

בראשית

א בְּרֹאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. **אב** וְהָאָרֶץ הִיְתָה תֵהוֹ וְבָהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמַּיִם. **אג** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי-אֹר. **אד** וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאֹר כִּי-טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ. **אה** וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם אֶחָד.

אז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם. **אז** וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי-כֵן. **אח** וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי. **אט** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאָה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי-כֵן. **אי** וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אָרֶץ וּלַמְּקוֹה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב. **איא** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מְזִרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לַמִּינוֹת אֲשֶׁר זֶרַע-בוֹ עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן. **איב** וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מְזִרִיעַ זֶרַע לַמִּינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה פְּרִי עֵשֶׂה לַמִּינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב. **איג** וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי.

איד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהָיוּ לָאוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנִים. **אטו** וְהָיוּ לַמְּאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי-כֵן. **אטז** וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-שְׁנֵי הַמְּאֹרֶת הַגְּדֹלִים: אֶת-הַמָּאֹר הַגָּדֹל לְמַמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת-הַמָּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים. **איז** וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ. **איה** וּלְמַשֵּׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב. **אית** וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי.

אכ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל-הָאָרֶץ עַל-פְּנֵי רָקִיעַ הַשָּׁמַיִם. **אכא** וַיַּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמִשִּׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוּ הַמַּיִם לַמִּינֵהֶם וְאֶת כָּל-עוֹף כָּנָף לַמִּינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב. **אכב** וַיַּבְרֵךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר: פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הַמַּיִם בַּיָּמִים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ. **אכג** וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי.

אכז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֶמָּה וָרֶמֶשׂ וְחַיִּיתוֹ-אָרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי-כֵן. **אכה** וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-חַיֵּית הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת-הַבְּהֶמָּה לְמִינָהּ וְאֶת כָּל-רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינָהּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב. **אכו** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדִמוּתֵנוּ וַיְרִדּוּ בַדָּגַת הַיָּם וּבַעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֶמָּה וּבְכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ. **אכז** וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ: זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם. **אכח** וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ וּכְבֹּשְׁתָּהּ וַיְרִדּוּ בַדָּגַת הַיָּם וּבַעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל-חַיָּה הָרֹמֶשֶׁת עַל-הָאָרֶץ. **אכט** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נֹתְתִי לָכֶם אֶת-כָּל-עֵשֶׂב זֶרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְאֶת-כָּל-הָעֵץ אֲשֶׁר-בּוֹ פְּרִי-עֵץ זֶרַע זֶרַע: לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ. **אל** וּלְכָל-חַיֵּית הָאָרֶץ וּלְכָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל רוֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת-כָּל-יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי-כֵן. **אלא** וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה-טוֹב מְאֹד וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי.

בא וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם. **בב** וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. **בג** וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ: כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

בד אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם: בַּיּוֹם עָשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וּשְׁמַיִם. **בה** וְכָל שֵׁיחַ הַשָּׁדָה טָרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל-עֵשֶׂב הַשָּׁדָה טָרֶם יִצְמַח: כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל-הָאָרֶץ וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת-הָאֲדָמָה. **בו** וְאֵד יַעֲלֶה מִן-הָאָרֶץ וְהִשָּׁקָה אֶת-כָּל-פְּנֵי הָאֲדָמָה. **בז** וַיִּיצֹר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם עֹפֶר מִן-הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה. **בח** וַיִּטֵּעַ יְהוָה אֱלֹהִים גֵּן-בְּעֶדְנוֹמִקְדָם וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר. **בט** וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאֲדָמָה כָּל-עֵץ נֹחֵמֵד לְמִרְאָה וְטוֹב לְמֵאֲכָלוֹ עֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע. **בי** וַנִּהְרַ יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַגֵּן וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים. **ביא** שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל-אֶרֶץ הַחוּלָה אֲשֶׁר-שָׁם הַזָּהָב. **ביב** וְהָיָה הָאָרֶץ הַהוּא טוֹב שֵׁם הַבְּדֵלַח וְאָבֹן הַשֶּׁהָם. **ביג** וְשֵׁם-הַנֶּהָר הַשֵּׁנִי גִיחוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֶת כָּל-אֶרֶץ כּוּשׁ. **ביז** וְשֵׁם הַנֶּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדְקֵל הוּא הַהִלָּךְ קִדְמַת אֲשׁוּר וְהַנֶּהָר הָרְבִיעִי הוּא פָּרַת. **בטו** וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וַיְנַחֲהוּ בְּגֵן-עֵדֶן לַעֲבֹדָהּ וּלְשִׁמְרָהּ. **בטז** וַיִּצֹר יְהוָה אֱלֹהִים עַל-הָאָדָם לֵאמֹר: מִכָּל עֵץ-הַגֵּן אָכַל תֹּאכֹל. **ביז** וּמִעֵץ הַדַּעַת

טוב וְרַעֲלָא תֹאכַל מִמֶּנּוּ: כִּי בַיּוֹם אֲכַלְךָ מִמְּנוֹמוֹת תַּמּוֹת. **ביח** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא-טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה-לוֹ עֵצָר כְּנָגְדּוֹ. **ביט** וַיִּצַּר יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאָדָמָה כָּל-חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל-הָאָדָם לִרְאוֹת מַה-יִּקְרָא-לוֹ וְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא-לוֹ הָאָדָם נָפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ. **בכ** וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל-הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא-מָצָא עֵצָר כְּנָגְדּוֹ. **בכא** וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל-הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אֶחָת מִצִּלְעוֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחֲתָנָה. **בכב** וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הַצֶּלַע אֲשֶׁר-לָקַח מִן-הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאָהּ אֶל-הָאָדָם. **בכג** וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפַּעַם עָצָם מַעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָהּ-זֹאת. **בכד** עַל-כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת-אָבִיו וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד. **בכה** וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם עֶרְוָמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבָּשְׂשׁוּ. **גא** וַהֲנַחֵשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל-הָאִשָּׁה אַף כִּי-אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הָגֶן. **גב** וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-הַנָּחָשׁ: מִפְּרִי עֵץ-הָגֶן נֹאכַל. **גג** וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-הָגֶן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא תִגְעוּ בוֹ: פֶּן-תָּמֹתוּן. **גד** וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל-הָאִשָּׁה: לֹא-מוֹת תָּמֹתוּן. **גה** כִּי יָדַע אֱלֹהִים כִּי בַיּוֹם אֲכַלְכֶּם מִמֶּנּוּ וְנִפְקַחוּ עֵינֵיכֶם וְהִיִּיתֶם כַּאֲלֹהִים יָדְעֵי טוֹב וָרָע. **גו** וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאכֹל וְכִי תֹאמָה-הוּא לְעֵינַיִם וְנִחְמַד הָעֵץ לְהַשְׁכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתֵּתֶן גַּם-לְאִישָׁהּ עִמָּהּ וַיֹּאכַל. **גז** וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֲרֻמָּם הֵם וַיִּתְּפְרוּ עָלֶיהָ תְּאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת. **גח** וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְּהִלָּה בְּגוֹלְרוֹחַ הַיּוֹם וַיִּתְּחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הָגֶן. **גט** וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל-הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אַיְכָּה. **גי** וַיֹּאמֶר אֶת-קִלְכָּךְ שָׁמַעְתִּי בְּגוֹן וְאִירָא כִּי-עִירָם אָנֹכִי וְאַחֲבֵא. **גיא** וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לָךְ כִּי עִירָם אַתָּה הַמֶּן-הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵבִלְתִּי אֲכַל-מִמֶּנּוּ אֲכַלְתָּ. **גיב** וַיֹּאמֶר הָאָדָם: הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הוּא נָתַנָּה-לִּי מִן-הָעֵץ וְאֹכַל. **גיג** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאִשָּׁה מַה-זֹּאת עָשִׂיתָ וְתֹאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשְׁיֵאֲנִי וְאֹכַל. **גיד** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל-הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת אֲרוּרָה אַתָּה מִכָּל-הַבְּהֵמָה וּמִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה עַל-גִּחְוֹנְךָ תֵּלֵךְ וְעֹפֹר תֹאכַל כָּל-יְמֵי חַיֶּיךָ. **גטו** וְאִיְכָּה אִשִּׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זֶרְעָךָ וּבֵין זֶרְעֹהּ: הוּא יִשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפֶנּוּ עֲקֵב. **גטז** אֶל-הָאִשָּׁה אָמַר הָרְבָּה אֲרָבָה עֲצָבוֹנְךָ וְהִרְנָךְ בְּעֶצֶב תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל-אִישְׁךָ תִּשְׁוֹקְתֶךָ וְהוּא יִמְשָׁל-בָּךְ.

גיו וּלְאָדָם אָמַר כִּי-שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וַתֹּאכַל מִן-הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר
לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ וְאִרְוָה הָאָדָמָה בַּעֲבוּרְךָ בַּעֲצָבוֹן וַתֹּאכֶלְנָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. **גיח**
וְקוֹץ וְדֹרְדֹר תִּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת-עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה. **גית** בָּזַעְתָּ אַפִּיקָה וַתֹּאכַל לֶחֶם
עַד שׁוֹבֵבךָ אֶל-הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לִקְחָתָּ: כִּי-עָפַר אֶתְּהָ וְאֶל-עָפָר תֵּשׁוּב. **גכ**
וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה: כִּי הוּא הִיְתָה אִם כָּל-חַי. **גכא** וַיַּעַשׂ יְהוָה
אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כִּתְנוֹת עוֹרוֹ וַיִּלְבָּשֵׁם.

גכב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וָרָע וְעַתָּה
פֶּן-יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחַי לְעֹלָם. **גכג** וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהוָה
אֱלֹהִים מִגֶּן-עֵדֶן לְעַבְדֹת אֶת-הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם. **גכד** וַיִּגְרֹשׁ אֶת-הָאָדָם
וַיִּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגֶן-עֵדֶן אֶת-הַכְּרִבִּים וְאֶת לֶהֱט הַחֲרִב הַמֵּתֶהֱפֹכֶת לְשֹׁמֵר
אֶת-דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים.

דא וְהָאָדָם יָדַע אֶת-חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת-קַיִן וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ
אֶת-יְהוָה. **דב** וַתִּסֹּף לָלֶדֶת אֶת-אָחִיו אֶת-הָבֶל וַיְהִי-הֶבֶל רֹעֵה צֹאן וְקַיִן הָיָה
עֹבֵד אֲדָמָה. **דג** וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קַיִן מִפְּרִי הָאָדָמָה מִנְחָה לַיהוָה. **דד** וְהָבֶל
הֵבִיא גַם-הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּמִחִלְבֵּהֶן וַיִּשַׁע יְהוָה אֶל-הָבֶל וְאֶל-מִנְחָתוֹ. **דה**
וְאֶל-קַיִן וְאֶל-מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה וַיַּחַר לְקַיִן מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו. **דו** וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל-קַיִן: לָמָּה חָרָה לָךְ וְלָמָּה נָפְלוּ פָּנֶיךָ. **דז** הֲלוֹא אִם-תֵּיטִיב שְׂאֵת וְאִם לֹא
תֵיטִיב לִפְתֹּחַ חַטָּאת רֹבֵץ וְאֵלֶיךָ תִּשְׁוֹקֶתוּ וְאַתָּה תִּמְשָׁל-בּוֹ. **דח** וַיֹּאמֶר קַיִן
אֶל-הָבֶל אָחִיו וַיְהִי בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיִּקָּם קַיִן אֶל-הָבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ. **דט**
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-קַיִן אֵי הָבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יָדַעְתִּי הֲשֹׁמֵר אָחִי אָנֹכִי. **די**
וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן-הָאָדָמָה. **דיא** וְעַתָּה אָרוּר
אַתָּה מִן-הָאָדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת-פִּיהָ לְקַחַת אֶת-דְּמֵי אָחִיךָ מִיָּדְךָ. **דיב** כִּי
תַעֲבֹד אֶת-הָאָדָמָה לֹא-תִסֹּף תֵּת-כֹּחָהּ לָךְ נָע וָנָד תִּהְיֶה בָאָרֶץ. **דיג** וַיֹּאמֶר קַיִן
אֶל-יְהוָה: גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשֹׂא. **דיד** הֵן גִּרְשָׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה וּמִפָּנֶיךָ
אֶסְתֵּר וְהִיִּיתִי נָע וָנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָּל-מֹצְאִי יַהַרְגֵנִי. **דטו** וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לָכֵן
כָּל-הֹרֵג קַיִן שִׁבְעָתַיִם יִקָּם וַיִּשֶׂם יְהוָה לְקַיִן אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת-אֹתוֹ כָּל-מֹצְאוֹ.
דטז וַיֵּצֵא קַיִן מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בָּאָרֶץ-נוֹד קִדְמַת-עֵדֶן. **דיז** וַיַּדַּע קַיִן
אֶת-אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת-חֲנוּךְ וַיְהִי בִּנְהָ עִיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעִיר כְּשֵׁם בְּנוֹ חֲנוּךְ.
דיח וַיֵּלֶד לְחֲנוּךְ אֶת-עֵירָד וְעֵירָד יָלַד אֶת-מְחוּיָאֵל וּמְחוּיָאֵל יָלַד אֶת-מֶתוֹשָׁאֵל
וּמֶתוֹשָׁאֵל יָלַד אֶת-לָמֶךְ. **דיט** וַיִּקַּח-לוֹ לָמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים: שֵׁם הָאֶחָת עֵדָה וְשֵׁם
הַשֵּׁנִית צִלְהָ. **דכ** וַתֵּלֶד עֵדָה אֶת-יָבֶל: הוּא הָיָה אֲבִי יֹשֵׁב אֶהֱל וּמִקְנָה. **דכא**

וְשֵׁם אָחִיו יוֹבֵל: הוּא הָיָה אָבִי כָּל-תַּפֹּשׁ כְּנוֹר וְעוֹגֵב. **דכב** וְצִלָּה גַם-הוּא יִלְדָּה
אֶת-תּוֹבֵל קִנְלִיטֹשׁ כָּל-חֹרֶשׁ נְחֹשֶׁת וּבְרָזֶל וְאַחוֹת תּוֹבֵל-קִין נַעֲמָה. **דכג** וַיֹּאמֶר
לְמֶדֶךְ לְנָשָׁיו עֲדָה וְצִלָּה שְׁמַעַן קוֹלִינָשִׁי לְמֶדֶךְ הָאֵזְנָה אִמְרָתִי: כִּי אִישׁ הָרָגְתִּי
לִפְצָעִי וַיֵּלֶד לַחֲבֵרָתִי. **דכד** כִּי שִׁבְעֵתַיִם יָקָם-קִין וּלְמֶדֶךְ שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה. **דכה**
וַיַּדַּע אָדָם עוֹד אֶת-אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֹתוֹ-שִׁמוֹ שֵׁת: כִּי שֵׁת-לִי אֱלֹהִים
זָרַע אַחֲרֵיתַחַת הָבֵל כִּי הָרָגוּ קִין. **דכו** וּלְשֵׁת גַּם-הוּא יֵלֶד-בֶּן וַיִּקְרָא אֹתוֹ-שִׁמוֹ
אֱנוֹשׁ אִזּוֹ הוֹחֵל לִקְרֹא בְּשֵׁם יְהוָה.
הא זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם: בְּיוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ.
הב זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָאם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֹת-שְׁמָם אָדָם בְּיוֹם הַבְּרָאָם. **הג**
וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֹּלֶד בְּדַמּוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֹתוֹ-שִׁמוֹ שֵׁת. **הד**
וַיְהִיו יָמֵי-אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת. **הה**
וַיְהִיו כָּל-יָמֵי אָדָם אֲשֶׁר-חַי תִּשְׁעַת מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמָת.
הו וַיְחִי-שֵׁת חֲמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת-אֱנוֹשׁ. **הז** וַיְחִי-שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת-אֱנוֹשׁ שִׁבְעַת שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת. **הח** וַיְהִיו
כָּל-יָמֵי-שֵׁת שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּתִשְׁעַת מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת.
הט וַיְחִי אֱנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת-קִינָן. **הי** וַיְחִי אֱנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת-קִינָן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת. **היא** וַיְהִיו
כָּל-יָמֵי אֱנוֹשׁ חֲמֵשׁ שָׁנִים וּתִשְׁעַת מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת.
היב וַיְחִי קִינָן שִׁבְעִים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת-מֵהֶלְלָאֵל. **היג** וַיְחִי קִינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ
אֶת-מֵהֶלְלָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת. **היד** וַיְהִיו
כָּל-יָמֵי קִינָן עֶשֶׂר שָׁנִים וּתִשְׁעַת מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת.
הטו וַיְחִי מֵהֶלְלָאֵל חֲמֵשׁ שָׁנִים וְשָׁשִׁים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת-יֶרֶד. **הטז** וַיְחִי מֵהֶלְלָאֵל
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-יֶרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת. **היז**
וַיְהִיו כָּל-יָמֵי מֵהֶלְלָאֵל חֲמֵשׁ וּתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת.
היח וַיְחִי-יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשָׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת-חֲנוּךְ. **היט** וַיְחִי-יֶרֶד
אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-חֲנוּךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת. **הכ** וַיְהִיו
כָּל-יָמֵי-יֶרֶד שְׁתַּיִם וְשָׁשִׁים שָׁנָה וּתִשְׁעַת מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת.
הכא וַיְחִי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה וַיֹּלֶד אֶת-מֶתוֹשֶׁלַח. **הכב** וַיִּתְּהֶלֶךְ חֲנוּךְ
אֶת-הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת-מֶתוֹשֶׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלֶד בָּנִים וּבָנוֹת.
הכג וַיְהִי כָּל-יָמֵי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וְשָׁשִׁים שָׁנָה וְשָׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה. **הכד** וַיִּתְּהֶלֶךְ חֲנוּךְ
אֶת-הָאֱלֹהִים וַאֲיָנָנוּ כִּי-לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים.

הכה ויחי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את-למך. **הכו** ויחי מתושלח אחרי הולידו את-למך שתים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות. **הכז** ויהיו כל-ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת.

הכח ויחי-למך שתים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן. **הכט** ויקרא את-שמו נח לאמר: זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן-האדמה אשר אררה יהוה. **הל** ויחי-למך אחרי הולידו את-נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות. **הלא** ויהי כל-ימי-למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת.

הלב ויהי-נח בן-חמש מאות שנה ויולד נח את-שם את-חם ואת-יפת. **וא** ויהי כי-החל האדם לרב על-פני האדמה ובנות ילדו להם. **וב** ויראו בני-האלהים את-בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו. **וג** ויאמר יהוה לא-ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה. **וד** הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי-כן אשר יבאו בני האלהים אל-בנות האדם וילדו להם: המה הגברים אשר מעולם אנשי השם. **וה** וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל-יצר מחשבת לבו רק רע כל-היום. **וו** וינחם יהוה כי-עשה את-האדם בארץ ויתעצב אל-לבו. **וז** ויאמר יהוה אמתה את-האדם אשר-בראתי מעל פני האדמה מאדם עד-בהמה עד-רמש ועד-עוף השמים: כי נחמתי כי עשיתם. **וח** ונח מצא חן בעיני יהוה. **וט** אלה תולדות נחנח איש צדיק תמים הנה בדרתיו: את-האלהים התהלך-נח. **וי** ויולד נח שלשה בנים את-שם את-חם ואת-יפת. **ויא** ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס. **ויב** וירא אלהים את-הארץ והנה נשחתה: כי-השחית כל-בשר את-דרךו על-הארץ.

ויג ויאמר אלהים לנח קח כל-בשר בא לפני-מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את-הארץ. **ויד** עשה לך תבת עצי-גפר קנים תעשה את-התבה וכפרת אותה מבית ומחוץ בכפר. **וטו** וזה אשר תעשה אותה: שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה. **וטז** צהר תעשה לתבה ואל-אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה. **ויז** ואני הנני מביא את-המבול מים על-הארץ לשחת כל-בשר אשר-בו רוח חיים מתחת השמים: כל אשר-בארץ יגוע. **ויח** והקמתי את-בריתי אתך ובאת אל-התבה אתה ובניך ואשתך ונשי-בניך אתך. **ויט**

ומִכָּל-הַחַי מִכָּל-בֶּשֶׂר שְׁנַיִם מִכָּל תְּבִיא אֶל-הַתְּבָה לְהַחֲלִית אִתָּךְ: זָכָר וּנְקֵבָה יְהִיו. **וּב** מִהָעוֹף לְמִינֵהוּ וּמִן-הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ מִכָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכָּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיוֹת. **וּכֹא** וְאַתָּה קַח-לָךְ מִכָּל-מֵאֵכֶל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאַסְפֹּת אֵלֶיךָ וְהָיָה לָךְ וּלְהֵם לֶאֱכֹלָה. **וּכֵב** וַיַּעַשׂ נֹחַ: כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים כֵּן עָשָׂה. **זֹא** וַיֹּאמֶר יְהוָה לְנֹחַ בֹּא-אַתָּה וְכָל-בֵּיתְךָ אֶל-הַתְּבָה: כִּי-אֶתְּךָ רְאִיתִי צָדִיק לִפְנֵי בְדוֹר הַזֶּה. **זֵב** מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה תִּקַּח-לָךְ שִׁבְעָה שִׁבְעָה אִישׁ וְאַשְׁתּוֹ וּמִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהוֹרָה הוּא שְׁנַיִם אִישׁ וְאַשְׁתּוֹ. **זג** גַּם מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה זָכָר וּנְקֵבָה לְחַיּוֹת זָרַע עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ. **זד** כִּי לְיָמִים עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי מִמָּטִיר עַל-הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה וּמַחֲיִיתִי אֶת-כָּל-הַיְּקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. **זה** וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּהוּ יְהוָה. **זו** וְנֹחַ בֶּן-שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמְּבּוּל הָיָה מִיָּם עַל-הָאָרֶץ. **זי** וַיָּבֹא נֹחַ וּבָנָיו וְאַשְׁתּוֹ וְנָשֵׁי-בָנָיו אִתּוֹ אֶל-הַתְּבָה: מִפְּנֵי מִי הַמְּבּוּל. **זח** מִן-הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינָנָה טְהוֹרָה וּמִן-הָעוֹף וְכָל אֲשֶׁר-רֶמֶשׂ עַל-הָאֲדָמָה. **זט** שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל-נֹחַ אֶל-הַתְּבָה זָכָר וּנְקֵבָה: כָּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת-נֹחַ. **זי** וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים וּמִי הַמְּבּוּל הָיוּ עַל-הָאָרֶץ. **זיא** בִּשְׁנַת שֵׁשׁ-מֵאוֹת שָׁנָה לְחַיֵּי-נֹחַ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּשִׁבְעָה-עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ שִׁבְעִים הָיָה נִבְקָעוּ כָּל-מַעֲיָנֹת תְּהוֹם רַבָּה וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ. **זיב** וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל-הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה. **זיג** בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ וְשֵׁם-וָחָם וַיִּפֹּת בְּנֵי-נֹחַ וְאַשְׁתּוֹ נֹחַ וּשְׁלֹשַׁת נָשֵׁי-בָנָיו אִתָּם אֶל-הַתְּבָה. **זיד** הֵמָּה וְכָל-הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל-הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְכָל-הָרֶמֶשׂ הָרֶמֶשׂ עַל-הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וְכָל-הָעוֹף לְמִינֵהוּ כֹל צִפּוֹר כָּל-כָּנָף. **זטו** וַיָּבֹאוּ אֶל-נֹחַ אֶל-הַתְּבָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל-הַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר-בוֹ רוּחַ חַיִּים. **זטז** וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל-בֶּשֶׂר בָּאוּ כָּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר יְהוָה בַּעֲדוֹ. **זיז** וַיְהִי הַמְּבּוּל אַרְבָּעִים יוֹם עַל-הָאָרֶץ וַיִּרְבוּ הַמָּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת-הַתְּבָה וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ. **זיח** וַיִּגְבְּרוּ הַמָּיִם וַיִּרְבוּ מְאֹד עַל-הָאָרֶץ וַתִּלָּךְ הַתְּבָה עַל-פְּנֵי הַמָּיִם. **זיט** וְהַמָּיִם גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל-הָאָרֶץ וַיִּכְסּוּ כָּל-הַהָרִים הַגְּבוּהִים אֲשֶׁר-תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם. **זכ** חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְּמַעְלָה גָּבְרוּ הַמָּיִם וַיִּכְסּוּ הַהָרִים. **זכא** וַיִּגֹּעַ כָּל-בֶּשֶׂר הָרֶמֶשׂ עַל-הָאָרֶץ בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה וּבַחַיָּה וּבְכָל-הַשָּׂרֵץ הַשָּׂרֵץ עַל-הָאָרֶץ וְכָל הָאָדָם. **זכב** כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת-רוּחַ חַיִּים בָּאֲפִיו מִכָּל אֲשֶׁר בָּחַרְבָּהֶם תּוֹ. **זכג** וַיִּמָּח אֶת-כָּל-הַיְּקוּם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה עַד-רֶמֶשׂ וְעַד-עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ מִן-הָאָרֶץ וַיִּשְׁאָר אִדָּ-נֹחַ וְאַשְׁתּוֹ אִתּוֹ בַּתְּבָה. **זכד** וַיִּגְבְּרוּ הַמָּיִם עַל-הָאָרֶץ חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹת יוֹם. **זכא** וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים

אֶת-נֹחַ וְאֶת כָּל-הַחַיָּה וְאֶת-כָּל-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָה וַיַּעֲבֹר אֱלֹהִים רוּחַ
עַל-הָאָרֶץ וַיָּשֹׁכוּ הַמַּיִם. **חב** וַיִּסְכְּרוּ מַעֲיִנֹת תְּהוֹם וְאֶרְבַּת הַשָּׁמַיִם וַיִּכְלֹא הַגָּשֶׁם
מִן-הַשָּׁמַיִם. **חג** וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ הַלּוֹךְ וָשׁוּב וַיִּחְסְרוּ הַמַּיִם מִמֶּקְצָה
חֲמִשִּׁים וּמֵאֵת יוֹם. **חד** וַתֵּנַח הַתְּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בִּשְׁבַעַה-עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
עַל הָרִי אֲרָרָט. **חה** וְהַמַּיִם הָיוּ הַלּוֹךְ וַחֲסֹר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׁירִי בָּעֲשִׂירִי בָּאָחַד
לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הַהָרִים. **חו** וַיְהִי מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת-חַלּוֹן
הַתְּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה. **חז** וַיִּשְׁלַח אֶת-הָעֹרֵב וַיֵּצֵא יָצוּא וָשׁוּב עַד-יִבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל
הָאָרֶץ. **חח** וַיִּשְׁלַח אֶת-הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹלָאוֹת הַקָּלוּ הַמַּיִם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה. **חט**
וְלֹא-מָצְאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכָף-רַגְלָהּ וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל-הַתְּבָה כִּי-מַיִם עַל-פְּנֵי
כָל-הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו אֶל-הַתְּבָה. **חי** וַיַּחֵל עוֹד שְׁבַעַת
יָמִים אַחֲרַיִם וַיִּסֹּף שָׁלַח אֶת-הַיּוֹנָה מִן-הַתְּבָה. **חיא** וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לָעֵת
עָרֵב וְהִנֵּה עֹלָה-זֵית טָרֵף בְּפִיהָ וַיֵּדַע נֹחַ כִּי-קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ. **חיב** וַיַּיְחָל
עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת-הַיּוֹנָה וְלֹא-יָסָפָה שׁוּב-אֵלָיו עוֹד. **חיג** וַיְהִי
בְּאַחַת וָשֵׁשׁ-מֵאוֹת שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בָּאָחַד לַחֹדֶשׁ חָרְבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיִּסָּר נֹחַ
אֶת-מִכְסֵּה הַתְּבָה וַיֵּרָא וְהִנֵּה חָרְבוּ פְּנֵי הָאָדָמָה. **חיד** וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בִּשְׁבַעַה
וָעֶשְׂרִים יוֹם לַחֹדֶשׁ יָבֹשָׁה הָאָרֶץ.

חטו וַיַּדְבֵּר אֱלֹהִים אֶל-נֹחַ לֵאמֹר. **חטז** צֵא מִן-הַתְּבָה אַתָּה וְאִשְׁתְּךָ וּבְנֶיךָ
וְנָשִׁי-בְנֶיךָ אִתְּךָ. **חיו** כָּל-הַחַיָּה אֲשֶׁר-אִתְּךָ מִכָּל-בֶּשָׂר בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה
וּבְכָל-הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ הוּצָא (הַיָּצָא) אִתְּךָ וְשָׂרְצוּ בָּאָרֶץ וּפְרוּ וָרָבוּ
עַל-הָאָרֶץ. **חיא** וַיֵּצֵא-נֹחַ וּבְנָיו וְנָשֵׁי-בְנָיו אִתּוֹ. **חיט** כָּל-הַחַיָּה
כָּל-הָרֶמֶשׂ וְכָל-הָעוֹף כָּל רוֹמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ לְמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם יָצְאוּ מִן-הַתְּבָה. **חכ**
וַיָּבֹן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר וַיַּעַל עֹלֹת
בְּמִזְבֵּחוֹ. **חכא** וַיֵּרַח יְהוָה אֶת-רִיחַ הַנִּיחֹחַ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-לִבּוֹ לֹא-אֶסֹף לְקַלֵּל
עוֹד אֶת-הָאָדָמָה בַּעֲבוּר הָאָדָם כִּי יַצַּר לֵב הָאָדָם רָע מִנְּעֻרָיו וְלֹא-אֶסֹף עוֹד
לְהַכּוֹת אֶת-כָּל-חַי כָּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי. **חכב** עַד כָּל-יָמֵי הָאָרֶץ: זֶרַע וְקָצִיר וְקֹר וְחֹם
וְקֹץ וְחֹרֶף וַיּוֹם וְלַיְלָה לֹא יִשָּׁבְתוּ. **חכג** וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-נֹחַ וְאֶת-בְּנָיו וַיֹּאמֶר
לָהֶם פְּרוּ וָרָבוּ וּמִלְאוּ אֶת-הָאָרֶץ. **חכד** וּמִמֶּנְכֶם וּחֲתָנְכֶם יִהְיֶה עַל כָּל-חַיַּת
הָאָרֶץ וְעַל כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם בְּכָל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאָדָמָה וּבְכָל-דָּגֵי הַיָּם בְּיָדְכֶם
וְנָתַנּוּ. **חכה** כָּל-רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא-חַי לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: כִּי־רָק עָשָׂב נָתַתִּי לָכֶם
אֶת-כָּל. **חכז** אֲדָ-בֶשָׂר בִּנְפֹשׁוֹ דָּמוֹ לֹא תֹאכְלוּ. **חכח** וְאֵד אֶת-דְּמָכֶם לִנְפְשֹׁתֵיכֶם
אֲדַרְשׁ מִיַּד כָּל-חַיָּה אֲדַרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אַחִיו אֲדַרְשֶׁנּוּ אֶת-נַפְשׁ

הָאָדָם. **טו** שִׁפָּךְ יָדִים הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ: כִּי בַצֵּלָם אֱלֹהִים עָשָׂה
 אֶת-הָאָדָם. **טז** וְאַתֶּם פָּרוּ וּרְבוּ שִׂרְצוּ בָאָרֶץ וּרְבוּ-בָהּ.
טח וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-נֹחַ וְאֶל-בָּנָיו אִתּוֹ לֵאמֹר. **טט** וְאֲנִי הִנְנִי מְקִים
 אֶת-בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְאֶת-זֶרְעְכֶם אַחֲרֵיכֶם. **טי** וְאֵת כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם
 בָּעוֹף בַּבְּהֵמָה וּבְכָל-חַיַּת הָאָרֶץ אִתְּכֶם מִכָּל יֹצְאֵי הַתְּבֹה לְכָל חַיַּת הָאָרֶץ. **טיא**
 וְהַקְמֹתִי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא-יָכֹרֶת כָּל-בָּשָׂר עוֹד מִמִּי הַמִּבּוּל וְלֹא-יִהְיֶה עוֹד
 מִבּוּל לְשַׁחַת הָאָרֶץ. **טיב** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים זֹאת אוֹת-הַבְּרִית אֲשֶׁר-אֲנִי נוֹתֵן בֵּינִי
 וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל-נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר אִתְּכֶם לְדֹרֹת עוֹלָם. **טיג** אֶת-קִשְׁתִּי נֹתַתִּי בָעָנָן
 וְהַיִּתֵּה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ. **טיד** וְהָיָה בְּעָנְנִי עָנָן עַל-הָאָרֶץ וְנִרְאָתָה
 הַקִּשֶׁת בָּעָנָן. **טטו** וְזָכַרְתִּי אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין כָּל-נֶפֶשׁ חַיָּה
 בְּכָל-בָּשָׂר וְלֹא-יִהְיֶה עוֹד הַמִּים לְמִבּוּל לְשַׁחַת כָּל-בָּשָׂר. **טטז** וְהַיִּתֵּה הַקִּשֶׁת
 בָּעָנָן וּרְאִיתִיהָ לְזִכָּר בְּרִית עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל-נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל-בָּשָׂר אֲשֶׁר
 עַל-הָאָרֶץ. **טטז** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-נֹחַ: זֹאת אוֹת-הַבְּרִית אֲשֶׁר הִקְמַתִּי בֵּינִי וּבֵין
 כָּל-בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶץ.

טיח וַיְהִיו בְּנֵי-נֹחַ הַיֹּצְאִים מִן-הַתְּבֹה שֵׁם וְחָם וְיֹפֶת וְחָם הוּא אָבִי כְנָעַן. **טיט**
 שְׁלֵשָׁה אֵלֶּה בְנֵי-נֹחַ וּמֵאֵלֶּה נִפְצָה כָל-הָאָרֶץ. **טכ** וַיַּחֲלֵל נֹחַ אִישׁ הָאָדָמָה וַיִּטַּע
 כָּרִם. **טכא** וַיִּשְׁתֶּה מִן-הַיַּיִן וַיִּשְׁכָּר וַיִּתְּגַל בְּתוֹךְ אֶהְלָה. **טכב** וַיֵּרָא חָם אָבִי כְנָעַן
 אֶת עֶרְוַת אָבִיו וַיַּגֵּד לְשְׁנֵי-אֶחָיו בַּחוּץ. **טכג** וַיִּקַּח שָׁם וְיֹפֶת אֶת-הַשְּׂמֹלָה וַיִּשְׁימוּ
 עַל-שָׂכָם שְׁנֵיהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרָנִית וַיִּכְסּוּ אֶת עֶרְוַת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אַחֲרָנִית וְעֶרְוַת
 אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ. **טכד** וַיִּיקָץ נֹחַ מֵיֵינוֹ וַיֵּדַע אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן. **טכה**
 וַיֹּאמֶר אֲרוּר כְּנָעַן: עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאֶחָיו. **טכו** וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שָׁם
 וַיְהִי כְנָעַן עֶבֶד לָמוֹ. **טכז** יָפֶת אֱלֹהִים לְיֹפֶת וַיִּשְׁכֵּן בְּאַהֲלֵי-שָׁם וַיְהִי כְנָעַן עֶבֶד
 לָמוֹ. **טכח** וַיְחִי-נֹחַ אַחֵר הַמִּבּוּל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה. **טכט** וַיְהִיו
 כָּל-יָמֵי-נֹחַ תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וַיָּמָת.

יא וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת בְּנֵי-נֹחַ שָׁם חָם וְיֹפֶת וַיּוֹלְדוּ לָהֶם בָּנִים אַחֵר הַמִּבּוּל. **יב** בְּנֵי
 יֹפֶת גִּמְרִי וּמִגּוּג וּמִדִּי וַיִּנּוּ וַתִּבֶּל וּמִשְׁשֵׁךְ וַתִּירָס. **יג** וּבְנֵי גִמְרִי אֲשֶׁכְנִז וְרִיפֹת
 וַתְּגִרְמָה. **יד** וּבְנֵי יִנּוּ אֶלִישָׁה וַתְּרַשִּׁישׁ כְּתִים וְדַדָּנִים. **יה** מֵאֵלֶּה נִפְרְדּוּ אֲזִי
 הַגּוֹיִם בָּאֲרָצֹתָם אִישׁ לְלִשְׁנוֹ לְמִשְׁפַּחְתָּם בְּגוֹיָהֶם. **יו** וּבְנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם וּפּוּט
 וּכְנָעַן. **יז** וּבְנֵי כּוּשׁ סִבָּא וַחֲוִילָה וְסִבְתָּה וְרַעְמָה וְסִבְתָּכָא וּבְנֵי רַעְמָה שָׁבָא
 וְדָדָן. **יח** וְכוּשׁ יָלַד אֶת-נִמְרֹד הוּא הֵחָל לְהִיּוֹת גִּבּוֹר בָּאָרֶץ. **יט** הוּא-הָיָה
 גִּבּוֹר-צִיד לָפָנֵי יְהוָה עַל-כֵּן יֹאמַר כְּנִמְרֹד גִּבּוֹר צִיד לָפָנֵי יְהוָה. **י** וַתְּהִי רֵאשִׁית

ממלכתו בבל וארד ואכד וכלנה בארץ שנער. **י**א מן-הארץ ההוא יצא אשור
ויבן את-נינוה ואת-רחבת עיר ואת-כלח. **י**ב ואת-רסן בין נינוה ובין כלח הוא
העיר הגדלה. **י**ג ומצרים ילד את-לודים ואת-ענמים
ואת-להבים ואת-נפתחים. **י**ד ואת-פתרסים ואת-כסלחים אשר יצאו משם
פלשתים ואת-כפתרים.

יטו וכנען ילד את-צידן בכרו ואת-חת. **י**טז ואת-היבוסים ואת-האמורים ואת
הגרגשים. **י**ז ואת-החוי ואת-הערקיים ואת-הסיני. **י**יח ואת-הארודים ואת-הצמרים
ואת-החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעניים. **י**יט ויהי גבול הכנעני מצידן באכה
גררה עד-עזה: באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד-לשע. **י**כ אלה בני-חם
למשפחתם ללשונתם בארצותם בגויהם.

יכא ולשם ילד גם-הוא: אבי כל-בני-עבראחי יפת הגדול. **י**כב בני שם עילם
ואשור וארפכשד ולוד וארם. **י**כג ובני ארם עוז וחול וגתר ומש. **י**כד
וארפכשד ילד את-שלח ושלח ילד את-עבר. **י**כה ולעבר ילד שני בנים: שם
האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן. **י**כו ויקטן ילד
את-אלמודד ואת-שלף ואת-חצרמות ואת-גרח. **י**כז ואת-הדורם ואת-אוזל
ואת-דקלה. **י**כח ואת-עובל ואת-אבימאל ואת-שבא. **י**כט ואת-אופר
ואת-חוילה ואת-יובב כל-אלה בני יקטן. **י**ל ויהי מושבם ממשא באכה ספרה
הר הקדס. **י**לא אלה בני-שם למשפחתם ללשונתם בארצותם לגויהם. **י**לב
אלה משפחות בני-נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר
המבול.

יאא ויהי כל-הארץ שפה אחת ודברים אחדים. **י**אב ויהי בנסעם מקדם
וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם. **י**אג ויאמרו איש אל-רעהו הבה נלבנה
לבנים ונשרפה לשרפה ונתהי להם הלבנה לאבן והחמר הנה להם לחמר. **י**אד
ויאמרו הבה נבנה-לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה-לנו שם: פן-נפוצ
על-פני כל-הארץ. **י**אה וירד יהוה לראות את-העיר ואת-המגדל אשר בנו בני
האדם. **י**או ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות
ועתה לא-יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות. **י**אז הבה נרדה ונבלה שם
שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו. **י**אח ויפץ יהוה אתם משם על-פני
כל-הארץ ויחדלו לבנת העיר. **י**אט על-פן קרא שמה בבל כי-שם בלל יהוה
שפת כל-הארץ ומשם הפיצם יהוה על-פני כל-הארץ.

יאי אלה תולדות שם שם בן-מאת שנה וילד את-ארפכשד: שנתים אחר המבול. **יאיא** ויחי-שם אחרי הולידו את-ארפכשד חמש מאות שנה וילד בנים ובנות.

יאיב וארפכשד חי חמש ושלשים שנה וילד את-שלח. **יאיג** ויחי ארפכשד אחרי הולידו את-שלח שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות. **יאיז** ושלח חי שלשים שנה וילד את-עבר. **יאטו** ויחי-שלח אחרי הולידו את-עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות.

יאטז ויחי-עבר ארבע ושלשים שנה וילד את-פלג. **יאיו** ויחי-עבר אחרי הולידו את-פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות.

יאיח ויחי-פלג שלשים שנה וילד את-רעו. **יאית** ויחי-פלג אחרי הולידו את-רעו תשע שנים ומאתים שנה וילד בנים ובנות.

יאכ ויחי רעו שתים ושלשים שנה וילד את-שרוג. **יאכא** ויחי רעו אחרי הולידו את-שרוג שבע שנים ומאתים שנה וילד בנים ובנות.

יאכב ויחי שרוג שלשים שנה וילד את-נחור. **יאכג** ויחי שרוג אחרי הולידו את-נחורמאתים שנה וילד בנים ובנות.

יאכד ויחי נחור תשע ועשרים שנה וילד את-תרח. **יאכה** ויחי נחור אחרי הולידו את-תרח תשע-עשרה שנה ומאת שנה וילד בנים ובנות.

יאכו ויחי-תרח שבעים שנה וילד את-אברם את-נחור ואת-הרן. **יאכז** ואלה תולדות תרחתרח הוליד את-אברם את-נחור ואת-הרן והרן הוליד את-לוט.

יאכח וימת הרן על-פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים. **יאכט** ויקח אברם ונחור להם נשים: שם אשת-אברם שרי ושם אשת-נחור מלכה

בת-הרן אבי-מלכה ואבי יסכה. **יאל** ותהי שרי עקרה: אין לה ולד. **יאלא** ויקח תרח את-אברם בנו ואת-לוט בן-הרן בן-בנו ואת שרי כלתו אשת אברם

בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד-חרן וישבו שם. **יאלב** ויהיו ימי-תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן.

יבא ויאמר יהוה אל-אברם לך-לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל-הארץ אשר אראך. **יבב** ואעשה לגוי גדול ואברכה ואגדלה שמך והיה ברכה. **יבג**

ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה. **יבד** וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן-חמש שנים ושבעים

שנה בצאתו מחרן. **יבה** ויקח אברם את-שרי אשתו ואת-לוט בן-אחיו

ואת-כל-רכושם אשר רכשו ואת-הנפש אשר-עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה

כָּנְעוּ וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה כְּנָעַן. **יִבּוּ** וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שָׁכֵם עַד אֱלוֹן מוֹרָה
 וַהֲכַנְעֵנִי אִזּוּ בְּאֶרֶץ. **יִבּוּ** וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזָרְעֶךָ אֶתְּךָ-הָאֶרֶץ
 הַזֹּאת וַיְבִין שֵׁם מִזִּבְחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו. **יִבַח** וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם הִהָרָה מִקְדָּם
 לְבֵית-אֱלֹהִיט אֶהְלֶה בֵּית-אֵל מִמֶּם וְהָעִי מִקְדָּם וַיְבִין-שֵׁם מִזִּבְחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא
 בְּשֵׁם יְהוָה. **יִבֵּט** וַיִּסַּע אַבְרָם הַלּוֹךְ וַנְּסוּעַ הַנִּגְבָּה.
יִבִּי וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרִימָה לְגֹור שָׁם כִּי-כָבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ. **יִבִּיא**
 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבֹא מִצְרִימָה וַיֹּאמֶר אֶל-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה-נָא יֹדַעְתִּי כִּי
 אִשָּׁה יִפְת-מִרְאָה אָתָּה. **יִבִּיב** וְהָיָה כִּי-יֵרְאוּ אֹתְךָ הַמִּצְרִיִּם וַאֲמָרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת
 וְהִרְגוּ אֹתִי וְאֹתְךָ יַחֲיוּ. **יִבִּיג** אֲמָרִי-נָא אֲחֹתִי אֶתְלַמְעֵן יִיטֵב-לִי בַעֲבוּרְךָ וְחִיתָה
 נַפְשִׁי בְּגִלְלָךְ. **יִבִּיד** וַיְהִי כְּבֹא אַבְרָם מִצְרִימָה וַיֵּרְאוּ הַמִּצְרִיִּם אֶת-הָאִשָּׁה
 כִּי-יָפָה הוּא מְאֹד. **יִבִּטוּ** וַיֵּרְאוּ אֹתָהּ שָׂרֵי פְרָעָה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל-פְּרָעָה וַתִּקַּח
 הָאִשָּׁה בֵּית פְּרָעָה. **יִבִּטז** וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ וַיְהִי-לוֹ צֶאֱן-וַיִּבְקֹר וְחֲמָרִים
 וַעֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת וְאַתְנֹת וְגִמְלִים. **יִבִּיז** וַיִּנְגַע יְהוָה אֶת-פְּרָעָה נְגָעִים גְּדֹלִים
 וְאֶת-בֵּיתוֹ עַל-דָּבָר שָׂרִי אִשְׁתּוֹ אַבְרָם. **יִבִּיח** וַיִּקְרָא פְּרָעָה לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר
 מַה-זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא-הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הוּא. **יִבִּיט** לָמָּה אָמַרְתָּ אֲחֹתִי
 הוּא וְאָקַח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קַח וְלֵךְ. **יִבִּכ** וַיֵּצֵא עָלָיו פְּרָעָה
 אֲנָשִׁים וַיִּשְׁלַחוּ אוֹתוֹ וְאֶת-אִשְׁתּוֹ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ. **יִבִּגא** וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם
 הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל-אֲשֶׁר-לוֹ וְלוֹט עִמּוֹהֲנִיגָבָה. **יִבִּגב** וְאַבְרָם כָּבֵד מְאֹד בַּמִּקְנָה
 בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב. **יִבִּגג** וַיֵּלֶךְ לְמִסְעָיו מִנִּגְב וְעַד-בֵּית-אֱלֶעָד-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר-הָיָה שָׁם
 אֶהְלֶה בַּתְּחִלָּה בֵּין בֵּית-אֵל וּבֵין הָעִי. **יִבִּגד** אֶל-מְקוֹם הַמִּזִּבְחַ אֲשֶׁר-עָשָׂה שָׁם
 בְּרֹאשֹׁנָה וַיִּקְרָא שֵׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְהוָה. **יִבִּגה** וְגַם-לְלוֹט הִלְלָךְ אֶת-אַבְרָם: הָיָה
 צֶאֱן-וַיִּבְקֹר וְאֶהְלִים. **יִבִּגו** וְלֹא-נָשָׂא אֹתָם הָאֶרֶץ לְשִׁבְתָּ יַחֲדוֹ: כִּי-הָיָה רִכּוּשָׁם רָב
 וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁבְתָּ יַחֲדוֹ. **יִבִּגז** וַיְהִי-רִיב בֵּין רָעִי מִקְנֶה-אַבְרָם וּבֵין רָעִי מִקְנֶה-לוֹט
 וַהֲכַנְעֵנִי וְהַפְּרֹזִי אִזּוּ יָשֵׁב בְּאֶרֶץ. **יִבִּגח** וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל-לוֹט אֵל-נָא תְּהִי מְרִיבָה
 בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין רָעִי וּבֵין רָעִי: כִּי-אֲנָשִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ. **יִבִּגט** הֲלֹא כָל-הָאֶרֶץ
 לְפָנֶיךָ הִפְרָד נָא מֵעַלִּי: אִם-הִשְׁמָאֵל וְאִימָנָה וְאִם-הִימִין וְאִשְׁמָאִילָה. **יִבִּגי**
 וַיִּשָּׂא-לוֹט אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-כָּל-כֶּפֶר הַיַּרְדֵּן כִּי כָלָה מִשְׁקָהּ לִפְנֵי שַׁחַת יְהוָה
 אֶת-סֹדֶם וְאֶת-עַמּוֹרָה כִּגְן-יְהוָה כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶכָה צֶעַר. **יִבִּגיא** וַיִּבְחַר-לוֹ לוֹט
 אֶת-כָּל-כֶּפֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע לוֹט מִקְדָּם וַיִּפְרְדּוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו. **יִבִּגיב** אַבְרָם יָשֵׁב
 בְּאֶרֶץ-כְּנָעַן וְלוֹט יָשֵׁב בְּעָרֵי הַכֶּכֶר וַיֵּאֱהֵל עַד-סֹדֶם. **יִבִּגג** וְאֲנָשֵׁי סֹדֶם רָעִים
 וְחֹטְאִים לַיהוָה מְאֹד. **יִבִּגד** וַיְהוָה אָמַר אֶל-אַבְרָם אַחֲרֵי הַפְּרָד-לוֹט מַעֲמוֹ שָׂא

נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אֶתָּה שָׁם צִפְנָה וְנִגְבָּה וְקִדְמָה וְיָמָּה. **יגטו** כִּי
אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אֶתָּה רֹאֶה לָךְ אֶתְנַנֶּה וּלְזָרְעֶךָ עַד-עוֹלָם. **יגטז** וְשִׁמַּתִּי
אֶת-זָרְעֶךָ כְּעֶפֶר הָאָרֶץ: אֲשֶׁר אִם-יִכָּל אִישׁ לִמְנוֹת אֶת-עֶפֶר הָאָרֶץ גַּם-זָרְעֶךָ
יִמָּנֶה. **יגיז** קוֹם הִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ לְאָרְכָּהּ וּלְרֹחְבָּהּ: כִּי לָךְ אֶתְנַנֶּה. **יגיח** וַיֵּאָהֵל
אַבְרָם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּאֵלְנֵי מִמְרָאֲשֶׁר בְּחִבְרוֹן וַיְבִן-שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה.
ידא וַיְהִי בִימֵי אֹמְרָפֶל מֶלֶךְ-שֹׁנַעַר אַרְיוֹן מֶלֶךְ אֶלְסָר כְּדָרְלַעְמֶר מֶלֶךְ עֵילָם
וְתִדְעֵל מֶלֶךְ גּוֹיִם. **ידב** עָשׂוּ מִלְחָמָה אֶת-בְּרַע מֶלֶךְ סָדָם וְאֶת-בְּרָשַׁע מֶלֶךְ
עַמְרָה שְׂנֵאָב מֶלֶךְ אֲדָמָה וְשִׁמְאֶבֶר מֶלֶךְ צַבִּיִּים וּמֶלֶךְ בָּלַע הִיא-צַעַר. **ידג**
כָּל-אֵלֶּה חִבְרוּ אֶל-עַמֶּק הַשָּׂדִים: הוּא יָם הַמֶּלַח. **ידד** שְׁתֵּים עָשָׂרָה שָׁנָה עָבְדוּ
אֶת-כְּדָרְלַעְמֶר וּשְׁלֹשׁ-עָשָׂרָה שָׁנָה מָרְדּוּ. **ידה** וּבְאַרְבַּע עָשָׂרָה שָׁנָה בָּא
כְּדָרְלַעְמֶר וְהַמְּלָכִים אֲשֶׁר אֹתוֹ וַיִּכּוּ אֶת-רַפָּאִים בְּעִשְׁתֵּרֶת קִרְנִים וְאֶת-הַזּוּזִים
בָּהֶם וְאֶת הָאִימִים בְּשׁוּה קִרְיָתִים. **ידז** וְאֶת-הַחֲרִי בְּהֶרֶם שְׁעִיר עַד אֵיל פָּאֶרֶן
אֲשֶׁר עַל-הַמִּדְבָּר. **ידז** וַיָּשְׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-עֵין מִשְׁפָּט הוּא קִדְשׁ וַיִּכּוּ אֶת-כָּל-שָׂדֵה
הָעִמְלָקִיּוֹגִם אֶת-הָאֹמְרִי הַיֵּשֶׁב בְּחִצְצָן תָּמָר. **ידח** וַיֵּצֵא מֶלֶךְ-סָדָם וּמֶלֶךְ עַמְרָה
וּמֶלֶךְ אֲדָמָה וּמֶלֶךְ צַבִּיִּים וּמֶלֶךְ בָּלַע הוּא-צַעַר וַיַּעֲרֻכוּ אֹתָם מִלְחָמָה בְּעַמֶּק
הַשָּׂדִים. **ידט** אֶת כְּדָרְלַעְמֶר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעֵל מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאֹמְרָפֶל מֶלֶךְ שֹׁנַעַר
וְאַרְיוֹן מֶלֶךְ אֶלְסָר אַרְבַּעַה מְלָכִים אֶת-הַחֲמִשָּׁה. **ידי** וַעֲמַק הַשָּׂדִים בְּאַרְת
בְּאַרְת חֲמֹר וַיִּנָּסוּ מֶלֶךְ-סָדָם וַעֲמָרָה וַיִּפְּלוּ-שָׁמָּה וְהַנְּשֹׂאִים הָרָה נָסוּ. **ידיא**
וַיִּקְחוּ אֶת-כָּל-רֶכֶשׁ סָדָם וַעֲמָרָה וְאֶת-כָּל-אֲכָלָם וַיִּלְכוּ. **ידיב** וַיִּקְחוּ אֶת-לוֹט
וְאֶת-רֶכְשׁוֹ בֶּן-אָחִי אַבְרָם וַיִּלְכוּ וְהוּא יֹשֵׁב בְּסָדָם. **ידיג** וַיָּבֹא הַפְּלִיט וַיִּגַּד
לְאַבְרָם הָעֵבֶרִי וְהוּא שָׁכֵן בְּאֵלְנֵי מִמְרָא הָאֹמְרִי אָחִי אֲשָׁכָל וְאָחִי עֲנֹר וְהֵם בְּעַלִּי
בְּרִית-אַבְרָם. **ידיז** וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו וַיִּרָק אֶת-חֲנִיכָיו וַיֵּלֶךְ בֵּיתוֹ
שָׁמָּה עֲשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף עַד-דָּן. **ידטו** וַיַּחֲלֶק עָלֵיהֶם לַיְלָה הוּא וַעֲבָדָיו
וַיִּכְּסוּ וַיִּרְדְּפֻם עַד-חוּבָה אֲשֶׁר מִשְׁמָאל לְדַמְשֶׁק. **ידטז** וַיָּשֶׁב אֶת כָּל-הָרֶכֶשׁ וְגַם
אֶת-לוֹט אָחִיו וּרְכָשׁוֹ הֵשִׁיב וְגַם אֶת-הַנָּשִׁים וְאֶת-הָעָם. **ידיז** וַיֵּצֵא מֶלֶךְ-סָדָם
לִקְרָאתוֹ אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מִהַכּוֹת אֶת-כְּדָרְלַעְמֶר וְאֶת-הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אֹתוֹ אֶל-עַמֶּק
שָׁוֶה הוּא עַמֶּק הַמֶּלֶךְ. **ידיח** וּמִלִּפְנֵי-צֶדֶק מֶלֶךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לָחֶם וַיִּזֵּן וְהוּא כֹהֵן
לְאֵל עֲלִיוֹן. **ידיט** וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר: בָּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֲלִיוֹן קִנָּה שָׁמַיִם וְאָרֶץ.
ידכ וּבָרוּךְ אֵל עֲלִיוֹן אֲשֶׁר-מִגֵּן צָרִיךְ בִּיָּדָה וַיִּתֵּן-לוֹ מַעֲשֵׂר מִכָּל. **ידכא** וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ-סָדָם אֶל-אַבְרָם: תֵּן-לִי הַנֶּפֶשׁ וְהָרֶכֶשׁ קַח-לָךְ. **ידכב** וַיֹּאמֶר אַבְרָם
אֶל-מֶלֶךְ סָדָם: הִרְמַתִּי יָדִי אֶל-יְהוָה אֵל עֲלִיוֹן קִנָּה שָׁמַיִם וְאָרֶץ. **ידכג**

אם-מחוט ועד שרוף-נעל ואם-אקח מכל-אשר-לך ולא תאמר אני העשרתי את-אברם. **ידכד** בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי: ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם.

טוא אחר הדברים האלה היה דבר-יהוה אל-אברם במחזה לאמר: אל-תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד. **טוב** ויאמר אברם אדני יהוה מה-תתן-לי ואנכי הולך עירי ובן-משק ביתי הוא דמשק אליעזר. **טוג** ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן-ביתי יורש אתי. **טוד** והנה דבר-יהוה אליו לאמר לא יירשך זה: כי-אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך. **טוה** ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט-נא השמימה וספר הכוכבים-אם-תוכל לספר אותם ויאמר לו כה יהיה זרעך. **טוו** והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה. **טוז** ויאמר אליו: אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את-הארץ הזאת לרשתה. **טוח** ויאמר: אדני יהוה במה אדע כי אירשנה. **טוט** ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל. **טוי** ויקח-לו את-כל-אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש-בתו לקראת רעהו ואת-הצפר לא בחר. **טוia** ויירד העיט על-הפגרים וישב אתם אברם. **טויב** ויהי השמש לבוא ותדמה נפלה על-אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו. **טויג** ויאמר לאברם ידע תדע כי-גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדים וענו אתם-ארבע מאות שנה. **טויד** וגם את-הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי-כן יצאו ברכש גדול. **טוטו** ואתה תבוא אל-אבתיך בשלום: תקבר בשיבה טובה. **טוטז** ודור רביעי ישובו הנה: כי לא-שלם עון האמרי עד-הנה. **טויו** ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה. **טויוח** ביום ההוא כרת יהוה את-אברם ברית לאמר: לזרעך נתתי את-הארץ הזאת מנהר מצרים עד-הנהר הגדל נהר-פרת. **טויט** את-הקיני ואת-הקנזי ואת הקדמני. **טוכ** ואת-החתי ואת-הפריזי ואת-הרפאים. **טוכא** ואת-האמרי ואת-הכנעני ואת-הגרגשי ואת-היבوسی.

טזא ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר. **טזב** ותאמר שרי אל-אברם הנה-נא עצרני יהוה מלדתבא-נא אל-שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי. **טזג** ותקח שרי אשת-אברם את-הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה. **טזד** ויבא אל-הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה. **טזה** ותאמר שרי אל-אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי

בְּחִיקָה וַתֵּרָא כִּי הָרְתָה וְאָקַל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ. **טז** וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל-שָׂרִי הִנֵּה שִׁפְחָתְךָ בִּידְדָעָשִׁי-לָהּ הֵטוֹב בְּעֵינֶיךָ וַתַּעֲנֶה שָׂרִי וַתִּבְרַח מִפָּנֶיהָ. **טז** וַיִּמְצָאָהּ מִלֶּאֱדָן יְהוָה עַל-עֵין הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר: עַל-הָעֵין בְּדֶרֶךְ שׁוּר. **טז** וַיֹּאמֶר הָגֵר שִׁפְחַת שָׂרִי אִי-מִזֶּה בָּאתָ וְאַתָּה תִּלְכִּי וַתֹּאמֶר מִפָּנֵי שָׂרִי גִבְרָתִי אֲנֹכִי בְּרַחַת. **טז** וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאֱדָן יְהוָה שׁוּבִי אֶל-גִּבְרָתְךָ וְהִתְעַנִּי תַּחַת יָדֶיהָ. **טז** וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאֱדָן יְהוָה הִרְבָּה אֲרָבָה אֶת-זֶרְעָךָ וְלֹא יִסְפֹּר מִרְבּוֹ. **טז** וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאֱדָן יְהוָה הִנֵּךְ הָרָה וּלְדָתְךָ בֶּן וּקְרֹאת שְׁמוֹ יִשְׁמַעְאֵל כִּי-שָׁמַע יְהוָה אֶל-עֲנִיָּךְ. **טז** וְהוּא יִהְיֶה פָּרָא אֲדָסִידוֹ בְּכָל וָיָד כָּל בּוֹ וְעַל-פָּנָיו כָּל-אֲחָיו יִשְׁכֹּן. **טז** וַתִּקְרָא שֵׁם-יְהוָה הַדֹּבֵר אֵלֶיהָ אֶתָּה אֵל רָאִי: כִּי אָמְרָה הִגַּם הַלֵּם רְאִיתִי אַחֲרֵי רְאִי. **טז** עַל-כֵּן קָרָא לְבָאֵר בָּאֵר לַחֵי רְאִיתִי בֵּין-קָדֵשׁ וּבֵין בְּרֵד. **טז** וַתֵּלֶד הָגֵר לְאַבְרָם בֶּן וַיִּקְרָא אַבְרָם שֵׁם-בְּנוֹ אֲשֶׁר-יָלְדָהּ הָגֵר יִשְׁמַעְאֵל. **טז** וְאַבְרָם בֶּן-שָׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּלָדָת-הָגֵר אֶת-יִשְׁמַעְאֵל לְאַבְרָם.

יז וַיְהִי אַבְרָם בֶּן-תְּשָׁעִים שָׁנָה וַתִּשָּׁע שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי-אֵל שְׂדֵיהֶתְהָלֶךְ לִפְנֵי וְהָיָה תָמִים. **יז** וְאַתָּה בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבָּה אוֹתָךְ בְּמֵאד מְאֹד. **יז** וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל-פָּנָיו וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר. **יז** אֲנִי הִנֵּה בְרִיתִי אִתְּךָ וְהָיִיתָ לְאֵב הַמּוֹן גּוֹיִם. **יז** וְלֹא-יִקְרָא עוֹד אֶת-שְׁמֶךָ אַבְרָם וְהָיָה שְׁמֶךָ אַבְרָהָם כִּי אֵב-הַמּוֹן גּוֹיִם נִתְּתִיךָ. **יז** וְהִפְרִתִּי אִתְּךָ בְּמֵאד מְאֹד וְנִתְּתִיךָ לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ. **יז** וְהִקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין זֶרְעָךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתֶם לְבְרִית עוֹלָם: לִהְיוֹת לָךְ לְאֱלֹהִים וּלְזֶרְעָךָ אַחֲרֶיךָ. **יז** וְנִתְּתִי לָךְ וּלְזֶרְעָךָ אַחֲרֶיךָ אֶת אֶרֶץ מִגְרֶיךָ אֶת כָּל-אֶרֶץ כְּנָעַן לְאַחֲזָת עוֹלָם וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים. **יז** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם וְאַתָּה אֶת-בְּרִיתִי תִּשְׁמֹר אֶתָּה וְזֶרְעָךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתֶם. **יז** זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֶיכֶם וּבֵין זֶרְעָךָ אַחֲרֶיךָ: הַמּוֹל לָכֶם כָּל-זָכָר. **יז** וְנִמְלַתֶם אֶת בֶּשֶׂר עֶרְלַתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֶיכֶם. **יז** וּבֶן-שָׁמֹנֶת יָמִים יִמּוֹל לָכֶם כָּל-זָכָר לְדֹרֹתֵיכֶם: יְלִיד בֵּיתוֹ וּמִקְנֵת-כֶּסֶף מִכָּל בֶּן-נָכָר אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרְעָךָ הוּא. **יז** הַמּוֹל יִמּוֹל יְלִיד בֵּיתוֹ וּמִקְנֵת כֶּסֶף וְהָיְתָה בְּרִיתִי בִּבְשָׂרְכֶם לְבְרִית עוֹלָם. **יז** וְעָרַל זָכָר אֲשֶׁר לֹא-יִמּוֹל אֶת-בֶּשֶׂר עֶרְלָתוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמּוּיָהּ: אֶת-בְּרִיתִי הִפֹּר. **יז** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם שָׂרִי אֲשֶׁתְּךָ לֹא-תִקְרָא אֶת-שְׁמָהּ שָׂרִי: כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ. **יז** וּבִרְכָתִי אֶתָּה וְגַם נִתְּתִי מִמֶּנָּה לָךְ בֶּן וּבִרְכָתִי וְהָיְתָה לְגוֹיִם מִלְכֵי עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ. **יז** וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל-פָּנָיו וַיִּצְחַק וַיֹּאמֶר בְּלָבוֹ הֲלָבֹן

מֵאָה-שָׁנָה יוֹלֵד וְאִם-שָׁרָה הִבֵּת-תְּשׁוּעִים שָׁנָה תֵּלֵד. **יִזְיָח** וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם
אֶל-הָאֱלֹהִים: לוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל יְחִיָּה לְפָנָיִךְ. **יִזִּיט** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבָל שָׁרָה אֲשֶׁתִּי
יִלְדֶּת לָךְ בֶּן וְקָרָאתָ אֶת-שְׁמוֹ יִצְחָק וְהִקְמֹתִי אֶת-בְּרִיתִי אִתּוֹ לְבְרִית עוֹלָם
לְזָרְעוֹ אַחֲרָיו. **יִזֵּב** וַיִּשְׁמַעְאֵל שְׁמַעְתִּיהֶנָּה בִּרְכָתִי אִתּוֹ וְהַפְרִיתִי אִתּוֹ וְהִרְבִּיתִי
אִתּוֹ בְּמֵאֹד מְאֹד: שָׁנִים-עָשָׂר נָשִׂיָאִם יוֹלִיד וּנְתַתִּיו לְגוֹי גָּדוֹל. **יִזְכָּא** וְאֶת-בְּרִיתִי
אֲקִים אֶת-יִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלֵד לָךְ שָׁרָה לְמוֹעֵד הַזֶּה בַּשָּׁנָה הָאֲחֵרָת. **יִזְכֵּב** וַיְכַל
לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם. **יִזְכָּג** וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-יִשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ
וְאֶת כָּל-יְלִידֵי בֵיתוֹ וְאֶת כָּל-מִקְנֵת כֶּסֶף וְכָל-זָכָר בְּאֲנָשֵׁי בֵּית אַבְרָהָם וַיָּמַל
אֶת-בָּשָׂר עֶרְלָתָם בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים. **יִזְכֵּד**
וְאַבְרָהָם בֶּן-תְּשׁוּעִים וְתִשָּׁע שָׁנָה: בְּהַמְלוֹ בָּשָׂר עֶרְלָתוֹ. **יִזְכָּה** וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ
בֶּן-שְׁלֹשׁ עָשָׂר שָׁנָה: בְּהַמְלוֹאֹת בָּשָׂר עֶרְלָתוֹ. **יִזְכֹּו** בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל
אַבְרָהָם וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנוֹ. **יִזְכֹּז** וְכָל-אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ יָלִיד בֵּית וּמִקְנֵת-כֶּסֶף מֵאֵת
בֶּן-נְכֻרְמָלוֹ אִתּוֹ.

יחא וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלָנִי מִמֶּרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח-הָאֵהָל כָּחֵם הַיּוֹם. **יחב**
וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרָץ לִקְרֹאתָם מִפֶּתַח
הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה. **יחג** וַיֹּאמֶר: אֲדֹנָי אִם-נָא מְצֹאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֵל-נָא
תַּעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ. **יחד** יִקַּח-נָא מֵעֵט-מִים וְרִחְצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ.
יחה וַאֲקַחְהָ פֶת-לֶחֶם וְסִעְדּוּ לְבַבְכֶם אַחֵר תַּעֲבֹרוּכִי-עַל-כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל-עַבְדְּכֶם
וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. **יחו** וַיִּמָּהֵר אַבְרָהָם הָאֵהָלָה אֶל-שָׂרָה וַיֹּאמֶר
מִהְרֵי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח סִלְתָּלוּשִׁי וַעֲשִׂי עֲגוֹת. **יחז** וְאֵל-הַבָּקָר רָץ אַבְרָהָם
וַיִּקַּח בֶּן-בָּקָר רֶדֶךְ וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל-הַנַּעֲר וַיִּמָּהֵר לַעֲשׂוֹת אִתּוֹ. **יחח** וַיִּקַּח חֲמֵאָה
וְחָלָב וּבֶן-הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהם וְהוּא-עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ.
יחט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה אֲשֶׁתִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֵהָל. **יחי** וַיֹּאמֶר שׁוּב אָשׁוּב
אֵלַיִךְ כָּעֵת חַיָּה וְהִנֵּה-בֶן לְשָׂרָה אֲשֶׁתִּי וְשָׂרָה שְׂמַעְתָּ פֶתַח הָאֵהָל וְהוּא אַחֲרָיו.
יחיא וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זָקְנִים בָּאִים בַּיָּמִים חֲדָל לִהְיוֹת לְשָׂרָה אֶרֶח כְּנָשִׁים. **יחיב**
וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר: אַחֲרֵי בְלַתִּי הִיְתָה-לִּי עַדְנָה וְאֲדֹנָי זָקֵן. **יחיג**
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַבְרָהָם: לָמָּה זֶה צִחְקָה שָׂרָה לֵאמֹר הָאֵף אֲמַנָּם אֲלֹדוּאֲנִי
זָקְנִיתִי. **יחיד** הִיפְלֵא מִיְהוָה דְּבַר לְמוֹעֵד אָשׁוּב אֵלַיִךְ כָּעֵת חַיָּה וְלְשָׂרָה בֶּן. **יחטו**
וַתִּכְחַשׁ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא צִחְקָתִי כִּי יֵרָאָה וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צִחְקָתִי. **יחטז** וַיִּקְמוּ
מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקְפוּ עַל-פְּנֵי סֹדֶם וְאַבְרָהָם הֵלֵךְ עִמָּם לְשִׁלְחָם. **יחיו** וַיְהִי
אָמֵר: הַמִּכְסָּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה. **יחיח** וְאַבְרָהָם הָיוּ יְחִיָּה לְגוֹי גָּדוֹל

וַעֲצוּם וַנִּבְרָכוּ-בּוֹכֵל גּוֹיֵי הָאָרֶץ. **יחִיט** כִּי יִדְעֵתִיו לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוֶה אֶת-בָּנָיו
וְאֶת-בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דֶרֶךְ יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הָבִיא יְהוָה
עַל-אַבְרָהָם אֶת אֲשֶׁר-דִּבֶּר עָלָיו. **יחכ** וַיֹּאמֶר יְהוָה זַעֲקֵת סֹדֶם וְעַמָּהָ כִּי-רַבָּה
וַחֲטֹאתֶם כִּי כָבֹדָה מְאֹד. **יחכא** אַרְדֶּה-נָּא וְאַרְאֶה הַכְּצַעֲקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עָשׂוּ
כָּלָה וְאִם-לֹא אֲדַעָה. **יחכב** וַיִּפְּנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ סְדֹמָה וְאַבְרָהָם עֹדֶנּוּ
עֹמֵד לִפְנֵי יְהוָה. **יחכג** וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר: הֲאֵף תִּסְפֶּה צָדִיק עִם-רָשָׁע. **יחכד**
אוּלֵּי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צָדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר הָאֵף תִּסְפֶּה וְלֹא-תִשָּׂא לְמָקוֹם לְמַעַן
חֲמִשִּׁים הַצָּדִיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ. **יחכה** חֲלָלָה לָךְ מַעֲשֵׂת כַּדָּבָר הַזֶּה לְהַמִּית
צָדִיק עִם-רָשָׁע וְהָיָה כַּצָּדִיק כְּרָשָׁע חֲלָלָה לְךָ הַשֹּׁפֵט כָּל-הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה
מִשְׁפָּט. **יחכו** וַיֹּאמֶר יְהוָה אִם-אֶמְצָא בְּסֹדֶם חֲמִשִּׁים צָדִיקִים בְּתוֹךְ
הָעִיר וְנִשְׁאֲתִי לְכָל-הַמָּקוֹם בַּעֲבוּרָם. **יחכז** וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר: הִנֵּה-נָא
הוֹאֲלֹתִי לְדָבָר אֵל-אֲדֹנָי וְאֲנֹכִי עֹפֵר וְאֹפֵר. **יחכח** אוּלֵּי יַחֲסִירוּ חֲמִשִּׁים
הַצָּדִיקִים חֲמִשָּׁה הַתְּשֻׁחִית בְּחִמְשָׁה אֶת-כָּל-הָעִיר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית אִם-אֶמְצָא
שָׁם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה. **יחכט** וַיִּסֹּף עוֹד לְדָבָר אֵלָיו וַיֹּאמֶר אוּלֵּי יִמָּצְאוּ שָׁם
אַרְבָּעִים וַיֹּאמֶר לֹא אַעֲשֶׂה בַּעֲבוּר הָאַרְבָּעִים. **יחל** וַיֹּאמֶר אֵל-נָא יַחֲרֵל אֲדֹנָי
וְאֲדַבְּרָה אוּלֵּי יִמָּצְאוּ שָׁם שְׁלֹשִׁים וַיֹּאמֶר לֹא אַעֲשֶׂה אִם-אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים.
יחלא וַיֹּאמֶר הִנֵּה-נָא הוֹאֲלֹתִי לְדָבָר אֵל-אֲדֹנָי אוּלֵּי יִמָּצְאוּ שָׁם עֶשְׂרִים וַיֹּאמֶר
לֹא אֲשַׁחִית בַּעֲבוּר הָעֶשְׂרִים. **יחלב** וַיֹּאמֶר אֵל-נָא יַחֲרֵל אֲדֹנָי וְאֲדַבְּרָה
אֶת-הַפַּעַם אוּלֵּי יִמָּצְאוּ שָׁם עֶשְׂרֵה וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית בַּעֲבוּר הָעֶשְׂרֵה. **יחלג**
וַיֵּלֶךְ יְהוָה כַּאֲשֶׁר כָּלָה לְדָבָר אֵל-אַבְרָהָם וְאַבְרָהָם שָׁב לְמִקְמוֹ. **יטא** וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי
הַמַּלְאָכִים סְדֹמָה בַּעֲרָב וְלוֹט יָשֵׁב בְּשַׁעַר-סֹדֶם וַיֵּרָא-לוֹט וַיָּקָם לִקְרֹאתָם
וַיִּשְׁתַּחֲוּ אַפַּיִם אֲרָצָה. **יטב** וַיֹּאמֶר הִנֵּה נָא-אֲדֹנָי סוּרוּ נָא אֵל-בֵּית עַבְדְּכֶם וְלִינוּ
וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַּכְתֶּם לְדֶרֶכְכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי בָּרְחוּב נָלִין. **יטג**
וַיִּפְצֹר-בָּם מֵאֲדוֹנֵי־סוּרָה אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֵל-בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וּמִצּוֹת אָפָה
וַיֹּאכְלוּ. **יטד** טָרָם יִשְׁכְּבוּ וְאֲנָשֵׁי הָעִיר אֲנָשֵׁי סֹדֶם נָסְבוּ עַל-הַבַּיִת מִנֶּעַר
וְעַד-זָקֵן: כָּל-הָעָם מִקְצָה. **יטה** וַיִּקְרָאוּ אֵל-לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֵיךְ הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר-בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה הוֹצִיָאם אֵלֵינוּ וְנִדְעָה אֹתָם. **יטו** וַיֵּצֵא אֶלֵהֶם לוֹט
הַפֶּתַח וְהִדְלִית סֹגֵר אַחֲרָיו. **יטז** וַיֹּאמֶר: אֵל-נָא אַחִי תִרְעוּ. **יטח** הִנֵּה-נָא לִי
שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ אִישׁ אוֹצִיָאָה-נָא אֶתְהוֹן אֵלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כְּטוֹב
בְּעֵינֵיכֶם רַק לְאֲנָשִׁים הָאֵל תַּעֲשׂוּ דָבָר כִּי-עַל-כֵּן בָּאוּ בָצֵל קִרְתִּי. **יטט**
וַיֹּאמְרוּ גֹשׁ-הַלָּאָה וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בָּא-לְגוֹר וַיִּשְׁפֹּט שְׁפוֹטֶתָהּ נָרַע לָךְ מֵהֶם

וַיִּפְצְרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט מֵאֵד וַיִּגְשׁוּ לְשֹׁבֵר הַדָּלֶת. **יִטִּי** וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת-יָדָם וַיְבִיאוּ אֶת-לוֹט אֲלֵיהֶם הַבֵּיתָה וְאֶת-הַדָּלֶת סָגְרוּ. **יִטִּיא** וְאֶת-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-פָּתַח הַבַּיִת הָכּוּ בְּסַנּוּרִים מִקֹּטָן וְעַד-גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמִצָּא הַפֶּתַח. **יִטִּיב** וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל-לוֹט עַד מִי-לָךְ פָּה־חֲתָן וּבְנִיךָ וּבְנִתֶיךָ וְכָל אֲשֶׁר-לָךְ בָּעִיר; הוֹצֵא מִן-הַמָּקוֹם. **יִטִּיג** כִּי-מִשְׁחַתִּים אֲנַחְנוּ אֶת-הַמָּקוֹם הַזֶּה: כִּי-גִדְלָה צַעֲקָתָם אֶת-פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלַחְנוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ. **יִטִּיד** וַיֵּצֵא לוֹט וַיְדַבֵּר אֶל-חֲתָנָיו לִקְחֵי בְנִתָיו וַיֹּאמֶר קוּמוּ צֵאוּ מִן-הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי-מִשְׁחִית יְהוָה אֶת-הָעִיר וַיְהִי כַמִּצְחָק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו. **יִטִּטו** וַכְּמוֹ הַשָּׁחַר עָלָה וַיֵּאִיצוּ הַמַּלְאָכִים בְּלוֹט לֵאמֹר: קוּם קַח אֶת-אִשְׁתְּךָ וְאֶת-שְׁתֵּי בְנִתֶיךָ הַנִּמְצָאֹתָפֹן-תִּסָּפֶה בַּעֲוֹן הָעִיר. **יִטִּטז** וַיִּתְּמַהֲמַהוּ וַיַּחֲזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וּבִיד-אִשְׁתּוֹ וּבִיד שְׁתֵּי בְנִתָיו בַּחֲמֶלֶת יְהוָה עָלָיו וַיֵּצְאוּהוּ וַיִּנְחֻהוּ מִחוּץ לָעִיר. **יִטִּיז** וַיְהִי כְּהוֹצִיָאם אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַמַּלְטָה עַל-נַפְשָׁךְ אֶל-תַּבִּיט אַחֲרֶיךָ וְאֶל-תַּעֲמֵד בְּכָל-הַכֶּפֶר: הִהָרָה הַמַּלְטָה פֶּן-תִּסָּפֶה. **יִטִּיח** וַיֹּאמֶר לוֹט אֲלֵיהֶם: אֶל-נָא אֲדֹנָי. **יִטִּיט** הִנֵּה-נָא מִצָּא עֲבָדְךָ חֹן בְּעֵינֶיךָ וַתִּגְדֵּל חֶסֶדְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחְיוֹת אֶת-נַפְשִׁי וְאַנְכִי לֹא אוֹכַל לְהַמְלִיט הִהָרָהפֹן-וַתִּדְבֹּקֵנִי הָרָעָה וּמָתִי. **יִטִּכ** הִנֵּה-נָא הָעִיר הַזֹּאת קְרִיבָה לְנוֹס שָׁמָּהוּהוּא מִצָּעָר אִמְלִטָה נָא שָׁמָּה הֲלֹא מִצָּעָר הוּאוֹתְחִי נַפְשִׁי. **יִטִּכא** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵהֶנָּה נִשְׂאֹתִי פָנֶיךָ גַּם לַדָּבָר הַזֶּה: לְבִלְתִּי הַפְּכִי אֶת-הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. **יִטִּכב** מִהֵר הַמַּלְטָה שָׁמָּה כִּי לֹא אוֹכַל לַעֲשׂוֹת דָּבָר עַד-בֹּאֶךָ שָׁמָּה עַל-כֵּן קָרָא שֵׁם-הָעִיר צוּעֵר. **יִטִּכג** הַשָּׁמֶשׁ יָצָא עַל-הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צָעָרָה. **יִטִּכד** וַיְהוָה הַמְטִיר עַל-סֹדֶם וְעַל-עֲמֹרָהגִפְרִית וָאֵשׁ: מֵאֵת יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם. **יִטִּכה** וַיַּהֲפֹךְ אֶת-הָעָרִים הָאֵל וְאֶת כָּל-הַכֶּפֶר וְאֶת כָּל-יֹשְׁבֵי הָעָרִים וְצִמְח הָאֲדָמָה. **יִטִּכו** וַתִּבֶּט אִשְׁתּוֹ מֵאַחֲרָיו וַתְּהִי נָצִיב מְלַח. **יִטִּכז** וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר: אֶל-הַמָּקוֹםאֲשֶׁר-עָמַד שָׁם אֶת-פְּנֵי יְהוָה. **יִטִּכח** וַיִּשְׁקֹף עַל-פְּנֵי סֹדֶם וְעֲמֹרָה וְעַל-כָּל-פְּנֵי אֶרֶץ הַכֶּפֶר וַיֵּרָא וַהֲנִה עָלָה קִיטֹר הָאָרֶץ כְּקִיטֹר הַכְּבָשָׁן. **יִטִּכט** וַיְהִי בִשְׁחַת אֱלֹהִים אֶת-עָרֵי הַכֶּפֶר וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-אַבְרָהָם וַיִּשְׁלַח אֶת-לוֹט מִתּוֹךְ הַהִפְכָה בַּהֲפֹךְ אֶת-הָעָרִים אֲשֶׁר-יָשַׁב בָּהֶן לוֹט. **יִטִּל** וַיַּעַל לוֹט מִצוּעֵר וַיֵּשֶׁב בְּהָר וּשְׁתֵּי בְנִתָיו עִמּוֹ כִּי יֵרָא לְשִׁבְתָּה בְּצוּעֵר וַיֵּשֶׁב בְּמַעְרָההוּא וּשְׁתֵּי בְנִתָיו. **יִטִּלא** וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל-הַצְעִירָה אָבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵין בָּאָרֶץ לְבוֹא עָלֵינוּ כְּדָרְךָ כָּל-הָאָרֶץ. **יִטִּלב** לָכֵה נִשְׁקָה אֶת-אָבִינוּ יֵין וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ וְנִחְיָה מֵאָבִינוּ זָרַע. **יִטִּלג** וַתִּשְׁקִין אֶת-אָבִיהֶן יֵין בְּלִילָה הוּא וַתְּבֹא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב אֶת-אָבִיהָ וְלֹא-יָדַע בְּשִׁכְבָּהּ וּבְקוּמָהּ. **יִטִּלד** וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה

אֶל-הַצְעִירָה הֵן-שָׁכַבְתִּי אִמָּשׁ אֶת-אָבִי נִשְׁקָנוּ יַיִן גַּם-הִלִּילָהּ וּבָאִי שָׁכַבִּי עִמּוֹ וַיְנַחֶיהָ מֵאֲבִינוּ זָרַע. **יטלה** וַתִּשְׁקֶינָה גַם בַּלִּילָה הַהוּא אֶת-אֲבִיהֶוְיָ וַתִּקֶּם הַצְעִירָה וַתִּשְׁכַּב עִמּוֹ וְלֹא-יָדַע בְּשִׁכְבָּהּ וּבִקְמָהּ. **יטלו** וַתִּהְרֶינָה שְׁתֵּי בָנוֹת-לוֹט מֵאֲבִיהֶן. **יטלו** וַתֵּלֶד הַבְּכִירָה בֶן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאָב: הוּא אָבִי-מוֹאָב עַד-הַיּוֹם. **יטלח** וַהַצְעִירָה גַם-הוּא יָלְדָה בֶן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן-עַמִּי: הוּא אָבִי בְנֵי-עַמּוֹן עַד-הַיּוֹם.

כא וַיִּסַּע מֹשֶׁם אֲבִרָהֶם אֶרֶצָה הַנֶּגֶב וַיֵּשֶׁב בֵּין-קִדְשׁ וּבֵין שׁוּר וַיָּגֶר בְּגֵרָר. **כב** וַיֹּאמֶר אֲבִרָהֶם אֶל-שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אַחֲתִי הוּא וַיִּשְׁלַח אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ גֵּרָר וַיִּקַּח אֶת-שָׂרָה. **כג** וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל-אֲבִימֶלֶךְ בַּחלֹם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה מֵת עַל-הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-לָקַחְתָּ וְהוּא בָעֶלְתָּ בָעַל. **כד** וַאֲבִימֶלֶךְ לֹא קָרַב אֵלֶיהָ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַגּוֹי גַּם-צָדִיק תִּהְיֶה. **כה** הֲלֹא הוּא אָמַר-לִי אַחֲתִי הוּא וְהִיא-גַם-הוּא אָמְרָה אַחִי הוּא בְּתֵם-לִבִּי וּבִנְקִין כִּפִּי עָשִׂיתִי זֹאת. **כו** וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֱלֹהִים בַּחלֹם גַּם אֲנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי בְתֵם-לִבְבְּךָ עָשִׂיתָ זֹאת וְאֶחָשֶׁךְ גַּם-אֲנֹכִי אוֹתָךְ מִחֹטֹ-לִי עַל-כֵּן לֹא-נִתַּתִּיךָ לִנְגַע אֵלֶיהָ. **כז** וַעֲתָה הֵשֶׁב אִשְׁתְּ-הָאִישׁ כִּי-נָבִיא הוּא וַיִּתְּפֹלֵל בְּעֶדְךָ וַחַיָּה וְאִם-אֵינְךָ מְשִׁיבֵדַע כִּי-מוֹת תָּמוּת אַתָּה וְכָל-אֲשֶׁר-לָךְ. **כח** וַיִּשָּׁכֶם אֲבִימֶלֶךְ בַּבֹּקֶר וַיִּקְרָא לְכָל-עֲבָדָיו וַיֹּדֶבֶר אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנֵיהֶם וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד. **כט** וַיִּקְרָא אֲבִימֶלֶךְ לְאֲבִרָהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ מָה-עָשִׂיתָ לָנוּ וּמָה-חָטָאתִי לָךְ כִּי-הִבַּאתָ עָלִי וְעַל-מִמְלַכְתִּי חֲטָאָה גְדֹלָה: מַעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא-יַעֲשׂוּ עָשִׂיתָ עִמָּדִי. **ל** וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל-אֲבִרָהֶם: מָה רָאִיתָ כִּי עָשִׂיתָ אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה. **לא** וַיֹּאמֶר אֲבִרָהֶם כִּי אָמַרְתִּי רַק אִין-יֵרָאֵת אֱלֹהִים בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְהִרְגוּנִי עַל-דְּבַר אִשְׁתִּי. **לב** וְגַם-אִמְנָה אַחֲתִי בֵת-אָבִי הוּאֵאָדָּה לֹא בֵת-אִמִּי וַתִּהְיֶה-לִּי לְאִשָּׁה. **לג** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִתְעוּ אוֹתִי אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי וְאָמַר לָהּ זֶה חֲסִידְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי עִמָּדִי: אֶל כָּל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר נָבֹא שְׁמָהּ אָמַרְתִּי-לִי אַחִי הוּא. **לד** וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ צֹאן וּבָקָר וְעֲבָדִים וְשִׁפְחוֹת וַיִּתֵּן לְאֲבִרָהֶם וַיֵּשֶׁב לוֹ אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ. **לט** וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ הִנֵּה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ: בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ שֵׁב. **לס** וּלְשָׂרָה אָמַר הִנֵּה נִתַּתִּי אֵלַי כֶּסֶף לְאַחִידָהּ הִנֵּה הוּא-לָךְ כְּסוּת עֵינַיִם לְכָל אֲשֶׁר אֲתָדָּה וְאֶת כָּל וְנִכְחַת. **לז** וַיִּתְּפֹלֵל אֲבִרָהֶם אֶל-הָאֱלֹהִים וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת-אֲבִימֶלֶךְ וְאֶת-אִשְׁתּוֹ וְאִמְהַתִּיו וַיֵּלְדוּ. **לח** כִּי-עָצַר עָצַר יְהוָה בְּעַד כָּל-רַחֵם לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ עַל-דְּבַר שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֲבִרָהֶם.

כאא ויהוה פֿקד את-שָׁרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׁרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר. **כאב** ותהר ותלד שָׁרָה לְאַבְרָהָם בֶּן לְזִקְנָיו לְמוֹעֵד אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֱלֹהִים. **כאג** ויקרא אַבְרָהָם אֶת-שָׁם-בְּנוֹ הַנּוֹלָד-לוֹ אֲשֶׁר-יָלְדָה-לוֹ שָׁרָה יִצְחָק. **כאד** וימל אַבְרָהָם אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן-שְׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים. **כאה** ואַבְרָהָם בֶּן-מֵאָת שָׁנָה בְּהוֹלֵד לוֹ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ. **כאו** ותאמר שָׁרָה צַחֵק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים: כֹּל-הַשְּׂמִיעַ יִצְחָק-לִי. **כאז** ותאמר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הַיִּנִּיקָה בָּנִים שָׁרָה: כִּי-יִלְדָתִי בֶן לְזִקְנָיו. **כאח** ויגדל הַיֶּלֶד ויגמל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתָּה גָדוֹל בְּיוֹם הַגְּמִל אֶת-יִצְחָק. **כאט** ותרא שָׁרָה אֶת-בֶּן-הַגֵּר הַמִּצְרִית אֲשֶׁר-יָלְדָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק. **כאי** ותאמר לְאַבְרָהָם גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת-בְּנָהּ: כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן-הָאִמָּה הַזֹּאת עִם-בְּנֵי עַם-יִצְחָק. **כאיא** וירע הַדָּבָר מְאֹד בְּעֵינָיו אַבְרָהָם עַל אוֹדֹת בְּנוֹ. **כאיב** ויאמר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יֵרֵעַ בְּעֵינֶיךָ עַל-הַנָּעַר וְעַל-אֲמֵתָּךְ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׁרָה שְׁמַע בְּקוֹלָהּ: כִּי בִיִּצְחָק יִקְרָא לָךְ זָרַע. **כאיג** וגם אֶת-בֶּן-הָאִמָּה לְגוֹי אֲשִׁימְנוּ: כִּי זָרַעָךְ הוּא. **כאיז** וישָׁפֹס אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיִּקַּח-לֶחֶם וַחֲמֹת מִיָּם וַיִּתֵּן אֶל-הַגֵּר שָׁם עַל-שִׁכְמָהּ וְאֶת-הַיֶּלֶד וַיִּשְׁלַח וַתֵּלֶךְ וַתֵּתֶנּוּ בְּמִדְבַּר בָּאֵר שֶׁבַע. **כאטו** ויָכְלוּ הַמַּיִם מִן-הַחֲמֹת וַתִּשְׁלַךְ אֶת-הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִם. **כאטז** ותֵּלֶךְ וַתָּשָׁב לָהּ מִנֶּגֶד הַרְחָק כַּמֶּטְחָיו קִשֵּׁת כִּי אָמְרָה אֶל-אֶרְאָה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וַתָּשָׁב מִנֶּגֶד וַתִּשָּׂא אֶת-קוֹלָהּ וַתִּבֶּן. **כאיז** וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת-קוֹל הַנָּעַר וַיִּקְרָא מִלֵּאָדָּה אֱלֹהִים אֶל-הַגֵּר מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מַה-לָּךְ הַגֵּר אֶל-תִּירָאִי כִּי-שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל-קוֹל הַנָּעַר כַּאֲשֶׁר הוּא-שָׁם. **כאיח** קוֹמִי שְׂאִי אֶת-הַנָּעַר וְהַחַיִּיקִי אֶת-גִּדְּךָ בּוֹ: כִּי-לְגוֹי גָדוֹל אֲשִׁימְנוּ. **כאיט** וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת-עֵינֶיהָ וַתֵּרָא בָּאֵר מַיִם וַתֵּלֶךְ וַתִּמְלֹא אֶת-הַחֲמֹת מִיָּם וַתִּשָּׂק אֶת-הַנָּעַר. **כאכ** וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת-הַנָּעַר וַיִּגְדַּל וַיָּשָׁב בְּמִדְבַּר וַיְהִי רֹבֵה קִשֵּׁת. **כאכא** וַיָּשָׁב בְּמִדְבַּר פֶּאֶרֶן וַתִּקַּח-לוֹ אִמּוֹ אִשָּׁה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

כאכב וַיְהִי בַּעַת הַהוּא וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ וּפִיכַל שָׂר-צָבָאוּ אֶל-אַבְרָהָם לֵאמֹר: אֱלֹהִים עִמָּךְ בְּכָל אֲשֶׁר-אַתָּה עֹשֶׂה. **כאכג** וַעֲתָה הִשְׁבָּעָה לִּי בִּאלֹהִים הַנָּה אִם-תִּשְׁקֹר לִי וּלְנִינִי וּלְנִכְדֵי כַּחַסְדִּי אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי עִמָּךְ תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי וְעַם-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-גֵּרְתָּה בָּהּ. **כאכד** וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֲנֹכִי אֲשָׁבַע. **כאכה** וְהוֹכַח אַבְרָהָם אֶת-אַבְיִמֶלֶךְ עַל-אֲדוּת בָּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גָּזְלוּ עִבְדֵי אַבְיִמֶלֶךְ. **כאכו** וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם-אַתָּה לֹא-הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּיבְלָתִי הַיּוֹם. **כאכז** וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר וַיִּתֵּן לְאַבְיִמֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ

שְׁנֵיהֶם בְּרִית. **כאכח** וַיֵּצֵב אֲבִרְהָם אֶת-שִׁבְעַת כְּבָשֶׁת הַצֹּאן לְבִדְהָן. **כאכט** וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל-אֲבִרְהָם: מָה הִנֵּה שִׁבְעַת כְּבָשֶׁת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבִדְנָה. **כאל** וַיֹּאמְרוּכִי אֶת-שִׁבְעַת כְּבָשֶׁת תִּקַּח מִיָּדִי: בְּעֶבֶר תִּהְיֶה-לִּי לְעֵדָה כִּי חֲפָרְתִּי אֶת-הַבָּאָר הַזֹּאת. **כאלא** עַל-כֵּן קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא בָּאָר שִׁבְעָ: כִּי שָׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם. **כאלב** וַיִּכְרְתוּ בְרִית בֵּבְאָר שִׁבְעָ וַיִּקְסוּ אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכַל שֹׁר-צָבָאוּ וַיֵּשְׁבוּ אֶל-אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים. **כאלג** וַיֵּטַע אִשָּׁל בֵּבְאָר שִׁבְעָ וַיִּקְרָא-שְׁמִבְשֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם. **כאלד** וַיָּגֵר אֲבִרְהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים.

כבא וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת-אֲבִרְהָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֲבִרְהָם וַיֹּאמֶר הִנְנִי. **כבב** וַיֹּאמֶר קַח-נָא אֶת-בְּנֶךְ אֶת-יִחִידְךָ אֲשֶׁר-אֶהְבֵּת אֶת-יִצְחָק וְלֶךְ אֶל-אֶרֶץ הַמִּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ. **כבג** וַיִּשְׁכֹּם אֲבִרְהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת-חֲמורוֹ וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נַעֲרָיו אֹתוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה וַיִּקְסוּ וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים. **כבד** בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אֲבִרְהָם אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא אֶת-הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק. **כבה** וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם אֶל-נַעֲרָיו שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עִם-הַחֲמור וְאֲנִי וְהַנַּעַר נִלְכָּה עַד-כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֲלֵיכֶם. **כבו** וַיִּקַּח אֲבִרְהָם אֶת-עֲצֵי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל-יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמֵּאֲכָלֶת וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו. **כבוז** וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אֲבִרְהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנְנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֲצִים וְאִיִּה הִשָּׂה לְעֹלָה. **כבז** וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו. **כבט** וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אֲבִרְהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת-הָעֲצִים וַיַּעֲקֹד אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֲצִים. **כבי** וַיִּשְׁלַח אֲבִרְהָם אֶת-יֶדוֹ וַיִּקַּח אֶת-הַמֵּאֲכָלֶת לְשַׁחֵט אֶת-בְּנוֹ. **כביא** וַיִּקְרָא אֱלֹהֵי מִלְאָךְ יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם אֲבִרְהָם וַיֹּאמֶר הִנְנִי. **כביב** וַיֹּאמֶר אֵל-תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל-הַנַּעַר וְאֶל-תַּעֲשֵׂ לוֹ מְאוּמָה: כִּי עֲתָה יִדְעֹתִי כִּי-יִרְא אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֶךְ אֶת-יִחִידְךָ מִמֶּנִּי. **כביג** וַיִּשָּׂא אֲבִרְהָם אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה-אֵיל אַחֵר נֶאֱחָז בִּסְבִיב בְּקִרְנָיו וַיֵּלֶךְ אֲבִרְהָם וַיִּקַּח אֶת-הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ. **כביד** וַיִּקְרָא אֲבִרְהָם שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יִרְאָה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּהָר יְהוָה יִרְאָה. **כבטו** וַיִּקְרָא מִלְאָךְ יְהוָה אֵל-אֲבִרְהָם שְׁנִית מִן-הַשָּׁמַיִם. **כבטז** וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נָא-יְהוָה: כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֶךְ אֶת-יִחִידְךָ. **כבז** כִּי-בָרַךְ אֲבִרְכָךָ וְהִרְבָּה אַרְבֶּה אֶת-זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָחוּל אֲשֶׁר עַל-שִׁפְתַי הֵיטָב וַיִּרְשׁ זֶרְעֶךָ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו. **כביח** וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ

עָקַב אֲשֶׁר שָׁמַעַתְּ בְּקִלִּי. **כביט** וַיָּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל-נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו
אֶל-בָּאָר שָׁבַע וַיָּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבָאָר שָׁבַע.

כבכ וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּגַד לְאַבְרָהָם לֵאמֹר: הִנֵּה יִלְדָּה מִלְכָּה
גַּם-הוּא בְּנִים לִנְחֹר אַחִידָּהּ. **כבכא** אֶת-עוֹץ בְּכֹרוֹ וְאֶת-בוֹ אֶחָיו וְאֶת-קִמּוֹאֵל
אָבִי אָרָם. **כבכב** וְאֶת-כָּשֶׁד וְאֶת-חִזּוֹ וְאֶת-פִּלְדָּשׁ וְאֶת-יֵדְלָף וְאֶת בְּתוּאֵל.
כבכג וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת-רַבְקָה שְׁמִנָּה אֵלֶּה יִלְדָּה מִלְכָּה לִנְחֹר אֶחָיו אַבְרָהָם.
כבכד וּפִילְגֶשֶׁשׁ וּשְׁמָה רְאוּמָה וְתֵלַד גַּם-הוּא אֶת-טִבַּח וְאֶת-גַּחַם וְאֶת-תַּחַשׁ
וְאֶת-מַעֲכָה.

כגא וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה. **כגב**
וַתָּמָת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הוּא חִבְרוֹן וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה
וּלְבִכְתָּהּ. **כגג** וַיִּקָּם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל-בְּנֵי-חַת לֵאמֹר. **כגד**
גֵּר-וְתוֹשֵׁב אֲנֹכִי עִמָּכֶם וְתָנוּ לִי אַחֲזֹת-קֶבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מִתִּי מִלְפָּנַי. **כגה**
וַיַּעֲנוּ בְנֵי-חַת אֶת-אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ. **כגו** שְׁמַעְנוּ אֲדֹנָי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה
בְּתוֹכֵנוּ בְּמַבְחָר קִבְּרֵנוּ קֶבֶר אֶת-מֵתְךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת-קֶבְרוֹ לֹא-יִכְלָה מִמֶּךָ
מִקְבֹּר מֵתְךָ. **כגז** וַיִּקָּם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְעַם-הָאָרֶץ לְבְנֵי-חַת. **כגח** וַיְדַבֵּר אַתָּם
לֵאמֹר: אִם-יֵשׁ אֶת-נַפְשְׁכֶם לְקַבֵּר אֶת-מֵתִי מִלְפָּנַי שְׁמַעְנוּ וּפָגְעוּ-לִי בַּעֲפָרוֹן
בֶּן-צַחֲרִי. **כגט** וַיִּתֵּן-לִי אֶת-מַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר-לוֹ אֲשֶׁר בִּקְצָה שְׂדֵהוּ: בְּכֶסֶף
מָלֵא וַתִּנָּח לִי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֲזֹת-קֶבֶר. **כגי** וַעֲפָרוֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי-חַת וַיַּעַן עַפְרוֹן
הַחִתִּי אֶת-אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי-חַת לֵכֵל בְּאֵי שַׁעַר-עִירוֹ לֵאמֹר. **כגיא** לֹא-אֲדֹנָי
שְׁמַעְנִיהָ שְׂדֵה נְתַתִּי לָךְ וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר-בוֹ לָךְ נְתַתִּיהָ לְעֵינֵי בְנֵי-עַמִּי נְתַתִּיהָ לָךְ
קֶבֶר מֵתְךָ. **כגיב** וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אַבְרָהָם לִפְנֵי עַם הָאָרֶץ. **כגיד** וַיְדַבֵּר אֶל-עַפְרוֹן בְּאָזְנֵי
עַם-הָאָרֶץ לֵאמֹר אֵךְ אִם-אַתָּה לוֹ שְׁמַעְנִי: נְתַתִּי כֶסֶף הַשְּׂדֵה קַח מִמֶּנִּי
וְאֶקְבְּרָה אֶת-מֵתִי שָׁמָּה. **כגיד** וַיַּעַן עַפְרוֹן אֶת-אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ. **כגטו** אֲדֹנָי
שְׁמַעְנִי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל-כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מֵה-הוּא וְאֶת-מֵתְךָ קֶבֶר. **כגטז**
וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל-עַפְרוֹן וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם לְעַפְרוֹן אֶת-הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי
בְנֵי-חַת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר. **כגז** וַיִּקָּם שְׂדֵה עַפְרוֹן אֲשֶׁר
בַּמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מִמְרָא: הַשְּׂדֵה וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר-בוֹ וְכָל-הָעֵץ אֲשֶׁר בַּשְּׂדֵה
אֲשֶׁר בְּכָל-גִּבְלוֹ סָבִיב. **כגיח** לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי-חַת בְּכָל בְּאֵי
שַׁעַר-עִירוֹ. **כגט** וְאַחֲרֵי-כֵן קֶבֶר אַבְרָהָם אֶת-שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל-מַעֲרַת שְׂדֵה
הַמַּכְפֵּלָה עַל-פְּנֵי מִמְרָא הוּא חִבְרוֹן: בְּאֶרֶץ כְּנָעַן. **כגכ** וַיִּקָּם הַשְּׂדֵה וְהַמַּעֲרָה
אֲשֶׁר-בוֹ לְאַבְרָהָם לְאַחֲזֹת-קֶבֶר: מֵאוֹת בְּנֵי-חַת.

כדא וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיְהִי הַבֶּרֶךְ אֶת-אַבְרָהָם בְּכָל. **כדב** וַיֹּאמֶר
אֲבָרָהָם אֶל-עֲבָדָיו זָקֵן בֵּיתוֹ הַמָּשָׁל בְּכָל-אֲשֶׁר-לוֹ: שִׁים-נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי. **כדג**
וְאֲשֶׁבִיעֶךָ בִּיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ: אֲשֶׁר לֹא-תִקַּח אִשָּׁה לִבְנֵי מִבְּנוֹת
הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ. **כדד** כִּי אֶל-אֶרֶצִי וְאֶל-מוֹלַדְתִּי תִלְךָ וְלִקְחָתָהּ
אִשָּׁה לִבְנִי לְיִצְחָק. **כדה** וַיֹּאמֶר אֱלֹוֹ הָעֶבֶד אוֹלִי לֹא-תֵאבְּהָ הָאִשָּׁה לָלֶכֶת
אַחֲרִי אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת הִהְשֵׁב אֲשִׁיב אֶת-בְּנִךְ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יָצֵאתָ מִשָּׁם.
כדז וַיֹּאמֶר אֱלֹוֹ אֲבָרָהָם: הֲשֹׁמֵר לָךְ פֶּן-תִּשְׁיֵב אֶת-בְּנִי שָׁמָּה. **כדז** יְהוָה אֱלֹהֵי
הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לִקְחָנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאָרֶץ מוֹלַדְתִּי וְאֲשֶׁר דִּבֶּר-לִי וְאֲשֶׁר נִשְׁבַּע-לִי
לֵאמֹר לְזָרְעֶךָ אֶתֵּן אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ לִפְנֶיךָ וְלִקְחָתָהּ אִשָּׁה
לִבְנִי מִשָּׁם. **כדח** וְאִם-לֹא תֵאבְּהָ הָאִשָּׁה לָלֶכֶת אַחֲרֶיךָ וְנִקִּיתָ מִשְׁבַּעְתִּי זֹאת רַק
אֶת-בְּנִי לֹא תִשָּׁב שָׁמָּה. **כדט** וַיֵּשֶׁם הָעֶבֶד אֶת-יָדוֹ תַּחַת יָרֵךְ אֲבָרָהָם אֲדֹנָיו
וַיִּשְׁבַּע לוֹ עַל-הַדָּבָר הַזֶּה. **כדי** וַיִּקַּח הָעֶבֶד עֲשָׂרָה גִּמְלִים מִגִּמְלֵי אֲדֹנָיו וַיִּלְךָ
וְכָל-טוֹב אֲדֹנָיו בִּידּוֹ וַיָּקֶם וַיִּלְךָ אֶל-אַרְם נְהָרִים אֶל-עִיר נַחֲוֹר. **כדיא** וַיִּבְרַךְ
הַגִּמְלִים מִחוּץ לְעִיר אֶל-בְּאֵר הַמַּיִם לַעֲת עָרֵב לַעֲת צֵאת הַשָּׂאֵבֶת. **כדיב**
וַיֹּאמְרֵיהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנֵי אֲבָרָהָם הִקְרָה-נָא לִפְנֵי הַיּוֹם וַעֲשֵׂה-חֶסֶד עִם אֲדֹנֵי
אֲבָרָהָם. **כדיג** הִנֵּה אֲנֹכִי נֹצֵב עַל-עֵין הַמַּיִם וּבָנוֹת אֲנָשֵׁי הָעִיר יֹצְאוֹת לְשֹׂאֵב
מַיִם. **כדיז** וְהִיא הַנֶּעֱרָ אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיהָ הַטִּי-נָא כִּדְךָ וְאַשְׁתֶּה וְאָמְרָה שְׂתֵה
וְגַם-גִּמְלֶיךָ אֲשָׁקֶהאֲתָהּ הִכְחָתָה לְעֲבָדְךָ לְיִצְחָק וְבָה אֲדַע כִּי-עָשִׂיתָ חֶסֶד
עִם-אֲדֹנִי. **כדיטו** וַיְהִי-הוּא טָרָם כָּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבָּקָה יֹצְאת אֲשֶׁר יִלְדָה
לְבִתּוֹאֵל בֶּן-מֶלֶכָה אִשְׁתִּי נַחֲוֹר אַחִי אֲבָרָהָם וּכְדָה עַל-שִׁכְמָהּ. **כדיטז** וְהַנֶּעֱרָ
טֹבֶת מֵרָאָה מֵאֲדָבְתוֹלָה וְאִישׁ לֹא יָדָעָהּ וַתֵּרֶד הָעֵינָה וַתִּמְלֹא כְדָה וַתַּעַל. **כדיז**
וַיֵּרֶץ הָעֶבֶד לִקְרֹאתָהּ וַיֹּאמֶר הַגִּמְיָאִינִי נָא מֵעַט-מַיִם מִכִּידְךָ. **כדיח** וַתֹּאמֶר
שְׂתֵה אֲדֹנִי וַתִּמְהַר וַתֵּרֶד כְּדָה עַל-יְדֵיהֶם וַתִּשְׁקֶהוּ. **כדיט** וַתִּכַּל לְהִשְׁקֹתוֹ וַתֹּאמֶר
גַּם לְגִמְלֶיךָ אֲשָׂאֵב עַד אִם-כָּלוּ לְשִׁתּוֹת. **כדכ** וַתִּמְהַר וַתַּעַר כְּדָה אֶל-הַשִּׁקֶּת
וַתֵּרֶץ עוֹד אֶל-הַבְּאֵר לְשֹׂאֵב וַתִּשְׁאֵב לְכָל-גִּמְלָיו. **כדכא** וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲהָ לָהּ
מִחֲרִישִׁלְדַעַת הִהְצִלִּיחַ יְהוָה דֶּרֶכוֹ אִם-לֹא. **כדכב** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ הַגִּמְלִים
לְשִׁתּוֹת וַיִּקַּח הָאִישׁ נָזִם זָהָב בָּקַע מִשְׁקָלוֹשִׁנִי צְמִידִים עַל-יְדֵיהָ עֲשָׂרָה זָהָב
מִשְׁקָלָם. **כדכג** וַיֹּאמֶר בֵּת-מִי אֵת הַגִּידִי נָא לִי הֵיטֵב בֵּית-אָבִיךָ מְקוֹם לָנוּ לָלוֹן.
כדכד וַתֹּאמֶר אֱלֹוֹ בֵּת-בִּתּוֹאֵל אֲנֹכִיבֶן-מֶלֶכָה אֲשֶׁר יִלְדָה לְנַחֲוֹר. **כדכה**
וַתֹּאמֶר אֱלֹוֹ גַם-תֵּבֶן גַּם-מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּגַם-מְקוֹם לָלוֹן. **כדכו** וַיִּקַּד הָאִישׁ
וַיִּשְׁתַּחוּ לַיהוָה. **כדכז** וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנֵי אֲבָרָהָם אֲשֶׁר לֹא-עָזַב

חֲסִדּוֹ וְאַמְתּוֹ מֵעַם אֲדָנִי אֲנֹכִי בְּדֶרֶךְ נִחְנִי יְהוָה בֵּית אָחִי אֲדָנִי. **כדכח** וּתְרַץ
הַנֶּעֱר וְתִגַּד לְבֵית אֲמֹהַכְּדָבָרִים הָאֵלֶּה. **כדכט** וּלְרַבָּקָה אָח וּשְׁמוֹ לָבֹן וְיָרֵץ לָבֹן
אֶל-הָאִישׁ הַחוּצָה אֶל-הָעֵין. **כדל** וַיְהִי כִּרְאֹת אֶת-הַנָּזִם וְאֶת-הַצַּמְדִּים עַל-יָדֵי
אָחִיתוֹ וּכְשָׁמְעוּ אֶת-דְּבָרֵי רַבָּקָה אָחִיתוֹ לֵאמֹר כֹּה-דָבַר אֵלַי הָאִישׁ וַיָּבֹא
אֶל-הָאִישׁ וְהִנֵּה עֹמֵד עַל-הַגְּמָלִים עַל-הָעֵין. **כדלא** וַיֹּאמֶר בּוֹא בְרוּךְ יְהוָה לָמָּה
תַּעֲמֹד בַּחוּץ וְאֲנֹכִי פָנִיתִי הַבַּיִת וּמָקוֹם לְגַמְלִים. **כדלב** וַיָּבֹא הָאִישׁ הַבַּיִתָּה
וַיִּפְתַּח הַגְּמָלִים וַיִּתֵּן תָּבֹן וּמִסְפּוֹא לְגַמְלִים וַיְמִים לְרֹחַץ רַגְלָיו וְרַגְלֵי הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר אִתּוֹ. **כדלג** וַיִּישֶׁם (וַיּוֹשֶׁם) לְפָנָיו לֶאֱכָל וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל עַד אִם-דְּבַרְתִּי
דְּבָרִי וַיֹּאמֶר דָּבַר. **כדלד** וַיֹּאמֶר: עֶבֶד אֲבִרְהָם אֲנֹכִי. **כדלה** וַיְהוֶה בְּרֹךְ
אֶת-אֲדָנִי מֵאֲדוּוֹיָגְדֹל וַיִּתֵּן-לוֹ צֹאן וּבָקָר וְכֶסֶף וְזָהָב וַעֲבָדִם וּשְׁפָחוֹת וּגְמָלִים
וְחִמְרִים. **כדלו** וַתֵּלֶד שָׂרָה אִשְׁת׃ אֲדָנִי בֶן לֵאדָנִי אַחֲרֵי זִקְנָתָהּ וַיִּתֵּן-לוֹ
אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ. **כדלוז** וַיִּשְׁבַּעֵנִי אֲדָנִי לֵאמֹר: לֹא-תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת
הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנֹכִי יֹשֵׁב בְּאֶרֶצוֹ. **כדלח** אִם-לֹא אֶל-בֵּית-אָבִי תֵלֶךְ
וְאֶל-מִשְׁפַּחְתִּי וְלִקְחָתָּ אִשָּׁה לְבָנִי. **כדלט** וַאֲמַר אֶל-אֲדָנִי: אֵלַי לֹא-תֵלֶךְ הָאִשָּׁה
אַחֲרִי. **כדמ** וַיֹּאמֶר אֵלַי: יְהוָה אֲשֶׁר-הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנָיו יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ אִתָּךְ
וְהִצְלִיחַ דְּרָכְךָ וְלִקְחָתָּ אִשָּׁה לְבָנִי מִמִּשְׁפַּחְתִּי וּמִבֵּית אָבִי. **כדמא** אִזּוֹ תִנָּקֶה
מֵאֲלֹתַי כִּי תִבּוֹא אֶל-מִשְׁפַּחְתִּי וְאִם-לֹא יִתְּנוּ לָךְ וְהִיִּיתָ נָקִי מֵאֲלֹתַי. **כדמב**
וַאֲבֹא הַיּוֹם אֶל-הָעֵין וַאֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנִי אֲבִרְהָם אִם-יִשְׁדֶּךְ-נָא מִצְלִיחַ דְּרָכֵי
אֲשֶׁר אֲנֹכִי הֹלֵךְ עֲלֶיהָ. **כדמג** הִנֵּה אֲנֹכִי נֹצֵב עַל-עֵין הַמָּיִם וְהִנֵּה הָעֵלְמָה הִיצִיאת
לְשֹׁאֵב וְאִמְרָתִי אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִי-נָא מֵעַט-מַיִם מִכֶּפֶדְךָ. **כדמד** וַאֲמָרָה אֵלַי
גַּם-אַתָּה שְׂתֵּה וְגַם לְגַמְלֶיךָ אֲשָׁאֲבָהוּא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-הִכִּיתָ יְהוָה לָבֹן-אֲדָנִי.
כדמה אֲנִי טָרִם אֲכַלָּה לְדָבָר אֶל-לְבִי וְהִנֵּה רַבָּקָה יֹצֵאת וְכֹדֶה עַל-שְׂכָמָהּ וְתֹרֵד
הָעֵינָהּ וְתִשָּׁאֵב וַאֲמַר אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִי נָא. **כדמו** וְתִמְהַר וְתֹרֵד כְּדֵה מֵעֲלֶיהָ
וְתֹאמַר שְׂתֵה וְגַם-גְּמָלֶיךָ אֲשָׁקֶה וְאִשְׁתָּה וְגַם הַגְּמָלִים הִשְׁקַתָּה. **כדמוז** וַאֲשָׁאֵל
אֹתָהּ וַאֲמַר בֵּת-מִי אַתָּה וְתֹאמַר בֵּת-בְּתוּאֵל בֶּן-נַחֲוֹר אֲשֶׁר יֵלְדָה-לוֹ מִלְכָּה
וְאִשָּׁם הַנָּזִם עַל-אִפָּהּ וְהַצַּמְדִּים עַל-יָדֶיהָ. **כדמח** וַאֲקַד וְאֲשַׁתְּחֹה לַיהוָה
וְאֲבָרֵךְ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדָנִי אֲבִרְהָם אֲשֶׁר הִנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת לִקְחָתָּ
אֶת-בֵּת-אָחִי אֲדָנִי לְבָנוֹ. **כדמט** וְעַתָּה אִם-יִשְׁכֶּם עֲשִׂים חֶסֶד וְאֱמֶת
אֶת-אֲדָנִי הִגִּידוּ לִי וְאִם-לֹא הִגִּידוּ לִי וְאִפְּנֶה עַל-יָמִין אוֹ עַל-שְׂמָאל. **כדנ** וַיַּעַן
לָבֹן וּבְתוּאֵל וַיֹּאמְרוּ מִיְהוָה יֵצֵא הַדָּבָר לֹא נוֹכַל דָּבַר אֵלֶיךָ רַע אוֹ-טוֹב. **כדנא**
הִנֵּה-רַבָּקָה לְפָנֶיךָ קָח וְלָךְ וְתָהִי אִשָּׁה לָבֹן-אֲדָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה. **כדנב** וַיְהִי

כַּאֲשֶׁר שָׁמַע עֶבֶד אֲבִרְהָם אֶת-דְּבָרֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה לַיהוָה. **כדג** וַיֹּצֵא
הָעֶבֶד כָּל־כֶּסֶף וְכָל־זָהָב וּבְגָדִים וַיִּתֵּן לְרַבְקָה וּמִגְדָּנִתָּהּ לְאַחִיָּה וּלְאֵמָה.
כדז וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ הוּא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עִמּוֹ וַיְלִינוּ וַיִּקְוּמוּ בִּבְקָר וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי
לְאֹדְנִי. **כדח** וַיֹּאמֶר אַחִיָּה וְאֵמָה תֵּשֶׁב הַנֶּעֱר אֶתְּנוּ יָמִים אוֹ עֲשׂוֹר אַחֵר תֵּלֶךְ.
כדו וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֶל-תְּאֵחֶרוּ אֹתִי וַיְהִי הָהִיא הַצִּלִּיחַ דֶּרֶכִּי שְׁלַחוֹנִי וְאֶלְכָה לְאֹדְנִי.
כדז וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לְנֶעֱר וְנִשְׁאַלָה אֶת-פִּיהָ. **כדח** וַיִּקְרָאוּ לְרַבְקָה וַיֹּאמְרוּ
אֵלֶיהָ הֲתִלְכִּי עִם-הָאִישׁ הַזֶּה וַתֹּאמֶר אֵלֶיךָ. **כדט** וַיִּשְׁלָחוּ אֶת-רַבְקָה אֶחָתָם
וְאֶת-מִנְקֵתָהּ וְאֶת-עֶבֶד אֲבִרְהָם וְאֶת-אֲנָשָׁיו. **כדס** וַיְבָרְכוּ אֶת-רַבְקָה וַיֹּאמְרוּ
לְהַאֲחִיתֵנוּ אֶת־הַיִּי לְאֶלְפֵי רַבָּה וַיִּירֶשׁ זֶרַעְךָ אֶת שַׁעַר שִׁנְאִיו. **כדסא** וַתָּקֻם
רַבְקָה וַנִּעְרֹתֶיהָ וַתִּרְכַּבְנָה עַל-הַגָּמְלִים וַתִּלְכְּנָה אַחֲרֵי הָאִישׁ וַיִּקַּח הָעֶבֶד
אֶת-רַבְקָה וַיִּלְךָ. **כדסב** וַיִּצְחַק בָּא מִבּוֹא בְּאֵר לְחֵי רְאִי וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב.
כדסג וַיֵּצֵא יִצְחָק לָשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה לַפָּנוֹת עָרַב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה גָמְלִים
בָּאִים. **כדסד** וַתִּשָּׂא רַבְקָה אֶת-עֵינֶיהָ וַתֵּרָא אֶת-יִצְחָק וַתִּפֹּל מֵעַל הַגָּמֵל.
כדסה וַתֹּאמֶר אֶל-הָעֶבֶד מִי-הָאִישׁ הַלֹּזֶה הַהוּא בַּשָּׂדֶה לִקְרֹאתֵנוּ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד
הוּא אֹדְנִי וַתִּקַּח הַצִּעִיף וַתִּתְּכֶס. **כדסו** וַיִּסְפֹּר הָעֶבֶד לְיִצְחָק אֶת כָּל-הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר עָשָׂה. **כדסז** וַיְבֹאֶה יִצְחָק הָאֵהָלָה שָׁרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת-רַבְקָה וַתְּהִי-לוֹ
לְאִשָּׁה וַיֵּאָהֲבָה וַיִּנָּחֶם יִצְחָק אַחֲרֵי אִמּוֹ.

כהא וַיִּסֹּף אֲבִרְהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וַשְׁמָה קְטוֹרָה. **כהב** וַתֵּלֶד לוֹ אֶת-זִמְרֹן
וְאֶת-יִקְשָׁן וְאֶת-מֶדֶן וְאֶת-מִדְּוָן וְאֶת-יִשְׁבָּק וְאֶת-שׁוּחַ. **כהג** וַיִּקְשָׁן יָלַד
אֶת-שָׁבָא וְאֶת-דָּדָן וּבְנֵי דָדָן הֵיוּ אַשּׁוּרִים וּלְטוּשִׁים וּלְאַמִּים. **כהד** וּבְנֵי מִדְּוָן
עֵיפָה וְעֶפְרָח וְחִנֹּךְ וְאַבְדִּיעַ וְאַלְדָּעָה כָּל-אֵלֶּה בְנֵי קְטוֹרָה. **כהה** וַיִּתֵּן אֲבִרְהָם
אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ לְיִצְחָק. **כהו** וּלְבְנֵי הַפִּילִגְשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אֲבִרְהָם
מִתְּנַת וַיִּשְׁלַח־מֵעַל יִצְחָק בָּנוּ בְּעוֹדָנוּ חַי קְדָמָה אֶל-אֶרֶץ קְדֵם. **כהז** וְאֵלֶּה יָמֵי
שְׁנֵי-חַיֵּי אֲבִרְהָם אֲשֶׁר-חַי: מֵאֵת שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה וְחָמֵשׁ שָׁנִים. **כהח** וַיָּגָע
וַיָּמָת אֲבִרְהָם בְּשִׁיבָה טוֹבָה זָקֵן וְשֹׁבֵעַ וַיֵּאֱסֹף אֶל-עַמּוֹ. **כהט** וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ
יִצְחָק וַיִּשְׁמַעְעַל בָּנוֹ אֶל-מַעֲרַת הַמִּכְפָּלָה: אֶל-שֵׂדֶה עֶפְרָן בֶּן-צַחֵר הַחֲתָנִי אֲשֶׁר
עַל-פְּנֵי מִמְרָא. **כהי** הַשֵּׂדֶה אֲשֶׁר-קָנָה אֲבִרְהָם מֵאֵת בְּנֵי-חֲתָנָהּ קִבֵּר אֲבִרְהָם
וְשָׂרָה אִשְׁתּוֹ. **כהיא** וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת אֲבִרְהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יִצְחָק בָּנוֹ וַיֹּשֶׁב
יִצְחָק עִם-בְּאֵר לְחֵי רְאִי.

כהיב וְאֵלֶּה תִּלְדוֹת יִשְׁמַעְעַל בֶּן-אֲבִרְהָם: אֲשֶׁר יָלְדָה הָהָר הַמִּצְרִית שְׁפַחַת
שָׂרָה לְאַבְרָהָם. **כהיג** וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמַעְעַל בְּשִׁמּוֹתָם לְתוֹלְדוֹתָם: בֶּכֶר

יִשְׁמַעְעָל נְבִילַת וְקִדְר וְאִדְבָּאֵל וּמִבְשָׁם. **כְּהִיד** וּמִשְׁמָע וְדוּמָה וּמִשָּׂא. **כְּהִטו**
חֲדָד וְתִימָא יְטוּר נְפִישׁ וְקִדְמָה. **כְּהִטו** אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמַעְעָל וְאֵלֶּה שְׁמֹתָם
בְּחִצְרֵיהֶם וּבְטִירְתֵּם שְׁנִים-עָשָׂר נְשִׂאִים לְאֻמָּתָם. **כְּהִיזו** וְאֵלֶּה שְׁנֵי חִיִּי
יִשְׁמַעְעָל מֵאֵת שְׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שְׁנָה וְשִׁבְעַת שָׁנִים וַיְגֻועַ וַיָּמָת וַיֵּאֱסֹף אֶל-עַמּוּ.
כְּהִיח וַיִּשְׁכְּנוּ מִחוּילָה עַד-שׁוּר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִצְרַיִם בְּאֶכָּה אֲשׁוּרָה עַל-פְּנֵי
כָּל-אֲחָיו נָפַל.

כְּהִיט וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן-אַבְרָהָם: אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת-יִצְחָק. **כְּהִי** וַיְהִי
יִצְחָק בֶּן-אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקָחָתוֹ אֶת-רַבְקָּה בַּת-בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפָּדָן
אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרָמִי לוֹ לְאִשָּׁה. **כְּהִכָּא** וַיַּעֲתֵר יִצְחָק לַיהוָה לִנְכַח אִשְׁתּוֹ כִּי
עָקְרָה הוּא וַיַּעֲתֵר לוֹ יְהוָה וַתֵּהָר רַבְקָּה אִשְׁתּוֹ. **כְּהִכָּב** וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים בְּקָרְבָּה
וַתֹּאמֶר אִם-כֵּן לָמָּה זֶה אֲנֹכִי וַתֵּלֶךְ לְדָרֵשׁ אֶת-יְהוָה. **כְּהִכָּג** וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי
גִּיִּים בְּבִטְנָךְ וְשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֶּעֶיךָ יִפְרְדּוּ וְלֹאִם מִלֹּאִם יֵאָמֵץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר.
כְּהִכָּד וַיִּמְלְאוּ יִמְיָהּ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמָם בְּבִטְנָה. **כְּהִכָּה** וַיֵּצֵא הָרֹאשׁוֹן אֲדָמוֹנִי
כָּלּו כְּאִדְרֵת שַׁעַר וַיִּקְרָאוּ שְׁמוֹ עֶשׂו. **כְּהִכּו** וְאַחֲרֵי-כֵן יָצָא אֲחָיו וַיְדוּ אֲחֻזָּת
בְּעֵקֶב עֶשׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיִּצְחָק בֶּן-שָׁנִים שְׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָם. **כְּהִכָּז** וַיִּגְדְּלוּ
הַנְּעָרִים וַיְהִי עֶשׂו אִישׁ יָדַע צִיד אִישׁ שֹׁדָה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תֵּם יֹשֵׁב אֲהָלִים. **כְּהִכָּח**
וַיֵּאָהֱב יִצְחָק אֶת-עֶשׂו כִּי-צִיד בְּפִיו וְרַבְקָּה אֲהָבַת אֶת-יַעֲקֹב. **כְּהִכָּט** וַיֵּזֶד יַעֲקֹב
נָזִיד וַיָּבֵא עֶשׂו מִן-הַשֹּׁדָה וְהוּא עֵיף. **כְּהִל** וַיֹּאמֶר עֶשׂו אֶל-יַעֲקֹב הֲלִעִיטָנִי נָא
מִן-הָאֲדָם הָאָדָם הַזֶּה כִּי עֵיף אֲנֹכִי עַל-כֵּן קָרָא שְׁמוֹ אֲדָם. **כְּהִלָּא** וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב: מִכֶּרֶה כִּיֹּם אֶת-בְּכֹרְתְךָ לִי. **כְּהִלָּב** וַיֹּאמֶר עֶשׂו הִנֵּה אֲנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוֹת
וְלָמָּה-זֶּה לִי בְּכֹרָה. **כְּהִלָּג** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הַשְׁבָּעָה לִּי כִּיֹּם וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּמְכֹּר
אֶת-בְּכֹרְתוֹ לְיַעֲקֹב. **כְּהִלָּד** וַיַּעֲקֹב נָתַן לְעֶשׂו לֶחֶם וַנָּזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתַּ
וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹז עֶשׂו אֶת-הַבְּכֹרָה.

כּוֹא וַיְהִי רָעַב בָּאֶרֶץ מִלְּבַד הָרָעַב הָרֹאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק
אֶל-אַבְיִמֶלֶךְ מֶלֶךְ-פְּלִשְׁתִּים גִּרְרָה. **כּוֹב** וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶל-תִּרְד
מִצְרַיִמָּה: שָׁכֵן בָּאֶרֶץ אֲשֶׁר אָמַר אֲלֶיךָ. **כּוֹג** גּוֹר בָּאֶרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיָה עִמָּךְ
וְאַבְרָכְךָ: כִּי-לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֶתְּנֶן אֶת-כָּל-הָאֶרֶצַת הָאֵל וְהַקְּמַתִּי אֶת-הַשְּׁבָעָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ. **כּוֹז** וְהָרַבִּיתִּי אֶת-זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לְזֶרְעֶךָ
אֶת-כָּל-הָאֶרֶצַת הָאֵל וְהַתְּבָרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאֶרֶץ. **כּוֹח** יַעֲקֹב אֲשֶׁר-שָׁמַע
אַבְרָהָם בְּקִלִּי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמֶרְתִּי מִצּוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרָתִי. **כּוֹז** וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגִרְרָה.
כּוֹז וַיִּשְׁאַלוּ אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲחֹתִי הוּא: כִּי יֵרָא לֵאמֹר אִשְׁתִּי

פֶּן-יִהְיֶה אֲנָשִׁי הַמָּקוֹם עַל-רִבְקָה כִּי-טוֹבַת מְרָאָה הוּא. **כוח** וַיְהִי כִּי אָרְכוּ-לוֹ
שָׁם הַיָּמִים וַיִּשְׁקֹף אַבְיִמֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחֲלוֹן וַיֵּרָא וַהֲנִה יֹצֵחַ מִצַּחַק
אֶת רִבְקָה אִשְׁתּוֹ. **כוט** וַיִּקְרָא אַבְיִמֶלֶךְ לְיֹצֵחַ וַיֹּאמֶר אֵךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הוּא וְאִיךָ
אֲמַרְתָּ אַחֲתִי הוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֹצֵחַ כִּי אֲמַרְתִּי פֶן-אָמוּת עָלֶיָּה. **כוי** וַיֹּאמֶר
אַבְיִמֶלֶךְ מַה-זֹּאת עָשִׂיתָ לָּנוּ כִּמְעַט שָׁכַב אֶחָד הָעָם אֶת-אִשְׁתְּךָ וַהֲבֵאתָ עָלֵינוּ
אֲשָׁם. **כויא** וַיֵּצֵאוּ אַבְיִמֶלֶךְ אֶת-כָּל-הָעָם לֵאמֹר: הִנֵּגַע בְּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹמוֹת
יוֹמָת. **כויב** וַיִּזְרַע יֹצֵחַ בְּאֶרֶץ הַהוּא וַיִּמְצָא בִּשְׁנָה הַהוּא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ
יְהוָה. **כויג** וַיִּגְדֵּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הַלֹּךְ וַיִּגְדֵּל עַד כִּי-גִדֵּל מְאֹד. **כויז** וַיְהִי-לוֹ
מִקְנֶה-צֹאן וּמִקְנֶה בָקָר וַעֲבָדָה רַבָּה וַיִּקְנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים. **כוטו** וְכָל-הַבְּאֵרֹת
אֲשֶׁר חָפְרוּ עֲבָדֵי אָבִיו בְּיָמֵי אַבְרָהָם אַבְיוֹסְתָמוֹם פְּלִשְׁתִּים וַיִּמְלְאוּם עָפָר.
כוטז וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ אֶל-יֹצֵחַ: לָךְ מַעֲמֻנִּי כִּי-עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד. **כויז** וַיֵּלֶךְ
מִשָּׁם יֹצֵחַ וַיַּחֲסֹךְ בְּנַחֲל-גֶרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם. **כויח** וַיֵּשֶׁב יֹצֵחַ וַיַּחֲפֹר אֶת-בְּאֵרֹת
הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בְּיָמֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיִּסְתָּמוֹם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם
וַיִּקְרָא לָהֶן שְׁמוֹת כַּשְׁמוֹת אֲשֶׁר-קָרָא לָהֶן אָבִיו. **כויט** וַיַּחֲפְרוּ עֲבָדֵי-יֹצֵחַ בְּנַחֲל
וַיִּמְצְאוּ-שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים. **כוכ** וַיִּרְיֻבוּ רְעֵי גֶרָר עִם-רְעֵי יֹצֵחַ לְאַמְרָלְנוּ הַמַּיִם
וַיִּקְרָא שֵׁם-הַבְּאֵר עֶשֶׂק כִּי הִתְעַשְׁקוּ עִמּוֹ. **כוכא** וַיַּחֲפְרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיִּרְיֻבוּ
גַּם-עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׁטְנָה. **כוכב** וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם וַיַּחֲפֹר בְּאֵר אַחֶרֶת וּלֹא רָבוּ
עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֻבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי-עָתָה הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפְרִינוּ בְּאֶרֶץ. **כוכג**
וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שֶׁבַע. **כוכד** וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם אָבִיךָ אֵל-תִּירָא כִּי-אַתָּה אָנֹכִי וַיְבָרְכֵתִיךָ וַהֲרַבִּיתִי אֶת-זָרְעֶךָ בְּעֵבוֹר
אַבְרָהָם עֲבָדִי. **כוכה** וַיָּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיֵּט-שָׁם אֱהֱלוֹ
וַיִּכְרוּ-שָׁם עֲבָדֵי-יֹצֵחַ בְּאֵר. **כוכו** וַאֲבִימֶלֶךְ הִלָּךְ אֵלָיו מִגֶּרָר וַאֲחֻזַּת מִרְעָהוּ
וּפִיכַל שׁוֹר-צָבָאוּ. **כוכז** וַיֹּאמֶר אֵלָהֶם יֹצֵחַ מַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלַי וְאַתֶּם שֹׁנְאֵתֶם
אֹתִי וַתִּשְׁלַחוּנִי מֵאַתְכֶּם. **כוכח** וַיֹּאמְרוּ רָאוּ רְאִינוּ כִּי-הָיָה יְהוָה עִמָּךְ וַנֹּאמֶר
תְּהִי נָא אֵלָה בֵּינוֹתֵינוּ בֵּינֵינוּ וּבֵינֶךָ וְנִכְרַתְּהָ בְרִית עִמָּךְ. **כוכט** אִם-תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ
רָעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נִגְעָנוּךָ וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמָּךְ רַק-טוֹב וְנִשְׁלַחְךָ בְּשָׁלוֹם אֶתְּהָ עִתָּה
בָּרוּךְ יְהוָה. **כול** וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתָּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ. **כולא** וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשְׁבְּעוּ
אִישׁ לְאַחִיו וַיִּשְׁלַחֵם יֹצֵחַ וַיִּלְכוּ מֵאַתּוֹ בְּשָׁלוֹם. **כולב** וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ
עֲבָדֵי יֹצֵחַ וַיִּגְדּוּ לוֹ עַל-אֲדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפְרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִצְאָנוּ מַיִם. **כולג**
וַיִּקְרָא אֹתָהּ שֶׁבַעָה עַל-כֵּן שֵׁם-הָעִיר בְּאֵר שֶׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

כולד ויהי עֲשׂו בן-אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת-יְהוּדִית בַּת-בְּאָרִי
הַחֲתִינִיּוֹת-בְּשֹׁמֶת בֵּת-אֵילָן הַחֲתִי. **כולה** וַתְּהִינָּן מֵרֶת רוּחַ לִיצְחָק וּלְרַבֵּקָה.
כזא ויהי כִּי-זָקֵן יִצְחָק וַתִּכְהֶינּוּ עֵינָיו מֵרָאֹת וַיִּקְרָא אֶת-עֲשׂו בֶּן־הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר
אֵלָיו בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲנִי. **כזב** וַיֹּאמֶר הִנֵּה-נָא זָקֵנְתִּי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי. **כזג**
וַעֲתָה שָׂא-נָא כִלְיָד תְּלִיָּד וְקִשְׁתָּד וְצֹא הִשָּׁדָה וְצוּדָה לִי צִידָה (צִיד). **כזד**
וַעֲשֵׂה-לִי מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי וְהָבִיָּאָה לִּי וְאָכְלָה: בַּעֲבוּר תִּבְרָכָד נִפְשִׁי
בְּטָרֶם אָמוּת. **כזה** וּרַבֵּקָה שִׁמְעַתְּבַדְבֵּר יִצְחָק אֶל-עֲשׂו בֶּן־וִילָד עֲשׂו הִשָּׁדָה
לְצוּד צִיד לְהָבִיא. **כזו** וּרַבֵּקָה אָמְרָה אֶל-יַעֲקֹב בְּנָה לֵאמֹר: הִנֵּה שִׁמְעַתִּי
אֶת-אָבִיךָ מִדְּבַר אֶל-עֲשׂו אֲחִיךָ לֵאמֹר. **כזז** הָבִיָּאָה לִי צִיד וַעֲשֵׂה-לִי מִטְעָמִים
וְאָכְלָה וְאִבְרָכָכָה לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי מוֹתִי. **כזח** וַעֲתָה בְנִי שְׁמַע בְּקִלְלָאֲשֶׁר אָנִי
מְצוּהָ אֹתָד. **כזט** לָךְ-נָא אֶל-הַצֹּאֵן וְקַח-לִי מִשָּׂם שְׁנֵי גִדְיֵי עֲזִים טֹבִים וְאֶעֱשֶׂה
אֹתָם מִטְעָמִים לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אֶהֱב. **כזי** וְהָבִאתָ לְאָבִיךָ וְאָכַל בַּעֲבֹר אֲשֶׁר
יִבְרָכָד לִפְנֵי מוֹתוֹ. **כזיא** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-רַבֵּקָה אִמּוֹ: הֵן עֲשׂו אָחִי אִישׁ שָׂעִר
וְאֲנֹכִי אִישׁ חָלָק. **כזיב** אוֹלִי יִמְשְׁנִי אָבִי וְהִיִּיתִי בְּעֵינָיו כְּמַתְעַתֵּעַ וְהָבִאתִי עָלַי
קִלְלָה וְלֹא בִרְכָה. **כזיג** וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ עָלַי קִלְלָתָד בְּנִי אָדָּ שְׁמַע בְּקִלְי וְלָדָּ
קַח-לִי. **כזיד** וַיִּלָּד וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אֶהֱב אָבִיו.
כזטו וַתִּקַּח רַבֵּקָה אֶת-בְּגָדֵי עֲשׂו בְּנָה הַגָּדֹל הַחֲמֻדָּת אֲשֶׁר אֶתָּה בְּבֵית וַתִּלְבַּשׁ
אֶת-יַעֲקֹב בְּנָה הַקָּטָן. **כזטז** וְאֵת עֹרֹת גִּדְיֵי הָעֲזִים הַלְבִּישָׁה עַל-גִּדְיוֹ וְעַל חִלְקָת
צֹואָרָיו. **כזטז** וַתִּתֵּן אֶת-הַמִּטְעָמִים וְאֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשְׂתָה בִּיד יַעֲקֹב בְּנָה.
כזיח וַיָּבֵא אֶל-אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִי מִי אֶתָּה בְּנִי. **כזיט** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
אֶל-אָבִיו אֲנֹכִי עֲשׂו בְּכֹרֶדְעִשִׁיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי קוּם-נָא שִׁבָּה וְאָכְלָה
מִצִּידִי בַּעֲבוּר תִּבְרָכְנִי נִפְשָׁד. **כזכ** וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-בְּנוֹ מַה-זֶּה מִהֲרַתָּ לְמָצָא בְּנִי
וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִפְנֵי. **כזכא** וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-יַעֲקֹב גֹּשֶׁה-נָּא
וְאִמְשָׁד בְּנִי: הֲאֵתָה זֶה בְּנִי עֲשׂו אִם-לֹא. **כזכב** וַיָּגֶשׁ יַעֲקֹב אֶל-יִצְחָק אָבִיו
וַיִּמְשְׁהוּ וַיֹּאמֶר הִקַּל קוֹל יַעֲקֹב וְהִנֵּדִים יָדַי עֲשׂו. **כזכג** וְלֹא הִפְרִיזוּכִי-הָיוּ גִדְיוֹ
כִּי־דִי עֲשׂו אָחִיו שְׂעִרֹת וַיִּבְרָכְהוּ. **כזכד** וַיֹּאמֶר אֶתָּה זֶה בְּנִי עֲשׂו וַיֹּאמֶר אָנִי.
כזכה וַיֹּאמֶר הַגֹּשֶׁה לִי וְאָכְלָה מִצִּיד בְּנִילְמַעַן תִּבְרָכָד נִפְשִׁי וַיָּגֶשׁ-לוֹ וַיֹּאכַל וַיָּבֵא
לוֹ זֵינ וַיִּשֶׁת. **כזכו** וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק אָבִיו: גֹּשֶׁה-נָּא וּשְׁקָה-לִי בְּנִי. **כזכז** וַיָּגֶשׁ
וַיִּשְׁק-לוֹ וַיִּרַח אֶת-רִיחַ בְּגָדָיו וַיִּבְרָכְהוּ וַיֹּאמֶר רֵאֵה רִיחַ בְּנִי כְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר
בְּרָכּוֹ יְהוָה. **כזכח** וַיִּתֵּן-לָדָּ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וַיִּמְשְׁמְנֵי הָאֶרֶץ וַיִּרְבַּדְּ
וַתִּירֶשׁ. **כזכט** יַעֲבֹדוּדָּ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ (וַיִּשְׁתַּחֲוּ) לָדָּ לְאִמִּים הָיוּ גְבִיר לְאֲחִיךָ

וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ בְּנֵי אִמָּךְ אַרְרִיף אַרְוֹר וּמִבְרָכִיךָ בְּרוּךְ. **כזל** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה יִצְחָק
לְבָרֶךְ אֶת-יַעֲקֹב וַיְהִי אֵד יָצָא יַעֲקֹב מֵאֵת פָּנָיו יִצְחָק אָבִיו וַעֲשׂוּ אָחִיו בָּא
מִצִּידוֹ. **כזלא** וַיַּעַשׂ גַּם-הוּא מִטַּעַמִּים וַיָּבֵא לְאָבִיו וַיֹּאמֶר לְאָבִיו יָקֻם אָבִי
וַיֹּאכֵל מִצִּיד בְּנוֹבְעֵבֶר תְּבָרְכֵנִי נִפְשֶׁךָ. **כזלב** וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו מִי-אֹתָהּ
וַיֹּאמֶר אֲנִי בִנְךָ בְּכֶרֶךְ עָשׂוּ. **כזלג** וַיַּחֲרֹד יִצְחָק חֲרָדָה גְּדֹלָה עַד-מָאֹד וַיֹּאמֶר
מִי-אִפּוּא הוּא הֵצֵד-צִיד וַיָּבֵא לִי וְאָכַל מִכָּל בְּטָרִם תְּבוּאָה וְאִבְרָכְהוּ גַם-בְּרוּךְ
יְהִיָּה. **כזלד** כַּשְּׁמַעַ עָשׂוּ אֶת-דְּבָרֵי אָבִיו וַיִּצְעַק צַעֲקָה גְּדֹלָה וּמָרָה עַד-מָאֹד
וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בְּרַכְנִי גַם-אֲנִי אָבִי. **כזלה** וַיֹּאמֶר בָּא אַחִיךָ בְּמֶרְמָה וַיִּקַּח בְּרַכְתְּךָ.
כזלו וַיֹּאמֶר הִכִּי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹבֵנִי זֶה פַעֲמִים אֶת-בְּכֹרְתִי לָקַח וְהִנֵּה עֹתָהּ
לָקַח בְּרַכְתִּי וַיֹּאמֶר הֲלֹא-אֶצְלָתָ לִּי בְרַכָּה. **כזלז** וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לַעֲשׂוּ הֵן
גְּבִיר שְׁמִיתִיו לָךְ וְאֶת-כָּל-אָחִיו נָתַתִּי לוֹ לַעֲבָדִים וְדָגוּן וְתִירֵשׁ סִמְכִיתִיו וּלְכָה
אִפּוּא מָה אַעֲשֶׂה בְּנִי. **כזלח** וַיֹּאמֶר עָשׂוּ אֶל-אָבִיו הַבְּרָכָה אַחַת הוּא-לָךְ
אַבִּיבְרַכְנִי גַם-אֲנִי אָבִי וַיִּשָּׂא עָשׂוּ קִלּוֹ וַיִּבֶךְ. **כזלט** וַיַּעַן יִצְחָק אָבִיו וַיֹּאמֶר
אֵלָיו: הִנֵּה מִשְׁמַנִּי הָאָרֶץ יְהִיָּה מוֹשְׁבֶךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מַעַל. **כזמ** וְעַל-חֲרָבֶךָ
תַּחֲיָה וְאֶת-אַחִיךָ תַעֲבֹד וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תִּרְיֹד וּפְרִקְתָּ עָלָיו מַעַל צוּאָרְךָ. **כזמא**
וַיִּשְׁטֹם עָשׂוּ אֶת-יַעֲקֹב עַל-הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בָּרַכּוּ אָבִיו וַיֹּאמֶר עָשׂוּ בָּלְבוּ וַיִּקְרְבוּ יָמָיו
אֲבֵל אָבִי וְאַהֲרָגָה אֶת-יַעֲקֹב אָחִי. **כזמב** וַיַּגֵּד לְרַבֵּקָה אֶת-דְּבָרֵי עָשׂוּ בְּנֵהּ הַגְּדֹל
וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לַיַּעֲקֹב בְּנֵהּ הַקָּטָן וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עָשׂוּ אַחִיךָ מִתְנַחֵם לָךְ
לְהִרְגֶךָ. **כזמג** וְעֹתָהּ בְּנִי שָׁמַע בְּקִלִּי וְקוֹם בָּרַח-לָךְ אֶל-לָבָן אָחִי חֲרָנָה. **כזמד**
וַיִּשְׁבֹּת עִמּוֹ יָמִים אַחְדִּים עַד אֲשֶׁר-תִּשׁוּב חֲמַת אַחִיךָ. **כזמה** עַד-שׁוּב אֶף-אַחִיךָ
מִמָּד וְשָׁכַח אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ לוֹ וְשָׁלַחְתִּי וּלְקַחְתִּיךָ מִשָּׁם לָמָּה אֲשַׁכַּל גַּם-שְׁנִיכֶם
יוֹם אֶחָד. **כזמו** וַתֹּאמֶר רַבֵּקָה אֶל-יִצְחָק קִצְתִּי בְּחַיִּי מִפָּנֵי בָנוֹת חַת אִם-לִקְחַ
יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבָּנוֹת-חַת כַּאֲלֵה מִבָּנוֹת הָאָרֶץ לָמָּה לִּי חַיִּים. **כזמא** וַיִּקְרָא יִצְחָק
אֶל-יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיִּצְוֵהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא-תִקַּח אִשָּׁה מִבָּנוֹת כְּנָעַן. **כזמב** קוֹם
לָךְ פְּדִנָּה אֶרֶם בֵּיתָהּ בְּתוּאֵל אָבִי אִמָּךְ וְקַח-לָךְ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבָּנוֹת לָבָן אָחִי
אִמָּךְ. **כזג** וְאֵל שַׁדִּי יְבָרֶךְ אֹתְךָ וַיִּפְרֹךְ וַיִּרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לְקַהֲל עַמִּים. **כזד** וַיִּתֵּן-לָךְ
אֶת-בְּרַכְתּוֹ אֲבִרָהֶם לָךְ וּלְיִזְרְעֵל אֶתְּךָ לְרִשְׁתְּךָ אֶת-אֶרֶץ מִגְרִיף אֲשֶׁר-נָתַן אֱלֹהִים
לְאֲבִרָהֶם. **כזה** וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת-יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פְּדִנָּה אֶרֶם אֶל-לָבָן בֶּן-בְּתוּאֵל
הָאֶרְמִי אָחִי רַבֵּקָה אִם יַעֲקֹב וַעֲשׂוּ. **כזו** וַיֵּרָא עָשׂוּ כִּי-בָרֶךְ יִצְחָק אֶת-יַעֲקֹב
וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ פְּדִנָּה אֶרֶם לְקַחְתָּ-לוֹ מִשָּׁם אִשָּׁה: בְּבָרְכּוֹ אֹתוֹ וַיִּצְוֶה עָלָיו לֵאמֹר
לֹא-תִקַּח אִשָּׁה מִבָּנוֹת כְּנָעַן. **כזז** וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל-אָבִיו וְאֶל-אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פְּדִנָּה

אָרם. **כחח** וַיֵּרָא עֲשׂוֹ כִּי רָעוֹת בְּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינָי יִצְחָק אָבִיו. **כחט** וַיִּלְךָ עֲשׂוֹ אֶל-יִשְׁמָעֵאל וַיִּקַּח אֶת-מַחֲלַת בַּת-יִשְׁמָעֵאל בֶּן-אֲבִרְהָם אַחֻת נָבִיּוֹת עַל-נִשְׁיוֹלוֹ לְאִשָּׁה.

כחי וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיִּלְךָ חֲרָנָה. **כחיא** וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיִּלֶּן שָׁם כִּי-בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבֵי הַמָּקוֹם וַיִּשָּׂם מִרְאֲשֵׁתוֹ וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא. **כחיב** וַיַּחֲלֹם וַהֲנֶה סֹלֶם מַצֵּב אַרְצָה וּרְאִשׁוֹ מַגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וַהֲנֶה מְלֹאכִי אֱלֹהִים עֲלִים וַיֵּרְדִּים בּוֹ. **כחיג** וַהֲנֶה יְהוָה נָצַב עָלָיו וַיֹּאמֶר אָנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבִרְהָם אָבִיךָ וְאֱלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ אֶתְנַנֶּה וּלְזָרְעֶךָ. **כחיד** וַהֲיָה זָרְעֶךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ וּפְרֻצֹת יָמָה וְקִדְמָה וְצַפְנָה וְנִגְבָּה וְנִבְרָכוּ בְּךָ כָּל-מִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה וּבְזָרְעֶךָ. **כחטו** וַהֲנֶה אֲנֹכִי עִמָּךְ וַיִּשְׁמְרֵיךָ בְּכָל אֲשֶׁר-תֵּלֶכָ וַהֲשִׁבְתִּיךָ אֶל-הָאֲדָמָה הַזֹּאת: כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם-עָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָךְ. **כחטז** וַיִּיקָץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי. **כחיו** וַיֵּרָא וַיֹּאמֶר מֶה-נֹּרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה: אֵין זֶה כִּי אִם-בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם. **כחיא** וַיִּשְׁכַּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת-הָאֶבֶן אֲשֶׁר-שָׂם מִרְאֲשֵׁתוֹ וַיִּשָּׂם אֹתָהּ מַצְבֵּה וַיִּצַק שָׁמֶן עַל-רֹאשָׁהּ. **כחיב** וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית-אֵל וְאוֹלָם לֹו שֵׁם-הָעִיר לְרֹאשָׁנָה. **כחג** וַיֵּדֶר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר: אִם-יְהִי אֱלֹהִים עִמָּדִי וַיִּשְׁמְרֵנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן-לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְד לִלְבָּשׁ. **כחד** וַיִּשְׁבְּתִי בְּשָׁלוֹם אֶל-בֵּית אָבִי וַהֲיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים. **כחה** וַהֲאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי מַצְבֵּה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תֵּתֶן-לִי עֲשֹׂר אֶעֱשֶׂרְנוּ לָךְ. **כחז** וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב רִגְלָיו וַיִּלְךָ אַרְצָה בְּנִי-קָדֵם. **כטב** וַיֵּרָא וַהֲנֶה בָּאֵר בַּשָּׂדֶה וַהֲנֶה שָׁם שְׁלֹשָׁה עֶדְרֵי-צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהֶם מִן-הַבָּאֵר הַהוּא וַיִּשְׁקוּ הָעֶדְרִים וַהֲאֶבֶן גְּדֻלָּה עַל-פִּי הַבָּאֵר. **כטג** וַנֶּאֱסָפוּ-שָׁמָּה כָּל-הָעֶדְרִים וּגְלָלוּ אֶת-הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וַהֲשִׁקוּ אֶת-הָאֶבֶן עַל-פִּי הַבָּאֵר לְמִקְמָהּ. **כטד** וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחֵי מַאֵין אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מִחֶרֶן אֲנַחְנוּ. **כטה** וַיֹּאמֶר לָהֶם הִיזְעַתֶּם אֶת-לֶבָן בֶּן-נַחֲוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדַעְנוּ. **כטו** וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשָּׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם וַהֲנֶה רָחֵל בָּתּוֹ בָּאָה עִם-הַצֹּאן. **כטז** וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גְּדוֹלָלָא-עַתָּה הָאֵסֶף הַמִּקְנֶה הַשִּׁקּוֹ הַצֹּאן וּלְכוּ רְעוּ. **כטז** וַיֹּאמְרוּ לֹא נוֹכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל-הָעֶדְרִים וּגְלָלוּ אֶת-הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וַהֲשִׁקִּינוּ הַצֹּאן. **כטז** עוֹדְנוּ מִדְּבַר עִמָּם וְרָחֵל בָּאָה עִם-הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאֲבִיהָ רָעָה הוּא. **כטי** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת-רָחֵל בַּת-לָבָן אַחִי אִמּוֹ וְאֶת-צֹאן לָבָן אַחִי אִמּוֹ וַיִּגָּשׁ יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֶת-הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וַיִּשָּׂק אֶת-צֹאן לָבָן אַחִי אִמּוֹ. **כטיא** וַיִּשָּׂק

יַעֲקֹב לָרַחֵל וַיִּשָּׂא אֶת-קִלּוֹ וַיִּבְדֵּךְ. **כטיב** וַיִּגְדַּד יַעֲקֹב לָרַחֵל כִּי אָחִי אָבִיהָ הוּא וְכִי
 בֶן-רִבְקָה הוּא וַתֵּרֶץ וַתִּגְדַּד לְאָבִיהָ. **כטיג** וַיְהִי כַשְׁמַע לָבֶן אֶת-שְׁמַע יַעֲקֹב
 בֶּן-אָחוֹתוֹ וַיֵּרֶץ לִקְרָאתוֹ וַיַּחֲבֹק-לוֹ וַיִּנָּשֶׁק-לוֹ וַיְבִיֵּאֵהוּ אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּסְפֹּר לָלָבֶן אֶת
 כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **כטיז** וַיֹּאמֶר לוֹ לָבֶן אֵךְ עֲצָמֵי וּבָשָׂרִי אֶתָּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ
 יָמִים. **כטטו** וַיֹּאמֶר לָבֶן לַיַּעֲקֹב הֲכִי-אָחִי אֶתָּה וַעֲבַדְתַּנִּי חָנָם הִגִּידָה לִּי
 מֵה-מַשְׁכָּרְתְּךָ. **כטטז** וּלְלָבֶן שְׁתֵּי בָנוֹת: שֵׁם הַגְּדֹלָה לָאָה וְשֵׁם הַקְּטָנָה רָחֵל.
כטיז וַעֲיִנִּי לָאָה רַכּוֹת וְרָחֵל הָיְתָה יָפֹת-וַתֹּאֲרַ וַיִּפֹּת מִרְאָה. **כטיח** וַיֶּאֱהָב יַעֲקֹב
 אֶת-רָחֵל וַיֹּאמֶר אֶעֱבֹדָךְ שִׁבְעַ שָׁנִים בְּרָחֵל בְּתֶךָ הַקְּטָנָה. **כטיט** וַיֹּאמֶר לָבֶן טוֹב
 תַּתִּי אֶתָּה לָךְ מִתַּתִּי אֶתָּה לְאִישׁ אַחֵר שָׁבָה עִמָּדִי. **כטכ** וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל
 שִׁבְעַ שָׁנִים וַיְהִיו בְּעֵינָיו כְּיָמִים אֶחָדִים בְּאַהֲבָתוֹ אֶתָּה. **כטכא** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
 אֶל-לָבֶן הֲבֵה אֶת-אִשְׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמִי וְאִבּוֹאָה אֵלֶיךָ. **כטכב** וַיֹּאסֹף לָבֶן
 אֶת-כָּל-אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה. **כטכג** וַיְהִי בְּעֶרְבוּיָקָח אֶת-לָאָה בִּתּוֹ וַיָּבֵא
 אֶתָּה אֵלָיו וַיָּבֵא אֵלֶיךָ. **כטכד** וַיִּתֵּן לָבֶן לָהּ אֶת-זֶלְפָּה שִׁפְחַתוֹ לְלָאָה בִּתּוֹ
 שִׁפְחָה. **כטכה** וַיְהִי בִבְקָר וְהִנֵּה-הוּא לָאָה וַיֹּאמֶר אֶל-לָבֶן מֵה-זֹּאת עָשִׂיתָ
 לִי הֲלֹא בְרָחֵל עֲבַדְתִּי עִמָּךְ וְלָמָּה רַמִּיתָנִי. **כטכו** וַיֹּאמֶר לָבֶן לֹא-יַעֲשֶׂה כֵן
 בַּמָּקוֹם נוֹלָתָת הֲצַעֲרִיךָ לִפְנֵי הַבְּכִירָה. **כטכז** מִלֵּא שְׁבַע זֹאת וְנִתְּנָה לָךְ
 גַּם-אֶת-זֹאת בַּעֲבֹדָה אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שְׁבַע-שָׁנִים אַחֲרוֹת. **כטכח** וַיַּעַשׂ
 יַעֲקֹב כֵּן וַיִּמְלֵא שְׁבַע זֹאת וַיִּתֵּן-לוֹ אֶת-רָחֵל בִּתּוֹ לוֹ לְאִשָּׁה. **כטכט** וַיִּתֵּן לָבֶן
 לָרַחֵל בִּתּוֹ אֶת-בִּלְהָה שִׁפְחַתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה. **כטל** וַיָּבֵא גַם אֶל-רָחֵל וַיֶּאֱהָב
 גַּם-אֶת-רָחֵל מִלֵּאָה וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שְׁבַע-שָׁנִים אַחֲרוֹת. **כטלא** וַיֵּרָא יְהוָה
 כִּי-שָׁנוּאָה לָאָה וַיִּפְתַּח אֶת-רַחֲמָהּ וְרָחֵל עָקְרָה. **כטלב** וַתֵּהָרֵם לָאָה וַתֵּלֶד בֶּן
 וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן: כִּי אָמְרָה כִּי-רָאָה יְהוָה בְּעֵנִיכִי עָתָה יֶאֱהָבֵנִי אִישִׁי. **כטלג**
 וַתֵּהָרֵם עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר כִּי-שָׁמַע יְהוָה כִּי-שָׁנוּאָה אֲנִיכִי וַיִּתֵּן-לִי גַם-אֶת-זֶה
 וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן. **כטלד** וַתֵּהָרֵם עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר עָתָה הִפַּעַם יִלְוֶה אִישִׁי
 אֵלַי כִּי-יִלְדֹתִי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָּנִים עַל-כֵּן קָרָא-שְׁמוֹ לֹוי. **כטלה** וַתֵּהָרֵם עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן
 וַתֹּאמֶר הִפַּעַם אוֹדָה אֶת-יְהוָה עַל-כֵּן קָרָאָה שְׁמוֹ יְהוּדָה וַתַּעֲמֹד מִלִּדָּת. **כטלז**
 וַתֵּרָא רָחֵל כִּי לֹא יִלְדָה לַיַּעֲקֹב וַתִּקְנֶה רָחֵל בְּאֶחָתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל-יַעֲקֹב הֲבֵה-לִי
 בָנִים וְאִם-אֵין מִתָּה אֲנִיכִי. **כטלב** וַיַּחֲר-אֵף יַעֲקֹב בְּרָחֵל וַיֹּאמֶר הֲתַחַת אֱלֹהִים אֲנִיכִי
 אֲשֶׁר-מָנַע מִמֶּךָ פְּרִי-בֶטֶן. **כטלג** וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַתִּי בִלְהָה בָּא אֵלֶיךָ וַתֵּלֶד
 עַל-בְּרָכִי וְאִבְנָה גַם-אֲנִיכִי מִמֶּנָּה. **כטלד** וַתִּתֵּן-לוֹ אֶת-בִּלְהָה שִׁפְחַתָּה לְאִשָּׁה וַיָּבֵא
 אֵלֶיךָ יַעֲקֹב. **כטלה** וַתֵּהָרֵם בִּלְהָה וַתֵּלֶד לַיַּעֲקֹב בֶּן. **כטלז** וַתֹּאמֶר רָחֵל דָּגְנִי אֱלֹהִים

וְגַם שָׁמַע בְּקוֹלִי וַיִּתֵּן-לִי בֶן עַל-כֵּן קָרָאָה שְׁמוֹ דָּן. לֹא וַתֵּהָר עוֹד וַתֵּלֶד בְּלֶהָה
שִׁפְחַת רַחֵל: בֶּן שְׁנֵי לִיעֶקֶב. **לח** וַתֹּאמֶר רַחֵל נִפְתּוּלִי אֱלֹהִים נִפְתַּלְתִּי
עִם-אַחֲתֵיגַם-יָכַלְתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נִפְתָּלִי. **לט** וַתֵּרָא לָאָה כִּי עֲמָדָה מַלְדָּת
וַתִּקַּח אֶת-זֶלְפָּה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֵּן אוֹתָהּ לִיעֶקֶב לְאִשָּׁה. **לי** וַתֵּלֶד זֶלְפָּה שִׁפְחַת
לָאָה לִיעֶקֶב בֶּן. **ליא** וַתֹּאמֶר לָאָה בְּגַד (בָּא גַד) וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ גַּד. **ליב** וַתֵּלֶד
זֶלְפָּה שִׁפְחַת לָאָה בֶּן שְׁנֵי לִיעֶקֶב. **ליג** וַתֹּאמֶר לָאָה בְּאִשְׁרֵי כִּי אֲשֶׁרוּנִי בָנוֹת
וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ אֲשֶׁר. **ליד** וַיֵּלֶד רָאוּבֵן בִּימֵי קָצִיר-חֲטִים וַיִּמָּצָא דוֹדָאִים
בַּשָּׂדֶה וַיָּבֵא אוֹתָם אֶל-לָאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רַחֵל אֶל-לָאָה תֵּנִי-נָא לִי מִדּוֹדָאִי בְּנֶךְ.
לטו וַתֹּאמֶר לָהּ הִמָּעַט קִחְתֶּךָ אֶת-אִישִׁי וְלִקְחַת גַּם אֶת-דּוֹדָאִי בְנִי וַתֹּאמֶר
רַחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת דּוֹדָאִי בְנֶךְ. **לטז** וַיָּבֵא יַעֲקֹב מִן-הַשָּׂדֶה בָּעָרֶב
וַתֵּצֵא לָאָה לִקְרָאתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלַי תָּבוֹא כִּי שָׁכַר שְׂכָרְתִּיךָ בְּדוֹדָאִי בְנִי וַיִּשְׁכַּב
עִמָּהּ בַּלַּיְלָה הוּא. **לז** וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל-לָאָה וַתֵּהָר וַתֵּלֶד לִיעֶקֶב בֶּן חֲמִישִׁי.
ליח וַתֹּאמֶר לָאָה נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר-נָתַתִּי שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ
יִשְׁשָׁכָר. **ליט** וַתֵּהָר עוֹד לָאָה וַתֵּלֶד בֶּן-שְׁשִׁי לִיעֶקֶב. **לב** וַתֹּאמֶר לָאָה זָבְדָנִי
אֱלֹהִים אֲתִי זָבַד טוֹבֵהפַּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי-יֵלְדָתִי לוֹ שִׁשָּׁה בָנִים וַתִּקְרָא
אֶת-שְׁמוֹ זְבֻלּוֹן. **לכא** וְאַחֵר יֵלְדָה בֵּת וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמָהּ דִּינָה. **לכב** וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת-רַחֵל וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת-רַחֲמָהּ. **לכג** וַתֵּהָר וַתֵּלֶד בֶּן
וַתֹּאמֶר אֶסֶף אֱלֹהִים אֶת-חֶרְפָּתִי. **לכד** וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר: יוֹסֵף
יְהוָה לִי בֶן אַחֵר. **לכה** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יֵלְדָה רַחֵל אֶת-יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-לָבָן
שְׁלַחֲנִי וְאַלְכֶּה אֶל-מְקוֹמִי וּלְאָרְצִי. **לכו** תֵּנָה אֶת-נָשִׁי וְאֶת-יְלָדֵי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּי
אוֹתְךָ בְּהוֹוָאֲלֶכָה: כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת-עֲבַדְתִּי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ. **לכז** וַיֹּאמֶר אֵלָיו
לָבָן אִם-נָא מִצָּאֲתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ נַחֲשֵׁתִי וַיְבָרְכֵנִי יְהוָה בְּגִלְגָּלָךְ. **לכח** וַיֹּאמֶר: נִקְּבָה
שְׁכָרְךָ עָלַי וְאֶתְנָה. **לכט** וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ וְאֵת
אֲשֶׁר-הָיָה מִקֶּנֶךָ אֲתִי. **לל** כִּי מָעַט אֲשֶׁר-הָיָה לְךָ לִפְנֵי וַיִּפְרֹץ לָרֶב וַיְבָרֶךְ יְהוָה
אוֹתְךָ לְרִגְלֵי וְעַתָּה מָתִי אֶעֱשֶׂה גַם-אֲנִכִּילְבִּיתִי. **ללא** וַיֹּאמֶר מָה אֶתֶּן-לְךָ וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב לֹא-תִתֶּן-לִי מֵאוֹמָהָאִם-תַּעֲשֶׂה-לִּי הַדָּבָר הַזֶּה אֲשׁוּבָה אֶרְעָה צֹאנְךָ
אֲשֶׁמֹר. **ללב** אֶעֱבֹר בְּכָל-צֹאנְךָ הַיּוֹם הַסֹּר מִשָּׁם כָּל-שָׂה נִקְדָּ וְטָלוּא
וְכָל-שָׂה-חוּם בְּכִשְׁבִּים וְטָלוּא וְנִקְדָּ בְּעֵזִים וְהָיָה שְׂכָרִי. **ללג** וְעַתָּה-בִּי צִדְקָתִי
בְּיוֹם מָחָר כִּי-תָבוֹא עַל-שְׂכָרִי לִפְנֶיךָ: כָּל אֲשֶׁר-אֵינְנוּ נִקְדָּ וְטָלוּא בְּעֵזִים וְחוּם
בְּכִשְׁבִּים גָּנוּב הוּא אֲתִי. **ללד** וַיֹּאמֶר לָבָן הֵן: לוֹ יְהִי כַּדְבָּרְךָ. **ללה** וַיִּסֹּר בְּיוֹם
הַהוּא אֶת-הַתִּישִׁים הָעֶקְדִּים וְהַטָּלָאִים וְאֵת כָּל-הָעֵזִים הַנִּקְדּוֹת וְהַטָּלָאִת כָּל

אֲשֶׁר-לָבֹן בּוֹ וְכָל-חוּם בְּכֶשֶׁבִים וַיִּתֵּן בִּיד-בָּנָיו. **ללו** וַיֵּשֶׁם דָּרָד שְׁלֹשֶׁת יָמִים
בֵּינוּ וּבֵין יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב רָעָה אֶת-צֹאן לָבֹן הַנוֹתֶרֶת. **ללו** וַיִּקַּח-לוֹ יַעֲקֹב מִקָּל
לְבָנָה לַחֲלוּזִי וְעֶרְמוֹן וַיִּפְצֹל בָּהֶן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מִחֹשֶׁף הַלָּבֹן אֲשֶׁר עַל-הַמִּקְלוֹת.
ללח וַיֵּצֵג אֶת-הַמִּקְלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרֹהֲטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמִּיִּם אֲשֶׁר תִּבְאֵן הַצֹּאן
לְשִׁתּוֹת לְנֹכַח הַצֹּאן וַיַּחֲמִנָה בְּבֹאֵן לְשִׁתּוֹת. **ללט** וַיַּחֲמוּ הַצֹּאן אֶל-הַמִּקְלוֹת
וַתִּלְדֹּן הַצֹּאן עֲקָדִים נִקְדִּים וּטְלָאִים. **למ** וְהַכְּשָׁבִים הִפְרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פָּנָיו
הַצֹּאן אֶל-עֲקָד וְכָל-חוּם בְּצֹאן לָבֹן וַיֵּשֶׁת-לוֹ עֲדָרִים לְבָדּוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל-צֹאן
לָבֹן. **למא** וְהָיָה בְּכָל-יָחַם הַצֹּאן הַמִּקְשָׁרוֹת וְשָׁם יַעֲקֹב אֶת-הַמִּקְלוֹת לְעֵינָיו
הַצֹּאן בְּרֹהֲטִים לְיַחֲמִנָה בַּמִּקְלוֹת. **למב** וּבַהֲעֵטִיף הַצֹּאן לֹא יָשִׁים וְהָיָה
הָעֵטִפִּים לְלָבֹן וְהַקְשָׁרִים לְיַעֲקֹב. **למג** וַיִּפְרָץ הָאִישׁ מֵאֵד מֵאֵד וַיְהִי-לוֹ צֹאן
רְבוֹת וּשְׁפָחוֹת וְעֶבְדִּים וּגְמָלִים וַחֲמֹרִים. **לאא** וַיִּשְׁמַע אֶת-דְּבָרֵי בְנֵי-לָבֹן לֵאמֹר
לָקַח יַעֲקֹב אֶת כָּל-אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וַיִּמְאַשֶׁר לְאָבִינוּ עֲשֵׂה אֶת כָּל-הַכָּבֵד הַזֶּה. **לאב**
וַיֵּרָא יַעֲקֹב אֶת-פָּנָיו לָבֹן וְהָיָה אֵינָנו עִמּוֹ כְּתַמּוֹל שְׁלֹשׁוֹם. **לאג** וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל-יַעֲקֹב שׁוּב אֶל-אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וְלִמּוֹלְדֶתְךָ וְאֶהְיָה עִמָּךְ. **לאד** וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב
וַיִּקְרָא לְרַחֵל וּלְלֵאָה הַשְׂדָּה אֶל-צֹאנָן. **לאה** וַיֹּאמֶר לָהֶן רֵאֵה אֲנֹכִי אֶת-פָּנָיו
אֲבִיכֶן כִּי-אֵינָנו אֵלַי כְּתַמּוֹל שְׁלֹשָׁם וְאֵלֵהִי אָבִי הֲיָה עִמָּדִי. **לאו** וְאַתָּנָה יִדְעָתָן;
כִּי בְּכָל-כַּחַי עֲבַדְתִּי אֶת-אֲבִיכֶן. **לאז** וְאֲבִיכֶן הִתֵּל בִּי וְהִחֲלַף אֶת-מִשְׁכַּרְתִּי
עֲשֹׂרֶת מִנִּים וְלֹא-נָתַנוּ אֱלֹהִים לְהִרְעַע עִמָּדִי. **לאח** אִם-כֹּה יֹאמֶר נִקְדִּים יְהוָה
שְׁכָרְךָ וַיִּלְדוּ כָל-הַצֹּאן נִקְדִּים וְאִם-כֹּה יֹאמֶר עֲקָדִים יְהוָה שְׁכָרְךָ וַיִּלְדוּ כָל-הַצֹּאן
עֲקָדִים. **לאט** וַיִּצַּל אֱלֹהִים אֶת-מִקְנֵה אֲבִיכֶם וַיִּתֵּן-לִי. **לאי** וַיְהִי בַּעַת יָחַם
הַצֹּאן וְאִשָּׁא עֵינָיו וְאָרָא בַּחֲלוּם וְהָיָה הָעֵתֶּדִים הָעֲלִים עַל-הַצֹּאן עֲקָדִים נִקְדִּים
וּבִרְדִּים. **לאיא** וַיֹּאמֶר אֵלַי מִלֵּאד הָאֱלֹהִים בַּחֲלוּם יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנְנִי. **לאיב**
וַיֹּאמֶר שָׂא-נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָּל-הָעֵתֶּדִים הָעֲלִים עַל-הַצֹּאן עֲקָדִים נִקְדִּים
וּבִרְדִּים: כִּי רָאִיתִי אֶת כָּל-אֲשֶׁר לָבֹן עֲשָׂה לָךְ. **לאיג** אֲנֹכִי הָאֵל בֵּית-אֵל אֲשֶׁר
מִשְׁחַת שָׁם מִצְבֵּה אֲשֶׁר נִדְרָתָ לִי שָׁם נִדָּר עֲתָה קוּם צֵא מִן-הָאָרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב
אֶל-אֶרֶץ מוֹלְדֶתְךָ. **לאיד** וַתַּעַן רַחֵל וּלֵאָה וַתֹּאמְרָנָה לוֹ: הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנִחְלָה
בְּבֵית אָבִינוּ. **לאטו** הֲלוֹא נִכְרִיּוֹת נַחֲשָׁבְנוּ לוֹ כִּי מִכְּרָנוּ וַיֹּאכֵל גַּם-אֲכֹל
אֶת-כֶּסֶפִּנוּ. **לאטז** כִּי כָל-הָעֶשֶׂר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאֲבִינוּ לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ
וְעֲתָה כָּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֲלֶיךָ עֲשֵׂה. **לאיז** וַיִּקָּם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת-בָּנָיו
וְאֶת-נָשָׁיו עַל-הַגְּמָלִים. **לאיח** וַיִּנְהַג אֶת-כָּל-מִקְנֵהוּ וְאֶת-כָּל-רֶכֶשׁוֹ אֲשֶׁר
רָכַשׁ מִקְנֵה קִנְיָנוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפֶדֶן אֲרָם: לְבֹא אֶל-יִצְחָק אָבִיו אֲרָצָה כְּנָעַן.

לאיט ולבן הלך לגזז את-צאנו ותגנב רחל את-התרפים אשר לאביה. **לאכ**
 ויגנב יעקב את-לב לבן הארמיאל-בלי הגיד לו כי ברח הוא. **לאכא** ויברח הוא
 וכל-אשר-לו ויקם ויעבר את-הנהר וישם את-פניו הר הגלעד. **לאכב** ויגד
 ללבן ביום השלישי: כי ברח יעקב. **לאכג** ויקח את-אחיו עמו וירדף אחריו
 דרך שבעת ימים וידבק אותו בהר הגלעד. **לאכד** ויבא אלהים אל-לבן הארמי
 בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן-תדבר עם-יעקב בטוב עד-רע. **לאכה**
 וישג לבן את-יעקב ויעקב תקע את-אהלו בהר ולבן תקע את-אחיו בהר
 הגלעד. **לאכו** ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את-לבבי ותנהג את-בנותי
 כשביות חרב. **לאכז** למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא-הגדת לי ואשלחך
 בשמחה ובשרים בתף ובכנור. **לאכח** ולא נטשתני לנשק לבני ולבנותי עתה
 הסבלת עשוי. **לאכט** יש-לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר
 אלי לאמר השמר לך מדבר עם-יעקב בטוב עד-רע. **לאל** ועתה הלך הלכת
 כי-נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את-אלהי. **לאלא** ויען יעקב ויאמר
 ללבן: כי יראתיכי אמרתי פן-תגזל את-בנותיך מעמי. **לאלב** עם אשר תמצא
 את-אלהיך לא יחיה נגד אחינו הבר-לך מה עמדי וקח-לך ולא-ידע יעקב כי
 רחל גנבתם. **לאלג** ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי
 האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל. **לאלד** ורחל לקחה
 את-התרפים ותשמים בכר הגמלותשב עליהם וימשש לבן את-כל-האהל ולא
 מצא. **לאלה** ותאמר אל-אביה אל-יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך
 כי-דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את-התרפים. **לאלו** ויחר ליעקב וירב בלבן
 ויען יעקב ויאמר ללבן מה-פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי. **לאלז**
 כי-משנשת את-כל-כלי מה-מצאת מכל כלי-ביתך שים כה נגד אחי ואחיד
 ויוכיחו בין שנינו. **לאלח** זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שפלו
 ואילי צאנך לא אכלתי. **לאלט** טרפה לא-הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי
 תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה. **לאמ** הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה
 ותדד שנתי מעיני. **לאמא** זה-לי עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע-עשרה
 שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את-משכרתי עשרת מנים. **לאמב**
 לולי אלהי אבי אברהם ויפחד יצחק הזה ליכי עתה ריקם שלחתיני
 את-עניי ואת-יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש. **לאמג** ויען לבן ויאמר
 אל-יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר-אתה

רָאָה לִי-הוּא וּלְבַנְתִּי מָה-אֶעֱשֶׂה לָאֵלֶּה הַיּוֹם אוֹ לְבַנְיָהוּן אֲשֶׁר יִלְדוּ. **לֹאֲמַד**
וְעַתָּה לָכֶּה נִכְרְתָה בְּרִיתִיָאֲנִי וְאַתָּה וְהָיָה לְעַד בֵּינִי וּבֵינְךָ. **לֹאֲמַה** וַיִּקַּח יַעֲקֹב
אָבֹן וַיְרִימָהּ מִצִּבָּה. **לֹאֲמוֹ** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאָחִיו לִקְטוּ אָבָנִים וַיִּקְחוּ אָבָנִים
וַיַּעֲשׂוּ-גֹל וַיֹּאכְלוּ שָׁם עַל-הַגֹּל. **לֹאֲמוֹ** וַיִּקְרָא-לוֹ לָבֹן יִגְר שְׁהָדוּתָא וַיַּעֲקֹב קָרָא
לוֹ גֹלְעַד. **לֹאֲמַח** וַיֹּאמֶר לָבֹן הִזָּה עַד בֵּינִי וּבֵינְךָ הַיּוֹם עַל-כֵּן קָרָא-שְׁמוֹ
גֹלְעַד. **לֹאֲמַט** וְהַמִּצָּפָה אֲשֶׁר אָמַר יִצְחָק יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ: כִּי נִסְתַּר אִישׁ מִרְעֵהוּ.
לֹאֲנ אִם-תִּעֲנֶנָּה אֶת-בְּנֹתַי וְאִם-תִּקַּח נָשִׁים עַל-בְּנֹתַיָאִין אִישׁ עִמָּנוּ רָאָה אֱלֹהִים
עַד בֵּינִי וּבֵינְךָ. **לֹאֲנָא** וַיֹּאמֶר לָבֹן לַיַּעֲקֹב: הִנֵּה הַגֹּל הִזָּה וְהִנֵּה הַמִּצָּבָה אֲשֶׁר
יָרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ. **לֹאֲנָב** עַד הַגֹּל הִזָּה וְעַדָּה הַמִּצָּבָה: אִם-אֲנִי לֹא-אֶעֱבֹר אֲלֶיךָ
אֶת-הַגֹּל הִזָּה וְאִם-אַתָּה לֹא-תֵעָבֶר אֵלַי אֶת-הַגֹּל הִזָּה וְאַתָּה-הַמִּצָּבָה הַזֹּאת
לָרָעָה. **לֹאֲנָג** אֱלֹהֵי אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי נָחוֹר יִשְׁפְּטוּ בֵּינִינוּ אֱלֹהֵי אֲבִיהֶם וַיִּשְׁבַּע
יַעֲקֹב בַּפֶּחַד אָבִיו יִצְחָק. **לֹאֲנַד** וַיִּזְבַּח יַעֲקֹב זֶבַח בָּהָר וַיִּקְרָא לְאָחִיו לֶאֱכֹל-לֶחֶם
וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם וַיְלִינוּ בָהָר. **לֹבָא** וַיִּשְׁכֹּם לָבֹן בַּבֹּקֶר וַיִּנָּשֶׁק לְבָנָיו וּלְבָנוֹתָיו וַיִּבָּרֶךְ
אֶתְהֶם וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לָבֹן לְמִקְמוֹ. **לֹבָב** וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדֶרֶכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ-בּוֹ מְלָאכֵי
אֱלֹהִים. **לֹבָג** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כִּי־אֲשֶׁר רָאִים מִחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם
הַהוּא מִחְנֵים.

לֹבַד וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מְלָאכִים לִפְנֵי אֶל-עֲשׂוֹ אָחִיו אֲרָצָה שְׁעִיר שָׂדֶה אָדוֹם. **לֹבֵה**
וַיֵּצֵאוּ אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדֹנִי לַעֲשׂוֹ: כֹּה אָמַר עֲבָדְךָ יַעֲקֹב עִם-לָבֹן גִּרְתִּי
וְאַחֲרֵי עַד-עַתָּה. **לֹבֹו** וַיְהִי-לִי שׁוֹר וַחֲמֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וְאֲשִׁלְחָה לְהַגִּיד
לְאֲדֹנִי לְמִצְאָ-חֵן בְּעֵינֶיךָ. **לֹבֹז** וַיִּשְׁבּוּ הַמְּלָאכִים אֶל-יַעֲקֹב לֵאמֹר: בָּאֲנוּ
אֶל-אָחִיךָ אֶל-עֲשׂוֹ וְגַם הָלַךְ לְקִרְאָתְךָ וְאַרְבַּע-מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ. **לֹבֹח** וַיִּירָא
יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ וַיַּחֲזֵץ אֶת-הָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ וְאֶת-הַצֹּאן וְאֶת-הַבָּקָר
וְהַגְּמִלִּים לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת. **לֹבֹט** וַיֹּאמֶר אִם-יָבוֹא עֲשׂוֹ אֶל-הַמִּחְנֶה הָאֶחָת
וְהִכְהוּהָיָה הַמִּחְנֶה הַנֶּשְׂאָר לְפִלִּיטָה. **לֹבִי** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם
וְאֱלֹהֵי אָבִי יִצְחָק: יְהוָה הָאֵל אֲלֵי שׁוֹב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאִיטִּיבָה עִמָּךְ.
לֹבִיָא קִטְנֹתִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל-הָאֲמֻת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-עֲבָדְךָ: כִּי בְמִקְלִי
עָבַרְתִּי אֶת-הַיַּרְדֵּן הִזָּה וְעַתָּה הֵייתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת. **לֹבִיב** הַצִּילָנִי נָא מִיַּד אָחִי
מִיַּד עֲשׂוֹ: כִּי-יִרָא אֲנִיךָ אֶתְּוֹפֶן-יָבוֹא וְהִכְנִי אִם עַל-בָּנִים. **לֹבִיג** וְאַתָּה אָמַרְתָּ
הֵיטֵב אִיטִּיב עִמָּךְ וְשָׁמַתִּי אֶת-זֶרְעֶךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא-יִסָּפֵר מְרֹב. **לֹבִיד** וַיֵּלֶן
שֵׁם בְּלִילָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן-הַבָּא בִידּוֹ מִנְחָה לַעֲשׂוֹ אָחִיו. **לֹבִטוֹ** עָזִים מֵאֲתִים

ותַּנְשִׁים עֲשָׂרִים רַחֲלִים מְאֻתִּים וְאִילִים עֲשָׂרִים. **לִבְטוּ** גַּמְלִים מִיְּנִיקוֹת וּבְנֵיהֶם
שְׁלֹשִׁים פְּרוֹת אַרְבָּעִים וּפְרִים עֲשָׂרָה אֶתְנַת עֲשָׂרִים וְעִירָם עֲשָׂרָה. **לִבְזוּ** וַיִּתֵּן
בֶּיֶד-עֶבְדֹּו עֶדְר לְבַדּוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-עֶבְדֹּו עֲבְרוּ לִפְנֵי וְרוּחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עֶדְר
וּבֵין עֶדְר. **לִבִּיחַ** וַיֵּצֵא אֶת-הָרֹאשׁוֹן לֵאמֹר: כִּי יִפְגַּשְׁךָ עֲשׂוֹ אַחִי וּשְׂאֵלְךָ לֵאמֹר
לְמִי-אַתָּה וְאַנָּה תֵּלֵךְ וּלְמִי אַלֶּה לִפְנֶיךָ. **לִבִּיט** וַאֲמַרְתָּ לְעֶבְדְּךָ לִיעֲקֹב מִנְּחָה הוּא
שְׁלוּחָה לֵאדֹנִי לַעֲשׂוֹ וְהִנֵּה גַם-הוּא אַחֲרֵינוּ. **לִבֵּכ** וַיֵּצֵא גַם אֶת-הַשָּׁנִי גַם
אֶת-הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת-כָּל-הַחֲלָכִים אַחֲרֵי הָעֶדְרִים לֵאמֹר: כַּדָּבָר הַזֶּה תִּדְבְּרוּן
אֶל-עֲשׂוֹ בְּמִצְאָכֶם אֹתוֹ. **לִבְכָּא** וַאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עֶבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ: כִּי-אָמַר
אַכְפָּרָה פָּנָיו בְּמִנְחָה הַחֲלֶכֶת לִפְנֵי וְאַחֲרֵי-כֵן אֶרְאֶה פָּנָיו אוֹלִי יֵשָׂא פָּנָי. **לִבְכָּב**
וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל-פָּנָיו וְהוּא לֹן בְּלִילָה-הַהוּא בְּמִנְחָה. **לִבְכָּג** וַיִּקֶּם בְּלִילָה הוּא
וַיִּקַּח אֶת-שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת-שְׁתֵּי שְׂפָחוֹתָיו וְאֶת-אֶחָד עֶשֶׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֶת מַעְבַּר
יַבֵּק. **לִבְכֹּד** וַיִּקְחֶם וַיַּעֲבֹר אֶת-הַנָּחַל וַיַּעֲבֹר אֶת-אֶשֶׁר-לוֹ. **לִבְכָּה** וַיִּתֵּר יַעֲקֹב
לְבַדּוֹ וַיֹּאבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר. **לִבְכוּ** וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכַל לוֹ וַיֵּנַע בְּכַף-יָרְכוֹ
וַתִּקַּע כַּף-יָרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבָקוֹ עִמּוֹ. **לִבְכוּ** וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר
לֹא אֲשַׁלַּחְךָ כִּי אִם-בִּרְכָּתִנִּי. **לִבְכַח** וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה-שְּׂמֶךְךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב. **לִבְכֹּט**
וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שְׂמֶךְךָ כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל: כִּי-שָׂרִיתָ עִם-אֱלֹהִים
וְעִם-אֲנָשִׁים וְתוֹכַל. **לִבֵּל** וַיִּשְׂאֵל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה-נָא שְׂמֶךְךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה
תִּשְׂאֵל לְשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שֵׁם. **לִבְלֹא** וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיָּאל:
כִּי-רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל-פָּנִים וַתִּנָּצַל נַפְשִׁי. **לִבְלִב** וַיִּזְרַח-לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר
עָבַר אֶת-פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלַע עַל-יָרְכוֹ. **לִבְלִג** עַל-כֵּן לֹא-יֵאכְלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
אֶת-גִּיד הַנֶּשֶׂה אֲשֶׁר עַל-כַּף הַיָּרֶךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: כִּי נָגַע בְּכַף-יָרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד
הַנֶּשֶׂה. **לִגֹּא** וַיֵּשָׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה עֲשׂוֹ בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחֲץ
אֶת-הַיְלָדִים עַל-לֶאָה וְעַל-רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׂפָחוֹת. **לִגֵּב** וַיֵּשֶׂם אֶת-הַשְּׂפָחוֹת
וְאֶת-יְלָדֵיהֶן רֹאשֹׁנָה וְאֶת-לֶאָה וַיְלַדְיָהּ אַחֲרָנִים וְאֶת-רָחֵל וְאֶת-יוֹסֵף אַחֲרָנִים.
לִגֵּג וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה שָׁבַע פַּעַמִּים עַד-גִּשְׁתּוֹ עַד-אַחֲיוֹ. **לִגֹּד**
וַיִּרָץ עֲשׂוֹ לִקְרָאתוֹ וַיַּחֲבֹקְהוּ וַיִּפֹּל עַל-צוּאָרוֹ וַיִּשְׁקֻהוּ וַיִּבְכּוּ. **לִגֹּה** וַיֵּשָׂא
אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-הַנָּשִׁים וְאֶת-הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי-אַלֶּה לָּךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים
אֲשֶׁר-חָנַן אֱלֹהִים אֶת-עֶבְדְּךָ. **לִגוּ** וַתִּגְשֵׁן הַשְּׂפָחוֹת הִנֵּה וַיְלַדְיָהֶן וַתִּשְׁתַּחוּיָן. **לִגז**
וַתִּגְשׁ גַּם-לֶאָה וַיְלַדְיָהּ וַיִּשְׁתַּחוּ וְאַחֲרֵי כֵן נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרַחֲלוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ. **לִגח** וַיֹּאמֶר מִי
לָּךְ כָּל-הַמִּנְחָה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לְמִצְאָ-חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי. **לִגט** וַיֹּאמֶר
עֲשׂוֹ יֵשׁ-לִי רֵב אַחִי יִהְיֶה לָּךְ אֲשֶׁר-לָּךְ. **לִגי** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-נָא אִם-נָא מִצְאָתִי

חו בְּעֵינַיִךְ וְלִקְחִיתָ מִנְּחֹתַי מִיָּדִי: כִּי עַל-כֵּן רָאִיתִי כְּנִיף כְּרֹאת פָּנָי
אֱלֹהִים וְתִרְצָנִי. **לגיא** קח-נָא אֶת-בְּרִכְתִּי אֲשֶׁר הִבָּאת לָךְ כִּי-חֲנִנִי אֱלֹהִים וְכִי
יֵשׁ-לִי-כָל וַיִּפְצַר-בּוֹ וַיִּקַּח. **לגיב** וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכָּה וְאִלְכָּה לְנִגְדָךְ. **לגיג**
וַיֹּאמֶר אֱלֹוֹ אֲדֹנִי יָדַע כִּי-הִילָדִים רַכִּים וְהִצָּאן וְהִבָּקֶר עָלוֹת עָלַי וּדְפֻקוֹם יוֹם
אֶחָד וּמֹתוֹ כָּל-הַצָּאן. **לגיז** יַעֲבֹר-נָא אֲדֹנִי לִפְנֵי עֲבָדוֹ וְאֲנִי אֶתְנַהֲלָה לְאִטִּי
לְרָגֶל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר-לִפְנֵי וּלְרָגֶל הִילָדִים עַד אֲשֶׁר-אָבֹא אֶל-אֲדֹנִי שְׁעִירָה.
לגטו וַיֹּאמֶר עֲשׂוּאֲצִיגָה-נָא עִמָּךְ מִן-הָעַם אֲשֶׁר אֲתִי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲמָצָא-חוֹן
בְּעֵינֵי אֲדֹנִי. **לגטז** וַיָּשֶׁב בַּיּוֹם הַהוּא עָשׂוּ לְדָרְכוֹ שְׁעִירָה. **לגיז** וַיַּעֲקֹב נָסַע
סִכְתָּה וַיָּבֶן לוֹ בַּיִת וּלְמִקְנֵהוּ עָשָׂה סִכְתָּה עַל-כֵּן קָרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם סִכּוֹת.
לגיח וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שָׁכֶם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בָּבֹאוֹ מִפָּדֹן אֶרֶם וַיַּחֲוֶן
אֶת-פָּנָיו הָעִיר. **לגיט** וַיִּקֶּן אֶת-חִלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה-שָׁם אָהֱלוֹ מִיַּד
בְּנֵי-חַמּוֹר אָבִי שָׁכֶם בְּמֵאָה קִשְׁיָטָה. **לגכ** וַיָּצַב-שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא-לוֹאֵל אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל.

לדא וַתֵּצֵא דִינָה בַת-לָאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לַיַּעֲקֹב לְרֹאוֹת בְּבָנוֹת הָאֶרֶץ. **לדב** וַיֵּרָא
אֹתָהּ שָׁכֶם בֶּן-חַמּוֹר הַחִוִּינִשְׂאִי הָאֶרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ וַיַּעֲנֶהָ. **לדג**
וַתִּדְּבַק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַת-יַעֲקֹב וַיֵּאָהֵב אֶת-הַנַּעֲרָ וַיְדַבֵּר עַל-לֵב הַנַּעֲרָ. **לדז**
וַיֹּאמֶר שָׁכֶם אֶל-חַמּוֹר אָבִיו לֵאמֹר: קח-לִי אֶת-הִילָדָה הַזֹּאת לְאִשָּׁה. **לדה**
וַיַּעֲקֹב שָׁמַע כִּי טָמֵא אֶת-דִּינָה בָתּוֹ וּבָנָיו הָיוּ אֶת-מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה וְהַחֲרָשׁ יַעֲקֹב
עַד-בָּאִם. **לדו** וַיֵּצֵא חַמּוֹר אָבִי-שָׁכֶם אֶל-יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ. **לדז** וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ
מִן-הַשָּׂדֶה כְּשִׁמְעֵם וַיַּתְעַצְּבוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחֲרֻ לָהֶם מְאֹד: כִּי-נָבְלָה עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל
לְשָׁכַב אֶת-בַּת-יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה. **לדח** וַיְדַבֵּר חַמּוֹר אִתָּם לֵאמֹר: שָׁכֶם בְּנִי
חִשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבַתְּכֶם תֵּנוּ נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה. **לדט** וְהִתְחַתְּנוּ אִתָּנוּ: בְּנִתֵיכֶם
תִּתְּנוּ-לָנוּ וְאֶת-בְּנִיתֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם. **לדי** וְאִתָּנוּ תֵּשְׁבוּ וְהָאֶרֶץ תִּהְיֶה לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ
וּסְחָרוּ וְהָאֲחִיזוּ בָּהּ. **לדיא** וַיֹּאמֶר שָׁכֶם אֶל-אָבִיָּה וְאֶל-אֲחִיָּה אֲמָצָא-חוֹן
בְּעֵינֵיכֶם וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֲתָן. **לדיב** הֲרָבוּ עָלַי מְאֹד מִהֵרָ וּמִתָּן וְאִתְּנָה
כְּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וּתְנוּ-לִי אֶת-הַנַּעֲרָ לְאִשָּׁה. **לדיג** וַיַּעֲנוּ בְנֵי-יַעֲקֹב אֶת-שָׁכֶם
וְאֶת-חַמּוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה וַיֹּדְבֵרוּ: אֲשֶׁר טָמֵא אֶת דִּינָה אֲחֹתָם. **לדיז** וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵיהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לָתֵת אֶת-אֲחֹתָנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר-לוֹ עָרְלָה:
כִּי-חֲרָפָה הוּא לָנוּ. **לדטו** אָךְ-בָּזֹאת נֹאוֹת לָכֶם: אִם תִּהְיוּ כְּמוֹנוּ לְהַמְלִל לָכֶם
כָּל-זָכָר. **לדטז** וַנִּתְּנוּ אֶת-בְּנִיתֵינוּ לָכֶם וְאֶת-בְּנִתֵיכֶם נָקַח-לָנוּ וַיָּשֻׁבוּ אִתְּכֶם
וְהִיָּינוּ לָעַם אֶחָד. **לדיז** וְאִם-לֹא תִשְׁמְעוּ אֲלֵינוּ לְהַמּוֹלֵךְ לָקַחְנוּ אֶת-בָּתְנוּ

וְהִלְכְנוּ. **לדִּיחַ** וַיִּיטְבוּ דְבָרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוּר וּבְעֵינֵי שָׁכֶם בֶּן-חֲמוּר. **לדִּיט** וְלֹא-אַחֵר הִנֵּער לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חִפֵּץ בַּבַּת-יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד מִכָּל בֵּית אָבִיו.

לדכ וַיָּבֹא חֲמוּר וְשָׁכֶם בָּנוּ אֶל-שַׁעַר עִירָם וַיִּדְּבְרוּ אֶל-אֲנָשֵׁי עִירָם לֵאמֹר.

לדכא הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלָמִים הֵם אֶתֵּנוּ וַיָּשֻׁבוּ בָאָרֶץ וַיִּסְחָרוּ אֹתָהּ וְהָאָרֶץ הִנֵּה רַחֲבַת-יָדַיִם לִפְנֵיהֶם אֶת-בְּנֹתָם נָקַח-לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת-בְּנֹתֵינוּ נָתַן לָהֶם. **לדכב** אֲךְ-בְּזֹאת יֵאָתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לְשִׁבְתָּ אֶתְנוּלְהִיּוֹת לָעַם אֶחָד: בְּהַמּוֹל לָנוּ כָּל-זָכָר כַּאֲשֶׁר הֵם נִמְלִים. **לדכג** מִקְנֵהֶם וְקִנְיָנָם וְכָל-בְּהֶמְתָּם הֲלוֹא לָנוּ הֵם אֲךְ נֹאוֹתָהּ לָהֶם וַיָּשֻׁבוּ אֶתֵּנוּ. **לדכד** וַיִּשְׁמָעוּ אֶל-חֲמוּר וְאֶל-שָׁכֶם בָּנוּ כָּל-יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמְלֻוּ כָּל-זָכָר כָּל-יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ. **לדכה** וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹתָם כְּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי-בָנִי-יַעֲקֹב שְׁמַעוֹן וְלֹוִי אַחֵי דִינָה אִישׁ חָרְבוּ וַיָּבֹאוּ עַל-הָעִיר בַּטַּח וַיַּהַרְגוּ כָּל-זָכָר. **לדכו** וְאֶת-חֲמוּר וְאֶת-שָׁכֶם בָּנוּ הָרְגוּ לִפְי-חָרֵב וַיִּקְחוּ אֶת-דִּינָה מִבֵּית שָׁכֶם וַיֵּצְאוּ. **לדכז** בָּנִי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל-הַחֲלָלִים וַיָּבֹאוּ הָעִירָאֲשֶׁר טָמְאוּ אַחוֹתָם. **לדכח** אֶת-צֹאנָם וְאֶת-בְּקָרָם וְאֶת-חֲמֹרֵיהֶם וְאֶת אֲשֶׁר-בָּעִיר וְאֶת-אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקְחוּ. **לדכט** וְאֶת-כָּל-חֵילָם וְאֶת-כָּל-טָפָם וְאֶת-נָשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹאוּ וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר בַּבַּיִת. **לדל** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-שְׁמַעוֹן וְאֶל-לֹוִי עֲכָרְתֶּם אֹתִי לְהַבְאִישְׁנִי בִישֵׁב הָאָרֶץ בִּכְנַעַנִי וּבִפְרָזִי וְאֲנִי מָתִי מִסֶּפֶר וְנֶאֱסָפוּ עָלַי וְהַכּוֹנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי. **לדלא** וַיֹּאמְרוּ: הַכּוֹזֵנָה יַעֲשֶׂה אֶת-אַחוֹתֵנוּ.

להא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-יַעֲקֹב קוּם עֲלֶה בֵּית-אֵל וְשֹׁב-שָׁם וַעֲשֵׂה-שָׁם מִזְבֵּחַלְאֵל הַנִּרְאָה אֵלֶיךָ בְּבִרְחָךְ מִפָּנֶי עֲשׂוּ אַחִיד. **להב** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-בֵּיתוֹ וְאֶל כָּל-אֲשֶׁר עִמּוֹ: הִסְרוּ אֶת-אֱלֹהֵי הַנֹּכַר אֲשֶׁר בְּתֹכְכֶם וְהִטְהַרוּ וְהַחֲלִיפוּ שְׁמֹלֵתֵיכֶם. **להג** וְנִקּוּמָהּ וְנַעֲלָה בֵּית-אֵל וְאֶעֱשֶׂה-שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הָעֵנָה אֹתִי בַיּוֹם צָרְתִּי וַיְהִי עֹמְדִי בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְתִּי. **להד** וַיָּתֵנוּ אֶל-יַעֲקֹב אֶת כָּל-אֱלֹהֵי הַנֹּכַר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת-הַנִּזְמִים אֲשֶׁר בְּאֲזִנֵּיהֶם וַיִּטְמֹן אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עִם-שָׁכֶם. **להה** וַיִּסָּעוּ וַיְהִי חֲתַת אֱלֹהִים עַל-הָעָרִים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בָנֵי יַעֲקֹב. **להו** וַיָּבֹא יַעֲקֹב לוּזָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ כְּנַעַן הוּא בֵּית-אֵל: הוּא וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-עִמּוֹ. **להז** וַיָּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית-אֵל: כִּי שָׁם נִגְלוּ אֱלֹוֵי הָאֱלֹהִים בְּבִרְחוֹ מִפָּנֶי אַחִיו. **להח** וַתָּמָת דְּבָרָה מִיִּנְקַת רַבָּקָה וַתִּקְבֹּר מֵתַתָּה לְבֵית-אֵל תַּחַת הָאֱלֹוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֱלֹוֹן בְּכוֹת.

להט וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל-יַעֲקֹב עוֹד בָּבֹאוֹ מִפָּדָן אָרֶם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ. **להי** וַיֹּאמֶר-לוֹ אֱלֹהִים שְׁמֶךָ יַעֲקֹב: לֹא-יִקְרָא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל. **להיא** וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׂדֵי פָרָה וְרִבְהֶגוֹי

וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלצים יצאו. **להיב** ואת-הארץ אשר נתתי
 לאברהם וליצחק ולדוד ולזרעך אחריך אתן את-הארץ. **להיג** ויעל מעליו
 אלהים במקום אשר-דבר אתו. **להיד** ויצב יעקב מצבה במקום אשר-דבר
 אתו מצבת אבן ויסד עליה נסד ויצק עליה שמן. **להטו** ויקרא יעקב את-שם
 המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית-אל. **להטז** ויסעו מבית אל ויהי-עוד
 כברת-הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה. **להיז** ויהי בהקשתה
 בלדתה ותאמר לה המילדת אל-תיראי כי-גם-זה לך בן. **להיח** ויהי בצאת
 נפשה כי מתה ותקרא שמו בן-אוני ואביו קרא-לו בנימין. **להיט** ותמת רחל
 ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם. **להכ** ויצב יעקב מצבה על-קברתה הוא
 מצבת קברת-רחל עד-היום. **להכא** ויסע ישראל ויט אהל מלואה
 למגדל-עדר. **להכב** ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב
 את-בלהה פילגש אביו וישמע ישראל
 ויהיו בני-יעקב שנים עשר. **להכג** בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי
 ויהודה ויששכר וזבולון. **להכד** בני רחל יוסף ובנימין. **להכה** ובני בלהה שפחת
 רחל דן ונפתלי. **להכו** ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר
 ילד-לו בפדן ארם. **להכז** ויבא יעקב אל-יצחק אביו ממרא קרית הארבעה הוא
 חברון אשר-גר-שם אברהם ויצחק. **להכח** ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמונים
 שנה. **להכט** ויגוע יצחק וימת ויאסף אל-עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו
 עשו ויעקב בניו.
לוא ואלה תלדות עשו הוא אדום. **לוב** עשו לקח את-נשיו מבנות כנען:
 את-עדה בת-אילון החתי ואת-אהליבמה בת-ענה בת-צבעון החוי. **לוג**
 ואת-בשמת בת-ישמעאל אחות נביות. **לוד** ותלד עדה לעשו את-אליפז
 ובשמת ילדה את-רעואל. **לוה** ואהליבמה ילדה את-יעיש (יעוש) ואת-יעלם
 ואת-קרח אלה בני עשו אשר ילדו-לו בארץ כנען. **לוו** ויקח עשו את-נשיו
 ואת-בניו ואת-בנותיו ואת-כל-נפשות ביתו ואת-מקנהו ואת-כל-בהמתו ואת
 כל-קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל-ארץ מפני יעקב אחיו. **לוז** כי-היה
 רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אותם מפני מקניהם.
לוח וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום. **לוט** ואלה תלדות עשו אבי אדום
 בהר שעיר. **לוי** אלה שמות בני-עשו: אליפז בן-עדה אשת עשו רעואל
 בן-בשמת אשת עשו. **לויא** ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנו. **לויב**
 ותמנע היתה פילגש לאליפז בן-עשו ותלד לאליפז את-עמלק אלה בני עדה

אֶשֶׁת עֶשׂוֹ. **לויג** וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל נָחַת וְזָרַח שְׁמָהּ וּמִזָּה אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בְשָׁמֶת
אֶשֶׁת עֶשׂוֹ. **לויז** וְאֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי אֶהְלִיבָמָה בֵּת-עֵנָה בֵּת-צַבְעוֹן אֶשֶׁת עֶשׂוֹ וַתֵּלֶד
לְעֶשׂוֹ אֶת-יַעִישׁ (יַעֲוִשׁ) וְאֶת-יַעֲלָם וְאֶת-קָרַח. **לוטו** אֵלֶּה אֱלֹפִי בְּנֵי-עֶשׂוֹ: בְּנֵי
אֱלִיפִז בְּכוֹר עֶשׂוֹ אֱלֹפִי תִימָן אֱלֹפִי אוֹמֵר אֱלֹפִי צָפוֹ אֱלֹפִי קִנְזִי. **לוטז** אֱלֹפִי-קָרַח
אֱלֹפִי גַעְתָּם אֱלֹפִי עֶמְלָק אֵלֶּה אֱלֹפִי אֱלִיפִז בְּאֶרֶץ אֲדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי עֵדָה. **לויז**
וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל בֶּן-עֶשׂוֹ אֱלֹפִי נָחַת אֱלֹפִי זָרַח אֱלֹפִי שְׁמָהּ אֱלֹפִי מִזָּה אֵלֶּה
אֱלֹפִי רְעוּאֵל בְּאֶרֶץ אֲדוֹם אֵלֶּה בְּנֵי בְשָׁמֶת אֶשֶׁת עֶשׂוֹ. **לויח** וְאֵלֶּה בְּנֵי
אֶהְלִיבָמָה אֶשֶׁת עֶשׂוֹ אֱלֹפִי יַעֲוִשׁ אֱלֹפִי יַעֲלָם אֱלֹפִי קָרַח אֵלֶּה אֱלֹפִי אֶהְלִיבָמָה
בֵּת-עֵנָה אֶשֶׁת עֶשׂוֹ. **לויט** אֵלֶּה בְּנֵי-עֶשׂוֹ וְאֵלֶּה אֱלֹפִיָּהֶם הוּא אֲדוֹם.
לוב אֵלֶּה בְּנֵי-שַׁעִיר הַחֲרִי יִשְׁבִּי הָאֶרֶץ: לוֹטָן וְשׁוּבָל וְצַבְעוֹן וְעֵנָה. **לובא** וְדִשׁוֹן
וְאַצָּר וְדִישׁוֹן אֵלֶּה אֱלֹפִי הַחֲרִי בְּנֵי שַׁעִיר בְּאֶרֶץ אֲדוֹם. **לובב** וַיְהִיו בְּנֵי-לוֹטָן
חֲרִי וְהֵימָם וְאַחֲזוֹת לוֹטָן תַּמְנָע. **לובג** וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוּבָל עֵלְוֹן וּמִנַּחַת וְעִיבָל שְׁפֹ
וְאוֹנָם. **לובד** וְאֵלֶּה בְּנֵי-צַבְעוֹן וְאִיָּה וְעֵנָה הוּא עֵנָה אֲשֶׁר מָצָא אֶת-הֵימָם
בַּמִּדְבָּר בְּרַעֲתוֹ אֶת-הַחֲמֹרִים לְצַבְעוֹן אָבִיו. **לובה** וְאֵלֶּה בְּנֵי-עֵנָה דִּישׁוֹן
וְאֶהְלִיבָמָה בֵּת-עֵנָה. **לובו** וְאֵלֶּה בְּנֵי דִישׁוֹן חֲמִידָן וְאַשְׁבֹּן וַיִּתְּרוּ וַיִּכְרוּ. **לובז** אֵלֶּה
בְּנֵי-אַצָּר בִּלְהוֹן וְזַעֲוֹן וְעֶקֶן. **לובח** אֵלֶּה בְּנֵי-דִישׁוֹן עוֹץ וְאָרֹן. **לובט** אֵלֶּה אֱלֹפִי
הַחֲרִי: אֱלֹפִי לוֹטָן אֱלֹפִי שׁוּבָל אֱלֹפִי צַבְעוֹן אֱלֹפִי עֵנָה. **לול** אֱלֹפִי דִישׁוֹן אֱלֹפִי
אַצָּר אֱלֹפִי דִישׁוֹן אֵלֶּה אֱלֹפִי הַחֲרִי לְאֱלִפִּיָּהֶם בְּאֶרֶץ שַׁעִיר.
לולא וְאֵלֶּה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאֶרֶץ אֲדוֹם לִפְנֵי מֶלֶךְ-מֶלֶךְ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.
לולב וַיִּמְלֹךְ בְּאֲדוֹם בִּלְעָם בֶּן-בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה. **לולג** וַיָּמָת בִּלְעָם וַיִּמְלֹךְ
תַּחֲתָיו יוֹבָב בֶּן-זָרַח מִבְּצָרָה. **לולד** וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו חֲשָׁם מֵאֶרֶץ
הַתִּימָנִי. **לולה** וַיָּמָת חֲשָׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו הֶדֶד בֶּן-בֶּדֶד הַמִּכָּה אֶת-מִדְּוִן בַּשָּׂדֶה
מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ עֻיֹת. **לולו** וַיָּמָת הֶדֶד וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו שְׁמֶלָה מִמִּשְׁרָקָה. **לולז**
וַיָּמָת שְׁמֶלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו שָׂאוּל מִרְחֻבוֹת הַנֶּהָר. **לולח** וַיָּמָת שָׂאוּל וַיִּמְלֹךְ
תַּחֲתָיו בַּעַל חֲנָן בֶּן-עֲכָבוֹר. **לולט** וַיָּמָת בַּעַל חֲנָן בֶּן-עֲכָבוֹר וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו הֶדֶר
וְשֵׁם עִירוֹ פָּעוֹ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מְהִיטְבָּאֵל בֵּת-מִטְרֵד בֵּת מִי זָהָב. **לומ** וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
אֱלֹפִי עֶשׂוֹ לְמִשְׁפְּחֹתָם לְמִקְמוֹתָם בְּשִׁמְתָם: אֱלֹפִי תַמְנָע אֱלֹפִי עֵלְוָה אֱלֹפִי
יִתָּת. **לומא** אֱלֹפִי אֶהְלִיבָמָה אֱלֹפִי אֵלֶּה אֱלֹפִי פִינֹן. **לומב** אֱלֹפִי קִנְזִי אֱלֹפִי תִימָן
אֱלֹפִי מִבְּצָר. **לומג** אֱלֹפִי מִגְדִּיאֵל אֱלֹפִי עִירָם אֵלֶּה אֱלֹפִי אֲדוֹם לְמִשְׁבְּתָם
בְּאֶרֶץ אֲחֻזָּתָם הוּא עֶשׂוֹ אָבִי אֲדוֹם.

לוא וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען. **לזב** אלה תלדות יעקב יוסף
בן-שבע-עשרה שנה היה רעה את-אחיו בצאן והוא נער את-בני בלקה
ואת-בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את-דבתם רעה אל-אביהם. **לזג** וישאל
אהב את-יוסף מכל-בניו כי-בן-זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים. **לזד** ויראו
אחיו כי-אתו אהב אביהם מכל-אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם. **לזה**
ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו. **לזו** ויאמר אליהם:
שמעו-נא החלום הזה אשר חלמתי. **לזז** והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך
השדה והנה קמה אלמתי וגם-נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין
לאלמתי. **לזח** ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם-משול תמשל בנו
ויוספו עוד שנא אתו על-חלמותיו ועל-דבריו. **לזט** ויחלם עוד חלום אחר
ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד
עשר כוכבים משתחוים לי. **לזי** ויספר אל-אביו ואל-אחיו ויגער-בו אביו
ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמתי: הבוא נבוא אני ואמך ואחידך
להשתחוות לך ארצה. **לזיא** ויקנאו-בו אחיו ואביו שמר את-הדבר. **לזיב** וילכו
אחיו לרעות את-צאן אביהם בשכם. **לזיג** ויאמר ישראל אל-יוסף הלוא אחידך
רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני. **לזיד** ויאמר לו לך-נא ראה
את-שלום אחידך ואת-שלום הצאן והשבני דבר וישלחו מעמק חברון ויבא
שכמה. **לזטו** וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר
מה-תבקש. **לזטז** ויאמר את-אחי אנכי מבקש הגידה-נא לי איפה הם רעים.
לזזז ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתניה וילך יוסף אחר
אחיו וימצאם בדתן. **לזיח** ויראו אתו מרחק ובטרום יקרב אליהם ויתנכלו
אתו להמיתו. **לזיט** ויאמרו איש אל-אחיו: הנה בעל החלמות הלזהבא. **לזכ**
ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה
מה-יהיו חלמותיו. **לזכא** וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש.
לזכב ויאמר אליהם ראובן אל-תשפכו דם השליכו אתו אל-הבור הזה אשר
במדבר ויד אל-תשלחו-בו: למען הציל אתו מידם להשיבו אל-אביו. **לזכג**
ויהי כאשר-בא יוסף אל-אחיו ויפשיטו את-יוסף את-כתנתו את-כתנת
הפסים אשר עליו. **לזכד** ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים.
לזכה וישבו לאכל-לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה
מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולטהולכים להוריד מצרימה. **לזכו** ויאמר
יהודה אל-אחיו: מה-בצע כי נהרג את-אחינו וכסינו את-דמו. **לזכז** לכו

וּנְמַכְרֵנוּ לַיִּשְׁמַעֲאֵלִים וַיֵּדְנוּ אֶל-תְּהִי-בֹ כִי-אֲחִינוּ בִּשְׂרָנוּ הוּא וַיִּשְׁמְעוּ אֹחִיו.
לזכח וַיַּעֲבְרוּ אֲנָשִׁים מְדִינָיִם סַחְרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת-יוֹסֵף מִן-הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ
אֶת-יוֹסֵף לַיִּשְׁמַעֲאֵלִים בְּעֶשְׂרִים כֶּסֶף וַיְבִיאוּ אֶת-יוֹסֵף מִצְרַיִמָּה. **לזכט** וַיָּשֶׁב
רְאוּבֵן אֶל-הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין-יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו. **לזל** וַיָּשֶׁב אֶל-אֹחִיו
וַיֹּאמֶר: הֵילֵד אֵינְנוּ וְאֲנִי אָנָּה אֲנִי-בָא. **לזלא** וַיִּקְחוּ אֶת-כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ
שָׁעִיר עֲזִים וַיִּטְבְּלוּ אֶת-הַכְּתֹנֶת בַּדָּם. **לזלב** וַיִּשְׁלְחוּ אֶת-כְּתֹנֶת הַפָּסִים וַיְבִיאוּ
אֶל-אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצָאנוּ: הִכָּר-נָא הַכְּתֹנֶת בְּנֶדֶךָ הוּא־אִם-לֹא. **לזלג**
וַיִּכְיֶרָה וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנֵי חַיָּה רָעָה אֲכַלְתֶּהוּ טָרֹף טָרֹף יוֹסֵף. **לזלד** וַיִּקְרַע יַעֲקֹב
שָׁמְלָתָיו וַיָּשֶׂם שָׁק בְּמַתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל-בָּנוּ יָמִים רַבִּים. **לזלה** וַיִּקְמוּ כָל-בָּנָיו
וְכָל-בָּנֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיִּמָּאֵן לְהַתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי-אֵרֵד אֶל-בְּנֵי אָבִל שְׂאֵלָה וַיִּבְדֹּךְ אֹתוֹ
אָבִיו. **לזלו** וְהַמְדָּנִים מָכְרוּ אֹתוֹ אֶל-מִצְרַיִם: לְפוֹטִיפָר סָרִיס פְּרָעָה שֹׂר
הַטְּבָחִים.

לחא וַיְהִי בַּעֲת הַהוּא וַיֵּרֶד יְהוּדָה מֵאֵת אֹחִיו וַיֵּט עַד-אִישׁ עֵדֶלְכָּמִי וַשְׁמוֹ חִירָה.
לחב וַיֵּרָא-שָׁם יְהוּדָה בֶּת-אִישׁ כְּנַעֲנִי וַשְׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֵלֶיהָ. **לחג** וַתֵּהָרֶה
וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ עֵר. **לחד** וַתֵּהָרֶה עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ אוֹנָן.
לחה וַתֵּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שִׁלָּה וְהָיָה בְּכֹזֵיב בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ. **לחו**
וַיִּקַּח יְהוּדָה אִשָּׁה לָעֵר בְּכוֹרוֹ וַשְׁמָהּ תָמָר. **לחז** וַיְהִי עֵר בְּכוֹר יְהוּדָה־רַע בְּעֵינָי
יְהוָה וַיִּמָּתֶהוּ יְהוָה. **לחח** וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֹּא אֶל-אִשְׁתְּ אֹחִיךָ וַיְבִים אֹתָהּ
וְהִקִּים זָרַע לְאֹחִיךָ. **לחט** וַיֵּדַע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יְהִיָּה הַזָּרַע וְהָיָה אִם-בָּא אֶל-אִשְׁתְּ
אֹחִיו וַשְׁחַת אֶרְצָה לְבִלְתִּי נָתֵן-זָרַע לְאֹחִיו. **לחי** וַיֵּרַע בְּעֵינָי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיָּמָת גַּם-אֹתוֹ. **לחיא** וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כִּלְתִּי שְׁבִי אֶלְמָנָה בֵּית-אָבִיךָ
עַד-יִגְדַּל שְׁלָה בְנִיכִי אָמַר פֶּן-יָמוּת גַּם-הוּא כְּאֹחִיו וַתֵּלֶךְ תָּמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית
אָבִיהָ. **לחיב** וַיֵּרְבוּ הַיָּמִים וַתָּמָת בֶּת-שׁוּעַ אִשְׁתְּ-יְהוּדָה וַיִּנָּחֶם יְהוּדָה וַיַּעַל
עַל-גִּזְזֵי צֹאנוֹ הוּא וְחִירָה רַעֲהוּ הָעֵד לְמִיתָמְנָתָה. **לחיג** וַיִּגַּד לְתָמָר לֵאמֹר: הִנֵּה
חָמִיד עָלָה תִּמְנָתָה לְגִזְ צֹאנוֹ. **לחיד** וַתִּסָּר בְּגִדֵי אֶלְמָנוּתָהּ מֵעֲלֶיהָ וַתִּכְסּ בַּצָּעִיף
וַתִּתְעַלֵּף וַתֵּשֶׁב בַּפֶּתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר עַל-דֶּרֶךְ תִּמְנָתָה: כִּי רָאָתָה כִּי-גִדַּל שְׁלָה
וְהוּא לֹא-נִתְּנָה לוֹ לְאִשָּׁה. **לחטו** וַיֵּרָאָה יְהוּדָה וַיַּחֲשֹׁבָהּ לְזוֹנָה: כִּי כִסְתָהּ פָּנֶיהָ.
לחטז וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל-הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר הִבֵּה-נָא אָבּוּא אֵלַיךְ כִּי לֹא יָדַע כִּי כִלְתִּי הוּא
וַתֹּאמֶר מָה-תִּתֶּן-לִי כִי תָבוֹא אֵלַי. **לחיו** וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח גִּדִּי-עֲזִים
מִן-הַצֹּאן וַתֹּאמֶר אִם-תִּתֶּן עֲרָבוֹן עַד שְׁלַחְךָ. **לחיא** וַיֹּאמֶר מָה הָעֲרָבוֹן אֲשֶׁר
אֶתֶּן-לְךָ וַתֹּאמֶר חֲתָמָךְ וּפְתִילְךָ וּמִטָּה אֲשֶׁר בְּיָדְךָ וַיִּתֶּן-לָהּ וַיָּבֵא אֵלֶיהָ וַתֵּהָרֶה

לו. **לחיט** ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה. **לחכ** וישלח יהודה את-גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה. **לחכא** וישאל את-אנשי מקמה לאמר איזה הקדשה הוא בעיניכם על-הדרך ויאמרו לא-היתה בזה קדשה. **לחכב** וישב אל-יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא-היתה בזה קדשה. **לחכג** ויאמר יהודה תקח-לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה. **לחכד** ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר בלתיך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף. **לחכה** הוא מוצאת והיא שלחה אל-חמיה לאמר לאיש אשר-אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר-נאלמי החתמת והפתילים והמטה האלה. **לחכו** ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי-על-כן לא-נתתיה לשלה בני ולא-יסף עוד לדעתה. **לחכז** ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה. **לחכח** ויהי בלדתה ויתן-יד ותקח המילדת ותקשר על-ידו שני לאמר זה יצא ראשנה. **לחכט** ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה-פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ. **לחל** ואחר יצא אחיו אשר על-ידו השני ויקרא שמו זרח.

לטא ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה. **לטב** ויהי יהוה את-יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי. **לטג** וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר-הוא עשה יהוה מצליח בידו. **לטד** וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אותו ויפקדהו על-ביתו וכל-יש-לו נתן בידו. **לטה** ויהי מאז הפקיד אותו בביתו ועל כל-אשר יש-לו ויברך יהוה את-בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל-אשר יש-לו בבית ובשדה. **לטו** ויעזב כל-אשר-לו ביד-יוסף ולא-ידע אתו מאומה כי אם-הלחם אשר-הוא אוכל ויהי יוסף יפה-תאר ויפה מראה. **לטז** ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת-אדניו את-עיניה אל-יוסף ותאמר שכבה עמי. **לטח** וימאנו ויאמר אל-אשת אדניו הן אדני לא-ידע אתי מה-בבית וכל אשר-יש-לו נתן בידו. **לטט** איננו גדול בבית הזה ממני ולא-חשך ממני מאומה כי אם-אותך באשר את-אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים. **לטי** ויהי כדברה אל-יוסף יום ויום ולא-שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה. **לטיא** ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית. **לטיב** ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה. **לטיג** ויהי כראותה כי-עזב בגדו בידה וינס

החוּצָה. **לטיז** ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו: בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול. **לטטו** ויהי כשמעו כי-הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוּצָה. **לטטז** ותנח בגדו אצלה עד-בוא אֲדָנָיו אל-ביתו. **לטיז** ותדבר אֵלָיו כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר: בא-אלי העבד העברי אשר-הבאת לנולצחק בי. **לטיח** ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוּצָה. **לטיט** ויהי כשמע אֲדָנָיו את-דברי אשתו אשר דברה אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה עָשָׂה לי עבדך ויחר אָפוֹ. **לטכ** ויקח אֲדָנִי יוֹסֵף אֹתוֹ ויתְנֶהוּ אֶל-בֵּית הַסֵּהֲרִמָּקוֹם אֲשֶׁר-אֲסוּרִי (אֲסִירִי) הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים ויהי-שם בֵּית הַסֵּהֲרָה. **לטכא** ויהי יהוה את-יוסף ויט אֵלָיו חֶסֶד ויתֵּן חֲנוּ בְּעֵינָיו שֵׁר בֵּית-הַסֵּהֲרָה. **לטכב** ויתֵּן שֵׁר בֵּית-הַסֵּהֲרָה בֶּיֶד-יוֹסֵף אֵת כָּל-הָאֲסִירִים אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֵּהֲרָה וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה. **לטכג** אֵין שֵׁר בֵּית-הַסֵּהֲרָה רָאָה אֶת-כָּל-מְאוֹמָהּ בִּידוֹ בְּאֲשֶׁר יְהוָה אֹתוֹ וְאֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מִצְּלִיחַ.

מא ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך-מצרים והאפה לאֲדָנֶיהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם. **מב** ויקצף פְּרַעֲהַ עַל שְׁנֵי סָרִיסֵיוֹעַל שֵׁר הַמִּשְׁקִים וְעַל שֵׁר הָאוֹפִים. **מג** ויתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמַר בֵּית שֵׁר הַטִּבְחִים אֶל-בֵּית הַסֵּהֲרָה: מְקוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אֲסוּר שָׁם. **מד** ויפקד שֵׁר הַטִּבְחִים אֶת-יוֹסֵף אֹתָם וישָׁרֵת אֹתָם ויהיו יָמִים בְּמִשְׁמַר. **מה** ויחלמו חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלָמוֹ בְּלִילָה אֶחָד אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלָמוֹ: הַמִּשְׁקָה וְהָאֹפָה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֵּהֲרָה. **מו** ויבא אליהם יוֹסֵף בִּבְקָר ויֵּרָא אֹתָם וְהֵנָּם זֹעֲפִים. **מז** וישָׁאַל אֶת-סָרִיסֵי פְּרַעֲהַ אֲשֶׁר אֹתוֹ בְּמִשְׁמַר בֵּית אֲדָנָיו לֵאמֹר: מִדּוּעַ פָּנִיכֶם רָעִים הַיּוֹם. **מח** ויאמרו אֱלֹהֵיחֲלוֹם חֲלָמֵנוּ וּפִתָּר אֵין אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הֲלוֹא לֵאלֹהִים פִּתְרָנִים סָפְרוּ-נָא לי. **מט** ויספר שֵׁר-הַמִּשְׁקִים אֶת-חֲלָמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בְּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה-גֶפֶן לִפְנֵי. **מי** וּבִגְפֹן שְׁלֹשָׁה שָׁרִיגִם וְהוּא כְּפָרַחַת עֹלֶתָה נֹצָה הַבְּשִׁילוֹ אֲשַׁכְּלֶתֶיהָ עֲנָבִים. **מיא** וְכֹס פְּרַעֲהַ בְּיָדִי וְאָקַח אֶת-הָעֲנָבִים וְאֲשַׁחַט אֹתָם אֶל-כֹּס פְּרַעֲהַ וְאֶתֶּן אֶת-הַכֹּס עַל-כֶּף פְּרַעֲהַ. **מיב** וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה פִּתְרָנוֹ: שְׁלֹשֶׁת הַשָּׁרִיגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם. **מיג** בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פְּרַעֲהַ אֶת-רֹאשׁוֹ וְהִשְׁיבֶךָ עַל-כַּנֶּךָ וְנָתַתָּ כֹּס-פְּרַעֲהַ בְּיָדוֹ כַּמִּשְׁפָּט הָרָאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתָ מִשְׁקָהוּ. **מיד** כִּי אִם-זָכַרְתָּנִי אֶתְּךָ בְּאֲשֶׁר יִיטֵב לָךְ וְעָשִׂיתָ-נָא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶל-פְּרַעֲהַ וְהוֹצֵאתָנִי מִן-הַבֵּית הַזֶּה. **מטו** כִּי-גִנֵּב גִּנְבֹּתִי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים וְגַם-פֹּה לֹא-עָשִׂיתִי מְאוֹמָה כִּי-שָׁמוּ אֹתִי בְּבוֹר. **מטז** ויֵּרָא שֵׁר-הָאוֹפִים

כִּי טוֹב פָּתַר וַיֹּאמֶר אֶל-יוֹסֵף אִף-אֲנִי בַּחֲלוּמִי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סִלֵּי חֲרִי עַל-רֹאשִׁי.
מִיָּו וּבִסָּל הָעֲלִיזוֹן מִכָּל מֵאָכֹל פֶּרְעָה מַעֲשֶׂה אִפְּהָ וְהָעוֹף אָכַל אֹתָם מִן-הַסִּלְמַעַל
רֹאשִׁי. **מִיָּח** וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פָּתַרְנוּ: שְׁלֹשֶׁת הַסִּלִּים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם. **מִיָּט**
בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׂא פֶּרְעָה אֶת-רֹאשְׁךָ מֵעֲלֶיךָ וְתָלָה אוֹתְךָ עַל-עֵץ וְאָכַל
הָעוֹף אֶת-בְּשָׂרְךָ מֵעֲלֶיךָ. **מִכ** וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלָּדֶת אֶת-פֶּרְעָה וַיַּעַשׂ
מִשְׁתָּה לְכָל-עֲבָדָיו וַיִּשָּׂא אֶת-רֹאשׁ שֵׁר הַמְּשָׁקִים וְאֶת-רֹאשׁ שֵׁר הָאֲפִיסִּבְתוֹדִי
עֲבָדָיו. **מִכָּא** וַיָּשֶׁב אֶת-שֵׁר הַמְּשָׁקִים עַל-מִשְׁקָהוּ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל-כֶּף פֶּרְעָה.
מִכָּב וְאֵת שֵׁר הָאֲפִיסִּבְתָּה: בְּאֲשֶׁר פָּתַר לָהֶם יוֹסֵף. **מִכָּג** וְלֹא-זָכַר
שֵׁר-הַמְּשָׁקִים אֶת-יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּחְהוּ.

מִאָּא וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפֶרְעָה חָלַם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל-הַיָּאֵר. **מִאָּב** וְהִנֵּה
מִן-הַיָּאֵר עֹלֶת שְׁבַע פָּרוֹת יָפוֹת מִרְאָה וּבְרִיאוֹת בָּשָׂר וּתְרַעֲיָנָה בָּאָחוּ. **מִאָּג**
וְהִנֵּה שְׁבַע פָּרוֹת אַחֲרוֹת עֲלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן-הַיָּאֵר רָעוֹת מִרְאָה וְדִקּוֹת בָּשָׂר
וְתַעֲמֻדָּנָה אֲצֹל הַפָּרוֹת עַל-שִׁפְתֵי הַיָּאֵר. **מִאָּד** וַתֵּאכְלֶנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמִּרְאָה
וְדִקּוֹת הַבָּשָׂר אֶת שְׁבַע הַפָּרוֹת יָפֹת הַמִּרְאָה וְהַבְּרִיאוֹת וַיִּיקֶץ פֶּרְעָה. **מִאָּה** וַיִּישָׁן
וַיַּחֲלֹם שְׁנִית וְהִנֵּה שְׁבַע שִׁבְלִים עֲלוֹת בִּקְנָה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת. **מִאָּו** וְהִנֵּה
שְׁבַע שִׁבְלִים דִּקּוֹת וּשְׁדוּפוֹת קָדִים צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן. **מִאָּז** וַתִּבְלַעְנָה הַשִּׁבְלִים
הַדִּקּוֹת אֶת שְׁבַע הַשִּׁבְלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַמִּלְאוֹת וַיִּיקֶץ פֶּרְעָה וְהִנֵּה חֲלוֹם. **מִאָּח**
וַיְהִי בַּבֹּקֶר וַתִּפְּעֶם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת-כָּל-חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם וְאֶת-כָּל-חֲכָמָיָה
וַיִּסְפֹּר פֶּרְעָה לָהֶם אֶת-חֲלֹמוֹ וַאֲיֵן-פֹּתֵר אוֹתָם לִפְרָעָה. **מִאָּט** וַיַּדְבֵּר שֵׁר
הַמְּשָׁקִים אֶת-פֶּרְעָה לֵאמֹר: אֶת-חֲטָאֵי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם. **מִאָּי** פֶּרְעָה קִצֵּץ
עַל-עֲבָדָיו וַיִּתֵּן אוֹתִי בְּמִשְׁמֵר בֵּית שֵׁר הַטִּבְּחִים אוֹתִי וְאֵת שֵׁר הָאֲפִיסִּבְתָּה. **מִאָּיָא**
וַנַּחֲלָמָה חֲלוֹם בְּלִילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא: אִישׁ כִּפְתָּרוֹן חֲלָמָנוּ. **מִאָּיָב** וְשֵׁם
אֶתְנָנוּ נֶעַר עֲבָרִי עָבַד לְשֵׁר הַטִּבְּחִים וְנִסְפָּר-לוֹ וַיִּפְתָּר-לָנוּ אֶת-חֲלָמֹתֵינוּ: אִישׁ
כִּחֲלָמוֹ פָּתַר. **מִאָּיָג** וַיְהִי בְּאֲשֶׁר פָּתַר-לָנוּ כֵּן הָיָה: אוֹתִי הִשִּׁיב עַל-כַּנִּי וְאוֹתוֹ
תָּלָה. **מִאָּיָד** וַיִּשְׁלַח פֶּרְעָה וַיִּקְרָא אֶת-יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן-הַבּוֹר וַיַּגְלֵחַ וַיַּחֲלֹף
שְׁמֹלֶתוֹ וַיָּבֵא אֶל-פֶּרְעָה. **מִאָּטו** וַיֹּאמֶר פֶּרְעָה אֶל-יוֹסֵף חֲלוֹם חֲלָמָתִי וּפִתְרֵהוּ
אֵין אוֹתוֹ וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אוֹתוֹ. **מִאָּטז** וַיַּעַן יוֹסֵף
אֶת-פֶּרְעָה לֵאמֹר בִּלְעָדִי: אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת-שְׁלוֹם פֶּרְעָה. **מִאָּיז** וַיַּדְבֵּר פֶּרְעָה
אֶל-יוֹסֵף: בַּחֲלָמִי הִנֵּנִי עֹמֵד עַל-שִׁפְתֵי הַיָּאֵר. **מִאָּיַח** וְהִנֵּה מִן-הַיָּאֵר עֹלֶת שְׁבַע
פָּרוֹת בְּרִיאוֹת בָּשָׂר וַיִּפֹּת תֹּאֵר וּתְרַעֲיָנָה בָּאָחוּ. **מִאָּיט** וְהִנֵּה שְׁבַע-פָּרוֹת אַחֲרוֹת
עֲלוֹת אַחֲרֵיהֶן דִּלּוֹת וְרָעוֹת תֹּאֵר מְאֹד וְרָקוֹת בָּשָׂר: לֹא-רָאִיתִי כְהֵנָּה בְּכָל-אֶרֶץ

מִצָּרִים לָרַע. **מאכ** וּתְאֹכְלָנָה הַפְּרוֹת הַרְקוֹת וְהִרְעוֹתָאֵת שִׁבְעַת הַפְּרוֹת
הָרֵאשִׁנוֹת הַבְּרִיאוֹת. **מאכא** וּתְבֹאֲנָה אֶל-קִרְבָּנָה וְלֹא נֹדַע כִּי-בָאוּ אֶל-קִרְבָּנָה
וּמִרְאִיהֶן רַע כְּאֲשֶׁר בִּתְחִלָּה וְאִיקָץ. **מאכב** וְאַרְאֵ בַּחֲלָמִי וְהִנֵּה שִׁבְעַת שְׂבָלִים
עֹלֶת בִּקְנָה אֶחָד מִלְּאֵת וְטָבוֹת. **מאכג** וְהִנֵּה שִׁבְעַת שְׂבָלִים צְנֻמוֹת דְּקוֹת שְׂדֵפוֹת
קָדִים צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶם. **מאכד** וּתְבַלְעֵן הַשְּׂבָלִים הַדְּקוֹת אֶת שִׁבְעַת הַשְּׂבָלִים
הַטָּבוֹת וְאָמַר אֶל-הַחֲרֻטִּים וְאִין מְגִיד לִי. **מאכה** וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-פְּרָעָה
חֲלוֹם פְּרָעָה אֶחָד הוּא: אֶת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הִגִּיד לִפְרָעָה. **מאכו** שִׁבְעַת
פְּרוֹת הַטָּבוֹת שִׁבְעַת שָׁנִים הִנֵּה וְשִׁבְעַת הַשְּׂבָלִים הַטָּבוֹת שִׁבְעַת שָׁנִים הִנֵּה: חֲלוֹם
אֶחָד הוּא. **מאכז** וְשִׁבְעַת הַפְּרוֹת הַרְקוֹת וְהִרְעוֹתָ הָעֹלֶת אַחֲרֵיהֶן שִׁבְעַת שָׁנִים הִנֵּה
וְשִׁבְעַת הַשְּׂבָלִים הַרְקוֹת שְׂדֵפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ שִׁבְעַת שָׁנִים רָעָב. **מאכח** הוּא הַדְּבָר
אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-פְּרָעָה: אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עָשָׂה הִרְאָה אֶת-פְּרָעָה. **מאכט** הִנֵּה
שִׁבְעַת שָׁנִים בָּאוֹת שִׁבְעַת גְּדוֹל בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם. **מאל** וְקָמוּ שִׁבְעַת שָׁנִים רָעָב
אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁפַּח כָּל-הַשָּׂבַע בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְכָלָה הָרָעָב אֶת-הָאֶרֶץ. **מאלא**
וְלֹא-יִנָּדַע הַשָּׂבַע בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם הָרָעָב הַהוּא אַחֲרֵי-כֵן: כִּי-כָבֵד הוּא מְאֹד. **מאלב**
וְעַל הַשָּׁנֹת הַחֲלוֹם אֶל-פְּרָעָה פָּעַמִּים כִּי-נִכּוֹן הַדְּבָר מֵעַם הָאֱלֹהִים וּמִמֶּהָר
הָאֱלֹהִים לַעֲשֹׂתוֹ. **מאלג** וַעֲתָה יֵרָא פְּרָעָה אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם וַיִּשְׁיִתְהוּ עַל-אֶרֶץ
מִצְרָיִם. **מאלד** יַעֲשֶׂה פְּרָעָה וַיִּפְקֹד וַיִּפְקֹד פְּקָדִים עַל-הָאֶרֶץ וַחֲמִשָּׁה אֶת-אֶרֶץ מִצְרָיִם
בְּשִׁבְעַת שָׁנִים הַשָּׂבַע. **מאלה** וַיִּקְבְּצוּ אֶת-כָּל-הָאֲכָל הַשָּׁנִים הַטָּבוֹת הַבָּאוֹת הָאֵלֶּה
וַיִּצְבְּרוּ-בָּר תַּחַת יָד-פְּרָעָה אֲכָל בְּעָרִים וּשְׁמָרוּ. **מאלו** וְהָיָה הָאֲכָל לִפְקֻדּוֹן
לְאֶרֶץ לְשִׁבְעַת שָׁנִים הָרָעָב אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְלֹא-תִכְרֹת הָאֶרֶץ בְּרָעָב.
מאלז וַיִּיטֹב הַדְּבָר בְּעֵינֵי פְּרָעָה וּבְעֵינֵי כָל-עַבְדָּיו. **מאלח** וַיֹּאמֶר פְּרָעָה
אֶל-עַבְדָּיו: הִנֵּמְצָא כְּזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ. **מאלט** וַיֹּאמֶר פְּרָעָה
אֶל-יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתָהּ אֶת-כָּל-זֹאת אִין-נָבוֹן וְחָכָם כְּמוֹךָ. **מאמ**
אַתָּה תִּהְיֶה עַל-בֵּיתִי וְעַל-פִּיךָ יִשְׁק כָּל-עַמִּי רַק הַכֶּסֶף אֶגְדֹּל מִמֶּךָ. **מאמא**
וַיֹּאמֶר פְּרָעָה אֶל-יוֹסֵף: רְאֵה נָתַתִּי אֹתְךָ עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרָיִם. **מאמב** וַיֹּסֶר
פְּרָעָה אֶת-טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיַּתֵּן אֹתָהּ עַל-יָד יוֹסֵף וַיִּלְבַּשׁ אוֹתוֹ בְּגָדֵי-שֵׁשׁ וַיַּשֵּׂם
רֶבֶד הַזָּהָב עַל-צְוָאָרוֹ. **מאמג** וַיַּרְכֵּב אוֹתוֹ בְּמִרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר-לוֹ וַיִּקְרָאוּ
לִפְנֵי אֲבִרָה וְנָתַן אוֹתוֹ עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרָיִם. **מאמד** וַיֹּאמֶר פְּרָעָה אֶל-יוֹסֵף אֲנִי
פְּרָעָה וּבִלְעָדֶיךָ לֹא-יָרִים אִישׁ אֶת-יָדוֹ וְאֶת-רִגְלוֹ בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם. **מאמה**
וַיִּקְרָא פְּרָעָה שֵׁם-יוֹסֵף צִפְנָת פָּעַנַח וַיַּתֵּן-לוֹ אֶת-אֶסְנַת בַּת-פּוֹטִי פְּרַע כַּהֵן אֵן
לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם. **מאמו** וַיֹּסֶף בֶּן-שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּעֶמְדוֹ לִפְנֵי

פְּרָעָה מִלֶּדֶד-מִצָּרִים וַיֵּצֵא יוֹסֵף מִלִּפְנֵי פְּרָעָה וַיַּעֲבֹד בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם. **מאמו**
 וַתַּעַשׂ הָאֶרֶץ שִׁבְעָה שָׁנִי הַשָּׁבַע לִקְמָצִים. **מאמח** וַיִּקְבֹּץ אֶת-כָּל-אֶחָד שְׁבַע שָׁנִים
 אֲשֶׁר הָיוּ בָּאֶרֶץ מִצְרָיִם וַיִּתֵּן-אֶחָד בָּעָרִים: אֶחָד שְׂדֵה-הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן
 בְּתוֹכָהּ. **מאמט** וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כַּחֲוֹל הַיָּם הָרַבָּה מֵאֲדָעַד כִּי-חָדַל לִסְפֹּר כִּי-אֵין
 מִסְפָּר. **מאנ** וַלְיוֹסֵף יֶלֶד שְׁנֵי בָנִים בְּטָרִם תְּבוּאָה שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר יָלְדָה-לוֹ
 אֲסֻנַּת בַּת-פּוּטִי פָּרַע כְּהֵן אוֹן. **מאנא** וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת-שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה:
 כִּי-נָשָׁנִי אֱלֹהִים אֶת-כָּל-עַמְּלִי וְאֶת כָּל-בֵּית אָבִי. **מאנב** וְאֶת שֵׁם הַשְּׁנִי קָרָא
 אֶפְרָיִם: כִּי-הִפְרֵנִי אֱלֹהִים בָּאֶרֶץ עֲנִי. **מאנג** וַתַּכְלִינָה שִׁבְעָה שָׁנִי הַשָּׁבַע אֲשֶׁר
 הָיָה בָּאֶרֶץ מִצְרָיִם. **מאנד** וַתַּחֲלִינָה שִׁבְעָה שָׁנִי הָרָעָב לָבוֹא כֹּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף
 וַיְהִי רָעָב בְּכָל-הָאֲרָצוֹת וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרָיִם הָיָה לֶחֶם. **מאנה** וַתִּרְעַב כָּל-אֶרֶץ
 מִצְרָיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל-פְּרָעָה לֵאמֹר וַיֹּאמֶר פְּרָעָה לְכָל-מִצְרָיִם לָכוּ אֶל-יוֹסֵף
 אֲשֶׁר-יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ. **מאנו** וְהָרָעָב הָיָה עַל כָּל-פְּנֵי הָאֶרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף
 אֶת-כָּל-אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לְמִצְרָיִם וַיַּחֲזֹק הָרָעָב בָּאֶרֶץ מִצְרָיִם. **מאנז**
 וְכָל-הָאֶרֶץ בָּאוּ מִצְרִימָה לִשְׁבֹּר אֶל-יוֹסֵף: כִּי-חָזַק הָרָעָב בְּכָל-הָאֶרֶץ. **מבא**
 וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ-שָׁבֵר בְּמִצְרָיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְּרָאוּ. **מבב**
 וַיֹּאמְרוּהֶנָּה שְׁמַעְתִּי כִּי יֵשׁ-שָׁבֵר בְּמִצְרָיִם רָדוּ-שָׁמָּה וְשִׁבְרוּ-לָנוּ מִשָּׂם וְנַחֲיָה וְלֹא
 נָמוּת. **מבג** וַיֵּרְדּוּ אֲחֵי-יוֹסֵף עֶשְׂרֵה לִשְׁבֹּר בָּר מִמִּצְרָיִם. **מבד** וְאֶת-בְּנֵימִן אֲחֵי
 יוֹסֵף לֹא-שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת-אֲחָיו: כִּי אָמַר פֶּן-יִקְרָאֵנוּ אֲסוֹן. **מבה** וַיָּבֹאוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל לִשְׁבֹּר בְּתוֹךְ הַבָּאִים: כִּי-הָיָה הָרָעָב בָּאֶרֶץ כָּנָעַן. **מבו** וַיּוֹסֶף הוּא
 הַשְּׁלִיט עַל-הָאֶרֶץ הוּא הַמְּשַׁבֵּיר לְכָל-עַם הָאֶרֶץ וַיָּבֹאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲווּ-לוֹ
 אַפִּים אֲרָצָה. **מבז** וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת-אֲחָיו וַיִּכְרַם וַיִּתֵּןכֹּפֶר אֲלֵיהֶם וַיַּדְּבֹר אֹתָם
 קִשּׁוֹת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֵאֵין בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן לִשְׁבֹּר-אֶחָד. **מבח** וַיִּכֹּר
 יוֹסֵף אֶת-אֲחָיו וְהֵם לֹא הִכְרָהוּ. **מבט** וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלָמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם
 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְרִגְלִים אַתֶּם לָרְאוֹת אֶת-עֲרוֹת הָאֶרֶץ בָּאתֶם. **מבי** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 לֹא אֲדֹנִי וַעֲבָדֶיךָ בָּאוּ לִשְׁבֹּר-אֶחָד. **מביא** כָּלֵנוּ בְנֵי אִישׁ-אֶחָד נָחֲנוּ כְּנִים אֲנַחְנוּ
 לֹא-הָיוּ עֲבָדֶיךָ מְרִגְלִים. **מביב** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם: לֹא כִי-עֲרוֹת הָאֶרֶץ בָּאתֶם
 לָרְאוֹת. **מביג** וַיֹּאמְרוּ שְׁנֵים עָשָׂר עֲבָדֶיךָ אֲחִים אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ-אֶחָד בָּאֶרֶץ כְּנָעַן
 וְהִנֵּה הִקְטַן אֶת-אֲבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד אֵינָנוּ. **מביד** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף: הוּא
 אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר מְרִגְלִים אַתֶּם. **מבטו** בְּזֹאת תִּבְחָנוּ: חֵי פְּרָעָה
 אִם-תִּצָּאוּ מִזֶּה כִּי אִם-בָּבוֹא אֲחִיכֶם הִקְטַן הִנֵּה. **מבטז** שְׁלָחוּ מִכֶּם אֶחָד וַיִּקַּח
 אֶת-אֲחִיכֶם וְאֹתָם הֶאָסְרוּ וַיִּבְחָנוּ דְּבָרֵיכֶם הַאֲמַת אֹתְכֶם וְאִם-לֹא-חֵי פְּרָעָה כִּי

מִרְגָּלִים אַתֶּם. **מביו** וַיֹּאסֹף אַתֶּם אֶל-מִשְׁמֶר שְׁלֹשֶׁת יָמִים. **מביח** וַיֹּאמֶר
אַלֶּהֶם יוֹסֵף בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עָשׂוּ וַחֲיוּ אֶת-הָאֱלֹהִים אָנִי יֵרָא. **מביט**
אִם-כְּנִים אַתֶּם אַחֲיִכֶם אַחַד יֹאסֵר בְּבֵית מִשְׁמֶרְכֶם וְאַתֶּם לָכוּ הִבִּיאוּ שָׁבֶר
רַעְבוֹן בְּתִיכֶם. **מבכ** וְאַתֶּם-אַחֲיֶכֶם הִקְטֹן תִּבְיִאוּ אֵלַי וַיֹּאמְנוּ דְּבָרֵיכֶם וְלֹא
תַּמּוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ-כֵן. **מבכא** וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו אָבֵל אֲשֶׁמִּים אֲנַחְנוּ עַל-אָחִינוּ
אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרַת נַפְשׁוֹ בַּהֲתַחַנְנוּ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמְעֵנוּ עַל-כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה
הַזֹּאת. **מבכב** וַיַּעַן רְאוּבֵן אַתֶּם לֵאמֹר הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר אֶל-תַּחֲטְאוּ
בִּילְדוֹלָא שְׁמַעְתֶּם וְגַם-דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ. **מבכג** וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַעַ יוֹסֵף: כִּי
הִמְלִיץ בֵּינְתֶם. **מבכד** וַיֹּסֵב מַעְלִיהֶם וַיַּבֵּךְ וַיָּשֶׁב אֲלֵהֶם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם וַיִּקַּח
מֵאֲתָם אֶת-שְׁמַעוֹן וַיֹּאסֵר אוֹתוֹ לַעֲיִנִּיהֶם. **מבכה** וַיֵּצֵא יוֹסֵף וַיִּמְלְאוּ אֶת-כָּלִיהֶם
בָּר וּלְהָשִׁיב כֶּסֶף־הֶם אִישׁ אֶל-שָׁקוֹ וּלְתֵת לָהֶם צֹדֶה לְדָרְךָ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן.
מבכו וַיֵּשְׂאוּ אֶת-שַׁבָּרָם עַל-חֲמֻרֵיהֶם וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם. **מבכז** וַיִּפְתַּח הָאֶחָד
אֶת-שָׁקוֹ לְתֵת מִסֵּפֹא לְחֲמֻרוֹ בַּמָּלּוֹן וַיֵּרָא אֶת-כֶּסֶפוֹ וְהִנֵּה-הוּא בְּפִי אֲמַתְחָתוֹ.
מבכח וַיֹּאמֶר אֶל-אָחִיו הַיּוֹשֵׁב כֶּסֶף כִּי וְגַם הִנֵּה בְּאֲמַתְחָתִי וַיֵּצֵא לָבָם וַיַּחְרְדּוּ אִישׁ
אֶל-אָחִיו לֵאמֹר מֶה-זֹּאת עָשָׂה אֱלֹהִים לָנוּ. **מבכט** וַיָּבֹאוּ אֶל-יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
אֶרְצָה כְּנָעַן וַיַּגִּידוּ לוֹ אֵת כָּל-הַקֹּרֶת אֲתָם לֵאמֹר. **מבל** דָּבָר הָאִישׁ אֲדֹנִי הָאֶרֶץ
אֲתַנּוּקְשׁוֹת וַיִּתֵּן אֶתְנוּ כַּמְרָגָלִים אֶת-הָאֶרֶץ. **מבלא** וַנֹּאמֶר אֵלָיו כְּנִים אֲנַחְנוּ:
לֹא הָיִינוּ מְרָגָלִים. **מבלב** שְׁנַיִם-עָשָׂר אֲנַחְנוּ אַחִים בְּנֵי אָבִינוּ הָאֶחָד אֵינָנוּ
וְהַקְטֵן הַיּוֹם אֶת-אָבִינוּ בָּאֶרֶץ כְּנָעַן. **מבלג** וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הָאִישׁ אֲדֹנִי הָאֶרֶץ
בְּזֹאת אָדַע כִּי כְנִים אַתֶּם: אַחֲיֶכֶם הָאֶחָד הִנִּיחוּ אֹתִי וְאַתֶּם-רַעְבוֹן בְּתִיכֶם קָחוּ
וּלָכוּ. **מבלד** וְהִבִּיאוּ אֶת-אַחֲיֶכֶם הִקְטֵן אֵלַי וְאֲדַעָה כִּי לֹא מְרָגָלִים אַתֶּם כִּי
כְנִים אַתֶּם אֶת-אַחֲיֶכֶם אֲתֵן לָכֶם וְאַתֶּם-הָאֶרֶץ תִּסְחָרוּ. **מבלה** וַיְהִי הֵם מְרִיקִים
שְׁקִיהֶם וְהִנֵּה אִישׁ צָרוּר-כֶּסֶפוֹ בְּשָׁקוֹ וַיֵּרְאוּ אֶת-צָרָרוֹת כֶּסֶף־הֶם הִמָּה
וַאֲבִיהֶם וַיִּירָאוּ. **מבלו** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֹתִי שִׁכַּלְתֶּם: יוֹסֵף אֵינָנוּ
וְשָׁמַעוֹן אֵינָנוּ וְאַתֶּם-בְּנֵימָן תִּקְחוּ עָלַי כִּלְנָה. **מבלז** וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל-אָבִיו
לֵאמֹר אֶת-שְׁנֵי בְנֵי תַמִּית אִם-לֹא אָבִיאָנוּ אֵלֶיךָ תִּנָּה אוֹתוֹ עַל-יָדִי וְאֲנִי אֲשִׁיבֵנוּ
אֵלֶיךָ. **מבלח** וַיֹּאמֶר לֹא-יֵרֵד בְּנֵי עִמְכֶם: כִּי-אָחִיו מֵת וְהוּא לְבָדוֹ נִשְׁאָר
וּקְרָאָהוּ אֶסּוֹן בְּדָרְךָ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ-בָּהּ וְהוֹרִדְתֶּם אֶת-שִׁיבְתִּי בִּגְלוֹן שְׂאוּלָּה. **מגא**
וְהָרַעַב כָּבֵד בָּאֶרֶץ. **מגב** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ לֵאכֹל אֶת-הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הִבִּיאוּ
מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם שִׁבוּ שָׁבוּ-לָנוּ מֵעֵט-אֲכָל. **מגג** וַיֹּאמֶר אֵלָיו
יְהוּדָה לֵאמֹר: הָעֵד הָעֵד בְּנוֹ הָאִישׁ לֵאמֹר לֹא-תֵרְאוּ פָנַי בְּלֹתִי אַחֲיֶכֶם אֲתֶכֶם.

מגד אם-ישך משלח את-אחינו אתנוינרדה ונשברה לך אכל. **מגה** ואם-אינך משלח לא נרד: כי-האיש אמר אלינו לא-תראו פני בלתי אחיכם אתכם. **מגו** ויאמר ישראל למה הרעתם לילהגיד לאיש העוד לכם את. **מגז** ויאמרו שאול שאל-האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד-לו על-פי הדברים האלה הידוע נדעכי לאמר הורידו את-אחיכם. **מגח** ויאמר יהודה אל-ישראל אביו שלחה הנער אתיונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם-אנחנו גם-אתה גם-טפנו. **מגט** אנכי אערבנומידי תבקשנו: אם-לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל-הימים. **מגי** כי לולא התמהמהנוכי-עתה שבנו זה פעמים. **מגיא** ויאמר אלהם ישראל אביהם אם-כן אפוא זאת עשוקחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה: מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים. **מגיב** וכסף משנה קחו בידכם ואת-הכסף המושב בפי אמתחתים תשיבו בידכםאולי משנה הוא. **מגייג** ואת-אחיכם קחו וקומו שובו אל-האיש. **מגיז** ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את-אחיכם אחר ואת-בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי. **מגטו** ויקחו האנשים את-המנחה הזאת ומשנה-כסף לקחו בידם ואת-בנימין ויקמו וירדו מצרים ועמדו לפני יוסף. **מגטז** וירא יוסף אתם את-בנימין ויאמר לאשר על-ביתו הבא את-האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי לאכלו האנשים בצהרים. **מגיזו** ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את-האנשים ביתה יוסף. **מגיח** ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על-דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת-חמרינו. **מגיט** ויגשו אל-האיש אשר על-בית יוסף וידברו אליו פתח הבית. **מגכ** ויאמרו בי אדני ירדנו בתחלה לשבר-אכל. **מגכא** ויהי כי-באנו אל-המלון ונפתחה את-אמתחתינו והנה כסף-איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אותו בידנו. **מגכב** וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר-אכל לא ידענו מי-שם כספנו באמתחתינו. **מגכג** ויאמר שלום לכם אל-תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי ויצא אלהם את-שמעון. **מגכד** ויבא האיש את-האנשים ביתה יוסף ויתן-מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם. **מגכה** ויכינו את-המנחה עד-בוא יוסף בצהרים: כי שמעו כי-שם לאכלו להם. **מגכו** ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את-המנחה אשר-בידם הביתה וישתחו-לו ארצה. **מגכז** וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר

אֶמְרָתָם הָעוֹדֶנּוּ חִי. **מגכח** וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ לְאַבְיֵנוּ עוֹדֶנּוּ חִי וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ (וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ). **מגכט** וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-בְּנֵימִין אָחִיו בֶּן-אָמוּ וַיֹּאמֶר הֲזֶה אַחִיכֶם הַקָּטָן אֲשֶׁר אֶמְרָתָם אֵלַי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יַחְנֹךְ בְּנִי. **מגל** וַיִּמָּהֵר יוֹסֵף כִּי-נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל-אָחִיו וַיִּבְקֶשׁ לִבְכוֹת וַיָּבֹא הַחֲדָרָה וַיִּבְדַּךְ שָׁמָּה. **מגלא** וַיִּרְחֹץ פָּנָיו וַיֵּצֵא וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר שִׁימוּ לָחֶם. **מגלב** וַיִּשְׁימוּ לוֹ לֶבֶדוֹ וְלָהֶם לֶבֶדִם וְלַמִּצְרִים הָאֲכָלִים אֹתוֹ לֶבֶדִם כִּי לֹא יוּכָלוּן הַמִּצְרִים לֶאֱכֹל אֶת-הָעֲבָרִים לָחֶם כִּי-תוֹעֵבָה הוּא לַמִּצְרִים. **מגלג** וַיֵּשְׁבוּ לִפְנֵי הַבָּכָר כְּבִכְרָתוֹ וְהַצָּעִיר כַּצָּעֲרָתוֹ וַיִּתְמָהוּ הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ. **מגלד** וַיֵּשׁ

א מִשְׁאֵת מֵאֵת פָּנָיו אֱלֹהִים וַתִּרְבַּ מִשְׁאֵת בְּנֵימִין מִמִּשְׁאֵת כָּלֶם חֲמֵשׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ. **מדא** וַיֵּצֵא אֶת-אֲשֶׁר עַל-בֵּיתוֹ לֵאמֹר מַלֵּא אֶת-אֲמִתְּחַת הָאֲנָשִׁים אֲכָל כְּאֲשֶׁר יוּכָלוּן שְׂאֵת וְשִׁים כֶּסֶף-אִישׁ בְּפִי אֲמִתְּחַתּוֹ. **מדב** וְאֶת-גְּבִיעֵי גְבִיעַ הַכֶּסֶף תִּשִּׂים בְּפִי אֲמִתְּחַת הַקָּטָן וְאֶת כֶּסֶף שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ כַּדָּבָר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר. **מדג** הַבָּקָר אֹרֹר וְהָאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ הֵמָּה וַחֲמֹרֵיהֶם. **מדד** הֵם יָצְאוּ אֶת-הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וַיּוֹסֵף אָמַר לְאֲשֶׁר עַל-בֵּיתוֹ קוּם רִדְף אַחֲרֵי הָאֲנָשִׁים וְהַשְׁגֵּתָם וְאֶמְרָתָ אֱלֹהִים לָמָּה שְׁלַמְתֶּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה. **מדה** הֲלוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אֲדֹנִי בּוֹ וְהוּא נָחַשׁ יִנְחֹשׁ בּוֹ הִרְעַתְתָם אֲשֶׁר עָשִׂיתָם. **מדז** וַיִּשְׁגֹּם וַיִּדְּבַר אֱלֹהִים אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **מדז** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לָמָּה יִדְּבַר אֲדֹנִי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה לְעַבְדֶּיךָ מַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה. **מדח** הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מָצְאָנוּ בְּפִי אֲמִתְּחַתֵּינוּ וְהַשִּׁיבָנוּ אֵלֶיךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאִיךָ נִגְנֹב מִבֵּית אֲדֹנֶיךָ כֶּסֶף אוֹ זָהָב. **מדט** אֲשֶׁר יִמָּצָא אֹתוֹ מֵעַבְדֶּיךָ וּמֵת וְגַם-אֲנַחְנוּ נִהְיָה לְאֲדֹנִי לְעַבְדִּים. **מדי** וַיֹּאמֶר גַּם-עֲתָה כַּדְּבָרִיכֶם כֵּן-הוּא: אֲשֶׁר יִמָּצָא אֹתוֹ יִהְיֶה-לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם תִּהְיוּ נָקִים. **מדיא** וַיִּמָּהֲרוּ וַיֹּרְדוּ אִישׁ אֶת-אֲמִתְּחַתוֹ אֶרֶצָה וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אֲמִתְּחַתּוֹ. **מדיב** וַיַּחֲפֹשׁ בְּגָדוֹל הַחֹל וַיִּבְקֹטֵן כָּלָה וַיִּמָּצָא הַגְּבִיעַ בְּאֲמִתְּחַת בְּנֵימִין. **מדיג** וַיִּקְרְעוּ שְׂמֹלֶתָם וַיַּעֲמִס אִישׁ עַל-חֲמורוֹ וַיֵּשְׁבוּ הָעִירָה. **מדיד** וַיָּבֹא יְהוּדָה וְאָחִיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עוֹדֶנּוּ שָׁם וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי אֶרֶצָה. **מדטו** וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מָה-הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הֲלוֹא יָדַעְתֶּם כִּי-נָחַשׁ יִנְחֹשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמֹנִי. **מדטז** וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מָה-נֹאמַר לְאֲדֹנִי מָה-נִּדְּבַר וַיִּמָּה-נִצְטַדֵּק הָאֱלֹהִים מָצָא אֶת-עוֹן עַבְדֶּיךָ הֵנּוּ עֲבָדִים לְאֲדֹנִי גַם-אֲנַחְנוּ גַם אֲשֶׁר-נִמָּצָא הַגְּבִיעַ בְּיָדוֹ. **מדז** וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי מַעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמָּצָא הַגְּבִיעַ בְּיָדוֹ הוּא יִהְיֶה-לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם עָלוּ לְשָׁלוֹם אֶל-אֲבִיכֶם.

מדיח ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר-נא עבדך דבר באזני אדני ואל-יחר אפך בעבדך: כי כמוך כפרעה. **מדיט** אדני שאל את-עבדיו לאמר: היש-לכם אב או-אח. **מדכ** ונאמר אל-אדני יש-לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו. **מדכא** ונאמר אל-עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו. **מדכב** ונאמר אל-אדני לא-יוכל הנער לעזב את-אביו: ועזב את-אביו ומת. **מדכג** ונאמר אל-עבדיך אם-לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני. **מדכד** ויהי כי עלינו אל-עבדך אבי ונגד-לואת דברי אדני. **מדכה** ויאמר אבינו: שבו שברו-לנו מעט-אכל. **מדכו** ונאמר לא נוכל לרדת: אם-יש אחינו הקטן אתנו וירדנוכי-לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן איננו אתנו. **מדכז** ויאמר עבדך אבי אליו: אתם ידעתם כי שנים ילדה-לי אשתי. **מדכח** ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד-הנה. **מדכט** ולקחתם גם-את-זה מעם פני וקרהו אסונו והורדתם את-שיבתי ברעה שאלה. **מדל** ועתה כבאי אל-עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו. **מדלא** והיה כראותו כי-אין הנער ומת והורידו עבדיך את-שיבת עבדך אבינו בגוון שאלה. **מדלב** כי עבדך ערב את-הנער מעם אבי לאמר: אם-לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל-הימים. **מדלג** ועתה ישב-נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם-אחיו. **מדלד** כי-איד אעלה אל-אבי והנער איננו אתי: פן אראה ברע אשר ימצא את-אבי. **מהא** ולא-יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל-איש מעלי ולא-עמד איש אתו בהתנדע יוסף אל-אחיו. **מהב** ויתן את-קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה. **מהג** ויאמר יוסף אל-אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא-יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו. **מהד** ויאמר יוסף אל-אחיו גשו-נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר-מכרתם אתי המה. **מהה** ועתה אל-תעצבו ואל-יחר בעיניכם כי-מכרתם אתי הנה: כי למחיה שלחני אלהים לפניכם. **מהו** כי-זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין-חריש וקציר. **מהז** וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה. **מהח** ועתה לא-אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימיני לאב לפרעה ולאדון לכל-ביתו ומשל בכל-ארץ מצרים. **מהט** מהרו ועלו אל-אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמיני אלהים לאדון לכל-מצרים רדה אלי אל-תעמד. **מהי** וישבת בארץ-גשן והיית קרוב אליאתה ובניך ובני בנך וצאנך ובקרך וכל-אשר-לך. **מהיא** וכלכלתי אתך

שם כי-עוד חמש שנים רעב: פן-תגרש אתה וביתך וכל-אשר-לך. **מהיב** והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין: כי-פי המדבר אליכם. **מהיג** והגדתם לאבי את-כל-כבודי במצרים ואת כל-אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את-אבי הנה. **מהיד** ויפל על-צוארי בנימן-אחיו ויבך ובנימן בכה על-צואריו. **מהטו** וינשק לכל-אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו. **מהטז** והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו. **מהיז** ויאמר פרעה אל-יוסף אמר אל-אחיד זאת עשו: טענו את-בעירכם ולכו-באו ארצה כנען. **מהיח** וקחו את-אביכם ואת-בתיכם ובאו אלי ואפתנה לכם את-טוב ארץ מצרים ואכלו את-חלב הארץ. **מהיט** ואתה צויתנה זאת עשו: קחו-לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את-אביכם ובאתם. **מהכ** ועיניכם אל-תחס על-כליכם: כי-טוב כל-ארץ מצרים לכם הוא. **מהכא** ויעשו-כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על-פי פרעה ויתן להם צדה לדרך. **מהכב** לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת. **מהכג** ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך. **מהכד** וישלח את-אחיו וילכו ויאמר אליהם אל-תרגזו בדרך. **מהכה** ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל-יעקב אביהם. **מהכו** ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי-הוא משל בכל-ארץ מצרים ויפג לבו כי לא-האמין להם. **מהכז** וידברו אליו את כל-דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את-העגלות אשר-שלח יוסף לשאת אתו ויתחי רוח יעקב אביהם. **מהכח** ויאמר ישראל רב עוד-יוסף בני חי אליה ואראנו בטרם אמות. **מוא** ויסע ישראל וכל-אשר-לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק. **מוב** ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני. **מוג** ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל-תירא מרדה מצרימה כי-לגוי גדול אשימך שם. **מוד** אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם-עלה ויוסף ישת ידו על-עיניו. **מוה** ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני-ישראל את-יעקב אביהם ואת-טפם ואת-נשיהם בעגלות אשר-שלח פרעה לשאת אתו. **מוו** ויקחו את-מקניהם ואת-רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה: יעקב וכל-זרעו אתו. **מוז** בניו ובני בניו אתו ובנות בניו וכל-זרעהביא אתו מצרימה. **מוח** ואלה שמות בני-ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו: בכר יעקב ראובן. **מוט** ובני ראובן חנוך ופלוא וחרון וכרמי. **מוי** ובני שמעון ימואל וימן

וְאֶהְדוּיָכִין וְצָחַר וְשָׂאוֹל בֶּן-הַכְּנַעֲנִית. **מוֹיָא** וּבְנֵי לוֹיִגְרָשׁוֹן קָהָת וּמֶרְרִי. **מוֹיָב** וּבְנֵי יְהוּדָה עֹר וְאוֹנָן וְשִׁלְהוּפָרָץ וְזָרַח וַיָּמָת עֹר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְהִיו בְּנֵי-פָרָץ חֲצָרֹן וְחַמּוּל. **מוֹיָג** וּבְנֵי יִשְׁשַׁכָּרְתוּלַע וּפֹה וַיֹּיֵב וְשִׁמְרוֹן. **מוֹיָד** וּבְנֵי זְבֻלוֹן סָרְד וְאֵלוֹן וַיְחַלְאֵל. **מוֹטוּ** אֵלֶּה בְנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לַיַּעֲקֹב בְּפָדֹן אֶרֶם וְאֵת דִּינָה בְתוֹ: כָּל-נֶפֶשׁ בָּנָיו וּבָנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ. **מוֹטוּ** וּבְנֵי גָד צַפְיוֹן וְחָגִי שׁוּנִי וְאַצָּבֹן עָרִי וְאַרְוָדִי וְאַרְאֵלִי. **מוֹיָזוּ** וּבְנֵי אֲשֶׁר יָמְנָה וַיִּשׁוּהָ וַיִּשׁוּי וּבְרִיעָה וְשִׁרָח אַחֲתָם וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וַיִּמְלִיֵאֵל. **מוֹיָח** אֵלֶּה בְנֵי זִלְפָּה אֲשֶׁר-נָתַן לָבֶן לֵאָה בְתוֹ וַתֵּלֶד אֶת-אֵלֶּה לַיַּעֲקֹב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נֶפֶשׁ. **מוֹיִט** בְּנֵי רָחֵל אֵשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבְנִימֵן. **מוֹכ** וַיֵּלֶד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָה-לוֹ אֲסֻנַּת בַּת-פּוּטִי פָרַע כֹּהֵן אֲנָאת-מְנַשֶּׁה וְאֵת-אֶפְרַיִם. **מוֹכָא** וּבְנֵי בְנִימֵן בָּלַע וּבְכֹר וְאַשְׁבֵּל גֵּרָא וְנַעֲמָן אַחִי וְרֹאשׁ מַפִּים וְחַפִּים וְאַרְדֹּ. **מוֹכָב** אֵלֶּה בְנֵי רָחֵל אֲשֶׁר יָלַד לַיַּעֲקֹב כָּל-נֶפֶשׁ אַרְבָּעָה עָשָׂר. **מוֹכָג** וּבְנֵי-דָן חֲשִׁים. **מוֹכָד** וּבְנֵי נַפְתָּלִי יַחֲצִיָּאל וְגוּנִי וַיֵּצֵר וְשִׁלֹם. **מוֹכָה** אֵלֶּה בְנֵי בִלְהָה אֲשֶׁר-נָתַן לָבֶן לְרָחֵל בְתוֹ וַתֵּלֶד אֶת-אֵלֶּה לַיַּעֲקֹב כָּל-נֶפֶשׁ שִׁבְעָה. **מוֹכוּ** כָּל-הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לַיַּעֲקֹב מִצְרִימָה יֵצְאִי יָרְכוּ מִלְבָּד נָשִׁי בְנֵי-יַעֲקֹב כָּל-נֶפֶשׁ שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ. **מוֹכוּ** וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר-יָלַד-לוֹ בְּמִצְרַיִם נֶפֶשׁ שְׁנַיִם: כָּל-הַנֶּפֶשׁ לְבֵית-יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרִימָה שִׁבְעִים. **מוֹכָח** וְאֵת-יְהוּדָה שָׁלַח לִפְנֵי אֶל-יוֹסֵף לְהוֹרֹת לִפְנֵי גִשְׁנָה וַיָּבֹאוּ אֶרֶצָה גִּשֹׁן. **מוֹכֵט** וַיֵּאָסֶר יוֹסֵף מִרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל לִקְרַאת-יִשְׂרָאֵל אָבִיו גִּשְׁנָה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל-צוּאָרָיו וַיִּבֶדַּע עַל-צוּאָרָיו עוֹד. **מוֹל** וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף אֲמוּתָה הַפֶּעַם אַחֲרֵי רְאוּתִי אֵת-פָּנֶיךָ כִּי עוֹדֶךָ חַי. **מוֹלָא** וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אָחִיו וְאֶל-בֵּית אָבִיו אָעֵלָה וְאֶגִּידָה לְפָרְעָה וְאֶמְרָה אֵלָיו אַחִי וּבֵית-אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ-כְּנָעַן בָּאוּ אֵלַי. **מוֹלָב** וְהָאֲנָשִׁים רַעִי צֹאן כִּי-אֲנָשִׁי מִקְנֶה הָיוּ וְצֹאנָם וּבָקָרָם וְכָל-אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ. **מוֹלָג** וְהָיָה כִּי-יִקְרָא לָכֶם פְּרַעָה וְאָמַר מַה-מַּעֲשִׂיכֶם. **מוֹלָד** וְאֶמְרַתֶּם אֲנָשִׁי מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיךָ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד-עַתָּה גַם-אֲנַחְנוּ גַם-אֲבוֹתֵינוּ: בַּעֲבוּר תִּשְׁבּוּ בְּאֶרֶץ גִּשֹׁן כִּי-תוֹעֲבַת מִצְרַיִם כָּל-רַעָה צֹאן. **מוֹזָא** וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיִּגַּד לְפָרְעָה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאָחִי וְצֹאנָם וּבָקָרָם וְכָל-אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהֵנִם בְּאֶרֶץ גִּשֹׁן. **מוֹזָב** וּמִקְצָה אָחִיו לָקַח חֲמֹשֶׁה אֲנָשִׁים וַיֵּצְגֻם לִפְנֵי פְרַעָה. **מוֹזָג** וַיֹּאמֶר פְּרַעָה אֶל-אָחִיו מַה-מַּעֲשִׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל-פְּרַעָה רַעָה צֹאן עֲבָדֶיךָ גַם-אֲנַחְנוּ גַם-אֲבוֹתֵינוּ. **מוֹזָד** וַיֹּאמְרוּ אֶל-פְּרַעָה לָגוֹר בְּאֶרֶץ בָּאנוּ כִּי-אֵין מְרַעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ כִּי-כָבֵד הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְעַתָּה יִשְׁבּוּ-נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גִּשֹׁן. **מוֹזָה** וַיֹּאמֶר פְּרַעָה אֶל-יוֹסֵף לֵאמֹר: אֲבִיךָ וְאָחִיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ. **מוֹזוּ** אֶרֶץ מִצְרַיִם

לפניך הואבמיטב הארץ הושב את-אביך ואת-אחיד: ישבו בארץ
גשונאם-ידעת ויש-בם אנשי-חיל ושמעתם שרי מקנה על-אשר-לי. **מזו** ויבא
יוסף את-יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את-פרעה. **מזח** ויאמר
פרעה אל-יעקב: כמה ימי שני חייד. **מזט** ויאמר יעקב אל-פרעה ימי שני
מגורי שלשים ומאת שנה: מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את-ימי שני
חיי אבתי בימי מגוריהם. **מזי** ויברך יעקב את-פרעה ויצא מלפני פרעה. **מזיא**
וישב יוסף את-אביו ואת-אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ
בארץ רעמססכאשר צוה פרעה. **מזיב** ויכלכל יוסף את-אביו ואת-אחיו ואת
כל-בית אביו לחם לפי הטף. **מזיג** ולחם אין בכל-הארץ כי-כבד הרעב מאד
ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב. **מזיד** וילקט יוסף את-כל-הכסף
הנמצא בארץ-מצרים ובארץ כנען בשבר אשר-הם שברים ויבא יוסף
את-הכסף ביתה פרעה. **מזטו** ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו
כל-מצרים אל-יוסף לאמר הבה-לנו לחם ולמה נמות נגידך: כי אפס כסף.
מזטז ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם-אפס כסף. **מזיז**
ויביאו את-מקניהם אל-יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן
ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל-מקניהם בשנה ההוא. **מזיח**
ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא-נכחד מאדני כי
אם-תם הכסף ומקנה הבהמה אל-אדני: לא נשאר לפני אדני בלתי
אם-גוינתנו ואדמתנו. **מזיט** למה נמות לעיניך גם-אנחנו גם אדמתנוקנה-אתנו
ואת-אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן-זרע ונחיה ולא
נמות והאדמה לא תשם. **מזכ** ויקן יוסף את-כל-אדמת מצרים לפרעה
כי-מכרו מצרים איש שדהו כי-חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה. **מזכא**
ואת-העם העביר אתו לערים: מקצה גבול-מצרים ועד-קצהו. **מזכב** רק
אדמת הכהנים לא קנה: כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את-חקם אשר נתן
להם פרעה על-כן לא מכרו את-אדמתם. **מזכג** ויאמר יוסף אל-העם הן קניתי
אתכם היום ואת-אדמתכם לפרעה הא-לכם זרע וזרעתם את-האדמה. **מזכד**
והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידות יהיה לכם לזרע השדה
ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם. **מזכה** ויאמרו החיתנו נמצא-חן
בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה. **מזכו** וישם אתה יוסף לחק עד-היום הזה
על-אדמת מצרים לפרעה לחמש: רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה.
מזכז וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד. **מזכח**

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַת עָשָׂר שָׁנָה וַיְהִי יָמָיו-יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיֵּי שְׁבַע שָׁנִים
וְאַרְבָּעִים וּמֵאֵת שָׁנָה. **מִזְכָּט** וַיִּקְרְבוּ יָמָיו-יִשְׂרָאֵל לָמוֹת וַיִּקְרָא לְבָנוֹ לְיוֹסֵף
וַיֹּאמֶר לוֹ אִם-נָא מָצָאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ שִׁים-נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד
וְאַמֶּת אֶל-נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם. **מִזֵּל** וְשָׁכַבְתִּי עִם-אֲבֹתִי וַיְנַשְׂאֲתָנִי מִמִּצְרַיִם
וַיִּקְבְּרֵנִי בְּקִבְרֵתָם וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה כְּדִבְרְךָ. **מִזֵּלֵא** וַיֹּאמֶר הַשְׁבָּעָה לְיוֹשִׁיבָע
לוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה יִשְׂרָאֵל עַל-רֹאשׁ הַמָּטָה.

מחא וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חָלָה וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי
בָנָיו עִמּוֹאֶת-מְנַשָּׁה וְאֶת-אֶפְרַיִם. **מחב** וַיַּגֵּד לַיַּעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנֶךָ יוֹסֵף בָּא
אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזֵּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל-הַמָּטָה. **מחג** וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-יוֹסֵף אֵל שְׂדֵי
נְרָאָה-אֵלִי בָלוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיִּבְרַךְ אֹתִי. **מחד** וַיֹּאמֶר אֵלִי הֲנִי מִפְּרֹךְ וְהִרְבִּיתִּיךָ
וְנִתְתִּיךָ לְקָהָל עַמִּים וְנִתַּתִּי אֶת-הָאֶרֶץ הַזֹּאת לְזִרְעֶךָ אַחֲרִידֶנָּה עוֹלָם. **מחה**
וְעַתָּה שְׁנֵי-בָנֶיךָ הַנוֹלָדִים לָךְ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד-בָּאִי אֵלֶיךָ מִצְרִימָה-לִי-הֵם:
אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כִּפְרָאוֹבָן וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ-לִי. **מחו** וּמוֹלִדְתְּךָ אֲשֶׁר-הוֹלִדְתָּ אַחֲרֵיהֶם
לָךְ יִהְיוּ עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקְרָאוּ בְּנִחְלָתָם. **מחז** וְאֲנִי בָבֹאִי מִפָּדוֹן מִתָּה עָלִי רַחֵל
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּדֶרֶךְ בְּעוֹד כְּבֵרֶת-אֶרֶץ לְבָא אֶפְרַתָּה וְאֶקְבְּרָה שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת
הוּא בֵּית לָחֶם. **מחח** וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי-אֵלֶּה. **מחט** וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף אֶל-אֲבִיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר-נָתַן-לִי אֱלֹהִים בָּזֶה וַיֹּאמֶר קַח־סָם-נָא אֵלִי וְאֲבָרְכֶם.
מחי וַעֲיָנִי יִשְׂרָאֵל כְּבָדוֹ מִזֶּקֶן לֹא יוֹכֵל לָרְאוֹת וַיַּגֵּשׁ אֹתָם אֵלָיו וַיִּשָּׁק לָהֶם
וַיַּחֲבֹק לָהֶם. **מחיא** וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף רְאֵה פָנֶיךָ לֹא פָלַתִּי וְהִנֵּה הִרְאָה
אֹתִי אֱלֹהִים גַּם אֶת-זִרְעֶךָ. **מחיב** וַיּוֹצֵא יוֹסֵף אֹתָם מֵעַם בְּרָכָיו וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְאַפְּיוֹ
אֶרְצָה. **מחיג** וַיִּקַּח יוֹסֵף אֶת-שְׁנֵיהֶם אֶת-אֶפְרַיִם בְּיָמֵינוּ מִשְׁמָאל יִשְׂרָאֵל
וְאֶת-מְנַשֶּׁה בְּשִׁמְאֵלוֹ מִיָּמִין יִשְׂרָאֵל וַיַּגֵּשׁ אֵלָיו. **מחיד** וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת-יָמֵינוּ
וַיָּשֶׁת עַל-רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הֹצֵעִיר וְאֶת-שְׁמָאלוֹ עַל-רֹאשׁ מְנַשָּׁה: שְׂכַל
אֶת-יָדָיו כִּי מְנַשָּׁה הַבְּכוֹר. **מחטו** וַיִּבְרַךְ אֶת-יוֹסֵף וַיֹּאמֶר: הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
הִתְהַלַּכְוּ אֲבֹתִי לִפְנֵי אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק הָאֱלֹהִים הִרְעָה אֹתִי מֵעוֹדִי עַד-הַיּוֹם הַזֶּה.
מחטז הַמִּלְאָד הַגָּאֵל אֹתִי מִכָּל-רָע וַיִּבְרַךְ אֶת-הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם
אֲבֹתִי אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק וַיִּדְּגוּ לָרֹב בְּקִרְבַּת הָאֶרֶץ. **מחיו** וַיֵּרָא יוֹסֵף כִּי-יָשִׁית אֲבִיו
יָד-יָמֵינוּ עַל-רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיִּרְעַע בְּעֵינָיו וַיִּתְמַךְ יָד-אֲבִיו לְהַסִּיר אֹתָהּ מֵעַל
רֹאשׁ-אֶפְרַיִם עַל-רֹאשׁ מְנַשָּׁה. **מחיח** וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל-אֲבִיו לֹא-כֵן אָבִי: כִּי-זֶה
הַבְּכֹר שִׁים יְמִינִךָ עַל-רֹאשׁוֹ. **מחיט** וַיִּמָּאֵן אֲבִיו וַיֹּאמֶר יָדְעָתִי בְנִי
יָדְעָתִיגַם-הוּא יִהְיֶה-לָּעַם וְגַם-הוּא יִגְדֹּל וְאוֹלָם אַחִיו הַקָּטָן יִגְדֹּל מִמֶּנּוּ וְזָרְעוֹ

יְהִיָּה מְלֹא-הַגּוֹיִם. **מַחֲכֹ** וַיְבָרְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא לְאֹמֹר בָּךְ יִבְרָךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנֶשֶׁה וַיֵּשֶׁם אֶת-אֶפְרַיִם לִפְנֵי מְנַשֶּׁה. **מַחֲכֹ** וַיֹּאמֶר
יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף הִנֵּה אֲנֹכִי מֵת וְהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהָשִׁיב אֶתְכֶם אֶל-אֶרֶץ
אֲבוֹתֵיכֶם. **מַחֲכֹ** וַאֲנִי נֹתַתִּי לָךְ שָׂכָם אֶחָד-עַל-אֲחִיךָ: אֲשֶׁר לְקַחְתִּי מִיַּד הָאֹמְרֵי
בְּחֶרֶב־וּבִקְשָׁתִי.

מַטָּא וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל-בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֶאֱסָפּוּ וְאֶגִּידָה לָכֶם אֶת אֲשֶׁר-יִקְרָא אֶתְכֶם
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. **מַטָּב** הִקְבְּצוּ וְשִׁמְעוּ בְנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ אֶל-יִשְׂרָאֵל אֲבוֹיְכֶם.
מַטָּג רְאוּבֵן בְּכָרִי אֶתָּה כָּחִי וְרֵאשִׁית אוֹנִייתְךָ שְׂאֵת וַיִּתֵּר עָז. **מַטָּד** פָּחוּז כַּמִּים
אֶל-תּוֹתֵר כִּי עָלִית מִשְׁכְּבִי אֲבִיךָ אֲזִי חִלַּלְתָּ יְצוּעֵי עָלָה.

מַטָּה שִׁמְעוּן וְלוֹי אֲחִים-כָּלִי חָמֵס מִכְרֵתִיהֶם. **מַטָּו** בְּסֻדָּם אֶל-תִּבְא נַפְשִׁי
בְּקֶהֱלָם אֶל-תִּחַד כְּבֹדִי: כִּי בְאֶפֶס הָרְגוּ אִישׁ וּבִרְצָנָם עָקְרוּ-שׁוֹר. **מַטָּז** אָרוֹר
אֶפֶס כִּי עָז וְעִבְרֵתָם כִּי קִשְׁתָּה אֲחִלְקָם בִּיעֲקֹב וַאֲפִיצָם בְּיִשְׂרָאֵל.
מַטַּח יְהוּדָה אֶתָּה יוֹדוּךָ אֲחִיךָ יִדְדָךְ בְּעֶרְףְּ אֲבִיךָ יִשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנֵי אֲבִיךָ. **מַטָּט** גּוֹר
אֲרִיָּה יְהוּדָה מִטָּרְף בְּנֵי עָלִית פָּרַע רִבֵּץ כְּאֲרִיָּה וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנּוּ. **מַטִּי**
לֹא-יָסוּר שִׁבְט מִיְהוּדָה וּמִחֻקֵּךְ מִבֵּין רַגְלָיו עַד כִּי-יָבֹא שִׁילָה וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים.
מַטִּיא אֲסָרִי לִגְפֹן עִירָה וְלִשְׂרָקָה בְנֵי אֶתְנֹו כִּבֵּס בִּינֹן לִבְשׁוֹ וּבִדָּם-עֲנָבִים
סוֹתָה. **מַטִּיב** חֲכָלִילִי עֵינַיִם מִיָּין וּלְבָן-שָׁנִים מִחֻלָּב.

מַטִּיג זְבוּלֹן לְחוּף יָמִים יִשְׁכֹּן וְהוּא לְחוּף אֲנִית וַיִּרְכָּתוּ עַל-צִידֹן.
מַטִּיד יִשְׁשַׁכָּר חֲמֹר גִּרְסָרִיב בֵּין הַמִּשְׁפָּטִים. **מַטָּטו** וַיֵּרָא מִנְחָה כִּי טוֹב
וְאֶת-הָאָרֶץ כִּי נַעֲמָה וַיֵּט שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל וַיְהִי לְמָס-עֶבֶד.
מַטָּטז דָּן יָדִין עֲמוּפָאֲחַד שְׁבִטִי יִשְׂרָאֵל. **מַטִּיז** יְהִי-דָן נָחֵשׁ עָלִי-דָרְךָ שְׁפִיפֹן
עָלִי-אַרְחֵהנִשֶּׁף עֲקָבִי-סוּס וַיִּפֹּל רִכְבוֹ אַחֲוֹר. **מַטִּיח** לִישׁוּעָתָךְ קוֹיָתִי יְהוָה.
מַטִּיט גָּד גָּדוֹד יִגּוֹדְנוּ וְהוּא יִגָּד עָקֵב.

מַטִּכ מֵאֲשֶׁר שְׁמִנָּה לְחֶמּוֹ וְהוּא יִתֵּן מַעֲדָנֵי-מֶלֶךְ.
מַטִּכֹּא נִפְתָּלִי אֵילָה שְׁלַחְהֵנִתָּן אֲמָרִי-שִׁפָּר.
מַטִּכֵּב בֶּן פָּרֶת יוֹסֵף בֶּן פָּרֶת עָלִי-עֵין בָּנוֹת צַעֲדָה עָלִי-שׁוֹר. **מַטִּכֵּג** וַיִּמְרָרְהוּ
וְרָבוּ וַיִּשְׁטַמְהוּ בַּעֲלֵי חֲצִים. **מַטִּכֵּד** וַתָּשֶׁב בְּאִיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּאוּ זִרְעֵי יָדָיו מִיַּד
אֲבִיר יַעֲקֹב מִשֶּׁם רָעָה אָבֹן יִשְׂרָאֵל. **מַטִּכֵּה** מֵאֵל אֲבִיךָ וַיַּעֲזָרְךָ וְאֵת שְׁדֵי
וַיְבָרְכְךָ בְּרִכְת שְׁמִים מַעַל בְּרִכְת תְּהוֹם רִבְצָת תַּחַת בְּרִכְת שְׁדִים וְרַחֵם. **מַטִּכֹּו**
בְּרִכְת אֲבִיךָ גָּבְרוּ עַל-בְּרִכְת הוֹרֵי עַד-תֵּאֲוֹת גְּבֻעַת עוֹלָם תִּהְיֶינָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף
וּלְקֹדֶקֶד נֹזֵיר אֲחִיו.

מטכו בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שָׁלָל. **מטכ** כל-אלה
שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל שָׁנִים עָשָׂר וְזֹאת אֲשֶׁר-דָּבַר לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר
כִּבְרָכְתּוֹ בָּרֶךְ אֹתָם. **מטכט** וַיֵּצֵאוֹתָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי נֶאֱסָף אֶל-עַמִּיקְבָּרוֹ
אֹתִי אֶל-אֲבֹתִי: אֶל-הַמַּעְרָה אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה עֶפְרוֹן הַחֲתָנִי. **מטל** בַּמַּעְרָה אֲשֶׁר
בַּשָּׂדֶה הַמְּכֻפָּלָה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי-מְמַרְאבָאֲרָץ כְּנָעַן: אֲשֶׁר קָנָה אֲבִרְהָם
אֶת-הַשָּׂדֶה מֵאֵת עֶפְרוֹן הַחֲתִילֶאֱחֻז־קֶבֶר. **מטלא** שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת-אֲבִרְהָם
וְאֵת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ שָׁמָּה קָבְרוּ אֶת-יִצְחָק וְאֵת רַבֵּקָה אִשְׁתּוֹ וְשָׁמָּה קָבְרֹתִי
אֶת-לָאָה. **מטלב** מִקְנֵה הַשָּׂדֶה וְהַמַּעְרָה אֲשֶׁר-בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי-חֵת. **מטלג** וַיָּכַל
יַעֲקֹב לְצֹוֹת אֶת-בָּנָיו וַיֹּאסֹף רִגְלָיו אֶל-הַמָּטָה וַיָּגֹועַ וַיֹּאסֹף אֶל-עַמּוּי. **נא** וַיִּפֹּל
יוֹסֵף עַל-פְּנֵי אָבִיו וַיִּבֶךְ עָלָיו וַיִּשֶׁק-לוֹ. **נב** וַיֵּצֵאוּ יוֹסֵף אֶת-עֶבְדָּיו אֶת-הָרֹפְאִים
לְחַנֹּט אֶת-אָבִיו וַיַּחֲנִטוּ הָרֹפְאִים אֶת-יִשְׂרָאֵל. **נג** וַיִּמָּלְאוּ-לוֹ אַרְבָּעִים יוֹם כִּי כֹן
יִמָּלְאוּ יָמֵי הַחַנְטִים וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ מִצָּרִים שִׁבְעִים יוֹם. **נד** וַיַּעֲבְרוּ יָמֵי בְכִיתוֹ וַיִּדְבֹּר
יוֹסֵף אֶל-בֵּית פְּרָעָה לֵאמֹר: אִם-נָא מְצֹאתִי חַן בְּעֵינֶיכֶם דְּבָרוּ-נָא בְּאָזְנֵי פְרָעָה
לֵאמֹר. **נה** אָבִי הַשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה אֲנֹכִי מֵת בְּקֶבֶר אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
שָׁמָּה תִקְבְּרֵנִי וְעַתָּה אֶעֱלֶה-נָא וְאֶקְבְּרָה אֶת-אֲבִיוֹ אֲשׁוּבָה. **נו** וַיֹּאמֶר פְּרָעָה:
עֲלֶה וּקְבֹר אֶת-אֲבִיךָ כְּאֲשֶׁר הַשְׁבִּיעָךְ. **נז** וַיַּעַל יוֹסֵף לִקְבֹּר אֶת-אָבִיו וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ
כָּל-עֶבְדָּי פְּרָעָה זִקְנֵי בֵיתוֹ וְכָל זִקְנֵי אֶרֶץ-מִצְרַיִם. **נח** וְכָל בֵּית יוֹסֵף וְאָחִיו וְבֵית
אָבִיו: רַק טַפָּם וְצִאֲנָם וּבְקָרָם עֲזָבוּ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן. **נט** וַיַּעַל עַמּוּי גַּם-רֶכֶב
גַּם-פָּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחֲנֶה כְּבֹד מְאֹד. **ני** וַיָּבֹאוּ עַד-גֶּרֶן הָאֶטָד אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן
וַיִּסְפְּדוּ-שָׁם מִסְפַּד גָּדוֹל וְכְבֹד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאָבִיו אֲבָל שִׁבְעַת יָמִים. **ניא** וַיֵּרָא
יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת-הָאֲבָל בְּגֶרֶן הָאֶטָד וַיֹּאמְרוּ אֲבָל-כְּבֹד זֶה לְמִצְרַיִם
עַל-כֵּן קָרָא שָׁמָּה אֲבָל מִצְרַיִם אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן. **ניב** וַיַּעֲשׂוּ בָנָיו לוֹכֵן כְּאֲשֶׁר
צִוָּם. **ניג** וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ בָּנָיו אֶרֶץ כְּנָעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בַּמַּעְרָת שָׂדֶה הַמְּכֻפָּלָה:
אֲשֶׁר קָנָה אֲבִרְהָם אֶת-הַשָּׂדֶה לְאֶחֻז־קֶבֶר מֵאֵת עֶפְרוֹן הַחֲתִיעֵל-פְּנֵי מְמַרָא.
ניד וַיָּשָׁב יוֹסֵף מִצְרַיִמָּה הוּא וְאָחִיו וְכָל-הָעֲלִים אֹתוֹ לִקְבֹּר אֶת-אָבִיו אַחֲרֵי
קָבְרוֹ אֶת-אָבִיו. **נטו** וַיֵּרָאוּ אֲחֵי-יוֹסֵף כִּי-מֵת אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף
וְהַשֵּׁב יָשִׁיב לָנוּ אֵת כָּל-הָרָעָה אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ אֹתוֹ. **נטז** וַיֵּצִאוּ אֶל-יוֹסֵף לֵאמֹר:
אֲבִיךָ צִוָּה לִפְנֵי מוֹתוֹ לֵאמֹר. **ניז** כֹּה-תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף אֲנָא שָׂא נָא פִשֶׁע אַחִיד
וְחִטָּאתָם כִּי-רָעָה גָּמְלוּךְ וְעַתָּה שָׂא נָא לִפִּשֶׁע עֶבְדֵי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וַיִּבֶךְ יוֹסֵף
בְּדַבָּרָם אֵלָיו. **ניח** וַיֵּלְכוּ גַם-אָחִיו וַיִּפְּלוּ לִפְנָיו וַיֹּאמְרוּ הִנֵּנוּ לְךָ לַעֲבָדִים. **ניט**
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף אֶל-תִּירָאוּ: כִּי הִתַּחַת אֱלֹהִים אֲנִי. **נכ** וְאַתֶּם חֹשְׁבֹתֶם עָלַי

רָעָה אֱלֹהִים חֲשָׁבָה לְטֹבָה לְמַעַן עֲשֶׂה כַּיּוֹם הַזֶּה לְהַחֲיוֹת עַם-רַב. **נכא** וְעַתָּה
אֶל-תִּירָאוּ אֲנֹכִי אֲכַלְכֵּל אֶתְכֶם וְאֶת-טַפְכֶם וַיִּנָּחַם אוֹתָם וַיְדַבֵּר עַל-לִבָּם. **נכב**
וַיָּשֶׁב יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם הוּא וּבֵית אָבִיו וַיַּחֲיוּ יוֹסֵף מֵאָה וָעֶשְׂרִי שָׁנִים. **נכג** וַיֵּרָא יוֹסֵף
לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים גַּם בְּנֵי מְכִיר בֶן-מְנַשֶּׁה־יְלָדָיו עַל-בְּרָכִי יוֹסֵף. **נכד** וַיֹּאמֶר
יוֹסֵף אֶל-אֶחָיו אֲנֹכִי מֵת וְאֱלֹהִים פָּקַד וַיִּפְקֹד אֶתְכֶם וְהָעֵלָה אֶתְכֶם מִן-הָאָרֶץ
הַזֹּאת אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. **נכה** וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף
אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: פָּקַד וַיִּפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהָעֵלְתֶם אֶת-עַצְמוֹתַי מִזֶּה.
נכו וַיָּמָת יוֹסֵף בֶּן-מֵאָה וָעֶשְׂרִי שָׁנִים וַיַּחְנֹטּוּ אוֹתוֹ וַיִּשְׂם בְּאֲרוֹן בְּמִצְרַיִם.
שְׁמוֹת

אא וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִמָּה: אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ. **אב**
רְאוּבֵן שְׁמַעוֹן לֵוִי וַיהוּדָה. **אג** יִשָּׁשְׁכָר זְבוּלֹן וּבִנְיָמִן. **אד** דָּן וְנַפְתָּלִי גָד וְאָשֶׁר.
אה וַיְהִי כָל-נַפֶּשׁ יִצְחָק יֶרֶךְ-יַעֲקֹב שִׁבְעִים נָפֶשׁ וַיּוֹסֶף הָיָה בְּמִצְרַיִם. **או** וַיָּמָת
יוֹסֵף וְכָל-אֶחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא. **אז** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבוּ
וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֹתָם.
אח וַיָּקָם מֶלֶךְ-חָדָשׁ עַל-מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדַע אֶת-יוֹסֵף. **אט** וַיֹּאמֶר אֶל-עַמּוֹ:
הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וָעָצוּם מִמֶּנִּי. **אי** הֲבֵה נִתְחַכְמָה לוֹ: פֶּן-יִרְבֶּה וְהָיָה
כִּי-תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֵף גַּם-הוּא עַל-שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם-בָּנוּ וְעָלָה מִן-הָאָרֶץ.
איא וַיִּשְׁיִמוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם וַיָּבִן עָרֵי מִסְכָּנוֹת
לְפָרְעָה אֶת-פְּתֹם וְאֶת-רַעַמְסֵס. **איב** וַכֹּאֲשֶׁר יַעֲנוּ אוֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיִּקְצֹו
מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. **איג** וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרָךְ. **איד** וַיִּמְרְרוּ
אֶת-חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בַּחֲמֹר וּבִלְבָּנִים וּבְכָל-עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה אֶת כָּל-עֲבֹדָתָם
אֲשֶׁר-עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרָךְ. **אטו** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמַיְלֵדֹת הָעֵבְרִית אֲשֶׁר שֵׁם
הָאֶחָת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פּוֹעָה. **אטז** וַיֹּאמֶר בְּיָלְדָכֶן אֶת-הָעֵבְרִיּוֹת וַיִּרְאֶינָהוּ
עַל-הָאֲבָנִים: אִם-בֶּן הוּא וְהָמַתְּן אוֹתוֹ וְאִם-בַּת הוּא וְחַיָּה. **איז** וַתִּירָאנָה
הַמַּיְלֵדֹת אֶת-הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַתַּחֲיֶינָה
אֶת-הַיָּלָדִים. **איה** וַיִּקְרָא מֶלֶךְ-מִצְרַיִם לְמַיְלֵדֹת וַיֹּאמֶר לָהֶן מַדּוּעַ עָשִׂיתֶן הַדָּבָר
הַזֶּה וַתַּחֲיֶינָה אֶת-הַיָּלָדִים. **אית** וַתֹּאמְרֶנָּה הַמַּיְלֵדֹת אֶל-פָּרְעָה כִּי לֹא כָנָשִׁים
הַמִּצְרַיִת הָעֵבְרִית: כִּי-חַיּוֹת הִנֵּה בְּטָרָם תָּבוֹא אֲלֵהֶן הַמַּיְלֵדֹת וַיִּלְדוּ. **אכ** וַיִּיטֹב
אֱלֹהִים לְמַיְלֵדֹת וַיִּרְבּ הָעָם וַיַּעֲצֻמוּ מְאֹד. **אכא** וַיְהִי כִּי-יִרְאוּ הַמַּיְלֵדֹת
אֶת-הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים. **אכב** וַיֵּצֵאוּ פָּרְעָה לְכָל-עַמּוֹ לֵאמֹר: כָּל-הַבֶּן
הַיָּלֹוד הַיִּאֲרָה תִּשְׁלִיכֻהוּ וְכָל-הַבַּת תַּחֲיֶינָה.

בא וילך איש מבית לוי ויקח את-בת-לוי. **בב** ותהר האשה ותלד בן ותרא אותו כי-טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים. **בג** ולא-יכלה עוד הצפינו ותקח-לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את-הילד ותשם בסוף על-שפת היאר. **בד** ותתצב אחתו מרחק לדעה מה-יעשה לו. **בה** ותרד בת-פרעה לרחץ על-היאר ונערתייה הלכת על-יד היאר ותרא את-התבה בתוך הסוף ותשלח את-אמתה ותקחה. **בו** ותפתח ותראהו את-הילד והנה-נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה. **בז** ותאמר אחתו אל-בת-פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את-הילד. **בח** ותאמר-לה בת-פרעה לכי ותלך העלמה ותקרא את-אם הילד. **בט** ותאמר לה בת-פרעה היליכי את-הילד הזה והינקהו לי ואני אתן את-שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו. **בי** ויגדל הילד ותבאהו לבת-פרעה ויהי-לה לבן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן-המים משיתהו. **ביא** ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל-אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש-עברי מאחיו. **ביב** ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את-המצרי ויטמנהו בחול. **ביג** ויצא ביום השני והנה שני-אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך. **ביז** ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינוהלהרגני אתה אמר באשר הרגת את-המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר. **בטו** וישמע פרעה את-הדבר הזה ויבקש להרג את-משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ-מדן וישב על-הפאר. **בטז** ולכהן מדן שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את-הרהטים להשקות צאן אביהן. **ביז** ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה וישען וישק את-צאנם. **ביח** ותבאנה אל-רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום. **ביט** ותאמרנאיש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם-דלה דלה לנו וישק את-הצאן. **בכ** ויאמר אל-בנותיו ואיו למה זה עזבתן את-האיש קראן לו ויאכל לחם. **בכא** ויואל משה לשבת את-האיש ויתן את-צפרה בתו למשה. **בכב** ותלד בן ויקרא את-שמו גרשם: כי אמרגר הייתי בארץ נכריה. **בכג** ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני-ישראל מן-העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל-האלהים מן-העבדה. **בכד** וישמע אלהים את-נאקתם ויזכר אלהים את-בריתו את-אברהם את-יזחק ואת-יעקב. **בכה** וירא אלהים את-בני ישראל וידע אלהים. **גא** ומשה היה רעה את-צאן יתרו חתנוכיהן מדן וינהג את-הצאן אחר המדבר ויבא אל-הר האלהים חרבה. **גב** וירא מלאך יהוה אליו בלבת-אשמותוך

הַסֵּנָה וַיֵּרָא וְהִנֵּה הַסֵּנָה בַּעַר בָּאֵשׁ וְהַסֵּנָה אֵינָנו אָכַל. **גג** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְרָה-נָּא
וְאַרְאֶה אֶת-הַמֶּרְאָה הַגָּדֹל הַזֶּה: מִדּוּעַ לֹא-יִבְעַר הַסֵּנָה. **גד** וַיֵּרָא יְהוָה כִּי סָר
לְרֹאוֹת וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֵּנָה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הַנָּנִי. **גה**
וַיֹּאמֶר אֶל-תִּקְרַב הֵלֶם שֶׁל-נִעְלִיד מַעַל רִגְלִידְכִי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו
אֲדַמֶּת-קֶדֶשׁ הוּא. **גו** וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אֲבִידְךָ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרָא מִהִבֵּיט אֶל-הָאֱלֹהִים. **גז** וַיֹּאמֶר יְהוָה
רְאֵה רְאִיתִי אֶת-עַנִּי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת-צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נִגְשָׁיו כִּי
יִדְעֵתִי אֶת-מַכְאֹבָיו. **גח** וְאַרְדּוּ לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וּלְהַעֲלֹתוֹ מִן-הָאֶרֶץ הַהִוא
אֶל-אֶרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה אֶל-אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וְדִבְשָׁאֶל-מָקוֹם הַכִּנְעֲנִי וְהַחִתִּי
וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרָזִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי. **גט** וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלָי
וְגַם-רְאִיתִי אֶת-הַלַּחֲץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם. **גי** וְעַתָּה לָכֵה וְאַשְׁלַחְךָ
אֶל-פְּרָעָה וְהוֹצֵא אֶת-עַמִּי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. **גיא** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל-הָאֱלֹהִים מִי אָנֹכִי כִי אֵלֶּךְ אֶל-פְּרָעָה וְכִי אוֹצִיא אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם.
גיב וַיֹּאמֶר כִּי-אֶהְיֶה עִמָּךְ וְזֶה-לָּךְ הָאוֹת כִּי אָנֹכִי שֹׁלְחִיךָ: בְּהוֹצִיאְךָ אֶת-הָעָם
מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת-הָאֱלֹהִים עַל הָהָר הַזֶּה. **גיג** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָאֱלֹהִים
הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּי לָהֶם אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם שִׁלַּחְנִי אֵלֵיכֶם
וְאָמְרוּ-לִי מַה-שְּׁמוֹ מָה אָמַר אֱלֹהִים. **גיד** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה אֶהְיֶה אֲשֶׁר
אֶהְיֶה וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְיֶה שִׁלַּחְנִי אֵלֵיכֶם. **גיו** וַיֹּאמֶר עוֹד
אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה כֹּה-תֹאמַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שִׁלַּחְנִי אֵלֵיכֶם זֶה-שְּׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זִכְרִי לְדֹר
דֹּר. **גיז** לָךְ וְאַסַּפְתָּ אֶת-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם
נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב לֵאמֹר: פֶּקֶד פְּקַדְתִּי אֹתְכֶם וְאֶת-הַעֲשׂוֹי
לָכֶם בְּמִצְרַיִם. **גיא** וְאָמַר אֲעֲלֶה אֹתְכֶם מִעֲנֵי מִצְרַיִם אֶל-אֶרֶץ הַכִּנְעֲנִי וְהַחִתִּי
וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרָזִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֶל-אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וְדִבְשָׁ. **גיב** וְשָׁמְעוּ לְקֹלְךָ
וּבֹאת אַתָּה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים
נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה נֵלְכָה-נָּא דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבַּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ.
גיד וְאֵנִי יִדְעֵתִיכִי לֹא-יִתֵּן אֹתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהֵלֶךְ: וְלֹא בִיד חֲזָקָה. **גכ**
וְשִׁלַּחְתִּי אֶת-יָדִי וְהִפֵּיתִי אֶת-מִצְרַיִם בְּכָל נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה בְּקִרְבּוֹ
וְאַחֲרֵי-כֵן יִשְׁלַח אֹתְכֶם. **גכה** וְנִתַּתִּי אֶת-חוֹן הָעָם-הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְהָיָה כִּי
תֵּלְכוּן לֹא תֵּלְכוּ רִיקָם. **גכב** וְשָׁאֲלָה אִשָּׁה מִשְׁכַּנְתָּהּ וּמִגֵּרַת בֵּיתָה כְּלִי-כֶסֶף
וְכִלֵּי זָהָב וְשִׁמְלֹת וְשִׁמְתֶם עַל-בְּנֵיכֶם וְעַל-בָּנוֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם אֶת-מִצְרַיִם. **גכג**

וַיַּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהֵן לֹא-יֵאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְקִלִּי: כִּי יֹאמְרוּ לֹא-נִרְאָה אֱלֹהֶיךָ יְהוָה. **דב** וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה מִזֶּה (מֶה-זֶּה) בִּינְדֹד וַיֹּאמֶר מֶטָה. **דג** וַיֹּאמֶר הַשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיִּשְׁלַכְהוּ אֶרְצָה וַיְהִי לִנְחָשׁ וַיִּנָּס מֹשֶׁה מִפָּנָיו. **דד** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה שְׁלַח יָדְךָ וְאַחֲזֵ בַזְנָבוֹ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֶק בּוֹ וַיְהִי לִמְטָה בְּכַפּוֹ. **דה** לִמְעַן יֵאֱמִינוּ כִּי-נִרְאָה אֱלֹהֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם: אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. **דו** וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ עוֹד הֵבֵא-נָא יָדְךָ בַּחֲזִיקָה וַיָּבֵא יָדוֹ בַּחֲזִיקוֹ וַיּוֹצֵאֶהָ וְהִנֵּה יָדוֹ מִצְרַעַת כַּשָּׁלֵג. **דז** וַיֹּאמֶר הָשֵׁב יָדְךָ אֶל-חֲזִיקָה וַיָּשֻׁב יָדוֹ אֶל-חֲזִיקוֹ וַיּוֹצֵאֶהָ מִחֲזִיקוֹ וְהִנֵּה-שָׁבָה כַּבָּשָׂרוֹ. **דח** וְהָיָה אִם-לֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקֹל הָאֵת הָרֹאשׁוֹן וְהָאֱמִינוּ לְקֹל הָאֵת הָאַחֲרוֹן. **דט** וְהָיָה אִם-לֹא יֵאֱמִינוּ גַם לִשְׁנֵי הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן לְקֹלְךָ וְלִקְחֹתָ מִמִּימֵי הַיָּאֹר וְשִׁפְכֶתָ הַיִּבְשָׁה וְהָיוּ הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּקַּח מִן-הַיָּאֹר וְהָיוּ לָדָם בַּיּוֹמָהּ. **די** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה בִּי אֲדֹנָי לֹא אִישׁ דְּבָרִים אֲנֹכִי גַם מִתְמוּל גַּם מִשְׁלֹשׁ גַּם מֵאִז דְּבַרְךָ אֶל-עַבְדְּךָ: כִּי כְבֹד-פֶּה וְכְבֹד לָשׁוֹן אֲנֹכִי. **דיא** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו מִי שֵׁם פֶּה לְאָדָם אוֹ מִי-יֵשׁוּם אֵלֶם אוֹ חֵרֶשׁ אוֹ פֶקֶח אוֹ עוֹרֵה־לֹא אֲנֹכִי יְהוָה. **דיב** וְעַתָּה לָךְ וְאַנֹכִי אֶהְיֶה עִם-פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֹּר. **דיג** וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי שְׁלַח-נָא בִּיד-תִּשְׁלַח. **דיד** וַיַּחֲר-אַף יְהוָה בְּמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶהְרֹן אַחִיךָ הַלֵּוִיִּיד עֵתִי כִּי-יְדַבֵּר יְדִבֵּר הוּא וְגַם הִנֵּה-הוּא יֵצֵא לְקִרְאָתְךָ וְרָאֶה וְשָׁמַח בְּלִבּוֹ. **דטו** וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו וְשָׁמַתָּ אֶת-הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאַנֹכִי אֶהְיֶה עִם-פִּיךָ וְעִם-פִּיהוּ וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן. **דטז** וְדַבַּר-הוּא לָךְ אֶל-הָעָם וְהָיָה הוּא יְהִי־לָךְ לִפֶּה וְאַתָּה תִּהְיֶה-לוֹ לְאֱלֹהִים. **דז** וְאַתָּה-הַמְטָה הִזָּה תִּקַּח בִּינְדֹד אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה-בּוֹ אֶת-הָאֵתוֹת.

דיח וַיִּלֶּךְ מֹשֶׁה וַיָּשֻׁב אֶל-יֵתֶר חֹתְנּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכָה נָא וְאַשׁוּבָה אֶל-אַחִי אֲשֶׁר-בְּמִצְרַיִם וְאַרְאֶה הַעוֹדֶם חַיִּים וַיֹּאמֶר יֵתֶר לְמֹשֶׁה לָךְ לְשָׁלוֹם. **דיט** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לָךְ שָׁב מִצְרַיִם: כִּי-מָתוּ כָּל-הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת-נַפְשְׁךָ. **דכ** וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-אִשְׁתּוֹ וְאֶת-בָּנָיו וַיֵּרָכְבּוּ עַל-הַחֲמֹר וַיָּשֻׁב אֶרְצָה מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-מֶטָה הָאֱלֹהִים בִּידוֹ. **דכא** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּלִכְתּוֹךָ לָשׁוּב מִצְרַיִמָּה רְאֵה כָּל-הַמִּצֵּפִתִּים אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בִּינְדֹד וְעַשִׂיתָם לִפְנֵי פְרַעֲהַ וְאֲנִי אֶחֱזֹק אֶת-לִבּוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת-הָעָם. **דכב** וְאַמְרַתְּ אֶל-פְּרַעֲהַ: כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְּכָרִי יִשְׂרָאֵל. **דכג** וְאָמַר אֱלֹהֶיךָ שְׁלַח אֶת-בְּנִי וַיַּעֲבֹדֵנִי וְתִמָּאֵן לְשַׁלְחוֹהֶנָּה אֲנֹכִי הִרְגָּתִי אֶת-בְּנִי בְּכָרְךָ. **דכד** וַיְהִי בַּדֶּרֶךְ בְּמִלּוֹן וַיִּפְגְּשֻׁהוּ יְהוָה

וַיִּבְקֹשׁ הַמִּיתוֹ. **זכ**ה וַתִּקַּח צִפּוֹרָה צֹר וַתִּכְרֹת אֶת-עֶרְלַת בְּנָהּ וַתִּגַּע לְרִגְלָיו
וַתֹּאמֶר כִּי חָתַן-דָּמִים אַתָּה לִּי. **זכ**ו וַיֵּרֶף מִמֶּנּוּ אַז אָמְרָה חָתַן דָּמִים לְמוֹלֶת.
זכז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרֹאת מֹשֶׁה הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשֻׁהוּ בַּהֲרֵ
הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁק-לוֹ. **זכ**ח וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שָׁלַח וְאֵת
כָּל-הָאֹתוֹת אֲשֶׁר צִוָּהוּ. **זכ**ט וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאסְפוּ אֶת-כָּל-זִקְנֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל. **זל** וַיִּדְבֹּר אַהֲרֹן אֶת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ
הָאֹתוֹת לְעֵינֵי הָעָם. **זל**א וַיֹּאמֶן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי-פָקַד יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי
רָאָה אֶת-עֲנָנִים וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ. **ה**א וְאַחֵר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל-פְּרָעָה:
כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיֵּחָגּוּ לִי בַּמִּדְבָּר. **ה**ב וַיֹּאמֶר
פְּרָעָה מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקִלּוֹ לְשַׁלַּח אֶת-יִשְׂרָאֵל: לֹא יָדַעְתִּי אֶת-יְהוָה וְגַם
אֶת-יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח. **ה**ג וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא עָלֵינוּ נִלְכָּה נָא דֶּרֶךְ
שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבַּחַה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּפֶן-יִפְגְּעֵנוּ בַּדְּבָר אוֹ בַּחֲרֹב. **ה**ד
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לָמָּה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תִּפְרִיעוּ אֶת-הָעָם מִמִּעֲשָׂיו לָכוּ
לְסַבְּלַתִּיכֶם. **ה**ה וַיֹּאמֶר פְּרָעָה הֵן-רַבִּים עֲתָה עִם הָאָרֶץ וְהַשְׁבַּתֶּם אֹתָם
מִסַּבְּלָתָם. **ה**ו וַיֵּצֵא פְּרָעָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-הַנִּגָּשִׁים בָּעָם וְאֶת-שֹׁטְרָיו לֵאמֹר. **ה**ז
לֹא תֹאסְפוּן לָתֵת תְּבֹן לָעָם לִלְבֹּן הַלְּבָנִים כְּתָמוֹל שְׁלֹשָׁם: הֵם יִלְכוּ וְקִשְׁשׁוּ
לָהֶם תְּבֹן. **ה**ח וְאֵת-מִתְכַּנֶּת הַלְּבָנִים אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים תָּמוֹל שְׁלֹשָׁם תִּשְׁיִמוּ
עָלֵיהֶם לֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ: כִּי-נִרְפִּים הִסְעַל-כֵּן הֵם צִעֲקִים לֵאמֹר נִלְכָּה נִזְבַּחַה
לְאֱלֹהֵינוּ. **ה**ט תִּכְבֹּד הָעֶבֶדָה עַל-הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ-בָהּ וְאֶל-יִשְׁעוֹ בַּדְּבָרִי-שֶׁקָּרָא.
הי וַיֵּצֵאוּ נָגְשֵׁי הָעָם וְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמְרוּ אֶל-הָעָם לֵאמֹר: כֹּה אָמַר פְּרָעָה אֵינֶנִּי נֹתֵן
לָכֶם תְּבֹן. **ה**יא אֹתָם לָכוּ קָחוּ לָכֶם תְּבֹן מֵאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ: כִּי אֵין נִגְרַע
מֵעֲבַדְתְּכֶם דְּבָר. **ה**יב וַיִּפֹּץ הָעָם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם לִקְשֹׁשׁ קֹשׁ לַתְּבֹן. **ה**יג
וְהַנִּגָּשִׁים אֲצִים לֵאמֹר: כָּלוּ מַעֲשֵׂיכֶם דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ כֹּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת הַתְּבֹן. **ה**יד
וַיָּכוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-שָׂמוּ עֲלֵהֶם נָגְשֵׁי פְרָעָה לֵאמֹר: מִדּוּעַ לֹא כָלִיתֶם
חֻקֵּם לִלְבֹּן כְּתָמוֹל שְׁלֹשָׁם-גַּם-תָּמוֹל גַּם-הַיּוֹם. **ה**טו וַיָּבֹאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּצְעֲקוּ אֶל-פְּרָעָה לֵאמֹר: לָמָּה תַעֲשֶׂה כֹה לַעֲבָדֶיךָ. **ה**טז תְּבֹן אֵין נֹתֵן לַעֲבָדֶיךָ
וּלְבָנִים אֲמָרִים לָנוּ עָשׂוּ וְהִנֵּה עֲבָדֶיךָ מַכִּים וְחֹטְאֵת עִמָּךְ. **ה**יז וַיֹּאמֶר נִרְפִּים
אֹתָם נִרְפִּים עַל-כֵּן אֹתָם אֲמָרִים נִלְכָּה נִזְבַּחַה לַיהוָה. **ה**יח וְעֲתָה לָכוּ עֲבָדוּ
וְתָבֹן לֹא-יִנָּתֶן לָכֶם וְתָכֹן לְבָנִים תִּתְּנוּ. **ה**יט וַיִּרְאוּ שֹׁטְרֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֹתָם בָּרַע
לֵאמֹר: לֹא-תִגְרְעוּ מִלְּבַנֵּיכֶם דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ. **ה**כ וַיִּפְגְּעוּ אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן
נֹצְבִים לִקְרֹאתָם בְּצֹאתָם מֵאֵת פְּרָעָה. **ה**כא וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם יֵרָא יְהוָה עָלֵיכֶם

וַיִּשְׁפֹּט: אֲשֶׁר הִבְאִשְׁתָּם אֶת-רִיחֲנוּ בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי עֶבְדָּיו לָתֵת-חֶרֶב בְּיָדָם לְהַרְגֵנוּ. **הַכֹּב** וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר: אֲדֹנָי לָמָּה הִרְעַתָּה לָעָם הַזֶּה לָמָּה זֶה שְׁלַחְתָּנִי. **הַכֹּב** וַיֵּמָאֵז בְּאֵתִי אֶל-פַּרְעֹה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הִרַע לָעָם הַזֶּה וְהֵצֵל לֹא-הֵצֵלְתָּ אֶת-עַמְּךָ. **וַאֲ** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲתָה תֵרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפַרְעֹה: כִּי בִיד חֲזָקָה יִשְׁלַחַם וּבִיד חֲזָקָה יִגְרֹשֶׁם מֵאֶרֶצוֹ.

וּב וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה. **וּג** וְאַרְאֶה אֶל-אַבְרָהָם אֶל-יִצְחָק וְאֶל-יַעֲקֹבבְּאֵל שַׁדַּי וְשָׁמִי יְהוָה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם. **וּד** וְגַם הַקְּמוֹתִי אֶת-בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת-אֶרֶץ כְּנַעַןאֶת אֶרֶץ מִגְרִיהֶם אֲשֶׁר-גָּרוּ בָּהּ. **וה** וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת-נְאֻקַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מַצְרִים מַעֲבִידִים אִתָּם וְאֶזְכֹּר אֶת-בְּרִיתִי. **וּ** לָכֵן אֲמֹר לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אִתְּכֶם מִתַּחַת סִבְלַת מִצְרַיִם וְהֵצֵלְתִּי אִתְּכֶם מֵעַבְדֹתָם וְגֹאֲלְתִּי אִתְּכֶם בְּזֵרוֹעַ נְטוּיָה וּבְשִׁפְטִים גְּדִלִים. **וּז** וְלִקְחֹתִי אִתְּכֶם לִי לְעָם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וַיִּדְעֻם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אִתְּכֶם מִתַּחַת סִבְלֹת מִצְרַיִם. **וּח** וְהִבֵּאתִי אִתְּכֶם אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת-יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מִוְרָשָׁה אֲנִי יְהוָה. **וּט** וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה כֵּן אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה מִקְצֹר רוּחַ וּמַעֲבָדָה קָשָׁה.

וּי וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **וַיֹּא** בֹּא דַבֵּר אֶל-פַּרְעֹה מִלֶּךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ. **וַיב** וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לֵאמֹר: הֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא-שָׁמְעוּ אֵלַי וְאִידֶּךָ יִשְׁמַעֲנִי פַרְעֹה וְאֲנִי עֶרֶל שְׁפָתַיִם.

וַיג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וַיֹּצִיֵּם אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל-פַּרְעֹה מִלֶּךְ מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

וַיז אֵלֶּה רָאשֵׁי בֵּית-אַבְתָּם: בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל חֲנוּךְ וּפִלֹּא חֲצֹרֶן וְכַרְמִיאֵלָה מִשְׁפַּחַת רְאוּבֵן. **וּטו** וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יְמוּאֵל וְיָמִין וְאַהֲד וְיִכִּין וְצַחֲרֹן וְשָׂאוּל בֶּן-הַכְּנַעֲנִית אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת שִׁמְעוֹן. **וּטז** וְאַלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי-לֵוִי לְתַלְדֹתָם גִּרְשֹׁן וְקָהָת וּמֶרְרִי וּשְׁשִׁי חַיִּי לֵוִי שִׁבְעַ וְשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה. **וַיז** בְּנֵי גִרְשֹׁן לְבִנָּי וְשִׁמְעִי לְמִשְׁפַּחֹתָם. **וַיח** וּבְנֵי קָהָת עֲמָרָם וַיִּצְהָר וְחִבְרוֹן וְעִזִּיאֵל וּשְׁשִׁי חַיִּי קָהָת שְׁלֹשׁ וְשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה. **וַיט** וּבְנֵי מֶרְרִי מַחֲלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַלֵּוִי לְתַלְדֹתָם. **וּכ** וַיִּקַּח עֲמָרָם אֶת-יֹכְבֵּד דָּדָתוֹ לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-מֹשֶׁה וּשְׁשִׁי חַיִּי עֲמָרָם שִׁבְעַ וְשְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה. **וּכא** וּבְנֵי יִצְהָרְקָרַח וְנֹפֶג וְזֹכְרִי. **וּכב** וּבְנֵי עִזִּיאֵל מִישָׁאֵל וְאַלְצָפֹן וְסִתְרִי. **וּכג** וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת-אֵלִישֶׁבַע בֵּת-עַמִּינָדָב אַחֹת נַחֲשֹׁןלוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת-נָדָב וְאֶת-אַבִּיהוָא אֶת-אֶלְעָזָר

וְאֶת-אֵיִתְמָר. **וְכַד** וּבְנֵי קָרַח אֲסִיר וְאֶלְקָנָה וְאַבִּי־אֶסָף אֵלֶּה מִשְׁפְּחוֹת הַקָּרָחִי.
וְכָה וְאֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן לָקַח-לוֹ מִבָּנוֹת פּוּטִיָּאל לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת-פִּינְחָס
אֵלֶּה רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחוֹתָם. **וְכֹ** הוּא אֶהֱרֹן וּמֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה
לָהֶם הוֹצִיאוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל-צִבְאוֹתָם. **וְכֹ** הֵם הַמַּדְבָּרִים
אֶל-פְּרַעֲה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם לְהוֹצִיא אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הוּא מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן.
וְכַח וַיְהִי בַיּוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.
וְכֹט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר אֲנִי יְהוָה דִּבֶּר אֶל-פְּרַעֲה מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֵת
כָּל-אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלָיְךָ. **וְלֹ** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לִּפְנֵי יְהוָה: הֵן אֲנִי עֶרְל שְׁפָתַיִם וְאִידָּה
יִשְׁמַע אֵלַי פְּרַעֲה.
זָא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה רְאֵה נִתְּתִיךָ אֱלֹהִים לְפְרַעֲה וְאֶהֱרֹן אַחִיךָ יְהִי־הֵא
נְבִיאְךָ. **זָב** אַתָּה תִּדְבֹּר אֵת כָּל-אֲשֶׁר אֲצַוְךָ וְאֶהֱרֹן אַחִיךָ יְדַבֵּר אֶל-פְּרַעֲה וְשַׁלַּח
אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ. **זָג** וְאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת-לֵב פְּרַעֲה וְהִרְבִּיתִי אֶת-אֹתֹתַי
וְאֶת-מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. **זָד** וְלֹא-יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פְּרַעֲה וְנִתְּתִי אֶת-יָדַי בְּמִצְרַיִם
וְהוֹצֵאתִי אֶת-צִבְאוֹתַי אֶת-עַמִּי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשַׁפְטִים גְּדֹלִים. **זָה**
וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּנִטְוִיתִי אֶת-יָדַי עַל-מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם. **זָז** וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם כֵּן עָשׂוּ. **זָז** וּמֹשֶׁה
בֶּן-שָׁמֹנִים שָׁנָה וְאֶהֱרֹן בֶּן-שָׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה בְּדָבָרָם אֶל-פְּרַעֲה.
זָח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אֶהֱרֹן לֵאמֹר. **זָט** כִּי יְדַבֵּר אֲלֵכֶם פְּרַעֲה לֵאמֹר
תִּנּוּ לָכֶם מוֹפֶת וְאָמַרְתָּ אֶל-אֶהֱרֹן קַח אֶת-מַטְּךָ וְהִשְׁלַךְ לִפְנֵי-פְרַעֲהִי וְהָיָה לְתַנּוּן.
זָי וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאֶהֱרֹן אֶל-פְּרַעֲה וַיַּעֲשׂוּ כֵן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיִּשְׁלַךְ אֶהֱרֹן
אֶת-מַטְהוֹ לִפְנֵי פְרַעֲה וּלְפְנֵי עַבְדֵּי וַיְהִי לְתַנּוּן. **זָיָא** וַיִּקְרָא גַם-פְּרַעֲה לַחֲכָמִים
וּלְמַכְשָׁפִים וַיַּעֲשׂוּ גַם-הֵם חֲרָטָמִי מִצְרַיִם בְּלִהְטִיהֶם כֹּן. **זָיב** וַיִּשְׁלִיכוּ אִישׁ
מַטְהוֹ וַיְהִיו לְתַנּוּנִם וַיִּבְלַע מַטְה-אֶהֱרֹן אֶת-מַטְהֵם. **זָיג** וַיַּחֲזֹק לֵב פְּרַעֲה וְלֹא
שָׁמַע אֲלֵהֶם: כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה.
זָיז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה כְּבֹד לֵב פְּרַעֲה מֵאֵן לְשַׁלַּח הָעָם. **זָטו** לָךְ אֶל-פְּרַעֲה
בְּבֹקֶר הַנֶּה יֵצֵא הַמִּימָה וְנִצַּבְתָּ לִקְרֹאתוֹ עַל-שְׂפַת הַיָּאֵר וְהַמַּטָּה אֲשֶׁר-נִהַפְּךָ
לְנַחֵשׁ תִּקַּח בְּיָדְךָ. **זָטז** וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַחְנִי אֵלָיְךָ לֵאמֹר
שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי בְּמִדְבָּר וְהִנֵּה לֹא-שָׁמַעְתָּ עַד-כֹּה. **זָיז** כֹּה אָמַר יְהוָה
בְּזֹאת תִּדְעַה כִּי אֲנִי יְהוָה: הִנֵּה אֲנֹכִי מִכָּה בַּמַּטָּה אֲשֶׁר-בְּיָדַי עַל-הַמִּים אֲשֶׁר
בַּיָּאֵר וְנִהַפְּכוּ לָדָם. **זָיח** וְהִדְגָּה אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר תָּמוּת וּבָאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאוּ מִצְרַיִם
לְשָׁתוֹת מִמֶּם מִן-הַיָּאֵר.

זיט ויאמר יהוה אל-מֹשֶׁה אִמֹר אֶל-אַהֲרֹן קח מִטָּה ונִטָּה-יָדָד עַל-מִימֵי מִצְרַיִם
עַל-נַהֲרֹתָם עַל-יֹאדֵיהֶם וְעַל-אֲגָמֵיהֶם וְעַל כָּל-מִקְוֵה מִימֵיהֶם וַיְהִי-דָם וַהֲיָה
דָם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְעֵצִים וּבְאֲבָנִים. **זכ** וַיַּעֲשׂוּ-כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה וַיָּרֶם בַּמָּטָה וַיָּד אֶת-הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לַעֲיִנִי פָרְעָה וּלְעִינֵי עַבְדּוֹ וַיִּהְפְּכוּ
כָּל-הַמַּיִם אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר לָדָם. **זכא** וַהֲדָגָה אֲשֶׁר-בַּיָּאֵר מָתָה וַיִּבְאֵשׁ הַיָּאֵר
וְלֹא-יָכְלוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן-הַיָּאֵר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **זכב**
וַיַּעֲשׂוּ-כֵן חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם בְּלִטְיָהֶם וַיַּחֲזֹק לֵב-פָּרְעָה וְלֹא-שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה. **זכג** וַיִּפֹּן פָּרְעָה וַיָּבֵא אֶל-בֵּיתוֹ וְלֹא-שָׁת לבו גַּם-לָזֹאת. **זכד** וַיַּחֲפְרוּ
כָּל-מִצְרַיִם סְבִיבַת הַיָּאֵר מַיִם לִשְׁתּוֹת: כִּי לֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת מִמֵּימֵי הַיָּאֵר. **זכה**
וַיִּמְלֵא שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת-יְהוָה אֶת-הַיָּאֵר.
זכו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בֹּא אֶל-פָּרְעָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח
אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי. **זכז** וְאִם-מָאֵן אַתָּה לִשְׁלַח: הִנֵּה אֲנֹכִי נֹגֵף
אֶת-כָּל-גְּבוּלְךָ בַּצִּפְרֹדָּעִים. **זכח** וְשָׂרַץ הַיָּאֵר צִפְרֹדָּעִים וְעָלוּ וַבָּאוּ בְּבֵיתְךָ וּבַחֲדָר
מִשְׁכָּבְךָ וְעַל-מִטַּתְךָ וּבְבֵית עַבְדֶּיךָ וּבְעַמֶּךָ וּבִתְנוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאָרוֹתֶיךָ. **זכט** וּבָכָה
וּבְעַמֶּךָ וּבְכָל-עַבְדֶּיךָ יַעֲלוּ הַצִּפְרֹדָּעִים. **חא** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אִמֹר
אֶל-אַהֲרֹן נִטָּה אֶת-יָדָד בַּמָּטָה עַל-הַנְּהֹרֹת עַל-הַיָּאֲרִים וְעַל-הָאֲגָמִים וְהָעַל
אֶת-הַצִּפְרֹדָּעִים עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **חב** וַיִּט אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ עַל מִימֵי מִצְרַיִם וַתַּעַל
הַצִּפְרֹדָּע וַתִּכַּס אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **חג** וַיַּעֲשׂוּ-כֵן הַחֲרָטְמִים בְּלִטְיָהֶם וַיַּעֲלוּ
אֶת-הַצִּפְרֹדָּעִים עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **חד** וַיִּקְרָא פָּרְעָה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר
הִעֲתִירוּ אֵל-יְהוָה וַיִּסֹּר הַצִּפְרֹדָּעִים מִמֶּנִּי וּמִעַמִּי וְאֲשַׁלַּחָה אֶת-הָעָם וַיִּזְבְּחוּ
לַיהוָה. **חה** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפָרְעָה הִתְפָּאֵר עָלִי לְמַתִּי אֶעֱתִיר לָךְ וּלְעַבְדֶּיךָ וּלְעַמֶּךָ
לְהַכְרִית הַצִּפְרֹדָּעִים מִמֶּךָ וּמִבְּתֶיךָ: רַק בַּיָּאֵר תִּשְׁאָרְנָה. **חו** וַיֹּאמֶר לְמַחֵר
וַיֹּאמֶר כְּדִבְרְךָ לַמַּעַן תֵּדַע כִּי-אֵין כִּי־הוּא אֱלֹהֵינוּ. **חז** וַיִּסְרוּ הַצִּפְרֹדָּעִים מִמֶּךָ
וּמִבְּתֶיךָ וּמִעַבְדֶּיךָ וּמִעַמֶּךָ: רַק בַּיָּאֵר תִּשְׁאָרְנָה. **חח** וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִעַם
פָּרְעָה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה עַל-דִּבְרֵי הַצִּפְרֹדָּעִים אֲשֶׁר-שָׁם לְפָרְעָה. **חט** וַיַּעַשׂ
יְהוָה כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה וַיָּמָתוּ הַצִּפְרֹדָּעִים מִן-הַבְּתִים מִן-הַחֲצֹרֹת וּמִן-הַשָּׂדֹת. **חי**
וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֲמָרִם חֲמָרִם וַתִּבְאֵשׁ הָאֶרֶץ. **חיא** וַיִּרָא פָּרְעָה כִּי הִיָּתָה הַרְוּחָה
וַהֲכִבֵּד אֶת-לְבוֹ וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם: כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה.
חיב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אִמֹר אֶל-אַהֲרֹן נִטָּה אֶת-מָטָה וְהָדָ אֶת-עֵפֶר הָאֶרֶץ
וְהָיָה לְכֹנֶם בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **חיג** וַיַּעֲשׂוּ-כֵן וַיִּט אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ בַּמָּטָה וַיָּדָ
אֶת-עֵפֶר הָאֶרֶץ וַתְּהִי הַכֹּנֶם בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה: כָּל-עֵפֶר הָאֶרֶץ הָיָה כֹנֶם

בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **חיד** וַיַּעֲשׂוּ-כֵן הַחֲרָטִמִּים בְּלִטְיָהֶם לְהוֹצִיא אֶת-הַכֶּנִּים וְלֹא יָכְלוּ וַתְּהִי הַכֶּנֶס בְּאֶדָם וּבִבְהֶמָה. **חטו** וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטִמִּים אֶל-פְּרָעָה אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא וַיַּחֲזֹק לִב-פְּרָעָה וְלֹא-שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה. **חטז** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הִשָּׁכֶם בְּבִקְרָה וְהִתְיַצַּב לִפְנֵי פְרָעָה הִנֵּה יוֹצֵא הַמִּימָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלַח עָמִי וַיַּעֲבֹדְנִי. **חיו** כִּי אִם-אֵינְךָ מְשַׁלַּח אֶת-עַמִּי הִנְנִי מְשַׁלֵּיחַ בְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבַעֲמָדָה וּבִבְתִּידָה אֶת-הָעָרֹב וּמָלְאוּ בְּתֵי מִצְרַיִם אֶת-הָעָרֹב וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-הֵם עָלֶיהָ. **חיה** וְהַפְּלִיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת-אֶרֶץ גִּשְׁשׁ אֲשֶׁר עָמִי עֹמֵד עָלֶיהָ לְבִלְתִּי הֵיוֹת-שָׁם עָרֹב לְמַעַן תֵּדַע כִּי אֲנִי יְהוָה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ. **חיש** וְשִׁמְתִּי פֶדֶת בֵּין עָמִי וּבֵין עַמָּךְ לְמַחֵר יִהְיֶה הָאֵת הַזֶּה. **חכ** וַיַּעַשׂ יְהוָה כֵּן וַיָּבֹא עָרֹב כִּבְדָּ בֵיתָה פְּרָעָה וּבֵית עַבְדּוֹ וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשְׁחַת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעָרֹב. **חכא** וַיִּקְרָא פְּרָעָה אֶל-מֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר לָכֵן זָבַחוּ לֹאֱלֹהֵיכֶם בָּאָרֶץ. **חכב** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נָכוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תוֹעֵבֶת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: הֵן נִזְבַּח אֶת-תּוֹעֵבֶת מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקָלְנוּ. **חכג** דִּרְךָ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נִלְךָ בַּמִּדְבָּר וְזָבַחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר אֱלֹהֵינוּ. **חכד** וַיֹּאמֶר פְּרָעָה אָנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְזָבַחְתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר וְרָחֵק הָרָחֵק לֹא-תִרְחִיקוּ לָלֶכֶת הָעִתִּירוּ בַּעֲדִי. **חכה** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי יוֹצֵא מֵעַמָּךְ וְהָעִתִּירְתִּי אֶל-יְהוָה וְסָר הָעָרֹב מִפְּרָעָה מֵעַבְדּוֹ וַיַּעֲמֻ מִחֹר: רַק אֶל-יִסֹּף פְּרָעָה הַתֵּל לְבִלְתִּי שְׁלַח אֶת-הָעָם לְזָבַח לַיהוָה. **חכו** וַיֹּצֵא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרָעָה וַיַּעֲתֵר אֶל-יְהוָה. **חכז** וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּדִבַּר מֹשֶׁה וַיִּסָּר הָעָרֹב מִפְּרָעָה מֵעַבְדּוֹ וַיַּעֲמֻ: לֹא נִשְׁאָר אֶחָד. **חכח** וַיִּכְבַּד פְּרָעָה אֶת-לְבוֹ גַּם בַּפֶּעַם הַזֹּאת וְלֹא שְׁלַח אֶת-הָעָם.

טא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בֹּא אֶל-פְּרָעָה וְדַבַּרְתָּ אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת-עָמִי וַיַּעֲבֹדְנִי. **טב** כִּי אִם-מָאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח וְעוֹדֶךָ מִחֲזִיק בָּם. **טג** הִנֵּה יָד-יְהוָה הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בְּסוֹסִים בַּחֲמֹרִים בַּגְּמָלִים בְּבִקְרָה וּבַצֹּאן וְדָבָר כִּבְדָּ מְאֹד. **טד** וְהַפְּלָה יְהוָה בֵּין מִקְנֶה יִשְׂרָאֵל וּבֵין מִקְנֶה מִצְרַיִם וְלֹא יָמוּת מִכָּל-לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר. **טה** וַיֵּשֶׁם יְהוָה מוֹעֵד לֵאמֹר: מִחֹר יַעֲשֶׂה יְהוָה הַדָּבָר הַזֶּה בָּאָרֶץ. **טו** וַיַּעַשׂ יְהוָה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה מִמִּחֲרַת וַיָּמָת כָּל מִקְנֶה מִצְרַיִם וּמִמִּקְנֶה בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא-מָת אֶחָד. **טז** וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה וְהִנֵּה לֹא-מָת מִמִּקְנֶה יִשְׂרָאֵל עַד-אֶחָד וַיִּכְבַּד לִב פְּרָעָה וְלֹא שְׁלַח אֶת-הָעָם. **טז** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן קָחוּ לָכֶם מִלֵּא חֲפִינֵיכֶם פִּיחַ כַּבָּשׁן וַיִּזְקֻ מֹשֶׁה הַשְׁמִימָה לְעֵינֵי פְרָעָה. **טז** וְהָיָה לְאַבָּק עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה

על-הָאָדָם וְעַל-הַבְּהֵמָה לִשְׁחִין פָּרַח אֲבַעְבֵּעַתְבָּכֶל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **טי** וַיִּקְחוּ
את-פִּיחַ הַכֶּבֶשֶׁן וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי פָרְעָה וַיִּזְרֹק אוֹתוֹ מֹשֶׁה הַשְּׁמַיְמָה וַיְהִי שִׁחִין
אֲבַעְבֵּעַת פָּרַח בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה. **טיא** וְלֹא-יָכְלוּ הַחֲרָטָמִים לַעֲמֹד לִפְנֵי
מֹשֶׁה מִפְּנֵי הַשִּׁחִין: כִּי-הָיָה הַשִּׁחִין בַּחֲרָטָמָם וּבְכָל-מִצְרַיִם. **טיב** וַיַּחֲזֹק יְהוָה
את-לֵב פָּרְעָה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם: כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה.
טיג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הִשָּׁפֵם בִּבְקָר וְהִתְיַצֵּב לִפְנֵי פָרְעָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו
כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלַח אֶת-עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי. **טיז** כִּי בַּפֵּעַם הַזֹּאת אֲנִי
שֹׁלַח אֶת-כָּל-מַגִּפְתֵּי אֶל-לִבָּךְ וּבַעֲבֹדֶיךָ וּבַעֲמֻדָּבְעֹבֹר תִּדַּע כִּי אֲנִי כֹמֵנִי
בְּכָל-הָאֶרֶץ. **טטו** כִּי עֲתָה שְׁלַחְתִּי אֶת-יָדִי וְאֵד אוֹתְךָ וְאֶת-עַמְּךָ בַּדָּבָר וּתִכָּחַד
מִן-הָאֶרֶץ. **טטז** וְאוֹלָם בַּעֲבוּר זֹאת הָעֲמֻדָּתִיךָ בַּעֲבוּר הָרֹאשֶׁתְךָ אֶת-כָּחִי וּלְמַעַן
סִפֵּר שְׁמִי בְּכָל-הָאֶרֶץ. **טטז** עוֹדְךָ מִסְתּוֹלָל בְּעַמִּי לְבִלְתִּי שְׁלָחַם. **טיח** הִנְנִי
מִמְטִיר כֶּעֶת מֹחַר בָּרָד כָּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר לֹא-הָיָה כָמוֹהוּ בְּמִצְרַיִם לָמֹן-הַיּוֹם
הַזֶּה וְעַד-עֲתָה. **טיט** וְעֲתָה שְׁלַח הָעֹז אֶת-מִקְנֶךָ וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לָךְ בַּשָּׂדֶה:
כָּל-הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר-יִמָּצֵא בַּשָּׂדֶה וְלֹא יֵאָסֹף הַבֵּיתָהוּיָרֵד עֲלֵהֶם הַבָּרָד
וּמָתוּ. **טכ** הִירָא אֶת-דִּבְרֵי יְהוָה מֵעַבְדֵי פָרְעָה הַנִּיִּס אֶת-עַבְדָּיו וְאֶת-מִקְנֵהוּ
אֶל-הַבְּתִים. **טכא** וְאֲשֶׁר לֹא-שָׁם לְבוֹ אֶל-דִּבְרֵי יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶת-עַבְדָּיו
וְאֶת-מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה.

טכב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה נִטָּה אֶת-יָדְךָ עַל-הַשָּׁמַיִם וַיְהִי בָרָד בְּכָל-אֶרֶץ
מִצְרַיִם: עַל-הָאָדָם וְעַל-הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל-עֶשֶׂב הַשָּׂדֶה הַבָּאֶרֶץ מִצְרַיִם. **טכג** וַיִּט
מֹשֶׁה אֶת-מִטָּהוּ עַל-הַשָּׁמַיִם וַיְהִי נָתַן קִלְתוֹ וּבָרָד וּתְהַלֵּךְ אֵשׁ אֶרְצָה וַיִּמְטֹר
יְהוָה בָּרָד עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **טכד** וַיְהִי בָרָד וְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד: כָּבֵד
מְאֹד אֲשֶׁר לֹא-הָיָה כָמוֹהוּ בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאִזְ הָיְתָה לְגוֹי. **טכה** וַיֵּךְ הַבָּרָד
בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת כָּל-אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה וְאֶת כָּל-עֶשֶׂב הַשָּׂדֶה
הַכָּה הַבָּרָד וְאֶת-כָּל-עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבֵּר. **טכו** רַק בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר-שָׁם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֹא הָיָה בָרָד. **טכז** וַיִּשְׁלַח פָּרְעָה וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם
חֲטֹאתֵי הַפֵּעַם: יְהוָה הַצַּדִּיק וְאֲנִי וְעַמִּי הָרָשָׁעִים. **טכח** הִעֲתִירוּ אֶל-יְהוָה וְרַב
מְהִיֵּת קִלְתֵּי אֱלֹהִים וּבָרָד וְאֲשִׁלַּח אֶתְכֶם וְלֹא תִסָּפּוּן לַעֲמֹד. **טכט** וַיֹּאמֶר
אֵלָיו מֹשֶׁה כִּצַּאתִי אֶת-הָעִיר אֶפְרַשׁ אֶת-כָּפִי אֶל-יְהוָה הַקְּלוֹת יַחְדָּלֹן וְהַבָּרָד
לֹא יִהְיֶה-עוֹד לְמַעַן תִּדַּע כִּי לִיהוָה הָאֶרֶץ. **טל** וְאֵתָה וְעַבְדֶּיךָ: יִדְעֵתִיכִי טָרָם
תִּירָאוּן מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים. **טלא** וְהַפְשַׁתָּה וְהַשְׁעָרָה נִפְתָּה: כִּי הַשְׁעָרָה אָבִיב
וְהַפְשַׁתָּה גִבְעֵל. **טלב** וְהַחֲטָה וְהַכְסִמְתָּ לֹא נָכוֹ: כִּי אֶפִּילֹת הִנֵּה. **טלג** וַיֵּצֵא

מֹשֶׁה מַעַם פְּרַעָה אֶת-הָעִיר וַיִּפְרֹשׁ כַּפָּיו אֶל-יְהוָה וַיַּחֲדְלוּ הַקּוֹלוֹת וַהֲבִירָד וּמָטָר
לֹא-נִתְּן אֶרְצָה. **טלד** וַיֵּרָא פְּרַעָה כִּי-חָדַל הַמָּטָר וַהֲבִירָד וַהֲקִלְתוּיֶסְף לַחֲטֹא
וַיִּכְבֹּד לָבוֹ הוּא וַעֲבָדָיו. **טלה** וַיַּחֲזֶק לֵב פְּרַעָה וְלֹא שָׁלַח אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה.

יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בֹּא אֶל-פְּרַעָה: כִּי-אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת-לָבוֹ וְאֶת-לֵב
עַבְדִּיו לִמְעַן שְׁתִּי אֹתוֹתַי אֵלָה בְּקִרְבּוֹ. **יב** וּלְמַעַן תִּסְפֹּר בְּאָזְנִי בִנְךָ וּבֶן-בִּנְךָ אֶת
אֲשֶׁר הִתְעַלְלָתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת-אֹתוֹתַי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בָם וַיַּדְעֲתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה. **יג**
וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-פְּרַעָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים
עַד-מָתִי מֵאַנְתָּ לַעֲנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי. **יד** כִּי אִם-מָאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח
אֶת-עַמִּי הַנִּנִּי מִבֵּית מִחֹר אַרְבָּה בְּגִבְלָךְ. **יה** וְכִסָּה אֶת-עֵינֵי הָאָרֶץ וְלֹא יוֹכֵל
לִרְאוֹת אֶת-הָאָרֶץ וְאָכַל אֶת-יִתְרֵי הַפִּלְטָה הַנִּשְׁאַרְתָּ לָכֶם מִן-הַבֶּרֶד וְאָכַל
אֶת-כָּל-הָעֵץ הַצֵּמַח לָכֶם מִן-הַשָּׂדֶה. **יו** וּמָלְאוּ בָתֵּיךָ וּבְתֵי כָל-עַבְדֶּיךָ וּבְתֵי
כָל-מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא-רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וְאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵם עַל-הָאֲדָמָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְּן וַיֵּצֵא מַעַם פְּרַעָה. **יז** וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פְּרַעָה אֵלָיו עַד-מָתִי יִהְיֶה זֶה
לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת-הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הֵטֵרִם תִּדַּע כִּי אֲבָדָה
מִצְרַיִם. **יח** וַיּוֹשֶׁב אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן אֶל-פְּרַעָה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לָכוּ עַבְדוּ
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִיּוֹמֵי הַהֲלָכִים. **יט** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנִעְרֵינוּ וּבְזִקְנֵינוּ נִלְךָ
בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵנוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבְבִקְרָנוּ נִלְךָ כִּי חָג-יְהוָה לָנוּ. **י** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי כֵן
יְהוָה עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֹתְכֶם וְאֶת-טַפְּכֶם רְאוּ כִי רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם. **י** וַיֹּאמֶר
כֵּן לָכוּ-נָא הַגִּבְרִיִּים וַעֲבֹדוּ אֶת-יְהוָה כִּי אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיִּגְרֹשׁ אֹתָם מֵאֶת
פְּנֵי פְּרַעָה.

י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה נָטָה יָדְךָ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאַרְבָּה וַיַּעַל עַל-אֶרֶץ
מִצְרַיִם וַיֹּאכַל אֶת-כָּל-עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֶת כָּל-אֲשֶׁר הִשְׁאִיר הַבֶּרֶד. **י** וַיֵּט מֹשֶׁה
אֶת-מִטָּהוּ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיְהוָה נָהַג רוּחַ-קָּדִים בְּאֶרֶץ כָּל-הַיּוֹם הַהוּא
וְכָל-הַלִּילָה הַבֹּקֶר הַיְּהוּרִים הַקָּדִים נִשָּׂא אֶת-הָאֲרָבָה. **י** וַיַּעַל הָאֲרָבָה עַל
כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּנָּח בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם: כָּבֵד מְאֹד לִפְנֵי לֹא-הָיָה כֵן אַרְבָּה
כְּמֹהוּ וַאֲחֵרָיו לֹא יִהְיֶה-כֵּן. **י** וַיִּכַּס אֶת-עֵינֵי כָל-הָאָרֶץ וַתִּחַשֵּׁף הָאָרֶץ וַיֹּאכַל
אֶת-כָּל-עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֶת כָּל-פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבֶּרֶד וְלֹא-נוֹתַר כָּל-יֵרֶק
בָּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **י** וַיִּמָּהַר פְּרַעָה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר חֲטֹאתִי לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם. **י** וְעַתָּה שָׂא נָא חֲטֹאתַי אֵךְ הַפַּעַם
וְהַעֲתִירוּ לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיִּסַּר מֵעַלֵי רַק אֶת-הַמּוֹת הַזֶּה. **י** וַיֵּצֵא מַעַם פְּרַעָה

וַיַּעֲתֹר אֶל-יְהוָה. **יִיט** וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה רוּחַ-יָם חֲזַק מֵאֵד וַיִּשָּׂא אֶת-הָאָרֶבָה וַיִּתְקַעְהוּ יָמָה סוּף: לֹא נִשְׂאָר אֶרֶבָה אֶחָד בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם. **יכ** וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת-לֵב פְּרָעָה וְלֹא שָׁלַח אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

יכא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה נִטָּה יָדְךָ עַל-הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמַּשׁ חֹשֶׁךְ. **יכב** וַיִּיט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ-אֲפֹלָה בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים. **יכג** לֹא-רָאוּ אִישׁ אֶת-אָחִיו וְלֹא-קָמוּ אִישׁ מִתַּחַת יוֹשְׁלֹשֶׁת יָמִים וְלִכְלֹל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹרֶךְ בְּמוֹשְׁבֹתָם. **יכד** וַיִּקְרָא פְּרָעָה אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָכוּ עֲבַדוּ אֶת-יְהוָה רַק צֹאנְכֶם וּבְקֹרְכֶם יֵצְגוּ: גַּם-טַפְּכֶם יֵלְךְ עִמָּכֶם. **יכה** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַם-אַתָּה תֵּתֶן בְּיָדְנוּ זִבְחִים וְעֹלֹת וְעָשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ. **יכו** וְגַם-מִקְנֵנוּ יֵלְךְ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׂאֵר פְּרִסָּהכִי מִמֶּנּוּ נִקַּח לַעֲבֹד אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ לֹא-נִדְעַ מֶה-נַּעֲבֹד אֶת-יְהוָה עַד-בֹּאֵנוּ שָׁמָּה. **יכז** וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת-לֵב פְּרָעָה וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם. **יכח** וַיֹּאמֶר-לוֹ פְּרָעָה לֵךְ מֵעַלִּי הַשֹּׁמֵר לָךְ אֶל-תִּסּוֹף רְאוֹת פְּנִיכִי בַיּוֹם רְאִיתְךָ פְּנֵי תַּמוּת. **יכט** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דְּבַרְתָּ: לֹא-אֶסּוֹף עוֹד רְאוֹת פְּנִיךָ.

יכא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עוֹד נֹגַע אֶחָד אָבִיא עַל-פְּרָעָה וְעַל-מִצְרַיִם אַחֲרַי-כֵּן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה: כְּשִׁלְחוּכֶלָּה גֵרֶשׁ יִגְרֹשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה. **יכב** דְּבַר-נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רַעוּתָהּ כָּלִי-כֶסֶף וְכָלִי זָהָב. **יכג** וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת-חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עַבְדֵי-פְּרָעָה וּבְעֵינֵי הָעָם.

יכד וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְהוָה: כַּחֲצֹת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם. **יכה** וּמֵת כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פְּרָעָה הַיֹּשֵׁב עַל-כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה אֲשֶׁר אַחֲרֵי הָרָחִים וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה. **יכו** וְהָיְתָה צָעֲקָה גְדֹלָה בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמָהוּ לֹא נִהְיְתָה וְכָמָהוּ לֹא תִסָּף. **יכז** וְלִכְלֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחָרֵץ-כָּלָב לִשְׁנוֹ לִמְאִישׁ וְעַד-בְּהֵמָה לִמְעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְלֶה יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל. **יכח** וַיִּרְדּוּ כָל-עַבְדֵיךָ אֵלָּה אֵלֵי וְהִשְׁתַּחֲווּ-לִי לֵאמֹר צֵא אֶתָּה וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרַי-כֵּן אֵצֶא וַיֵּצֵא מֵעַם-פְּרָעָה בְּחָרִי-אָף.

יכט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֹא-יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פְּרָעָה לִמְעַן רַבּוֹת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. **יכ** וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת-כָּל-הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה לִפְנֵי פְּרָעָה וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת-לֵב פְּרָעָה וְלֹא שָׁלַח אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ.

יכא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַל-אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר. **יכב** הַחֲדָשׁ הָיָה לָכֶם רֹאשׁ חֲדָשִׁים: רֹאשׁוֹן הוּא לָכֶם לַחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה. **יכג** דְּבָרוּ אֶל-כָּל-עַדְת

יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּעֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה: וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שָׁה לְבַיִת-אֲבִתָּשָׁה לְבַיִת.
יבד וְאִם-יִמְעַט הַבַּיִת מִהֵיכָל מִשְׁהוֹלָקוֹ הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֵב אֶל-בֵּיתוֹ בְּמִכְסֵּת
 נָפֶשֶׁת: אִישׁ לְפִי אָכְלוּ וַתִּכְסּוּ עַל-הַשָּׂה. **יבה** שָׁה תָּמִים זָכָר בֶּן-שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם
 מִן-הַכִּבְשִׁים וּמִן-הָעִזִּים תִּקְחוּ. **יבו** וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם
 לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אוֹתוֹ כָּל קָהָל עַד־ת-יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעֲרֵבִים. **יבז** וְלָקְחוּ מִן-הַדָּם
 וְנָתְנוּ עַל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל-הַמִּשְׁקוּף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר-יֹאכְלוּ אוֹתוֹ בָּהֶם. **יבח**
 וְאָכְלוּ אֶת-הַבָּשָׂר בַּלֵּילָה הַזֶּה: צָלִי-אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל-מִרְרִים יֹאכְלֶהוּ. **יבט**
 אֶל-תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נֶאֱוָב וּבָשָׂל מִבָּשָׂל בְּמִים: כִּי אִם-צָלִי-אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל-כָּרְעִיו
 וְעַל-קִרְבּוֹ. **יבי** וְלֹא-תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר וְהִנָּתַר מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר בָּאֵשׁ
 תִּשְׂרֹפוּ. **יביא** וְכָכָה תֹאכְלוּ אוֹתוֹמִתְנִיכֶם חֲגָרִים וְעַלְיֶיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם וּמִקְלָכֶם
 בְּיָדְכֶם וְאָכַלְתֶּם אוֹתוֹ בַּחֲפֹזוֹן פֶּסַח הוּא לֵיהוָה. **יביב** וְעִבְרָתִי בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם
 בַּלֵּילָה הַזֶּה וְהִפֵּיתִי כָל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה וּבְכָל-אֱלֹהֵי
 מִצְרַיִם אֲעִשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה. **יביג** וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֵת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר
 אַתֶּם שָׁם וְרֵאִיתִי אֶת-הַדָּם וּפִסַּחְתִּי עֲלֵיכֶם וְלֹא-יְהִי בָכֶם נֶגֶף לְמִשְׁחִית
 בְּהַכְּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. **יביד** וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכָּרוֹן וְחֻגְתֶּם אוֹתוֹ חֹג
 לֵיהוָה: לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּתְּחַגְּהוּ. **יבטו** שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּאָדָּ בַּיּוֹם
 הָרִאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאֵר מִבָּתֵּיכֶם: כִּי כָל-אֹכֵל חֵמֶץ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא
 מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד-יּוֹם הַשְּׁבִיעִי. **יבטז** וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם: כָּל-מְלָאכָה לֹא-יַעֲשֶׂה בְּהֶם אָדָּם אֲשֶׁר יֹאכַל
 לְכָל-נֶפֶשׁ הוּא לִבְדּוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם. **יבז** וּשְׁמֵרְתֶּם אֶת-הַמִּצּוֹת כִּי בַעֲצֵם הַיּוֹם
 הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת-צְבֹאוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וּשְׁמֵרְתֶּם אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה
 לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם. **יביח** בְּרִאשׁוֹן בְּאֶרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב תֹּאכְלוּ
 מִצָּת: עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֹשָׂרִים לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב. **יביט** שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֵר לֹא יִמָּצֵא
 בְּבָתֵּיכֶם: כִּי כָל-אֹכֵל מִחֻמָּצַת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַד־ת-יִשְׂרָאֵל בֶּגֶר וּבְאִזְרוֹחַ
 הָאֶרֶץ. **יבכ** כָּל-מִחֻמָּצַת לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵּיכֶם תֹּאכְלוּ מִצּוֹת.
יבכא וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם: מִשְׁכּוֹ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן
 לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וְשָׁחֲטוּ הַפֶּסַח. **יבכב** וְלָקַחְתֶּם אֲגֻדַּת אֲזוּב וּטְבַלְתֶּם בָּדָם
 אֲשֶׁר-בִּסּוּף וְהִגַּעְתֶּם אֶל-הַמִּשְׁקוּף וְאֶל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת מִן-הַדָּם אֲשֶׁר בִּסּוּף וְאַתֶּם
 לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח-בֵּיתוֹ עַד-בֹּקֶר. **יבכג** וְעִבֵּר יְהוָה לִנְגֹף אֶת-מִצְרַיִם וְרָאָה
 אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּשְׁקוּף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וּפִסַּח יְהוָה עַל-הַפֶּתַח וְלֹא יָתּוּן
 הַמִּשְׁחִית לְבֹא אֶל-בָּתֵּיכֶם לִנְגֹף. **יבכד** וּשְׁמֵרְתֶּם אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה לְחֻק-לָדָד

וּלְבָנֶיךָ עַד-עוֹלָם. **יבכה** וְהָיָה כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לְכֶם כְּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר וּשְׁמִרְתֶּם אֶת-הָעֲבֹדָה הַזֹּאת. **יבכו** וְהָיָה כִּי-יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם: מָה
 הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם. **יבכו** וְאָמַרְתֶּם זֶבַח-פֶּסַח הוּא לַיהוָה אֲשֶׁר פֶּסַח עַל-בְּתִי
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת-מִצְרַיִם וְאֶת-בְּתִינוּ הֲצִיל וַיִּקְדֵּהָ הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּ.
יבכח וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כִּן עָשׂוּ.
יבכט וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיְהוּהָה הִכָּה כָּל-בְּכוֹר בָּאָרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פְּרָעָה הַיֹּשֵׁב
 עַל-כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשָּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר וְכָל בְּכוֹר בְּהֶמְהָ. **יבל** וַיָּקָם פְּרָעָה
 לַיְלָה הוּא וְכָל-עַבְדָּיו וְכָל-מִצְרַיִם וַתְּהִי צָעֵקָה גְּדוֹלָה בְּמִצְרַיִם: כִּי-אֵין בֵּית
 אֲשֶׁר אֵין-שָׁם מֵת. **יבלא** וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמְרוּ קוּמוּ צֵאוּ מִתּוֹךְ
 עַמִּיגַם-אַתֶּם גַּם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְכוּ עֲבַדוּ אֶת-יְהוָה כְּדַבְּרֶכֶם. **יבלב** גַּם-צִאנְכֶם
 גַּם-בְּקִרְכֶם קָחוּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ וּבִרְכַּתֶּם גַּם-אֹתִי. **יבלג** וַתִּחַזַּק מִצְרַיִם
 עַל-הָעָם לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן-הָאָרֶץ: כִּי אָמְרוּ כָּלֵנוּ מֵתִים. **יבלד** וַיִּשָּׂא הָעָם
 אֶת-בְּצִקוֹ טָרִם יַחְמֵץ מִשְׁאַרְתָּם צִרְרֹת בְּשִׁמְלָתָם עַל-שִׁכְמָם. **יבלה**
 וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְּדִבַּר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאַלּוּ מִמִּצְרַיִם כָּלִי-כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וּשְׁמָלֹת.
יבלו וַיְהוּהָה נָתַן אֶת-חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׁאַלּוּם אֶת-מִצְרַיִם.
יבלז וַיִּסְעוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִרַעְמִסֵּס סִכְתָּה כְּשֵׁשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלֵי הַגְּבֻרִים לְבַד
 מִטָּף. **יבלח** וְגַם-עָרַב רַב עָלָה אִתָּם וְצֹאן וּבָקָר מִקְנֶה כְּבֵד מְאֹד. **יבלט** וַיֹּאפּוּ
 אֶת-הַבְּצִק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגֹת מִצּוֹת כִּי לֹא חֵמֵץ: כִּי-גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם
 וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהֵמָה וְגַם-צִדָּה לֹא-עָשׂוּ לָהֶם. **יבמ** וּמוֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. **יבמא** וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
 וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל-צְבָאוֹת יְהוָה מֵאָרֶץ מִצְרַיִם.
יבמב לַיִל שְׁמֹרִים הוּא לַיהוָה לְהוֹצִיאָם מֵאָרֶץ מִצְרַיִם: הוּא-הַלַּיְלָה הַזֶּה
 לַיהוָה שְׁמֹרִים לְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם.
יבמג וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפֶּסַח: כָּל-בֶּן-נֶכֶד לֹא-יֹאכֹל
 בּוֹ. **יבמד** וְכָל-עֶבֶד אִישׁ מִקְנֵת-כְּסָף וּמִלְתָּה אוֹתוֹ אִזּוֹ יֹאכֹל בּוֹ. **יבמה** תּוֹשֵׁב
 וְשָׁכִיר לֹא-יֹאכֹל בּוֹ. **יבמו** בְּבֵית אֶחָד יֹאכֹל לֹא-תוֹצִיא מִן-הַבֵּית מִן-הַבָּשָׂר
 חוּצָה וְעֶצֶם לֹא תִשְׁבְּרוּ-בּוֹ. **יבמוז** כָּל-עֹדֵת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אוֹתוֹ. **יבמח** וְכִי-יָגוּר
 אִתְּךָ גֵּר וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה הַמּוֹל לּוֹ כָּל-זָכָר וְאִזּוֹ יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ וְהָיָה כְּאֶזְרָח
 הָאָרֶץ וְכָל-עֶרֶל לֹא-יֹאכֹל בּוֹ. **יבמט** תּוֹרָה אַחַת יְהִיָּה לְאֶזְרָח וְלַגֵּר הַגֵּר
 בְּתוֹכְכֶם. **יבנ** וַיַּעֲשׂוּ כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן כִּן
 עָשׂוּ.

יבנא ויהי בעצם היום הזה: הוציא יהוה את-בני ישראל מארץ מצרים על-צבאתם.

יגא וידבר יהוה אל-משה לאמר. **יגב** קדש-לי כל-בכור פטר כל-רחם בבני ישראל לבאדם ובהמה: לי הוא. **יגג** ויאמר משה אל-העם זכור את-היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ. **יגד** היום אתם יצאים בחדש האביב. **יגה** והיה כי-יביאך יהוה אל-ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבوسی אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את-העבדה הזאת בחדש הזה. **יגו** שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה. **יגז** מצות יאכל את שבעת הימים ולא-יראה לך חמץ ולא-יראה לך שארב כל-גבלך. **יגח** והגדת לבנך ביום ההוא לאמר: בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים. **יגט** והיה לך לאות על-ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיה: כי ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים. **יגי** ושמרת את-החקה הזאת למועדה מימים ימימה. **יגיא** והיה כי-יבאך יהוה אל-ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבותיך ונתנה לך. **יגיב** והעברת כל-פטר-רחם ליהוה וכל-פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה. **יגג** וכל-פטר חמר תפדה בשה ואם-לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה. **יגיד** והיה כי-ישאלך בנך מחר לאמר מה-זאת: ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים. **יגטו** ויהי כי-הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל-בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד-בכור בהמה על-כן אני זבח ליהוה כל-פטר רחם הזכרים וכל-בכור בני אפדה. **יגטז** והיה לאות על-ידך ולטוטפת בין עיניך: כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים.

יגיו ויהי בשלח פרעה את-העם ולא-נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא: כי אמר אלהים פן-ינחם העם בראתם מלחמה וישבו מצרימה. **יגיא** ויסב אלהים את-העם דרך המדבר ים-סוף וחמשים עלו בני-ישראל מארץ מצרים. **יגיט** ויקח משה את-עצמות יוסף עמו: כי השבע השביע את-בני ישראל לאמר פקד ופקד אלהים אתכם והעליתם את-עצמותי מזה אתכם. **יגכ** ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר. **יגכא** ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה. **יגכב** לא-ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם.

יִדְא וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **יִדב** דְּבַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשְׁבוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי
הַחִירֹת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין הַיָּם: לִפְנֵי בַעַל צֶפֶן נִכְחוּ תַחֲנוּ עַל-הַיָּם. **יִדג** וַאֲמַר
פֶּרְעָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִּים הֵם בְּאַרְץ סֹגֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר. **יִדד** וַחֲזַקְתִּי
אֶת-לֵב-פֶּרְעָה וְרִדְף אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָה בַּפֶּרְעָה וּבְכָל-חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי-אֲנִי
יְהוָה וַיַּעֲשׂוּ-כֵן. **יִדה** וַיִּגֵּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיִּהְיֶה לֵב פֶּרְעָה וַעֲבָדִיו
אֶל-הָעָם וַיֹּאמְרוּ מֶה-זֹּאת עֲשִׂינוּ כִּי-שִׁלַּחְנוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל מֵעַבְדָּנוּ. **יִדז** וַיֹּאסֹר
אֶת-רֶכְבּוֹ וְאֶת-עַמּוֹ לְקַח עִמּוֹ. **יִדח** וַיִּקַּח שֵׁשׁ-מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם
וְשָׁלֹשׁ עַל-כָּלוּ. **יִדח** וַיַּחֲזִק יְהוָה אֶת-לֵב פֶּרְעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִצְאִים בְּיַד רָמָה. **יִדט** וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיגוּ
אוֹתָם חֲנִים עַל-הַיָּם כָּל-סוּס רֶכֶב פֶּרְעָה וּפָרָשָׁיו וַחִילוֹעַל-פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בַעַל
צֶפֶן. **ידי** וּפֶרְעָה הִקְרִיב וַיִּשְׁאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-עֵינֵיהֶם וַהֲנִה מִצְרַיִם נֹסֵעַ
אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה. **יִדיא** וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה
הַמִּבְלִי אֵין-קָבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוֹת בַּמִּדְבָּר: מֶה-זֹּאת עֲשִׂיתָ לָנוּ
לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם. **יִדיב** הֲלֹא-זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר
חַדֵּל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת-מִצְרַיִם: כִּי טוֹב לָנוּ עֲבַד אֶת-מִצְרַיִם מִמֵּתְנוּ בַּמִּדְבָּר.
יִדיג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם אֶל-תִּירְאוּהוּתִנְצְבוּ וִירָאוּ אֶת-יְשׁוּעַת יְהוָה
אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם: כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת-מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לִרְאֹתָם
עוֹד עַד-עוֹלָם. **יִדיז** יְהוָה יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תִּתְּחַרְשׁוּן.
יִדטו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה מֶה-תַּצְעֵק אֵלַי דְּבַר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ. **יִדטז**
וְאַתָּה הָרֹם אֶת-מִטְאֵה וְנִטָּה אֶת-יָדְךָ עַל-הַיָּם וּבִקְעָהוּ וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ
הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה. **יִדיז** וְאֲנִי הִנְנִי מַחֲזִיק אֶת-לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָה
בַּפֶּרְעָה וּבְכָל-חִילוֹ בִּרְכֹּבוֹ וּבַפָּרָשָׁיו. **יִדיח** וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּהַכְבִּדִי
בַּפֶּרְעָה בִּרְכֹּבוֹ וּבַפָּרָשָׁיו. **יִדיט** וַיִּסַּע מֶלֶךְ הָאֱלֹהִים הַהֹלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל
וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם. **יִדכ** וַיָּבֹא בֵּין
מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעָנָן וַהַחֲשֵׁךְ וַיֹּאֲרֶה אֶת-הַלְלִילָה וְלֹא-קָרַב
זֶה אֶל-זֶה כָּל-הַלְלִילָה. **יִדכא** וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַיָּם וַיִּוָּלֶךְ יְהוָה אֶת-הַיָּם
בְּרוּחַ קָדִים עֶזָה כָּל-הַלְלִילָה וַיִּשָּׁם אֶת-הַיָּם לַחֲרָבָה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם. **יִדכב** וַיָּבֹאוּ
בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם וּמִשְׁמָאלָם. **יִדכג**
וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל סוּס פֶּרְעָה רֶכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו: אֶל-תּוֹךְ הַיָּם.
יִדכד וַיְהִי בְּאֲשַׁמֶּרֶת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקֹף יְהוָה אֶל-מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוֹד אֵשׁ וַעֲנָן

וַיָּהִם אֶת מַחְנֵה מִצְרַיִם. **יִדְכָּה** וַיִּסֹּר אֶת אֶפֶן מִרְכַּבְתּוֹ וַיִּנְהָגוּ בְּכַבֵּדָת וַיֹּאמְרוּ
מִצְרַיִם אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יִהְיֶה נִלְחָם לָהֶם בְּמִצְרַיִם.
יִדְכוּ וַיֹּאמְרוּ יִהְיֶה אֶל-מֹשֶׁה נָטָה אֶת-יָדָךְ עַל-הֵימָּם וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם עַל-מִצְרַיִם
עַל-רֶכְבּוֹ וְעַל-פָּרָשָׁיו. **יִדְכוּ** וַיִּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הֵימָּם וַיָּשֻׁב הַיָּם לִפְנוֹת בִּקְרוֹ
לְאִיתָנוּ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ וַיִּנָּעַר יִהְיֶה אֶת-מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם. **יִדְכָּח** וַיָּשֻׁבוּ
הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת-הָרֶכֶב וְאֶת-הַפָּרָשִׁים לְכָל חֵיל פְּרָעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בָּיִם;
לֹא-נִשְׁאָר בָּהֶם עַד-אַחַד. **יִדְכֹּט** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיָּבֵשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם
לָהֶם חֹמָה מִימִינָם וּמִשְׁמָאלָם. **יִדַּל** וַיֹּשַׁע יִהְיֶה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד
מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם מֵת עַל-שִׁפְתַּי הַיָּם. **יִדְלֹא** וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת-הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יִהְיֶה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת-יִהְיֶה וַיֹּאמְרוּ
בִּיהְיֶה וּבִמֹּשֶׁה עֲבָדוּ.

טוֹא אִזּוּ יִשְׁכַּח מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לִיהְיֶה וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר: אֲשִׁירָה לִיהְיֶה כִּי-גָאָה גָאָה סוֹס
וּרְכַבּוֹ רָמָה בָּיִם. **טוֹב** עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי-לִי
לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֵנוּהוּ אֱלֹהֵי
אָבִי וְאַרְמָמְנָהוּ. **טוֹג** יִהְיֶה אִישׁ מִלְחָמָה יִהְיֶה
שְׁמוֹ. **טוֹד** מִרְכַּבַּת פְּרָעָה וְחִילוֹ יֵרָה בָּיִם וּמִבְּחַר
שְׁלָשִׁיו טַבְּעוּ בָּיִם-סוּף. **טוֹה** תְּהַמֹּת יִכְסִּימוּ יִרְדּוּ בְּמִצּוֹלֹת כָּמוֹ
אֲבֹן. **טוֹו** יִמְיִנֶךָ יִהְיֶה נֶאֱדָרִי בְּכַח יִמְיִנֶךָ
יִהְיֶה תִרְעָץ אוֹיֵב. **טוֹז** וּבִרְבִּי גֵאוֹנֶךָ תִּתְהַרֵּס
קִמִּיךָ תִּשְׁלַח חֲרֹנְךָ לֵאכַלְמוֹ בְּקֶשׁ. **טוח** וּבְרוּחַ
אֲפִיךָ נַעֲרָמוּ מַיִם נִצְבוּ כְּמוֹ-נֵד
נֹזְלִים קָפְאוּ תְהַמֹּת בְּלֵב-יָם. **טוט** אֶמֶר
אוֹיֵב אֶרְדֹּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאמוּ
נִפְשֵׁי אֶרִיק חֲרָבִי תִּזְרִישְׁמוּ יָדִי. **טוי** נִשְׁפֹּת
בְּרוּחְךָ כִּסְמוּ יָם צָלְלוּ כַּעֲזוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אֲדִירִים. **טוּא** מִי-כִמְכָּה בְּאֵלֶם יִהְיֶה מִי
כִמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ נוֹרָא תִּתְהַלֵּת עֲשֵׂה
פֶּלֶא. **טוּב** נִטִּיתָ יִמְיִנֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ. **טויג** נְחִיתָ
בְּחִסְדְּךָ עִם-זוּ גֵאֲלֶתָ נִתְלַת בְּעִזָּה אֶל-נֹה

קִדְשָׁךְ. **טוֹיֵד** שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חֵיל
אֲחִי יֵשְׁבִי פִלְשֶׁת. **טוֹטו** אֲזַנְבְּהֶלוּ אֱלוֹפֵי
אָדוֹם אֵילֵי מוֹאָב לֹאֲחִזְמוּ רָעַד נִמְגּוּ
כָּל יֵשְׁבֵי כְנָעַן. **טוֹטו** תִּפְּלַעְלֵהֶם אִימָתָה
וּפִחַד בְּגִדְלֵי זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאָבֹן: עַד
יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה עַד-יַעֲבֹר עִם-זוֹ
קָנִיתָ. **טוֹיֵז** תִּבְאֲמוּ וְתִטְעֲמוּ בָהֶר נִחֲלֶתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פֶּעֱלֶתָ יְהוָה מִקֹּדֶשׁ אֲדָנִי כוֹנֵנוּ
יָדִידָהּ. **טוֹיח** יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. **טוֹיט** כִּי
בָּא סוֹס פָּרַעַה בָּרָכְבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם
אֶת-מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִיבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם.

טוֹכ וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אַחוֹת אֶהֱרֹן אֶת-הַתִּיִּבְיָדָה וַתִּצָּאֵן כָּל-הַנָּשִׁים
אַחֲרֶיהָ בְּתַנְפִּים וּבִמַּחֲלֹת. **טוֹכא** וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם: שִׁירוּ לַיהוָה כִּי-גָאָה גָאָה
סוֹס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיִם.

טוֹכב וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּם-סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל-מִדְבַּר-שׁוֹר וַיִּלְכוּ
שְׁלֹשֶׁת-יָמִים בְּמִדְבָּר וְלֹא-מָצְאוּ מַיִם. **טוֹכג** וַיָּבֹאוּ מִרְתְּהוֹלָא וַיָּכְלוּ לְשֹׁתֵת מִיַּם
מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם עַל-כֵּן קָרָא-שְׁמָהּ מָרָה. **טוֹכד** וַיִּלְנוּ הָעָם עַל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר
מָה-נִּשְׁתַּתָּה. **טוֹכה** וַיִּצַּעַק אֶל-יְהוָה וַיֹּרֶהוּ יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל-הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ
הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסָּהוּ. **טוֹכו** וַיֹּאמֶר אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֶאֱזִנָּתָ לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתָ
כָּל-חֻקֵּיכָל-הַמִּחֲלָה אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא-אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפָּאָךְ.
טוֹכז וַיָּבֹאוּ אֵילֶמָּהוּשָׁם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינֹת מִיַּם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ-שָׁם
עַל-הַמַּיִם. **טזא** וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם וַיָּבֹאוּ כָּל-עֵדֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-מִדְבַּר-סִין אֲשֶׁר
בֵּין-אֵילָם וּבֵין סִינִיבְחַמֶּשֶׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי לְצֵאתָם מִמִּצְרָיִם מִצְרַיִם. **טזב**
וַיִּלְנוּ (וַיִּלְוֹנוּ) כָּל-עֵדֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן בְּמִדְבָּר. **טזג** וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי-יִתֵּן מוֹתָנוּ בְּיַד-יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתָּנוּ עַל-סִיר
הַבָּשָׂר בְּאֲכִלְנוּ לֶחֶם לֶשֶׁבַע: כִּי-הוֹצֵאתָם אֹתָנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהָמִית
אֶת-כָּל-הַקָּהָל הַזֶּה בְּרָעַב.

טזד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם
וּלְקַטְוֵי דָבָר-יוֹם בְּיוֹמוֹ לִמְעַן אֲנִסְנוּ הִילָךְ בְּתוֹרָתִי אִם-לֹא. **טזה** וְהָיָה בַּיּוֹם

הַשָּׂשִׂי וְהַכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר-יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר-וַיִּלְקְטוּ יוֹם יוֹם. **טז** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: עֲרֹבִידְעֶתֶם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. **טז** וּבִקֹּר וּרְאִיתֶם אֶת-כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת-תְּלַנְתִּיכֶם עַל-יְהוָה וְנַחֲנוּ מָה כִּי תִלּוּנוּ (תִּלְיִנוּ) עָלֵינוּ. **טז** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בָּעֶרֶב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וּלְחֶם בַּבֹּקֶר לְשִׁבְעַת בְּשָׁמַע יְהוָה אֶת-תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם מְלִינִם עָלַי וְנַחֲנוּ מָה לֹא-עָלֵינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל-יְהוָה. **טז** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן אָמֹר אֶל-כָּל-עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה: כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם. **טז** וַיְהִי כַּדָּבָר אֲהֲרֹן אֶל-כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְ�רָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר וְהָיָה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה בָּעָנָן.

טז וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **טז** שִׁמְעֵתִי אֶת-תְּלֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דָּבָר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרֵבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ-לֶחֶם וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **טז** וַיְהִי בָּעֲרֹבוֹתַעַל הַשָּׂלֹו וַתִּכַּס אֶת-הַמִּחְנָה וּבִבְקָר הִיִּתָּה שִׁכְבַת הַטֹּל סָבִיב לַמִּחְנָה. **טז** וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטֹּל וְהָיָה עַל-פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק מַחֲסַפְסֵדֶק כַּכֹּפֶר עַל-הָאָרֶץ. **טז** וַיִּרְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו מִן הוּאִי לֹא יָדְעוּ מָה-הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה. **טז** זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ: עֹמֶר לַגִּלְגָּלֶת מִסֹּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשֶּׁר בְּאֶהְלוֹ תִקְחוּ. **טז** וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְ�רָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמִּרְבֶּה וְהַמִּמְעִיט. **טז** וַיִּמְדּוּ בְּעֹמְרוֹלָא הָעֵדִיף הַמִּרְבֶּה וְהַמִּמְעִיט לֹא הִחֲסִיר: אִישׁ לְפִי-אֲכָלוּ לְקַטוּ. **טז** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים: אִישׁ אֶל-יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר. **טז** וְלֹא-שָׁמְעוּ אֶל-מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר וַיֵּרָם תּוֹלָעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצֹץ עֲלֵהֶם מֹשֶׁה. **טז** וַיִּלְקְטוּ אוֹתוֹ בַּבֹּקֶר אִישׁ כַּפִּי אֲכָלוּ וְחֶם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמַס. **טז** וַיְהִי בַיּוֹם הַשָּׂשִׂי לְקַטוּ לֶחֶם מִשְׁנֵהשְׁנֵי הָעֹמֶר לְאַחַד וַיָּבִאוּ כָּל-נְשֵׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה. **טז** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה שִׁבְתּוֹן שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לִיהוָה מִחֹר: אֶת אֲשֶׁר-תֹּאפּוּ אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר-תִּבְשְׁלוּ בַשֶּׁלֹו וְאֶת כָּל-הָעֵדִף הַנִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד-הַבֹּקֶר. **טז** וַיִּנְיִחוּ אוֹתוֹ עַד-הַבֹּקֶר כָּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבָּאִישׁ וְרָמָה לֹא-הִיִּתָּה בּוֹ. **טז** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלוּ הַיּוֹם כִּי-שַׁבַּת הַיּוֹם לִיהוָה: הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַשָּׂדֶה. **טז** שֶׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יְהִי-בּוֹ. **טז** וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן-הָעֵם לִלְקֹט וְלֹא מִצָּאוּ. **טז** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה: עַד-אָנָּה מֵאַנְתֶּם לְשִׁמֹּר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי. **טז** רְאוּ כִּי-יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּתַעַל-כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשָּׂשִׂי לֶחֶם יוֹמִים שְׁבוּ

אִישׁ תַּחֲתָיו אֶל-יֵצֵא אִישׁ מִמָּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. **טז** וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. **טזא** וַיִּקְרָאוּ בֵּית-יִשְׂרָאֵל אֶת-שְׁמוֹ מִן וְהוּא כָּזָרַע גֹּד לָבָן וְטַעְמוֹ כַּצְּפִיחַת בַּדְּבָשׁ. **טזב** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מֵלֵא הָעָמָר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם: לְמַעַן יֵרָאוּ אֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הָאֲכָלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. **טזג** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן קַח צִנְצָנֹת אַחַת וְתֵן-שָׁמָּה מֵלֵא-הָעָמָר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם. **טזד** כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וַיִּנְיחָהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת. **טזה** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת-הַמֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד-בָּאֵם אֶל-אֶרֶץ נוֹשָׁבִת: אֶת-הַמֶּן אָכְלוּ עַד-בָּאֵם אֶל-קִצֵּה אֶרֶץ כְּנָעַן. **טזו** וְהָעָמָר עֲשִׂרִית הָאִיפָה הוּא.

יזא וַיִּסְעוּ כָּל-עֵדֻת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבָּר-סִין לְמִסְעֵיהֶם עַל-פִּי יְהוָה וַיַּחֲנוּ בְּרַפִּידִים וְאִין מִיַּם לַשְּׁתֵּת הָעָם. **יזב** וַיָּרֶב הָעָם עִם-מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תָנוּ-לָנוּ מִיַּם וְנִשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מֶה-תִּרְיִבוּן עִמָּדִי מֶה-תִּנְסוּן אֶת-יְהוָה. **יזג** וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמַּיִם וַיֵּלֶן הָעָם עַל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה הָעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָמִית אֹתִי וְאֶת-בְּנֵי וְאֶת-מִקְנֵי בְצָמָא. **יזד** וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה לֵאמֹר מָה אֶעֱשֶׂה לָּעָם הַזֶּה עוֹד מַעֲט וְסִקְלָנִי. **יזה** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲבֹד לִפְנֵי הָעָם וְקַח אֹתָם מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִטֹּד אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת-הַיֹּאֲרֶקֶח בַּיָּד וְהִלַּכְתָּ. **יזו** הִנֵּנִי עֹמֵד לִפְנֶיךָ שָׁם עַל-הַצּוּר בְּחֹרֵב וְהִכִּיתָ בַּצּוּר וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מִיַּם וְשָׁתָה הָעָם וַיַּעֲשׂ כֵּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל. **יזז** וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם מַסָּה וּמִרִיבָה: עַל-רִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נִסְתָּם אֶת-יְהוָה לֵאמֹר הִיֵּשׁ יְהוָה בְּקִרְבָּנוּ אִם-אֵין.

יזח וַיָּבֵא עַמְלֵק וַיִּלָּחֶם עִם-יִשְׂרָאֵל בְּרַפִּידִם. **יזט** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ בַּחֲר-לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הַלָּחֶם בְּעַמְלֵק מִחָר אֲנָכִי נָצַב עַל-רֹאשׁ הַגְּבָעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי. **יזי** וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֹּאֲשֶׁר אָמַר-לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֶם בְּעַמְלֵק וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן וְחוּר עָלוּ רֹאשׁ הַגְּבָעָה. **יזיא** וְהָיָה כֹּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וַיִּגְבֹּר יִשְׂרָאֵל וַיִּכְּאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וַיִּגְבֹּר עַמְלֵק. **יזיב** וַיְדִי מֹשֶׁה כְּבָדִּים וַיִּקְחוּ-אָבָן וַיִּשְׁימוּ תַּחֲתָיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחוּר תִּמְכוּ בְּיָדָיו מִזָּה אֶחָד וּמִזָּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוֹנָה עַד-בֹּא הַשָּׁמֶשׁ. **יזיג** וַיַּחֲלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת-עַמְלֵק וְאֶת-עַמּוֹ לִפְנֵי-חָרֵב.

יזיד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה כָּתֹב זֹאת זִכְרוֹן בְּסֵפֶר וְשִׁים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ: כִּי-מָחָה אֶמָּחָה אֶת-זִכְרֵ עַמְלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם. **יזטו** וַיָּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נָסִי. **יזטז** וַיֹּאמֶר כִּי-יָד עַל-כֵּס יְהִי מִלְחָמָה לַיהוָה בְּעַמְלֵק מִדֹּר.

יחא וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדֵּן חֹתֵן מֹשֶ�ה אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: כִּי-הוֹצִיא יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. **יחב** וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן

מֹשֶׁה אֶת-צִפְרָה אִשְׁתּוֹ מִשְׁהֶאֱחָר שְׁלוּחֶיהָ. **יחג** וְאֵת שְׁנֵי בָנֶיהָ: אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד גִּרְשָׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נֹכְרִיָּה. **יחד** וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי-אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי וַיַּצֵּלְנִי מִחֶרֶב פְּרָעָה. **יחה** וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל-מֹשֶׁה: אֶל-הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר-הוּא חֹנֶה שְׁסֵהָר הָאֱלֹהִים. **יחו** וַיֹּאמֶר אֶל-מֹשֶׁה אֲנִי חֹתְנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּה. **יחז** וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לִקְרַאת חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיִּשְׁקוּ-לוֹ וַיֵּשְׂאֻהוּ אִישׁ-לְרַעְהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֵלֶּה. **יחח** וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְפָרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל אוֹדֹת יִשְׂרָאֵל: אֵת כָּל-הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מָצְאתֶם בַּדֶּרֶךְ וַיַּצֵּלֶם יְהוָה. **יחט** וַיַּחֲדּוּ יִתְרוֹ עַל כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל: אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם. **יחי** וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פְּרָעָה: אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת-הָעָם מִתַּחַת יַד-מִצְרַיִם. **יחיא** עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי-גָדוֹל יְהוָה מִכָּל-הָאֱלֹהִים: כִּי בַדְבָר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם. **יחיב** וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עִלָּה וַיִּזְבְּחִים לָאֱלֹהִים וַיָּבֹא אַהֲרֹן וְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכֹל-לֶחֶם עִם-חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים. **יחג** וַיְהִי מִמָּחָרָת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לִשְׁפֹט אֶת-הָעָם וַיַּעֲמֵד הָעָם עַל-מֹשֶׁה מִן-הַבֹּקֶר עַד-הָעֶרֶב. **יחיד** וַיֵּרָא חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת כָּל-אֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר מָה-הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מִדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבִדְדָךְ וְכָל-הָעָם נֹצֵב עֲלֶיךָ מִן-בֹּקֶר עַד-עֶרֶב. **יחטו** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ: כִּי-יָבֹא אֵלַי הָעָם לְדָרֹשׁ אֱלֹהִים. **יחטז** כִּי-יְהִיָּה לָהֶם דָּבָר בָּא אֵלַי וְשִׁפְטִיתִי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת-חֻקֵּי הָאֱלֹהִים וְאֶת-תּוֹרֹתָיו. **יחיו** וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָיו: לֹא-טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה. **יחיא** נָבֵל תִּבְלַגְם-אַתָּה גַם-הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ: כִּי-כִבֵּד מִמֶּךָ הַדָּבָר לֹא-תוּכַל עֲשֹׂהוּ לְבִדְדָךְ. **יחיט** עַתָּה שָׁמַע בְּקִלִּי אִיעָצָךְ וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ הֲיִה אַתָּה לָעָם מוֹל הָאֱלֹהִים וְהִבֵּאתָ אֶתָּה אֶת-הַדְּבָרִים אֶל-הָאֱלֹהִים. **יחכ** וְהִזְהַרְתָּה אֶתָּה אֶת-הַחֻקִּים וְאֶת-הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת-הַדֶּרֶךְ יִלְכוּ בָּהּ וְאֶת-הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן. **יחכא** וְאַתָּה תִּחְזֶה מִכָּל-הָעָם אֲנָשִׁי-חֵיל יִרְאִי אֱלֹהִים אֲנָשִׁי אֲמֵת שֹׁנְאֵי בָצַע וְשִׁמְתָּ עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֱלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת. **יחכב** וְשִׁפְטוּ אֶת-הָעָם בְּכָל-עֵת וְהָיָה כָּל-הַדָּבָר הַגָּדֹל יָבִיאוּ אֵלֶיךָ וְכָל-הַדָּבָר הַקָּטָן יִשְׁפְּטוּ-הֵם וְהִקָּל מֵעֲלֶיךָ וְנִשְׂאוּ אִתָּךְ. **יחכג** אִם אַתָּה-הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצִוָּךְ אֱלֹהִים וְיִכְלַתָּ עֲמִיד וְגַם כָּל-הָעָם הַזֶּה עַל-מִקְמוֹ יָבֹא בְּשָׁלוֹם. **יחכד** וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֹתְנוֹ וַיַּעַשׂ כֹּל אֲשֶׁר אָמַר. **יחכה** וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אֲנָשִׁי-חֵיל מִכָּל-יִשְׂרָאֵל וַיָּתֵן אֹתָם רָאשִׁים עַל-הָעָם שָׂרֵי אֱלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֶשְׂרֹת. **יחכו** וְשִׁפְטוּ אֶת-הָעָם בְּכָל-עֵת: אֶת-הַדָּבָר הַקָּשֶׁה יָבִיאוּן

אֶל-מֹשֶׁה וְכָל-הַדָּבָר הַקָּטָן יִשְׁפּוּטוּ הֵם. יִחַזְכוּ וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה אֶת-חֹתָנָו וַיֵּלֶךְ לוֹ אֶל-אֶרְצוֹ.

יטא בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבָּר סִינַי. **יטב** וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבָּר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיַּחֲ-שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר. **יטג** וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל-הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְהוָה מִן-הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. **יטד** אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל-כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאֲבֵא אֶתְכֶם אֵלַי. **יטה** וְעַתָּה אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי וְשִׁמַּרְתֶּם אֶת-בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם לִי סִגְלָה מִכָּל-הָעַמִּים כִּי-לִי כָל-הָאָרֶץ. **יטו** וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מִמְּלֶכֶת כְּהֻנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ: אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבֹּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **יטז** וַיָּבֵא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיִּשָּׂם לִפְנֵיהֶם אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוְּהוּ יְהוָה. **יטז** וַיַּעֲנוּ כָל-הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע מֹשֶׁה אֶת-דְּבָרֵי הָעָם אֶל-יְהוָה. **יטז** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנִכִּי בָּא אֵלֶיךָ בַּעֲבַר הָעֲנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדִבְרֵי עֲמֹד וְגַם-בְּדֹאמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגֵּד מֹשֶׁה אֶת-דְּבָרֵי הָעָם אֶל-יְהוָה. **יטי** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵךְ אֶל-הָעָם וְקִדַּשְׁתֶּם הַיּוֹם וּמָחָר וּכְבַסוּ שְׂמֹלֹתֶם. **יטיא** וְהָיוּ נִכְנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי: כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְהוָה לְעִינֵי כָל-הָעָם עַל-הָר סִינַי. **יטיב** וְהִגַּבְלֹתָ אֶת-הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמָרוּ לָכֶם עֲלוֹת בְּהָר וְנִגַּע בְּקִצְהוֹ: כָּל-הַנִּגַּע בְּהָר מוֹת יוּמָת. **יטיג** לֹא-תִגַּע בּוֹ יָד כִּי-סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ-יָרֵה יִיָּרֶה אִם-בְּהֶמָּה אִם-אִישׁ לֹא יִחִיָּה בַּמִּשְׁךְ הַיָּבֵל הַמָּה יַעֲלוּ בְּהָר. **יטיז** וַיֵּרֵד מֹשֶׁה מִן-הָהָר אֶל-הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת-הָעָם וַיְכַבְּסוּ שְׂמֹלֹתֶם. **יטטו** וַיֹּאמֶר אֶל-הָעָם הָיוּ נִכְנִים לְשִׁלֹּשֶׁת יָמִים: אֶל-תִּגָּשׁוּ אֶל-אִשָּׁה. **יטטז** וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהִיַּת הַבִּקּוֹר וַיְהִי קִלְת וּבִרְקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל-הָהָר וְקוֹל שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד וַיִּתְּרֵד כָּל-הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה. **יטיז** וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת-הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן-הַמַּחֲנֶה וַיִּתְּיָצְבוּ בְּתַחֲתִית הָהָר. **יטיח** וְהָר סִינַי עָשָׂן כָּלֹּ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יֵרֵד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עָשָׂנוּ כְּעָשָׂן הַכֹּבֶשֶׂן וַיִּתְּרֵד כָּל-הָהָר מְאֹד. **יטיט** וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֲזָק מְאֹד מֹשֶׁה יִדְבֹּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל. **יטכ** וַיֵּרֵד יְהוָה עַל-הָר סִינַי אֶל-רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל-רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה. **יטכא** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה רֵד הַעֵד בָּעָם: פֶּן-יִהְרָסוּ אֶל-יְהוָה לִרְאוֹת וְנִפְּל מִמֶּנּוּ רָב. **יטכב** וְגַם הַכְּהֻנִּים הַנִּגָּשִׁים אֶל-יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ: פֶּן-יִפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה. **יטכג** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה לֹא-יֻכַּל הָעָם לַעֲלֹת אֶל-הָר סִינַי: כִּי-אַתָּה הַעֲדַתָּ בָּנוּ לֵאמֹר הִגִּבַּל אֶת-הָהָר וְקִדַּשְׁתָּו. **יטכד** וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה לֵךְ-רֵד וְעֲלִיתָ אֵתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכְּהֻנִּים וְהָעָם

אל-יְהוֹרְסוּ לַעֲלֹת אֶל-יְהוָהּ פֶּן-יִפְרֹץ-בָּם. **יטכה** וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל-הָעָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים.

כא וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאָמֹר.

כב אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: **לא**-יְהִי לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-פָּנָי. **כג** **לא**-תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל-תְּמוּנָה אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ. **כד** **לא**-תִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם: כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּאפֶקֶד עֹון אָבֹת עַל-בָּנִים עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים לְשֹׁנָאִי. **כה** וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים לְאֹהֲבֵי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי. **כו** **לא** תִּשָּׂא אֶת-שֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא: כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא אֶת-שְׁמוֹ לְשׁוֹא.

כז זָכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. **כח** שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל-מְלָאכָתְךָ. **כט** וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִשְׁבֹּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: **לא**-תַעֲשֶׂה כָל-מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתְּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ. **כי** כִּי שֵׁשֶׁת-יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל-כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ.

כיא כִּפֹּד אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכוּ יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ.

כיב **לא** תִרְצַח **לא** תִנָּאֵף **לא** תִּגְנֹב **לא**-תַעֲנֶה בְרֵעֶךָ עַד שִׁקְרָא. **כיג** **לא** תַחֲמֹד בֵּית רֵעֶךָ **לא**-תַחֲמֹד אִשֶּׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ.

כיד וְכָל-הָעָם רֹאִים אֶת-הַקּוֹלֹת וְאֶת-הַלַּפִּידִם וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת-הַהָר עָשָׁן וַיֵּרָא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרָחֵק. **כטו** וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה דַּבֵּר-אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל-יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן-נָמוּת. **כטז** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם אֵל-תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוֹר נִסּוֹת אֲתֹכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוֹר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל-פְּנִיכֶם לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ. **כז** וַיַּעֲמֵד הָעָם מֵרָחֵק וּמֹשֶׁה נָגַשׁ אֶל-הָעֶרְפֶּל אֲשֶׁר-שֵׁם הָאֱלֹהִים. **כח** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן-הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם. **כיט** **לא** תַעֲשׂוּן אִתִּי: אֱלֹהֵי כֶסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב **לא** תַעֲשׂוּ לָכֶם. **ככ** מִזִּבְחַ אָדָמָה תַעֲשֶׂה-לִּי וּזְבַחַת עֲלִיו אֶת-עֹלֹתֶיךָ וְאֶת-שְׁלָמֶיךָ אֶת-צֹאנְךָ וְאֶת-בְּקָרְךָ בְּכָל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר אֶת-שְׁמִי אֲבוֹא אֵלֶיךָ וּבִרְכִיתִיךָ. **ככא** וְאִם-מִזִּבְחַ אֲבָנִים תַעֲשֶׂה-לִּי **לא**-תִּבְנֶה אֶתְּהֶן גִּזִּית: כִּי חֲרִבָּה

הנפת עליה ותחללה. **ככב** ולא תעלה במעלת על-מזבחי: אשר לא-תגלה ערותך עליו.

כאא ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. **כאב** כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעתיצא לחפשי חנם. **כאג** אם-בגפו יבא בגפו יצא אם-בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו. **כאד** אם-אדניו יתן-לו אשה וילדה-לו בנים או בנותהאשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו. **כאה** ואם-אמר לאמר העבד אהבתי את-אדני את-אשתי ואת-בני לא אצא חפשי. **כאו** והגישו אדניו אל-האלהים והגישו אל-הדלת או אל-המזוזה ורצע אדניו את-אזנו במרצע ועבדו לעלם.

כאז וכי-ימכר איש את-בתו לאמהלא תצא כצאת העבדים. **כאח** אם-רעה בעיני אדניה אשר-לא (לו) יעדהוהפדה: לעם נכרי לא-ימשל למכרה בבגדו-בה. **כאט** ואם-לבנו ייעדנהכמשפט הבנות יעשה-לה. **כאי** אם-אחרת יקח-לושארה כסותה וענתה לא יגרע. **כאיא** ואם-שלוש-אלהלא יעשה לה: ויצאה חנם אין כסף.

כאיב מכה איש ומת מות יומת. **כאיג** ואשר לא צדה והאלהים אנה לידוושמתו לך מקום אשר ינוס שמה.

כאיד וכי-יזד איש על-רעהו להרגו בערמהמעם מזבחי תקחנו למות. **כאטו** ומכה אביו ואמו מות יומת.

כאטז וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת.

כאיז ומקלל אביו ואמו מות יומת.

כאיח וכי-יריבן אנשיםוהכה-איש את-רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב. **כאיט** אם-יקום והתהלך בחוץ על-משענתוונקה המכה: רק שבתו יתן ורפא ירפא.

כאכ וכי-יכה איש את-עבדו או את-אמתו בשבט ומת תחת ידונקם ינקם.

כאכא אך אם-יום או יומים יעמדלא יקם כי כספו הוא.

כאכב וכי-ינצו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסוןענוש יענש כאשר ינשית עליו בעל האשה ונתן בפללים. **כאכג** ואם-אסון יהיהונתתה נפש תחת נפש. **כאכד** עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל. **כאכה** כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה.

כאכו וכי-יכה איש את-עין עבדו או-את-עין אמתוושחתה: לחפשי ישלחנו תחת עינו. **כאכז** ואם-שן עבדו או-שן אמתו יפיללחפשי ישלחנו תחת שנו.

כאכח וכי-יגח שור את-איש או את-אשה ומתסקול יסקל השור ולא יאכל את-בשרו ובעל השור נקי. **כאכט** ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם-בעליו יומת. **כאל** אם-כפר יושת עליוונתו פדין נפשו ככל אשר-יושת עליו. **כאלא** או-בן יגח או-בת יגחכמשפט הזה יעשה לו. **כאלב** אם-עבד יגח השור או אמהכסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל.

כאלג וכי-יפתח איש בור או כי-יכרה איש ברזל יכסנו ונפל-שמה שור או חמור. **כאלד** בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה-לו. **כאלה** וכי-יגף שור-איש את-שור רעהו ומתומכרו את-השור החי וחצו את-כספו וגם את-המת יחצו. **כאלו** או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליושלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה-לו. **כאלז** כי יגנב איש שור או-שה וטבחז או מכרוחמשה בקר ישלם תחת השור וארבע-צאן תחת השה. **כבא** אם-במחתרת ימצא הגנב והכה ומתאין לו דמים. **כבב** אם-זרחה השמש עליו דמים לו: שלם ישלםאם-אין לו ונמכר בגנבתו. **כבג** אם-המצא תמצא בידו הגנבה משור עד-חמור עד-שהחיים: שנים ישלם.

כבד כי יבער איש שדה או-כרם ושלח את-בעירה ובער בשדה אחרמיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם. **כבה** כי-תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדהשלם ישלם המבער את-הבערה.

כבו כי-יתן איש אל-רעהו כסף או-כלים לשמר וגנב מבית האישאם-ימצא הגנב ישלם שנים. **כבז** אם-לא ימצא הגנב ונקרב בעל-הבית אל-האלהים: אם-לא שלח ידו במלאכת רעהו. **כבח** על-כל-דבר-פשע על-שור על-חמור על-שה על-שלמה על-כל-אבדה אשר לאמר כי-הוא זהעד האלהים יבא דבר-שניהם: אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו.

כבט כי-יתן איש אל-רעהו חמור או-שור או-שה וכל-בהמהלשמור ומת או-נשבר או-נשבה אין ראה. **כבי** שבעת יהוה תהיה בין שניהםאם-לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם. **כביא** ואם-גנב יגנב מעמוישלם לבעליו. **כביב** אם-טרף יטרף יבאהו עד: הטרפה לא ישלם. **כביג** וכי-ישאל איש מעם רעהו ונשבר או-מת בעליו אין-עמו שלם ישלם. **כביד** אם-בעליו עמו לא ישלם: אם-שכיר הוא בא בשכרו.

כבטו וכי-יפתה איש בתולה אשר לא-ארשה ושכב עמה: מהר ימהרנה לו לאשה. **כבטז** אם-מאן ימאן אביה לתתה לופסוף ישקל כמהר הבתולות. **כבז** מכשפה לא תחיה. **כביח** כל-שכב עם-בהמה מות יומת. **כביט** זבח לאלהים יחרס בלתי ליהוה לבדו. **כבכ** וגר לא-תונה ולא תלחצנו: כי-גרים הייתם בארץ מצרים. **כבכא** כל-אלמנה ויתום לא תענון. **כבכב** אם-ענה תענה אתוכי אם-צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו. **כבכג** וחרה אפי וחרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים. **כבכד** אם-כסף תלוה את-עמי את-העני עמך לא-תהיה לו כנשה לא-תשימון עליו נשך. **כבכה** אם-חבל תחבל שלמת רעדעד-בא השמש תשיבנו לו. **כבכו** כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכבהה כי-יצעק אלי ושמעתי כי-חנון אני.

ככז אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר. **ככח** מלאתך ודמעה לא תאחר בכור בניה תתן-לי. **ככט** בן-תעשה לשרך לצאנך: שבעת ימים יהיה עם-אמו ביום השמיני תתנו-לי. **ככל** ואנשי-קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אותו.

כגא לא תשא שמע שוא אל-תשת ירך עם-רשע להיות עד חמס. **כגב** לא-תהיה אחרי-רבים לרעת ולא-תענה על-רב לנטות אחרי רבים להטות. **כגג** ודל לא תהדר בריבו.

כגד כי תפגע שור איבה או חמרותעה: השב תשיבנו לו. **כגה** כי-תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב עמו. **כגו** לא תטה משפט אבינך בריבו. **כגז** מדבר-שקר תרחק ונקי וצדיק אל-תהרג כי לא-אצדיק רשע. **כגח** ושמד לא תקח: כי השמד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים. **כגט** וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את-נפש הגר-כגרים הייתם בארץ מצרים. **כגי** ושש שנים תזרע את-ארצך ואספת את-תבואתה. **כגיא** והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה בן-תעשה לכרמך לזיתך. **כגיב** ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמריך וינפש בן-אמתך והגר. **כגג** ובכל אשר-אמרת אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על-פיד. **כגיד** שלש רגלים תחג לי בשנה. **כגטו** את-חג המצות תשמרשבעת ימים תאכל מצות פאשר צויתך למועד חדש האביב כי-בו יצאת ממצרים ולא-יגראו פני ריקם. **כגטז** וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה

בְּאַסְפָּף אֶת-מַעֲשֵׂיךָ מִן-הַשָּׁדָה. **כגז** שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בְּשָׁנְהִירָאָה כָּל-זְכוּרְךָ
אֶל-פְּנֵי הָאֵדֹן יְהוָה. **כגיח** לֹא-תִזְבַּח עַל-חֵמֶץ דָּם-זִבְחִי וְלֹא-יָלִין חֶלֶב-חֲגִי
עַד-בֹּקֶר. **כגייט** רִאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא-תִבְשֹׁל גְּדִי
בְּחֶלֶב אֹמֹו.

כגכ הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח מַלְאָךְ לִפְנֶיךָ לְשַׁמֵּרְךָ בַּדֶּרֶךְ וְלִהְבִּיאָךְ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
הִכְנַתִּי. **כגכא** הַשָּׁמַר מִפְּנֵיו וְשָׁמַע בְּקוֹלוֹ אֶל-תִּמְרָ בּוֹ: כִּי לֹא יִשָּׂא לִפְשָׁעֶכֶם כִּי
שָׁמִי בִּקְרָבוֹ. **כגכב** כִּי אִם-שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ וַעֲשִׂיתָ כָּל אֲשֶׁר אֲדַבְּרָאִיבְתִּי
אֶת-אֵיבֶיךָ וְצִרְתִּי אֶת-צָרְרֶיךָ. **כגכג** כִּי-יֵלֶךְ מַלְאָכִי לִפְנֶיךָ וְהִבִּיאָךְ אֶל-הָאֹמֹרִי
וְהַחֲתִי וְהַפְּרָאִי וְהַכְּנַעֲנִי הַחַוִּי וְהַיְבוּסִי וְהַכְּחַדְתִּיו. **כגכד** לֹא-תִשָּׁתַחֲוֶה
לְאֱלֹהֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיהֶם: כִּי הָרַס תִּהְרַסֶם וְשֹׁבֵר תִּשָּׁבֵר
מִצִּבְתֵּיהֶם. **כגכה** וַעֲבַדְתֶּם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְבַרְךְ אֶת-לַחֲמֶךָ וְאֶת-מִימֶיךָ
וְהִסֵּרְתִּי מִיָּדְךָ מִיָּד מִקְרָבְךָ.

כגכו לֹא תִהְיֶה מְשַׁכֵּלָה וְעַקְרָה בְּאַרְצְךָ אֶת-מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא. **כגכז**
אֶת-אִימָתִי אֲשַׁלַּח לִפְנֶיךָ וְהַמָּתִי אֶת-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר תִּבְאָ בָהֶם וְנָתַתִּי
אֶת-כָּל-אֵיבֶיךָ אֵלֶיךָ עֶרְף. **כגכח** וְשַׁלַּחְתִּי אֶת-הַצָּרָעָה לִפְנֶיךָ וְגִרְשָׁה אֶת-הַחַוִּי
אֶת-הַכְּנַעֲנִי וְאֶת-הַחֲתִימִלְפְּנֶיךָ. **כגכט** לֹא אֶגְרָשְׁנוּ מִפְּנֶיךָ בְּשָׁנָה אֶחָת:
פֶּן-תִּהְיֶה הָאָרֶץ שְׁמָמָה וְרִבָּה עֲלֶיךָ חַיַּת הַשָּׁדָה. **כגל** מַעֲט מַעֲט אֶגְרָשְׁנוּ מִפְּנֶיךָ
עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה וְנִחַלְתָּ אֶת-הָאָרֶץ. **כגלא** וְשַׁתִּי אֶת-גִּבְלֶךָ מִיַּם-סוּף וְעַד-יָם
פְּלִשְׁתִּים וּמִמִּדְבָּר עַד-הַנָּהָר: כִּי אַתָּן בְּיָדְכֶם אֶת יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְגִרְשַׁתְמוּ מִפְּנֶיךָ.
כגלב לֹא-תִכְרַת לָהֶם וְלֹאֱלֹהֵיהֶם בְּרִית. **כגלג** לֹא יֵשְׁבוּ בְּאַרְצְךָ פֶּן-יַחֲטִיאוּ
אֹתְךָ לִי: כִּי תַעֲבֹד אֶת-אֱלֹהֵיהֶם כִּי-יְהִי לָךְ לְמוֹקֵשׁ.

כדא וְאֶל-מֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֶל-יְהוָה אֲתָה וְאַהֲרֹן נָדָב וְאֶבִּיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי
יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרָחֵק. **כדב** וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל-יְהוָה וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ
וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ. **כדג** וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֶת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה וְאֵת
כָּל-הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל-הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה
נַעֲשֶׂה. **כדד** וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת כָּל-דִּבְרֵי יְהוָה וַיִּשְׁכַּם בִּבְקָר וַיָּבִין מִזִּבְחַ תַּחַת
הָהָר וּשְׁתִּים עָשָׂר מִצֵּבָה לְשָׁנִים עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. **כדה** וַיִּשְׁלַח אֶת-נַעֲרֵי
בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים. **כדז** וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי
הַדָּם וַיִּשָּׂם בְּאֵגָנֹת וְחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל-הַמִּזְבֵּחַ. **כדז** וַיִּקַּח סֶפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא
בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע. **כדח** וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת-הַדָּם וַיִּזְרֹק עַל-הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דָם-הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם עַל

כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **כְּדֹט** וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נֹדֵב וְאַבִּיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל. **כְּדִי** וַיֵּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לְבַנְת הַסִּפִּיר וּכְעָצָם הַשָּׁמַיִם לְטֹהַר. **כְּדִיא** וְאֶל-אַצִּילִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֹ אֶת-הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ.

כְּדִיב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הִהְרֵהוּיָהּ-שֵׁם וְאַתָּנָה לָךְ אֶת-לַחַת הָאֵבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם. **כְּדִיג** וַיִּקֶּם מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל-הַר הָאֱלֹהִים. **כְּדִיד** וְאֶל-הַזִּקְנִים אָמַר שָׁבוּ-לָנוּ בְּזֶה עַד אֲשֶׁר-נָשׁוּב אֵלֵיכֶם וְהִנֵּה אַהֲרֹן וְחֹזֵר עִמָּכֶם מִי-בָעַל דְּבָרִים יָגֹשׁ אֲלֵהֶם. **כְּדִטו** וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל-הָהָר וַיִּכַּס הָעָנָן אֶת-הָהָר. **כְּדִטז** וַיִּשְׁכֹּן כְּבוֹד-יְהוָה עַל-הָר סִינַי וַיִּכַּסְהוּ הָעָנָן שְׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל-מֹשֶ�ה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הָעָנָן. **כְּדִיז** וּמֵרָאָה כְּבוֹד יְהוָה כָּאֵשׁ אֹכֶלֶת בְּרָאשׁ הָהָר לַעֲיִנִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. **כְּדִיח** וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעָנָן וַיַּעַל אֶל-הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה. **כְּהא** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **כְּהב** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ-לִי תְרוּמָה: מֵאֵת כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לָבוֹ תִּקְחוּ אֶת-תְּרוּמָתִי. **כְּהג** וְזֹאת תְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵתָם: זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת. **כְּהד** וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים. **כְּהה** וְעֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעִצֵּי שִׁטִּים. **כְּהו** שָׁמֶן לְמָאֵר בְּשָׂמִים לְשָׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסָּמִים. **כְּהז** אַבְנֵי-שֹׁהַם וְאַבְנֵי מַלְאִים לְאַפֵּד וְלַחֲשׁוֹן. **כְּהח** וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכָם. **כְּהט** כָּל כֹּל אֲשֶׁר אָנִי מֵרָאָה אוֹתָךְ אֶת תְּבֻנֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת תְּבֻנֹת כָּל-כֵּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ. **כְּהי** וַעֲשׂוּ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים: אֲמָתִים וְחֹצֵי אַרְכּוֹ וְאֲמָה וְחֹצֵי רָחְבוֹ וְאֲמָה וְחֹצֵי קָמָתוֹ. **כְּהיא** וְצִפִּיתָ אוֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבֵּית וּמִחוּץ תִּצְפֹּנוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו זָר זָהָב סָבִיב. **כְּהיב** וַיִּצְקֶתָ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֲתֹת זָהָב וְנִתְּתָה עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתֹת עַל-צִלְעוֹ הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבַּעֲתֹת עַל-צִלְעוֹ הַשֵּׁנִית. **כְּהיג** וְעָשִׂיתָ בִּידֵי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אוֹתָם זָהָב. **כְּהיד** וְהִבַּאתָ אֶת-הַבָּדִים בְּטַבַּעֲתֹת עַל צִלְעוֹת הָאֲרוֹן לְשִׂאת אֶת-הָאֲרוֹן בָּהֶם. **כְּהטו** בְּטַבַּעֲתֹת הָאֲרוֹן יִהְיוּ הַבָּדִים: לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ. **כְּהטז** וְנִתְּתָ אֶל-הָאֲרוֹן אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אָתָּן אֵלֶיךָ. **כְּהיז** וְעָשִׂיתָ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר: אֲמָתִים וְחֹצֵי אַרְכָּהּ וְאֲמָה וְחֹצֵי רָחְבָּהּ. **כְּהיח** וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כָּרָבִים זָהָב מִקְשָׁה תַעֲשֶׂה אוֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת. **כְּהיט** וַעֲשֵׂה כָרוֹב אֶחָד מִקְצֵה מְזָה וּכְרוֹב-אֶחָד מִקְצֵה מְזָה מִן-הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת-הַכָּרָבִים עַל-שְׁנֵי קְצוֹתָיו. **כְּהכ** וְהָיוּ הַכָּרָבִים פְּרָשֵׁי כְנָפִים לְמַעַלָּה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל-הַכַּפֹּרֶת וּפְנִיָּהֶם אִישׁ אֶל-אָחִיו אֶל-הַכַּפֹּרֶת וְהָיוּ פְּנֵי הַכָּרָבִים. **כְּהכא** וְנִתְּתָ אֶת-הַכַּפֹּרֶת עַל-הָאֲרוֹן

מִלְמַעְלָה וְאֶל-הָאֲרֻמֹּתַיִן אֶת-הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתָּן אֵלַיךְ. **כֹּהֲב** וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שֵׁם
וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכֹּרֶבִּים אֲשֶׁר עַל-אֲרוֹן הָעֵדֻת אֵת
כָּל-אֲשֶׁר אֶצְוֶה אוֹתְךָ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

כֹּהֲב וְעָשִׂיתָ שְׁלָחוֹן עֲצֵי שִׁטִּים: אֲמֹתִים אָרְפוּ וְאֲמָה רַחְבּוֹ וְאֲמָה וְחָצִי קִמְתּוֹ.
כֹּהֲב וְצִפִּיתָ אוֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ לוֹ זֶרֶזָהָב סָבִיב. **כֹּהֲב** וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְגָּרָת
טַפַּח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זֶר-זָהָב לְמִסְגָּרָתוֹ סָבִיב. **כֹּהֲב** וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעֹת זָהָב
וְנָתַתָּ אֶת-הַטַּבַּעֹת עַל אַרְבַּע הַפָּאֵת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו. **כֹּהֲב** לַעֲמֹת הַמִּסְגָּרָת
תַּהַיִּין הַטַּבַּעֹת לְבָתִּים לְבָדִים לְשֵׁאת אֶת-הַשְּׁלָחוֹן. **כֹּהֲכ** וְעָשִׂיתָ אֶת-הַבָּדִים
עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אוֹתָם זָהָב וְנִשְׂא-בָם אֶת-הַשְּׁלָחוֹן. **כֹּהֲכט** וְעָשִׂיתָ קְעָרְתָיו
וְכִפְתָּיו וְקִשּׁוֹתָיו וּמִנְקִיתָיו אֲשֶׁר יִסֹּךְ בֵּהֶן זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אוֹתָם. **כֹּהֲל** וְנָתַתָּ
עַל-הַשְּׁלָחוֹן לֶחֶם פָּנִים לִפְנֵי תַמִּיד.

כֹּהֲלֹא וְעָשִׂיתָ מִנֹּרֶת זָהָב טָהוֹר מְקֻשָּׁה תַּעֲשֶׂה הַמִּנּוֹרָה יִרְכָּה וְקִנָּה גְבִיעִיָּה
כַּפֹּתֶרְיָה וּפִרְחִיָּה מִמָּנֶה יִהְיוּ. **כֹּהֲלֹב** וְשִׁשָּׁה קָנִים יִצְאִים מִצְדִּיהָ: שְׁלֹשָׁה קָנֵי
מִנֹּרָה מִצְדָּה הָאֶחָד וְשְׁלֹשָׁה קָנֵי מִנֹּרָה מִצְדָּה הַשֵּׁנִי. **כֹּהֲלֹג** שְׁלֹשָׁה גְבַעִים
מִשְׁקָדִים בִּקְנֵה הָאֶחָד כַּפֹּתֶר וּפִרַח וְשְׁלֹשָׁה גְבַעִים מִשְׁקָדִים בִּקְנֵה הָאֶחָד
כַּפֹּתֶר וּפִרַח כֹּן לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן-הַמִּנּוֹרָה. **כֹּהֲלֹד** וּבַמִּנּוֹרָה אַרְבַּעַה
גְבַעִים: מִשְׁקָדִים כַּפֹּתֶרְיָה וּפִרְחִיָּה. **כֹּהֲלֹה** וְכַפֹּתֶר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמָּנֶה
וְכַפֹּתֶר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמָּנֶה וְכַפֹּתֶר תַּחַת-שְׁנֵי הַקָּנִים מִמָּנֶה לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים
הַיֹּצְאִים מִן-הַמִּנּוֹרָה. **כֹּהֲלֹו** כַּפֹּתֶרְיָהֶם וְקִנְתָּם מִמָּנֶה יִהְיוּ כְּלָה מְקֻשָּׁה אַחַת זָהָב
טָהוֹר. **כֹּהֲלֹז** וְעָשִׂיתָ אֶת-נִרְתִּיָּה שְׂבָעָה וְהָעֵלָה אֶת-נִרְתִּיָּה וְהָאִיר עַל-עֶבֶר
פְּנִיָּה. **כֹּהֲלח** וּמִלְקָחֶיהָ וּמִחֻתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר. **כֹּהֲלט** כָּכָר זָהָב טָהוֹר יַעֲשֶׂה
אוֹתָהָאֵת כָּל-הַכֵּלִים הָאֵלֶּה. **כֹּהֲמ** וְרָאָה וַעֲשֶׂה: בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר-אוֹתָהָ מְרָאָה
בְּהָר.

כֹּוא וְאֵת-הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יָרִיעוֹת: שֵׁשׁ מִשְׁזָר וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתַלְעֵת
שְׁנֵיכֹרֶבִים מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב תַּעֲשֶׂה אוֹתָם. **כֹּוב** אַרְדָּ: הִירִיעָה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים
בְּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בְּאַמָּה הִירִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל-הִירִיעוֹת. **כֹּוג** חֲמִשׁ
הִירִיעוֹת תַּהַיִּין חִבְרַת אִשָּׁה אֶל-אַחֻתָּה וְחֲמִשׁ יָרִיעוֹת חִבְרַת אִשָּׁה אֶל-אַחֻתָּה.
כֹּוד וְעָשִׂיתָ לְלֹאֵת תַּכְלֵת עַל שְׁפֹת הִירִיעָה הָאֶחָת מְקַצָּה בַּחֲבֵרֶת וְכֹן תַּעֲשֶׂה
בְּשֹׁפֹת הִירִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמִּחְבֵּרֶת הַשְּׁנִיָּת. **כֹּוה** חֲמִשִּׁים לְלֹאֵת תַּעֲשֶׂה בִּירִיעָה
הָאֶחָת וְחֲמִשִּׁים לְלֹאֵת תַּעֲשֶׂה בְּקַצָּה הִירִיעָה אֲשֶׁר בַּמִּחְבֵּרֶת הַשְּׁנִיָּת: מְקַבִּילַת
הַלֹּאֵת אִשָּׁה אֶל-אַחֻתָּה. **כֹּוו** וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קָרְסֵי זָהָב וְחִבְרַת אֶת-הִירִיעוֹת

אִשָּׁה אֶל-אֲחֹתָהּ בִּקְרָסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד. **כוז** וְעָשִׂיתָ יָרִיעוֹת עֲזִים לְאֹהֶל
עַל-הַמִּשְׁכָּן עֲשִׂיתִי-עֲשָׂרָה יָרִיעוֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם. **כוח** אַרְבֶּה הַיָּרִיעָה הָאֶחָת
שְׁלֹשִׁים בָּאֶמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאֶמָּה הַיָּרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת לְעֲשִׂיתִי עֲשָׂרָה
יָרִיעוֹת. **כוט** וְחִבְרַתְּ אֶת-חֲמִשׁ הַיָּרִיעוֹת לְבָד וְאֶת-שֵׁשׁ הַיָּרִיעוֹת לְבָד וְכִפְלַתְּ
אֶת-הַיָּרִיעָה הַשְּׁשִׁית אֶל-מוֹל פְּנֵי הָאֹהֶל. **כוי** וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים לְלָאֵת עַל שְׁפַת
הַיָּרִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצָנָה בַּחֲבֵרַת וְחֲמִשִּׁים לְלָאֵת עַל שְׁפַת הַיָּרִיעָה הַחֲבֵרַת
הַשְּׁנִיָּת. **כויא** וְעָשִׂיתָ קָרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים וְהִבַּאתְּ אֶת-הַקָּרְסִים בְּלִלְאֵת
וְחִבְרַתְּ אֶת-הָאֹהֶל וְהָיָה אֶחָד. **כויב** וְסִרַח הָעֵדֹף בִּירִיעוֹת הָאֹהֶל חֲצִי הַיָּרִיעָה
הָעֵדֹפֹת תִּסְרַח עַל אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן. **כויג** וְהָאֶמָּה מֵזָה וְהָאֶמָּה מֵזָה בָּעֵדֹף בְּאַרְבֶּה
יָרִיעוֹת הָאֹהֶל: יִהְיֶה סְרוּחַ עַל-צִדֵי הַמִּשְׁכָּן מֵזָה וּמֵזָה לְכִסּוֹתוֹ. **כויז** וְעָשִׂיתָ
מִכְסָּה לְאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וּמִכְסָּה עֹרֹת תַּחֲשִׁים מִלְמַעְלָה.
כוטו וְעָשִׂיתָ אֶת-הַקָּרְשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים. **כוטז** עֲשֹׂר אֲמוֹת אַרְבֶּה
הַקָּרֶשׁ וְאֶמָּה וְחֲצִי הָאֶמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד. **כויז** שְׁתֵּי יָדוֹת לַקָּרֶשׁ
הָאֶחָד מִשְׁלֹבֹת אִשָּׁה אֶל-אֲחֹתָהּ כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל קָרֶשִׁי הַמִּשְׁכָּן. **כויח** וְעָשִׂיתָ
אֶת-הַקָּרְשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲשָׂרִים קָרֶשׁ לַפֶּאֶת נִגְבָּה תִּימְנָה. **כויט** וְאַרְבָּעִים
אֲדָנִי-כֶסֶף תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֲשָׂרִים הַקָּרֶשׁ: שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת-הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי
יָדָתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת-הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לְשְׁתֵּי יָדָתָיו. **כוכ** וּלְצֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִיָּת
לַפֶּאֶת צִפּוֹן עֲשָׂרִים קָרֶשׁ. **כוכא** וְאַרְבָּעִים אֲדָנִיהֶם כֶּסֶף: שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד. **כוכב** וּלְיָרֵכְתִּי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה
תַּעֲשֶׂה שֵׁשֶׁה קָרְשִׁים. **כוכג** וּשְׁנֵי קָרְשִׁים תַּעֲשֶׂה לַמִּקְצָעוֹת הַמִּשְׁכָּן בַּיָּרֵכְתִּים.
כוכד וְיִהְיוּ תֵּאֲמִם מִלְמַטָּה וְיִחָדּוּ יִהְיוּ תַּמִּים עַל-רֹאשׁוֹ אֶל-הַטִּבְעַת הָאֶחָת כֵּן
יִהְיֶה לְשְׁנֵיהֶם לְשְׁנֵי הַמִּקְצָעוֹת יִהְיוּ. **כוכה** וְהָיוּ שְׁמֹנֶה קָרְשִׁים וְאֲדָנִיהֶם כֶּסֶף
שֵׁשֶׁה עֲשָׂר אֲדָנִים: שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ
הָאֶחָד. **כוכו** וְעָשִׂיתָ בְּרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לַקָּרְשִׁי צֹלַע-הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד.
כוכז וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִם לַקָּרְשִׁי צֹלַע-הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִיָּת וְחֲמִשָּׁה בְּרִיחִם לַקָּרְשִׁי צֹלַע
הַמִּשְׁכָּן לַיָּרֵכְתִּים יָמָּה. **כוכח** וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכֵן בְּתוֹךְ הַקָּרְשִׁים מִבֶּרֶח מִן-הַקֶּצֶה
אֶל-הַקֶּצֶה. **כוכט** וְאֶת-הַקָּרְשִׁים תַּצְפֶּה זָהָב וְאֶת-טִבְעוֹתֵיהֶם תַּעֲשֶׂה זָהָב בְּתִים
לְבְּרִיחִם וְצִפִּיתָ אֶת-הַבְּרִיחִם זָהָב. **כול** וְהִקְמַתָּ אֶת-הַמִּשְׁכָּן: כַּמִּשְׁפָּטוֹ אֲשֶׁר
הָרָאִיתָ בָּהָר.

כולא וְעָשִׂיתָ פָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר מַעֲשֶׂה חֹשֶׁב יַעֲשֶׂה
אֹתָהּ כְּרִבִּים. **כולב** וְנָתַתָּה אֹתָהּ עַל-אַרְבָּעָה עֲמוּדֵי שִׁטִּים מְצֻפִּים זָהָב וְוִיָּהֵם

זָהָב־עַל־אַרְבָּעָה אֲדָנִי־כֶסֶף. **כּוֹלֵד** וְנִתְּתָה אֶת־הַפְּרֹכֶת תַּחַת הַקָּרְסִים וְהִבֵּאתָ
 שָׁמָּה מִבֵּית לַפְּרֹכֶת אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְהִבְדִּילָהּ הַפְּרֹכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין
 קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים. **כּוֹלֵד** וְנִתְּתָה אֶת־הַכֹּפֶרֶת עַל אֲרוֹן הָעֵדוּת בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים. **כּוֹלֵה**
 וְשִׁמַּתָּ אֶת־הַשִּׁלְחָן מִחוּץ לַפְּרֹכֶת וְאֶת־הַמִּנְרָה נֹכַח הַשִּׁלְחָן עַל צִלְע הַמִּשְׁכָּן
 תִּימָנָה וְהַשִּׁלְחָן וְתִתֵּן עַל־צִלְע צָפוֹן. **כּוֹלוּ** וְעָשִׂיתָ מָסָךְ לַפֶּתַח הָאֹהֶל תַּכְלֶת
 וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר מַעֲשֵׂה רֶקֶם. **כּוֹלוּ** וְעָשִׂיתָ לַמָּסָךְ חֲמֹשֶׁה
 עֲמוּדֵי שָׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְוִיָּהִם זָהָב וְיִצְקֶתָ לָהֶם חֲמֹשֶׁה אֲדָנִי נְחֹשֶׁת.
כּוֹזָא וְעָשִׂיתָ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ עֲצֵי שָׁטִים: חֲמִשָּׁה אַמּוֹת אֶרְךָ וְחֲמִשָּׁה אַמּוֹת רָחֵב רְבוּעַ
 יִהְיֶה הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁלֹּשׁ אַמּוֹת קָמָתוֹ. **כּוֹזֵב** וְעָשִׂיתָ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פְּנֵתָיו מִמָּנוֹ
 תִּהְיֶינָּה קַרְנֹתָיו וְצִפִּיתָ אוֹתוֹ נְחֹשֶׁת. **כּוֹזֵג** וְעָשִׂיתָ סִירְתּוֹ לְדִשְׁנוֹ וְיָעִיּוּ וּמִזְרָקָתּוֹ
 וּמִזְלָגָתּוֹ וּמִחֻתָּתּוֹ לְכָל־כְּלִי תַעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת. **כּוֹזֵד** וְעָשִׂיתָ לוֹ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת
 נְחֹשֶׁת וְעָשִׂיתָ עַל־הָרֶשֶׁת אַרְבַּע טַבָּעֹת נְחֹשֶׁת עַל אַרְבַּע קְצוֹתָיו. **כּוֹה** וְנִתְּתָה
 אוֹתָהּ תַּחַת כָּרֶכֶב הַמִּזְבֵּחַ מִלְּמַטָּה וְהִיְתָה הָרֶשֶׁת עַד חֲצִי הַמִּזְבֵּחַ. **כּוֹזֵו** וְעָשִׂיתָ
 בָּדִים לַמִּזְבֵּחַ בָּדֵי עֲצֵי שָׁטִים וְצִפִּיתָ אֹתָם נְחֹשֶׁת. **כּוֹזֵו** וְהוּבֵא אֶת־בָּדָיו בְּטַבָּעֹת
 וְהָיוּ הַבָּדִים עַל־שְׁתֵּי צִלְעוֹת הַמִּזְבֵּחַ חֲבֹשָׁת אֹתוֹ. **כּוֹח** נְבוֹב לַחֹת תַעֲשֶׂה אוֹתוֹ:
 כְּאִשֶּׁר הִרְאָה אוֹתָךְ בְּהָר כֵּן יַעֲשֶׂה.
כּוֹט וְעָשִׂיתָ אֶת חֲצֵר הַמִּשְׁכָּן לַפֶּאֶת נֹגֵב־תִּימָנָה קִלְעִים לַחֲצֵר שֵׁשׁ מְשֻׁזָּר מֵאָה
 בָּאֵמָה אֶרְךָ לַפֶּאֶה הָאַחַת. **כּוֹי** וְעֲמֻדָיו עֲשֻׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשֻׂרִים נְחֹשֶׁת וְוִי
 הָעֲמֻדִים וְחֹשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף. **כּוֹיֵא** וְכֵן לַפֶּאֶת צָפוֹן בָּאֶרֶץ קִלְעִים מֵאָה אֶרְךָ
 וְעֲמֻדוֹ עֲשֻׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשֻׂרִים נְחֹשֶׁת וְוִי הָעֲמֻדִים וְחֹשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף. **כּוֹיֵב** וְרָחֵב
 הַחֲצֵר לַפֶּאֶת־יָם קִלְעִים חֲמִשִּׁים אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֲשֻׂרָה וְאֲדָנֵיהֶם עֲשֻׂרָה. **כּוֹיֵג**
 וְרָחֵב הַחֲצֵר לַפֶּאֶת קִדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה. **כּוֹיֵד** וְחֲמִשָּׁה עֲשֻׂרָה אַמָּה
 קִלְעִים לַכֶּתֶף עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה. **כּוֹטוּ** וְלַכֶּתֶף הַשְּׂנִיתָ חֲמִשָּׁה
 עֲשֻׂרָה קִלְעִים עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה. **כּוֹטוּ** וְלִשְׁעַר הַחֲצֵר מָסָךְ
 עֲשֻׂרִים אַמָּה תַּכְלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֻׁזָּר מַעֲשֵׂה רֶקֶם עַמֻּדֵיהֶם
 אַרְבָּעָה וְאֲדָנֵיהֶם אַרְבָּעָה. **כּוֹיֵז** כָּל־עֲמוּדֵי הַחֲצֵר סָבִיב מִחֹשְׁקִים כֶּסֶף וְוִיָּהִם
 כֶּסֶף וְאֲדָנֵיהֶם נְחֹשֶׁת. **כּוֹיֵח** אֶרְךָ הַחֲצֵר מֵאָה בָּאֵמָה וְרָחֵב חֲמִשִּׁים בְּחֲמִשִּׁים
 וְקָמָה חֲמִשָּׁה אַמּוֹת שֵׁשׁ מְשֻׁזָּר וְאֲדָנֵיהֶם נְחֹשֶׁת. **כּוֹיֵט** לְכָל כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן בְּכָל
 עֲבֹדָתוֹ וְכָל־יִתְדוֹתָיו וְכָל־יִתְדוֹת הַחֲצֵר נְחֹשֶׁת.

כזכ ואתה תצוה את-בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיתלמאור: להעלות
נר תמיד. **כזכא** באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על-העדת יערך אותו אהרן
ובניו מערב עד-בקרלפני יהוה: חקת עולם לדורתם מאת בני ישראל.
כחא ואתה הקרב אליך את-אהרן אחיד ואת-בניו אתו מתוך בני
ישראל לכהנו-לי: אהרונדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן. **כחב** ועשית
בגדי-קדש לאהרן אחיד לכבוד ולתפארת. **כחג** ואתה תדבר
אל-כל-חכמי-לב אשר מלאותיו רוח חכמה ועשו את-בגדי אהרן
לקדש ולכהנו-לי. **כחד** ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת
תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי-קדש לאהרן אחיד ולבניו לכהנו-לי. **כחה**
והם יקחו את-הזהב ואת-התכלת ואת-הארגמן ואת-תולעת השני
ואת-השש.

כחו ועשו את-האפד: זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזרמעשה חשב.
כחז שתי כתפת חברת יהיה-לו אל-שני קצותיו וחבר. **כחח** וחשב אפדתו אשר
עליו כמעשהו מפניו יהיה: זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר. **כחט**
ולקחת את-שתי אבני-שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל. **כחי** ששה
משמותם על האבן האחת ואת-שמות הששה הנותרים על-האבן
השנית כתולדתם. **כחיא** מעשה חרש אבן פתוחי חותם תפתח את-שתי
האבנים על-שמות בני ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם. **כחיב** ושמת
את-שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן
את-שמותם לפני יהוה על-שתי כתפיו לזכרון.

כחג ועשית משבצת זהב. **כחיד** ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם
מעשה עבת ונתתה את-שרשרת העבתות על-המשבצות.

כחטו ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש משזר תעשה אותו. **כחטז** רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת
רחבו. **כחיו** ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן: טור אדם פטדה
וברקת הטור האחד. **כחיא** והטור השני נפך ספיר ויהלם. **כחית** והטור
השלישילשם שבו ואחלקה. **כחכ** והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה
משבצים זהב יהיו במלואתם. **כחכא** והאבנים תהיין על-שמות בני-ישראל
שתיים עשרה על-שמותם פתוחי חותם איש על-שמו תהיין לשני עשר שבת.
כחכב ועשית על-החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור. **כחכג** ועשית
על-החשן שתי טבעות זהב ונתת את-שתי הטבעות על-שני קצות החשן.

כחכד ונתתה את-שתי עבדת הזהב על-שתי הטבעתא-קצות החשן. **כחכה** ואת שתי קצות שתי העבדת תתן על-שתי המשבצות ונתתה על-כתפות האפד אל-מול פניו. **כחכו** ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על-שני קצות החשן על-שפתו אשר אל-עבר האפד ביתה. **כחכז** ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על-שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד. **כחכח** וירכסו את-החשן מטבעתו אל-טבעת האפוד בפתיל תכלת להיות על-חשב האפוד ולא-יזח החשן מעל האפוד. **כחכט** ונשא אהרן את-שמות בני-ישראל בחשן המשפט על-לבובבאו אל-הקדש: לזכרון לפני-יהוה תמיד. **כחל** ונתת אל-חשן המשפט את-האורים ואת-התמים והיו על-לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את-משפט בני-ישראל על-לבו לפני יהוה תמיד.

כחלא ועשית את-מעיל האפוד כליל תכלת. **כחלב** והיה פי-ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה-לולא קרע. **כחלג** ועשית על-שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שניעל-שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב. **כחלד** פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על-שולי המעיל סביב. **כחלה** והיה על-אהרן לשירת ונשמע קולו בבאו אל-הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות.

כחלו ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה. **כחלז** ושמת אותו על-פתיל תכלת והיה על-המצנפת אל-מול פני-המצנפת יהיה. **כחלח** והיה על-מצח אהרן ונשא אהרן את-עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל-מתנת קדשיהם והיה על-מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה. **כחלט** ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם. **כחמ** ולבגי אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת. **כחמא** והלבשת אתם את-אהרן אחיד ואת-בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את-ידם וקדשת אתם וכהנו לי. **כחמב** ועשה להם מכנסים בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד-ירכים יהיו. **כחמג** והיו על-אהרן ועל-בניו בבאם אל-אהל מועד או בגשתם אל-המזבח לשירת בקדש ולא-ישאו עון ומתו: חקת עולם לו ולזרעו אחרי.

כטא וזה הדבר אשר-תעשה להם לקדש אתם לכהן לי: לקח פר אחד בן-בקר ואילים שנים תמימים. **כטב** ולחם מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם. **כטג** ונתת אותם על-סל אחד

והקִרְבַּת אֹתָם בַּסֵּל וְאֶת-הַפְּרוֹאֹת שְׁנֵי הָאֵילִם. **כטז** וְאֶת-אֶהֱרֹן וְאֶת-בָּנָיו תִּקְרִיב אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְרַחֲצָתָ אֹתָם בַּמִּים. **כטה** וְלִקְחָתָ אֶת-הַבָּגְדִים וְהַלְבַּשְׁתָּ אֶת-אֶהֱרֹן אֶת-הַכֹּהֲנֹת וְאֶת-מַעֲלֵי הָאֹפֶד וְאֶת-הַחֹשֶׁן וְאֹפֶדְתָּ לוֹ בַּחֹשֶׁב הָאֹפֶד. **כטו** וְשָׁמַתָּ הַמִּצְנֶפֶת עַל-רֹאשׁוֹ וְנָתַתָּ אֶת-נֹזֶר הַקֹּדֶשׁ עַל-הַמִּצְנֶפֶת. **כטז** וְלִקְחָתָ אֶת-שֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה וַיִּצְקֶתָ עַל-רֹאשׁוֹ וּמָשַׁחְתָּ אֹתוֹ. **כטח** וְאֶת-בָּנָיו תִּקְרִיב וְהַלְבַּשְׁתָּם כִּתְנֹת. **כטט** וְחִגְרָתָ אֹתָם אֲבִנֵט אֶהֱרֹן וּבָנָיו וְחַבַּשְׁתָּ לָהֶם מַגְבָּעוֹת וְהִיתָה לָהֶם כֹּהֲנָה לַחֲקֹת עוֹלָם וּמִלֵּאתָ יָד-אֶהֱרֹן וְיָד-בָּנָיו. **כטי** וְהִקְרַבְתָּ אֶת-הַפֶּר לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְסָמַדְתָּ אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת-יְדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ הַפֶּר. **כטיא** וְשַׁחֲטָתָ אֶת-הַפֶּר לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **כטיב** וְלִקְחָתָ מִדָּם הַפֶּר וְנָתַתָּה עַל-קֶרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעְךָ וְאֶת-כָּל-הַדָּם תִּשְׁפֹּךְ אֶל-יִסּוּד הַמִּזְבֵּחַ. **כטיג** וְלִקְחָתָ אֶת-כָּל-הַחֶלֶב הַמִּכֶּסֶה אֶת-הַקֶּרֶב וְאֶת הַיִּתְרֹת עַל-הַכֶּבֶד וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת-הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלֵיהֶן וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַ. **כטיז** וְאֶת-בֶּשֶׂר הַפֶּר וְאֶת-עֲרוֹ וְאֶת-פִּרְשׁוֹ תִשְׂרֹף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה: חֲטָאת הוּא. **כטטו** וְאֶת-הָאֵיל הָאֶחָד תִּקַּח וְסָמְכוּ אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת-יְדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ הָאֵיל. **כטטז** וְשַׁחֲטָתָ אֶת-הָאֵיל וְלִקְחָתָ אֶת-דָּמּוֹ וְזָרַקְתָּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב. **כטטז** וְאֶת-הָאֵילִתְנַתַּח לְנִתְחָיו וְרַחֲצָתָ קֶרְבּוֹ וּכְרָעָיו וְנָתַתָּ עַל-נִתְחָיו וְעַל-רֹאשׁוֹ. **כטיח** וְהִקְטַרְתָּ אֶת-כָּל-הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַה עֲלֶה הוּא לִיהוָה רֵיחַ נִיחּוֹחַ אֲשֶׁה לִיהוָה הוּא. **כטיט** וְלִקְחָתָ אֶת הָאֵיל הַשֵּׁנִי וְסָמַדְתָּ אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת-יְדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ הָאֵיל. **כטכ** וְשַׁחֲטָתָ אֶת-הָאֵיל וְלִקְחָתָ מִדָּמּוֹ וְנָתַתָּה עַל-תַּנּוּךְ אֹזֶן אֶהֱרֹן וְעַל-תַּנּוּךְ אֹזֶן בָּנָיו הַיְמָנִית וְעַל-בֶּהֶן יָדָם הַיְמָנִית וְעַל-בֶּהֶן רַגְלָם הַיְמָנִית וְזָרַקְתָּ אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב. **כטכא** וְלִקְחָתָ מִן-הַדָּם אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ וּמִשְׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְהִזִּיתָ עַל-אֶהֱרֹן וְעַל-בָּגְדָיו וְעַל-בָּנָיו וְעַל-בָּגְדֵי בָנָיו אֹתוֹ וְקִדַּשׁ הוּא וּבָגְדָיו וּבָנָיו וּבָגְדֵי בָנָיו אֹתָם. **כטכב** וְלִקְחָתָ מִן-הָאֵיל הַחֶלֶב וְהָאֵלֶּיָּה וְאֶת-הַחֶלֶב הַמִּכֶּסֶה אֶת-הַקֶּרֶב וְאֶת יִתְרֹת הַכֶּבֶד וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת-הַחֶלֶב אֲשֶׁר עָלֵיהֶן וְאֶת שׁוֹק הַיְמִינִי: כִּי אֵיל מִלְּאִים הוּא. **כטכג** וְכִפֹּר לָחֶם אֶחָת וְחִלַּת לָחֶם שֵׁמֶן אֶחָת וְרִיקִיק אֶחָד: מִסַּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה. **כטכד** וְשָׁמַתָּ הַכֹּלְעַל כַּפֵּי אֶהֱרֹן וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וְהִנֵּפְתָּ אֹתָם וְתִנּוּפָה לִפְנֵי יְהוָה. **כטכה** וְלִקְחָתָ אֹתָם מִיָּדָם וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַה עַל-הָעֹלָה לַרֵיחַ נִיחּוֹחַ לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁה הוּא לִיהוָה. **כטכו** וְלִקְחָתָ אֶת-הַחֹזֶה מֵאֵיל הַמִּלְּאִים אֲשֶׁר לְאֶהֱרֹן וְהִנֵּפְתָּ אֹתוֹ וְתִנּוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִזִּיתָ לָד לְמִנְהָ. **כטכז** וְקִדַּשְׁתָּ אֶת חֹזֶה הַתִּנּוּפָה וְאֶת שׁוֹק הַתִּרְוּמָה אֲשֶׁר הוֹנִף וְאֲשֶׁר הוֹרֵם: מֵאֵיל

המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו. **כטכח** והיה לאהרן ולבניו לחק-עולם
מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני-ישראל מזבחי
שלמיהם תרומתם ליהוה. **כטכט** ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו
למשחה בהם ולמלא-בם את-קדם. **כטל** שבעת ימים ילבשם הכהן
תחתיו מבניו: אשר יבא אל-אהל מועד לשרת בקדש. **כטלא** ואת איל
המלאים תקח ובשלת את-בשרו במקום קדש. **כטלב** ואכל אהרן ובניו
את-בשר האיל ואת-הלחם אשר בסל פתח אהל מועד. **כטלג** ואכלו אתם
אשר כפר בהם למלא את-קדם לקדש אתם וזר לא-לאכל כי-קדש הם. **כטלד**
ואם-יותר מבשר המלאים ומן-הלחם עד-הבקר: ושרפת את-הנותר באש לא
יאכל כי-קדש הוא. **כטלה** ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר-צויתי אתה
שבעת ימים תמלא קדם. **כטלו** ופר חטאת תעשה ליום על-הכפרים וחטאת
על-המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו. **כטלז** שבעת ימים תכפר
על-המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל-הנגע במזבח יקדש.
כטלח וזה אשר תעשה על-המזבח: כבשים בני-שנה שנים ליום תמיד. **כטלט**
את-הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים. **כטמ**
ועשרן סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסף רביעת ההין יין לכבש האחד.
כטמא ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: כמנחת הבקר וכנספה
תעשה-לה לריח ניחח אשה ליהוה. **כטמב** עלת תמיד לדותיכם פתח
אהל-מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם. **כטמג** ונעדת
שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי. **כטמד** וקדשתי את-אהל מועד ואת-המזבח
ואת-אהרן ואת-בניו אקדש לכהן לי. **כטמה** ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי
להם לאלהים. **כטמו** וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לשכני בתוכם: אני יהוה אלהיהם.
לא ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו. **לב** אמה ארכו ואמה
רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו. **לג** וצפית אתו זהב טהור
את-גגו ואת-קירתיו סביב ואת-קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב. **לד** ושת
טבעת זהב תעשה-לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו תעשה על-שני צדיו והיה
לבתים לבדים לשאת אתו בהמה. **לה** ועשית את-הבדים עצי שטים וצפית
אתם זהב. **לו** ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על-ארן העדת לפני הכפרת אשר
על-העדת אשר אועד לך שמה. **לז** והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר
בבקר בהיטיבו את-הנרות קטירנה. **לח** ובהעלת אהרן את-הנרות בין הערבים

יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תַּמִּיד לִפְנֵי יְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם. **לט** לֹא-תַעֲלוּ עָלָיו קְטֹרֶת זָרָה וְעֹלָה וּמִנְחָה וְנִסֵּךְ לֹא תִסְכוּ עָלָיו. **לי** וְכִפֹּר אֶהְרֹן עַל-קִרְנֹתָיו אַחַת בַּשָּׁנָה: מִדָּם חֲטָאת הַכֹּפָרִים אַחַת בַּשָּׁנָה יִכַּפֵּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם קֹדֶשׁ-שׁ קֹדָשִׁים הוּא לִיהוָה.

ליא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **ליב** כִּי תִשָּׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנִתְּנוּ אִישׁ כֹּפֶר נַפְשׁוֹ לִיהוָה בַּפֶּקֶד אֹתָם וְלֹא-יְהִי בָהֶם נֶגֶף בַּפֶּקֶד אֹתָם. **ליג** זֶה יִתְּנוּ כָל-הָעֵבֶר עַל-הַפְּקָדִים מִמַּחְצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: עֲשֹׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מִמַּחְצִית הַשֶּׁקֶל תִּרְוּמָה לִיהוָה. **ליד** כָּל הָעֵבֶר עַל-הַפְּקָדִים מִבֶּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלֵהֵינָם תִּרְוּמַת יְהוָה. **לטו** הָעֹשִׂיר לֹא-יִרְפֶּה וְהַדָּל לֹא יִמְעִיט מִמַּחְצִית הַשֶּׁקֶל לִתֵּת אֶת-תִּרְוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם. **לטז** וְלִקְחֹתָ אֶת-כֶּסֶף הַכֹּפָרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אוֹתוֹ עַל-עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם.

ליו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **ליוח** וְעָשִׂיתָ כִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֵצָה וְנָתַתָּ אוֹתוֹ בֵּין-אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מִיֹּם. **ליוט** וְרָחֲצוּ אֶהְרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת-יְדֵיהֶם וְאֶת-רַגְלֵיהֶם. **לב** בְּבָאָם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ-מִיֹּם וְלֹא יָמָתוּ אוֹ בִּגְשֹׁתָם אֶל-הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁרְתָּה לְהַקְטִיר אֲשֶׁה לִיהוָה. **לבא** וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֻק-עוֹלָם לוֹ וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם.

לבב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶ�ה לֵאמֹר. **לבג** וְאַתָּה קַח-לָךְ בְּשָׂמִים רֹאשׁ מֶר-דֶּרֶז חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְקִנְמָן-בָּשָׂם מַחְצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִם וּקְנֵה-בָשָׂם חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִם. **לבד** וְקֹדֶה חֲמֵשׁ מֵאוֹת בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁמֶן זֵית הַיֵּן. **לכה** וְעָשִׂיתָ אוֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת-קֹדֶשׁ שְׂרָקָה מִרְקָחַת מַעֲשֶׂה רִקָּח שֶׁמֶן מִשְׁחַת-קֹדֶשׁ יְהִי. **לכו** וּמִשְׁחַת בּוֹ אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת אֲרוֹן הָעֵדֻת. **לכז** וְאֶת-הַשִּׁלְחָן וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת-הַמִּנְרָה וְאֶת-כֵּלָיָה וְאֶת מִזְבֵּחַ הַקְטֹרֶת. **לכח** וְאֶת-מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת-הַכִּיֹּר וְאֶת-כֵּנּוֹ. **לכט** וְקֹדֶשֶׁת אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים כָּל-הַנִּגַּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ. **לל** וְאֶת-אֶהְרֹן וְאֶת-בָּנָיו תִּמְשַׁח וְקֹדֶשֶׁת אֹתָם לְכַהֵן לִי. **ללא** וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבַּר לֵאמֹר: שֶׁמֶן מִשְׁחַת-קֹדֶשׁ יְהִי זֶה לִילְדֹרֹתֵיכֶם. **ללב** עַל-בָּשָׂר אָדָם לֹא יִיסָךְ וּבִמְתַכְּנָתוֹ לֹא תַעֲשׂוּ כִמְהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם. **ללג** אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח כִּמְהוּ וְאֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל-זְרוֹנְכֶרֶת מַעֲמִיו. **ללד** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה קַח-לָךְ סָמִים נָטָף וּשְׁחָלֶת וְחִלְבֵּנָה סָמִים וּלְבָנָה זָכָה: בַּד בָּבַד יְהִי. **ללה** וְעָשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִקָּח מַעֲשֶׂה רִקָּח מִמֶּלַח טָהוֹר קֹדֶשׁ. **ללו** וְשִׁחֲקֶתָ מִמֶּנָּה הִדֵּק וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר

אֶנְעִיד לָךְ שְׁמָה קָדֹשׁ קְדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם. **ללוז** וְהַקְטַרְתָּ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּמִתְכַנְּתָה
לֹא תַעֲשֶׂוּ לָכֶם קָדֹשׁ תִּהְיֶה לָךְ לִיהוָה. **ללח** אִישׁ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה כְּמוֹהָ לְהָרִיחַ
בְּהוֹנְכֶרֶת מַעֲמִיו.

לאא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **לאב** רֹאה קִרְאתִי בְשֵׁם בְּצִלְאֵל בֶּן-אוּרִי
בֶן-חוּר לְמִטָּה יְהוּדָה. **לאג** וְאַמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבִדְעַת
וּבְכָל-מְלָאכָה. **לאד** לְחֹשֶׁב מַחֲשַׁבֶּת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת. **לאה**
וּבַחֲרֹשֶׁת אָבֶן לְמִלֵּאת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל-מְלָאכָה. **לאו** וְאַנִּי הִנֵּה נֹתַנִּי
אֹתוֹ אֶת אֶהֱלִיאָב בֶּן-אַחִיסָמֶךְ לְמִטָּה-דָּן וּבִלְבָב כָּל-חֲכָם-לֵב נֹתַנִּי חֻכְמָה וַעֲשׂוֹ
אֶת כָּל-אֲשֶׁר צוִיתִךָ. **לאז** אֶת אֶהֱל מוֹעֵד וְאֶת-הָאֶרֶץ לַעֲדֹת וְאֶת-הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר
עָלְיוֹ וְאֶת כָּל-כְּלֵי הָאֹהֶל. **לאח** וְאֶת-הַשְּׁלֶחָן וְאֶת-כְּלָיו וְאֶת-הַמִּנְחָה הַטְּהֹרָה
וְאֶת-כָּל-כְּלֵיָהּ וְאֶת מִזְבֵּחַ הַקְטֹרֶת. **לאט** וְאֶת-מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת-כָּל-כְּלָיו
וְאֶת-הַכִּיּוֹר וְאֶת-כְּנֹו. **לאי** וְאֶת בְּגָדֵי הַשָּׂרָד וְאֶת-בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן
וְאֶת-בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן. **לאיא** וְאֶת שִׁמֹן הַמִּשְׁחָה וְאֶת-קְטֹרֶת הַסַּמִּים לְקֹדֶשׁ:
כָּכָל אֲשֶׁר-צוִיתִךָ יַעֲשׂוּ.

לאיב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **לאיג** וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַתָּה
אֶת-שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ: כִּי אוֹת הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה
מִקְדָּשְׁכֶם. **לאיד** וְשִׁמְרַתֶם אֶת-הַשַּׁבָּת כִּי קָדֹשׁ הוּא לָכֶם מַחֲלָלֶיהָ מוֹת יוּמָתֶכִי
כָּל-הָעֹשֶׂה בָּהּ מְלָאכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמִּיהָ. **לאטו** שֵׁשֶׁת יָמִים
יַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת שַׁבְתוֹן קָדֹשׁ לִיהוָה כָּל-הָעֹשֶׂה מְלָאכָה
בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת. **לאטז** וְשִׁמְרוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת
אֶת-הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֶם בְּרִית עוֹלָם. **לאיז** בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעַלְמִם:
כִּי-שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת וַיִּנָּפֶשׁ.
לאיח וַיִּתֵּן אֶל-מֹשֶׁה כָּכֵלָתוֹ לְדַבֵּר אֹתוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת לַחַת אָבֶן
כְּתָבִים בְּאַצְבָּע אֱלֹהִים. **לבא** וַיֵּרָא הָעָם כִּי-בָשַׁשׁ מֹשֶׁה לָרְדֹת מִן-הָהָר וַיִּקְהַל
הָעָם עַל-אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכּוּ לִפְנֵינוּ כִּי-זֶה
מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מָה-הָיָה לוֹ. **לבב** וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים אֶהְרֹן פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם וּבְנִיתֵיכֶם וְהִבִּיאוּ אֵלַי.
לבג וַיִּתְּפְּרְקוּ כָל-הָעָם אֶת-נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיְבִיאוּ אֶל-אַהֲרֹן. **לבד**
וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיִּצַר אוֹתוֹ בַּחֲרֹט וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מַסֻּכָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלָהֵיךָ יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הֶעֱלִוְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. **לבה** וַיֵּרָא אֶהְרֹן וַיָּבֹן מִזְבֵּחַ לִפְנָיו וַיִּקְרָא אֶהְרֹן

וַיֹּאמֶר חַג לַיהוָה מָחָר. **לבו** וַיִּשְׁכְּמוּ מִמַּחֲרַת וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּגָּשׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וּשְׁתּוֹ וַיִּקְמוּ לְצַחֵק.

לבו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה: לֶךְ-רֹדְפֵי שַׁחַת עִמָּךְ אֲשֶׁר הָעֵלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

לבח סָרוּ מִהֵר מִן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתָם עֲשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסֶּכֶה וַיִּשְׁתַּחֲווּ-לוֹ וַיִּזְבְּחוּ-לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֵלִוְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. **לבט** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה: רְאִיתִי אֶת-הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם-קָשָׁה-עֲרָף הוּא. **לבי** וְעַתָּה הִנֵּיחָה לִי וַיִּחַר-אִפִּי בָהֶם וְאָכְלָם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גָּדוֹל. **לביא** וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת-פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה יַחֲרֶה אִפָּךְ בְּעַמָּךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה. **לביב** לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לְהִרְגֹת אֹתָם בַּהֲרִים וּלְכַלֵּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מִחֲרוֹן אִפָּךְ וְהִנַּחֲם עַל-הַרְעָה לְעַמָּךְ. **לביג** זָכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבָּה אֶת-זֶרְעֶכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל-הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתָן לְזֶרְעֶכֶם וְנָחְלוּ לָעַלְם. **לביז** וַיִּנָּחֵם יְהוָה עַל-הַרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ.

לבטו וַיִּכֶן וַיִּרְדַּם מֹשֶׁה מִן-הַהֵר וּשְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת בְּיָדוֹ: לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתָבִים. **לבטז** וְהַלְחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה וְהַמְכָּתֵב מִכְּתָב אֱלֹהִים הוּא אַחֲרוֹת עַל-הַלַּחַת. **לביז** וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ אֶת-קוֹל הָעָם בְּרָעָה וַיֹּאמֶר אֶל-מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחֲנֶה. **לביח** וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנוֹת חִלּוּשָׁה קוֹל עֲנוֹת אָנְכִי שָׁמַע. **לביט** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל-הַמַּחֲנֶה וַיֵּרָא אֶת-הָעֵגֶל וּמַחֲלַת וַיִּחַר-אָף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת-הַלַּחַת וַיִּשְׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הַהֵר. **לבכ** וַיִּקַּח אֶת-הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ וַיִּטְחֶן עַד אֲשֶׁר-דָּק וַיִּזֶּר עַל-פְּנֵי הַמַּיִם וַיִּשְׁק אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **לבכא** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן מָה-עָשִׂה לָּךְ הָעָם הַזֶּה: כִּי-הִבֵּאתָ עָלָיו חֲטָאָה גְּדוֹלָה. **לבכב** וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל-יִחִיר אָף אֲדֹנָי אֲתָה יָדַעְתָּ אֶת-הָעָם כִּי בָרַע הוּא. **לבכג** וַיֹּאמְרוּ לִיעֲשֶׂה-לָּנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ: כִּי-זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הָעֵלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר יָדַעְנוּ מָה-הָיָה לוֹ. **לבכד** וַאֲמַר לָהֶם לָמִי זֶהב הַתְּפָרְקוּ וַיִּתְּנוּ-לִי וְאֶשְׁלַכְהוּ בָאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה. **לבכה** וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת-הָעָם כִּי פָרַע הוּא: כִּי-פָרַעָה אַהֲרֹן לְשִׁמְצָה בְּקַמִּיָּהֶם. **לבכו** וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיהוָה אֱלֹהֵי וַיֵּאֱסִפוּ אֵלָיו כָּל-בְּנֵי לֵוִי. **לבכז** וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימוּ אִישׁ-חֶרְבּוֹ עַל-יָרְכוֹ עֲבְרוּ וְשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לְשַׁעַר בַּמַּחֲנֶה וְהִרְגוּ אִישׁ-אֶת-אָחִיו וְאִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת-קָרְבּוֹ. **לבכח** וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-לֵוִי כַדְבָּר

מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן-הָעֵם בַּיּוֹם הַהוּא כַּשְּׁלֹשֶׁת אֲלָפֵי אִישׁ. **לבכט** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מִלֹּא וַיִּדְּכֶם הַיּוֹם לִיהוָה כִּי אִישׁ בִּבְנוֹ וּבֶאֱחָיוּלָתָת עֲלִיכֶם הַיּוֹם בִּרְכָה. **לבב** וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם אַתֶּם חֲטֵאתֶם חֲטֵאתָה גְדֹלָה וְעַתָּה אֶעֱלֶה אֶל-יְהוָה אוֹלִי אֲכַפְּרָה בְּעַד חֲטֵאתֶכֶם. **לבלא** וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר: אֲנִי חֲטָא הָעָם הַזֶּה חֲטֵאתָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב. **לבלב** וְעַתָּה אִם-תִּשָּׂא חֲטֵאתָם וְאִם-אֵין מַחְנִי נָא מִסַּפְרְךָ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ. **לבבג** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה: מִי אֲשֶׁר חֲטָא-לִי אֲמַחֲנוּ מִסַּפְרִי. **לבבד** וְעַתָּה לֵךְ נַחֵה אֶת-הָעָם אֶל אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מִלֶּאכִי יֵלֵךְ לִפְנֶיךָ וּבַיּוֹם פִּקְדֵי וּפְקֻדֹתַי עֲלֵהֶם חֲטֵאתָם. **לבבה** וַיִּגַּף יְהוָה אֶת-הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת-הָעֵגֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אֲהֲרֹן. **לבגא** וַיִּדְּבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵךְ עֲלֶה מִזֵּה אֲתָה וְהָעָם אֲשֶׁר הָעֲלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרַעְךָ אֶתְנַנְּנָה. **לבגי** וְשִׁלַּחְתִּי לִפְנֶיךָ מִלֶּאֶךָ וְגֵרְשִׁיתִי אֶת-הַכְּנַעֲנִי הָאֹמְרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי הַחֹיִי וְהַיְבוּסִי. **לבגו** אֶל-אֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ: כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ כִּי עִם-קִשָּׁה-עֶרְף אֲתָהּ פֶּן-אֲכַלְךָ בְּדֶרֶךְ. **לבגז** וַיִּשְׁמַע הָעָם אֶת-הַדְּבַר הָרַע הַזֶּה וַיִּתְּאֲבָלוּ וְלֹא-שָׁתוּ אִישׁ עֵדִיו עָלָיו. **לבגח** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עִם-קִשָּׁה-עֶרְוָה רָגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְּקִרְבְּךָ וְכִלִּיתִיךָ וְעַתָּה הוֹרֵד עֲדִיךָ מֵעֲלִיךָ וְאֲדַעָה מָה אֶעֱשֶׂה-לָּךְ. **לבגו** וַיִּתְּנָצְלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-עֲדִידִם מִהָר חוֹרֵב. **לבגז** וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת-הָאֱהֶל וַנִּטָּה-לוֹ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הָרֹחַק מִן-הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֱהֶל מוֹעֵד וְהָיָה כָּל-מִבְקֵשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל-אֱהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה. **לבגח** וְהָיָה כִּצְאָת מֹשֶׁה אֶל-הָאֱהֶל יִקְוֹמוּ כָּל-הָעָם וַנִּצְבּוּ אִישׁ פֶּתַח אֱהֶלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד-בָּאוּ הָאֱהֶלָה. **לבגט** וְהָיָה כָּבֹא מֹשֶׁה הָאֱהֶלָה יֵרֵד עֲמוּד הָעֵנָן וְעָמַד פֶּתַח הָאֱהֶל וְדִבֵּר עִם-מֹשֶׁה. **לבגי** וְרָאָה כָּל-הָעָם אֶת-עֲמוּד הָעֵנָן עָמַד פֶּתַח הָאֱהֶל וְקָם כָּל-הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֱהֶלוֹ. **לבגיא** וְדִבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה פָּנִים אֶל-פָּנִים כַּאֲשֶׁר יִדְּבַר אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל-הַמַּחֲנֶה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֶׁעַ בֶּן-נוּן נָעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֱהֶל. **לבגיב** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה רְאֵה אֲתָה אָמַר אֲלֵי הָעַל אֶת-הָעָם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת אֲשֶׁר-תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אֲמַרְתָּ יִדְעִיתִיךָ בִּשְׁם וּגִם-מִצְאָתָה חֵן בְּעֵינַי. **לבגיד** וְעַתָּה אִם-נָא מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת-דֶּרֶכְךָ וְאֲדַעָה לְמַעַן אֲמַצֶּא-חֵן בְּעֵינֶיךָ וְרָאָה כִּי עָמַד הַגּוֹי הַזֶּה. **לבגיד** וַיֹּאמֶר: פָּנִי יִלְכוּ וְהִנַּחְתִּי לָךְ. **לבגטו** וַיֹּאמֶר אֵלָיו: אִם-אֵין פָּנֶיךָ הֹלְכִים אֶל-תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה. **לבגטז** וּבִמָּה יוֹדַע

אָפּוּא כּי-מִצָּאֲתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעִמָּךְ הָלֹוא בְּלִכְתֶּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעִמָּךְ
מִכָּל-הָעָם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה.

לגיו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה גַם אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֲעֲשֶׂה: **כּי-מִצָּאֲתִי**
חֵן בְּעֵינֶי וְאֲדַעֲךָ בְּשֵׁם. **לגיח** וַיֹּאמֶר: הֲרֹאֲנִי נָא אֶת-כְּבֹדְךָ. **לגיט** וַיֹּאמֶר אֲנִי
אֶעֱבִיר כָּל-טוֹבִי עַל-פָּנֶיךָ וְקִרְאֲתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ וְחִנֵּיתִי אֶת-אֲשֶׁר אַחֲוֹן
וְרַחֲמֵתִי אֶת-אֲשֶׁר אֲרַחֵם. **לגכ** וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת-פָּנַי: כִּי לֹא-יִרְאֵנִי
הָאָדָם וְחִי. **לגכא** וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מְקוֹם אֲתִי וְנִצַּבְתָּ עַל-הַצּוּר. **לגכב** וְהָיָה
בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וְשִׁמְתֶיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשִׁכַּתִּי כְּפִי עָלֶיךָ עַד-עֲבָרִי. **לגכג** וְהִסְרֹתִי
אֶת-כְּפִי וְרִאֲתִי אֶת-אַחֲרֵי וּפְנֵי לֹא יִרְאוּ.

לדא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה פֶּסֶל-לָךְ שְׁנֵי-לַחַת אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁינִים וְכִתְבֹתִי
עַל-הַלַּחַת אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל-הַלַּחַת הַרְאשֵׁינִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ. **לדב** וְהָיָה
נִכּוֹן לִבְקֹר וְעֲלִיתָ בִּבְקֹר אֶל-הָר סִינִי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל-רֹאשׁ הָהָר. **לדג** וְאִישׁ
לֹא-יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם-אִישׁ אֶל-יִרְאָ בְּכָל-הָהָר גַּם-הַצֹּאן וְהַבְּקָר אֶל-יָרְעוּ אֶל-מוֹל
הָהָר הַהוּא. **לדד** וַיִּפְסֹל שְׁנֵי-לַחַת אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁינִים וַיִּשְׁכֶּם מֹשֶׁה בִּבְקֹר וַיַּעַל
אֶל-הָר סִינִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים. **לדה** וַיִּרֶד יְהוָה
בְּעָנָן וַיִּתְּצַב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוָה. **לדו** וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה
יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אַרְךָ אַפִּים וְרַב-חֶסֶד וְאֱמֶת. **לדז** נָצַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשָּׂא
עוֹן וּפִשַׁע וְחִטָּאָה וְנִקְהָ לֹא יִנְקֶה פֶקֶד עוֹן אָבוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-בָּנִי בָנִים
עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים. **לדח** וַיִּמָּהֵר מֹשֶׁה וַיִּקְדֵּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה. **לדט** וַיֹּאמֶר
אִם-נָא מִצָּאֲתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְלֹךְ-נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבִּנִי: כִּי עַם-קָשֶׁה-עֶרְףְּ הוּא
וְסִלַּחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ. **לדי** וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנֹכִי כֹרֵת בְּרִית נֶגֶד
כָּל-עַמָּךְ אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא-נִבְרָאוּ בְּכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הַגּוֹיִם וְרָאָה
כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-אֵתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת-מַעֲשֶׂה יְהוָה כִּי-נוֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
עִמָּךְ. **לדיא** שָׁמַר-לָךְ אֶת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה גֵּרֶשׁ מִפָּנֶיךָ אֶת-הָאָמֹרִי
וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרָזִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי. **לדיב** הַשָּׁמַר לָךְ פֶּן-תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵתָּה בָּא עָלֶיךָ: פֶּן-יְהִיָּה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבֶּךָ. **לדיג** כִּי אֶת-מִזְבְּחֹתָם
תִּתְּצוּן וְאֶת-מִצְבֹּתָם תִּשְׁבְּרוּן וְאֶת-אֲשֵׁרֵי תִכְרֹתֶיךָ. **לדיז** כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָאֵל
אַחֵר: כִּי יְהוָה קָנָא שְׁמוֹ אֵל קָנָא הוּא. **לדטו** פֶּן-תִּכְרֹת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ
אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקָרָא לָךְ וְאָכַלְתָּ מִזְבָּחוֹ. **לדטז** וְלִקְחֹתָ
מִבְּנֹתָיו לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְּנֹתָיו אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהָזֵנוּ אֶת-בָּנֶיךָ אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶן. **לדיז**
אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה-לָךְ. **לדיח** אֶת-חַג הַמִּצּוֹת וְתִשְׁמֹר שְׁבַעַת יָמִים וְתֹאכַל

מצות אשר צויתך למועד חדש האביב: כי בחדש האביב יצאת ממצרים.
לדיט כל-פטר רחם לי וכל-מקנך תזכר פטר שור ושה. **לדכ** ופטר חמור
תפדה בשה ואם-לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא-יראו פני ריקם.
לדכא ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בקריש ובקציר תשבת. **לדכב**
וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה. **לדכג** שלש
פעמים בשנה יראה כל-זכורך את-פני האדון יהוה אלהי ישראל. **לדכד**
כי-אוריש גוים מפניך והרחבתי את-גבולך ולא-יחמד איש את-ארצך בעלתך
לראות את-פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה. **לדכה** לא-תשחט על-חמץ
דם זבחי ולא-ילין לבקר זבח חג הפסח. **לדכו** ראשית בכורי אדמתך תביא
בית יהוה אלהיך לא-תבשל גדי בחלב אמו.
לדכז ויאמר יהוה אל-משה כתב-לך את-הדברים האלה: כי על-פי הדברים
האלה פרתי אתך ברית ואת-ישראל. **לדכח** ויהי-שם עם-יהוה ארבעים יום
וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה וכתב על-הלוח את דברי
הברית אשרת הדברים. **לדכט** ויהי ברדת משה מהר סיני ושני לוחות העדת
ביד-משה ברדתו מן-ההר ומשה לא-ידע כי קרן עור פניו בדרו אתו. **לדל**
וירא אהרן וכל-בני ישראל את-משה והנה קרן עור פניו ויראו מגשת אליו.
לדלא ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל-הנשאים בעדה וידבר משה
אלהם. **לדלב** ואחרי-כן נגשו כל-בני ישראל ויצו את כל-אשר דבר יהוה אתו
בהר סיני. **לדלג** ויכל משה מדבר אתם ויתן על-פניו מסוה. **לדלד** ובבא משה
לפני יהוה לדבר אתו יסיר את-המסוה עד-צאתו ויצא ודבר אל-בני ישראל
את אשר יצוה. **לדלה** וראו בני-ישראל את-פני משה כי קרן עור פני משה
והשיב משה את-המסוה על-פניו עד-באו לדבר אתו.
להא ויקהל משה את-כל-עדת בני ישראל ויאמר אליהם: אלה הדברים
אשר-צוה יהוה לעשות אתם. **להב** ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי
יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל-העשה בו מלאכה יומת. **להג**
לא-תבצרו אש בכל משבתיכם ביום השבת.
להד ויאמר משה אל-כל-עדת בני-ישראל לאמר: זה הדבר אשר-צוה יהוה
לאמר. **להה** קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת
יהוה: זהב וכסף ונחשת. **להו** ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים. **להז**
וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים. **להח** ושמן למאור ובשמים
לשמן המשחה ולקטרת הסמים. **להט** ואבני-שהם ואבני מלאים: לאפוד

וּלְחַשֵּׁן. **להי** וְכָל-חֲכָם-לֵב בָּכֶם יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה. **להיא**
אֶת-הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-אֹהֶלוֹ וְאֶת-מִכְסֵּהוּ אֶת-קַרְסָיו וְאֶת-קַרְשָׁיו אֶת-בְּרִיחוֹ
אֶת-עַמֻּדָיו וְאֶת-אֲדָנָיו. **להיב** אֶת-הָאָרֶן וְאֶת-בְּדָיו אֶת-הַכַּפֹּרֶת וְאֶת פֶּרֶכֶת
הַמָּסָךְ. **להיג** אֶת-הַשֻּׁלְחָן וְאֶת-בְּדָיו וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים. **להיד**
וְאֶת-מִנְרַת הַמָּאֹר וְאֶת-כָּלֶיהָ וְאֶת-נִרְתִּיהָ וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאֹר. **להטו** וְאֶת-מִזְבֵּחַ
הַקְטֹרֶת וְאֶת-בְּדָיו וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת-מָסַךְ הַפֶּתַח
לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן. **להטז** אֶת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת-מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר-לוֹ אֶת-בְּדָיו
וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו אֶת-הַכִּיר וְאֶת-כֶּנֶז. **להיז** אֶת קַלְעֵי הַחֹצֵר אֶת-עַמֻּדָיו
וְאֶת-אֲדָנֶיהָ וְאֶת מָסַךְ שַׁעַר הַחֹצֵר. **להיח** אֶת-יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-יִתְדֹת הַחֹצֵר
וְאֶת-מִיתְרֵיהֶם. **להיט** אֶת-בִּגְדֵי הַשָּׂרָד לְשָׁרֵת בִּקְדָּשׁ: אֶת-בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ
לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת-בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן. **להכ** וַיֵּצְאוּ כָל-עַדֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי
מֹשֶׁה. **להכא** וַיָּבֹאוּ כָל-אִישׁ אֲשֶׁר-נָשָׂא לְבוֹ וְכָל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ
אֶת-תְּרוּמַת יְהוָה לְמִלְאכֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל-עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ. **להכב**
וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל-הַנָּשִׁים כָּל נָדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וְנָזָם וְטַבַּעַת וְכוּמָז כָּל-כֵּל
זָהָב וְכָל-אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפֶת זָהָב לַיהוָה. **להכג** וְכָל-אִישׁ אֲשֶׁר-נִמְצָא אֹתוֹ
תִּכְלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תַּחָּשִׁים
הֵבִיאוּ. **להכד** כָּל-מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וְנִחֹשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְהוָה וְכָל אֲשֶׁר
נִמְצָא אֹתוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל-מִלְאכֶת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ. **להכה** וְכָל-אִשָּׁה
חַכְמַת-לֵב בִּידֶיהָ טוֹו וַיָּבִיאוּ מְטוֹה אֶת-הַתִּכְלֶת וְאֶת-הָאַרְגָּמָן אֶת-תוֹלַעַת
הַשָּׁנִי וְאֶת-הַשֵּׁשׁ. **להכו** וְכָל-הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לָבָן אֶתְנָה בְּחַכְמָה: טוֹו
אֶת-הָעִזִּים. **להכז** וְהַנָּשָׂאִם הֵבִיאוּ אֶת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת אַבְנֵי הַמַּלְאִים:
לְאַפּוֹד וְלַחֲשֹׁן. **להכח** וְאֶת-הַבֶּשֶׂם וְאֶת-הַשֶּׁמֶן: לְמֵאֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וּלְקְטֹרֶת הַסַּמִּים. **להכט** כָּל-אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לָבָם אֹתָם לְהֵבִיא
לְכָל-הַמִּלְאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּיַד-מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל נְדָבָה
לַיהוָה.

להל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלָּאֵל בֶּן-אוּרִי בֶן-חֹר
לְמִטָּה יְהוּדָה. **להלא** וַיִּמְלֹא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחַכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת
וּבְכָל-מִלְאכָה. **להלב** וְלַחֲשֹׁב מַחֲשַׁבְתֵּי לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת. **להלג**
וּבַחֲרֹשֶׁת אָבֹן לְמִלְאֵת וּבַחֲרֹשֶׁת עֹץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל-מִלְאכֶת מַחֲשַׁבֶּת. **להלד**
וּלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ: הוּא וְאַהֲלִיאֵב בֶּן-אַחִיסָמֶךְ לְמִטָּה-דָּן. **להלה** מִלֹּא אֹתָם
חַכְמַת-לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל-מִלְאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֶׁב וְרָקַם בַּתִּכְלֶת וּבְאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת

השני ובשש וארג עשי כל-מלאכה וחשבי מחשבת. **לוא** ועשה בצלאל
ואהליאב וכל איש חכם-לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת
את-כל-מלאכת עבדת הקדש לכל אשר-צוה יהוה. **לוב** ויקרא משה
אל-בצלאל ואל-אהליאב ואל כל-איש חכם-לב אשר נתן יהוה חכמה בלבב כל
אשר נשאו לבו לקרבה אל-המלאכה לעשת אותה. **לוג** ויקחו מלפני משה את
כל-התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשת אותה והם
הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר. **לוד** ויבאו כל-החכמים העשים את
כל-מלאכת הקדש איש-איש ממלאכתו אשר-המה עשים. **לוה** ויאמרו
אל-משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר-צוה יהוה
לעשת אותה. **לוו** ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה
אל-יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא. **לוז** והמלאכה
היתה דים לכל-המלאכה לעשות אותה והותר.
לוח ויעשו כל-חכם-לב בעשי המלאכה את-המשכן עשר יריעות: שש משזר
ותכלת וארגמן ותולעת שניכרבים מעשה חשב עשה אתם. **לוט** ארד היריעה
האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת: מדה אחת
לכל-היריעות. **לוי** ויחבר את-חמש היריעות אחת אל-אחת וחמש יריעות חבר
אחת אל-אחת. **לויא** ויעש ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה
במחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית. **לויב** חמשים
ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת
השנית: מקבילת הללאת אחת אל-אחת. **לויג** ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר
את-היריעות אחת אל-אחת בקרסים ויהי המשכן אחד.
לויז ויעש יריעות עזים לאהל על-המשכן: עשתי-עשרה יריעות עשה אתם.
לוטו ארד היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת:
מדה אחת לעשתי עשרה יריעות. **לוטז** ויחבר את-חמש היריעות לבד ואת-שש
היריעות לבד. **לויז** ויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצונה במחברת
וחמשים ללאת עשה על-שפת היריעה החברת השנית. **לויח** ויעש קרסי
נחשת חמשים לחבר את-האהל להיות אחד. **לויט** ויעש מכסה לאהל ערת
אילים מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה.
לויכ ויעש את-הקרשים למשכן עצי שטים עמודים. **לויכא** עשר אמות ארד
הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד. **לויכב** שתי ידות לקרש האחד
משלבת אחת אל-אחת כן עשה לכל קרשי המשכן. **לויכג** ויעש את-הקרשים

למשכן: עשרים קרשים לפאת נגב תימנה. **לוכד** וארבעים אדני-כסף עשה
תחת עשרים הקרשים: שני אדנים תחת-הקרש האחד לשתי ידתי ושני
אדנים תחת-הקרש האחד לשתי ידתי. **לוכה** ולצלע המשכן השנית לפאת
צפון עשה עשרים קרשים. **לוכו** וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת
הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד. **לוכז** ולירכתי המשכן ימה
עשה ששה קרשים. **לוכח** ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתיים.
לוכט והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל-ראשו אל-הטבעת האחת כן
עשה לשניהם לשני המקצעות. **לול** והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה
עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד. **לולא** ויעש בריחי עצי
שטים חמשה לקרשי צלע-המשכן האחת. **לולב** וחמשה בריחים לקרשי
צלע-המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי המשכן לירכתיים ימה. **לולג** ויעש
את-הבריש התיכן לבריש בתוך הקרשים מן-הקצה אל-הקצה. **לולד**
ואת-הקרשים צפה זהב ואת-טבעתם עשה זהב בריחים ויצף
את-הבריש זהב. **לולה** ויעש את-הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
משזר מעשה חשב עשה אותה כרבים. **לולו** ויעש לה ארבעה עמודי שטים
ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני-כסף. **לולז** ויעש מסד לפתח
האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם. **לולח** ואת-עמודיו
חמשה ואת-וויהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת.
לזא ויעש בצלאל את-הארץ עצי שטים: אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קמתו. **לזב** ויצפהו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב.
לזג ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתי ושתי טבעת על-צלעו האחת
ושתי טבעת על-צלעו השנית. **לזז** ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב. **לזה**
ויבא את-הבדים בטבעת על צלעת הארץ לשאת את-הארץ. **לזז** ויעש כפרת
זהב טהור: אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה. **לזז** ויעש שני כרבים זהב
מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת. **לזח** כרוב-אחד מקצה מזה
וכרוב-אחד מקצה מזה מן-הכפרת עשה את-הכרבים משני קצותו (קצותיו).
לזט ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על-הכפרת ופניהם
איש אל-אחיו אל-הכפרת היו פני הכרבים.
לזי ויעש את-השלחן עצי שטים: אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי
קמתו. **לזיא** ויצף אותו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב. **לזיב** ויעש לו מסגרת
טפח סביב ויעש זר-זהב למסגרתו סביב. **לזיג** ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן

את-הטבעת על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו. **לזיז** לעמת המסגרת היו הטבעת בתיים לבדים לשאת את-השלחן. **לזטו** ויעש את-הבדים עצי שטים ויצף אותם זהב לשאת את-השלחן. **לזטו** ויעש את-הכלים אשר על-השלחן את-קערותיו ואת-כפותיו ואת מנקיותיו ואת-הקשות אשר יסד בהן זהב טהור. **לזיזו** ויעש את-המנרה זהב טהור מקשה עשה את-המנרה ירכה וקנהגביעה כפתריה ופרחיה ממנה היו. **לזיח** וששה קנים יצאים מצדיה: שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני. **לזיט** שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתור ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתור ופרח כן לששת הקנים היצאים מן-המנרה. **לזכ** ובמנרה ארבעה גבעים: משקדים כפתריה ופרחיה. **לזכא** וכפתור תחת שני הקנים ממנה וכפתור תחת שני הקנים ממנה וכפתור תחת-שני הקנים ממנה וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור. **לזכג** ויעש את-נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור. **לזכד** כפר זהב טהור עשה אותה ואת כל-כליה.

לזכה ויעש את-מזבח הקטרת עצי שטים: אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמותים קמתוממנו היו קרנותיו. **לזכו** ויצף אותו זהב טהור את-גגו ואת-קירותיו סביב ואת-קרנותיו ויעש לו זר זהב סביב. **לזכו** ושתי טבעת זהב עשה-לו מתחת לזרו על שתי צלעותיו על שני צדיו לבתיים לבדים לשאת אותו בהם. **לזכח** ויעש את-הבדים עצי שטים ויצף אותם זהב. **לזכט** ויעש את-שמן המשחה קדש ואת-קטרת הסמים טהור מעשה רקח. **לחא** ויעש את-מזבח העלה עצי שטים: חמש אמות ארכו וחמש-אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו. **לחב** ויעש קרנותיו על ארבע פנותיו ממנו היו קרנותיו ויצף אותו נחשת. **לחג** ויעש את-כל-כלי המזבח את-הסירה ואת-הזעים ואת-המזרקות את-המזלגות ואת-המחות כל-כליו עשה נחשת. **לחד** ויעש למזבח מכפר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד-הציו. **לחה** ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות למכפר הנחשת: בתיים לבדים. **לחו** ויעש את-הבדים עצי שטים ויצף אותם נחשת. **לחז** ויבא את-הבדים בטבעת על צלעות המזבח לשאת אותו בהם נבוב לחת עשה אותו. **לחח** ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד.

לחט ויעש את-החצר: לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משזר מאה באמה.
לחי עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף.
לחיא ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי
העמודים וחשקיהם כסף. **לחיב** ולפאת-ים קלעים חמשים באמה עמודיהם
עשרה ואדניהם עשרה ווי העמודים וחשקיהם כסף. **לחיג** ולפאת קדמה
מזרחה חמשים אמה. **לחיד** קלעים חמש-עשרה אמה אל-הכתר עמודיהם
שלשה ואדניהם שלשה. **לחטו** ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים
חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה. **לחטז** כל-קלעי החצר
סביב שש משזר. **לחיו** והאדנים לעמודים נחשת ווי העמודים וחשקיהם כסף
וצפוי ראשיהם כסף והם מחשקים כסף כל עמדי החצר. **לחית** ומסד שער
החצר מעשה רקסתכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה ארך
וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר. **לחית** ועמודיהם ארבעה
ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף. **לחכ**
וכל-היתדות למשכן ולחצר סביבנחשת.
לחכא אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על-פי משה: עבדת הלויים
בנד איתמר בן-אהרן הכהן. **לחכב** ובצלאל בן-אורי בן-חור למטה יהודה
עשה את כל-אשר-צוה יהוה את-משה. **לחכג** ואתו אהליאב בן-אחיסמך
למטה-דן וחרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש.
לחכד כל-הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע
ועשרים כפר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש. **לחכה** וכסף פקודי
העדה מאת כפר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש. **לחכו**
בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על-הפקדים מן עשרים
שנה ומעלה לשש-מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים. **לחכז**
ויהי מאת כפר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת: מאת אדנים
למאת הכפר כפר לאדן. **לחכח** ואת-האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים
עשה ווים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם. **לחכט** ונחשת התנופה
שבעים כפר ואלפים וארבע-מאות שקל. **לחל** ויעש בה את-אדני פתח אהל
מועד ואת מזבח הנחשת ואת-מכבר הנחשת אשר-לו ואת כל-כלי המזבח.
לחלא ואת-אדני החצר סביב ואת-אדני שער החצר ואת כל-יתדות המשכן
ואת-כל-יתדות החצר סביב. **לטא** ומן-התכלת והארגמן ותולעת השני עשו

בגדי-שָׂרָד לְשָׂרָת בִּקְדָּשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת-בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.

לטב וַיַּעַשׂ אֶת-הָאֹפֶד: זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר. **לטג** וַיִּרְקְעוּ אֶת-פָּחִי הַזָּהָב וְקֶצֶץ פְּתִילִים לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאַרְגָּמָן וּבְתוֹךְ תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֶׂה חָשֵׁב. **לטד** כְּתִפֹת עָשׂוּ-לוֹ חֲבֵרֶת־עַל-שְׁנֵי קַצּוֹתָיו (קַצּוֹתָיו) חֶבֶר. **לטה** וַחֲשָׁב אֹפֶדָתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּנּוּ הוּא כַּמַּעֲשֶׂה הַזֶּה תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.

לטו וַיַּעֲשׂוּ אֶת-אַבְנֵי הַשֹּׁהַם מִסִּבַּת מִשְׁבָּצַת זָהָב מִפְתָּחַת פְּתוּחֵי חוּתָם עַל-שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **לטז** וַיִּשֶׂם אֹתָם עַל כְּתִפֹת הָאֹפֶד אַבְנֵי זָכָרוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.

לטח וַיַּעַשׂ אֶת-הַחֹשֶׁן מַעֲשֶׂה חָשֵׁב כַּמַּעֲשֶׂה אֹפֶד: זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר. **לטט** רְבֹועַ הָיָה כְּפוּל עָשׂוּ אֶת-הַחֹשֶׁן וְזָרַת רָחֲבּוֹ כְּפוּל. **לטי** וַיְמַלְאוּ-בּוֹ אַרְבַּעַת טוֹרֵי אֲבָן: טוֹר אֶדָם פִּטְדָה וּבִרְקַת־הַטּוֹר הָאֶחָד. **לטיא** וְהַטּוֹר הַשְּׁנִינִפֶּד סִפִּיר וַיְהִלֵּם. **לטיב** וְהַטּוֹר הַשְּׁלִישִׁילָשׁ שָׁבוּ וְאַחֲלָמָה. **לטיג** וְהַטּוֹר הָרְבִיעִיתִרְשִׁישׁ שֹׁהַם וַיִּשְׁפֶּה: מוֹסִבַּת מִשְׁבָּצַת זָהָב בְּמִלְאָתָם. **לטיד** וְהָאֲבָנִים עַל-שְׁמוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל הֵנָּה שְׁתֵּים עָשָׂר הָעַל-שְׁמוֹתָם: פְּתוּחֵי חוּתָם אִישׁ עַל-שְׁמוֹ לְשְׁנָיִם עֶשֶׂר שָׁבֵט. **לטטו** וַיַּעֲשׂוּ עַל-הַחֹשֶׁן שְׁרָשָׁרֶת גְּבֻלַת מַעֲשֶׂה עֶבֶת זָהָב טָהוֹר. **לטטז** וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מִשְׁבָּצַת זָהָב וּשְׁתֵּי טַבַּעַת זָהָב וַיִּתְּנוּ אֶת-שְׁתֵּי הַטַּבַּעַת עַל-שְׁנֵי קַצּוֹת הַחֹשֶׁן. **לטטז** וַיִּתְּנוּ שְׁתֵּי הָעֶבֶתֹת הַזֹּהָב עַל-שְׁתֵּי הַטַּבַּעַת־עַל-קַצּוֹת הַחֹשֶׁן. **לטיח** וְאֵת שְׁתֵּי קַצּוֹת שְׁתֵּי הָעֶבֶתֹת נָתְנוּ עַל-שְׁתֵּי הַמִּשְׁבָּצַת וַיִּתְּנֵם עַל-כְּתִפֹת הָאֹפֶד אֶל-מוֹל פָּנָיו. **לטיט** וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבַּעַת זָהָב וַיִּשְׁימוּ עַל-שְׁנֵי קַצּוֹת הַחֹשֶׁן: עַל-שְׁפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל-עֶבֶר הָאֹפֶד בֵּיתָה. **לטכ** וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבַּעַת זָהָב וַיִּתְּנֵם עַל-שְׁתֵּי כְתִפֹת הָאֹפֶד מִלְמָטָה מִמוֹל פָּנָיו לַעֲמֹת מִחֲבֵרֶתוֹ מִמַּעַל לְחֹשֶׁב הָאֹפֶד. **לטכא** וַיִּרְכְּסוּ אֶת-הַחֹשֶׁן מִטַּבַּעְתּוֹ אֶל-טַבַּעַת הָאֹפֶד בְּפִתִּיל תְּכֵלֶת לְהִית עַל-חֹשֶׁב הָאֹפֶד וְלֹא-יֵאָח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֹפֶד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.

לטכב וַיַּעַשׂ אֶת-מַעֲוִל הָאֹפֶד מַעֲשֶׂה אֲרָג כָּלִיל תְּכֵלֶת. **לטכג** וּפִי-הַמַּעֲוִל בְּתוֹכּוֹ כָּפִי תַחְרָא שָׁפָה לְפִיו סָבִיב לֹא יִקְרַע. **לטכד** וַיַּעֲשׂוּ עַל-שׁוּלֵי הַמַּעֲוִל רְמוֹנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מִשְׁזָר. **לטכה** וַיַּעֲשׂוּ פַעֲמָנֵי זָהָב טָהוֹר וַיִּתְּנוּ אֶת-הַפַּעֲמָנִים בְּתוֹךְ הָרְמָנִים עַל-שׁוּלֵי הַמַּעֲוִל סָבִיב בְּתוֹךְ הָרְמָנִים. **לטכו**

פַּעַמָּן וְרַמָּן פַּעַמָּן וְרַמָּן עַל-שׁוּלֵי הַמַּעִיל סָבִיב לְשֶׁרֶת כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה.

לטכז וַיַּעֲשׂוּ אֶת-הַכֶּתֶנֶת שֶׁשׁ מַעֲשֵׂה אֶרֶג לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו. **לטכח** וְאֵת הַמִּצְנֶפֶת
שֶׁשׁ וְאֶת-פְּאַרֵי הַמִּגְבָּעֹת שֶׁשׁ וְאֶת-מִכְנָסֵי הַבֶּד שֶׁשׁ מִשְׁזָר. **לטכט** וְאֶת-הָאֲבִנִּט
שֶׁשׁ מִשְׁזָר וְתַכְלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִימַעֲשֵׂה רֶקֶם: כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה.

לטל וַיַּעֲשׂוּ אֶת-צִיץ נֹזֵר-הַקֹּדֶשׁ זָהָב טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פִּתּוּחִי
חוֹתֶםקֹדֶשׁ לַיהוָה. **לטלא** וַיִּתְּנוּ עָלָיו פִּתִּיל תַּכְלֶת לְתֵת עַל-הַמִּצְנֶפֶת מִלְמַעְלָה
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.

לטלב וְתַכְלָל-עֲבֹדַת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵלכָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה בֶּן עֶשׂוֹ.

לטלג וַיָּבִיאוּ אֶת-הַמִּשְׁכָּן אֶל-מֹשֶׁה אֶת-הָאֹהֶל וְאֶת-כָּל-כְּלָיו קָרָסוֹ קָרָשׁוֹ
בְּרִיחוֹ וְעַמֻּדָיו וְאַדָּנָיו. **לטלד** וְאֶת-מִכְסֵּה עוֹרֹת הָאֵילָם הַמְּאֻדָּמִים וְאֶת-מִכְסֵּה
עוֹרֹת הַתְּחָשִׁים וְאֵת פְּרֻכַת הַמָּסָךְ. **לטלה** אֶת-אַרְוֹן הָעֵדֻת וְאֶת-בִּדְיוֹ וְאֵת
הַכַּפֹּרֶת. **לטלו** אֶת-הַשִּׁלְחָן אֶת-כָּל-כְּלָיו וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים. **לטלז** אֶת-הַמִּנְחָה
הַטְּהֻרָה אֶת-נִרְתִּיקָה נֹרֹת הַמַּעֲרֻכָּהוְאֶת-כָּל-כְּלָיהָ וְאֵת שֶׁמֶן הַמָּאֹר. **לטלח** וְאֵת
מִזְבֵּחַ הַזָּהָב וְאֵת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת קִטְרֶת הַסַּמִּים וְאֵת מָסַךְ פֶּתַח הָאֹהֶל.
לטלט אֶת מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת-מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר-לוֹ אֶת-בִּדְיוֹ וְאֶת-כָּל-כְּלָיו
אֶת-הַכִּיר וְאֶת-כִּנּוֹ. **לטמ** אֶת קַלְעֵי הַחֹצֵר אֶת-עַמֻּדֶיהָ וְאֶת-אַדָּנֶיהָ וְאֶת-הַמָּסָךְ
לְשַׁעַר הַחֹצֵר אֶת-מִיתָרֶיהָ וְיִתְדֹתֶיהָ וְאֵת כָּל-כְּלֵי עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּןלְאֹהֶל מוֹעֵד.
לטמא אֶת-בְּגָדֵי הַשָּׂרָד לְשֶׁרֶת בִּקְדָּשׁ אֶת-בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת-בְּגָדֵי
בָנָיו לְכַהֵן. **לטמב** כָּל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: בֶּן עֶשׂוֹ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת
כָּל-הָעֲבֹדָה. **לטמג** וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת-כָּל-הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עָשׂוֹ אֶת־הַכְּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה בֶּן עֶשׂוֹ וַיְבָרֶךְ אֹתָם מֹשֶׁה.

מא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **מב** בַּיּוֹם-הַחֲדָשׁ הִרְאִשׁוֹן בְּאַחַד לַחֲדָשׁ
תִּקְּיִם אֶת-מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד. **מג** וְשִׁמַּתָּ שֵׁם אֶת אַרְוֹן הָעֵדוּת וְסִכַּתָּ עַל-הָאֶרֶץ
אֶת-הַפְּרֻכָּת. **מד** וְהִבַּאתָ אֶת-הַשִּׁלְחָן וְעִרְכַּתָּ אֶת-עַרְכוֹ וְהִבַּאתָ אֶת-הַמִּנְחָה
וְהַעֲלִיתָ אֶת-נִרְתִּיקָה. **מה** וְנִתְּתָה אֶת-מִזְבֵּחַ הַזָּהָב לְקִטְרֶת לִפְנֵי אַרְוֹן הָעֵדֻת
וְשִׁמַּתָּ אֶת-מָסַךְ הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן. **מו** וְנִתְּתָה אֶת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכַּן
אֹהֶל-מוֹעֵד. **מז** וְנִתְּתָה אֶת-הַכִּיר בֵּין-אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְּתָה שֵׁם מַיִם.
מח וְשִׁמַּתָּ אֶת-הַחֹצֵר סָבִיב וְנִתְּתָה אֶת-מָסַךְ שַׁעַר הַחֹצֵר. **מט** וְלָקַחְתָּ אֶת-שֶׁמֶן

הַמִּשְׁחָה וּמִשְׁחַת אֶת-הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בּוֹ וְקִדְשָׁתָּהּ אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-כְּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ. **מִי** וּמִשְׁחַת אֶת-מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת-כָּל-כְּלָיו וְקִדְשָׁתָּהּ אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים. **מִיֹּא** וּמִשְׁחַת אֶת-הַכִּיר וְאֶת-כֶּנּוֹ וְקִדְשָׁתָּהּ אֹתוֹ. **מִיב** וְהִקְרַבְתָּ אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְרַחֲצָתָ אֹתָם בַּמַּיִם. **מִג** וְהִלַּבְשָׁתָּ אֶת-אַהֲרֹן אֶת-בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁחַת אֹתוֹ וְקִדְשָׁתָּהּ אֹתוֹ וְכָהֵן לִי. **מִיד** וְאֶת-בָּנָיו תִּקְרִיב וְהִלַּבְשָׁתָּ אֹתָם בִּתְנֹת. **מטו** וּמִשְׁחַת אֹתָם כַּאֲשֶׁר מִשְׁחַת אֶת-אַבְיָהֶם וְכָהֵנוּ לִי וְהִיְתָה לָהֶם מִשְׁחַתָּם לְכַהֲנֵת עוֹלָם לְדֹרֹתָם. **מטז** וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה: כֹּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹכֶן עָשָׂה.

מִיז וַיְהִי בַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיתָבְאָחַד לַחֲדָשׁ: הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן. **מִיח** וַיָּקָם מֹשֶׁה אֶת-הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת-אַדָּנָיו וַיֵּשֶׁם אֶת-קֶרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת-בְּרִיחָיו וַיָּקָם אֶת-עַמּוּדָיו. **מִיט** וַיִּפְרֹשׁ אֶת-הָאֹהֶל עַל-הַמִּשְׁכָּן וַיֵּשֶׁם אֶת-מַכְסֵּה הָאֹהֶל עָלָיו מִלְמַעְלָהכַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.

מכ וַיִּסַּח וַיִּתֵּן אֶת-הָעֵדֻת אֶל-הָאָרֶץ וַיֵּשֶׁם אֶת-הַבַּדִּים עַל-הָאָרֶץ וַיִּתֵּן אֶת-הַכַּפֹּרֶת עַל-הָאָרֶץ מִלְמַעְלָה. **מכא** וַיָּבֵא אֶת-הָאָרֶץ אֶל-הַמִּשְׁכָּן וַיֵּשֶׁם אֶת-פֶּרֶכֶת הַמָּסָךְ וַיִּסֹּךְ עַל אֲרוֹן הָעֵדוּתכַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.

מכב וַיִּתֵּן אֶת-הַשִּׁלְחָן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל יָרֵךְ הַמִּשְׁכָּן צִפְנָה מִחוּץ לַפֶּרֶכֶת. **מכג** וַיַּעֲרֹךְ עָלָיו עֵרֹךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָהכַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶ�ה.

מכד וַיֵּשֶׁם אֶת-הַמִּנְחָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשִּׁלְחָן עַל יָרֵךְ הַמִּשְׁכָּן נִגְבָּה. **מכה** וַיַּעַל הַנֹּרֹת לִפְנֵי יְהוָהכַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶ�ה.

מכו וַיֵּשֶׁם אֶת-מִזְבֵּחַ הַזָּהָב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפֶּרֶכֶת. **מכז** וַיִּקְטֹר עָלָיו קֹטֹרֶת סַמִּיםכַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶ�ה.

מכח וַיֵּשֶׁם אֶת-מָסַךְ הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן. **מכט** וְאֶת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה שָׁם פֶּתַח מִשְׁכָּן אֹהֶל-מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת-הָעֹלָה וְאֶת-הַמִּנְחָהכַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶ�ה. **מל** וַיֵּשֶׁם אֶת-הַכִּיר בֵּין-אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שָׁמָּה מַיִם לְרַחֲצָה. **מלא** וְרַחֲצוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו אֶת-יְדֵיהֶם וְאֶת-רַגְלֵיהֶם. **מלב** בְּבֹאֵם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וּבִקְרַבְתֶּם אֶל-הַמִּזְבֵּחַיִרְחֲצוּ: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶ�ה.

מלג וַיָּקָם אֶת-הַחֲצֹר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וּלְמִזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת-מָסַךְ שַׁעַר הַחֲצֹר וַיִּכַּל מֹשֶׁה אֶת-הַמִּלְאָכָה.

מלד וַיִּכַּס הָעֵנָן אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּכְבֹּד יְהוָה מְלֵא אֶת-הַמִּשְׁכָּן. **מלה** וְלֹא-יָכֹל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל-אֹהֶל מוֹעֵדכִּי-שָׁכֵן עָלָיו הָעֵנָן וַיִּכְבֹּד יְהוָה מְלֵא אֶת-הַמִּשְׁכָּן. **מלו** וּבַהֲעֵלוֹת הָעֵנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל מַסְעֵיהֶם. **מלז** וְאִם-לֹא

יַעֲלֶה הָעֲנוּלָא יִסְעוּ עַד-יוֹם הָעֵלְתּוֹ. **מלח** כִּי עָנַן יְהוָה עַל-הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאֵשׁ תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹלְעִינִי כָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל בְּכָל-מִסְעֵיהֶם.
וַיִּקְרָא

אא וַיִּקְרָא אֶל-מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר. **אב** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי-יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן לַיהוָה מִן-הַבְּהֵמָה מִן-הַבֶּקָר וּמִן-הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת-קָרְבְּנֵכֶם. **אג** אִם-עֹלָה קָרְבְּנוֹ מִן-הַבֶּקָר זָכָר תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצֵנוּ לִפְנֵי יְהוָה. **אד** וְסַמֶּךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו. **אה** וְשַׁחַט אֶת-בֶּן הַבֶּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֲהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת-הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **או** וְהִפְשִׁיט אֶת-הָעֹלָה וְנָתַח אֹתָהּ לִנְתָחֶיהָ. **אז** וְנָתַנוּ בְּנֵי אֲהֶרֶן הַכֹּהֵן אֲשֶׁר-עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֲצִים עַל-הָאֵשׁ. **אח** וְעָרְכוּ בְּנֵי אֲהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת הַנְּתָחִים אֶת-הָרֹאשׁ וְאֶת-הַפָּדְרַעַל-הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ. **אט** וְקָרְבוּ וַיִּכְרְעוּ יָרֵחַץ בְּמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת-הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַהּ עֹלָה אִשָּׁה רֵיחַ-נִּיחֹחַ לַיהוָה.

אי וְאִם-מִן-הַצֹּאן קָרְבְּנוֹ מִן-הַכִּשְׂבִּים אוֹ מִן-הָעִזִּים לְעֹלָהזָכָר תָּמִים יִקְרִיבֵנוּ. **איא** וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָהלִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אֲהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת-דָּמּוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַסָבִיב. **איב** וְנָתַח אֹתוֹ לִנְתָחָיו וְאֶת-רֹאשׁוֹ וְאֶת-פָּדְרוֹ וְעָרֵךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל-הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ. **איג** וְהִקְרִיב וְהִכְרַעַם יָרֵחַץ בְּמִים וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת-הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּעֹלָה הוּא אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה.

איד וְאִם מִן-הָעוֹף עֹלָה קָרְבְּנוֹ לַיהוָה: וְהִקְרִיב מִן-הַתֹּרִים אוֹ מִן-בְּנֵי הַיוֹנָהאֶת-קָרְבְּנוֹ. **אטו** וְהִקְרִיבוּ הַכֹּהֵן אֶל-הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַק אֶת-רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ וְנִמְצָה דָּמּוֹ עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ. **אטז** וְהִסִּיר אֶת-מִרְאָתוֹ בְּנִצָּתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ קִדְמָהאֶל-מְקוֹם הַדָּשָׁן. **איז** וְשָׁסַע אֹתוֹ בְּכַנְפָּיו לֹא יִבְדִּיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַהּ עַל-הָעֲצִים אֲשֶׁר עַל-הָאֵשׁ: עֹלָה הוּא אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַלַיהוָה.

בא וְנָפֵשׁ כִּי-תִקְרִיב קָרְבָן מִנְחָה לַיהוָהסֹלֶת יִהְיֶה קָרְבְּנוֹ וַיִּצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לִבְנָהּ. **בב** וְהִבִּיֵּאָה אֶל-בְּנֵי אֲהֶרֶן הַכֹּהֲנִים וְקִמֵּץ מִשֶּׁם מְלֵא קִמְצוֹ מִסֹּלֶתָהּ וּמִשְׁמְנָהּ עַל כָּל-לִבְנָתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת-אֲזִכָּרְתָהּ הַמִּזְבֵּחַהּאִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה. **בג** וְהִנּוֹתָרְתָּ מִן-הַמִּנְחָהלְאֲהֶרֶן וּלְבָנָיו: קִדֵּשׁ קִדָּשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה.

בד וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנורסלת חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן.

בה ואם-מנחה על-המחבת קרבנדסלת בלולה בשמן מצה תהיה. **בו** פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא.

בז ואם-מנחת מרחשת קרבנדסלת בשמן תעשה. **בח** והבאת את-המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל-הכהן והגישוה אל-המזבח. **בט** והרים הכהן מן-המנחה את-אזכרתה והקטיר המזבחהאשה ריח ניחח ליהוה. **בי** והנותרת מן-המנחהלאהרן ולבניו: קדש קדשים מאשי יהוה. **ביא** כל-המנחה אשר תקריבו ליהוהלא תעשה חמץ: כי כל-שאר וכל-דבש לא-תקטירו ממנו אשה ליהוה. **ביב** קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל-המזבח לא-יעלו לריח ניחח. **ביג** וכל-קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל-קרבנדך תקריב מלח. **ביז** ואם-תקריב מנחת בפורים ליהוהאביב קלוי פאש גרש כרמל תקריב את מנחת בפוריך. **בטו** ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא. **בטז** והקטיר הכהן את-אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל-לבנתהאשה ליהוה. **גא** ואם-זבח שלמים קרבנואם מן-הבקר הוא מקריב אם-זכר אם-נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה. **גב** וסמך ידו על-ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את-הדם על-המזבחסביב. **גג** והקריב מזבח השלמים אשה ליהוהאת-החלב המכסה את-הקרב ואת כל-החלב אשר על-הקרב. **גד** ואת שתי הכלית ואת-החלב אשר עלהן אשר על-הפסלים ואת-היתרת על-הכבד על-הכליות יסירנה. **גה** והקטירו אתו בני-אהרן המזבחה על-העלה אשר על-העצים אשר על-האשאשה ריח ניחח ליהוה. **גו** ואם-מן-הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוהזכר או נקבה תמים יקריבנו. **גז** אם-כשב הוא-מקריב את-קרבנווהקריב אתו לפני יהוה. **גח** וסמך את-ידו על-ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את-דמו על-המזבחסביב. **גט** והקריב מזבח השלמים אשה ליהוהחלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת-החלב המכסה את-הקרב ואת כל-החלב אשר על-הקרב. **גי** ואת שתי הכלית ואת-החלב אשר עלהן אשר על-הפסלים ואת-היתרת על-הכבד על-הכליות יסירנה. **גיא** והקטירו הכהן המזבחהלחם אשה ליהוה.

גיב ואם עז קרִבְנוֹ וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה. **גיג** וְסָמַךְ אֶת-יָדוֹ עַל-רֹאשׁוֹ וְשָׁחַט אֶתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אֲהֵרֹן אֶת-דָּמּוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב. **גיז** וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ קִרְבָּנוֹ אִשָּׁה לַיהוָה אֶת-הַחֹלֶב הַמִּכְסָּה אֶת-הַקֶּרֶב וְאֶת כָּל-הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל-הַקֶּרֶב. **גטו** וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִית וְאֶת-הַחֹלֶב אֲשֶׁר עָלֶיהֶן אֲשֶׁר עַל-הַכֶּסֶּלִים וְאֶת-הַיִּתְּרֵת עַל-הַכֶּבֶד עַל-הַכְּלִית יְסִירָנָה. **גטז** וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ הַלָּחֶם אִשָּׁה לָרִיחַ נִיחֹחַ כָּל-חֹלֶב לַיהוָה. **גיו** חֲקֹת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כָּל-חֹלֶב וְכָל-דָּם לֹא תֹאכְלוּ.

דא וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **דב** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נִפְשׁ כִּי-תַחֲטֹא בְּשָׁגָה מִכָּל מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְעָשָׂה מֵאַחַת מֵהֵנָּה. **דג** אִם הִכְהֵן הַמַּשִּׁיחַ יַחֲטֹא לְאַשְׁמַת הָעָם: וְהִקְרִיב עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא פֶּר בֶּן-בָּקָר תָּמִים לַיהוָה לַחֲטָטָא. **דד** וְהֵבִיא אֶת-הַפָּר אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה וְסָמַךְ אֶת-יָדוֹ עַל-רֹאשׁ הַפָּר וְשָׁחַט אֶת-הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה. **דה** וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמַּשִּׁיחַ מִדָּם הַפָּר וְהֵבִיא אֹתוֹ אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד. **דו** וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת-אֶצְבָּעוֹ בְּדָם וְהִזָּה מִן-הַדָּם שִׁבְעַת פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת-פְּרִכְתַּת הַקֹּדֶשׁ. **דז** וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן-הַדָּם עַל-קַרְנוֹת מִזְבֵּחַ קִטְרֵת הַסַּמִּים לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל-דָּם הַפָּר יִשְׁפֹךְ אֶל-יִסּוּד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **דח** וְאֶת-כָּל-חֹלֶב פֶּר הַחֲטָטָא יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת-הַחֹלֶב הַמִּכְסָּה עַל-הַקֶּרֶב וְאֶת כָּל-הַחֹלֶב אֲשֶׁר עַל-הַקֶּרֶב. **דט** וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלִית וְאֶת-הַחֹלֶב אֲשֶׁר עָלֶיהֶן אֲשֶׁר עַל-הַכֶּסֶּלִים וְאֶת-הַיִּתְּרֵת עַל-הַכֶּבֶד עַל-הַכְּלִית יְסִירָנָה. **די** כֹּאֲשֶׁר יוֹרֵם מִשׁוֹר זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן עַל מִזְבֵּחַ הָעֹלָה. **דיא** וְאֶת-עוֹר הַפָּר וְאֶת-כָּל-בָּשָׂרוֹ עַל-רֹאשׁוֹ וְעַל-כְּרָעָיו וְקִרְבּוֹ וּפְרָשׁוֹ. **דיב** וְהוֹצִיא אֶת-כָּל-הַפָּר אֶל-מַחוּץ לַמִּחֲנֶה אֶל-מָקוֹם טָהוֹר אֶל-שִׂפְךָ הַדָּשֵׁן וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל-עֲצִים בָּאֵשׁ עַל-שִׂפְךָ הַדָּשֵׁן יִשְׂרָף.

דיג ואם כָּל-עֵדֶת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנִעְלַם דְּבַר מַעֲיָנִי הַקֹּהֵל וְעָשׂוּ אַחַת מִכָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא-תַעֲשִׂינָהּ וְאַשְׁמוּ. **דיז** וְנוֹדְעָה הַחֲטָטָא אֲשֶׁר חָטְאוּ עָלֶיהָ וְהִקְרִיבוּ הַקֹּהֵל פֶּר בֶּן-בָּקָר לַחֲטָטָא וְהֵבִיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד. **דטו** וְסָמְכוּ זִקְנֵי הָעֵדָה אֶת-יְדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁחַט אֶת-הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה. **דטז** וְהֵבִיא הַכֹּהֵן הַמַּשִּׁיחַ מִדָּם הַפָּר אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד. **דז** וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן-הַדָּם וְהִזָּה שִׁבְעַת פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת פְּרִכְתַּת הַפָּר. **דיח** וּמִן-הַדָּם יִתֵּן עַל-קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל-הַדָּם יִשְׁפֹךְ אֶל-יִסּוּד מִזְבֵּחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **דיט** וְאֶת כָּל-חֹלְבּוֹ יָרִים מִמֶּנּוּ

והקטיר המזבח. **זכ** ועשה לפרפאשר עשה לפר החטאת בן יעשה-לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם. **זכא** והוציא את-הפר אל-מחוץ למחנה ושרף אותו באשר שרף את הפר הראשון: חטאת הקהל הוא.

זכב אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל-מצות יהוה אלהיו אשר לא-תעשינה בשגגה ואשם. **זכג** או-הודע אליו חטאתו אשר חטא בהוהביא את-קרבו שער עזים זכר תמים. **זכד** וסמך ידו על-ראש השעיר ושחט אותו במקום אשר-ישחט את-העלה לפני יהוה חטאת הוא. **זכה** ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על-קרנת מזבח העלה ואת-דמו ישפך אל-יסוד מזבח העלה. **זכו** ואת-כל-חלבו יקטיר המזבח כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו.

זכז ואם-נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ: בעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא-תעשינה ואשם. **זכח** או הודע אליו חטאתו אשר חטאוהביא קרבו שער עזים תמימה נקבה על-חטאתו אשר חטא. **זכט** וסמך את-ידו על ראש החטאת ושחט את-החטאת במקום העלה. **זל** ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על-קרנת מזבח העלה ואת-כל-דמה ישפך אל-יסוד המזבח. **זלא** ואת-כל-חלבה יסיר באשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבח לריח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו.

זלב ואם-כבש יביא קרבו לחטאת נקבה תמימה יביאנה. **זלג** וסמך את-ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את-העלה. **זלד** ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על-קרנת מזבח העלה ואת-כל-דמה ישפך אל-יסוד המזבח. **זלה** ואת-כל-חלבה יסיר באשר יוסר חלב-הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבח על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על-חטאתו אשר-חטא ונסלח לו.

הא ונפש כי-תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם-לוא יגיד ונשא עונו. **הב** או נפש אשר תגע בכל-דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם. **הג** או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם. **הד** או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה. **הה** והיה כי-יאשם לאחת מאלה: והתודה אשר חטא עליה. **הו** והביא את-אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן-הצאן כשבה או-שעירת עזים לחטאת וכפר

עָלִיו הִכְהֵן מִחֲטָאתוֹ. **הִזּוּ** וְאִם-לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ דִּי שְׁהוּהִיבֵא אֶת-אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חֲטָא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ-שְׁנֵי בְנֵי-יוֹנָה לִיהוָה: אֶחָד לַחֲטָאת וְאֶחָד לְעֹלָה. **הַח** וְהִבִּיא אֹתָם אֶל-הִכְהֵן וְהִקְרִיב אֶת-אֲשֶׁר לַחֲטָאת רֹאשׁוֹנָה וּמֶלֶק אֶת-רֹאשׁוֹ מִמּוֹל עֲרָפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל. **הֵט** וְהִזָּה מִדָּם הַחֲטָאת עַל-קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהִנְשָׂאָר בְּדָם יִמָּצֵה אֶל-יִסּוּד הַמִּזְבֵּחַ חֲטָאת הוּא. **הִי** וְאֶת-הַשְּׁנֵי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֹּר עָלָיו הִכְהֵן מִחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר-חֲטָא וְנִסְלַח לוֹ.

הִיא וְאִם-לֹא תִשָּׁיג יָדוֹ לְשְׁתֵּי תָרִים אוֹ לְשְׁנֵי בְנֵי-יוֹנָהוּהִבִּיא אֶת-קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חֲטָא עֲשִׂירַת הָאָפָה סֹלֶת לַחֲטָאת לֹא-יָשִׁים עָלֶיהָ שָׁמֶן וְלֹא-יִתֵּן עָלֶיהָ לְבִנְהִי חֲטָאת הוּא. **הִיב** וְהִבִּיָּאָה אֶל-הִכְהֵן וְקִמֵּץ הִכְהֵן מִמֶּנָּה מְלֹא קִמְצוֹ אֶת-אַזְכָּרְתָּהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה עַל אֲשֵׁי יְהוָה חֲטָאת הוּא. **הִיג** וְכִפֹּר עָלָיו הִכְהֵן עַל-חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר-חֲטָא מֵאֶחַת מֵאֵלֶּהוּנִסְלַח לוֹ וְהִיָּתָה לְכֹהֵן כַּמִּנְחָה. **הִיד** וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **הֵטוּ** נָפֶשׁ כִּי-תִמְעַל מֵעַל וְחֲטָאָה בְּשִׁגְגָה מִקֹּדֶשִׁי יְהוָה: וְהִבִּיא אֶת-אֲשָׁמוֹ לִיהוָה אֵיל תָּמִים מִן-הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף-שְׁקָלִים בְּשִׁקְל־הַקֹּדֶשׁלֹאשָׁם. **הֵטוּ** וְאֶת אֲשֶׁר חֲטָא מִן-הַקֹּדֶשׁ יִשְׁלַם וְאֶת-חֲמִישְׁתּוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אוֹתוֹ לְכֹהֵן וְהִכְהֵן יְכַפֵּר עָלָיו בְּאֵיל הָאֲשָׁםוְנִסְלַח לוֹ.

הִיז וְאִם-נָפֶשׁ כִּי תִחֲטָא וְעָשְׂתָה אֶחַת מִכָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָה וְלֹא-יָדַע וְאֲשָׁם וְנֶשֶׂא עֲוֹנוֹ. **הִיח** וְהִבִּיא אֵיל תָּמִים מִן-הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ לֹאשָׁםאֶל-הִכְהֵן וְכִפֹּר עָלָיו הִכְהֵן עַל שִׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר-שָׁגָג וְהוּא לֹא-יָדַעוְנִסְלַח לוֹ. **הִיט** אָשָׁם הוּא: אָשָׁם אָשָׁם לִיהוָה.

הכ וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **הכא** נָפֶשׁ כִּי תִחֲטָא וּמַעַלָה מֵעַל בִּיהוָה וְכִחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ בְּפִקְדוֹן אוֹ-בִתְשׁוּמַת יָד אוֹ בְּגִזַּל אוֹ עֲשָׂק אֶת-עַמִּיתוֹ. **הכב** אוֹ-מִצָּא אֲבֹדָה וְכִחֵשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל-שָׁקֶר עַל-אֶחַת מִכָּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה הָאָדָםלַחֲטָא בְּהִנָּה. **הכג** וְהָיָה כִּי-יִחֲטָא וְאֲשָׁםוְהִשִּׁיב אֶת-הַגִּזְלָה אֲשֶׁר גָּזַל אוֹ אֶת-הָעֲשָׂק אֲשֶׁר עָשָׂק אוֹ אֶת-הַפִּקְדוֹן אֲשֶׁר הִפְקִד אוֹתוֹ אוֹ אֶת-הָאֲבֹדָה אֲשֶׁר מָצָא. **הכד** אוֹ מִכָּל אֲשֶׁר-יִשְׁבַּע עָלָיו לְשִׁקְרוֹשְׁלָם אוֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְחֲמִשְׁתּוֹ יוֹסֵף עָלָיו: לֹאֲשֶׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנּוּ בְּיוֹם אֲשַׁמְתּוֹ. **הכה** וְאֶת-אֲשָׁמוֹ יָבִיא לִיהוָה אֵיל תָּמִים מִן-הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ לֹאשָׁם אֶל-הִכְהֵן. **הכו** וְכִפֹּר עָלָיו הִכְהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל-אֶחַת מִכָּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לֹאֲשָׁמָה בָּהּ.

וה וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **וב** צוֹ אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה: הוּא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ כָּל-הַלֵּילָה עַד-הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ

תוקד בו. **וג** ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על-בשרו והרים את-הדשן אשר תאכל האש את-העלה על-המזבח ושמו אצל המזבח. **וד** ופשט את-בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את-הדשן אל-מחוץ למחנה אל-מקום טהור. **וה** והאש על-המזבח תוקד-בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערד עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים. **וו** אש תמיד תוקד על-המזבח לא תכבה.

וז וזאת תורת המנחה: הקרב אתה בני-אהרן לפני יהוה אל-פני המזבח. **וח** והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל-הלבנה אשר על-המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה. **וט** והנותרת ממנה לאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל-מועד לאכלוה. **וי** לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא פחטאת וכאשם. **ויא** כל-זכר בבני אהרן לאכלנה חק-עולם לדורתיכם מאשי יהוה כל אשר-יגע בהם יקדש. **ויב** וידבר יהוה אל-משה לאמר. **ויג** זה קרבן אהרן ובניו אשר-יקריבו ליהוה ביום המשח אתועשירת האפה סלת מנחה תמיד: מחציתה בבקר ומחציתה בערב. **ויד** על-מחבת בשמן תעשהמרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח-ניחח ליהוה. **וטו** והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק-עולם ליהוה כליל תקטר. **וטז** וכל-מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל.

ויז וידבר יהוה אל-משה לאמר. **ויח** דבר אל-אהרן ואל-בניו לאמר זאת תורת החטאת: במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא. **ויט** הכהן המחטא אתה לאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד. **וכ** כל אשר-יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על-הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום קדש. **וכא** וכלי-חרש אשר תבשל-בו ישבר ואם-בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים. **וכב** כל-זכר בכהנים לאכל אתה קדש קדשים הוא. **וכג** וכל-חטאת אשר יובא מדמה אל-אהל מועד לכפר בקדשלא תאכל באש תשרף.

וכד וזאת תורת האשם: קדש קדשים הוא. **וכה** במקום אשר ישחטו את-העלה ישחטו את-האשם ואת-דמו יזרק על-המזבח סביב. **וכו** ואת כל-חלבו יקריב ממנואת האליה ואת-החלב המכסה את-הקרב. **כז** ואת שתי הפלית ואת-החלב אשר עליהן אשר על-הפסלים ואת-היתרת על-הפכד על-הפלית יסירנה. **כח** והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא. **כט** כל-זכר בכהנים לאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא. **ל** פחטאת

כָּאֲשֶׁם תּוֹרָה אַחַת לָהֶם הִכְהֵן אֲשֶׁר יִכְפֹּר-בּוֹ לֹו יִהְיֶה. **זח** וְהִכְהֵן הַמִּקְרִיב
אֶת-עֹלֹת אִישׁ: עוֹר הָעֹלָה אֲשֶׁר הַקָּרִיב לִכְהֵן לֹו יִהְיֶה. **זט** וְכָל-מִנְחָה אֲשֶׁר
תִּתְּנָה בִּתְנוּרָה וְכָל-נִעְשָׂה בַּמִּרְחָשֶׁת וְעַל-מִחְבַּת לִכְהֵן הַמִּקְרִיב אֹתָהּ לֹו תִהְיֶה.
זי וְכָל-מִנְחָה בְּלוּלָה-בְּשֶׁמֶן וַחֲרֻבָּה לְכָל-בְּנֵי אֶהְרֹן תִּהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו.
זיא וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב לַיהוָה. **זיב** אִם עַל-תּוֹדָה
יִקְרִיבֶנּוּ הַקָּרִיב עַל-זֶבַח הַתּוֹדָה חֲלוֹת מִצּוֹת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן וּרְקִיקֵי מִצּוֹת
מִשְׁחִים בְּשֶׁמֶן וְסֹלֶת מִרְבֶּכֶת חֲלוֹת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן. **זיג** עַל-חֲלוֹת לֶחֶם חֲמֵץ
יִקְרִיב קֶרְבֵּנוֹ עַל-זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו. **זיד** וְהַקָּרִיב מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכָּל-קֶרְבֵּן תִּרְוּמָה
לַיהוָה לִכְהֵן הַזֶּרֶק אֶת-דָּם הַשְּׁלָמִים לֹו יִהְיֶה. **זטו** וּבִשֶׁר זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמִיּוֹבִיּוֹם
קֶרְבֵּנוֹ יֹאכֹל: לֹא-יֵנִיחַ מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר. **זטז** וְאִם-נִדָּר אוֹ נִדְּבָה זֶבַח קֶרְבֵּנוֹבִיּוֹם
הַקָּרִיב אֶת-זִבְחוֹ יֹאכֹל וּמִמַּחֲרַת וְהַנּוֹתֵר מִמֶּנּוּ יֹאכֹל. **זיז** וְהַנּוֹתֵר מִבִּשֶׁר
הַזִּבְחִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשְׂרָף. **זיח** וְאִם הָאֹכֵל יֹאכֹל מִבִּשֶׁר-זֶבַח שְׁלָמָיו בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי לֹא יִרְצָה הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לֹא יִחָשֵׁב לֹו פְּגוּל יִהְיֶה וְהִנֵּפֶשׁ הָאֹכֵלֶת מִמֶּנּוּ
עֹנָה תִשָּׂא. **זיט** וְהַבִּשֶׁר אֲשֶׁר-יִגַּע בְּכָל-טָמֵא לֹא יֹאכֹל בָּאֵשׁ יִשְׂרָף
וְהַבִּשְׂרָף-טָהוֹר יֹאכֹל בִּשֶׁר. **זכ** וְהִנֵּפֶשׁ אֲשֶׁר-תֹאכֹל בִּשֶׁר מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
לַיהוָה וְטָמְאָתוֹ עָלְיוֹ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּי. **זכא** וְנִפֶּשׁ כִּי-תִגַּע
בְּכָל-טָמֵא בְּטָמְאֵת אָדָם אוֹ בַּבְּהֵמָה טָמְאָה אוֹ בְּכָל-שֶׂקֶץ טָמֵא וְאֹכֵל
מִבִּשֶׁר-זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּי.
זכב וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **זכג** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: כָּל-חֶלֶב
שׁוֹר וְכֶשֶׂב וְעִזָּלָא תֹאכְלוּ. **זכד** וְחֶלֶב נִבְלָה וְחֶלֶב טֵרֶפֶה יַעֲשֶׂה לְכָל-מִלְאָכָה
וְאֹכֵל לֹא תֹאכְלֶהוּ. **זכה** כִּי כָל-אֹכֵל חֶלֶב מִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִקְרִיב מִמֶּנָּה אִשָּׁה
לַיהוָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הָאֹכֵלֶת מֵעַמִּי. **זכו** וְכָל-דָּם לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵי תִיכֶם
לְעוֹף וּלְבְּהֵמָה. **זכז** כָּל-נֶפֶשׁ אֲשֶׁר-תֹאכֹל כָּל-דָּם וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּי.
זכח וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **זכט** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: הַמִּקְרִיב
אֶת-זֶבַח שְׁלָמָיו לַיהוָה יָבִיא אֶת-קֶרְבֵּנוֹ לַיהוָה מִזֶּבַח שְׁלָמָיו. **זל** יָדָיו תְּבִיאֶנָּה
אֶת אֲשֵׁי יְהוָה אֶת-הַחֶלֶב עַל-הַחֲזֵה יְבִיאֶנּוּאֵת הַחֲזֵה לְהִנִּיף אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי
יְהוָה. **זלא** וְהַקְטִיר הִכְהֵן אֶת-הַחֶלֶב הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַחֲזֵה לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו. **זלב**
וְאֵת שׁוֹק הַיָּמִין תִּתְּנוּ תִרְוּמָה לִכְהֵן מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם. **זלג** הַמִּקְרִיב אֶת-דָּם
הַשְּׁלָמִים וְאֶת-הַחֶלֶב מִבְּנֵי אֶהְרֹן: לֹו תִהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין לְמִנָּה. **זלד** כִּי אֶת-חֲזֵה
הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה לְקַחְתִּי מֵאֵת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִזִּבְחֵי שְׁלָמֵיהֶם וְאֶתֶּן
אֹתָם לְאֶהְרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו לְחֶק-עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **זלה** זֹאת מִשְׁחַת אֶהְרֹן

וּמִשְׁחַת בְּנֵי מֵאֲשֵׁי יְהוָה בַּיּוֹם הַקָּרִיב אֹתָם לִכְהֵן לַיהוָה. **זלו** אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
לָתֵת לָהֶם בַּיּוֹם מִשְׁחוֹ אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם. **זלו** זֹאת
הַתּוֹרָה לַעֲלֹה לַמִּנְחָה וְלַחֲטָאת וְלָאֲשָׁם וְלַמִּלּוּאִים וּלְזִבְחַת הַשְּׁלָמִים. **זלח** אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי: בַּיּוֹם צִוִּיתִי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב
אֶת-קֶרְבָּנֵיהֶם לַיהוָה בַּמִּדְבָּר סִינַי.

חא וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **חב** קַח אֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בְּנָיו אִתּוֹ וְאֵת
הַבָּגָדִים וְאֵת שָׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֵת פֶּרֶךְ הַחֲטָאת וְאֵת שְׁנֵי הָאֵילִים וְאֵת סֵל
הַמִּצּוֹת. **חג** וְאֵת כָּל-הָעֵדָה הַקֹּהֵל אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **חד** וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אִתּוֹ וַתִּקְהַל הָעֵדָה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **חה** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל-הָעֵדָה: זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת. **חו** וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת-אַהֲרֹן
וְאֶת-בְּנָיו וַיִּרְחֹץ אֹתָם בַּמַּיִם. **חז** וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת-הַכֹּתֶנֶת וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בְּאַבְנֵט
וַיִּלְבַּשׂ אֹתוֹ אֶת-הַמְּעִיל וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת-הָאֶפֶד וַיַּחְגֹּר אֹתוֹ בְּחֹשֶׁב הָאֶפֶד וַיֹּאפֹד
לוֹ בּוֹ. **חח** וַיָּשֶׂם עָלָיו אֶת-הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל-הַחֹשֶׁן אֶת-הָאוּרִים וְאֶת-הַתָּמִים.
חט וַיָּשֶׂם אֶת-הַמִּצְנֶפֶת עַל-רֹאשׁוֹ וַיָּשֶׂם עַל-הַמִּצְנֶפֶת אֶל-מוֹל פָּנָיו אֵת צִיץ
הַזָּהָב נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **חי** וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-שָׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וַיִּמָּשַׁח אֶת-הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בּוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֹתָם. **חיא** וַיֹּז מִמֶּנּוּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ
שִׁבְעַת פַּעֲמִים וַיִּמָּשַׁח אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת-הַכִּיֹּר וְאֶת-כַּנּוֹלְקֵי הַשֵּׁם.
חיב וַיִּצַק מִשְׁמֶן הַמִּשְׁחָה עַל רֹאשׁ אַהֲרֹן וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ לְקָדְשׁוֹ. **חיג** וַיִּקְרַב מֹשֶׁה
אֶת-בְּנֵי אַהֲרֹן וַיִּלְבָּשֶׁם כֹּתֶנֶת וַיַּחְגֹּר אֹתָם אַבְנֵט וַיַּחְבֹּשׁ לָהֶם מִגְבָּעוֹת כְּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **חיד** וַיַּגֵּשׁ אֵת פֶּרֶךְ הַחֲטָאת וַיִּסְמֹךְ אַהֲרֹן וּבְנָיו אֶת-יְדֵיהֶם
עַל-רֹאשׁ פֶּרֶךְ הַחֲטָאת. **חטו** וַיִּשְׁחֹט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הַדָּם וַיִּתֵּן עַל-קַרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב בְּאַצְבָּעוֹ וַיַּחֲטֵא אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-הַדָּם יָצַק אֶל-יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּקְדָּשֶׁהוּ לְכַפֵּר עָלָיו. **חטז** וַיִּקַּח אֶת-כָּל-הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל-הַקָּרֶב וְאֵת יִתְרַת
הַכֶּבֶד וְאֶת-שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֶת-חִלְבֵּהוּ וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה הַמִּזְבֵּחַ. **חיו** וְאֶת-הַפֶּרֶךְ
וְאֶת-עֶרֶוֹ וְאֶת-בִּשְׂרוֹ וְאֶת-פֶּרֶשׁוֹ שָׂרָף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה: כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה. **חיח** וַיִּקְרַב אֵת אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבְנָיו אֶת-יְדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ
הָאֵיל. **חיט** וַיִּשְׁחֹט וַיִּזְרַק מֹשֶׁה אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב. **חכ**
וְאֶת-הָאֵילֶנֶת לִנְתָחָיו וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה אֶת-הָרֹאשׁ וְאֶת-הַנְּתָחִים וְאֶת-הַפָּדָר.
חכא וְאֶת-הַקָּרֶב וְאֶת-הַכְּרָעִים רָחַץ בַּמַּיִם וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה אֶת-כָּל-הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ
עֹלָה הוּא לְרִיחַ-נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **חכב** וַיִּקְרַב
אֶת-הָאֵיל הַשְּׁנִי אֵיל הַמִּלֻּאִים וַיִּסְמְכוּ אַהֲרֹן וּבְנָיו אֶת-יְדֵיהֶם עַל-רֹאשׁ הָאֵיל.

חכג וַיִּשְׁחַט וַיִּקַּח מִשָּׁה מִדְּמוֹ וַיִּתֵּן עַל-תְּנוּךְ אֶזְנוֹ-אֶהְרֹן הַיִּמָּנִית וְעַל-בִּהֶן יָדוֹ הַיִּמָּנִית וְעַל-בִּהֶן רִגְלוֹ הַיִּמָּנִית. **חכד** וַיִּקְרַב אֶת-בְּנֵי אֶהְרֹן וַיִּתֵּן מִשָּׁה מִן-הַדָּם עַל-תְּנוּךְ אֶזְנוֹ הַיִּמָּנִית וְעַל-בִּהֶן יָדָם הַיִּמָּנִית וְעַל-בִּהֶן רִגְלָם הַיִּמָּנִית וַיִּזְרֹק מִשָּׁה אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב. **חכה** וַיִּקַּח אֶת-הַחֶלֶב וְאֶת-הָאֵלֶיָּה וְאֶת-כָּל-הַחֶלֶב אֲשֶׁר עַל-הַקֶּרֶב וְאֶת יִתְרַת הַכֹּהֵן וְאֶת-שְׁתֵּי הַכִּלִּית וְאֶת-חִלְבֵּהֶן וְאֶת שׁוֹק הַיָּמִין. **חכו** וּמִסַּל הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה לִקַּח חֶלֶת מִצָּה אֶחָת וְחֶלֶת לֶחֶם שֶׁמֶן אֶחָת וַיִּזְרֹק אֶחָד וַיִּשֹּׁם עַל-הַחֲלָבִים וְעַל שׁוֹק הַיָּמִין. **חכז** וַיִּתֵּן אֶת-הַכֹּל עַל כַּפֵּי אֶהְרֹן וְעַל כַּפֵּי בָנָיו וַיִּנָּף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה. **חכח** וַיִּקַּח מִשָּׁה אֹתָם מֵעַל כַּפֵּיהֶם וַיִּקְטֹר הַמִּזְבֵּחַ עַל-הָעֹלָה מִלֵּאִים הֵם לָרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה. **חכט** וַיִּקַּח מִשָּׁה אֶת-הַחֲזִיָּה וַיִּנִּיפֶהוּ תְנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה: מֵאִיל הַמִּלֵּאִים לַמִּשָּׁה הָיָה לִמְנָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **חל** וַיִּקַּח מִשָּׁה מִשֶּׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִן-הַדָּם אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ וַיִּזַּע עַל-אֶהְרֹן עַל-בְּגָדָיו וְעַל-בָּנָיו וְעַל-בְּגָדֵי בָנָיו אֹתוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֶת-אֶהְרֹן אֶת-בְּגָדָיו וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-בְּגָדֵי בָנָיו אֹתוֹ. **חלא** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֶהְרֹן וְאֶל-בָּנָיו בְּשָׁלוֹ אֶת-הַבָּשָׂר פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְשֵׁם תֹּאכְלוּ אֹתוֹ וְאֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בִּסַּל הַמִּלֵּאִים: כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי לֵאמֹר אֶהְרֹן וּבָנָיו יֹאכְלֶהוּ. **חלב** וְהַנוֹתֵר בַּבָּשָׂר וּבַלֶּחֶם בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ. **חלג** וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תִצְאוּ שִׁבְעַת יָמִים עַד יוֹם מְלֹאת יָמֵי מִלֵּאֵיכֶם: כִּי שִׁבְעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת-יָדְכֶם. **חלד** כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם. **חלה** וּפֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד תִּשְׁבּוּ יוֹמָם וְלַיְלָה שִׁבְעַת יָמִים וּשְׁמֵרְתֶּם אֶת-מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא תִמּוּתוּ: כִּי-כֵן צִוִּיתִי. **חלו** וַיַּעַשׂ אֶהְרֹן וּבָנָיו אֶת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה.

טא וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו וּלְזָקְנֵי יִשְׂרָאֵל. **טב** וַיֹּאמֶר אֶל-אֶהְרֹן קַח-לָךְ עֵגֶל בֶּן-בָּקָר לַחֲטָאת וְאֵיל לְעֹלֶהתְמִימִם וְהַקֶּרֶב לִפְנֵי יְהוָה. **טג** וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹר לֵאמֹר: קַחוּ שְׁעִיר-עִזִּים לַחֲטָאת וְעֵגֶל וְכֶבֶשׂ בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה. **טד** וְשׁוֹר וְאֵיל לְשִׁלְמִים לְזִבְחַת לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן: כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֲלֵיכֶם. **טה** וַיִּקְחוּ אֶת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל-פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָל-הָעֵדָה וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי יְהוָה. **טו** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וַיִּרְא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה. **טז** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֶהְרֹן קִרְבֵּן אֶל-הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת-חֲטָאתָךְ וְאֶת-עֹלֹתָךְ וְכִפֹּר בַּעֲדָךְ וּבַעֲדַת הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת-קִרְבָּן הָעָם וְכִפֹּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה. **טח** וַיִּקְרַב אֶהְרֹן אֶל-הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת-עֵגֶל הַחֲטָאת אֲשֶׁר-לוֹ. **טט** וַיִּקְרְבוּ בְנֵי אֶהְרֹן אֶת-הַדָּם

אֱלֹהֵי וַיִּטְבַּל אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל-קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-הַדָּם יָצַק אֶל-יִסּוֹד
הַמִּזְבֵּחַ. **טי** וְאֶת-הַחֶלֶב וְאֶת-הַכֶּלִּית וְאֶת-הַיִּתְרֵת מִן-הַכֶּבֶד
מִן-הַחֹטְאֵת הַקָּטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **טיא** וְאֶת-הַבֶּשֶׂר
וְאֶת-הָעוֹר שָׂרָף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה. **טיב** וַיִּשְׁחַט אֶת-הָעֵלָה וַיִּמָּצְאוּ בְּנֵי אֱהֲרֹן
אֱלֹהֵי אֶת-הַדָּם וַיִּזְרְקוּהוּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב. **טיג** וְאֶת-הָעֵלָה הַמָּצִיאוֹ אֱלֹהֵי
לִנְתָחִיהָ וְאֶת-הָרֹאשׁ וַיִּקְטֹר עַל-הַמִּזְבֵּחַ. **טיז** וַיִּרְחֹץ אֶת-הַקָּרֵב וְאֶת-הַפְּרָעִים
וַיִּקְטֹר עַל-הָעֵלָה הַמִּזְבֵּחַהּ. **טטו** וַיִּקְרַב אֶת קָרְבֵּן הָעֵם וַיִּקַּח אֶת-שְׂעִיר
הַחֹטְאֵת אֲשֶׁר לָעֵם וַיִּשְׁחָטוּהוּ וַיַּחֲטִיאוּהוּ כְּרֹאשׁוֹן. **טטז** וַיִּקְרַב אֶת-הָעֵלָה וַיַּעֲשֶׂהָ
כַּמִּשְׁפָּט. **טטז** וַיִּקְרַב אֶת-הַמִּנְחָה וַיִּמָּלֵא כַּפּוֹ מִמֶּנָּה וַיִּקְטֹר עַל-הַמִּזְבֵּחַ מִלֶּבֶד
עַל־תֵּת הַבֶּקֶר. **טיח** וַיִּשְׁחַט אֶת-הַשּׁוֹר וְאֶת-הָאֵיל זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעֵם
וַיִּמָּצְאוּ בְּנֵי אֱהֲרֹן אֶת-הַדָּם אֱלֹהֵי וַיִּזְרְקוּהוּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב. **טיט**
וְאֶת-הַחֶלְבִּים מִן-הַשּׁוֹר וּמִן-הָאֵילֵהָאֵלִיָּה וְהַמִּכְסָּה וְהַכֶּלִּית וַיִּתְּרֵת הַכֶּבֶד. **טכ**
וַיִּשְׁיִמּוּ אֶת-הַחֶלְבִּים עַל-הַחֲזוֹת וַיִּקְטֹר הַחֶלְבִּים הַמִּזְבֵּחַהּ. **טכא** וְאֶת הַחֲזוֹת
וְאֶת שׂוֹק הַיָּמִין הַנִּיף אֱהֲרֹן תִּנּוּפָה לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה. **טכב** וַיִּשָּׂא
אֱהֲרֹן אֶת-יָדוֹ אֶל-הָעֵם וַיְבָרֶכֶם וַיֵּרֶד מֵעֲשֵׂת הַחֹטְאֵת וְהָעֵלָה וְהַשְּׁלָמִים. **טכג**
וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאֱהֲרֹן אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּצְאוּ וַיְבָרְכוּ אֶת-הָעֵם וַיֵּרָא כְבוֹד-יְהוָה
אֶל-כָּל-הָעָם. **טכד** וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֶת-הָעֵלָה
וְאֶת-הַחֶלְבִּים וַיֵּרָא כָּל-הָעָם וַיִּרְאוּ וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם. **יא** וַיִּקְחוּ בְּנֵי-אֱהֲרֹן נֶדֶב
וַאֲבִיהוּא אִישׁ מִחֶתְתּוֹ וַיִּתְּנוּ בָּהֶן אֵשׁ וַיִּשְׁיִמּוּ עָלֶיהָ קִטְרֵת וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה
אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם. **יב** וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמָתוּ
לִפְנֵי יְהוָה. **יג** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֱהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר בְּקִרְבִּי
אֶקְדָּשׁ וְעַל-פְּנֵי כָל-הָעָם אֶכְבֹּד וַיִּדָּם אֱהֲרֹן. **יד** וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-מִישָׁאֵל וְאֶל
אֶלְצָפָן בְּנֵי עֲזִיזָאֵל דִּד אֱהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם קִרְבוּ שָׂאוּ אֶת-אַחֵיכֶם מֵאֵת
פְּנֵי-הַקֹּדֶשׁ אֶל-מִחוּץ לַמִּחֲנֶה. **יה** וַיִּקְרְבוּ וַיִּשָּׂאם בְּכַתְּנֹתָם אֶל-מִחוּץ
לַמִּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה. **יו** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֱהֲרֹן וּלְאֶלְעָזָר וּלְאִיתָמָר בְּנֵי
רָאשֵׁיכֶם אֶל-תִּפְרְעוּ וּבְגִדֵיכֶם לֹא-תִפְרְמוּ וְלֹא תִמָּתוּ וְעַל כָּל-הָעֵדָה יִקְצָף
וְאַחֵיכֶם כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת-הַשִּׁרְפָּה אֲשֶׁר שָׂרָף יְהוָה. **יז** וּמִפְּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ פֶן-תָּמָתוּכִי-שָׁמֶן מִשְׁחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כַּדִּבֶּר מֹשֶׁה.
יח וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-אֱהֲרֹן לֵאמֹר. **יט** יִזְוֶן וְשָׁכַר אֶל-תִּשְׁתֵּהוּ אֶתָּה וּבְנֶיךָ אֶתָּךְ
בְּבִאָכֶם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא תָמָתוּ: חֲקֹת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם. **י** וּלְהַבְדִּיל בֵּין

הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר. **יֵא** וּלְהוֹרֹת אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-כָּל-הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיהֶם בְּיַד-מֹשֶׁה.

יֵב וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל אֱלֻעָזָר וְאֶל-אִיתָמָר בְּנֵי הַנוֹתָרִים קָחוּ אֶת-הַמִּנְחָה הַנוֹתֶרֶת מֵאֲשֵׁי יְהוָה וְאֶכְלוּהָ מִצֹּת אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: כִּי קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא. **יֵג** וְאֶכְלָתֶם אֹתָהּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ כִּי חֻקָּךְ וְחֻק-בְּנִיךָ הוּא מֵאֲשֵׁי יְהוָה: כִּי-כֵן צִוִּיתִי. **יִז** וְאֵת חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה תֹאכְלוּ בְּמָקוֹם טְהוֹרָאֲתָהּ וּבְנִיךָ וּבְנֹתֶיךָ אֲתָדָּ: כִּי-חֻקָּךְ וְחֻק-בְּנִיךָ נָתַנוּ מִזִּבְחֵי שְׁלָמִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **יטו** שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְחֲזֵה הַתְּנוּפָה עַל אֲשֵׁי הַחֲלָבִים יָבִיאוּ לַהֲנִיף וְתִנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לָךְ וּלְבְנֶיךָ אֲתָדָּ לְחֻק-עוֹלָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה. **יטז** וְאֵת שְׁעִיר הַחֲטָאֹת דָּרֹשׁ דָּרֹשׁ מִשְׁהוּהִנָּה שֶׂרֶף וִיקָצֹף עַל-אֱלֻעָזָר וְעַל-אִיתָמָר בְּנֵי אַהֲרֹן הַנוֹתָרִים לֵאמֹר. **יִז** מִדּוּעַ לֹא-אֶכְלָתֶם אֶת-הַחֲטָאֹת בְּמָקוֹם הַקֹּדֶשׁ שְׂכִי קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא וְאֹתָהּ נָתַן לָכֶם לִשְׂאֹת אֶת-עוֹן הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה. **יִיח** הֵן לֹא-הוּבָא אֶת-דָּמָהּ אֶל-הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה אָכֹל וְתֹאכְלוּ אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי. **יִיט** וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל-מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם הִקְרִיבוּ אֶת-חֲטָאֲתָם וְאֶת-עֲלֹתָם לִפְנֵי יְהוָה וְתִקְרָאנָה אֹתִי כְּאֵלֶּה וְאֶכְלָתִי חֲטָאֹת הַיּוֹם הַיֵּיטֵב בְּעֵינֵי יְהוָה. **יכ** וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיֵּיטֵב בְּעֵינָיו.

יכא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר אֲלֵהֶם. **יכב** דַּבְּרוּ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: זֹאת הַחִיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכָּל-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶץ. **יכג** כָּל מִפְרֹסֶת פְּרָסָה וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרֹסֶת מַעֲלַת גֶּרֶה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ תֹאכְלוּ. **יכד** אֲדָּ אֶת-זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעַלֵי הַגֶּרֶה וּמִמִּפְרֹסֵי הַפְּרָסָה: אֶת-הַגִּמְלָה כִּי-מַעֲלָה גֶרֶה הוּא וּפְרָסָה אֵינָנוּ מִפְרִיסֵי טָמֵא הוּא לָכֶם. **יכה** וְאֶת-הַשֶּׁפֶן כִּי-מַעֲלָה גֶרֶה הוּא וּפְרָסָה לֹא יִפְרִיס טָמֵא הוּא לָכֶם. **יכו** וְאֶת-הָאֲרֶנֶת כִּי-מַעֲלַת גֶּרֶה הוּא וּפְרָסָה לֹא הִפְרִיסָה טָמֵאָה הוּא לָכֶם. **יכז** וְאֶת-הַחֲזִיר כִּי-מִפְרִיס פְּרָסָה הוּא וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת פְּרָסָה וְהוּא גֶרֶה לֹא-יִגֵּר טָמֵא הוּא לָכֶם. **יכח** מִבֶּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגְעוּ טָמְאִים הֵם לָכֶם. **יכט** אֶת-זֶה תֹאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בַּמַּיִם: כָּל אֲשֶׁר-לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּמַּיִם בַּיַּמִּים וּבַנְּחָלִים אֹתָם תֹּאכְלוּ. **לא** וְכָל אֲשֶׁר אֵין-לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּיַּמִּים וּבַנְּחָלִים מִכָּל שֶׂרֶץ הַמַּיִם וּמִכָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר בַּמַּיִם שֶׁקֶץ הֵם לָכֶם. **לא** וְשֶׁקֶץ יִהְיוּ לָכֶם מִבֶּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וְאֶת-גִּבְלָתָם תִּשְׁקְצוּ. **לא** כָּל אֲשֶׁר אֵין-לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּמַּיִם שֶׁקֶץ הוּא לָכֶם. **לא** וְאֶת-אֵלֶּה תִּשְׁקְצוּ מִן-הָעוֹף לֹא יֹאכְלוּ שֶׁקֶץ הֵם: אֶת-הַנֶּשֶׁר וְאֶת-הַפֶּרֶס וְאֵת הָעֶזְנִיָּה. **לא** וְאֶת-הַדָּאָה וְאֶת-הָאִיָּה לְמִינָהּ. **לא** וְאֶת

כָּל-עָרֹב לְמִינֹו. **יֹאטֹו** וְאֵת בֵּת הַיַּעֲנָה וְאֵת-הַתַּחֲמָס וְאֵת-הַשְּׁחָף וְאֵת-הַנֶּץ לְמִינֵהוּ. **יֹאיו** וְאֵת-הַכּוֹס וְאֵת-הַשֶּׁלֶךְ וְאֵת-הַיִּנְשׁוּף. **יֹאיח** וְאֵת-הַתְּנַשְּׁמֹת וְאֵת-הַקָּאֵת וְאֵת-הָרָחֹם. **יֹאיט** וְאֵת הַחֲסִידָה הָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְאֵת-הַדּוֹכִיפֹת וְאֵת-הָעֵטֶלֶף. **יֹאכ** כָּל שָׂרָץ הָעוֹף הַהֹלֵךְ עַל-אֲרֻבַּע שָׁקָץ הוּא לָכֶם. **יֹאכא** אֶדְ אֵת-זֶה תֹאכְלוּ מִכָּל שָׂרָץ הָעוֹף הַהֹלֵךְ עַל-אֲרֻבַּע: אֲשֶׁר-לֹא (לוֹ) כָּרְעִים מִמַּעַל לָרִגְלָיו לְנִתֵּר בָּהֶן עַל-הָאָרֶץ. **יֹאכב** אֵת-אֵלֶּה מֵהֶם תֹאכְלוּאֵת-הָאֲרָבָה לְמִינֹו וְאֵת-הַסִּלְעָם לְמִינֵהוּ וְאֵת-הַחֲרָגָל לְמִינֵהוּ וְאֵת-הַחֲגָב לְמִינֵהוּ. **יֹאכג** וְכָל שָׂרָץ הָעוֹף אֲשֶׁר-לוֹ אֲרֻבַּע רַגְלִים שָׁקָץ הוּא לָכֶם. **יֹאכד** וְלֹאֵלֶּה תִטְמְאוּ כָּל-הַנֹּגַע בְּנִבְלָתָם יִטְמָא עַד-הָעָרֹב. **יֹאכה** וְכָל-הַנֶּשֶׂא מִנִּבְלָתָם יִכְבֹּס בְּגָדָיו וְיִטְמָא עַד-הָעָרֹב. **יֹאכו** לְכָל-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הוּא מִפְּרֹסֶת פְּרֹסָה וְשִׁסַּע אֵינָנָה שִׁסְעַת וְגֵרָה אֵינָנָה מַעֲלֵה טִמְאִים הֵם לָכֶם כָּל-הַנֹּגַע בָּהֶם יִטְמָא. **יֹאכז** וְכָל הוֹלֵךְ עַל-כַּפָּיו בְּכָל-הַחַיָּה הַהֹלֶכֶת עַל-אֲרֻבַּע טִמְאִים הֵם לָכֶם כָּל-הַנֹּגַע בְּנִבְלָתָם יִטְמָא עַד-הָעָרֹב. **יֹאכח** וְהַנֶּשֶׂא אֵת-נִבְלָתָם יִכְבֹּס בְּגָדָיו וְיִטְמָא עַד-הָעָרֹב טִמְאִים הֵמָּה לָכֶם.

יֹאכט וְזֶה לָכֶם הַטִּמָּא בַּשָּׂרָץ הַשָּׂרָץ עַל-הָאָרֶץ: הַחֹלֶד וְהַעֲכָבֵר וְהַצֵּב לְמִינֵהוּ. **יֹאל** וְהָאֲנָקָה וְהַכֹּחַ וְהַלְטָאָה וְהַחֲמָט וְהַתְּנַשְּׁמֹת. **יֹאלא** אֵלֶּה הַטִּמְאִים לָכֶם בְּכָל-הַשָּׂרָץ כָּל-הַנֹּגַע בָּהֶם בְּמוֹתָם יִטְמָא עַד-הָעָרֹב. **יֹאלב** וְכָל אֲשֶׁר-יִפֹּל-עָלָיו מֵהֶם בְּמוֹתָם יִטְמָא מִכָּל-כְּלִי-עֵץ אוֹ בָּגֵד אוֹ עוֹר אוֹ שֶׁק כָּל-כְּלִי אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה מִלֶּאכָה בָּהֶם בַּמִּים יוֹבֵא וְיִטְמָא עַד-הָעָרֹב וְיִטְהַר. **יֹאלג** וְכָל-כְּלִי-חֲרָשׁ אֲשֶׁר-יִפֹּל מֵהֶם אֶל-תּוֹכּוֹ: כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכּוֹ יִטְמָא וְאִתּוֹ תִשְׁבְּרוּ. **יֹאלד** מִכָּל-הָאֹכֵל אֲשֶׁר יֹאכֵל אֲשֶׁר יָבוֹא עָלָיו מִיִּטְמָא וְכָל-מִשְׁקָה אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה בְּכָל-כְּלִי יִטְמָא. **יֹאלה** וְכָל אֲשֶׁר-יִפֹּל מִנִּבְלָתָם עָלָיו יִטְמָא תַנּוּר וְכִירִים יִתֵּץ טִמְאִים הֵם וְטִמְאִים יִהְיוּ לָכֶם. **יֹאלו** אֶדְ מַעֲנָן וּבוֹר מִקְוֵה-מִים יִהְיֶה טְהוֹר וְנֹגַע בְּנִבְלָתָם יִטְמָא. **יֹאלז** וְכִי יִפֹּל מִנִּבְלָתָם עַל-כָּל-זֶרַע זֵרֹעַ אֲשֶׁר יִזְרַע טְהוֹר הוּא. **יֹאלח** וְכִי יִתֵּן מִים עַל-זֶרַע וְנִפֹּל מִנִּבְלָתָם עָלָיו יִטְמָא הוּא לָכֶם.

יֹאלט וְכִי יָמוּת מִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר-הִיא לָכֶם לֹאֲכָלָהּ הַנֹּגַע בְּנִבְלָתָהּ יִטְמָא עַד-הָעָרֹב. **יֹאמ** וְהָאֹכֵל מִנִּבְלָתָהּ יִכְבֹּס בְּגָדָיו וְיִטְמָא עַד-הָעָרֹב וְהַנֶּשֶׂא אֵת-נִבְלָתָהּ יִכְבֹּס בְּגָדָיו וְיִטְמָא עַד-הָעָרֹב. **יֹאמא** וְכָל-הַשָּׂרָץ הַשָּׂרָץ עַל-הָאָרֶץ שָׁקָץ הוּא לֹא יֹאכֵל. **יֹאמב** כָּל הוֹלֵךְ עַל-גָּחוֹן וְכָל הוֹלֵךְ עַל-אֲרֻבַּע עַד כָּל-מִרְבֵּה רַגְלִים לְכָל-הַשָּׂרָץ הַשָּׂרָץ עַל-הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלוּם כִּי-שָׁקָץ הֵם. **יֹאמג**

אל-תִּשְׁקָצוּ אֶת-נַפְשֵׁיכֶם בְּכָל-הַשָּׂרָץ הַשָּׂרָץ וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם וְנִטְמַתֶּם בָּם.
יאמד כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדָשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי וְלֹא
תִטְמְאוּ אֶת-נַפְשֵׁיכֶם בְּכָל-הַשָּׂרָץ הַרְמֵשׁ עַל-הָאָרֶץ. **יאמה** כִּי אֲנִי יְהוָה
הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים וְהִיִּיתֶם קְדָשִׁים כִּי קְדוֹשׁ
אֲנִי. **יאמו** זֹאת תֹּוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכָל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת בַּמַּיִם וּלְכָל-נֶפֶשׁ
הַשָּׂרָצַת עַל-הָאָרֶץ. **יאמו** לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר וּבֵין הַחַיָּה הַנֹּאכֶלֶת
וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֹאכֵל.

יבא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **יבב** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי
תִזְרִיעַ וְיָלְדָה זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי נִדָּת דְּוֹתָהּ תִּטְמָא. **יבג** וּבַיּוֹם
הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בָּשָׂר עָרְלָתוֹ. **יבד** וְשָׁלְשִׁים יוֹם וְשָׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בְּדָמֵי טְהָרָה
בְּכָל-קֹדֶשׁ לֹא-תִגַּע וְאֶל-הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד-מְלֵאת יָמֵי טְהָרָה. **יבה**
וְאִם-נִקְבָּה תֵלֵד וְטָמְאָה שִׁבְעִים כְּנֻדָּתָהּ וְשָׁשִׁים יוֹם וְשָׁשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל-דָּמֵי
טְהָרָה. **יבו** וּבְמֵלֵאת יָמֵי טְהָרָה לְבָן אוֹ לְבַת תָּבִיא כָּבֵשׁ בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה
וּבֶן-יוֹנָה אוֹ-תֹר לַחֲטָאתָאֵל-פֶּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד אֶל-הַכֹּהֵן. **יבז** וְהַקְרִיבוּ לִפְנֵי
יְהוָה וְכָפַר עָלֶיהָ וְטְהָרָה מִמָּקוֹר דָּמֶיהָ: זֹאת תֹּוֹרַת הַיִּלְדָּת לְזָכָר אוֹ לְנִקְבָּה.
יבח וְאִם-לֹא תִמָּצֵא יָדָהּ דֵּי שְׁהוֹלֵקָהּ שְׁתֵּי-תָרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶחָד לְעֹלָה
וְאֶחָד לַחֲטָאת וְכָפַר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן וְטְהָרָה.

יגא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. **יגב** אָדָם כִּי-יְהִיָּה בְּעוֹר-בָּשָׂרוֹ
שָׂאת אוֹ-סַפְּחַת אוֹ בַּהֲרַת וְהָיָה בְּעוֹר-בָּשָׂרוֹ לִנְגַע צָרְעָתוֹ וְהוּבָא אֶל-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן
אוֹ אֶל-אֶחָד מִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים. **יגג** וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּגַע בְּעוֹר-הַבָּשָׂר וְשָׁעַר בִּנְגַע
הַפֶּדֶ לְבָן וּמִרְאָה הַנֶּגַע עֲמַק מַעוֹר בָּשָׂרוֹ נִגַּע צָרַעַת הוּא וְרָאָהּ הַכֹּהֵן וְטָמֵא
אֹתוֹ. **יגד** וְאִם-בַּהֲרַת לְבָנָהּ הוּא בְּעוֹר בָּשָׂרוֹ וְעֲמַק אֵין-מִרְאָה מִן-הָעוֹר
וְשָׁעָרָה לֹא-הַפֶּדֶ לְבָנוֹ וְהַסִּגִּיר הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים. **יגה** וְרָאָהּ הַכֹּהֵן
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה הַנֶּגַע עָמַד בְּעֵינָיו לֹא-פָשָׂה הַנֶּגַע בְּעוֹרוֹ וְהַסִּגִּירוֹ הַכֹּהֵן
שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית. **יגו** וְרָאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁנִית וְהִנֵּה כָּהָה הַנֶּגַע
וְלֹא-פָשָׂה הַנֶּגַע בְּעוֹרוֹ וְטָהֵר. **יגז**
וְאִם-פָּשָׂה תִפְשָׂה הַמִּסְפַּחַת בְּעוֹר אַחֲרֵי הָרְאֹתוֹ אֶל-הַכֹּהֵן לְטְהָרָתוֹ וְנִרְאָה
שְׁנִית אֶל-הַכֹּהֵן. **יגח** וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָשְׁתָהּ הַמִּסְפַּחַת בְּעוֹרוֹ וְטָמֵא הַכֹּהֵן
צָרַעַת הוּא.

יגט נִגַּע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל-הַכֹּהֵן. **יגי** וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה
שָׂאת-לְבָנָהּ בְּעוֹר וְהִיא הַפֶּכָה שָׁעַר לְבָן וּמַחִית בָּשָׂר חֵי בְּשָׂאת. **יגיא** צָרַעַת

נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן: לא יסגרנו כי טמא הוא. **יגיב** ואם-פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל-עור הנגע מראשו ועד-רגליו לכל-מראה עיני הכהן. **יגיב** וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את-כל-בשרו וטהר את-הנגע: פלו הפך לבן טהור הוא. **יגיד** וביום הראות בו בשר חי וטמא. **יגטו** וראה הכהן את-הבשר החי וטמאו: הבשר החי טמא הוא צרעת הוא. **יגטו** או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל-הכהן. **יגיו** וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר את-הנגע טהור הוא. **יגית** ובשר כי-יהיה בו-בערו שחין ונרפא. **יגית** והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל-הכהן. **יגכ** וראה הכהן והנה מראה שפל מן-העור ושערה הפך ללבן וטמאו הכהן נגע-צרעת הוא בשחין פרחת. **יגכא** ואם יראה הכהן והנה אין-בה שער לבן ושפלה איננה מן-העור והיא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים. **יגכב** ואם-פשה תפשה בעור וטמא הכהן אותו נגע הוא. **יגכג** ואם-תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן.

יגכד או בשר כי-יהיה בערו מכות-אש והיתה מחית המכה בהרת לבנה אדמדמתאו לבנה. **יגכה** וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן-העור צרעת הוא במכה פרחת וטמא אותו הכהן נגע צרעת הוא. **יגכו** ואם יראה הכהן והנה אין-בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן-העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים. **יגכז** וראהו הכהן ביום השביעי: אם-פשה תפשה בעור וטמא הכהן אותו נגע צרעת הוא. **יגכח** ואם-תחתיה תעמד הבהרת לא-פשתה בעור והוא כהה שאת המכה הוא וטהרו הכהן כי-צרבת המכה הוא.

יגכט ואיש או אשה כי-יהיה בו נגע בראש או בזקן. **יגל** וראה הכהן את-הנגע והנה מראהו עמק מן-העור ובו שער צהב דקו וטמא אותו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא. **יגלא** וכי-יראה הכהן את-נגע הנתק והנה אין-מראהו עמק מן-העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את-נגע הנתק שבעת ימים. **יגלב** וראה הכהן את-הנגע ביום השביעי והנה לא-פשה הנתק ולא-היה בו שער צהב ומראה הנתק אין עמק מן-העור. **יגלג** והתגלחו את-הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את-הנתק שבעת ימים שנית. **יגלד** וראה הכהן את-הנתק ביום השביעי והנה לא-פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן-העור וטהר אותו הכהן וכבס בגדיו וטהר. **יגלה** ואם-פשה יפשה

הַנֶּתֶק בְּעוֹר אַחֲרֵי טְהֻרָתוֹ. **יגלו** וְרָאֵהוּ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּשָׁה הַנֶּתֶק בְּעוֹר־לֹא-יִבְקֹר
הַכֹּהֵן לְשַׁעַר הַצֹּהֵב טָמֵא הוּא. **יגלו** וְאִם-בְּעֵינָיו עָמַד הַנֶּתֶק וְשַׁעַר שָׁחַר
צָמַח-בּוֹ נִרְפָּא הַנֶּתֶק טְהוֹר הוּא וְטִהְרוּ הַכֹּהֵן.

יגלח וְאִישׁ אוֹ-אִשָּׁה כִּי-יְהִיָּה בְּעוֹר-בְּשָׂרָם בְּהִרְתַּבְּהֻרַת לְבָנָת. **יגלט** וְרָאָה
הַכֹּהֵן וְהִנֵּה בְּעוֹר-בְּשָׂרָם בְּהִרְתַּבְּהוּת לְבָנָת: בִּהְקָה הוּא פָּרַח בְּעוֹר טְהוֹר הוּא.
יגמ וְאִישׁ כִּי יִמָּרֵט רֹאשׁוֹקֶרֶחַ הוּא טְהוֹר הוּא. **יגמא** וְאִם מִפָּאֵת פָּנָיו יִמָּרֵט
רֹאשׁוֹגִיבַח הוּא טְהוֹר הוּא. **יגמב** וְכִי-יְהִיָּה בְּקִרְחַת אוֹ בְּגִבַּחַת נִגַּע לָבָן
אֲדָמָדִם צָרַעַת פִּרְחַת הוּא בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבַּחָתוֹ. **יגמג** וְרָאָה אוֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה
שָׂאֵת-הַנֶּגַע לְבָנָה אֲדָמָדִם בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבַּחָתוֹ כִּמְרָאָה צָרַעַת עוֹר בְּשָׂר.
יגמד אִישׁ-צָרוּעַ הוּא טָמֵא הוּא טָמֵא יִטְמָאנוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ נִגְעוֹ. **יגמה**
וְהַצָּרוּעַ אֲשֶׁר-בּוֹ הַנֶּגַע בְּגִדָיו יִהְיוּ פָּרָמִים וְרֹאשׁוֹ יְהִיָּה פָּרוּעַ וְעַל-שָׂפָם יַעֲטֶה
וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא. **יגמו** כָּל-יְמֵי אֲשֶׁר הַנֶּגַע בּוֹ יִטְמָא טָמֵא הוּא: בְּדָד יֵשֵׁב
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ.

יגמז וְהִבְגֵּד כִּי-יְהִיָּה בּוֹ נִגַּע צָרַעַת: בְּבִגְד צִמָּר אוֹ בְּבִגְד פִּשְׁתִּים. **יגמח** אוֹ
בְּשָׂתִי אוֹ בְּעֶרֶב לַפִּשְׁתִּים וְלַצִּמָּר אוֹ בְּעוֹר אוֹ בְּכָל-מְלֹאכֶת עוֹר. **יגמט** וְהִיָּה
הַנֶּגַע יִרְקֹק אוֹ אֲדָמָדִם בְּבִגְד אוֹ בְּעוֹר אוֹ-בְּשָׂתִי אוֹ-בְּעֶרֶב אוֹ
בְּכָל-כְּלִי-עוֹר וְנִגַּע צָרַעַת הוּא וְהָרָאָה אֶת-הַכֹּהֵן. **יגנ** וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת-הַנֶּגַע
וְהִסְגִּיר אֶת-הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים. **יגנא** וְרָאָה אֶת-הַנֶּגַע בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי כִּי-פָּשָׁה
הַנֶּגַע בְּבִגְד אוֹ-בְּשָׂתִי אוֹ-בְּעֶרֶב אוֹ בְּעוֹר לְכָל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה הָעוֹר לְמִלְאכָה צָרַעַת
מִמָּאֶרֶת הַנֶּגַע טָמֵא הוּא. **יגנב** וְשָׂרָף אֶת-הַבִּגְד אוֹ אֶת-הַשָּׂתִי אוֹ אֶת-הָעֶרֶב
בַּצִּמָּר אוֹ בַּפִּשְׁתִּים אוֹ אֶת-כָּל-כְּלִי הָעוֹר אֲשֶׁר-יְהִיָּה בּוֹ הַנֶּגַע: כִּי-צָרַעַת
מִמָּאֶרֶת הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרָף. **יגנג** וְאִם יִרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה לֹא-פָּשָׁה הַנֶּגַע בְּבִגְד אוֹ
בְּשָׂתִי אוֹ בְּעֶרֶב אוֹ בְּכָל-כְּלִי-עוֹר. **יגנד** וְצִוָּה הַכֹּהֵן וַיַּכְּסִי אֶת אֲשֶׁר-בּוֹ הַנֶּגַע
וְהִסְגִּירוּ שִׁבְעַת-יָמִים שְׁנִית. **יגנה** וְרָאָה הַכֹּהֵן אַחֲרֵי הַכִּבֹּס אֶת-הַנֶּגַע וְהִנֵּה
לֹא-הִפָּךְ הַנֶּגַע אֶת-עֵינָיו וְהַנֶּגַע לֹא-פָּשָׁה טָמֵא הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרָפֶנּוּ: פִּחְתֵּת הוּא
בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבַּחָתוֹ. **יגנו** וְאִם רָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה כְּהָה הַנֶּגַע אַחֲרֵי הַכִּבֹּס
אוֹתוֹ וְקָרַע אוֹתוֹ מִן-הַבִּגְד אוֹ מִן-הָעוֹר אוֹ מִן-הַשָּׂתִי אוֹ מִן-הָעֶרֶב. **יגנז**
וְאִם-תִּרְאָה עוֹד בְּבִגְד אוֹ-בְּשָׂתִי אוֹ-בְּעֶרֶב אוֹ בְּכָל-כְּלִי-עוֹר פִּרְחַת הוּא: בָּאֵשׁ
תִּשְׂרָפֶנּוּ אֶת אֲשֶׁר-בּוֹ הַנֶּגַע. **יגנח** וְהִבְגֵּד אוֹ-הַשָּׂתִי אוֹ-הָעֶרֶב אוֹ-כָל-כְּלִי הָעוֹר
אֲשֶׁר תִּכְבֹּס וְסָר מֵהֶם הַנֶּגַע וַיַּכְּבֹּס שְׁנִית וְטִהַר. **יגנט** זֹאת תוֹרַת נִגַּע-צָרַעַת בְּגִד
הַצִּמָּר אוֹ הַפִּשְׁתִּים אוֹ הַשָּׂתִי אוֹ הָעֶרֶב אוֹ כָּל-כְּלִי-עוֹר לְטִהָרוֹ אוֹ לְטָמְאוֹ.

ידא וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **ידב** זֹאת תְּהִיָּה תוֹרַת הַמִּצְוָה בַּיּוֹם טַהֲרָתוֹ; וְהוּבֵא אֶל-הַכֹּהֵן. **ידג** וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן אֶל-מַחוּץ לַמִּחֲנֶה וַרְאָה הַכֹּהֵן וְהָיָה נִרְפָּא נֶגַע-הַצֹּרֶעַת מִן-הַצֹּרֹעַ. **ידד** וַצֹּה הַכֹּהֵן וּלְקַח לַמִּטָּה־שְׁתֵּי-צִפְּרִים חַיּוֹת טְהוֹרוֹת וְעַץ אֲרָז וּשְׁנֵי תוֹלַעַת וְאֵזָב. **ידה** וַצֹּה הַכֹּהֵן וּשְׁחַט אֶת-הַצִּפּוֹר הַאֲחַת אֶל-כְּלִי-חֶרֶשׁ עַל-מִים חַיִּים. **ידו** אֶת-הַצִּפּוֹר הַחֲיָה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת-עַץ הָאֲרָז וְאֶת-שְׁנֵי הַתּוֹלַעַת וְאֶת-הָאֵזָב וְטָבַל אוֹתָם וְאֶת הַצִּפּוֹר הַחֲיָה בְּדָם הַצִּפּוֹר הַשְּׁחֻטָּה עַל הַמִּים הַחַיִּים. **ידז** וְהָיָה עַל הַמִּטָּה־מִן-הַצֹּרֶעַת שִׁבְעַת פְּעָמִים וְטָהַר וְשָׁלַח אֶת-הַצִּפּוֹר הַחֲיָה עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה. **ידח** וְכַבֵּס הַמִּטָּה־אֶת-בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת-כָּל-שְׁעָרוֹ וְרִחַץ בַּמִּים וְטָהַר וְאַחֵר יָבֹא אֶל-הַמִּחֲנֶה וַיֵּשֶׁב מַחוּץ לָאֹהֶל שִׁבְעַת יָמִים. **ידט** וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת-כָּל-שְׁעָרוֹ אֶת-רֹאשׁוֹ וְאֶת-זָקְנוֹ וְאֶת גִּבְתּוֹ וְאֶת-עֵינָיו וְאֶת-כָּל-שְׁעָרוֹ יִגְלַח וְכַבֵּס אֶת-בְּגָדָיו וְרִחַץ אֶת-בָּשָׁרוֹ בַּמִּים וְטָהַר. **ידי** וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי-כִבְשִׁים תְּמִימִים וְכִבְשָׁה אַחַת בֵּת-שֹׁנָתָהּ תְּמִימָה וּשְׁלִשָּׁה עֶשְׂרִינִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְלֵג אֶחָד שֶׁמֶן. **ידיא** וְהָעֲמִיד הַכֹּהֵן הַמִּטָּה־אֶת הָאִישׁ הַמִּטְהַר וְאֹתָם: לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **ידיב** וּלְקַח הַכֹּהֵן אֶת-הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד וְהַקָּרִיב אוֹתוֹ לְאַשְׁמוֹ וְאֶת-הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה. **ידיג** וּשְׁחַט אֶת-הַכֶּבֶשׂ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת-הַחֲטָאֹת וְאֶת-הָעֹלָה בַּמָּקוֹם הַקָּדָשׁ: כִּי כַחֲטָאֹת הָאֲשֵׁם הוּא לַכֹּהֵן קָדָשׁ קָדָשִׁים הוּא. **ידיד** וּלְקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאֲשֵׁם וְנָתַן הַכֹּהֵן עַל-תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטָּה־הַיְמָנִית וְעַל-בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל-בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית. **ידטו** וּלְקַח הַכֹּהֵן מִלֵּג הַשֶּׁמֶן וַיֵּצֵק עַל-כָּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית. **ידטז** וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת-אֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן-הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כָּפוֹ הַשְּׂמָאלִית וְהָיָה מִן-הַשֶּׁמֶן בְּאֶצְבָּעוֹ שִׁבְעַת פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה. **ידזז** וּמִיֵּתֵר הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כָּפוֹ יִתֵּן הַכֹּהֵן עַל-תְּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטָּה־הַיְמָנִית וְעַל-בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל-בֹּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית עַל דָּם הָאֲשֵׁם. **ידיח** וְהִנּוֹתֵר בְּשֶׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כָּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל-רֹאשׁ הַמִּטָּה־וְכָפַר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה. **ידיט** וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת-הַחֲטָאֹת וְכָפַר עַל-הַמִּטָּה־מִטְמְאָתוֹ וְאַחֵר יִשְׁחַט אֶת-הָעֹלָה. **ידכ** וְהָעֹלָה הַכֹּהֵן אֶת-הָעֹלָה וְאֶת-הַמִּנְחָה הַמִּזְבֵּחַ וְכָפַר עָלָיו הַכֹּהֵן וְטָהַר. **ידכא** וְאִם-דָּל הוּא וְאִין יָדוֹ מִשְׁגָּתוֹ לְקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד אֲשֵׁם לַתְּנוּפָה לְכָפַר עָלָיו וְעִשְׂרוֹן סֵלֶת אֶחָד בְּלוּל בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָהוֹ לֵג שֶׁמֶן. **ידכב** וְשְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנֵי בָנִי יוֹנָה אֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ וְהָיָה אֶחָד חֲטָאֹת וְהָאֶחָד עֹלָה. **ידכג** וְהִבִּיא אֹתָם בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי לְטַהֲרֹתוֹ אֶל-הַכֹּהֵן: אֶל-פֶּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה. **ידכד** וּלְקַח הַכֹּהֵן אֶת-כֶּבֶשׂ הָאֲשֵׁם וְאֶת-לֵג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה.

ידכה וְשַׁחַט אֶת-כֶּבֶשׂ הָאֵשׁ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאֵשׁ וְנָתַן עַל-תִּנּוּךְ אֹזֶן-הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל-בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל-רִגְלוֹ הַיְמָנִית. **ידכו** וּמִן-הַשֶּׁמֶן יִצַק הַכֹּהֵן עַל-כֹּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית. **ידכז** וְהִזָּה הַכֹּהֵן בְּאַצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן-הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כָּפוֹ הַשְּׂמָאלִית שִׁבְעַת פַּעֲמִים לִפְנֵי יְהוָה. **ידכח** וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן-הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כָּפוֹ עַל-תִּנּוּךְ אֹזֶן הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל-בֶּהֱן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל-רִגְלוֹ הַיְמָנִית עַל-מָקוֹם דָּם הָאֵשׁ. **ידכט** וְהִנּוּחַ מִן-הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל-כֹּף הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל-רֹאשׁ הַמִּטְהָר לְכַפֵּר עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה. **ידל** וְעָשָׂה אֶת-הָאֶחָד מִן-הַתָּרִים אוֹ מִן-בְּנֵי הַיּוֹנָה מֵאֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ. **ידלא** אֶת אֲשֶׁר-תִּשְׁיֵג יָדוֹ אֶת-הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת-הָאֶחָד עֹלָה עַל-הַמִּנְחָה וְכַפֵּר הַכֹּהֵן עַל הַמִּטְהָר לִפְנֵי יְהוָה. **ידלב** זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר-בּוֹ נִגַע צָרַעַת אֲשֶׁר לֹא-תִשְׁיֵג יָדוֹ בְּטָהֳרָתוֹ.

ידלג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. **ידלד** כִּי תֵבֹאוּ אֶל-אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם לְאַחֲזָהּ וְנִתַּתִּי נֹגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אַחֲזַתְכֶם. **ידלה** וּבֹא אֲשֶׁר-לוֹ הַבַּיִת וְהַגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר: כִּנְגַע נִרְאָה לִי בַּבַּיִת. **ידלו** וְצֹוה הַכֹּהֵן וּפְנִי אֶת-הַבַּיִת בְּטָרָם יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת-הַנֹּגַע וְלֹא יִטְמָא כָּל-אֲשֶׁר בַּבַּיִת וְאַחֵר כֵּן יָבֹא הַכֹּהֵן לִרְאוֹת אֶת-הַבַּיִת. **ידלז** וְרָאָה אֶת-הַנֹּגַע וְהִנֵּה הַנֹּגַע בְּקִירַת הַבַּיִת שִׁקְעָרוֹת יִרְקַרְקֹת אוֹ אֲדָמָדְמוֹת וּמִרְאִיהֶן שִׁפָּל מִן-הַקִּיר. **ידלח** וַיֵּצֵא הַכֹּהֵן מִן-הַבַּיִת אֶל-פֶּתַח הַבַּיִת וְהִסְגִּיר אֶת-הַבַּיִת שִׁבְעַת יָמִים. **ידלט** וְשָׁב הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְרָאָה וְהִנֵּה פָּשָׁה הַנֹּגַע בְּקִירַת הַבַּיִת. **ידמ** וְצֹוה הַכֹּהֵן וְחִלְצוּ אֶת-הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֶן הַנֹּגַע וְהִשְׁלִיכוּ אֹתָהֶן אֶל-מִחוּץ לָעִיר אֶל-מָקוֹם טָמֵא. **ידמא** וְאֶת-הַבַּיִת יִקְצַע מִבַּיִת סָבִיב וְשִׁפְכוּ אֶת-הָעֹפֶר אֲשֶׁר הִקְצוּ אֶל-מִחוּץ לָעִיר אֶל-מָקוֹם טָמֵא. **ידמב** וְלָקְחוּ אֲבָנִים אַחֲרוֹת וְהִבִּיאוּ אֶל-תַּחַת הָאֲבָנִים וְעָפֶר אַחֵר יִקַּח וְטָח אֶת-הַבַּיִת. **ידמג** וְאִם-יָשׁוּב הַנֹּגַע וּפָרַח בַּבַּיִת אַחֵר חִלָּץ אֶת-הָאֲבָנִים וְאַחֲרֵי הַקְצוֹת אֶת-הַבַּיִת וְאַחֲרֵי הַטּוֹחַ. **ידמד** וּבֹא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה פָּשָׁה הַנֹּגַע בְּבֵית צָרַעַת מִמֶּאֲרֵת הוּא בַּבַּיִת טָמֵא הוּא. **ידמה** וְנִתַּץ אֶת-הַבַּיִת אֶת-אֲבָנָיו וְאֶת-עֲצָיו וְאֶת כָּל-עֹפֶר הַבַּיִת וְהוֹצִיא אֶל-מִחוּץ לָעִיר אֶל-מָקוֹם טָמֵא. **ידמו** וְהִבֵּא אֶל-הַבַּיִת כָּל-יְמֵי הַסִּגִּיר אוֹתוֹ וְטָמֵא עַד-הָעָרֶב. **ידמז** וְהִשְׁכַּב בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת-בְּגָדָיו וְהֵאֵכַל בַּבַּיִת יְכַבֵּס אֶת-בְּגָדָיו. **ידמח** וְאִם-בֹּא יָבֹא הַכֹּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה לֹא-פָּשָׁה הַנֹּגַע בַּבַּיִת אַחֲרֵי הַטּוֹחַ אֶת-הַבַּיִת וְטָהַר הַכֹּהֵן אֶת-הַבַּיִת כִּי נִרְפָּא הַנֹּגַע. **ידמט** וְלָקַח לְחֹטֵא אֶת-הַבַּיִת שְׁתֵּי צִפֹּרִים וְעֵץ אֶרְזוֹ וְשֵׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֹב. **ידנ** וְשַׁחַט אֶת-הַצֹּפֶר הָאֶחָד

אֶל-כָּל-חֶרֶשׁ עַל-מַיִם חַיִּים. **יִדְנָא** וְלָקַח אֶת-עֵץ-הָאֶרֶז וְאֶת-הָאֵזֶב וְאֶת שְׁנֵי
הַתּוֹלָעַת וְאֶת הַצֹּפֶר הַחִיָּה וְטָבַל אֹתָם בְּדָם הַצֹּפֶר הַשְּׁחוּטָה וּבַמַּיִם הַחַיִּים
וְהִזָּה אֶל-הַבֵּית שִׁבְעַת פַּעַמִּים. **יִדְנָב** וְחִטָּא אֶת-הַבֵּית בְּדָם הַצֹּפֶר וּבַמַּיִם הַחַיִּים
וּבַצֹּפֶר הַחִיָּה וּבַעֵץ הָאֶרֶז וּבָאֵזֶב שְׁנֵי הַתּוֹלָעַת. **יִדְנָג** וְשָׁלַח אֶת-הַצֹּפֶר הַחִיָּה
אֶל-מַחוּץ לְעִירָאֵל-פָּנֵי הַשָּׂדֶה וְכָפַר עַל-הַבֵּית וְטָהַר. **יִדְנָד** זֹאת הַתּוֹרָה
לְכָל-נֶגַע הַצָּרַעַת וְלִנְתָק. **יִדְנָה** וּלְצָרַעַת הַבֶּגֶד וּלְבֵית. **יִדְנָו** וּלְשֹׂאֵת וּלְסַפַּחַת
וּלְבִהָרַת. **יִדְנָז** לְהוֹרֹת בַּיּוֹם הַטָּמֵא וּבַיּוֹם הַטָּהוֹר זֹאת תּוֹרַת הַצָּרַעַת.
טוֹא וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. **טוֹב** דַּבְּרוּ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתֶּם אֲלֵהֶם: אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה זֶב מִבְּשָׂרוֹ זֹבֹו טָמֵא הוּא. **טוֹג** וְזֹאת תִּהְיֶה
טָמְאָתוֹ בְּזֹבֹו: כָּרַר בְּשָׂרוֹ אֶת-זֹבֹו אוֹ-הַחֲתִים בְּשָׂרוֹ מִזֹּבֹו טָמְאָתוֹ הוּא. **טוֹד**
כָּל-הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו הַזִּבִּיטָמָא וְכָל-הַכְּלִי אֲשֶׁר-יִשָּׁב עָלָיו יִטָּמָא. **טוֹה**
וְאִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בַּמִּשְׁכָּבוֹ יִכָּבֵס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב. **טוֹו** וְהַיִּשָּׁב
עַל-הַכְּלִי אֲשֶׁר-יִשָּׁב עָלָיו הַזִּבִּיטָמָא בְּגָדָיו וְרֹחֶץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב. **טוֹז**
וְהַנֶּגַע בַּבֶּשֶׂר הַזִּבִּיטָמָא בְּגָדָיו וְרֹחֶץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב. **טוּח** וְכִי-יִרְקַח הַזֶּב
בְּטָהוֹר וְכָבֵס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב. **טוּט** וְכָל-הַמִּרְכָּב אֲשֶׁר יִרְכָּב
עָלָיו הַזִּבִּיטָמָא. **טוּי** וְכָל-הַנֶּגַע בְּכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה תַּחְתִּיוֹ יִטָּמָא עַד-הָעֶרֶב וְהַנוֹשֵׂא
אוֹתָם יִכָּבֵס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב. **טוּיֵא** וְכָל אֲשֶׁר יִגַּע-בּוֹ הַזֶּב
וַיִּדְּיוֹ לֹא-שֵׁטַף בַּמַּיִם וְכָבֵס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב. **טוּיב**
וְכָל-חֶרֶשׁ אֲשֶׁר-יִגַּע-בּוֹ הַזֶּב יִשָּׁבֵר וְכָל-כְּלִי-עֵצִי שֵׁטַף בַּמַּיִם. **טוּיג** וְכִי-יִטָּהַר
הַזֶּב מִזֹּבֹו יִסָּפֵר לוֹ שִׁבְעַת יָמִים לְטָהָרְתוֹ וְכָבֵס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם חַיִּים
וְטָהַר. **טוּיז** וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח-לוֹ שְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנֵי בָנִי יוֹנָה וּבֹא לִפְנֵי יְהוָה
אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּנְתְּנֶם אֶל-הַכֹּהֵן. **טוּטו** וַעֲשֵׂה אֹתָם הַכֹּהֵן אֶחָד חֲטָאֵת
וְהָאֶחָד עֹלָה וְכָפַר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה מִזֹּבֹו.
טוּטז וְאִישׁ כִּי-תֵצֵא מִמֶּנּוּ שְׂכֶבֶת-זָרַע וְרֹחֶץ בַּמַּיִם אֶת-כָּל-בְּשָׂרוֹ וְטָמֵא
עַד-הָעֶרֶב. **טוּיז** וְכָל-בֶּגֶד וְכָל-עוֹר אֲשֶׁר-יִהְיֶה עָלָיו שְׂכֶבֶת-זָרַע וְכָבֵס בַּמַּיִם
וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב. **טוּיח** וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אִישׁ אֹתָהּ שְׂכֶבֶת-זָרַע וְרֹחֶץ בַּמַּיִם
וְטָמֵאוֹ עַד-הָעֶרֶב.
טוּיט וְאִשָּׁה כִּי-תִהְיֶה זָבָה דָּם יִהְיֶה זָבָה בַּבֶּשֶׂר הַשְּׁבַעַת יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדְתָּהּ
וְכָל-הַנֶּגַע בָּהּ יִטָּמָא עַד-הָעֶרֶב. **טוּכ** וְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו בְּנִדְתָּהּ יִטָּמָא וְכָל
אֲשֶׁר-תִּשָּׁב עָלָיו יִטָּמָא. **טוּכֵא** וְכָל-הַנֶּגַע בַּמִּשְׁכָּב הַיִּכָּבֵס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ בַּמַּיִם
וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב. **טוּכב** וְכָל-הַנֶּגַע בְּכָל-כְּלִי אֲשֶׁר-תִּשָּׁב עָלָיו: יִכָּבֵס בְּגָדָיו וְרֹחֶץ

במים וטמא עד-הערב. **טוכג** ואם על-המשכב הוא או על-הכלי אשר-הוא ישבת-עליו בנגעו-בו: יטמא עד-הערב. **טוכד** ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל-המשכב אשר-ישכב עליו יטמא. **טוכה** ואשה כי-זיוב זיב דמה ימים רבים בלא עת-נדתה או כי-תזיב על-נדתה: כל-ימי זיב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא. **טוכו** כל-המשכב אשר-תשכב עליו כל-ימי זיבה כמשכב נדתה יהיה-לה וכל-הכלי אשר תישב עליו וטמא יהיה כטמאת נדתה. **טוכז** וכל-הנוגע בם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד-הערב. **טוכח** ואם-טהרה מזיבה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר. **טוכט** וביום השמיני תקח-לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל-הכהן אל-פתח אהל מועד. **טול** ועשה הכהן את-האחד חטאת ואת-האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזיב טמאתה. **טולא** והזרתם את-בני-ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את-משכני אשר בתוכם. **טולב** זאת תורת הזיב ואשר תצא ממנו שכבת-זרע לטמאה-בה. **טולג** והדוה בנדתה והזיב את-זיבו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם-טמאה.

טזא וידבר יהוה אל-משה אחרי מות שני בני אהרן ובקרבתם לפני-יהוה וימתו. **טזב** ויאמר יהוה אל-משה דבר אל-אהרן אחיך ואל-יבא בכל-עת אל-הקדש מבית לפרכתא אל-פני הכפרת אשר על-הארן ולא ימות כי בענן אראה על-הכפרת. **טזג** בזאת יבא אהרן אל-הקדש: בפר בן-בקר לחטאת ואיל לעלה. **טזד** כתנת-בד קדש ילבש ומכנסי-בד יהיו על-בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי-קדש הם ורחץ במים את-בשרו ולבשם. **טזה** ומאת עדת בני ישראל יקח שני-שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה. **טזו** והקריב אהרן את-פר החטאת אשר-לו וכפר בעדו וביתו. **טזז** ולקח את-שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד. **טזח** ונתן אהרן על-שני השעירים גרלותגורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל. **טזט** והקריב אהרן את-השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת. **טזי** והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד-חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אותו לעזאזל המדברה. **טזיא** והקריב אהרן את-פר החטאת אשר-לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את-פר החטאת אשר-לו. **טזיב** ולקח מלא-המחתה גחלי-אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטורת סמים דקה והביא מבית לפרכת. **טזיג** ונתן את-הקטורת על-האש לפני יהוה וכסה ענן הקטורת

אֶת-הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל-הָעֲדוּתִימָוֹת. **טז** וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וְהִזָּה בְּאַצְבָּעוֹ
 עַל-פְּנֵי הַכִּפֹּרֶת קֹדֶמָה וְלִפְנֵי הַכִּפֹּרֶת יִזָּה שֶׁבַע-פְּעָמִים מִן-הַדָּם בְּאַצְבָּעוֹ. **טז**
 וְשָׁחַט אֶת-שְׁעִיר הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת-דָּמוֹ אֶל-מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וַעֲשֵׂה
 אֶת-דָּמוֹ כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפָּר וְהִזָּה אוֹתוֹ עַל-הַכִּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכִּפֹּרֶת. **טז**
 וְכֹפֶר עַל-הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשָׁעֵיהֶם לְכָל-חַטָּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה
 לְאַהֲלֵ מוֹעֵד הַשָּׁכָן אִתָּם בְּתוֹךְ טְמֵאתָם. **טז** וְכָל-אָדָם לֹא-יִהְיֶה בְּאַהֲלֵ מוֹעֵד
 בְּבָאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ-עַד-צֵאתוֹ וְכֹפֶר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי בֵיתוֹ וּבַעֲדֵי כָל-קֹהֶל יִשְׂרָאֵל.
טז וַיֵּצֵא אֶל-הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי-יְהוָה וְכֹפֶר עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם
 הַשְּׁעִיר וְנָתַן עַל-קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב. **טז** וְהִזָּה עָלָיו מִן-הַדָּם בְּאַצְבָּעוֹ שֶׁבַע
 פְּעָמִים וְטָהְרוּ וְקִדְּשׁוּ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **טז** וְכָל־הַמִּכְּפָר אֶת-הַקֹּדֶשׁ
 וְאֶת-אַהֲלֵ מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְהַקְּרִיב אֶת-הַשְּׁעִיר הַחִי. **טז** וְסָמַךְ אֶהֱרֹן
 אֶת-שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר הַחִי וְהִתְוֹדָה עָלָיו אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאֶת-כָּל-פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל-חַטָּאתָם וְנָתַן אִתָּם עַל-רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשָׁלַח בְּיַד-אִישׁ
 עֹתֵי הַמִּדְבָּרָה. **טז** וְנִשָּׂא הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתָם אֶל-אַרְץ גִּזְרָה וְשָׁלַח
 אֶת-הַשְּׁעִיר בַּמִּדְבָּר. **טז** וּבָא אֶהֱרֹן אֶל-אַהֲלֵ מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת-בְּגָדֵי הַבֵּד
 אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבָאוֹ אֶל-הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם. **טז** וְרָחַץ אֶת-בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם בַּמָּקוֹם
 קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת-בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשֵׂה אֶת-עֹלֹתוֹ וְאֶת-עֹלֹת הָעָם וְכֹפֶר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדֵי
 הָעָם. **טז** וְאֵת חֶלֶב הַחֲטָאֹת יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ. **טז** וְהִמְשִׁלַּח אֶת-הַשְּׁעִיר
 לַעֲזָאזִלִּכֶּבֶס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת-בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי-כֵן יָבֹא אֶל-הַמִּחְנָה. **טז**
 וְאֵת פֶּרֶךְ הַחֲטָאֹת וְאֵת שְׁעִיר הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר הוּבָא אֶת-דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ שִׁוְצִיא
 אֶל-מַחוּץ לַמִּחְנָה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת-עֹרֹתָם וְאֶת-בְּשָׂרָם וְאֶת-פְּרִשָּׁם. **טז**
 וְהִשְׂרֹף אֶת־כִּבְשֵׁי בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת-בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי-כֵן יָבֹא אֶל-הַמִּחְנָה.
טז וְהִיָּתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם: בַּחֲדָשׁ הַשָּׁבִיעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ תַּעֲנֶנּוּ
 אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל-מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּהָאֲזָרַח וְהִגֵּר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם. **טז** כִּי-בַיּוֹם
 הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטָהֵר אֶתְכֶם: מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ. **טז**
 שִׁבְתִּי שְׁבִתוֹן הִיא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם. **טז** וְכֹפֶר הַכֹּהֵן
 אֲשֶׁר-יִמְשַׁח אוֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֹא אֶת-יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וְלָבַשׁ אֶת-בְּגָדֵי הַבֵּד
 בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ. **טז** וְכֹפֶר אֶת-מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת-אַהֲלֵ מוֹעֵד וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ
 יִכְפֹּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל-כָּל-עַם הַקֹּהֶל יִכְפֹּר. **טז** וְהִיָּתָה-זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת
 עוֹלָם לְכַפֵּר עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל-חַטָּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת-מֹשֶׁה.

יזא וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **יזב** דִּבֶּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בְּנָיו וְאֶל כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם: זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר. **יזג** אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׁוֹר אוֹ-כֶשֶׂב אוֹ-עֵז בַּמִּחְנֶה אוֹ אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ לַמִּחְנֶה. **יזד** וְאֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֵבִיאוּ לְהַקְרִיב קֶרֶבֶן לַיהוָה לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה דָּם יִחָשֵׁב לְאִישׁ הַהוּא דָם שָׁפַךְ וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מִקֶּרֶב עַמּוֹ. **יזה** לִמְעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל-פְּנֵי הַשָּׁדָה וְהֵבִיִּי אֶת-לִבִּי אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל-הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם. **יזו** וְזָרַק הַכֹּהֵן אֶת-הַדָּם עַל-מִזְבֵּחַ יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַקְטִיר הַחֵלֶב לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה. **יזז** וְלֹא-יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת-זִבְחֵיהֶם לְשַׁעִירִם אֲשֶׁר הֵם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: חֲקַת עוֹלָם תִּהְיֶה-זֹּאת לָהֶם לְדֹרֹתָם. **יזח** וְאֵלֵהֶם תֹּאמַרְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר אֲשֶׁר-יִגּוֹר בְּתוֹכָם: אֲשֶׁר-יַעֲלֶה עִלָּה אוֹ-זָבַח. **יזט** וְאֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יָבִיִּימוּ לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ לַיהוָה וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמּוֹ. **יזי** וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יֹאכַל כָּל-דָּם וְנִתְּנֵי פָנָי בִּנְפֹשׁ הָאֲכִלָּת אֶת-הַדָּם וְהִכְרַתִּי אוֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמּוֹ. **יזיא** כִּי נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בַּדָּם הוּא וְאֲנִי נֹתְתִיו לָכֶם עַל-הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם: כִּי-הַדָּם הוּא בִּנְפֹשׁ יִכָּפֵר. **יזיב** עַל-כֵּן אָמַרְתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל-נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא-תֹאכַל דָּם וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לֹא-יֹאכַל דָּם. **יזיג** וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יִצוּד צִיד חַיָּה אוֹ-עוֹף אֲשֶׁר יֵאָכְלוּ שָׁפַךְ אֶת-דָּמוֹ וְכִסְהוּ בַּעֲפָר. **יזיד** כִּי-נֶפֶשׁ כָּל-בָּשָׂר דָּמוֹ בִּנְפֹשׁוֹ הוּא וְאָמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּם כָּל-בָּשָׂר לֹא תֹאכְלוּ: כִּי נֶפֶשׁ כָּל-בָּשָׂר דָּמוֹ הוּא כָּל-אֲכָלִיו יִכָּרֵת. **יזיו** וְכָל-נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבִלָה וּטְרֵפָה בְּאֶזְרַח וּבִגֵּר: וְכִבֵּס בַּגְדֵי וְרֹחַץ בַּמַּיִם וּטְמֵא עַד-הָעֶרְבוּטָהּ. **יזיז** וְאִם לֹא יִכָּבֵס וּבָשָׂרוֹ לֹא יִרְחֹץ וְנָשָׂא עִוְנוֹ. **יחא** וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **יחב** דִּבֶּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **יחג** כַּמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ-מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַתֶּם-בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וְכַמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ-כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבַחֲקֻנֵּיהֶם לֹא תֵלְכוּ. **יחד** אֶת-מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֶת-חֻקֹּתֵי תִשְׁמְרוּ לְלַכֵּת בָּהֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **יחה** וּשְׁמִרְתֶּם אֶת-חֻקֹּתַי וְאֶת-מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם: אֲנִי יְהוָה. **יחו** אִישׁ אִישׁ אֶל-כָּל-שָׂאֵר בָּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֶרְוָה: אֲנִי יְהוָה. **יחז** עֲרוֹת אֲבִיד וְעֲרוֹת אִמָּה לֹא תִגְלֶה: אִמָּה הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ. **יחח** עֲרוֹת אִשָּׁת-אֲבִיד לֹא תִגְלֶה: עֲרוֹת אֲבִיד הוּא.

יחט עֲרוֹת אַחוּתָּךְ בֵּת-אָבִיךָ אוֹ בֵּת-אִמְךָ מוֹלֶדֶת בֵּית אוֹ מוֹלֶדֶת חוּץ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָּךְ.

יחי עֲרוֹת בֵּת-בֶּנֶךְ אוֹ בֵּת-בִּתְּךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָּךְ: כִּי עֲרוֹתָּךְ הִנֵּה.

יחיא עֲרוֹת בֵּת-אִשְׁתְּ אָבִיךָ מוֹלֶדֶת אָבִיךָ אַחוּתָּךְ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָּה.

יחיב עֲרוֹת אַחוּת-אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה: שְׁאֵר אָבִיךָ הוּא.

יחיג עֲרוֹת אַחוּת-אִמְךָ לֹא תִגְלֶה: כִּי-שְׁאֵר אִמְךָ הוּא.

יחיד עֲרוֹת אָחִי-אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה: אֶל-אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרַב דָּדָתְךָ הוּא.

יחטו עֲרוֹת כָּלִתְךָ לֹא תִגְלֶה: אִשְׁתְּ בֶּנֶךְ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָּה.

יחטז עֲרוֹת אִשְׁת-אָחִיךָ לֹא תִגְלֶה: עֲרוֹת אָחִיךָ הוּא.

יחיו עֲרוֹת אִשָּׁה וּבִתָּה לֹא תִגְלֶה: אֶת-בֵּת-בֶּנֶךְ וְאֶת-בֵּת-בִּתְּךָ לֹא תִקַּח לְגִלוֹת

עֲרוֹתָּהּ שְׂאֵרָה הִנֵּה זֶמָה הוּא. **יחיו** וְאִשָּׁה אֶל-אַחוּתָּה לֹא תִקַּח: לְצֹרֵר לְגִלוֹת

עֲרוֹתָּה עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ. **יחיס** וְאֶל-אִשָּׁה בְּנִדָּת טַמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִלוֹת עֲרוֹתָּה.

יחכ וְאֶל-אִשְׁתְּ עַמִּיתְךָ לֹא-תִתֵּן שְׂכָבְתְּךָ לְזָרַע: לְטַמְאָהּ-בָּהּ. **יחכא** וּמִזְרַעְךָ

לֹא-תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֶּלֶךְ וְלֹא תַחֲלֹל אֶת-שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה. **יחכב**

וְאֶת-זָכְרָהּ לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכַּבִּי אִשָּׁה: תוֹעֵבָה הוּא. **יחכג** וּבְכָל-בְּהֵמָה לֹא-תִתֵּן

שְׂכָבְתְּךָ לְטַמְאָהּ-בָּהּ וְאִשָּׁה לֹא-תַעֲמֹד לִפְנֵי בְּהֵמָה לְרִבְעָהּ תִּבֵּל הוּא. **יחכד**

אֶל-תִּטְמְאוּ בְּכָל-אֶלֶּה: כִּי בְּכָל-אֶלֶּה נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-אֲנִי מִשְׁלַח מִפְּנֵיכֶם.

יחכה וּתִטְמְאָה הָאָרֶץ וְאֶפְקֹד עֲוֹנָהּ עָלֶיהָ וּתִקָּא הָאָרֶץ אֶת-יִשְׂבִּיהָ. **יחכו**

וּשְׁמֵרְתֶּם אֹתָם אֶת-חֻקֹּתַי וְאֶת-מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכָּל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה:

הָאֲזָרָח וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם. **יחכז** כִּי אֶת-כָּל-הַתּוֹעֵבֹת הָאֵל עָשׂוּ אֲנָשִׁי-הָאָרֶץ

אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וּתִטְמְאָה הָאָרֶץ. **יחכח** וְלֹא-תִקֵּא הָאָרֶץ אֹתְכֶם בְּטַמְאָכֶם אֹתָהּ

כְּאֲשֶׁר קָאָה אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם. **יחכט** כִּי כָל-אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכָּל הַתּוֹעֵבֹת

הָאֵלֶּה וְנִכְרְתוּ הַנִּפְשׁוֹת הָעֹשֹׂת מִקְרַב עִמָּם. **יחל** וּשְׁמֵרְתֶּם אֶת-מִשְׁמֵרְתִּי לְבַלְתִּי

עֲשׂוֹת מִחֻקֹּת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם: אֲנִי יְהוָה

אֱלֹהֵיכֶם.

יטא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **יטב** דִּבֶּר אֶל-כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ

אֲלֵהֶם קְדוֹשִׁים תִּהְיוּ: כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **יטג** אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ

וְאֶת-שִׁבְתֹּתַי תִּשְׁמְרוּ: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **יטד** אֶל-תִּפְּנוּ אֶל-הָאֱלִילִים וְאֵלֵּהִי

מִסָּכָה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **יטה** וְכִי תִזְבְּחוּ זִבְחַ שְׁלָמִים

לַיהוָה לְרֹצְנֶכֶם תִּזְבְּחֵהוּ. **יטו** בְּיוֹם זִבְחֶכֶם יֵאָכֵל וּמִמַּחֲרַת וְהַנּוֹתֵר עַד-יוֹם

הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֶף. **יטז** וְאִם הָאָכֹל יֵאָכֵל בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּגוּל הוּא לֹא יִרְצָה.

יטח ואכליו עונו ישא כי-את-קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה.
יטט ובקצרכם את-קציר ארצכם לא תכלה פאת שדה לקצר ולקט קצירך לא
 תלקט. **יטי** וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט: לעני ולגר תעזב אתם
 אני יהוה אלהיכם. **יטיא** לא תגנבו ולא-תכחשו ולא-תשקרו איש בעמיתו.
יטיב ולא-תשבעו בשמי לשקר: וחללת את-שם אלהיך אני יהוה. **יטיג**
 לא-תעשק את-רעך ולא תגזל לא-תלין פעלת שכיר אתה עד-בקר. **יטיז**
 לא-תקלל חרשולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה. **יטטו**
 לא-תעשו עול במשפט לא-תשא פני-דל ולא תהדר פני גדול: בצדק תשפט
 עמיתך. **יטטז** לא-תלך רכיל בעמיתך לא תעמד על-דם רעך: אני יהוה. **יטטז**
 לא-תשנא את-אחיו בלבבך הוכח תוכיח את-עמיתך ולא-תשא עליו חטא.
יטיח לא-תקם ולא-תטור את-בני עמך ואהבת לרעך כמוך: אני יהוה. **יטיט**
 את-חקתי תשמר ובהמתך לא-תרביע כלאים שדה לא-תזרע כלאים ובגד
 כלאים שעטנז לא יעלה עליך. **יטכ** ואיש כי-ישכב את-אשה שכבת-זרע והוא
 שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חפשה לא נתן-להבקרת תהיה לא
 יומתו כי-לא חפשה. **יטכא** והביא את-אשמו ליהוה אל-פתח אהל מועד איל
 אשם. **יטכב** וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על-חטאתו אשר חטא
 ונסלח לו מחטאתו אשר חטא.
יטכג וכי-תבאו אל-הארץ ונטעתם כל-עץ מאכלוערלתם ערלתו את-פריו
 שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל. **יטכד** ובשנה הרביעת יהיה
 כל-פריו קדש הלולים ליהוה. **יטכה** ובשנה החמישית תאכלו את-פריו להוסיף
 לכם תבואתו: אני יהוה אלהיכם. **יטכו** לא תאכלו על-הדם לא תנחשו ולא
 תעוננו. **יטכז** לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנה. **יטכח**
 ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם: אני יהוה. **יטכט**
 אל-תחלל את-בתך להזנותה ולא-תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה. **יטל**
 את-שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו: אני יהוה. **יטלא** אל-תפנו אל-האבת
 ואל-הידענים אל-תבקשו לטמאה בהם: אני יהוה אלהיכם. **יטלב** מפני
 שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה.
יטלג וכי-יגור אתך גר בארצכם לא תונו אותו. **יטלד** כאזרח מכם יהיה לכם
 הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי-גרים הייתם בארץ מצרים: אני יהוה
 אלהיכם. **יטלה** לא-תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה. **יטלו** מאזני
 צדק אבני-צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם: אני יהוה אלהיכם

אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. יִטְלוּ וְשִׁמְרֶתֶם אֶת-כָּל-חֻקֹּתַי
וְאֶת-כָּל-מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם: אֲנִי יְהוָה.
כא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **כב** וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן מִזֶּרְעוֹ לַמִּלֵּךְ מוֹת יוּמָת עִם הָאֶרֶץ
יִרְגְּמָהוּ בָּאֵבֶן. **כג** וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת-פָּנַי בְּאִישׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי אוֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ: כִּי
מִזֶּרְעוֹ נָתַן לַמִּלֵּךְ לְמַעַן טָמֵא אֶת-מִקְדָּשִׁי וּלְחַלֵּל אֶת-שֵׁם קֹדְשִׁי. **כד** וְאִם
הָעָלַם יַעֲלִימוּ עִם הָאֶרֶץ אֶת-עֵינֵיהֶם מִן-הָאִישׁ הַהוּא בְּתֵתוֹ מִזֶּרְעוֹ
לַמִּלֵּךְ לְלִבְלֹתִי הַמִּית אוֹתוֹ. **כה** וְשִׁמְתִּי אֲנִי אֶת-פָּנַי בְּאִישׁ הַהוּא וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ
וְהִכְרַתִּי אוֹתוֹ וְאֵת כָּל-הַזָּנִים אַחֲרָיו לְזָנוֹת אַחֲרֵי הַמִּלֵּךְ מִקֶּרֶב עַמָּם. **כו** וְהִנֵּפֶשׁ
אֲשֶׁר תִּפְּנֶה אֶל-הָאֵבֶת וְאֶל-הַיַּדְעָנִים לְזָנוֹת אַחֲרֵיהֶם וְנִתְּתִי אֶת-פָּנַי בְּנִפְשׁ הַהוּא
וְהִכְרַתִּי אוֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ. **כז** וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדָשִׁים: כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם. **כח** וְשִׁמְרֶתֶם אֶת-חֻקֹּתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם: אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם. **כט**
כִּי-אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יִקְלַל אֶת-אָבִיו וְאֶת-אִמּוֹמוֹת יוּמָת: אָבִיו וְאִמּוֹ קָלַל דָּמִיו
בּוֹ. **ל** וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנָּאֵף אֶת-אִשְׁתּוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִנָּאֵף אֶת-אִשְׁתּוֹ רַע הוֹמוֹת-יוּמָת
הַנָּאֵף וְהַנָּאֶפֶת. **לא** וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת-אִשְׁתּוֹ אֲבִיוֹ עֲרוֹת אָבִיו גֹּלָה
מוֹת-יוּמָתוֹ שְׁנֵיהֶם דְּמִיָּהם בָּם. **לב** וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת-כַּלְתּוֹמוֹת יוּמָתוֹ
שְׁנֵיהֶם: תָּבֵל עָשׂוֹ דְּמִיָּהם בָּם. **לג** וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת-זָכָר מִשְׁכָּבִי
אֲשֶׁהֲתוֹעֵבָה עָשׂוֹ שְׁנֵיהֶם מוֹת יוּמָתוֹ דְּמִיָּהם בָּם. **לד** וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח
אֶת-אִשָּׁה וְאֶת-אִמָּהּ זָמָה הוּא בָּאֵשׁ יִשְׂרָפוּ אוֹתוֹ וְאֶתְהֶן וְלֹא-תִהְיֶה זָמָה
בְּתוֹכְכֶם. **לה** וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שְׁכָבְתּוֹ בְּבִהְמָה מוֹת יוּמָת וְאֶת-הַבְּהֵמָה תִּהְרֹגוּ.
לו וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל-כָּל-בְּהֵמָה לְרַבְּעָה אוֹתָהּ וְהִרְגִּתָּ אֶת-הָאִשָּׁה
וְאֶת-הַבְּהֵמָה מוֹת יוּמָתוֹ דְּמִיָּהם בָּם. **לז** וְאִישׁ אֲשֶׁר-יִקַּח אֶת-אִחֹתוֹ בֵּת-אָבִיו
אוֹ בֵּת-אִמּוֹ וְרָאָה אֶת-עֲרוֹתָהּ וְהִיא-תִּרְאָהּ אֶת-עֲרוֹתָהּ חֹסֵד הוּא וְנִכְרְתוֹ לְעֵינַי
בְּנֵי עַמָּם עֲרוֹת אִחֹתוֹ גֹּלָה עֲוֹנוֹ יִשָּׂא. **לח** וְאִישׁ אֲשֶׁר-יִשְׁכַּב אֶת-אִשָּׁה דְּוָה
וְגִלָּה אֶת-עֲרוֹתָהּ אֶת-מִקְרָהּ הִעֲרָה וְהוּא גִלָּתָהּ אֶת-מִקְוֹר דְּמִיָּהּ וְנִכְרְתוֹ שְׁנֵיהֶם
מִקֶּרֶב עַמָּם. **לט** וְעֲרוֹת אִחֹת אִמָּךְ וְאִחֹת אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה: כִּי אֶת-שְׂאֵרוֹ
הִעֲרָה עֲוֹנָם יִשָּׂאוּ. **מ** וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת-דֹּדְתּוֹ עֲרוֹת דָּדוֹ גֹּלָה חֹטֵאִם יִשָּׂאוּ
עֲרִירִים יָמָתוּ. **מא** וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת-אִשְׁתּוֹ אֲחִיוֹנָדָה הוּא עֲרוֹת אֲחִיו גֹּלָה
עֲרִירִים יִהְיוּ. **מב** וְשִׁמְרֶתֶם אֶת-כָּל-חֻקֹּתַי וְאֶת-כָּל-מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא-תִקִּיאוּ אֶתְכֶם הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיֵּא אֶתְכֶם שָׁמָּה לְשִׁבְתָּ בָּהּ. **מג** וְלֹא
תִלְכוּ בְּחֻקֹּת הַגּוֹי אֲשֶׁר-אֲנִי מְשַׁלַּח מִפְּנֵיכֶם: כִּי אֶת-כָּל-אֱלֹהֵי עָשׂוֹ וְאֶקְחָ בָּם.

ככז וַאֲמַר לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת-אַדְמַתְּם וְאֲנִי אֶתְנַנֶּה לָכֶם לָרֶשֶׁת אֶתְּהָ אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וַיְדַבֵּשׁ: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן-הָעַמִּים. **ככה** וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין-הַבְּהֵמָה הַטְּהֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין-הָעוֹף הַטָּמֵא לַטְּהוֹר וְלֹא-תִשְׁקְצוּ אֶת-נַפְשֵׁיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לַטָּמֵא. **ככו** וְהֵייתֶם לִי קִדְּשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה וְאַבְדַּל אֶתְכֶם מִן-הָעַמִּים לְהִיּוֹת לִי. **ככז** וְאִישׁ אוֹ-אִשָּׁה כִּי-יְהִיָּה בָהֶם אוֹב אוֹ יִדְּעֹנִימוֹת יוֹמְתוֹ בְּאַבָּן יִרְגְּמוּ אֹתָם דְּמִיָּהֶם בָּם.

כאא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אָמַר אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לִנְפֹשׁ לֹא-יִטְמָא בְּעַמִּיו. **כאב** כִּי אִם-לְשָׂאֲרוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו: לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וּלְבָנוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחָיו. **כאג** וְלֶאֱחָתָו הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹזָבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא-הִיָּתָה לְאִישׁלָהּ יִטְמָא. **כאד** לֹא יִטְמָא בַּעַל בְּעַמִּיּוֹלֶהחֲלוֹ. **כאה** לֹא-יִקְרַחַהּ (יִקְרַחַהּ) קָרַחַהּ בְּרֹאשׁוֹ וּפָאֵת זִקְנָם לֹא יִגְלַחוּ וּבִבְשָׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שְׂרָטָה. **כאו** קִדְּשִׁים יִהְיוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְלֹא יִחַלְלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם: כִּי אֶת-אִשִּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מִקְרִיבִם וְהָיוּ קִדְּשׁ. **כאז** אִשָּׁה זֹנָה וְחִלְלָהּ לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקְחוּ: כִּי-קִדְּשׁ הוּא לְאֱלֹהָיו. **כאח** וְקִדְּשׁוּכִי-אֶת-לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מִקְרִיב קִדְּשׁ יְהִיָּה-לָךְ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה מִקְדְּשְׁכֶם. **כאט** וּבֵת אִישׁ כִּהֵּן כִּי תַחַל לְזִנוּתָאֵת-אָבִיהָ הִיא מִחֻלָּת בְּאִשׁ תִּשְׁרָף.

כאי וְהִכְהֵן הַגָּדוֹל מֵאָחָיו אֲשֶׁר-יוֹצֵק עַל-רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת-יָדוֹ לְלִבֹּשׁ אֶת-הַבְּגָדִים אֶת-רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרַע וּבִגְדָיו לֹא יִפְרֹם. **כאיא** וְעַל כָּל-נִפְשֹׁת מֵת לֹא יָבֵא: לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא. **כאיב** וּמִן-הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יִחַלֵּל אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהָיו: כִּי נָזַר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה. **כאג** וְהוּא אִשָּׁה בְּבִתּוּלָה יִקַּח. **כאיד** אֶלְמָנָה וְגְרוּשָׁה וְחִלְלָהּ זֹנָה אֶת-אֵלָהּ לֹא יִקַּח: כִּי אִם-בְּתוּלָה מֵעַמִּיּוֹ יִקַּח אִשָּׁה. **כאטו** וְלֹא-יִחַלֵּל זָרְעוֹ בְּעַמִּיּוֹ: כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשׁוֹ.

כאטז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **כאיז** דַּבֵּר אֶל-אֶהֱרֹן לֵאמֹר: אִישׁ מִזֶּרְעֶךָ לְדֹרֹתָם אֲשֶׁר יְהִיָּה בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב לְהַקְרִיב לֶחֶם אֱלֹהָיו. **כאית** כִּי כָל-אִישׁ אֲשֶׁר-בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב: אִישׁ עִוֵּר אוֹ פֶסֶחַ אוֹ חֵרֶם אוֹ שְׂרוּעַ. **כאיט** אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר-יְהִיָּה בּוֹ שִׁבְרֵ רֶגֶל אוֹ שִׁבְרֵ יָד. **כאכ** אוֹ-גִבֵּן אוֹ-דָק אוֹ תִבְלָל בְּעֵינָיו אוֹ גֵּרֵב אוֹ יִלְפָת אוֹ מְרוּחַ אֲשָׁף. **כאכא** כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר-בּוֹ מוֹם מִזֶּרַע אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב אֶת-אִשִּׁי יְהוָה: מוֹם בּוֹאֵת לֶחֶם אֱלֹהָיו לֹא יִגַּשׁ לְהַקְרִיב. **כאכב** לֶחֶם אֱלֹהָיו מִקְדָּשֵׁי הַקְדָּשִׁים וּמִן-הַקְדָּשִׁים יֹאכֵל. **כאכג** אֶדְ

אֶל-הַפְּרִכָּת לֹא יָבֹא וְאֶל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִגְשִׁי-מוֹם בּוֹ וְלֹא יַחֲלַל אֶת-מִקְדָּשִׁי כִּי
אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשָׁם. **כֹּאכֹד** וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו וְאֶל-כָּל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

כִּבָּא וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **כִּבֵּב** דִּבֶּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו וַיִּנָּזְרוּ מִקְדָּשִׁי
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְלֹא יַחֲלֹלוּ אֶת-שֵׁם קֹדֶשׁ אֲשֶׁר הֵם מִקְדָּשִׁים לִי אֲנִי יְהוָה. **כִּבֹּג**
אָמַר אֱלֹהִים לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר-יִקְרַב מִכָּל-זֶרַעְכֶם אֶל-הַקֹּדֶשִׁים אֲשֶׁר
יִקְדִּישׁוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטִמְּאֻהוּ עָלָיו: וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִלִּפְנֵי אֲנִי
יְהוָה. **כִּבֹּד** אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אַהֲרֹן וְהוּא צָרוּעַ אוֹ זָבִיבִּקְדָּשִׁים לֹא יֹאכַל עַד אֲשֶׁר
יִטְהַר וְהִנָּגַע בְּכָל-טִמְאָה נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר-תִּצָּא מִמֶּנּוּ שְׂכִבַת-זָרַע. **כִּבֵּה**
אוֹ-אִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל-שָׂרָץ אֲשֶׁר יִטְמָא-לוֹ אוֹ בְּאֲדָם אֲשֶׁר יִטְמָא-לוֹ לְכָל
טִמְּאָתוֹ. **כִּבוֹ** נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע-בּוֹ וְטִמְּאָה עַד-הָעֶרֶב וְלֹא יֹאכַל מִן-הַקֹּדֶשִׁים כִּי
אִם-רָחַץ בַּשֻּׁרׁוֹ בַּמַּיִם. **כִּבוֹ** וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהַר וְאַחֲרַיִם יֹאכַל מִן-הַקֹּדֶשִׁים כִּי
לַחֲמוֹ הוּא. **כִּבַּח** נִבְלָה וְטִרְפָּה לֹא יֹאכַל לְטִמְּאָה-בָּהּ: אֲנִי יְהוָה. **כִּבֹּט** וְשָׁמְרוּ
אֶת-מִשְׁמֶרְתִּי וְלֹא-יִשְׂאוּ עָלָיו חֲטָא וּמָתוּ בּוֹ כִּי יַחֲלִיאוּ: אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשָׁם.
כִּבִּי וְכָל-זֶרֶ לֹא-יֹאכַל קֹדֶשׁ תּוֹשֵׁב כֹּהֵן וְשֹׁכִיר לֹא-יֹאכַל קֹדֶשׁ. **כִּבִּיָּא** וְכֹהֵן
כִּי-יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן בְּסֻפּוֹ הוּא יֹאכַל בּוֹ וַיִּלֵּיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְּלַחֲמוֹ. **כִּבִּיב**
וּבֵת-כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר: הוּא בְּתֵרוּמַת הַקֹּדֶשִׁים לֹא תֹאכַל. **כִּבִּיג** וּבֵת-כֹּהֵן
כִּי תִהְיֶה אֱלֻמִּנָּה וּגְרוּשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ וְשִׁבָּה אֶל-בֵּית אָבִיהָ בְּנִעֻרֶיהָ מִלֶּחֶם
אָבִיהָ תֹאכַל וְכָל-זֶר לֹא-יֹאכַל בּוֹ. **כִּבִּיד** וְאִישׁ כִּי-יֹאכַל קֹדֶשׁ בְּשִׁגְגָהוּ יִסֹּף
חַמְשִׁיתוֹ עָלָיו וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת-הַקֹּדֶשׁ. **כִּבִּטוֹ** וְלֹא יַחֲלֹלוּ אֶת-קֹדֶשִׁי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-יָרִימוּ לַיהוָה. **כִּבִּטוֹ** וְהִשְׂיֵאוּ אוֹתָם עֹון אֲשָׁמָה בְּאֲכָלָם
אֶת-קֹדֶשִׁיהֶם: כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשָׁם.

כִּבִּיז וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **כִּבִּיח** דִּבֶּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו וְאֶל-כָּל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב
קָרְבָּנוֹ לְכָל-נִדְרֵיהֶם וּלְכָל-נִדְבוֹתָם אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לַיהוָה לַעֲלֹתָהּ. **כִּבִּיט** לְרֹצְנֵיכֶם:
תָּמִים זָכְרִבְבָּקָר בִּכְשָׁבִים וּבְעֵזִים. **כִּבֵּכ** כָּל אֲשֶׁר-בּוֹ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ: כִּי-לֹא
לְרָצוֹן יִהְיֶה לָכֶם. **כִּבִּכָּא** וְאִישׁ כִּי-יִקְרִיב זֶבַח-שְׁלָמִים לַיהוָה לִפְלֹא-נֶדֶר אוֹ
לְנִדְבָה בִּבְקָר אוֹ בְּצִאֲוֹתָמִים יִהְיֶה לְרָצוֹן כָּל-מוֹם לֹא יִהְיֶה-בּוֹ. **כִּבִּכָּב** עֹוֶרֶת אוֹ
שָׁבוֹר אוֹ-חֲרוּץ אוֹ-יִבְלֵת אוֹ גָּרֵב אוֹ יִלְפֹת לֹא-תִקְרִיבוּ אֵלָּה לַיהוָה וְאִשָּׁה
לֹא-תִתְּנוּ מֵהֶם עַל-הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה. **כִּבִּכָּג** וְשׁוֹר וְשֶׂה שְׂרוּעַ וְקְלוֹטִנְדָּבָה תַעֲשֶׂה
אוֹתוֹ וּלְנֶדֶר לֹא יִרְצָה. **כִּבִּכָּד** וּמַעֲוֹד וְכֹתוֹת וְנִתּוּק וְכָרוֹת לֹא תִקְרִיבוּ לַיהוָה

וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ. **כבכה** וּמִיד בֶּן-נֹכַח לֹא תִקְרִיבוּ אֶת-לֶחֶם
אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל-אֱלֹהִי: כִּי מִשְׁחַתֶּם בָּהֶם מוֹם בָּם לֹא יִרְצוּ לָכֶם.
כבכו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **כבכו** שׁוּר אוֹ-כֶשֶׁב אוֹ-עֵץ כִּי יוֹלֵד וְהָיָה
שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה לְקַרְבֵּן אִשָּׁה לַיהוָה. **כבכח**
וְשׁוּר אוֹ-שְׁהֲאֲתוֹ וְאֶת-בָּנוֹ לֹא תִשְׁחָטוּ בַּיּוֹם אֶחָד. **כבכט** וְכִי-תִזְבְּחוּ זֶבַח-תּוֹדָה
לַיהוָה לְרֹצְנֵכֶם תִּזְבְּחוּ. **כבל** בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא-תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר: אֲנִי
יְהוָה. **כבלא** וּשְׁמֵרְתֶם מִצּוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם: אֲנִי יְהוָה. **כבלב** וְלֹא תַחֲלֹלוּ
אֶת-שֵׁם קֹדֶשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם. **כבלג** הַמוֹצִיא
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: אֲנִי יְהוָה.
כגא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **כגב** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲלֵהֶם הֵם מוֹעֲדֵי. **כגג** שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲשֶׂה מִלְּאָכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְתוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ כָּל-מִלְּאָכָה לֹא
תַעֲשׂוּ: שַׁבַּת הוּא לַיהוָה בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם.
כגד אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם בַּמוֹעֲדִים. **כגה** בַּחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בִּין הָעֲרֵבִים: פֶּסַח לַיהוָה. **כגו** וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמִּצּוֹת לַיהוָה: שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֵּאָכְלוּ. **כגז** בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מִלְּאָכָה עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ. **כגח** וְהִקְרַבְתֶּם
אִשָּׁה לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ כָּל-מִלְּאָכָה עֲבֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ.
כגט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **כגי** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת-קִצְרֵהָ וְהִבֵּאתֶם אֶת-עֹמֶר
רִאשִׁית קִצְרֵכֶם אֶל-הַכֹּהֵן. **כגיא** וְהִנִּיף אֶת-הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרֹצְנֵכֶם מִמַּחֲרַת
הַשַּׁבָּת יִנִּיפֻנוּ הַכֹּהֵן. **כגיב** וַעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְכֶם אֶת-הָעֹמֶר כָּבֵשׁ תָּמִים
בֶּן-שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה לַיהוָה. **כגיד** וּמִנִּחְתּוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן אִשָּׁה
לַיהוָה רִיחַ נִיחֹחַ וְנִסְכָּה יֵין רְבִיעִית הֵהִין. **כגיד** וְלֶחֶם וְקִלִּי וְכֶרֶם לֹא תֵאָכְלוּ
עַד-עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הִבִּיאְכֶם אֶת-קֶרְבֶּן אֱלֹהֵיכֶם: חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל
מִשְׁבֹּתֵיכֶם.
כגטו וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הִבִּיאְכֶם אֶת-עֹמֶר הַתְּנוּפָה: שִׁבְעַת
שַׁבָּתוֹת תִּמְנִימוּת תִּהְיֶינָה. **כגטז** עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים
יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה. **כגז** מִמוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה
שְׁתֵּים שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חֲמֵץ תִּאֲפִינָה: בִּכּוּרִים לַיהוָה. **כגח**

והקרבנותם על-הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן-בקר אחד ואילים
שנים: יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה רית-ניחח ליהוה. **כג**
ועשיתם שעיר-עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים. **כג**
והניף הכהן אתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על-שני כבשים קדש
יהיו ליהוה לכהן. **כג** וקראתם בעצם היום הזה מקרא-קדש יהיה
לכם כל-מלאכת עבדה לא תעשו: חקת עולם בכל-מושבותיכם לדורתיכם.
כג ובקצרכם את-קציר ארצכם לא-תכלה פאת שדה בקצרה ולקט קציר
לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם.
כג וידבר יהוה אל-משה לאמר. **כג** דבר אל-בני ישראל לאמר: בחדש
השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא-קדש. **כג**
כל-מלאכת עבדה לא תעשו והקרבנותם אשה ליהוה.
כג וידבר יהוה אל-משה לאמר. **כג** אך בעשור לחדש השביעי הזה יום
הכפרים הוא מקרא-קדש יהיה לכם ועניתם את-נפשותיכם והקרבנותם אשה
ליהוה. **כג** וכל-מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה: כי יום כפרים הוא
לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם. **כג** כי כל-הנפש אשר לא-תענה בעצם
היום הזה ונכרתה מעמיה. **כג** וכל-הנפש אשר תעשה כל-מלאכה בעצם
היום הזה והאבדתי את-הנפש ההוא מקרב עמה. **כג** כל-מלאכה לא
תעשו: חקת עולם לדורתיכם בכל מושבותיכם. **כג** שבת שבתון הוא לכם
ועניתם את-נפשותיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד-ערב תשבתו שבתכם.
כג וידבר יהוה אל-משה לאמר. **כג** דבר אל-בני ישראל לאמר: בחמשה
עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה. **כג** ביום
הראשון מקרא-קדש כל-מלאכת עבדה לא תעשו. **כג** שבעת ימים תקריבו
אשה ליהוה ביום השמיני מקרא-קדש יהיה לכם והקרבנותם אשה ליהוה
עצרת הוא כל-מלאכת עבדה לא תעשו. **כג** אלה מועדי יהוה אשר-תקראו
אתם מקראי קדש: להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר-יום
ביומו. **כג** מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל-נדריכם ומלבד
כל-נדבותיכם אשר תתנו ליהוה. **כג** אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי
באספכם את-תבואת הארץ תחגו את-חג-יהוה שבעת ימים ביום הראשון
שבתון וביום השמיני שבתון. **כג** ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר
כפת תמרים וענף עץ-עבת וערבי-נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת
ימים. **כג** וחגתם אותו חג ליהוה שבעת ימים בשנה: חקת עולם לדורתיכם

בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי תַחֲגֹזוּ אֹתוֹ. **כגמב** בַּסֵּכֶת תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת יָמִים כָּל-הָאָזָרָח
בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַסֵּכֶת. **כגמג** לִמְעַן יֵדְעוּ דִרְתֵיכֶם כִּי בַסֵּכֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **כגמד** וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
אֶת-מִעַדֵי יְהוָה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

כדא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **כדב** צוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שָׁמֹן
זֵית זָךְ כְּתִית־לִמָּאוֹר: לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד. **כדג** מִחוּץ לַפֶּרֶכֶת הָעֹדֶת בְּאֹהֶל מוֹעֵד
יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אֹהֶרֶן מִעֶרֶב עַד-בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד: חֻקַּת עוֹלָם לְדִרְתֵיכֶם. **כדד**
עַל הַמִּנְחָה הַטְּהֻרָה יַעֲרֹךְ אֶת-הַנֵּרוֹת לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד.

כדה וְלִקְחֹתָ סִלְתָּאֶפֶיֶת אֹתָהּ שְׁתֵּים עָשָׂרָה חִלּוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרִינִים יִהְיֶה הַחֹלָה
הָאֶחָת. **כדז** וְשִׁמְתָּ אוֹתָם שְׁתֵּים מַעֲרֻכּוֹת שֵׁשׁ הַמַּעֲרֻכָּת עַל הַשִּׁלְחָן הַטְּהוֹר
לִפְנֵי יְהוָה. **כדז** וְנָתַתָּ עַל-הַמַּעֲרֻכָּת לִבְנֵה זָכָה וְהִיתָה לֶלֶחֶם לֶאֱזָכָרָה אִשָּׁה
לִיהוָה. **כדח** בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד: מֵאֵת
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם. **כדט** וְהִיתָה לְאֹהֶרֶן וּלְבָנָיו וְאָכְלֻהוּ בְּמִקּוֹם קֹדֶשׁ: כִּי
קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים הוּא לֹא מֵאִשִּׁי יְהוָה חֹק-עוֹלָם.

כדי וַיֵּצֵא בֶן-אִשָּׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בֶן-אִישׁ מִצְרִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּצוּ בַּמַּחֲנֶה
בֶּן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי. **כדיא** וַיִּקָּב בֶּן-הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת-הַשֵּׁם
וַיִּקְלָל וַיִּבְיֹאוּ אֹתוֹ אֶל-מֹשֶׁה וְשֵׁם אָמוֹ שְׁלֹמִית בַּת-דִּבְרִי לַמִּטָּה-דָן. **כדיב**
וַיִּנְיַחְהוּ בַּמִּשְׁמֶר לִפְרֹשׁ לָהֶם עַל-פִּי יְהוָה.

כדיג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **כדיז** הוֹצֵא אֶת-הַמִּקְלָל אֶל-מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
וְסַמְכוּ כָל-הַשִּׁמְעִים אֶת-יְדֵיהֶם עַל-רֹאשׁוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל-הָעֵדָה. **כדיטו**
וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹּר לֵאמֹר: אִישׁ אִישׁ כִּי-יִקְלָל אֱלֹהָיו וְנָשָׂא חֲטָאוֹ. **כדיטז**
וְנִקֵּב שֵׁם-יְהוָה מוֹת יוֹמָת רָגוּם יִרְגְּמוּ-בּוֹ כָּל-הָעֵדָה: כִּגֹּר כְּאִזְרַח בִּנְקֻבוֹ-שֵׁם
יוֹמָת. **כדיז** וְאִישׁ כִּי יִכֶּה כָל-נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוֹמָת. **כדיח** וּמִכָּה נֶפֶשׁ-בְּהֵמָה
יִשְׁלַמְנָה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ. **כדיט** וְאִישׁ כִּי-יִתֵּן מוֹם בַּעֲמִיתוֹ כְּאִשֹּׁר עָשָׂה כֵּן יַעֲשֶׂה
לוֹ. **כדכ** שֹׁבֵר תַּחַת שֹׁבֵר עֵין תַּחַת עֵין שֹׁן תַּחַת שׁוֹכֵף אִשֹּׁר יִתֵּן מוֹם בְּאָדָם כֵּן
יִנָּתֵן בּוֹ. **כדכא** וּמִכָּה בְּהֵמָה יִשְׁלַמְנָה וּמִכָּה אָדָם יוֹמָת. **כדכב** מִשְׁפָּט אֶחָד
יִהְיֶה לָכֶם כִּגֹּר כְּאִזְרַח יִהְיֶה: כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **כדכג** וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת-הַמִּקְלָל אֶל-מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אָבִן וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל
עָשׂוּ כְּאִשֹּׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.

כהא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּהַר סִינִי לֵאמֹר. **כהב** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וְשַׁבְתָּהּ הָאֶרֶץ שַׁבָּת לִיהוָה. **כהג**

שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךְ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כְּרֶמֶךְ וְאַסַּפְתָּ אֶת-תְּבוּאָתָהּ. **כהז**
וּבִשְׁנָה הַשְּׁבִיעִית שַׁבַּת שַׁבְתּוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ-שַׁבַּת לַיהוָה: שָׂדֶךְ לֹא תִזְרַע וְכְרֶמֶךְ
לֹא תִזְמַר. **כהה** אֶת סְפִיחַ קִצִּירְךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת-עֲנָבֵי נִזְיָרְךָ לֹא תִבְצֹר: שְׁנַת
שַׁבְתּוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ. **כהו** וְהִיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לֹאכְלֶהָ לָךְ וּלְעֶבְדְּךָ וּלְאֻמָּתְךָ
וּלְשִׁכִּירְךָ וּלְתוֹשֵׁבְךָ הַגֵּרִים עִמָּךְ. **כהז** וּלְבַהֲמֹתֶיךָ וּלְחִיָּה אֲשֶׁר בְּאֶרְצְךָ: תִּהְיֶה
כָּל-תְּבוּאָתָהּ לֵאכֹל.

כהח וְסִפְרָתָ לָךְ שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים
שַׁבְתּוֹת הַשָּׁנִים תִּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה. **כהט** וְהִעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל-אֶרְצְכֶם. **כהי** וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת
שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרַאתֶם דְּרוֹר בְּאָרֶץ לְכָל-יִשְׂרָאֵל יוֹבֵל הוּא תִּהְיֶה לָכֶם
וּשְׁבַתְּתֶם אִישׁ אֶל-אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל-מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ. **כהיא** יוֹבֵל הוּא שְׁנַת
הַחֲמִשִּׁים שְׁנֵהֲתִיָּה לָכֶם לֹא תִזְרַעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת-סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ
אֶת-נִזְיָרָהּ. **כהיב** כִּי יוֹבֵל הוּא קִדָּשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן-הַשָּׂדֶה הַתְּאֵכָלוּ

אֶת-תְּבוּאָתָהּ. **כהיג** בַּשָּׁנָה הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תָּשׁוּבוּ אִישׁ אֶל-אֲחֻזָּתוֹ. **כהיד**
וְכִי-תִמְכְּרוּ מִמֶּכֶר לַעֲמִיתְךָ אוֹ קָנָה מִיָּד עַמִּיתְךָ אֶל-תּוֹנוּ אִישׁ אֶת-אֲחִיו. **כהטו**
בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחֵר הַיּוֹבֵל תִּקְנֶה מֵאֵת עַמִּיתְךָ בְּמִסְפַּר שָׁנֵי-תְבוּאָת יִמְכֹּר-לָךְ.
כהטז לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תִּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מַעֲט הַשָּׁנִים תִּמְעִיט מִקְנָתוֹ: כִּי
מִסְפַּר תְּבוּאָת הוּא מִכָּר לָךְ. **כהיז** וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת-עַמִּיתוֹ וְיִרְאֵת מֵאֲלֹהֶיךָ:
כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **כהיח** וַעֲשִׂיתֶם אֶת-חֻקֹּתַי וְאֶת-מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֲתֶם וּשְׁבַתְּתֶם עַל-הָאָרֶץ לְבִטָּח. **כהיט** וְנִתְּנָה הָאָרֶץ פְּרִיָּה וְאִכְלֶתֶם לְשִׁבְעַת
וּשְׁבַתְּתֶם לְבִטָּח עָלֶיהָ. **כהכ** וְכִי תֹאמְרוּ מֵה-נֹאכָל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית: הֵן לֹא נִזְרַע
וְלֹא נֶאֱסַף אֶת-תְּבוּאָתֵנוּ. **כהכא** וְצִוִּיתִי אֶת-בְּרַכָּתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית וַעֲשֹׂת
אֶת-הַתְּבוּאָה לְשֵׁלֶשׁ הַשָּׁנִים. **כהכב** וְזָרַעְתֶּם אֶת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וְאִכְלֶתֶם
מִן-הַתְּבוּאָה יִשְׁן עַד הַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִית עַד-בּוֹא תְּבוּאָתָהּ הַתְּאֵכָלוּ יִשְׁן. **כהכג**
וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכֹּר לְצַמְתָּתְכִי-לִי הָאָרֶץ: כִּי-גֵרִים וְתוֹשְׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי. **כהכד**
וּבְכָל אֶרֶץ אֲחֻזָּתְכֶם גָּאֵלָה תִּתְּנוּ לְאָרֶץ.

כהכה כִּי-יָמוּדְךָ אֲחִיךָ וּמִכָּר מֵאֲחֻזָּתוֹ וְבֹא גָאֵלוֹ הַקָּרֵב אֵלָיו וְגָאֵל אֶת מִמֶּכֶר
אֲחִיו. **כהכו** וְאִישׁ כִּי לֹא יִהְיֶה-לוֹ גָּאֵל וְהַשִּׁיגָה יָדוֹ וּמָצָא כִּדִּי גָאֲלָתוֹ. **כהכז**
וְחָשַׁב אֶת-שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהָשִׁיב אֶת-הָעֶדֶף לְאִישׁ אֲשֶׁר מָכַר-לוֹ וְשָׁב לְאֲחֻזָּתוֹ.
כהכח וְאִם לֹא-מָצָאָה יָדוֹ דֵּי הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקָּנָה אוֹתוֹ עַד שְׁנַת
הַיּוֹבֵל וְיָצָא בְּיָבֵל וְשָׁב לְאֲחֻזָּתוֹ.

כהכט ואיש כי-ימכר בית-מושב עיר חומהוהיתה גאלתו עד-תם שנת ממכרו: ימים תהיה גאלתו. **כהל** ואם לא-יגאל עד-מלאת לו שנה תמיהוקם הבית אשר-בעיר אשר-לא (לו) חמה לצמיתת לקנה אותו לדרתיו: לא יצא ביבל. **כהלא** ובתי החצרים אשר אין-להם חמה סביבעל-שדה הארץ יחשב: גאלה תהיה-לו וביבל יצא. **כהלב** וערי הלזיםבתי ערי אחזתם: גאלת עולם תהיה ללזים. **כהלג** ואשר יגאל מן-הלזים ויצא ממכר-בית ועיר אחזתו ביבל: כי בתי ערי הלזים הוא אחזתם בתוך בני ישראל. **כהלד** ושדה מגרש עריהם לא ימכר: כי-אחזת עולם הוא להם.

כהלה וכי-ימוך אחיד ומטה ידו עמדוהחזקת בו גר ותושב וחי עמד. **כהלו** אל-תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיד וחי אחיד עמד. **כהלז** את-כסףל-אתן לו בנשך ובמרבית לא-תתן אכלך. **כהלח** אני יהוה אלהיכם אשר-הוצאתי אתכם מארץ מצריםלתת לכם את-ארץ פנען להיות לכם לאלהים.

כהלט וכי-ימוך אחיד עמד ונמכר-לךלא-תעבד בו עבדת עבד. **כהמ** כשכיר כתושב יהיה עמד עד-שנת היבל יעבד עמד. **כהמא** ויצא מעמדוהוא ובניו עמו ושב אל-משפחתו ואל-אחזת אבתיו ישוב. **כהמב** כי-עבדי הם אשר-הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד. **כהמג** לא-תרדה בו בפרך ויראת מאלהיד. **כהמד** ועבדך ואמתך אשר יהיו-לך: מאת הגזים אשר סביבתיכםמהם תקנו עבד ואמה. **כהמה** וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה. **כהמו** והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזהלעלם בהם תעבדו ובאחיהם בני-ישראל איש באחיו לא-תרדה בו בפרך.

כהמוז וכי תשיג יד גר ותושב עמד ומך אחיד עמו ונמכר לגר תושב עמד או לעקר משפחת גר. **כהמח** אחרי נמכר גאלה תהיה-לו: אחד מאחיו יגאלנו. **כהמט** או-ידדו או בן-ידדו יגאלנו או-משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או-השיגה ידו ונגאל. **כהנ** וחשב עם-קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו. **כהנא** אם-עוד רבות בשניםלפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו. **כהנב** ואם-מעט נשאר בשנים עד-שנת היבלוחשב-לו כפי שניו ישיב את-גאלתו. **כהנג** כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא-ירדנו בפרך לעיניך. **כהנד** ואם-לא יגאל באלהווצא בשנת היבל הוא ובניו עמו. **כהנה** כי-לי בני-ישראל עבדיםעבדי הם אשר-הוצאתי אותם

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. כּוֹא לֹא-תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִים וּפָסֵל וּמִצְבֵּה לֹא-תִקְיִמוּ לָכֶם וְאָבֵן מִשְׁכִּית לֹא תִתְּנוּ בְּאֶרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עָלֶיהָ: כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. כּוֹב אֶת-שַׁבָּתִּי תִשְׁמְרוּ וּמִקֻּדְשֵׁי תִירָאוּ: אֲנִי יְהוָה. כּוֹג אִם-בְּחֻקֹּתַי תֵּלְכוּ וְאֶת-מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם. כּוֹד וְנָתַתִּי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם וְנָתַנָּה הָאֶרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשָּׁדֶה יִתֵּן פְּרִיָּו. כּוֹה וְהִשִּׁיג לָכֶם דָּיֵשׁ אֶת-בָּצִיר וּבָצִיר יִשָּׂיג אֶת-זֶרַע וְאָכַלְתֶּם לֶחֶמְכֶם לְשָׂבַע וַיִּשְׁבַּתֶּם לְבָטָח בְּאֶרְצְכֶם. כּוֹו וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בְּאֶרֶץ וַיִּשְׁכַּבְתֶּם וְאִין מִחְרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן-הָאֶרֶץ וְחָרֵב לֹא-תַעֲבֹר בְּאֶרְצְכֶם. כּוֹז וְרַדְפְתֶּם אֶת-אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לַפְּנִיכֶם לְחָרֵב. כּוֹח וְרַדְפוּ מִכֶּם חֲמֹשֶׁה מָאָה וּמָאָה מִכֶּם רַבְּבָה יִרְדְּפוּ וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לַפְּנִיכֶם לְחָרֵב. כּוֹט וּפְנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם וְהִקְיִמֹתִי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּכֶם. כּוֹי וְאָכַלְתֶּם יֶשֶׁן נוֹשָׁן וְיֶשֶׁן מִפְּנֵי חֹדֶשׁ תּוֹצִיאוּ. כּוֹיָא וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא-תִגָּעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם. כּוֹיב וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי לְעָם. כּוֹיג אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵהֵיֵת לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מִטַּת עַלְכֶם וְאוֹלֶךְ אֶתְכֶם קוֹמָמִיּוֹת.

כּוֹיד וְאִם-לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל-הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה. כּוֹטוּ וְאִם-בְּחֻקֹּתַי תִּמָּאֲסוּ וְאִם אֶת-מִשְׁפָּטִי תִגָּעַל נַפְשְׁכֶם לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי לְהַפְרֹכֶם אֶת-בְּרִיתִי. כּוֹטז אֶף-אֲנִי אַעֲשֶׂה-זֹאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בְּהִלָּה אֶת-הַשְׁחָפֶת וְאֶת-הַקִּדְחַת מִכְּלוֹת עֵינַיִם וּמִדִּיבַת נֶפֶשׁ וּזְרַעְתֶּם לָרִיק זֶרַעְכֶם וְאָכַלְהוּ אֹיְבֵיכֶם. כּוֹיז וְנָתַתִּי פָנֶי בָכֶם וְנִגְפָתֶם לַפְּנֵי אֹיְבֵיכֶם וְרַדּוּ בָכֶם שְׁנְאֵיכֶם וְנִסְתֶּם וְאִין-רֹדֶף אֶתְכֶם. כּוֹיח וְאִם-עַד-אֵלֶּה לֹא תִשְׁמָעוּ לִי: וְיִסְפַּתִּי לְיִסְרָה אֶתְכֶם שִׁבַּע עַל-חַטָּאתֵיכֶם. כּוֹיט וְשַׁבְרֹתִי אֶת-גְּאוֹן עֲזָכֶם וְנָתַתִּי אֶת-שְׁמִיכֶם כְּבָרָזַל וְאֶת-אֶרְצְכֶם כְּנַחֲשָׁה. כּוֹכ וְתֵם לָרִיק כְּחֹכֶם וְלֹא-תִתֵּן אֶרְצְכֶם אֶת-יְבוּלָה וְעֵץ הָאֶרֶץ לֹא יִתֵּן פְּרִיָּו. כּוֹכָא וְאִם-תֵּלְכוּ עִמִּי קָרִי וְלֹא תֵאָבֹו לְשִׁמְעַע לְיִוִּסְפֹתִי עֲלֵיכֶם מִכָּה שִׁבַּע כְּחַטָּאתֵיכֶם. כּוֹכב וְהִשְׁלַחְתִּי בָכֶם אֶת-חַיֵּית הַשָּׁדֶה וְשִׁכְלָה אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת-בְּהֶמְתְּכֶם וְהִמְעִיטָה אֶתְכֶם וְנָשְׁמוּ דְרָכֵיכֶם. כּוֹכג וְאִם-בְּאֵלֶּה לֹא תִנָּסְרוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי קָרִי. כּוֹכד וְהִלַּכְתִּי אֶף-אֲנִי עִמָּכֶם בְּקָרִי וְהִפִּיתִי אֶתְכֶם גַּם-אֲנִי שִׁבַּע עַל-חַטָּאתֵיכֶם. כּוֹכֵה וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חָרֵב נִקְמַת נִקְם-בְּרִית וְנֶאֱסַפְתֶּם אֶל-עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דָּבָר בְּתוֹכְכֶם וְנִתְּתֶם בְּיַד-אוֹיֵב. כּוֹכוּ בְּשַׁבְרִי לָכֶם מִטָּה-לָחֵם וְאָפוּ עֶשֶׂר נָשִׁים לֶחֶמְכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד וְהִשִּׁיבוּ לֶחֶמְכֶם בְּמִשְׁקָל וְאָכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׁבָּעוּ.

כוכז ואם-בזאתלא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי. **כוכח** והלכתי עמכם
 בחמת-קרי ויסרתי אתכם אף-אני שבע על-חטאתיכם. **כוכט** ואכלתם בשר
 בניכם ובשר בנותיכם תאכלו. **כול** והשמדתי את-במותיכם והכרתי
 את-חמניכם ונתתי את-פגריכם על-פגרי גליליכם וגעלה נפשי אתכם. **כולא**
 ונתתי את-עריכם חרבה והשמותי את-מקדשיכם ולא אריח בריח נוחחכם.
כולב והשמותי אני את-הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה. **כולג** ואתכם
 אאזה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו
 חרבה. **כולד** אז תרצה הארץ את-שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ
 איביכם אז תשבת הארץ והרצת את-שבתתיה. **כולה** כל-ימי השמה תשבת
 את אשר לא-שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה. **כולו** והנשארים
 בכם והבאתי מרד בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם קול עליה נדף ונסו
 מנסת-חרב ונפלו ואין רדף. **כולז** וכשלו איש-באחיו כמפני-חרב ורדף און
 ולא-תהיה לכם תקומה לפני איביכם. **כולח** ואבדתם בגוים ואכלה אתכם
 ארץ איביכם. **כולט** והנשארים בכם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף בעונת
 אבתם אתם ימקו. **כומ** והתודו את-עונם ואת-עון אבתם במעלם אשר
 מעלו-בי ואף אשר-הלכו עמי בקרי. **כומא** אף-אני אלך עמם בקרי והבאתי
 אתם בארץ איביהם או-אז יפנע לבבם הערל ואז ירצו את-עונם. **כומב**
 וזכרתי את-בריתי יעקוב ואף את-בריתי יצחק ואף את-בריתי אברהם
 אזכרוהארץ אזכר. **כומג** והארץ תעזב מהם ותרח את-שבתתיה בהשמה מהם
 והם ירצו את-עונם יען וביעו במשפטי מאסו ואת-חקתי געלה נפשם. **כומד**
 ואף-גם-זאת בהיותם בארץ איביהם לא-מאסתי ולא-געלתי לכלתם להפר
 בריתי אתם: כי אני יהוה אלהיהם. **כומה** וזכרתי להם ברית ראשונים: אשר
 הוצאתי-אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה. **כומו**
 אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל לבהר סיני
 ביד-משה.

כזא וידבר יהוה אל-משה לאמר. **כזב** דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם איש
 כי יפלא נדרב ערכך נפשת ליהוה. **כזג** והיה ערכך הזכר מבין עשרים שנה ועד
 בן-ששים שנה: והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש. **כזד** ואם-נקבה
 הוא והיה ערכך שלשים שקל. **כזה** ואם מבין חמש שנים ועד בן-עשרים
 שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים. **כזו** ואם
 מבין-חדש ועד בן-חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה

עֲרֹכָהּ שְׁלֹשֶׁת שְׁקָלִים כֶּסֶף. כּוֹז וְאִם מִבֶּן-שָׁנִים שָׁנָה וּמַעֲלָה אִם-זָכְרוּהָּ
עֲרֹכָהּ חֲמִשָּׁה עָשָׂר שְׁקָל וְלִנְקָבָה עֲשָׂרָה שְׁקָלִים. כּוֹחַ וְאִם-מֶדֶד הוּא
מִעֲרֹכָהּ עֲמִידוֹ לִפְנֵי הַכֹּהֵן וְהָעֹרֵךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן: עַל-פִּי אֲשֶׁר תִּשְׁיַג יָד
הַנִּדְרִיעֲרִיכְנוּ הַכֹּהֵן.

כֹּזֵט וְאִם-בְּהֶמְהָאֲשֶׁר יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קֶרֶבֶן לִיהוָה: כָּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לִיהוָה
יִהְיֶה-קֹּדֶשׁ. **כֹּזֵי** לֹא יִחְלִיפוּנוּ וְלֹא-יִמִּיר אֹתוֹ טוֹב בְּרַעְאוּ-רַע בְּטוֹב וְאִם-הִמִּיר
יִמִּיר בְּהֶמָּה בְּבִהֶמָּה וְהָיָה-הוּא וְתַמּוּרְתּוֹ יִהְיֶה-קֹּדֶשׁ. **כֹּזִיא** וְאִם כָּל-בְּהֶמָּה
טִמְאָה אֲשֶׁר לֹא-יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קֶרֶבֶן לִיהוָה עֲמִיד אֶת-הַבְּהֶמָּה לִפְנֵי הַכֹּהֵן.
כֹּזִיב וְהָעֹרֵךְ הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע: כְּעֲרֹכָהּ הַכֹּהֵן כֹּן יִהְיֶה. **כֹּזִיג**
וְאִם-גָּאֵל יִגְאֹלְנָהּ וַיִּסַּף חֲמִישָׁתוֹ עַל-עֲרֹכָהּ. **כֹּזִיד** וְאִישׁ כִּי-יִקְדֹּשׁ אֶת-בֵּיתוֹ קֹדֶשׁ
לִיהוָה וְהָעֹרֵכּוֹ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב וּבֵין רָע: כַּאֲשֶׁר יַעֲרִיךְ אֹתוֹ הַכֹּהֵן כֹּן יָקוּם. **כֹּזִטו**
וְאִם-הַמְּקַדִּישִׁיגָאֵל אֶת-בֵּיתוֹ: וַיִּסַּף חֲמִישִׁית כֶּסֶף-עֲרֹכָהּ עֲלִיוּהָ לֹא. **כֹּזִטז**
וְאִם מִשְׁדֵּה אֲחֻזָּתוֹ יִקְדִּישׁ אִישׁ לִיהוָה וְהָיָה עֲרֹכָהּ לִפִּי זֶרְעוֹ: זֶרַע חֹמֶר שְׁעָרִים
בְּחֲמִשִּׁים שְׁקָל כֶּסֶף. **כֹּזִיז** אִם-מִשְׁנֵת הַיָּבֵל יִקְדִּישׁ שְׁדֵּהוּכָּעֲרֹכָהּ יָקוּם. **כֹּזִיח**
וְאִם-אַחֵר הַיָּבֵל יִקְדִּישׁ שְׁדֵּהוּחֹשֶׁב-לֹא הַכֹּהֵן אֶת-הַכֶּסֶף עַל-פִּי הַשָּׁנִים הַנוֹתֵרֹת
עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנִגְרַע מִעֲרֹכָהּ. **כֹּזִיט** וְאִם-גָּאֵל יִגְאֹל אֶת-הַשְּׁדֵּה הַמְּקַדִּישׁ אֹתוֹ:
וַיִּסַּף חֲמִשִּׁית כֶּסֶף-עֲרֹכָהּ עֲלִיוּקָם לֹא. **כֹּזִכ** וְאִם-לֹא יִגְאֹל אֶת-הַשְּׁדֵּה וְאִם-מָכַר
אֶת-הַשְּׁדֵּה לְאִישׁ אַחֲרָלֹא יִגְאֹל עוֹד. **כֹּזִכא** וְהָיָה הַשְּׁדֵּה בְּצִאתוֹ בַּיָּבֵל קֹדֶשׁ
לִיהוָה כְּשֵׁדֵה הַחֶרֶם: לַכֹּהֵן תִּהְיֶה אֲחֻזָּתוֹ. **כֹּזִכב** וְאִם אֶת-שְׁדֵּה מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא
מִשְׁדֵּה אֲחֻזָּתוֹ יִקְדִּישׁ לִיהוָה. **כֹּזִכג** וְחֹשֶׁב-לֹא הַכֹּהֵן אֶת מַכְסַת הָעֲרֹכָהּ עַד שְׁנַת
הַיָּבֵל וְנָתַן אֶת-הָעֲרֹכָהּ בַּיּוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ לִיהוָה. **כֹּזִכד** בְּשְׁנַת הַיָּבֵל יָשׁוּב
הַשְּׁדֵּה לְאֲשֶׁר קָנָהּ מֵאֲתוּלָאֲשֶׁר-לֹא אֲחֻזָּת הָאָרֶץ. **כֹּזִכה** וְכָל-עֲרֹכָהּ יִהְיֶה בְּשָׁקָל
הַקֹּדֶשׁ: עֲשָׂרִים גֶּרָה יִהְיֶה הַשָּׁקָל. **כֹּזִכו** אֶד-בְּכוֹר אֲשֶׁר-יִבְכֹּר לִיהוָה
בְּבִהֶמָּה לֹא-יִקְדִּישׁ אִישׁ אֹתוֹ: אִם-שׁוֹר אִם-שֶׂה לִיהוָה הוּא. **כֹּזִכז** וְאִם בְּבִהֶמָּה
הַטִּמְאָה וּפְדָה בְּעֲרֹכָהּ וַיִּסַּף חֲמִשָּׁתוֹ עָלָיו וְאִם-לֹא יִגְאֹל וְנִמְכַּר בְּעֲרֹכָהּ. **כֹּזִכח**
אֶד-כָּל-חֶרֶם אֲשֶׁר יִחָרֵם אִישׁ לִיהוָה מִכָּל-אֲשֶׁר-לֹא מֵאֲדָם וּבְהֶמָּה וּמִשְׁדֵּה
אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִמָּכַר וְלֹא יִגְאֹל: כָּל-חֶרֶם קֹדֶשׁ-קֹדֶשִׁים הוּא לִיהוָה. **כֹּזִכט** כָּל-חֶרֶם
אֲשֶׁר יִחָרֵם מִן-הָאָדָם לֹא יִפְדָּה: מוֹת יוּמָת. **כֹּזל** וְכָל-מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ מִזֶּרַע
הָאָרֶץ מִפְּרִי הָעֵץ לִיהוָה הוּא: קֹדֶשׁ לִיהוָה. **כֹּזלא** וְאִם-גָּאֵל יִגְאֹל אִישׁ
מִמַּעֲשְׂרוֹ חֲמִשִּׁיתוֹ יִסַּף עָלָיו. **כֹּזלב** וְכָל-מַעֲשֵׂר בְּקָר וּצֹאן כָּל אֲשֶׁר-יַעֲבֹר תַּחַת
הַשְּׁבִטָה עֲשִׂירִי יִהְיֶה-קֹּדֶשׁ לִיהוָה. **כֹּזלג** לֹא יִבְכֹּר בֵּין-טוֹב לָרַע וְלֹא יִמִּירוּנוּ

וְאִם-הָמָר יִמְיָרְנוּ וְהָיָה-הוּא וְתַמּוּרְתּוֹ יִהְיֶה-קֹדֶשׁ לֹא יִגָּאֵל. **כּוֹלֵד** אֱלֹהֵי הַמִּצּוֹת
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּהָרִי סִינִי.
בַּמִּדְבָּר

א וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר סִינִי בְּאַהֲלֵי מוֹעֵד: בְּאַחַד לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי בַּשָּׁנָה
הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר. **א**ב שְׂאוּ אֶת-רֹאשׁ כָּל-עֵדֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת כָּל-זָכָר לְגִלְגֻּלְתָּם. **א**ג מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל-יֶצֶא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאוֹתֵם אֹתָהּ וְאַהֲרֹן. **א**ד
וְאֹתְכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית-אֲבֹתָיו הוּא. **א**ה וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם: לְרֹאוּבֵן אֶלִּיצֹר בֶּן-שִׁדְיָאוּר. **א**ו לְשִׁמְעוֹן
שְׁלֵמִיאל בֶּן-צוּרִישָׁדִי. **א**ז לִיהוּדָה נַחֲשֹׁן בֶּן-עַמִּינָדָב. **א**ח לְיִשְׁשָׁכָר נַתָּנָאֵל
בֶּן-צוּעָר. **א**ט לְזִבּוּלֹן אֶלִּיאָב בֶּן-חֶלֶן. **א**י לְבִנְיָמִן יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֶלִּישַׁמֶּעַ
בֶּן-עַמִּיהוּד לְמִנָּשֶׁה גְּמַלְיָאֵל בֶּן-פִּדְהָצוּר. **א**יָא לְבִנְיָמִן אֲבִידֹן בֶּן-גִּדְעָנִי. **א**יב
לְדָן אַחִיעֶזֶר בֶּן-עַמִּישָׁדִי. **א**יג לְאֲשֶׁר פִּגְעִיאל בֶּן-עֶכְרֹן. **א**יד לְגָד אֶלְיָסָף
בֶּן-דְּעוּאֵל. **א**טו לְנִפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן-עֵינָן. **א**טז אֶלֶּה קְרִיאֵי (קְרוּאִי) הָעֵדָה
נְשִׂאֵי מִטּוֹת אֲבוֹתָם: רָאשֵׁי אֲלָפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם. **א**יז וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁמֹת. **א**יח וְאֵת כָּל-הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאַחַד לַחֲדָשׁ
הַשְּׁנִי וַיִּתְּיָלְדוּ עַל-מִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתָם: בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעְלָה לְגִלְגֻּלְתָּם. **א**יט כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בַּמִּדְבָּר סִינִי.
אכ וַיִּהְיוּ בְּנֵי-רֹאוּבֵן בָּכָר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתָם: בְּמִסְפָּר
שְׁמוֹת לְגִלְגֻּלְתָּם כָּל-זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא. **א**כָא פְּקֻדֵיהֶם
לְמִטָּה רֹאוּבֵן שֵׁשֶׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמִשָּׁה מֵאוֹת.
אכב לְבִנְיָ שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתָם: פְּקֻדֵיו בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת
לְגִלְגֻּלְתָּם כָּל-זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא. **א**כג פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה
שִׁמְעוֹן שֵׁשֶׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת.
אכד לְבִנְיָ גָד תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתָם: בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא. **א**כה פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה גִּדְחַמְשָׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וּשְׁשֵׁ
מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים.
אכו לְבִנְיָ יְהוּדָה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתָם: בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל יֶצֶא צָבָא. **א**כז פְּקֻדֵיהֶם לְמִטָּה יְהוּדָה אַרְבָּעָה וּשְׁבַעִים אֶלֶף
וּשְׁשֵׁ מֵאוֹת.

אכח לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם: במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא. **אכט** פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות.

אל לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם: במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא. **אלא** פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות.

אלב לבני יוסף אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם: במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא. **אלג** פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות.

אלד לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם: במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא. **אלה** פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים.

אלו לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם: במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא. **אלז** פקדיהם למטה בנימין חמשה ושלשים אלף וארבע מאות.

אלח לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם: במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא. **אלט** פקדיהם למטה דן שנים ושלשים אלף ושבע מאות.

אמ לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם: במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא. **אמא** פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות.

אמב בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם: במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא. **אמג** פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות.

אמד אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש: איש אחד לבית-אבתיו היו. **אמה** ויהיו כל-פקודי בני-ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל-יצא צבא בישראל. **אמו** ויהיו כל-הפקדים שש-מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים. **אמוז** והלויים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם.

אמח וידבר יהוה אל-משה לאמר. **אמט** אך את-מטה לוי לא תפקד ואת-ראשם לא תשא בתוך בני ישראל. **אנ** ואתה הפקד את-הלויים על-משכן

הַעֲדַת וְעַל כָּל-כָּלְיוֹ וְעַל כָּל-אֲשֶׁר-לוֹהֶמָּה יִשָּׂאוּ אֶת-הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-כָּל-כָּלְיוֹ וְהֵם יִשְׁרְתֵהוּ וְסָבִיב לַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ. **אנא** וּבְנִסְעַ הַמִּשְׁכָּן יוֹרִידוּ אוֹתוֹ הַלְוִיִּם וּבַחֲנֹת הַמִּשְׁכָּן יִקְיִמוּ אוֹתוֹ הַלְוִיִּם וְהִזָּר הַקָּרֵב יוֹמֶת. **אנב** וַחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל-מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל-דָּגְלוֹ לְצַבָּאתָם. **אנג** וְהַלְוִיִּם יַחֲנוּ סָבִיב לַמִּשְׁכָּן הַעֲדַת וְלֹא-יִהְיֶה קֶצֶף עַל-עֵדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשִׁמְרוּ הַלְוִיִּם אֶת-מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכָּן הָעֵדוּת. **אנד** וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל: כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בֶּן עֲשׂוֹ. **בא** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. **בב** אִישׁ עַל-דָּגְלוֹ בְּאֹתוֹת לְבֵית אֲבֹתָם יַחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל: מִנֶּגֶד סָבִיב לְאַהֲל-מוֹעֵד יַחֲנוּ. **בג** וְהַחֲנִיִּם קִדְּמָה מִזִּרְחָה דָּגֹל מַחֲנֵה יְהוּדָה לְצַבָּאתָם וְנָשִׂיא לְבְנֵי יְהוּדָה נַחֲשׁוֹן בֶּן-עַמִּינָדָב. **בד** וּצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אֲרֶבְעָה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת. **בה** וְהַחֲנִיִּם עָלָיו מִטָּה יִשָּׁשְׁכָר וְנָשִׂיא לְבְנֵי יִשָּׁשְׁכָר נְתַנְאֵל בֶּן-צוּעָר. **בו** וּצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אֲרֶבְעָה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת. **בז** מִטָּה זְבוּלֹן וְנָשִׂיא לְבְנֵי זְבוּלֹן אֶלִיָּאָב בֶּן-חֵלֹן. **בח** וּצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אֲרֶבְעָה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת. **בט** כָּל-הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מֵאֵת אֶלֶף וְשִׁמְנִים אֶלֶף וְשִׁשָּׁת-אַלְפִים וְאַרְבַּע-מֵאוֹת לְצַבָּאתָם רֹאשָׁנָה יִסְעוּ.

בי דָּגֹל מַחֲנֵה רְאוּבֵן תִּימָנָה לְצַבָּאתָם וְנָשִׂיא לְבְנֵי רְאוּבֵן אֶלִיָּצוּר בֶּן-שִׁדְיָאוּר. **ביא** וּצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אֲרֶבְעִים אֶלֶף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת. **ביב** וְהַחֲנִיִּם עָלָיו מִטָּה שְׁמֵעוֹן וְנָשִׂיא לְבְנֵי שְׁמֵעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן-צוּרִישָׁדִי. **ביג** וּצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אֲרֶבְעָה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת. **ביז** וּמִטָּה גָד וְנָשִׂיא לְבְנֵי גָד אֶלִיָּסָף בֶּן-רַעוּאֵל. **בטו** וּצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אֲרֶבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים. **בטז** כָּל-הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן מֵאֵת אֶלֶף וְאַחַד וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע-מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים לְצַבָּאתָם וְשָׁנִים יִסְעוּ.

ביו וְנִסְעַ אַהֲל-מוֹעֵד מַחֲנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֹת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ כֵן יִסְעוּ אִישׁ עַל-יָדוֹ לְדָגְלֵיהֶם.

ביח דָּגֹל מַחֲנֵה אֶפְרַיִם לְצַבָּאתָם יִמָּה וְנָשִׂיא לְבְנֵי אֶפְרַיִם אֶלִישַׁמֶּע בֶּן-עַמִּיִּהוּד. **ביט** וּצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אֲרֶבְעִים אֶלֶף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת. **ביכ** וְעָלָיו מִטָּה מְנַשֶּׁה וְנָשִׂיא לְבְנֵי מְנַשֶּׁה גְּמִלְיָאֵל בֶּן-פִּדְהָצוּר. **בכא** וּצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אֲרֶבְעִים וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וְחֲמִשִּׁים. **בכב** וּמִטָּה בִנְיָמִן וְנָשִׂיא לְבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידֹן בֶּן-גִּדְעָנִי. **בכג** וּצָבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אֲרֶבְעִים וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת. **בכד** כָּל-הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה אֶפְרַיִם מֵאֵת אֶלֶף וְשִׁמְנֹת-אַלְפִים וּמֵאָה לְצַבָּאתָם וְשָׁלֹשִׁים יִסְעוּ.

בכה דָּגַל מַחֲנֶה דָן צַפְנָה לְצַבְאָתָם וְנָשִׂיא לְבָנֵי דָן אַחִיעֶזֶר בֶּן-עַמִּישָׁדָי. **בכו** וַצָּבֹאוּ וּפְקֻדֵיהֶם שָׁנִים וְשָׁשִׁים אֶלְף וְשִׁבְעַת מֵאוֹת. **בכו** וְהַחֲנִים עָלָיו מִטָּה אֲשֶׁר וְנָשִׂיא לְבָנֵי אֲשֶׁר פִּגְעִיאל בֶּן-עֶכְרֹן. **בכח** וַצָּבֹאוּ וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד וָאַרְבָּעִים אֶלְף וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת. **בכט** וּמִטָּה נִפְתָּלִי וְנָשִׂיא לְבָנֵי נִפְתָּלִי אַחִירַע בֶּן-עֵינָן. **בל** וַצָּבֹאוּ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְחֲמִשִּׁים אֶלְף וָאַרְבַּע מֵאוֹת. **בלא** כָּל-הַפְּקָדִים לְמַחֲנֶה דָן מֵאֵת אֶלְף וְשִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁים אֶלְף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת לְאַחֲרָנָה יִסְעוּ לְדַגְלֵיהֶם.

בלב אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם: כָּל-פְּקוּדֵי הַמַּחֲנֹת לְצַבְאָתָם שֵׁשׁ-מֵאוֹת אֶלְף וְשְׁלֹשָׁת אֲלָפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים. **בלג** וְהַלְוִיִּם לֹא הִתְּפַקְדוּ בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **בלד** וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל: כָּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בֶּן-חֲנָנוּ לְדַגְלֵיהֶם וְכֹן נִסְעוּאִישׁ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ עַל-בֵּית אֲבֹתָיו.

גא וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אֶהֱרֹן וּמֹשֶׁה: בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בְּהָרִי סִינַי. **גב** וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַבְּכֹר נָדָב וָאַבִּיהוּא אֲלֻעָזָר וְאִיתָמָר. **גג** אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר-מָלֵא יָדָם לַכֹּהֵן. **גד** וַיָּמָת נָדָב וָאַבִּיהוּא לְפָנָי יְהוָה בְּהַקְרִבָם אֵשׁ זָרָה לְפָנָי יְהוָה בַּמִּדְבָּר סִינַי וַיָּבִינִם לֹא-הָיוּ לָהֶם וַיִּכְהֹן אֲלֻעָזָר וְאִיתָמָר עַל-פְּנֵי אֶהֱרֹן אֲבִיהֶם.

גה וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **גו** הִקְרַב אֶת-מִטָּה לְוִי וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לְפָנָי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וְשָׂרְתּוּ אֹתוֹ. **גי** וְשָׁמְרוּ אֶת-מִשְׁמֶרְתּוֹ וְאֶת-מִשְׁמֶרֶת כָּל-הָעֵדָה לְפָנָי אֵהֶל מוֹעֵד לְעֵבֶד אֶת-עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן. **גח** וְשָׁמְרוּ אֶת-כָּל-כְּלֵי אֵהֶל מוֹעֵד וְאֶת-מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעֵבֶד אֶת-עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן. **גט** וְנִתְּתָה אֶת-הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו: נְתוּנִים נְתוּנִים הֵמָּה לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **גי** וְאֶת-אֶהֱרֹן וְאֶת-בָּנָיו תִּפְקֹד וְשָׁמְרוּ אֶת-כְּהֻנָּתָם וְהָזָר הַקָּרֵב יוּמָת.

גיא וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **גיב** וְאַנִּי הִנֵּה לְקַחְתִּי אֶת-הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל-בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם. **גיג** כִּי לִי כָּל-בְּכוֹר בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הַקְדַּשְׁתִּי לִי כָל-בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה: לִי יִהְיוּ אֲנִי יְהוָה.

גיד וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר סִינַי לֵאמֹר. **גטו** פִּקֹּד אֶת-בְּנֵי לְוִי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם: כָּל-זָכָר מִבֶּן-חֹדֶשׁ וּמַעְלָה תִּפְקְדֵם. **גטז** וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה עַל-פִּי יְהוָה כֹּאֲשֶׁר צִוָּה. **גיז** וַיְהִיו-אֵלֶּה בְנֵי-לְוִי בְּשִׁמְתָם גִּרְשׁוֹן וּקְהַת וּמְרָרִי. **גיא** וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי-גִרְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבָנֵי וְשִׁמְעִי. **גיט** וּבְנֵי קְהַת לְמִשְׁפַּחְתָּם עֲמָרָם וַיִּצְהָר חֲבֵרוֹן וְעִזִּיאל. **גיב** וּבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחְתָּם מַחְלִי וּמוּשִׁי

אלה הם משפחת הלוי לבית אבותם. **גכא** לגרשון ומשפחת הלבני ומשפחת השמעני אלה הם משפחת הגרשני. **גכב** פקדיהם במספר כל-זכר מבן-חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות. **גכג** משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה. **גכד** ונשיא בית-אב לגרשני אליסף בן-לאל. **גכה** ומשמרת בני-גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד. **גכו** וקלעי החצר ואת-מסך פתח החצר אשר על-המשכן ועל-המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו.

גכז ולקחת משפחת העמרמי ומשפחת היצחקרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאל אלה הם משפחת הקהתי. **גכח** במספר כל-זכר מבן-חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש. **גכט** משפחת בני-קהת יחנו על ירך המשכן תימנה. **גל** ונשיא בית-אב למשפחת הקהתי אליצפן בן-עזיאל. **גלא** ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבח וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו. **גלב** ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן-אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש. **גלג** למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי. **גלד** ופקדיהם במספר כל-זכר מבן-חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים. **גלה** ונשיא בית-אב למשפחת מררי צוריאל בן-אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה. **גלו** ופקדת משמרת בני מרריקשי המשכן ובריהיו ועמדי ואלוניו וכל-כליו וכל עבדתו. **גלז** ועמדי החצר סביב ואלניהם ויתדותם ומיתריהם. **גלח** והחנים לפני המשכן קדמה לפני אהל-מועד מזרחה משה ואהרן ובניו שמרים משמרת המקדש למשמרת בני ישראל והזר הקרב יומת. **גלט** כל-פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן על-פי יהוה למשפחתם: כל-זכר מבן-חדש ומעלה שנים ועשרים אלף. **גמ** ויאמר יהוה אל-משה פקד כל-בכר זכר לבני ישראל מבן-חדש ומעלה ושא את מספר שמתם. **גמא** ולקחת את-הלויים לי אני יהוה תחת כל-בכר בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל-בכור בבהמת בני ישראל. **גמב** ויפקד משה כאשר צוה יהוה אתו את-כל-בכור בבני ישראל. **גמג** ויהי כל-בכור זכר במספר שמת מבן-חדש ומעלה לפקדיהם: שנים ועשרים אלף שלשה ושבעים ומאתים.

גמד וידבר יהוה אל-משה לאמר. **גמה** קח את-הלויים תחת כל-בכור בבני ישראל ואת-בהמת הלויים תחת בהמתם והיו-לי הלויים אני יהוה. **גמו** ואת פדויי השלשה והשבעים והמאתים העדפים על-הלויים מבכור בני ישראל. **גמז**

וְלִקְחֹתָ חֲמִשָּׁת חֲמִשָּׁת שְׁקִלִים לַגִּלְגָּלֹת: בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקַּח עֶשְׂרִים גֵּרָה
הַשֶּׁקֶל. **גמח** וְנִתְּנָה הַכֶּסֶף לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו פְּדוּיֵי הָעֲדָפִים בָּהֶם. **גמט** וַיִּקַּח מֹשֶׁה
אֶת כֶּסֶף הַפְּדִיּוֹם מֵאֵת הָעֲדָפִים עַל פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם. **גנ** מֵאֵת בְּכוֹר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לִקַּח אֶת-הַכֶּסֶף: חֲמִשָּׁה וְשָׁשִׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְאַלְפֵי בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. **גנא**
וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת-כֶּסֶף הַפְּדִיִּים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו עַל-פִּי יְהוָה: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה.

דא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. **דב** נָשָׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי קָהָת מִתּוֹךְ
בְּנֵי לְוִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם. **דג** מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְמַעְלָה וְעַד בֶּן-חֲמִשִּׁים
שָׁנָה כֹּל-בָּא לַצִּבָּא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד. **דד** זֹאת עֲבַדַּת בְּנֵי-קָהָת
בְּאֹהֶל מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים. **דה** וּבֹא אַהֲרֹן וּבָנָיו בְּנִסְעַ הַמִּחְנָה וְהוֹרְדוּ אֶת
פְּרִכַת הַמָּסֶד וְכִסּוּ-בָהּ אֶת אֶרֶץ הָעֵדֻת. **דו** וְנָתַנוּ עָלָיו כִּסּוּי עוֹר תַּחֲשׁ וּפָרָשׁוֹ
בְּגָד-כָּלִיל תְּכֵלֶת מְלֻמָּעָה וְשָׁמוֹ בְּדִיו. **דז** וְעַל שֵׁלַחַן הַפָּנִים יִפְרָשׁוּ בְּגָד תְּכֵלֶת
וְנָתַנוּ עָלָיו אֶת-הַקְּעֻרֹת וְאֶת-הַכַּפֹּת וְאֶת-הַמִּנְקִיֹּת וְאֶת קִשּׁוֹת הַנֶּסֶךְ וְלַחֵם
הַתָּמִיד עָלָיו יִהְיֶה. **דח** וּפָרָשׁוֹ עֲלֵיהֶם בְּגָד תוֹלַעַת שָׁנִי וְכִסּוּ אֹתוֹ בְּמַכְסֵה עוֹר
תַּחֲשׁ וְשָׁמוֹ אֶת-בְּדִיו. **דט** וְלִקְחוּ בְּגָד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֶת-מִנְרַת הַמָּאוֹר
וְאֶת-נִרְתִּיָּהּ וְאֶת-מְלֻקְחֶיהָ וְאֶת-מַחְתַּתֶּיהָ וְאֶת כָּל-כְּלֵי שְׁמֹנֶה אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ-לָהּ
בָּהֶם. **די** וְנָתַנוּ אֹתָהּ וְאֶת-כָּל-כְּלֵיהָ אֶל-מַכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ וְנָתַנוּ עַל-הַמּוֹט. **דיא**
וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב יִפְרָשׁוּ בְּגָד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אֹתוֹ בְּמַכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׁמוֹ
אֶת-בְּדִיו. **דיב** וְלִקְחוּ אֶת-כָּל-כְּלֵי הַשִּׁרְתָּה אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ-בָם בַּקֹּדֶשׁ וְנָתַנוּ
אֶל-בְּגָד תְּכֵלֶת וְכִסּוּ אוֹתָם בְּמַכְסֵה עוֹר תַּחֲשׁ וְנָתַנוּ עַל-הַמּוֹט. **דיג** וְדָשְׁנוּ
אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וּפָרָשׁוֹ עָלָיו בְּגָד אֲרָגְמָן. **דיד** וְנָתַנוּ עָלָיו אֶת-כָּל-כְּלֵי אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ
עָלָיו בָּהֶם אֶת-הַמַּחְתֹּת אֶת-הַמִּזְלָגֹת וְאֶת-הַזֵּעִים וְאֶת-הַמִּזְרְקוֹת כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ
וּפָרָשׁוֹ עָלָיו כִּסּוּי עוֹר תַּחֲשׁ וְשָׁמוֹ בְּדִיו. **דטו** וְכֹלֶה אַהֲרֹן-וּבָנָיו לְכַסֹּת
אֶת-הַקֹּדֶשׁ וְאֶת-כָּל-כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בְּנִסְעַ הַמִּחְנָה וְאַחֲרֵי-כֵן יָבֹאוּ בְנֵי-קָהָת לְשִׂאת
וְלֹא-יִגְעוּ אֶל-הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ אֵלֶּה מִשָּׂא בְנֵי-קָהָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד. **דטז** וּפְקַדְתָּ
אֶלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן שֹׁמֵן הַמָּאוֹר וּקְטֹרֶת הַסַּמִּים וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְשֹׁמֵן
הַמִּשְׁחָה: פְּקַדְתָּ כָּל-הַמִּשְׁכָּן וְכָל-אֲשֶׁר-בּוֹ בַּקֹּדֶשׁ וּבְכָלֵיו.
דז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. **דזח** אֶל-תִּכְרִיתוֹ אֶת-שֵׁבֶט
מִשְׁפַּחַת הַקָּהָתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם. **דזט** וְזֹאת עֲשׂוּ לָהֶם וְחִיו וְלֹא יָמָתוּ בְּגִשְׁתָּם
אֶת-קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים: אַהֲרֹן וּבָנָיו יָבֹאוּ וְשָׁמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל-עֲבֹדָתוֹ
וְאֶל-מִשָּׁאוֹ. **דכ** וְלֹא-יָבֹאוּ לְרֹאוֹת כִּבְלַע אֶת-הַקֹּדֶשׁ וּמָתוּ.

דכא וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **דכב** נִשְׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי גִרְשׁוֹנִים-הֵם: לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתָּם. **דכג** מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה עַד בֶּן-חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם: כָּל-הַבָּא לִצְבָא צָבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאַהֲל מוֹעֵד. **דכד** זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשִׁימִי לַעֲבֹד וּלְמִשָּׂא. **דכה** וְנִשְׂאוּ אֶת-יָרִיעוֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-אַהֲל מוֹעֵד מְכֻסָּהוּ וּמְכֻסָּה הַתַּחֲשׁ אֲשֶׁר-עָלָיו מִלְמַעְלָה וְאֶת-מִסְדֵּי פֶתַח אַהֲל מוֹעֵד. **דכו** וְאֵת קַלְעֵי הַחֲצֵר וְאֶת-מִסְדֵּי פֶתַח שַׁעַר הַחֲצֵר אֲשֶׁר עַל-הַמִּשְׁכָּן וְעַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מִיתְרֵיהֶם וְאֶת-כָּל-כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְעָבְדוּ. **דכז** עַל-פִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו תִּהְיֶה כָל-עֲבֹדַת בְּנֵי הַגִּרְשִׁימִי לְכָל-מִשְׁאֵם וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּפְקֻדָּתָם עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֶת כָּל-מִשְׁאֵם. **דכח** זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגִּרְשִׁימִי בְּאַהֲל מוֹעֵד וּמִשְׁמֶרֶתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן-אֶהְרֹן הַכֹּהֵן.

דכט בְּנֵי מִרְיָל מִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית-אֲבֹתָם תִּפְקֹד אֹתָם. **דל** מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן-חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹדָם: כָּל-הַבָּא לִצְבָא לַעֲבֹד אֶת-עֲבֹדַת אַהֲל מוֹעֵד. **דלא** וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאֵם לְכָל-עֲבֹדָתָם בְּאַהֲל מוֹעֵד: קִרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמּוּדָיו וְאַדְנָיו. **דלב** וְעַמּוּדֵי הַחֲצֵר סָבִיב וְאַדְנֵיהֶם וַיִּתְּנוּ וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל-כְּלֵיהֶם וּלְכָל עֲבֹדָתָם וּבִשְׁמֹת תִּפְקְדוּ אֶת-כְּלֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁאֵם. **דלג** זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מִרְיָל לְכָל-עֲבֹדָתָם בְּאַהֲל מוֹעֵד בְּיַד אִיתָמָר בֶּן-אֶהְרֹן הַכֹּהֵן. **דלד** וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנִשְׂיָאֵי הָעֵדָה אֶת-בְּנֵי הַקֹּהֲתִי לְמִשְׁפַּחְתָּם וּלְבֵית אֲבֹתָם. **דלה** מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן-חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל-הַבָּא לִצְבָא לַעֲבֹדָה בְּאַהֲל מוֹעֵד. **דלו** וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחְתָּם אֲלָפִים שֶׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים. **דלז** אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי כָל-הָעֹבֵד בְּאַהֲל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל-פִּי יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה. **דלח** וּפְקוּדֵי בְנֵי גִרְשׁוֹן לְמִשְׁפַּחְתָּם וּלְבֵית אֲבֹתָם. **דלט** מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן-חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל-הַבָּא לִצְבָא לַעֲבֹדָה בְּאַהֲל מוֹעֵד. **דמ** וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים. **דמא** אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי גִרְשׁוֹן כָּל-הָעֹבֵד בְּאַהֲל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל-פִּי יְהוָה. **דמב** וּפְקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מִרְיָל לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם. **דמג** מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וְעַד בֶּן-חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל-הַבָּא לִצְבָא לַעֲבֹדָה בְּאַהֲל מוֹעֵד. **דמד** וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחְתָּם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמֵאוֹת. **דמה** אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מִרְיָל אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל-פִּי יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה. **דמו** כָּל-הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנִשְׂיָאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַלְוִיִּם: לְמִשְׁפַּחְתָּם

וּלְבֵית אֲבֹתָם. **דמו** מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעֲלָה וְעַד בֶּן-חֲמִשִּׁים שָׁנָה: כָּל-הַבָּא
לַעֲבֹד עֲבַדְתָּ עֲבַדְתָּ מִשָּׂאֲבָאֵהָל מוֹעֵד. **דמח** וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם שְׁמֹנֶת
אַלְפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וּשְׁמֹנִים. **דמט** עַל-פִּי יְהוָה פָּקַד אוֹתָם בַּיּוֹם-מִשֶּׁהָאִישׁ
אִישׁ עַל-עֲבַדְתּוֹ וְעַל-מִשְׁאוֹ וּפְקֻדָּיו אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.
הא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **הב** צוֹ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ מִן-הַמַּחֲנֶה
כָּל-צָרוּעַ וְכָל-זָב וְכָל טָמֵא לְנֶפֶשׁ. **הג** מִזְכֹּר עַד-נִקְבָה תִּשְׁלְחוּ אֶל-מַחוּץ
לַמַּחֲנֶה תִּשְׁלְחוּם וְלֹא יִטְמְאוּ אֶת-מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם. **הד**
וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ אוֹתָם אֶל-מַחוּץ לַמַּחֲנֶה: כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֶל-מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל.

הה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. הוּא דִּבֶּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אוֹ-אִשָּׁה כִּי
יַעֲשׂוּ מִכָּל-חַטָּאת הָאֵדָם לְמַעַל מַעַל בִּיהוָה וְאֲשַׁמָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא. הִזוּ וְהִתְוַדּוּ
אֶת-חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהָשִׁיב אֶת-אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִישֶׁתוֹ יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן
לְאִשְׁרֵי אֲשָׁם לוֹ. **הח** וְאִם-אֵין לְאִישׁ גֹּאֵל לְהָשִׁיב הָאֲשָׁם אֵלָיו הָאֲשָׁם הַמוֹשָׁב
לִיהוָה לִכְהֵן: מִלֵּבָד אֵיל הַכִּפָּרִים אֲשֶׁר יִכְפֹּר-בּוֹ עָלָיו. **הט** וְכָל-תִּירוּמָה
לְכָל-קֹדֶשׁ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לִכְהֵן לוֹ יִהְיֶה. הִי וְאִישׁ אֶת-קֹדֶשָׁיו לוֹ
יִהְיוּ אִישׁ אֲשֶׁר-יִתֵּן לִכְהֵן לוֹ יִהְיֶה.

היא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **היב** דִּבֶּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם:
אִישׁ אִישׁ כִּי-תִשְׁטָה אִשְׁתּוֹ וּמַעֲלָה בּוֹ מַעַל. **היג** וְשָׁכַב אִישׁ אִתָּהּ שְׁכַבְתָּ-זָרַע
וְנָעַלְמָה מֵעֵינֵי אִשָּׁה וְנִסְתַּתְּרָה וְהִיא נִטְמָאָה וְעַד אֵין בָּהּ וְהוּא לֹא נִתְפָּשָׁה. **היד**
וְעָבַר עָלָיו רוּחַ-קִנְאָה וְקִנְאָה אֶת-אִשְׁתּוֹ וְהוּא נִטְמָאָה אוֹ-עָבַר עָלָיו רוּחַ-קִנְאָה
וְקִנְאָה אֶת-אִשְׁתּוֹ וְהִיא לֹא נִטְמָאָה. **הטו** וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ אֶל-הַכֹּהֵן
וְהִבִּיא אֶת-קֶרְבָּנָהּ עָלֶיהָ עֲשִׂירֵת הָאֵיפָה קֶמַח שְׁעָרִים לֹא-יִצַק עָלָיו שֶׁמֶן
וְלֹא-יִתֵּן עָלָיו לִבְנֵהּ כִּי-מִנְחַת קִנְאָה הוּא מִנְחַת זָכָרוֹן מִזִּכְרָתָהּ עוֹן. **הטז** וְהִקְרִיב
אִתָּהּ הַכֹּהֵן וְהַעֲמִידָה לִפְנֵי יְהוָה. **היז** וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיָּם קֹדֶשִׁים בְּכָלִי-חֶרֶשׁ
וּמִן-הָעֶפֶר אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקֶרֶקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל-הַמִּיָּם. **היח** וְהַעֲמִיד
הַכֹּהֵן אֶת-הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וּפָרַע אֶת-רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל-כַּפֶּיהָ אֶת מִנְחַת
הַזָּכָרוֹן מִנְחַת קִנְאָה הוּא וּבִיד הַכֹּהֵן יִהְיוּ מִי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים. **היט** וְהִשָּׁבִיעַ
אִתָּהּ הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל-הָאִשָּׁה אִם-לֹא שָׁכַב אִישׁ אִתָּךְ וְאִם-לֹא שָׁטִית טְמָאָה
תַּחַת אִישׁ הַנָּקִי מִמִּי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה. **הכ** וְאִתָּהּ כִּי שָׁטִית תַּחַת
אִישׁ זָכָי נִטְמָאת וְיִתֵּן אִישׁ בֶּדֶךָ אֶת-שְׁכַבְתּוֹ מִבִּלְעָדִי אִישׁךָ. **הכא** וְהִשָּׁבִיעַ
הַכֹּהֵן אֶת-הָאִשָּׁה בִּשְׁבַעַת הָאֵלֶּה וְאָמַר הַכֹּהֵן לְאִשָּׁה יִתֵּן יְהוָה אוֹתָךְ לְאֵלֶּה

וְלִשְׁבַּעַה בְּתוֹךְ עַמּוּד־בִּתְתִּי יִהְיֶה אֶת-יֶרֶכְךָ נִפְלֵת וְאֶת-בִּטְנְךָ צָבָה. **הכב** וּבָאוּ הַמַּיִם הַמֵּאָרְרִים הָאֵלֶּה בְּמַעֲיָךְ לְצָבוֹת בֶּטֶן וְלִנְפֹל יֶרֶךְ וְאָמְרָה הָאִשָּׁה אֲמֹן **הכג** וְכָתַב אֶת-הָאֵלֶּת הָאֵלֶּה הַכֹּהֵן בִּסְפָר וּמָחָה אֶל-מֵי הַמָּרִים. **הכד** וְהִשְׁקָה אֶת-הָאִשָּׁה אֶת-מֵי הַמָּרִים הַמֵּאָרְרִים וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמֵּאָרְרִים לְמָרִים. **הכה** וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקִּנְאָת וְהִנִּיף אֶת-הַמִּנְחָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל-הַמִּזְבֵּחַ. **הכו** וְקִמֵּץ הַכֹּהֵן מִן-הַמִּנְחָה אֶת-אַזְכָּרֶתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ וְאַחֵר יִשְׁקָה אֶת-הָאִשָּׁה אֶת-הַמַּיִם. **הכז** וְהִשְׁקָה אֶת-הַמַּיִם וְהִיתָה אִם-נִטְמָאָה וְתִמְעַל מֵעַל בְּאִישׁוֹ וּבָאוּ בָּהּ הַמַּיִם הַמֵּאָרְרִים לְמָרִים וְצָבָתָה בִּטְנָהּ וְנִפְלָה יֶרֶכָּהּ וְהִיתָה הָאִשָּׁה לְאֵלֶּה בְּקָרֵב עִמָּה. **הכח** וְאִם-לֹא נִטְמָאָה הָאִשָּׁה וְטָהֲרָה הוּא וְנִקְתָּה וְנִזְרְעָה זָרַע. **הכט** זֹאת תֹּוֹרַת הַקִּנְאָת אֲשֶׁר תִּשְׁטָה אִשָּׁה תַּחַת אִישׁוֹ וְנִטְמָאָה. **הל** אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תִּעְבֹּר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנָּא אֶת-אִשְׁתּוֹ וְהִעֲמִיד אֶת-הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וַעֲשֵׂה לָּהּ הַכֹּהֵן אֶת כָּל-הַתּוֹרָה הַזֹּאת. **הלא** וְנִקָּה הָאִישׁ מֵעֹון וְהָאִשָּׁה הַהִוא תִּשָּׂא אֶת-עוֹנָהּ.

וא וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **וב** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: אִישׁ אוֹ-אִשָּׁה כִּי יִפְלֹא לְנֹדֶר נָדָר נָזִיר לְהִזְיֹר לַיהוָה. **וג** מִיֵּין וְשֹׁכֵר יִזִּיר חֹמֶץ יֵין וְחֹמֶץ שֹׁכֵר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל-מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וְעֲנָבִים לַחִים וִיבָשִׁים לֹא יֹאכַל. **וד** כָּל יָמֵי נְזָרוֹ: מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִגֶּפֶן הַיֵּין מִחֶרְצָנִים וְעַד-זָגֹלֹא יֹאכַל. **וה** כָּל-יָמֵי נְדָר נְזָרוֹ תֵּעַר לֹא-יַעֲבֹר עַל-רֹאשׁוֹ: עַד-מְלֹאת הַיָּמִם אֲשֶׁר-יִזִּיר לַיהוָה קֹדֶשׁ יִהְיֶהגִּדֹּל פָּרַע שָׁעַר רֹאשׁוֹ. **וו** כָּל-יָמֵי הַזִּירוֹ לַיהוָה עַל-נֶפֶשׁ מֵת לֹא יָבֹא. **וז** לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לְאָחִיו וּלְאֶחָתוֹלֹא-יִטְמָא לָהֶם בְּמֹתָם: כִּי נִזָּר אֱלֹהֵיו עַל-רֹאשׁוֹ. **וח** כָּל יָמֵי נְזָרוֹ קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָה. **וט** וְכִי-יָמוּת מֵת עָלָיו בְּפִתְעַ פְּתָאֵם וְטִמָּא רֹאשׁ נְזִירוֹגִלַח רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם טָהֲרָתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִגְלַחנּוּ. **וי** וּבַיּוֹם הַשְּׂמִינִי יָבֹא שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה: אֶל-הַכֹּהֵןאֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **ויא** וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן אֶחָד לַחֲטָאת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפֹּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל-הַנֶּפֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת-רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא. **ויב** וְהִזִּיר לַיהוָה אֶת-יָמֵי נְזָרוֹ וְהִבִּיא כֶּבֶשׂ בֶּן-שָׁנָתוֹ לְאֲשָׁם וְהִזְמִים הָרֹאשָׁנִים יִפְּלוּ כִּי טִמָּא נְזָרוֹ. **ויג** וְזֹאת תּוֹרַת הַנְּזִיר: בַּיּוֹם מְלֹאת יָמֵי נְזָרוֹ יָבִיא אֹתוֹ אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **ויד** וְהִקְרִיב אֶת-קָרְבָּנוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן-שָׁנָתוֹ תָּמִים אֶחָד לְעֹלָה וְכִבְשָׂה אֶחָת בֵּת-שָׁנָתָה תְּמִימָה לַחֲטָאת וְאֵיל-אֶחָד תָּמִים לְשִׁלְמִים. **וטו** וְסֹל מִצּוֹת סֹלֶת חֹלֶת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן וִרְקִיקֵי מִצּוֹת מְשָׁחִים בְּשֶׁמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְפִּיָּהֶם. **וטז** וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה

וַעֲשֵׂה אֶת-חֲטָאתוֹ וְאֶת-עֲלָתוֹ. וַיִּז וְאֶת-הָאֵיל יַעֲשֶׂה זָבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סֵל
הַמִּצּוֹת וַעֲשֵׂה הַכֹּהֵן אֶת-מִנְחָתוֹ וְאֶת-נֹסְכּוֹ. וַיַּח וּגְלַח הַנָּזִיר פָּתַח אֹהֶל
מוֹעֵד אֶת-רֹאשׁ נְזָרוֹ וּלְקַח אֶת-שָׁעַר רֹאשׁ נְזָרוֹ וַנִּתֵּן עַל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר-תַּחַת זָבַח
הַשְּׁלָמִים. וַיֵּט וּלְקַח הַכֹּהֵן אֶת-הַזֹּרֵעַ בְּשִׁלָּה מִן-הָאֵיל וַחֲלַת מִצָּה אַחַת
מִן-הַסֵּל וּרְקִיק מִצָּה אֶחָד וַנִּתֵּן עַל-כָּפִי הַנָּזִיר אַחֵר הַתְּגַלְחוֹ אֶת-נְזָרוֹ. וַכּ וַהֲנִיף
אוֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל חֲזָה הַתְּנוּפָה וְעַל שׁוֹךְ
הַתְּרוּמָה וְאַחֵר יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר יֵין. וַכֹּא זֹאת תֹּזֶרֶת הַנָּזִיר אֲשֶׁר יָדָר קָרְבָּנוֹ לַיהוָה
עַל-נְזָרוֹ מִלִּבָּד אֲשֶׁר-תִּשְׁיֹג יָדוֹ כָּפִי נְדָרוֹ אֲשֶׁר יִדְרֹכַן יַעֲשֵׂה עַל תֹּזֶרֶת נְזָרוֹ.
וַכֵּב וַיִּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. וַכֵּג דִּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה
תִּבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: אָמֹר לָהֶם.
וַכֹּד יִבְרַכְךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ.
וַכֵּה יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ.
וַכו יֵשָׁא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם.
וַכז וַשְּׁמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם.
זֹא וַיְהִי בַּיּוֹם כָּלוּת מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת-הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֹתוֹ
וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וַיִּמְשַׁחֵם וַיִּקְדָּשׁ אֹתָם. זֵב וַיִּקְרִיבוּ
נִשְׂאִי יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם: הֵם נִשְׂאֵי הַמִּטּוֹת הֵם הָעֹמְדִים עַל-הַפְּקָדִים.
זֵג וַיָּבִיאוּ אֶת-קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ-עֶגְלֹת צֶבַע וּשְׁנֵי עֶשֶׂר בָּקָרָעִגְלָה עַל-שְׁנֵי
הַנְּשָׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן. זֵד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר. זֶה קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ לְעֶבֶד אֶת-עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וַנִּתְּנָה אוֹתָם
אֶל-הַלְוִיִּם אִישׁ כָּפִי עֲבֹדָתוֹ. זוּ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הָעֶגְלֹת וְאֶת-הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם
אֶל-הַלְוִיִּם. זִז אֵת שְׁתֵּי הָעֶגְלֹת וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָרָנָתָן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן: כָּפִי
עֲבֹדָתָם. זִח וְאֵת אַרְבַּע הָעֶגְלֹת וְאֵת שְׁמֹנֶת הַבָּקָרָנָתָן לִבְנֵי מְרָרִי: כָּפִי עֲבֹדָתָם
בֵּיד אֵיתָמָר בִּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן. זִט וְלִבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן: כִּי-עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם
בַּכֹּתֵף יִשָּׂאוּ. זִי וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשָׂאִים אֵת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשַּׁח אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ
הַנְּשִׂאִים אֶת-קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ. זִיא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה: נָשִׂיא אֶחָד
לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת-קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ.
זִיב וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת-קָרְבָּנוֹ: נַחֲשׁוֹן בֶּן-עֲמִינָדָב לְמִטָּה יְהוּדָה.
זִיג וְקָרְבָּנוֹ קִעְרֹת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים
שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה. זִיד כֹּף אַחַת
עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֹת. זִטו פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד

בן-שְׁנִתּוֹלְעֵלָה. **זטז** שְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד לַחֲטָאת. **זיז** וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קָרְבַּן נַחֲשׁוֹן בֶּן-עַמִּינָדָב.

זיח בַּיּוֹם הַשְּׁנִי הַקָּרִיב נִתְּנָאֵל בֶּן-צוּעָרִנְשִׁיא יִשְׁשָׁכָר. **זיט** הַקָּרֵב אֶת-קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לִמְנַחָה. **זכ** כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת. **זכא** פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד כִּבֶּשׂ-אֶחָד בֶּן-שְׁנִתּוֹלְעֵלָה. **זכב** שְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד לַחֲטָאת. **זכג** וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קָרְבַּן נִתְּנָאֵל בֶּן-צוּעָר.

זכד בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לְבָנֵי זְבוּלֹאֲלִיאָב בֶּן-חֵלֹן. **זכה** קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לִמְנַחָה. **זכו** כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת. **זכז** פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד כִּבֶּשׂ-אֶחָד בֶּן-שְׁנִתּוֹלְעֵלָה. **זכח** שְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד לַחֲטָאת. **זכט** וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן-חֵלֹן.

זל בַּיּוֹם הָרִבִּיעִי נָשִׂיא לְבָנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן-שִׁדִּיאֹור. **זלא** קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לִמְנַחָה. **זלב** כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת. **זלג** פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד כִּבֶּשׂ-אֶחָד בֶּן-שְׁנִתּוֹלְעֵלָה. **זלד** שְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד לַחֲטָאת. **זלה** וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן-שִׁדִּיאֹור.

זלו בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לְבָנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֵמִיאֵל בֶּן-צוּרִישָׁדִי. **זלז** קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לִמְנַחָה. **זלח** כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת. **זלט** פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד כִּבֶּשׂ-אֶחָד בֶּן-שְׁנִתּוֹלְעֵלָה. **זמ** שְׁעִיר-עֲזִים אֶחָד לַחֲטָאת. **זמא** וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קָרְבַּן שְׁלֵמִיאֵל בֶּן-צוּרִישָׁדִי.

זמב בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי נָשִׂיא לְבָנֵי גַד אֱלִיסָף בֶּן-דָּעוּאֵל. **זמג** קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לִמְנַחָה. **זמד** כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת. **זמה** פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד כִּבֶּשׂ-אֶחָד בֶּן-שְׁנִתּוֹלְעֵלָה. **זמו** שְׁעִיר-עֲזִים

אֶחָד לַחֲטָאת. **זמו** וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קָרְבַּן אֱלִיסָף בֶּן-דָּעוּאֵל.

זמח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרַיִם אֲלִישָׁמַע בֶּן-עַמִּיהוּד. **זמט** קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה. **זנ** כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת. **זנא** פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שְׁנָתוֹלְעָלָה. **זנב** שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת. **זנג** וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קָרְבַּן אֲלִישָׁמַע בֶּן-עַמִּיהוּד.

זנד בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גְּמִלְיָאֵל בֶּן-פִּדְהָצוּר. **זנה** קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה. **זנו** כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת. **זנו** פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שְׁנָתוֹלְעָלָה. **זנח** שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת. **זנט** וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קָרְבַּן גְּמִלְיָאֵל בֶּן-פִּדְהָצוּר.

זס בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי בְנִימִן אֲבִידֹן בֶּן-גִּדְעָנִי. **זסא** קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה. **זסב** כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת. **זסג** פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שְׁנָתוֹלְעָלָה. **זסד** שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת. **זסה** וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קָרְבַּן אֲבִידֹן בֶּן-גִּדְעָנִי.

זסו בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לִבְנֵי דָן אַחִיעֶזֶר בֶּן-עַמִּישָׁדִי. **זסז** קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה. **זסח** כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת. **זסט** פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שְׁנָתוֹלְעָלָה. **זע** שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת. **זעא** וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קָרְבַּן אַחִיעֶזֶר בֶּן-עַמִּישָׁדִי.

זעב בַּיּוֹם עֶשְׂתִּי עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי אֲשֵׁר פִּגְעִיָאֵל בֶּן-עֲכָרוֹ. **זעג** קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה. **זעד** כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת. **זעה** פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שְׁנָתוֹלְעָלָה. **זעו**

שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת. **זעז** וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קָרְבַּן פִּגְעִיאל בֶּן-עֶכְרֹן.
זעח בְּיוֹם שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי נִפְתָּלִיאֲחִירַע בֶּן-עֵינָן. **זעט** קָרְבָּנוֹ
קִעְרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמָאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה. **זפ** כֹּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב
מְלֵאָה קִטְרֶת. **זפא** פֶּר אֶחָד בֶּן-בֶּקָר אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁי-אֶחָד בֶּן-שְׁנָתוֹלְעָלָה. **זפב**
שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת. **זפג** וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה: זֶה קָרְבַּן אַחִירַע בֶּן-עֵינָן.
זפד זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמָּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל: קִעְרַת כֶּסֶף
שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מִזָּרְקֵי-כֶסֶף שְׁנַיִם עָשָׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה. **זפה** שְׁלֹשִׁים
וּמָאָה הַקִּעְרָה הָאֶחָת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזָּרֶק הָאֶחָד כָּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אֲלֻפִּים
וְאַרְבַּע-מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. **זפו** כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים-עֶשְׂרֵה מְלֵאֹת קִטְרֶת עֶשְׂרֵה
עֶשְׂרֵה הַכֹּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל-זָהָב הַכַּפּוֹת עֶשְׂרִים וּמָאָה. **זפז** כָּל-הַבֶּקָר לְעֹלָה
שְׁנַיִם עָשָׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנַיִם-עָשָׂר כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁנַיִם עָשָׂר וּמִנְחָתָם וּשְׁעִירֵי
עִזִּים שְׁנַיִם עָשָׂר לַחֲטָאת. **זפח** וְכָל בֶּקָר זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה פָּרִים
אֵילִם שְׁנַיִם עֲתִידִים שְׁשִׁים כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁשִׁים: זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי
הַמָּשַׁח אֹתוֹ. **זפט** וּבָבֹא מֹשֶׁה אֶל-אַהֵל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת-הַקּוֹל
מִדְּבַר אֱלֹהֵי מַעַל הַכַּפָּרֶת אֲשֶׁר עַל-אֲרֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכַּרְבִּים וַיְדַבֵּר אֵלָיו.
חא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **חב** דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו: בְּהַעֲלֹתְךָ
אֶת-הַנֹּרֹת אֶל-מוֹל פְּנֵי הַמִּנְוָה יֵאִירוּ שְׁבַעַת הַנֹּרוֹת. **חג** וַיַּעַשׂ בֶּן אַהֲרֹן אֶל-מוֹל
פְּנֵי הַמִּנְוָה הָעֹלָה נִרְתִּיחָ: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **חד** וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוָה
מִקְנֶשֶׁה זָהָב עַד-יֶרֶכָה עַד-פֶּרֶחָה מִקְנֶשֶׁה הוּא: כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הָרָאָה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת-הַמִּנְוָה.

חה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **חו** קַח אֶת-הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ
אֹתָם. **חז** וְכֹה-תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהָרֵם הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִי חֲטָאת וְהִעֲבִירוּ תַעַר
עַל-כָּל-בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ בַגְדֵיהֶם וְהִטְהֵרוּ. **חח** וְלָקַחוּ פֶּר בֶּן-בֶּקָר וּמִנְחָתוֹ סֵלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וּפֶר-שְׁנֵי בֶן-בֶּקָר תִּקַּח לַחֲטָאת. **חט** וְהִקְרַבְתָּ אֶת-הַלְוִיִּם לִפְנֵי
אַהֵל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת-כָּל-עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **חי** וְהִקְרַבְתָּ אֶת-הַלְוִיִּם לִפְנֵי
יְהוָה וְסִמְכוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-יְדֵיהֶם עַל-הַלְוִיִּם. **חיא** וְהִנִּיף אַהֲרֹן אֶת-הַלְוִיִּם
תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת-עֲבֹדַת יְהוָה. **חיב** וְהַלְוִיִּם
יְסַמְכוּ אֶת-יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וַעֲשֶׂה אֶת-הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת-הָאֶחָד עֹלָה

ליהוה לכפר על-הלויים. **חיג** והעמידת את-הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה. **חיד** והבדלת את-הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים. **חטו** ואחרי-כן יבאו הלויים לעבד את-אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה. **חטז** כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל: תחת פטרת כל-רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי. **חיו** כי לי כל-בכור בבני ישראל באדם ובבהמה: ביום הכתי כל-בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי. **חית** ואקח את-הלויים תחת כל-בכור בבני ישראל. **חיש** ואתנה את-הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את-עבדת בני-ישראל באהל מועד ולכפר על-בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני-ישראל אל-הקדש. **חכ** ויעש משה ואהרן וכל-עדת בני-ישראל ללויים: ככל אשר-צוה יהוה את-משה ללויים כן-עשו להם בני ישראל. **חכא** ויתחטאו הלויים ויכבסו בגדיהם וינגף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם. **חכב** ואחרי-כן באו הלויים לעבד את-עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו: כאשר צוה יהוה את-משה על-הלויים כן עשו להם. **חג** וידבר יהוה אל-משה לאמר. **חכז** זאת אשר ללויים: מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד. **חכה** ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד. **חכו** ושרת את-אחיו באהל מועד לשמור משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללויים במשמרתם. **טא** וידבר יהוה אל-משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר. **טב** ויעשו בני-ישראל את-הפסח במועדו. **טג** בארבעה עשר-יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אותו במעדו ככל-חקותיו וככל-משפטיו תעשו אותו. **טד** וידבר משה אל-בני ישראל לעשות הפסח. **טה** ויעשו את-הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני: ככל אשר צוה יהוה את-משה כן עשו בני ישראל. **טו** ויהי אנשים אשר היו טמאים לגוף אדם ולא-יכלו לעשות-הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא. **טז** ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לגוף אדם למה נגרע לבלתי הקריב את-קרבו יהוה במעדו בתוך בני ישראל. **טח** ויאמר אליהם משה: עמדו ואשמעה מה-יצוה יהוה לכם. **טט** וידבר יהוה אל-משה לאמר. **טי** דבר אל-בני ישראל לאמר: איש איש כפי-יהיה-טמא לגוף או בדרך רחקה לכם או לדתיתכם ועשה פסח ליהוה. **טיא** בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אותו: על-מצות ומררים

לאֲכַלְהוּ. **טיב** לֹא-יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בִּקְרָה וְעַצֶּם לֹא יִשְׁבְּרוּ-בּו כָּכֹל-חֻקַּת הַפֶּסַח
יַעֲשׂוּ אֹתוֹ. **טיג** וְהָאִישׁ אֲשֶׁר-הוּא טָהוֹר וּבִדְרֹךְ לֹא-הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת
הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמּוּיָהּ: כִּי קָרְבָן יְהוָה לֹא הִקְרִיב בְּמַעַד וְחֻטְאוֹ
יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא. **טיז** וְכִי-יִגּוֹר אֶתְכֶם גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לִיהוֹכַחְקַת הַפֶּסַח
וּכְמִשְׁפָּטוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה: חֻקָּה אַחַת יְהִיָּה לָכֶם וְלַגֵּר וּלְאֶזְרַח הָאָרֶץ.
טטו וּבַיּוֹם הַקִּים אֶת-הַמִּשְׁכָּן כֶּסֶה הָעֵנָן אֶת-הַמִּשְׁכָּן לְאַהֲלֵה הָעֵדֻת וּבַעֲרֹב
יְהִיָּה עַל-הַמִּשְׁכָּן כַּמְרָאָה-אַשְׁעַד-בִּקְרָה. **טטז** כֵּן יְהִיָּה תִמִּיד הָעֵנָן יִכְסֶּנּוּ
וּמְרָאָה-אֵשׁ לִילָה. **טיז** וּלְפִי הָעֲלוֹת הָעֵנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי-כֵן יִסְעוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וּבַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן-שָׁם הָעֵנָן וְשָׁם יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **טיח** עַל-פִּי יְהוָה
יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל-פִּי יְהוָה יַחֲנוּ: כָּל-יְמֵי אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן הָעֵנָן עַל-הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ.
טיט וּבַהֲאָרִיךְ הָעֵנָן עַל-הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-מִשְׁמֶרֶת
יְהוָה וְלֹא יִסְעוּ. **טכ** וַיֵּשׂ אֲשֶׁר יְהִיָּה הָעֵנָן יָמִים מִסְּפָרֵעַל-הַמִּשְׁכָּן עַל-פִּי יְהוָה
יַחֲנוּ וְעַל-פִּי יְהוָה יִסְעוּ. **טכא** וַיֵּשׂ אֲשֶׁר-יְהִיָּה הָעֵנָן מַעֲרֹב עַד-בִּקְרָה וְנִעְלָה הָעֵנָן
בַּבִּקְרָה וְנִסְעוּ אוֹ יוֹמָם וְלִילָה וְנִעְלָה הָעֵנָן וְנִסְעוּ. **טכב** אוֹ-יָמִים אוֹ-חֹדֶשׁ
אוֹ-יָמִים בְּהֲאָרִיךְ הָעֵנָן עַל-הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עָלָיו יַחֲנוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ
וּבַהֲעֲלָתוֹ יִסְעוּ. **טכג** עַל-פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל-פִּי יְהוָה יִסְעוּ: אֶת-מִשְׁמֶרֶת יְהוָה
שָׁמְרוּ עַל-פִּי יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה.
יא וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **יב** עֲשֵׂה לָךְ שְׁתֵּי חֲצוֹצְרוֹת כֶּסֶף מִקְשָׁה תַעֲשֶׂה
אֹתָם וְהָיוּ לָךְ לְמִקְרָא הָעֵדָה וּלְמִסַּע אֶת-הַמַּחֲנוֹת. **יג** וְתִקְעוּ בָהֶן וְנוֹנְעֵדוּ אֵלֶיךָ
כָּל-הָעֵדָה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **יד** וְאִם-בְּאַחַת יִתְקַעוּ וְנוֹנְעֵדוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂאִים
רָאשֵׁי אֲלֹפֵי יִשְׂרָאֵל. **יה** וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֲנִיִּם קִדְמָה. **יו**
וְתִקְעֶתֶם תְּרוּעָה שְׁנִית וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת הַחֲנִיִּם תִּימָנָה תְּרוּעָה יִתְקַעוּ לְמִסְעֵיהֶם.
יז וּבַהֲקֵהִיל אֶת-הַקֹּהֶלֶת תִּקְעוּ וְלֹא תִרְיעוּ. **יח** וּבְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים יִתְקַעוּ
בַּחֲצָצְרוֹת וְהָיוּ לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם. **יט** וְכִי-תִבְאוּ מִלַּחְמָה בְּאַרְצְכֶם
עַל-הַצָּר הַצָּרֵר אֶתְכֶם וְהִרְעִיתֶם בַּחֲצָצְרוֹת וְנִזְכַּרְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאִיְבֵיכֶם. **י** וּבַיּוֹם שִׁמַּחְתֶּכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבִרְאשֵׁי
חֲדָשֵׁיכֶם וְתִקְעֶתֶם בַּחֲצָצְרוֹת עַל עֲלֹתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן
לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.
י וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִיבְעָשָׂרִים בַּחֲדָשׁ נִעְלָה הָעֵנָן מֵעַל מִשְׁכָּן
הָעֵדֻת. **י** וַיִּסְעוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִסְעֵיהֶם מִמִּדְבַּר סִינִי וַיִּשְׁכֹּן הָעֵנָן בְּמִדְבַּר
פָּאָרָן. **י** וַיִּסְעוּ בְּרֹאשְׁנָה עַל-פִּי יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה. **י** וַיִּסַּע דָּגֹל מַחֲנֶה

בְּנֵי־יְהוּדָה בְּרֹאשׁוֹנָה לְצַבְאֹתָם וְעַל־צַבְאוֹנְחִשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב. **יטו** וְעַל־צַבְאִמְטָה בְּנֵי יִשְׁשָׁכָר: נִתְנָאֵל בֶּן־צוּעָר. **יטז** וְעַל־צַבְאִמְטָה בְּנֵי זְבוּלֹן: אֱלִיאָב בֶּן־חִלֹן. **יז** וְהוֹרֵד הַמִּשְׁכָּן וְנָסְעוּ בְנֵי־גֵרְשׁוֹן וּבְנֵי מְרָרִי נִשְׂאֵי הַמִּשְׁכָּן. **יח** וְנָסַע דָּגֵל מַחֲנֶה רְאוּבֵן לְצַבְאֹתָם וְעַל־צַבְאוֹאֶלְיָצוֹר בֶּן־שְׂדִיאוֹר. **יט** וְעַל־צַבְאִמְטָה בְּנֵי שְׁמֹעוֹן: שְׁלֵמִיאל בֶּן־צוּרִישָׁדִי. **כ** וְעַל־צַבְאִמְטָה בְּנֵי־גָד: אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל. **כא** וְנָסְעוּ הַקְּהָתִים נִשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהַקִּימוֹ אֶת־הַמִּשְׁכָּן עַד־בֹּאִם. **כב** וְנָסַע דָּגֵל מַחֲנֶה בְנֵי־אֶפְרַיִם לְצַבְאֹתָם וְעַל־צַבְאוֹאֶלְיִשְׁמַע בֶּן־עַמִּיהוּד. **כג** וְעַל־צַבְאִמְטָה בְּנֵי מְנַשֶּׁה: גְּמַלְיָאֵל בֶּן־פִּדְהָצוֹר. **כד** וְעַל־צַבְאִמְטָה בְּנֵי בְנִימִן: אֲבִידֹן בֶּן־גִּדְעוֹנִי. **כה** וְנָסַע דָּגֵל מַחֲנֶה בְּנֵי דָּוִם אֶסָף לְכָל־הַמַּחֲנֵת לְצַבְאֹתָם וְעַל־צַבְאוֹאֶחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישָׁדִי. **כו** וְעַל־צַבְאִמְטָה בְּנֵי אֲשֵׁר: פִּגְעִיאל בֶּן־עֶכְרֹן. **כז** וְעַל־צַבְאִמְטָה בְּנֵי נַפְתָּלִי: אַחִירַע בֶּן־עֵינָן. **כח** אֵלֶּה מִסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְצַבְאֹתָם וַיִּסְעוּ.

כט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לַחֲבֵב בֶּן־רְעוּאֵל הַמִּדְיָנִי חֹתֵן מֹשֶׁה נֹסְעִים אֲנַחְנוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֲתוֹ אֲתֵּן לָכֶם לָכֶה אֲתָנוּ וְהִטְבְּנוּ לָךְ כִּי־יְהוָה דִּבֶּר־טוֹב עַל־יִשְׂרָאֵל. **ל** וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא אֵלָךְ: כִּי אִם־אֶל־אַרְצִי וְאֶל־מוֹלְדֹתַי אֵלָךְ. **לא** וַיֹּאמֶר אֶל־נָא תַעֲזֹב אֲתָנוּ: כִּי עַל־כֵּן יִדְעַתָּ חֲנֻתִנוּ בַּמִּדְבָּר וְהָיִיתָ לָנוּ לְעֵינִים. **לב** וְהָיָה כִּי־תֵלֵךְ עִמָּנוּ: וְהָיָה הַטּוֹב הַהוּא אֲשֶׁר יִיטִיב יְהוָה עִמָּנוּ וְהִטְבְּנוּ לָךְ. **לג** וַיִּסְעוּ מִהֵרָה יְהוָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאַרְוֹן בְּרִית־יְהוָה נָסַע לַפְּנִימָה דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְתוֹר לָהֶם מְנוּחָה. **לד** וַעֲנָן יְהוָה עָלֵיהֶם יוֹמָם בְּנִסְעָם מִן־הַמַּחֲנֶה. [

לה וַיְהִי בְנִסְעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה: קוּמָה יְהוָה וַיִּפְצוּ אֲלֵיכֶיךָ וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאִיךָ מִפְּנִיךָ. **לו** וַיִּבְנַחֲהָ יֹאמֶר: שׁוּבָה יְהוָה רַבּוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל. [**לאא** וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאַנְּנִים רַע בְּאֲזְנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע יְהוָה וַיַּחַר אָפוֹ וַתִּבְעַר־בָּם אֵשׁ יְהוָה וַתֹּאכַל בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה. **לאב** וַיִּצְעַק הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיִּתְפַּלֵּל מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַתִּשְׁקַע הָאֵשׁ. **לאג** וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא תִּבְעֶרָה: כִּי־בִעְרָה בָּם אֵשׁ יְהוָה. **לאד** וְהָאֶסְפָּסָף אֲשֶׁר בִּקְרָבוֹ הִתְאוּוּ תִּאָּוָה וַיָּשֻׁבוּ וַיִּבְכוּ גַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ מִי יֹאכְלֵנוּ בָּשָׂר. **לאה** זָכְרָנוּ אֶת־הַדָּגָה אֲשֶׁר־נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חֹנָם אֶת הַקִּשְׁאִים וְאֶת הָאֲבִטָּחִים וְאֶת־הַחֲצִיר וְאֶת־הַבָּצְלִים וְאֶת־הַשּׁוּמִים. **לאז** וְעַתָּה נִפְשָׁנוּ יִבְשָׁה אֵין כִּלְבִּלְתִּי אֶל־הַמֶּן עֵינֵינוּ. **לאז** וְהַמֶּן כְּזֹרַע־גֵּד הוּא וְעֵינוּ כְּעֵין הַבְּדִלָּח. **לאח** שָׁטוּ הָעָם וּלְקָטוּ וּטְחָנוּ בְּרַחֲמִים אוֹ דָּכוּ בַּמִּדְכָּה וּבִשְׁלוּ בַּפְּרוֹר וַעֲשׂוּ אֹתוֹ עֲגוֹת וְהָיָה טַעֲמוֹ כְּטַעַם לֶשֶׁד הַשָּׁמֶן. **לאט** וַיִּבְרַדֵּת הַטַּל

על-המחנה לילה ירד המן עליו. **יאי** וישמע משה את-העם בכה למשפחותיו איש לפתח אהל ויחר-אף יהוה מאד ובעיני משה רע. **יאיא** ויאמר משה אל-יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא-מציתי חן בעיניך: לשום את-משא כל-העם הזה עלי. **יאיב** האנכי הריתי את כל-העם הזה אם-אנכי ילדתיהו: כי-תאמר אלי שאתה בחיקך כאשר ישא האמן את-הינק על האדמה אשר נשבעת לאבותיו. **יאיג** מאין לי בשר לתת לכל-העם הזה: כי-יבכו עלי לאמר תנה-לנו בשר ונאכלה. **יאיד** לא-אוכל אנכי לבדי לשאת את-כל-העם הזה: כי כבד ממני. **יאטו** ואם-ככה את-עשה לי הרגני נא הרגאם-מצאתי חן בעיניך ואל-אראה ברעתי.

יאטז ויאמר יהוה אל-משה אספה-לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי-הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל-אהל מועד והתיצבו שם עמך. **יאיז** וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן-הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אותך במשא העם ולא-תשא אותה לבדך. **יאיה** ואל-העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשרכי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר כי-טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם. **יאית** לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום. **יאכ** עד חדש ימים עד אשר-יצא מאפכם והיה לכם לזרא: יען כי-מאסתם את-יהוה אשר בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים. **יאכא** ויאמר משה שש-מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרב ואתה אמרת בשר אתן להם ואכלו חדש ימים. **יאכב** הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את-כל-דגי הים יאסף להם ומצא להם.

יאכג ויאמר יהוה אל-משה הִיז יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אם-לא. **יאכד** ויצא משה וידבר אל-העם את דברי יהוה ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל. **יאכה** וירד יהוה בענן וידבר אליו ויאצל מן-הרוח אשר עליו ויתן על-שבעים איש הזקנים ויהי כנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו. **יאכו** וישארו שני-אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בפתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה. **יאכז** ויך הנער ויגד למשה ויאמר: אלדד ומידד מתנבאים במחנה. **יאכח** ויען יהושע בן-נון משרת משה מבחריו ויאמר: אֲדֹנִי מֹשֶׁה כֵּלָאם. **יאכט** ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל-עם יהוה נביאים-כי-יתן יהוה את-רוחו עליהם. **יאל** ויאסף משה אל-המחנה הוא וזקני ישראל. **יאלא** ורוח

נָסַע מֵאֵת יְהוָה וַיֵּגַז שְׁלוֹיִם מִן-הַיָּם וַיִּטֹּשׁ עַל-הַמַּחֲנֶה כְּדָרָךְ יוֹם כֹּה וּכְדָרָךְ יוֹם כֹּה סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה וּכְאֻמָּתִים עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ. **יאלב** וַיִּקֶּם הָעָם כָּל-הַיּוֹם הַהוּא וְכָל-הַלַּיְלָה וְכָל יוֹם הַמַּחֲרָת וַיֹּאסְפוּ אֶת-הַשְּׁלוֹה־מִמַּעֲיֵט אֲסָף עֲשָׂרָה חֲמָרִים וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שְׁטוּחַ סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה. **יאלג** הַבָּשָׂר עוֹדְנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם טָרִם יִפְרֹת וְאִף יְהוָה חָרָה בָּעָם וַיָּדַךְ יְהוָה בָּעָם מִכָּה רַבָּה מְאֹד. **יאלד** וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא קְבֵרוֹת הַתְּאֻוָּה: כִּי-שָׁם קָבְרוּ אֶת-הָעָם הַמִּתְאֻוִּים. **יאלה** מִקְבְּרוֹת הַתְּאֻוָּה נָסְעוּ הָעָם חֲצֵרוֹת וַיְהִיו בַּחֲצֵרוֹת.

יבא וַתְּדַבֵּר מֶרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמִשָּׁה עַל-אֲדוֹת הָאִשָּׁה הַכַּשִּׁית אֲשֶׁר לָקַח: כִּי-אִשָּׁה כַּשִּׁית לָקַח. **יבב** וַיֹּאמְרוּ הָרַק אַךְ-בְּמִשָּׁה דִּבֶּר יְהוָה הֲלֹא גַם-בָּנוּ דִּבֶּר וַיִּשְׁמַע יְהוָה. **יבג** וְהָאִישׁ מִשָּׁה עָנָו מֵאֲדָמָכָל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה. **יבד** וַיֹּאמֶר יְהוָה פֶּתְאֻם אֶל-מִשָּׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-מֶרְיָם צֹאוּ שְׁלֹשְׁתֵּכֶם אֶל-אֱהֵל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשְׁתָּם. **יבה** וַיֵּרָד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֱהֵל וַיִּקְרָא אֲהֲרֹן וּמֶרְיָם וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם. **יבו** וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ-נָא דְבַרִּי אִם-יְהִי נְבִיאֲכֶם יְהוָה בְּמִרְאָה אֱלֹוֵי אֲתוֹדַע בַּחֲלוּם אֲדַבֵּר-בּוֹ. **יבז** לֹא-כֵן עֲבָדִי מִשָּׁה: בְּכָל-בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא. **יבח** פֶּה אֶל-פֶּה אֲדַבֵּר-בּוֹ וּמִרְאָה וְלֹא בַּחֲדִידַת וּתְמִנַת יְהוָה יָבִיט וּמַדּוּעַ לֹא יֵרָאֶתֶם לְדַבֵּר בְּעֲבָדִי בְּמִשָּׁה. **יבט** וַיַּחֲר-אַף יְהוָה בָּם וַיִּלְךְ. **יבי** וְהָעָן סָר מֵעַל הָאֱהֵל וְהִנֵּה מֶרְיָם מְצַרַעַת כְּשֶׁלֶג וַיִּפֹּן אֲהֲרֹן אֶל-מֶרְיָם וְהִנֵּה מְצַרַעַת. **יביא** וַיֹּאמֶר אֲהֲרֹן אֶל-מִשָּׁה: בִּי אֲדֹנִיאל-נָא תִשֵּׁת עָלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חֲטָאנוּ. **יביב** אֶל-נָא תְהִי כִּמְת אֲשֶׁר בָּצִאתוּ מִרְחֹם אֲמוֹ וַיֵּאָכֵל חֲצִי בָשָׂרוֹ. **יביג** וַיִּצְעַק מִשָּׁה אֶל-יְהוָה לֵאמֹר: אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ.

יביז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מִשָּׁה וְאַבְיָה יִרְק יִרְק בְּפָנֶיהָ הֲלֹא תִכְלֹם שְׁבַעַת יָמִים תִּסָּגֵר שְׁבַעַת יָמִים מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחֵר תֵּאָסֹף. **יבטו** וַתִּסָּגֵר מֶרְיָם מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שְׁבַעַת יָמִים וְהָעָם לֹא נָסַע עַד-הָאָסֹף מֶרְיָם. **יבטז** וְאַחֵר נָסְעוּ הָעָם מִחֲצֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר פָּאָרֹן.

יגא וַיֵּדְבֵר יְהוָה אֶל-מִשָּׁה לֵאמֹר. **יגב** שְׁלַח-לָךְ אֲנָשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִטָּה אֲבֹתָיו וַתִּשְׁלַחוּכֶם נָשִׁים בָּהֶם. **יגג** וַיִּשְׁלַח אֹתָם מִשָּׁה מִמִּדְבַר פָּאָרֹן עַל-פִּי יְהוָה: כָּלֶם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הֵמָּה. **יגד** וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֵם: לְמִטָּה רָאוּבֵן שְׁמוּעַ בֶּן-זִכּוֹר. **יגה** לְמִטָּה שְׁמֵעוֹן שָׁפֵט בֶּן-חֹורִי. **יגו** לְמִטָּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן-יִפְנֶה. **יגז** לְמִטָּה יִשָּׁשָׁר יֶגָאֵל בֶּן-יוֹסֵף. **יגח** לְמִטָּה אֶפְרַיִם הוֹשֵׁעַ בֶּן-נוּן. **יגט** לְמִטָּה בִּנְיָמִן

פִּלְטִי בֶן-רְפוּאָה. יִגִּי לְמִטָּה זְבוּלָן גְּדִיָּאל בֶּן-סוּדִי. יִגִּיא לְמִטָּה יוֹסֵף לְמִטָּה
 מְנַשֶּׁהגְּדִי בֶן-סוּסִי. יִגִּיב לְמִטָּה דָן עַמִּיָּאל בֶּן-גַּמְלִי. יִגִּיג לְמִטָּה אֲשֶׁר סְתוּר
 בֶּן-מִיכָאֵל. יִגִּיד לְמִטָּה נַפְתָּלִי נַחֲבִי בֶן-וּפָסִי. יִגִּטוּ לְמִטָּה גֹד גְּאוּאֵל בֶּן-מָכִי.
 יִגִּטז אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת-הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
 לְהוֹשֵׁעַ בֶּן-נוּן יְהוֹשֻׁעַ. יִגִּיז וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת-אָרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר
 אֲלֵהֶם עָלוּ זֶה בְּנִגְבַּב וְעֲלִיתֶם אֶת-הָהָר. יִגִּיח וַרְאִיתֶם אֶת-הָאָרֶץ מֵה-הוּא
 וְאֶת-הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָחֲזַק הוּא הִרְפָּה הִמְעֵט הוּא אִם-רַב. יִגִּיט וּמֵה הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר-הוּא יֹשֵׁב בָּהָהטוֹבָה הוּא אִם-רָעָה וּמֵה הָעָרִים אֲשֶׁר-הוּא יוֹשֵׁב
 בָּהֶנָּההַבְּמַחְנִים אִם בְּמִבְצָרִים. יִגִּכ וּמֵה הָאָרֶץ הַשְּׂמֹנֶה הוּא אִם-רָזָה הַיֵּש-בָּה
 עַץ אִם-אֵין וְהִתְחַזְקֶתֶם וּלְקַחְתֶּם מִפְּרִי הָאָרֶץ וְהַיְמִיםיָמִי בַּכּוֹרִי עֲנָבִים. יִגִּכא
 וַיַּעֲלוּ וַיַּתְּרוּ אֶת-הָאָרֶץ מִמִּדְבָּר-צֶן עַד-רְחֹב לְבָא חֲמַת. יִגִּכב וַיַּעֲלוּ בְּנִגְבַב וַיָּבֹאוּ
 עַד-חֲבֵרוֹן וְשָׁם אַחִימֶן שָׁשִׁי וְתַלְמִי יִלְדֵי הָעֵנָק וְחֲבֵרוֹן שִׁבְעַ שָׁנִים נִבְּתָה לִפְנֵי
 צֶעַן מִצְרַיִם. יִגִּכג וַיָּבֹאוּ עַד-נַחַל אֲשַׁכָּל וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוּרָה וְאַשְׁכּוֹל עֲנָבִים
 אֶחָד וַיִּשְׁאַהוּ בַּמּוֹט בַּשָּׁנִים וּמֶן-הָרְמָנִים וּמֶן-הַתְּאֵנִים. יִגִּכד לְמָקוֹם הַהוּא
 קָרָא נַחַל אֲשַׁכּוֹל עַל אֲדוֹת הָאֲשַׁכּוֹל אֲשֶׁר-כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. יִגִּכה וַיָּשֻׁבוּ
 מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֶּץ אַרְבָּעִים יוֹם. יִגִּכו וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן
 וְאֶל-כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-מִדְבָּר פָּאֲרוֹקדָּשָׁה וַיִּשְׁיבוּ אֹתָם דָּבָר
 וְאֶת-כָּל-הָעֵדָה וַיִּרְאוּם אֶת-פְּרִי הָאָרֶץ. יִגִּכז וַיִּסְפְּרוּ-לוֹ וַיֹּאמְרוּ בָּאנוּ
 אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר שָׁלַחַתֶּנוּ וְגַם זָבַת חֶלֶב וַיְדַבֵּשׁ הוּאוֹזֶה-פְּרִיָּה. יִגִּכח אָפֶס כִּי-עַז
 הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ וְהָעָרִים בְּצֻרוֹת גְּדֹלֶת מְאֹד וְגַם-יִלְדֵי הָעֵנָק רָאִינוּ שָׁם. יִגִּכט
 עַמְלָק יוֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַנִּגְבַּב וְהַחֲתִי וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב
 עַל-הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן. יִגִּל וַיִּהְיֶה כָּלֵב אֶת-הָעָם אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עֲלֵה נַעֲלֶה
 וַיִּרְשְׁנוּ אֶתְּהַכִּי-יָכוֹל נוֹכַח לָהּ. יִגִּלא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוֹכַח
 לַעֲלוֹת אֶל-הָעָם: כִּי-חֲזָק הוּא מִמֶּנּוּ. יִגִּלב וַיִּצִּיאוּ דְבַת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ
 אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: הָאָרֶץ אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אֶרֶץ אֲכָלֶת יוֹשְׁבֶיהָ
 הוּא וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אֲנָשִׁי מַדּוּת. יִגִּלג וְשָׁם רָאִינוּ אֶת-הַנִּפְּלִים
 בְּנֵי עֲנָק־מֶן-הַנִּפְּלִים וְנָהִי בְּעֵינֵינוּ כַּחַגְבִּים וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם. יִדא וַתִּשָּׂא
 כָּל-הָעֵדָה וַיַּתְּנוּ אֶת-קוֹלָם וַיִּבְכוּ הָעָם בַּלִּילָה הַהוּא. יִדב וַיֵּלְנוּ עַל-מֹשֶׁה
 וְעַל-אַהֲרֹן כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם כָּל-הָעֵדָה לֹא-מִתְּנוּ בָּאָרֶץ מִצְרַיִם אוֹ
 בַּמִּדְבָּר הַזֶּה לֹא-מִתְּנוּ. יִדג וְלָמָּה יִהְיֶה מִבִּיא אֹתָנוּ אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְנָפֵל
 בְּחַרְבַּנְשֵׁינוּ וְטַפֵּנוּ יִהְיוּ לְבַז הָלֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרֵימָה. יִדד וַיֹּאמְרוּ אִישׁ

אֶל-אָחִיו: נִתְּנָה רֹאשׁ וְנִשּׁוּבָה מִצְרִימָה. **יִדָּה** וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל-פְּנֵיהֶם לִפְנֵי
כָּל-קָהָל עַד־תַּבְּנִי יִשְׂרָאֵל. **יִדּוּ** וַיַּהֲשִׁיעַ בֶּן-נּוּן וְכָל־בֶּן-יִפְתָּה מִן-הַתָּרִים
אֶת-הָאָרֶץ קָרְעוּ בְּגִדֵיהֶם. **יִדּוּ** וַיֹּאמְרוּ אֶל-כָּל-עַדֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: הָאָרֶץ
אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד. **יִדַּח** אִם-חִפֵּץ בָּנוּ
יְהוָה וְהִבִּיא אֶתְנוּ אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנִתְּנָה לָנוּ: אָרֶץ אֲשֶׁר-הוּא זֹבֵת חֶלֶב וְדָבָשׁ.
יִדַּט אָדָּם בִּיהוָה אֶל-תִּמְרָדוֹ וְאַתֶּם אֶל-תִּירָאוּ אֶת-עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֹנוּ הֵם סָר
צֶלֶם מַעֲלִיָּהֶם וַיְהוָה אֶתְנוּ אֶל-תִּירָאִים. **יִדִּי** וַיֹּאמְרוּ כָּל-הָעֵדָה לְרֹגוֹם אֹתָם
בְּאֲבָנִים וּכְבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּאַהֲל מוֹעֵד אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
יִדִּיא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עַד-אָנָּה יִנְאַצְנִי הָעָם הַזֶּה וְעַד-אָנָּה לֹא-יֵאֱמִינוּ בִּי
בְּכָל-הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ. **יִדִּיב** אֲכַנּוּ בַדָּבָר וְאוֹרְשָׁנוּ וְאַעֲשֶׂה אֹתָךְ
לְגוֹי-גָדוֹל וְעָצוּם מִמֶּנּוּ. **יִדִּיג** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה: וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם כִּי-הִעֲלִיתָ
בְּכַחַד אֶת-הָעָם הַזֶּה מִקִּרְבּוֹ. **יִדִּיד** וַיֹּאמְרוּ אֶל-יֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת שָׁמְעוּ
כִּי-אֵתָהּ יְהוָה בְּקִרְבֵּי הָעָם הַזֶּה: אֲשֶׁר-עָיִן בָּעֵיִן נִרְאָה אֵתָהּ יְהוָה וְעִנְיָךְ עִמָּד
עֲלֵהֶם וּבַעֲמִיד עָנָן אֵתָהּ הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבַעֲמוּד אֵשׁ לַיְלָה. **יִדִּטוּ** וְהִמַּתָּה
אֶת-הָעָם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וַיֹּאמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-שָׁמְעוּ אֶת-שְׁמִיעָךְ לֵאמֹר. **יִדִּטוּ**
מִבִּלְתִּי יִכְלָתַי יְהוָה לְהַבִּיא אֶת-הָעָם הַזֶּה אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחָטִם
בַּמִּדְבָּר. **יִדִּיז** וְעַתָּה יִגְדַּל-נָא כֹחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר. **יִדִּיח** יְהוָה אָרָךְ
אֲפִים וְרֵב-חֶסֶד נִשָּׂא עוֹן וּפָשַׁע וְנִקָּה לֹא יִנְקָה פֶקֶד עוֹן אָבוֹת עַל-בָּנִים
עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים. **יִדִּיט** סִלַּח-נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כִּגְדֹל חֶסֶדְךָ וּכְאֲשֶׁר
נִשְׁאַתָּה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַנֵּה. **יִדִּכ** וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלַּחְתִּי כְּדִבַּרְךָ. **יִדִּכא**
וְאוֹלָם חִי-אָנֹכִי וַיִּמְלֹא כְבוֹד-יְהוָה אֶת-כָּל-הָאָרֶץ. **יִדִּכב** כִּי כָל-הָאֲנָשִׁים
הָרְאִים אֶת-כְּבֹדִי וְאֶת-אֹתוֹתֵי אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם וּבַמִּדְבָּר וַיִּנָּסוּ אֹתִי זֶה
עֹשֶׁר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי. **יִדִּכג** אִם-יִירָאוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
לְאַבְתָּם וְכָל-מִנְאַצִּי לֹא יִירָאוּהָ. **יִדִּכד** וְעַבְדִּי כָל־עַקֵּב הִיתָה רוּחַ אַחֲרֵת עִמּוֹ
וַיִּמְלֹא אַחֲרֵיהֶם בִּיאֹתִי אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בָּא שָׁמָּה וַיִּזְרְעוּ יוֹרְשָׁנָה. **יִדִּכה**
וְהִעֲמַלְקִי וְהִכְנַעְנִי יוֹשֵׁב בְּעַמְּקֵי מִיָּד פָּנוּ וַיִּסְעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יָם-סוּף.
יִדִּכו וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. **יִדִּכוז** עַד-מָתִי לַעֲדָה הָרָעָה
הַזֹּאת אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים עָלַי אֶת-תִּלְנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִמָּה מְלִינִים
עָלַי שְׁמַעְתִּי. **יִדִּכח** אָמֹר אֲלֵהֶם חִי-אָנֹכִי נָא-יְהוָה אִם-לֹא כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּם
בְּאָזְנִי: כֹּן אֲעֲשֶׂה לָכֶם. **יִדִּכט** בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ פַגְרֵיכֶם וְכָל-פִּקְדֵיכֶם
לְכָל-מִסְפָּרְכֶם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה: אֲשֶׁר הִלִּינְתֶּם עָלַי. **יִדל** אִם-אַתֶּם

תבאו אל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת-יָדִי לְשָׂכֹן אֶתְכֶם בְּהָכִי אִם-כָּלֵב בֶּן-יִפְנֶה
 וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן. **ידלא** וְטַפְכֶּם אֲשֶׁר אִמְרַתֶּם לְבֹז יִהְיֶה: וְהֵבִיאתִי אֶתְסוּדְעוֹ
 אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר מֵאַסְתֶּם בָּהּ. **ידלב** וּפְגָרֵיכֶם אֶתְסוּפְלוּ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה. **ידלג**
 וּבְנֵיכֶם יִהְיוּ רָעִים בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְנִשְׂאוּ אֶת-זְנוּתֵיכֶם עַד-תֵּם פְּגָרֵיכֶם
 בַּמִּדְבָּר. **ידלד** בְּמִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר-תֵּרַתֶּם אֶת-הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹסִיֹם לְשָׁנָה
 יוֹם לְשָׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת-עֲוֹנֹתֵיכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיִּדְעֶתֶם אֶת-תְּנוּאַתִּי. **ידלה** אֲנִי
 יְהוָה דֹּבְרָתִי אִם-לֹא זֹאת אֶעֱשֶׂה לְכָל-הָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת הַנוֹעְדִים עָלַי
 בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִתְּמוּ וְשָׁם יָמֻתוּ. **ידלו** וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר
 אֶת-הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ וַיְלֹנוּ (וַיִּלְיִנוּ) עָלָיו אֶת-כָּל-הָעֵדָה לְהוֹצִיא דָּבָה עַל-הָאָרֶץ.
ידלז וַיָּמֻתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצְאֵי דְבַת-הָאָרֶץ רָעָה בַּמִּגְפָּה לִפְנֵי יְהוָה. **ידלח** וַיְהוֹשֻׁעַ
 בֶּן-נוּן וְכָלֵב בֶּן-יִפְנֶה חִיו מִן-הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַהֲלָכִים לְתוֹר אֶת-הָאָרֶץ. **ידלט**
 וַיִּדְבֵּר מֹשֶׁה אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּאֲבְלוּ הָעָם מְאֹד. **ידמ**
 וַיִּשְׁכְּמוּ בִּבְקָר וַיַּעֲלוּ אֶל-רֹאשׁ-הַהָר לֵאמֹר: הֲנֵנוּ וְעַלְיֵנוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר
 יְהוָה כִּי חָטָאנוּ. **ידמא** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לָּמָּה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-פִּי יְהוָה וְהוּא לֹא
 תִצְלַח. **ידמב** אֶל-תַּעֲלוּ כִּי אֵין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אֱיִבֵיכֶם. **ידמג**
 כִּי הָעֲמָלְקִי וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם וַיִּנָּפְלוּ בְּחָרֹב: כִּי-עַל-כֵּן שִׁבַּתֶּם מֵאַחֲרֵי
 יְהוָה וְלֹא-יִהְיֶה יְהוָה עִמָּכֶם. **ידמד** וַיַּעֲפֹלוּ לַעֲלוֹת אֶל-רֹאשׁ הַהָר וְאַרְוֹן
 בְּרִית-יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא-מָשׁוּ מִקְרֹב הַמַּחֲנֶה. **ידמה** וַיֵּרֶד הָעֲמָלְקִי וְהַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב
 בְּהָר הַהוּא וַיַּכּוּם וַיִּכְתּוּם עַד-הַחֲרָמָה.
טוא וַיִּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **טוב** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם: כִּי
 תִבְּאוּ אֶל-אֶרֶץ מוֹשְׁבֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם. **טוג** וַעֲשִׂיתֶם אִשָּׁה לַיהוָה עֹלָה
 אוֹ-זֶבַח לִפְלֹא-נֶדֶר אוֹ בְּנִדְבָה אוֹ בְּמַעַדֵיכֶם לַעֲשׂוֹת רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה מִן-הַבֶּקָּר
 אוֹ מִן-הַצֹּאן. **טוד** וְהַקְרִיב הַמִּקְרִיב קֶרְבָּנוֹ לַיהוָה מִנְחָה סֶלֶת עֶשְׂרוֹן בָּלוּל
 בִּרְבַּעִית הַחֵין שֶׁמֶן. **טוה** וַיֵּין לִנְסֹךְ רְבִיעִית הַחֵין תַּעֲשֶׂה עַל-הָעֹלָה אוֹ
 לְזֶבַח לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד. **טוו** אוֹ לְאֵיל תַּעֲשֶׂה מִנְחָה סֶלֶת שְׁנֵי עֶשְׂרִינִים בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
 שְׁלֹשִׁית הַחֵין. **טוז** וַיֵּין לִנְסֹךְ שְׁלֹשִׁית הַחֵין וּתְקַרֵּב רֵיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה. **טוח**
 וְכִי-תַעֲשֶׂה בֶן-בֶּקָר עֹלָה אוֹ-זֶבַח לִפְלֹא-נֶדֶר אוֹ-שְׁלָמִים לַיהוָה. **טוט** וְהַקְרִיב
 עַל-בֶּן-הַבֶּקָר מִנְחָה סֶלֶת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינִים בָּלוּל בְּשֶׁמֶן חֲצִי הַחֵין. **טוי** וַיֵּין
 תְּקַרֵּב לִנְסֹךְ חֲצִי הַחֵין אִשָּׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה. **טוиа** כֹּכָה יַעֲשֶׂה לְשׁוֹר הָאֶחָד
 אוֹ לְאֵיל הָאֶחָד אוֹ-לִשָּׁה בִּכְבָּשִׁים אוֹ בְּעִזִּים. **טויב** כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּכָה
 תַּעֲשׂוּ לְאֶחָד כַּמִּסְפָּר. **טויג** כָּל-הָאֶזְרַח יַעֲשֶׂה-כֹכָה אֶת-אֵלֶּה לְהַקְרִיב אִשָּׁה

ריח-ניחח ליהוה. **טויד** וכי-יגור אתכם גר או אֲשֶׁר-בתוכם לדרתיכם ועשה
אשה ריח-ניחח ליהוהכֹּאשֶׁר תַּעֲשׂוּ בֶן יַעֲשֶׂה. **טוטו** הקהל חקה אחת לכם
ולגר הגר: חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה. **טוטז** תורה אחת
ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם.

טויז וידבר יהוה אל-משה לאמר. **טויח** דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם:
בבאים אל-הארץ אשר אני מביא אתכם שמה. **טויט** והיה באכלכם מלחם
הארץ תרימו תרומה ליהוה. **טוכ** ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה:
בתרומת גרן בן תרימו אתה. **טוכא** מראשית ערסתיכם ותתנו ליהוה
תרומה לדרתיכם.

טוכב וכי תשגו ולא תעשו את כל-המצוות האלה: אֲשֶׁר-דָּבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה.
טוכג את כל-אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּיַד-מֹשֶׁה: מִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
וְהִלָּא לְדֹרֹתֵיכֶם. **טוכד** והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל-העדה
פר בן-בקר אחד לעלה לריח ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר-עזים
אחד לחטת. **טוכה** וכפר הכהן על-כל-עדת בני ישראל ונסלח להם: כי-שגגה
הוא והם הביאו את-קרבתם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על-שגגתם.
טוכו ונסלח לכל-עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם: כי לכל-העם בשגגה.
טוכז ואם-נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת-שנתה לחטאת. **טוכח**
וכפר הכהן על-הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה: לכפר עליו ונסלח
לו. **טוכט** האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה
בשגגה. **טול** והנפש אשר-תעשה ביד רמה מן-האזרח ומן-הגר את-יהוה הוא
מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה. **טולא** כי דבר-יהוה בזה ואת-מצותו
הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה.

טולב ויהיו בני-ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת. **טולג**
ויקריבו אותו המצאים אותו מקשש עצים אל-משה ואֶל-אַהֲרֹן וְאֶל כָּל-הָעֵדָה.
טולד ויניחו אותו במשמר: כי לא פרש מה-יעשה לו.

טולה ויאמר יהוה אל-משה מות יומת האיש רגום אותו באבנים כל-העדה
מחוץ למחנה. **טולו** ויצאו אותו כל-העדה אל-מחוץ למחנה וירגמו אותו
באבנים וימת: כֹּאשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.

טלז ויאמר יהוה אל-משה לאמר. **טולח** דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם
ועשו להם ציצת על-כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על-ציצת הכנף פתיל תכלת.
טלט והיה לכם לציצת וראיתם אותו וזכרתם את-כל-מצות יהוה ועשיתם

אתם ולא-תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים אחריהם. **טומ**
למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי והייתם קדשים לאלהיכם. **טומא** אני
יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים: אני
יהוה אלהיכם.

טזא ויקח קרח בן-יצהר בן-קהת בן-לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון
בן-פלת בני ראובן. **טזב** ויקמו לפני משה ואנשים מבני-ישראל חמשים
ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי-שם. **טזג** ויקהלו על-משה ועל-אהרן
ויאמרו אלהם רב-לכם כי כל-העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע
תתנשאו על-קהל יהוה. **טזד** וישמע משה ויפל על-פניו. **טזה** וידבר אל-קרח
ואל-כל-עדתו לאמר בקר וידע יהוה את-אשר-לו ואת-הקדוש והקריב אליו
ואת אשר יבחר בו יקריב אליו. **טזז** זאת עשו: קחו-לכם מחתות קרח
וכל-עדתו. **טזז** ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש
אשר-יבחר יהוה הוא הקדוש רב-לכם בני לוי. **טזח** ויאמר משה אל-קרח:
שמעו-נא בני לוי. **טזט** המעט מכם כי-הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת
ישראל להקריב אתכם אלילועבד את-עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה
לשרתם. **טזי** ויקרב אתה ואת-כל-אחיד בני-לוי אתה ובקשתם גם-כהנה.
טזיא לכן אתה וכל-עדתה הנעדים על-יהוה ואהרן מה-הוא כי תלונו (תלינו)
עליו. **טזיב** וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה.
טזיג המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר: כי-תשתרר
עלינו גם-השתרר. **טזיד** אף לא אל-ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן-לנו
נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקרלא נעלה. **טזיו** ויחר למשה מאד
ויאמר אל-יהוה אל-תפן אל-מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי
את-אחד מהם. **טזיז** ויאמר משה אל-קרח אתה וכל-עדתך היו לפני יהוה:
אתה והם ואהרן מחר. **טזיז** וקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת
והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש
מחתתו. **טזיח** ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש ושימו עליהם קטרת
ויעמדו פתח אהל מועד ומשה ואהרן. **טזיט** ויקהל עליהם קרח את-כל-העדה
אל-פתח אהל מועד וירא כבוד-יהוה אל-כל-העדה.
טזכ וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר. **טזכא** הבדלו מתוך העדה הזאת
ואכלה אתם פרגע. **טזכב** ויפלו על-פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת
לכל-בשר: האיש אחד יחטא ועל כל-העדה תקצף.

טזכג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **טזכד** דִּבֶּר אֶל-הָעֵדָה לֵאמֹר: הֶעָלוּ מִסִּבִּיב לְמִשְׁכַּן-קָרַח דָּתָן וָאֲבִירָם. **טזכה** וַיִּקָּם מֹשֶׁה וַיֵּלֶךְ אֶל-דָּתָן וָאֲבִירָם וַיִּלְכּוּ אַחֲרָיו זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל. **טזכו** וַיְדַבֵּר אֶל-הָעֵדָה לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אֹהֲלֵי הָאֲנָשִׁים הָרָשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאַל-תִּגְעוּ בְּכָל-אֲשֶׁר לָהֶם: פֶּן-תִּסָּפוּ בְּכָל-חַטֹּאתֵם. **טזכז** וַיַּעֲלוּ מֵעַל מִשְׁכַּן-קָרַח דָּתָן וָאֲבִירָם מִסִּבִּיב וּדָתָן וָאֲבִירָם יָצְאוּ נֹצְבִים פֶּתַח אֹהֲלֵיהֶם וַנִּשְׁיָהֶם וַנִּבְנֶיהֶם וְטָפָם. **טזכח** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת תִּדְעוּן כִּי-יְהוָה שְׁלַחְנִי לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל-הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה: כִּי-לֹא מַלְבִּי. **טזכט** אִם-כְּמוֹת כָּל-הָאָדָם יִמָּתוּן אֵלֶּה וּפְקֻדַּת כָּל-הָאָדָם יִפְקֹד עָלֵיהֶם לֹא יְהוָה שְׁלַחְנִי. **טזל** וְאִם-בְּרִיאָה יִבְרָא יְהוָה וּפְצֻתָּהּ הָאָדָמָה אֶת-פִּיהָ וּבִלְעָה אֹתָם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר לָהֶם וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׁאֵלָהוּ וַיִּדְעֻתָּם כִּי נֶאֱצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת-יְהוָה. **טזלא** וַיְהִי כְּכִלְתּוֹ לְדַבֵּר אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּבָּקַע הָאָדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם. **טזלב** וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת-פִּיהָ וַתַּבְלַע אֹתָם וְאֶת-בְּתִיָּהֶם וְאֶת כָּל-הָאָדָם אֲשֶׁר לְקָרַח וְאֶת כָּל-הָרְכוּשׁ. **טזלג** וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל-אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׁאֵלָה וַתִּכַּס עָלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֹּאבֲדוּ מִתּוֹךְ הַקֶּהֶל. **טזלד** וְכָל-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סָבִיב תִּיהֶם נִסּוּ לִקְלָם: כִּי אָמְרוּ פֶן-תִּבְלַעֵנוּ הָאָרֶץ. **טזלה** וְאִשׁ יָצְאָה מֵאֵת יְהוָה וַתֹּאכַל אֵת הַחֲמִשִּׁים וּמֵאֲתַיִם אִישׁ מִקְרִיבֵי הַקִּטְרֹת.

יזא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **יזב** אָמַר אֶל-אַלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וַיֵּרָם אֶת-הַמִּחֲתוֹת מִבֵּין הַשְּׂרָפָה וְאֶת-הָאֵשׁ זָרָה-הַלֵּאָה: כִּי קִדְּשׁוּ. **יזג** אֵת מִחֲתוֹת הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה בְּנִפְשֹׁתָם וַעֲשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי פָחִים צָפוּי לַמִּזְבֵּחַ כִּי-הִקְרִיבֻם לִפְנֵי-יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. **יזד** וַיִּקַּח אַלְעָזָר הַכֹּהֵן אֵת מִחֲתוֹת הַנִּחֲשֹׁת אֲשֶׁר הִקְרִיבוּ הַשְּׂרָפִים וַיִּרְקְעוּם צָפוּי לַמִּזְבֵּחַ. **יזה** זָכְרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא-יִקְרַב אִישׁ זָר אֲשֶׁר לֹא מִזֶּרַע אַהֲרֹן הוּא לְהִקְטִיר קִטְרֹת לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא-יְהִי כְּקָרַח וְכַעֲדָתוֹ כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה לוֹ. **יזו** וַיִּלְנוּ כָּל-עַדַּת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּמְחֶרֶת עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: אַתֶּם הַמִּתֵּם אֶת-עַם יְהוָה. **יזז** וַיְהִי בַּהֲקֵהֶל הָעֵדָה עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן וַיִּפְּנוּ אֶל-אַהֵל מוֹעֵד וְהִנֵּה כֶּסֶהוּ הָעָנָן וַיֵּרָא כְּבוֹד יְהוָה. **יזח** וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-פְּנֵי אַהֵל מוֹעֵד.

יזט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **יזי** הֲרָמוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וַאֲכָלָה אֹתָם כָּרְגַע וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם. **יזיא** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן קַח אֶת-הַמִּחֲתָה וְתֵן-עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קִטְרֹת וְהוֹלֵךְ מִהֵרָה אֶל-הָעֵדָה וְכִפֵּר עֲלֵיהֶם: כִּי-יָצָא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחֵל הַנֶּגֶף. **יזיב** וַיִּקַּח אַהֲרֹן כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר

מֹשֶׁה וַיֵּרָץ אֶל-תְּנוּךְ הַקֹּהֶל וְהֵנִיחַ הַחֹל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת-הַקְטֹרֶת וַיִּכַּפֵּר
עַל-הָעָם. **יזיג** וַיַּעֲמֵד בֵּין-הַמִּתִּים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּגֶּפֶה. **יזיד** וַיְהִיו
הַמִּתִּים בַּמִּגֶּפֶה אַרְבָּעָה עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלְבָּד הַמִּתִּים עַל-דָּבָר-קָרָח.
יזטו וַיָּשָׁב אֶהֱרֹן אֶל-מֹשֶׁה אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמִּגֶּפֶה נִעְצְרָה.

יזטז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **יזיז** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְקַח מֵאֵתָם מִטָּה
מִטָּה לְבֵית אָב מֵאֵת כָּל-נְשֵׂאֵיהֶם לְבֵית אֲבוֹתָם שָׁנִים עָשָׂר מִטּוֹת: אִישׁ
אֶת-שְׁמוֹ תִּכְתֹּב עַל-מִטָּהּ. **יזיח** וְאֵת שֵׁם אֶהֱרֹן תִּכְתֹּב עַל-מִטָּה לּוֹי: כִּי מִטָּה
אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם. **יזיט** וְהִנַּחְתָּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵדוּת אֲשֶׁר אוֹעֵד
לָכֶם שָׁמָּה. **יזכ** וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲבַחֵר-בּוֹ מִטָּהּ יִפְרֹחַ וְהִשְׁכַּתִּי מֵעָלַי
אֶת-תְּלָנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מְלִינִם עָלֵיכֶם. **יזכא** וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנוּ אֵלָיו כָּל-נְשֵׂאֵיהֶם מִטָּה לְנָשִׂיא אֶחָד מִטָּה לְנָשִׂיא אֶחָד לְבֵית
אֲבוֹתָם שָׁנִים עָשָׂר מִטּוֹת וּמִטָּה אֶהֱרֹן בְּתוֹךְ מִטּוֹתָם. **יזכב** וַיִּנַּח מֹשֶׁה
אֶת-הַמִּטּוֹת לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל הָעֵדֻת. **יזכג** וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל-אֹהֶל
הָעֵדוּת וְהֵנִיחַ פָּרַח מִטָּה-אֶהֱרֹן לְבֵית לּוֹי וַיֵּצֵא פָּרַח וַיִּצָּץ צִיץ וַיִּגְמַל שְׂקָדִים.
יזכד וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת-כָּל-הַמִּטּוֹת מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּרְאוּ וַיִּקְחוּ
אִישׁ מִטָּהּ.

יזכה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הֲשֵׁב אֶת-מִטָּה אֶהֱרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת
לְבְנֵי-מִרִי וְתִכַּל תְּלוֹנֹתָם מֵעָלַי וְלֹא יָמָתוּ. **יזכו** וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה.

יזכז וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: הֵן גִּוַעְנוּ אֲבָדְנוּ כָּלְנוּ אֲבָדְנוּ. **יזכח** כָּל
הַקָּרֵב הַקָּרֵב אֶל-מִשְׁכַּן יְהוָה יָמוּת הָאֵם תִּמְנֹנוּ לְגֹועַ.

יחא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-אֶהֱרֹן אֲתָהּ וּבְנֶיךָ וּבֵית-אָבִיךָ אֲתָךְ תִּשָּׂאוּ אֶת-עֹון
הַמִּקְדָּשׁ וְאֲתָהּ וּבְנֶיךָ אֲתָךְ תִּשָּׂאוּ אֶת-עֹון כְּהִנֻּתְכֶם. **יחב** וְגַם אֶת-אֲחִיךָ מִטָּה
לוֹי שִׁבְט אָבִיךָ הַקָּרֵב אֲתָךְ וַיִּלְווּ עִלְיָךְ וַיִּשְׁרְתוּךָ וְאֲתָהּ וּבְנֶיךָ אֲתָךְ לִפְנֵי אֹהֶל
הָעֵדֻת. **יחג** וְשָׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶתְךָ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל-הָאֹהֶל: אַךְ אֶל-כָּלִי הַקֹּדֶשׁ
וְאֶל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִקְרְבוּ וְלֹא-יָמָתוּ גַם-הֵם גַּם-אַתָּם. **יחד** וְנָלוּ עִלְיָךְ וְשָׁמְרוּ
אֶת-מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל מוֹעֵד לְכָל עֲבֹדַת הָאֹהֶל וְזָר לֹא-יִקְרַב אֲלֵיכֶם. **יחה**
וּשְׁמֶרְתֶּם אֶת מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֵת מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא-יְהִי עוֹד קֶצֶף עַל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל. **יחו** וְאַנִּי הֵנָּה לְקַחְתִּי אֶת-אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָכֶם מִתָּנָה
נִתְּנִים לַיהוָה לַעֲבֹד אֶת-עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד. **יחז** וְאֲתָהּ וּבְנֶיךָ אֲתָךְ תִּשְׁמְרוּ

את-כהנתכם לכל-דבר המזבח ולמבית לפרכתו ועבדתם עבדת מתנה אתן
את-כהנתכם והזר הקרב יומת.

יחח וידבר יהוה אל-אהרן ואני הנה נתתי לך את-משמרת תרומתי:
לכל-קדשי בני-ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק-עולם. **יחט** זה-יהיה
לך מקדש הקדשים מן-האש: כל-קרבנם לכל-מנחתם ולכל-חטאתם
ולכל-אשמים אשר ישיבו ליקדש קדשים לך הוא ולבניך. **יחי** בקדש הקדשים
תאכלנו כל-זכר יאכל אתו קדש יהיה-לך. **יחיא** וזה-לך תרומת מתנם
לכל-תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנותיך אתך לחק-עולם: כל-טהור
בביתך יאכל אתו. **יחלב** כל חלב יצהר וכל-חלב תירוש ודגוראשיתם
אשר-יתנו ליהוה לך נתתים. **יחיג** בכורי כל-אשר בארצם אשר-יביאו
ליהוה לך יהיה: כל-טהור בביתך יאכלנו. **יחיד** כל-חרם בישראל לך יהיה.
יחטו כל-פטר רחם לכל-בשר אשר-יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה-לך:
אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור-הבהמה הטמאה תפדה. **יחטז**
ופדיו מין-חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש: עשרים
גרה הוא. **יחיו** אך בכור-שור או-בכור כשב או-בכור עז לא תפדה קדש הם:
את-דמם תזרק על-המזבח ואת-חלבם תקטיראשה לריח ניחח ליהוה. **יחית**
ובשרם יהיה-לך: כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה. **יחית** כל תרומת
הקדשים אשר ירימו בני-ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנותיך אתך
לחק-עולם: ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך. **יחכ** ויאמר
יהוה אל-אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא-יהיה לך בתוכם: אני חלקך
ונחלתך בתוך בני ישראל.

יחכא ולבני לוי הנה נתתי כל-מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר-הם
עבדים את-עבדת אהל מועד. **יחכב** ולא-יקרבו עוד בני ישראל אל-אהל
מועד לשאת חטא למות. **יחכג** ועבד הלוי הוא את-עבדת אהל מועד והם
ישאו עונם: חקת עולם לדורתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה. **יחכד** כי
את-מעשר בני-ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללויים לנחלה על-כן
אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה.

יחכה וידבר יהוה אל-משה לאמר. **יחכו** ואל-הלויים תדבר ואמרתי אליהם
כי-תקחו מאת בני-ישראל את-המעשר אשר נתתי לכם מאתם
בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן-המעשר. **יחכז** ונחשב לכם
תרומתכם כדגן מן-הגרון וכמלאה מן-היקב. **יחכח** כן תרימו גם-אתם תרומת

יְהוָה מִכָּל מַעֲשֵׂי־רִיתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִתַּתֶּם מִמֶּנּוּ אֶת-תְּרוּמַת
יְהוָה לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן. **יַחֲכֹט** מִכָּל מִתְנַתִּיכֶם תָּרִימוּ אֶת כָּל-תְּרוּמַת יְהוָה:
מִכָּל-חִלְבוֹאֶת-מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ. **יַחַל** וְאַמְרַתְּ אֲלֵהֶם: בְּהַרִימְכֶם אֶת-חִלְבוֹ מִמֶּנּוּ
וְנִחַשְׁבַּ לְלוּיִם כְּתֻבֹּאת גֵּרֹן וְכְתֻבֹּאת יָקֹב. **יַחְלֹא** וְאַכְלִתֶּם אוֹתוֹ בְּכָל-מָקוֹם
אַתֶּם וּבֵיתְכֶם: כִּי-שָׂכָר הוּא לָכֶם חֶלֶף עַבְדְּתְכֶם בְּאֹהֶל מוֹעֵד. **יַחְלֹב**
וְלֹא-תִשְׂאוּ עָלָיו חֲטָא בְּהַרִימְכֶם אֶת-חִלְבוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת-קִדְּשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לֹא
תַחֲלֹלוּ וְלֹא תָמוּתוּ.

יִטֵּא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר. **יִטֵּב** זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-צִוָּה
יְהוָה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדָמָה תָּמִימָה אֲשֶׁר
אֵין-בָּהּ מוּם אֲשֶׁר לֹא-עָלָה עָלֶיהָ עַל. **יִטֵּג** וְנִתַּתֶּם אֹתָהּ אֶל-אַלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל-מַחוּץ לַמִּחֲנֶה וְשַׁחֲטָהּ אֹתָהּ לִפְנֵי. **יִטֵּד** וְלָקַח אַלְעָזָר הַכֹּהֵן
מִדְּמָהּ בָּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה אֶל-נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל-מוֹעֵד מִדְּמָהּ שֶׁבַע פַּעַמִּים. **יִטֵּה** וְשָׂרַף
אֶת-הַפָּרָה לְעֵינָיו: אֶת-עֶרְוָה וְאֶת-בִּשְׂרָה וְאֶת-דָּמָה עַל-פְּרִשָּׁה יִשְׂרָף. **יִטו** וְלָקַח
הַכֹּהֵן עֹץ אֲרִזָּה וְאִזּוּבוֹשָׁנִי תוֹלַעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל-תּוֹדֹ שְׂרֹפַת הַפָּרָה. **יִטז** וְכִבֵּס
בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרֹחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֵר יָבֹא אֶל-הַמִּחֲנֶה וְטָמָא הַכֹּהֵן עַד-הָעֶרֶב.
יִטח וְהִשְׂרִף אֹתָהּ כִּבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרֹחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמָא עַד-הָעֶרֶב. **יִטט**
וְאַסֹּף אִישׁ טָהוֹר אֶת אֹפֶר הַפָּרָה וְהִנִּיחַ מַחוּץ לַמִּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהִיתָה
לְעֹדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמִי נִדְּהָחֲטָאת הוּא. **יִטי** וְכִבֵּס הָאִסֹּף אֶת-אֹפֶר
הַפָּרָה אֶת-בְּגָדָיו וְטָמָא עַד-הָעֶרֶב וְהִיתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְרָהּ הָגֵר בְּתוֹכְכֶם לַחֻקַּת
עוֹלָם. **יִטיא** הִנֵּגַע בְּמַת לְכָל-נֶפֶשׁ אָדָם וְטָמָא שִׁבְעַת יָמִים. **יִטיב** הוּא
יִתְחַטָּא-בּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהַר וְאִם-לֹא יִתְחַטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר. **יִטיג** כָּל-הִנֵּגַע בְּמַת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר-יָמוּת וְלֹא
יִתְחַטָּא אֶת-מִשְׁכָּן יְהוָה טָמְאוּ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל: כִּי מִי נִדְּהָ
לֹא-זָרַק עָלָיו טָמָא וְהִיָּה עוֹד טָמֵא וְבוֹ. **יִטיז** זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי-יָמוּת
בְּאֹהֶל: כָּל-הַבָּא אֶל-הָאֹהֶל וְכָל-אֲשֶׁר בְּאֹהֶל יִטָּמָא שִׁבְעַת יָמִים. **יִטטו** וְכָל
כָּלִי פְתוּחַ אֲשֶׁר אֵין-צָמִיד פְּתִיל עָלָיו טָמָא הוּא. **יִטטז** וְכָל אֲשֶׁר-יִגַּע עַל-פְּנֵי
הַשָּׂדֶה בְּחִלְל-חֶרֶב אוֹ בְּמַת אוֹ-בְּעֶצֶם אָדָם אוֹ בְּקִבְרֵי טָמָא שִׁבְעַת יָמִים. **יִטיז**
וְלָקַחוּ לְטָמָא מַעֲפָר שְׂרֹפַת הַחֲטָאת וְנָתַן עָלָיו מִיִּם חַיִּים אֶל-כָּלִי. **יִטיח** וְלָקַח
אִזּוּב וְטָבַל בַּמַּיִם אִישׁ טָהוֹר וְהִזָּה עַל-הָאֹהֶל וְעַל-כָּל-הַכֵּלִים וְעַל-הַנֶּפֶשׁוֹת
אֲשֶׁר הָיוּ-שָׁם וְעַל-הִנֵּגַע בְּעֶצֶם אוֹ בְּחִלְל אוֹ בְּמַת אוֹ בְּקִבֵּר. **יִטיט** וְהִזָּה הַטָּהוֹר
עַל-הַטָּמָא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחֲטָאוּ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכִבֵּס בְּגָדָיו

וַרְחֵץ בַּמִּים וְטָהַר בְּעָרָב. **יטכ** וְאִישׁ אֲשֶׁר-יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטֵּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהוּא מִתּוֹךְ הַקֹּהֵל: כִּי אֶת-מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמֵא מִי נֹדֶה לֹא-זָרֵק עָלָיו טָמֵא הוּא.
יטכא וְהִיָּתָה לָהֶם לַחֲקֵת עוֹלָם וַיִּמָּזֶה מִי-הַנֹּדֶה יִכְבֹּס בְּגָדָיו וְהִנָּגַע בְּמִי הַנֹּדֶה
יִטְמָא עַד-הָעָרָב. **יטכב** וְכָל אֲשֶׁר-יִגַע-בּוֹ הַטָּמֵא יִטְמָא וְהַנֶּפֶשׁ הַנִּגָּעַת תִּטְמָא
עַד-הָעָרָב.

כא וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל כָּל-הָעֵדָה מִדְּבַר-צֹן בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן וַיָּשֻׁב הָעָם בְּקֹדֶשׁ
וּתְמִת שָׁם מֵרִים וּתְקַבֵּר שָׁם. **כב** וְלֹא-הָיָה מִים לָעֵדָה וַיִּקְהֲלוּ עַל-מֹשֶׁה
וְעַל-אַהֲרֹן. **כג** וַיָּרֶב הָעָם עִם-מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוֹ גִּוְעָנוּ בְּגֹוע אַחֲנִינוּ לִפְנֵי
יְהוָה. **כד** וְלָמָּה הִבַּאתֶם אֶת-קָהֵל יְהוָה אֶל-הַמִּדְבָּר הַזֶּה לָמוֹת שָׁם אֲנַחְנוּ
וּבְעִירָנוּ. **כה** וְלָמָּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה הָרָע הַזֶּה: לֹא
מָקוֹם זֶרַע וּתְאֵנָה וְגִפְן וְרִמּוֹן וּמִים אֵין לְשָׁתוֹת. **כו** וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי
הַקֹּהֵל אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם וַיֹּרָא כְבוֹד-יְהוָה אֲלֵיהֶם.
כז וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **כח** קַח אֶת-הַמַּטֶּה וְהַקֹּהֵל אֶת-הָעֵדָה אֹתָהּ
וְאַהֲרֹן אַחִיד וְדַבַּרְתֶּם אֶל-הַסֵּלַע לְעִינֵיהֶם וְנָתַן מִמֵּיו וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מִים
מִן-הַסֵּלַע וְהִשְׁקִיתָ אֶת-הָעֵדָה וְאֶת-בְּעִירָם. **כט** וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הַמַּטֶּה מִלִּפְנֵי
יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ. **כ** וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת-הַקֹּהֵל לֵאמֹר וַיִּפְּנוּ הַסֵּלַע וַיֹּאמְרוּ
לָהֶם שְׁמָעוּ-נָא הַמְּרִיסִים הַמֵּן-הַסֵּלַע הַזֶּה נוֹצִיא לָכֶם מַיִם. **כיא** וַיִּרָם מֹשֶׁה
אֶת-יָדוֹ וַיִּךְ אֶת-הַסֵּלַע בְּמַטְהוּפַעַמִּים וַיֵּצְאוּ מִים רַבִּים וַתִּשָּׁתּ הָעֵדָה וּבְעִירָם.
כיב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן יַעַן לֹא-הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל לָכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת-הַקֹּהֵל הַזֶּה אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נָתַתִּי לָהֶם. **כיג** הִמָּה
מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר-רָבוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-יְהוָה וַיִּקְדָּשׁ בָּם.
כיד וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים מִקְדָּשׁ אֶל-מֶלֶךְ אֲדוֹם: כֹּה אָמַר אַחִיד יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ
יָדַעְתָּ אֵת כָּל-הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מִצָּאתָנוּ. **כטו** וַיֵּרְדּוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרַיִמָּה וַנִּשָּׁב
בְּמִצְרַיִם יָמִים רַבִּים וַיָּרְעוּ לָנוּ מִצְרַיִם וְלֹאֲבֹתֵינוּ. **כטז** וַנִּצְעַק אֶל-יְהוָה וַיִּשְׁמַע
קִלְנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיִּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּקֹדֶשׁ עִיר קִצָּה גְבוּלָה. **כיז**
נַעֲבְרָה-נָא בָּאָרֶץ לֹא נַעֲבֹר בְּשָׂדֶה וּבְכָרִם וְלֹא נִשְׁתֶּה מִי בָּאֵר: דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ נִלְךְ
לֹא נָטָה יָמִין וּשְׂמָאוֹל עַד אֲשֶׁר-נַעֲבֹר גְּבוּלָה. **כיח** וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדוֹם לֹא תַעֲבֹר
בִּיפֹן-בַּחֲרֵב אֵצֶא לִקְרֹאתָךְ. **כיט** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמַסְלָה נַעֲלָה
וְאִם-מִימֶיךָ נִשְׁתֶּה אֲנִי וּמִקְנִי וְנָתַתִּי מִכָּרֶם רַק אֵין-דָּבָר בְּרִגְלִי אֶעֱבְרָה. **ככ**
וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר וַיִּצָּא אֲדוֹם לִקְרֹאתוֹ בָּעָם כְּבֹד וּבִיד חֲזָקָה. **ככא** וַיִּמָּאֵן אֲדוֹם
נָתַן אֶת-יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיֵּט יִשְׂרָאֵל מֵעָלָיו.

ככב ויסעו מקדש ויבאו בני-ישראל כל-העדה הר הקר. **ככג** ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן בהר הקר על-גבול ארץ-אדום לאמר. **ככד** יאסף אהרן אל-עמיו כי לא יבא אל-הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר-מרייתם את-פי למי מריבה. **ככה** קח את-אהרן ואת-אלעזר בנו והעל אתם הר הקר. **ככו** והפשט את-אהרן את-בגדיו והלבשתם את-אלעזר בנו ואהרן יאסף וימת שם. **ככז** ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל-הר הקר לעיני כל-העדה. **ככח** ויפשט משה את-אהרן את-בגדיו וילבש אתם את-אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש הקר וירד משה ואלעזר מן-הקר. **ככט** ויראו כל-העדה כי גוע אהרן ויבכו את-אהרן שלשים יום כל בית ישראל.

כאא וישמע הכנעני מלך-ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי. **כאב** וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר: אם-נתן תתן את-העם הזה בידיו החרמתי את-עריהם. **כאג** וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את-הכנעני ויתרם אתהם ואת-עריהם ויקרא שם-המקום חרמה.

כאד ויסעו מהר הקר דרך ים-סוף לסבב את-ארץ אדום ותיקצר נפש-העם בדרך. **כאה** וידבר העם באלהים ובמשה למא העליתנו ממצרים למות במדבר: כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל. **כאו** וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את-העם וימת עם-רב מישראל. **כאז** ויבא העם אל-משה ויאמרו חטאנו כי-דברנו ביהוה ובך התפלל אל-יהוה ויסר מעלינו את-הנחש ויתפלל משה בעד העם. **כאח** ויאמר יהוה אל-משה עשה לך שרף ושים אותו על-גס והיה כל-הנשוח וראה אותו וחי. **כאט** ויעש משה נחש נחשת וישמהו על-הגס והיה אם-נשך הנחש את-אישו הביט אל-נחש הנחשת וחי. **כאי** ויסעו בני ישראל ויחנו באבת. **כאיא** ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על-פני מואב ממזרח השמש. **כאיב** משם נסעו ויחנו בנחל זרד. **כאג** משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבל האמרי: כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי. **כאיד** על-כן יאמר בספר מלחמת יהוה: את-והב בסופה ואת-הנחלים ארנון. **כאטו** ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב. **כאטז** ומשם בארה: הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את-העם ואתנה להם מים.

כאיז אז ישיר ישראל את-השירה הזאת: עלי באר ענו-לה. **כאית** באר חפרוה שרים פרוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה. **כאיט** וממתנה

נחליאל ומנחליאל בָּמוֹת. **כאכ** ומבמות הגיא אשר בשדה מואבראש הפסגה ונשקפה על-פני הישימן.

כאכא וישלח ישראל מלאכים אל-סיחון מלך-האמרי לאמר. **כאכב** אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר: בדרך המלך נלך עד אשר-נעבר גבלך. **כאכג** ולא-נתן סיחון את-ישראל עבר בגבולו ויאסוף סיחון את-כל-עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל. **כאכד** ויכהו ישראל לפי-חרב ויירש את-ארצו מארנן עד-יבק עד-בני עמוןכי עז גבול בני עמון. **כאכה** ויקח ישראל את כל-הערים האלה וישב ישראל בכל-ערי האמרי בחשבון ובכל-בנתיה. **כאכו** כי חשבוןעיר סיחון מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את-כל-ארצו מידו עד-ארנן. **כאכז** על-כן יאמרו המשלים באו חשבון ותבנה ותכונן עיר סיחון. **כאכח** כי-אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון: אכלה ער מואב בעלי במות ארנן. **כאכט** אוי-לך מואב אבדת עם-כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחון. **כאל** וינרם אבד חשבון עד-דיבן ונשים עד-נפח אשר עד-מידבא. **כאלא** וישב ישראל בארץ האמרי. **כאלב** וישלח משה לרגל את-יעזר וילכדו בנתיה ויירש (ויורש) את-האמרי אשר-שם. **כאלג** ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך-הבשן לקראתם הוא וכל-עמו למלחמהאדרעי. **כאלד** ויאמר יהוה אל-משה אל-תירא אתוכי בידך נתתי אתו ואת-כל-עמו ואת-ארצו ועשית לוכאשר עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון. **כאלה** ויכו אתו ואת-בניו ואת-כל-עמו עד-בלתי השאיר-לו שריד ויירשו את-ארצו. **כלא** ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו. **כלב** וירא בלק בן-צפור את כל-אשר-עשה ישראל לאמרי. **כלבג** ויגר מואב מפני העם מאדכי רב-הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל. **כלבד** ויאמר מואב אל-זקני מדן עתה ילחכו הקהל את-כל-סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן-צפור מלך למואב בעת ההוא. **כלבה** וישלח מלאכים אל-בלעם בן-בער פתורה אשר על-הנהר ארץ בני-עמולקרא-לו: לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את-עין הארץ והוא ישב ממלי. **כלבו** ועתה לכה-נא ארה-לי את-העם הזה כי-עצום הוא ממניאולי אוכל נכה-בו ואגרשנו מן-הארץ: כי ידעתי את אשר-תברך מבך ואשר תאור יואר. **כלבז** וילכו זקני מואב וזקני מדן וקסמים בידם ויבאו אל-בלעם וידברו אליו דברי בלק. **כלבז** ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי

וַיָּשְׁבוּ שָׂרֵי-מוֹאָב עִם-בָּלָעַם. **כַּבֵּט** וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל-בָּלָעַם וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה עִמָּךְ. **כַּבִּי** וַיֹּאמֶר בָּלָעַם אֶל-הָאֱלֹהִים: בָּלֶק בֶּן-צָפֹר מֶלֶךְ מוֹאָב שָׁלַח
אֵלַי. **כַּבִּיא** הִנֵּה הָעַם הַיָּצֵא מִמִּצְרַיִם וַיִּכַּס אֶת-עֵין הָאָרֶץ עֲתֵה לָכֶה קִבֵּה-לִּי
אֶתוֹאוּלִי אוֹכַל לְהִלָּחֵם בּוֹ וְגִרְשָׁתִּיו. **כַּבִּיב** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-בָּלָעַם לֹא תִלְךָ
עִמָּהֶם לֹא תֹארוּ אֶת-הָעַם כִּי בָרוּךְ הוּא. **כַּבִּיג** וַיָּקָם בָּלָעַם בַּבֹּקֶר וַיֹּאמֶר
אֶל-שָׂרֵי בָלֶק לָכוּ אֶל-אַרְצְכֶם: כִּי מֵאֵן יִהְיֶה לְתַתִּי לְהִלְךָ עִמָּכֶם. **כַּבִּיד** וַיִּקְוֹמוּ
שָׂרֵי מוֹאָב וַיָּבֹאוּ אֶל-בָּלֶק וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בָּלָעַם הִלְךָ עִמָּנוּ. **כַּבִּטו** וַיִּסָּף עוֹד בָּלֶק
שָׁלַח שָׂרִים רַבִּים וְנִכְבָּדִים מֵאֵלֶּה. **כַּבִּטז** וַיָּבֹאוּ אֶל-בָּלָעַם וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר
בָּלֶק בֶּן-צָפֹר אֶל-נָא תִמְנַע מִהֲלִיךְ אֵלַי. **כַּבִּיז** כִּי-כִבֵּד אֶכְבְּדְּךָ מְאֹד וְכָל
אֲשֶׁר-תֹּאמַר אֵלַי אֶעֱשֶׂה וּלְכֵה-נָא קִבֵּה-לִי אֶת הָעַם הַזֶּה. **כַּבִּיח** וַיַּעַן בָּלָעַם
וַיֹּאמֶר אֶל-עַבְדֵּי בָלֶק אִם-יִתֶּן-לִי בָלֶק מְלֵא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוֹכַל לַעֲבֹר
אֶת-פִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת קִטְנָה אוֹ גְדוֹלָה. **כַּבִּיט** וַעֲתֵה שָׁבוּ נָא בָּזֶה
גַּם-אֶתֶּם הַקְּלִילָה וְאִדְעָה מֶה-יִּסָּף יִהְיֶה דָּבָר עִמִּי. **כַּבִּכ** וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל-בָּלָעַם
לֵאמֹר לוֹ אִם-לִקְרָא לְךָ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוּם לְךָ אֶתֶם וְאִךְ אֶת-הַדָּבָר
אֲשֶׁר-אִדְבַּר אֵלֶיךָ אֶתוֹ תַעֲשֶׂה. **כַּבִּכא** וַיָּקָם בָּלָעַם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת-אֶתְנֹו וַיִּלְךָ
עִם-שָׂרֵי מוֹאָב. **כַּבִּכב** וַיַּחֲר-אֵף אֱלֹהִים כִּי-הוֹלִיךָ הוּא וַיִּתְּנֶצֶב מִלְּאִךְ יִהְיֶה
בְּדֶרֶךְ לִשְׁטָן לוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל-אֶתְנֹו וּשְׁנֵי נֶעְרָיו עִמּוֹ. **כַּבִּכג** וַתֵּרָא הָאֶתְנֹו
אֶת-מִלְּאִךְ יִהְיֶה נֹצֵב בְּדֶרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלוּפָה בִּידוֹ וַתֵּט הָאֶתְנֹו מִן-הַדֶּרֶךְ וַתִּלְךָ
בַּשָּׂדֶה וַיֵּךְ בָּלָעַם אֶת-הָאֶתְנֹו לְהִטָּתֵּה הַדֶּרֶךְ. **כַּבִּכד** וַיַּעֲמֵד מִלְּאִךְ יִהְיֶה
בְּמִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים גָּדֵר מְזֵה וְגָדֵר מְזֵה. **כַּבִּכה** וַתֵּרָא הָאֶתְנֹו אֶת-מִלְּאִךְ יִהְיֶה
וַתִּלְחֹץ אֶל-הַקִּיר וַתִּלְחֹץ אֶת-רֶגֶל בָּלָעַם אֶל-הַקִּיר וַיִּסָּף לְהַכָּתֵּה. **כַּבִּכו** וַיִּוָּסֵף
מִלְּאִךְ-יִהְיֶה עֹבֹר וַיַּעֲמֵד בְּמָקוֹם צָר אֲשֶׁר אֵין-דֶּרֶךְ לְנִטּוֹת יָמִין וּשְׂמֹאל. **כַּבִּכז**
וַתֵּרָא הָאֶתְנֹו אֶת-מִלְּאִךְ יִהְיֶה וַתִּרְבֹּץ תַּחַת בָּלָעַם וַיַּחֲר-אֵף בָּלָעַם וַיֵּךְ
אֶת-הָאֶתְנֹו בַּמָּקֵל. **כַּבִּכח** וַיִּפְתַּח יִהְיֶה אֶת-פִּי הָאֶתְנֹו וַתֹּאמֶר לְבָלָעַם
מֶה-עָשִׂיתִי לְךָ כִּי הִפִּיתִנִי זֶה שְׁלֹשׁ רִגְלִים. **כַּבִּכט** וַיֹּאמֶר בָּלָעַם לָאֶתְנֹו כִּי
הִתְעַלַּלְתָּ בִּי לוֹ יֵשׁ-חֶרֶב בְּיָדִי כִּי עֲתֵה הִרְגָתִיךָ. **כַּבל** וַתֹּאמֶר הָאֶתְנֹו אֶל-בָּלָעַם
הֲלוֹא אָנֹכִי אֶתְנָךְ אֲשֶׁר-רִכַּבְתָּ עָלַי מֵעוֹדְךָ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה הִסְכַּפְנִי
לַעֲשׂוֹת לְךָ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא. **כַּבלא** וַיַּגֵּל יִהְיֶה אֶת-עֵינָיו בָּלָעַם וַיֵּרָא אֶת-מִלְּאִךְ
יִהְיֶה נֹצֵב בְּדֶרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלֹפָה בִּידוֹ וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְאַפְיוֹ. **כַּבלב** וַיֹּאמֶר אֵלָיו
מִלְּאִךְ יִהְיֶה עַל-מֶה הִפִּיתָ אֶת-אֶתְנָךְ זֶה שְׁלוֹשׁ רִגְלִים הִנֵּה אָנֹכִי יִצְאָתִי לִשְׁטָן
כִּי-יֵרֵט הַדֶּרֶךְ לְגַגְדִּי. **כַּבלג** וַתֵּרָאֵנִי הָאֶתְנֹו וַתֵּט לִפְנֵי זֶה שְׁלֹשׁ רִגְלִים אוּלִי

נִטְתָּה מִפָּנַי כִּי עָתָה גַם-אֶתְכָּה הִרְגָתִי וְאוֹתָהּ הִחַיִּיתִי. **כבלז** וַיֹּאמֶר בִּלְעָם
 אֶל-מִלְאךְ יְהוָה חֲטָאתִיכִי לֹא יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה נָצַב לִקְרָאתִי בַדֶּרֶךְ וְעָתָה אִם-רַע
 בְּעֵינַיִךְ אֲשׁוּבָה לִי. **כבלה** וַיֹּאמֶר מִלְאךְ יְהוָה אֶל-בִּלְעָם לֵךְ עִם-הָאֲנָשִׁים וְאַפֹּס
 אֶת-הַדָּבָר אֲשֶׁר-אָדַבֵּר אֵלֶיךָ אֹתוֹ תִּדְבֹּר וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם עִם-שְׂרֵי בָלָק. **כבלו**
 וַיִּשְׁמַע בָּלָק כִּי בָּא בִלְעָם וַיֵּצֵא לִקְרָאתוֹ אֶל-עִיר מוֹאָב אֲשֶׁר עַל-גְּבוּל אֲרָנוֹן
 אֲשֶׁר בִּקְצֵה הַגְּבוּל. **כבלז** וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל-בִּלְעָם הֲלֹא שָׁלַח שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ
 לִקְרֹא-לְךָ לָמָּה לֹא-הִלַּכְתָּ אֵלַי הֲאִמְנָם לֹא אוֹכַל כְּבַדְךָ. **כבלח** וַיֹּאמֶר בִּלְעָם
 אֶל-בָּלָק הִנֵּה-בָאתִי אֵלֶיךָ עָתָה הִיכַל אוֹכַל דָּבָר מְאוֹמָהּ; הַדָּבָר אֲשֶׁר יֵשִׁים
 אֱלֹהִים בְּפִיאוֹתוֹ אֲדַבֵּר. **כבלט** וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם עִם-בָּלָק וַיָּבֹאוּ קִרְיַת חֲצוֹת. **כבמ**
 וַיִּזְבַּח בָּלָק בָּקָר וְצֹאן וַיִּשְׁלַח לְבִלְעָם וּלְשָׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ. **כבמא** וַיְהִי
 בַבִּקְרוּיָקוֹחַ בָּלָק אֶת-בִּלְעָם וַיַּעֲלֵהוּ בְּמוֹת בָּעַל וַיֵּרָא מִשָּׁם קֶצֶה הָעָם. **כגא**
 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל-בָּלָק בְּנֵה-לִי בָזָה שְׁבָעָה מִזְבְּחוֹת וְהִכֹּן לִי בָזָה שְׁבָעָה פָּרִים
 וְשְׁבָעָה אֵילִים. **כגב** וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בִּלְעָם וַיַּעַל בָּלָק וּבִלְעָם פָּר וְאֵיל
 בַּמִּזְבֵּחַ. **כגג** וַיֹּאמֶר בִּלְעָם לְבָלָק הֲתִיַּצֵּב עַל-עֲלֹתְךָ וְאֵלֶכָּה אוֹלִי יִקְרָה יְהוָה
 לִקְרָאתִי וְדַבֵּר מֵה-יֵרָאֵנִי וְהַגִּדְתִּי לְךָ וַיֵּלֶךְ שָׁפִי. **כגד** וַיִּקֹּר אֱלֹהִים אֶל-בִּלְעָם
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶת-שְׁבַעַת הַמִּזְבְּחוֹת עֲרַכְתִּי וְאַעֲלֶה פָּר וְאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ. **כגה** וַיִּשָּׁם
 יְהוָה דָּבָר בְּפִי בִלְעָם וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל-בָּלָק וְכֹה תִּדְבֹּר. **כגו** וַיָּשָׁב אֵלָיו וְהִנֵּה נָצַב
 עַל-עֲלֹתוֹהוּא וְכָל-שְׂרֵי מוֹאָב. **כגז** וַיִּשָּׂא מִשָּׁלוֹ וַיֹּאמֶר: מִן-אַרְם יִנְחֲנִי בָלָק
 מִלְּךְ-מוֹאָב מִהֶרְרֵי-קִדְסִלְכָּה אָרֶה-לִּי יַעֲקֹב וּלְכָה זַעֲמָה יִשְׂרָאֵל. **כגח** מָה אֶקֶב
 לֹא קִבָּה אֵל וּמָה אֲזַעֵם לֹא זָעַם יְהוָה. **כגט** כִּי-מֵרֹאשׁ צָרִים אֲרָאֲנוּ וּמִגְבָּעוֹת
 אֲשׁוּרָנוּ: הֵן-עַם לְבַדָּד יִשְׁכֹּן וּבִגְוִיִּם לֹא יִתְחַשֵּׁב. **כגי** מִי מָנָה עֹפֶר יַעֲקֹב וּמִסֹּפֶר
 אֶת-רִבְעֵי יִשְׂרָאֵל תַּמּוֹת נַפְשֵׁי מוֹת יִשְׂרָאֵל וְתֵהִי אַחֲרִיתִי כְּמֹהוּ. **כגיא** וַיֹּאמֶר בָּלָק
 אֶל-בִּלְעָם מָה עָשִׂיתָ לִּי: לָקֶבֶת אוֹיְבִי לִקְחֹתִיךָ וְהִנֵּה בִּרְכַּת בְּרַךְ. **כגיב** וַיַּעַן
 וַיֹּאמֶר: הֲלֹא אֶת אֲשֶׁר יֵשִׁים יְהוָה בְּפִיאוֹתוֹ אֲשַׁמֵּר לְדַבֵּר. **כגיד** וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 בָּלָק לֵךְ-נָא אֲתִי אֶל-מְקוֹם אַחֵר אֲשֶׁר תִּרְאֲנוּ מִשָּׁם אֶפְסִי קָצֵהוּ תִרְאֶה וְכֹלּוֹ לֹא
 תִרְאֶה וְקִבְּנוּ-לִי מִשָּׁם. **כגיד** וַיִּקְחָהוּ שְׂדֵה צִפִּים אֶל-רֹאשׁ הַפְּסָגָה וַיָּבִן שְׁבָעָה
 מִזְבְּחוֹת וַיַּעֲלֶה פָּר וְאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ. **כגטו** וַיֹּאמֶר אֶל-בָּלָק הֲתִיַּצֵּב כֹּה עַל-עֲלֹתְךָ
 וְאֲנֹכִי אֶקְרָה כֹּה. **כגטז** וַיִּקֹּר יְהוָה אֶל-בִּלְעָם וַיִּשָּׁם וַיִּשָּׁם דָּבָר בְּפִיו וַיֹּאמֶר שׁוּב
 אֶל-בָּלָק וְכֹה תִּדְבֹּר. **כגיז** וַיָּבֹא אֵלָיו וְהֵנוּ נָצַב עַל-עֲלֹתוֹ וְשְׂרֵי מוֹאָב אִתּוֹ וַיֹּאמֶר
 לוֹ בָּלָק מֵה-דָּבָר יְהוָה. **כגיח** וַיִּשָּׂא מִשָּׁלוֹ וַיֹּאמֶר: קוּם בָּלָק וּשְׁמַע הָאֲזִינָה עָדִי
 בְּנוֹ צֹפֵר. **כגיט** לֹא אִישׁ אֵל וַיִּכְזָּב וּבֶן-אָדָם וַיִּתְנַחֵם הֵהוּא אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה

וידבר ולא יקימנה. כגכ הנה ברך לקחתני וברך ולא אשיבנה. כגכא לא-הביט
און ביצקב ולא-ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו. כגכב
אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו. כגכג כי לא-נחש ביצקב ולא-קסם
בישראל כעת יאמר ליצקב ולישראל מה-פעל אל. כגכד הן-עם כלביא יקום
וכארי יתנשא לא ישכב עד-לאכל טרף ודם-חללים ישתה. כגכה ויאמר בלק
אל-בלעם גם-קב לא תקבנו גם-ברך לא תברכנו. כגכו ויען בלעם ויאמר
אל-בלק: הלא דברתי אליך לאמר כל אשר-ידבר יהוה אתו אעשה. כגכז
ויאמר בלק אל-בלעם לכה-נא אקחך אל-מקום אחר אולי יישר בעיני
האלהים וקבתו לי משם. כגכח ויקח בלק את-בלעם ראש הפעור הנשקף
על-פני הישימן. כגכט ויאמר בלעם אל-בלק בנה-לי בזה שבעה מזבחת והכן
לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים. כגל ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר
ואיל במזבח. כדא וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את-ישראל ולא-הלך
כפעם-בפעם לקראת נחשים וישת אל-המדבר פניו. כדב וישא בלעם
את-עיניו וירא את-ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים. כדג וישא
משלו ויאמר: נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין. כדד נאם שמע
אמרי-אל: אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים. כדה מה-טבו אהליך יצקב
משכנתיך ישראל. כדז כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים
עלי-מים. כדז יזל-מים מדליו וזרעו במים רבים וזרם מאגג מלכו ותנשא
מלכתו. כדח אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו לאכל גוים צרו
ועצמותיהם יגרסו וחציו ימחץ. כדט פרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכיך
ברוך וארריך ארור. כדי ויחר-אף בלק אל-בלעם ויספק את-כפיו ויאמר בלק
אל-בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכתך בך זה שלש פעמים. כדיא ועתה
ברח-לך אל-מקומך אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד. כדיב
ויאמר בלעם אל-בלק: הלא גם אל-מלאכיך אשר-שלחת אליך ברתי לאמר.
כדיג אם-יתן-לי בלק מלא ביתו כסף וזהבלא אוכל לעבר את-פי יהוה לעשות
טובה או רעה מלבי: אשר-ידבר יהוה אתו אדבר. כדיז ועתה הנני הולך
לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים. כדטו וישא
משלו ויאמר: נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין. כדטז נאם שמע
אמרי-אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים. כדז אראנו ולא
עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיצקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי
מואב וקרקר כל-בני-שת. כדיח והיה אדום ירשה והיה ירשה שיעיראיביו

וַיִּשְׂרָאֵל עֲשֵׂה חֵיל. **כדיט** וַיֵּרֶד מִיַּעֲקֹב וְהָאָבִיד שָׁרִיד מֵעִיר. **כדכ** וַיֵּרָא
אֶת-עַמְלֹק וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר: רֹאשִׁית גּוֹיִם עַמְלֹק וְאַחֲרִיתוֹ עַדִּי אֲבִד. **כדכא**
וַיֵּרָא אֶת-הַקֵּינִי וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר: אֵיתָן מוֹשֶׁבֶךָ וְשִׁים בְּסַלַע קִנְיָ. **כדכב** כִּי
אִם-יִהְיֶה לְבָעֵר קִינוּעַד-מָה אֲשׁוּר תִּשְׁבֶּכָּה. **כדכג** וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר: אוֹי מִי
יַחֲיָה מִשְׁמוֹ אֵל. **כדכד** וְצִים מִיַּד כְּתִים וְעִנּוֹ אֲשׁוּר וְעִנּוֹ-עֶבֶר וְגַם-הוּא עַדִּי
אֲבִד. **כדכה** וַיָּקָם בַּלְעָם וַיֵּלֶךְ וַיָּשֶׁב לְמִקְמוֹ וְגַם-בָּלַק הָלַךְ לְדֶרֶכּוֹ.
כהא וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁטִים וַיַּחֲלֵה עָם לִזְנוֹת אֶל-בָּנוֹת מוֹאָב. **כהב** וַתִּקְרָאן
לָעָם לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכֵל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן. **כהג** וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל
פְּעוֹר וַיַּחֲר-אֵף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל. **כהד** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה קַח אֶת-כָּל-רְאִשֵׁי
הָעָם וְהוֹקֵעַ אוֹתָם לִיהוָה נֶגֶד הַשָּׁמַשׁ וַיִּשָּׁב חֲרוֹן אַף-יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל. **כהה**
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-שַׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל: הֲרָגוּ אִישׁ אֶנְשָׁיו הַנִּצְמָדִים לְבַעַל פְּעוֹר. **כהו**
וְהִנֵּה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל-אֶחָיו אֶת-הַמַּדְיָנִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה וּלְעֵינֵי
כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְהִמָּה בָכִים פָּתַח אֶהֱל מוֹעֵד. **כהז** וַיֵּרָא פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר
בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה וַיִּקַּח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ. **כהח** וַיָּבֹא אַחֵר
אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶל-הַקִּבָּה וַיִּדְקֹר אֶת-שְׁנֵיהֶם אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת-הָאִשָּׁה
אֶל-קִבְתָּהּ וַתַּעֲצֹר הַמַּגֵּפָה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **כהט** וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה
וְעֶשְׂרִים אָלֶף.

כהי וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **כהיא** פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן
הַשִּׁיב אֶת-חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת-קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא-כִלִּיתִי
אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי. **כהיב** לָכֵן אֶמַר: הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת-בְּרִיתִי שְׁלוֹם. **כהיג**
וְהִיתָה לוֹ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֵנָת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנָּא לֵאלֹהֵיו וַיַּכְפֹּר
עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **כהיד** וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּכָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת-הַמַּדְיָנִית זִמְרִי
בֶּן-סִלּוּא: נָשִׂיא בֵּית-אָב לַשִּׁמְעוֹנִי. **כהטו** וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמִּכָּה הַמַּדְיָנִית כְּזָבִי
בֵּת-צוּר: רֹאשׁ אֲמוֹת בֵּית-אָב בְּמִדְיָן הוּא.
כהטז וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **כהיז** צִוֹּר אֶת-הַמַּדְיָנִים וְהַכִּיתֶם אוֹתָם.
כהיח כִּי צֹרְרִים הֵם לָכֵם בְּנִכְלִיָּהֶם אֲשֶׁר-נָכְלוּ לָכֵם עַל-דָּבָר-פְּעוֹר וְעַל-דָּבָר
כְּזָבִי בֵּת-נָשִׂיא מִדְיָן אַחֲתָם הַמִּכָּה בְּיוֹם-הַמַּגֵּפָה עַל-דָּבָר-פְּעוֹר. **כוא** וַיְהִי
אַחֲרֵי הַמַּגֵּפָה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֵל אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר. **כוב** שָׂאוּ אֶת-רֹאשׁ
כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְמַעְלָה לְבֵית אָבֹתָם: כָּל-לִיצָא צָבָא
בְּיִשְׂרָאֵל. **כוג** וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֹתָם בְּעֶרְבֵת מוֹאָב: עַל-יֶרֶדן יַרְחוֹ

לאמר. **כוד** מִבֶּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיָּצְאִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. **כוח** רְאוּבוֹן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל בֶּן־רְאוּבוֹן חֲנוּךְ מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לְפִלּוּא מִשְׁפַּחַת הַפִּלְאִי. **כוו** לַחֲצֹרֶן מִשְׁפַּחַת הַחֲצֹרֹנִי לְכֶרְמִי מִשְׁפַּחַת הַכֶּרְמִי. **כוז** אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הָרְאוּבוּנִי וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וָאַרְבָּעִים אָלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים. **כוח** וּבְנֵי פִלּוּא אֱלִיאָב. **כוט** וּבְנֵי אֱלִיאָב נְמוּאֵל וְדָתָן וְאַבִּירָם: הוּא-דָתָן וְאַבִּירָם קְרוּאִי (קְרִיאִי) הָעֵדָה אֲשֶׁר הָצוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן בַּעֲדַת-קָרַח בְּהַצֹּתָם עַל-יְהוָה. **כוי** וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת-פִּיהָ וַתַּבְלַע אֹתָם וְאֶת-קָרַח בְּמֹות הָעֵדָה: בָּאֵכֶל הָאֵשׁ אֶת חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹתָיִם אִישׁ וַיְהִיו לֵנֶס. **כויא** וּבְנֵי-קָרַח לֹא-מָתוּ.

כויב בְּנֵי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחַתָּם לְנְמוּאֵל מִשְׁפַּחַת הַנְּמוּאֵלִי לְיִמִּין מִשְׁפַּחַת הַיָּמִינִי לְיִכִּין מִשְׁפַּחַת הַיָּכִינִי. **כויג** לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזֶּרַחִי לְשָׂאוּל מִשְׁפַּחַת הַשָּׂאוּלִי. **כויז** אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעוֹנִיִּים וְעֲשָׂרִים אָלֶף וּמֵאוֹתָיִם.

כוטו בְּנֵי גַד לְמִשְׁפַּחַתָּם לְצַפּוֹן מִשְׁפַּחַת הַצַּפּוֹנִי לַחֲגִי מִשְׁפַּחַת הַחֲגִי לְשׁוּנִי מִשְׁפַּחַת הַשׁוּנִי. **כוטז** לְאָזְנִי מִשְׁפַּחַת הָאָזְנִי לְעָרִי מִשְׁפַּחַת הָעָרִי. **כויז** לְאֶרֶד מִשְׁפַּחַת הָאֶרֶדִּי לְאֶרְאֵלִי מִשְׁפַּחַת הָאֶרְאֵלִי. **כויח** אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי-גַד לְפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעִים אָלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת.

כויט בְּנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוֹנָן וַיָּמָת עֵר וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן. **כוכ** וַיְהִיו בְּנֵי-יְהוּדָה לְמִשְׁפַּחַתָּם לְשִׁלָּה מִשְׁפַּחַת הַשִּׁלָּנִי לְפָרֶץ מִשְׁפַּחַת הַפָּרָצִי לְזֶרַח מִשְׁפַּחַת הַזֶּרַחִי. **כוכא** וַיְהִיו בְּנֵי-פָרֶץ לַחֲצֹרֶן מִשְׁפַּחַת הַחֲצֹרִי לְחִמּוּל מִשְׁפַּחַת הַחִמּוּלִי. **כוכב** אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה לְפְקֻדֵיהֶם שְׁשָׁה וּשְׁבַעִים אָלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת. **כוכג** בְּנֵי יִשָּׁשְׁכָר לְמִשְׁפַּחַתָּם לְתוֹלַע מִשְׁפַּחַת הַתּוֹלָעִי לְפֹה מִשְׁפַּחַת הַפּוּנִי. **כוכד** לְיִשׁוּב מִשְׁפַּחַת הַיִּשְׁבִּי לְשִׁמְרֹן מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְרֹנִי. **כוכה** אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת יִשָּׁשְׁכָר לְפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וּשְׁשִׁים אָלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת.

כוכו בְּנֵי זְבוּלֹן לְמִשְׁפַּחַתָּם לְסֹרֵד מִשְׁפַּחַת הַסֹּרֵדִי לְאֶלּוֹן מִשְׁפַּחַת הָאֶלְנִי לְיִחִיאֵל מִשְׁפַּחַת הַיִּחִיאֵלִי. **כוכז** אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת הַזְּבוּלָנִי לְפְקֻדֵיהֶם שְׁשִׁים אָלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת.

כוכח בְּנֵי יוֹסֵף לְמִשְׁפַּחַתָּם מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם. **כוכט** בְּנֵי מְנַשֶּׁה לְמַכִּיר מִשְׁפַּחַת הַמַּכִּירִי וּמַכִּיר הוֹלִיד אֶת-גִּלְעָד לְגִלְעָד מִשְׁפַּחַת הַגִּלְעָדִי. **כול** אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד אִיעָזָר מִשְׁפַּחַת הָאִיעָזָרִי לְחֶלֶק מִשְׁפַּחַת הַחֶלֶקִי. **כולא** וְאֶשְׂרֵיאֵל מִשְׁפַּחַת הָאֶשְׂרֵאֵלִי וְשָׁכֶם מִשְׁפַּחַת הַשָּׁכָמִי. **כולב** וּשְׁמִידָע מִשְׁפַּחַת הַשְּׁמִידָעִי וְחֹפֵר מִשְׁפַּחַת הַחֹפְרִי. **כולג** וְצִלְפָּחָד בֶּן-חֹפֵר לֹא-הָיוּ לוֹ בָּנִים כִּי אִם-בָּנוֹת: וְשֵׁם

בָּנוֹת צִלְפַּחַדמִחֻלָּה וְנָעָה חֲגִלָּה מִלִּכָּה וְתִרְצָה. **כּוֹלֵד** אֱלֹה מִשְׁפָּחַת מְנַשֶּׁה וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְחֲמִשִּׁים אָלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת.

כּוֹלָה אֱלֹה בְּנֵי-אֶפְרַיִם לְמִשְׁפָּחָתָם לְשׁוֹתֵלַח מִשְׁפָּחַת הַשְּׁתִּלְחִי לְבֶכֶר מִשְׁפָּחַת הַבְּכָרִי לְתַחֵן מִשְׁפָּחַת הַתַּחֲנִי. **כּוֹלוּ** וְאֱלֹה בְּנֵי שׁוֹתֵלְחֵלְעָרֹן מִשְׁפָּחַת הָעֲרָנִי. **כּוֹלוֹז** אֱלֹה מִשְׁפָּחַת בְּנֵי-אֶפְרַיִם לְפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת אֱלֹה בְּנֵי-יוֹסֵף לְמִשְׁפָּחָתָם.

כּוֹלַח בְּנֵי בְנִימִן לְמִשְׁפָּחָתָם לְבָלַע מִשְׁפָּחַת הַבִּלְעִי לְאַשְׁבֵּל מִשְׁפָּחַת הָאֲשְׁבֵּלִי לְאַחִירָם מִשְׁפָּחַת הָאֲחִירָמִי. **כּוֹלֵט** לְשׁוּפָם מִשְׁפָּחַת הַשׁוּפָמִי לְחוּפָם מִשְׁפָּחַת הַחוּפָמִי. **כּוֹמ** וְיִהְיוּ בְּנֵי-בָלַע אֶרֶץ וְנַעֲמֹן מִשְׁפָּחַת הָאֶרֶדִי לְנַעֲמֹן מִשְׁפָּחַת הַנַּעֲמִי. **כּוֹמָא** אֱלֹה בְּנֵי-בְנִימִן לְמִשְׁפָּחָתָם וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וָאַרְבָּעִים אָלֶף וּשְׁשׁ מֵאוֹת.

כּוֹמֵב אֱלֹה בְּנֵי-דָן לְמִשְׁפָּחָתָם לְשׁוּחָם מִשְׁפָּחַת הַשׁוּחָמִי אֱלֹה מִשְׁפָּחַת דָּן לְמִשְׁפָּחָתָם. **כּוֹמֵג** כָּל-מִשְׁפָּחַת הַשׁוּחָמִי לְפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וּשְׁשִׁים אָלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת.

כּוֹמֵד בְּנֵי אָשֶׁר לְמִשְׁפָּחָתָם לְיִמְנָה מִשְׁפָּחַת הַיִּמְנָה לְיִשׁוּי מִשְׁפָּחַת הַיִּשְׁוִי לְבִרְיָעָה מִשְׁפָּחַת הַבְּרִיעִי. **כּוֹמָה** לְבְנֵי בְרִיעָה לְחֶבֶר מִשְׁפָּחַת הַחֶבְרִי לְמַלְכִּיאֵל מִשְׁפָּחַת הַמַּלְכִּיאֵלִי. **כּוֹמוּ** וְשֵׁם בֵּת-אָשֶׁר שָׂרָח. **כּוֹמוֹז** אֱלֹה מִשְׁפָּחַת בְּנֵי-אָשֶׁר לְפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְחֲמִשִּׁים אָלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת.

כּוֹמַח בְּנֵי נַפְתָּלִי לְמִשְׁפָּחָתָם לְיִחְצָאֵל מִשְׁפָּחַת הַיִּחְצָאֵלִי לְגִוְנִי מִשְׁפָּחַת הַגִּוְנִי. **כּוֹמֵט** לְיִצְחָר מִשְׁפָּחַת הַיִּצְחָרִי לְשִׁלֹם מִשְׁפָּחַת הַשְּׁלֹמִי. **כּוֹנ** אֱלֹה מִשְׁפָּחַת נַפְתָּלִי לְמִשְׁפָּחָתָם וּפְקֻדֵיהֶם חֲמִשָּׁה וָאַרְבָּעִים אָלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת. **כּוֹנָא** אֱלֹה פְּקוּדֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֵׁשׁ-מֵאוֹת אָלֶף וָאַלְף שְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים.

כּוֹנֵב וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **כּוֹנֵג** לְאֱלֹה תַחֲלֵק הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת. **כּוֹנֵד** לָרֶב תִּרְבֶּה נַחֲלָתוֹ וְלַמַּעֲט תִמְעִיט נַחֲלָתוֹ: אִישׁ לְפִי פְקֻדָּיו יִתֵּן נַחֲלָתוֹ. **כּוֹנָה** אֶד-בְּגוֹרָל יַחֲלֵק אֶת-הָאָרֶץ: לְשְׁמוֹת מְטוֹת-אֲבוֹתָם יִנָּחֲלוּ. **כּוֹנו** עַל-פִּי הַגּוֹרָל תַּחֲלֵק נַחֲלָתוֹ בֵּין רֶב לַמַּעֲט.

כּוֹנוֹז וְאֱלֹה פְּקוּדֵי הַלְוִי לְמִשְׁפָּחָתָם לְגִרְשׁוֹן מִשְׁפָּחַת הַגִּרְשֹׁנִי לְקָהַת מִשְׁפָּחַת הַקָּהַתִּי לְמִרְרֵי מִשְׁפָּחַת הַמִּרְרִי. **כּוֹנַח** אֱלֹה מִשְׁפָּחַת לְוִי מִשְׁפָּחַת הַלְבְּנִי מִשְׁפָּחַת הַחֶבְרֹנִי מִשְׁפָּחַת הַמַּחֲלִי מִשְׁפָּחַת הַמּוֹשִׁי מִשְׁפָּחַת הַקְּרָחִי וְקָהַת הַזֹּלָד אֶת-עֲמֶרֶם. **כּוֹנֵט** וְשֵׁם אִשֶּׁת עֲמֶרֶם יוֹכָבֵד בֵּת-לְוִי אָשֶׁר יָלְדָה אֹתָהּ לְלְוִי בְּמִצְרַיִם וַתֵּלֶד לְעֲמֶרֶם אֶת-אֶהֱרֹן וְאֶת-מֹשֶׁה וְאֶת מְרִים אֲחֹתָם. **כּוֹס** וַיִּוָּלֵד

לְאַהֲרֹן אֶת-נָדָב וְאֶת-אַבִּיהוּא אֶת-אֶלְעָזָר וְאֶת-אִיתָמָר. **כּוֹסֵא** וַיָּקֶם נָדָב
וְאַבִּיהוּא בְּהִקְרִיבָם אִשׁ-זָרָה לִפְנֵי יְהוָה. **כּוֹסֵב** וַיְהִיו פְּקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים
אֶלְפֹכֶל-זָכָר מִבֶּן-חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה: כִּי לֹא הִתְּפַקְדּוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא-נָתַן
לָהֶם נִחְלָה בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **כּוֹסֵג** אֵלֶּה פְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ
אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ. **כּוֹסֵד** וּבְאֵלֶּה לֹא-הָיָה אִישׁ
מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַּר סִינִי. **כּוֹסֵה**
כִּי-אָמַר יְהוָה לָהֶם מוֹת יָמָתוֹ בְּמִדְבָּר וְלֹא-נֹתֵר מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם-כָּלֵב בֶּן-יִפְנֶה
וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן.

כּוֹא וַתִּקְרַבְנָה בָּנוֹת צִלְפָּחֵד בֶּן-חֲפֹר בֶּן-גִּלְעָד בֶּן-מָכִיר בֶּן-מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפַּחַת
מְנַשֶּׁה בֶּן-יוֹסֵף וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנִתְיוֹמִחֵלָה נָעָה וְחִגְלָה וּמִלְכָּה וְתַרְצָה. **כּוֹב**
וַתַּעֲמִדְנָה לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנֵי הַנָּשִׂאִים וְכָל-הָעֵדָה פָּתַח
אֹהֶל-מוֹעֵד לֵאמֹר. **כּוֹג** אָבִינוּ מִת בְּמִדְבָּר וְהוּא לֹא-הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנוֹעָדִים
עַל-יְהוָה בַּעֲדַת-קָרַח: כִּי-בִחְטָאוֹ מִת וּבָנִים לֹא-הָיוּ לוֹ. **כּוֹז** לָמָּה יִגְרַע
שֵׁם-אָבִינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחָתוֹ כִּי אֵין לוֹ בֶּן תֵּנָה-לָנוּ אַחְזָה בְּתוֹךְ אַחֵי אָבִינוּ. **כּוֹה**
וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת-מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי יְהוָה.

כּוֹז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **כּוֹז** כֵּן בָּנוֹת צִלְפָּחֵד דִּבְרַתְנָתָן תִּתֵּן לָהֶם
אַחְזָה נִחְלָה בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִיהֶם וְהַעֲבַרְתָּ אֶת-נִחְלַת אֲבִיהֶן לָהֶן. **כּוֹח** וְאֶל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תִּדְבֹּר לֵאמֹר: אִישׁ כִּי-יָמוּת וּבֶן אֵין לוֹ וְהַעֲבַרְתָּם אֶת-נִחְלָתוֹ לְבָתּוֹ.
כּוֹט וְאִם-אֵין לוֹ בְּתוּנִתָּם אֶת-נִחְלָתוֹ לְאָחִיו. **כּוֹי** וְאִם-אֵין לוֹ אַחִים וּנְתָתָם
אֶת-נִחְלָתוֹ לְאָחִי אָבִיו. **כּוֹיֵא** וְאִם-אֵין אַחִים לְאָבִיוּנִתָּם אֶת-נִחְלָתוֹ לְשָׂאֲרוֹ
הַקָּרֵב אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחָתוֹ וַיִּרֶשׁ אֹתָהּ וְהָיְתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לַחֲקַת מִשְׁפָּט כְּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.

כּוֹיב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל-הָר הָעֲבָרִים הַזֶּה וּרְאֵה אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. **כּוֹיג** וּרְאִיתָה אֹתָהּ וְנֶאֱסַפְתָּ אֶל-עַמִּי: גַּם-אֹתָהּ כְּאֲשֶׁר
נֶאֱסַף אַהֲרֹן אָחִיד. **כּוֹיד** כְּאֲשֶׁר מָרִיתָם פִּי בְּמִדְבָּר-צֹן בְּמַרִיבַת הָעֵדָה
לְהַקְדִּישֵׁנִי בַּמִּים לְעִינֵיהֶם: הִם מִי-מַרִיבַת קֹדֶשׁ מִדְבָּר-צֹן.

כּוֹטו וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה לֵאמֹר. **כּוֹטז** יִפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי הָרוּחַת לְכָל-בָּשָׂר
אִישׁ עַל-הָעֵדָה. **כּוֹזי** אֲשֶׁר-יֵצֵא לִפְנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֹא לִפְנֵיהֶם וְאֲשֶׁר יוֹצִיאֵם
וְאֲשֶׁר יָבִיאֵם וְלֹא תִהְיֶה עֲדַת יְהוָה כְּצֹאן אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם רֹעֶה. **כּוֹזח** וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה קַח-לָךְ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּנָאִישׁ אֲשֶׁר-רוּחַ בּוֹ וְסָמַכְתָּ אֶת-יָדְךָ
עָלָיו. **כּוֹיט** וְהַעֲמַדְתָּ אוֹתוֹ לִפְנֵי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וּלְפָנֵי כָל-הָעֵדָה וְצִוִּיתָה אוֹתוֹ

לְעֵינֵיהֶם. **כזכ** וַנִּתְּתָה מֵהוֹדֶךָ עָלֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ כָּל-עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **כזכא**
וּלְפָנַי אֲלַעֲזֶר הַכֹּהֵן יַעֲמֹד וְשָׁאֵל לוֹ בְּמִשְׁפֹּט הָאוּרִים לְפָנַי יִהְיֶה׃ עַל-פִּי יֵצֵאוּ
וְעַל-פִּי יָבֹאוּ הוּא וְכָל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶתְּוֹכֶל-הָעֵדָה. **כזכב** וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וַיַּעֲמֵדְהוּ לְפָנַי אֲלַעֲזֶר הַכֹּהֵן וּלְפָנַי כָּל-הָעֵדָה.
כזכג וַיִּסְמָךְ אֶת-יָדָיו עָלָיו וַיִּצְוֵהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה.
כחא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **כחב** צוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרָתְ אֲלֵהֶם׃
אֶת-קָרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחֹחַ תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ. **כחג** וְאֶמְרָתְ
לְהַסִּיזָה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה׃ כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה תַמְיִמִם שְׁנִים לְיוֹם עֹלָה
תָּמִיד. **כחד** אֶת-הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים. **כחה** וְעִשִּׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת לַמִּנְחָה בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעֵת
הַהֵין. **כחו** עֹלֹת תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בָהֶר סִינִי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה. **כחז** וְנִסְכּוֹ
רְבִיעֵת הַהֵין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נִסְךְ שֶׁכַּר לַיהוָה. **כחח** וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים׃ כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה.
כחט וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי-כְבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה תַמְיִמִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה
בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ. **כחי** עֹלֹת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ עַל-עֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה.
כחיא וּבִרְאֵשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה׃ פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנִים וְאֵיל אֶחָד
כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה תַמְיִמִם. **כחיב** וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בָּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד. **כחג**
וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֹלֶת מִנְחָה בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה
לַיהוָה. **כחיד** וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהֵין יִהְיֶה לֶפָר וּשְׁלִישֵׁת הַהֵין לְאֵיל וּרְבִיעֵת הַהֵין
לַכֶּבֶשׂאֵין׃ זֹאת עֹלֹת חֹדֶשׁ בַּחֹדֶשׁ לַחֹדֶשִׁי הַשָּׁנָה. **כחטו** וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד
לַחֲטָאת לַיהוָה עַל-עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ.
כחטז וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ׃ פָּסַח לַיהוָה. **כחיז** וּבַחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חָג׃ שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת יֵאָכֵל. **כחחא** בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן
מִקְרָא-קֹדֶשׁ׃ כָּל-מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ. **כחחב** וְהַקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנִים וְאֵיל אֶחָד וּשִׁבְעָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תַמְיִמִם יִהְיוּ לָכֶם.
כחכ וּמִנְחַתְּסֹלֶת בָּלוּלָה בְּשֶׁמֶן׃ שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפָר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים
לְאֵילֵתַעֲשׂוּ. **כחכא** עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן תַעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים. **כחכב**
וּשְׁעִיר חֲטָאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם. **כחכג** מִלֶּבֶד עֹלֹת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלֹת
הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת-אֹלָה. **כחכד** כָּאֹלָה תַעֲשׂוּ לְיוֹם שִׁבְעַת יָמִים לָחֶם אִשָּׁה

רִיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה עַל-עוֹלַת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ. **כַּחֲכֹה** וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִימִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם: כָּל-מִלְאֲכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ.
כַּחֲכֹה וּבַיּוֹם הַבְּפוּרִים בְּהִקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָהבְּשִׁבְעַתֵּיכֶם:
מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מִלְאֲכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ. **כַּחֲכֹה** וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה
לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָהפָּרִים בְּנִי-בָקָר שְׁנַיִם אֵיל אֶחָד שִׁבְעָה כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה.
כַּחֲכֹה וּמִנְחַתְסֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לִפָּר הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרִים
לְאֵיל הָאֶחָד. **כַּחֲכֹה** עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָדלְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים. **כַּחֲכֹה** שְׁעִיר
עִזִּים אֶחָד לִכְפֹּר עֲלֵיכֶם. **כַּחֲכֹה** מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹתַעֲשׂוּ תָמִיד
יְהִיו-לָכֶם וְנִסְכֵּיהֶם.

כַּטֹּא וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בָאֶחָד לַחֲדָשׁ מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶםכָּל-מִלְאֲכַת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ: יוֹם תִּרְוַעָה יִהְיֶה לָכֶם. **כַּטֹּב** וְעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָהפָּר
בֶּן-בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה תָמִיד. **כַּטֹּב** וּמִנְחַתְסֹלֶת
בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לִפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל. **כַּטֹּד** וְעֶשְׂרוֹן אֶחָד
לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים. **כַּטֹּה** וְשְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד חֲטָאת לִכְפֹּר עֲלֵיכֶם.
כַּטֹּו מִלֶּבֶד עֹלֹת הַחֲדָשׁ וּמִנְחָתָה וְעֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָה וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם:
לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה.

כַּטֹּז וּבַעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם
אֶת-נִפְשֵׁיכֶם כָּל-מִלְאֲכָה לֹא תַעֲשׂוּ. **כַּטֹּח** וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה רִיחַ נִיחֹחַ
פָּר בֶּן-בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה תָמִיד יְהִיו לָכֶם. **כַּטֹּט**
וּמִנְחַתְסֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לִפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל הָאֶחָד.
כַּטִּי עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָדלְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים. **כַּטִּיא** שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד
חֲטָאת מִלֶּבֶד חֲטָאת הַכִּפָּרִים וְעֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָה וְנִסְכֵּיהֶם.
כַּטִּיב וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶםכָּל-מִלְאֲכַת
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחֻגְתֶּם חֹג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים. **כַּטִּיג** וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשָּׁה
רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָהפָּרִים בְּנִי-בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה
אַרְבָּעָה עָשָׂר תָּמִיד יְהִיו. **כַּטִּיד** וּמִנְחַתְסֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן: שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים
לִפָּר הָאֶחָד לְשִׁלֹּשָׁה עָשָׂר פָּרִים שְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל הָאֶחָד לְשְׁנֵי הָאֵילִם. **כַּטֹּו**
וְעֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָדלְאַרְבָּעָה עָשָׂר כִּבְשִׁים. **כַּטֹּז** וְשְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד
חֲטָאת מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד מִנְחָתָה וְנִסְכָּה.

כַּטִּיז וּבַיּוֹם הַשְּׁנִי פָּרִים בְּנִי-בָקָר שְׁנַיִם עֶשְׂרֵאֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה
אַרְבָּעָה עָשָׂר תָּמִיד. **כַּטִּיח** וּמִנְחַתְסֹלֶת וְנִסְכֵּיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וְלִכְבְּשִׁים

בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט. **כטיט** וּשְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֶּיהָ.

כטכ וּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֲשֶׂתִּי-עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם. **כטכא** וּמִנְחָתָם וְנִסְכֶּיהָם לַפָּרִים לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט. **כטכב** וּשְׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ.

כטכג וּבִיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם. **כטכד** מִנְחָתָם וְנִסְכֶּיהָם לַפָּרִים לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט. **כטכה** וּשְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ.

כטכו וּבִיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תְּשֻׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם. **כטכז** וּמִנְחָתָם וְנִסְכֶּיהָם לַפָּרִים לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט. **כטכח** וּשְׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ.

כטכט וּבִיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם. **כטל** וּמִנְחָתָם וְנִסְכֶּיהָם לַפָּרִים לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט. **כטלא** וּשְׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּיהָ.

כטלב וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם. **כטלג** וּמִנְחָתָם וְנִסְכֶּיהָם לַפָּרִים לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט. **כטלד** וּשְׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ.

כטלה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִיעֶצְרֶת תִּהְיֶה לָכֶם: כָּל-מִלְאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ. **כטלו** וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פֶּר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם. **כטלז** מִנְחָתָם וְנִסְכֶּיהָם לַפֶּר לְאֵיל וּלְכִבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט. **כטלח** וּשְׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֶּבֶד עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ. **כטלט** אֵלָּה תַעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבֹד מִנְדְּרֵיכֶם וְנִדְבַתֵּיכֶם לְעֹלֹתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְכֵּיכֶם וּלְשִׁלְמֵיכֶם. **לא** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.

לב וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה. **לג** אִישׁ כִּי-יָדָר נֶדֶר לַיהוָה אוֹ-הַשְּׁבַע שְׁבַעַת לְאַסֹּר אֶסֶר עַל-נַפְשׁוֹ לֹא יִחַל דְּבָרוֹ: כָּכָל-הַיֵּצֵא מִפִּיו יַעֲשֶׂה. **לד** וְאִשָּׁה כִּי-תִדָּר נֶדֶר לַיהוָה וְאַסְּרָה אֶסֶר בְּבֵית אָבִיהָ בְּנִגְרִיהָ. **לה** וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת-נִדְרָהּ וְאַסְּרָה אֲשֶׁר אֶסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ וְהִחְרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָל-נִדְרֶיהָ וְכָל-אֶסֶר אֲשֶׁר-אֶסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ יָקוּם. **לו**

וְאִם-הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ בַּיּוֹם שֶׁמְעוֹכֵל-נִדְרֶיהָ וְאַסְרֶיהָ אֲשֶׁר-אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ
לֹא יָקוּם וַיְהִי וְיִסְלַח-לָהּ כִּי-הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ. **לֹא** וְאִם-הָיוּ תַּהֲיָה לְאִישׁ
וְנִדְרֶיהָ עָלֶיהָ אוֹ מִבֶּטָא שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ. **לֹא** וְשָׁמַע אִישָׁהּ בַּיּוֹם
שֶׁמְעוֹ וְהַחְרִישׁ לָהּ: וְקָמוּ נִדְרֶיהָ וְאַסְרָהּ אֲשֶׁר-אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ יִקְמוּ. **לֹא** וְאִם
בַּיּוֹם שֶׁמְעֵ אִישָׁהּ יֵנִיא אוֹתָהּ וְהִפְרֹ אֶת-נִדְרָהּ אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֵת מִבֶּטָא שְׁפָתֶיהָ
אֲשֶׁר אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ וַיְהִי וְיִסְלַח-לָהּ. **לֹא** וְנִדְרֵיהָ אֶלְמָנָה וְגֵרוּשָׁה כֹּל
אֲשֶׁר-אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ יָקוּם עָלֶיהָ. **לֹא** וְאִם-בֵּית אִישָׁהּ נִדְרָה אוֹ-אָסְרָה אֶסֶר
עַל-נַפְשָׁהּ בְּשִׁבְעָה. **לֹא** וְשָׁמַע אִישָׁהּ וְהַחְרִישׁ לָהּ לֹא הֵנִיא אוֹתָהּ וְקָמוּ כָּל-נִדְרֶיהָ
וְכָל-אֶסֶר אֲשֶׁר-אָסְרָה עַל-נַפְשָׁהּ יָקוּם. **לֹא** וְאִם-הִפְרֹ יִפְרֹ אוֹתָם אִישָׁהּ בַּיּוֹם
שֶׁמְעוֹכֵל-מוֹצֵא שְׁפָתֶיהָ לְנִדְרֶיהָ וְלֹאסֵר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם: אִישָׁהּ הִפְרָם וַיְהִי
יִסְלַח-לָהּ. **לֹא** כָּל-נִדְרֵיהָ וְכָל-שִׁבְעַת אֶסֶר לְעֹנֶת נַפְשָׁהּ יִקְיָמוּ וְאִישָׁהּ
יִפְרֹנוּ. **לֹא** וְאִם-הַחְרִישׁ יַחְרִישׁ לָהּ אִישָׁהּ מִיּוֹם אֶל-יּוֹם וְהַקִּים אֶת-כָּל-נִדְרֶיהָ
אוֹ אֶת-כָּל-אָסְרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַקִּים אוֹתָם כִּי-הַחְרִישׁ לָהּ בַּיּוֹם שֶׁמְעוֹ. **לֹא**
וְאִם-הִפְרֹ יִפְרֹ אוֹתָם אַחֲרֵי שֶׁמְעוֹ וְנָשָׂא אֶת-עוֹנָהּ. **לֹא** אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין-אָב לְבִתּוֹ בִּנְעֻרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ.
לֹא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **לֹא** נָקָם נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמִּדְיָנִים
אַחֲרֵי תִּאֲסֹף אֶל-עַמִּי. **לֹא** וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם לֵאמֹר הִחְלְצוּ מֵאִתְּכֶם
אֲנָשִׁים לְצָבָא וַיְהִיו עַל-מִדְּיָן לְתֵת נִקְמַת-יְהוָה בְּמִדְּיָן. **לֹא** אֵלֶּה לְמִטָּה אֵלֶּה
לְמִטָּה לְכָל מִטּוֹת יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלַחוּ לְצָבָא. **לֹא** וַיִּמְסְרוּ מֵאֲלֹפֵי יִשְׂרָאֵל אֵלֶּה
לְמִטָּה שְׁנַיִם-עָשָׂר אֵלֶּה חֲלוּצֵי צָבָא. **לֹא** וַיִּשְׁלַח אוֹתָם מֹשֶׁה אֵלֶּה לְמִטָּה לְצָבָא:
אוֹתָם וְאֶת-פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן לְצָבָא וְכָלִי הַקֹּדֶשׁ וְחֻצְצֹרוֹת הַתְּרוּעָה בְּיָדוֹ.
לֹא וַיִּצְבְּאוּ עַל-מִדְּיָן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וַיַּהֲרֹגוּ כָּל-זָכָר. **לֹא**
וְאֶת-מַלְכֵי מִדְּיָן הָרְגוּ עַל-חֲלָלֵיהֶם אֶת-אֹוִי וְאֶת-רָקִם וְאֶת-צוּר וְאֶת-חוּר
וְאֶת-רַבְעַח מִשֵּׁת מַלְכֵי מִדְּיָן וְאֵת בִּלְעָם בֶּן-בְּעוֹר הָרְגוּ בַּחֶרֶב. **לֹא** וַיֵּשְׁבוּ
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-נָשֵׁי מִדְּיָן וְאֶת-טָפָם וְאֵת כָּל-בְּהֶמְתָּם וְאֶת-כָּל-מִקְנֵיהֶם
וְאֶת-כָּל-חֵילָם בָּזְזוּ. **לֹא** וְאֵת כָּל-עָרֵיהֶם בְּמוֹשְׁבֹתָם וְאֵת כָּל-טִירָתָם שָׂרְפוּ
בָּאֵשׁ. **לֹא** וַיִּקְחוּ אֶת-כָּל-הַשָּׁלָל וְאֵת כָּל-הַמִּלְקוֹחַ בְּאֶדָם וּבְבִהֶמָּה. **לֹא**
וַיָּבֹאוּ אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל-עֲדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשְּׁבִי
וְאֶת-הַמִּלְקוֹחַ וְאֶת-הַשָּׁלָל לֹא-הִמָּחֶנָּה: אֶל-עֲרֹבַת מוֹאָב אֲשֶׁר עַל-יַרְדֵּן יָרְחוּ.
לֹא וַיֵּצְאוּ מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְכָל-נְשֵׂאֵי הָעֵדָה הַלְקָרָתָם: אֶל-מַחוּץ
לְמַחֲנֶה. **לֹא** וַיִּקְצֹף מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הַחֵיִל שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת הַבָּאִים

מִצָּבָא הַמִּלְחָמָה. **לאטו** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה: הַחַיִּיתֶם כָּל-נִקְבָּה. **לאטו** הֵן הִנֵּה הָיוּ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדָבָר בִּלְעָם לְמַסָּר-מַעַל בִּיהוָה עַל-דָּבָר-פְּעוּר וַתְּהִי הַמִּגְנָפָה בַּעֲדַת יְהוָה. **לאיו** וַעֲתָה הֲרֹגוּ כָל-זָכָר בֶּטָף וְכָל-אִשָּׁה יוֹדַעַת אִישׁ לְמִשְׁכַּב זָכָר הֲרֹגוּ. **לאיח** וְכָל הַטָּף בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר הַחַיִּי לָכֶם. **לאיט** וְאַתֶּם חֲנוּ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שְׁבַעַת יָמִים: כָּל הָרֹג נֶפֶשׁ וְכָל נֹגֵעַ בַּחֲלָל תִּתְחַטְּאוּ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי אַתֶּם וּשְׂבִיכֵכֶם. **לאכ** וְכָל-בָּגֶד וְכָל-כְּלִי-עוֹר וְכָל-מַעֲשֵׂה עֲזִים וְכָל-כְּלִי-עֲצֵת תִּתְחַטְּאוּ. **לאכא** וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל-אֲנָשֵׁי הַצָּבָא הַבָּאִים לַמִּלְחָמָה: זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **לאכב** אֲדָּ אֶת-הַזֶּהָב וְאֶת-הַכֶּסֶף אֶת-הַנְּחֹשֶׁת אֶת-הַבְּרָזֶל אֶת-הַבַּדִּיל וְאֶת-הָעֹפֶרֶת. **לאכג** כָּל-דָּבָר אֲשֶׁר-יָבֹא בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בְּאֵשׁ וְטָהַרְאֲדָ בְּמִי נֹדָה יִתְחַטְּא וְכָל אֲשֶׁר לֹא-יָבֹא בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בַּמַּיִם. **לאכד** וְכַבִּסְתֶּם בְּגָדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְטָהַרְתֶּם וְאַחֵר תִּבְּאוּ אֶל-הַמַּחֲנֶה.

לאכה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר. **לאכו** שָׂא אֶת רֹאשׁ מַלְקוֹחַ הַשְּׂבִי בְּאָדָם וּבְבִהֶמָּה אַתָּה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה. **לאכז** וְחָצִיתָ אֶת-הַמַּלְקוֹחַ בֵּין תַּנְפְּשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיִּצָּאִים לַצָּבָא וּבֵין כָּל-הָעֵדָה. **לאכח** וְהִרְמֹתָ מִכֶּסֶּס לִיהוָה מֵאֵת אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיִּצָּאִים לַצָּבָא אֶחָד נֶפֶשׁ מִחֲמֵשׁ הַמָּאוֹת: מִן-הָאָדָם וּמִן-הַבֶּקָר וּמִן-הַחֲמֹרִים וּמִן-הַצֹּאן. **לאכט** מִמַּחֲצִיתָם תִּקְחוּ וְנִתְּתָה לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן תְּרוּמַת יְהוָה. **לאל** וּמִמַּחֲצַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל תִּקַּח אֶחָד אֶחָד מִן-הַחֲמִשִּׁים מִן-הָאָדָם מִן-הַבֶּקָר מִן-הַחֲמֹרִים וּמִן-הַצֹּאן מִכָּל-הַבִּהֶמָּה וְנִתְּתָה אֹתָם לְלוֹוִים שְׁמִרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה. **לאלא** וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **לאלב** וַיְהִי הַמַּלְקוֹחַ וַיִּתֵּר הַבָּז אֲשֶׁר בָּזְזוּ עִם הַצָּבָא: צֹאן שֵׁשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁבְעִים אֶלְפֵי וַחֲמִישֵׁת אֶלֶף. **לאלג** וּבֶקָר שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים אֶלֶף. **לאלד** וְחֲמֹרִים אֶחָד וְשָׁשִׁים אֶלֶף. **לאלה** וְנֶפֶשׁ אָדָם מִן-הַנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר: כָּל-נֶפֶשׁ שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף. **לאלו** וַתְּהִי הַמַּחֲצָה חֶלֶק הַיִּצָּאִים בַּצָּבָא: מִסֵּפֶר הַצֹּאן שֵׁשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וְשִׁבְעַת אֶלֶף מִחֲמֵשׁ מָאוֹת. **לאלז** וַיְהִי הַמִּכָּס לִיהוָה מִן-הַצֹּאן שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמֵשׁ וְשִׁבְעִים. **לאלח** וְהַבֶּקָר שֵׁשׁ וְשָׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמִכָּסָם לִיהוָה שְׁנַיִם וְשִׁבְעִים. **לאלט** וְחֲמֹרִים שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְחֲמֵשׁ מָאוֹת וּמִכָּסָם לִיהוָה אֶחָד וְשָׁשִׁים. **לאמ** וְנֶפֶשׁ אָדָם שֵׁשׁ עָשָׂר אֶלֶף וּמִכָּסָם לִיהוָה שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים נֶפֶשׁ. **לאמא** וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת-מִכָּס תְּרוּמַת יְהוָה לְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **לאמב** וּמִמַּחֲצִית בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָצָה מֹשֶׁה מִן-הָאֲנָשִׁים הַצָּבָאִים. **לאמג** וַתְּהִי מַחְצֶת הָעֵדָה מִן-הַצָּבָאן שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף שִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת. **לאמד** וַיִּבְקֹר שִׁשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף. **לאמה** וַחֲמֹרִים שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת. **לאמו** וַנִּפֹּשׂ אָדָם שִׁשָּׁה עָשָׂר אֶלֶף. **לאמוז** וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִמַּחְצֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הָאֲחִיז אֶחָד מִן-הַחֲמִשִּׁים מִן-הָאָדָם וּמִן-הַבְּהֵמָה וַיִּתֵּן אֹתָם לְלוּיִם שְׁמֹרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכָּן יְהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **לאמח** וַיִּקְרְבוּ אֶל-מֹשֶׁה הַפִּקְדִּים אֲשֶׁר לְאֲלָפֵי הַצָּבָא שְׁרֵי הָאֲלָפִים וְשְׁרֵי הַמֵּאוֹת. **לאמט** וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה עֲבָדֶיךָ נִשְׂאוּ אֶת-רֹאשׁ אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיָדֵנוּ וְלֹא-נִפְקַד מִמֶּנּוּ אִישׁ. **לאנ** וַנִּקְרַב אֶת-קֶרְבֵּן יְהוָה אִישׁ אֲשֶׁר מָצָא כְּלִי-זָהָב אֲצַעְדָּה וְצָמִיד טַבַּעַת עָגִיל וְכוּמָז לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה. **לאנא** וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת-הַזָּהָב מֵאֹתָם: כָּל כְּלִי מַעֲשֶׂה. **לאנב** וַיְהִי כָל-זָהָב הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הָרִימוּ לַיהוָה שִׁשָּׁה עָשָׂר אֶלֶף שִׁבְע־מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל: מֵאֵת שְׁרֵי הָאֲלָפִים וּמֵאֵת שְׁרֵי הַמֵּאוֹת. **לאנג** אֲנָשֵׁי הַצָּבָא בָּזְזוּ אִישׁ לוֹ. **לאנד** וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת-הַזָּהָב מֵאֵת שְׁרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת וַיָּבֵאוּ אוֹתוֹ אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד זָכְרוֹן לִבְנֵי-יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה.

לבא וּמִקְנֶה רֶב הָיָה לִבְנֵי רְאוּבֵן וּלְבְנֵי-גַד עֲצוּסִים מְאֹד וַיֵּרְאוּ אֶת-אֶרֶץ יַעֲזֹר וְאֶת-אֶרֶץ גִּלְעָד וְהִנֵּה הַמָּקוֹם מָקוֹם מִקְנֶה. **לבב** וַיָּבֵאוּ בְנֵי-גַד וּבְנֵי רְאוּבֵן וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶל-נְשִׂאֵי הָעֵדָה לֵאמֹר. **לבג** עֲטֹרוֹת וְדִיבֹן וַיַּעֲזֹר וְנִמְרָה וְחִשְׁבֹּן וְאֶלְעֵלָה וּשְׁבֶם וּנְבוֹ וַבְעֹן. **לבד** הָאֶרֶץ אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה לִפְנֵי עֵדֶת יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ מִקְנֶה הוּא וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנֶה. **לבה** וַיֹּאמְרוּ אִם-מִצָּאֵנוּ חַן בְּעֵינֶיךָ יִתֵּן אֶת-הָאֶרֶץ הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ לְאַחֲזָה: אֶל-תַּעֲבִרְנוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן. **לבו** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבְנֵי-גַד וּלְבְנֵי רְאוּבֵן: הַאֲחִיכֶם יָבֹאוּ לַמִּלְחָמָה וְאַתֶּם תִּשְׁבּוּ פֹה. **לבז** וְלָמָּה תִּנּוּאוּן (תִּנְיָאוּן) אֶת-לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַבְרָא אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-נָתַן לָהֶם יְהוָה. **לבח** כֹּה עָשׂוּ אֲבֹתֵיכֶם בְּשִׁלְחִי אֹתָם מִקְדָּשׁ בְּרִנֵּעַ לִרְאוֹת אֶת-הָאֶרֶץ. **לבט** וַיַּעֲלוּ עַד-נַחַל אֲשַׁכּוֹל וַיֵּרְאוּ אֶת-הָאֶרֶץ וַיִּנְיָאוּ אֶת-לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִלְבָּלְתִּי-בָא אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-נָתַן לָהֶם יְהוָה. **לבי** וַיַּחֲר-אֵף יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּשְׁבַּע לֵאמֹר. **לביא** אִם-יֵרְאוּ הָאֲנָשִׁים הָעֹלִים מִמִּצְרַיִם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמֵעַלָּה אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב: כִּי לֹא-מִלְאוּ אַחֲרָי. **לביב** בִּלְתִּי כָּלֵב בֶּן-יִפְנֶה הַקִּנְיָזִי וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן: כִּי מִלְאוּ אַחֲרָי יְהוָה. **לביג** וַיַּחֲר-אֵף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְעַם בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד-תָּם כָּל-הַדּוֹר הָעֹשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה. **לביז** וְהִנֵּה קִמַּתָּם

תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים: לספות עוד על חרון
אף-יהוה אל-ישראל. **לבטו** כי תשובו מאחרי ויסף עוד להניחו במדבר
ושחתם לכל-העם הזה.

לבטו ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו. **לביז**
ואנחנו נחלץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם-הביאנם אל-מקומם וישב
טפנו בערי המבצר מפני ישובי הארץ. **לביח** לא נשוב אל-בתינו עד התנחל בני
ישראל איש נחלתו. **לביט** כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה: כי באה
נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה.

לבכ ויאמר אליהם משה אם-תעשו את-הדבר הזה: אם-תחלצו לפני יהוה
למלחמה. **לבכא** ועבר לכם כל-חלוצ את-הירדן לפני יהוה עד הורישו
את-איביו מפניו. **לבכב** ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשובוהייתם נקים
מיהוה ומישראל והייתה הארץ הזאת לכם לאחזה לפני יהוה. **לבכג** ואם-לא
תעשו בן הנה חטאתם ליהוה וידעו חטאתכם אשר תמצא אתכם. **לבכד**
בנו-לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו. **לבכה** ויאמר
בני-גד ובני ראובן אל-משה לאמר: עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה. **לבכו**
טפנו נשינו מקננו וכל-בהמתנוהיו-שם בערי הגלעד. **לבכז** ועבדיך יעברו
כל-חלוצ צבא לפני יהוה למלחמה: כאשר אדני דבר. **לבכח** ויצו להם משה
את אלעזר הכהן ואת יהושע בן-נון ואת-ראשי אבות המטות לבני ישראל.
לבכט ויאמר משה אליהם אם-יעברו בני-גד ובני-ראובן אתכם את-הירדן
כל-חלוצ למלחמה לפני יהוה ונכבשה הארץ לפניכם ונתתם להם את-ארץ
הגלעד לאחזה. **לבכ** ואם-לא יעברו חלוצים אתכם ונאחזו בתככם בארץ
כנען. **לבכא** ויענו בני-גד ובני ראובן לאמר: את אשר דבר יהוה אל-עבדיך בן
נעשה. **לבכב** נחנו נעבר חלוצים לפני יהוה ארץ כנען ואתנו אחזת נחלתנו
מעבר לירדן. **לבכג** ויתן להם משה לבני-גד ולבני ראובן ולחצי שבט מנשה
בן-יוסף את-ממלכת סיחן מלך האמורי ואת-ממלכת עוג מלך הבשן: הארץ
לעריה בגבלת ערי הארץ סביב. **לבכד** ויבנו בני-גד את-דיבן ואת-עטרת ואת
ערער. **לבכה** ואת-עטרת שופן ואת-יעזר ונגבהה. **לבכו** ואת-בית נמרה
ואת-בית הרן: ערי מבצר וגדרת צאן. **לבכז** ובני ראובן בנו את-חשבון
ואת-אלעלא ואת קריתים. **לבכח** ואת-נבו ואת-בעל מעון מוסבת
שסואת-שבמה ויקראו בשמות את-שמות הערים אשר בנו. **לבכט** וילכו בני
מכיר בן-מנשה גלעד הוילכדה ויורש את-האמורי אשר-בה. **לבמ** ויתן משה

את-הגלעד למכיר בן-מנשה וישב בה. **לבמא** ויאיר בן-מנשה הלך וילכד את-חזיתיהם ויקרא אתהן חות ואיר. **לבמב** ונבח הלך וילכד את-קנת ואת-בנתיה ויקרא לה נבח בשמו.

לגא אלה מסעי בני-ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם: ביד-משה ואהרן. **לגב** ויכתב משה את-מוצאיהם למסעיהם על-פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם. **לגג** ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון: ממחרת הפסח יצאו בני-ישראל ביד רמה לעיני כל-מצרים. **לגד** ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל-בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים. **לגה** ויסעו בני-ישראל מרעמסס ויחנו בסכת. **לגו** ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר. **לגז** ויסעו מאתם וישב על-פי החירות אשר על-פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל. **לגח** ויסעו מפני החירות ויעברו בתוך-הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה. **לגט** ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילים שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו-שם. **לגי** ויסעו מאילים ויחנו על-ים-סוף. **לגיא** ויסעו מים-סוף ויחנו במדבר-סין. **לגיב** ויסעו ממדבר-סין ויחנו בדפקה. **לגיד** ויסעו מדפקה ויחנו באלוש. **לגיז** ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא-היה שם מים לעם לשותות. **לגטו** ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני. **לגטז** ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה. **לגיו** ויסעו מקברת התאוה ויחנו בחצרת. **לגיאח** ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה. **לגייט** ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרך. **לגיכ** ויסעו מרמן פרך ויחנו בלבנה. **לגיכא** ויסעו מלבנה ויחנו ברסה. **לגיכב** ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה. **לגיכג** ויסעו מקהלתה ויחנו בהר-שפר. **לגיכד** ויסעו מהר-שפר ויחנו בחרדה. **לגיכה** ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת. **לגיכו** ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת. **לגיכז** ויסעו מתחת ויחנו בתרח. **לגיכח** ויסעו מתרח ויחנו במתקה. **לגיכט** ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה. **לגל** ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות. **לגלא** ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן. **לגלב** ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד. **לגלג** ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה. **לגלד** ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה. **לגלה** ויסעו מעברנה ויחנו בעצין גבר. **לגלו** ויסעו מעצין גבר ויחנו במדבר-צן הוא קדש. **לגלז** ויסעו מקדש ויחנו בהר הקר בקצה ארץ אדום. **לגלח** ויעל אהרן הכהן אל-הר הקר על-פי יהוה וימת שם: בשנת הארבעים לצאת בני-ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש. **לגלט** ואהרן בן-שלוש ועשרים ומאת שנה במותו בהר הקר.

לגמ וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עָרֹד וְהוּא-יָשֵׁב בְּנֶגֶב בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בָּבֹא בְּנִי יִשְׂרָאֵל.
לגמא וַיִּסְעוּ מֵהָר הָהָר וַיַּחֲנוּ בְּצִלְמָנָה. **לגמב** וַיִּסְעוּ מִצִּלְמָנָה וַיַּחֲנוּ בְּפוּנֹן.
לגמג וַיִּסְעוּ מִפוּנֹן וַיַּחֲנוּ בְּאַבְתָּ. **לגמד** וַיִּסְעוּ מֵאַבְתָּ וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֲבָרִים בְּגִבּוֹל
מוֹאָב. **לגמה** וַיִּסְעוּ מֵעֵיִם וַיַּחֲנוּ בְּדִיבֹן גָּד. **לגמו** וַיִּסְעוּ מִדִּיבֹן גָּד וַיַּחֲנוּ בְּעֵלְמֹן
דְּבַלְתִּימָה. **לגמז** וַיִּסְעוּ מֵעֵלְמֹן דְּבַלְתִּימָה וַיַּחֲנוּ בְּהָרֵי הָעֲבָרִים לִפְנֵי נָבוֹ. **לגמח**
וַיִּסְעוּ מִהָרֵי הָעֲבָרִים וַיַּחֲנוּ בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ. **לגמט** וַיַּחֲנוּ עַל-הַיַּרְדֵּן
מִבֵּית הַיִּשְׁמֹת עַד אֶבֶל הַשָּׁטִים בְּעֶרְבַת מוֹאָב.

לגנ וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל-יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר. **לגנא** דִּבֶּר
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: כִּי אַתֶּם עֲבָרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶל-אֶרֶץ כְּנַעַן.
לגנב וְהוֹרִשְׁתָּם אֶת-כָּל-יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ מִפְּנִיכֶם וְאַבְדֶּתֶם אֶת כָּל-מִשְׁפִּילְתֶּם וְאֶת
כָּל-צִלְמֵי מִסְכֹּתֶם תֵּאַבְדוּ וְאֶת כָּל-בְּמוֹתֶם תִּשְׁמִידוּ. **לגנג** וְהוֹרִשְׁתָּם
אֶת-הָאֶרֶץ וַיִּשְׁבְּתֶם-בָּהּ: כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת-הָאֶרֶץ לְרִשְׁתָּהּ אֹתָהּ. **לגנד**
וְהִתְנַחֲלֶתֶם אֶת-הָאֶרֶץ בְּגוֹרֵל לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם לְרַב תִּרְבּוּ אֶת-נַחֲלָתוֹ וְלִמְעַט
תִּמְעִיט אֶת-נַחֲלָתוֹ אֲשֶׁר-יֵצֵא לוֹ שָׁמָּה הַגּוֹרֵל לוֹ יִהְיֶה: לְמִטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם
תִּתְנַחֲלוּ. **לגנה** וְאִם-לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת-יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ מִפְּנִיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ
מֵהֶם לְשָׂכִים בְּעֵינֵיכֶם וּלְצִנִּינִם בְּצַדִּיכֶם וְצָרְרוּ אֶתְכֶם עַל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
יֹשְׁבִים בָּהּ. **לגנו** וְהָיָה כֹּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲעָשֶׂה לָכֶם.

לדא וַיַּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **לדב** צוֹ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
כִּי-אַתֶּם בָּאִים אֶל-הָאֶרֶץ כְּנַעַן: זֹאת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר תִּפֹּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנַעַן
לְגִבְלֹתֶיהָ. **לדג** וְהָיָה לָכֶם פֶּאֶת-נֶגֶב מִמִּדְבָּר-צֹן עַל-יַד־אֲדוֹם וְהָיָה לָכֶם גִּבּוֹל
נֶגֶב מִקְצֵה יָם-הַמֶּלַח קִדְמָה. **לדד** וְנִסַּב לָכֶם הַגִּבּוֹל מִנֶּגֶב לְמַעַלָּה עֲקֹרָבִים
וְעֶבֶר צָנָה וְהָיָה (וְהָיוּ) תּוֹצְאֹתָיו מִנֶּגֶב לְקֹדֶשׁ בְּרִנֵּעַ וַיֵּצֵא חֲצֵר-אֲדָר וְעֶבֶר
עֲצֻמָּה. **לדה** וְנִסַּב הַגִּבּוֹל מֵעֲצֻמֹּן נַחֲלָה מִצָּרִים וְהָיוּ תּוֹצְאֹתָיו הַיָּמָה. **לדז**
וּגִבּוֹל יָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל וּגִבּוֹל זֶה-יִהְיֶה לָכֶם גִּבּוֹל יָם. **לדז** וְזֶה-יִהְיֶה
לָכֶם גִּבּוֹל צָפוֹן: מִן-הַיָּם הַגָּדוֹל תִּתְּאוּ לָכֶם הָר הָהָר. **לדח** מֵהָר הָהָר תִּתְּאוּ
לְבֹא חֲמַת וְהָיוּ תּוֹצְאֹת הַגִּבֹּל צִדְדָּה. **לדט** וַיֵּצֵא הַגִּבֹּל זִפְרָנָה וְהָיוּ תּוֹצְאֹתָיו
חֲצֵר עֵינֹן זֶה-יִהְיֶה לָכֶם גִּבּוֹל צָפוֹן. **לדי** וְהִתְּאוּיֶתֶם לָכֶם לְגִבּוֹל קִדְמָה מִחֲצֵר
עֵינֹן שְׂפִמָּה. **לדיא** וַיֵּרֶד הַגִּבֹּל מִשְׁפָּם הָרַבֶּלָה מִקְדָּם לָעֵין וַיֵּרֶד הַגִּבֹּל וּמִחָה
עַל-כֶּתֶף יָם-כְּנֶרֶת קִדְמָה. **לדיב** וַיֵּרֶד הַגִּבּוֹל הַיַּרְדֵּנָה וְהָיוּ תּוֹצְאֹתָיו יָם הַמֶּלַח
זֹאת תִּהְיֶה לָכֶם הָאֶרֶץ לְגִבְלֹתֶיהָ סָבִיב. **לדיג** וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר: זֹאת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר תִּתְנַחֲלוּ אֹתָהּ בְּגוֹרֵל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לְתַשְׁעַת

המטות וחצי המטה. **לדיז** כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה
בני-הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם. **לדטו** שני המטות
וחצי המטה: לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחוקדמה מזרח. **לדטז** וידבר יהוה אל-משה לאמר. **לדיז** אלה שמות האנשים אשר-ינחלו
לכם את-הארץ: אלעזר הכהן ויהושע בן-נון. **לדיח** ונשיא אחד נשיא אחד
ממטהתקחו לנחל את-הארץ. **לדיט** ואלה שמות האנשים: למטה יהודה
כלב בן-יפנה. **לדכ** ולמטה בני שמעון שמואל בן-עמיהוד. **לדכא** למטה
בנימין אלידד בן-כסלון. **לדכב** ולמטה בני-דן נשיאבקי בן-יגלי. **לדכג** לבני
יוסף למטה בני-מנשה נשיאחניאל בן-אפד. **לדכד** ולמטה בני-אפרים
נשיאקמואל בן-שפטן. **לדכה** ולמטה בני-זבולן נשיאאליצפן בן-פרנץ. **לדכו**
ולמטה בני-יששכר נשיאפלטיאל בן-עזן. **לדכז** ולמטה בני-אשר
נשיאאחיהוד בן-שלמי. **לדכח** ולמטה בני-נפתלי נשיאפדיהאל בן-עמיהוד.
לדכט אלה אשר צוה יהוה לנחל את-בני-ישראל בארץ כנען.
להא וידבר יהוה אל-משה בערבת מואב על-ירדן ירחו לאמר. **להב** צו
את-בני ישראל ונתנו ללויים מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים
סביבתיים תתנו ללויים. **להג** והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו
לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם. **להד** ומגרשי הערים אשר תתנו ללויים מקיר
העיר וחוצה אלף אמה סביב. **להה** ומדותם מחוץ לעיר את-פאת-קדמה
אלפים באמה ואת-פאת-נגב אלפים באמה ואת-פאת-ים אלפים באמה ואת
פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים. **להו** ואת
הערים אשר תתנו ללויים את שש-ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח
ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר. **להז** כל-הערים אשר תתנו ללויים ארבעים
ושמנה עיר: אתהן ואת-מגרשיהן. **להח** והערים אשר תתנו מאחזת
בני-ישראלמאת הרב תרבו ומאת המעט תמעטו: איש כפי נחלתו אשר ינחלו
יתן מעריו ללויים.
להט וידבר יהוה אל-משה לאמר. **להי** דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם: כי
אתם עברים את-הירדן ארצה כנען. **להיא** והקרייתם לכם ערים ערי מקלט
תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה. **להיב** והיו לכם הערים
למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד-עמדו לפני העדה למשפט. **להיג** והערים
אשר תתנושש-ערי מקלט תהיינה לכם. **להיד** את שלש הערים תתנו מעבר
לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען: ערי מקלט תהיינה. **להטו** לבני

יִשְׂרָאֵל וְלָגֵר וְלַתּוֹשֵׁב בְּתוֹכָם תִּהְיֶינָה שֵׁשׁ-הָעָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לְנוֹס שָׁמָּה
 כָּל-מִכָּה-נִפְשׁ בְּשִׁגָּגָה. **להטו** וְאִם-בְּכָלִי בִרְזָל הִכְהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא: מוֹת
 יוֹמָת הָרֹצֵחַ. **להיו** וְאִם בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר-יָמָוֶת בָּהּ הִכְהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא: מוֹת
 יוֹמָת הָרֹצֵחַ. **להיח** אוֹ בְּכָלִי עֵץ-יָד אֲשֶׁר-יָמָוֶת בּוֹ הִכְהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא: מוֹת
 יוֹמָת הָרֹצֵחַ. **להיט** גָּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת-הָרֹצֵחַ: בְּפִגְעוֹ-בּוֹ הוּא יָמָתֵנּוּ.
להכ וְאִם-בְּשִׁנְאָה יִהְיֶה פָּנָיו אוֹ-הַשְּׁלִיךְ עָלָיו בְּצִדָּה וַיָּמָת. **להכא** אוֹ בְּאִיבָה
 הִכְהוּ בִידּוֹ וַיָּמָת מוֹת-יוֹמָת הַמִּכָּה רֹצֵחַ הוּא: גָּאֵל הַדָּם יָמִית
 אֶת-הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ-בּוֹ. **להכב** וְאִם-בְּפֶתַע בְּלֹא-אִיבָה הִדְפּוֹ אוֹ-הַשְּׁלִיךְ עָלָיו
 כָּל-כְּלִי בְּלֹא צִדָּה. **להכג** אוֹ בְּכָל-אֶבֶן אֲשֶׁר-יָמָוֶת בָּהּ בְּלֹא רְאוּת וַיִּפֹּל עָלָיו
 וַיָּמָתוּ הוּא לֹא-אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מִבִּקֵּשׁ רָעָתוֹ. **להכד** וְשִׁפְטוֹ הָעֵדָה בֵּין הַמִּכָּה וּבֵין
 גָּאֵל הַדָּם עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה. **להכה** וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת-הָרֹצֵחַ מִיַּד גָּאֵל
 הַדָּם וְהִשִּׁיבוּ אוֹתוֹ הָעֵדָה אֶל-עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר-נָס שָׁמָּה וַיָּשֹׁב בָּהּ עַד-מוֹת
 הַכֹּהֵן הַגָּדֹל אֲשֶׁר-מָשַׁח אוֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ. **להכו** וְאִם-יָצָא יָצָא הָרֹצֵחַ
 אֶת-גִּבּוֹל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנוֹס שָׁמָּה. **להכז** וּמָצָא אוֹתוֹ גָּאֵל הַדָּם מִחוּץ לְגִבּוֹל
 עִיר מִקְלָטוֹ: וְרָצַח גָּאֵל הַדָּם אֶת-הָרֹצֵחַ אֵין לוֹ דָּם. **להכח** כִּי בְעִיר מִקְלָטוֹ
 יָשֹׁב עַד-מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל לִישׁוּב הָרֹצֵחַ אֶל-אֶרֶץ אַחֲזָתוֹ.
להכט וְהָיוּ אֵלֶּה לָכֶם לְחֻקֹּת מִשְׁפָּט לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֵי תֵיכֶם. **להל**
 כָּל-מִכָּה-נִפְשָׁלִפִּי עֵדִים יִרְצֹחַ אֶת-הָרֹצֵחַ וְעַד אֶחָד לֹא-יַעֲנֶה בְּנִפְשׁ לָמוֹת.
להלא וְלֹא-תִקְחוּ כֹפֶר לְנִפְשׁ רֹצֵחַ אֲשֶׁר-הוּא רָשָׁע לָמוֹת: כִּי-מוֹת יוֹמָת. **להלב**
 וְלֹא-תִקְחוּ כֹפֶר לְנוֹס אֶל-עִיר מִקְלָטוֹ לָשׁוּב לְשִׁבְתָּ בָּאֶרֶץ עַד-מוֹת הַכֹּהֵן.
להלג וְלֹא-תִחַנִּיפוּ אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא יִחַנִּיף אֶת-הָאֶרֶץ
 וְלֹא-יִכְפֹּר לָדָם אֲשֶׁר שִׁפְךָ-בָּהּ כִּי-אִם בְּדָם שִׁפְכוּ. **להלד** וְלֹא תִטְמֵא
 אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ: כִּי אֲנִי יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

לוא וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי-גִלְעָד בֶּן-מְכִיר בֶּן-מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפַּחַת
 בְּנֵי יוֹסֵף וַיֵּדְבָרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפְנֵי הַנְּשָׂאִים רָאשֵׁי אֲבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. **לוב**
 וַיֹּאמְרוּ אֶת-אֲדֹנֵי צִוָּה יְהוָה לָתֵת אֶת-הָאֶרֶץ בְּנַחֲלָה בְּגוֹרָל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲדֹנֵי
 צִוָּה בִּיהוָה לָתֵת אֶת-נַחֲלַת צִלְפָּחַד אֲחִינוּ לְבִנְתָּיו. **לוג** וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְּנֵי שְׁבִטֵי
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים וְנִגְרָעָה נַחֲלָתָן מִנַּחֲלַת אֲבֹתֵינוּ וְנוֹסֵף עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר
 תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִגֵּרָל נַחֲלָתָנוּ יִגְרַע. **לוד** וְאִם-יְהִיָּה הִיבֵל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסְפָה
 נַחֲלָתָן עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם וּמִנַּחֲלַת מָטָה אֲבֹתֵינוּ יִגְרַע נַחֲלָתָן.

לוה ויצו מֹשֶׁה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל-פִּי יְהוָה לֵאמֹר: כֹּן מִטָּה בְּנֵי-יוֹסֵף דְּבָרִים.
לוו זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-צָוָה יְהוָה לַבָּנוֹת צִלְפֹּחַד לֵאמֹר לטוב בעיניהם תהייתה
 לנָשִׁים: אַךְ לְמִשְׁפַּחַת מִטָּה אֲבִיהֶם תִּהְיֶינָה לנָשִׁים. **לוז** וְלֹא-תִסָּב נַחֲלָה לַבְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִמִּטָּה אֶל-מִטָּה: כִּי אִישׁ בְּנַחֲלַת מִטָּה אֲבֹתָיו יִדְבְּקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **לוח**
 וְכָל-בֵּת יִרְשֶׁת נַחֲלָה מִמִּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶחָד מִמִּשְׁפַּחַת מִטָּה אֲבִיהֶם תִּהְיֶה
 לְאִשָּׁה: לְמַעַן יִירָשׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלַת אֲבֹתָיו. **לוט** וְלֹא-תִסָּב נַחֲלָה
 מִמִּטָּה לְמִטָּה אַחֵר: כִּי-אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבְּקוּ מִטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **לוי** כֹּאֲשֶׁר צָוָה
 יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה כֹּן עָשׂוּ בָנוֹת צִלְפֹּחַד. **לויא** וַתִּהְיֶינָה מַחֲלָה תִרְצָה וְחַגִּלָּה
 וּמִלְכָּה וְנַעֲהֲבָנוֹת צִלְפֹּחַד: לַבְּנֵי דָדֵיהֶן לנָשִׁים. **לויב** מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי-מְנַשֶּׁה
 בֶּן-יוֹסֵף הָיוּ לנָשִׁים וַתִּהְיֶינָה נַחֲלָתָן עַל-מִטָּה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן. **לויג** אֵלֶּה הַמִּצְוֹת
 וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צָוָה יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן
 יִרְחוֹ.
 דְּבָרִים

אא אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן: בַּמִּדְבָּר
 בְּעֶרְבָה מֹל סוּף בֵּין-פָּאֲרֹן וּבֵין-תַּפֹּל וְלָבֹן וַחֲצֵרְתוּדֵי זָהָב. **אב** אֶחָד עָשָׂר יוֹם
 מִחֹרֵב דֶּרֶךְ הַר-שַׁעִיר עַד קִדְשׁ בְּרִנְעַ. **אג** וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה בַּעֲשֵׁתִי-עָשָׂר
 חֹדֶשׁ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֹתוֹ אֱלֹהִים.
אד אַחֲרֵי הַכְּתוֹ אֶת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחִשְׁבוֹנוֹאֵת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
 אֲשֶׁר-יוֹשֵׁב בַּעֲשֵׁתֶרֶת בְּאֶדְרָעִי. **אה** בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ מוֹאָב הוּאִיל מֹשֶׁה בָּאֵר
 אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֵאמֹר. **או** יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּחֹרֵב לֵאמֹר: רַב-לָכֶם
 שָׁבַת בְּהַר הַזֶּה. **אז** פָּנוּ וּסְעוּ לָכֶם וּבֹאוּ הַר הָאֱמֹרִי וְאֶל-כָּל-שְׁכֵנֵינוּ בְּעֶרְבָה בְּהַר
 וּבְשִׁפְלָה וּבִנְגֹב וּבְחוּף הַיָּם אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַלְבִּנוֹן עַד-הַנֶּהָר הַגָּדֹל נְהַר-פָּרָת. **אח**
 רָאֵה נָתַתִּי לַפְּנִיכֶם אֶת-הָאֶרֶץ בָּאוּ וִירָשׁוּ אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם וּלְזֶרְעָם אַחֲרֵיהֶם. **אט** וְאָמַר אֲלֵכֶם בָּעֵת
 הַהוּא לֵאמֹר: לֹא-אוּכַל לְבַדִּי שְׂאת אֶתְכֶם. **אי** יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם
 וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב. **איא** יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם
 כָּכֶם אֶלְף פְּעָמִים וַיְבַרֵךְ אֶתְכֶם כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם. **איב** אִיכָּה אֲשָׂא לְבַדִּי
 טֶרַחְכֶם וּמִשְׁאָכֶם וְרִיבְכֶם. **איג** הָבּוּ לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וּנְבֹנִים
 וַיִּדְעִים לְשִׁבְטֵיכֶם וְאֲשִׁימָם בְּרָאשֵׁיכֶם. **איד** וַתַּעֲנוּ אֹתִי וַתֹּאמְרוּ טוֹב-הַדָּבָר
 אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת. **אטו** וְאָקַח אֶת-רָאשֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וַיִּדְעִים
 וַאֲתָן אוֹתָם רָאשִׁים עֲלֵיכֶם: שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֶשְׂרֵת

וּשְׁטָרִים לְשִׁבְטֵיכֶם. **אטו** וְאַצִּוּה אֶת-שְׁפִטֵיכֶם בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר: שְׁמַע
בֵּין-אַחֵיכֶם וּשְׁפִטָתָם צֶדֶק בֵּין-אִישׁ וּבֵין-אָחִיו וּבֵין גֵּרוֹ. **איז** לֹא-תִכְּרִיו פָּנִים
בַּמִּשְׁפָּט בַּקָּטָן כַּגְּדֹל תִּשְׁמָעוּן לֹא תִגּוּרוּ מִפָּנֵי-אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לְאֱלֹהִים הוּא
וְהַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תִּקְרְבוּן אֵלַי וּשְׁמַעְתִּיו. **איח** וְאַצִּוּה אֶתְכֶם בְּעֵת הַהוּא
אֶת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן. **איט** וְנִסַּע מִחֹרֵב וְנִלְךָ אֶת כָּל-הַמִּדְבָּר הַגָּדוֹל
וְהַנוֹרָא הַהוּא אֲשֶׁר רָאִיתֶם דֶּרֶךְ הַר הָאֱמֹרִי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתָנוּ
וְנָבֵא עַד קֹדֶשׁ בְּרִנֵּעַ. **אכ** וְאָמַר אֲלֵכֶם: בָּאתֶם עַד-הַר הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר-יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ. **אכא** רָאֵה נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ אֶת-הָאָרֶץ: עֲלֵה רֹשׁ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְדָאֵל-תִּירָא וְאֵל-תַּחַת. **אכב** וּתִקְרְבוּן אֵלַי כְּלָכֶם
וּתְאֹמְרוּ נִשְׁלַחָה אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ וְיַחְפְּרוּ-לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ וְיָשִׁבוּ אֲתָנוּ
דְּבָרָאֵת-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נַעֲלָה-בָּהּ וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר נָבֵא אֱלֹהֶיךָ. **אכג** וְיִיטֵב בְּעֵינֵי
הַדָּבָר וְאֶקַּח מִכֶּם שְׁנַיִם עָשָׂר אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד לְשִׁבְטוֹ. **אכד** וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלוּ הָהָרָה
וַיָּבֹאוּ עַד-נַחַל אֲשַׁכָּל וַיַּרְגְּלוּ אֹתָהּ. **אכה** וַיִּקְחוּ בַיָּדָם מִפְּרֵי הָאָרֶץ וַיִּוְרְדּוּ אֵלֵינוּ
וַיָּשִׁבוּ אֲתָנוּ דִּבֶּר וַיֹּאמְרוּ טוֹבָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ. **אכו** וְלֹא
אֲבִיתֶם לַעֲלֹת וּתִמְרוּ אֶת-פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **אכז** וּתְרַגְּנוּ בְּאֶהְלִיכֶם וּתְאֹמְרוּ
בְּשִׁנְאֵת יְהוָה אֲתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְתֵת אֲתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידָנוּ.
אכח אָנָּה אֲנַחְנוּ עַלִּים אֲחֵינוּ הַמָּסוּי אֶת-לִבְבָנוּ לֵאמֹר עִם גְּדוֹל וָרֶם מִמֶּנּוּ עָרִים
גְּדֹלֹת וּבְצוּרֹת בְּשָׁמַיִם וְגַם-בְּנֵי עֲנָקִים רָאִינוּ שָׁם. **אכט** וְאָמַר אֲלֵכֶם:
לֹא-תַעֲרֹצוּן וְלֹא-תִירְאוּן מֵהֶם. **אל** יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלַךְ לְפָנֵיכֶם הוּא יִלְחָם
לָכֶם: כָּכָל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶתְכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם. **אלא** וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר
נִשְׁאַף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא-אִישׁ אֶת-בְּנוֹבְכָל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתֶּם
עַד-בְּאֶכֶם עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה. **אלב** וּבַדָּבָר הַזֶּה אֵינֶכֶם מֵאֲמִינִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם.
אלג הֵהָלַךְ לְפָנֵיכֶם בַּדֶּרֶךְ לְתוֹר לָכֶם מְקוֹם לְחַנּוּתְכֶם: בָּאֵשׁ לִילָה לְרֹאשֵׁיכֶם
בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ-בָּהּ וּבַעֲנַן יוֹמָם. **אלד** וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹל דְּבָרֵיכֶם וַיִּקְצֹף
וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר. **אלה** אִם-יִרְאֶה אִישׁ בְּאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הַדּוֹר הָרַע הַזֶּה אֶת הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָתֵת לְאַבְרָהָם. **אלו** זֹלָתִי כָּלֵב בֶּן-יִפְנֶה הוּא יִרְאֶהָ
וְלוֹ-אֶתֵּן אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר דֶּרֶךְ-בָּהּ וּלְבָנָיו יֵעָן אֲשֶׁר מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה. **אלז** גַּם-בִּי
הִתְאַנֵּף יְהוָה בְּגִלְלָכֶם לֵאמֹר: גַּם-אֲתָה לֹא-תָבֵא שָׁם. **אלח** יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן
הָעֹמֵד לְפָנֶיךָ הוּא יָבֵא שָׁמָּה אֹתוֹ חֲזַק כִּי-הוּא יַנְחִלָנָה אֶת-יִשְׂרָאֵל. **אלט**
וּטְפָכֶם אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם לָבוֹז יִהְיֶה וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וָרָע הִמָּה יָבֹאוּ
שָׁמָּה וְלָהֶם אֲתַנְּנָה וְהֵם יִירָשׁוּהָ. **אמ** וְאַתֶּם פָּנוּ לָכֶם וְסָעוּ הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ

ים-סוף. **אמא** ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל
 אשר-צונו יהוה אלהינו ותתגורו איש את-כלי מלחמתו ותהינו לעלת ההרה.
אמב ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא-תלחמוכי אינני בקרבכם ולא
 תנגפו לפני איביכם. **אמג** ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את-פי יהוה
 ותזדו ותעלו ההרה. **אמד** ויצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו
 אתכם כאשר תעשינה הדברים ויפתו אתכם בשעיר עד-חרמה. **אמה** ותשבו
 ותבכו לפני יהוה ולא-שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם. **אמו** ותשבו
 בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם. **בא** ונפן ונסע המדברה דרך ים-סוף
 כאשר דבר יהוה אלי ונסב את-הר-שעיר ימים רבים.
בב ויאמר יהוה אלי לאמר. **בג** רב-לכם סב את-ההר הזה פנו לכם צפנה. **בד**
 ואת-העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני-עשו הישבים בשעיר
 וייראו מכם ונשמרתם מאד. **בה** אל-תתגורו בסבי לא-אתן לכם מארצם עד
 מדרך כף-רגל: כי-ירשה לעשו נתתי את-הר שעיר. **בו** אכל תשברו מאתם
 בכסף ואכלתם וגם-מים תכרו מאתם בכסף ושתייתם. **בז** כי יהוה אלהיך
 ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך את-המדבר הגדל הזה: זה ארבעים שנה
 יהוה אלהיך עמד לא חסרת דבר. **בח** ונעבר מאת אחינו בני-עשו הישבים
 בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר. ונפן ונעבר דרך מדבר מואב. **בט**
 ויאמר יהוה אלי אל-תצר את-מואב ואל-תתגר בם מלחמה: כי לא-אתן לך
 מארצו ירשהכי לבני-לוט נתתי את-ער ירשה. **בי** האמים לפנים ישובו בהעם
 גדול ורב ורם כענקים. **ביא** רפאים יחשבו אף-הם כענקים והמאבים יקראו
 להם אמים. **ביב** ובשעיר ישובו החורים לפנים ובני עשו יירשום וישמידום
 מפניהם וישבו ותחתם: כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר-נתן יהוה
 להם. **ביג** עתה קמו ועברו לכם את-נחל זרד ונעבר את-נחל זרד. **ביז** והימים
 אשר-הלכנו מקדש ברנע עד אשר-עברנו את-נחל זרד שלשים ושמנה
 שנה עד-תם כל-הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם.
בטו וגם יד-יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם. **בטז** ויהי
 כאשר-תמו כל-אנשי המלחמה למוות מקרב העם.
ביז וידבר יהוה אלי לאמר. **ביח** אתה עבר היום את-גבול מואב את-ער. **ביט**
 וקרבת מול בני עמון אל-תצורם ואל-תתגר בם: כי לא-אתן מארץ בני-עמון
 לך ירשהכי לבני-לוט נתתי ירשה. **בכ** ארץ-רפאים תחשב אף-הוא: רפאים
 ישובו-בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים. **בכא** עם גדול ורב ורם

כְּעֲנָקִים וַיִּשְׁמִידֵם יְהוָה מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשׁם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם. **בכב** כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְבָנֵי
 עֶשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשַׁעִירָאֲשֶׁר הַשְׁמִיד אֶת-הַחֲרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשׁם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה. **בכג** וְהָעֻזִּים הַיֹּשְׁבִים בְּחֻצִּים עַד-עֲזָה כְּפֹתָרִים הַיֹּצְאִים מִכְּפֹתוֹ
 הַשְׁמִידֵם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם. **בכד** קוּמוּ סֵעוּ וְעִבְרוּ אֶת-נַחַל אַרְנוֹרָאָה נָתַתִּי בְיָדְךָ
 אֶת-סִיחֹן מֶלֶךְ-חֲשִׁבּוֹן הָאֹמְרִי וְאֶת-אַרְצוֹ הֵחַל רֶשֶׁת וְהַתְּגֹר בּוֹ מִלְחָמָה. **בכה**
 הַיּוֹם הַזֶּה אֲחַל תֵּת פֶּחָדְךָ וַיִּרְאֶתְךָ עַל-פְּנֵי הָעַמִּים תַּחַת כָּל-הַשְׁמָיִם אֲשֶׁר
 יִשְׁמְעוּן שְׁמֶעְךָ וְרָגְזוּ וְחָלוּ מִפְּנֶיךָ. **בכו** וְאַשְׁלַח מַלְאָכִים מִמֶּדְבַּר קִדְמוֹת
 אֶל-סִיחֹון מֶלֶךְ חֲשִׁבּוֹן דִּבְרִי שְׁלוֹם לֵאמֹר. **בכז** אֶעֱבְרָה בְּאַרְצְךָ בְּדֶרֶךְ
 אֵלֶיךָ: לֹא אֶסּוּר יָמִין וּשְׂמָאוֹל. **בכח** אֲכַל בִּכְסֹף תִּשְׁבְּרֵנִי וְאֲכַלְתִּי וּמִים בִּכְסֹף
 תִּתֶּן-לִי וְשִׁתִּיתִי רַק אֶעֱבְרָה בְּרַגְלִי. **בכט** כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ-לִי בָנֵי עֶשָׂו הַיֹּשְׁבִים
 בְּשַׁעִיר וְהַמוֹאָבִים הַיֹּשְׁבִים בְּעֶרְעֵד אֲשֶׁר-אֶעֱבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶל-הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ. **בל** וְלֹא אָבָה סִיחֹון מֶלֶךְ חֲשִׁבּוֹן הָעִבְרָנוּ בּוֹ:
 כִּי-הִקְשָׁה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-רוּחוֹ וְאִמָּץ אֶת-לִבָּבוֹ לִמְעַן וַתֵּתוּ בְיָדְךָ כַּיּוֹם הַזֶּה.
בלא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי רֹאֵה הִחַלְתִּי תֵּת לְפָנֶיךָ אֶת-סִיחֹון וְאֶת-אַרְצוֹ הֵחַל רֶשֶׁת
 לְרֶשֶׁת אֶת-אַרְצוֹ. **בלב** וַיֵּצֵא סִיחֹון לִקְרֹאתָנוּ הוּא וְכָל-עַמּוֹ לְמַלְחָמָה הַזֶּה.
בלג וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ וַנֶּךְ אוֹתוֹ וְאֶת-בָּנוּ וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ. **בלד** וַנִּלְכֹּד
 אֶת-כָּל-עָרָיו בָּעֵת הַהִוא וַנַּחֲרֵם אֶת-כָּל-עִיר מֵתָם וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף: לֹא הִשְׁאֲרָנוּ
 שְׂרִיד. **בלה** רַק הַבְּהֵמָה בָּזְזָנוּ לָנוּ וּשְׁלַל הָעָרִים אֲשֶׁר לָכְדָנוּ. **בלו** מִעֲרֵעַר אֲשֶׁר
 עַל-שְׁפַת-נַחַל אַרְנוֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בְּנַחַל וְעַד-הַגִּלְעָד לֹא הָיְתָה קִרְיָה אֲשֶׁר שְׁגָבָה
 מִמֶּנּוּ: אֶת-הַכָּל נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ. **בלז** רַק אֶל-אָרֶץ בְּנֵי-עַמּוֹן לֹא
 קִרְבַּתָּ: כָּל-יָד נַחַל יַבֶּק וְעָרֵי הָהָר וְכָל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. **גא** וַנִּפְּן וַנַּעַל
 דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן לִקְרֹאתָנוּ הוּא וְכָל-עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֲדָרְעִי. **גב**
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי אֶל-תִּירָא אוֹתוֹכִי בְיָדְךָ נָתַתִּי אוֹתוֹ וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ וְאֶת-אַרְצוֹ
 וְעָשִׂיתָ לוֹכַאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹון מֶלֶךְ הָאֹמְרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֲשִׁבּוֹן. **גג** וַיִּתֵּן יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ בְּיָדָנוּ גַם אֶת-עוֹג מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ וַנִּכְהוּ עַד-בִּלְתִּי הִשְׁאִיר-לוֹ
 שְׂרִיד. **גד** וַנִּלְכֹּד אֶת-כָּל-עָרָיו בָּעֵת הַהִוא לֹא הָיְתָה קִרְיָה אֲשֶׁר לֹא-לָקַחְנוּ
 מֵאֲתָם: נָשִׁים עִיר כָּל-חָבֶל אֲרָגָב מִמְּלַכֶּת עוֹג בְּבָשָׁן. **גה** כָּל-אֵלֶּה עָרִים
 בְּצִרְתַּת חוֹמָה גְּבוּהָהֶן לְתִים וּבְרִיחַ: לְבַד מִעָרֵי הַפְּרָזִי הָרְבִּה מְאֹד. **גו** וַנַּחֲרֵם
 אוֹתָם כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ לְסִיחֹון מֶלֶךְ חֲשִׁבּוֹן: הִחֲרַם כָּל-עִיר מֵתָם הַנָּשִׁים וְהַטָּף. **גז**
 וְכָל-הַבְּהֵמָה וּשְׁלַל הָעָרִים בָּזְזָנוּ לָנוּ. **גח** וַנִּקַּח בָּעֵת הַהִוא אֶת-הָאָרֶץ מִיַּד שְׁנֵי
 מַלְכֵי הָאֹמְרִי אֲשֶׁר בָּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וּמִנַּחַל אַרְנוֹן עַד-הַר חֶרְמוֹן. **גט** צִידָנִים וְקִרְאוּ

לְחַרְמוֹן שְׁרִין וְהָאֶמְרִי יִקְרָאוּ-לוֹ שָׁנִיר. **גִּי** כָּל עָרֵי הַמִּישׁוֹר וְכָל-הַגְּלִלְעָד וְכָל-הַבָּשָׁן עַד-סִלְכָהּ וְאֶדְרֵיעִיעֵרִי מִמְּלֶכֶת עוֹג בַּבָּשָׁן. **גִּיא** כִּי רֶק-עוֹג מִלָּדֶּה הַבָּשָׁן נִשָּׂאֵר מִיֵּתֶר הָרֶפְאִים הֵנָּה עָרְשׁוֹ עָרֶשׁ בְּרָזֶל הִלָּה הוּא בְּרִבַּת בְּנֵי עַמּוֹן; תִּשְׁעַ אַמּוֹת אֶרְכָּהּ וְאַרְבַּע אַמּוֹת רְחֹבָהּ בְּאַמַּת-אִישׁ. **גִּיב** וְאֶת-הָאֶרֶץ הַזֹּאת יִרְשֻׁנוּ בָּעֵת הַהִוא מִעֲרֵעֵר אֲשֶׁר-עַל-נַחַל אֲרֹנָן וְחֹצִי הַר-הַגְּלִלְעָד וְעָרֵיוֹנְתָּי לְרֹאוּבֵנִי וְלִגְדִי. **גִּיג** וְיֵתֶר הַגְּלִלְעָד וְכָל-הַבָּשָׁן מִמְּלֶכֶת עוֹגִנְתָּי לְחֹצִי שִׁבְטֵי הַמִּנְשָׁה; כָּל חֶבֶל הָאֶרֶץ לְכָל-הַבָּשָׁן הַהוּא יִקְרָא אֶרֶץ רְפָאִים. **גִּיד** יָאִיר בֶּן-מִנְשָׁה לָקַח אֶת-כָּל-חֶבֶל אֶרֶץ עַד-גִּבּוֹל הַגִּשּׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וַיִּקְרָא אֹתָם עַל-שְׁמוֹ אֶת-הַבָּשָׁן חוֹת יָאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **גִּטו** וּלְמַכִּיר נָתַתִּי אֶת-הַגְּלִלְעָד. **גִּטז** וְלְרֹאוּבֵנִי וְלִגְדִי נָתַתִּי מִן-הַגְּלִלְעָד וְעַד-נַחַל אֲרֹנָן תוֹךְ הַנַּחַל וְגִבְלוֹעַד יִבֶּק הַנַּחַל גִּבּוֹל בְּנֵי עַמּוֹן. **גִּיז** וְהָעֶרְבָה וְהַיַּרְדֵּן וְגִבְלִמְכַנְזֶרֶת וְעַד יָם הָעֶרְבָה יָם הַמֶּלַח תַּחַת אֲשֻׁדִּית הַפִּסְגָּה מִזְרָחָהּ. **גִּיח** וְאַצּוּ אֶתְכֶם בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם אֶת-הָאֶרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ חֲלוּצִים תַּעֲבְרוּ לִפְנֵי אַחֲיֵיכֶם בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל כָּל-בְּנֵי-חֵיל. **גִּיט** רֶק נְשִׁיכֶם וְטַפְכֶם וּמִקְנֵיכֶם יָדַעְתִּי כִּי-מִקְנֶה רַב לָכֶם יֵשְׁבוּ בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם. **גִּכ** עַד אֲשֶׁר-יָנִיחַ יְהוָה לְאַחֲיֵיכֶם כָּכֶם וַיִּרְשׁוּ גַם-הֵם אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וּשְׁבָתָם אִישׁ לִירֻשָּׁתוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם. **גִּכא** וְאֶת-יְהוֹשֻׁעַ צִוִּיתִי בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר: עֵינֶיךָ הִרְאֵת אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְשְׁנֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה כֶּן-יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל-הַמְּמַלְכוֹת אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר שָׁמָּה. **גִּכב** לֹא תִירָאוּם: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הַנִּלְחָם לָכֶם.

גִּכג וְאַתְחִנֵּן אֶל-יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר. **גִּכד** אֲדַנִּי יְהוָה אַתָּה הַחֲלוּתָ לְהִירָאוֹת אֶת-עַבְדְּךָ אֶת-גִּדְלָךְ וְאֶת-יָדְךָ הַחֲזָקָהּ אֲשֶׁר מִי-אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאֶרֶץ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךָ וְכִגְבוּרָתְךָ. **גִּכה** אֶעֱבְרָה-נָא וְאַרְאֶה אֶת-הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן: הֲהִיא הַטּוֹבָה הַזֶּה וְהַלְבֵּנָן. **גִּכו** וַיַּתְּעֶבֶר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם וְלֹא שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב-לָךְ אֵל-תוֹסֹף דִּבֵּר אֵלַי עוֹד בַּדִּבֹּר הַזֶּה. **גִּכז** עָלָה רֹאשׁ הַפִּסְגָּה וְשָׂא עֵינֶיךָ יָמָּה וְצַפְנָה וְתִימְנָה וּמִזְרָחָהּ וְרֹאֶה בְּעֵינֶיךָ: כִּי-לֹא תַעֲבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה. **גִּכח** וְצוּ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וְחִזְקָהוּ וְאַמְצָהוּ: כִּי-הוּא יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעָם הַזֶּה וְהוּא יִנְחִיל אוֹתָם אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה. **גִּכט** וַיֵּשֶׁב בְּגִיא מוֹל בֵּית פְּעוֹר.

דא וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שָׁמַע אֶל-הַחֲקִים וְאֶל-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחֲיוּ וּבִאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן

דב לא תספּו על-הַדְּבַר אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַצִּיחַ אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמִּנּוּלִשְׁמֹר
 אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַצִּיחַ אֶתְכֶם. **דג** עֵינֶיכֶם הֵרָאוּת אֵת
 אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעֹר: כִּי כָל-הָאִישׁ אֲשֶׁר הִלֵּךְ אַחֲרַי בַּעַל-פְּעֹרָה שְׁמִידוֹ
 יְהוָה אֱלֹהֵיךָ מִקֶּרְבֶּךָ. **דד** וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם.
דה רֹאה לַמִּדְתִּי אֶתְכֶם חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוִּי יְהוָה אֱלֹהֵי: לַעֲשׂוֹת
 כְּבִקְרַב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ. **דו** וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא
 חֻכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים: אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֵת כָּל-הַחֲקִים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ
 רַק עַם-חֲכָם וְנָבוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה. **דז** כִּי מִי-גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר-לוֹ אֱלֹהִים קִרְבִּים
 אֵלָיו בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-קָרְאֵנוּ אֵלָיו. **דח** וּמִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר-לוֹ חֲקִים
 וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים כָּל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי נָתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם. **דט** רַק
 הַשְׁמֹר לָךְ וּשְׁמֹר נִפְשֶׁךָ מְאֹד פֶּן-תִּשְׁכַּח אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-רָאוּ עֵינֶיךָ
 וּפֶן-יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וּלְבְנֵי בְנֶיךָ. **די** יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ
 לְפָנַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּחֲרֹב בְּאָמַר יְהוָה אֵלַי הִקְהֵל-לִי אֶת-הָעָם וְאֶשְׁמַעֵם
 אֶת-דְּבָרִי: אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לִירְאָה אֹתִי כָל-הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל-הָאָדָמָה
 וְאֶת-בְּנֵיהֶם יִלְמְדוּן. **דיא** וְתִקְרְבוּן וְתַעֲמְדוּן תַּחַת הָהָר וְהָהָר בָּעַר בָּאֵשׁ עַד-לֵב
 הַשָּׁמַיִם חֲשָׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל. **דיב** וַיְדַבֵּר יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: קוֹל דְּבָרִים
 אַתֶּם שֹׁמְעִים וְתִמּוּנָה אֵינְכֶם רֹאִים זֹלַתִּי קוֹל. **דיג** וַיַּגֵּד לָכֶם אֶת-בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר
 צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת עֲשֵׂרֶת הַדְּבָרִים וַיַּכְתֶּבְם עַל-שְׁנֵי לַחֹת אֲבָנִים. **דיד** וְאַתִּי
 צִוָּה יְהוָה בָּעֵת הַהוּא לְלַמֵּד אֶתְכֶם חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים: לַעֲשׂוֹתְכֶם אֹתָם בְּאֶרֶץ
 אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ. **דטו** וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנִפְשֹׁתֵיכֶם: כִּי לֹא
 רְאִיתֶם כָּל-תִּמּוּנָה בַּיּוֹם דָּבַר יְהוָה אֲלֵיכֶם בַּחֲרֹב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ. **דטז**
 פֶּן-תִּשְׁחַתּוּ וְעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תִּמּוּנֹת כָּל-סָמָל: תִּבְנִית זָכָר אוֹ נִקְבָּה. **דז**
 תִּבְנִית כָּל-בְּהֵמָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תִּבְנִית כָּל-צִפּוֹר כִּנֹּף אֲשֶׁר תַּעֲוֹף בַּשָּׁמַיִם. **דח**
 תִּבְנִית כָּל-רֶמֶשׂ בָּאָדָמָה תִּבְנִית כָּל-דָּגָה אֲשֶׁר-בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ. **דט**
 וּפֶן-תִּשָּׂא עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיְמָה וְרָאִיתָ אֶת-הַשָּׁמַשׁ וְאֶת-הַיָּרֵחַ וְאֶת-הַכּוֹכָבִים כֹּל
 צָבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדְחָתָה וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וַעֲבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם
 לְכָל הָעַמִּים תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם. **דכ** וְאַתֶּם לִקַּח יְהוָה וַיּוֹצֵא אֶתְכֶם מִכּוֹר
 הַבְּרָזָל מִמִּצְרַיִם לַהֲיוֹת לוֹ לְעַם נַחֲלָה בַּיּוֹם הַזֶּה. **דכא** וַיהוָה הִתְאַנֶּף-בִּי
 עַל-דְּבָרֵיכֶם וַיִּשְׁבַּע לְבַלְתִּי עֲבָרִי אֶת-הַיַּרְדֵּן וּלְבַלְתִּי-בֹא אֶל-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
 אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה. **דכב** כִּי אֲנֹכִי מֵת בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי עוֹבֵר
 אֶת-הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם עֹבְרִים וִירְשִׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת. **דכג** הַשְׁמֹרוּ לָכֶם

פֶּן-תִּשְׁכַּחוּ אֶת-בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל
תְּמוּנַת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ. **דכד** כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֵשׁ אֹכֶלֶה הוּא: אֵל
קָנָא.

דכה כִּי-תוֹלִיד בָּנִים וּבָנִי בָנִים וְנוֹשְׁנֶתֶם בָּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת
כָּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה-אֱלֹהֵיךָ לְהַכְעִיסוֹ. **דכו** הַעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם
אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ כִּי-אֲבֹד תֵּאבְדוּן מִהָרַם מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לַרְשָׁתָהּ: לֹא-תֵאָרִיכּוּ יָמִים עָלֶיהָ כִּי הַשָּׁמַד תִּשְׁמְדוּן. **דכז**
וְהִפִּיץ יְהוָה אֶתְכֶם בְּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם מְתֵי מִסְפָּר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִנְהַג יְהוָה אֶתְכֶם
שָׁמָּה. **דכח** וַעֲבַדְתֶּם-שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: עֵץ וְאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא-יֵרָאוּן
וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֵאָכְלוּן וְלֹא יִרְיָחוּ. **דכט** וּבִקְשַׁתֶּם מִשָּׁם אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
וּמִצָּאתָ: כִּי תִדְרָשׁוּנוּ בְּכָל-לִבָּבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ. **דל** בְּצַר לָךְ וּמִצָּאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשִׁבְתָּ עַד-יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְשָׁמַעַתָּ בְּקִלּוֹ. **דלא** כִּי אֵל
רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת-בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לָהֶם. **דלב** כִּי שָׁאַל-נָא לַיָּמִים רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר-הָיוּ לָפָנֶיךָ לְמֹן-הַיּוֹם אֲשֶׁר
בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם עַל-הָאָרֶץ וּלְמִקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד-קִצָּה הַשָּׁמַיִם: הִנֵּהיָהּ
כַּדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ הַנִּשְׁמָע כְּמֹהוּ. **דלג** הַשְׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר
מִתּוֹךְ-הָאֵשׁ כְּאֲשֶׁר-שָׁמַעַתָּ אֶתְהוֹיָחִי. **דלד** אוֹ הַנִּסָּה אֱלֹהִים לְבֹא לְקַחַת לוֹ גּוֹי
מִקְרֵב גּוֹי בְּמִסֹּת בָּאֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבִיד חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיָה
וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים: כָּכָל אֲשֶׁר-עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ. **דלה**
אֶתְּהָ הִרְאֵתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: אִין עוֹד מְלַבְּדוּ. **דלו** מֶן-הַשָּׁמַיִם
הַשְׁמִיעַךָ אֶת-קוֹל לְיִסְרָךָ וְעַל-הָאָרֶץ הִרְאָךָ אֶת-אִשׁוֹ הַגָּדוֹלָה וּדְבָרֶיךָ שָׁמַעַתָּ
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ. **דלז** וְתַחַת כִּי אָהַב אֶת-אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזֶרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצֵאֲךָ בְּפָנָיו
בְּכַחוֹ הַגָּדֹל מִמִּצְרַיִם. **דלח** לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצָמִים מִמֶּדֶם מִפָּנֶיךָ לְהַבִּיאֲךָ
לְתֵת-לָךְ אֶת-אֶרֶץ נַחֲלֵהכִּיּוֹם הַזֶּה. **דלט** וַיַּדְעַתָּ הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל-לִבָּבְךָ כִּי
יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת: אִין עוֹד. **דמ** וְשָׁמַרְתָּ
אֶת-חֻקֵּי וְאֶת-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוֶּה הַיּוֹם אֲשֶׁר יֵיטֵב לָךְ וּלְבָנֶיךָ
אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תֵּאָרִיךָ יָמִים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ כָּל-הַיָּמִים.
דמא אֲזִי יַבְדִּיל מִשָּׁה שְׁלֹשׁ עָרִים בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה שָׁמֶשׁ. **דמב** לָנֶס שָׁמָּה
רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת-רֵעֵהוּ בְּבָלִי-דַעַת וְהוּא לֹא-שֵׂנָא לוֹ מִתְּמַל שְׁלֹשָׁם וְנָס
אֶל-אַחַת מֶן-הָעָרִים הָאֵלֶּנָּה. **דמג** אֶת-בְּצָר בְּמִדְבָּר בָּאָרֶץ הַמִּישֹׁר לְרֹאוּבֵנִי
וְאֶת-רֵאמֹת בְּגִלְעָד לַגָּדִי וְאֶת-גּוֹלָן בְּבָשָׁן לַמְנַשִּׁי. **דמד** וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-שָׁם

מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. **דמה** אֵלֶּה הָעֵדוּת וְהַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם. **דמו** בְּעֶבֶר הִירְדֹן בְּגִיַּא מוֹל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ
סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחִשְׁבוֹן אֲשֶׁר הָכָה מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם
מִמִּצְרָיִם. **דמו** וַיִּירָשׁוּ אֶת-אֶרְצוֹ וְאֶת-אֶרֶץ עֹג מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הִירְדֹן מִזְרַח שֶׁמֶשׁ. **דמח** מַעְרָעַר אֲשֶׁר עַל-שְׂפַת-נַחַל אַרְנוֹן וְעַד-הָר
שִׂיאָהוּא חֶרְמוֹן. **דמט** וְכָל-הָעֲרֵבָה עֹבֵר הִירְדֹן מִזְרָחָהּ וְעַד יָם הָעֲרֵבָה תַּחַת
אֲשֵׁדֹת הַפְּסָגָה.

הא וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת-הַחֲקִים
וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאָזְנֵיכֶם הַיּוֹם וּלְמַדְתֶּם אֹתָם וּשְׁמַרְתֶּם
לַעֲשֹׂתָם. **הב** יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּרַת עִמָּנוּ בְּרִית בְּחֵרֵב. **הג** לֹא אֶת-אֲבֹתֵינוּ כָּרַת
יְהוָה אֶת-הַבְּרִית הַזֹּאת: כִּי אֲתָנוּ אֲנַחְנוּ אֵלֶּה כֹּה הַיּוֹם בָּלָנוּ חַיִּים. **הד** פָּנִים
בְּפָנִים דִּבֶּר יְהוָה עִמָּכֶם בְּהֶרְמְתוֹךְ הָאֵשׁ. **הה** אָנֹכִי עֹמֵד בֵּין-יְהוָה וּבֵינֵיכֶם
בְּעֵת הַהוּא לְהַגִּיד לָכֶם אֶת-דִּבְרֵי יְהוָה: כִּי יִרְאֲתֶם מִפְּנֵי הָאֵשׁ וְלֹא-עֲלִיתֶם בְּהָר
לֵאמֹר.

הו אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: לֹא-יְהִי לְךָ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-פָּנָי. **הז** לֹא-תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל כָּל-תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאֶרֶץ. **חח** לֹא-תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם
וְלֹא תַעֲבֹדֵם: כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֶקֶד עֹון אָבוֹת עַל-בָּנִים
וְעַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רִבְעִים לְשָׁנָאִי. **הט** וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים לְאֹהֲבֵי וּלְשֹׁמְרֵי
מִצְוֹתַי (מִצְוֹתַי).

הי לֹא תִשָּׂא אֶת-שֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא: כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר-יִשָּׂא
אֶת-שְׁמוֹ לְשׁוֹא.

היא שְׁמוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **היב** שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלָאכָתְךָ. **היג** וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: לֹא תַעֲשֶׂה
כָּל-מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל-בְּהֶמְתְּךָ וְגֵרְךָ
אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ כָּמוֹךָ. **היד** וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וַיֹּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה עַל-כֵּן צִוָּה יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת.

הטו כִּבֹּד אֶת-אָבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ
וּלְמַעַן יֵיטִב לְךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ.

הטז לֹא תִרְצַח וְלֹא תִנָּאֵף וְלֹא תִגְנוֹב וְלֹא-תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עַד שְׁוֹא.

הִיזוּ וְלֹא תַחֲמֹד אֶשֶׁת רַעְךָ וְלֹא תִתְאָוֶה בֵּית רַעְךָ שֶׁדָּהוּ וְעִבְדוֹ וְאִמָּתוֹ שׁוֹרוֹ וְחֹמְרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעְךָ.

הִיחַ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְהוָה אֶל-כָּל-קְהִלָּכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הָעֲנָן וְהָעֲרַפְלָקוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסוּף וַיִּכְתֹּבֵם עַל-שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים וַיִּתֵּנֶם אֵלָי. **הִיט** וַיְהִי כְּשִׁמְעֶכֶם אֶת-הַקּוֹל מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בַּעַר בָּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל-רָאשֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם. **הִכ** וַתֹּאמְרוּ הֵן הָרָאנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-כְּבֹדוֹ וְאֶת-גִּדְלוֹ וְאֶת-קִלּוֹ שִׁמְעָנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי-יִדְבֹּר אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וְחִי. **הִכֹּא** וְעַתָּה לָמָּה נָמוֹת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אִם-יִסָּפִים אֲנַחְנוּ לְשִׁמֹּעַ אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד וּמֹתָנוּ. **הִכֹּב** כִּי מִי כָל-בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מִדְּבַר מִתּוֹךְ-הָאֵשׁ כְּמִנוּ וַיְחִי. **הִכֹּג** קָרַב אַתָּה וּשְׁמַע אֶת כָּל-אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת תִּדְבָּר אֱלֹהֵינוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר יִדְבֹּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלִידוֹ וּשְׁמַעָנוּ וְעָשִׂינוּ. **הִכֹּד** וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹל דִּבְרֵיכֶם בְּדִבְרֶכֶם אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שִׁמְעָתִי אֶת-קוֹל דִּבְרֵי הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֱלִידוֹ הִיטִיבוּ כָל-אֲשֶׁר דִּבְרוּ. **הִכֵּה** מִי-יִתֵּן וְהָיָה לָבָבָם זֶה לָהֶם לִירְאָה אֹתִי וּלְשֹׁמֵר אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי כָּל-הַיָּמִים: לְמַעַן יֵיטֵב לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם לְעֹלָם. **הִכֹּו** לֹךְ אֹמַר לָהֶם: שׁוּבוּ לָכֶם לְאַהֲלֵיכֶם. **הִכֹּז** וְאַתָּה פֹּה עֹמֵד עֹמְדִי וְאִדְבָּרָה אֲלֶיךָ אֶת כָּל-הַמִּצְוָה וְהַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּלְמָדִם וְעָשׂוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲנֹכִי נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ. **הִכֵּח** וּשְׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֹתְכֶם: לֹא תִסְרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל. **הִכֵּט** בְּכָל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֹתְכֶם תֵּלְכוּ: לְמַעַן תַּחֲיִיו וְטוֹב לָכֶם וְהִאֲרַכְתֶּם יָמִים בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר תִּירְשׁוּן. **וֹא** וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לִלְמַד אֹתְכֶם לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ. **וֹב** לְמַעַן תִּירָא אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר אֶת-כָּל-חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוֶּךָ אַתָּה וּבְנֶךָ וּבִתְּךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְלִמְעַן יֵאָרְכוּ יָמֶיךָ. **וֹג** וּשְׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יֵיטֵב לָךְ וְאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד: כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ.

וֹד שָׁמַע יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד. **וֹה** וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ. **וֹו** וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוֶּךָ הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ. **וֹז** וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. **וֹח** וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. **וֹט** וּכְתַבְתָּם עַל-מַזְזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ.

וַיְהִי כִּי יָבִיֵאֵד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאֶבְרָהָם לֵאמֹר
וְלִיצְקָבֶלֶתֶת לָךְ: עָרִים גְּדֹלֹת וְטֹבֹת אֲשֶׁר לֹא-בְנִיתָ. וַיֵּא וּבָתִּים מְלֵאִים
כָּל-טוֹב אֲשֶׁר לֹא-מִלֵּאתָ וּבֵרֶת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא-חֲצַבְתָּ כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר
לֹא-נִטְעַנְתָּ וְאֹכֶלֶת וְשֹׁבַעַת. וַיִּבֶּה הַשָּׂמֶר לָךְ פֶּן-תִּשְׁכַּח אֶת-יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצִיאָךְ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים. וַיִּגְּדֵךְ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא וְאֵתוֹ תַעֲבֹד וּבְשִׁמוֹ
תִּשְׁבַּע. וַיֵּדֵךְ לֹא תִלְכּוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֶיכֶם.
וְטוֹ כִּי אֵל קָנָא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ: פֶּן-יִחַרָה אַף-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּךְ וְהִשְׁמִידָךְ
מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה.

וְטוֹ לֹא תִנָּסוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֶם בַּמֶּסָּה. וַיֹּז שָׁמֹר תִּשְׁמְרוּן
אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְעֲדֹתָיו וְחֻקָּיו אֲשֶׁר צִוְּךָ. וַיַּח וְעָשִׂיתָ הַיָּשָׁר וְהַטּוֹב
בְּעֵינֵי יְהוָה לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וּבָאתָ וִירָשֶׁתָּ אֶת-הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע יְהוָה
לַאֲבֹתֶיךָ. וַיֵּט לְהַדִּיף אֶת-כָּל-אִיְבֶיךָ מִפְּנֵיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה.
וְכִי-יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מָחָר לֵאמֹר: מָה הָעֲדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֲתָכֶם. וְכֹא וְאָמַרְתָּ לְבִנְךָ עַבְדִּים הָיִינוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם וַיֹּצִיאֵנוּ יְהוָה
מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה. וְכֹב וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתוֹת וּמִפְתִּים גְּדֹלִים וְרָעִים בְּמִצְרַיִם
בְּפָרְעָה וּבְכָל-בֵּיתוֹלְעֵינֵינוּ. וְכֹג וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אֶתָּנוּ לָתֵת לָנוּ
אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵינוּ. וְכֹד וַיִּצְוֵנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַחֻקִּים
הָאֵלֶּה לִירָאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב לָנוּ כָּל-הַיָּמִים לְחַיֵּינוּ כִּהְיוֹם הַזֶּה. וְכֹה
וַיִּדְקָה תְהִיָּה-לָנוּ: כִּי-נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ.

זֹא כִּי יָבִיֵאֵד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרָשֶׁתָּהּ וְנָשַׁל
גוֹיִם-רַבִּים מִפְּנֵיךָ הַחֲתִי וְהַגְּרִגָּשִׁי וְהָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי וְהַחֲוִי
וְהַיְבוּסִי שִׁבְעָה גוֹיִם רַבִּים וְעַצוּמִים מִמֶּךָ. זֹב וַיִּתְּנֶם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְפָנֶיךָ וְהַכִּיתָם: הַחֶרֶם תַּחֲרִים אֹתָם לֹא-תִכְרֹת לָהֶם בְּרִית וְלֹא תַחֲנֹם. זֹג וְלֹא
תִתְחַתֵּן בָּם: בְּתֶךָ לֹא-תִתֵּן לָבָנוּ וּבֵתוֹ לֹא-תִקַּח לְבָנְךָ. זֹד כִּי-יָסִיר אֶת-בִּנְךָ
מֵאֲחֵרֵי וְעַבְדוֹ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְחָרָה אַף-יְהוָה בָּכֶם וְהִשְׁמִידָךְ מִהֵרָה. זֹה
כִּי-אִם-כֹּה תַעֲשׂוּ לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתְּצוּ וּמִצְבֹּתָם תִּשְׁבְּרוּ וְאֲשִׁירָהֶם תִּגְדְּעוּן
וּפְסִילֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ. זו כִּי עִם קָדוֹשׁ אַתָּה לִיהוָה אֱלֹהֶיךָ: בָּךְ בָּחַר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה. זו לֹא מֵרַבְּכֶם
מִכָּל-הָעַמִּים חָשַׁק יְהוָה בָּכֶם וַיִּבְחַר בָּכֶם: כִּי-אַתֶּם הַמְעַט מִכָּל-הָעַמִּים. זוּ כִּי
מֵאֲהֶבֶת יְהוָה אֲתָכֶם וּמִשְׁמֹרוֹ אֶת-הַשְּׁבִיעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיכֶם הוֹצִיא יְהוָה

אֶתְכֶם בְּיַד חֲזָקָה וַיִּפְדֶּךָ מִבֵּית עֲבָדִים מִיַּד פְּרָעָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם. **זט** וַיִּדְעָתָּ
כִּי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים: הָאֵל הַנֶּאֱמָן שִׁמְרֵה הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאַהֲבֵיו
וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָו לְאֶלֶף דּוֹר. **זי** וּמִשְׁלָם לְשִׁנְאוֹ אֶל-פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ: לֹא יֵאָחֵז
לְשִׁנְאוֹ אֶל-פָּנָיו יִשְׁלָם-לוֹ. **זיא** וְשִׁמְרָתָּ אֶת-הַמִּצְוָה וְאֶת-הַחֻקִּים
וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצֹוֹךְ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם.
זיב וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמָעוֹן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרָתָם וַעֲשִׂיתָם אֹתָם וְשִׁמְרֵה
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת-הַבְּרִית וְאֶת-הַחֲסֵד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם. **זיג** וְאַהֲבָהְךָ
וּבְרַכָּה וְהִרְבָּה וּבִרְךָ פְּרִי-בִטְנְךָ וּפְרִי-אֲדָמָתְךָ דְּגֶנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ
שָׂגֶר-אֶלְפֶיךָ וַעֲשִׂיתָרַת צֹאנְךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לָתֵת לָךְ. **זיד**
בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל-הָעַמִּים: לֹא-יְהִיָּה בָּךְ עֶקֶר וְעֵקֶרָה וּבְבִהֶמְתְּךָ. **זטו** וְהִסִּיר
יְהוָה מִמֶּךָ כָּל-חֲלִי וְכָל-מַדּוּי מִצְרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָּ לֹא יִשְׁיָמֶם בָּךְ וְיִנָּתֶנּוּ
בְּכָל-שְׁנֵאֶיךָ. **זטז** וְאָכַלְתָּ אֶת-כָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לֹא-תַחֲוֹס
עֵינֶךָ עֲלֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹד אֶת-אֱלֹהֵיהֶם כִּי-מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ.
זז כִּי תֹאמַר בְּלִבְבְּךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָה אוֹכֵל לְהוֹרִישָׁם. **זיח** לֹא
תִירָא מֵהֶם: זָכֹר תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָרְעָה וּלְכָל-מִצְרַיִם. **זיט**
הַמִּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר-רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֹתוֹת וְהַמִּפְתִּים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזֶּרַע הַנְּטוּיָה
אֲשֶׁר הוּצֵאתָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֹּן-יַעֲשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל-הָעַמִּים אֲשֶׁר-אַתָּה יָרָא
מִפְּנֵיהֶם. **זכ** וְגַם אֶת-הַצֹּרְעָה יִשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּם: עַד-אֲבֹד הַנֶּשְׂאָרִים
וְהַנִּסְתָּרִים מִפְּנֶיךָ. **זכא** לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם: כִּי-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ אֵל גָּדוֹל
וְנוֹרָא. **זכב** וְנָשַׁל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵל מִפְּנֶיךָ מֵעַט מְעַט: לֹא תוֹכֵל
כִּלְתָּם מִהֵר פֶּן-תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה. **זכג** וְיִנָּתֶנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָם
מִהוֹמָה גְּדֹלָה עַד הַשָּׁמַיִם. **זכד** וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדְךָ וְהִאֲבֹדְתָּ אֶת-שְׂמֹם מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם: לֹא-יִתְּיָצֵב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הַשָּׁמַיִם אֹתָם. **זכה** פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם
תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ לֹא-תַחַמֵּד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וּלְקַחְתָּ לָדָפוֹן תִּנְקֹשׁ בוֹ כִּי תוֹעֵבֵת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא. **זכו** וְלֹא-תִבְיֵא תוֹעֵבָה אֶל-בֵּיתְךָ וְהָיִיתָ חֵרֶם כָּמֹהוּ שִׁקָץ
תִּשְׁקָצֶנּוּ וְתַעֲב וְתִתְעַבְנוּ כִּי-חֵרֶם הוּא.
זכא כָּל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצֹוֹךְ הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת: לִמְעַן תַּחֲיוּן וּרְבִיתֶם
וּבִאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם. **זכב** וְזָכַרְתָּ
אֶת-כָּל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר: לִמְעַן עֲנִתְךָ
לְנִסְתֹתָ לָדַעַת אֶת-אֲשֶׁר בְּלִבְבְּךָ תִּתְּשֹמֵר מִצְוֹתָוָם-לֹא. **זכג** וַיַּעֲנֶךָ וַיִּרְעַבְךָ
וַיֹּאכַלְךָ אֶת-הַמָּן אֲשֶׁר לֹא-יִדְעָתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ: לִמְעַן הוֹדִיעָךָ כִּי לֹא

על-הלחם לבדו יחיה האדם כי על-כל-מוצא פי-יהוה יחיה האדם. **חז** שמתן לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקהזה ארבעים שנה. **חח** וידעת עם-לבבך: כי כאשר ייסר איש את-בנו יהוה אליהך מיסרך. **חו** ושמרת את-מצות יהוה אליהך ללכת בדרכיו וליראה אתו. **חז** כי יהוה אליהך מביאך אל-ארץ טובה: ארץ נחלי מיםעונת ותהמות יצאים בבקעה ובנהר. **חח** ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ-זית שמן ודבש. **חט** ארץ אשר לא במסכנת תאכל-בה לחםלא-תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת. **חי** ואכלת ושבעתוברכת את-יהוה אליהך על-הארץ הטבה אשר נתן-לך. **חיא** השמר לך פן-תשכח את-יהוה אליהך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום. **חיב** פן-תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת. **חג** ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה-לך וכל אשר-לך ירבה. **חיד** ורם לבבך ושכחת את-יהוה אליהך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים. **חטו** המוליקך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין-מים המוציא לך מים מצור החלמיש. **חטז** המאכלך מן במדבר אשר לא-ידעון אבותיך: למען ענתך ולמען נסתף להיטבך באחריתך. **חיו** ואמרת בלבבך: כחי ועצם ידי עשה לי את-החיל הזה. **חית** וזכרת את-יהוה אליהך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל: למען הקים את-בריתו אשר-נשבע לאבותיך כיום הזה.

חייט והיה אם-שכח תשכח את-יהוה אליהך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחווית להםהעדתי בכם היום כי אבד תאבדון. **חכ** פגוים אשר יהוה מאביד מפניכםפן תאבדון: עקב לא תשמעון בקול יהוה אליהכם. **טא** שמע ישראל אתה עבר היום את-הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממדערים גדלת ובצרת בשמים. **טב** עם-גדול ורם בני ענקים: אשר אתה ידעת ואתה שמעתמי יתיצב לפני בני ענק. **טג** וידעת היום כי יהוה אליהך הוא-העבר לפניך אש אכלההוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך. **טד** אל-תאמר בלבבך בהדף יהוה אליהך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את-הארץ הזאת: וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך. **טה** לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את-ארצם: כי ברשעת הגוים האלה יהוה אליהך מורישם מפניך ולמען הקים את-הדבר אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב. **טו** וידעת כי לא בצדקתך יהוה אליהך נתן לך את-הארץ הטובה

הזאת לרשתה: כי עם-קשה-ערף אתה. **טז** זכר אל-תשכח את אשר-הקצפת
את-יהוה אלהיך במדבר: למן-היום אשר-יצאת מארץ מצרים עד-באכם
עד-המקום הזה ממרים הייתם עם-יהוה. **טח** ובחרב הקצפתם את-יהוה
ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם. **טט** בעלתי הקרה לקחת לוחות האבנים
לוחות הברית אשר-כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי. **טי** ויתן יהוה אלי את-שני לוחות
האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל-הדברים אשר דבר יהוה עמכם
בהר מתוך האשבים הקהל. **טיא** ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן
יהוה אלי את-שני לוחות האבנים לחות הברית. **טיב** ויאמר יהוה אלי קום רד
מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים: סרו מהר מן-הדרך אשר
צויתם עשו להם מסכה. **טיג** ויאמר יהוה אלי לאמר: ראיתי את-העם הזה
והנה עם-קשה-ערף הוא. **טיז** הרף ממני ואשמידם ואמחה את-שםם מתחת
השמים ואעשה אותך לגוי-עצום ורב ממנו. **טטו** ואפן וארד מן-ההר וההר
בער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי. **טטז** וארא והנה חטאתם ליהוה
אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה: סרתם מהרמן-הדרך אשר-צוה יהוה
אתכם. **טטז** ואתפש בשני הלוחות ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם.
טטח ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי
ומים לא שתיתי: על כל-חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה
להכעיסו. **טיט** כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד
אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא. **טכ** ובאהרן התאנף יהוה
מאד להשמידו ואתפלל גם-בעד אהרן בעת ההוא. **טכא** ואת-חטאתכם
אשר-עשיתם את-העגל לקחתי ואשרף אותו באש ואכת אותו טחון היטב עד
אשר-דק לעפר ואשלך את-עפרו אל-הנחל הירד מן-ההר. **טכב** ובתבערה
ובמסה ובקברת התאוה מקצפים הייתם את-יהוה. **טכג** ובשלח יהוה אתכם
מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את-הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את-פי יהוה
אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו. **טכד** ממרים הייתם עם-יהוה
מיום דעתי אתכם. **טכה** ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת-ארבעים
הלילה אשר התנפלותי: כי-אמר יהוה להשמיד אתכם. **טכו** ואתפלל אל-יהוה
ואמר אדני יהוה אל-תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר-הוצאת
ממצרים ביד חזקה. **טכז** זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב: אל-תפן
אל-קשי העם הזה ואל-רשעו ואל-חטאתו. **טכח** פן-יאמרו הארץ אשר

הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם אל-הארץ אשר-דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר. **טכט** והם עמד ונחלתה אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה.

יא בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל-לך שני-לוחות אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ. **יב** ואכתב על-הלחת את-הדברים אשר היו על-הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון. **יג** ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני-לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת ביד. **יד** ויכתב על-הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי. **יה** ואפן וארד מן-ההר ואשם את-הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה. **יו** ובני ישראל נסעו מבארות בני-יעקן ומוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו. **יז** משם נסעו הגדגדה ומן-הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים. **יח** בעת ההוא הבדיל יהוה את-שפט הלוי לשאת את-ארון ברית-יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה. **יט** על-כן לא-היה ללוי חלק ונחלה עם-אחיו: יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אליהם לו. **י** ואנכי עמדת בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא-אבה יהוה השחיתך. **י** ואמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו ויירשו את-הארץ אשר-נשבעתי לאבתם לתת להם.

י ועתה ישראלמה יהוה אליהם שאל מעמד: כי אם-ליראה את-יהוה אליהם ללכת בכל-דרכיו ולאהבה אותו ולעבד את-יהוה אליהם בכל-לבבך ובכל-נפשך. **י** לשמר את-מצות יהוה ואת-חקותיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך. **י** הן ליהוה אליהם השמים ושמי השמים הארץ וכל-אשר-בה. **י** רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל-העמים כיום הזה. **י** ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד. **י** כי יהוה אליהם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים: האל הגדל הגבר והנורא אשר לא-ישא פנים ולא יקח שחד. **י** עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה. **י** ואהבתם את-הגר: כי-גרים הייתם בארץ מצרים. **י** את-יהוה אליהם תירא אותו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבוע. **י** הוא תהלתך והוא אליהם אשר-עשה אתך את-הגדלת ואת-הנוראת האלה אשר ראו עיניך. **י** בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמוך יהוה אליהם ככוכבי השמים לרב. **י** ואהבת

את יהוה אלהיך ושְׁמִרְתָּ מְשִׁמְרָתוֹ וְחִקְתָּיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּל-הַיָּמִים. **יאב**
וידַעְתֶּם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת-בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא-רָאוּ אֶת-מוֹסֵר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: אֶת-גְּדֻלּוֹתַי-יָדוּ הַחֲזָקָה וְזָרְעוּ הַנְּטוּיָה. **יאג** וְאֶת-אֲתֹנִי
וְאֶת-מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה בְּתוֹךְ מִצְרַיִם לַפְּרָעָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וְלָכָל-אֶרֶצוֹ. **יاد**
וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם לְסוּסָיו וּלְרֶכְבּוֹ אֲשֶׁר הִצִּיף אֶת-מִי יָם-סוּף עַל-פְּנֵיהֶם
בְּרִדְפָם אַחֲרֵיכֶם וַיֹּאבֹדֶם יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **יאה** וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בַּמִּדְבָּר
עַד-בְּאֲכֶם עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה. **יאו** וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתְךָ וּלְאֲבִירֶם בְּנֵי אֱלִיָּאב
בֶּן-רְאוּבֵן אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת-פִּיהָ וַתַּבְלַעֵם וְאֶת-בְּתִיָּהֶם וְאֶת-אֶהֱלִיהֶם וְאֶת
כָּל-הַיָּקוּם אֲשֶׁר בְּרִגְלֵיהֶם בְּקֶרֶב כָּל-יִשְׂרָאֵל. **יאז** כִּי עֵינֵיכֶם הִרְאִיתִי
אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדֹל אֲשֶׁר עָשָׂה. **יבח** וּשְׁמִרְתֶּם אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר
אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם לַמַּעַן תִּחְזְקוּ וּבְאַתֶּם וִירִשְׁתֶּם אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ. **יבט** וּלְמַעַן תִּזְכְּרוּ יָמַי עַל-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם וּלְיִזְרְעֵל אֶרֶץ זָבֹת חֶלֶב וְדָבָשׁ.
יבי כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כָאָרֶץ מִצְרַיִם הוּא אֲשֶׁר יֵצְאתֶם
מִשָּׁם: אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת-זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ בְּרִגְלְךָ כֶּגֶן הַיָּרֵק. **יבא** וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבִקְעוֹת לְמִטַּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה-מֵיָם.
יבב אֶרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דִּרְשׁ אֹתָהּ: תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּהֲמִרְשִׁית
הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה.
יבג וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ תִּשְׁמָעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֹתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם. **יביד** וְנָתַתִּי
מִטַּר-אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ וְאַסְפִּיתָ דָּגָנְךָ וְתִירֶשֶׁךָ וַיִּצְהָרְךָ. **יבטו** וְנָתַתִּי
עֹשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבִהֲמֹתֶךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ. **יבז** הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לְבַבְכֶם
וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. **יבא** וְחָרָה אִף-יְהוָה בָּכֶם
וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם
מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם. **יבב** וְשָׁמַתֶּם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהִים
עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל-יְדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפוֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם. **יבג** וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדָבָר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֹתְךָ
בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. **יבד** וְכִתְבֹתֶם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ. **יבע** לְמַעַן
יִרְבוּ יָמֶיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ.

יֹאכָב כִּי אִם-שָׁמַר תִּשְׁמְרוּן אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹתָהּ: לֹא־הִבֵּה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לָלֶכֶת בְּכָל-דֶּרֶךְ וּלְדַבָּקָהּ בּוֹ. **יֹאכָב** וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם וִירִשְׁתֶּם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעֲצָמִים מִכֶּם. **יֹאכָד** כָּל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כִּף-רִגְלְכֶם בּוֹלְכֶם יְהִיָּה: מִן-הַמִּדְבָּר וְהַלְבָנוֹן מִן-הַנֶּהָר נְהַר-פָּרַת וְעַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן יְהִיָּה גְבֻלְכֶם. **יֹאכָה** לֹא-יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם: פָּחַדְכֶם וּמוֹרָאֲכֶם יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ-בָּהּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם. **יֹאכֹו** רֵאֵה אֲנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם: בִּרְכָה וּקְלָלָה. **יֹאכֹו** אֶת-הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם. **יֹאכֹח** וְהַקְלָלָה אִם-לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְסָרְתֶם מִן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם: לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא-יִדְעֶתֶם. **יֹאכֹט** וְהָיָה כִּי יִבְיָאֵף יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנִתְּתָה אֶת-הַבְּרָכָה עַל-הַר גְּרִזִּים וְאֶת-הַקְלָלָה עַל-הַר עֵיבָל. **יֹאל** הֲלֹא-הִמָּה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי דֶרֶךְ מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּעַרְבַּהֲמוֹל הַגִּלְגָּל אֵצֶל אֱלוֹנֵי מֶרֶה. **יֹאלָא** כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן לְבֹא לְרִשֹּׁת אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן לָכֶם וִירִשְׁתֶּם אֹתָהּ וּשְׁבַתֶּם-בָּהּ. **יֹאלב** וְשִׁמְרֶתֶם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל-הַחֻקִּים וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם. **יֹבָא** אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נֹתֵן יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ לְרִשְׁתָּהּ: כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר-אַתֶּם חַיִּים עַל-הָאָדָמָה. **יֹבב** אֲבָד תִּאֲבָדוּן אֶת-כָּל-הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ-שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת-אֱלֹהֵיהֶם: עַל-הַהָרִים הָרָמִים וְעַל-הַגְּבְעוֹת וְתַחַת כָּל-עֵץ רֶעֶנָן. **יֹבג** וְנִתְּצֶתֶם אֶת-מִזְבְּחֹתֶם וְשִׁבְרֶתֶם אֶת-מִצְבֹּתֶם וְאֲשִׁרְיֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ וּפִסְלֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּגְדְּעוּן וְאֲבַדְתֶּם אֶת-שָׁמַם מִן-הַמָּקוֹם הַהוּא. **יֹבד** לֹא-תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **יֹבה** כִּי אִם-אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל-שְׁבֻטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת-שְׁמוֹ שָׁם לִשְׁכֹּנוֹ תִּדְרְשׁוּ וּבֹאתָ שָׁמָּה. **יֹבו** וְהִבֵּאתֶם שָׁמָּה עֲלֵתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֶת מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם וְאֶת תְּרוֹמַת יִדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם וּבִכּוֹרֹת בְּקִרְכֶם וְצֹאנְכֶם. **יֹבוז** וְאֲכַלְתֶּם-שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכָל מַשְׁלַח יְדְכֶם אַתֶּם וּבְתֵיכֶם אֲשֶׁר בִּרְכָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **יֹבח** לֹא תַעֲשׂוּן כָּכָל אֲשֶׁר אֲנַחֲנוּ עֹשִׂים פֹּה הַיּוֹם: אִישׁ כָּל-הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו. **יֹבט** כִּי לֹא-בֹאתֶם עַד-עֲתָהּ אֶל-הַמְּנוּחָה וְאֶל-הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ. **יֹבי** וְעֹבְרֶתֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן וּשְׁבַתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מְנַחֵל אֶתְכֶם וְהִנֵּחַ

לָכֶם מִכָּל-אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב וּישָׁבְתֶם-בְּטוֹחַ. **יבִיא** וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ לְשֹׁכֵן שָׁמוֹ שְׁסָמָה תָּבִיאוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוָּה אֲתֶכֶם: עוֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם מַעֲשֵׂרְתֵיכֶם וְתִרְמַת יִדְכֶם וְכָל מִבְּחַר נִדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַיהוָה. **יביב** וּשְׁמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנִיתֵיכֶם וְעַבְדֵיכֶם וְאִמְהוֹתֵיכֶם וְהַלְוֵי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיכֶם כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנִחַלָה אֲתֶכֶם. **יביג** הַשָּׁמֶר לָךְ פֶּן-תַּעֲלֶה עֲלֹתֶיךָ בְּכָל-מָקוֹם אֲשֶׁר תִּרְאֶה. **יביז** כִּי אִם-בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה בָּאֶחָד שְׁבִטֶיךָ שָׁם תַּעֲלֶה עֲלֹתֶיךָ וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כָּל אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוָּה. **יבטו** רַק בְּכָל-אוֹת נִפְשֶׁךָ תִּזְבַּח וְאָכַלְתָּ בָשָׂר כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יֹאכְלֶנּוּ בָצָבִי וְכֹאֲלִי. **יבטז** רַק הַדָּם לֹא תֹאכְלוּ: עַל-הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמַּיִם. **יביז** לֹא-תוֹכַל לֵאכֹל בְּשַׁעְרֶיךָ מַעֲשֵׂר דִּגְנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרֹת בִּקְרָךְ וְצֹאנְךָ וְכָל-נִדְרֶיךָ אֲשֶׁר תִּדְּרֹר וְנִדְּבֹתֶיךָ וְתִרְוַמַת יָדְךָ. **יביח** כִּי אִם-לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹאֲתָה וּבִנְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוֵי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וּשְׁמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַשְׁלַח יָדְךָ. **יביט** הַשָּׁמֶר לָךְ פֶּן-תַּעֲזֹב אֶת-הַלְוֵי כָל-יָמֶיךָ עַל-אַדְמָתְךָ.

יבכ כִּי-יִרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לָךְ וְאָמַרְתָּ אֲכָלָה בָּשָׂר כִּי-תֵאָוֶה נִפְשֶׁךָ לֵאכֹל בְּשָׂר בְּכָל-אוֹת נִפְשֶׁךָ תֹאכֹל בָּשָׂר. **יבכא** כִּי-יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם שָׁמוֹ שָׁם וְזִבְחָתָּ מִבִּקְרָךְ וּמִצֹּאנְךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָךְ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ וְאָכַלְתָּ בְּשַׁעְרֶיךָ בְּכָל אוֹת נִפְשֶׁךָ. **יבכב** אֵךְ כַּאֲשֶׁר יֹאכֹל אֶת-הַצָּבִי וְאֶת-הָאֵילָן תֹּאכְלֶנּוּ: הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יִחָדּוּ יֹאכְלֶנּוּ. **יבכג** רַק חֹזֵק לְבַלְתִּי אֲכַל הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ וְלֹא-תֹאכֹל הַנֶּפֶשׁ עִם-הַבָּשָׂר. **יבכד** לֹא תֹאכְלֶנּוּ: עַל-הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמַּיִם. **יבכה** לֹא תֹאכְלֶנּוּ לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ כִּי-תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה. **יבכו** רַק קִדְּשֶׁיךָ אֲשֶׁר-יִהְיוּ לָךְ וְנִדְרֶיךָ תִּשָּׂא וּבָאתָ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה. **יבכז** וְעָשִׂיתָ עֲלֹתֶיךָ הַבָּשָׂר וְהַדָּם עַל-מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְדָם-זִבְחֶיךָ יִשְׁפֹּךְ עַל-מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַבָּשָׂר תֹּאכֹל. **יבכח** שָׁמֶר וְשָׁמַעְתָּ אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוָּה: לְמַעַן יֵיטֵב לָךְ וּלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ עַד-עוֹלָם כִּי תַעֲשֶׂה הַטוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **יבכט** כִּי-יִכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּ אוֹתָם מִפְּנֵיךָ וִירִשְׁתָּ אֹתָם וְיִשְׁבְּתָּ בָּאָרֶץ. **יבל** הַשָּׁמֶר לָךְ פֶּן-תִּנְקֹשׁ אַחֲרֵיהֶם אַחֲרֵי הַשְׁמָדָם מִפְּנֵיךָ וּפֶן-תִּדְרֹשׁ לְאֱלֹהֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָּה יַעֲבֹדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת-אֱלֹהֵיהֶם וְאָעֲשֶׂה-כֵן גַּם-אֲנִי. **יבלא** לֹא-תַעֲשֶׂה כֵן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי

כָּל-תוֹעֵבַת יְהוָה אֲשֶׁר שָׁנָא עָשׂוּ לֹא־לֵהֱיָהֶם כִּי גַם אֶת-בְּנֵיהֶם וְאֶת-בְּנֹתֵיהֶם
יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לֹא־לֵהֱיָהֶם. **יגא** אֶת כָּל-הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוֶה אֶתְכֶם אֹתוֹ
תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת: לֹא-תִסֹּף עָלָיו וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ.

יגב כִּי-יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חֹלֶם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת. **יגג** וְבֹא
הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר: נִלְכָּה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר
לֹא-יַדְעַתֶּם וְנַעֲבֹדֵם. **יגד** לֹא תִשְׁמַע אֶל-דִּבְרֵי הַנָּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל-חֹלֶם
הַחֲלוֹם הַהוּא: כִּי מִנִּסָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לְדַעַת הִישָׁכֶם אֱהָבִים אֶת-יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל-לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם. **יגה** אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ וְאֹתוֹ
תִּירָאוּ וְאֶת-מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וּבְקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ וְבוֹ תִדְבָּקוּ. **יגו**
וְהַנָּבִיא הַהוּא אוֹ חֹלֶם הַחֲלוֹם הַהוּא יוֹמֵת כִּי דִבֶּר-סָרָה עַל-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפִּדְךָ מִבֵּית עַבְדִּים לְהַדִּיחְךָ מִן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוְּךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בָּהּ וּבַעֲרַת הָרַע מִקִּרְבְּךָ.

יגז כִּי יִסִּיתֶךָ אַחִיךָ בֶן-אִמְךָ אוֹ-בִנְךָ אוֹ-בֵתְךָ אוֹ אִשְׁתְּ חִיקְךָ אוֹ רֵעֶךָ אֲשֶׁר
כָּנַפְשְׁךָ בִּסְתֶר לֵאמֹר: נִלְכָּה וְנַעֲבֹדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יַדְעַת אֹתָהּ
וְאַבְתִּיךָ. **יגח** מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיבִתִּיכֶם הַקְרָבִים אֵלֶיךָ אוֹ הָרְחֻקִּים
מִמָּדָם מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד-קְצֵה הָאָרֶץ. **יגט** לֹא-תֹאבָה לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו
וְלֹא-תַחֲוֶס עֵינֶךָ עָלָיו וְלֹא-תַחְמַל וְלֹא-תִכְסֶּה עָלָיו. **יגי** כִּי הָרַג תַּהַרְגֵנוּ יָדְךָ
תִּהְיֶה-בּוֹ בְּרֹאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוֹ וְיָד כָּל-הָעָם בְּאַחֲרָנָה. **יגיא** וְסִקְלֹתוֹ בְּאֲבָנִים
וְיָמָת: כִּי בִקֵּשׁ לְהַדִּיחְךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית
עַבְדִּים. **יגיב** וְכָל-יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וִירָאוּ וְלֹא-יוֹסִפוּ לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הָרַע
הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ.

יגיד כִּי-תִשְׁמַע בְּאַחַת עָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְשֹׁבֵת שָׁם לֵאמֹר. **יגיד**
יָצְאוּ אַנְשִׁים בָּנִי-בְלִיעֵל מִקִּרְבְּךָ וַיִּדְיָחוּ אֶת-יִשְׁבִּי עִירָם לֵאמֹר: נִלְכָּה וְנַעֲבֹדָה
אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא-יַדְעַתֶּם. **יגטו** וְדַרְשֵׁת וְחֻקְרַת וְשֹׁאֲלַת הֵיטֵב וְהִנֵּה
אַמֵּת נָכוֹן הַדָּבָר נַעֲשֵׂתָה הַתוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבְּךָ. **יגטז** הִכָּה תִכָּה אֶת-יִשְׁבִּי
הָעִיר הַהוּא לְפִי-חֶרֶב: הַחֲרֹם אֹתָהּ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּהּ וְאֶת-בְּהֶמְתָּהּ לְפִי-חֶרֶב.
יגיו וְאֶת-כָּל-שְׁלָלָהּ תִקְבֹּץ אֶל-תוֹךְ רְחֻבָּהּ וְשִׂרְפָתָהּ בָּאֵשׁ אֶת-הָעִיר
וְאֶת-כָּל-שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּתָה תֵּל עוֹלָם לֹא תִבָּנֶה עוֹד. **יגיא**
וְלֹא-יִדְבַק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן-הַחֲרָם לְמַעַן יָשׁוּב יְהוָה מִחֲרוֹן אַפּוֹ וְנָתַן-לְךָ
רַחֲמִים וְרַחֲמֶךָ וְהִרְבֶּךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם. **יגיט** כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.

ידא בָּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: לֹא תִתְגַּדְּדוּ וְלֹא-תִשְׁיִמוּ קָרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לָמֶת. **ידב** כִּי עִם קְדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבָדָּךְ בָּחַר יְהוָה לִהְיוֹת לּוֹ לְעַם סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה.

ידג לֹא תֹאכַל כָּל-תְּנוּעָבָה. **ידד** זֹאת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ: שׁוֹר שֶׁהַ כְּשָׂבִים וְשֶׁהַ עֲזִים. **ידה** אֵיל וְצָבִי וְיַחֲמוֹר וְאֶקֹּו וְדִישׁוֹן וְתֹאזֹו וְזֶמֶר. **ידו** וְכָל-בְּהֵמָה מִפְּרִסַּת פְּרִסָּה וְשִׁסְעַת שִׁסְעַת שְׁתֵּי פְּרִסוֹת מַעֲלַת גֶּרֶה בַּבְּהֵמָה אַתָּה תֹאכְלוּ. **ידז** אַךְ אֶת-זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעַלִּי הַגֶּרֶה וּמִמִּפְּרִיסֵי הַפְּרִסָּה הַשְּׂסוּעָה: אֶת-הַגָּמֶל וְאֶת-הָאֲרֻנָּבֶת וְאֶת-הַשֶּׁפֶן כִּי-מַעֲלָה גֶרֶה הִמָּה וּפְרִסָּה לֹא הַפְּרִיסוּטִמָּאִים הֵם לָכֶם. **ידח** וְאֶת-הַחֲזִיר כִּי-מִפְּרִיס פְּרִסָּה הוּא וְלֹא גֶרֶה טִמָּא הוּא לָכֶם מִבֶּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגְעוּ.

ידט אֶת-זֶה תֹאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בְּמַיִם: כָּל אֲשֶׁר-לוֹ סִנְפִיר וְקַשְׂקֶשֶׁת תֹּאכְלוּ. **ידי** וְכָל אֲשֶׁר אֵין-לוֹ סִנְפִיר וְקַשְׂקֶשֶׁת לֹא תֹאכְלוּ טִמָּא הוּא לָכֶם.

ידיא כָּל-צִפּוֹר טְהוֹרָה תֹאכְלוּ. **ידיב** וְזֶה אֲשֶׁר לֹא-תֹאכְלוּ מֵהֶם: הַנֶּשֶׁךְ וְהַפֶּרֶס וְהַעֲזֹנָה. **ידג** וְהִרְאָה וְאֶת-הָאֵיָה וְהַדִּיָּה לְמִינָהּ. **ידד** וְאֶת כָּל-עֹרֵב לְמִינוֹ.

ידטו וְאֶת בֵּת הַיַּעֲנָה וְאֶת-הַתַּחֲמָס וְאֶת-הַשִּׁחַף וְאֶת-הַנֶּץ לְמִינָהּ. **ידטז** אֶת-הַכּוֹס וְאֶת-הַיִּנְשׁוּף וְהַתִּנְשָׁמֶת. **ידז** וְהַקָּאֶת וְאֶת-הַרְחֻמָּה וְאֶת-הַשִּׁלָּף.

ידח וְהַחֲסִידָה וְהָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְהַדּוּכִיפַת וְהַעֲטָלָף. **ידט** וְכָל שֶׁרֶץ הָעוֹף טִמָּא הוּא לָכֶם: לֹא יֹאכְלוּ. **ידכ** כָּל-עוֹף טְהוֹר תֹּאכְלוּ. **ידכא** לֹא תֹאכְלוּ כָל-נֶבֶלָה לְגֵר אֲשֶׁר-בִּשְׁעָרֶיךָ תִּתְנַנֶּה וְאָכְלָה אוֹ מִכָּר לְנִכְרִיכֵי עִם קְדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא-תִבְשֹׁל גְּדִי בַחֲלָב אָמוֹ.

ידכב עֲשֹׂר תַעֲשֹׂר אֶת כָּל-תְּבוּאוֹת זֶרְעֶךָ הַיֹּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה. **ידכג** וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר לְשָׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם מַעֲשֹׂר דִּגְנֶךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבִכּוֹרֶת בִּקְרֶךָ וְצֹאנֶךָ: לְמַעַן תִּלְמַד לִירְאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל-הַיָּמִים.

ידכד וְכִי-יִרְבֶּה מִמֶּךָ הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאתוּכִי-יִרְחַק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹם שְׁמוֹ שָׁם: כִּי יִבָּרְכְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **ידכה** וְנִתְּתָה בַּכֶּסֶף וְצִרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדְךָ וְהִלַּכְתָּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ. **ידכו** וְנִתְּתָה הַכֶּסֶף בְּכָל אֲשֶׁר-תֵּאֵוֶה נַפְשֶׁךָ בַּבֶּקֶר וּבַצֹּאן וּבַיִּין וּבַשֶּׂכֶר וּבְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁאַלְךָ נַפְשֶׁךָ וְאָכַלְתָּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמַּחְתָּ אֶתָּה וּבֵיתְךָ. **ידכז** וְהָלֹוִי אֲשֶׁר-בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא תַעֲזֹבֵנּוּ: כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְנַחֲלָה עִמָּךְ.

ידכח מקצה שלש שנים תוציא את-כל-מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך. **ידכט** ובא הלוי כי אין-לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכה יהוה אלהיך בכל-מעשה ידך אשר תעשה.

טוא מקץ שבע-שנים תעשה שמטה. **טוב** וזה דבר השמטה שמוט כל-בעל משה ידו אשר ישה ברעהו: לא-יגש את-רעהו ואת-אחיו כי-קרא שמטה ליהוה. **טוג** את-הנכרי תגש ואשר יהיה לך את-אחיו תשמט ידך. **טוד** אפס כי לא יהיה בך אביון: כי-ברך יברכה יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן-לך נחלה לרשתה. **טוה** רק אם-שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמור לעשות את-כל-המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום. **טוו** כי-יהוה אלהיך ברכך באשר דבר-לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו.

טוז כי-יהיה בך אביון מאחד אחיו באחד שעריך בארץ אשר-יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את-לבבך ולא תקפץ את-ידך מאחיו האביון. **טוח** כי-פתח תפתח את-ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו. **טוט** השמר לך פן-יהיה דבר עם-לבבך בליעל לאמר קרבה שנת-השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיו האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל-יהוה והיה בך חטא. **טוי** נתון תתן לו ולא-ירע לבבך בתתך לו: כי בגלל הדבר הזה יברכה יהוה אלהיך בכל-מעשך ובכל משלח ידך. **טוиа** כי לא-יחדל אביון מקרב הארץ על-כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את-ידך לאחיו לעניך ולאביון בארץ. **טויב** כי-ימכר לך אחיו העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעת תשלחנו חפשי מעמך. **טויג** וכי-תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם. **טויד** העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך: אשר ברכך יהוה אלהיך תתן-לו. **טויו** וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על-כן אנכי מצוך את-הדבר הזה היום. **טויז** והיה כי-יאמר אליך לא אצא מעמך: כי אהבך ואת-ביתך כי-טוב לו עמך. **טויוז** ולקחת את-המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה-כן. **טויח** לא-יקשה בעינך בשלחך אותו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכה יהוה אלהיך בכל אשר תעשה.

טויט כל-הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכרתקדיש ליהוה אלהיך: לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך. **טוכ** לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה

בְּשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֹתָהּ וּבֵיתָהּ. **טוֹכָא** וְכִי-יְהִיָּה בּוֹ מוֹם פֶּסַח אוֹ
עוֹר כָּל מוֹם רָע לֹא תִזְבְּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ. **טוֹכֵב** בְּשַׁעְרֶיךָ תֹאכְלֶנּוּהָ טָמֵא
וְהִטְהוֹר יַחֲדוּ כַּצְּבִי וְכֹאִיל. **טוֹכֵג** רַק אֶת-דָּמוֹ לֹא תֹאכֹל: עַל-הָאָרֶץ תִּשְׁפֹּכֶנּוּ
כַּמִּים.

טזא שְׁמֹר אֶת-חֹדֶשׁ הָאָבִיב וַעֲשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי בַּחֹדֶשׁ הָאָבִיב
הוֹצִיאָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לְלִילָה. **טזב** וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה לְשָׁכֶן שְׁמוֹ שָׁם. **טזג** לֹא-תֹאכֹל עָלָיו חֶמֶץ שִׁבְעַת
יָמִים תֹּאכֹל-עָלָיו מִצּוֹת לֶחֶם עֲנִי: כִּי בַּחֲפוּזוֹן יֵצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִמְעַן תִּזְכֹּר
אֶת-יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. **טזד** וְלֹא-יֵרָאֶה לָּךְ שְׂאֵר בָּכֹל-גִּבְלָךְ
שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא-יָלִין מִן-הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בְּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר. **טזה**
לֹא תוֹכֵל לְזַבַּח אֶת-הַפֶּסַח בְּאַחַד שַׁעְרֶיךָ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ. **טזו** כִּי
אִם-אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁכֶן שְׁמוֹשָׁם תִּזְבַּח אֶת-הַפֶּסַח
בְּעֶרֶב: כִּבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם. **טזז** וּבִשְׁלֹתָ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בַּבֹּקֶר וְהִלַּכְתָּ לְאֹהֲלֶיךָ. **טזח** שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכֹל
מִצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה.

טזט שִׁבְעָה שִׁבְעַת תִּסְפֹּר-לָךְ: מֵהַחֹל חֲרָמֶשׁ בַּקֶּמֶה תַּחֲלֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה
שָׁבָעוֹת. **טזי** וַעֲשִׂיתָ חֹג שִׁבְעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסֹּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֶּן:
כֹּאֲשֶׁר יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **טזיא** וְשִׁמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ
וְעַבְדְּךָ וְאֹמְתְךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר וְהִיתוֹם וְהָאֱלֻמָּנָה אֲשֶׁר
בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁכֶן שְׁמוֹ שָׁם. **טזיב** וְזָכַרְתָּ כִּי-עֶבֶד
הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וְשִׁמַּרְתָּ אֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה.

טזיג חֹג הַסֹּכֶת תַּעֲשֶׂה לָּךְ שִׁבְעַת יָמִים: בְּאַסְפֹּף-מִגְרָנְךָ וּמִיֻּקְבְּךָ. **טזיד** וְשִׁמַּחְתָּ
בַּחֲגֹךָ: אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאֹמְתְךָ וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהִיתוֹם וְהָאֱלֻמָּנָה אֲשֶׁר
בְּשַׁעְרֶיךָ. **טזטו** שִׁבְעַת יָמִים תַּחֲגֹל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה: כִּי
יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל תְּבוּאָתְךָ וּבְכָל מַעֲשֶׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אֶף שְׂמֵחַ. **טזטז**
שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים בְּשָׁנָה יֵרָאֶה כָּל-זָכוֹר אֶת-פָּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר בְּחָג הַשִּׁבְעוֹת וּבְחָג הַסֹּכֶת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת-פָּנֵי יְהוָה רִיקָם.

טזיז אִישׁ כַּמִּתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ.
טזיח שִׁפְטִים וְשִׁטְרִים תִּתֶּן-לָךְ בְּכָל-שַׁעְרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
לְשִׁבְטֶיךָ וְשִׁפְטוֹ אֶת-הָעָם מִשְׁפָּט-צֶדֶק. **טזיט** לֹא-תִטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תִפְיֹר פָּנִים

ולא-תקח שחדכי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים. **טז** צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את-הארץ אשר-יהוה אלהיך נתן לך.
טזא לא-תטע לך אשרה כל-עץ: אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה-לך.
טזב ולא-תקים לך מצבה אשר שגא יהוה אלהיך.
יזא לא-תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מוסכל דבר רע: כי תועבת יהוה אלהיך הוא.

יזב כי-ימצא בקרבך באחד שעריך אשר-יהוה אלהיך נתן לך: איש או-אשה אשר יעשה את-הרע בעיני יהוה-אלהיך לעבר בריתו. **יזג** וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לגרם או לכל-צבא השמים אשר לא-צויתי. **יזד** והגד-לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל. **יזה** והוצאת את-האיש ההוא או את-האשה ההוא אשר עשו את-הדבר הרע הזה אל-שעריך את-האיש או את-האשה וסקלתם באבנים ומתו. **יזו** על-פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת: לא יומת על-פי עד אחד. **יזי** יד העדים תהיה-בו בראשנה להמיתו ויד כל-העם באחרונה ובערת הרע מקרבך.

יזח כי יפלא ממך דבר למשפט בין-דם לדם בין-דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך: וקמת ועלית אל-המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו. **יזט** ובאת אל-הכהנים הלויים ואל-השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט. **יזי** ועשית על-פי הדבר אשר יגידו לך מן-המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורו. **יזיא** על-פי התורה אשר יורו ועל-המשפט אשר-יאמרו לך תעשה: לא תסור מן-הדבר אשר-יגידו לך ימין ושמאל. **יזיב** והאיש אשר-יעשה בזדון לבלתי שמע אל-הכהן העומד לשרת שם את-יהוה אלהיך או אל-השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל. **יזיג** וכל-העם ישמעו ויראו ולא יזידו עוד.

יזיד כי-תבא אל-הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל-הגוים אשר סביבתי. **יזטו** שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו: מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא-אחיד הוא. **יזטז** רק לא-גרבה-לו סוסים ולא-ישיב את-העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד. **יזיז** ולא ירבה-לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה-לו מאד. **יזיח** והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את-משנה התורה הזאת על-ספר

מלפני הכהנים הלויים. **יזיט** והיתה עמו וקרא בו כל-ימי חייו למען ילמד ליראה את-יהוה אלהיו לשמור את-כל-דברי התורה הזאת ואת-החקים האלה לעשתם. **יזכ** לבלתי רום-לבבו מאחיו ולבלתי סור מן-המצוה ימין ושמאול למען יאריך ימים על-ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל. **יחא** לא-יהיה לכהנים הלויים כל-שבט לוי חלק ונחלה עם-ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון. **יחב** ונחלה לא-יהיה-לו בקרב אחיו: יהוה הוא נחלתו כאשר דבר-לו.

יחג וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבחאם-שור אם-שה: ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה. **יחד** ראשית דגנה תירשף ויצהרף וראשית גז צאנדהתן-לו. **יחה** כי בו בחר יהוה אלהיםמכל-שבטים: לעמד לשרת בשם-יהוה הוא ובניו כל-הימים. **יחו** וכי-יבא הלוי מאחד שעריך מכל-ישראל אשר-הוא גר שם ובא בכל-אות נפשו אל-המקום אשר-יבחר יהוה. **יחז** ושרת בשם יהוה אלהיוככל-אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה. **יחח** חלק כחלק יאכלו לבד ממכריי על-האבות.

יחט כי אתה בא אל-הארץ אשר-יהוה אלהיך נתן לךלא-תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם. **יחי** לא-ימצא בך מעביר בנו-ובתו באש קסם קסמים מעוון ומנחש ומכשף. **יחיא** וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל-המתים. **יחיב** כי-תועבת יהוה כל-עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך. **יחג** תמים תהיה עם יהוה אלהיך. **יחיד** כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותםאל-מעננים ואל-קסמים ישמעו ואתהלא כן נתן לך יהוה אלהיך. **יחטו** נביא מקרבך מאחיד כמני יקים לך יהוה אלהיך: אליו תשמעון. **יחטז** ככל אשר-שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר: לא אספ לשמע את-קול יהוה אלהי ואת-האש הגדלה הזאת לא-אראה עוד ולא אמות. **יחיו** ויאמר יהוה אלי: היטיבו אשר דברו. **יחיח** נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל-אשר אצונו. **יחיט** והיה האיש אשר לא-ישמע אל-דברי אשר ידבר בשמיאנכי אדרש מעמו. **יחכ** אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא-צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחריםומת הנביא ההוא. **יחכא** וכי תאמר בלבבך: איכה ידע את-הדבר אשר לא-דברו יהוה. **יחכב** אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא-יהיה

הַדָּבָר וְלֹא יִבְאֵהוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא-דִבְרוּ יְהוָה: בְּזִדּוֹן דִּבְרוּ הַנְּבִיא לֹא תִגּוּר מִמֶּנּוּ.

יטא כִּי-יִכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶת-אֶרֶץ וִירֻשָּׁתָם וַיִּשְׁבֹּתָ בְּעָרֵיהֶם וּבִבְתֵּיהֶם. **יטב** שְׁלוֹשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לְךָ: בְּתוֹךְ אֶרֶץ־אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ. **יטג** תִּכְיִן לְךָ הַדֶּרֶךְ וְשַׁלֶּשֶׁת אֶת-גְּבוּל אֶרֶץ־אֲשֶׁר יִנְחִילְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה לְנוֹס שָׁמָּה כָּל-רֹצֵחַ. **יטד** וְזֶה דִּבְרַי הָרֹצֵחַ אֲשֶׁר-יָנוֹס שָׁמָּה וְחָי: אֲשֶׁר יֵכֶה אֶת-רֵעֵהוּ בִּבְלִי-דַעַת וְהוּא לֹא-שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמַל שְׁלֹשׁ. **יטה** וְאֲשֶׁר יָבֵא אֶת-רֵעֵהוּ בַּיַּעַר לַחֲטֹב עֵצִים וְנִדְּחָה יָדוֹ בַּגִּרְזֵן לְכַרֵּת הָעֵץ וְנָשַׁל הַבְּרָזֶל מִן-הָעֵץ וּמָצָא אֶת-רֵעֵהוּ וּמָת: הוּא יָנוֹס אֶל-אַחַת הָעָרִים-הָאֵלֶּהוּ. **יטו** פֶּן-יִרְדֹּף גָּאֵל הַדָּם אַחֲרֵי הָרֹצֵחַ כִּי-יָחַס לִבּוֹ וְהִשְׁיִגוֹ כִּי-יִרְבֶּה הַדֶּרֶךְ וְהִכֵּהוּ נַפֶּשׁ וְלוֹ אֵין מִשְׁפָּט-מָוֶת כִּי לֹא שֹׂנֵא הוּא לוֹ מִתְּמוּל שְׁלֹשׁוֹם. **יטז** עַל-כֵּן אֲנֹכִי מְצֻוֶּה לֵאמֹר: שְׁלֹשׁ עָרִים תִּבְדִּיל לְךָ. **יטח** וְאִם-יִרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-גְּבוּלְךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם וְנָתַן לְךָ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבַּר לָתֵת לְאַבְרָהָם. **יטט** כִּי-תִשְׁמֹר אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹתָהּ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצֻוֶּה הַיּוֹם לְאַהֲבָהּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְלַכֵּת בַּדֶּרֶךְ כִּי כָּל-הַיָּמִים וְיִסְפָּתָ לְךָ עוֹד שְׁלֹשׁ עָרִים עַל הַשָּׁלֹשׁ הָאֵלֶּה. **יטי** וְלֹא יִשְׁפֹּךְ דָּם נָקִי בְּקֶרֶב אֶרֶץ־אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נִחְלָה וְהָיָה עָלֶיךָ דָּמִים. **יטיא** וְכִי-יְהִיָּה אִישׁ שֹׂנֵא לְרֵעֵהוּ וְאַרְבַּ לּוֹ וְקָם עָלָיו וְהִכֵּהוּ נַפֶּשׁ וּמָת וְנָס אֶל-אַחַת הָעָרִים הָאֵלֶּה. **יטיב** וְשָׁלְחוּ זִקְנֵי עִירוֹ וּלְקָחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם וְנָתְנוּ אֹתוֹ בְּיַד גָּאֵל הַדָּם וּמָת. **יטיג** לֹא-תַחֲוֹס עֵינֶךָ עָלָיו וּבַעֲרַת דָּם-הַנָּקִי מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב לְךָ. **יטיד** לֹא תִסֵּיג גְּבוּל רֵעֶךָ אֲשֶׁר גָּבְלוּ רֵאשִׁנִּים בְּנִחְלָתְךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ.

יטטו לֹא-יָקוּם עַד אֶחָד בְּאִישׁ לְכָל-עוֹן וּלְכָל-חַטָּאת בְּכָל-חַטָּא אֲשֶׁר יַחֲטֹא: עַל-פִּי שְׁנֵי עֵדִים אֹז עַל-פִּי שְׁלֹשָׁה-עֵדִים יָקוּם דִּבְרִי. **יטטז** כִּי-יָקוּם עַד-חָמֵס בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה. **יטטז** וְעָמְדוּ שְׁנֵי-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַּיָּמִים הָהֵם. **יטטח** וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים הַיָּטִב וְהַיָּה עַד-שֶׁקֶר הָעֵד שֶׁקֶר עָנָה בְּאָחִיו. **יטטט** וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו וּבַעֲרַת הָרַע מִקֶּרְבֶּךָ. **יטכ** וְהַנְּשָׂאִים יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ וְלֹא-יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד כַּדָּבָר הָרַע הַזֶּה בְּקֶרְבֶּךָ. **יטכא** וְלֹא תַחֲוֹס עֵינֶךָ: נַפֶּשׁ בְּנַפֶּשׁ עֵין בְּעֵין שׁוֹן בְּשׁוֹן יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרֶגֶל.

כא כי-תצא למלחמה על-איבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם; כי-יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים. **כב** והיה כקרבכם אל-המלחמה ונגש הכהן ודבר אל-העם. **כג** ואמר אלהים שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על-איביכם אל-ירך לבבכם אל-תיראו ואל-תחפזו ואל-תערצו מפניהם. **כד** כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם-איביכם להושיע אתכם. **כה** ודברו השטרים אל-העם לאמר מי-האיש אשר בנה בית-חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו: פן-ימות במלחמה ואיש אחר יחננו. **כו** ומי-האיש אשר-נטע כרם ולא חללנו: וישב לביתו: פן-ימות במלחמה ואיש אחר יחלנו. **כז** ומי-האיש אשר-ארש אשה ולא לקחה ילך: וישב לביתו: פן-ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה. **כח** ויספו השטרים לדבר אל-העם ואמרו מי-האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את-לבב אחיו כלבו. **כט** והיה ככלת השטרים לדבר אל-העם ופקדו שרי צבאות בראש העם.

כי כי-תקרב אל-עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום. **כיא** והיה אם-שלום תענה ופתחה לך: והיה כל-העם הנמצא-בה יהיו לך למסועבדוך. **כיב** ואם-לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה. **כיג** ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את-כל-זכורה לפי-חרב. **כיד** רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל-שללה תבז לך ואכלת את-שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך. **כטו** כן תעשה לכל-הערים הרחוקות ממך מאד אשר לא-מערי הגוים-האלה הנה. **כטז** רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל-נשמה. **כיז** כי-החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפריז החוי והיבוסי כאשר צוה יהוה אלהיך. **כיח** למען אשר לא-ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם. **כיט** כי-תצור אל-עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא-תשחית את-עצה לגדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת: כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור. **ככ** רק עץ אשר-תדע כי-לא-עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על-העיר אשר-הוא עשה עמך מלחמה עד רדתה. **ככא** כי-ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה: לא נודע מי הכהו. **ככב** ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל-הערים אשר סביבת החלל. **ככג** והיה העיר הקרבה אל-החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא-עבד בה אשר לא-משכה בעל. **ככד** והורדו זקני העיר ההוא

אֶת-הָעֵגְלָה אֶל-נַחַל אֵיתָן אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יִזְרַע וְעָרְפוּ-שָׁם אֶת-הָעֵגְלָה בְּנַחַל. **כאה** וְנִגְשׁוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לְוִיכִי בָּם בַּחֹר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרְךָ בְּשֵׁם יְהוָה וְעַל-פִּיהֶם יִהְיֶה כָּל-רִיב וְכָל-נִגַּע. **כאו** וְכָל זִקְנֵי הָעִיר הַהוּא הַקְּרֹבִים אֶל-הַחֲלָלִיחֻצוֹ אֶת-יְדֵיהֶם עַל-הָעֵגְלָה הָעֲרוּפָה בְּנַחַל. **כאז** וְעָנוּ וְאָמְרוּ: יָדִינוּ לֹא שָׁפְכָה (שָׁפְכוּ) אֶת-הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ. **כאח** כִּפֹּר לַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-פָּדִיתָ יְהוָה וְאֵל-תִּתֵּן דָּם נָקִי בַּקֶּרֶב עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וְנִכְפַּר לָהֶם הַדָּם. **כאט** וְאַתָּה תִּבְעֵר הַדָּם הַנִּקְיִמִקְרָבָךְ: כִּי-תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה.

כאי כִּי-תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל-אֹיְבֶיךָ וְנִתְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשִׁבִּיתָ שָׁבוּ. **כאיא** וְרֹאיתָ בַּשָּׂבָיָה אִשָּׁת יָפֶת-תֹּאֵר וְחֹשֶׁקֶת בָּהּ וְלִקְחָתָּ לָךְ לְאִשָּׁה. **כאיב** וְהִבֵּאתָהּ אֶל-תּוֹךְ בֵּיתְךָ וּגְלַחָהּ אֶת-רֵאשָׁהּ וְעָשִׂתָהּ אֶת-צַפְרָנֶיהָ. **כאיג** וְהִסִּירָהּ אֶת-שִׁמְלַת שָׂבָיָה מֵעַלֶיהָ וַיִּשְׁבָּה בְּבֵיתְךָ וּבִכְתָּהּ אֶת-אֲבִיהָ וְאֶת-אִמָּהּ יָרַח יָמִים וְאַחֵר כֵּן תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבַעֲלֹתָהּ וְהִיתָה לָךְ לְאִשָּׁה. **כאיד** וְהָיָה אִם-לֹא חָפְצָתָּ בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא-תִמְכְּרֶנָּה בַּכֶּסֶף לֹא-תִתְּעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עָנִיתָהּ.

כאטו כִּי-תִהְיֶינָּה לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת אֲהוּבָהּ וְהָאֶחָת שְׂנוּאָהּ וַיִּלְדוּ-לוֹ בָּנִים הָאֲהוּבָהּ וְהַשְּׂנוּאָהּ וְהָיָה הַבֵּן הַבֶּכֶר לְשִׁנְיָאָהּ. **כאטז** וְהָיָה בְּיוֹם הַנִּחִילוֹ אֶת-בָּנָיו אֶת אֲשֶׁר-יְהִיָּה לוֹ לֹא יוּכַל לִבְכֹּר אֶת-בֶּן-הָאֲהוּבָה עַל-פָּנָיו בֶּן-הַשְּׂנוּאָהּ הַבֶּכֶר. **כאיז** כִּי אֶת-הַבֶּכֶר בֶּן-הַשְּׂנוּאָהּ יִכִּיר לָתֵת לוֹ פִּי שְׁנַיִם בְּכָל אֲשֶׁר-יִמָּצָא לוֹ: כִּי-הוּא רֵאשִׁית אָנוּ לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה.

כאיח כִּי-יְהִיָּה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמֹרֶהאֵינָנו שָׁמַע בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרוּ אוֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם. **כאיט** וְתִפְּשׂוּ בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אוֹתוֹ אֶל-זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל-שַׁעַר מִקְמוֹ. **כאכ** וְאָמְרוּ אֶל-זִקְנֵי עִירוֹ בִּגְנוּ זֶה סוֹרֵר וּמֹרֶהאֵינָנו שָׁמַע בְּקוֹלֵנוּ זֹלִל וְסוֹבָא. **כאכא** וְרָגְמָהוּ כָּל-אֲנָשֵׁי עִירוֹ בָּאֲבָנִים וּמָת וּבַעֲרָתָּ הָרַע מִקְרָבְךָ וְכָל-יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ.

כאכב וְכִי-יְהִיָּה בְּאִישׁ חֲטָא מִשְׁפָּט-מְוֹתוֹהוּמָת: וְתָלִיתָ אוֹתוֹ עַל-עֵץ. **כאכג** לֹא-תָלִין נִבְלָתוֹ עַל-הָעֵץ כִּי-קָבוֹר תִּקְבְּרֶנּוּ בְּיוֹם הַהוּאכִי-קָלַלְתָּ אֱלֹהִים תָּלוּי וְלֹא תִטְמָא אֶת-אֲדָמָתְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה.

כבא לֹא-תִרְאֶה אֶת-שׂוֹר אַחִיךָ אוֹ אֶת-שִׂיּוֹ נִדְחִים וְהִתְעַלְמָתָּ מֵהֶם: הָשִׁב תִּשְׁיָבָם לְאַחִיךָ. **כבב** וְאִם-לֹא קָרוֹב אַחִיךָ אֵלֶיךָ וְלֹא יִדְעוּאֲסִפְתּוֹ אֶל-תּוֹךְ בֵּיתְךָ וְהָיָה עִמָּךְ עַד דֶּרֶשׁ אַחִיךָ אוֹתוֹ וְהִשְׁבֹּתוֹ לוֹ. **כבג** וְכֵן תַּעֲשֶׂה לַחֲמוֹרוֹ וְכֵן

תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְלָתוֹ וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל-אַבְדַּת אַחִיד אֲשֶׁר-תֵּאבֹד מִמֶּנּוּ וּמִצָּאָתָהּ: לֹא תֵיכַל לְהַתְעַלֵּם.

כבד לֹא-תִרְאֶה אֶת-חֲמוֹר אַחִיד אוֹ שׁוֹרוֹ נָפְלִים בַּדֶּרֶךְ וְהַתְעַלְמַת מֵהֶם: הֵקֵם תִּקְיָם עִמּוֹ.

כבה לֹא-יִהְיֶה כָּלִי-גֹבֵר עַל-אִשָּׁה וְלֹא-יִלְבֹּשׁ גֹּבֵר שִׁמְלַת אִשָּׁה: כִּי תֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל-עֲשֵׂה אֵלֶּה.

כבו כִּי יִקְרָא קוֹן-צָפוֹר לִפְנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ בְּכָל-עֵץ אוֹ עַל-הָאָרֶץ אֲפֹרָחִים אוֹ בִּיצִים וְהָאֵם רִבְצָת עַל-הָאֲפֹרָחִים אוֹ עַל-הַבִּיצִים לֹא-תִקַּח הָאֵם עַל-הַבָּנִים. **כבו** שֶׁלַח תִּשְׁלַח אֶת-הָאֵם וְאֶת-הַבָּנִים תִּקַּח-לָךְ לְמַעַן יִיטֵב לָךְ וְהָאֲרֻכָּת יָמִים. **כבח** כִּי תִבְנֶה בַּיִת חֹדֶשׁ וְעֲשִׂיתָ מַעֲקָה לַגֹּגֶד וְלֹא-תֵשִׂים דָּמִים בְּבֵיתְךָ כִּי-יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ. **כבט** לֹא-תִזְרַע כְּרָמְךָ כִּלְאִים: פֶּן-תִּקְדָּשׁ הַמְּלָאָה הַזֶּרַע אֲשֶׁר תִּזְרַע וּתִבּוֹאֶת הַכֶּרֶם.

כבי לֹא-תַחֲרֹשׁ בְּשׁוֹר-וּבַחֲמֹר יַחֲדוֹ. **כביא** לֹא תִלְבֹּשׁ שַׁעֲטָנָה צֶמֶר וּפְשָׁתִים יַחֲדוֹ.

כביב גְּדָלִים תַּעֲשֶׂה-לָךְ עַל-אַרְבַּע כְּנָפוֹת כְּסוּתְךָ אֲשֶׁר תִּכְסֶּה-בָּהּ.

כביג כִּי-יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָא אֵלֶיהָ וּשְׁנָאָהּ. **כביז** וְשָׁם לָהּ עֲלִילַת דְּבָרִים וְהוֹצֵא עֲלֶיהָ שֵׁם רָע וְאָמַר אֶת-הָאִשָּׁה הַזֹּאת לִקְחוֹתִי וְאִקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא-מִצָּאֲתִי לָהּ בְּתוּלִים. **כבטו** וְלִקַּח אָבִי הַנֶּעֱרָ וְאִמָּהּ וְהוֹצִיאוּ אֶת-בְּתוּלִי הַנֶּעֱרָ אֶל-זִקְנֵי הָעִיר הַשְּׁעָרָה. **כבטז** וְאָמַר אָבִי הַנֶּעֱרָ אֶל-הַזִּקְנִים: אֶת-בִּתִּי נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁהּ וּשְׁנָאָהּ. **כביו** וְהִנֵּה-הוּא שָׁם עֲלִילַת דְּבָרִים לֵאמֹר לֹא-מִצָּאֲתִי לְבִתִּי בְּתוּלִים וְאֵלֶּה בְּתוּלֵי בִתִּי וּפָרְשׁוּ הַשִּׁמְלָה לִפְנֵי זִקְנֵי הָעִיר. **כביח** וְלִקְחוּ זִקְנֵי הָעִיר-הַהִוא אֶת-הָאִישׁ וַיִּסְרוּ אוֹתוֹ. **כביט** וְעָנְשׁוּ אוֹתוֹ מָאָה כֶּסֶף וְנָתְנוּ לְאָבִי הַנֶּעֱרָה כִּי הוֹצִיא שֵׁם רָע עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְלוֹ-תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא-יִוָּכַל לְשַׁלְּחָהּ כָּל-יָמֶיהָ.

ככ וְאִם-אָמַת הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה: לֹא-נִמְצְאוּ בְּתוּלִים לַנֶּעֱרָ. **ככא** וְהוֹצִיאוּ אֶת-הַנֶּעֱרָ אֶל-פֶּתַח בֵּית-אָבִיהָ וּסְקִלוּהָ אָנָשִׁי עִירָה בְּאַבְנִים וּמִתְּהַכִּי-עֲשֻׁתָּהּ נִבְלָה בְּיִשְׂרָאֵל לְזָנוֹת בֵּית אָבִיהָ וּבַעֲרַת הָרַע מִקֶּרְבָּהּ.

ככב כִּי-יִמָּצָא אִישׁ שֹׁכֵב עִם-אִשָּׁה בְּעֵלְתָּ-בַעַל וּמִתּוֹ גַּם-שְׁנֵיהֶם הָאִישׁ הַשֹּׁכֵב עִם-הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה וּבַעֲרַת הָרַע מִיִּשְׂרָאֵל.

ככג כִּי יִהְיֶה נֶעֱרָ בְּתוּלָה מֵאֲרָשָׁה לְאִישׁ וּמִצָּאָהּ אִישׁ בָּעִיר וְשֹׁכֵב עִמָּהּ. **ככד** וְהוֹצֵאתֶם אֶת-שְׁנֵיהֶם אֶל-שַׁעַר הָעִיר הַהִוא וּסְקִלְתֶּם אוֹתָם בְּאַבְנִים

וּמִתּוֹאֶת-הַנֶּעֱרַל עַל-דָּבָר אֲשֶׁר לֹא-צָעֲקָה בְּעִיר וְאֶת-הָאִישׁ עַל-דָּבָר אֲשֶׁר-עָנָה אֶת-אִשְׁתּוֹ רְעֵהוּ וּבַעֲרֹתָ הָרַע מִקֶּרְבָּךְ.

כבכה וְאִם-בִּשְׂדֵה יִמָּצָא הָאִישׁ אֶת-הַנֶּעֱרַל הַמְאֲרָשָׁה וְהַחֲזִיק-בָּהּ הָאִישׁ וְשָׁכַב עִמָּהּ: וּמִתּוֹ הָאִישׁ אֲשֶׁר-שָׁכַב עִמָּהּ לִבְדּוֹ. **כבכו** וְלִנְעֹר לֹא-תַעֲשֶׂה דָּבָר אֵין לִנְעֹר חֲטָא מוֹת: כִּי כַּאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל-רְעֵהוּ וּרְצָחוֹ נִפְשֶׁכֶּן הַדָּבָר הַזֶּה. **כבכו** כִּי בִשְׂדֵה מִצָּאָה צָעֲקָה הַנֶּעֱרַל הַמְאֲרָשָׁה וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ.

כבכח כִּי-יִמָּצָא אִישׁ נֶעֱרַל בְּתוֹלָה אֲשֶׁר לֹא-אֲרָשָׁה וּתְפֹשָׁה וְשָׁכַב עִמָּהּ וְנִמְצָאוּ. **כבכט** וְנִתֵּן הָאִישׁ הַשָּׁכֵב עִמָּהּ לְאָבִי הַנֶּעֱרַחֲמָשִׁים כָּסֶף וְלוֹ-תַהֲיָה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עָנָה לֹא-יֻכַּל שְׁלָחָה כָּל-יָמָיו.

כגא לֹא-יִקַּח אִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ אָבִיו וְלֹא יִגְלָה כְּנָף אָבִיו.

כגב לֹא-יָבֵא פְצוּעִי-דָּכָא וּכְרוֹת שְׁפָכָה בְּקֶהֱל יְהוָה.

כגג לֹא-יָבֵא מִמְזֵר בְּקֶהֱל יְהוָה: גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לֹא-יָבֵא לוֹ בְּקֶהֱל יְהוָה.

כגד לֹא-יָבֵא עֲמוּנִי וּמוֹאָבִי בְּקֶהֱל יְהוָה: גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לֹא-יָבֵא לָהֶם בְּקֶהֱל

יְהוָה עַד-עוֹלָם. **כגה** עַל-דָּבָר אֲשֶׁר לֹא-קִדְּמוּ אֶתְכֶם בַּלְחָם וּבַמִּים בַּדֶּרֶךְ

בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר שָׁכַר עָלֶיךָ אֶת-בַּלְעָם בֶּן-בְּעוֹר מִפְתּוֹר אֲרָם

נִהְרִים לְקַלְלָךְ. **כגו** וְלֹא-אָבָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַת אֶל-בַּלְעָם וַיַּהֲפֹךְ יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת-הַקַּלְלָה לְבִרְכָּהּ: כִּי אֶהְבֶּדָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **כגז** לֹא-תִדְרֹשׁ שְׁלָמָם וְטִבְתָּם כָּל-יָמֶיךָ לְעוֹלָם.

כגח לֹא-תִתַּעֵב אָדָמִי כִּי אֲחִיךָ הוּא לֹא-תִתַּעֵב מִצְרִי כִּי-גֵר הָיִיתָ בְּאֶרֶצוֹ. **כגט**

בָּנִים אֲשֶׁר-יִוָּלְדוּ לָהֶם דּוֹר שְׁלִישִׁי יָבֵא לָהֶם בְּקֶהֱל יְהוָה.

כגי כִּי-תִצָּא מִחֲנֶה עַל-אִיבֶיךָ: וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל דָּבָר רָע. **כגיא** כִּי-יִהְיֶה בָּךְ אִישׁ

אֲשֶׁר לֹא-יִהְיֶה טָהוֹר מִקְרָה-לְיִלְהוּיָצָא אֶל-מַחוּץ לַמִּחֲנֶה לֹא יָבֵא אֶל-תּוֹךְ

הַמִּחֲנֶה. **כגיב** וְהָיָה לַפְּנוֹת-עָרֵב יִרְחָץ בַּמִּים וְכָבֵא הַשֶּׁמֶשׁ יָבֵא אֶל-תּוֹךְ

הַמִּחֲנֶה. **כגיג** וַיֵּד תַּהֲיֶה לָּךְ מַחוּץ לַמִּחֲנֶה וַיִּצָּאֲתָ שָׁמָּה חוּץ. **כגיד** וַיִּתֵּד תַּהֲיֶה

לָּךְ עַל-אַזְנֶךָ וְהָיָה בְּשִׁבְתְּךָ חוּץ וְחִפְרָתָהּ בָּהּ וְשִׁבְתָּ וְכִסִּיתָ אֶת-צִאֲתָךְ. **כגטו** כִּי

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִתְּהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מִחֲנֶךָ לְהַצִּילָךְ וּלְתַתּוֹת אִיבֶיךָ לַפָּנִיךָ וְהָיָה מִחֲנֶיךָ

קְדוֹשׁ: וְלֹא-יִרְאָה בָּךְ עֲרוֹת דָּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ.

כגזא לֹא-תִסָּגִיר עֶבֶד אֶל-אֲדָנָיו אֲשֶׁר-יִנְצַל אֶלֶיךָ מֵעַם אֲדָנָיו. **כגזב** עֲמִידָה יֵשֵׁב

בְּקֶרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּטוֹב לוֹ לֹא תוֹנֶנּוּ.

כגיח לא-תהיה קדשה מבנות ישראל ולא-יהיה קדש מבני ישראל. **כגיט** לא-תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל-נדר: כי תועבת יהוה אלהיך גם-שניהם.

כגכ לא-תשׂיך לאחריך נשך כסף נשך אכל: נשך כל-דבר אשר ישך. **כגכא** לנכרי תשׂיך ולאחריך לא תשׂיך למען יברכה יהוה אלהיך בכל משלח ידך על-הארץ אשר-אתה בא-שמה לרשתה.

כגכב כי-תנדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו: כי-דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא. **כגכג** וכי תחדל לנדר לא-יהיה בך חטא. **כגכד** מוצא שפתיך תשמר ועשית: באשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיה.

כגכה כי תבא בכרם רעד ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל-כליך לא תתן. **כגכו** כי תבא בקמת רעד וקטפת מלילת בידיך וחרמש לא תניף על קמת רעד. **כגכז** כי-יקח איש אשה ובעלה והיה אם-לא תמצא-חן בעיניו כי-מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר פריעת ונתן בידה ושלחה מביתו. **כגכח** ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש-אחר. **כגכט** וישנאה האיש האחרון וכתב לה ספר פריעת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר-לקחה לו לאשה. **כגכז** לא-יוכל בעלה הראשון אשר-שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה-כי-תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את-הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה.

כגכח כי-יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא-יעבר עליו לכל-דבר: נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את-אשתו אשר-לקח. **כגכז** לא-יחבל רחים ורכב: כי-נפש הוא חבל.

כגכז כי-ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר-בו ומכרוימת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך.

כגכח השמר בנגע-הצרעת לשמר מאד ולעשות: ככל אשר-יורו אתכם הכהנים הלויים באשר צויתם תשמרו לעשות. **כגכט** זכור את אשר-עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים.

כגכז כי-תשׂה ברעד משאת מאומה לא-תבא אל-ביתו לעבט עבטו. **כגכזא** בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את-העבוט החוצה. **כגכזב** ואם-איש עני הוא לא תשכב בעבטו. **כגכזג** השב תשיב לו את-העבוט כבוא השמש ושכב בשלמתי וברכה ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך.

כדיז לא-תעשק שְכִיר עָנִי וְאֶבְיוֹן מֵאַחִיד אוּ מִגֵּרָה אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ בְּשַׁעֲרֶיךָ.
כדטו בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא-תָבוֹא עָלָיו הַשְׁמֵשׁ כִּי עָנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נֹשֵׂא
אֶת-נַפְשׁוֹ וְלֹא-יִקְרָא עָלֶיךָ אֶל-יְהוָה וְהָיָה בְּךָ חָטָא.
כדטז לֹא-יוֹמְתוּ אָבוֹת עַל-בָּנִים וּבָנִים לֹא-יוֹמְתוּ עַל-אָבוֹת: אִישׁ בְּחֻטְאוֹ
יוֹמְתוֹ.

כדיו לֹא תִטֶּה מִשְׁפָּט גֵּר יְתוֹם וְלֹא תִחַבֵּל בְּגֵד אֶלְמָנָה. **כדיח** וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד
הָיִיתָ בְּמִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם עַל-כֵּן אֲנֹכִי מִצְוֶה לַעֲשׂוֹת אֶת-הַדָּבָר
הַזֶּה.

כדיט כִּי תִקְצֹר קִצְרֶיךָ בְּשָׂדֶךָ וּשְׂכַחְתָּ עֹמֶר בְּשָׂדֶה לֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ לַגֵּר לַיְתוֹם
וְלְאֶלְמָנָה יְהִיָּה: לִמְעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.
כדכ כִּי תַחַבֵּט זֵיתֶךָ לֹא תִפְאַר אַחֲרֶיךָ: לַגֵּר לַיְתוֹם וְלְאֶלְמָנָה יְהִיָּה. **כדכא** כִּי
תִבְצֹר כֶּרֶמְךָ לֹא תַעֲזוֹלֵל אַחֲרֶיךָ: לַגֵּר לַיְתוֹם וְלְאֶלְמָנָה יְהִיָּה. **כדכב** וְזָכַרְתָּ
כִּי-עֶבֶד הָיִיתָ בְּאַרְצַ מִצְרַיִם עַל-כֵּן אֲנֹכִי מִצְוֶה לַעֲשׂוֹת אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה.
כהא כִּי-יְהִיָּה רִיב בֵּין אַנְשִׁים וְנָגְשׁוּ אֶל-הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם וְהִצְדִּיקוּ אֶת-הַצַּדִּיק
וְהִרְשִׁיעוּ אֶת-הָרָשָׁע. **כהב** וְהָיָה אִם-בֶּן הַכּוֹת הִרְשָׁעוּהוּפִילוּ הַשֹּׁפֵט וְהַכּוֹהֵן
לִפְנָיו כִּדִּי רִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר. **כהג** אַרְבָּעִים יָכֶנּוּ לֹא יִסִּיף: פֶּן-יִסִּיף לְהַכְתּוֹ
עַל-אֵלֶּה מִכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אַחִיד לַעֲיִנֶךָ. **כהד** לֹא-תַחֲסֹס שׁוֹר בְּדִישׁוֹ.
כהה כִּי-יָשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֶן אֵין-לוֹלֹא-תִהְיֶה אִשְׁת-הַמֵּת
הַחוּצָה לְאִישׁ זָר: יִבְמָה יָבֵא עָלֶיהָ וּלְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה וַיִּבְמָה. **כהו** וְהָיָה הַבְּכוֹר
אֲשֶׁר תִּלְדִּיקוּם עַל-שֵׁם אַחִיו הַמֵּת וְלֹא-יִמָּחַה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל. **כהז** וְאִם-לֹא
יִחַפֵּץ הָאִישׁ לְקַחַת אֶת-יְבֻמָּתוֹ וְעָלְתָה יְבֻמָּתוֹ הַשְׁעָרָה אֶל-הַזִּקְנִים וְאָמְרָה מֵאֵן
יִבְמִי לְהַקִּים לְאֶחָיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יִבְמִי. **כהח** וְקָרְאוּ-לוֹ זִקְנֵי-עִירוֹ
וְדָבְרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא חָפְצָתִי לְקַחְתָּהּ. **כהט** וְנָגְשָׁה יְבֻמָּתוֹ אֵלָיו לַעֲיִנִי
הַזִּקְנִים וְחָלְצָה נַעַל מַעַל רַגְלוֹ וַיִּרְקָה בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה כָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ
אֲשֶׁר לֹא-יִבְנֶה אֶת-בֵּית אַחִיו. **כהי** וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל: בֵּית חָלוּץ הַנָּעַל.
כהיא כִּי-יִנָּצוּ אַנְשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאֶחָיו וְקָרְבָה אִשְׁת-הָאָחָד לְהַצִּיל אֶת-אִשְׁתָּה
מִיַּד מַכְהוֹ וּשְׁלַחָה יָדָהּ וְהִחֲזִיקָהּ בִּמְבָשִׁיו. **כהיב** וְקִצְתָה אֶת-כַּפָּה: לֹא תַחוֹס
עֵינֶךָ.

כהיג לֹא-יְהִיָּה לָךְ בְּכִיסֶךָ אָבֹן וְאָבֹן: גְּדוֹלָה וְקִטְנָה. **כהיד** לֹא-יְהִיָּה לָךְ בְּבֵיתֶךָ
אֵיפָה וְאֵיפָה: גְּדוֹלָה וְקִטְנָה. **כהטו** אָבֹן שְׁלֵמָה וְצִדֵּק יְהִיָּה-לָךְ אֵיפָה שְׁלֵמָה

וְצִדֵּק יִהְיֶה-לָּךְ לַמַּעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר-יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ.
כְּהֵטוּ כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל-עֲשֵׂה אֵלֶּה: כָּל עֲשֵׂה עוֹל.
כִּהְיוּ זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לָּךְ עַמְּלֶךָ בְּדֶרֶךְ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם. **כִּהְיוּ** אֲשֶׁר
קָרָךְ בְּדֶרֶךְ וַיִּזְנֹב בְּךָ כָּל-הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָנִי וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים.
כִּהְיוּ וְהָיָה בְּהֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָּךְ מִכָּל-אִיְבֶיךָ מִסָּבִיב בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר
יִהְיֶה-אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ נַחְלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת-זָכְרְךָ עַמְּלֶךָ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא
תִשְׁכַּח.

כּוֹא וְהָיָה כִּי-תָבוֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ נַחְלָה וּרְשֻׁתָּהּ וַיִּשְׁבְּתָהּ
בָּהּ. **כּוֹב** וְלִקְחָתָּ מִרְאשִׁית כָּל-פְּרִי הָאָדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאֶרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ וְשָׂמַתָּ בְּטָנָא וְהִלַּכְתָּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁכֵן
שְׁמוֹ שָׁם. **כּוֹג** וּבֹאֲתָ אֶל-הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי
הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי-בֹאֲתִי אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵינוּ לָתֶת לָנוּ.
כּוֹז וְלִקַּח הַכֹּהֵן הַטָּנָא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוּ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **כּוֹה** וְעָנִיתָ
וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיִמָּה וַיִּגֹּר שָׁם בְּמִתִּי מֵעַט
וַיְהִי-שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוֹם וָרֹב. **כוּו** וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ
עֲבָדָה קָשָׁה. **כוּז** וְנִצַּעַק אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קִלְנוּ וַיִּרָא
אֶת-עָנִינוּ וְאֶת-עַמְּלָנוּ וְאֶת-לַחֲצָנוּ. **כוּח** וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֶעַ
נְטוּיָהּ וּבִמְרָא גְדֹלּוּבָאוֹתוֹת וּבִמְלִפְתִּים. **כוּט** וַיָּבֵאֵנוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן-לָנוּ
אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ. **כוּי** וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת-רֵאשִׁית פְּרִי
הָאָדָמָה אֲשֶׁר-נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנֵּחְתָּ לִּפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ. **כוִיא** וְשִׂמַּחְתָּ בְּכָל-הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן-לָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבִיתְךָ: אֵתָהּ
וְהַלְוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ.

כוִיב כִּי תִכְלֶה לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂי תִבּוֹאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שָׁנַת הַמַּעֲשֵׂר:
וְנָתַתָּה לַלְוִי לִגְר לַיתוֹם וּלְאֶלְמָנָה וְאָכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ וְשָׂבְעוּ. **כוִיג** וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעֶרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן-הַבַּיִת וְגַם נָתַתִּיו לַלְוִי וְלִגְר לַיתוֹם וּלְאֶלְמָנָה
כָּכָל-מִצְוֹתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: לֹא-עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי. **כוִיד** לֹא-אֲכַלְתִּי
בְּאֵנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא-בְעֶרְתִּי מִמֶּנּוּ בְּטָמָא וְלֹא-נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לָמֵת שְׂמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כָכָל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי. **כוִטו** הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קֹדֶשְׁךָ מִן-הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ
אֶת-עַמְּךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לְנוּכָא אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ
זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ.

כּוּטָז הַיּוֹם הַזֶּה יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מִצְוֶה לַעֲשׂוֹת אֶת-הַחֲקִים הָאֱלֹהִיִּם הַמְשַׁפְּטִים וְשִׁמְרֶתָ וְעָשִׂיתָ אוֹתָם בְּכָל-לְבָבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ. **כּוּיָז** אֶת-יְהוָה הָאֱמֹרֶת הַיּוֹם: לַהֲיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וּלְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו וּלְשָׁמֵר חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּלְשָׁמֵעַ בְּקוֹלוֹ. **כּוּיח** וַיְהִי הָאֱמִירָה הַיּוֹם לַהֲיוֹת לוֹ לַעֲם סִגְלָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לְךָ וּלְשָׁמֵר כָּל-מִצְוֹתָיו. **כּוּיט** וּלְתַתֵּךְ עֲלִיוֹן עַל כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתַהֲלָה וּלְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְהִיתָךְ עִם-קֹדֶשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר.

כּוּזָא וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הָעָם לֵאמֹר: שָׁמֹר אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם. **כּוּזב** וְהָיָה בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעֲבִרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וְהָקִמְתָּ לְךָ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְשִׁדַּתְתָּ אֹתָם בְּשִׁיד. **כּוּג** וְכַתַּבְתָּ עָלֵיהֶן אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעֵבֶרֶךָ: לְמַעַן אֲשֶׁר תָּבֵא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבֵּשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי-אֲבֹתֶיךָ לְךָ. **כּוּזד** וְהָיָה בְּעֵבֶרְכֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן תִּקְיִמוּ אֶת-הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּהָר עֵיבֵל וְשִׁדַּתְתָּ אוֹתָם בְּשִׁיד. **כּוּה** וּבָנִיתָ שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: מִזְבֵּחַ אֲבָנִים לֹא-תִנִּיף עָלֵיהֶם בְּרֹזֶל. **כּוּו** אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת-מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עֹלֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ. **כּוּז** וְזָבַחְתָּ שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שֶׁם וְשִׁמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **כּוּזח** וְכַתַּבְתָּ עַל-הָאֲבָנִים אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּאֵר הַיֵּטֶב.

כּוּט וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֶל כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: הִסָּכַת וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ לַעֲם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ. **כּוּי** וּשְׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעָשִׂיתָ אֶת-מִצְוֹתָיו וְאֶת-חֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם.

כּוּיָא וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת-הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר. **כּוּיב** אֵלֶּה יַעֲמְדוּ לְבָרֶךְ אֶת-הָעָם עַל-הָר גְּרִזִּים בְּעֵבֶרְכֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן: שְׁמַעוֹן וְלֵוִי וַיהוּדָה וַיִּשָּׁשֶׁכֶר וַיֹּסֶף וּבִנְיָמִן. **כּוּיג** וְאֵלֶּה יַעֲמְדוּ עַל-הַקֶּלָּה בְּהָר עֵיבֵל: רְאוּבֵן גָּד וְאֲשֶׁר וַזְבוּלֹן דָּן וְנַפְתָּלִי. **כּוּיד** וְעָנוּ הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ אֶל-כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רָם.

כּוּטו אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמִסֵּכָה תוֹעֵבַת יְהוָה מַעֲשֵׂה יָדֵי חֲרָשׁוֹשֶׁם בְּסִתֵּר וְעָנוּ כָּל-הָעָם וְאָמְרוּ אָמֵן.

כּוּטז אֲרוּר מִקְלָה אָבִיו וְאִמּוֹ וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן.

כּוּיז אֲרוּר מַסִּיג גְּבוּל רֵעֵהוּ וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן.

כּוּיח אֲרוּר מַשְׁגָּה עוֹר בְּדַרְךָ וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן.

כּוּיט אֲרוּר מַטָּה מִשְׁפָּט גֹר-יְתוֹס וְאֵלְמָנָה וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן. **כּוּכ** אֲרוּר שֹׁכֵב עִם-אִשְׁתּוֹ אֲבִיוֹכִי גֵלָה כְּנֶף אָבִיו וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן.

כזכא אָרוּר שְׁכַב עִם-כָּל-בְּהֵמָה וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן.
כזכב אָרוּר שְׁכַב עִם-אַחֲתוֹבַת-אָבִיו אוֹ בַת-אִמּוֹ וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן.
כזכג אָרוּר שְׁכַב עִם-חֲתָנָתוֹ וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן.
כזכד אָרוּר מִכָּה רָעָהוּ בַּסֵּתֶר וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן.
כזכה אָרוּר לִקְחַ שְׂחָד לְהַכּוֹת נַפֶּשׁ דָּם נָקִי וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן.
כזכו אָרוּר אֲשֶׁר לֹא-יָקִים אֶת-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה-הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן.

כחא וְהָיָה אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוְךָ הַיּוֹם וַיִּתְּנֶנָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עָלֶיךָ עַל כָּל-גּוֹיֵי הָאָרֶץ. **כחב** וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָל-הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה וְהַשִּׁיגָךְ: כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **כחג** בָּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה. **כחד** בָּרוּךְ פְּרִי-בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי בְּהֶמְתְּךָ שֹׁגֵר אֶלְפִיךָ וְעֹשֵׂתֶרֶת צֹאנְךָ. **כחה** בָּרוּךְ טֶנֶאֶךָ וּמִשְׁאֲרֶתְךָ. **כחו** בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ. **כחז** יִתֵּן יְהוָה אֶת-אֵיבֶיךָ הַקָּמִים עָלֶיךָ נֶגְפִים לִפְנֶיךָ: בְּדֶרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבִשְׁבָעָה דְרָכִים יָנוּסוּ לִפְנֶיךָ. **כחח** יֵצֵא יְהוָה אֶתְךָ אֶת-הַבְּרָכָה בְּאַסְמִיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ וּבִבְרָכָה בְּאָרֶץ אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ. **כחט** יִקְיַמְךָ יְהוָה לוֹ לַעַם קָדוֹשׁ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע-לָךְ: כִּי תִשְׁמֹר אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִלַּכְתָּ בְּדֶרֶכָיו. **כחי** וְרָאוּ כָל-עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ וַיֵּרְאוּ מִמֶּךָ. **כחיא** וְהוֹתִרְךָ יְהוָה לְטוֹבָה בְּפִרִי בִטְנְךָ וּבְפִרִי בְּהֶמְתְּךָ וּבְפִרִי אֲדָמָתְךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לָתֵת לָךְ. **כחיב** יִפְתַּח יְהוָה לָךְ אֶת-אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת-הַשָּׁמַיִם לָתֵת מָטָר-אַרְצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל-מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהִלּוּיֶת גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלּוּה. **כחג** וַיִּתְּנֶנָּךְ יְהוָה לְרֹאשׁ וְלֹא לְזָנָב וְהִיִּיתְךָ רֶק לְמַעַלָּה וְלֹא תִהְיֶה לְמַטָּה: כִּי-תִשְׁמַע אֶל-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוְךָ הַיּוֹם לִשְׁמֹר וּלַעֲשׂוֹת. **כחיד** וְלֹא תִסּוֹר מִכָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוְהָ אֶתְכֶם הַיּוֹם יָמִין וּשְׂמָאוֹל: לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לַעֲבֹדָם.

כחטו וְהָיָה אִם-לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו וַחֲקֹתָיו אֲשֶׁר אֲנֹכִי מֵצִוְךָ הַיּוֹם וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל-הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה וְהַשִּׁיגוּךָ. **כחטז** אָרוּר אַתָּה בְּעִיר וְאָרוּר אַתָּה בַּשָּׂדֶה. **כחז** אָרוּר טֶנֶאֶךָ וּמִשְׁאֲרֶתְךָ. **כחח** אָרוּר פְּרִי-בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ שֹׁגֵר אֶלְפִיךָ וְעֹשֵׂתֶרֶת צֹאנְךָ. **כחט** אָרוּר אַתָּה בְּבֹאֶךָ וְאָרוּר אַתָּה בְּצֵאתְךָ. **כחכ** יִשְׁלַח יְהוָה בְּךָ אֶת-הַמָּאֲרָה אֶת-הַמָּהוּמָה וְאֶת-הַמְּגַעֲרָת בְּכָל-מִשְׁלַח יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַד הַשְׁמִדְךָ וְעַד-אַבְדְּךָ מִהֵרָ מִפְּנֵי

רַע מַעֲלֵלִיךְ אֲשֶׁר עֲזַבְתָּנִי. **כחכא** יִדְבֵּק יְהוָה בָּךְ אֶת-הַדְּבָרֶעַד כְּלָתוֹ אֹתָךְ מֵעַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-אֶתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ. **כחכב** יִכָּכֶה יְהוָה בְּשַׁחֲפֹת וּבִקְדָּחַת
וּבִדְלָקַת וּבַחֲרָחַר וּבַחֲרִב וּבִשְׂדֵפּוֹן וּבִירְקוֹן וּרְדִפוֹךְ עַד אֲבֹדְךָ. **כחכג** וְהָיוּ שְׁמִיךְ
אֲשֶׁר עַל-רֹאשְׁךָ נִחֲשֶׁת וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר-תַּחֲתֶיךָ בְּרָזָל. **כחכד** יִתֵּן יְהוָה אֶת-מִטֵּר
אֶרְצְךָ אֲבָק וְעָפָר: מִן-הַשָּׁמַיִם יֵרֵד עָלֶיךָ עַד הַשָּׁמַיִם. **כחכה** יִתְּנֶךָ יְהוָה נֶגֶף
לִפְנֵי אֵיבֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֶחָד תֵּצֵא אֵלָיו וּבִשְׂבָעָה דְרָכִים תָּנוּס לִפְנָיו וְהָיִיתָ לְזַעֲנוּה
לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ. **כחכו** וְהָיְתָה נִבְלָתְךָ לְמֵאֲכָל לְכָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבִהֲמַת
הָאָרֶץ וְאִין מִחֲרִיד. **כחכז** יִכָּכֶה יְהוָה בְּשָׁחִין מִצָּרִים וּבַעֲפָלִים (וּבִטְחָרִים)
וּבַגָּרֵב וּבַחֲרָסָאֲשֶׁר לֹא-תוּכַל לְהִרְפֹּא. **כחכח** יִכָּכֶה יְהוָה בְּשַׁגְעוֹן וּבַעֲוֹנוֹן
וּבַתְּמָהוֹן לִבְבִּי. **כחכט** וְהָיִיתָ מִמַּשֵּׁשׁ בַּצְּהָרִים כַּאֲשֶׁר יִמַּשֵּׁשׁ הָעוֹר בְּאַפְלָה וְלֹא
תִצְלִיחַ אֶת-דְּרָכֶיךָ וְהָיִיתָ אֶדְ עָשׂוֹק וְגָזוּל כָּל-הַיָּמִים וְאִין מוֹשִׁיעַ. **כחל** אִשָּׁה
תֹּאדָרֶשׁ וְאִישׁ אַחֵר יִשְׁגַּלְנָה (וְיִשְׁכַּבְנָה) בֵּית תִּבְנָה וְלֹא-תֵשֵׁב בּוֹ כָּרֶם תִּטָּע וְלֹא
תַחֲלִלְנוּ. **כחלא** שׁוֹרְךָ טְבוּחַ לַעֲיִינֶיךָ וְלֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּחֶמְרֶךָ גָּזוּל מִלִּפְנֵיךָ וְלֹא
יָשׁוּב לָךְ צֹאנְךָ נִתְּנוֹת לְאֵיבֶיךָ וְאִין לָךְ מוֹשִׁיעַ. **כחלב** בְּנִיךָ וּבִנְתֶיךָ נִתְּנִים לָעַם
אַחֵר וְעֵינֶיךָ רְאוֹת וְכָלוֹת אֲלֵיהֶם כָּל-הַיּוֹם וְאִין לֵאל יָדְךָ. **כחלג** פְּרִי אֲדָמָתְךָ
וְכָל-יִגְיַעְךָ יֹאכַל עִם אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתָּ וְהָיִיתָ רַק עָשׂוֹק וְרָצוּץ-כָּל-הַיָּמִים. **כחלד**
וְהָיִיתָ מִשְׁגָּע מִמֶּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה. **כחלה** יִכָּכֶה יְהוָה בְּשָׁחִין רַע
עַל-הַבְּרָכִים וְעַל-הַשָּׂקִים אֲשֶׁר לֹא-תוּכַל לְהִרְפֹּא מִכָּפַי רִגְלֶךָ וְעַד קִדְקֹדְךָ. **כחלו**
יִלְוֶךָ יְהוָה אֹתָךְ וְאֶת-מִלְכְּךָ אֲשֶׁר תִּקֵּים עָלֶיךָ אֶל-גּוֹי אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתָּ אֶתָּה
וְאַבְתִּיךָ וְעַבְדְּךָ שֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרִים עָץ וְאַבֵּן. **כחלז** וְהָיִיתָ לְשִׁמָּה לְמַשָּׁל
וּלְשִׁנְיָנָה בְּכָל הָעַמִּים אֲשֶׁר-יִנְהַגְךָ יְהוָה שָׁמָּה. **כחלח** זֶרַע רַב תּוֹצִיא הַשָּׂדֶה
וּמַעֲט תִּאָּסֵּף כִּי יַחֲסִלְנוּ הָאֲרָבָה. **כחלט** כְּרָמִים תִּטָּע וְעַבְדְּךָ וַיִּין לֹא-תִשָּׂתֶה
וְלֹא תִאָּגֵר כִּי תֹאכְלְנוּ הַתִּלְעָת. **כחמ** זִיתִים יִהְיוּ לָךְ בְּכָל-גְּבוּלְךָ וְשָׁמֶן לֹא
תִסּוּךְ כִּי יִשָּׁל זִיתְךָ. **כחמא** בָּנִים וּבָנוֹת תּוֹלִיד וְלֹא-יִהְיוּ לָךְ כִּי יִלְכוּ בְּשָׁבִי.
כחמב כָּל-עֶצֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ יִירֶשׁ הַצֹּלָצֵל. **כחמג** הִגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ יַעֲלֶה
עָלֶיךָ מֵעֵלָה מֵעֵלָה וְאֶתָּה תִרֵּד מִטָּה מִטָּה. **כחמד** הוּא יִלְוֶךָ וְאֶתָּה לֹא תִלּוֹנוּ
הוּא יִהְיֶה לְרֹאשׁ וְאֶתָּה תִּהְיֶה לְזָנָב. **כחמה** וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל-הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה
וּרְדִפוּךָ וְהַשִּׁיגוּךָ עַד הַשָּׁמַיִם: כִּי-לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמּוֹר מִצְוֹתָיו
וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר צִוָּךְ. **כחמו** וְהָיוּ בָּךְ לְאוֹת וּלְמוֹפֶת וּבְזָרְעֶךָ עַד-עוֹלָם. **כחמז** תַּחַת
אֲשֶׁר לֹא-עַבַדְתָּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לִבְבְּמִרְבַּ כָּל. **כחמח** וְעַבַדְתָּ
אֶת-אֵיבֶיךָ אֲשֶׁר יִשְׁלַחְנוּ יְהוָה בָּךְ בְּרָעַב וּבְצָמָא וּבַעֲרִירִם וּבַחֲסָר כָּל וְנָתַן עַל

בְּרָזַל עַל-צִוְאָרָךְ עַד הַשְּׁמִידוֹ אֹתָךְ. **כחמט** יִשָּׂא יְהוָה עָלֶיךָ גּוֹי מֵרָחֹק מִקְצֵה
 הָאָרֶץ כְּאִשֶּׁר יִדָּאָה הַנָּשֵׁר: גּוֹי אֲשֶׁר לֹא-תִשְׁמַע לְשׁוֹנוֹ. **כחנ** גּוֹי עַז פָּנִים אֲשֶׁר
 לֹא-יִשָּׂא פָנִים לְזָקֵן וְנֶעַר לֹא יָחוּן. **כחנא** וְאָכַל פְּרִי בְהִמְתָּךְ וּפְרִי-אֲדָמָתְךָ עַד
 הַשְּׁמֵדךָ אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁאִיר לְךָ דָּגָן תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר שֹׁגֵר אֶלְפִידָה וְעִשְׂתָּרֶת צֹאנֶיךָ עַד
 הַאֲבִידוֹ אֹתָךְ. **כחנב** וְהֵצֵר לְךָ בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ עַד רֶדֶת חֲמַתֶּיךָ הַגְּבֹהֶת וְהַבְּצֻרוֹת
 אֲשֶׁר אַתָּה בִטָּח בָּהֶן בְּכָל-אֶרֶצְךָ וְהֵצֵר לְךָ בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ בְּכָל-אֶרֶצְךָ אֲשֶׁר נָתַן
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ. **כחנג** וְאָכַלְתָּ פְרִי-בִטְנֶךָ בָּשָׂר בָּנִידָה וּבִנְתֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן-לְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר-יֵצִיק לְךָ אֵיבֶךָ. **כחנד** הָאִישׁ הָרָךְ בָּךְ וְהָעֲנָג
 מֵאֲדָתְרַע עֵינָיו בְּאַחֲיוֹ וּבְאִשֶּׁת חֵיקוֹ וּבִיתֶךָ בָּנָיו אֲשֶׁר יוֹתִיר. **כחנה** מִתֵּת לְאֶחָד
 מֵהֶם מִבָּשָׂר בָּנָיו אֲשֶׁר יֹאכַל מִבְּלִי הַשְּׂאִיר-לוֹ כִּלְבַּמִּצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר יֵצִיק לְךָ
 אֵיבֶךָ בְּכָל-שְׁעָרֶיךָ. **כחנו** הִרְכָּה בָּךְ וְהָעֲנָגָה אֲשֶׁר לֹא-נִסְתָּה כִּף-רִגְלָהּ הֵצֵג
 עַל-הָאָרֶץ מֵהִתְעַנֵּג וּמִרֹד־תִּרַע עֵינָהּ בְּאִישׁ חֵיקָהּ וּבִבְנָהּ וּבִבְתָּהּ. **כחנוז** וּבִשְׁלִיתָהּ
 הַיּוֹצֵת מִבֵּין רִגְלֶיהָ וּבִבְנֶיהָ אֲשֶׁר תֵּלַד כִּי-תֹאכְלֶם בַּחֲסֹר-כָּל בִּסְתֵרִבְמִצּוֹר
 וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר יֵצִיק לְךָ אֵיבֶךָ בְּשְׁעָרֶיךָ. **כחנח** אִם-לֹא תִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת
 אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר הַזֶּה: לִירְאָה אֶת-הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד
 וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **כחנט** וְהִפְלָא יְהוָה אֶת-מִכְתָּבְךָ וְאֶת מִכּוֹת זָרְעֶךָ:
 מִכּוֹת גְּדֹלֶת וְנֶאֱמָנוֹת וְחָלִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים. **כחס** וְהִשִּׁיב בָּךְ אֶת כָּל-מִדּוֹה
 מִצָּרִים אֲשֶׁר יִגְרֹת מִפְּגִיהֶם וְדָבְקוּ בָּךְ. **כחסא** גַּם כָּל-חָלִי וְכָל-מִכָּה אֲשֶׁר לֹא
 כָּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת יִעָלֶם יְהוָה עָלֶיךָ עַד הַשְּׁמֵדךָ. **כחסב** וְנִשְׁאַרְתָּם
 בְּמַתִּי מַעַט תַּחַת אֲשֶׁר הֵייתָם כְּכֹזְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב: כִּי-לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ. **כחסג** וְהָיָה כְּאִשֶּׁר-שָׂשׂ יְהוָה עָלֶיכֶם לְהִיטִיב אֹתְכֶם וּלְהִרְבּוֹת
 אֹתְכֶם כִּן יִשִּׁשׂ יְהוָה עָלֶיכֶם לְהַאֲבִיד אֹתְכֶם וּלְהַשְׁמִיד אֹתְכֶם וְנִסְחַתְּם מֵעַל
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ. **כחסד** וְהִפִּיצָךְ יְהוָה בְּכָל-הָעַמִּים
 מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד-קֵצֶה הָאָרֶץ וְעַבַּדְתָּ שֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתָּ אֹתָהּ
 וְאַבְתִּידֶעָךְ וְאַבָּן. **כחסה** וּבְגוֹיִם הֵהֱם לֹא תִרְגִּיעַ וְלֹא-יְהִיָּה מְנוּחַ לְכָף-רִגְלֶךָ
 וְנָתַן יְהוָה לְךָ שֵׁם לֵב רָגֹז וְכִלְיוֹן עֵינַיִם וְדֹאבוֹן נֶפֶשׁ. **כחסו** וְהָיוּ חֲמִידָה וְתִלְאִים
 לְךָ מִנְּגִד וּפְחַדָּה לִילָה וְיוֹמָם וְלֹא תִאֲמִין בְּחִיָּידָה. **כחסז** בְּבִקֹּר וּתֹאמַר מִי-יִתֵּן
 עָרֵב וּבְעָרֵב תֹּאמַר מִי-יִתֵּן בְּקֶרֶם מִפְּחַד לְבָבֶךָ אֲשֶׁר תִּפְחֹד וּמִמֶּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר
 תִּרְאֶה. **כחסח** וְהִשִּׁיבָךְ יְהוָה מִצָּרִים בְּאֵינִיּוֹת בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְךָ לֹא-תִסִּיף
 עוֹד לְרֹאאֶתָהּ וְהִתְמַכְּרְתָם שֵׁם לְאֵיבֶיךָ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת וְאִין קִנְיָה.

כחסט אלה דברי הברית אשר-צוה יהוה את-משה לכת את-בני ישראל בארץ מואב: מלבד הברית אשר-כרת אתם בחרב.

כטא ויקרא משה אל-כל-ישראל ויאמר אלהם: אתם ראיתם את כל-אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל-עבדיו ולכל-ארצו. **כטב** המסות הגדלת אשר ראו עיניך האותות והמפתים הגדלים ההם. **כטג** ולא-נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה. **כטד** ואולף אתכם ארבעים שנה במדבר לא-בלו שלמותיכם מעליכם ונעלף לא-בלתה מעל רגלך. **כטה** לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם. **כטו** ותבאו אל-המקום הזה ויצא סיחון מלך-חשבון ועוג מלך-הבשן לקראתנו למלחמה ונפכם. **כטז** ונקח את-ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדיו לחצי שבט המנשי. **כטח** ושמתם את-דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל-אשר תעשון.

כטט אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם: ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל. **כטי** טפכם נשיכם וגרף אשר בקרב מחניך: מחטב עץ עד שאב מימך. **כטיא** לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו: אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום. **כטיב** למען הקים-אתך היום לו לעם והוא יהיה-לך לאלהים כאשר דבר-לך וכאשר נשבע לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב. **כטיג** ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את-הברית הזאת ואת-האלה הזאת. **כטיז** כי את-אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום. **כטטו** כי-אתם ידעתם את אשר-ישבנו בארץ מצרים ואת אשר-עברנו בקרב הגוים אשר עברתם. **כטטז** ותראו את-שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמם. **כטיז** פן-יש בכם איש או-אשה או משפחה או-שבט אשר לבבו פנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את-אלהי הגוים ההם: פן-יש בכם שרש פרה ראשולענה. **כטיח** והיה בשמעו את-דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה-ליכי בשררות לבי אלה: למען ספות הרון את-הצמאה. **כטיט** לא-יאבה יהוה סלח לוכי אז יעשן אף-יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל-האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את-שמו מתחת השמים. **כטכ** והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל לכל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה. **כטכא** ואמר הדור האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא מארץ רחוקה וראו את-מכות הארץ ההוא ואת-תחלאתה אשר-חלה יהוה בה. **כטכב** גפרית ומלח שרפה כל-ארצה לא

תִּזְרַע וְלֹא תִצְמַח וְלֹא-יַעֲלֶה בָּהּ כָּל-עֵשֶׂב: כַּמְהַפֶּכֶת סִדִּים וְעַמְלָה אֲדָמָה
וְצִבְיִים אֲשֶׁר הִפֵּךְ יְהוָה בְּאִפּוֹ וּבַחֲמָתוֹ. **כטכג** וְאָמְרוּ כָל-הַגּוֹיִם עַל-מָה עָשָׂה
יְהוָה כֹּכָה לְאַרְצָךְ הַזֹּאת מֵהָ חָרִי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה. **כטכד** וְאָמְרוּעַל אֲשֶׁר עָזְבוּ
אֶת-בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם: אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
כטכה וַיִּלְכוּ וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם: אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא-יַדְעוּם
וְלֹא חָלַק לָהֶם. **כטכו** וַיַּחַר-אֵף יְהוָה בְּאַרְצָךְ הַהוּא לְהִבְיֵא עֲלֶיךָ
אֶת-כָּל-הַקִּלְלָה הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה. **כטכז** וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל אֲדָמָתָם בְּאֵף
וּבַחֲמָה וּבִקְצָף גָּדוֹל וַיִּשְׁלַכְם אֶל-אֶרֶץ אַחֲרַת כַּיּוֹם הַזֶּה. **כטכח** הַנִּסְתַּתְרֹת לַיהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד-עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת.
לא וְהָיָה כִּי-יָבֹאוּ עָלֶיךָ כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקִּלְלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ
וְהִשְׁבַּתְתָּ אֶל-לִבְבְּךָ בְּכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדִּיחָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה. **לב** וְשַׁבַּת
עַד-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ כָּכֹל אֲשֶׁר-אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם: אַתָּה וּבָנֶיךָ
בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ. **לג** וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וּקְבַצְךָ
מִכָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְיָצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה. **לד** אִם-יְהִיָּה נִדְחָךְ בְּקִצָּה
הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבָּצְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחָךָ. **לה** וְהִבִּיאָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירִשְׁתָּהּ וְהִיטִבְךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ. **לו** וּמֵל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶת-לִבְבְּךָ וְאֶת-לֵבב זֶרְעֶךָ: לֹאֲהַבָּה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ
וּבְכָל-נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ. **לז** וְנָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת כָּל-הָאֱלוֹת הָאֵלֶּה עַל-אֵיבֶיךָ
וְעַל-שֹׁנְאֶיךָ אֲשֶׁר רָדְפוּךָ. **לח** וְאַתָּה תָּשׁוּב וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְעָשִׂיתָ
אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם. **לט** וְהוֹתִירְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֵׂה
יָדְךָ בְּפָרִי בִטְנְךָ וּבְפָרִי בְּהֶמְתְּךָ וּבְפָרִי אֲדָמָתְךָ לְטִבָּה: כִּי יָשׁוּב יְהוָה לָשׁוּשׁ
עָלֶיךָ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר-שָׂשׂ עַל-אֲבֹתֶיךָ. **לי** כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמּוֹר
מִצְוֹתַי וְחֻקֹּתַי הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה: כִּי תָשׁוּב אֶל-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ.
ליא כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם לֹא-נִפְלְאָה הוּא מִמֶּךָ וְלֹא רַחֲקָה
הוּא. **ליב** לֹא בְּשָׁמַיִם הוּא: לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה-לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה וַיִּקְחָה לָנוּ וַיִּשְׁמַעֲנוּ
אֹתָהּ וַיַּעֲשֶׂנָּה. **ליג** וְלֹא-מֵעֵבֶר לֵאמֹר מִי יַעֲבֵר-לָנוּ אֶל-עֵבֶר הַיָּם
וַיִּקְחָה לָנוּ וַיִּשְׁמַעֲנוּ אֹתָהּ וַיַּעֲשֶׂנָּה. **ליד** כִּי-קָרֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד: בְּפִיךָ
וּבְלִבְבְּךָ לַעֲשׂוֹתוֹ.
לטו רֵאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת-הַחַיִּים וְאֶת-הַטוֹב וְאֶת-הַמָּוֶת וְאֶת-הָרָע. **לטז**
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּךָ הַיּוֹם לֹאֲהַבָּה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְלַכֵּת בְּדַרְכָּיו וּלְשִׁמּוֹר מִצְוֹתַי

וְחִקְתִּיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחַיֵּית וְרִבִּיתוֹ בִּרְכָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר-אַתָּה בָּא-שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ. **לִיזוּ** וְאִם-יִפְנֶה לְבַבְךָ וְלֹא תִשְׁמָע וְנִדְחַת וְהִשְׁתַּחֲוִית לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבַּדְתָּם. **לִיח** הִגַּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲבַד תֹּאבְדוּן: לֹא-תֹאדְרִיכּוּ יָמִים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת-הַיַּרְדֵּן לָבוֹא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ. **לִיט** הִעַדְתִּי בָכֶם הַיּוֹם אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאֶרֶץ הַחַיִּים וְהַמּוֹת נָתַתִּי לִפְנֶיךָ הַבִּרְכָּה וְהַקְלָלָה וּבַחֲרַת בְּחַיִּים לְמַעַן תַּחֲיָה אַתָּה וְזֶרְעֲךָ. **לכ** לֹאֲהַבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַ בְּקִלּוֹ וּלְדַבָּקָה-בּוֹ: כִּי הוּא חַיִּיד וְאַרְדּוֹ יִמִּיד לְשִׁבַת עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֹאֲבַתִּיךָ לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב לָתֵת לָהֶם.

לאא וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל. **לאב** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן-מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנֹכִי הַיּוֹם לֹא-אוֹכֵל עוֹד לָצֵאת וּלְבוֹא וַיְהוָה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה. **לאג** יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר לִפְנֶיךָ הוּא-יִשְׁמִיד אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֶיךָ וַיִּרְשָׁתָם יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר לִפְנֶיךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה. **לאד** וַעֲשֵׂה יְהוָה לָהֶם כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחוֹן וּלְעוֹג מְלָכֵי הָאֲמֹרִי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם. **לאה** וְנָתַנָּם יְהוָה לִפְנֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתְכֶם. **לאו** חִזְקוּ וְאַמְצוּ אֶל-תִּירָאוֹ וְאֶל-תַּעֲרָצוֹ מִפְּנֵיהֶם: כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ.

לאז וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לַעֲיִנִי כָל-יִשְׂרָאֵל חֲזֹק וְאַמְץ כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת-הָעָם הַזֶּה אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָם לָתֵת לָהֶם וְאַתָּה תִּנְחִילָנָה אוֹתָם. **לאח** וַיְהוָה הוּא הַהֹלֵךְ לִפְנֶיךָ הוּא יְהִיָּה עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבְךָ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת. **לאט** וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָה אֶל-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנִּשְׂאִים אֶת-אֶרֶון בְּרִית יְהוָה וְאֶל-כָּל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל. **לאי** וַיְצֹ מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר: מִקֵּץ שִׁבְעַ שָׁנִים בְּמַעַד שְׁנֵת הַשְּׁמֹטָה בַּחֹג הַסְּכוֹת. **לאיא** בָּבוֹא כָל-יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת אֶת-פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר: תִּקְרָא אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֹגֵד כָּל-יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם. **לאיב** הִקְהֵל אֶת-הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיִּרְאוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. **לאיג** וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְיִלְמְדוּ לִירְאָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ.

לאיד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הֵן קָרְבוּ יָמֶיךָ לָמוֹת קִרְא אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וְהַתִּיצְבוּ בְּאֵהָל מוֹעֵד וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ וַיִּתִּיצְבוּ בְּאֵהָל מוֹעֵד. **לאטו** וַיִּרָא יְהוָה בְּאֵהָל בַּעֲמֹד עָנָן וַיַּעֲמֵד עִמּוֹ הָעָנָן עַל-פֶּתַח הָאֵהָל. **לאטז** וַיֹּאמֶר יְהוָה

אֶל-מֹשֶׁה הִנֵּד עִם-אֲבִיתֶיךָ וְקָם הָעָם הַזֶּה וְזָנָה אַחֲרֵי אֱלֹהֵי נֹכַר-הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר הוּא בָּא-שָׁמָּה בְּקִרְבּוֹ וַעֲזָבֵנִי וְהִפָּר אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ. **לֹאִי**
 וְחָרָה אַפִּי בּוֹ בַּיּוֹם-הַהוּא וַעֲזָבֹתַיִם וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי מֵהֶם וְהָיָה לֹאכֹל וּמִצָּאָהוּ
 רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי-אֵין אֱלֹהֵי בְּקִרְבִּי מִצָּאוֹנִי
 הָרָעוֹת הָאֵלֶּה. **לֹאִיחַ** וְאַנֹכִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא עַל כָּל-הָרָעָה אֲשֶׁר
 עָשָׂה: כִּי פָנָה אֶל-אֱלֹהִים אֲחֵרִים. **לֹאִיט** וְעַתָּה כָּתְבוּ לָכֶם אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת
 וּלְמִדָּה אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל שִׁימָה בְּפִיהֶם: לְמַעַן תִּהְיֶה-לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד בְּבִנִּי
 יִשְׂרָאֵל. **לֹאכ** כִּי-אֲבִיאֲנֹו אֶל-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם זֶבֶת חֶלֶב וּדְבַשׁ
 וְאָכַל וְשָׁבַע וּדְשָׁן וּפָנָה אֶל-אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבָדוּם וְנֶאֱצוּנִי וְהִפָּר אֶת-בְּרִיתִי.
לֹאכָא וְהָיָה כִּי-תִמְצָאֲנָךְ אֹתוֹ רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעַתָּה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעֵד
 כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ: כִּי יִדְעֹתִי אֶת-יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה הַיּוֹם בְּטָרָם
 אֲבִיאֲנֹו אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי. **לֹאכָב** וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם
 הַהוּא וַיְלַמְּדָהּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **לֹאכָג** וַיִּצּוּ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוּן וַיֹּאמֶר חֹזֶק
 וְאַמֶּץ כִּי אַתָּה תִּבְיָא אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאַנֹכִי אֶהְיֶה
 עִמָּךְ. **לֹאכָד** וַיְהִי כְּכֹלֹת מֹשֶׁה לִכְתֹּב אֶת-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה-הַזֹּאת עַל-סֵפֶר: עַד
 תִּמָּם. **לֹאכָה** וַיִּצּוּ מֹשֶׁה אֶת-הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה לֵאמֹר. **לֹאכֹו** לָקַחְתֶּם
 אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְשִׁמְתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה-שָׁם
 בְּךָ לְעֵד. **לֹאכֹז** כִּי אֲנֹכִי יִדְעֹתִי אֶת-מְרִיָּדְךָ וְאֶת-עֲרֻפְךָ הַקָּשָׁה הֵן בְּעוֹדֵנִי חַי
 עִמָּכֶם הַיּוֹם מִמָּרִים הָיִיתֶם עִם-יְהוָה וְאַף כִּי-אַחֲרֵי מוֹתִי. **לֹאכֹח** הַקֵּהִילוּ אֵלַי
 אֶת-כָּל-זִקְנֵי שִׁבְטֵיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם וְאֲדַבְּרָה בְּאָזְנֵיהֶם אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וְאֶעִידָה בָּם אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ. **לֹאכֹט** כִּי יִדְעֹתִי אַחֲרֵי מוֹתִי כִּי-הִשְׁחַת
 תִּשְׁחַתּוּן וְסִרְתֶּם מִן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם וְקִרְאתִי אֶתְכֶם הָרָעָה בְּאַחֲרִית
 הַיָּמִים כִּי-תַעֲשׂוּ אֶת-הָרָע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם. **לֹאל** וַיִּדְבֹּר
 מֹשֶׁה בְּאָזְנֵי כָל-קַהֵּל יִשְׂרָאֵל אֶת-דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת עַד תִּמָּם.
לִבָא הֶאֱזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמָרִי-כִּי.
לִבָב יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי וְתִזַּל כַּטַּל אֲמָרְתִּי
 כְּשֹׁעִירִם עָלִי-דָשָׁא וְכַרְבִּיבִים עָלִי-עֶשֶׂב.
לִבָג כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא: הָבוּ גִדְל לֵאלֹהֵינוּ.
לִבֹד הַצּוֹר תָּמִים פָּעִלוּ כִּי כָל-דֶּרֶכִּיו מִשְׁפָּט:
 אֵל אֲמוּנָה וְאֵין עוֹל צָדִיק וְיֹשֶׁר הוּא.
לִבָה שַׁחַת לוֹ לֹא בָנִיו מוֹמָם: דוֹר עֲקֹשׁ וּפִתְלָתֵל.

לבו ה' ליהוה תגמלו-זאת עם נבל ולא חכם:
הלוא-הוא אביד קנך הוא עשך ויכננך.
לבו זכר ימות עולם בינו שנות דר-ודר שאל אביד ויגדך זקניד ויאמרו לך.
לבח בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים למספר בני ישראל.
לבט כי חלק יהוה עמו: יעקב חבל נחלתו.
לבי ומצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמון
יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו.
לביא כנשר יעיר קנו על-גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על-אברתו.
לביב יהוה בך ינחנו ואין עמו אל נכר.
לביג ירכבהו על-במותי (במתי) ארץ ויאכל תנובת שדי
וינקהו דבש מסלע ושמון מחלמיש צור.
לביז חמאת בקר וחלב צאן עם-חלב כרים ואילים
בני-בשן ועתודים עם-חלב כליות חטה
ודם-ענב ותשתה-חמר. **לבטו** וישמון ישרון ויבעט
שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו
וינבל צור ישעתו. **לבטז** יקנאהו בזרים
בתועבת יכעיסהו. **לביז** יזבחו לשדים לא אלה
אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו
לא שיערום אבתיכם. **לביח** צור ילךך תשי
ותשכח אל מחלקך. **לביט** וירא יהוה וינאץ
מפעס בניו ובנתיו. **לבכ** ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם: כי דור תהפכת המה
בנים לא-אמן בם. **לבכא** הם קנאוני בלא-אל
כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא-עם
בגוי נבל אכעיסם. **לבכב** כי-אש קדחה באפי
ותיקד עד-שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה
ותלהט מוסדי הרים. **לבכג** אספה עלימו רעות
חצי אכלה-בם. **לבכד** מזי רעב ולחמי רשף
וקטב מרירי ושן-בהמות אשלח-בם
עם-חמת זחלי עפר. **לבכה** מחוץ תשכל-חרב ומחדרים אימה גם-בחור

גם-בתולדותינו עם-איש שיבה. **לבנו** אמרתי אפאיהם
אשביתה מאנוש זכרם. **לבנו** לולי פעס אויב אגור
פן-ינכרו צרימו: פן-לאמרו ידנו רמה
ולא יהיה פעל כל-זאת. **לבכח** כי-גוי אבד עצות המה
ואין בהם תבונה. **לבכט** לו חכמו ישכילו זאת
יבינו לאחריהם. **לבב** איכה ירדף אחד אלק
ושנים יניסו רבה: אם-לא כי-צורם מכרם
ויהיה הסגירם. **לבלא** כי לא כצורנו צורם
ואיבינו פלילים. **לבלב** כי-מגפן סדם גפנם
ומשדמת עמרה: ענבמו ענבי-רוש
אשכלת מררת למו. **לבג** חמת תנינם יינם
וראש פתנים אכזר. **לבגד** הלא-הוא כמס עמדי
חתום באוצרתי. **לבגה** לי נקם ושלם
לעת תמוט רגלם: כי קרוב יום אידם
וחש עתדת למו. **לבגו** כי-ידין יהיה עמו
ועל-עבדיו יתנחם: כי יראה כי-אזלת יד
ואפס עצור ועזוב. **לבגז** ואמר אי אלהימו
צור חסיו בו. **לבגח** אשר חלב זבחימו לאכלו
ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם
יהי עליכם סתרה. **לבגט** ראו עתה כי אני הוא
ואין אלהים עמדי: אני אמית ואחיה
מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל.
לבב כי-אשא אל-שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם.
לבבא אם-שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי
אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלים.
לבבב אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב.
לבבג הרנינו גוים עמו כי דם-עבדיו יקום
ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו.

לבמד וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַשִּׁירָה-הַזֹּאת בְּאָזְנֵי הָעָם: הוּא וְהוֹשִׁיעַ בֶּן-נוּן. **לבמה** וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל. **לבמו** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁימוּ לְבַבְכֶם לְכָל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנֹכִי מַעֲיִד בְּכֶם הַיּוֹם: אֲשֶׁר תַּצְווּם אֶת-בְּנֵיכֶם לַשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. **לבמוז** כִּי לֹא-דָבַר רַק הוּא מִכֶּסֶם-כִּי הוּא חֲיִיכֶם וּבְדַבֵּר הִזָּה תֵּאָרִיכוּ יָמִים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ.

לבמח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּעָצָם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר. **לבמט** עֲלֶה אֶל-הָרֵי הָעֹבְרִים הַזֶּה הָר-נֹבֹ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יְרֵחוֹ וּרְאֵה אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַחֲזָהּ. **לבנ** וּמַת בָּהֶר אֲשֶׁר אַתָּה עֹלָה שָׁמָּה וְהֶאֱסֹף אֶל-עַמִּיךָ: כֹּאֲשֶׁר-מַת אַהֲרֹן אַחִיד בְּהָר הָהָר וַיֶּאֱסֹף אֶל-עַמּוּי. **לבנא** עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִי-מְרִיבַת קֹדֶשׁ מִדְּבַר-צֹוֹעַל אֲשֶׁר לֹא-קִדְשִׁתֶּם אוֹתִי בַתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **לבנב** כִּי מִנֶּגֶד תִּרְאֶה אֶת-הָאֶרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תִבּוֹאָה אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

לבגא וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: לִפְנֵי מוֹתוֹ. **לבגב** וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינִי בָּא וְזָרַח מִשְׁעִיר לְמוֹהוּפִיעַ מֵהָר פָּאֲרֹן וְאַתָּה מִרְבַּבַת קֹדֶשׁ מִימִינוֹ אֲשַׁדַּת (אֵשׁ דָּת) לָמוֹ. **לבגג** אַף חָבַב עַמִּים כָּל-קֹדְשָׁיו בִּידָד וְהֵם תִּכּוּ לְרִגְלָךְ יִשָּׂא מִדְּבָרְתֶּיךָ. **לבגד** תוֹרָה צֹוֶה-לָנוּ מֹשֶׁה: מוֹרָשָׁה קַהֲלַת יַעֲקֹב. **לבגה** וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְּאֲסֹף רָאשֵׁי עָם יַחַד שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל. **לבגו** יַחֲוִי רְאוּבוֹן וְאֶל-יָמַת וַיְהִי מוֹתוֹ מִסָּפֶר.

לבגז וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל-עַמּוֹ תִּבְיָאֲנוּ יָדָיו רַב לוֹ וְעֶזֶר מִצָּרָיו תַּהֲיֶה.

לבגח וּלְלוֹוִי אָמַר תִּתְּמִיד וְאוֹרִיד לְאִישׁ חֲסִידְךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּמִסָּה תִּרְיָבָהוּ עַל-מִי מְרִיבָה. **לבגט** הָאֵמֶר לְאֲבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רָאִיתִיו וְאֶת-אָחִיו לֹא הִכִּיר וְאֶת-בָּנוֹ לֹא יָדַע: כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתְךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצְרוּ. **לבגי** יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לַיַּעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרוּ קְטוֹרָה בְּאֶפֶד וְכִלְיִל עַל-מִזְבְּחֶךָ. **לבגיא** בֵּרַךְ יְהוָה חִילוֹ וּפְעָלָיו יָדָיו תִּרְצָה מִחֵץ מוֹתָנִים קָמְיוֹ וּמִשְׁנָאִיו מֶן-יְקוֹמוֹן.

לבגיב לְבִנְיָמִן אֲמַר יִדִּיד יְהוָה יִשְׁכֵּן לְבֶטֶח עָלָיו חֶפֶץ עָלָיו כָּל-הַיּוֹם וּבֵין כְּתָפָיו שָׁכֵן.

לבגג וּלְיוֹסֵף אָמַר מִבְּרָכַת יְהוָה אֶרְצוֹ מִמֶּגֶד שְׁמִים מְטָל וּמִתְהוֹם רִבְצַת תַּחַת. **לבגד** וּמִמֶּגֶד תִּבּוֹאָת שְׁמֶשׁ וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ יְרֵחִים. **לבגטו** וּמִרָאֵשׁ הָרִי-קָדֵם וּמִמֶּגֶד גְּבֻעוֹת עוֹלָם. **לבגטז** וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמִלֵּאָה וּרְצוֹן שְׁכֵנֵי סִנֵּה תִבּוֹאָתָהּ

לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקֹד נָזִיר אָחִיו. **לגיו** בְּכוֹר שׁוֹרֵז הָדָר לוֹ וְקִרְנֵי רֹאשׁ קִרְנִיּוֹבָהֶם עֲמִים יִנְגַח יַחְדָּו אֶפְסִי-אֶרֶץ וְהֵם רַבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אֶלְפֵי מְנַשֶּׁה.
לגיו וּלְזָבוּלֹן אָמַר שְׁמַח זָבוּלֹן בְּצִאתָהּ וַיִּשְׁשָׁךְ בְּאַהֲלֶיהָ. **לגיו** עֲמִים הֶר-יִקְרְאוּשָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי-צֶדֶק: כִּי שָׁפַע יָמִים יִינָקוּ וַיִּשְׁפְּנִי טְמוּנֵי חוֹל.
לגכ וּלְגָד אָמַר בְּרוּךְ מֵרְחִיב גָּד: כָּלְבִיא שָׁכֵן וְטָרַף זְרוּעַ אֶף-קֶדְקֶד. **לגכא** וַיֵּרָא רֹאשִׁית לוֹ כִּי-שָׁם חִלְקֶת מַחֲקֶק סָפוֹן וַיֵּתֵא רֹאשִׁי עַם צִדְקֶת יְהוָה עָשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם-יִשְׂרָאֵל.

לגכב וּלְדָן אָמַר דָּן גּוֹר אֲרִיָּה יִזְנַק מִן-הַבֶּשֶׂן. **לגכג** וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שִׁבְעַרְצוֹן וּמִלֵּא בְרֶכֶת יְהוָה יָם וְדָרוֹם יִרְשָׁה.
לגכד וּלְאָשֶׁר אָמַר בְּרוּךְ מִבְּנִים אֲשֶׁר יְהִי רְצוֹי אָחִיו וְטָבֵל בְּשֶׁמֶן רִגְלוֹ. **לגכה** בְּרִזֵּל וַיִּנְחֹשֶׁת מִנְעֻלָּהּ וּכְיָמֶיהָ דָּבָאָהּ. **לגכו** אֵין כָּאֵל יִשְׁרוּן: רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֶזְרָהּ וּבְגִאוֹתָיו שְׁחָקִים. **לגכז** מַעֲנֶה אֱלֹהֵי קָדָם וּמִתַּחַת זֹרְעֵת עוֹלָם וַיִּגְרֹשׁ מִפְּנֵיהָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשִּׁמְד. **לגכח** וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד עֵין יַעֲקֹב אֶל-אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אֶף-שָׁמְיוֹ יַעֲרֹפוּ טָל. **לגכט** אֲשֶׁרִיָּהּ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹדָה עִם נוֹשַׁע בִּיהוָה מִגּוֹן עֶזְרָהּ וַאֲשֶׁר-חָרַב גִּאוֹתָהּ וַיִּכְחָשׁוּ אֵיבֶיהָ לָהּ וְאַתָּה עַל-בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ.
לדא וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעֶרְבַת מוֹאָב אֶל-הָר נָבוֹ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יִרְחוֹ וַיֵּרָאֻהוּ יְהוָה אֶת-כָּל-הָאֶרֶץ אֶת-הַגִּלְעָד עַד-דָּן. **לדב** וְאֵת כָּל-נַפְתָּלִי וְאֵת-אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כָּל-אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן. **לדג** וְאֵת-הַנֶּגֶב וְאֵת-הַכֶּכֶר בְּקַעַת יִרְחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד-צֶעֱר. **לדד** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו זֹאת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרַעְךָ אֶתְנַנֶּה הָרְאִיתִיךָ בְּעֵינֶיךָ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר. **לדה** וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד-יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל-פִּי יְהוָה. **לדז** וַיִּקְבֹּר אוֹתוֹ בְּגִי בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוֹל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא-יָדַע אִישׁ אֶת-קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **לדז** וּמֹשֶׁה בֶן-מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בָּמָוֶתוֹ לֹא-כָהֲתָה עֵינּוֹ וְלֹא-נָס לַחֹה. **לדח** וַיָּבֹכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יָמָיו בְּכִי אֲבֵל מֹשֶׁה. **לדט** וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן מִלֵּא רוּחַ חֲכָמָה כִּי-סָמָךְ מֹשֶׁה אֶת-יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **לדי** וְלֹא-קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדָעוּ יְהוָה פָּנִים אֶל-פָּנִים. **לדיא** לְכָל-הָאֲתֹת וְהַמוֹפְתִּים אֲשֶׁר שָׁלַחוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָרַעַה וּלְכָל-עַבְדָּיו וּלְכָל-אֶרֶצוֹ. **לדיב** וּלְכָל הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכָל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל-יִשְׂרָאֵל.

יְהוֹשׁוּעַ

אא ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל-יהושע בן-נון משרת משה
 לאמר. **אב** משה עבדי מת ועתה קום עבר את-הירדן הזה אתה וכל-העם
 הזה אל-הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל. **אג** כל-מקום אשר תדרוך
 כף-רגלכם בולכם נתתיו: כאשר דברתי אל-משה. **אד** מהמדבר והלבנון הזה
 ועד-הנהר הגדול נהר-פרת כל ארץ החתים ועד-הים הגדול מבוא
 השמשיהיה גבולכם. **אה** לא-יתיצב איש לפניך כל ימי חיך: כאשר הייתי
 עם-משה אהיה עמך לא ארפך ולא אעזבך. **או** חזק ואמץ: כי אתה תנחיל
 את-העם הזה את-הארץ אשר-נשבעתי לאבותם לתת להם. **אז** רק חזק
 ואמץ מאד לשמר לעשות ככל-התורהאשר צוה משה עבדי אל-תסור ממנו
 ימין ושמאול: למען תשכיל בכל אשר תלך. **אח** לא-ימוש ספר התורה הזה
 מפיד והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל-הפיתוב בו: כי אז
 תצליח את-דרךך ואז תשכיל. **אט** הלוא צויתיד חזק ואמץ אל-תערך
 ואל-תחת: כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך.
אי ויצו יהושע את-שטרי העם לאמר. **איא** עברו בקרב המחנה וצויו את-העם
 לאמר הכינו לכם צידה: כי בעוד שלשת ימים אתם עברים את-הירדן הזה
 לבוא לרשת את-הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה.
איב ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשהאמר יהושע לאמר. **איו** זכור
 את-הדבר אשר צוה אתכם משה עבד-יהוה לאמר: יהוה אלהיכם מניח לכם
 ונתן לכם את-הארץ הזאת. **איד** נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן
 לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חמשים לפני אחיכם כל גבורי החיל
 ועזרתם אותם. **אטו** עד אשר-יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם-המה
 את-הארץ אשר-יהוה אלהיכם נתן להם ושבתם לארץ ירשתכם וירשתם
 אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש. **אטז** ויענו
 את-יהושע לאמר: כל אשר-צויתנו נעשה ואל-כל-אשר תשלחנו נלך. **איו**
 ככל אשר-שמענו אל-משה כן נשמע אליך: רק יהיה יהוה אלהיך עמך כאשר
 היה עם-משה. **איה** כל-איש אשר-ימרה את-פיד ולא-ישמע את-דבריד לכל
 אשר-תצונויומת: רק חזק ואמץ.
בא וישלח יהושע-בן-נון מן-השטים שנים-אנשים מרגלים חרש לאמר לכו
 ראו את-הארץ ואת-יריחו ויבאו בית-אשה זונה ושמה
 רחבוישכבו-שמה. **בב** ויאמר למלך יריחו לאמר: הנה אנשים באו הנה
 הלילה מבני ישראללחפר את-הארץ. **בג** וישלח מלך יריחו אל-רחב לאמר:

הוֹצִיאִי הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים אֵלֶיךָ אֲשֶׁר-בָּאוּ לְבִיתְךָ כִּי לַחֲפֹר אֶת-כָּל-הָאָרֶץ בָּאוּ.
בד וַתִּקַּח הָאִשָּׁה אֶת-שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַתִּצְפְּנוּ וַתֹּאמֶר כֵּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים וְלֹא
יָדַעְתִּי מֵאִין הֵמָּה. **בה** וַיְהִי הַשַּׁעַר לְסָגוֹר בַּחֹשֶׁךְ וְהָאֲנָשִׁים יֵצְאוּלֵא יָדַעְתִּי אָנָּה
הִלְכוּ הָאֲנָשִׁים רֹדְפוּ מֵהָר אַחֲרֵיהֶם כִּי תִשְׁיָגוּם. **בו** וְהָיָה הָעֶלְתָם הַגָּה
וַתִּטְמְנֵם בְּפִשְׁתִּי הָעֵץ הָעֲרֻכּוֹת לָהּ עַל-הַגֹּג. **בז** וְהָאֲנָשִׁים רֹדְפוּ אַחֲרֵיהֶם דֶּרֶךְ
הַיָּרְדֵּן עַל הַמַּעְבְּרוֹת וְהַשַּׁעַר סָגְרוּאַחֲרֵי כַּאֲשֶׁר יֵצְאוּ הָרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם. **בח**
וְהֵמָּה טָרֶם יִשְׁכָּבוּן וְהָיָה עֲלֵתָהּ עֲלֵיהֶם עַל-הַגֹּג. **בט** וַתֹּאמֶר
אֶל-הָאֲנָשִׁים יָדַעְתִּי כִּי-נָתַן יְהוָה לָכֶם אֶת-הָאָרֶץ וְכִי-נָפְלָה אִימַתְכֶם עָלֵינוּ וְכִי
נִמְגּוּ כָל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם. **בי** כִּי שָׁמַעְנוּ אֶת אֲשֶׁר-הוֹבִישׁ יְהוָה אֶת-מִי
יָם-סוּף מִפְּנֵיכֶם בַּצֹּאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר
בַּעֲבֹר הַיָּרְדֵּן לְסִיחֹן וּלְעֹוגָאֲשֶׁר הִחְרַמְתֶּם אוֹתָם. **ביא** וְנִשְׁמַע וַיִּמַּס לְבָבֵנו
וְלֹא-קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת. **ביב** וְעַתָּה הִשְׁבָּעוּ-נָא לִי בִיהוָה כִּי-עָשִׂיתִי עִמָּכֶם
חֶסֶד וְעָשִׂיתֶם גַּם-אִתָּם עִם-בֵּית אָבִי חֶסֶד וְנִתַּתֶּם לִי אוֹת אֱמֶת. **ביג** וְהִחִיתֶם
אֶת-אָבִי וְאֶת-אִמִּי וְאֶת-אָחִי וְאֶת-אֲחוֹתִי (אֲחִיוֹתִי) וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לָהֶם
וְהִצַּלְתֶּם אֶת-נַפְשֹׁתֵינוּ מִמָּוֶת. **ביז** וַיֹּאמְרוּ לָהּ הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁנוּ תַחֲתֵיכֶם לָמוֹת
אִם לֹא תִגִּידוּ אֶת-דְּבָרֵנוּ זֶה וְהָיָה בְּתֵת-יְהוָה לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ וְעָשִׂינוּ עִמָּךְ חֶסֶד
וְאֱמֶת. **בטו** וַתּוֹרְדֵם בַּחֲבֹל בְּעֵד הַחֲלוֹן: כִּי בֵיתָהּ בְּקִיר הַחוּמָּה וּבַחוּמָּה הִיא
יוֹשֶׁבֶת. **בטז** וַתֹּאמֶר לָהֶם הִהֲרָה לָכוּ פֶן-יִפְגְּעוּ בָכֶם הָרֹדְפִים וְנִחַבְתֶּם שָׁמָּה
שְׁלֹשֶׁת יָמִים עַד שׁוֹב הָרֹדְפִים וְאַחֵר תִּלְכוּ לְדֶרֶכְכֶם. **ביז** וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ
הָאֲנָשִׁים: נָקִים אֲנַחְנוּ מִשְׁבַּעְתְּךָ הִזָּה אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ. **ביח** הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים
בָּאָרֶץ אֶת-תִּקְוֹת חַיֵּי הַשָּׁנִי הִזָּה תִקְשְׁרִי בַּחֲלוֹן אֲשֶׁר הוֹרְדָתָנוּ בּוֹ וְאֶת-אָבִיךָ
וְאֶת-אִמְךָ וְאֶת-אָחִיךָ וְאֶת כָּל-בֵּית אָבִיךָ תֹאסֹפִי אֵלֶיךָ הַבֵּיתָה. **ביט** וְהָיָה כָּל
אֲשֶׁר-יֵצֵא מִדִּלְתִּי בֵיתְךָ הַחוּצָה דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְאֲנַחְנוּ נָקִים וְכָל אֲשֶׁר יְהִיָּה אִתְּךָ
בְּבֵיתְךָ דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ אִם-יָד תִּהְיֶה-בּוֹ. **בכ** וְאִם-תִּגִּידִי אֶת-דְּבָרֵנוּ זֶה וְהוֹהִינוּ נָקִים
מִשְׁבַּעְתְּךָ אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ. **בכא** וַתֹּאמֶר כַּדְּבַרְכֶם כֵּן-הוּא וַתִּשְׁלַחֲם וַיֵּלְכוּ
וַתִּקְשֹׁר אֶת-תִּקְוֹת הַשָּׁנִי בַּחֲלוֹן. **בכב** וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ הִהֲרָה וַיֵּשְׁבוּ שָׁם שְׁלֹשֶׁת
יָמִים עַד-שָׁבוּ הָרֹדְפִים וַיִּבְקְשׁוּ הָרֹדְפִים בְּכָל-הַדֶּרֶךְ וְלֹא מָצְאוּ. **בכג** וַיֵּשְׁבוּ שְׁנֵי
הָאֲנָשִׁים וַיֵּרְדּוּ מִהָהָר וַיַּעֲבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן וַיְסַפְּרוּ-לוֹאֵת
כָּל-הַמַּצָּאוֹת אוֹתָם. **בכד** וַיֹּאמְרוּ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ כִּי-נָתַן יְהוָה בְּיָדֵנוּ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ
וְגַם-נִמְגּוּ כָל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ.

גא וַיִּשְׁכַּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבֹּקֶר וַיִּסְעוּ מִהַשְּׁטִים וַיָּבֹאוּ עַד-הַיַּרְדֵּן הוּא וְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּלְנוּ שָׁם טָרֶם יַעֲבְרוּ. **גב** וַיְהִי מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיַּעֲבְרוּ הַשְּׁטָרִים בְּקֶרֶב
הַמַּחֲנֶה. **גג** וַיִּצְווּ אֶת-הָעָם לֵאמֹר כִּרְאֲתְכֶם אֶת אַרְוֹן בְּרִית-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְהַכְהֲנִים הַלְוִיִּם נְשָׂאִים אֹתוֹ וְאַתֶּם תִּסְעוּ מִמְּקוֹמְכֶם וְהִלַּכְתֶּם אַחֲרָיו. **גד** אַךְ
רְחוֹק יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּבְנֵיו כְּאֻלְפִּים אָמָה בַּמֶּדֶה: אֶל-תִּקְרְבוּ אֵלָיו לְמַעַן
אֲשֶׁר-תִּדְעוּ אֶת-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ-בָהֶּכִי לֹא עֲבַרְתֶּם בַּדֶּרֶךְ מִתְּמוֹל שְׁלֹשׁוֹם.
גה וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הָעָם הַתְּקַדְּשׁוּ: כִּי מֹחֵר יַעֲשֶׂה יְהוָה בְּקֶרְבְּכֶם נִפְלְאוֹת. **גו**
וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הַכְהֲנִים לֵאמֹר שָׂאוּ אֶת-אַרְוֹן הַבְּרִית וַעֲבְרוּ לִפְנֵי הָעָם
וַיִּשָּׂאוּ אֶת-אַרְוֹן הַבְּרִית וַיֵּלְכוּ לִפְנֵי הָעָם.
גז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אֶחָל גִּדְלָךְ בְּעֵינַי כָּל-יִשְׂרָאֵל: אֲשֶׁר יִדְעוּ
כִּי כֹאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם-מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ. **גח** וְאַתָּה תִּצְוֶה אֶת-הַכְהֲנִים נְשָׂאֵי
אַרְוֹן-הַבְּרִית לֵאמֹר: כִּבְאַכֶּם עַד-קֵצָה מִי הַיַּרְדֵּן בַּיַּרְדֵּן תַּעֲמִדוּ.
גי וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: גִּשּׁוּ הִנֵּהוֹשָׁמְעוּ אֶת-דְּבָרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **גו**
וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ בְּזֹאת תִּדְעוּן כִּי אֵל חַי בְּקֶרְבְּכֶם וְהוֹרֵשׁ יוֹרֵשׁ מִפְּנִיכֶם
אֶת-הַכְּנַעֲנִי וְאֶת-הַחִתִּי וְאֶת-הַחִוִּי וְאֶת-הַפְּרִזִּי וְאֶת-הַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֹמִרִי וְהַיְבוּסִי.
גיא הִנֵּה אַרְוֹן הַבְּרִית אָדוֹן כָּל-הָאָרֶץ עֹבֵר לִפְנֵיכֶם בַּיַּרְדֵּן. **גיב** וְעַתָּה קְחוּ לָכֶם
שְׁנֵי עֶשֶׂר אִישׁ מִשְּׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ-אֶחָד אִישׁ-אֶחָד לִשְׁבֹּט. **גיג** וְהָיָה כְּנוֹחַ
כַּפּוֹת רַגְלֵי הַכְהֲנִים נְשָׂאֵי אַרְוֹן יְהוָה אָדוֹן כָּל-הָאָרֶץ בְּמִי הַיַּרְדֵּן מִי הַיַּרְדֵּן
יִכְרֹתוּן הַמַּיִם הַיַּרְדִּים מִלְּמַעַלָּה וַיַּעֲמִדוּ נֹד אֶחָד. **גיד** וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָעָם
מֵאֲהָלֵיהֶם לַעֲבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן וְהַכְהֲנִים נְשָׂאֵי הָאָרְוֹן הַבְּרִית לִפְנֵי הָעָם. **גטו**
וּכְבּוֹא נְשָׂאֵי הָאָרְוֹן עַד-הַיַּרְדֵּן וְרַגְלֵי הַכְהֲנִים נְשָׂאֵי הָאָרְוֹן נִטְבְּלוּ בַקֵּצָה הַמַּיִם
וְהַיַּרְדֵּן מָלֵא עַל-כָּל-גְּדוֹתָיו כָּל יְמֵי קָצִיר. **גטז** וַיַּעֲמִדוּ הַמַּיִם הַיַּרְדִּים מִלְּמַעַלָּה
קָמוּ נֹד-אֶחָד הִרְחֵק מֵאֹד בְּאֵדָם (מֵאֵדָם) הָעִיר אֲשֶׁר מֵצָד צָרְתָּן וְהַיַּרְדִּים עַל
יָם הָעֲרָבָה יָם-הַמֶּלַח תִּמּוּ נִכְרְתוּ וְהָעָם עָבְרוּ נֹגֵד יְרִיחוֹ. **גיז** וַיַּעֲמִדוּ הַכְהֲנִים
נְשָׂאֵי הָאָרְוֹן בְּרִית-יְהוָה בַּחֲרָבָה בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן הָכֵן וְכָל-יִשְׂרָאֵל עֹבְרִים בַּחֲרָבָה
עַד אֲשֶׁר-תִּמּוּ כָל-הַגּוֹי לַעֲבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן. **דא** וַיְהִי כֹאֲשֶׁר-תִּמּוּ כָל-הַגּוֹי לַעֲבֹר
אֶת-הַיַּרְדֵּן
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר. **דב** קְחוּ לָכֶם מִן-הָעָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר
אַנְשֵׁים אִישׁ-אֶחָד אִישׁ-אֶחָד מִשְּׁבֹט. **דג** וַיִּצְווּ אוֹתָם לֵאמֹר שָׂאוּ-לָכֶם מִזֶּה
מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן מִמַּצֵּב רַגְלֵי הַכְהֲנִים הָכֵן שְׁתֵּים-עָשָׂרָה אֲבָנִים וְהַעֲבַרְתֶּם אוֹתָם
עִמָּכֶם וְהִנַּחְתֶּם אוֹתָם בְּמִלּוֹן אֲשֶׁר-תִּלְיִנוּ בּוֹ הַלְלִילָה.

דד וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל-שְׁנַיִם הָעָשָׂר אִישׁ אֶשֶׁר הָכִין מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ-אֶחָד אִישׁ-אֶחָד מִשְׁבֵּט. **דה** וַיֹּאמֶר לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ עֲבְרוּ לִפְנֵי אַרְוֹן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶל-תּוֹךְ הַיַּרְדֵּן וְהַרְיֵמוּ לָכֶם אִישׁ אֶבֶן אַחַת עַל-שַׁכְמוֹ לְמִסְפַּר שְׁבִטֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל. **דו** לְמַעַן תִּהְיֶה זֹאת אוֹתִיבְקָרְבְּכֶם: כִּי-יִשְׁאַלּוּן בְּנֵיכֶם מָחָר לֵאמֹר מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לָכֶם. **דז** וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם אֲשֶׁר נִכְרְתוּ מִיַּמֵּי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵי אַרְוֹן בְּרִית-יְהוָהבְּעָבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן נִכְרְתוּ מִי הַיַּרְדֵּן וְהָיוּ הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה לְזִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵלעַד-עוֹלָם. **דח** וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּשְׂאוּ שְׁתֵּי-עֶשְׂרֵה אֲבָנִים מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ לְמִסְפַּר שְׁבִטֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְרוּם עִמָּם אֶל-הַמָּלּוֹן וַיִּנְחֻם שָׁם. **דט** וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֲבָנִים הָקִים יְהוֹשֻׁעַ בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּןתַּחַת מַצֵּב רִגְלֵי הַכֹּהֲנִים נִשְׁאִי אַרְוֹן הַבְּרִית וַיְהִיו שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **די** וְהַכֹּהֲנִים נִשְׁאִי הָאָרוֹן עִמָּדִים בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן עַד תָּם כָּל-הַדָּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-יְהוֹשֻׁעַ לְדַבֵּר אֶל-הָעָם כָּל אֲשֶׁר-צִוָּה מֹשֶׁה אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וַיִּמְהָרוּ הָעָם וַיַּעֲבְרוּ. **דיא** וַיְהִי כַּאֲשֶׁר-תָּם כָּל-הָעָם לַעֲבוֹר וַיַּעֲבֹר אַרְוֹן-יְהוָה וְהַכֹּהֲנִים לִפְנֵי הָעָם. **דיב** וַיַּעֲבְרוּ בְנֵי-רְאוּבֵן וּבְנֵי-גָד וַחֲצֵי שְׁבֵט הַמְּנַשֶּׁה חֲמִשִּׁים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵלכַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהֵם מֹשֶׁה. **דיג** כַּאֲרֻבַּעַיִם אֶלֶף חִלּוּצֵי הַצָּבָאעָבְרוּ לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה אֶל עֲרֻבֹת יְרִיחוֹ. **דיד** בַּיּוֹם הַהוּא גִדַּל יְהוָה אֶת-יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵינֵי כָל-יִשְׂרָאֵל וַיֵּרְאוּ אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר יֵרְאוּ אֶת-מֹשֶׁה כָּל-יָמֵי חַיָּו.

דטו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר. **דטז** צִוָּה אֶת-הַכֹּהֲנִים נִשְׁאִי אַרְוֹן הָעֵדוּת וַיַּעֲלוּ מִן-הַיַּרְדֵּן. **דז** וַיֵּצְאוּ יְהוֹשֻׁעַ אֶת-הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר: עָלוּ מִן-הַיַּרְדֵּן. **דח** וַיְהִי בַעֲלוֹת (כַּעֲלוֹת) הַכֹּהֲנִים נִשְׁאִי אַרְוֹן בְּרִית-יְהוָה מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן נִתְקוּ כַּפּוֹת רִגְלֵי הַכֹּהֲנִים אֶל הַחֲרֻבָּה וַיָּשֻׁבוּ מִי-הַיַּרְדֵּן לְמִקְוָם וַיֵּלְכוּ כְּתִמּוֹל-שִׁלְשׁוֹם עַל-כָּל-גְּדוֹתָיו. **דט** וְהָעָם עָלוּ מִן-הַיַּרְדֵּן בָּעָשׂוֹר לַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן וַיַּחֲנוּ בְּגִלְגָּל בְּקֻצֵּה מִזְרַח יְרִיחוֹ. **דכ** וְאֵת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר לָקְחוּ מִן-הַיַּרְדֵּןהָקִים יְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָּל. **דכא** וַיֹּאמֶר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: אֲשֶׁר יִשְׁאַלּוּן בְּנֵיכֶם מָחָר אֶת-אֲבוֹתָם לֵאמֹר מָה הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה. **דכב** וְהוֹדַעְתֶּם אֶת-בְּנֵיכֶם לֵאמֹר: בַּיָּבֶשֶׁה עָבַר יִשְׂרָאֵל אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה. **דכג** אֲשֶׁר-הוֹבִישׁ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶת-מִי הַיַּרְדֵּן מִפְּנֵיכֶםעַד-עֲבָרְכֶם: כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לַיִם-סוּף אֲשֶׁר-הוֹבִישׁ מִפְּנֵינוּ עַד-עַבְרָנוּ. **דכד** לְמַעַן דַּעַת כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ אֶת-יַד יְהוָה כִּי חֲזָקָה הִיאלְמַעַן יֵרְאֻתֶם אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל-הַיָּמִים.

הא ויהי כששמע כל-מלכי האמורי אשר בעבר הירדן ימה וכל-מלכי הכנעני אשר על-הים את אשר-הוביש יהוה את-מי הירדן מפני בני-ישראל עד-עברנו (עברם) וימס לבבם ולא-היה בם עוד רוח מפני בני-ישראל.

הב בעת ההיא אמר יהוה אל-יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את-בני-ישראל שנית. **הג** ויעש-לו יהושע חרבות צרים וימל את-בני ישראל אל-גבעת הערלות. **הד** וזה הדבר אשר-מל יהושע: כל-העם הוצא ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים. **הה** כי-מלים היו כל-העם הוצאים וכל-העם הילדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא-מלו. **הו** כי ארבעים שנה הלכו בני-ישראל במדבר עד-תם כל-הגוי אנשי המלחמה הוצאים ממצרים אשר לא-שמעו בקול יהוה: אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את-הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש. **הז** ואת-בניהם הקים תחתם אתם מל יהושע: כי-ערלים היו כי לא-מלו אותם בדרך. **חח** ויהי כאשר-תמו כל-הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם.

הט ויאמר יהוה אל-יהושע היום גלותי את-חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה. **הי** ויחנו בני-ישראל בגלגל ויעשו את-הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו. **היא** ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי: בעצם היום הזה. **היב** וישבת המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא-היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא.

היג ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה-איש עומד לנגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם-לצרינו. **היד** ויאמר לא כי אני שר-צבא-יהוה אתה באתי ויפל יהושע אל-פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל-עבדו. **הטו** ויאמר שר-צבא יהוה אל-יהושע של-נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עומד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן. **וה** ויריחו סגרת ומסגרת מפני בני ישראל: אין יוצא ואין בא.

וב ויאמר יהוה אל-יהושע ראה נתתי בידך את-יריחו ואת-מלכהגבורי החיל. **וג** וסבתם את-העיר כל אנשי המלחמה הקיף את-העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים. **וד** ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את-העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות. **וה** והיה במשך בקרן היובל בשמעכם (כששמעכם) את-קול השופר יריעו כל-העם

תְּרוּעָה גְדוֹלָה וְנִפְלָא חֲזִמַּת הָעִיר תַּחְתִּיהָ וְעָלוּ הָעָם אִישׁ נִגְדּוֹ. וּוַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ
 בֶּן-נוּן אֶל-הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שְׂאוּ אֶת-אֲרוֹן הַבְּרִית וּשְׁבַעַה כְּהֹנִים יִשְׂאוּ
 שְׁבַעַה שׁוֹפְרוֹת יוֹבְלִים לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה. וְזוּ וַיֹּאמְרוּ (וַיֹּאמֶר) אֶל-הָעָם עֲבְרוּ
 וּסֹבּוּ אֶת-הָעִיר וְהַחֲלוּץ יַעֲבֹר לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה. וְחַ וַיְהִי כַּאֲמֹר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הָעָם
 וּשְׁבַעַה הַכֹּהֲנִים נִשְׂאִים שְׁבַעַה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי יְהוָה עֲבְרוּ וְתִקְעוּ
 בַּשּׁוֹפְרוֹת וְאֲרוֹן בְּרִית יְהוָה הִלֵּךְ אַחֲרֵיהֶם. וְט וְהַחֲלוּץ הִלֵּךְ לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים תִּקְעוּ
 (וְתִקְעִי) הַשּׁוֹפְרוֹת וְהַמַּאֲסָף הִלֵּךְ אַחֲרֵי הָאֲרוֹן הָלוֹךְ וְתִקְוֶעַ בַּשּׁוֹפְרוֹת. וַי
 וְאֶת-הָעָם צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר לֹא תָרִיעוּ וְלֹא-תִשְׁמִיעוּ אֶת-קוֹלְכֶם וְלֹא-יֵצֵא
 מִפִּיכֶם דָּבָר: עַד יוֹם אֲמַרִי אֲלֵיכֶם הֲרִיעוּ וְהֲרִיעֵתֶם. וַיֹּא וַיֵּסֶב אֲרוֹן-יְהוָה
 אֶת-הָעִיר הַקָּף פַּעַם אַחַת וַיָּבֹאוּ הַמַּחֲנֶה וַיְלִינוּ בַּמַּחֲנֶה.
 וַיִּבּוּ וַיִּשְׁכְּמוּ יְהוֹשֻׁעַ בִּבְקָר וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-אֲרוֹן יְהוָה. וַיִּג וּשְׁבַעַה הַכֹּהֲנִים
 נִשְׂאִים שְׁבַעַה שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה הִלְכִים הָלוֹךְ וְתִקְעוּ בַּשּׁוֹפְרוֹת
 וְהַחֲלוּץ הִלֵּךְ לִפְנֵיהֶם וְהַמַּאֲסָף הִלֵּךְ אַחֲרֵי אֲרוֹן יְהוָה הוֹלֵךְ (הָלוֹךְ) וְתִקְוֶעַ
 בַּשּׁוֹפְרוֹת. וַיֵּד וַיִּסֹּבּוּ אֶת-הָעִיר בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי פַּעַם אַחַת וַיָּשֻׁבוּ הַמַּחֲנֶה כֹּה עָשׂוּ
 שֵׁשֶׁת יָמִים. וְטו וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּשְׁכְּמוּ כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר וַיִּסֹּבּוּ אֶת-הָעִיר
 כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה שְׁבַע פְּעָמִים: רַק בַּיּוֹם הַהוּא סָבְבוּ אֶת-הָעִיר שְׁבַע פְּעָמִים. וְטז
 וַיְהִי בַּפֶּעַם הַשְּׁבִיעִית תִּקְעוּ הַכֹּהֲנִים בַּשּׁוֹפְרוֹת וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הָעָם הֲרִיעוּ
 כִּי-נָתַן יְהוָה לָכֶם אֶת-הָעִיר. וַיִּז וְהִיָּתָה הָעִיר חֵרֶם הִיא וְכָל-אֲשֶׁר-בָּהּ לִיהוָה:
 רַק רָחֵב הַזֹּנֶה תַּחֲיָה הִיא וְכָל-אֲשֶׁר אַתָּה בְּבִיתְכִי תַחְבֹּאתָה אֶת-הַמִּלֻּאֲכִים
 אֲשֶׁר שָׁלַחְנוּ. וַיַּח וְרַק-אַתֶּם שִׁמְרוּ מִן-הַחֵרֶם פֶּן-תַּחְרִימוּ וּלְקַחְתֶּם מִן-הַחֵרֶם
 וּשְׁמַתֶּם אֶת-מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל לַחֵרֶם וְעִכְרְתֶּם אוֹתוֹ. וַיֵּט וְכָל כֶּסֶף וְזָהָב וְכָלִי
 נְחֹשֶׁת וּבְרָזֶל קִדָּשׁ הוּא לַיהוָה: אוֹצֵר יְהוָה יָבֹא. וְכ וַיָּרַע הָעָם וַיִּתְּקְעוּ בַּשּׁוֹפְרוֹת
 וַיְהִי כַשֵּׁמֶעַ הָעָם אֶת-קוֹל הַשּׁוֹפָר וַיָּרִיעוּ הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתִּפֹּל הַחוֹמָה
 תַּחְתִּיהָ וַיַּעַל הָעָם הָעִירָה אִישׁ נִגְדּוֹ וַיִּלְכְּדוּ אֶת-הָעִיר. וְכא וַיַּחְרִימוּ
 אֶת-כָּל-אֲשֶׁר בָּעִיר מֵאִישׁ וְעַד-אִשָּׁה מִנֶּעֶר וְעַד-זָקֵן וְעַד שׁוֹר וְשֶׂה וְחִמּוֹר
 לְפִי-חֶרֶב. וְכב וְלִשְׁנַיִם הָאֲנָשִׁים הַמִּרְגָּלִים אֶת-הָאָרֶץ אָמַר יְהוֹשֻׁעַ בָּאוּ
 בֵּית-הָאִשָּׁה הַזֹּנָה וְהוֹצִיאוּ מִשָּׁם אֶת-הָאִשָּׁה וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לָהּ כַּאֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתָּם לָהּ. וְכג וַיָּבֹאוּ הַנְּעָרִים הַמִּרְגָּלִים וַיִּצִּיאוּ אֶת-רָחֵב וְאֶת-אֲבִיהָ
 וְאֶת-אִמָּהּ וְאֶת-אֲחִיהָ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לָהּ וְאֶת כָּל-מִשְׁפַּחְתָּיהָ הוֹצִיאוּ
 וַיַּנִּיחוּם מִחוּץ לַמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל. וְכד וְהָעִיר שָׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל-אֲשֶׁר-בָּהּ: רַק הַכֶּסֶף
 וְהַזָּהָב וְכָלִי הַנְּחֹשֶׁת וְהַבְּרָזֶל נָתַנוּ אוֹצֵר בֵּית-יְהוָה. וְכה וְאֶת-רָחֵב הַזֹּנָה

וְאֶת-בֵּית אָבִיהָ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לָהּ הִחְיָה יְהוֹשֻׁעַ וַתָּשָׁב בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם
הַזֶּה: כִּי הִחְבִּיֵּאהָ אֶת-הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר-שָׁלַח יְהוֹשֻׁעַ לַרְגֹל אֶת-יִרְיָחוֹ.
וְכֹו וַיִּשָּׁבַע יְהוֹשֻׁעַ בַּעֲת הַהִיא לֵאמֹר: אֲרוּר הָאִישׁ לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר יָקוּם וּבָנָה
אֶת-הָעִיר הַזֹּאת אֶת-יִרְיָחוֹ בְּבָכְרוֹ יִיסְדֶנָּה וּבִצְעִירוֹ יִצִּיב דָּלְתָהּ.
וְכֹו וַיְהִי יְהוָה אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שְׁמֻעוֹ בְּכָל-הָאָרֶץ. זֶה וַיִּמְעְלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵעַל
בְּחֶרֶם וַיִּקַּח עֵכָן בֶּן-כְּרָמִי בֶן-זַבְדִּי בֶן-זֶרַח לְמַטֵּה יְהוּדָה מִן-הַחֶרֶם וַיַּחֲרֹ-אֹף
יְהוָה בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

זב וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֲנָשִׁים מִיִּרְיָחוֹ הָעִי אֲשֶׁר עִם-בֵּית אָוֶן מִקֶּדֶם לְבֵית-אֵל
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר עָלוּ וְרַגְלוּ אֶת-הָאָרֶץ וַיַּעֲלוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּרְגְּלוּ אֶת-הָעִי. זג
וַיָּשָׁבוּ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵל-יַעַל כָּל-הָעַם כְּאֻלְפִים אִישׁ אוֹ כְּשִׁלְשֵׁת
אֻלְפִים אִישׁ יַעֲלוּ וַיָּכּוּ אֶת-הָעִי אֶל-תִּגְעָ-שָׁמָּה אֶת-כָּל-הָעַם כִּי מָעַט הָמָּה. זד
וַיַּעֲלוּ מִן-הָעַם שָׁמָּה כְּשִׁלְשֵׁת אֻלְפִים אִישׁ וַיִּנָּסוּ לִפְנֵי אֲנָשֵׁי הָעִי. זה וַיָּכּוּ מֵהֶם
אֲנָשֵׁי הָעִי כְּשִׁלְשִׁים וְשָׁשָׁה אִישׁ וַיִּרְדְּפוּם לִפְנֵי הַשָּׁעַר עַד-הַשְּׂבָרִים וַיָּכּוּם
בַּמִּוֶּרֶד וַיִּמָּס לִבָּב-הָעַם וַיְהִי לָמָּס. זו וַיִּקְרַע יְהוֹשֻׁעַ שְׁמֹלְתּוֹ וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו
אֶרֶץ לִפְנֵי אַרְוֹן יְהוָה עַד-הָעֶרְבָה הוּא וְזָקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹפֶר עַל-רֹאשָׁם. זז
וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אָהָה אֲדֹנָי יְהוָה לָמָּה הִעֲבַרְתָּ הָעֶבֶר אֶת-הָעַם הַזֶּה אֶת-הַיַּרְדֵּן
לְתַת אֶתְנֹו בְּיַד הָאֲמֹרִי לְהַאֲבִידֵנוּ וְלוֹ הוֹאֲלֵנוּ וַנָּשָׁב בָּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן. זח בִּי אֲדֹנָי:
מָה אֲמַרְאֲחֵרִי אֲשֶׁר הִפֵּךְ יִשְׂרָאֵל עֶרְף לִפְנֵי אֵיבָיו. זט וַיִּשְׁמְעוּ הַכְּנַעֲנִי וְכָל יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ וַיִּנָּסּוּ עָלֵינוּ וְהַכְרִיתוּ אֶת-שְׁמֵנוּ מִן-הָאָרֶץ וּמָה-תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל. י
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ קֹם לָךְ לָמָּה זֶה אַתָּה נֹפֵל עַל-פָּנֶיךָ. יא חָטָא יִשְׂרָאֵל
וְגַם עָבְרוּ אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתָם וְגַם לָקְחוּ מִן-הַחֶרֶם וְגַם גָּנְבוּ וְגַם
כָּחֲשׁוּ וְגַם שָׁמוּ בְכָלֵיהֶם. יב וְלֹא יָכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לָקוּם לִפְנֵי אֵיבֵיהֶם עֶרְף יָפְנוּ
לִפְנֵי אֵיבֵיהֶם כִּי הָיוּ לַחֶרֶם לֹא אוֹסִיף לְהִיּוֹת עִמָּכֶם אִם-לֹא תִשְׁמָדוּ הַחֶרֶם
מִקֶּרְבְּכֶם. יג קֹם קַדֵּשׁ אֶת-הָעַם וְאָמַרְתָּ הַתְּקַדְּשׁוּ לַמָּחָר: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חֶרֶם בְּקֶרְבְּךָ יִשְׂרָאֵל לֹא תוּכַל לָקוּם לִפְנֵי אֵיבֶיךָ עַד-הַסִּירְכֶם
הַחֶרֶם מִקֶּרְבְּכֶם. יד וַיִּקְרַבְתֶּם בַּבֹּקֶר לִשְׁבָטֵיכֶם וְהָיָה הַשִּׁבְטָאֲשֶׁר-יִלְכְּדֵנוּ
יְהוָה יִקְרַב לַמִּשְׁפָּחוֹת וְהַמִּשְׁפָּחָה אֲשֶׁר-יִלְכְּדָנָה יְהוָה תִּקְרַב לַבָּתִּים וְהַבַּיִת
אֲשֶׁר יִלְכְּדֵנוּ יְהוָה יִקְרַב לַגְּבָרִים. טו וְהָיָה הַנִּלְכָּד בַּחֶרֶם יִשְׂרָף בָּאֵשׁ אֹתוֹ
וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ: כִּי עָבַר אֶת-בְּרִית יְהוָה וְכִי-עָשָׂה נִבְלָה בְּיִשְׂרָאֵל. טז
וַיִּשְׁכֶּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבֹּקֶר וַיִּקְרַב אֶת-יִשְׂרָאֵל לִשְׁבָטָיו וַיִּלְכְּדוּ שִׁבְט יְהוּדָה. יז וַיִּקְרַב
אֶת-מִשְׁפַּחַת יְהוּדָה וַיִּלְכְּדוּ אֶת מִשְׁפַּחַת הַזָּרָחִי וַיִּקְרַב אֶת-מִשְׁפַּחַת הַזָּרָחִי

לְגִבֹּרִים וַיִּלְכְּד זָבָדִי. **זיח** וַיִּקְרַב אֶת-בֵּיתוֹ לְגִבֹּרִים וַיִּלְכְּד עֶכָן בֶּן-כְּרִמִּי בֶן-זָבָדִי
בֶּן-זֶרַח לְמִטָּה יְהוּדָה. **זיט** וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-עֶכָן בְּנִי שִׁים-נָא כְבוֹד לַיהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתֵן-לוֹ תוֹדָה וְהִגַּד-נָא לִי מָה עָשִׂיתָ אֶל-תִּכְחַד מִמֶּנִּי. **זכ** וַיַּעַן עֶכָן
אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר: אֲמִנָּה אֲנֹכִי חָטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכֹזַאת וְכֹזַאת
עָשִׂיתִי. **זכא** וַאֲרָאָה (וַאֲרָא) בְּשָׁלַל אֲדָרֶת שֶׁנֶּעַר אַחַת טוֹבָה וּמֵאֲתִים שְׁקָלִים
כֶּסֶף וּלְשׁוֹן זָהָב אֶחָד חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים מִשְׁקָלוֹ וְאַחֲמָדָם וְאַקְחָם וְהֵנָּם טְמוּנִים
בְּאֶרֶץ בְּתוֹךְ הָאֲהָלִי וְהַכֶּסֶף תַּחֲתֶיהָ. **זכב** וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ מַלְאָכִים וַיִּרְצוּ הָאֲהָלָה
וְהֵנָּה טְמוּנָה בְּאֲהָלוֹ וְהַכֶּסֶף תַּחֲתֶיהָ. **זכג** וַיִּקְחוּם מִתּוֹךְ הָאֲהָל וַיָּבֵאוּם
אֶל-יְהוֹשֻׁעַ וְאֵל כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְקוּם לִפְנֵי יְהוָה. **זכד** וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת-עֶכָן
בֶּן-זֶרַח וְאֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הָאֲדָרֶת וְאֶת-לְשׁוֹן הַזָּהָב וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-בְּנֹתָיו
וְאֶת-שׁוֹרוֹ וְאֶת-חֲמֹרוֹ וְאֶת-צֹאֲנוֹ וְאֶת-אֲהָלוֹ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ
וַיַּעַלּוּ אֹתָם עִמָּק עֶכוֹר. **זכה** וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ מָה עֲכָרְתָּנוּ יַעֲכָרְךָ יְהוָה בַּיּוֹם הַזֶּה
וַיִּרְגְּמוּ אוֹתוֹ כָּל-יִשְׂרָאֵל אֲבָן וַיִּשְׁרְפוּ אוֹתָם בָּאֵשׁ וַיִּסְקְלוּ אוֹתָם בְּאֲבָנִים. **זכו**
וַיִּקְיֵמוּ עָלָיו גֹּל-אֲבָנִים גָּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיָּשֶׁב יְהוָה מִחֲרוֹן אָפוֹ עַל-כֵּן קָרָא
שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא עִמָּק עֶכוֹר עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

חא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אֶל-תִּירָא וְאֶל-תַּחֲתַקֵּחַ עִמָּךְ אֶת כָּל-עַם הַמִּלְחָמָה
וְקוּם עָלֶיהָ הָעֵי רֹאֵה נְתַתִּי בְיָדְךָ אֶת-מִלְחָמָה הָעֵי וְאֶת-עַמּוֹ וְאֶת-עִירוֹ וְאֶת-אֶרְצוֹ.
חב וְעָשִׂיתָ לָעֵי וּלְמִלְכָּה כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לִירִיחוֹ וּלְמִלְכָּהֶרֶק-שָׁלָלָהּ וּבְהִמָּתָהּ תִּבְאוּ
לָכֶם שִׁים-לָךְ אֲרֵב לָעִיר מֵאַחֲרֶיהָ. **חג** וַיִּקֶּם יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-עַם הַמִּלְחָמָה לַעֲלוֹת
הָעֵי וַיִּבְחַר יְהוֹשֻׁעַ שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ גִּבּוֹרֵי הַחֵיל וַיִּשְׁלַחֵם לָלֶכֶת. **חד** וַיֵּצֵאוּ אוֹתָם
לֵאמֹר רְאוּ אוֹתָם אֲרֵבִים לָעִיר מֵאַחֲרֵי הָעִיר אֶל-תִּרְחִיקוּ מִן-הָעִיר מְאֹד וְהִיִּיתֶם
בְּלִבָּם נִכְנִים. **חה** וַאֲנִי וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי נִקְרַב אֶל-הָעִיר וְהָיָה כִּי-יֵצְאוּ
לִקְרָאתָנוּ כַּאֲשֶׁר בְּרֹאשֹׁנָה וְנִסָּנוּ לִפְנֵיהֶם. **חו** וַיֵּצְאוּ אַחֲרֵינוּ עַד הַתִּיקְנוּ אוֹתָם
מִן-הָעִיר כִּי יֹאמְרוּ נָסִים לִפְנֵינוּ כַּאֲשֶׁר בְּרֹאשֹׁנָה וְנִסָּנוּ לִפְנֵיהֶם. **חז** וְאֹתָם
תִּקְמוּ מִהָאֲוִיר וְהוֹרְשִׁתֶם אֶת-הָעִיר וְנִתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּיָדְכֶם. **חח** וְהָיָה
כִּתְּפֹשְׁכֶם אֶת-הָעִיר תִּצִּיתוּ אֶת-הָעִיר בְּאֵשׁ כִּדְבַר יְהוָה תַּעֲשׂוּ רְאוּ צוֹיֹתִי
אֲתֶכֶם. **חט** וַיִּשְׁלַחֵם יְהוֹשֻׁעַ וַיִּלְכוּ אֶל-הַמַּאֲרָב וַיִּשְׁבּוּ בֵּין בֵּית-אֵל וּבֵין הָעֵי מֵיָם
לָעֵי וַיִּלֶּן יְהוֹשֻׁעַ בַּלִּילָה הַהוּא בְּתוֹךְ הָעָם. **חי** וַיִּשְׁכֹּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבֹּקֶר וַיִּפְקֹד
אֶת-הָעָם וַיַּעַל הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הָעָם הָעֵי. **חיא** וְכָל-הָעָם הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר
אִתּוֹ עָלוּ וַיִּגְשׁוּ וַיָּבֵאוּ נֶגֶד הָעִיר וַיַּחֲנוּ מִצָּפוֹן לָעֵי וְהָיָה בֵּינוֹ וּבֵין-הָעֵי. **חיב** וַיִּקַּח
כַּחֲמִשָּׁת אֲלָפִים אִישׁ וַיִּשֶׂם אוֹתָם אֲרֵב בֵּין בֵּית-אֵל וּבֵין הָעֵי מֵיָם לָעִיר. **חיג**

וַיִּשְׁמְעוּ הָעָם אֶת-כָּל-הַמַּחֲנֶה אֲשֶׁר מִצְפּוֹן לָעִיר וְאֶת-עֶקְבוֹ מִיָּם לָעִיר וַיִּלְךְ
יְהוֹשֻׁעַ בְּלִילָה הַהוּא בְּתוֹךְ הָעָמֶק. **חיד** וַיְהִי כִּרְאוֹת מֶלֶךְ-הָעִי וַיִּמָּהְרוּ וַיִּשְׁכִּימוּ
וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי-הָעִיר לִקְרַאת-יִשְׂרָאֵל לְמַלְחָמָה הוּא וְכָל-עַמּוֹ לְמוֹעֵד לִפְנֵי הָעֶרְבָה
וְהוּא לֹא יָדַע כִּי-אֵרֵב לוֹ מֵאַחֲרֵי הָעִיר. **חטו** וַיִּנְגְּעוּ יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיהֶם
וַיִּנְסוּ דֶרֶךְ הַמַּדְבָּר. **חטז** וַיִּזְעֲקוּ כָּל-הָעָם אֲשֶׁר בַּעִיר (בָּעִי) לִרְדֹּף אַחֲרֵיהֶם
וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי יְהוֹשֻׁעַ וַיִּנְתְּקוּ מִן-הָעִיר. **חיו** וְלֹא-נִשְׁאַר אִישׁ בָּעִי וּבֵית אֶל אֲשֶׁר
לֹא-יָצְאוּ אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲזְבוּ אֶת-הָעִיר פְּתוּחָה וַיִּרְדְּפוּ אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל.
חיא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ נָטָה בְּכִידוֹן אֲשֶׁר-בִּידְךָ אֶל-הָעִיכִי בִידְךָ אֶתְנַנֶּה
וַיֵּט יְהוֹשֻׁעַ בְּכִידוֹן אֲשֶׁר-בִּידוֹ אֶל-הָעִיר. **חיט** וְהָאוֹרֵב קָם מִהֲרָה מִמְּקוֹמוֹ
וַיְרוּצוּ כְּנֻטוֹת יָדוֹ וַיָּבֹאוּ הָעִיר וַיִּלְכְּדוּהָ וַיִּמָּהְרוּ וַיֵּצִיאוּ אֶת-הָעִיר בָּאֵשׁ. **חכ** וַיִּפְּנוּ
אַנְשֵׁי הָעִי אַחֲרֵיהֶם וַיֵּרְאוּ וְהָיָה עֲלָה עֲשֹׁן הָעִיר הַשְּׁמִימָה וְלֹא-הָיָה בָּהֶם יָדִים
לְנוֹס הֲנָה וְהֲנָה וְהָעָם הִנֵּס הַמַּדְבָּר נֶהְפָּךְ אֶל-הָרֹדֶף. **חכא** וַיְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל
רָאוּ כִּי-לָכַד הָאֹרֵב אֶת-הָעִיר וְכִי עָלָה עֲשֹׁן הָעִיר וַיָּשֻׁבוּ וַיַּכּוּ אֶת-אַנְשֵׁי הָעִי.
חכב וְאַלֶּה יָצְאוּ מִן-הָעִיר לִקְרַאתָם וַיְהִיו לִיִּשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ אֶלֶה מָזָה וְאַלֶּה מָזָה
וַיַּכּוּ אוֹתָם עַד-בִּלְתִּי הִשָּׁאִיר-לוֹ שָׂרִיד וּפְלִיט. **חכג** וְאֶת-מֶלֶךְ הָעִי תָּפְשׂוּ חֵי
וַיִּקְרְבוּ אוֹתוֹ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ. **חכד** וַיְהִי כְּכֹלֹת יִשְׂרָאֵל לַהֲרֹג אֶת-כָּל-יֹשְׁבֵי הָעִי
בַּשָּׂדֶה בַּמַּדְבָּר אֲשֶׁר רָדְפוּם בּוֹ וַיִּפְּלוּ כָּלָם לְפִי-חֶרֶב עַד-תָּמָס וַיָּשֻׁבוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל
הָעִי וַיַּכּוּ אוֹתָהּ לְפִי-חֶרֶב. **חכה** וַיְהִי כָּל-הַנֶּפְלִים בַּיּוֹם הַהוּא מֵאִישׁ
וְעַד-אַשְׁהָשָׁנִים עֶשְׂרֵי אֲלָף: כָּל אַנְשֵׁי הָעִי. **חכו** וַיְהוֹשֻׁעַ לֹא-הֵשִׁיב יָדוֹ אֲשֶׁר נָטָה
בְּכִידוֹן עַד אֲשֶׁר הִחֲרִים אֶת כָּל-יֹשְׁבֵי הָעִי. **חכז** רַק הַבְּהֵמָה וְשִׁלְל הָעִיר הָיְתָה
בְּזֵזוֹ לָהֶם יִשְׂרָאֵל לִכְדֹּבֵר יְהוָה אֲשֶׁר צִוָּה אֶת-יְהוֹשֻׁעַ. **חכח** וַיִּשְׁרֹף יְהוֹשֻׁעַ
אֶת-הָעִי וַיִּשְׁמִימָהּ תֵּל-עוֹלָם שְׁמָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **חכט** וְאֶת-מֶלֶךְ הָעִי תָּלָה
עַל-הָעֵץ עַד-עֵת הָעֶרֶב וַיָּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ צֹוָה יְהוֹשֻׁעַ וַיִּרְיֶדוּ אֶת-נִבְלָתוֹ מִן-הָעֵץ
וַיִּשְׁלִיכוּ אוֹתָהּ אֶל-פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וַיִּקְיֻמוּ עָלָיו גִּל-אַבְנִים גָּדוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
חל אַז יִבְנֶה יְהוֹשֻׁעַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהָר עֵיבָל. **חלא** כֹּאֲשֶׁר צִוָּה
מֹשֶׁה עֶבֶד-יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכַתּוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת
אֲשֶׁר לֹא-הֵנִיף עֲלֵיהֶן בְּרָזָל וַיַּעֲלוּ עָלָיו עֹלוֹת לַיהוָה וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים. **חלב**
וַיִּכְתֹּב-שֵׁם עַל-הָאֲבָנִים אֶת מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּתַב לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. **חלג**
וְכָל-יִשְׂרָאֵל וְזִקְנָיו וְשֹׁטְרִים וְשִׁפְטִי עֹמְדִים מָזָה וּמָזָה לְאַרוֹן נֶגֶד הַכְּהֹנִים
הַלְוִיִּם נִשְׁאִי אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה כָּגֹר כְּאֶזְרַח חֲצִיזוֹ אֶל-מוֹל הָר-גֵּרָזִים וְהַחֲצִיזוֹ
אֶל-מוֹל הָר-עֵיבָל: כֹּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד-יְהוָה לְבָרֵךְ אֶת-הָעָם

יִשְׂרָאֵל בְּרָאשֶׁנָּה. **חלד** וְאַחֲרֵי-כֵן קָרָא אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַבְּרָכָה
 וְהִקְלָלָה כָּל-הַפְּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה. **חלה** לֹא-הָיָה דָּבָר מִכָּל אֲשֶׁר-צִוָּה
 מֹשֶׁה אֲשֶׁר לֹא-קָרָא יְהוֹשֻׁעַ נֶגֶד כָּל-קַהֲלֵי יִשְׂרָאֵל וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף וְהַגֵּר הַהֹלֵךְ
 בְּקֶרֶבָם. **טא** וַיְהִי כַשְׁמַע כָּל-הַמְּלָכִים אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הִירְדּוֹן בְּהָר וּבְשִׁפְלָה וּבְכָל
 חוּף הַיָּם הַגָּדוֹל אֶל-מוֹל הַלְּבָנוֹן וְהַחֲתִי וְהָאֱמֹרִי הַכְּנַעֲנִי הַפְּרָזִי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי.
טב וַיִּתְּקַבְּצוּ יַחְדָּו לְהִלָּחֵם עִם-יְהוֹשֻׁעַ וְעִם-יִשְׂרָאֵל פֶּה אֶחָד.
טג וַיֵּשְׁבִי גִבְעוֹן שָׁמָּעוּ אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לִירִיחוֹ וּלְעָי. **טד** וַיַּעֲשׂוּ גַם-הֵמָּה
 בְּעֶרְמָה וַיִּלְכוּ וַיִּצְטִירוּ וַיִּקְחוּ שָׁקִים בָּלִים לַחֲמוּרֵיהֶם וְנֹאדוֹת יַיִן בָּלִים
 וּמִבְקָעִים וּמִצָּרִים. **טה** וַנַּעֲלוֹת בָּלוֹת וּמִטְלָאוֹת בְּרָגְלֵיהֶם וּשְׁלֵמוֹת בָּלוֹת
 עֲלֵיהֶם וְכָל לֶחֶם צִידָם יָבֵשׁ הָיָה נֶקְדִּים. **טו** וַיִּלְכוּ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הַמַּחֲנֶה
 הַגָּלְגָל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאֶל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה בָּאנוּ וְעַתָּה כְּרַתּוֹ-לָנוּ
 בְּרִית. **טז** וַיֹּאמְרוּ (וַיֹּאמֶר) אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶל-הַחִוִּי: אוֹלִי בְּקֶרְבִּי אַתָּה יוֹשֵׁב וְאִידִּי
 אַכְרוֹת- (אֶכְרֶת-) לָךְ בְּרִית. **טז** וַיֹּאמְרוּ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ עֲבָדֶיךָ אֲנַחְנוּ וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ מִי אַתֶּם וּמֵאֵין תָּבֹאוּ. **טז** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה מְאֹד
 בָּאוּ עֲבָדֶיךָ לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי-שָׁמַעְנוּ שָׁמָּעוּ וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה בְּמִצְרַיִם.
טיז וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה לְשָׁנִי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הִירְדּוֹן לְסִיחוֹן מֶלֶךְ
 חֲשִׁבוֹן וּלְעֹוג מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן אֲשֶׁר בְּעִשְׁתְּרוֹת. **טיא** וַיֹּאמְרוּ אֵלָינוּ זְקִינֵינוּ וְכָל-יֹשְׁבֵי
 אֶרֶצְנוּ לֵאמֹר קָחוּ בְיָדְכֶם צִידָה לְדֶרֶךְ וּלְכוּ לִקְרֹאתֶם וְאַמְרַתֶּם אֲלֵיהֶם עֲבָדֵיכֶם
 אֲנַחְנוּ וְעַתָּה כְּרַתּוֹ-לָנוּ בְּרִית. **טיב** זֶה לַחֲמֵנוּ חָם הַצִּטִּידָנוּ אֹתוֹ מִבְּתֵינוּ בְּיוֹם
 צֹאתֵנוּ לָלֶכֶת אֲלֵיכֶם וְעַתָּה הִנֵּה יָבֵשׁ וְהָיָה נֶקְדִּים. **טיג** וְאַלֶּה נֹאדוֹת הַיַּיִן אֲשֶׁר
 מִלֵּאנוּ חֲדָשִׁים וְהִנֵּה הִתְבַּקְּעוּ וְאַלֶּה שְׁלֵמוֹתֵינוּ וַנַּעֲלִינוּ בְּלוּ מֵרֵב הַדֶּרֶךְ מְאֹד.
טיז וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים מִצִּידָם וְאֶת-פִּי יְהוָה לֹא שָׁאֲלוּ. **טטו** וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ
 שְׁלוֹם וַיִּכְרֹת לָהֶם בְּרִית לְחֵיוֹתָם וַיִּשְׁבְּעוּ לָהֶם נְשִׂאֵי הָעֵדָה. **טטז** וַיְהִי מִקְצֵה
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים אַחֲרֵי אֲשֶׁר-כְּרַתּוֹ לָהֶם בְּרִית וַיִּשְׁמְעוּ כִּי-קָרְבִּים הֵם אֵלָיו וּבְקֶרְבוֹ
 הֵם יֹשְׁבִים. **טטז** וַיִּסְעוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל-עָרֵיהֶם בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְעָרֵיהֶם
 גִּבְעוֹן וְהַכְּפִירָה וּבְאֵרוֹת וּקְרִית יַעֲרִים. **טיח** וְלֹא הָכֹס בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי-נִשְׁבְּעוּ
 לָהֶם נְשִׂאֵי הָעֵדָה בֵּיתָהוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְנוּ כָּל-הָעֵדָה עַל-הַנְּשִׂאִים. **טיט**
 וַיֹּאמְרוּ כָל-הַנְּשִׂאִים אֶל-כָּל-הָעֵדָה אֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם בֵּיתָהוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 וְעַתָּה לֹא נוּכָל לְנַגֵּעַ בָּהֶם. **טכ** זֹאת נַעֲשֶׂה לָהֶם וְהַחֲמִיה אֹתָם וְלֹא-יְהִיה עָלֵינוּ
 קֶצֶף עַל-הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם. **טכא** וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַנְּשִׂאִים יַחֲיוּ
 וַיְהִיו חֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׂאבֵי מַיִם לְכָל-הָעֵדָה כַּאֲשֶׁר דִּבְּרוּ לָהֶם הַנְּשִׂאִים. **טכב**

וַיִּקְרָא לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר: לָמָּה רַמִּיתֶם אֹתָנוּ לֵאמֹר רְחוּקִים
אֲנַחְנוּ מִכֶּם מֵאֹד וְאַתֶּם בִּקְרָבֵנוּ יֹשְׁבִים. **טכג** וַעֲתָה אֲרוּרִים אַתֶּם וְלֹא-יִכְרַת
מִכֶּם עֶבֶד וְחֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׁאֲבֵי מִיִּם לְבֵית אֱלֹהֵי. **טכד** וַיַּעֲנוּ אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמְרוּ
כִּי הִגַּד הִגַּד לַעֲבָדֶיךָ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-מֹשֶׁה עֲבָדוֹ לֵתֵת לָכֶם
אֶת-כָּל-הָאָרֶץ וּלְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וַיִּקְרָא מֵאֹד לִנְפֹשֵׁיתָנוּ
מִפְּנֵיכֶם וַנַּעֲשֶׂה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה. **טכה** וַעֲתָה הִנֵּנוּ בְיָדְךָ: כְּטוֹב וְכִישָׁר בְּעֵינֶיךָ
לַעֲשׂוֹת לָנוּ עֲשֵׂה. **טכו** וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן וַיַּצֵּל אוֹתָם מִיַּד בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְלֹא הָרְגוּם.
טכז וַיִּתְּנֵם יְהוֹשֻׁעַ בַּיּוֹם הַהוּא חֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׁאֲבֵי מִיִּם לַעֲדָה וּלְמִזְבֵּחַ יְהוָה
עַד-הַיּוֹם הַזֶּה אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר.

יא וַיְהִי כַשְׁמַע אֲדֹנִי-צֶדֶק מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם כִּי-לָכַד יְהוֹשֻׁעַ אֶת-הָעִי וַיַּחְרִימָהּ כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה לִירִיחוֹ וּלְמַלְכָּהּ כֵּן-עָשָׂה לָעִי וּלְמַלְכָּהּ וְכִי הִשְׁלִימוּ יֹשְׁבֵי גִבְעוֹן
אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיְהִיו בִּקְרָבָם. **יב** וַיִּירָאוּ מֵאֹד כִּי עִיר גְּדוֹלָה גִבְעוֹן כְּאַחַת עָרֵי
הַמַּמְלָכָה וְכִי הִיא גְדוֹלָה מִן-הָעִי וְכָל-אֲנָשֶׁיהָ גִּבֹּרִים. **יג** וַיִּשְׁלַח אֲדֹנִי-צֶדֶק מֶלֶךְ
יְרוּשָׁלַם אֶל-הוֹהֵם מֶלֶךְ-חִבְרוֹן וְאֶל-פְּרָאִם מֶלֶךְ-יֶרֶמוֹת וְאֶל-יָפִיעַ מֶלֶךְ-לָכִישׁ
וְאֶל-דָּבִיר מֶלֶךְ-עֶגְלוֹן לֵאמֹר. **יד** עָלוּ-אֵלַי וְעֲזָרְנִי וְנִכָּה אֶת-גִּבְעוֹן: כִּי-הִשְׁלִימָה
אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **יה** וַיֹּאסְפוּ וַיַּעֲלוּ חֲמִשָּׁת מַלְכֵי הָאֲמֹרִי מֶלֶךְ
יְרוּשָׁלַם מֶלֶךְ-חִבְרוֹן מֶלֶךְ-יֶרֶמוֹת מֶלֶךְ-לָכִישׁ מֶלֶךְ-עֶגְלוֹן וְכָל-מַחֲנֵיהֶם וַיַּחֲנוּ
עַל-גִּבְעוֹן וַיִּלָּחֲמוּ עֲלֶיהָ. **יו** וַיִּשְׁלַחוּ אֲנָשִׁי גִבְעוֹן אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּל
לֵאמֹר אֶל-תֵּרָף יָדֶיךָ מֵעֲבָדֶיךָ: עָלָה אֵלֵינוּ מִהֵרָה וְהוֹשִׁיעָה לָנוּ וְעֲזָרְנוּכִי נִקְבְּצוּ
אֵלֵינוּ כָּל-מַלְכֵי הָאֲמֹרִי יֹשְׁבֵי הָהָר. **יז** וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ מִן-הַגִּלְגָּל הוּא וְכָל-עַם
הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ וְכָל גִּבּוֹרֵי הַחֵיָל.

יח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אֶל-תִּירָא מֵהֶם כִּי בְיָדְךָ נִתְּתִים: לֹא-יַעֲמֹד אִישׁ
מֵהֶם בִּפְנֶיךָ. **יט** וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ פְּתָאִם: כָּל-הַלִּילָה עָלָה מִן-הַגִּלְגָּל. **י**
וַיַּהֲמֵם יְהוָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּכֶם מִכָּה-גְדוֹלָה בְּגִבְעוֹן וַיִּרְדֹּפֶם דֶּרֶךְ מַעְלָה
בֵּית-חֹרֹן וַיִּכֶם עַד-עֲזָקָה וְעַד-מִקְדָּה. **י** וַיְהִי בִּנְסֹם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם בְּמוֹרֶד
בֵּית-חֹרֹן וַיִּהְיֶה הַשְּׁלִיךְ עֲלֵיהֶם אֲבָנִים גְּדֹלוֹת מִן-הַשָּׁמַיִם עַד-עֲזָקָה וַיָּמָתוּ:
רַבִּים אֲשֶׁר-מָתוּ בְּאֲבְנֵי הַבֶּרֶד מֵאֲשֶׁר הָרְגוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּחֶרֶב.
י אֲזַי דִּבֶּר יְהוֹשֻׁעַ לַיהוָה בַּיּוֹם תַּת יְהוָה אֶת-הָאֲמֹרִי לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
לְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹשׁ בְּגִבְעוֹן דָּוִם וַיֵּרַח בְּעֶמֶק אֵילָוִן. **י** וַיִּדְּם הַשָּׁמֶשׁ וַיֵּרַח עָמֵד
עַד-יָקָם גּוֹי אֲבִיּוֹהֵלֹא-הִיא כְּתוּבָה עַל-סֵפֶר הַיָּשָׁר וַיַּעֲמֹד הַשָּׁמֶשׁ בַּחֲצִי

השמים ולא-אף לבוא כיום תמים. **ייד** ולא הִיָּה כיום ההוא לִפְנֵינוּ וְאַחֲרָיו
לְשֹׁמֵעַ יְהוָה בְּקוֹל אִישׁ: כִּי יְהוָה נִלְחָם לְיִשְׂרָאֵל.
יטו וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ אֶל-הַמַּחֲנֶה הַגָּלְגָּלָה. **יטז** וַיִּנְסוּ חֲמִשָּׁת
הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיַּחֲבֹאוּ בַּמְּעָרָה בַּמִּקְדָּה. **יז** וַיִּגַּד לַיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: נִמְצְאוּ
חֲמִשָּׁת הַמְּלָכִים נִחְבָּאִים בַּמְּעָרָה בַּמִּקְדָּה. **יח** וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ גָּלוּ אַבְנִים גְּדֹלוֹת
אֶל-פִּי הַמְּעָרָה וְהִפְקִידוּ עָלֶיהָ אֲנָשִׁים לְשֹׁמְרִים. **יט** וְאַתֶּם אֶל-תַּעֲמֹדוּרְדּוּפוֹ
אַחֲרֵי אֲיִבֵיכֶם וְזִנְבֹתֶם אוֹתָם: אֶל-תִּתְּנוּם לְבּוֹא אֶל-עָרֵיהֶם כִּי נִתְּנָם יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם בְּיָדְכֶם. **יכ** וַיְהִי כְכֹלֹת יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַכּוֹתָם מִכָּה
גְּדוֹלָה-מְאֹד עַד-תָּמָס וְהַשְׂרִידִים שָׁרְדוּ מֵהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל-עָרֵי הַמִּבְצָר. **יכא** וַיָּשָׁבוּ
כָּל-הָעָם אֶל-הַמַּחֲנֶה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ מִקְדָּה בְּשָׁלוֹם: לֹא-חֶרֶץ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְאַיִשָּׁאת-לָשׁוֹנוֹ. **יכב** וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ פֶּתְחוּ אֶת-פִּי הַמְּעָרָה וְהוֹצִיאוּ אֵלַי
אֶת-חֲמִשָּׁת הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִן-הַמְּעָרָה. **יכג** וַיַּעֲשׂוּ כְּוַיִּצִּיאוּ אֵלָיו אֶת-חֲמִשָּׁת
הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִן-הַמְּעָרָה: אֶת מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אֶת-מֶלֶךְ חִבְרוֹן אֶת-מֶלֶךְ
יֶרְמוֹת אֶת-מֶלֶךְ לָכִישׁ אֶת-מֶלֶךְ עֶגְלוֹן. **יכד** וַיְהִי כְּהוֹצִיָּאם אֶת-הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה
אֶל-יְהוֹשֻׁעַ וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ אֶל-כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֶל-קָצִינֵי אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה
הַהִלְכוּ אֹתוֹ קִרְבוּ שִׁימוּ אֶת-רַגְלֵיכֶם עַל-צִוְּאֵרֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרְבוּ
וַיִּשְׁימוּ אֶת-רַגְלֵיהֶם עַל-צִוְּאֵרֵיהֶם. **יכה** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ אֶל-תִּירָאוּ
וְאַל-תַּחַתּוּ: חֲזִקוּ וְאַמְצוּכִי כִּכָּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל-אֲיִבֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם נִלְחָמִים
אוֹתָם. **יכו** וַיִּכּוּ יְהוֹשֻׁעַ אַחֲרָיו כֹּן וַיִּמִּיתֵם וַיִּתְּלֵם עַל חֲמִשָּׁה עֲצִים וַיְהִיו תְּלוּיִם
עַל-הָעֲצִים עַד-הָעֶרֶב. **יכז** וַיְהִי לַעֲת בּוֹא הַשָּׁמֶשׁ צִוָּה יְהוֹשֻׁעַ וַיְרִידוּם מֵעַל
הָעֲצִים וַיִּשְׁלַכֵם אֶל-הַמְּעָרָה אֲשֶׁר נִחְבְּאוּ-שָׁם וַיִּשְׁמוּ אַבְנִים גְּדֹלוֹת עַל-פִּי
הַמְּעָרָה עַד-עָצָם הַיּוֹם הַזֶּה.
יכח וְאַתֶּם מִקְדָּה לְכַד יְהוֹשֻׁעַ בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּכֶּה לְפִי-חֶרֶב וְאַתֶּם-מִלְכָּה הֶחָרָם
אוֹתָם וְאַתֶּם-כָּל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-בָּהּ לֹא הַשָּׂאִיר שְׂרִיד וַיַּעַשׂ לְמֶלֶךְ מִקְדָּה כַּאֲשֶׁר
עָשָׂה לְמֶלֶךְ יִרְיָחוֹ.
יכט וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִמִּקְדָּה לְבִנְה וַיִּלָּחֶם עִם-לְבִנְה. **יל** וַיִּתֵּן
יְהוָה גַּם-אוֹתָהּ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וְאַתֶּם-מִלְכָּה וַיִּכֶּה לְפִי-חֶרֶב וְאַתֶּם-כָּל-הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר-בָּהּ לֹא-הַשָּׂאִיר בָּהּ שְׂרִיד וַיַּעַשׂ לְמִלְכָּה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ יִרְיָחוֹ.
ילא וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִלְבָּנָה לְכִישָׁה וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ וַיִּלָּחֶם בָּהּ. **ילב**
וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת-לָכִישׁ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכְּדָהּ בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיִּכֶּה לְפִי-חֶרֶב
וְאַתֶּם-כָּל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-בָּהּ כָּל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-עָשָׂה לְלְבִנְה.

יִלְג אֲזַ עֲלֶה הָרֶם מִלֶּךְ גָּזַר לַעְזֹר אֶת-לִכְיֹשׁ וַיִּכְהוּ יְהוֹשֻׁעַ וְאֶת-עֲמוֹ עַד-בִּלְתִּי
הַשָּׂאִיר-לוֹ שָׁרִיד. **יִלַּד** וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עֲמוֹ מִלִּכְיֹשׁ עַגְלָנָה וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ
וַיִּלְחֲמוּ עָלֶיהָ. **יִלַּה** וַיִּלְכְּדוּהָ בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּכּוּהָ לְפִי-חֶרֶב וְאֶת כָּל-הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר-בָּהּ בַּיּוֹם הַהוּא הִחָרִים: כָּכָל אֲשֶׁר-עָשָׂה לִלְכִישׁ.

יִלוּ וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עֲמוֹ מֵעַגְלֹנָה חֲבֵרוֹנָה וַיִּלְחֲמוּ עָלֶיהָ. **יִלַּז** וַיִּלְכְּדוּהָ
וַיִּכּוּהָ-לְפִי-חֶרֶב וְאֶת-מִלְכָּהּ וְאֶת-כָּל-עָרֶיהָ וְאֶת-כָּל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-בָּהּ
לֹא-הַשָּׂאִיר שָׁרִיד כָּכָל אֲשֶׁר-עָשָׂה לַעְגָלוֹן וַיַּחֲרֹם אוֹתָהּ וְאֶת-כָּל-הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר-בָּהּ.

יִלַח וַיָּשֶׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עֲמוֹ דְּבָרָה וַיִּלָּחֶם עָלֶיהָ. **יִלַט** וַיִּלְכְּדָהּ וְאֶת-מִלְכָּהּ
וְאֶת-כָּל-עָרֶיהָ וַיִּכּוּם לְפִי-חֶרֶב וַיַּחֲרִימוּ אֶת-כָּל-נֶפֶשׁ אֲשֶׁר-בָּהּ לֹא הַשָּׂאִיר
שָׁרִיד: כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לַחֲבֵרוֹן כֵּן-עָשָׂה לְדְבָרָה וּלְמִלְכָּהּ וְכַאֲשֶׁר עָשָׂה לְלִבְנָה
וּלְמִלְכָּהּ. **יִמ** וַיִּכֶּה יְהוֹשֻׁעַ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ הָהָר וְהַנֶּגֶב וְהַשְׂפֵּלָה וְהָאֲשָׁדוֹת וְאֶת
כָּל-מְלִכֵיהֶם לֹא הַשָּׂאִיר שָׁרִיד וְאֶת כָּל-הַנִּשְׁמָה הִחָרִים כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל. **יִמַּא** וַיִּכֶם יְהוֹשֻׁעַ מִקְדָּשׁ בְּרִנֵּעַ וְעַד-עֵזָה וְאֶת כָּל-אָרֶץ גִּשּׁוֹן וְעַד-גִּבְעוֹן.
יִמַב וְאֶת כָּל-הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וְאֶת-אֶרְצָם לְכַד יְהוֹשֻׁעַ פַּעַם אַחַת: כִּי יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָלָחם לְיִשְׂרָאֵל. **יִמַג** וַיָּשֶׁב יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עֲמוֹ אֶל-הַמַּחֲנֶה
הַגָּלְגָּלָה.

יִמַא וַיְהִי כִשְׁמַע יִבִּין מִלֶּךְ-חֲצוֹר וַיִּשְׁלַח אֶל-יוֹבָב מִלֶּךְ מִדּוֹן וְאֶל-מִלְכֵי שִׁמְרוֹן
וְאֶל-מִלְכֵי אֲכַשָּׁף. **יִמַב** וְאֶל-הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מִצְפּוֹן בָּהָר וּבְעֶרְבָה נֶגֶב
כְּנָרֹת וּבְשִׁפְלָה וּבְנִפּוֹת דּוֹר מִיָּם. **יִמַג** הַכְּנַעֲנִי מִמִּזְרַח וּמִיָּם וְהָאֲמֹרִי וְהַחִתִּי
וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוּסִי בָּהָר וְהַחֲיוֹי תַּחַת חֶרְמוֹן בְּאָרֶץ הַמִּצְפָּה. **יִמַד** וַיִּצְאוּ הֵם
וְכָל-מַחֲנֵיהֶם עִמָּם עַם-רַב כַּחֲזוֹל אֲשֶׁר עַל-שְׂפַת-הַיָּם לָרֹב וְסוּס וָרֶכֶב רַב-מְאֹד.
יִמַה וַיַּעֲדוּ כָל הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה וַיִּבְאוּ וַיַּחֲנוּ יַחְדָּו אֶל-מִי מִרוֹם לְהִלָּחֶם
עִם-יִשְׂרָאֵל.

יִמֵא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אֶל-תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי-מָחָר כָּעֵת הַזֹּאת אֲנִכִּי נֹתֵן
אֶת-כָּלֶם חֲלָלִים לְפָנַי יִשְׂרָאֵל אֶת-סוּסֵיהֶם וְתַעֲקֹר וְאֶת-מִרְכָּבֵיהֶם וְתִשְׁרֹף
בָּאֵשׁ. **יִמַז** וַיָּבֹא יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-עַם הַמִּלְחָמָה עֲמוֹ עָלֵיהֶם עַל-מִי מִרוֹם פְּתָאֵם
וַיַּפְּלוּ בָהֶם. **יִמַח** וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד-יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּם וַיִּרְדְּפוּם עַד-צִידוֹן רַבָּה וְעַד
מִשְׁרָפוֹת מִיָּם וְעַד-בִּקְעַת מִצְפָּה מִזְרָחָה וַיִּכֶם עַד-בִּלְתִּי הַשָּׂאִיר-לָהֶם שָׁרִיד.
יִמַט וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר-לוֹ יְהוָה: אֶת-סוּסֵיהֶם עֲקֹר
וְאֶת-מִרְכָּבֵיהֶם שָׂרֹף בָּאֵשׁ.

יאי וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ בָּעֵת הַהִיא וַיִּלְכֹּד אֶת-חֲצוֹר וְאֶת-מַלְכָּהּ הַכָּה בְּחָרֵב: כִּי-חֲצוֹר
לִפְנֵימֶינֶיהָ רֹאשׁ כָּל-הַמְּמַלְכוֹת הָאֵלֶּה. **יאיא** וַיָּכּוּ אֶת-כָּל-הַנָּפֶשׁ אֲשֶׁר-בָּהּ
לְפִי-חָרֵב הַחֲרָסְלָא נֹתֵר כָּל-נִשְׁמָה וְאֶת-חֲצוֹר שָׂרָף בָּאֵשׁ. **יאיב** וְאֶת-כָּל-עָרֵי
הַמְּלָכִים-הָאֵלֶּה וְאֶת-כָּל-מַלְכֵיהֶם לָכַד יְהוֹשֻׁעַ וַיָּכֶם לְפִי-חָרֵב הַחֲרִים אוֹתָם:
כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה. **יאיג** רַק כָּל-הָעָרִים הָעֹמְדוֹת עַל-תִּלְסָלָא שָׂרָפָם
יִשְׂרָאֵל: זולתי אֶת-חֲצוֹר לְבָדָה שָׂרָף יְהוֹשֻׁעַ. **יאיז** וְכָל שְׁלַל הָעָרִים הָאֵלֶּה
וְהַבְּהֵמָה בָּזְזוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: רַק אֶת-כָּל-הָאָדָם הַכּוּ לְפִי-חָרֵב עַד-הַשְּׂמָדָם
אוֹתָם לֹא הִשְׁאִירוּ כָּל-נִשְׁמָה. **יאטו** כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה עֶבְדּוֹ כֵּן-צִוָּה
מֹשֶׁה אֶת-יְהוֹשֻׁעַ וְכֵן עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לֹא-הִסִּיר דָּבָר מִכָּל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה. **יאטז** וַיִּקַּח יְהוֹשֻׁעַ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ הַזֹּאת הָהָר וְאֶת-כָּל-הַנֶּגֶב וְאֶת
כָּל-אֶרֶץ הַגִּשְׁן וְאֶת-הַשְּׂפֵלָה וְאֶת-הָעֲרָבָה וְאֶת-הָר יִשְׂרָאֵל וְשִׁפְלָתָהּ. **יאיו**
מִן-הָהָר הַחֲלֹק הָעוֹלָה שְׁעִיר וְעַד-בַּעַל גָּד בְּבִקְעַת הַלְּבָנוֹן תַּחַת הָר-חֶרְמוֹן
וְאֶת כָּל-מַלְכֵיהֶם לָכַד וַיָּכֶם וַיִּמָּיתֶם. **יאיח** יָמִים רַבִּים עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ
אֶת-כָּל-הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה מִלְחָמָה. **יאйт** לֹא-הָיְתָה עִיר אֲשֶׁר הִשְׁלִימָה אֶל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּלִיתִי הַחַיִּי יֹשְׁבֵי גִבְעוֹן: אֶת-הַכָּל לָקְחוּ בַּמִּלְחָמָה. **יאכ** כִּי מָאתַיִם יְהוָה
הָיְתָה לַחֲזֹק אֶת-לִבָּם לִקְרֹאת הַמִּלְחָמָה אֶת-יִשְׂרָאֵל לְמַעַן הַחֲרִימָם לְבִלְתִּי
הָיוֹת-לָהֶם תַּחְנָה: כִּי לְמַעַן הַשְּׂמִידָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה.
יאכא וַיָּבֹא יְהוֹשֻׁעַ בָּעֵת הַהִיא וַיִּכְרֹת אֶת-הָעֲנָקִים מִן-הָהָר מִן-חִבְרוֹן מִן-דָּבָר
מִן-עֲנָב וּמִכָּל הָר יְהוּדָה וּמִכָּל הָר יִשְׂרָאֵל: עַם-עָרֵיהֶם הַחֲרִימָם יְהוֹשֻׁעַ. **יאכב**
לֹא-נֹתֵר עֲנָקִים בָּאָרֶץ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: רַק בַּעְזָה בָּגַת וּבְאֲשֻׁדֹד וְנִשְׂאָרוֹ. **יאכג** וַיִּקַּח
יְהוֹשֻׁעַ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ כָּכָל אֲשֶׁר דָּבָר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וַיִּתְּנָה יְהוֹשֻׁעַ לַנַּחֲלָה
לְיִשְׂרָאֵל כַּמְּחֻלָּקָתָם לְשִׁבְטֵיהֶם וְהָאָרֶץ שָׁקֹטָה מִמִּלְחָמָה.
יבא וְאֵלֶּה מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הָכּוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן
מִזֶּרְחָה הַשְּׂמִשְׁמֹנֶחַ אֲרִנוֹן עַד-הָר חֶרְמוֹן וְכָל-הָעֲרָבָה מִזֶּרְחָה. **יבב** סִיחּוֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בְּחִשְׁבוֹן מִשְׁלַח מִעֲרוֹעֵר אֲשֶׁר עַל-שְׂפַת-נַחַל אֲרִנוֹן וְתוֹךְ
הַנַּחַל וְחֲצִי הַגִּלְעָד וְעַד יַבֵּק הַנַּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן. **יבג** וְהָעֲרָבָה עַד-יָם כְּנָרוֹת
מִזֶּרְחָה וְעַד יָם הָעֲרָבָה יָם-הַמֶּלַח מִזֶּרְחָה דֶּרֶךְ בֵּית הַשִּׁשְׁמוֹת וּמִתִּימָן וְתַחַת
אֲשֻׁדּוֹת הַפִּסְגָּה. **יבד** וּגְבוּל עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן מִיֵּתֶר הָרֶפְאִים הַיּוֹשֵׁב בְּעִשְׂתָּרוֹת
וּבְאֲדָרְעִי. **יבה** וּמִשְׁלַח בְּהָר חֶרְמוֹן וּבִסְלָכָה וּבְכָל-הַבָּשָׁן עַד-גְּבוּל הַגִּשְׁוֹרִי
וְהַמַּעֲכָתִי וְחֲצִי הַגִּלְעָד גְּבוּל סִיחּוֹן מֶלֶךְ-חִשְׁבוֹן. **יבו** מֹשֶׁה עֶבֶד-יְהוָה וּבְנֵי

יִשְׂרָאֵל הַכּוֹס וַיִּתְּנָה מֹשֶׁה עֶבֶד-יְהוָה לְרֹאשׁוֹ וּלְגָדֵי וּלְחֻצֵי שִׁבְט
הַמִּנְשָׁה.

יבז וְאֵלֶּה מַלְכֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הָכָה יְהוֹשֻׁעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה מִבְּעַל
גֹּד בְּבִקְעַת הַלְבָנוֹן וְעַד-הַהָר הַחֹלֶק הָעֹלָה שְׁעִירָה וַיִּתְּנָה יְהוֹשֻׁעַ לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
יְרֵשָׁה כְּמִחְלָקָתָם. **יבח** בָּהָר וּבְשִׁפְלָה וּבְעֶרְבָה וּבְאַשְׁדּוֹת וּבַמִּדְבָּר וּבִנְגִבְהַחֲתִי
הָאֲמָרִי וְהַכְּנַעֲנִי הַפְּרָזִי הַחֹוִי וְהַיְבוּסִי.

יבט מֶלֶךְ יְרִיחוֹ אֶחָד מֶלֶךְ הָעִי אֲשֶׁר-מִצַּד בֵּית-אֵל אֶחָד.

יבי מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם אֶחָד מֶלֶךְ חִבְרוֹן אֶחָד.

יביא מֶלֶךְ יֶרְמוֹת אֶחָד מֶלֶךְ לָכִישׁ אֶחָד.

יביב מֶלֶךְ עֶגְלוֹן אֶחָד מֶלֶךְ גִּזְרִי אֶחָד.

יביג מֶלֶךְ דִּבְרִי אֶחָד מֶלֶךְ גִּדְרִי אֶחָד.

יביז מֶלֶךְ חֶרְמָה אֶחָד מֶלֶךְ עֶרֶד אֶחָד.

יבטו מֶלֶךְ לַבְנָה אֶחָד מֶלֶךְ עֵדְלָם אֶחָד.

יבטז מֶלֶךְ מַקְדָּה אֶחָד מֶלֶךְ בֵּית-אֵל אֶחָד.

יביז מֶלֶךְ תַּפּוּחַ אֶחָד מֶלֶךְ חֶפְרִי אֶחָד.

יביח מֶלֶךְ אֶפֶק אֶחָד מֶלֶךְ לִשְׁרוֹן אֶחָד.

יביט מֶלֶךְ מִדּוֹן אֶחָד מֶלֶךְ חֲצוֹר אֶחָד.

יבכ מֶלֶךְ שְׁמֶרוֹן מֶרְאֹון אֶחָד מֶלֶךְ אֲכַשָׁף אֶחָד.

יבכא מֶלֶךְ תַּעֲנָן אֶחָד מֶלֶךְ מִגְדּוֹ אֶחָד.

יבכב מֶלֶךְ קִדְשׁ אֶחָד מֶלֶךְ-יִקְנָעִם לַפְּרָמֶל אֶחָד.

יבכג מֶלֶךְ דּוֹר לִנְפֹת דּוֹר אֶחָד מֶלֶךְ-גּוֹיִם לְגִלְגָל אֶחָד.

יבכד מֶלֶךְ תִּרְצָה אֶחָד כָּל-מְלָכִים שְׁלֹשִׁים וְאַחַד.

יגא וַיְהוֹשֻׁעַ זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹוֵי אֲתָה זָקֵנְתָה בָּאתָ בַּיָּמִים וְהָאָרֶץ
נִשְׁאַרָה הַרְבֵּה-מְאֹד לְרִשְׁתָּהּ. **יגב** זֹאת הָאָרֶץ הַנִּשְׁאַרְתָּ: כָּל-גִּלְלוֹת הַפְּלִשְׁתִּים
וְכָל-הַגִּשּׁוּרִי. **יגג** מִן-הַשִּׁיחֹר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִצְרַיִם וְעַד גְּבוּל עֶקְרוֹן

צָפוֹנָה לַכְּנַעֲנִי תַחֲשֹׁב חֲמִשָּׁת סָרְנֵי פְלִשְׁתִּים הָעֲזָתִי וְהָאֲשֻׁדִּי הָאֲשֻׁקְלוֹנִי הַגִּתִּי
וְהָעֶקְרוֹנִי וְהָעֵזִים. **יגד** מִתֵּימָן כָּל-אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי וּמִעֶרֶה אֲשֶׁר

לְצִידָנִים עַד-אַפֶּקָה: עַד גְּבוּל הָאֲמָרִי. **יגה** וְהָאָרֶץ הַגְּבִלִי וְכָל-הַלְבָנוֹן מִזֶּרֶח
הַשָּׁמֶשׁ מִבְּעַל גֹּד תַּחַת הַר-חֶרְמוֹן עַד לְבֹוא חֲמַת. **יגו** כָּל-יִשְׂבֵי הָהָר מִן-הַלְבָנוֹן
עַד-מִשְׁרַפַּת מַיִם כָּל-צִידָנִים אֲנָכִי אוֹרִישָׁם מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: רַק הַפֶּלֶה

לְיִשְׂרָאֵל בְּנִחְלָה כְּאִשֶּׁר צִוִּיתִידָּ. **יגז** וְעַתָּה חֲלַק אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת
 בְּנִחְלָה לְתַשְׁעַת הַשְּׁבִטִים וְחָצִי הַשְּׁבִיט הַמִּנְשָׁה. **יגח** עֲמֹו הָרְאוּבֵנִי וְהַגָּדִי לְקַחוּ
 נַחֲלָתְסָאִשֶּׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה כְּאִשֶּׁר נָתַן לָהֶם מֹשֶׁה עֶבֶד
 יְהוָה. **יגט** מַעְרֹועֵר אִשֶּׁר עַל-שְׁפַת-נַחַל אַרְנוֹן וְהַעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-הַנַּחַל
 וְכָל-הַמִּישֹׁר מִיַּד בָּאֶד-דִּיבּוֹן. **יגי** וְכָל עָרֵי סִיחֹון מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר מֶלֶךְ
 בְּחִשְׁבּוֹן עַד-גִּבּוֹל בְּנֵי עַמּוֹן. **יגיא** וְהַגְלַעַד וְגִבּוֹל הַגִּשּׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וְכָל הַר
 חֶרְמוֹן וְכָל-הַבָּשָׁן עַד-סֹלְכָה. **יגיב** כָּל-מַמְלָכוֹת עוֹג בְּבָשָׁן אֲשֶׁר-מֶלֶךְ
 בְּעִשְׁתָּרוֹת וּבְאֶדְרָעִי: הוּא נִשְׂאָר מִיֵּתֶר הָרִפְאִים וַיְכַסּ מֹשֶׁה וַיִּרְשֶׁם. **יגיד** וְלֹא
 הוֹרִישׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַגִּשּׁוּרִי וְאֶת-הַמַּעֲכָתִי וַיָּשֻׁב גִּשּׁוּר וּמַעֲכָת בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **יגיה** רַק לְשִׁבְט הַלֵּוִי לֹא נָתַן נַחֲלָה: אֲשִׁי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 הוּא נַחֲלָתוֹ כְּאִשֶּׁר דִּבֶּר-לוֹ.
יגטו וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְמִטָּה בְּנֵי-רְאוּבֵן לְמִשְׁפְּחֹתָם. **יגטז** וַיְהִי לָהֶם הַגִּבּוֹל מַעְרֹועֵר
 אֲשֶׁר עַל-שְׁפַת-נַחַל אַרְנוֹן וְהַעִיר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ-הַנַּחַל וְכָל-הַמִּישְׁרָעַל-מִיַּד בָּא.
יגיו חִשְׁבּוֹן וְכָל-עָרֶיהָ אֲשֶׁר בְּמִישֹׁר דִּיבּוֹן וּבִמּוֹת בַּעַל וּבֵית בַּעַל מְעוֹן. **יגיאח**
 וַיְהִצֵּה וּקְדָמָת וּמִפְעֵת. **יגייט** וְקִרְיָתִים וְשִׁבְמָה וְצָרַת הַשְּׁחָר בְּהַר הָעֵמֶק. **יגכ**
 וּבֵית פָּעוֹר וְאַשְׁדּוֹת הַפְּסָגָה וּבֵית הַיִּשְׁמֹוֹת. **יגכא** וְכָל עָרֵי הַמִּישֹׁר
 וְכָל-מַמְלָכוֹת סִיחֹון מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר מֶלֶךְ בְּחִשְׁבּוֹן: אֲשֶׁר הִכָּה מֹשֶׁה אֹתוֹ
 וְאֶת-נִשְׂיָאֵי מִדִּין אֶת-אֹוִי וְאֶת-רָקֶם וְאֶת-צוּר וְאֶת-חוּר וְאֶת-רַב־עַם נְסִיכֵי סִיחֹון
 יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. **יגכב** וְאֶת-בִּלְעָם בֶּן-בְּעוֹר הַקּוֹסֶס הָרְגוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּחָרֵב
 אֶל-חֲלָלֵיהֶם. **יגכג** וַיְהִי גִבּוֹל בְּנֵי רְאוּבֵן הַיַּרְדֵּן וְגִבּוֹל: זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי-רְאוּבֵן
 לְמִשְׁפְּחֹתָם הָעָרִים וְחֻצְרֵיהֶן.
יגכד וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְמִטָּה-גָּד לְבְנֵי-גָד לְמִשְׁפְּחֹתָם. **יגכה** וַיְהִי לָהֶם הַגִּבּוֹלִיעֶזֶר
 וְכָל-עָרֵי הַגְּלַעַד וְחָצִי אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן: עַד-עֲרֹועֵר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי רִבְהָ. **יגכו**
 וּמִחִשְׁבּוֹן עַד-רַמַּת הַמַּצָּפָה וּבִטְנִים וּמִמַּחְנִים עַד-גִּבּוֹל לְדָבָר. **יגכז** וּבְעֵמֶק בֵּית
 הָרֶם וּבֵית נִמְרָה וְסִכּוֹת וְצִפּוֹן יֵתֶר מַמְלָכוֹת סִיחֹון מֶלֶךְ חִשְׁבּוֹן הַיַּרְדֵּן
 וְגִבְלַעַד-קֶצֶה יָם-כִּנְרֵת עֶבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה. **יגכח** זֹאת נַחֲלַת בְּנֵי-גָד
 לְמִשְׁפְּחֹתָם הָעָרִים וְחֻצְרֵיהֶם.
יגכט וַיִּתֵּן מֹשֶׁה לְחָצִי שְׁבִיט מִנְשָׁה וַיְהִי לְחָצִי מִטָּה בְּנֵי-מִנְשָׁה לְמִשְׁפְּחֹתָם. **יגל**
 וַיְהִי גִבּוֹלָם מִמַּחְנִים כָּל-הַבָּשָׁן כָּל-מַמְלָכוֹת עוֹג מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן וְכָל-חוֹת יָאִיר
 אֲשֶׁר בְּבָשָׁן שְׁשִׁים עִיר. **יגלא** וְחָצִי הַגְּלַעַד וְעִשְׁתָּרוֹת וְאֶדְרָעִי עָרֵי מַמְלָכוֹת עוֹג

בַּבֶּשֶׁן לִבְנֵי מְכִיר בֶּן-מְנַשֶּׁה לַחֲצִי בְנֵי-מְכִיר לְמִשְׁפְּחוֹתָם. **יגלב** אֱלֹהֵי אֲשֶׁר-נָחַל מֹשֶׁה בְּעַרְבוֹת מוֹאָב מַעֲבֵר לִירְדֹן יִרְיָחוֹ מִזְרָחָה. **יגלג** וּלְשֵׁבֶט הַלְוִי־לֹא-נָתַן מֹשֶׁה נַחֲלָה: יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּא נַחֲלָתָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם.

ידא וְאֱלֹהֵי אֲשֶׁר-נָחֲלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר נָחֲלוּ אוֹתָם אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וַיהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הַמִּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. **ידב** בְּגוֹרֵל נַחֲלָתָם כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה לְתַשְׁעַת הַמִּטּוֹת וַחֲצִי הַמִּטָּה. **ידג** כִּי-נָתַן מֹשֶׁה נַחֲלַת שְׁנֵי הַמִּטּוֹת וַחֲצִי הַמִּטָּה מַעֲבֵר לִירְדֹן וְלָלוֹיִם לֹא-נָתַן נַחֲלָה בְּתוֹכָם. **ידד** כִּי-הָיוּ בְנֵי-יוֹסֵף שְׁנֵי מִטּוֹת מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם וְלֹא-נָתַנוּ חֵלֶק לָלוֹיִם בָּאָרֶץ כִּי אִם-עָרִים לְשִׁבְתָּ וּמִגְרָשֵׁיהֶם לְמִקְנֵיהֶם וּלְקִנְיָנָם. **ידה** כַּאֲשֶׁר צָוָה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲלִקוּ אֶת-הָאָרֶץ.

ידו וַיֵּגֶשׁוּ בְנֵי-יְהוּדָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם כָּלֵב בֶּן-יִפְנֶה הַקִּנְיָזִי: אֵתָּה יָדַעְתָּ אֶת-הַדָּבָר אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים עַל אֲדוֹתַי וְעַל אֲדוֹתֶיךָ בְּקֹדֶשׁ בְּרָנֶע. **ידז** בֶּן-אַרְבָּעִים שָׁנָה אָנֹכִי בִשְׁלַח מֹשֶׁה עֶבֶד-יְהוָה אֹתִי מִקְדָּשׁ בְּרָנֶע לְרַגֵּל אֶת-הָאָרֶץ וְאָשַׁב אוֹתוֹ דִּבֶּר כַּאֲשֶׁר עִם-לִבִּי. **ידח** וְאֲחִי אֲשֶׁר עָלוּ עִמִּי הַמָּסִיו אֶת-לֵב הָעָם וְאָנֹכִי מִלֵּאתִי אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי. **ידט** וַיִּשָּׁבַע מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר אִם-לֹא הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּרַכְתָּ רַגְלְךָ בָּהּ לֵךְ תִּהְיֶה לְנַחֲלָה וּלְבִנְיָדָ עַד-עוֹלָם: כִּי מִלֵּאתִי אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי. **ידי** וְעַתָּה הִנֵּה הִחֲזִיחַ יְהוָה אוֹתִי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר זֶה אַרְבָּעִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מֵאָז דִּבֶּר יְהוָה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה אֶל-מֹשֶׁה אֲשֶׁר-הִלַּךְ: יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר וְעַתָּה הִנֵּה אָנֹכִי הַיּוֹם בֶּן-חָמֵשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה. **ידיא** עוֹדֵנִי הַיּוֹם חֹזֵק כַּאֲשֶׁר בַּיּוֹם שָׁלַח אוֹתִי מֹשֶׁה כִּכְחִי אֲזִי וּכְכַחֲחִי עִתָּה: לְמַלְחָמָה וּלְצֹאֹת וּלְבֹאֹ. **ידיב** וְעַתָּה תִּנֶּה-לִּי אֶת-הַהָר הַזֶּה אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא: כִּי אֵתָּה-שָׁמַעְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא כִּי-עָנְקִים שָׁם וְעָרִים גְּדֹלוֹת בְּצִירוֹתָאוּלִי יְהוָה אוֹתִי וְהוֹרִשְׁתִּים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה. **ידיג** וַיְבָרְכֵהוּ יְהוֹשֻׁעַ וַיִּתֵּן אֶת-חֲבֵרוֹן לְכָלֵב בֶּן-יִפְנֶה לְנַחֲלָה. **ידיד** עַל-כֵּן הִיָּתָה-חֲבֵרוֹן לְכָלֵב בֶּן-יִפְנֶה הַקִּנְיָזִי לְנַחֲלָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה יַעֲזֹר אֲשֶׁר מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **ידטו** וְשֵׁם חֲבֵרוֹן לְפָנִים קָרִית אַרְבַּע הָאָדָם הַגָּדוֹל בְּעֵנָקִים הוּא וְהָאָרֶץ שִׁקְטָה מִמִּלְחָמָה.

טוא וַיְהִי הַגּוֹרֵל לַמִּטָּה בְנֵי יְהוּדָה לְמִשְׁפְּחוֹתָם: אֶל-גִּבּוֹל אֲדוֹם מִדְּבַר-צֹן נִגְבָּה מִקְצֵה תִימָן. **טוב** וַיְהִי לָהֶם גִּבּוֹל נִגְב מִקְצֵה יָם הַמֶּלַח מִן-הַלָּשָׁן הַפְּנִיָּה נִגְבָּה. **טוג** וַיָּצֵא אֶל-מִנְּגֵב לְמַעַלָּה עֲקָרָבִים וְעֵבֶר צָנָה וְעָלָה מִנְּגֵב לְקֹדֶשׁ בְּרָנֶע וְעֵבֶר חֲצֵרוֹן וְעָלָה אֲדָרָה וְנִסַּב הַקֶּרְקָעָה. **טוד** וְעֵבֶר עֲצְמוֹנָה וַיָּצֵא נָחַל מִצְרַיִם וְהָיָה

(וְהָיוּ) תִצָּאוֹת הַגָּבוֹל יָמָה זֶה-יִהְיֶה לָכֶם גָּבוֹל נָגֵב. **טוה** וְגָבוֹל קִדְמָה יָם הַמֶּלַח
עד-קִצָּה הִירֶדֶן וְגָבוֹל לַפָּאֵת צְפוֹנָה מְלִשׁוֹן הַיָּם מִקְצֵה הִירֶדֶן. **טו** וְעֵלָה
הַגָּבוֹל בֵּית חָגְלָה וְעֵבֶר מִצְפּוֹן לְבֵית הָעֶרְבָה וְעֵלָה הַגָּבוֹל אֶבֶן בְּהֵן בֶּן-רְאוּבֵן.
טז וְעֵלָה הַגָּבוֹל דְּבָרָה מֵעֵמֶק עֶכוֹר וְצְפוֹנָה פִּנְהָ אֶל-הַגִּלְגָּל אֲשֶׁר-נִכְחַח לְמַעַלָּה
אֲדָמִים אֲשֶׁר מִנְּגֵב לִנְחַל וְעֵבֶר הַגָּבוֹל אֶל-מִי-עֵין שְׁמֶשׁ וְהָיוּ תִצָּאוֹתָיו אֶל-עֵין
רֹגֵל. **טזח** וְעֵלָה הַגָּבוֹל גִּי בֶן-הַנֶּסֶם אֶל-כֶּתֶף הַיְבוּסִי מִנְּגִבְהִיא יְרוּשָׁלַם וְעֵלָה
הַגָּבוֹל אֶל-רֹאשׁ הָהָר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי גִי-הַנֶּסֶם יָמָה אֲשֶׁר בִּקְצֵה עֵמֶק-רְפָאִים
צְפוֹנָה. **טט** וְתֹאֵר הַגָּבוֹל מֵרֹאשׁ הָהָר אֶל-מַעֲנֵן מִי נִפְתּוּחַ וַיָּצֵא אֶל-עָרֵי
הַר-עֶפְרוֹן וְתֹאֵר הַגָּבוֹל בְּעֵלָה הִיא קִרְיַת יֶעֱרִים. **ט** וְנָסַב הַגָּבוֹל מִבְּעֵלָה יָמָה
אֶל-הַר שְׁעִיר וְעֵבֶר אֶל-כֶּתֶף הַר-יֶעֱרִים מִצְפוֹנָה הִיא כְּסִלּוֹן וַיֵּרֶד בֵּית-שְׁמֶשׁ
וְעֵבֶר תְּמָנָה. **ט** וַיָּצֵא הַגָּבוֹל אֶל-כֶּתֶף עֶקְרוֹן צְפוֹנָה וְתֹאֵר הַגָּבוֹל שְׁכֵרוֹנָה
וְעֵבֶר הַר-הַבְּעֵלָה וַיָּצֵא יִבְנָאֵל וְהָיוּ תִצָּאוֹת הַגָּבוֹל יָמָה. **ט** וְגָבוֹל יָם הַיָּמָה
הַגָּדוֹל וְגָבוֹל זֶה גָבוֹל בְּנֵי-יְהוּדָה סְבִיבִלְמִשְׁפַּחָתָם. **ט** וַיִּגַּל בֶּן-יִפְנֶה נָתַן
חֶלֶק בְּתוֹךְ בְּנֵי-יְהוּדָה אֶל-פִּי יְהוֹנָה לִיהוֹשֻׁעָאֵת-קִרְיַת אַרְבַּע אַבִּי הָעֲנָק הִיא
חֶבְרוֹן. **ט** וַיֵּרֶשׁ מֶשֶׁם כָּלֵב אֶת-שְׁלוֹשָׁה בְּנֵי הָעֲנָקָאֵת-שִׁשִׁי וְאֶת-אַחִימֶן
וְאֶת-תִּלְמִי יְלִידֵי הָעֲנָק. **ט** וַיַּעַל מֶשֶׁם אֶל-יִשָּׁבִי דָּבָר וְשֵׁם-דָּבָר לְפָנִים
קִרְיַת-סִפֹּר. **ט** וַיֹּאמֶר כָּלֵב אֲשֶׁר-יָכָה אֶת-קִרְיַת-סִפֹּר וַלְכָדָהּ וְנָתַתִּי לוֹ
אֶת-עֶכְסָה בְּתִי לְאִשָּׁה. **ט** וַיִּלְכָּדָה עֲתַנְיָאֵל בֶּן-קִנְזִי אֶחָי כָּלֵב וַיִּתֵּן-לוֹ
אֶת-עֶכְסָה בְּתוֹ לְאִשָּׁה. **ט** וַיְהִי בְּבוֹאָהּ וַתְּסִיתְהוּ לְשֹׂאוֹל מֵאֵת-אָבִיהָ שָׂדֶה
וַתִּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר וַיֹּאמֶר-לָהּ כָּלֵב מַה-לָּךְ. **ט** וַתֹּאמֶר וַתִּנָּח-לִי בִּרְכָה כִּי
אֶרֶץ הַנֶּגֶב נִתְּתָנִי וְנִתְּתָה לִי גִלְתִּי מִיָּם וַיִּתֵּן-לָהּ אֶת גִּלְתִּי עֲלִיּוֹת וְאֶת גִּלְתִּי
תַּחְתִּיּוֹת.

ט וְאֶת נַחֲלַת מִטָּה בְּנֵי-יְהוּדָה לְמִשְׁפַּחָתָם. **ט** וַיְהִיו הָעָרִים מִקְצֵה לְמִטָּה
בְּנֵי-יְהוּדָה אֶל-גָּבוֹל אֲדוֹם בְּנִגְבָּהּ קִבְצָאֵל וְעֵדֶר וַיִּגּוֹר. **ט** וְקִינָה וְדִימוֹנָה
וְעֵדְעָדָה. **ט** וְקִדְשׁ וְחִצּוֹר וַיִּתְּנוּ. **ט** וַיִּזְּקוּ וְטָלָם וּבְעָלוֹת. **ט** וְחִצּוֹר
חֲדַתָּה וְקִרְיַת חִצּוֹן הִיא חִצּוֹר. **ט** וְשִׁמְעֵי וּמוֹלָדָה. **ט** וְחִצּוֹר גִּדָּה
וְחִשְׁמוֹן וּבֵית פֶּלֶט. **ט** וְחִצּוֹר שׁוּעַל וּבִאֵר שִׁבְעֵי וּבִזְיוֹתָיָה. **ט** וְעֵלָה וְעֵיִים
וְעֵצִים. **ט** וְאֶלְתוֹלַד וְכִסִּיל וְחֶרְמָה. **ט** וְצִקְלָג וּמִדְמָנָה וְסִנְסֵנָה. **ט**
וּלְבָאוֹת וְשִׁלְחִים וְעֵין וְרִמּוֹן: כָּל-עָרִים עֲשָׂרִים וַתִּשָּׁע וְחִצְרִיהָן.

טולג בַּשְּׁפֶלְהָאֲשֵׁתָא וְצָרְעָה וְאַשְׁנָה. **טולד** וְזָנוּחַ וְעֵין גָּנִים תַּפּוּחַ וְהַעֲיָנָם.
טולה יִרְמוּת וְעַדְלָם שׁוֹכָה וְעִזָּקָה. **טולו** וְשַׁעֲרִים וְעִדִּיתִים וְהַגְדָּרָה וְהַדְרָתִים:
עָרִים אַרְבַּע-עָשָׂר וְחֻצְרֵיהֶן.

טולז צָנוּ וְחֻדְשָׁה וּמִגְדָּל-גָּד. **טולח** וְדִלְעוֹ וְהַמְצָפָה וְיִקְתָּאֵל. **טולט** לְכִישׁ
וּבִצְקַת וְעִגְלוֹן. **טומ** וְכַבּוֹן וְלַחֲמָס וְכִתְלִישׁ. **טומא** וְהַדְרוֹת בֵּית-דָּגוֹן וְנַעֲמָה
וּמִקְדָּה: עָרִים שֵׁשׁ-עָשָׂר וְחֻצְרֵיהֶן.

טומב לְבָנָה וְעֶתֶר וְעֶשֶׂן. **טומג** וְיִפְתָּח וְאַשְׁנָה וְנָצִיב. **טומד** וְקַעֲלִיָּה וְאַכְזִיב
וּמְרֵאשָׁה: עָרִים תִּשְׁעַ וְחֻצְרֵיהֶן.

טומה עֶקְרוֹן וּבִנְתֵיָה וְחֻצְרֵיהֶן. **טומו** מַעֲקָרוֹן וְיָמָה: כָּל אֲשֶׁר-עַל-יַד אֲשְׁדּוֹד
וְחֻצְרֵיהֶן.

טומז אֲשְׁדּוֹד בְּנוֹתֵיהָ וְחֻצְרֵיהָ עֵזָה בְּנוֹתֵיהָ וְחֻצְרֵיהָ עַד-נַחַל מִצְרִים וְהֵים הַגְּבוּל
(הַגְּדוּל) וְהַגְּבוּל.

טומח וּבְהֶרֶשְׁמִיר וְיִתִּיר וְשׁוֹכָה. **טומט** וְדָנָה וְקָרִית-סָנָה הִיא דָּבָר.
טונ וְעֵנָב וְאַשְׁתְּמָה וְעֵנִים. **טונא** וְגֶשֶׁן וְחָלֹן וְגִלְהָ: עָרִים אַחַת-עָשָׂר וְחֻצְרֵיהֶן.
טונב אֶרֶב וְרוּמָה וְאַשְׁעָן. **טונג** וִינִים (וְיָנוּם) וּבֵית-תַּפּוּחַ וְאַפְקָה. **טונד** וְחֻמְטָה
וְקָרִית אַרְבַּע הִיא חֲבֵרוֹן וְצִיעָר: עָרִים תִּשְׁעַ וְחֻצְרֵיהֶן.

טונה מַעֲזָן כְּרָמֶל וְזִיף וְיוֹטָה. **טונו** וְיִזְרְעֵאל וְיִקְדָּעַם וְזָנוּחַ. **טונוז** הַקִּין גְּבֻעָה
וְתַמְנָה: עָרִים עֶשֶׂר וְחֻצְרֵיהֶן.

טונח חֲלָחוּל בֵּית-צוּר וְגִדּוֹר. **טונט** וּמַעֲרַת וּבֵית-עֲנוֹת וְאַלְתָּקָן: עָרִים שֵׁשׁ
וְחֻצְרֵיהֶן.

טוס קָרִית-בַּעַל הִיא קָרִית יַעֲרִים וְהַרְבֵּה: עָרִים שְׁתֵּים וְחֻצְרֵיהֶן.
טוסא בְּמִדְבָּרֵי בֵּית הָעֲרָבָה מִדִּין וְסִכְכָּה. **טוסב** וְהַנְּבִשָּׁן וְעִיר-הַמֶּלַח וְעֵין גָּדִי:
עָרִים שֵׁשׁ וְחֻצְרֵיהֶן. **טוסג** וְאַת-הַיְבוּסִי יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לֹא-יִוָּכְלוּ (יָכֻלוּ)
בְּנֵי-יְהוּדָה לְהוֹרִישָׁם וַיֵּשֶׁב הַיְבוּסִי אֶת-בְּנֵי יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
טוזא וַיֵּצֵא הַגּוֹרֵל לְבְנֵי יוֹסֵף מִיִּרְדֵּן יִרְיָחוֹ לְמִי יִרְיָחוֹ מִזְרָחָה הַמִּדְבָּר עֲלֶיהָ
מִיִּרְיָחוֹ בְּהַר בֵּית-אֵל. **טוזב** וַיֵּצֵא מִבֵּית-אֵל לֹוְזָה וְעֶבֶר אֶל-גְּבוּל הָאֲרָכִי עֶטְרוֹת.
טוזג וַיֵּרֶד-יָמָה אֶל-גְּבוּל הַיַּפְלָטִי עַד גְּבוּל בֵּית-חֹורֶן תַּחְתּוֹ וְעַד-גִּזְרֹן וְהָיוּ
תִּצְאָתוֹ יָמָה. **טוזד** וַיִּנְחֲלוּ בְנֵי-יוֹסֵף מִנְּשָׁה וְאַפְרָיִם. **טוזה** וַיְהִי גְבוּל בְּנֵי-אַפְרָיִם
לְמִשְׁפַּחְתָּם וַיְהִי גְבוּל נַחֲלָתָם מִזְרָחָה עֶטְרוֹת אֲדָר עַד-בֵּית חֹורֶן עֲלִיוֹן. **טוזז**
וַיֵּצֵא הַגְּבוּל הַיָּמָה הַמְּכֻמָּתֶת מִצָּפוֹן וְנָסַב הַגְּבוּל מִזְרָחָה תַּאֲנִת שְׁלֹה וְעֶבֶר
אוֹתוֹ מִמְּזָרַח יְנוּחָה. **טוזז** וַיֵּרֶד מִיְנוּחָה עֶטְרוֹת וַיַּעֲרָתָהּ וּפָגַע בִּירְיָחוֹ וַיֵּצֵא

הִירְדָן. **טז** מתפוח ילך הגבול ימה נחל קנה והיו תצאתיו הימה זאת נחלת מטה בני-אפרים למשפחתם. **טז** והערים המבדלות לבני אפרים בתוך נחלת בני-מנשה כל-הערים וחצריהן. **טז** ולא הורישו את-הכנעני היושב בגזר וישב הכנעני בקרב אפרים עד-היום הזה ויהי למס-עבד.

יז ויהי הגורל למטה מנשה כי-הוא בכור יוסף למכיר בכור מנשה אבי הגלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהי-לו הגלעד והבשן. **יז** ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחתם לבני אביעזר ולבני-חלק ולבני אשריאל ולבני-שכם ולבני-חפר ולבני שמידע אלה בני מנשה בן-יוסף הזכרים למשפחתם. **יז** ולצלפחד בן-חפר בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה לא-היו לו בנים כי אם-בנות ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה. **יז** ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן-נון ולפני הנשיאים לאמר יהוה צוה את-משה לתת-לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל-פי יהוה נחלה בתוך אחי אביהן. **יז** ויפלו חבלי-מנשה עשרה לבד מארץ הגלעד והבשן אשר מעבר לירדן. **יז** כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוך בניו וארץ הגלעד היתה לבני-מנשה הנותרים. **יז** ויהי גבול-מנשה מאשר המכמתת אשר על-פני שכם והלך הגבול אל-הימין אל-ישבי עין תפוח. **יז** למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל-גבול מנשה לבני אפרים. **יז** וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה וגבול מנשה מצפון לנחל ויהי תצאתיו הימה. **יז** נגבה לאפרים וצפונה למנשה ויהי הים גבולו ובאשר יפגעון מצפון וביששכר ממזרח. **יז** ויהי למנשה ביששכר ובאשר בית-שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת-ישבי דאר ובנותיה וישבי עין-דור ובנותיה וישבי תענך ובנותיה וישבי מגדו ובנותיה שלשת הנפת. **יז** ולא יכלו בני מנשה להוריש את-הערים האלה ויאכל הכנעני לשבת בארץ הזאת. **יז** ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את-הכנעני למס והורש לא הורישו.

יז וידברו בני יוסף את-יהושע לאמר: מדוע נתתה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם-רב עד אשר-עד-כה ברכני יהוה. **יז** ויאמר אליהם יהושע אם-עם-רב אתה עלה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים: כי-אף לך הר-אפרים. **יז** ויאמרו בני יוסף לא-ימצא לנו הקר ורכב ברזל בכל-הכנעני הישב בארץ-העמק לאשר בבית-שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל. **יז** ויאמר יהושע אל-בית יוסף לאפרים ולמנשה לאמר: עם-רב

אתה וכח גדול לך לא-יהיה לך גורל אחד. **יזיח** כי הר יהיה-לך כי-יער הוא
ויראתו והיה לך תצאתיו: כי-תוריש את-הפנעני כי רכב ברזל לוכי חזק הוא.
יחא ויקהלו כל-עדת בני-ישראל שלה וישפנינו שם את-אהל מועד והארץ
נכבשה לפניהם. **יחב** ויותרו בבני ישראל אשר לא-חלקו את-נחלתם שבעה
שבטים. **יחג** ויאמר יהושע אל-בני ישראל: עד-אנה אתם מתרפים לבוא
לרשת את-הארץ אשר נתן לכם יהוה אלהי אבותיכם. **יחד** הבו לכם שלשה
אנשים לשבט ואשלחם ויקמו ויתהלכו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו
אלי. **יחה** והתחלקו אותה לשבעה חלקים: יהודה יעמד על-גבולו מנגב ובית
יוסף יעמדו על-גבולם מצפון. **יחו** ואתם תכתבו את-הארץ שבעה חלקים
והבאתם אלי הנה ויריתי לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו. **יחז** כי אין-חלק
ללויים בקרבכם כי-כהנת יהוה נחלתו וגד וראובן וחצי שבט המנשה לקחו
נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבד יהוה. **יחח** ויקמו
האנשים וילכו ויצו יהושע את-ההלכים לכתב את-הארץ לאמר לכו והתהלכו
בארץ וכתבו אותה ושובו אלי ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה. **יחט**
וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבוה לערים לשבעה חלקים על-ספר ויבאו
אל-יהושע אל-המחנה שלה. **יחי** וישלך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה
ויחלק-שם יהושע את-הארץ לבני ישראל כמחלקתם.
יחיא ויעל גורל מטה בני-בנימין למשפחתם ויצא גבול גורלם בין בני יהודה
ובין בני יוסף. **יחיב** ויהי להם הגבול לפאת צפונה מן-הירדן ועלה הגבול
אל-כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה (והיו) תצאתיו מדברה בית און.
יחג ועבר משם הגבול לויזה אל-כתף לויזה נגבה היא בית-אל וירד הגבול
עטרות אדר על-ההר אשר מנגב לבית-חרון תחתון. **יחיד** ותאר הגבול ונסב
לפאת-ים נגבה מן-ההר אשר על-פני בית-חרון נגבה והיה (והיו) תצאתיו
אל-קרית-בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה זאת פאת-ים. **יחטו**
ופאת-נגבה מקצה קרית יערים ויצא הגבול ימה ויצא אל-מעין מי נפתות.
יחטז וירד הגבול אל-קצה ההר אשר על-פני גי בן-הנם אשר בעמק רפאים
צפונה וירד גי הנם אל-כתף היבوسی נגבה וירד עין רגל. **יחיו** ותאר מצפון
ויצא עין שמש ויצא אל-גלילות אשר-נכח מעלה אדמים וירד אבן בהן
בן-ראובן. **יחיא** ועבר אל-כתף מול-הערבה צפונה וירד הערבה. **יחיס** ועבר
הגבול אל-כתף בית-חגלה צפונה והיה (והיו) תצאותיו (תצאות) הגבול

אֶל-לָשׁוֹן יָם-הַמֶּלַח צְפוֹנָה אֶל-קֶצֶה הַיָּרְדֵּן נִגְבָּה זֶה גְבוּל נֶגֶב. **יחכ** וְהַיָּרְדֵּן
יִגְבַּל-אוֹתוֹ לַפָּאָת-קִדְמָה: זֹאת נִחְלַת בְּנֵי בְנִימִן לְגְבוּלֹתֶיהָ סְבִיבִלְמִשְׁפַּחָתָם.
יחכא וְהָיוּ הָעָרִים לְמִטָּה בְּנֵי בְנִימִן לְמִשְׁפַּחוֹתֵיהֶם: יְרִיחוֹ וּבֵית-חָגְלָה וְעַמְק
קִצִּיץ. **יחכב** וּבֵית הָעֶרְבָה וְצִמְרִים וּבֵית-אֵל. **יחכג** וְהָעוֹיִם וְהַפָּרָה וְעַפְרָה.
יחכד וּכְפָר הָעַמְנִי (הָעַמְנָה) וְהָעֲפְנִי וְגִבְעָה: עָרִים שְׁתֵּים-עָשָׂרָה וְחִצְרֵיהֶן. **יחכה**
גְּבֻעוֹן וְהֶרְמָה וּבְאֵרוֹת. **יחכו** וְהַמְצָפָה וְהַכְּפִירָה וְהַמְצָה. **יחכז** וְרָקִם וְיִרְפָּאֵל
וְתִרְעָלָה. **יחכח** וְצֹלַע הָאֶלֶף וְהִיבוֹסִי הִיא יְרוּשָׁלַם גְּבַעַת קְרִית־עָרִים
אַרְבַּע-עָשָׂרָה וְחִצְרֵיהֶן: זֹאת נִחְלַת בְּנֵי-בְנִימִן לְמִשְׁפַּחָתָם.
יטא וַיֵּצֵא הַגּוֹזֵרֶל הַשְּׁנִי לְשִׁמְעוֹן לְמִטָּה בְּנֵי-שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחוֹתָם וַיְהִי נִחְלָתָם
בְּתוֹךְ נִחְלַת בְּנֵי-יְהוּדָה. **יטב** וַיְהִי לָהֶם בְּנִחְלָתָם בְּאֵר-שָׁבַע וְשָׁבַע וּמוֹלְדָה. **יטג**
וְחִצְרֵי שׁוּעַל וּבִלְהָ וְעֶצֶם. **יטד** וְאֶלְתוֹלַד וּבִתוּל וְחֶרְמָה. **יטה** וְצִקְלָג
וּבֵית-הַמֶּרְכָּבוֹת וְחִצְרֵי סוּסָה. **יטו** וּבֵית לְבָאוֹת וְשְׂרוּחוֹן: עָרִים שְׁלֹשׁ-עָשָׂרָה
וְחִצְרֵיהֶן. **יטז** עֵין רִמּוֹן וְעֵתֶר וְעֶשֶׂן: עָרִים אַרְבַּע וְחִצְרֵיהֶן. **יטח** וְכָל-הַחִצְרִים
אֲשֶׁר סְבִיבוֹת הָעָרִים הָאֵלֶּה עַד-בְּעֹלֶת בְּאֵר רָאמַת נֶגֶב: זֹאת נִחְלַת מִטָּה
בְּנֵי-שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפַּחָתָם. **יטט** מַחְבֵּל בְּנֵי יְהוּדָה נִחְלַת בְּנֵי שִׁמְעוֹן: כִּי-הָיָה חֶלֶק
בְּנֵי-יְהוּדָה רַב מֵהֶם וַיִּנְחֲלוּ בְנֵי-שִׁמְעוֹן בְּתוֹךְ נִחְלָתָם.
יטי וַיַּעַל הַגּוֹזֵרֶל הַשְּׁלִישִׁי לַבְּנֵי זְבוּלֹן לְמִשְׁפַּחָתָם וַיְהִי גְבוּל נִחְלָתָם עַד-שָׂרִיד.
יטיא וְעֵלָה גְבוּלָם לִימָה וּמִרְעֵלָה וּפָגַע בַּדְּבָשֶׁת וּפָגַע אֶל-הַנַּחַל אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי
יְקִנְעָם. **יטיב** וְשָׁב מִשָּׂרִיד קִדְמָה מִזֶּרֶחַ הַשָּׁמֶשׁ עַל-גְּבוּל כְּסֹלֶת תָּבַר וַיֵּצֵא
אֶל-הַדְּבָרֶת וְעֵלָה יָפִיעַ. **יטיג** וּמִשָּׁם עָבַר קִדְמָה מִזֶּרֶחָה גֵּתָה חֶפֶר עֵתָה קִצִּין
וַיֵּצֵא רִמּוֹן הַמֶּתָאָר הַנֶּעָה. **יטיד** וְנָסַב אוֹתוֹ הַגְּבוּל מִצָּפוֹן חֲנָתָן וְהָיוּ תִצְאָתָיו גִּי
יִפְתָּח-אֵל. **יטטו** וְקִטָּת וְנִהָלֵל וְשִׁמְרוֹן וַיִּדְאֵלָה וּבֵית לָחֶם: עָרִים שְׁתֵּים-עָשָׂרָה
וְחִצְרֵיהֶן. **יטטז** זֹאת נִחְלַת בְּנֵי-זְבוּלֹן לְמִשְׁפַּחוֹתֶם הָעָרִים הָאֵלֶּה וְחִצְרֵיהֶן.
יטזז לִישָׁשְׁכְּרִיצָא הַגּוֹזֵרֶל הָרְבִיעִי: לַבְּנֵי יִשְׁשָׁכָר לְמִשְׁפַּחָתָם. **יטח** וַיְהִי
גְבוּלָם יִזְרְעֵאלָה וְהַכְּסוּלֶת וְשׁוֹנִים. **יטט** וְחֶפְרִים וְשִׂיאָן וְאַנְחֶרֶת. **יטכ** וְהֶרְבִּית
וְקִשְׁיוֹן וְאַבָּץ. **יטכא** וְרֶמֶת וְעֵין-גִּנִּים וְעֵין חֲדָה וּבֵית פֶּצֶץ. **יטכב** וּפָגַע הַגְּבוּל
בְּתַבּוֹר וּשְׁחֻצוּמָה (וְשְׁחֻצִימָה) וּבֵית שָׁמֶשׁ וְהָיוּ תִצְאוֹת גְּבוּלָם הַיָּרְדֵּן: עָרִים
שֶׁשׁ-עָשָׂרָה וְחִצְרֵיהֶן. **יטכג** זֹאת נִחְלַת מִטָּה בְּנֵי-יִשְׁשָׁכָר לְמִשְׁפַּחָתָם: הָעָרִים
וְחִצְרֵיהֶן.

יטכד וַיֵּצֵא הַגּוֹזֵרֶל הַחֲמִישִׁי לְמִטָּה בְּנֵי-אֲשֶׁר לְמִשְׁפַּחָתָם. **יטכה** וַיְהִי
גְבוּלָם חֶלְקֶת וְחָלִי וּבֶטָן וְאַכְשָׁף. **יטכו** וְאַלְמֶלֶךְ וְעַמְעֵד וּמִשְׁאֵל וּפָגַע בְּכֶרְמֶל

הִימָּה וּבְשִׁיחֹר לְבָנָת. **יטכז** וְשָׁב מִזֶּרֶחַ הַשֶּׁמֶשׁ בֵּית דָּגָן וּפָגַע בְּזָבְלוֹן וּבְגִי
יִפְתָּח-אֵל צְפוֹנָה בֵּית הָעֶמֶק וַיַּעֲיָאֵל וַיֵּצֵא אֶל-כָּבוֹל מִשְׁמָאל. **יטכח** וְעִבְרָן
וּרְחָב וַחֲמֹון וְקָנָה עַד צִידוֹן רַבָּה. **יטכט** וְשָׁב הַגָּבֹול הָרָמָה וְעַד-עִיר מִבְּצָר-צָר
וְשָׁב הַגָּבֹול חֲסָה וַיְהִי (וְהָיָה) תִּצְאָתָיו הִימָּה מִחֻבֵּל אֲכֹזִיבָה. **יטל** וְעָמָה וְאַפֶּק
וּרְחָב: עָרִים עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם וַחֲצָרֵיהֶן. **יטלא** זֹאת נִחְלַת מִטָּה
בְּנֵי-אֲשֶׁר לְמִשְׁפְּחֹתָם: הָעָרִים הָאֵלֶּה וַחֲצָרֵיהֶן.

יטלב לְבָנֵי נִפְתָּלִי יֵצֵא הַגּוֹרֵל הַשְּׁשִׁילָבִי נִפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם. **יטלג** וַיְהִי גְבוּלָם
מִחֻלָּף מֵאֵלֹון בְּצַעֲנָנִים וְאַדְמֵי הַנֶּקֶב וַיִּבְנֶאֱלַעַד-לָקוּם וַיְהִי תִצְאָתָיו הִירְדָן.
יטלד וְשָׁב הַגָּבֹול יָמָה אֲזֵנוֹת תָּבוֹר וַיֵּצֵא מִשָּׁם חוּקָקָה וּפָגַע בְּזָבְלוֹן מִנֶּגֶב
וּבְאֲשֶׁר פָּגַע מִיָּם וּבִיהוּדָה הִירְדָן מִזֶּרֶחַ הַשֶּׁמֶשׁ. **יטלה** וְעָרֵי מִבְּצָרָה־צָדִים צָר
וַחֲמַת רֶקֶת וְכַנְרֶת. **יטלו** וְאַדְמָה וְהָרָמָה וְחָצוֹר. **יטלז** וְקָדֵשׁ וְאַדְרָעִי וְעֵין
חָצוֹר. **יטלח** וַיִּרְאֹון וּמַגְדָּל-אֵל חָרָם וּבֵית-עֲנָת וּבֵית שָׁמֶשׁ: עָרִים תְּשֻׁעַ-עֲשָׂרָה
וַחֲצָרֵיהֶן. **יטלט** זֹאת נִחְלַת מִטָּה בְּנֵי-נִפְתָּלִי לְמִשְׁפְּחֹתָם: הָעָרִים וַחֲצָרֵיהֶן.
יטמ לְמִטָּה בְּנֵי-דָן לְמִשְׁפְּחֹתָם יֵצֵא הַגּוֹרֵל הַשְּׁבִיעִי. **יטמא** וַיְהִי גְבוּל
נִחְלַתָם צָרְעָה וְאַשְׁתָּאוֹל וְעִיר שָׁמֶשׁ. **יטמב** וְשַׁעֲלָבִין וְאַיִלוֹן וַיִּתְּלָה. **יטמג**
וְאַיִלוֹן וְתַמְנָתָה וְעֶקְרוֹן. **יטמד** וְאַלְתָּקָה וּגְבִתוֹן וּבַעֲלָת. **יטמה** וַיְהִי וּבְנֵי-בָרֶק
וְגַת-רַמּוֹן. **יטמו** וּמֵי הִירְקוֹן וְהָרֶקוֹן עִם-הַגָּבֹול מוֹל יָפוֹ. **יטמוז** וַיֵּצֵא
גְבוּל-בְּנֵי-דָן מֵהֶם וַיַּעֲלוּ בְנֵי-דָן וַיִּלְחָמוּ עִם-לָשָׁם וַיִּלְכְּדוּ אוֹתָהּ וַיִּכּוּ אוֹתָהּ
לְפִי-חֶרֶב וַיִּרְשׁוּ אוֹתָהּ וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ וַיִּקְרְאוּ לָלָשָׁם דָּן כָּשָׁם דָּן אֲבִיהֶם. **יטמח**
זֹאת נִחְלַת מִטָּה בְּנֵי-דָן לְמִשְׁפְּחֹתָם: הָעָרִים הָאֵלֶּה וַחֲצָרֵיהֶן.
יטמט וַיִּכְלוּ לַנְּחָל-אֶת-הָאָרֶץ לְגְבוּלֶתֶיהָ וַיִּתְּנוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל נִחְלָה לַיהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן
בְּתוֹכָם. **יטנ** עַל-פִּי יְהוָה נָתַנוּ לוֹ אֶת-הָעִיר אֲשֶׁר שְׁאֵלָאת-תַּמְנָת-סֶרַח בְּהַר
אֶפְרַיִם וַיִּבְנֶה אֶת-הָעִיר וַיֵּשֶׁב בָּהּ. **יטנא** אֵלֶּה הַנְּחָלֹת אֲשֶׁר נָחֲלוּ אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת לְמִטּוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּגוֹרֵל בְּשִׁלָּה לְפָנֵי יְהוָה פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּכְלוּ מִחֲלֹק אֶת-הָאָרֶץ.

כא וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר. **כב** דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: תָּנוּ לָכֶם
אֶת-עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם בְּיַד-מֹשֶׁה. **כג** לָנוֹס שָׁמָּה רוֹצֵחַ
מִכָּה-נֶפֶשׁ בְּשִׁגְגָה בְּבָלִי-דַעַת וְהָיוּ לָכֶם לְמִקְלָט מִגֹּאֵל הַדָּם. **כד** וְנָס אֶל-אֶחָת
מִהָעָרִים הָאֵלֶּה וְעָמַד פֶּתַח שַׁעַר הָעִיר וְדַבֵּר בְּאָזְנֵי זִקְנֵי הָעִיר-הַהִיא אֶת-דִּבְרֵי
וְאַסְּפוּ אוֹתוֹ הָעִירָה אֲלֵיהֶם וְנָתַנוּ-לוֹ מְקוֹם וַיֵּשֶׁב עִמָּם. **כה** וְכִי יִרְדֹּף גֹּאֵל הַדָּם
אַחֲרָיו וְלֹא-יִסְגְּרוּ אֶת-הָרֹצֵחַ בְּיָדוֹ: כִּי בְּבָלִי-דַעַת הִכָּה אֶת-רַעְהוֹ וְלֹא-שָׁנָא

הוא לו מתמול שלשום. **כו** וישב בעיר ההיא עד-עמדו לפני העדה למשפט עד-מות הכהן הגדול אשר יהיה בימים ההם אז ישוב הרוצח ובא אל-עירו ואל-ביתואל-העיר אשר-נס משם. **כז** ויקדשו את-קדש בגליל בהר נפתלי ואת-שכם בהר אפרים ואת-קרית ארבע היא חברון בהר יהודה. **כח** ומעבר לירדן יריחו מזרחה נתנו את-בצר במדבר במישר ממטה ראובן ואת-ראמת בגלעד ממטה-גד ואת-גלון (גולן) בפשן ממטה מנשה. **כט** אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הגר בתוכם לנוס שמה כל-מכה-נפש בשגגה ולא ימות ביד גאל הדם עד-עמדו לפני העדה.

כאא ויגשו ראשי אבות הלויים אל-אלעזר הכהן ואל-יהושע בן-נון ואל-ראשי אבות המטות לבני ישראל. **כאב** וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד-משה לתת-לנו ערים לשבת ומגרשיהן לבהמתנו. **כאג** ויתנו בני-ישראל ללויים מנחלתם אל-פי יהוה את-הערים האלה ואת-מגרשיהן. **כאד** ויצא הגורל למשפחות הקהתי ויהי לבני אהרן הכהן מן-הלויים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בנימן בגורלערים שלש עשרה.

כאה ולבני קהת הנותרים ממשפחת מטה-אפרים וממטה-דן ומחצי מטה מנשה בגורלערים עשר.

כאו ולבני גרשון ממשפחות מטה-יששכר וממטה-אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בפשן בגורלערים שלש עשרה.

כאז לבני מררי למשפחתם ממטה ראובן וממטה-גד וממטה זבולון ערים שתיים עשרה.

כאח ויתנו בני-ישראל ללויים את-הערים האלה ואת-מגרשיהן כאשר צוה יהוה ביד-משה בגורל.

כאט ויתנו ממטה בני יהודה וממטה בני שמעון את הערים האלה אשר-יקרא אתהן בשם. **כאי** ויהי לבני אהרן ממשפחות הקהתי מבני לוי: כי להם היה הגורל ראשונה. **כאיא** ויתנו להם את-קרית ארבע אבי הענוק היא חברון ובהר יהודה ואת-מגרשה סביבתיה. **כאיב** ואת-שדה העיר ואת-חצריה נתנו לכלב בן-יפנה באחזתו.

כאיג ולבני אהרן הכהן נתנו את-עיר מקלט הרצחאת-חברון ואת-מגרשה ואת-לבנה ואת-מגרשה. **כאיז** ואת-יתר ואת-מגרשה ואת-אשתמע ואת-מגרשה. **כאטו** ואת-חלן ואת-מגרשה ואת-דבר ואת-מגרשה. **כאטז**

וְאֶת-עֵין וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ וְאֶת-יֵטָה וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ אֶת-בֵּית שָׁמֶשׁ וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ:
עָרִים תִּשְׁעֵמָאת שְׁנֵי הַשְּׁבָטִים הָאֵלֶּה.

כאיז וּמִמָּטָה בְּנִימִין אֶת-גִּבְעוֹן וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ אֶת-גִּבְעָה וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ. **כאיח**
אֶת-עֲנָתוֹת וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ וְאֶת-עֲלָמוֹן וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ: עָרִים אַרְבַּע. **כאיט**
כָּל-עָרֵי בְנֵי-אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה עָרִים וּמִגְרָשֵׁיהֶן.
כאכ וּלְמִשְׁפְּחוֹת בְּנֵי-קֹהֶת הַלְוִיִּם הַנוֹתָרִים מִבְּנֵי קֹהֶת וַיְהִי עָרֵי גֹזְרָלָם מִמָּטָה
אֶפְרָיִם. **כאכא** וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת-עִיר מִקְלַט הָרֹצֵחַ אֶת-שָׁכֶם וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ בְּהַר
אֶפְרָיִם וְאֶת-גֹּזֵר וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ. **כאכב** וְאֶת-קִבְצִים וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ וְאֶת-בֵּית
חוֹרֹן וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ: עָרִים אַרְבַּע.

כאכג וּמִמָּטָה-דָּן וְאֶת-אֶלְתָּקָא וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ אֶת-גִּבְתוֹן וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ. **כאכד**
אֶת-אֵילוֹן וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ אֶת-גֶּת-רִמּוֹן וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ: עָרִים אַרְבַּע. **כאכה**
וּמִמַּחְצִית מָטָה מְנַשֶּׁה אֶת-תַּעֲנֹד וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ וְאֶת-גֶּת רִמּוֹן וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ:
עָרִים שְׁתֵּים. **כאכו** כָּל-עָרִים עֶשֶׂר וּמִגְרָשֵׁיהֶן לְמִשְׁפְּחוֹת בְּנֵי-קֹהֶת הַנוֹתָרִים.
כאכז וּלְבְנֵי גִרְשׁוֹן מִמִּשְׁפַּחַת הַלְוִיִּם מַחְצִי מָטָה מְנַשֶּׁה אֶת-עִיר מִקְלַט הָרֹצֵחַ
אֶת-גִּלוֹן (גֹּלוֹן) בִּבְשָׁן וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ וְאֶת-בַּעֲשֻׁתָּרָה וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ: עָרִים שְׁתֵּים.
כאכח וּמִמָּטָה יִשָּׁשְׁכָר אֶת-קִשְׁיוֹן וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ אֶת-דְּבֵרֶת וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ.
כאכט אֶת-יִרְמוּת וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ אֶת-עֵין גִּנִּים וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ: עָרִים אַרְבַּע.

כאל וּמִמָּטָה אֲשֶׁר אֶת-מִשְׁאֵל וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ אֶת-עֵבְדוֹן וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ. **כאלא**
אֶת-חֶלְקֶת וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ וְאֶת-רֹחַב וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ: עָרִים אַרְבַּע.
כאלב וּמִמָּטָה נַפְתָּלִי אֶת-עִיר מִקְלַט הָרֹצֵחַ אֶת-קִדְשׁ בְּגִלְלִיל וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ
וְאֶת-חֲמַת דָּאָר וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ וְאֶת-קֶרְתֵּן וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ: עָרִים שְׁלֹשׁ. **כאלג**
כָּל-עָרֵי הַגִּרְשָׁנִי לְמִשְׁפַּחַת־שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה עִיר וּמִגְרָשֵׁיהֶן.

כאלד וּלְמִשְׁפְּחוֹת בְּנֵי-מְרָרִי הַלְוִיִּם הַנוֹתָרִים מִמָּטָה זְבוּלֹן אֶת-יִקְנָעִם
וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ אֶת-קֶרְתָּה וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ. **כאלה** אֶת-דִּמְנָה וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ
אֶת-נֶהְלֵל וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ: עָרִים אַרְבַּע.

כאלו וּמִמָּטָה-גָּד אֶת-עִיר מִקְלַט הָרֹצֵחַ אֶת-רָמַת בִּגְלָעַד וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ
וְאֶת-מַחְנִים וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ. **כאלז** אֶת-חִשְׁבוֹן וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ אֶת-יַעְזֹר
וְאֶת-מִגְרָשָׁהּ: כָּל-עָרִים אַרְבַּע. **כאלח** כָּל-הָעָרִים לְבְנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחַת־
הַנוֹתָרִים מִמִּשְׁפַּחַת הַלְוִיִּם וַיְהִי גֹזְרָלָם עָרִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה. **כאלט** כָּל עָרֵי
הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ אֲחֻזַּת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל עָרִים אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה וּמִגְרָשֵׁיהֶן. **כאמ** תַּהֲיִינָה
הָעָרִים הָאֵלֶּה עִיר וּמִגְרָשֶׁיהָ סְבִיבֹתֶיהָ: כֵּן לְכָל-הָעָרִים הָאֵלֶּה.

כאמא ויתן יהוה לישראל את-כל-הארץ אשר נשבע לתת לאבותם וירשונה וישבו בה. **כאמב** וינח יהוה להם מסביב ככל אשר-נשבע לאבותם ולא-עמד איש בפניהם מכל-איביהם את כל-איביהם נתן יהוה בידם. **כאמג** לא-נפל דברמכל הדבר הטוב אשר-דבר יהוה אל-בית ישראל: הכל בא.

כבא אז יקרא יהושע לראובני ולגדי ולחצי מטה מנשה. **כבב** ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל-אשר צוה אתכם משה עבד יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר-צויתי אתכם. **כבג** לא-עזבתם את-אחיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את-משמרת מצות יהוה אלהיכם. **כבד** ועתה הניח יהוה אלהיכם לאחיכם באשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהליכם אל-ארץ אחזתכם אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן. **כבה** רק שמרו מאד לעשות את-המצוה ואת-התורה אשר צוה אתכם משה עבד-יהוה לאהבה את-יהוה אלהיכם וללכת בכל-דרכיו ולשמור מצותיו ולדבקה בו ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם. **כבו** ויברכם יהושע וישלחם וילכו אל-אהליהם. **כבז** ולחצי שבט המנשה נתן משה בבשן ולחציו נתן יהושע עם-אחיכם מעבר (בעבר) הירדן ומה וגם כי שלחם יהושע אל-אהליהם ויברכם. **כבח** ויאמר אליהם לאמר בנכסים רבים שובו אל-אהליכם ובמקנה רב-מאד בכסף ובזהב ובנחשת ובברזל ובשלמות הרבה מאד חלקו שלל-איביכם עם-אחיכם.

כבט וישבו וילכו בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה מאת בני ישראל משלה אשר בארץ-כנען ללכת אל-ארץ הגלעד אל-ארץ אחזתם אשר נאחזו-בה על-פי יהוה ביד-משה. **כבי** ויבאו אל-גלילות הירדן אשר בארץ כנען ויבנו בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה שם מזבח על-הירדן ומזבח גדול למראה. **כביא** וישמעו בני-ישראל לאמר: הנה בנו בני-ראובן ובני-גד וחצי שבט המנשה את-המזבח אל-מול ארץ כנען אל-גלילות הירדן אל-עבר בני ישראל. **כביב** וישמעו בני ישראל ויקהלו כל-עדת בני-ישראל שלה לעלות עליהם לצבא.

כביג וישלחו בני-ישראל אל-בני-ראובן ואל-בני-גד ואל-חצי שבט-מנשה אל-ארץ הגלעד: את-פינחס בן-אלעזר הכהן. **כביד** ועשרה נשאים עמונשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית-אבותם המה לאלפי ישראל. **כבטו** ויבאו אל-בני-ראובן ואל-בני-גד ואל-חצי שבט-מנשה אל-ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר. **כבטז** כה אמרו כל

עַד־תִּהְיֶה מָה-הַמַּעַל הַזֶּה אֲשֶׁר מַעֲלֵתֶם בְּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לָשׁוּב הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי
יְהוָה בְּבִנּוֹתֵכֶם לָכֶם מִזִּבְחַת לְמִרְדְּכָם הַיּוֹם בִּיהוָה. **כִּבִּיז** הַמַּעַט-לָנוּ אֶת-עוֹן
פְּעוֹר אֲשֶׁר לֹא-הִטְהַרְנוּ מִמֶּנּוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיְהִי הַנֶּגֶף בַּעֲדַת יְהוָה. **כִּבִּיח**
וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְהָיָה אַתֶּם תִּמְרְדוּ הַיּוֹם בִּיהוָה וּמִחֵר
אֶל-כָּל-עַד־תִּשְׁרָאֵל יִקְצֹף. **כִּבִּיט** וְאֵךְ אִם-טִמְאָה אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם עָבְרוּ לָכֶם
אֶל-אֶרֶץ אֲחֻזַּת יְהוָה אֲשֶׁר שָׁכַן-שָׁם מִשְׁכַּן יְהוָה וְהָאֲחֻזָּה בְּתוֹכָנוּ וּבִיהוָה
אֶל-תִּמְרְדוּ וְאַתֶּנּוּ אֶל-תִּמְרְדוּ בְּבִנְתְּכֶם לָכֶם מִזִּבְחַת מִבְּלַעֲדֵי מִזִּבְחַת יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ. **כִּבִּכ** הֲלוֹא עָכֹן בֶּן-זֶרַח מָעַל מַעַל בַּחֶרֶם וְעַל-כָּל-עַד־תִּשְׁרָאֵל הָיָה
קֹצֵף; וְהוּא אִישׁ אֶחָד לֹא גֹועַ בַּעֲוֹנוֹ.

כִּבִּכא וַיַּעֲנוּ בְנֵי-רְאוּבֵן וּבְנֵי-גָד וַחֲצִי שִׁבְט הַמְּנַשֶּׁה וַיֹּדְבֵרוּ אֶת-רָאשֵׁי אֶלְפֵי
יִשְׂרָאֵל. **כִּבִּכב** אֵל אֱלֹהִים יְהוָה אֵל אֱלֹהִים יְהוָה הוּא יֹדַע וּיִשְׂרָאֵל הוּא יֹדַע;
אִם-בִּמְרֹד וְאִם-בְּמַעַל בִּיהוָה אֶל-תוֹשִׁיעֵנוּ הַיּוֹם הַזֶּה. **כִּבִּכג** לִבְנוֹת לָנוּ מִזִּבְחַת
לָשׁוּב מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְאִם-לְהַעֲלוֹת עָלֵינוּ עוֹלָה וּמִנְחָה וְאִם-לַעֲשׂוֹת עָלֵינוּ זִבְחֵי
שְׁלָמִים יְהוָה הוּא יִבְקֹשׁ. **כִּבִּכד** וְאִם-לֹא מִדְּאָגָה מִדְּבַר עֲשִׂינוּ אֶת-זֹאת לֵאמֹר:
מִחֵר יֹאמְרוּ בְּנֵיכֶם לְבָנֵינוּ לֵאמֹר מָה-לָּכֶם וְלִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **כִּבִּכה** וּגְבוּל
נָתַן-יְהוָה בֵּינֵנוּ וּבֵינֵיכֶם בְּנֵי-רְאוּבֵן וּבְנֵי-גָד אֶת-הַיַּרְדֵּן אֵין-לָכֶם חֶלֶק בִּיהוָה
וְהַשְׁפִּיתוּ בְּנֵיכֶם אֶת-בָּנֵינוּ לְבִלְתִּי יִרְאֵ אֶת-יְהוָה. **כִּבִּכו** וְנֹאמְרֵנָעֲשֶׂה-נָא לָנוּ
לִבְנוֹת אֶת-הַמִּזְבֵּחַ: לֹא לְעוֹלָה וְלֹא לְזִבְחַת. **כִּבִּכז** כִּי עַד הוּא בֵּינֵנוּ וּבֵינֵיכֶם וּבֵין
דְּרוֹתֵינוּ אַחֲרֵינוּ לַעֲבֹד אֶת-עַבְדֹת יְהוָה לִפְנֵינוּ בַּעֲלוֹתֵינוּ וּבִזְבָּחֵינוּ וּבְשָׁלְמֵינוּ:
וְלֹא-יֹאמְרוּ בְּנֵיכֶם מִחֵר לְבָנֵינוּ אֵין-לָכֶם חֶלֶק בִּיהוָה. **כִּבִּכח** וְנֹאמְרוּהִיא
כִּי-יֹאמְרוּ אֱלֵינוּ וְאֵל-דְּרוֹתֵינוּ מִחֵר וְנֹאמְרֵנוּ רְאוּ אֶת-תִּבְנִית מִזִּבְחַת יְהוָה
אֲשֶׁר-עָשׂוּ אֲבוֹתֵינוּ לֹא לְעוֹלָה וְלֹא לְזִבְחָה כִּי-עַד הוּא בֵּינֵנוּ וּבֵינֵיכֶם. **כִּבִּכט**
חֲלִילָה לָנוּ מִמֶּנּוּ לְמִרְדַּת בִּיהוָה וְלָשׁוּב הַיּוֹם מֵאַחֲרֵי יְהוָה לִבְנוֹת מִזִּבְחַת לְעוֹלָה
לְמִנְחָה וּלְזִבְחַת מִלֵּב מִזִּבְחַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר לִפְנֵי מִשְׁכָּנוֹ.

כִּבל וַיִּשְׁמַע פִּינְחָס הַכֹּהֵן וַנְּשִׂאֵי הָעֵדָה וְרָאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר אִתּוֹ
אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ בְנֵי-רְאוּבֵן וּבְנֵי-גָד וּבְנֵי מְנַשֶּׁה וַיִּיטֹב בְּעֵינֵיהֶם. **כִּבלא**
וַיֹּאמֶר פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל-בְּנֵי-רְאוּבֵן וְאֶל-בְּנֵי-גָד וְאֶל-בְּנֵי מְנַשֶּׁה הַיּוֹם
יִדְּעֵנוּ כִּי-בְּתוֹכָנוּ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא-מַעֲלֵתֶם בִּיהוָה הַמַּעַל הַזֶּה אֲזִי הִצַּלְתֶּם אֶת-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִיָּד יְהוָה. **כִּבלב** וַיָּשֶׁב פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהַנְּשִׂאִים מֵאֵת
בְּנֵי-רְאוּבֵן וּמֵאֵת בְּנֵי-גָד מֵאֶרֶץ הַגִּלְעָד אֶל-אֶרֶץ כְּנַעַן וְאֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּשׁוּבוּ
אוֹתָם דְּבַר. **כִּבלג** וַיִּיטֹב הַדְּבַר בְּעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְרְכוּ אֱלֹהִים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְלֹא אָמְרוּ לַעֲלוֹת עֲלֵיהֶם לַצָּבָא לְשַׁחַת אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּנִי-רְאוּבֵן וּבְנֵי-גָד יֹשְׁבִים בָּהּ. **כבלד** וַיִּקְרְאוּ בְנֵי-רְאוּבֵן וּבְנֵי-גָד לְמִזְבֵּחַ: כִּי עַד הוּא בִּינְתֵינוּ כִּי יְהוָה הָאֱלֹהִים.

כגא וַיְהִי מִיָּמִים רַבִּים אַחֲרֵי אֲשֶׁר-הֵנִיחַ יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל מִכָּל-אִיְבֵיהֶם מִסָּבִיב וַיְהוֹשֶׁעַ זָקֵן בָּא בַּיָּמִים. **כגב** וַיִּקְרָא יְהוֹשֻׁעַ לְכָל-יִשְׂרָאֵל לְזִקְנָיו וּלְרָאשָׁיו וּלְשֹׁפְטָיו וּלְשֹׁטְרָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי זִקְנָתִי בָּאתִי בַּיָּמִים. **כגג** וְאַתֶּם רְאִיתֶם אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֲלֵהֶיכֶם לְכָל-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִפְּנֵיכֶם: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הִנָּלַחֵם לָכֶם. **כגד** רְאוּ הַפִּלְתִּי לָכֶם אֶת-הַגּוֹיִם הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה בְּנַחֲלֵה לְשִׁבְטֵיכֶם: מִן-הַיַּרְדֵּן וְכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִכְרַתִּי וְהָיָם הַגָּדוֹל מְבֹא הַשָּׁמֶשׁ. **כגה** וַיְהִי הָאֱלֹהֵיכֶם הוּא יְהַדְּפֶם מִפְּנֵיכֶם וְהוֹרִישׁ אֶתֶּם מִלִּפְנֵיכֶם וַיִּרְשֶׁתֶּם אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵהֶיכֶם לָכֶם. **כגו** וַחֲזַקְתֶּם מְאֹד לְשֹׁמֵר וּלְעֹשׂוֹת אֶת כָּל-הַכְּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה: לְבִלְתִּי סוּר-מִמֶּנּוּ יָמִין וּשְׂמָאוֹל. **כגז** לְבִלְתִּי-בֹא בְּגוֹיִם הָאֵלֶּה הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה אֶתְכֶם וּבָשָׂם אֲלֵהֶיכֶם לֹא-תִזְכְּרוּ וְלֹא תִשְׁבִּיעוּ וְלֹא תַעֲבֹדוּם וְלֹא תִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם. **כגח** כִּי אִם-בִּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם תִּדְבְּקוּ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **כגט** וַיֹּרֶשׁ יְהוָה מִפְּנֵיכֶם גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעֲצוּמִים וְאַתֶּם לֹא-עָמַד אִישׁ בְּפְנֵיכֶם עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **כגי** אִישׁ-אֶחָד מִכֶּם יִרְדֹּף-אֶלָּף: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הוּא הִנָּלַחֵם לָכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם. **כגיא** וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לִנְפְשֵׁיכֶם לֹאֲהַבָּה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **כגיב** כִּי אִם-שׁוּב תִּשׁוּבוּ וּדְבַקְתֶּם בַּיָּתֵר הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה הַנִּשְׁאָרִים הָאֵלֶּה אֶתְכֶם וְהִתְחַתַּנְתֶּם בָּהֶם וּבְאַתֶּם בָּהֶם וְהֵם בָּכֶם. **כגיד** יְדוּעַ תִּדְּעוּ כִּי לֹא יוֹסִיף יְהוָה אֲלֵהֶיכֶם לְהוֹרִישׁ אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לִפְחַ וּלְמוֹקֵשׁ וּלְשִׁטָּט בְּצַדִּיקֵיכֶם וּלְצַנְנִים בְּעֵינֵיכֶם עַד-אֲבַדְכֶם מֵעַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **כגיד** וְהִנֵּה אֲנֹכִי הוֹלֵךְ הַיּוֹם בְּדֶרֶךְ כָּל-הָאָרֶץ וַיִּדְעֶתֶם בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם כִּי לֹא-נִפְל דָּבָר אֶחָד מִכָּל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲלֵיכֶם הַכֹּל בָּאוּ לָכֶם לֹא-נִפְל מִמֶּנּוּ דָּבָר אֶחָד. **כגטו** וְהָיָה כְּאֲשֶׁר-בָּא עֲלֵיכֶם כָּל-הַדָּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲלֵיכֶם: כֵּן יָבִיא יְהוָה עֲלֵיכֶם אֶת כָּל-הַדָּבָר הָרָע עַד-הַשְּׁמִידוֹ אוֹתְכֶם מֵעַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **כגטז** בַּעֲבָרְכֶם אֶת-בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם וְהִלַּכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם וְחָרָה אֵף-יְהוָה בָּכֶם וְאַבְדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם.

כדא וַיֵּאסֹף יְהוֹשֻׁעַ אֶת-כָּל-שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁכֻמָּה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְרָאשֵׁי וּלְשֹׁפְטָיו וּלְשֹׁטְרָיו וַיִּתְּנֻצְבוּ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים. **כדב** וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-כָּל-הָעָם כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַנָּהָר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תָּרַח אָבִי אֲבִרָהָם וְאָבִי נָחוֹר וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים. **כדג** וְאַקַּח אֶת-אֲבִיכֶם אֶת-אֲבִרָהָם מֵעֶבֶר הַנָּהָר וְאוֹלָךְ אֹתוֹ בְּכָל-אֶרֶץ כְּנָעַן וְאַרְבַּ (וְאַרְבָּה) אֶת-זֶרְעוֹ וְאַתָּן-לוֹ אֶת-יִצְחָק. **כדד** וְאַתָּן לְיִצְחָק אֶת-יַעֲקֹב וְאַתָּה-עָשׂוּ וְאַתָּן לְעָשׂוּ אֶת-הָר שְׁעִיר לָרֶשֶׁת אוֹתוֹ וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו יָרְדוּ מִצְרַיִם. **כדה** וְאַשְׁלַח אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן וְאֶגְף אֶת-מִצְרַיִם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרַי הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. **כדז** וְאוֹצִיא אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַתָּבֹאוּ הַיָּמָה וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אֲחֵרֵי אֲבוֹתֵיכֶם בָּרֶכֶב וּבַפָּרָשִׁים-סוּף. **כדח** וַיִּצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה וַיִּשָּׂם מֶאֱפֵל בֵּינֵיכֶם וּבֵין הַמִּצְרַיִם וַיָּבֹא עָלָיו אֶת-הַיָּם וַיִּכְסֶּהוּ וַתִּרְאֵינָה עֵינֵיכֶם אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי בַּמִּצְרַיִם וַתִּשְׁבּוּ בַּמִּדְבָּר יָמִים רַבִּים. **כדח** וַאֲבֵאָה (וְאַבְרָהָם) אֶתְכֶם אֶל-אֶרֶץ הָאֱמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּלְחֲמוּ אֶתְכֶם וְאַתָּן אוֹתָם בַּיָּדְכֶם וַתִּירְשׁוּ אֶת-אֶרֶצָם וְאַשְׁמִידִם מִפְּנֵיכֶם. **כדט** וַיָּקָם בָּלַק בֶּן-צָפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלָּחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא לְבָלָעַם בֶּן-בְּעוֹר לְקַלֵּל אֶתְכֶם. **כדי** וְלֹא אָבִיתִי לִשְׁמַע לְבָלָעַם וַיִּבְרָךְ בָּרוּךְ אֶתְכֶם וְאַצֵּל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ. **כדיא** וַתַּעֲבְרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן וַתָּבֹאוּ אֶל-יְרִיחוֹ וַיִּלְחֲמוּ בָכֶם בַּעֲלֵי-יְרִיחוֹ הָאֱמֹרִי וְהַפְּרָזִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַגְּרִגְשִׁי הַחֹוִי וְהַיְּבוּסִי וְאַתָּן אוֹתָם בַּיָּדְכֶם. **כדיב** וְאַשְׁלַח לִפְנֵיכֶם אֶת-הַצִּרְעָה וַתִּגְרֹשׁ אוֹתָם מִפְּנֵיכֶם שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי: לֹא בַחֲרִבָּה וְלֹא בְקִשְׁתָּהּ. **כדיג** וְאַתָּן לָכֶם אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא-יִגְעַת בָּהּ וְעָרִים אֲשֶׁר לֹא-בְנוִיתֶם וַתִּשְׁבּוּ בָהֶם כְּרִמִּים וְזִיתִים אֲשֶׁר לֹא-נִטְעַנְתֶּם אֹתָם אֲכָלִים. **כדיז** וְעַתָּה יֵרָאוּ אֶת-יְהוָה וְעֲבַדוּ אוֹתוֹ בְּתַמִּים וּבְאֵמֶת וְהִסִּירוּ אֶת-אֱלֹהֵים אֲשֶׁר עֲבַדוּ אֲבוֹתֵיכֶם בְּעֶבֶר הַנָּהָר וּבַמִּצְרַיִם וְעֲבַדוּ אֶת-יְהוָה. **כדיטו** וְאִם רַע בְּעֵינֵיכֶם לַעֲבֹד אֶת-יְהוָה בַּחֲרוּ לָכֶם הַיּוֹם אֶת-מִי תַעֲבֹדוּן וְאִם אֶת-אֱלֹהִים אֲשֶׁר-עֲבַדוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר בַּעֲבֹר (מֵעֶבֶר) הַנָּהָר וְאִם אֶת-אֱלֹהֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר אֹתָם יֹשְׁבִים בְּאֶרֶצָם וְאַנֹכִי וּבֵיתִי נַעֲבֹד אֶת-יְהוָה. **כדיז** וַיַּעַן הָעָם וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לָנוּ מֵעַזֹּב אֶת-יְהוָה לַעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים. **כדיז** כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוּא הַמַּעֲלָה אֹתָנוּ וְאֶת-אֲבוֹתֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְעֵינֵינוּ אֶת-הָאֹתוֹת הַגְּדֹלוֹת הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמְרֵנוּ בְּכָל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְּנוּ בָּהּ וּבְכָל הָעַמִּים אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בְּקִרְבָּם. **כדיח** וַיִּגְרֹשׁ יְהוָה אֶת-כָּל-הָעַמִּים וְאֶת-הָאֱמֹרִי יָשָׁב הָאֶרֶץ מִפְּנֵינוּ גַם-אֲנַחְנוּ נַעֲבֹד אֶת-יְהוָה כִּי-הוּא אֱלֹהֵינוּ. **כדיט** וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הָעָם לֹא תוֹכְלוּ לַעֲבֹד

את-יהוהפי-אלהים קדשים הוא: אל-קנזא הוא לא-ישא לפשעכם
ולחטאותיכם. **כדכ** כי תעזבו את-יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם
וכלה אתכם אחרי אשר-היטיב לכם. **כדכא** ויאמר העם אל-יהושע: לא כי
את-יהוה נעבד. **כדכב** ויאמר יהושע אל-העם עדים אתם בכם כי-אתם
בחרתם לכם את-יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים. **כדכג** ועתה הסירו
את-אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את-לבבכם אל-יהוה אלהי ישראל.
כדכד ויאמרו העם אל-יהושע: את-יהוה אלהינו נעבד ובקולו נשמע. **כדכה**
ויכרת יהושע ברית לעם ביום ההוא וישם לו חק ומשפט בשכם. **כדכו** ויכתב
יהושע את-הדברים האלה בספר תורת אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה שם
תחת האלה אשר במקדש יהוה.

כדכו ויאמר יהושע אל-כל-העם הנה האבן הזאת תהיה-בנו לעדהפי-היא
שמעה את כל-אמרי יהוה אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן-תכחשון
באלהיכם. **כדכז** וישלח יהושע את-העם איש לנחלתו.
כדכט ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן-נון עבד יהוהבן-מאה ועשר
שנים. **כדל** ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת-סרח אשר בהר-אפרים מצפון
להר-געש. **כדלא** ויעבד ישראל את-יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר
האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל-מעשה יהוה אשר עשה
לישראל. **כדלב** ואת-עצמות יוסף אשר-העלו בני-ישראל ממצרים קברו
בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני-חמור אבי-שכם במאה
קשיטה ויהיו לבני-יוסף לנחלה. **כדלג** ואלעזר בן-אהרן מת ויקברו אותו
בגבעת פינחס בנו אשר נתן-לו בהר אפרים.
שופטים

אא ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר: מי יעלה-לנו
אל-הכנעני בתחלה להלחם בו. **אב** ויאמר יהוה יהודה יעלה: הנה נתתי
את-הארץ בידו. **אג** ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגרלי ונלחמה
בכנעני והלכתי גם-אני אתך בגורלך וילך אותו שמעון. **אד** ויעל יהודה ויתן
יהוה את-הכנעני והפראי בידם ויכוס בבזק עשרת אלפים איש. **אה** וימצאו
את-אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את-הכנעני ואת-הפראי. **או** וינס אדני בזק
וירדפו אחריו ויאחזו אותו ויקצצו את-בהנות ידיו ורגליו. **אז** ויאמר אדני-בזק
שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת
שלחניכאשר עשיתי כן שלם-לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם.

אח וילחמו בני-יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכפוה לפי-חרב ואת-העיר שלחו באש. **אט** ואחר ירדו בני יהודה להלחם בפנעניישוב החר והנגב והשפלה. **אי** וילך יהודה אל-הפנעני היושב בחברון ושם-חברון לפנים קרית ארבע ויכו את-ששי ואת-אחימן ואת-תלמי. **איא** וילך משם אל-יושבי דביר ושם-דביר לפנים קרית-ספר. **איב** ויאמר כלב אשר-יכה את-קרית-ספר ולכדה ונתתי לו את-עכסה בתי לאשה. **איג** וילכדה עתניאל בן-קנו אחי כלב הקטן ממנו ויתן-לו את-עכסה בתו לאשה. **איד** ויהי בבואה ותסיתהו לשאל מאת-אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר-לה כלב מה-לך. **אטו** ותאמר לו הבה-לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן-לה כלב את גלת עלית ואת גלת תחתית.

אטז ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את-בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את-העם. **איו** וילך יהודה את-שמעון אחיו ויכו את-הפנעני יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא את-שם-העיר חרמה. **איה** וילכד יהודה את-עזה ואת-גבולה ואת-אשקלון ואת-גבולה ואת-עקרון ואת-גבולה. **אית** ויהי יהודה את-יהודה וירש את-ההר: כי לא להוריש את-יושבי העמק כי-רכב ברזל להם. **אכ** ויתנו לכלב את-חברון כאשר דבר משה וירש משם את-שלשה בני הענק. **אכא** ואת-היבוסים יושב ירושלם לא הורישו בני בנימן וישב היבוסים את-בני בנימן בירושלם עד היום הזה. **אכב** ויעלו בית-יוסף גם-הם בית-אל ויהיה עמם. **אכג** ויתירו בית-יוסף בבית-אל ושם-העיר לפנים לזו. **אכד** ויראו השמרים איש יוצא מן-העיר ויאמרו לו הראנו נא את-מבוא העיר ועשינו עמך חסד. **אכה** ויראם את-מבוא העיר ויכו את-העיר לפי-חרב ואת-האיש ואת-כל-משפחתו שלחו. **אכו** וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לזוהוא שמה עד היום הזה. **אכז** ולא-הוריש מנשה את-בית-שאן ואת-בנותיה ואת-תענך ואת-בנותיה ואת-יושב (יושבי) דור ואת-בנותיה ואת-יושבי יבלעם ואת-בנותיה ואת-יושבי מגדו ואת-בנותיה ויואל הפנעני לשבת בארץ הזאת. **אכח** ויהי כי-חזק ישראל וישם את-הפנעני למס והוריש לא הורישו. **אכט** ואפרים לא הוריש את-הפנעני היושב בגזר וישב הפנעני בקרבו בגזר. **אל** זבולן לא הוריש את-יושבי קטרון ואת-יושבי נהלל וישב הפנעני בקרבו ויהיו למס.

אלא אֲשֶׁר לֹא הוֹרִישׁ אֶת-יֹשְׁבֵי עֵכוֹ וְאֶת-יֹשְׁבֵי צִידוֹן וְאֶת-אַחֲלָב וְאֶת-אַכְזִיב וְאֶת-חֲלָבָה וְאֶת-אַפִּיק וְאֶת-רָחֹב. **אלב** וַיָּשֶׁב הָאֲשֵׁרִי בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: כִּי לֹא הוֹרִישׁוּ.

אלג נִפְתַּלִּי לֹא-הוֹרִישׁ אֶת-יֹשְׁבֵי בֵּית-שָׁמֶשׁ וְאֶת-יֹשְׁבֵי בֵּית-עֲנַת וַיָּשֶׁב בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וַיֹּשְׁבֵי בֵּית-שָׁמֶשׁ וּבֵּית עֲנַת הָיוּ לָהֶם לָמָס. **אלד** וַיִּלְחָצוּ הָאֲמֹרִי אֶת-בְּנֵי-דָן הַהֵרֶה: כִּי-לֹא נָתַנוּ לָרֶדֶת לְעַמָּק. **אלה** וַיּוֹאֶל הָאֲמֹרִי לָשֶׁבֶת בְּהַר-חֶרֶס בְּאֵילֹון וּבִשְׁעָלָבִים וּתְכַבֵּד יָד בֵּית-יוֹסֵף וַיְהִיו לָמָס. **אלו** וּגְבוּל הָאֲמֹרִי מִמַּעַלָּה עַקְרָבִים מִהַסָּלַע וּמִמַּעַלָּה. **בא** וַיַּעַל מִלֶּאֲדָ-יְהוָה מִן-הַגִּלְגָּל אֶל-הַבָּכִים

וַיֹּאמֶר אֲעֲלֶה אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאָבִיָּא אֶתְכֶם אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתִּיכֶם וְאָמַר לֹא-אֶפְרָ בְּרִיתִי אֶתְכֶם לְעוֹלָם. **בב** וְאַתֶּם לֹא-תִכְרְתוּ בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת מִזִּבְחוֹתֵיהֶם תִּתְּצוּן וְלֹא-שִׁמְעַתֶּם בְּקוֹלִי מֵה-זֹּאת עֲשִׂיתֶם. **בג** וְגַם אָמַרְתִּי לֹא-אֶגְרֹשׁ אוֹתָם מִפְּנֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְצָדִים וְאֱלֹהֵיהֶם יְהִיוּ לָכֶם לְמוֹקֵשׁ. **בד** וַיְהִי כַּדְּבַר מִלֶּאֲדָ יְהוָה אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁאֲלוּ הָעָם אֶת-קוֹלָם וַיִּבְכוּ. **בה** וַיִּקְרָאוּ שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא בָכִים וַיִּזְבְּחוּ-שָׁם לַיהוָה.

בו וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֶת-הָעָם וַיִּלְכוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ אֶת-הָאָרֶץ. **בז** וַיַּעֲבְדוּ הָעָם אֶת-יְהוָה כָּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יְמֵי הַזִּקְנִים אֲשֶׁר הָאָרִיכוּ יָמִים אַחֲרֵי יְהוֹשֻׁעַ אֲשֶׁר רָאוּ אֶת כָּל-מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל. **בח** וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן עֶבֶד יְהוָה בֶּן-מָאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים. **בט** וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּגְבוּל נַחֲלָתוֹ בְּתִמְנַת-חֶרֶס בְּהַר אֶפְרַיִם מִצְפּוֹן לְהַר-גִּעְשׁ. **בי** וְגַם כָּל-הַדּוֹר הַהוּא נֶאֱסָפוּ אֶל-אֲבוֹתָיו וַיָּקָם דּוֹר אַחֵר אַחֲרֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ אֶת-יְהוָה וְגַם אֶת-הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל.

ביא וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ אֶת-הַבַּעַלִּים. **ביב** וַיַּעֲזְבוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם הַמוֹצִיא אוֹתָם מִמִּצְרַיִם וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיִּכְעֲסוּ אֶת-יְהוָה. **ביג** וַיַּעֲזְבוּ אֶת-יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ לַבַּעַל וּלְעִשְׁתֵּרוֹת. **ביז** וַיַּחַר-אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד-שָׁסִים וַיִּשְׁסוּ אוֹתָם וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם מִסָּבִיב וְלֹא-יָכְלוּ עוֹד לַעֲמֹד לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם. **בטו** בְּכָל אֲשֶׁר יֵצְאוּ יָד-יְהוָה הִיתָה-בָּם לָרָעָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם וַיֵּצֵר לָהֶם מָאֵד. **בטז** וַיָּקָם יְהוָה שְׁפָטִים וַיּוֹשִׁיעוּם

מִיַּד שְׁסִיחֵם. **בִּז** וְגַם אֶל-שְׁפָטֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּכִי זָנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם: סְרוּ מֵהָר מֶן-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכוּ אַבֹּתֶם לִשְׁמַע
מִצֹּת-יְהוָה לֹא-עָשׂוּ כֵן. **בִּיח** וְכִי-הָקִים יְהוָה לָהֶם שְׁפָטִים וְהָיָה יְהוָה
עִם-הַשֹּׁפֵט וְהוֹשִׁיעַם מִיַּד אֹיְבֵיהֶם כָּל יְמֵי הַשּׁוֹפֵט: כִּי-יִנָּחֵם יְהוָה מִנְּאֻקָּתָם
מִפְּנֵי לַחֲצִיחֵם וּדְחִיקֵיהֶם. **בִּיט** וְהָיָה בְּמוֹת הַשּׁוֹפֵט יָשְׁבוּ וְהִשְׁחִיתוּ מֵאֲבֹתָם
לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לַעֲבֹדָם וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם: לֹא הִפִּילוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם
וּמִדֶּרֶכָם הַקָּשָׁה. **בכ** וַיַּחַר-אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יַעֲן אֲשֶׁר עָבְרוּ הַגּוֹי הַזֶּה
אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת-אֲבֹתָם וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹלִי. **בכא** גַּם-אֲנִי לֹא אוֹסִיף
לְהוֹרִישׁ אִישׁ מִפְּנֵיהֶם מִן-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-עֹזֵב יְהוֹשֻׁעַ וַיָּמָת. **בכב** לְמַעַן נִסּוֹת בָּם
אֶת-יִשְׂרָאֵל: הַשְׁמָרִים הֵם אֶת-דֶּרֶךְ יְהוָה לָלֶכֶת בָּם כַּאֲשֶׁר שָׁמְרוּ
אֲבֹתָם אִם-לֹא. **בכג** וַיִּנָּח יְהוָה אֶת-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לְבִלְתִּי הוֹרִישָׁם מֵהָר וְלֹא
נִתְּנָם בְּיַד-יְהוֹשֻׁעַ.

גא וְאֵלֶּה הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הֵנִיחַ יְהוָה לְנִסּוֹת בָּם אֶת-יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל-אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ
אֶת כָּל-מַלְחָמוֹת כְּנָעַן. **גב** רַק לְמַעַן יָדַעַת דִּירוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּדָם
מִלְחָמָה רַק אֲשֶׁר-לִפְנֵים לֹא יָדְעוּם. **גג** חֲמִשָּׁת סִרְיֵי פִלְשֹׁתִים וְכָל-הַכְּנַעֲנִי
וְהַצִּידָנִי וְהַחֲוִי יָשָׁב הָר הַלְּבָנוֹן וּמֵהָר בַּעַל חֶרְמוֹן עַד לְבֹא חֲמָת. **גד** וַיְהִיו לְנִסּוֹת
בָּם אֶת-יִשְׂרָאֵל לְדַעַת הַיִּשְׁמָעוּ אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר-צִוָּה אֶת-אֲבֹתָם
בְּיַד-מֹשֶׁה. **גה** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָשְׁבוּ בְּקֶרֶב הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי וְהָאֲמֹרִי וְהַפְּרָזִי וְהַחֲוִי
וְהַיְבוֹסִי. **גו** וַיִּקְחוּ אֶת-בָּנוֹתֵיהֶם לָהֶם לְנָשִׁים וְאֶת-בָּנוֹתֵיהֶם נָתַנוּ לְבָנֵיהֶם
וַיַּעֲבְדוּ אֶת-אֱלֹהֵיהֶם.

גז וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּשְׁכַּחוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲבְדוּ
אֶת-הַבַּעַלִּים וְאֶת-הָאֲשֵׁרוֹת. **גח** וַיַּחַר-אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּמְכָּרָם בְּיַד כּוּשָׁן
רַשְׁעִיתִים מֶלֶךְ אֲרָם נֶהְרִים וַיַּעֲבְדוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-כוּשָׁן רַשְׁעִיתִים שְׂמֹנֶה
שָׁנִים. **גט** וַיִּזְעְקוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה וַיִּקָּם יְהוָה מוֹשִׁיעַ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁיַעֲם אֶת עֲתָנִיָּאל בֶּן-קִנְזִי אֲחִי כָלֵב הַקָּטָן מִמֶּנּוּ. **גי** וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ-יְהוָה
וַיִּשְׁפֹּט אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיֵּצֵא לְמַלְחָמָה וַיִּתֵּן יְהוָה בְּיָדוֹ אֶת-כוּשָׁן רַשְׁעִיתִים מֶלֶךְ
אֲרָם וַתֵּעַז יָדוֹ עַל כּוּשָׁן רַשְׁעִיתִים. **גיא** וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיָּמָת
עֲתָנִיָּאל בֶּן-קִנְזִי.

גיב וַיִּסְפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת-עַגְלוֹן
מֶלֶךְ-מוֹאָב עַל-יִשְׂרָאֵל עַל כִּי-עָשׂוּ אֶת-הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה. **גיג** וַיֹּאסֹף אֵלָיו
אֶת-בְּנֵי עַמּוֹן וַעֲמַלֵּק וַיִּלָּךְ וַיָּךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיִּירָשׁוּ אֶת-עִיר הַתְּמָרִים. **גיד**

וַיַּעֲבֹדוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-עַגְלוֹן מֶלֶךְ-מוֹאָב שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה. **גטו** וַיִּזְעַקוּ
בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה וַיָּקָם יְהוָה לָהֶם מוֹשִׁיעַ אֶת-אַהוּד בֶּן-גֵּרָא בֶן-הַיִּמִּינִי אִישׁ
אֲטֵר יָד-יְמִינוֹ וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מִנְחָה לְעַגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב. **גטז** וַיַּעַשׂ לוֹ
אַהוּד חֶרֶב וְקֶלֶח שְׁנֵי פִיּוֹת גִּמְד אֲרָכָה וַיַּחְגֹּר אוֹתָהּ מִתַּחַת לְמַדְיוֹ עַל יָרֵךְ יְמִינוֹ.
גיז וַיִּקְרַב אֶת-הַמִּנְחָה לְעַגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב וַעֲגָלוֹן אִישׁ בָּרִיא מְאֹד. **גיח** וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר כָּלָה לְהַקְרִיב אֶת-הַמִּנְחָה וַיִּשְׁלַח אֶת-הָעָם נִשְׁאֵי הַמִּנְחָה. **גיט** וְהוּא שָׁב
מִן-הַפְּסִילִים אֲשֶׁר אֶת-הַגִּלְגָּל וַיֹּאמֶר דְּבַר-סֵתֶר לִי אֱלֹיָהּ הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
הַסּוֹיָצָאוֹ מַעֲלִיו כָּל-הָעַמִּידִים עָלָיו. **גכ** וְאַהוּד בָּא אֵלָיו וְהוּא יוֹשֵׁב בַּעֲלִית
הַמִּקְרָה אֲשֶׁר-לוֹ לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אַהוּד דְּבַר-אֱלֹהִים לִי אֱלֹיָהּ וַיָּקָם מֵעַל הַפֶּסֶא.
גכא וַיִּשְׁלַח אַהוּד אֶת-יָד שְׂמָאלוֹ וַיִּקַּח אֶת-הַחֶרֶב מֵעַל יָרֵךְ יְמִינוֹ וַיִּתְקַעָהּ
בְּבִטְנוֹ. **גכב** וַיָּבֹא גַם-הַנָּצֵב אַחֵר הַלֵּהָב וַיִּסְגֹּר הַחֶלֶב בְּעֵד הַלֵּהָבִי לֹא שָׁלַף
הַחֶרֶב מִבִּטְנוֹ וַיֵּצֵא הַפֶּרֶשְׁדָּנָה. **גכג** וַיֵּצֵא אַהוּד הַמִּסְדְּרוֹנָה וַיִּסְגֹּר דִּלְתוֹת
הָעֲלִיָּה בַּעֲדוֹנוֹעַל. **גכד** וְהוּא יָצָא וַעֲבָדוֹ בָּאוּ וַיִּרְאוּ וַהֲנִה דִּלְתוֹת הָעֲלִיָּה נִעְלוֹת
וַיֹּאמְרוּ אֵךְ מִסִּיד הוּא אֶת-רִגְלָיו בַּחֲדָר הַמִּקְרָה. **גכה** וַיַּחֲלִילוּ עַד-בוֹשׁ וַהֲנִה
אֵינָנו פֹּתַח דִּלְתוֹת הָעֲלִיָּה וַיִּקְחוּ אֶת-הַמִּפְתָּח וַיִּפְתְּחוּ וַהֲנִה אֲדֹנֵיהֶם נִפֹּל אֲרָצָה
מֵת. **גכו** וְאַהוּד נִמְלֹט עַד הַתְּמָהֲמָה וְהוּא עֹבֵר אֶת-הַפְּסִילִים וַיִּמְלֹט
הַשְּׁעִירָתָה. **גכז** וַיְהִי בְּבוֹאוֹ וַיִּתְקַע בַּשּׁוֹפָר בְּהַר אֶפְרַיִם וַיִּרְדּוּ עִמּוֹ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
מִן-הַהָר וְהוּא לִפְנֵיהֶם. **גכח** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רִדְפוּ אַחֲרַי כִּי-נָתַן יְהוָה
אֶת-אֵיבֵיכֶם אֶת-מוֹאָב בְּיַדְכֶם וַיִּרְדּוּ אַחֲרָיו וַיִּלְכְּדוּ אֶת-מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְמוֹאָב
וְלֹא-נָתַנוּ אִישׁ לַעֲבֹר. **גכט** וַיָּכּוּ אֶת-מוֹאָב בָּעֵת הַהִיא כַּעֲשָׂרַת אֲלָפִים
אִישׁ כָּל-שָׁמֹן וְכָל-אִישׁ חֵיל וְלֹא נִמְלֹט אִישׁ. **גל** וַתִּכְנַע מוֹאָב בַּיּוֹם הַהוּא תַּחַת
יָד יִשְׂרָאֵל וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ שְׂמוֹנִים שָׁנָה.
גלא וְאַחֲרָיו הָיָה שְׂמֹגֶר בֶּן-עֲנַת וַיֵּךְ אֶת-פְּלִשְׁתִּים שֵׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ בַּמִּלְחָמָה
הַבֶּקֶר וַיּוֹשַׁע גַּם-הוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל.
דא וַיִּסְפוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְאַהוּד מֵת. **דב** וַיִּמְכְּרֶם יְהוָה
בְּיַד יָבִין מֶלֶךְ-כְּנָעַן אֲשֶׁר מֶלֶךְ בַּחצוֹר וּשְׂר-צָבָאוּ סִיסְרָא וְהוּא יוֹשֵׁב בַּחֲרָשֶׁת
הַגּוֹזִים. **דג** וַיִּזְעַקוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה: כִּי תָשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב-בָּרָזָל לוֹ וְהוּא
לַחֹץ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּחֲזָקָה עֲשָׂרִים שָׁנָה.
דד וַדְּבוֹרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֲשֶׁת לַפִּידוֹת הָיָה שֹׁפֵטָה אֶת-יִשְ�רָאֵל בָּעֵת הַהִיא. **דה**
וְהָיָה יוֹשֶׁבֶת תַּחַת-תַּמָּר דְּבוֹרָה בִּין הָרְמָה וּבִין בֵּית-אֶלְבָּהֶר אֶפְרַיִם וַיַּעֲלוּ
אֵלֶיהָ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לַמִּשְׁפָּט. **דו** וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרַק בֶּן-אֲבִינֵעַם מִקְדָּשׁ נִפְתָּלִי

ותאמר אליו הלא צוה יהוה אלהי-ישראל לך ומשכת בחר תבוא ולקחת עמך
עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבולון. **דז** ומשכתי אליך אל-נחל קישון
את-סיסרא שר-צבא ובין ואת-רכבו ואת-המונו ונתתיהו בידך. **דח** ויאמר
אליה ברק אם-תלכי עמי והלכתי ואם-לא תלכי עמי לא אלך. **דט** ותאמר
הלך אלך עמך אפס כי לא תהיה תפארתך על-הדרך אשר אתה הולך כי
ביד-אשה ימכר יהוה את-סיסרא ותקם דבורה ותלך עם-ברק קדשה. **די**
ויזעק ברק את-זבולון ואת-נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרת אלפי איש ותעל
עמו דבורה. **דיא** וחבר הקיני נפרד מקונו מבני חבב חתן משה ויט אהלו
עד-אילון בצענים (בצעננים) אשר את-קדש. **דיב** ויגדו לסיסרא: כי עלה ברק
בן-אבינעם הר-תבור. **דיג** ויזעק סיסרא את-כל-רכבו ותשע מאות רכב ברזל
ואת-כל-העם אשר אתו מחרשת הגוים אל-נחל קישון. **דיד** ותאמר דבורה
אל-ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את-סיסרא בידך הלא יהוה יצא
לפניך וירד ברק מהר תבוא ועשרת אלפים איש אחרי. **דטו** ויהם יהוה
את-סיסרא ואת-כל-הרכב ואת-כל-המחנה לפי-חרבלפני ברק וירד סיסרא
מעל המרכבה וינס ברגליו. **דטז** וברק רדף אחרי הרכב ואחרי המחנה עד
חרשת הגוים ויפל כל-מחנה סיסרא לפי-חרבלא נשאר עד-אחד. **דז**
וסיסרא נס ברגליו אל-אהל יעל אשת חבר הקיני: כי שלום בין ובין
מלך-חצור ובין בית חבר הקיני. **דזח** ותצא יעל לקראת סיסרא ותאמר אליו
סוּרָה אֲדֹנִי סוּרָה אֵלַי אֵל-תִּירָא ויִסֹר אליה האהלה ותכסהו בשמיכה. **דזט**
ויאמר אליה השקיני-נא מעט-מים כי צמאתי ותפתח את-נאוד החלב
ותשקהו ותכסהו. **דכ** ויאמר אליה עמד פתח האהל והיה אם-איש יבא
ושאלך ואמר היש-פה איש ואמרת אין. **דכא** ותקח יעל אשת-חבר את-יתד
האהל ותשם את-המקבת בידה ותבוא אליו בלאט ותתקע את-היתד ברקתו
ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת. **דכב** והנה ברק רדף את-סיסרא ותצא
יעל לקראתו ותאמר לו לך ואראך את-האיש אשר-אתה מבקש ויבא
אליה והנה סיסרא נפל מת והיתד ברקתו. **דכג** ויכנע אלהים ביום ההוא את
יבין מלך-כנען לפני בני ישראל. **דכד** ותלך יד בני-ישראל הלוח וקשה על יבין
מלך-כנען עד אשר הכריתו את יבין מלך-כנען.
הא ותשר דבורה וברק בן-אבינעם ביום ההוא
לאמר. **הב** בפרע פרעות בישראל בהתנדב
עם ברכו יהוה. **הג** שמעו מלכים האזינו

רִזְנִים: אֲנֹכִי לַיהוָה אֲנֹכִי אֲשִׁירָה אֶזְמַר
 לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **הד** יְהוָה בְּצִאתְךָ
 מִשְׁעִיר בְּצִעְדְךָ מִשְׁדֶּה אָדָם אֶרֶץ
 רָעָשָׁה גַם-שָׁמַיִם נָטְפוּ גַם-עֵבִים נָטְפוּ
 מִיָּם. **הה** הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה: זֶה
 סִינֵימִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **הו** בִּימֵי שְׁמֹנֶר בֶּן
 עֲנַת בִּימֵי יַעֲלֵ חָדְלוֹ אַרְחוֹת וְהִלְכִי
 נְתִיבוֹתַיִלְכוּ אַרְחוֹת עֶקְלָקְלוֹת. **הז** חָדְלוּ פְּרִזּוֹן בִּישְׂרָאֵל
 חָדְלוּ עַד שְׁקֻמָּתִי דְבוֹרָה שְׁקֻמָּתִי אִם בִּישְׂרָאֵל. **הח** יִבְחַר
 אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אֲזִי לָחֵם שְׁעָרִים מִגֹּן אִם-יִרְאֶה
 וְרִמַּח בְּאַרְבָּעִים אֶלֶף בִּישְׂרָאֵל. **הט** לְבִי
 לְחוֹקְקֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים בָּעַם בָּרְכוּ
 יְהוָה. **הי** רִכְבִּי אֶתְנוֹת צָחוֹת יִשְׁבִּי
 עַל-מִדִּין וְהִלְכִי עַל-דֶּרֶךְ שִׁיחוֹ. **היא** מְקוֹל מַחְצָצִים בֵּין
 מִשְׁאַבִּים שֶׁם יִתְנוּ צִדְקוֹת יְהוָה צִדְקָת
 פְּרִזּוֹנוֹ בִּישְׂרָאֵל אֲזִי יֵרְדוּ לְשַׁעְרִים עִם
 יְהוָה. **היב** עוֹרֵי עוֹרֵי דְבוֹרָה עוֹרֵי
 עוֹרֵי דְבָרִי-שִׁיר קוֹם בָּרֶק וּשְׁבֵה שְׁבִיךְ בֶּן
 אֲבִינָעָם. **היג** אֲזִי יֵרֵד שָׁרִיד לְאֲדִירִים עִם יְהוָה
 יֵרֵד-לִי בַּגְבוּרִים. **היד** מִנִּי אֶפְרַיִם שְׁרָשָׁם
 בַּעֲמָלֶק אַחֲרִיךְ בְּנִימִין בַּעֲמָמִיד מִנִּי
 מְכִיר יֵרְדוּ מְחַקְקִים וּמַזְבִּילֵן מְשָׁכִים בְּשֶׁבֶט
 סִפֵּר. **הטו** וְשָׁרֵי בִישְׁשָׁכָר עִם-דְּבָרָה וְיִשְׁשָׁכָר
 בֶּן בָּרֶק בַּעֲמָק שְׁלַח בְּרַגְלָיו בְּפִלְגוֹת רְאוּבֵן גְּדֻלִּים חֲקָקִי
 לִב. **הטז** לָמָּה יִשְׁבֹּת בֵּין הַמִּשְׁפָּתִים לִשְׁמֹעַ
 שְׁרָקוֹת עֲדָרִים לְפִלְגוֹת רְאוּבֵן גְּדֻלִּים חֲקָקִי
 לִב. **היז** גִּלְעָד בַּעֲבָר הִירְדָן שָׁכֵן וְדָן
 לָמָּה יִגוֹר אֲנִיוֹת אֲשֶׁר יָשָׁב לְחוּף
 יָמִים וְעַל מִפְּרָצָיו יִשְׁכּוֹן. **היח** זָבֻלוֹן
 עִם חֵרֶף נִפְשׁוּ לָמוֹת וְנִפְתָּלִי: עַל מְרוֹמֵי
 שָׂדֶה. **היט** בָּאוּ מְלָכִים נִלְחָמוּ אֲזִי

וְלַחֲמוּ מִלֶּכֶּי כְנָעַן בְּתַעֲנֹךְ עַל-מִי
 מִגְדּוֹ בָּצַע כָּסֶף לֹא לְקָחוּ. **הכ** מִן
 שָׁמַיִם וְלַחֲמוּ הַכּוֹכָבִים מִמַּסְלוֹתֵם וְלַחֲמוּ עִם
 סִיסְרָא. **הכא** נָחַל קִישׁוֹן גִּרְפָּם נָחַל
 קְדוּמִים נָחַל קִישׁוֹן וַתִּדְרְכֵי נַפְשִׁי
 עַז. **הכב** אִזְ הִלְמוּ עֶקְבִי-סוּס מִדִּהְרוֹת
 דִּהְרוֹת אַבִּירָיו. **הכג** אֹרֻז מִרוֹז אָמַר מֶלֶאךָ יְהוָה אֲרוֹר
 יִשְׁבִּיהָ: כִּי לֹא-בָאוּ לְעֶזְרַת יְהוָה לְעֶזְרַת
 יְהוָה בַּגְּבוּרִים. **הכד** תִּבְרַךְ מְנַשִּׁים יַעֲלֵ אִשְׁתְּ חֵבֶר
 הַקִּינִי מְנַשִּׁים בָּאֵהֶל תִּבְרַךְ. **הכה** מִים
 שָׁאֵל חֶלֶב נִתְּנָה בְּסֶפֶל אֲדִירִים הַקְרִיבָה
 חֲמָאָה. **הכו** יָדָה לַיִּתֵּד תִּשְׁלַחְנָה וַיִּמְיֶנָה
 לְהִלְמוֹת עַמְּלִים וְהִלְמָה סִיסְרָא מַחֲקָה
 רֹאשׁוֹ וּמַחְצָה וְחִלְפָה רִקְתּוֹ. **הכז** בֵּין
 רִגְלֶיהָ כָּרַע נָפַל שָׁכַב: בֵּין רִגְלֶיהָ כָּרַע
 נָפַל בְּאֲשֶׁר כָּרַע שָׁם נָפַל שְׂדוּד. **הכח** בַּעַד
 הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וַתִּנָּבֵב אִם סִיסְרָא בַּעַד הָאֲשָׁנָב: מִדּוּעַ בִּישָׁשׁ רֶכֶבּוֹ
 לָבוֹא מִדּוּעַ אַחֲרוֹ פְּעָמֵי מֶרְכָּבוֹתָיו. **הכט** חֲכָמוֹת
 שְׁרוֹתֶיהָ תַעֲנִינָה אִף-הִיא תִשָּׁיב אֲמָרֶיהָ
 לָהּ. **הל** הֲלֹא יִמָּצְאוּ יַחֲלָקוּ שָׁלָל רַחֵם
 רַחֲמָתִים לְרֹאשׁ גִּבּוֹר שָׁלָל צָבָעִים
 לְסִיסְרָא שָׁלָל צָבָעִים רִקְמָה: צָבַע
 רִקְמָתִים לְצֹאֲרֵי שָׁלָל. **הלא** כֹּן יֵאבְדּוּ כָל-אוֹיְבֶיהָ יְהוָה
 וְאַהֲבִיו כָּצֵאת הַשֹּׁמֵשׁ בַּגְּבֵרָתוֹ וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה.

וא וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד-מִדְיָן שִׁבְעַ שָׁנִים. **וב**
 וַתַּעַז יֵד-מִדְיָן עַל-יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מִדְיָן עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמְּנִהְרוֹת אֲשֶׁר
 בְּהָרִים וְאֶת-הַמְּעָרוֹת וְאֶת-הַמִּצְדּוֹת. **וג** וְהָיָה אִם-זָרַע יִשְׂרָאֵל לֹעַלָּה מִדְיָן
 וַעֲמָלֶק וּבְנֵי-קֶדֶם וְעָלוּ עָלָיו. **וד** וַיַּחֲנוּ עָלֵיהֶם וַיִּשְׁחִיתוּ אֶת-יְבוֹל הָאָרֶץ
 עַד-בּוֹאֲךָ עֶזְרָה וְלֹא-יִשְׁאִירוּ מַחֲיָה בְּיִשְׂרָאֵל וְשָׁה וְשׂוֹר וְחִמּוֹר. **וה** כִּי הֵם
 וּמִקְנֵיהֶם יַעֲלוּ וְאַהֲלִיֵּהֶם יִבָּאוּ (וּבָאוּ) כְּדִי-אֶרְבֶּה לָרֹב וְלָהֶם וְלִגְמֻלֵיהֶם אֵין

מִסְפָּר וַיָּבֹאוּ בְּאֶרֶץ לְשִׁחָתָהּ. וּוַיִּדַּל יִשְׂרָאֵל מֵאֵד מִפְּנֵי מִדְּיָן וַיִּזְעַקוּ
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה.

וַזַּיְהִי כִּי-זָעַקוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה עַל אֲדֹת מִדְּיָן. וַחַ וַיִּשְׁלַח יְהוָה אִישׁ נָבִיא
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי הַעֲלִיתִי אֶתְכֶם
מִמִּצְרַיִם וְאֶצִּיא אֶתְכֶם מִבֵּית עַבְדִּים. וְט וְאֶצֶּל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד
כָּל-לְחָצִיכֶם וְאֶגְרֹשׁ אוֹתְכֶם מִפְּנִיכֶם וְאֶתְּנָה לָכֶם אֶת-אֲרָצָם. וַי וַיֹּאמְרָה לָכֶם
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִירָאוּ אֶת-אֱלֹהֵי הָאֻמִּים אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בְּאֲרָצָם וְלֹא
שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי.

וַיֹּא וַיָּבֹא מֶלֶאךָ יְהוָה וַיֵּשֶׁב תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר בְּעַפְרָה אֲשֶׁר לְיוֹאָשׁ אֲבִי הָעֲזָרִי
וַגִּדְעוֹן בְּנוֹ חֲבֵט חֲטִים בְּגַת לְהָנִיס מִפְּנֵי מִדְּיָן. וַיב וַיֵּרָא אֵלָיו מֶלֶאךָ יְהוָה
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה עֲמֹד גִּבּוֹר הַחִיל. וַיג וַיֹּאמֶר אֵלָיו גִּדְעוֹן בִּי אֲדֹנָי וַיֵּשׁ יְהוָה
עִמָּנוּ וְלָמָּה מִצָּאתָנוּ כָּל-זֹאת וְאֵיךְ כָּל-נַפְלָאתָיו אֲשֶׁר סָפְרוּ-לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ לֵאמֹר
הֲלֹא מִמִּצְרַיִם הֶעֱלָנוּ יְהוָה וְעַתָּה נִטְשָׁנוּ יְהוָה וַיִּתְּנֵנוּ בְּכַף-מִדְּיָן. וַיז וַיִּפֹּן אֵלָיו
יְהוָה וַיֹּאמֶר לָךְ בְּכַחַךְ זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת-יִשְׂרָאֵל מִכַּף מִדְּיָן. הֲלֹא שְׁלַחְתִּידָּ. וְטו
וַיֹּאמֶר אֵלָיו בִּי אֲדֹנָי בָּמָּה אוֹשִׁיעַ אֶת-יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אֶלְפִי הִדַּל בַּמִּנְשָׁה וְאֲנֹכִי
הַצֵּעִיר בְּבֵית אֲבִי. וְטז וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ וְהִכִּיתָ אֶת-מִדְּיָן כְּאִישׁ
אֶחָד. וַיז וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם-נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְעֲשִׂיתָ לִּי אוֹת שְׁאֵתָה מִדְּבַר
עָמִי. וַיח אֶל-נָא תִמָּשׁ מִזֶּה עַד-בָּאִי אֵלֶיךָ וְהִצָּאתִי אֶת-מִנְחָתִי וְהִנַּחְתִּי לְפָנֶיךָ
וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֵשֶׁב עַד שׁוֹבֶכָּ. וַיט וַגִּדְעוֹן בָּא וַיַּעַשׂ גְּדִי-עֲזִים וְאִיפֹת-קֶמַח מִצֹּת
הַבָּשָׂר שָׁם בַּסֵּל וְהִמָּרַק שָׁם בַּפָּרוֹר וַיּוֹצֵא אֵלָיו אֶל-תַּחַת הָאֵלֶּה וַיִּגָּשׁ.

וַכ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֶלֶאךָ הָאֱלֹהִים קַח אֶת-הַבָּשָׂר וְאֶת-הַמִּצֹּת וְהִנַּח אֶל-הַסֵּלַע
הַלְזִי וְאֶת-הַמָּרַק שִׁפּוֹךְ וַיַּעַשׂ כֵּן. וַכא וַיִּשְׁלַח מֶלֶאךָ יְהוָה אֶת-קֶצֶה הַמִּשְׁעָנָה
אֲשֶׁר בִּידּוֹ וַיַּגַּע בַּבָּשָׂר וּבַמִּצֹּת וַתַּעַל הָאֵשׁ מִן-הַצּוֹר וַתֹּאכַל אֶת-הַבָּשָׂר
וְאֶת-הַמִּצֹּת וּמֶלֶאךָ יְהוָה הִלָּךְ מֵעִינָיו. וַכב וַיֵּרָא גִדְעוֹן כִּי-מֶלֶאךָ יְהוָה הוּא
וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶהְיֶה אֲדֹנָי יְהוָה כִּי-רָאִיתִי מֶלֶאךָ יְהוָה פָּנִים אֶל-פָּנִים. וַכג
וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה שְׁלוֹם לָךְ אֶל-תִּירָא: לֹא תָמוּת. וַכד וַיָּבֹן שָׁם גִּדְעוֹן מִזְבֵּחַ
לַיהוָה וַיִּקְרָא-לוֹ יְהוָה שְׁלוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה עוֹדָנוּ בְּעַפְרָת אֲבִי הָעֲזָרִי.
וַכה וַיְהִי בַלִּילָה הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה קַח אֶת-פֶּר-הַשּׁוֹר אֲשֶׁר לְאָבִיךָ וּפֶר
הַשְּׁנִי שִׁבְעֵי שָׁנִים וְהִרְסֵתָ אֶת-מִזְבֵּחַ הַבַּעַל אֲשֶׁר לְאָבִיךָ וְאֶת-הָאִשָּׁרָה
אֲשֶׁר-עָלָיו תִּכְרֹת. וַכו וּבִנִיתָ מִזְבֵּחַ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל רֹאשׁ הַמָּעוֹז הַזֶּה בַּמַּעֲרָכָה
וְלִקְחֹתָ אֶת-הַפֶּר הַשְּׁנִי וְהַעֲלִיתָ עוֹלָה בַּעֲצֵי הָאִשָּׁרָה אֲשֶׁר תִּכְרֹת. וַכז וַיִּקַּח

גִּדְעוֹן עָשָׂה אֲנָשִׁים מֵעַבְדָּיו וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָרָא
אֶת-בֵּית אָבִיו וְאֶת-אֲנָשֵׁי הָעִיר מַעֲשֹׂת יוֹמָסוּ וַיַּעַשׂ לָיִלָהּ. וּכְחַ וַיִּשְׁכְּמוּ אֲנָשֵׁי
הָעִיר בִּבְקָר וְהָיָה נִתְּץ מִזִּבְחַ הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה אֲשֶׁר-עָלָיו כָּרְתָהּ וְאֵת הַפֶּה הַשֵּׁנִי
הָעֵלָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ הַבְּנוּי. וּכְטַ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ מִי עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה
וַיִּדְרָשׁוּ וַיִּבְקְשׁוּ וַיֹּאמְרוּ גִדְעוֹן בֶּן-יֹאָשׁ עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה. וּלְ וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי הָעִיר
אֶל-יֹאָשׁ הוֹצֵא אֶת-בְּנֶד וַיָּמֹת: כִּי נִתְּץ אֶת-מִזְבֵּחַ הַבַּעַל וְכִי כָרַת הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר-עָלָיו. וּלֹא וַיֹּאמֶר יֹאָשׁ לְכָל אֲשֶׁר-עָמְדוּ עָלָיו הָאֲתָם תִּרְיִבּוּן לַבַּעַל
אִם-אֲתָם תּוֹשִׁיעוֹן אוֹתוֹ אֲשֶׁר יָרִיב לוֹ יוֹמֹת עַד-הַבְּקָר אִם-אֱלֹהִים הוּא יָרִיב לוֹ
כִּי נִתְּץ אֶת-מִזְבְּחוֹ. וּלְבַ וַיִּקְרָא-לוֹ בַּיּוֹם-הַהוּא יִרְבֵּעַל לֵאמֹר: יָרִיב בּוֹ הַבַּעַל כִּי
נִתְּץ אֶת-מִזְבְּחוֹ.

וּלְגַ וְכָל-מִדְּן וְעַמְלֶק וּבְנֵי-קַדְם נֶאֱסָפוּ יַחְדָּו וַיַּעֲבְרוּ וַיַּחֲנוּ בְּעַמְק יִזְרְעֶאל. וּלְד
וְרוּחַ יְהוָה לָבָשָׁה אֶת-גִּדְעוֹן וַיִּתְּקֵה בְּשׁוֹפָר וַיִּזְעַק אַבְיָעָזֹר אַחֲרָיו. וּלְה
וּמִלֶּאכִים שָׁלַח בְּכָל-מִנְשָׁה וַיִּזְעַק גַּם-הוּא אַחֲרָיו וּמִלֶּאכִים שָׁלַח בְּאֲשֶׁר
וּבִזְבֻּלוֹן וּבִנְפֹתַי וַיַּעֲלוּ לִקְרֹאתָם. וּלְו וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶל-הָאֱלֹהִים: אִם-יִשְׁדָּ
מוֹשִׁיעַ בְּיָדִי אֶת-יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וּלְז הִנֵּה אֲנֹכִי מַצִּיג אֶת-גִּזַּת הַצֹּמֶר בַּגֶּרֶן:
אִם טַל יִהְיֶה עַל-הַגָּזָה לְבִדָּה וְעַל-כָּל-הָאֶרֶץ חֲרֹב וַיִּדְעָתִי כִּי-תוֹשִׁיעַ בְּיָדִי
אֶת-יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וּלְח וַיְהִי-כִּוּוִישָׁכָם מִמַּחֲרַת וַיִּזֹּר אֶת-הַגָּזָה וַיִּמָּץ טַל
מִן-הַגָּזָה מְלֹא הַסֶּפֶל מִיָּם. וּלְט וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֶל-הָאֱלֹהִים אֵל-יְחֹר אֶפְדָּ בִּי
וַאֲדַבְּרָה אִךְ הַפֶּעַם אֲנִסָּה נָא-רַק-הַפֶּעַם בַּגָּזָה יְהִי-נָא חֲרֹב אֶל-הַגָּזָה לְבִדָּה
וְעַל-כָּל-הָאֶרֶץ יִהְיֶה-טַל. וּמ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים כֹּן בַּלִּילָהּ הַהוּא וַיְהִי-חֲרֹב אֶל-הַגָּזָה
לְבִדָּה וְעַל-כָּל-הָאֶרֶץ הָיָה טַל.

וּזַ וַיִּשְׁכְּם יִרְבֵּעַל הוּא גִדְעוֹן וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּחֲנוּ עַל-עֵין חֶרֶד וּמַחֲנֶה
מִדְּן הָיָה-לוֹ מִצָּפוֹן מִגְּבַעַת הַמּוֹרָה בְּעַמְק.
וּזְב וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-גִּדְעוֹן רַב הָעָם אֲשֶׁר אִתְּךָ מִתַּתִּי אֶת-מִדְּן בְּיָדָם:
פֶּן-יִתְּפָאֵר עָלַי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יָדִי הוֹשִׁיעָה לִּי. זַג וַעֲתָה קִרָּא נָא בְּאָזְנֵי הָעָם
לֵאמֹר מִי-יָרָא וְחֶרֶד יָשָׁב וַיִּצְפֹּר מֵהָר הַגִּלְעָד וַיָּשָׁב מִן-הָעָם עֹשִׂים וּשְׁנִים אֶלְף
וַעֲשָׂרֹת אֲלָפִים נִשְׁאָרוּ.

וּזֹד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-גִּדְעוֹן עוֹד הָעָם רַב הוֹרֵד אוֹתָם אֶל-הַמַּיִם וַאֲצַרְפֶּנוּ לָךְ שֵׁם
וְהָיָה אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ זֶה יִלְךְ אִתְּךָ הוּא יִלְךְ אִתְּךָ וְכָל אֲשֶׁר-אֹמַר אֵלֶיךָ זֶה
לֹא-יִלְךְ עִמָּךְ הוּא לֹא יִלְךְ. זֹה וַיִּוֹרֵד אֶת-הָעָם אֶל-הַמַּיִם וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל-גִּדְעוֹן כָּל אֲשֶׁר-יִלְק בְּלִשׁוֹנוֹ מִן-הַמַּיִם כַּאֲשֶׁר יִלְק הַכָּלָב תִּצָּיֵג אוֹתוֹ לְבָד

וְכָל אֲשֶׁר-יִכְרַע עַל-בְּרָכִיו לְשִׁתּוֹת. זֹה וַיְהִי מִסֵּפֶר הַמִּלְקָקִים בִּידָם
אֶל-פִּיהֶם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְכָל יִתְרֵי הָעָם כָּרְעוּ עַל-בְּרִכְיָהֶם לְשִׁתּוֹת מֵיָם.
זֶה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-גִּדְעוֹן בְּשֹׁלֹשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ הַמִּלְקָקִים אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְנִתַּנְתִּי
אֶת-מִדְּיָן בְּיָדְךָ וְכָל-הָעַם יִלְכוּ אִישׁ לְמִקְמוֹ. זֶה וַיִּקְחוּ אֶת-צֹדֵה הָעָם בִּידָם וְאֶת
שׁוֹפְרֵתֵיהֶם וְאֶת כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁלַח אִישׁ לְאַהֲלָיו וּבְשֹׁלֹשׁ-מֵאוֹת הָאִישׁ
הַחֲזִיק וּמִחֲנֶה מִדְּיָן הָיָה לוֹ מִתַּחַת בָּעֶמֶק.

זֹה וַיְהִי בַלִּילָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה קוּם רֵד בַּמַּחֲנֶה: כִּי נִתַּנְתִּי בְיָדְךָ. זֶה
וְאִם-יָרָא אַתָּה לְרִדְתָּרְד אַתָּה וּפָרָה נַעֲרָךְ אֶל-הַמַּחֲנֶה. זֶה וְשָׁמַעְתָּ מֶה-יִדְבְּרוּ
וְאַחֵר תִּחְזָקְנָה יָדֶיךָ וְיִרְדְּתָה בַּמַּחֲנֶה וַיָּרֶד הוּא וּפָרָה נַעֲרֹו אֶל-קֶצֶה הַחֲמִשִּׁים
אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה. זֶה וּמִדְּיָן וְעַמְלָק וְכָל-בְּנֵי-קָדָם נָפְלִים בָּעֶמֶק כְּאַרְבֶּה לָרֹב
וְלִגְמָלֵיהֶם אֵין מִסֵּפֶר כַּחֲזוֹל שְׁעַל-שְׂפַת הַיָּם לָרֹב. זֶה וַיָּבֹא גִדְעוֹן וְהִנֵּה-אִישׁ
מִסֵּפֶר לָרַעְהוּ חָלוּם וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלוּם חֲלַמְתִּי וְהִנֵּה צָלִיל לֶחֶם שְׁעָרִים מִתְהַפֵּךְ
בַּמַּחֲנֶה מִדְּיָן וַיָּבֹא עַד-הָאֶהָל וַיַּכְהוּ וַיִּפֹּל וַיַּהֲפֹכְהוּ לְמַעַלָּה וְנָפַל הָאֶהָל. זֶה
וַיַּעַן רַעְהוּ וַיֹּאמֶר אֵין זֹאת בִּלְתִּי אִם-חָרֵב גִּדְעוֹן בֶּן-יֹאשׁ אִישׁ יִשְׂרָאֵל: נָתַן
הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ אֶת-מִדְּיָן וְאֶת-כָּל-הַמַּחֲנֶה.

זֹה וַיְהִי כְשָׁמַע גִּדְעוֹן אֶת-מִסֵּפֶר הַחָלוּם וְאֶת-שִׁבְרוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיָּשָׁב אֶל-מַחֲנֶה
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר קוּמוּ כִּי-נָתַן יְהוָה בְּיָדְכֶם אֶת-מַחֲנֶה מִדְּיָן. זֹה וַיִּחַץ
אֶת-שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת הָאִישׁ שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיִּתֵּן שׁוֹפְרוֹת בְּיָד-כָּלֶם וּכְדִים רִיקִים
וּלְפָדִים בְּתוֹךְ הַכָּדִים. זֶה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִמָּנִי תִרְאוּ וְכֵן תַּעֲשׂוּ וְהִנֵּה אֲנֹכִי בָּא
בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה וְהָיָה כְּאֲשֶׁר-אֶעֱשֶׂה כֹן תַּעֲשׂוּ. זֶה וַתִּקְעָתִי בְּשׁוֹפְרֵי אֲנֹכִי
וְכָל-אֲשֶׁר אִתִּי וַתִּקְעָתֶם בְּשׁוֹפְרוֹת גַּם-אַתֶּם סְבִיבוֹת כָּל-הַמַּחֲנֶה וְאַמְרָתֶם
לִיהוָה וּלְגִדְעוֹן.

זֶה וַיָּבֹא גִדְעוֹן וּמֵאָה-אִישׁ אֲשֶׁר-אִתּוֹ בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה רֹאשׁ הָאֲשָׁמֶרֶת
הַתִּיכּוֹנָה אֲדָה הָקָם הַקִּימוּ אֶת-הַשְּׁמֵרִים וַיִּתְּקֵעוּ בְּשׁוֹפְרוֹת וְנִפְּוּ הַכָּדִים אֲשֶׁר
בִּידָם. זֶה וַיִּתְּקֵעוּ שְׁלֹשֶׁת הָרָאשִׁים בְּשׁוֹפְרוֹת וַיִּשְׁבְּרוּ הַכָּדִים וַיִּחְזִיקוּ
בְיָד-שְׁמֹאוֹלֶם בַּלְפָּדִים וּבְיָד-יָמִינָם הַשׁוֹפְרוֹת לְתַקּוֹעַ וַיִּקְרְאוּ חָרֵב לִיהוָה
וּלְגִדְעוֹן. זֶה וַיַּעֲמְדוּ אִישׁ תַּחְתָּיו סְבִיב לַמַּחֲנֶה וַיִּרָץ כָּל-הַמַּחֲנֶה וַיִּרְעֻעוּ וַיִּנָּסוּ
(וַיִּנּוּסוּ). זֶה וַיִּתְּקֵעוּ שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת הַשׁוֹפְרוֹת וַיִּשָּׁם יְהוָה אֶת חָרֵב אִישׁ בִּרְעֵהוּ
וּבְכָל-הַמַּחֲנֶה וַיָּנָס הַמַּחֲנֶה עַד-בֵּית הַשָּׁטָה צָרְתָּה עַד שְׂפַת-אֲבֵל מְחוּלָה
עַל-טִבֵּת. זֶה וַיִּצָּעַק אִישׁ-יִשְׂרָאֵל מִנִּפְתָּלִי וּמִן-אֲשֶׁר וּמִן-כָּל-מְנַשֶּׁה וַיִּרְדְּפוּ
אֲחֵרֵי מִדְּיָן. זֶה וּמִלְאָכִים שָׁלַח גִּדְעוֹן בְּכָל-הָרָאשִׁים לֵאמֹר רְדוּ לְקִרְיַת

מִדָּן וְלִכְדוֹ לָהֶם אֶת-הַמִּים עַד בַּיִת בָּרָה וְאֶת-הַיַּרְדֵּן וַיִּצְעַק כָּל-אִישׁ אֶפְרַיִם
וַיִּלְכְּדוּ אֶת-הַמִּים עַד בַּיִת בָּרָה וְאֶת-הַיַּרְדֵּן. **זכ**ה וַיִּלְכְּדוּ שְׁנֵי-שָׂרֵי מִדָּן
אֶת-עָרֵב וְאֶת-זָאב וַיַּהַרְגוּ אֶת-עוֹרֵב בָּצוּר-עוֹרֵב וְאֶת-זָאב הָרְגוּ בִיקֵב-זָאב
וַיִּרְדְּפוּ אֶל-מִדָּן וְרֹאשׁ-עָרֵב וַיִּזְאֲבֵהוּ אֶל-גִּדְעוֹן מֵעֶבֶר לַיַּרְדֵּן. **חא** וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו אִישׁ אֶפְרַיִם מָה-הַדָּבָר הַזֶּה עָשִׂיתָ לָּנוּ לְבִלְתִּי קְרָאוֹת לָנוּ כִּי הִלַכְתָּ
לְהִלָּחֵם בְּמִדָּן וַיִּרִיבוּן אֹתוֹ בְּחִזְקָה. **חב** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מָה-עָשִׂיתִי עִתָּה כָכֶם:
הֲלֹא טוֹב עָלְלוֹת אֶפְרַיִם מִבְּצִיר אֲבִיעֶזֶר. **חג** בַּיָּדְכֶם נָתַן אֱלֹהִים אֶת-שָׂרֵי מִדָּן
אֶת-עָרֵב וְאֶת-זָאב וּמָה-יִּכְלֹתִי עֲשׂוֹת כָכֶם אֲזִי רִפְתָּה רוּחַם מֵעָלָיו בַּדָּבָר הַדָּבָר
הַזֶּה. **חד** וַיָּבֹא גִדְעוֹן הַיַּרְדֵּנָה עֲבֵר הוּא וּשְׁלֹשׁ-מֵאוֹת הָאִישׁ אֲשֶׁר אֹתוֹ עֲיִפִים
וְרֹדְפִים. **חה** וַיֹּאמֶר לְאֲנָשֵׁי סָכוֹת תָּנוּ-נָא כְּכֹרוֹת לָחֶם לָעָם אֲשֶׁר בְּרִגְלִי:
כִּי-עֲיִפִים הִסּוּאֲנֹכִי רֹדֵף אַחֲרֵי זֶבַח וְצִלְמֶנֶע מַלְכֵי מִדָּן. **חו** וַיֹּאמֶר שָׂרֵי סָכוֹת
הֲכֵן זֶבַח וְצִלְמֶנֶע עִתָּה בַּיָּדָהּ: כִּי-נָתַן לְצַבָּאָה לָחֶם. **חז** וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן לָכֵן בֵּית
יְהוָה אֶת-זֶבַח וְאֶת-צִלְמֶנֶע בַּיָּדִי: וְדָשִׁיתִי אֶת-בְּשָׂרְכֶם אֶת-קוֹצֵי הַמִּדְבָּר
וְאֶת-הַבְּרִקָּנִים. **חח** וַיַּעַל מִשָּׁם פְּנוּאֵל וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כְּזֹאת וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ אֲנָשֵׁי
פְּנוּאֵל כֹּאֲשֶׁר עָנוּ אֲנָשֵׁי סָכוֹת. **חט** וַיֹּאמֶר גַּם-לְאֲנָשֵׁי פְּנוּאֵל לֵאמֹר: בְּשׁוּבִי
בְּשָׁלוֹם אֶתֶּץ אֶת-הַמִּגְדָּל הַזֶּה.

חי וְזֶבַח וְצִלְמֶנֶע בִּקְרָקוֹר וּמַחְנֵיהֶם עָמָם כְּחַמְשֵׁת עֶשֶׂר אֶלְפֵיכֹל הַנוֹתָרִים מִכָּל
מַחְנֵה בְנֵי-קֶדֶם וְהַנִּפְלִים מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלְפֵי אִישׁ שִׁלְף חָרֵב. **חיא** וַיַּעַל גִּדְעוֹן
דֶּרֶךְ הַשְּׂכוּנִי בְּאֶהֱלִים מִקֶּדֶם לְנִבַח וַיַּגְבְּהָה וַיֵּד אֶת-הַמַּחְנֵה וְהַמַּחְנֵה הָיָה בְּטַח.
חיב וַיִּנְסוּ זֶבַח וְצִלְמֶנֶע וַיִּרְדְּף אַחֲרֵיהֶם וַיִּלְכֹּד אֶת-שְׁנֵי מַלְכֵי מִדָּן אֶת-זֶבַח
וְאֶת-צִלְמֶנֶע וְכָל-הַמַּחְנֵה הִחְרִיד. **חיג** וַיָּשֶׁב גִּדְעוֹן בֶּן-יֹאשָׁב מִן-הַמִּלְחָמָה
מִלְמַעְלָה הַחֲרָס. **חיד** וַיִּלְכֹּד-נָעַר מֵאֲנָשֵׁי סָכוֹת וַיִּשְׁאַלְהוּ וַיִּכְתֹּב אֵלָיו אֶת-שָׂרֵי
סָכוֹת וְאֶת-זִקְנֵי הַשְּׁבָעִים וְשִׁבְעָה אִישׁ. **חטו** וַיָּבֹא אֶל-אֲנָשֵׁי סָכוֹת וַיֹּאמֶר הִנֵּה
זֶבַח וְצִלְמֶנֶע: אֲשֶׁר חִרְפֹתֶם אוֹתִי לֵאמֹר הֲכֵן זֶבַח וְצִלְמֶנֶע עִתָּה בַּיָּדָהּ כִּי נָתַן
לְאֲנָשֵׁי הָעִפִּים לָחֶם. **חטז** וַיִּקַּח אֶת-זִקְנֵי הָעִיר וְאֶת-קוֹצֵי הַמִּדְבָּר
וְאֶת-הַבְּרִקָּנִים וַיַּדַּע בָּהֶם אֶת אֲנָשֵׁי סָכוֹת. **חיו** וְאֶת-מִגְדָּל פְּנוּאֵל נָתַץ וַיַּהַרְג
אֶת-אֲנָשֵׁי הָעִיר. **חיא** וַיֹּאמֶר אֶל-זֶבַח וְאֶל-צִלְמֶנֶע אֵיפָה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִרְגֹתֶם
בְּתַבּוּר וַיֹּאמְרוּ כְּמוֹדָה כְּמוֹהֶם אֶחָד כְּתָאֵר בְּנֵי הַמִּלָּךְ. **חיט** וַיֹּאמֶר אַחִי בְנֵי-אִמִּי
הֵם חִי-יְהוָה לֹא הִחִיתֶם אוֹתָם לֹא הִרְגֹתִי אֶתְכֶם. **חכ** וַיֹּאמֶר לִיתֵּר בְּכוֹרוֹ קוּם
הֲרֹג אוֹתָם וְלֹא-שִׁלְף הִנָּעַר חָרְבּוֹ כִּי יָרָא כִּי עוֹדְנוּ נָעַר. **חכא** וַיֹּאמֶר זֶבַח

וְצִלְמִנֶּעַ קוֹם אֶתָּה וּפָגַע-בְּנוֹכֵי כְּאִישׁ גְּבוּרָתוֹ וַיִּקָּם גִּדְעוֹן וַיַּהַרֵּג אֶת-זִבְחָ
וְאֶת-צִלְמִנֶּעַ וַיִּקַּח אֶת-הַשְּׁהֲרָנִים אֲשֶׁר בְּצוּאָרֵי גְמְלִיהֶם.
חכב וַיֹּאמְרוּ אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶל-גִּדְעוֹן מִשָּׁל-בָּנוּ גַם-אֶתָּה גַם-בֶּנְדָּךְ גַּם בֶּן-בְּנֶדְךָ: כִּי
הוֹשַׁעְתָּנוּ מִיַּד מִדָּן. **חכג** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם גִּדְעוֹן לֹא-אֶמְשָׁל אֲנִי בָכֶם וְלֹא-יִמְשָׁל
בְּנֵי בָכֶם: יְהוָה יִמְשָׁל בָּכֶם. **חכד** וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם גִּדְעוֹן אֲשַׁאֲלֶה מִכֶּם שְׁאֵלָה
וּתְנוּ-לִי אִישׁ נֶזֶם שְׁלָלוֹ: כִּי-נִזְמִי זָהָב לָהֶם כִּי יִשְׁמַעְאֲלִים הֵם. **חכה** וַיֹּאמְרוּ
נָתַן נָתַן וַיִּפְרְשׁוּ אֶת-הַשְּׁמָלָה וַיִּשְׁלִיכוּ שָׁמָּה אִישׁ נֶזֶם שְׁלָלוֹ. **חכו** וַיְהִי מִשְׁקַל
נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר שָׁאֵל אֶלְף וּשְׁבַע-מֵאוֹת זָהָב לְבָד מִן-הַשְּׁהֲרָנִים וְהַנְּטִיפּוֹת
וּבִגְדֵי הָאֶרְגָּמָן שֶׁעַל מַלְכֵי מִדָּן וּלְבָד מִן-הָעֲנָקוֹת אֲשֶׁר בְּצוּאָרֵי גְמְלִיהֶם. **חכז**
וַיַּעַשׂ אוֹתוֹ גִּדְעוֹן לֵאפֹד וַיַּצַּג אוֹתוֹ בְּעִירוֹ בַּעֲפָרָה וַיִּזְנוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל אַחֲרָיו שָׁם
וַיְהִי לְגִדְעוֹן וּלְבֵיתוֹ לְמוֹקֵשׁ. **חכח** וַיִּכְנַע מִדָּן לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יָסֻפוּ
לְשֹׂאת רֹאשׁ וּתְשַׁקֹּט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה בִּימֵי גִדְעוֹן.
חכט וַיֵּלֶךְ יִרְבֶּעַל בֶּן-יֹאָשׁ וַיָּשֶׁב בְּבֵיתוֹ. **חל** וּלְגִדְעוֹן הָיוּ שִׁבְעִים בָּנִים יֶצְאִי
יָרְכוּ: כִּי-נָשִׁים רַבּוֹת הָיוּ לוֹ. **חלא** וּפִילִגְשׁוֹ אֲשֶׁר בָּשָׁכָם יִלְדָה-לוֹ גַּם-הִיא בֶן
וַיִּשֶׂם אֶת-שְׁמוֹ אַבִּימֶלֶךְ. **חלב** וַיָּמָת גִּדְעוֹן בֶּן-יֹאָשׁ בְּשִׁיבָה טוֹבָה וַיִּקָּבֶר בְּקִבְרֵי
יֹאָשׁ אָבִיו בַּעֲפָרָה אַבִּי הָעֶזְרִי.
חלג וַיְהִי כֹאֲשֶׁר מָת גִּדְעוֹן וַיָּשׁוּבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי הַבָּעֲלִים וַיִּשְׁיִמוּ לָהֶם
בַּעַל בְּרִית לֵאלֹהִים. **חלד** וְלֹא זָכְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמַּצִּיל
אוֹתָם מִיַּד כָּל-אִיְבֵיהֶם מִסָּבִיב. **חלה** וְלֹא-עָשׂוּ חֹסֶד עִם-בֵּית יִרְבֶּעַל גִּדְעוֹן:
כָּכָל-הַטּוֹבָה־אֲשֶׁר עָשָׂה עִם-יִשְׂרָאֵל.
טא וַיֵּלֶךְ אַבִּימֶלֶךְ בֶּן-יִרְבֶּעַל שָׁכְמָה אֶל-אָחִי אָמוֹ וַיִּדְבֹּר אֵלֵיהֶם
וְאֶל-כָּל-מִשְׁפַּחַת בֵּית-אָבִי אָמוֹ לֵאמֹר. **טב** דְּבָרוּ-נָא בְּאָזְנִי כָל-בָּעֲלֵי שְׁכֶם
מַה-טוֹב לָכֶם הִמְשָׁל בָּכֶם שִׁבְעִים אִישׁ כָּל בְּנֵי יִרְבֶּעַל אִם-מִשָּׁל בָּכֶם אִישׁ אֶחָד
וַיִּזְכְּרֻתָם כִּי-עֲצַמְכֶם וּבִשְׂרָכֶם אָנִי. **טג** וַיִּדְבֹּרוּ אָחִי-אָמוֹ עָלָיו בְּאָזְנֵי כָל-בָּעֲלֵי
שְׁכֶם אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּט לָבָם אַחֲרֵי אַבִּימֶלֶךְ: כִּי אָמְרוּ אָחִינוּ הוּא. **טד**
וַיִּתְּנוּ-לוֹ שִׁבְעִים כֶּסֶף מִבֵּית בַּעַל בְּרִית וַיִּשְׁכַּר בָּהֶם אַבִּימֶלֶךְ אֲנָשִׁים רִיקִים
וּפִחְזִים וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו. **טה** וַיָּבֹא בֵּית-אָבִיו עַפְרָתָה וַיַּהַרֵּג אֶת-אָחִיו בְּנֵי-יִרְבֶּעַל
שִׁבְעִים אִישׁ עַל-אָבֹן אַחַת וַיִּתֵּר יוֹתָם בֶּן-יִרְבֶּעַל הַקְּטָנוֹכִי נֶחֱפָא.
טו וַיֹּאסִּפוּ כָל-בָּעֲלֵי שְׁכֶם וְכָל-בֵּית מְלֹא וַיִּלְכוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת-אַבִּימֶלֶךְ
לְמֶלֶךְ-עַם-אֵלּוֹן מִצֵּב אֲשֶׁר בְּשָׁכֶם. **טז** וַיִּגְדּוּ לְיוֹתָם וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲמֵד בְּרֹאשׁ
הָר-גְּרִזִּים וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמְעוּ אֵלַי בָּעֲלֵי שְׁכֶם וַיִּשְׁמַע אֲלֵיכֶם

אֱלֹהִים. **טח** הִלּוּךְ הִלְכוּ הָעַצִּים לְמִשְׁחָ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמְרוּ לַיֵּית מְלוּכָה
 (מֶלֶכָה) עָלֵינוּ. **טט** וַיֹּאמֶר לָהֶם הַיֵּית הַחֲדָלְתִּי אֶת-דִּשְׁנִי אֲשֶׁר-בִּי יִכְבְּדוּ
 אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים וְהִלְכְּתִי לְנוּעַ עַל-הָעַצִּים. **טי** וַיֹּאמְרוּ הָעַצִּים לַתֹּאנָה: לְכִי-אֶת
 מַלְכִּי עָלֵינוּ. **טיא** וַתֹּאמֶר לָהֶם הַתֹּאנָה הַחֲדָלְתִּי אֶת-מִתְקִי וְאֶת-תְּנוּבָתִי
 הַטּוֹבָה וְהִלְכְּתִי לְנוּעַ עַל-הָעַצִּים. **טיב** וַיֹּאמְרוּ הָעַצִּים לְגִפֹּן: לְכִי-אֶת מְלוּכִי
 (מֶלֶכִּי) עָלֵינוּ. **טיג** וַתֹּאמֶר לָהֶם הַגִּפֹּן הַחֲדָלְתִּי אֶת-תִּירוּשֵׁי הַמִּשְׁמַח אֱלֹהִים
 וְאֲנָשִׁים וְהִלְכְּתִי לְנוּעַ עַל-הָעַצִּים. **טיד** וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעַצִּים אֶל-הָאֵטָד: לֵךְ
 אִתָּה מֶלֶךְ-עָלֵינוּ. **טטו** וַיֹּאמֶר הָאֵטָד אֶל-הָעַצִּים אִם בָּאֵמֶת אַתֶּם מִשְׁחִים אֹתִי
 לְמֶלֶךְ עֲלֵיכֶם בְּאוֹ חֲסוּ בְּצִלִּי וְאִם-אֵינוֹתִצָּא אֲשֶׁ מִן-הָאֵטָד וְתֹאכַל אֶת-אַרְזִי
 הַלְבָּנוֹן. **טטז** וְעַתָּה אִם-בָּאֵמֶת וּבִתְמִים עֲשִׂיתֶם וּתְמַלִּיכּוּ אֶת-אַבִּימֶלֶךְ
 וְאִם-טוֹבָה עֲשִׂיתֶם עִם-יִרְבְּעֵל וְעִם-בֵּיתוֹ וְאִם-כְּגִמּוּל יִדְּיו עֲשִׂיתֶם לוֹ. **טטז**
 אֲשֶׁר-נִלְחַם אָבִי עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁלַךְ אֶת-נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד וַיִּצַּל אֶתְכֶם מִיַּד מִדָּן. **טיח**
 וְאַתֶּם קִמַּתֶּם עַל-בֵּית אָבִי הַיּוֹם וַתַּהַרְגוּ אֶת-בָּנָיו שִׁבְעִים אִישׁ עַל-אָבִן אֶחָת
 וּתְמַלִּיכּוּ אֶת-אַבִּימֶלֶךְ בֶּן-אֵמֶתוֹ עַל-בְּעָלִי שָׁכָם כִּי אֲחִיכֶם הוּא. **טטט**
 וְאִם-בָּאֵמֶת וּבִתְמִים עֲשִׂיתֶם עִם-יִרְבְּעֵל וְעִם-בֵּיתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה שְׁמַחוּ בְּאַבִּימֶלֶךְ
 וַיִּשְׁמַח גַּם-הוּא בָכֶם. **טכ** וְאִם-אֵינוֹתִצָּא אֲשֶׁ מִמֶּלֶךְ וְתֹאכַל אֶת-בְּעָלִי שָׁכָם
 וְאֶת-בֵּית מְלוֹא וְתִצָּא אֲשֶׁ מִבְּעָלִי שָׁכָם וּמִבֵּית מְלוֹא וְתֹאכַל אֶת-אַבִּימֶלֶךְ.
טכא וַיָּנֶס יוֹתָם וַיִּבְרַח וַיֵּלֶךְ בְּאֶרֶץ וַיָּשָׁב שָׁם מִפְּנֵי אַבִּימֶלֶךְ אָחִיו.
טכב וַיֵּשֶׁר אַבִּימֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ שָׁנִים. **טכג** וַיִּשְׁלַח אֱלֹהִים רוּחַ רָעָה בֵּין
 אַבִּימֶלֶךְ וּבֵין בְּעָלִי שָׁכָם וַיִּבְגְּדוּ בְּעָלִי-שָׁכָם בְּאַבִּימֶלֶךְ. **טכד** לְבֹא חֲמָס
 שִׁבְעִים בָּנֵי-יִרְבְּעֵל וְדָמָם לָשׁוּם עַל-אַבִּימֶלֶךְ אֲחִיהֶם אֲשֶׁר הָרַג אוֹתָם וְעַל בְּעָלִי
 שָׁכָם אֲשֶׁר-חִזְקוֹ אֶת-יָדוֹ לְהָרַג אֶת-אָחִיו. **טכה** וַיִּשְׁיֻמוּ לוֹ בְּעָלִי שָׁכָם
 מֵאֲרָבִים עַל רֹאשֵׁי הַהָרִים וַיִּגְזְלוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר-יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם בַּדֶּרֶךְ וַיִּגְדּוּ
 לְאַבִּימֶלֶךְ.
טכו וַיָּבֹא גַעַל בֶּן-עֶבֶד וְאָחִיו וַיַּעֲבְרוּ בְּשָׁכָם וַיִּכְּטְחוּ-בּוֹ בְּעָלִי שָׁכָם. **טכז** וַיִּצְאוּ
 הַשָּׂדֶה וַיִּבְצְרוּ אֶת-כַּרְמֵיהֶם וַיִּדְרְכוּ וַיַּעֲשׂוּ הַלּוּלִים וַיָּבֹאוּ בֵּית אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ
 וַיִּשְׁתּוּ וַיִּקְלְלוּ אֶת-אַבִּימֶלֶךְ. **טכח** וַיֹּאמֶר גַּעַל בֶּן-עֶבֶד מִי-אַבִּימֶלֶךְ וּמִי-שָׁכָם כִּי
 נַעֲבֹדְנוּהֶלָא בֶן-יִרְבְּעֵל וְזָבַל פָּקִידוֹ עֲבָדוֹ אֶת-אֲנָשֵׁי חֲמוּר אָבִי שָׁכָם וּמִדּוּעַ
 נַעֲבֹדְנוּ אֲנַחְנוּ. **טכט** וּמִי יִתֵּן אֶת-הָעָם הַזֶּה בְּיָדִי וְאֶסִּירָה אֶת-אַבִּימֶלֶךְ וַיֹּאמֶר
 לְאַבִּימֶלֶךְ רַבָּה צָבָאָךְ וְצָאָה. **טל** וַיִּשְׁמַע זָבַל שֶׁר-הָעִיר אֶת-דְּבָרֵי גַעַל בֶּן-עֶבֶד
 וַיַּחֲר אָפוֹ. **טלא** וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל-אַבִּימֶלֶךְ בְּתַרְמָה לֵאמֹר: הִנֵּה גַעַל

בן-עבד ואחיו באים שכם והנם צרים את-העיר עליה. **טלב** ועתה קום לילה אתה והעם אשר-אתך וארב בשדה. **טלג** והיה בבקר כזרח השמש תשכים ופשטת על-העיר והנה-הוא והעם אשר-אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ידך. **טלד** ויקם אבימלך וכל-העם אשר-עמו לילה ויארבו על-שכם ארבעה ראשים. **טלה** ויצא געל בן-עבד ויעמד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר-אתו מן-המארב. **טלו** וירא-געל את-העם ויאמר אל-זבל הנה-עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את צל ההרים אתה ראה כאנשים. **טלז** ויסף עוד געל לדבר ויאמר הנה-עם יורדים מעם טבור הארץ וראש-אחד בא מדרך אלון מעוננים. **טלח** ויאמר אליו זבל איה אפוא פיד אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו? הלא זה העם אשר מאסותה בו צא-נא עתה והלחם בו. **טלט** ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך. **טמ** וירד פהו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד-פתח השער. **טמא** וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את-געל ואת-אחיו משבת בשכם.

טמב ויהי ממחרת ויצא העם השדה ויגדו לאבימלך. **טמג** ויקח את-העם ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה וירא והנה העם יצא מן-העיר ויקם עליהם ויכם. **טמד** ואבימלך והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים פשטו על-כל-אשר בשדה ויכום. **טמה** ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את-העיר ואת-העם אשר-בה הרג ויתץ את-העיר ויזרעה מלח.

טמו וישמעו כל-בעלי מגדל-שכם ויבאו אל-צריח בית אל ברית. **טמז** ויגדו לאבימלך: כי התקבצו כל-בעלי מגדל-שכם. **טמח** ויעל אבימלך הר-צלמון הוא וכל-העם אשר-אתו ויקח אבימלך את-הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים וישאה וישם על-שכמו ויאמר אל-העם אשר-עמו מה ראיתם עשיתם הרו עשו כמוני. **טמט** ויכרתו גם-כל-העם איש שוכה וילכו אחרי אבימלך וישימו על-הצריח ויציתו עליהם את-הצריח באש וימתו גם כל-אנשי מגדל-שכם כאלף איש ואשה.

טנ וילך אבימלך אל-תבץ ויחן בתבץ וילכדה. **טנא** ומגדל-עז היה בתוך-העיר וינסו שמה כל-האנשים והנשים וכל בעלי העיר ויסגרו בעדם ויעלו על-גג המגדל. **טנב** ויבא אבימלך עד-המגדל וילחם בו ויגש עד-פתח המגדל לשרפו באש. **טנג** ותשלך אשה אחת פלח רכבעל-ראש אבימלך ותרץ את-גלגלתו. **טנד** ויקרא מהרה אל-הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך

ומותתניפן-לאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימות. **טנה** ויראו איש-ישראל כי מת אבימלך וילכו איש למקמו. **טנו** וישב אלהים את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את-שבעים אחיו. **טנו** ואת כל-רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם בן-ירבעל. **יא** ויקם אחרי אבימלך להושיע את-ישראל תולע בן-פואה בן-דודואיש יששכר והוא-ישב בשמיר בהר אפרים. **יב** וישפט את-ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר.

יג ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את-ישראל עשרים ושנים שנה. **יד** ויהי-לו שלשים בנים רכבים על-שלשים ערים ושלשים ערים להם להם יקראו חות יאיר עד היום הזה אשר בארץ הגלעד. **יה** וימת יאיר ויקבר בקמון.

יו ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את-הבעלים ואת-העשתרות ואת-אלהי ארם ואת-אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני-עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את-יהוה ולא עבדוהו. **יז** ויחר-אף יהוה בישראל וימכרם ביד-פלשתים וביד בני עמון. **יח** וירעצו וירצצו את-בני ישראל בשנה ההיא: שמנה עשרה שנה את-כל-בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד. **יט** ויעברו בני-עמון את-הירדן להלחם גם-ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד. **י** ויזעקו בני ישראל אל-יהוה לאמר: חטאנו לך וזכך עזבנו את-אלהינו ונעבד את-הבעלים.

י ויאמר יהוה אל-בני ישראל: הלא ממצרים ומן-האמרי ומן-בני עמון ומן-פלשתים. **י** וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה אתכם מידם. **י** ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן לא-אוסף להושיע אתכם. **י** לכו וזעקו אל-האלהים אשר בחרתם בם: המה יושיעו לכם בעת צרתכם. **י** ויאמרו בני-ישראל אל-יהוה חטאנועשה-אתה לנו ככל-הטוב בעיניך: אך הצילנו נא היום הזה. **י** ויסירו את-אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את-יהוה ותקצר נפשו בעמל ישראל.

י ויזעקו בני עמון ויחננו בגלעד ויאספו בני ישראל ויחננו במצפה. **י** ויאמרו העם שרי גלעד איש אל-רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון והיה לראש לכל ישרי גלעד.

יא ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן-אשה זונה וילד גלעד את-יפתח. **י** ויבחרו את-יפתח ויגדלו בני-האשה ויגרשו את-יפתח ויאמרו לו

לא-תנחל בבית-אבינוכי בן-אשה אחרת אתה. **יאג** ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקטו אל-יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו. **יאד** ויהי מימים וילחמו בני-עמון עם-ישראל. **יאה** ויהי כאשר-נלחמו בני-עמון עם-ישראל וילכו זקני גלעד לקחת את-יפתח מארץ טוב. **יאו** ויאמרו ליפתחלכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון. **יאז** ויאמר יפתח לזקני גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם אלי עתה כאשר צר לכם. **יאה** ויאמרו זקני גלעד אל-יפתח לכן עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש לכל ישרי גלעד. **יאת** ויאמר יפתח אל-זקני גלעד אם-משיבים אתם אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפניאנכי אהיה לכם לראש. **יאי** ויאמרו זקני-גלעד אל-יפתח: יהוה יהיה שמע בינותינואם-לא כדברך כן נעשה. **יאיא** וילך יפתח עם-זקני גלעד וישימו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את-כל-דבריו לפני יהוה במצפה.

יאיב וישלח יפתח מלאכים אל-מלך בני-עמון לאמר: מה-לי ולך כי-באת אלי להלחם בארצי. **יאיג** ויאמר מלך בני-עמון אל-מלאכי יפתח כי-לקח ישראל את-ארצי בעלותו ממצרים ועד-היבק ועד-הירדן ועתה השיבה אתהן בשלום. **יאיד** ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל-מלך בני עמון. **יאטו** ויאמר לו כה אמר יפתח: לא-לקח ישראל את-ארץ מואב ואת-ארץ בני עמון. **יאטז** כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד-ים-סוף ויבא קדשה. **יאטז** וישלח ישראל מלאכים אל-מלך אדום לאמר אעברה-נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם אל-מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש. **יאטח** וילך במדבר ויסב את-ארץ אדום ואת-ארץ מואב ויבא ממזרח-שמש לארץ מואב ויחנן בעבר ארנון ולא-באו בגבול מואב כי ארנון גבול מואב. **יאטט** וישלח ישראל מלאכים אל-סיחון מלך-האמרי מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה-נא בארצך עד-מקומי. **יאכ** ולא-האמין סיחון את-ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את-כל-עמו ויחננו ביהצה וילחם עם-ישראל. **יאכא** ויתן יהוה אלהי-ישראל את-סיחון ואת-כל-עמו ביד ישראל ויירש ישראל את כל-ארץ האמרי יושב הארץ ההיא. **יאכב** ויירשו את כל-גבול האמרימארנון ועד-היבק ומן-המדבר ועד-הירדן. **יאכג** ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את-האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשנו. **יאכד** הלא את אשר יורישך כמוש אלהיךאותו תירש ואת כל-אשר הוריש יהוה אלהינו

מִפְּנֵינוּאוֹתָיו נִירָשׁ. **יֹאכָה** וְעַתָּה הַטּוֹב טוֹב אֶתָּה מִבֶּלֶק בֶּן-צַפּוֹר מֶלֶךְ מוֹאָב:
הַרּוֹב רָב עַם-יִשְׂרָאֵל אִם-נִלְחָם נִלְחָם בָּם. **יֹאכָו** בְּשֶׁבֶת יִשְׂרָאֵל בְּחֹשֶׁבוֹן
וּבְבִנוֹתֶיהָ וּבַעֲרֵעוֹר וּבְבִנוֹתֶיהָ וּבְכָל-הָעָרִים אֲשֶׁר עַל-יְדֵי אֲרֹנוֹן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
שָׁנָהוּמִדּוּעַ לֹא-הִצַּלְתֶּם בָּעֵת הַהִיא. **יֹאכָז** וְאַנְכִי לֹא-חָטָאתִי לָךְ וְאַתָּה עֹשֶׂה
אֵתִי רָעָה לְהִלָּחֵם בִּי: יִשְׁפֹּט יְהוָה הַשִּׁפֹּט הַיּוֹם בֵּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹן.
יֹאכָח וְלֹא שָׁמַע מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן אֶל-דְּבָרֵי יִפְתָּח אֲשֶׁר שָׁלַח אֵלָיו.
יֹאכֹט וַתְּהִי עַל-יִפְתָּח רוּחַ יְהוָה וַיַּעֲבֹר אֶת-הַגִּלְעָד וְאֶת-מְנַשֶּׁה וַיַּעֲבֹר
אֶת-מִצְפֶּה גִלְעָד וּמִמִּצְפֶּה גִלְעָד עָבַר בְּנֵי עַמּוֹן. **יֹאֵל** וַיֵּדֶר יִפְתָּח נָדָר לַיהוָה
וַיֹּאמֶר: אִם-נָתַן תִּתֵּן אֶת-בְּנֵי עַמּוֹן בְּיָדִי. **יֹאֵלָא** וְהָיָה הַיּוֹצֵא אֲשֶׁר יֵצֵא מִדִּלְתִּי
בֵּיתִי לְקָרָאתִי בְּשׁוּבִי בְּשָׁלוֹם מִבְּנֵי עַמּוֹןוְהָיָה לַיהוָה וְהַעֲלִיתִהוּ עֲלָה.
יֹאֵלָב וַיַּעֲבֹר יִפְתָּח אֶל-בְּנֵי עַמּוֹן לְהִלָּחֵם בָּם וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדוֹ. **יֹאֵלָג** וַיָּכֶם
מֵעָרוֹעַר וְעַד-בְּאֶד מְנִית עֲשָׂרִים עִיר וְעַד אֲבֵל כְּרָמִים מִכָּה גְדוֹלָה מְאֹד וַיִּכְנְעוּ
בְּנֵי עַמּוֹן מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל.
יֹאֵלָד וַיָּבֹא יִפְתָּח הַמִּצְפֶּה אֶל-בֵּיתוֹ וְהָיָה בָתּוֹ יֹצֵאת לְקָרָאתוֹ בְּתַפִּים
וּבְמַחֲלוֹת: וְרַק הִיא יַחֲידָה אֵין-לוֹ מִמֶּנּוּ בֶן אוֹ-בַת. **יֹאֵלָה** וַיְהִי כִּרְאוֹתָיו אוֹתָהּ
וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר אָהָה בְּתִי הַכְרַע הַכְרַעַתִּי וְאַתָּה הָיִית בְּעַכְרִי וְאַנְכִי
פָּצִיתִי כִּי אֶל-יְהוָה וְלֹא אוֹכַל לְשׁוּב. **יֹאֵלוֹ** וַתֹּאמֶר אֵלָיו אָבִי פָּצִיתָה אֶת-פִּיךָ
אֶל-יְהוָהעֹשֶׂה לִּי כַּאֲשֶׁר יָצָא מִפִּיךָ: אַחֲרֵי אֲשֶׁר עֹשֶׂה לָּךְ יְהוָה נִקְמוֹת
מֵאִי־בִידְמִבְּנֵי עַמּוֹן. **יֹאֵלוֹ** וַתֹּאמֶר אֶל-אָבִיהָ יַעֲשֶׂה לִּי הַדָּבָר הַזֶּה: הֲרַפָּה מִמֶּנִּי
שָׁנִים חֲדָשִׁים וְאַלְכָה וַיִּרְדֹּתִי עַל-הַהָרִים וְאַבְכָּה עַל-בְּתוּלִי אָנְכִי וּרְעִיתִי
(וּרְעוֹתַי). **יֹאֵלָח** וַיֹּאמֶר לָכִי וַיִּשְׁלַח אוֹתָהּ שְׁנֵי חֲדָשִׁים וַתֵּלֶךְ הִיא וְרְעוֹתֶיהָ וַתִּבְדְּ
עַל-בְּתוּלֶיהָ עַל-הַהָרִים. **יֹאֵלָט** וַיְהִי מִקֶּץ שָׁנִים חֲדָשִׁים וַתָּשָׁב אֶל-אָבִיהָ וַיַּעַשׂ
לָהּ אֶת-נִדְרוֹ אֲשֶׁר נָדָר וְהָיָה לֹא-יָדְעָה אִישׁ וַתְּהִי-חֹק בְּיִשְׂרָאֵל. **יֹאֵמָמ** מִיָּמִים
יָמִימָה תִּלְכְּנָה בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְתַנּוֹת לְבַת-יִפְתָּח הַגִּלְעָדִיאֲרַבַּעַת יָמִים בַּשָּׁנָה.
יֹבָא וַיִּצְעַק אִישׁ אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֹר צָפוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לְיִפְתָּח מִדּוּעַ עֹבְרַת לְהִלָּחֵם
בְּבְנֵי-עַמּוֹן וְלָנוּ לֹא קָרָאתָ לָלֶכֶת עִמָּךְבֵּיתְךָ נִשְׂרֹף עָלֶיךָ בָּאֵשׁ. **יֹבָב** וַיֹּאמֶר יִפְתָּח
אֲלֵיהֶם אִישׁ רִיב הָיִיתִי אֲנִי וְעַמִּי וּבְנֵי-עַמּוֹן מְאֹד וְאַזְעַק אֶתְכֶם וְלֹא-הוֹשַׁעְתֶּם
אוֹתִי מִיָּדָם. **יֹבָג** וְאַרְאֶה כִּי-אֵינֶךָ מוֹשִׁיעַ וְאַשְׁיִמָּה נַפְשִׁי בְּכַפִּי וְאַעֲבֹרָה אֶל-בְּנֵי
עַמּוֹן וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיָדִי וְלָמָּה עָלִיתֶם אֵלַי הַיּוֹם הַזֶּהלְהִלָּחֵם בִּי. **יֹבָד** וַיִּקְבֹּץ
יִפְתָּח אֶת-כָּל-אֲנָשֵׁי גִלְעָד וַיִּלָּחֶם אֶת-אֶפְרַיִם וַיִּכּוּ אֲנָשֵׁי גִלְעָד אֶת-אֶפְרַיִם כִּי
אָמְרוּ פְּלִיטִי אֶפְרַיִם אַתֶּםגִּלְעָד בְּתוֹךְ אֶפְרַיִם בְּתוֹךְ מְנַשֶּׁה. **יֹבָה** וַיִּלְכְּדוּ גִלְעָד

את-מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי-גלעד האפרתי אתה ויאמר לא. **יבו** ויאמרו לו אמר-נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן ויאחזו אותו וישחטוהו אל-מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ארבעים ושנים אלה. **יבו** וישפט יפתח את-ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד.

יבח וישפט אחריו את-ישראל אבצן מבית לחם. **יבט** והיה-לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן-החוץ וישפט את-ישראל שבע שנים. **יבי** וימת אבצן ויקבר בבית לחם. **יביא** וישפט אחריו את-ישראל אילון הזבולני וישפט את-ישראל עשר שנים. **יביב** וימת אילון הזבולני ויקבר באילון בארץ זבולן.

יביג וישפט אחריו את-ישראל עבדון בן-הלל הפרעטוני. **יביז** והיה-לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על-שבעים עזים וישפט את-ישראל שמונה שנים. **יבטו** וימת עבדון בן-הלל הפרעטוני ויקבר בפרעתון בארץ אפרים בהר העמלקי.

יגא ויסיפו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד-פלשתים ארבעים שנה.

יגב והיה איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה. **יגג** וירא מלאך-יהוה אל-האשה ויאמר אליה הנה-נא את-עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן. **יגד** ועתה השמרי נא ואל-תשתי יין ושכר ואל-תאכלי כל-טמא. **יגה** כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא-יעלה על-ראשוכי-נזיר אלהים יהיה הנער מן-הבטן והוא יחל להושיע את-ישראל מיד פלשתים. **יגו** ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי-מזה הוא ואת-שמו לא-הגיד לי. **יגז** ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל-תשתי יין ושכר ואל-תאכלי כל-טמא כפי-נזיר אלהים יהיה הנער מן-הבטן עד-יום מותו.

יגח ויעתר מנוח אל-יהוה ויאמר: בי אדוניאיש האלהים אשר שלחת יבוא-נא עוד אלינו ויורנו מה-נעשה לנער היולד. **יגט** וישמע האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל-האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה. **יגי** ותמהר האשה ותרוץ ותגד לאישה ותאמר אליוהנה נראה אלי האיש אשר-בא ביום אלהי. **יגיא** ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל-האיש ויאמר לו האתה האיש אשר-דברת אל-האשה ויאמר אני. **יגיב** ויאמר מנוח עתה יבא דבריך:

מה-יהיה משפט-הנער ומעשהו. **יג** ויאמר מלאך יהוה אל-מנוח: מכל אשר-אמרתי אל-האשה תשמר. **יג** מכל אשר-יצא מגפו היין לא תאכל ויין ושכר אל-תשת וכל-טמאה אל-תאכל: כל אשר-צויתיה תשמר.

יג ויאמר מנוח אל-מלאך יהוה: נעצרה-נא אותך ונעשה לפניה גדי עזים. **יג** ויאמר מלאך יהוה אל-מנוח אם-תעצרני לא-אכל בלחמך ואם-תעשה עלה ליהוה תעלנה: כי לא-ידע מנוח כי-מלאך יהוה הוא. **יג** ויאמר מנוח אל-מלאך יהוה מי שמך: כי-יבא דברך (דברך) וכבדנוך. **יג** ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמיוהוא-פלאי.

יג ויקח מנוח את-גדי העזים ואת-המנחה ויעל על-הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים. **יג** ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך-יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על-פניהם ארצה. **יג** ולא-יסף עוד מלאך יהוה להראה אל-מנוח ואל-אשתו אז ידע מנוח כי-מלאך יהוה הוא. **יג** ויאמר מנוח אל-אשתו מות נמות: כי אלהים ראינו. **יג** ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא-לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את-כל-אלה וכעת לא השמיענו כזאת. **יג** ותלד האשה בן ותקרא את-שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה. **יג** ותחל רוח יהוה לפעמו במחנה-דן בין צרעה ובין אשתאל.

יד וירד שמשון ותמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים. **יד** ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו-אותה לי לאשה. **יד** ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל-עמי אשה-כי-אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל-אביו אותה קח-לי כי-היא ישרה בעיני. **יד** ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא-כי-תאנה הוא-מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל. **יד** וירד שמשון ואביו ואמו ותמנתה ויבאו עד-כרמי תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו. **יד** ותצלח עליו רוח יהוה וישסעהו כשסע הגדי ומאומה אין בידו ולא הגיד לאביו ולאמו את אשר עשה. **יד** וירד וידבר לאשה ותישר בעיני שמשון. **יד** וישב מימים לקחתה ויסר לראות את מפלת האריה והנה עדת דבורים בגוית האריה ודבש. **יד** וירדהו אל-כפיו וילך הלוד ואכל וילך אל-אביו ואל-אמו ויתן להם ויאכלו ולא-הגיד להם כי מגוית האריה רדה הדבש. **יד** וירד אביהו אל-האשה ויעש שם שמשון משתה כי כן יעשו הבחורים. **יד** ויהי כראותם אותו ויקחו שלשים מרעים ויהיו אתו. **יד**

וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמֹשׁוֹן אַחוּדָה-נָא לָכֶם חִידָה: אִם-הִגַּד תִּגִּידוּ אוֹתָהּ לִי שְׁבַעַת יְמֵי הַמִּשְׁתָּה וּמִצְאֲתֶם וְנָתַתִּי לָכֶם שְׁלֹשִׁים סְדִינִים וּשְׁלֹשִׁים חֲלָפֹת בְּגָדִים. **ידיג** וְאִם-לֹא תוּכְלוּ לְהִגִּיד לְיוֹנָתָנָם אַתֶּם לִי שְׁלֹשִׁים סְדִינִים וּשְׁלֹשִׁים חֲלִיפֹת בְּגָדִים וַיֹּאמְרוּ לוֹחֻדָה חִידָתְךָ וְנִשְׁמָעָנָה. **ידיז** וַיֹּאמֶר לָהֶם מִהֲאֵכֶל יֵצֵא מֵאֵכֶל וַיִּמְעַז יֵצֵא מִתּוֹךְ וְלֹא יָכֻלוּ לְהִגִּיד הַחִידָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים. **ידטו** וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיֹּאמְרוּ לְאַשֶׁת-שְׁמֹשׁוֹן פָּתִי אֶת-אִישְׁךָ וַיִּגַּד-לָנוּ אֶת-הַחִידָהפֶן-נִשְׁרֹף אוֹתְךָ וְאֶת-בֵּית אָבִיךָ בָּאֵשׁ הַלְיָרְשֵׁנוּ קִרְאֲתֶם לָנוּ הֵלֵא. **ידטז** וַתִּבְדֹּךְ אִשְׁתָּה שְׁמֹשׁוֹן עָלָיו וַתֹּאמֶר רֶק-שְׁנֵאתָנִי וְלֹא אֶהְבֶּתָנִי הַחִידָה חֲדָתָה לִבְנִי עָמִי וְלִי לֹא הִגַּדְתָּה וַיֹּאמֶר לָהּ הִנֵּה לְאָבִי וּלְאִמִּי לֹא הִגַּדְתִּיךָ אֲגִיד. **ידיז** וַתִּבְדֹּךְ עָלָיו שְׁבַעַת הַיָּמִים אֲשֶׁר-הָיָה לָהֶם הַמִּשְׁתָּה וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּגַּד-לָהּ כִּי הִצִּיקְתָּהּ וַתִּגַּד הַחִידָה לִבְנִי עָמָה. **ידיח** וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲנָשֵׁי הָעִיר בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּטָרֶם יָבֹא הַחֲרֹסָה מִה-מִּתּוֹךְ מִדְּבַשׁ וַיִּמָּה עַז מֵאִרִּי וַיֹּאמֶר לָהֶם לֹלֵא חֲרָשְׁתֶּם בְּעִגְלָתִי לֹא מִצְאֲתֶם חִידָתִי. **ידיט** וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיֵּרֶד אֲשָׁקְלוֹן וַיֵּד מֵהֶם שְׁלֹשִׁים אִישׁ וַיִּקַּח אֶת-חֲלִיצוֹתֶם וַיִּתֵּן הַחֲלִיפֹת לַמַּגִּידִי הַחִידָה וַיַּחֲר אָפוּ וַיַּעַל בֵּית אָבִיהוּ. **ידכ** וַתְּהִי אִשְׁתָּה שְׁמֹשׁוֹן לְמַרְעָהוּ אֲשֶׁר רָעָה לוֹ.

טוא וַיְהִי מִיָּמִים בִּימֵי קִצִּיר-חֲטִים וַיִּפְקֹד שְׁמֹשׁוֹן אֶת-אִשְׁתּוֹ בְּגָדֵי עֲזִים וַיֹּאמֶר אֲבֹאָה אֶל-אִשְׁתִּי הַחֲדָרָה וְלֹא-נָתַנוּ אָבִיהָ לְבֹא. **טוב** וַיֹּאמֶר אָבִיהָ אָמֹר אֲמַרְתִּי כִּי-שָׁנָא שְׁנֵאתָה וְאַתָּנָה לְמַרְעָךָ הֵלֵא אַחוּתָהּ הַקִּטְנָה טוֹבָה מִמֶּנָּה תְּהִי-נָא לָךְ תַּחֲתֶיהָ. **טוג** וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמֹשׁוֹן נִקִּיתִי הַפַּעַם מִפְּלִשְׁתִּים: כִּי-עָשָׂה אֲנִי עִמָּם רָעָה. **טוד** וַיִּלְךָ שְׁמֹשׁוֹן וַיִּלְכָּד שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת שׁוֹעֲלִים וַיִּקַּח לַפָּדִים וַיִּפֶּן זָנָב אֶל-זָנָב וַיִּשֶׁם לַפִּיד אֶחָד בֵּין-שְׁנֵי הַזָּנָבוֹת בַּתָּוֶךְ. **טוה** וַיִּבְעֶר-אֵשׁ בַּלְּפִידִים וַיִּשְׁלַח בְּקִמּוֹת פְּלִשְׁתִּים וַיִּבְעֶר מִגְדִּישׁ וְעַד-קָמָה וְעַד-כָּרֶם זֵית. **טוו** וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים מִי עָשָׂה זֹאת וַיֹּאמְרוּ שְׁמֹשׁוֹן חֲתָן הַתַּמָּנִי כִּי לָקַח אֶת-אִשְׁתּוֹ וַיִּתְּנָה לְמַרְעָהוּ וַיַּעַל פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁרְפוּ אוֹתָהּ וְאֶת-אָבִיהָ בָּאֵשׁ. **טוז** וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמֹשׁוֹן אִם-תַּעֲשׂוּן כִּזָּאת: כִּי אִם-נִקְמָתִי בָכֶם וְאַחֲרָה אֶחָדֶל. **טוח** וַיֵּד אוֹתָם שׁוֹק עַל-יָרֵךְ מִכָּה גְדוֹלָה וַיֵּרֶד וַיֵּשֶׁב בְּסַעִיף סָלַע עֵיטִם. **טוט** וַיַּעַל פְּלִשְׁתִּים וַיַּחֲנוּ בִיהוּדָה וַיִּנְטְשׁוּ בַלְחִי. **טוי** וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יְהוּדָה לָמָּה עָלִיתֶם עָלֵינוּ וַיֹּאמְרוּ לְאַסּוֹר אֶת-שְׁמֹשׁוֹן עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת לוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ. **טויא** וַיֵּרְדּוּ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ מִיהוּדָה אֶל-סַעִיף סָלַע עֵיטִם וַיֹּאמְרוּ לְשְׁמֹשׁוֹן הֵלֵא יָדְעָתָה כִּי-מִשְׁלִים בָּנוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּמָּה-זֹּאת עָשִׂיתָ לָנוּ וַיֹּאמֶר לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ לִי כֵן עָשִׂיתִי לָהֶם. **טויב** וַיֹּאמְרוּ לוֹ לְאַסְרָךְ יֵרְדְּנוּ לְתַתְּךָ בְּיָד-פְּלִשְׁתִּים

וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמֹשׁוֹן הִשָּׁבְעוּ לִי כִּן-תִּפְגְּעוּן בִּי אַתֶּם. **טויג** וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֵאמֹר לֹא
 כִּי-אַסֵּר נֶאֱסָרְךָ וְנִתְּנוּךָ בְּיָדָם וְהָיְתָה לֹא נִמְיָתְךָ וַיֹּאסְרֵהוּ בְּשָׁנִים עֶבְתִּים חֲדָשִׁים
 וַיַּעֲלוּהוּ מִן-הַסֵּלַע. **טויד** הוּא-בָּא עַד-לָחִי וּפְלִשְׁתִּים הֲרִיעוּ לִקְרָאתוֹ וַתִּצְלַח
 עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַתַּהַיִּינָה הָעֶבְתִּים אֲשֶׁר עַל-זְרוּעוֹתָיו כַּפֵּשֶׁתִּים אֲשֶׁר בָּעָרוּ בְּאֵשׁ
 וַיִּמָּסוּ אֲסוּרָיו מֵעַל יָדָיו. **טוטו** וַיִּמָּצָא לָחִי-חֲמוּר טְרִיָּה וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחָהּ
 וַיָּד-בָּהּ אֶלֶף אִישׁ. **טוטז** וַיֹּאמֶר שְׁמֹשׁוֹן בְּלָחִי הַחֲמוּר חֲמוּר חֲמֻרָתִים בְּלָחִי
 הַחֲמוּר הַכִּיתִי אֶלֶף אִישׁ. **טויוז** וַיְהִי כְּכֹלְתּוֹ לְדַבֵּר וַיִּשְׁלַךְ הַלָּחִי מִיָּדוֹ וַיִּקְרָא
 לַמָּקוֹם הַהוּא רֶמֶת לָחִי. **טויוח** וַיִּצְמָא מָאֵד וַיִּקְרָא אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר אַתָּה נָתַתָּ
 בְּיָד-עַבְדְּךָ אֶת-הַתְּשׁוּעָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְעַתָּה אֲמוּת בְּצִמָּא וְנִפְלֵתִי בְּיַד
 הָעַרְלִים. **טויט** וַיִּבְקַע אֱלֹהִים אֶת-הַמַּכְתֵּשׁ אֲשֶׁר-בְּלָחִי וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מִים וַיִּשְׁתַּךְ
 וַתִּשָּׁב רוּחוֹ וַיְחִי עַל-כֵּן קָרָא שְׁמָהּ עֵין הַקּוֹרָא אֲשֶׁר בְּלָחִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **טוכ**
 וַיִּשְׁפֹּט אֶת-יִשְׂרָאֵל בִּימֵי פְלִשְׁתִּים עֶשְׂרִים שָׁנָה.
טזא וַיִּלְךָ שְׁמֹשׁוֹן עֲזָתָה וַיְרֹא-שָׁם אִשָּׁה זֹנָה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ. **טזב** לַעֲזָתִים לֵאמֹר
 בָּא שְׁמֹשׁוֹן הֵנָּה וַיִּסָּבּוּ וַיֹּאֲרִבוּ-לוֹ כָּל-הַלַּיְלָה בְּשַׁעַר הָעִיר וַיִּתְּחַרְשׁוּ כָּל-הַלַּיְלָה
 לֵאמֹר עַד-אוֹר הַבֹּקֶר וַהֲרַגְנָהוּ. **טזג** וַיִּשְׁכַּב שְׁמֹשׁוֹן עַד-חֲצִי הַלַּיְלָה וַיָּקָם בַּחֲצִי
 הַלַּיְלָה וַיֵּאָחֹז בְּדִלְתוֹת שַׁעַר-הָעִיר וַיִּשְׁתִּי הַמַּזְזוֹת וַיִּסָּעֵם עִם-הַבְּרִיחַ וַיֵּשֶׁם
 עַל-כַּתְּפָיו וַיַּעֲלֵם אֶל-רֹאשׁ הָהָר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי חֲבֵרוֹן.
טזד וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן וַיֵּאָהֵב אִשָּׁה בְּנַחַל שָׂרָק וּשְׁמָהּ דְּלִילָה. **טזה** וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ
 סֶרְנֵי פְלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לָהּ פִּתִּי אוֹתוֹ וְרֹאֵי בְּמָה כָּחוּ גְדוֹל וּבְמָה נוֹיֵכַל לוֹ
 וַאֲסִרְנוּהוּ לַעֲנוֹתוֹ וַאֲנַחְנוּ נָתַן-לָךְ אִישׁ אֶלֶף וַיִּמָּאֶה כֶּסֶף. **טזו** וַתֹּאמֶר דְּלִילָה
 אֶל-שְׁמֹשׁוֹן הַגִּידָה-נָא לִי בְּמָה כָּחֶךָ גְדוֹל וּבְמָה תֹּאסֵר לַעֲנוֹתְךָ. **טזז** וַיֹּאמֶר
 אֵלֶיהָ שְׁמֹשׁוֹן אִם-יֹאסְרֵנִי בְּשַׁבָּעָה יִתְּרִים לַחִים אֲשֶׁר לֹא-חֲרָבוּ וְחִלִּיתִי וְהִיִּיתִי
 כְּאַחַד הָאָדָם. **טזח** וַיַּעֲלוּ-לָהּ סֶרְנֵי פְלִשְׁתִּים שַׁבָּעָה יִתְּרִים לַחִים אֲשֶׁר
 לֹא-חֲרָבוּ וַתֹּאסְרֵהוּ בָהֶם. **טזט** וְהָאֲרָב יָשָׁב לָהּ בַּחֲדָר וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים
 עָלֶיךָ שְׁמֹשׁוֹן וַיִּנָּתֶק אֶת-הַיִּתְּרִים כַּאֲשֶׁר יִנָּתֶק פְּתִיל-הַנְּעֹרֶת בַּהֲרִיחוֹ אֵשׁ וְלֹא
 נוֹדַע כָּחוּ. **טזי** וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֶל-שְׁמֹשׁוֹן הֵנָּה הַתִּלְתָּ בִּי וַתַּדְּבֵר אֵלַי כְּזָבִים
 עַתָּה הַגִּידָה-נָא לִי בְּמָה תֹּאסֵר. **טזיא** וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אִם-אֲסוּר יֹאסְרוּנִי
 בַּעֲבֹתִים חֲדָשִׁים אֲשֶׁר לֹא-נַעֲשֶׂה בָהֶם מִלְּאֲכָה: וְחִלִּיתִי וְהִיִּיתִי כְּאַחַד הָאָדָם.
טזיב וַתִּקַּח דְּלִילָה עֶבְתִּים חֲדָשִׁים וַתֹּאסְרֵהוּ בָהֶם וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךָ
 שְׁמֹשׁוֹן וְהָאֲרָב יָשָׁב בַּחֲדָר וַיִּנָּתֶקֶם מֵעַל זְרַעוֹתָיו כְּחוּט. **טזיג** וַתֹּאמֶר דְּלִילָה
 אֶל-שְׁמֹשׁוֹן עַד-הֵנָּה הַתִּלְתָּ בִּי וַתַּדְּבֵר אֵלַי כְּזָבִים הַגִּידָה לִי בְּמָה תֹּאסֵר וַיֹּאמֶר

אליהם-תארגי את-שבע מחלפות ראשי עם-המסכת. **טז** ותתקע ביד
ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון ויקח משנתו ויסע את-היד הארג
ואת-המסכת. **טז** ותאמר אליו איך תאמר אהבתיך ולבד אין אתי זה
שלוש פעמים התלת בי ולא-הגדת לי במה כחד גדול. **טז** ויהי כי-הציקה לו
בדבריה כל-הימים ותאלצהו ותקצר נפשו למוות. **טז** ויגד-לה את-כל-לבו
ויאמר לה מורה לא-עלה על-ראשיכי-נזיר אלהים אני מבטן אמי אם-גלחתי
וסר ממני כחי וחליתי והייתי ככל-האדם. **טז** ותרא דלילה כי-הגיד לה
את-כל-לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים לאמר עלו הפעם כי-הגיד לה (לי)
את-כל-לבו ועלו אליה סרני פלשתים ויעלו הכסף בידם. **טז** ותשנהו
על-ברכיה ותקרא לאיש ותגלח את-שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר
כחו מעליו. **טז** ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקח משנתו ויאמר אצא
כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהיה סר מעליו. **טז** ויאחזהו
פלשתים וינקרו את-עיניו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתים ויהי טוחן
בבית האסירים (האסורים). **טז** ויחל שער-ראשו לצמח כאשר גלח.
טז וסרני פלשתים נאספו לזבח זבח-גדול לדגון אלהיהם ולשמחה
ויאמרונתן אלהינו בידנו את שמשון אויבנו. **טז** ויראו אתו העם ויהללו
את-אלהיהם: כי אמרו נתן אלהינו בידנו את-אויבנו ואת מחרב ארצנו ואשר
הרבה את-חללינו. **טז** ויהי כי טוב (כטוב) לבם ויאמרו קראו לשמשון
וישחק-לנו ויקראו לשמשון מבית האסירים (האסורים) ויצחק לפניהם
ויעמידו אותו בין העמודים. **טז** ויאמר שמשון אל-הנער המחזיק בידו
הניחה אותי והימשיני (והמישני) את-העמדים אשר הבית נכון עליהם ואשען
עליהם. **טז** והבית מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל-הגג
כשלושת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון. **טז** ויקרא שמשון
אל-יהוה ויאמר: אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אף הפעם הנה האלהים
ואנקמה נקם-אחת משתי עיני מפלשתים. **טז** וילפת שמשון את-שני
עמודי התוד אשר הבית נכון עליהם ויסמך עליהם אחד בימינו ואחד
בשמאלו. **טז** ויאמר שמשון תמות נפשי עם-פלשתים ויט בכח ויפל הבית
על-הסרנים ועל-כל-העם אשר-בו ויהיו המתים אשר המית במותו רבים
מאשר המית בחייו. **טז** וירדו אחיו וכל-בית אביהו וישאו אתו ויעלו
ויקברו אותו בין צרעה ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את-ישראל
עשרים שנה.

יזא ויהי-איש מהר-אפרים ושמו מיכיהו. **יזב** ויאמר לאמו אלף ומאה הכסף אשר לקח-לך ואתי (ואת) אלית וגם אמרת באזני הנה-הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה. **יזג** וישב את-אלף-ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי את-הכסף ליהוה מידי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו לך. **יזד** וישב את-הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו. **יזה** והאיש מיכה לו בית אלהים ויעש אפוד ותרפים וימלא את-יד אחד מבניו ויהי-לו לכהן. **יזו** בימים ההם אין מלך בישראל: איש הישר בעיניו יעשה.

יזז ויהי-נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה והוא לוי והוא גר-שם. **יזח** וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה לגור באשר ימצא ויבא הר-אפרים עד-בית מיכה לעשות דרך. **יזט** ויאמר-לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם יהודה ואנכי הלך לגור באשר אמצא. **יזי** ויאמר לו מיכה שבה עמדי והיה-לי לאב ולכהן ואנכי אתן-לך עשרת כסף לשנים וערך בגדים ומחיתך וילך הלוי. **יזיא** ויואל הלוי לשבת את-האיש ויהי הנער לו כאחד מבניו. **יזיב** וימלא מיכה את-יד הלוי ויהי-לו הנער לכהן ויהי בבית מיכה. **יזיג** ויאמר מיכהעתה ידעתי כי-יטיב יהוה לי: כי הנה-לי הלוי לכהן. **יחא** בימים ההם אין מלך בישראל ובימים ההם שבט הדני מבקש-לו נחלה לשבת כי לא-נפלה לו עד-היום ההוא בתוך-שבטי ישראל בנחלה. **יחב** וישלחו בני-דן ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני-חיל מצרעה ומאשתאל לרגל את-הארץ ולחקרה ויאמרו אליהם לכו חקרו את-הארץ ויבאו הר-אפרים עד-בית מיכה וילינו שם. **יחג** המה עם-בית מיכה והמה הכירו את-קול הנער הלוי ויסורו שם ויאמרו לו מי-הביאך הלא ומה-אתה עשה בזה ומה-לך פה. **יחד** ויאמר אליהם כזה וכזה עשה לי מיכה וישכרני ואהי-לו לכהן. **יחה** ויאמרו לו שאל-נא באלהים ונדעה התצלח דרךנו אשר אנחנו הלכים עליה. **יחו** ויאמר להם הנה לכו לשלום נכח יהוה דרךכם אשר תלכו-בה.

יחז וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו את-העם אשר בקרבה יושבת-לבטח כמשפט צדנים שקט ובטח ואין-מכלים דבר בארץ יורש עצר ורחוקים המה מצידנים ודבר אין-להם עם-אדם. **יחח** ויבאו אל-אחיהם צרעה ואשתאל ויאמרו להם אחיהם מה אתם. **יחט** ויאמרו קומה ונעלה עליהם כי ראינו את-הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשימם אל-תעצלו ללכת

לָבֹא לְרִשֶׁת אֶת-הָאָרֶץ. **יחי** כְּבֹאֲכֶם תִּבְּאוּ אֶל-עַם בְּטִחַ וְהָאָרֶץ רַחֲבַת
 יָדִים כִּי-נִתְּנָה אֱלֹהִים בְּיָדְכֶם: מְקוֹם אֲשֶׁר אֵין-שָׁם מַחֲסוֹר כָּל-דָּבָר אֲשֶׁר
 בָּאָרֶץ. **יחיא** וַיִּסְעוּ מִשָּׁם מִמִּשְׁפַּחַת הַדְּנִי מִצָּרְעָה וּמֵאֲשֶׁתָּאֵל שֵׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ
 חֲגוּר כָּלִי מִלְחָמָה. **יחיב** וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּקִרְיַת יַעֲרִים בִּיהוּדָה עַל-כֵּן קָרְאוּ לַמְּקוֹם
 הַהוּא מַחֲנֶה-דָן עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֵנָּה אַחֲרֵי קִרְיַת יַעֲרִים. **יחיג** וַיַּעֲבְרוּ מִשָּׁם
 הַר-אֶפְרַיִם וַיָּבֹאוּ עַד-בֵּית מִיכָה. **יחיז** וַיַּעֲנוּ חֲמִשָּׁת הָאֲנָשִׁים הַהִלְכִים לְרֹגֵל
 אֶת-הָאָרֶץ לֵישׁ וַיֹּאמְרוּ אֶל-אַחֵיהֶם הִיזְעֹתֶם כִּי יֵשׁ בַּבָּתִּים הָאֵלֶּה אֲפֹד
 וְתִרְפִּים וּפָסֶל וּמִסֵּכָה וְעֵתָה דָּעוּ מֶה-תַּעֲשׂוּ. **יחטו** וַיִּסּוּרוּ שָׁמָּה וַיָּבֹאוּ
 אֶל-בֵּית-הַנָּעַר הַלְוִי בֵּית מִיכָה וַיִּשְׁאַלּוּ-לוֹ לְשָׁלוֹם. **יחטז** וְשֵׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ
 חֲגוּרִים כָּלִי מִלְחָמָתָם נֹצְבִים פָּתַח הַשְּׁעָרָאֲשֶׁר מִבְּנֵי-דָן. **יחיז** וַיַּעֲלוּ חֲמִשָּׁת
 הָאֲנָשִׁים הַהִלְכִים לְרֹגֵל אֶת-הָאָרֶץ בָּאוּ שָׁמָּה לִקְחוּ אֶת-הַפָּסֶל וְאֶת-הָאֲפֹד
 וְאֶת-הַתִּרְפִּים וְאֶת-הַמִּסֵּכָה וְהַכֹּהֵן נֹצֵב פָּתַח הַשַּׁעַר וְשֵׁשׁ-מֵאוֹת הָאִישׁ הַחֲגוּר
 כָּלִי הַמִּלְחָמָה. **יחית** וְאֵלֶּה בָּאוּ בֵּית מִיכָה וַיִּקְחוּ אֶת-פָּסֶל הָאֲפֹד
 וְאֶת-הַתִּרְפִּים וְאֶת-הַמִּסֵּכָה וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַכֹּהֵן מָה אַתֶּם עֹשִׂים. **יחית**
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַחֲרַשׁ שִׁים-יָדָךְ עַל-פִּידְךָ וְלֹךְ עִמָּנוּ וְהָיָה-לָנוּ לָאֵב וּלְכֹהֵן: הַטּוֹב
 הַיּוֹתֵד כֹּהֵן לְבֵית אִישׁ אֶחָד אוֹ הַיּוֹתֵד כֹּהֵן לְשִׁבְט וּלְמִשְׁפָּחָה בְּיִשְׂרָאֵל. **יחכ**
 וַיִּיטֹב לֵב הַכֹּהֵן וַיִּקַּח אֶת-הָאֲפֹד וְאֶת-הַתִּרְפִּים וְאֶת-הַפָּסֶל וַיָּבֹא בִקְרֵב הָעַם.
יחכא וַיִּפְּנוּ וַיֵּלְכוּ וַיִּשְׁימוּ אֶת-הַטֹּף וְאֶת-הַמִּקְנֶה וְאֶת-הַכֶּבֶד הַלְפָּנִיהֶם. **יחכב**
 הִמָּה הִרְחִיקוּ מִבֵּית מִיכָה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בַּבָּתִּים אֲשֶׁר עִם-בֵּית מִיכָה נִזְעְקוּ
 וַיִּדְּבִיקוּ אֶת-בְּנֵי-דָן. **יחכג** וַיִּקְרְאוּ אֶל-בְּנֵי-דָן וַיִּסְבּוּ פָּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ לְמִיכָה
 מֶה-לָּךְ כִּי נִזְעַקְתָּ. **יחכד** וַיֹּאמֶר אֶת-אֱלֹהֵי אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לְקַחְתָּם וְאֶת-הַכֹּהֵן
 וְתִלְכוּ וּמָה-לִּי עוֹד וּמָה-תֹּאמְרוּ אֵלַי מֶה-לָּךְ. **יחכה** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי-דָן
 אֶל-תִּשְׁמַע קוֹלְךָ עִמָּנוּפֹן-יִפְּגְעוּ בָכֶם אֲנָשִׁים מְרִי נָפֶשׁ וְאַסְפֹּתָה נֶפֶשְׁךָ וְנָפֶשׁ
 בֵּיתְךָ. **יחכו** וַיֵּלְכוּ בְנֵי-דָן לְדֶרֶכָם וַיֵּרָא מִיכָה כִּי-חֲזָקִים הִמָּה מִמֶּנּוּ וַיִּפֹּן וַיָּשָׁב
 אֶל-בֵּיתוֹ. **יחכז** וְהִמָּה לִקְחוּ אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה מִיכָה וְאֶת-הַכֹּהֵן אֲשֶׁר הָיָה-לוֹ
 וַיָּבֹאוּ עַל-לֵישׁ עַל-עַם שִׁקְט וּבְטִחַ וַיַּכּוּ אוֹתָם לְפִי-חֶרֶב וְאֶת-הָעִיר שָׂרְפוּ בָאֵשׁ.
יחכח וְאֵין מִצִּיל כִּי רַחוּקָה-הָיָא מִצִּידוֹן וְדָבָר אֵין-לָהֶם עִם-אָדָם וְהָיָא בְּעַמְּקֵי
 אֲשֶׁר לְבֵית-רַחוּב וַיִּבְנוּ אֶת-הָעִיר וַיִּשְׁבּוּ בָּהּ. **יחכט** וַיִּקְרְאוּ שֵׁם-הָעִיר דָּן בְּשֵׁם
 דָּן אֲבִיהֶם אֲשֶׁר יוֹלֵד לְיִשְׂרָאֵל וְאוֹלָם לֵישׁ שֵׁם-הָעִיר לְרֵאשִׁנָּה. **יחל** וַיִּקְימוּ
 לָהֶם בְּנֵי-דָן אֶת-הַפָּסֶל וַיְהוֹנָתָן בֶּן-גִּרְשָׁם בֶּן-מְנַשֶּׁה הוּא וּבָנָיו הָיוּ כֹהֲנִים

לשֶׁבֶט הַדָּנִי עַד-יוֹם גְּלוּת הָאָרֶץ. **יחלא** וַיִּשְׁימוּ לָהֶם אֶת-פֶּסֶל מִיֶּכָה אֲשֶׁר עָשָׂה כָּל-יְמֵי הַיּוֹת בֵּית-הָאֱלֹהִים בְּשֵׁלָה.

יטא וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וּמֶלֶךְ אֵין בְּיִשְׂרָאֵל וַיְהִי אִישׁ לְוִי גֵר בְּיִרְכַּתִּי הֶר-אֶפְרַיִם וַיִּקַּח-לוֹ אִשָּׁה פִילְגָּשׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה. **יטב** וַתִּזְנֶה עָלָיו פִּילְגָּשׁוֹ וַתִּלְדָּה מֵאִתּוֹ אֶל-בֵּית אָבִיהָ אֶל-בֵּית לָחֶם יְהוּדָה וַתְּהִי-שֵׁם יָמִים אַרְבָּעָה חֲדָשִׁים. **יטג** וַיָּקָם אִישָׁהּ וַיִּלְדָּה אַחֲרֶיהָ לְדָבָר עַל-לִבָּהּ לְהַשִּׁיבּוּ (לְהַשִּׁיבָהּ) וַנַּעֲרוּ עִמּוֹ וַצֻּמַּד חֲמוּרִים וַתִּבְיָאֶהוּ בֵּית אָבִיהָ וַיֵּרָאֶהוּ אָבִי הַנַּעֲרָה וַיִּשְׁמַח לִקְרָאתָהּ. **יטד** וַיַּחֲזֶק-בּוֹ חֲתָנּוֹ אָבִי הַנַּעֲרָה וַיֵּשֶׁב אִתּוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיְלִינוּ שָׁם. **יטה** וַיְהִי בַּיּוֹם הָרִבְעִי וַיִּשְׁכְּמוּ בַּבֹּקֶר וַיָּקָם לָלֶכֶת וַיֹּאמֶר אָבִי הַנַּעֲרָה אֶל-חֲתָנּוֹ סַעֲד לִבְךָ פֶּת-לָחֶם וְאַחֵר תֵּלְכוּ. **יטו** וַיֵּשְׁבוּ וַיֹּאכְלוּ שְׁנֵיהֶם יַחַד וַיִּשְׁתּוּ וַיֹּאמֶר אָבִי הַנַּעֲרָה אֶל-הָאִישׁ הוּאֹל-נָא וְלִין וַיֵּיטֵב לִבְךָ. **יטז** וַיָּקָם הָאִישׁ לָלֶכֶת וַיִּפְצֹר-בּוֹ חֲתָנּוֹ וַיֵּשֶׁב וַיִּלֵּן שָׁם. **יטח** וַיִּשְׁכֶּם בַּבֹּקֶר בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי לָלֶכֶת וַיֹּאמֶר אָבִי הַנַּעֲרָה סַעֲד-נָא לִבְכֶּךָ וְהַתְמַהֲמָהוּ עַד-נְטוֹת הַיּוֹם וַיֹּאכְלוּ שְׁנֵיהֶם. **יטט** וַיָּקָם הָאִישׁ לָלֶכֶת הוּא וּפִילְגָּשׁוֹ וַנַּעֲרוּ וַיֹּאמֶר לוֹ חֲתָנּוֹ אָבִי הַנַּעֲרָה הִנֵּה נָא רָפָה הַיּוֹם לַעֲרוֹב לִינוּ-נָא הִנֵּה חֲנוּת הַיּוֹם לִין פֹּה וַיֵּיטֵב לִבְכֶּךָ וְהַשְׁכַּמְתֶּם מָחָר לְדַרְכְּכֶם וְהַלַּכְתֶּה לְאַהֲלֶךָ. **יטי** וְלֹא-אָבָה הָאִישׁ לָלוֹן וַיָּקָם וַיִּלְדָּה וַיָּבֵא עַד-נֶכַח יְבוּס הִיא יְרוּשָׁלַם וַעֲמֹ צֻמַּד חֲמוּרִים חֲבוּשִׁים וּפִילְגָּשׁוֹ עִמּוֹ. **יטיא** הֵם עִם-יְבוּס וְהַיּוֹם רַד מָאֵד וַיֹּאמֶר הַנַּעַר אֶל-אֲדָנָיו לָכֶה-נָא וְנִסּוּרָה אֶל-עִיר-הַיְבוּסִי הַזֹּאת וְנָלִין בָּהּ. **יטיב** וַיֹּאמֶר אֲלֵיו אֲדָנָיו לֹא נָסוּר אֶל-עִיר נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא-מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִנֵּה וַעֲבֹרְנוּ עַד-גִּבְעָה. **יטיג** וַיֹּאמֶר לַנַּעֲרוֹ לֵךְ וְנִקְרְבָה בְּאַחַד הַמְּקוֹמוֹת וְלִנוּ בַּגִּבְעָה אוֹ בְּרָמָה. **יטיד** וַיַּעֲבְרוּ וַיֵּלְכוּ וַתֵּבֵא לָהֶם הַשֶּׁמֶשׁ אֲצֹל הַגִּבְעָה אֲשֶׁר לִבְנֵימֹן. **יטטו** וַיִּסְרוּ שָׁם לָבֹא לָלוֹן בַּגִּבְעָה וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב בְּרוּחוֹב הָעִיר וְאֵין אִישׁ מְאַסֵּף-אוֹתָם הַבִּיתָה לָלוֹן. **יטטז** וְהִנֵּה אִישׁ זָקֵן בָּא מִן-מַעֲשָׂהוּ מִן-הַשָּׂדֶה בַּעֲרָב וְהָאִישׁ מֵהֶר אֶפְרַיִם וְהוּא-גֵר בַּגִּבְעָה וְאֲנָשִׁי הַמְּקוֹם בְּנֵי יְמִינִי. **יטזז** וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-הָאִישׁ הָאֶרְחִיב־רוּחַ הָעִיר וַיֹּאמֶר הָאִישׁ הַזָּקֵן אָנָּה תִלְדָּה וּמֵאֵין תֵּבֹא. **יטח** וַיֹּאמֶר אֲלֵיו עֲבָרִים אֲנַחְנוּ מִבֵּית-לָחֶם יְהוּדָה עַד-יִרְכַּתִּי הֶר-אֶפְרַיִם מִשָּׁם אָנֹכִי וְאַלְדָּה עַד-בֵּית לָחֶם יְהוּדָה וְאֶת-בֵּית יְהוָה אֲנִי הִלְדָּה וְאֵין אִישׁ מְאַסֵּף אוֹתִי הַבִּיתָה. **יטט** וְגַם-תֵּבֶן גַּם-מִסְפּוֹא יֵשׁ לַחֲמוּרֵינוּ וְגַם לָחֶם וַיִּין יֵשׁ-לִי וְלֹאֲמַתָּה וְלַנַּעַר עִם-עֲבָדֶיךָ; אֵין מַחֲסוֹר כָּל-דָּבָר. **יטכ** וַיֹּאמֶר הָאִישׁ הַזָּקֵן שְׁלוֹם לָךְ רַק כָּל-מַחֲסוּרְךָ עָלַי רַק בְּרוּחוֹב אֶל-תֵּלֵן. **יטכא** וַיִּבְיָאֶהוּ לְבֵיתוֹ וַיְבֹל (וַיָּבֵל) לַחֲמוּרִים וַיִּרְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ. **יטכב** הִמָּה מִיִּטִּיבִים אֶת-לִבָּם וְהִנֵּה

אֲנָשִׁי הָעִיר אֲנָשִׁי בְּנֵי-בְלִיעַל נָסְבוּ אֶת-הַבֵּית מִתְּדַפְּקִים עַל-הַדֶּלֶת וַיֹּאמְרוּ
אֶל-הָאִישׁ בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּקֶן לֵאמֹר הוֹצֵא אֶת-הָאִישׁ אֲשֶׁר-בָּא אֶל-בֵּיתְךָ וַנִּדְּעֶנּוּ.
יטכג וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם הָאִישׁ בַּעַל הַבַּיִת וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶל-אֲחִי אֶל-תִּרְעוּ נָא אַחֲרֵי
אֲשֶׁר-בָּא הָאִישׁ הַזֶּה אֶל-בֵּיתִי אֶל-תַּעֲשׂוּ אֶת-הַנְּבִלָה הַזֹּאת. **יטכד** הִנֵּה בְּתִי
הַבְּתוּלָה וּפִילְגָּשָׁהּ אוֹצִיָּאה-נָּא אוֹתָם וְעֲנוּ אוֹתָם וַעֲשׂוּ לָהֶם הַטוֹב בְּעֵינֵיכֶם
וְלֹאִישׁ הַזֶּה לֹא תַעֲשׂוּ דִבַּר הַנְּבִלָה הַזֹּאת. **יטכה** וְלֹא-אָבוּ הָאֲנָשִׁים לִשְׁמֹעַ לוֹ
וַיַּחֲזֹק הָאִישׁ בְּפִילְגָּשׁוֹ וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם הַחוּץ וַיִּדְּעוּ אוֹתָהּ וַיִּתְּעַלְלוּ-בָּהּ כָּל-הַלַּיְלָה
עַד-הַבֹּקֶר וַיִּשְׁלַחוּהָ בַעֲלוֹת (כַּעֲלוֹת) הַשָּׁחַר. **יטכו** וַתֵּבֵא הָאִשָּׁה לַפְּנוֹת הַבֹּקֶר
וַתִּפֹּל פֶּתַח בֵּית-הָאִישׁ אֲשֶׁר-אֲדוֹנֶיהָ שָׁם עַד-הָאוֹר. **יטכז** וַיָּקָם אֲדֹנֶיהָ בַּבֹּקֶר
וַיִּפְתַּח דִּלְתוֹת הַבַּיִת וַיֵּצֵא לָלֶכֶת לְדַרְכּוֹ וְהִנֵּה הָאִשָּׁה פִּילְגָּשׁוֹ נֹפֶלֶת פֶּתַח הַבַּיִת
וַיִּדְּיָה עַל-הַסֵּף. **יטכח** וַיֹּאמֶר אֲלֶיהָ קוּמִי וְנִלְכָּה וְאִין עֲנָה וַיִּקְחָהּ עַל-הַחֲמוֹר
וַיָּקָם הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ לְמִקְמוֹ. **יטכט** וַיָּבֵא אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּקַּח אֶת-הַמַּאֲכָלֶת וַיַּחֲזֹק
בְּפִילְגָּשׁוֹ וַיִּנְתְּחָהּ לַעֲצָמֶיהָ לְשָׁנִים עֶשֶׂר נִתְחִים וַיִּשְׁלַחָהּ בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל. **יטל**
וְהָיָה כָּל-הָרְאָה וְאָמַר לֹא-נִהְיִתָּה וְלֹא-נִרְאִיתָה כְּזֹאת לְמִיּוֹם עֲלוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה שִׁימוּ-לָכֶם עָלֶיהָ עֲצוֹ וַדְּבִרוּ.
כא וַיֵּצְאוּ כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּקְהַל הָעֵדָה כָּאִישׁ אֶחָד לְמַדָּן וְעַד-בָּאָר שִׁבְעָה וְאֶרֶץ
הַגִּלְעָדָל-יְהוּדָה הַמִּצְפָּה. **כב** וַיִּתְּצֻבוּ פְּנוֹת כָּל-הָעָם כָּל שַׁבָּטֵי יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּהל
עִם הָאֱלֹהִים אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ רִגְלֵי שְׁלֹף חֶרֶב.
כג וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי בְנִימִן כִּי-עָלוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּה וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבִרוּ
אִיכָּה נִהְיִתָּה הָרָעָה הַזֹּאת. **כד** וַיַּעַן הָאִישׁ הַלְוִי אִישׁ הָאִשָּׁה הַנִּרְצָחָה וַיֹּאמֶר:
הַגִּבְעָתָה אֲשֶׁר לְבְנִימִן בָּאתִי אֲנִי וּפִילְגָּשִׁי לָלוּן. **כה** וַיִּקְמוּ עָלַי בַּעֲלֵי הַגִּבְעָה
וַיִּסְבּוּ עָלַי אֶת-הַבַּיִת לִילָה אוֹתִי דָּמּוּ לַהֲרֹג וְאֶת-פִּילְגָּשִׁי עֲנוּ וַתָּמוּת. **כו** וְאֲחִי
בְּפִילְגָּשִׁי וְאַנְתְּחָה וְאַשְׁלַחָה בְּכָל-שָׂדֶה נִחַלְתָּ יִשְׂרָאֵל: כִּי עָשׂוּ זָמָה וַנְּבִלָה
בְּיִשְׂרָאֵל. **כז** הִנֵּה כָּלְכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִבּוּ לָכֶם דִּבַּר וְעָצָה הֵלֶם. **כח** וַיָּקָם
כָּל-הָעָם כָּאִישׁ אֶחָד לֵאמֹר: לֹא יֵלֶךְ אִישׁ לְאֶהָלוֹ וְלֹא נָסוּר אִישׁ לְבֵיתוֹ. **כט**
וַעֲתִידָהּ הַדָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לַגִּבְעָה: עָלֶיהָ בְּגוֹרָל. **כ** וַיִּקְחוּנוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים
לְמֵאָה לְכָל שַׁבָּטֵי יִשְׂרָאֵל וּמֵאָה לְאֶלֶף וְאֶלֶף לַרְבֵּבָה לְקַחַת צִדָּה לָעַם לַעֲשׂוֹת
לְבוֹאֵם לַגִּבְעָה בְּנִימִן כָּכָל-הַנְּבִלָה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל. **כיא** וַיֹּאסֹף כָּל-אִישׁ
יִשְׂרָאֵל אֶל-הָעִיר כָּאִישׁ אֶחָד חֲבֵרִים.
כיב וַיִּשְׁלַחוּ שַׁבָּטֵי יִשְׂרָאֵל אֲנָשִׁים בְּכָל-שַׁבָּטֵי בְנִימִן לֵאמֹר: מָה הָרָעָה הַזֹּאת
אֲשֶׁר נִהְיִתָּה בָּכֶם. **כיג** וַעֲתִידָהּ תָּנוּ אֶת-הָאֲנָשִׁים בְּנֵי-בְלִיעַל אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וְנִמְיִתָם

וַיִּבְעֶרָה רָעָה מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא אָבוּ (בְּנֵי) בְּנִימָן לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל אֲחֵיהֶם
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל. **כִּיד** וַיֹּאסִּפוּ בְנֵי-בְנִימָן מִן-הָעָרִים הַגְּבֻעָה לָצֵאת לַמִּלְחָמָה
עִם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **כטו** וַיִּתְּפְקְדוּ בְנֵי בְּנִימָן בַּיּוֹם הַהוּא מִהָעָרִים עֶשְׂרִים וְשָׁשָׁה
אֶלְף אִישׁ שִׁלְף חֶרֶב לִבָּד מִיִּשְׁבֵּי הַגְּבֻעָה הַתְּפֻקְדוֹ שִׁבְעַת מֵאוֹת אִישׁ בַּחֹר. **כטז**
מִכָּל הָעָם הַזֶּה שִׁבְעַת מֵאוֹת אִישׁ בַּחֹר אֲטֹר יָד-יְמִינוֹ: כָּל-זֶה קָלַע בְּאֶבֶן
אֶל-הַשְּׁעָרָה וְלֹא יָחֹטֵא.

כז וַאִישׁ יִשְׂרָאֵל הַתְּפֻקְדוֹ לִבָּד מִבְּנִימָן אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלְף אִישׁ שִׁלְף חֶרֶב:
כָּל-זֶה אִישׁ מִלְחָמָה. **כח** וַיִּקְמוּ וַיַּעֲלוּ בֵּית-אֵל וַיִּשְׁאַלוּ בָּאלֹהִים וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִי יַעֲלֶה-לָנוּ בַּתְּחִלָּה לַמִּלְחָמָה עִם-בְּנֵי בְּנִימָן וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה
בַּתְּחִלָּה. **כט** וַיִּקְוֹמוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בַּבֹּקֶר וַיַּחֲנוּ עַל-הַגְּבֻעָה. **ככ** וַיֵּצֵא אִישׁ יִשְׂרָאֵל
לַמִּלְחָמָה עִם-בְּנִימָן וַיַּעֲרְכוּ אִתָּם אִישׁ-יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל-הַגְּבֻעָה. **ככא** וַיֵּצְאוּ
בְנֵי-בְּנִימָן מִן-הַגְּבֻעָה וַיִּשְׁחִיתוּ בְּיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלְף
אִישׁ אֶרְצָה. **ככב** וַיִּתְּחִזֶּק הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר-עָרְכוּ שָׁם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן. **ככג** וַיַּעֲלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּבְכוּ לִפְנֵי-יְהוָה
עַד-הָעֶרֶב וַיִּשְׁאַלוּ בִּיהוָה לֵאמֹר הַאֲוִסִּיף לָגֶשֶׁת לַמִּלְחָמָה עִם-בְּנֵי בְּנִימָן אַחִי
וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲלוּ אֵלָיו.

ככד וַיִּקְרְבוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-בְּנֵי בְּנִימָן בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי. **ככה** וַיֵּצֵא בְּנִימָן לִקְרֹאתָם
מִן-הַגְּבֻעָה בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיִּשְׁחִיתוּ בַּבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד שְׁמֹנֶת עָשָׂר אֶלְף אִישׁ אֶרְצָה:
כָּל-אִלָּה שִׁלְפֵי חֶרֶב. **ככו** וַיַּעֲלוּ כָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל-הָעָם וַיָּבֹאוּ בֵּית-אֵל וַיִּבְכוּ
וַיִּשְׁבּוּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה וַיִּצְוּמוּ בַּיּוֹם-הַהוּא עַד-הָעֶרֶב וַיַּעֲלוּ עֲלוֹת וּשְׁלָמִים לִפְנֵי
יְהוָה. **ככז** וַיִּשְׁאַלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בִּיהוָה וְשָׁם אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים בַּיָּמִים הָהֵם.
ככח וּפִינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן עָמֵד לִפְנֵי בַּיָּמִים הָהֵם לֵאמֹר הַאֲוִסִּיף עוֹד
לָצֵאת לַמִּלְחָמָה עִם-בְּנֵי-בְּנִימָן אַחִי אִם-אֶחָדֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה עֲלוּ כִּי מָחָר אֶתְּנֶנּוּ
בְּיָדְךָ. **ככט** וַיֵּשֶׁם יִשְׂרָאֵל אַרְבִּים אֶל-הַגְּבֻעָה סָבִיב.

כל וַיַּעֲלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-בְּנֵי בְּנִימָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיַּעֲרְכוּ אֶל-הַגְּבֻעָה כְּפַעַם
בְּפַעַם. **כלא** וַיֵּצְאוּ בְנֵי-בְּנִימָן לִקְרֹאת הָעָם הַנִּתְקָו מִן-הָעִיר וַיַּחֲלוּ לְהַכּוֹת
מִהָעָם חֲלָלִים כְּפַעַם בְּפַעַם בַּמִּסְלֹת אֲשֶׁר אַחַת עָלָה בֵּית-אֵל וְאַחַת גְּבֻעָתָה
בַּשָּׂדֶה כְּשִׁלְשִׁים אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל. **כלב** וַיֹּאמְרוּ בְנֵי בְּנִימָן נִגְפִים הֵם לִפְנֵינוּ
כְּבָרָאשְׁנָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ נְנוּסָה וְנִתְקַנּוּהוּ מִן-הָעִיר אֶל-הַמִּסְלֹת. **כלג** וְכָל
אִישׁ יִשְׂרָאֵל קָמוּ מִמָּקוֹמוֹ וַיַּעֲרְכוּ בְּבַעַל תָּמָר וְאַרְבַּע יִשְׂרָאֵל מִגִּיחַ מִמָּקוֹמוֹ

מִמַּעֲרָה-גִּבְעָה. **כלז** וַיָּבֹאוּ מִנֶּגֶד לַגִּבְעָה עֲשָׂרַת אֲלָפִים אִישׁ בַּחֹר מִכָּל-יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה כְּבִדָּה וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי-נִגְעַת עָלֵיהֶם הָרָעָה.

כלה וַיִּגָּף יְהוָה אֶת-בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁחִיתוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבִנְיָמִן בַּיּוֹם הַהוּא עֲשָׂרִים וְחַמְשָׁה אֲלָף וּמֵאָה אִישׁ: כָּל-אֶלֶּה שָׁלַף חָרֵב. **כלו** וַיִּרְאוּ בְנֵי-בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כִּי נִגְפוּ וַיִּתְּנוּ אִישׁ-יִשְׂרָאֵל מְקוֹם לְבִנְיָמִן כִּי בָטְחוּ אֶל-הָאֲרֵב אֲשֶׁר-שָׁמוּ אֶל-הַגִּבְעָה. **כלז** וְהָאֲרֵב הַחִישׁוּ וַיִּפְּשְׁטוּ אֶל-הַגִּבְעָה וַיִּמְשְׁדוּ הָאֲרֵב וַיֵּן אֶת-כָּל-הָעִיר לְפִי-חָרֵב. **כלח** וְהַמּוֹעֵד הָיָה לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל-הָאֲרֵב הָרֵב לְהַעֲלוֹתָם מִשָּׂאת הָעֵשֶׂן מִן-הָעִיר. **כלט** וַיַּהֲפֹךְ אִישׁ-יִשְׂרָאֵל בַּמִּלְחָמָה וּבְבִנְיָמִן הֵחֵל לְהַכּוֹת חֲלָלִים בְּאִישׁ-יִשְׂרָאֵל כְּשָׁלְשִׁים אִישׁ כִּי אָמְרוּ אָדָּה נִגּוֹף נִגּוֹף הוּא לְפָנֵינוּ בַּמִּלְחָמָה הָרֵאשִׁינָה. **כמ** וְהַמִּשָּׂאת הַחֲלָה לַעֲלוֹת מִן-הָעִיר עָמּוֹד עֵשֶׂן וַיִּפֹּן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְהֵנָּה עָלָה כָּלִיל-הָעִיר הַשְּׂמִימָה. **כמא** וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הִפִּיךְ וַיִּבְהֵל אִישׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: כִּי רָאָה כִּי-נִגְעָה עָלָיו הָרָעָה. **כמב** וַיִּפְּנוּ לְפָנֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל-דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר וְהַמִּלְחָמָה הִדְּבִיקָתָהּ וְאֲשֶׁר מִהָעָרִים מִשְׁחִיתִים אוֹתָם בְּתוֹכָם. **כמג** כִּתְּרוּ אֶת-בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הָרַדִּיפוּהוּ מִנוּחָה הַדְּרִיכָהּ עַד נִכַּח הַגִּבְעָה מִמִּזְרַח-שָׁמֶשׁ. **כמד** וַיִּפְּלוּ מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׂמֹנֶה-עָשָׂר אֲלָף אִישׁ: אֶת-כָּל-אֶלֶּה אֲנָשֵׁי-חֵיל. **כמה** וַיִּפְּנוּ וַיִּנְסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל-סֹלֶע הָרְמוֹן וַיַּעֲלֵלוּהוּ בַּמִּסְלוֹת חֲמִשָּׁת אֲלָפִים אִישׁ וַיִּדְּבִיקוּ אַחֲרָיו עַד-גִּדְעָם וַיָּכּוּ מִמֶּנּוּ אֲלָפִים אִישׁ. **כמו** וַיְהִי כָּל-הַנֶּפְלִים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲשָׂרִים וְחַמְשָׁה אֲלָף אִישׁ שָׁלַף חָרֵב בַּיּוֹם הַהוּא: אֶת-כָּל-אֶלֶּה אֲנָשֵׁי-חֵיל. **כמוז** וַיִּפְּנוּ וַיִּנְסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל-סֹלֶע הָרְמוֹן שֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ וַיֵּשְׁבוּ בְּסֹלֶע רְמוֹן אַרְבָּעָה חֲדָשִׁים. **כמח** וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁבוּ אֶל-בְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּם לְפִי-חָרֵב מֵעִיר מָתָם עַד-בְּהֵמָה עַד כָּל-הַנִּמְצָא גַם כָּל-הָעָרִים הַנִּמְצָאוֹת שָׁלְחוּ בְּאֵשׁ.

כמא וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּע בַּמִּצָּפָה לֵאמֹר: אִישׁ מִמֶּנּוּ לֹא-יָתֵן בְּתוֹ לְבִנְיָמִן לְאִשָּׁה. **כאב** וַיָּבֹא הָעָם בֵּית-אֵל וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד-הָעָרֵב לְפָנֵי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ בְּכִי גָדוֹל. **כאג** וַיֹּאמְרוּלָמָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִיָּתָה זֹאת בְּיִשְׂרָאֵל: לְהַפְקִיד הַיּוֹם מִיִּשְׂרָאֵל שִׁבְט אֶחָד. **כאד** וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיִּשְׁכְּמוּ הָעָם וַיִּבְנוּ-שָׁם מִזְבֵּחַ וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וַיִּשְׁלָמִים.

כאה וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי אֲשֶׁר לֹא-עָלָה בִּקְהָל מִכָּל-שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה: כִּי הַשְּׁבוּעָה הַגְּדוֹלָה הִיָּתָה לְאֲשֶׁר לֹא-עָלָה אֶל-יְהוָה הַמִּצָּפָה לְאִמְרוֹת יוֹמָת. **כאו** וַיִּנָּחְמוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ נִגְדַע הַיּוֹם שִׁבְט אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. **כאז** מֵה-נַעֲשֶׂה לָהֶם לְנוֹתָרִים לְנָשִׁים וְאֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ

ביהוה לבלתי תת-להם מבנותינו לנשים. **כאח** ויאמרומי אחד משבטי ישראל אשר לא-עלה אל-יהוה המצפה והנה לא בא-איש אל-המחנה מיביש גלעדאל-הקהל. **כאט** ויתפקד העם והנה אין-שם איש מיושבי יבש גלעד. **כאי** וישלחו-שם העדה שנים-עשר אלף אישמבני החיל ויצויו אותם לאמר לכו והכיתם את-יושבי יבש גלעד לפי-חרב והנשים והטף. **כאיא** וזה הדבר אשר תעשו: כל-זכר וכל-אשה ידעת משכב-זכרתחרימו. **כאיב** וימצאו מיושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא-ידעה איש למשכב זכר ויבאו אותם אל-המחנה שלה אשר בארץ כנען.

כאיג וישלחו כל-העדה וידברו אל-בני בנימן אשר בסלע רמון ויקראו להם שלום. **כאיז** וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר חיו מנשי יבש גלעד ולא-מצאו להם בן. **כאטו** והעם נחם לבנימן: כי-עשה יהוה פרך בשבטי ישראל. **כאטז** ויאמרו זקני העדה מה-נעשה לנותרים לנשים: כי-נשמדה מבנימן אשה. **כאיז** ויאמרו ירשת פליטה לבנימן ולא-ימחה שבט מישראל. **כאיח** ואנחנו לא נוכל לתת-להם נשיםמבנותינו: כי-נשבועו בני-ישראל לאמר ארור נתן אשה לבנימן.

כאיט ויאמרו הנה חג-יהוה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית-אל מזרחה השמש למסלה העלה מבית-אל שכמהומנגב ללבונה. **כאכ** ויצו (ויצויו) את-בני בנימן לאמר: לכו וארבתם בכרמים. **כאכא** וראיתם והנה אם-יצאו בנות-שילו לחול במחלות ויצאתם מן-הכרמים וחטפתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן. **כאכב** והיה כי-יבאו אבותם או אחיהם לרוב (לריב) אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותםכי לא לקחנו איש אשתו במלחמה: כי לא אתם נתתם להם כעת ותאשמו.

כאכג ויעשו-כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן-המחללות אשר גזלו וילכו וישבו אל-נחלתם ויבנו את-הערים וישבו בהם. **כאכד** ויתהלכו משם בני-ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו. **כאכה** בימים ההם אין מלך בישראל: איש הישר בעיניו יעשה. שמואל

א אא ויהי איש אחד מן-הרמתים צופיםמהר אפרים ושמו אלקנה בן-ירחם בן-אליהוא בן-תחו בן-צוואפרתי. **א אב** ולו שתי נשיםשם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים. **א אג** ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני-עלי

חֲפָנִי וּפְנִיחַס כְּהֵנִיס לַיהוָה. **א אד** וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּזְבַּח אֶלְקָנָה וַנִּתֵּן לַפְּנִינָה אִשְׁתּוֹ
וּלְכָל-בָּנֶיהָ וּבְנוֹתֶיהָ מְנוּת. **א אה** וּלְחָנָה יָתֵן מָנָה אַחַת אֲפִיס: כִּי אֶת-חָנָה אָהַב
וַיהוָה סָגַר רַחֲמָה. **א או** וְכַעֲסָתָה צָרָתָה גַם-כַּעַס בַּעֲבוּר הָרַעְמָה: כִּי-סָגַר
יְהוָה בַּעַד רַחֲמָה. **א אז** וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְּשָׁנָה מִדֵּי עֲלֹתָה בְּבֵית יְהוָה כֵּן
תִּכְעַסְנָה וְתִבְכֶּה וְלֹא תֹאכַל. **א אח** וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִישׁוֹה חָנָה לָמָּה תִּבְכִּי
וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יָרַע לְבָבְךָ: הֲלוֹא אֲנֹכִי טוֹב לָךְ מִעֲשָׂרָה בָּנִים. **א אט**
וַתִּקֶּם חָנָה אַחֲרֵי אָכְלָה בְּשִׁלָּה וְאַחֲרֵי שָׁתָה וְעָלִי הַכֹּהֵן יֹשֵׁב עַל-הַכִּסֵּא
עַל-מְזוֹזוֹת הַיֵּכָל יְהוָה. **א אי** וְהָיָא מִרְת נֶפֶשׁ וְתִתְפַּלֵּל עַל-יְהוָה וּבִכָּה תִּבְכֶּה.
א איא וְתִדְר נֶדֶר וְתֹאמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם-רָאָה תִּרְאֶה בְּעֵינֵי אִמָּתְךָ וַיִּזְכְּרֵנִי
וְלֹא-תִשְׁכַּח אֶת-אִמָּתְךָ וְנִתְתָּה לְאִמָּתְךָ זֶרַע אֲנָשִׁים וְנִתְּתִיו לַיהוָה כָּל-יְמֵי חַיּוֹ
וּמוֹרָה לֹא-יַעֲלֶה עַל-רֹאשׁוֹ. **א איב** וְהָיָה כִּי הִרְבָּתָה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָה וְעָלִי
שֹׁמֵר אֶת-פִּיהָ. **א איג** וְחָנָה הָיָא מִדְּבָרָת עַל-לְבָהָרֶק שְׁפָתֶיהָ נְעוֹת וְקוֹלָהּ לֹא
יִשְׁמַע וַיַּחֲשֹׁבָהּ עָלִי לְשֹׁכְרָה. **א איד** וַיֹּאמֶר אֶלֶיהָ עַד-מָתִי תִשְׁתַּכְּרִין הָסִירִי
אֶת-יַיִנְךָ מֵעַלֶיךָ. **א אטו** וַתַּעַן חָנָה וְתֹאמַר לֹא אֲדֹנִי אִשָּׁה קִשְׁת-רוּחַ אֲנֹכִי וַיִּין
וְשֹׁכֵר לֹא שְׁתִּיתִי וְאֶשְׁפֹּךְ אֶת-נַפְשִׁי לִפְנֵי יְהוָה. **א אטז** אֶל-תִּתֵּן אֶת-אִמָּתְךָ
לִפְנֵי בֵת-בְּלִיעֵל: כִּי-מֵרֹב שִׁיחִי וְכַעֲסִי דְּבָרָתִי עַד-הֵנָּה. **א איז** וַיַּעַן עָלִי וַיֹּאמֶר
לָכִי לְשָׁלוֹם וְאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל יָתֵן אֶת-שְׁלָתְךָ אֲשֶׁר שְׁאַלְתָּ מֵעַמּוֹ. **א איח** וְתֹאמַר
תִּמְצָא שְׁפָחָתְךָ חֵן בְּעֵינַיִךְ וְתִלָּךְ הָאִשָּׁה לְדָרְכָהּ וְתֹאכַל וּפְנִינָה לֹא-הָיָה עוֹד.
א אйт וַיִּשְׁכְּמוּ בִּבְקָר וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵי יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּיתָם הָרְמָתָה וַיֵּדַע
אֶלְקָנָה אֶת-חָנָה אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרָהּ יְהוָה. **א אכ** וַיְהִי לְתַקְפוֹת הַיָּמִים וַתֵּהָר חָנָה
וְתִלְד בֶּן וְתִקְרָא אֶת-שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מִיְהוָה שְׁאַלְתִּיו. **א אכא** וַיַּעַל הָאִישׁ
אֶלְקָנָה וְכָל-בֵּיתוֹ לִזְבֹּחַ לַיהוָה אֶת-זֶבַח הַיָּמִים וְאֶת-נֶדְרוֹ. **א אכב** וְחָנָה לֹא
עָלְתָה: כִּי-אָמְרָה לְאִישָׁהּ עַד יִגְמַל הַנָּעַר וְהִבֵּאתִיו וְנִרְאָה אֶת-פְּנֵי יְהוָה וַיָּשֻׁב
שָׁם עַד-עוֹלָם. **א אכג** וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִישָׁהּ עֲשִׂי הַטּוֹב בְּעֵינַיִךְ שְׁבִי
עַד-גִּמְלָךְ אֹתוֹאֲךָ יָקָם יְהוָה אֶת-דְּבָרוֹ וְתִשָּׁב הָאִשָּׁה וְתִינֶק אֶת-בָּנָה עַד-גִּמְלָהּ
אוֹתוֹ. **א אכד** וְתַעֲלֶהּ עִמָּה כַּאֲשֶׁר גִּמְלָתוֹ בְּפָרִים שְׁלֹשָׁה וְאַיְפָה אַחַת קָמַח
וְנֹבֵל יִין וְתִבְאֶהּ בֵּית-יְהוָה שְׁלוֹ וְהַנָּעַר נָעַר. **א אכה** וַיִּשְׁחָטוּ אֶת-הַפָּר וַיָּבֹאוּ
אֶת-הַנָּעַר אֶל-עָלִי. **א אכו** וְתֹאמַר בִּי אֲדֹנִי חֵי נִפְשְׁךָ אֲדֹנִי אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצָּבָת
עִמָּכָה בָּזָה לְהִתְפַּלֵּל אֶל-יְהוָה. **א אכז** אֶל-הַנָּעַר הָיָה הַתְּפַלְלָתִי וַיִּתֵּן יְהוָה לִי
אֶת-שְׁאֵלָתִי אֲשֶׁר שְׁאַלְתִּי מֵעַמּוֹ. **א אכח** וְגַם אֲנֹכִי הִשְׁאֵלְתִּהּ לַיהוָה
כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה הוּא שְׁאוּל לַיהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לַיהוָה.

א בא ונתתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על-אויבי
כי שמחתי בישועתך. **א בב** אין-קדוש ביהוה כי אין בלתך ואין צור פאלהינו.
א בג אל-תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם: כי אל דעות יהוה ולא
(ולו) נתכנו עללות. **א בד** קשת גברים חתים ונכשלים אזורו חיל. **א בה**
שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד-עקרה ילדה שבעה ורבת בנים
אמללה. **א בו** יהוה ממית ומחיה מוריד שאול ויעל. **א בז** יהוה מוריש
ומעשיר משפיל אף-מרומים. **א בח** מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון
להושיב עם-נדיבים וכסא כבוד ינחלם: כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם
תיבל. **א בט** רגלי חסידו ישמר ורשעים בחשך ידמו: כי-לא בכח יגבר-איש.
א בי יהוה יחתו מריבו עלו בשמים ירעם יהוה ידן אפסי-ארץ ויתן-עז למלכו
וירם קרן משיחו.

א ביא וילך אלקנה הרמטה על-ביתו והנער הזה משרת את-יהוה את-פני עלי
הכהן. **א ביב** ויבני עלי בני בלעל: לא ידעו את-יהוה. **א ביג** ומשפט הכהנים
את-העם כל-איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים
בידו. **א ביז** והכה בכיור או בדוד או בקלחת או בפרורכל אשר יעלה המזלג
יקח הכהן בו ככה יעשו לכל-ישראל הבאים שם בשלה. **א בטו** גם בטרם
יקטרו את-החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן
ולא-יקח ממנו בשר מבשל כי אם-חי. **א בטז** ויאמר אליו האיש קטר יקטירו
כיום החלב וקח-לך כאשר תאווה נפשך ואמר לו (לא) כי עתה תתנוואם-לא
לקחתי בחזקה. **א ביז** ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את-פני יהוה: כי
נאצו האנשים את מנחת יהוה. **א ביח** ושמואל משרת את-פני יהוה: נער
חגור אפוד בד. **א ביט** ומעיל קטן תעשה-לו אמו והעלתה לו מימים
ימימה בעלותה את-אישה לזבח את-זבח הימים. **א בכ** ויברך עלי את-אלקנה
ואת-אשתו ואמר ישם יהוה לך זרע מן-האשה הזאת תחת השאלה אשר
שאל ליהוה והלכו למקומו. **א בכא** כי-פקד יהוה את-חנה ותהר ותלד
שלשה-בנים ושתי בנות ויגדל הנער שמואל עם-יהוה.

א בכב ועלי זקן מאד ושמע את כל-אשר יעשון בניו לכל-ישראל ואת
אשר-ישכבון את-הנשים הצבאות פתח אהל מועד. **א בכג** ויאמר להם למה
תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את-דבריכם רעים מאת כל-העם
אלה. **א בכד** אל בני: כי לוא-טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים
עם-יהוה. **א בכה** אם-יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא-איש

מִי יִתְפַּלֵּל-לוֹ וְלֹא יִשְׁמָעוּ לְקוֹל אֲבִיהֶם כִּי-חֲפֹץ יִהְיֶה לְהִמָּיְתָם. **א בכו** וְהִנָּעַר שְׁמוּאֵל הַלֵּךְ וְגָדַל וְטוֹב: גַּם עַם-יְהוָה וְגַם עַם-אֲנָשִׁים.

א בכז וַיָּבֹא אִישׁ-אֱלֹהִים אֶל-עָלִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הַנִּגְלָה נִגְלִיתִי אֶל-בֵּית אַבִּיךָ בַּהֲיוֹתָם בְּמִצְרִים לְבֵית פְּרַעֲה. **א בכח** וּבַחֹר אֹתוֹ מִכָּל-שַׁבָּטִי יִשְׂרָאֵל לִי לִכְהֹן לַעֲלוֹת עַל-מִזְבְּחִי לְהַקְטִיר קְטֹרֶת לְשֹׂאת אִפּוֹד לִפְנֵי וְאֶתְנָה לְבֵית אַבִּיךָ אֶת-כָּל-אִשֵּׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. **א בכט** לָמָּה תִּבְעָטוּ בְּזִבְחִי וּבְמִנְחָתִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי מַעֲוֹן וְתִכְבֹּד אֶת-בְּנִיךָ מִמֶּנִּי לְהַבְרִיאֲכֶם מֵרֹאשִׁית כָּל-מִנְחַת יִשְׂרָאֵל לְעַמִּי. **א בל** לָכֵן נָא-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר אֲמַרְתִּי בֵּיתְךָ וּבֵית אַבִּיךָ יִתְהַלְכוּ לִפְנֵי עַד-עוֹלָם וְעַתָּה נָא-יְהוָה חָלִילָה לִּי כִּי-מִכְבָּדִי אֲכַבֵּד וּבָזִי יִקְלוּ.

א בלא הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְגִדְעֹתִי אֶת-זֶרְעֶךָ וְאֶת-זֶרַע בֵּית אַבִּיךָ מֵהַיּוֹת זָקֹן בְּבֵיתְךָ. **א בלב** וְהַבְטַתְּ צָר מַעֲוֹן בְּכָל אֲשֶׁר-יֵיטִיב אֶת-יִשְׂרָאֵל וְלֹא-יִהְיֶה זָקֹן בְּבֵיתְךָ כָּל-הַיָּמִים. **א בלג** וְאִישׁ לֹא-אֲכָרִית לָךְ מֵעַם מִזְבְּחִי לְכָלוֹת אֶת-עֵינֶיךָ וּלְאַדִּיב אֶת-נַפְשְׁךָ וְכָל-מִרְבִּית בֵּיתְךָ יָמוּתוּ אֲנָשִׁים. **א בלד** וְזֶה-לָּךְ הָאוֹת אֲשֶׁר יָבֹא אֶל-שְׁנֵי בְנֵיךָ אֶל-חֲפֹנִי וּפִינֹחַס: בְּיוֹם אֶחָד יָמוּתוּ שְׁנֵיהֶם. **א בלה** וְהִקִּימְתִּי לִי כֹהֵן נֹאמָן כְּאֲשֶׁר בְּלָבְבִי וּבְנַפְשִׁי יַעֲשֶׂה וּבְנִיתִי לוֹ בֵּית נֹאמָן וְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי-מִשְׁחִי כָל-הַיָּמִים. **א בלו** וְהָיָה כָּל-הַנוֹתֵר בְּבֵיתְךָ יָבֹא לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ לְאַגֹּרֶת כֶּסֶף וְכֶפֶר-לֶחֶם וְאָמַר סִפְחֲנִי נָא אֶל-אַחַת הַכֹּהֲנוֹת לְאַכֹּל פֶּת-לֶחֶם. **א גא** וְהִנָּעַר שְׁמוּאֵל מִשְׁרַת אֶת-יְהוָה לִפְנֵי עָלִי וְדַבֵּר-יְהוָה הָיָה יָקָר בַּיָּמִים הָהֵם אִין חֲזוֹן נִפְרָץ.

א גב וַיְהִי בְּיוֹם הַהוּא וְעָלִי שָׁכַב בְּמִקְוָמוֹ וְעֵינָיו הִחֲלוּ כֹהוֹת לֹא יוֹכֵל לִרְאוֹת. **א גג** וַיָּנֹר אֱלֹהִים טָרָם יִכָּבֶה וּשְׁמוּאֵל שָׁכַב בְּהִיכָל יְהוָה אֲשֶׁר-שָׁם אֲרוֹן אֱלֹהִים.

א גד וַיִּקְרָא יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר הִנְנִי. **א גה** וַיֵּרָץ אֶל-עָלִי וַיֹּאמֶר הִנְנִי כִּי-קָרָאתָ לִי וַיֹּאמֶר לֹא-קָרָאתִי שׁוֹב שָׁכַב וַיֵּלֶךְ וַיִּשְׁכַּב. **א גו** וַיִּסֹּף יְהוָה קְרָא עוֹד שְׁמוּאֵל וַיִּקָּם שְׁמוּאֵל וַיֵּלֶךְ אֶל-עָלִי וַיֹּאמֶר הִנְנִי כִּי קָרָאתָ לִי וַיֹּאמֶר לֹא-קָרָאתִי בְּנִי שׁוֹב שָׁכַב. **א גז** וּשְׁמוּאֵל טָרָם יָדַע אֶת-יְהוָה וְטָרָם יִגְלָה אֵלָיו דְּבַר-יְהוָה. **א גח** וַיִּסֹּף יְהוָה קְרָא-שְׁמוּאֵל בְּשָׁלִישֶׁת וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אֶל-עָלִי וַיֹּאמֶר הִנְנִי כִּי קָרָאתָ לִי וַיָּבִן עָלִי כִּי יְהוָה קְרָא לְנָעַר. **א גט** וַיֹּאמֶר עָלִי לְשְׁמוּאֵל לָךְ שָׁכַב וְהָיָה אִם-יִקְרָא אֵלֶיךָ וְאֲמַרְתָּ דְּבַר יְהוָה כִּי שָׁמַע עֲבָדְךָ וַיֵּלֶךְ שְׁמוּאֵל וַיִּשְׁכַּב בְּמִקְוָמוֹ. **א גי** וַיָּבֹא יְהוָה וַיִּתְּצַב וַיִּקְרָא כָּפַעַם-בְּפַעַם שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל דְּבַר כִּי שָׁמַע עֲבָדְךָ.

א גיא ויאמר יהוה אל-שמואל הנה אנכי עשה דבר בישראל: אשר כל-שמעות צלינה שתי אזניו. **א** גיב ביום ההוא אקים אל-עלי את כל-אשר דברתי אל-ביתוהחל וכלה. **א** גיג והגדתי לו כי-שפט אני את-ביתו עד-עולם בעון אשר-ידע כי-מקללים להם בניו ולא כהה בם. **א** גיד ולכן נשבעתי לבית עלי: אם-יתכפר עון בית-עלי בזבח ובמנחה עד-עולם. **א** גטו וישכב שמואל עד-הבקר ויפתח את-דלתות בית-יהוה ושמואל ירא מהגיד את-המראה אל-עלי. **א** גטז ויקרא עלי את-שמואל ויאמר שמואל בני ויאמר הנני. **א** גיז ויאמר מה הדבר אשר דבר אליך אל-נא תכחד ממני: כה יעשה-לך אלהים וכה יוסיף אם-תכחד ממני דבר מכל-הדבר אשר-דבר אליך. **א** גיח ויגד לו שמואל את-כל-הדברים ולא כחד ממנו ויאמריהוה הוא הטוב בעינו יעשה.

א גיט ויגדל שמואל ויהוה הזה עמו ולא-הפיל מכל-דבריו ארצה. **א** גכ וידע כל-ישראל מידן ועד-באר שבע: כי נאמן שמואל לנביא ליהוה. **א** גכא ויסף יהוה להראה בשלה: כי-נגלה יהוה אל-שמואל בשלו בדבר יהוה.

א דא ויהי דבר-שמואל לכל-ישראל ויצא ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו על-האבן העזר ופלשתים חנו באפק. **א** דב ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת אלפים איש. **א** דג ויבא העם אל-המחנה ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את-ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו מכף איבינו. **א** דד וישלח העם שלה וישאו משם את ארון ברית-יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בני-עלי עם-ארון ברית האלהים חפני ופינחס. **א** דה ויהי כבוא ארון ברית-יהוה אל-המחנה וירעו כל-ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ. **א** דו וישמעו פלשתים את-קול התרועה ויאמרו מה קול התרועה הגדולה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל-המחנה. **א** דז ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל-המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא היתה כזאת אתמול שלשם. **א** דח אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים האלה: אלה הם האלהים המכים את-מצרים בכל-מכה במדבר. **א** דט התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם. **א** די וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהלו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף

רָגְלִי. **א** **דִּיא** וְאַרְוֹן אֱלֹהִים נִלְקַח וְשָׁנִי בְּנִי-עָלִי מִתּוֹ חֲפָנִי וּפִינָחָס. **א** **דִּיב** וַיֵּרָץ
אִישׁ-בְּנִימֹן מִהַמַּעֲרָכָה וַיָּבֵא שָׁלָה בַּיּוֹם הַהוּא וּמִדִּיּוֹ קָרְעִים וְאַדְמָה עַל-רֹאשׁוֹ.
א **דִּיג** וַיָּבֹא וְהִנֵּה עָלַי יֹשֵׁב עַל-הַכִּסֵּא יָד (יָד) דֶּרֶךְ מִצְפֵּהכִּי-הָיָה לְבֹו חָרָד עַל
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְהָאִישׁ בָּא לְהַגִּיד בְּעִיר וּתְזַעַק כָּל-הָעִיר. **א** **דִּיד** וַיִּשְׁמַע עָלַי
אֶת-קוֹל הַצֹּעָקָה וַיֹּאמֶר מָה קוֹל הַהֲמוֹן הַזֶּה וְהָאִישׁ מָהָר וַיָּבֵא וַיַּגֵּד לְעָלַי.
א **דִּטו** וְעָלִי בֶן-תְּשָׁעִים וְשָׁמְנָה שָׁנָה וַעֲיִנָּיו קָמָה וְלֹא יָכוֹל לִרְאוֹת. **א** **דִּטז**
וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל-עָלִי אֲנֹכִי הֵבֵא מִן-הַמַּעֲרָכָה וְאַנִּי מִן-הַמַּעֲרָכָה נִסְתִּי הַיּוֹם
וַיֹּאמֶר מָה-הָיָה הַדָּבָר בְּנִי. **א** **דִּיז** וַיַּעַן הַמַּבְשָׁר וַיֹּאמֶר נָס יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי
פְּלִשְׁתִּים וְגַם מִגִּפָּה גְדוֹלָה הִיָּתָה בָּעָם וְגַם-שָׁנִי בְּנִיךָ מִתּוֹ חֲפָנִי וּפִינָחָס וְאַרְוֹן
הָאֱלֹהִים נִלְקָחָה.

א **דִּיח** וַיְהִי כִּהְזָכִירוּ אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּפֹּל מֵעַל-הַכִּסֵּא אַחֲרָנִית בְּעַד יָד
הַשַּׁעַר וַתִּשָּׁבֵר מִפְּרָקָתוֹ וַיָּמָתְכִי-זָקֵן הָאִישׁ וַיִּכְבַּד וְהוּא שָׁפֹט אֶת-יִשְׂרָאֵל
אַרְבָּעִים שָׁנָה. **א** **דִּיט** וַיָּכַלְתוּ אִשְׁת-פִּינָחָס הָרָה לָלֶת וַתִּשְׁמַע אֶת-הַשְּׁמוּעָה
אֶל-הַלֵּקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וּמֵת חֲמִיָּה וְאִישָׁהּ וַתִּכְרַע וַתִּלָּד כִּי-נִהְפְּכוּ עָלֶיהָ
צָרִיָּה. **א** **דכ** וַכַּעַת מוֹתָהּ וַתִּדְּבַרְנָה הַנְּצֻבוֹת עָלֶיהָ אֶל-תִּירָאִי כִּי בֶן יָלַדְתָּ וְלֹא
עָנְתָה וְלֹא-שָׁתָה לִבָּהּ. **א** **דכא** וַתִּקְרָא לְנֶעַר אֵיכָבוֹד לֵאמֹר גָּלָה כְּבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל
אֶל-הַלֵּקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאֶל-חֲמִיָּה וְאִישָׁהּ. **א** **דכב** וַתֹּאמֶר גָּלָה כְּבוֹד
מִיִּשְׂרָאֵל: כִּי נִלְקַח אֲרוֹן הָאֱלֹהִים.

א **הא** וּפְלִשְׁתִּים לָקְחוּ אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּבֵאוּהוּ מֵאֲבֹן הָעֵזֶר אֲשֶׁדּוּדָה. **א** **הב**
וַיִּקְחוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיָּבֵאוּ אֹתוֹ בֵּית דָּגוֹן וַיִּצְיִגּוּ אֹתוֹ אֶצֶל דָּגוֹן.
א **הג** וַיִּשְׁכְּמוּ אֲשֶׁדּוּדִים מִמַּחֲתֵּת וְהִנֵּה דָגוֹן נָפַל לִפְנֵי אֲרָצָה לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה
וַיִּקְחוּ אֶת-דָּגוֹן וַיִּשְׁבּוּ אֹתוֹ לְמִקְוָמוֹ. **א** **הד** וַיִּשְׁכְּמוּ בַּבֹּקֶר מִמַּחֲתֵּת וְהִנֵּה דָגוֹן
נָפַל לִפְנֵי אֲרָצָה לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה וְרֹאשׁ דָּגוֹן וּשְׁתֵּי כַּפּוֹת יָדָיו כְּרֻתוֹת
אֶל-הַמַּפְתָּנֹרֶק דָּגוֹן נִשְׁאַר עָלָיו. **א** **הה** עַל-כֵּן לֹא-יָדָרְכוּ כֹהֲנֵי דָגוֹן וְכָל-הַכֹּהֲנִים
בֵּית-דָּגוֹן עַל-מִפְתָּן דָּגוֹן בְּאַשְׁדּוּד: עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

א **הו** וַתִּכְבַּד יָד-יְהוָה אֶל-הָאַשְׁדּוּדִים וַיִּשְׁמַם וַיָּד אֹתָם בַּעֲפָלִים (בַּטְחָרִים)
אֶת-אַשְׁדּוּד וְאֶת-גְּבוּלֶיהָ. **א** **הז** וַיִּרְאוּ אַנְשֵׁי-אַשְׁדּוּד כִּי-כֵן וַאֲמָרוּ לֹא-יֵשֵׁב
אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּנוּכִי-קִשְׁתָּה יָדוֹ עָלֵינוּ וְעַל דָּגוֹן אֱלֹהֵינוּ. **א** **הח** וַיִּשְׁלְחוּ
וַיֹּאסִפוּ אֶת-כָּל-סֶרְנֵי פְּלִשְׁתִּים אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ מָה-נַעֲשֶׂה לְאֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ גַּת יֹסֵב אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְבּוּ אֶת-אֲרוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

א הֵט וַיְהִי אַחֲרֵי הַסִּבּוֹ אֹתוֹ וַתְּהִי יָד-יְהוָה בְּעִיר מְהוּמָה גְּדוֹלָה מְאֹד וַיֵּן אֶת-אַנְשֵׁי הָעִיר מִקֶּטָן וְעַד-גְּדוֹל וַיִּשְׁתְּרוּ לָהֶם עֲפָלִים (טַחְרִים). **א הִי** וַיִּשְׁלְחוּ אֶת-אַרְוֹן הָאֱלֹהִים עֲקָרוֹן וַיְהִי כְּבֹא אַרְוֹן הָאֱלֹהִים עֲקָרוֹן וַיִּזְעְקוּ הָעֲקָרָנִים לֵאמֹר הַסִּבּוֹ אֵלַי אֶת-אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְהַמִּיתַנִּי וְאֶת-עַמִּי. **א הִיא** וַיִּשְׁלְחוּ וַיֹּאסִּפוּ אֶת-כָּל-סָרְנֵי פִלְשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ שְׁלָחוּ אֶת-אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּשֶׁב לְמִקְוָמוֹ וְלֹא-יָמִית אֹתִי וְאֶת-עַמִּי: כִּי-הָיְתָה מְהוּמַת-מָוֶת בְּכָל-הָעִיר כְּבִדָּה מְאֹד יָד הָאֱלֹהִים שָׁם. **א הִיב** וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא-מָתוּ הָכּוּ בַעֲפָלִים (בְּטַחְרִים) וַתַּעַל שׁוֹעֵת הָעִיר הַשָּׁמַיִם.

א וַא וַיְהִי אַרְוֹן-יְהוָה בְּשָׂדֶה פִלְשְׁתִּים שְׁבָעָה חֲדָשִׁים. **א וַב** וַיִּקְרְאוּ פִלְשְׁתִּים לַכְּהֲנִים וּלְקִסְמִים לֵאמֹר מַה-נַּעֲשֶׂה לְאַרְוֹן יְהוָה: הוֹדַעְנוּ בָּמָה נִשְׁלַחְנוּ לְמִקְוָמוֹ.

א וַג וַיֹּאמְרוּ אִם-מִשְׁלָחִים אֶת-אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-תִּשְׁלָחוּ אֹתוֹ רִיקָם כִּי-הֵשֵׁב תִּשְׁיָבוּ לוֹ אָשֶׁם אֲזִי תִרְפְּאוּ וְנוֹדַע לָכֶם לָמָּה לֹא-תִסּוּר יָדוֹ מִכֶּם. **א וַד** וַיֹּאמְרוּ מַה הָאָשֶׁם אֲשֶׁר נָשִׁיב לוֹ וַיֹּאמְרוּ מִסְפֵּר סָרְנֵי פִלְשְׁתִּים חֲמִשָּׁה עֶפְלִי (טַחְרִי) זָהָב וְחֲמִשָּׁה עֶכְבְּרֵי זָהָב: כִּי-מִגִּפָּה אַחַת לְכֻלָּם וּלְסָרְנֵיכֶם. **א וַה** וַעֲשִׂיתֶם צִלְמֵי עֲפָלִיכֶם (טַחְרִיכֶם) וְצִלְמֵי עֶכְבְּרֵיכֶם הַמִּשְׁחִיתִם אֶת-הָאָרֶץ וְנִתְּתֶם לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּבוֹד אוֹלֵי יָקַל אֶת-יָדוֹ מֵעֲלִיכֶם וּמֵעַל אֱלֹהֵיכֶם וּמֵעַל אֲרָצְכֶם. **א וּו** וְלָמָּה תִכְבְּדוּ אֶת-לִבְבְּכֶם כְּאֲשֶׁר כְּבָדוּ מִצְרַיִם וּפָרַעַה אֶת-לִבָּם: הֲלוֹא כְּאֲשֶׁר הִתְעַלַּל בָּהֶם וַיִּשְׁלַחוּם וַיִּלְכוּ. **א וּז** וַעֲתָה קָחוּ וַעֲשׂוּ עֲגֻלָּה חֲדָשָׁה אַחַת וְשִׁתִּי פְרוֹת עֲלוֹת אֲשֶׁר לֹא-עָלָה עֲלֵיהֶם עַל וְאַסְרִיתֶם אֶת-הַפְּרוֹת בַּעֲגֻלָּה וְהִשִּׁיבְתֶּם בְּנֵיהֶם מֵאַחֲרֵיהֶם הַבְּיָתָה. **א וַח** וּלְקַחְתֶּם אֶת-אַרְוֹן יְהוָה וְנִתְּתֶם אֹתוֹ אֶל-הָעֲגֻלָּה וְאֵת כָּלִי הַזָּהָב אֲשֶׁר הִשְׁבַּתְתֶּם לוֹ אָשֶׁם תִּשְׁיָמוּ בְּאַרְגָּז מִצָּדוֹ וְשִׁלַּחְתֶּם אֹתוֹ וְהִלָּךְ. **א וַט** וּרְאִיתֶם אִם-דֶּרֶךְ גְּבוּלוֹ יַעֲלֶה בֵּית שְׁמֶשְׁהוּא עֲשֶׂה לָנוּ אֶת-הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְאִם-לֹא וַיִּדְעֻנוּ כִּי לֹא יָדוֹ נִגְעָה בְּנוֹמְקָרָה הוּא הָיָה לָנוּ. **א וַי** וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כֵּן וַיִּקְחוּ שִׁתֵּי פְרוֹת עֲלוֹת וַיֹּאסְרוּם בַּעֲגֻלָּה וְאֶת-בְּנֵיהֶם כָּלוּ בַּבַּיִת. **א וַיֹּא** וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-אַרְוֹן יְהוָה אֶל-הָעֲגֻלָּה וְאֵת הָאֲרָגָז וְאֵת עֶכְבְּרֵי הַזָּהָב וְאֵת צִלְמֵי טַחְרֵיהֶם. **א וַיִּב** וַיִּשְׁרְנָה הַפְּרוֹת בְּדֶרֶךְ עַל-דֶּרֶךְ בֵּית שְׁמֶשׁ בְּמִסְלָה אַחַת הִלְכוּ הֵלֶךְ וְגָעוּ וְלֹא-סָרוּ יָמִין וּשְׂמָאוֹל וְסָרְנֵי פִלְשְׁתִּים הִלְכִים אַחֲרֵיהֶם עַד-גְּבוּל בֵּית שְׁמֶשׁ. **א וַיִּג** וּבֵית שְׁמֶשׁ קָצָרִים קָצִיר-חֲטִים בָּעֶמֶק וַיִּשְׂאוּ אֶת-עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ אֶת-הָאֲרֹן וַיִּשְׁמְחוּ לִרְאוֹת. **א וַיִּד**

וְהַעֲגִלָּה בָּאָה אֶל-שָׂדֶה יְהוֹשֻׁעַ בֵּית-הַשֹּׁמֶשׁ וַתַּעֲמֹד שָׁם וְשָׁם אָבֹן גְּדוֹלָה וַיִּבְקְעוּ אֶת-עֲצֵי הָעֲגִלָּה וְאֶת-הַפְּרוֹת הָעָלוּ עָלֶיהָ לַיהוָה.

א וטו וְהַלּוּיִם הוֹרִידוּ אֶת-אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת-הָאֲרָגִז אֲשֶׁר-אִתּוֹ אֲשֶׁר-בּוֹ כָּלִי-זָהָב וַיִּשְׁמוּ אֶל-הָאָבֹן הַגְּדוֹלָה וְאֲנָשֵׁי בֵּית-שֹׁמֶשׁ הָעָלוּ עָלֹת וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים בַּיּוֹם הַהוּא לַיהוָה. **א וטז** וַחֲמִשָּׁה סָרְנֵי-פִלְשֹׁתִים רָאוּ וַיָּשֻׁבוּ עֶקְרוֹן בַּיּוֹם הַהוּא.

א ויז וְאַלֶּה טַחֲרֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר הִשִּׁיבוּ פִלְשֹׁתִים אֲשֶׁם לַיהוָה: לְאַשְׁדּוֹד אֶחָד לַעֲזָה אֶחָד לְאַשְׁקְלוֹן אֶחָד לַגֹּת אֶחָד לַעֲקָרוֹן אֶחָד. **א ויח** וַעֲכָבְרִי הַזָּהָב מִסֹּפֶר כָּל-עָרֵי פִלְשֹׁתִים לַחֲמִשָּׁת הַסָּרְנִים מִעִיר מִבְּצָר וְעַד כָּפֹר הַפְּרָזִי וְעַד אֲבֵל הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר הִנִּיחוּ עָלֶיהָ אֶת אֲרוֹן יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה בְּשָׂדֶה יְהוֹשֻׁעַ בֵּית הַשֹּׁמֶשׁ. **א ויט** וַיֵּץ בְּאֲנָשֵׁי בֵּית-שֹׁמֶשׁ כִּי רָאוּ בְּאֲרוֹן יְהוָה וַיֵּץ בָּעָם שִׁבְעִים אִישׁ חֲמִשִּׁים אֶלֶף אִישׁ וַיִּתְּאֲבְלוּ הָעָם כִּי-הִכָּה יְהוָה בָּעָם מִכָּה גְדוֹלָה. **א כ** וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי בֵּית-שֹׁמֶשׁ מִי יוֹכַל לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה הָאֱלֹהִים הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וְאֶל-מִי יַעֲלֶה מֵעַלֵּינוּ. **א כא** וַיִּשְׁלְחוּ מַלְאָכִים אֶל-יוֹשִׁבֵי קָרִית-יְעָרִים לֵאמֹר: הֲשִׁבוּ פִלְשֹׁתִים אֶת-אֲרוֹן יְהוָה וְהוֹרִידוּ הָעָלוּ אִתּוֹ אֲלֵיכֶם. **א כא** וַיָּבֹאוּ אֲנָשֵׁי קָרִית יְעָרִים וַיַּעֲלוּ אֶת-אֲרוֹן יְהוָה וַיָּבֹאוּ אִתּוֹ אֶל-בֵּית אֲבִינָדָב בְּגִבְעָה וְאֶת-אֶלְעָזָר בְּנוֹ קֹדֶשׁוֹ לְשֹׁמֶר אֶת-אֲרוֹן יְהוָה.

א כב וַיְהִי מִיּוֹם שֶׁבַת הָאֲרוֹן בְּקָרִית יְעָרִים וַיָּרְבוּ הַיָּמִים וַיְהִיו עֶשְׂרִים שָׁנָה וַיָּנָחוּ כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי יְהוָה.

א כג וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִם-בְּכָל-לְבַבְכֶּם אַתֶּם שָׁבִים אֶל-יְהוָה הִסִּירוּ אֶת-אֱלֹהֵי הַנֹּכַח מִתּוֹכְכֶם וְהַעֲשִׂיתֶם וְהִכִּינוּ לְבַבְכֶּם אֶל-יְהוָה וְעַבַּדְהוּ לְבַדּוֹ וַיַּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד פִּלְשֹׁתִים. **א כד** וַיִּסִּירוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַבָּעָלִים וְאֶת-הָעֲשִׂיתֹת וַיַּעֲבֹדוּ אֶת-יְהוָה לְבַדּוֹ.

א כה וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל קִבְּצוּ אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּתָה וְאֶתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם אֶל-יְהוָה. **א כז** וַיִּקְבְּצוּ הַמִּצְפָּתָה וַיִּשְׁאַבוּ-מַיִם וַיִּשְׁפְּכוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיִּצְוּמוּ בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמְרוּ שָׁם חֲטָאנוּ לַיהוָה וַיִּשְׁפֹּט שְׁמוּאֵל אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּמִּצְפָּה. **א כז** וַיִּשְׁמְעוּ פִלְשֹׁתִים כִּי-הִתְקַבְּצוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּתָה וַיַּעֲלוּ סָרְנֵי-פִלְשֹׁתִים אֶל-יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ מִפְּנֵי פִלְשֹׁתִים. **א כח** וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-שְׁמוּאֵל אֶל-תַּחֲרֹשׁ מִמֶּנּוּ מִזְעַק אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁעֲנוּ מִיַּד פִּלְשֹׁתִים.

א כט וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל טָלָה חָלָב אֶחָד וַיַּעֲלֶה (וַיַּעֲלֶהוּ) עוֹלָה כָּלִיל לַיהוָה וַיִּזְעַק

שְׁמוּאֵל אֶל-יְהוָה בְּעַד יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֵהוּ יְהוָה. **א** זִי וַיְהִי שְׁמוּאֵל מַעֲלָה הָעוֹלָה
וּפְלִשְׁתִּים נִגְשׁוּ לַמֶּלֶכְמָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּרַעַם יְהוָה בְּקוֹל-גְּדוֹל בַּיּוֹם הַהוּא
עַל-פְּלִשְׁתִּים וַיַּהֲרֹם וַיִּנָּגְפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל. **א** זִיא וַיֵּצְאוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל
מִן-הַמִּצְפָּה וַיֵּרָדְפוּ אֶת-פְּלִשְׁתִּים וַיָּכּוּם עַד-מִתַּחַת לְבֵית כָּר. **א** זִיב וַיִּקַּח
שְׁמוּאֵל אֶבֶן אַחַת וַיִּשֶׁם בֵּין-הַמִּצְפָּה וּבֵין הַשָּׁן וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמָהּ אֶבֶן הָעֶזֶר
וַיֹּאמֶר עַד-הֵנָּה עֲזָרְנוּ יְהוָה. **א** זִיג וַיִּכְנְעוּ הַפְּלִשְׁתִּים וְלֹא-יָסְפוּ עוֹד לָבוֹא
בְּגִבּוֹל יִשְׂרָאֵל וַתְּהִי יַד-יְהוָה בְּפְלִשְׁתִּים כָּל יְמֵי שְׁמוּאֵל. **א** זִיד וַתִּשְׁבְּנָה הָעָרִים
אֲשֶׁר לְקָחוּ-פְּלִשְׁתִּים מֵאֵת יִשְׂרָאֵל לְיִשְׂרָאֵל מֵעֶקְרוֹן וְעַד-גֵּת וְאֶת-גִּבּוֹלֵן הֲצִיל
יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי שָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל וּבֵין הָאָמָרִי. **א** זִטו וַיִּשְׁפֹּט
שְׁמוּאֵל אֶת-יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיָּו. **א** זִטז וְהִלָּךְ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וְסָבַב בֵּית-אֵל
וְהַגִּלְגָּל וְהַמִּצְפָּה וְשָׁפֹט אֶת-יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל-הַמְּקוֹמוֹת הָאֵלֶּה. **א** זִזו וַתִּשְׁבְּתוּ
הָרִמָּתָה כִּי-שָׁם בֵּיתוֹ וְשָׁם שָׁפֹט אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיְבֹן-שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה.
א חא וַיְהִי כִּאֲשֶׁר זָקֵן שְׁמוּאֵל וַיִּשָּׁם אֶת-בָּנָיו שְׁפָטִים לְיִשְׂרָאֵל. **א** חב וַיְהִי
שָׁם-בָּנוּ הַבְּכוֹר יוֹאֵל וְשָׁם מִשְׁנֵהוּ אֲבִיָּה שְׁפָטִים בְּבֹאֵר שֶׁבַע. **א** חג וְלֹא-הָלְכוּ
בָּנָיו בְּדַרְכּוֹ וַיִּטּוּ אַחֲרֵי הַבָּצַע וַיִּקְחוּ-שְׁחָדוּיָטוֹ מִשְׁפָּט.
א חד וַיִּתְּקְבְּצוּ כָּל זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל-שְׁמוּאֵל הָרִמָּתָה. **א** חה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
הִנֵּה אַתָּה זָקֵנָת וּבְנֶיךָ לֹא הָלְכוּ בְּדַרְכֶּיךָ עֲתָה שִׁימָה-לָנוּ מֶלֶךְ
לְשָׁפֹטנוּ כָּל-הַגּוֹיִם. **א** חו וַיֹּרַע הַדָּבָר בְּעֵינֵי שְׁמוּאֵל כִּאֲשֶׁר אָמְרוּ תִּנֶּה-לָנוּ מֶלֶךְ
לְשָׁפֹטנוּ וַיִּתֵּן פֶּלֶל שְׁמוּאֵל אֶל-יְהוָה.
א חז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל שְׁמַע בְּקוֹל הָעָם לְכָל אֲשֶׁר-יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ: כִּי לֹא
אַתָּה מֵאֲסוּ כִּי-אַתָּה מֵאֲסוּ מִמֶּלֶךְ עֲלֵיהֶם. **א** חח כָּכָל-הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר-עָשׂוּ
מִיּוֹם הָעֲלִיתִי אוֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַיּוֹם הַזֶּה וַיַּעֲזֹבֵנִי וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים כִּן
הָמָּה עֹשִׂים גַּם-לָךְ. **א** חט וְעַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלָם: אֵךְ כִּי-הָעֵד תַּעֲיִד בָּהֶם וְהַגִּדְתָּ
לָהֶם מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם.
א חי וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵת כָּל-דְּבָרֵי יְהוָה אֶל-הָעָם הַשְּׂאֵלִים מֵאִתּוֹ מֶלֶךְ.
א חיא וַיֹּאמְרֵהּ יְהִי מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם: אֶת-בְּנֵיכֶם יִקַּח וְשָׁם
לוֹ בְּמִרְכַּבְתּוֹ וּבִפְרָשָׁיו וְרָצוּ לִפְנֵי מִרְכַּבְתּוֹ. **א** חיב וְלָשׁוֹם לוֹ שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי
חֲמִשִּׁים וְלַחֲרָשׁ חֲרִישׁוֹ וְלַקָּצֵר קָצִירוֹ וְלַעֲשׂוֹת כָּל-יְמֵי מִלְחָמָתוֹ וְכָלִי רִכְבוֹ. **א** חיג
וְאֶת-בָּנוֹתֵיכֶם יִקַּח לְרִקְחוֹת וּלְטַבָּחוֹת וּלְאִפּוֹת. **א** חיד וְאֶת-שָׂדוֹתֵיכֶם
וְאֶת-כַּרְמֵיכֶם וְזִיתֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקַּח וְנָתַן לַעֲבָדָיו. **א** חטו וְזִרְעֵיכֶם וְכַרְמֵיכֶם
יַעֲשֹׂר וְנָתַן לְסָרִיסָיו וְלַעֲבָדָיו. **א** חטז וְאֶת-עַבְדֵיכֶם וְאֶת-שִׁפְחוֹתֵיכֶם

וְאֶת-בְּחוּרֵיכֶם הַטּוֹבִים וְאֶת-חַמּוּרֵיכֶם יִקַּח וְעָשָׂה לְמִלְאכָתוֹ. **א חיו** צֹאנֶכֶם יַעֲשֶׂה וְאֶתֶם תִּהְיוּ-לוֹ לַעֲבָדִים. **א חיו** וְזַעֲקֶתֶם בַּיּוֹם הַהוּא מִלִּפְנֵי מַלְאָכֶיךָ אֲשֶׁר בְּחִרְתֶּם לָכֶם וְלֹא-יַעֲנֶה יְהוָה אֶתְכֶם בַּיּוֹם הַהוּא. **א חיו** וַיִּמָּאֲנוּ הָעָם לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל שְׁמוּאֵל וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי אִם-מֶלֶךְ יִהְיֶה עָלֵינוּ. **א חכ** וְהִינּוּ גַם-אֲנַחְנוּ כָּכָל-הַגּוֹיִם וּשְׁפָטֵנוּ מִלִּפְנֵי וַיֵּצֵא לִפְנֵינוּ וְנִלְחַם אֶת-מִלְחַמֹּתָנוּ. **א חכא** וַיִּשְׁמַע שְׁמוּאֵל אֶת כָּל-דִּבְרֵי הָעָם וַיַּדְבֵּר בְּאָזְנֵי יְהוָה. **א חכב** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל שָׁמַע בְּקוֹלָם וְהַמְלִכְתָּ לָהֶם מֶלֶךְ וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל לִכּוּ אִישׁ לְעִירוֹ.

א טא וַיְהִי-אִישׁ מִבֶּן יִמִּין (מִבְּנֵימִין) וּשְׁמוֹ קִישׁ בֶּן-אֲבִיאל בֶּן-צְרוּר בֶּן-בְּכוֹרֵת בֶּן-אֶפֶיחָבֵן-אִישׁ יְמִינִי גִבּוֹר חֵיל. **א טב** וְלֹא-הָיָה בֶן וּשְׁמוֹ שָׁאוּל בְּחוּר וְטוֹב וְאִין אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל טוֹב מִמֶּנּוּ מִשְׁכָּמוֹ וּמַעֲלָה גְבוּהַ מִכָּל-הָעָם. **א טג** וַתֵּאבְדֶּנָּה הָאֲתָנוֹת לְקִישׁ אָבִי שָׁאוּל וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶל-שָׁאוּל בְּנוֹ קַח-נָא אֶתְּךָ אֶת-אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וְקוּם לָךְ בִּקֵּשׁ אֶת-הָאֲתָנוֹת. **א טד** וַיַּעֲבֹר בְּהַר-אֶפְרַיִם וַיַּעֲבֹר בְּאַרְץ-שָׁלֹשָׁה וְלֹא מָצָאוּ וַיַּעֲבֹרוּ בְּאַרְץ-שַׁעֲלִים וְאִין וַיַּעֲבֹר בְּאַרְץ-יְמִינִי וְלֹא מָצָאוּ. **א טה** הִמָּה בָּאוּ בְּאַרְץ צוֹף וּשְׁאוּל אָמַר לְנַעֲרוֹ אֲשֶׁר-עִמּוֹ לָכֶה וְנִשׁוּבָהפֶן-יַחֲדָל אָבִי מִן-הָאֲתָנוֹת וְדָאג לָנוּ. **א טו** וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה-נָא אִישׁ-אֱלֹהִים בָּעִיר הַזֹּאת וְהָאִישׁ נִכְבָּד כָּל אֲשֶׁר-יִדְבֵּר בּוֹא עֲתָה נִלְכֶּה שָׁםאוּלִי יִגִּיד לָנוּ אֶת-דֶּרֶכְנוֹ אֲשֶׁר-הִלְכָנוּ עָלֶיהָ. **א טז** וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְנַעֲרוֹ וְהִנֵּה נִלְךְ וּמַה-נָּבִיא לְאִישׁכִּי הִלָּחֶם אֲזַל מִכְּלִינוֹ וַתִּשׁוּרָה אִין-לְהִבִּיא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים: מָה אֶתָּנוּ. **א טח** וַיִּסֹּף הַנַּעַר לַעֲנוֹת אֶת-שָׁאוּל וַיֹּאמֶר הִנֵּה נִמָּצָא בְּיָדִי רִבַּע שָׁקֶל כֶּסֶף וְנִתַּתִּי לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וְהִגִּיד לָנוּ אֶת-דֶּרֶכְנוֹ. **א טט** לִפְנֵים בְּיִשְׂרָאֵל כֹּה-אָמַר הָאִישׁ בְּלָכְתוֹ לְדְרוֹשׁ אֱלֹהִים לָכּוּ וְנִלְכֶּה עַד-הָרָאָה: כִּי לְנָבִיא הַיּוֹם יִקְרָא לִפְנֵים הָרָאָה. **א טי** וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְנַעֲרוֹ טוֹב דְּבָרְךָ לָכֶה נִלְכֶּה וַיִּלְכוּ אֶל-הָעִיר אֲשֶׁר-שָׁם אִישׁ הָאֱלֹהִים. **א טיא** הִמָּה עָלִים בְּמַעֲלָה הָעִיר וְהִמָּה מָצָאוּ נַעֲרוֹת יֹצְאוֹת לְשָׂאֵב מַיִם וַיֹּאמְרוּ לָהֶן הִישׁ בָּזָה הָרָאָה. **א טיב** וַתַּעֲנִינָה אוֹתָם וַתֹּאמְרֶנָּה יֵשׁ הִנֵּה לִפְנֶיךָ מֵהַר עֲתָה כִּי הַיּוֹם בָּא לְעִירכִּי זָבַח הַיּוֹם לָעָם בְּבִמָּה. **א טיג** כְּבֹאֲכֶם הָעִיר כֵּן תִּמָּצְאוּ אוֹתוֹ בְּטָרֶם יַעֲלֶה הַבִּמְתָּה לֶאֱכֹל כִּי לֹא-יֵאָכֵל הָעָם עַד-בְּאוֹפִי-הוּא יִבְרָךְ הַזָּבַח אַחֲרֵי-כֵן יֵאָכְלוּ הַקָּרָאִים וְעֲתָה עָלוּ כִּי-אוֹתוֹ כְּהִיֹּם תִּמָּצְאוּ אוֹתוֹ. **א טיד** וַיַּעֲלוּ הָעִיר הִמָּה בָּאִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְהִנֵּה שְׁמוּאֵל יֹצֵא לְקָרְאֶתָם לַעֲלוֹת הַבִּמָּה.

א טטו ויהוה גלה את-אֶזְרָא שְׁמוּאֵל יום אחד לפני בוא-שָׁאוּל לֵאמֹר. **א טטז** כַּעַתְּ מָחָר אֲשַׁלַּח אֵלֶיךָ אִישׁ מֵאַרְצָ בְּנִימִן וּמִשְׁחִיתוֹ לִנְגִיד עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעַ אֶת-עַמִּי מִיַּד פְּלִשְׁתִּים: כִּי רָאִיתִי אֶת-עַמִּי כִּי בָאָה צָעֲקוֹתוֹ אֵלַי. **א טיז** וּשְׁמוּאֵל רָאָה אֶת-שָׁאוּל וַיְהוּה עֲנָהוּהִנֵּה הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ זֶה יַעֲצֹר בְּעַמִּי. **א טיח** וַיִּגַּשׁ שָׁאוּל אֶת-שְׁמוּאֵל בְּתוֹךְ הַשָּׁעַר וַיֹּאמֶר הַגִּידָה-נָא לִי אֵי-זֶה בֵּית הָרֶאָה. **א טיט** וַיַּעַן שְׁמוּאֵל אֶת-שָׁאוּל וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי הָרֶאָה עֲלֶה לִפְנֵי הַבָּמָה וְאֶכְלֶתֶם עִמִּי הַיּוֹם וְשַׁלַּחְתִּיךָ בַּבֹּקֶר וְכָל אֲשֶׁר בַּלְבָּבְךָ אֲגִיד לָךְ. **א טכ** וּלְאַתְנוֹת הָאֲבֹדוֹת לָךְ הַיּוֹם שְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים אֶל-תִּשָּׁם אֶת-לֶבֶךְ לָהֶם כִּי נִמְצְאוּ וּלְמִי כָל-חֲמֻדַּת יִשְׂרָאֵל הָלּוּא לָךְ וּלְכָל בֵּית אָבִיךָ.

א טכא וַיַּעַן שָׁאוּל וַיֹּאמֶר הָלּוּא בֶן-יִמִּינִי אֲנֹכִי מִקְטָנִי שְׁבִטִי יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁפַּחְתִּי הַצֵּעֲרָה מְכָל-מִשְׁפָּחוֹת שְׁבִטִי בְּנִימִן וְלָמָּה דִּבַּרְתָּ אֵלַי כַּדָּבָר הַזֶּה.

א טכב וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת-שָׁאוּל וְאֶת-נָעֲרוֹ וַיְבִיֵּאֵם לְשִׁכְתָּה וַיֵּתֶן לָהֶם מְקוֹם בְּרֹאשׁ הַקְּרוּאִים וְהֵמָּה כִּשְׁלֹשׁ אִישׁ. **א טכג** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לְטַבַּח תִּנְּחָה אֶת-הַמִּנְחָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ שִׁים אֹתָהּ עִמָּךְ. **א טכד** וַיִּרֶם הַטַּבַּח אֶת-הַשּׁוֹק וְהָעֲלִיָּה וַיִּשָּׂם לִפְנֵי שָׁאוּל וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַנִּשְׂאָר שִׁים-לִפְנֶיךָ אֲכַלְכִּי לְמוֹעֵד שָׁמּוֹר-לָךְ לֵאמֹר הָעַם קָרָאתִי וַיֹּאכַל שָׁאוּל עִם-שְׁמוּאֵל בַּיּוֹם הַהוּא. **א טכה** וַיִּרְדּוּ מִהַבָּמָה הָעִיר וַיֵּדְבֶר עִם-שָׁאוּל עַל-הַגָּג. **א טכו** וַיִּשְׁכְּמוּ וַיְהִי כַּעֲלוֹת הַשָּׁחַר וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל-שָׁאוּל הַגָּג (הַגָּגָה) לֵאמֹר קוּמָה וְאַשְׁלַחְךָ וַיִּקָּם שָׁאוּל וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם הוּא וּשְׁמוּאֵל הַחוּצָה. **א טכז** הֵמָּה יוֹרְדִים בִּקְצֵה הָעִיר וּשְׁמוּאֵל אָמַר אֶל-שָׁאוּל אָמַר לְנָעַר וַיַּעֲבֹר לִפְנֵינוּ וַיַּעֲבֹר וְאֹתָהּ עֲמֹד בַּיּוֹם וַאֲשַׁמִּיעָךְ אֶת-דְּבַר אֱלֹהִים.

א יא וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת-פֶּה הַשָּׁמֶן וַיִּצַק עַל-רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁקָהוּ וַיֹּאמֶר הָלּוּא כִּי-מִשְׁחָךְ יִהְיֶה עַל-נַחֲלָתוֹ לִנְגִיד. **א יב** בַּלְכָתְךָ הַיּוֹם מֵעַמָּדִי וּמִצָּאתַי שְׁנֵי אֲנָשִׁים עִם-קִבְרֵת רָחֵל בְּגִבּוֹל בְּנִימִן בְּצִלְצַח וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ נִמְצְאוּ הָאֲתָנוֹת אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ לְבִקֵּשׁ וְהִנֵּה נָטַשׁ אָבִיךָ אֶת-דְּבָרֵי הָאֲתָנוֹת וְדָאָג לָכֶם לֵאמֹר מָה אַעֲשֶׂה לְבִנִּי. **א יג** וְחָלַפְתָּ מִשָּׂם וְהָלַאָה וּבָאתָ עַד-אֵלּוֹן תְּבוֹר וּמִצָּאוּךָ שָׁם שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים עֲלִים אֶל-הָאֱלֹהִים בֵּית-אֵל אֶחָד נִשָּׂא שְׁלֹשָׁה גְדִיִּים וְאֶחָד נִשָּׂא שְׁלֹשֶׁת כִּכְרוֹת לֶחֶם וְאֶחָד נִשָּׂא גֶבֶל-יִין. **א יד** וְשִׁאֲלוּ לָךְ לְשָׁלוֹם וְנָתַנוּ לָךְ שְׁתֵּי-לֶחֶם וְלִקְחָתָּ מֵיָדָם. **א יה** אַחֵר כֵּן תָּבוֹא גִבְעַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-שָׁם נִצְבִּי פְּלִשְׁתִּים וַיְהִי כַּבָּאָךְ שָׁם הָעִיר וּפְגַעְתָּ חָבֵל נְבָאִים יוֹרְדִים מִהַבָּמָה וּלְפָנֵיהֶם גֶּבֶל וְתֵיף וְחָלִיל וְכִנּוֹר וְהֵמָּה מִתְנַבְּאִים. **א יו** וְצִלְחָה עֲלֶיךָ רוּחַ יְהוָה וְהִתְנַבִּיתָ עִמָּם

וְנִהְפַכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר. **א יז** וְהָיָה כִּי תִבְאִינָה (תִּבְאֶנָּה) הָאֲתוֹת הָאֵלֶּה לָּךְ: עֲשֵׂה
לָּךְ אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ כִּי הָאֱלֹהִים עִמָּךְ. **א יח** וְיִרְדְּתָה לִפְנֵי הַגִּלְגָּל וְהִנֵּה אֲנֹכִי יֹרֵד
אֵלֶיךָ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת לְזִבְחַ זִבְחֵי שְׁלָמִים שְׁבַעַת יָמִים וְתוֹחַל עַד-בּוֹאִי אֵלֶיךָ
וְהוֹדַעְתִּי לָּךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה. **א יט** וְהָיָה כִּהְפַנְתּוּ שַׁכְמוֹ לָלֶכֶת מֵעַם שְׁמוּאֵל
וַיִּהְפֹּךְ-לוֹ אֱלֹהִים לֵב אַחֵר וַיָּבֹאוּ כָּל-הָאֲתוֹת הָאֵלֶּה בַּיּוֹם הַהוּא.
א יי וַיָּבֹאוּ שָׁם הַגְּבַעְתָּה וְהִנֵּה חֹבֶל-נִבְאִים לִקְרַאתוֹ וַתְּצַלַח עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים
וַיִּתְנַבֵּא בְּתוֹכָם. **א ייא** וַיְהִי כָּל-יוֹדְעוֹ מֵאֲתָמוּל שְׁלֹשׁ וַיֵּרָאוּ וְהִנֵּה עַם-נִבְאִים
נָבֵא: וַיֹּאמֶר הָעָם אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ מֶה-זֶּה הָיָה לָבֹן-קִישָׁהֶגֶם שְׁאוּל בְּנִבְיָאִים.
א ייב וַיַּעַן אִישׁ מִשָּׁם וַיֹּאמֶר וּמִי אֲבִיָּהֶם עַל-כֵּן הִיָּתָה לְמִשָּׁל הָגֶם שְׁאוּל
בְּנִבְאִים. **א ייג** וַיְכַל מֵהִתְנַבּוֹת וַיָּבֹא הַבָּמָה. **א ייד** וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׁאוּל אֵלָיו
וְאֶל-נַעֲרוֹ אֹן הַלִּכְתָּם וַיֹּאמֶר לְבִקֵּשׁ אֶת-הָאֲתָנוֹת וְנִרְאָה כִּי-אֵין וַנִּבּוֹא
אֶל-שְׁמוּאֵל. **א יטו** וַיֹּאמֶר דָּוִד שְׁאוּל: הִגִּידָה-נָּא לִי מֶה-אָמַר לָכֶם שְׁמוּאֵל.
א יטז וַיֹּאמֶר שְׁאוּל אֶל-דָּוִד הִגֵּד הַגִּיד לָנוּ כִּי נִמְצָאוּ הָאֲתָנוֹת וְאֶת-דָּבָר
הַמְּלִיכָה לֹא-הִגִּיד לוֹ אֲשֶׁר אָמַר שְׁמוּאֵל.
א ייז וַיִּצַּעַק שְׁמוּאֵל אֶת-הָעָם אֶל-יְהוָה הַמִּצְפָּה. **א ייח** וַיֹּאמֶר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי הָעֲלִיתִי אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְאַצִּיל אֶתְכֶם
מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל-הַמַּמְלָכוֹת הַלְּחָצִים אֶתְכֶם. **א ייט** וְאַתֶּם הַיּוֹם מֵאֲסִיתֶם
אֶת-אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-הוּא מוֹשִׁיעַ לָכֶם מִכָּל-רָעוּתֵיכֶם וְצָרְתִּיכֶם וַתֹּאמְרוּ לוֹ
כִּי-מֶלֶךְ תִּשָּׂים עָלֵינוּ וְעַתָּה הִתִּיצְבוּ לִפְנֵי יְהוָה לְשִׁבְטֵיכֶם וּלְאֵלֵיכֶם. **א יכ**
וַיִּקְרַב שְׁמוּאֵל אֶת כָּל-שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכְּדוּ שֶׁבֶט בְּנִימֵן. **א יכא** וַיִּקְרַב
אֶת-שֶׁבֶט בְּנִימֵן לְמִשְׁפַּחְתּוֹ וַתִּלְכְּדוּ מִשְׁפַּחַת הַמָּטְרִי וַיִּלְכְּדוּ שְׁאוּל בֶּן-קִישׁ
וַיִּבְקֹשׁוּהוּ וְלֹא נִמְצָא. **א יכב** וַיִּשְׁאַל-וֹ עוֹד בִּיהוָה הֲבֵא עוֹד הַלֵּם אִישׁ וַיֹּאמֶר
יְהוָה הִנֵּה-הוּא נִחְבָּא אֶל-הַכִּלִּים. **א יכג** וַיִּרְצוּ וַיִּקְחֻהוּ מִשָּׁם וַיִּתִּיצַב בְּתוֹךְ הָעָם
וַיִּגְבֹּה מִכָּל-הָעָם מִשַׁכְמוֹ וּמַעֲלָה. **א יכד** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-כָּל-הָעָם הִרְאִיתֶם
אֲשֶׁר בָּחַר-בוֹ יְהוָה כִּי אֵין כָּמֹהוּ בְּכָל-הָעָם וַיִּרְעוּ כָּל-הָעָם וַיֹּאמְרוּ יְחִי הַמֶּלֶךְ.
א יכה וַיִּדְבֹּר שְׁמוּאֵל אֶל-הָעָם אֵת מִשְׁפַּט הַמְּלָכָה וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר וַיִּנַּח לִפְנֵי
יְהוָה וַיִּשְׁלַח שְׁמוּאֵל אֶת-כָּל-הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ. **א יכו** וְגַם-שְׁאוּלֵהֶלֶךְ לְבֵיתוֹ
גִּבַּעְתָּה וַיֵּלְכוּ עִמּוֹהֶחֱלִיל אֲשֶׁר-נָגַע אֱלֹהִים בְּלִבָּם. **א יכז** וּבְנֵי בְלִיעֵל אָמְרוּ
מֶה-יַשְׁעֵנוּ זֶה וַיִּבְזֹּהוּ וְלֹא-הִבִּיאוּ לוֹ מִנְחָה וַיְהִי כַּמְחֲרִישׁ.

א יאא ויעל נחש העמוני ויחן על-יביש גלעד ויאמרו כל-אנשי יביש אל-נחש כרת-לנו ברית ונעבדך. **א יאב** ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל-עין ימין ושמתיה חרפה על-כל-ישראל. **א יאג** ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם-אין מושיע אתנו ויצאנו אליך. **א יאד** ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כל-העם את-קולם ויבכו. **א יאה** והנה שאול בא אחרי הבקר מן-השדה ויאמר שאול מה-לעם כי יבכו ויספרו-לואת-דברי אנשי יביש. **א יאו** ותצלח רוח-אלהים על-שאול בשמעו (כשמעו) את-הדברים האלה ויחר אפו מאד. **א יאז** ויקח צמד בקר וינתחיו וישלח בכל-גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד-יהוה על-העם ויצאו כאיש אחד. **א יאח** ויפקדם בבזק ויהיו בני-ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף. **א יאט** ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרון לאיש יביש גלעד מחר תהיה-לכם תשועה בחם (כחם) השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יבישושמוחו. **א יאי** ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל-הטוב בעיניכם.

א יאיא ויהי ממחרת וישם שאול את-העם שלשה ראשים ויבאו בתוך-המחנה באשמרת הבקר ויכו את-עמון עד-חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו-בם שנים יחד. **א יאיב** ויאמר העם אל-שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו: תנו האנשים ונמיתם. **א יאיג** ויאמר שאול לא-יומת איש ביום הזה: כי היום עשה-יהוה תשועה בישראל. **א יאיד** ויאמר שמואל אל-העם לכו ונלכה הגלגל ונחידש שם המלוכה. **א יאטו** וילכו כל-העם הגלגל וימלכו שם את-שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו-שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם שאול וכל-אנשי ישראל עד-מאד.

א יבא ויאמר שמואל אל-כל-ישראל הנה שמעתי בקלכם לכל אשר-אמרתם לי ואמליך עליכם מלך. **א יבב** ועתה הנה המלך מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי עד-היום הזה. **א יבג** הנני ענו בי נגד יהוה ונגד משיחו את-שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי ואת-מי עשיתי את-מי רצותי ומיד-מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו ואשיב לכם. **א יבד** ויאמרו לא עשיתנו ולא רצותנו ולא-לקחת מיד-איש מאומה. **א יבה**

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַד יְהוָה בָּכֶם וְעַד מְשִׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מִצְאָתֶם בְּיָדִי מְאוּמָה וַיֹּאמֶר עַד.

א יבו וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-הָעָם: יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן וְאֲשֶׁר הָעֵלָה אֶת-אַבְתִּיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. **א יבו** וְעַתָּה הִתְיַצְבוּ וְאַשְׁפֹּטָה אֶתְכֶם לִפְנֵי יְהוָה: אֵת כָּל-צִדְקוֹת יְהוָה אֲשֶׁר-עָשָׂה אֶתְכֶם וְאֶת-אַבְתִּיכֶם. **א יבח** כַּאֲשֶׁר-בָּא יַעֲקֹב מִצְרַיִם וַיִּזְעַקוּ אַבְתִּיכֶם אֶל-יְהוָה וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן וַיּוֹצִיאוּ אֶת-אַבְתִּיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיֵּשְׁבוּ בְּמִקְוֹם הַזֶּה. **א יבט** וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכֹּר אֹתָם בְּיַד סִיסְרָא שָׂר-צָבָא חָצוֹר וּבִיד-פְּלִשְׁתִּים וּבִיד מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּקְלְחוּ בָם. **א יבי** וַיִּזְעַקוּ אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר (וַיֹּאמְרוּ) חָטְאוּ כִּי עֲזַבְנוּ אֶת-יְהוָה וְנַעֲבַד אֶת-הַבְּעָלִים וְאֶת-הָעִשְׁתָּרוֹת וְעַתָּה הִצִּילָנוּ מִיַּד אִיִּבְנוֹנוֹנְעַבְדָּךְ. **א יביא** וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת-יִרְבֶּעֵל וְאֶת-בְּדָן וְאֶת-יִפְתָּח וְאֶת-שְׁמוּאֵל וַיִּצַּל אֶתְכֶם מִיַּד אִיִּבְיֶיכֶם מִסָּבִיב וַתֵּשְׁבוּ בְּטַח. **א יביב** וַתִּרְאוּ כִּי-נָחַשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי-עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לִי לֹא כִי-מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ: וַיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִלִּפְנֵיכֶם. **א יביג** וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּחֲרַתֶּם אֲשֶׁר שְׁאַלְתֶּם וְהִנֵּה נָתַן יְהוָה עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ. **א יביז** אִם-תִּירְאוּ אֶת-יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אוֹתוֹ וְשָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא תִמְרוּ אֶת-פִּי יְהוָה וְהִתְוִהִיתֶם גַּם-אֹתָם וְגַם-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מֶלֶךְ עֲלֵיכֶם אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **א יבטו** וְאִם-לֹא תִשְׁמָעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמְרִיתֶם אֶת-פִּי יְהוָה וְהִתְוִהִיתֶם יַד-יְהוָה בָּכֶם וּבְאַבְתִּיכֶם. **א יבטז** גַּם-עַתָּה הִתְיַצְבוּ וִירְאוּ אֶת-הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוָה עָשָׂה לְעֵינֵיכֶם. **א יביז** הֲלוֹא קָצִיר-חֹטִים הַיּוֹם אֲקָרָא אֶל-יְהוָה וַיִּתֵּן קִלּוֹת וּמָטָר וַדְּעוּ וִירְאוּ כִּי-רָעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם בְּעֵינֵי יְהוָה לְשֹׂאוֹל לָכֶם מֶלֶךְ.

א יביח וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל-יְהוָה וַיִּתֵּן יְהוָה קִלְת וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָל-הָעָם מְאֹד אֶת-יְהוָה וְאֶת-שְׁמוּאֵל. **א יביט** וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעָם אֶל-שְׁמוּאֵל הִתְפַּלֵּל בָּעֵד-עַבְדֶּיךָ אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְאַל-נָמוּת: כִּי-יִסָּפְנוּ עַל-כָּל-חַטֹּאתֵינוּ רָעָה לְשֹׂאֵל לָנוּ מֶלֶךְ. **א יבכ** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-הָעָם אֶל-תִּירְאוּ אֹתָם עֲשִׂיתֶם אֵת כָּל-הַרָּעָה הַזֹּאת אֲךָ אֶל-תִּסּוּרוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אֶת-יְהוָה בְּכָל-לִבְבְּכֶם. **א יבכא** וְלֹא תִסּוּרוּ: כִּי אַחֲרֵי הִתְהוּוּ אֲשֶׁר לֹא-יִזְעִילוּ וְלֹא יִצְלוּ כִּי-תִהְיֶה הֶמָּה. **א יבכב** כִּי לֹא-יִטָּשׁ יְהוָה אֶת-עַמּוֹבֵעֲבוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם. **א יבכג** גַּם אֲנֹכִי חָלִילָה לִּי מִחַטָּא לִיהוָה מִמְּחַדֵּל לְהִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה וְהִישָׁרָה. **א יבכד**

אָךְ יִרְאוּ אֶת־יְהוָה וְעַבְדֻתָם אֹתוֹ בְּאַמְתִּבְכָּל־לִבְבָכֶם׃ כִּי יִרְאוּ אֶת אֲשֶׁר־הִגְדַּל עִמָּכֶם. **א יבכה** וְאִם־הָרַע תִּרְעוּגֶם־אֹתָם גַּם־מִלִּכְכֶּם תִּסָּפוּ.

א יגא בֶּן־שָׁנָה שְׁאוּל בְּמָלְכוֹ וּשְׁתֵּי שָׁנִים מָלָךְ עַל־יִשְׂרָאֵל. **א יגב** וַיִּבְחַר־לוֹ שְׁאוּל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מִיִּשְׂרָאֵל וַיְהִיו עִם־שְׁאוּל אֲלָפִים בְּמִכְמָשׁ וַיְבַהֵר בֵּית־אֵל וְאֶלָּף הָיוּ עִם־יֹונָתָן בְּגִבְעַת בְּנִימִין וַיִּתֵּר הָעָם שִׁלַּח אִישׁ לְאַהֲלָיו. **א יגג** וַיָּדֹוּ יֹונָתָן אֶת נָצִיב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים וּשְׁאוּל תִּקְעַ בַּשּׁוֹפָר בְּכָל־הָאָרֶץ לֵאמֹר יִשְׁמְעוּ הָעִבְרִים. **א יגד** וְכָל־יִשְׂרָאֵל שָׁמְעוּ לֵאמֹר הִכָּה שְׁאוּל אֶת־נָצִיב פְּלִשְׁתִּים וְגַם־נִבְאָשׁ יִשְׂרָאֵל בְּפְלִשְׁתִּים וַיִּצְעֲקוּ הָעָם אַחֲרֵי שְׁאוּל הַגִּלְגָּל. **א יגה** וּפְלִשְׁתִּים נֶאֱסָפוּ לְהִלָּחֵם עִם־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אֶלָּף רֶכֶב וּשְׁשֶׁת אֲלָפִים פָּרָשִׁים וְעַם כָּחוֹל אֲשֶׁר עַל־שִׁפְת־הַיָּם לָרֹב וַיַּעֲלוּ וַיַּחֲנוּ בְּמִכְמָשׁ קִדְמַת בֵּית אֶוֹן. **א יגו** וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל רָאוּ כִי צָר־לוֹ כִּי נִגַּשׁ הָעָם וַיִּתְחַבְּאוּ הָעָם

בְּמַעְרוֹת וּבְחַתּוּחִים וּבְסַלְעִים וּבְצֻרִים וּבְבֵרוֹת. **א יגיז** וְעִבְרִים עָבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן אָרֶץ גָּד וְגִלְעָד וּשְׁאוּל עֹודְנוּ בְּגִלְגָּל וְכָל־הָעָם חָרְדוּ אַחֲרָיו. **א יגח** וַיִּיחַל (וַיִּוָּחַל) שִׁבְעַת יָמִים לְמוֹעֵד אֲשֶׁר שָׁמוּאֵל וְלֹא־בָא שָׁמוּאֵל הַגִּלְגָּל וַיִּפֹּץ הָעָם מֵעָלָיו.

א יגט וַיֹּאמֶר שְׁאוּל הִגִּשׁוּ אֵלַי הָעֵלָה וְהַשְׁלָמִים וַיַּעַל הָעֵלָה. **א יגי** וַיְהִי כִכְלֹתוֹ לְהַעֲלוֹת הָעֵלָה וְהִנֵּה שָׁמוּאֵל בָּא וַיֵּצֵא שְׁאוּל לִקְרָאתוֹ לְבָרְכוֹ. **א יגיא** וַיֹּאמֶר שָׁמוּאֵל מָה עָשִׂיתָ וַיֹּאמֶר שְׁאוּל כִּי־רָאִיתִי כִי־נִפֹּץ הָעָם מֵעָלַי וְאַתָּה לֹא־בָאתָ לְמוֹעֵד הַיָּמִים וּפְלִשְׁתִּים נֶאֱסָפִים מִכְמָשׁ. **א יגיב** וַאֲמַר עֲתָה יִרְדּוּ פְּלִשְׁתִּים אֵלַי הַגִּלְגָּל וּפָנִי יְהוָה לֹא חֲלִיתִי וְאַתָּה אֶפֶק וְאַעֲלֶה הָעֵלָה.

א יגיד וַיֹּאמֶר שָׁמוּאֵל אֶל־שְׁאוּל נִסְכַּלְתָּ׃ לֹא שָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר צֻוֵּךְ כִּי עֲתָה הִכִּין יְהוָה אֶת־מַמְלַכְתְּךָ אֶל־יִשְׂרָאֵל עַד־עוֹלָם. **א יגיד** וְעֲתָה מַמְלַכְתְּךָ לֹא־תִקּוּם׃ בִּקֵּשׁ יְהוָה לוֹ אִישׁ כָּלִבָּבוֹ וַיִּצְוּהוּ יְהוָה לְנָגִיד עַל־עַמּוּכֵי לֹא שָׁמַרְתָּ אֶת אֲשֶׁר־צֻוֵּךְ יְהוָה.

א יגטו וַיִּקָּם שָׁמוּאֵל וַיַּעַל מִן־הַגִּלְגָּל גִּבְעַת בְּנִימִן וַיִּפְקֹד שְׁאוּל אֶת־הָעָם הַנִּמְצָאִים עִמּוֹ כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ. **א יגטז** וּשְׁאוּל וַיֹּונָתָן בָּנוּ וְהָעָם הַנִּמְצָא עִמָּם יֹשְׁבִים בְּגִבְעָה בְּנִימִן וּפְלִשְׁתִּים חָנוּ בְּמִכְמָשׁ. **א יגיז** וַיֵּצֵא הַמִּשְׁחִית מִמַּחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים׃ הָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה אֶל־דָּרֶךְ עֶפְרָה אֶל־אָרֶץ שׁוּעַל. **א יגיא** וְהָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה דָּרֶךְ בֵּית חֲרוֹן וְהָרֹאשׁ אֶחָד יִפְנֶה דָּרֶךְ הַגְּבוּל הַנִּשְׁקָף עַל־גִּי הַצְּבָעִים הַמִּדְבָּרָה.

א יגיט וַחֲרָשׁ לֹא יִמָּצֵא בְּכָל אָרֶץ יִשְׂרָאֵל׃ כִּי־אָמַר (אָמְרוּ) פְּלִשְׁתִּים פֶּן יַעֲשׂוּ הָעִבְרִים חָרֹב אוֹ חֲנִית. **א יגכ** וַיִּרְדּוּ כָל־יִשְׂרָאֵל הַפְּלִשְׁתִּים לִלְטוֹשׁ אִישׁ

אֶת-מַחְרָשָׁתוֹ וְאֶת-אֶתּוֹ וְאֶת-קַרְדָּמוֹ וְאֶת מַחְרָשָׁתוֹ. **א יגכא** וְהִיְתָה הַפְצִירָה פִּים לַמַּחְרָשֹׁת וְלָאֲתִים וְלִשְׁלֹשׁ קִלְשׁוֹן וְלַהֲקַרְדָּמִים וְלַהֲצִיב הַדֶּרֶךְ. **א יגכב** וְהִיא בְּיוֹם מַלְחָמָת וְלֹא נִמְצָא חֶרֶב וְחִנִּית בֵּיד כָּל-הָעָם אֲשֶׁר אֶת-שְׂאוּל וְאֶת-יוֹנָתָן וְתַמְצָא לְשְׂאוּל וְלִיוֹנָתָן בָּנוּ. **א יגכג** וַיֵּצֵא מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים אֶל-מַעְבַּר מִכְמֶשׁ.

א ידא וַיְהִי הַיּוֹם וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן בֶּן-שְׂאוּל אֶל-הַנַּעַר נִשָּׂא כָּלִיו לָכֶה וְנַעֲבְרָה אֶל-מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר מַעְבַּר הַלֵּז וְלֹאֲבִיו לֹא הָגִיד. **א ידב** וְשְׂאוּל יוֹשֵׁב בִּקְצֵה הַגְּבָעָה תַּחַת הָרֶמּוֹן אֲשֶׁר בְּמִגְרוֹן וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ כָּשָׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ. **א ידג** וְאַחִיָּה בֶן-אֲחִטוֹב אַחִי אִיכָבּוֹד בֶּן-פִּינְחָס בֶּן-עֲלִי כָהֵן יְהוָה בְּשָׁלוֹנִישָׁא אֶפֹּד וְהָעָם לֹא יָדַע כִּי הֵלֵךְ יוֹנָתָן. **א ידד** וּבֵין הַמַּעְבְּרוֹת אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ יוֹנָתָן לַעֲבֹר עַל-מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים שֹׁן-הַסֵּלַע מִהַעֲבֹר מִזֶּה וְשֹׁן-הַסֵּלַע מִהַעֲבֹר מִזֶּה וְשֵׁם הָאֶחָד בּוֹצֵץ וְשֵׁם הָאֶחָד סִנָּה. **א ידה** הַשֵּׁן הָאֶחָד מְצוּק מְצָפוֹן מוֹל מִכְמֶשׁ וְהָאֶחָד מִנְּגֵב מוֹל גִּבְעָה.

א ידו וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-הַנַּעַר נִשָּׂא כָּלִיו לָכֶה וְנַעֲבְרָה אֶל-מִצֵּב הָעֲרָלִים הָאֵלֶּהאוּלִי יַעֲשֶׂה יְהוָה לָנוּ: כִּי אֵין לִיהוָה מַעְצוֹר לְהוֹשִׁיעַ בְּרַב אוֹ בְּמַעֵט. **א ידז** וַיֹּאמֶר לוֹ נִשָּׂא כָּלִיו עֲשֵׂה כָּל-אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ נֹטָה לָךְ הִנְנִי עִמָּךְ כָּלִבָּבְךָ. **א ידח** וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן הִנֵּה אֲנִיחֵנו עֲבָרִים אֶל-הָאֲנָשִׁים וְנִגְלִינוּ אֲלֵיהֶם. **א ידט** אִם-כֹּה יֹאמְרוּ אֲלֵינוּ דָּמוֹ עַד-הִגִּיעֵנוּ אֲלֵיכֶם וְעַמְדָנוּ תַּחְתֵּינוּ וְלֹא נַעֲלָה אֲלֵיהֶם. **א ידי** וְאִם-כֹּה יֹאמְרוּ עָלוּ עָלֵינוּ וְעֲלִינוּכִי-נִתְּנָם יְהוָה בְּיָדֵנוּ: וְזֶה-לָנוּ הָאוֹת. **א ידיא** וַיִּגְלוּ שְׁנֵיהֶם אֶל-מִצֵּב פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים הִנֵּה עֲבָרִים יֹצְאִים מִן-הַחֲרִים אֲשֶׁר הִתְחַבְּאוּ-שָׁם. **א ידיב** וַיַּעֲנוּ אֲנָשֵׁי הַמִּצֵּבָה אֶת-יוֹנָתָן וְאֶת-נִשָּׂא כָּלִיו וַיֹּאמְרוּ עָלוּ אֲלֵינוּ וְנוֹדִיעָה אֶתְכֶם דָּבָר

וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן אֶל-נִשָּׂא כָּלִיו עָלֶה אַחֲרֵיכִי-נִתְּנָם יְהוָה בְּיָד יִשְׂרָאֵל. **א ידיג** וַיַּעַל יוֹנָתָן עַל-יָדָיו וְעַל-רִגְלָיו וְנִשָּׂא כָּלִיו אַחֲרָיו וַיִּפְּלוּ לַפְּנֵי יוֹנָתָן וְנִשָּׂא כָּלִיו מִמוֹתֶת אַחֲרָיו. **א ידיז** וַתְּהִי הַמִּכָּה הָרִאשׁוֹנָה אֲשֶׁר הִכָּה יוֹנָתָן וְנִשָּׂא כָּלִיוכָּעֲשָׂרִים אִישׁ: כְּבַחְצִי מַעֲנָה צֶמֶד שָׂדֶה. **א ידטו** וַתְּהִי חֲרָדָה בַּמַּחֲנֶה בַּשָּׂדֶה וּבְכָל-הָעָם הַמִּצֵּב וְהַמִּשְׁחִית חֲרָדוֹ גַּם-הַמָּה וַתִּרְגֹּז הָאָרֶץ וַתְּהִי לְחֲרָדֹת אֱלֹהִים. **א ידטז** וַיֵּרְאוּ הַצִּפִּים לְשְׂאוּל בְּגִבְעַת בִּנְיָמִן וְהִנֵּה הָהָמוֹן נִמּוֹג וַיִּלָּךְ וְהֵלֵם. **א ידז** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ פִּקְדוֹ-נָא וּרְאוּ מִי הֵלֵךְ מֵעַמְּנוּ וַיִּפְקְדוּ וְהִנֵּה אֵין יוֹנָתָן וְנִשָּׂא כָּלִיו. **א ידיח** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל לְאַחִיָּה הַגִּישָׁה אֶרֶוֹן

הָאֱלֹהִים: כִּי-הָיָה אֲרוֹן הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל. **א יָדִיט** וַיְהִי עַד דָּבָר שְׁאוּל אֶל-הַכֹּהֵן וְהַקְּמוֹן אֲשֶׁר בַּמִּחְנֶה פְּלִשְׁתִּים וַיִּלְךְ הַלּוֹךְ וָרֹב

וַיֹּאמֶר שְׁאוּל אֶל-הַכֹּהֵן אֲסֹף יָדָךְ. **א יָדַכ** וַיִּזְעַק שְׁאוּל וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ עַד-הַמִּלְחָמָה וְהָיָה הַיָּתֵה חָרֵב אִישׁ בְּרַעְיוֹמָהוּמָה גְּדוּלָּה מְאֹד. **א יָדַכָּא** וְהַעֲבָרִים הָיוּ לְפְלִשְׁתִּים כְּאֶתְמוּל שְׁלֹשׁוֹם אֲשֶׁר עָלוּ עִמָּם בַּמִּחְנֶה סָבִיב וְגַם-הִמָּה לַהֲיוֹת עִם-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עִם-שְׁאוּל וַיּוֹנְתָן. **א יָדַכָּב** וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּתְחַבְּאִים בְּהָר-אֶפְרַיִם שָׁמְעוּ כִּי-נָסוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּדְּבְּקוּ גַם-הִמָּה אַחֲרֵיהֶם בַּמִּלְחָמָה. **א יָדַכָּג** וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל וְהַמִּלְחָמָה עָבְרָה אֶת-בֵּית אֲוֹן. **א יָדַכָּד** וַאִישׁ-יִשְׂרָאֵל נָגַשׁ בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאֲלֵ שְׁאוּל אֶת-הָעָם לֵאמֹר אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר-יֹאכֵל לֶחֶם עַד-הָעֶרֶב וְנִקְמָתִי מֵאִיבִי וְלֹא-טָעַם כָּל-הָעָם לֶחֶם.

א יָדַכָּה וְכָל-הָאָרֶץ בָּאוּ בַּיֶּעֶר וַיְהִי דְּבַשׁ עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה. **א יָדַכּו** וַיָּבֹא הָעָם אֶל-הַיֶּעֶר וְהָיָה הַלֶּךְ דְּבַשׁ וְאִין-מִשְׁיֵג יָדוֹ אֶל-פִּיו כִּי-יָרָא הָעָם אֶת-הַשִּׁבְעָה. **א יָדַכּוּ** וַיּוֹנְתָן לֹא-שָׁמַע בְּהַשְׁבִּיעַ אֲבִיו אֶת-הָעָם וַיִּשְׁלַח אֶת-קָצֵה הַמַּטֶּה אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַיִּטְבֹּל אוֹתָהּ בַּיֶּעֶרֶת הַדְּבַשׁ וַיִּשָּׁב יָדוֹ אֶל-פִּיו וַתֵּרָאנָה (וַתֵּאֲרָנָה) עֵינָיו. **א יָדַכָּח** וַיַּעַן אִישׁ מִהָעָם וַיֹּאמֶר הַשִּׁבְעַת הַשְׁבִּיעַ אֲבִיךָ אֶת-הָעָם לֵאמֹר אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר-יֹאכֵל לֶחֶם הַיּוֹם וַיַּעַף הָעָם. **א יָדַכָּט** וַיֹּאמֶר יוֹנְתָן עֹכֵר אֲבִי אֶת-הָאָרֶץ: רְאוּ-נָא כִּי-אֲרוּ עֵינֵיכִי טַעַמְתִּי מִעֵט דְּבַשׁ הַזֶּה. **א יָדַל** אָף כִּי לֹא אָכַל אֶכָּל הַיּוֹם הָעָם מִשְׁלַל אִיבָיו אֲשֶׁר מָצָא: כִּי עָתָה לֹא-רָבַתָּה מִכָּה בְּפְלִשְׁתִּים. **א יָדַלָּא** וַיָּכּוּ בַּיּוֹם הַהוּא בְּפְלִשְׁתִּים מִמִּכְמָשׁ אֵילָנָה וַיַּעַף הָעָם מְאֹד. **א יָדַלָּב** וַיַּעַשׂ (וַיַּעַט) הָעָם אֶל-שִׁלַּל (הַשִּׁלָּל) וַיִּקְחוּ צֹאן וּבָקָר וּבְנֵי בָקָר וַיִּשְׁחָטוּ-אֶרְצָה וַיֹּאכֵל הָעָם עַל-הַדָּם. **א יָדַלָּג** וַיִּגִּידוּ לְשְׁאוּל לֵאמֹר הִנֵּה הָעָם חֹטְאִים לַיהוָה לֹאֲכָל עַל-הַדָּם וַיֹּאמֶר בְּגִדְתֶּם גָּלוּ-אֵלַי הַיּוֹם אָבֹן גְּדוּלָּה. **א יָדַלָּד** וַיֹּאמֶר שְׁאוּל פָּצוּ בָעָם וַאֲמַרְתֶּם לָהֶם הִגִּישׁוּ אֵלַי אִישׁ שׁוֹרוֹ וְאִישׁ שְׂיָהוּ וַיִּשְׁחָטוּם בָּזָה וַאֲכָלְתֶּם וְלֹא-תִחַטְּאוּ לַיהוָה לֹאֲכָל אֶל-הַדָּם וַיִּגְשׁוּ כָל-הָעָם אִישׁ שׁוֹרוֹ בְּיָדוֹ הַלִּילָהוּ וַיִּשְׁחָטוּ-שָׁם. **א יָדַלָּה** וַיָּבֹן שְׁאוּל מִזְבֵּחַ לַיהוָה אִתּוֹ הַחֵל לַבָּנוֹת מִזְבֵּחַ לַיהוָה.

א יָדַלּוּ וַיֹּאמֶר שְׁאוּל נִרְדָּה אַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים לִילָה וְנִבְּזָה בָהֶם עַד-אוֹר הַבֹּקֶר וְלֹא-נִשְׁאַר בָּהֶם אִישׁ וַיֹּאמְרוּ כָל-הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשֵׂה. וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן נִקְרָבָה הָלֶם אֶל-הָאֱלֹהִים. **א יָדַלּוּ** וַיִּשְׁאַל שְׁאוּל בָּאֱלֹהִים הַיָּרֵד אַחֲרֵי פְּלִשְׁתִּים

הַתִּתְּנָם בְּיַד יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָנָהוּ בַּיּוֹם הַהוּא. **א ידלח** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל־גִּשּׁוּ הַלֵּם כָּל
פְּנוֹת הָעָם וּדְעוּ וּרְאוּבְמָה הִיְתָה הַחֲטָאת הַזֹּאת הַיּוֹם. **א ידלט** כִּי חִי-יְהוָה
הַמוֹשִׁיעַ אֶת-יִשְׂרָאֵל כִּי אִם-יִשְׁנֹנוּ בַּיּוֹנָתָן בְּנֵי כִי מוֹת יָמוּת וְאִין עָנָהוּ מִכָּל-הָעָם.
א ידמ וַיֹּאמֶר אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל אַתֶּם תִּהְיוּ לַעֲבָר אֶחָד וְאֲנִי וַיּוֹנָתָן בְּנֵי נְהִיָּה לַעֲבָר
אֶחָד וַיֹּאמְרוּ הָעָם אֶל-שְׂאוּל הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה.
א ידמא וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲבֵה תָמִים וַיִּלְכְּדוּ יוֹנָתָן וְשְׂאוּל
וְהָעָם יָצְאוּ. **א ידמב** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל הִפִּילוּ בֵּינִי וּבֵין יוֹנָתָן בְּנֵי וַיִּלְכְּדוּ יוֹנָתָן.
א ידמג וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-יוֹנָתָן הֲגִידָה לִּי מָה עָשִׂיתָה וַיַּגֵּד-לוֹ יוֹנָתָן וַיֹּאמֶר טָעַם
טַעֲמֹתַי בַּקָּצֶה הַמָּטָה אֲשֶׁר-בְּיָדִי מֵעַט דִּבְשֵׁהֲנִי אָמוּת.
א ידמד וַיֹּאמֶר שְׂאוּל כֹּה-נַעֲשֵׂה אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֵף: כִּי-מוֹת תָּמוּת יוֹנָתָן.
א ידמה וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל-שְׂאוּל הַיּוֹנָתָן יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת
בְּיִשְׂרָאֵל חַלִּילָה חִי-יְהוָה אִם-יָפֹל מִשְׁעָרַת רֹאשׁוֹ אֲרָצָה כִּי-עִם-אֱלֹהִים עָשָׂה
הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְּדוּ הָעָם אֶת-יוֹנָתָן וְלֹא-מָת.
א ידמו וַיַּעַל שְׂאוּל מֵאַחֲרֵי פִלְשִׁתִּים וּפִלְשִׁתִּים הִלְכוּ לְמָקוֹמָם. **א ידמוז** וְשְׂאוּל
לָכַד הַמְּלוּכָה עַל-יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּחֶם סָבִיב בְּכָל-אֹיְבָיו בְּמוֹאָב וּבְבִנִי-עַמּוֹן וּבְאֲדוֹם
וּבְמִלְכֵי צוּבָה וּבְפִלְשִׁתִּים וּבְכָל אֲשֶׁר-יִפְנֶה יִרְשִׁיעַ. **א ידמח** וַיַּעַשׂ חֵיל וַיִּזְד
אֶת-עַמְּלֵק וַיִּצַּל אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד שִׁסְהוּ.
א ידמט וַיְהִי בְנֵי שְׂאוּל יוֹנָתָן וַיִּשׁוּי וּמִלְכִּישׁוּעַ וְשָׁם שָׁתִי בְּנִתְיוֹשָׁם הַבְּכִירָה
מֵרַב וְשָׁם הַקְּטָנָה מִיכָל. **א ידנ** וְשָׁם אִשְׁתּוֹ שְׂאוּל אַחִינֹעַם בִּת-אַחִימֶעֶץ וְשָׁם
שָׁר-צָבָאוּ אֲבִינֵר בֶּן-נֵר דּוֹד שְׂאוּל. **א ידנא** וְקִישׁ אֲבִי-שְׂאוּל וְנֵר אֲבִי-אַבְנֵר
בֶּן-אַבִּיאל.
א ידנב וַתְּהִי הַמְּלָחָמָה חֲזָקָה עַל-פִּלְשִׁתִּים כָּל יְמֵי שְׂאוּל וַרְאָה שְׂאוּל כָּל-אִישׁ
גִּבּוֹר וְכָל-בֶּן-חֵיל וַיִּאֲסֹפֶהוּ אֵלָיו.
א ידנא וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל אֲתִי שְׁלַח יְהוָה לְמַשְׁחֹךְ לְמֶלֶךְ עַל-עַמּוֹ
עַל-יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל דְּבָרֵי יְהוָה.
א ידנב כֹּה אָמַר יְהוָה צָבָאוֹת פִּקְדֹתִי אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה עַמְּלֵק לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-שָׁם
לוֹ בִּדְרֹךְ בַּעֲלָתוֹ מִמְּצָרִים. **א ידנג** עַתָּה לֵךְ וְהַכִּיתָה אֶת-עַמְּלֵק וְהַחֲרַמְתָּם
אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ וְלֹא תַחֲמַל עָלָיו וְהִמַּתָּה מֵאִישׁ עַד-אִשָּׁה מֵעַלְלִל וְעַד-יוֹנֵק
מִשׁוֹר וְעַד-שָׂה מִגָּמֶל וְעַד-חֲמֹר.
א ידנד וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל אֶת-הָעָם וַיִּפְקְדֵם בְּטָלָאִים אֶלָּף רִגְלֵי וַעֲשָׂרַת
אַלְפִּים אֶת-אִישׁ יְהוּדָה. **א ידנז** וַיָּבֹא שְׂאוּל עַד-עִיר עַמְּלֵק וַיָּרַב בְּנַחֲל. **א ידנו**

וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-הַקִּינִי לָכוּ סֵרוּ רִדּוֹ מִתּוֹךְ עַמְלִקִּי בֶן-אִסְפָּךְ עִמּוֹ וְאַתָּה
 עֲשִׂיתָה חֹסֶד עִם-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעִלּוֹתָם מִמִּצָּרִים וַיָּסֵר קִינִי מִתּוֹךְ עַמְלִק.
א טו וַיֵּךְ שְׂאוּל אֶת-עַמְלִק מִחוּילָה בּוֹאֵךְ שׁוֹר אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי מִצָּרִים. **א טו**
 וַיִּתְּפֹשׂ אֶת-אַגַּג מֶלֶךְ-עַמְלִק חַי וְאֶת-כָּל-הָעַם הַחֲרִים לְפִי-חֶרֶב. **א טו** וַיַּחְמַל
 שְׂאוּל וְהָעָם עַל-אַגַּג וְעַל-מִיטֵב הַצֹּאן וְהַבֶּקֶר וְהַמִּשְׁנִים וְעַל-הַכָּרִים
 וְעַל-כָּל-הַטּוֹב וְלֹא אָבוּ הַחֲרִימָם וְכָל-הַמְּלָאכָה נִמְבָּזָה וְנִמָּס אֹתָהּ הַחֲרִימוּ.
א טו וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל לֵאמֹר. **א טו** נַחֲמֵתִי כִי-הִמְלַכְתִּי
 אֶת-שְׂאוּל לְמֶלֶךְ-כִּי-שָׁב מֵאַחֲרֵי וְאֶת-דְּבָרִי לֹא הָקִים וַיַּחֲר לְשְׁמוּאֵל וַיִּזְעַק
 אֶל-יְהוָה כָּל-הַלַּיְלָה. **א טו** וַיִּשְׁכַּם שְׁמוּאֵל לְקִרְאֵת שְׂאוּל בַּבֹּקֶר וַיֵּגֵד
 לְשְׁמוּאֵל לֵאמֹר בָּא-שְׂאוּל הַכֶּרְמֶלָה וְהִנֵּה מְצִיב לוֹ יָד וַיִּסָּב וַיַּעֲבֹר וַיֵּרֶד הַגִּלְגָּל.
א טו וַיָּבֹא שְׁמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ שְׂאוּל בְּרוּךְ אַתָּה לַיהוָה הִקִּימֵתִי
 אֶת-דְּבַר יְהוָה. **א טו** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וַיְמָה קוֹל-הַצֹּאן הַזֶּה בְּאֲזִנִּי וְקוֹל הַבֶּקֶר
 אֲשֶׁר אֲנֹכִי שֹׁמֵעַ. **א טו** וַיֹּאמֶר שְׂאוּל מַעַמְלִקִּי הֵבִיאוּם אֲשֶׁר חָמַל הָעָם
 עַל-מִיטֵב הַצֹּאן וְהַבֶּקֶר לְמַעַן זָבַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת-הַיּוֹתֵר הַחֲרָמְנוּ.
א טו וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל הֲרָף וְאֶגִּידָה לְךָ אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי
 הַלַּיְלָה וַיֹּאמְרוּ (וַיֹּאמֶר) לוֹ דִּבֶּר.
א טו וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הֲלוֹא אִם-קִטְּנָה אַתָּה בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ שְׁבִטִי יִשְׂרָאֵל אַתָּה
 וַיִּמְשַׁחְךָ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל. **א טו** וַיִּשְׁלַחְךָ יְהוָה בְּדֶרֶךְ וַיֹּאמֶר לְךָ
 וְהַחֲרַמְתָּה אֶת-הַחֲטָאִים אֶת-עַמְלִק וְנִלְחַמְתָּ בּוֹ עַד כָּלּוֹתָם אֹתָם. **א טו**
 וְלָמָּה לֹא-שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וַתַּעַט אֶל-הַשָּׁלָל וַתַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה.
א טו וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-שְׁמוּאֵל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה וְאֵלַךְ בְּדֶרֶךְ
 אֲשֶׁר-שָׁלַחְנִי יְהוָה וְאָבִיָּא אֶת-אַגַּג מֶלֶךְ עַמְלִק וְאֶת-עַמְלִק הַחֲרַמְתִּי. **א טו**
 וַיִּקַּח הָעָם מֵהַשָּׁלָל צֹאן וּבֶקֶר רֹאשִׁית הַחֶרֶם לְזָבַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּגִּלְגָּל.
א טו וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַחֲפֹץ לַיהוָה בְּעִלּוֹת וּזְבָחִים כְּשֹׁמֵעַ בְּקוֹל יְהוָה: הִנֵּה
 שָׁמַע מְזַבַּח טוֹב לְהַקְשִׁיב מִחֶלֶב אֵילִים. **א טו** כִּי חֲטָאת-קָסָם מָרִי וְאֹנָן
 וַתִּרְפִּים הַפָּצַר: יַעַן מָאֲסַתְּ אֶת-דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאָסְךָ מִמֶּלֶךְ.
א טו וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל-שְׁמוּאֵל חֲטָאתִי כִי-עֲבַרְתִּי אֶת-פִּי-יְהוָה וְאֶת-דְּבָרֶיךָ:
 כִּי יֵרָאֵתִי אֶת-הָעָם וְאֲשָׁמַע בְּקוֹלָם. **א טו** וְעַתָּה שָׂא נָא אֶת-חֲטָאתִי וְשׁוּב
 עִמִּי וְאַשְׁתַּחֲוֶה לַיהוָה. **א טו** וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ: כִּי
 מָאֲסַתְּ אֶת-דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאָסְךָ יְהוָה מֵהָיִוֹת מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל.
א טו וַיִּסָּב שְׁמוּאֵל לָלֶכֶת וַיַּחֲזֹק בְּכַנֹּף-מַעֲיָלוֹ וַיִּקְרַע.

א טוכח ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את-ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעה הטוב ממך.

א טוכט וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם: כי לא אדם הוא להנחם. **א טול** ויאמר חטאתיעתה כבדני נא נגד זקני-עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחויתי ליהוה אלהיך. **א טולא** וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליהוה. **א טולב** ויאמר שמואל הגישו אלי את-אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן סר מר-המנות.

א טולג ויאמר שמואלכפאשר שפלה נשים חרבך בן-תשכל מנשים אמה וישסף שמואל את-אגג לפני יהוה בגלגל.

א טולד וילך שמואל הרמתי ושאול עלה אל-ביתו גבעת שאול. **א טולה** ולא-יסף שמואל לראות את-שאול עד-יום מותו כי-התאבל שמואל אל-שאול ויהוה נחם כי-המליך את-שאול על-ישראל.

א טוא ויאמר יהוה אל-שמואל עד-מתי אתה מתאבל אל-שאול ואני מאסתי ממלך על-ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל-ישי בית-הלחמיכי-ראיתי בבניו לי מלך. **א טוב** ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי. **א טוג** וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר-תעשה ומשחת לי את אשר-אמר אליך. **א טוז** ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך. **א טזה** ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את-ישי ואת-בניו ויקרא להם לזבח. **א טזו** ויהי בבואם וירא את-אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו.

א טזז ויאמר יהוה אל-שמואל אל-תבט אל-מראהו ואל-גבה קומתו כי מאסתיהו: כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב. **א טזח** ויקרא ישי אל-אבינדב ויעברו לפני שמואל ויאמר גם-בזה לא-בחר יהוה. **א טזט** ויעבר ישי שמה ויאמר גם-בזה לא-בחר יהוה. **א טזי** ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל-ישי לא-בחר יהוה באלה. **א טזיא** ויאמר שמואל אל-ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל-ישי שלחה וקחנו כי לא-נסב עד-באו פה. **א טזיב** וישלח וביאהו והוא אדמוני עם-יפה עינים וטוב ראי

ויאמר יהוה קום משחהו כי-זה הוא. **א טזיג** ויקח שמואל את-קרן השמן

וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אָחָיו וַתִּצְלַח רוּחַ-יְהוָה אֶל-דָּוִד מִהַיּוֹם הַהוּא וַמָּעֵלָה וַיָּקָם שְׁמוּאֵל וַיִּלְךְ הָרְמָתָה. **א טויד** וְרוּחַ יְהוָה סָרָה מֵעַם שְׁאוּל וּבִעַתְתּוֹ רוּחַ-רָעָה מֵאֵת יְהוָה. **א טזטו** וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי-שְׁאוּל אֵלָיו: הִנֵּה-נָא רוּחַ-אֱלֹהִים רָעָה מִבִּעַתֶּךָ. **א טזטז** יֹאמַר-נָא אֲדֹנָנוּ עֲבָדֶיךָ לִפְנֵיךָ יִבְקֹשׁוּ אִישׁ יָדַע מִנֶּגֶן בְּכַנּוּר וְהָיָה בְּהִיּוֹת עָלֶיךָ רוּחַ-אֱלֹהִים רָעָה וְנִגַּן בְּיָדוֹ וְטוֹב לָךְ.

א טזיז וַיֹּאמֶר שְׁאוּל אֶל-עֲבָדָיו: רְאוּ-נָא לִי אִישׁ מִיֵּטִיב לְנִגַּן וְהִבִּיאֹתֶם אֵלַי. **א טזיח** וַיַּעַן אֶחָד מִהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאִיתִי בֶן לְיִשִּׁי בֵּית הַלְחָמִי יָדַע נִגַּן וְגִבּוֹר חֵיל וְאִישׁ מִלְחָמָה וְנָבוֹן דָּבָר וְאִישׁ תָּאֵר וַיהוָה עִמּוֹ. **א טזיט** וַיִּשְׁלַח שְׁאוּל מַלְאָכִים אֶל-יִשָּׁי וַיֹּאמֶר שְׁלַחָה אֵלַי אֶת-דָּוִד בְּנֶךְ אֲשֶׁר בְּצֶאֱן. **א טזכ** וַיִּקַּח יִשָּׁי חֲמֹור לָחֶם וְנָאֵד יֵין וְגָדִי עֲזִים אֶחָד וַיִּשְׁלַח בְּיַד-דָּוִד בְּנוֹ אֶל-שְׁאוּל. **א טזכא** וַיָּבֹא דָוִד אֶל-שְׁאוּל וַיַּעֲמֵד לִפְנָיו וַיֹּאֲהֲבֵהוּ מְאֹד וַיְהִי-לוֹ נִשְׂא כָלִים. **א טזכב** וַיִּשְׁלַח שְׁאוּל אֶל-יִשָּׁי לֵאמֹר: יַעֲמֵד-נָא דָוִד לִפְנֵי כִי-מֵצֵא חֵן בְּעֵינַי. **א טזכג** וְהָיָה בְּהִיּוֹת רוּחַ-אֱלֹהִים אֶל-שְׁאוּל וְלָקַח דָּוִד אֶת-הַכְּנֹור וְנִגַּן בְּיָדוֹ וְרוּחַ לְשְׁאוּל וְטוֹב לוֹ וְסָרָה מֵעָלָיו רוּחַ הָרָעָה.

א יזא וַיֹּאסִפוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-מַחֲנֵיהֶם לַמִּלְחָמָה וַיֹּאסִפוּ שָׂכָה אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיַּחֲנוּ בֵּין-שׁוֹכָה וּבֵין-עֲזֹקָה בְּאַפְסֵי דָמִים. **א יזב** וְשְׁאוּל וְאִישׁ-יִשְׂרָאֵל נֶאֱסָפוּ וַיַּחֲנוּ בְּעֶמֶק הָאֵלָה וַיַּעֲרְכוּ מִלְחָמָה לַקְרָאת פְּלִשְׁתִּים. **א יזג** וּפְלִשְׁתִּים עֹמְדִים אֶל-הַהָר מִזֶּה וַיִּשְׂרָאֵל עֹמְדִים אֶל-הַהָר מִזֶּה וְהָיָה בֵּינֵיהֶם. **א יזד** וַיֵּצֵא אִישׁ-הַבְּנִים מִמַּחֲנוֹת פְּלִשְׁתִּים גָּלִית שְׁמוֹ מִגֵּת: גָּבְהוּ שֵׁשׁ אַמּוֹת וְזָרָת. **א יזה** וְכֹבֵעַ נְחֹשֶׁת עַל-רֹאשׁוֹ וְשָׁרִיוֹן קֶשֶׁשׁ שִׁים הוּא לְבוּשׁ וּמִשְׁקַל הַשָּׁרִיוֹן חֲמִשֶּׁת-אַלְפִים שֶׁקֶלִים נְחֹשֶׁת. **א יזו** וּמִצָּחַת נְחֹשֶׁת עַל-רַגְלָיו וְכִידּוֹן נְחֹשֶׁת בֵּין כְּתָפָיו. **א יזז** וְחָץ (וְעֵץ) חֲנִיתוֹ כְּמִנּוֹר אֲרָגִים וְלַהֲבַת חֲנִיתוֹ שֵׁשׁ-מֵאוֹת שֶׁקֶלִים בְּרָזֶל וְנִשְׂא הַצֶּנֶה הַלֵּךְ לִפְנָיו. **א יזח** וַיַּעֲמֵד וַיִּקְרָא אֶל-מַעֲרֹכַת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה תִצְאוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה: הֲלוֹא אֲנֹכִי הַפְּלִשְׁתִּי וְאַתֶּם עֲבָדִים לְשְׁאוּל לְבָרוּ-לָכֶם אִישׁ וַיֵּרֶד אֵלַי. **א יזט** אִם-יֹכֵל לְהִלָּחֵם אִתִּי וְהַכְּנִיחֵינִי לָכֶם לַעֲבָדִים וְאִם-אֲנִי אוֹכֵל-לוֹ וְהַכְּנִיחֵינִי לָכֶם לַעֲבָדִים וַעֲבַדְתֶּם אֹתָנוּ. **א יזי** וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֲנִי חֲרַפְתִּי אֶת-מַעֲרֹכֹת יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה תָּנוּ-לִי אִישׁ וְנִלְחַמָּה יָחַד. **א יזיא** וַיִּשְׁמַע שְׁאוּל וְכָל-יִשְׂרָאֵל אֶת-דְּבָרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלָה וַיַּחֲתוּ וַיִּרְאוּ מְאֹד.

א יזיב וְדָוִד בֶּן-אִישׁ אֶפְרַתִּי הָיָה מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וְשְׁמוֹ יִשָּׁי וְלוֹ שְׁמֹנֶה בָנִים וְהָאִישׁ בִּימֵי שְׁאוּל זָקֵן בָּא בְּאֲנָשִׁים. **א יזיג** וַיִּלְכּוּ שְׁלֹשֶׁת בָּנֵי-יִשָּׁי הַגְּדֹלִים הִלְכוּ

אחרי-שאוּל לַמִּלְחָמָה וְשֵׁם שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו אֲשֶׁר הָלְכוּ בַּמִּלְחָמָה אֱלִיאָב הַבְּכוֹר
וּמִשְׁנֵהוּ אַבִּינָדָב וְהַשְּׁלִשִׁי שִׁמְהָ. **א יזיד** וְדָוִד הוּא הַקָּטָן וְשְׁלֹשָׁה הַגְּדֹלִים הָלְכוּ
אחרי שֹׁאוּל.

א יזטו וְדָוִד הָלַךְ וְשָׁב מֵעַל שֹׁאוּל לְרֵעוֹת אֶת-צֹאן אָבִיו בֵּית-לָחֶם. **א יזטז**
וַיִּגַּשׁ הַפִּלִּשְׁתִּי הַשָּׂכֶם וְהָעָרָב וַיִּתְּיֹצֵב אַרְבָּעִים יוֹם.
א יזיז וַיֹּאמֶר יֹשִׁי לְדָוִד בְּנוֹ קַח-נָא לְאַחִידָא אֵיפֶת הַקְּלִיא הִזֶּה וַעֲשֶׂרָה לָחֶם הִזֶּה
וְהָרֹץ הַמִּמְחֵנָה לְאַחִידָא. **א יזיח** וְאֵת עֶשְׂרֵת חֲרָצֵי הַחֶלֶב הָאֵלֶּה תָּבִיא לְשֵׁר-הָאֶלֶף
וְאֶת-אַחִידָא תִּפְקֹד לְשָׁלוֹם וְאֶת-עֲרֻבָתָם תִּקַּח. **א יזיט** וְשֹׁאוּל וְהָמָּה וְכָל-אִישׁ
יִשְׂרָאֵל בְּעֶמֶק הָאֵלֶּה נִלְחָמִים עִם-פִּלִּשְׁתִּים.

א יזכ וַיִּשְׂכֶּם דָּוִד בַּבֹּקֶר וַיִּטֹּשׁ אֶת-הַצֹּאן עַל-שֹׁמֵר וַיֵּשָׂא וַיֵּלֶךְ כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יֹשִׁי
וַיָּבֹא הַמַּעֲגָלָה וְהַחִיל הַיָּצֵא אֶל-הַמַּעֲרָכָה וְהִרְעוּ בַּמִּלְחָמָה. **א יזכא** וַתַּעֲרֹךְ
יִשְׂרָאֵל וּפִלִּשְׁתִּים מַעֲרָכָה לִקְרֹאת מַעֲרָכָה. **א יזכב** וַיִּטֹּשׁ דָּוִד אֶת-הַכֵּלִים
מֵעָלָיו עַל-יַד שׁוֹמֵר הַכֵּלִים וַיִּרְץ הַמַּעֲרָכָה וַיָּבֹא וַיִּשְׂאֵל לְאַחִיו לְשָׁלוֹם. **א יזכג**
וְהוּא מְדַבֵּר עִמָּם וְהִנֵּה אִישׁ הַבָּנִים עוֹלָה גִלְיָת הַפִּלִּשְׁתִּי שָׁמוּ מִגַּת מַמְעָרוֹת
(מִמַּעֲרֻכוֹת) פִּלִּשְׁתִּים וַיִּדְּבֶר בְּדָבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁמַע דָּוִד. **א יזכד** וְכָל אִישׁ
יִשְׂרָאֵל בָּרְאוּתָם אֶת-הָאִישׁ וַיִּנָּסוּ מִפָּנָיו וַיִּירָאוּ מְאֹד. **א יזכה** וַיֹּאמֶר אִישׁ
יִשְׂרָאֵל הֲרֵאִיתָם הָאִישׁ הָעֹלָה הַזֶּה כִּי לַחֲרֹף אֶת-יִשְׂרָאֵל עָלָה וְהִזֶּה הָאִישׁ
אֲשֶׁר-יָכְנוּ וַעֲשִׂרְנוּ הַמֶּלֶךְ עֹשֶׂר גָּדוֹל וְאֶת-בֵּיתוֹ יִתֵּן-לוֹ וְאֶת בֵּית אָבִיו יַעֲשֶׂה
חֶפְשִׁי בְּיִשְׂרָאֵל.

א יזכו וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הָאֲנָשִׁים הָעֹמְדִים עִמּוֹ לֵאמֹר מָה-יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר יָכָה
אֶת-הַפִּלִּשְׁתִּי הַלֵּז וְהִסִּיר חֲרָפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל: כִּי מִי הַפִּלִּשְׁתִּי הָעָרַל הַזֶּה כִּי
חָרַף מַעֲרֻכוֹת אֱלֹהִים חַיִּים. **א יזכז** וַיֹּאמֶר לוֹ הָעָם בְּדָבָר הַזֶּה לֵאמֹר: כֹּה
יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר יָכְנוּ. **א יזכח** וַיִּשְׁמַע אֱלִיאָב אֲחִיו הַגָּדוֹל בְּדָבָרוֹ אֶל-הָאֲנָשִׁים
וַיַּחֲר-אָף אֱלִיאָב בְּדָוִד וַיֹּאמֶר לָמָּה-זֶּה יִרְדָּתָ וְעַל-מִי נִטְשֶׁתָּ מֵעַט הַצֹּאן הַהִנֵּה
בַּמִּדְבָּרָאֲנִי יַדְעִיתִי אֶת-זִדְנָךְ וְאֵת רָע לִבְבֶּךָ כִּי לִמְעַן רְאוֹת הַמִּלְחָמָה יִרְדָּתָ.
א יזכט וַיֹּאמֶר דָּוִד מָה עָשִׂיתִי עִתָּה הֲלוֹא דָּבָר הוּא. **א יזל** וַיִּסֹּב מֵאֲצֻלוֹ
אֶל-מוֹל אַחֵר וַיֹּאמֶר בְּדָבָר הַזֶּה וַיִּשְׁבְּהוּ הָעָם דָּבָר בְּדָבָר הָרִאשׁוֹן. **א יזלא**
וַיִּשְׁמְעוּ הַדָּבָרִים אֲשֶׁר דָּבָר דָּוִד וַיִּגְדּוּ לִפְנֵי-שֹׁאוּל וַיִּקְחָהוּ. **א יזלב** וַיֹּאמֶר דָּוִד
אֶל-שֹׁאוּל אֶל-יָפֹל לֵב-אָדָם עָלָיו עֲבָדָךְ יֵלֶךְ וְנִלְחַם עִם-הַפִּלִּשְׁתִּי הַזֶּה. **א יזלג**
וַיֹּאמֶר שֹׁאוּל אֶל-דָּוִד לֹא תוּכַל לָלֶכֶת אֶל-הַפִּלִּשְׁתִּי הַזֶּה לְהִלָּחֵם עִמּוֹ: כִּי-נֶעַר
אַתָּה וְהוּא אִישׁ מִלְחָמָה מִנְּעָרָיו.

א יזלז ויאמר דוד אל-שאול רעה היתה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת-הדוב ונשא שנה מהעדר. **א יזלה** ויצאתי אחרי ויהפתי והצלתי מפיו ויקם עליו החזקתי בזקנו והפתי והמיתיו. **א יזלו** גם את-הארי גם-הדב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד מהם כי חרף מערכת אלהים חיים. **א יזלו** ויאמר דוד יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד הפלשתי הזה ויאמר שאול אל-דוד לך ויהוה יהיה עמך. **א יזלח** וילבש שאול את-דוד מדיו ונתן קובע נחשת על-ראשו וילבש אתו שריון. **א יזלט** ויחגר דוד את-חרבו מעל למדיו ויאל ללכת כי לא-נסה ויאמר דוד אל-שאול לא אוכל ללכת באלה כי לא נסיתי ויסרם דוד מעליו. **א יזמ** ויקח מקלו בידו ויבחר-לו חמשה חלקי-אבנים מן-הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר-לו ויילקוטוקלעו בידו ויגש אל-הפלשתי. **א יזמא** וילך הפלשתי הלך וקרב אל-דוד והאיש נשא הצנה לפניו. **א יזמב** ויבט הפלשתי ויראה את-דוד ויבזהו: כי-היה נער ואדמני עם-יפה מראה. **א יזמג** ויאמר הפלשתי אל-דוד הכלב אנכי כי-אתה בא-אלי במקלות ויקלל הפלשתי את-דוד באלהיו. **א יזמד** ויאמר הפלשתי אל-דוד: לכה אליואתנה את-בשרך לעוף השמים ולבהמת השדה.

א יזמה ויאמר דוד אל-הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא-אליך בשם יהוה צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת. **א יזמו** היום הזה יסגרך יהוה בידי והפיתך והסרת את-ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה פלשתים היום הזה לעוף השמים ולחית הארץ וידעו כל-הארץ כי יש אלהים לישראל. **א יזמו** וידעו כל-הקהל הזה כי-לא בחרב ובחנית יהושיע יהוה: כי ליהוה המלחמה ונתן אתכם בידינו.

א יזמח והיה כי-קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימהר דוד ויך המערכה לקראת הפלשתי. **א יזמט** וישלח דוד את-ידו אל-הפלי ויקח משם אבן ויקלע ויך את-הפלשתי אל-מצחו ותטבע האבן במצחו ויפל על-פניו ארצה. **א יזנ** ויחזק דוד מן-הפלשתי בקלע ובאבן ויך את-הפלשתי וימתהו וחרב אין ביד-דוד. **א יזנא** ויך דוד ויעמד אל-הפלשתי ויקח את-חרבו וישלפה מתערה וימתהו ויכרת-בה את-ראשו ויראו הפלשתים כי-מת גבורם וינסו. **א יזנב** ויקמו אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו את-הפלשתים עד-בואך גיא ועד שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד-גת ועד-עקרון. **א יזנג** וישבו בני ישראל מדלק אחרי פלשתים וישסו

את-מחניהם. **א יזנד** ויקח דוד את-ראש הפלשתי ויבאהו ירושלים ואת-כליו שם באהליו.

א יזנה וכראות שאול את-דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל-אבנר שר הצבא בן-מי-זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי-נפשך המלך אם-ידעת. **א יזנו** ויאמר המלך: שאל אתה בן-מי-זה העלם.

א יזנו וכשוב דוד מהכות את-הפלשתי ויקח אתו אבנר ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו. **א יזנח** ויאמר אליו שאול בן-מי אתה הנער ויאמר דוד בן-עבדך ישי בית הלחמי. **א יחא** ויהי ככלתו לדבר אל-שאול ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאהבו (ויאהבהו) יהונתן כנפשו. **א יחב** ויקחהו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו. **א יחג** ויכרת יהונתן ודוד ברית באהבתו אתו כנפשו. **א יחד** ויתפשט יהונתן את-המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד ומדיו ועד-חרבו ועד-קשתו ועד-חגרו. **א יחה** ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאול ישכיל וישמהו שאול על אנשי המלחמה וייטב בעיני כל-העם וגם בעיני עבדי שאול.

א יחו ויהי בבואם בשוב דוד מהכות את-הפלשתי ותצאנה הנשים מכל-ערי ישראל לשור (לשיר) והמחלות לקראת שאול המלך בתפים בשמחה ובשלשים. **א יחז** ותענינה הנשים המשחקות ותאמרן: הכה שאול באלפו ודוד ברבבותיו. **א יחח** ויחר לשאול מאד וירע בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות ולי נתנו האלפים ועוד לו אף המלוחה. **א יחט** ויהי שאול עון (עוין) את-דוד מהיום ההוא והלאה.

א יחי ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל-שאול ויתנבא בתוך-הבית ודוד מנגן בידו כיום ביום והחנית ביד-שאול. **א יחיא** ויטל שאול את-החנית ויאמר אפה בדוד ובקיר ויסב דוד מפניו פעמים. **א יחיב** וירא שאול מלפני דוד: כי-היה יהוה עמו ומעם שאול סר. **א יחג** ויסרהו שאול מעמו וישמהו לו שר-אלף ויצא ויבא לפני העם.

א יחיד ויהי דוד לכל-דרך משכיל ויהוה עמו. **א יחטו** וירא שאול אשר-הוא משכיל מאד ויגר מפניו. **א יחטז** וכל-ישראל ויהודה אהב את-דוד: כי-הוא יוצא ויבא לפניהם.

א יחיו ויאמר שאול אל-דוד הנה בתי הגדולה מרב אתה אתן-לך לאשהאך יהיה-לי לבן-חיל והלחם מלחמות יהוה ושאול אמר אל-תהי ידי בו ותהי-בו יד-פלשתים.

א יחיח ויאמר דוד אל-שאול מי אנכי ומי חיי משפחת אבי בישראלכי-אהיה חתן למלך. **א יחיס** ויהי בעת תת את-מרב בת-שאוללדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה. **א יחכ** ותאהב מיכל בת-שאול את-דוד ונגדו לשאול וישר הדבר בעיניו. **א יחכא** ויאמר שאול אתננה לו ותהי-לו למוקש ותהי-בו יד-פלשתים ויאמר שאול אל-דוד בשתים ותחתן בי היום. **א יחכב** ויצו שאול את-עבדו דברו אל-דוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך וכל-עבדיו אהבוך ועתה התחתן במלך. **א יחכג** וידברו עבדי שאול באזני דוד את-הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש-רש ונקלה. **א יחכד** ונגדו עבדי שאול לולאמר: כדברים האלה דבר דוד. **א יחכה** ויאמר שאול כה-תאמרו לדוד אין-חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את-דוד ביד-פלשתים. **א יחכו** ונגדו עבדיו לדוד את-הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים. **א יחכז** ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את-ערלתייהם וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן-לו שאול את-מיכל בתו לאשה.

א יחכח וירא שאול וידע כי יהוה עם-דוד ומיכל בת-שאול אהבתהו. **א יחכט** ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול איב את-דוד כל-הימים. **א יחל** ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול וייקר שמו מאד.

א יטא וידבר שאול אל-יונתן בנו ואל-כל-עבדיו להמית את-דוד ויהונתן בן-שאול חפץ בדוד מאד. **א יטב** ונגד יונתן לדוד לאמר מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר-נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת. **א יטג** ואני אצא ועמדתי ליד-אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל-אבי וראיתי מה והגדתי לך.

א יטד וידבר יונתן בדוד טוב אל-שאול אביו ויאמר אליו אל-יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב-לך מאד. **א יטה** וישם את-נפשו בכפו ויך את-הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה לכל-ישראלראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את-דוד חנם. **א יטו** וישמע שאול בקול יונתן וישבע שאול חי-יהוה אם-יומת. **א יטז** ויקרא יונתן לדוד ונגד-לו יונתן את כל-הדברים האלה ויבא יונתן את-דוד אל-שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום.

א יטח ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו. **א יטט** ותהי רוח יהוה רעה אל-שאול והוא בביתו ישב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד. **א יטי** ויבקש שאול להכות בחנית בידו ויבקיר ויפטר מפני שאול ויך את-החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא. **א יטיא** וישלח שאול מלאכים אל-בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם-אינך ממלט את-נפשך הלילה מחר אתה מומת. **א יטיב** ותדד מיכל את-דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט. **א יטיג** ותקח מיכל את-התרפים ותשם אל-המטה ואת כביר העצים שמה מראשתיו ותכס בבגד.

א יטיז וישלח שאול מלאכים לקחת את-דוד ותאמר חלה הוא. **א יטטו** וישלח שאול את-המלאכים לראות את-דוד לאמר: העלו אותו במטה אלי להמתו. **א יטטז** ויבאו המלאכים והנה התרפים אל-המטה וכביר העצים מראשתיו.

א יטיו ויאמר שאול אל-מיכל למה ככה רמיתני ותשלחי את-איבי וימלט ותאמר מיכל אל-שאול הוא-אמר אלי שלחני למה אמתך. **א יטיח** ודוד ברח וימלט ויבא אל-שמואל הרמתי ויגד-לו את כל-אשר עשה-לו שאול וילך הוא וישמואל וישבו בנוית (בניות). **א יטיט** ויגד לשאול לאמר: הנה דוד בנוית (בניות) ברמה. **א יטכ** וישלח שאול מלאכים לקחת את-דוד וירא את-להקת הנביאים נבאים וישמואל עמד נצב עליהם ותהי על-מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו גם-המה. **א יטכא** ויגדו לשאול וישלח מלאכים אחרים ויתנבאו גם-המה ויסף שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו גם-המה. **א יטכב** וילך גם-הוא הרמתי ויבא עד-בזר הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר איפה שמואל ודוד ויאמר הנה בנוית (בניות) ברמה. **א יטכג** וילך שם אל-נוית (בניות) ברמה ותהי עליו גם-הוא רוח אלהים וילך הלך ויתנבא עד-באו בנוית (בניות) ברמה. **א יטכד** ויפשט גם-הוא בגדיו ויתנבא גם-הוא לפני שמואל ויפל ערם כל-היום ההוא וכל-הלילה על-כן יאמרוהגם שאול בנביאם.

א כא ויברח דוד מנוות (מניות) ברמה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה-עוני ומה-חטאתי לפני אבידכי מבקש את-נפשי. **א כב** ויאמר לו חלילה לא תמותהנה לו-עשה (לא-יעשה) אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את-אזני ומדוע יסתיר אבי מפני את-הדבר הזה אין זאת. **א כג** וישבע עוד דוד ויאמר ידע אבידכי כי-מצאתי חן בעיניך ויאמר אל-ידע זאת יהונתן

פֶּן-יַעֲצֹב וְאוֹלָם חַי-יְהוָה וְחַי נַפְשְׁךָ כִּפְשָׁע בֵּינִי וּבֵין הַמָּוֶת. **א כז** וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-דָּוִד: מֵה-תֹאמַר נַפְשְׁךָ וְאַעֲשֶׂה-לָּךְ.

א כח וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יְהוֹנָתָן הִנֵּה-חֹדֶשׁ מָחָר וְאַנֹכִי יֹשֵׁב-אֲשֶׁב עִם-הַמֶּלֶךְ לֶאֱכֹל וּשְׁלַחְתָּנִי וְנִסְתַּרְתִּי בַשָּׂדֶה עַד הָעֶרֶב הַשְּׁלִישִׁית. **א כו** אִם-פָּקֵד יִפְקְדֵנִי אָבִיךָ: וְאַמְרַתְּ נִשְׁאֵל נִשְׁאֵל מִמֶּנִּי דָוִד לְרוּץ בֵּית-לָחֶם עִירוֹכִי זֶבַח הַיָּמִים שָׁם לְכָל-הַמִּשְׁפָּחָה. **א כז** אִם-כֹּה יֹאמַר טוֹב שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ וְאִם-חָרָה יַחֲרָה לוֹדַע כִּי-כָלְתָה הָרָעָה מֵעַמּוֹ. **א כח** וַעֲשִׂיתָ חֶסֶד עַל-עַבְדְּךָ כִּי בְּבָרִית יְהוָה הִבֵּאתָ אֶת-עַבְדְּךָ עִמָּךְ וְאִם-יֵשׁ-בִּי עוֹן הִמִּיתָנִי אַתָּה וְעַד-אָבִיךָ לָמָּה-זֶה תִּבְיָאֲנִי. **א כט** וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן חָלִילָה לָּךְ: כִּי אִם-יָדַע אִדַּע כִּי-כָלְתָה הָרָעָה מֵעַם אָבִי לָבֹא עָלֶיךָ וְלֹא אַתָּה אֲגִיד לָךְ.

א כי וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יְהוֹנָתָן מִי יֵגִיד לִי אוֹ מֵה-יַעֲנֶךָ אָבִיךָ קִשָּׁה. **א כיא** וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-דָּוִד לָכֵה וְנִצָּא הַשָּׂדֶה וְיִצְאוּ שְׁנֵיהֶם הַשָּׂדֶה. **א כיב** וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן אֶל-דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי-אַחֲקֹר אֶת-אָבִי כַּעַת מָחָר הַשְּׁלִישִׁית וְהִנֵּה-טוֹב אֶל-דָּוִד וְלֹא-אֲזַנֶּךָ. **א כיג** כֹּה-יַעֲשֶׂה יְהוָה לִיהוֹנָתָן וְכֹה יִסִּיף כִּי-יֵיטֵב אֶל-אָבִי אֶת-הָרָעָה עָלֶיךָ וְגַלִּיתִי אֶת-אֲזָנְךָ. **א כיד** אֶת-אֲזָנְךָ וּשְׁלַחְתִּיךָ וְהִלַּכְתָּ לְשָׁלוֹם וַיְהִי יְהוָה עִמָּךְ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם-אָבִי. **א כיד** וְלֹא אִם-עוֹדֵנִי חַי וְלֹא-תַעֲשֶׂה עִמָּדִי חֶסֶד יְהוָה וְלֹא אֲמוּת. **א כטו** וְלֹא-תִכְרֹת אֶת-חֶסֶדְךָ מֵעַם בֵּיתִי עַד-עוֹלָם וְלֹא בְּהִכָּרַת יְהוָה אֶת-אֲבִי דָוִד אִישׁ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. **א כטז** וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן עִם-בֵּית דָּוִד וּבִקֵּשׁ יְהוָה מִיָּד אֲבִי דָוִד. **א כז** וַיֹּסֶף יְהוֹנָתָן לְהַשְׁבִּיעַ אֶת-דָּוִד בְּאַהֲבָתוֹ אוֹתוֹ: כִּי-אַהֲבַת נַפְשׁוֹ אָהָבוֹ.

א כח וַיֹּאמֶר-לוֹ יְהוֹנָתָן מָחָר חֹדֶשׁ וְנִפְקְדָתָ כִּי יִפְקֹד מוֹשֶׁבֶךָ. **א כט** וּשְׁלַשְׁתָּ תֵּרֵד מְאֹד וּבָאתָ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-נִסְתַּרְתָּ שָׁם בַּיּוֹם הַמַּעֲשֶׂה וַיִּשְׁבֶּתָּ אֶצֶל הָאָבִן הָאֵזֶל. **א ככ** וְאַנִּי שְׁלַשְׁתָּ הַחֲצִים צָדָה אוֹרָה לְשַׁלַּח-לִי לְמִטָּרָה. **א ככא** וְהִנֵּה אֲשַׁלַּח אֶת-הַנֶּעֶר לָךְ מִצָּא אֶת-הַחֲצִים: אִם-אָמַר אָמַר לְנֶעֶר הִנֵּה הַחֲצִים מִמָּךְ וְהִנֵּה קָחְנוּ וּבָאָה כִּי-שְׁלוֹם לָךְ וְאִין דְּבָרְחִי-יְהוָה. **א ככב** וְאִם-כֹּה אָמַר לְעֹלָם הִנֵּה הַחֲצִים מִמָּךְ וְהִלָּאֵה לָךְ כִּי שְׁלַחְךָ יְהוָה. **א ככג** וְהִדְּבַרְאֲשֶׁר דְּבַרְנוּ אֲנִי וְאַתָּה: הִנֵּה יְהוָה בֵּינִי וּבֵינְךָ עַד-עוֹלָם.

א ככד וַיִּסְתַּר דָּוִד בַּשָּׂדֶה וַיְהִי הַחֹדֶשׁ וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל- (אֶל-) הַלָּחֶם לֶאֱכֹל. **א ככה** וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ עַל-מוֹשְׁבּוֹ כִּפְעַם בְּפַעַם אֶל-מוֹשֶׁב הַקִּיר וַיָּקָם יְהוֹנָתָן וַיֵּשֶׁב אֲבִנֵּר מִצַּד שְׂאוֹל וַיִּפְקֹד מְקוֹם דָּוִד. **א ככו** וְלֹא-דָבַר שְׂאוֹל מֵאוֹמָה בַּיּוֹם הַהוּא: כִּי אָמַר מְקָרָה הוּא בִלְתִּי טָהוֹר הוּא כִּי-לֹא טָהוֹר.

א ככו ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד

ויאמר שאול אל-יהונתן בנו מדוע לא-בא בן-ישי גם-ותמול גם-היום אל-הלחם. **א ככח** ויען יהונתן את-שאול: נשאל נשאל דוד מעמדי עד-בית לחם. **א ככט** ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה-לי אחי ועתה אם-מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את-אחי על-פן לא-בא אל-שלחן המלך.

א כל ויחר-אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן-נעוה המרדות: הלוא ידעתי כי-בחר אתה לבן-ישי לבשת ולבשת ערות אמה. **א כלא** כי כל-הימים אשר בן-ישי חי על-האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אליכי בן-מות הוא.

א כלב ויען יהונתן את-שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה. **א כלג** ויטל שאול את-החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי-כלה היא מעם אביו להמית את-דוד.

א כלד ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי-אף ולא-אכל ביום-החדש השני לחםכי נעצב אל-דוד כי הכלמו אביו.

א כלה ויהי בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו. **א כלו** ויאמר לנערורץ מצא נא את-החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא-ירה החצי להעברו. **א כלז** ויבא הנער עד-מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי ממך והלאה. **א כלח** ויקרא יהונתן אחרי הנער מהרה חושה אל-תעמד וילקט נער יהונתן את-החצי (החצים) ויבא אל-אדניו. **א כלט** והנער לא-ידע מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את-הדבר.

א כמ ויתן יהונתן את-כליו אל-הנער אשר-לו ויאמר לו לך הביא העיר. **א כמא** הנער בא ודוד קם מאצל הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקו איש את-רעהו ויבכו איש את-רעהו עד-דוד הגדיל. **א כמב** ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום: אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד-עולם.

א כמא ויקם וילך ויהונתן בא העיר. **א כמב** ויבא דוד נבה אל-אחימלך הכהן ויחרד אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע אתה לבדך ואיש אין איתך.

א כמג ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר אלי איש אל-ידע

מאומה את-הַדָּבָר אֲשֶׁר-אֶנֶכִּי שִׁלַּחְךָ וְאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ וְאֵת-הַנְּעָרִים יוֹדְעֵתִי
אֶל-מְקוֹם פְּלָנִי אֶלְמוֹנִי. **א כאד** וְעַתָּה מֵה-יֵשׁ תַּחַת-יָדְךָ חֲמִשָּׁה-לֶחֶם תִּתֶּנָּה בְּיָדִי
אוֹ הַנֶּמֶץ. **א כאה** וַיַּעַן הַכֹּהֵן אֶת-דָּוִד וַיֹּאמֶר אֵין-לֶחֶם חֵל אֶל-תַּחַת יָדִי:
כִּי-אִם-לֶחֶם קָדֵשׁ יֵשׁ אִם-נִשְׁמְרוּ הַנְּעָרִים אַךְ מֵאִשָּׁה.

א כאו וַיַּעַן דָּוִד אֶת-הַכֹּהֵן וַיֹּאמֶר לוֹ כִּי אִם-אִשָּׁה עֲצָרָה-לָנוּ כְּתִמּוּל שְׁלֹשׁ
בְּצִאתִי וַיְהִיו כָּלִי-הַנְּעָרִים קָדָשׁ: וְהוּא דָרָךְ חִלּוּאָף כִּי הַיּוֹם יִקְדָּשׁ בְּכָלִי. **א כאז**
וַיִּתֵּן-לוֹ הַכֹּהֵן קָדֵשׁ: כִּי לֹא-הָיָה שָׁם לֶחֶם כִּי-אִם-לֶחֶם הַפָּנִים הַמוֹסְרִים
מִלִּפְנֵי יְהוָה לְשׁוּם לֶחֶם חֵם בְּיוֹם הַלִּקְחוֹ. **א כאח** וְשָׁם אִישׁ מֵעֶבְדֵי שְׂאוּל בְּיוֹם
הַהוּא נִעְצָר לִפְנֵי יְהוָה וַשְּׁמוּ דָאֵג הָאֲדַמִּיאֲבִיר הָרַעִים אֲשֶׁר לְשְׂאוּל. **א כאט**
וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאַחִימֶלֶךְ וְאֵין יֵשׁ-פֹה תַּחַת-יָדְךָ חֲנִית אוֹ-חֶרֶב: כִּי גַם-חֶרֶב־
וְגַם-כָּלִי לֹא-לִקְחָתִי בְּיָדִי כִּי-הָיָה דְּבַר-הַמֶּלֶךְ נְחוּץ.

א כאי וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן חֶרֶב גָּלִית הַפְּלִשְׁתִּי אֲשֶׁר-הִכִּיתָ בְּעֶמֶק הָאֵלֶּה הֵנָּה-הִיא
לוֹטָה בְּשִׁמְלָה אַחֲרֵי הָאֲפֹדָאִם-אֹתָהּ תִּקַּח-לָךְ קַח כִּי אֵין אַחֲרֵת זֹלָתָהּ בָּזָה
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵין כְּמוֹהָ תִּנָּנָה לִי. **א כאיא** וַיִּקֶּם דָּוִד וַיִּבְרַח בְּיוֹם-הַהוּא מִפְּנֵי
שְׂאוּל וַיָּבֹא אֶל-אָכִישׁ מֶלֶךְ גֵּת. **א כאיב** וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי אָכִישׁ אֵלָיו הֲלוֹא-זֶה דָּוִד
מֶלֶךְ הָאֶרֶץ הֲלוֹא לָזָה יַעֲנוּ בַּמַּחֲלוֹת לֵאמֹר הִכָּה שְׂאוּל בְּאֶלְכּוֹ וְדָוִד בְּרַבְבָּתּוֹ.
א כאיג וַיֵּשֶׁם דָּוִד אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בִּלְבָבוֹ וַיֵּרָא מֵאֲדָּ מִפְּנֵי אָכִישׁ מֶלֶךְ-גֵּת.
א כאיד וַיִּשְׁנֶנּוּ אֶת-טַעֲמוֹ בְּעֵינֵיהֶם וַיִּתְּהַלֵּל בְּיָדָם וַיִּתְּנוּ עַל-דִּלְתוֹת הַשַּׁעַר וַיִּזְרְדוּ
רִירוֹ אֶל-זִקְנוֹ.

א כאטו וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל-עֲבָדָיו: הֵנָּה תֵּרְאוּ אִישׁ מִשְׁתַּגֵּעַ לָמָּה תִּבְיֹאוּ אוֹתוֹ
אֵלַי. **א כאטז** חֲסֹר מִשְׁגָּעִים אָנִי כִּי-הִבֵּאתֶם אֶת-זֶה לְהַשְׁתַּגֵּעַ עָלַי הִזָּה יָבֹא
אֶל-בֵּיתִי.

א כבא וַיֵּלֶךְ דָּוִד מִשָּׁם וַיִּמְלֹט אֶל-מְעָרַת עַדְלָם וַיִּשְׁמְעוּ אַחִיו וְכָל-בֵּית אָבִיו
וַיֵּרְדּוּ אֵלָיו שָׁמָּה. **א כבב** וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלָיו כָּל-אִישׁ מְצוּק וְכָל-אִישׁ אֲשֶׁר-לוֹ נִשְׂא
וְכָל-אִישׁ מֵר-נֶפֶשׁ וַיְהִי עֲלֵיהֶם לְשָׁר וַיְהִיו עִמּוֹ כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ. **א כבג** וַיֵּלֶךְ
דָּוִד מִשָּׁם מִצָּפָה מוֹאֵב וַיֹּאמֶר אֶל-מֶלֶךְ מוֹאֵב יֵצֵא-נָא אָבִי וְאִמִּי אִתְּכֶם עַד
אֲשֶׁר אֲדַע מֵה-יַעֲשֶׂה-לִּי אֱלֹהִים. **א ככד** וַיִּנָּחֵם אֶת-פָּנָיו מֶלֶךְ מוֹאֵב וַיֵּשְׁבוּ עִמּוֹ
כָּל-יְמֵי חַיּוֹת-דָּוִד בַּמְּצוּדָה.

א ככה וַיֹּאמֶר גֹּד הַנְּבִיא אֶל-דָּוִד לֹא תֵשֵׁב בַּמְּצוּדָה לָךְ וּבֵאתָ-לָךְ אֶרֶץ יְהוּדָה
וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיָּבֹא יַעַר חֶרֶת.

א **כבו** וישמע שאולכי נודע דוד ואנשים אשר אתו ושאוּל יושב בגבעה תחת-הָאֶשֶׁל בְּרָמָה וחניתו בידו וכל-עבדיו נצבים עליו. **א** **כבו** ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעו-נא בני ימיני: גם-לכלכם יתן בן-ישי שדות וכרמים לכלכם ישים שרי אלפים ושרי מאות. **א** **כבח** כי קשרתם כלכם עלי ואין-גלה את-אֶזְנִי בכרת-בני עם-בן-ישי ואין-חלה מכם עלי וגלה את-אֶזְנִי: כי הקים בני את-עבדי עלי לארב פיוס הָזֶה.

א **כבט** ויען דאג האדמי והוא נצב על-עבדי-שאול ויאמר: ראיתי את-בן-ישי בא נבה אל-אחימלך בן-אחטוב. **א** **כבי** וישאל-לו ביהוה וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתינתן לו. **א** **כביא** וישלח המלך לקרא את-אחימלך בן-אחיטוב הכהן ואת כל-בית אביו הכהנים אשר בנב ויבאו כלם אל-המלך. **א** **כביב** ויאמר שאול שמע-נא בן-אחיטוב ויאמר הנני אדני. **א** **כביג** ויאמר אלו שאול למה קשרתם עלי אתה ובן-ישיבתתך לו לחם וחרב ושאוּל לו באלהים לקום אלי לארב פיוס הָזֶה.

א **כביז** ויען אחימלך את-המלך ויאמר: ומי בכל-עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל-משמעתך ונכבד בביתך. **א** **כבטו** היום החלתי לשאול (לשאל-) לו באלהים חלילה לי: אל-ישם המלך בעבדו דבר בכל-בית אביכי לא-ידע עבדך בכל-זאת דבר קטן או גדול. **א** **כבטז** ויאמר המלך מות תמות אחימלך: אתה וכל-בית אביך. **א** **כביז** ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמיתו כהני יהוה כי גם-ידם עם-דוד וכי ידעו כי-ברח הוא ולא גלו את-אזנו (אֶזְנִי) ולא-אבו עבדי המלך לשלח את-ידם לפגע בכהני יהוה.

א **כביח** ויאמר המלך לדויג (לדואג) סב אתה ופגע בכהנים ויסב דויג (דואג) האדמי ויפגע-הוא בכהנים וימת פיוס ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפוד בד. **א** **כביט** ואת נב עיר-הכהנים הכה לפי-חרב מאיש ועד-אשה מעולל ועד-יונק ושור וחמור ושה לפי-חרב. **א** **ככב** וימלט בן-אחד לאחימלך בן-אחטוב ושמו אביתר ויברח אחרי דוד. **א** **ככא** ויגד אביתר לדוד: כי הרג שאול את כהני יהוה. **א** **ככב** ויאמר דוד לאביתר ידעתי פיוס ההוא כי-שם דויג (דואג) האדמי כי-הגד יגיד לשאוּל: אנכי סבתי בכל-נפש בית אביך. **א** **ככג** שבה אתי אל-תירא כי אשר-יבקש את-נפשי יבקש את-נפשך: כי-משמרת אתה עמדי.

א **כגא** ויגדו לדוד לאמר: הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שסים את-הגרנות. **א** **כגב** וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-דָּוִד לֵךְ וְהָכִיתָ בַּפִּלְשְׁתִּים וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת-קַעִילָה. **א כג**
וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי דָוִד אֵלָיו הֲנֶה אֲנַחְנוּ כֹּה בַּיהוָה יֵרָאִים וְאַף כִּי-נִלְכְּדָה קַעִילָה
אֶל-מַעְרְכֹת פִּלְשְׁתִּים.

א כגד וַיֹּסֶף עוֹד דָּוִד לִשְׂאוֹל בַּיהוָה וַיַּעֲנֶהוּ יְהוָה וַיֹּאמֶר קוּם רֵד קַעִילָהכִּי-אֲנִי
נָתַן אֶת-פִּלְשְׁתִּים בְּיָדְךָ. **א כגה** וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַאֲנָשָׁיו קַעִילָה וַיִּלָּחֶם בַּפִּלְשְׁתִּים וַיִּנָּהֶג
אֶת-מַקְנֵיהֶם וַיָּבֶן בָּהֶם מִכָּה גְדוֹלָה וַיַּשֶּׁע דָּוִד אֶת יֶשְׁבִּי קַעִילָה.

א כגו וַיְהִי בִּבְרֹחַ אֲבִיתָר בֶּן-אַחִימֶלֶךְ אֶל-דָּוִד קַעִילָה אֲפֹד יָרֵד בִּידּוֹ. **א כגז**
וַיִּגַּד לִשְׂאוֹל כִּי-בָא דָּוִד קַעִילָה וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל נָכַר אֶתֹּו אֱלֹהִים בְּיָדַי נִסְגָּר
לָבוֹא בְּעִיר דָּלְתַיִם וּבְרִית. **א כגח** וַיִּשְׁמַע שְׂאוֹל אֶת-כָּל-הָעַם לְמַלְחָמָה לָרֶדֶת
קַעִילָה לְצוּר אֶל-דָּוִד וְאֶל-אַנְשָׁיו. **א כגט** וַיַּדַּע דָּוִדכִּי עָלָיו שְׂאוֹל מִחֲרִישׁ הָרָעָה
וַיֹּאמֶר אֶל-אֲבִיתָר הַכֹּהֵן הַגִּישָׁה הָאֲפֹד.

א כגי וַיֹּאמֶר דָּוִד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שָׁמַע שָׁמַע עֲבָדְךָ כִּי-מִבִּקֵּשׁ שְׂאוֹל לָבוֹא
אֶל-קַעִילָהלְשַׁחַת לְעִיר בְּעִבּוּרִי. **א כגיא** הַיִּסְגֵּרנִי בְּעָלִי קַעִילָה בִּידּוֹ הַיָּרֵד
שְׂאוֹל כְּאֲשֶׁר שָׁמַע עֲבָדְדִּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִגֵּד-נָא לְעֲבָדְךָ וַיֹּאמֶר יְהוָה
יָרֵד.

א כגיב וַיֹּאמֶר דָּוִד הַיִּסְגֵּרוּ בְּעָלִי קַעִילָה אֹתִי וְאֶת-אַנְשֵׁי בֵּיד-שְׂאוֹל וַיֹּאמֶר יְהוָה
יִסְגִּירוּ.

א כגיג וַיָּקָם דָּוִד וַאֲנָשָׁיו כְּשֵׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ וַיֵּצְאוּ מִקַּעִילָה וַיִּתְּהַלְכוּ בְּאֲשֶׁר
יִתְּהַלְכוּ וּלְשְׂאוֹל הִגֵּד כִּי-נִמְלֹט דָּוִד מִקַּעִילָה וַיַּחְדֵּל לָצֵאת. **א כגיד** וַיָּשָׁב דָּוִד
בַּמִּדְבָּר בַּמַּצָּדוֹת וַיָּשָׁב בָּהָר בַּמִּדְבָּר-זֵיף וַיִּבְקֹשׁהוּ שְׂאוֹל כָּל-הַיָּמִים וְלֹא-נִתְּנוּ
אֱלֹהִים בִּידּוֹ. **א כגטו** וַיֵּרָא דָּוִד כִּי-יָצָא שְׂאוֹל לִבְקֹשׁ אֶת-נַפְשׁוֹ וְדָוִד
בַּמִּדְבָּר-זֵיף בַּחֲרָשָׁה.

א כגטז וַיָּקָם יְהוֹנָתָן בֶּן-שְׂאוֹל וַיֵּלֶךְ אֶל-דָּוִד חֲרָשָׁה וַיַּחֲזֹק אֶת-יָדוֹ בְּאֱלֹהִים.
א כגיז וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶל-תִּירָא כִּי לֹא תִמָּצָאָךְ יָד שְׂאוֹל אָבִי וְאַתָּה תִּמָּלֵךְ
עַל-יִשְׂרָאֵל וְאַנְכִי אֶהְיֶה-לָּךְ לְמִשְׁנָה וְגַם-שְׂאוֹל אָבִי יָדַע כֵּן. **א כגיאח** וַיִּכְרְתוּ
שְׁנֵיהֶם בְּרִית לִפְנֵי יְהוָה וַיָּשָׁב דָּוִד בַּחֲרָשָׁה וַיְהוֹנָתָן הָלַךְ לְבֵיתוֹ.

א כגיט וַיַּעֲלוּ זָפִים אֶל-שְׂאוֹל הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר: הֲלוֹא דָּוִד מִסִּתְּתָר עִמָּנוּ
בַּמַּצָּדוֹת בַּחֲרָשָׁהבְּגִבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר מִימִין הַיְּשִׁימוֹן. **א כגכ** וַעֲתָה לְכָל-אֹת
נַפְשָׁךְ הַמָּלֶכְךָ לָרֶדֶתרֵד וְלָנוּ הַסִּגִּירוֹ בֵּיד הַמָּלֶכְךָ. **א כגכא** וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל בְּרוּכִים
אַתֶּם לַיהוָה: כִּי חִמַּלְתֶּם עָלַי. **א כגכב** לָכוּ-נָא הָכִינוּ עוֹד וְדַעוּ וּרְאוּ
אֶת-מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר תִּהְיֶה רְגְלוֹמִי רָאֵהוּ שָׁם: כִּי אָמַר אֵלַי עָרוֹם יַעֲרֹם הוּא.

א כגכג ויראו וידעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם ושביתם אלי אל-נכון
והלכתי אתכם והיה אם-ישנו בארץ ונחפשי אתו בכל אלפי יהודה. **א כגכד**
ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין
הישימון. **א כגכה** וילך שאול ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישב
במדבר מעון וישמע שאול וירדף אחרי-דוד מדבר מעון. **א כגכו** וילך שאול
מצד החר מצד דוד ואנשיו מצד החר מצד דוד נחפו ללכת מפני שאול
ושאול ואנשיו עטרים אל-דוד ואל-אנשיו לתפשם. **א כגכז** ומלאך בא
אל-שאול לאמר: מהרה ולכה כי-פשוטו פלשתים על-הארץ. **א כגכח** וישב
שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על-כן קראו למקום ההוא סלע
המחלקות. **א כגכט** ויעל דוד משם וישב במצדות עין-גדי.
א כדא והיה כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר
עין גדי.

א כדב ויקח שאול שלשת אלפים איש בחורמכל-ישראל וילך לבקש את-דוד
ואנשיו על-פני צורי היעלים. **א כדג** ויבא אל-גדרות הצאן על-הדרך ושם
מערה ויבא שאול להסד את-רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה יושבים.
א כדד ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר-אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן
את-איביך (אליבד) בידיך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת
את-כנף-המעיל אשר-לשאול בלט. **א כדה** והיה אחרי-כן ויך לב-דוד אתועל
אשר כרת את-כנף אשר לשאול. **א כדז** ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה
אם-אעשה את-הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו: כי-משיח יהוה
הוא. **א כדז** וישסע דוד את-אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל-שאול ושאול
קם מהמערה וילך בדרך.

א כדח ויקם דוד אחרי-כן ויצא מן המערה (מהמערה) ויקרא אחרי-שאול
לאמר אדני המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו.
א כדט ויאמר דוד לשאול למה תשמע את-דברי אדם לאמר: הנה דוד מבקש
רעתך. **א כדי** הנה היום הזה ראו עיניך את אשר-נתנד יהוה היום בידי
במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא-אשלח ידי באדניכי-משיח יהוה
הוא. **א כדיא** ואבי ראהגם ראה את-כנף מעילך בידי: כי בכרתי את-כנף
מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה ופושע ולא-חטאתי לך ואתה
צדה את-נפשי לקחתה. **א כדיב** ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך וידי
לא תהיה-בך. **א כדיג** כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא

תהיה-בך. **א כדיד** אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רדף: אחרי כלב
מת אחרי פרעש אחד. **א כדטו** והיה יהוה לדן ושפט ביני ובינך וירא וירב
את-ריבי וישפטני מידך.

א כדטז ויהי ככלות דוד לדבר את-הדברים האלה אל-שאול ויאמר שאול
הקלך זה בני דוד וישא שאול קלו ויבך. **א כדיו** ויאמר אל-דוד צדיק אתה
ממני: כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה. **א כדכ** ואת (ואתה)
הגדת היום את אשר-עשיתה אתי טובהאת אשר סגרני יהוה בידך ולא
הרגתני. **א כדיט** וכי-ימצא איש את-איבו ושלחו בדרך טובה ויהוה ישלמך
טובה תחת היום הזה אשר עשיתה לי. **א כדכ** ועתה הנה ידעתי כי מלך
תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל. **א כדכא** ועתה השבעה לי ביהוה
אם-תכרית את-זרעי אחרי ואם-תשמיד את-שמי מבית אבי. **א כדכב** וישבע
דוד לשאול וילך שאול אל-ביתו ודוד ואנשיו עלו על-המצודה.
א כהא ויקמת שמואלויקבצו כל-ישראל ויספדו-לו ויקברהו בביתו ברמה ויקם
דוד וירד אל-מדבר פארן.

א כהב ואיש במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד ולו צאן שלשת-אלפים
ואלף עזים ויהי בגזז את-צאנו בכרמל. **א כהג** ושם האיש נבל ושם אשתו
אבגיל והאשה טובת-שכל ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים והוא כלבו
(כלבי). **א כהד** וישמע דוד במדבר: כי-גזז נבל את-צאנו. **א כהה** וישלח דוד
עשרה נערים ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם אל-נבל ושאלתם-לו
בשמי לשלום. **א כהו** ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל
אשר-לך שלום. **א כהז** ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים אשר-לך היו
עמנולא הכלמנום ולא-נפקד להם מאומה כל-ימי היותם בכרמל. **א כהח**
שאל את-נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניךכי-על-יום טוב בנו
תנה-נא את אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנהך לדוד. **א כהט** ויבאו נערי דוד
וידברו אל-נבל ככל-הדברים האלה בשם דוד וינוחו. **א כהי** ויען נבל
את-עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן-ישי היום רבו עבדים המתפרצים איש
מפני אדניו. **א כהיא** ולקחתי את-לחמי ואת-מימי ואת טבחתי אשר טבחתי
לגזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה המה. **א כהיב** ויהפכו נערי-דוד
לדרכס וישבו ויבאו ויגדו לו ככל הדברים האלה. **א כהיג** ויאמר דוד לאנשיו
חגרו איש את-חרבו ויחגרו איש את-חרבו ויחגרו גם-דוד את-חרבו ויעלו
אחרי דוד כארבע מאות איש ומאתים ישבו על-הפלים. **א כהיד** ולאבגיל

אִשֶּׁת נָבָל הַגִּיד נָעַר-אֶחָד מֵהַנְּעָרִים לֵאמֹר: הִנֵּה שָׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים מִהַמִּדְבָּר לְבָרֵךְ אֶת-אֲדֹנָיו וַיַּעַט בָּהֶם. **א כהטו** וְהָאֲנָשִׁים טֹבִים לָנוּ מֵאֵד וְלֹא הִכְלַמְנוּ וְלֹא-פָקְדְנוּ מֵאוֹמָה כָּל-יָמֵי הַתְּהַלְכָנוּ אִתָּם בַּהֲיוֹתָנוּ בַּשָּׂדֶה. **א כהטז** חוֹמָה הָיָה עָלֵינוּ גַם-לִילָה גַם-יוֹמָם כָּל-יָמֵי הַיּוֹתָנוּ עִמָּם רָעִים הָצֵאנוּ. **א כהיז** וְעַתָּה דַּעִי וּרְאִי מִה-תַּעֲשִׂיכִי-כָלֹתָהּ הָרָעָה אֶל-אֲדֹנָיו וְעַל כָּל-בֵּיתוֹ וְהוּא בֶן-בְּלִיעֵל מִדְּבַר אֱלֹיו. **א כהיח** וַתִּמְהַר אֲבוּגִיל (אֲבִיגַיִל) וַתִּקַּח מֵאֲתִים לֶחֶם וּשְׁנַיִם נָבְלִי-יָיִן וְחֲמִשׁ צֹאן עֲשׂוּוֹת (עֲשׂוֹיּוֹת) וְחֲמִשׁ סָאִים קָלִי וּמֵאָה צִמְקִים וּמֵאֲתִים דְּבָלִים וַתֵּשֶׁם עַל-הַחֲמֹרִים. **א כהיט** וַתֹּאמֶר לְנַעֲרֶיהָ עֲבְרוּ לִפְנֵי הַנָּיִ אַחֲרֵיכֶם בָּאָה וּלְאִישָׁהּ נָבָל לֹא הִגִּידָה. **א כהכ** וְהָיָה הִיא רֹכֶבֶת עַל-הַחֲמֹר וַיֵּרֶדֶת בְּסֹתֶר הַהָר וְהָיָה דָּוִד וְאֲנָשָׁיו יֹרְדִים לִקְרֹאתָהּ וַתִּפְגַּשׁ אֹתָם. **א כהכא** וְדָוִד אָמַר אֶף לִשְׁקָר שָׁמַרְתִּי אֶת-כָּל-אֲשֶׁר לָזָה בַּמִּדְבָּר וְלֹא-נִפְקַד מִכָּל-אֲשֶׁר-לוֹ מֵאוֹמָה וַיָּשֶׁב-לִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה. **א כהכב** כֹּה-יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאִיבֵי דָּוִד וְכֹה יִסִּיף: אִם-אֲשָׁאִיר מִכָּל-אֲשֶׁר-לוֹ עַד-הַבֹּקֶר מִשְׁתֵּין בְּקִיר. **א כהכג** וַתֵּרָא אֲבִיגַיִל אֶת-דָּוִד וַתִּמְהַר וַתֵּרֶד מֵעַל הַחֲמֹר וַתִּפֹּל לְאַפֵּי דָּוִד עַל-פְּנֵיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה. **א כהכד** וַתִּפֹּל עַל-רַגְלָיו וַתֹּאמֶר בִּי-אֲנִי אֲדֹנִי הָעוֹן וַתִּדְּבַר-נָא אֲמַתְךָ בְּאָזְנֶיךָ וַיִּשְׁמַע אֶת דְּבָרֵי אֲמַתְךָ. **א כהכה** אֶל-נָא יֵשִׁים אֲדֹנִי אֶת-לְבוֹ אֶל-אִישׁ הַבְּלִיעֵל הַזֶּה עַל-נָבָל כִּי כִשְׁמוֹ כֵּן-הוּא אֲנָבָל שְׁמוֹ וַיִּנְבְּלָה עִמּוֹ וַאֲנִי אֲמַתְךָ לֹא רָאִיתִי אֶת-נַעֲרֵי אֲדֹנִי אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ. **א כהכו** וְעַתָּה אֲדֹנִי חִי-יְהוָה וְחִי-נַפְשְׁךָ אֲשֶׁר מִנְּעַדְךָ יְהוָה מִבּוֹא בְּדָמַיִם וְהוֹשַׁע יָדְךָ לָךְ וְעַתָּה יְהִיו כְּנָבָל אִיבֶיךָ וְהַמְבַקְשִׁים אֶל-אֲדֹנִי רָעָה. **א כהכז** וְעַתָּה הַבֶּרֶכָה הַזֹּאת אֲשֶׁר-הִבִּיא שִׁפְחָתְךָ לְאֲדֹנִי וַתִּנָּתֶנָּה לְנַעֲרִים הַמִּתְהַלְכִּים בְּרַגְלֵי אֲדֹנִי. **א כהכח** שָׂא נָא לִפְשֵׁעִי אֲמַתְךָ: כִּי עָשִׂה-יַעֲשֶׂה יְהוָה לְאֲדֹנִי בֵּית נַאֲמָן כִּי-מִלְחָמוֹת יְהוָה אֲדֹנִי נִלְחָם וְרָעָה לֹא-תִמָּצֵא בְּךָ מִיָּמֶיךָ. **א כהכט** וַיָּקָם אָדָם לָרֶדֶף וּלְבַקֵּשׁ אֶת-נַפְשְׁךָ וְהָיְתָה נַפֶּשׁ אֲדֹנִי צְרוּרָה בַּצֹּרוֹר הַחַיִּים אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת נַפֶּשׁ אִיבֶיךָ יִקְלַעְנָה בַּתוֹךְ כַּף הַקַּלָּע. **א כהל** וְהָיָה כִּי-יַעֲשֶׂה יְהוָה לְאֲדֹנִי כָכָל אֲשֶׁר-דִּבַּר אֶת-הַטּוֹבָה עָלֶיךָ וְצוּךְ לְנָגִיד עַל-יִשְׂרָאֵל. **א כהלא** וְלֹא תִהְיֶה זֹאת לָךְ לְפִוְקָה וּלְמִכְשׁוֹל לֵב לְאֲדֹנִי וּלְשִׁפְךָ-דָּם חַנָּם וּלְהוֹשִׁיעַ אֲדֹנִי לוֹ וְהִיטֵב יְהוָה לְאֲדֹנִי וְזָכַרְתָּ אֶת-אֲמַתְךָ.

א כהלב וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֲבִיגַיִל: בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שָׁלַחְךָ הַיּוֹם הַזֶּה לִקְרֹאתִי. **א כהלג** וּבָרוּךְ טַעַמְךָ וּבְרוּכָה אַתְּ: אֲשֶׁר כָּלַתְנִי הַיּוֹם הַזֶּה מִבּוֹא בְּדָמַיִם וְהִשַּׁע יָדִי לִי. **א כהלד** וְאוּלָּם חִי-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִנְּעַנִּי מִהָרַע

אַתָּה: כִּי לֹוִי מִהֲרַת וּתְבֹאֲתִי (וּתְבֹאֲתָה) לְקִרְאָתִיכִי אִם-נֹוֹתֵר לִנָּבֵל עַד-אוֹר
 הַבֶּקֶר מִשְׁתִּין בְּקִיר. **א כהלה** וַיִּקַּח דָּוִד מִיָּדָה אֶת אֲשֶׁר-הִבִּיֶּאֱה לוֹ וְלָהּ אָמַר
 עָלִי לְשִׁלּוֹם לְבֵיתְךָרְאִי שְׁמַעְתִּי בְּקוֹלְךָ וְאֲשָׂא פָנֶיךָ. **א כהלו** וּתְבֹא אֲבִיגַיִל
 אֶל-נָבָל וְהִנֵּה-לוֹ מִשְׁתָּה בְּבֵיתוֹ כְּמִשְׁתָּה הַמֶּלֶךְ וְלֵב נָבָל טוֹב עָלָיו וְהוּא שָׁכַר
 עַד-מָאֹד וְלֹא-הִגִּידָהּ לוֹ דָּבָר קָטָן וְגָדוֹלעַד-אוֹר הַבֶּקֶר. **א כהלז** וַיְהִי בַּבֶּקֶר
 בְּצֹאת הַיּוֹן מִנָּבֵל וּתְגַד-לוֹ אֲשֶׁתּוֹ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת לָבֹו בְּקִרְבּוֹ וְהוּא
 הָיָה לְאָבֹן. **א כהלח** וַיְהִי כַּעֲשָׂרַת הַיָּמִים וַיִּגַּף יְהוָה אֶת-נָבָל וַיָּמָת. **א כהלט**
 וַיִּשְׁמַע דָּוִד כִּי מָת נָבָל וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר רַב אֶת-רִיב חֲרָפְתִּי מִיַּד נָבָל
 וְאֶת-עַבְדּוֹ חֲשַׁד מִרְעָה וְאֶת רָעַת נָבָל הִשִּׁיב יְהוָה בְּרָאשׁוֹ וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיַּדְּבֵר
 בְּאֲבִיגַיִל לְקַחְתָּהּ לוֹ לְאִשָּׁה. **א כהמ** וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי דָוִד אֶל-אֲבִיגַיִל הַכַּרְמֶלָה
 וַיַּדְּבֵרוּ אֵלֶיהָ לֵאמֹר דָּוִד שָׁלַחֲנוּ אֵלֶיךָ לְקַחְתָּךְ לוֹ לְאִשָּׁה. **א כהמא** וּתִקֶּם
 וּתִשְׁתַּחֲוֶה אִפְּסִים אֲרָצָה וּתֹאמַר הִנֵּה אֲמַתְךָ לְשִׁפְחָה לְרַחֵץ רַגְלֵי עַבְדֵי אֲדֹנָי.
א כהמב וּתִמְהַר וּתִקֶּם אֲבִיגַיִל וּתִרְכַּב עַל-הַחֲמֹור וְחִמַּשׁ נְעִרְתֶּיהָ הַהִלְכוֹת
 לְרִגְלָהּ וּתְלַךְ אַחֲרֵי מַלְאָכֵי דָוִד וּתְהִי-לוֹ לְאִשָּׁה. **א כהמג** וְאֶת-אֲחִינֹעַם לָקַח
 דָּוִד מִיִּזְרְעֶאל וּתְהִיֵּן גַּם-שְׁתֵּיהֶן לוֹ לְנָשִׁים.
א כהמד וְשָׁאוּל נָתַן אֶת-מִיכַל בַּת־שָׁאֵל דָּוִד: לְפִלְטִי בֶן-לִישׁ אֲשֶׁר מִגְּלִים.
א כוא וַיָּבֹאוּ הַזָּפִים אֶל-שָׁאוּל הַגִּבְעָתָה לֵאמֹר: הֲלוֹא דָוִד מִסְתַּתֵּר בְּגִבְעַת
 הַחֲכִילָה עַל פְּנֵי הַיְּשִׁימֹן. **א כוב** וַיִּקֶּם שָׁאוּל וַיִּרְדּ אֶל-מִדְּבַר-זִיף וְאֶתּוֹ
 שְׁלֹשֶׁת-אַלְפִים אִישׁ בַּחֲוָרֵי יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת-דָּוִד בְּמִדְּבַר-זִיף. **א כוג** וַיַּחֲזֹק
 שָׁאוּל בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הַיְּשִׁימֹןעַל-הַדֶּרֶךְ וְדָוִד יָשָׁב בְּמִדְּבַר וַיֵּרָא
 כִּי בָא שָׁאוּל אַחֲרָיו הַמִּדְּבָרָה. **א כוד** וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְרַגְלִים וַיַּדַּע כִּי-בָא שָׁאוּל
 אֶל-נָכוֹן. **א כוה** וַיִּקֶּם דָּוִד וַיָּבֹא אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר חָנָה-שָׁם שָׁאוּל וַיֵּרָא דָוִד
 אֶת-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁכַב-שָׁם שָׁאוּל וְאַבְנֵר בֶּן-נֵר שָׁר-צָבָאוּ וְשָׁאוּל שָׁכַב בְּמַעְגָּל
 וְהָעָם חֲנִים סְבִיבֹתָיו. **א כוו** וַיַּעַן דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל-אֲחִימֶלֶךְ הַחֹתִי וְאֶל-אֲבִישִׁי
 בֶן-צְרוּיָה אֲחִי יוֹאֵב לֵאמֹר מִי-יֵרֵד אִתִּי אֶל-שָׁאוּל אֶל-הַמַּחְנֶה וַיֹּאמֶר אֲבִישִׁי
 אֲנִי אֵרֵד עִמָּךְ. **א כוז** וַיָּבֹא דָוִד וְאַבִישִׁי אֶל-הָעָם לִילָה וְהִנֵּה שָׁאוּל שָׁכַב יָשֹׁן
 בְּמַעְגָּל וְחֲנִיתוֹ מְעוּכָה-בְּאֶרֶץ מְרֹאשֵׁתּוֹ וְאַבְנֵר וְהָעָם שֹׁכְבִים סְבִיבֹתָיו.
א כוח וַיֹּאמֶר אֲבִישִׁי אֶל-דָּוִד סַגֵּר אֱלֹהִים הַיּוֹם אֶת-אוֹיְבֶךָ בַּיָּד וְעַתָּה אֲכַנּוּ נָא
 בַּחֲנִית וּבְאֶרֶץ פָּעַם אַחַת וְלֹא אֲשַׁנָּה לוֹ. **א כוט** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֲבִישִׁי
 אֶל-תִּשְׁחִיתֶהוּ: כִּי מִי שֶׁלַח יָדוֹ בְּמִשְׁחִי יְהוָהוֹנֵקָה.

א כוי ויאמר דוד חי-יהוה כי אם-יהוה יגפנו או-יומו יבוא ומת או במלחמה ירד ונספה. **א כויא** חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה קח-נא את-החנית אשר מראשתו ואת-צפחת המיסונלכה-לנו. **א כויב** ויקח דוד את-החנית ואת-צפחת המיס מראשתי שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם. **א כויג** ויעבר דוד העבר ויעמד על-ראש-הקר מרחק: רב המקום ביניהם. **א כויד** ויקרא דוד אל-העם ואל-אבנר בן-נר לאמר הלוא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה קראת אל-המלך.

א כוטו ויאמר דוד אל-אבנר הלוא איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל-אדניך המלך: כי-בא אחד העם להשחית את-המלך אדניך. **א כוטז** לא-טוב הדבר הזה אשר עשיתחי-יהוה כי בני-מות אתם אשר לא-שמרתם על-אדניכם על-משיח יהוה ועתה ראה אי-חנית המלך ואת-צפחת המיס אשר מראשתו. **א כויז** ויכר שאול את-קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך. **א כויח** ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו: כי מה עשיתי ומה-בידי רעה. **א כויט** ועתה ישמע-נא אדני המלך את דברי עבדו: אם-יהוה הסיתך בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני יהוה כי-גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים. **א כוכ** ועתה אל-יפל דמי ארצה מנגד פני יהוה: כי-יצא מלך ישראל לבקש את-פרעש אחד באשר ירדף הקרא בהרים. **א כוכא** ויאמר שאול חטאתי שוב בני-דוד כי לא-ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך היום הנה: הנה הספלתני ואשגה הרבה מאד. **א כוכב** ויען דוד ויאמר הנה החנית (חנית) המלך ויעבר אחד מהנערים ויקחה. **א כוכג** ויהוה ישיב לאיש את-צדקתו ואת-אמנתו אשר נתנד יהוה היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה. **א כוכד** והנה באשר גדלה נפשך היום הנה בעיני: כן תגדל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל-צרה.

א כוכה ויאמר שאול אל-דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכל תוכל וילך דוד לדרכו ושאול שב למקומו.

א כוזא ויאמר דוד אל-לבו עתה אספה יום-אחד ביד-שאול אין-לי טוב כי המלט אמלט אל-ארץ פלשתים ונואש ממני שאול לבקשני עוד בכל-גבול ישראל ונמלטתי מידו. **א כוזב** ויקם דוד ויעבר הוא ויש-מאות איש אשר עמו: אל-אכיש בן-מעוז מלך גת. **א כוזג** וישב דוד עם-אכיש בגת הוא ואנשיו

אִישׁ וּבֵיתוֹ: דָּוִד וּשְׁתֵּי נָשָׁיו אַחֲיִנֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית וְאַבִּיגַיִל אִשְׁת־נָבָל הַכַּרְמֶלִית.
א כוז וַיִּגְדַּל לְשָׂאוֹל כִּי-בָרַח דָּוִד גַּת וְלֹא-יוֹסֵף (יֹסֵף) עוֹד לְבַקְשׁוֹ.
א כזה וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אָכִישׁ אִם-נָא מִצָּאתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ יִתְּנוּ-לִי מְקוֹם בְּאַחַת
עָרֵי הַשְּׂדֵהוּאֲשֶׁבָה שָׁם וְלָמָּה יֵשֵׁב עַבְדְּךָ בְּעִיר הַמַּמְלָכָה עִמָּךְ. **א כזז** וַיִּתֵּן-לוֹ
אָכִישׁ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-צִקְלָג לָכֵן הָיְתָה צִקְלָג לְמַלְכֵי יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
א כזח וַיְהִי מִסֵּפֶר הַיָּמִים אֲשֶׁר-יָשָׁב דָּוִד בַּשְּׂדֵה פְּלִשְׁתִּים יָמִים וְאַרְבָּעָה
חֳדָשִׁים. **א כזח** וַיַּעַל דָּוִד וְאַנְשָׁיו וַיִּפְשְׁטוּ אֶל-הַגִּשּׁוּרִי וְהַגְרָזִי (וְהַגְזָרִי)
וְהַעֲמָלִקִּי: כִּי הִנֵּה יֹשְׁבוֹת הָאָרֶץ אֲשֶׁר מֵעוֹלָם בּוֹאֶדָּה שׁוֹרָה וְעַד-אָרֶץ מִצְרַיִם.
א כזט וְהִכָּה דָּוִד אֶת-הָאָרֶץ וְלֹא יָחִיָּה אִישׁ וְאִשָּׁה וְלָקַח צֶאֱן וּבָקָר וְחֲמֹרִים
וּגְמָלִים וּבִגְדִים וַיָּשָׁב וַיָּבֹא אֶל-אָכִישׁ. **א כזי** וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל-פְּשִׁטָּתָם הַיּוֹם
וַיֹּאמֶר דָּוִד עַל-נֶגֶב יְהוּדָה וְעַל-נֶגֶב הַיִּרְחֻמָּאִלִּי וְאֶל-נֶגֶב הַקִּינִי. **א כזיא** וְאִישׁ
וְאִשָּׁה לֹא-יָחִיָּה דָּוִד לְהָבִיא גַּת לְאִמּוֹרָן-וַיִּגְדּוּ עָלֵינוּ לֵאמֹר: כֹּה-עָשָׂה דָּוִד וְכֹה
מִשְׁפָּטוֹ כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר יָשָׁב בַּשְּׂדֵה פְּלִשְׁתִּים. **א כזיב** וַיֹּאמֶן אָכִישׁ בְּדָוִד
לֵאמֹר: הַבָּאֵשׁ הַבָּאִישׁ בַּעֲמּוֹ בְּיִשְׂרָאֵל וְהִזָּה לִי לַעֲבֹד עוֹלָם.
א כחא וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-מַחְנֵיהֶם לְצַבָּא לְהִלָּחֵם
בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אָכִישׁ אֶל-דָּוִד יָדַע תֵּדַע כִּי אֲתִי תִצָּא בַּמַּחֲנֶה אִתָּה וְאַנְשֶׁיךָ.
א כחב וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אָכִישׁ לָכֵן אִתָּה תֵּדַע אֶת אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה עַבְדְּךָ וַיֹּאמֶר
אָכִישׁ אֶל-דָּוִד לָכֵן שָׁמַר לְרָאשֵׁי אֲשִׁימָךְ כָּל-הַיָּמִים.
א כחג וּשְׂמוּאֵל מִתּוֹיִסְפָּדוֹ-לוֹ כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּרָמָה וּבְעִירוֹ וּשְׂאוֹל הַסִּיר
הָאֲבוֹת וְאֶת-הַיִּדְעָנִים מִהָאָרֶץ. **א כחד** וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְּשׁוֹנֵם
וַיִּקְבֹּץ שְׂאוֹל אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בַּגִּלְבָּעַ. **א כחה** וַיֵּרָא שְׂאוֹל אֶת-מַחֲנֶה
פְּלִשְׁתִּים וַיֵּרָא וַיַּחֲרֹד לְבֹ מָאֹד. **א כחו** וַיִּשְׁאַל שְׂאוֹל בַּיהוָה וְלֹא עָנָהוּ יְהוָה גַּם
בַּחֲלָמוֹת גַּם בָּאוּרִים גַּם בַּנְּבִיאִים. **א כחז** וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל לַעֲבָדָיו בִּקְשׁוּ-לִי אִשָּׁה
בְּעַלְת-אוֹב וְאִלְכָּה אֵלֶיהָ וְאֶדְרָשָׁה-בָּהּ וַיֹּאמְרוּ עַבְדָּיו אֵלָיו הִנֵּה אִשָּׁה
בְּעַלְת-אוֹב בְּעֵין דּוֹר. **א כחח** וַיִּתְחַפֵּשׂ שְׂאוֹל וַיִּלְבַּשׁ בְּגָדִים אַחֲרִים וַיִּלְךָ: הוּא
וּשְׁנֵי אַנְשִׁים עִמּוֹ וַיָּבֹאוּ אֶל-הָאִשָּׁה לִילָּה וַיֹּאמֶר קְסוּמִי- (קִסְמִי-) נָא לִי בָּאוֹב
וְהַעֲלִי לִי אֶת אֲשֶׁר-אָמַר אֱלֹהֶיךָ. **א כחט** וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵלָיו הִנֵּה אִתָּה יָדַעְתָּ
אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה שְׂאוֹל אֲשֶׁר הִכְרִית אֶת-הָאֲבוֹת וְאֶת-הַיִּדְעָנִי מִן-הָאָרֶץ וְלָמָּה
אִתָּה מִתְנַקֵּשׁ בְּנִפְשִׁי לְהַמִּיתָנִי. **א כחי** וַיִּשָּׁבַע לָהּ שְׂאוֹל בַּיהוָה לֵאמֹר: חַי-יְהוָה
אִם-יִקְרָךְ עוֹן בְּדָבָר הַזֶּה. **א כחיא** וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶת-מִי אֶעֱלֶה-לָּךְ וַיֹּאמֶר
אֶת-שְׂמוּאֵל הַעֲלִי-לִי. **א כחיב** וַתֵּרָא הָאִשָּׁה אֶת-שְׂמוּאֵל וַתִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-שָׂאוּל לֵאמֹר לָמָּה רָמִיתָנִי וְאַתָּה שָׂאוּל. **א כחיג** וַיֹּאמֶר לָהּ
 הַמֶּלֶךְ אֶל-תִּירָאִי כִּי מָה רָאִית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-שָׂאוּל אֱלֹהִים רָאִיתִי עֲלִים
 מִן-הָאָרֶץ. **א כחיד** וַיֹּאמֶר לָהּ מַה-תֹּאדָרוּ וַתֹּאמֶר אִישׁ זָקֵן עֹלָה וְהוּא עֹטָה
 מַעִיל וַיַּדַּע שָׂאוּל כִּי-שְׂמוּאֵל הוּא וַיִּקְדֹּ אַפִּים אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ.
א כחטו וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שָׂאוּל לָמָּה הִרְגַּזְתָּנִי לְהַעֲלוֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר שָׂאוּל
 צַר-לִי מְאֹד וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בִּי וְאֱלֹהִים סָר מֵעָלַי וְלֹא-עֲנֵנִי עוֹד גַּם
 בֶּיַד-הַנְּבִיאִים גַּם-בַּחֲלָמוֹת וְאֶקְרָאָה לָךְ לְהוֹדִיעֵנִי מָה אַעֲשֶׂה.
א כחטז וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל וְלָמָּה תִּשְׁאַלְנִי וַיְהִי הָיָה סָר מֵעָלַי וַיְהִי עֲרָף. **א כחיו**
 וַיַּעַשׂ יְהוָה לוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיָדִי וַיִּקְרַע יְהוָה אֶת-הַמַּמְלָכָה מִיָּדָה וַיִּתְּנָה לְרַעְדֹ
 לְדָוִד. **א כחיא** כַּאֲשֶׁר לֹא-שָׁמַעַתְּ בְּקוֹל יְהוָה וְלֹא-עָשִׂיתָ חֲרוֹן-אָפוֹ בַּעֲמַלְק
 עַל-כֵּן הִדְבַּר הַזֶּה עָשָׂה-לָךְ יְהוָה הַיּוֹם הַזֶּה. **א כחיב** וַיִּתֵּן יְהוָה גַּם אֶת-יִשְׂרָאֵל
 עִמָּךְ בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים וּמָחָר אָתָּה וּבְנֶיךָ עִמִּי גַם אֶת-מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן יְהוָה
 בְּיַד-פְּלִשְׁתִּים. **א כחכ** וַיִּמָּהַר שָׂאוּל וַיִּפֹּל מֵלֹא-קוֹמָתוֹ אַרְצָה וַיֵּרָא מְאֹד מִדְּבָרֵי
 שְׂמוּאֵל גַּם-כֹּחַ לֹא-הָיָה בּוֹכִי לֹא אָכַל לֶחֶם כָּל-הַיּוֹם וְכָל-הַלַּיְלָה. **א כחכא**
 וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה אֶל-שָׂאוּל וַתֵּרָא כִּי-נִבְהַל מְאֹד וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה שָׁמָּה
 שְׁפָחַתְךָ בְּקוֹלָךְ וְאִשִּׁים נָפְשִׁי בְּכַפִּי וְאֲשַׁמַּע אֶת-דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי.
א כחכב וַעֲתָה שָׁמַע-נָא גַם-אֶתָּה בְּקוֹל שְׁפָחַתְךָ וְאֲשַׁמָּה לְפָנֶיךָ פֶּת-לֶחֶם
 וַיֹּאכֹל וַיְהִי בֹךְ כֹּחַ כִּי תִלָּךְ בַּדֶּרֶךְ. **א כחכג** וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר לֹא אֲכַל וַיִּפְרָצוּ-בּוֹ
 עֲבָדָיו וְגַם-הָאִשָּׁה וַיִּשְׁמַע לְקֹלָם וַיִּקְם מִהָאָרֶץ וַיָּשָׁב אֶל-הַמָּטָה. **א כחכד**
 וְלֹאֲשָׁה עֵגֶל-מִרְבֵּק בַּבַּיִת וַתִּמָּהַר וַתִּזְבַּחַהּ וַתִּקַּח-קֶמַח וַתֵּלֶשׁ וַתִּפְּהוּ מִצוֹת.
א כחכה וַתִּגַּשׁ לִפְנֵי-שָׂאוּל וּלְפָנֶי עֲבָדָיו וַיֹּאכְלוּ וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ בַּלַּיְלָה הַהוּא.
א כטא וַיִּקְבְּצוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-כָּל-מַחֲנֵיהֶם אֶפְקָה וַיִּשְׂרָאֵל חֲנוּם בַּעֲיֵן אֲשֶׁר
 בַּיַּזְרְעֵאל. **א כטב** וְסָרְנִי פְּלִשְׁתִּים עֲבָרִים לְמֵאוֹת וְלֹאֲלָפִים וְדָוִד וְאֲנָשָׁיו עֲבָרִים
 בְּאַחֲרָנָהֶם-אָכִישׁ. **א כטג** וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים מָה הָעֲבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
 אָכִישׁ אֶל-שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הֲלוֹא-זֶה דָּוִד עֶבֶד שָׂאוּל מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה אֹתִי
 זֶה יָמִים אוֹ-זֶה שָׁנִים וְלֹא-מָצָאתִי בּוֹ מְאוּמָה מִיּוֹם נָפְלוֹ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה.
א כטד וַיִּקְצְפוּ עָלָיו שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לוֹ שָׂרֵי פְּלִשְׁתִּים הֲשֵׁב אֶת-הָאִישׁ
 וַיָּשָׁב אֶל-מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר הִפְקִדְתּוֹ שֵׁם וְלֹא-יָרַד עִמָּנוּ בַּמִּלְחָמָה וְלֹא-יְהִיָּה-לָנוּ
 לְשָׁטָן בַּמִּלְחָמָה וּבַמָּה יִתְרַצֶּה זֶה אֶל-אֲדָנָיו הֲלוֹא בְּרָאשֵׁי הָאֲנָשִׁים הָהֵם.
א כטה הֲלוֹא-זֶה דָּוִד אֲשֶׁר יַעֲנוּ-לוֹ בַּמַּחֲלוֹת לֵאמֹר: הִכָּה שָׂאוּל בְּאֲלָפָיו וְדָוִד
 בְּרַבִּבְתּוֹ.

א כטו ויקרא אכיש אל-דוד ויאמר אליו חי-יהוה כי-ישר אתה וטוב בעיני צאתך ובאך אתי במחנהכי לא-מצאתי בך רעה מיום באך אלי עד-היום הנה ובעיני הסרנים לא-טוב אתה. **א כטז** ועתה שוב ולך בשלום ולא-תעשה רע בעיני סרני פלשתים.

א כטח ויאמר דוד אל-אכיש כי מה עשיתי ומה-מצאת בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום הנה: כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני המלך. **א כטט** ויען אכיש ויאמר אל-דוד ודעתני כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך שרי פלשתים אמרו לא-יעלה עמנו במלחמה. **א כטי** ועתה השכם בבקר ועבדי אדניך אשר-באו אתך והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו. **א כטיא** וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר לשוב אל-ארץ פלשתים ופלשתים עלו יזרעאל. **א לא** ויהי בבא דוד ואנשיו צקלגביום השלישי ועמלקי פשוטו אל-נגב ואל-צקלג ויכו את-צקלג וישרפו אתה באש. **א לב** וישבו את-הנשים אשר-בה מקטן ועד-גדול לא המיתו איש וינהגו וילכו לדרךם. **א לג** ויבא דוד ואנשיו אל-העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנותיהם נשבו. **א לד** וישא דוד והעם אשר-אתו את-קולם ויבכו: עד אשר אין-בהם כח לבכות. **א לה** ושתי נשי-דוד נשבואחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הפרמלי. **א לו** ותצר לדוד מאד כי-אמרו העם לסקלופי-מרה נפש כל-העם איש על-בנו ועל-בנותיו ויתחזק דוד ביהוה אלהיו.

א לז ויאמר דוד אל-אביגיל הכהן בן-אחימלך הגישה-נא לי האפוד ויגש אביגיל את-האפוד אל-דוד. **א לח** וישאל דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי הגדוד-הנה האשגנו ויאמר לו רדף כי-השג תשיג והצל תציל. **א לט** וילך דוד הוא ויש-מאות איש אשר אתו ויבאו עד-נחל הבשור והנותרים עמדו. **א לי** וירדף דוד הוא וארבע-מאות איש ויעמדו מאתים איש אשר פגרו מעבר את-נחל הבשור. **א ליא** וימצאו איש-מצרי בשדה ויקחו אתו אל-דוד ויתנו-לו לחם ויאכל וישקהו מים. **א ליב** ויתנו-לו פלח דבלה ושני צמקים ויאכל ותשב רוחו אליו: כי לא-אכל לחם ולא-שתה מים שלשה ימים ושלשה לילות.

א ליג ויאמר לו דוד למי-אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום שלשה. **א ליז** אנחנו פשוטנו נגב הכרתי ועל-אשר ליהודהעל-נגב כלב ואת-צקלג שרפנו באש. **א לטו** ויאמר אליו דוד התורדני אל-הגדוד הנה ויאמר השבעה לי באלהים אם-תמיתני

וְאִם-תִּסְגְּרֵנִי בִיד-אֲדֹנִי וְאוֹרְדָּךְ אֶל-הַגְּדוּד הַזֶּה. **א לטו** וַיִּרְדּוּהוּ וַהֲנִה נְטָשִׁים
עַל-פָּנָיו כָּל-הָאָרֶץ אֲכָלִים וְשׁוֹתִים וְחֹגְגִים בְּכָל הַשָּׁלָל הַגָּדוֹל אֲשֶׁר לָקְחוּ מֵאָרֶץ
פְּלִשְׁתִּים וּמֵאָרֶץ יְהוּדָה. **א ליו** וַיָּכֶם דָּוִד מִהֲנֹשֵׁף וְעַד-הָעֶרֶב לְמַחֲרָתָם
וְלֹא-נִמְלֹט מֵהֶם אִישׁ כִּי אִם-אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ-נָעַר אֲשֶׁר-רָכְבוּ עַל-הַגְּמָלִים
וַיָּנָסוּ. **א ליח** וַיַּצֵּל דָּוִד אֶת כָּל-אֲשֶׁר לָקְחוּ עִמָּלֶק וְאֶת-שְׁתֵּי נָשָׁיו הֵצִיל דָּוִד.
א ליט וְלֹא נִעְדָּר-לָהֶם מִן-הַקֶּטָן וְעַד-הַגָּדוֹל וְעַד-בָּנִים וּבָנוֹת וּמִשָּׁלָל וְעַד
כָּל-אֲשֶׁר לָקְחוּ לָהֶם: הַכֹּל הֵשִׁיב דָּוִד. **א לכ** וַיִּקַּח דָּוִד אֶת-כָּל-הַצֹּאן וְהַבָּקָר
נִהְגוּ לִפְנֵי הַמִּקְנֶה הַהוּא וַיֹּאמְרוּ זֶה שָׁלַל דָּוִד. **א לכא** וַיָּבֹא דָוִד אֶל-מֵאֲתָיִם
הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-פָּגְרוּ מִלֶּכֶת אַחֲרֵי דָוִד וַיִּשְׁיִבֵם בְּנַחַל הַבְּשׂוֹר וַיֵּצְאוּ לְקִרְיַת דָּוִד
וּלְקִרְיַת הָעָם אֲשֶׁר-אֹתוֹ וַיֵּגֶשׁ דָּוִד אֶת-הָעָם וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם.
א לכב וַיַּעַן כָּל-אִישׁ-רָע וּבִלְיַעַל מִהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלְכוּ עִם-דָּוִד וַיֹּאמְרוּ יַעַן
אֲשֶׁר לֹא-הָלְכוּ עִמִּי לֹא-נָתַן לָהֶם מִהַשָּׁלָל אֲשֶׁר הֵצִלְנוּ: כִּי-אִם-אִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ
וְאֶת-בָּנָיו וַיִּנְהֲגוּ וַיִּלְכּוּ.
א לכג וַיֹּאמֶר דָּוִד לֹא-תַעֲשׂוּ כֵן אַחֲרַי: אֶת אֲשֶׁר-נָתַן יְהוָה לָנוּ וַיִּשְׁמֹר אֹתָנוּ וַיִּתֵּן
אֶת-הַגְּדוּד הַבָּא עָלֵינוּ בְּיָדָנוּ. **א לכד** וַיְמִי יִשְׁמַע לָכֶם לְדַבֵּר הַזֶּה: כִּי כִחְלָק
הַיָּרֵד בַּמִּלְחָמָה וּכְכִחְלָק הַיֹּשֵׁב עַל-הַפְּלִיטִים יִחְלְקוּ.
א לכה וַיְהִי מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמַעֲלָה וַיִּשְׁמָהּ לְחֹק וּלְמִשְׁפָּט לְיִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם
הַזֶּה.
א לכו וַיָּבֹא דָוִד אֶל-צִקְלָג וַיִּשְׁלַח מִהַשָּׁלָל לְזִקְנֵי יְהוּדָה לְרַעְהוּ לֵאמֹר: הִנֵּה
לָכֶם
בִּרְכָּה מִשָּׁלָל אֲבִי יְהוָה. **א לכז** לְאֲשֶׁר בְּבֵית-אֵל וּלְאֲשֶׁר
בְּרִמּוֹת-נֶגֶב וּלְאֲשֶׁר בְּיָתֵר. **א לכח** וּלְאֲשֶׁר
בְּעֶרְעֵר וּלְאֲשֶׁר בְּשִׁפְמוֹת וּלְאֲשֶׁר
בְּאֶשְׁתִּמֶּע. **א לכט** וּלְאֲשֶׁר בְּרָכָל וּלְאֲשֶׁר
בְּעֶרִי הַיִּרְחֻמָּאִלִּי וּלְאֲשֶׁר בְּעֶרִי הַקִּינִי. **א לל** וּלְאֲשֶׁר
בְּחֶרְמָה וּלְאֲשֶׁר בְּבוֹר-עֶשֶׂן וּלְאֲשֶׁר
בְּעֵתָד. **א ללא** וּלְאֲשֶׁר בְּחֶבְרוֹן וּלְכָל-הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר
הִתְהַלֵּךְ-שָׁם דָּוִד הוּא וְאֲנָשָׁיו.
א לאא וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמִים בְּיִשְׂרָאֵל וַיָּנָסוּ אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל מִפָּנָיו פְּלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ
חֲלָלִים בְּהַר הַגִּלְבָּעַ. **א לאב** וַיִּדְּבְקוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-שָׂאוֹל וְאֶת-בָּנָיו וַיָּכּוּ
פְּלִשְׁתִּים אֶת-יְהוֹנָתָן וְאֶת-אַבִּינֶדָב וְאֶת-מִלְכִּישׁוּעַ בְּנֵי שָׂאוֹל. **א לאג** וַתִּכְבֹּד

המלחמה אל-שאול וימצאהו המורים אנשים בקשת ויחל מאד מהמורים.
א לאד ויאמר שאול לנשא כליו שלף חרבך ודקרני בה פן-יבואו הערלים
האלה ודקרני והתעללו-בי ולא אבה נשא כליו כי ירא מאד ויקח שאול
את-החרב ויפל עליה. **א לאה** וירא נשא-כליו כי מת שאול ויפל גם-הוא
על-חרבו וימת עמו. **א לאו** וימת שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל-אנשיו
ביום ההואיחדו. **א לאז** ויראו אנשי-ישראל אשר-בעבר העמק ואשר בעבר
הירדן כי-נסו אנשי ישראל וכי-מתו שאול ובניו ויעזבו את-הערים וינסו ויבאו
פלשתים וישבו בהן.

א לאח ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את-החללים וימצאו את-שאול
ואת-שלשת בניו נפלים בהר הגלבע. **א לאט** ויכרתו את-ראשו ויפשטו
את-כליו וישלחו בארץ-פלשתים סביב לבשר בית עצביהםואת-העם. **א לאי**
וישימו את-כליו בית עשתרות ואת-גויתו תקעו בחומת בית שן. **א לאיא**
וישמעו אלו ישרי גיבש גלעד את אשר-עשו פלשתים לשאול. **א לאיב** ויקומו
כל-איש חיל וילכו כל-הלילה ויקחו את-גוית שאול ואת גוית בניו מחומת בית
שן ויבאו יבשה וישרפו אתם שם. **א לאיג** ויקחו את-עצמותיהם ויקברו
תחת-האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים.

ב אא ויהי אחרי מות שאול ודוד שב מהכוח את-העמלק וישב דוד בצקלג
ימים שנים. **ב אב** ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן-המחנה מעם שאול
ויבגדיו קרעים ואדמה על-ראשו ויהי בבאו אל-דוד ויפל ארצה וישתחו. **ב אג**
ויאמר לו דוד אי מזה תבוא ויאמר אלו ממחנה ישראל נמלטתי. **ב אד** ויאמר
אליו דוד מה-היה הדבר הגד-נא לי ויאמר אשר-נס העם מן-המלחמה
וגם-הרבה נפל מן-העם וימתו וגם שאול ויהונתן בנו מתו. **ב אה** ויאמר דוד
אל-הנער המגיד לו: איך ידעת כי-מת שאול ויהונתן בנו. **ב או** ויאמר הנער
המגיד לו נקרא נקריתי בהר הגלבע והנה שאול נשען על-חניתו והנה הרכב
ובעלי הפרשים הדבקהו. **ב אז** ויפן אחריו ויראני ויקרא אלי ואמר הנני.
ב אח ויאמר לי מי-אתה ויאמר (ואמר) אלו עמלקי אנכי. **ב אט** ויאמר אלי
עמד-נא עלי ומתתיכי אחזני השבץ: כי-כל-עוד נפשי בי. **ב אי** ואעמד עליו
ואמתתהוכי ידעתי כי לא יחיה אחרי נפלו ואקח הנער אשר על-ראשו ואצעדה
אשר על-זרעו ואביאם אל-אדני הנח. **ב איא** ויחזק דוד בבגדו ויקרעם וגם
כל-האנשים אשר אתו. **ב איב** ויספדו ויבכו ויצמו עד-הערב: על-שאול
ועל-יהונתן בנו ועל-עם יהוה ועל-בית ישראלכי נפלו בחרב.

ב איג ויאמר דוד אל-הנער המגיד לו אי מזה אתה ויאמר בן-איש גר עמלקי אנכי. **ב איד** ויאמר אליו דוד: איך לא יראת לשלח ידך לשחת את-משיח יהוה. **ב אטו** ויקרא דוד לאחד מהנערים ויאמר גש פגע-בו ויכהו וימת. **ב אטז** ויאמר אליו דוד דמיד (דמך) על-ראשך: כי פיד ענה בך לאמר אנכי מתתי את-משיח יהוה.

ב איז ויקנן דוד את-הקינה הזאת על-שאול ועל-יהונתן בנו. **ב איח** ויאמר ללמד בני-יהודה קשת הנה כתובה על-ספר הישר. **ב איט** הצבי ישראל על-במותיך חלל: איך נפלו גבורים. **ב אכ** אל-תגידו בגת אל-תבשרו בחוצות אשקלון: פן-תשמחנה בנות פלשתים פן-תעלזנה בנות הערלים. **ב אכא** הרי בגלבע אל-טל ואל-מטר עליכם ושידי תרומת: כי שם נגעל מגן גבורים מגן שאול בלי משיח בשמן. **ב אכב** מדם חללים מחלב גבורים קשת יהונתן לא נשוג אחור וחרב שאול לא תשוב ריקם. **ב אכג** שאול ויהונתן הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלו מאריות גברו. **ב אכד** בנות ישראל אל-שאול בכינה המלבשכם שני עם-עדנים המעלה עדי זהב על לבושכן. **ב אכה** איך נפלו גברים בתוך המלחמה יהונתן על-במותיך חלל. **ב אכו** צר-לי עליך אחי יהונתן נעמתי לי מאד נפלאתה אהבתך לי מאהבת נשים. **ב אכז** איך נפלו גבורים ויאבדו כלי מלחמה.

ב בא ויהי אחרי-כן וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד אנה אעלה ויאמר חברנה. **ב בב** ויעל שם דוד וגם שתי נשיו אחינעם היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמלי. **ב בג** ואנשיו אשר-עמו העלה דוד איש וביתו וישבו בערי חברון. **ב בד** ויבאו אנשי יהודה וימשחו-שם את-דוד למלך על-בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את-שאול.

ב בה וישלח דוד מלאכים אל-אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם ברכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד הזה עם-אדניכם עם-שאול ותקברו אתו. **ב בו** ועתה יעש-יהוה עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה. **ב בז** ועתה תחזקנה ידיכם והיו לבני-חילכי-מת אדניכם שאול וגם-אתי משחו בית-יהודה למלך עליהם.

ב בח ואבגר בן-נר שר-צבא אשר לשאול לקח את-איש בשת בן-שאול ויעברהו מחנים. **ב בט** וימלכו אל-הגלעד ואל-האשורי ואל-יזרעאל ועל-אפרים ועל-בנימין ועל-ישראל כלה.

ב בן-אֲרֻבָּעִים שָׁנָה אִישׁ-בֶּשֶׁת בֶּן-שָׂאוּל בָּמָלְכוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל וּשְׁתֵּים שָׁנִים מָלַךְ אַךְ בֵּית יְהוּדָה הָיוּ אַחֲרֵי דָוִד. **ב** בִּיא וַיְהִי מִסֵּפֶר הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה דָוִד מָלַךְ בְּחִבְרוֹן עַל-בֵּית יְהוּדָה שְׁבַע שָׁנִים וְשָׁשָׁה חֳדָשִׁים.

ב בִּיב וַיֵּצֵא אֲבִנֵּר בֶּן-נֹר וְעַבְדֵי אִישׁ-בֶּשֶׁת בֶּן-שָׂאוּל מִמַּחֲנֵים גְּבֻעוֹנָה. **ב** בִּיג וַיֹּאב בֶּן-צְרוּיָה וְעַבְדֵי דָוִד יָצְאוּ וַיִּפְגְּשׁוּם עַל-בִּרְכַּת גְּבֻעוֹן יַחְדָּו וַיֵּשְׁבוּ אֵלָּה עַל-הַבִּרְכָּה מִזֶּה וְאֵלָּה עַל-הַבִּרְכָּה מִזֶּה. **ב** בִּיד וַיֹּאמֶר אֲבִנֵּר אֶל-יוֹאָב וַיְקוּמוּ נָא הַנְּעָרִים וַיִּשְׁחֲקוּ לַפְּנִינֹו וַיֹּאמֶר יוֹאָב יֵקֻמוּ. **ב** בִּטו וַיִּקְמוּ וַיַּעֲבְרוּ בְּמִסְפְּרֵשָׁנִים עָשָׂר לַבְּנִימָן וּלְאִישׁ בֶּשֶׁת בֶּן-שָׂאוּל וּשְׁנַיִם עָשָׂר מֵעַבְדֵי דָוִד.

ב בִּטז וַיַּחֲזִקוּ אִישׁ בְּרֹאשׁ רֵעֵהוּ וַחֲרָבוֹ בְּצַד רֵעֵהוּ וַיִּפְּלוּ יַחְדָּו וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא חִלְקַת הַצָּרִים אֲשֶׁר בְּגֻבֻעוֹן. **ב** בִּיז וַתְּהִי הַמַּלְחָמָה קָשָׁה עַד-מָאֵד בָּיוֹם הַהוּא וַיִּנָּגֶף אֲבִנֵּר וְאֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל לַפְּנֵי עַבְדֵי דָוִד. **ב** בִּיח וַיְהִיו-שָׁם שְׁלֹשָׁה בָנֵי צְרוּיָה יוֹאָב וְאַבְיָשִׁי וְעִשָּׂהאֵל וְעִשָּׂהאֵל קָל בְּרָגְלוֹ כְּאַחַד הַצָּבִים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה.

ב בִּיט וַיִּרְדֹּף עִשָּׂהאֵל אַחֲרֵי אֲבִנֵּר וְלֹא-נָטָה לָלֶכֶת עַל-הַיָּמִין וְעַל-הַשְּׂמֹאל מֵאַחֲרֵי אֲבִנֵּר. **ב** בִּכ וַיִּפֹּן אֲבִנֵּר אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר הֲאֵתָה זֶה עֹשֶׂהאֵל וַיֹּאמֶר אָנֹכִי. **ב** בִּכא וַיֹּאמֶר לוֹ אֲבִנֵּר נָטָה לָךְ עַל-יְמִינֶךָ אוֹ עַל-שְׂמֹאלֶךָ וְאַחֲזֵ לָךְ אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וְקַח-לָךְ אֶת-חִלְצָתוֹ וְלֹא-אָבָה עֹשֶׂהאֵל לְסוּר מֵאַחֲרָיו. **ב** בִּכב וַיִּסֹּף עוֹד אֲבִנֵּר לֵאמֹר אֶל-עֹשֶׂהאֵל סוּר לָךְ מֵאַחֲרָי. לָמָּה אֶפְכָּה אֶרְצָה וְאִידָּ אֲשָׂא פְּנֵי אֶל-יוֹאָב אַחִידָּ. **ב** בִּכג וַיִּמָּאֵן לְסוּר וַיִּפְּהוּ אֲבִנֵּר בְּאַחֲרֵי הַחֲנִית אֶל-הַחֹמֶשׁ וַתֵּצֵא הַחֲנִית מֵאַחֲרָיו וַיִּפֹּל-שָׁם וַיָּמָת וַתַּחֲתֹו וַיְהִי כָּל-הַבָּא אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-נָפַל שָׁם עֹשֶׂהאֵל וַיָּמָת וַיַּעֲמָדוּ. **ב** בִּכד וַיִּרְדְּפוּ יוֹאָב וְאַבְיָשִׁי אַחֲרֵי אֲבִנֵּר וַהֲשִׁמָּשׁ בְּאַהוּהֶמָּה בָּאוּ עַד-גְּבֻעַת אִמָּה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי-גִיחַ דֶּרֶךְ מִדְּבָר גְּבֻעוֹן.

ב בִּכה וַיִּתְקַבְּצוּ בְנֵי-בְנִימָן אַחֲרֵי אֲבִנֵּר וַיְהִיו לְאַגְדָּה אֶחָת וַיַּעֲמָדוּ עַל רֹאשׁ-גְּבֻעָה אֶחָת. **ב** בִּכו וַיִּקְרָא אֲבִנֵּר אֶל-יוֹאָב וַיֹּאמֶר הֲלִנְצַח תֹּאכַל חֶרֶב הַלּוֹא יִדְעָתָה כִּי-מָרָה תִּהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה וְעַד-מָתִי לֹא-תֹאמַר לָעָם לָשׁוּב מֵאַחֲרֵי אַחִיהֶם. **ב** בִּכז וַיֹּאמֶר יוֹאָב חֵי הָאֱלֹהִים כִּי לֹא אֶדְבֶּרְתִּי: כִּי אֲזִי מֵהַבֹּקֶר נִעַלְהָ הָעָם אִישׁ מֵאַחֲרֵי אַחִיו. **ב** בִּכח וַיִּתְקַע יוֹאָב בְּשׁוֹפָר וַיַּעֲמָדוּ כָּל-הָעָם וְלֹא-יִרְדְּפוּ עוֹד אַחֲרֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא-יִסְפוּ עוֹד לְהִלָּחֵם. **ב** בִּכט וְאַבְנֵר וְאַנְשָׁיו הָלְכוּ בַּעֲרָבָה כָּל הַלַּיְלָה הַהוּא וַיַּעֲבְרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן וַיִּלְכוּ כָּל-הַבִּתְרוֹן וַיָּבֹאוּ מַחֲנֵים. **ב** בִּל וַיֹּאב שָׁב מֵאַחֲרֵי אֲבִנֵּר וַיִּקְבֹּץ אֶת-כָּל-הָעָם וַיִּפְקְדוּ מֵעַבְדֵי דָוִד תִּשְׁעָה-עָשָׂר אִישׁוֹ עֹשֶׂהאֵל. **ב** בִּלא וְעַבְדֵי דָוִד הָפּוּ מִבְּנִימָן וּבְאַנְשֵׁי אֲבִנֵּר: שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת וְשָׁשִׁים אִישׁ מֵתוּ. **ב** בִּלב וַיִּשְׂאוּ אֶת-עֹשֶׂהאֵל וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּקִבְרֵי אָבִיו

אֲשֶׁר בֵּית לָחֶם וַיֵּלְכוּ כָּל-הַלֵּילָה יוֹאָב וְאֲנָשָׁיו וַיֹּאֲרָ לָהֶם בְּחִבְרוֹן. **ב גא** וַתְּהִי
הַמִּלְחָמָה אַרְכָּה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וַדּוּד הַלֵּךְ וַחֲזַק וּבֵית שָׁאוּל
הַלְכִים וְדָלִים.

ב גב וַיֵּלְדוּ (וַיִּזְלְדוּ) לְדָוִד בָּנִים בְּחִבְרוֹן וַיְהִי בְכוֹרוֹ אֲמִנּוֹן לְאַחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית.
ב גג וּמִשְׁנֵהוּ כָלָאֵב לֵאבִיגַל (לְאַבִּיגַיִל) אִשְׁתּוֹ נָבַל הַכַּרְמֶלִי וְהַשְּׁלִשִׁי אֲבִשָׁלוֹם
בֶּן-מַעֲכָה בֵּת-תַּלְמִי מֶלֶךְ גִּשּׁוּר. **ב גד** וְהָרְבִיעִי אֲדֹנִיָּה בֶן-חַגִּית וְהַחֲמִישִׁי
שִׁפְטָיָה בֶן-אַבִּיטָל. **ב גה** וְהַשְּׁשִׁי יִתְרָעַם לַעֲגֹלָה אִשְׁתּוֹ דָּוִד אֵלָּה יֵלְדוּ לְדָוִד
בְּחִבְרוֹן.

ב גו וַיְהִי בַּהֲיוֹת הַמִּלְחָמָה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וַאֲבִנֵּר הָיָה מִתְחַזֵּק
בְּבֵית שָׁאוּל. **ב גז** וּלְשָׁאוּל פִּלְגֶשֶׁת וּשְׁמָהּ רַצָּפָה בֵּת-אִיָּה וַיֹּאמֶר אֵל-אַבְנֵר מִדּוֹעַ
בְּאֶתֶרָה אֵל-פִּילְגֶשֶׁת אָבִי. **ב גח** וַיַּחֲרָ לְאַבְנֵר מְאֹד עַל-דִּבְרֵי אִישׁ-בֶּשֶׁת וַיֹּאמֶר
הָרֹאשׁ כָּלֵב אֲנֹכִי אֲשֶׁר לַיהוָה הַיּוֹם אֶעֱשֶׂה-חֶסֶד עִם-בֵּית שָׁאוּל אָבִיךָ
אֵל-אָחִיו וְאֵל-מִרְעָהוּ וְלֹא הִמָּצִיתָ בֶּיֶד-דָּוִד וַתִּפְקֹד עָלַי עוֹן הָאִשָּׁה הַיּוֹם.
ב גט כֹּה-יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאַבְנֵר וְכֹה יִסִּיף לוֹ: כִּי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד כִּי-כֵן
אֶעֱשֶׂה-לוֹ. **ב גי** לְהַעֲבִיר הַמַּמְלָכָה מִבֵּית שָׁאוּל וּלְהַקִּים אֶת-כִּסֵּא דָּוִד
עַל-יִשְׂרָאֵל וְעַל-יְהוּדָה מִדָּן וְעַד-בָּאֵר שָׁבַע. **ב גיא** וְלֹא-יָכֹל עוֹד לְהִשָּׁיב
אֶת-אַבְנֵר דֹּבֵר מִירְאָתוֹ אֹתוֹ.

ב גיב וַיִּשְׁלַח אַבְנֵר מַלְאָכִים אֶל-דָּוִד וַתַּחֲתּוּ לְאֹמֶר לְמִי-אֶרֶץ: לְאֹמֶר כָּרְתָה
בְּרִיתְךָ אִתִּי וְהִנֵּה יָדִי עִמָּךְ לְהִסָּב אֵלֶיךָ אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל. **ב גיג** וַיֹּאמֶר טוֹבֵאֲנִי
אֲכַרְתָּ אִתְּךָ בְּרִית: אֵךְ דִּבֶּר אַחַד אֲנֹכִי שֶׁאֵל מֵאִתְּךָ לְאֹמֶר לֹא-תִרְאֶה אֶת-פָּנַי כִּי
אִם-לִפְנֵי הַבִּיאָךָ אֶת מִיכָל בֵּת-שָׁאוּל בְּבֹאֲךָ לִרְאוֹת אֶת-פָּנַי.

ב גיד וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל-אִישׁ-בֶּשֶׁת בֶּן-שָׁאוּל לֵאמֹר: תִּנֵּה אֶת-אִשְׁתִּי
אֶת-מִיכָל אֲשֶׁר אֲרֻשְׁתִּי לִי בְמָאָה עָרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים. **ב גטו** וַיִּשְׁלַח אִישׁ בֶּשֶׁת
וַיִּקְחָהּ מֵעַם אִישׁמֶעֶם פְּלִטְיָאֵל בֶּן-לוֹשׁ (לְיֹשֵׁ). **ב גטז** וַיֵּלֶךְ אֶתֶּרָה אִישָׁהּ הַלּוּזָה
וּבָכָה אַחֲרֶיהָ עַד-בַּחֲרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְנֵר לֵךְ שׁוּב וַיָּשׁוּב. **ב גיז** וַדַּבֵּר-אַבְנֵר
הָיָה עִם-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: גָּם-תִּמְנוֹל גָּם-שִׁלְשָׁם הֵייתֶם מִבְּקָשִׁים אֶת-דָּוִד
לְמַלְךְ עָלֵיכֶם. **ב גיח** וַעֲתָה עֲשׂוּ: כִּי יְהוָה אָמַר אֵל-דָּוִד לֵאמֹר בֶּיֶד דָּוִד עָבְדִּי
הוֹשִׁיעַ אֶת-עַמִּי יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וּמִיַּד כָּל-אֹיְבֵיהֶם. **ב גיט** וַיִּדַּבֵּר

גם-אַבְנֵר בְּאֲזְנֵי בְנֵימִין וַיֵּלֶךְ גָּם-אַבְנֵר לְדַבֵּר בְּאֲזְנֵי דָּוִד בְּחִבְרוֹן אֶת
כָּל-אֲשֶׁר-טוֹב בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעֵינֵי כָל-בֵּית בְּנֵימִן. **ב גכ** וַיָּבֹא אַבְנֵר אֶל-דָּוִד
חִבְרוֹן וְאֹתוֹ עֹשְׂרִים אָנָּשִׁים וַיַּעַשׂ דָּוִד לְאַבְנֵר וּלְאֲנָשָׁיו אֲשֶׁר-אִתּוֹ מִשְׁתָּה.

ב גכא וַיֹּאמֶר אַבְנֵר אֶל-דָּוִד אֲקוּמָה וְאַלְכָּה וְאֶקְבְּצָה אֶל-אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ
אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּכְרְתוּ אֹתוֹ בְּרִית וּמַלְכֶּת בְּכָל אֲשֶׁר-תָּאֵוָה נַפְשָׁךְ וַיִּשְׁלַח דָּוִד
אֶת-אַבְנֵר וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם. **ב גכב** וַהֲנֵה עַבְדִּי דָוִד וַיּוֹאֲב בָּא מִהַגְדוּד וַיִּשְׁלַח רַב
עַמָּם הַבִּיאוּ וְאַבְנֵר אֵינֶנּוּ עִם-דָּוִד בַּחֲבֵרוֹנִי שִׁלְחוֹ וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם. **ב גכג** וַיּוֹאֲב
וְכָל-הַצָּבָא אֲשֶׁר-אִתּוֹ בָּאוּ וַיִּגְדּוּ לַיּוֹאֲב לֵאמֹר בָּא-אַבְנֵר בֶּן-נֵר אֶל-הַמֶּלֶךְ
וַיִּשְׁלַחְהוּ וַיֵּלֶךְ בְּשָׁלוֹם. **ב גכד** וַיָּבֵא יוֹאֲב אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָהּ;
הִנֵּה-בָּא אַבְנֵר אֱלִיךָ לָמָּה-זֶּה שְׁלַחְתּוֹ וַיֵּלֶךְ הַלּוֹךְ. **ב גכה** יָדַעְתָּ אֶת-אַבְנֵר בֶּן-נֵר
כִּי לִפְתָּתָךְ בָּא וְלָדַעַת אֶת-מוֹצָאָךְ וְאֶת-מִבּוֹאֶךְ (מוֹבְאָךְ) וְלָדַעַת אֶת כָּל-אֲשֶׁר
אִתָּה עֹשֶׂה. **ב גכו** וַיֵּצֵא יוֹאֲב מֵעַם דָּוִד וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אַחֲרֵי אַבְנֵר וַיִּשְׁבּוּ אֹתוֹ
מִבּוֹר הַסָּרֵה וְדָוִד לֹא יָדָע. **ב גכז** וַיָּשֶׁב אַבְנֵר חֲבֵרוֹן וַיִּטְהוּ יוֹאֲב אֶל-תּוֹךְ הַשַּׁעַר
לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּשָׁלִי וַיִּכְהוּ שָׁם הַחֲמִשְׁוִימָת בְּדָם עֲשֵׂהָאֵל אָחִיו. **ב גכח** וַיִּשְׁמַע דָּוִד
מֵאַחֲרֵי כֵן וַיֹּאמֶר נָקִי אָנֹכִי וּמִמְלַכְתִּי מֵעַם יְהוָה עַד-עוֹלָם מִדְּמֵי אַבְנֵר בֶּן-נֵר.
ב גכט יַחֲלוּ עַל-רֹאשׁ יוֹאֲב וְאֵל כָּל-בֵּית אָבִיו וְאֵל-יִכָּרֵת מִבֵּית יוֹאֲב זָב וּמִצָּרַע
וּמִחֲזִיק בַּפֶּלֶךְ וְנָפַל בַּחֲרֻבֹחֶסֶר-לָחֶם. **ב גל** וַיּוֹאֲב וְאַבְיָשִׁי אָחִיו הָרָגוּ לְאַבְנֵר;
עַל אֲשֶׁר הִמִּית אֶת-עֲשֵׂהָאֵל אַחִיהֶם בְּגִבְעוֹן בַּמִּלְחָמָה.
ב גלא וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יוֹאֲב וְאֵל-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ קָרְעוּ בְּגָדֵיכֶם וַחֲגֹרוּ
שָׁקִים וְסָפְדוּ לִפְנֵי אַבְנֵר וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד הִלֵּךְ אַחֲרֵי הַמָּטָה. **ב גלב** וַיִּקְבְּרוּ
אֶת-אַבְנֵר בַּחֲבֵרוֹן וַיִּשָּׂא הַמֶּלֶךְ אֶת-קוֹלוֹ וַיִּבֶךְ אֶל-קִבְרֵי אַבְנֵר וַיִּבְכוּ כָל-הָעָם.
ב גלג וַיִּקְנוּ הַמֶּלֶךְ אֶל-אַבְנֵר וַיֹּאמֶר: הַכְּמוֹת נָבַל יָמוּת אַבְנֵר. **ב גלד** יָדָךְ
לֹא-אֶסְרוֹת וְרָגְלֶיךָ לֹא-לִנְחָשִׁתִּים הִגָּשׁוּ כְּנָפוֹל לִפְנֵי בְנֵי-עוֹלָה נָפְלָת וַיִּסְפוּ
כָּל-הָעָם לִבְכוֹת עָלָיו. **ב גלה** וַיָּבֵא כָל-הָעָם לְהַבְרוֹת אֶת-דָּוִד לַחֲסִבְעוֹד הַיּוֹם
וַיִּשְׁבַּע דָּוִד לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה-לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יִסִּיף כִּי אִם-לִפְנֵי בּוֹא-הַשֶּׁמֶשׁ
אֶטְעֵם-לָחֶם אוֹ כָל-מְאוּמָּה. **ב גלו** וְכָל-הָעָם הִפִּירוּ וַיִּיטֹב בְּעֵינֵיהֶם כָּלל אֲשֶׁר
עָשָׂה הַמֶּלֶךְ בְּעֵינֵי כָל-הָעָם טוֹב. **ב גלז** וַיִּדְּעוּ כָל-הָעָם וְכָל-יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם
הַהוּא: כִּי לֹא הָיְתָה מִהַמֶּלֶךְ לְהִמִּית אֶת-אַבְנֵר בֶּן-נֵר.
ב גלח וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-עַבְדָּיו: הֲלוֹא תִדְּעוּכִי-שֶׁר וְגָדוֹל נָפַל הַיּוֹם הַזֶּה
בְּיִשְׂרָאֵל. **ב גלט** וְאַנֹכִי הַיּוֹם רֵךְ וּמַשׁוּיִם מֶלֶךְ וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קָשִׁים
מִמֶּנִּי: יִשְׁלַם יְהוָה לַעֲשֵׂה הָרָעָה כְּרָעָתוֹ.
ב גלא וַיִּשְׁמַע בֶּן-שָׁאוּל כִּי מֵת אַבְנֵר בַּחֲבֵרוֹן וַיִּרְפוּ יָדָיו וְכָל-יִשְׂרָאֵל נִבְהָלוּ.
ב גלב וַיִּשְׁנִי אֲנָשִׁים שָׁרֵי-גִדּוּדִים הָיוּ בֶן-שָׁאוּל שָׁם הֶאָחָד בַּעֲנָה וְשָׁם הַשֵּׁנִי רָכָב

בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֲרֹתִים בְּנֵימֹן: כִּי גַם-בְּאֲרוֹת תַּחֲשֹׁב עַל-בְּנֵימֹן. **ב דג** וַיִּבְרָחוּ
הַבְּאֲרֹתִים גִּתְיָמָה וַיְהִיו-שָׁם גָּרִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

ב דד וַלִּיהוֹנָתָן בֶּן-שָׁאוּל בֶּן נָכָה רִגְלִים בֶּן-חֲמֵשׁ שָׁנִים הָיָה בָּבָא שְׁמַעַת שָׁאוּל
וַיְהוֹנָתָן מִיִּזְרְעֶאל וַתִּשָּׂאֵהוּ אִמּוֹתּוֹ וַתִּנָּס וַיְהִי בַּחֲפָזָה לָנוּס וַיִּפֹּל וַיִּפְסַח וַיִּשְׁמוּ
מִפִּיבֶשֶׁת. **ב דה** וַיֵּלְכוּ בְנֵי-רִמּוֹן הַבְּאֲרֹתִי רֶכֶב וּבַעֲנָה וַיָּבֹאוּ כָּחַם הַיּוֹם אֶל-בֵּית
אִישׁ בֵּשֶׁת וְהוּא שָׁכַב אֶת מִשְׁכַּב הַצֹּהֲרִים. **ב דו** וְהִנֵּה בָּאוּ עַד-תּוֹךְ הַבַּיִת לִקְחֵי
חֲטִים וַיִּכְּהוּ אֶל-הַחֲמֵשׁ וּרְכַב וּבַעֲנָה אָחִיו נִמְלָטוּ. **ב דז** וַיָּבֹאוּ הַבַּיִת וְהוּא-שָׁכַב
עַל-מִטָּתוֹ בַּחֲדָר מִשְׁכָּבוֹ וַיִּכְּהוּ וַיִּמָּתְהוּ וַיִּסִּירוּ אֶת-רֹאשׁוֹ וַיִּקְחוּ אֶת-רֹאשׁוֹ
וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ הָעֶרְבָה כָּל-הַלַּיְלָה. **ב דח** וַיָּבֹאוּ אֶת-רֹאשׁ אִישׁ-בֵּשֶׁת אֶל-דָּוִד חֲבֵרוֹן
וַיֹּאמְרוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ הִנֵּה-רֹאשׁ אִישׁ-בֵּשֶׁת בֶּן-שָׁאוּל אֵיבֶדְךָ אֲשֶׁר בִּקַּשְׁתָּ אֶת-נַפְשְׁךָ
וַיִּתֵּן יְהוָה לְאֹדְנִי הַמֶּלֶךְ נִקְמוֹת הַיּוֹם הַזֶּה מִשָּׁאוּל וּמִזִּרְעוֹ. **ב דט** וַיַּעַן דָּוִד
אֶת-רֶכֶב וְאֶת-בַּעֲנָה אָחִיו בְּנֵי רִמּוֹן הַבְּאֲרֹתִים וַיֹּאמְרוּ לָהֶם: חַי-יְהוָה אֲשֶׁר-פָּדָה
אֶת-נַפְשִׁי מִכָּל-צָרָה. **ב די** כִּי הַמַּגִּיד לִי לֵאמֹר הִנֵּה-מָת שָׁאוּל וְהוּא-הָיָה
כַּמְּבֹשֵׁר בְּעֵינָיו וְאַחֲזָה בּוֹ וְאַהֲרָגְהוּ בְּצַקְלָגָאֲשֶׁר לְתַתִּי-לוֹ בַּשָּׂרָה. **ב דיא** אָף
כִּי-אֲנָשִׁים רָשָׁעִים הָרְגוּ אֶת-אִישׁ-צִדִּיק בְּבִיתוֹ עַל-מִשְׁכָּבוֹ וְעַתָּה הֲלוֹא אֲבִקֵּשׁ
אֶת-דָּמוֹ מִיָּדְכֶם וּבְעֶרְתִּי אֶתְכֶם מִן-הָאָרֶץ. **ב דיב** וַיֵּצֵאוּ דָּוִד אֶת-הַנְּעָרִים
וַיַּהַרְגוּם וַיִּקְצְצוּ אֶת-יְדֵיהֶם וְאֶת-רִגְלֵיהֶם וַיִּתְּלוּ עַל-הַפֶּרֶכָה בַּחֲבֵרוֹן וְאֶת רֹאשׁ
אִישׁ-בֵּשֶׁת לִקְחוֹ וַיִּקְבְּרוּ בַקֶּבֶר-אַבְנֵר בַּחֲבֵרוֹן.

ב הא וַיָּבֹאוּ כָּל-שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-דָּוִד חֲבֵרוֹנָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר הִנְנִי עֲצָמָךְ
וּבִשְׂרָךְ אֲנַחֲנוּ. **ב הב** גַּם-אֶתְמוֹל גַּם-שְׁלֹשִׁים בְּהִיּוֹת שָׁאוּל מָלְךְ עָלֵינוּ אֶתְּהָ
הִייתָה מוֹצִיא (הַמוֹצִיא) וְהַמְּבִי אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ יְהוָה לָךְ אֶתְּהָ תִרְעָה
אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל וְאֶתְהָ תִהְיֶה לְנָגִיד עַל-יִשְׂרָאֵל. **ב הבג** וַיָּבֹאוּ כָּל-זִקְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל-הַמֶּלֶךְ חֲבֵרוֹנָה וַיִּכְרֹת לָהֶם הַמֶּלֶךְ דָּוִד בְּרִית בַּחֲבֵרוֹן לִפְנֵי יְהוָה
וַיִּמְשְׁחוּ אֶת-דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל.

ב הד בֶּן-שְׁלֹשִׁים שָׁנָה דָּוִד בְּמָלְכוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה מָלְךְ. **ב הה** בַּחֲבֵרוֹן מָלְךְ
עַל-יְהוּדָה שִׁבְעַת שָׁנִים וְשִׁשָּׁה חֳדָשִׁים וּבִירוּשָׁלַם מָלְךְ שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ שָׁנָה עַל
כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה. **ב הו** וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶךְ וַאֲנָשָׁיו יְרוּשָׁלַם אֶל-הַיַּבְסִי יוֹשֵׁב הָאָרֶץ
וַיֹּאמְרוּ לְדָוִד לֵאמֹר לֹא-תָבוֹא הִנֵּה כִּי אִם-הִסִּירְךָ הָעוֹרִים וְהַפִּסְחִים לֵאמֹר
לֹא-יָבוֹא דָּוִד הִנֵּה. **ב הוז** וַיִּלְכְּדוּ דָּוִד אֶת מִצְדַּת צִיּוֹן הִיא עִיר דָּוִד. **ב הח** וַיֹּאמְרוּ
דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא כָּל-מִכָּה יָבִסִי וַיִּגַע בַּצִּנּוֹר וְאֶת-הַפִּסְחִים וְאֶת-הָעוֹרִים שָׁנִאוּ
(שְׁנוֹאִי) נָפֶשׁ דָּוִד עַל-כֵּן יֹאמְרוּ עוֹר וּפִסַּח לֹא יָבוֹא אֶל-הַבַּיִת. **ב הט** וַיָּשֶׁב דָּוִד

בַּמִּצְדָּה וַיִּקְרָא-לָהּ עִיר דָּוִד וַיִּבֶן דָּוִד סָבִיב מִן-הַמְּלֹא וּבִיתָהּ. **ב** הִי וַיִּלְךָ דָּוִד הַלּוֹךְ וַיְגִדּוּל וַיְהִי הָאֱלֹהִי צָבָאוֹת עִמּוֹ.

ב הִיא וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ-צֹר מִלְּאָכִים אֶל-דָּוִד וַעֲצֵי אֲרָזִים וְחֹרָשֵׁי עֵץ וְחֹרָשֵׁי אֲבֹן קִיר וַיִּבְנוּ-בֵּית לְדָוִד. **ב** הֵיב וַיֵּדַע דָּוִד כִּי-הִכִּינוּ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל וְכִי נָשָׂא מִמֶּלְכָּתוֹ בַּעֲבוּר עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

ב הֵיג וַיִּקַּח דָּוִד עוֹד פְּלִגְשִׁים וְנָשִׁים מִירוּשָׁלַם אַחֲרֵי בָאוּ מִחִבְרוֹן וַיִּלְדּוּ עוֹד לְדָוִד בָּנִים וּבָנוֹת. **ב** הִיז וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיִּלָּדִים לִוְיִירוּשָׁלַם: שְׁמוּעַ וְשׁוּבָב וְנָתָן וְשִׁלְמֹה. **ב** הִטו וַיִּבְחָר וְאֶלִישׁוּעַ וְנָפֹג וְיָפִיעַ. **ב** הִטז וְאֶלִישַׁמֶּע וְאֶלְיָדָע וְאֶלִיפָלֵט.

ב הִיז וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים כִּי-מָשְׁחוּ אֶת-דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָל-פְּלִשְׁתִּים לְבַקֵּשׁ אֶת-דָּוִד וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּרָד אֶל-הַמְּצוּדָה. **ב** הִיח וּפְלִשְׁתִּים בָּאוּ וַיִּנְטְשׁוּ בְּעֶמֶק רְפָאִים. **ב** הִיט וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הֲאֵעֲלֶה אֶל-פְּלִשְׁתִּים הַתִּתָּנִם בְּיָדִי

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-דָּוִד עֲלֶה כִּי-נָתַן אֲתָן אֶת-הַפְּלִשְׁתִּים בְּיָדְךָ. **ב** הִכ וַיָּבֹא דָוִד בְּבַעַל-פָּרָצִים וַיִּכּוּ שָׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר פָּרַץ יְהוָה אֶת-אִיבִי לִפְנֵי כַּפְרָץ מִים עַל-כֵּן קָרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא בַּעַל פָּרָצִים. **ב** הִכא וַיַּעֲזְבוּ-שָׁם אֶת-עֲצֵבֵיהֶם וַיִּשְׁאֲמוּ דָוִד וַאֲנָשָׁיו.

ב הִכב וַיִּסְפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים לַעֲלוֹת וַיִּנְטְשׁוּ בְּעֶמֶק רְפָאִים. **ב** הִכג וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲלֶה הָסֵב אֶל-אַחֲרֵיהֶם וּבָאתָ לָהֶם מִמּוֹל בְּכָאִים. **ב** הִכד וַיְהִי בִשְׁמֵעַד (כְּשִׁמְעָד) אֶת-קוֹל צַעֲדָה בְּרָאשֵׁי הַבְּכָאִים אֲזַ תִּחַרֵּץ: כִּי אֲזַ יֵצֵא יְהוָה לִפְנֵיךָ לְהַכּוֹת בְּמַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים. **ב** הִכה וַיַּעַשׂ דָּוִד כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה וַיֵּךְ אֶת-פְּלִשְׁתִּים מִגִּבֵּעַ עַד-בֶּאֱדָה גִּזְרָה.

ב וּא וַיִּסֹּף עוֹד דָּוִד אֶת-כָּל-בַּחוּר בְּיִשְׂרָאֵל שְׁלֹשִׁים אָלֶף. **ב** וּב וַיִּקָּם וַיִּלְךָ דָּוִד וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ מִבְּעָלֵי יְהוּדָה לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-נִקְרָא שֵׁם שָׁם יְהוָה צָבָאוֹת יֹשֵׁב הַכְּרִבִּים עָלָיו. **ב** וּג וַיִּרְכְּבוּ אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים אֶל-עֲגָלָה חֲדָשָׁה וַיִּשְׁאַהֲוּ מִבֵּית אַבִּינָדָב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וַעֲזָא וְאֶחָיו בְּנֵי אַבִּינָדָב נִהְגִּים אֶת-הָעֲגָלָה חֲדָשָׁה. **ב** וּד וַיִּשְׁאַהֲוּ מִבֵּית אַבִּינָדָב אֲשֶׁר בְּגִבְעָה עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וְאֶחָיו הִלְךְ לִפְנֵי הָאֲרוֹן. **ב** וּה וְדָוִד וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל מְשַׁחֲקִים לִפְנֵי יְהוָה בְּכָל עֲצֵי בְרוּשִׁים וּבְכִנּוֹרוֹת וּבְנִבָּלִים וּבְתַפִּים וּבְמִנְעִנְעִים וּבְצִלְצָלִים. **ב** וּו וַיָּבֹאוּ עַד-גֶּרֶן נָכוֹן וַיִּשְׁלַח עֲזָה אֶל-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֹּאחֲזוּ בִּזְכֵּי

שָׁמְטוּ הַבָּקָר. **ב** וַיֵּחָר-אֶף יְהוָה בַּעֲזָה וַיִּכְהוּ שֵׁם הָאֱלֹהִים עַל-הַשָּׁל וַיָּמָת שֵׁם
עִם אֲרוֹן הָאֱלֹהִים. **ב** וַיֵּחָר לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ יְהוָה פָּרַץ בַּעֲזָה וַיִּקְרָא
לְמָקוֹם הַהוּא פָּרַץ עֲזָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **ב** וַיֵּרָא דָּוִד אֶת-יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָבֹא אֵלַי אֲרוֹן יְהוָה. **ב** וַיֹּלֵא-אָבִיחָה דָּוִד לְהִסִּיר אֵלָיו אֶת-אֲרוֹן
יְהוָה עַל-עֵיר דָּוִד וַיֵּטְהוּ דָּוִד בֵּית עֶבֶד-אָדָם הַגִּתִּי. **ב** וַיֹּא וַיֵּשֶׁב אֲרוֹן יְהוָה בֵּית
עֶבֶד אָדָם הַגִּתִּישֵׁלֶשָׁה חֲדָשִׁים וַיִּבְרָךְ יְהוָה אֶת-עֶבֶד אָדָם וְאֶת-כָּל-בֵּיתוֹ. **ב** וַיִּבֶן
וַיַּגֵּד לְמִלְכָּה דָּוִד לֵאמֹר בָּרַךְ יְהוָה אֶת-בֵּית עֶבֶד אָדָם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ בַּעֲבוּר
אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּלְךְ דָּוִד וַיַּעַל אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִבֵּית עֶבֶד אָדָם עֵיר
דָּוִד בְּשִׁמְחָה. **ב** וַיִּג וַיְהִי כִּי צָעְדוּ נְשָׂאֵי אֲרוֹן-יְהוָה שְׂשֹׁה צָעֲדִים: וַיִּזְבַּח שׁוֹר
וּמְרִיא. **ב** וַיֵּד וְדָוִד מְכַרְכֵּר בְּכָל-עֹז לִפְנֵי יְהוָה וְדָוִד חָגוֹר אֶפֻּד בָּד. **ב** וַטוּ וְדָוִד
וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל מַעֲלִים אֶת-אֲרוֹן יְהוָה בְּתִירוּעָה וּבִקְוֹל שׁוֹפָר. **ב** וַטוּ וְהָיָה
אֲרוֹן יְהוָה בָּא עֵיר דָּוִד וּמִיכָל בֵּת-שָׁאוּל נִשְׁקָפָה בַּעַד הַחֲלוֹן וַתֵּרָא אֶת-הַמֶּלֶךְ
דָּוִד מִפְּנֵי וּמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה וַתִּבֹּז לוֹ בְּלִבָּהּ. **ב** וַיִּז וַיִּבְאוּ אֶת-אֲרוֹן יְהוָה וַיִּצְגּוּ
אוֹתוֹ בַּמָּקוֹמוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה-לוֹ דָּוִד וַיַּעַל דָּוִד עֲלוֹת לִפְנֵי יְהוָה
וּשְׁלָמִים. **ב** וַיֵּח וַיִּכַּל דָּוִד מִהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַשְׁלָמִים וַיִּבְרָךְ אֶת-הָעָם בְּשֵׁם
יְהוָה צְבָאוֹת. **ב** וַיֵּט וַיַּחֲלֵק לְכָל-הָעָם לְכָל-הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל לְמַאֲיֵשׁ וְעַד-אִשָּׁה
לְאִישׁ חֶלֶת לֶחֶם אַחַת וְאַשְׁפָּר אֶחָד וְאַשְׁיִשָּׁה אַחַת וַיִּלְךְ כָּל-הָעָם אִישׁ לְבֵיתוֹ.
ב וַיֵּשֶׁב דָּוִד לְבָרַךְ אֶת-בֵּיתוֹ וַתֵּצֵא מִיכָל בֵּת-שָׁאוּל לְקִרְאֵת דָּוִד וַתֹּאמֶר
מַה-נִּכְבֵּד הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינַי אֲמַהוּת עֲבָדָיו כְּהַגְלוֹת
נִגְלוֹת אֶחָד הָרָקִים. **ב** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-מִיכָל לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר-בִּי
מֵאֲבִיךָ וּמִכָּל-בֵּיתוֹ לְצוֹת אוֹתִי נֶגֶד עַל-עַם יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל וְשִׁחֲקֵתִי לִפְנֵי
יְהוָה. **ב** וַיִּכְבּוּ וַיִּנְקְלוּ עוֹד מִזֹּאת וְהָיִיתִי שָׁפֵל בְּעֵינַי וְעַם-הָאֲמַהוּת אֲשֶׁר אֲמַרְתָּ
עִמָּם אֶכְבֶּדָהּ. **ב** וַיִּכְבּוּ וַיִּלְמִיכָל בֵּת-שָׁאוּל לֹא-הָיָה לָהּ יֶלֶד עַד יוֹם מוֹתָהּ.
ב וַיֵּז וַיְהִי כִּי-יָשֶׁב הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ וַיְהוָה הִנִּיחַ-לוֹ מִסָּבִיב מֶכֶל-אֹיְבָיו. **ב** וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל-נָתָן הַנָּבִיא רְאֵה נָא אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּבֵית אַרְזִים וְאֲרוֹן הָאֱלֹהִים יֹשֵׁב
בְּתוֹךְ הַיִּרְיעָה. **ב** וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל-הַמֶּלֶךְ כָּל אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ לַעֲשֹׂה: כִּי יְהוָה
עִמָּךְ. **ב** וַיֵּז וַיְהִי בְּלִילָה הַהוּא וַיְהִי דִּבְרַת-יְהוָה אֶל-נָתָן לֵאמֹר. **ב** זֶה לָךְ
וְאֲמַרְתָּ אֶל-עֲבָדֵי אֶל-דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה: הֲאִתָּה תִּבְנֶה-לִּי בַּיִת לְשִׁבְתִּי. **ב** וַיֵּז
כִּי לֹא יִשְׁבְּתִי בְּבֵית לְמִיּוֹם הַעֲלִיתִי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה
וְאֵהְיָה מִתְהַלֵּךְ בְּאֹהֶל וּבְמִשְׁכָּן. **ב** וַיֵּז בְּכָל אֲשֶׁר-הִתְהַלַּכְתִּי בְּכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הַדִּבֶּר דִּבַּרְתִּי אֶת-אֶחָד שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר צוִּיתִי לְרַעוּת אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל

לאמר: למה לא-בניתם לי בית ארזים. **ב זח** ועתה כה-תאמר לעבדי לדוד כה
אמר יהוה צבאות אני לקחתיה מן-הנה מֵאֲחֵר הַצִּאֲוֹלָהוּת נָגִיד עַל-עַמִּי
עַל-יִשְׂרָאֵל. **ב זט** וְאֶהְיָ עִמָּךְ בְּכָל אֲשֶׁר הִלַּכְתָּ וְאֶכְרַתָּה אֶת-כָּל-אִיבֶיךָ מִפָּנֶיךָ
וְעָשִׂיתִי לָךְ שֵׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ. **ב יז** וְשִׁמְתִּי מְקוֹם לְעַמִּי
לְיִשְׂרָאֵל וְנִטְעַנְתִּיו וְשָׁכַן תַּחְתָּיו וְלֹא יִרְגַּז עוֹד וְלֹא-יִסִּיפוּ בְּנֵי-עוֹלָה לְעֲנוּתוֹ
כְּאֲשֶׁר בְּרֹאשׁוֹנָה. **ב זיא** וּלְמֶן-הַיּוֹם אֲשֶׁר צוִּיתִי שְׂפָטִים עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וְהַנִּיחֹתִי לָךְ מִכָּל-אִיבֶיךָ וְהִגִּיד לָךְ יְהוָה כִּי-בֵּית יַעֲשֶׂה-לָּךְ יְהוָה. **ב זיב** כִּי
יִמְלְאוּ יָמֶיךָ וְשָׁכַבְתָּ אֶת-אַבְתְּיָךְ וְהִקִּימֹתִי אֶת-זֶרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ
וְהִכִּינֹתִי אֶת-מַמְלַכְתּוֹ. **ב זיג** הוּא יְבָנֶה-בֵּית לְשִׁמִּי וְכִנֵּנֹתִי אֶת-כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ
עַד-עוֹלָם. **ב זיד** אֲנִי אֶהְיָ-לוֹ לְאֵב וְהוּא יִהְיֶה-לִּי לְבֹנָאֲשֶׁר בְּהַעֲוֹתוֹ וְהִכְחָתִיו
בְּשֶׁבֶט אֲנָשִׁים וּבִנְגָעֵי בְנֵי אָדָם. **ב זטו** וְחִסְדִּי לֹא-יִסוּר מִמֶּנּוּ כְּאֲשֶׁר הִסְרֹתִי
מֵעַם שְׂאוֹל אֲשֶׁר הִסְרֹתִי מִלְּפָנֶיךָ. **ב זטז** וְנֶאֱמַן בֵּיתְךָ וּמַמְלַכְתְּךָ עַד-עוֹלָם
לְפָנֶיךָ: כִּסֵּאֲךָ יִהְיֶה נָכוֹן עַד-עוֹלָם. **ב זיז** כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכָל הַחֲזִיוֹן
הַזֶּה כֵּן דִּבֶּר נָתַן אֶל-דָּוִד.

ב זיח וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֵּשֶׁב לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר מִי אֲנֹכִי אֲדֹנָי יְהוָה וּמִי בֵּיתִיכִי
הַבָּאֲתָנִי עַד-הַלֵּם. **ב זיט** וַתִּקְטֹן עוֹד זֹאת בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְהוָה וַתִּדְּבַר גַּם
אֶל-בֵּית-עֲבֹדְךָ לְמַרְחוֹק וְזֹאת תֹּוֹרַת הָאָדָם אֲדֹנָי יְהוָה. **ב זכ** וּמֵה-יוֹסִיף דָּוִד
עוֹד לְדַבֵּר אֵלֶיךָ וְאַתָּה יָדַעְתָּ אֶת-עֲבֹדְךָ אֲדֹנָי יְהוָה. **ב זכא** בַּעֲבוּר דְּבָרְךָ וְכָלִבָּד
עָשִׂיתָ אֶת כָּל-הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת לְהוֹדִיעַ אֶת-עֲבֹדְךָ. **ב זכב** עַל-כֵּן גִּדַּלְתָּ יְהוָה
אֱלֹהִים: כִּי-אֵין כְּמוֹךָ וְאֵין אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ בְּכָל אֲשֶׁר-שָׁמַעְנוּ בְּאָזְנֵינוּ. **ב זכג** וּמִי
כְּעִמָּךְ כִּי־יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ אֲשֶׁר הִלְכוּ-אֱלֹהִים לְפָדוֹת-לוֹ לָעַם וּלְשׁוֹם לוֹ
שֵׁם וְלַעֲשׂוֹת לָכֶם הַגְּדוּלָּה וְנִרְאוֹת לְאַרְצְךָ מִפְּנֵי עִמָּךְ אֲשֶׁר פָּדִיתָ לָךְ מִמִּצְרַיִם
גּוֹיִם וְאֱלֹהֵיו. **ב זכד** וַתִּכְוֶן לָךְ אֶת-עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל לָךְ לָעַם עַד-עוֹלָם וְאַתָּה יְהוָה
הָיִיתָ לָהֶם לֵאלֹהִים.

ב זכה וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל-עֲבֹדְךָ וְעַל-בֵּיתוֹ הִקָּם
עַד-עוֹלָם וַעֲשֶׂה כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. **ב זכו** וַיִּגְדַּל שִׁמְךָ עַד-עוֹלָם לֵאמֹר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהִים עַל-יִשְׂרָאֵל וּבֵית עֲבֹדְךָ דָּוִד יִהְיֶה נָכוֹן לְפָנֶיךָ. **ב זכז** כִּי-אַתָּה יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל גָּלִיתָה אֶת-אֶזְנוֹ עֲבֹדְךָ לֵאמֹר בֵּית אֲבִנָּה-לָּךְ עַל-כֵּן מָצָא
עֲבֹדְךָ אֶת-לְבוֹ לְהִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ אֶת-הַתְּפִלָּה הַזֹּאת. **ב זכח** וְעַתָּה אֲדֹנָי יְהוָה
אַתָּה-הוּא הָאֱלֹהִים וּדְבָרֶיךָ יִהְיוּ אֱמֶת וַתִּדְּבַר אֶל-עֲבֹדְךָ אֶת-הַטּוֹבָה הַזֹּאת.

ב זכט ועתה הואל וברך את-בית עבדך להיות לעולם לפניך: כי-אתה אדני יהוה דברת ומברכתך וברך בית-עבדך לעולם.

ב חא ויהי אחרי-כן ויך דוד את-פלשתים ויכניעם ויקח דוד את-מתג האמה מיד פלשתים. **ב חב** ויך את-מואב וימדדס בחבל השכב אותם ארצה וימדד שני-חבלים להמית ומלא החבל להחיות ויהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה. **ב חג** ויך דוד את-הדדעזר בן-רחב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר- (פרת). **ב חד** וילכד דוד ממנו אלף ושבע-מאות פרשים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את-כל-הרכב ויותר ממנו מאה רכב. **ב חה** ותבא ארם דמשק לעזר להדדעזר מלך צובה ויך דוד בארם עשרים-ושנים אלף איש. **ב חו** וישם דוד נצבים בארם דמשק ויהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה וישע יהוה את-דוד בכל אשר הלך. **ב חז** ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו אל עבדי הדדעזר ויביאם ירושלים. **ב חח** ומבטח ומברתי ערי הדדעזר: לקח המלך דוד נחשתהרבה מאד.

ב חט וישמע תעי מלך חמת: כי הכה דוד את כל-חיל הדדעזר. **ב חי** וישלח תעי את-יורם-בנו אל-המלך-דוד לשאל-לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויפהויכי איש מלחמות תעי הנה הדדעזר ובגדו היו כלי-כסף וכלי-זהבוכלי נחשת. **ב חיא** גם-אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם-הכסף והזהב אשר הקדיש מכל-הגוים אשר כבש. **ב חיב** מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הדדעזר בן-רחב מלך צובה. **ב חיג** ויעש דוד שם בשבו מהפזתו את-ארם בגיא-מלחשמונה עשר אלף. **ב חיד** וישם באדום נצבים בכל-אדום שם נצבים ויהי כל-אדום עבדים לדוד וישע יהוה את-דוד בכל אשר הלך. **ב חטו** וימלך דוד על-כל-ישראל ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל-עמו. **ב חטז** ויואב בן-צרויה על-הצבא ויהושפט בן-אחילוד מזכיר. **ב חיו** וצדוק בן-אחיטוב ואחיה מלך בן-אביתר כהנים ושריה סופר. **ב חיח** ובניהו בן-יהוידע והפרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו.

ב טא ויאמר דוד הכי יש-עוד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבור יהונתן. **ב טב** ולבית שאול עבד ושמו ציבא ויקראו-לו אל-דוד ויאמר המלך אליו האתה ציבא ויאמר עבדך. **ב טג** ויאמר המלך האפס עוד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אלהים ויאמר ציבא אל-המלך עוד בן ליהונתן נכה רגלים. **ב טד** ויאמר-לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל-המלך הנה הוא בית מכיר בן-עמיאל בלו דבר. **ב טה** וישלח המלך דוד ויקחהו מבית מכיר

בן-עמיאלמלו דבר. **ב טו** ויבא מפיבשת בן-יהונתן בן-שאול אל-דוד ויפל על-פניו וישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך. **ב טז** ויאמר לו דוד אל-תירא כי עשה אעשה עמך חסד בעבור יהונתן אביך והשבתי לך את-כל-שדה שאול אביך ואתה תאכל לחם על-שלחניתמיד. **ב טח** וישתחו ויאמר מה עבדך: כי פנית אל-הפלב המת אשר כמוני. **ב טט** ויקרא המלך אל-ציבא נער שאולויאמר אליו: כל אשר היה לשאול ולכל-ביתו נתתי לבן-אדניך. **ב טי** ועבדת לו את-האדמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן-אדניך לחם ואכלו ומפיבשת בן-אדניך לאכל תמיד לחם על-שלחני ולציבא חמשה עשר בניםועשרים עבדים. **ב טיא** ויאמר ציבא אל-המלך: ככל אשר יצוה אדני המלך את-עבדו כן יעשה עבדך ומפיבשת אכל על-שלחני כאחד מבני המלך. **ב טיב** ולמפיבשת בן-קטן ושמו מיכא וכל מושב בית-ציבא עבדים למפיבשת. **ב טיג** ומפיבשת ישב בירושלם כי על-שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שתי רגליו.

ב יא ויהי אחרי-כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו ותחתיו. **ב יב** ויאמר דוד אעשה-חסד עם-חנון בן-נחש כאשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד-עבדיו אל-אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון. **ב יג** ויאמרו שרי בני-עמון אל-חנון אדניהם המכבד דוד את-אביך בעיניךכי-שלח לך מנחמים הלוא בעבור חקר את-העיר ולרגלה ולהפכה שלח דוד את-עבדיו אליך. **ב יד** ויקח חנון את-עבדי דוד ויגלח את-חצי זקנם ויכרת את-מדויהם בחצי עד שתותיהם וישלחם. **ב יה** ויגדו לדוד וישלח לקראתם כי-היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד-יצמח זקנכם ושבתם. **ב יו** ויראו בני עמון כי נבאשו בדוד וישלחו בני-עמון וישכרו את-אדם בית-רחוב ואת-אדם צובא עשרים אלף רגלי ואת-מלך מעכה אלף איש ואיש טוב שנים-עשר אלף איש.

ב יז וישמע דוד וישלח את-יואב ואת-כל-הצבא הגברים. **ב יח** ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח השער ואדם צובא ורחוב ואיש-טוב ומעכה לבדם בשדה. **ב יט** וירא יואב כי-היתה אלו פני המלחמה מפנים ומאחור ויבחר מכל בחורי בישראל (וישראל) ויערף לקראת אדם. **ב יי** ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערף לקראת בני עמון. **ב ייא** ויאמר אדם-ותחזק אדם ממנווהיתה לי לישועה ואם-בני עמון יחזקו ממך והלכתי להושיע לך. **ב ייב** חזק ונתחזק בעד-עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו. **ב ייג** ויגש יואב והעם אשר עמו למלחמה באדם וינסו מפניו. **ב ייד** ובני עמון ראו כי-נס אדם וינסו

מִפְּנֵי אֲבִישִׁי וַיָּבֹאוּ הָעִיר וַיֵּשֶׁב יוֹאָב מֵעַל בְּנֵי עֲמּוֹן וַיָּבֹא יְרוּשָׁלָּם. **ב יטו** וַיֵּרָא
אָרֶם כִּי נִגַּף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאסְפוּ יָחַד. **ב יטז** וַיִּשְׁלַח הַדָּדְעָזָר וַיֵּצֵא אֶת-אָרֶם
אֲשֶׁר מַעְבְּרֵה הַנָּהָר וַיָּבֹאוּ חִילָם וְשׁוּבָדָּ שָׁר-צָבָא הַדָּדְעָזָר לִפְנֵיהֶם.
ב ייז וַיִּגְדֹּד לְדוֹד וַיֹּאסֹף אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹר אֶת-הַיַּרְדֵּן וַיָּבֹא חֲלָאמָה וַיַּעֲרְכוּ
אָרֶם לַקְרָאתָ דָּוִד וַיִּלְחֲמוּ עִמּוֹ. **ב ייח** וַיָּנֶס אָרֶם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּהֲרֹג דָּוִד מֵאָרֶם
שִׁבְעַ מֵאוֹת רֶכֶב וְאַרְבָּעִים אֶלֶף פָּרָשִׁים וְאֵת שׁוּבָדָּ שָׁר-צָבָא הַכֹּהֵן וַיָּמָת שָׁם.
ב ייט וַיֵּרָאוּ כָל-הַמְּלָכִים עֲבָדֵי הַדָּדְעָזָר כִּי נִגְפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְמוּ
אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֹדוּם וַיֵּרָאוּ אָרֶם לְהוֹשִׁיעַ עוֹד אֶת-בְּנֵי עֲמּוֹן.
ב יאא וַיְהִי לְתַשׁוּבַת הַשָּׁנָה לָעֵת צֵאת הַמְּלָאכִים וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת-יוֹאָב
וְאֶת-עֲבָדָיו עִמּוֹ וְאֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁחָתוּ אֶת-בְּנֵי עֲמּוֹן וַיִּצְרוּ עַל-רֶבֶה וְדוֹד
יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלָּם.
ב יאב וַיְהִי לָעֵת הָעָרֵב וַיָּקָם דָּוִד מֵעַל מִשְׁכְּבוֹ וַיִּתְּהַלֵּךְ עַל-גִּג בֵּית-הַמֶּלֶךְ וַיֵּרָא
אִשָּׁה רַחֲצָת מֵעַל הַגֵּג וְהָאִשָּׁה טוֹבַת מְרָאָה מְאֹד. **ב יאג** וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיִּדְרֹשׁ
לָאִשָּׁה וַיֹּאמֶר הֲלוֹא-זֹאת בֵּת-שִׁבְעָ בֵּת-אֱלִיעֶזֶר אֲשֶׁת אֹרֵיָה הַחֲתָנִי. **ב יאד**
וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים וַיִּקְחֶהָ וַתָּבוֹא אֵלָיו וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וְהִיא מִתְקַדָּשֶׁת
מִטְּמֵאָתָהּ וַתָּשָׁב אֶל-בֵּיתָהּ. **ב יאה** וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתִּגְדֹּד לְדוֹד וַתֹּאמֶר
הָרָה אֲנִכִּי. **ב יאו** וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל-יוֹאָב שְׁלַח אֵלַי אֶת-אֹרֵיָה הַחֲתָנִי וַיִּשְׁלַח יוֹאָב
אֶת-אֹרֵיָה אֶל-דָּוִד. **ב יאז** וַיָּבֹא אֹרֵיָה אֵלָיו וַיִּשְׁאַל דָּוִד לְשָׁלוֹם יוֹאָב וְלְשָׁלוֹם
הָעָם וְלְשָׁלוֹם הַמְּלָחָמָה. **ב יאח** וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֹרֵיָה רֵד לְבֵיתְךָ וּרְחֹץ רִגְלֶיךָ
וַיֵּצֵא אֹרֵיָה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַתֵּצֵא אַחֲרָיו מִשְׁאֵת הַמֶּלֶךְ. **ב יאט** וַיִּשְׁכַּב אֹרֵיָה
פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל-עֲבָדֵי אֲדָנָיו וְלֹא יָרַד אֶל-בֵּיתוֹ. **ב יאי** וַיִּגְדּוּ לְדוֹד
לֵאמֹר לֹא-יָרַד אֹרֵיָה אֶל-בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֹרֵיָה הֲלוֹא מִדֶּרֶךְ אֵתָהּ
בָּאִמְדוּעַ לֹא-יָרַדְתָּ אֶל-בֵּיתְךָ. **ב יאיא** וַיֹּאמֶר אֹרֵיָה אֶל-דָּוִד הָאֲרוֹן וַיִּשְׂרָאֵל
וַיְהוּדָה יֹשְׁבִים בְּסֻכּוֹת וְאֲדָנִי יוֹאָב וְעֲבָדֵי אֲדָנִי עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה חֲנִים וְאֲנִי אָבוֹא
אֶל-בֵּיתִי לֵאכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁכַּב עִם-אִשְׁתִּי חֵיף וְחִי נִפְשֶׁךָ אִם-אֶעֱשֶׂה
אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה. **ב יאיב** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֹרֵיָה שֵׁב בָּזָה גַם-הַיּוֹסִימָחָר אֲשֶׁלְּחָךְ
וַיֵּשֶׁב אֹרֵיָה בִירוּשָׁלַם בַּיּוֹם הַהוּא וּמִמָּחָרָת. **ב יאיג** וַיִּקְרָא-לוֹ דָּוִד וַיֹּאכֵל לִפְנָיו
וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ וַיֵּצֵא בָּעָרֵב לְשָׁכַב בְּמִשְׁכְּבוֹ עִם-עֲבָדֵי אֲדָנָיו וְאֶל-בֵּיתוֹ לֹא יָרַד.
ב יאיד וַיְהִי בְּבֹקֶר וַיִּכְתֹּב דָּוִד סֵפֶר אֶל-יוֹאָב וַיִּשְׁלַח בֶּיַד אֹרֵיָה. **ב יאטו** וַיִּכְתֹּב
בְּסֵפֶר לֵאמֹר: הָבּוּ אֶת-אֹרֵיָה אֶל-מוֹל פְּנֵי הַמְּלָחָמָה הַחֲזָקָה וְשִׁבְתֶּם מֵאַחֲרָיו
וְנִכְּהָ וּמָתָה.

ב יאטז ויהי בשמור יואב אל-העיר ויתן את-אוריה אל-המקום אשר ידע כי אנשי-חיל שם. **ב יאיז** ויצאו אנשי העיר וילחמו את-יואב ויפל מן-העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי. **ב יאיח** וישלח יואב ויגד לדוד את-כל-דברי המלחמה. **ב יאיט** ויצו את-המלאך לאמר: ככלותך את כל-דברי המלחמה לדבר אל-המלך. **ב יאכ** והיה אם-תעלה חמת המלך ואמר לך מדוע נגשתם אל-העיר להלחם: הלא ידעתם את אשר-ירו מעל החומה. **ב יאכא** מי-הכה את-אבימלך בן-ירבשת הלא-אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל-החומה ואמרתם גם עבדך אוריה החתי מת. **ב יאכב** וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל-אשר שלחו יואב. **ב יאכג** ויאמר המלאך אל-דוד כי-גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהיה עליהם עד-פתח השער. **ב יאכד** ויראו המוראים אל-עבדיך מעל החומה וימותו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתימת. **ב יאכה** ויאמר דוד אל-המלאך כה-תאמר אל-יואב אל-ירע בעיניך את-הדבר הזה-כי כזה וכזה תאכל החרב החזק מלחמתך אל-העיר והרסה וחזקהו. **ב יאכו** ותשמע אשת אוריה כי-מת אוריה אישה ותספד על-בעלה. **ב יאכז** ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל-ביתו ותהי-לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר-עשה דוד בעיני יהוה. **ב יבא** וישלח יהוה את-נתן אל-דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש. **ב יבב** לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד. **ב יבג** ולרש אין-כל כי אם-כבשה אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם-בניו יחדו מפתו תאכל ומכסו תשתה ויבחיקו תשכב ותהי-לו כבת. **ב יבד** ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל לקחת מצאנו ומבקר לעשות לארח הבא-לו ויסקח את-כבשת האיש הראש ויעשה לאיש הבא אליו. **ב יבה** ויחר-אף דוד באיש מאד ויאמר אל-נתן חי-יהוה כי בן-מות האיש העשה זאת. **ב יבו** ואת-הכבשה ישלם ארבעתים: עקב אשר עשה את-הדבר הזה ועל אשר לא-חמל. **ב יבז** ויאמר נתן אל-דוד אתה האיש כה-אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על-ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול. **ב יבח** ואתנה לך את-בית אדניך ואת-נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את-בית ישראל ויהודה ואם-מעטואספה לך כהנה וכנהנה. **ב יבט** מדוע בזית את-דבר יהוה לעשות הרע בעינו (בעיני) את אוריה החתי הכית בחרב ואת-אשתו לקחת לך לאשה

וְאֵתוּ הַרְגָתָ בַּחֶרֶב בְּנֵי עַמּוּן. **ב יבי** וְעַתָּה לֹא-תִסּוּר חֶרֶב מִבֵּיתְךָ עַד-עוֹלָם:
עֲקֹב כִּי בִזְתַּנִּי וַתִּקַּח אֶת-אִשְׁתִּי אֲוִרְיָה הַחַתִּי לְהִיּוֹת לָךְ לְאִשָּׁה.
ב יביא כֹּה אָמַר יְהוָה הַנְּנִי מְקִים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ וְלִקְחַתִּי אֶת-נָשִׁיךָ לְעֵינֶיךָ
וְנָתַתִּי לָרַעִידָ וְשָׁכַב עִם-נָשִׁיךָ לְעֵינֵי הַשֶּׁמֶשׁ הַזֹּאת. **ב יביב** כִּי אַתָּה עֹשִׂיתָ
בְּסִתֵּר וְאֲנִי אַעֲשֶׂה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה נֶגֶד כָּל-יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד הַשֶּׁמֶשׁ.
ב יביג וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-נָתָן חֲטָאתִי לִיהוָה וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל-דָּוִד גַּם-יְהוָה
הָעֶבִיר חֲטָאתְךָ לֹא תָמוּת. **ב יביז** אָפֶס כִּי-נֶאֱחָץ נֶאֱצַתְתָּ אֶת-אֵיבֵי יְהוָה בַּדָּבָר
הַזֶּה גַּם הֵבִן הַיְלֹד לְדָמוֹת יָמוֹת. **ב יבטו** וַיֵּלֶךְ נָתָן אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּגְף יְהוָה
אֶת-הַיֶּלֶד אֲשֶׁר יָלְדָה אִשְׁתִּי-אֲוִרְיָה לְדָוִד וַיֵּאָנֶשׁ. **ב יבטז** וַיִּבְקֹשׁ דָּוִד
אֶת-הָאֱלֹהִים בַּעַד הַנָּעַר וַיֵּצֵא דָּוִד צוּם וּבָא וְלֹן וְשָׁכַב אַרְצָה. **ב יביז** וַיִּקְמוּ
זִקְנֵי בֵיתוֹ עָלָיו לְהַקִּימוֹ מִן-הָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא-בָרָא אֹתָם לָחֵם. **ב יביח** וַיְהִי
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת הַיֶּלֶד וַיֵּרְאוּ עֲבָדֵי דָוִד לְהַגִּיד לוֹ כִּי-מָת הַיֶּלֶד כִּי אָמְרוּ הִנֵּה
בְּהִיּוֹת הַיֶּלֶד חַי דְּבָרָנוּ אֵלָיו וְלֹא-שָׁמַע בְּקוֹלָנוּ וַאֲיֹךְ נֹאמַר אֵלָיו מָת הַיֶּלֶד וַעֲשֶׂה
רָעָה. **ב יביט** וַיֵּרָא דָּוִד כִּי עֲבָדָיו מֵתִלַּחֲשִׁים וַיָּבִן דָּוִד כִּי מָת הַיֶּלֶד וַיֹּאמֶר דָּוִד
אֶל-עֲבָדָיו הַמָּת הַיֶּלֶד וַיֹּאמְרוּ מָת. **ב יבכ** וַיָּקָם דָּוִד מִהָאָרֶץ וַיֵּרַחַץ וַיִּסֹּךְ וַיַּחֲלֹף
שִׁמְלָתוֹ וַיָּבֵא בֵית-יְהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיָּבֵא אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאַל וַיִּשְׁימּוּ לוֹ לָחֵם וַיֹּאכֵל.
ב יבכא וַיֹּאמְרוּ עֲבָדָיו אֵלָיו מָה-הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עֹשִׂיתָה בַּעֲבוּר הַיֶּלֶד חַי צִמְתָּ
וַתִּבְנֶךְ וַכְּאֲשֶׁר מָת הַיֶּלֶד קִמְתָּ וַתֹּאכֵל לָחֵם. **ב יבכב** וַיֹּאמְרוּ בַּעֲוֹד הַיֶּלֶד חַי צִמְתָּ
וַאֲבָכָה: כִּי אֲמַרְתִּי מִי יוֹדַע יַחֲנִנִי (וַחֲנִנִי) יְהוָה וְחַי הַיֶּלֶד. **ב יבכג** וְעַתָּה מָת
לָמָּה זֶה אֲנִי צֹם הָאוֹכֵל לְהַשִּׁיבוֹ עוֹד: אֲנִי הִלֵּךְ אֵלָיו וְהוּא לֹא-יָשׁוּב אֵלָי.
ב יבכד וַיִּנָּחַם דָּוִד אֶת בֵּית-שֶׁבַע אִשְׁתּוֹ וַיָּבֵא אֵלֶיהָ וַיִּשְׁכַּב עִמָּה וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא
(וַתִּקְרָא) אֶת-שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיְהִי אָהָבוֹ. **ב יבכה** וַיִּשְׁלַח בֶּיַד נָתָן הַנָּבִיא וַיִּקְרָא
אֶת-שְׁמוֹ יְדִידָהּ בַּעֲבוּר יְהוָה.
ב יבכו וַיִּלָּחֶם יוֹאָב בְּרֵבֶת בְּנֵי עַמּוּן וַיִּלְכְּדָ אֶת-עִיר הַמְּלוּכָה. **ב יבכז** וַיִּשְׁלַח
יוֹאָב מַלְאָכִים אֶל-דָּוִד וַיֹּאמֶר נִלְחַמְתִּי בְּרֵבָה גַּם-לִכְדֹּתִי אֶת-עִיר הַמַּיִם.
ב יבכח וְעַתָּה אֶסֶף אֶת-יִתְרֵי הָעָם וְחִנָּה עַל-הָעִיר וְלִכְדָּהּ: פֶּן-אֶלְכָּד אֲנִי
אֶת-הָעִיר וְנִקְרָא שְׁמִי עָלֶיהָ. **ב יבכט** וַיֵּאָסֶף דָּוִד אֶת-כָּל-הָעָם וַיֵּלֶךְ רֶבֶתָה
וַיִּלָּחֶם בָּהּ וַיִּלְכְּדָהּ. **ב יבל** וַיִּקַּח אֶת-עֶטְרֹת-מַלְכָּם מֵעַל רֹאשׁוֹ וּמִשְׁקָלָהּ כֶּכֶר
זָהָב וְאֶבֶן יִקְרָה וַתְּהִי עַל-רֹאשׁ דָּוִד וּשְׁלָל הָעִיר הוֹצִיא הַרְבֵּה מְאֹד. **ב יבלא**
וְאֶת-הָעָם אֲשֶׁר-בָּהּ הוֹצִיא וַיִּשֶׁם בַּמִּגְרָה וּבַחֲרָצִי הַבְּרָזֵל וּבַמִּגְזֵרֶת הַבְּרָזֵל

וְהַעֲבִיר אֹתָם בַּמֶּלֶךְ (בַּמִּלְכָּה) וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכָל עָרֵי בְנֵי-עַמּוֹן וַיִּשָּׁב דָּוִד
וְכָל-הָעָם יְרוּשָׁלַם.

ב יגא וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן וּלְאַבְשָׁלוֹם בֶּן-דָּוִד אָחוֹת יָפְהוּשֶׁמָּה תָמָר וַיֵּאָהֱבָה אִמָּנוֹן
בֶּן-דָּוִד. **ב יגב** וַיֵּצֵר לְאִמָּנוֹן לְהַתְחַלּוֹת בַּעֲבוּר תָמָר אַחֲתוֹכִי בְּתוּלָה הִיא וַיִּפְּלֵא
בְּעֵינָי אִמָּנוֹן לַעֲשׂוֹת לָהּ מְאוּמָה. **ב יגג** וּלְאִמָּנוֹן רָע וְשָׂמוּ יוֹנָדָב בֶּן-שִׁמְעָה אָחִי
דָּוִד וַיּוֹנָדָב אִישׁ חָכָם מְאֹד. **ב יגד** וַיֹּאמֶר לוֹ מְדוּעַ אַתָּה כָּכָה דָל בֶּן-הַמֶּלֶךְ?
בְּבִקָּר בְּבִקְרֵה לֹא תִגִּיד לִי וַיֹּאמֶר לוֹ אִמָּנוֹן אֶת-תָמָר אָחוֹת אֲבִשָׁלָם אָחִי אֲנִי
אֶהֱבָה. **ב יגה** וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹנָדָב שָׁכֵב עַל-מִשְׁכַּבְּךָ וְהַתְחַל וּבֹא אֲבִיךָ לְרֹאוֹתְךָ
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו תְּבֹא נָא תָמָר אָחוֹתִי וְתִבְרָנִי לָחֵם וְעָשְׂתָה לְעֵינָי אֶת-הַבְּרִיָּה לְמַעַן
אֲשֶׁר אֶרְאֶה וְאֶכְלֵתִי מִיָּדָה. **ב יגו** וַיִּשְׁכַּב אִמָּנוֹן וַיִּתְחַל וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ לְרֹאוֹתוֹ
וַיֹּאמֶר אִמָּנוֹן אֶל-הַמֶּלֶךְ תְּבֹא-נָא תָמָר אָחוֹתִי וְתִלְבַּב לְעֵינָי שְׁתֵּי לִבְבוֹת וְאֶבְרָה
מִיָּדָה. **ב יגז** וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל-תָמָר הַבִּיתָה לֵאמֹר: לָכִי נָא בֵּית אִמָּנוֹן אָחִיךָ
וַעֲשִׂי-לוֹ הַבְּרִיָּה. **ב יגח** וַתֵּלֶךְ תָמָר בֵּית אִמָּנוֹן אַחִיהָוָהוּא שָׁכֵב וַתִּקַּח
אֶת-הַבָּצֵק וְתִלוּשׁ (וְתִלָּשׁ) וְתִלְבַּב לְעֵינָיו וְתִבְשֵׁל אֶת-הַלִּבְבוֹת. **ב יגט** וַתִּקַּח
אֶת-הַמִּשְׁרֵת וַתִּצָּק לִפְנָיו וַיִּמָּאן לֶאֱכֹל וַיֹּאמֶר אִמָּנוֹן הוֹצִיאוּ כָל-אִישׁ מִעָלַי
וַיֵּצְאוּ כָל-אִישׁ מִעָלָיו. **ב יגי** וַיֹּאמֶר אִמָּנוֹן אֶל-תָמָר הִבִּיאי הַבְּרִיָּה הַחֲדָר
וְאֶבְרָה מִיָּדָךְ וַתִּקַּח תָמָר אֶת-הַלִּבְבוֹת אֲשֶׁר עָשְׂתָה וְתֵבֵא לְאִמָּנוֹן אַחִיהָ
הַחֲדָרָה. **ב יגיא** וַתִּגַּשׁ אֵלָיו לֶאֱכֹל וַיִּחְזֹק-בָּהּ וַיֹּאמֶר לָהּ בּוֹאִי שָׁכְבִי עִמִּי
אָחוֹתִי. **ב יגיב** וַתֹּאמֶר לוֹ אֶל-אָחִי אֶל-תַּעֲנִינִכִּי לֹא-יַעֲשֶׂה כֵן בְּיִשְׂרָאֵל:
אֶל-תַּעֲשֶׂה אֶת-הַנִּבְלָה הַזֹּאת. **ב יגיד** וְאֲנִי אָנֹכִי אוֹלִידָךְ אֶת-חֶרְפָּתִי וְאַתָּה תִּהְיֶה
כְּאֶחָד הַנְּבָלִים בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה דַּבֵּר-נָא אֶל-הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא יִמְנַעֲנִי מִמֶּךָ. **ב יגיז**
וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ בְּקוֹלָהּ וַיִּחְזֹק מִמֶּנָּה וַיַּעֲנֶה וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ. **ב יגטו** וַיִּשְׁנָאָה אִמָּנוֹן
שְׁנָאָה גְדוֹלָה מְאֹד כִּי גְדוֹלָה הַשְׁנָאָה אֲשֶׁר שְׁנָאָה מֵאֲהָבָה אֲשֶׁר אֶהְבָּה
וַיֹּאמֶר-לָהּ אִמָּנוֹן קוּמִי לָכִי. **ב יגטז** וַתֹּאמֶר לוֹ אֶל-אוֹדֹת הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת
מֵאַחֲרֵת אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ עִמִּי לִשְׁלַחֲנִי וְלֹא אָבָה לִשְׁמֹעַ לָהּ. **ב יגיז** וַיִּקְרָא אֶת-נַעֲרֹ
מִשְׁרָתוֹ וַיֹּאמֶר שְׁלַחוּ-נָא אֶת-זֹאת מִעָלַי הַחוּצָה וְנַעַל הַדֶּלֶת אַחֲרֶיהָ. **ב יגיח**
וְעָלֶיהָ כְּתָנֹת פָּסִים כִּי כֵן תִּלְבַּשֵׁן בָּנוֹת-הַמֶּלֶךְ הַבְּתוּלוֹת מְעִילִים וַיֵּצֵא אוֹתָהּ
מִשְׁרָתוֹ הַחוּץ וְנַעַל הַדֶּלֶת אַחֲרֶיהָ. **ב יגיט** וַתִּקַּח תָמָר אֶפֶר עַל-רֹאשָׁהּ וּכְתָנֹת
הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלֶיהָ קָרָעָה וַתִּשֶׂם יָדָהּ עַל-רֹאשָׁהּ וַתֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְזָעָקָה. **ב יגכ**
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֲבִשָׁלוֹם אַחִיהָ הָאִמִּינוֹן אָחִיךָ הִזָּה עִמָּךְ וְעַתָּה אָחוֹתִי הַחֲרִישִׁי
אָחִיךָ הוּא אֶל-תִּשִׁיתִי אֶת-לִבֶּךָ לְדַבֵּר הִזָּה וַתִּשָּׁב תָמָר וְשִׁמְמָה בֵּית אֲבִשָׁלוֹם

אָחִיָּהּ. **ב יגכא** וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁמַע אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחַר לוֹ מְאֹד. **ב יגכב** וְלֹא-דָבַר אַבְשָׁלוֹם עִם-אֲמִנוֹן לְמַרַע וְעַד-טוֹב: כִּי-שָׂנֵא אַבְשָׁלוֹם אֶת-אֲמִנוֹן עַל-דָּבַר אֲשֶׁר עָנָה אֶת תָּמָר אָחִיתוֹ.

ב יגכג וַיְהִי לְשָׁנָתִים יָמִים וַיְהִיו גִּזְזִים לְאַבְשָׁלוֹם בְּבַעַל חֲצוֹר אֲשֶׁר עִם-אֶפְרַיִם וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם לְכָל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ. **ב יגכד** וַיָּבֹא אַבְשָׁלוֹם אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה-נָא גִזְזִים לַעֲבֹדָה יֵלְךָ-נָא הַמֶּלֶךְ וַעֲבָדִיו עִם-עֲבָדָה. **ב יגכה** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-אַבְשָׁלוֹם אֶל-בְּנֵי אֶל-נָא יֵלְךָ כָּלְנוּ וְלֹא נִכְבֵּד עָלֶיךָ וַיִּפְרָץ-בּוֹ וְלֹא-אָבָה לָלֶכֶת וַיִּבְרָכְהוּ. **ב יגכו** וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם וְלֹא יֵלְךָ-נָא אֶתְנוּ אֲמִנוֹן אָחִי וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה יֵלְךָ עִמָּךְ. **ב יגכז** וַיִּפְרָץ-בּוֹ אַבְשָׁלוֹם וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ אֶת-אֲמִנוֹן וְאֶת כָּל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ.

ב יגכח וַיֵּצֵאוּ אַבְשָׁלוֹם אֶת-נַעֲרָיו לֵאמֹר רְאוּ נָא כְּטוֹב לֵב-אֲמִנוֹן בֵּינִי וְאֶמְרָתִי אֲלֵיכֶם הִכּוּ אֶת-אֲמִנוֹן וְהִמַּתֶּם אוֹתוֹ אֶל-תִּירְאוֹ: הֲלוֹא כִּי אָנֹכִי צִוִּיתִי אֶתְכֶם חֲזֹקוּ וְהָיוּ לְבְנֵי-חַיִּל. **ב יגכט** וַיַּעֲשׂוּ נַעֲרֵי אַבְשָׁלוֹם לְאֲמִנוֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה אַבְשָׁלוֹם וַיִּקְמוּ כָל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּרְכְּבוּ אִישׁ עַל-פָּרָדוֹ וַיִּנָּסוּ. **ב יגל** וַיְהִי הַמָּחָה בְּדָרָךְ וְהַשְׁמָעָה בָּאָה אֶל-דָּוִד לֵאמֹר: הִכָּה אַבְשָׁלוֹם אֶת-כָּל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלֹא-נוֹתַר מֵהֶם אֶחָד.

ב יגלא וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו וַיִּשְׁכַּב אַרְצָה וְכָל-עֲבָדָיו נֹצְבִים קִרְעֵי בְּגָדִים.

ב יגלב וַיַּעַן יוֹנָדָב בֶּן-שְׁמָעָה אָחִי-דָּוִד וַיֹּאמֶר אֶל-יֹאמֶר אֲדֹנִי אֶת כָּל-הַנְּעָרִים בְּנֵי-הַמֶּלֶךְ הַמִּיתוּכִי-אֲמִנוֹן לְבָדּוֹ מֵת: כִּי-עַל-פִּי אַבְשָׁלוֹם הִיָּתָה שׁוּמָה מִיּוֹם עָנָתוֹ אֶת תָּמָר אָחִיתוֹ. **ב יגלג** וַעֲתָה אֶל-יֵשֶׁם אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶל-לְבוֹ דָּבַר לֵאמֹר כָּל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ מֵתוּ: כִּי-אִם () אֲמִנוֹן לְבָדּוֹ מֵת.

ב יגלד וַיִּבְרַח אַבְשָׁלוֹם וַיִּשָּׂא הַנַּעַר הַצֹּפָה אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה עִם-רַב הַלְכִּים מִדָּרָךְ אַחֲרָיו מֵצַד הַהָר. **ב יגלה** וַיֹּאמֶר יוֹנָדָב אֶל-הַמֶּלֶךְ הִנֵּה בְנֵי-הַמֶּלֶךְ בָּאוּ: כַּדָּבָר עֲבָדָה כֹּן הָיָה. **ב יגלו** וַיְהִי כִכְלָתוֹ לְדָבָר וְהִנֵּה בְנֵי-הַמֶּלֶךְ בָּאוּ וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ וְגַם-הַמֶּלֶךְ וְכָל-עֲבָדָיו בָּכוּ בְּכִי גָדוֹל מְאֹד. **ב יגלז** וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ אֶל-תִּלְמִי בֶן-עַמִּיחֹר (עַמִּיחֹד) מֶלֶךְ גִּשּׁוּר וַיִּתְאַבֵּל עַל-בָּנוּ כָּל-הַיָּמִים. **ב יגלח** וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ גִּשּׁוּר וַיְהִי-שָׁם שְׁלֹשׁ שָׁנִים. **ב יגלט** וַתָּכֵל דָּוִד הַמֶּלֶךְ לָצֵאת אֶל-אַבְשָׁלוֹם: כִּי-נָחַם עַל-אֲמִנוֹן כִּי-מֵת.

ב יגלא וַיֵּדַע יוֹאָב בֶּן-צֵרִיָּה: כִּי-לֵב הַמֶּלֶךְ עַל-אַבְשָׁלוֹם. **ב יגלב** וַיִּשְׁלַח יוֹאָב תְּקוּעָה וַיִּקְחַח מִשָּׁם אִשָּׁה חַכְמָה וַיֹּאמֶר אֲלֶיהָ הִתְאַבְּלִי-נָא וּלְבָשִׁי-נָא בְּגָדֵי-אֲבֹל

וְאֵל-תְּסוּכִי שְׁמֹן וְהָיִיתָ כְּאִשָּׁה זֹה יָמִים רַבִּים מִתְאַבֵּלֶת עַל-מֵת. **ב ידג** וּבָאת
אֶל-הַמֶּלֶךְ וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו כַּדָּבָר הַזֶּה וַיֵּשֶׁם יוֹאָב אֶת-הַדְּבָרִים בְּפִיהָ. **ב ידז**
וּתְאֲמַר הָאִשָּׁה הַתְּקַעִית אֶל-הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל עַל-אִפֶּיהָ אֶרְצָה וַתִּשְׁתָּחוּ וַתְּאֲמַר
הוֹשָׁעָה הַמֶּלֶךְ.

ב ידה וַיֹּאמֶר-לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה-לָּךְ וַתְּאֲמַר אָבֵל אִשָּׁה-אֶלְמָנָה אֲנִיוּיָמָת אִישִׁי.
ב ידו וּלְשִׁפְחָתָךְ שְׁנֵי בָנִים וַיִּנָּצוּ שְׁנֵיהֶם בַּשָּׂדֶה וְאִין מִצִּיל בְּיָנֵיהֶם וַיָּכּוּ הָאֶחָד
אֶת-הָאֶחָד וַיָּמָת אֹתוֹ. **ב ידז** וְהִנֵּה קָמָה כָּל-הַמִּשְׁפָּחָה עַל-שִׁפְחָתָךְ וַיֹּאמְרוּ תִּנִּי
אֶת-מִכָּה אַחִיו וְנִמְתָּהוּ בְּנֶפֶשׁ אַחִיו אֲשֶׁר הָרַג וְנִשְׁמִידָה גַם אֶת-הַיּוֹרֵשׁ וְכָבוּ
אֶת-גַּחְלָתִי אֲשֶׁר נִשְׁאַרָה לְבִלְתִּי שׁוּם- (שִׁים-) לְאִישִׁי שֵׁם וּשְׂאֵרִית עַל-פָּנָי
הָאֲדָמָה.

ב ידח וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-הָאִשָּׁה לְכִי לְבֵיתְךָ וְאֲנִי אֲצִוֶּה עָלֶיךָ. **ב ידט** וַתְּאֲמַר
הָאִשָּׁה הַתְּקוּעִית אֶל-הַמֶּלֶךְ עָלִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הָעוֹן וְעַל-בֵּית אָבִי וְהַמֶּלֶךְ וְכִסְאוֹ
נָקִי.

ב ידי וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ: הַמַּדְבֵּר אֵלֶיךָ וְהִבֵּאתוּ אֵלַי וְלֹא-יִסִּיף עוֹד לָגַעַת בָּךְ.
ב ידיא וַתְּאֲמַר יִזְכֹּר-נָא הַמֶּלֶךְ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִהֶרְבִּית (מִהֶרְבֵּת) גֵּאל הָדָם
לְשַׁחַת וְלֹא יִשְׁמִידוּ אֶת-בְּנֵי וַיֹּאמֶר חִי-יְהוָה אִם-יִפֹּל מִשְׁעֶרֶת בִּנְךָ אֶרְצָה.
ב ידיב וַתְּאֲמַר הָאִשָּׁה תִּדְבֹר-נָא שִׁפְחָתָךְ אֶל-אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּבָר וַיֹּאמֶר דְּבָרִי.
ב ידיג וַתְּאֲמַר הָאִשָּׁה וְלָמָּה חִשַּׁבְתָּה כֹּזֶאת עַל-עַם אֱלֹהִים וּמַדְבֵּר הַמֶּלֶךְ
הַדָּבָר הַזֶּה כְּאִשִּׁים לְבִלְתִּי הָשִׁיב הַמֶּלֶךְ אֶת-נִדְחוֹ. **ב ידיז** כִּי-מוֹת נָמוּת וְכִמְיָם
הַנִּגָּרִים אֶרְצָה אֲשֶׁר לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא-יִשָּׂא אֱלֹהִים נֶפֶשׁ וְחִשָּׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבִלְתִּי
יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדַּח. **ב ידטו** וְעַתָּה אֲשֶׁר-בָּאתִי לְדָבָר אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲדֹנִי אֶת-הַדָּבָר
הַזֶּה כִּי יֵרָאֵנִי הָעָם וַתְּאֲמַר שִׁפְחָתָךְ אֲדַבְּרָה-נָא אֶל-הַמֶּלֶךְ אוֹלִי יַעֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ
אֶת-דְּבָרִי אֲמָתוֹ. **ב ידטז** כִּי יִשְׁמַע הַמֶּלֶךְ לְהַצִּיל אֶת-אֲמָתוֹ מִכַּף הָאִישׁ
לְהַשְׁמִיד אוֹתִי וְאֶת-בְּנֵי יַחַד מִנְחַלֶּת אֱלֹהִים. **ב ידיז** וַתְּאֲמַר שִׁפְחָתָךְ יְהִיָּה-נָא
דְּבָר-אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לְמִנְחָה: כִּי כַּמְלָאךְ הָאֱלֹהִים כֹּן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לִשְׁמַע הַטּוֹב
וְהָרַע וַיְהוָה אֱלֹהֶיךָ יְהִי עִמָּךְ.

ב ידיח וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֶל-הָאִשָּׁה אֶל-נָא תִכְחָדִי מִמֶּנִּי דָּבָר אֲשֶׁר אֲנִי שֹׂאֵל
אוֹתְךָ וַתְּאֲמַר הָאִשָּׁה יְדָבָר-נָא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ. **ב ידיט** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הִנֵּד יוֹאָב
אוֹתְךָ בְּכָל-זֹאת וַתַּעַן הָאִשָּׁה וַתְּאֲמַר חִי-נִפְשֶׁךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אִם-אֵשׁ לְהַמִּין
וּלְהַשְׁמִיל מִכָּל אֲשֶׁר-דָּבָר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי-עֲבָדְךָ יוֹאָב הוּא צֹנִי וְהוּא שֵׁם בְּפִי
שִׁפְחָתְךָ אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **ב ידכ** לְבַעֲבוֹר סָבַב אֶת-פָּנָי הַדָּבָר עָשָׂה

עבדך יואב את-הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את-כל-אשר בארץ.

ב ידכא ויאמר המלך אל-יואב הנה-נא עשיתי את-הדבר הזה ולך השב את-הנער את-אבשלום. **ב ידכב** ויפל יואב אל-פניו ארצה וישתחו ויברך את-המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי-מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר-עשה המלך את-דבר עבדו (עבדך). **ב ידכג** ויקם יואב וילך גשורה ויבא את-אבשלום ירושלים.

ב ידכד ויאמר המלך יסב אל-ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל-ביתו ופני המלך לא ראה.

ב ידכה וכאבשלום לא-היה איש-יפה בכל-ישראל להלל מאד: מכף רגלו ועד קדקדו לא-היה בו מום. **ב ידכו** ובגלחו את-ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר יגלח כי-כבד עליו וגלחו ושקל את-שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך. **ב ידכז** ויילדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה.

ב ידכח וישב אבשלום בירושלים שנתים ימים ופני המלך לא ראה. **ב ידכט** וישלח אבשלום אל-יואב לשלח אותו אל-המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא. **ב ידל** ויאמר אל-עבדיו ראו חלקת יואב אל-ידי ולו-שם שערים לכו והוצתיה (והציתוה) באש ויצתו עבדי אבשלום את-החלקה באש.

ב ידלא ויקם יואב ויבא אל-אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדיך את-החלקה אשר-לי באש. **ב ידלב** ויאמר אבשלום אל-יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל-המלך לאמר למה באתי מגשורטוב לי עד אני-שם ועתה אראה פני המלך ואם-יש-בי עון והמתני. **ב ידלג** ויבא יואב אל-המלך ויגד לו ויקרא אל-אבשלום ויבא אל-המלך וישתחו לו על-אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום.

ב טוא ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וססים וחמשים איש רצים לפניו. **ב טוב** והשפים אבשלום ועמד על-יד דרך השער ויהי כל-האיש אשר-יהיה-לו ריב לבוא אל-המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אי-מזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי-ישראל עבדך. **ב טוג** ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך טובים ונכחים ושמע אין-לך מאת המלך. **ב טוד** ויאמר אבשלום מי-ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל-איש אשר-יהיה-לו ריב

ומשפּטוֹהֶצֶדֶקֶתִּיו. **ב טוה** וְהָיָה בְּקֶרֶב-אִישׁ לַהֲשִׁתָּחוּת לוֹ וְשָׁלַח אֶת-יָדוֹ
 וְהִחָזִיק לוֹ וְנָשֶׁק לוֹ. **ב טו** וַיַּעַשׂ אֲבִשָׁלוֹם כַּדָּבָר הַזֶּה לְכָל-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-יָבֹאוּ
 לַמִּשְׁפָּט אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיִּגְנֹב אֲבִשָׁלוֹם אֶת-לֵב אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל.
ב טז וַיְהִי מִקֶּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֹּאמֶר אֲבִשָׁלוֹם אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲלֶכָה נָא וַאֲשַׁלֵּם
 אֶת-נְדָרַי אֲשֶׁר-נָדַרְתִּי לַיהוָה בְּחֶבְרוֹן. **ב טז** כִּי-נָדַר עֲבָדְךָ בְּשִׁבְתִּי בְּגִשּׁוֹר
 בְּאֶרֶם לֵאמֹר: אִם-יָשִׁיב (יָשׁוּב) יִשְׁיַבְנִי יְהוָה יְרוּשָׁלַם וְעֲבַדְתִּי אֶת-יְהוָה. **ב טז**
 וַיֹּאמֶר-לוֹ הַמֶּלֶךְ לֵךְ בְּשָׁלוֹם וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ חֶבְרוֹנָה.
ב טז וַיִּשְׁלַח אֲבִשָׁלוֹם מַרְגָּלִים בְּכָל-שַׁבָּטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: כָּשָׁמְעַכֶּם אֶת-קוֹל
 הַשָּׁפָר וַאֲמַרְתֶּם מֶלֶךְ אֲבִשָׁלוֹם בְּחֶבְרוֹן. **ב טז** וַאֲתָ-אֲבִשָׁלוֹם הִלְכוּ מֵאֲתָנִים
 אִישׁ מִירוּשָׁלַם קָרְאִים וְהַלְכִים לְתַמָּם וְלֹא יָדְעוּ כָל-דָּבָר. **ב טז** וַיִּשְׁלַח
 אֲבִשָׁלוֹם אֶת-אַחִיתֹפֶל הַגִּילֹנִי יוֹעֵץ דָּוִד מַעִירוֹ מִגִּלְהָ בְּזָבְחוֹ אֶת-הַזָּבָחִים וַיְהִי
 הַקָּשֶׁר אֲמָץ וְהָעָם הוֹלֵךְ וְרַב אֶת-אֲבִשָׁלוֹם. **ב טז** וַיָּבֹא הַמַּגִּיד אֶל-דָּוִד
 לֵאמֹר: הִנֵּה לֵב-אִישׁ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי אֲבִשָׁלוֹם. **ב טז** וַיֹּאמֶר דָּוִד לְכָל-עֲבָדָיו
 אֲשֶׁר-אִתּוֹ בִּירוּשָׁלַם קוּמוּ וְנִבְרַחְהֶכִי לֹא-תִהְיֶה-לָנוּ פְּלִיטָה מִפְּנֵי אֲבִשָׁלֹם
 מִהֲרִי לָלֶכֶת פֶּן-יַמְהִר וְהַשְׁגֵּנוּ וְהַדִּיחַ עָלֵינוּ אֶת-הָרָעָה וְהִכָּה הָעִיר לְפִי-חָרָב.
ב טז וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמֶּלֶךְ: כָּכָל אֲשֶׁר-יִבְחַר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הִנֵּה
 עֲבָדֶיךָ. **ב טז** וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל-בֵּיתוֹ בְּרָגְלָיו וַיַּעֲזֹב הַמֶּלֶךְ אֶת עֶשֶׂר נָשִׁים
 פְּלִגְשִׁים לְשֹׁמֵר הַבַּיִת. **ב טז** וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וְכָל-הָעָם בְּרָגְלָיו וַיַּעֲמְדוּ בַּיֵּת
 הַמֶּרְחָק. **ב טז** וְכָל-עֲבָדָיו עֹבְרִים עַל-יָדוֹ וְכָל-הַכְּרֵתִי וְכָל-הַפְּלֵתִי
 וְכָל-הַגִּתִּים שֵׁשׁ-מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר-בָּאוּ בְּרָגְלוֹ מִגַּת עֹבְרִים עַל-פְּנֵי הַמֶּלֶךְ.
ב טז וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-אֲתִי הַגִּתִּי לָמָּה תֵּלֵךְ גַּם-אַתָּה אֲתָנִי שׁוֹב וְשָׁב
 עִם-הַמֶּלֶךְ כִּי-נָכְרִי אַתָּה וְגַם-גִּלְהָ אַתָּה לְמִקְוָמְךָ. **ב טז** תִּמּוֹל בּוֹאֵךְ וְהַיּוֹם
 אֲנוּעַךְ (אֲנִיעֶךָ) עִמָּנוּ לָלֶכֶת וְאֲנִי הוֹלֵךְ עַל אֲשֶׁר-אֲנִי הוֹלֵךְ שׁוֹב וְהָשִׁב אֶת-אַחִיךָ
 עִמָּךְ חֹסֵד וְאַמֶּת. **ב טז** וַיַּעַן אֲתִי אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר: חִי-יְהוָה וְחִי אֲדֹנִי
 הַמֶּלֶךְ כִּי אִם () בְּמִקְוָם אֲשֶׁר יְהִי־שָׁם אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אִם-לָמּוֹת אִם-לְחַיִּים
 כִּי-שָׁם יְהִי עֲבָדְךָ. **ב טז** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אֲתִי לֵךְ וְעֵבֶר וַיַּעֲבֵר אֲתִי הַגִּתִּי
 וְכָל-אֲנָשָׁיו וְכָל-הַטָּף אֲשֶׁר אִתּוֹ. **ב טז** וְכָל-הָאָרֶץ בּוֹכִים קוֹל גָּדוֹל וְכָל-הָעָם
 עֹבְרִים וְהַמֶּלֶךְ עֹבֵר בְּנַחַל קִדְרוֹן וְכָל-הָעָם עֹבְרִים עַל-פְּנֵי-דֶרֶךְ אֶת-הַמִּדְבָּר.
ב טז וְהִנֵּה גַם-צָדוֹק וְכָל-הַלְוִיִּם אִתּוֹ נִשְׁאִים אֶת-אֶרֶץ בְּרִית הָאֱלֹהִים וַיִּצְקוּ
 אֶת-אֶרֶץ הָאֱלֹהִים וַיַּעַל אֲבִיתָרֶעַד-תָּם כָּל-הָעָם לַעֲבֹר מִן-הָעִיר.

ב טוכה ויאמר המלך לצדוק השב את-ארון האלהים העיר: אם-אמצא חן בעיני יהוה השבני והראני אתו ואת-נוהו. **ב טוכו** ואם כה לא חפצתי בך: הנני עשה-לי כאשר טוב בעיניו.

ב טוכז ויאמר המלך אל-צדוק הכהן הרואה אתה שבה העיר בשלום ואחימץ בך ויהונתן בן-אביתר שני בניכם אתכם. **ב טוכח** ראו אנכי מתמהמה בעברות (בערבות) המדבר עד בוא דבר מעמכם להגיד לי. **ב טוכט** וישב צדוק ואביתר את-ארון האלהים ירושלם וישבו שם. **ב טול** ודוד עלה במעלה הזיתים עלה ובוכה וראש לו חפוי והוא הלך יחף וכל-העם אשר-אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה. **ב טולא** ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים עם-אבשלום ויאמר דוד סכל-נא את-עצת אחיתפל יהוה. **ב טולב** ויהי דוד בא עד-הראש אשר-ישתחוה שם לאלהים והנה לקראתו חושי הארפי קרוע כתנתו ואדמה על-ראשו. **ב טולג** ויאמר לו דוד: אם עברת אתי והיית עלי למשא. **ב טולד** ואם-העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד אביך ואני מאז ועתה ואני עבדך והפרתה לי את עצת אחיתפל. **ב טולה** והלוא עמד שם צדוק ואביתר הכהנים והיה כל-הדבר אשר תשמע מבית המלך תגיד לצדוק ולאביתר הכהנים. **ב טולו** הנה-שם עמם שני בניהם אחימץ לצדוק ויהונתן לאביתר ושלחתם בידם אלי כל-דבר אשר תשמעו. **ב טולז** ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום יבוא ירושלם. **ב טוא** ודוד עבר מעט מהראש והנה ציבא נער מפיבשת לקראתו וצמד חמרים חבשים ועליהם מאתים לחם ומאה צמוקים ומאה קיץ ונגבל זין. **ב טוב** ויאמר המלך אל-ציבא מה-אלה לך ויאמר ציבא החמורים לבית-המלך לרכב ולהלחם (והלחם) והקיץ לאכול הנערים והזין לשותות היעף במדבר. **ב טוג** ויאמר המלך ואיה בן-אדניך ויאמר ציבא אל-המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכות אבי. **ב טוז** ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפיבשת ויאמר ציבא השתחויתי אמצא-חן בעיניך אדני המלך. **ב טזה** ובא המלך דוד עד-בחורים והנה משם איש יוצא ממשפחת בית-שאול ושמו שמעי בן-גרא יצא יצוא ומקלל. **ב טז** ויסקל באבנים את-דוד ואת-כל-עבדי המלך דוד וכל-העם וכל-הגברים מימינו ומשמאלו. **ב טזז** וכה-אמר שמעי בקללו צא צא איש הדמים ואיש הבליעל. **ב טזח** השיב עליך יהוה כל דמי בית-שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את-המלוכה ביד אבשלום בך והנך ברעתך כי איש דמים אתה. **ב טזט**

וַיֹּאמֶר אַבְיָשִׁי בֶן-צְרוּיָה אֶל-הַמֶּלֶךְ לָמָּה יִקְלַל הַכֶּלֶב הַזֶּה אֶת-אֲדֹנָי
הַמֶּלֶךְ אַעֲבֹרָה-נָא וְאֶסִּירָה אֶת-רֹאשׁוֹ.

ב טז וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה-לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָה כִּי (כֹּה) יִקְלַל וְכִי (כִּי) יִהְיֶה אָמַר לוֹ
קָלַל אֶת-דָּוִד וּמִי יֹאמַר מִדּוּעַ עָשִׂיתָה כֵּן.

ב טזא וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-אַבְיָשִׁי וְאֶל-כָּל-עֲבָדָיו הִנֵּה בְנֵי אֲשֶׁר-יָצָא מִמַּעַי מִבִּקֵּשׁ
אֶת-נַפְשִׁי וְאֵף כִּי-עָתָה בֶן-הַיָּמִינִי הִנָּחוּ לוֹ וַיִּקְלַלְכִּי אָמַר-לוֹ יְהוָה. **ב טזב** אוּלִי
יִרְאֶה יְהוָה בַּעֲוֹנִי (בְּעֵינִי) וְהָשִׁיב יְהוָה לִי טוֹבָה תַּחַת קִלְקֻלְתּוֹ הַיּוֹם הַזֶּה. **ב טזג**
וַיִּלְךְ דָּוִד וְאֲנָשָׁיו בְּדֶרֶךְ וְשִׁמְעֵי הַלֵּךְ בְּצֹלַע הַהָר לַעֲמֹתוֹ הַלּוֹךְ וַיִּקְלַל וַיִּסְקַל
בְּאֲבָנִים לַעֲמֹתוֹ וַעֲפָר בְּעָפָר.

ב טזד וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ עֵינָפִים וַיִּנָּפֵשׁ שָׁם. **ב טזטו** וַאֲבִשְׁלֹם
וְכָל-הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאוּ יְרוּשָׁלַם וְאֶחֱתָפֵל אִתּוֹ. **ב טזטז** וַיְהִי כִּפְאֲשֶׁר-בָּא
חוּשֵׁי הָאָרֶץ רָעָה דָּוִד אֶל-אֲבִשְׁלֹם וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל-אֲבִשְׁלֹם יְחִי הַמֶּלֶךְ יְחִי
הַמֶּלֶךְ. **ב טזיז** וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלֹם אֶל-חוּשֵׁי זֶה חֲסִדְךָ אֶת-רַעְךָ לָמָּה לֹא-הִלַּכְתָּ
אֶת-רַעְךָ. **ב טזיח** וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל-אֲבִשְׁלֹם לֹא כִּי אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה וְהָעָם הַזֶּה
וְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל לֹא (לוֹ) אֶהְיָה וְאִתּוֹ אֲשִׁב. **ב טזיט** וְהַשְׁנִית לְמִי אֲנִי
אֶעֱבֹד הַלּוֹא לְפָנַי בָּנוּ: כִּפְאֲשֶׁר עֲבַדְתִּי לְפָנַי אָבִיד כֵּן אֶהְיָה לְפָנֶיךָ.

ב טזכ וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלֹם אֶל-אֶחֱתָפֵל: הָבּוּ לָכֶם עֵצָה מַה-נַּעֲשֶׂה. **ב טזכא**
וַיֹּאמֶר אֶחֱתָפֵל אֶל-אֲבִשְׁלֹם בּוֹא אֶל-פִּלְגֶשֶׁי אָבִיד אֲשֶׁר הֵנִיחַ לְשִׁמּוֹר הַבַּיִת
וְשָׁמַע כָּל-יִשְׂרָאֵל כִּי-נִבְאֲשָׁתָה אֶת-אָבִיד וְחִזְקוּ יָדַי כָּל-אֲשֶׁר אֶתָּךְ. **ב טזכב** וַיָּטוּ
לְאֲבִשְׁלֹם הָאֵהָל עַל-הַגֹּג וַיָּבֹא אֲבִשְׁלֹם אֶל-פִּלְגֶשֶׁי אָבִיו לְעֵינָי כָּל-יִשְׂרָאֵל.
ב טזכג וַעֲצַת אֶחֱתָפֵל אֲשֶׁר יַעֲץ בְּיָמִים הָהֵם כִּפְאֲשֶׁר יִשְׁאַל- (אִישׁ) בְּדָבָר
הָאֱלֹהִים כֵּן כָּל-עֲצַת אֶחֱתָפֵל גַּם-לְדָּוִד גַּם לְאֲבִשְׁלֹם.

ב יזא וַיֹּאמֶר אֶחֱתָפֵל אֶל-אֲבִשְׁלֹם: אֲבַחֲרָה נָא שְׁנַיִם-עָשָׂר אֶלָּף אִישׁ וְאֶקּוּמָה
וְאֶרְדָּפָה אַחֲרֵי-דָוִד הַלִּילָה. **ב יזב** וְאָבּוֹא עָלָיו וְהוּא יִגַּע וִירְפָה יָדָיו וְהִתְרַדְּתִי
אִתּוֹ וְנָס כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ וְהִפִּיתִי אֶת-הַמֶּלֶךְ לְבָדּוֹ. **ב יזג** וְאֲשִׁיבָה כָּל-הָעָם
אֵלַי: כְּשׁוֹב הַכֹּהֵנִי אֲשֶׁר אֶתָּה מִבִּקֵּשׁ כָּל-הָעָם יִהְיֶה שָׁלוֹם. **ב יזד** וַיֵּיטֵשׁ
הַדָּבָר בְּעֵינָי אֲבִשְׁלֹם וּבְעֵינָי כָּל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל.

ב יזה וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלֹם קְרָא נָא גַם לְחוּשֵׁי הָאָרֶץ וְנִשְׁמָעָה מַה-בְּפִיו גַּם-הוּא.

ב יזו וַיָּבֹא חוּשֵׁי אֶל-אֲבִשְׁלֹם וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלֹם אֵלָיו לֵאמֹר כְּדָבָר הַזֶּה דָּבָר
אֶחֱתָפֵל הִנְעִשָׂה אֶת-דָּבָרוֹ אִם-אֵין אֶתָּה דָּבָר.

ב יזז וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל-אַבְשָׁלוֹם: לֹא-טוֹבָה הָעֲצָה אֲשֶׁר-יַעַץ אֲחִיתֹפֶל בַּפֵּעַם הַזֹּאת. **ב יזח** וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶתָּה יָדַעְתָּ אֶת-אַבִּיךָ וְאֶת-אֲנָשָׁיו כִּי גִבֹּרִים הֵמָּה וּמָרִי נָפֶשׁ הֵמָּה כָּדָב שָׂכּוֹל בַּשָּׂדֶה וְאַבִּיךָ אִישׁ מִלְחָמָה וְלֹא יִלִּין אֶת-הָעָם.

ב יזט הִנֵּה עֵתָּה הוּא-נִחָפָא בְּאַחַת הַפְּחָתִים אוֹ בְּאַחַד הַמְּקוֹמוֹת וְהָיָה כִּנְפֹל בָּהֶם בַּתְּחִלָּה וְשָׁמַע הַשִּׁמְעַ וְאָמַר הֲיִתָּה מִגִּפָּה בָּעַם אֲשֶׁר אַחֲרֵי אַבְשָׁלָם. **ב יזי** וְהוּא גַם-בֶּן-חֵיל אֲשֶׁר לָבּוּ כָּלֵב הָאֲרִיָּה הַמָּס יָמָס: כִּי-יָדַע כָּל-יִשְׂרָאֵל כִּי-גִבּוֹר אַבִּיךָ וּבְנֵי-חֵיל אֲשֶׁר אִתּוֹ. **ב יזיא** כִּי יַעֲצִיתִי הָאָסוֹף יֹאסֹף עָלֶיךָ כָּל-יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד-בָּאָר שֶׁבַע כַּחוֹל אֲשֶׁר-עַל-הַיָּם לָרֹב וּפָנִיךָ הַלֹּכִים בְּקֶרֶב. **ב יזיב** וּבֵאוּ אֵלָיו בֹּאֶחַת (בְּאַחַד) הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר נִמְצָא שָׁם וְנִחְנוּ עָלָיו כֹּאֲשֶׁר יִפֹּל הַטֹּל עַל-הָאֲדָמָה וְלֹא-נוֹתֵר בּוֹ וּבְכָל-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-אִתּוֹ גַּם-אַחַד. **ב יזיג** וְאִם-אֶל-עִיר יֹאסֹפוּהָשִׁיאוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל אֶל-הָעִיר הַהִיא חֲבָלִים וְסַחֲבָנוּ אֹתוֹ עַד-הַנִּחַל עַד אֲשֶׁר-לֹא-נִמְצָא שָׁם גַּם-צָרוֹר.

ב יזיד וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם וְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל טוֹבָה עֲצַת חוּשִׁי הָאֲרָכִי מֵעֲצַת אֲחִיתֹפֶל וַיְהוּהָ צוּה לְהַפִּיר אֶת-עֲצַת אֲחִיתֹפֶל הַטוֹבָה לְבַעֲבוֹר הַבֵּיא יְהוָה אֶל-אַבְשָׁלוֹם אֶת-הָרָעָה.

ב יזטו וַיֹּאמֶר חוּשִׁי אֶל-צָדוֹק וְאֶל-אַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים כֹּזֵאת וְכֹזֵאת יַעַץ אֲחִיתֹפֶל אֶת-אַבְשָׁלָם וְאֵת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְכֹזֵאת וְכֹזֵאת יַעֲצִיתִי אֲנִי. **ב יזטז** וְעֵתָּה שְׁלַחוּ מִהֵרָה וְהִגִּידוּ לְדָוִד לֵאמֹר אֶל-תֵּלֶן הַלֵּילָה בְּעֶרְבוֹת הַמִּדְבָּר וְגַם עֲבוֹר תַּעֲבוֹרֶנָּה יִבְלַע לְמֶלֶךְךָ וְלִכָּל-הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ. **ב יזטז** וַיְהוּנָתָן וְאַחִימֵעַץ עֲמָדִים בְּעֵין-רֹגֶל וְהַלְכָה הַשִּׁפְחָה וְהִגִּידָה לָהֶם וְהֵם יֵלְכוּ וְהִגִּידוּ לְמֶלֶךְךָ דָּוִד: כִּי לֹא יוֹכְלוּ לְהִרְאוֹת לָבוֹא הָעִירָה. **ב יזיח** וַיֵּרָא אֹתָם נָעַר וַיִּגַּד לְאַבְשָׁלָם וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם מִהֵרָה וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּית-אִישׁ בְּבַחוּרִים וְלוֹ בָּאָר בַּחֲצוֹנוֹיֶרְדּוֹ שָׁם. **ב יזיט** וַתִּקַּח הָאִשָּׁה וַתִּפְרֹשׁ אֶת-הַמָּסָךְ עַל-פָּנֶי הַבָּאָר וַתִּשְׁטַח עָלָיו הַרְפוֹת וְלֹא נֹדַע דָּבָר.

ב יזכ וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי אַבְשָׁלוֹם אֶל-הָאִשָּׁה הַבֵּיתָה וַיֹּאמְרוּ אֵיךְ אֲחִימֵעַץ וַיְהוּנָתָן וַתֹּאמֶר לָהֶם הָאִשָּׁה עֲבְרוּ מִיְכָל הַמָּיִם וַיִּבְקְשׁוּ וְלֹא מָצְאוּ וַיָּשֻׁבוּ יְרוּשָׁלָּם.

ב יזכא וַיְהִי אַחֲרֵי לָכְתָם וַיַּעֲלוּ מִהַבָּאָר וַיֵּלְכוּ וַיִּגְדּוּ לְמֶלֶךְךָ דָּוִד וַיֹּאמְרוּ אֶל-דָּוִד קוּמוּ וְעֲבְרוּ מִהֵרָה אֶת-הַמַּיִם כִּי-כָכָה יַעַץ עָלֵיכֶם אֲחִיתֹפֶל. **ב יזכב** וַיִּקָּם דָּוִד וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיַּעֲבְרוּ אֶת-הַיַּרְדֵּן: עַד-אוֹר הַבֹּקֶר עַד-אַחַד לֹא נִעְדָּר אֲשֶׁר לֹא-עָבַר אֶת-הַיַּרְדֵּן. **ב יזכג** וְאַחִיתֹפֶל רָאָה כִּי לֹא נַעֲשִׂתָה עֲצָתוֹ וַיַּחֲבֹשׁ אֶת-הַחֲמֹר וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אֶל-בֵּיתוֹ אֶל-עִירוֹ וַיֵּצֵא אֶל-בֵּיתוֹ וַיַּחֲנֹק וַיָּמָת וַיִּקָּבֵר בְּקֶבֶר אָבִיו.

ב יזכר וְדוֹד בָּא מִחֲנִימָה וְאַבְשָׁלָם עָבַר אֶת-הַיַּרְדֵּן הוּא וְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ.
ב יזכה וְאֶת-עַמְשָׁא שָׁם אַבְשָׁלָם תַּחַת יוֹאָבֵעַל-הַצָּבָא וְעַמְשָׁא בֶן-אִישׁ וְשִׁמּוֹ
יִתְּרָא הַיִּשְׂרָאֵלִי אֲשֶׁר-בָּא אֶל-אַבְיָגַל בֵּת-נָחָשׁ אַחוֹת צְרוּיָה אִם יוֹאָב. **ב יזכו**
וַיַּחֲנוּ יִשְׂרָאֵל וְאַבְשָׁלָם אֶרֶץ הַגִּלְעָד.

ב יזכו וַיְהִי כִּבּוּא דָּוִד מִחֲנִימָה וְשָׁבִי בֶן-נָחָשׁ מִרְבֵּת בְּנֵי-עַמּוֹן וּמָכִיר בֶּן-עַמִּיאֵל
מִלֵּא דָּבָר וּבִרְזָלִי הַגִּלְעָדִי מִרְגָּלִים. **ב יזכח** מִשְׁכָּב וְסִפּוֹת וְכָלִי יוֹצֵר וְחֹטִים
וְשֹׁעֲרִים וְקִמַּח וְקָלִי וּפּוֹל וְעֵדָשִׁים וְקָלִי. **ב יזכט** וְדָבָשׁ וְחִמְמָה וְצֹאן וְשִׁפּוֹת
בְּקָר הַגִּישׁוֹ לְדָוִד וְלָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ לֶאֱכֹל: כִּי אִמְרוּהֶעָם רָעַב וְעָיָף וְצָמָא
בַּמִּדְבָּר.

ב יחא וַיִּפְקֹד דָּוִד אֶת-הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיֵּשֶׁם עֲלֵיהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת.
ב יחב וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת-הָעָם הַשְּׁלֹשִׁית בֶּיֶד-יוֹאָב וְהַשְּׁלֹשִׁית בֶּיֶד אַבִּישִׁי
בֶּן-צְרוּיָה אַחִי יוֹאָב וְהַשְּׁלֹשֶׁת בֶּיֶד אֶתִּי הַגִּתִּי וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-הָעָם יֵצֵא
אַצָּא גַם-אֲנִי עִמָּכֶם. **ב יחג** וַיֹּאמֶר הָעָם לֹא תֵצֵא כִּי אִם-נָס נָנוּס לֹא-יִשְׁימוּ
אֲלֵינוּ לֵב וְאִם-יָמָתוּ חֲצִינוּ לֹא-יִשְׁימוּ אֲלֵינוּ לִבְכִּי-עֲתָה כְּמָנוּ עֲשָׂרָה אֲלָפִים
וְעֲתָה טוֹב כִּי-תִהְיֶה-לָּנוּ מַעִיר לַעֲזִיר (לַעֲזוֹר).

ב יחד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-יֵיטֵב בְּעֵינֵיכֶם אֲעֲשֶׂה וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ אֶל-יַד
הַשַּׁעַר וְכָל-הָעָם יֵצְאוּ לְמֵאוֹת וּלְאֲלָפִים. **ב יחה** וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת-יוֹאָב
וְאֶת-אַבִּישִׁי וְאֶת-אֶתִּי לֵאמֹר לֹאט-לִי לַנֶּעַר לְאַבְשָׁלוֹם וְכָל-הָעָם שָׁמְעוּ בְּצֹת
הַמֶּלֶךְ אֶת-כָּל-הַשָּׂרִים עַל-דְּבַר אַבְשָׁלוֹם. **ב יחו** וַיֵּצֵא הָעָם הַשָּׂדֶה לַקְרָאת
יִשְׂרָאֵל וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה בֵּינֵהֶם אֶפְרַיִם. **ב יחז** וַיִּנְגְּפוּ שָׁם עִם יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עַבְדֵּי
דָּוִד וַתְּהִי-שָׁם הַמַּגָּפָה גְּדוֹלָה בַּיּוֹם הַהוּא עֲשָׂרִים אָלֶף. **ב יחח** וַתְּהִי-שָׁם
הַמִּלְחָמָה נִפְצוֹת (נִפּוֹצֹת) עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וַיָּרֶב הַיַּעַר לֶאֱכֹל בָּעָם מֵאֲשֶׁר
אָכְלָה הַחֶרֶב בַּיּוֹם הַהוּא. **ב יחט** וַיִּקְרָא אַבְשָׁלוֹם לִפְנֵי עַבְדֵּי דָּוִד וְאַבְשָׁלוֹם
רָכַב עַל-הַפֶּרֶד וַיָּבֵא הַפֶּרֶד תַּחַת שׁוֹבֶךְ הָאֵלָה הַגְּדוֹלָה וַיַּחֲזֹק רֹאשׁוֹ בָּאֵלָה וַיִּתֵּן
בֵּין הַשָּׁמַיִם וּבֵין הָאָרֶץ וְהַפֶּרֶד אֲשֶׁר-תַּחְתּוֹ עָבַר. **ב יחי** וַיֵּרָא אִישׁ אֶחָד וַיִּגַּד
לְיוֹאָב וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאִיתִי אֶת-אַבְשָׁלָם תָּלוּי בָּאֵלָה. **ב יחיא** וַיֹּאמֶר יוֹאָב לְאִישׁ
הַמִּגִּיד לוֹ וְהִנֵּה רָאִיתִי וּמִדּוּעַ לֹא-הִכִּיתוֹ שָׁם אֲרָצָה וְעָלִי לְתֵת לָךְ עֲשָׂרָה כֶּסֶף
וְחִגְרָה אֶחָת. **ב יחיב** וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל-יוֹאָב וְלֹא (וְלֹא) אֲנֹכִי שֹׁקֵל עַל-כִּפִּי
אָלֶף כֶּסֶף לֹא-אֲשַׁלַּח יָדִי אֶל-בֶּן-הַמֶּלֶךְ: כִּי בְּאַזְנוֹנוֹ צוּה הַמֶּלֶךְ אֲתָךְ
וְאֶת-אַבִּישִׁי וְאֶת-אֶתִּי לֵאמֹר שְׁמְרוּ-מִי בִּנְעַר בְּאַבְשָׁלוֹם. **ב יחיג** אוֹ-עֲשִׂיתִי
בִּנְפֹשׁוֹ (בִּנְפָשִׁי) שֹׁקֵר וְכָל-דְּבַר לֹא-יִכָּחַד מִן-הַמֶּלֶךְ וְאֲתָה תִּתְּנֵצֵב מִנֶּגֶד.

ב יחיד ויאמר יואב לא-כן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכפו ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה. **ב יחטו** ויסבו עשרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את-אבשלום וימתהו. **ב יחטו** ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי ישראל: כי-חשד יואב את-העם. **ב יחיו** ויקחו את-אבשלום וישלכו אותו בנער אל-הפחת הגדול ויצבו עליו גל-אבנים גדול מאד וכל-ישראלנסו איש לאהלו. **ב יחיו** ואבשלום לקח ויצב-לו בחיו את-מצבת אשר בעמק-המלך: כי אמר אין-לי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על-שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה.

ב יחיו ואחיעזר בן-צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את-המלך: כי-שפטו יהוה מיד איביו. **ב יחכ** ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היום ובהשרת ביום אחר והיום הזה לא תבשר כי-על- (פן) בן-המלך מת. **ב יחכא** ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראיתו וישתחו כושי ליואב וירץ. **ב יחכב** ויסף עוד אחיעזר בן-צדוק ויאמר אל-יואב ויהי מה ארצה-נא גם-אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה-זה אתה רץ בני ולכה אין-בשורה מצאת. **ב יחכג** ויהי-מה ארוץ ויאמר לו רוצ וירץ אחיעזר דרך הכפר ויעבר את-הכושי. **ב יחכד** ודוד יושב בין-שני השערים וילך הצפה אל-גג השער אל-החומה וישא את-עיניו וירא והנה-איש רץ לבדו. **ב יחכה** ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם-לבדו בשורה בפיו וילך הלך וקרב. **ב יחכו** וירא הצפה איש-אחר רץ ויקרא הצפה אל-השער ויאמר הנה-איש רץ לבדו ויאמר המלך גם-זה מבשר. **ב יחכו** ויאמר הצפה אני ראה את-מרוצת הראשון כמרצת אחיעזר בן-צדוק ויאמר המלך איש-טוב זה ואל-בשורה טובה יבוא. **ב יחכח** ויקרא אחיעזר ויאמר אל-המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את-האנשים אשר-נשאו את-ידם באדני המלך. **ב יחכט** ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחיעזר ראיתי ההמון הגדול לשלח את-עבד המלך יואב ואת-עבדך ולא ידעתי מה. **ב יחל** ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד. **ב יחלא** והנה הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך: כי-שפטו יהוה היום מיד כל-הקמים עליך. **ב יחלב** ויאמר המלך אל-הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר-קמו עליך לרעה. **ב יטא** וירגז המלך ויעל על-עלית השערויבך וכה אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מי-יתן מותי אני תחתיך אבשלום בני בני. **ב יטב** ויגד

לְיוֹאֵב: הִנֵּה הַמֶּלֶךְ בָּכָה וַיִּתְאַבֵּל עַל-אַבְשָׁלוֹם. **ב יטג** וַתְּהִי הַתְּשֻׁעָה בַּיּוֹם
הַהוּא לְאַבְלֶלְכָל-הָעָם: כִּי-שָׁמַע הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר נַעֲצֹב הַמֶּלֶךְ עַל-בָּנוּ.
ב יטד וַיִּתְגַּנֵּב הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לְבֹאֵה הָעִיר: כַּאֲשֶׁר יִתְגַּנֵּב הָעָם
הַנִּכְלָמִים בְּנוֹסִם בַּמִּלְחָמָה. **ב יטה** וְהַמֶּלֶךְ לֹאט אֶת-פָּנָיו וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ קוֹל
גָּדוֹל: בְּנֵי אַבְשָׁלוֹם אַבְשָׁלוֹם בְּנֵי בָנִי.

ב יטו וַיָּבֹא יוֹאֵב אֶל-הַמֶּלֶךְ הַבֵּית וַיֹּאמֶר הִבִּשְׁתָּ הַיּוֹם אֶת-פָּנָי כָּל-עַבְדֶּיךָ
הַמִּמְלָטִים אֶת-נַפְשֶׁךָ הַיּוֹם וְאֶת נַפְשׁ בְּנִיךָ וּבִנְתֶיךָ וְנַפְשׁ נְשִׂיךָ וְנַפְשׁ פְּלִגְשֶׁיךָ.
ב יטז לְאַהֲבָה אֶת-שִׁנְאֶיךָ וְלִשְׂנֹא אֶת-אַהֲבֶיךָ: כִּי הִגַּדְתָּ הַיּוֹם כִּי אֵין לְךָ שָׂרִים
וְעַבְדִּים כִּי יָדַעְתִּי הַיּוֹם כִּי לֹא (לֹוא) אַבְשָׁלוֹם חַי וְכֻלָּנוּ הַיּוֹם מֵתִים כִּי-אִזּוּ יָשָׁר
בְּעֵינֶיךָ. **ב יטח** וַעֲתָה קוֹם צֵא וּדְבַר עַל-לֵב עַבְדֶּיךָ: כִּי בִיהוּה נִשְׁבַּעְתִּי
כִּי-אֵינֶךָ יוֹצֵא אִם-יָלִין אִישׁ אֶתְּךָ הַלַּיְלָה וְרָעָה לְךָ זֹאת מִכָּל-הָרָעָה אֲשֶׁר-בָּאָה
עָלֶיךָ מִנְּעָרֶיךָ עַד-עֲתָה.

ב יטט וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ וַיָּשָׁב בְּשָׁעַר וּלְכָל-הָעָם הִגִּידוּ לֵאמֹר הִנֵּה הַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב
בְּשָׁעַר וַיָּבֹא כָל-הָעָם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרָאֵל נֹס אִישׁ לְאַהֲלָיו.
ב יטי וַיְהִי כָל-הָעָם נֶדוֹן בְּכָל-שַׁבָּטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: הַמֶּלֶךְ הִצִּילָנוּ מִכַּף אֹיְבֵינוּ
וְהוּא מִלְטָנוּ מִכַּף פְּלִשְׁתִּים וַעֲתָה בָּרַח מִן-הָאָרֶץ מֵעַל אַבְשָׁלוֹם. **ב יטיא**
וְאַבְשָׁלוֹם אֲשֶׁר מִשְׁחָנוּ עָלֵינוּ מֵת בַּמִּלְחָמָה וַעֲתָה לָמָּה אַתֶּם מִחְרָשִׁים לְהָשִׁיב
אֶת-הַמֶּלֶךְ.

ב יטיב וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד שָׁלַח אֶל-צָדוֹק וְאֶל-אַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר דַּבְּרוּ אֶל-זִקְנֵי
יְהוּדָה לֵאמֹר לָמָּה תִּהְיוּ אַחֲרָנִים לְהָשִׁיב אֶת-הַמֶּלֶךְ אֶל-בֵּיתוֹ וּדְבַר כָּל-יִשְׂרָאֵל
בָּא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-בֵּיתוֹ. **ב יטיג** אַחִי אַתֶּם עֲצָמִי וּבָשָׂרִי אַתֶּם וְלָמָּה תִּהְיוּ
אַחֲרָנִים לְהָשִׁיב אֶת-הַמֶּלֶךְ. **ב יטיז** וְלַעֲמָשָׂא תִּמְרוּ הֲלֹוא עֲצָמִי וּבָשָׂרִי אַתָּה
כֹּה יַעֲשֶׂה-לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף אִם-לֹא שָׁר-צָבָא תִּהְיֶה לִפְנֵי כָל-הַיָּמִים תַּחַת
יוֹאֵב. **ב יטטו** וַיֵּט אֶת-לִבָּב כָּל-אִישׁ-יְהוּדָה כְּאִישׁ אֶחָד וַיִּשְׁלָחוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ שׁוֹב
אֶתָּה וְכָל-עַבְדֶּיךָ. **ב יטטז** וַיָּשָׁב הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא עַד-הַיַּרְדֵּן וַיְהוּדָה בָּא הַגִּלְגָּלָה
לָלֶכֶת לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ לְהַעֲבִיר אֶת-הַמֶּלֶךְ אֶת-הַיַּרְדֵּן. **ב יטטז** וַיִּמָּהֵר שְׁמָעִי
בֶן-גֵּרָא בֶן-הַיָּמִינִי אֲשֶׁר מִבְּחוּרִים וַיֵּרָד עִם-אִישׁ יְהוּדָה לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ דָּוִד.
ב יטטח וְאֶלֶף אִישׁ עָמָו מִבְּנֵימָן וְצִיבָא נֶעַר בֵּית שָׁאוּל וְחַמְשַׁת עָשָׂר בָּנָיו
וְעֹשָׂרִים עַבְדָּיו אֹתוֹ וְצִלְחוּ הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. **ב יטטט** וַעֲבָרָה הָעֵבֶרָה לַעֲבִיר
אֶת-בֵּית הַמֶּלֶךְ וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בְּעֵינָיו וְשְׁמָעִי בֶן-גֵּרָא נָפַל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּעֵבְרוֹ
בַּיַּרְדֵּן. **ב יטכ** וַיֹּאמֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-יַחֲשָׁב-לִי אֲדֹנָי עוֹן וְאֶל-תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר

הַעֲוָה עֲבָדָךְ בַּיּוֹם אֲשֶׁר-יֵצֵא אֲדֹנִי-הַמֶּלֶךְ מִירוּשָׁלַם לְשׁוֹם הַמֶּלֶךְ אֶל-לְבוֹ.
ב יטכא כִּי יָדַע עֲבָדָךְ כִּי אֲנִי חֲטָאתִי וְהִנֵּה-בָאתִי הַיּוֹם רֹאשׁוֹן לְכָל-בֵּית יוֹסֵף
לָרֶדֶת לִקְרֹאת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ.

ב יטכב וַיַּעַן אֲבִישִׁי בֶן-צְרוּיָה וַיֹּאמֶר הִתַּחַת זֹאת לֹא יוֹמַת שְׁמִעִי: כִּי קָלַל
אֶת-מְשִׁיחַ יְהוָה.

ב יטכג וַיֹּאמֶר דָּוִד מֶה-לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צְרוּיָהָכִי-תִהְיוּ-לִי הַיּוֹם לְשֹׁטָן הַיּוֹם יוֹמַת
אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵלכִי הֲלוֹא יָדַעְתִּי כִּי הַיּוֹם אֲנִי-מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל. **ב יטכד** וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ אֶל-שְׁמִעִי לֹא תָמוּת וַיִּשָּׁבַע לוֹ הַמֶּלֶךְ.

ב יטכה וּמִפִּבְשֶׁת בֶּן-שָׁאוּל יָרַד לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ וְלֹא-עָשָׂה רִגְלָיו וְלֹא-עָשָׂה
שְׁפָמוֹ וְאֶת-בְּגָדָיו לֹא כָבַס לָמָן-הַיּוֹם לָכֶת הַמֶּלֶךְ עַד-הַיּוֹם אֲשֶׁר-בָּא בְּשָׁלוֹם.

ב יטכו וַיְהִי כִּי-בָא יְרוּשָׁלַם לִקְרֹאת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה לֹא-הִלַּכְתָּ
עִמִּי מִפִּיבְשֶׁת. **ב יטכז** וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עֲבָדִי רַמְנִי: כִּי-אָמַר עֲבָדָךְ

אֶחָבִישָׁה-לִּי הַחֲמוּר וְאָרַכְבַּ עָלֶיָּה וְאֵלַךְ אֶת-הַמֶּלֶךְכִּי פָסַח עֲבָדָךְ. **ב יטכח**
וַיִּרְגַּל בְּעֲבָדָךְ אֶל-אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וְאֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כָּמְלָאךְ הָאֱלֹהִים וַעֲשָׂה הַטּוֹב

בְּעֵינַיִךְ. **ב יטכט** כִּי לֹא הָיָה כָּל-בֵּית אָבִי כִּי אִם-אֲנָשִׁי-מוֹת לְאֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
וְתַשֵּׁת אֶת-עֲבָדָךְ בְּאֲכָלִי שְׁלַחְנָךְ וּמֶה-יֵשׁ-לִּי עוֹד צָדָקָה וְלִזְעַק עוֹד אֶל-הַמֶּלֶךְ.

ב יטל וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ לָמָּה תִּדְבֹּר עוֹד דְּבָרֶיךָ אֲמַרְתִּיאֲתָה וְצִיבָא תַחְלָקוּ
אֶת-הַשָּׂדֶה. **ב יטלא** וַיֹּאמֶר מִפִּיבְשֶׁת אֶל-הַמֶּלֶךְ גַּם אֶת-הַכֹּל יִקַּח: אַחֲרֵי

אֲשֶׁר-בָּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ בְּשָׁלוֹם אֶל-בֵּיתוֹ.

ב יטלב וּבִרְזָלִי הַגִּלְעָדִי יָרַד מִרְגְּלִים וַיַּעֲבֹר אֶת-הַמֶּלֶךְ הַיִּרְדֹּן לְשַׁלְחוֹ
אֶת-בִּירְדֹּן (הַיִּרְדֹּן). **ב יטלג** וּבִרְזָלִי זָקֹן מְאֹד בֶּן-שְׁמֹנִים שָׁנָה וְהוּא-כָלְכָל

אֶת-הַמֶּלֶךְ בְּשִׁיבְתוֹ בְּמַחְנִים כִּי-אִישׁ גָּדוֹל הוּא מְאֹד. **ב יטלד** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֶל-בִּרְזָלִי: אֲתָה עֹבֵר אֵתִי וְכָלכָלְתִּי אֹתָךְ עִמָּדִי בִירוּשָׁלַם. **ב יטלה** וַיֹּאמֶר

בִּרְזָלִי אֶל-הַמֶּלֶךְ: כַּמָּה יָמִי שָׁנִי חַיִּי כִּי-אֶעֱלֶה אֶת-הַמֶּלֶךְ יְרוּשָׁלַם. **ב יטלו**
בֶּן-שְׁמֹנִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם הָאֵדַע בֵּין-טוֹב לָרַע אִם-יִטַּעַם עֲבָדָךְ אֶת-אֲשֶׁר

אֲכַל וְאֶת-אֲשֶׁר אֲשַׁתָּה אִם-אֲשַׁמַּע עוֹד בְּקוֹל שָׁרִים וְשִׁרֹת וְלָמָּה יִהְיֶה עֲבָדָךְ
עוֹד לְמַשָּׂא אֶל-אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ. **ב יטלז** כַּמַּעַט יַעֲבֹר עֲבָדָךְ אֶת-הַיִּרְדֹּן וְאֶת-הַמֶּלֶךְ

וְלָמָּה יִגְמָלֵנִי הַמֶּלֶךְ הַגְּמוּלָה הַזֹּאת. **ב יטלח** יָשָׁב-נָא עֲבָדָךְ וְאָמַת בְּעִירִי עִם
קֹבֵר אָבִי וְאִמִּי וְהִנֵּה עֲבָדָךְ כְּמֶהֱם יַעֲבֹר עִם-אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ וַעֲשֵׂה-לוֹ אֶת

אֲשֶׁר-טוֹב בְּעֵינַיִךְ.

ב יטלט ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה-לו את-הטוב בעיניך וכל אשר-תבחר עלי אעשה-לך. **ב יטמ** ויעבר כל-העם את-הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקומו.

ב יטמא ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל-עם יהודה ויעברו (העברו) את-המלך וגם חצי עם ישראל. **ב יטמב** והנה כל-איש ישראל באים אל-המלך ויאמרו אל-המלך מדוע גנבונ אחינו איש יהודה ויעברו את-המלך ואת-ביתו את-הירדן וכל-אנשי דוד עמו.

ב יטמג ויען כל-איש יהודה על-איש ישראל כי-קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על-הדבר הזה: האכול אכלנו מן-המלך אם-נשאת נשא לנו. **ב יטמד** ויען איש-ישראל את-איש יהודה ויאמר עשר-ידות לי במלך וגם-בדוד אני ממך ומדוע הקלתני ולא-היה דברי ראשון לי להשיב את-מלכי ויקש דבר-איש יהודה מדבר איש ישראל.

ב כא וישם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן-בכריאיש ימיני ויתקע בשפך ויאמר אין-לנו חלק בדוד ולא נחלה-לנו בבן-ישיאיש לאהליו ישראל. **ב כב** ויעל כל-איש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן-בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן-הירדן ועד-ירושלם. **ב כג** ויבא דוד אל-ביתו ירושלם ויקח המלך את עשר-נשים פלגשים אשר הניח לשמור הבית ויתנם בית-משמרת ויכלכלם ואליהם לא-בא ותהיינה צרות עד-יום מתן אלמנות חיות.

ב כד ויאמר המלך אל-עמשא הזעק-לי את-איש-יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד. **ב כה** וילך עמשא להזעיק את-יהודה ויחר (ויוחר) מן-המועד אשר יעדו.

ב כו ויאמר דוד אל-אבישי עתה ירע לנו שבע בן-בכרי מן-אבשלום אתה קח את-עבדי אדניך ורדף אחריהם מציא לו ערים בצרות והציל עיניו. **ב כז** ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתיו והפלתיו וכל-הגברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן-בכרי. **ב כח** הם עם-האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניהם ויואב חגור מדו לבשו ועלו חגור חרב מצמדת על-מתניו בתערה והוא יצא ותפל.

ב כט ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחזי יד-ימין יואב בזקן עמשאלנשק-לו. **ב כ** ויעמשא לא-נשמר בחרב אשר ביד-יואב ויכהו בה אל-החמש וישפך מעיו ארצה ולא-שנה לווימת יואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן-בכרי. **ב כיא** ואיש עמד עליו מנערי יואב ויאמר מי אשר חפץ ביואב

ומי אשר-לְדוֹדֹאֲחֵרֵי יוֹאָב. **ב כִּיב** וְעַמְשָׂא מִתְגַּלֵּל בְּדָם בְּתוֹךְ הַמִּסְלָה וַיֵּרָא הָאִישׁ כִּי-עָמַד כָּל-הָעָם וַיֵּסֶב אֶת-עַמְשָׂא מִן-הַמִּסְלָה הַשָּׂדֶה וַיִּשְׁלַךְ עָלָיו בָּגָד כַּאֲשֶׁר רָאָה כָּל-הַבָּא עָלָיו וְעָמַד. **ב כִּיג** כַּאֲשֶׁר הִגָּה מִן-הַמִּסְלָה עֶבֶר כָּל-אִישׁ אֲחֵרֵי יוֹאָב לְרֹדֶף אֲחֵרֵי שִׁבְעֵי בֶן-בְּכָרִי. **ב כִּיד** וַיַּעֲבֹר בְּכָל-שַׁבָּטֵי יִשְׂרָאֵל אֲבֵלָה וּבֵית מַעֲכָהוּכָל-הַיְּבָרִים וַיִּקְלְהוּ (וַיִּקְהֻלוּ) וַיָּבֹאוּ אֶף-אֲחֵרָיו. **ב כטו** וַיָּבֹאוּ וַיִּצְרוּ עָלָיו בְּאַבְלָה בֵּית הַמַּעֲכָה וַיִּשְׁפְּכוּ סִלְלָה אֶל-הָעִיר וַתַּעֲמַד בַּחֹל וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר אֶת-יוֹאָב מִשְׁחִיתָם לְהַפִּיל הַחוּמָה. **ב כטז** וַתִּקְרָא אִשָּׁה חֲכָמָה מִן-הָעִיר שָׁמְעוּ שָׁמְעוּ אָמְרוּ-נָא אֶל-יוֹאָב קָרֵב עַד-הִנֵּה וְאַדְבָּרָה אֵלֶיךָ. **ב כז** וַיִּקְרַב אֵלֶיהָ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הֲאֵתָה יוֹאָב וַיֹּאמֶר אָנִי וַתֹּאמֶר לוֹ שְׁמַע דְּבָרִי אֲמַתְךָ וַיֹּאמֶר שְׁמַע אָנֹכִי. **ב כח** וַתֹּאמֶר לֵאמֹר: דְּבַר יָדְבָרוּ בְּרֹאשֹׁנָה לֵאמֹר שָׂאוּל יִשְׂאֵלוּ בְּאַבֵּל וְכֵן הִתְמוּ. **ב כִּיט** אָנֹכִי שְׁלָמִי אֲמוּנִי יִשְׂרָאֵל אֲתָה מִבְּקֵשׁ לְהַמִּית עִיר וְאִם בְּיִשְׂרָאֵל לָכֶמָה תִּבְלַע נִחְלַת יְהוָה.

ב ככ וַיַּעַן יוֹאָב וַיֹּאמֶר: חָלִילָה חָלִילָה לִי אִם-אַבְלַע וְאִם-אַשְׁחִית. **ב ככא** לֹא-כֵן הִדְבַּר כִּי אִישׁ מִהֵר אֶפְרַיִם שִׁבְעֵי בֶן-בְּכָרִי שָׁמוּ נָשָׂא יָדוֹ בַּמֶּלֶךְ בְּדוֹדֹתָנוּ-אוֹתוֹ לְבַדּוֹ וְאַלְכָה מֵעַל הָעִיר וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל-יוֹאָב הִנֵּה רֹאשׁוֹ מִשְׁלָךְ אֵלֶיךָ בַּעַד הַחוּמָה. **ב ככב** וַתְּבֹא הָאִשָּׁה אֶל-כָּל-הָעָם בַּחֲכָמָתָהּ וַיִּכְרְתוּ אֶת-רֹאשׁ שִׁבְעֵי בֶן-בְּכָרִי וַיִּשְׁלְכוּ אֶל-יוֹאָב וַיִּתְקַע בַּשֹּׁפָר וַיִּפְּצוּ מֵעַל-הָעִיר אִישׁ לְאַהֲלָיו וַיּוֹאָב שָׁב יְרוּשָׁלַם אֶל-הַמֶּלֶךְ.

ב ככג וַיּוֹאָב אֶל כָּל-הַצָּבָא יִשְׂרָאֵל וּבְנֵיהָ בֶן-יְהוֹיָדָע עַל-הַכְרִי (הַכְּרָתִי) וְעַל-הַפְּלָתִי. **ב ככד** וְאַדְרָם עַל-הַמֶּס וַיהוֹשָׁפָט בֶּן-אַחִילֹוד הַמְּזִכִּיר. **ב ככה** וְשִׂיא (וְשִׂיא) סֹפֵר וְצָדוֹק וְאַבְיָתָר כֹּהֲנִים. **ב ככו** וְגַם עִירָא הַיָּאֲרִי הָיָה כֹהֵן לְדָוִד.

ב ככא וַיְהִי רָעַב בַּיָּמֵי דָוִד שְׁלֹשׁ שָׁנִים שָׁנָה אֲחֵרֵי שָׁנָה וַיִּבְקֹשׁ דָּוִד אֶת-פָּנָי יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שָׂאוּל וְאֶל-בֵּית הַדְּמִים עַל-אֲשֶׁר-הִמִּית אֶת-הַגְּבַעֲנִים. **ב ככב** וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לַגְּבַעֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: וְהַגְּבַעֲנִים לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה כִּי אִם-מִיֵּתֶר הָאֲמֹרִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִשְׁבָּעוּ לָהֶם וַיִּבְקֹשׁ שָׂאוּל לְהַכְתָּם בְּקִנְאָתוֹ לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה. **ב ככג** וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-הַגְּבַעֲנִים מָה אַעֲשֶׂה לָכֶם וּבַמָּה אֲכַפֵּר וּבְרָכוּ אֶת-נִחְלַת יְהוָה. **ב ככד** וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַגְּבַעֲנִים אִין-לִי (לָנוּ) כֶּסֶף וְזָהָב עִם-שָׂאוּל וְעִם-בֵּיתוֹ וְאִין-לָנוּ אִישׁ לְהַמִּית בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מָה-אַתֶּם אֲמָרִים אַעֲשֶׂה לָכֶם. **ב ככה** וַיֹּאמְרוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ הָאִישׁ אֲשֶׁר כָּלְנוּ וְאֲשֶׁר דָּמָה-לָנוּ נִשְׁמַדְנוּ מִהַתִּיצָב בְּכָל-גִּבֹּל יִשְׂרָאֵל. **ב כאו** יִתֵּן- (וְיִתֵּן-) לָנוּ שִׁבְעָה

אֲנָשִׁים מִבְּנֵי וְהוֹקְעָנוּם לִיהוָה בְּגִבַּעַת שָׁאוּל בַּחִיר יְהוָה

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲנִי אֶתֶּן. **ב כאז** וַיַּחְמַל הַמֶּלֶךְ עַל-מַפִּיבֶשֶׁת בֶּן-יְהוֹנָתָן בֶּן-שָׁאוּל
עַל-שִׁבְעַת יְהוָה אֲשֶׁר בֵּינָתָם בֵּין דָּוִד וּבֵין יְהוֹנָתָן בֶּן-שָׁאוּל. **ב כאח** וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ
אֶת-שְׁנֵי בָנֵי רֹצֶפֶה בֶּת-אֵיָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְשָׁאוּל אֶת-אַרְמוֹנִי וְאֶת-מַפְבֶּשֶׁת
וְאֶת-חַמֶּשֶׁת בָּנֵי מִיכַל בֶּת-שָׁאוּל אֲשֶׁר יָלְדָה לְעֹדְרִיאֵל בֶּן-בְּרִזְלֵי הַמַּחֲלָתִי.
ב כאט וַיִּתְּנֵם בְּיַד הַגִּבְעָנִים וַיִּקְיָעֵם בְּהָר לִפְנֵי יְהוָה וַיִּפְּלוּ שִׁבְעָתָם (שִׁבְעָתָם)
יַחַד וְהֵם (וְהֵמָּה) הָמָתוּ בִּימֵי קָצִיר בְּרָאשֵׁינִים תַּחֲלַת (בַּתְּחִלָּת) קָצִיר שְׁעָרִים.
ב כאי וַתִּקַּח רֹצֶפֶה בֶּת-אֵיָה אֶת-הַשֶּׁקֶ וַתִּטָּהוּ לָהּ אֶל-הַצּוּר מִתַּחֲלַת קָצִיר עַד
נִתֵּן-מִים עָלֵיהֶם מִן-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-נִתְּנָה עוֹף הַשָּׁמַיִם לָנוּחַ עָלֵיהֶם יוֹמָם
וְאֶת-חֵיט הַשָּׂדֶה לְלִילָה. **ב כאיא** וַיַּגֵּד לְדָוִד אֶת אֲשֶׁר-עָשְׂתָה רֹצֶפֶה בֶּת-אֵיָה
פֶּלַגֶּשׁ שָׁאוּל. **ב כאיב** וַיֵּלֶךְ דָּוִד וַיִּקַּח אֶת-עַצְמוֹת שָׁאוּל וְאֶת-עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן
בָּנוּ מֵאֵת בְּעָלֵי יָבִישׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר גָּבְּבוּ אֶתָם מִרְחֹב בֵּית-שָׁן אֲשֶׁר תְּלוּם (תִּלְאוּם)
שֵׁם הַפְּלִשְׁתִּים (שָׁמָּה פְּלִשְׁתִּים) בְּיוֹם הַכּוֹת פְּלִשְׁתִּים אֶת-שָׁאוּל בְּגִלְבָּעַ.
ב כאיג וַיַּעַל מִשָּׁם אֶת-עַצְמוֹת שָׁאוּל וְאֶת-עַצְמוֹת יְהוֹנָתָן בָּנוּ וַיֵּאֲסֹפוּ
אֶת-עַצְמוֹת הַמּוֹקְעִים. **ב כאיד** וַיִּקְבְּרוּ אֶת-עַצְמוֹת-שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן בָּנוּ בְּאֶרֶץ
בְּנִימִן בְּצֹלַע בְּקֶבֶר קִישׁ אָבִיו וַיַּעֲשׂוּ כָל אֲשֶׁר-צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲתֵר אֱלֹהִים לְאֶרֶץ
אַחֲרֵי-כֵן.

ב כאטו וַתְּהִי-עוֹד מַלְחָמָה לְפְלִשְׁתִּים אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיֵּרֶד דָּוִד וַעֲבָדָיו עִמּוֹ
וַיִּלָּחֲמוּ אֶת-פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַף דָּוִד. **ב כאטז** וַיֵּשְׁבוּ (וַיִּשְׁבּוּ) בָּנוּב אֲשֶׁר בִּילִידֵי הָרָפָה
וּמִשְׁקַל קִינוּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת מִשְׁקַל נְחֹשֶׁת וְהוּא חָגוֹר חֲדָשָׁה וַיֹּאמֶר לְהַכּוֹת
אֶת-דָּוִד. **ב כאיז** וַיַּעֲזֹר-לוֹ אָבִישׁי בֶן-צְרוּיָה וַיִּן אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּמָּתֶהוּ אֹז
נִשְׁבָּעוּ אֲנָשֵׁי-דָוִד לוֹ לֵאמֹר לֹא-תֵצֵא עוֹד אֶתָנוּ לְמַלְחָמָה וְלֹא תִכָּבֶּה אֶת-נֵר
יִשְׂרָאֵל.

ב כאיח וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן וַתְּהִי-עוֹד הַמַּלְחָמָה בְּגוֹב עִם-פְּלִשְׁתִּים אֹז הִכָּה סִבְכִּי
הַחֲשָׁתִי אֶת-סֹף אֲשֶׁר בִּילִידֵי הָרָפָה.
ב כאיט וַתְּהִי-עוֹד הַמַּלְחָמָה בְּגוֹב עִם-פְּלִשְׁתִּים וַיִּן אֶלְחָנָן בֶּן-יַעֲרִי אֲרָגִים בֵּית
הַלַּחְמִי אֶת גָּלִית הַגִּתִּי וַיַּעַץ חֲנִיתוֹ כְּמִנּוֹר אֲרָגִים.
ב כאכ וַתְּהִי-עוֹד מַלְחָמָה בְּגֵת וַיְהִי אִישׁ מִדִּין (מִדּוֹן) וַאֲצַבָּעַת יָדָיו וַאֲצַבָּעַת
רַגְלָיו שֵׁשׁ וְשֵׁשׁ עֶשְׂרִים וָאַרְבַּע מִסְפָּר וְגַם-הוּא יָלַד לְהָרָפָה. **ב כאכא** וַיַּחֲרֹף

אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיַּכְהוּ יְהוֹנָתָן בֶּן-שִׁמְעִי (שְׁמֵעָה) אָחִי דָּוִד. **ב כאכב** אֶת-אַרְבַּעַת
 אֵלֶּה יָלְדוּ לְהֶרְפָּה בִּגְתָּ וַיִּפְּלוּ בְּיַד-דָּוִד וּבְיַד עֶבְדֵּיו.
ב כבא וַיַּדְבֵּר דָּוִד לֵיהוָה אֶת-דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַצֵּיל יְהוָה אֶתוֹ
 מִכַּף כָּל-אֹיְבָיו וּמִכַּף שָׁאוּל. **ב כבב** וַיֹּאמֶר: יְהוָה סָלְעִי וּמַצִּדְתִּי
 וּמִפִּלְטִי-לִי. **ב כבג** אֱלֹהֵי צוּרֵי אַחֲסֵה-בּוֹ מִגְּנִי וּקְרֹן יִשְׁעִי
 מִשְׁגָּבִי וּמִנוֹסִי מִשְׁעִי מִחֲמָס תִּשְׁעֵנִי.
ב ככד מִהֲלָל אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאֹיְבֵי אֲנֹשֶׁעַ.
ב ככה כִּי אֶפְפְּנִי מִשְׁבָּרֵי-מָוֶת נִחְלִי בְּלִיעַל יִבְעֶתְנִי.
ב ככו חֲבָלֵי שָׁאוּל סָבְנִי קִדְמֹנִי מִקְשֵׁי-מָוֶת.
ב ככז בָּצַר-לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֵל-אֱלֹהֵי אֶקְרָא וַיִּשְׁמַע מִהִיכָלוֹ קוֹלִי וְשׁוֹעֲתִי
 בְּאָזְנוֹ.
ב ככח וַתִּגַּעַשׁ (וַיִּתְגַּעַשׁ) וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְגְּזוּ וַיִּתְגַּעַשׁוּ
 כִּי-חָרָה לוֹ.
ב ככט עָלָה עֵשׂוֹן בְּאֶפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכַל גְּחָלִים בָּעָרוּ מִמֶּנּוּ.
ב ככ וַיֵּט שָׁמַיִם וַיִּרֹד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו.
ב ככיא וַיִּרְכַּב עַל-כְּרוּב וַיַּעֲף וַיָּרָא עַל-כְּנָפֵי-רוּחַ.
ב ככיב וַיִּשֶׁת חֶשֶׁד סָבִיבָתָיו סִכּוֹת חֲשֹׁרֶת-מִים עָבִי שְׁחָקִים.
ב ככיג מִנְּגָה נִגְדּוּ בָּעָרוּ גְחָלֵי-אֵשׁ. **ב ככיד** יִרְעַם מֶן-שָׁמַיִם יְהוָה
 וַעֲלִיּוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ. **ב ככטו** וַיִּשְׁלַח חֲצִים וַיִּפְּיֹצֵם בָּרֶק וַיהִמָּם (וַיַּהֲרֹם).
ב ככטז וַיִּרְאוּ אֲפָקֵי יָם יָגְלוּ מוֹסְדוֹת תִּבְלֹ בִּגְעַרְתָּ יְהוָה מִנִּשְׁמַת רוּחַ אֲפּוֹ.
ב ככז וַיִּשְׁלַח מִמְּרוֹם יִקְחֵנִי יִמְשֹׁנִי מִמִּים רַבִּים.
ב ככח וַיִּצְלַנִּי מֵאֹיְבֵי עֹז מִשְׁנָאִי כִּי אִמְצֹו מִמֶּנִּי.
ב ככט וַיִּקְדַּמְנִי בַּיּוֹם אִיִּדִי וַיְהִי יְהוָה מִשְׁעָן לִי. **ב ככ** וַיֵּצֵא לְמִרְחָב אֶתִּי
 וַיַּחְלֲצֵנִי כִּי-חָפֵץ בִּי. **ב ככא** וַיִּגְמַלְנִי יְהוָה כְּצַדִּיקָתִי
 כְּבֹר יָדֵי יִשִּׁיב לִי. **ב ככב** כִּי שָׁמַרְתִּי דִּרְכֵי יְהוָה
 וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהֵי. **ב ככג** כִּי כָל-מִשְׁפָּטוֹ לִנְגִידִי וַחֲקֹתָיו לֹא-אֶסוּר מִמֶּנָּה.
ב ככד וְאַהֲיָה תָמִים לוֹ וְאַשְׁתַּמְרָה מֵעוֹנִי.
ב ככה וַיֵּשֶׁב יְהוָה לִי כְּצַדִּיקָתִי כְּבָרִי לִנְגִיד עֵינָיו.
ב ככז עַם-חֲסִיד וַתִּתְחַסֵּד עַם-גִּבּוֹר תָּמִים וַתִּתְמָם.
ב ככז עַם-נָבֵר וַתִּתְבָּר וְעַם-עֲקֹשׁ וַתִּתְפָּל.
ב ככח וְאַתָּה עָנִי וַתּוֹשִׁיעַ וַעֲיִינִיךָ עַל-רַמִּים וַתִּשְׁפִּיל.

ב כבכט כִּי-אַתָּה נִירִי יְהוָה וַיְהוָה נִגִּיתָ חֹשֶׁכִּי.
ב כבל כִּי בָכָה אַרוֹץ גְּדוּד בְּאֵלֶּהי אֲדֹלָג-שׁוּר.
ב כבלא הָאֵל תַּמִּים דִּרְכּוֹ אֲמַרְתָּ יְהוָה צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכָל הַחֹסִים בּוֹ.
ב כבלב כִּי מִי-אֵל מִבִּלְעָדִי יְהוָה וּמִי צוּר מִבִּלְעָדִי אֱלֹהֵינוּ.
ב כבלג הָאֵל מְעוּזִי חַיִּל וַיִּתֵּר תַּמִּים דְּרָכּוֹ (דִּרְכִּי).
ב כבלד מְשׁוּה רִגְלִיו (רִגְלִי) כְּאֵילֹת וְעַל בְּמֹתַי יַעֲמִדְנִי.
ב כבלה מִלֵּמֶד יָדִי לַמִּלְחָמָה וְנִחַת קֶשֶׁת-נְחוּשָׁה זֹרְעֹתִי.
ב כבלו וַתִּתֵּן-לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וַעֲנֹתְךָ תִּרְבֶּנִּי. **ב כבלז** תִּרְחִיב צַעְדִּי תַחֲתַנִּי וְלֹא מַעֲדוֹ קִרְסְלִי.
ב כבלח אֲרֹדְפָה אֵיבֵי וְאַשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד-כָּלוּתָם.
ב כבלט וְאַכְלֵם וְאַמְחָצֵם וְלֹא יִקְוֹמוּן וַיִּפְּלוּ תַחַת רִגְלִי.
ב כבמ וַתִּזְרְנִי חַיִּל לַמִּלְחָמָה תִּכְרִיעַ קַמִּי תַחֲתַנִּי.
ב כבמא וְאֵיבֵי תִתֵּן לִי עֶרְף מְשֻׁנָּאִי וְאַצְמִיתֵם. **ב כבמב** יִשְׁעוּ וְאִין מְשִׁיעַ אֶל-יְהוָה וְלֹא עָנֹם.
ב כבמג וְאַשְׁחָקֵם כַּעֲפֹר-אֶרֶץ כְּטִיט-חוּצוֹת אֲדָקִם אֲרָקֵם.
ב כבמד וַתִּפְּלֹטְנִי מִרִּיבֵי עַמִּי תִשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם לֹא-יַדְעֹתִי יַעֲבֹדְנִי.
ב כבמה בְּנִי נִכְר יִתְכַחֲשׁוּ-לִי לִשְׁמוֹעַ אֲזֹן יִשְׁמְעוּ לִי. **ב כבמו** בְּנִי נִכְר יִבְלוּ וַיִּחְגְּרוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם.
ב כבמז חִי-יְהוָה וּבְרוּךְ צוּרִי וַיִּרֶם אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעִי.
ב כבמח הָאֵל הִנֵּתָן נִקְמֹת לִי וּמִרִיד עַמִּים תַּחֲתַנִּי.
ב כבמט וּמוֹצִיאִי מֵאֵיבֵי וּמִקַּמִּי תִרְוַמְמֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילֵנִי.
ב כבנ עַל-כֵּן אוֹדֶךָ יְהוָה בְּגוֹיִם וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּר.
ב כבנא מַגְדִּיל (מַגְדוֹל) יִשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ וַעֲשֵׂה-חֹסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד-עוֹלָם.

ב כגא וְאֵלֶּה דְּבָרֵי דָוִד הָאֲחֵרִים: נָאִם דָּוִד בֶּן-יִשִׁי וַנָּאִם הַגִּבֹּר הַקָּם עַל־מְשִׁיחַ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַנְּעִים זְמֵרוֹת יִשְׂרָאֵל. **ב כגב** רוּחַ יְהוָה דָּפַר-בִּי וּמִקְלָתוֹ עַל-לְשׁוֹנִי.
ב כגג אָמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לִי דָבָר צוּר יִשְׂרָאֵל: מוֹשֵׁל בְּאָדָם צָדִיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹהִים. **ב כגד** וּכְאוּר בִּקְרָה יִזְרַח-שָׁמֶשׁ בִּקְרָה לֹא עֲבוֹת מִנְּגֵה מִמָּטָר דָּשָׁא מֵאֶרֶץ. **ב כגה** כִּי-לֹא-כֵן בֵּיתִי עִם-אֵל: כִּי בְרִית עוֹלָם שָׁם לִי עֲרוּכָה בְּכָל וּשְׁמִרָה-כִּי-כָל-יִשְׁעִי וְכָל-חִפְּץ כִּי-לֹא יִצְמִיחַ. **ב כגו** וּבְלִיעַל כְּקוֹץ מִנֵּד כְּלָהֶם:

כִּי-לֹא בָּיִד יִקָּחוּ. **ב כגז** וְאִישׁ יִגַע בָּהֶם וְכֹלָא בְּרִזָּל וְעַץ חֲנִית וּבִאֵשׁ שָׂרוּף יִשְׂרְפוּ בַשָּׁבֶת.

ב כגח אֵלֶּה שְׁמוֹת הַגְּבֻרִים אֲשֶׁר לָדוֹד: יֹשֵׁב בַּשָּׁבֶת תַּחֲכַמְנִי רֹאשׁ הַשְּׁלֹשִׁי הוּא עֲדִינוֹ הַעֲצָנוֹ (הַעֲצָנִי)עַל-שְׁמֹנֶה מֵאוֹת חָלָל בַּפַּעַם אֶחָד (אֶחָת).

ב כגט וְאַחֲרָיו אֶלְעָזָר בֶּן-דָּדִי (דָּדוֹ) בֶּן-אַחֲחִי בַשְּׁלֹשָׁה גְּבָרִים (הַגְּבָרִים) עִם-דָּוִד בְּחֶרֶפֶם בַּפְּלִשְׁתִּים נֶאֱסָפוּ-שָׁם לְמַלְחָמָה וַיַּעֲלוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל. **ב כגי** הוּא קָם וַיֵּךְ בַּפְּלִשְׁתִּים עַד כִּי-יִגָּעָה יָדוֹ וַתִּדְּבַק יָדוֹ אֶל-הַחֶרֶב וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָעָם יָשְׁבוּ אַחֲרָיו אָךְ-לִפְנֵשֶׁט.

ב כגיא וְאַחֲרָיו שָׁמָּה בֶן-אַגָּא הָרָרִי וַיֶּאֱסָפוּ פְּלִשְׁתִּים לַחֲזִיה וּתְהִי-שָׁם חִלְקַת הַשָּׂדֶה מְלֵאָה עֲדָשִׁים וְהָעָם נָס מִפְּנֵי פְּלִשְׁתִּים. **ב כגיב** וַיִּתְּצַב בְּתוֹךְ-הַחִלְקָה וַיִּצִּילָהּ וַיֵּךְ אֶת-פְּלִשְׁתִּים וַיַּעַשׂ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה.

ב כגיג וַיֵּרְדּוּ שְׁלֹשִׁים (שְׁלֹשָׁה) מִהַשְּׁלֹשִׁים רֹאשׁ וַיָּבֹאוּ אֶל-קָצִיר אֶל-דָּוִד אֶל-מַעֲרַת עַדְלָם וְחֵית פְּלִשְׁתִּים חֲנָה בַּעֲמֻק רָפָאִים. **ב כגיד** וְדָוִד אָז בַּמְּצוּדָה וּמִצֵּב פְּלִשְׁתִּים אָז בֵּית לָחֶם. **ב כגטו** וַיִּתְּאוּהוּ דָּוִד וַיֹּאמֶר: מִי יִשְׁקֹנִי מִיָּם מִבָּאֵר בֵּית-לָחֶם אֲשֶׁר בַּשָּׂעַר.

ב כגטז וַיִּבְקְעוּ שְׁלֹשֶׁת הַגְּבָרִים בְּמַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאַבוּ-מִיָּם מִבָּאֵר בֵּית-לָחֶם אֲשֶׁר בַּשָּׂעַר וַיִּשְׁאוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-דָּוִד וְלֹא אָבָה לִשְׁתּוֹתָם וַיִּסֹּךְ אֹתָם לַיהוָה. **ב כגיז** וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִי יְהוָה מַעֲשֵׂתִי זֹאת הִדָּם הָאֲנָשִׁים הַהֵלֵכִים בְּנַפְשׁוֹתָם וְלֹא אָבָה לִשְׁתּוֹתָם אֵלֶּה עָשׂוּ שְׁלֹשֶׁת הַגְּבָרִים.

ב כגיח וְאַבְיִשִׁי אַחִי יוֹאָב בֶּן-צְרוּיָה הוּא רֹאשׁ הַשְּׁלֹשִׁי (הַשְּׁלֹשָׁה) וְהוּא עוֹרֵר אֶת-חֲנִיתוֹ עַל-שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חָלָל וְלוֹ-שָׁם בַּשְּׁלֹשָׁה. **ב כגיט** מֶן-הַשְּׁלֹשָׁה הַכִּי נִכְבָּד וַיְהִי לָהֶם לְשָׂר וְעַד-הַשְּׁלֹשָׁה לֹא-בָא.

ב כגכ וּבְנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע בֶּן-אִישׁ-חִי (חִיל) רַב-פְּעָלִים מְקַבְּצָאֵל הוּא הִכָּה אֶת שְׁנֵי אֲרָאֵל מוֹאָב וְהוּא יָרַד וְהִכָּה אֶת-הָאֲרִיָּה (הָאֲרִי) בְּתוֹךְ הַבָּאֵר בַּיּוֹם הַשְּׁלֹג.

ב כגכא וְהוּא-הִכָּה אֶת-אִישׁ מִצְרִי אֲשֶׁר (אִישׁ) מִרְאָה וּבָיִד הַמִּצְרִי חֲנִית וַיֵּרַד אֵלָיו בַּשָּׁבֶט וַיִּגְזֹל אֶת-הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצְרִי וַיַּהֲרֹגְהוּ בַּחֲנִיתוֹ. **ב כגכב** אֵלֶּה עָשָׂה בְּנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וְלוֹ-שָׁם בַּשְּׁלֹשָׁה הַגְּבָרִים. **ב כגכג** מֶן-הַשְּׁלֹשִׁים נִכְבָּד

וְאֶל-הַשְּׁלֹשָׁה לֹא-בָא וַיִּשְׁמָהוּ דָּוִד

אֶל-מִשְׁמַעֲתוֹ. **ב כגכד** עָשָׂה אֶל אַחִי-יוֹאָב בַּשְּׁלֹשִׁים אֶלְחָנָן בֶּן-דָּדוֹ

בֵּית לָחֶם. **ב כגכה** שָׁמָּה הַחֲרָדִי אֱלִיקָא

הַחֲרָדִי. **ב כגכו** חֶלֶץ הַפְּלִטִי עִירָא

בן-עקש התקועי. **ב כגכז** אביעזר
הענתתי מבני החשתי. **ב כגכח** צלמון
האחחי מהרי הנטפתי. **ב כגכט** חלב בן-בענה
הנטפתי אתי בן-ריבי מגבעת בני בנימן. **ב כגל** בניהו
פרעתי הדי מנחלי געש. **ב כגלא** אבי-עלבון
הערבתי עזמות הברחמי. **ב כגלב** אליחבא
השעלבני בני ישן יהונתן. **ב כגלג** שמה
ההררי אחיאם בן-שחר האררי. **ב כגלז** אליפל
בן-אחסבי בן-המעכתי אליעם בן-אחיתפל
הגלני. **ב כגלה** חצרו (חצרי) הפרמלי פערי
הארבי. **ב כגלו** יגאל בן-נתן מצבה בני
הגדי. **ב כגלז** צלק העמני נחרי
הבארתינשאי (נשא) כלי יואב בן-צריה. **ב כגלח** עירא
היתרי גרב היתרי. **ב כגלט** אוריה
החתיכל שלשים ושבעה.

ב כדא ויסף אף-יהוה לחרות בישראל ויסת את-דוד בהם לאמר לך מנה
את-ישראל ואת-יהודה. **ב כדב** ויאמר המלך אל-יואב שר-החיל אשר-אתו
שוט-נא בכל-שבטי ישראל מדן ועד-באר שבע ופקדו את-העם וידעתי את
מספר העם.

ב כדג ויאמר יואב אל-המלך ויוסף יהוה אלהיך אל-העם כהם וכהם מאה
פעמים ועיני אדני-המלך ראות ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה. **ב כדז**
ויחזק דבר-המלך אל-יואב ועל שרי החיל ויצא יואב ושרי החיל לפני המלך
לפקד את-העם את-ישראל. **ב כדה** ויעברו את-הירדן ויחנו בערוער ימין
העיר אשר בתוך-הנחל הגדואל-יעזר. **ב כדז** ויבאו הגלעדה ואל-ארץ תחתים
חדשי ויבאו דנה יען וסביב אל-צידון. **ב כדז** ויבאו מבצר-צר וכל-ערי החוי
והכנעני ויצאו אל-נגב יהודה באר שבע. **ב כדח** וישטו בכל-הארץ ויבאו
מקצה תשעה חדשים ועשרים יום וירושלם. **ב כדט** ויתן יואב את-מספר
מפקד-העם אל-המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש-חיל שלף חרב
ואיש יהודה חמש-מאות אלף איש. **ב כדי** ויך לב-דוד אתו אחרי-כן ספר
את-העם

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יְהוָה חַטָּאתִי מֵאֵד אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְעַתָּה יְהוָה הַעֲבֵר-נָא אֶת-עוֹן עַבְדְּךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מֵאֵד. **ב כדִּיא** וַיִּקָּם דָּוִד בַּבֹּקֶר

וַיְדַבֵּר-יְהוָה הָיָה אֶל-גֹּד הַנְּבִיא חִזְיָה דָּוִד לֵאמֹר. **ב כדִּיב** הֲלוֹךְ וְדַבַּרְתָּ אֶל-דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלֹשׁ אָנֹכִי נוֹטֵל עָלֶיךָ: בָּחַר-לָךְ אַחַת-מֵהֶם וְאַעֲשֶׂה-לָּךְ. **ב כדִּיג** וַיָּבֹא-גֹד אֶל-דָּוִד וַיִּגְד-לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ הִתְבּוּא לָךְ שִׁבְעַ שָׁנִים רָעַב בְּאַרְצֶךָ אִם-שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים נֹסֶךְ לִפְנֵי-צָרֶיךָ וְהוּא רֹדְפֶךָ וְאִם-הָיִיתָ שְׁלֹשֶׁת יָמִים דֹּבֵר בְּאַרְצְךָ עַתָּה דַּע וּרְאֵה מָה-אָשִׁיב שְׁלַחִי דֹבֵר.

ב כדִּיד וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-גֹּד צַר-לִי מֵאֵד נִפְלָה-נָא בִיד-יְהוָה כִּי-רַבִּים רַחֲמֹו וּבִיד-אָדָם אֶל-אִפְלָה. **ב כדִּטו** וַיִּתֵּן יְהוָה דֹּבֵר בְּיִשְׂרָאֵל מִהַבְּקָר וְעַד-עֵת מוֹעֵד וַיָּמָת מִן-הָעָם מִדָּן וְעַד-בָּאָר שִׁבְעַ שָׁבָעִים אֶלְף אִישׁ. **ב כדִּטז** וַיִּשְׁלַח יְדוֹ הַמֶּלֶךְ יְרוּשָׁלַם לְשַׁחֲתָהּ וַיִּנָּחֶם יְהוָה אֶל-הָרָעָה וַיֹּאמֶר לַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁחִית בָּעָם רַב עַתָּה הָרַף יָדְךָ וּמִלֵּאךְ יְהוָה הָיָה עִם-גֵּרֹן הָאוֹרֵנָה (הָאַרְוֹנָה) הַיִּבְסִי.

ב כדִּיז וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-יְהוָה בִּרְאֵתוֹ אֶת-הַמֶּלֶךְ הַמֶּכָּה בָּעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי חַטָּאתִי וְאָנֹכִי הַעֲוִיתִי וְאֵלֶּה הַצֹּאֵן מָה עָשׂוּ: תִּהְיֶינָה נָא יָדְךָ בִּי וּבְבֵית אָבִי.

ב כדִּיח וַיָּבֹא-גֹד אֶל-דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ עֲלֵה הָקָם לִיהוָה מִזִּבְחַ בְּגֵרֹן אֲרֹנִיָה (אַרְוֹנָה) הַיִּבְסִי. **ב כדִּיט** וַיַּעַל דָּוִד כַּדָּבָר-גֹּד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה. **ב כדכ** וַיִּשְׁקֹף אַרְוֹנָה וַיֵּרָא אֶת-הַמֶּלֶךְ וְאֶת-עַבְדָּיו עֹבְרִים עָלָיו וַיֵּצֵא אַרְוֹנָה וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ אִפְיוֹ אֶרְצָה. **ב כדכא** וַיֹּאמֶר אַרְוֹנָה מִדּוּעַ בָּא אֲדֹנִי-הַמֶּלֶךְ אֶל-עַבְדּוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד לַקְנוֹת מַעֲמָךְ אֶת-הַגֵּרֹן לִבְנוֹת מִזְבֵּחַ לִיהוָה וְתַעֲצֹר הַמַּגִּפָּה מֵעַל הָעָם. **ב כדכב** וַיֹּאמֶר אַרְוֹנָה אֶל-דָּוִד יִקַּח וַיַּעַל אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הַטוֹב בְּעֵינָיו רֵאֵה הַבֹּקֶר לַעֲלֹה וְהַמִּרְגִּים וְכָלִי הַבֹּקֶר לַעֲצִים. **ב כדכג** הַכֹּל נָתַן אַרְוֹנָה הַמֶּלֶךְ לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אַרְוֹנָה אֶל-הַמֶּלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ יִרְצֶךָ. **ב כדכד** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-אַרְוֹנָה לֹא כִּי-קִנּוּ אֶקְנֶה מֵאוֹתָךְ בַּמַּחִיר וְלֹא אֶעֱלֶה לִיהוָה אֱלֹהֵי עֲלוֹת חֹנָם וַיִּקֶּן דָּוִד אֶת-הַגֵּרֹן וְאֶת-הַבֹּקֶר בְּכֶסֶף שְׁקָלִים חֲמִשִּׁים. **ב כדכה** וַיָּבֹן שָׁם דָּוִד מִזְבֵּחַ לִיהוָה וַיַּעַל עֲלוֹת וּשְׁלָמִים וַיַּעֲתֵר יְהוָה לְאַרְצָ וְתַעֲצֹר הַמַּגִּפָּה מֵעַל יִשְׂרָאֵל.

מַלְכִּים

א אא וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיִּכְסְהוּ בַּבְּגָדִים וְלֹא יָחַם לוֹ. **א אב** וַיֹּאמְרוּ לוֹ עַבְדָּיו יִבְקֹשׁוּ לְאֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְּתוּלָה וְעַמֻּדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְתִהְיֶי-לוֹ סִכָּנֶת וְשִׁכְבָּה בְּחִיקָךְ וְחֹם לְאֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ. **א אג** וַיִּבְקֹשׁוּ נַעֲרָה יָפָה בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל

וּמִצָּאוּ אֶת-אֲבִישָׁג הַשּׁוֹנְמִית וַיָּבֹאוּ אֹתָהּ לַמֶּלֶךְ. **א** אִדּוּ וְהִנְעֲרָה יָכָה עַד-מָאֵד וְתָהִי לַמֶּלֶךְ סִכְנֶת וְתִשְׁרָתְהוּ וְהַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעָה. **א** אֵה וְאֲדָנִיָּה בֶן-חֲגִית מִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ וַיַּעַשׂ לוֹ רֶכֶב וּפָרָשִׁים וְחֲמִשִּׁים אִישׁ רָצִים לִפְנָיו. **א** אוּ וְלֹא-עָצְבוּ אָבִיו מִיָּמָיו לֵאמֹר מִדּוּעַ כָּכָה עָשִׂיתָ וְגַם-הוּא טוֹב-תֵּאָר מָאֵד וְאֹתוֹ יִלְדָה אַחֲרֵי אֲבִשְׁלוֹם. **א** אז וַיְהִי דְבָרִיו עִם יוֹאָב בֶּן-צְרוּיָה וְעִם אֲבִיתֵר הַכֹּהֵן וַיַּעֲזְרוּ אַחֲרֵי אֲדָנִיָּה. **א** אח וְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּבְנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וְנָתָן הַנָּבִיא וְשִׁמְעִי וְרַעִי וְהַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם-אֲדָנִיָּהוּ. **א** אִטּוּ וַיִּזְבַּח אֲדָנִיָּהוּ צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא עִם אָבִן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר-אֵצֶל עֵין רֹגֵל וַיִּקְרָא אֶת-כָּל-אָחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְכָל-אֲנָשֵׁי יְהוּדָה עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ. **א** אי וְאֶת-נָתָן הַנָּבִיא וּבְנֵיהוּ וְאֶת-הַגִּבּוֹרִים וְאֶת-שְׁלֹמֹה אַחִיו לֹא קָרָא. **א** איא וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל-בֵּת-שֹׁבַע אִם-שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הֲלוֹא שָׁמַעְתָּ כִּי מֶלֶךְ אֲדָנִיָּהוּ בֶן-חֲגִית וְאֲדָנִינוּ דָּוִד לֹא יָדָע. **א** איב וְעַתָּה לְכִי אִיעָצֶךָ נָא עֲצָה: וּמִלִּטִּי אֶת-נִפְשֶׁךָ וְאֶת-נִפְשׁ בֶּנְךָ שְׁלֹמֹה. **א** איג לְכִי וּבֹאִי אֶל-הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הֲלֹא-אַתָּה אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לְאַמְתֶּךָ לֵאמֹר כִּי-שְׁלֹמֹה בֶּנְךָ יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא יָשֵׁב עַל-כִּסְאִי וּמִדּוּעַ מֶלֶךְ אֲדָנִיָּהוּ. **א** איד הִנֵּה עוֹדֶךָ מִדְּבַרְתָּ שְׁסָעִם-הַמֶּלֶךְ וְאֲנִי אָבֹא אַחֲרֶיךָ וּמִלֵּאתִי אֶת-דְּבָרֶיךָ. **א** אטו וּתְבֹא בֵת-שֹׁבַע אֶל-הַמֶּלֶךְ הַחֲדָרָה וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן מָאֵד וְאֲבִישָׁג הַשּׁוֹנְמִית מִשְׁרַת אֶת-הַמֶּלֶךְ. **א** אטז וּתְקַד בֵּת-שֹׁבַע וּתִשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מֶה-לָּךְ. **א** איז וּתֹאמַר לוֹ אֲדָנִי אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לְאַמְתֶּךָ כִּי-שְׁלֹמֹה בֶּנְךָ יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא יָשֵׁב עַל-כִּסְאִי. **א** איח וְעַתָּה הִנֵּה אֲדָנִיָּה מֶלֶךְ וְעַתָּה אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעְתָּ. **א** אִיט וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא-וְצֹאן לָרֹב

וַיִּקְרָא לְכָל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְאַבְיָתָר הַכֹּהֵן וּלְיֹאָב שֹׂר הַצֹּבָא וּלְשְׁלֹמֹה עַבְדֶּךָ לֹא קָרָא. **א** אכ וְאַתָּה אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ עֵינִי כָל-יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ: לְהַגִּיד לְהַסְמִי יָשֵׁב עַל-כִּסֵּא אֲדָנִי-הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו. **א** אכא וְהָיָה כַּשֵּׁכַב אֲדָנִי-הַמֶּלֶךְ עִם-אַבְתָּיו וְהִיטִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חֲטָאִים. **א** אכב וְהִנֵּה עוֹדְנָה מִדְּבַרְתָּ עִם-הַמֶּלֶךְ וְנָתָן הַנָּבִיא בָּא. **א** אכג וַיִּגִּידוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר הִנֵּה נָתָן הַנָּבִיא וַיָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ עַל-אִפְּיוֹ אֲרָצָה. **א** אכד וַיֹּאמֶר נָתָן אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ אַתָּה אָמַרְתָּ אֲדָנִיָּהוּ יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא יָשֵׁב עַל-כִּסְאִי. **א** אכה כִּי יָרַד הַיּוֹם וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא-וְצֹאן לָרֹב וַיִּקְרָא לְכָל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וּלְשָׂרֵי הַצֹּבָא וּלְאַבְיָתָר הַכֹּהֵן וְהַנָּסִים אֲכָלִים וְשֹׁתִים לִפְנָיו וַיֹּאמְרוּ יַחִי הַמֶּלֶךְ אֲדָנִיָּהוּ. **א** אכו וְלִי אֲנִי-עַבְדֶּךָ וּלְצֹדֶק הַכֹּהֵן וּלְבְנָיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וּלְשְׁלֹמֹה עַבְדֶּךָ לֹא קָרָא. **א** אכז אִם מֵאֵת אֲדָנִי

הַמֶּלֶךְ נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ אֶת-עַבְדֶּיךָ (עֲבָדֶיךָ) מִי יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא אֲדֹנָי-הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו.

א אכח וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר קִרְאוּ-לִי לְבַת-שֶׁבַע וְתָבֵא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְתַעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. **א אכט** וַיֵּשְׁבַע הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר: חִי-יְהוָה אֲשֶׁר-פָּדָה אֶת-נַפְשִׁי מִכָּל-צָרָה. **א אל** כִּי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ בִּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי-שְׁלֹמֹה בְנִךְ יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא יֹשֵׁב עַל-כִּסְאִי תַּחְתָּי: כִּי כֵּן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה. **א אלא** וַתִּקְדֹּב בַּת-שֶׁבַע אַפִּים אֶרֶץ וַתִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ וַתֹּאמְרִיחִי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ דָּוִד לַעֲלֹם. **א אלב** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִד קִרְאוּ-לִי לְצָדוֹק הַכֹּהֵן וּלְנָתָן הַנָּבִיא וּלְבִנְיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וַיָּבֹאוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. **א אלג** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לָהֶם קָחוּ עִמָּכֶם אֶת-עַבְדֵי אֲדֹנֵיכֶם וְהִרְכַּבְתֶּם אֶת-שְׁלֹמֹה בְּנִי עַל-הַפָּרָדָה אֲשֶׁר-לִי וְהוֹרְדְתֶם אֹתוֹ אֶל-גִּחֹן. **א אלד** וַיִּמָּשַׁח אֹתוֹ שָׁם צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא לַמֶּלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל וַתִּקְעֻתָם בְּשׁוֹפָר וַאֲמָרְתָם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה. **א אלה** וַעֲלִיתָם אַחֲרָיו וְבָא וַיֵּשֶׁב עַל-כִּסְאִי וְהוּא יִמְלֹךְ תַּחְתָּי וְאֹתוֹ צִוִּיתִי לִהְיוֹת נָגִיד עַל-יִשְׂרָאֵל וְעַל-יְהוּדָה. **א אלו** וַיַּעַן בְּנֵיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אָמֵן: כֵּן יֹאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ. **א אלוז** כַּאֲשֶׁר הָיָה יְהוָה עִם-אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כֵּן יְחִי (וַיְהִי) עִם-שְׁלֹמֹה וַיַּגְדֵּל אֶת-כִּסְאוֹ מִכִּסֵּא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ דָּוִד. **א אלח** וַיֵּרֶד צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא וּבִנְיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וְהַכֹּהֲנִי וְהַפְּלִטִי וַיִּרְכְּבוּ אֶת-שְׁלֹמֹה עַל-פָּרָדַת הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֵּלְכוּ אֹתוֹ עַל-גִּחֹן. **א אלט** וַיִּקַּח צָדוֹק הַכֹּהֵן אֶת-קֶרֶן הַשֶּׁמֶן מִן-הָאֹהֶל וַיִּמָּשַׁח אֶת-שְׁלֹמֹה וַיִּתְּקֵעוּ בְּשׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ כָּל-הָעָם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה. **א אמ** וַיַּעֲלוּ כָל-הָעָם אַחֲרָיו וְהָעָם מַחֲלָלִים בַּחֲלָלִים וּשְׂמֵחִים שִׂמְחָה גְדוֹלָה וַתִּבָּקַע הָאֶרֶץ בְּקוֹלָם. **א אמא** וַיִּשְׁמַע אֲדֹנָיָהוּ וְכָל-הַקְּרָאִים אֲשֶׁר אֹתוֹ וְהֵם כָּלוּ לֵאכֹל וַיִּשְׁמַע יוֹאָב אֶת-קוֹל הַשׁוֹפָר וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ קוֹל-הַקְּרִיָּה הַזֹּאת. **א אמב** עוֹדָנוּ מִדָּבָר וְהִנֵּה יוֹנָתָן בֶּן-אֲבִיתָר הַכֹּהֵן בָּא וַיֹּאמֶר אֲדֹנָיָהוּ בָּא כִּי אִישׁ חִיל אֵתָהּ וטוֹב תִּבְשֹׁר. **א אמג** וַיַּעַן יוֹנָתָן וַיֹּאמֶר לְאֲדֹנָיָהוּ: אֲבָל אֲדֹנָיָהוּ הַמֶּלֶךְ דָּוִד הַמֶּלֶךְ אֶת-שְׁלֹמֹה. **א אמד** וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ-הַמֶּלֶךְ אֶת-צָדוֹק הַכֹּהֵן וְאֶת-נָתָן הַנָּבִיא וּבִנְיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וְהַכֹּהֲנִי וְהַפְּלִטִי וַיִּרְכְּבוּ אֹתוֹ עַל פָּרָדַת הַמֶּלֶךְ. **א אמה** וַיִּמָּשְׁחוּ אֹתוֹ צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא לַמֶּלֶךְ בְּגִחֹן וַיַּעֲלוּ מִשָּׁם שְׂמֵחִים וַתִּהְיֶה הַקְּרִיָּה הַזֹּאת הַקּוֹל אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם. **א אמו** וְגַם יֹשֵׁב שְׁלֹמֹה עַל כִּסֵּא הַמְּלוּכָה. **א אמוז** וְגַם-בָּאוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ לְבָרֵךְ אֶת-אֲדֹנָיָהוּ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר יֵיטֵב אֱלֹהִים (אֱלֹהִים) אֶת-שֵׁם שְׁלֹמֹה מִשְׁמֶךָ וַיַּגְדֵּל אֶת-כִּסְאוֹ מִכִּסְאָךָ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה הַמֶּלֶךְ עַל-הַמִּשְׁכָּב. **א אמח** וְגַם-כָּכָה אָמַר הַמֶּלֶךְ: בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר נָתַן הַיּוֹם יֹשֵׁב עַל-כִּסְאֵינִי רֹאוֹת. **א אַמֵּט** וַיַּחֲרֹדוּ וַיִּקְמוּ כָּל-הַקָּרָאִים
אֲשֶׁר לְאַדְנִיָּהוּ וַיֵּלְכוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ. **א אַנ** וַאֲדֹנִיָּהוּ יָרָא מִפָּנֵי שְׁלֹמֹה וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ
וַיַּחֲזֹק בַּקֶּרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. **א אַנָּא** וַיֵּגֵד לְשֹׁלֹמֹה לֵאמֹר הִנֵּה אֲדֹנִיָּהוּ יָרָא אֶת-הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה אָחִיו בַּקֶּרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ לֵאמֹר יִשָּׁבַע-לִי כִּיֹּם הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אִם-יָמִית
אֶת-עַבְדּוֹ בַּחֶרֶב. **א אַנֹּב** וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹהאִם יִהְיֶה לְבֶן-חַיִּל לֹא-יִפֹּל מִשַּׁעֲרָתוֹ
אֶרְצָה וְאִם-רָעָה תִּמָּצֵא-בּוֹ וָמָת. **א אַנֹּג** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֹּרְדֵהוּ מֵעַל
הַמִּזְבֵּחַ וַיָּבֵא וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר-לוֹ שְׁלֹמֹה לֵךְ לְבֵיתֶךָ.

א בֹּא וַיִּקְרְבוּ יָמֵי-דָוִד לָמוֹת וַיֵּצֵאוּ אֶת-שְׁלֹמֹה בְּנוֹ לֵאמֹר. **א בֹּב** אֲנֹכִי הֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ
כָּל-הָאָרֶץ וְחִזְקָתָהּ וְהָיִיתִי לְאִישׁ. **א בֹּג** וְשִׁמְרָתָהּ אֶת-מִשְׁמֶרֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת
בְּדַרְכֵּיךָ לְשֹׁמֵר חֻקֹּתָיו מִצֻּוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְעֲדוֹתָיו כַּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה לְמַעַן
תִּשְׁכִּיל אֶת כָּל-אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר תִּפְנֶה שָׁם. **א בֹּד** לְמַעַן יָקִים יְהוָה
אֶת-דִּבְרֹוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלַי לֵאמֹר אִם-יִשְׁמְרוּ בְּנִיךָ אֶת-דִּרְכָּם לָלֶכֶת לִפְנֵי בָּאֵמֶת
בְּכָל-לְבָבָם וּבְכָל-נַפְשָׁם: לֵאמֹר לֹא-יִכָּרֵת לָךְ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל. **א בֹּה**
וְגַם אֶתָּה יָדַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לִי יוֹאָב בֶּן-צְרוּיָה אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁנֵי-שָׂרֵי צְבָאוֹת
יִשְׂרָאֵל לְאַבְנֵר בֶּן-נֵר וְלַעֲמָשָׂא בֶן-יֵתֵר וַיַּהַרְגֵם וַיִּשָּׁם דָּמֵי-מַלְחָמָה בְּשָׁלֹם וַיִּתֵּן
דָּמֵי מַלְחָמָה בַּחֲגֻרָתוֹ אֲשֶׁר בְּמִתְּנֹו וּבִנְעָלוֹ אֲשֶׁר בְּרִגְלָיו. **א בֹּו** וְעָשִׂיתָ כַּחֲכָמְתֶּךָ
וְלֹא-תוֹרֵד שִׁיבְתוֹ בְּשָׁלֹם שָׂאֵל. **א בֹּז** וּלְבָנִי בְּרָזְלִי הִגְלַעְדִּי תַעֲשֶׂה-חֶסֶד וְהָיִי
בְּאֹכְלִי שִׁלְחָנֶךָ: כִּי-כֹן קָרְבוּ אֵלַי בְּבִרְחִי מִפָּנֵי אַבְשָׁלוֹם אָחִיךָ. **א בֹּח** וְהִנֵּה עֹמֵד
שֹׁמְעֵי בֶן-גֵּרָא בֶן-הַיָּמִינִי מִבְּחָרִים וְהוּא קָלְלָנִי קָלְלָה נִמְרָצָת בְּיוֹם לָכֶתִּי
מִחַנִּים וְהוּא-יָרַד לִקְרָאתִי הֵיכָדָן וְאַשְׁבַּע לּוֹ בִּיהוָה לֵאמֹר אִם-אַמִּיתֶךָ בַּחֶרֶב.
א בֹּט וְעַתָּה אֵל-תִּנָּקְהוּ כִּי אִישׁ חָכָם אֶתָּה וַיָּדַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה-לוֹ וְהוֹרְדָתָּ
אֶת-שִׁיבְתוֹ בְּדָם שָׂאוֹל. **א בִּי** וַיִּשְׁכַּב דָּוִד עִם-אַבְתָּיו וַיִּקְבֹּר בְּעִיר דָּוִד.
א בִּיא וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ דָּוִד עַל-יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה: בַּחֲבֵרוֹן מָלַךְ שִׁבְעַ
שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים. **א בִּיב** וּשְׁלֹמֹהיָשֵׁב עַל-כִּסֵּא דָּוִד
אָבִיו וַתִּכָּן מַלְכָּתוֹ מֵאֵד.

א בִּיג וַיָּבֵא אֲדֹנִיָּהוּ בֶן-חַגִּית אֶל-בֵּית-שִׁבְעָה אִם-שְׁלֹמֹה וַתֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם בָּאָךְ
וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם. **א בִּיד** וַיֹּאמֶר דָּבָר לִי אֵלֶיךָ וַתֹּאמֶר דָּבָר. **א בִּטו** וַיֹּאמֶר אֶת־
יָדַעְתָּ כִּי-לִי הָיְתָה הַמְּלוּכָה וְעָלַי שָׁמוֹ כָּל-יִשְׂרָאֵל פָּנִיהֶם לְמֶלֶךְ וַתִּסָּב הַמְּלוּכָה
וַתְּהִי לְאָחִי כִּי מִיְּהוָה הָיְתָה לוֹ. **א בִּטז** וְעַתָּה שְׂאֵלָה אַחַת אֲנֹכִי שָׂאֵל
מֵאַתָּה: אֵל-תִּשְׁבֵּי אֶת-פָּנֵי וַתֹּאמֶר אֵלָיו דָּבָר. **א בִּיז** וַיֹּאמֶר אֶמְרִי-נָא לְשְׁלֹמֹה
הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא-יָשִׁיב אֶת-פָּנֶיךָ וַיִּתֵּן-לִי אֶת-אַבִּישָׁג הַשּׁוֹנֵמִית לְאִשָּׁה. **א בִּיח**

וַתֹּאמֶר בֵּת-שֹׁבַע טוֹב אָנֹכִי אֲדַבֵּר עֲלֶיךָ אֶל-הַמֶּלֶךְ. **א** בֵּיט וַתֵּבֵא בֵּת-שֹׁבַע
אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לֵדַבֵּר-לוֹ עַל-אֲדֹנָיהוּ וַיִּקָּם הַמֶּלֶךְ לִקְרֹאתָהּ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָּהּ וַיָּשָׁב
עַל-כִּסְאוֹ וַיֵּשֶׁם כִּסֵּא לֵאס הַמֶּלֶךְ וַתָּשֶׁב לִימִינוֹ. **א** בֶּכ וַתֹּאמֶר שְׁאֵלָה אַחַת
קִטְנָה אָנֹכִי שְׁאֵלֶת מֵאַתָּה אֶל-תָּשֶׁב אֶת-פָּנַי וַיֹּאמֶר-לָהּ הַמֶּלֶךְ שְׁאֵלִי אֲמִי כִי
לֹא-אָשִׁיב אֶת-פָּנָיךְ. **א** בֶּכֶא וַתֹּאמֶר יִתֵּן אֶת-אֲבִישֶׁג הַשְּׁנֵמִית לֵאֲדֹנָיהוּ אַחִיד
לְאִשָּׁה. **א** בֶּכב וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ וּלְמָה אַתָּה שְׁאֵלֶת אֶת-אֲבִישֶׁג
הַשְּׁנֵמִית לֵאֲדֹנָיהוּ וְשְׁאֵלִי-לוֹ אֶת-הַמְּלוּכָה כִּי הוּא אָחִי הַגָּדוֹל מִמֶּנִּי וְלוֹ
וּלְאֲבִיתָר הַכֹּהֵן וּלְיוֹאָב בֶּן-צְרוּיָהּ.

א בֶּכג וַיֵּשְׁבַע הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בִּיהוָה לֵאמֹר: כֹּה יַעֲשֶׂה-לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף כִּי
בִּנְפָשׁוֹ דַּבֵּר אֲדֹנָיהוּ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה. **א** בֶּכד וַעֲתָה חִי-יְהוָה אֲשֶׁר הֵכִינִי
וַיּוֹשִׁיבֵנִי (וַיּוֹשִׁיבֵנִי) עַל-כִּסֵּא דָּוִד אָבִי וְאֲשֶׁר עָשָׂה-לִּי בַּיֵּת כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר: כִּי הַיּוֹם
יוֹמֵת אֲדֹנָיהוּ. **א** בֶּכה וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֶּיַד בְּנָיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וַיִּפְגַּע-בּוֹ
וַיָּמָת.

א בֶּכו וּלְאֲבִיתָר הַכֹּהֵן אָמַר הַמֶּלֶךְ עֲנֵתֶת לִךְ עַל-שְׂדֵיךָ כִּי אִישׁ מָוֶת אַתָּה וּבָיוֹם
הַזֶּה לֹא אֲמִיתָךְ כִּי-נָשְׂאתָ אֶת-אֲרוֹן אֲדֹנִי יְהוָה לִפְנֵי דָּוִד אָבִי וְכִי הִתְעַנִּית בְּכָל
אֲשֶׁר-הִתְעַנָּה אָבִי. **א** בֶּכז וַיִּגְרַשׁ שְׁלֹמֹה אֶת-אֲבִיתָר מִהָיוֹת כֹּהֵן לַיהוָה לְמַלְא
אֶת-דִּבְרֵי יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עַל-בֵּית עָלִי בְּשִׁלְהָ.

א בֶּכח וְהַשְׁמַעְיָה בָּאָה עַד-יוֹאָב כִּי יוֹאָב נָטָה אַחֲרֵי אֲדֹנָיָה וְאַחֲרֵי אַבְשָׁלוֹם לֹא
נָטָה וַיָּנֶס יוֹאָב אֶל-אֶהֱלִי יְהוָה וַיַּחֲזֶק בְּקִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ. **א** בֶּכט וַיִּגַּד לְמֶלֶךְ
שְׁלֹמֹה כִּי נָס יוֹאָב אֶל-אֶהֱלִי יְהוָה וְהִנֵּה אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶת-בְּנָיָהוּ
בֶן-יְהוֹיָדָע לֵאמֹר לִךְ פֹּגַע-בּוֹ. **א** בֶּל וַיָּבֵא בְּנָיָהוּ אֶל-אֶהֱלִי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו
כֹּה-אָמַר הַמֶּלֶךְ צֵא וַיֹּאמֶר לֹא כִּי כֹה אָמֹת וַיָּשֶׁב בְּנָיָהוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ דִּבֶּר לֵאמֹר
כֹּה-דִבֶּר יוֹאָב וְכֹה עָנָנִי. **א** בֶּלא וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ עֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּפְגַע-בּוֹ
וּקְבֹרְתוֹ וְהַסִּירְתָּ דְּמֵי חֲנָם אֲשֶׁר שָׁפַךְ יוֹאָב מֵעָלַי וּמֵעַל בֵּית אָבִי. **א** בֶּלב וְהַשִּׁיב
יְהוָה אֶת-דָּמוֹ עַל-רֹאשׁוֹ אֲשֶׁר פָּגַע בְּשָׁנֵי-אֲנָשִׁים צַדִּיקִים וְטָבִים מִמֶּנּוּ וַיַּהַרְגֵם
בַּחֶרֶב וְאָבִי דָּוִד לֹא יָדָע: אֶת-אֲבִינִר בֶּן-נֵר שֹׂר-צָבָא יִשְׂרָאֵל וְאֶת-עַמְשָׂא בֶן-יִתָּר
שֹׂר-צָבָא יְהוּדָה. **א** בֶּלג וְשָׁבוּ דְמֵיהֶם בְּרֹאשׁ יוֹאָב וּבְרֹאשׁ זִרְעוֹ לְעֹלָם וּלְדָוִד
וּלְזִרְעוֹ וּלְבֵיתוֹ וּלְכִסְאוֹ יְהִיָּה שְׁלוֹם עַד-עוֹלָם מִעַם יְהוָה. **א** בֶּלד וַיַּעַל בְּנָיָהוּ
בֶן-יְהוֹיָדָע וַיִּפְגַּע-בּוֹ וַיָּמָתוּ וַיִּקְבְּרוּ בְּבֵיתוֹ בַּמִּדְבָּר. **א** בֶּלה וַיִּתֵּן הַמֶּלֶךְ
אֶת-בְּנָיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע תַּחְתִּיוֹעַל-הַצָּבָא וְאֶת-צִדּוֹק הַכֹּהֵן נָתַן הַמֶּלֶךְ תַּחַת
אֲבִיתָר. **א** בֶּלו וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי וַיֹּאמֶר לוֹ בְּנֵה-לִךְ בֵּית בִּירוֹשָׁלַם

וַיִּשְׁבֹּת שָׁם וְלֹא-תֵצֵא מִשָּׁם אָנָּה וְאָנָּה. **א בלו** וְהָיָה בַּיּוֹם צֹאתָךְ וְעִבְרָתָךְ
אֶת-נַחַל קִדְרוֹן יָדַע תִּדְעַ כִּי מוֹת תָּמוּת: דָּמָךְ יִהְיֶה בְּרֹאשְׁךָ. **א בלח** וַיֹּאמֶר
שְׁמָעִי לְמִלְךָ טוֹב הַדָּבָר כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֹּן יַעֲשֶׂה עֲבָדְךָ וַיֵּשֶׁב שְׁמָעִי
בִּירוּשָׁלַם יָמִים רַבִּים.

א בלט וַיְהִי מִקֶּץ שָׁלֹשׁ שָׁנִים וַיִּבְרָחוּ שְׁנֵי-עֲבָדִים לְשְׁמָעִי אֶל-אָכִישׁ בֶּן-מַעֲכָה
מֶלֶךְ גֹּת וַיִּגִּדּוּ לְשְׁמָעִי לֵאמֹר הִנֵּה עֲבָדֶיךָ בָּגַת. **א במ** וַיָּקָם שְׁמָעִי וַיַּחֲבֹשׁ
אֶת-חֲמורוֹ וַיִּלְךְ גֹּתָה אֶל-אָכִישׁ לִבְקֹשׁ אֶת-עֲבָדָיו וַיִּלְךְ שְׁמָעִי וַיָּבֵא אֶת-עֲבָדָיו
מִגֹּת.

א במא וַיֵּגַד לְשַׁלְמֹה: כִּי-הָלַךְ שְׁמָעִי מִירוּשָׁלַם גֹּת וַיֵּשֶׁב. **א במב** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
וַיִּקְרָא לְשְׁמָעִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא הִשְׁבַּעְתִּיךָ בַּיהוָה וְאָעֵד בְּךָ לֵאמֹר בַּיּוֹם צֹאתָךְ
וְהִלַּכְתָּ אָנָּה וְאָנָּה יָדַע תִּדְעַ כִּי מוֹת תָּמוּת וְתֹאמַר אֵלַי טוֹב הַדָּבָר שְׁמָעְתִּי.

א במג וּמִדּוּעַלָּא שְׁמַרְתָּ אֶת שְׁבַעַת יְהוָה וְאֶת-הַמִּצְוָה אֲשֶׁר-צִוִּיתִי עָלֶיךָ.

א במד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-שְׁמָעִי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת כָּל-הָרָעָה אֲשֶׁר יָדַע לְבָבְךָ
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְדָוִד אָבִי וְהִשִּׁיב יְהוָה אֶת-רָעַתְךָ בְּרֹאשְׁךָ. **א במה** וְהַמֶּלֶךְ שָׁלְמָה
בָּרוּךְ וְכִסֵּא דָוִד יִהְיֶה נָכוֹן לִפְנֵי יְהוָה עוֹלָם. **א במו** וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת-בְּנֵיהוּ
בֶן-יְהוֹיָדָע וַיִּצָּא וַיִּפְגַּע-בּוֹ וַיָּמָת וְהַמַּמְלָכָה נָכוֹנָה בְּיַד-שַׁלְמֹה. **א גא** וַיִּתְּחַתֵּן
שַׁלְמֹה אֶת-פָּרְעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּקַּח אֶת-בֶּת-פָּרְעָה וַיְבִיאָהּ אֶל-עִיר דָּוִד עַד
כָּלֹתוֹ לְבָנוֹת אֶת-בֵּיתוֹ וְאֶת-בֵּית יְהוָה וְאֶת-חוֹמַת יְרוּשָׁלַם סָבִיב. **א גב** רַק
הָעָם מִזִּבְחִים בְּבָמוֹת: כִּי לֹא-נִבְנְהָ בֵּית לַשֵּׁם יְהוָה עַד הַיָּמִים הָהֵם.

א גג וַיֵּאָהֱב שַׁלְמֹה אֶת-יְהוָה לְלַכֵּת בַּחֲקוֹת דָּוִד אָבִיו: רַק בְּבָמוֹת הוּא מִזְבֵּחַ
וּמִקְטִיר. **א גד** וַיִּלְךְ הַמֶּלֶךְ גִּבְעֹנָה לְזַבֵּחַ שָׁם כִּי-הָיָה הַבָּמָה הַגְּדוֹלָה אֶלֶף עֲלוֹת
יַעֲלֶה שַׁלְמֹה עַל הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא. **א גה** בְּגִבְעוֹן נִרְאָה יְהוָה אֶל-שַׁלְמֹה בַּחֲלוֹם
הַלֵּילָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שְׂאֵל מָה אַתָּן-לָךְ. **א גו** וַיֹּאמֶר שַׁלְמֹה אַתָּה עָשִׂיתָ

עִם-עֲבָדְךָ דָּוִד אָבִי חֶסֶד גָּדוֹל כַּאֲשֶׁר הָלַךְ לִפְנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְצָדָקָה וּבְיִשְׁרָת לִבָּב
עִמָּךְ וַתִּשְׁמָר-לוֹ אֶת-הַחֶסֶד הַגָּדוֹל הַזֶּה וַתִּתֵּן-לוֹ בֶּן יֹשֵׁב עַל-כִּסְאוֹ בַּיּוֹם הַזֶּה.

א גז וַעֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵי אַתָּה הַמְּלַכְתָּ אֶת-עֲבָדְךָ תַּחַת דָּוִד אָבִי וְאֲנֹכִי נֶעַר קִטָּן
לֹא אֵדַע צֹאת וָבֵא. **א גח** וְעֲבָדְךָ בְּתוֹךְ עַמָּךְ אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ: עִם-רַב אֲשֶׁר

לֹא-יִמָּנֶה וְלֹא יִסְפָּר מֵרַב. **א גט** וְנָתַתָּ לְעֲבָדְךָ לֵב שֹׁמֵעַ לִשְׁפֹּט אֶת-עַמָּךְ לְהַבִּין
בֵּין-טוֹב לָרָע: כִּי מִי יוֹכֵל לִשְׁפֹּט אֶת-עַמָּךְ הַכָּבֵד הַזֶּה. **א גי** וַיִּיטֹב הַדָּבָר בְּעֵינֵי
אֲדֹנָי: כִּי שְׂאֵל שַׁלְמֹה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה. **א גיא** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵלָיו יַעֲן אֲשֶׁר
שְׂאַלְתָּ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא-שְׂאַלְתָּ לָךְ יָמִים רַבִּים וְלֹא-שְׂאַלְתָּ לָךְ עֹשֶׁר וְלֹא

שְׁאַלְתָּ נֶפֶשׁ אֲבִידָה וְשִׁאלְתָּ לָךְ הֶבִין לִשְׁמָע מִשְׁפָּט. **א גִּיב** הִנֵּה עָשִׂיתִי כַּדְבָרֶיךָ
הִנֵּה נָתַתִּי לָךְ לֵב חָכָם וְנִבּוֹן אֲשֶׁר כָּמוֹךָ לֹא-הָיָה לִפְנֶיךָ וְאַחֲרֶיךָ לֹא-יִקּוּם
כָּמוֹךָ. **א גִּיג** וְגַם אֲשֶׁר לֹא-שִׁאלְתָּ נָתַתִּי לָךְ גַּם-עֶשֶׂר גַּם-כָּבוֹד: אֲשֶׁר לֹא-הָיָה
כָּמוֹךָ אִישׁ בַּמְּלָכִים כָּל-יָמֶיךָ. **א גִּיד** וְאִם תִּלְךָ בְּדַרְכֵי לִשְׁמֹר חֻקֵּי וּמִצְוֹתַי
כַּאֲשֶׁר הִלָּךְ דָּוִיד אֲבִידָהוּהָאֲרָכְתִּי אֶת-יָמֶיךָ.

א גטו וַיִּקַּץ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית-אֱדֹנָי
וַיַּעַל עֲלוֹת וַיַּעַשׂ שְׁלֹמִים וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל-עַבְדָּיו.

א גטז אַז תִּבְאֲנָה שְׂתִים נָשִׁים זָנוֹתאֶל-הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמִדְנָה לִפְנָיו. **א גיז** וַתֹּאמֶר
הָאִשָּׁה הָאֶחָת בִּי אֲדֹנָי אֲנִי וְהָאִשָּׁה הַזֹּאת יֹשֶׁבֶת בְּבֵית אֶחָד וְאֵלֶּךְ עִמָּה בְּבֵית.
א גיח וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לַלִּדְתִּי וַתֵּלֶד גַּם-הָאִשָּׁה הַזֹּאת וַאֲנַחְנוּ יַחְדָּו אִין-זָר
אֲתָנוּ בְּבֵית זֹולְתֵי שְׂתִים-אֲנַחְנוּ בְּבֵית. **א גיט** וַיָּמָת בֶּן-הָאִשָּׁה הַזֹּאת לְיִלְהָ
אֲשֶׁר שָׁכְבָה עִלָּיו. **א גכ** וַתִּקֶּם בְּתוֹךְ הַלֵּילָה וַתִּקַּח אֶת-בְּנֵי מֵאֲצִלִּי וַאֲמָתָהּ
יֹשְׁנָה וַתִּשְׁפִּיבֵהוּ בַּחֲקִיקָה וְאֶת-בְּנֵה הַמָּת הַשְּׁפִיבָה בַּחֲקִיקָי. **א גכא** וְאֶקֶם בַּבֶּקֶר
לְהִינִיק אֶת-בְּנֵי וְהִנֵּה-מָת וַאֲתַבּוֹן אֱלֹיו בַּבֶּקֶר וְהִנֵּה לֹא-הָיָה בְנֵי אֲשֶׁר יִלְדָתִי.
א גכב וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאֶחָת לֹא כִי בְנֵי הָחִי וּבִנָּה הַמָּת וְזֹאת אִמָּרְת לֹא כִי
בִנָּה הַמָּת וּבְנֵי הָחִי וַתִּדְבַּרְנָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. **א גכג** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְזֹאת אִמָּרְת
זֶה-בְּנֵי הָחִי וּבִנָּה הַמָּת וְזֹאת אִמָּרְת לֹא כִי בִנָּה הַמָּת וּבְנֵי הָחִי.

א גכד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ קָחוּ לִי-חֶרֶב וַיָּבֹאוּ הַחֶרֶב לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. **א גכה** וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ גִּזְרוּ אֶת-הַיֶּלֶד הָחִי לִשְׁנָיִם וַתִּנּוּ אֶת-הַחֲצִי לָאֶחָת וְאֶת-הַחֲצִי לָאֶחָת.
א גכו וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-בְּנֵה הָחִי אֶל-הַמֶּלֶךְ כִּי-נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל-בְּנֵה
וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי תִּנּוּ-לָהּ אֶת-הַיֶּלֶד הָחִי וְהַמָּת אֶל-תִּמְיִתָּהוּ וְזֹאת אִמָּרְת גַּם-לִי
גַם-לָךְ לֹא יִהְיֶהגִזְרוּ. **א גכז** וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר תִּנּוּ-לָהּ אֶת-הַיֶּלֶד הָחִי וְהַמָּת
לֹא תִמְיִתָּהוּ: הִיא אִמּוֹ. **א גכח** וַיִּשְׁמְעוּ כָל-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר שָׁפַט
הַמֶּלֶךְ וַיִּירָאוּ מִפְּנֵי הַמֶּלֶךְ: כִּי רָאוּ כִּי-חֲכָמַת אֱלֹהִים בָּקָרְבוּ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט.
א דא וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל. **א דב** וְאֵלֶּה הַשָּׂרִים אֲשֶׁר-לוֹ:
עֲזָרְיָהוּ בֶן-צְדוֹק הַכֹּהֵן. **א דג** אֱלִיחֻרָף וְאַחֲזִיהָ בְנֵי שִׁישָׁא סֹפְרִים: יְהוֹשָׁפָט
בֶּן-אֲחִילֹד הַמִּזְכִּיר. **א דד** וּבְנֵיָהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע עַל-הַצָּבָא וְצְדוֹק וְאַבְיָתָר
כֹּהֲנִים. **א דה** וְעֲזָרְיָהוּ בֶן-נָתָן עַל-הַנְּצָבִים וְזָבוּד בֶּן-נָתָן כֹּהֵן רֹעֵה הַמֶּלֶךְ.
א דו וְאַחִישָׁר עַל-הַבֵּית וְאַדְנִיָּרָם בֶּן-עֲבָדָא עַל-הַמַּס. **א דז** וְלִשְׁלֹמֹה
שָׁנִים-עֶשֶׂר נְצָבִים עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וְכָלכָּלוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ וְאֶת-בֵּיתוֹ: חֹדֶשׁ בַּשָּׁנָה
יְהִיָה עַל-אֶחָד (הָאֶחָד) לְכָלכָּל. **א דח** וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם בֶּן-חֹור בְּהַר אֲפָרַיִם.

א דט בן-דָקָר בְּמִקְצָ וּבִשְׁעֵלָבַיִם וּבֵית שָׁמֶשׁ וְאֵילֹן בֵּית חָנוּן. **א די** בן-חֶסֶד
בְּאַרְבוֹת לֹו שְׂכָה וְכָל-אַרְצָ חֶפֶר. **א דיא** בן-אַבִּינָדָב כָּל-נֶפֶת דָּאָר טָפֶת
בֵּת-שְׁלֹמֹה הִיָּתָה לֹו לְאִשָּׁה. **א דיב** בַּעֲנָא בן-אַחִילֹוד תַּעֲנֹךְ וּמִגְדֹו וְכָל-בֵּית
שָׁאָן אֲשֶׁר אֶצֶל צִרְתָּנָה מִתַּחַת לְיִזְרְעֶאל מִבֵּית שָׁאָן עַד אֲבֵל מַחֹלָה עַד מַעְבֵּר
לְיִקְמָעִם. **א דיג** בן-גָּבֶר בְּרֵמֶת גִּלְעָד לֹו חֹות יָאִיר בן-מְנַשֶּׁה אֲשֶׁר בְּגִלְעָד לֹו
חָבֵל אֲרָגָב אֲשֶׁר בְּבִשְׁוֹשָׁשִׁים עָרִים גְּדֵלוֹת חֹומָה וּבְרִיחַ נְחֹשֶׁת. **א דיז**
אַחִינָדָב בן-עֲדָא מַחֲנִימָה. **א דטו** אַחִימַעַץ בְּנִפְתָּלִי גַם-הוּא לָקַח אֶת-בְּשָׁמַת
בֵּת-שְׁלֹמֹה לְאִשָּׁה. **א דטז** בַּעֲנָא בן-חֹוּשִׁי בְּאֲשֶׁר וּבַעֲלוֹת. **א דיז** יְהוֹשָׁפָט
בן-פְּרוּחַ בִּישָׁשְׁכָר. **א דיח** שְׁמַעִי בן-אַלָא בְּבִנְיָמִן. **א דיט** גָּבֶר בן-אַרִי בְּאַרְצָ
גִּלְעָד אֲרָצָ סִיחוּן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְעַג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וְנָצִיב אֶחָד אֲשֶׁר בְּאַרְצָ. **א דכ**
יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל רַבִּים כָּחוּל אֲשֶׁר-עַל-הַיָּם לָרַב אֲכָלִים וְשֹׁתִים וְשֹׁמְחִים. **א הא**
וְשְׁלֹמֹה הָיָה מוֹשֵׁל בְּכָל-הַמַּמְלָכוֹת מִן-הַנָּהָר אֲרָצָ פְּלִשְׁתִּים וְעַד גְּבוּל מִצְרָיִם;
מִגֹּשִׁים מִנְחָה וְעַבְדִּים אֶת-שְׁלֹמֹה כָּל-יְמֵי חַיָּו.
א הב וַיְהִי לֶחֶם-שְׁלֹמֹה לְיוֹם אֶחָד: שְׁלֹשִׁים כֹּר סֵלֶת וְשָׁשִׁים כֹּר קָמַת. **א הג**
עֲשָׂרָה בָקָר בְּרָאִים וְעֶשְׂרִים בָּקָר רַעִימָאָה צֹאן לְבָד מֵאִל וְצָבִי וַיִּחְמוּר
וּבְרָבִרִים אַבּוּסִים. **א הד** כִּי-הוּא רָדָה בְּכָל-עֶבֶר הַנָּהָר מִתַּפְסָח
וְעַד-עֲזָה בְּכָל-מַלְכֵי עֶבֶר הַנָּהָר וְשָׁלוֹם הָיָה לֹו מִכָּל-עֶבְרִי וּמִסָּבִיב. **א הה** וַיָּשָׁב
יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל לְבִטָח אִישׁ תַּחַת גִּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֲנָתוֹ מִדָּן וְעַד-בָּאָר שְׁבַעכָל יְמֵי
שְׁלֹמֹה.
א הו וַיְהִי לְשְׁלֹמֹה אַרְבָּעִים אֶלְף אֲרוֹת סוּסִים לְמָרְכָבוֹ וְשָׁנִים-עֶשֶׂר אֶלְף
פָּרָשִׁים. **א הז** וְכָלכָּלוּ הַנֹּצְבִים הָאֵלֶּה אֶת-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְאֵת כָּל-הַקָּרֵב
אֶל-שִׁלְחוֹן הַמֶּלֶךְ-שְׁלֹמֹה אִישׁ חֵדָשׁוֹ: לֹא יַעֲדֻרוּ דָבָר. **א הח** וְהַשְׁעָרִים וְהַתִּבְּנוֹ
לְסוּסִים וְלָרֶכֶשׁ יָבֹאוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה-שָׁם אִישׁ כְּמִשְׁפָּטוֹ.
א הט וַיִּתֵּן אֱלֹהִים חֲכָמָה לְשְׁלֹמֹה וַתְּבוֹנָה הִרְבֵּה מְאֹד וַרְחֵב לִבְכָּחוּל אֲשֶׁר
עַל-שִׁפְתֵי הַיָּם. **א הי** וַתֵּרֶב חֲכָמַת שְׁלֹמֹה מִחֲכָמַת כָּל-בְּנֵי-קֶדֶם וּמִכָּל חֲכָמַת
מִצְרָיִם. **א היא** וַיִּחַפְּסוּ מִכָּל-הָאָדָם מֵאִיתָן הָאֲזָרָחִי וְהִימָן וְכָלכָּל וְדָרְדַּע בְּנֵי
מַחֹול וַיְהִי-שְׁמוֹ בְּכָל-הַגּוֹיִם סָבִיב. **א היב** וַיַּדְבֵּר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מָשָׁל וַיְהִי
שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וָאֶלְף. **א היג** וַיַּדְבֵּר עַל-הָעֲצִים מִן-הָאֲרָז אֲשֶׁר בְּלִבְנוֹן וְעַד הָאֲזוֹב
אֲשֶׁר יֵצֵא בְּקִיר וַיַּדְבֵּר עַל-הַבְּהֵמָה וְעַל-הָעוֹף וְעַל-הָרֶמֶשׂ וְעַל-הַדְּגִים. **א היז**
וַיָּבֹאוּ מִכָּל-הָעַמִּים לִשְׁמַע אֶת חֲכָמַת שְׁלֹמֹה מֵאֵת כָּל-מַלְכֵי הָאֲרָצָ אֲשֶׁר שָׁמְעוּ
אֶת-חֲכָמָתוֹ.

א הטו וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ-צוּר אֶת-עֲבָדָיו אֶל-שְׁלֹמֹה כִּי שָׁמַע כִּי אֵתָּו מִשְׁחוּ לְמֶלֶךְ תַּחַת אָבִיהוּ: כִּי אָהֵב הָיָה חִירָם לְדָוִד כָּל-הַיָּמִים.

א הטו וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶל-חִירָם לֵאמֹר. **א היו** אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת-דָּוִד אָבִי כִּי לֹא יָכַל לִבְנוֹת בַּיִת לַשֵּׁם יְהוָה אֱלֹהָיו מִפְּנֵי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר סָבְבָהוּ עַד תַּת-יְהוָה אִתָּם תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלוֹ (רַגְלָיו). **א היו** וְעַתָּה הֵנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֵי לִי מִסָּבִיב: אֵין שָׁטָן וְאֵין פֶּגַע רָע. **א היו** וְהֵנִי אִמְרַלְבָּנוֹת בַּיִת לַשֵּׁם יְהוָה אֱלֹהֵי: כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-דָּוִד אָבִי לֵאמֹר בְּנֶךָ אֲשֶׁר אֲתָן תַּחְתִּידָּהּ עַל-כִּסְאָךָ הוּא-יִבְנֶה הַבַּיִת לַשֵּׁמִי. **א הכ** וְעַתָּה צוּה וּיְכַרְתּוּ-לִי אֲרָזִים מִן-הַלְבָּנוֹן וְעֲבָדֵי יְהוָה עִם-עֲבָדֶיךָ וְשֹׁכְרֵי עֲבָדֶיךָ אֲתָן לָךְ כָּכָל אֲשֶׁר תֹּאמַר: כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֵין בָּנוּ אִישׁ יָדַע לְכָרֶת-עֵצִים כְּצִדְנִים. **א הכא** וַיְהִי כַשְׁמַע חִירָם אֶת-דְּבָרֵי שְׁלֹמֹה וַיִּשְׁמַח מְאֹד וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד בֶּן חָכָם עַל-הָעַם הָרַב הַזֶּה. **א הכב** וַיִּשְׁלַח חִירָם אֶל-שְׁלֹמֹה לֵאמֹר שָׁמַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר-שָׁלַחְתָּ אֵלַי אָנִי אֶעֱשֶׂה אֶת-כָּל-חֲפָצְךָ בַּעֲצֵי אֲרָזִים וּבַעֲצֵי בְרוֹשִׁים. **א הכג** עֲבָדֵי יִרְדּוּ מִן-הַלְבָּנוֹן יָמָה וְאֲנִי אֲשִׁימָם דְּבָרוֹת בָּיִם עַד-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-תִּשְׁלַח אֵלַי וְנִפְצָתִים שָׁסוּאֹתָהּ תִּשָּׂא וְאַתָּה תַעֲשֶׂה אֶת-חֲפָצִי לָתֵת לָחֶם בֵּיתִי. **א הכד** וַיְהִי חִירוֹם נָתַן לְשְׁלֹמֹה עֲצֵי אֲרָזִים וְעֲצֵי בְרוֹשִׁים כָּל-חֲפָצוֹ. **א הכה** וְשְׁלֹמֹה נָתַן לְחִירָם עֲשָׂרִים אֶלֶף כֹּר חֲטִיִּם מִכֹּלֶת לְבֵיתוֹ וְעֲשָׂרִים כֹּר שָׁמֶן כְּתִית: כֹּה-יִתֵּן שְׁלֹמֹה לְחִירָם שָׁנָה בְּשָׁנָה.

א הכו וַיְהוָה נָתַן חֲכָמָה לְשְׁלֹמֹה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר-לוֹ וַיְהִי שָׁלֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה וּיְכַרְתּוּ בְרִית שְׁנֵיהֶם. **א הכז** וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִסּ מִכָּל-יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הַמָּס שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ. **א הכח** וַיִּשְׁלַח־לְבָנוֹנָה עֲשָׂרַת אֶלְפִים בַּחֲדָשׁ חֲלִיפוֹת חֲדָשׁ יְהוָה בַּלְבָּנוֹן שְׁנַיִם חֲדָשִׁים בְּבֵיתוֹ וְאַדְנִירָם עַל-הַמָּס. **א הכט** וַיְהִי לְשְׁלֹמֹה שִׁבְעִים אֶלֶף נָשָׂא סָבֵל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף חֹצֵב בָּהָר. **א הל** לְבַד מִשְׁרֵי הַנֹּצְבִים לְשְׁלֹמֹה אֲשֶׁר עַל-הַמִּלְאָכָה שְׁלֹשֶׁת אֶלְפִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת הָרָדִים בָּעַם הָעֹשִׂים בַּמִּלְאָכָה.

א הלא וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ וַיִּסְעוּ אֲבָנִים גְּדֵלוֹת אֲבָנִים יְקָרוֹת לְיֹסֵד הַבַּיִת אֲבָנֵי גִזִּית.

א הלב וַיִּפְסְלוּ בָנֵי שְׁלֹמֹה וּבְנֵי חִירוֹם וְהַגְבָּלִים וַיַּכְינוּ הָעֲצִים וְהָאֲבָנִים לִבְנוֹת הַבַּיִת.

א וא וַיְהִי בִשְׁמוֹנִים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ-מִצְרָיִם בִּשְׁנָה הָרַבִּיעִית בַּחֲדָשׁ זֹה הוּא הַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה עַל-יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹן הַבַּיִת לַיהוָה. **א וב** וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לַיהוָה שְׁשִׁים-אַמָּה אָרְכוֹ וְעֲשָׂרִים

רָחֲבוּ וּשְׁלָשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ. **א** וְגַם וְהָאוֹלָם עַל-פְּנֵי הַיִּכָּל הַבַּיִת עֲשָׂרִים אַמָּה
אָרְכוֹ עַל-פְּנֵי רֹחַב הַבַּיִת עֲשָׂר בָּאֻמָּה רָחֲבוּ עַל-פְּנֵי הַבַּיִת. **א** וְדָ וַיַּעַשׂ לְבַיִת
חֲלוּוֵי שְׁקָפִים אֲטוּמִים. **א** וְהָ וַיָּבֶן עַל-קִיר הַבַּיִת יָצוּעַ (הַיָּצִיעַ) סָבִיב אֶת-קִירוֹת
הַבַּיִת סָבִיב לְהִיכָל וְלִדְבִיר וַיַּעַשׂ צִלְעוֹת סָבִיב. **א** וְהָ וַיַּעַשׂ (הַיָּצִיעַ) הַתַּחְתָּנָה
חֲמִשׁ בָּאֻמָּה רֹחַבָּהּ וְהַתִּיכָנָה שֵׁשׁ בָּאֻמָּה רֹחַבָּהּ וְהַשְּׁלִישִׁית שִׁבְעָה בָּאֻמָּה רֹחַבָּהּ;
כִּי מִגִּרְעוֹת נָתַן לְבַיִת סָבִיב חוּצָה לְבִלְתִּי אַחֲזֵ בְּקִירוֹת-הַבַּיִת. **א** וְהָ וַיַּעַשׂ
בְּהִנְתּוֹ אֶבֶן-שִׁלְמָה מִסָּע נִבְנָה וּמִקְבוֹת וְהַגְרָזָן כָּל-כָּלִי בְּרָזָל לֹא-נִשְׁמַע בְּבַיִת
בְּהִנְתּוֹ. **א** וְהָ וַיַּעַשׂ הַצִּלְעָה הַתִּיכָנָה אֶל-כֶּתֶף הַבַּיִת הַיְמָנִית וּבְלוּלִים יַעֲלוּ
עַל-הַתִּיכָנָה וּמִן-הַתִּיכָנָה אֶל-הַשְּׁלָשִׁים. **א** וְהָ וַיָּבֶן אֶת-הַבַּיִת וַיְכַלְהוּ וַיִּסְפֹּן
אֶת-הַבַּיִת גָּבִים וּשְׁדָרֹת בָּאֲרָזִים. **א** וְהָ וַיָּבֶן אֶת-הַיָּצוּעַ (הַיָּצִיעַ) עַל-כָּל-הַבַּיִת
חֲמִשׁ אַמּוֹת קוֹמָתוֹ וַיֵּאָחֲזֵ אֶת-הַבַּיִת בַּעֲצֵי אֲרָזִים.

א וְהָ וַיְהִי דִבְרֵי-יְהוָה אֶל-שִׁלְמָה לֵאמֹר. **א** וְהָ וַיְהִי הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר-אַתָּה בִּנֵה
אִם-תִּלְדֶּךָ בְּחֻקֹּתַי וְאֶת-מִשְׁפָּטִי תַעֲשֶׂה וּשְׁמִרְתָּ אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי לִלְכֹת
בְּהִסּוּהֶם מִתִּי אֶת-דִּבְרֵי אֲתָדָּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-דָּוִד אָבִיךָ. **א** וְהָ וַיִּגַּד וַיִּשְׁכַּנְתִּי בְּתוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא אֶעְזֹב אֶת-עַמִּי יִשְׂרָאֵל.

א וְהָ וַיָּבֶן שִׁלְמָה אֶת-הַבַּיִת וַיְכַלְהוּ. **א** וְהָ וַיָּבֶן אֶת-קִירוֹת הַבַּיִת מִבֵּיתָה
בְּצִלְעוֹת אֲרָזִים מִקְרָקַע הַבַּיִת עַד-קִירוֹת הַסָּפֶן צָפָה עַד מִבֵּית וַיִּצַּף אֶת-קְרָקַע
הַבַּיִת בְּצִלְעוֹת בְּרוֹשִׁים. **א** וְהָ וַיָּבֶן אֶת-עֲשָׂרִים אַמָּה מִירְכוּתִי (מִיִּרְכַּתִּי) הַבַּיִת
בְּצִלְעוֹת אֲרָזִים מִן-הַקְרָקַע עַד-הַקִּירוֹת וַיָּבֶן לוֹ מִבֵּית לְדְבִיר לְקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים.
א וְהָ וַאֲרָבָעִים בָּאֻמָּה הָיָה הַבַּיִת הוּא הַהִיכָל לִפְנֵי. **א** וְהָ וַאֲרָז אֶל-הַבַּיִת
פְּנִימָה מִקְלַעַת פִּקְעִים וּפִטוּרֵי צָצִים: הַכֹּל אֲרָז אֵין אֶבֶן נִרְאָה. **א** וְהָ וַיִּדְבִּיר
בְּתוֹךְ-הַבַּיִת מִפְּנִימָה הַכִּין לְתֵתָן שֵׁם אֶת-אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה. **א** וְהָ וַלְפָנַי הַדְּבִיר
עֲשָׂרִים אַמָּה אֲרָדָּה וְעֲשָׂרִים אַמָּה רֹחַב וְעֲשָׂרִים אַמָּה קוֹמָתוֹ וַיִּצְפֶּהוּ זָהָב סָגוֹר
וַיִּצַּף מִזְבֵּחַ אֲרָז. **א** וְהָ וַיִּצַּף שִׁלְמָה אֶת-הַבַּיִת מִפְּנִימָה זָהָב סָגוֹר וַיַּעֲבֹר
בְּרִיתִיקוֹת (בְּרִיתִיקוֹת) זָהָב לִפְנֵי הַדְּבִיר וַיִּצְפֶּהוּ זָהָב. **א** וְהָ וְאֶת-כָּל-הַבַּיִת צָפָה
זָהָב עַד-תָּם כָּל-הַבַּיִת וְכָל-הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר-לְדְבִיר צָפָה זָהָב. **א** וְהָ וַיַּעַשׂ בְּדְבִיר
שְׁנֵי כְרוּבִים עֲצֵי-שִׁטָּה: עֲשָׂר אַמּוֹת קוֹמָתוֹ. **א** וְהָ וְחֲמִשׁ אַמּוֹת כְּנָף הַכְּרוּב
הָאֶחָד וְחֲמִשׁ אַמּוֹת כְּנָף הַכְּרוּב הַשֵּׁנִית עֲשָׂר אַמּוֹת מִקְצוֹת כְּנָפָיו וְעַד-קְצוֹת
כְּנָפָיו. **א** וְהָ וַעֲשָׂר בָּאֻמָּה הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי: מִדָּה אַחַת וְקָצֵב אֶחָד לְשְׁנֵי הַכְּרוּבִים.
א וְהָ וְכֹו קוֹמַת הַכְּרוּב הָאֶחָד עֲשָׂר בָּאֻמָּה וְכֹו הַכְּרוּב הַשֵּׁנִי. **א** וְהָ וַיִּתֵּן
אֶת-הַכְּרוּבִים בְּתוֹךְ הַבַּיִת הַפְּנִימִי וַיִּפְרְשׁוּ אֶת-כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים וַתִּגַּע כְּנָף-הָאֶחָד

בְּקִיר וּכְנָף הַכְּרוֹב הַשְּׁנִי נִגְעַת בְּקִיר הַשְּׁנִי וּכְנַפֵּיהֶם אֶל-תּוֹךְ הַבַּיִת נִגְעַת כָּנָף
אֶל-כָּנָף. **א וּכַח** וַיִּצֹף אֶת-הַכְּרוֹבִים זָהָב. **א וּכַח** וְאֵת כָּל-קִירוֹת הַבַּיִת מִסָּב
קָלַע פְּתוּחֵי מְקַלְעוֹת כְּרוֹבִים וְתַמְרוֹת וּפְטוּרֵי צָצִים מְלֻפְּנִים וְלַחֲצוֹן. **א וּל**
וְאֵת-קֶרֶקַע הַבַּיִת צָפָה זָהָב לִפְנִימָה וְלַחֲצוֹן. **א וּלֹא** וְאֵת פֶּתַח הַדְּבִיר עָשָׂה
דְּלִתוֹת עֲצֵי-שָׁמֹן הָאֵיל מְזוּזוֹת חֲמֹשִׁית. **א וּלֹב** וְשִׁתִּי דְלִתוֹת עֲצֵי-שָׁמֹן וְקָלַע
עֲלֵיהֶם מְקַלְעוֹת כְּרוֹבִים וְתַמְרוֹת וּפְטוּרֵי צָצִים וְצָפָה זָהָב וַיֵּרֶד עַל-הַכְּרוֹבִים
וְעַל-הַתַּמְרוֹת אֶת-הַזָּהָב. **א וּלֹג** וְכֵן עָשָׂה לִפְתַּח הַהֵיכָל מְזוּזוֹת עֲצֵי-שָׁמֹן מֵאֵת
רְבַעִית. **א וּלֹד** וְשִׁתִּי דְלִתוֹת עֲצֵי בְרוֹשִׁים שְׁנֵי צָלְעִים הַדְּלֵת הָאֶחָת גְּלִילִים
וְשְׁנֵי קָלְעִים הַדְּלֵת הַשְּׁנִית גְּלִילִים. **א וּלֹה** וְקָלַע כְּרוֹבִים וְתַמְרוֹת וּפְטוּרֵי צָצִים
וְצָפָה זָהָב מִיֹּשֶׁר עַל-הַמַּחֲקָה. **א וּלֹו** וַיִּבֶן אֶת-הַחֲצָר הַפְּנִימִית שֶׁלִּשָּׁה טוּרֵי
גִזִּית וְטוּר כְּרַתֵּת אֲרָזִים. **א וּלֹז** בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית יָסַד בֵּית יְהוֹהָבִירָח זֹו. **א וּלֹח**
וּבַשָּׁנָה הָאֶחָת עָשָׂה בִּירָח בּוֹל הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי כָּלָה הַבַּיִת לְכָל-דְּבָרָיו
וּלְכָל-מִשְׁפָּטוֹ וַיִּבְנֶהוּ שִׁבְעַת שָׁנִים. **א זֹא** וְאֵת-בֵּיתוֹ בָּנָה שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ עָשָׂרָה שָׁנָה
וַיְכַל אֶת-כָּל-בֵּיתוֹ. **א זֹב** וַיִּבֶן אֶת-בֵּית יַעֲרֵר הַלְּבָנוֹן מֵאָה אֲמָה אָרְכוֹ וְחֲמֹשִׁים
אֲמָה רָחְבוֹ וּשְׁלֹשִׁים אֲמָה קוֹמָתוֹ עַל אַרְבָּעָה טוּרֵי עַמּוּדֵי אֲרָזִים וְכַרְתוֹת
אֲרָזִים עַל-הָעַמּוּדִים. **א זֹג** וְסָפֹן בְּאֲרָז מִמַּעַל עַל-הַצִּלְעוֹת אֲשֶׁר עַל-הָעַמּוּדִים
אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה חֲמֹשֶׁה עָשָׂר הַטּוּר. **א זֹד** וַיִּשְׁקֹפִים שְׁלֹשָׁה טוּרִים וּמַחֲזָה
אֶל-מַחֲזָה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים. **א זֹה** וְכָל-הַפְּתָחִים וְהַמְּזוּזוֹת רְבַעִים שָׁקֹף וּמוֹל
מַחֲזָה אֶל-מַחֲזָה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים. **א זֹו** וְאֵת אוֹלָם הָעַמּוּדִים עָשָׂה חֲמֹשִׁים אֲמָה
אָרְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים אֲמָה רָחְבוֹ וְאוֹלָם עַל-פְּנִיָּהּ וְעַמּוּדִים וְעַב עַל-פְּנִיָּהּ. **א זֹז**
וְאוֹלָם הַכֶּסֶּא אֲשֶׁר יִשְׁפֹּט-שָׁם אֵלֶם הַמִּשְׁפָּט עָשָׂה וְסָפוֹן בְּאֲרָז מִהַקֶּרֶקַע
עַד-הַקֶּרֶקַע. **א זֹח** וּבֵיתוֹ אֲשֶׁר-יֵשֵׁב שָׁם חֲצַר הָאֲחֵרֶת מִבֵּית לְאוֹלָם כַּמַּעֲשָׂה
הַזֶּה הָיָה וּבֵית יַעֲשָׂה לְבַת-פָּרְעָה אֲשֶׁר לָקַח שְׁלֹמֹה כְּאוֹלָם הַזֶּה. **א זֹט**
כָּל-אֵלֶּה אֲבָנִים יְקָרֹת כְּמִדּוֹת גִּזִּית מְגֵרָרוֹת בְּמִגְרָה מִבֵּית וּמִחוּץ וּמִמַּסָּד
עַד-הַטִּפְחוֹת וּמִחוּץ עַד-הַחֲצָר הַגְּדוֹלָה. **א זִי** וּמִיָּסַד אֲבָנִים יְקָרוֹת אֲבָנִים
גְּדֻלוֹת אֲבָנֵי עָשָׂר אַמּוֹת וְאַבְנֵי שְׁמֹנֶה אַמּוֹת. **א זִיא** וּמִלְמַעְלָה אֲבָנִים יְקָרוֹת
כְּמִדּוֹת גִּזִּית וְאֲרָז. **א זִיב** וְחֲצַר הַגְּדוֹלָה סָבִיב שְׁלֹשָׁה טוּרִים גִּזִּית וְטוּר כְּרַתֵּת
אֲרָזִים וְלַחֲצָר בֵּית-יְהוֹה הַפְּנִימִית וְלֹאֵלֶם הַבַּיִת.
א זִיג וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּקַּח אֶת-חִירָם מִצֹּר. **א זִיד** בֶּן-אִשָּׁה אֱלֻמָּנָה הוּא
מִמַּטֵּה נַפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ-צֹרִי חֹרֵשׁ נַחֲשֶׁת וַיִּמְלֹא אֶת-הַחֲכֵמָה וְאֶת-הַתְּבוּנָה
וְאֶת-הַדַּעַת לַעֲשׂוֹת כָּל-מְלָאכָה בְּנַחֲשֶׁת וַיָּבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ

אֶת-כָּל-מְלֹאכֶתּוֹ. **א זטו** וַיִּצַּר אֶת-שְׁנֵי הָעֲמוּדִים נְחֹשֶׁת: שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה
 קוֹמַת הָעֲמוּד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים-עֶשְׂרֵה אַמָּה יָסֹב אֶת-הָעֲמוּד הַשֵּׁנִי. **א זטז**
 וַשְּׁתֵּי כִתְרֹת עָשָׂה לָתֵת עַל-רֹאשֵׁי הָעֲמוּדִים מֶצֶק נְחֹשֶׁת: חֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת
 הַכִּתְרֹת הָאֶחָת וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת הַכִּתְרֹת הַשֵּׁנִית. **א זיז** שְׁבָכִים מַעֲשֵׂה
 שְׁבָכָה גְדָלִים מַעֲשֵׂה שְׂרָשְׁרוֹת לַכִּתְרֹת אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ הָעֲמוּדִים שִׁבְעָה לַכִּתְרֹת
 הָאֶחָת וְשִׁבְעָה לַכִּתְרֹת הַשֵּׁנִית. **א זיח** וַיַּעַשׂ אֶת-הָעֲמוּדִים וּשְׁנֵי טוֹרִים סָבִיב
 עַל-הַשְּׁבָכָה הָאֶחָת לְכִסּוֹת אֶת-הַכִּתְרֹת אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ הָרִמּוֹנִים וְכֵן עָשָׂה
 לַכִּתְרֹת הַשֵּׁנִית. **א זיט** וְכִתְרֹת אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ הָעֲמוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשֶׁן בָּאוּלָם:
 אַרְבַּע אַמּוֹת. **א זכ** וְכִתְרֹת עַל-שְׁנֵי הָעֲמוּדִים גַּם-מִמַּעַל מְלַעֲמַת הַבֶּטֶן אֲשֶׁר
 לַעֲבֹר שִׁבְכָה (הַשְּׁבָכָה) וְהָרִמּוֹנִים מֵאֲתֵימֹת טוֹרִים סָבִיב עַל הַכִּתְרֹת הַשֵּׁנִית.
א זכא וַיִּקֶּם אֶת-הָעֲמֻדִים לְאֵלֶם הַהֵיכָל וַיִּקֶּם אֶת-הָעֲמוּד הַיְמָנִי וַיִּקְרָא
 אֶת-שְׁמוֹ יָכִין וַיִּקֶּם אֶת-הָעֲמוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ בַּעַז. **א זכב** וְעַל
 רֹאשׁ הָעֲמוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשֶׁן וְתֹתֶם מְלֹאכֶת הָעֲמוּדִים. **א זכג** וַיַּעַשׂ אֶת-הַיָּם
 מוֹצָק: עֶשֶׂר בָּאֲמָה מִשְׁפָּתוֹ עַד-שְׁפָתוֹ עָגַל סָבִיב וְחֲמֵשׁ בָּאֲמָה קוֹמַתוֹ וְקוֹה
 (וְקוֹ) שְׁלֹשִׁים בָּאֲמָה יָסֹב אוֹתוֹ סָבִיב. **א זכד** וּפְקָעִים מִתַּחַת לְשְׁפָתוֹ סָבִיב
 סָבִיבִים אוֹתוֹ עֶשֶׂר בָּאֲמָה מִקְפִּים אֶת-הַיָּם סָבִיב שְׁנֵי טוֹרִים הַפְּקָעִים יִצְקִים
 בִּיצְקָתוֹ. **א זכה** עֲלִיד עַל-שְׁנֵי עֶשֶׂר בִּקְרָ שְׁלֹשָׁה פָּנִים צְפוֹנָה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים יָמָה
 וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים נֶגְבָּה וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים מִזְרָחָה וְהָיָם עֲלֵיהֶם מְלֻמָּעָלָה וְכָל-אַחֲרֵיהֶם
 בְּיָתָהּ. **א זכו** וְעָבִיו טַפַּח וּשְׁפָתוֹ כְּמַעֲשֵׂה שְׁפַת-כּוֹס פָּרַח שׁוֹשֶׁן אֶלְפִּים בֵּת
 יָכִיל.

א זכז וַיַּעַשׂ אֶת-הַמְּכֹנֹת עֶשֶׂר נְחֹשֶׁת: אַרְבַּע בָּאֲמָה אַרְבֵּי הַמְּכֹנֹת הָאֶחָת
 וְאַרְבַּע בָּאֲמָה רְחִבָּה וְשֹׁלֵשׁ בָּאֲמָה קוֹמָתָהּ. **א זכח** וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּכֹנֹת מִסְגֵּרֹת
 לָהֶם וּמִסְגֵּרֹת בֵּין הַשְּׁלֻבִּים. **א זכט** וְעַל-הַמִּסְגֵּרוֹת אֲשֶׁר בֵּין הַשְּׁלֻבִּים אֲרִיּוֹת
 בִּקְרָ וּכְרוּבִים וְעַל-הַשְּׁלֻבִּים כֵּן מִמַּעַל וּמִתַּחַת לְאֲרִיּוֹת וּלְבִקְרָ לִיּוֹת מַעֲשֵׂה
 מוֹרָד. **א זל** וְאַרְבָּעָה אוֹפָנִי נְחֹשֶׁת לַמְּכֹנֹת הָאֶחָת וְסָרְנֵי נְחֹשֶׁת וְאַרְבָּעָה
 פַּעֲמֹתָיו כְּתִפֹת לָהֶם מִתַּחַת לְכִיר הַכִּתְּפוֹת יִצְקוֹת מִעֲבֹר אִישׁ לִיּוֹת. **א זלא**
 וּפִיָּהּ מִבֵּית לַכִּתְרֹת וּמַעֲלָה בָּאֲמָה וּפִיָּהּ עָגַל מַעֲשֵׂה-כֵן אֲמָה וְחֲצִי הָאֲמָה
 וְגַם-עַל-פִּיָּה מְקַלְעוֹת וּמִסְגֵּרֹתֵיהֶם מְרַבְּעוֹת לֹא עֲגָלוֹת. **א זלב** וְאַרְבַּעַת
 הָאוֹפָנִים לְמִתַּחַת לְמִסְגֵּרוֹת וַיְדוֹת הָאוֹפָנִים בְּמִכּוֹנָה וְקוֹמַת הָאוֹפֹן הָאֶחָד
 אֲמָה וְחֲצִי הָאֲמָה. **א זלג** וּמַעֲשֵׂה הָאוֹפָנִים כְּמַעֲשֵׂה אוֹפֹן הַמְּרַכָּבָה יְדוֹתָם
 וְגִבֵּיהֶם וְחֲשִׁקֵּיהֶם וְחֲשָׁרֵיהֶם הַכֹּל מוֹצָק. **א זלד** וְאַרְבַּע כְּתִפּוֹתָאֵל אַרְבַּע פָּנוֹת

המִכְנָה הָאֶחָת מִן-הַמִּכְנָה כְּתִפֶּיהָ. **א זלה** וּבְרָאשׁ הַמִּכְנָה חֲצִי הָאֶמָּה
קוֹמָה עָגֹל סָבִיב וְעַל רֹאשׁ הַמִּכְנָה יִדְתֶּיהָ וּמִסְגֵּרֶתֶיהָ מִמֶּנָּה. **א זלו** וַיִּפְתַּח
עַל-הַלְחָת יִדְתֶּיהָ וְעַל וּמִסְגֵּרֶתֶיהָ (מִסְגֵּרֶתֶיהָ) כְּרוּבִים אֲרִיזוֹת
וְתַמְרוֹת כִּמְעַר-אִישׁ וְלִיּוֹת סָבִיב. **א זלו** כָּזֹאת עָשָׂה אֶת עֶשֶׂר הַמִּכְנוֹת: מוֹצָק
אֶחָד מִדָּה אֶחָת קָצֵב אֶחָד לְכָל־הֶנָּה.

א זלח וַיַּעַשׂ עֲשָׂרָה כִּירוֹת נְחֹשֶׁת: אַרְבָּעִים בֵּת יָכִיל הַכִּיּוֹר הָאֶחָד אַרְבַּע בָּאֶמָּה
הַכִּיּוֹר הָאֶחָד כִּיּוֹר אֶחָד עַל-הַמִּכְנָה הָאֶחָת לְעֶשֶׂר הַמִּכְנוֹת. **א זלט** וַיִּתֵּן
אֶת-הַמִּכְנוֹת חֲמִשׁ עַל-כֶּתֶף הַבַּיִת מִיָּמִין וְחֲמִשׁ עַל-כֶּתֶף הַבַּיִת מִשְּׂמָאלוֹ
וְאֶת-הַיָּם נָתַן מִכֶּתֶף הַבַּיִת הַיְּמָנִית קֹדֶם־לְמִמּוֹל נֶגֶב.

א זמ וַיַּעַשׂ חִירוֹם אֶת-הַכִּירוֹת וְאֶת-הַיָּעִים וְאֶת-הַמִּזְרְקוֹת וַיַּכֵּל חִירוֹם לַעֲשׂוֹת
אֶת-כָּל-הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְמִלְךָ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה. **א זמא** עֲמָדִים שְׁנַיִם
וַגְּלוֹת הַכְּתֹרֶת אֲשֶׁר-עַל-רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שְׁתֵּים וְהַשְּׁבָכוֹת שְׁתֵּים לְכִסּוֹת
אֶת-שְׁתֵּי גִלוֹת הַכְּתֹרֶת אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ הָעַמּוּדִים. **א זמב** וְאֶת-הָרַמְּנִים אַרְבַּע
מֵאוֹת לְשְׁתֵּי הַשְּׁבָכוֹת שְׁנֵי-טוֹרִים רַמְּנִים לְשְׁבָכָה הָאֶחָת לְכִסּוֹת אֶת-שְׁתֵּי גִלוֹת
הַכְּתֹרֶת אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָעַמּוּדִים. **א זמג** וְאֶת-הַמִּכְנוֹת עֶשֶׂר וְאֶת-הַכִּירוֹת עֲשָׂרָה
עַל-הַמִּכְנוֹת. **א זמד** וְאֶת-הַיָּם הָאֶחָד וְאֶת-הַבָּקָר שְׁנַיִם-עֶשֶׂר תַּחַת הַיָּם.

א זמה וְאֶת-הַסִּירוֹת וְאֶת-הַיָּעִים וְאֶת-הַמִּזְרְקוֹת וְאֶת כָּל-הַפְּלִים הָאֵהֶל
(הָאֵלֶּה) אֲשֶׁר עָשָׂה חִירוֹם לְמִלְךָ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה נְחֹשֶׁת מִמֶּרֶט. **א זמו** בְּכֹפֶר
הִיָּרְדֵן יִצְקֶם הַמֶּלֶךְ בְּמַעֲבֵה הָאֲדָמָה בֵּין סָכוֹת וּבֵין צָרְתָן. **א זמו** וַיֵּנַח שְׁלֹמֹה
אֶת-כָּל-הַפְּלִים מְרַב מְאֹד מְאֹד לֹא נִחְקַר מִשְׁקַל הַנְּחֹשֶׁת. **א זמח** וַיַּעַשׂ
שְׁלֹמֹה אֶת כָּל-הַפְּלִים אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה: אֶת מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת-הַשְּׁלֶחָן אֲשֶׁר עָלָיו
לֶחֶם הַפָּנִים זָהָב. **א זמט** וְאֶת-הַמְּנֹרוֹת חֲמִשׁ מִיָּמִין וְחֲמִשׁ מִשְּׂמָאל לְפָנֵי
הַדְּבִיר זָהָב סָגוֹר וְהַפָּרַח וְהַנֶּרֶת וְהַמְּלָקָחִים זָהָב. **א זנ** וְהַסָּפוֹת וְהַמִּזְמָרוֹת
וְהַמִּזְרְקוֹת וְהַכְּפּוֹת וְהַמַּחְתּוֹת זָהָב סָגוֹר וְהַפְּתוֹת לְדַלְתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ
הַקֹּדֶשִׁים לְדַלְתֵי הַבַּיִת לְהִיכָל זָהָב.

א זנא וַתֵּשֶׁלֶם כָּל-הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה
אֶת-קֹדֶשׁ יְדוּד אָבִיו אֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הַזָּהָב וְאֶת-הַפְּלִים נָתַן בְּאֲצִרוֹת בֵּית
יְהוָה.

א חא אַז יִקְהַל שְׁלֹמֹה אֶת-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-כָּל-רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת נְשִׂאֵי הָאֲבוֹת
לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וַיִּרְשָׁלָם: לְהַעֲלוֹת אֶת-אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה מֵעִיר
יְדוּד הִיא צִיּוֹן. **א חב** וַיִּקְהֲלוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל בִּירַח הָאֲתָנִים

בַּחֲגֹהוּא הַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי. **א חג** וַיָּבֹאוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁאוּ הַכֹּהֲנִים
 אֶת-הָאָרוֹן. **א חד** וַיַּעֲלוּ אֶת-אָרוֹן יְהוָה וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-כָּל-כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ
 אֲשֶׁר בָּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם. **א חה** וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל-עַדֹת
 יִשְׂרָאֵל הַנוֹעֲדִים עָלָיו אָתּוּ לִפְנֵי הָאָרוֹן מִזִּבְחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא-יִסְפְּרוּ וְלֹא
 יִמְנוּ מֵרֹב. **א חו** וַיָּבֹאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-אָרוֹן בְּרִית-יְהוָה אֶל-מְקוֹמוֹ אֶל-דָּבִיר
 הַבֵּיתָאֵל-קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים: אֶל-תַּחַת כַּנְּפֵי הַכְּרוּבִים. **א חז** כִּי הַכְּרוּבִים פָּרָשִׁים
 כַּנְּפִים אֶל-מְקוֹם הָאָרוֹן וַיִּסְכּוּ הַכְּרוּבִים עַל-הָאָרוֹן וְעַל-בִּדְיוֹ מִלְמַעְלָה. **א חח**
 וַיֵּאָרְכוּ הַבָּדִים וַיֵּרְאוּ רָאשֵׁי הַבָּדִים מִן-הַקֹּדֶשׁ עַל-פְּנֵי הַדָּבִיר וְלֹא יָרְאוּ הַחוּצָה
 וַיְהִיו שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **א חט** אֵין בָּאָרוֹן רַק שְׁנֵי לַחֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הֵנִחַ שָׁם
 מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם. **א חי** וַיְהִי
 בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן-הַקֹּדֶשׁ וְהָעָן מָלֵא אֶת-בֵּית יְהוָה. **א חיא** וְלֹא-יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים
 לַעֲמֹד לְשֶׁרֶת מִפְּנֵי הָעָן: כִּי-מָלֵא כְבוֹד-יְהוָה אֶת-בֵּית יְהוָה.
א חיב אַזְ אָמַר שְׁלֹמֹה: יְהוָה אָמַר לִשְׁכֹּן בְּעֶרְפֶּל. **א חיג** בָּנָה בְּנִיתִי בֵּית זָבַל
 לְדָמְכוֹן לְשִׁבְתָּךְ עוֹלָמִים. **א חיד** וַיִּסֹּב הַמֶּלֶךְ אֶת-פָּנָיו וַיִּבְרָךְ אֶת כָּל-קֹהֵל
 יִשְׂרָאֵל וְכָל-קֹהֵל יִשְׂרָאֵל עִמָּד. **א חטו** וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 דִּבֶּר בְּפִיו אֶת דָּוִד אָבִי וַיְבַדּוּ מָלֵא לֵאמֹר. **א חטז** מִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם לֹא-בַחֲרֹתִי בְּעִיר מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְבָנוֹת בֵּית
 לַהֲיוֹת שְׁמִי שָׁם וְאֶבְחַר בְּדָוִד לַהֲיוֹת עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל. **א חיו** וַיְהִי עִם-לִבָּב דָּוִד
 אֲבִילְבָנוֹת בֵּית לָשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **א חיח** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-דָּוִד אָבִי יַעַן
 אֲשֶׁר הָיָה עִם-לִבְבָךְ לְבָנוֹת בֵּית לָשִׁמְיָה טִיבֶתָּ כִּי הָיָה עִם-לִבְבָךְ. **א חיט** רַק
 אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת: כִּי אִם-בְּנָךְ הַיָּצֵא מִחִלְצִיךָ הוּא-יִבְנֶה הַבַּיִת לָשִׁמִּי.
א חכ וַיָּקָם יְהוָה אֶת-דָּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר וַאֲקָם תַּחַת דָּוִד אָבִי וַאֲשַׁב עַל-כִּסֵּא
 יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וַאֲבָנָה הַבַּיִת לָשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **א חכא** וְאִשָּׁם
 שָׁם מְקוֹם לְאָרוֹן אֲשֶׁר-שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם-אֲבוֹתֵינוּ בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם
 מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם.

א חכב וַיַּעֲמֵד שְׁלֹמֹה לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה נֹגֵד כָּל-קֹהֵל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׁ כַּפָּיו
 הַשָּׁמַיִם. **א חכג** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵין-כְּמוֹךָ אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
 וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת: שְׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לַעֲבָדֶיךָ הַחֲלָכִים לִפְנֶיךָ בְּכָל-לֵבָם.
א חכד אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ לַעֲבָדְךָ דָּוִד אָבִי אֶת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ לוֹ וַתִּדְּבַר בְּפִיךָ וַיְבַדְּךָ
 מִלֵּאֶת כַּיּוֹם הַזֶּה. **א חכה** וַעֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹר לַעֲבָדְךָ דָּוִד אָבִי אֶת
 אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לוֹ לֵאמֹר לֹא-יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מִלִּפְנֵי יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל: רַק

אם-ישמרו בניך את-דרכם ללכת לפני כֹּאֲשֶׁר הִלַכְתָּ לִפְנֵי. **א חכו** ועתה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל יֵאָמֶן נָא דְּבָרִיךְ (דְּבָרְךָ) אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לַעֲבֹדְךָ דָּוִד אָבִי. **א חכו** כִּי הָאֲמֹנִים
יֵשֵׁב אֱלֹהִים עַל-הָאָרֶץ הִנֵּה הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלָלוּךָ אֵף כִּי-הַבֵּית
הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי. **א חכח** וּפָנִיתָ אֶל-תַּפְּלַת עֲבָדְךָ וְאֶל-תַּחֲנוּתֵי הַזֶּה אֱלֹהֵי
לִשְׁמֹעַ אֶל-הָרֶנָּה וְאֶל-הַתַּפְּלָה אֲשֶׁר עֲבָדְךָ מִתְּפִלָּה לִפְנֵיךָ הַיּוֹם. **א חכט** לִהְיוֹת
עֵינֶיךָ פֹּתַחַת אֶל-הַבֵּית הַזֶּה לִילָה וַיּוֹם אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ יִהְיֶה שְׁמִי
שָׁם לִשְׁמֹעַ אֶל-הַתַּפְּלָה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עֲבָדְךָ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה. **א חל** וְשָׁמַעַתָּ
אֶל-תַּחֲנוּת עֲבָדְךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאַתָּה תִּשְׁמַע
אֶל-מָקוֹם שְׁבִתְךָ אֶל-הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַעַתָּ וְסִלַּחְתָּ. **א חלא** אֵת אֲשֶׁר יַחֲטֵא אִישׁ
לְרַעְהוּ וְנִשְׂא-בּוֹ אֵלָה לְהַאֲלֹתוֹ וּבֹא אֵלָה לִפְנֵי מִזְבֵּיִךָ בַּבַּיִת הַזֶּה. **א חלב** וְאַתָּה
תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְעֲשִׂיתָ וְשִׁפְטָתָ אֶת-עֲבָדֶיךָ לְהַרְשִׁיעַ רָשָׁע לָתֵת דֶּרֶכּוֹ בְּרָאשׁוֹ
וּלְהַצְדִּיק צָדִיק לָתֵת לוֹ כְּצַדִּיקְתּוֹ. **א חלג** בְּהִנָּגְךָ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אוֹיְבֶיךָ אֲשֶׁר
יַחֲטִאוּ-לָךְ וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ וְהוֹדוּ אֶת-שִׁמְךָ וְהִתְפַּלְלוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בַּבַּיִת הַזֶּה.
א חלד וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְסִלַּחְתָּ לַחֲטֹאת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְהַשְׁבַּתָם
אֶל-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לַאֲבוֹתָם.

א חלה בְּהַעֲצֹר שָׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר כִּי יַחֲטִאוּ-לָךְ וְהִתְפַּלְלוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה
וְהוֹדוּ אֶת-שִׁמְךָ וּמַחֲטֹאתָם יָשׁוּבוּן כִּי תַעֲנֶם. **א חלו** וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
וְסִלַּחְתָּ לַחֲטֹאת עֲבָדֶיךָ וְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרֵם אֶת-הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יִלְכוּ-בָּהּ
וְנָתַתָּה מָטָר עַל-אֲרָצְךָ אֲשֶׁר-נָתַתָּה לַעַמְּךָ לְנַחֲלָה.

א חלוז רָעַב כִּי-יִהְיֶה בָּאָרֶץ דָּבָר כִּי-יִהְיֶה שֹׁדָפוֹן יִרְקוֹן אֲרָבָה חֲסִיל כִּי יִהְיֶה כִּי
יֵצֵר-לוֹ אִיבוֹ בָּאָרֶץ שְׁעָרֵיו כָּל-נָגַע כָּל-מַחֲלָה. **א חלח** כָּל-תַּפְּלָה כָּל-תַּחֲנוּת אֲשֶׁר
תִּהְיֶה לְכָל-הָאָדָם לְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּן אִישׁ נָגַע לָבָב וּפְרֹשׁ כָּפִיו
אֶל-הַבַּיִת הַזֶּה. **א חלט** וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבִתְךָ וְסִלַּחְתָּ וְעֲשִׂיתָ וְנָתַתָּ
לְאִישׁ כָּכָל-דֶּרֶכּוֹ אֲשֶׁר תִּדְעַת אֶת-לָבָבוֹ כִּי-אַתָּה יִדְעַתָּ לְבַדְּךָ אֶת-לָבָב כָּל-בְּנֵי
הָאָדָם. **א חמ** לִמְעַן יֵרְאוּךָ כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר-הֵם חַיִּים עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נָתַתָּה לַאֲבֹתֵינוּ. **א חמא** וְגַם אֶל-הַנְּכָרִי אֲשֶׁר לֹא-מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הוּא וּבֹא
מֵאָרֶץ רְחוֹקָה לִמְעַן שִׁמְךָ. **א חמב** כִּי יִשְׁמַעוּן אֶת-שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְאֶת-יָדְךָ
הַחֲזָקָה וְיִרְעוּ הַנְּטוּיָה וּבֹא וְהִתְפַּלֵּל אֶל-הַבַּיִת הַזֶּה. **א חמג** אַתָּה תִּשְׁמַע
הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבִתְךָ וְעֲשִׂיתָ כָּכָל אֲשֶׁר-יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנְּכָרִי לִמְעַן יִדְעוּן כָּל-עַמֵּי
הָאָרֶץ אֶת-שִׁמְךָ לִירְאָה אֶתְךָ כַּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִדְעַת כִּי-שִׁמְךָ נִקְרָא עַל-הַבַּיִת
הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי. **א חמד** כִּי-יֵצֵא עַמְּךָ לְמַלְחָמָה עַל-אִיבוֹ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלַחֲם

והתפללו אל-יהוה דרך העיר אשר בחרת בזה והבית אשר-בנתי לשמך.
א חמה ושמעת השמים את-תפלתם ואת-תחנונתם ועשית משפטים. **א חמו** כי יחטאו-לך כי אין אדם אשר לא-יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושובים שביהם אל-ארץ האויב רחוקה או קרובה. **א חמו** והשיבו אל-לבם בארץ אשר נשבו-שם ושבּו והתחנונו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו והעוינו רשענו. **א חמח** ושבּו אליך בכל-לבבם ובכל-נפשם בארץ איביהם אשר-שבּו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר-בנית (בנית) לשמך. **א חמט** ושמעת השמים מכוון שבתך את-תפלתם ואת-תחנונתם ועשית משפטים. **א חנ** וסלחת לעמך אשר חטאו-לך ולכל-פשעיהם אשר פשעו-בך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמים. **א חנא** כי-עמד ונחלתה הם אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל. **א חנב** להיות עיניך פתוחות אל-תחנונת עבדך ואל-תחנונת עמך ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך. **א חנג** כי-אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ: באשר דברת ביד משה עבדך בהוציאת את-אבותינו ממצרים אדני יהוה.

א חנד ויהי ככלות שלמה להתפלל אל-יהוה את כל-התפלה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מפרע על-ברכיו וכפיו פרשות השמים. **א חנה** ויעמדויבך את כל-קהל ישראל: קול גדול לאמר. **א חנו** ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל בכל אשר דבר: לא-נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה עבדו. **א חנוז** יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם-אבותינו: אל-יעזבנו ואל-יטשנו. **א חנח** להטות לבבנו אליו וללכת בכל-דרךיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטי אשר צוה את-אבותינו. **א חנט** ויהיו דברי אלה אשר התחנונתי לפני יהוה קרבים אל-יהוה אלהינו יומם ולילה: לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר-יום ביום. **א חס** למען דעת כל-עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים: אין עוד. **א חסא** והיה לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמור מצותיו כיום הזה. **א חסב** והמלך וכל-ישראל עמו זבחים זבח לפני יהוה. **א חסג** ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח ליהוה בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את-בית יהוה המלך וכל-בני ישראל. **א חסד** ביום ההוא קדש המלך את-תוך החצר אשר לפני בית-יהוה-כי-עשה שם את-העלה ואת-המנחה ואת חלבי השלמים: כי-מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכיל את-העלה ואת-המנחה ואת

חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים. **א חסה** וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה בָּעֵת-הַהִיא אֶת-הַחֹג וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל מִלְּבֹא חֶמֶת עַד-נָחַל מִצְרַיִם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם. **א חסו** בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי שָׁלַח אֶת-הָעָם וַיְבָרְכוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיֵּלְכוּ לְאַהֲלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. **א טא** וַיְהִי כְּכֹלֹת שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת-בֵּית-יְהוָה וְאֶת-בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל-חֲשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר חָפֵץ לַעֲשׂוֹת.

א טב וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-שְׁלֹמֹה שְׁנִית כַּאֲשֶׁר נִרְאָה אֵלָיו בְּגִבְעוֹן. **א טג** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו שְׂמַעְתִּי אֶת-תַּפְּלֹתֶךָ וְאֶת-תַּחֲנֻתֶךָ אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּה לִפְנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶת-הַבֵּית הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתָ לְשׁוֹם-שְׁמִי שָׁם עַד-עוֹלָם וְהָיוּ עֵינֵי וְלִבִּי שָׁם כָּל-הַיָּמִים. **א טד** וְאַתָּה אִם-תִּלְךָ לִפְנֵי כַּאֲשֶׁר הִלַּךְ דָּוִד אָבִיךָ בָּתֶּם-לִבָּב וּבִישָׁר לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ חֻקִּי וּמִשְׁפָּטֵי תִּשְׁמֹר. **א טה** וְהִקְמוֹתִי אֶת-כִּסֵּא מַמְלַכְתְּךָ עַל-יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם: כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עַל-דָּוִד אָבִיךָ לֵאמֹר לֹא-יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל. **א טו** אִם-שׁוֹב תִּשְׁבּוּן אַתֶּם וּבְנֵיכֶם מֵאַחֲרֵי וְלֹא תִשְׁמְרוּ מִצְוֹתֵי חֻקֹּתַי אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וְהִלַּכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. **א טז** וְהִכְרַתִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֶת-הַבֵּית אֲשֶׁר הִקְדַּשְׁתִּי לְשְׁמִי אֲשַׁלַּח מֵעַל פְּנֵי וְהָיָה יִשְׂרָאֵל לְמַשָּׁל וּלְשִׁנְיָה בְּכָל-הָעַמִּים. **א טז** וְהַבֵּית הַזֶּה יִהְיֶה עֲלִיוֹן כָּל-עֵבֶר עָלָיו יִשָּׁם וְשָׁרָק וְאָמְרוּ עַל-מָה עָשָׂה יְהוָה כֹּכָה לְאַרְצָךְ הַזֹּאת וּלְבֵית הַזֶּה. **א טז** וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצִיא אֶת-אַבְתָּם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזִקוּ בֵּאלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ (וַיִּשְׁתַּחֲווּ) לָהֶם וַיַּעֲבֹדֵם עַל-כֵּן הֵבִיא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת כָּל-הָרָעָה הַזֹּאת.

א טז וַיְהִי מִקְצֵה עֶשְׂרִים שָׁנָה אֲשֶׁר-בָּנָה שְׁלֹמֹה אֶת-שְׁנֵי הַבָּתִּים אֶת-בֵּית יְהוָה וְאֶת-בֵּית הַמֶּלֶךְ. **א טזא** חִירָם מֶלֶךְ-צֹר נָשָׂא אֶת-שְׁלֹמֹה בַּעֲצֵי אַרְזִים וּבַעֲצֵי בְרוֹשִׁים וּבַזָּהָב לְכָל-חֶפְצוֹ אֲזִי וַתֵּן הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְחִירָם עֶשְׂרִים עִיר בְּאֶרֶץ הַגִּלִּיל. **א טזב** וַיֵּצֵא חִירָם מִצֹּר לִרְאוֹת אֶת-הָעָרִים אֲשֶׁר נָתַן-לוֹ שְׁלֹמֹה וְלֹא יָשָׁרוּ בְּעֵינָיו. **א טזג** וַיֹּאמְרָם הָעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר-נָתַתָּה לִי אֲחִי וַיִּקְרָא לָהֶם אֶרֶץ כָּבוֹל עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

א טזד וַיִּשְׁלַח חִירָם לַמֶּלֶךְ מֵאָה וְעֶשְׂרִים כֶּפֶר זָהָב. **א טזו** וַזֶּה דְּבַר-הַמָּס אֲשֶׁר-הֵעֵלָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת-בֵּית יְהוָה וְאֶת-בֵּיתוֹ וְאֶת-הַמִּלּוֹא וְאֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם וְאֶת-חֹצֵר וְאֶת-מִגְדּוֹ וְאֶת-גֹּזֶר. **א טזז** פְּרָעָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם עָלָה וַיִּלְכַּד אֶת-גֹּזֶר וַיִּשְׁרָפָהּ בָּאֵשׁ וְאֶת-הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּעִיר הָרָג וַיִּתְּנָה שְׁלָחִים לְבֵיתוֹ

אִשֶּׁת שְׁלֹמֹה. **א טיז** וַיָּבִן שְׁלֹמֹה אֶת-גִּזְרֹ וְאֶת-בֵּית חֹרֶן תַּחְתּוֹן. **א טיח**
וְאֶת-בַּעֲלָת וְאֶת-תַּמָּר (תַּדְמֹר) בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ. **א טיט** וְאֶת כָּל-עָרֵי הַמִּסְכָּנוֹת
אֲשֶׁר הָיוּ לְשְׁלֹמֹה וְאֶת עָרֵי הָרֶכֶב וְאֶת עָרֵי הַפָּרָשִׁים וְאֶת חֶשֶׁק שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר
חֶשֶׁק לַבָּנוֹת בִּירוּשָׁלַם וּבִלְבָּנוֹן וּבְכָל אֶרֶץ מִמְּשָׁלָתוֹ. **א טכ** כָּל-הָעָם הַנוֹתֵר
מִן-הָאֱמֹרִי הַחֲתִי הַפְּרָזִי הַחֹזִי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר לֹא-מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה. **א טכא**
בְּנֵיהֶם אֲשֶׁר נָתְרוּ אַחֲרֵיהֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא-יָכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַחְרִימָם וַיַּעֲלֵם
שְׁלֹמֹה לְמִס-עֶבֶד עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **א טכב** וּמִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא-נָתַן שְׁלֹמֹה עֶבֶד:
כִּי-הֵם אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה וְעֶבְדָּיו וְשָׂרָיו וְשְׁלִישָׁיו וְשָׂרֵי רֶכֶב וּפָרָשָׁיו.
א טכג אֵלֶּה שָׂרֵי הַנְּצָבִים אֲשֶׁר עַל-הַמְּלָאכָה לְשְׁלֹמֹה חֲמִשִּׁים וַחֲמִשׁ
מֵאוֹת הָרָדִים בָּעָם הָעֹשִׂים בַּמְּלָאכָה. **א טכד** אַךְ בֵּת-פָּרְעָה עָלְתָה מַעִיר דָּוִד
אֶל-בֵּיתָהּ אֲשֶׁר בָּנָה-לָהּ אִזְ בָּנָה אֶת-הַמְּלֹא. **א טכה** וְהָעֵלָה שְׁלֹמֹה שָׁלַח
פְּעָמִים בַּשָּׁנָה עֲלוֹת וּשְׁלָמִים עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בָּנָה לַיהוָה וְהִקְטִיר אֹתוֹ אֲשֶׁר
לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁלַם אֶת-הַבֵּית. **א טכו** וְאֲנִי עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲצִיּוֹן-גִּבֹּר אֲשֶׁר
אֶת-אֱלֹהֹת עַל-שֹׁפֶת יָם-סוּף בְּאֶרֶץ אֲדוֹם. **א טכז** וַיִּשְׁלַח חִירָם בָּאֲנִי אֶת-עֶבְדָּיו
אֲנָשֵׁי אֲנִיּוֹת יָדָעִי הַיָּם עֶבְדֵי שְׁלֹמֹה. **א טכח** וַיָּבֹאוּ אוֹפִירָה וַיִּקְחוּ מִשָּׁם זָהָב
אַרְבַּע-מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה.
א יא וּמִלֶּכֶת-שָׁבָא שָׁמַעַת אֶת-שִׁמְעַת שְׁלֹמֹה לְשִׁם יְהוָה וַתָּבֹא לְנִסְתּוֹ בַּחֲדוֹת.
א יב וַתָּבֹא יְרוּשָׁלַם בַּחֲלִיל כֶּכֶד מֵאֵד גִּמְלִים נִשְׂאִים בְּשָׂמִים וְזָהָב רַב-מְאֹד
וְאֶבֶן יָקָרָה וַתָּבֹא אֶל-שְׁלֹמֹה וַתִּדְבֹּר אֵלָיו אֶת כָּל-אֲשֶׁר הָיָה עִם-לִבָּבָהּ. **א יג**
וַיִּגְדַּל-לָהּ שְׁלֹמֹה אֶת-כָּל-דְּבָרֶיהָ: לֹא-הָיָה דָבָר נֶעְלָם מִן-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא הִגִּיד
לָהּ. **א יד** וַתֵּרָא מִלֶּכֶת-שָׁבָא אֶת כָּל-חֲכָמַת שְׁלֹמֹה וְהַבֵּית אֲשֶׁר בָּנָה. **א יה**
וּמֵאֲכָל שְׁלַחְנוֹ וּמוֹשָׁב עֶבְדָּיו וּמַעֲמַד מִשְׁרָתוֹ וּמִלְּבָשֵׁיהֶם וּמִשְׁקֵיו וְעֲלֹתוֹ אֲשֶׁר
יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה וְלֹא-הָיָה בָּהּ עוֹד רוּחַ. **א יז** וַתֹּאמֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲמַת הָיָה הַדָּבָר
אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בְּאַרְצִיעַל-דְּבָרֶיךָ וְעַל-חֲכָמְתֶּךָ. **א יז** וְלֹא-הָאֲמַנְתִּי לְדְבָרִים עַד
אֲשֶׁר-בָּאתִי וַתֵּרָאֵנִי עֵינֵי וְהִנֵּה לֹא-הִגַּד-לִי הַחֲצִי: הוֹסַפְתָּ חֲכָמָה וְטוֹב
אֶל-הַשְּׁמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי. **א יח** אֲשֶׁרִי אֲנִשִּׁיךָ אֲשֶׁרִי עֶבְדֶּיךָ אֵלֶּה הָעַמָּדִים
לִפְנֶיךָ תָּמִיד הַשְּׁמָעִים אֶת-חֲכָמְתֶּךָ. **א יט** יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּרוּךְ אֲשֶׁר חָפֵץ בְּךָ
לְתַתֶּךָ עַל-כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל בְּאֶהְבֵּת יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל לְעַלְמָם וַיִּשְׁמָךְ לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת
מִשְׁפָּט וְצֶדֶקָה. **א יי** וַתֵּתֶן לְמֶלֶךְ מֶאֶה וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר זָהָב וּבִשְׂמִים הָרַבָּה
מֵאֲדוּמָּה וַיָּקָרָה לֹא בָּא כַּבֶּשֶׂם הַהוּא עוֹד לָרַב אֲשֶׁר-נָתַנָּה מִלֶּכֶת-שָׁבָא לְמֶלֶךְ
שְׁלֹמֹה. **א ייא** וְגַם אֲנִי חִירָם אֲשֶׁר-נָשָׂא זָהָב מֵאוֹפִיר: הֵבִיא מֵאֹפִיר עֲצֵי

אלמגים הרבה מאדואבן יקרה. **א ייב** ויעש המלך את-עצי האלמגים מסעד לבית-יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים לא בא-כן עצי אלמגים ולא נראה עד היום הזה. **א ייג** והמלך שלמה נתן למלכת-שבא את-כל-חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן-לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה.

א ייד ויהי משקל הזהב אשר-בא לשלמה בשנה אחתשש מאות ששים ונש כפר זהב. **א יטו** לבד מאנשי התרים ומסחר הרכלים וכל-מלכי הערב ופחות הארץ. **א יטז** ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש-מאות זהב יעלה על-הצנה האחת. **א ייז** ושלש-מאות מגנים זהב שחוטשלשת מנים זהב יעלה על-המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון.

א ייח ויעש המלך כסא-שן גדול ויצפהו זהב מופז. **א ייט** שש מעלות לכסה וראש-עגל לכסה מאחריו וידת מזה ומזה אל-מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות. **א יכ** ושנים עשר ארזים עמדים שם על-שש המעלותמזה ומזה לא-נעשה כן לכל-ממלכות. **א יכא** וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית-יער הלבנון זהב סגור: אין כסף לא נחשב בימי שלמהלמאומה. **א יכב** כי אני תרשיש למלך בים עם אני חירם אחת לשלש שנים תבוא אני תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבים וקפים ותכיים. **א יכג** ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץלעשר ולחכמה. **א יכד** וכל-הארץמבקשים את-פני שלמה: לשמע את-חכמתו אשר-נתן אלהים בלבו. **א יכה** והמה מבאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדיםדבר-שנה בשנה. **א יכו** ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי-לו אלף וארבע-מאות רכב ושנים-עשר אלף פרשים וינחם בערי הרכב ועם-המלך בירושלם. **א יכז** ויתן המלך את-הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר-בשפלהלרב. **א יכח** ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקוהסחרי המלך יקחו מקוה במחיר. **א יכט** ותעלה ותצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל-מלכי החתים ולמלכי ארםבגדס יצאו.

א יכא והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבותואת-בת-פרעה: מואביות עמניות אדמיות צדנית חתיות. **א יכב** מן-הגוים אשר אמר-יהוה אל-בני ישראל לא-תבאו בהם והם לא-יבאו בכם אכן יטו את-לבבכם אחרי אלהיהםבהם דבק שלמה לאהבה. **א יכג** ויהי-לו נשים שרות שבע מאות ופלגשים שלש מאות ויטו נשיו את-לבו. **א יכד** ויהי לעת זקנת שלמה נשיו

הטו את-לבבו אחרי אלהים אחרים ולא-היה לבבו שלם עם-יהוה אלהיו
כלבב דויד אביו. **א יאה** וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם
שקץ עמנים. **א יאו** ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדוד
אביו.

א יאז אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על-פני ירושלים
ולמלך שקץ בני עמון. **א יאח** וכן עשה לכל-נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות
לאלהיהן. **א יאט** ויתאנף יהוה בשלמה: כי-נטה לבבו מעם יהוה אלהי
ישראל הנראה אליו פעמים. **א יאי** וצוה אליו על-הדבר הזה לבלתי-לכת
אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר-צוה יהוה.
א יאיא ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה-זאת עמך ולא שמרת בריתי
וחקותי אשר צויתי עליך קרע אקרע את-הממלכה מעליך ונתתיך לעבדך.
א יאיב אך-בימיך לא אעשנה למען דוד אביך: מיד בנך אקרענה. **א יאיג** רק
את-כל-הממלכה לא אקרע שבט אחד אתן לבנך: למען דוד עבדי ולמען
ירושלים אשר בחרתי.

א יאיד ויקם יהוה שטן לשלמה את הדד האדמי: מזרע המלך הוא באדום.
א יאטו ויהי בהיות דוד את-אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את-החללים
ויד כל-זכר באדום. **א יאטז** כי ששת חדשים ישב-שם יואב וכל-ישראל
עד-הכרית כל-זכר באדום. **א יאיז** ויברח אדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי
אביו אתולבוא מצרים והדד נער קטן. **א יאיה** ויקמו ממדן ויבאו פארן
ויקחו אנשים עמם מפארן ויבאו מצרים אל-פרעה מלך-מצרים ויתן-לו בית
ולחם אמר לו וארץ נתן לו. **א יאית** וימצא הדד חן בעיני פרעה מאד ויתן-לו
אשה את-אחות אשתו אחות תחפניס הגבירה. **א יאכ** ותלד לו אחות תחפניס
את גנבת בנו ותגמלהו תחפניס בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך בני
פרעה. **א יאכא** והדד שמע במצרים כי-שכב דוד עם-אבתיו וכי-מת יואב
שר-הצבא ויאמר הדד אל-פרעה שלחני ואלך אל-ארצי. **א יאכב** ויאמר לו
פרעה כי מה-אתה חסר עמי והנך מבקש ללכת אל-ארצך ויאמר לא כי שלח
תשלחני. **א יאכג** ויקם אלהים לו שטן את-רזון בן-אלידע: אשר ברח מאת
הדד עזר מלך-צובה אדניו. **א יאכד** ויקבץ עליו אנשים ויהי שר-גדוד בהרג דוד
אתם וילכו דמשק וישבו בה וימלכו בדמשק. **א יאכה** ויהי שטן לישראל
כל-ימי שלמה ואת-הרעה אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על-אדם.

א יאכו וירבעם בן-נבט אפרתי מן-הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה ויזרם יד במלך. **א יאכו** וזה הדבר אשר-הזרים יד במלך: שלמה בנה את-המלואסגר את-פרץ עיר דוד אביו. **א יאכח** והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את-הנער כי-עשה מלאכה הוא ויפקד אותו לכל-סבל בית יוסף. **א יאכט** ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אותו אחיה השילני הנביא בדרך: והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה. **א יאל** ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים. **א יאלא** ויאמר לירבעם קח-לך עשרה קרעים: כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קורע את-הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים. **א יאלב** והשבט האחד יהיה-לו למען עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל. **א יאלג** יען אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני-עמון ולא-הלכו בדרך לעשות הנשר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו. **א יאלד** ולא-אקח את-כל-הממלכה מידו: כי נשיא אשתנו כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי אותו אשר שמר מצותי וחקתי. **א יאלה** ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתי לך את עשרת השבטים. **א יאלו** ולבנו אתן שבט-אחד למען היות-ניר לדויד-עבדי כל-הימים לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם. **א יאלז** ואתך אקח ומלכת בכל אשר-תאונה נפשך והיית מלך על-ישראל. **א יאלח** והיה אם-תשמע את-כל-אשר אצוה והלכת בדרך ועשית הנשר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי לך בית-נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את-ישראל. **א יאלט** ואענה את-זרע דוד למען זאתאך לא כל-הימים.

א יאמ ויבקש שלמה להמית את-ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל-שישק מלך-מצרים ויהי במצרים עד-מות שלמה.

א יאמא ויתר דברי שלמה וכל-אשר עשה וחקמתו הלא-הם כתבים על-ספר דברי שלמה. **א יאמב** והימים אשר מלך שלמה בירושלם על-כל-ישראל ארבעים שנה. **א יאמג** וישכב שלמה עם-אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו.

א יבא וילך רחבעם שכם: כי שכם בא כל-ישראל להמליך אותו. **א יבב** ויהי כשמע ירבעם בן-נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים. **א יבג** וישלחו ויקראו-לו ויבאו (ויבא) ירבעם וכל-קהל

יִשְׂרָאֵל וַיִּדְבְּרוּ אֶל-רַחֲבֶעַם לֵאמֹר. **א יבד** אָבִיךָ הִקְשָׁה אֶת-עַלְנוּ וְאֶתָּה עֲתָה
 הִקַּל מַעֲבַדֶּת אָבִיךָ הִקְשָׁה וּמַעַלּוּ הַכֶּבֶד אֲשֶׁר-נָתַן עָלֵינוּ וְנַעֲבֹדְךָ. **א יבה** וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם לְכוּ-עַד שְׁלֹשָׁה יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלַי וְיִלְכוּ הָעָם. **א יבו** וַיַּעַץ הַמֶּלֶךְ רַחֲבֶעַם
 אֶת-הַזְקֵנִים אֲשֶׁר-הָיוּ עֹמְדִים אֶת-פָּנָיו שְׁלֹמֹה אָבִיו בְּהִיתוֹ חַי לֵאמֹר: אֵיךְ אַתֶּם
 נֹעֲצִים לְהָשִׁיב אֶת-הָעָם-הַזֶּה דָּבָר. **א יבז** וַיִּדְבֹּר (וַיִּדְבְּרוּ) אֵלָיו לֵאמֹר
 אִם-הַיּוֹם תִּהְיֶה-עֹבֵד לָעָם הַזֶּה וְעַבַּדְתָּם וְעִנִּיתָם וּדְבַרְתָּ אֲלֵיהֶם דְּבָרִים
 טוֹבִים וְהָיוּ לָךְ עֹבָדִים כָּל-הַיָּמִים. **א יבח** וַיַּעֲזֹב אֶת-עֲצַת הַזְקֵנִים אֲשֶׁר יַעֲצָהוּ
 וַיַּעַץ אֶת-הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אֹתוֹ אֲשֶׁר הָעֹמְדִים לִפְנָיו. **א יבט** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 מָה אַתֶּם נֹעֲצִים וְנָשִׁיב דָּבָר אֶת-הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דְּבָרוּ אֵלַי לֵאמֹר הִקַּל מִן-הָעַל
 אֲשֶׁר-נָתַן אָבִיךָ עָלֵינוּ. **א יבי** וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אֹתוֹ לֵאמֹר
 כֹּה-תֹאמַר לָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דְּבָרוּ אֵלֶיךָ לֵאמֹר אָבִיךָ הַכֶּבֶד אֶת-עַלְנוּ וְאֶתָּה
 הִקַּל מֵעָלֵינוּ: כֹּה תִדְבֹּר אֲלֵיהֶם קִטְנֵי עֶבֶה מִמֹּתַי אָבִי. **א יביא** וְעֲתָה אָבִי
 הָעֹמִים עֲלֵיכֶם עַל כֶּבֶד וְאֲנִי אוֹסִיף עַל-עַלְכֶם אָבִי יִסֹּר אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי
 אֲיִסֹּר אֶתְכֶם בְּעֻקְרֵיכֶם. **א יבב** וַיָּבוּ יִרְבֶּעַם וְכָל-הָעָם אֶל-רַחֲבֶעַם בַּיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר שׁוּבוּ אֵלַי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי. **א יביג** וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ
 אֶת-הָעָם קִשָּׁה וַיַּעֲזֹב אֶת-עֲצַת הַזְקֵנִים אֲשֶׁר יַעֲצָהוּ. **א יביד** וַיִּדְבֹּר אֲלֵיהֶם
 בְּעֲצַת הַיְלָדִים לֵאמֹר אָבִי הַכֶּבֶד אֶת-עַלְכֶם וְאֲנִי אוֹסִיף עַל-עַלְכֶם אָבִי יִסֹּר
 אֶתְכֶם בְּשׁוֹטִים וְאֲנִי אֲיִסֹּר אֶתְכֶם בְּעֻקְרֵיכֶם. **א יבטו** וְלֹא-שָׁמַע הַמֶּלֶךְ
 אֶל-הָעָם: כִּי-הָיְתָה סִבָּה מֵעַם יְהוָה לִמְעַן הָקִים אֶת-דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 בְּיַד אֲחִיָּה הַשִּׁילֹנִי אֶל-יִרְבֶּעַם בֶּן-נֶבֶט. **א יבטז** וַיֵּרָא כָּל-יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא-שָׁמַע
 הַמֶּלֶךְ אֲלֵיהֶם וַיָּשׁוּבוּ הָעָם אֶת-הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר מַה-לָּנוּ חֶלֶק בְּדוֹד וְלֹא-נִחְלָה
 בְּבֶן-יִשְׂרָאֵל לְאֹהֲלֶיךָ יִשְׂרָאֵל עֲתָה רְאֵה בֵיתְךָ דָּוִד וַיֵּלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְאֹהֲלָיו. **א יביז**
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עָלֵיהֶם רַחֲבֶעַם.
א יביח וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רַחֲבֶעַם אֶת-אַדְרָם אֲשֶׁר עַל-הַמָּס וַיִּרְגְּמוּ כָל-יִשְׂרָאֵל בּוֹ
 אָבֹן וַיָּמָת וְהַמֶּלֶךְ רַחֲבֶעַם הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת בְּמֶרְכָּבָה לְנוֹס יְרוּשָׁלַם. **א יביט**
 וַיִּפְּשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דָּוִד עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
א יבכ וַיְהִי כַּשְּׁמֹעַ כָּל-יִשְׂרָאֵל כִּי-שָׁב יִרְבֶּעַם וַיִּשְׁלַחוּ וַיִּקְרְאוּ אֹתוֹ אֶל-הָעֵדָה
 וַיִּמְלִיכוּ אֹתוֹ עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל: לֹא הָיָה אַחֲרַי בֵּית-דָּוִד זֹלָתִי שִׁבְט-יְהוּדָה לְבָדוֹ.
א יבכא וַיָּבֹאוּ (וַיָּבֹא) רַחֲבֶעַם יְרוּשָׁלַם וַיִּקְהַל אֶת-כָּל-בֵּית יְהוּדָה וְאֶת-שִׁבְט
 בְּנִימִן מֵאָה וּשְׁמָנִים אָלֶף בַּחֹר עָשָׂה מִלְחָמָה לְהַלְחֵם עִם-בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב
 אֶת-הַמְּלוּכָה לְרַחֲבֶעַם בֶּן-שְׁלֹמֹה.

א יבכב ויהי דבר האלהים אל-שמעיה איש-האלהים לאמר. **א יבכג** אמר אל-רחבעם בן-שלמה מלך יהודה ואל-כל-בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר. **א יבכד** כה אמר יהוה לא-תעלו ולא-תלחמון עם-אחיכם בני-ישראל שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו את-דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה.

א יבכה ויבן ירבעם את-שכם בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את-פנואל. **א יבכו** ויאמר ירבעם בלבו: עתה תשוב הממלכה לבית דוד. **א יבכז** אם-יעלה העם הזה לעשות זבחים בבית-יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל-אדניהם אל-רחבעם מלך יהודה והרגני ושב אל-רחבעם מלך-יהודה. **א יבכח** ויועץ המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם רב-לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוד מארץ מצרים. **א יבכט** וישם את-האחד בבית-אל ואת-האחד נתן בדן. **א יבל** ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם לפני האחד עד-דן. **א יבלא** ויעש את-בית במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא-היו מבני לוי. **א יבלב** ויעש ירבעם חג בחדש השמיני בחמשה-עשר יום לחדש כחג אשר ביהודה ויעל על-המזבח כן עשה בבית-אל לזבח לעגלים אשר-עשה והעמיד בבית אל את-כהני הבמות אשר עשה. **א יבלג** ויעל על-המזבח אשר-עשה בבית-אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחדש אשר-בדא מלבד (מלבד) ויעש חג לבני ישראל ויעל על-המזבח להקטיר.

א יגא והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל-בית-אל וירבעם עמד על-המזבח להקטיר. **א יגב** ויקרא על-המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה: הנה-בן נולד לבית-דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את-כהני הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך. **א יגג** ונתן פיוס ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה: הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר-עליו. **א יגד** ויהי כשמע המלך את-דבר איש-האלהים אשר קרא על-המזבח בבית-אל וישלח ירבעם את-ידו מעל המזבח לאמר תפשוהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו. **א יגה** והמזבח נקרע וישפך הדשן מן-המזבח: כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה. **א יגו** ויען המלך ויאמר אל-איש האלהים חל-נא את-פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש-האלהים את-פני יהוה ותשב יד-המלך אליו ותהי כבראשנה. **א יגז** וידבר המלך אל-איש האלהים באה-אתי הביתה וסעדה ואתנה לך

מתת. **א יגח** ויאמר איש-האלהים אל-המלך אם-תתן-לי את-חצי ביתך לא
אבא עמך ולא-אכל לחם ולא אשתה-מים במקום הזה. **א יגט** כי-כן צוה אתי
בדבר יהוה לאמר לא-תאכל לחם ולא תשתה-מים ולא תשוב בדרך אשר
הלכת. **א יגי** וילך בדרך אחר ולא-שב בדרך אשר בא בה אל-בית-אל.
א יגיא ונביא אחד זקן ישב בבית-אל ויבוא בנו ויספר-לו את-כל-המעשה
אשר-עשה איש-האלהים היום בבית-אל את-הדברים אשר דבר אל-המלך
ויספרום לאביהם. **א יגיב** וידבר אלהם אביהם אי-זה הדרך הלך ויראו בניו
את-הדרך אשר הלך איש האלהים אשר-בא מיהודה. **א יגג** ויאמר אל-בניו
חבשו-לי החמור ויחבשו-לו החמור וירכב עליו. **א יגיד** וילך אחרי איש
האלהים וימצאוהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש-האלהים
אשר-באת מיהודה ויאמר אני. **א יגטו** ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל
לחם. **א יגטז** ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא-אכל לחם
ולא-אשתה אתך מים במקום הזה. **א יגיו** כי-דבר אלי בדבר יהוה לא-תאכל
לחם ולא-תשתה שם מים לא-תשוב ללכת בדרך אשר-הלכת בה. **א יגיח**
ויאמר לו גם-אני נביא כמודך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבהו אתך
אל-ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו. **א יגיט** וישב אתו ויאכל לחם
בביתו וישת מים. **א יגכ** ויהי הם יושבים אל-השלחן

ויהי דבר-יהוה אל-הנביא אשר השיבו. **א יגכא** ויקרא אל-איש האלהים
אשר-בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה: יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת
את-המצוה אשר צוה יהוה אליך. **א יגכב** ותשב ותאכל לחם ותשת מים
במקום אשר דבר אליך אל-תאכל לחם ואל-תשת מים לא-תבוא נבלתך
אל-קבר אבתיך. **א יגכג** ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבשו-לו החמור
לנביא אשר השיבו. **א יגכד** וילך וימצאוהו אריה בדרך וימיתוהו ותהי נבלתו
משלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה. **א יגכה** והנה
אנשים עברים ויראו את-הנבלה משלכת בדרך ואת-האריה עמד אצל הנבלה
ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן ישב בה. **א יגכו** וישמע הנביא אשר
השיבו מן-הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את-פי יהוה ויתנהו
יהוה לאריה וישברהו וימתוהו כדבר יהוה אשר דבר-לו. **א יגכז** וידבר אל-בניו
לאמר חבשו-לי את-החמור ויחבשו. **א יגכח** וילך וימצא את-נבלתו משלכת
בדרך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה: לא-אכל האריה את-הנבלה ולא

שָׁבַר אֶת-הַחֲמֹר. **א יגכט** וַיִּשָּׂא הַנְּבִיא אֶת-נִבְלַת אִישׁ-הָאֱלֹהִים וַיִּנְחֵהוּ
אֶל-הַחֲמֹר וַיִּשְׁיבֵהוּ וַיָּבֹא אֶל-עִיר הַנְּבִיא הַזֶּקֶן לִסְפֹּד וּלְקַבְּרוֹ. **א יגל** וַיֵּנַח
אֶת-נִבְלָתוֹ בְּקִבְרוֹ וַיִּסְפְּדוּ עָלָיו הוּא אָחִי. **א יגלא** וַיְהִי אַחֲרֵי קִבְרוֹ אֹתוֹ וַיֹּאמֶר
אֶל-בָּנָיו לֵאמֹר בְּמוֹתִי וּקְבַרְתֶּם אֹתִי בְּקִבְרֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים קְבוּר בּוֹ: אֲצֹל
עֲצָמָתִיו הַנִּיחוּ אֶת-עֲצָמָתִי. **א יגלב** כִּי הָיָה יְהִיָּה הַדָּבָר אֲשֶׁר קָרָא בַּדָּבָר יְהוָה
עַל-הַמְּזֻבָּח אֲשֶׁר בְּבֵית-אֵל וְעַל כָּל-בָּתֵּי הַבָּמוֹת אֲשֶׁר בְּעָרֵי שְׁמֶרֶן.

א יגלג אַחֲרֵי הַדָּבָר הַזֶּה לֹא-שָׁב יִרְבָּעָם מִדֶּרֶכּוֹ הָרָעָה וַיָּשָׁב וַיַּעַשׂ מַקְצֹת הָעָם
כַּהֲנֵי בְמוֹת הַחֹפֶץ יִמְלֹא אֶת-יָדוֹ וַיְהִי כַּהֲנֵי בְמוֹת. **א יגלד** וַיְהִי בַּדָּבָר הַזֶּה
לְחֹטְאֵת בֵּית יִרְבָּעָם וּלְהַכְחִיד וּלְהַשְׁמִיד מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה.

א ידא בָּעֵת הַהִיא חָלָה אֲבִיָּה בֶן-יִרְבָּעָם. **א ידב** וַיֹּאמֶר יִרְבָּעָם לְאִשְׁתּוֹ קוּמִי
נָא וְהַשְׁתַּנִּיתִי וְלֹא יָדְעוּ כִּי-אֹתִי (אֵת) אִשְׁתִּי יִרְבָּעָם וְהִלְכָתְּ שָׁלָה הִנֵּה-שָׁם אַחִיָּה
הַנְּבִיאָהוּא-דָּבָר עָלַי לְמַלְךְ עַל-הָעָם הַזֶּה. **א ידג** וּלְקַחְתָּ בִּידֶךָ עֲשָׂרָה לֶחֶם
וְנִקְדִּים וּבִקְבֶכֶךְ דְּבִשׁוּבָאֵת אֵלָיו הוּא יַגִּיד לָךְ מֵה-יְהִיָּה לְנֹעַר. **א ידד** וַתַּעַשׂ כֵּן
אִשְׁתִּי יִרְבָּעָם וַתִּקֶּם וַתִּלְךָ שָׁלָה וַתָּבֹא בֵּית אַחִיָּה וְאַחִיָּהוּ לֹא-יָכֹל לִרְאוֹת כִּי
קָמוּ עֵינָיו מִשִּׁיבּוֹ.

א ידה וַיְהִיָּה אָמַר אֶל-אַחִיָּהוּ הִנֵּה אִשְׁתִּי יִרְבָּעָם בָּאָה לְדָרֵשׁ דָּבָר מֵעַמֶּךָ
אֶל-בָּנָה כִּי-חָלָה הוּא כְּזָה וְכָזָה וַתַּדְּבַר אֵלָיָה וַיְהִי כְּבֹאָהּ וְהִיא מִתְנַפְּרָה. **א ידו**
וַיְהִי כִשְׁמַע אַחִיָּהוּ אֶת-קוֹל רִגְלֶיהָ בָּאָה בִּפְתַח וַיֹּאמֶר בָּאִי אִשְׁתִּי יִרְבָּעָם לָמָּה
זֶה אֵת מִתְנַפְּרָה וְאַנְכִּי שְׁלוּחַ אֵלָיֶךָ קִשָּׁה. **א ידז** לָכִי אָמַרְי לְיִרְבָּעָם כֹּה-אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעַן אֲשֶׁר הִרְמַתִּיךָ מִתּוֹךְ הָעָם וְאַתְּנִיךָ נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל.
א ידח וְאַקְרַע אֶת-הַמַּמְלָכָה מִבֵּית דָּוִד וְאַתְּנֶנָּה לָךְ וְלֹא-הָיִיתְּ כְּעַבְדֵי דָוִד אֲשֶׁר
שָׁמַר מִצּוֹתַי וְאֲשֶׁר-הָלַךְ אַחֲרַי בְּכָל-לִבִּי לַעֲשׂוֹת רַק הִיָּשָׁר בְּעֵינָי. **א ידט** וַתֵּרַע

לַעֲשׂוֹת מִכָּל אֲשֶׁר-הָיוּ לִפְנֶיךָ וַתִּלְךָ וַתַּעֲשֶׂה-לָּךְ אֱלֹהִים אַחֲרַי וּמִסְכּוֹת
לְהַכְעִיסֵנִי וְאֹתִי הִשְׁלַכְתָּ אַחֲרַי גֹּדֶד. **א ידי** לָכֵן הִנְנִי מֵבִיא רָעָה אֶל-בֵּית יִרְבָּעָם
וְהַכְרַתִּי לְיִרְבָּעָם מִשְׁתֵּינִ בְּקִיר עָצוּר וְעִזּוּב בְּיִשְׂרָאֵל וּבַעֲרַתִּי אַחֲרַי בֵּית-יִרְבָּעָם
כַּאֲשֶׁר יִבְעַר הַגָּלִל עַד-תַּמּוֹ. **א ידיא** הִמַּת לְיִרְבָּעָם בָּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהַמַּת
בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם: כִּי יְהוָה דָּבָר. **א ידיב** וְאַתָּה קוּמִי לָכִי לְבֵיתֶךָ בְּבֹאָה
רִגְלֶיךָ הָעִירָה וּמַת הִזְלֵד. **א ידיג** וְסִפְדוּ-לוֹ כָּל-יִשְׂרָאֵל וּקְבְּרוּ אוֹתוֹ כִּי-זֶה לְבִדּוֹ
יָבֹא לְיִרְבָּעָם אֶל-קִבְרֵ: יַעַן נִמְצָא-בּוֹ דָּבָר טוֹב אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית
יִרְבָּעָם. **א ידיז** וְהַקִּים יְהוָה לוֹ מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִכְרִית אֶת-בֵּית יִרְבָּעָם
זֶה הַיּוֹם וְכֵּן עָתִיד. **א ידטו** וְהָכָה יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יִנּוּד הַקִּנָּה

בַּמִּים וַנִּתֵּשׂ אֶת-יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לַאֲבוֹתֵיהֶם וְזָרָם מֵעֶבֶר לַנָּהָר: יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת-אֲשִׁרְיָהֶם מִכְּעִיסִים אֶת-יְהוָה. **א יִדְטוּ** וַיִּתֵּן אֶת-יִשְׂרָאֵל בְּגִלְל חַטָּאוֹת יָרִבְעָם אֲשֶׁר חָטָא וְאֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל. **א יִדְיוּ** וַתִּקֶּם אֶשֶׁת יָרִבְעָם וַתִּלְךְ וַתְּבֹא תִרְצָתָהּ הִיא בָּאָה בְּסֶף-הַבַּיִת וְהַנֶּעַר מֵת. **א יִדִּיחַ** וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ וַיִּסְפְּדוּ-לוֹ כָּל-יִשְׂרָאֵל: כַּדָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד-עֲבָדוֹ אַחִיהוּ הַנָּבִיא. **א יִדִּיט** וַיִּתֵּר דָּבָרִי יָרִבְעָם אֲשֶׁר נִלְחַם וְאֲשֶׁר מָלַךְ: הֵנָּם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. **א יִדכּ** וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ יָרִבְעָם עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה וַיִּשְׁכַּב עִם-אֲבֹתָיו וַיִּמָּלֶךְ נָדָב בְּנוֹ תַּחֲתָיו. **א יִדכּא** וַרְחֻבָּעָם בֶּן-שְׁלֹמֹה מָלַךְ בִּיהוּדָה בֶּן-אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה רְחֻבָּעָם בְּמָלְכוֹ וּשְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר-בָּחַר יְהוָה לָשׂוּם אֶת-שְׁמוֹ שָׁם מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם אִמּוֹ נַעֲמָה הָעַמְּנִית. **א יִדכּב** וַיַּעַשׂ יְהוּדָה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּקְנְאוּ אוֹתוֹ מִכָּל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם בַּחַטָּאוֹת אֲשֶׁר חָטְאוּ. **א יִדכּג** וַיִּבְנוּ גַם-הֵמָּה לָהֶם בָּמוֹת וּמִצְבוֹת וְאֲשֵׁרִים עַל כָּל-גִּבְעָה גְבוּהָה וְתַחַת כָּל-עֵץ רַעְנָן. **א יִדכּד** וְגַם-קִדָּשׁ הָיָה בְּאֶרֶץ: עָשׂוּ כָּל הַתּוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל.

א יִדכּה וַיְהִי בַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לְמָלְכֻךְ רְחֻבָּעָם עָלָה שׁוֹשֶׁק (שִׁישֶׁק) מֶלֶךְ-מִצְרַיִם עַל-יְרוּשָׁלַם. **א יִדכו** וַיִּקַּח אֶת-אֲצִרוֹת בֵּית-יְהוָה וְאֶת-אוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת-הַכֹּל לָקַח וַיִּקַּח אֶת-כָּל-מִגְנֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה. **א יִדכּו** וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ רְחֻבָּעָם תַּחֲתָם מִגְנֵי נְחֹשֶׁת וְהַפְּקִיד עַל-יָד שָׂרֵי הָרָצִים הַשֹּׁמְרִים פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ. **א יִדכּח** וַיְהִי מִדֵּי-בֹא הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וַיִּשְׁאֹם הָרָצִים וַיְהַשִּׁיבוּם אֶל-תֵּא הָרָצִים. **א יִדכּט** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי רְחֻבָּעָם וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה: הֲלֹא-הֵמָּה כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה. **א יִדל** וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין-רְחֻבָּעָם וּבֵין יָרִבְעָם כָּל-הַיָּמִים. **א יִדלא** וַיִּשְׁכַּב רְחֻבָּעָם עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּר עִם-אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וְשֵׁם אִמּוֹ נַעֲמָה הָעַמְּנִית וַיִּמָּלֶךְ אַבְיָם בְּנוֹ תַּחֲתָיו.

א טוּא וּבִשְׁנַת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לְמָלְכֻךְ יָרִבְעָם בֶּן-נִבְט מָלַךְ אַבְיָם עַל-יְהוּדָה. **א טוּב** שְׁלֹשׁ שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ מַעֲכָה בַת-אַבִּישָׁלוֹם. **א טוּג** וַיִּלְךְ בְּכָל-חַטָּאוֹת אָבִיו אֲשֶׁר-עָשָׂה לִפְנָיו וְלֹא-הָיָה לָבֹב שְׁלָם עִם-יְהוָה אֱלֹהָיו כִּלְבַב דָּוִד אָבִיו. **א טוּד** כִּי לִמְעַן דָּוִד נָתַן יְהוָה אֱלֹהָיו לוֹ נִיר בִּירוּשָׁלַם לְהַקִּים אֶת-בְּנוֹ אַחֲרָיו וּלְהַעֲמִיד אֶת-יְרוּשָׁלַם. **א טוּה** אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד אֶת-הַיִּשָּׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹא-סָר מִכָּל אֲשֶׁר-צִוָּהוּ כָּל יְמֵי חַיָּוֶרְק בְּדָבָר אוֹרְיָה הַחַתָּי. **א טוּו** וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין-רְחֻבָּעָם וּבֵין יָרִבְעָם כָּל-יְמֵי חַיָּו. **א טוּז** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אַבְיָם

וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה הֵלֹוא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה
וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אֲבִים וּבֵין יָרֵבָעַם. **א טוח** וַיִּשְׁכַּב אֲבִים עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ
אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִד וַיִּמָּלֶךְ אָסָא בְּנוֹ תַחֲתָיו.

א טוט וּבִשְׁנַת עֶשְׂרִים לַיָּרֵבָעַם מָלַךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ אָסָא מָלַךְ יְהוּדָה. **א טוי**
וְאַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ מַעֲכָה בַת-אֲבִישָׁלוֹם. **א טווא**
וַיַּעַשׂ אָסָא הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כְּדוֹד אָבִיו. **א טויב** וַיַּעֲבֹר הַקָּדָשִׁים מִן-הָאָרֶץ
וַיִּסֶּר אֶת-כָּל-הַגִּלְגָּלִים אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָיו. **א טויג** וְגַם אֶת-מַעֲכָה אִמּוֹ וַיִּסְרָהּ
מִגְבִּירָה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה מִפְּלָצֶת לְאַשְׁרָה וַיִּכְרֹת אָסָא אֶת-מִפְּלָצֶתָהּ וַיִּשְׂרֹף בְּנַחַל
קִדְרוֹן. **א טויד** וְהַבָּמוֹת לֹא-סָרוּ רַק לִבָּב-אָסָא הָיָה שָׁלֵם עִם-יְהוָה כָּל-יָמָיו.

א טוטו וַיָּבֵא אֶת-קִדְשֵׁי אָבִיו וּקְדָשׁוֹ (וְקִדְשֵׁי) בֵּית יְהוָה כֶּסֶף וְזָהָב וְכֵלִים.

א טוטז וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אָסָא וּבֵין בַּעֲשָׂא מָלַךְ-יִשְׂרָאֵל כָּל-יָמֵיהֶם. **א טויוז**
וַיַּעַל בַּעֲשָׂא מָלַךְ-יִשְׂרָאֵל עַל-יְהוּדָה וַיָּבֹן אֶת-הָרֶמְהָ לְבִלְתִּי יִתֵּן יָצֵא וְבֹא לְאָסָא
מָלַךְ יְהוּדָה. **א טוית** וַיִּקַּח אָסָא אֶת-כָּל-הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב הַנּוֹתָרִים בְּאוֹצְרוֹת
בֵּית-יְהוָה וְאֶת-אוֹצְרוֹת בֵּית מֶלֶךְ (הַמָּלַךְ) וַיִּתְּנֵם בְּיַד-עֲבָדָיו וַיִּשְׁלַחֵם הַמָּלַךְ
אָסָא אֶל-בֶּן-הִדְד בֶּן-טַבְרֶמָן בֶּן-חִזְיוֹן מָלַךְ אֲרָם הַיֹּשֵׁב בְּדַמָּשֶׁק לֵאמֹר.

א טויט בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֶךָ בֵּין אָבִי וּבֵין אָבִיךָ הִנֵּה שָׁלַחְתִּי לָךְ שְׁחָד כֶּסֶף וְזָהָב לְךָ
הַפָּרָה אֶת-בְּרִיתְךָ אֶת-בַּעֲשָׂא מָלַךְ-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֶה מַעֲלִי. **א טוכ** וַיִּשְׁמַע
בֶּן-הִדְד אֶל-הַמָּלַךְ אָסָא וַיִּשְׁלַח אֶת-שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר-לוֹ עַל-עָרֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּן
אֶת-עִיּוֹן וְאֶת-דָּן וְאֶת אֲבֵל בֵּית-מַעֲכָה וְאֶת כָּל-כְּנָרוֹת עַל כָּל-אֶרֶץ נַפְתָּלִי.

א טוכא וַיְהִי כִשְׁמַע בַּעֲשָׂא וַיַּחֲדֵל מִבְּנוֹת אֶת-הָרֶמָּה וַיֵּשֶׁב בְּתַרְצָה. **א טוכב**
וְהַמָּלַךְ אָסָא הִשְׁמִיעַ אֶת-כָּל-יְהוּדָה אִין נָקִי וַיִּשְׁאוּ אֶת-אֲבִנֵי הָרֶמָּה וְאֶת-עֲצִיָּה
אֲשֶׁר בָּנָה בַּעֲשָׂא וַיָּבֹן בָּם הַמָּלַךְ אָסָא אֶת-גִּבְעֵי בִנְיָמִן וְאֶת-הַמְצָפָה. **א טוכג**
וַיִּתֵּר כָּל-דְּבָרֵי-אָסָא וְכָל-גְּבוּרָתוֹ וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה וְהָעָרִים אֲשֶׁר בָּנָה הֵלֹא-הֵמָּה
כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה רַק לַעֲת זִקְנָתוֹ חָלָה אֶת-רַגְלָיו.

א טוכד וַיִּשְׁכַּב אָסָא עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּר עִם-אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמָּלֶךְ
יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ תַחֲתָיו.

א טוכה וַנָּדָב בֶּן-יָרֵבָעַם מָלַךְ עַל-יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְאָסָא מָלַךְ יְהוּדָה
וַיִּמָּלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל שְׁנָתַיִם. **א טוכו** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו
וּבַחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל. **א טוכז** וַיִּקְשֹׁר עָלָיו בַּעֲשָׂא בֶן-אֲחִיָּה
לְבֵית יִשְׁשָׁכָר וַיִּכְהוּ בַּעֲשָׂא בְּגִבְתּוֹן אֲשֶׁר לְפִלְשֹׁתַיִם וַנָּדָב וְכָל-יִשְׂרָאֵל צָרִים
עַל-גִּבְתּוֹן. **א טוכח** וַיִּמָּתְהוּ בַּעֲשָׂא בִּשְׁנַת שְׁלֹשׁ לְאָסָא מָלַךְ יְהוּדָה וַיִּמָּלֶךְ

תַּחֲתָיו. **א טוכט** וַיְהִי כַּמֶּלֶכוֹ הִכָּה אֶת-כָּל-בֵּית יִרְבְּעָם לֹא-הִשְׁאִיר כָּל-נֶשֶׁמָה לְיִרְבְּעָם עַד-הַשְּׁמָדוֹ: כַּדָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד-עֲבָדָיו אַחֲיָה הַשִּׁילֹנִי. **א טול** עַל-חַטָּאוֹת יִרְבְּעָם אֲשֶׁר חָטָא וְאֲשֶׁר הִחֲטִיֵּא אֶת-יִשְׂרָאֵל: בְּכַעֲסוֹאֲשֶׁר הִכְעִיס אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **א טולא** וַיֵּתֶר דְּבָרֵי נָדָב וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה: הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. **א טולב** וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אֲסָא וּבֵין בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל כָּל-יָמֵיהֶם.

א טולג בַּשָּׁנָה שָׁלֹשׁ לְאֲסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ בַּעֲשָׂא בֶן-אַחֲיָה עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל בַּתְּרָצָה עָשָׂרִים וָאַרְבַּע שָׁנָה. **א טולד** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּלְךְ בְּדֶרֶךְ יִרְבְּעָם וּבַחֲטָאוֹתָיו אֲשֶׁר הִחֲטִיֵּא אֶת-יִשְׂרָאֵל.

א טזא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יְהוּא בֶן-חֲנָנִי עַל-בַּעֲשָׂא לֵאמֹר. **א טזב** יֵעַן אֲשֶׁר הָרִימְתִּיד מִן-הָעֶפֶר וְאַתָּנָד נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּתְלִךְ בְּדֶרֶךְ יִרְבְּעָם וּתַחֲטֹא אֶת-עַמִּי יִשְׂרָאֵל לְהִכְעִיסֵנִי בַּחֲטָאוֹתָם. **א טזג** הֲנִי מִבְּעִיר אַחֲרֵי בַעֲשָׂא וְאַחֲרֵי בֵיתוֹ וְנִתְתִּי אֶת-בֵּיתְךָ כְּבֵית יִרְבְּעָם בֶּן-נָבַט. **א טזד** הַמֶּת לְבַעֲשָׂא בְּעִיר לֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהַמֶּת לוֹ בַּשָּׂדֶה לֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמַיִם. **א טזה** וַיֵּתֶר דְּבָרֵי בַעֲשָׂא וְאֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ: הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. **א טזו** וַיִּשְׁכַּב בַּעֲשָׂא עִם-אַבְתָּיו וַיִּקְבֹּר בַּתְּרָצָה וַיִּמְלֹךְ אֵלָּה בֶּןוֹ תַּחֲתָיו. **א טזז** וְגַם בְּיַד-יְהוּא בֶן-חֲנָנִי הִנְבִּיא דְבַר-יְהוָה הָיָה אֶל-בַּעֲשָׂא וְאֶל-בֵּיתוֹ וְעַל כָּל-הָרָעָה אֲשֶׁר-עָשָׂה בְּעֵינֵי יְהוָה לְהִכְעִיסוֹ בַּמַּעֲשֵׂה יָדָיו לִהְיוֹת כְּבֵית יִרְבְּעָם וְעַל אֲשֶׁר-הִכָּה אוֹתוֹ.

א טזח בַּשָּׁנָה עָשָׂרִים וְשֵׁשׁ שָׁנָה לְאֲסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה: מֶלֶךְ אֵלָּה בֶן-בַּעֲשָׂא עַל-יִשְׂרָאֵל בַּתְּרָצָה שָׁנָתִים. **א טזט** וַיִּקְשֹׁר עָלָיו עֲבָדָיו זִמְרֵי שָׂר מַחֲצִית הָרֶכֶב וְהוּא בַּתְּרָצָה שָׁתָה שְׂכֹר בֵּית אֶרְצָא אֲשֶׁר עַל-הַבַּיִת בַּתְּרָצָה. **א טזי** וַיָּבֹא זִמְרִי וַיִּפְּחוּ וַיִּמִּיתֵהוּ בַּשָּׁנָה עָשָׂרִים וְשֵׁבַע לְאֲסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו. **א טזיא** וַיְהִי בְּמֶלְכוֹ כְּשִׁבְתּוֹ עַל-כִּסְאוֹ הִכָּה אֶת-כָּל-בֵּית בַּעֲשָׂא לֹא-הִשְׁאִיר לוֹ מִשְׁתִּין בְּקִיר וּגְאֻלּוֹ וְרַעְהוֹ. **א טזיב** וַיִּשְׁמַד זִמְרִי אֶת כָּל-בֵּית בַּעֲשָׂא כַּדָּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל-בַּעֲשָׂא בְּיַד יְהוּא הַנְּבִיא. **א טזיג** אֶל כָּל-חַטָּאוֹת בַּעֲשָׂא וְחַטָּאוֹת אֵלָּה בְּנוֹאֲשֶׁר חָטָאוּ וְאֲשֶׁר הִחֲטִיאוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל לְהִכְעִיס אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בַּהֲבִלֵיהֶם. **א טזיד** וַיֵּתֶר דְּבָרֵי אֵלָּה וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה: הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל.

א טזטו בַּשָּׁנָה עָשָׂרִים וְשֵׁבַע שָׁנָה לְאֲסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ זִמְרִי שִׁבְעַת יָמִים בַּתְּרָצָה וְהָעָם חָנִים עַל-גִּבְתּוֹן אֲשֶׁר לְפָלְשֵׁתִים. **א טזטז** וַיִּשְׁמַע הָעָם הַחֲנִים

לֵאמֹר קִשֶׁר זָמְרִי וְגַם הִכָּה אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיִּמְלְכוּ כָל-יִשְׂרָאֵל אֶת-עַמְּרִי שֶׁר-צָבָא
עַל-יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא בַּמַּחֲנֶה. **א טזז** וַיַּעֲלֶה עַמְּרִי וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִגְּבֻתָּן
וַיֵּצְאוּ עַל-תִּרְצָה. **א טזח** וַיְהִי כִּרְאוֹת זָמְרִי כִּי-נִלְכְּדָה הָעִיר וַיָּבֵא אֶל-אַרְמוֹן
בֵּית-הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׂרֹף עָלָיו אֶת-בֵּית-מֶלֶךְ בָּאֵשׁ וַיָּמָת. **א טזט** עַל-חֲטֹאתָיו אֲשֶׁר
חָטָא לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ יִרְבָּעָם וּבַחֲטֹאתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
לְהַחֲטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל. **א טזכ** וַיֵּתֶר דְּבָרֵי זָמְרִי וְקִשְׁרוֹ אֲשֶׁר קִשֶׁר: הֲלֹא-הֵם
כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל.

א טזכא אַז יַחֲלַק הָעָם יִשְׂרָאֵל לַחֲצֵי: חֲצֵי הָעָם הָיָה אַחֲרֵי תִבְנִי בֶן-גִּיָּת
לְהַמְלִיכוֹ וְהַחֲצֵי אַחֲרֵי עַמְּרִי. **א טזכב** וַיִּחְזַק הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי עַמְּרִי אֶת-הָעָם
אֲשֶׁר אַחֲרֵי תִבְנִי בֶן-גִּיָּת וַיָּמָת תִּבְנִי וַיִּמְלֹךְ עַמְּרִי.

א טזכג בְּשָׁנָת שְׁלֹשִׁים וָאַחַת שָׁנָה לְאַסָּא מֶלֶךְ: יְהוּדָה מֶלֶךְ: עַמְּרִי עַל-יִשְׂרָאֵל
שְׁתֵּים עָשָׂר שָׁנָה בְּתִרְצָה מֶלֶךְ שֵׁשׁ-שָׁנִים. **א טזכד** וַיָּקֶן אֶת-הָהָר שְׁמֶרֶן
מֵאֵת שְׁמֶרֶב כְּכָרִים כֶּסֶף וַיְבֹן אֶת-הָהָר וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם הָעִיר אֲשֶׁר בָּנָה עַל
שֵׁם-שְׁמֶר אֲדִנִּי הָהָר שְׁמֶרֶן. **א טזכה** וַיַּעֲשֶׂה עַמְּרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיָּרַע מְכֹל
אֲשֶׁר לִפְנָיו. **א טזכו** וַיֵּלֶךְ בְּכָל-דֶּרֶךְ יִרְבָּעָם בֶּן-נָבֹט וּבַחֲטֹאתָיו (וּבַחֲטֹאתָיו)
אֲשֶׁר הַחֲטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל: לְהַכְעִיס אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלִיָּהֶם. **א טזכז**
וַיֵּתֶר דְּבָרֵי עַמְּרִי אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר
דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. **א טזכח** וַיִּשְׁכַּב עַמְּרִי עִם-אַבְתָּיו וַיִּקְבֹּר בְּשְׁמֶרֶן
וַיִּמְלֹךְ אַחָאָב בְּנוֹ תַחְתָּיו.

א טזכט וַאֲחָאָב בֶּן-עַמְּרִי מֶלֶךְ: עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשָׁנָת שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לְאַסָּא
מֶלֶךְ: יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ אַחָאָב בֶּן-עַמְּרִי עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשְׁמֶרֶן עָשָׂרִים וּשְׁתֵּים שָׁנָה.
א טזל וַיַּעַשׂ אַחָאָב בֶּן-עַמְּרִי הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה מְכֹל אֲשֶׁר לִפְנָיו. **א טזלא** וַיְהִי
הַנֶּקֶל לְכַתּוֹ בַּחֲטָאוֹת יִרְבָּעָם בֶּן-נָבֹט וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת-אִיזָבֵל בַּת-אַתְבָּעַל מֶלֶךְ
צִידֹנִים וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֶת-הַבַּעַל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ. **א טזלב** וַיָּקָם מִזִּבְחַ לַבַּעַל בֵּית
הַבַּעַל אֲשֶׁר בָּנָה בְּשְׁמֶרֶן. **א טזלג** וַיַּעַשׂ אַחָאָב אֶת-הָאִשְׁרָה וַיִּוֹסֵף אַחָאָב
לַעֲשׂוֹת לְהַכְעִיס אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְכֹל מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנָיו.
א טזלד בְּיָמָיו בָּנָה חִיאֵל בֵּית הָאֱלִיָּאת-יְרִיחוֹ: בְּאַבְיָרִם בְּכֹרוֹ יִסְדָּה וּבִשְׁגִיב
(וּבִשְׁגִיב) צָעִירוֹ הָצִיב דְּלָתֶיהָ כְּדָבָר יְהוָה אֲשֶׁר דָּבָר בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן.
א יזא וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַתְּשָׁבִי מִתְּשָׁבִי גִלְעָד אֶל-אַחָאָב חִי-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לִפְנָיו אִם-יְהִי הַשָּׁנִים הָאֵלֶּה טַל וּמָטָר כִּי אִם-לִפִּי דְּבָרִי.

א יזב ויהי דבר-יהוה אליו לאמר. **א יזג** לך מזה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על-פני הירדן. **א יזד** והיה מהנחל תשתה ואת-הערבים צויתי לכלכלך שם. **א יזה** וילך ויעש כדבר יהוה וילך וישב בנחל כרית אשר על-פני הירדן. **א יזו** והערבים מבאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן-הנחל ישתה. **א יזז** ויהי מקץ ימים וייבש הנחל: כי לא-היה גשם בארץ. **א יזח** ויהי דבר-יהוה אליו לאמר. **א יזט** קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך. **א יזי** ויקם וילך צרפתה ויבא אל-פתח העיר והנה-שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי-נא לי מעט-מים בפלי ואשתה. **א יזיא** ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי-נא לי פת-לחם בידך. **א יזיב** ותאמר חי-יהוה אלהיך אם-יש-לי מעוג כי אם-מלא כף-קמח בכד ומעט-שמן בצפחת והנני מקששת שנים עצים ובאתי ועשיתיחו לי ולבני ואכלנהו ומתנו. **א יזיג** ויאמר אליה אליהו אל-תיראי באי עשי כדברך אך עשי-לי משם עגה קטנה בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך תעשי באחרנה. **א יזיד** כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר: עד יום תתן- (תת-) יהוה גשם על-פני האדמה. **א יזטו** ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל הוא-והיא (היא-והוא) וביתה ימים. **א יזטז** כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו.

א יזיז ויהי אחר הדברים האלה חלה בן-האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא-נותרה-בו נשמה. **א יזיח** ותאמר אל-אליהו מה-לי ולך איש האלהים: באת אלי להזכיר את-עוני ולהמית את-בני. **א יזיט** ויאמר אליה תני-לי את-בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל-העליה אשר-הוא יושב שם וישכבהו על-מטתו. **א יזכ** ויקרא אל-יהוה ויאמר: יהוה אלהי הגם על-האלמנה אשר-אני מתגורר עמה הרעות להמית את-בנה. **א יזכא** ויתמדד על-הילד שלש פעמים ויקרא אל-יהוה ויאמר: יהוה אלהי תשוב נא נפש-הילד הזה על-קרבו. **א יזכב** וישמע יהוה בקול אליהו ותשוב נפש-הילד על-קרבו ויחי. **א יזכג** ויקח אליהו את-הילד וירדהו מן-העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך. **א יזכד** ותאמר האשה אל-אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר-יהוה בפיך אמת.

א יחא ויהי ימים רבים ודבר-יהוה היה אל-אליהו בשנה השלישית לאמר: לך הראה אל-אחאב ואתנה מטר על-פני האדמה. **א יחב** וילך אליהו להראות

אֶל-אַחָאב וְהָרַעַב חִזַּק בְּשִׁמְרוֹן. **א יחג** וַיִּקְרָא אַחָאב אֶל-עֲבָדָיו אֲשֶׁר
 עַל-הַבַּיִת וְעֲבָדָיו הָיָה יָרָא אֶת-יְהוָהמָאֵד. **א יחד** וַיְהִי בַּהֲכָרִית אֵיזָבֵל אֶת
 נְבִיאֵי יְהוָה וַיִּקַּח עֲבָדָיו מֵאָה נְבִיאִים וַיַּחֲבִיאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמֶּעָרָה וְכָלכֶּלֶם
 לָחֶם וָמַיִם. **א יחה** וַיֹּאמֶר אַחָאב אֶל-עֲבָדָיו לֵךְ בָּאָרֶץ אֶל-כָּל-מַעֲיָנֵי הַמַּיִם
 וְאֶל כָּל-הַנְּחָלִים אוֹלֵי נִמְצָא חֲצִיר וְנַחְיָה סוּס וְפָרָד וְלֹא נִכְרִית מִהַבְהֶמָה.
א יחו וַיַּחֲלִקוּ לָהֶם אֶת-הָאָרֶץ לַעֲבָר-בָּהּ: אַחָאב הֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ אֶחָד לְבָדוֹ
 וְעֲבָדָיו הֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ-אֶחָד לְבָדוֹ. **א יחזו** וַיְהִי עֲבָדָיו בְּדֶרֶךְ וְהִנֵּה אֱלֹהֵיו
 לִקְרָאתוֹ וַיִּכְרְהוּ וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו וַיֹּאמֶר הַאֲתָה זֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵיו. **א יחח** וַיֹּאמֶר לוֹ
 אָנִי לֵךְ אָמַר לַאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֱלֹהֵיו. **א יחט** וַיֹּאמֶר מָה חֲטָאתִי: כִּי-אַתָּה נֹתֵן
 אֶת-עַבְדְּךָ בַּיָּד-אַחָאבִלְהַמִּיתָנִי. **א יחי** חֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם-יֵשׁ-גּוֹי וּמִמְלָכָה
 אֲשֶׁר לֹא-שָׁלַח אֲדֹנָי שָׁם לְבִקְשׁוֹ וַאֲמָרוּ אֵין וְהַשְׁבִּיעַ אֶת-הַמִּמְלָכָה וְאֶת-הַגּוֹי
 כִּי לֹא יִמָּצְאָכָה. **א יחיא** וְעַתָּה אַתָּה אָמַר: לֵךְ אָמַר לַאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֱלֹהֵיו.
א יחיב וְהָיָה אָנִי אֵלֶיךָ מֵאֲתָךְ וְרוּחַ יְהוָה יִשָּׁאֲךָ עַל אֲשֶׁר לֹא-אֲדַע וּבֹאתִי לְהַגִּיד
 לַאַחָאב וְלֹא יִמָּצְאֶךָ וְהָרַגְנִי וְעַבְדְּךָ יָרָא אֶת-יְהוָה מִנֶּעֱרִי. **א יחג** הֲלֹא-הִגַּד
 לַאֲדֹנָי אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי בַּהֲרֹג אֵיזָבֵל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה וְאַחָאב מִנְּבִיאֵי יְהוָה מֵאָה
 אִישׁ חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמֶּעָרָה וְאֶכְלָכֶלֶם לָחֶם וָמַיִם. **א יחיד** וְעַתָּה אַתָּה
 אָמַר לֵךְ אָמַר לַאֲדֹנֶיךָ הִנֵּה אֱלֹהֵיו וְהָרַגְנִי.
א יחטו וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיו חֵי יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לְפָנָיו: כִּי הַיּוֹם אֶרְאֶה
 אֵלָיו. **א יחטז** וַיֵּלֶךְ עֲבָדָיו לִקְרָאת אַחָאב וַיִּגְדּוּ-לוֹ וַיֵּלֶךְ אַחָאב לִקְרָאת
 אֱלֹהֵיו. **א יחיו** וַיְהִי כִּרְאוֹת אַחָאב אֶת-אֱלֹהֵיו וַיֹּאמֶר אַחָאב אֵלָיו הַאֲתָה זֶה
 עָכֹר יִשְׂרָאֵל. **א יחיה** וַיֹּאמֶר לֹא עָכַרְתִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל כִּי אִם-אַתָּה וּבֵית
 אֲבִיךָבַעֲזָבְכֶם אֶת-מִצּוֹת יְהוָה וּתְלַךְ אַחֲרֵי הַבָּעָלִים. **א יחיס** וְעַתָּה שְׁלַח קִבֹּץ
 אֵלַי אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵלאֶל-הָר הַכְּרָמֶל וְאֶת-נְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים
 וּנְבִיאֵי הָאֲשֵׁרָה אַרְבַּע מֵאוֹת אֲכָלִי שְׁלַחן אֵיזָבֵל. **א יחכ** וַיִּשְׁלַח אַחָאב בְּכָל-בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבֹּץ אֶת-הַנְּבִיאִים אֶל-הָר הַכְּרָמֶל. **א יחכא** וַיִּגַּשׁ אֱלֹהֵיו אֶל-כָּל-הָעָם
 וַיֹּאמֶר עַד-מָתִי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל-שְׁתֵּי הַסַּעֲפִיסִיםאִם-יְהוָה הָאֱלֹהִים לָכוּ אַחֲרָיו
 וְאִם-הַבַּעַל לָכוּ אַחֲרָיו וְלֹא-עָנוּ הָעָם אֹתוֹ דָּבָר. **א יחכב** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיו
 אֶל-הָעָם אָנִי נֹתַרְתִּי נְבִיא לִיהוָה לְבָדִי וּנְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים
 אִישׁ. **א יחכג** וַיִּתְּנוּ-לָנוּ שְׁנַיִם פָּרִים וַיִּבְחָרוּ לָהֶם הַפָּר הָאֶחָד וַיִּתְּחֻהוּ וַיְשִׁימוּ
 עַל-הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא יִשְׁימוּ וְאָנִי אַעֲשֶׂה אֶת-הַפָּר הָאֶחָד וְנִתְּתִי עַל-הָעֵצִים וְאֵשׁ
 לֹא אֲשִׁים. **א יחכד** וַיִּקְרָאתֶם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאָנִי אֶקְרָא בְּשֵׁם-יְהוָה וְהָיָה

הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-יַעֲנֶה בְּאֵשׁ הוּא הָאֱלֹהִים וַיַּעַן כָּל-הָעָם וַיֹּאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר.
א יחכה וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיו לְנָבִיא הַבֹּעַל בַּחֲרוּ לָכֶם הַפֶּר הָאֶחָד וַעֲשׂוּ רֹאשָׁנָה כִּי
אֲתֶם הָרַבִּים וְקִרְאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֵשׁ לֹא תִשְׁימוּ. **א יחכו** וַיִּקְחוּ אֶת-הַפֶּר
אֲשֶׁר-נָתַן לָהֶם וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרְאוּ בְּשֵׁם-הַבֹּעַל מִהַבְּקָר וְעַד-הַצֹּהֲרִים לֵאמֹר הַבֹּעַל
עֲנֵנוּ וְאִין קוֹל וְאִין עֲנָה וַיִּפְסְחוּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה. **א יחכו** וַיְהִי בַצֹּהֲרִים
וַיִּהְיֶה בָהֶם אֱלֹהֵיו וַיֹּאמֶר קִרְאוּ בְּקוֹל-גָּדוֹל כִּי-אֱלֹהִים הוּא כִּי שִׁיחַ וְכִי-שִׁיג לוֹ
וְכִי-דֶרֶךְ לוֹ אוֹלִי יִשָּׁן הוּא וַיִּקְחָ. **א יחכח** וַיִּקְרְאוּ בְּקוֹל גָּדוֹל וַיִּתְגַּדְּדוּ כַּמִּשְׁפָּטִים
בַּחֲרָבוֹת וּבִרְמָחִים עַד-שֶׁפֶךְ-דָּם עָלֵיהֶם. **א יחכט** וַיְהִי כַּעֲבֹר הַצֹּהֲרִים וַיִּתְנַבְּאוּ
עַד לַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְאִין-קוֹל וְאִין-עֲנָה וְאִין קָשָׁב. **א יחל** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיו
לְכָל-הָעָם גִּשּׁוּ אֵלַי וַיִּגָּשׁוּ כָל-הָעָם אֵלָיו וַיִּרְפָּא אֶת-מִזְבֵּחַ יְהוָה הַהֵרוּס.
א יחלא וַיִּקַּח אֱלֹהֵיו שְׁתֵּים עָשָׂרָה אַבְנִים כַּמִּסְפָּר שְׁבִטֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה
דָּבָר-יְהוָה אֵלָיו לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יְהִיָּה שְׁמָךְ. **א יחלב** וַיִּבְנֶה אֶת-הָאַבְנִים מִזְבֵּחַ
בְּשֵׁם יְהוָה וַיַּעַשׂ תַּעֲלָה כְּבֵית סֹאתִים זָרַע סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ. **א יחלג** וַיַּעֲרֹךְ
אֶת-הָעֵצִים וַיִּנְתַּח אֶת-הַפֶּר וַיִּשֶׂם עַל-הָעֵצִים. **א יחלד** וַיֹּאמֶר מִלֵּאוּ אַרְבָּעָה
כָּדִים מִים וַיִּצְקוּ עַל-הָעֵלָה וְעַל-הָעֵצִים וַיֹּאמֶר שָׁנוּ וַיִּשְׁנוּ וַיֹּאמֶר שְׁלֹשׁוּ
וַיִּשְׁלֹשׁוּ. **א יחלה** וַיֵּלְכוּ הַמִּים סָבִיב לַמִּזְבֵּחַ וְגַם אֶת-הַתַּעֲלָה מִלֵּא-מִים.
א יחלו וַיְהִי בַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַיִּגָּשׁ אֱלֹהֵיו הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל הַיּוֹם יוֹדַע כִּי-אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עֹבֵדְךָ וּבַדְּבָרֶיךָ
(וּבִדְבָרְךָ) עָשִׂיתִי אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **א יחלו** עֲנֵנִי יְהוָה עֲנֵנִי וַיִּדְעוּ הָעָם
הַזֶּה כִּי-אַתָּה יְהוָה הָאֱלֹהִים וְאַתָּה הַסֹּבֶת אֶת-לִבָּם אַחֲרָנִית. **א יחלח** וַתִּפֹּל
אֵשׁ-יְהוָה וַתֹּאכַל אֶת-הָעֵלָה וְאֶת-הָעֵצִים וְאֶת-הָאַבְנִים וְאֶת-הָעֶפֶר וְאֶת-הַמִּים
אֲשֶׁר-בַּתַּעֲלָה לַחֲכָה. **א יחלט** וַיֵּרָא כָּל-הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים. **א יחמ** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיו לָהֶם תִּפְּשׂוּ אֶת-נָבִיא
הַבֹּעַל אִישׁ אֶל-יִמָּלֵט מֵהִסּוּיִתְּפָשׂוּם וַיּוֹרְדִם אֱלֹהֵיו אֶל-נַחַל קִישׁוֹן וַיִּשְׁחָטֵם
שָׁם. **א יחמא** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵיו לְאַחָאָב עֲלֵה אֶכֶל וּשְׁתַּה: כִּי-קוֹל הַמּוֹן הַגָּשָׁם.
א יחמב וַיַּעֲלֵה אַחָאָב לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת וְאֱלֹהֵיו עָלָה אֶל-רֹאשׁ הַפָּרָמֶל וַיִּגְהַר
אַרְצָה וַיִּשֶׂם פָּנָיו בֵּין בָּרָכוּ. **א יחמג** וַיֹּאמֶר אֶל-נַעֲרוֹ עֲלֵה-נָא הִבֵּט דֶּרֶךְ-יָם
וַיַּעַל וַיִּבֵּט וַיֹּאמֶר אִין מְאוּמָּה וַיֹּאמֶר שֶׁב שֶׁבַע פַּעֲמִים. **א יחמד** וַיְהִי בַשָּׁבָעִית
וַיֹּאמֶר הִנֵּה-עַב קִטְנָה כְּכֶף-אִישׁ עָלָה מִיָּם וַיֹּאמֶר עֲלֵה אֶמֶר אֶל-אַחָאָב אֲסֹר
וְרַד וְלֹא יַעֲצֹרְכָה הַגָּשָׁם. **א יחמה** וַיְהִי עַד-כֹּה וְעַד-כֹּה וְהַשָּׁמַיִם הִתְקַדְּרוּ עֲבִים
וְרוּחַ וַיְהִי גָשָׁם גָּדוֹל וַיִּרְכַּב אַחָאָב וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֶאלָה. **א יחמו** וַיֵּד-יְהוָה הִיָּתָה

אֶל-אֱלֹהֵיהוּ וַיִּשְׁנֶנּוּ מִתְּנִיּוֹ וַיֵּרָץ לִפְנֵי אַחֲאָב עַד-בֹּאֲכָה יִזְרְעָאֵלָהּ. **א יטא** וַיִּגְדֹּ
 אַחֲאָב לְאִיזָבֵל אֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהֵיהוּ וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר הָרַג אֶת-כָּל-הַנְּבִיאִים
 בְּחָרֵב. **א יטב** וַתִּשְׁלַח אִיזָבֵל מִלֶּאָדָּ אֶל-אֱלֹהֵיהוּ לֵאמֹר: כֹּה-נַעֲשֹׂון אֱלֹהִים וְכֹה
 יוֹסֶפֶן כִּי-כָעַת מֵחָר אָשִׁים אֶת-נַפְשְׁךָ כְּנַפְשׁ אֶחָד מֵהֶם. **א יטג** וַיֵּרָא וַיִּקָּם
 וַיֵּלֶךְ אֶל-נַפְשׁוֹ וַיָּבֵא בָּאֵר שֶׁבַע אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיִּנַּח אֶת-נַעְרוֹ שָׁם. **א יטד**
 וְהוּא-הָלַךְ בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ יוֹם וַיָּבֵא וַיֵּשֶׁב תַּחַת רֶתֶם אַחַת (אֶחָד) וַיִּשְׁאַל
 אֶת-נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר רַב עֲתָה יְהוָה קַח נַפְשִׁי כִּי-לֹא-טוֹב אֲנִכִּי מֵאֲבֹתִי.
א יטה וַיִּשְׁכַּב וַיִּישָׁן תַּחַת רֶתֶם אֶחָד וְהִנֵּה-זֶה מִלֶּאָדָּ נֹגֵעַ בּוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ קוּם
 אֲכוֹל. **א יטו** וַיִּבֹט וְהִנֵּה מְרֹאֲשֵׁתוֹ עֲגַת רִצְפִּים וְצַפְחַת מַיִם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֵּי וַיֵּשֶׁב
 וַיִּשְׁכַּב. **א יטז** וַיֵּשֶׁב מִלֶּאָדָּ יְהוָה שְׁנִית וַיִּנְעַע-בּוֹ וַיֹּאמֶר קוּם אֲכַל: כִּי רַב מִמָּדָּ
 הַדֶּרֶךְ. **א יטח** וַיִּקָּם וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֶּה וַיֵּלֶךְ בְּכַח הָאֲכִילָה הַהִיא אַרְבָּעִים יוֹם
 וְאַרְבָּעִים לַיְלָה עַד הָר הָאֱלֹהִים חָרֵב. **א יטט** וַיָּבֵא-שָׁם אֶל-הַמַּעְרָה וַיֵּלֶן שָׁם
 וְהִנֵּה דָבָר-יְהוָה אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מֶה-לָּךְ פֹּה אֱלֹהֵינוּ. **א יטי** וַיֹּאמֶר קָנָא קָנָאתִי
 לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי-עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרְסוּ
 וְאֶת-נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בְּחָרֵב וְאֹתָר אֲנִי לְבָדִי וַיִּבְקְשׁוּ אֶת-נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ. **א יטיא**
 וַיֹּאמֶר צֵא וְעַמְדָּתְךָ בְּהָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחֹזֶק מִפָּרֶק
 הָרִים וּמִשֹּׁבַר סִלְעִים לִפְנֵי יְהוָה לֹא בְרוּחַ יְהוָה וְאַחֵר הָרוּחַ רֵעַשׁ לֹא בְרֵעַשׁ
 יְהוָה. **א יטיב** וְאַחֵר הָרֵעַשׁ אֵשׁ לֹא בָאֵשׁ יְהוָה וְאַחֵר הָאֵשׁ קוֹל דִּמְמָה דִּקָּה.
א יטיג וַיְהִי כַשְׁמֹעַ אֱלֹהֵיהוּ וַיִּלֶּט פָּנָיו בְּאֲדָרְתּוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמַּעְרָה וְהִנֵּה
 אֵלָיו קוֹל וַיֹּאמֶר מֶה-לָּךְ פֹּה אֱלֹהֵינוּ. **א יטיד** וַיֹּאמֶר קָנָא קָנָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי
 צְבָאוֹת כִּי-עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרְסוּ וְאֶת-נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ
 בְּחָרֵב וְאֹתָר אֲנִי לְבָדִי וַיִּבְקְשׁוּ אֶת-נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ.
א יטטו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו לֵךְ שׁוּב לְדֶרֶכְךָ מִדְּבָרָה דַּמְשֶׁק וּבֹאתָ וּמִשְׁחַתָּ
 אֶת-חֲזָאֵל לְמַלְךְ-עַל-אַרָם. **א יטטז** וְאֵת יְהוּא בֶן-נִמְשִׁי תִמְשַׁח לְמֶלֶךְ
 עַל-יִשְׂרָאֵל וְאֶת-אֱלִישָׁע בֶּן-שַׁפְט מֵאֲבֵל מְחוּלָה תִמְשַׁח לְנָבִיא תַחְתֶּיךָ. **א יטטז**
 וְהָיָה הַנִּמְלָט מִחָרֵב חֲזָאֵלִמִית יְהוּא וְהַנִּמְלָט מִחָרֵב יְהוּא יָמִית אֱלִישָׁע.
א יטיח וְהַשְׂאֲרֹתַי בְּיִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים: כָּל-הַבְּרָכִים אֲשֶׁר לֹא-כָרְעוּ לַבַּעַל
 וְכָל-הַפָּה אֲשֶׁר לֹא-נָשַׁק לוֹ. **א יטיט** וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמָּצָא אֶת-אֱלִישָׁע בֶּן-שַׁפְט
 וְהוּא חֵרֵשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר צָמָדִים לִפְנָיו וְהוּא בְּשָׁנִים הָעָשָׂר וַיַּעֲבֹר אֱלֹהֵיהוּ אֵלָיו
 וַיִּשְׁלַךְ אֲדָרְתּוֹ אֵלָיו. **א יטכ** וַיַּעֲזֹב אֶת-הַבָּקָר וַיֵּרָץ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהוּ וַיֹּאמֶר
 אֲשַׁקֶּה-נָּא לְאֲבִי וּלְאֲמִי וְאֶלְכָה אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב כִּי מֶה-עָשִׂיתִי לָךְ.

א יטכא וישב מאחריו ויקח את-צמד הבקר ויזבחהו ובכלי הבקר בשלם
הבשר ויתן לעם ולאכלו ויקם וילך אחרי אליהו וישרתהו.
א כא ובן-הדד מלך-ארם קבץ את-כל-חילו ושלשים ושנים מלך אתו וסוס
ורכב ויעל ויצר על-שמרון וילחם בה. **א כב** וישלח מלאכים אל-אחאב
מלך-ישראל העירה. **א כג** ויאמר לו כה אומר בן-הדד בספף וזהבך לי-הוא
ונשיך ובניך הטובים לי-הם. **א כד** ויען מלך-ישראל ויאמר כדברך אדני
המלך: לך אני וכל-אשר-לי. **א כה** וישבו המלאכים ויאמרו כה-אמר בן-הדד
לאמר: כי-שלחתי אליך לאמר בספף וזהבך ונשיך ובניך לי נתת. **א כו** כי
אם-כעת מחר אשלח את-עבדי אליך וחפשו את-ביתך ואת בתי עבדיך והיה
כל-מחמד עיניך ושימו בידם ולקחו. **א כז** ויקרא מלך-ישראל לכל-זקני
הארץ ויאמר דעו-נא וראו כי רעה זה מבקש: כי-שלח אלי לנשי ולבני ולכספי
ולזהבי ולא מנעתי ממנו. **א כח** ויאמרו אליו כל-הזקנים וכל-העם:
אל-תשמע ולוא תאבה. **א כט** ויאמר למלאכי בן-הדד אמרו לאדני המלך: כל
אשר-שלחת אל-עבדך בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל לעשות וילכו
המלאכים וישבהו דבר. **א כי** וישלח אליו בן-הדד ויאמר כה-יעשון לי אלהים
וכה יוספו: אם-ישפק עפר שמרון לשעלים לכל-העם אשר ברגלי. **א כא**
ויען מלך-ישראל ויאמר דברו אל-יתהלל חגר כמפתח. **א כיב** ויהי כשמע
את-הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים בסכות ויאמר אל-עבדיו שימו
וישימו על-העיר. **א כיג** והנה נביא אחד נגש אל-אחאב מלך-ישראל ויאמר
כה אומר יהוה הראית את כל-ההמון הגדול הזה הנני נתנו בידך היום וידעת
כי-אני יהוה. **א כיד** ויאמר אחאב במי ויאמר כה-אמר יהוה בנערי שרי
המדינות ויאמר מי-יאסר המלחמה ויאמר אתה. **א כטו** ויפקד את-נערי שרי
המדינות ויהיו מאתים שנים ושלשים ואחריהם פקד את-כל-העם כל-בני
ישראל שבעת אלפים. **א כטז** ויצאו בצהרים ובן-הדד שתה שכור בסכות הוא
והמלכים שלשים-ושנים מלך-עזר אתו. **א כז** ויצאו נערי שרי
המדינות בראשנה וישלח בן-הדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו משמרון.
א כח ויאמר אם-לשלוש יצאו תפשו חיים ואם למלחמה יצאו חיים
תפשו. **א כיט** ואלה יצאו מן-העיר נערי שרי המדינות והחיל אשר
אחריהם. **א ככ** ויכו איש אישו וינסו ארם וירדפם ישראל וימלט בן-הדד מלך
ארם על-סוס ופרשים. **א ככא** ויצא מלך-ישראל ויך את-הסוס ואת-הרכב

והכה בארם מכה גדולה. **א ככב** ויגש הנביא אל-מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר-תעשה: כי לתשובת השנה מלך ארם עלה עליך. **א ככג** ועבדי מלך-ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על-כן חזקו ממנו ואולם נלחם אתם במישוראם-לא נחזק מהם. **א ככד** ואת-הדבר הזה עשה: הסר המלכים איש ממקומו ושים פחות תחתיהם. **א ככה** ואתה תמנה-לך חיל כחיל הנפל מאותך וסוס פסוס ורכב פרכב ונלחמה אותם במישוראם-לא נחזק מהם וישמע לקלם ויעש כן.

א ככו ויהי לתשובת השנה ויפקד בן-הדד את-ארם ויעל אפקה למלחמה עם-ישראל. **א ככז** ובני ישראל התפקדו וכלכלו וילכו לקראתם ויחנו בני-ישראל נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את-הארץ. **א ככח** ויגש איש האלהים ויאמר אל-מלך ישראל ויאמר כה-אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא-אלהי עמקים הואונתתי את-כל-ההמון הגדול הזה בידי וידעתם כי-אני יהוה. **א ככט** ויחנו אלה נכח-אלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי ותקרב המלחמה ויכו בני-ישראל את-ארם מאה-אלף רגלי ביום אחד. **א כל** וינסו הנותרים אפקה אל-העיר ותפל החומה על-עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן-הדד נס ויבא אל-העיר חדר בחדר. **א כלא** ויאמרו אליו עבדיו הנה-נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי-מלכי חסד הם נשימה נא שקים במתנינו וחבלים בראשנו ונצא אל-מלך ישראלאולי יחיה את-נפשך. **א כלב** ויחגרו שקים במתניהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל-מלך ישראל ויאמרו עבדך בן-הדד אמר תחי-נא נפשי ויאמר העודנו חי אחי הוא. **א כלג** והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממנו ויאמרו אחיד בן-הדד ויאמר באו קחהו ויצא אליו בן-הדד ויעלהו על-המרקבה. **א כלד** ויאמר אליו הערים אשר-לקח-אבי מאת אביך אשיב ויחצות תשים לך בדמשק באשר-שם אבי בשמרון ואני בבירת אשלחך ויכרת-לו ברית וישלחהו. **א כלה** ואיש אחד מבני הנביאים אמר אל-רעהו בדבר יהוההפיני נא וימאן האיש להכתו. **א כלו** ויאמר לו יען אשר לא-שמעת בקול יהוה הנך הולך מאתי והכף האריה וילך מאצלו וימצאהו האריה ויכהו. **א כלז** וימצא איש אחר ויאמר הפיני נא ויכהו האיש הכה ופצע. **א כלח** וילך הנביא ויעמד למלך על-הדרך ויתחפש באפר על-עיניו. **א כלט** ויהי המלך עבר והוא צעק אל-המלך ויאמר עבדך יצא בקרב-המלחמה והנה-איש סר ויבא אלי איש ויאמר שמר את-האיש הזהאם-הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או

כִּכְר-כֶּסֶף תִּשְׁקוּל. **א כמ** וַיְהִי עֲבָדָךְ עֹשֶׂה הִנֵּה וְהִנֵּהוּהוּא אֵינֶנּוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי
 מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל בֶּן מִשְׁפָּטָךְ אֶתָּה חֲרָצְתָּ. **א כמא** וַיִּמְהַרְוִיסָר אֶת-הָאֶפֶר מֵעַל
 (מֵעַלִי) עֵינָיו וַיִּכַּר אוֹתוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי מִהֲנְבִיאִים הוּא. **א כמב** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי כֹה
 אָמַר יְהוָה יַעַן שְׁלַחְתָּ אֶת-אִישׁ-חֲרָמִי מִיְּדוֹהִיתָה נִפְשָׁךְ תַּחַת נִפְשׁוֹ וְעַמָּךְ תַּחַת
 עַמּוֹ. **א כמג** וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל עַל-בֵּיתוֹ סָר וְזַעַף וַיָּבֹא שְׁמִרוֹנָה.
א כאא וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַם הָיָה לְנָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי אֲשֶׁר
 בְּיִזְרְעֵאל אֲצֹל הֵיכַל אַחְאָב מֶלֶךְ שְׁמֶרֹן. **א כאב** וַיַּדְבֵּר אַחְאָב אֶל-נָבוֹת לֵאמֹר
 תִּנֵּה-לִי אֶת-כֶּרֶמְךָ וַיְהִי-לִי לֶגֶן-יֵרֶק כִּי הוּא קָרוֹב אֲצֹל בֵּיתִי וְאֶתְנָה לָךְ תַּחֲתָיו
 כָּרַם טוֹב מִמֶּנּוּ אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ אֶתְנָה-לָךְ כֶּסֶף מַחִיר זֶה. **א כאג** וַיֹּאמֶר נָבוֹת
 אֶל-אַחְאָב: חָלִילָה לִּי מִיְּהוָה מִתֵּתִי אֶת-נַחֲלַת אֲבוֹתַי לָךְ. **א כאד** וַיָּבֹא אַחְאָב
 אֶל-בֵּיתוֹ סָר וְזַעַף עַל-הַדְּבָר אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֱלֹהֵי נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וַיֹּאמֶר לֹא-אֶתֵּן
 לָךְ אֶת-נַחֲלַת אֲבוֹתַי וַיִּשְׁכַּב עַל-מִטָּתוֹ וַיָּסֹב אֶת-פָּנָיו וְלֹא-אָכַל לֶחֶם. **א כאה**
 וַתָּבֹא אֵלָיו אִיזָבֵל אִשְׁתּוֹ וַתִּדְבֹּר אֵלָיו מֵה-זֶה רֹחֶדֶס סָרָה וְאֵינֶךָ אֹכֵל לֶחֶם.
א כאו וַיַּדְבֵּר אֵלֶיהָ כִּי-אֵדְבַר אֶל-נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וְאָמַר לוֹ תִּנֵּה-לִי אֶת-כֶּרֶמְךָ
 בְּכֶסֶף אוֹ אִם-חֲפֵץ אֶתָּה אֶתְנָה-לָךְ כָּרַם תַּחֲתָיו וַיֹּאמֶר לֹא-אֶתֵּן לָךְ אֶת-כֶּרֶמִּי.
א כאז וַתֹּאמֶר אֵלָיו אִיזָבֵל אִשְׁתּוֹ אֶתָּה עֲתָה תַעֲשֶׂה מְלוּכָה עַל-יִשְׂרָאֵל קוּם
 אֲכַל-לֶחֶם וַיֵּטֵב לִבָּדָאֲנִי אֶתֵּן לָךְ אֶת-כָּרַם נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי. **א כאח** וַתִּכְתֹּב
 סְפָרִים בְּשֵׁם אַחְאָב וַתַּחֲתֶם בְּחַתְמוֹ וַתִּשְׁלַח הַסְּפָרִים (סְפָרִים) אֶל-הַזִּקְנִים
 וְאֶל-הַחֹרִים אֲשֶׁר בָּעִירוֹ הַיֹּשְׁבִים אֶת-נָבוֹת. **א כאט** וַתִּכְתֹּב בְּסְפָרִים לֵאמֹר:
 קְרָאוּ-צוּם וְהִשִּׁיבוּ אֶת-נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם. **א כאי** וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנַיִם אֲנָשִׁים
 בְּנֵי-בְלִיעֵל נֶגְדוֹ וַיַּעֲדוּהוּ לֵאמֹר בִּרְכַת אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ וְהוֹצִיָּאֵהוּ וְסִקְלֵהוּ וַיָּמָת.
א כאיא וַיַּעֲשׂוּ אֲנָשִׁי עִירוֹ הַזִּקְנִים וְהַחֹרִים אֲשֶׁר הַיֹּשְׁבִים בָּעִירוֹ כַּאֲשֶׁר שְׁלַחַה
 אֵלֵיהֶם אִיזָבֵל כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בְּסְפָרִים אֲשֶׁר שְׁלַחַה אֵלֵיהֶם. **א כאיב** קְרָאוּ צוּם
 וְהִשִּׁיבוּ אֶת-נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם. **א כאיג** וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים בְּנֵי-בְלִיעֵל וַיֵּשְׁבוּ
 נֶגְדוֹ וַיַּעֲדוּהוּ אֲנָשִׁי הַבְּלִיעֵל אֶת-נָבוֹת נֶגְדֵי הָעָם לֵאמֹר בֶּרֶךְ נָבוֹת אֱלֹהִים וּמֶלֶךְ
 וַיִּצְאֵהוּ מִחוּץ לָעִיר וַיִּסְקְלֵהוּ בָּאֲבָנִים וַיָּמָת. **א כאיד** וַיִּשְׁלְחוּ אֶל-אִיזָבֵל לֵאמֹר:
 סִקֵּל נָבוֹת וַיָּמָת. **א כאטו** וַיְהִי כַשֵּׁמֶעַ אִיזָבֵל כִּי-סִקֵּל נָבוֹת וַיָּמָת וַתֹּאמֶר אִיזָבֵל
 אֶל-אַחְאָב קוּם רֵשׁ אֶת-כָּרַם נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי אֲשֶׁר מֵאֵן לָתֵת-לָךְ בְּכֶסֶף כִּי אֵין
 נָבוֹת חַי כִּי-יָמָת. **א כאטז** וַיְהִי כַשֵּׁמֶעַ אַחְאָב כִּי מָת נָבוֹת וַיָּקָם אַחְאָב לָרֶדֶת
 אֶל-כָּרַם נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי לְרִשְׁתּוֹ.

א כאיז ויהי דבר-יהוה אל-אליהו התנשבי לאמר. **א כאיז** קום רד לקראת אחאב מלך-ישראל אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר-יחד שם לרשתו.
א כאיז ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם-ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את-דם נבות ילקו הכלבים את-דמך גם-אתה. **א כאכ** ויאמר אחאב אל-אליהו המצאתני איבי ויאמר מצאתייען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה. **א כאכא** הנני מבי אליך רעה ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתי בקיר ועצור ועזוב בישראל. **א כאכב** ונתתי את-ביתך כבית ירבעם בן-נבט וכבית בעשא בן-אחיה: אל-הפעס אשר הכעסת ותחטא את-ישראל. **א כאכג** וגם-לאיזבלך יהוה לאמר: הכלבים יאכלו את-איזבל בחל יזרעאל. **א כאכד** המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמים. **א כאכה** רק לא-היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר-הסתה אותו איזבל אשתו. **א כאכו** ויתעב מאד ללכת אחרי הגללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל.
א כאכז ויהי כשמע אחאב את-הדברים האלה ויקרע בגדיו וישם-שק על-בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט.
א כאכח ויהי דבר-יהוה אל-אליהו התנשבי לאמר. **א כאכט** הראית כי-נכנע אחאב מלפני יען כי-נכנע מפני לא-אבי הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה על-ביתו. **א כאבא** וישבו שלש שנים: אין מלחמה בין ארם ובין ישראל.
א כאבב ויהי בשנה השלישית ויחד יהושפט מלך-יהודה אל-מלך ישראל.
א כאבג ויאמר מלך-ישראל אל-עבדיו הידעתם כי-לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אותה מיד מלך ארם. **א כאבד** ויאמר אל-יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל-מלך ישראל כמוני כמוך פעמי כעמך פסוסי פסוסיך. **א כאבה** ויאמר יהושפט אל-מלך ישראל: דרש-נא כיום את-דבר יהוה. **א כאבו** ויקבץ מלך-ישראל את-הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על-רמת גלעד למלחמה אם-אחזל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך. **א כאבז** ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדדרשה מאתו. **א כאבח** ויאמר מלך-ישראל אל-יהושפט עוד איש-אחד לדרש את-יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא-יתנבא עלי טוב כי אם-רעמיכיהו בן-ימלה ויאמר יהושפט אל-יאמר המלך בן. **א כאבט** ויקרא מלך ישראל אל-סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן-ימלה. **א כאבי** ומלך ישראל ויהושפט מלך-יהודה ישבים איש על-כסאו מלבשים בגדים בגרן פתח שער שמרון

וְכָל-הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים לִפְנֵיהֶם. **א כביא** וַיַּעַשׂ לוֹ צִדְקִיָּה בֶן-כְּנַעֲנָה קֶרֶנִי בְרוֹזַל
 וַיֹּאמֶר כֹּה-אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה תִּנָּגַח אֶת-אֲרָם עַד-כִּלְתָּם. **א כביב**
 וְכָל-הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים כֵּן לֵאמֹר: עֲלֶה רָמֹת גִּלְעָד וְהַצֵּלַח וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ.
א כביג וְהַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-הָלַךְ לִקְרֹא מִיְכִיָּהוּ דִּבֶּר אֵלָיו לֵאמֹר הִנֵּה-נָא דִּבְרֵי
 הַנְּבִיאִים פֶּה-אֶחָד טוֹב אֶל-הַמֶּלֶךְ יְהִי-נָא דְבָרִיךְ (דְּבָרִיךְ) כְּדָבָר אֶחָד
 מִהֶסֶד דְּבִרְתָּ טוֹב. **א כביד** וַיֹּאמֶר מִיְכִיָּהוּ: חִי-יְהוָה כִּי אֶת-אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֵלֵי
 אַתּוּ אֲדַבֵּר. **א כבטו** וַיָּבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו מִיְכִיָּהוּ הַנִּלְדָּה
 אֶל-רָמֹת גִּלְעָד לְמַלְחָמָה אִם-נִחְדָּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲלֶה וְהַצֵּלַח וְנָתַן יְהוָה בְּיַד
 הַמֶּלֶךְ. **א כבטז** וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד-כַּמָּה פַּעַמִּים אָנִי מִשְׁבִּיעְךָ: אֲשֶׁר
 לֹא-תִדְבֹר אֵלַי רֶק-אֶמְתַּבֵּשׂ יְהוָה. **א כבז** וַיֹּאמֶר רָאִיתִי אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל
 נִפְצִים אֶל-הַהָרִים כַּצֵּאן אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם רֹעֶה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא-אֲדֹנִים לְאֵלֶּה
 יָשׁוּבוּ אִישׁ-לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם. **א כביח** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹשָׁפָט: הֲלוֹא
 אֲמַרְתִּי אֵלֶיךָ לֹא-יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם-רָע.
א כביט וַיֹּאמֶר לָכֵן שָׁמַע דָּבָר-יְהוָה רָאִיתִי אֶת-יְהוָה יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּאוֹ וְכָל-צָבָא
 הַשָּׁמַיִם עֹמֵד עָלָיו מִימִינוֹ וּמִשְׁמָאלוֹ. **א ככ** וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי יִפְתָּה אֶת-אֲחָאָב
 וַיַּעַל וַיִּפֹּל בְּרָמֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר זֶה בָּכָה וְזֶה אֹמֵר בָּכָה. **א ככא** וַיֵּצֵא הָרוּחַ
 וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אָנִי אֶפְתְּנוּ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו בְּמָה. **א ככב** וַיֹּאמֶר
 אֲצֵא וְהָיִיתִי רוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי כָל-נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר תִּפְתָּה וְגַם-תּוֹכֵלְצָא וַעֲשֵׂה-כֵן.
א ככג וַעֲתָה הִנֵּה נָתַן יְהוָה רוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי כָל-נְבִיאֶיךָ אֵלֶּה וְיְהוָה דִּבֶּר עָלֶיךָ
 רָעָה. **א ככד** וַיִּגַּשׁ צִדְקִיָּהוּ בֶן-כְּנַעֲנָה וַיִּכֶּה אֶת-מִיְכִיָּהוּ עַל-הַלְחִי וַיֹּאמֶר
 אִי-זֶה עָבַר רוּחַ-יְהוָה מֵאַתִּי לְדָבָר אוֹתָךְ. **א ככה** וַיֹּאמֶר מִיְכִיָּהוּ הִנֵּךְ רֹאֵה
 בַּיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר תִּבְּא חֶדֶר בְּחֶדֶר לְהַחֲבֶה. **א ככו** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קַח
 אֶת-מִיְכִיָּהוּ וְהַשִּׁיבֵהוּ אֶל-אִמּוֹ שׂוֹר-הָעִיר וְאֶל-יוֹאָשׁ בֶּן-הַמֶּלֶךְ. **א ככז** וְאַמְרַתְּ
 כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ שִׁימוּ אֶת-זֶה בֵּית הַכֶּלָּא וְהֶאֱכִלְהוּ לָחֶם לַחֵץ וּמִים לַחֵץ עַד בָּאִי
 בְּשָׁלוֹם. **א ככח** וַיֹּאמֶר מִיְכִיָּהוּ אִם-שׁוֹב תָּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא-דִבֶּר יְהוָה בִּי
 וַיֹּאמֶר שָׁמְעוּ עַמִּים כָּלָם. **א ככט** וַיַּעַל מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשָׁפֵט מֶלֶךְ-יְהוּדָה
 רָמֹת גִּלְעָד. **א ככל** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹשָׁפֵט הִתְחַפֵּשׂ וּבֹא בְּמַלְחָמָה
 וְאַתָּה לְבָשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתְחַפֵּשׂ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא בְּמַלְחָמָה. **א ככלא** וּמֶלֶךְ אֲרָם
 צָוָה אֶת-שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר-לוֹ שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם לֵאמֹר לֹא תִלָּחֲמוּ אֶת-קָטָן
 וְאֶת-גָּדוֹל: כִּי אִם-אֶת-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַדּוֹ. **א ככלב** וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב
 אֶת-יְהוֹשָׁפֵט וְהֵמָּה אָמְרוּ אֵךְ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּסְרוּ עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק

יהושפט. **א כבלג** ויהי כראות שרי הרכב כי-לא-מלך ישראל הוא וישובו
 מאחרי. **א כבלד** ואיש משך בקשת לתמו ויכה את-מלך ישראל בין הדבקים
 ובין השרין ויאמר לרכבו הפך ידך והוציאני מן-המחנהפי החליתי. **א כבלה**
 ותעלה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת
 בערב ויצק דם-המכה אל-חיק הרכב. **א כבלו** ויעבר הרנה במחנה כבא
 השמש לאמר: איש אל-עירו ואיש אל-ארצו. **א כבלז** וימת המלך ויבוא
 שמרון ויקברו את-המלך בשמרון. **א כבלח** וישטף את-הרכב על ברכת
 שמרון וילקו הכלבים את-דמו והזנות רחצו כדבר יהוה אשר דבר. **א כבלט**
 ויתר דברי אחאב וכל-אשר עשה ובית השן אשר בנה וכל-הערים אשר בנה:
 הלוא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל. **א כבמ** וישכב אחאב
 עם-אבתיו ומלך אחזיהו בנו תחתיו.
א כבמא ויהושפט בן-אסא מלך על-יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל.
א כבמב יהושפט בן-שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך
 בירושלם ושם אמו עזובה בת-שלחי. **א כבמג** וילך בכל-דרך אסא
 אביו לא-סר ממנו: לעשות הישר בעיני יהוה. **א כבמד** אך הממות לא-סרו:
 עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות. **א כבמה** וישלם יהושפט עם-מלך
 ישראל. **א כבמו** ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר-עשה ואשר נלחם:
 הלא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי יהודה. **א כבמוז** ויתר הקדש
 אשר נשאר בימי אסא אביו בער מן-הארץ. **א כבמח** ומלך אין באדום נצב
 מלך. **א כבמט** יהושפט עשר (עשה) אניות תרשים ללכת אפירה לזהבולא
 הליך: כי-נשברה (נשברו) אניות בעציון גבר. **א כבנ** אז אמר אחזיהו בן-אחאב
 אל-יהושפט ילכו עבדי עם-עבדיך באניות ולא אבה יהושפט. **א כבנא** וישכב
 יהושפט עם-אבתיו ויקבר עם-אבתיו בעיר דוד אביו ומלך יהורם בנו תחתיו.
א כבנב אחזיהו בן-אחאב מלך על-ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה
 ליהושפט מלך יהודה ומלך על-ישראל שנתים. **א כבנג** ויעש הרע בעיני יהוה
 וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן-נבט אשר החטיא את-ישראל.
א כבנד ויעבד את-הבעל וישתחוה לו ויכעס את-יהוה אלהי ישראל בכל
 אשר-עשה אביו. **ב אא** ויפגע מואב בישראל אחרי מות אחאב. **ב אב** ויפל
 אחזיה בעד השבכה בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים ויאמר אלהם
 לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון אם-אחיה מחלי זה.

ב אג ומלאך יהוה דבר אל-אלהיה התשבי קום עלה לקראת מלאכי
מלך-שמרון ודבר אלהים המבלי אין-אלהים בישראל אתם הלכים לדרש
בבעל זבוב אלהי עקרון. **ב** אד ולכן כה-אמר יהוה המטה אשר-עלית שם
לא-תרג ממנה כי מות תמות וילך אלהיה. **ב** אה וישובו המלאכים אליו ויאמר
אליהם מה-זה שבתם. **ב** או ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו
לכו שובו אל-המלך אשר-שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי
אין-אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה
אשר-עלית שם לא-תרג ממנה כי-מות תמות. **ב** אז וידבר אלהים מה משפט
האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את-הדברים האלה. **ב** אח ויאמרו
אליו איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו ויאמר אלהיה התשבי הוא. **ב** אט
וישלח אליו שר-חמשים וחמשים ויעל אליו והנה ישב על-ראש הקר וידבר
אליו איש האלהים המלך דבר רדה. **ב** אי ויענה אלהיו וידבר אל-שר
החמשים ואם-איש אלהים אני תרג אש מן-השמים ותאכל אתך
ואת-חמשיך ותרג אש מן-השמים ותאכל אותו ואת-חמשי. **ב** איא וישב
וישלח אליו שר-חמשים אחר חמשים ויען וידבר אליו איש האלהים כה-אמר
המלך מהרה רדה. **ב** איב ויען אלהיה וידבר אליהם אם-איש האלהים אני
תרג אש מן-השמים ותאכל אתך ואת-חמשיך ותרג אש-אלהים מן-השמים
ותאכל אותו ואת-חמשי. **ב** איג וישב וישלח שר-חמשים שלשים וחמשים ויעל
ויבא שר-החמשים השלישי ויכרע על-ברכיו לנגד אלהיו ויתחנן אליו וידבר
אליו איש האלהים תיקר-נא נפשי ונפש עבדיך אלה חמשים בעיניך. **ב** איד
הנה ירדה אש מן-השמים ותאכל את-שני שרי החמשים הראשנים
ואת-חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך.
ב אטו וידבר מלאך יהוה אל-אלהיו רד אותו אל-תיקרא מפניו ויקם וירד אותו
אל-המלך. **ב** אטז וידבר אליו כה-אמר יהוה יען אשר-שלחת מלאכים לדרש
בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי אין-אלהים בישראל לדרש בדברו לכן המטה
אשר-עלית שם לא-תרג ממנה כי-מות תמות. **ב** איז וימת כדבר יהוה
אשר-דבר אלהיו וימלך יהורם תחתיו

בשנת שתים ליהורם בן-יהושפט מלך יהודה: כי לא-היה לו בן.
ב איח ויתר דברי אחזיהו אשר עשה: הלוא-המה כתובים על-ספר דברי
הימים למלכי ישראל.

ב בא ויהי בהעלות יהוה את-אלהיו בסערה השמים וילך אלהיו ואלישע מן-הגלגל. **ב בב** ויאמר אלהיו אל-אלישע שב-נא פה כי יהוה שלחני עד-בית-אל ויאמר אלישע חי-יהוה וחי-נפשו אם-אעזבך וירדו בית-אל. **ב בג** ויצאו בני-הנביאים אשר-בית-אל אל-אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את-אדניך מעל ראשך ויאמר גם-אני ידעתי החשו. **ב בד** ויאמר לו אלהיו אלישע שב-נא פה כי יהוה שלחני וריחו ויאמר חי-יהוה וחי-נפשו אם-אעזבך ויבאו וריחו. **ב בה** ויגשו בני-הנביאים אשר-ביריחו אל-אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקח את-אדניך מעל ראשך ויאמר גם-אני ידעתי החשו. **ב בו** ויאמר לו אלהיו שב-נא פה כי יהוה שלחני הידנה ויאמר חי-יהוה וחי-נפשו אם-אעזבך וילכו שניהם. **ב בז** וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד מרחוק ושניהם עמדו על-הירדן. **ב בח** ויקח אלהיו את-אדירתו ויגלם ויכה את-המים ויחצו הנה והנה ויעברו שניהם בחרבה. **ב בט** ויהי כעברם ואלהיו אמר אל-אלישע שאל מה אעשה-לך בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע ויהי נא פי-שנים ברוחך אלי. **ב בי** ויאמר הקשית לשאול אם-תראה אתי לקח מאתך יהי-לך כן ואם-אין לא יהיה. **ב ביא** ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב-אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אלהיו בסערה השמים. **ב ביב** ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים. **ב ביג** ויגרם את-אדירת אלהיו אשר נפלה מעליו וישב ויעמד על-שפת הירדן. **ב ביז** ויקח את-אדירת אלהיו אשר-נפלה מעליו ויכה את-המים ויאמר איה יהוה אלהי אלהיו אף-הוא ויכה את-המים ויחצו הנה והנה ויעברו אלישע. **ב בטו** ויראהו בני-הנביאים אשר-ביריחו מנגד ויאמרו נחה רוח אלהיו על-אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו-לו ארצה. **ב בטז** ויאמרו אליו הנה-נא יש-את-עבדיך חמשים אנשים בני-חיל ילכו נא ויבקשו את-אדניך פן-נשארו רוח יהוה וישלכהו באחד הקרים או באחת הגיאות (הגיאיות) ויאמר לא תשלחו. **ב ביז** ויפצרו-בו עד-בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה-ימים ולא מצאהו. **ב ביח** וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלא-אמרתי אליכם אל-תלכו. **ב ביט** ויאמרו אנשי העיר אל-אלישע הנה-נא מושב העיר טוב כאשר אדני ראה והמים רעים והארץ משכלת. **ב בכ** ויאמר קחו-לי צלחית חדשה ושימו שם מלח ויקחו אליו. **ב בכא** ויצא אל-מוצא המים וישלך-שם מלח ויאמר

כה-אמר יהוה רפאתי למים האלה לא-יהיה משם עוד מות ומשכָּלֶת. **ב בכב**
 וירפו המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר.
ב בכג ויעל משם בית-אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן-העיר
 ויתקלסו-בו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח. **ב בכד** ויפן אחריו ויראם
 ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתיים דבים מן-היער ותבקענה מהם ארבעים
 ושיני ילדים. **ב בכה** וילך משם אל-הר הכרמל ומשם שב שמרון.
ב בגא ויהורם בן-אחאב מלך על-ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה
 ליהושפט מלך יהודה וימלך שתיים-עשרה שנה. **ב בגב** ויעשה הרע בעיני
 יהוה רק לא כאביו וכאמו ויסר את-מצבת הבעל אשר עשה אביו. **ב בגר** רק
 בחטאות ירבעם בן-נבט אשר-החטיא את-ישראל לבק; לא-סר ממנה.
ב בגד ומישע מלך-מואב היה נקד והשיב למלך-ישראל מאה-אלף כרים ומאה
 אלף אילים צמר. **ב בגה** ויהי כמות אחאב ויפֹשע מלך-מואב במלך ישראל.
ב בגו ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקד את-כל-ישראל. **ב בגז** וילך
 וישלח אל-יהושפט מלך-יהודה לאמר מלך מואב פֹשע ביהתלך אתי
 אל-מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך.
ב בגח ויאמר אי-זה הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום. **ב בגט** וילך מלך
 ישראל ומלך-יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא-היה מים למחנה
 ולבהמה אשר ברגליהם. **ב בגי** ויאמר מלך ישראל: אההפי-קרא יהוה לשלשת
 המלכים האלה לתת אותם ביד-מואב.
ב בגיא ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את-יהוה מאותו ויען
 אחד מעבדי מלך-ישראל ויאמר פה אלישע בן-שפט אשר יצק מים על-ידי
 אליהו. **ב בגיב** ויאמר יהושפט יש אותו דבר-יהוה וירדו אליו מלך ישראל
 ויהושפט ומלך אדום. **ב בגיג** ויאמר אלישע אל-מלך ישראל מה-לי ולך לך
 אל-נביאי אביך ואל-נביאי אמה ויאמר לו מלך ישראל אל כי-קרא יהוה
 לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד-מואב. **ב בגיד** ויאמר אלישע חי-יהוה
 צבאות אשר עמדתני לפניו כי לולי פני יהושפט מלך-יהודה אני נשאאם-אביט
 אליך ואם-אראך. **ב בגטו** ועתה קחו-לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו
 יד-יהוה. **ב בגטז** ויאמר כה אמר יהוה: עשה הנחל הזה גבים גבים. **ב בגיז**
 כי-כה אמר יהוה לא-תראו רוח ולא-תראו גשם והנחל ההוא ימלא מים
 ושתיתם אתם ומקניכם ובהמתכם. **ב בגיח** ונקל זאת בעיני יהוה ונתן
 את-מואב בידכם. **ב בגיט** והפיתם כל-עיר מבצר וכל-עיר מבחור וכל-עץ טוב

תפילו וְכַל-מַעֲיָנֵי-מַיִם תִּסְתַּמּוּ וְכָל הַחֲלָקָה הַטּוֹבָה תִּכָּאֲבוּ בְּאַבְנִים. **ב גכ** וַיְהִי בִבְקָר כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְהִנֵּה-מַיִם בָּאִים מִדֶּרֶךְ אֲדוֹם וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֶת-הַמַּיִם. **ב גכא** וְכַל-מוֹאֵב שָׁמְעוּ כִּי-עָלוּ הַמַּלְכִּים לְהִלָּחֵם בָּם וַיִּצְעֲקוּ מִכָּל חֹגֶר חֲגֵרָה וּמַעֲלָה וַיַּעֲמְדוּ עַל-הַגְּבוּל. **ב גכב** וַיִּשְׁפִּימוּ בִבְקָר וְהִשְׁמֵשׁ זָרְחָה עַל-הַמַּיִם וַיֵּרְאוּ מוֹאֵב מִנֶּגֶד אֶת-הַמַּיִם אֲדָמִים כָּדָם. **ב גכג** וַיֹּאמְרוּ דָם זֶה הַחֶרֶב נִחְרְבוּ הַמַּלְכִּים וַיָּכּוּ אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ וַעֲתָה לִשְׁלָל מוֹאֵב. **ב גכד** וַיָּבֹאוּ אֶל-מַחֲנֶה יִשְׂרָאֵל וַיִּקְמוּ יִשְׂרָאֵל וַיָּכּוּ אֶת-מוֹאֵב וַיִּנָּסוּ מִפְּנֵיהֶם וַיָּבוּ- (וַיָּכּוּ-) בָּהּ וְהַכּוֹת אֶת-מוֹאֵב. **ב גכה** וְהָעָרִים יַהֲרִסוּ וְכָל-חֲלָקָה טוֹבָה יִשְׁלִיכוּ אִישׁ-אֲבֵנוּ וּמִלְאוּהָ וְכַל-מַעֲנֶן-מַיִם יִסְתַּמּוּ וְכַל-עֵץ-טוֹב יִפִּילוּ עַד-הַשְּׂאִיר אֲבָנֶיהָ בִּקְיַר חֲרָשֶׁת וַיִּסְבּוּ הַקַּלְעִים וַיִּכּוּהָ. **ב גכו** וַיֵּרָא מֶלֶךְ מוֹאֵב כִּי-חִזַּק מִמֶּנּוּ הַמִּלְחָמָה וַיִּקַּח אוֹתוֹ שְׁבַע-מֵאוֹת אִישׁ שַׁלַּף חָרֵב לְהַבְקִיעַ אֶל-מֶלֶךְ אֲדוֹם וְלֹא יָכֹלוּ. **ב גכז** וַיִּקַּח אֶת-בָּנוּ הַבְּכוֹר אֲשֶׁר-יָמְלֵךְ תַּחְתָּיו וַיַּעֲלֵהוּ עֲלָהּ עַל-הַחֲמָה וַיְהִי קָצָף-גָּדוֹל עַל-יִשְׂרָאֵל וַיִּסָּעוּ מֵעָלָיו וַיָּשֻׁבוּ לָאָרֶץ.

ב דא וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי בְנֵי-הַנְּבִיאִים צָעָקָה אֶל-אֱלִישָׁע לֵאמֹר עֲבַדְךָ אִישִׁי מֵת וְאַתָּה יָדַעְתָּ כִּי עֲבַדְךָ הָיָה יָרָא אֶת-יְהוָה וְהִנֵּשְׁהָבָא לְקַחַת אֶת-שְׁנֵי יְלָדֵי לוֹ לַעֲבָדִים. **ב דב** וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע מָה אַעֲשֶׂה-לָּךְ הַגִּידִי לִי מָה-יֵשׁ-לְכִי (לָּךְ) בְּבֵית וַתֹּאמֶר אֵין לִשְׁפָחָתְךָ כָּל בְּבִית כִּי אִם-אֲסוּדָּה שָׁמֹן. **ב דג** וַיֹּאמֶר לְכִי שְׂאֲלִי-לָּךְ כָּלִים מִן-הַחוּץ מֵאֵת כָּל-שַׁכְנָכִי (שְׁכִנְיָךְ) כָּלִים רַקִּים אֶל-תִּמְעִיטִי. **ב דד** וַיָּבֹאת וְסִגְרָת הַדֶּלֶת בַּעֲדָךְ וּבַעֲד-בְּנִיךָ וַיִּצְקֶתָ עַל כָּל-הַכָּלִים הָאֵלֶּה וְהַמָּלֵא תִסָּעִי. **ב דה** וַתֵּלֶךְ מֵאוֹתוֹ וַתִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בַּעֲדָהּ וּבַעֲד בְּנֵיהָ הֵם מִגִּישִׁים אֵלֶיהָ וְהִיא מִיִּצְקֶת (מוֹצֶקֶת). **ב דו** וַיְהִי כִּמְלֵאת הַכָּלִים וַתֹּאמֶר אֶל-בְּנָהּ הַגִּישָׁה אֵלַי עוֹד כָּלִי וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵין עוֹד כָּלִי וַיַּעֲמֵד הַשָּׁמֶן. **ב דז** וַתָּבֹא וַתִּגַּד לְאִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לְכִי מְכִרִי אֶת-הַשָּׁמֶן וְשַׁלְּמִי אֶת-נְשִׁיכִי (נִשְׁיָךְ) וְאַתָּה בְּנִיכִי (וּבְנִיךָ) תַּחֲיִי בְנוֹתָר.

ב דח וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע אֶל-שׁוֹנִם וְשָׁם אִשָּׁה גְדוֹלָה וַתַּחֲזֹק-בּוֹ לֶאֱכֹל-לֶחֶם וַיְהִי מִדֵּי עָבְרוּ יָסַר שָׁמָּה לֶאֱכֹל-לֶחֶם. **ב דט** וַתֹּאמֶר אֶל-אִשָּׁהּ הִנֵּה-נָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא עֹבֵר עָלֵינוּ תָּמִיד. **ב די** נַעֲשֶׂה-נָּא עֲלִית-קִיר קִטְנָה וְנָשִׁים לוֹ שֵׁם מָטָה וְשַׁלְּחוּ וְכִסָּא וּמִנּוּרָה וְהָיָה בָּבֹאוּ אֵלֵינוּ יָסוּר שָׁמָּה. **ב דיא** וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹא שָׁמָּה וַיָּסַר אֶל-הָעֲלִיָּה וַיִּשְׁכַּב-שָׁמָּה. **ב דיב** וַיֹּאמֶר אֶל-גִּיחִזִּי נִעְרוֹ קְרָא לְשׁוֹנְמִית הַזֹּאת וַיִּקְרָא-לָהּ וַתַּעֲמֵד לִפְנָיו. **ב דיג** וַיֹּאמֶר לוֹ אָמֵר-נָא אֵלֶיהָ הִנֵּה חֲרָדָתָ אֵלֵינוּ אֶת-כָּל-הַחֲרָדָה הַזֹּאת מָה לַעֲשׂוֹת

לך הַיֵּשׁ לְדַבֵּר-לְךָ אֶל-הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל-שֵׁר הַצָּבָא וְתֹאמַר בְּתוֹךְ עַמִּי אֲנֹכִי יֹשֶׁבֶת.
ב דיד וַיֹּאמֶר וּמָה לַעֲשׂוֹת לָהּ וַיֹּאמֶר גִּיחֲזִי אָבֶל בֶּן אִין-לְהוֹאִישָׁה זָקֵן. **ב דטו**
וַיֹּאמֶר קָרָא-לָהּ וַיִּקְרָא-לָהּ וַתַּעֲמֹד בַּפֶּתַח. **ב דטז** וַיֹּאמֶר לְמוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה
אֹתִי (אֶת) חֲבִיקֶת בֶּן וְתֹאמַר אֶל-אֲדֹנִי אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל-תִּכְזֹּב בְּשִׁפְחוֹתֶיךָ. **ב דיז**
וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֶּן לְמוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֱלֹהִים אֵלֶישָׁע. **ב דיח**
וַיִּגְדֹּל הַיֶּלֶד וַיְהִי הַיּוֹם וַיֵּצֵא אֶל-אָבִיו אֶל-הַקְּצָרִים. **ב דיט** וַיֹּאמֶר אֶל-אָבִיו
רֹאשִׁי רֹאשִׁי וַיֹּאמֶר אֶל-הַנָּעַר שָׂאֵהוּ אֶל-אִמּוֹ. **ב דכ** וַיִּשְׁאַהוּוּ וַיְבִיֵּאֵהוּ אֶל-אִמּוֹ
וַיֵּשֶׁב עַל-בֶּרֶכְיָה עַד-הַצְהָרִים וַיָּמָוֶת. **ב דכא** וַתַּעַל וַתִּשְׁכַּבְהוּ עַל-מִטַּת אִישׁ
הָאֱלֹהִים וַתִּסְגֹּר בַּעֲדוֹ וַתֵּצֵא. **ב דכב** וַתִּקְרָא אֶל-אִישָׁהּ וְתֹאמַר שְׁלַחָה נָא לִי
אֶחָד מִן-הַנָּעָרִים וְאַחַת הָאֶתְנֹת וְאָרוּצָה עַד-אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאֲשׁוּבָה. **ב דכג**
וַיֹּאמֶר מִדּוּעַ אֹתִי (אֶת) הַלַּכְתִּי (הַלַּכְתָּ) אֵלָיו הַיּוֹם לֹא-חֲדָשׁ וְלֹא שַׁבָּת וְתֹאמַר
שְׁלוֹם. **ב דכד** וַתַּחֲבֹשׁ הָאֶתָּוֶן וְתֹאמַר אֶל-נַעֲרָה נְהַג וְלֵךְ אֶל-תַּעֲצָר-לִי לְרֹכֵב כִּי
אִם-אֲמַרְתִּי לְךָ. **ב דכה** וַתֵּלֶךְ וַתָּבֵא אֶל-אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל-הַר הַפְּרָמֶל וַיְהִי
כִּרְאוֹת אִישׁ-הָאֱלֹהִים אֹתָהּ מִנֶּגֶד וַיֹּאמֶר אֶל-גִּיחֲזִי נַעֲרוֹ הִנֵּה הַשּׁוֹנֵמִית הִלֹּז.
ב דכו עֲתָה רוּחַ-נָּא לִקְרֹאתָהּ וְאָמַר-לָהּ הַשְׁלוֹם לְךָ הַשְׁלוֹם לְאִישֶׁךָ הַשְׁלוֹם
לְיֶלֶד וְתֹאמַר שְׁלוֹם. **ב דכז** וַתָּבֵא אֶל-אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל-הָהָר וַתִּחַזַּק בְּרִגְלָיו
וַיִּגַּשׁ גִּיחֲזִי לְהַדְפָּה וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים הִרְפָּה-לָּהּ כִּי-נִפְשָׁה מָרָה-לָּהּ וַיְהוּה
הָעֲלִים מִמֶּנִּי וְלֹא הִגִּיד לִי. **ב דכח** וְתֹאמַר הַשְׁאֲלֹתִי בֶן מֵאֵת אֲדֹנִי הֲלֹא אֲמַרְתִּי
לֹא תִשְׁלַח אֹתִי. **ב דכט** וַיֹּאמֶר לְגִיחֲזִי חֲגֹר מִתְּנִיךְ וְקֹחַ מִשְׁעֲנֹתִי בְיָדְךָ וְלֵךְ
כִּי-תִמְצָא אִישׁ לֹא תִבְרַכְנּוּ וְכִי-יִבְרַכְךָ אִישׁ לֹא תַעֲנֶנּוּ וְשִׁמְתָּ מִשְׁעֲנֹתִי עַל-פְּנֵי
הַנָּעַר. **ב דל** וְתֹאמַר אִם הַנָּעַר חִי-יְהוּה וְחִי-נִפְשֶׁךָ אִם-אֶעֱזָבְךָ וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ
אַחֲרֶיהָ. **ב דלא** וְגִחֲזִי עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשָּׂם אֶת-הַמִּשְׁעָנָה עַל-פְּנֵי הַנָּעַר וַאֲיִן קוֹל
וַאֲיִן קֶשֶׁב וַיֵּשֶׁב לִקְרֹאתוֹ וַיִּגַּד-לוֹ לֵאמֹר לֹא הִקִּיץ הַנָּעַר. **ב דלב** וַיָּבֵא אֱלִישָׁע
הַבְּיָתָה וְהִנֵּה הַנָּעַר מֵת מִשְׁכָּב עַל-מִטָּתוֹ. **ב דלג** וַיָּבֵא וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בְּעַד
שְׁנֵיהֶם וַיִּתְּפִלֵּל אֶל-יְהוּה. **ב דלד** וַיַּעַל וַיִּשְׁכַּב עַל-הַיֶּלֶד וַיִּשָּׂם פִּיו עַל-פִּיו וַעֲיִנָּיו
עַל-עֵינָיו וְכַפָּיו עַל-כַּפּוֹ וַיִּגָּהַר עָלָיו וַיַּחֵם בְּשֵׁר הַיֶּלֶד. **ב דלה** וַיֵּשֶׁב וַיֵּלֶךְ בַּבֵּית
אֶחָת הֵנָּה וְאַחַת הֵנָּה וַיַּעַל וַיִּגָּהַר עָלָיו וַיִּזְוֹרֵר הַנָּעַר עַד-שִׁבְעַ פַּעֲמִים וַיִּפְקַח
הַנָּעַר אֶת-עֵינָיו. **ב דלו** וַיִּקְרָא אֶל-גִּיחֲזִי וַיֹּאמֶר קָרָא אֶל-הַשְּׁנֵמִית הַזֹּאת
וַיִּקְרָאָהּ וַתָּבֵא אֵלָיו וַיֹּאמֶר שְׂאִי בְנֶיךָ. **ב דלז** וַתָּבֵא וַתִּפֹּל עַל-רִגְלָיו וַתִּשְׁתַּחוּ
אֶרְצָה וַתִּשָּׂא אֶת-בָּנָהּ וַתֵּצֵא.

ב דלח וְאֵלִישָׁע שָׁב הַגְּלִגְלָה וְהִרְעָב בְּאֶרֶץ וּבְנֵי הַנְּבִיאִים יֹשְׁבִים לִפְנָיו וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ שְׁפֹת הַסִּיר הַגְּדוֹלָה וּבִשֵּׁל נָזִיד לְבְנֵי הַנְּבִיאִים. **ב דלט** וַיֵּצֵא אֶחָד אֶל-הַשָּׂדֶה לְלֶקֶט אֹרֶת וַיִּמָּצֵא גֶפֶן שָׂדֶה וַיִּלְקֹט מִמֶּנּוּ פִקְעוֹת שָׂדֶה מְלֵא בִגְדוֹ וַיָּבֵא וַיִּפְלַח אֶל-סִיר הַנָּזִיד כִּי-לֹא יָדָעוּ. **ב דמ** וַיִּצְקוּ לְאֲנָשִׁים לֶאֱכֹל וַיְהִי כְּאֹכְלִים מִהַנָּזִיד וְהִמָּה צָעְקוּ וַיֹּאמְרוּ מָוֶת בַּסִּיר אִישׁ הָאֱלֹהִים וְלֹא יָכְלוּ לֶאֱכֹל. **ב דמא** וַיֹּאמֶר וּקְחוּ-קֶמַח וַיִּשְׁלַךְ אֶל-הַסִּיר וַיֹּאמֶר צַק לָעַם וַיֹּאכְלוּ וְלֹא הָיָה דְּבַר רָע בַּסִּיר.

ב דמב וַאִישׁ בָּא מִבְּעַל שְׁלֹשָׁה וַיָּבֵא לְאִישׁ הָאֱלֹהִים לֶחֶם בַּכּוּרִים עֶשְׂרִים-לֶחֶם שְׁעָרִים וְכֶרֶמֶל בְּצֻקְלָנוֹ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ. **ב דמג** וַיֹּאמֶר מִשְׁרָתוֹ מָה אַתָּן זֶה לִפְנֵי מֵאָה אִישׁ וַיֹּאמֶר תֵּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֲכַל וְהוֹתֵר. **ב דמד** וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיּוֹתֵרוּ כַּדְּבַר יְהוָה.

ב הא וַנַּעֲמֹן שָׂר-צָבָא מֶלֶךְ-אֲרָם הָיָה אִישׁ גָּדוֹל לִפְנֵי אֲדָנָיו וַיִּנָּשֵׂא פָנִים כִּי-בּוֹ נָתַן-יְהוָה תְּשׁוּעָה לְאֲרָם וְהָאִישׁ הָיָה גִבּוֹר חֵילִם צָרַע. **ב הב** וְאֲרָם יָצָאוּ גְדוּדִים וַיִּשְׁבּוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה קִטְנָה וַתְּהִי לִפְנֵי אִשְׁתּוֹ נַעֲמָן. **ב הבג** וַתֹּאמֶר אֶל-גִּבְרִיתָהּ אַחֲלִי אֲדָנִי לִפְנֵי הַנְּבִיא אֲשֶׁר בְּשִׁמְרוֹן אֲזִי יֹאסֹף אוֹתוֹ מִצָּרָעוֹתָיו. **ב הבד** וַיָּבֵא וַיַּגֵּד לְאֲדָנָיו לֵאמֹר: כְּזֹאת וְכֹזֶאת דְּבָרָה הַנַּעֲרָה אֲשֶׁר מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. **ב הה** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-אֲרָם לֵךְ-בָּא וְאֶשְׁלַחְהָ סֹפֵר אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךְ וַיִּקַּח בִּידוֹ עֹשֶׁר כִּפְרִי-כֶסֶף וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים זָהָב וְעֹשֶׁר חֲלִיפוֹת בָּגָדִים. **ב הו** וַיָּבֵא הַסֹּפֵר אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: וַעֲתָה כְּבוֹא הַסֹּפֵר הַזֶּה אֵלַיךְ הִנֵּה שְׁלַחְתִּי אֵלַיךְ אֶת-נַעֲמָן עַבְדִּי וְאֶסְפֹּתוֹ מִצָּרָעוֹתָיו. **ב הז** וַיְהִי כִּקְרָא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַסֹּפֵר וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיֹּאמֶר הָאֱלֹהִים אֲנִי לְהַמִּית וּלְהַחְיֹת כִּי-זֶה שִׁלַּח אֵלַי לֹאסֹף אִישׁ מִצָּרָעוֹתָיו: כִּי אֵךְ-דָּעוּ-נָא וּרְאוּ כִי-מִתְאַנֶּה הוּא לִי. **ב הח** וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אֵלִישָׁע אִישׁ-הָאֱלֹהִים כִּי-קָרַע מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶת-בְּגָדָיו וַיִּשְׁלַח אֶל-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר לָמָּה קָרַעְתָּ בְּגָדֶיךָ יְבֹא-נָא אֶלְיוֹנִידַע כִּי יֵשׁ נָבִיא בְּיִשְׂרָאֵל. **ב הט** וַיָּבֵא נַעֲמָן בְּסוּסוֹ וּבִרְכָבוֹ וַיַּעֲמֵד פֶּתַח-הַבַּיִת לְאֵלִישָׁע. **ב הי** וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אֵלִישָׁע מִלֵּאךְ לֵאמֹר: הֲלוֹךְ וּרְחֹצֵת שְׁבַע-פְּעָמִים בַּיַּרְדֵּן וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרְךָ לָד וַיְטָהֵר. **ב היא** וַיִּקְצֹף נַעֲמָן וַיִּלְךְ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַרְתִּי אֵלַי יָצֵא יָצֹא וְעַמִּד וְקִרָא בְּשֵׁם-יְהוָה אֱלֹהָיו וְהִנֵּי יָדוֹ אֶל-הַמָּקוֹם וְאֶסֶף הַמִּצָּרַע. **ב היב** הֲלֹא טוֹב אֲבִנָּה (אֲמָנָה) וּפְרָפֶר נִהְרוֹת דִּמְשֶׁק מִכָּל מִימֵי יִשְׂרָאֵל הֲלֹא-אֶרְחָץ בָּהֶם וַיְטָהֲרִיתִי וַיִּפֹּן וַיִּלְךְ בְּחִמָּה. **ב היג** וַיִּגְשׁוּ עַבְדָּיו וַיַּדְּבִירוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ אָבִי דְּבַר גָּדוֹל הַנְּבִיא דְּבַר אֵלַיךְ הֲלוֹא תַעֲשֶׂה וְאֵף כִּי-אָמַר אֵלַיךְ רְחֹץ וַיְטָהֵר. **ב היד** וַיֵּרֶד וַיִּטְבֹּל בַּיַּרְדֵּן

שָׁבַע פְּעָמִים כְּדָבָר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיָּשָׁב בְּשָׂרוֹ כַּבָּשָׂר נָעַר קִטְוִיטָהָר. **ב הֵטו**
 וַיָּשָׁב אֶל-אִישׁ הָאֱלֹהִים הוּא וְכָל-מַחְנֵהוּ וַיָּבֹא וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי וַיֹּאמֶר הִנֵּה-נָא
 יָדַעְתִּי כִּי אֵין אֱלֹהִים בְּכָל-הָאָרֶץ כִּי אִם-בְּיִשְׂרָאֵל וְעַתָּה קַח-נָא בְרָכָה מֵאֵת
 עַבְדְּךָ. **ב הֵטו** וַיֹּאמֶר חִי-יְהוָה אֲשֶׁר-עָמַדְתִּי לִפְנֵי אִם-אֶקַּח וַיִּפְצַר-בּוֹ לִקְחַת
 וַיִּמָּאן. **ב הֵיזו** וַיֹּאמֶר נַעֲמֹן וְלֹא יֵתֶן-נָא לְעַבְדְּךָ מִשָּׂא צָמֵד-פְּרָדִים אֲדָמָה: כִּי
 לֹא-יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ עֲלֶה וְזָבַח לָאֱלֹהִים אַחֲרִים כִּי אִם-לַיהוָה. **ב הֵיח** לְדָבָר
 הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לְעַבְדְּךָ בְּבֹא אֲדָנִי בֵּית-רַמּוֹן לְהַשְׁתַּחֲוֹת שָׁמָּה וְהוּא נִשְׁעֹן
 עַל-יָדָיו וְהַשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית רַמּוֹן בְּהַשְׁתַּחֲוִיתִי בֵּית רַמּוֹן יִסְלַח-נָא () יְהוָה לְעַבְדְּךָ
 בְּדָבָר הַזֶּה. **ב הֵיט** וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאֵתוֹ כְּבֶרֶת-אָרֶץ.
ב הֵכ וַיֹּאמֶר גִּיחִזִּי נָעַר אֱלִישָׁע אִישׁ-הָאֱלֹהִים הִנֵּה חָשַׁךְ אֲדָנִי אֶת-נַעֲמֹן הָאֶרְמִי
 הַזֶּה מִקְּחַת מִיָּדוֹ אֶת אֲשֶׁר-הֵבִיא חִי-יְהוָה כִּי-אִם-רָצִיתִי אַחֲרָיו וְלִקְחֹתִי מֵאֵתוֹ
 מֵאוֹמָה. **ב הֵכא** וַיֵּרְדֹּף גִּיחִזִּי אַחֲרָיו נַעֲמֹן וַיִּרְאֶה נַעֲמֹן רֶץ אַחֲרָיו וַיִּפֹּל מֵעַל
 הַמְּרֻכָּבָה לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם. **ב הֵכב** וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם אֲדָנִי שְׁלַחְנִי לֵאמֹר
 הִנֵּה עַתָּה זֶה בָּאוּ אֵלַי שְׁנֵי-נַעֲרִים מִהָר אֶפְרַיִם מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים וְתָנָה-נָא לָהֶם
 כְּכֹר-כֶּסֶף וְשִׁתִּי חֲלָפוֹת בְּגָדִים. **ב הֵכג** וַיֹּאמֶר נַעֲמֹן הוֹאֵל קַח כְּכָרִים וַיִּפְרֹץ-בּוֹ
 וַיִּצַּר כְּכָרִים כֶּסֶף בְּשְׁנֵי חֲרֻטִּים וְשִׁתִּי חֲלָפוֹת בְּגָדִים וַיֵּתֶן אֶל-שְׁנֵי נַעֲרָיו וַיִּשְׁאוּ
 לִפְנָיו. **ב הֵכד** וַיָּבֹא אֶל-הָעֹפֶל וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיִּפְקֹד בְּבֵית וַיִּשְׁלַח אֶת-הָאֲנָשִׁים
 וַיֵּלְכוּ. **ב הֵכה** וְהוּא-בָּא וַיַּעֲמֵד אֶל-אֲדָנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע מֵאֵן (מֵאֵין) גִּיחִזִּי
 וַיֹּאמֶר לֹא-הָלַךְ עַבְדְּךָ אֲנִי וְאָנָּה. **ב הֵכו** וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֹא-לְבִי הָלַךְ כֹּאֲשֶׁר
 הִפֵּךְ-אִישׁ מֵעַל מְרֻכָּבָתוֹ לִקְרָאתֶךָ הֵעַת לִקְחַת אֶת-הַכֶּסֶף וְלִקְחַת בְּגָדִים
 וְזִיתִים וְכֶרֶמִים וְצֹאן וּבָקָר וְעַבְדִּים וְשִׁפְחוֹת. **ב הֵכז** וְצָרַעַת נַעֲמֹן תִּדְבֹּק-בְּךָ
 וּבְצָרַעַךְ לְעוֹלָם וַיֵּצֵא מִלִּפְנֵי מִצְרַע כְּשִׁלְג. **ב וא** וַיֹּאמְרוּ בְנֵי-הַנְּבִיאִים
 אֶל-אֱלִישָׁע: הִנֵּה-נָא הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים שָׁם לִפְנֵיךָ צָר מִמֶּנּוּ. **ב וב**
 נִלְכָּה-נָא עַד-הֵיכָדָן וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קוֹרָה אַחַת וְנַעֲשֶׂה-לָנוּ שָׁם מָקוֹם לְשִׁבְתָּ
 שָׁם וַיֹּאמֶר לָכוּ. **ב וג** וַיֹּאמֶר הָאֶחָד הוֹאֵל נָא וְלֵךְ אֶת-עַבְדֶּיךָ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֵלַי.
ב וד וַיֵּלֶךְ אִתָּם וַיָּבֹאוּ הֵיכָדָנָה וַיִּגְזְרוּ הָעֲצִים. **ב וה** וַיְהִי הָאֶחָד מִפִּיל הַקּוֹרָה
 וְאֶת-הַבְּרִזָּל נָפַל אֶל-הַמַּיִם וַיִּצָּעַק וַיֹּאמֶר אָהָה אֲדָנִי וְהוּא שְׂאוֹל. **ב וו** וַיֹּאמֶר
 אִישׁ-הָאֱלֹהִים אֲנִי נָפַל וַיִּרְאֶהוּ אֶת-הַמָּקוֹם וַיִּקְצֹב-עָץ וַיִּשְׁלַךְ-שָׁמָּה וַיִּצָּף
 הַבְּרִזָּל. **ב וז** וַיֹּאמֶר הָרָם לֵךְ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחָהוּ.
ב וח וַיִּמָּלֶךְ אָרָם הָיָה נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְעֹץ אֶל-עַבְדָּיו לֵאמֹר אֶל-מָקוֹם פְּלָנִי
 אֶלְמִנִי תַחְנוּתִי. **ב וט** וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִשְׁמֹר

מַעֲבֵר הַמָּקוֹם הַזֶּה: כִּי-שָׁם אָרֶם נַחְתִּים. **ב** וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל-הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אָמַר-לוֹ אִישׁ-הָאֱלֹהִים וְהַזְהִירָהוֹנֶשְׁמֵר שָׁם: לֹא אַחַת וְלֹא שְׁתֵּים. **ב** וַיֵּא
וַיִּסְעַר לֵב מֶלֶךְ-אָרֶם עַל-הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל-עַבְדּוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלוֹא
תִּגִּידוּ לִי מִי מִשְׁלָנוּ אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. **ב** וַיֹּב וַיֹּאמֶר אֶחָד מֵעַבְדּוֹ לֹא אֲדֹנִי
הַמֶּלֶךְ: כִּי-אֵלִישָׁע הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יִגִּיד לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
תִּדְבֹּר בַּחֲדָר מִשְׁכָּבְךָ. **ב** וַיִּג וַיֹּאמֶר לָכוּ וְרֹאוּ אֵיכָה הוּא וְאֵשְׁלַח וְאֶקְחָהוּ
וַיִּגְד-לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה בְדֹתָן. **ב** וַיִּז וַיִּשְׁלַח-שָׁמָּה סוּסִים וָרֶכֶב וַחֲמִל כָּבֵד וַיָּבֹאוּ
לְיֵלָה וַיִּקְפוּ עַל-הָעִיר. **ב** וַטו וַיִּשְׁכְּם מִן־שַׁרְת אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוֹם וַיֵּצֵא
וְהִנֵּה-חֵיל סוֹבֵב אֶת-הָעִיר וְסוּס וָרֶכֶב וַיֹּאמֶר נַעֲרוּ אֵלָיו אָהָה אֲדֹנִי אֵיכָה
נַעֲשָׂה. **ב** וַטז וַיֹּאמֶר אֶל-תִּירָא: כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אֲתָנוּ מֵאֲשֶׁר אוֹתָם. **ב** וַיז
וַיִּתְּפַלֵּל אֵלִישָׁע וַיֹּאמֶר יְהוָה פָּקַח-נָא אֶת-עֵינָיו וַיִּרְאָה וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת-עֵינָיו
הַנֶּעַר וַיֵּרָא וְהִנֵּה הָהָר מָלֵא סוּסִים וָרֶכֶב אֵשׁ סָבִיבַת אֵלִישָׁע. **ב** וַיֹּח וַיִּרְדּוּ אֵלָיו
וַיִּתְּפַלֵּל אֵלִישָׁע אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר הֵן-נָא אֶת-הַגּוֹי-הַזֶּה בַּסַּנּוּרִים וַיִּכֶם בַּסַּנּוּרִים
כְּדָבָר אֵלִישָׁע. **ב** וַיט וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלִישָׁע לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ וְלֹא זֶה הָעִיר לָכוּ
אַחֲרֵי וְאוֹלִיכָה אֲתָכֶם אֶל-הָאִישׁ אֲשֶׁר תִּבְקֹשׁוּן וַיֵּלֶךְ אוֹתָם שְׁמֹרֹנָה. **ב** וַיְהִי
כְּבָאֵם שְׁמֹרֹן וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁע יְהוָה פָּקַח אֶת-עֵינָיו אֵלָה וַיִּרְאוּ וַיִּפְקַח יְהוָה
אֶת-עֵינֵיהֶם וַיֵּרְאוּ וְהִנֵּה בַתּוֹךְ שְׁמֹרֹן. **ב** וַכא וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-אֵלִישָׁע
כִּרְאֲתוֹ אוֹתָם: הֲאֵכָה אֵכָה אָבִי. **ב** וַכב וַיֹּאמֶר לֹא תִכָּה הָאֲשֶׁר שְׁבִית בַּחֲרָבָךְ
וַיִּבְקֹשְׁתָּךְ אֲתָה מִכָּה שִׁים לָחֶם וּמִים לִפְנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיֵּלְכוּ אֶל-אֲדֹנֵיהֶם.
ב וַכג וַיִּכְרָה לָהֶם כָּרָה גְדוֹלָה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁלַחֲם וַיֵּלְכוּ אֶל-אֲדֹנֵיהֶם
וְלֹא-יָסֻפוּ עוֹד גְּדוּדֵי אָרֶם לָבֹא בָּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל.
ב וַכד וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן וַיִּקְבֹּץ בֶּן-הַדָּד מֶלֶךְ-אָרֶם אֶת-כָּל-מַחֲנֵהוּ וַיַּעַל וַיִּצַּר
עַל-שְׁמֹרֹן. **ב** וַכה וַיְהִי רָעַב גְּדוֹל בְּשְׁמֹרֹן וְהִנֵּה צָרִים עֲלֶיהָ: עַד הַיּוֹת
רֹאשׁ-חֲמֹר בְּשִׁמְנִים כֶּסֶף וְרֹבַע הַקֶּב חָרִי (דב-) יוֹנִים בַּחֲמֶשֶׁה-כֶּסֶף. **ב** וַכו וַיְהִי
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עֹבֵר עַל-הַחֲמָה וְאִשָּׁה צָעֲקָה אֵלָיו לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ.
ב וַכז וַיֹּאמֶר אֶל-יוֹשָׁעֵךְ יְהוָה מֵאִן אוֹשִׁיעֶךָ הֵמָּן-הַגֶּרֶן אוֹ מֶן-הַיָּקֵב. **ב** וַכח
וַיֹּאמֶר-לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה-לָּךְ וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַזֹּאת אָמְרָה אֵלַי תִּנִּי אֶת-בִּנְךָ
וְנֹאכְלָנוּ הַיּוֹם וְאֶת-בְּנֵי נֹאכַל מִחֶר. **ב** וַכט וַנִּבְשַׁל אֶת-בְּנֵי וְנֹאכְלָהוּ וַאֲמַר אֵלֶיהָ
בַּיּוֹם הָאֶחָד תִּנִּי אֶת-בִּנְךָ וְנֹאכְלָנוּ וַתַּחֲבֹא אֶת-בָּנָהּ. **ב** וַל וַיְהִי כַשְׁמַע הַמֶּלֶךְ
אֶת-דְּבָרֵי הָאִשָּׁה וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו וְהוּא עֹבֵר עַל-הַחֲמָה וַיֵּרָא הָעָם וְהִנֵּה הַשָּׁק
עַל-בָּשָׂרוֹ מִבֵּית. **ב** וַלא וַיֹּאמֶר כֹּה-יַעֲשֶׂה-לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֵף: אִם-יַעֲמֹד רֹאשׁ

אֶלְיָשָׁע בֶּן-שָׁפֵט עָלְיוּהֵיזִים. **ב וּלֹב** וְאֶלְיָשָׁע יָשָׁב בְּבֵיתוֹ וְהַזְקֵנִים יֹשְׁבִים אִתּוֹ וַיִּשְׁלַח אִישׁ מִלִּפְנֵי בְטָרָם יָבֵא הַמֶּלֶךְ אֵלָיו וְהוּא אָמַר אֶל-הַזְקֵנִים הִרְאִיתֶם כִּי-שָׁלַח בֶּן-הַמֶּרְצַח הַזֶּה לְהַסִּיר אֶת-רֹאשִׁי רְאוּ כָּבֵא הַמֶּלֶךְ סָגְרוּ הַדֹּלֶת וּלְחַצְתֶּם אֹתוֹ בַּדֹּלֶת הַלּוֹא קוֹל רַגְלֵי אֲדֹנָיו אַחֲרָיו. **ב וּלֹג** עוֹדְנוּ מִדְּבַר עִמָּם וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ יֵרֵד אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה-זֹאת הָרָעָה מֵאֵת יְהוֹהָמָה-אוֹחִיל לִיהוֹה עוֹד.

ב זא וַיֹּאמֶר אֶלְיָשָׁע שְׁמָעוּ דְּבַר-יְהוֹה: כֹּה אָמַר יְהוֹה כָּעֵת מָחָר סָאָה-סִלֶּת בְּשָׁקָל וְסִאתִים שְׁעָרִים בְּשָׁקֶל בְּשַׁעַר שְׁמָרוֹן. **ב זב** וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר-לַמֶּלֶךְ נִשְׁעַן עַל-גִּדּוֹ אֶת-אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר הִנֵּה יְהוֹה עֹשֶׂה אַרְבּוֹת בְּשָׂמִים הִיְהִיָּה הַדְּבַר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הַנִּכָּה רָאָה בְּעֵינֶיךָ וּמָשָׁם לֹא תֵאכֹל.

ב זג וְאַרְבַּעָה אֲנָשִׁים הָיוּ מִצָּרְעִים פָּתַח הַשַּׁעַר וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה עַד-מָתָנוּ. **ב זד** אִם-אֲמָרְנוּ נָבּוֹא הָעִיר וְהָרָעַב בָּעִיר וּמָתָנוּ שָׁם וְאִם-יִשְׁבְּנוּ פֹה וּמָתָנוּ וְעַתָּה לָכוּ וּנִפְלֶה אֶל-מַחֲנֶה אֶרֶם אִם-יַחֲיוּ נַחֲיָה וְאִם-יָמִיתָנוּ וּמָתָנוּ. **ב זה** וַיִּקְמוּ בְּנִשְׁף לָבּוֹא אֶל-מַחֲנֶה אֶרֶם וַיָּבֹאוּ עַד-קִצָּה מַחֲנֶה אֶרֶם וְהִנֵּה אִין-שָׁם אִישׁ. **ב זו** וַאֲדֹנֵי הַשְּׁמִיעַ אֶת-מַחֲנֶה אֶרֶם קוֹל רֶכֶב קוֹל סוּסִקוֹל חִיל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אֲחָיו הִנֵּה שָׁכַר-עָלִינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת-מַלְכֵי הַחֲתִיתִּים וְאֶת-מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבּוֹא עָלֵינוּ. **ב זז** וַיִּקְוִמוּ וַיָּנוּסוּ בְּנִשְׁף וַיַּעֲזְבוּ אֶת-אֱהֻלֵּיהֶם וְאֶת-סוּסֵיהֶם וְאֶת-חֲמֹרֵיהֶם הַמַּחֲנֶה כְּאֲשֶׁר-הָיָא וַיָּנוּסוּ אֶל-נַפְשָׁם. **ב זח** וַיָּבֹאוּ הַמִּצְרָעִים הָאֵלֶּה עַד-קִצָּה הַמַּחֲנֶה וַיָּבֹאוּ אֶל-אֱהֹל אֶחָד וַיֵּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מָשָׁם כֶּסֶף וְזָהָב וּבָגָדִים וַיֵּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ וַיָּשָׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-אֱהֹל אַחֵר וַיִּשְׂאוּ מָשָׁם וַיֵּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ. **ב זט** וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ לֹא-כֵן אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם-בְּשָׁרָה הוּא וְאֲנַחְנוּ מַחֲשִׁים וְחַכִּינוּ עַד-אוֹר הַבֹּקֶר וּמִצָּאָנוּ עוֹוֹן וְעַתָּה לָכוּ וְנִבְאָה וְנִגִּידָה בֵּית הַמֶּלֶךְ. **ב י** וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל-שַׁעַר הָעִיר וַיִּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל-מַחֲנֶה אֶרֶם וְהִנֵּה אִין-שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם: כִּי אִם-הַסּוּס אָסוּר וְהַחֲמוֹר אָסוּר וְאֱהֻלִּים כְּאֲשֶׁר-הֵמָּה. **ב יא** וַיִּקְרָא הַשְּׁעָרִים וַיִּגִּידוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ פָּנִימָה. **ב יב** וַיִּקָּם הַמֶּלֶךְ לִלְלָה וַיֹּאמֶר אֶל-עֶבְדָּיו אֲגִידָה-נָא לָכֶם אֶת אֲשֶׁר-עָשׂוּ לָנוּ אֶרֶם: יָדְעוּ כִּי-רָעִבִים אֲנַחְנוּ וַיֵּצְאוּ מִן-הַמַּחֲנֶה לְהַחֲבֶה בַּהַשְׁדָּה (בַּשְּׂדֶּה) לֵאמֹר כִּי-יֵצְאוּ מִן-הָעִיר וְנִתְּפָשׁוּ חַיִּים וְאֶל-הָעִיר נָבֵא. **ב יג** וַיַּעַן אֶחָד מֵעֶבְדָּיו וַיֹּאמֶר וַיִּקְחוּ-נָא חֲמֹשֶׁה מִן-הַסּוּסִים הַנִּשְׂאָרִים אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ-בָּה הֲנִם כָּכֶל-הַהֲמוֹן (הַמּוֹן) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ-בָּה הֲנִם כָּכֶל-הַמּוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-תָּמוּ וְנִשְׁלַחָה וְנִרְאָה. **ב יד** וַיִּקְחוּ שְׁנֵי רֶכֶב

סוּסִים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרֵי מַחֲנֶה-אֲרָם לֵאמֹר לָכוּ וּרְאוּ. **ב זטו** וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם עַד-הַיַּרְדֵּן וְהָנָה כָּל-הַדֶּרֶךְ מִלֶּאֱהָ בְּגָדִים וְכָלִים אֲשֶׁר-הִשְׁלִיכוּ אֲרָם בַּחֲפָזִם (בַּחֲפָזִם) וַיָּשֻׁבוּ הַמִּלְאָכִים וַיַּגִּדוּ לַמֶּלֶךְ. **ב זטז** וַיֵּצֵא הָעָם וַיִּבְאוּ אֶת מַחֲנֶה אֲרָם וַיְהִי סָאָה-סֵלֶת בְּשָׁקֶל וְסִאתִים שְׁעָרִים בְּשָׁקֶל כֶּדָּבָר יְהוָה. **ב זיז** וְהַמֶּלֶךְ הִפְקִיד אֶת-הַשְּׁלִישׁ אֲשֶׁר-נִשְׁעַן עַל-יָדוֹ עַל-הַשָּׁעַר וַיִּרְמְסֵהוּ הָעָם בַּשָּׁעַר וַיָּמָת: כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרַדְת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו. **ב זיח** וַיְהִי כֶּדָּבָר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר: סִאתִים שְׁעָרִים בְּשָׁקֶל וְסָאָה-סֵלֶת בְּשָׁקֶל יְהִיָּה כָּעֵת מִחֹר בַּשָּׁעַר שְׁמֵרוֹן. **ב זיט** וַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אֶת-אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר וְהָנָה יְהוָה עֹשֶׂה אַרְבּוֹת בְּשָׁמַיִם הִיְהִיָּה כֶּדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר הִנֵּה רָאָה בְּעֵינַיָּךְ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכֵל. **ב זכ** וַיְהִי-לוֹ כֵּן וַיִּרְמְסוּ אוֹתוֹ הָעָם בַּשָּׁעַר וַיָּמָת.

ב חא וַאֲלִישָׁע דִּבֶּר אֶל-הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-הִחֲיָהָ אֶת-בָּנָהּ לֵאמֹר קוּמִי וּלְכִי אִתִּי (אֵת) וּבִיתְךָ וּגְוִרִי בְּאֲשֶׁר תְּגוּרִי: כִּי-קָרָא יְהוָה לָרָעַב וְגַם-בָּא אֶל-הָאָרֶץ שִׁבְע שָׁנִים. **ב חב** וַתֵּקֶם הָאִשָּׁה וַתַּעַשׂ כְּדִבְרֵי אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתֵּלֶךְ הִיא וּבִיתָהּ וַתֵּגֶר בְּאָרֶץ-פְּלִשְׁתִּים שִׁבְע שָׁנִים. **ב חג** וַיְהִי מִקְצֵה שִׁבְע שָׁנִים וַתָּשָׁב הָאִשָּׁה מֵאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַתֵּצֵא לְצֶעֱק אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-בֵּיתָהּ וְאֶל-שָׂדֶה. **ב חד** וְהַמֶּלֶךְ מְדַבֵּר אֶל-גַּחְזִי נַעַר אִישׁ-הָאֱלֹהִים לֵאמֹר: סִפְרָה-נָּא לִי אֵת כָּל-הַגְּדֻלוֹת אֲשֶׁר-עָשָׂה אֱלִישָׁע.

ב חה וַיְהִי הוּא מְסַפֵּר לַמֶּלֶךְ אֶת אֲשֶׁר-הִחֲיָהָ אֶת-הַמֵּת וְהָנָה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-הִחֲיָהָ אֶת-בָּנָהּ צֶעֱקָת אֶל-הַמֶּלֶךְ עַל-בֵּיתָהּ וְעַל-שָׂדֶה וַיֹּאמֶר גַּחְזִי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ זֹאת הָאִשָּׁה וְזֶה-בָּנָהּ אֲשֶׁר-הִחֲיָהָ אֱלִישָׁע. **ב חו** וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לָאִשָּׁה וַתִּסְפֹּר-לוֹ וַיִּתֵּן-לָהּ הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד לֵאמֹר הָשִׁיב אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לָהּ וְאֵת כָּל-תְּבוּאוֹת הַשָּׂדֶה מִיּוֹם עֲזָבָהּ אֶת-הָאָרֶץ וְעַד-עֵתָהּ. **ב חז** וַיָּבֹא אֱלִישָׁע דִּמְשֶׁק וּבֶן-הַדָּד מֶלֶךְ-אֲרָם חָלָה וַיַּגֵּד-לוֹ לֵאמֹר בָּא אִישׁ הָאֱלֹהִים עַד-הֵנָּה. **ב חח** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-חֲזֵהָאֵל קֹחַ בְּיָדְךָ מִנְּחָה וּלְךָ לִקְרֹאת אִישׁ הָאֱלֹהִים וְדִרְשָׁתָּ אֶת-יְהוָה מֵאוֹתוֹ לֵאמֹר הָאֲחִיָּה מַחְלִי זֶה. **ב חט** וַיֵּלֶךְ חֲזֵאֵל לִקְרֹאתוֹ וַיִּקַּח מִנְּחָה בְּיָדוֹ וְכָל-טוֹב דִּמְשֶׁק מִשָּׂא אַרְבָּעִים גָּמַל וַיָּבֹא וַיַּעֲמֵד לִפְנָיו וַיֹּאמֶר בְּנֶךְ בֶּן-הַדָּד מֶלֶךְ-אֲרָם שָׁלַחֲנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר הָאֲחִיָּה מַחְלִי זֶה. **ב חי** וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע לֵךְ אֲמֹר-לֹא (לוֹ) חִיָּה תִּחְיָה וְהִרְאֵנִי יְהוָה כִּי-מוֹת יָמוּת. **ב חיא** וַיַּעֲמֵד אֶת-פָּנָיו וַיִּשָּׁם עַד-בֹּשׁ וַיִּבֶן אִישׁ הָאֱלֹהִים. **ב חיב** וַיֹּאמֶר חֲזֵאֵל מִדּוּעַ אֲדֹנָי בָּכָה וַיֹּאמֶר כִּי-יָדַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה לְבִנִי יִשְׂרָאֵל רָעָה מִבְּצָרֵיהֶם תִּשְׁלַח בָּאֵשׁ וּבְחָרִיָּהֶם בַּחֲרֹב תַּהְרֹג וְעַלְלֵיהֶם תִּרְטֹשׁ וְהִרְתִּיהֶם

ותבקע. **ב חגי** ויאמר חזהאלפי מה עבדך הפלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אתך מלך על-אָרם. **ב חיד** וילך מאת אלישע ויבא אל-אֲדֹנָיו ויאמר לוֹ מה-אָמַר לך אלישע ויאמר אָמַר לי חיה תחיה. **ב חטו** ויהי ממחרת ויקח המכּבֵּר ויטבֵּל בַּמִּים ויפֹרֵשׁ על-פָּנָיו ויָמַת וימלך חזהאל תחתיו.

ב חטז ובשנת חמש לְיֹרָם בֶּן-אֲחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל ויהושֶׁפֶט מֶלֶךְ יְהוּדָהמֶלֶךְ יְהוֹרָם בֶּן-יְהוֹשָׁפֶט מֶלֶךְ יְהוּדָה. **ב חיו** בֶּן-שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה הָיָה בְּמִלְכוֹ וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה (שָׁנִים) מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם. **ב חיח** וילך בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֵּית אֲחָאָבכִּי בֵּת-אֲחָאָב הִיָּתָה-לוֹ לְאִשָּׁה וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה. **ב חיט** וְלֹא-אָבָה יְהוָה לְהִשְׁחִית אֶת-יְהוּדָה לְמַעַן דָּוִד עַבְדּוֹ: כַּאֲשֶׁר אָמַר-לוֹ לֵתֵת לוֹ נִיר לְבָנְיוֹכָל-הַיָּמִים. **ב חכ** בְּיָמָיו פָּשַׁע אָדוֹם מִתַּחַת יָד-יְהוּדָה וַיִּמְלְכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ. **ב חכא** וַיַּעֲבֹר יוֹרָם צָעִירָה וְכָל-הָרֶכֶב עִמּוֹ וַיְהִי-הוּא קָם לִילָה וַיִּכָּה אֶת-אָדוֹם הַסָּבִיב אֵלָיו וְאֵת שָׂרֵי הָרֶכֶב וַיִּנָּס הָעָם לְאֶהָלָיו. **ב חכב** וַיִּפְּשַׁע אָדוֹם מִתַּחַת יָד-יְהוּדָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה אִזּוֹ תִּפְּשַׁע לְבָנָה בַּעַת הַהִיא. **ב חכג** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יוֹרָם וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה: הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִיםלְמַלְכֵי יְהוּדָה. **ב חכד** וַיִּשְׁכַּב יוֹרָם עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר עִם-אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אַחֲזִיָּהוּ בְּנוֹ תַּחְתָּיו.

ב חכה בְּשָׁנָת שְׁתַּיִם-עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְיֹרָם בֶּן-אֲחָאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ אַחֲזִיָּהוּ בֶן-יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה. **ב חכו** בֶּן-עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אַחֲזִיָּהוּ בְּמִלְכוֹ וּשְׁנָה אַחַת מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ עֲתַלְיָהוּ בֵּת-עֲמָרִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. **ב חכז** וַיִּלְךְ בְּדֶרֶךְ בֵּית אֲחָאָב וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּבֵית אֲחָאָב: כִּי חָתָן בֵּית-אֲחָאָב הוּא. **ב חכח** וַיִּלְךְ אֶת-יֹרָם בֶּן-אֲחָאָב לְמַלְחָמָה עִם-חֲזָאֵל מֶלֶךְ-אַרַםבְּרִמּוֹת גִּלְעָד וַיָּכּוּ אַרְמִים אֶת-יֹרָם. **ב חכט** וַיָּשָׁב יוֹרָם הַמֶּלֶךְ לְהַתְרַפָּא בַּיַּזְרְעָאֵל מִן-הַמָּכִים אֲשֶׁר יָכְחוּ אַרְמִים בָּרָמָה בְּהַלְחָמוֹ אֶת-חֲזָאֵל מֶלֶךְ אַרַם וַאֲחֲזִיָּהוּ בֶן-יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לְרֹאוֹת אֶת-יֹרָם בֶּן-אֲחָאָב בַּיַּזְרְעָאֵלכִּי-חָלָה הוּא.

ב טא וְאֵלִישַׁע הַנָּבִיא קָרָא לְאַחַד מִבָּנָיו הַנְּבִיאִים וַיֹּאמֶר לוֹ חָגֵר מִתְּנִיד וְקַח פֶּדֶּה הַשָּׁמֶן הַזֶּה בְּיָדְךָ וְלֵךְ רִמְתָּ גִלְעָד. **ב טב** וּבֹאֲתָ-שָׁמָּה וּרְאֵה-נָשִׁים יְהוּא בֶן-יְהוֹשָׁפֶט בֶּן-נִמְשִׁי וּבֹאֲתָ וְהִקְמַתּוֹ מִתּוֹךְ אָחָיו וְהִבִּיֵּאתָ אוֹתוֹ חֹדֶר בְּחֹדֶר. **ב טג** וְלִקְחָתָּ פֶּדֶה הַשָּׁמֶן וַיַּצִּקְתָּ עַל-רֹאשׁוֹ וְאָמַרְתָּ כֹה-אָמַר יְהוָה מִשְׁחִיתִידָּ לְמֶלֶךְ אֵל-יִשְׂרָאֵל וּפְתַחְתָּ הַדֶּלֶת וְנִסְתָּה וְלֹא תִחַפֶּה. **ב טד** וַיִּלְךְ הַנַּעַר הַנַּעַר הַנָּבִיא רִמְתָּ גִלְעָד. **ב טה** וַיָּבֹא וְהִנֵּה שָׂרֵי הַחֵיל יֹשְׁבִים וַיֹּאמֶר דָּבָר לִי אֵלֶיךָ

הָשָׁר וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מִי מִכֶּלְנוּ וַיֹּאמֶר אֱלִיָּה הָשָׁר. **ב טו** וַיָּקָם וַיָּבֹא הַבֵּיתָה וַיֵּצֵק הַשָּׁמֶן אֶל-רֹאשׁוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁחֲתִיךָ לְמֶלֶךְ אֶל-עַם יְהוָה אֶל-יִשְׂרָאֵל. **ב טז** וְהַכִּיתָהָת-בֵּית אַחָאָב אֲדֹנֶיךָ וְנִקְמָתִי דְּמִי עֲבָדֵי הַנְּבִיאִים וְדָמִי כָל-עֲבָדֵי יְהוָהמִיָּד אֵיזָבֵל. **ב טח** וְאָבַד כָּל-בֵּית אַחָאָב וְהִכְרַתִּי לְאַחָאָב מִשִּׁתִּין בְּקִיר וְעָצוֹר וְעִזּוֹב בְּיִשְׂרָאֵל. **ב טט** וְנָתַתִּי אֶת-בֵּית אַחָאָב כְּבֵית יָרֵבֻעַם בֶּן-נִבָט וּכְבֵית בַּעֲשָׂא בֶן-אַחִיהָ. **ב טי** וְאֶת-אֵיזָבֵל לֹאכְלוּ הַכְּלָבִים בַּחֲלֹק יִזְרְעֵאלוֹאִין קִבֹּר וַיִּפְתַּח הַדֶּלֶת וַיָּנֹס. **ב טיא** וַיְהִי וַיָּצֵא אֶל-עֲבָדֵי אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הַשְׁלוֹם מִדּוּעַ בָּא-הַמִּשְׁגָּע הַזֶּה אֱלִיָּה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם יָדַעְתֶּם אֶת-הָאִישׁ וְאֶת-שִׁיחוֹ. **ב טיב** וַיֹּאמְרוּ שְׁקֵר הָגַד-נָא לָנוּ וַיֹּאמֶר כְּזָאת וְכְזָאת אָמַר אֵלַי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה מִשְׁחֲתִיךָ לְמֶלֶךְ אֶל-יִשְׂרָאֵל.

ב טיג וַיִּמָּהְרוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ בְּגָדוֹ וַיִּשְׁיֻמוּ תַּחְתָּיו אֶל-גֵּרֶם הַמַּעֲלוֹת וַיִּתְּקֻעוּ בַּשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ מֶלֶךְ יְהוּא. **ב טיד** וַיִּתְּקֶשֶׁר יְהוּא בֶן-יְהוֹשָׁפָט בֶּן-נִמְשִׁיאֶל-יֹרָם וַיֹּרֶם הָיָה שֹׁמֵר בְּרִמּוֹת גִּלְעָד הוּא וְכָל-יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי חֲזָאֵל מֶלֶךְ-אַרָם. **ב טטו** וַיָּשָׁב יְהוֹרָם הַמֶּלֶךְ לַהֲתַרְפֵּא בְּיִזְרְעֵאל מִן-הַמַּכִּים אֲשֶׁר יָכְהוּ אַרְמִים בַּהֲלַחְמוֹ אֶת-חֲזָאֵל מֶלֶךְ אַרָם וַיֹּאמֶר יְהוּא אִם-יֵשׁ נַפְשְׁכֶםאֶל-יֵצֵא פְּלִיט מִן-הָעִיר לָלֶכֶת לַגִּיד (לְהַגִּיד) בְּיִזְרְעֵאל. **ב טטז** וַיִּרְכַּב יְהוּא וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֵאלָה כִּי יֹרָם שָׁכַב שָׁמָּה וַאֲחִזְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לָרְאוֹת אֶת-יֹרָם. **ב טיז** וְהַצֹּפֶה עֹמֵד עַל-הַמִּגְדָּל בְּיִזְרְעֵאל וַיֵּרָא אֶת-שַׁפְּעַת יְהוּא בָּבֹאוֹ וַיֹּאמֶר שַׁפְּעַת אֲנִי רֹאֶה וַיֹּאמֶר יְהוֹרָם קוּחַ רֶכֶב וּשְׁלַח לִקְרָאתָםוַיֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם. **ב טיח** וַיֵּלֶךְ רֶכֶב הַסּוּס לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר כֹּה-אָמַר הַמֶּלֶךְ הַשָּׁלוֹם וַיֹּאמֶר יְהוּא מָה-לָּךְ וּלְשָׁלוֹם סֹב אֶל-אַחֲרֵי וַיִּגַּד הַצֹּפֶה לֵאמֹר בָּא-הַמֶּלֶךְ עַד-הֵם וְלֹא-שָׁב. **ב טיט** וַיִּשְׁלַח רֶכֶב סוּס שְׁנֵי וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר כֹּה-אָמַר הַמֶּלֶךְ שָׁלוֹם וַיֹּאמֶר יְהוּא מָה-לָּךְ וּלְשָׁלוֹם סֹב אֶל-אַחֲרֵי. **ב טכ** וַיִּגַּד הַצֹּפֶה לֵאמֹר בָּא עַד-אֲלֵיהֶם וְלֹא-שָׁב וְהַמִּנְהֵג כְּמִנְהֵג יְהוּא בֶן-נִמְשִׁיכִי בַּשָּׁגְעוֹן יִנְהֵג. **ב טכא** וַיֹּאמֶר יְהוֹרָם אָסֹר וַיֹּאסֹר רֶכֶבוֹ וַיֵּצֵא יְהוֹרָם מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַאֲחִזְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה אִישׁ בְּרֶכְבוֹ וַיֵּצְאוּ לִקְרָאת יְהוּא וַיִּמָּצְאוּהוּ בַּחֲלֹקֶת נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי. **ב טכב** וַיְהִי כִּרְאוֹת יְהוֹרָם אֶת-יְהוּא וַיֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם יְהוּא וַיֹּאמֶר מָה הַשָּׁלוֹםעַד-זְנוּנִי אֵיזָבֵל אִמָּךְ וּכְשָׁפִיָּה הָרַבִּים. **ב טכג** וַיַּהַפֹּךְ יְהוֹרָם יָדָיו וַיָּנֹס וַיֹּאמֶר אֶל-אַחֲזִיָּהוּ מִרְמָה אַחֲזִיָּה.

ב טכד וַיְהִי וַיִּמָּלֵא יָדוֹ בַּקֶּשֶׁת וַיִּךְ אֶת-יְהוֹרָם בֵּין זִרְעָיו וַיֵּצֵא הַחֲצִי מִלְּבוֹ וַיִּכְרַע בְּרֶכְבוֹ. **ב טכה** וַיֹּאמֶר אֶל-בִּדְקָר שְׁלֹשָׁה שָׂא הַשְׁלָכְהוּ בַּחֲלֹקֶת שְׁדֵה נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי כִּי-זָכַר אֲנִי וְאַתָּה אֶת רֶכְבִּים צִמְדִּים אַחֲרֵי אַחָאָב אָבִיו וַיְהִי נָשָׂא

עָלִיו אֶת-הַמֶּשָׁא הַזֶּה. **ב טכו** אִם-לֹא אֶת-דְּמֵי נְבוֹת וְאֶת-דְּמֵי בָנָיו רָאִיתִי
אָמַשׁ נָאִם-יְהוָה וְשַׁלַּמְתִּי לָךְ בַּחֲלָקָה הַזֹּאת נָאִם-יְהוָה וְעַתָּה שָׂא הַשְּׁלֹכָהוּ
בַּחֲלָקָהכְּדָבָר יְהוָה. **ב טכז** וְאַחֲזִיָּה מֶלֶךְ-יְהוּדָה רָאָה וַיֵּנֶס דֶּרֶךְ בֵּית הַגֹּן וַיֵּרֶדְף
אַחֲרָיו יְהוּא וַיֹּאמֶר גַּם-אֹתוֹ הִכְהוּ אֶל-הַמֶּרְכָּבָה בַּמַּעֲלָה-גּוֹר אֲשֶׁר אֶת-יִבְלָעָם
וַיֵּנֶס מִגְדּוֹ וַיָּמָת שָׁם. **ב טכח** וַיִּרְכְּבוּ אֹתוֹ עֲבָדָיו יְרוּשָׁלַיִם וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בַּקְּבָרָתוֹ
עַם-אַבְתָּיו בְּעִיר דָּוִד.

ב טכט וַיִּבְשָׁנָת אַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַיּוֹרָם בֶּן-אַחֲזָב מֶלֶךְ אַחֲזִיָּה עַל-יְהוּדָה.
ב טל וַיָּבֹא יְהוּא יִזְרְעֶאלָה וְאִיזָבֵל שָׁמְעָה וַתֵּשֶׁם בַּפּוֹךְ עֵינֶיהָ וַתִּיטֵב
אֶת-רֹאשָׁהּ וַתִּשְׁקֹף בְּעַד הַחֲלוֹן. **ב טלא** וַיְהוּא בָּא בַשָּׁעַר וַתֹּאמֶר הַשְּׁלוֹם זִמְרִי
הַרְג אֲדֹנָיו. **ב טלב** וַיֵּשָׂא פָנָיו אֶל-הַחֲלוֹן וַיֹּאמֶר מִי אֲתִי מִי וַיִּשְׁקִיפוּ אֵלָיו שְׁנַיִם
שְׁלֹשָׁה סָרִיסִים. **ב טלג** וַיֹּאמֶר שְׁמַטְהוּ (שְׁמַטוּהָ) וַיִּשְׁמַטוּהָ וַיִּזּוּ מִדָּמָה
אֶל-הַקִּיר וְאֶל-הַסּוּסִים וַיִּרְמְסֶנָּה. **ב טלד** וַיָּבֹא וַיֹּאכַל וַיִּשֶׁת וַיֹּאמֶר פִּקְדוֹ-נָא
אֶת-הָעָרוֹנָה הַזֹּאת וַקְבְּרוּהָכִי בֵּת-מֶלֶךְ הִיא. **ב טלה** וַיִּלְכוּ לַקְּבָרָה וְלֹא-מָצְאוּ
בָּהּ כִּי אִם-הַגִּלְגָּלֶת וְהַרְגָּלִים וְכַפּוֹת הַיָּדִים. **ב טלו** וַיָּשֻׁבוּ וַיִּגִּידוּ לוֹ וַיֹּאמֶר
דָּבָר-יְהוָה הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד-עֲבָדָיו אֵלָיְהוּ הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר: בַּחֲלָק יִזְרְעֶאל
יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים אֶת-בָּשָׂר אִיזָבֵל. **ב טלז** וְהִיתָ (וְהִיתָה) נִבְלַת אִיזָבֵל כְּדָמָן
עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶהבַּחֲלָק יִזְרְעֶאל: אֲשֶׁר לֹא-יֹאמְרוּ זֹאת אִיזָבֵל.

ב יא וּלְאַחֲזָב שִׁבְעִים בָּנִים בְּשִׁמְרוֹן וַיִּכְתֹּב יְהוּא סְפָרִים וַיִּשְׁלַח שְׁמֵרוֹן
אֶל-שָׂרֵי יִזְרְעֶאל הַזִּקְנִים וְאֶל-הָאֲמֹנִים אַחֲזָב לֵאמֹר. **ב יב** וְעַתָּה כָּבֹא הַסֶּפֶר
הַזֶּה אֲלֵיכֶם וְאֲתֶכֶם בְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וְאֲתֶכֶם הֶרְכַּב וְהַסּוּסִים וְעִיר מִבְּצָר וְהַנֶּשֶׁק.
ב יג וּרְאִיתֶם הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר מִבְּנֵי אֲדֹנֵיכֶם וּשְׁמַתֶּם עַל-כֶּסֶּא אָבִיו וְהִלַּחְמוּ
עַל-בֵּית אֲדֹנֵיכֶם. **ב יד** וַיֵּרְאוּ מְאֹד מְאֹד וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה שְׁנֵי הַמְּלָכִים לֹא עָמְדוּ
לִפְנָיו וַאֲיֵךְ נַעֲמָד אֲנַחְנוּ. **ב יה** וַיִּשְׁלַח אֲשֶׁר-עַל-הַבַּיִת וְאֲשֶׁר עַל-הָעִיר וְהַזִּקְנִים
וְהָאֲמֹנִים אֶל-יְהוּא לֵאמֹר עֲבָדֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל אֲשֶׁר-תֹּאמַר אֲלֵינוּ נַעֲשֶׂה:
לֹא-נִמְלֹךְ אִישׁ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֵׂה. **ב יו** וַיִּכְתֹּב אֲלֵיהֶם סֵפֶר שְׁנִית לֵאמֹר
אִם-לִי אַתֶּם וּלְקָלִי אַתֶּם שְׁמַעִים קִחוּ אֶת-רָאשֵׁי אֲנָשֵׁי בְנֵי-אֲדֹנֵיכֶם וּבָאוּ אֵלַי
כָּעֵת מִחָר יִזְרְעֶאלָה וּבְנֵי הַמֶּלֶךְ שִׁבְעִים אִישׁ אֶת-גִּדְלֵי הָעִיר מִגְדָּלִים אוֹתָם.
ב יז וַיְהִי כָּבֹא הַסֶּפֶר אֲלֵיהֶם וַיִּקְחוּ אֶת-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁחֲטוּ שִׁבְעִים אִישׁ וַיִּשְׁימוּ
אֶת-רָאשֵׁיהֶם בְּדוֹדִים וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו יִזְרְעֶאלָה. **ב יח** וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְאֵךְ וַיִּגְד-לוֹ
לֵאמֹר הִבִּיאוּ רָאשֵׁי בְנֵי-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר שִׁימוּ אֹתָם שְׁנֵי צִבְרִים פֶּתַח
הַשַּׁעֲרָעַד-הַבִּקֹּר. **ב יט** וַיְהִי בַבִּקֹּר וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד וַיֹּאמֶר אֶל-כָּל-הָעָם צִדְקִים

אתם הנה אני קשרתי על-אדני ואהרגהו ומי הכה את-כל-אלה. **ב יי** דעו
אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר-דבר יהוה על-בית אחאב ויהוה
עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו. **ב ייא** ויך יהוה את כל-הנשאים
לבית-אחאב בזורעאל וכל-גדליו ומידעיו וכהניועד-בלתי השאיר-לו שריד.
ב ייב ויקם ויבא וילך שמרון והוא בית-עקד הרעים בדרך. **ב ייג** ויהוה מצא
את-אחי אחזיהו מלך-יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו ונרד
לשלוש בני-המלך ובני הגבירה. **ב ייד** ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים
וישחטום אל-בור בית-עקד ארבעים ושנים איש ולא-השאיר איש מהם.
ב יטו וילך משם וימצא את-יהונדב בן-רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו
היש את-לבבך ישר כאשר לבבי עם-לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את-ידך
ויתן ידו ויעלהו אליו אל-המרכבה. **ב יטז** ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי
ליהוה וירכבו אתו ברכבו. **ב ייז** ויבא שמרון ויך את-כל-הנשאים לאחאב
בשמרון עד-השמדוד דבר יהוה אשר דבר אל-אליהו.
ב ייח ויקבץ יהוה את-כל-העם ויאמר אליהם אחאב עבד את-הבעל מעט
יהוה יעבדנו הרבה. **ב ייט** ועתה כל-נביאי הבעל כל-עבדיו וכל-כהניו קראו
אלי איש אל-יפקד כי זבח גדול לי לבעלכל אשר-יפקד לא יחיה ויהוה עשה
בעקבה למען האבד את-עבדי הבעל. **ב יכ** ויאמר יהוה קדשו עצרה
לבעלויקראו. **ב יכא** וישלח יהוה בכל-ישראל ויבאו כל-עבדי הבעל
ולא-נשאר איש אשר לא-בא ויבאו בית הבעל וימלא בית-הבעל פה לפה.
ב יכב ויאמר לאשר על-המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויצא להם
המלבוש. **ב יכג** ויבא יהוה ויהונדב בן-רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל
חפשו וראו פן-יש-פה עמכם מעבדי יהוה כי אם-עבדי הבעל לבדם. **ב יכד**
ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוה שם-לו בחוץ שמנים איש ויאמר האיש
אשר-ימלט מן-האנשים אשר אני מביא על-ידיכם נפשו תחת נפשו. **ב יכה**
ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוה לרצים ולשלישים באו הכוס איש
אל-יצא ויכוס לפי-חרב וישלכו הרצים והשלישים וילכו עד-עיר בית-הבעל.
ב יכו ויצאו את-מצבות בית-הבעל וישרפוה. **ב יכז** ויתצו את מצבת הבעל
ויתצו את-בית הבעל וישמהו למחראות (למוצאות) עד-היום. **ב יכח** וישמד
יהוה את-הבעל מישראל. **ב יכט** רק חטאי ירבעם בן-נבט אשר החטיא
את-ישראל לא-סר יהוה מאחריהם: עגלי הזהב אשר בית-אל ואשר בדרך.

ב יל ויאמר יהוה אל-יהוא יען אשר-הטיבת לעשות הישר בעיניכ כל אשר בלבבי עשית לבית אחאב: בני רבעים ישבו לך על-כסא ישראל. **ב ילא** ויהוא לא שמר ללכת בתורת-יהוה אלהי-ישראל בכל-לבבו: לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את-ישראל. **ב ילב** בימים ההם החל יהוה לקצות בישראל ויכם חזאל בכל-גבול ישראל. **ב ילג** מן-הירדן מזרח השמש את כל-ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשימערער אשר על-נחל ארנון והגלעד והבשן. **ב ילד** ויתר דברי יהוא וכל-אשר עשה וכל-גבורתו: הלוא-הם כתובים על-ספר דברי הימים למלכי ישראל. **ב ילה** וישכב יהוא עם-אבותיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו. **ב ילו** והימים אשר מלך יהוא על-ישראל עשרים-ושמנה שנה בשמרון.

ב ילא ועתליה אם אחזיהו וראתה (ראתה) כי מת בנה ותקם ותאבד את כל-זרע הממלכה. **ב יאב** ותקח יהושבע בת-המלך-יורם אחות אחזיהו את-יואש בן-אחזיה ותגנב אתו מתוך בני-המלך הממותתים (המומתים) אתו ואת-מינקתו בחדר המטות ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת. **ב יאג** ויהי אתה בית יהוה מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על-הארץ.

ב יאד ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את-שרי המאיות (המאות) לשרי ולרצים ויבא אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את-בן-המלך. **ב יאה** ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשו: השלשית מכם באי השבת ושמרי משמרת בית המלך. **ב יאו** והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את-משמרת הבית מסח. **ב יאז** ושתני הידות בכם כל יצאי השבת ושמרו את-משמרת בית-יהוה אל-המלך.

ב יאח והקפתם על-המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל-השדרות יומת והיו את-המלך בצאתו ובבאו. **ב יאט** ויעשו שרי המאיות (המאות) ככל אשר-צוה יהוידע הכהן ויקחו איש את-אנשיו באי השבת עם יצאי השבת ויבאו אל-יהוידע הכהן. **ב יאי** ויתן הכהן לשרי המאיות (המאות) את-החנית ואת-השלטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה. **ב יאיא** ויעמדו הרצים איש וכליו בידו מפתח הבית הימנית עד-פתח הבית השמאלית למזבח ולבית-על-המלך סביב. **ב יאיב** ויוצא את-בן-המלך ויתן עליו את-הנזר ואת-העדות וימלכו אתו וימשחוהו ויכו-כף ויאמרו יחי המלך.

ב יאיד ותשמע עתליה את-קול הרצין העם ותבא אל-העם בית יהוה. **ב יאיד** ותרא והנה המלך עומד על-העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל-המלך

וְכָל-עַם הָאָרֶץ שָׁמַח וְתִקַּע בַּחֲצָצְרוֹת וְתִקְרַע עֲתִלְיָה אֶת-בְּגָדֶיהָ וְתִקְרָא קֹשֶׁר
קֹשֶׁר. **ב יאטו** וַיֵּצֵאוּ יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶת-שְׂרָיִי הַמַּאֲוִיּוֹת (הַמַּאֲוִיּוֹת) פְּקִדֵי הַחֵיָל וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵיהֶם הוֹצִיאוּ אֹתָהּ אֶל-מִבֵּית לַשְּׂדֵרֹת וְהִבָּא אַחֲרֶיהָ הִמֵּת בַּחֲרֹב: כִּי אָמַר
הַכֹּהֵן אֶל-תּוֹמַת בֵּית יְהוָה. **ב יאטז** וַיִּשְׁמְעוּ לָהּ יָדִים וְתָבוֹא דֶרֶךְ-מִבּוֹא
הַסּוּסִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וְתוֹמַת שָׁם.

ב יאיז וַיִּכְרֹת יְהוֹיָדָע אֶת-הַבְּרִית בֵּין יְהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם לִהְיוֹת לָעָם
לַיהוָה וּבֵין הַמֶּלֶךְ וּבֵין הָעָם. **ב יאיה** וַיָּבֹאוּ כָל-עַם הָאָרֶץ בֵּית-הַבַּעַל וַיִּתְּצוּהוּ
אֶת-מִזְבְּחֹתָיו וְאֶת-צִלְמָיו שִׁבְרוּ הֵיטֵב וְאֶת מִתָּן כֹּהֵן הַבַּעַל הָרְגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת
וַיִּשָּׂם הַכֹּהֵן פְּקֻדֹת עַל-בֵּית יְהוָה. **ב יאית** וַיִּקַּח אֶת-שְׂרָיִי הַמַּאֲוִיּוֹת וְאֶת-הַכֹּרִי
וְאֶת-הָרָצִים וְאֶת כָּל-עַם הָאָרֶץ וַיְרִידוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה וַיָּבֹאוּ דֶרֶךְ-שַׁעַר
הָרָצִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיָּשֶׁב עַל-כִּסֵּא הַמַּלְכִּים. **ב יאכ** וַיִּשְׁמַח כָּל-עַם הָאָרֶץ
וְהָעִיר שָׁקֵטָה וְאֶת-עֲתִלְיָהוּ הַמִּיתוּ בַּחֲרֹב בֵּית מֶלֶךְ (הַמֶּלֶךְ).

ב יבא בֶּן-שִׁבְעֵי שָׁנִים יְהוֹאָשׁ בְּמֶלְכוֹ.
ב יבב בְּשָׁנָת-שִׁבְעָה לַיהוָה מָלַךְ יְהוֹאָשׁ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ
צִבְיָה מִבְּאֵר שִׁבְעָה. **ב יבג** וַיַּעַשׂ יְהוֹאָשׁ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל-יָמָיו אֲשֶׁר הוֹרָהוּ
יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן. **ב יבד** רַק הַבָּמוֹת לֹא-סָרוּ: עוֹד הָעָם מִזְבָּחִים וּמִקְטָרִים
בַּבָּמוֹת. **ב יבה** וַיֹּאמֶר יְהוֹאָשׁ אֶל-הַכֹּהֲנִים כָּל כֶּסֶף הַקֹּדֶשִׁים אֲשֶׁר-יֹבֵא
בֵּית-יְהוָה כֶּסֶף עֹזְבֵרָאִישׁ כֶּסֶף נִפְשׁוֹת עֲרֻכּוֹ: כָּל-כֶּסֶף אֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לֵב-אִישׁ
לְהֵבִיא בֵּית יְהוָה. **ב יבו** וַיִּקְחוּ לָהֶם הַכֹּהֲנִים אִישׁ מֵאֵת מִכָּרוֹ וְהֵם יַחְזִיקוּ
אֶת-בֶּדֶק הַבַּיִת לְכָל אֲשֶׁר-יִמָּצֵא שָׁם בֶּדֶק.

ב יבז וַיְהִי בְּשָׁנָת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ: לֹא-יַחְזִיקוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-בֶּדֶק
הַבַּיִת. **ב יבח** וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ יְהוֹאָשׁ לַיהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וּלְכֹהֲנִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִדּוֹעַ
אֵינְכֶם מַחְזִיקִים אֶת-בֶּדֶק הַבַּיִת וְעַתָּה אֶל-תִּקְחוּ-כֶסֶף מֵאֵת מִכָּרֵיכֶם כִּי-לִבֶּדֶק
הַבַּיִת תִּתְּנֶנָּהוּ. **ב יבט** וַיָּאֲתוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קַחַת-כֶּסֶף מֵאֵת הָעָם וּלְבִלְתִּי חֲזֹק
אֶת-בֶּדֶק הַבַּיִת. **ב יבי** וַיִּקַּח יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶרְוֹן אֶחָד וַיִּקָּב חֹר בְּדִלְתּוֹ וַיִּתֵּן אוֹתוֹ
אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ בַּיָּמִין (מִיָּמִין) בְּבּוֹא-אִישׁ בֵּית יְהוָה וְנִתְּנוּ-שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים שְׂמֵרֵי
הַסֵּף אֶת-כָּל-הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית-יְהוָה. **ב יביא** וַיְהִי כִּרְאוֹתָם כִּי-רַב הַכֶּסֶף
בְּאֶרְוֹן וַיַּעַל סֹפֵר הַמֶּלֶךְ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּצְרוּ וַיִּמְנוּ אֶת-הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא
בֵּית-יְהוָה. **ב יביב** וְנִתְּנוּ אֶת-הַכֶּסֶף הַמִּתְכֵּן עַל-יָד (יָדִי) עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה
הַפְּקָדִים (הַמְּפָקְדִים) בֵּית יְהוָה וַיּוֹצִיֵאֵהוּ לְחֹרְשֵׁי הָעֵץ וּלְבָנִים הַעֹשִׂים בֵּית
יְהוָה. **ב יביג** וּלְגֹדְרִים וּלְחֻצְבֵי הָאָבֶן וּלְקִנּוֹת עֲצִים וְאֲבָנֵי מַחֲצָב לְחֻזֵּק

אֶת-בֶּדֶק בַּיִת-יְהוָה וּלְכָל אֲשֶׁר-יֵצֵא עַל-הַבַּיִת לַחֲזֹקָה. **ב יבִיד** אַךְ לֹא יַעֲשֶׂה
 בַּיִת יְהוָה סִפּוֹת כֶּסֶף מְזֻמְרוֹת מְזֻרְקוֹת חֲצָצְרוֹת כָּל-כְּלִי זָהָב
 וְכָלִי-כֶסֶף מִן-הַכֶּסֶף הַמְּוֹבָא בַּיִת-יְהוָה. **ב יבטו** כִּי-לַעֲשֵׂי הַמְּלָאכָה יִתְּנֵהוּ
 וְחִזְקוּ-בּוֹ אֶת-בַּיִת יְהוָה. **ב יבטז** וְלֹא יִחַשְׁבוּ אֶת-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִתְּנוּ
 אֶת-הַכֶּסֶף עַל-יָדָם לָתֵת לַעֲשֵׂי הַמְּלָאכָה: כִּי בְּאַמְנָה הֵם עֹשִׂים. **ב יבִיז** כֶּסֶף
 אֲשֶׁם וְכֶסֶף חֲטָאוֹת לֹא יוֹבֵא בַּיִת יְהוָה: לַכֹּהֲנִים יִהְיוּ.
ב יביח אִזּוֹ יַעֲלֶה חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּלָּחֶם עַל-גֵּת וַיִּלְכְּדָהּ וַיֵּשֶׁם חֲזָאֵל פָּנָיו
 לַעֲלוֹת עַל-יְרוּשָׁלַם. **ב יביט** וַיִּקַּח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יְהוּדָה אֶת כָּל-הַקְּדָשִׁים
 אֲשֶׁר-הִקְדִּישׁוּ יְהוֹשָׁפָט וַיהוֹרָם וְאַחֲזִיָּהוּ אֲבֹתָיו מִלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת-קְדָשָׁיו וְאֶת
 כָּל-הַזָּהָב הַנִּמְצָא בְּאֲצָרוֹת בַּיִת-יְהוָה וּבַיִת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לַחֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם
 וַיַּעַל מַעַל יְרוּשָׁלַם. **ב יבכ** וַיֵּתֶר דְּבָרֵי יוֹאָשׁ וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה: הִלּוּא-הֵם כְּתוּבִים
 עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמֶלֶכִי יְהוּדָה. **ב יבכא** וַיִּקְמוּ עֲבָדָיו וַיִּקְשְׁרוּ-קֶשֶׁר וַיָּכּוּ
 אֶת-יוֹאָשׁ בַּיִת מְלֹא הִירֵד סֵלָא. **ב יבכב** וַיּוֹזְכֵר בֶּן-שִׁמְעָת וַיהוֹזָבָד בֶּן-שִׁמְר
 עֲבָדָיו הִכְּהוּ וַיָּמָת וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ עִם-אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אֲמַצְיָה בְּנוֹ תַּחֲתָיו.
ב יגא בְּשָׁנָת עָשָׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה לְיוֹאָשׁ בֶּן-אַחֲזִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ יְהוֹאָחָז
 בֶּן-יְהוֹאֵל עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה. **ב יגב** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
 וַיִּלְךְ אַחֲרֵי חֲטָאוֹת יִרְבְּעָם בֶּן-נְבָט אֲשֶׁר-הִחֲטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל לֵאלֹהֵי סוֹר מִמֶּנֶּה.
ב יגג וַיַּחֲר-אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן בְּיָד חֲזָאֵל מֶלֶךְ-אֲרָם וּבִיד בֶּן-הִדְד
 בֶּן-חֲזָאֵל כָּל-הַיָּמִים. **ב יגד** וַיַּחֲל יְהוֹאָחָז אֶת-פָּנָיו יְהוָה וַיִּשְׁמַע אֱלֹהֵי יְהוָה כִּי
 רָאָה אֶת-לַחֲץ יִשְׂרָאֵל כִּי-לַחֲץ אַתֶּם מֶלֶךְ אֲרָם. **ב יגה** וַיִּתֵּן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל
 מוֹשִׁיעַ וַיִּצְאוּ מִתַּחַת יַד-אֲרָם וַיֵּשְׁבוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּאֶהְלֵיהֶם כְּתָמוֹל שְׁלֹשׁוֹם.
ב יגו אַךְ לֹא-סָרוּ מִחֲטָאוֹת בַּיִת-יִרְבְּעָם אֲשֶׁר-הִחֲטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל לְבָהּ הַלֵּךְ וְגַם
 הָאֲשֵׁרָה עֲמָדָה בְּשִׁמְרוֹן. **ב יגז** כִּי לֹא הִשְׁאִיר לַיהוֹאָחָז עִם כִּי אִם-חֲמֻשִּׁים
 פָּרָשִׁים וְעֶשְׂרֵה רֶכֶב וְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים רִגְלִי: כִּי אֲבָדָם מֶלֶךְ אֲרָם וַיִּשְׁמַם כַּעֲפֹר
 לְדָשׁ. **ב יגח** וַיֵּתֶר דְּבָרֵי יְהוֹאָחָז וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ: הִלּוּא-הֵם כְּתוּבִים
 עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמֶלֶכִי יִשְׂרָאֵל. **ב יגט** וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָחָז עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרֵהוּ
 בְּשִׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יוֹאָשׁ בְּנוֹ תַּחֲתָיו.
ב יגי בְּשָׁנָת שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעַ שָׁנָה לְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ יְהוֹאָחָז
 עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן שִׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה. **ב יגיא** וַיַּעֲשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: לֹא סָר
 מִכָּל-חֲטָאוֹת יִרְבְּעָם בֶּן-נְבָט אֲשֶׁר-הִחֲטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל לְבָהּ הַלֵּךְ. **ב יגיב** וַיֵּתֶר
 דְּבָרֵי יוֹאָשׁ וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר נִלָּחַם עִם אֲמַצְיָה מֶלֶךְ-יְהוּדָה:

הלא-הם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמֶלֶכִי יִשְׂרָאֵל. **ב יג** וַיֵּשְׁבּוּ יוֹאָשׁ עִם-אֲבֹתָיו וַיָּרְבְּעוּ יָשֵׁב עַל-כִּסֵּאוֹ וַיִּקְבֹּר יוֹאָשׁ בְּשִׁמְרוֹן עִם מֶלֶכִי יִשְׂרָאֵל.

ב יג וַאֲלִישָׁע חָלָה אֶת-חָלְיוֹ אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ וַיֵּרֶד אֱלֹהֵי יוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיִּבְדֹּךְ עַל-פָּנָיו וַיֹּאמֶר אָבִי אָבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו. **ב יג** וַיֹּאמֶר לוֹ אֲלִישָׁע קַח קֶשֶׁת וְחֲצִים וַיִּקַּח אֱלֹהֵי קֶשֶׁת וְחֲצִים. **ב יג** וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הִרְכָּב יָדָךְ עַל-הַקֶּשֶׁת וַיִּרְכָּב יָדוֹ וַיִּשֶׂם אֲלִישָׁע יָדָיו עַל-יְדֵי הַמֶּלֶךְ. **ב יג** וַיֹּאמֶר פָּתַח הַחֲלוֹן קִדְמָה וַיִּפְתַּח וַיֹּאמֶר אֲלִישָׁע יְרֵה וַיֹּר וַיֹּאמֶר חַץ-תִּשְׁוָעָה לִיהוָה וְחַץ תִּשְׁוָעָה בָּאָרֶם וְהִפִּיתָ אֶת-אָרֶם בְּאַפֶּק עַד-כֹּלָה. **ב יג** וַיֹּאמֶר קַח הַחֲצִים וַיִּקַּח וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל הֵךְ-אֲרָצָה וַיֵּךְ שְׁלֹשׁ-פַעֲמִים וַיַּעֲמֵד. **ב יג** וַיִּקְצֹף עָלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לְהַכּוֹת חֲמֵשׁ אוֹ-שֵׁשׁ פַּעֲמִים אִזְּהִי הַפִּיתָ אֶת-אָרֶם עַד-כֹּלָה וְעַתָּה שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים תִּכֶּה אֶת-אָרֶם.

ב יג וַיָּמָת אֲלִישָׁע וַיִּקְבְּרוּהוּ וַיִּגְדֹּדֵי מוֹאָב יָבֹאוּ בְּאֶרֶץ בָּא שָׁנָה. **ב יג** וַיְהִי הֵם קִבְּרִים אִישׁ וְהִנֵּה רָאוּ אֶת-הַגְּדוּד וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת-הָאִישׁ בְּקִבְּרֵי אֲלִישָׁע וַיִּלְךְ וַיַּגַּע הָאִישׁ בַּעֲצָמוֹת אֲלִישָׁע וַיַּחֲיוּ וַיִּקָּם עַל-רִגְלָיו.

ב יג וַחֲזָאֵל מֶלֶךְ אָרֶם לָחֹץ אֶת-יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי יְהוֹאָחָז. **ב יג** וַיָּחֹן יְהוָה אֹתָם וַיִּרְחַמֵם וַיִּפֹּן אֲלֵיהֶם לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֶת-אֲבֹתָהֶם וַיַּחֲקֹק וַיַּעֲקֹב וְלֹא אָבָה הַשְׁחִיתָם וְלֹא-הִשְׁלִיכָם מֵעַל-פָּנָיו עַד-עַתָּה. **ב יג** וַיָּמָת חֲזָאֵל מֶלֶךְ-אָרֶם וַיִּמְלֹךְ בֶּן-הֵדֶד בְּנוֹ תַחְתָּיו. **ב יג** וַיָּשֶׁב יְהוֹאָשׁ בֶּן-יְהוֹאָחָז וַיִּקַּח אֶת-הָעָרִים מִיַּד בֶּן-הֵדֶד בֶּן-חֲזָאֵל אֲשֶׁר לָקַח מִיַּד יְהוֹאָחָז אָבִיו בַּמִּלְחָמָה שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים הִכְּהוּ יוֹאָשׁ וַיָּשֶׁב אֶת-עָרֵי יִשְׂרָאֵל.

ב יד בְּשָׁנָת שְׁתֵּים לְיוֹאָשׁ בֶּן-יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ אֲמַצְיָהוּ בֶן-יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה. **ב יד** בֶּן-עֲשָׂרִים וְחֲמִשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמָלְכוֹ וְעֲשָׂרִים וְתֵשַׁע שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמוֹ יְהוֹעָדִין (יְהוֹעָדָן) מִן-יְרוּשָׁלַם. **ב יד** וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יְהוָה רַק לֹא כְדוּד אָבִיו כָּל אֲשֶׁר-עָשָׂה יוֹאָשׁ אָבִיו עָשָׂה. **ב יד** רַק הַבְּמוֹת לֹא-סָרוּ עוֹד הָעָם מִזִּבְחִים וּמִקְטָרִים בַּבְּמוֹת. **ב יד** וַיְהִי כִּאֲשֶׁר חִזְקָה הַמֶּמְלָכָה בְּיָדוֹ וַיֵּךְ אֶת-עֲבָדָיו הַמַּכִּים אֶת-הַמֶּלֶךְ אָבִיו. **ב יד** וְאֶת-בְּנֵי הַמַּכִּים לֹא הִמִּיתָ כִּכְתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת-מֹשֶׁה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר לֹא-יוֹמְתוּ אָבוֹת עַל-בָּנִים וּבָנִים לֹא-יוֹמְתוּ עַל-אָבוֹתָם אִם-אִישׁ בִּחְטָאוֹ יָמוּת (יוֹמָת). **ב יד** הוּא-הִכָּה אֶת-אָדוֹם בְּגִי-הַמֶּלֶח (מֶלֶח) עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים וְתִפַּשׁ אֶת-הַסֵּלַע בַּמִּלְחָמָה וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמָהּ יְקַתָּאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

ב ידח אז שָׁלַח אֲמַצְיָה מְלָאכִים אֶל-יְהוֹאָשׁ בֶּן-יְהוֹאָחָז בֶּן-יְהוֹאָל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: לָכֵה נִתְּרָאָה פָּנִים. **ב ידט** וַיִּשְׁלַח יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה לֵאמֹר הַחוּחַ אֲשֶׁר בִּלְבָנוֹן שָׁלַח אֶל-הָאֵרֹז אֲשֶׁר בִּלְבָנוֹן לֵאמֹר תִּנָּה-אֶת-בִּתְּךָ לְבָנִי לְאִשָּׁה וְתַעֲבֹר חַיִּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר בִּלְבָנוֹן וְתִרְמַס אֶת-הַחוּחַ. **ב ידי** הִכָּה הַכִּיתָ אֶת-אֲדֹם וַיִּנָּשְׂאָךָ לְבָדָּה הַכָּבֵד וְשָׁב בְּבֵיתְךָ וּלְמָה תִּתְגַּרְהַ בְּרָעָה וְנִפְלְתָה אֶתְּהָ וַיְהוּדָה עִמָּךְ. **ב ידיא** וְלֹא-שָׁמַע אֲמַצְיָהוּ וַיַּעַל יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּרָאוּ פָּנִים הוּא וְאֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה: בְּבֵית שָׁמֶשׁ אֲשֶׁר לַיהוּדָה. **ב ידיב** וַיִּנָּגֶף יְהוּדָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּסוּ אִישׁ לְאֹהֲלוֹ. **ב ידיג** וְאֵת אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה בֶּן-יְהוֹאָשׁ בֶּן-אֲחִיזָּהוּ תִּפַּשׁ יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל לְבָבִית שָׁמֶשׁ וַיְבֹאוּ (וַיֵּבֵא) יְרוּשָׁלַם וַיִּפְרָץ בַּחוּמֹת יְרוּשָׁלַם בְּשַׁעַר אֶפְרַיִם עַד-שַׁעַר הַפִּנָּה אַרְבַּע מֵאוֹת אַמָּה. **ב ידיז** וּלְקַח אֶת-כָּל-הַזָּהָב-וְהַכֶּסֶף וְאֵת כָּל-הַכֵּלִים הַנִּמְצָאִים בֵּית-יְהוָה וּבִבְאֲצֵרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת בְּנֵי הַתַּעֲרָבוֹת וַיֵּשֶׁב שְׁמֹרוֹנָה. **ב ידטו** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוֹאָשׁ אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ וְאֲשֶׁר נִלְחַם עִם אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה: הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. **ב ידטז** וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָשׁ עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר בְּשְׁמֹרוֹן עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יִרְבֵּעַם בְּנוֹ תַּחְתָּיו.

ב ידז וַיַּחֲי אֲמַצְיָהוּ בֶן-יֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אַחֲרֵי מוֹת יְהוֹאָשׁ בֶּן-יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה. **ב ידיח** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אֲמַצְיָהוּ: הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה. **ב ידיט** וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו קֶשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וַיָּנֹס לְכִישָׁה וַיִּשְׁלַחוּ אַחֲרָיו לְכִישָׁה וַיִּמָּתְהוּ שָׁם. **ב ידכ** וַיִּשְׂאוּ אוֹתוֹ עַל-הַסּוּסִים וַיִּקְבֹּר בִּירוּשָׁלַם עִם-אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד. **ב ידכא** וַיִּקְחוּ כָל-עַם יְהוּדָה אֶת-עֲזָרְיָה וְהוּא בֶן-שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיִּמְלְכוּ אוֹתוֹ תַּחַת אָבִיו אֲמַצְיָהוּ. **ב ידכב** הוּא בָּנָה אֶת-אֵילַת וַיִּשְׁבֶּה לַיהוּדָה אַחֲרֵי שְׁכַב-הַמֶּלֶךְ עִם-אֲבֹתָיו.

ב ידכג בְּשָׁנַת חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְאֲמַצְיָהוּ בֶן-יֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ יִרְבֵּעַם בֶּן-יֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל בְּשְׁמֹרוֹן אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה. **ב ידכד** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָי יְהוָה: לֹא סָר מִכָּל-חַטָּאוֹת יִרְבֵּעַם בֶּן-נָבָט אֲשֶׁר הִחֲטִיֵּא אֶת-יִשְׂרָאֵל. **ב ידכה** הוּא הִשִּׁיב אֶת-גְּבוּל יִשְׂרָאֵל מִלְּבֹוא חֲמַת עַד-יָם הָעַרְבָה כַּדְּבָר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד-עֲבָדָיו יוֹנָה בֶּן-אֲמֵתִי הַנְּבִיא אֲשֶׁר מָגַת הַחֶפֶר. **ב ידכו** כִּי-רָאָה יְהוָה אֶת-עֲנֵי יִשְׂרָאֵל מֶרָה מְאֹד וְאָפָס עָצוֹר וְאָפָס עָזוֹב וְאִין עֲזָר לְיִשְׂרָאֵל. **ב ידכז** וְלֹא-דִבֶּר יְהוָה לְמַחוֹת אֶת-שֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁיַעֵם בְּיַד יִרְבֵּעַם בֶּן-יֹאָשׁ. **ב ידכח** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יִרְבֵּעַם וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה

וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר-נִלְחָם וְאֲשֶׁר הִשִּׁיב אֶת-דָּמָשֶׁק וְאֶת-חֶמֶת לַיהוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל:
הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. **ב ידכט** וַיִּשְׁכַּב יִרְבֶּעַם
עִם-אֲבֹתָיו עִם מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ זְכַרְיָה בֶּנוֹ תַּחְתָּיו.

ב טוא בַּשָּׁנָה עָשָׂרִים וְשֶׁבַע שָׁנָה לִירְבֶּעַם מָלָךְ יִשְׂרָאֵל מָלָךְ עֲזַרְיָה בֶן-אֲמִצִּיָּה
מָלָךְ יְהוּדָה. **ב טוב** בֶּן-יֵשׁ עָשָׂה שָׁנָה הָיָה בְּמִלְכוֹ וְחֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה מָלָךְ
בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמוֹ יְכַלְיָהוּ מִירוּשָׁלַם. **ב טוג** וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל
אֲשֶׁר-עָשָׂה אֲמִצִּיָּהוּ אָבִיו. **ב טוד** רַק הַבְּמוֹת לֹא-סָרוּ: עוֹד הָעָם מְזַבְּחִים
וּמִקְטָרִים בַּבְּמוֹת. **ב טוה** וַיִּגָּע יְהוָה אֶת-הַמֶּלֶךְ וַיְהִי מִצָּרַע עַד-יוֹם מוֹתוֹ וַיָּשָׁב
בְּבֵית הַחִפְּשִׁית וַיּוֹתֶם בֶּן-הַמֶּלֶךְ עַל-הַבֵּית שֹׁפֵט אֶת-עַם הָאָרֶץ. **ב טוו** וַיֵּתֶר
דְּבָרֵי עֲזַרְיָהוּ וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה: הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה. **ב טוז** וַיִּשְׁכַּב עֲזַרְיָה עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם-אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד
וַיִּמְלֹךְ יוֹתָם בֶּנוֹ תַּחְתָּיו.

ב טוח בַּשָּׁנָה שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה לַעֲזַרְיָהוּ מָלָךְ יְהוּדָה: מָלָךְ זְכַרְיָהוּ
בֶן-יִרְבֶּעַם עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן שֶׁשָׁה חֲדָשִׁים. **ב טוט** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה
כְּאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָיו: לֹא סָר מִחֲטָאוֹת יִרְבֶּעַם בֶּן-נָבָט אֲשֶׁר הִחֲטִיא
אֶת-יִשְׂרָאֵל. **ב טוי** וַיִּקְשֹׁר עָלָיו שָׁלֹם בֶּן-יִבְשׁ וַיַּכּוּהוּ קָבֶל-עִם וַיִּמְיֹתוּהוּ וַיִּמְלֹךְ
תַּחְתָּיו. **ב טויה** וַיֵּתֶר דְּבָרֵי זְכַרְיָה: הֵנָּם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל. **ב טויה** הוּא דָּבָר-יְהוָה אֲשֶׁר דָּבָר אֶל-יְהוּא לֵאמֹר בְּנֵי רְבִיעִים יָשָׁבוּ
לָךְ עַל-כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל וַיְהִי-כֵן.

ב טויה שְׁלֹם בֶּן-יִבְשׁ מָלָךְ בַּשָּׁנָה שְׁלֹשִׁים וְתִשְׁעַ שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מָלָךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ:
יָרַח-יָמִים בְּשִׁמְרוֹן. **ב טויד** וַיַּעַל מִנְחָם בֶּן-גָּדִי מִתִּרְצָה וַיָּבֵא שִׁמְרוֹן וַיִּן:
אֶת-שְׁלֹם בֶּן-יִבְשׁ בְּשִׁמְרוֹן וַיִּמְיֹתוּהוּ וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו. **ב טוטו** וַיֵּתֶר דְּבָרֵי שְׁלֹם
וַקְשֹׁרוֹ אֲשֶׁר קָשָׁר: הֵנָּם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל.
ב טוטז אַז יָכָה מִנְחָם אֶת-תִּפְסָח וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּהּ וְאֶת-גְּבוּלְיָה מִתִּרְצָה כִּי
לֹא פָתַח וַיִּן: אֶת כָּל-הַהֲרוֹתֶיהָ בִקְעָה.

ב טויו בַּשָּׁנָה שְׁלֹשִׁים וְתִשְׁעַ שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מָלָךְ יְהוּדָה: מָלָךְ מִנְחָם בֶּן-גָּדִי
עַל-יִשְׂרָאֵל עָשָׂר שָׁנִים בְּשִׁמְרוֹן. **ב טויה** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: לֹא סָר מֵעַל
חֲטָאוֹת יִרְבֶּעַם בֶּן-נָבָט אֲשֶׁר-הִחֲטִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל כָּל-יָמָיו. **ב טויה** בָּא פּוֹל
מָלָךְ-אֲשׁוּר עַל-הָאָרֶץ וַיִּתֵּן מִנְחָם לְפּוֹל אֶלֶף כֶּכֶר-כֶּסֶף לַהֲחִיזָק
הַמְּמִלְכָה בִּידּוֹ. **ב טוכ** וַיֵּצֵא מִנְחָם אֶת-הַכֶּסֶף עַל-יִשְׂרָאֵל עַל כָּל-גְּבוּרֵי הַחִיל
לָתֵת לְמָלָךְ אֲשׁוּר חֲמִשִּׁים שְׁקָלִים כֶּסֶף לְאִישׁ אֶחָד וַיָּשָׁב מָלָךְ אֲשׁוּר וְלֹא-עָמַד

שֵׁם בְּאֶרֶץ. **ב טוֹכָא** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי מְנַחֵם וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה: הֲלוֹא-הֵם כְּתוּבִים
עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. **ב טוֹכָב** וַיִּשְׁכַּב מְנַחֵם עִם-אֲבֹתָיו וַיִּמָּלֵךְ
פְּקַחְיָה בְּנוֹ תַּחְתָּיו.

ב טוֹכָג בְּשָׁנַת חֲמָשִׁים שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה: מֶלֶךְ פְּקַחְיָה בֶן-מְנַחֵם
עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן שְׁנָתָיו. **ב טוֹכֵד** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: לֹא סָר מִחַטָּאוֹת
יָרֵבֶעַם בֶּן-נִבְט אֲשֶׁר הִחֲטִיֵּא אֶת-יִשְׂרָאֵל. **ב טוֹכֵה** וַיִּקְשֹׁר עָלָיו פֶּקֶח
בֶּן-רַמְלִיָּהוּ שְׁלִישׁוֹ וַיִּכְהוּ בְּשִׁמְרוֹן בְּאַרְמוֹן בֵּית-מֶלֶךְ (הַמֶּלֶךְ) אֶת-אַרְגָּב
וְאֶת-הָאֲרִיָּה וַעֲמֹו חֲמָשִׁים אִישׁ מִבְּנֵי גִלְעָדִים וַיִּמָּתְהוּ וַיִּמָּלֵךְ תַּחְתָּיו. **ב טוֹכו**
וַיִּתֵּר דְּבָרֵי פְקַחְיָה וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה: הֵנָּה כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל.

ב טוֹכֵז בְּשָׁנַת חֲמָשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה: מֶלֶךְ פֶּקֶח בֶּן-רַמְלִיָּהוּ
עַל-יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן עֶשְׂרִים שָׁנָה. **ב טוֹכֵח** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: לֹא סָר
מִן-חַטָּאוֹת יָרֵבֶעַם בֶּן-נִבְט אֲשֶׁר הִחֲטִיֵּא אֶת-יִשְׂרָאֵל. **ב טוֹכֵט** בִּימֵי פֶקֶח
מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל בָּא תִגְלַת פְּלֹאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיִּקַּח אֶת-עִיּוֹן וְאֶת-אַבֵּל
בֵּית-מַעֲכָה וְאֶת-יָנוּחַ וְאֶת-קִדְשׁ וְאֶת-חֲצוֹר וְאֶת-הַגִּלְעָד וְאֶת-הַגְּלִילָה כָּל אֶרֶץ
נִפְתָּלִי וַיִּגְלַם אֲשׁוּרָה. **ב טוֹל** וַיִּקְשֹׁר-קֶשֶׁר הוֹשַׁע בֶּן-אֵלָה עַל-פֶּקֶח בֶּן-רַמְלִיָּהוּ
וַיִּכְהוּ וַיִּמָּתְהוּ וַיִּמָּלֵךְ תַּחְתָּיו בְּשָׁנַת עֶשְׂרִים לְיוֹתָם בֶּן-עֲזִיָּה. **ב טוֹלָא** וַיִּתֵּר
דְּבָרֵי-פֶקֶח וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה: הֵנָּה כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל.
ב טוֹלָב בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם לְפֶקֶח בֶּן-רַמְלִיָּהוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ יוֹתָם בֶּן-עֲזִיָּהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה. **ב טוֹלָג** בֶּן-עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה הָיָה בְּמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ
בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ יְרוּשָׁא בַת-צְדוֹק. **ב טוֹלָד** וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: כָּכָל
אֲשֶׁר-עָשָׂה עֲזִיָּהוּ אָבִיו עָשָׂה. **ב טוֹלָה** רַק הַבְּמוֹת לֹא סְרוּעוֹד הָעָם מִזִּבְחִים
וּמִקְטָרִים בַּבְּמוֹת הוּא בָּנָה אֶת-שַׁעַר בֵּית-יְהוָה הָעֶלְיוֹן. **ב טוֹלו** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי
יוֹתָם אֲשֶׁר עָשָׂה: הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה.
ב טוֹלוֹז בִּימֵים הֵהֱסִחַל יְהוָה לְהַשְׁלִיחַ בִּיהוּדָה רָצִין מֶלֶךְ אַרֶם וְאֶת פֶּקֶח
בֶּן-רַמְלִיָּהוּ. **ב טוֹלָח** וַיִּשְׁכַּב יוֹתָם עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר עִם-אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד אָבִיו
וַיִּמָּלֵךְ אַחֲז בְּנוֹ תַּחְתָּיו.

ב טוֹא בְּשָׁנַת שְׁבַע-עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְפֶקֶח בֶּן-רַמְלִיָּהוּ מֶלֶךְ אַחֲז בֶן-יוֹתָם מֶלֶךְ
יְהוּדָה. **ב טוֹב** בֶּן-עֶשְׂרִים שָׁנָה אַחֲז בְּמָלְכוֹ וְשֵׁשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם
וְלֹא-עָשָׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם דָּוִד אָבִיו. **ב טוֹג** וַיִּלְךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
וְגַם אֶת-בְּנוֹ הָעֶבֶיר בָּאֵשׁ כְּתַעֲבוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה אֶתָּם מִפְּנֵי בְנֵי

יִשְׂרָאֵל. **ב טז** וַיִּזְבַּח וַיִּקְטֹר בַּבָּמֹת וְעַל-הַגְּבָעוֹת וְתַחַת כָּל-עֵץ רַעְנָן. **ב טזא**
אֲזַי יַעֲלֶה רָצִין מִלֶּךְ-אֶרֶם וּפְקַח בֶּן-רַמְלֵיהוּ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם לַמֶּלֶכְמָה
וַיִּצְרוּ עַל-אָחִיו וְלֹא יָכְלוּ לְהִלָּחֵם. **ב טזב** בָּעֵת הַהִיא הִשִּׁיב רָצִין מֶלֶךְ-אֶרֶם
אֶת-אֵילַת לְאָרֶם וַיִּנָּשֶׁל אֶת-הַיְּהוּדִים מֵאֵילוֹת וְאֶרְמִים (וְאֲדָמִים) בָּאוּ אֵילַת
וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

ב טזג וַיִּשְׁלַח אָחִיו מִלְאָכִים אֶל-תַּגְלַת פֶּלְסֶר מֶלֶךְ-אֲשׁוּר לֵאמֹר עֲבֹדָה וּבִנְיָ אֲנִי
עָלַי וְהוֹשַׁעֲנִי מִכַּף מֶלֶךְ-אֶרֶם וּמִכַּף מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַקּוֹמִים עָלַי. **ב טזד** וַיִּקַּח
אָחִיו אֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הַזָּהָב הַנִּמְצָא בֵּית יְהוָה וּבִאֲצֻרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח
לְמֶלֶךְ-אֲשׁוּר שְׂחָד. **ב טזה** וַיִּשְׁמַע אֱלֹהֵי מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיַּעַל מֶלֶךְ אֲשׁוּר אֶל-דִּמְשֶׁק
וַיִּתְּפֶשֶׂה וַיִּגְלֶה קִירָה וְאֶת-רָצִין הַמִּית. **ב טזו** וַיִּלְךָ הַמֶּלֶךְ אָחִיו לִקְרַאת תַּגְלַת
פֶּלְאֶסֶר מֶלֶךְ-אֲשׁוּר דּוֹמֶשֶׁק וַיֵּרָא אֶת-הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּדִמְשֶׁק וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אָחִיו
אֶל-אוּרִיָּה הַכֹּהֵן אֶת-דָּמוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-תַּבְּנִיתוֹ לְכָל-מַעֲשָׂהוּ. **ב טזז** וַיָּבֶן
אוּרִיָּה הַכֹּהֵן אֶת-הַמִּזְבֵּחַ: כָּלֹל אֲשֶׁר-שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אָחִיו מִדִּמְשֶׁק כֹּן עָשָׂה אוּרִיָּה
הַכֹּהֵן עַד-בּוֹא הַמֶּלֶךְ אָחִיו מִדִּמְשֶׁק. **ב טזח** וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ מִדִּמְשֶׁק וַיֵּרָא הַמֶּלֶךְ
אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְרַב הַמֶּלֶךְ עַל-הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעַל עָלָיו. **ב טזט** וַיִּקְטֹר אֶת-עֹלָתוֹ
וְאֶת-מִנְחָתוֹ וַיִּסֹּךְ אֶת-נִסְכּוֹ וַיִּזְרַק אֶת-דָּם-הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר-לוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ.
ב טזי וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ הִנְחִשְׁתָּ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וַיִּקְרַב מֵאֵת פְּנֵי הַבַּיִת מִבֵּין
הַמִּזְבֵּחַ וּמִבֵּין בֵּית יְהוָה וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל-יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צְפוֹנָה. **ב טזיא** וַיִּצְוֶהוּ
(וַיִּצְוֶה) הַמֶּלֶךְ אָחִיו אֶת-אוּרִיָּה הַכֹּהֵן לֵאמֹר עַל הַמִּזְבֵּחַ הַגָּדוֹל הַקָּטָן
אֶת-עֹלֹת-הַבֶּקֶר וְאֶת-מִנְחַת הָעֶרֶב וְאֶת-עֹלֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת-מִנְחָתוֹ וְאֶת עֹלֹת
כָּל-עַם הָאָרֶץ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם וְכָל-דָּם עֹלָה וְכָל-דָּם-זֶבַח עָלָיו תִּזְרֹק וּמִזְבֵּחַ
הִנְחִשְׁתָּ יְהִיָּה-לִּי לְבֶקֶר. **ב טזיב** וַיַּעַשׂ אוּרִיָּה הַכֹּהֵן כָּלֹל אֲשֶׁר-צִוָּה הַמֶּלֶךְ אָחִיו.
ב טזיג וַיִּקְצֹץ הַמֶּלֶךְ אָחִיו אֶת-הַמִּסְגְּרוֹת הַמְּכֹנֹת וַיִּסֶּר מַעְלֵיהֶם וְאֶת- (אֶת-)
הַכִּיר וְאֶת-הַיָּם הוֹרֵד מֵעַל הַבֶּקֶר הִנְחִשְׁתָּ אֲשֶׁר תַּחְתֶּיהָ וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל מְרֻצֹּת
אַבְנִים. **ב טזיד** וְאֶת-מִיֶּסֶד (מִיֶּסֶד) הַשִּׁבְתָּ אֲשֶׁר-בָּנוּ בַּבַּיִת וְאֶת-מְבוֹא הַמֶּלֶךְ
הַחִיצוֹנָה הִסֵּב בֵּית יְהוָה: מִפְּנֵי מֶלֶךְ אֲשׁוּר. **ב טזיה** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי אָחִיו אֲשֶׁר
עָשָׂה: הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה. **ב טזיז** וַיִּשְׁכַּב
אָחִיו עִם-אַבְתָּיו וַיִּקְבֹּר עִם-אַבְתָּיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ חִזְקִיָּהוּ בֶּן־תַּחְתָּיו.
ב יזא בְּשָׁנֹת שְׁתַּיִם עָשָׂרָה לְאָחִיו מֶלֶךְ יְהוּדָה: מֶלֶךְ הוֹשֵׁעַ בֶּן-אֱלֹהֵי בְשָׁמְרוֹן
עַל-יִשְׂרָאֵל תִּשְׁעֵי שָׁנִים. **ב יזב** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: רַק לֹא כְּמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנָיו. **ב יזג** עָלָיו עָלָה שְׁלֹמֹנָאֶסֶר מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיְהִי-לוֹ הוֹשֵׁעַ עֶבֶד

וַיָּשֶׁב לוֹ מִנְחָה. **ב יזד** וַיִּמָּצָא מֶלֶךְ-אֲשׁוּר בְּהוֹשֵׁעַ קִשֹּׁר אֲשֶׁר שָׁלַח מִלֵּאכִים
אֶל-סוּא מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וְלֹא-הָעֵלָה מִנְחָה לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר כְּשָׁנָה בְּשָׁנָה וַיַּעֲצֶרְהוּ
מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיֹּאסְרֵהוּ בֵּית כָּלָא. **ב יזה** וַיַּעַל מֶלֶךְ-אֲשׁוּר בְּכָל-הָאָרֶץ וַיַּעַל שְׁמֵרוֹן
וַיִּצַּר עָלֶיהָ שְׁלֹשׁ שָׁנִים. **ב יזו** בְּשָׁנַת הַתְּשַׁעִּית לְהוֹשֵׁעַ לְכַד מֶלֶךְ-אֲשׁוּר
אֶת-שְׁמֵרוֹן וַיִּגַּל אֶת-יִשְׂרָאֵל אֲשׁוּרָה וַיָּשֶׁב אוֹתָם בְּחֶלֶח וּבְחָבוּר נָהָר גּוֹזְוּוֹעָרִי
מְדִי.

ב יזז וַיְהִי כִי-חָטְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם הַמַּעַלָה אֹתָם מֵאָרֶץ מִצְרַיִם
מִתַּחַת יַד פְּרָעָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וַיִּירָאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים. **ב יזח** וַיִּלְכוּ בַּחֲקוֹת
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִלְכֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשׂוּ. **ב יזט**
וַיַּחֲפְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא-כֵן עַל-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּבְנוּ לָהֶם בָּמוֹת
בְּכָל-עָרֵיהֶם מִמִּגְדָּל נוֹצָרִים עַד-עִיר מִבְּצָר. **ב יזי** וַיִּצְבּוּ לָהֶם מִצְבוֹת וְאֲשֵׁרִים
עַל כָּל-גִּבְעָה גְבוּהָה וְתַחַת כָּל-עֵץ רַעֲנָן. **ב יזיא** וַיִּקְטְרוּ-שָׁם בְּכָל-בָּמוֹת כְּגוֹיִם
אֲשֶׁר-הִגְלָה יְהוָה מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ דְבָרִים רָעִים לְהַכְעִיס אֶת-יְהוָה. **ב יזיב**
וַיַּעֲבְדוּ הַגִּלְגָּלִים אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם לֹא תַעֲשׂוּ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה. **ב יזיג** וַיַּעַד
יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וּבִיהוּדָה בֵּיד כָּל-נְבִיאָיו (נְבִיאִי) כָּל-חֲזָה לֵאמֹר שְׁבוּ מִדַּרְכֵיכֶם
הָרָעִים וְשִׁמְרוּ מִצְוֹתַי חֲקוֹתַי כְּכָל-הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת-אַבְתִּיכֶם וְאֲשֶׁר
שָׁלַחְתִּי אֵלֵיכֶם בֵּיד עֲבָדֵי הַנְּבִיאִים. **ב יזיד** וְלֹא שָׁמְעוּ וַיִּקְשׁוּ אֶת-עֶרְפָם כְּעֶרֶף
אַבוֹתָם אֲשֶׁר לֹא הֵאֱמִינוּ בִּיהוָה אֱלֹהֵיהֶם. **ב יזטו** וַיִּמָּאֲסוּ אֶת-חֻקֵּי
וְאֶת-בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אַבוֹתָם וְאֶת עֲדוּתָיו אֲשֶׁר הֶעִיד בָּם וַיִּלְכוּ אַחֲרֵי
הַהֶבֶל וַיַּהֲבִלוּ וְאַחֲרֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבְתֶם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתָם לִבְלֹתִי עֲשׂוֹת
כָּהֶם. **ב יזטז** וַיַּעֲזְבוּ אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מִסָּכָה שְׁנִים
(שְׁנֵי) עָגָלִים וַיַּעֲשׂוּ אֲשִׁירָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְכָל-צָבָא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבְדוּ אֶת-הַבָּעַל.
ב יזטז וַיַּעֲבִירוּ אֶת-בְּנֵיהֶם וְאֶת-בְּנוֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ וַיִּקְסְמוּ קִסְמִים וַיִּנְחָשׁוּ וַיִּתְמַכְּרוּ
לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ. **ב יזיח** וַיִּתְאַנֶּף יְהוָה מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּסְרֹם
מֵעַל פָּנָיו: לֹא נִשְׁאָר רֶק שִׁבְט יְהוּדָה לְבָדוֹ. **ב יזיט** גַּם-יְהוּדָה לֹא שָׁמַר
אֶת-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּלְכוּ בַּחֲקוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשׂוּ. **ב יזכ** וַיִּמָּאֲסוּ יְהוָה
בְּכָל-זֶרַע יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲנֶם וַיִּתְּנֵם בְּיַד-שְׂסִיסִים עַד אֲשֶׁר הִשְׁלִיכֶם מִפָּנָיו. **ב יזכא**
כִּי-קָרַע יִשְׂרָאֵל מֵעַל בֵּית דָּוִד וַיִּמְלִיכוּ אֶת-יָרָבְעָם בֶּן-נִבְט וִידָא (וִידָח) יָרָבְעָם
אֶת-יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְהַחֲטִיִּאִם חֲטָאָה גְדוֹלָה. **ב יזכב** וַיִּלְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּכָל-חֲטָאוֹת יָרָבְעָם אֲשֶׁר עָשָׂה: לֹא-סָרוּ מִמֶּנָּה. **ב יזכג** עַד אֲשֶׁר-הִסִּיר יְהוָה

את-ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל-עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל
אדמתו אשורה עד היום הזה.

ב יזכד ויבא מלך-אשור מבבל ומכותה ומענא ומחמת וספרוים וישב בערי
שמרון תחת בני ישראל וירשו את-שמרון וישבו בעריה. **ב יזכה** ויהי בתחלת
שבתם שם לא יראו את-יהוה וישלח בהם את-האריות ויהיו הרגים
בהם. **ב יזכו** ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב בערי
שמרון לא ידעו את-משפט אלהי הארץ וישלח-בם את-האריות והנם
ממיתים אותם כאשר אינם ידעים את-משפט אלהי הארץ. **ב יזכו** ויצו
מלך-אשור לאמר הליכו שמה אחד מהכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו
שם וירם את-משפט אלהי הארץ. **ב יזכח** ויבא אחד מהכהנים אשר הגלו
משמרון וישב בבית-אל ויהי מורה אתם איך יראו את-יהוה. **ב יזכט** ויהיו
עשים גוי אלהיו ויניחו בבית הבמות אשר עשו השמרנים גוי גוי בעריהם
אשר הם ישבים שם. **ב יזל** ואנשי בבל עשו את-סכות בנות ואנשי-כות עשו
את-נרגל ואנשי חמת עשו את-אשימא. **ב יזלא** והעוים עשו נבחו ואת-תרתק
והספרוים שרפים את-בניהם באש לאדרמלך וענמלך אלה ספרים (אלהי
ספרוים). **ב יזלב** ויהיו יראים את-יהוה ויעשו להם מקצותם כהני במות ויהיו
עשים להם בבית הבמות. **ב יזלג** את-יהוה היו יראים ואת-אלהיהם היו
עבדים כמשפט הגוים אשר-הגלו אתם משם. **ב יזלד** עד היום הזה הם עשים
כמשפטים הראשונים: אינם יראים את-יהוה ואינם עשים כחקתם וכמשפטים
וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את-בני יעקב אשר-שם שמו ישראל. **ב יזלה**
ויכרת יהוה אתם ברית ויצום לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא-תשתחוו
להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם. **ב יזלו** כי אם-את-יהוה אשר העלה
אתכם מארץ מצרים בלח גדול ובזרוע נטויהאתו תיראו ולו תשתחוו ולו
תזבחו. **ב יזלז** ואת-החקים ואת-המשפטים והתורה והמצוה אשר כתב
לכם תשמרון לעשות כל-הימים ולא תיראו אלהים אחרים. **ב יזלח** והברית
אשר-כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים. **ב יזלט** כי
אם-את-יהוה אלהיכם תיראוהוא יציל אתכם מיד כל-איביכם. **ב יזמ** ולא
שמעו: כי אם-כמשפטם הראשון הם עשים. **ב יזמא** ויהיו הגוים האלה
יראים את-יהוה ואת-פסיליהם היו עבדים גם-בניהם ובני בניהם כאשר עשו
אבותם הם עשים עד היום הזה.

ב יחא ויהי בשנת שלש להושע בן-אלה מלך ישראל מלך חזקיה בן-אחז מלך יהודה. **ב יחב** בן-עשרים וחמש שנה הָיָה בְּמִלְכוֹ וַעֲשָׂרִים וַתִּשַׁע שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמֹו אָבִי בֵּת-זְכַרְיָה. **ב יחג** וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה כָּכֹל אֲשֶׁר-עָשָׂה דָּוִד אָבִיו. **ב יחד** הוּא הִסִּיר אֶת-הַבַּמֹּוֹת וְשִׁבַּר אֶת-הַמִּצֵּבֹת וְכָרַת אֶת-הָאֲשֵׁרָה וְכָתַת נָחֹשׁ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר-עָשָׂה מֹשֶׁה כִּי עַד-הַיָּמִים הָהֵמָּה הָיוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מִקְטָרִים לוֹ וַיִּקְרָא-לוֹ נְחֹשֶׁתָן. **ב יחה** בַּיהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל בָּטַח וְאַחֲרָיו לֹא-הָיָה כָמֹהוּ בְּכֹל מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֲשֶׁר הָיוּ לִפְנָיו. **ב יחו** וַיִּדְבֹּק בַּיהוָה לֹא-סָר מֵאַחֲרָיו וַיִּשְׁמַר מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה. **ב יחז** וְהָיָה יְהוָה עִמּוֹ בְּכֹל אֲשֶׁר-יַצֵּא יִשְׁכִּיל וַיִּמְרֹד בְּמֶלֶךְ-אֲשׁוּר וְלֹא עָבְדוּ. **ב יחח** הוּא-הִכָּה אֶת-פְּלִשְׁתִּים עַד-עֵזָה וְאֶת-גְּבוּלֶיהָ מִמִּגְדָּל נֹצָרִים עַד-עִיר מִבְּצָר.

ב יחט ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהוהיא השנה השביעית להושע בן-אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך-אשור על-שִׁמְרוֹן וַיִּצַּר עָלֶיהָ. **ב יחי** וַיִּלְכְּדָהּ מִקְצֵה שְׁלֹשׁ שָׁנִים בַּשָּׁנָה-שֵׁשׁ לַחֲזַקְיָהּ: הִיא שָׁנָה-תִּשַׁע לְהוֹשֵׁעַ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְלִכְדָּהּ שִׁמְרוֹן. **ב יחיא** וַיָּגֵל מֶלֶךְ-אֲשׁוּר אֶת-יִשְׂרָאֵל אֲשׁוּרָה וַיִּנְחֵם בַּחֲלָח וּבַחֲבוּר נָהָר גּוֹזָו וְעָרֵי מְדִי. **ב יחיב** עַל אֲשֶׁר לֹא-שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ אֶת-בְּרִיתוֹ אֶת כָּל-אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא עָשׂוּ.

ב יחיג וּבְאַרְבַּע עָשָׂרָה שָׁנָה לְמֶלֶךְ חֲזַקְיָה עָלָה סִנְחַרִּיב מֶלֶךְ-אֲשׁוּר עַל כָּל-עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיִּתְּפָשֶׁם. **ב יחיד** וַיִּשְׁלַח חֲזַקְיָה מֶלֶךְ-יְהוּדָה אֶל-מֶלֶךְ-אֲשׁוּר לְכִישָׁה לֵאמֹר חֲטָאתִי שׁוּב מֵעֲלִיאת אֲשֶׁר-תִּתֵּן עָלַי אֲשָׂא וַיִּשָּׁם מֶלֶךְ-אֲשׁוּר עַל-חֲזַקְיָה מֶלֶךְ-יְהוּדָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וּשְׁלֹשִׁים כֶּסֶף זָהָב. **ב יחטו** וַיִּתֵּן חֲזַקְיָה אֶת-כָּל-הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בֵּית-יְהוָה וּבִבְאֲצֻרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ. **ב יחטז** בָּעֵת הַהִיא קִצַּץ חֲזַקְיָה אֶת-דִּלְתוֹת הַיֵּכֶל יְהוָה וְאֶת-הָאֲמֹנוֹת אֲשֶׁר צָפָה חֲזַקְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּתֵּן לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר.

ב יחיו וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ-אֲשׁוּר אֶת-תִּרְתָּן וְאֶת-רַב-סָרִיס וְאֶת-רַב־שָׁקָה מִן-לְכִישׁ אֶל-הַמֶּלֶךְ חֲזַקְיָהוּ בַּחֵיל כְּבִיד יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲלוּ וַיִּבְּאוּ יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲלוּ וַיִּבְּאוּ וַיַּעֲמִדוּ בַּתְּעֵלֶת הַבֵּרֶכָה הָעֲלִיּוֹנָה אֲשֶׁר בְּמִסְלַת שְׁדֵה כִבֶּס. **ב יחיא** וַיִּקְרָאוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיַּצֵּא אֲלֵיהֶם אֱלִיקִים בֶּן-חִלְקִיָהוּ אֲשֶׁר עַל-הַבַּיִת וְשִׁבְנָה הַסֹּפֵר וַיֹּאחַז בֶּן-אֶסָף הַמִּזְכִּיר. **ב יחיט** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַב־שָׁקָה אָמְרוּ-נָא אֶל-חֲזַקְיָהוּ: כֹּה-אָמַר הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אֲשׁוּר מָה הַבְּטָחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בְּטַחָת. **ב יחכ** אָמְרָת אַךְ-דָּבַר-שְׁפָתִים עֲצָה וּגְבוּרָה לְמַלְחָמָה עֲתָה עַל-מִי בְטַחָת כִּי מְרִדָת בִּי.

ב יחכא עתה הנה בטחת לך על-משענת הקנה הרצוץ הזה על-מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך-מצרים לכל-הבטחים עליו.

ב יחכב וכי-תאמרון אלי אל-יהוה אלהינו בטחנו: הלוא הוא אשר הסיר חזקתו את-במותיו ואת-מזבחתיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם. **ב יחכג** ועתה התערב נא את-אדני את-מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם-תוכל לתת לך רכבים עליהם. **ב יחכד** ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על-מצרים לרכב ולפרשים.

ב יחכה עתה המבלעדי יהוה עליתי על-המקום הזה להשחתו יהוה אמר אלי עלה על-הארץ הזאת והשחיתה. **ב יחכו** ויאמר אליקים בן-חלקיהו ושבנה ויואח אל-רבשקה דבר-נא אל-עבדיך ארמיתכי שמעים אנחנו ואל-תדבר עמנו יהודית באזני העם אשר על-החמה. **ב יחכז** ויאמר אליהם רבשקה העל אדניך ואליך שלחני אדני לדבר את-הדברים האלה הלא על-האנשים הישבים על-החמה לאכל את-חריהם (צואתם) ולשתות את-שניהם (מימי רגליהם) עמכם. **ב יחכח** ויעמד רבשקה ויקרא בקול-גדול יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר-המלך הגדול מלך אשור. **ב יחכט** כה אמר המלך אל-נשא לכם חזקתו: כי-לא יוכל להציל אתכם מידו. **ב יחל** ואל-יבטח אתכם חזקתו אל-יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את-העיר הזאת בידי מלך אשור. **ב יחלא** אל-תשמעו אל-חזקתו: כי כה אמר מלך אשור עשו-אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש-גפנו ואיש תאנתו וישתו איש מי-ברו. **ב יחלב** עד-באי ולקחתי אתכם אל-ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית וצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל-תשמעו אל-חזקתו כי-ישית אתכם לאמר יהוה יצילנו. **ב יחלג** ההצל הצילו אלהי הגוים איש את-ארצו מיד מלך אשור. **ב יחלד** איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרנים הנע וענה: כי-הצילו את-שמרון מיד. **ב יחלה** מי בכל-אלהי הארצות אשר-הצילו את-ארצם מיד: כי-יציל יהוה את-ירושלם מיד. **ב יחלו** והחרישו העם ולא-ענו אתו דבר: כי-מצות המלך היא לאמר לא תענהו. **ב יחלו** ויבא אליקים בן-חלקיהו אשר-על-הבית ושבנא הספר ויואח בן-אסף המזכיר אל-חזקתו וקרועי בגדים ויגדו לו דברי רבשקה. **ב יטא** ויהי כשמע המלך חזקתו ויקרע את-בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה. **ב יטב** וישלח את-אליקים אשר-על-הבית ושבנא הספר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל-ישעיהו הנביא בן-אמוץ. **ב יטג** ויאמרו אליו כה אמר חזקתו יום-צרה ותוכחה ונאצה היום

הָזֶה: כִּי בָאוּ בָנִים עַד-מִשְׁבֵּר וְכַח אֵין לָלֶדֶה. **ב יטד** אוֹלִי יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶת כָּל-דְּבָרֵי רַב־שָׁקָה אֲשֶׁר שָׁלְחוּ מֶלֶךְ-אֲשׁוּר אֲדָנֶיךָ לְחַרֵּף אֱלֹהִים חַי וְהוֹכִיחַ
בְּדָבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנָשְׂאתָ תַּפְלָה בְּעַד הַשְּׂאֲרִית הַנִּמְצָאָה.
ב יטו וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וְיִשְׁעִיָּהוּ. **ב יטו** וַיֹּאמְרוּ לָהֶם יִשְׁעִיָּהוּ כֹה
תֹאמְרוּן אֶל-אֲדָנֵיכֶם: כֹּה אָמַר יְהוָה אֱל-תִּירָא מִפָּנַי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ
אֲשֶׁר גִּדַּפּוּ נְעָרֵי מֶלֶךְ-אֲשׁוּר אֹתִי. **ב יטז** הִנְנִי נֹתֵן בּוֹ רוּחַ וְשָׁמַע שְׁמוּעָה וְשָׁב
לְאָרְצוֹ וְהִפְלֵתִיו בַּחֲרֵב בְּאֶרְצוֹ. **ב יטז** וַיָּשָׁב רַב־שָׁקָה וַיִּמְצָא אֶת-מֶלֶךְ אֲשׁוּר
נֹלָחַם עַל-לִבְנָה: כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע מֶלֶכִּישׁ. **ב יטז** וַיִּשְׁמַע אֶל-תִּרְהֶקֶה
מֶלֶךְ-כּוּשׁ לֵאמֹר הִנֵּה יָצָא לְהִלָּחֵם אִתְּךָ וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל-חִזְקִיָּהוּ
לֵאמֹר. **ב יטז** כֹּה תֹאמְרוּן אֶל-חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה לֵאמֹר אֱל-יִשְׁאָף אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר אַתָּה בְּטַח בּוֹ לֵאמֹר: לֹא תִנָּתֵן יְרוּשָׁלַם בְּיַד מֶלֶךְ אֲשׁוּר. **ב יטז** הִנֵּה
אַתָּה שָׁמַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אֲשׁוּר לְכָל-הָאֲרָצוֹת לְהַחְרִימָם וְאַתָּה תִּנָּצֵל.
ב יטז הִנֵּה צִלְּלוּ אֹתָם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שָׁחַתוּ אֲבוֹתַי אֶת-גִּזְזוֹן וְאֶת-חֲרוֹן וְרָצֹף
וּבְנֵי-עֵדֹן אֲשֶׁר בִּתְּלָאשׁוּר. **ב יטז** אֵינוּ מֶלֶךְ-חֲמַת וּמֶלֶךְ אֶרֶץ וּמֶלֶךְ לַעִיר
סַפְרָוִים הִנֵּעַ וְעָוָה. **ב יטז** וַיִּקַּח חִזְקִיָּהוּ אֶת-הַסִּפְרִים מִיַּד הַמַּלְאָכִים וַיִּקְרָאֻם
וַיַּעַל בֵּית יְהוָה וַיִּפְרֹשֶׁהוּ חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יְהוָה.
ב יטז וַיִּתְּפַלֵּל חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֹשֵׁב הַכְּרָבִים
אַתָּה-הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עֹשִׂיתָ אֶת-הַשָּׁמַיִם
וְאֶת-הָאָרֶץ. **ב יטז** הִטָּה הִטָּה אֲזִנְךָ וַיִּשְׁמַע פֶּקֶחַ יְהוָה עֵינֶיךָ וַיֵּרָא וַיִּשְׁמַע אֶת
דְּבָרֵי סַנְחֵרִיב אֲשֶׁר שָׁלְחוּ לְחַרֵּף אֱלֹהִים חַי. **ב יטז** אֲמָנָם יְהוָה: הַחֲרִיבוּ מַלְכֵי
אֲשׁוּר אֶת-הַגּוֹיִם וְאֶת-אֶרְצָם. **ב יטז** וְנָתַנוּ אֶת-אֱלֹהֵיהֶם בָּאֵשׁ: כִּי לֹא אֱלֹהִים
הֵמָּה כִּי אִם-מַעֲשֵׂה יָדֵי-אָדָם עֹץ וְאֶבֶן וַיִּאֲבָדוּם. **ב יטז** וְעָתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
הוֹשִׁיעֵנוּ נָא מִיָּדוֹ וַיִּדְּעוּ כָל-מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ.
ב יטז וַיִּשְׁלַח יִשְׁעִיָּהוּ בֶן-אֲמוּץ אֶל-חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר: כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי אֶל-סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ-אֲשׁוּר שָׁמַעְתִּי. **ב יטז** זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה עָלָיו: בָּזָה לְךָ לַעֲגָה לְךָ בְּתוֹלַת בֵּית-צִיּוֹן וְאַחֲרֶיךָ רֹאשׁ הַנִּיעָה בֵּית
יְרוּשָׁלַם. **ב יטז** אֶת-מִי חֲרַפְתָּ וְגִדַּפְתָּ וְעַל-מִי הִרִימוֹתָ קוֹל וַתִּשָּׂא מְרוֹם עֵינֶיךָ
עַל-קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. **ב יטז** בְּיַד מַלְאָכֶיךָ חֲרַפְתָּ אֲדָנִי וַתֹּאמֶר בִּרְכָב (בְּרָב) רִכְבִּי
אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם הָרִים יִרְכָּתִי לְבָנוֹן וְאַכְרֹת קוֹמַת אֶרֶץ מִבְּחוֹר בְּרָשָׁיו וְאַבְוָאָה
מִלּוֹן קֶצֶה יַעַר פְּרָמְלוֹ. **ב יטז** אֲנִי קִרְתִּי וְשִׁתִּיתִי מִיָּם זָרִים וְאַחֲרַב בְּכַף-פָּעָמִי
כָּל יְאֹרֵי מִצּוֹר. **ב יטז** הֲלֹא-שָׁמַעְתָּ לְמַרְחוֹק אַתָּה עֹשִׂיתִי לְמִימֵי קָדָם

וַיִּצְרַתִּיהָ עֵתָהּ הַבִּיאַתִּיהוּתָהּ לַהֲשׁוֹת גְּלִים נָצִים עָרִים בְּצִרוֹת. **ב יטכו**
וַיִּשְׁבִּיהֶן קֶצְרִי-יָדָחֲתוּ וַיִּבְשׂוּ הָיוּ עֹשֵׁב שָׂדֶה וִירֵק דָּשָׁא חֲצִיר גִּגּוֹת וַשְּׂדָּפָה לִפְנֵי
קָמָה. **ב יטכז** וַשְּׁבִתָּהּ וַיִּצְאָתָהּ וַיִּבְאָהּ יָדָעֲתִי וְאֵת הַתְּרַגְּזָה אֵלַי. **ב יטכח** יַעֲן
הַתְּרַגְּזָה אֵלַי וַשְּׁאֲנִנָּה עָלָה בְּאֲזָנוֹי שְׁמַתִּי חָחִי בְּאֶפֶס וּמַתְּגִי בְּשַׁפְּתֶיהָ וְהַשְּׁבִתִּיהָ
בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר-בָּאתָ בָּהּ. **ב יטכט** וְזֶה-לָךְ הָאוֹתָאֲכֹל הַשָּׁנָה סָפִיחַ וּבִשְׁנָה הַשְּׁנִית
סָחִישׁ וּבִשְׁנָה הַשְּׁלִישִׁית זָרְעוּ וּקְצְרוּ וְנִטְעוּ כְרָמִים וְאָכְלוּ פְּרִים. **ב יטל** וְיִסְפָּה
פְּלִיטַת בֵּית-יְהוּדָה הַנִּשְׁאָרָה שָׁרֵשׁ לְמַטָּה וְעֹשֶׂה פְּרִי לְמַעְלָה. **ב יטלא** כִּי
מִירוּשָׁלַם תֵּצֵא שְׂאֲרִית וּפְלִיטָה מֵהָר צִיּוֹן קִנְאֵת יְהוָה (צָבָאוֹת)
תַּעֲשֶׂה-זֹאת.

ב יטלב לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱל-מֶלֶךְ אֲשׁוּר לֹא יָבֹא אֶל-הָעִיר הַזֹּאת וְלֹא-יִזְרָה
שָׁם חַץ וְלֹא-יִקְדָּמָנָה מִגֹּן וְלֹא-יִשְׁפֹּךְ עָלֶיהָ סִלְלָה. **ב יטלג** בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר-יָבֹא בָּהּ
יָשׁוּב וְאֶל-הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבֹא נָאִם-יְהוָה. **ב יטלד** וְגִנוֹתַי אֶל-הָעִיר הַזֹּאת
לְהוֹשִׁיעָהּ לְמַעַן וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי. **ב יטלה** וַיְהִי בַּלִּילָה הַהוּא וַיֵּצֵא מֶלֶךְ יְהוָה
וַיֵּךְ בְּמַחֲנֶה אֲשׁוּר מֵאָה שְׁמוֹנִים וַחֲמִשָּׁה אֲלָף וַיִּשְׁכַּיְמוּ בַּבֹּקֶר וְהָיָה כָּל־כָּל־פְּגָרִים
מֵתִים. **ב יטלו** וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב סְנַחְרִיב מֶלֶךְ-אֲשׁוּר וַיָּשָׁב בְּנִינוּה. **ב יטלז** וַיְהִי
הוּא מִשְׁתַּחֲוִה בֵּית נִסְרֹךְ אֱלֹהָיו וַאֲדַרְמֶלֶךְ וּשְׂרָאֶצֶר (בְּנָיו) הִכְּהוּ בַּחֲרִב
וְהִמָּה נְמַלְטוּ אֶרֶץ אֲרָרְט וַיִּמְלֹךְ אֶסֶר-חֲדָן בְּנוֹ תַּחֲתָיו.
ב כא בַּיָּמִים הֵהֵם חָלָה חִזְקִיָּהוּ לָמוֹת וַיָּבֹא אֵלָיו יִשְׁעִיָּהוּ בֶן-אֲמוּץ הַנָּבִיא
וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה צוּ לְבֵיתְךָ כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תַחֲיָה. **ב כב** וַיֹּסֵב
אֶת-פָּנָיו אֶל-הַקִּיר וַיִּתְּפַלְלָאֶל-יְהוָה לֵאמֹר. **ב כג** אָנָּה יְהוָה זָכַר-נָא אֶת אֲשֶׁר
הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבִלְבָב שָׁלֵם וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עָשִׂיתִי וַיִּבֶן חִזְקִיָּהוּ בְּכִי
גָדוֹל.

ב כד וַיְהִי יִשְׁעִיָּהוּלֹא יָצָא הָעִיר (חֲצִיר) הַתִּיכְנָה וַדְּבַר-יְהוָההָיָה אֵלָיו לֵאמֹר.
ב כה שׁוּב וְאִמְרָתָ אֶל-חִזְקִיָּהוּ נְגִיד-עַמִּי כֹה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אָבִיךָ
שְׁמַעְתִּי אֶת-תְּפִלָּתְךָ רָאִיתִי אֶת-דִּמְעָתְךָ הִנְנִי רֹפֵא לָךְ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי תַעֲלֶה בֵּית
יְהוָה. **ב כו** וְהִסַּפְתִּי עַל-יָמֶיךָ חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּמִכָּף מֶלֶךְ-אֲשׁוּר אֲצִילְךָ וְאֵת
הָעִיר הַזֹּאת וְגִנוֹתַי עַל-הָעִיר הַזֹּאת לְמַעַן וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי. **ב כז** וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיָּהוּ
קִחוּ דְּבַלְתַּת תְּאֲנִים וַיִּקְחוּ וַיִּשְׁיִמוּ עַל-הַשְּׁחִין וַיַּחֲסִי. **ב כח** וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ
אֶל-יִשְׁעִיָּהוּ מָה אוֹת כִּי-יִרְפָּא יְהוָה לִי וְעַלִּיתִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בֵּית יְהוָה. **ב כט**
וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיָּהוּ זֶה-לָךְ הָאוֹת מֵאֵת יְהוָה כִּי יַעֲשֶׂה יְהוָה אֶת-הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר:
הִלָּךְ הֵצֵל עֶשֶׂר מַעְלוֹת אִם-יָשׁוּב עֶשֶׂר מַעְלוֹת. **ב כ** וַיֹּאמֶר יְהוָה חִזְקִיָּהוּ נִקְל לָצֵל

לנטות עֲשֹׂר מַעֲלוֹת לֹא כִי יָשׁוּב הִצֵּל אַחֲרָנִית עֲשֹׂר מַעֲלוֹת. **ב כִּי**א וַיִּקְרָא
יִשְׁעִיָּהוּ הַנָּבִיא אֶל-יְהוָה וַיֵּשֶׁב אֶת-הִצֵּל בַּמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יֵרְדֶה בַּמַּעֲלוֹת אַחֲזִי
אַחֲרָנִית עֲשֹׂר מַעֲלוֹת.

ב כִּיב בָּעֵת הַהִיא שָׁלַח בְּרֹאדָד בֶּלְאָדָן בֶּן-בֶּלְאָדָן מֶלֶךְ-בָּבֶל סִפְרִים
וּמִנְחָהאֶל-חִזְקִיָּהוּ כִי שָׁמַע כִּי חָלָה חִזְקִיָּהוּ. **ב כִּי**ג וַיִּשְׁמַע עָלֵיהֶם חִזְקִיָּהוּ
וַיֵּרָאֻם אֶת-כָּל-בֵּית נְכֹתָה אֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הַזָּהָב וְאֶת-הַבִּשְׁמִים וְאֶת שְׁמֹן
הַטּוֹב וְאֶת בֵּית כָּלֹו וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר נִמְצָא בְּאוֹצְרוֹתָיו לֹא-הָיָה דָּבָר אֲשֶׁר
לֹא-הָרָאֻם חִזְקִיָּהוּ בְּבִיתוֹ וּבְכָל-מִמְשַׁלְתּוֹ. **ב כִּי**ד וַיָּבֹא יִשְׁעִיָּהוּ הַנָּבִיא
אֶל-הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מָה אָמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וּמֵאֵין יָבֹאוּ אֵלֶיךָ
וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה בָּאוּ מִבָּבֶל. **ב כִּטו** וַיֹּאמֶר מָה רָאוּ בְּבִיתְךָ וַיֹּאמֶר
חִזְקִיָּהוּ אֶת כָּל-אֲשֶׁר בְּבִיתִי רְאוּלֹא-הָיָה דָּבָר אֲשֶׁר לֹא-הָרְאִיתֶם בְּאֹצְרוֹתַי.
ב כִּטז וַיֹּאמֶר יִשְׁעִיָּהוּ אֶל-חִזְקִיָּהוּ שָׁמַע דְּבַר-יְהוָה. **ב כִּי**ז הִנֵּה יָמִים בָּאִים
וְנִשְׂאָ כָל-אֲשֶׁר בְּבִיתְךָ וְאֲשֶׁר אֲצֻרוּ אֲבֹתֶיךָ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה בְּבִלָּהּ לֹא-וַיִּתֵּר דְּבַר
אָמַר יְהוָה. **ב כִּיח** וּמִבְּנִיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמֶּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִידִיקָח (יִקְחוּ) וְהָיוּ סָרִיסִים
בְּהִיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל. **ב כִּיט** וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ אֶל-יִשְׁעִיָּהוּ טוֹב דְּבַר-יְהוָה אֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ וַיֹּאמֶר הֲלוֹא אִם-שָׁלוֹם וְאַמֶּת יְהִיָּה בְיָמִי. **ב ככ** וַיִּתֵּר דְּבָרֵי חִזְקִיָּהוּ
וְכָל-גְּבוּרָתוֹ וְאֲשֶׁר עָשָׂה אֶת-הַבְּרָכָה וְאֶת-הַתַּעֲלָה וַיָּבֹא אֶת-הַמִּים הָעִירָהּ
הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה. **ב ככא** וַיִּשְׁכַּב חִזְקִיָּהוּ
עַם-אַבְתָּיו וַיִּמָּלֶךְ מִנְּשָׂה בֶנוֹ תַחְתָּיו.

ב ככא בֶּן-שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה שָׁנָה מִנְּשָׂה בְּמָלְכוֹ וַחֲמִשִּׁים וַחֲמִשׁ שָׁנָה מָלַךְ
בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ חֶפְצִי-בָהּ. **ב ככב** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּתוּעַבַת הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. **ב ככג** וַיֵּשֶׁב וַיָּבֹן אֶת-הַבָּמֹת אֲשֶׁר אֲבָד
חִזְקִיָּהוּ אָבִיו וַיִּקַּם מִזְבְּחֹת לְבַעַל וַיַּעַשׂ אֲשֶׁרָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אַחְזָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְכָל-צָבָא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבֹד אֹתָם. **ב ככד** וּבָנָה מִזְבְּחֹת בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר
אָמַר יְהוָה בִּירוּשָׁלַם אֲשִׁים אֶת-שְׁמִי. **ב ככה** וַיָּבֹן מִזְבְּחוֹת לְכָל-צָבָא הַשָּׁמַיִם
בְּשָׂתֵי חֲצֹרוֹת בֵּית-יְהוָה. **ב ככו** וְהָעֶבֶר אֶת-בְּנוֹ בָּאֵשׁ וְעוֹנֵן וְנִחַשׁ וְעָשָׂה אוֹב
וַיִּדְּעָנִים הָרַבָּה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיס. **ב ככז** וַיִּשָּׂם אֶת-פֶּסֶל
הָאֲשֶׁרָה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה אֶל-דָּוִד וְאֶל-שְׁלֹמֹה בְנוֹ בְּבֵית הַזֶּה
וּבִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּחֻרְתִּי מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשִׁים אֶת-שְׁמִי לְעוֹלָם. **ב ככח**
וְלֹא אֲסִיף לְהַנִּיד רֶגֶל יִשְׂרָאֵל מִן-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבּוֹתָם רַק אִם-יִשְׁמְרוּ
לַעֲשׂוֹת כְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתִים וּלְכָל-הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-צִוִּה אֹתָם עַבְדִּי מֹשֶׁה. **ב ככט**

וְלֹא שָׁמְעוּ וַיִּתְּעַם מִנִּשְׁאָה לַעֲשׂוֹת אֶת-הָרָע מִן-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **ב כאי** וַיִּדְבֹּר יְהוָה בְּיַד-עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים לֵאמֹר. **ב כאי** יַעַן אֲשֶׁר
עָשָׂה מִנִּשְׁאָה מֶלֶךְ-יְהוּדָה הַתַּעֲבוֹת הָאֵלֶּה הָרָע מִכָּל אֲשֶׁר-עָשׂוּ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר
לִפְנָיו וַיַּחֲטֵא גַם-אֶת-יְהוּדָה בְּגִלּוּלָיו.

ב כאיב לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא רָעָה עַל-יְרוּשָׁלַם וַיְהוּדָה:
אֲשֶׁר כָּל-שֹׁמְעֵיו (שִׁמְעָה) תִּצְלָנָה שְׁתֵּי אָזְנוֹ. **ב כאיג** וְנִטִּיתִי עַל-יְרוּשָׁלַם אֶת קוֹ
שִׁמְרוֹן וְאֶת-מִשְׁקַלֶּת בֵּית אַחָאָב וּמַחֲיִיתִי אֶת-יְרוּשָׁלַם כַּאֲשֶׁר-יִמָּחָה
אֶת-הַצִּלְחַת מָחָה וְהִפָּךְ עַל-פָּנֶיהָ. **ב כאיד** וְנִטִּשְׁתִּי אֶת שְׂאֲרֵית נַחֲלָתִי וַיִּנְתְּתִים
בְּיַד אִיבֵיהֶם וְהָיוּ לִבִּז וְלִמְשָׁסָה לְכָל-אִיבֵיהֶם. **ב כאטו** יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת-הָרָע
בְּעֵינַי וַיְהִיו מְכַעֲסִים אֶתִּי מִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצְאוּ אֲבוֹתָם מִמִּצְרָיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה.
ב כאטז וְגַם דָּם נָקִי שָׁפַךְ מִנִּשְׁאָה הַרְבֵּה מְאֹד עַד אֲשֶׁר-מָלֵא אֶת-יְרוּשָׁלַם פֶּה
לִפְהֶלֶבֶד מִחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר הִחֲטִיֵּא אֶת-יְהוּדָה לַעֲשׂוֹת הָרָע בְּעֵינַי יְהוָה. **ב כאיז**
וַיֵּתֶר דְּבָרֵי מִנִּשְׁאָה וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה וַחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא: הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים
עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה. **ב כאיח** וַיִּשְׁכַּב מִנִּשְׁאָה עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבֹּר
בְּגֶן-בֵּיתוֹ בְּגֶן-עֵזָא וַיִּמְלֹךְ אֲמוֹן בְּנוֹ תַּחֲתָיו.

ב כאיט בֶּן-עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אֲמוֹן בְּמָלְכוֹ וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם
אֲמוֹ מִשְׁלֶמֶת בַּת-חֲרוּץ מִן-יִטְבָּה. **ב כאכ** וַיַּעַשׂ הָרָע בְּעֵינַי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
מִנִּשְׁאָה אָבִיו. **ב כאכא** וַיִּלְךְ בְּכָל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר-הָלַךְ אָבִיו וַיַּעֲבֹד אֶת-הַגִּלְגָּלִים
אֲשֶׁר עָבַד אָבִיו וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם. **ב כאכב** וַיַּעֲזֹב אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו וְלֹא הָלַךְ
בְּדֶרֶךְ יְהוָה. **ב כאכג** וַיִּקְשְׁרוּ עֲבָדֵי-אֲמוֹן עָלָיו וַיִּמְיתוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ בְּבֵיתוֹ.
ב כאכד וַיָּךְ עִם-הָאָרֶץ אֶת כָּל-הַקְּשָׁרִים עַל-הַמֶּלֶךְ אֲמוֹן וַיִּמְלִיכוּ עִם-הָאָרֶץ
אֶת-יֹאשִׁיָּהוּ בְּנוֹ תַּחֲתָיו. **ב כאכה** וַיֵּתֶר דְּבָרֵי אֲמוֹן אֲשֶׁר עָשָׂה: הֲלֹא-הֵם
כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה. **ב כאכו** וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בַּקְּבֻרָתוֹ
בְּגֶן-עֵזָא וַיִּמְלֹךְ יֹאשִׁיָּהוּ בְּנוֹ תַּחֲתָיו.

ב כאכז בֶּן-שְׁמֹנֶה שָׁנָה יֹאשִׁיָּהוּ בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים וָאַחַת שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם
אֲמוֹ יְדִידָה בַת-עֲדִיָּה מִבְּצֻקֶּת. **ב כאכח** וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינַי יְהוָה וַיִּלְךְ בְּכָל-דֶּרֶךְ
דָּוִד אָבִיו וְלֹא-סָר יָמִין וּשְׁמֹאֹל.

ב כאכט וַיְהִי בְּשִׁמְנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמָלְךְ יֹאשִׁיָּהוּ שָׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת-שָׁפָן בֶּן-אַצְלִיָּהוּ
בֶּן-מִשְׁלֵם הַסֹּפֵר בֵּית יְהוָה לֵאמֹר. **ב כאכז** עֲלֶה אֶל-חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּתֵּם
אֶת-הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר אָסְפוּ שְׁמָרֵי הַסֹּף מֵאֵת הָעָם. **ב כאכ** וַיִּתֵּן
(וַיִּתְּנוּהוּ) עַל-יַד עֹשֵׂי הַמִּלָּאָה הַמִּפְקָדִים בַּבַּיִת (בַּיִת) יְהוָה וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ לַעֲשִׂי

המלאכה אשר בבית יהוה לחזק בידך הבית. **ב כבו** לחרשים ולבנים ולגדרים
ולקנות עצים ואבני מחצב לחזק את-הבית. **ב כבו** אך לא-יחשב אתם הכסף
הנתן על-ידם: כי באמונה הם עשים. **ב כבח** ויאמר חלקיהו הכהן הגדול
על-שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיה את-הספר
אל-שפן ויקראהו. **ב כבט** ויבא שפן הספר אל-המלך וישב את-המלך דבר
ויאמר התיכו עבדיך את-הכסף הנמצא בבית ויתנהו על-יד עשוי המלאכה
המפקדים בית יהוה. **ב כבי** ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיה
הכהן ויקראהו שפן לפני המלך. **ב כביא** ויהי כשמע המלך את-דברי ספר
התורה ויקרע את-בגדיו. **ב כביב** ויצו המלך את-חלקיה הכהן ואת-אחיקם
בן-שפן ואת-עכבור בן-מיכיה ואת שפן הספר ואת עשיה עבד-המלך לאמר.
ב כביג לכו דרשו את-יהוה בעדי ובעד-העם ובעד כל-יהודה על-דברי הספר
הנמצא הזה: כי גדולה חמת יהוה אשר-היא נצתה בנו על אשר לא-שמעו
אבותינו על-דברי הספר הזה לעשות ככל-הכתוב עלינו. **ב כביז** וילך חלקיהו
הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל-חלדה הנביאה אשת שלם בן-תקוה
בן-חרחם שמר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה. **ב כבטו**
ותאמר אליהם כה-אמר יהוה אלהי ישראל: אמרו לאיש אשר-שלח אתכם
אלי. **ב כבטז** כה אמר יהוה הנני מביא רעה אל-המקום הזה ועל-ישוביואת
כל-דברי הספר אשר קרא מלך יהודה. **ב כביז** תחת אשר עזבוני ויקטרו
לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה
ולא תכבה. **ב כביח** ואל-מלך יהודה השלח אתכם לדרש את-יהוה כה
תאמרו אליו: כה-אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת. **ב כביט** יען
רף-לבבך ותכנע מפני יהוה בשמעתך אשר דברתי על-המקום הזה ועל-ישוביו
להיות לשמה ולקללה ותקרע את-בגדיך ותבכה לפני וגם אנכי שמעתי
נאם-יהוה. **ב ככ** לכן הנני אסף על-אבותיך ונאספת אל-קברתיך בשלום
ולא-תראינה עיניך בכל הרעה אשר-אני מביא על-המקום הזה וישובו
את-המלך דבר. **ב כגא** וישלח המלך ויאספו אליו כל-זקני יהודה וירושלם.
ב כגב ויעל המלך בית-יהוה וכל-איש יהודה וכל-ישרי ירושלם אתו והכהנים
והנביאים וכל-העם למקטן ועד-גדול ויקרא באזניהם את-כל-דברי ספר
הברית הנמצא בבית יהוה. **ב כגג** ויעמד המלך על-העמוד ויכרת את-הברית
לפני יהוה ללכת אחר יהוה ולשמר מצותיו ואת-עדותיו ואת-חקותיו בכל-לב
ובכל-נפש להקים את-דברי הברית הזאת הכתבים על-הספר הזה ויעמד

כָּל-הָעַם בְּבִרְיָת. **ב כגז** וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת-חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת-כֹּהֲנֵי
 הַמִּשְׁנָה וְאֶת-שְׁמֵרֵי הַסֹּף לְהוֹצִיא מֵהֵיכַל יְהוָה אֶת כָּל-הַכֹּלִים הָעֲשׂוּיִם לַבַּעַל
 וְלָאֲשֵׁרָה וּלְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׂרָפֵם מִחוּץ לִירוּשָׁלַם בְּשַׁדְמוֹת קִדְרוֹן וְנָשָׂא
 אֶת-עֶפְרָם בֵּית-אֵל. **ב כגה** וְהַשְׁבִּית אֶת-הַכִּמְרִים אֲשֶׁר נָתַנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה
 וַיִּקְטֹר בַּבָּמֹת בְּעָרֵי יְהוּדָה וּמִסְבֵּי יְרוּשָׁלַם וְאֶת-הַמִּקְטָרִים לַבַּעַל לִשְׁמֹשׁ
 וּלְיָרֵחַ וּלְמַזְלֹת וּלְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם. **ב כגו** וַיֵּצֵא אֶת-הָאֲשֵׁרָה מִבֵּית יְהוָה מִחוּץ
 לִירוּשָׁלַם אֶל-נַחַל קִדְרוֹן וַיִּשְׂרֹף אֹתָהּ בְּנַחַל קִדְרוֹן וַיִּדְק לְעֶפֶר וַיִּשְׂלַךְ
 אֶת-עֶפְרָה עַל-קֶבֶר בְּנֵי הָעָם. **ב כגז** וַיִּתֵּץ אֶת-בְּתֵי הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה;
 אֲשֶׁר הַנָּשִׁים אֲרָגוֹת שָׁם בְּתִיסֵי לָאֲשֵׁרָה. **ב כגח** וַיָּבֵא אֶת-כָּל-הַכֹּהֲנִים מִעָרֵי
 יְהוּדָה וַיִּטְמָא אֶת-הַבָּמֹת אֲשֶׁר קִטְרוּ-שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים מִגִּבְעַ עַד-בָּאֵר שֶׁבַע וְנָתַץ
 אֶת-בָּמֹת הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר-פָּתַח שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ שֹׁר-הָעִיר אֲשֶׁר-עַל-שְׂמֹאול אִישׁ
 בְּשַׁעַר הָעִיר. **ב כגט** אֲדָּה לֹא יָעֲלוּ כֹהֲנֵי הַבָּמֹת אֶל-מִזְבֵּחַ יְהוָה בִּירוּשָׁלַם: כִּי
 אִם-אָכְלוּ מִצֹּת בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם. **ב כגי** וַיִּטְמָא אֶת-הַתִּפְתָּה אֲשֶׁר בְּגִי בְנֵי- (בן-)
 הַנָּס: לְבַלְתִּי לְהַעֲבִיר אִישׁ אֶת-בְּנוֹ וְאֶת-בָּתּוֹ בָּאֲשֵׁל מֶלֶךְ. **ב כגיא** וַיִּשְׁבֹּת
 אֶת-הַסּוֹסִיסִים אֲשֶׁר נָתַנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה לִשְׁמֹשׁ מִבֵּא בֵית-יְהוָה אֶל-לִשְׁכַּת
 נָתָן מֶלֶךְ הַסָּרִיס אֲשֶׁר בַּפְּרָזִים וְאֶת-מִרְכָּבוֹת הַשָּׁמֶשׁ שָׂרָף בָּאֵשׁ. **ב כגיב**
 וְאֶת-הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר עַל-הַגֹּג עֲלִית אַחֲזִי אֲשֶׁר-עָשׂוּ מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֶת-הַמִּזְבְּחוֹת
 אֲשֶׁר-עָשָׂה מְנַשֶּׁה בְּשֵׁתֵי חֲצֹרוֹת בֵּית-יְהוֹהָנָתִי הַמֶּלֶךְ וַיִּרֶץ מִשָּׁם וְהַשְׁלִיךְ
 אֶת-עֶפְרָם אֶל-נַחַל קִדְרוֹן. **ב כגג** וְאֶת-הַבָּמֹת אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר
 מִימִין לְהַר-הַמִּשְׁחִית אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל לְעִשְׂתֵּרֶת שִׁקְץ צִידֹנִים
 וּלְכִמּוֹשׁ שִׁקְץ מוֹאָב וּלְמַלְכָם תוֹעֵבֶת בְּנֵי-עַמּוֹן וַיִּטְמָא הַמֶּלֶךְ. **ב כגיד** וַיִּשְׁבֹּר
 אֶת-הַמִּצְבּוֹת וַיִּכְרֹת אֶת-הָאֲשֵׁרִים וַיִּמְלֹא אֶת-מְקוֹמָם עֲצָמוֹת אָדָם. **ב כגטו**
 וְגַם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר בְּבֵית-אֵל הַבִּמָּה אֲשֶׁר עָשָׂה יִרְבֵּעָם בֶּן-נְבֻט אֲשֶׁר הַחֲטִיָּא
 אֶת-יִשְׂרָאֵל גַּם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ הַהוּא וְאֶת-הַבִּמָּה נָתַץ וַיִּשְׂרֹף אֶת-הַבִּמָּה הַדֹּק
 לְעֶפֶר וַיִּשְׂרֹף אֲשֵׁרָה. **ב כגטז** וַיִּפֹּן יֹאשִׁיָּהוּ וַיֵּרָא אֶת-הַקְּבָרִים אֲשֶׁר-שָׁם בְּהָר
 וַיִּשְׁלַח וַיִּקַּח אֶת-הָעֲצָמוֹת מִן-הַקְּבָרִים וַיִּשְׂרֹף עַל-הַמִּזְבֵּחַ וַיִּטְמָא הוֹפְדָּבָר יְהוָה
 אֲשֶׁר קָרָא אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר קָרָא אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **ב כגיז** וַיֹּאמְרָה
 הַצִּיּוֹן הִלְזָה אֲשֶׁר אָנִי רֹאֶה וַיֹּאמְרוּ אֱלֹוֹ אֲנֹשֵׁי הָעִיר הַקֶּבֶר אִישׁ-הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר-בָּא מִיְהוּדָה וַיִּקְרָא אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עַל הַמִּזְבֵּחַ בֵּית-אֵל.
ב כגיח וַיֹּאמֶר הַנִּיחוּ לוֹ אִישׁ אֶל-יָנַע עֲצָמוֹתָיו וַיִּמְלְטוּ עֲצָמוֹתַיֹואֶת עֲצָמוֹת
 הַנְּבִיאָה אֲשֶׁר-בָּא מִשְׁמֶרוֹן. **ב כגיט** וְגַם אֶת-כָּל-בְּתֵי הַבָּמֹת אֲשֶׁר בְּעָרֵי שְׁמֶרוֹן

אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיסָהּ סִיר לֹאֲשִׁיהוּ וַיַּעַשׂ לָהֶם כָּכָל-הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר
עָשָׂה בְּבֵית-אֵל. **ב כגכ** וַיִּזְבַּח אֶת-כָּל-כְּהֲנֵי הַבָּמֹת אֲשֶׁר-שָׁם עַל-הַמִּזְבְּחוֹת
וַיִּשְׂרֹף אֶת-עֲצָמוֹת אָדָם עֲלֵיהֶם וַיָּשָׁב יְרוּשָׁלָּם. **ב כגכא** וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ
אֶת-כָּל-הָעָם לֵאמֹר עָשׂוּ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּכְּתוּב עַל סֵפֶר הַבְּרִית הַזֶּה.
ב כגכב כִּי לֹא נַעֲשֶׂה כַּפֶּסַח הַזֶּה מִיָּמֵי הַשְּׁפָטִים אֲשֶׁר שָׁפְטוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְכָל
יָמֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶכִי יְהוּדָה. **ב כגכג** כִּי אִם-בְּשִׁמְנָה עֲשָׂרָה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ
לֹאֲשִׁיהוּ: נַעֲשֶׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה בִּירוּשָׁלָּם. **ב כגכד** וְגַם אֶת-הָאֲבוֹת
וְאֶת-הַיָּדְעָנִים וְאֶת-הַתַּרְפִּים וְאֶת-הַגִּלְלִים וְאֶת כָּל-הַשִּׁקְצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בָאָרֶץ
יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בָּעֵר לֹאֲשִׁיהוּ: לְמַעַן הָקִים אֶת-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַכְּתוּבִים
עַל-הַסֵּפֶר אֲשֶׁר מָצָא חִלְקִיהוּ הַכֹּהֵן בֵּית יְהוָה. **ב כגכה** וְכִמְהוּ לֹא-הָיָה לִפְנֵי
מֶלֶךְ אֲשֶׁר-שָׁב אֶל-יְהוָה בְּכָל-לְבָבוֹ וּבְכָל-נַפְשׁוֹ וּבְכָל-מְאֻדּוֹ כְּכֹל תּוֹרַת מֹשֶׁה
וְאַחֲרָיו לֹא-קָם כְּמֹהוּ. **ב כגכו** אָז-שָׁב יְהוָה מִחֵרוֹן אַפּוֹ הַגָּדוֹל אֲשֶׁר-חָרָה
אַפּוֹ בַּיהוּדָה עַל כָּל-הַכְּעָסִים אֲשֶׁר הַכְעִיסוּ מִנִּשָּׂה. **ב כגכז** וַיֹּאמֶר יְהוָה גַּם
אֶת-יְהוּדָה אֲסִיר מֵעַל פָּנַי כְּאֲשֶׁר הִסְרָתִי אֶת-יִשְׂרָאֵל וּמֵאַסְתִּי אֶת-הָעִיר הַזֹּאת
אֲשֶׁר-בַּחֲרָתִי אֶת-יְרוּשָׁלַם וְאֶת-הַבַּיִת אֲשֶׁר אֶמְרָתִי יְהִיָּה שְׁמִי שָׁם. **ב כגכח**
וַיֵּתֶר דְּבָרֵי לֹאֲשִׁיהוּ וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה: הֲלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי
הַיָּמִים לַמֶּלֶכִי יְהוּדָה. **ב כגכט** בְּיָמָיו עָלָה פְּרַעְיָה נָכָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם עַל-מֶלֶךְ
אַשּׁוּרֵעַל-נְהַר-פָּרַת וַיִּלְךְ הַמֶּלֶךְ לֹאֲשִׁיהוּ לִקְרָאתוֹ וַיִּמְיִתְהוּ בַּמֶּגֶדּוֹ כְּרָאתוֹ אֹתוֹ.
ב כגל וַיִּרְכְּבֵהוּ עַבְדּוֹ מֵת מִמֶּגֶדּוֹ וַיָּבֵאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וַיִּקְבְּרֵהוּ בַקְּבֻרָתוֹ וַיִּקַּח
עִם-הָאָרֶץ אֶת-יְהוֹאָחָז בֶּן-לֹאֲשִׁיהוּ וַיִּמְשְׁחוּ אֹתוֹ וַיִּמְלִיכוּ אֹתוֹ תַּחַת אָבִיו.
ב כגלא בֶּן-עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה יְהוֹאָחָז בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם
וְשֵׁם אִמּוֹ חַמּוּטַל בַּת-יִרְמְיָהוּ מִלְּבָנָה. **ב כגלב** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל
אֲשֶׁר-עָשׂוּ אֲבוֹתָיו. **ב כגלג** וַיֹּאסְרֵהוּ פְּרַעְיָה נָכָה בְּרַבְלָה בָּאָרֶץ חֲמַת בַּמֶּלֶךְ
(מִמֶּלֶךְ) בִּירוּשָׁלַם וַיִּתֵּן-עָנֹשׁ עַל-הָאָרֶץ מֵאָה כֶּסֶף-וְכֶסֶף וְזָהָב. **ב כגלד**
וַיִּמְלֹךְ פְּרַעְיָה נָכָה אֶת-אֱלִיקִים בֶּן-לֹאֲשִׁיהוּ תַּחַת לֹאֲשִׁיהוּ אָבִיו וַיֹּסֵב אֶת-שְׁמוֹ
יְהוֹיָקִים וְאֶת-יְהוֹאָחָז לָקַח וַיָּבֵא מִצְרַיִם וַיָּמָת שָׁם. **ב כגלה** וְהַכֶּסֶף וְהַזָּהָב נָתַן
יְהוֹיָקִים לַפְּרַעְיָה אֶת-הָעֵרֶךְ אֶת-הָאָרֶץ לְתֵת אֶת-הַכֶּסֶף עַל-פִּי פְּרַעְיָה: אִישׁ
כְּעָרְכּוֹ נָגַשׁ אֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הַזָּהָב אֶת-עַם הָאָרֶץ לְתֵת לַפְּרַעְיָה נָכָה.
ב כגלו בֶּן-עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יְהוֹיָקִים בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֲשָׂרָה שָׁנָה מֶלֶךְ
בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ זִבְדָּה (זְבוּדָּה) בַּת-פְּדִיָּה מִן-רוּמָה. **ב כגלז** וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר-עָשׂוּ אֲבוֹתָיו. **ב כדא** בְּיָמָיו עָלָה נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל

וַיְהִי-לוֹ יְהוֹזָקִים עֶבֶד שְׁלֹשׁ שָׁנִים וַיָּשָׁב וַיִּמָּרֶד-בּוֹ. **ב כדב** וַיִּשְׁלַח יְהוָה בּוֹ אֶת-גְּדוּדֵי כַשְׂדִּים וְאֶת-גְּדוּדֵי אַרָם וְאֶת גְּדוּדֵי מוֹאָב וְאֶת גְּדוּדֵי בְנֵי-עַמּוֹן וַיִּשְׁלַחֵם בִּיהוּדָה לְהֶאֱבִידוֹ: כַּדְּבָר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עֶבְדּוֹ הַנְּבִיאִים. **ב כדג** אָז עַל-פִּי יְהוָה הֵיטָה בִּיהוּדָה לְהַסִּיר מֵעַל פְּנֵיוֹבַחְטָאֵת מִנְּשָׁה כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה. **ב כדד** וְגַם דָּם-הַנָּקִי אֲשֶׁר שָׁפַךְ וַיִּמְלֵא אֶת-יְרוּשָׁלַם דָּם נָקִי וְלֹא-אָבָה יְהוָה לְסַלֵּחַ. **ב כדה** וַיֵּתֶר דְּבָרֵי יְהוֹזָקִים וְכָל-אֲשֶׁר עָשָׂה: הֵלֹא-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה. **ב כדז** וַיִּשְׁכַּב יְהוֹזָקִים עִם-אֲבֹתָיו וַיִּמָּלֶךְ יְהוֹזָכִין בְּנוֹ תַּחְתָּיו. **ב כדז** וְלֹא-הָסִיף עוֹד מֶלֶךְ מִצָּרִים לָצֵאת מֵאֶרֶצוֹ: כִּי-לָקַח מֶלֶךְ בָּבֶל מִנַּחֲל מִצָּרִים עַד-נְהַר-פָּרָת כָּל אֲשֶׁר הֵיטָה לְמֶלֶךְ מִצָּרִים. **ב כדח** בֶּן-שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה יְהוֹזָכִין בְּמָלְכוֹ וַשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ נְחֻשְׁתָּא בַת-אֶלְנָתָן מִירוּשָׁלַם. **ב כדט** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל אֲשֶׁר-עָשָׂה אָבִיו. **ב כדי** בָּעֵת הַהִיא עָלָה (עָלוּ) עֲבָדֵי נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל יְרוּשָׁלַם וַתִּבָּא הָעִיר בְּמָצוֹר. **ב כדיא** וַיָּבֹא נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל עַל-הָעִיר וַעֲבָדָיו צָרִים עָלֶיהָ. **ב כדיב** וַיֵּצֵא יְהוֹזָכִין מֶלֶךְ-יְהוּדָה עַל-מֶלֶךְ בָּבֶל הוּא וְאִמּוֹ וַעֲבָדָיו וְשָׂרָיו וְסָרִיסָיו וַיִּקַּח אֹתוֹ מֶלֶךְ בָּבֶל בַּשָּׁנָה שְׁמֹנֶה לְמָלְכוֹ. **ב כדיג** וַיּוֹצֵא מִשָּׁם אֶת-כָּל-אוֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה וְאוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּקְצָץ אֶת-כָּל-כְּלֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל בְּהִיכָל יְהוָה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה. **ב כדיד** וְהִגְלָה אֶת-כָּל-יְרוּשָׁלַם וְאֶת-כָּל-הַשָּׂרִים וְאֶת כָּל-גְּבוּרֵי הַחֵיל עֲשָׂרָה (עֲשָׂרָת) אֲלָפִים גּוֹלָה וְכָל-הַחֶרֶשׁ וְהַמְּסָגֵר: לֹא נִשְׁאַר זֹולָת דָּלֶת עִם-הָאָרֶץ. **ב כדטו** וַיִּגָּל אֶת-יְהוֹזָכִין בְּבִלְהָ וְאֶת-אִם הַמֶּלֶךְ וְאֶת-נִשְׁי הַמֶּלֶךְ וְאֶת-סָרִיסָיו וְאֶת אוֹלֵי (אֵילֵי) הָאָרֶץ הוֹלִיד גּוֹלָה מִירוּשָׁלַם בְּבִלְהָ. **ב כדטז** וְאֶת כָּל-אֲנָשֵׁי הַחֵיל שִׁבְעַת אֲלָפִים וְהַחֶרֶשׁ וְהַמְּסָגֵר אֲלֹף-כָּל גְּבוּרִים עֹשֵׂי מַלְחָמָה וַיְבִיאֵם מֶלֶךְ-בָּבֶל גּוֹלָה בְּבִלְהָ. **ב כדז** וַיִּמָּלֶךְ מֶלֶךְ-בָּבֶל אֶת-מַתְנָה דָּדוֹ תַּחְתָּיו וַיֹּסֶב אֶת-שְׁמוֹ צִדְקִיָּהוּ.

ב כדיח בֶּן-עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ חֲמִיטַל (חֲמוּיטַל) בַּת-יִרְמְיָהוּ מִלְּבָנָה. **ב כדיט** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוֹזָקִים. **ב כדכ** כִּי עַל-אֵף יְהוָה הֵיטָה בִּירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה עַד-הַשְּׁלֹכוֹ אֹתָם מֵעַל פְּנֵיו וַיִּמָּרֶד צִדְקִיָּהוּ בְּמֶלֶךְ בָּבֶל. **ב כהא** וַיְהִי בַשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִית לְמָלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בָּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בָּא נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל הוּא וְכָל-חֵילוֹ עַל-יְרוּשָׁלַם וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ וַיִּבְנוּ עָלֶיהָ דִּיק סָבִיב. **ב כהב** וַתִּבָּא הָעִיר בְּמָצוֹר עַד עֲשָׂתֵי עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמֶלֶךְ צִדְקִיָּהוּ. **ב כהג**

בַּתִּשְׁעָה לַחֹדֶשׁ וַיַּחֲזֹק הָרָעַב בְּעִיר וְלֹא־הָיָה לָחֶם לָעַם הָאָרֶץ. **ב כהז** וַתִּבְקַע הָעִיר וְכָל־אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַלִּילָה דָּרָךְ שָׁעַר בֵּין הַחֲמֹתִים אֲשֶׁר עַל־גֶּן הַמֶּלֶךְ וְכַשְׁדִּים עַל־הָעִיר סָבִיב וַיִּלְךְ דָּרָךְ הָעֶרְבָה. **ב כהה** וַיִּרְדּוּ חֵיל־כַּשְׁדִּים אַחֵר הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁגּוּ אֹתוֹ בְּעֶרְבוֹת יֶרֶחוֹ וְכָל־חֵילוֹ נִפְצּוּ מֵעָלָיו. **ב כהו** וַיִּתְּפֹשׂוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל רַב־לְתָה וַיִּדְּבְרוּ אֹתוֹ מִשְׁפָּט. **ב כהז** וְאֶת־בְּנֵי צָדִיקָהּוּ שָׁחֲטוּ לְעֵינָיו וְאֶת־עֵינֵי צָדִיקָהּוּ עֹר וַיֹּאסְרֵהוּ בִּנְחֹשֶׁתִּים וַיִּבְאֵהוּ בָּבֶל.

ב כהח וּבַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בִּשְׁבָעָה לַחֹדֶשׁ הָיָה שְׁנַת תִּשְׁעָה־עָשָׂרָה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל: בָּא נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים עֶבֶד מֶלֶךְ־בָּבֶל יְרוּשָׁלָּם. **ב כהט** וַיִּשְׁרֹף אֶת־בֵּית־יְהוָה וְאֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל־בְּתֵי יְרוּשָׁלָּם וְאֶת־כָּל־בֵּית גָּדוֹל שָׁרֵף בָּאֵשׁ. **ב כהי** וְאֶת־חוֹמֹת יְרוּשָׁלָּם סָבִיב נִתְּצוּ כָּל־חֵיל כַּשְׁדִּים אֲשֶׁר רַב־טַבָּחִים. **ב כהיא** וְאֶת יֵתֶר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בְּעִיר וְאֶת־הַנִּפְלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עַל־הַמֶּלֶךְ בָּבֶל וְאֶת יֵתֶר הַקְּמוֹנִי הַגָּלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים. **ב כהיב** וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ הִשְׁאִיר רַב־טַבָּחִים לְכַרְמִים וּלְיִגְבִּים. **ב כהיג** וְאֶת־עַמּוּדֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר בֵּית־יְהוָה וְאֶת־הַמִּכְנוֹת וְאֶת־זָם הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר בְּבֵית־יְהוָה שִׁבְרוּ כַּשְׁדִּים וַיִּשְׁאֲלוּ אֶת־נְחֹשֶׁתָם בָּבֶלָה. **ב כהיד** וְאֶת־הַסִּירָה וְאֶת־הַיַּעֲנִים וְאֶת־הַמִּזְמָרוֹת וְאֶת־הַכְּפֹת וְאֶת כָּל־כְּלֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר יִשְׁרְתוּ־בָם לִקְחוּ. **ב כהטו** וְאֶת־הַמַּחְתּוֹת וְאֶת־הַמִּזְרְקוֹת אֲשֶׁר זָהָב זָהָב וְאֲשֶׁר־כָּסֹף כָּסֹף לִקְחָה רַב־טַבָּחִים. **ב כהטז** הָעַמּוּדִים שְׁנַיִם הָיוּ הָאֶחָד וְהַמִּכְנוֹת אֲשֶׁר־עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה לֹא־הָיָה מִשְׁקָל לַנְּחֹשֶׁת כָּל־הַכֵּלִים הָאֵלֶּה. **ב כהיז** שְׁמֹנֶה עָשָׂרָה אֲמָה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד וְכִתְרַת עָלָיו נְחֹשֶׁת וְקוֹמַת הַכִּתְרַת שְׁלֹשׁ אֲמָה (אֲמֹת) וּשְׁבָכָה וְרִמָּנִים עַל־הַכִּתְרַת סָבִיב הַכֹּל נְחֹשֶׁת וְכֹאֵלָה לַעֲמוּד הַשֵּׁנִי עַל־הַשְּׁבָכָה. **ב כהיח** וַיִּקַּח רַב־טַבָּחִים אֶת־שָׂרֵי כָהֵן הָרֹאשׁ וְאֶת־צַפְנִיָּהוּ כֹהֵן מִשְׁנֶה וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת שְׂמָרֵי הַסֹּף. **ב כהיט** וּמִן־הָעִיר לָקַח סָרִיס אֶחָד אֲשֶׁר־הוּא פֶקִיד עַל־אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה וְחַמְשָׁה אֲנָשִׁים מֵרָאִי פָנֶי־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בְּעִיר וְאֶת הַסֹּפֵר שֶׁר הִצָּבָא הַמִּצָּבָא אֶת־עַם הָאָרֶץ וְשִׁשִּׁים אִישׁ מֵעַם הָאָרֶץ הַנִּמְצָאִים בְּעִיר. **ב כהכ** וַיִּקַּח אֹתָם נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים וַיִּלְךְ אֹתָם עַל־מֶלֶךְ בָּבֶל רַב־לְתָה. **ב כהכא** וַיֵּד אֹתָם מֶלֶךְ בָּבֶל וַיְמִיתֵם בְּרַבְלָה בָּאָרֶץ חֲמַת וַיַּגֵּל יְהוּדָה מֵעַל אֲדָמָתוֹ. **ב כהכב** וְהָעָם הַנִּשְׁאָר בָּאָרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר הִשְׁאִיר נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיִּפְקֹד עֲלֵיהֶם אֶת־גִּדְלָיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן. **ב כהכג** וַיִּשְׁמְעוּ כָל־שָׂרֵי הַחֲיָלִים הַמָּה

וְהָאֲנָשִׁים כִּי-הִפְקִיד מֶלֶךְ-בָּבֶל אֶת-גִּדְלִיָּהוּ וַיָּבֵאוּ אֶל-גִּדְלִיָּהוּ הַמַּצְפָּה וַיִּשְׁמַעְאֵל בֶּן-נְתַנְיָה וַיּוֹחֲנָן בֶּן-קָרַח וַיִּשְׂרָיָה בֶן-תַּנְחֻמֶת הַנְּטֹפְתִי וַיֹּאזִנְיָהוּ בֶן-הַמַּעֲכָתִיָּהמָה וְאֲנָשִׁיהֶם. **ב כהכז** וַיִּשְׁבַּע לָהֶם גִּדְלִיָּהוּ וּלְאֲנָשִׁיהֶם וַיֹּאמֶר לָהֶם אֶל-תִּירָאוּ מֵעַבְדֵי הַכַּשְׂדִּים: שָׁבוּ בָאָרֶץ וְעַבְדוּ אֶת-מֶלֶךְ בָּבֶל וַיֵּטֶב לָכֶם. **ב כהכה** וַיְהִי בַחֹדֶשׁ הַשְּׂבִיעִי בָּא וַיִּשְׁמַעְאֵל בֶּן-נְתַנְיָה בֶן-אֱלִישָׁמַע מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים אֹתוֹ וַיָּכּוּ אֶת-גִּדְלִיָּהוּ וַיָּמֹת וְאֶת-הַיְּהוּדִים וְאֶת-הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר-הָיוּ אִתּוֹ בַּמַּצְפָּה. **ב כהכו** וַיִּקְמוּ כָל-הָעָם מִקָּטָן וְעַד-גָּדוֹל וְשָׂרֵי הַחֲיָלִים וַיָּבֵאוּ מִצָּרִים: כִּי יָרְאוּ מִפְּנֵי כַשְׂדִּים.

ב כהכז וַיְהִי בִשְׁלָשִׁים וָשֶׁבַע שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ-יְהוּדָה בִּשְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּעָשָׂרִים וָשֶׁבַע לַחֹדֶשׁ נָשָׂא אֹוִיל מֶרְדֹּךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בִּשְׁנַת מָלְכוֹ אֶת-רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ-יְהוּדָהמִבֵּית כְּלָא. **ב כהכח** וַיַּדְבֵּר אֹתוֹ טָבוֹת וַיִּתֵּן אֶת-כֶּסֶּאוֹ מֵעַל כֶּסֶּא הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּבָבֶל. **ב כהכט** וַשָּׂא אֶת בְּגָדֵי כְלָאוֹ וְאָכַל לֶחֶם תַּמִּיד לִפְנָיו כָּל-יְמֵי חַיָּו. **ב כהל** וְאַרְחָתוֹ אַרְחַת תַּמִּיד נִתְּנָה-לוֹ מֵאֵת הַמֶּלֶךְדָּבָר-יוֹם בְּיוֹמוֹ: כָּל יְמֵי חַיָּו. יִשְׁעִיהוּ

אא חֲזוֹן יִשְׁעִיהוּ בֶן-אֲמוּץ אֲשֶׁר חָזָה עַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בִּימֵי גְזִיָּהוּ יוֹתָם אָחִיו יַחֲזִקִיָּהוּ מֶלֶכִי יְהוּדָה. **אב** שָׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהָאֲזִינִי אֶרֶץ כִּי יִהְיֶה דְבָר: בָּנִים גִּדְלִיתִי וְרוּמְמָתִי וְהֵם פָּשְׁעוּ בִי. **אג** יָדַע שׁוֹר קָנָהוּ וַחֲמוֹר אָבוֹס בְּעָלָיו יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עָמִי לֹא הִתְבּוֹנֵן. **אד** הוּא גוֹי חִטָּא עִם כָּבֵד עוֹןזָרַע מְרַעִים בָּנִים מִשְׁחִיתִים עָזְבוּ אֶת-יְהוָה נֶאֱצוּ אֶת-קִדּוּשׁ יִשְׂרָאֵללְזוֹרוֹ אַחֲוֹר. **אה** עַל מָה תִּכּוּ עוֹד תּוֹסִיפוּ סָרָה כָּל-רֹאשׁ לַחֲלִי וְכָל-לֵבָב דָּוִי. **או** מִכֶּף-רֶגֶל וְעַד-רֹאשׁ אֵין-בּוֹ מָתָם פָּצַע וַחֲבוּרָה וּמָכָה טָרִיָּה לֹא-זָרוּ וְלֹא חֲבָשׁוּ וְלֹא רִכְכָּה בִּשְׁמֹן. **אז** אֶרְצָכֶם שְׁמָמָה עָרִיכֶם שָׁרְפוֹת אֵשׁ אֲדַמְתְּכֶם לִנְגִּדְכֶם זָרִים אֲכָלִים אֹתָהּ וַשְׁמָמָה כְּמַהפַּכַת זָרִים. **אח** וְנוֹתַרָה בַת-צִיּוֹן כְּסִסְכָּה בְּכָרֶם כְּמְלוּנָה בְּמִקְשָׁה כְּעִיר נְצוּרָה. **אט** לוֹלִי יִהְיֶה צָבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ שָׂרִיד כְּמַעֲטָכֶסֶדֶם הָיִינוּ לַעֲמָרָה דְּמִינוּ.

אי שָׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה קִצִּינִי סִדָּם הָאֲזִינוּ תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ עִם עַמָּרָה. **איא** לָמָּה-לִּי רֹב-זִבְחִיכֶם יֹאמֶר יְהוָה שְׁבַעֲתִי עֲלוֹת אֵילִים וַחֲלָב מְרִיאִים וְדָם פָּרִים וּכְבָּשִׁים וְעִתּוֹדִים לֹא חִפָּצְתִּי. **איב** כִּי תֵבֵאוּ לִרְאוֹת פָּנִימִי-בִקְשׁ זֹאת מִיָּדְכֶם רִמָּס חֲצָרִי. **אig** לֹא תוֹסִיפוּ הִבִּיא מִנְחַת-שְׁוֹאקְטָרַת תּוֹעֵבָה הִיא לִי חֹדֶשׁ וְשִׁבְתָּ קָרָא מִקָּרָא לֹא-אוֹכַל אֲוֹן וְעֲצָרָה. **איד** חֹדְשִׁיכֶם וּמוֹעֲדִיכֶם שְׁנָאָה נִפְשִׁי הָיוּ

עָלִי לְטָרַח נִלְאִיתִי נִשְׂאָ. **אטו** וּבִפְרִשְׁכֶּם כְּפִיכֶם אֲעָלִים עֵינַי מִכֶּסֶם גַּם כִּי-תִרְבוּ
תִּפְלֶה אֵינֶנִּי שְׁמַעַ: יָדִיכֶם דָּמִים מָלְאוּ. **אטו** רַחֲצוּ הַזִּכּוֹהֲסִירוּ רֹעַ מֵעַלְלִיכֶם
מִנְגֵּד עֵינַי: חֲדְלוּ הָרַע. **איז** לִמְדוֹ הֵיטֵב דָּרָשׁוּ מִשְׁפָּט אֲשֶׁרוֹ חֲמוּץ שְׁפָטוּ יְתוֹם
רִיבוֹ אֱלֻמָּנָה.

איח לְכוּ-נָא וְנוֹכַחַה יֹאמֶר יְהוָה אִם-יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ
אִם-יֵאָדִימוּ כִּתּוּלָע כְּצֶמֶר יִהְיוּ. **איט** אִם-תֹּאבּוּ וּשְׁמַעְתֶּם טוֹב הָאָרֶץ תֹּאכִלוּ.
אכ וְאִם-תִּמָּאֲנוּ וּמְרִיתֶם חֶרֶב תֹּאכִלוּ כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר.

אכא אֵיכָה הִיָּתָה לְזוֹנָה קָרְיָה נְאֻמָּנָה מִלֵּאֲתִי מִשְׁפָּט צָדֵק יִלִּין בְּהוֹעֲתָהּ
מִרְצָחִים. **אכב** כֶּסֶף הָיָה לְסִיגִים סָבָאָד מְהוּל בְּמִים. **אכג** שָׁרִיף סוֹרְרִים
וְחִבְרֵי גִנְבִים כָּלוּ אֹהֵב שֹׁחַד וְרֹדֵף שְׁלֹמֹנִים יְתוֹם לֹא יִשְׁפָּטוּ וְרִיב אֱלֻמָּנָה
לֹא-יָבוֹא אֲלֵיהֶם.

אכד לָכֵן נָאִם הָאָדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת אֲבִיר יִשְׂרָאֵל: הוּא אֲנַחֲסִי מִצָּרִי וְאֲנַקְמָה
מֵאוֹיְבִי. **אכה** וְאֲשִׁיבָה יָדִי עָלֶיךָ וְאֶצְרֶךָ בְּבֹר סִיגֶיךָ וְאֶסִּירָה כָּל-בְּדִילֶיךָ. **אכו**
וְאֲשִׁיבָה שְׁפָטֶיךָ כְּבָרָאשְׁנָה וְיַעֲצִיךָ כִּבְתַּחֲלָה אַחֲרֵי-כֵן יִקְרָא לָךְ עִיר
הַצִּדְקָקָרְיָה נְאֻמָּנָה. **אכז** צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדָּה וְשִׁבְיָהּ בַּצִּדְקָה. **אכח** וְשֹׁבֵר
פְּשָׁעִים וְחֲטָאִים יַחֲדוּ וְעֲזָבִי יְהוָה יָכֻלוּ. **אכט** כִּי יִבְשׁוּ מַאֲיִלִים אֲשֶׁר חֲמַדְתֶּם
וְתַחֲפְרוּ מֵהִגְנוֹת אֲשֶׁר בַּחֲרַתֶּם. **אל** כִּי תִהְיוּ כְּאֵלָה נְבִלַת עֹלָה וְכִגְנָה אֲשֶׁר-מִים
אֵין לָהּ. **אלא** וְהָיָה הַחֶסֶד לְנִעֲרַת וּפְעֵלוֹ לְנִיצוֹץ וּבָעֲרוּ שְׁנֵיהֶם יַחֲדוּ וְאֵין
מִכְבָּה.

בא הַדִּבֶּר אֲשֶׁר חָזָה יִשְׁעִיהוּ בֶן-אֲמוּץ עַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם. **בב** וְהָיָה בְּאַחֲרִית
הַיָּמִים נָכוֹן יְהִיָה הָרַב בֵּית-יְהוָה בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְנִשְׂאָ מִגְבָּעוֹת וְנִהְרֹו אֵלָיו
כָּל-הַגּוֹזִים. **בג** וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכוּ וְנַעֲלָה אֶל-הָר-יְהוָה אֶל-בֵּית
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִרְנוּ מִדֶּרֶךְו וְנִלְכָה בְּאַרְחֵתָיו: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדִבֶּר-יְהוָה
מִירוּשָׁלַם. **בד** וְשָׁפַט בֵּין הַגּוֹזִים וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכַתְּתוּ חֲרָבוֹתֶם לְאַתִּים
וְחִנִּיתוּתֵיהֶם לְמִזְמֵרוֹת לֹא-יִשָּׂא גּוֹי אֶל-גּוֹי חֶרֶב וְלֹא-יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה.
בה בֵּית יַעֲקֹב לָכוּ וְנִלְכָה בְּאוֹר יְהוָה. **בו** כִּי נִטְשֶׁתָה עִמָּךְ בֵּית יַעֲקֹב כִּי מָלְאוּ
מִקְדָּם וְעֵנִיִּים כְּפִלְשֶׁתִים וּבִילְדֵי נָכָרִים יִשְׁפִּיקוּ. **בז** וְתִמְלֵא אֶרֶצוֹ כֶּסֶף וְזָהָב
וְאֵין קֶצֶה לְאַצְרֵתָיו וְתִמְלֵא אֶרֶצוֹ סוּסִים וְאֵין קֶצֶה לְמִרְכָּבָתָיו. **בח** וְתִמְלֵא
אֶרֶצוֹ אֱלִילִים: לִמְעֶשֶׂה יָדָיו יִשְׁתַּחֲווּ לְאֲשֶׁר עָשׂוּ אֶצְבְּעֹתָיו. **בט** וַיִּשַׁח אָדָם
וַיִּשְׁפֹּל-אִישׁ וְאֵל-תִּשָּׂא לָהֶם. **בי** בּוֹא בַצּוֹר וְהִטְמֵן בְּעֶפֶר מִפְּנֵי פֶחַד יְהוָה

ומהדר גאון. **ביא** עיני גבהות אדם שפל ושח רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא.

ביב כי יום ליהוה צבאות על כל-גאון ועל כל-נשא ושפל. **ביג** ועל כל-ארצי הלבנון הרמים והנשאים ועל כל-אלוני הבשן. **ביד** ועל כל-ההרים הרמים ועל כל-הגבעות הנשאיות. **בטו** ועל כל-מגדל גבה ועל כל-חומה בצורה. **בטז** ועל כל-אניות תרשיש ועל כל-שכיות החמדה. **בז** ושח גבהות האדם ושפל רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא. **ביח** והאלילים כליל יחלף. **ביט** ובאו במערות צרים ובמחלות עפרמפני פחד יהוה ומהדר גאון בקומו לערץ הארץ. **בכ** ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבואשר עשו-לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים. **בכא** לבוא בנקרות הצרים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר גאון בקומו לערץ הארץ. **בכב** חדלו לכם מן-האדם אשר נשמה באפו: כי-במה נחשב הוא. **גא** כי הנה האדון יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהודה משען ומשענה: כל משען-לחם וכל משען-מים. **גב** גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן. **גג** שר-חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש. **גד** ונתתי נערים שריהם ותעלולים ומשלו-בם. **גה** ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו ורהבו הנער בזקן והנקה בנכבד. **גו** כי-יתפש איש באחיו בית אביו שמלה לכה קצין תהיה-לנו והמכשלה הזאת תחת ידך. **גז** ישא ביום ההוא לאמר לא-אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה לא תשימני קצין עם. **גח** כי כשלה ירושלם ויהודה נפלי: כי-לשונם ומעלליהם אל-יהוה למרות עני כבודו. **גט** הכרת פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו לא כחדו אוי לנפשם כי-גמלו להם רעה. **גי** אמרו צדיק כי-טוב: כי-פרי מעלליהם לאכלו. **גיא** אוי לרשע רע: כי-גמול ידיו יעשה לו. **גיב** עמי נגשיו מעולל ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים ודרך ארחתך בלעו. **גיד** נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים. **גיה** יהוה במשפט יבוא עם-זקני עמו ושריו ואתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם. **גטו** מלכם (מה-לכם) תדכאו עמי ופני עניים תטחנו: נאם-אדני יהוה צבאות. **גטז** ויאמר יהוה יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטוות (נטויות) גרון ומשקרות עינים הלוד וטפף תלכנה וברגליהם תעכסנה. **גיז** ושפח אדני קדקד בנות ציון ויהוה פתהו יערה.

גיח ביום ההוא יסיר אדני את תפארת העכסים והשבויסים והשהרנים. **גיט**
הנטפות והשירות והרעלות. **גכ** הפארים והצעדות והקשרים ובתי הנפש
והלחשים. **גכא** הטבעות ונזמי האף. **גכב** המחלצות והמעטפות והמטפחות
והחריטים. **גכג** והגלינים והסדינים והצניפות והרדידים. **גכד** והיה תחת
בשם מק יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיגיל
מחגרת שקי: **כי** תחת יפי. **גכה** מתיד בחרב יפלו וגבורתך במלחמה. **גכו** ואנו
ואבלו פתחיה ונקתה לארץ תשב. **דא** והחזיקו שבע נשים באיש אחד ביום
ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש: רק יקרא שמך עלינו אסוף חרפתנו.
דב ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת
לפליטת ישראל. **דג** והיה הנשאר בציון והנוותר בירושלם קדוש יאמר לו:
כל-הכתוב לחיים בירושלם. **דד** אם רחץ אדני את צאת בנות-ציון ואת-דמי
ירושלם ידיח מקרבה ברוח משפט וברוח בער. **דה** וברא יהוה על כל-מכון
הר-ציון ועל-מקראה ענן יומם ועשן ונגה אש להבה לילה: כי על-כל-כבוד
חפה. **דו** וסכה תהיה לצל-יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם וממטר.
הא אשירה נא לידי שירת דודי לכרמו: כרם היה לידי בקרן בן-שמן. **הב**
ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שרק ויבן מגדל בתוכו וגם-יקב חצב בו ויקו לעשות
ענבים ויעש באשים. **הג** ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו-נא ביני ובין
כרמי. **הד** מה-לעשות עוד לכרמי ולא עשיתי בו: מדוע קויתי לעשות ענבים
ויעש באשים. **הה** ועתה אודיעה-נא אתכם את אשר-אני עשה לכרמי: הסר
משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למרמס. **הו** ואשיתהו בתה לא יזמר ולא
יעדר ועלה שמיר ושית ועל העבים אצוה מהמטיר עליו מטר. **הז** כי כרם
יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועיו ויקו למשפט והנה משפח
לצדקה והנה צעקה.

הח הוי מגיעי בית בביתשדה בשדה יקריבו: עד אפס מקום והושבתם
לבדכם בקרב הארץ. **הט** באזני יהוה צבאות: אם-לא פתים רבים לשמה
יהיו גדלים וטובים מאין יושב. **הי** כי עשרת צמדי-כרם יעשו פת אחת וזרע
חמר יעשה איפה.

היא הוי משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליקם. **היב** והיה כנור
ונבל תף וחליל וזיומשתיהם ואת פעל יהוה לא יביטו ומעשה ידיו לא ראו.
היג לכן גלה עמי מבלי-דעת וכבודו מתי רעב והמונו צחה צמא. **היד** לכן
הרחיבה שאול נפשה ופצרה פיה לבלי-חק וירד הדרה והמונה ושאוונה ועלו

בָּהּ. הַטוּ וַיִּשַׁח אָדָם וַיִּשְׁפֹּל-אִישׁ וְעֵינָיו גְּבוּהִים תִּשְׁפֹּלֶנָּה. הַטוּ וַיִּגְבֶּה יְהוָה
צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בַּצִּדְקָה. הִיוּ וָרָעוּ כָּבָשִׁים כְּדָבָרם
וְחִרְבוֹת מַחִים גָּרִים לֵאכֹלוּ.
הֵיחַ הוּא מִשְׁכֵּי הָעוֹן בַּחֲבִלֵי הַשְׂוֹא וְכַעֲבוֹת הָעֲגָלָה חֲטָאָה. הֵיט הָאֲמָרִים יִמְהַר
יַחִישָׁה מַעֲשֵׂהוֹלָמָעוֹן נִרְאָה וְתִקְרַב וְתִבּוֹאָה עֲצַת קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְנִדְעָה.
הֵכ הוּא הָאֲמָרִים לָרַע טוֹב וְלַטּוֹב רָע: שְׁמִים חֲשָׁד לְאֹר וְאֹר לְחֲשָׁד שְׁמִים מֹר
לְמַתוֹק וּמַתוֹק לְמֹר.
הַכֹּא הוּא חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם וְנִגְד פְּנֵיהֶם נְבִיִּים.
הַכֵּב הוּא גְבוּרִים לַשְׁתּוֹת יֵין וְאֲנָשִׁי-חֵיל לְמַסֵּד שֹׁכֵר. הַכֶּג מַצְדִּיקֵי רָשָׁע עֶקֶב
שֹׁחַד וְצִדְקַת צְדִיקִים יִסִּירוּ מִמֶּנּוּ.
הַכֹּד לָכֵן כָּאֵכֵל קֵשׁ לְשׁוֹן אִשׁ וְחִשֵּׁשׁ לְהִבָּה יִרְפָּה שְׂרָשָׁם כַּמָּק יִהְיֶה וּפְרָחִם
כָּאֲבָק יַעֲלֶה: כִּי מֵאִסּוֹ אֶת תּוֹרַת יְהוָה צְבָאוֹת וְאֶת אֲמַרְת קְדוֹשׁ-יִשְׂרָאֵל
נֶאֱצוּ. הַכֶּה עַל-כֵּן חָרָה אֶף-יְהוָה בְּעַמּוֹ וַיֵּט יָדוֹ עָלָיו וַיַּכְהוּ וַיִּרְגְּזוּ הַהָרִים וְתִהְיֶה
נִבְלָתָם כַּסּוּחָה בְּקִרְבַּ חוּצוֹת בְּכָל-זֹאת לֹא-שָׁב אָפוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה. הַכּוּ
וְנִשְׂא-נִס לְגוֹיִם מִרְחוֹק וְשָׁרַק לוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְהִנֵּה מִהֵרָה קֵל יָבוֹא. הַכּוּ
אֵין-עֵינִי וְאֵין-כּוֹשֵׁל בּוֹ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן וְלֹא נִפְתַּח אָזְנוֹ חֲלָצָיו וְלֹא נִתַּק שְׁרוֹדֵי
נַעֲלָיו. הַכַּח אֲשֶׁר חֲצִיו שְׁנוֹנִים וְכָל-קִשְׁתֵּיתָיו דְּרָכוֹת פְּרִסוֹת סוּסָיו כֶּצֶר נִחְשְׁבוּ
וְגִלְגָּלָיו כַּסּוּפָה. הַכֵּט שְׂאֵגָה לוֹ כְּלָבִיא וְשֹׁאֵג (יִשְׂאֵג) כַּכְּפִירִים וַיִּנְהֹם וַיֵּאֲחֹז
טָרֶף וַיִּפְלִיט וַאֲיֵן מִצִּיל. הֵל וַיִּנְהֹם עָלָיו בַּיּוֹם הַהוּא כְּנִהֲמַת-יָם וְנִבֵּט לָאָרֶץ
וְהִנֵּה-חֲשָׁד צָר וְאֹר חֲשָׁד בְּעֵרִיפָיָה.
וְאֵ בַשְּׁנֵת-מוֹת הַמֶּלֶךְ עָזִיחוּ וְאָרְאָה אֶת-אֲדָנֶי יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא וְשׁוֹלָיו
מְלָאִים אֶת-הַהִיכָל. וְבִ שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים
לְאַחַד: בַּשְּׁתַּיִם יִכְסֶּה פָנָיו וּבַשְּׁתַּיִם יִכְסֶּה רַגְלָיו וּבַשְּׁתַּיִם יַעֲוִפֶּף. וְגִ וְקָרָא זֶה
אֵל-זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְדִ וַיִּנְעוּ
אֲמוֹת הַסָּפִים מִקּוֹל הַקּוֹרָא וְהִבִּית יִמָּלֵא עֵשָׂן. וְהִ וְאָמַר אוֹי-לִי כִי-נִדְמִיתִי כִּי
אִישׁ טִמָּא-שְׁפָתַיִם אֲנֹכִי וּבִתּוֹד עִם-טִמָּא שְׁפָתַיִם אֲנֹכִי יוֹשֵׁב: כִּי אֶת-הַמֶּלֶךְ
יְהוָה צְבָאוֹתְרָאוּ עֵינִי. וּו וַיַּעַף אֵלַי אֶחָד מִן-הַשְּׂרָפִים וּבִיָּדוֹ רִצָּפָה
בְּמִלְקָחִים לִקַּח מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ. וּז וַיַּגַּע עַל-פִּי וַיֹּאמֶר הִנֵּה נִגַּע זֶה עַל-שְׁפָתֶיךָ וְסָר
עוֹנֶךָ וְחֲטָאתְךָ תִּכָּפֹר. וְח וְאֲשַׁמַּע אֶת-קוֹל אֲדָנִי אֲמַר אֶת-מִי אֲשַׁלַּח וּמִי
יִלְךְ-לָנוּ וְאָמַר הִנֵּנִי שְׁלַחְנִי. וְט וַיֹּאמֶר לֵךְ וְאָמַרְתָּ לָעָם הַזֶּה: שְׁמַעוּ שְׁמוֹעַ
וְאַל-תִּבְיִנוּ וּרְאוּ רָאוּ וְאַל-תִּדְעוּ. וִי הַשְׁמֹן לֵב-הָעָם הַזֶּה וְאַזְנֵיו הַכְּבִיד וְעֵינָיו

הַשֶּׁעַ: פֶּן-יֵרָאֶה בְּעֵינָיו וּבְאַזְנוֹ יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ יִבִּין וְשִׁבְרָפָא לוֹ. וַיֹּאמֶר
עַד-מָתִי אֲדֹנִי וַיֹּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם-שָׂאוּ עָרִים מֵאֵין יוֹשֵׁב וּבִתִּים מֵאֵין אָדָם
וְהָאֲדָמָה תִּשָּׂאָה שְׁמָמָה. וַיֵּב וּרְחֹק יִהְיֶה אֶת-הָאָדָם וּרְבָה הָעֲזוּבָה בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ. וַיִּג וְעוֹד בָּהּ עֲשֻׂרִיהָ וְשָׁבָה וְהִיתָה לְבָעֵר: כָּאֵלֶּה וְכֵאלוֹן אֲשֶׁר בְּשִׁלְכָת
מִצִּבְתַּת בְּסִזְרַע קִדְשׁ מִצִּבְתָּהּ.

זא וַיְהִי בַיָּמִי אַחֲזִי בֶן-יֹותָם בֶּן-עֲזִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עָלָה רָצִין מֶלֶךְ-אַרֶם וּפְקַח
בֶּן-רַמְלִיָּהוּ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם לְמַלְחָמָה עָלֶיהָ וְלֹא יָכַל לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ. **זב**
וַיֵּגַד לְבֵית דָּוִד לֵאמֹר נָחָה אַרֶם עַל-אֶפְרַיִם וַיָּנַע לְבָבוֹ וּלְבָב עַמּוֹ כָּנוּעַ עֲצִי-יַעַר
מִפְּנֵי-רוּחַ.

זג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-יִשְׁעִיָּהוּ צֹא-נָא לְקִרְאֵת אַחֲזִי אֶתָּה וּשְׂאֵר יְשׁוּבֵי בְּנֵךְ:
אֶל-קִצָּה תַעֲלֶת הַבֵּרְכָּה הָעֲלִיּוֹנָהאֶל-מִסְלַת שְׂדֵה כּוֹבֵס. **זד** וַאֲמַרְתָּ אֵלָיו
הַשְּׁמֹר וְהִשְׁקֵט אֶל-תִּירָא וּלְבַבְךָ אֶל-יֵרֶךְ מִשְׁנֵי זִנְבוֹת הָאוֹדִים הָעֲשָׂנִים
הָאֵלֶּהבְּחָרִי-אֵף רָצִין וְאַרֶם וּבֶן-רַמְלִיָּהוּ. **זה** יַעַן כִּי-יַעֲץ עָלֶיךָ אַרְסָרְעָה:
אֶפְרַיִם וּבֶן-רַמְלִיָּהוּ לֵאמֹר. **זו** נַעֲלָה בִיהוּדָה וּנְקִיצָנָה וּנְבַקְעָנָה אֵלֵינוּ וְנִמְלִיךְ
מֶלֶךְ בְּתוֹכָהּ אֶת בֶּן-טַבָּאֵל.

זז כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה: לֹא תִקּוּם וְלֹא תִהְיֶה. **זח** כִּי רֹאשׁ אַרֶם דִּמְשֶׁק וְרֹאשׁ
דִּמְשֶׁק רָצִין וּבַעֲוֹד שָׁשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה יַחַת אֶפְרַיִם מַעַם. **זט** וְרֹאשׁ אֶפְרַיִם
שִׁמְרוֹן וְרֹאשׁ שִׁמְרוֹן בֶּן-רַמְלִיָּהוּ אִם לֹא תִאֲמִינוּ כִּי לֹא תִאֲמִנוּ.
זי וַיֹּסֶף יְהוָה דִּבֵּר אֶל-אַחֲזִי לֵאמֹר. **זיא** שְׂאֵל-לְךָ אוֹת מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הַעֲמֵק שְׂאֵלָה אוֹ הַגִּבָּה לְמַעַלָּה. **זיב** וַיֹּאמֶר אַחֲזִי: לֹא-אֲשָׂאֵל וְלֹא-אֲנִסָּה
אֶת-יְהוָה. **זיג** וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּ-נָא בֵּית דָּוִד: הַמַּעַט מִכֶּם הִלָּאוֹת אֲנָשִׁים כִּי תִלְאוּ
גַם אֶת-אֱלֹהֵי. **זיד** לָכֵן יִתֵּן אֲדֹנִי הוּא לְכֶסֶםאוֹת: הִנֵּה הָעֲלֵמָה הָרָה וְיִלְדֶת בֶּן
וְקִרְאֵת שְׁמוֹ עַמְּנוּ אֵל. **זטו** חֲמָאָה וּדְבַשׁ יֹאכֹללְדַעְתּוֹ מָאוֹס בָּרַע וּבַחֹר בָּטוֹב.
זטז כִּי בְטָרָם יָדַע הַנֶּעַר מָאֹס בָּרַעוּבַחֹר בָּטוֹב: תַּעֲזֹב הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֶתָּה קָץ
מִפְּנֵי שְׁנֵי מַלְכֶיהָ. **זיז** יָבִיא יְהוָה עָלֶיךָ וְעַל-עַמְּךָ וְעַל-בֵּית אָבִיךָ יָמִים אֲשֶׁר
לֹא-בָאוּ לְמִיּוֹם סוּר-אֶפְרַיִם מֵעַל יְהוּדָה: אֶת מֶלֶךְ אֲשׁוּר.

זיח וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׂרָאֵל לְזִבּוּב אֲשֶׁר בְּקִצָּה יֹאֲרִי מִצָּרִים וּלְדַבּוּרָהאֲשֶׁר
בְּאָרֶץ אֲשׁוּר. **זיט** וּבָאוּ וְנָחוּ כֻלָּם בְּנִחְלֵי הַבִּתּוֹת וּבִנְקִיקֵי הַסְּלָעִים וּבְכָל
הַנַּעֲצוּצִים וּבְכָל הַנִּהְלָלִים. **זכ** בַּיּוֹם הַהוּא יִגְלַח אֲדֹנִי בַתְּעַר הַשְּׂכִירָה בְּעֶבְרִי
נָהָר בְּמֶלֶךְ אֲשׁוּר אֶת-הָרֹאשׁ וְשַׁעַר הָרִגְלִים וְגַם אֶת-הַזָּקוֹן תִּסְּפֶה.

זכא וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִחְיֶה-אִישׁ עִגְלָת בָּקָר וּשְׂתֵי-צֹאן. **זכב** וְהָיָה מְרֹב עֲשׂוֹת חִלְבִּיאֲכֹל חֲמָאָה: כִּי-חֲמָאָה וּדְבַשׁ יֵאָכֵל כָּל-הַנוֹתֵר בִּקְרֹב הָאָרֶץ.

זכג וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה כָל-מָקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה-שָׁם אֶלָּף גִּפֹן בְּאֶלֶף כֶּסֶף: לְשָׁמִיר וּלְשִׁית יִהְיֶה. **זכד** בַּחֲצִים וּבִקְשֵׁת יָבוֹא שָׁמָּה: כִּי-שָׁמִיר וּשִׁית תִּהְיֶה כָל-הָאָרֶץ. **זכה** וְכָל הַהָרִים אֲשֶׁר בַּמַּעֲדָר יַעֲדְרוּן לֹא-תָבוֹא שָׁמָּה יִרְאֶת שָׁמִיר וּשִׁית וְהָיָה לַמִּשְׁלַח שׁוֹר וּלְמַרְמֵס שָׁה.

חא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי קַח-לָךְ גִּלְיוֹן גָּדוֹל וּכְתֹב עָלָיו בַּחֶרֶט אֲנוֹשׁ לְמַהֵר שְׁלַל חֵשׁ בָּז. **חב** וְאֶעֱיֶדָה לִי עֲדִים נְאֻמָּנִים אֶת אֹרֶזָה הַכֹּהֵן וְאֶת-זִכְרִיהוּ בֶן יִבְרָכְיָהוּ. **חג** וְאֶקְרַב אֶל-הַנְּבִיאָה וְתִהְיֶה וְתִלְדַּבּוּ בֶן. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי קְרָא שְׁמוֹ מַהֵר שְׁלַל חֵשׁ בָּז. **חד** כִּי בְטָרִם יֵדַע הַנַּעַר קְרָא אָבִי וְאִמִּי שָׂא אֶת-חֵיל דְּמִשְׁק וְאֶת שְׁלַל שְׁמִירוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ אֲשׁוּר.

חה וַיֹּסֶף יְהוָה דַּבֵּר אֵלַי עוֹד לֵאמֹר. **חו** יַעַן כִּי מָאֵס הָעָם הַזֶּה אֶת מִי הַשְׁלַח הַהִלְכִים לֹאֵט וּמִשׁוֹשׁ אֶת-רָצִין וּבֶן-רַמְלָיָהוּ. **חז** וְלָכֵן הִנֵּה אֲדֹנִי מַעֲלָה עֲלֵיהֶם אֶת-מִי הַנֶּהָר הַעֲצוּמִים וְהַרְבִּים אֶת-מֶלֶךְ אֲשׁוּר וְאֶת-כָּל-כְּבוֹדוֹ וְעָלָה עַל-כָּל-אֲפִיקָיו וְהִלָּךְ עַל-כָּל-גְּדוֹתָיו. **חח** וְחָלַף בִּיהוּדָה שְׁטָף וְעָבַר עַד-צֹאֵר יִגִּיעַ וְהָיָה מִטּוֹת כְּנָפָיו מִלֹּא רֹחַב-אֲרָצָה עֲמָנוּ אֵל.

חט רָעוּ עַמִּים וְחִתּוֹ וְהַאֲזִינוּ כָל מְרַחֲקֵי-אָרֶץ הַתְּאֲזָרוּ וְחִתּוֹ הַתְּאֲזָרוּ וְחִתּוֹ. **חי** עָצוּ עֲצָה וְתִפְּרָדוּ דְּבָרוֹ דָּבָר וְלֹא יָקוּם כִּי עֲמָנוּ אֵל.

חיא כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֵלֵי כְּחֻזְקַת הַיָּד וַיִּסְרַנִּי מִלִּקְתָּ בְּדֶרֶךְ הָעָם-הַזֶּה לֵאמֹר. **חיב** לֹא-תֵאֱמָרוּן קֶשֶׁר לְכָל אֲשֶׁר-יֹאמַר הָעָם הַזֶּה קֶשֶׁר וְאֶת-מוֹרָאוֹ לֹא-תִירָאוּ וְלֹא תַעֲרִיצוּ. **חיג** אֶת-יְהוָה צְבָאוֹת אֹתוֹ תִקְדִּישׁוּ וְהוּא מוֹרָאֲכֶם וְהוּא מַעֲרָצְכֶם. **חיד** וְהָיָה לְמִקְדָּשׁ וּלְאֶבֶן נֶגֶף וּלְצוּר מִכְשׁוֹל לְשָׁנֵי בְּתֵי יִשְׂרָאֵל לִפְח וּלְמוֹקֵשׁ לְיוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם. **חטו** וְכִשְׁלוּ בָם רַבִּים וְנָפְלוּ וְנִשְׁבְּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכְּדוּ. **חטז** צוּר תַּעֲוֹדָה חֲתוּם תּוֹרָה בְּלִמְדִּי. **חיו** וְחִכִּיתִי לִיהוָה הַמִּסְתִּיר פָּנָיו מִבֵּית יַעֲקֹב וְקוֹיִתִּי-לוֹ. **חיח** הִנֵּה אֲנֹכִי וְהִילָדִים אֲשֶׁר נָתַן-לִי יְהוָה לְאִתּוֹת וּלְמוֹפְתִים בְּיִשְׂרָאֵל מֵעַם יְהוָה צְבָאוֹת הַשֹּׁכֵן בְּהָר צִיּוֹן.

חיט וְכִי-יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם דִּרְשׁוּ אֶל-הָאֲבוֹת וְאֶל-הַיִּדְעָנִים הַמְצַפְצָפִים וְהַמְהַגִּים: הֲלֹא-עִם אֶל-אֱלֹהֵיוּ יִדְרֹשׁ בְּעַד הַחַיִּים אֶל-הַמֵּתִים. **חכ** לְתוֹרָה וּלְתַעֲוִידָה אִם-לֹא יֹאמְרוּ כִּדְבַר הַזֶּה אֲשֶׁר אֵין-לוֹ שָׁחַר. **חכא** וְעָבַר בָּהּ נִקְשָׁה וְרָעַב וְהָיָה כִּי-יִרְעַב וְהִתְקַצֵּף וְקָלַל בְּמִלְכוֹ וּבִאלֹהֵיוֹפָנָה לְמַעַלָּה. **חכב** וְאֶל-אָרֶץ יִבִּיט וְהִנֵּה צָרָה וְחִשְׁכָּה מְעוֹף צוֹקָה וְאִפְלָה מִנְדָּח. **חכג** כִּי לֹא מוֹעֵף לֹאֲשֶׁר מוֹצֵק

לָהּ כָּעֵת הָרִאשׁוֹן הִקַּל אֶרְצָה זָבִלוֹן וְאֶרְצָה נִפְתָּלִי וְהָאֲחֵרוֹן הַכְּבִיד־דָּרָךְ הָיִם
עָבַר הַיַּרְדֵּן גָּלִיל הַגּוֹיִם. **טא** הָעָם הֵהָלָכִים בַּחֲשָׁד רָאוּ אֹר גָּדוֹל: יֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ
צִלְמֹנֹת אֹר נָגַה עֲלֵיהֶם. **טב** הָרַבִּית הַגּוֹי לֹא (לוֹ) הִגְדִּלְתָּ הַשְׁמָחָה שְׁמָחוֹ
לִפְנֵיךְ כְּשִׁמְחַת בֶּקֶצִיר כַּאֲשֶׁר יִגִּילוּ בַּחֲלָקִים שְׁלָל. **טג** כִּי אֶת-עַל סִבְלוֹ וְאֶת
מִטָּה שְׁכָמוֹ שָׁבַט הַנִּגָּשׁ בֹּהֶחֱתֹת כְּיוֹם מִדְּוָן. **טד** כִּי כָל-סֵאוֹן סֵאֵן בִּרְעֵשׁ
וְשִׁמְלָה מְגוֹלָלָה בְּדָמִים וְהִיתָה לְשִׁרְפָּה מְאֹכֶלֶת אֵשׁ. **טה** כִּי-יִלְד יִלְד-לָנוּ בֶן
נִתָּן-לָנוּ וְתִהְיֶה הַמְּשָׁרָה עַל-שְׁכָמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ אֶל גִּבּוֹר אָבִי-עַד
שׁוּר-שָׁלוֹם. **טו** לִם רַבָּה (לְמִרְבָּה) הַמְּשָׁרָה וּלְשָׁלוֹם אֵין-קֶץ עַל-כֶּסֶף דָּוָד
וְעַל-מַמְלַכְתּוֹ לְהַכִּין אוֹתָהּ וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מַעֲתָהּ וְעַד-עוֹלָם קִנְיָתָהּ
יִהְיֶה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה-זֹאת.

טז דָּבַר שְׁלַח אֲדָנִי בִּיעֲקֹב וַנִּפֹּל בְּיִשְׂרָאֵל. **טח** וַיִּדְעוּ הָעָם כֻּלּוֹ אֲפָרִים וַיּוֹשֶׁב
שְׁמֵרוֹן בְּגִאָה וּבְגָדָל לֵבָב לֵאמֹר. **טט** לְבָנִים נָפְלוּ וְגִזִּית נִבְנָה שְׁקָמִים גִּדְּעוּ
וְאַרְזִים נִחְלִיף. **טי** וַיִּשְׁגֹּב יִהוָה אֶת-צָרֵי רָצִין עָלָיו וְאֶת-אֵיבָיו יִסְכֶּסֶף. **טיא**
אֲרָם מִקֶּדֶם וּפְלִשְׁתִּים מֵאַחֲוֹר וַיֹּאכְלוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל בְּכָל-פֶּה בְּכָל-זֹאת לֹא-שָׁב
אָפוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה. **טיב** וְהָעָם לֹא-שָׁב עַד-הַמִּכָּהוּ וְאֶת-יִהוָה צְבָאוֹת לֹא
דָּרְשׁוּ.

טיג וַיִּכְרַת יִהוָה מִיִּשְׂרָאֵל רֹאשׁ וְזָנָב כָּפָה וְאַגְמוֹנוּיִם אֶחָד. **טיד** זָקֹן
וְנִשְׁוֹא-פָנִים הוּא הָרֹאשׁ וְנָבִיא מוֹרָה-שֹׁקֵר הוּא הַזָּנָב. **טטו** וַיִּהְיוּ מֵאֲשָׁרֵי
הָעָם-הַזֶּה מִתְעִים וּמֵאֲשָׁרֵיו מְבַלְעִים. **טטז** עַל-כֵּן עַל-בַּחוּרָיו לֹא-יִשְׁמַח אֲדָנִי
וְאֶת-יִתְמָיו וְאֶת-אֲלֻמְנוֹתָיו לֹא יִרְחַם-כִּי כֻלּוֹ חֲנוּף וּמִרַע וְכָל-פֶּה דָּבַר נִבְלָה
בְּכָל-זֹאת לֹא-שָׁב אָפוֹ וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה. **טטז** כִּי-בָעֲרָה כָאֵשׁ רִשְׁעָה שְׁמִיר וְשִׁית
תֹּאכֵל וְתִצֵּת בְּסִבְכֵי הַיַּעַר וַיִּתְאַבְּכוּ גֵאוֹת עֶשֶׂן. **טיח** בַּעֲבֹרֶת יִהוָה צְבָאוֹת
נִעְתָם אֶרֶץ וַיְהִי הָעָם כְּמֹאכֶלֶת אֵשׁ אִישׁ אֶל-אָחִיו לֹא יִחְמְלוּ. **טיט** וַיִּגְזֹר
עַל-יָמִין וְרָעַב וַיֹּאכֵל עַל-שְׁמָאוֹל וְלֹא שָׁבְעוּ: אִישׁ בְּשֵׁר-זָרְעוֹ יֹאכְלוּ. **טכ** מִנְּשָׂה
אֶת-אֲפָרִים וְאֲפָרִים אֶת-מִנְּשָׁה יִחַדּוּ הֵמָּה עַל-יְהוּדָה בְּכָל-זֹאת לֹא-שָׁב אָפוֹ
וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה.

יא הוּי הַחֲקִיקִים חֲקִיקֵי-אֶוֹן וּמִכְתָּבִים עֵמֶל כָּתְבוּ. **יב** לְהִטּוֹת מִדִּין דָּלִים וּלְגַזֵּל
מִשְׁפָּט עֲנִי עֲמִילֵהוּיֹת אֲלֻמְנוֹת שְׁלָלָם וְאֶת-יִתּוּמִים יָבִיז. **יג** וּמָה-תַּעֲשׂוּ לְיוֹם
פְּקֻדָּה וּלְשׂוֹאָה מִמֶּרְחָק תָּבוֹא: עַל-מִי תִנוּסוּ לְעֶזְרָה וְאַנָּה תַעֲזֹבוּ כְּבוֹדְכֶם. **יד**
בְּלִתִּי כָרַע תַּחַת אֲסִיר וְתַחַת הָרוּגִים יִפְּלוּ בְּכָל-זֹאת לֹא-שָׁב אָפוֹ וְעוֹד יָדוֹ
נְטוּיָה.

יה הוּי אֲשׁוּר שֶׁבֶט אָפִי וּמִטָּה-הוּא בִּיָּדָם זַעֲמִי. **יו** בְּגוֹי חָנָף אֲשַׁלְּחֵנּוּ וְעַל-עַם עֲבָרְתִּי אֲצַוְנוּלְשָׁלֵל שָׁלָל וּלְבָז בָּז וּלְשִׁימוּ (וּלְשׁוּמוּ) מֶרְמֶס כְּחֹמֶר חוּצוֹת. **יז** וְהוּא לֹא-כֵן יִדְמָה וּלְבָבוֹ לֹא-כֵן יַחֲשֹׁב: כִּי לְהַשְׁמִיד בִּלְבָבוֹ וּלְהַכְרִית גּוֹיִם לֹא מָעֻט. **יח** כִּי יֹאמֶר: הֲלֹא שָׂרִי יַחֲדוּ מַלְכִּים. **יט** הֲלֹא כְּכַרְכְּמִישׁ כָּלְנוּ: אִם-לֹא כְּאַרְפָּד חֲמַת אִם-לֹא כְּדַמְשֶׁק שְׁמֵרוֹן. **י** כֹּאֲשֶׁר מָצְאָה יָדִי לְמַמְלַכְתָּהּ הָאֵלִיל וּפְסִילֶיהֶם מִירוּשָׁלַם וּמִשְׁמֵרוֹן. **י** הֲלֹא כֹאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשְׁמֵרוֹן וּלְאֵלִילֶיהָ: כֵּן אַעֲשֶׂה לִירוּשָׁלַם וְלַעֲצָבֶיהָ.

י וְהָיָה כִּי-יִבְצַע אֲדָנִי אֶת-כָּל-מַעֲשָׂהוּ בְּהָר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם אֶפְקֹד עַל-פְּרִי-גִדְל לֵבָב מִלֶּךְ-אֲשׁוּר וְעַל-תַּפְאֶרֶת רוּם עֵינָיו. **י** כִּי אָמַר בְּכַח יָדִי עָשִׂיתִי וּבְחֻכְמָתִי כִּי נִבְנוֹתִי וְאֶסִּיר גְּבוּלוֹת עַמִּים וְעֵתִידִיתִיהֶם (וְעֵתוֹדִיתִיהֶם) שׁוֹשֵׁתִי וְאוֹרִיד כְּאֲבִיר יוֹשְׁבֵיהֶם. **י** וְתִמְצָא כֶּקֶן יָדִי לַחִיל הָעַמִּים וְכֹאֲסוֹף בִּיצִים עֲזָבוֹת כָּל-הָאָרֶץ אֲנִי אֶסְפְּתִי וְלֹא הָיָה נִדָּד כָּנָף וּפִצָּה פָּה וּמִצִּפָּץ. **י** הִתְפָּאֵר הִגְרָזוֹן עַל הַחֹצֵב בּוֹ: אִם-יִתְגַּדֵּל הַמִּשׁוֹר עַל-מְנִיפּוֹ כְּהִנִּיף שֶׁבֶט וְאֶת-מְרִימָיו כְּהָרִים מִטָּה לֹא-עַץ.

י לָכֵן יִשְׁלַח הָאֲדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת בְּמִשְׁמַנְיוֹרָזוֹן וְתַחַת כְּבֹדוֹ יִקַּד יִקַּד בִּיקוֹד אֵשׁ. **י** וְהָיָה אוֹר-יִשְׂרָאֵל לְאֵשׁ וּקְדוּשׁוֹ לְלִהָבָה וּבַעֲרָה וְאָכְלָה שִׁיתוֹ וּשְׁמִירוֹבִיּוֹם אֶחָד. **י** וּכְבוֹד יַעֲרוּ וְכֶרְמֵלוֹ מִנֶּפֶשׁ וְעַד-בֶּשֶׂר יִכְלָה וְהָיָה כְּמִסַּס נֶסֶס. **י** וּשְׁאָר עַץ יַעֲרוּ מִסֶּפֶר יִהְיוּ וְנִעַר יִכְתְּבֵם.

י וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא לֹא-יוֹסִיף עוֹד שְׁאָר יִשְׂרָאֵל וּפְלִיטַת בֵּית-יַעֲקֹב לְהִשָּׁעַן עַל-מִכְּהוֹ וְנִשָּׁעַן עַל-יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל לְבָאֲמֶת. **י** שְׁאָר יָשׁוּב שְׁאָר יַעֲקֹב אֶל-גְּבוּר. **י** כִּי אִם-יְהָיָה עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם שְׁאָר יָשׁוּב בּוֹ כְּלִיּוֹן חָרוֹץ שׁוֹטֵף צִדְקָה. **י** כִּי כָלָה וְנִחַרְצָה אֲדָנִי יְהוָה צְבָאוֹת עֲשֶׂה בְּקֶרֶב כָּל-הָאָרֶץ.

י לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדָנִי יְהוָה צְבָאוֹת אֵל-תִּירָא עַמִּי יֵשֶׁב צִיּוֹן מֵאֲשׁוּר בְּשֶׁבֶט יִכְפֹּה וּמִטָּהוּ יִשָּׂא-עָלָיָהּ בְּדֶרֶךְ מִצְרַיִם. **י** כִּי-עוֹד מָעֻט מִזֶּעַר וְכָלָה זַעַם וְאָפִי עַל-תִּבְלִיתָם. **י** וְעוֹרֵר עָלָיו יְהוָה צְבָאוֹת שׁוֹט כְּמַכַּת מִדָּן בָּצוּר עוֹרֵב וּמִטָּהוּ עַל-הַיָּם וְנִשְׂאוֹ בְּדֶרֶךְ מִצְרַיִם. **י** וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִסּוּר סִבְלוֹ מֵעַל שִׁכְמָךְ וְעָלּוּ מֵעַל צִוְאָרְךָ וְחָבַל עַל מִפְּנֵי-שָׁמֶן. **י** כֹּה בָּא עַל-עֵינֶיךָ עֹבֵר בְּמִגְרוֹן לְמִכְמֶשׁ יִפְקִיד כְּלָיו. **י** עֲבְרוּ מִעֲבָרָה גִבֵּעַ מְלוֹן לָנוּ חֲרָדָה הֶרְמָה גִּבְעַת שְׂאוֹל נָסָה. **י** צִהְלִי קוֹלְךָ בַּת-גָּלִים הַקְשִׁיבִי לִישָׁה עֲנִיָּה עֲנִתוֹת. **י** לֹא נִדְּדָה מִדְּמִנָּה יֹשְׁבֵי

הַגָּבִים הָעִיזוּ. **יֵלֵב** עוֹד הַיּוֹם בָּנָב לַעֲמֹד יִנְפֹף יָדוֹ הֵר בֵּית- (בֵּת-) צִיּוֹן גִּבְעַת יְרוּשָׁלַם.

יֵלֵג הִנֵּה הָאָדוֹן יִהְיֶה צָבָאוֹת מְסַעֵף פְּאָרָה בַּמַּעֲרָצָה וְרִמִּי הַקּוֹמָה גְּדוּעִים וְהַגָּבִים יִשְׁפְּלוּ. **יֵלֵד** וְנִקָּף סִבְכִי הַיַּעַר בַּבְּרָזֵל וְהַלְבָּנוֹן בְּאֲדִיר יְפוֹל.
יֵאָא וַיָּצֵא חֲטָר מִגִּזְע יִשְׂי וַיָּצֵר מִשְׁרָשָׁיו יִפְרָה. **יֵאָב** וַנָּחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאֵת יְהוָה. **יֵאָג** וְהָרִיחוּ בִּירְאֵת יְהוָה וְלֹא- לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפּוֹט וְלֹא- לְמִשְׁמַע אָזְנוֹ יוֹכִיחַ. **יֵאָד** וְשֹׁפֵט בְּצֶדֶק דְּלִים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לְעַנְי- אֶרֶץ וְהִכָּה- אֶרֶץ בְּשֶׁבֶט פִּיו וּבְרוּחַ שְׁפָתָיו יָמִית רָשָׁע.
יֵאָה וְהָיָה צֶדֶק אֲזוֹר מִתְנָיו וְהָאֱמוּנָה אֲזוֹר חֲלָצָיו. **יֵאוּ** וְגַר זָאֵב עִם- כֶּבֶשׂ וְנֹמֵר עִם- גְּדִי יִרְבֹּץ וְעֹגֵל וְכַפִּיר וּמְרִיא יַחְדּוֹ וְנֹעַר קֶטָן נֶהָג בָּם. **יֵאָז** וּפְרָה וְדָב תִּרְעֶנָּה יַחְדּוֹ יִרְבְּצוּ יִלְדֵיהֶן וְאַרְיֵה כְּבָקָר יֹאכֵל-תֵּבּוֹן. **יֵאָח** וְשַׁעֲשַׁע יוֹנֵק עַל-חֹר פֶּתֶן וְעַל מְאוֹרֹת צִפְעוֹנִי גְמוּל יָדוֹ הָדָה. **יֵאָט** לֹא-יָרְעוּ וְלֹא-יִשְׁחִיתוּ בְּכָל-הָר קִדְשֵׁי: כִּי-מְלָאָה הָאֶרֶץ דָּעָה אֶת-יְהוָה כַּמִּים לֵים מְכַסִּים.
יֵאִי וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא שֶׁרֶשׁ יִשְׂי אֲשֶׁר עֲמִד לָנֶס עַמִּים אֱלֹהִים יִדְרָשׁוּ וְהָיְתָה מִנְחָתוֹ כְּבוֹד.

יֵאִיא וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יוֹסִיף אֲדָנִי שְׁנִית יָדוֹ לַקְּנוֹת אֶת-שָׂאָר עַמּוּאֲשֶׁר יִשְׂאָר מֵאֲשׁוֹר וּמִמְצָרִים וּמִפְתָּרוֹס וּמִכּוּשׁ וּמִעִילָם וּמִשְׁנַעַר וּמִחֲמַת וּמֵאִי הֵים. **יֵאִיב** וְנִשָּׂא נֶס לְגוֹיִם וְאֶסְף נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל וְנִפְצוֹת יְהוּדָה יִקְבֹּץ מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאֶרֶץ.
יֵאִיג וְסָרָה קִנְאָת אֶפְרַיִם וְצָרְרִי יְהוּדָה יִכְרֹתוּ: אֶפְרַיִם לֹא-יִקְנֵא אֶת-יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא-יָצֵר אֶת-אֶפְרַיִם. **יֵאִיד** וְעָפוּ בְּכַתֵּף פְּלִשְׁתִּים יָמָה יַחְדּוֹ יָבֹאוּ אֶת-בְּנֵי-קֶדֶם אֲדוֹם וּמוֹאָב מִשְׁלוּחַ יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן מִשְׁמַעְתָּם. **יֵאִטו** וְהַחֲרִים יְהוָה אֶת לְשׁוֹן יָם-מִצְרַיִם וְהִנִּיף יָדוֹ עַל-הַנֶּהָר בְּעֵינֵם רוּחוֹ וְהִכָּהוּ לְשִׁבְעָה נְחָלִים וְהִדְרִיךְ בְּנִעְלָם. **יֵאִטז** וְהָיְתָה מִסְלָה לְשָׂאָר עַמּוּ אֲשֶׁר יִשְׂאָר מֵאֲשׁוֹר: כַּאֲשֶׁר הָיְתָה לְיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם עָלְתוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. **יֵבא** וְאַמְרַת בַּיּוֹם הַהוּא אוֹדֹד יְהוָה כִּי אֲנִפֶּת בִּי יֹשֵׁב אֶפְסָ וְתִנְחַמְנִי. **יֵבב** הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבָטַח וְלֹא אֶפְחָד: כִּי-עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה וְיֵהִי-לִי לִישׁוּעָה. **יֵבג** וְשִׁאֲבָתָם-מִים בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנִי הִישׁוּעָה. **יֵבד** וְאַמְרַתָּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לִיהוָה קִרְאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתָיו הִזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ. **יֵבה** זָמְרוּ יְהוָה כִּי גֵאוֹת עָשָׂה מִידַעַת (מוֹדַעַת) זֹאת בְּכָל-הָאֶרֶץ. **יֵבו** צִהְלִי וְרַנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן: כִּי-גָדוֹל בְּקִרְבֶּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

יגא מִשָּׂא בְּבִלְאֲשֶׁר חָזָה יִשְׁעֶיהוּ בֶן-אֲמוּץ. **יגב** עַל הַר-נִשְׁפָּה שָׂאוּ-נֶס הָרִימוּ
קוֹל לָהֶם הִנִּיפוּ יָד וַיִּבְאוּ פֶתַח־נְדִיבִים. **יגג** אֲנִי צִוִּיתִי לְמִקְדָּשִׁי גַם קָרָאתִי
גְבוּרֵי לֶאֱפִי עַל־יָדִי גֵאֻתִּי. **יגד** קוֹל הַמּוֹן בְּהָרִים דְּמוּת עִם-רֶב קוֹל שָׂאוֹן
מִמְּלָכוֹת גּוֹיִם נֶאֱסָפִים יִהְיֶה צְבָאוֹת מִפֶּקֶד צָבָא מִלְחָמָה. **יגה** בָּאִים מֵאֶרֶץ
מֶרְחָק מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם יִהְיֶה וְכָלִי זַעֲמוֹ לַחֲבֹל כָּל-הָאָרֶץ.
יגו הִילִילוּ כִּי קָרוֹב יוֹם יִהְיֶה כְּשֶׁד מִשְׁדֵּי יָבוֹא. **יגז** עַל-כֵּן כָּל-יָדִים תִּרְפִּינָה
וְכָל-לֵבָב אָנוּשׁ יִמָּס. **יגח** וְנִבְהָלוּ צִירִים וְחִבָּלִים יֵאֱחָזוּן כִּי־לָדָה יִחִילוֹן אִישׁ
אֶל-רַעְהוּ יִתְמָהוּ פָנָי לַהֲבִים פָּנִיהֶם. **יגט** הִנֵּה יוֹם-יִהְיֶה בָּא אֲכַזְרִי וְעֶבְרָה
וְחֲרוֹן אֶף־לָשׁוֹם הָאָרֶץ לְשֹׁמֵה וְחֹטְאִיהָ יִשְׁמִיד מִמֶּנָּה. **יגי** כִּי-כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וְכִסִּילֵיהֶם לֹא יִהְיוּ אוֹרֶם חֹשֶׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ בְּצִאתוֹ וְיָרַח לֹא-יִגִּיה אֹרֹךְ. **יגיא**
וּפִקְדָתִי עַל-תִּבְל רָעָה וְעַל-רָשָׁעִים עֲוֹנֹם וְהַשְׁבֵּתִי גֵאוֹן יָדִים וְגֵאוֹת עָרִיצִים
אֲשָׁפִיל. **יגיב** אוֹקִיר אָנוּשׁ מִפֹּז וְאָדָם מִכֶּתֶם אוֹפִיר. **יגג** עַל-כֵּן שָׁמַיִם אֲרִגִּיז
וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ מִמְּקוֹמָהּ בְּעֶבְרַת יִהְיֶה צְבָאוֹת וּבִיּוֹם חֲרוֹן אָפוֹ. **יגיד** וְהִיָּה כְּצָבִי
מִדָּח וּכְצֹאֵן וְאִין מִקְבָּץ: אִישׁ אֶל-עַמּוֹ וַיִּפְנוּ וְאִישׁ אֶל-אֶרְצוֹ יָנוּסוּ. **יגטו**
כָּל-הַנִּמְצָא יִדְקָר וְכָל-הַנִּסְפָּה יִפּוֹל בַּחֲרָב. **יגטז** וְעַלְלֵיהֶם יִרְטָשׁוּ לְעִינֵיהֶם
יִשְׁסוּ בְּתִיָּהֶם וְיִנְשִׁיָּהֶם תִּשְׁגֹּלְנָה (תִּשְׁכַּבְנָה). **יגיו** הִנְנִי מַעִיר עֲלֵיהֶם אֶת-מִדֵּי
אֲשֶׁר-כֶּסֶף לֹא יִחְשְׁבוּ וְזָהָב לֹא יִחְפְּצוּ-בּוֹ. **יגיאח** וּקְשָׁתוֹת נְעָרִים תִּרְטָשְׁנָה:
וּפְרִי-בֶטֶן לֹא יִרְחֲמוּ עַל-בָּנִים לֹא-תַחֲוִס עֵינָם. **יגיט** וְהִיָּתָה בָּבֶל צְבִי מִמְּלָכוֹת
תִּפְאֶרֶת גֵּאוֹן כְּשָׂדִים כְּמִהֲפַכַת אֱלֹהִים אֶת-סֹדֶם וְאֶת-עֲמֹרָה. **יגכ** לֹא-תִשָּׁב
לְנֹצַח וְלֹא תִשְׁכֹּן עַד-דּוֹר וְדוֹר וְלֹא-יִהְיֶה שֵׁם עָרְבִי וְרַעִים לֹא-יִרְבְּצוּ שָׁם. **יגכא**
וְרַבְּצוּ-שָׁם צִיִּים וּמִלְאוּ בְּתִיָּהֶם אֲחִים וְשָׁכְנוּ שָׁם בָּנוֹת יַעֲנָה וְשַׁעִירִים
יִרְקְדוּ-שָׁם. **יגכב** וְעֲנָה אֵיִים בְּאֶלְמִנוּתָיו וְתַנִּים בְּהִיכְלִי עֲנָג וְקָרוֹב לָבוֹא עֲתָה
וְיָמִיָּה לֹא יִמָּשְׁכוּ. **יגכג** כִּי יִרְחַם יִהְיֶה אֶת-יַעֲקֹב וּבָחַר עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל וְהִנִּיחָם
עַל-אֲדָמָתָם וְנִלְוָה הָגֵר עֲלֵיהֶם וְנִסְפָּחוּ עַל-בֵּית יַעֲקֹב. **יגכד** וּלְקַחוּם עַמִּים
וְהִבִּיאוּם אֶל-מְקוֹמָם וְהִתְנַחֲלוּם בֵּית-יִשְׂרָאֵל עַל אֲדָמַת יִהְיֶה לַעֲבָדִים
וְלִשְׁפָחוֹת וְהָיוּ שָׂבִים לְשִׁבְיָהֶם וְרָדוּ בְּנִגְשֵׁיהֶם.
יגכז וְהִיָּה בִּיּוֹם הַנִּיחַ יִהְיֶה לָךְ מַעֲצָבָךְ וּמִרְגִּזְדּוּמֶךָ הַקָּשָׁה אֲשֶׁר
עָבַד-בָּךְ. **יגכח** וְנִשְׁאֲתָ הַמָּשָׁל הַזֶּה עַל-מֶלֶךְ בְּבִלְוֵאֲמָרְתִּי: אִידָּ שְׁבֵת נֹגֵשׁ שְׁבֵתָה
מִדְּהָבָה. **יגכט** שֶׁבֶר יִהְיֶה מִטָּה רָשָׁעִים שֶׁבֶט מִשְׁלִים. **יגדו** מִכָּה עַמִּים בְּעֶבְרָה
מִכַּת בִּלְתִּי סָרָה רָדָה בְּאֶף גּוֹיִם מִרְדֵּף בְּלִי חֹשֶׁךְ. **יגדז** נָחָה שְׁקֻטָּה כָּל-הָאָרֶץ
פָּצְחוּ רָנָה. **יגדח** גַּם-בְּרוּשִׁים שְׁמָחוּ לָךְ אֶרֶץ לְבָנוֹן מֵאִז שְׁכַבְתָּ לֹא-יַעֲלֶה הַכֶּרֶת

עלינו. **ידט** שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל-עתודי ארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים. **ידי** כלם יענו ויאמרו אליך: גם-אתה חלית כמונו אלינו נמשלת. **ידיא** הורד שאול גאונך המית נבליך תחתיד יצע רמה ומכסיד תולעה. **ידיב** איך נפלת משמים הילל בן-שחר נגדעת לארץ חולש על-גוים. **ידיג** ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכי-אל ארים כסאי ואשב בהר-מועד בירכתי צפון. **ידיז** אעלה על-במתי עב אדמה לעליון. **ידטו** אך אל-שאול תורד אל-ירכתי-בור. **ידטז** ראיד אליך ישגיוחו אליך יתבוננו: הזה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות. **ידיז** שם תבל כמדבר וערו הרס אסיריו לא-פתח ביתה. **ידיח** כל-מלכי גוים כלם שכוו בכבוד איש בביתו. **ידיט** ואתה השלכת מקברך כנצר נתעבלבש הרגים מטעני חרב יורדי אל-אבני-בור כפגר מובס. **ידכ** לא-תחד אתם בקבורה כי-ארצך שחת עמד הרגת לא-יקרא לעולם זרע מרעים. **ידכא** הכינו לבנוי מטבח בעון אבותם בל-יקמו וירשו ארץ ומלאו פני-תבל ערים. **ידכב** וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכדנאם-יהוה. **ידכג** ושמתי למורש קפד ואגמי-מים וטאטאתיה במטאטא השמד נאם יהוה צבאות.

ידכד נשבע יהוה צבאות לאמר: אם-לא כאשר דמיתי כן היתה וכאשר יעצתי היא תקום. **ידכה** לשבר אשור בארצי ועל-הרי אבוסנו וסר מעליהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור. **ידכו** זאת העצה היעוצה על-כל-הארץ וזאת היד הנטויה על-כל-הגוים. **ידכז** כי-יהוה צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה ומי ישיבנה.

ידכח בשנת-מות המלך אחז היה המשא הזה. **ידכט** אל-תשמיחי פלשת בלך: כי נשבר שבט מכך: כי-משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף. **ידל** ורעו בכורי דלים ואביונים לבטח ירצו והמתי ברעב שרשך ושארידתך יהרג. **ידלא** הילילי שער זעקי-עיר נמוג פלשת בלך: כי מצפון עשן בא ואין בודד במועדיו. **ידלב** ומה-יענה מלאכי-גוי: כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו. **טוא** משא מואב: כי בליל שיד ער מואב נדמה כי בליל שיד קיר-מואב נדמה. **טוב** עלה הבית ודיבן הבמות לבכי: על-נבו ועל מידבא מואב ייללבכל-ראשו קרחה כל-זקן גרועה. **טוג** בחוצתיו חגרו שק: על גגותיה וברחבתיה בלה יליל ירד בבכי. **טוד** ותזעק חשבון ואלעלה עד-יהץ נשמע קולם על-כן חלצי מואב ירעונפשו ירעה לו. **טוה** לבי למואב יזעק בריחה

עד-צער עגלת שלשיה: כי מעלה הלוחית בבכי יעלה-בוכי דרך חורנים
זעקת-שבר יעצרו. **טו** כי-מי נמרים משמות יהיו: כי-יבש חציר כלה דשא
ירק לא היה. **טז** על-כן יתרה עשה ופקדתם על נחל הערבים ישאום. **טז**
כי-הקיפה הזעקה את-גבול מואב עד-אגלים ילקתה ובאר אילים ילקתה.
טז כי מי דימון מלאו דם כי-אשית על-דימון נוספות לפליטת מואב אריה
ולשארית אדמה. **טז** שלחו-בר משל-ארץ מסלע מדברה אל-הר בת-ציון.
טז והיה כעוף-נויד קן משלחתהינה בנות מואב מעברות לארנון. **טז** הביאו
(הביאי) עצה עשו פלילה שיתי כליל צלך בתוך צהרים סתרי נדחים ניד
אל-תגלי. **טז** יגורו בד נדחי מואב הוי-סתר למו מפני שויד: כי-אפס המץ
כלה שד תמו רמס מן-הארץ.

טז והוכן בחסד כסא וישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר
צדק. **טז** שמענו גאון-מואב גא מאד: גאותו וגאוונו ועברתו לא-כן בדיו. **טז**
לכן ייליל מואב למואב כלה ייליל: לאשישי קיר-חרשת תהגו אף-נכאים. **טז**
כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעלי גוים הלמו שרוקיהעד-יעזר נגעו
תעו מדבר שלחותיה נטשו עברו ים. **טז** על-כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה
ארנוך דמעת חשבון ואלעלה: כי על-קיצד ועל-קצירד הידד נפל. **טז** ונאסף
שמחה וגיל מן-הפרמל ובכרמים לא-ירנן לא ירעע יין ביקבים לא-ידרך
הדרך הידד השבת. **טז** על-כן מעי למואב כפנור יהמו וקרבי לקיר חרש.
טז והיה כי-נראה כי-נלאה מואב על-הבמה ובא אל-מקדשו להתפלל ולא
יוכל.

טז זה הדבר אשר דבר יהוה אל-מואבמאז. **טז** ועתה דבר יהוה לאמר
בשלוש שנים כשני שכיר ונקלה כבוד מואב בכל ההמון הרב ושאר מעט מזער
לוא כביר.

יז משא דמשק: הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפלה. **יז** עזבות ערי
ערער לעדרים תהיינה ורבצו ואין מחריד. **יז** ונשבת מבצר מאפרים וממלכה
מדמשק ושאר ארם ככבוד בני-ישראל יהיו נאם יהוה צבאות.
יז והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו ירזה. **יז** והיה כאסף
קציר קמה וזרעו שבילים יקצור והיה כמלקט שבילים בעמק רפאים. **יז**
ונשאר-בו עוללת כנקף זית שנים שלשה גרגרים בראש אמיר ארבעה חמשה
בסעפיה פריהנאם-יהוה אלהי ישראל. **יז** ביום ההוא ישעה האדם על-עשהו

וְעִינֵינוּ אֶל-קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּרְאֶינָה. **יוח** וְלֹא יִשְׁעָה אֶל-הַמִּזְבְּחוֹת מַעֲשֵׂה יָדָיו
וְאֲשֶׁר עָשׂוּ אֶצְבְּעֹתָיו לֹא יִרְאֶה וְהָאֲשֵׁרִים וְהַחֲמָנִים.

יוט בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיוּ עָרֵי מְעוּזָא בְּעֻזּוֹבַת הַחֹרֶשׁ וְהָאֲמִיר אֲשֶׁר עָזְבוּ מִפְּנֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְהִיתָה שְׂמֵמָה. **יוז** כִּי שָׁכַחַת אֱלֹהֵי יִשְׁעֶךָ וְצוּר מַעֲזֶךָ לֹא זָכַרְתָּ עַל-כֵּן
תִּטְעֵי נִטְעֵי נַעֲמָנִים וְזִמְרַת זֶר תִּזְרַעְנָה. **יזא** בַּיּוֹם נִטְעֶךָ תִּשְׁגֶּשְׁגִּי וּבִבְקָר זֶרְעֶךָ
תִּפְרִיחִי גֹד קָצִיר בַּיּוֹם נִחְלָה וְכָאֵב אָנוּשׁ.

יזב הוּא הַמּוֹן עַמִּים רַבִּים כְּהִמּוֹת יָמִים יִהְיֶינָה וְשִׂאֵן לְאֻמִּים כְּשִׂאֵן מִים
כְּבִירִים יִשְׂאֹן. **יזג** לְאֻמִּים כְּשִׂאֵן מִים רַבִּים יִשְׂאֹן וְגָעַר בּוֹ וְנָס מִמֶּרְחֶק
וְרָדָף כְּמֶץ הָרִים לִפְנֵי-רוּחַ וּכְגִלְגֵּל לִפְנֵי סוּפָה. **יזד** לָעֵת עָרֵב וְהִנֵּה בִלְהָה
בְּטָרֶם בִּקֵּר אֵינָנו זֶה חֶלֶק שׁוֹסִינוּ וְגוֹרֵל לְבַזְזִינוּ.

יחא הוּא אֶרֶץ צִלְצֹל כְּנָפִים אֲשֶׁר מַעֲבֵר לְנִהְרֵי-כוּשׁ. **יחב** הַשְׁלַח בָּיָם צִירִים
וּבְכָל־יָגֵמָא עַל-פְּנֵי-מִים לָכוּ מִלְּאָכִים קָלִים אֶל-גּוֹי מִמֶּשֶׁךְ וּמוֹרֵט אֶל-עַם
נוֹרָא מִן-הוּא וְהִלְאָהּ גּוֹי קוֹ-קוֹ וּמִבּוֹסָה אֲשֶׁר-בָּזְאוּ נְהָרִים אֶרְצוֹ. **יחג** כָּל-יִשְׁבֵּי
תֵּבֵל וְשִׁכְנֵי אֶרֶץ כְּנַשְׂא-נָס הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקַע שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ.

יחד כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲשַׁקּוּטָה (אֲשַׁקּוּטָה) וְאַבִּיטָה בְּמִכּוּזֵי כָחַם צַח
עָלֵי-אוֹר כְּעֵב טַל בָּחַם קָצִיר. **יחה** כִּי-לִפְנֵי קָצִיר כְּתָם-פָּרַח וּבִסֵּר גִּמְלַל יִהְיֶה
נָצַח וְכָרַת הַזִּלְזָלִים בְּמִזְמֵרוֹת וְאֶת-הַנְּטִישׁוֹת הַסִּיר הַתֵּז. **יחו** יַעֲזְבוּ יַחֲדוֹ לָעִיט
הָרִים וּלְבִהְמַת הָאֶרֶץ וְקָץ עָלָיו הָעִיט וְכָל-בִּהְמַת הָאֶרֶץ עָלָיו תִּתְחַרֵּף.
יחז בָּעֵת הַהִיא יוֹבֵל-שִׁי לִיהוָה צְבָאוֹת עִם מִמֶּשֶׁךְ וּמוֹרֵט וּמַעַם נוֹרָא מִן-הוּא
וְהִלְאָהּ גּוֹי קוֹ-קוֹ וּמִבּוֹסָה אֲשֶׁר בָּזְאוּ נְהָרִים אֶרְצוֹ אֶל-מְקוֹם שֵׁם-יְהוָה צְבָאוֹת
הַר-צִיּוֹן.

יטא מִשָּׂא מִצָּרִים: הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל-עָב קַל וּבָא מִצָּרִים וְנָעוּ אֱלִילֵי מִצָּרִים
מִפְּנֵיו וּלְבַב מִצָּרִים יִמָּס בְּקִרְבּוֹ. **יטב** וְסִכְסִכְתִּי מִצָּרִים בְּמִצָּרִים וְנִלְחַמּוּ
אִישׁ-בְּאָחִיו וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ עִיר בְּעִיר מִמְּלָכָה בְּמִמְלָכָה. **יטג** וְנִבְקָה רוּחַ-מִצָּרִים
בְּקִרְבּוֹ וְעֻצָּתוֹ אֲבִלַע וְדָרְשׁוּ אֶל-הָאֱלִילִים וְאֶל-הָאֲטִים וְאֶל-הָאֲבוֹת
וְאֶל-הַיִּדְעָנִים. **יטד** וְסִפְרֹתֵי אֶת-מִצָּרִים בְּיַד אֲדָנִים קָשָׁה וּמִלְךָ עַז יִמְשַׁל-בָּם
נָאֵם הָאֲדוֹן יְהוָה צְבָאוֹת. **יטה** וְנִשְׁתּוּ-מִים מֵהֵימָּה וְנִהָר יִתְרַב וַיִּבֶשׁ. **יטו**
וְהָאֲזִנְחוּ נְהָרוֹת דָּלְלוּ וְחָרְבוּ יֵאֲרִי מַצּוֹר קָנָה וְסוּף קָמְלוּ. **יטז** עֲרוֹת עַל-יָאוֹר
עַל-פִּי יָאוֹר וְכָל מִזְרַע יָאוֹר יִיבֹשׁ נֶדֶף וְאֵינָנו. **יטח** וְאָנוּ הַדִּיגִים וְאָבְלוּ
כָּל-מִשְׁלִיכֵי בִיאוֹר חֲכָה וּפְרָשֵׁי מִכְמֶרֶת עַל-פְּנֵי-מִים אֲמָלְלוּ. **יטט** וּבִשּׁוּ עַבְדֵּי
כְּשִׁתִּים שְׂרִיקוֹת וְאֲרָגִים חוֹרִי. **יטי** וְהָיוּ שְׂתִיתִיהָ מִדְּכָאִים כָּל-עֹשֵׂי שֹׁכֵר

אֲגָמִי-נָפֶשׁ. **יִטִּיא** אֶדְ-אֲוִלִּים שָׂרִי צִעֲן חֲכָמִי יַעֲצִי פֶרְעָה עֲצָה נִבְעָרָה אִידִּי
תֹאמְרוּ אֶל-פֶּרְעָה בֶן-חֲכָמִים אָנִי בֶן-מַלְכֵי-קָדֶם. **יִטִּיב** אִים אֲפֹא חֲכָמִידִּי
וְגִידִדִּי נָא לָךְ וְיִדְעוּ מֶה-יַעֲצֵי יְהוָה צְבָאוֹת עַל-מִצְרַיִם. **יִטִּיג** נוֹאֲלוּ שָׂרֵי צִעֲן
נִשְׂאוּ שָׂרֵי נָף הִתְעוּ אֶת-מִצְרַיִם פֶּנֶת שְׂבָטִיהָ. **יִטִּיד** יְהוָה מָסַךְ בְּקִרְבָּה רוּחַ
עוֹנִים וְהִתְעוּ אֶת-מִצְרַיִם בְּכָל-מַעֲשֵׂהוּ כְּהִתְעוֹת שְׂכֹר בְּקִיאוֹ. **יִטִּטוּ** וְלֹא-יְהִיָּה
לְמִצְרַיִם מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה רֹאשׁ וְזָנֵב כָּפָה וְאֶגְמוֹן. **יִטִּטז** בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה
מִצְרַיִם כְּנָשִׁים וְחָרָד וּפְחָד מִפְּנֵי תַנּוּפֶת יָד-יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר-הוּא מְנִיף עָלָיו.
יִטִּיז וְהִיָּתָה אֲדָמַת יְהוּדָה לְמִצְרַיִם לְחָגָא כָּל אֲשֶׁר יִזְכִּיר אֶתָּה אֱלֹהֵי יִפְחָד מִפְּנֵי
עֲצַת יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר-הוּא יוֹעֵץ עָלָיו.
יִטִּיח בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיו חֲמֵשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִדְּבָרוֹת שְׂפֹת כְּנָעַן וְנִשְׁבָּעוֹת
לִיהוָה צְבָאוֹת: עִיר הַהֶרֶס יֹאמֵר לְאַחַת.

יִטִּיט בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה מִזִּבְחַ לִיהוָה בְּתוֹךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִצְבָּה אֶצֶל-גְּבוּלָהָ
לִיהוָה. **יִטכ** וְהָיָה לְאוֹת וּלְעֵד לִיהוָה צְבָאוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: כִּי-יִצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה
מִפְּנֵי לַחֲצִים וְיִשְׁלַח לָהֶם מוֹשִׁיעַ וְרַב וְהִצִּילָם. **יִטכא** וְנוֹדַע יְהוָה לְמִצְרַיִם וְיִדְעוּ
מִצְרַיִם אֶת-יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְעָבְדוּ זִבְחַ וּמִנְחָה וְנָדְרוּ-נֶדֶר לִיהוָה וְשָׁלְמוּ.
יִטכב וְנָגַף יְהוָה אֶת-מִצְרַיִם נָגַף וּרְפּוּא וְשָׁבוּ עַד-יְהוָה וְנִעְתָּר לָהֶם וּרְפָאם.
יִטכג בַּיּוֹם הַהוּא תִּהְיֶה מְסַלָּה מִמִּצְרַיִם אֲשׁוּרָה וּבֹא-אֲשׁוּר בְּמִצְרַיִם וּמִצְרַיִם
בְּאֲשׁוּר וְעָבְדוּ מִצְרַיִם אֶת-אֲשׁוּר.

יִטכד בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיָּה לְמִצְרַיִם וּלְאֲשׁוּר: בִּרְכָּה בְּקִרְבַּ הָאֶרֶץ.
יִטכה אֲשֶׁר בִּרְכוּ יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר: בְּרוּךְ עַמִּי מִצְרַיִם וּמַעֲשֵׂה יְדֵי אֲשׁוּר
וְנִחַלְתִּי יִשְׂרָאֵל.

כא בְּשָׁנָת בֹּא תִרְתֵּן אֲשִׁדּוּדָה בְּשַׁלַּח אֹתוֹ סָרְגוֹן מֶלֶךְ אֲשׁוּר וּלְחָם בְּאֲשִׁדּוּד
וּלְלֶכְדָּה. **כב** בָּעֵת הַהִיא דָּבָר יְהוָה בְּיַד יִשְׁעִיהוּ בֶן-אֲמוּץ לֵאמֹר לָךְ וּפְתַחַת
הַשֶּׁקַּמֶּל מִתְנִיף וְנִעְלָךְ תַּחֲלָךְ מַעַל רִגְלֶךָ וַיַּעַשׂ כֵּן הָלַךְ עָרוֹם וַיַּחֲף.
כג וַיֹּאמֶר יְהוָה בְּאֲשֶׁר הָלַךְ עָבְדִּי יִשְׁעִיהוּ עָרוֹם וַיַּחֲף שְׁלֹשׁ שָׁנִים אוֹת וּמוֹפֶת
עַל-מִצְרַיִם וְעַל-כּוּשׁ. **כד** כֵּן יִנְהַג מֶלֶךְ-אֲשׁוּר אֶת-שְׂבִי מִצְרַיִם וְאֶת-גָּלוֹת כּוּשׁ
נְעָרִים וְזִקְנִים עָרוֹם וַיַּחֲף וַיַּחֲשִׁיפֵי שֵׁת עֶרְוַת מִצְרַיִם. **כה** וְחִתּוֹ וּבְשׁוּמִכּוּשׁ
מִבְּטָם וּמִן-מִצְרַיִם תִּפְאָרְתָם. **כו** וַאֲמַר יֹשֵׁב הָאֵי הִזֵּה בַיּוֹם הַהוּא הִנֵּה-כֹה
מִבְּטָנוּ אֲשֶׁר-נִסְּנוּ שָׁם לַעֲזָרָה לְהַנְצִל מִפְּנֵי מֶלֶךְ אֲשׁוּר וְאִידִּי נִמְלִיט אֲנַחְנוּ.
כז מִשָּׂא מַדְבָּר-יָם: כְּסוּפּוֹת בִּנְגֹב לַחֲלָף מִמִּדְבָּר בֹּא מֵאֶרֶץ נוֹרָאָה. **כח**
חֲזוֹת קִשָּׁה הִגַּד-לִי: הַבּוֹגֵד בּוֹגֵד וְהַשּׁוֹדֵד שּׁוֹדֵד עָלִי עֵילָם צוּרֵי מְדִי

כָּל-אַנְחָתָה הַשְּׁבִתִּי. **כאג** עַל-כֵּן מָלְאוּ מִתְּנֵי חִלְחָלְהֲצִירִים אֲחֻזּוֹנֵי כְּצִירֵי יוֹלָדָה נַעֲוִיתִי מִשְׁמַע נְבִהֲלָתִי מִרְאוֹת. **כאד** תָּעָה לְבָבִי פִלְצוֹת בַּעֲתִתָּנִי אֶת נֶשֶׁף חֲשָׁקִי שָׁם לִי לַחֲרָדָה. **כאה** עָרַךְ הַשְּׁלַחַן צִפָּה הַצִּפִּית אָכּוֹל שְׁתָּה קוֹמוּ הַשָּׁרִים מִנְשָׁחוּ מִגֵּן.

כאו כִּי כֹה אָמַר אֱלֹהֵי אֲדָנִי: לֵךְ הַעֲמֵד הַמִּצֵּפָה אֲשֶׁר יֵרָאֶה יָגִיד. **כאז** וְרָאֵה רֶכֶב צָמַד פְּרָשִׁים רֶכֶב חֲמוֹר רֶכֶב גָּמַל וְהַקָּשִׁיב קָשֶׁב רֶב-קָשֶׁב. **כאח** וַיִּקְרָא אֲרִיֵּה־עַל-מִצֵּפָה אֲדָנִי אֲנֹכִי עֹמֵד תִּמְיֵד יוֹמָם וְעַל-מִשְׁמַרְתִּי אֲנֹכִי נֹצֵב כָּל-הַלֵּילוֹת. **כאט** וְהִנֵּה-זֶה בָּא רֶכֶב אִישׁ צָמַד פְּרָשִׁים וַיַּעַן וַיֹּאמֶר נִפְלָה נִפְלָה בָּבֶל וְכָל-פְּסִילֵי אֱלֹהֶיהָ שֹׁבֵר לְאַרְץ. **כאי** מִדְּשָׁתִי וּבֶן-גִּרְנִי: אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִגַּדְתִּי לָכֶם.

כאיא מִשָּׂא דוֹמָה: אֵלֶי קָרָא מִשְׁעִיר שֹׁמֵר מֵה-מְלִילָה שֹׁמֵר מֵה-מְלִיל. **כאיב** אָמַר שֹׁמֵר אֶתָּה בֶּקֶר וְגַם-לֵילָה אִם-תִּבְעֵיוֹן בְּעִינֵי שָׁבוּ אֶתִּיו. **כאיג** מִשָּׂא בַעֲרָב: בַּיַּעַר בַּעֲרָב תְּלִינוּ אַרְחוֹת דָּדָנִים. **כאיד** לִקְרֹאת צִמָּא הֶתִּיו מִיָּם יֹשְׁבֵי אֶרֶץ תִּימָא בְּלַחְמוֹ קִדְמוֹ נִדָּד. **כאטו** כִּי-מִפְּנֵי חֲרָבוֹת נִדְּדוּ מִפְּנֵי חֲרָב נְטוּשָׁה וּמִפְּנֵי קֶשֶׁת דְּרוּכָה וּמִפְּנֵי כֶבֶד מִלְחָמָה.

כאטז כִּי-כֹה אָמַר אֱלֹהֵי אֲדָנִי: בְּעוֹד שָׁנָה כְּשֵׁנִי שְׁכִיר וְכָלָה כָּל-כְּבוֹד קֶדֶר. **כאז** וּשְׂאֵר מִסֵּפֶר-קֶשֶׁת גְּבוּרֵי בְנֵי-קֶדֶר יִמָּעֻטוּ: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל דִּבֶּר.

כבא מִשָּׂא גִיא חֲזִיוֹן: מֵה-לֵךְ אִפּוּא כִּי-עֲלִית בֶּלֶךְ לַגָּוֹת. **כבב** תִּשְׁאוֹת מְלָאָה עִיר הוֹמְיָה קִרְיָה עֲלִיזָה חֲלָלִיד לֹא חֲלָלִי-חֲרָב וְלֹא מִתִּי מִלְחָמָה. **כבג**

כָּל-קִצְיִנֶיךָ נִדְּדוּ-יַחַד מִקֶּשֶׁת אֲסָרוּ כָּל-נִמְצָאֶיךָ אֲסָרוּ יַחַדוּ מִרְחוֹק בִּרְחוֹ. **ככד** עַל-כֵּן אָמַרְתִּי שָׁעוּ מִנִּי אָמַרְר בְּבָכִי אֶל-תִּאֲצִּיזוּ לְנַחֲמֵנִי עַל-שֹׁד בַּת-עַמִּי. **ככה** כִּי יוֹם מֵהוֹמָה וּמִבּוֹסָה וּמִבּוֹכָה לֵאדָנִי יְהוָה צְבָאוֹת בְּגִי חֲזִיוֹן מִקְרָקֶר קֶר וְשׁוֹעַ אֶל-הָהָר. **ככו** וַעֲיִלְסָם נִשָּׂא אֲשֶׁפָה בְּרֶכֶב אָדָם פְּרָשִׁים וְקִיר עָרָה מִגֵּן. **ככז** וַיְהִי מִבְּחָר-עֲמָקֶיךָ מָלְאוּ רֶכֶב וְהַפְּרָשִׁים שֹׁת שְׁתוֹ הַשְּׁעָרָה. **ככח** וַיִּגַּל אֶת מָסַךְ יְהוּדָה וַתִּבֹּט בַּיּוֹם הַהוּא אֶל-נֶשֶׁק בֵּית הַיַּעַר. **ככט** וְאֶת בְּקִיעֵי עִיר-דָּוִד

רְאִיתָם כִּי-רָבוּ וַתִּקְבְּצוּ אֶת-מִי הַבִּרְכָּה הַתַּחֲתוֹנָה. **ככי** וְאֶת-בְּתֵי יְרוּשָׁלַם סִפְרָתָם וַתִּתְּצוּ הַבְּתִים לְבַצֵּר הַחוּמָה. **ככיא** וּמִקְוֶה עֲשִׂיתָם בֵּין הַחֲמוֹתִים לְמִי הַבִּרְכָּה הַיִּשְׁנָה וְלֹא הִבְטַתָּם אֶל-עֲשִׂיָּהּ וַיִּצְרָה מִרְחוֹק לֹא רְאִיתָם. **ככיב** וַיִּקְרָא אֲדָנִי יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא: לְבָכִי וּלְמִסְפַּד וּלְקִרְחָה וּלְחֹגֶר שָׁק. **ככיג** וְהִנֵּה שִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה הָרֹג בֶּקֶר וְשַׁחַט צֹאן אָכַל בָּשָׂר וְשִׁתוֹת יָין אָכּוֹל וְשִׁתוֹ כִּי מָחָר

נמות. **כביד** ונגלה באזני יהוה צבאות: אם-יכפר העון הזה לכם עד-תמתון
אמר אדני יהוה צבאות.

כבטו כה אמר אדני יהוה צבאות: לך-בא אל-הסכן הזה על-שבנא אשר
על-הבית. **כבטז** מה-לך פה ומי לך פה כי-חצבת לך פה קבר חצבי מרום
קברו חקקי בסלע משכן לו. **כביו** הנה יהוה מטלטלך טלטלה גבר ועטף
עטה. **כביח** צנוף וצנף צנפה פדור אל-ארץ רחבת ידים שמה תמות ושמה
מרכבות כבודך קלון בית אדניך. **כביט** והדפתיד ממצבך וממעמדך יחרסך.
כבכ והיה ביום ההוא וקראתי לעבדי לאליקים בן-חלקיהו. **כבכא** והלבשתיו
כתנתך ואבנטך אחזקנו וממשלתך אתנו ביזו והיה לאב ליושב ירושלם ולבית
יהודה. **כבכב** ונתתי מפתח בית-דוד על-שכמו ופתח ואין סגר וסגר ואין
פתח. **כבכג** ותקעתיו יתד במקום נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו. **כבכד**
ותלו עליו כל כבוד בית-אביו הצאצאים והצפעות כל כלי הקטן ומכלי האגנות
ועד כל-כלי הנבלים. **כבכה** ביום ההוא נאם יהוה צבאות תמוש היתד
התקועה במקום נאמן ונגדעה ונפלה ונכרת המשא אשר-עליה כי יהוה דבר.
כגא משא צר: הילילו אניות תרשיש כי-שדד מבית מבוא מארץ כתים
נגלה-למו. **כגב** דמו ישיבי אי סחר צידון עבר ים מלאו. **כגג** ובמים רבים זרע
שחר קציר יאזר תבואתה ותהי סחר גוים. **כגד** בושני צידון כי-אמר ים מעוז
הים לאמר: לא-חלתי ולא-ילדתי ולא גדלתי בחוריס רוממתי בתולות. **כגה**
כאשר-שמע למצרים יחילו כשמע צר. **כגו** עברו תרשישה הילילו ישיבי אי.
כגז הזאת לכם עליזה מימי-קדם קדמתה יבלוה רגליה מרחוק לגור. **כגח** מי
יעץ זאת על-צר המעטירה אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי-ארץ. **כגט** יהוה
צבאות יעצה לחלל גאון כל-צבי להקל כל-נכבדי-ארץ. **כגי** עברי ארצך ביאר
בת-תרשיש אין מזח עוד. **כגיא** ידו נטה על-הים הרגיו ממלכות יהוה צוה
אל-כנען לשמד מעזניה. **כגיב** ויאמר לא-תוסיפי עוד לעלוז המעשקה בתולת
בת-צידון כתיים (כתים) קומי עבריגם-שם לא-ינוח לך. **כגיד** הן ארץ פשדים
זה העם לא היה אשור יסדה לציים הקימו בחיניו (בחוניו) עוררו
ארמנותיה שמה למפללה. **כגיד** הילילו אניות תרשיש: כי שדד מעזכן.
כגטו והיה ביום ההוא ונשכחת צר שבעים שנה כימי מלך אחד מקץ שבעים
שנה והיה לצר כשירת הזונה. **כגטז** קחי כנור סבי עיר זונה נשכחה היטיבי נגן
הרבי-שיר למען תזכרי. **כגיו** והיה מקץ שבעים שנה יפקד יהוה את-צר ושבה
לאתננה וזנתה את-כל-ממלכות הארץ על-פני האדמה. **כגיא** והיה סחרה

וְאֶתְנַנֶּה קֹדֶשׁ לַיהוָה לֹא יֵאָצֵר וְלֹא יִחָסֵן: כִּי לַיֹּשְׁבִים לִפְנֵי יְהוָה יִהְיֶה סִחְרָה
לֶאֱכֹל לְשִׁבְעָה וְלִמְכָּסָה עֵתִיק.

כדא הִנֵּה יְהוָה בּוֹסֵק הָאָרֶץ וּבּוֹלֵקָה וְעֹנָה פָּנֶיהָ וְהִפִּיץ יִשְׁבִּיהָ. **כדב** וְהָיָה כָּעַם
כִּכְהֵן כַּעֲבָד כַּאֲדָנָיו כַּשֹּׁפְחָה כַּגְּבֻרָתָהּ כַּקּוֹנָה כַּמוֹכֵר כַּמְלִיָּה כַּלֹּוה כַּנֶּשֶׁה כַּאֲשֶׁר
נָשָׂא בּוֹ. **כדג** הַבּוֹק תַּבּוֹק הָאָרֶץ וְהַבּוֹז תַּבּוֹז: כִּי יִהְיֶה דָּבָר אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה.
כדז אֲבֵלָה נְבִלָה הָאָרֶץ אֲמִלְלָה נְבִלָה תִּבְלֵ אֲמִלְלוּ מְרוֹם עַם-הָאָרֶץ. **כדה**
וְהָאָרֶץ חֲנֹפָה תַּחַת יִשְׁבִּיהָ: כִּי-עָבְרוּ תוֹרַת חֻלְפֵּי חֹק הַפְּרוּ בְּרִית עוֹלָם. **כדו**
עַל-כֵּן אֵלֶּה אֲכָלָה אֶרֶץ וַיֵּאֱשָׁמוּ יִשְׁבֵּי בָּהּ עַל-כֵּן חָרוּ יִשְׁבֵּי אֶרֶץ וַנִּשְׁאַר אֲנוֹשׁ
מִזֶּעֶר. **כדז** אֲבֵל תִּירוֹשׁ אֲמִלְלָה-גִּפֹּן נֶאֱנָחוּ כָּל-שְׁמַחֵי-לֵב. **כדח** שָׁבַת מִשׁוֹשׁ
תַּפִּים חֲדָל שְׁאוֹן עֲלִיזִים שָׁבַת מִשׁוֹשׁ כְּנוֹר. **כדט** בְּשִׁיר לֹא יִשְׁתּוּ-יַיִן יִמָּר שֹׁכֵר
לְשׁוֹתָיו. **כדי** נִשְׁבְּרָה קִרְיַת-תֵּהוּ סִגְר כָּל-בֵּית מִבּוֹא. **כדיא** צֹחָה עַל-הַיַּיִן
בַּחוּצוֹת עֲרָבָה כָּל-שְׁמִחָה גָּלָה מִשׁוֹשׁ הָאָרֶץ. **כדיב** נִשְׁאַר בְּעִיר שְׁמָה וּשְׁאִיָּה
יִכַּת-שָׁעַר. **כדיג** כִּי כֹה יִהְיֶה בִּקְרֵב הָאָרֶץ בְּתוֹךְ הָעַמִּים כְּנִקְףָה זֵית כְּעוֹלֵלָת
אִם-כָּלָה בְּצִיר. **כדיז** הִמָּה יִשְׁאוּ קוֹלָם יִרְנּוּ בְּגֹאוֹן יְהוָה צָהֲלוּ מַיִם. **כדטו**
עַל-כֵּן בָּאֵרִים כִּבְדּוֹ יְהוָה בְּאֵיִי הַיָּם שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

כדטז מִכֶּנֶף הָאָרֶץ זְמֵרַת שְׁמַעְנֵנוּ צָבִי לַצַּדִּיק וְאִמֵּר רָזִי-לִי רָזִי-לִי אוֹי לִי בְּגָדִים
בְּגָדוֹ וּבְגָד בּוֹגָדִים בְּגָדוֹ. **כדיז** פֶּחַד וּפִחַת וּפָח עֲלִיד יוֹשֵׁב הָאָרֶץ. **כדיח** וְהָיָה
הַנֶּסֶם מִקּוֹל הַפֶּחַד יִפֹּל אֶל-הַפִּחַת וְהָעוֹלָה מִתּוֹךְ הַפִּחַת יִלְכַּד בַּפֶּחַ: כִּי-אֲרָבוֹת
מִמְרוֹם נִפְתָּחוּ וַיִּרְעָשׁוּ מוֹסְדֵי אֶרֶץ. **כדיט** רָעָה הַתְּרַעָעָה הָאָרֶץ פּוֹר הַתְּפוֹרָרָה
אֶרֶץ מוֹט הַתְּמוֹטָטָה אֶרֶץ. **כדכ** נוֹעַ תִּנּוּעַ אֶרֶץ כַּשְׁכוֹר וְהַתְּנוּדָדָה כַּמְלוֹנָה
וְכַבֵּד עָלֶיהָ פִּשְׁעָה וְנִפְלָה וְלֹא-תִסִּיף קוֹם.

כדכא וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה עַל-צָבָא הַמְּרוֹם בַּמְּרוֹם וְעַל-מַלְכֵי הָאָדָמָה
עַל-הָאָדָמָה. **כדכב** וְאַסְפּוּ אֲסִפָּה אֲסִיר עַל-בוֹר וְסִגְרוּ עַל-מִסְגֵּר וּמִרְבַּ יָמִים
יִפְקְדוּ. **כדכג** וְחִפְרָה הַלְבָנָה וּבּוֹשָׁה הַחֲמָה: כִּי-מֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת בֹּהֵר צִיּוֹן
וּבִירוֹשָׁלַם וְנִגְדַּד זִקְנָיו כְּבוֹד.

כהא יְהוָה אֱלֹהֵי אֶתְהַאֲרוֹמֶמֶד אוֹדָה שְׁמֶד כִּי עֲשִׂיתָ פֶּלֶא: עֲצוֹת מִרְחֹק אֲמוֹנָה
אֲמֹן. **כהב** כִּי שְׁמַתָּ מַעִיר לִגְל קִרְיָה בְּצוֹרָה לִמְפָּלָה אֲרָמוֹן זָרִים מַעִיר לְעוֹלָם
לֹא יִבְנֶה. **כהג** עַל-כֵּן יִכְבְּדוּךָ עַם-עֹז קִרְיַת גּוֹיִם עָרִיצִים יִירָאוּךָ. **כהד** כִּי-הָיִיתָ
מַעֲוֹז לְדָל מַעֲוֹז לְאֲבִיוֹן בְּצָר-לוֹ: מִחֲסָה מִזֶּרֶם צֶל מִחֲרֵב כִּי רוּחַ עָרִיצִים כְּזָרִם
קִיר. **כהה** כִּחֲרֵב בְּצִיּוֹן שְׁאוֹן זָרִים תִּכְנִיעַ חֲרֵב בְּצֶל עֵב זְמִיר עָרִיצִים יַעֲנֶה.

כהו וְעָשָׂה יְהוָה צְבָאוֹת לְכָל-הָעַמִּים בְּהָר הַזֶּה מִשְׁתַּה שְׁמָנִים מִשְׁתַּה שְׁמָרִים:
שְׁמָנִים מִמָּחִים שְׁמָרִים מְזַקְקִים. **כהז** וּבִלְע בְּהָר הַזֶּה פָּנִי-הַלֹּט הַלֹּט
עַל-כָּל-הָעַמִּים וְהַמַּסְכָּה הַנְּסוּכָה עַל-כָּל-הַגּוֹיִם. **כהח** בִּלְע הַמּוֹת לִנְצַח וּמָחָה
אֲדָנִי יְהוָה דִּמְעָה מֵעַל כָּל-פָּנִים וְחֹרֶפֶת עֲמוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל-הָאָרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֶּר.
כהט וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קֹוִינוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנו זֶה יְהוָה קֹוִינוּ לוֹ
נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתוֹ. **כהי** כִּי-תִנּוּחַ יָד-יְהוָה בְּהָר הַזֶּה וְנִדּוֹשׁ מוֹאֵב תַּחֲתָיו
כְּהַדּוֹשׁ מִתְּבוֹן בְּמִי (בְּמוֹ) מִדְּמָנָה. **כהיא** וַיִּפְרֹשׁ יָדָיו בְּקִרְבּוֹ כַּאֲשֶׁר יִפְרֹשׁ הַשָּׁחָה
לְשָׁחוֹת וְהַשְׁפִּיל גְּאֻתוֹ עִם אַרְבוֹת יָדָיו. **כהיב** וּמִבְצָר מִשְׁגָּב חוֹמֹתֶיךָ הַשֹּׁחַ
הַשְׁפִּיל הִגִּיעַ לְאָרֶץ-עַד-עָפָר.

כוא בַּיּוֹם הַהוּא יוֹשֵׁר הַשִּׁיר-הַזֶּה בְּאָרֶץ יְהוּדָה עִיר עֶז-לָנוּ יִשׁוּעָה יִשִּׁית חוֹמוֹת
וְחָל. **כוב** פִּתְחוּ שְׁעָרִים וַיָּבֵא גוֹי-צָדִיק שְׁמֵר אֱמָנִים. **כוג** יֵצֵר סָמוּךְ תִּצְרֵר שְׁלוֹם
שְׁלוֹם: כִּי בָד בְּטוֹחַ. **כוז** בְּטָחוּ בִיהוָה עַד־עַד: כִּי בָּיָה יְהוָה צוּר עוֹלָמִים. **כוח**
כִּי הַשֹּׁחַ יִשְׁבִּי מְרוֹם קִרְיָה נִשְׁגָּבָה יִשְׁפִּילָנָה יִשְׁפִּילָה עַד-אָרֶץ נְגִיעֶנָה עַד-עָפָר.
כוז תִּרְמָסְנָה רֶגֶל רְגְלִי עָנִי פַעֲמֵי דָלִים. **כוז** אֲרַח לְצָדִיק מִיִּשְׁרָאֵל: יִשָּׁר מִעַגֵּל
צָדִיק תִּפְלֹס. **כוח** אֶף אֲרַח מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה קֹוִינוּךָ לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ תִּצְאוֹת-נִפְשׁ.
כוט נִפְשִׁי אֹוִיתֶךָ בְּלִילָה אֶף-רוּחִי בְּקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָ: כִּי כַּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ
לְאָרֶץ צָדִיק לְמַדּוֹ יִשְׁבִּי תִבֵּל. **כוי** יַחַן רָשָׁע בַּל-לָמַד צָדִק בְּאָרֶץ נִכְחוֹת יַעֲוֹל
וּבַל-יִרְאֶה גְאוֹת יְהוָה.

כויא יְהוָה רָמָה יָדָד בַּל-יַחֲזִיוֹן: יַחֲזִיו וַיִּבְשׁוּ קִנְאֹת-עָם אֶף-אֵשׁ צָרִיךְ תֹּאכְלֵם.
כויב יְהוָה תִּשְׁפֹּת שְׁלוֹם לָנוּ: כִּי גַם כָּל-מַעֲשֵׂינוּ פָעִלְתָּ לָנוּ.
כויג יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בַּעֲלוֹנוּ אֲדָנִים זֹולָתְךָ לְבַד-בְּדָבָר נִזְכִּיר שְׁמֶךָ. **כויז** מִתִּים
בַּל-יַחֲוִירְפָאִים בַּל-יִקְמוּ לָכֵן פִּקְדֹת וּתְשֻׁמִּידָם וּתְאֲבִיד כָּל-זִכְרָ לָמוֹ. **כוטו**
יִסְפֹּת לָגוֹי יְהוָה יִסְפֹּת לָגוֹי נִכְבְּדֹת רַחֲקֹת כָּל-קְצוֹי-אָרֶץ.
כוטז יְהוָה בִּצָר פִּקְדוֹדָד צָקוֹן לַחֹשׁ מוֹסְרֶךָ לָמוֹ. **כויז** כָּמוֹ הָרָה תִּקְרִיב לָלֶדֶת
תַּחֲלִיל תִּזְעַק בְּחִבְלֶיהָ כֵּן הֵינּוּ מִפְּנֶיךָ יְהוָה. **כויח** הָרִינוּ חֲלָנוּ כָּמוֹ יִלְדָנוּ רוּחַ
יִשׁוּעָתָ בַּל-נַעֲשֶׂה אָרֶץ וּבַל-יִפְּלוּ יִשְׁבִּי תִבֵּל. **כויט** יַחֲיוּ מִתֶּיךָ נִבְלָתִי יִקוֹמּוּן
הַקִּיצוֹ וְרִנְנוּ שְׁכֵנֵי עָפָר כִּי טַל אֹורֶת טַלְדָד וְאָרֶץ רַפָּאִים תִּפִּיל.

כוכ לֶךְ עָמִי בֹא בַחֲדָרֶיךָ וּסְגֹר דְּלֹתֶיךָ (דְּלֹתֶיךָ) בַּעֲדֶךָ חֲבִי כְּמַעַט-רָגַע
עַד-יַעֲבוֹר- (יַעֲבֹר-) זָעַם. **כוכא** כִּי-הִנֵּה יְהוָה יֵצֵא מִמְּקוֹמוֹ לִפְקֹד עוֹן
יֵשֵׁב-הָאָרֶץ עָלָיו וְגִלְתָּה הָאָרֶץ אֶת-דָּמֶיהָ וְלֹא-תִכָּסֶּה עוֹד עַל-הַרוּגֶיהָ.

כזא בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה בְּחַרְבּוֹ הַקָּשָׁה וְהַגְדֹּלָה וְהַחֲזָקָה עַל לְוִיתָן נָחֹשׁ
 בָּרַח וְעַל לְוִיתָן נָחֹשׁ עֲקֻלָּתוֹ וְהָרַג אֶת-הַתַּנִּין אֲשֶׁר בָּיִם.
כזב בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַם חֲמֹר עֲנוּ-לָהּ. **כזג** אֲנִי יְהוָה נֹצֵרָה לַרְגָעִים אֲשַׁקְנָה: פֶּן
 יִפְקֹד עָלֶיהָ לַיְלָה וַיּוֹם אֲצַרְנָה. **כזד** חֲמָה אֵין לִי: מִי-יִתְּנִי שְׁמִיר שִׁית
 בְּמַלְחָמָהאֲפִשְׁעָה בָּהּ אֲצִיתְנָה יָחַד. **כזה** אוּ יַחֲזֹק בְּמַעוּזַי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי שְׁלוֹם
 יַעֲשֶׂה-לִּי. **כזו** הַבָּאִים יִשְׂרָשׁ יַעֲקֹב יִצְיָץ וּפְרַח יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פָנַי-תִּבְלִת וְתִנוּבָה.
כזז הַכִּמְכֶּת מִכְּהוּ הַכְּהוּ: אִם-כְּהָרַג הָרָגִיו הָרָג. **כזח** בְּסֹאסָאָה בְּשִׁלְחָה
 תִּרְיִבְנָה הָגָה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בַּיּוֹם קָדִים. **כזט** לָכֵן בִּזְאֵת יִכְפֹּר עוֹן-יַעֲקֹב וְזֶה
 כָּל-פְּרִי הַסֵּר חֲטָאָתוֹ: בְּשׁוּמוֹ כָּל-אַבְנֵי מִזְבֵּחַ כְּאַבְנֵי-גֹר מְנַפְצוֹת לֹא-יִקְמוּ
 אֲשֶׁרִים וְחֲמָנִים. **כזי** כִּי עִיר בְּצוּרָה בְּדָד נוֹה מְשֻׁלַּח וְנִעְזָב כַּמִּדְבָּר שֵׁם יִרְעָה
 עֵגֶל וְשֵׁם יִרְבֹּץ וְכֻלָּה סַעֲפִיָּה. **כזיא** בִּיבֶשׁ קִצְיָה תִשְׁבְּרָנָה נָשִׁים בָּאוֹת מֵאִירוֹת
 אוֹתָהּ: כִּי לֹא עִם-בִּינוֹת הוּאֲעַל-כֵּן לֹא-יִרְחֲמֵנוּ עֲשֵׂהוּ וַיִּצְרוּ לֹא יִחְנָנוּ.
כזיב וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַחֲבֹט יְהוָה מִשְׁבַּלֶּת הַנָּהָר עַד-נַחַל מִצְרַיִם וְאֶתָם
 תִּלְקֻטּוּ לְאַחַד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
כזיג וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוּפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאַרְץ אֲשׁוּר וְהַנְּדָחִים
 בְּאַרְץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם.
כחא הוּא עֲטָרַת גְּאוֹת שְׁכָרֵי אֲפָרִים וְצִיץ נָבֵל צָבִי תִפְאָרְתוֹאֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ
 גִּיא-שְׁמָנִים הַלּוּמִי יֵין. **כחב** הִנֵּה חֲזָק וְאַמֶּץ לֵאדֹנִי כֹזֵרם בָּרָד שֶׁעַר קָטֹב כֹּזֵרם
 מִיָּם כְּבִירִים שִׁטְפִים הַנִּיחַ לְאַרְץ בֵּיד. **כחג** בְּרִגְלִים תִּרְמִסְנָה עֲטָרַת גְּאוֹת
 שְׁכָרֵי אֲפָרִים. **כחד** וְהָיְתָה צִיצַת נָבֵל צָבִי תִפְאָרְתוֹ אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ גִּיא
 שְׁמָנִיםכְּבִכּוּרָה בְּטָרָם קִיץ אֲשֶׁר יִרְאֶה הָרָאָה אוֹתָהּ בַּעֲוֹדָה בְּכַפּוֹ יִבְלַעְנָה.
כחה בַּיּוֹם הַהוּא יְהָיָה יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲטָרַת צָבִי וְלַצִּפִּירַת תִּפְאָרְהַלְשָׁאָר עֲמוֹ.
כחו וּלְרוּחַ מְשַׁפֵּט לִיוֹשֵׁב עַל-הַמִּשְׁפָּט וְלַגְבוּרָה מְשִׁיבֵי מַלְחָמָה שְׁעָרָה.
כחז וְגַם-אַלֶּה בַּיֵּין שָׁגוּ וּבִשְׁכָר תָּעוּ: כִּהֵן וְנָבִיא שָׁגוּ בִשְׁכָר נִבְלָעוּ מִן-הַיֵּין תָּעוּ
 מִן-הַשְׁכָּר שָׁגוּ בְּרָאָה פָּקוּ פְּלִילִיָּה. **כחח** כִּי כָל-שְׁלַחֲנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה בְּלִי
 מָקוֹם.
כחט אֶת-מִי יוֹרָה דְּעָה וְאֶת-מִי יָבִין שְׁמוּעָהגְמוּלִי מִחֻלָּב עֵתִיקִי מִשְׁדָּדִים. **כחי**
 כִּי צוֹ לָצוּ צוֹ לָצוּ קוֹ לָקוּ קוֹ לָקוּעִיר שֵׁם זָעִיר שֵׁם. **כחיא** כִּי בִלְעָגִי שָׁפָה
 וּבִלְשׁוֹן אַחֲרֵת יִדְבֹּר אֶל-הָעָם הַזֶּה. **כחיב** אֲשֶׁר אָמַר אֲלֵיהֶם זֹאת הַמְּנוּחָה
 הַנִּיחוּ לַעֲיֹף וְזֹאת הַמְּרַגְעָה וְלֹא אָבּוּא שְׁמוּעַ. **כחיג** וְהָיָה לָהֶם דְּבַר-יְהוָה צוֹ

לָצוּ צו לָצוּ קו לָקו קו לָקו זַעִיר שֵׁם זַעִיר שֵׁם לִמְעַן יִלְכוּ וְכָשְׁלוּ אַחֲרֵי וְנִשְׁכְּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכְּדוּ.

כחיד לָכֵן שָׁמְעוּ דְּבַר-יְהוָה אֲנָשִׁי לְצוֹמְשָׁלִי הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם. **כחטו** כִּי אָמַרְתֶּם כִּרְתֵּנוּ בְּרִית אֶת-מָוֶת וְעַם-שְׂאוֹל עָשִׂינוּ חָזָה שֵׁיט (שׁוֹט) שׁוֹטָף כִּי-עֵבֶר (יַעֲבֹר) לֹא יְבוֹאֵנוּ כִּי שָׁמְנוּ כָּזָב מִחֲסֵנוּ וּבִשְׁקָר נִסְתַּרְנוּ. **כחטז** לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָיִי יְהוָה הִנְנִי יֹסֵד בְּצִיּוֹן אֶבֶן אֶבֶן פֶּתַח יִקְרַת מוֹסֵד מוֹסֵד הַמַּאֲמִין לֹא יִחִישׁ. **כחיו** וְשִׁמְתִּי מִשְׁפָּט לָקו וְצִדְקָה לְמִשְׁקֶלֶת וְיַעֲה בָרֵד מִחֲסֵה כָּזָב וְסִתֵּר מֵיִם יִשְׁטָפוּ.

כחיה וְכִפֹּר בְּרִיתְכֶם אֶת-מָוֶת וְחֲזוֹתְכֶם אֶת-שְׂאוֹל לֹא תָקוּם שׁוֹט שׁוֹטָף כִּי יַעֲבֹר וְהִיִּיתֶם לוֹ לְמֶרְמָס. **כחיש** מִדֵּי עָבְרוּ יִקַּח אֶתְכֶם כִּי-בִבְקָר בִּבְקָר יַעֲבֹר בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וְהָיָה רֶק-זֹנְעָה הַבֵּין שְׁמוּעָה. **כחכ** כִּי-קָצַר הַמִּצָּע מִהַשְׁתַּרֵּעַ וְהַמִּסְכָּה צָרָה כְּהִתְכַּנֵּס. **כחכא** כִּי כָהֵר-פָּרָצִים יָקוּם יְהוָה כְּעֶמֶק בְּגִבְעוֹן יִרְגָּז לַעֲשׂוֹת מַעֲשָׂהוּ זֶר מַעֲשָׂהוּ וְלַעֲבֹד עַבְדָּתוֹ נִכְרְיָה עַבְדָּתוֹ. **כחכב** וְעַתָּה אֵל-תִּתְּלוּצְצוּ פֶן-יִחְזְקוּ מוֹסְרֵיכֶם: כִּי-כָלָה וְנִחְרָצָה שְׁמַעְתִּי מֵאֵת אֲדֹנָיִי יְהוָה צְבָאוֹת עַל-כָּל-הָאָרֶץ.

כחכג הֲאִזְנִינוּ וְשָׁמְעוּ קוֹלִי הַקְּשִׁיבוּ וְשָׁמְעוּ אִמְרָתִי. **כחכד** הַכֹּל הַיּוֹם יִחְרַשׁ הַחֲרַשׁ לִזְרֹעַ יִפְתַּח וְיִשְׁדָּד אֲדָמָתוֹ. **כחכה** הֲלוֹא אִם-שָׁנָה פְּנִיָּה וְהַפִּיץ קֶצֶחַ וְכַמֵּן יִזְרַק וְשֵׁם חֲטָה שׁוֹרָה וְשַׁעֲרָה נִסְמָן וְכִסְמַת גְּבֻלָּתוֹ. **כחכו** וְיִסְרוּ לְמִשְׁפָּט אֱלֹהֵיו יוֹרְנוּ. **כחכז** כִּי לֹא בְּחֶרוֹץ יוֹדֵשׁ קֶצֶחַ וְאוֹפֵן עֲגָלָה עַל-כַּמֵּן יוֹסֵב: כִּי בַמַּטָּה יִחַבֵּט קֶצֶחַ וְכַמֵּן בִּשְׁבָט. **כחכח** לֶחֶם יוֹדֵק כִּי לֹא לִנְצַח אֲדוֹשׁ יְדוּשָׁנוּ וְהַמֶּם גִּלְגַּל עֲגָלָתוֹ וּפְרָשָׁיו לֹא יִדְקֶנוּ. **כחכט** גַּם-זֹאת מַעַם יְהוָה צְבָאוֹת יִצְאָה: הַפֹּלָא עֲצָה הַגִּדִיל תּוֹשִׁיָה.

כטא הוּא אֲרִיאֵל אֲרִיאֵל קִרְיַת חֵנָה דָּוִד סָפוּ שָׁנָה עַל-שָׁנָה חֲגִים יִנְקָפוּ. **כטב** וְהַצִּיקוֹתִי לְאֲרִיאֵל וְהִיִּתָּה תֵּאֲנִיָּה וְאֲנִיָּה וְהִיִּתָּה לִי כְּאֲרִיאֵל. **כטג** וְחִנִּיתִי כְּדוֹר עֲלִיָּה וְצִרְתִּי עֲלִיָּה מִצָּב וְהַקִּימְתִּי עֲלִיָּה מְצֻרָת. **כטד** וְשִׁפְלֵת מֵאֶרֶץ תִּדְבָּרִי וּמַעֲפָר תִּשָּׁח אִמְרָתִי וְהָיָה כְּאוֹב מֵאֶרֶץ קוֹלֵךְ וּמַעֲפָר אִמְרָתִי תִצְפֹּץ. **כטה** וְהָיָה כְּאֶבֶק דֶּק הַמּוֹן זָרִיךְ וְכַמֵּץ עֹבֵר הַמּוֹן עָרִיצִים וְהָיָה לִפְתַּע פְּתָאִם. **כטו** מַעַם יְהוָה צְבָאוֹת תִּפְקֹד בְּרַעַם וּבְרַעַשׁ וְקוֹל גְּדוֹל סוֹפָה וְסַעֲרָה וְלֵהֵב אֵשׁ אוֹכְלָה. **כטז** וְהָיָה כְּחֵלוֹם חֲזוֹן לִילָה הַמּוֹן כָּל-הַגּוֹיִם הַצְּבָאִים עַל-אֲרִיאֵל וְכָל-צְבִיָּה וּמִצְדָּתָהּ וְהַמְצִיקִים לָהּ. **כטח** וְהָיָה כְּאֶשֶׁר יִחַלֵּם הָרָעֵב וְהִנֵּה אוֹכֵל

וְהִקִּיץ וְרִיקָה נִפְשׁוֹ וְכֹאֲשֶׁר יַחֲלֹם הַצִּמָּא וְהֵנָּה שִׁתָּה וְהִקִּיץ וְהֵנָּה עֵינָיו וְנִפְשׁוֹ
שׁוֹקֵקָהֶן יִהְיֶה הַמּוֹן כָּל-הַגּוֹיִם הַצְּבָאִים עַל-הָר צִיּוֹן.

כטו הַתְמַהֲמָהוּ וְתִמְהוּ הַשְׁתַּעֲשְׁעוּ וְשָׁעוּ שְׁכָרוּ וְלֹא-יֵינן נָעוּ וְלֹא שָׁכָר. **כטי**
כִּי-נִסְדָּךְ עָלֶיכֶם יִהְיֶה רוּחַ תִּרְדָּמָה וַיַּעֲצֶם אֶת-עֵינֵיכֶם: אֶת-הַנְּבִיאִים
וְאֶת-רָאשֵׁיכֶם הַחֲזִים כָּסָה. **כטיא** וְתִהְיֶה לָכֶם חֲזוֹת הַכֹּל כְּדַבְּרֵי הַסֵּפֶר הַחֲתוּם
אֲשֶׁר-יִתְּנוּ אֹתוֹ אֶל-יֹדֵעַ הַסֵּפֶר (סֵפֶר) לֵאמֹר קָרָא נָא-זֶה וְאָמַר לֹא אוֹכֵל כִּי
חֲתוּם הוּא. **כטיב** וְנִתֵּן הַסֵּפֶר עַל אֲשֶׁר לֹא-יָדַע סֵפֶר לֵאמֹר קָרָא נָא-זֶה וְאָמַר
לֹא יָדַעְתִּי סֵפֶר.

כטיג וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יֵעָן כִּי נִגַּשׁ הָעָם הַזֶּה בְּפִיו וּבִשְׁפָתָיו כְּבָדוֹנִי וְלִבּוֹ רַחֵק
מִמְּנוּיֹתָהּ יִרְאֶתֶם אֹתִי מִצּוֹת אֲנָשִׁים מְלַמֶּדֶת. **כטיז** לָכֵן הִנְנִי יוֹסֵף לְהַפְלִיא
אֶת-הָעָם-הַזֶּה הַפְּלִיא וְפִלָּא וְאֲבַדָּה חֲכָמַת חֲכָמָיו וּבִינַת נְבוֹנִיו תִּסְתַּתֵּר.
כטטו הוּא הַמַּעֲמִיקִים מִיְהוָה לְסִתֵּר עֲצָה וְהִזָּה בְּמַחֲשָׁד מַעֲשִׂיהֶם וַיֹּאמְרוּ מִי
רֹאנֵנוּ וּמִי יִדְעֵנוּ. **כטטז** הַפְּכֶכֶם אִם-כְּחֹמֶר הַיֶּצֶר יִחָשֵׁב: כִּי-לֹאמֹר מַעֲשֶׂה לַעֲשֹׂהוּ
לֹא עָשִׂנוּ וַיֵּצֵר אֱמֶר לִיֶּצֶר לֹא הָבִין. **כטטז** הֲלֹא-עוֹד מַעֲט מִזֶּעֶר וְשָׁב לְבָנוֹן
לְכַרְמֶל וְהַכְּרָמֶל לִיעֵר יִחָשֵׁב. **כטטח** וְשָׁמְעוּ בַּיּוֹם-הַהוּא הַחֲרָשִׁים דְּבָרֵי-סֵפֶר
וּמֵאֲפֵל וּמִחֲשָׁד עֵינֵי עוֹרִים תִּרְאִינָה. **כטטט** וַיִּסְפּוּ עָנוּיִם בִּיהוָה שְׁמִיחָה וְאֲבִיוֹנִי
אָדָם בְּקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל יִגִּילוּ. **כטכ** כִּי-אֶפֶס עָרִיץ וְכֹלָה לֹץ וְנִכְרָתוֹ כָּל-שְׁקָדִי
אָנוּ. **כטכא** מִחֲטִיאֵי אָדָם בְּדָבָר וְלִמּוֹכִיחַ בְּשַׁעַר יִקְשׁוּן וַיִּטּוּ בַתְּחוֹ צִדִּיק.
כטכב לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֵל-בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת-אַבְרָהָם: לֹא-עָתָה
יָבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עָתָה פָּנָיו יִחָזְרוּ. **כטכג** כִּי בִרְאֹתוֹ יִלְדִּיו מַעֲשֶׂה יָדֵי
בְּקִרְבּוֹיִקְדִּישׁוֹ שְׁמִי וְהִקְדִּישׁוּ אֶת-קֹדֶשׁ יַעֲקֹב וְאֶת-אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעֲרִיצוּ.
כטכד וַיִּדְעוּ תַעֲי-רוּחַ בִּינָה וְרוֹגְנִים יִלְמְדוּ-לָקַח.

לא הוּא בָּנִים סוֹרְרִים נָאִם-יְהוָה לַעֲשׂוֹת עֲצָה וְלֹא מִנִּי וְלִנְסָד מַסְכָּה וְלֹא
רוּחִילִמְעַן סִפּוֹת חֲטָאת עַל-חֲטָאת. **לב** הַהֲלָכִים לָרֶדֶת מִצָּרִים וּפִי לֹא שָׁאָלוּ
לַעֲזֹז בְּמַעֲזֹז פֶּרַעַה וְלַחֲסוֹת בְּצִל מִצָּרִים. **לג** וְהִזָּה לָכֶם מַעֲזֹז פֶּרַעַה לְבִשְׁת
וְהַחֲסוֹת בְּצִל-מִצָּרִים לְכֻלָּמָה. **לד** כִּי-הָיוּ בָצִעַן שָׁרִיו וּמִלֶּאכְיוֹ חֲנִס יִגִּיעוּ. **לה**
כָּל הַבְּאִישׁ עַל-עַם לֹא-יִוָּעִילוּ לָמוֹ: לֹא לַעֲזֹר וְלֹא לְהוֹעִיל כִּי לְבִשְׁת
וְגַם-לְחַרְפָּה.

לו מִשָּׂא בִּהְמוֹת נֶגֶב: בְּאֶרֶץ צָרָה וְצוּקָה לְבִיא וְלִישׁ מֵהֶם אֶפְעָה וְשָׁרָף מַעֲזֹפָף
יִשְׂאוּ עַל-כֶּתֶף עָרִים חִילָהֶם וְעַל-דְּבִשְׁת גְּמָלִים אוֹצְרֹתָם עַל-עַם לֹא יִוָּעִילוּ.
לז וּמִצָּרִים הֶבֶל וְרִיק יַעֲזֹרוּ לָכֵן קָרָאתִי לְזֹאת רֶהֱב הֵם שָׁבֶת. **לח** עָתָה בּוֹא

כְּתִיבָה עַל-לוֹחַ אֶתְסוּעַל-סֵפֶר חֻקָּה וְתִהְיֶה לְיוֹם אַחֲרוֹן לְעַד עַד-עוֹלָם. **לט** כִּי עִם מֶרִי הוּא בָּנִים כְּחָשִׁים בָּנִים לֹא-אָבוּ שְׁמוֹעַ תּוֹרַת יְהוָה. **לי** אֲשֶׁר אָמְרוּ לְרָאִים לֹא תֵרָאוּ וְלַחֲזִים לֹא תִחָזוּ-לָנוּ נִכְחוֹת דְּבָרוֹ-לָנוּ חִלּוֹת חִזּוֹ מִהֲתַלּוֹת. **ליא** סוּרוּ מִנִּי-דֶרֶךְ הַטּוֹ מִנִּי-אֶרֶץ הַשְּׁבִיתוּ מִפְּנֵינוּ אֶת-קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. **ליב** לָכֵן כֹּה אָמַר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל יַעַן מָאֲסַכֶּם בַּדָּבָר הַזֶּה וַתִּבְטְחוּ בַעֲשֶׂק וְנָלוּז וַתִּשְׁעֲנוּ עָלַי. **ליג** לָכֵן יִהְיֶה לָכֶם הָעוֹן הַזֶּה כְּפָרֶץ נִפְל נִבְעָה בְּחוֹמָה נִשְׁגָּבָהאֲשֶׁר-פִּתְּאֵם לִפְתָּע יָבוֹא שִׁבְרָה. **ליד** וּשְׁבָרָה כְּשֶׁבֶר נִבֵּל יוֹצְרִים כְּתוּתִלָּא יַחְמֹל וְלֹא-יִמָּצֵא בְּמִכְתָּתוֹ חֶרֶשׁ לַחֲתוֹת אֵשׁ מִיִּקּוּד וְלַחֲשָׁף מִים מִגִּבָּא.

לטו כִּי כֹה-אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּבָה וְנַחַת תִּנְשְׁעוּן בְּהַשְׁקָט וּבִבְטָחָה תִּהְיֶה גְבוּרַתְכֶם וְלֹא אֲבִיתֶם. **לטז** וַתֹּאמְרוּ לֹא-כִי עַל-סוּס נָנוּס עַל-כֵּן תִּנּוּסוּן וְעַל-קַל נִרְכָּב עַל-כֵּן יִקְלוּ רַדְפֵיכֶם. **ליז** אֶלֶף אֶחָד מִפְּנֵי גַעֲרַת אֶחָד מִפְּנֵי גַעֲרַת חֲמֹשֶׁה תִּנָּסוּ: עַד אִם-נוֹתַרְתֶּם כְּתָרָן עַל-רֹאשׁ הַהָר וְכִנֵּס עַל-הַגִּבְעָה. **ליח** וְלָכֵן יַחֲכֶה יְהוָה לַחֲנֻנְכֶם וְלָכֵן יָרוּם לְרַחֲמֶכֶם: כִּי-אֱלֹהֵי מִשְׁפָּט יְהוָה אֲשֶׁרִי כָל-חוֹכֵי לוֹ.

ליט כִּי-עִם בְּצִיּוֹן יֵשֶׁב בִּירוּשָׁלַם בָּכו לֹא-תִבְכֶּה חֲנוּן יַחֲנֹךְ לִקּוֹל זַעֲקָהכְּשִׁמְעָתוֹ עֲנֶךְ. **לב** וְנָתַן לָכֶם אֲדֹנֵי לֶחֶם צָר וַיִּמֵּס לַחֹץ וְלֹא-יִכְנֹף עוֹד מוֹרִידָה וְהָיוּ עֵינֶיךָ רְאוּת אֶת-מוֹרִידָה. **לכא** וְאֲזִינֶךָ תִּשְׁמַעְנָה דְּבַר מַאֲחֲרִידָה לֵאמֹר: זֶה הַדֶּרֶךְ לָכוּ בּוֹ כִּי תֵאֱמִינוּ וְכִי תִשְׁמְאִילוּ. **לכב** וְטִמַּאתֶם אֶת-צַפּוּי פָּסִילֵי כֶסֶף וְאֶת-אֶפְדֵּית מִסַּכֶּת זֹהָבָה תִּזְרַם כֶּמוֹ דָּוָה צֵא תֹאמַר לוֹ. **לכג** וְנָתַן מִטָּר זֶרְעָה אֲשֶׁר-תִּזְרַע אֶת-הָאֲדָמָה וְלֶחֶם תִּבּוֹאֵת הָאֲדָמָה וְהָיָה דָּשֵׁן וְשִׁמֹן יִרְעָה מִקִּנְיָה בַּיּוֹם הַהוּא כִּרְחֹב. **לכד** וְהָאֱלֹפִים וְהָעֵצִים עַבְדֵי הָאֲדָמָה בְּלִיל חֲמִיץ יֹאכְלוּאֲשֶׁר-זָרָה בְּרַחַת וּבִמְזֹרָה. **לכה** וְהָיָה עַל-כָּל-הָר גִּבְעָה וְעַל כָּל-גִּבְעָה נִשְׁאָה פְּלָגִים יִבְלִי-מֵיִםבַּיּוֹם הַהִי רַב בְּנִפְל מִגִּדְּלִים. **לכו** וְהָיָה אוֹר-הַלְבָּנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִהְיֶה שְׁבַעַתִּים כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִיםבַּיּוֹם חִבֵּשׁ יְהוָה אֶת-שֶׁבֶר עֲמוֹ וּמַחֲץ מִכְתּוֹ יִרְפָּא.

לכז הִנֵּה שֵׁם-יְהוָה בָּא מִמֶּרְחֶק בְּעֵר אֶפּוֹ וְכִבְדַּ מִּשְׁאָה שְׁפָתָיו מְלֵאוּ זַעַם וּלְשׁוֹנוֹ כֵּאֵשׁ אֲכָלֶת. **לכח** וְרוּחוֹ כִּנְחַל שׁוֹטֵף עַד-צִוָּאר יַחֲצֶה לַהֲנַפֶּה גּוֹיִם בְּנִפְת שׁוֹא וְרָסוֹן מִתְּעָה עַל לַחֲיֵי עַמִּים. **לכט** הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם כְּלִיל הַתִּקְדָּשׁ-חָג וּשְׁמִיחַת לִבָּב כִּהְוִלָךְ בְּחִלְלִל לְבוֹא בְּהֵר-יְהוָה אֶל-צוּר יִשְׂרָאֵל. **לל** וְהַשְׁמִיעַ יְהוָה אֶת-הוֹד קוֹלוֹ וְנַחַת זְרוּעוֹ יִרְאֶה בְּזַעַף אָף וְלֵהֵב אֵשׁ אוֹכֵלָה נֶפֶץ וְזָרֵם וְאָבֹן

בָּרַד. **ללא** כִּי-מִקּוֹל יְהוָה יַחַת אֲשׁוּר בַּשָּׁבֶט יָכָה. **ללב** וְהָיָה כָּל מַעֲבֵר מִטָּה מוֹסְדָה אֲשֶׁר יָנִיחַ יְהוָה עָלָיו בְּתַפִּים וּבִכְנֹרוֹת וּבְמִלְחָמוֹת תִּנּוּפָה נֶלְחַם-בָּהּ (בָּם). **ללג** כִּי-עָרוֹךְ מֵאֲתָמוּל תִּפְתָּה גַם-הוּא (הִיא) לְמַלְךְ הוֹכֵן הָעַמִּיק הָרַחֵב מִדְּרָתָה אִשׁ וְעֹצִים הִרְבֵּה נִשְׁמַת יְהוָה כִּנְחַל גִּפְרִית בַּעֲרָה בָּהּ. **לאא** הוּא הַיִּרְדִּים מִצָּרִים לַעֲזָרָה עַל-סוּסִים יִשְׁעֵנוּ וַיִּבְטְחוּ עַל-רָכֶב כִּי רַב וְעַל פָּרָשִׁים כִּי-עֲצָמוּ מֵאֲדוֹלָא שָׁעוּ עַל-קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת-יְהוָה לֹא דָרְשׁוּ. **לאב** וְגַם-הוּא חָכֵם וַיָּבֵא רָע וְאֶת-דִּבְרָיו לֹא הִסִּיר וְקָם עַל-בֵּית מְרַעִים וְעַל-עֲזֹרַת פְּעָלֵי אָוֶן. **לאג** וּמִצָּרִים אָדָם וְלֹא-אֵל וְסוּסֵיהֶם בָּשָׂר וְלֹא-רוּחַ וַיְהוָה יִטָּה יָדוֹ וְכָשַׁל עוֹזֵר וְנָפַל עֲזָרוֹ וַיַּחֲדוּ בָלֵם יִכְלִיוּ.

לאד כִּי כֹה אָמַר-יְהוָה אֵלֵי כַּאֲשֶׁר יַהֲגֶה הָאֲרִיָּה וְהִכְפִּיר עַל-טֶרְפוֹ אֲשֶׁר יִקְרָא עָלָיו מִלֹּא רָעִים מִקּוֹלָם לֹא יַחַת וּמִהֲמוֹנָם לֹא יַעֲנֶה כֵּן יֵרֵד יְהוָה צָבָאוֹת לְצַבָּא עַל-הָר-צִיּוֹן וְעַל-גִּבְעָתָהּ. **לאה** כְּצַפְרִים עֲפוֹתָן יִגֹּן יְהוָה צָבָאוֹת עַל-יְרוּשָׁלַם גִּנוֹן וְהִצִּיל פֶּסֶחַ וְהִמְלִיט. **לאו** שׁוּבוּ לְאֲשֶׁר הָעַמִּיקוּ סָרְהֲבֵי יִשְׂרָאֵל. **לאז** כִּי בַיּוֹם הַהוּא יִמְאָסוּן אִישׁ אֱלִילִי כִסְפוֹ וְאֱלִילִי זֶהְבוֹ אֲשֶׁר עָשׂוּ לָכֶם יָדֵיכֶם חֲטָא. **לאח** וְנָפַל אֲשׁוּר בַּחֲרֵב לֹא-אִישׁ וְחָרֵב לֹא-אָדָם תֹּאכְלֵנוּ וְנָס לוֹ מִפְּנֵי-חָרֵב וּבַחֲוָרָיו לָמַס יִהְיוּ. **לאט** וְסָלְעוּ מִמֶּגוֹר יַעֲבֹר וַחֲתוּ מִנֵּס שָׁרִיו: נָאִם-יְהוָה אֲשֶׁר-אוֹר לוֹ בְּצִיּוֹן וַתִּנּוֹר לוֹ בִּירוּשָׁלַם.

לבא הֵן לְצֹדֵק יִמְלֹךְ-מֶלֶךְ וּלְשָׁרִים לְמִשְׁפָּט יִשְׁרוּ. **לבב** וְהָיָה-אִישׁ כְּמַחְבֵּא-רוּחַ וְסֹתֵר זָרִם כְּפִלְגִי-מִים בְּצִיּוֹן כָּצַל סִלְעַ-כֶּבֶד בְּאַרְץ עֵינָהּ. **לבג** וְלֹא תִשְׁעִינָה עֵינֵי רְאִים וְאַזְנֵי שְׁמָעִים תִּקְשַׁבְנָה. **לבד** וּלְבָב נִמְהָרִים יָבִין לְדַעַת וּלְשׁוֹן עֹלְגִים תִּמְהַר לְדַבֵּר צָחוֹת. **לבה** לֹא-יִקְרָא עוֹד לִנְבֵּל נְדִיב וּלְכִילִי לֹא יֹאמַר שׁוֹעַ. **לבו** כִּי נָבֵל נִבְלָה יִדְבֵּר וְלִבּוֹ יַעֲשֶׂה-אֲוֹן לַעֲשׂוֹת חֲנוּף וּלְדַבֵּר אֶל-יְהוָה תוֹעָה לְהַרִיק נֶפֶשׁ רָעֵב וּמִשְׁקָה צָמֵא יַחֲסִיר. **לבז** וְכָלִי כָּלִי רָעִים הוּא זְמוֹת יַעֲץ לַחֲבֵל עֲנוּיִם (עֲנִיִּים) בְּאִמְרֵי-שֹׁקֵר וּבְדַבֵּר אַבְיוֹן מִשְׁפָּט. **לבח** וְנְדִיב נְדִיבוֹת יַעֲץ וְהוּא עַל-נְדִיבוֹת יָקוֹם.

לבט נָשִׁים שְׁאֵנֻנוֹת קִמְנָה שְׁמַעְנָה קוֹלֵי בָנוֹת בְּטָחוֹת הָאֲזָנָה אִמְרָתִי. **לבי** יָמִים עַל-שָׁנָה תִּרְגָּזְנָה בְּטָחוֹת: כִּי כָלָה בָּצִיר אֶסְף בְּלִי יָבוֹא. **לביא** חָרְדוּ שְׁאֵנֻנוֹת רָגְזָה בְּטָחוֹת פִּשְׁטָה וְעָרָה וַחֲגוּרָה עַל-חֲלָצִים. **לביב** עַל-שִׁדִּים סִפְדִּים עַל-שִׁדֵּי-חֶמֶד עַל-גִּפֹּן פְּרִיָּה. **לביג** עַל אֲדָמַת עָמִי קוֹץ שְׁמִיר תַּעֲלֶה: כִּי עַל-כֵּל-בְּתִי מְשׁוֹשׁ קָרְיָה עֲלִיזָה. **לביד** כִּי-אַרְמוֹן גִּטָּשׁ הַמּוֹן עִיר עֲזָב עֹפֶל וּבַחוּ הָיָה בַּעַד מַעֲרוֹת עַד-עוֹלָם מְשׁוֹשׁ פְּרָאִים מְרַעֶה עֲדָרִים. **לבטו** עַד-יַעֲרָה עָלֵינוּ

רוח מפורום והיה מדבר לפרמל וחרמל (והפרמל) ליער יחשב. **לבטז** ושכן
במדבר משפט וצדקה בפרמל תשב. **לביז** והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת
הצדקה השקט ובטח עד-עולם. **לביח** וישב עמי בנה שלום ובמשכנות
מבטחים ובמנוחת שאננות. **לביט** וברד ברדת הער ובשפלה תשפל העיר.
לבכ אשריכם זרעי על-כל-מים משלחי רגל-השור והחמור.
לגא הוי שויד ואתה לא שדוד ובויד ולא-בגדו בו כהתמך שויד תושד כנלתך
לבגד ובגדו-בך.

לגב יהוה חננו לך קוינו היה זרעם לבקרים אף-ישועתנו בעת צרה. **לגג** מקול
המון נדדו עמים מרוממתך נפצו גוים. **לגד** ואסף שללכם אסף החסילכמשק
גבים שקק בו. **לגה** נשגב יהוה כי שכן מרום מלא ציון משפט וצדקה. **לגו**
והיה אמונת עתיד חסון ישועת חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרו.
לגז הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום מר יבקיון. **לגח** נשמו מסלות שבת
עבר ארח הפר ברית מאס ערים לא חשב אנוש. **לגט** אבל אמללה ארץ
החפיר לבנון קמל היה השרון כערבה ונער בשון וכרמל.
לגי עתה אקום לאמר יהוה עתה ארומס עתה אנשא. **לגיא** תהרו חשש תלדו
קש רוחכם אש תאכלכם. **לגיב** והיו עמים משרפות שיד קוצים כסוחים באש
יצתו.

לגיג שמעו רחוקים אשר עשיתי ודעו קרובים גברתי. **לגיז** פחדו בציון
חטאים אחזה רעה חנפים מי גור לנו אש אוכלהמי-גור לנו מוקדי עולם.
לגטו הלך צדקות ודבר מישרים מאס בבצע מעשקות נער כפיו מתמך בשחד
אטם אזנו משמע דמים ועצם עיניו מראות ברע. **לגטז** הוא מרומים ושכן
מצדות סלעים משגבו לחמו נתן מימיו נאמנים. **לגיו** מלך ביפו תחזינה עיניך
תראינה ארץ מרחקים. **לגיח** לבד יהגה אימה אינה ספר אינה שקל אינה ספר
את-המגדלים. **לגיט** את-עם נועז לא תראה: עם עמקי שפה משמוע נלעג
לשון אין בינה. **לגכ** חזה ציון קרית מועדנו עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן
אהל בל-יצען בל-יסע יתדתיו לנצח וכל-חבליו בל-ינתקו. **לגכא** כי אם-שם
אדיר יהוה לנו מקום-נהרים יארים רחבי ידים בל-תלך בו אני-שיט וצי אדיר
לא יעברנו. **לגכב** כי יהוה שפטנו יהוה מחקקנו יהוה מלכנו הוא יושיענו.
לגכג נטשו חבלך בל-יחזקו כן-תרגם בל-פרשו נס אז חלק עד-שלל מרבה
פסחים בזזו בז. **לגכד** ובל-יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון.

לדא קרבו גוים לשמע וללאמים הקשיבו ותשמע הארץ ומלאה תבל וכל-צאצאיה. **לדב** כי קצף ליהוה על-כל-הגוים וחמה על-כל-צבאם החרימם נתנם לטבח. **לדג** וחלליהם ישלכו ופגריהם יעלה באשם ונמסו הרים מדמם. **לדד** ונמקו כל-צבא השמים ונגלו כספר השמים וכל-צבאם יבולכנבל עלה מגפן וכנבלת מתאנה. **לדה** כי-רוותה בשמים חרבי הנה על-אדום תרד ועל-עם חרמי למשפט. **לדז** חרב ליהוה מלאה דם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כליות אילים: כי זבח ליהוה בבצרה וטבח גדול בארץ אדום. **לדז** וירדו ראמים עמם ופרים עם-אבירים ורוותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן. **לדח** כי יום נקם ליהוה שנת שלומים לריב ציון. **לדי** ונהפכו נחליה לזפת ועפרה לגפרית והיתה ארצה לזפת בערה. **לדי** לילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה מדור לדור תחרבלנצח נצחים אין עבר בה. **לדיא** וירשוה קאת וקפוד וינשוף וערב ישכנו-בה ונטה עליה קו-תהו ואבני-בהו. **לדיב** חריה ואין-שם מלוכה יקראו וכל-שריה יהיו אפס. **לדיג** ועלתה ארמנתיה סירים קמוש וחוח במבצריה והיתה נוה תנים חציר לבנות יענה. **לדיז** ופגשו ציים את-איים וישעיר על-רעהו יקרא אף-שם הרגיעה לילית ומצאה לה מנוח. **לדטו** שמה קננה קפוז ותמלט ובקעה ודגרה בצלה אף-שם נקבצו דיות אשה רעותה. **לדטז** דרשו מעל-ספר יהוה וקראואחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה לא פקדו: כי-פי הוא צנה ורוחו הוא קבצן. **לדז** והוא-הפיל להן גורל וידו חלקתה להם בקו עד-עולם וירשוה לדור ודור ישכנו-בה.

להא יששום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת. **להב** פרח תפרח ותגל אף גילת ורנוכבוד הלבנון נתן-לה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבוד-יהוה הדר אלהינו.

להג חזקו ידים רפות וברכים כשלות אמצו. **להד** אמרו לנמהרי-לב חזקו אל-ותיראו הנה אלהיכם נקם יבואגמול אלהים הוא יבוא וישעכם. **להה** אז תפקחנה עיני עורים ואזני חרשים תפתחנה. **להו** אז ידלג כאיל פסח ותרון לשון אלם: כי-נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה. **להז** והיה השרב לאגם וצמאון למבועי מים בנה תנים רבצה חציר לקנה וגמא. **להח** והיה-שם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא להלא-יעברנו טמא והוא-למו הלך דרך ואוילים לא יתעו. **להט** לא-יהיה שם אריה ופריץ חיות בל-יעלנהלא תמצא

שֵׁם וְהִלְכוּ גְאוּלִּים. **לֹהִי** וּפְדוּיֵי יְהוָה יֵשְׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בִּרְנָה וְשִׁמְחַת עוֹלָם
עַל-רֵאשִׁים שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁיִגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וְאַנְחָה.

לוא וַיְהִי בְּאַרְבַּע עָשָׂר שָׁנָה לַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ עָלָה סִנְחָרִיב מֶלֶךְ-אַשּׁוּר עַל
כָּל-עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיִּתְּפָשׂם. **לוב** וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ-אַשּׁוּר אֶת-רַב־שָׁקָה מֶלְכִּישׁ
יְרוּשָׁלַיִם אֶל-הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ בַּחֵיל כָּבֵד וַיַּעֲמֵד בְּתַעֲלַת הַבֵּרֶכֶה הָעֲלִיוֹנָה
בְּמִסְלַת שָׂדֶה כּוֹבֵס. **לוג** וַיֵּצֵא אֵלָיו אֱלִיקִים בֶּן-חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר עַל-הַפִּתּוּשׁ בְּנֵא
הַסֵּפֶר וַיֹּאחַז בֶּן-אַסָּף הַמְּזִכִּיר. **לוד** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַב־שָׁקָה אִמְרוּ-נָא
אֶל-חִזְקִיָּהוּ: כֹּה-אָמַר הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר מָה הַבְּטָחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בְּטַחְתָּ.
לוה אָמַרְתִּי אֲךָ-דָּבָר-שְׁפָתַיִם יַעֲזֶה וּגְבוּרָה לַמִּלְחָמָה יַעֲזֶה עַל-מִי בְטַחְתָּ כִּי
מֵרֶדְתָּ בִּי. **לוו** הִנֵּה בְטַחְתָּ עַל-מִשְׁעָנֶת הַקֶּנָה הָרְצוּץ הַזֶּה עַל-מִצְרַיִם אֲשֶׁר
יִסְמָךְ אִישׁ עָלָיו וּבָא בְּכַפּוֹ וּנְקָבָהּ: כֵּן פָּרַעַה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם לְכָל-הַבְּטָחִים עָלָיו.
לוז וְכִי-תֹאמַר אֵלֵי אֵל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּטַחְנוּ: הֲלֹא-הוּא אֲשֶׁר הִסִּיר חִזְקִיָּהוּ
אֶת-בְּמִתּוֹ וְאֶת-מִזְבְּחֹתָיו וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלַם לִפְנֵי הַמְּזִבֵּחַ הַזֶּה
תִּשְׁתַּחֲווּ. **לוח** וַעֲתָה הִתְעַרְבָה נָא אֶת-אַדְנֵי הַמֶּלֶךְ אַשּׁוּר וְאַתָּנָה לָךְ אֲלֵפִים
סוּסִים אִם-תּוּכַל לָתֵת לָךְ רֶכֶבִּים עֲלֵיהֶם. **לוט** וַאֲיֵךְ תִּשְׁיֵב אֶת פְּנֵי פֶתַח אֶחָד
עֲבָדֵי אֲדֹנֵי הַקְּטָנִים וְתַבְטַח לָךְ עַל-מִצְרַיִם לָרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים. **לוי** וַעֲתָה
הַמְּבַלְעָדִי יְהוָה עֲלִיתִי עַל-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְהַשְׁחִיתָהּ יְהוָה אָמַר אֵלֵי עָלָה
אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְׁחִיתָהּ.

לויא וַיֹּאמֶר אֱלִיקִים וַיֹּאחַז אֶל-רַב־שָׁקָה דָּבָר-נָא אֶל-עֲבָדֶיךָ אֲרָמִיתִּי
שְׁמַעִים אֲנַחְנוּ וְאֵל-תִּדְבָר אֵלֵינוּ יְהוּדִית בְּאָזְנֵי הָעָם אֲשֶׁר עַל-הַחוֹמָה. **לויב**
וַיֹּאמֶר רַב־שָׁקָה הָאֵל אֲדֹנֶיךָ וְאֵלֶיךָ שְׁלַחְנִי אֲדֹנִי לְדָבָר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
הֲלֹא עַל-הָאֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים עַל-הַחוֹמָה לֶאֱכֹל אֶת-חֲרָאֵיהֶם (צוּאָתָם) וּלְשִׁתּוֹת
אֶת-שִׁינֵיהֶם (מִיָּמִי רַגְלֵיהֶם) עִמָּכֶם. **לויג** וַיַּעֲמֵד רַב־שָׁקָה וַיִּקְרָא בְּקוֹל-גָּדוֹל
יְהוּדִית וַיֹּאמֶר שְׁמָעוּ אֶת-דְּבָרֵי הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר. **לויז** כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ
אֶל-יִשְׂאָא לָכֶם חִזְקִיָּהוּ: כִּי לֹא-יִוָּכַל לְהַצִּיל אֶתְכֶם. **לוטו** וְאֵל-יִבְטַח אֶתְכֶם
חִזְקִיָּהוּ אֶל-יְהוָה לֵאמֹר הֵצֵל יַצִּילֵנוּ יְהוָה: לֹא תִנָּתֵן הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ
אַשּׁוּר. **לוטז** אֶל-תִּשְׁמָעוּ אֶל-חִזְקִיָּהוּ

כִּי כֹה אָמַר הַמֶּלֶךְ אַשּׁוּר עָשׂוּ-אֶתִּי בִּרְכָה וּצְאוּ אֵלַי וְאָכְלוּ אִישׁ-גִּפְנוֹ וְאִישׁ
תִּאֲנָתוֹ וְשִׁתּוֹ אִישׁ-מִי-בֹרֹו. **לויז** עַד-בָּאִי וְלִקְחָתִּי אֶתְכֶם אֶל-אָרֶץ כְּאַרְצְכֶם:
אָרֶץ דָּגָן וְתִירֹשׁ אָרֶץ לֶחֶם וְכֶרֶמִים. **לויח** פֶּן-יִסִּית אֶתְכֶם חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר יְהוָה

וַיִּצְלְנוּ הַהֲצִילוּ אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אִישׁ אֶת-אָרְצוֹ מִיַּד מֶלֶךְ אֲשׁוּר. **לויט** אֵיחָ אֱלֹהֵי חֲמַת וְאַרְפָּד אֵיחָ אֱלֹהֵי סַפְרָוִים וְכִי-הֲצִילוּ אֶת-שְׁמֶרֶן מִיָּד. **לוב** מִי בְּכָל-אֱלֹהֵי הָאָרְצוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר-הֲצִילוּ אֶת-אֶרֶץ מִיָּד כִּי-יִצְלֵל יְהוָה אֶת-יְרוּשָׁלַם מִיָּד. **לובא** וַיַּחְרִישׁוּ וְלֹא-עָנוּ אֹתוֹ דָּבָר: כִּי-מִצּוֹת הַמֶּלֶךְ הִיא לֵאמֹר לֹא תַעֲנֶהוּ. **לובב** וַיָּבֹא אֱלִיקִים בֶּן-חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר-עַל-הַבַּיִת וְשִׁבְנָא הַסֹּפֵר וַיֹּאחַז בֶּן-אֶסָף הַמִּזְכִּיר אֶל-חִזְקִיָּהוּ קְרוּעֵי בְגָדִים וַיַּגִּידוּ לוֹ אֶת דְּבָרֵי רַב־שָׁקָה.

לזא וַיְהִי כַשְׁמַע הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיִּקְרַע אֶת-בְּגָדָיו וַיִּתְכַּס בַּשָּׁק וַיָּבֹא בֵּית יְהוָה. **לזב** וַיִּשְׁלַח אֶת-אֱלִיקִים אֲשֶׁר-עַל-הַבַּיִת וְאֵת שִׁבְנָא הַסֹּפֵר וְאֵת זִקְנֵי הַכֹּהֲנִים מִתְכַּסִּים בַּשָּׂקִים אֶל-יִשְׁעֵיהֶם בֶּן-אֲמוּץ הַנָּבִיא. **לזג** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר חִזְקִיָּהוּ יוֹם-צָרָה וְתוֹכָחָה וְנֶאֱצָה הַיּוֹם הַזֶּה: כִּי בָאוּ בָנִים עַד-מִשְׁבֵּר וְכַח אֵין לָלֶדֶה. **לזד** אוֹלִי יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵת דְּבָרֵי רַב־שָׁקָה אֲשֶׁר שָׁלְחוּ מֶלֶךְ-אֲשׁוּר אֲדָנָיו לְחַרֵּף אֱלֹהִים חַי וְהוֹכִיחַ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁאַתְּ תִּפְלָה בְּעַד הַשְּׂאֲרִית הַנִּמְצָאָה. **לזה** וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ אֶל-יִשְׁעֵיהֶם. **לזו** וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם יִשְׁעֵיהֶם כֹּה תֹאמְרוּן אֶל-אֲדָנֵיכֶם: כֹּה אָמַר יְהוָה אֱל-תִירָא מִפְּנֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר גִּדְּפוּ נַעֲרֵי מֶלֶךְ-אֲשׁוּר אוֹתִי. **לזז** הִנְנִי נֹתֵן בּוֹ רוּחַ וְשָׁמַע שְׁמוּעָה וְשָׁב אֶל-אָרְצוֹ וְהִפְלַתִּיו בַּחֶרֶב בְּאֶרְצוֹ. **לזח** וַיָּשֶׁב רַב־שָׁקָה וַיִּמְצָא אֶת-מֶלֶךְ אֲשׁוּר נִלְחָם עַל-לִבְנָה: כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע מֶלְכִּישׁ. **לזט** וַיִּשְׁמַע עַל-תִּרְהֶקָה מֶלֶךְ-כוּשׁ לֵאמֹר יָצָא לְהִלָּחֵם אִתְּךָ וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל-חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר. **לזי** כֹּה תֹאמְרוּן אֶל-חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה לֵאמֹר אֱל-יִשְׁאָךְ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בּוֹטָח בּוֹ לֵאמֹר: לֹא תִנָּתֵן יְרוּשָׁלַם בְּיַד מֶלֶךְ אֲשׁוּר. **לזיא** הִנֵּה אַתָּה שָׁמַעְתָּ אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אֲשׁוּר לְכָל-הָאָרְצוֹת לְהַחֲרִימָם וְאַתָּה תִּנָּצֵל. **לזיב** הַהֲצִילוּ אוֹתָם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁחִיתוּ אֲבוֹתַי אֶת-גּוֹזָן וְאֶת-חֶרֶן וְרָצַף וּבְנֵי-עֶדֶן אֲשֶׁר בִּתְלָשָׁר. **לזיג** אֵיחָ מֶלֶךְ-חֲמַת וּמֶלֶךְ אֶרְפָּד וּמֶלֶךְ לָעִיר סַפְרָוִים הִנֵּעַ וְעָנָה. **לזיד** וַיִּקַּח חִזְקִיָּהוּ אֶת-הַסִּפְרָיִם מִיַּד הַמַּלְאָכִים וַיִּקְרָאֵהוּ וַיַּעַל בֵּית יְהוָה וַיַּפְרֹשֶׁהוּ חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יְהוָה.

לזטו וַיִּתְפַּלֵּל חִזְקִיָּהוּ אֶל-יְהוָה לֵאמֹר. **לזטז** יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֹשֵׁב הַכְּרִבִּים אַתָּה-הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדָּךְ לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עֹשֵׂת אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ. **לזז** הִטָּה יְהוָה אֲזָנְךָ וְשָׁמַע פִּקְחַת יְהוָה עֵינֶךָ וּרְאָה וְשָׁמַע אֶת כָּל-דְּבָרֵי סִנְחָרִיב אֲשֶׁר שָׁלַח לְחַרֵּף אֱלֹהִים חַי. **לזח** אֲמַנָם יְהוָה: הַחֲרִיבוּ מַלְכֵי אֲשׁוּר אֶת-כָּל-הָאָרְצוֹת וְאֶת-אֶרֶץ. **לזט** וְנָתַן אֶת-אֱלֹהֵיהֶם

בְּאֵשׁ: כִּי לֹא אֱלֹהִים הֵמָּה כִּי אִם-מַעֲשֵׂה יָדַי-אָדָם עַץ וְאֲבֹנִים וְאֲבָדִים. **לֹכ**
וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו מִיָּדוֹ וְיַדְעוּ כָּל-מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ כִּי-אַתָּה יְהוָה
לְבַדָּךְ. **לֹכָא** וַיִּשְׁלַח יִשְׁעֵיהוּ בֶן-אֲמוֹץ אֶל-חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר: כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִתְפַּלַּלְתָּ אֵלַי אֶל-סִנְחָרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר. **לֹכָב** זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר-דִּבֶּר
יְהוָה עָלָיו: בָּזָה לָךְ לַעֲגָה לָךְ בְּתוֹלַת בֵּית-צִיּוֹן אַחֲרֶיךָ רֹאשׁ הַנִּיעָה בֵּית יְרוּשָׁלַם.
לֹכָג אֶת-מִי חֲרַפְתָּ וְגִדַּפְתָּ וְעַל-מִי הָרִימוּתָה קוֹל וַתִּשָּׂא מְרוֹם עֵינֶיךָ אֶל-קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל. **לֹכָד** בִּיד עֲבָדֶיךָ חֲרַפְתָּ אֲדֹנָי וַתֹּאמֶר בְּרַב רַכָּבִי אֲנִי עָלִיתִי מְרוֹם
הָרִים יִרְכַּתִּי לִבְנוֹן וְאַכְרַת קוֹמַת אֶרְצוֹ מִבְּחַר בְּרָשָׁיו וְאֲבֹא מְרוֹם קֶצֶז יַעַר
כְּרַמְלוֹ. **לֹכָה** אֲנִי קִרְתִּי וְשִׁתִּיתִי מַיִם וְאַחֲרַב בְּכַף-פַּעֲמִי כָּל יֹאֲרֵי מְצוֹר. **לֹכֹ**
הַלּוֹא-שָׁמַעְתָּ לְמַרְחוֹק אוֹתָהּ עֲשִׂיתִי מִיָּמַי קָדָם וַיִּצְרַתִּיהָ עֲתָה הִבְאֵתִיהוּתָהּ
לְהַשְׁאוֹת גָּלִים נָצִים עָרִים בְּצֻרוֹת. **לֹכֹז** וַיִּשְׁבִּיהֶן קֶצֶר־יָד חֲתוּ וּבָשׁוּ הָיוּ עֹשֶׁב
שָׂדֶה וִירֵק דָּשָׁא חֲצִיר גִּגּוֹת וּשְׂדֵמָה לִפְנֵי קָמָה. **לֹכָח** וְשִׁבְתָּךְ וְצִאֲתָךְ וּבּוֹאָךְ
יִדְעֵתִי וְאֵת הַתְּרַגְּזָךְ אֵלַי. **לֹכֵט** יַעַן הַתְּרַגְּזָךְ אֵלַי וְשִׁאֲנָנְךָ עָלָה בְּאֲזָנוֹיִשְׁמֹתִי
חֲחִי בְּאֶפֶס וּמִתְגִּי בְּשַׁפְתֶּיךָ וְהִשִּׁיבְתִּיךָ בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר-בָּאתָ בָּהּ. **לֹז** וְזֶה-לָךְ
הָאוֹתָאֲכֹל הַשָּׁנָה סָפִיחַ וּבִשְׁנָה הַשְּׁנִית שְׁחִיס וּבִשְׁנָה הַשְּׁלִישִׁית זָרְעוּ וְקִצְרוּ
וְנִטְעוּ כְרָמִים וְאֲכֹל (וְאֲכָלוּ) פְּרִיָם. **לֹלָא** וַיִּסְפָּה פְּלִיטַת בֵּית-יְהוּדָה
הַנִּשְׁאַרָה שְׂרֵשׁ לְמַטָּה וְעָשָׂה פְּרִי לְמַעְלָה. **לֹלָב** כִּי מִירוּשָׁלַם תֵּצֵא שְׂאֵרִית
וּפְלִיטָה מִהֵר צִיּוֹן קִנְאֵת יְהוָה צָבָאוֹת תַּעֲשֶׂה-זֹּאת.
לֹלָג לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֶל-מֶלֶךְ אַשּׁוּר לֹא יָבֹא אֶל-הָעִיר הַזֹּאת וְלֹא-יִוָּרָה
שָׁם חַץ וְלֹא-יִקְדָּמָנָה מִגֹּן וְלֹא-יִשְׁפֹּךְ עָלֶיהָ סִלְלָה. **לֹלָד** בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר-בָּא בָּהּ
יָשׁוּב וְאֶל-הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבֹא נְאֻם-יְהוָה. **לֹלָה** וְגִנּוֹתַי עַל-הָעִיר הַזֹּאת
לְהוֹשִׁיעָהּ לְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי.
לֹלוּ וַיֵּצֵא מֶלֶךְ יְהוָה וַיִּכֶּה בְּמַחֲנֶה אַשּׁוּר מֵאָה וּשְׁמֹנִים וַחֲמִשָּׁה אֲלָף וַיִּשְׁכְּמוּ
בְּבֹקֶר וְהָיָה כָּל־סָרִיסִים מֵתִים. **לֹלֹז** וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב סִנְחָרִיב מֶלֶךְ-אַשּׁוּר וַיָּשָׁב
בְּנִינָה. **לֹלָח** וַיְהִי הוּא מִשְׁתַּחֲוֶה בֵּית נִסְרָךְ אֱלֹהֵיו וְאַדְרַמֶּלֶךְ וְשִׂרְאֶצֶר בְּנָיו
הִכְּהוּ בַּחֲרֹב וְהֵמָּה נִמְלְטוּ אֶרֶץ אֲרָרְט וַיִּמְלֹךְ אֶסֶר-חַדָּן בֶּנוֹ תַּחְתָּיו.
לֹחָא בְּיָמִים הֵהֵם חָלָה חִזְקִיָּהוּ לָמוֹת וַיָּבֹא אֵלָיו יִשְׁעֵיהוּ בֶן-אֲמוֹץ הַנָּבִיא
וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה-אָמַר יְהוָה צוּ לְבִיתְךָ כִּי מֵת אַתָּה וְלֹא תַחֲיָה. **לֹחָב** וַיֵּסֶב
חִזְקִיָּהוּ פָּנָיו אֶל-הַקִּיר וַיִּתְּפַלֵּל אֶל-יְהוָה. **לֹחָג** וַיֹּאמֶר אָנָּה יְהוָה זָכַר-נָא אֵת
אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבִלְבָב שָׁלֵם וְהֵטוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי וַיִּבְדֵּךְ חִזְקִיָּהוּ
בְּכִי גָדוֹל.

לחז ויהי דבר-יהוה אל-ישעיהו לאמר. **לחה** הלוך ואמרת אל-חזקיהו כה-אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את-תפלתך ראיתי את-דמעתך הנני יוסף על-ימיד חמש עשרה שנה. **לחו** ומכף מלך-אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על-העיר הזאת. **לחו** וזה-לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את-הדבר הזה אשר דבר. **לחח** הנני משיב את-צל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית אשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה.

לחט מכתב לחזקיהו מלך-יהודה בחלתו ויחי מחליו. **לחי** אני אמרתי בדמי ימי אלקה בשערי שאול פקדתי יתר שנותי. **לחיא** אמרתי לא-אראה יוה בארץ החיים לא-אביט אדם עוד עם-יושבי חדל. **לחיב** דורי נסע ונגלה מניכאהל רעי קפדתי כארג חי מדלה יבצעני מיום עד-לילה תשלימני. **לחיג** שויתי עד-בקר כארי בן ישבר כל-עצמותי מיום עד-לילה תשלימני. **לחיד** כסוס עגור בן אצפצף אהגה פיונה דלו עיני למרום אדני עשקה-לי ערבני. **לחטו** מה-אדבר ואמר-לי והוא עשה אדדה כל-שנותי על-מר נפשי. **לחטז** אדני עליהם יחיו ולכל-בהן חי רוחי ותחלימני והחיני. **לחיו** הנה לשלום מר-לי מר ואתה חשקת נפשי משחת בלי כי השלכת אחרי גוך כל-חטאי. **לחיה** כי לא שאול תודך מות יהלך לא-ישברו יורדי-בור אל-אמתך. **לחית** חי חי הוא יודך כמוני היום אב לבנים יודיע אל-אמתך. **לחכ** יהוה להושיעני ונגנתי נגן כל-ימי חיינו על-בית יהוה. **לחכא** ויאמר ישעיהו ישאו דבלת תאנים וימרחו על-השחין ויחי. **לחכב** ויאמר חזקיהו מה אות: כי אעלה בית יהוה.

לטא בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן-בלאדן מלך-בבל ספרים ומנחהאל-חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק. **לטב** וישמח עליהם חזקיהו ויראם את-בית נכחה את-הכסף ואת-הזהב ואת-הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל-בית כליו ואת כל-אשר נמצא באצרותיו: לא-היה דבר אשר לא-הראם חזקיהו בביתו ובכל-ממשלתו.

לטג ויבא ישעיהו הנביא אל-המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל. **לטד** ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל-אשר בביתי ראולא-היה דבר אשר לא-הראיתים באצרותי. **לטה** ויאמר ישעיהו אל-חזקיהו: שמע דבר-יהוה צבאות. **לטו** הנה ימים באים ונשא כל-אשר בביתך ואשר אצרו

אֲבֹתֶיךָ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה בָּבֶל: לֹא-יִתֵּר דְּבַר אָמַר יְהוָה. **לטז** וּמִבְּנִיךָ אֲשֶׁר יֵצְאוּ
מִמֶּךָ אֲשֶׁר תּוֹלִידֵיךָחוּ וְהָיוּ סְרִיסִים בְּהִיכַל מֶלֶךְ בָּבֶל. **לטח** וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ
אֶל-יֹשְׁעִיָּהוּ טוֹב דְּבַר-יְהוָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וַיֹּאמֶר כִּי יִהְיֶה שָׁלוֹם וְאַמֶּת בְּיָמַי.
מא נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי אֲמַר אֱלֹהֵיכֶם. **מב** דַּבְּרוּ עַל-לֵב יְרוּשָׁלַם וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ כִּי
מְלָאָה צָבָאָה כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ: כִּי לָקַחָהּ מִיַּד יְהוָה כָּפָלִים בְּכָל-חַטֹּאתֶיהָ.
מג קוֹל קוֹרְאִים בְּמִדְבָּר פָּנוּ דֶּרֶךְ: יְהוָה יִשְׁרוּ בַּעֲרֵבָה מִסְלָה לֹאֲלֹהֵינוּ. **מד** כָּל-גֵּיא
יִנְשָׂא וְכָל-הָר וְגִבְעָה יִשְׁפְּלוּ וְהָיָה הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר וְהָרְכָסִים לְבִקְעָה. **מה** וְנִגְלָה
כְּבוֹד יְהוָה וְרָאוּ כָל-בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר.
מו קוֹל אָמַר קָרָא וְאָמַר מָה אֶקְרָא כָּל-הַבָּשָׂר חֲצִיר וְכָל-חֶסֶדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה.
מז יִבֶּשׂ חֲצִיר נָבֵל צִיץ כִּי רוּחַ יְהוָה נִשְׁבָּה בּוֹ אֲכֹן חֲצִיר הָעֵס. **מח** יִבֶּשׂ חֲצִיר
נָבֵל צִיץ וְדִבֶּר-אֱלֹהֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם.
מט עַל הָר-גְּבִיָּה עָלִי-לָךְ מִבִּשְׁרֵת צִיּוֹן הָרִימִי בִכְחַן קוֹלְךָ מִבִּשְׁרֵת יְרוּשָׁלַם
הָרִימִי אֶל-תִּירְאֵי אֲמָרִי לְעָרֵי יְהוּדָה הִנֵּה אֱלֹהֵיכֶם. **מי** הִנֵּה אֲדֹנִי יְהוָה בַּחֲזֹק
יְבוֹא וְזָרְעוּ מִשְׁלָה לּוֹ הִנֵּה שָׁכְרוּ אֹתוֹ וַיַּעֲלֵתוּ לִפְנָיו. **מיא** כָּרְעָה עֲדָרוֹ יִרְעָה
בְּזָרְעוֹ יִקְבֹּץ טְלָאִים וּבְחִיקוֹ יִשָּׂא עֲלוֹת יִנְהַל.
מיב מִי-מִדַּד בִּשְׁעָלוֹ מִים וְשָׁמַיִם בִּזְרֹת תִּכֵּן וְכָל בִּשְׁלֹשׁ עֶפְרַיִם הָאָרֶץ וְשָׁקַל
בְּפָלֶס הָרִים וּגְבֻעוֹת בְּמֵאזְנָיִם. **מיג** מִי-תִכֵּן אֶת-רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֶנּוּ.
מיד אֶת-מִי נוֹעֵץ וַיְבַיְנֵהוּ וַיִּלְמְדֵהוּ בְּאֶרֶץ מִשְׁפָּט וַיִּלְמְדֵהוּ דַּעַת וְדֶרֶךְ תְּבוּנוֹת
יּוֹדִיעֶנּוּ. **מטו** הֵן גּוֹיִם כְּמֹר מִדְּלִי וּכְשֹׁחַק מֵאֲזִנָּים נִחְשְׁבוּ הֵן אֵיִם כַּדֹּק יִטּוֹל.
מטז וּלְבָנָיו אֵין דִּי בָעַר וְחִיתוּאֵין דִּי עוֹלָה.
מיו כָּל-הַגּוֹיִם כָּאֵין נִגְדּוּ מֵאַפִּס וְתֵהוּ נִחְשְׁבוּ-לוֹ. **מיח** וְאֶל-מִי תִדְמִיוֹן אֶל
וּמָה-דִּמּוּת תַּעֲרֹכוּ לוֹ. **מיט** הַפֶּסֶל נִסָּךְ חֲרָשׁ וְצֹרֵף בִּזְהָב יִרְקָעֵנוּ וּרְתִיקוֹת כֶּסֶף
צֹרֵף. **מכ** הַמִּסְכָּן תִּרְוּמָה עֵץ לֹא-יִרְקֵב וּבַחֲרָשׁ חֲכָם יִבְקֹשׁ-לוֹ לְהַכִּין פֶּסֶל
לֹא יִמוּט.
מכא הֲלוֹא תִדְעוּ הֲלוֹא תִשְׁמְעוּ הֲלוֹא הִגִּד מִרְאֵשׁ לָכֶם הֲלוֹא הִבִּינוּתֶם
מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ. **מכב** הַיֹּשֵׁב עַל-חוּג הָאָרֶץ וַיִּשְׁבִּיָּהּ כַּחֲגָבִים הַנוּטָה כַּדֹּק שָׁמַיִם
וַיִּמְתָּחֶם כְּאֹהֶל לְשִׁבְתָּ. **מכג** הַנוֹתֵן רוּזָנִים לְאֵין שִׁפְטֵי אָרֶץ כִּתְּהוּ עֲשֵׂה. **מכד**
אֵף בַּל-נִטְעוּ אֵף בַּל-זָרְעוּאֵף בַּל-שָׂרֵשׁ בְּאֶרֶץ גִּזְעָם וְגַם-נִשְׁף בָּהֶם וַיִּבְשׁוּ וַיִּסְעָרָה
כְּקֶשׁ תִּשְׁאֵם.

מכה ואל-מי תדמיוני ואשנה לאמר קדוש. **מכו** שאו-מרום עיניכם וראו מי-ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמץ כח איש לא נעדר.

מכו למה תאמר יעקב ותדבר ישראל: נסתרה דרכי מיהוה ומאליהי משפטי יעבור. **מכח** הלוא ידעת אם-לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצות הארץ לא ייעף ולא ייגע: אין חקר לתבונתו. **מכט** נתן לייעף כח ולאין אונים עצמה ירבה. **מל** ויעפו נערים ויגעו ובחורים כשול יכשלו. **מלא** וקוי יהוה יחליפו כח יעלו אבר בנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו.

מאא החרישו אלי אלים ולאמים יחליפו כח יגשו אז ידברו יחדו למשפט נקרבה. **מאב** מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו. **מאג** ירדפם יעבור שלום ארח ברגליו לא יבוא. **מאד** מי-פעל ועשה קרא הדרות מראש: אני יהוה ראשון ואת-אחרנים אני-הוא. **מאה** ראו אלים ויראו קצות הארץ יחדו קרבו ויאתיו. **מאו** איש את-רעהו יעזרו ולאחיו לאמר חזק. **מאז** ויחזק חרש את-צרף מחליק פטיש את-הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויחזקהו במסמרים לא ימוט.

מאח ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתיך זרע אברהם אהבי. **מאט** אשר הוצקתיך מקצות הארץ ומאציליה קראתיך ואמר לך עבדי-אתה בחרתיך ולא מאסתיך. **מאי** אל-תירא כי עמך-אני אל-תשתע כי-אני אלהיך אמצתיך אף-עזרתיך אף-תמכתיך בימין צדקי. **מאיה** הן יבשו ויכלמו כל הנחירים בך יהיו כאין ולאבדו אנשי ריבך. **מאיב** תבקשם ולא תמצאם אנשי מצתך יהיו כאין וכאפס אנשי מלחמתך. **מאיג** כי אני יהוה אלהיך מחזיק ימינך האמר לך אל-תירא אני עזרתיך.

מאיד אל-תיראי תולעת יעקב מתי ישראל אני עזרתיך נאם-יהוה וגאלך קדוש ישראל. **מאטו** הנה שמתיך למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים ותדק וגבעות כמץ תשים. **מאטז** תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אותם ואתה תגיל ביהוה בקדוש ישראל ותתהלל.

מאיו העניים והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אענם אלהי ישראל לא אעזבם. **מאית** אפתח על-שפיים נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים מדבר לאגם-מים וארץ ציה למוצאי מים. **מאיט** אתן במדבר ארז שטה והדס ועץ שמן אשים בערבה ברוש תדקר ותאשור יחדו. **מאכ**

למען יראו וידעו וישימו וישכילו ויחדוכי יד-יהוה עשתה זאת וקדוש ישראל בראה.

מאכא קרבו ריבכם לאמר יהוה הגישו עצמותיכם לאמר מלך יעקב. **מאכב** גישו וגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות מה הנה הגידו ונשימה לבנו ונדעה אחריתן או הבאות השמיענו. **מאכג** הגידו האתיות לאחור ונדעה כי אלהים אתם אף-תיטיבו ותדעו ונשתתעה ונרא (ונראה) יחדו. **מאכד** הן-אתם מאין ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם.

מאכה העירותי מצפון ואת ממזרח-שמש יקרא בשמי ויבא סגנים כמו-חמר וכמו יוצר ירמס-טיט. **מאכו** מי-הגיד מראש ונדעה ומלפנים ונאמר צדיק אף אין-מגיד אף אין משמיעאף אין-שמע אמריכם. **מאכז** ראשון לציון הנה הנם ולירושלם מבשר אתן. **מאכח** וארא ואין איש ומאלה ואין יועץ ואשאלם וישיבו דבר. **מאכט** הן כלם און אפס מעשיהם רוח ותהו נספיהם. **מבא** הן עבדי אתמך-בו בחירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא. **מבב** לא יצעק ולא ישא ולא-ישמיע בחוץ קולו. **מבג** קנה רצוץ לא ישובור ופשתה כהה לא יכבנה לאמת יוציא משפט. **מבד** לא יכהה ולא ירוץ עד-ישים בארץ משפט ולתורתו איים ייחלו.

מבה כה-אמר האל יהוה בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נתן נשמה לעם עליה ורוח להלכים בה. **מבו** אני יהוה קראתיך בצדק ואחזק ביך ואצרך ואתנך לברית עם לאור גוים. **מבז** לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית כלא ישב חשך. **מבח** אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא-אתן ותהלתו לפסילים. **מבט** הראשנות הנה-באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע אתכם.

מבי שירו ליהוה שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים וישיביהם. **מביא** ישאו מדבר וערי חצרים תשב קדר ירנו ישב סלע מראש הרים יצוחו. **מביב** ישימו ליהוה כבוד ותהלתו באים גידו. **מביג** יהוה כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף-יצריחעל-איביו יתגבר.

מביז החשיתי מעולם אחריש אתאפק כילדה אפעה אשם ואשאף יחד. **מבטו** אחריב הרים וגבעות וכל-עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים אוביש. **מבטז** והולכתי עורים בדרך לא ידעו ונתיבות לא-ידעו אדריכם אשים מחשך לפניהם לאור ומעקשים למישוראלה הדברים עשיתם ולא עזבתים. **מביז** נסגו אחור יבשו בשת הבטחים בפסל האמרים למסכה אתם אלהינו.

מביח החרשים שמעו והעורים הביטו לראות. **מביט** מי עור כי אם-עבדי וחרש כמלאכי אשלח מי עור כמשלם ועור כעבד יהוה. **מבכ** ראית (ראות) רבות ולא תשמר פקוח אֲזִנִּים ולא ישמע. **מבכא** יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויגדיר. **מבכב** והוא עם-בזוי ושסוי הפח בחורים כלם ובבתי כלאים החבאו היו לבז ואין מציל משסה ואין-אמר השב. **מבכג** מי בכם יאזין זאת יקשב וישמע לאחר. **מבכד** מי-נתן למשוסה (למשסה) יעקב וישאל לבזים הלוא יהוה: זו חטאנו לו ולא-אבו בדרךיו הלוד ולא שמעו בתורתו. **מבכה** וישפך עליו חמה אפו ועזוז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע ותבער-בו ולא-ישים על-לב. **מגא** ועתה כה-אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל: אל-תירא כי גאלתיך קראתי בשמך לי-אתה. **מגב** כי-תעבר במים אתה-אני ובנהרות לא ישטפוך: כי-תלך במו-אש לא תכה ולהבה לא תבער-בך. **מגג** כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך. **מגד** מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך. **מגה** אל-תירא כי אתה-אני: ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך. **מגו** אמר לצפון תני ולתימן אל-תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ. **מגז** כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו: יצרתיו אף-עשיתיו. **מגח** הוציא עם-עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו. **מגט** כל-הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשנות שמיענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת. **מגי** אתם עדי נאם-יהוה ועבדי אשר בחרתי: למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי-אני הואלפני לא-נוצר אל ואחרי לא יהיה.

מגיא אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע. **מגיב** אנכי הגדתי והושעתי והשמעתי ואין בכם זר ואתם עדי נאם-יהוה ואני-אל. **מגיד** גם-מיום אני הוא ואין מידי מציל אפעל ומי ישיבנה. **מגיד** כה-אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל: למענכם שלחתי בבלה והורדתי בריחים כלם וכשדים באניות רננתם. **מגטו** אני יהוה קדושכם בורא ישראל מלפניכם.

מגטז כה אמר יהוה הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה. **מגיז** המוציא רכב-וסוס חיל ועזוז יחדו ישכבו בל-יקומו דעכו כפשתה כבו. **מגיח** אל-תזכרו ראשנות וקדמניות אל-תתבננו. **מגיט** הנני עשה חדשה עתה תצמח הלוא תדעוה אף אשים במדבר דרך בישמון נהרות. **מגכ** תכבדני חית השדה

תָּנִים וּבְנוֹת יַעֲנָה: כִּי-נָתַתִּי בַמִּדְבָּר מִיַּם נְהָרוֹת בִּישִׁימֹן לְהַשְׁקוֹת עַמִּי בְּחִירִי.
מגכא עַם-זֶה יִצְרֹתִי לִי תִהְלֹתִי יִסְפְּרוּ.

מגכב וְלֹא-אֹתִי קָרַאתָ יַעֲקֹב: כִּי-יָגַעְתָּ בִּי יִשְׂרָאֵל. **מגכג** לֹא-הִבִּיאתָ לִי שָׂה
עֲלֵתִיךָ וּזְבַחִיךָ לֹא כִבַּדְתָּנִי לֹא הֶעֱבַדְתִּיךָ בַּמִּנְחָה וְלֹא הוֹגַעְתִּיךָ בַּלְבֹּנָה. **מגכד**
לֹא-קָנִיתָ לִּי בַכֶּסֶף קָנָה וְחָלַב זְבַחִיךָ לֹא הָרוּיְתָנִי אֶךְ הֶעֱבַדְתָּנִי בַחֲטָאוֹתֶיךָ
הוֹגַעְתָּנִי בַעֲוֹנוֹתֶיךָ. **מגכה** אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מִחָה פֶשַׁעֶיךָ לְמַעַנִּי: וְחֲטָאתֶיךָ לֹא
אָזְכֹּר. **מגכו** הַזִּכִּירִנִי נִשְׁפָּטָה יָחַד סֵפֶר אֶתָּה לְמַעַן תִּצְדָּק. **מגכז** אָבִיךָ הָרֹאשׁוֹן
חָטָא וּמְלִיצִיךָ פָּשְׁעוּ בִּי. **מגכח** וְאַחֲלַל שָׂרִי קֹדֶשׁ וְאַתָּנָה לַחֲרָם יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל
לְגִדּוּפִים.

מדא וְעַתָּה שָׁמַע יַעֲקֹב עַבְדִּי וַיִּשְׂרָאֵל בְּחִרְתִּי בּוֹ. **מדב** כֹּה-אָמַר יְהוָה עֹשֶׂה
וַיִּצְרָךְ מִבְּטֹן יַעֲזָרָךְ: אֶל-תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וַיִּשְׁרוּן בְּחִרְתִּי בּוֹ. **מדג** כִּי
אֶצֶק-מִיַּם עַל-צִמָּא וְנִזְלִים עַל-יְבֶשֶׁת אֶצֶק רוּחִי עַל-זֶרְעֶךָ וּבִרְכָתִי
עַל-צֶאֱצָאֶיךָ. **מדד** וְצִמְחוּ בְּבִין חֲצִיר כַּעֲרָבִים עַל-יְבִלֵי-מַיִם. **מדה** זֶה יֹאמַר
לִיהוָה אֲנִי וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם-יַעֲקֹב וְזֶה יִכְתֹּב יָדוֹ לִיהוָה וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה.
מדו כֹּה-אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וּגְאֹלוֹ יְהוָה צְבָאוֹת: אֲנִי רֹאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן
וּמִבְּלַעְדֵּי אֵין אֱלֹהִים. **מדז** וּמִי-כְמוֹנִי יִקְרָא וַיִּגִּידָהּ וַיַּעֲרֹכָהּ לִי מִשׁוּמִי
עַם-עוֹלָם וְאֹתִיּוֹת וְאֲשֶׁר תִּבְאֲנָה יִגִּידוּ לָמוֹ. **מדח** אֶל-תִּפְחָדוֹ וְאֶל-תִּרְהוּלָהּ
מֵאֵז הַשְׁמַעְתִּיךָ וְהַגִּדְתִּי וְאַתָּם עַדִּי הִישׁ אֱלֹהִם מִבְּלַעְדֵּי וְאֵין צוּר בַּל-יִדְעָתִי.
מדט יִצְרִי-פֶסֶל כָּלָם תִּהְיוּ וְחֲמוּדֵיהֶם בַּל-יֹעִילוּ וְעֲדֵיהֶם הִמָּה בַּל-יִרְאוּ
וּבַל-יִדְעוּלְמַעַן יִבְשׁוּ. **מדי** מִי-יִצַּר אֶל וּפֶסֶל נִסָּךְ לִבְלַתִּי הוֹעִיל. **מדיא** הֵן
כָּל-חֲבֵרָיו יִבְשׁוּ וְחֲרָשִׁים הִמָּה מֵאָדָם יִתְקַבְּצוּ כָלָם יַעֲמְדוּ וּפְחָדוֹ יִבְשׁוּ יָחַד.
מדיב חֲרֹשׁ בְּרָזֶל מַעֲצָד וּפֶעֶל בַּפֶּחַס וּבַמִּקְבוֹת יִצָּרְהוּ וַיִּפְעֲלֵהוּ בְּזֹרֹעַ
כְּחוֹגֶם-רֶעִב וְאֵין כֹּחַ לֹא-שִׁתָּה מִיַּם וַיִּיעֶף. **מדיג** חֲרֹשׁ עֲצִים נָטָה קוֹ יִתְאַרְהוּ
בִּשְׂרָד יַעֲשֻׂהוּ בַּמִּקְצָעוֹת וּבַמִּחוּגָה יִתְאַרְהוּ וַיַּעֲשֻׂהוּ כְּתַבְנִית אִישׁ כְּתַפְאֶרֶת
אָדָם לְשִׁבְתָּ בֵּית. **מדיד** לִכְרֹת-לוֹ אֲרָזִים וַיִּקַּח תִּרְזָה וְאֶלּוֹן וַיֹּאמֶץ-לוֹ בַּעֲצֵי-יַעַר
נָטַע אֲרוֹן וּגֶשֶׁם יִגְדֹּל. **מדטו** וְהָיָה לְאָדָם לְבָעַר וַיִּקַּח מֵהֶם וַיַּחֵם אֶף-יִשְׁיֵק
וְאָפָה לָחֶם אֶף-יִפְעֹל-אֶל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עֲשֻׂהוּ פֶסֶל וַיִּסְגֹּד-לָמוֹ. **מדטז** חֲצִיו שָׂרָף
בָּמוֹ-אֵשׁ עַל-חֲצִיו בָּשָׂר יֹאכֹל יִצְלָה צָלִי וַיִּשְׁבַּע אֶף-יַחֵם וַיֹּאמַר הָאֵחָ חֲמוּתִי
רָאִיתִי אֹר. **מדז** וַשְּׂאֲרִיתוֹ לֵאל עֲשֵׂה לְפֶסֶלוֹ יִסְגוּד- (וַיִּסְגֹּד-) לוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו וַיֹּאמַר הַצִּילֵנִי כִּי אֵלִי אַתָּה. **מדיח** לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ: כִּי טַח
מִרְאוֹת עֵינֵיהֶם מִהַשְׁכִּיל לִבָּתָם. **מדיט** וְלֹא-יָשִׁיב אֶל-לְבוֹ וְלֹא יָדַעַת

וְלֹא-תִבּוֹנָה לֵאמֹר חֲצִיו שָׁרַפְתִּי בְמוֹ-אֵשׁ וְאֵף אֶפִּיתִי עַל-גִּחְלִיו לֶחֶם אֲצַלֶּה
בָּשָׂר וְאֹכֵל וַיִּתְּרוּ לְתוֹעֵבָה אַעֲשֶׂה לְבוֹל עַץ אֶסְגֹּד. **מִדָּב** רָעָה אֶפֶר לֵב הוֹתֵל
הִטָּהוּ וְלֹא-יֵצִיל אֶת-נַפְשׁוֹ וְלֹא יֵאמֹר הֲלוֹא שָׁקַר בִּימִינִי.

מִדָּבָא זָכַר-אֱלֹהִי יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל כִּי עֲבָדִי-אֶתָּה יִצְרָתִיךָ עֲבָד-לִי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל לֹא
תִנָּשְׁנִי. **מִדָּבָב** מַחֲיִיתִי כָעַב פִּשְׁעִיךָ וְכַעֲנֹן חֲטָאוֹתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גִאֲלִיתִיךָ.
מִדָּבָג רָנוּ שָׁמַיִם כִּי-עָשָׂה יְהוָה הִרְיֵעוּ תַּחְתִּיּוֹת אֶרֶץ פָּצְחוּ הָרִים רָנָה יַעַר
וְכָל-עֵץ בּוֹ: כִּי-גִאֵל יְהוָה יַעֲקֹב וּבִיִּשְׂרָאֵל יִתְפָּאֵר.

מִדָּבָד כֹּה-אָמַר יְהוָה גִּאֲלֶךָ וַיִּצְרָךְ מִבְּטָן: אֲנֹכִי יְהוָה עֹשֶׂה כִלְנוֹטָה שָׁמַיִם לְבָדִי
רָקַע הָאֶרֶץ מִי אֲתִי (מֵאֲתִי). **מִדָּבָה** מִפֶּר אֲתוֹת בָּדִים וְקִסְמִים יְהוֹלִל מְשִׁיב
חֲכָמִים אַחֲוֹר וְדַעְתָּם יִסְכֵּל. **מִדָּבּו** מְקִים דָּבָר עֲבָדוֹ וַעֲצַת מְלָאָכָיו יִשְׁלִים
הָאֵמַר לִירוּשָׁלַם תּוֹשֵׁב וּלְעָרֵי יְהוּדָה תִּבְנֶינָה וְחֲרִבוֹתֶיהָ אֲקוּמָם. **מִדָּבָז** הָאֵמַר
לְצוּלָה חֲרָבִי וְנִהְרַתִּיךָ אוֹבִישׁ. **מִדָּבְח** הָאֵמַר לְכוֹרֶשׁ רָעִי וְכָל-חֲפָצֵי יִשְׁלָם
וְלֵאמֹר לִירוּשָׁלַם תִּבְנֶה וְהִיכָל תִּבְסֹד.

מֵהָא כֹּה-אָמַר יְהוָה לִמְשִׁיחוֹ לְכוֹרֶשׁ אֲשֶׁר-הִחְזִיקְתִּי בִימִינוֹ לָרֹד-לִפְנֵי גוֹיִם
וּמִתְּנִי מְלָכִים אֶפְתַּח-לְפָתָח לִפְנֵי דֹלֵתִים וּשְׁעָרִים לֹא יִסְגְּרוּ. **מֵהָב** אֲנִי לִפְנֵיךָ
אֵלֶךְ וְהִדּוּרִים אוֹשֶׁר (אֲיִשֶׁר) דֹּלֵתוֹת נְחוּשָׁה אֲשִׁיב וּבְרִיחֵי בְרָזֶל אֲגִדֶּעַ. **מֵהָג**
וְנִתַּתִּי לָךְ אוֹצְרוֹת חֵשֶׁד וּמִטְמֵנִי מִסִּתְּרִים: לִמְעַן תִּדַּע כִּי-אֲנִי יְהוָה הַקּוֹרֵא
בְּשִׁמְךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **מֵהָד** לִמְעַן עֲבָדִי יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל בְּחִירִי וְאֶקְרָא לָךְ בְּשִׁמְךָ
אֲכַנְּךָ וְלֹא יִדְעֶתְנִי. **מֵהָה** אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד זֹלָתִי אֵין אֱלֹהִים אֲאַזְרֶךְ וְלֹא
יִדְעֶתְנִי. **מֵהוּ** לִמְעַן יִדְעוּ מִמִּזְרַח-שָׁמֶשׁ וּמִמַּעַרְבָּה כִּי-אֶפֶס בִּלְעָדַי: אֲנִי יְהוָה
וְאֵין עוֹד. **מֵהוּ** יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֵשֶׁד עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא רָע אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה
כָּל-אֵלֶּה.

מֵהָח הִרְעִיפוּ שָׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁחַקִּים יִזְלוּ-צֶדֶק תִּפְתַּח-אֶרֶץ וַיִּפְרוּ-יִשְׁע וּצְדָקָה
תִּצְמִיחַ יַחַד אֲנִי יְהוָה בְּרֵאתִיו.

מֵהָט הוּא רַב אֶת-יִצְרוּחֶרֶשׁ אֶת-חֶרֶשִׁי אֲדָמָה הֵיאֵמַר חֲמֹר לִיִּצְרוֹ מֵה-תַּעֲשֶׂה
וּפְעָלֶךָ אֵין-יָדִים לוֹ.

מֵהִי הוּא אָמַר לָאֵב מֵה-תּוֹלִיד וּלְאִשָּׁה מֵה-תַּחֲלִילִין.

מֵהִיא כֹּה-אָמַר יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּצְרוּ: הָאֲתִיּוֹת שְׁאֵלוּנִי עַל-בְּנֵי וְעַל-פְּעַל
יָדֵי תַצִּינִי. **מֵהִיב** אֲנֹכִי עֹשִׂיתִי אֶרֶץ וְאָדָם עָלֶיהָ בְּרֵאתִי אֲנִי יָדִי נָטוּ שָׁמַיִם
וְכָל-צָבָאָם צוּיִתִּי. **מֵהִיג** אֲנֹכִי הִעִירְתִּהוּ בְּצֶדֶק וְכָל-דֶּרֶכָיו אֲיִשֶׁר הוּא-יִבְנֶה
עִירֵי וּגְלוּתֵי יִשְׁלַחֲלֹא בְמַחִיר וְלֹא בְשִׁחָד אָמַר יְהוָה צָבָאוֹת.

מהיז כה אמר יהוה יגיע מצרים וסחר-כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו
 ולך יהיו אחריך ילכו בזקים יעברו ואלך ישתחוו אליך יתפללו אך בך אל
 ואין עוד אפס אלהים. **מהטו** אכן אתה אל מסתתרא להי ישראל מושיע.
מהטז בושו וגם-נכלמו כלם: יחדו הלכו בכלמה חרשי צירים. **מהיז** ישראל
 נושע ביהוה תשועת עולמים: לא-תבשו ולא-תכלמו עד-עולמי עד.
מהיח כי כה אמר-יהוה בורא השמים הוא האלהים יצר הארץ ועשה הוא
 כוננה-לא-תהו בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד. **מהיט** לא בסתר דברתי
 במקום ארץ חשדלא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד
 מישרים. **מהכ** הקבצו ובאו התנגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים
 את-עץ פסלם ומתפללים אל-אל לא יושיע. **מהכא** הגידו והגישו אף יועצו
 יחדו: מי השמיע זאת מקדם מאז הגידה הלוא אני יהוה ואין-עוד אלהים
 מבלעדיל-אל-צדיק ומושיע אין זולתי. **מהכב** פנו-אלי והושעו כל-אפסי-ארץ:
 כי אני-אל ואין עוד. **מהכג** בי נשבעתייצא מפי צדקה דבר ולא ישוב: כי-לי
 תכרע כל-ברך תשבע כל-לשון. **מהכד** אך ביהוה לי אמר צדקות ועז עדי
 יבוא ויבשו כל הנחרים בו. **מהכה** ביהוה יצדקו ויתהללו כל-זרע ישראל.
מוא פרע בל קרס נבוהיו עצביהם לחיה ולבהמה נשאתיכם עמוסות משא
 לעיפה. **מוב** קרסו כרעו יחדו לא יכלו מלט משא ונפשם בשבי הלכה.
מוג שמעו אלי בית יעקב וכל-שארית בית ישראלעמסים מני-בטן הנשאים
 מני-רחם. **מוד** ועד-זקנה אני הוא ועד-שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא
 ואני אסבל ואמלט.
מוה למי תדמיני ותשוו ותמשלני ונדמה. **מוז** הזלים זהב מכיס וכסף בקנה
 יסקלו ישכרו צורף ויעשהו אל יסגדו אף-ישתחוו. **מוז** ישאהו על-כתף
 יסבלהו ויניחהו תחתיו ויעמד ממקומו לא ימיש אף-יצעק אליו ולא יענה
 מצרתו לא יושיענו.
מוח זכרו-זאת והתאששו השיבו פושעים על-לב. **מוט** זכרו ראשונות מעולם:
 כי אנכי אל ואין עוד אלהים ואפס כמוני. **מוי** מגיד מראשית אחרית ומקדם
 אשר לא-נעשו אמר עצתי תקום וכל-חפצי אעשה. **מויא** קרא ממזרח עיט
 מארץ מרחק איש עצתו (עצתי) אף-דברתי אף-אביאנהיצרתי אף-אעשנה.
מויב שמעו אלי אבירי לבהרחוקים מצדקה. **מויג** קרבותי צדקתי לא תרחק
 ותשועתי לא תאחר ונתתי בציון תשועה לישראל תפארתתי.

מזא רָדִי וּשְׁבִי עַל-עֵפֶר בְּתוֹלַת בַּת-בְּבִלְשָׁבִי-לְאַרְץ אֵין-כְּסֵא בַת-כְּשָׁדִים: כִּי לֹא תוֹסִיפִי יְקָרְאוּ-לָךְ רֶכֶה וְעַנְגָּה. **מזב** קָחִי רַחִים וְטַחֲנִי קִמַּח גְּלִי צָמְתָךְ חֲשָׁפִי-שֹׁבֵל גְּלִי-שׁוֹק עֲבָרִי נְהִירוֹת. **מזג** תִּגַּל עֲרוֹתֶיךָ גַם תִּרְאֶה חֲרָפְתְּךָ נָקִים אָקֹחַ וְלֹא אֶפְגַּע אָדָם.

מזד גָּאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. **מזה** שְׁבִי דוֹמָם וּבֹאִי בַחֲשָׁךְ בַּת-כְּשָׁדִים: כִּי לֹא תוֹסִיפִי יְקָרְאוּ-לָךְ גְּבֵרַת מַמְלָכוֹת. **מזו** קִצְפֹּתִי עַל-עַמִּי חִלְלֹתִי נִחַלְתִּי וְאַתָּנָם בִּידְךָ לֹא-שָׁמַתְּ לָהֶם רַחֲמִים עַל-זָקֹן הַכְּבֹדֶת עֲלֶיךָ מָאֹד. **מזז** וְתֹאמְרִי לְעוֹלָם אֱהִיָּה גְבֵרַתְעַד לֹא-שָׁמַתְּ אֵלֶּה עַל-לִבְךָ לֹא זָכַרְתָּ אַחֲרִיתָהּ.

מזח וְעַתָּה שְׁמַעִי-זֹאת עֲדִינָה הַיּוֹשֶׁבֶת לְבִטָּח הָאֹמְרָה בַּלְבָּבָהּ אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד לֹא אֲשַׁב אֶלְמָנָה וְלֹא אֲדַע שָׂכוֹל. **מזט** וְתִבְאֲנָה לָךְ שְׁתִּי-אֵלֶּה רָגַע בְּיוֹם אֶחָד שָׂכוֹל וְאַלְמָן כְּתָמָם בָּאוּ עֲלֶיךָ בָּרַב כְּשָׁפֶיךָ בַּעֲצַמַת חֲבָרִיךָ מָאֹד. **מזי** וְתִבְטָחִי בְרַעְתְּךָ אֹמְרַת אֵין רֹאֲנִי חֲכָמְתְּךָ וְדַעְתְּךָ הִיא שׁוֹבְבַתְךָ וְתֹאמְרִי בַלְבָּבָהּ אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד. **מזיא** וּבֹא עֲלֶיךָ רָעָה לֹא תִדְעִי שְׁחָרָה וְתִפֹּל עֲלֶיךָ הָזָה לֹא תוֹכִלִי בַפֶּרֶה וְתִבֹּא עֲלֶיךָ פְתָאִם שְׂאֵה לֹא תִדְעִי. **מזיב** עֲמָדִי-נָא בַחֲבָרִיךָ וּבָרַב כְּשָׁפֶיךָ בְּאֶשֶׁר יִגְעַת מְנַעוּרֶיךָ אוֹלִי תוֹכִלִי הוֹעִיל אוֹלִי תַעֲרוּצִי. **מזיג** נִלְאִית בָּרַב עֲצָתְךָ יַעֲמָדוּ-נָא וְיוֹשִׁיעֶךָ הַבְּרוּ (הַבְּרִי) שְׁמִים חֲחוּזִים בַּכּוֹכָבִים מוֹדְעִים לַחֲדָשִׁים מֵאֶשֶׁר יָבֹאוּ עֲלֶיךָ. **מזיד** הִנֵּה הִיוּ כִקֵּשׁ אֵשׁ שְׂרָפְתָם לֹא-יִצִּילוּ אֶת-נַפְשָׁם מִיַּד לְהִבָּה אֵין-גִּחְלֹת לַחֲמָם אוֹר לְשֶׁבֶת נִגְדוּ. **מזטו** כֹּן הָיוּ-לָךְ אֶשֶׁר יִגְעַת סִחְרֶיךָ מְנַעוּרֶיךָ אִישׁ לְעֶבְרוֹ תַעֲוֹאִין מוֹשִׁיעֶךָ.

מחא שְׁמַעִי-זֹאת בֵּית-יַעֲקֹב הַנִּקְרָאִים בְּשֵׁם יִשְׂרָאֵל וּמִמֵּי יְהוּדָה יֵצְאוּ הַנִּשְׁבָּעִים בְּשֵׁם יְהוָה וּבֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִזְכִּירוּלֹא בְּאֶמֶת וְלֹא בַצִּדְקָה. **מחב** כִּי-מַעִיר הַקֹּדֶשׁ נִקְרָאוּ וְעַל-אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נִסְמְכוּ: יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. **מחג** הָרֵאשִׁנוֹת מֵאֵז הַגִּדְתִּי וּמִפִּי יֵצְאוּ וְאַשְׁמִיעַם פְּתָאִם עֲשִׂיתִי וְתִבְאֲנָה. **מחד** מִדַּעְתִּי כִי קָשָׁה אֶתָּה וְגִיד בְּרִזָּל עֲרַפְךָ וּמִצָּחֶךָ נְחוּשָׁה. **מחה** וְאֶגִּיד לָךְ מֵאֵז בְּטָרָם תִּבּוֹא הַשְּׁמַעְתִּיךָ פֶּן-תֹּאמַר עֲצָבִי עָשָׂם וּפִסְלִי וְנִסְכִּי צָנִים. **מחו** שְׁמַעְתָּ חֲזָה כִּלְהָ וְאַתָּם הִלּוּא תִגִּידוּ: הַשְּׁמַעְתִּיךָ חֲדָשׁוֹת מַעֲתָה וּנְצִירוֹת וְלֹא יִדְעֹתָם. **מחז** עַתָּה נִבְרָאוּ וְלֹא מֵאֵז וּלְפָנֵי-יוֹם וְלֹא שְׁמַעְתָּם פֶּן-תֹּאמַר הִנֵּה יִדְעִיתִי. **מחח** גַּם לֹא-שְׁמַעְתָּ גַם לֹא יִדְעֹתָם מֵאֵז לֹא-פִתְחָה אֲזָנֶיךָ: כִּי יִדְעִיתִי בְּגוֹד תִּבְגּוֹד וּפִשֶׁע מִבֶּטֶן קָרָא לָךְ. **מחט** לְמַעַן שְׁמִי אֲאָרִיךְ אִפִּי וְתִהְלֹתִי אַחֲטָם-לָךְ לְבַלְלֹתִי

הַכְרִיתֶהָ. **מחי** הִנֵּה צִרְפְּתִיךָ וְלֹא בְכֶסֶף בְּחֶרֶתִיךָ בְּכוֹר עֲנִי. **מחיא** לְמַעַנִי לְמַעַנִי אָעֲשֶׂה כִּי אֵיךְ יִחַל וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא-אֶתֶּן.

מחיב שָׁמַע אֱלֹי יַעֲקֹב וּיִשְׂרָאֵל מִקְרָאִי: אֲנִי-הוּא אֲנִי רִאשׁוֹן אִף אֲנִי אַחֲרוֹן.
מחיג אִף-יָדִי יִסְדֶּה אֶרֶץ וַיְמִינִי טַפְחָהּ שָׁמַיִם קָרָא אֲנִי אֱלֹהֵיהֶם יַעֲמְדוּ וַיִּחַדּוּ.
מחיד הִקְבֵּצוּ כָלְכֶם וּשְׁמְעוּ מִי בָהֶם הִגִּיד אֶת-אֱלֹהֵי יְהוָה אֶהְבִּיעֶשָׂה חֲפָצוֹ
בְּבָבֶל וְזָרְעוּ בְּשָׂדִים. **מחטו** אֲנִי אֲנִי דְּבִרְתִּי אִף-קִרְאֹתַי הִבְאֹתַי וְהַצְלִיחַ דְּרָכּוֹ.
מחטז קָרְבוּ אֵלַי שְׁמְעוּ-זֹאת לֹא מֵרֹאשׁ בִּסְתֵּר דְּבִרְתִּימַעַת הַיּוֹתֶה שָׁם אֲנִי
וְעַתָּה אֲדַנִּי יְהוָה שְׁלַחֲנִי וְרוּחוֹ.

מחיז כֹּה-אָמַר יְהוָה גֹּאֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִלְמַדְךָ לְהוֹעִיל
מִדְרִיכְךָ בְּדֶרֶךְ תִּלְךָ. **מחיח** לֹוא הִקְשַׁבְתָּ לְמִצּוֹתַי וַיְהִי כִנְהַר שְׁלוֹמָךְ וְצַדִּיקְךָ
כְּגִלֵּי הַיָּם. **מחיט** וַיְהִי כַחֲלוֹל זֶרַעַךְ וְצִאֲצָאִי מַעִיד כַּמַּעֲתִיו לֹא-יִפְרֹת וְלֹא-יִשְׁמַד
שְׁמוֹ מִלְפָּנַי.

מחכ צָאוּ מִבְּבֶל בְּרַחוּ מִכְּשָׁדִים בְּקוֹל רִנָּה הִגִּידוּ הַשְּׁמִיעוּ זֹאת הוֹצִיאֻהָ
עַד-קֶצֶה הָאָרֶץ אֲמָרוּ גֹאֵל יְהוָה עֲבָדוֹ יַעֲקֹב. **מחכא** וְלֹא צָמְאוּ בְּחֶרְבוֹת
הוֹלִיכֶם מִיָּם מִצּוֹר הָיִל לָמוֹ וַיִּבְקַע-צוּרוֹ וַיִּזְבוּ מַיִם. **מחכב** אֵין שָׁלוֹם אָמַר יְהוָה
לְרָשָׁעִים.

מטא שְׁמְעוּ אֵיִים אֵלַי וְהִקְשִׁיבוּ לְאָמִים מֵרְחוֹק יְהוָה מִבֶּטֶן קִרְאֵנִי מִמַּעַי אֲמִי
הַזְכִּיר שְׁמִי. **מטב** וַיֵּשֶׁם פִּי כְּחֶרֶב חֲדָה בְּצַל יָדוֹ הִחְבִּיאֵנִי וַיְשִׁימֵנִי לַחֹץ בְּרוֹר
בְּאַשְׁפְּתוֹ הַסְתִּירֵנִי. **מטג** וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי-אֶתְהַיִּשְׁרָאֵל אֲשֶׁר-בָּךְ אֶתְפָּאֵר. **מטד**
וְאֲנִי אֲמַרְתִּי לְרִיק יִגְעַתִּי לְתַהוֹ וְהִבֵּל כַּחֲכִי כְלִיתִי אֲכֹן מִשְׁפָּטִי אֶת-יְהוָה וּפְעַלְתִּי
אֶת-אֱלֹהֵי.

מטה וְעַתָּה אָמַר יְהוָה יוֹצְרִי מִבֶּטֶן לְעֶבֶד לוֹ לְשׁוּבָב יַעֲקֹב אֱלֹוּ וּיִשְׂרָאֵל לֹא
(לוֹ) יֹאסֹף וְאֶכְבֵּד בְּעֵינֵי יְהוָה וְאֱלֹהֵי הָיָה עֲזִי. **מטו** וַיֹּאמֶר נִקַּל מִהַיּוֹתֶךָ לִי עֶבֶד
לְהִקִּים אֶת-שְׁבִטִי יַעֲקֹב וּנְצִירִי (וּנְצוּרִי) יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב וּנְתַתִּיךָ לְאוֹר גּוֹיִם
לְהִיּוֹת יְשׁוּעָתִי עַד-קֶצֶה הָאָרֶץ.

מטז כֹּה אָמַר-יְהוָה גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁוֹ לְבָזָה-נָפֶשׁ לְמַתָּעַב גּוֹי לְעֶבֶד מְשָׁלִים
מְלָכִים יִרְאוּ וְקָמוּ שָׂרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַעַן יְהוָה אֲשֶׁר נֶאֱמָן קִדָּשׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּבְחָרְךָ.
מטח כֹּה אָמַר יְהוָה בְּעֵת רָצוֹן עֲנִיתִיךָ וּבִיּוֹם יְשׁוּעָה עֲזַרְתִּיךָ וְאֶצְרְךָ וְאֶתֵּנֶךָ
לְבְרִית עִם לְהִקִּים אֶרֶץ לְהִנְחִיל נַחֲלוֹת שְׁמִמּוֹת. **מטט** לֹאמַר לְאִסּוּרִים צָאוּ
לְאֲשֶׁר בַּחֲשָׁד הִגְלוּ עַל-דְּרָכִים יָרְעוּ וּבְכָל-שְׂפִיִּים מִרְעִיתָם. **מטי** לֹא יָרְעוּ וְלֹא
יִצְמְאוּ וְלֹא-יִכֶּם שָׂרֵב וְשִׁמְשֵׁ: כִּי-מִרְחֻמָּם יִנְהָגִם וְעַל-מִבּוּעֵי מַיִם יִנְהַלִּם.

מטיא וְשִׁמְתִּי כָל-הָרִי לְדָרֶךְ וּמִסְלָתִי יִרְמֹן. **מטיב** הִנֵּה-אֵלֶּה מִרְחוֹק יָבֹאוּ וְהִנֵּה-אֵלֶּה מִצָּפוֹן וּמִיָּם וְאֵלֶּה מֵאֲרָץ סִינִים. **מטיג** רָנוּ שָׁמַיִם וְגִילִי אֲרָץ יִפְצְחוּ (וּפְצְחוּ) הָרִים רָנָה: כִּי-נָחַם יְהוָה עָמּוֹ וַעֲנִיּוֹ יִרְחַם.

מטיד וַתֹּאמֶר צִיּוֹן עֲזָבֵנִי יְהוָה וְאֲדֹנָי שְׁכַנְתִּי. **מטטו** הִתְשַׁכַּח אִשָּׁה עוֹלָה מִרְחֹם בֶּן-בֶּטְנָה גַם-אֵלֶּה תִשְׁכַּחנָּה וְאֲנֹכִי לֹא אֶשְׁכַּחַךְ. **מטטז** הֵן עַל-כָּפַיִם חִקְתִּיךָ חוֹמֹתֶיךָ נִגְדִי תִמְיֵד. **מטיז** מִהָרֹו בָּנִיךָ מִהֶרְסֶיךָ וּמִחֲרִיבֶיךָ מִמֶּדֶד יֵצֵאוּ. **מטיח** שְׂאִי-סָבִיב עֵינֶיךָ וּרְאִי כָלֶם נִקְבְּצוּ בְּאוֹ-לֶךְ חִי-אֲנִי נָאִם-יְהוָה כִּי כָלֶם כָּעָדִי תִלְבָּשִׁי וְתִקְשְׁרִים כִּכְלָה. **מטיט** כִּי חֲרַבְתִּיךָ וְשִׁמְמֹתֶיךָ וְאֲרָץ הֶרְסֹתֶךָ: כִּי עָתָה תִצְרִי מִיּוֹשֵׁב וְרַחֲקוּ מִבִּלְעֶיךָ. **מטכ** עוֹד יֹאמְרוּ בְּאָזְנֶיךָ בְּנֵי שְׂכָלֶיךָ: צֹר-לִי הַמָּקוֹם גִּשָּׁה-לִי וְאִשָּׁבָה. **מטכא** וְאָמַרְתָּ בִלְבָבְךָ מִי יֵלֵד-לִי אֶת-אֵלֶּה וְאֲנִי שְׁכוּלָה וְגִלְמוּדָה גִּלָּה וְסוּרָה וְאֵלֶּה מִי גִדְּלֵהוּ אֲנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבִדִּי אֵלֶּה אֵיפָּה הֵם.

מטכב כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הִנֵּה אֲשָׂא אֶל-גּוֹיִם יָדַי וְאֶל-עַמִּים אֲרִים נָסִי וְהִבִּיאוּ בְּנֶיךָ בְּחֹצֶן וּבְנִתֶיךָ עַל-כַּתֶּף תִּנָּשְׂאָנָה. **מטכג** וְהָיוּ מַלְכִּים אִמְנִיךָ וְשָׂרוּתֵיהֶם מִיַּנִּיקֹתֶיךָ אַפִּיִם אֲרָץ יִשְׁתַּחֲוֶוּ לָךְ וַעֲפָר רַגְלֶיךָ יִלְחָכוּ וְיִדְעֶתָ כִּי-אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר לֹא-יִבָּשׁוּ קוֹי.

מטכד הִיָּסַח מִגְבוּר מַלְקוּחַ וְאִם-שָׁבִי צָדִיק יִמְלֹט.

מטכה כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה גַּם-שָׁבִי גְבוּר יִקַּח וּמַלְקוּחַ עָרִיץ יִמְלֹט וְאֶת-יָרִיבֶךָ אֲנֹכִי אָרִיב וְאֶת-בְּנֶיךָ אֲנֹכִי אוֹשִׁיעַ. **מטכו** וְהִאֲכַלְתִּי אֶת-מוֹנֶיךָ אֶת-בְּשָׂרָם וְכַעֲסִיס דָּמָם יִשְׁפְּרוּן וְיִדְעוּ כָל-בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעַךָ וְגֹאֲלֶךָ אֲבִיר יַעֲקֹב. **נא** כֹּה אָמַר יְהוָה אִי זֶה סֵפֶר כְּרִיתוֹת אִמְכֶם אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּיהָ אוּ מִי מִנוֹשִׁי אֲשֶׁר-מָכַרְתִּי אֶתְכֶם לוֹ הֵן בַּעֲוֹנוֹתֵיכֶם נִמְכַּרְתֶּם וּבְכַשְׁעֵיכֶם שִׁלַּחְתֶּם אִמְכֶם. **נב** מִדּוּעַ בָּאתִי וְאִין אִישׁ קָרָאתִי וְאִין עוֹנֶה הַקָּצוֹר קָצָרָה יָדִי מִפְּדוּת וְאִם-אִין-בִּי כַח לְהַצִּיל הֵן בַּגְעַרְתִּי אַחֲרִיב יָם אֲשִׁים נִהְרוֹת מִדָּבָר תִּבְאֵשׁ דָּגְתָם מֵאִין מִיָּם וְתִמּוֹת בַּצָּמָא. **נג** אֲלַבִּישׁ שָׁמַיִם קִדְרוֹת וְשֶׁק אֲשִׁים כְּסוּתָם.

נד אֲדֹנָי יְהוָה נָתַן לִי לְשׁוֹן לַמּוֹדִים לְדַעַת לָעוֹת אֶת-יַעֲף דָּבָר יַעִיר בִּבְקָר בִּבְקָר יַעִיר לִי אֶזֶן לְשִׁמְעַת פְּלִמוּדִים. **נה** אֲדֹנָי יְהוָה פָּתַח-לִי אֶזֶן וְאֲנֹכִי לֹא מְרִיתִי: אַחֲוֹר לֹא נִסּוּגְתִּי. **נו** גּוֹי נָתַתִּי לְמַכִּים וּלְחַיִּי לְמַרְטִים פָּנִי לֹא הִסְתַּרְתִּי מִכְלָמוֹת וְרָק. **נז** וְאֲדֹנָי יְהוָה יַעֲזֹר-לִי עַל-כֵּן לֹא נִכְלַמְתִּי עַל-כֵּן שִׁמְתִּי פָנִי בַּחֲלָמִישׁ וְאִדַּע כִּי-לֹא אִבּוֹשׁ. **נח** קָרוֹב מִצְדִּיקִימִי-יָרִיב אֶתִּי נַעֲמֻדָה יַחַד מִי-בַעַל

מִשְׁפָּטִי יִגַּשׁ אֵלַי. **נֹט** הֵן אֲדֹנָי יְהוָה יַעֲזֹר-לִי מִי-הוּא יִרְשִׁיעֵנִי הֵן כָּלֶם כִּבְגָד יִבְלוּ עֵשׂ יֹאכְלֶם.

נִי מִי בָכֶם יֵרָא יְהוָה שִׁמְעַבְדְּךָ הַלֵּךְ חֲשָׁכִים וְאִין נִגָּה לֹו יִבְטַח בְּשֵׁם יְהוָה וַיִּשְׁעֶן בְּאֱלֹהָיו.

נִיא הֵן כָּלֶכֶם קִדְחִי אֵשׁ מֵאֲזִירִי זִיקוֹת לָכוּ בְּאוֹר אֲשַׁכֶּם וּבְזִיקוֹת בַּעֲרֹתֶם מִיָּד הִיתָה-זֹּאת לָכֶם לְמַעַצְבָּה תִּשְׁכָּבוּן.

נאא שִׁמְעוּ אֵלַי רִדְפִי צֶדֶק מִבִּקְשֵׁי יְהוָה הַבִּיטוּ אֶל-צוֹר חֲצַבְתֶּם וְאֶל-מִקְבַּת בּוֹר נִקְרַתֶּם. **נאב** הַבִּיטוּ אֶל-אֲבֹרֹתֶם אֲבִיכֶם וְאֶל-שָׂרָה תַחֲוֹלְלֶכֶם: כִּי-אֶחָד קִרְאתִיו וְאֲבָרְכֵהוּ וְאֲרַבְּהוּ. **נאג** כִּי-נַחֵם יְהוָה צִיּוֹן נַחֵם כָּל-חֲרִבְתֶּיהָ וַיִּשֶׁם מִדְּבָרָה כַּעֲדוֹן וְעֲרִבְתָּהּ כֶּגֶן-יְהוָה שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה.

נאד הַקְשִׁיבוּ אֵלַי עַמִּי וּלְאוֹמִי אֵלַי הֶאֱזִינוּ: כִּי תוֹרָה מֵאִתִּי תֵצֵא וּמִשְׁפָּטִי לְאוֹר עַמִּים אֲרַגִּיעַ. **נאה** קְרוֹב צֶדֶקִי יֵצֵא יִשְׁעֵי וַיִּזְרְעִי עַמִּים יִשְׁפְּטוּ אֵלַי אֱמִים יִקְווּ וְאֶל-זִרְעִי יִיחַלוּן. **נאו** שָׂאוּ לַשָּׁמַיִם עֵינֵיכֶם וְהַבִּיטוּ אֶל-הָאָרֶץ מִתַּחַת כִּי-שָׁמַיִם כַּעֲשׂוֹן נִמְלָחוּ וְהָאָרֶץ כִּבְגָד תִּבְלָה וַיִּשְׁבִּיהָ כָמוֹ-כֵן יָמוּתוּן וַיִּשׁוּעַתִּי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וְצִדְקָתִי לֹא תַחַת.

נאז שִׁמְעוּ אֵלַי יִדְעִי צֶדֶק עִם תוֹרָתִי בִלְבָבִם: אֶל-תִּירָאוּ חֲרַפַּת אֲנוּשׁ וּמִגִּדְפֹתֶם אֶל-תַּחַתּוֹ. **נאח** כִּי כִבְגָד יֹאכְלֶם עֵשׂ וְכֶצֶמֶר יֹאכְלֶם סָס וְצִדְקָתִי לְעוֹלָם תִּהְיֶה וַיִּשׁוּעַתִּי לְדוֹר דּוֹרִים.

נאט עוֹרֵי עוֹרֵי לְבָשִׁי-עַז זִרְעֵי יְהוָה עוֹרֵי כִימִי קָדֶם דִּרוֹת עוֹלָמִים הֲלוֹא אֶת-הִיא הַמַּחְצֶבֶת רַהֵב מַחֲוֹלֶלֶת תִּנָּן. **נאי** הֲלוֹא אֶת-הִיא הַמַּחְרַבֶּת יָם מִי תִהְיוּם רַבָּה הַשָּׁמָה מַעֲמָקֵי-יָם דֶּרֶךְ לַעֲבֹר גְּאוּלִּים. **נאיא** וּפִדּוּיִי יְהוָה יִשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בִּרְנָה וְשִׁמְחַת עוֹלָם עַל-רֹאשָׁם שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁגִּינוּן נָסוּ יָגוֹן וְאֲנָחָה. **נאיב** אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מִנְחָמְכֶם מִי-אֶת וְתִירָאִי מֵאֲנוּשׁ יָמוּת וּמִפֶּן-אָדָם חָצִיר יִנָּתֶן. **נאיג** וְתִשְׁכַּח יְהוָה עֲשָׂךְ נוֹטָה שָׁמַיִם וַיִּסַּד אָרֶץ וַתִּפְחַד וַתִּמִּיד כָּל-הַיּוֹם מִפְּנֵי חֲמַת הַמַּצִּיק כַּאֲשֶׁר כּוֹנֵן לְהַשְׁחִית וְאֵיהָ חֲמַת הַמַּצִּיק. **נאיד** מִהֵר צִעָה לְהַפְתִּיחַ וְלֹא-יָמוּת לִשְׁחַת וְלֹא יִחָסֵר לַחֲמוֹ. **נאטו** וְאֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ רַגַע הַיּוֹם וַיִּהְיוּ גִלּוֹי יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. **נאטז** וְאֲשֶׁם דְּבָרִי בְּפִיךָ וּבְצֶל יָדִי בְּסִיתֶיךָ לִנְטֹעַ שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי-אֲתָהּ.

נאיז הַתַּעֲזָרִי הַתַּעֲזָרִי קוֹמִי יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר שְׁתִּית מִיָּד יְהוָה אֶת-כּוֹס חֲמָתוֹ אֶת-קִבְעַת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה שְׁתִּיתִמְצִית. **נאיח** אִין-מִנְהֵל לָהּ מִכָּל-בָּנִים יִלְדָה וְאִין מַחֲזִיק בִּיָּדָה מִכָּל-בָּנִים גִּדְּלָה. **נאיט** שְׁתִּיתִם הִנֵּה קִרְאתֶיךָ מִי יָנוּד לָךְ

השד והשבר והרעב והחרב מי אנחמך. **נאכ** בנך עלפו שכבו בראש כל-חוצותכתוא מכמר המלאים חמת-יהוה גערת אלהיך. **נאכא** לכן שמעי-נא זאת עניה ושכרת ולא מיין.

נאכב כה-אמר אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את-כוס התרעלהאת-קבעת כוס חמתי לא-תוסיפי לשותותה עוד. **נאכג** ושמתיך ביד-מוגין אשר-אמרו לנפשך שחי ונעברה ותשימי כארץ גוד וכחוץ לעברים. **נבא** עורי עורי לבשי עז ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדשכי לא יוסיף יבא-בך עוד ערל וטמא. **נבב** התנערי מעפר קומי שבי ירושלם התפתחו (התפתחי) מוסרי צוארך שביה בת-ציון.

נבג כי-כה אמר יהוה חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו. **נבד** כי כה אמר אדני יהוה מצרים ירד-עמי בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקו. **נבה** ועתה מה-לי-פה נאם-יהוה כי-לקח עמי חנם משלו יהילילו נאם-יהוה ותמיד כל-היום שמי מנאץ. **נבו** לכן ידע עמי שמי לכן ביום ההוא כי-אני-הוא המדבר הנני.

נבז מה-נאוו על-ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טובמשמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך. **נבח** קול צפיד נשאו קול יחדו ירננו: כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון. **נבט** פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם: כי-נחם יהוה עמו גאל ירושלם. **נבי** חשף יהוה את-זרוע קדשו לעיני כל-הגוים וראו כל-אפסי-ארץ את ישועת אלהינו.

נביא סורו סורו צאו משם טמא אל-תגעו צאו מתוכהברו נשאי כלי יהוה. **נביב** כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכו: כי-הלך לפניכם יהוה ומאספכם אלהי ישראל.

נביג הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד. **נביד** כאשר שממו עליך רבים כן-משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם. **נבטו** כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם: כי אשר לא-ספר להם ראו ואשר לא-שמעו התבוננו. **נגא** מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על-מי נגלתה. **נגב** ויעל פיונק לפניו וכשרש מארץ ציהלא-תאר לו ולא הדר ונראהו ולא-מראהו ונחמדו. **נגג** נבזה וחדל אישים איש מכאבות וידוע חלי וכמסתר פנים ממנו נבזה ולא חשבנהו. **נגד** אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מפה אלהים ומענה. **נגה** והוא מחלל מפשענו מדכא מעונותינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא-לנו. **נגו** כלנו כצאן תעינו איש לדרך פנינו ויהוה הפגיע בו

את עֵוֹן כִּלְנוּ. נָגַז נָגֵשׁ וְהוּא נִעְנָה וְלֹא יִפְתַּח-פִּיּו כִּשָּׁה לִטְבַּח יוֹבֵל וּכְרַחֵל לִפְנֵי
גִּזְזִיָּה נֶאֱלָמָה וְלֹא יִפְתַּח פִּיּו. נָגַח מַעְצָר וּמִמְשַׁפֵּט לָקַח וְאֶת-דֹּוּרוּ מִי יִשׁוּחַח:
כִּי נִגְזַר מֵאֶרֶץ חַיִּים מִפֶּשַׁע עַמִּי נָגַע לָמוֹ. נָגַט וַיִּתֵּן אֶת-רָשָׁעִים קִבְּרוּ
וְאֶת-עֹשִׂיר בְּמֹתָיו עַל לֹא-חֲמָס עָשָׂה וְלֹא מִרְמָה בָּפִיּו. נָגִי וַיְהוֶה חֲפָץ דָּכָאוּ
הַחֲלִיאִם-תְּשִׁים אָשָׁם נִפְשׁו יִרְאֶה זֶרַע יֶאֱרִיךְ יָמִים וְחֲפָץ יְהוֶה בִּידּוֹ יִצְלַח.
נָגִיא מַעֲמֵל נִפְשׁו יִרְאֶה יִשְׁבַּע עֲבֹדָתוֹ יִצְדִּיק צְדִיק עֲבָדֵי לְרַבִּים וְעֹנֹתָם הוּא
יִסְבֹּל. נָגִיב לָכֵן אֲחַלֵּק-לוֹ בְּרַבִּים וְאֶת-עַצוּמִים יַחֲלַק שְׁלָל תַּחַת אֲשֶׁר הָעֲרָה
לַמָּוֶת נִפְשׁו וְאֶת-פִּשְׁעִים נִמְנָה וְהוּא חֲטָא-רַבִּים נָשָׂא וּלְפִשְׁעִים יִפְגִּיעַ.
נָדָא רָנִי עֲקָרָה לֹא יִלְדָה פֶּצַחִי רָנָה וְצִהְלִי לֹא-חָלָה כִּי-רַבִּים בָּנִי-שׁוֹמְמָה מִבָּנִי
בְּעוֹלָה אָמַר יְהוֶה. נָדַב הִרְחִיבִי מְקוֹם אֶהְלֶךְ וִירִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתַי:
יִטּוּאֵל-תַּחֲשֹׁכִי הָאֲרִיכִי מִיִּתְרֶיךָ וַיִּתְדֹתֶיךָ חֲזָקִי. נָדָג כִּי-יָמִין וּשְׁמָאוֹל תִּפְרָצִי
וְזָרַעְךָ גּוֹיִם יִירֹשׁ וְעָרִים נִשְׁמֹת יוֹשִׁיבוּ. נָדָד אֵל-תִּירָאִי כִּי-לֹא תִבּוֹשִׁי
וְאֵל-תִּכְלָמִי כִּי לֹא תִחְפִּירִי. כִּי בִשֵּׁת עֲלוּמִיךָ תִשְׁכָּחִי וְחִרְפַּת אֲלֻמְנוֹתֶיךָ לֹא
תִזְכָּרִי-עוֹד. נָדָה כִּי בַעֲלֶיךָ עָשִׂיךָ יְהוֶה צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְגֹאֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי
כָּל-הָאָרֶץ יִקְרָא. נָדָו כִּי-כֹאשָׁה עֲזוּבָה וְעֲצוּבַת רוּחַ קָרָאךָ יְהוֶה וְאִשֶּׁת נְעוּרִים
כִּי תִמָּאֵס אָמַר אֱלֹהֶיךָ. נָדָז בָּרָגַע קֶטֶן עֲזֹבֶתֶיךָ וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים אֶקְבָּצֶךָ. נָדַח
בִּשְׂצָף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי פָנֵי רָגַע מִמֶּךָ וּבִחְסֵד עוֹלָם רַחֲמֶתֶיךָ אָמַר גֹּאֲלֶךָ יְהוֶה.
נָדַט כִּי-מִי נָח זֹאת לִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעַבֵּר מִי-נָח עוֹד עַל-הָאָרֶץ כֵּן נִשְׁבַּעְתִּי
מִקֶּצֶף עֲלֶיךָ וּמִגָּעַר-בָּךְ. נָדִי כִי הִהָרִים יָמוּשׁוּ וְהַגְּבָעוֹת תִּמּוּטִינָה וְחִסְדִּי מֵאֲתָךְ
לֹא-יָמוּשׁ וּבְרִית שְׁלוֹמִי לֹא תִמּוּט אָמַר מִרְחֻמֶּךָ יְהוֶה.
נָדִיא עֲנִיָּה סִעָרָה לֹא נִחְמָה הִנֵּה אֲנֹכִי מִרְבִּץ בִּפְיוֹ אֲבַנֶּיךָ וַיִּסְדֹּתֶיךָ בִּסְפִירִים.
נָדִיב וְשִׁמְתִּי כִּדְכֹד שְׁמִשְׁתֶּיךָ וּשְׁעָרֶיךָ לְאֲבָנִי אֶקְדַּח וְכָל-גְּבוּלֶךָ לְאֲבָנִי-חֲפָץ.
נָדִיג וְכָל-בָּנֶיךָ לַמּוֹדֵי יְהוֶה וְרַב שְׁלוֹם בָּנֶיךָ. נָדִיד בִּצְדָקָה תִּכּוֹנְנִי רַחֲקִי מֵעֶשֶׂק
כִּי-לֹא תִירָאִי וּמִמַּחְתָּה כִּי לֹא-תִקְרַב אֵלַיךָ. נָדִטוּ הֵן גּוֹר יְגוֹר אָפָס
מֵאוֹתִימִי-גֵר אֲתָךְ עֲלֶיךָ יִפּוֹל. נָדִטז הֵן (הִנֵּה) אֲנֹכִי בִּרְאִיתִי חֲרָשְׁנִיכָא בְּאֵשׁ פָּחַם
וּמוֹצִיא כָּלִי לְמַעֲשָׂהּוּ וְאֲנֹכִי בִּרְאִיתִי מִשְׁחִית לְחִבֹּל. נָדִיז כָּל-כָּלִי יוֹצֵר עֲלֶיךָ לֹא
יִצְלַח וְכָל-לְשׁוֹן תִּקּוּם-אֲתָךְ לְמִשְׁפָּט תִּרְשִׁיעִי זֹאת נִחַלַת עֲבָדֵי יְהוֶה וְצִדִּיקְתָּם
מֵאֲתִינָאִם-יְהוֶה.

נְהֹא הוּי כָּל-צִמָּא לָכוּ לַמִּים וְאֲשֶׁר אֵין-לוֹ כָּסֶף לָכוּ שִׁבְרוּ וְאָכְלוּ וּלְכוּ שִׁבְרוּ
בְּלוֹא-כָּסֶף וּבְלוֹא מַחִיר יֵין וְחֶלֶב. נְהֹב לָמָּה תִשְׁקְלוּ-כָּסֶף בְּלוֹא-לָחֶם וַיִּגְיַעְכֶּם
בְּלוֹא לְשִׁבְעָה שָׁמְעוּ שְׁמוֹעַ אֵלֵי וְאָכְלוּ-טוֹב וְתִתְעַנֵּג בְּדָשׁוֹן נִפְשְׁכֶם. נְהֹג הִטּוּ

אֲזַנְכֶם וּלְכוּ אֵלַי שְׁמָעוּ וּתְחִי נַפְשְׁכֶם וְאַכְרַתָּהּ לָכֶם בְּרִית עוֹלָם חֲסִדֵי דָוִד
הַנְּאֻמָּנִים. **נְהַד** הֵן עַד לְאוֹמִים נִתְּנִי נְגִיד וּמִצְוָה לְאֻמִּים. **נְהָה** הֵן גּוֹי לֹא-תִדְעַ
תִּקְרָא וְגוֹי לֹא-יִדְעוּךָ אֲלִיךָ יְרוּצוּלְמַעַן יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ וְלִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פֶאֶרְךָ.
נְהוּ דְרָשׁוּ יִהְיֶה בְּהִמָּצְאוֹ קִרְאָהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב. **נְהוּ** יַעֲזֹב רָשָׁע דְרָכּוֹ וְאִישׁ אֲוֹן
מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיָּשֶׁב אֶל-יְהוָה וִירְחֲמֵהוּ וְאֶל-אֱלֹהֵינוּ כִּי-יִרְבֶּה לְסִלּוֹת. **נְהַח** כִּי לֹא
מִחֲשַׁבּוֹתַי מִחֲשַׁבּוֹתֶיכֶם וְלֹא דְרָכֶיכֶם דְרָכֵינָאִם יִהְיֶה. **נְהִט** כִּי-גָבְהוּ שָׁמַיִם
מֵאֶרְצָכֶן גָּבְהוּ דְרָכֵי מִדְרָכֶיכֶם וּמִחֲשַׁבְתִּי מִמִּחֲשַׁבְתֶּיכֶם. **נְהִי** כִּי כַּאֲשֶׁר יֵרֵד
הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן-הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָּה לֹא יָשׁוּבְכִי אִם-הִרְוָה אֶת-הָאֶרֶץ וְהוֹלִידָהּ
וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לַזֶּרַע וְלֶחֶם לָאֵכֶל. **נְהִיָּא** כֵּן יִהְיֶה דְבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי
לֹא-יָשׁוּב אֵלַי רִיקָם: כִּי אִם-עֲשֵׂה אֶת-אֲשֶׁר חִפְצָתִי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּיו.
נְהִיב כִּי-בִשְׁמִיחָה תִצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּבְּלֹן הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה
וְכָל-עֲצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֲאוּ-כָף. **נְהִיג** תַּחַת הַנֶּעְצוֹץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ תַּחַת (וְתַחַת)
הַסֶּרֶפֶד יַעֲלֶה הַדָּס וְהָיָה לִיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת.
נּוֹא כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁמִרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה: כִּי-קְרוֹבָה יְשׁוּעָתִי לָבוֹא וְצִדְקָתִי
לְהַגְלוֹת. **נוֹב** אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה-זֹּאת וּבֶן-אָדָם יַחֲזִיק בְּהַשְׁמֵר שֶׁבֶת מִחֲלָלוֹ
וְשִׁמֵּר יָדוֹ מִעֲשׂוֹת כָּל-רָע.
נוֹג וְאֶל-יֹאמֵר בֶּן-הַנֶּכֶר הַנִּלְוָה אֶל-יְהוָה לֵאמֹר הַבְּדִל יַבְדִּילַנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ
וְאֶל-יֹאמֵר הַסָּרִיס הֵן אֲנִי עַץ יָבֵשׁ.
נוֹד כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה לְסָרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת-שִׁבְתוֹתַי וּבִבְחָרוּ בְּאֲשֶׁר חִפְצָתִי
וּמִחֲזִיקִים בְּבְרִיתִי. **נוֹה** וְנִתְּנִי לָהֶם בְּבִיתִי וּבְחוֹמֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבָּנִים
וּמִבָּנוֹת: שֵׁם עוֹלָם אֶתֶּן-לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת.
נוֹו וּבְנֵי הַנֶּכֶר הַנִּלְוִים עַל-יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת-שֵׁם יְהוָה לְהִיּוֹת לוֹ
לְעַבְדִּים כָּל-שִׁמֵּר שֶׁבֶת מִחֲלָלוֹ וּמִחֲזִיקִים בְּבְרִיתִי. **נוֹז** וְהִבִּיאֹתִים אֶל-הָרַ
קִדְשִׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תִּפְלִתִיעוּלְתִּיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל-מִזְבְּחִי: כִּי בֵיתִי
בֵּית-תִּפְלָה יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים. **נוֹחַ** נָאִם אֲדֹנֵי יְהוָה מִקִּבֶּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל: עוֹד
אֶקְבֹּץ עָלָיו לְנִקְבְּצָיו. **נוֹט** כָּל חֵיתוֹ שָׂדֵי אֶתִּיו לֶאֱכֹל כָּל-חֵיתוֹ בִּיעָר.
נוֹי צִפּוֹ עוֹרִים כָּלָם לֹא יִדְעוּכֶלֶם כָּלָבִים אֱלָמִים לֹא יוֹכְלוּ לִנְבַּח הַזִּים שֹׁכְבִים
אֲהַבִּי לָנוֹם. **נוֹיָא** וְהַכָּלָבִים עֲזִי-נִפְשׁ לֹא יִדְעוּ שְׁבָעָה וְהֶמָּה רָעִים לֹא יִדְעוּ הַבֵּן
כָּלָם לְדֶרֶכָם פָּנוּ אִישׁ לְבָצְעוֹ מִקְצָהוּ. **נוֹיב** אֶתִּיו אֶקְחָה-יֵין וְנִסְבָּאָה שֹׁכֵר וְהָיָה
כְּזֶה יוֹם מִחֵר גָּדוֹל יִתֵּר מֵאֹד. **נוֹזָא** הַצִּדִּיק אָבָד וְאִין אִישׁ שֵׁם עַל-לֵב

וְאִנְשֵׁי-חֶסֶד נֶאֱסָפִים בְּאֵין מִבֵּין כִּי-מִפְּנֵי הָרָעָה נֶאֱסָף הַצַּדִּיק. **נוב** יָבוֹא שְׁלוֹם וְנוֹחוּ עַל-מִשְׁכָּבוֹתֵם הַלֵּךְ נִכְחוּ.

נוג וְאַתֶּם קִרְבוּ-הֵנָּה בְּנֵי עֵנָּה זָרַע מִנְאֶף וַתִּזְנֶה. **נוד** עַל-מִי תִתְעַנְּגוּעַל-מִי תִרְחִיבוּ פֶה תִּתְאַרִיכוּ לְשׁוֹן הַלּוֹא-אַתֶּם יִלְדֵי-פֶשַׁע זָרַע שֶׁקֶר. **נוה** הַנְּחָמִים בָּאִלִּים תַּחַת כָּל-עֵץ רַעֲנָן שֶׁחֲטִי הִילָדִים בְּנִחָלִים תַּחַת סַעֲפֵי הַסְּלָעִים. **נוז** בְּחִלְקֵי-נַחַל חִלְקֶךָ הֵם הֵם גּוֹרְלֶךָ גַם-לָהֶם שְׁפָכֶת נֶסֶךְ הַעֲלִית מִנְּחָהּ הַעֲלֵ אֶלֶּה אֲנָחֶם. **נוז** עַל הַר-גְּבִיָּה וְנִשְׂא שְׁמֹת מִשְׁכָּבֶךָ גַם-שֵׁם עֲלִית לְזַבַּח זִבְחִי. **נוח** וְאַחֲרֵי הַדִּלַּת וְהַמְּזוּזָה שְׁמֹת זְכֻרֹנֶךָ: כִּי מֵאֲתִי גִלִּית וְתַעֲלִי הֶרְחֲבֵת מִשְׁכָּבֶךָ וְתִכְרֹת-לֶךָ מִהֶסְאָהֶבֶת מִשְׁכָּבֶם יָד חֲזִית. **נוט** וְתִשְׁרִי לְמַלְךְ בְּשֶׁמֶן וְתִרְבִּי רִקְחֶיךָ וְתִשְׁלַחֵי צִרְיֶךָ עַד-מֶרְחָק וְתִשְׁפִּילֵי עַד-שְׂאוּל. **נוי** בָּרֵב דֶּרֶכְךָ יִגְעֶת לֹא אֲמַרְתָּ נוֹאֵשׁ חֲזִית יָדֶךָ מִצָּאת עַל-כֵּן לֹא חֲלִית. **נויא** וְאַת-מִי דֹאֲגֶת וְתִירָאִי כִּי תִכְזָּבִי וְאוֹתִי לֹא זְכָרְתָּ לֹא-שְׁמֹת עַל-לִבְךָ הֲלֹא אֲנִי מַחֲשָׁה וַיַּמְעַלְם וְאוֹתִי לֹא תִירָאִי. **נויב** אֲנִי אֶגִּיד צִדְקָתֶךָ וְאַת-מַעֲשֶׂיךָ וְלֹא יוֹעִילוּךָ. **נויג** בִּזְעָקֶךָ יִצִּילְךָ קְבוּצֶיךָ וְאַת-כָּלֶם יִשָּׂא-רוּחַ יִקַּח-הֶבֶל וְהַחוּסָה בִּי יִנְחַל-אַרְץ וַיִּירֶשׁ הַר-קָדְשִׁי. **נויד** וְאָמַר סִלּוּ-סִלּוּ פָּנַי דֶּרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי.

נוטו כִּי כֹה אָמַר יְהוָה וְנִשְׂא שֵׁכֶן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹמְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשַׁכּוֹן וְאַת-דָּכָא וְשִׁפְלֵי-רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וְלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים. **נוטז** כִּי לֹא לְעוֹלָם אָרִיב וְלֹא לְנֶצַח אֶקְצוּף: כִּי-רוּחַ מִלְכָּנִי יַעֲטוּף וְנִשְׁמוֹת אֲנִי עֲשִׂיתִי. **נויז** בִּעְוֹן בִּצְעוֹ קִצְפֹתִי וְאַכְהוּ הַסִּתֵּר וְאַקְצֹף וַיִּלְךְ שׁוֹבֵב בְּדֶרֶךְ לְבוֹ. **נויח** דֶּרֶכְיוֹ רָאִיתִי וְאַרְפָּאֵהוּ וְאַנְחָהוּ וְאַשְׁלֵם נַחֲמִים לוֹ וְלֹאֲבָלָיו. **נויט** בּוֹרָא נוֹב (נִיב) שְׁפָתַיִם שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב אָמַר יְהוָה וְרַחֲמָיו. **נוכ** וְהִרְשָׁעִים כִּיִּם נִגְרָשׁ: כִּי הִשְׁקֵט לֹא יוֹכֵל וַיִּגְרָשׁוּ מִיָּמָיו רַפֵּשׁ וְטִיט. **נוכא** אֵין שְׁלוֹם אָמַר אֱלֹהֵי לְרַשָּׁעִים.

נוכב קָרָא בְּגִירוֹן אֶל-תַּחֲשֹׁךְ כְּשׁוֹפֵר הָרִם קוֹלֶךָ וְהִגַּד לְעַמִּי פֶשַׁעַם וּלְבֵית יַעֲקֹב חֲטָאתָם. **נוכג** וְאוֹתִי יוֹם יוֹם יִדְרָשׁוּן וְדַעַת דֶּרֶכִּי יַחְפְּצוֹן כְּגוֹי אֲשֶׁר-צִדְקָה עָשָׂה וּמִשְׁפָּט אֱלֹהֵיו לֹא עָזַב יִשְׁאָלוּנִי מִשְׁפָּטִי-צִדְקָה קִרְבַּת אֱלֹהִים יַחְפְּצוֹן. **נוכד** לָמָּה צִמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עֵינֵינוּ נִפְשָׁנוּ וְלֹא תִדְעֵהוּ הֵן בְּיוֹם צִמְכֶם תִּמְצְאוּ-חִפֶּץ וְכָל-עֲצָבֵיכֶם תִּנְגְּשׁוּ. **נוכה** הֵן לָרִיב וּמִצָּה תִצּוּמוֹ וּלְהַכּוֹת בְּאַגְרֵף רָשָׁע לֹא-תִצּוּמוּ כִּיִּם לְהַשְׁמִיעַ בְּמִרוֹם קוֹלְכֶם. **נוכז** הִכָּזָה יְהוָה צוּם אֲבַחְרָהוּיִם עֲנוֹת אָדָם נִפְשׁוֹ הִלְכֵף כְּאֶגְמוֹן רֹאשׁוֹ וְשָׁק וְאַפֵּר יִצְעִהֲלָהּ תִּקְרָא-צוּם וְיוֹם רָצוֹן לִיהוָה. **נוח** הַלּוֹא זֶה צוּם אֲבַחְרָהוּפִתִּיחַ חֲרָצְבוֹת רָשָׁע הַתֵּר אֲגִדּוֹת מוֹטָה

וְשַׁלַּח רְצוּצִים חֲפָשִׁים וְכָל-מוֹטָה תִּנְתְּקוּ. **נחז** הֲלוֹא פָּרַס לָרַעַב לַחֲמֶה וְעֵנִיִּים
מְרוּדִים תָּבִיא בֵּית: כִּי-תִרְאֶה עָרִם וְכִסִּיתוֹ וּמִבְשָׁרָךְ לֹא תִתְעַלֵּם. **נחח** אִז
יִבְקַע כְּשֹׁחַר אוֹרָךְ וְאַרְכֶּתָּךְ מִהֵרָה תִצְמַח וְהִלָּךְ לִפְנֶיךָ צִדְקָךְ כְּבוֹד יְהוָה
יֵאֲסֹפֶה. **נחט** אִז תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה תְשׁוּעָה וַיֹּאמֶר הִנְנִי: אִם-תִּסְרִי מִתּוֹכָךְ
מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבַּע וְדַבֵּר-אָוֶן. **נחי** וְתִפֶּק לָרַעַב נֶפֶשׁ וְנֶפֶשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזָרַח
בַּחֲשֵׁךְ אוֹרָךְ וְאַפְלִתָּךְ כְּצִהָרִים. **נחיא** וְנִחַד יְהוָה תִּמְיֵד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצִחְצֻחוֹת
נֶפֶשׁ וְעֲצֻמֹתֶיךָ יַחֲלִיצַ וְהִיִּיתָ כְּגֹן רוּחַ וְכִמּוּצָא מִיָּם אֲשֶׁר לֹא-יִכָּזְבוּ מִיָּמָיו.
נחיב וּבְנוּ מִמֶּה חֲרָבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר-וְדוֹר תִּקּוּמָם וְקִרְא לָךְ גִּדְר פָּרָץ
מִשְׁבֵּב נְתִיבוֹת לְשָׁבֶת. **נחיג** אִם-תִּשְׁיֵב מִשְׁבֶּת רִגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קִדְשִׁי
וְקִרְאתָ לְשָׁבֶת עֵנֶג לְקִדּוּשׁ יְהוָה מְכַבֵּד וְכֹבֵדָתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמָּצוֹא חֲפָצֶךָ
וְדַבֵּר דָּבָר. **נחיד** אִז תִּתְעַנֵּג עַל-יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל-בְּמוֹתַי (בְּמִתִּי) אֲרָץ
וְהֵאֲכִילְתִּיךָ נַחֲלֵת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דָּבָר.
נטא הֵן לֹא-קָצְרָה יַד-יְהוָה מִהוֹשִׁיעַ וְלֹא-כִבְדָּה אֲזָנוֹ מִשְׁמוֹעַ. **נטב** כִּי
אִם-עֲוֹנוֹתֶיכֶם הִיוּ מִבְּדָלִים בֵּינְכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם וְחַטָּאוֹתֶיכֶם הִסְתִּירוּ פָנִים
מִכֶּם מִשְׁמוֹעַ. **נטג** כִּי כְּפִיכֶם נִגְאַלוּ בְּדָם וְאַצְבָּעוֹתֶיכֶם בַּעֲוֹן שְׁפָתוֹתֶיכֶם
דִּבְרוּ-שֶׁקֶר לְשׁוֹנֶכֶם עוֹלָה תִּהְיֶה. **נטד** אִין-קִרְא בְּצִדְקָה וְאִין נִשְׁפָּט בְּאַמּוּנָה
בְּטוֹחַ עַל-תִּהְיוּ וְדַבֵּר-שׁוֹא הָרוּ עֵמֶל וְהוֹלִיד אָוֶן. **נטה** בִּיצִי צַפְעוֹנִי בִקְעוּ וְקוֹרִי
עֲכָבִישׁ יֶאֱרָגוּ הָאֲכָל מִבִּיצֵיהֶם יָמוּת וְהַזִּיזָה תִּבְקַע אֶפְעָה. **נטו** קוֹרִיהֶם
לֹא-יִהְיוּ לְבָגֵד וְלֹא יִתְכַסּוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂי-אָוֶן וּפִעַל חָמָס
בְּכִפֵּיהֶם. **נטז** רִגְלֵיהֶם לָרַע יִרְצוּ וַיִּמְהָרוּ לִשְׂפָף דָּם נָקִי מִחֲשַׁבְתֵּיהֶם מִחֲשָׁבוֹת
אֲוִשֵׁד וְשֹׁבֵר בְּמַסְלוֹתָם. **נטח** דֶּרֶךְ שָׁלוֹם לֹא יָדְעוּ וְאִין מִשְׁפָּט בְּמַעְגְלוֹתָם
נְתִיבוֹתֵיהֶם עֲקָשׁוּ לְהַסְכֵּל דֶּרֶךְ בָּהּ לֹא יָדַע שָׁלוֹם. **נטט** עַל-כֵּן רָחַק מִשְׁפָּט
מִמֶּנּוּ וְלֹא תִשְׁיַגְנוּ צִדְקָה נִקְוָה לְאוֹר וְהִנֵּה-חֲשֵׁךְ לְנִגְהוֹת בְּאַפְלוֹת נִהְלָךְ. **נטי**
נִגְשָׁשָׁה כְּעוֹרִים קִיר וּכְאִין עֵינַיִם נִגְשָׁשָׁה כְּשִׁלְנוּ בְּצִהָרִים כְּנִשְׁף בְּאַשְׁמָנִים
כְּמִתִּים. **נטיא** נִהְמָה כְּדָבִים כְּלָנוּ וּכְיוֹנִים הִגָּה נִהְגָּה נִקְוָה לְמִשְׁפָּט וְאִין
לִישׁוּעָה רָחֻקָה מִמֶּנּוּ. **נטיב** כִּי-רַבּוּ פִשְׁעֵינוּ נִגְדָּד וְחַטָּאוֹתֵינוּ עֲנִתָה בָנוּ:
כִּי-פִשְׁעֵינוּ אֶתְנוּ וְעֲוֹנוֹתֵינוּ יִדְעֻנוּם. **נטיג** פִּשְׁעַי וְכַחַשׁ בִּיהוָה וְנִסּוּג מֵאַחַר אֱלֹהֵינוּ
דַּבֵּר-עֶשֶׂק וְסָרָה הָרוּ וְהָגוּ מִלֵּב דְּבָרִי-שֶׁקֶר. **נטיד** וְהִסַּג אַחֹר מִשְׁפָּט וּצִדְקָה
מִרְחוֹק תַּעֲמֹד: כִּי-כָשְׁלָה בְּרָחוּב אֱמֶת וּנְכַחָה לֹא-תוּכַל לָבוֹא.
נטטו וְתִהִי הָאֱמֶת נִעְדָּרֶת וְסָר מִרַע מִשְׁתוֹלָל וַיִּרָא יְהוָה וַיִּרַע בְּעֵינָיו כִּי-אִין
מִשְׁפָּט. **נטטז** וַיִּרָא כִּי-אִין אִישׁ וַיִּשְׁתוּמָם כִּי אִין מִפְּגִיעַ וְתוֹשַׁע לוֹ זִרְעוֹ

וְצִדְקָתוֹ הִיא סִמְכָתָהּ. **נטיז** וְיִלְבֹּשׁ צִדְקָה כְּשֶׁרָן וְכוּבֵעַ יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ וְיִלְבֹּשׁ
בְּגָדֵי נָקִים תִּלְבָּשֶׁת וַיַּעַט כְּמַעֲלֵל קִנְאָה. **נטיח** כָּעַל גְּמָלוֹת כָּעַל יִשְׁלֵם חֲמָה
לְצָרְיוֹ גְּמוּל לְאִיְבּוֹ לְאִיִּים גְּמוּל יִשְׁלֵם. **נטיט** וַיֵּרְאוּ מִמַּעַרְב אֶת-יְשֵׁם יְהוָה
וּמִמְזֶרֶח-שָׁמֶשׁ אֶת-כְּבוֹדוֹ: כִּי-יָבֹא כִנְהָר צָר רוּחַ יְהוָה לִסְסָה בּוֹ. **נטכ** וּבֹא
לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבִי פֹשֶׁעַ בִּיַּעֲקֹב נָאֵם יְהוָה. **נטכא** וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר
יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדַבְּרִי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ: לֹא-יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעְךָ
וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעְךָ אָמַר יְהוָה מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם.

סא קוֹמִי אוּרִי כִּי בָא אוֹרְךָ וְכְבוֹד יְהוָה עָלֶיךָ זָרַח. **סב** כִּי-הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ
יִכְסֶה-אֶרֶץ וְעֶרְפֹּל לְאֻמִּים וְעָלֶיךָ יֵצֵר יְהוָה וְכְבוֹדוֹ עָלֶיךָ יֵרָאֶה. **סג** וְהִלְכוּ גוֹיִם
לְאוֹרְךָ וּמַלְכִּים לִנְגָה זָרַחְךָ. **סד** שְׂאִי-סָבִיב עֵינֶיךָ וּרְאִיכֶם נִקְבְּצוּ בְּאוֹ-לְךָ
בְּנִיךָ מִרְחוֹק יָבֹאוּ וּבְנוֹתֶיךָ עַל-צֵד תִּתְּאֲמָנָה. **סה** אֲזִי תֵרְאִי וְנִהְרַתְּ וּפָחַד וּרְחַב
לְבָבְךָ: כִּי-יִהְיֶה עָלֶיךָ הַמּוֹן יָם חֵיל גוֹיִם יָבֹאוּ לְךָ. **סו** שִׁפְעַת גְּמָלִים תִּכְבֹּסְךָ
בְּכָרִי מִדָּן וְעֵיפָה כֶּלֶם מִשְׁבָּא יָבֹאוּ זָהָב וּלְבוֹנָה יִשְׁאוּ וְתִהְלֹת יְהוָה יִבְשְׁרוּ. **סז**
כָּל-צֶאֱן קֶדֶר יִקְבְּצוּ לְךָ אֵילֵי נְבוֹת יִשְׁתַּוְּנוּךָ יַעֲלוּ עַל-רָצוֹן מִזִּבְחִי וּבֵית
תִּפְאֲרָתִי אֶפְאֵר. **סח** מִי-אֵלֶּה כָּעַב תַּעֲוֹפִינָה וְכִיּוֹנִים אֶל-אַרְבַּתֵּיהֶם. **סט** כִּי-לִי
אִיִּים יִקּוּ וְאֲנִיוֹת תִּרְשִׁישׁ בְּרֹאשָׁנָה לְהִבִּיא בְּנִיךָ מִרְחוֹק כְּסָפָם וְזָהָבָם
אֲתֵם לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְקִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל כִּי פִּאֲרָךְ. **סי** וּבְנוּ בְנֵי-נֶכֶד חֹמֹתֶיךָ
וּמִלְכֵיהֶם יִשְׁתַּוְּנוּךָ: כִּי בִקְצָפִי הִכִּיתֶיךָ וּבִרְצוֹנִי רַחֲמֹתֶיךָ. **סיא** וּפִתְחוּ שַׁעְרֶיךָ
תָּמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה לֹא יִסְגְּרוּ: לְהִבִּיא אֱלֹהֶיךָ חֵיל גוֹיִם וּמִלְכֵיהֶם נְהוּגִים. **סיב**
כִּי-הִגּוּי וְהַמְּמַלְכָּה אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבֹדוּךָ יֵאָבְדוּ וְהַגּוֹיִם חָרֵב יִחָרְבוּ. **סיג** כְּבוֹד
הַלְבָּנוֹן אֱלֹהֶיךָ יָבֹא בְּרוֹשׁ תִּדְהָר וְתֹאשׁוּר יַחְדּוֹלֶפְאֵר מִקּוֹם מִקְדָּשִׁי וּמִקּוֹם רִגְלִי
אֲכַבֵּד. **סיד** וְהִלְכוּ אֱלֹהֶיךָ שְׁחוֹחַ בְּנֵי מַעֲנֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲווּ עַל-כַּפּוֹת רִגְלֶיךָ
כָּל-מִנְאֲצֶיךָ וְקִרְאוּ לְךָ עִיר יְהוָה צִיּוֹן קִדּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. **סטו** תַּחַת הָיוֹתֶךָ עֲזוּבָה
וּשְׁנוּאָה וְאֵין עוֹבֵר וּשְׁמֹתֶיךָ לְגֹאֲוֹן עוֹלָם מִשׁוֹשׁ דּוֹר וָדוֹר. **סטז** וַיִּנָּקֶת חֶלֶב גוֹיִם
וְשֹׁד מַלְכִּים תִּינָקִי וַיִּדְעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעַךָ וְגֹאֲלֶךָ אֲבִיר יַעֲקֹב. **סז** תַּחַת
הַנְּחָשֶׁת אָבִיא זָהָב וְתַחַת הַבְּרָזֶל אָבִיא כֶּסֶף וְתַחַת הָעֵצִים נְחָשֶׁת וְתַחַת
הָאֲבָנִים בְּרָזֶל וּשְׁמֹתֶיךָ פְּקֻדֹתֶיךָ שְׁלוֹם וְנִגְשִׁיךָ צִדְקָה. **סיח** לֹא-יִשְׁמַע עוֹד חֲמָס
בְּאַרְצֶךָ שֹׁד וְשֹׁבֵר בְּגִבּוֹלֶיךָ וְקִרְאֵת יְשׁוּעָה חֹמֹתֶיךָ וּשְׁעָרֶיךָ תִּהְלֶה. **סיט**
לֹא-יִהְיֶה לְךָ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם וּלְנֶגַהּ הַיָּרֵחַ לֹא-יֵאִיר לְךָ וְהָיָה לְךָ יְהוָה
לְאוֹר עוֹלָם וְאֱלֹהֶיךָ לְתִפְאֲרֶתֶךָ. **סכ** לֹא-יָבֹא עוֹד שְׁמֶשֶׁךָ וּיְרַחֵךָ לֹא יֵאָסֶף: כִּי
יְהוָה יִהְיֶה לְךָ לְאוֹר עוֹלָם וְשָׁלְמוֹ יִמִּי אֲבָלְךָ. **סכא** וְעַמְּךָ כֶּלֶם צַדִּיקִים לְעוֹלָם

יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְעוּ (מִטְעִי) מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר. **סכב** הִקְטֹן יִהְיֶה לְאֶלֶף וְהִצְעִיר לְגוֹי עָצוּם אֲנִי יְהוָה בְּעֵתָהּ אֲחִישָׁנָה.

סאא רוּחַ אֲדֹנִי יְהוָה עָלַיִעַן מָשַׁח יְהוָה אֹתִי לְבָשָׁר עֲנוּיִם שְׁלַחְנִי לְחַבֵּשׁ לְנִשְׁבָּרִי-לֵב לִקְרֹא לְשִׁבּוּיִם דָּרוּר וּלְאַסּוּרִים פֶּקֶח-קוֹחַ. **סאב** לִקְרֹא שְׁנֵת-רָצוֹן לִיהוָה וַיּוֹם נָקָם לְאַלְהֵינוּ לְנַחֵם כָּל-אַבְלִים. **סאג** לְשׁוּם לְאַבְלֵי צִיּוֹן לְתֵת לָהֶם פֶּאֶר תַּחַת אֶפֶר שְׁמֹן שֶׁשׁוֹן תַּחַת אֲבִלְמַעֲטָה תַּהֲלֶה תַּחַת רוּחַ פֶּהָה וּקְרֹא לָהֶם אִילֵי הִצְדָּק מִטֶּעַ יְהוָה לְהִתְפָּאֵר. **סאד** וּבָנוּ חֲרֻבוֹת עוֹלָם שְׁמֹמוֹת רֹאשֵׁינִים יִקְוֹמָמוּ וְחִדְּשׁוּ עָרֵי חָרֵב שְׁמֹמוֹת דּוֹר וָדוֹר. **סאה** וְעָמְדוּ זָרִים וָרָעוּ צֹאנֶכָם וּבְנֵי נֶכֶר אֶפְרִיכִם וְכִרְמִיכִם. **סאו** וְאַתֶּם כֹּהֲנֵי יְהוָה תִּקְרְאוּ מִשְׁרָתִי אֱלֹהֵינוּ יֹאמֶר לָכֶם חֵיל גּוֹיִם תֹּאכְלוּ וּבִכְבוֹדָם תִּתְיַמְרוּ. **סאז** תַּחַת בְּשִׁתְּכֶם מִשְׁנֶה וּכְלָמָה יָרְנוּ חִלְקָם לָכֵן בְּאַרְצָם מִשְׁנֶה יִירָשׁוּ שְׁמֹחַת עוֹלָם תַּהֲיֶה לָהֶם. **סאח** כִּי אֲנִי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁפָּט שֵׁנָא גָזַל בְּעוֹלָה וְנָתַתִּי פְעֻלָּתָם בְּאֶמֶת וּבְרִית עוֹלָם אֶכְרוֹת לָהֶם. **סאט** וְנוֹדַע בְּגוֹיִם זָרָעַם וְצֹאצְאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים כָּל-רֹאֲיֵיהֶם יִפְרוּם כִּי הֵם זָרַע בְּרֵךְ יְהוָה.

סאי שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בִּיהוָה תִּגַּל נִפְשִׁי בְּאַלְהֵיכִי הִלְבִּישָׁנִי בְּגָדִי-יִשַׁע מְעִיל צִדְקָה יַעֲטָנִי: כִּתְּתֵנוּ יִכְתֹּן פֶּאֶר וְכִפְלָה תַעֲדָה כְּלִיָּה. **סאיא** כִּי כְּאֶרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָה וּכְגִנָּה זֵרוּעִיָּה תִצְמִיחַכֶּן אֲדֹנִי יְהוָה יִצְמִיחַ צִדְקָה וְתַהֲלֶה נֶגֶד כָּל-הַגּוֹיִם. **סאב** לְמַעַן צִיּוֹן לֹא אֲחֻשָּׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֲשַׁקּוּט עַד-יֵצֵא כְּנָגָה צִדְקָה וִישׁוּעָתָה כָּלפִּיד יִבְעֶר. **סבב** וְרֹאוּ גּוֹיִם צִדְקָךְ וְכָל-מְלָכִים כְּבוֹדְךָ וּקְרֹא לָךְ שֵׁם חֲדָשׁ אֲשֶׁר כִּי יְהוָה יִקְבְּנוּ. **סבג** וְהָיִיתָ עֹטְרַת תִּפְאָרֶת בִּיָּד-יְהוָה וְצִנוּף (וְצִנִּיף) מְלוּכָה בְּכַף-אֱלֹהֶיךָ. **סבד** לֹא-יֹאמֶר לָךְ עוֹד עֲזוּבָה וּלְאַרְצֶךָ לֹא-יֹאמֶר עוֹד שְׁמֹמָהכִי לָךְ יִקְרֹא חֶפְצִי-בָּהּ וּלְאַרְצֶךָ בְּעוֹלָה: כִּי-חֶפֶץ יְהוָה בָּךְ וְאַרְצֶךָ תִּבְעַל. **סבה** כִּי-יִבְעַל בַּחּוֹר בְּתוּלָה יִבְעֵלוּךְ בְּנִיךָ וּמִשְׁוֹשׁ חֲתָן עַל-כֵּן יִשִּׁישׁ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ. **סבו** עַל-חֹמֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַם הִפְקַדְתִּי שְׁמֵרִים כָּל-הַיּוֹם וְכָל-הַלַּיְלָה תִּמְיֵד לֹא יִחְשׂוּ הַמְּזַכְרִים אֶת-יְהוָה אֶל-דָּמִי לָכֶם. **סבז** וְאַל-תִּתְּנוּ דָּמִי לוֹ: עַד-יִכּוֹנֵן וְעַד-יִשִּׁים אֶת-יְרוּשָׁלַם תַּהֲלֶה בְּאַרְצֶךָ. **סבח** נִשְׁבַּע יְהוָה בִּימִינוּ וּבִזְרוּעַ עֲזֹ: אִם-אֶתֶּן אֶת-דָּגְנֶךָ עוֹד מֵאֲכָל לְאִיבֶיךָ וְאִם-יִשְׁתּוּ בְנֵי-נֶכֶר תִּירוּשְׁךָ אֲשֶׁר יִגְעֶת בּוֹ. **סבט** כִּי מֵאֲסָפִיו יֹאכְלֵהוּ וְהִלְלוּ אֶת-יְהוָה וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתַּהוּ בַּחֲצֹרוֹת קִדְשִׁי.

סבי עֲבְרוּ עֲבְרוּ בַּשְּׁעָרִים פָּנֵי דֶרֶךְ הָעָם סִלּוּ סִלּוּ הַמְּסַלָּה סִקְלוּ מֵאֲבֹן הָרִימוּ נֶס עַל-הָעַמִּים. **סביא** הִנֵּה יְהוָה הַשְׁמִיעַ אֶל-קִצֵּה הָאֶרֶץ אָמְרוּ לְבַת-צִיּוֹן הִנֵּה

יִשְׁעֶךָ בָּא הִנֵּה שָׁכְרוּ אֶתוֹ וּפָעֲלָתוֹ לִפְנֵינוּ. **סביב** וְקִרְאוּ לָהֶם עִם-הַקֹּדֶשׁ גְּאוּלִּי יְהוָה וְלֵךְ יִקְרָא דְרוּשָׁה עִיר לֹא נַעֲזֹבָה.

סגא מִי-זֶה בָּא מֵאֲדוֹם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבְּצָרָה זֶה הַדּוֹר בִּלְבוּשׁוֹ צִעָה בָּרַב כְּחוֹ אֲנִי מְדַבֵּר בְּצִדְקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ. **סגב** מִדּוּעַ אָדָם לִלְבוּשָׁךְ וּבִגְדֶיךָ כְּדֹרֶךְ בְּגַת. **סגג** פּוֹרָה דְּרַכְתִּי לְבִדִּי וּמַעֲמִים אֵין-אִישׁ אֶתִּי וְאֶדְרָכֶם בְּאֶפִּי וְאֶרְמָסִם בְּחֻמְתִּי וְיִזְנֹחֶם עַל-בִּגְדִי וְכָל-מִלְּבוּשֵׁי אֶגְאָלְתִּי. **סגד** כִּי יוֹם נָקָם בְּלִפְי וּשְׁנַת גְּאוּלִּי בָּאָה. **סגה** וְאַבִּיט וְאֵין עֹזֵר וְאֶשְׁתּוֹמֵם וְאֵין סוֹמֵךְ וְתוֹשֵׁעַ לִי זֹרְעֵי וְחֻמְתִּי הִיא סִמְכָתִנִּי. **סגו** וְאַבּוּס עַמִּים בְּאֶפִּי וְאֶשְׁכַּרֶם בְּחֻמְתִּי וְאוֹרִיד לְאֶרֶץ נֶצְחָם. **סגז** חֲסִידֵי יְהוָה אֲזִכִּיר תִּהְלֹת יְהוָה כָּעַל כָּל אֲשֶׁר-גִּמְלָנוּ יְהוָה וְרַב-טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-גִּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסִידָיו. **סגח** וְיֹאמֶר אֶד-עַמִּי הֵמָּה בָּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ. **סגט** בְּכָל-צָרָתָם לֹא (לוֹ) צָר וּמִלֵּאֵךְ פְּנֵיו

הוֹשִׁיעַם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֻמְלָתוֹ הוּא גְּאֻלָּם וַיִּנְטָלֵם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל-יְמֵי עוֹלָם. **סגי** וְהֵמָּה מָרוּ וְעָצְבוּ אֶת-רוּחַ קֹדֶשׁוֹ וַיִּהְפֹּךְ לָהֶם לְאוֹיֵב הוּא נִלְחָם-בָּם. **סגיא** וַיִּזְכֹּר יְמֵי-עוֹלָם מִשָּׁה עָמוּ אֵיךְ הִמְעֵלָם מִיָּם אֶת רֵעִי צֹאנוּ אֵיךְ הֵשָׁם בְּקִרְבּוֹ אֶת-רוּחַ קֹדֶשׁוֹ. **סגיב** מוֹלִיךְ לִימִין מִשָּׁה זֹרֹעַ תִּפְאָרְתוֹ בּוֹקֵעַ מִיָּם מִפְּנִיָּהֶם לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם. **סגיג** מוֹלִיכֶם בְּתַהֲמוֹת כְּסוּס בַּמִּדְבָּר לֹא יִכְשֹׁלוּ. **סגיז** כִּבְהֵמָה בִּבְקָעָה תִּרְדַּד רוּחַ יְהוָה תְּנִיחוּנוֹכֵן נִהְגֶּתָ עִמָּךְ לַעֲשׂוֹת לָךְ שֵׁם תִּפְאָרֶת. **סגטו** הֵבֵט מִשָּׁמַיִם וּרְאָה מִזֶּבֶל קֹדֶשְׁךָ וְתִפְאָרְתְּךָ: אֵיךְ קִנְאָתְךָ וּגְבוּרָתְךָ הֵמוֹן מַעֲיֶךְ וּרְחֻמֶיךָ אֵלֵי הַתֵּאֲפָקוּ. **סגטז** כִּי-אַתָּה אֲבִינוּכִי אֲבָרְהָם לֹא יִדְעָנוּ וּיִשְׂרָאֵל לֹא יִכְיָרְנוּ: אַתָּה יְהוָה אֲבִינוּ גִּאֻלָּנוּ מֵעוֹלָם שְׁמָךְ. **סגיז** לָמָּה תִּתְעַנּוּ יְהוָה מִדְּרָכֶיךָ תִּקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ מִיִּרְאָתְךָ שׁוֹב לְמַעַן עֲבֹדֶיךָ שְׁבִטִי נִחַלְתָּךְ. **סגיח** לְמַצָּעַר יִרְשׁוּ עִם-קֹדֶשְׁךָ צָרִינוּ בּוֹסְסוּ מִקֹּדֶשְׁךָ. **סגיט** הֵייוֹנוּ מֵעוֹלָם לֹא-מִשְׁלֹתָ בָּם לֹא-נִקְרָא שְׁמָךְ עֲלֵיהֶם לּוֹא-קִרְעַתָּ שָׁמַיִם יִרְדֹּתָ מִפְּנִיךָ הָרִים נִזְלוּ. **סגיא** כְּקֹדֶחַ אֵשׁ הַמָּסִים מִיָּם תִּבְעָה-אֵשׁ לְהוֹדִיעַ שְׁמָךְ לְצָרֶיךָ מִפְּנִיךָ גּוֹיִם יִרְגְּזוּ.

סגיב בַּעֲשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לֹא נִקְוָה יִרְדֹּתָ מִפְּנִיךָ הָרִים נִזְלוּ. **סגיג** וּמֵעוֹלָם לֹא-שָׁמְעוּ לֹא הֶאֱזִינוּ עֵין לֹא-רָאָתָה אֱלֹהִים זּוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה-לוֹ. **סגיד** פִּגְעַתָּ אֶת-שֵׁשׁ וְעֵשָׂה צִדְקָה בְּדִרְכֶיךָ יִזְכְּרוּךְ הֵן-אַתָּה קִצְפָּתָ וְנִחֲטָא בָּהֶם עוֹלָם וְנוֹשֵׁעַ. **סגיה** וְנָהִי כְּטֵמָא כָּלְנוּ וּכְבִּגְד עֲדִים כָּל-צִדְקָתֵינוּ וְנִבֵּל כָּעֵלָה כָּלְנוּ וְעוֹנֵנוּ כְּרוּחַ יִשְׁאָנוּ. **סגיו** וְאֵין-קוֹרָא בְּשִׁמְךָ מִתְעוֹרֵר לְהַחֲזִיק בָּךְ: כִּי-הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ וְתִמּוּגָנוּ בִּיד-עוֹנֵנוּ. **סגיא** וְעַתָּה יְהוָה אֲבִינוּ אַתָּה אֲנַחְנוּ הַחֲמוּר וְאַתָּה יִצְרָנוּ וּמַעֲשֶׂה יְיָךְ כָּלְנוּ. **סגיב** אֵל-תִּקְצֹף יְהוָה עַד-מָאֵד

וְאֵל-לְעֵד תִּזְכֹּר עֹון הֶן הִבֵּט-נָא עִמָּךְ כָּלְנוּ. **סדט** עָרִי קִדְשֶׁךָ הָיוּ מִדְּבַר צִיוֹן
מִדְּבַר הַיְתָה יְרוּשָׁלַם שְׁמָמָה. **סדי** בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתַפְאֲרֵתנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ
אֲבִיתֵינוּ הָיָה לְשִׁרְפֶת אֵשׁ וְכָל-מַחֲמֵדֵינוּ הָיָה לְחִרְבָּה. **סדיא** הָעַל-אֵלֶּה תִּתְאַפֵּק
יְהוָה תַּחֲשָׁה וְתַעֲנֵנוּ עַד-מָאֵד.

סהא נִדְרָשָׁתִּי לִלּוּא שְׁאֵלוּ נִמְצָאתִי לֹלֵא בִקְשֵׁנִי אֲמַרְתִּי הִנְנִי אֶל-גּוֹי
לֹא-קָרָא בְשִׁמִּי. **סהב** פִּרְשָׁתִּי יָדִי כָל-הַיּוֹם אֶל-עַם סוֹרְרֵהֶלְכִים הַדֶּרֶךְ
לֹא-טוֹב אַחֵר מִחֻשְׁבִּתֵיהֶם. **סהג** הָעַם הַמְכַעֲסִים אֹתִי עַל-פְּנִיתִמִּיד: זִבְחִים
בַּגָּנוֹת וּמִקְטָרִים עַל-הַלְבָנִים. **סהד** הַיֹּשְׁבִים בַּקְבָרִים וּבִנְצוּרִים יָלִינוּ הָאֲכָלִים
בְּשֶׁר הַחֲזִיר וּפְרָק (וּמִרְק) פִּגְלִים כָּלֵיהֶם. **סהה** הָאֲמָרִים קָרַב אֵלַיךְ
אֶל-תַּגֵּשׁ-בִּי כִי קִדְשָׁתִּיךָ אֵלֶּה עָשָׂן בְּאִפִּי אֵשׁ יִקְדֶּת כָּל-הַיּוֹם. **סהו** הִנֵּה כְּתוּבָה
לִפְנֵי: לֹא אֲחַשֶׁה כִּי אִם-שְׁלֹמֹתִי וְשְׁלֹמֹתִי עַל-חִיקָם. **סהז** עֲוֹנוֹתֶיכֶם וְעֹנוֹת
אֲבוֹתֶיכֶם יַחֲדוּ אָמַר יְהוָה אֲשֶׁר קִטְרוּ עַל-הַהָרִים וְעַל-הַגְּבָעוֹת חֲרָפוּנִי וּמִדָּתִי
פָּעַלְתֶּם רָאשָׁנָה עַל- (אֶל-) חִיקָם.

סהח כֹּה אָמַר יְהוָה כְּאֲשֶׁר יִמָּצֵא הַתִּירוֹשׁ בְּאֲשָׁכּוֹל וְאָמַר אֶל-תִּשְׁחִיתֶהוּ כִּי
בִרְכָּה בּוֹכֵן אֶעֱשֶׂה לְמַעַן עֲבָדִי לְבִלְתִּי הַשְׁחִית הַכֹּל. **סהט** וְהוֹצֵאתִי מִיַּעֲקֹב
זָרַע וּמִיַּהוּדָה יוֹרֵשׁ הָרִי וִירִשׁוּהָ בַחֲרִירִי וְעֲבָדִי יִשְׁכְּנוּ-שָׁמָּה. **סחי** וְהָיָה הַשָּׂרוֹן
לְנוֹה-צֶאֱן וְעֵמֶק עֶכוֹר לְרֹבֶץ בָּקָר לְעַמִּי אֲשֶׁר דָּרְשׁוּנִי. **סחיא** וְאַתֶּם עֲזָבִי יְהוָה
הַשֹּׁכְחִים אֶת-הָר קִדְשֵׁיהֶעֱרָכִים לְגַד שְׁלָחוֹן וְהַמְמַלְאִים לְמָנִי מִמֶּסֶד. **סחיב**
וּמִנִּיתִי אֶתְכֶם לְחָרֵב וְכָלְכֶם לְטֶבַח תִּכְרַעְוּ עֲלֵי קִרְאָתִי וְלֹא עֲנִיתֶם דְּבַרְתִּי וְלֹא
שְׁמַעְתֶּם וַתַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינֵי וּבְאֲשֶׁר לֹא-חִפְצָתִי בַּחֲרָתֶם.

סחיג לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הִנֵּה עֲבָדִי יֹאכְלוּ וְאַתֶּם תִּרְעַבוּהֵנָּה עֲבָדִי יִשְׁתּוּ
וְאַתֶּם תִּצְמָאוּ הִנֵּה עֲבָדִי יִשְׁמְחוּ וְאַתֶּם תִּבְשּׁוּ. **סחיד** הִנֵּה עֲבָדִי יָרְנוּ מִטוֹב לֵב
וְאַתֶּם תִּצְעַקוּ מִכָּאֵב לֵב וּמִשֹּׁבֵר רוּחַ תִּיָּלִילוּ. **סהטו** וְהִנַּחְתֶּם שְׁמֶכֶם לְשִׁבּוּעָה
לְבַחֲרִירִי וְהִמִּיתִךָ אֲדֹנָי יְהוָה וְלַעֲבָדָיו יִקְרָא שֵׁם אַחֵר. **סהטז** אֲשֶׁר הִמַּתְבָּרַךְ
בְּאֶרֶץ יִתְבָּרַךְ בְּאֱלֹהֵי אֱמֹן וְהִנֵּשְׁבַע בְּאֶרֶץ יִשְׁבַע בְּאֱלֹהֵי אֱמֹן: כִּי נִשְׁכַּחוּ הַצְרוֹת
הָרָאשֹׁנוֹת וְכִי נִסְתָּרוּ מַעֲיָנֵי. **סהיז** כִּי-הִנְנִי בּוֹרֵא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים וָאָרֶץ חֲדָשָׁה
וְלֹא תִזְכְּרָנָה הָרָאשֹׁנוֹת וְלֹא תַעֲלִינָה עַל-לֵב. **סהיח** כִּי-אִם-שִׁישׁוֹ וְגִילוֹ עַד־עַד
אֲשֶׁר אָנִי בּוֹרֵא: כִּי הִנְנִי בּוֹרֵא אֶת-יְרוּשָׁלַם גִּילָה וְעַמָּה מְשׁוֹשׁ. **סהיט** וְגִלְתִּי
בִירוּשָׁלַם וְשִׁשָׁתִּי בְעַמִּי וְלֹא-יִשְׁמַע בָּהּ עוֹד קוֹל בָּכִי וְקוֹל זַעֲקָה. **סהל**
לֹא-יְהִיָּה מִשֶּׁם עוֹד עוֹל יָמִים וְזָקֹן אֲשֶׁר לֹא-יִמָּלֵא אֶת-יָמָיו: כִּי הִנֵּעַר בֶּן-מֵאָה
שָׁנָה יָמוֹת וְהַחוּטָא בֶן-מֵאָה שָׁנָה יִקְלָל. **סהלכא** וּבָנוּ בָתִּים וַיִּשְׁבּוּ וַיִּטְעוּ כִרְמִים

וְאָכְלוּ פִּרְיָם. **סֹהַב** לֹא יָבִנוּ וְאַחַר יָשָׁב לֹא יִטְעוּ וְאַחַר יֹאכֵל: כִּי-כִימִי הָעֵץ יִמִּי עָמִי וּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם יָבִלוּ בְּחִירִי. **סֹהַב** לֹא יִיגְעוּ לָרִיק וְלֹא יִלְדוּ לִבְהֶלָה: כִּי זָרַע בְּרוּכִי יִהְיֶה הֵמָּה וְצִאֲצֵאֵיהֶם אִתָּם. **סֹהַב** וְהָיָה טָרֶם-יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מַדְבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמֶּעַ. **סֹהַב** זָאֵב וְטֹלָה יִרְעוּ כֶּאֱחָד וְאַרְיֵה כִּבְקָר יֹאכֵל-תֵּבֶן וְנָחֵשׁ עֶפֶר לַחֲמוֹ לֹא-יִרְעוּ וְלֹא-יִשְׁחִיתוּ בְּכָל-הָרָקָדָשִׁי אָמַר יְהוָה. **סוֹא** כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הַדָּם רַגְלִי אִי-זֶה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ-לִי וְאִי-זֶה מְקוֹם מְנוּחָתִי. **סוֹב** וְאֵת-כָּל-אֱלֹהֵי יָדֵי עֲשָׂתָהּ וַיְהִיו כָּל-אֱלֹהֵי נְאֻם-יְהוָה וְאֵל-זֶה אֲבִיטָאֵל-עָנִי וְנִכְה-רוּחַ וְחָרָד עַל-דְּבָרִי. **סוֹג** שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר מִכָּה-אִישׁ זֹבֵחַ הַשֶּׁה עֶרְף כָּלֵב מַעֲלָה מִנְחָה דָם-חֲזִיר מִזְכִּיר לִבְנֵה מִבְּרֶד אֲנוּגִם-הֵמָּה בְּחָרוּ בַּדְּרָכֵיהֶם וּבִשְׁקוּצֵיהֶם נִפְשָׁם חִפְצָה. **סוֹד** גַּם-אֲנִי אֲבַחֵר בַּתְּעַלְלֵיהֶם וּמִגּוֹרָתָם אָבִיא לְהַסִּיעַן קִרְאָתִי וְאִין עוֹנָה דְּבִרְתִּי וְלֹא שָׁמְעוּ וַיַּעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וּבְאֲשֶׁר לֹא-חִפְצָתִי בְּחָרוּ.

סוֹה שָׁמְעוּ דְּבַר-יְהוָה הַחֲרָדִים אֵל-דְּבָרוֹ אָמְרוּ אַחֲיֶכֶם שְׂנֵאִיכֶם מִנְדִּיכֶם לְמַעַן שָׁמִי יִכְבֹּד יְהוָה וְנִרְאָה בְּשִׁמְחַתְכֶם וְהֵם יִבְשׁוּ. **סוֹו** קוֹל שְׁאוֹן מַעִיר קוֹל מֵהִיכָל קוֹל יְהוָה מְשַׁלֵּם גָּמוֹל לְאִיָּבָיו. **סוֹז** בְּטָרֶם תַּחֲלִיל יִלְדָה בְּטָרֶם יָבֹא חֶבֶל לָהּ וְהַמְלִיטָה זָכָר. **סוֹח** מִי-שָׁמַע כְּזֹאת מִי רָאָה כְּאֱלֹהֵיחִיחַל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד אִם-יִוֹלֵד גּוֹי פַּעַם אַחַת: כִּי-חָלָה גַם-יִלְדָה צִיּוֹן אֶת-בְּנֵיהָ. **סוֹט** הָאֲנִי אֲשַׁבֵּיר וְלֹא אוֹלִיד יֹאמַר יְהוָה אִם-אֲנִי הַמּוֹלִיד וְעַצְרָתִי אָמַר אֱלֹהֵיךָ. **סוֹי** שָׁמְחוּ אֶת-יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ כָּל-אֲהֻבֶיהָ שִׁישׁוּ אֶתְּהָ מְשׁוֹשׁ כָּל-הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ. **סוֹיֹא** לְמַעַן תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם מִשֹּׁד תִּנְחַמְיָהּ לְמַעַן תִּמְלְצוּ וְהַתְּעַנְּגֶתֶם מִזִּז כְּבוֹדָהּ.

סוֹיב כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹטָה-אֵלֶיהָ כְּנֶהֱרָ שְׁלוֹם וּכְנַחֵל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וַיִּנְקָתָם עַל-צַד תִּנְשָׂאוּ וְעַל-בְּרָכִים תִּשְׁעֶשְׁעוּ. **סוֹיג** כָּאִישׁ אֲשֶׁר אָמַר תִּנְחַמְנוּכֶן אֲנֹכִי אֲנַחֲמָכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמּוּ. **סוֹיד** וּרְאִיתֶם וְשֵׁשׁ לִבְכֶם וְעַצְמוֹתֵיכֶם כִּדְשָׁא תִפְרַחְנָה וְנוֹדְעָה יָד-יְהוָה אֶת-עֲבָדָיו וְזַעַם אֶת-אִיָּבָיו. **סוֹטו** כִּי-הִנֵּה יְהוָה בָּאֵשׁ יָבֹא וְכִסּוּפָה מִרְכַּבְתִּי וְלֹהֵשִׁיב בְּחִמָּה אִפּוֹ וְגַעְרָתוֹ בְּלִהְבֵי-אֵשׁ. **סוֹטז** כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט וּבְחָרָבוֹ אֶת-כָּל-בָּשָׂר וְרַבּוֹ חִלְלִי יְהוָה. **סוֹיז** הַמִּתְקַדְּשִׁים וְהַמְטַהֲרִים אֶל-הַגִּנּוֹת אַחֵר אֶחָד (אַחַת) בַּתְּנוּךְ אֲכָלִי בָשָׂר הַחֲזִיר וְהַשֶּׁקֶץ וְהַעֲכָבְרִיחַדוֹ יִסְפוּ נְאֻם-יְהוָה. **סוֹיח** וְאֲנֹכִי מַעֲשִׂיהֶם וּמִחֲשַׁבְתֵּיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם וְהַלְשֹׁנוֹת וּבָאוּ וְרָאוּ אֶת-כְּבוֹדִי. **סוֹיט** וְשִׁמְתִּי בָהֶם אוֹת וְשִׁלַּחְתִּי מֵהֶם פְּלִיטִים אֶל-הַגּוֹיִם תִּרְשִׁישׁ פּוֹל וְלוֹד מִשְׁכִּי

קִשְׁתִּיבֵל וַיֵּן: הָאֵיִם הָרַחֲקִים אֲשֶׁר לֹא-שָׁמְעוּ אֶת-שְׁמִיעִי וְלֹא-רָאוּ
אֶת-כְּבוֹדִי וַיִּהְיֶה אֶת-כְּבוֹדִי בְּגוֹיִם. **סוֹכ** וַהֲבִיאוּ אֶת-כָּל-אַחֲיֶכֶם מִכָּל-הַגּוֹיִם
מִנְחָה לַיהוָה בְּסוּסִים וּבָרֶכֶב וּבַצָּבִים וּבַפָּרָדִים וּבַכַּרְפוֹת עַל הַר קֹדֶשִׁי
יְרוּשָׁלַם אָמַר יְהוָה: כֹּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַמִּנְחָה בְּכָלִי טְהוֹר בֵּית
יְהוָה. **סוֹכָא** וְגַם-מֵהֶם אֶקַּח לַכֹּהֲנִים לְלוֹיִם אָמַר יְהוָה. **סוֹכָב** כִּי כֹאֲשֶׁר
הַשָּׁמַיִם הַחֲדָשִׁים וְהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּדִים לְפָנֶינִי-יְהוָה: כֵּן
יַעֲמֹד זֶרְעֶכֶם וְשִׁמְכֶם. **סוֹכָג** וְהָיָה מִדִּי-חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ וּמִדִּי שַׁבָּת בְּשַׁבְתּוֹ יָבֹא
כָּל-בָּשָׂר לְהַשְׁתַּחֲוֹת לִפְנֵי אָמַר יְהוָה. **סוֹכָד** וַיֵּצְאוּ וַרְאוּ בַּפִּגְרִי הָאֲנָשִׁים
הַפְּשָׁעִים בִּי: כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכָּבֵּה וְהָיוּ דִרְאוֹן לְכָל-בָּשָׂר.
יִרְמִיָּהוּ

אָא דְּבָרֵי יִרְמִיָּהוּ בֶן-חִלְקִיָּהוּ מִן-הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בַּעֲנֻתוֹת בָּאָרֶץ בְּנִימָן. **אָב** אֲשֶׁר
הָיָה דָּבָר-יְהוָה אֵלָיו בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ בֶן-אָמֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשָׁלֹשׁ-עָשָׂרָה שָׁנָה
לְמָלְכוֹ. **אָג** וַיְהִי בִימֵי יְהוֹשִׁיָּהוּ בֶן-יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד-תָּם עֲשֵׁתִי עָשָׂרָה
שָׁנָה לְצַדִּיקָהוּ בֶן-יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד-גְּלוֹת יְרוּשָׁלַם בְּחֲדָשׁ הַחֲמִישִׁי.
אָד וַיְהִי דָּבָר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **אָה** בְּטָרֶם אֲצוּרָד (אָצָרָד) בְּבֶטֶן יִדְעָתִיד
וּבְטָרֶם תֵּצֵא מִרְחֹם הַקִּדְשָׁתִיד: נָבִיא לְגוֹיִם נִתְּתִיד. **אָו** וְאָמַר אָהָה אֲדָנִי יְהוָה
הִנֵּה לֹא-יִדְעָתִי דָּבָר: כִּי-נָעַר אָנֹכִי.

אָז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל-תֹּאמַר נָעַר אָנֹכִי: כִּי עַל-כָּל-אֲשֶׁר אֲשַׁלְחָד תֵּלְדָד וְאֵת
כָּל-אֲשֶׁר אֲצוּדָד תִּדְבֹּר. **אָח** אֶל-תִּירָא מִפְּנֵיהֶם: כִּי-אֲתִידָד אֲנִי לְהַצִּלָּד
נָאִם-יְהוָה. **אָט** וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת-יָדוֹ וַיַּגַּע עַל-פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִנֵּה נִתְּתִי
דְּבָרִי בְּפִידָד. **אָי** רָאָה הַפִּקְדָּתִיד הַיּוֹם הַזֶּה עַל-הַגּוֹיִם וְעַל-הַמַּמְלָכוֹת לְנִתּוֹשׁ
וּלְנִתּוֹץ וּלְהָאָבִיד וּלְהָרוֹס לְבָנוֹת וּלְנִטּוֹעַ.

אָיָא וַיְהִי דָּבָר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר מָה-אֲתָה רֹאָה יִרְמִיָּהוּ וְאָמַר מִקֵּל שָׁקָד אֲנִי
רֹאָה. **אָיָב** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִיטַבְתָּ לְרֹאוֹת: כִּי-שָׁקָד אֲנִי עַל-דְּבָרִי לַעֲשׂוֹתוֹ.
אָיָג וַיְהִי דָּבָר-יְהוָה אֵלַי שְׁנִית לֵאמֹר מָה אֲתָה רֹאָה וְאָמַר סִיר נָפוּחַ אֲנִי רֹאָה
וּפָנָיו מִפְּנֵי צָפוֹנָה. **אָיָד** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי: מִצָּפוֹן תִּפְתַּח הָרָעָה עַל כָּל-יִשְׂרָאֵל
הָאָרֶץ. **אָטו** כִּי הִנֵּנִי קֹרָא לְכָל-מִשְׁפָּחוֹת מַמְלָכוֹת צָפוֹנָה נָאִם-יְהוָה וּבָאוּ וְנִתְּנוּ
אִישׁ כִּסְאוֹ פֶתַח שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל-חוֹמוֹתֶיהָ סָבִיב וְעַל כָּל-עָרֵי יְהוּדָה.
אָטז וְדִבַּרְתִּי מִשְׁפָּטִי אוֹתָם עַל כָּל-רָעָתָם אֲשֶׁר עָזְבוּנִי וַיִּקְטְרוּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים
וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְמַעֲשֵׂי יָדֵיהֶם. **אָיז** וְאֲתָה תֹאזֹר מִתְּנִידָד וּקְמָתָד וְדִבַּרְתָּ אֵלֵיהֶם אֵת
כָּל-אֲשֶׁר אָנֹכִי אֲצוּדָד אֶל-תַּחַת מִפְּנֵיהֶם פֶּן-אֲחַתִּידָד לִפְנֵיהֶם. **אָיח** וְאֲנִי הִנֵּה

נִתְּתִיךָ הַיּוֹם לְעִיר מִבְּצָר וּלְעַמּוּד בְּרֹזֶל וּלְחִמּוֹת נַחֲשָׁתֶעַל-כָּל-הָאָרֶץ: לְמַלְכִּי
יְהוּדָה לְשָׁרִיָּה לְכֹהֲנִיהָ וּלְעַם הָאָרֶץ. **אִיט** וְנִלְחַמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא-יִוָּכְלוּ לָךְ: כִּי-אֶתִּיךָ
אֲנִי נָאִם-יְהוָה לְהַצִּילֶךָ.

בא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **בב** הֲלֹךְ וְקִרְאתָ בְּאֲזָנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה זְכַרְתִּי לָךְ חֹסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבֵּת כָּל־וִלְתֶּיךָ לְכַתֹּב אַחֲרֵי בִמְדָּבָר בְּאָרֶץ לֹא
זְרוּעָה. **בג** קִדַּשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה רֹאשִׁית תִּבּוֹאֲתָהּ כָּל-אֲכָלֶיךָ וְאֲשָׁמוּ רָעָה תִּבְאֵא
אֲלֵיהֶם נָאִם-יְהוָה.

בד שָׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה בֵּית יַעֲקֹב וְכָל-מִשְׁפָּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל. **בה** כֹּה אָמַר יְהוָה
מֵה-מָצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם בִּי עֹלָפִי רָחֳקוּ מֵעָלַי וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיַּהֲבִלוּ. **בו** וְלֹא
אֲמְרוּ אִיָּהּ יְהוָה הַמַּעֲלָה אֶתְנוּ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם הַמּוֹלִיד: אֶתְנוּ בִמְדָּבָר בְּאָרֶץ עֲרֵבָה
וְשׁוֹחָה בְּאָרֶץ צִיָּה וְצִלְמוֹת בְּאָרֶץ לֹא-עָבַר בָּהּ אִישׁ וְלֹא-יָשֵׁב אָדָם שָׁם. **בז**
וְאָבִיא אֶתְכֶם אֶל-אָרֶץ הַכְּרָמַל לֶאֱכֹל פְּרִיָּה וְטוֹבָה וּתְבָאוּ וּתִטְמְאוּ אֶת-אֲרָצִי
וְנִחַלְתִּי שְׁמַתְכֶם לְתוֹעֵבָה. **בח** הַכֹּהֲנִים לֹא אָמְרוּ אִיָּהּ יְהוָה וּתְפָשִׂי הַתּוֹרָה לֹא
יִדְעוּנִי וְהָרַעִים פָּשְׁעוּ בִּי וְהִנֵּבְאִים נִבְּאוּ בִבְעַל וְאַחֲרֵי לֹא-יִזְעֻלוּ הֶלְכוּ. **בט** לָכֵן
עַד אָרִיב אֶתְכֶם נָאִם-יְהוָה וְאֶת-בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב. **בי** כִּי עָבְרוּ אֲנִי כְּתִיִּים וְרָאוּ
וְקָדַר שְׁלַחוּ וְהִתְבּוֹנְנוּ מֵאֵד וְרָאוּ הֵן הִיָּתָה כְּזֹאת. **ביא** הִהִימִיר גּוֹי אֱלֹהִים
וְהִמָּה לֹא אֱלֹהִים וְעַמִּי הִמִּיר כְּבוֹדוֹ בְּלוֹא יוֹעִיל. **ביב** שְׁמוֹ שְׁמִים עַל-זֹאת
וְשִׁעְרוּ חָרְבוּ מֵאֵד נָאִם-יְהוָה. **ביג** כִּי-שִׁתִּים רַעוֹת עָשָׂה עַמִּי: אֶתִּי עֲזָבוּ מִקּוֹר
מִיָּם חַיִּים לַחֲצֹב לָהֶם בָּאֲרוֹת בְּאֲרֹת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא-יָכְלוּ הַמָּיִם. **ביז** הַעֲבֹד
יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים-יִלִּיד בֵּית הוּא: מִדּוֹעַ הָיָה לְבָז. **בטו** עָלְיוּ יִשְׁאָגוּ כִפְרִים נִתְּנוּ קוֹלָם
וַיִּשְׁתִּיּוּ אֲרָצוֹ לִשְׁמָה עָרֵיו נִצְתָה (נִצְתָּו) מִבְּלִי יֹשֵׁב. **בטז** גַּם-בְּנֵי-נֹף וְתַחֲפַנְס
(וְתַחֲפַנְחַס) יִרְעוּ קִדְקֹד. **ביז** הֲלוֹא-זֹאת תַּעֲשֶׂה-לָּךְ: עֲזֹבֶךָ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בָּעֵת מוֹלֶכְךָ בַּדֶּרֶךְ. **ביח** וְעַתָּה מֵה-לָּךְ לְדֶרֶךְ מִצְרַיִם לְשָׁתוֹת מִי שַׁחֹר וּמֵה-לָּךְ
לְדֶרֶךְ אֲשׁוּר לְשָׁתוֹת מִי נָהָר. **ביט** תִּיַּסְרֶךָ רַעֲתֶךָ וּמִשְׁבוֹתֶיךָ תִּזְכַּח וְדַעִי וְרָאִי
כִּי-רַע וְמָר עֲזֹבֶךָ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלֹא פִּחְדְּתִי אֵלֶיךָ נָאִם-אֲדֹנִי יְהוָה צְבָאוֹת.
בכ כִּי מַעֲוֹלָם שִׁבְרְתִּי עָלֶיךָ נִתְּקָתִי מוֹסְרוֹתֶיךָ וְתֹאמְרִי לֹא אֶעֱבֹד (אֶעֱבֹר): כִּי
עַל-כָּל-גִּבְעָה גְבוּהָה וְתַחַת כָּל-עֵץ רַעֲנָן אֶתִּי צִעָה זָנָה. **בכא** וְאַנְכִּי נִטְעַתִּיךָ
שׁוֹרֶק כֹּלָה זָרַע אָמַת וְאִיךָ נִהַפְכָתָ לִי סוּרִי הַגֶּפֶן נִכְרִיָּה. **בכב** כִּי אִם-תִּכְבָּסִי
בִּנְתֵּר וְתִרְבִּי-לָךְ בְּרִיתִי נִכְתָּם עֲוֹנֶךָ לִפְנֵי נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה. **בכג** אִיךָ תֹאמְרִי לֹא
נִטְמַאתִי אַחֲרֵי הַבְּעָלִים לֹא הִלַּכְתִּירָאִי דֶּרֶכְךָ בִּגְיָא דַּעִי מֵה עֲשִׂיתִי: בִּכְרָה קִלְהָ
מִשְׁרַכַת דֶּרֶכֶיָּה. **בכד** פָּרָה לִמָּד מִדְּבַר בָּאוֹת נִפְשׁוּ (נִפְשָׁה) שְׁאֶפְהָ רֹחַת אֲנָתָהּ

מי ישיבנה כל-מבקשיה לא ייעפו בחדשה ומצאונה. **בכה** מנעי רגלך מנחף
 וגורנד (וגרונד) מצמאה ותאמרי נואשלוא כי-אהבתי זרים ואחריהם אלך.
בכו כבשת גנב כי ימצא בן הבישו בית ישראל המה מלכיהם שריהם וכהניהם
 ונביאיהם. **בכו** אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתני (ילדתנו) כי-פנו אלי
 ערף ולא פנים ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו. **בכח** ואיה אלהיך אשר
 עשית לך יקומו אם-יושיעוך בעת רעתך: כי מספר עריך היו אלהיך יהודה.
בכט למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם-יהוה. **בל** לשוא הפיתו
 את-בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבכם נביאיכם כאריה משחית. **בלא**
 הדור אתם ראו דבר-יהוה המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה מדוע
 אמרו עמי רדנולוא-נבוא עוד אליך. **בלב** התשפח בתולה עדיה פלה קשריה
 ועמי שכחוני ימים אין מספר. **בלג** מה-תיטבי דרךך לבקש אהבה לכן גם
 את-הרעות למדתי (למדתי) את-דרךך. **בלד** גם בכנפך נמצאו דם נפשות
 אביונים נקיים לא-במחתרת מצאתים כי על-כל-אלה. **בלה** ותאמרי כי נקיתי
 אך שב אפו ממני הנני נשפט אותך על-אמרך לא חטאתי. **בלו** מה-תזלי מאד
 לשנות את-דרךך גם ממצרים תבשי כאשר-בשת מאשור. **בלז** גם מאת זה
 תצאי וידיך על-ראשך: כי-מאס יהוה במבטחך ולא תצליחי להם. **גא** לאמר
 הן ישלח איש את-אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש-אחר הישוב אליה
 עוד הלוא חנוף תחנף הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאם-יהוה.
גב שאי-עיניך על-שפים וראי איפה לא שגלת (שכבת) על-דרכים ישבת להם
 כערבי במדבר ותחניפי ארץ בזנותך וברעתך. **גג** וימנעו רבבים ומלקוש לוא
 היה ומצח אשה זונה היה לך מאנת הכלם. **גד** הלוא מעתה קראתי (קראת)
 לי אבי אלוף נערי אתה. **גה** הינטר לעולם אם-ישמר לנצח הנה דברת ותעשי
 הרעות ותוכל.

גו ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית אשר עשתה משבה ישראל
 הלכה היא על-כל-הר גבה ואל-תחת כל-עץ רענוותיני-שם. **גז** ואמר אחרי
 עשותה את-כל-אלה אלי תשובולא-שבה ותראה (ותרא) בגודה אחותה
 יהודה. **גח** וארא כי על-כל-אדות אשר נאפה משבה ישראל שלחתיה ואתן
 את-ספר כריתתיה אליה ולא יראה בגדה יהודה אחותהותלך ותזן גם-היא.
גט והיה מקל זנותה ותחנף את-הארץ ותנאף את-האבן ואת-העץ. **גי**
 וגם-בכל-זאת לא-שבה אלי בגודה אחותה יהודה בכל-לבה: כי אם-בשקר
 נאם-יהוה.

גיא ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משבה ישראל מבגדה יהודה. **גיב** הלך וקראת את-הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה ישראל נאם-יהוה לוא-אפיל פני בכם: כי-חסיד אני נאם-יהוה לא אטור לעולם. **גיג** אך דעי עונך כי ביהוה אלהיך פשעת ותפארי את-דרךך לזרים תחת כל-עץ רענן ובקולי לא-שמעתם נאם-יהוה. **גיז** שובו בנים שובבים נאם-יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון. **גטו** ונתתי לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל. **גטז** והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים ההמה נאם-יהוה לא-יאמרו עוד ארון ברית-יהוה ולא יעלה על-לב ולא יזכרו-בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד. **גיז** בעת ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה כל-הגוים לשם יהוה לירושלם ולא-ילכו עוד אחרי שררות לבם הרע.

גיח בימים ההמה ילכו בית-יהודה על-בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על-הארץ אשר הנחלתי את-אבותיכם. **גיט** ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים ואתן-לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים ואמר אבי תקראו- (תקראי-) לי ומאחרי לא תשובו (תשובי). **גכ** אכן בגדה אשה מרעה כן בגדתם בי בית ישראל נאם-יהוה. **גכא** קול על-שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל: כי העו את-דרךכם שכחו את-יהוה אלהיהם. **גכב** שובו בנים שובבים ארפה משובתיכם הננו אתנו לך כי אתה יהוה אלהינו. **גכג** אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל. **גכד** והבשת אכלה את-יגיע אבותינו ומנעורינו: את-צאנם ואת-בקרם את-בניהם ואת-בנותיהם. **גכה** נשכבה בבשתנו ותכסנו כלמתנוכי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנעורינו ועד-היום הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו. **דא** אם-תשוב ישראל נאם-יהוה אלי תשוב ואם-תסיר שקוציך מפני ולא תנווד. **דב** ונשבעת חי-יהוה באמת במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהללו.

דג כי-כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלם נירו לכם ניר ואל-תזרעו אל-קצים. **דד** המלו ליהוה והסרו ערלות לבבכם איש יהודה וישבי ירושלם: פן-תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליכם. **דה** הגידו ביהודה ובירושלם השמיעו ואמרו ותקעו (תקעו) שופר בארץ קראו מלאו ואמרו האספו ונבואה אל-ערי המבצר. **דז** שאו-נס ציונה העיזו אל-תעמדות: כי רעה אנכי מביא מצפון ושבר גדול. **דז** עלה אריה מסבכו ומשחית גוים נסע יצא

מִמֶּקְמוֹלָשׁוֹם אֲרָצָךְ לְשִׁמָּה עָרִיךְ תַּצִּינָה מֵאִין יוֹשֵׁב. **דח** עַל-זֹאת חָגְרוּ שָׁקִים סִפְדוּ וְהִלִּילוּ: כִּי לֹא-שָׁב חֲרוֹן אַף-יְהוָה מִמֶּנּוּ.

דט וְהָיָה בַיּוֹם-הַהוּא נֶאֱם-יְהוָה יֹאבֵד לֵב-הַמֶּלֶךְ וְלֵב הַשָּׂרִים וְנִשְׁמוּ הַכְּהֲנִים וְהַנְּבִאִים יִתְמָהוּ.

די וְאָמַר אֲהֶה אֲדָנִי יְהוָה אֲכֹן הַשָּׂא הַשְׂאֵת לָעַם הַזֶּה וְלִירוּשָׁלַם לֵאמֹר שָׁלוֹם יְהִיָּה לָכֶם וְנִגְעָה חָרֵב עַד-הַנֶּפֶשׁ. **דיא** בָּעֵת הַהִיא יֹאמַר לָעַם-הַזֶּה וְלִירוּשָׁלַם רוּחַ צַח שְׁפִים בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ בַּת-עַמִּילוּא לְזֹרוֹת וְלֹא לְהֵבֵר. **דיב** רוּחַ מָלֵא מֵאֲלֶה יָבוֹא לִי עֵתָה גַם-אֲנִי אֲדַבֵּר מִשְׁפָּטִים אוֹתָם. **דיג** הִנֵּה כַּעֲנָנִים יַעֲלֶה וְכִסּוּפָה מִרְכְּבוֹתַיִּיקְלוּ מִנְּשָׂרִים סוּסֵיוֹ אוֹי לָנוּ כִּי שִׁדְדָנוּ. **דיד** כַּבְּסִי מִרְעָה לַבָּד יְרוּשָׁלַם לְמַעַן תִּוָּשְׁעִי: עַד-מָתִי תֵּלִין בְּקִרְבֶּךָ מַחְשְׁבוֹת אוֹיֶךָ. **דטו** כִּי קוֹל מִגִּיד מִדָּן וּמִשְׁמִיעַ אָזֶן מִהֵר אֶפְרַיִם. **דטז** הַזְכִּירוּ לְגוֹיִם הִנֵּה הַשְׁמִיעוּ עַל-יְרוּשָׁלַם נֹצְרִים בָּאִים מֵאֶרֶץ הַמִּרְחָק וַיִּתְּנוּ עַל-עָרֵי יְהוּדָה קוֹלָם. **דז** כְּשִׁמְרִי שְׂדֵי הָיוּ עָלֶיהָ מִסָּבִיב: כִּי-אֲתִי מִקְרָתָה נֶאֱם-יְהוָה. **דח** דִּרְכֶּךָ וּמַעַלְלֶיךָ עָשׂוּ אֲלֶהָ לָךְ זֹאת רָעִיתָ: כִּי מָר כִּי נָגַע עַד-לִבֶּךָ.

דט מַעִי מַעִי אַחֻלָּה (אַחִילָה) קִירוֹת לְבִי הִמָּה-לִּי לְבִילֵא אַחֲרָשׁ: כִּי קוֹל שׁוֹפֵר שִׁמְעֵתִי (שְׁמַעֲתָ) נִפְשִׁי תִרְוַעַת מִלְחָמָה. **דכ** שֹׁבֵר עַל-שֹׁבֵר נִקְרָא כִּי שִׁדְדָה כָּל-הָאָרֶץ פְּתָאם שִׁדְדוּ אֶהְלִי רָגַע יִרְעֵתִי. **דכא** עַד-מָתִי אֲרָאָה-נִסְאָשְׁמַעָה קוֹל שׁוֹפֵר.

דכב כִּי אֶוִּיל עָמִי אוֹתִי לֹא יִדְעוּבְנִים סְכָלִים הִמָּה וְלֹא נְבוֹנִים הִמָּה חֲכָמִים הִמָּה לְהִרְעֵ וּלְהִיטִיב לֹא יִדְעוּ. **דכג** רְאִיתִי אֶת-הָאָרֶץ וְהִנֵּה-תַהוּ וְבַהוּ וְאֶל-הַשָּׁמַיִם וְאִין אוֹרָם. **דכד** רְאִיתִי הַהָרִים וְהִנֵּה רָעָשִׁים וְכָל-הַגְּבָעוֹת הִתְקַלְקְלוּ. **דכה** רְאִיתִי וְהִנֵּה אִין הָאָדָם וְכָל-עוֹף הַשָּׁמַיִם נָדְדוּ. **דכו** רְאִיתִי וְהִנֵּה הַכֶּרֶמֶל הַמִּדְבָּר וְכָל-עָרָיו נִתְּצוּ מִפְּנֵי יְהוָה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ. **דכז** כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה שְׁמָמָה תִּהְיֶה כָּל-הָאָרֶץ וְכָלָה לֹא אַעֲשֶׂה. **דכח** עַל-זֹאת תֵּאָבֵל הָאָרֶץ וְקִדְרוּ הַשָּׁמַיִם מִמַּעַלְעַל כִּי-דִבַּרְתִּי זִמּוֹתִי וְלֹא נִחַמְתִּי וְלֹא-אָשׁוּב מִמֶּנָּה. **דכט** מִקּוֹל פֶּרֶשׁ וְרִמָּה קָשֶׁת בִּרְחַת כָּל-הָעִירָבָאוּ בָּעֵבִים וּבַכַּפִּים עָלוּ: כָּל-הָעִיר עֲזוּבָה וְאִין-יוֹשֵׁב בָּהֶן אִישׁ. **דל** וְאֲתִי (וְאֵת) שְׁדוּד מֵה-תַּעֲשִׂי כִּי-תִלְבָּשִׁי שָׁנִי כִּי-תַעֲדִי עַד־זָהָב כִּי-תִקְרָעִי בַּפּוֹךְ עֵינֶיךָ לִשְׂוֹא תִתְנַפֵּי: מֵאִסּוּ-בָד עֲגָבִים נִפְשָׁךְ יִבְקָשׁוּ. **דלא** כִּי קוֹל כְּחוּלָה שְׁמַעֲתִי צָרָה כְּמִבְּכִירָה קוֹל בַּת-צִיּוֹן תִּתְנַפֵּחַ תִּפְרֹשׁ כַּפֶּיהָ: אוֹי-נָא לִי כִּי-עֲיָפָה נִפְשִׁי לְהִרְגִים.

הא שוֹטְטוּ בַּחוּצוֹת יְרוּשָׁלַם וְרָאוּ-נָא וּדְעוּ וּבִקְשׁוּ בְּרַחוּבוֹתֶיהָ אִם-תִּמְצְאוּ
אִישׁ אִם-יֵשׁ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט מִבִּקֵּשׁ אֲמוּנָה וְאֶסְלַח לָהּ. **הב** וְאִם חִי-יְהוָה יֹאמְרוּ
לָכֵן לִשְׁקֹר יִשָּׁבְעוּ. **הג** יְהוָה עֵינֶיךָ הִלּוּא לְאֲמוּנָה הַכִּיתָה אֹתָם וְלֹא-חָלוּ כָלִיתָם
מֵאֲנוּ קַחַת מוֹסֵר חֲזָקוֹ פְּנִיָּהֶם מִסָּלַע מֵאֲנוּ לָשׁוּב. **הד** וְאֲנִי אֲמַרְתִּי אֲדָ-דָלִים
הֵם נוֹאֲלוּכִי לֹא יָדְעוּ דֶּרֶךְ יְהוָה מִשְׁפָּט אֱלֹהֵיהֶם. **הה** אֲלֹכָה-לִי אֶל-הַגְדָּלִים
וְאֲדַבְּרָה אוֹתָם כִּי הִמָּה יָדְעוּ דֶּרֶךְ יְהוָה מִשְׁפָּט אֱלֹהֵיהֶם אֲדָ הִמָּה יַחֲדוּ שָׁבְרוּ
עַל נִתְקוּ מוֹסֵרוֹת. **הו** עַל-כֵּן הִכָּם אֲרִיָּה מֵיַעַר זָאֵב עֲרֹבוֹת יִשְׁדָּדִים נִמְרָ שֶׁקֶד
עַל-עֲרִיָּהֶם כָּל-הַיּוֹצֵא מִהֶנָּה יִטְרֹף; כִּי רַבּוּ פִשְׁעֵיהֶם עֲצָמוּ מִשְׁבוֹתֵיהֶם. **הז** אִי
לְזֹאת אִסְלוּחַ- (אֶסְלַח-) לְדַבְּנֶיךָ עֲזֹבוּנִי וַיִּשָּׁבְעוּ בְּלֹא אֱלֹהִים וַאֲשַׁבֵּעַ אוֹתָם
וַיִּנָּאֲפוּ וּבֵית זֹנָה יִתְגַּדְּדוּ. **הח** סוֹסִים מֵיִזְנִים מִשְׁכִּים הָיוּ אִישׁ אֶל-אִשְׁתִּי רַעְהוּ
יִצְהָלוּ. **הט** הָעַל-אֵלָה לֹא-אֶפְקֹד נָאִם-יְהוָה וְאִם בְּגוֹי אֲשֶׁר-כָּזָה לֹא תִתְנַקֵּם
נִפְשִׁי.

הי עָלוּ בְּשִׁרוֹתֶיהָ וְשַׁחַתּוּ וְכָלָה אֶל-תַּעֲשׂוּ הַסִּירוּ נְטִישׁוֹתֶיהָ כִּי לֹא לִיהוָה
הִמָּה. **היא** כִּי בָגוֹד בָּגְדוּ בִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה נָאִם-יְהוָה. **היב** כִּחְשׁוּ
בִּיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֹא-הוּא וְלֹא-תָבוֹא עָלֵינוּ רָעָה וְחָרֵב וְרָעַב לֹא נִרְאָה. **היג**
וְהַנְּבִיאִים יָהִיו לְרוּחַ וְהַדְּבָר אֵין בָּהֶם כֹּה יַעֲשֶׂה לָהֶם.
היד לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת יַעֲזֹר דְּבָרְכֶם אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה; הַנְּנִי נִתֵּן
דְּבָרִי בְּפִידָ לְאֵשׁ וְהָעֵם הַזֶּה עֲצִים וְאֶכְלָתָם. **הטו** הַנְּנִי מִבִּיא עֲלֵיכֶם גּוֹי מִמֶּרְחֹק
בֵּית יִשְׂרָאֵל נָאִם-יְהוָה; גּוֹי אֵיתָן הוּא גּוֹי מַעוֹלָם הוּא גּוֹי לֹא-תִדַּע לִשְׁנוֹ וְלֹא
תִשְׁמַע מִה-יְדַבֵּר. **הטז** אֲשַׁפְּתוּ כִּקְבֹר פְּתוּחַ כָּלֶם גְּבוּרִים. **היז** וְאֶכֶל קִצִּירָךָ
וְלַחֲמֶךָ יֵאָכְלוּ בְּנֶיךָ וּבְנוֹתֶיךָ יֵאָכְלוּ צֹאנְךָ וּבִקְרָךָ יֵאָכְלוּ גִפְנְךָ וּתְאֵנֶיךָ יִרְשֵׁשׁ עָרֵי
מִבְּצָרֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בִּטְחָ בְּהִנָּהּ בְּחָרֵב. **היח** וְגַם בַּיָּמִים הַהֵמָּה נָאִם-יְהוָה
לֹא-אֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם כָּלָה. **היט** וְהָיָה כִּי תֹאמְרוּ תַחַת מָה עֹשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָנוּ
אֶת-כָּל-אֵלָה וְאֲמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּאֲשֶׁר עֲזַבְתָּם אוֹתִי וַתַּעֲבֹדוּ אֱלֹהֵי נֹכַר
בְּאַרְצְכֶם כֵּן תַעֲבֹדוּ זָרִים בְּאַרְץ לֹא לָכֶם.

הכ הַגִּידוּ זֹאת בְּבֵית יַעֲקֹב וְהִשְׁמִיעוּהָ בִּיהוּדָה לֵאמֹר. **הכא** שִׁמְעוּ-נָא זֹאת עַם
סָכָל וְאֵין לִב; עֵינִים לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ אֲזָנִים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ. **הכב** הָאוֹתִי
לֹא-תִירָאוּ נָאִם-יְהוָה אִם מִפְּנֵי לֹא תַחֲלוּ אֲשֶׁר-שִׁמְתִּי חוֹל גְּבוּל לָיִם חֶק-עוֹלָם
וְלֹא יַעֲבֹרְנָהוּ וַיִּתְּגַעֲשׂוּ וְלֹא יוֹכְלוּ וְהָמוּ גִלְיוֹ וְלֹא יַעֲבֹרְנָהוּ. **הכג** וְלָעַם הַזֶּה הָיָה
לֵב סוֹרֵר וּמוֹרָה; סָרוּ וַיִּלְכוּ. **הכד** וְלֹא-אָמְרוּ בְּלִבָּבָם נִירָא נָא אֶת-יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ הַנִּתֵּן גֶּשֶׁם וִירָה (יִוְרָה) וּמִלְקוֹשׁ בְּעֵתוֹ שְׁבַעַת חֲקוֹת קִצִּיר יִשְׁמַר-לָנוּ.

הכה עונותיכם הטו-אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מכם. **הכו** כי-נמצאו בעמי רשעים: ישור כשך יקושים הציבו משחית אנשים ילכדו. **הכו** ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים מרמה על-כן גדלו ויעשירו. **הכח** שמנו עשתו גם עברו דברי-רעדיו לא-דנו דין יתום ויצליחו ומשפט אביונים לא שפטו. **הכט** העל-אלה לא-אפקד נאם-יהוה אם בגוי אשר-כזה לא תתנקם נפשי. **הל** שמה ושרורה נהיתה בארץ. **הלא** הנבאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על-ידיהם ועמי אהבו כן ומה-תעשו לאחריתה. **וא** העזו בני בנימן מקרב ירושלם ובתקוע תקעו שופר ועל-בית הכפרם שאו משאת: כי רעה נשקפה מצפון ושבר גדול. **וב** הננה והמענגה דמיתי בת-ציון. **וג** אליה יבאו רעים ועדריהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את-ידו. **וד** קדשו עליה מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי לנו כי-פנה היום כי ינטו צללי-ערב. **וה** קומו ונעלה בלילה ונשחיתה ארמנותיה.

וו כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עצה ושפכו על-ירושלם סללה היא העיר הפקד בלה עשק בקרבה. **וז** כהקיר בור (ביר) מימיה כן הקרה רעתה חמס וטד ישמע בה על-פני תמידחלי ומכה. **וח** הוסרי ירושלם-פן-תקע נפשי ממך: פן-אשימך שממה ארץ לוא נושבה.

וט כה אמר יהוה צבאות עולל יעוללו כגפן שארית ישראל השב ידך כבוצר על-סלסלות. **וי** על-מי אדברה ואעידה וישמעוהנה ערלה אונם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר-יהוה היה להם לחרפהלא יחפצו-בו. **ויא** ואת חמת יהוה מלאתי נלאיתי הכילשפך על-עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחדו: כי-גם-איש עם-אשה ילכדו זקן עם-מלא ימים. **ויב** ונסבו בתיהם לאחרים שדות ונשים יחדו: כי-אטה את-ידי על-ישבי הארץ נאם-יהוה. **ויג** כי מקטנם ועד-גדולם כלו בוצע בצע ומנביא ועד-כהןכלו עשה שקר. **ויד** וירפאו את-שבר עמי על-נקלהלאמר שלום ואין שלום. **וטו** הבישו כי תועבה עשו גם-בוש לא-יבושו גם-הכלים לא ידעולכן יפלו בנפלים בעת-פקדתים יפשו אמר יהוה.

וטז כה אמר יהוה עמדו על-דרכים וראו ושאלו לנתבות עולם אי-זה דרך: הטוב ולכו-בה ומצאו מרגוע לנפשכם ויאמרו לא נלך. **ויז** והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר ויאמרו לא נקשיב. **ויח** לכן שמעו הגוים ודעי עדה את-אשר-בם. **ויט** שמעי הארצההנה אנכי מביא רעה אל-העם הזה פרי מחשבותם: כי על-דברי לא הקשיבו ותורתי וימאסו-בה. **וכ** למה-זה לי

לְבוֹנָה מִשָּׁבָא תָּבוּא וְקָנָה הַטּוֹב מֵאַרְץ מִרְחָק עַל־וְתִיכֶם לֹא לְרָצוֹן וְזִבְחֵיכֶם
לֹא-עָרְבוּ לִי. **וְכֹא** לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הַנְּנִי נָתַן אֶל-הָעָם הַזֶּה מְכֻשָּׁלִים וְכָשְׁלוֹ
בָּם אֲבוֹת וּבָנִים יַחֲדוֹ שָׁכַן וְרַעוּיָאֲבָדוּ (וְאָבָדוּ).

וְכֹכ כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה עִם בָּא מֵאַרְץ צָפוֹן וְגוֹי גָּדוֹל יַעֲזוֹר מִיִּרְכַּתִּי-אַרְץ. **וְכֹכ**
קָשֶׁת וְכִידוֹן יַחֲזִיקוּ אֶכְזָרִי הוּא וְלֹא יִרְחֲמוּ קוֹלָם כִּי־ם יִהְיֶה וְעַל-סוֹסִים יִרְכָּבוּ
עָרוֹד כְּאִישׁ לְמַלְחָמָה עָלֶיךָ בַּת-צִיּוֹן. **וְכֹכ** שְׁמַעְנוּ אֶת-שְׁמִעוּ רַפּוֹ יְדִינוּ צָרָה
הַחֲזִקְתָּנוּחִיל בְּיִלְדָּה. **וְכֹכ** אֶל-תִּצְאִי (תִּצְאִי) הַשָּׂדֶה וּבִדְרֹךְ אֶל-תִּלְכִּי (תִּלְכִּי):
כִּי חָרַב לְאֵיב מְגוֹר מִסָּבִיב. **וְכֹכ** בַּת-עַמִּי חֲגִרִי-שָׁק וְהִתְפַּלְשִׁי בְּאַפְרָאֲבֵל יַחֲדִי
עָשִׂי לָךְ מִסִּפֵּד תִּמְרוּרִים: כִּי פִתְאֻם יָבֹא הַשִּׂדְד עָלֵינוּ. **וְכֹכ** בָּחוֹן נִתְתִּיד בְּעַמִּי
מִבָּצָר וְתִדְעַ וּבַחֲנֻת אֶת-דִּרְכָּם. **וְכֹכ** כָּל־סָרִי סוֹרְרִים הִלְכִי רַכִּיל נַחֲשֶׁת וּבִרְזָל
כָּל־ם מִשְׁחִיתִים הֵמָּה. **וְכֹכ** נָחַר מִפֶּחַ מֵאֲשֶׁתָּם (מֵאִשׁ תָּם) עֲפָרְתָּלְשׁוּא צָרָף
צָרוּף וְרָעִים לֹא נִתְקוּ. **וְכֹכ** כֶּסֶף נִמְאָס קָרְאוּ לָהֶם: כִּי-מָאֵס יְהוָה בָּהֶם.
זֹכ הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר. **זֹכ** עֲמַד בְּשַׁעַר בֵּית יְהוָה
וְקִרְאתָ שֵׁם אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְאָמַרְתָּ שְׁמִעוּ דְּבַר-יְהוָה כָּל-יְהוּדָה הַבָּאִים
בְּשַׁעְרֵים הָאֵלֶּה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַיהוָה.

זֹכ כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִיטִיבוּ דִּרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וְאַשְׁכְּנָה
אֶתְכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה. **זֹכ** אֶל-תִּבְטְחוּ לָכֶם אֶל-דְּבָרֵי הַשֶּׁקֶר לֵאמֹר: הֵיכַל יְהוָה
הֵיכַל יְהוָה הֵיכַל יְהוָה הֵמָּה. **זֹכ** כִּי אִם-הִיטִיב תִּיטִיבוּ אֶת-דִּרְכֵיכֶם
וְאֶת-מַעַלְלֵיכֶם: אִם-עָשׂוּ תַעֲשׂוּ מִשְׁפָּט בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ. **זֹכ** גֵּר יָתוֹם
וְאַלְמָנָה לֹא תַעֲשֻׁקוּ וְדָם נָקִי אֶל-תִּשְׁפְּכוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
לֹא תִלְכוּ לָרַע לָכֶם. **זֹכ** וְשִׁכַּנְתִּי אֶתְכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה בְּאַרְץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְאַבוֹתֵיכֶם: לָמֶן-עוֹלָם וְעַד-עוֹלָם. **זֹכ** הִנֵּה אֲתֶם בְּטָחִים לָכֶם עַל-דְּבָרֵי
הַשֶּׁקֶר לְבַלְבְּלִתִּי הוֹעִיל. **זֹכ** הִגְנֵב רָצַח וְנָאֵף וְהַשָּׁבַע לִשְׁקֹר וְקִטֹּר לַבָּעַל וְהַלֵּךְ
אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא-יִדְעֶתֶם. **זֹכ** וּבָאתֶם וְעַמְדַתֶם לִפְנֵי בַּיִת הַזֶּה
אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו וְאָמַרְתֶּם נִצְלָנוּלְמַעַן עֲשׂוֹת אֶת כָּל-הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה.
זֹכ הַמַּעֲרַת פָּרָצִים הָיָה הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו בְּעִינֵיכֶם גַּם אֲנֹכִי
הִנֵּה רָאִיתִי נְאֻם-יְהוָה. **זֹכ** כִּי לָכוּ-נָא אֶל-מְקוֹמִי אֲשֶׁר בָּשִׁילוּ אֲשֶׁר שִׁכַּנְתִּי
שְׁמִי שֵׁם בְּרֹאשׁוֹנָה וְרָאוּ אֶת אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לוֹ מִפְּנֵי רַעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל. **זֹכ** וְעַתָּה
יַעַן עֲשׂוֹתְכֶם אֶת-כָּל-הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּהנְאֻם-יְהוָה וְאָדַבְרָ אֲלֵיכֶם הַשָּׁכֵם וְדַבֵּר
וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְאָקְרָא אֶתְכֶם וְלֹא עָנִיתֶם. **זֹכ** וְעָשִׂיתִי לְבַיִת אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי
עָלָיו אֲשֶׁר אֲתֶם בְּטָחִים בּוֹ וּלְמָקוֹם אֲשֶׁר-נָתַתִּי לָכֶם וּלְאַבוֹתֵיכֶםכֹּכ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי

לָשְׁלוּ. **זטו** וְהִשְׁלַכְתִּי אֶתְכֶם מֵעַל פְּנֵי כַּאֲשֶׁר הִשְׁלַכְתִּי אֶת-כָּל-אֲחֵיכֶם אֶת כָּל-זֶרַע אֲפָרִים.

זטז וְאַתָּה אֵל-תִּתְפַּלֵּל בְּעַד-הָעָם הַזֶּה וְאַל-תִּשָּׂא בְעַדָם רָנָה וּתִתְפַּלֶּה וְאַל-תִּפְגַּע-בִּי כִי-אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ אֹתְךָ. **זיז** הַאִינְךָ רֹאֶה מָה הִמָּה עֹשִׂים בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם. **זיח** הַבָּנִים מְלַקְטִים עֵצִים וְהָאֲבוֹת מְבַעְרִים אֶת-הָאֵשׁ וְהַנָּשִׁים לָשׁוֹת בָּצֶק: לַעֲשׂוֹת כְּוֹנִים לַמְּלָכֶת הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּד נְסָכִים לֵאלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְּעִסְנִי. **זיט** הָאֵתִי הֵם מְכַעֲסִים נָא-יְהוָה הֲלוֹא אַתָּם לְמַעַן בִּשְׁת פְּנִיָהֶם. **זכ** לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הִנֵּה אֲפִי וְחֻמָּתִי נִתְּכַת אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה עַל-הָאָדָם וְעַל-הַבְּהֵמָה וְעַל-עֶץ הַשִּׁדָּה וְעַל-פְּרִי הָאֲדָמָה וּבְעֶרְהָ וְלֹא תִכְבֶּה.

זכא כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: עֲלוּתֵיכֶם סָפוּ עַל-זִבְחֵיכֶם וְאָכְלוּ בָשָׂר. **זכב** כִּי לֹא-דִבַּרְתִּי אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים בַּיּוֹם הוּצִיא (הוֹצִיאִי) אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל-דִּבְרֵי עוֹלָה וְזִבְחַת. **זכג** כִּי אִם-אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אוֹתָם לֵאמֹר שְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתָּם תִּהְיוּ-לִי לְעָם וְהִלַּכְתֶּם בְּכָל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲצִוֶּה אֶתְכֶם לְמַעַן יֵיטֵב לָכֶם. **זכד** וְלֹא שְׁמָעוּ וְלֹא-הָטוּ אֶת-אָזְנָם וַיִּלְכוּ בְּמַעֲצוֹת בְּשָׁרָרוֹת לִבָם הִרְעוּ וַיִּהְיוּ לְאַחֲזֹר וְלֹא לְפָנִים. **זכה** לְמֹן-הַיּוֹם אֲשֶׁר יֵצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲשַׁלַּח אֲלֵיכֶם אֶת-כָּל-עַבְדֵי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשֶּׁכֶם וְשָׁלַח. **זכו** וְלֹא שְׁמָעוּ אֵלַי וְלֹא הָטוּ אֶת-אָזְנָם וַיִּקְשׁוּ אֶת-עֶרְפָם הִרְעוּ מֵאֲבוֹתָם. **זכז** וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמָעוּ אֲלֶיךָ וְקִרְאתָ אֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲנוּכָה. **זכח** וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא-שְׁמָעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָיו וְלֹא לָקְחוּ מוֹסֵר אֲבָדָה הָאֱמוּנָה וְנִכְרַתָּה מִפִּיָּהֶם.

זכט גָּזִי נִזְרָד וְהִשְׁלִיכִי וּשְׂאִי עַל-שָׁפִים קִינָה: כִּי מָאֵס יְהוָה וַיִּטֹּשׁ אֶת-דֹּוֹר עֲבָרְתּוֹ. **זל** כִּי-עָשׂוּ בְנֵי-יְהוּדָה הִרְעוּ בְּעֵינֵי נָאִם-יְהוָה: שָׁמוּ שְׁקוּצִיָּהֶם בַּבַּיִת אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמִי עַלְיוֹ לְטִמְאוֹ. **זלא** וּבָנוּ בַמּוֹת הַתִּפְתָּ אֲשֶׁר בָּגִיא בֶן-הַנֶּסֶם לְשַׁרְף אֶת-בְּנֵיהֶם וְאֶת-בְּנִיתֵיהֶם בְּאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא עָלְתָה עַל-לִבִּי. **זלב** לָכֵן הִנֵּה-יָמִים בָּאִים נָא-יְהוָה וְלֹא-יֵאמַר עוֹד הַתִּפְתָּ וְגִיא בֶן-הַנֶּסֶם כִּי אִם-גִּיא הַהִרְגָה וְקִבְרוּ בַתִּפְתָּ מֵאִין מָקוֹם. **זלג** וְהִיִּתָּה נִבְלַת הָעָם הַזֶּה לְמֵאֶכֶל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבִהֶמֶת הָאָרֶץ וְאִין מִחֲרִיד. **זלד** וְהִשְׁבַּתִּי מִעָרֵי יְהוּדָה וּמִחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל כְּלָה: כִּי לַחֲרָבָה תִּהְיֶה הָאָרֶץ. **זלא** בְּעֵת הַהִיא נָאִם-יְהוָה וַיֵּצֵאוּ (וַיִּצְיָאוּ) אֶת-עַצְמוֹת מַלְכֵי-יְהוּדָה

וְאֶת-עַצְמוֹת-שָׁרֵיו וְאֶת-עַצְמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֶת עַצְמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֶת עַצְמוֹת
יוֹשְׁבֵי-יְרוּשָׁלַם מִקְבְּרֵיהֶם. **חב** וְשִׁטְחוֹם לְשִׁמֶשׁ וּלְיָרֵחַ וּלְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר
אֶהְיֶה וְאֲשֶׁר עֲבָדוֹם וְאֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֲשֶׁר דָּרָשׁוּם וְאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲוּוּ
לָהֶם: לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקָּבְרוּ לְדָמֹן עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה יִהְיוּ. **חג** וְנִבְחַר מֹות מַחֲיִים
לְכָל הַשָּׂאֲרִית הַנִּשְׁאָרִים מִן-הַמִּשְׁפָּחָה הָרָעָה הַזֹּאת בְּכָל-הַמְּקוֹמוֹת הַנִּשְׁאָרִים
אֲשֶׁר הִדְחִיתִים שָׁם נָאֻם יְהוָה צְבָאוֹת.

חד וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה הַיִּפְּלוּ וְלֹא יָקוּמוּ אִם-יָשׁוּב וְלֹא יָשׁוּב. **חה**
מִדּוּעַ שׁוֹבְבָה הָעַם הַזֶּה יְרוּשָׁלַם מְשֻׁבָּה נִצָּחַת הַחַיִּיקוּ בְּתִרְמַת־מָאֲנוּ לָשׁוּב. **חו**
הַקִּשְׁבֹּתִי וְאֲשַׁמְעֵה לּוֹא-כֵן יִדְבְּרוּאִין אִישׁ נָחַם עַל-רָעָתוֹ לֵאמֹר מָה עָשִׂיתִי כָּל־
שֶׁב בַּמְּרֻצָּתָם (בַּמְּרוּצָּתָם) כָּסוּס שׁוֹטֵף בַּמִּלְחָמָה. **חז** גַּם-חֲסִידָה בַּשָּׁמַיִם
יִדְעָה מוֹעֲדֶיהָ וְתֹר וְסוּס (וְסִיס) וְעִגּוֹר שִׁמְרוּ אֶת-עֵת בִּאֲנָה וְעַמִּילָא יִדְעוּ אֶת
מִשְׁפָּט יְהוָה. **חח** אֵיכָה תֹאמְרוּ חֲכָמִים אֲנַחְנוּ וְתוֹרַת יְהוָה אֲתֵנוּ אָכֵן הִנֵּה
לְשָׁקֵר עֲשָׂה עֵט שִׁקֵּר סִפְרִים. **חט** הַבָּשׁוּ חֲכָמִים חֲתוּ וַיִּלְכְּדוּ הִנֵּה בְּדָבָר-יְהוָה
מֵאֲסוּ וְחֲכַמְתָּ מָה לָּהֶם. **חי** לָכֵן אֲתֵנוּ אֶת-נְשֵׁיהֶם לְאַחֲרִים שְׂדוּתֵיהֶם
לְיֹרְשֵׁיכִי מִקֹּטָן וְעַד-גָּדוֹל כָּל־בָּצַע בָּצַע: מִנְּבִיא וְעַד-כֹּהֵן כָּל־עֲשָׂה שִׁקֵּר.
חיא וַיִּרְפוּ אֶת-שֹׁבֵר בֵּת-עַמִּי עַל-נִקְלָה לֵאמֹר שְׁלוֹם שְׁלוֹם וְאִין שְׁלוֹם. **חיב**
הַבָּשׁוּ כִּי תוֹעֵבָה עָשׂוּ גַם-בּוֹשׁ לֹא-יִבָּשׁוּ וְהַכָּלִם לֹא יִדְעוּלָכֵן יִפְּלוּ בַּנִּפְלִים בְּעֵת
פְּקֻדָּתָם וַיִּכְשְׁלוּ אָמַר יְהוָה.

חיג אֲסֹף אֲסִיפֶם נָאֻם-יְהוָה אִין עֲנָבִים בְּגִפֹּן וְאִין תְּאֵנִים בְּתֵאנָה וְהָעֵלָה
נִבְלֹאֲתָן לָהֶם יַעֲבְרוּם. **חיד** עַל-מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבֵי הָאָסְפוּ וְנִבּוֹא אֶל-עָרֵי
הַמִּבְצָר וְנִדְמָה-שָׁם: כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הִדְמָנוּ וַיִּשְׁקֵנוּ מִי-רֹאשׁ כִּי חָטְאוּנוּ לַיהוָה.
חטו קוֹה לְשְׁלוֹם וְאִין טוֹב לָעֵת מִרְפָּה וְהִנֵּה בְּעֵתָה. **חטז** מִדָּן נִשְׁמַע נִחְרַת
סוּסִיּוֹמִקוֹל מִצְהָלוֹת אֲבִירָיו רָעָשָׁה כָּל-הָאָרֶץ וַיִּבּוֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאֶהָ עִיר
וַיִּשְׁבִּי בָּהּ.

חיו כִּי הִנֵּנִי מִשְׁלַח בָּכֶם נְחָשִׁים צַפְעָנִים אֲשֶׁר אִין-לָהֶם לֶחֶשׁ וְנִשְׁכּוּ אֶתְכֶם
נָאֻם-יְהוָה.

חיח מִבְּלִיגִיתִי עָלִי יִגּוֹן עָלִי לְבִי דָוִי. **חיט** הִנֵּה-קוֹל שׁוֹעֵת בֵּת-עַמִּי מֵאָרֶץ
מִרְחָקִים הִיחֹה אִין בְּצִיּוֹן אִם-מִלִּפְנֵי אִין בָּהּ מִדּוּעַ הַכְּעִסוּנִי בְּפִסְלֵיהֶם בְּהִבְלִי
נִכְר. **חכ** עֲבֹר קָצִיר כָּל־הָקִיץ וְאֲנַחְנוּ לּוֹא נוֹשְׁעֵנוּ. **חכא** עַל-שֹׁבֵר בֵּת-עַמִּי
הַשְׁבִּירְתִּי קִדְרֹתִי שְׁמָה הַחֲזִקְתָּנִי. **חכב** הַצָּרִי אִין בְּגִלְעָד אִם-רָפָא אִין שָׁם: כִּי
מִדּוּעַ לֹא עָלְתָה אֶרְכַּת בֵּת-עַמִּי.

חכג מי-יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי
בת-עמי.

טא מי-יתנני במדבר מלון ארחים ואעזבה את-עמי ואלכה מאתם: כי כלם
מנאפים עצרת בגדים. **טב** וידרכו את-לשונם קשתם שקר ולא לאמונה גברו
בארץ: כי מרעה אל-רעה יצאו ואתי לא-ידעו נאם-יהוה. **טג** איש מרעהו
השמרו ועל-כל-אח אל-תבטחו: כי כל-אח עקוב ועקב וכל-רע רכיל יהלך.
טד ואיש ברעהו יהתלו ואמת לא ידברו למדו לשונם דבר-שקר העוה נלאו.
טה שבתך בתוך מרמה במרמה מאנו דעת-אותי נאם-יהוה.

טו לכן כה אמר יהוה צבאות הנני צורכם ובחננתים: כי-איך אעשה מפני
בת-עמי. **טז** חץ שוחט (שחוט) לשונם מרמה דבר בפיו שלום את-רעהו ידבר
ובקרבו ישים ארבו. **טח** העל-אלה לא-אפקד-בם נאם-יהוה אם בגוי
אשר-כזה לא תתנקם נפשי.

טט על-ההרים אשא בכי ונהי ועל-נאות מדבר קינהכי נצתו מבלי-איש עבר
ולא שמעו קול מקנה מעוף השמים ועד-בהמה נדדו הלכו. **טי** ונתתי
את-ירושלם לגלים מעון תנים ואת-ערי יהודה אתן שממה מבלי יושב.
טיא מי-האיש החכם ויבן את-זאת ואשר דבר פי-יהוה אליו ויגדה על-מה
אבדה הארץ נצתה כמדבר מבלי עבר.

טיב ויאמר יהוה על-עזבם את-תורתתי אשר נתתי לפניהם ולא-שמעו בקולי
ולא-הלכו בה. **טיג** וילכו אחרי שררות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום
אבותם.

טיד לכן כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם את-העם הזה
לענה והשקיתים מי-ראש. **טטו** והפצותים בגוים אשר לא ידעו המה ואבותם
ושלחתי אחריהם את-החרב עד פלותי אותם.

טטז כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותבואינה ואל-החכמות
שלחו ותבואנה. **טטז** ותמהרנה ותשנה עלינו נהי ותרדנה עינינו דמעה
ועפעפינו יזלו-מים. **טיח** כי קול נהי נשמע מציון איך שדדנו בשנו מאד
כי-עזבנו ארץ כי השליכו משכנותינו.

טיט כי-שמענה נשים דבר-יהוה ותקח אזנכם דבר-פיו ולמדנה בנותיכם נהי
ואשה רעותה קינה. **טכ** כי-עלה מות בחלוינו בא בארמנותינו להכרית עולל
מחוץ בחורים מרחבות. **טכא** דבר כה נאם-יהוה ונפלה נבלת האדם כדמן
על-פני השדה וכעמיר מאחרי הקצר ואין מאסף.

טכב כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹ-יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחֻכְמָתוֹ וְאֵל-יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בְּגִבּוֹרָתוֹ
אֱלֹ-יִתְהַלֵּל עָשִׂיר בְּעִשְׂרוֹ. **טכג** כִּי אִם-בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשָּׂכֵל וַיִּדַּע
אוֹתֵיכִי אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה חֹסֶד מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בְּאֶרֶץ: כִּי-בְּאֵלֶּה חֲפָצָי
נָאִם-יְהוָה.

טכד הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָאִם-יְהוָה וּפְקַדְתִּי עַל-כָּל-מוֹל בְּעָרְלָה. **טכה**
עַל-מִצְרַיִם וְעַל-יְהוּדָה וְעַל-אֲדוֹם וְעַל-בְּנֵי עַמּוֹן וְעַל-מוֹאָב וְעַל כָּל-קְצוּצֵי פָאָה
הַיֹּשְׁבִים בְּמִדְבָּר כָּל-הַגּוֹיִם עָרְלִים וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל עָרְלִי-לֵב.
יא שָׁמְעוּ אֶת-הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל. **יב** כֹּה אָמַר יְהוָה
אֱלֹ-דָרְךָ הַגּוֹיִם אֵל-תִּלְמָדוֹ וּמֵאֲתוֹת הַשָּׁמַיִם אֵל-תַּחְתּוֹ: כִּי-יַחְתּוּ הַגּוֹיִם
מִהֶמָּה. **יג** כִּי-חֲקוֹת הָעַמִּים הֶבֶל הוּא: כִּי-עַץ מִיַּעַר כָּרְתוֹ מַעֲשֶׂה יָדֵי-חָרָשׁ
בַּמַּעֲצָד. **יד** בְּכֶסֶף וּבַזָּהָב יִיפְּהוּ בַּמַּסְמְרוֹת וּבַמִּקְבוֹת יַחֲזִיקוּם וְלֹא יִפִּיק. **יה**
כִּתְמוֹר מִקִּשָּׁה הֶמָּה וְלֹא יִדְבְּרוּ נְשׂוּא יִנְשׂוּא כִּי לֹא יִצְעְדוּ אֵל-תִּירָאוֹ מֶהֶם
כִּי-לֹא יָרְעוּ וְגַם-הֵיטִיב אֵין אוֹתָם.

יו מֵאֵין כְּמוֹד יְהוָה: גָּדוֹל אֲתָהּ וְגָדוֹל שְׁמֶךָ בְּגִבּוֹרָה. **יז** מִי לֹא יִרְאֶךָ מֶלֶךְ
הַגּוֹיִם כִּי לָךְ יֵאָתָה: כִּי בְּכָל-חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל-מַלְכוּתָם מֵאֵין כְּמוֹד. **יח**
וּבְאַחַת יִבְעֲרוּ וַיִּכְסְלוּ מוֹסֵר הַבָּלִים עָץ הוּא. **יט** כֶּסֶף מִרְקָע מִתְרַשֵּׁשׁ יוֹבֵא
וְזָהָב מֵאוּפִזְמַעֲשָׂה חָרָשׁ וַיְדִי צוּרָף תִּכְלֶת וְאַרְגָּמָן לְבוּשֶׁם מַעֲשֶׂה חֲכָמִים בָּלָם.
י וַיְהוָה אֱלֹהִים אֲמַת הוּא-אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם מִקְצָפוֹ תִרְעַשׁ הָאָרֶץ
וְלֹא-יִכְלוּ גוֹיִם זַעֲמוּ.

יא כִּדְנָה תֵּאמְרוּן לְהוֹם אֱלֹהֵיָא דִּי-שְׁמֵיָא וְאַרְקָא לֹא עֲבָדוּ יֵאבְדוּ מֵאַרְעָא
וּמִן-תַּחְתּוֹת שְׁמֵיָא אֱלֹהֵיָא.

יב עֹשֶׂה אֶרֶץ בְּכַחוֹ מִכִּין תִּבְל בְּחֻכְמָתוֹ וּבִתְבוּנָתוֹ נָטָה שָׁמַיִם. **י**ג לְקוֹל תִּתֵּן
הַמּוֹן מִיָּם בְּשָׁמַיִם וַיַּעֲלֶה נְשָׂאִים מִקְצֶה אֶרֶץ (הָאָרֶץ) בְּרָקִים לְמָטָר עֹשֶׂה וַיּוֹצֵא
רוּחַ מֵאֲצֻרְתּוֹ. **י**ד נִבְעַר כָּל-אָדָם מִדַּעַת הַבֵּישׁ כָּל-צוּרָף מִפָּסָל: כִּי שֶׁקֶר נִסְכּוֹ
וְלֹא-רוּחַ בָּם. **י**ט הֶבֶל הֶמָּה מַעֲשֶׂה תַעֲתָעִים בַּעַת פְּקַדְתָּם יֵאבְדוּ. **י**ז
לֹא-כֹאֵלֶה חֶלֶק יַעֲקֹב כִּי-יוֹצֵר הַכֹּל הוּא וַיִּשְׂרָאֵל שֶׁבֶט נִחְלָתוֹ: יְהוָה צְבָאוֹת
שְׁמוֹ.

יז אֶסְפִּי מֵאֶרֶץ כְּנַעַת דִּישְׁבִּתִּי (יִשְׁבֵּת) בְּמִצּוֹר.

יח כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי קוֹלֵעַ אֶת-יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ בַּפֶּעַם הַזֹּאת וְהֵצַרְתִּי לָהֶם
לְמַעַן וַיִּמָּצְאוּ.

יִיט אוי לי על-שְׁבָרִי נִחְלָה מִכְתִּי וְאֲנִי אֲמַרְתִּי אֲךָ זֶה חָלִי וְאֶשְׁאַנּוּ. **יכ** אֶהְלִי שָׂדֶד וְכָל-מִיתָרִי נִתְקוּ בְּנִי יִצְאָנִי וְאִינְסֵאִין-נָטָה עוֹד אֶהְלִי וּמִקֵּים יִרְעוּתִי. **יכא** כִּי נִבְעָרוּ הָרָעִים וְאֶת-יְהוָה לֹא דָרְשׁוּ עַל-כֵּן לֹא הִשְׁכִּילוּ וְכָל-מְרַעִיתָם נִפְוָצָה.

יכב קוֹל שְׁמוּעָה הִנֵּה בָּאָה וְרַעַשׁ גָּדוֹל מֵאֶרֶץ צָפוֹן: לָשׁוּם אֶת-עָרֵי יְהוּדָה שְׁמִמָּהמָעוֹן תָּנִים.

יכג יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי לֹא לָאֲדָם דָּרְכּוֹ לֹא-לְאִישׁ הַלֶּךְ וְהִכִּין אֶת-צַעְדּוֹ. **יכד** יִסְרַנִּי יְהוָה אֲךָ-בְּמִשְׁפָּט: אֶל-בְּאֶפְדֶּךָ פֶּן-תִּמְעַטְנִי. **יכה** שִׁפְךָ חֲמַתְךָ עַל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּךָ וְעַל מִשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ: כִּי-אָכְלוּ אֶת-יַעֲקֹב וְאָכְלָהוּ וַיִּכְלָהוּ וְאֶת-נִוְהוֹ הַשָּׁמוּ.

יכז הַדְּבַר אֲשֶׁר הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר. **יכח** שָׁמְעוּ אֶת-דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וְדִבְרַתְם אֶל-אִישׁ יְהוּדָה וְעַל-יִשְׂרָאֵל. **יכט** וְאֲמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: אֲרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע אֶת-דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת. **יכ** אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת-אַבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הוֹצִיאִי-אוֹתָם מֵאֶרֶץ-מִצְרַיִם מִכּוֹר הַבְּרָזִל לֵאמֹר שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם כְּכֹל אֲשֶׁר-אֶצְוֶה אֶתְכֶם וְהִיִּיתֶם לִי לְעָם וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים. **יכ** לְמַעַן הָקִים אֶת-הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וַיִּדְבְּשׁוּ אוֹתָם הַזֶּה וְאָעֵן וְאָמַר אֲמֹן יְהוָה. **יכ** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי קְרָא אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבַחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר: שָׁמְעוּ אֶת-דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם. **יכ** כִּי הָעֵד הָעֵדִיתִי בְּאַבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הָעֵלוֹתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְעַד-הַיּוֹם הַזֶּה הַשָּׁכֶם וְהָעֵד לֵאמֹר: שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי. **יכ** וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא-הִטּוּ אֶת-אָזְנָם וַיִּלְכּוּ אִישׁ בְּשִׁרְיוֹת לִבָּם הָרָע וְאָבִיא עֲלֵיהֶם אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַבְּרִית-הַזֹּאת אֲשֶׁר-צִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת וְלֹא עָשׂוּ.

יכ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי: נִמְצָא-קֶשֶׁר בְּאִישׁ יְהוּדָה וּבִישְׂרָאֵל. **יכ** שָׁבוּ עַל-עֲוֹנוֹת אֲבוֹתָם הָרָאשִׁנִּים אֲשֶׁר מָאֲנוּ לִשְׁמוֹעַ אֶת-דְּבָרֵי וְהִמָּה הִלְכוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לַעֲבֹדָם הִפְרוּ בֵּית-יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת-אַבוֹתָם.

יכ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא אֲלֵיהֶם רָעָה אֲשֶׁר לֹא-יִכְלּוּ לְצַאת מִמֶּנָּה וְזָעְקוּ אֵלַי וְלֹא אֶשְׁמַע אֲלֵיהֶם. **יכ** וְהִלְכוּ עָרֵי יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל וְזָעְקוּ אֶל-הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הֵם מְקַטְרִים לָהֶם וְהוֹשִׁיעַ לֹא-יִוְשִׁיעוּ לָהֶם בְּעֵת רָעָתָם.

יאיג כי מספר עריף היו אליהם יהודה ומספר חצות ירושלם שמותם מזבחות לבשתמזבחות לקטר לבצל.

יאיז ואתה אל-תתפלל בעד-העם הזה ואל-תשא בעדם רנה ותפלה: כי אינני שומע בעת קראם אליבעד רעתם.

יאטו מה לידידי בביתי עשותה המזמנה הרבים ובשר-קדש יעברו מעליך: כי רעתכי אז תעלי. **יאטז** זית רענן יפה פרי-תאר קרא יהוה שמך לקול המולה גדלה הצית אש עליה ורעו דליותיו. **יאטז** ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה: בגלל רעת בית-ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסנילקטר לבצל.

יאיח ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתני מעלליהם. **יאט** ואני ככבש אלוף יובל לטבוח ולא-ידעתי כי-עלי חשבו מחשבות נשחיתה עץ בלחמו ונכרתנו מארץ חייםושמו לא-יזכר עוד. **יאכ** ויהוה צבאות שפט צדק בחן פליות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את-ריבי.

יאכא לכן כה-אמר יהוה על-אנשי ענתות המבקשים את-נפשך לאמר: לא תנבא בשם יהוה ולא תמות בגדנו.

יאכב לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם: הבחורים ימתו בחרב בניהם ובנותיהם ימתו ברעב. **יאכג** ושארית לא תהיה להם: כי-אביא רעה אל-אנשי ענתות שנת פקדתם.

יבא צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדבר אתך מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל-בגדי בגד. **יבב** נטעתם גם-שרשויילכו גם-עשו פרי קרוב אתה בפיהם ורחוק מפליותיהם. **יבג** ואתה יהוה ידעתניתראני ובחנת לבי אתך התקם כצאן לטבח ויהקדשם ליום הרעה.

יבד עד-מתי תאבל הארץ ועשב כל-השדה ייבש מרעת ישבי-בה ספתה בהמות ועוףכי אמרו לא יראה את-אחריתנו. **יבה** כי את-רגלים רצתה וילאוד ואיך תתחרה את-הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן. **יבו** כי גם-אחיד ובית-אביך גם-המה בגדו בדגם-המה קראו אחריך מלא אל-תאמן בם כי-ידברו אליך טובות.

יבז עזבתי את-ביתניטשתי את-נחלתי נתתי את-ידדות נפשי בכף איביה. **יבח** היתה-לי נחלתי כאריה ביער נתנה עלי בקולה על-כן שנאתיה. **יבט** העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה לכו אספו כל-חית השדההתיו לאכלה. **יבי** רעים רבים שחתו כרמי בססו את-חלקתי נתנו את-חלקת חמדותי למדבר

שְׁמָמָה. **יביא** שְׁמָה לְשִׁמְמָהאֲבֵלָה עָלַי שְׁמָמָה נְשָׁמָה כָּל-הָאָרֶץ כִּי אֵין אִישׁ
שָׁם עַל-לֵב. **יביב** עַל-כָּל-שְׂפָיִם בַּמִּדְבָּר בָּאוּ שִׁדְדִים כִּי חָרַב לַיהוָה אֲכָלָה
מִקְצֵה-אָרֶץ וְעַד-קֵצֵה הָאָרֶץ: אֵין שְׁלוֹם לְכָל-בָּשָׂר.

יביג זָרְעוּ חֲטִיטִים וְקִצְיִם קָצְרוּ נִחְלוּ לֹא יוֹעִלוּ וּבָשׁוּ מִתְּבוּאֹתֵיכֶם מִחֲרוֹן
אֶף-יְהוָה.

יביז כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-כָּל-שְׂכַנֵּי הָרָעִים הַנִּגְעִים בַּנִּחְלָה אֲשֶׁר-הִנַּחֲלָתִי
אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל: הִנְנִי נֹתֵשֶׁם מֵעַל אֲדָמָתָם וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה אֶתּוֹשׁ
מִתּוֹכָם. **יבטו** וְהָיָה אַחֲרֵי נְתָשִׁי אוֹתָם אָשׁוּב וְרַחֲמָתִים וְהִשְׁבַּתִּים אִישׁ לְנִחְלָתוֹ
וְאִישׁ לְאֶרְצוֹ. **יבטז** וְהָיָה אִם-לָמַד יִלְמְדוּ אֶת-דֶּרֶכִּי עַמִּי לְהִשְׁבֵּעַ בְּשָׁמִי
חַי-יְהוָה כִּפְאֲשֶׁר לָמְדוּ אֶת-עַמִּי לְהִשְׁבֵּעַ בַּבַּעַל וְנִבְנוּ בַתוֹךְ עַמִּי. **יביז** וְאִם לֹא
יִשְׁמְעוּ: וְנִתְּשָׁתִי אֶת-הַגּוֹי הַהוּא נִתּוֹשׁ וְאֲבַדְנָאִם-יְהוָה.

יגא כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הַלֹּחַ וְקִנִּיתָ לָךְ אֲזוּר פְּשָׁתִים וְשָׁמְתוּ עַל-מִתְנִיָךְ וּבִמִּים
לֹא תִבְאֶהוּ. **יגב** וְאָקְנָה אֶת-הָאֲזוּר כַּדָּבָר יְהוָה וְאָשֶׁם עַל-מִתְנִי.

יגג וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֱלֹהֵי שְׁנִית לֵאמֹר. **יגד** קַח אֶת-הָאֲזוּר אֲשֶׁר קִנִּיתָ אֲשֶׁר
עַל-מִתְנִיָךְ וְקוּם לָךְ פְּרִתָּה וְטָמְנָהוּ שָׁם בְּנִקְיָק הַסֵּלַע. **יגה** וְאַלְךָ וְאֶטְמַנְהוּ
בַּפְּרִת כִּפְאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אוֹתִי. **יגו** וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים רַבִּים וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי קוּם
לָךְ פְּרִתָּה וְקַח מִשָּׁם אֶת-הָאֲזוּר אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְטָמְנוֹ-שָׁם. **יגז** וְאַלְךָ
פְּרִתָּהוּאֲחַפֵּר וְאֶקַּח אֶת-הָאֲזוּר מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-טָמְנָתִיו שָׁמָּה וְהִנֵּה נִשְׁחַת
הָאֲזוּר לֹא יִצְלַח לְכָל.

יגח וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֱלֹהֵי לֵאמֹר. **יגט** כֹּה אָמַר יְהוָה: כִּכָּה אֲשַׁחִית אֶת-גֵּאוֹן
יְהוּדָה וְאֶת-גֵּאוֹן יְרוּשָׁלַם הָרֶב. **יגי** הָעַם הַזֶּה הָרַע הַמְּאֲנִים לְשִׁמוּעַ אֶת-דְּבָרֵי
הַהֲלָכִים בְּשִׁרְרוֹת לָבָם וַיִּלְכּוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעַבְדָּם וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם
וַיְהִי כִפְאֲשֶׁר הָיָה אֲשֶׁר לֹא-יִצְלַח לְכָל.

יגיא כִּי כִפְאֲשֶׁר יִדְבֹק הָאֲזוּר אֶל-מִתְנִי-אִישׁ כֵּן הִדְבַּקְתִּי אֱלֹהֵי אֶת-כָּל-בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְאֶת-כָּל-בֵּית יְהוּדָה נָאִם-יְהוָה לְהָיוֹת לִי לְעֵם וּלְשָׁם וּלְתַהֲלָה
וּלְתַפְאֶרֶת וְלֹא שָׁמְעוּ. **יגיב** וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה כֹּה-אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כָּל-גִּבֹּל יִמְלֹא יֵין וְאָמְרוּ אֲלֵיךְ הִידְעֵ לֹא נִדְעָ כִּי כָל-גִּבֹּל יִמְלֹא יֵין.
יגיד וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר יְהוָה הִנְנִי מִמְלֵא אֶת-כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת
וְאֶת-הַמְּלָכִים הַיֹּשְׁבִים לְדוֹד עַל-כִּסְאוֹ וְאֶת-הַכֹּהֲנִים וְאֶת-הַנְּבִיאִים וְאֶת
כָּל-יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם שִׁפְרוֹן. **יגיד** וְנִפְצָתִים אִישׁ אֶל-אָחִיו וְהָאֲבוֹת וְהַבָּנִים
יִחָדְוּנָאִם-יְהוָה לֹא-אֲחִמּוֹל וְלֹא-אֲחוּס וְלֹא אֲרַחֵם מִהִשְׁחִיתָם. **יגטו** שָׁמְעוּ

וְהֶאֱזִינוּ אֶל-תַּגְבָּהּוּ: כִּי יִהְיֶה דְבָר. **יגטז** תִּנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כְּבוֹד בְּטָרִם יַחֲשֹׁף וּבְטָרִם יִתְנַגְּפוּ רַגְלֵיכֶם עַל-הָרִי נִשָּׁף וְקוֹיֹתֶם לְאֹזֹר וְשָׁמָּה לְצַלְמֹת יִשִּׁית (וְשִׁית) לַעֲרֹפֹל. **יגיוז** וְאִם לֹא תִשְׁמָעוּהָ בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה-נַפְשִׁי מִפְּנֵי גֹוָה וְדָמַעַת תִּדְמַע וְתִרְדַּע עֵינַי דָּמָעָה כִּי נִשְׁבָּה עֵדֶר יִהְיֶה.

יגיאח אָמַר לְמַלְךְ וּלְגַבִּירָה הַשְׁפִּילוּ שְׁבוּ: כִּי יֵרֵד מִרְאשֹׁתֵיכֶם עֶטְרַת תִּפְאָרְתְּכֶם. **יגייט** עָרִי הִנָּגַב סָגְרוּ וְאִין פִּתְחַת הַגִּלְתָּ יְהוּדָה כִּלְהָה הַגִּלְתָּ שְׁלוֹמִים. **יגכ** שְׂאִי (שְׂאִי) עֵינֵיכֶם וּרְאִי (וּרְאִי) הַבָּאִים מִצָּפוֹן אֵינָה הָעֵדֶר נִתֵּן-לָךְ צֶאֱן תִּפְאָרְתְּךָ. **יגכא** מֶה-תֹּאמְרִי כִּי-יִפְקֹד עָלֶיךָ וְאֵת לַמִּדְתָּ אֶתֶם עָלֶיךָ אֲלָפִים לְרֹאשׁ הַלֹּא חֲבָלִים יֶאֱחָזוּךָ כִּמוֹ אִשֶּׁת לָדָה. **יגכב** וְכִי תֹאמְרִי בְּלִבְבְּךָ מִדּוּעַ קָרָאֲנִי אֱלֹהִים בְּרַב עֹנֶיךָ נִגְלוּ שׁוּלְיֶיךָ נְחֻמְסוּ עֶקְבֶיךָ. **יגכג** הִיִּהְפֹךְ כּוֹשִׁי עוֹרֹו וְנֹמַר חֲבֵרְבֵרְתִּיו גַּם-אֶתֶם תּוֹכְלוּ לְהִיטִיב לַמִּדֵּי הָרַע. **יגכד** וְאַפִּיצֶם כֶּקֶשׁ-עוֹבֵר לְרוּחַ מִדְּבָר. **יגכה** זֶה גּוֹרְלֶךָ מִנֶּת-מִדִּין מֵאֵתִי נָא-יְהוָה אֲשֶׁר שָׁכַחְתָּ אוֹתִי וְתִבְטָחִי בִּשְׁקָר. **יגכו** וְגַם-אֲנִי חֲשַׁפְתִּי שׁוּלְיֶיךָ עַל-פְּנֶיךָ וְנִרְאָה קְלוּנֶךָ. **יגכז** נֶאֱפִיךָ וּמִצָּהֳלוֹתֶיךָ זִמַּת זְנוּתֶךָ עַל-גִּבְעוֹת בִּשְׂדֵה רְאִיתִי שְׁקוּצֶיךָ אוֹי לָךְ יְרוּשָׁלַם לֹא תִטְהָרִי אַחֲרֵי מִתִּי עַד.

ידא אֲשֶׁר הָיָה דְבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ עַל-דְּבָרֵי הַבְּצֻרוֹת. **ידב** אֲבָלָה יְהוּדָה וְשַׁעֲרֶיהָ אֲמַלְלוּ קִדְרוּ לְאַרְצָה וְצוֹחַת יְרוּשָׁלַם עֲלֶתָה. **ידג** וְאֲדַרְיָהם שָׁלְחוּ צַעוּרֵיהֶם (צַעֲרֵיהֶם) לַמִּים בָּאוּ עַל-גִּבִּים לֹא-מִצְאוּ מִים שָׁבוּ כְּלִיָּהֶם רִיקִם בָּשׁוּ וְהִכְלִמוּ וְחִפּוּ רֹאשָׁם. **ידד** בַּעֲבוּר הָאֲדָמָה חֲתָה כִּי לֹא-הָיָה גֶשֶׁם בְּאַרְצָה בָּשׁוּ אֲכָרִים חִפּוּ רֹאשָׁם. **ידה** כִּי גַם-אֵילַת בִּשְׂדֵה יִלְדָה וְעֶזְזָב: כִּי לֹא-הָיָה דָשָׂא. **ידו** וּפְרָאִים עָמְדוּ עַל-שִׁפְיִם שְׁאֲפּוּ רוּחַ פִּתְנִים כָּלוּ עֵינֵיהֶם כִּי-אִין עֲשָׂב. **ידז** אִם-עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בְּנוֹיָהוּ עָשָׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ: כִּי-רַבּוּ מְשׁוֹבְתֵינוּ לָךְ חֲטָאֵנוּ. **ידח** מִקְוֶה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בַּעַת צָרָה לָמָּה תִהְיֶה כָּגֶר בְּאַרְצָה וּכְאֶרֶח נָטָה לָלוֹן. **ידט** לָמָּה תִהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם כְּגִבּוֹר לֹא-יֻכַּל לְהוֹשִׁיעַ וְאַתָּה בְּקִרְבָנוּ יְהוָה וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אֶל-תִּנְחֲנוּ.

ידי כֹּה-אָמַר יְהוָה לָעַם הַזֶּה כִּן אֶהְיֶה לָנוּ עֲרֹגְלֵיהֶם לֹא חֲשָׁכוּ וַיִּהְיֶה לֹא רָצָם עֲתָה יִזְכָּר עֹנֶם וַיִּפְקֹד חֲטָאֲתָם.

ידיא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי: אֶל-תִּתְפַּלֵּל בְּעַד-הָעָם הַזֶּה לְטוֹבָה. **ידיב** כִּי יֵצְמוּ אֵינִי שְׁמַע אֶל-רִנָּתָם וְכִי יַעֲלוּ עֲלָה וּמִנְחָה אֵינִי רָצָם: כִּי בַחֲרֵב וּבִרְעָב וּבִדְבָר אֲנִי מִכְלָה אוֹתָם.

ידיג ואמר אֵהָה אֲדָנִי יְהוָה הִנֵּה הַנְּבֵאִים אֹמְרִים לָהֶם לֹא-תֵרְאוּ חָרֵב וְרָעַב לֹא-יִהְיֶה לָכֶם: כִּי-שְׁלוֹם אָמַת אֲתֵן לָכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה.

ידיז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי שֹׁקֵר הַנְּבֵאִים נְבֵאִים בְּשִׁמְיֹלָא שְׁלַחְתִּים וְלֹא צוּיִתִּים וְלֹא דִבְרַתִּי אֲלֵיהֶם חֲזוֹן שֹׁקֵר וְקֶסֶם וְאִלּוּל (וְאִלּוּל) וְתַרְמוֹת (וְתַרְמִית) לָבֶם הֵמָּה מִתְנַבְּאִים לָכֶם.

ידטו לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה עַל-הַנְּבֵאִים הַנְּבֵאִים בְּשִׁמִּי וְאֲנִי לֹא-שְׁלַחְתִּים וְהֵמָּה אֹמְרִים חָרֵב וְרָעַב לֹא יִהְיֶה בָאָרֶץ הַזֹּאת: בַּחֲרֵב וּבְרָעַב יִתְּמוּ הַנְּבֵאִים הֵמָּה. **ידטז** וְהָעָם אֲשֶׁר-הֵמָּה נְבֵאִים לָהֶם יִהְיוּ מְשֻׁלָּכִים בַּחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי הָרָעַב וְהַחֲרֵב וְאִין מְקַבֵּר לְהֵמָּה הֵמָּה נְשִׁיָּהֶם וּבְנֵיהֶם וְשִׁפְכָתִי עֲלֵיהֶם אֶת-רָעָתָם. **ידיז** וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה תִּרְדָּנָה עֵינִי דִמְעָה לִילָה וַיּוֹמֶם וְאֶל-תִּדְמִינָה: כִּי שֹׁבֵר גְּדוֹל נִשְׁבְּרָה בְּתוּלַת בֵּת-עַמִּימְכָה נִחְלָה מְאֹד. **ידיח** אִם-יֵצְאֵתִי הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה חִלְלִי-חָרֵב וְאִם בָּאתִי הָעִיר וְהִנֵּה תַחֲלוּאֵי רָעַב: כִּי-גַם-נָבִיא גַם-כֹּהֵן סָחֲרוּ אֶל-אָרֶץ וְלֹא יָדְעוּ.

ידיט הִמָּאֵס מְאֹסֶת אֶת-יְהוּדָה אִם-בְּצִיּוֹן גָּעַלָה נִפְשָׁהּ מִדִּוּעַ הַכִּיתָנוּ וְאִין לָנוּ מִרְפָּא קוּה לְשְׁלוֹם וְאִין טוֹב וּלְעֵת מִרְפָּא וְהִנֵּה בָעֵתָה. **ידכ** יָדְעָנוּ יְהוָה רָשָׁעֵנוּ עוֹן אֲבוֹתֵינוּ: כִּי חֲטָאוּנוּ לָךְ. **ידכא** אֶל-תִּנָּאֶץ לִמְעַן שִׁמְךָ אֶל-תִּנְבֵּל כְּסֵא כְבוֹדְךָ זָכַר אֶל-תִּפְרַר בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ. **ידכב** הִישׁ בְּהַבְלֵי הַגּוֹיִם מִגְּשָׁמִים וְאִם-הַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ רַבָּבִים הֲלֹא אַתָּה-הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִקְוָה-לָךְ-כִּי-אַתָּה עֹשִׂיתָ אֶת-כָּל-אֵלֶּה.

טוא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי אִם-יַעֲמֹד מֹשֶׁה וְשִׁמְוֵאל לִפְנֵי אִין נִפְשִׁי אֶל-הָעָם הַזֶּה שְׁלַח מַעַל-פָּנֵי וַיֵּצְאוּ. **טוב** וְהָיָה כִּי-יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ אָנָּה נֵצָא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר יְהוָה אֲשֶׁר לַמָּוֶת וְאֲשֶׁר לַחֲרֵב וְאֲשֶׁר לַרָעַב וְאֲשֶׁר לַרָעַב וְאֲשֶׁר לַשָּׁבִי. **טוג** וּפָקַדְתִּי עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִשְׁפָּחוֹת נָאִם-יְהוָה אֶת-הַחֲרֵב לְהַרְגַּ וְאֶת-הַכְּלָבִים לְסַחֵב וְאֶת-עוֹף הַשָּׁמַיִם וְאֶת-בְּהֵמַת הָאָרֶץ לֶאֱכֹל וּלְהַשְׁחִית. **טוז** וַיִּנְתְּנִים לַזּוּעָה (לְזַעֲוָה) לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ בְּגִלְל מְנִשָּׁה בֶן-יַחֲזַקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַל אֲשֶׁר-עָשָׂה בִירוּשָׁלַם. **טוה** כִּי מִי-יַחְמֹל עָלֶיךָ יְרוּשָׁלַם וּמִי יָנוּד לָךְ וּמִי יִסּוּר לְשֹׁאֵל לְשֹׁלֵם לָךְ. **טו** אֶת נִטְשֶׁת אֲתִי נָאִם-יְהוָה אַחֲוֹר תִּלְכִּי וְאֵט אֶת-יָדִי עָלֶיךָ וְאֲשַׁחֲיֶתְךָ נִלְאִיתִי הַנָּחִם. **טו** וְאַזְרֵם בְּמִזְרָה בְּשַׁעְרֵי הָאָרֶץ שְׁכַלְתִּי אֲבִדְתִּי אֶת-עַמִּי מִדְּרָכֵיהֶם לֹא-שָׁבוּ. **טוח** עֲצֻמוּ-לִי אֲלִמְנוֹתָיו מִחוּל יָמִים הִבֵּאתִי לָהֶם עַל-אִם בַּחוּר שִׂיד בְּצִהָרִים הִפְלַתִּי עָלֶיךָ פֶּתָאֵם עִיר

וּבְהִלּוֹת. **טוט** אִמְלִלָּהּ לִלְדֹת הַשְּׁבָעָה נִפְחָה נִפְשָׁה בָּאָה (בָּא) שְׁמִשָּׁה בְּעַד יוֹמָסִבּוּשָׁה וְחִפְרָה וּשְׁאִרִיתָם לַחֲרֹב אֶתָּן לִפְנֵי אִיבִיהֶם־נָאִם-יְהוָה.
טוי אוֹי-לִי אֲמִיכִי יִלְדַּתְנִי אִישׁ רִיב וְאִישׁ מְדוֹן לְכָל-הָאָרֶץ לֹא-נָשִׁיתִי וְלֹא-נָשׁוּ-בִי כֹלָה מִקְלָלוֹנִי.

טויא אָמַר יְהוָה אִם-לֹא שְׁרוּתְךָ (שְׁרִיתִיךָ) לְטוֹב אִם-לֹא הִפְגַּעְתִּי בְךָ בְּעַת רָעָה וּבְעַת צָרָה־אֵת-הָאֵיב. **טויב** הִירָע בְּרָזָל בְּרָזָל מִצָּפוֹן וּנְחָשֶׁת. **טויג** חִילָךְ וְאוֹצְרוֹתֶיךָ לָבֹז אֶתָּן לֹא בְמַחִיר וּבְכָל-חֲטָאוֹתֶיךָ וּבְכָל-גְּבוּלֶיךָ. **טויד** וְהַעֲבַרְתִּי אֶת-אִיבֶיךָ בָּאָרֶץ לֹא יָדַעְתָּ: כִּי-אֵשׁ קָדְחָה בְּאִפִּי עָלֵיכֶם תּוֹקֵד.
טוטו אֵתָּה יָדַעְתָּ יְהוָה זָכְרָנִי וּפְקַדְנִי וְהִנֵּקְס לִי מִרְדְּפִי־אֵל-לְאֶרֶץ אֶפְרַיִם תִּקְחָנִי דַע שְׁאֵתִי עָלֶיךָ חֲרָפָה. **טוטז** נִמְצָאוּ דְּבָרֶיךָ וְאִכְלָם וַיְהִי דְּבָרֶיךָ (דְּבָרְךָ) לִי לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחַת לִבִּי: כִּי-נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלִי יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת.
טויו לֹא-יִשְׁבְּתִי בְּסוּד-מִשְׁחָקִים וְאֶעֱלֹ: מִפְּנֵי יָדְךָ בְּדָד יִשְׁבְּתִי כִּי-זַעַם מִלְּאֲתָנִי. **טויוח** לָמָּה הָיָה כְּאֲבִי נֹצַח וּמִכְּתִי אֲנוּשָׁה מֵאֲנָה הִרְפָּאָהוּ תִהְיֶה לִי כִּמוֹ אֲכָזָב מִיָּם לֹא נֶאֱמָנוּ.

טויט לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אִם-תָּשׁוּב וְאֲשִׁיבְךָ לִפְנֵי תַעֲמֹד וְאִם-תּוֹצִיא יָקָר מִזֶּלְלִל כִּפִּי תִהְיֶה יִשְׁבוּ הֵמָּה אֵלֶיךָ וְאֵתָּה לֹא-תָשׁוּב אֲלֵיהֶם. **טויכ** וּנְתַתִּיךָ לָעַם הַזֶּה לְחוֹמַת נְחָשֶׁת בְּצוּרָה וְנִלְחֲמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא-יִוָּכְלוּ לָךְ: כִּי-אֵתָּה אֲנִי לְהוֹשִׁיעַךָ וּלְהַצִּילְךָ נָאִם-יְהוָה. **טויכא** וְהַצַּלְתִּיךָ מִיַּד רָעִים וּפִדְתִּיךָ מִכַּף עֲרָצִים.
טווא וַיְהִי דְּבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **טויב** לֹא-תִקַּח לָךְ אִשָּׁה וְלֹא-יִהְיוּ לָךְ בָּנִים וּבָנוֹת בְּמָקוֹם הַזֶּה.

טוג כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה עַל-הַבָּנִים וְעַל-הַבָּנוֹת הַיְּלֻדִים בְּמָקוֹם הַזֶּה וְעַל-אִמּוֹתָם הַיְּלֻדוֹת אוֹתָם וְעַל-אֲבוֹתָם הַמּוֹלִדִים אוֹתָם־בָּאָרֶץ הַזֹּאת. **טוגד** מִמּוֹתִי תִחַלְּאִים יָמָתוּ לֹא יִסְפְּדוּ וְלֹא יִקְבְּרוּלְדָּמֶן עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ וּבִבְחָרָב וּבִרְעָב יָכֻלוּ וְהִיתָה נִבְלָתָם לְמֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבִהֵמַת הָאָרֶץ.

טוזה כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה אֵל-תְּבוּאָה בֵּית מְרוֹזָח וְאֵל-תֵּלָךְ לְסִפּוּד וְאֵל-תִּנְדָּ לָהֶם: כִּי-אֶסְפְּתִי אֶת-שְׁלוֹמִי מֵאֵת הָעָם הַזֶּה נָאִם-יְהוָה־אֵת-הַחֶסֶד וְאֵת-הַרְחָמִים.
טוז וּמָתוּ גְדִלִים וּקִטְנִים בָּאָרֶץ הַזֹּאת לֹא יִקְבְּרוּ וְלֹא יִסְפְּדוּ לָהֶם־וְלֹא יִתְגַּדֵּד וְלֹא יִקְרַח לָהֶם. **טוזו** וְלֹא יִפְרְסוּ לָהֶם עַל-אֲבֵל לְנַחֲמוֹ עַל-מָת וְלֹא-יִשְׁקוּ אוֹתָם כּוֹס תִּנְחוּמִים עַל-אֲבִיו וְעַל-אִמּוֹ. **טוזח** וּבֵית-מִשְׁתָּה לֹא-תְבוּאָה לְשִׁבְתָּ אוֹתָם לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת.

טזט כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני משבית מן-המקום הזה לעיניכם ובימיכם קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלת. **טזי** והיה כי תגיד לעם הזה את כל-הדברים האלה ואמרו אליך על-מה דבר יהוה עלינו את כל-הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו. **טזיא** ואמרת אליהם על אשר-עזבו אבותיכם אותי נאם-יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת-תורתתי לא שמרו. **טזיב** ואתם הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שררות לבו-הרע לבלתי שמע אלי. **טזיג** והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת על-הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ויעבדתם-שם את-אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא-אתן לכם חנינה.

טזיד לכן הנה-ימים באים נאם-יהוה ולא-יאמר עוד חי-יהוה אשר העלה את-בני ישראל מארץ מצרים. **טזטו** כי אם-חי-יהוה אשר העלה את-בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם שמה והשבתיים על-אדמתם אשר נתתי לאבותם.

טזטז הנני שלח לדוגים (לדיגים) רבים נאם-יהוה ודיגים ואחרי-כן אשלח לרבים צידים וצידים מעל כל-הר ומעל כל-גבעה ומנקיקי הסלעים. **טזיז** כי עיני על-כל-דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא-נצפן עונם מנגד עיני. **טזיח** ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חלקם את-ארצי: בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו את-נחלתי.

טזיט יהוה עזי ומעזי ומנוסיביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי-ארץ ויאמרו אד-שקר נחלו אבותינו הבל ואין-בם מועיל. **טזכ** היעשה-לו אדם אלהים והמה לא אלהים. **טזכא** לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את-ידי ואת-גבורתי וידעו כי-שמי יהוה.

יזא חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפרן שמיר: חרושה על-לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם. **יזב** כזכר בניהם מזבחותם ואשריהם על-עץ רענן על גבעות הגבהות. **יזג** הררי בשדה חילך כל-אוצרותיך לבז אתן במתיק בחטאת בכל-גבוליך. **יזד** ושמטתה ובה מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיך את-איביך בארץ אשר לא-ידעת: כי-אש קדחתם באפי עד-עולם תוקד.

יזה כה אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן-יהוה יסור לבו. **יזז** והיה כערער בערבה ולא יראה כי-יבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב.

יִזוּ בְרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהָיָה מִבְּטָחוֹ. יִזוּ וְהָיָה כְּעֶץ שְׁתוּל
עַל-מַיִם וְעַל-יּוֹבֵל יִשְׁלַח שָׁרְשָׁיו וְלֹא יִרָא (וְיִרְאֶה) כִּי-יָבֹא חֹם וְהָיָה עֲלֵהוּ רֵעָן
וּבִשְׁנַת בָּצָרֶת לֹא יִדָּאָג וְלֹא יִמָּיֵשׁ מַעֲשׂוֹת פָּרִי. יִזוּ עֶקֶב הַלֵּב מִכָּל וְאִנֹּשׁ הוּא
מִי יִדְעֶנּוּ. יִזוּ אֲנִי יְהוָה חִקֵּר לֵב בְּחֹן כְּלִיּוֹת: וְלָתֵת לְאִישׁ כְּדָרְכוֹ כַּפָּרִי מַעֲלָלוֹ.
יִזֵּא קָרָא דָּגֵר וְלֹא יִלָּד עֲשֵׂה עֶשֶׂר וְלֹא בְּמִשְׁפָּט בְּחָצִי יָמוֹ יַעֲזֹבֵנוּ וּבְאַחֲרִיתוֹ
יְהִיָּה נָבֵל. יִזֵּב כֶּסֶף כְּבוֹד מָרוֹם מֵרָאשׁוֹן מִקּוֹם מְקֻדָּשְׁנוּ. יִזֵּג מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל
יְהוָה כָּל-עֲזָבִיד יִבְשׁוּ יִסּוּרֵי (וְיִסּוּרֵי) בְּאֶרֶץ יִכְתְּבוּ כִּי עֲזָבוּ מְקוֹר מַיִם-חַיִּים
אֶת-יְהוָה.

יִזֵּד רַפְּאֵנִי יְהוָה וְאַרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאִנְשֵׁעָה: כִּי תַהֲלִתִּי אֶתָּה. יִזְטוּ הֵנָּה-הֵמָּה
אֹמְרִים אֵלַי: אֵיךְ דָּבַר-יְהוָה יָבֹא נָא. יִזְטוּ וְאֲנִי לֹא-אֶצְתִּי מִרְעָה אַחֲרִיד וְיוֹם
אֲנוֹשׁ לֹא הִתְאַוִּיתִי אֶתָּה יָדַעְתָּ מוֹצֵא שְׁפָתַי נִכַח פְּנִידָה הִיא. יִזִּז אֶל-תַּהֲיִיָּה-לִי
לְמַחֲתָה מִחֲסִי-אֶתָּה בְּיוֹם רָעָה. יִזִּיחַ יִבְשׁוּ רִדְפֵי וְאֶל-אֲבִשָּׁה אֲנִי־יַחֲתוּ הֵמָּה
וְאֶל-אֲחֻתָּה אֲנִי הִבִּיא עֲלֵיהֶם יוֹם רָעָה וּמִשְׁנָה שְׁבֵרוֹן שְׁבָרָם.
יִזִּט כֹּה-אָמַר יְהוָה אֵלֵי הַלֵּךְ וְעַמְדָת בְּשַׁעַר בְּנֵי-עַם (הָעַם) אֲשֶׁר יָבֹאוּ בּוֹ מִלְכֵי
יְהוּדָה וְאֲשֶׁר יֵצְאוּ בּוֹ וּבְכָל שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם. יִזַּכּ וְאַמְרַת אֲלֵיהֶם שְׁמָעוּ
דָּבַר-יְהוָה מִלְכֵי יְהוּדָה וְכָל-יְהוּדָה וְכָל יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם הַבָּאִים בְּשַׁעֲרֵי הָאֵלֶּה.
יִזְכָּא כֹה אָמַר יְהוָה הַשְׁמְרוּ בְּנִפְשׁוֹתֵיכֶם וְאֶל-תִּשְׁאוּ מִשָּׂא בְּיוֹם הַשְּׁבֵת
וְהִבֵּאתֶם בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם. יִזְכּבּ וְלֹא-תוֹצִיאוּ מִשָּׂא מִבְּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשְּׁבֵת
וְכָל-מִלְאָכָה לֹא תַעֲשׂוּ וְקִדְשְׁתֶּם אֶת-יוֹם הַשְּׁבֵת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם.
יִזְכּג וְלֹא שְׁמָעוּ וְלֹא הִטּוּ אֶת-אָזְנָם וַיִּקְשׁוּ אֶת-עֲרֹפֶם לִבְלָתִי שׁוֹמֵעַ (שְׁמוֹעַ)
וּלְבָלָתִי קֹחַת מוֹסֵר. יִזְכּד וְהָיָה אִם-שָׁמַעַ תִּשְׁמָעוּן אֵלַי נָא-יְהוָה לְבָלָתִי
הִבִּיא מִשָּׂא בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת בְּיוֹם הַשְּׁבֵת וּלְקִדְשׁ אֶת-יוֹם הַשְּׁבֵת לְבָלָתִי
עֲשׂוֹת-בֹּה כָּל-מִלְאָכָה. יִזְכּה וּבָאוּ בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת מִלְכִּים וְשָׂרִים יֹשְׁבִים
עַל-כֶּסֶף דָּוָד רִכְבִּים בָּרֶכֶב וּבִסּוּסִים הֵמָּה וְשָׂרֵיהֶם אִישׁ יְהוּדָה וַיֹּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם
וַיִּשְׁבָּה הָעִיר-הַזֹּאת לְעוֹלָם. יִזְכוּ וּבָאוּ מִעַר־יְהוּדָה וּמִסְבִּיבוֹת יְרוּשָׁלַם וּמִאֶרֶץ
בְּנִימִן וּמִן-הַשְּׁפֵלָה וּמִן-הָהָר וּמִן-הַנֶּגֶב מִבָּאִים עוֹלָה וְזִבְח וּמִנְחָה
וּלְבֹנָהּ וּמִבָּאֵי תוֹדָה בֵּית יְהוָה. יִזְכּז וְאִם-לֹא תִשְׁמָעוּ אֵלַי לְקִדְשׁ אֶת-יוֹם
הַשְּׁבֵת וּלְבָלָתִי שְׁאֵת מִשָּׂא וּבֹא בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם בְּיוֹם הַשְּׁבֵת: וְהִצַּתִּי אֵשׁ
בְּשַׁעֲרֶיהָ וְאָכְלָה אֲרָמְנוֹת יְרוּשָׁלַם וְלֹא תִכָּבֶּה.
יִחָא הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר. יִחָב קוֹם וַיֵּרֶדְתָּ בֵּית
הַיּוֹצֵר וְשָׁמָּה אֲשַׁמִּיעַךְ אֶת-דְּבָרִי. יִחָג וְאַרְדּ בֵּית הַיּוֹצֵר וְהִנֵּהוּ (וְהִנֵּה-הוּא) עֲשֵׂה

מִלְאָכָה עַל-הָאֲבָנִים. **יחז** וְנִשְׁחַת הַכָּלִי אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה בַחֲמֻרְבִּיד הַיּוֹצֵר וְשָׁב וַיַּעֲשֶׂהוּ כָּלִי אַחֵר כַּאֲשֶׁר יָשָׁר בְּעֵינֵי הַיּוֹצֵר לַעֲשׂוֹת.

יחה וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **יחו** הַכִּיּוֹצֵר הַזֶּה לֹא-אוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵלנָאם-יְהוָה הִנֵּה כַחֲמֹר בִּיד הַיּוֹצֵר כֵּן-אַתֶּם בְּיָדֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל.

יחז רָגַע אֲדָבָר עַל-גּוֹי וְעַל-מַמְלָכָה לְנִתּוֹשׁ וּלְנִתּוֹץ וּלְהֶאֱבִיד. **יחח** וְשָׁב הַגּוֹי הַהוּא מִרְעָתוֹ אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עֲלֵיוֹנְחֻמָּתִי עַל-הָרָעָה אֲשֶׁר חֲשַׁבְתִּי לַעֲשׂוֹת לוֹ.

יחט וְרָגַע אֲדָבָר עַל-גּוֹי וְעַל-מַמְלָכָה לְבָנוֹת וּלְנִטּוֹעַ. **יחי** וְעֹשֶׂה הָרָעָה (הָרַע) בְּעֵינֵי לְבַלְתִּי שָׁמַע בְּקוֹלִינְחֻמָּתִי עַל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי לְהִיטִיב אוֹתוֹ.

יחיא וְעַתָּה אֶמֶר-נָא אֶל-אִישׁ-יְהוּדָה וְעַל-יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵר עֲלֵיכֶם רָעָה וְחֹשֶׁב עֲלֵיכֶם מַחֲשָׁבָה שׁוּבוּ נָא אִישׁ מִדֶּרֶכּוֹ הָרָעָה וְהִיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם. **יחיב** וְאָמְרוּ נֹאֲשׁ: כִּי-אַחֲרֵי מַחֲשָׁבוֹתֵינוּ נִלְךְ וְאִישׁ שְׁרָרוֹת לְבוֹ-הָרַע נַעֲשֶׂה.

יחג לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁאֵלוּ-נָא בְּגוֹיִם מִי שָׁמַע כְּאַלְהֵה: שַׁעֲרַת עֲשֻׁתָּה מְאֹד בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל. **יחיד** הִנְעִזְבַּ מִצּוֹר שְׂדֵי שֶׁלֶג לְבָנוֹן: אִם-יִנְתָּשׁוּ מִיָּם זָרִים קָרִיםנוֹזְלִים. **יחטו** כִּי-שִׁכַּחְנִי עַמִּי לַשּׁוֹא יִקְטְרוּ וַיִּכְשְׁלוּ בְּדַרְכֵיהֶם שְׁבִילֵי עוֹלָם לָלֶכֶת נְתִיבוֹת דֶּרֶךְ לֹא סְלוּלָה. **יחטז** לָשׁוּם אֲרָצָם לְשִׁמָּה שְׂרוּקָת (שְׁרִיקָת) עוֹלָם כֹּל עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשָּׁם וַיִּנִּיד בְּרָאשׁוֹ. **יחיו** כְּרוּחַ-קָדִים אֲפִיצָם לִפְנֵי אוֹיֵב עֶרְף וּלֹא-פָנִים אֲרָאם בְּיוֹם אִידָם.

יחיא וַיֹּאמְרוּ לָכֵן וְנַחֲשָׁבָה עַל-יִרְמְיָהוּ מַחֲשָׁבוֹתַי לֹא-תֵאבֹד תוֹרָה מִכֶּהֱן וְעֹצָה מִחֲכָם וְדָבָר מִנְּבִיא לָכֵן וְנִכְהוּ בַלְשׁוֹן וְאֶל-נִקְשִׁיבָה אֶל-כָּל-דִּבְרָיו. **יחיט** הַקְשִׁיבָה יְהוָה אֵלַי וְשָׁמַע לְקוֹל יְרִיבִי. **יחכ** הִישָׁלַם תַּחַת-טוֹבָה רָעָה כִּי-כְרוּ שׁוּחָה לְנַפְשִׁי זָכַר עֲמָדִי לְפָנֶיךָ לְדָבָר עֲלֵיהֶם טוֹבָה לְהַשִּׁיב אֶת-חֲמַתְךָ מֵהֶם. **יחכא** לָכֵן תֵּן אֶת-בְּנֵיהֶם לָרָעַב וְהַגֵּרָם עַל-יְדֵי-חָרֵב וְתַהֲיֶנָּה נְשִׁיהֶם שְׂכָלוֹת וְאַלְמָנוֹת וְאֲנָשִׁיהֶם יִהְיוּ הָרָגִי מוֹת בַּחוּרֵיהֶם מִכִּי-חָרֵב בַּמִּלְחָמָה. **יחכב** תִּשְׁמַע זַעֲקָה מִבְּתִיָּהֶם כִּי-תָבִיא עֲלֵיהֶם גְּדוּד פְּתָאִם: כִּי-כְרוּ שִׁיחָה (שׁוּחָה) לְלִכְדֵּנִי וּפָחִים טָמְנוּ לְרַגְלִי. **יחכג** וְאַתָּה יְהוָה יָדַעְתָּ אֶת-כָּל-עֲצָתְךָ עָלַי לַמּוֹתָאֵל-תִּכְפֹּר עַל-עוֹנָם וְחֲטָאתָם מִלִּפְנֶיךָ אֶל-תִּמְחִי וְהִיוּ (וְיִהְיוּ) מִכְשָׁלִים לִפְנֶיךָ בְּעַת אַפָּךְ עֹשֶׂה בָּהֶם.

יטא כֹּה אָמַר יְהוָה הֲלֹךְ וְקִנִּיתָ בְּקִבְּק יוֹצֵר חֶרֶשׁ וּמִזְקָנִי הָעָם וּמִזְקָנִי הַכֹּהֲנִים. **יטב** וַיִּצְאָתָּ אֶל-גֵּיא בֶן-הַנֶּם אֲשֶׁר פָּתַח שַׁעַר הַחֲרָסוֹת (הַחֲרָסִית) וְקִרְאָתָּ שֵׁם אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ. **יטג** וְאַמַּרְתָּ שְׁמַעוּ דָּבָר-יְהוָה מַלְכִּי יְהוּדָה

וַיֵּשְׁבִי יְרוּשָׁלַם כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא רָעָה עַל-הַמָּקוֹם
הַזֶּה אֲשֶׁר כָּל-שְׁמֶעָה תִּצְלָנָה אָזְנוֹ. **יטד** יַעַן אֲשֶׁר עֲזַבְנִי וַיִּנְכְּרוּ אֶת-הַמָּקוֹם
הַזֶּה וַיִּקְטְרוּ-בּוֹ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּם הִמָּה וַאֲבוֹתֵיהֶם וּמַלְכֵי
יְהוּדָה וּמַלְאוּ אֶת-הַמָּקוֹם הַזֶּה דָם נָקִים. **יטו** וּבְנוּ אֶת-בָּמוֹת הַבַּעַל לְשֹׂרֶף
אֶת-בְּנֵיהֶם בָּאֲשַׁעֲלוֹת לַבָּעַל: אֲשֶׁר לֹא-צוֹיֹתִי וְלֹא דִבְרַתִּי וְלֹא עָלְתָה עַל-לְבִי.
יטו לָכֵן הִנֵּה-יָמִים בָּאִים נֹאֲם-יְהוָה וְלֹא-יִקְרָא לַמָּקוֹם הַזֶּה עוֹד הַתִּפְתָּ וְגִיא
בֶן-הַנֶּסֶךְ אִם-גִּיא הִהְרָגָה. **יטז** וּבִקְוִי אֶת-עֶצֶת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בַּמָּקוֹם הַזֶּה
וְהַפְּלִיתִם בַּחֲרֵב לִפְנֵי אֲבִיֵּיהֶם וּבִיד מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וְנָתַתִּי אֶת-נִבְלָתָם לְמֶאֱכָל
לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבֶהֱמַת הָאָרֶץ. **יטח** וְשִׁמְתִּי אֶת-הָעִיר הַזֹּאת לְשִׁמָּה וּלְשֹׂרָקָה:
כָּל עֹבֵר עָלֶיהָ יִשָּׁם וְיִשְׂרָק עַל-כָּל-מִכְתָּהָ. **יטט** וְהֶאֱכַלְתִּים אֶת-בֶּשֶׂר בְּנֵיהֶם
וְאֶת בֶּשֶׂר בְּנֹתֵיהֶם וְאִישׁ בֶּשֶׂר-רֵעֵהוּ יֹאכְלוּ בַּמָּצוֹר וּבַמָּצוֹק אֲשֶׁר יִצְיָקוּ לָהֶם
אֲבִיֵּיהֶם וּמִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם. **יטי** וְשִׁבְרַתְּ הַבִּקְבָּק לְעֵינֵי הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים אוֹתָךְ.
יטיא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כָּכָה אֲשַׁבֵּר אֶת-הָעָם הַזֶּה
וְאֶת-הָעִיר הַזֹּאת כַּאֲשֶׁר יִשְׁבֵּר אֶת-כָּלִי הַיּוֹצֵר אֲשֶׁר לֹא-יֻכַּל לְהִרְפָּה עוֹד
וּבִתְפֹת יִקְבְּרוּ מֵאִין מְקוֹם לִקְבוֹר. **יטיב** כֵּן-אֶעֱשֶׂה לַמָּקוֹם הַזֶּה
נֹאֲם-יְהוָה וְלִיּוֹשְׁבָיו וְלָתֵת אֶת-הָעִיר הַזֹּאת כִּתְפֹת. **יטיג** וְהָיוּ בְּתֵי יְרוּשָׁלַם וּבְתֵי
מַלְכֵי יְהוּדָה כַּמָּקוֹם הַתִּפְתָּ הַטְּמְאִים לְכָל הַבְּתִים אֲשֶׁר קִטְרוּ עַל-גִּגְתֵּיהֶם לְכָל
צָבָא הַשָּׁמַיִם וְהַסֵּד נְסֻכִּים לֵאלֹהִים אֲחֵרִים.
יטיד וַיָּבֹא יִרְמְיָהוּ מִהַתִּפְתָּ אֲשֶׁר שָׁלְחוּ יְהוָה שָׁם לְהִנָּבֵא וַיַּעֲמֵד בַּחֲצַר
בֵּית-יְהוָה וַיֹּאמֶר אֶל-כָּל-הָעָם.
יטטו כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִי אֶל-הָעִיר הַזֹּאת
וְעַל-כָּל-עָרֶיהָ אֶת כָּל-הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עָלֶיהָ: כִּי הִקְשׁוּ אֶת-עֶרְפָם לְבַלְתִּי
שְׁמוֹעַ אֶת-דִּבְרִי. **כא** וַיִּשְׁמַע פִּשְׁחוֹר בֶּן-אֶמֶר הַכֹּהֵן וְהוּא-פֹקִיד נָגִיד בְּבֵית
יְהוָה אֶת-יִרְמְיָהוּ נָבִיא אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **כב** וַיִּכָּה פִּשְׁחוֹר אֶת יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא
וַיִּתֵּן אוֹתוֹ עַל-הַמֶּהֱפֶכֶת אֲשֶׁר בִּשְׁעַר בִּנְיָמִן הָעֹלִיּוֹן אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה. **כג** וַיְהִי
מִמַּחֲרַת וַיֵּצֵא פִּשְׁחוֹר אֶת-יִרְמְיָהוּ מִן-הַמֶּהֱפֶכֶת וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִרְמְיָהוּ לֹא פִּשְׁחוֹר
קָרָא יְהוָה שְׁמִדָּכִי אִם-מָגוֹר מִסָּבִיב.
כד כִּי כֹה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵנָךְ לְמָגוֹר לָךְ וּלְכָל-אֲהֻבֶיךָ וְנִפְּלוּ בַּחֲרֵב
אֲבִיֵּיהֶם וְעֵינֶיךָ רְאוֹת וְאֶת-כָּל-יְהוּדָה אֲתָן בְּיַד מֶלֶךְ-בָּבֶל וְהִגְלָם בְּבֶלְהָ וְהִפָּס
בַּחֲרֵב. **כה** וְנָתַתִּי אֶת-כָּל-חֶסֶן הָעִיר הַזֹּאת וְאֶת-כָּל-יִגְיָעָה וְאֶת-כָּל-יִקְרָה וְאֶת
כָּל-אוֹצְרוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה אֲתָן בְּיַד אֲבִיֵּיהֶם וּבְזָזִים וּלְקַחוּם וְהִבִּיאוּם בְּבֶלְהָ. **כו**

וְאַתָּה פֶּשְׁחוֹר וְכָל יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ תִּלְכּוּ בְּשָׂבִי וּבְבֶל תָּבוֹא וְשָׁם תָּמוּת וְשָׁם
תִּקְבְּרָאֲתָה וְכָל-אֶהְיֶיךָ אֲשֶׁר-נִבְּאָתָה לָהֶם בְּשִׁקְרָה.

כז פְּתִיתֵנִי יְהוָה וְאַפָּת חֲזַקְתֵּנִי וְתוֹכַל הֵייתִי לְשֹׁחוֹק כָּל-הַיּוֹם כֹּלָּה לַעֲגֹל לִי. **כח**
כִּי-מִדֵּי אֲדַבֵּר אֲזַעֵק חֲמֵס וְשֹׁד אֶקְרָא: כִּי-הָיָה דְבַר-יְהוָה לִי לְחֶרֶף וּלְקָלָס
כָּל-הַיּוֹם. **כט** וְאַמְרָתִי לֹא-אֶזְכְּרֶנּוּ וְלֹא-אֲדַבֵּר עוֹד בְּשִׁמוֹ וְהָיָה בְּלִבִּי כָּאֵשׁ
בַּעֲרַת עֵצִר בַּעֲצֻמֹּתַי וְנִלְאִיתִי כִּלְכֹּל וְלֹא אוֹכֵל. **ל** כִּי שָׁמַעְתִּי דְבַת רַבִּים מְגוֹר
מִסָּבִיב הִגִּידוּ וְנִגִּידְנוּ כָּל אֲנוּשׁ שְׁלָמִי שְׁמִרִי צִלְעֵי אוֹלִי יִפְתָּה וְנוֹכְלָה לוֹ וְנִקְחָה
נִקְמַתְנוּ מִמֶּנּוּ. **לא** וַיְהִיָּה אוֹתִי כְּגִבּוֹר עָרִיץ עַל-כֵּן רָדַפְנִי יִכְשְׁלוּ וְלֹא יִכָּלוּ בְּשׁוֹ
מָאֵד כִּי-לֹא הִשְׁפִּילוּ כְּלֻמַּת עוֹלָם לֹא תִשָּׁכַח. **לב** וַיְהִיָּה צְבָאוֹת בְּחֹן צַדִּיק
רָאָה כְּלִיּוֹת וְלֵב אָרָאָה נִקְמַתְךָ מֵהֶם כִּי אֵלֶיךָ גָּלִיתִי אֶת-רִיבִי.

לג שִׁירוּ לַיהוָה הַלְלוּ אֶת-יְהוָה: כִּי הֲצִיל אֶת-נַפְשׁ אֲבִיוֹן מִיַּד מְרַעִים.

לד אָרוֹר הַיּוֹם אֲשֶׁר יִלְדָתִי בּוֹ: יוֹם אֲשֶׁר-יִלְדָתִנִּי אִמִּי אֶל-יְהִי בְרוּךְ. **לו**
אָרוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּשָׂר אֶת-אָבִי לֵאמֹר יִלְד-לָךְ בֶּן זָכָר שְׂמִי שְׂמִיחָהוּ. **לז** וְהָיָה
הָאִישׁ הַהוּא כְּעָרִים אֲשֶׁר-הִפִּיךָ יְהוָה וְלֹא נָחַם וְשָׁמַע זַעֲקָה בִּבְקָר וּתְרוּעָה בַּעֲת
צַהֲרָיִם. **לח** אֲשֶׁר לֹא-מוֹתַתִּנִּי מִרְחֹם וַתֵּהִי-לִי אִמִּי קִבְּרִי וּרְחֻמָּה הָרַת עוֹלָם.
לח לָמָּה זֶה מִרְחֹם יִצְאָתִי לָרְאוֹת עֲמָל וַיִּגְוֹן וַיִּכָּלוּ בְּבִשְׁתׁ יָמַי.

לא הִדְבַּר אֲשֶׁר-הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בְּשִׁלַּח אֵלָיו הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ
אֶת-פֶּשְׁחוֹר בֶּן-מִלְכִּיָּה וְאֶת-צַפְנִיָּה בֶן-מַעֲשִׂיָּה הַכֹּהֵן לֵאמֹר. **לב** דֶּרֶשׁ-נָא
בַּעֲדֵנוּ אֶת-יְהוָה כִּי נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל נִלְחָם עָלֵינוּ אוֹלִי יַעֲשֶׂה יְהוָה אוֹתֵנוּ
כְּכָל-נִפְלְאוֹתָיו וַיַּעַלָּה מַעְלֵינוּ. **לג** וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֲלֵיהֶם: כֹּה תֹאמְרוּן
אֶל-צִדְקִיָּהוּ.

לד כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מַסֵּב אֶת-כָּלִי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיָדְכֶם
אֲשֶׁר אַתֶּם נִלְחָמִים בָּם אֶת-מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶת-הַפְּשָׁדִים הַצָּרִים עֲלֵיכֶם מִחוּץ
לְחוֹמָה וְאַסְפֹּתִי אוֹתָם אֶל-תוֹךְ הָעִיר הַזֹּאת. **לה** וְנִלְחַמְתִּי אֲנִי אִתְּכֶם בְּיָד
נְטוּיָה וּבִזְרוּעַ חֲזָקָה וּבְאַף וּבְחֶמֶה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל. **לו** וְהִפִּיתִי אֶת-יוֹשְׁבֵי הָעִיר
הַזֹּאת וְאֶת-הָאָדָם וְאֶת-הַבְּהֵמָה: בְּדֶבֶר גָּדוֹל יָמֹתוּ. **לז** וְאַחֲרֵי-כֵן נָאִם-יְהוָה
אֶתֵּן אֶת-צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה וְאֶת-עֲבָדָיו וְאֶת-הָעָם וְאֶת-הַנְּשֹׂאָרִים בָּעִיר
הַזֹּאת מִן-הַדֶּבֶר מִן-הַחֶרֶב וּמִן-הָרָעָב בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל וּבְיַד אִיבֵיהֶם
וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וְהִכָּם לְפִי-חֶרֶב לֹא-יָחוּס עֲלֵיהֶם וְלֹא יַחְמֹל וְלֹא יִרְחַם.
לח וְאֶל-הָעָם הַזֶּה תֹּאמַר כֹּה אָמַר יְהוָה: הִנְנִי נֹתֵן לְפָנֵיכֶם אֶת-דֶּרֶךְ הַחַיִּים
וְאֶת-דֶּרֶךְ הַמָּוֶת. **לט** הִיָּשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת יָמוּת בַּחֶרֶב וּבָרָעָב וּבִדְבַר וְהַיּוֹצֵא

וְנָפַל עַל-הַפְּשָׁדִים הַצָּרִים עֲלֵיכֶם יַחִיה (וְחָיָה) וְהִיתָה-לוֹ נַפְשׁוֹ לְשָׁלָל. **כאי** כִּי שָׁמַתִּי פָנַי בְּעִיר הַזֹּאת לְרָעָה וְלֹא לְטוֹבָהנָאם-יְהוָה בְּיַד-מֶלֶךְ בָּבֶל תִּנָּתֶן וּשְׂרָפָה בָּאֵשׁ.

כאיא וּלְבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה שָׁמְעוּ דְּבַר-יְהוָה. **כאיב** בֵּית דָּוִד כֹּה אָמַר יְהוָה דִּינוּ לַבֹּקֶר מִשְׁפָּט וְהַצִּילוּ גְזוּל מִיַּד עוֹשֶׁק: פֶּן-תֵּצֵא כָאֵשׁ חֲמָתִי וּבַעֲרָה וְאִין מִכְּבָה מִפָּנַי רַע מַעֲלִלֵיהֶם (מַעֲלָלִיכֶם). **כאיג** הִנְנִי אֵלֶיךָ יִשְׁבֶּת הָעֵמֶק צוּר הַמִּישׁוּרנָאם-יְהוָה הָאֲמָרִים מִי-יַחַת עָלֵינוּ וּמִי יָבֹא בְּמַעֲוֹנוֹתֵינוּ. **כאיז** וּפְקֹדֹתַי עֲלֵיכֶם כְּפָרִי מַעֲלָלֵיכֶם נָאם-יְהוָה וְהַצַּתִּי אֵשׁ בַּיַּעֲרָה וְאָכְלָה כָּל-סִבִּיבֶיהָ. **כבא** כֹּה אָמַר יְהוָה רֵד בֵּית-מֶלֶךְ יְהוּדָה וְדַבֵּרְתָּ שָׁם אֶת-הַדְּבַר הַזֶּה. **כבב** וְאָמַרְתָּ שְׁמַע דְּבַר-יְהוָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הַיֹּשֵׁב עַל-כִּסֵּא דָּוִד: אַתָּה וְעַבְדֶּיךָ וְעַמֶּיךָ הַבָּאִים בַּשָּׁעָרִים הָאֵלֶּה. **כבג** כֹּה אָמַר יְהוָה עֲשׂוּ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה וְהַצִּילוּ גְזוּל מִיַּד עָשׂוֹק וְגַר יְתוֹם וְאַלְמָנָה אֶל-תִּנּוּ אֶל-תַּחֲמֹסוֹ וְדָם נָקִי אֶל-תִּשְׁפְּכוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה. **כבד** כִּי אִם-עֲשׂוּ תַעֲשׂוּ אֶת-הַדְּבַר הַזֶּהוּבָאוּ בַּשָּׁעָרִי הַבֵּית הַזֶּה מְלָכִים יֹשְׁבִים לְדָוִד עַל-כִּסְאוֹ רֹכְבִים בָּרֶכֶב וּבִסּוּסִים הוּא וְעַבְדּוֹ וְעַמּוֹ. **כבה** וְאִם לֹא תִשְׁמָעוּ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּהבִי נִשְׁבַּעְתִּי נָאם-יְהוָה כִּי-לַחֲרָבָה יִהְיֶה הַבֵּית הַזֶּה. **כבו** כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה עַל-בֵּית מֶלֶךְ יְהוּדָה גִּלְעָד אַתָּה לִי רֹאשׁ הַלְבָנוֹן אִם-לֹא אֲשִׁיתֶךָ מִדְּבַר עָרִים לֹא נוֹשְׁבָה (נוֹשְׁבוֹ). **כבוז** וְקֹדֶשְׁתִּי עֲלֶיךָ מִשְׁחָתִים אִישׁ וּכְלָיו וּכְרָתוֹ מִבְּחַר אֲרָצֶיךָ וְהִפִּילוּ עַל-הָאֵשׁ. **כבח** וְעַבְרוּ גוֹיִם רַבִּים עַל הָעִיר הַזֹּאת וְאָמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ עַל-מָה עָשָׂה יְהוָה כֹּכָה לָעִיר הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת. **כבט** וְאָמְרוּעַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת-בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַיַּעֲבֹדוּם.

כבי אֶל-תִּבְכּוּ לִמָּת וְאֶל-תִּגְדּוּ לוֹ בְּכֹו בְּכֹו לַהֲלֹךְכִּי לֹא יָשׁוּב עוֹד וְרָאָה אֶת-אֶרֶץ מוֹלִדְתּוֹ. **כביא** כִּי כֹה אָמַר-יְהוָה אֶל-שָׁלֹם בֶּן-יִאֲשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הַמֶּלֶךְ תַּחַת יִאֲשִׁיָּהוּ אָבִיו אֲשֶׁר יָצָא מִן-הַמָּקוֹם הַזֶּה: לֹא-יָשׁוּב שָׁם עוֹד. **כביב** כִּי בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-הִגְלוּ אוֹתוֹשָׁם יָמוּת וְאֶת-הָאֶרֶץ הַזֹּאת לֹא-יִרְאָה עוֹד.

כביג הוּא בִּנְה בֵיתוֹ בְּלֹא-צָדֵק וְעַלְיוֹתָיו בְּלֹא מִשְׁפָּט בִּרְעָהוּ יַעֲבֹד חֲנָם וּפְעָלוֹ לֹא יִתֵּן-לוֹ. **כביז** הָאֲמַר אֲבָנָה-לִי בֵּית מִדּוֹת וְעַלְיוֹת מְרוֹחִים וְקָרַע לוֹ חֲלוֹנִי וְסָפּוֹן בָּאֶרֶז וּמִשׁוֹחַ בַּשָּׁשָׁר. **כבטו** הַתְּמַלֵּךְ כִּי אַתָּה מִתְחַרָה בָּאֶרֶז אֲבִידָה הַלּוֹא אָכַל וְשָׁתָה וְעָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָהאִז טוֹב לוֹ. **כבטז** דָּן דִּין-עָנִי וְאֲבִיוֹן אִז טוֹב הַלּוֹא-הִיא הַדַּעַת אוֹתִי נָאם-יְהוָה. **כבז** כִּי אִין עֵינֶיךָ וּלְבָבְךָ כִּי אִם-עַל-בִּצְעָךָ וְעַל דָּם-הַנָּקִי לְשָׁפוֹךְ וְעַל-הָעֶשֶׂק וְעַל-הַמְרוּצָה לַעֲשׂוֹת.

כביח לכן כה-אמר יהוה אל-יהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה לא-יספדו לו
הוי אחי והוי אחות לא-יספדו לו הוי אדון והוי הדה. **כביט** קבורת חמור
יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלם.
כבכ עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך וצעקי מעברים כי נשברו
כל-מאהבין. **כבכא** דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע זה דרךך
מנעוריך כי לא-שמעת בקולי. **כבכב** כל-רעיד תרעה-רוח ומאהבין בשבי
ילכו: כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך. **כבכג** ישבתי (ישבת) בלבנון מקננתי
(מקננת) בארזים: מה-נחנת בבא-לך חבלים חיל פילדה. **כבכד** חי-אני
נאם-יהוה כי אם-יהיה כניהו בן-יהויקים מלך יהודה חותם על-יד ימיני: כי
משם אתקנה. **כבכה** ונתתיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר-אתה גור
מפניהם וביד נבוכדראצר מלך-בבל וביד הכשדים. **כבכו** והטלתי אתך
ואת-אמך אשר ילדתך על הארץ אחרת אשר לא-ילדתם שם ושם תמותו.
ככז ועל-הארץ אשר-הם מנשאים את-נפשם לשוב שם: שמה לא ישובו.
ככח העצב נבזה נפוץ האיש הזה כניהו אם-כלי אין חפץ בו מדוע הוטלו
הוא וזרעו והשלכו על-הארץ אשר לא-ידעו. **ככט** ארץ ארץ שמעי
דבר-יהוה. **ככל** כה אמר יהוה כתבו את-האיש הזה עריריגבר לא-יצלח
בימיו: כי לא יצלח מזרעו איש ישב על-כסא דוד ומשל עוד ביהודה.
כגא הוי רעים מאבדים ומפצים את-צאן מרעיתינאם-יהוה.
כגב לכן כה-אמר יהוה אלהי ישראל על-הרעים הרעים את-עמי אתם
הפצתם את-צאני ותדחום ולא פקדתם אתם הנני פקד עליכם את-רע
מעלליכם נאם-יהוה. **כגג** ואני אקבץ את-שארית צאני מכל הארצות
אשר-הדחתי אתם שם והשבתי אתהן על-נוהן ופרו ורבו. **כגד** והקמתי
עליהם רעים ורעים ולא-ייראו עוד ולא-יחתו ולא יפקדו נאם-יהוה.
כגה הנה ימים באים נאם-יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק ומלך מלך והשפיל
ועשה משפט וצדקה בארץ. **כגו** בימיו תנושע יהודה וישראל ישכן לבטח
וזה-שמו אשר-יקראו יהוה צדקנו.
כגז לכן הנה-ימים באים נאם-יהוה ולא-לאמרו עוד חי-יהוה אשר העלה
את-בני ישראל מארץ מצרים. **כגח** כי אם-חי-יהוה אשר העלה ואשר הביא
את-זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתיים שם וישבו
על-אדמתם.

כגט לַנְּבִיאִים נִשְׁפָּר לְבִי בְּקֶרְבִּי רַחֲפוּ כָּל-עֲצָמוֹתֵיהֶי יִתִּי כְּאִישׁ שֹׁכֹר וּכְגֶבֶר
עָבְרוּ יָיוּ: מִפְּנֵי יְהוָה וּמִפְּנֵי דְבָרֵי קִדְּשׁוֹ. **כגי** כִּי מִנְּאֻפִּים מְלָאָה הָאָרֶץ כִּי-מִפְּנֵי
אֱלֹהֵי אֲבֵלָה הָאָרֶץ יִבְשׁוּ נְאוֹת מִדְּבַר וַתֵּהִי מְרוּצָתָם רָעָה וּגְבוּרָתָם לֹא-כֹן.
כגיא כִּי-גַם-נְבִיא גַם-כֹּהֵן חֲנֹפוּ גַם-בְּבֵיתִי מִצָּאתַי רָעָתָם נָאִם-יְהוָה. **כגיב** לָכֵן
יְהִיָּה דֶרֶכָם לָהֶם כַּחֲלֻקִּלְקוֹת בְּאַפָּלָה יִדְּחוּ וְנָפְלוּ בָּהֶּ: כִּי-אֲבִיא עֲלֵיהֶם רָעָה
שְׁנֵת פִּקְדוֹתַם נָאִם-יְהוָה. **כגיד** וּבִנְבִיאֵי שִׁמְרוֹן רָאִיתִי תִפְלָה הַנִּבְּאוּ בִּבְעַל
וַיִּתְּעוּ אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל. **כגיד** וּבִנְבִיאֵי יְרוּשָׁלַם רָאִיתִי שְׁעֲרוֹרָה נָאוֹף וְהַלֵּךְ
בְּשֹׁקֶר וַחֲזִיקוּ יְדֵי מְרָעִים לְבִלְתִּי-שָׁבוּ אִישׁ מִרְעֻתוֹ הָיוּ-לִי כֻלָּם כְּסֹדֶם וַיִּשְׁבִּיהָ
כַּעֲמָרָה.

כגטו לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַל-הַנְּבִיאִים הַנְּנִי מֵאֲכִיל אוֹתָם לַעֲנָה
וְהַשְׁקֵתִים מִי-רֹאשׁ: כִּי מֵאֵת נְבִיאֵי יְרוּשָׁלַם יֵצְאָה חֲנֹפָה לְכָל-הָאָרֶץ.
כגטז כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֵל-תִּשְׁמְעוּ עַל-דְּבָרֵי הַנְּבִיאִים הַנְּבִיאִים
לְכֶם מִמֶּהֱבִלִים הֵמָּה אֶתְכֶם: חֲזוֹן לָכֶם יִדְּבֹרוּ לֹא מִפִּי יְהוָה. **כגז** אֲמָרִים אָמַר
לְמִנְאֻצֵּי דְבַר יְהוָה שְׁלוֹם יְהִיָּה לָכֶם וְכָל הַלֵּךְ בְּשִׁרְרוֹת לָבוּ אָמְרוּ לֹא-תָבוֹא
עֲלֵיכֶם רָעָה. **כגח** כִּי מִי עֹמֵד בְּסוֹד יְהוָה וַיֵּרָא וַיִּשְׁמַע אֶת-דְּבָרוֹ מִי-הַקְּשִׁיב
דְּבָרִי (דְּבָרוֹ) וַיִּשְׁמַע.

כגיט הִנֵּה סִעֲרַת יְהוָה חֲמָה יֵצְאָה וְסִעַר מִתְחוֹלָל עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יָחוּל. **כגכ**
לֹא יָשׁוּב אֶף-יְהוָה עַד-עֲשֻׁתּוֹ וְעַד-הַקִּימוֹ מִזְמוֹת לָבוּ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּתְּבוֹנְנוּ
בָּהּ בִּינָה. **כגכא** לֹא-שָׁלַחְתִּי אֶת-הַנְּבִיאִים וְהֵם רָצוּ לֹא-דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְהֵם
נִבְּאוּ. **כגכב** וְאִם-עֹמְדוֹ בְּסוֹדֵי וַיִּשְׁמְעוּ דְּבָרֵי אֶת-עַמִּי וַיִּשְׁבּוּ מִדֶּרֶכָם הָרַע
וַיִּמְרָע מֵעֲלֵיהֶם.

כגכג הָאֱלֹהִי מִקְרֹב אֲנִי נָאִם-יְהוָה: וְלֹא אֱלֹהִי מֵרָחֵק. **כגכד** אִם-יִסְתַּר אִישׁ
בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא-אֶרְאֶנּוּ נָאִם-יְהוָה: הֲלוֹא אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ אֲנִי מְלֹא
נָאִם-יְהוָה. **כגכה** שָׁמַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר-אָמְרוּ הַנְּבִיאִים הַנְּבִיאִים בְּשִׁמִּי שֹׁקֶר
לֵאמֹר: חָלַמְתִּי חָלַמְתִּי. **כגכו** עַד-מָתִי הִיֵּשׁ בְּלִבִּי הַנְּבִיאִים נִבְּאוּ הַשֹּׁקֶר וּנְבִיאֵי
תִּרְמַת לִבָּם. **כגכז** הַחֲשָׁבִים לְהַשְׁכִּיחַ אֶת-עַמִּי שָׁמִי בַּחֲלוּמָתָם אֲשֶׁר יִסְפְּרוּ
אִישׁ לְרֵעֵהוּ כְּאֲשֶׁר שָׁכְחוּ אֲבוֹתָם אֶת-שָׁמִי בִּבְעַל. **כגכח** הַנְּבִיאֵי אֲשֶׁר-אֵתוּ
חֲלוֹם יִסְפֹּר חֲלוֹם וְאֲשֶׁר דְּבָרֵי אֵתוּ יִדְּבַר דְּבָרֵי אֱמֶת: מֵה-לִּתְבוֹן אֶת-הַבֶּר
נָאִם-יְהוָה. **כגכט** הֲלוֹא כֹה דְּבָרֵי כְּאִישׁ נָאִם-יְהוָה וּכְכַפְּטִישׁ יִפְצֹץ סִלְעַ.
כגל לָכֵן הַנְּנִי עַל-הַנְּבִיאִים נָאִם-יְהוָה מִגִּנְבֵי דְּבָרֵי אִישׁ מֵאֵת רָעָהוּ. **כגלא** הַנְּנִי
עַל-הַנְּבִיאִים נָאִם-יְהוָה הַלִּקְחִים לְשׁוֹנָם וַיִּנְאֲמוּ נָאִם. **כגלב** הַנְּנִי עַל-נְבִיאֵי

חלמות שקר נאם- יהוה ויספרום ויתעו את- עמי בשקריהם ובפחזותם ואנכי לא- שלחתים ולא צויתים והועיל לא- יועילו לעם- הזהנאם- יהוה. **כגלג** וכי- ישאלך העם הזה או- הנביא או- כהן לאמר מה- משא יהוה ואמרת אליהם את- מה- משא ונטשתי אתכם נאם- יהוה. **כגלד** והנביא והכהן והעם אשר לאמר משא יהוה ופקדתי על- האיש ההוא ועל- ביתו. **כגלה** כה תאמרו איש על- רעהו ואיש אל- אחיו: מה- ענה יהוה ומה- דבר יהוה. **כגלו** ומשא יהוה לא תזכרו- עוד: כי המשא יהיה לאיש דברו והפכתם את- דברי אלהים חיים יהוה צבאות אלהינו. **כגלוז** כה תאמר אל- הנביא: מה- ענד יהוה ומה- דבר יהוה. **כגלח** ואם- משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את- הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה. **כגלט** לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונטשתי אתכם ואת- העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני. **כגמ** ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח.

כדא הראני יהוה והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה: אחרי הגלות נבוכדראצר מלך- בבל את- יכניהו בן- יהויקים מלך- יהודה ואת- שרי יהודה ואת- החרש ואת- המסגר מירושלם ויבאם בבל. **כדב** הדוד אחד תאנים טבות מאד כתאני הבפרות והדוד אחד תאנים רעות מאד אשר לא- תאכלנה מרע.

כדג ויאמר יהוה אלי מה- אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא- תאכלנה מרע.

כדד ויהי דבר- יהוה אלי לאמר. **כדה** כה- אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה: בן- אכיר את- גלות יהודה אשר שלחתי מן- המקום הזה ארץ בשדים לטובה. **כדז** ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתיים על- הארץ הזאת ובניתים ולא אהרס ונטעתיים ולא אתוש. **כדז** ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והיו- לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים: כי- ישובו אלי בכל- לבם.

כדח וכתאנים הרעות אשר לא- תאכלנה מרע: כי- כה אמר יהוה בן אפון את- צדקיהו מלך- יהודה ואת- שריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ מצרים. **כדט** ונתתים לזועה (לזענה) לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקלקלה בכל- המקומות אשר- אדיחם שם. **כדי** ושלחתי בם את- החרב את- הרעב ואת- הדבר עד- תמם מעל האדמה אשר- נתתי להם ולאבותיהם.

כהא הַדָּבָר אֲשֶׁר-הָיָה עַל-יִרְמְיָהוּ עַל-כָּל-עַם יְהוּדָה בַּשָּׁנָה הָרַבְעִית לִיהוֹיָקִים בֶּן-יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה: הִיא הַשָּׁנָה הָרִאשֹׁנִית לְנְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל. **כהב** אֲשֶׁר דָּבַר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא עַל-כָּל-עַם יְהוּדָה וְאֵל כָּל-יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר. **כהג** מִן-שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לִיֹאשִׁיָּהוּ בֶן-אֲמוּן מֶלֶךְ יְהוּדָה וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה זֶה שְׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה הָיָה דָּבַר-יְהוָה אֵלַי וְאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם אֲשֶׁכֶם וְדַבֵּר וְלֹא שְׁמַעְתֶּם. **כהד** וְשָׁלַח יְהוָה אֲלֵיכֶם אֶת-כָּל-עֲבָדָיו הַנָּבִיאִים הַשָּׁכֶם וְשִׁלְחָוּלָא שְׁמַעְתֶּם וְלֹא-הִטִּיתֶם אֶת-אָזְנוֹכֶם לִשְׁמָעַי. **כהה** לֵאמֹר שׁוּבוּ-נָא אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הָרָעָה וּמִרַע מַעַלְלֵיכֶם וּשְׁבוּ עַל-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם וּלְאַבֹתֵיכֶם לְמֶן-עוֹלָם וְעַד-עוֹלָם. **כהו** וְאַל-תִּלְכּוּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לַעֲבֹדָם וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם וְלֹא-תִכְעִיסוּ אוֹתִי בַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיכֶם וְלֹא אֶרַע לָכֶם. **כהז** וְלֹא-שְׁמַעְתֶּם אֵלַי נָא-יְהוָה לְמַעַן הַכְּעִסוּנִי (הַכְּעִיסִנִי) בַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיכֶם לָרַע לָכֶם. **כהח** לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: יַעַן אֲשֶׁר לֹא-שְׁמַעְתֶּם אֶת-דִּבְרֵי. **כהט** הַנְּנִי שְׁלַח וּלְקַחְתִּי אֶת-כָּל-מְשֻׁפָּחוֹת צָפוֹן נָא-יְהוָה וְאֵל-נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל עֲבָדֵי וְהַבְּאִתִּים עַל-הָאָרֶץ הַזֹּאת וְעַל-יֹשְׁבֶיהָ וְעַל כָּל-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה סָבִיב וְהַחֲרַמְתִּים וְשִׁמַּתִּים לְשָׁמָּה וּלְשָׂרָקָה וּלְחָרְבוֹת עוֹלָם. **כהי** וְהֶאֱבַדְתִּי מֵהֶם קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל שִׁמְחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל כְּלֶהקוֹל רַחִים וְאוֹר נֵר. **כהיא** וְהִיָּתָה כָּל-הָאָרֶץ הַזֹּאת לְחָרָבָה לְשָׁמָּה וְעֲבָדוֹ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת-מֶלֶךְ בָּבֶל שְׁבָעִים שָׁנָה. **כהיב** וְהָיָה כְּמִלְאוֹת שְׁבָעִים שָׁנָה אֶפְקָד עַל-מֶלֶךְ-בָּבֶל וְעַל-הַגּוֹי הַהוּא נָא-יְהוָה אֶת-עֲוֹנוֹם וְעַל-אָרֶץ כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתִּי אוֹתוֹ לְשִׁמְמוֹת עוֹלָם. **כהיג** וְהַבְּאִתִּי (וְהַבְּאִתִּי) עַל-הָאָרֶץ הַהִיא אֶת-כָּל-דִּבְרֵי אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי עֲלֶיהָ אֶת כָּל-הַכְּתוּב בִּסְפָר הַזֶּה אֲשֶׁר-נָבִיא יִרְמְיָהוּ עַל-כָּל-הַגּוֹיִם. **כהיד** כִּי עֲבָדוּ-בָם גַּם-הֵמָּה גּוֹיִם רַבִּים וּמַלְכִּים גְּדוֹלִים וְשִׁלַּמְתִּי לָהֶם כְּפַעְעֶלְם וְכִמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. **כהטו** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵלַי קַח אֶת-כּוֹס הַחֲמָה הַזֹּאת מִיָּדִי וְהִשְׁקִיתָהּ אוֹתוֹ אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֲנֹכִי שִׁלַּח אוֹתָךְ אֲלֵיהֶם. **כהטז** וְשִׁתּוֹ וְהִתְגַּעְשׂוּ וְהִתְהַלְּלוּ מִפְּנֵי הַחֲרָב אֲשֶׁר אֲנֹכִי שִׁלַּח בֵּינְתֶם. **כהיז** וְאֶקַּח אֶת-הַכּוֹס מִיָּד יְהוָה וְאַשְׁקָה אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-שִׁלַּחְנִי יְהוָה אֲלֵיהֶם. **כהיח** אֶת-יְרוּשָׁלַם וְאֶת-עָרֵי יְהוּדָה וְאֶת-מְלָכֶיהָ אֶת-שָׂרֶיהָ: לִתֵּת אוֹתָם לְחָרָבָה לְשָׁמָּה לְשָׂרָקָה וּלְקַלְלָהּ כִּי הִיא. **כהיט** אֶת-פְּרַעְיָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם וְאֶת-עֲבָדָיו וְאֶת-שָׂרָיו וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ. **כהכ** וְאֶת כָּל-הָעָרֵב וְאֶת כָּל-מְלָכֵי אָרֶץ הָעוֹץ וְאֶת כָּל-מְלָכֵי אָרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְאֶת-אַשְׁקְלוֹן וְאֶת-עַזָּה וְאֶת-עַקְרוֹן וְאֶת שְׂאֲרֵית אֲשֶׁדּוֹד. **כהכא** אֶת-אַדּוֹם וְאֶת-מוֹאָב וְאֶת-בְּנֵי עַמּוֹן. **כהכב** וְאֶת כָּל-מְלָכֵי-צֹר

וְאֵת כָּל-מַלְכֵי צִידוֹן וְאֵת מַלְכֵי הָאֵי אֲשֶׁר בְּעֶבֶר הַיָּם. **כַּהֲנָג** וְאֵת-דִּדָּן
וְאֵת-תִּימָא וְאֵת-בוֹז וְאֵת כָּל-קְצוּצֵי פָאָה. **כַּהֲנֹד** וְאֵת כָּל-מַלְכֵי עָרֵב וְאֵת
כָּל-מַלְכֵי הָעָרֵב הַשְּׁכָנִים בַּמִּדְבָּר. **כַּהֲנָה** וְאֵת כָּל-מַלְכֵי זִמְרִי וְאֵת כָּל-מַלְכֵי
עֵילָם וְאֵת כָּל-מַלְכֵי מִדִּי. **כַּהֲנוּ** וְאֵת כָּל-מַלְכֵי הַצִּפּוֹן הַקְּרָבִים וְהַרְחָקִים אִישׁ
אֶל-אָחִיו וְאֵת כָּל-הַמַּמְלָכוֹת הָאֲרָצִי אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִלָּךְ שִׁשָּׁד יִשְׁתָּה
אֲחֵרֵיהֶם. **כַּהֲנוּ** וְאֶמְרַת אֲלֵיהֶם

כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁתּוּ וְשִׁכְרוּ וְקִיּוּ וְנִפְלוּ וְלֹא תִקְוּמוּ מִפְּנֵי
הַחֶרֶב אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁלֵחַ בֵּינֵיכֶם. **כַּהֲנַח** וְהָיָה כִּי יִמָּאֲנוּ לְקַחַת-הַכּוֹס
מִיָּדְךָ לְשִׁתּוֹת וְאֶמְרַת אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁתּוּ תִשְׁתּוּ. **כַּהֲכַט** כִּי הִנֵּה
בָּעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא-שְׁמִי עָלֶיהָ אֲנִי מַחֵל לְהִרְעוֹת וְאַתֶּם הַנִּקְהָ תִנְקוּ: לֹא תִנְקוּכִי
חֶרֶב אֲנִי קֹרָא עַל-כָּל-יֹשְׁבֵי הָאֲרָץ נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת. **כַּהֲל** וְאַתָּה תִנְבֵּא אֲלֵיהֶם
אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֶמְרַת אֲלֵיהֶם יְהוָה מִמָּרוֹם יִשְׁאַג וּמִמַּעוֹן קִדְּשׁוּ יְתֵן
קוֹלוֹ שֹׁאֵג יִשְׁאַג עַל-נֹהוּ הַיָּדָד כְּדֹרְכִים יַעֲנֶה אֵל כָּל-יֹשְׁבֵי הָאֲרָץ. **כַּהֲלֹא** בָּא
שָׂאוֹן עַד-קֶצֶה הָאֲרָצִי כִּי רִיב לִיהוָה בַּגּוֹיִם נִשְׁפָּט הוּא לְכָל-בָּשָׂר: הִרְשָׁעִים
נִתְּנִים לְחֶרֶב נָאִם-יְהוָה.

כַּהֲלֹב כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנֵּה רָעָה יֵצֵאת מִגּוֹי אֶל-גּוֹי וְסַעַר גָּדוֹל יַעֲזוֹר
מִיַּרְכְּתֵי-אֲרָץ. **כַּהֲלֹג** וְהָיוּ חֲלָלִי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא מִקֶּצֶה הָאֲרָץ וְעַד-קֶצֶה
הָאֲרָץ: לֹא יִסְפְּדוּ וְלֹא יֵאֲסִפּוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמֹן עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה יְהִיוּ. **כַּהֲלֹד**
הִילִילוּ הָרָעִים וְזָעְקוּ וְהִתְפַּלְּשׁוּ אֲדִירֵי הַצֹּאֲנוּכִי-מִלְּאוּ וּמִיָּכֶם לְטָבוֹחַ
וּתְפּוּצוֹתֵיכֶם וּנְפִלְתֶּם כְּכֹלִי חֲמֻדָּה. **כַּהֲלֹה** וְאַבְדּוּ מְנוּס מִן-הָרָעִים וּפְלִיטָה
מֵאֲדִירֵי הַצֹּאֲנוּ. **כַּהֲלוּ** קוֹל צַעֲקַת הָרָעִים וְיִלְלַת אֲדִירֵי הַצֹּאֲנוּכִי-שִׁדָּד יְהוָה
אֵת-מִרְעִיתָם. **כַּהֲלוּ** וְנִדְּמוּ נְאוֹת הַשָּׁלוֹם מִפְּנֵי חֲרוֹן אָף-יְהוָה. **כַּהֲלַח** עֲזַב
כַּכְּפִיר סְכוּכִי-הָיְתָה אֲרָצָם לְשִׁמָּה מִפְּנֵי חֲרוֹן הַיּוֹנָה וּמִפְּנֵי חֲרוֹן אָפּוֹ.
כּוֹא בְּרֵאשִׁית מַמְלָכוֹת יְהוּדִיקִים בֶּן-יֹאשִׁיָּהוּ וּמִלָּךְ יְהוּדָה: הָיָה הַדְּבָר הַזֶּה מֵאֵת
יְהוָה לֵאמֹר. **כּוֹב** כֹּה אָמַר יְהוָה עֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית-יְהוָה וְדַבֵּרְתָּ עַל-כָּל-עָרֵי
יְהוּדָה הַבָּאִים לְהִשְׁתַּחֲוֹת בֵּית-יְהוָה אֵת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לַדְּבָר
אֲלֵיהֶם: אֶל-תִּגְרַע דְּבָר. **כּוֹג** אוֹלִי יִשְׁמְעוּ וְיִשְׁבּוּ אִישׁ מִדֶּרֶכּוֹ הָרָעָה וְנִחַמְתִּי
אֶל-הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנִי חֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם מִפְּנֵי רָע מַעַלְלֵיהֶם. **כּוֹד** וְאֶמְרַת
אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה: אִם-לֹא תִשְׁמָעוּ אֵלַי לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְפָנֵיכֶם. **כּוֹה** לְשִׁמְעֵ עַל-דְּבָרִי עֲבָדִי הַנְּבִאִים אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁלֵחַ אֲלֵיכֶם וְהִשְׁכֵּם

וְשַׁלַּח וְלֹא שָׁמְעֶתֶם. כֹּו וְנָתַתִּי אֶת-הַבַּיִת הַזֶּה כְּשֶׁלָּה וְאֶת-הָעִיר הַזֹּאתָה
(הַזֹּאתָה) אֶתֶן לְקָלָה לְכָל גּוֹי הָאָרֶץ.

כֹּו וַיִּשְׁמְעוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל-הָעָם אֶת-יִרְמְיָהוּ מְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
בְּבֵית יְהוָה. כֹּו וַיְהִי כְּכֹלֹת יִרְמְיָהוּ לְדַבֵּר אֶת כָּל-אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לְדַבֵּר
אֶל-כָּל-הָעָם וַיִּתְּפֹשׂוּ אוֹתוֹ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים וְכָל-הָעָם לֵאמֹר מוֹת וְתָמוּת. כֹּו
מִדּוּעַ נִבִּית בְּשֵׁם-יְהוָה לֵאמֹר כְּשֶׁלוֹ יִהְיֶה הַבַּיִת הַזֶּה וְהָעִיר הַזֹּאת תִּתְּחַרַּב מֵאִין
יֹושֵׁב וַיִּקְהַל כָּל-הָעָם אֶל-יִרְמְיָהוּ בְּבֵית יְהוָה. כֹּו וַיִּשְׁמְעוּ שָׂרֵי יְהוּדָה אֶת
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּעֲלוּ מִבֵּית-הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וַיֵּשְׁבוּ בְּפֶתַח שַׁעַר-יְהוָה הַחֲדָשׁ.
כֹּו וַיֹּאמְרוּ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים אֶל-הַשָּׂרִים וְאֶל-כָּל-הָעָם לֵאמֹר: מִשְׁפָּט-מוֹת
לְאִישׁ הַזֶּה כִּי נָבֵא אֶל-הָעִיר הַזֹּאת כְּאֲשֶׁר שָׁמְעֶתֶם בְּאָזְנֵיכֶם. כֹּו וַיֹּאמֶר
יִרְמְיָהוּ אֶל-כָּל-הַשָּׂרִים וְאֶל-כָּל-הָעָם לֵאמֹר: יְהוָה שְׁלַחְנִי לְהַנְּבִיא אֶל-הַבַּיִת
הַזֶּה וְאֶל-הָעִיר הַזֹּאת אֶת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמְעֶתֶם. כֹּו וַעֲתָה הִיטִיבוּ
דְּרָכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וְשִׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וַיִּנָּחַם יְהוָה אֶל-הָרָעָה אֲשֶׁר
דִּבֶּר עֲלֵיכֶם. כֹּו וַאֲנִי הִנְנִי בְיָדְכֶם: עֲשׂוּ-לִי כְּטוֹב וְכִיְשָׁר בְּעֵינֵיכֶם. כֹּו אֲדָ
יִדַּעַ תִּדְּעוּ כִּי אִם-מִמֹּתִים אַתֶּם אֹתִיכִי-דָם נָקִי אַתֶּם נֹתְנִים עֲלֵיכֶם וְאֶל-הָעִיר
הַזֹּאת וְאֶל-יִשְׂרָאֵל: כִּי בְּאַמַּת שְׁלַחְנִי יְהוָה עֲלֵיכֶם לְדַבֵּר בְּאָזְנֵיכֶם אֶת
כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.

כֹּו וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים וְכָל-הָעָם אֶל-הַכֹּהֲנִים וְאֶל-הַנְּבִיאִים: אִין-לְאִישׁ הַזֶּה
מִשְׁפָּט-מוֹת כִּי בְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֲלֵינוּ. כֹּו וַיִּקְמוּ אַנְשִׁים מִזִּקְנֵי הָאָרֶץ
וַיֹּאמְרוּ אֶל-כָּל-קָהֵל הָעָם לֵאמֹר. כֹּו מִיכָּה (מִיכָה) הַמּוֹרֶשֶׁתִּי הָיָה נָבֵא בִּימֵי
חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֶל-כָּל-עַם יְהוּדָה לֵאמֹר כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
צִוֹן שְׂדֵה תִּתְּחַרַּשׁ וִירוּשָׁלַיִם עֵיִם תִּהְיֶה וְהָר הַבַּיִת לְבָמוֹת יָעַר. כֹּו הִקְדַּמְתָּ
הַמַּתֵּהוּ חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה וְכָל-יְהוּדָה הִלָּא יָרָא אֶת-יְהוָה וַיִּחַל אֶת-פְּנֵי יְהוָה
וַיִּנָּחַם יְהוָה אֶל-הָרָעָה אֲשֶׁר-דִּבֶּר עֲלֵיהֶם וַאֲנַחְנוּ עֹשִׂים רָעָה
גְּדוֹלָה עַל-נַפְשׁוֹתֵינוּ. כֹּו וְגַם-אִישׁ הָיָה מִתְּנַבְּא בְּשֵׁם יְהוָה אוֹרִיָּהוּ בֶן-שְׁמַעְיָהוּ
מִקְרִית הַיַּעֲרִים וַיִּנְבֵּא עַל-הָעִיר הַזֹּאת וְעַל-הָאָרֶץ הַזֹּאת כְּכָל דְּבָרֵי יִרְמְיָהוּ.
כֹּו וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ-יְהוֹיָקִים וְכָל-גְּבוּרָיו וְכָל-הַשָּׂרִים אֶת-דְּבָרָיו וַיִּבְקֹשׁ הַמֶּלֶךְ
הַמִּיתוֹ וַיִּשְׁמַע אוֹרִיָּהוּ וַיִּרָא וַיִּבְרַח וַיָּבֵא מִצָּרִים. כֹּו וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים
אַנְשִׁים מִצָּרִים: אֶת אֶלְנָתָן בֶּן-עֲכָבוֹר וְאַנְשִׁים אֲתוֹ אֶל-מִצָּרִים. כֹּו וַיִּצְיֹאוּ
אֶת-אוֹרִיָּהוּ מִמִּצְרַיִם וַיִּבְאֵהוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים וַיַּכְהוּ בְּחֶרֶב וַיִּשְׁלַךְ

אֶת-נִבְלָתוֹ אֶל-קִבְרֵי בְנֵי הָעָם. **כּוֹכַד** אָדָּן יַד אַחִיקָם בֶּן-שָׁפָן הָיְתָה
אֶת-יִרְמְיָהוּ לְבִלְתִּי תֵת-אֹתוֹ בְּיַד-הָעָם לְהַמִּיתוֹ.

כּוֹזָא בְּרֵאשִׁית מַמְלַכַת יְהוֹיָקָם בֶּן-יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה: הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה
אֶל-יִרְמְיָה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר. **כּוֹזָב** כֹּה-אָמַר יְהוָה אֵלֵי עֲשֵׂה לָךְ מוֹסְרוֹת וּמִטּוֹת
וְנִתְּתָם עַל-צֹאֲרֹךְ. **כּוֹזַג** וְשַׁלַּחְתָּם אֶל-מֶלֶךְ אֲדוּם וְאֶל-מֶלֶךְ מוֹאָב וְאֶל-מֶלֶךְ בְּנֵי
עַמּוֹן וְאֶל-מֶלֶךְ צֹר וְאֶל-מֶלֶךְ צִידוֹן וּבְיַד מְלָאכִים הַבָּאִים יְרוּשָׁלַם אֶל-צִדְקִיָּהוּ
מֶלֶךְ יְהוּדָה. **כּוֹזֵד** וְצוֹיַת אֲתָם אֶל-אֲדֹנֵיהֶם לֵאמֹר: כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֶל-אֲדֹנֵיכֶם. **כּוֹזֵה** אֲנֹכִי עָשִׂיתִי אֶת-הָאָרֶץ אֶת-הָאָדָם
וְאֶת-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ בְּכַחַי הַגָּדוֹל וּבְזִרְעִי הַנְּטוּיָה וְנִתְּתִיהָ לְאִשָּׁר
יֵשֶׁר בְּעֵינָי. **כּוֹזֵז** וְעַתָּה אֲנֹכִי נֹתֵתִי אֶת-כָּל-הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה בְּיַד נְבוּכַדְנֶאצַּר
מֶלֶךְ-בָּבֶל עַבְדִּי וְגַם אֶת-חַיַּת הַשָּׂדֶה נֹתֵתִי לוֹ לְעֵבְדוֹ. **כּוֹזֵז** וְעַבְדוֹ אֹתוֹ כָּל-הַגּוֹיִם
וְאֶת-בָּנָו וְאֶת-בָּנוֹעַד בָּא-עַת אֲרָצוֹ גַם-הוּא וְעַבְדוֹ בּוֹ גּוֹיִם רַבִּים וּמְלָכִים
גְּדֻלִּים. **כּוֹזֵחַ** וְהָיָה הַגּוֹי וְהַמְּמַלְכָה אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבְדוּ אֹתוֹ אֶת-נְבוּכַדְנֶאצַּר
מֶלֶךְ-בָּבֶל וְאֵת אֲשֶׁר לֹא-יִתֵּן אֶת-צֹאֲרוֹ בְּעַל מֶלֶךְ בְּבִלְפַּחַרְבּ וּבִרְעַב וּבִדְבַר
אֶפְקָד עַל-הַגּוֹי הַהוּא נָאִם-יְהוָה עַד-תָּמִי אֲתָם בְּיָדוֹ. **כּוֹזֵט** וְאַתָּם אֶל-תִּשְׁמְעוּ
אֶל-נְבִיאֵיכֶם וְאֶל-קִסְמֵיכֶם וְאֶל חִלְמֹתֵיכֶם וְאֶל-עֲנִיֵּיכֶם
וְאֶל-כְּשָׁפֵיכֶם אֲשֶׁר-הֵם אֹמְרִים אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעֲבְדוּ אֶת-מֶלֶךְ בָּבֶל. **כּוֹזֵי** כִּי
שָׁקֵר הֵם נְבָאִים לָכֶם לְמַעַן הִרְחִיק אֲתָכֶם מֵעַל אֲדֹמְתְכֶם וְהִדְחִתִּי אֲתָכֶם
וְאַבְדֶּתֶם. **כּוֹזִיא** וְהַגּוֹי אֲשֶׁר יָבִיא אֶת-צֹאֲרוֹ בְּעַל מֶלֶךְ-בָּבֶל וְעַבְדוֹ: וְהִנַּחְתִּיו
עַל-אֲדָמְתוֹ נָאִם-יְהוָה וְעַבְדָּהּ וְיָשֵׁב בָּהּ. **כּוֹזִיב** וְאֶל-צִדְקִיָּה מֶלֶךְ-יְהוּדָה דִּבַּרְתִּי
כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר: הִבִּיאוּ אֶת-צֹאֲרֵיכֶם בְּעַל מֶלֶךְ-בָּבֶל וְעַבְדוֹ אֹתוֹ
וְעַמּוּוּחָיו. **כּוֹזִיג** לָמָּה תִּמּוּתוּ אֵתָּה וְעַמְּךָ בַּחֲרֵב בָּרָעַב וּבִדְבַר כָּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֶל-הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבֹד אֶת-מֶלֶךְ בָּבֶל. **כּוֹזִיד** וְאֶל-תִּשְׁמְעוּ אֶל-דְּבָרֵי הַנְּבָאִים
הָאֹמְרִים אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעֲבְדוּ אֶת-מֶלֶךְ בָּבֶל: כִּי שָׁקֵר הֵם נְבָאִים לָכֶם.
כּוֹזִטו כִּי לֹא שַׁלַּחְתִּים נָאִם-יְהוָה וְהֵם נְבָאִים בְּשֵׁמִי לְשָׁקֵר: לְמַעַן הִדִּיחִי אֲתָכֶם
וְאַבְדֶּתֶם אֲתָם וְהַנְּבָאִים הַנְּבָאִים לָכֶם. **כּוֹזִטו** וְאֶל-הַכֹּהֲנִים וְאֶל-כָּל-הָעָם הַזֶּה
דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל-תִּשְׁמְעוּ אֶל-דְּבָרֵי נְבִיאֵיכֶם הַנְּבָאִים לָכֶם
לֵאמֹר הִנֵּה כָּלִי בֵּית-יְהוָה מוֹשָׁבִים מִבְּבִלְיָה עֲתָה מִהֲרָה: כִּי שָׁקֵר הֵמָּה נְבָאִים
לָכֶם. **כּוֹזִיז** אֶל-תִּשְׁמְעוּ אֲלֵיהֶם עַבְדוֹ אֶת-מֶלֶךְ-בָּבֶל וְחָיו: לָמָּה תִּהְיֶה הָעִיר
הַזֹּאת חֲרָבָה. **כּוֹזִיחַ** וְאִם-נְבָאִים הֵם וְאִם-יֵשׁ דִּבֶּר-יְהוָה אֲתָם יִפְגְּעוּ-נָא בִּיהוָה
צְבָאוֹת לְבִלְתִּי-בָאוּ הַכֹּלִים הַנוֹתְרִים בְּבֵית-יְהוָה וּבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם

בְּבִלָּה. **כזיט** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֵל-הָעֲמֻדִים וְעַל-הַיָּם וְעַל-הַמְּכֹנֹת וְעַל
יְתֵר הַפָּלִים הַנוֹתְרִים בְּעִיר הַזֹּאת. **כזכ** אֲשֶׁר לֹא-לִקְחָם נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
בְּגִלּוֹתָיו אֶת-יְכוֹנִיָּה (יְכָנְיָה) בֶּן-יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ-יְהוּדָה מִירוּשָׁלַם בְּבִלָּה וְאֶת
כָּל-חֲרֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם. **כזכא** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עַל-הַפָּלִים הַנוֹתְרִים בֵּית יְהוָה וּבֵית מֶלֶךְ-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם. **כזכב** בְּבִלָּה
יֻבְּאוּ וְשָׁמָּה יִהְיוּ עַד יוֹם פְּקֻדֵי אֲתָם נָאִם-יְהוָה וְהַעֲלִיתִים וְהַשִּׁיבֹתִים
אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה.

כחא וַיְהִי בַשָּׁנָה הַהִיא בְּרֹאשִׁית מַמְלַכְתָּה צִדְקִיָּה מֶלֶךְ-יְהוּדָה בִּשְׁנַת (בַּשָּׁנָה)
הָרַבְעִית בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי אָמַר אֵלֵי חֲנַנְיָה בֶּן-עֲזִיר הַנָּבִיא אֲשֶׁר מַגְבֵּעוֹן בְּבֵית
יְהוָה לְעֵינַי הַכֹּהֲנִים וְכָל-הָעָם לֵאמֹר. **כחב** כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: שְׁבֵרְתִי אֶת-עַל מֶלֶךְ בָּבֶל. **כחג** בְּעוֹד שְׁנָתִים יָמִים אֲנִי מָשִׁיב
אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶת-כָּל-כְּלֵי בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר לָקַח נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל
מִן-הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיְבִיאֵם בָּבֶל. **כחד** וְאֶת-יְכָנְיָה בֶּן-יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ-יְהוּדָה
וְאֶת-כָּל-גָּלוּת יְהוּדָה הַבָּאִים בְּבִלָּה אֲנִי מָשִׁיב אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה נָאִם-יְהוָה: כִּי
אֲשׁוּב אֶת-עַל מֶלֶךְ בָּבֶל. **כחה** וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנָּבִיא אֶל-חֲנַנְיָה הַנָּבִיא לְעֵינַי
הַכֹּהֲנִים וּלְעֵינַי כָּל-הָעָם הָעֲמֻדִים בְּבֵית יְהוָה. **כחו** וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנָּבִיא אֲמֹן
כֹּן יַעֲשֶׂה יְהוָה יָקָם יְהוָה אֶת-דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר נִבֵּאתָ לְהָשִׁיב כָּלִי בֵּית-יְהוָה
וְכָל-הַגּוֹלָה מִבָּבֶל אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה. **כחז** אֲדָּה-שָׁמַע-נָא הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
דִּבֵּר בְּאֲזִינִי וּבְאֲזִנֵּי כָל-הָעָם. **כחח** הַנָּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ לִפְנֵי וּלְפָנֶיךָ מִן-הָעוֹלָם:
וַיָּנֻבּוּ אֶל-אַרְצוֹת רַבּוֹת וְעַל-מַמְלָכוֹת גְּדֹלוֹת לְמַלְחָמָה וּלְרָעָה וּלְדָבָר. **כחט**
הַנָּבִיא אֲשֶׁר יָנֻבָּא לְשָׁלוֹם בָּבֶל דִּבֵּר הַנָּבִיא יוֹדַע הַנָּבִיא אֲשֶׁר-שָׁלְחוּ יְהוָה
בָּאֲמָת. **כחי** וַיִּקַּח חֲנַנְיָה הַנָּבִיא אֶת-הַמוֹטָה מֵעַל צֹואַר יִרְמְיָה הַנָּבִיא
וַיִּשְׁבְּרֶהוּ. **כחיא** וַיֹּאמֶר חֲנַנְיָה לְעֵינַי כָּל-הָעָם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה כָּכָה אֲשׁוּב
אֶת-עַל נְבֻכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל בְּעוֹד שְׁנָתִים יָמִים מֵעַל צֹואַר כָּל-הַגּוֹיִם וַיִּלְךְ
יִרְמְיָה הַנָּבִיא לְדֶרֶכּוֹ.

כחיב וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָה: אַחֲרֵי שְׁבוֹר חֲנַנְיָה הַנָּבִיא אֶת-הַמוֹטָה מֵעַל
צֹואַר יִרְמְיָה הַנָּבִיא לֵאמֹר. **כחג** הֲלוֹךְ וְאַמַּרְתָּ אֶל-חֲנַנְיָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
מוֹטוֹת עַץ שְׁבֵרְתָּ וְעָשִׂיתָ תַּחְתִּיתָהֶן מֹטוֹת בָּרָזֶל. **כחיד** כִּי כֹה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל בָּרָזֶל נָתַתִּי עַל-צֹואַר כָּל-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה לַעֲבֹד אֶת-נְבֻכַדְנֶאצַּר
מֶלֶךְ-בָּבֶל לַעֲבֹדָהּ וְגַם אֶת-חֵצֵי הַשָּׂדֶה נָתַתִּי לוֹ. **כחטו** וַיֹּאמֶר יִרְמְיָה הַנָּבִיא
אֶל-חֲנַנְיָה הַנָּבִיא שָׁמַע-נָא חֲנַנְיָה: לֹא-שָׁלַחְךָ יְהוָה וְאֵתָּה הַבִּטַּחְתָּ אֶת-הָעָם

הָיָה עַל-שִׁקָּר. **כחטז** לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הֲנִי מְשַׁלַּח מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה הַשָּׁנָה אֶתְּהָ מֵת כִּי-סָרָה דְבַרְתָּ אֶל-יְהוָה. **כחיו** וְיָמָת חֲנֻנִיָּה הַנְּבִיא בַשָּׁנָה הַהִיא בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי.

כטא וְאֵלֶּה דְּבָרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׁלַח יִרְמְיָה הַנְּבִיא מִירוּשָׁלַם אֶל-יֵתֶר זִקְנֵי הַגּוֹלָה וְאֶל-הַכֹּהֲנִים וְאֶל-הַנְּבִיאִים וְאֶל-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר הָגְלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מִירוּשָׁלַם בְּבָלָה. **כטב** אַחֲרֵי צֵאת יִכְנְיָה-הַמֶּלֶךְ וְהַגְבִּירָה וְהַסָּרִיסִים שָׂרֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם וְהַחֲרָשׁ וְהַמְסַגְּרֵי מִירוּשָׁלַם. **כטג** בֵּינָה אֶלְעָשָׂה בֶן-שָׁפָן וּגְמַרְיָה בֶן-חִלְקִיָּה; אֲשֶׁר שָׁלַח צִדְקִיָּה מֶלֶךְ-יְהוּדָה אֶל-נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בְּבִלְבֶּלָה לֵאמֹר. **כטד** כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: לְכָל-הַגּוֹלָה־אֲשֶׁר-הִגְלִיתִי מִירוּשָׁלַם בְּבָלָה. **כטה** בָּנוּ בְּתִים וְשָׁבוּ וְנִטְעוּ גִנוֹת וְאָכְלוּ אֶת-פְּרִיָן. **כטו** קָחוּ נָשִׁים וְהוֹלִידוּ בָנִים וּבָנוֹת וְקָחוּ לְבָנֵיכֶם נָשִׁים וְאֶת-בָּנוֹתֵיכֶם תָּנוּ לְאִנָּשִׁים וְתִלְדְּנָה בָנִים וּבָנוֹת וִירְבוּ-שָׁם וְאֶל-תִּמְעָטוּ. **כטז** וְדַרְשׁוּ אֶת-שָׁלוֹם הָעִיר אֲשֶׁר הִגְלִיתִי אֶתְכֶם שָׁמָּה וְהִתְפַּלְלוּ בַעֲדָהּ אֶל-יְהוָה: כִּי בַשְׁלוּמָה יִהְיֶה לָכֶם שָׁלוֹם. **כטז** כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-יְשִׁיאוֹ לָכֶם נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר-בְּקִרְבְּכֶם וְקִסְמֵיכֶם וְאֶל-תִּשְׁמְעוּ אֶל-חִלְמוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מַחְלָמִים. **כטט** כִּי בַשִּׁקָּר הֵם נִבְּאִים לָכֶם בְּשָׁמִי: לֹא שְׁלַחְתִּים נָא-יְהוָה.

כטי כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה כִּי לִפִּי מְלֹאת לְבָבְךָ שְׁבָעִים שָׁנָה אֶפְקֹד אֶתְכֶם וְהִקְמֹתִי עֲלֵיכֶם אֶת-דְּבָרֵי הַטּוֹב לְהַשִּׁיב אֶתְכֶם אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה. **כטיא** כִּי אֲנֹכִי יֹדַעְתִּי אֶת-הַמַּחֲשָׁבֹת אֲשֶׁר אֲנֹכִי חֹשֵׁב עֲלֵיכֶם נָא-יְהוָה: מַחֲשָׁבוֹת שָׁלוֹם וְלֹא לָרָעָה לָתֵת לָכֶם אַחֲרִית וְתִקְוָה. **כטיב** וְקִרְאתֶם אֹתִי וְהִלַּכְתֶּם וְהִתְפַּלַּלְתֶּם אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי אֲלֵיכֶם. **כטיג** וּבִקְשַׁתֶּם אֹתִי וּמָצֵאתֶם: כִּי תִדְרָשֻׁנִי בְּכָל-לְבַבְכֶם. **כטיז** וְנִמְצָאתִי לָכֶם נָא-יְהוָה וְשִׁבְתִּי אֶת-שְׁבִיתְכֶם (שְׁבוּתְכֶם) וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל-הַגּוֹיִם וּמִכָּל-הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּי אֶתְכֶם שָׁם נָא-יְהוָה וְהִשְׁבֹּתִי אֶתְכֶם אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-הִגְלִיתִי אֶתְכֶם מִשָּׁם. **כטטו** כִּי אֲמַרְתֶּם: הַקִּים לָנוּ יְהוָה נִבְּאִים בְּבָלָה.

כטטז כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה אֶל-הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב אֶל-כִּסֵּא דָּוִד וְאֶל-כָּל-הָעָם הַיּוֹשֵׁב בְּעִיר הַזֹּאת: אַחֲיֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא-יָצְאוּ אֶתְכֶם בַּגּוֹלָה. **כטיז** כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הֲנִי מְשַׁלַּח בָּם אֶת-הַחֲרָב אֶת-הָרָעָב וְאֶת-הַדָּבָר וְנָתַתִּי אוֹתָם כְּתֹאנִים הַשְׁעָרִים אֲשֶׁר לֹא-תֹאכְלֶנָּה מִרַע. **כטיח** וְרִדַּפְתִּי אַחֲרֵיהֶם בַּחֲרָב בָּרָעָב וּבַדָּבָר וְנָתַתִּים לַזּוּעָה (לַזְעֵנָה) לְכָל מִמְלָכוֹת הָאָרֶץ לְאֵלֶּה וּלְשָׁמָּה וּלְשָׂרָקָה וּלְחֲרָפָה בְּכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-הִדַּחְתִּים שָׁם. **כטיט** תַּחַת אֲשֶׁר-לֹא-שָׁמְעוּ אֶל-דְּבָרֵי

נָאִם-יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי אֵלֵיהֶם אֶת-עֲבָדֵי הַנְּבִאִים הַשְׂכֵּם וְשָׁלַח וְלֹא שָׁמְעֶתֶם
נָאִם-יְהוָה. **כטכ** וְאַתֶּם שָׁמְעוּ דְּבַר-יְהוָה: כָּל-הַגּוֹלָה אֲשֶׁר-שְׁלַחְתִּי מִירוּשָׁלַם
בְּבִלָּה.

כטכא כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-אֲחָאב בֶּן-קוֹלְכָה וְאֶל-צִדְקִיָּהוּ
בֶן-מַעֲשִׂיָּה הַנְּבִאִים לָכֶם בְּשִׁמִּי שָׁקֵר: הִנְנִי נֹתֵן אֹתָם בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר
מֶלֶךְ-בָּבֶל וְהֵכֶם לַעֲיִנֵיכֶם. **כטכב** וְלָקַח מֵהֶם קִלְכָּה לְכָל גְּלוֹת יְהוּדָה אֲשֶׁר
בְּבָבֶל לֵאמֹר: יִשְׁמָךְ יְהוָה כְּצִדְקִיָּהוּ וּכְאָחָב אֲשֶׁר-קָלַם מֶלֶךְ-בָּבֶל בְּאֵשׁ. **כטכג**
יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ נְבִלָּה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנָּאֲפוּ אֶת-נָשֵׁי רַעִיָּהֶם וַיַּדְּבִירוּ דְּבַר בְּשִׁמִּי שָׁקֵר
אֲשֶׁר לֹא צוּיָתֶם וְאַנְכִי הוֹיֵדַע (הַיּוֹדֵעַ) וְעַד נָאִם-יְהוָה.

כטכד וְאֶל-שְׁמַעְיָהוּ הַנְּחֻלְמִי תֹאמַר לֵאמֹר. **כטכה** כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: יַעַן אֲשֶׁר אַתָּה שְׁלַחְתָּ בְּשִׁמְכָה סִפְרִים אֶל-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר
בִּירוּשָׁלַם וְאֶל-צָפְנִיָּה בֶן-מַעֲשִׂיָּה הַכֹּהֵן וְאֶל כָּל-הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר. **כטכו** יְהוָה
נִתְנָה כֹהֵן תַּחַת יְהוֹדָע הַכֹּהֵן לְהוֹיֵת פְּקָדִים בֵּית יְהוָה לְכָל-אִישׁ מִשְׁגָּע
וּמִתְנַבֵּא וְנִתְּתָה אוֹתוֹ אֶל-הַמַּהֲפֹכֶת וְאֶל-הַצִּיּוֹן. **כטכז** וְעַתָּה לָמָּה לֹא גַעַרְתָּ
בִּירְמְיָהוּ הָעֹנֵת תִּיְהִי מִתְנַבֵּא לָכֶם. **כטכח** כִּי עַל-כֵּן שָׁלַח אֲלֵינוּ בָּבֶל לֵאמֹר אֲרָכָה
הִיא בָנוּ בָתִּים וְשָׁבוּ וְנִטְעוּ גִּנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת-פְּרִיָּהּ. **כטכט** וַיִּקְרָא צָפְנִיָּה הַכֹּהֵן
אֶת-הַסֵּפֶר הַזֶּה בְּאָזְנֵי יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא.

כטל וַיְהִי דְּבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר. **כטלא** שְׁלַח עַל-כָּל-הַגּוֹלָה לֵאמֹר כֹּה
אָמַר יְהוָה אֶל-שְׁמַעְיָה הַנְּחֻלְמִי: יַעַן אֲשֶׁר נָבֵא לָכֶם שְׁמַעְיָה וְאַנִּי לֹא שְׁלַחְתִּיו
וַיִּבְטַח אֶתְכֶם עַל-שָׁקֵר. **כטלב** לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה הִנְנִי פֹקֵד עַל-שְׁמַעְיָה
הַנְּחֻלְמִי וְעַל-זֶרְעוֹלָא-יְהִיָּה לוֹ אִישׁ יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ-הָעָם הַזֶּה וְלֹא-יִרְאֶה בְּטוֹב
אֲשֶׁר-אֲנִי עֹשֶׂה-לְעַמִּי נָאִם-יְהוָה: כִּי-סָרָה דְּבַר עַל-יְהוָה.

כטלג וְהַדְּבַר אֲשֶׁר הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר. **כטלד** כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: כְּתֹב-לָךְ אֶת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ אֶל-סֵפֶר. **כטלה** כִּי
הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָאִם-יְהוָה וְשַׁבְתִּי אֶת-שָׁבוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה אָמַר יְהוָה
וְהַשְׁבַּתִּים אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-נָתַתִּי לָאֲבוֹתֶם וִירְשׁוּהָ.

כטלו וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה אֶל-יִשְׂרָאֵל וְאֶל-יְהוּדָה. **כטלז** כִּי-כֹה אָמַר
יְהוָה קוֹל חֲרָדָה שְׁמַעְנוּפַחַד וְאִין שָׁלוֹם. לוֹ שְׁאֵלוּ-נָא וּרְאוּ אִם-יִלְד זָכָר: מִדּוּעַ
רְאִיתִי כָל-גֹּבֶר יָדָיו עַל-חֲלָצָיו כִּי יוֹלְדָה וְנִהְפְּכוּ כָל-פָּנִים לִירְקוֹן. לוֹ הוּא כִּי גָדוֹל
הַיּוֹם הַהוּא מֵאִין כְּמֹהוּ וְעַתָּה צָרָה הִיא לִיעֶקֶב וּמִמָּנָה יִנְשָׁע. **כטלח** וְהָיָה בַּיּוֹם
הַהוּא נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁבֶר עָלוּ מֵעַל צִוְּאָרְךָ וּמוֹסְרוֹתֶיךָ אֲנִתֶּק

וְלֹא-יַעֲבֹדוּ-בּוֹ עוֹד זָרִים. **לֹט** וַעֲבָדוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִד מֶלֶכָם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם.

לִי וְאַתָּה אֶל-תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נָא-יְהוָה וְאֶל-תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעֶךָ מִרְחוֹק וְאֶת-זֶרְעֶךָ מֵאֶרֶץ שָׁבִים וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁאֲנוּ וְאִין מִחֲרִיד. **לִיא** כִּי-אַתָּה אָנֹכִי נָא-יְהוָה לְהוֹשִׁיעֶךָ: כִּי אַעֲשֶׂה כָלָה בְּכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִפְצוּתִיךָ שָׁם אַךְ אַתָּה לֹא-אַעֲשֶׂה כָלָה וְיִסְרָתִיךָ לְמִשְׁפָּט וְנִקָּה לֹא אֲנַקֶּךָ.

לִיב כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֲנוֹשׁ לְשִׁבְרֶךָ נִחַלָה מִכָּתֶךָ. **לִיג** אִין-דִּין דִּינֶךָ לְמָזוֹר רַפְאוֹת תַּעֲלֶה אִין לָךְ. **לִיד** כָּל-מֵאֵהֲבִיךָ שְׂכִחוֹךָ אוֹתָךְ לֹא יִדְרָשׁוּ: כִּי מִכַּת אוֹיֵב הִכִּיתִיךָ מוֹסֵר אֶכְזָרִיעַל רַב עֲוֹנֶךָ עֲצָמוֹ חֲטֹאתֶיךָ. **לטו** מֵה-תִּזְעַק עַל-שִׁבְרֶךָ אֲנוֹשׁ מִכְּאֲבֶךָ: עַל רַב עֲוֹנֶךָ עֲצָמוֹ חֲטֹאתֶיךָ עֲשִׂיתִי אֵלָה לָךְ. **לטז** לָכֵן כָּל-אֲכָלֶיךָ יֵאָכְלוּ וְכָל-צָרֶיךָ כֻּלְּם בְּשָׁבִי יִלְכוּ וְהָיוּ שְׂאִסֶּיךָ לְמִשְׁסָה וְכָל-בְּזִזֶיךָ אֲתָן לָבֹז. **לִיז** כִּי אַעֲלֶה אֶרְכָּה לָךְ וּמִמְכּוֹתֶיךָ אֶרְפָּאךָ נָא-יְהוָה: כִּי נִדְחָה קָרָאוּ לְךָ צִיּוֹן הִיא דֹרֵשׁ אִין לָהּ.

ליח כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי-שׁוֹב שְׁבוֹת אֶהְיֶה יַעֲקֹב וּמִשְׁכַּנְתִּיו אֶרְחַם וְנִבְנְתָה עִיר עַל-תֵּלָה וְאַרְמוֹן עַל-מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב. **ליט** וַיָּצֵא מֵהֶם תּוֹדָה וְקוֹל מְשֻׁחָקִים וְהִרְבֵּיתִים וְלֹא יִמָּעֻטוּ וְהִכְבִּדְתִּים וְלֹא יִצְעָרוּ. **לכ** וְהָיוּ בָנָיו כְּקֶדֶם וַעֲדָתוֹ לִפְנֵי תִכּוֹן וּפְקֻדָּתִי עַל כָּל-לַחֲצִיו. **לכא** וְהָיָה אֲדִירוֹ מִמֶּנּוּ וּמִשְׁלוֹ מִקְרָבוֹ יֵצֵא וְהִקְרַבְתִּיו וְנִגַּשׁ אֵלַי: כִּי מִי הוּא-זֶה עָרַב אֶת-לְבָבוֹ לִגְשֵׁת אֵלַינָא-יְהוָה. **לכב** וְהִיִּיתֶם לִי לְעָם וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים.

לכג הִנֵּה סִעַרְתָּ יְהוָה חֲמָה יִצְאָהּ סַעַר מִתְּגוּרָר: עַל רֹאשׁ רִשְׁעִים יָחוּל. **לכד** לֹא יָשׁוּב חֲרוֹן אַף-יְהוָה עַד-עֲשׂוֹתוֹ וְעַד-הַקִּימוֹ מִזְמוֹת לְבֹז בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תִּתְּבוּנָנוּ בָּהּ. **לכה** בָּעֵת הַהִיא נָא-יְהוָה אֶהְיֶה לֵאלֹהִים לְכָל מִשְׁפָּחוֹת יִשְׂרָאֵל וְהִמָּה יִהְיוּ-לִי לְעָם.

לאא כֹּה אָמַר יְהוָה מֵצֵא חֵן בְּמִדְבָּר עִם שְׂרִידֵי חֶרֶב הַלּוֹךְ לְהִרְגִיעוֹ יִשְׂרָאֵל. **לאב** מִרְחוֹק יְהוָה נִרְאָה לִי וְאַהֲבַת עוֹלָם אֶהְבֵּתִיךָ: עַל-כֵּן מִשְׁכַּתֶּיךָ חֲסֵד. **לאג** עוֹד אֲבַנֶּךָ וְנִבְנִית בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל: עוֹד תַּעֲדִי תַּפִּיךָ וַיָּצֵאת בְּמַחֹל מְשֻׁחָקִים. **לאד** עוֹד תִּטָּעִי כְרָמִים בְּהָרֵי שְׁמֶרוֹן נָטְעוּ נֹטְעִים וְחָלְלוּ. **לאה** כִּי יֵשׁ-יוֹם קָרָאוּ נֹצְרִים בְּהֵר אֶפְרַיִם קוֹמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.

לאו כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה רְנוּ לִיעֲקֹב שְׂמִיחָה וְצִהְלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם הַשְׂמִיעוּ הַלְלוּ וְאָמְרוּ הוֹשַׁע יְהוָה אֶת-עַמּוֹךְ אֶת שְׂאֲרִית יִשְׂרָאֵל. **לאז** הִנְנִי מְבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן וּקְבָצְתִים מִיַּרְכְּתֵי-אֶרֶץ־בָּם עוֹר וּפֶסֶחַ הָרָה וְיִלְדֵת יַחֲדוּ: קָהַל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ

הנה. **לאח** בבכי יבאו ובתחנונים אובילים אליכם אל-נחלי מים בדרך ישר לא יפשלו בה: כי-הייתי לישראל לאב ואפרים בכרי הוא.

לאט שמעו דבר-יהוה גוים והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו פרעה עדרו. **לאי** כי-פדה יהוה את-יעקב וגאלו מיד חזק ממנו. **לאי** איא ובאו ורננו במרום-ציון ונהרו אל-טוב יהוה על-דגן ועל-תירש ועל-יצהר ועל-בני-צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא-יוסיפו לדאבה עוד. **לאי** אי ותשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמתים מיגונם. **לאי** ג ורויתי נפש הכהנים דשן ועמי את-טובי ישבעו נאם-יהוה.

לאיד כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכי תמרוירסרחל מבכה על-בניה מאנה להנחם על-בניה כי איננו.

לאטו כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה: כי יש שכר לפעלתך נאם-יהוה ושבו מארץ אויב. **לאטו** ויש-תקנה לאחריתך נאם-יהוה ושבו בנים לגבולם.

לאיו שמוע שמעתי אפרים מתנווד ישרתני ואוסר כעגל לא למד השבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי. **לאיח** כי-אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על-ירך בשתי וגם-נכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי. **לאיט** הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשעים-כי-מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על-כן המו מעי לורחם ארחמנו נאם-יהוה.

לאכ הציבי לך צינים שמי לך תמרוירסשתי לבך למסלה דרך הלכתי (הלכות) שובי בתולת ישראל שבי אל-עריך אלה. **לאכא** עד-מתי תתחמקין הבת השובבה: כי-ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר.

לאכב כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד לאמרו את-הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את-שבותם: יברכך יהוה נוה-צדק הר הקדש. **לאכג** וישבו בה יהודה וכל-עריו יחדו: אפרים ונסעו בעדר. **לאכד** כי הרויתי נפש עיפה וכל-נפש דאבה מלאתי. **לאכה** על-זאת הקיצתי ואראה וישנתי ערבה לי.

לאכו הנה ימים באים נאם-יהוה וזרעתי את-בית ישראל ואת-בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה. **לאכו** והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ ולהרס ולהאבד ולהרע: כן אשקד עליהם לבנות ולנטע נאם-יהוה. **לאכח**

בַּיָּמִים הַהֵם לֹא-יֹאמְרוּ עוֹד אָבוֹת אָכְלוּ בֶסֶר וְשָׁנִי בָנִים תִּקְהִינָה. **לֹאכֵט** כִּי
 אִם-אִישׁ בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת: כָּל-הָאָדָם הָאֵכֶל הַבֶּסֶר תִּקְהִינָה שָׁנִי.
לֹאֵל הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָא-יְהוָה וְכָרַתִּי אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה בְּרִית
 חֲדָשָׁה. **לֹאֵלֹא** לֹא כִבְרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת-אָבוֹתָם בַּיּוֹם הַחֲזִיקִי בְיָדָם לְהוֹצִיאָם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֲשֶׁר-הִמָּה הִפְרוּ אֶת-בְּרִיתִי וְאֲנֹכִי בָעַלְתִּי בְסָנְאִם-יְהוָה. **לֹאֵלֵב**
 כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם נָא-יְהוָה
 נִתַּנְתִּי אֶת-תּוֹרַתִּי בְּקֶרֶבָם וְעַל-לִבָּם אֶכְתָּבֶנָּה וְהִייתִי לָהֶם לֵאלֹהִים וְהִמָּה
 יְהִי-לִי לְעָם. **לֹאֵלֵג** וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת-אָחִיו לֵאמֹר דַּע
 אֶת-יְהוָה: כִּי-כּוֹלֵם יִדְעוּ אוֹתִי לְמִקְטָנָם וְעַד-גְּדוֹלָם נָא-יְהוָה כִּי אֶסְלַח
 לַעֲוֹנָם וּלְחַטָּאתָם לֹא אֶזְכֹּר עוֹד.
לֹאֵלֵד כֹּה אָמַר יְהוָה נִתֵּן שֶׁמֶשׁ לְאֹר יוֹמָם חֹקֶת יָרֵחַ וְכוֹכָבִים לְאֹר לַיְלָה רִגַע
 הַיּוֹם וַיִּהְיוּ גָלוּי יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. **לֹאֵלֵה** אִם-יִמְשׁוּ הַחֲקִים הָאֵלֶּה
 מִלִּפְנֵינָא-יְהוָה גַּם זֶרַע יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ מִהֵיחֵת גּוֹי לִפְנֵיכֶל-הַיָּמִים.
לֹאֵלוֹ כֹּה אָמַר יְהוָה אִם-יִמְדוּ שָׁמַיִם מִלְמַעְלָה וַיַּחֲקֵרוּ מוֹסְדֵי-אֶרֶץ לְמָטָה:
 גַּם-אֲנִי אֶמָּאֵס בְּכָל-זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַל-כָּל-אֲשֶׁר עָשׂוּנָא-יְהוָה.
לֹאֵלוֹ הִנֵּה יָמִים (בָּאִים) נָא-יְהוָה וְנִבְנְתָה הָעִיר לִיהוָה מִמִּגְדָּל חֲנָנְאֵל שְׁעַר
 הַפִּנֵּה. **לֹאֵלֵח** וַיֵּצֵא עוֹד קוֹה (קוֹ) הַמִּדָּה נִגְדּוּ עַל גִּבְעַת גֶּרֶב וְנָסַב גְּעָתָה. **לֹאֵלֵט**
 וְכָל-הָעֵמֶק הַפְּגָרִים וְהַדָּשָׁן וְכָל-הַשְּׂרָמוֹת (הַשְּׂדֵמוֹת) עַד-נַחַל קִדְרוֹן עַד-פִּנֵּת
 שְׁעַר הַסּוּסִים מִזְרְחָהּ קִדְשׁ לִיהוָה: לֹא-יִנְתָּשׁ וְלֹא-יִהְרַס עוֹד לְעוֹלָם.
לִבֵּא הַדָּבָר אֲשֶׁר-הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בִּשְׁנַת (בִּשְׁנָה) הָעֲשָׂרִית לְצִדְקִיָּהוּ
 מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה שְׁמֹנֶה-עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְנִבּוּכַדְרֶאצַּר. **לִבֵּב** וְאִז חֵיל מֶלֶךְ
 בָּבֶל צָרִים עַל-יְרוּשָׁלַם וַיִּרְמְיָהוּ הַנְּבִיא הָיָה כְּלוֹא בַחֲצַר הַמִּטְרָה אֲשֶׁר
 בֵּית-מֶלֶךְ יְהוּדָה. **לִבֵּג** אֲשֶׁר כָּלְאוּ צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה לֵאמֹר: מִדּוּעַ אַתָּה נָבִיא
 לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הַנִּנִּי נִתֵּן אֶת-הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ-בָּבֶל וּלְכָדָהּ. **לִבֵּד**
 וְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא יָמַלֵּט מִיַּד הַכַּשְׂדִּים: כִּי הִנֵּתָן יָנִיתָן בְּיַד מֶלֶךְ-בָּבֶל
 וְדַבֵּר-פִּי עִם-פִּי וְעֵינָיו אֶת-עֵינָיו תִּרְאִינָה. **לִבֵּה** וּבָבֶל יוֹלֵךְ אֶת-צִדְקִיָּהוּ וְשָׁם
 יְהִיָּה עַד-פָּקְדֵי אוֹתוֹ נָא-יְהוָה: כִּי תִלְחַמוּ אֶת-הַכַּשְׂדִּים לֹא תִצְלִיחוּ.
לִבוֹ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ: הָיָה דָּבָר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **לִבוֹ** הִנֵּה חֲנַמְאֵל בֶּן-שָׁלֹם דִּדְךָ
 בָּא אֵלַיךָ לֵאמֹר: קָנָה לָךְ אֶת-שָׂדֵי אֲשֶׁר בַּעֲנֻתוֹתַי לָךְ מִשְׁפֵּט הַגָּאֵלָה לְקִנּוֹת.
לִבֵּח וַיָּבֵא אֵלַי חֲנַמְאֵל בֶּן-דִּדִּי כְּדָבָר יְהוָה אֶל-חֲצַר הַמִּטְרָה וַיֹּאמֶר אֵלַי קָנָה
 נָא אֶת-שָׂדֵי אֲשֶׁר-בַּעֲנֻתוֹת אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ בְּנֵימִין כִּי-לָךְ מִשְׁפֵּט הִירְשָׁה וּלְךָ

הַגִּאֲלָה קָנָה-לָךְ וְאָדַע כִּי דָבַר-יְהוָה הוּא. **לִבְט** וְאָקְנָה אֶת-הַשָּׂדֶה מֵאֵת חֲנֻמָּאֵל בֶּן-דָּדִי אֲשֶׁר בַּעֲנֻתוֹת וְאֲשַׁקְלָה-לוֹ אֶת-הַכֶּסֶף שִׁבְעָה שְׁקָלִים וְעֶשְׂרֵה הַכֶּסֶף. **לִבִּי** וְאָכְתֵּב בְּסֵפֶר וְאָחַתְם וְאָעַד עֲדִים וְאֲשַׁקֵּל הַכֶּסֶף בְּמֵאזְנִים. **לִבִּיא** וְאָקַח אֶת-סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶת-הַחֲתוּם הַמִּצּוֹה וְהַחֲקִים וְאֶת-הַגְּלוֹי. **לִבִּיב** וְאָתַן אֶת-הַסֵּפֶר הַמִּקְנָה אֶל-בְּרוּךְ בֶּן-נִרְיָה בֶן-מַחְסִיָּה לְעֵינֵי חֲנֻמָּאֵל דָּדִי וּלְעֵינֵי הָעֲדִים הַכֹּתְבִים בְּסֵפֶר הַמִּקְנָה לְעֵינֵי כָל-הַיְּהוּדִים הַיֹּשְׁבִים בַּחֲצַר הַמִּטְרָה. **לִבִּיג** וְאָצוּהָ אֶת-בְּרוּךְ לְעֵינֵיהֶם לֵאמֹר. **לִבִּיד** כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְקוֹחַ אֶת-הַסִּפְרִים הָאֵלֶּה אֶת סֵפֶר הַמִּקְנָה הַזֶּה וְאֶת הַחֲתוּם וְאֶת סֵפֶר הַגְּלוֹי הַזֶּה וְנִתְּתָם בְּכָל-חֶרֶשׁ לְמַעַן יַעֲמְדוּ יָמִים רַבִּים. **לִבְטו** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: עוֹד יִקְנוּ בָתִּים וְשָׂדוֹת וְכַרְמִים בְּאַרְץ הַזֹּאת.

לִבְטז וְאֶתְפַּלֵּל אֶל-יְהוָה אַחֲרֵי תַתִּי אֶת-סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶל-בְּרוּךְ בֶּן-נִרְיָה לֵאמֹר. **לִבִּיז** אֵתָּה אֲדֹנָי יְהוָה הִנֵּה אֵתָּה עֲשִׂיתָ אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ בְּכַחַד הַגָּדוֹל וּבְזֶרְעָה הַנְּטוּיָה: לֹא-יִפְּלֵא מִמֶּךָ כָּל-דָּבָר. **לִבִּיח** עֲשֵׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים וּמִשְׁלָם עוֹן אָבוֹת אֶל-חֵיק בְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם: הֵאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. **לִבִּיט** גָּדַל הָעֶצֶה וְרַב הָעֲלִילָהָאֲשֶׁר-עֲנִיָּה פְקָחוֹת עַל-כָּל-דֹּרְכֵי בְּנֵי אָדָם לְתֵת לְאִישׁ כְּדֹרְכּוֹ וְכַפָּרִי מַעַלְלָיו. **לִבְכ** אֲשֶׁר-שָׁמַתָּ אוֹתוֹת וּמִפְתִּים בְּאַרְץ-מִצְרַיִם עַד-הַיּוֹם הַזֶּה וּבִישְׂרָאֵל וּבְאָדָם וּתַעֲשֶׂה-לָּךְ שֵׁם כַּיּוֹם הַזֶּה. **לִבְכא** וְתֵצֵא אֶת-עַמְּךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבִיד חֲזָקָה וּבְאֲזֻרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָא גָדוֹל. **לִבְכב** וְתִתֵּן לָהֶם אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאָבוֹתֶם לְתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וְיָדָשׁ. **לִבְכג** וַיָּבֹאוּ וַיִּרְשׁוּ אוֹתָהּ וְלֹא-שָׁמְעוּ בְּקוֹלְךָ וּבַתְרוּתְךָ (וּבַתְרוּתְךָ) לֹא-הִלְכוּאֵת כָּל-אֲשֶׁר צִוִּיתָה לָהֶם לַעֲשׂוֹת לֹא עָשׂוּ וַתִּקְרָא אַתָּם אֶת כָּל-הָרָעָה הַזֹּאת. **לִבְכד** הִנֵּה הַסְלָלוֹת בָּאוּ הָעִיר לְלַכְדָּה וְהָעִיר נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים הַנִּלְחָמִים עָלֶיהָ מִפְּנֵי הַחֶרֶב וְהָרָעָב וְהַדָּבָר וְאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ הִזְהָרָה וְהַנֶּהָרָה רָאָה. **לִבְכה** וְאֵתָּה אָמַרְתָּ אֵלַי אֲדֹנָי יְהוָה קָנָה-לָךְ הַשָּׂדֶה בְּכֶסֶף וְהָעִיר וְהָעִיר נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים.

לִבְכו וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר. **לִבְכוז** הִנֵּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי כָל-בֶּשֶׂר הַמִּמָּנִי יִפְּלֵא כָל-דָּבָר. **לִבְכח** לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה: הִנְנִי נֹתֵן אֶת-הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד הַכַּשְׂדִּים וּבִיד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל לְלַכְדָּה. **לִבְכט** וּבָאוּ הַכַּשְׂדִּים הַנִּלְחָמִים עַל-הָעִיר הַזֹּאת וְהָצִיתוּ אֶת-הָעִיר בָּאֵשׁ וּשְׂרָפוּהָ וְאֶת הַבָּתִּים אֲשֶׁר קִטְרוּ עַל-גִּגּוֹתֵיהֶם לַבַּעַל וְהַסְכּוּ נְסָכִים לְאֱלֹהִים אַחֲרִים לְמַעַן הַכְעִסְנִי.

לבל כי-היו בני-ישראל ובני יהודה אך עֲשִׂים הָרַע בְּעֵינֵימִנְעֹרְתֵיהֶם: כי בני-ישראל אך מְכַעְסִים אֹתִי בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶםנָאם-יְהוָה. **לבלא** כי על-אפי ועל-חַמְתִּי הִיתָה לִי הָעִיר הַזֹּאת לְמֶן-הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּנוּ אוֹתָהּ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה לְהַסִּירָהּ מֵעַל פָּנַי. **לבלב** על כָּל-רַעַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר עָשׂוּ לְהַכְעִסְנִי הִמָּה מַלְכֵיהֶם שָׂרֵיהֶם כְּהִנִּיָּהוּ וּנְבִיאֵיהֶם וְאִישׁ יְהוּדָה וַיֵּשְׁבִי יְרוּשָׁלַם. **לבלג** וַיִּפְּנוּ אֵלַי עֶרְף וְלֹא פָנִים וּלְמַד אֹתָם הַשָּׁכֶם וּלְמַד וְאִינָם שֹׁמְעִים לְקַחַת מוֹסֵר. **לבלד** וַיֵּשִׁימוּ שְׁקוּצֵיהֶם בַּבַּיִת אֲשֶׁר-נִקְרָא-שְׁמִי עַל־יֹלָטָמָאוּ. **לבלה** וַיִּבְנוּ אֶת-בָּמוֹת הַבַּעַל אֲשֶׁר בָּגִיא בֶן-הַנָּס לְהַעֲבִיר אֶת-בְּנֵיהֶם וְאֶת-בָּנוֹתֵיהֶם לְמֶלֶךְ אֲשֶׁר לֹא-צוּיָתִים וְלֹא עָלְתָה עַל-לְבִי לַעֲשׂוֹת הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאתלְמַעַן הַחֲטִי אֶת-יְהוּדָה.

לבלו וְעַתָּה לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: אֶל-הָעִיר הַזֹּאתאֲשֶׁר אֹתָם אֹמְרִים נִתְּנָה בְּיַד מֶלֶךְ-בָּבֶל בְּחָרָב וּבְרָעַב וּבַדָּבָר. **לבלז** הִנְנִי מְקַבֵּץ מִכָּל-הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדְחָתִים שָׁם בְּאֹפִי וּבְחַמְתִּי וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וְהַשְׁבַּתִּים אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהַשְׁבַּתִּים לְבִטָּח. **לבלח** וְהָיוּ לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים. **לבלט** וְנִתְּנִי לָהֶם לֵב אֶחָד וְדָרֶךְ אֶחָד לִירְאָה אוֹתִי כָּל-הַיָּמִיםלְטוֹב לָהֶם וּלְבִנֵּיהֶם אַחֲרֵיהֶם. **לבמ** וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא-אָשׁוּב מֵאַחֲרֵיהֶם לְהִיטִיבֵי אוֹתָם וְאֶת-יִרְאָתִי אֶתֶּן בְּלִבָּבָם לְבִלְתִּי סוּר מֵעָלַי. **לבמא** וְשִׁשְׁתִּי עֲלֵיהֶם לְהִטִּיב אוֹתָם וְנִטְעַתִּים בְּאֶרֶץ הַזֹּאת בְּאַמְתַּבְכָּל-לְבִי וּבְכָל-נַפְשִׁי.

לבמב כי-כה אָמַר יְהוָה בְּאֲשֶׁר הִבֵּאתִי אֶל-הָעָם הַזֶּה אֶת כָּל-הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאתכֵּן אֲנִכִּי מֵבִיא עֲלֵיהֶם אֶת-כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אֲנִכִּי דֹבֵר עֲלֵיהֶם. **לבמג** וְנִקְנָה הַשָּׂדֶה בְּאֶרֶץ הַזֹּאתאֲשֶׁר אֹתָם אֹמְרִים שְׁמָמָה הִיא מֵאִין אָדָם וּבִהְמָה נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים. **לבמד** שָׂדוֹת בְּכֶסֶף יִקְנוּ וְכִתּוּב בְּסֶפֶר וְחִתּוּם וְהָעֵד עֲדִים בְּאֶרֶץ בְּנִימֵן וּבְסַבִּיבֵי יְרוּשָׁלַם וּבְעָרֵי יְהוּדָה וּבְעָרֵי הָהָר וּבְעָרֵי הַשְּׁפֵלָה וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב: כי-אָשִׁיב אֶת-שְׁבוּתָם נָאם-יְהוָה.

לבמז וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ שְׁנִית וְהוּא עוֹדֵנוּ עָצוּר בַּחֲצַר הַמִּטְרָה לֵאמֹר. **לבג** כֹּה-אָמַר יְהוָה עֲשֵׂה: יְהוָה יוֹצֵר אוֹתָהּ לְהַכִּינָהיְהוָה שְׁמוֹ. **לבג** קִרְא אֵלַי וְאֶעֱנֶךָ וְאֶגִּידָה לָּךְ גְּדֻלוֹת וּבִצְרוֹת לֹא יִדְעָתָם.

לבגז כי כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל-בְּתִי הָעִיר הַזֹּאת וְעַל-בְּתִי מַלְכִּי יְהוּדָההַנִּתְּצִים אֶל-הַסִּלְלוֹת וְאֶל-הַחָרָב. **לבגה** בָּאִים לְהִלָּחֵם אֶת-הַכַּשְׂדִּים וּלְמַלְאֵם אֶת-פִּגְרֵי הָאָדָם אֲשֶׁר-הִכִּיתִי בְּאֹפִי וּבְחַמְתִּי וְאֲשֶׁר הִסְתַּרְתִּי פָנַי

מִהָעִיר הַזֹּאת עַל כָּל-רָעָתָם. **לגו** הִנְנִי מַעֲלָה-לָהּ אֲרָכָה וּמִרְפָּא וּרְפָאִיתִים וְגַלִּיתִי לָהֶם עֲתֶרֶת שְׁלוֹם וְאַמֶּת. **לגז** וְהִשְׁבַּתִּי אֶת-שָׁבוֹת יְהוּדָה וְאֶת שָׁבוֹת יִשְׂרָאֵל וּבְנֵתִים כְּבָרָאשְׁנָה. **לגח** וְטִהַרְתִּים מִכָּל-עֹנָם אֲשֶׁר חֹטְאוּ-לִי וְסִלַּחְתִּי לְכוֹל- (לְכָל-) עֲוֹנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר חֹטְאוּ-לִי וְאֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בִּי. **לגט** וְהִיתָה לִּי לְשֵׁם שִׁשׁוֹן לְתַהֲלָה וּלְתַפְאֶרֶת לְכָל גּוֹי הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ אֶת-כָּל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה אוֹתָם וּפְחָדוֹ וְרָגְזוֹ עַל כָּל-הַטּוֹבָה וְעַל כָּל-הַשְּׁלוֹם אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה לָּהּ.

לגי כֹּה אָמַר יְהוָה עוֹד יִשְׁמַע בַּמָּקוֹם-הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים חָרֵב הוּא מֵאִין אָדָם וּמֵאִין בְּהֵמָה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם הַנִּשְׁמֹת מֵאִין אָדָם וּמֵאִין יוֹשֵׁב וּמֵאִין בְּהֵמָה. **לגיא** קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמָחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל כָּלָה קוֹל אֹמְרִים הוֹדוּ אֶת-יְהוָה צְבָאוֹת כִּי-טוֹב יְהוָה כִּי-לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ מִבָּאִים תוֹדָה בֵּית יְהוָה: כִּי-אָשִׁיב אֶת-שָׁבוֹת-הָאָרֶץ כְּבָרָאשְׁנָה אָמַר יְהוָה.

לגיב כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד יִהְיֶה בַּמָּקוֹם הַזֶּה הַחֵרֵב מֵאִין-אָדָם וְעַד-בְּהֵמָה וּבְכָל-עֲרִיּוֹנָה רְעִים מִרְבָּצִים צֶאֱן. **לגיג** בְּעָרֵי הָהָר בְּעָרֵי הַשְּׂפֵלָה וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב וּבָאָרֶץ בְּנִימָן וּבְסִבְיָה יְרוּשָׁלַם וּבְעָרֵי יְהוּדָה עַד תַּעֲבֹרְנָה הַצֶּאֱן עַל-יְדֵי מוֹנֶה אָמַר יְהוָה.

לגיז הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָא-יְהוָה וְהִקְמַתִּי אֶת-הַדָּבָר הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל-בֵּית יְהוּדָה. **לגטו** בְּיָמִים הָהֵם וּבַעֲת הַהִיא אֶצְמִיחַ לְדָוִד צֶמַח צִדְקָה וְעֹשֶׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בָּאָרֶץ. **לגטז** בְּיָמִים הָהֵם תִּנְשָׁע יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם תִּשְׁכּוֹן לְבֶטַח וְזֶה אֲשֶׁר-יִקְרָא-לָהּ יְהוָה צִדְקָנוֹ.

לגיז כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה: לֹא-יִכָּרֵת לְדָוִד אִישׁ יֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא בֵּית-יִשְׂרָאֵל. **לגיח** וְלַכְהֲנָנִים הַלְוִיִּם לֹא-יִכָּרֵת אִישׁ מִלִּפְנֵי: מַעֲלָה עוֹלָה וּמִקְטִיר מִנְחָה וְעֹשֶׂה זֶבַח כָּל-הַיָּמִים.

לגיט וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר. **לגכ** כֹּה אָמַר יְהוָה אִם-תִּפְּרוּ אֶת-בְּרִיתִי הַיּוֹם וְאֶת-בְּרִיתִי הַלַּיְלָה וּלְבַלְתִּי הָיוֹת יוֹמָם-וְלַיְלָה בְּעֶתְם. **לגכא** גַּם-בְּרִיתִי תִפְּרֹךְ אֶת-דָּוִד עַבְדִּי מִהָיוֹת-לוֹ בֶּן מֶלֶךְ עַל-כִּסְאוֹ וְאֶת-הַלְוִיִּם הַכְהֲנָנִים מִשְׁרָתִי. **לגכב** אֲשֶׁר לֹא-יִסְפֹּר צְבָא הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִמַּד חוֹל הַיָּם כֶּן אֲרַבָּה אֶת-זֶרַע דָּוִד עַבְדִּי וְאֶת-הַלְוִיִּם מִשְׁרָתִי אֹתִי.

לגכג וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר. **לגכד** הֲלוֹא רָאִיתָ מָה-הָעָם הַזֶּה דִּבְּרוּ לֵאמֹר שְׁתִּי הַמִּשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה בָּהֶם וַיִּמָּאֲסוּ וְאֶת-עַמִּי יִנָּאֲצוּן מִהָיוֹת עוֹד גּוֹי לַפְּנִיָּהֶם.

לגכה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא-שָׁמַתִּי.
לגכו גַּם-זֶרַע יַעֲקֹב וְדֹד עַבְדִּי אֲמַאֵס מִקַּחַת מִזֶּרְעוֹ מִשְׁלִים אֶל-זֶרַע אַבְרָהָם
 יִשְׁחָק וַיַּעֲקֹב: כִּי-אֲשׁוּב (אֲשִׁיב) אֶת-שְׁבוּתָם וְרַחֲמָתִים.
לדא הַדָּבָר אֲשֶׁר-הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה וַיְנַבֹּךְ דְּרָאצֵּר מֶלֶךְ-בָּבֶל וְכָל-חֵילוֹ
 וְכָל-מַמְלָכוֹת אֶרֶץ מִמְּשַׁלֵּת יָדוֹ וְכָל-הָעַמִּים נִלְחָמִים עַל-יְרוּשָׁלַם
 וְעַל-כָּל-עָרֵיהֶלָאמֹר. **לדב** כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִלֵּךְ וְאָמַרְתָּ
 אֶל-צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶת-הָעִיר הַזֹּאת
 בְּיַד מֶלֶךְ-בָּבֶל וְשָׂרְפָהּ בָּאֵשׁ. **לדג** וְאַתָּה לֹא תִמְלֹט מִיָּדוּכִי תִפְשֵׁ תִתְּפֹשׁ וּבְיָדוֹ
 תִּנְתֵּן וְעֵינֶיךָ אֶת-עֵינֵי מֶלֶךְ-בָּבֶל תִּרְאִינָה וּפִיָּהוּ אֶת-פִּיךָ יִדְבְּרוּ בָבֶל תָּבוֹא. **לדד**
 אַךְ שָׁמַע דָּבָר-יְהוָה צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה כֹּה-אָמַר יְהוָה עָלֶיךָ לֹא תִמּוֹת בַּחֲרֹב.
לדה בְּשָׁלוֹם תִּמּוֹת וּכְמִשְׁרָפוֹת אַבּוֹתֶיךָ הַמְּלָכִים הָרָאשִׁימִים אֲשֶׁר-הָיוּ לִפְנֶיךָ כֵּן
 יִשְׂרָפוּ-לָךְ וְהָיוּ אֲדוֹן יִסְפְּדוּ-לָךְ: כִּי-דָבָר אֲנִי-דֹבַרְתִּי נָא-יְהוָה.
לדו וַיִּדְבֹּר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל-צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 בִּירוּשָׁלַם. **לדז** וַחֵיל מֶלֶךְ-בָּבֶל נִלְחָמִים עַל-יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל-עָרֵי יְהוּדָה
 הַנּוֹתְרוֹת: אֶל-לָכִישׁ וְאֶל-עֲזֻקָּה כִּי הִנָּה נִשְׁאַרוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה עָרֵי מִבְצָר.
לדח הַדָּבָר אֲשֶׁר-הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֲרֵי כִּרְתֵּי הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ בְּרִית
 אֶת-כָּל-הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם לִקְרֹא לָהֶם דְּרוֹר. **לדט** לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת-עַבְדּוֹ
 וְאִישׁ אֶת-שִׁפְחָתוֹ הָעִבְרִי וְהָעִבְרִיָּה חֲפָשִׁים: לְבִלְתִּי עֲבֹד-בָּם בִּיהוּדָי אַחִיהוּ
 אִישׁ. **לדי** וַיִּשְׁמְעוּ כָּל-הַשָּׂרִים וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-בָּאוּ בַּבְּרִית לְשַׁלַּח אִישׁ
 אֶת-עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת-שִׁפְחָתוֹ חֲפָשִׁים לְבִלְתִּי עֲבֹד-בָּם עוֹד וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּשְׁלְחוּ.
לדיא וַיָּשׁוּבוּ אַחֲרֵי-כֵן וַיָּשׁוּבוּ אֶת-הָעֲבָדִים וְאֶת-הַשִּׁפְחוֹת אֲשֶׁר שָׁלְחוּ חֲפָשִׁים
 וַיִּכְבְּשׁוּם (וַיִּכְבְּשׁוּם) לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת.
לדיב וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר. **לדיג** כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל: אֲנֹכִי כָרַתִּי בְרִית אֶת-אַבּוֹתֶיכֶם בַּיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבֵּית עַבְדִּים לֵאמֹר. **לדיז** מִקֶּץ שִׁבְעַת שָׁנִים תִּשְׁלְחוּ אִישׁ אֶת-אַחִיו הָעִבְרִי
 אֲשֶׁר-יִמְכַר לָךְ וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וְשִׁלַּחְתּוֹ חֲפָשִׁי מֵעַמְּךָ וְלֹא-שָׁמְעוּ אַבּוֹתֶיכֶם
 אֵלָי וְלֹא הִטּוּ אֶת-אָזְנָם. **לדיטו** וַתָּשׁוּבוּ אַתֶּם הַיּוֹם וַתַּעֲשׂוּ אֶת-הַיִּשָּׁר בְּעֵינֵי
 לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לִרְעֵהוּ וַתִּכְרַתוּ בְרִית לִפְנֵי בֵּית אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו.
לדיטז וַתָּשׁוּבוּ וַתַּחֲלִלוּ אֶת-שְׁמִי וַתָּשׁוּבוּ אִישׁ אֶת-עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת-שִׁפְחָתוֹ
 אֲשֶׁר-שָׁלַחְתֶּם חֲפָשִׁים לְנַפְשָׁם וַתִּכְבְּשׁוּ אוֹתָם לִהְיוֹת לָכֶם לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת.

לדיו לכן כה-אמר יהוה אתם לא-שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם-יהוה אל-החרב אל-הדבר ואל-הרעב ונתתי אתכם לזועה (לזעוה) לכל ממלכות הארץ. **לדיו** ונתתי את-האנשים העברים את-ברתי אשר לא-הקימו את-דברי הברית אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתרי. **לדיו** שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העגל. **לדכ** ונתתי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ. **לדכא** ואת-צדקיהו מלך-יהודה ואת-שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם. **לדכב** הנני מצוה נאם-יהוה והשבתים אל-העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה ושרפה באש ואת-ערי יהודה אתן שממה מאין ישוב.

להא הדבר אשר-היה אל-ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה לאמר. **להב** הלוד אל-בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל-אחת הלשכות והשקית אותם יין. **להג** ואקח את-יאזניה בן-ירמיהו בן-חבצניה ואת-אחיו ואת-כל-בניו ואת-כל-בית הרכבים. **להד** ואבא אתם בית יהוה אל-לשכת בני חנן בן-יגדליהו איש האלהים אשר-אצל לשכת השירים אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן-שלם שמר הסף. **להה** ואתן לפני בני בית-הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו-יין. **להו** ויאמרו לא נשתה-יין: כי יונדב בן-רכב אבינו צוה עלינו לאמר לא תשתו-יין אתם ובניכם עד-עולם. **להז** ובית לא-תבנו וזרע לא-תזרעו וכרם לא-תטעו ולא יהיה לכם: כי באהלים תשבו כל-ימיהם למען תחיו ימים רבים על-פני האדמה אשר אתם גרים שם. **להח** ונשמע בקול יהונדב בן-רכב אבינו לכל אשר צונו: לבלתי שתות-יין כל-ימינו ואנחנו נשינו ובנינו ובנותינו. **להט** ולבלתי בנות בָּתִּים לשבתנו וכרם וזרע לא יהיה לנו. **להי** ונשב באהלים ונשמע ונעש ככל אשר-צונו יונדב אבינו. **להיא** ויהי בעלות נבוכדראצר מלך-בבל אל-הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם. **להיב** ויהי דבר-יהוה אל-ירמיהו לאמר. **להיג** כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הלך ואמרת לאיש יהודה וליושבי ירושלם: הלוא תקחו מוסר לשמע אל-דברי נאם-יהוה. **להיד** הוקם את-דברי יהונדב בן-רכב אשר-צוה את-בניו לבלתי שתות-יין ולא שתו עד-היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם השכם ודברולא שמעתם אלי. **להטו** ואשלח אליכם

את-כל-עבדי הנבאים השפס ושלח לאמר שבו-נא איש מדרך הרעה והיטיבו מעלליכם ואל-תלכו אחרי אלהים אחרים לעבדם ושבו אל-האדמה אשר-נתתי לכם ולאבתיכם ולא הטיתם את-אזינכם ולא שמעתם אלי. **להטו** כי הקימו בני יהונדב בן-רכב את-מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אלי. **להיו** לכן כה-אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל הנני מביא אל-יהודה ואל כל-יושבי ירושלם את כל-הרעה אשר דברתי עליהם: יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו. **להיח** ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל יען אשר שמעתם על-מצות יהונדב אביכם ותשמרו את-כל-מצותיו ותעשו ככל אשר-צוה אתכם. **להיט** לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל: לא-יפרת איש ליונדב בן-רכב עמד לפני-הימים.

לוא ויהי בשנה הרבעית ליהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה הזה הדבר הזה אל-ירמיהו מאת יהוה לאמר. **לוב** קח-לך מגלת-ספר וכתבת אליה את כל-הדברים אשר-דברתי אליך על-ישראל ועל-יהודה ועל-כל-הגוים מיום דברתי אליך מימי יאשיהו ועד היום הזה. **לוג** אולי ישמעו בית יהודה את כל-הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם למען ישובו איש מדרך הרעה וסלחתי לעונם ולחטאתם.

לוד ויקרא ירמיהו את-ברוך בן-נריה ויכתב ברוך מפי ירמיהו את כל-דברי יהוה אשר-דבר אליו על-מגלת-ספר. **לוה** ויצוה ירמיהו את-ברוך לאמר: אני עצורלא אוכל לבוא בית יהוה. **לוו** ובאת אתה וקראת במגלה אשר-כתבת-מפי את-דברי יהוה באזני העם בית יהוה ביום וגם באזני כל-יהודה הבאים מעריהם תקראם. **לז** אולי תפל תחנותם לפני יהוה וישבו איש מדרך הרעה: כי-גדול האף והחמה אשר-דבר יהוה אל-העם הזה. **לוח** ויעש ברוך בן-נריה ככל אשר-צוהו ירמיהו הנביא לקרא בספר דברי יהוה בית יהוה.

לוט ויהי בשנה החמשית ליהויקים בן-יאשיהו מלך-יהודה בחדש התשעי קראו צום לפני יהוה כל-העם בירושלם וכל-העם הבאים מערי יהודה בירושלם. **לוי** ויקרא ברוך בספר את-דברי ירמיהו בית יהוה בלשכת גמריהו בן-שפן הספר בחרצר העליון פתח שער בית-יהוה החדש באזני כל-העם. **לויא** וישמע מביהו בן-גמריהו בן-שפן את-כל-דברי יהוה מעל הספר. **לויב** וירד בית-המלך על-לשכת הספר והנה-שם כל-השרים יושבים:

אֶלִישָׁמַע הַסֹּפֵר וּדְלִיָּהוּ בֶן-שִׁמְעִיָּהוּ וְאַלְנָתָן בֶּן-עֲכָבוֹר וּגְמַרְיָהוּ בֶן-שָׁפָן
וְצִדְקִיָּהוּ בֶן-חֲנַנְיָהוּ וְכָל-הַשָּׂרִים. **לויג** וַיֵּגֶד לָהֶם מְכִיָּהוּ אֶת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
שָׁמַע בִּקְרָא בָרוּךְ בַּסֹּפֵר בְּאָזְנֵי הָעָם. **לויז** וַיִּשְׁלְחוּ כָל-הַשָּׂרִים אֶל-בָּרוּךְ
אֶת-יְהוּדֵי בֶן-נְתַנְיָהוּ בֶן-שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הַמְּגִלָּה אֲשֶׁר קָרָאתָ בָּהּ
בְּאָזְנֵי הָעָם קַחנָה בְּיָדְךָ וְלֵךְ וִיקַח בָּרוּךְ בֶּן-נְרִיָּהוּ אֶת-הַמְּגִלָּה בְּיָדוֹ וַיָּבֹא
אֲלֵיהֶם. **לוטו** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיוּשָׁב נָא וּקְרָאנָה בְּאָזְנֵינוּ וִיקְרָא בָרוּךְ בְּאָזְנֵיהֶם.
לוטז וַיְהִי כִשְׁמַעָם אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים פָּחְדוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל-בָּרוּךְ
הַגִּיד נָגִיד לְמֶלֶךְ אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **לויז** וְאֶת-בָּרוּךְ שָׁאָלוּ לֵאמֹר: הֲגַד-נָא
לְנוֹאֲיֶךָ כְּתַבְתָּ אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּי. **לויח** וַיֹּאמֶר לָהֶם בָּרוּךְ מִפִּי
יִקְרָא אֵלַי אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאֲנִי כָּתַב עַל-הַסֹּפֵר בְּדִיו.
לויט וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל-בָּרוּךְ לֵךְ הִסְתֵּר אֶתְּהָ וַיִּרְמִיָּהוּ וְאִישׁ אֶל-יַדָּע אֵיפֹה
אַתָּם. **לוב** וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ חֲצִירָה וְאֶת-הַמְּגִלָּה הַפְּקֻדִי בְּלִשְׁכַּת אֶלִישָׁמַע
הַסֹּפֵר וַיִּגִּידוּ בְּאָזְנֵי הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל-הַדְּבָרִים. **לובא** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת-יְהוּדִי
לְקַחַת אֶת-הַמְּגִלָּה וַיִּקְחָהּ מִלִּשְׁכַּת אֶלִישָׁמַע הַסֹּפֵר וַיִּקְרָאָהּ יְהוּדִי בְּאָזְנֵי הַמֶּלֶךְ
וּבְאָזְנֵי כָל-הַשָּׂרִים הָעֹמְדִים מֵעַל הַמֶּלֶךְ. **לובב** וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בֵּית הַחֹרֶף בַּחֹדֶשׁ
הַתְּשִׁיעִי וְאֶת-הָאֵחַ לִפְנֵי מִבְּעֶרֶת. **לובג** וַיְהִי כִקְרֹא יְהוּדִי שְׁלֹשׁ דָּלָתוֹת
וְאַרְבָּעָה יִקְרָעָהּ בְּתֵעַר הַסֹּפֵר וְהִשְׁלֵךְ אֶל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר אֶל-הָאֵח: עַד-תָּם
כָּל-הַמְּגִלָּה עַל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל-הָאֵח. **לובד** וְלֹא פָּחְדוּ וְלֹא קָרְעוּ
אֶת-בְּגָדֵיהֶם הַמֶּלֶךְ וְכָל-עַבְדָּיו הַשֹּׁמְעִים אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **לובה** וְגַם
אַלְנָתָן וּדְלִיָּהוּ וּגְמַרְיָהוּ הַפִּגְעוּ בַּמֶּלֶךְ לְבִלְתִּי שְׂרֹף אֶת-הַמְּגִלָּה וְלֹא שָׁמַע
אֲלֵיהֶם. **לובו** וַיִּצְוֶה הַמֶּלֶךְ אֶת-יִרְחִמְיָאֵל בֶּן-הַמֶּלֶךְ וְאֶת-שָׂרְיָהוּ בֶן-עֲזַרְיָאֵל
וְאֶת-שְׁלֹמִיָּהוּ בֶן-עֲבֻדָּאֵל לְקַחַת אֶת-בָּרוּךְ הַסֹּפֵר וְאֶת יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא וַיִּסְתֵּרֻם
יְהוָה.

לובז וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ אַחֲרֵי שְׂרֹף הַמֶּלֶךְ אֶת-הַמְּגִלָּה וְאֶת-הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר כָּתַב בָּרוּךְ מִפִּי יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר. **לובח** שׁוּב קַח-לְךָ מְגִלָּה אַחֲרֵת וּכְתֹב
עָלֶיהָ אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל-הַמְּגִלָּה הָרִאשׁוֹנָה אֲשֶׁר שָׂרַף
יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ-יְהוּדָה. **לובט** וְעַל-יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ-יְהוּדָה תֹּאמַר כֹּה אָמַר יְהוָה:
אַתָּה שָׂרַפְתָּ אֶת-הַמְּגִלָּה הַזֹּאת לֵאמֹר מַדּוּעַ כְּתַבְתָּ עָלֶיהָ לֵאמֹר בֹּא-יָבוֹא
מֶלֶךְ-בָּבֶל וְהִשְׁחִית אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהִשְׁבִּית מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהֵמָה.
לול לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה עַל-יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא-יְהִיָּה לֹו יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא
דָּוִד וְנִבְלָתוֹ תִּהְיֶה מִשְׁלֶכֶת לַחֹרֵב בַּיּוֹם וְלִקְרָח בְּלִילָהּ. **לולא** וּפְקַדְתִּי עָלָיו

וְעַל-זֶרְעוֹ וְעַל-עַבְדָּיו אֶת-עֲוֹנָם וְהִבֵּאתִי עֲלֵיהֶם וְעַל-יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶל-אִישׁ
יְהוּדָה אֶת כָּל-הַרְעָה אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁמְעוּ. **לולב** וַיִּרְמְיָהוּ לָקַח
מִגִּלָּה אַחֲרֵת וַיִּתְּנָה אֶל-בְּרוּךְ בֶּן-נִרְיָהוּ הַסֹּפֵר וַיִּכְתֹּב עָלֶיהָ מִפִּי יִרְמְיָהוּ אֶת
כָּל-דִּבְרֵי הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׁרַף יְהוֹנָקִים מֶלֶךְ-יְהוּדָה בָּאֵשׁ וְעוֹד נֹסֵף עֲלֵיהֶם
דְּבָרִים רַבִּים כְּהֶמָּה.

לזא וַיִּמְלֹךְ-מֶלֶךְ צִדְקִיָּהוּ בֶן-יֹאשִׁיָּהוּ תַּחַת כְּנִיָּהוּ בֶן-יְהוֹנָקִים אֲשֶׁר הִמְלִיךְ
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל בְּאַרְצָה יְהוּדָה. **לזב** וְלֹא שָׁמַע הוּא וְעַבְדָּיו וְעַם הָאָרֶץ
אֶל-דִּבְרֵי יְהוֹהָאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא. **לזג** וַיִּשְׁלַח הֶמֶלֶךְ צִדְקִיָּהוּ
אֶת-יְהוֹכֵל בֶּן-שְׁלֹמֹמָה וְאֶת-צַפְנִיָּהוּ בֶן-מַעֲשִׂיָּה הַכֹּהֵן אֶל-יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא
לֵאמֹר: הֲתִפְּלֹל-נָא בְּעַדְנוּ אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. **לזד** וַיִּרְמְיָהוּ בָּא וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעָם
וְלֹא-נָתַנוּ אֹתוֹ בֵּית הַכְּלִיא (הַכְּלוּא). **לזה** וַחִיל פָּרְעָה יָצָא מִמִּצְרַיִם וַיִּשְׁמְעוּ
הַכַּשְׂדִּים הַצָּרִים עַל-יְרוּשָׁלַם אֶת-שְׁמֵעָם וַיַּעֲלוּ מֵעַל יְרוּשָׁלַם.

לזו וַיְהִי דִבְרַי-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר. **לזז** כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
כֹּה תֹאמְרוּ אֶל-מֶלֶךְ יְהוּדָה הַשֹּׁלַח אֲתָכֶם אֵלַי לְדֹרָשְׁנִי: הִנֵּה חִיל פָּרְעָה הֵיכָא
לָכֶם לַעֲזָרָה שָׁב לָאָרֶץ מִצְרַיִם. **לזח** וְשָׁבוּ הַכַּשְׂדִּים וְנִלְחֲמוּ עַל-הָעִיר הַזֹּאת
וּלְכֻדָּה וּשְׂרָפָה בָּאֵשׁ.

לזט כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל וְנִפְשָׁתִיכֶם לֵאמֹר הֲלֹךְ יִלְכוּ מֵעַלֵּינוּ הַכַּשְׂדִּים:
כִּי-לֹא יִלְכוּ. **לזי** כִּי אִם-הַכִּיתֶם כָּל-חִיל כַּשְׂדִּים הַנִּלְחָמִים אֲתָכֶם וְנִשְׁאַרוּ-בָּם
אֲנָשִׁים מִדְּקָרִים אִישׁ בְּאֶהְלוֹ יָקוּמוּ וְשָׂרְפוּ אֶת-הָעִיר הַזֹּאת בָּאֵשׁ. **לזיא** וְהָיָה
בְּהַעֲלוֹת חִיל הַכַּשְׂדִּים מֵעַל יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי חִיל פָּרְעָה.

לזיב וַיֵּצֵא יִרְמְיָהוּ מִירוּשָׁלַם לָלֶכֶת אֶרֶץ בְּנִימִן לַחֲלֹק מִשָּׁם בְּתוֹךְ הָעָם. **לזיג**
וַיְהִי-הוּא בְּשַׁעַר בְּנִימִן וְשָׁם בַּעַל פְּקֻדַּת וְשִׁמּוֹ יִרְאִיָּה בֶן-שְׁלֹמֹמָה בֶּן-חֲנַנְיָה
וַיִּתְּפֹשׂ אֶת-יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא לֵאמֹר אֶל-הַכַּשְׂדִּים אַתָּה נָפַל. **לזיד** וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ
שִׁקֹּר אֵינִנִּי נָפַל עַל-הַכַּשְׂדִּים וְלֹא שָׁמַע אֵלָיו וַיִּתְּפֹשׂ יִרְאִיָּה בִּירְמְיָהוּ וַיִּבְאֶהוּ
אֶל-הַשָּׂרִים. **לזטו** וַיִּקְצְפוּ הַשָּׂרִים עַל-יִרְמְיָהוּ וְהִכּוּ אֹתוֹ וְנָתַנוּ אוֹתוֹ בֵּית
הָאִסּוּר בֵּית יְהוֹנָתָן הַסֹּפֵר כִּי-עָשׂוּ לְבֵית הַכֶּלֶא. **לזטז** כִּי בָּא יִרְמְיָהוּ
אֶל-בֵּית הַבּוֹר וְאֶל-הַחֲנִיּוֹת וַיֵּשֶׁב-שָׁם יִרְמְיָהוּ יָמִים רַבִּים. **לזיז** וַיִּשְׁלַח הֶמֶלֶךְ
צִדְקִיָּהוּ וַיִּקְחֵהוּ וַיִּשְׁאַלְהוּ הֶמֶלֶךְ בְּבֵיתוֹ בִּסְתֵר וַיֹּאמֶר הִישׁ דִּבֶּר מֵאֵת יְהוָה
וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ יֵשׁ וַיֹּאמֶר בְּיַד מֶלֶךְ-בָּבֶל תָּנֻתָּן. **לזיח** וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל-הֶמֶלֶךְ
צִדְקִיָּהוּ: מָה חֲטָאתִי לָךְ וְלַעֲבָדֶיךָ וְלָעָם הַזֶּה כִּי-נָתַתָּם אוֹתִי אֶל-בֵּית הַכֶּלֶא.
לזיט וַאֲיוֹ (וְאִיָּה) נְבִיאֵיכֶם אֲשֶׁר-נִבְּאוּ לָכֶם לֵאמֹר: לֹא-יָבֹא מֶלֶךְ-בָּבֶל עֲלֵיכֶם

וְעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת. **לֹא** וְעַתָּה שָׁמַע-נָא אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ: תִּפְּל-נָא תַּחֲנֹנֲתִי לִפְנֵיךָ וְאַל-תִּשְׁבְּנִי בֵּית יְהוֹנָתָן הַסֹּפֵר וְלֹא אָמוּת שָׁם. **לֹא־נָא** וַיִּצְוֶה הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ וַיִּפְקְדוּ אֶת-יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמִּטְרָה וְנָתַן לוֹ כֶּכֶר-לֶחֶם לַיּוֹם מִחוּץ הָאֵפִים עַד-תָּם כָּל-הַלֶּחֶם מִן-הָעִיר וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמִּטְרָה. **לֹא־נָא** וַיִּשְׁמַע שְׁפָטִיָּה בֶן-מִתְנָן וַיְגַדֵּלֵהוּ בֶן-פִּשְׁחוּר וַיִּוֹכַל בֶּן-שַׁלְמִיָּהוּ וּפִשְׁחוּר בֶּן-מִלְכָּיָה: אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִרְמְיָהוּ מְדַבֵּר אֶל-כָּל-הָעָם לֵאמֹר. **לֹא־כֵן** אָמַר יְהוָה הַיֹּשֵׁב בְּעִיר הַזֹּאת יָמוּת בַּחֲרֹב בָּרָעַב וּבַדָּבָר וְהִיצֵא אֶל-הַפְּשָׁדִים יַחִיה (וְחָיָה) וְהִיתָה-לוֹ נַפְשׁוֹ לְשָׁלָל וְחַי.

לֹחַ כֵּן אָמַר יְהוָה: הַנָּתַן תִּנְתֵּן הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד חֵיל מֶלֶךְ-בָּבֶל לִכְבֹּדָהּ. **לֹחַ** וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל-הַמֶּלֶךְ יוֹמֵת נָא אֶת-הָאִישׁ הַזֶּה כִּי-כֵן הוּא-מֵרָא אֶת-יָדַי אֲנִשִּׁי הַמִּלְחָמָה הַנִּשְׁאָרִים בְּעִיר הַזֹּאת וְאֵת יָדַי כָּל-הָעָם לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם בְּדָבָרִים הָאֵלֶּה: כִּי הָאִישׁ הַזֶּה אֵינְנוּ דֹרֵשׁ לְשָׁלוֹם לָעָם הַזֶּה כִּי אֵם-לָרָעָה. **לֹחַ** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ הִנֵּה-הוּא בְּיַדְכֶם: כִּי-אֵין הַמֶּלֶךְ יוֹכַל אֶתְכֶם דָּבָר. **לֹחוּ** וַיִּקְחוּ אֶת-יִרְמְיָהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ אֶל-הַבּוֹר מִלְכָּיָהוּ בֶן-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּחֲצַר הַמִּטְרָה וַיִּשְׁלְחוּ אֶת-יִרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וּבַבּוֹר אֵין-מַיִם כִּי אִם-טִיט וַיִּטְבַּע יִרְמְיָהוּ בְּטִיט.

לֹחוּ וַיִּשְׁמַע עֶבֶד-מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי אִישׁ סָרִיס וְהוּא בְּבֵית הַמֶּלֶךְ כִּי-נָתַנוּ אֶת-יִרְמְיָהוּ אֶל-הַבּוֹר וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר בִּנְיָמִן. **לֹחַ** וַיֵּצֵא עֶבֶד-מֶלֶךְ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְדַבֵּר אֶל-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר. **לֹחַ** אֲדֹנֵי הַמֶּלֶךְ הִרְעוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת כָּל-אֲשֶׁר עָשׂוּ לִירְמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶת אֲשֶׁר-הִשְׁלִיכוּ אֶל-הַבּוֹר וַיָּמוּת תַּחֲתָיו מִפְּנֵי הָרָעַב כִּי אֵין הַלֶּחֶם עוֹד בְּעִיר. **לֹחַ** וַיִּצְוֶה הַמֶּלֶךְ אֶת עֶבֶד-מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי לֵאמֹר: קַח בְּיָדְךָ מֵזָה שְׁלֹשִׁים אָנָשִׁים וְהַעֲלִיתָ אֶת-יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא מִן-הַבּוֹר בְּטָרֶם יָמוּת. **לֹחַ** וַיִּקַּח עֶבֶד-מֶלֶךְ אֶת-הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וַיָּבֵא בֵּית-הַמֶּלֶךְ אֶל-תַּחַת הָאוֹצָר וַיִּקַּח מִשָּׁם בָּלוּי הַסַּחְבוֹת (סַחְבוֹת) וּבָלוּי מַלְחִים וַיִּשְׁלַח אֶל-יִרְמְיָהוּ אֶל-הַבּוֹר בַּחֲבָלִים. **לֹחַ** וַיֹּאמֶר עֶבֶד-מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי אֶל-יִרְמְיָהוּ שִׁים נָא בָּלוּאֵי הַסַּחְבוֹת וְהַמַּלְחִים תַּחַת אֲצִלוֹת יְדֶיךָ מִתַּחַת לַחֲבָלִים וַיַּעַשׂ יִרְמְיָהוּ כֵן. **לֹחַ** וַיִּמָּשְׁכוּ אֶת-יִרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ מִן-הַבּוֹר וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמִּטְרָה.

לֹחַ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ וַיִּקַּח אֶת-יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶלָּא מְבוֹא הַשְּׁלִישִׁי אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-יִרְמְיָהוּ שְׂאֵל אֲנִי אֹתְךָ דְּבָרָא־ל-תִּכְחַד מִמֶּנִּי דָּבָר. **לֹחַ** וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל-צִדְקִיָּהוּ כִּי אֲגִיד לְךָ הַלּוֹא הֵמָּה תִּמְיֹתַנִּי וְכִי אֵינִי צָדִיק לֹא תִשְׁמַע אֵלַי. **לֹחַ** וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֶל-יִרְמְיָהוּ בַּסֶּתֶר לֵאמֹר:

חי-יהוה את () אשר עשה-לנו את-הנפש הזאת אם-אמיתך ואם-אתנך ביד
 האנשים האלה אשר מבקשים את-נפשך.
 לחיו ויאמר ירמיהו אל-צדקיהו כה-אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל
 אם-יצא תצא אל-שרי מלך-בבל וחייתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש
 וחייתה אתה ובייתה. **לחיח** ואם לא-תצא אל-שרי מלך בבלונתנה העיר הזאת
 ביד הפשדים ושרפוה באש ואתה לא-תמלט מידם.
 לחיט ויאמר המלך צדקיהו אל-ירמיהו: אני דאג את-היהודים אשר נפלו
 אל-הפשדים-פן-יתנו אותי בידם והתעללו-בי. **לחכ** ויאמר ירמיהו לא יתנו
 שמע-נא בקול יהוה לאשר אני דבר אליך ויטיב לך ויתחי נפשך. **לחכא**
 ואם-מאן אתה לצאתה הדבר אשר הראני יהוה. **לחכב** והנה כל-הנשים
 אשר נשארו בבית מלך-יהודה מוצאות אל-שרי מלך בבל והנה אמרת
 הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמד הטבעו בבץ רגלך נסגו אחור. **לחכג**
 ואת-כל-נשיך ואת-בניך מוצאים אל-הפשדים ואתה לא-תמלט מידם: כי
 ביד מלך-בבל תתפש ואת-העיר הזאת תשרף באש.
 לחכד ויאמר צדקיהו אל-ירמיהו איש אל-ידע בדברים-האלה ולא תמות.
 לחכה וכי-ישמעו השרים כי-דברתי אתך ובאו אליך ואמרו אליך הגידה-נא
 לנו מה-דברת אל-המלך אל-תכחד ממנו ולא נמיתך ומה-דבר אליך המלך.
 לחכו ואמרת אליהם מפיל-אני תחנותי לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן
 למות שם.
 לחכז ויבאו כל-השרים אל-ירמיהו וישאלו אותו ויגד להם ככל-הדברים
 האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא-נשמע הדבר. **לחכח** וישב ירמיהו
 בחצר המטרה עד-יום אשר-נלכדה ירושלים והיה כאשר נלכדה ירושלים.
 לטא בשנה התשעית לצדקיהו מלך-יהודה בחדש העשרי בא נבוכדראצר
 מלך-בבל וכל-חילו אל-ירושלים ויצרו עליה. **לטב** בעשתי-עשרה שנה
 לצדקיהו בחדש הרביעי בתשעה לחדש הבקעה העיר. **לטג** ויבאו כל שרי
 מלך-בבל וישבו בשער התוך נרגל שראצר סמגר-נבו שר-סכים רב-סריס
 נרגל שראצר רב-מג וכל-שארית שרי מלך בבל. **לטד** והי כאשר ראם
 צדקיהו מלך-יהודה וכל אנשי המלחמה ויברחו ויצאו לילה מן-העיר דרך גן
 המלך בשער בין החמתים ויצא דרך הערבה. **לטה** וירדפו חיל-פשדים
 אחריהם וישגו את-צדקיהו בערבות ירחו ויקחו אותו ויעלוהו אל-נבוכדראצר
 מלך-בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים. **לטו** וישחט מלך בבל

אֶת-בְּנֵי צִדְקִיָּהוּ בְּרַבְלָה לְעֵינָיו וְאֶת כָּל-חֲרֵי יְהוּדָה שָׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל. **לטז**
 וְאֶת-עֵינֵי צִדְקִיָּהוּ עֹזֵר וַיֹּאסְרֵהוּ בְּנִחְשָׁתַיִם לָבִיא אוֹתוֹ בָּבֶלָה. **לטח** וְאֶת-בֵּית
 הַמֶּלֶךְ וְאֶת-בֵּית הָעָם שָׂרְפוּ הַכַּשְׂדִּים בָּאֵשׁ וְאֶת-חֲמוֹת יְרוּשָׁלַם נָתְצוּ. **לטט**
 וְאֶת יֵתֶר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר וְאֶת-הַנָּפְלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עָלָיו וְאֶת יֵתֶר הָעָם
 הַנִּשְׁאָרִים הִגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים בָּבֶל. **לטו** וּמִן-הָעָם הַדְּלִים אֲשֶׁר
 אֵין-לָהֶם מְאוּמָה הִשְׁאִיר נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וַיִּתֵּן לָהֶם כְּרָמִים
 וַיַּגְבִּים בַּיּוֹם הַהוּא. **לטיא** וַיֵּצֵאוּ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל עַל-יִרְמְיָהוּ בֶּן־
 נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים לֵאמֹר. **לטיב** קָחְנוּ וְעֵינֶיךָ שִׁים עָלָיו וְאַל-תַּעַשׂ לוֹ
 מְאוּמָה רָע: כִּי אִם () כַּאֲשֶׁר יִדְבֹּר אֶלֶיךָ כֵּן עֲשֵׂה עִמּוֹ. **לטיג** וַיִּשְׁלַח נְבוּזַרְאֲדָן
 רַב-טַבָּחִים וַיַּבּוֹשְׁזֻבּוּן רַב-סָרִיס וְנִרְגַּל שְׂרָאצָּר רַב-מְגֹוֹכַל רַב־מֶלֶךְ-בָּבֶל. **לטיז**
 וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְחוּ אֶת-יִרְמְיָהוּ מִחֲצַר הַמִּטְרָה וַיִּתְּנוּ אוֹתוֹ אֶל-גִּדְלִיָּהוּ בֶן-אֲחִיקֶם
 בֶּן-שָׁפָן לְהוֹצִאֵהוּ אֶל-הַבַּיִת וַיֵּשֶׁב בְּתוֹךְ הָעָם.
לטטו וְאַל-יִרְמְיָהוּ הָיָה דְּבַר-יְהוָה בְּהִיתוֹ עֲצוֹר בְּחֲצַר הַמִּטְרָה לֵאמֹר. **לטטז**
 הַלֹּוֹד וְאִמְרַת לַעֲבָד-מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי לֵאמֹר כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 הִנְנִי מֵבִי אֶת-דִּבְרֵי אֶל-הָעִיר הַזֹּאת לָרָעָה וְלֹא לְטוֹבָה וְהָיוּ לְפָנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא.
לטיו וְהִצַּלְתִּיךָ בַּיּוֹם-הַהוּא נָא-יְהוָה וְלֹא תִנָּתֵן בְּיַד הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-אֶתָּה יֹגֹור
 מִפְּנֵיהֶם. **לטיוח** כִּי מִלֵּט אֲמַלְטָד וּבְחֶרֶב לֹא תִפֹּל וְהִיתָה לְךָ נִפְשָׁד לְשָׁלָל
 כִּי-בִטְחָתָ בִּי נָא-יְהוָה.
מא הַדְּבַר אֲשֶׁר-הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֵר שִׁלַּח אוֹתוֹ נְבוּזַרְאֲדָן
 רַב-טַבָּחִים מִן-הָרָמָה בְּקִחְתּוֹ אוֹתוֹ וְהוּא-אֶסּוּר בְּאִזְקִים בְּתוֹךְ כָּל-גָּלוֹת
 יְרוּשָׁלַם וַיְהוּדָה הַמְּגִלִּים בָּבֶלָה. **מב** וַיִּקַּח רַב-טַבָּחִים לְיִרְמְיָהוּ וַיֹּאמֶר
 אֱלֹוִיָּהוּ אֱלֹהֶיךָ דְּבַר אֶת-הָרָעָה הַזֹּאת אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה. **מג** וַיָּבֵא וַיַּעַשׂ יְהוָה
 כַּאֲשֶׁר דְּבַר: כִּי-חֲטָאתֶם לִיהוָה וְלֹא-שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְהָיָה לָכֶם דְּבַר (הַדְּבַר)
 הַזֶּה. **מד** וְעַתָּה הִנֵּה פִתְחִיתִיךָ הַיּוֹם מִן-הָאִזְקִים אֲשֶׁר עַל-יָדְדָא-טוֹב בְּעֵינֶיךָ
 לָבוֹא אֵתִי בָבֶל בֹּא וְאָשִׁים אֶת-עֵינִי עָלֶיךָ וְאִם-רַע בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא-אֵתִי בָבֶל
 חֲדָל: רָאָה כָּל-הָאֶרֶץ לְפָנֶיךָ אֶל-טוֹב וְאַל-הִנָּשֵׁר בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת שָׁמָּה לָךְ. **מה**
 וְעוֹדְנוּ לֹא-יָשׁוּב וְשָׁבָה אֶל-גִּדְלִיָּה בֶן-אֲחִיקֶם בֶּן-שָׁפָן אֲשֶׁר הִפְקִיד מֶלֶךְ-בָּבֶל
 בְּעָרֵי יְהוּדָה וְשָׁב אוֹתוֹ בְּתוֹךְ הָעָם אוֹ אֶל-כָּל-הַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת לָךְ וַיִּתֵּן-לוֹ
 רַב-טַבָּחִים אֶרְחָה וּמִשְׁאֵת וַיִּשְׁלַחְהוּ. **מו** וַיָּבֵא יִרְמְיָהוּ אֶל-גִּדְלִיָּה בֶן-אֲחִיקֶם
 הַמִּצְפָּתָה וַיֵּשֶׁב אוֹתוֹ בְּתוֹךְ הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בְּאֶרֶץ.

מז וישמעו כל-שרי החילים אשר בשדה המה ואנשיהם כי-הפקיד מלך-בבל את-גדליהו בן-אחיקם בארץ וכי הפקיד אתו אנשים ונשים וטף ומדלת הארץ מאשר לא-הגלו בבבל. **מח** ויבאו אל-גדליה המצפתה וישמעאל בן-נתניהו ויוחנן ויונתן בני-קרח ושריה בן-תנחמת ובני עופי (עיפלי) הנטפתי ויזניהו בן-המעכתימה ואנשיהם. **מט** וישבע להם גדליהו בן-אחיקם בן-שפן ולאנשיהם לאמר אל-תיראו מעבוד הכשדים שבו בארץ ועבדו את-מלך בבלוייטב לכם. **מי** ואני הנני יושב במצפה לעמד לפני הכשדים אשר יבאו אלינו ואתם אספו יין וקניץ ושמן ושמו בכליכם ושבו בעריכם אשר-תפשותם. **מיא** וגם כל-היהודים אשר-במואב ובבני-עמון ובאדום ואשר בכל-הארצות שמעו כי-נתן מלך-בבל שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם את-גדליהו בן-אחיקם בן-שפן. **מיב** וישבו כל-היהודים מכל-המקומות אשר נדחו-שם ויבאו ארץ-יהודה אל-גדליהו המצפתה ויאספו יין וקניץ הרבה מאד. **מיג** ויוחנן בן-קרח וכל-שרי החילים אשר בשדהבאו אל-גדליהו המצפתה. **מיד** ויאמרו אליו הידע תדע כי בעלים מלך בני-עמון שלח את-ישמעאל בן-נתניה להכתוד נפש ולא-האמין להם גדליהו בן-אחיקם. **מטו** ויוחנן בן-קרח אמר אל-גדליהו בסתר במצפה לאמר אלכה נא ואכה את-ישמעאל בן-נתניה ואיש לא ידע למה יכפה נפש ונפצו כל-יהודה הנקבצים אליך ואבדה שארית יהודה. **מטז** ויאמר גדליהו בן-אחיקם אל-יוחנן בן-קרח אל-תעש (תעשה) את-הדבר הזה: כי-שקר אתה דבר אל-ישמעאל. **מאא** ויהי בחדש השביעי בא וישמעאל בן-נתניה בן-אלישמע מזרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל-גדליהו בן-אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה. **מאב** ויקם וישמעאל בן-נתניה ועשרת האנשים אשר-היו אתו ויכו את-גדליהו בן-אחיקם בן-שפן בחרבוימת אתו: אשר-הפקיד מלך-בבל בארץ. **מאג** ואת כל-היהודים אשר-היו אתו את-גדליהו במצפה ואת-הכשדים אשר נמצאו-שם את אנשי המלחמה הכה וישמעאל. **מאד** ויהי ביום השני להמית את-גדליהו ואיש לא ידע. **מאה** ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש מגלחי זקן וקרעי בגדים ומתגדדים ומנחה ולבונה בידם להביא בית יהוה. **מאו** ויצא וישמעאל בן-נתניה לקראתם מן-המצפה הלך הלך ובכה ויהי כפגש אתם ויאמר אליהם באו אל-גדליהו בן-אחיקם. **מאז** ויהי כבואם אל-תוד העיר וישחטם וישמעאל בן-נתניה אל-תוד הבורהו והאנשים אשר-אתו. **מאח** ועשרה אנשים נמצאו-בם ויאמרו אל-ישמעאל

אל-תמתנוכי-יש-לנו מטמנים בשדה חטים ושעורים ושמן ודבש ויחדל ולא
 המיתם בתוך אחיהם. **מאט** והבור אשר השליך שם ישמעאל את כל-פגרי
 האנשים אשר הכה ביד-גדליהווא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא
 מלך-ישראל אתו מלא ישמעאל בן-נתניהו חללים. **מאי** וישב ישמעאל
 את-כל-שארית העם אשר במצפה את-בנות המלך ואת-כל-העם הנשארים
 במצפה אשר הפקיד נבוזראדן רב-טבחים את-גדליהו בן-אחיקם וישבם
 ישמעאל בן-נתניה וילך לעבר אל-בני עמון.
מאיא וישמע יוחנן בן-קרח וכל-שרי החילים אשר אתו את כל-הרעה אשר
 עשה ישמעאל בן-נתניה. **מאיב** ויקחו את-כל-האנשים וילכו להלחם
 עם-ישמעאל בן-נתניה וימצאו אתו אל-מים רבים אשר בגבעון. **מאיג** ויהי
 כראות כל-העם אשר את-ישמעאל את-יוחנן בן-קרח ואת כל-שרי החילים
 אשר אתו וישמחו. **מאיז** ויסבו כל-העם אשר-שבה ישמעאל מן-המצפה
 וישבו וילכו אל-יוחנן בן-קרח. **מאטו** וישמעאל בן-נתניה נמלט בשמנה
 אנשים מפני יוחנן וילך אל-בני עמון.
מאטז ויקח יוחנן בן-קרח וכל-שרי החילים אשר-אתו את כל-שארית העם
 אשר השיב מאת ישמעאל בן-נתניה מן-המצפה אחר הכה את-גדליה
 בן-אחיקם גברים אנשי המלחמה ונשים וטף וסרסים אשר השיב מגבעון.
מאיז וילכו וישבו בגרות כמוהם (כמהם) אשר-אצל בית לחם ללכת לבוא
 מצרים. **מאיח** מפני הפשדים כי יראו מפניהם: כי-הכה ישמעאל בן-נתניה
 את-גדליהו בן-אחיקם אשר-הפקיד מלך-בבל בארץ.
מבא ויגשו כל-שרי החילים ויוחנן בן-קרח ויזניה בן-הושעיה וכל-העם מקטן
 ועד-גדול. **מבב** ויאמרו אל-ירמיהו הנביא תפל-נא תחנתנו לפניך והתפלל
 בעדנו אל-יהוה אלהיך בעד כל-השארית הזאת: כי-נשארונו מעט מהרבה
 כאשר עיניך ראות אתנו. **מבג** ויגד-לנו יהוה אלהיך את-הדרך אשר נלך-בה
 ואת-הדבר אשר נעשה. **מבד** ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני
 מתפלל אל-יהוה אלהיכם כדבריהם והיה כל-הדבר אשר-יענה יהוה אתכם
 אגיד לכם לא-אמנע מכם דבר. **מבה** והמה אמרו אל-ירמיהו יהי יהוה בנו
 לעד אמת ונאמן: אם-לא ככל-הדבר אשר ישלחך יהוה אלהיך אלינו כן
 נעשה. **מבו** אם-טוב ואם-רע בקול יהוה אלהינו אשר אנו (אנחנו) שלחים
 אותך אליו נשמע: למען אשר ייטב-לנו כי נשמע בקול יהוה אלהינו.

מבו ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר-יהוה אל-ירמיהו. **מבח** ויקרא אל-יוחנן בן-קרח ואל כל-שרי החילים אשר אתו ולכל-העם למקטן ועד-גדול. **מבט** ויאמר אליהם כה-אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אתי אליו להפיל תחנותכם לפניו. **מבי** אם-שוב תשובו בארץ הזאת ובניתי אתכם ולא אהרס ונטעתי אתכם ולא אתוש: כי נחמתי אל-הרעה אשר עשיתי לכם. **מביא** אל-תיראו מפני מלך בבל אשר-אתם יראים מפניו אל-תיראו ממנו נאם-יהוה-כי-אתכם אני להושיע אתכם ולהציל אתכם מידו. **מביב** ואתן לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל-אדמתכם. **מביג** ואם-אמרים אתם לא נשב בארץ הזאת לבלתי שמע בקול יהוה אלהיכם. **מביז** לאמר לא כי ארץ מצרים נבוא אשר לא-נראה מלחמה וקול שופר לא נשמע וללחם לא-נרעב ושם נשב. **מבטו** ועתה לכן שמעו דבר-יהוה שארית יהודה: כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אם-אתם שום תשמון פניכם לבא מצרים ובאתם לגור שם. **מבטז** והיתה החרב אשר אתם יראים ממנה שם תשיג אתכם בארץ מצרים והרעב אשר-אתם דאגים ממנו שם ידבק אחריכם מצרים ושם תמותו. **מביז** ויהיו כל-האנשים אשר-שמו את-פניהם לבוא מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב ובדבר: ולא-יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם. **מביח** כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתן אפי וחמתי על-ישובי ירושלים כן תתן חמתי עליכם בבאכם מצרים והייתם לאלה ולשמה ולקללה ולחרפה ולא-תראו עוד את-המקום הזה. **מביט** דבר יהוה עליכם שארית יהודה אל-תבאו מצרים ידע תדעו כי-העידתי בכם היום. **מבכ** כי התעתים (התעיתם) בנפשותיכם כי-אתם שלחתם אתי אל-יהוה אלהיכם לאמר התפלל בעדנו אל-יהוה אלהינו וככל אשר יאמר יהוה אלהינו כן הגד-לנו ועשינו. **מבכא** ואגד לכם היום ולא שמעתם בקול יהוה אלהיכם ולכל אשר-שלחני אליכם. **מבכב** ועתה ידע תדעו כי בחרב ברעב ובדבר תמותו ובמקום אשר חפצתם לבוא לגור שם.

מגא ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל-כל-העם את-כל-דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם את כל-הדברים האלה.

מגב ויאמר עזריה בן-הושעיה ויוחנן בן-קרח וכל-האנשים הזדים: אמרים אל-ירמיהו שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא-תבאו מצרים לגור שם. **מגג** כי ברוך בן-גריה מסית אתה בנו למען תת אתנו ביד-הפסדים להמית אתנו ולהגלות אתנו בבל. **מגד** ולא-שמע יוחנן בן-קרח וכל-שרי

החילים וכל-העם בקול יהוה: לשבת בארץ יהודה. **מגה** ויקח יוחנן בן-קרח וכל-שרי החילים את כל-שארית יהודה אשר-שבו מכל-הגוים אשר נדחו-שם לגור בארץ יהודה. **מגו** את-הגברים ואת-הנשים ואת-הטף ואת-בנות המלך ואת כל-הנפש אשר הניח נבוצרעדן רב-טבחים את-גדליהו בן-אחיקם בן-שפן ואת ירמיהו הנביא ואת-ברוך בן-נריהו. **מגז** ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקול יהוה ויבאו עד-תחפנחס.

מגח ויהי דבר-יהוה אל-ירמיהו בתחפנחס לאמר. **מגט** קח בידך אבנים גדלות וטמנתם במלט במלבן אשר בפתח בית-פרעה בתחפנחס לעיני אנשים יהודים. **מגי** ואמרת אליהם כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני שלח ולקחתי את-נבוכדראצר מלך-בבל עבדי ושמתי כסאו ממעל לאבנים האלה אשר טמנתי ונטה את-שפרורו (שפרירו) עליהם. **מגיב** ובה (ובא) והכה את-ארץ מצרים אשר למות ולמות ואשר לשבי ואשר לחרב לחרב. **מגיב** והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושכם ועטה את-ארץ מצרים כאשר-יעטה הרעה את-בגדו ויצא משם בשלום. **מגיג** ושבר את-מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת-בתי אלהי-מצרים ישרף באש.

מדא הדבר אשר היה אל-ירמיהו אל כל-היהודים הישבים בארץ מצרים הישבים במגדל ובתחפנחס ובנף ובארץ פתרוס לאמר. **מדב** כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אתם ראיתם את כל-הרעה אשר הבאתי על-ירושלם ועל כל-ערי יהודה והנם חרבה היום הזה ואין בהם יושב. **מדג** מפני רעתם אשר עשו להכעסני ללכת לקטר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידעום המה אתם ואבתיכם. **מדד** ואשלח אליכם את-כל-עבדי הנביאים השפים ושלח לאמר: אל-נא תעשו את דבר-התעבה הזאת אשר שנאתי. **מדה** ולא שמעו ולא-הטו את-אזנם לשוב מרעתם לבלתי קטר לאלהים אחרים. **מדו** ותתן חמתי ואפי ותבער בערי יהודה ובחצות ירושלם ותהיינה לחרבה לשממה כיום הזה.

מדז ועתה כה-אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה גדולה אל-נפשתכם להכרית לכם איש-ואשה עולל ויונק מתוך יהודה לבלתי הותיר לכם שארית. **מדח** להכעסני במעשי ידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר-אתם באים לגור שם למען הכרית לכם ולמען היותכם לקללה ולחרפה בכל גוי הארץ. **מדט** השכחתם את-רעות אבותיכם ואת-רעות מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעתכם ואת נשיכם אשר

עָשׂוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם. **מדי** לֹא דָכְאוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא יֵרָאוּ
וְלֹא-הִלְכוּ בְּתוֹרָתִי וּבְחֻקֹּתַי אֲשֶׁר-נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם וּלְפָנַי אֲבוֹתֵיכֶם.
מדיא לֵכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי שָׁם פָּנַי בָּכֶם
לְרַעְהוּלָהֶכְרִית אֶת-כָּל-יְהוּדָה. **מדיב** וְלִקְחֹתִי אֶת-שְׂאֵרִית יְהוּדָה אֲשֶׁר-שָׁמוּ
פְּנֵיהֶם לָבוֹא אֶרֶץ-מִצְרַיִם לְגוֹר שָׁם וַתָּמּוּ כָּל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיָּפְלוּ בַּחֲרֹב בְּרָעַב
וַתָּמּוּ מִקָּטָן וְעַד-גָּדוֹל בַּחֲרֹב וּבְרָעַב יָמָתוּ וְהָיוּ לְאֵלֶּה לְשִׁמָּה וְלִקְלָלָה וּלְחִרְפָּה.
מדיג וּפְקַדְתִּי עַל הַיּוֹשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כַּאֲשֶׁר פָּקַדְתִּי עַל-יְרוּשָׁלַם בַּחֲרֹב
בְּרָעַב וּבַדָּבָר. **מדיז** וְלֹא יִהְיֶה פָּלִיט וְשָׂרִיד לְשְׂאֵרִית יְהוּדָה הַבָּאִים לְגוֹר-שָׁם
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלָשׁוּב אֶרֶץ יְהוּדָה אֲשֶׁר-הִמָּה מִנְּשָׂאִים אֶת-נַפְשָׁם לָשׁוּב לְשִׁבְתָּ
שָׁם כִּי לֹא-יָשׁוּבוּ כִּי אִם-פָּלִטִים.

מדטו וַיַּעֲנוּ אֶת-יִרְמְיָהוּ כָּל-הָאֲנָשִׁים הַיִּדְעִים כִּי-מִקְטָרוֹת נִשְׁיָהֶם לְאֱלֹהִים
אַחֲרִים וְכָל-הַנָּשִׁים הָעֹמְדוֹת קָהָל גָּדוֹל וְכָל-הָעָם הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם
בְּפִתְרוֹס לֵאמֹר. **מדטז** הַדָּבָר אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ אֲלֵינוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֵינָנוּ שֹׁמְעִים
אֵלֶיךָ. **מדיז** כִּי עָשָׂה נַעֲשֶׂה אֶת-כָּל-הַדָּבָר אֲשֶׁר-יֵצֵא מִפִּינוּ לְקִטֹּר לְמַלְכֶּת
הַשָּׁמַיִם וְהַסִּיד-לָהּ נִסְכִּים כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבֹתֵינוּ מִלְכֵינוּ וְשָׂרֵינוּ בְּעָרֵי
יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם וְנִשְׁבַּע-לָחֶם וְנִהְיָה טוֹבִים וְרָעָה לֹא רָאִינוּ. **מדיח**
וּמִן-אִזְ חָדְלָנוּ לְקִטֹּר לְמַלְכֶּת הַשָּׁמַיִם וְהַסִּיד-לָהּ נִסְכִּים חֲסִירוֹנוּ כָּל וּבַחֲרֹב
וּבְרָעַב תָּמְנוּ. **מדיט** וְכִי-אֲנַחְנוּ מִקְטָרִים לְמַלְכֶּת הַשָּׁמַיִם וּלְהַסִּיד לָהּ נִסְכִּים
הַמִּבְלַעְדִּי אֲנִשְׁנוּ עָשִׂינוּ לָהּ כְּוֹנִים לְהַעֲצָבָה וְהַסִּיד לָהּ נִסְכִּים.
מדכ וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל-כָּל-הָעָם עַל-הַגִּבֹּרִים וְעַל-הַנָּשִׁים וְעַל-כָּל-הָעָם הָעֹנִים
אוֹתוֹ דָּבָר לֵאמֹר. **מדכא** הֲלוֹא אֶת-הַקִּטֹּר אֲשֶׁר קִטַּרְתֶּם בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת
יְרוּשָׁלַם אַתֶּם וְאֲבוֹתֵיכֶם מִלְכֵיכֶם וְשָׂרֵיכֶם וְעַם הָאֶרֶץ: אַתֶּם זָכַר יְהוָה וַתַּעֲלֶה
עַל-לְבוֹ. **מדכב** וְלֹא-יֻכַּל יְהוָה עוֹד לְשִׂאת מִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיכֶם מִפְּנֵי הַתּוֹעֵבוֹת
אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם וַתְּהִי אֶרֶצְכֶם לְחִרְבָּה וּלְשִׁמָּה וּלְקָלָלָה מֵאִין יוֹשְׁבֵיכֶם הַזֶּה.
מדכג מִפְּנֵי אֲשֶׁר קִטַּרְתֶּם וְאֲשֶׁר חֲטַאתֶם לַיהוָה וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה
וּבְתַרְתּוֹ וּבְחֻקֹּתָיו וּבְעֲדוֹתָיו לֹא הִלַּכְתֶּם עַל-כֵּן קָרָאת אֶתְכֶם הָרָעָה הַזֹּאת כִּי
הַזֶּה.

מדכד וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל-כָּל-הָעָם וְאֶל כָּל-הַנָּשִׁים: שִׁמְעוּ דָּבָר-יְהוָה
כָּל-יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. **מדכה** כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר אַתֶּם וְנָשִׁיכֶם וַתִּדְּבַרְנָה בְּפִיכֶם וּבִידֵיכֶם מִלֵּאתֶם לֵאמֹר עָשָׂה נַעֲשֶׂה

את-נְדָרֵינוּ אֲשֶׁר נָדַרְנוּ לְקַטֹּר לַמֶּלֶכֶת הַשָּׁמַיִם וּלְהַסֵּךְ לָהּ נִסְכִּים הַקִּים
תְּקִימָנָה אֶת-נְדָרֵיכֶם וַעֲשֵׂה תַעֲשִׂינָה אֶת-נְדָרֵיכֶם.

מדכו לָכֵן שָׁמְעוּ דְּבַר-יְהוָה כָּל-יְהוּדָה הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: הִנְנִי נֹשְׁבַעְתִּי
בְּשָׁמִי הַגָּדוֹל אֲמַר יְהוָה אִם-יְהִי עוֹד שָׁמִי נִקְרָא בְּפִי כָל-אִישׁ יְהוּדָה אֲמַר
חִי-אֲדֹנִי יְהוָה בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **מדכו** הִנְנִי שֹׁקֵד עָלֵיהֶם לָרַעַה וְלֹא לְטוֹבָה
וְתִמּוּ כָל-אִישׁ יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם בַּחֲרָב וּבַרְעָבָעַד-כָּלוּתָם. **מדכח**
וּפְלִיטֵי חָרָב יִשְׁבוּן מִן-אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרֶץ יְהוּדָה מִתִּי מִסֹּפֶר וַיָּדְעוּ כָּל-שְׂאֵרֵית
יְהוּדָה הַבָּאִים לְאֶרֶץ-מִצְרַיִם לְגוֹר שָׁם דְּבַר-מִי יָקוּם מִמֶּנִּי וּמֵהֶם. **מדכט**
וְזֹאת-לָכֶם הָאוֹת נֹאם-יְהוָה כִּי-פִקֵּד אֲנִי עָלֵיכֶם בְּמָקוֹם הַזֶּה לְמַעַן תִּדְּעוּ כִּי
קוֹם יָקוּמוּ דְּבָרֵי עָלֵיכֶם לָרַעַה.

מדל כֹּה אֲמַר יְהוָה הִנְנִי נֹתֵן אֶת-פִּרְעֹה חֲפָרַע מֶלֶךְ-מִצְרַיִם בְּיַד אֲיָבִיו וּבְיַד
מְבַקְשֵׁי נַפְשׁוֹ: כֹּאֲשֶׁר נֹתַתִּי אֶת-צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר
מֶלֶךְ-בָּבֶל אֲיָבוּ וּמְבַקֵּשׁ נַפְשׁוֹ.

מהא הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל-בְּרוּךְ בֶּן-נִרְיָה בִּכְתָבוֹ אֶת-הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה עַל-סֹפֶר מִפִּי יִרְמְיָהוּ בַּשָּׁנָה הָרְבַעִית לִיהוֹיָקִים בֶּן-יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
לְאֹמֹר. **מהב** כֹּה-אֲמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ בְּרוּךְ. **מהג** אֲמַרְתָּ אוֹי-נָא לִי
כִּי-יִסֹּף יְהוָה יָגוֹן עַל-מַכְאֲבֵי יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי וּמְנוּחָה לֹא מָצָאתִי. **מהד** כֹּה
תֹּאמַר אֱלֹהֵי כֹה אֲמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר-בָּנִיתִי אֲנִי הָרִס וְאֵת אֲשֶׁר-נִטַּעְתִּי אֲנִי
נִתֵּשׁ וְאֵת-כָּל-הָאֶרֶץ הִיא. **מהה** וְאֵתָּה תִּבְקֹשׁ-לָךְ גְּדֻלוֹת אֵל-תִּבְקֹשׁ: כִּי הִנְנִי
מֵבִיא רָעָה עַל-כָּל-בָּשָׂר נֹאם-יְהוָה וְנֹתַתִּי לָךְ אֶת-נַפְשְׁךָ לְשָׁלַל עַל כָּל-הַמְּקוֹמוֹת
אֲשֶׁר תִּלְךְ-שָׁם.

מוא אֲשֶׁר הָיָה דְּבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא עַל-הַגּוֹיִם. **מוב** לְמִצְרַיִם עַל-חֵיל
פִּרְעֹה נָכוּ מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר-הָיָה עַל-נְהֵר-פָּרֹת בְּכַרְכַּמְשֶׁאֲשֶׁר הִכָּה
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית לִיהוֹיָקִים בֶּן-יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה. **מוג**
עָרְכוּ מָגֵן וַצִּנָּה וּגְשׁוֹ לְמַלְחָמָה. **מוד** אֲסֹרוּ הַסּוֹסִים וְעָלוּ הַפָּרָשִׁים וְהִתְיַצְּבוּ
בְּכוֹבָעִים מִרְקוֹ הִרְמָחִים לְבָשׁוּ הַסָּרִינֹת. **מוה** מִדּוּעַ רָאִיתִי הֵמָּה חֲתִים נֹסְגִים
אֲחֹר וּגְבוּרֵיהֶם יָפְתּוּ וּמְנוֹס נָסוּ וְלֹא הִפְנוּ מְגוֹר מִסָּבִיב נֹאם-יְהוָה. **מוו**
אֵל-יָנוּס הַקֵּל וְאֵל-יִמְלֹט הַגְּבוּר צְפוּנָה עַל-יַד נְהֵר-פָּרֹת כְּשָׁלוּ וְנָפְלוּ. **מוז**
מִי-זֶה כִּיָּאֵר יַעֲלֶה כְּנֻהֲרוֹת יִתְגַּעֲשׂוּ מִיָּמָיו. **מוח** מִצְרַיִם כִּיָּאֵר יַעֲלֶה וְכְנֻהֲרוֹת
יִתְגַּעֲשׂוּ מִיָּם וַיֹּאמֶר אַעֲלֶה אֲכַסֶּה-אֶרֶץ אֲבִידָה עִיר וַיִּשְׁבִּי בָּהּ. **מוט** עָלוּ
הַסּוֹסִים וְהִתְהַלְּלוּ הָרָכָב וַיֵּצְאוּ הַגְּבוּרִים כְּפוֹשׁ וּפְּוֹט תִּפְּשִׁי מָגֵן וְלוֹדִים תִּפְּשִׁי

דְּרָכֵי קִשְׁתִּי. **מוי** וְהַיּוֹם הַהוּא לֹאֲדָנִי יְהוָה צָבָאוֹת יוֹם נִקְמָה לְהִנָּקֵם מִצָּרָיו
וְאָכְלָה חֶרֶב וְשָׁבְעָה וְרוּתָהּ מִדָּמָם: כִּי זָבַח לֹאֲדָנִי יְהוָה צָבָאוֹת בְּאֶרֶץ
צִפּוֹן וְאֶל-נְהַר-פָּרָת. **מויא** עָלַי גִּלְעָד וְקַחֲחִי צָרִי בְּתוֹלַת בֵּית-מִצְרַיִם לְשׂוֹא
הַרְבִּיתִי (הַרְבִּית) רַפְּאוֹת תַּעֲלֶה אֵין לָךְ. **מויב** שָׁמְעוּ גוֹיִם קְלוֹנֶנָּה וְצוֹחֲתֶנָּה מִלְּאָה
הָאֶרֶץ: כִּי-גִבּוֹר בְּגִבּוֹר כָּשְׁלוּ יַחֲדָיו נָפְלוּ שְׁנֵיהֶם.

מויג הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא לְבֹא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
לְהַכּוֹת אֶת-אֶרֶץ מִצְרַיִם. **מויד** הִגִּידוּ בְּמִצְרַיִם וְהַשְׁמִיעוּ בְּמִגְדּוֹל וְהַשְׁמִיעוּ בְּנֶף
וּבְתַחֲפָנִחַס אָמְרוּ הַתִּיצֵב וְהִכּוּ לָךְ-כִּי-אָכְלָה חֶרֶב סְבִיבֶיךָ. **מוטו** מִדּוּעַ נִסְחַף
אֲבִירֶיךָ: לֹא עָמַד כִּי יְהוָה הִדְפּוֹ. **מוטז** הִרְבָּה כּוֹשֵׁל גַּם-נָפַל אִישׁ אֶל-רַעְיוֹ
וַיֹּאמְרוּ קוֹמָה וְנִשְׁבָּה אֶל-עַמָּנוּ וְאֶל-אֶרֶץ מוֹלֶדְתֵּנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה. **מויז** קְרָאוּ
שֵׁם פְּרָעָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם שְׁאוֹן הַעֲבִיר הַמּוֹעֵד. **מויח** חִי-אֲנִי נָא-הַמֶּלֶךְ יְהוָה
צָבָאוֹת שְׁמוֹ: כִּי כְּתִבּוֹר בְּהָרִים וּכְכֹרֶמֶל בְּיָם יְבוֹא. **מויט** כָּלִי גוֹלָה עָשִׂי לָךְ
יוֹשֶׁבֶת בֵּית-מִצְרַיִם: כִּי-נֶף לְשָׁמָּה תִהְיֶה וְנִצָּתָה מֵאֵין יוֹשֵׁב.

מוכ עָגְלָה יִפָּה-פִּיָּה מִצְרַיִם קָרָץ מִצִּפּוֹן בָּא בָּא. **מוכא** גַּם-שְׁכָרִיָּה בְּקִרְבָּהּ
כְּעֶגְלִי מִרְבֵּק כִּי-גַם-הִמָּה הִפְנוּ נָסוּ יַחֲדָיו לֹא עָמְדוּ: כִּי יוֹם אֵידָם בָּא עֲלֵיהֶם
עַתַּת פְּקֻדָּתָם. **מוכב** קוֹלָה כְּנָחָשׁ יִלְךָ: כִּי-בַחִיל יִלְכוּ בְּקִרְדָּמוֹת בָּאוּ לָהּ כַּחֲטָבִי
עֲצִים. **מוכג** כָּרְתוּ יַעֲרָה נָא-יְהוָה כִּי לֹא יַחְקֶר: כִּי רַבּוּ מֵאֲרָבָה וְאֵין לָהֶם
מִסְפָּר. **מוכד** הַבִּישָׁה בֵּית-מִצְרַיִם נִתְּנָה בְּיַד עַם-צִפּוֹן. **מוכה** אָמַר יְהוָה
צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי פּוֹקֵד אֶל-אָמוֹן מִנָּא וְעַל-פְּרָעָה וְעַל-מִצְרַיִם
וְעַל-אֱלֹהֵיהָ וְעַל-מַלְכֶיהָ וְעַל-פְּרָעָה וְעַל הַבְּטָחִים בּוֹ. **מוכו** וְנִתְּתִים בְּיַד מִבְּקָשִׁי
נִפְשָׁם וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל וּבְיַד-עַבְדּוֹ וְאַחֲרָי-כֵן תִּשְׁכֵּן כִּימֵי-קֶדֶם
נָא-יְהוָה.

מוכז וְאַתָּה אֶל-תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֶל-תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשְׁעָךְ מִרְחוֹק
וְאֶת-זֶרְעֶךָ מֵאֶרֶץ שָׁבִים וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁאֲנָן וְאֵין מִחְרִיד. **מוכח** אַתָּה
אֶל-תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב נָא-יְהוָה כִּי אַתָּה אֲנִי: כִּי אַעֲשֶׂה כָלָה בְּכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
הִדְחַתִּידָּ שָׁמָּה וְאַתָּה לֹא-אַעֲשֶׂה כָלָה וְיִסְרַתִּידָּ לְמִשְׁפָּט וְנִקָּה לֹא אֲנַקֶּךָ.
מוזא אֲשֶׁר הָיָה דְּבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶל-פְּלִשְׁתִּים בְּטָרָם יָכָה פְּרָעָה
אֶת-עָזָה. **מוזב** כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה-מִים עֲלִים מִצִּפּוֹן וְהָיוּ לְנַחַל שׁוֹטֵף וְיִשְׁטְפוּ
אֶרֶץ וּמְלוֹאָה עִיר וְיִשְׁבִּי בָּהּ וְזָעְקוּ הָאָדָם וְהַיִּלָּל כָּל יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ. **מוזג** מִקּוֹל
שַׁעֲטַת פְּרִסוֹת אֲבִירָיו מִרַעַשׁ לָרֶכֶב הַמּוֹן גִּלְגָּלִיּוֹלָא-הִפְנוּ אֲבוֹת אֶל-בָּנִים
מִרְפִּיּוֹן יָדִים. **מוזד** עַל-הַיּוֹם הַבֹּא לְשָׁדוּד אֶת-כָּל-פְּלִשְׁתִּים לְהַכְרִית לְצָר

וּלְצִידוֹן כָּל שָׂרִיד עֶזֶר: כִּי-שִׁדְד יְהוָה אֶת-פְּלִשְׁתִּים שְׂאֲרִית אִי כִפְתּוֹר. **מוֹה**
 בָּאָה קָרָחָה אֶל-עֶזֶר נְדָמְתָה אֲשַׁקְלוֹן שְׂאֲרִית עִמָּקָם עַד-מָתִי וַתִּגְוֹדְדִי. **מוֹז**
 הוּי חָרַב לִיהוָה עַד-אָנָּה לֹא תִשְׁקָטִי הָאֶסְפִּי אֶל-תַּעֲרֹךְ הַרְגָּעִי וְדָמִי. **מוֹז** אֵיךְ
 תִּשְׁקָטִי וִיהוָה צָוָה-לָּהּ: אֶל-אֲשַׁקְלוֹן וְאֶל-חוֹף הַיָּם שָׁם יַעֲדָה.
מחא לְמוֹאֵב כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הוּי אֶל-נָבוּ כִּי שִׁדְדָה הַבִּישָׁה
 נִלְכְּדָה קָרִיתִים הַבִּישָׁה הַמִּשְׁגָּב וְחֻתָּהּ. **מחב** אֵין עוֹד תִּהְלֶת מוֹאֲבִי בְּחֻשְׁבוֹן
 חֲשָׁבוּ עָלֶיהָ רָעָה לָכוּ וְנִכְרִיתָנָה מִגּוֹי גַם-מִדָּמִן תִּדְּמִי אַחֲרֶיךָ תִּלְךְ חָרַב. **מחג**
 קוֹל צַעֲקָה מִחוּרְוֹנִים שִׁד וְשֹׁבֵר גְּדוֹל. **מחד** נִשְׁבְּרָה מוֹאֲב הַשְּׁמִיעוּ זַעֲקָה צִעוּרִיהָ
 (צַעֲרִיהָ). **מחה** כִּי מַעֲלָה הִלְחוּת (הִלְחִית) בְּבָכִי יַעֲלָה-בָּכִי: כִּי בַמּוֹרֵד חוּרְוֹנִים
 צָרִי צַעֲקַת-שֹׁבֵר שָׁמְעוּ. **מחו** נָסוּ מִלְטוֹ נַפְשְׁכֶם וַתִּהְיֶינָה כַּעֲרוּעַר בַּמִּדְבָּר. **מחז**
 כִּי יַעַן בְּטַחֲךָ בַּמַּעֲשִׂיךָ וּבְאֻצְרוֹתֶיךָ גַם-אֶת תִּלְכְּדִי וְיֵצֵא כַּמִּישׁ (כְּמוֹשׁ) בַּגּוֹלָה
 כְּהִנּוּ וְשָׁרִיו יַחַד (יַחְדוֹ). **מחח** וַיָּבֹא שִׁדְד אֶל-כָּל-עִיר וְעִיר לֹא תִמָּלֵט וְאָבַד
 הָעִמָּק וְנִשְׁמַד הַמִּישׁוֹרָאשׁר אָמַר יְהוָה. **מחט** תָּנוּ-צִיץ לְמוֹאֲב כִּי נָצָא תִצָּא
 וְעָרֶיהָ לְשָׁמָּה תִּהְיֶינָה מֵאֵין יוֹשֵׁב בָּהֶן. **מחי** אֲרוּר עֹשֶׂה מְלָאכַת יְהוָה רַמְיָה
 וְאֲרוּר מִנֵּעַ חָרְבוֹ מִדָּם. **מחיא** שָׁאֲנָן מוֹאֲב מִנְעוּרָיו וְשִׁקֵּט הוּא אֶל-שְׁמָרָיו
 וְלֹא-הוֹרֵק מִכָּלִי אֶל-כָּלִי וּבַגּוֹלָה לֹא הִלְךְ עַל-כֵּן עָמַד טַעְמוֹ בּוֹ וְרִיחוֹ לֹא נָמַר.
מחיב לָכֵן הִנֵּה-יָמִים בָּאִים נֹאֵם-יְהוָה וְשִׁלַּחְתִּי-לוֹ צִעִים וְצַעְהוּ וְכָלְיוּ יִרְקוּ
 וְנִבְלִיהֶם יִנָּפְצוּ. **מחיג** וּבֶשׁ מוֹאֲב מִכְּמוֹשׁ כַּאֲשֶׁר-בִּשְׁוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִבֵּית אֵל
 מִבְּטָחָם. **מחיד** אֵיךְ תֹּאמְרוּ גִבּוֹרִים אֲנַחְנוּ וְאַנְשֵׁי-חַיִל לְמַלְחָמָה. **מחטו** שִׁדְד
 מוֹאֲב וְעָרֶיהָ עָלָה וּמִבְּחַר בַּחוּרָיו יִרְדּוּ לְטַבָּח: נֹאֵם-הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ.
מחטז קָרוֹב אִיד-מוֹאֲב לְבּוֹא וְרַעְתּוֹ מִהֲרָה מְאֹד. **מחיו** נָדוּ לוֹ כָּל-סִבִּיבָיו וְכָל
 יָדָעִי שְׁמוֹ אָמְרוּ אֵיכָה נִשְׁבֵּר מִטָּה-עֲזִמְקָל תִּפְאָרָה. **מחית** רָדִי מִכְּבוֹד יִשְׁבִּי
 (וְשִׁבִּי) בְּצִמָּא יִשְׁבֶּת בַּת-דִּיבּוֹן: כִּי-שִׁדְד מוֹאֲב עָלָה בְּךָ שַׁחַת מִבְּצָרֶיךָ. **מחיש**
 אֶל-דָּרְךָ עֲמָדִי וְצִפִּי יוֹשֶׁבֶת עֲרוּעַר שְׂאֵלִי-נָס וְנִמְלָטָה אִמְרִי מֵה-נִהְיָתָה. **מחכ**
 הַבִּישׁ מוֹאֲב כִּי-חֻתָּה הִילִילִי (הִילִילוּ) וְזַעֲקִי (וְזַעֲקוּ) הִגִּידוּ בְּאַרְנוֹן כִּי שִׁדְד
 מוֹאֲב. **מחכא** וּמִשְׁפָּט בָּא אֶל-אֶרֶץ הַמִּישׁוֹרָאֶל-חִלּוֹן וְאֶל-יְהֻצָּה וְעַל-מוֹפַעַת
 (מִיפְעֶת). **מחכב** וְעַל-דִּיבּוֹן וְעַל-נָבוּ וְעַל-בֵּית דְּבִלְתָּיִם. **מחכג** וְעַל קָרִיתִים
 וְעַל-בֵּית גָּמוֹל וְעַל-בֵּית מַעוֹן. **מחכד** וְעַל-קָרִיּוֹת וְעַל-בְּצָרָה וְעַל כָּל-עָרֵי אֶרֶץ
 מוֹאֲבִי הַרְחִקוֹת וְהַקְרִבוֹת. **מחכה** נִגְדָּעָה קֶרֶן מוֹאֲב וְזָרְעוֹ נִשְׁבְּרָה נֹאֵם יְהוָה.
מחכו הַשְׁכִּירָהּ כִּי עַל-יְהוָה הִגְדִּיל וְסָפַק מוֹאֲב בְּקִיאוֹ וְהָיָה לְשָׁחַק גַּם-הוּא.
מחכז וְאִם לֹא הַשָּׁחַק הָיָה לָךְ יִשְׂרָאֵל אִם-בְּגִנְבִים נִמְצָאָה (נִמְצָא): כִּי-מִדִּי

דְּבָרֶיךָ בּוֹ תִתְנוּדָד. **מחכח** עֲזָבוּ עָרִים וְשָׁכְנוּ בְּסֻלַּע יִשְׁבִּי מוֹאָב וְהָיוּ כִּיּוֹנָה תִקְנֶן בְּעִבְרֵי פִי-פָּחַת. **מחכט** שָׁמַעְנוּ גְּאוֹן-מוֹאָב גָּאָה מְאֹד: גָּבְהוּ וּגְאוּנוֹ וּגְאוֹתָיו וְרָם לָבוֹ. **מחל** אֲנִי יָדַעְתִּי נְאֻם-יְהוָה עֲבַרְתּוֹ וְלֹא-כֵן בִּדְיוֹ לֹא-כֵן עָשׂוֹ. **מחלא** עַל-כֵּן עַל-מוֹאָב אֵילִיל וּלְמוֹאָב כָּלָה אֲזַעֵק: אֶל-אֲנָשֵׁי קִיר-חֶרֶשׁ יְהִגָּה. **מחלב** מִבְּכִי יַעֲזֹר אֲבִיכָה-לָךְ הִגֵּפֹן שְׁבִמָּה נְטִישְׁתִּיךָ עָבְרוּ יָם עַד יָם יַעֲזֹר נִגְעוּעַל-קִיֶּצֶךָ וְעַל-בְּצִירֶךָ שֶׁדָּד נָפַל. **מחלג** וְנֶאֱסָפָה שְׁמִיחָה וְגִיל מִכַּרְמֶל וּמֵאֲרָץ מוֹאָב וַיֵּין מִיֻּקְבִּים הַשְּׁבִתִּילָא-יִדְרֶךָ הִידָד הִידָד לֹא הִידָד. **מחלד** מִזְעַקֶת חֲשָׁבוֹן עַד-אֶלְעֵלָה עַד-יְהִי נִתְּנוֹ קוֹלָם מִצַּעַר עַד-חֲרָנִים עֲגֹלֶת שְׁלִשָּׁיָה: כִּי גַם-מִי נִמְרִים לְמִשְׁמֹת יְהִיוּ. **מחלה** וְהַשְּׁבִתִּי לְמוֹאָב נְאֻם-יְהוָה מַעֲלָה בָמָה וּמִקְטִיר לֹאֲלֵהִיו. **מחלו** עַל-כֵּן לִבִּי לְמוֹאָב כַּחֲלָלִים יִהְיֶה וְלִבִּי אֶל-אֲנָשֵׁי קִיר-חֶרֶשׁ כַּחֲלָלִים יִהְיֶה עַל-כֵּן יִתְּרֵת עָשָׂה אֲבָדוֹ. **מחלוז** כִּי כָל-רֹאשׁ קָרְחָה וְכָל-זָקֵן גִּרְעָה עַל כָּל-יָדַיִם גִּדְּדֹת וְעַל-מִתְּנִים שָׁק. **מחלח** עַל כָּל-גִּגּוֹת מוֹאָב וּבִרְחֻבֶתֶיהָ כָּלָה מִסֵּפֶד: כִּי-שְׁבִרְתִּי אֶת-מוֹאָב כְּכֹלִי אֵין-חֶפֶץ בּוֹנְאֻם-יְהוָה. **מחלט** אִידָּךְ חֲתָה הִילִילוּ אִידָּךְ הַפְּנָה-עֶרֶף מוֹאָב בּוֹשׁ וְהָיָה מוֹאָב לַשָּׁחַק וְלַמַּחֲתָה לְכָל-סְבִיבָיו.

מחמ כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה הִנֵּה כִנְשֶׁר יִדְּאָה וּפָרֵשׁ כִּנְפָיו אֶל-מוֹאָב. **מחמא** נִלְכְּדָה הַקְרִיּוֹת וְהַמִּצְדּוֹת נִתְּפָשָׁה וְהָיָה לֵב גְּבוּרֵי מוֹאָב בַּיּוֹם הַהוּא כָּלֵב אִשָּׁה מִצָּרָה. **מחמב** וְנִשְׁמַד מוֹאָב מֵעַם: כִּי עַל-יְהוָה הִגְדִּיל. **מחמג** פָּחַד וּפָחַת וּפָחַעֲלִידָּךְ יוֹשֵׁב מוֹאָב נְאֻם-יְהוָה. **מחמד** הַנִּיס (הַנֶּסֶס) מִפְּנֵי הַפָּחַד יִפֹּל אֶל-הַפָּחַת וְהַעֲלָה מִן-הַפָּחַת וְלִכְדָּ בִפָּח: כִּי-אֲבִיא אֲלֵיָהָ אֶל-מוֹאָב שְׁנֵת פִּקְדֹתַם נְאֻם-יְהוָה. **מחמה** בָּצַל חֲשָׁבוֹן עֲמָדוֹ מִכַּח נָסִים: כִּי-אֵשׁ יֵצֵא מִחֲשָׁבוֹן וְלִהְבֶּה מִבֵּין סִיחוּן וְתֹאכֵל פָּאֵת מוֹאָב וְקִדְקֹד בְּנֵי שָׁאוֹן. **מחמו** אוֹי-לָךְ מוֹאָב אֲבָד עַם-כְּמוֹשׁ: כִּי-לָקַחוּ בְּנִידָּךְ בְּשָׁבִי וּבִנְתִּיךָ בְּשִׁבְיָה. **מחמוז** וְשִׁבְתִּי שְׁבוּת-מוֹאָב בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נְאֻם-יְהוָה עַד-הֵנָּה מִשְׁפָּט מוֹאָב.

מטא לִבְנֵי עַמּוֹן כֹּה אָמַר יְהוָה הִבְנִים אֵין לְיִשְׂרָאֵל אִם-יֹרֵשׁ אֵין לוֹמִדּוּעַ יִרֶשׁ מִלְּכָם אֶת-גֹּד וְעַמּוֹ בְּעָרָיו יָשֹׁב. **מטב** לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם-יְהוָה וְהַשְׁמַעְתִּי אֶל-רַבֹּת בְּנֵי-עַמּוֹן וְתִרְוַעַת מִלְחָמָה וְהִיִּתָּה לְתֵל שְׁמָמָה וּבִנְתִּיָּה בָּאֵשׁ תִּצְתָּנָה וְיִרֶשׁ יִשְׂרָאֵל אֶת-יִרְשָׁיו אָמַר יְהוָה. **מטג** הִילִילִי חֲשָׁבוֹן כִּי שִׁדְדָה-עֵי צַעֲקָנָה בְּנוֹת רַבֵּה חֲגִרְנָה שְׁקִים סִפְדָּנָה וְהִתְשׁוּטְטָנָה בְּגִדְרוֹת: כִּי מִלְּכָם בְּגוֹלָה יִלְךְ כֹּהֲנָיו וְשָׂרָיו יִחְדָּיו. **מטד** מֵה-תִּתְּהִלְלִי בְּעַמְּקִים זָב עִמְקָךְ הַבַּת הַשׁוֹבֵבָה הַבְּטָחָה בְּאַצְרִיתָהּ מִי יָבוֹא אֲלֵי. **מטה** הַנְּנִי מִבִּיא עֲלֶיךָ פָּחַד נְאֻם-אֲדֹנִי יְהוָה

צְבָאוֹת מְכַל-סְבִיבִיךָ וְנִדְחֶתָם אִישׁ לִפְנֵי וְאִין מְקַבֵּץ לַנִּדָּד. **מטו** וְאַחֲרֵי-כֵן
אָשִׁיב אֶת-שְׁבוֹת בְּנֵי-עַמּוֹן וְנָאֵם-יְהוָה.

מטז לְאָדָם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הָאֵין עוֹד חֲכֵמָה בְּתִימָן אֲבָדָה עֲצָה מִבְּנִים
נִסְרָחָה חֲכָמָתָם. **מטח** נִסּוּ הַפָּנּוּ הָעֹמִיקוּ לְשִׁבְת יִשְׁבִי דָדוֹ: כִּי אִיד עֲשׂו
הִבֵּאתִי עָלָיו עֵת פְּקֻדָּתִיו. **מטט** אִם-בְּצָרִים בָּאוּ לָךְ לֹא יִשְׁאָרוּ עוֹלָלוֹת
אִם-גָּנָבִים בְּלִילָה הִשְׁחִיתוּ דָּיִם. **מטי** כִּי-אֲנִי חֲשַׁפְתִּי אֶת-עֲשׂו גִלְתִּי
אֶת-מִסְתָּרָיו וְנִחַבָּה לֹא יוֹכֵל שִׁדָּד זָרְעוֹ וְאָחִיו וְשִׁכְנֵיו וְאֵינָנוּ. **מטיא** עֲזָבָה
יִתְמִיךָ אֲנִי אֲחִיָּה וְאַלְמָנוֹתֶיךָ עָלִי תִבְטָחוּ.

מטיב כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר-אֵין מִשְׁפָּטָם לְשִׁתּוֹת הַכּוֹס שְׁתּוֹ וְשִׁתּוֹ
וְאַתָּה הוּא נִקָּה תִנְקָה: לֹא תִנְקָה כִּי שְׁתָּה תִשְׁתָּה. **מטיג** כִּי בִי נִשְׁבַּעְתִּי
נָאֵם-יְהוָה כִּי-לִשְׁמָה לְחֶרֶף לְחֶרֶב וְלִקְלָלָה תִּהְיֶה בְּצָרָה וְכָל-עָרִיָּה תִּהְיֶינָה
לְחֶרֶבוֹת עוֹלָם. **מטיז** שְׁמוּעָה שָׁמַעְתִּי מֵאֵת יְהוָה וְצִיר בְּגוֹיִם שְׁלוֹחַ הַתִּקְבָּצוֹ
וּבָאוּ עָלֶיהָ וְקוֹמוּ לְמִלְחָמָה. **מטטו** כִּי-הִנֵּה קֶטֶן נִתְתִּיךָ בְּגוֹיִם בְּזוּי בְּאָדָם.
מטטז תִּפְלָצְתֶּךָ הַשִּׂיא אֶתְךָ זָדוֹן לִבְךָ שִׁכְנִי בַּחֲגוּי הַסֵּלַע תִּפְשִׂי מְרוֹם גְּבֻעָה:
כִּי-תִגְבִּיֶה כִּנְשֶׁר קִנְךָ מִשָּׁם אוֹרִידְךָ נָאֵם-יְהוָה. **מטיז** וְהִיָּתָה אָדָם לִשְׁמָה כָּל
עִיר עָלֶיהָ יִשָּׁם וְיִשְׂרָק עַל-כָּל-מִכּוֹתֶיךָ. **מטיח** כִּמְהַפֵּכֶת סֵדָם וְעַמָּהָ
וְשִׁכְנֵיהָ אָמַר יְהוָה לֹא-יֵשֵׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא-יָגוּר בָּהּ בֶּן-אָדָם. **מטיט** הִנֵּה כְּאֵרִיָּה
יַעֲלֶה מִגְּאוֹן הַיַּרְדֵּן אֶל-נֹה אֵיתָן כִּי-אַרְגִּיעָה אֲרִיצָנוּ מֵעָלֶיהָ וּמִי בַּחוּר אֲלֶיהָ
אֶפְקֹד: כִּי מִי כְּמוֹנִי וּמִי יַעֲיֹדֵנִי וּמִי-זֶה רָעָה אֲשֶׁר יַעֲמִד לִפְנֵי.

מטכ לָכֵן שָׁמַעוּ עֲצַת-יְהוָה אֲשֶׁר יַעַץ אֶל-אָדָם וּמַחֲשַׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חָשַׁב
אֶל-יִשְׁבִי תִימָן: אִם-לֹא יִסְתָּבוּם צָעִירֵי הַצֹּאן אִם-לֹא יִשִּׁים עָלֵיהֶם נוֹהֵם.
מטכא מִקּוֹל נִפְלֵם רָעָשָׁה הָאָרֶץ: צַעֲקָה בָּיִם-סוֹף נִשְׁמַע קוֹלָהּ. **מטכב** הִנֵּה
כִּנְשֶׁר יַעֲלֶה וְיִדְאָה וְיִפְרֹשׁ כְּנָפָיו עַל-בְּצָרָה וְהָיָה לֵב גְּבוּרֵי אָדָם בַּיּוֹם הַהוּא
כָּלֵב אִשָּׁה מִצָּרָה.

מטכג לְדַמְשֶׁק בּוֹשָׁה חֲמַת וְאַרְפָּד כִּי-שָׁמַעָה רָעָה שָׁמַעוּ נִמְגּוּ בָּיִם דָּאָגָה
הַשֶּׁקֶט לֹא יוֹכֵל. **מטכד** רָפְתָה דַּמְשֶׁק הַפְּנִתָה לְנוֹס וְרִטָּט הַחֲזִיקָה צָרָה
וְחִבְלִים אֲחֻזָּתָה כִּי־לָדָה. **מטכה** אֵיךְ לֹא-עֲזָבָה עִיר תִּהְלֶה (וְתִהְלֶת) קִרְיָת
מִשׁוֹשִׁי. **מטכו** לָכֵן יָפְלוּ בַּחוּרֵיהָ בְּרַחֲבֶתֶיהָ וְכָל-אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה יָדְמוּ בַּיּוֹם
הַהוּא נָאֵם יְהוָה צְבָאוֹת. **מטכז** וְהִצַּתִּי אֵשׁ בַּחוֹמֹת דַּמְשֶׁק וְאֶכְלָה אֲרָמְנוֹת
בֶּן-הַדָּד.

מטבח לקדר ולממלכות חצור אשר הפה נבוכדראצור (נבוכדראצור) מלך-בבלכה אמר יהוה: קומו עלו אל-קדר ושדדו את-בני-קדם. **מטבח** אהליהם וצאנם יקחו יריעותיהם וכל-כליהם וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב. **מטל** נסו נדו מאד העמיקו לשבת ישבי חצורנאם-יהוה: כי-יעץ עליכם נבוכדראצור מלך-בבל עצה וחשב עליהם (עליכם) מחשבה. **מטלא** קומו עלו אל-גוי שליו יושב לבטחנאם-יהוה לא-דלתים ולא-בריח לו בדרך ישפנו. **מטלב** והיו גמליהם לבז והמון מקניהם לשלל וזרתים לכל-רוח קצוצי פאה ומכל-עבריו אביא את-אידם נאם-יהוה. **מטלג** והיתה חצור למעון תנים שממהעד-עולם: לא-ישב שם איש ולא-יגור בה בן-אדם. **מטלד** אשר היה דבר-יהוה אל-ירמיהו הנביא אל-עילם: בראשית מלכות צדקיה מלך-יהודהלאמר. **מטלה** כה אמר יהוה צבאות הנני שבר את-קשת עילם ראשית גבורתם. **מטלו** והבאתי אל-עילם ארבע רוחות מארבע קצות השמים וזרתים לכל הרחות האלה ולא-יהיה הגוי אשר לא-יבוא שם נדחי עולם (עילם). **מטלוז** והחתתתי את-עילם לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את-חרון אפינאם-יהוה ושלחתי אחריהם את-החרב עד פלותי אותם. **מטלח** ושמתי כסאי בעילם והאבדתתי משם מלך ושירים נאם-יהוה. **מטלט** והיה באחרית הימים אשוב (אשיב) את-שבית (שבות) עילסנאם-יהוה.

נא הדבר אשר דבר יהוה אל-בבלאל-ארץ כשדים: ביז ירמיהו הנביא. **נב** הגידו בגוים והשמיעו ושאו-נס השמיעו אל-תכחדו אמרו נלכדה בבל הביש בל חת מרדך הבישו עצביה חתו גלוליה. **נג** כי עלה עליה גוי מצפון הוא-ישית את-ארצה לשמה ולא-יהיה יושב בה: מאדם ועד-בהמה נדו הלכו. **נד** בימים ההמה ובעת ההיא נאם-יהוה יבאו בני-ישראל המה ובני-יהודה יחדו הלוד ובכו ילכו ואת-יהוה אלהיהם יבקשו. **נה** ציון ישאלו דרך הנה פניהם באו ונלוו אל-יהוה ברית עולם לא תשכח. **נו** צאן אבדות היה (היו) עמירעיהם התעוים הרים שובבים (שוֹבְבוֹים) מהר אל-גבעה הלכו שכוו רבצם. **נז** כל-מוצאיהם אכלום וצריהם אמרו לא נאשם תחת אשר חטאו ליהוה נוה-צדק ומקוה אבותיהם יהוה.

נח נדו מתוך בבל ומארץ כשדים יצאו (צאו) והיו כעתודים לפני-צאן. **נט** כי הנה אנכי מעיר ומעלה על-בבל קהל-גוים גדלים מארץ צפון וערכו לה משם תלכד חציו כגבור משכיל לא ישוב ריקם. **ני** והיתה כשדים לשלל:

כָּל-שְׁלִלָיָה יִשְׁבְּעוּ נָא-יְהוָה. **נִיא** כִּי תִשְׁמָחִי (תִּשְׁמָחוּ) כִּי תַעֲלֹזִי (תַעֲלֹזוּ) שְׂסִי נִחֲלָתִי: כִּי תִפּוּשִׁי (תִּפּוּשׁוּ) כְּעַגְלָה דָּשָׁה וּתְצַהֲלִי (וּתְצַהֲלוּ) כְּאַבְרִים. **נִיב** בּוֹשָׁה אִמְכֶם מֵאֵד חֲפָרָה יוֹלֶדְתְּכֶם הִנֵּה אַחֲרִית גּוֹיִם מִדְּבַר צִיָּה וְעֲרָבָה. **נִיג** מִקְצָף יְהוָה לֹא תִשָּׁב וְהִיתָה שְׁמָמָה בְּלָה כָּל עֹבֵר עַל-בָּבֶל יִשָּׁם וַיִּשְׁרַק עַל-כָּל-מִכּוֹתֶיהָ. **נִיד** עֲרֹכוּ עַל-בָּבֶל סָבִיב כָּל-דֹּרְכֵי קִשְׁת יְדוֹ אֵלֶיהָ אֶל-תַּחְמְלוּ אֶל-חֵץ: כִּי לִיהוָה חֲטָאָה. **נטו** הָרִיעוּ עָלֶיהָ סָבִיב נִתְּנָה יָדָה נָפְלוּ אֲשׁוּרִיתָה (אֲשִׁיּוּרִיתָה) נִהָרְסוּ חוֹמוֹתֶיהָ: כִּי נִקְמַת יְהוָה הִיא הַנִּקְמוֹ בָּהּ כַּאֲשֶׁר עָשִׂתָה עֲשׂוֹ-לָה. **נטז** כָּרְתוּ זֹרַע מִבָּבֶל וּתְפֹשׂ מִגָּל בָּעֵת קִצִּיר מִפְּנֵי חֶרֶב הַיּוֹנָה אִישׁ אֶל-עַמּוֹ יִפְנוּ וְאִישׁ לְאַרְצוֹ יָנֶסוּ.

ניז שֶׁה פְּזוּרָה יִשְׂרָאֵל אֲרִיּוֹת הַדִּיחוּ הָרֹאשׁוֹן אֲכָלוּ מֶלֶךְ אֲשׁוּר וְזֶה הָאֲחֵרוֹן עֲצָמוֹ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל.

ניח לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי פֹקֵד אֶל-מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶל-אַרְצוֹ כַּאֲשֶׁר פִּקְדָתִי אֶל-מֶלֶךְ אֲשׁוּר. **ניט** וְשִׁבַּבְתִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל אֶל-נְהוֹ וְרָעָה הַכְרַמֶּל וְהַבָּשָׂן וּבִהַר אֶפְרַיִם וְהַגִּלְעָד תִּשְׁבַּע נִפְשׁוֹ. **נכ** בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נָא-יְהוָה יִבְקֹשׁ אֶת-עֹון יִשְׂרָאֵל וְאִיֻּנּוּ וְאֶת-חֲטָאת יְהוּדָה וְלֹא תִמְצְאִינָהּ: כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אֲשָׁאִיר.

נכא עַל-הָאָרֶץ מִרְתִּים עָלָה עָלֶיהָ וְאֶל-יוֹשְׁבֵי פְקוּד חֶרֶב וְהַחֲרָם אַחֲרֵיהֶם נָא-יְהוָה וַעֲשֵׂה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִידָהּ.

נכב קוֹל מִלְחָמָה בְּאַרְצוֹשָׁבֶר גָּדוֹל. **נכג** אִידָּהּ נִגְדָּע וַיִּשְׁבֵּר פְּטִישׁ כָּל-הָאָרֶץ אִידָּהּ הִיתָה לְשִׁמָּה בָּבֶל בְּגוֹיִם. **נכד** יִקְשְׁתִּי לָךְ וְגַם-נִלְכַּדְתָּ בָּבֶל וְאֶת לֹא יָדַעְתָּ נִמְצְאָת וְגַם-נִתְּפִשְׁתָּ כִּי בִיהוָה הַתִּגְרִית. **נכה** פָּתַח יְהוָה אֶת-אוּצְרוֹ וַיּוֹצֵא אֶת-כָּלִי זַעֲמוֹ: כִּי-מִלְאָכָה הִיא לֹאֲדֹנִי יְהוָה צְבָאוֹת בְּאָרֶץ כַּשְׂדִּים. **נכו** בָּאוּ-לָהּ מִקֶּץ פִּתְחוּ מֵאַבְסִיָּה סְלוּהָ כְּמוֹ-עֲרֻמִּים וְהַחֲרִימוּהָ אֶל-תִּהְיֶה-לָּהּ שְׂאֵרִית. **נכז** חָרְבוּ כָּל-פָּרִיָּה יִרְדּוּ לְטַבַּח הִזִּי עֲלֵיהֶם כִּי-בָּא יוֹמָם עֵת פְּקֻדָּתָם.

נכח קוֹל נְסִים וּפִלְטִים מֵאָרֶץ בָּבֶל: לְהַגִּיד בְּצִיּוֹן אֶת-נִקְמַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִקְמַת הִיכָלוֹ. **נכט** הִשְׁמִיעוּ אֶל-בָּבֶל רַבִּים כָּל-דֹּרְכֵי קִשְׁת חֲנוּ עָלֶיהָ סָבִיב אֶל-יְהִי- (לָהּ) פְּלִיטָה שְׁלָמוֹ-לָהּ כַּפְּעָלָהּ כְּכֹל אֲשֶׁר עָשִׂתָה עֲשׂוֹ-לָהּ: כִּי אֶל-יְהוָה יָדָה אֶל-קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. **נל** לָכֵן יָפְלוּ בַּחוּרֶיהָ בְּרַחֲבֶתֶיהָ וְכָל-אֲנָשִׁי מִלְחָמָתָה יָדְמוּ בַּיּוֹם הַהוּא נָא-יְהוָה.

נלא הִנְנִי אֵלֶידָּהּ זָדוֹן נָא-אֲדֹנִי יְהוָה צְבָאוֹת: כִּי בָּא יוֹמָךְ עֵת פְּקֻדָּתִידָהּ. **נלב** וְכָשֶׁל זָדוֹן וְנָפַל וְאִין לוֹ מְקִים וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּעָרָיו וְאֲכָלָהּ כָּל-סְבִיבֶתֶיו.

נלג כה אמר יהוה צבאות עשוקים בני-ישראל ובני-יהודה יחדו וכל-שביהם החזיקו בם מאנו שלחם. **נלד** גאלם חזק יהוה צבאות שמוריה יריב את-ריבם: למען הרגיע את-הארץ והרגיו לישבי בבל. **נלה** חרב על-כשדים נאם-יהוה ואל-ישבי בבל ואל-שריה ואל-חכמיה. **נלו** חרב אל-הפדים ונאלו חרב אל-גבוריה וחתו. **נלז** חרב אל-סוסיו ואל-רכבו ואל-כל-הערב אשר בתוכהוהיו לנשים חרב אל-אוצרתיה ובזזו. **נלח** חרב אל-מימיה ויבשו: כי ארץ פסלים היא ובאימים יתהללו. **נלט** לכן ישובו ציים את-איים וישובו בה בנות יענה ולא-תשב עוד לנצח ולא תשכון עד-דור ודור. **נמ** כמהפכת אלהים את-סדם ואת-עמרה ואת-שכניהנאם-יהוה: לא-ישב שם איש ולא-יגור בה בן-אדם. **נמא** הנה עם בא מצפון וגוי גדול ומלכים רבים יערו מירכתי-ארץ. **נמב** קשת וכידן יחזיקו אכזרי המה ולא ירחמוקולם כים יהמה ועל-סוסים ירכבו ערוך כאיש למלחמה עליך בת-בבל. **נמג** שמע מלך-בבל את-שמעם ורפו ידיו צרה החזיקתהוחיל פילדה. **נמד** הנה פאריה יעלה מגאון הירדן אל-נוה איתנכי-ארגעה ארוצם (אריצם) מעליה ומי בחור אליה אפקד: כי מי כמוני ומי יועדני ומי-זה רעה אשר יעמד לפני. **נמה** לכן שמעו עצת-יהוה אשר יעץ אל-בבל ומחשבותיו אשר חשב אל-ארץ כשדים: אם-לא יסחבום צעירי הצאן אם-לא ישים עליהם נוה. **נמו** מקול נתפשה בבל נרעשה הארץ וזעקה בגוים נשמע.

נאא כה אמר יהוה הנני מעיר על-בבל ואל-ישבי לב קמיוח משחית. **נאב** ושלחתי לבבל זרים וזרוה ויבקקו את-ארצה: כי-היו עליה מסביב ביום רעה. **נאג** אל-ידרך ידרך () הדרך קשתו ואל-יתעל בסרינו ואל-תחמלו אל-בחריההחרימו כל-צבאה. **נאד** ונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה. **נאה** כי לא-אלמן ישראל ויהודה מאלהיומיהוה צבאות: כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל. **נאו** נסו מתוך בבל ומלטו איש נפשואל-תדמו בעונה: כי עת נקמה היא ליהוהגמול הוא משלם לה. **נאז** כוס-זהב בבל ביז-יהוהמשפרת כל-הארץ: מיינה שתו גוים על-כן יתהללו גוים. **נאח** פתאם נפלה בבל ותשבר הלילו עליה קחו צרי למכאובהאולי תרפא. **נאט** רפאנו את-בבל ולא נרפתהעזבוה ונלך איש לארצו: כי-נגע אל-השמים משפטה ונשא עד-שחקים. **נאי** הוציא יהוה את-צדקתינו באו ונספרה בציון את-מעשה יהוה אלהינו.

נאיא הִבְרוּ הַחֲצִים מִלְּאוֹ הַשְּׁלֵטִים הָעִיר יְהוָה אֶת-רוּחַ מַלְכִי מְדִי כִי-עַל-בָּבֶל מִזְמָתוֹ לְהַשְׁחִיתָהּ: כִּי-נִקְמַת יְהוָה הִיא נִקְמַת הַיִּכְלוֹ. **נאיב** אֶל-חוֹמַת בָּבֶל שָׂאוּ-נֶס הַחֲזִיקוּ הַמְּשַׁמְרֵהֶקִימוֹ שְׁמֵרִים הִכִּינוּ הָאֲרָבִים: כִּי גַם-זִמְם יְהוָה גַּם-עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֶל-יֹשְׁבֵי בָבֶל. **נאיג** שִׁכַּנְתִּי (שִׁכְנָת) עַל-מַיִם רַבִּים רַבַּת אוֹצְרוֹת בָּא קֶצֶף אֲמַת בְּצֻעָה. **נאיז** נִשְׁבַּע יְהוָה צְבָאוֹת בְּנִפְשׁוֹ: כִּי אִם-מִלְּאֲתִיד אָדָם כִּילֶק וְעָנוּ עָלָיו הַיָּדָד.

נאטו עָשָׂה אֶרֶץ בְּכַחוֹ מִכִּין תִּבֵּל בְּחֻכְמָתוֹ וּבִתְבוּנָתוֹ נָטָה שָׁמַיִם. **נאטז** לְקוֹל תִּתְּנוּ הַמּוֹן מַיִם בְּשָׁמַיִם וַיַּעַל נְשָׁאִים מִקְצֵה-אֶרֶץ בְּרָקִים לְמִטָּר עָשָׂה וַיּוֹצֵא רוּחַ מֵאֲצֻרָתִיו. **נאיז** נִבְעַר כָּל-אָדָם מִדַּעַת הַבֵּישׁ כָּל-צֶרֶף מִפָּסָל: כִּי שֶׁקֶר נִסְפוּ וְלֹא-רוּחַ בָּם. **נאיח** הֶבֶל הָמָה מַעֲשֵׂה תַעֲתָעִים בָּעֵת פְּקַדְתָּם לֵאבֹדוֹ. **נאיט** לֹא-כָאֵלָה חֵלֶק יַעֲקֹב כִּי-יוֹצֵר הַכֹּל הוּא וְשָׁבַט נִחְלָתוֹ: יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ. **נאכ** מִפֶּֽחַ אֲתָה לִי כָלִי מִלְחָמָה וְנִפְצָתִי בְּךָ גּוֹיִם וְהַשְׁחִיתִי בְּךָ מַמְלָכוֹת. **נאכא** וְנִפְצָתִי בְּךָ סוּס וּרְכָבוֹ וְנִפְצָתִי בְּךָ רֶכֶב וּרְכָבוֹ. **נאכב** וְנִפְצָתִי בְּךָ אִישׁ וְאִשָּׁה וְנִפְצָתִי בְּךָ זָקֵן וְנָעַר וְנִפְצָתִי בְּךָ בָּחוּר וּבְתוּלָה. **נאכג** וְנִפְצָתִי בְּךָ רֹעֵה וְעֹדְרוֹ וְנִפְצָתִי בְּךָ אֶפֶר וְצִמְדוֹ וְנִפְצָתִי בְּךָ פָּחוֹת וְסֹגְנִים. **נאכד** וְשַׁלְמָתִי לְבָבֶל וּלְכָל יוֹשְׁבֵי כְשָׁדִים אֶת כָּל-רָעָתָם אֲשֶׁר-עָשׂוּ בְּצִיּוֹן לְעֵינֵיכֶם: נָאִם יְהוָה.

נאכה הִנְנִי אֵלֶיךָ הֵרַם הַמְּשַׁחִית נָאִם-יְהוָה הַמְּשַׁחִית אֶת-כָּל-הָאֶרֶץ וְנָטִיתִי אֶת-יָדִי עָלֶיךָ וְגִלְגַּלְתִּיךָ מִן-הַסִּלְעִים וְנִתְתִּיךָ לְהָר שָׂרָפָה. **נאכו** וְלֹא-יִקְחוּ מִמֶּךָ אֶבֶן לִפְנֵה וְאֶבֶן לְמוֹסְדוֹת: כִּי-שְׁמָמוֹת עוֹלָם תִּהְיֶה נָאִם-יְהוָה. **נאכז** שָׂאוּ-נֶס בְּאֶרֶץ תִּקְעוּ שׁוֹפָר בְּגוֹיִם קִדְּשׁוּ עָלֶיהָ גּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ עָלֶיהָ מַמְלָכוֹת אֲרָרְט מְנִי וְאֲשַׁכְּנוּ פִקְדוֹ עָלֶיהָ טַפָּסָר הָעֵלוּ-סוּס כִּילֶק סָמָר. **נאכח** קִדְּשׁוּ עָלֶיהָ גּוֹיִם אֶת-מַלְכֵי מְדִי אֶת-פָּחוֹתֶיהָ וְאֶת-כָּל-סֹגְנֶיהָ וְאֶת כָּל-אֶרֶץ מְמַשְׁלָתָהּ. **נאכט** וְתַרְעֵשׂ הָאֶרֶץ וְתַחֲלִי: כִּי קָמָה עַל-בָּבֶל מַחֲשָׁבוֹת יְהוָה לְשׁוֹם אֶת-אֶרֶץ בָּבֶל לְשִׁמָּה מֵאִין יוֹשֵׁב. **נאל** חָדְלוּ גִבּוֹרֵי בָבֶל לְהִלָּחֵם יֵשְׁבוּ בְּמִצְדוֹתֶיהָ גִּבּוֹרֵתָם הָיוּ לְנָשִׁים הַצִּיתוּ מִשְׁכַּנְתֶּיהָ נִשְׁבְּרוּ בְּרִיחֶיהָ. **נאלא** רָץ לְקִרְאֵת-רָץ יְרוּץ וּמִגִּיד לְקִרְאֵת מִגִּיד לְהִגִּיד לְמֶלֶךְ בָּבֶל כִּי-נִלְכְּדָה עִירוֹ מִקְצֵה. **נאלב** וְהַמַּעֲבָרוֹת נִתְּפָשׁוּ וְאֶת-הָאֲגָמִים שָׂרְפוּ בָּאֵשׁ וְאֲנָשִׁי הַמִּלְחָמָה נִבְהָלוּ.

נאלג כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בֵּת-בָּבֶל כְּגֵרֹן עֵת הַדְּרִיכָהּ: עוֹד מַעֲט וּבָאָה עֵת-הַקָּצִיר לָהּ. **נאלד** אֲכַלְנוּ (אֲכָלְנוּ) הַמִּמְנוּ (הַמִּמְנוּ) נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל הַצִּיגְנוּ (הַצִּיגְנוּ) כָּלִי רִיק בִּלְעָנוּ (בִּלְעָנוּ) כִּתְּנוּ מִלָּא כִּרְשׁוֹ מַעֲדָנֵי

הדיחנו (הדיחנו). **נאלה** חמסי ושארי על-בבל תאמר ישבת ציון ודמי אל-ישבי כשדים ותאמר ירושלם.

נאלו לכן כה אמר יהוה הנני-רב את-ריבך ונקמתי את-נקמתך והתרבותי את-ימה והבשתי את-מקורה. **נאלו** והיתה בבל לגלים מעון-תנים שמה ושרקה מאין יושב. **נאלח** יחדו ככפרים ישאגו נערו כגורי אריות. **נאלט** בחמם אשית את-משתייהם והשפרתים למען יעלזו וישנו שנת-עולם ולא יקיצו נאם יהוה. **נאמ** אורידם ככרים לטבוח כאילים עם-עתודים. **נאמא** איך נלכדה ששך ותתפש תהלת כל-הארץ איך היתה לשמה בבל בגוים. **נאמב** עלה על-בבל הים בהמון גליו נכסתה. **נאמג** היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה: ארץ לא-ישב בהן כל-איש ולא-יעבר בהן בן-אדם. **נאמד** ופקדתי על-בל בבל והצאתי את-בלעז מפיו ולא-ינהרו אליו עוד גוים גם-חומת בבל נפלה. **נאמה** צאו מתוכה עמי ומלטו איש את-נפשו מחרון אף-יהוה. **נאמו** ופן-ירד לבבכם ותיראו בשמועה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמועה ואחריו בשנה השמועה וחמס בארץ ומשל על-משל. **נאמו** לכן הנה ימים באים ופקדתי על-פסילי בבל וכל-ארצה תבוש וכל-חלליה יפלו בתוכה. **נאמח** ורננו על-בבל שמים וארץ וכל אשר בהם: כי מצפון יבוא-לה השודדים נאם-יהוה. **נאמט** גם-בבל לנפול חללי ישראל גם-לבבל נפלו חללי כל-הארץ. **נאנ** פלטים מתרב הלכו אל-תעמדו זכרו מרחוק את-יהוה וירושלם תעלה על-לבבכם. **נאנא** בשנו כי-שמענו חרפה כסתה כלמה פנינו: כי באו זרים על-מקדשי בית יהוה.

נאנב לכן הנה-ימים באים נאם-יהוה ופקדתי על-פסיליה ובכל-ארצה יאנק חלל. **נאנג** כי-תעלה בבל השמים וכי תבצר מרום עזה: מאתי יבאו שודדים להנאם-יהוה.

נאנד קול זעקה מבבל ושרר גדול מארץ כשדים. **נאנה** כי-שדד יהוה את-בבל ואבד ממנה קול גדול והמו גליהם כמים רבים נתן שאון קולם. **נאנו** כי בא עליה על-בבל שודד ונלכדו גבוריה חתתה קשתותם: כי אל גמלות יהוה שלם ישלם. **נאנו** והשפרתי שריה וחכמיה פחותיה וסגניה וגבוריה וישנו שנת-עולם ולא יקיצו: נאם-המלך יהוה צבאות שמו.

נאנח כה-אמר יהוה צבאות חמות בבל הרחבה ערער תתערער ושריה הגבהים באש יצתו ויגעו עמים בדי-ריק ולאמים בדי-אש וזעפו.

נאנט הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את-שריה בן-נריה בן-מחסיה בלכתו
 את-צדקיהו מלך-יהודה בבל בשנת הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה. **נאס**
 ויכתב ירמיהו את כל-הרעה אשר-תבוא אל-בבלאל-ספר אחד את
 כל-הדברים האלה הפתבים אל-בבל. **נאסא** ויאמר ירמיהו אל-שריה: כבאך
 בבלוראית וקראת את כל-הדברים האלה. **נאסב** ואמרת יהוה אתה דברת
 אל-המקום הזה להכריתו לבלתי היות-בו יושב למאדם ועד-בהמה:
 כי-שממות עולם תהיה. **נאסג** והיה ככלתך לקרא את-הספר הזה תקשר
 עליו אבן והשלכתו אל-תוך פרת. **נאסד** ואמרת ככה תשקע בבל ולא-תקום
 מפני הרעה אשר אנכי מביא עליהועפו: עד-הנה דברי ירמיהו.
נבא בן-עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם
 ושם אמו חמיטל (חמוטל) בת-ירמיהו מלבנה. **נבב** ויעש הרע בעיני יהוה ככל
 אשר-עשה יהוה. **נבג** כי על-אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד-השליכו
 אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל. **נבד** ויהי בשנה התשעית למלכו
 בחדש העשירי בעשור לחדש בא נבוכדראצר מלך-בבל הוא וכל-חילו
 על-ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב. **נבה** ותבא העיר במצור עד
 עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו. **נבו** בחדש הרביעי בתשעה לחדש ויחזק
 הרעב בעיר ולא-היה לחם לעם הארץ. **נבז** ותבקע העיר וכל-אנשי המלחמה
 יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין-החמתים אשר על-גן המלך וכשדים
 על-העיר סביב וילכו דרך הערבה. **נבח** וירדפו חיל-כשדים אחרי המלך
 וישיגו את-צדקיהו בערבת ירחו וכל-חילונפצו מעליו. **נבט** ויתפשו את-המלך
 ויעלו אותו אל-מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים. **נבי** וישחט
 מלך-בבל את-בני צדקיהו לעיניו וגם את-כל-שרי יהודה שחט ברבלתה.
נביא ואת-עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים ויבאהו מלך-בבל בבלה
 ויתנהו בבית- (בית-) הפקדות עד-יום מותו. **נביב** ובחדש החמישי בעשור
 לחדש היא שנת תשע-עשרה שנה למלך נבוכדראצר מלך-בבלבא נבוזראדן
 רב-טבחים עמד לפני מלך-בבל בירושלם. **נביג** וישורף את-בית-יהוה
 ואת-בית המלך ואת כל-בתי ירושלם ואת-כל-בית הגדול שרף באש. **נביז**
 ואת-כל-חמות ירושלם סביב נתצו כל-חיל כשדים אשר את-רב-טבחים.
נבטו ומדלות העם ואת-יתר העם הנשארים בעיר ואת-הנפלים אשר נפלו
 אל-מלך בבל ואת יתר האמוןהגלה נבוזראדן רב-טבחים. **נבטז** ומדלות
 הארצהשאר נבוזראדן רב-טבחים: לכרמים וליגבים. **נביז** ואת-עמודי

הנחֹשֶׁת אֲשֶׁר לְבֵית-יְהוָה וְאֶת-הַמִּכְלֹנוֹת וְאֶת-יָם הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר בְּבֵית-יְהוָה שְׁבֵרוּ כְּשָׁדִים וַיִּשְׁאוּ אֶת-כָּל-נְחֹשֶׁתָם בְּבִלְהָ. **נְבִיח** וְאֶת-הַסְּרוֹת וְאֶת-הַיָּעִים וְאֶת-הַמִּזְמֹרוֹת וְאֶת-הַמִּזְרְקוֹת וְאֶת-הַכַּפּוֹת וְאֶת כָּל-כְּלֵי הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר-יִשְׁרְתוּ בָהֶם לִקְחוּ. **נְבִיט** וְאֶת-הַסְּפִים וְאֶת-הַמַּחֲתוֹת וְאֶת-הַמִּזְרְקוֹת וְאֶת-הַסִּירוֹת וְאֶת-הַמְּנֹרוֹת וְאֶת-הַכַּפּוֹת וְאֶת-הַמִּנְקִיּוֹת אֲשֶׁר זָהָב וְאֲשֶׁר-כָּסֹף כָּסֹף לִקְחָ רַב-טַבָּחִים. **נִבֵּכ** הָעֲמוּדִים שְׁנַיִם הֵימָּה אֶחָד וְהַבָּקָר שְׁנַיִם-עָשָׂר נְחֹשֶׁת אֲשֶׁר-תַּחַת הַמִּכְלֹנוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה לֵאמֹר מִשְׁקָל לְנְחֹשֶׁתָם כָּל-הַכֵּלִים הָאֵלֶּה. **נִבְכָא** וְהָעֲמוּדִים שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אִמָּה קוֹמָה (קוֹמָת) הָעֶמֶד הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים-עֶשְׂרֵה אִמָּה יִסְבְּנוּ וְעָבְיוּ אַרְבַּע אַצְבָּעוֹת נָבוֹב. **נִבְכָב** וְכִתְּרָת עָלָיו נְחֹשֶׁת וְקוֹמָת הַכִּתְּרָת הָאֶחָת חֲמֵשׁ אַמּוֹת וְשִׁבְכָה וְרִמּוֹנִים עַל-הַכִּתְּרָת סָבִיב הַכָּל נְחֹשֶׁת וְכֹאֵלֶּה לַעֲמוּד הַשְּׁנַיִם וְרִמּוֹנִים. **נִבְכָג** וַיְהִיו הָרִמּוֹנִים תְּשָׁעִים וְשִׁשָּׁה רוּחָה: כָּל-הָרִמּוֹנִים מֵאָה עַל-הַשִּׁבְכָה סָבִיב. **נִבְכֹד** וַיִּקַּח רַב-טַבָּחִים אֶת-שָׂרְיָה כֹהֵן הָרֹאשׁ וְאֶת-צִפְנִיָּה כֹהֵן הַמִּשְׁנָה וְאֶת-שְׁלֹשֶׁת שְׁמָרֵי הַסֹּף. **נִבְכָה** וּמִן-הָעִיר לָקַח סָרִיס אֶחָד אֲשֶׁר-הָיָה פֶקִיד עַל-אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה וְשִׁבְעָה אֲנָשִׁים מֵרָאִי פָנָי-הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בָּעִיר וְאֶת סֵפֶר שֵׁר הַצָּבָא הַמִּצָּבָא אֶת-עַם הָאָרֶץ וְשִׁשִּׁים אִישׁ מֵעַם הָאָרֶץ הַנִּמְצָאִים בְּתוֹךְ הָעִיר. **נִבְכו** וַיִּקַּח אוֹתָם נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים וַיִּלְךָ אוֹתָם אֶל-מֶלֶךְ בָּבֶל רְבִלְתָּה. **נִבְכו** וַיָּכֶה אוֹתָם מֶלֶךְ בָּבֶל וַיָּמָתָם בְּרַבְלָה בְּאָרֶץ חֲמַת וַיִּגַּל יְהוּדָה מֵעַל אֲדָמָתוֹ.

נִבְכֹח זֶה הָעַם אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְרֶאצַּר: בְּשָׁנָת-שִׁבְעִיָּהוּדִים שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְעֶשְׂרִים וְשִׁלְשָׁה. **נִבְכֹט** בְּשָׁנָת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לְנְבוּכַדְרֶאצַּר: מִירוּשָׁלַם נִפְּשׁ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם. **נִבֵל** בְּשָׁנָת שְׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים לְנְבוּכַדְרֶאצַּר הִגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַב-טַבָּחִים יְהוּדִים נִפְּשׁ שִׁבְעַת מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה כָּל-נִפְּשׁ אַרְבַּעַת אֲלָפִים וְשִׁשׁ מֵאוֹת.

נִבְלָא וַיְהִי בְּשָׁלְשִׁים וְשִׁבְעַת שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִן מֶלֶךְ-יְהוּדָה בְּשָׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ: נָשָׂא אֹוִיל מֶרְדֹּךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בְּשָׁנָת מַלְכָתוֹ אֶת-רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ-יְהוּדָה וַיֵּצֵא אוֹתוֹ מִבֵּית הַכְּלִיא (הַכְּלוּא). **נִבְלָב** וַיַּדְּבֵר אוֹתוֹ טְבוֹת וַיִּתֵּן אֶת-כֶּסֶּאוֹ מִמַּעַל לְכִסֵּא מַלְכִּים (הַמִּלְכִּים) אֲשֶׁר אוֹתוֹ בְּבָבֶל. **נִבְלָג** וְשָׁנָה אֶת בְּגָדֵי כְּלָאוֹ וְאָכַל לֶחֶם לִפְנֵי תַמִּיד כָּל-יְמֵי חַיָּו. **נִבְלָד** וַאֲרָחָתוֹ אַרְחַת תַּמִּיד נִתְּנָה-לוֹ מֵאֵת מֶלֶךְ-בָּבֶל דָּבָר-יוֹם בְּיוֹמוֹעַד-יוֹם מוֹתוֹ: כָּל יְמֵי חַיָּו.

יחזקאל

אא ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך-הגולה על-נהר-כבר
נפתחו השמים ואראה מראות אלהים. **אב** בחמשה לחדשהיא השנה
החמישית לגלות המלך יוכין. **אג** היתה דבר-יהוה אל-יחזקאל בן-בוזי
הכהן בארץ פשדים על-נהר-כבר ותהי עליו שם יד-יהוה. **אד** וארא והנה רוח
סערה באה מן-הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכהכעין
החשמל מתוך האש. **אה** ומתוכהדמות ארבע חיות וזה מראיהןדמות אדם
להנה. **או** וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם. **אז** ורגליהם רגל
ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל. **אח** וידו (וידו) אדם
מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם. **אט** חברת
אשה אל-אחותה כנפיהם: לא-יסבו בלכתן איש אל-עבר פניו ילכו. **אי**
ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל-הימין לארבעתם ופני-שור מהשמאול
לארבעתן ופני-נשר לארבעתן. **איא** ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה: לאיש
שתים חברות איש ושתים מכסות את גויתיהנה. **איב** ואיש אל-עבר פניו
ילכו: אל אשר יהיה-שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן. **אייג** ודמות
החיות מראיהם כגחלי-אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות
ונגה לאש ומן-האש יוצא ברק. **איד** והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק. **איו**
וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו. **אטז** מראה
האופנים ומעשיהם כעין תרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראיהם ומעשיהם
כאשר יהיה האופן בתוך האופן. **איוז** על-ארבעת רבעיהן בלכתם ילכו: לא
יסבו בלכתן. **איח** וגביהןוגבה להם ויראה להם וגבתם מלאת עינים
סביבלארבעתן. **איט** ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל
הארץ ינשאו האופנים. **אכ** על אשר יהיה-שם הרוח ללכת ילכו שמה הרוח
ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה באופנים. **אכא** בלכתם ילכו
ובעמדם יעמדו ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה
באופנים. **אכב** ודמות על-ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנוראנטוי
על-ראשיהם מלמעלה. **אכג** ותחת הרקיע כנפיהם ושרות אשה אל-אחותה:
לאיש שתים מכסות להנה ולאיש שתים מכסות להנה את גויתיהם. **אכד**
ואשמע את-קול כנפיהם כקול מים רבים כקול-שדי בלכתםקול המלה כקול
מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן. **אכה** ויהי-קולמעל לרקיע אשר על-ראשם
בעמדם תרפינה כנפיהן. **אכו** וממעל לרקיע אשר על-ראשם כמראה
אבן-ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה.

אכז ואֶרָא כְּעֵין חֹשֶׁמֶל כְּמִרְאָה-אֵשׁ בֵּית-לָהּ סָבִיב מִמִּרְאָה מִתְנֶוּ וּלְמַעַלָּה
 וּמִמִּרְאָה מִתְנֶוּ וּלְמַטָּה רְאִיתִי כְּמִרְאָה-אֵשׁ וְנִגַּה לוֹ סָבִיב. **אכח** כְּמִרְאָה
 הַקִּשְׁתַּת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵנָן בְּיוֹם הַגִּשְׁם כֵּן מִרְאָה הַנִּגַּה סָבִיב הוּא מִרְאָה דְּמוּת
 כְּבוֹד-יְהוָה וְאֶרָא וְאֶפֶל עַל-פָּנַי וְאֲשַׁמַּע קוֹל מִדְּבָר.
בא וַיֹּאמֶר אֵלַי: בֶּן-אָדָם עֲמֵד עַל-רִגְלֶיךָ וְאִדְּבַר אֹתְךָ. **בב** וַתָּבֹא בִי רוּחַ כְּאֲשֶׁר
 דִּבֶּר אֵלַי וַתַּעֲמִדֵנִי עַל-רִגְלֵי וְאֲשַׁמַּע אֶת מִדְּבָר אֵלַי.
בג וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן-אָדָם שׁוּלַח אֲנִי אוֹתְךָ אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֵל-גּוֹיִם הַמּוֹרִידִים
 אֲשֶׁר מְרִדּוּ-בִי: הֵמָּה וְאַבּוֹתָם פָּשְׁעוּ בִי עַד-עַצֶּם הַיּוֹם הַזֶּה. **בד** וְהַבְּנִים קָשִׁי
 פָּנִים וְחִזְקִי-לִבָּאֲנִי שׁוּלַח אוֹתְךָ אֲלֵיהֶם וְאַמְרַתְּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה.
בה וְהֵמָּה אִם-יִשְׁמְעוּ וְאִם-יִחְדָּלוּ כִּי בֵּית מְרִי הֵמָּה וְיִדְּעוּ כִּי נָבִיא הָיָה בְּתוֹכָם.
בו וְאַתָּה בֶּן-אָדָם אֶל-תִּירָא מֵהֶם וּמִדְּבָרֵיהֶם אֶל-תִּירָא כִּי סָרְבִים וְסִלּוּנִים
 אוֹתְךָ וְאֶל-עֲקֹרְבִים אַתָּה יוֹשֵׁב: מִדְּבָרֵיהֶם אֶל-תִּירָא וּמִפְּנֵיהֶם אֶל-תַּחַת כִּי
 בֵּית מְרִי הֵמָּה. **בז** וְדִבַּרְתָּ אֶת-דִּבְרֵי אֲלֵיהֶם אִם-יִשְׁמְעוּ וְאִם-יִחְדָּלוּ: כִּי מְרִי
 הֵמָּה.
בח וְאַתָּה בֶּן-אָדָם שָׁמַע אֶת אֲשֶׁר-אָנִי מְדַבֵּר אֲלֶיךָ אֶל-תְּהִי-מְרִי כְּבֵית הַמְּרִי:
 פֶּצֶה פִּידּוּאֶכֶל אֶת אֲשֶׁר-אָנִי נֹתֵן אֲלֶיךָ. **בט** וְאֶרָא וְהִנֵּה-יָד שְׁלּוּחָה אֵלַי
 וְהִנֵּה-בּוֹ מִגֶּלֶת-סִפֵּר. **בי** וַיִּפְרֹשׂ אוֹתָהּ לִפְנֵי וְהִיא כְּתוּבָה פָּנִים וְאַחֹר וְכְתוּב
 אֲלֵיהָ קִנִּים וְהִגָּה וְהִי.
גא וַיֹּאמֶר אֲלֵיבֶן-אָדָם אֶת אֲשֶׁר-תִּמְצָא אֶכּוֹל: אֶכּוֹל אֶת-הַמִּגְלָה הַזֹּאת וְלֶךְ
 דְּבַר אֶל-בֵּית יִשְׂרָאֵל. **גב** וְאַפְתַּח אֶת-פִּי וַיֹּאכִילֵנִי אֶת הַמִּגְלָה הַזֹּאת. **גג** וַיֹּאמֶר
 אֵלַי בֶּן-אָדָם בְּטִנְךָ תֹּאכַל וּמַעֲיֵךְ תִּמְלֹא אֶת הַמִּגְלָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן אֲלֶיךָ
 וְאֶכְלָה וְתְהִי בְּפִי כְּדָבָשׁ לְמִתּוֹק.
גד וַיֹּאמֶר אֵלַי: בֶּן-אָדָם לֵךְ-בָּא אֶל-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְדִבַּרְתָּ בְּדִבְרֵי אֲלֵיהֶם. **גה** כִּי
 לֹא אֶל-עַם עֲמָקֵי שְׁפָה וְכַבְּדִי לְשׁוֹנְאָתָה שְׁלּוּחַ: אֶל-בֵּית יִשְׂרָאֵל. **גו** לֹא
 אֶל-עַמִּים רַבִּים עֲמָקֵי שְׁפָה וְכַבְּדִי לְשׁוֹן אֲשֶׁר לֹא-תִשְׁמַע דְּבָרֵיהֶם אִם-לֹא
 אֲלֵיהֶם שְׁלַחְתִּיךָ הֵמָּה יִשְׁמְעוּ אֲלֶיךָ. **גי** וּבֵית יִשְׂרָאֵל לֹא יֵאבּוּ לִשְׁמֹעַ
 אֲלֶיךָ-כִּי-אֵינִם אֲבִים לִשְׁמֹעַ אֵלַי: כִּי כָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל חִזְקִי-מִצַּח וּקְשִׁי-לֵב
 הֵמָּה. **גח** הִנֵּה נִתְּתִי אֶת-פְּנִיךָ חִזְקִים לַעֲמַת פְּנִיָּהֶם וְאֶת-מִצְחֶךָ חִזֵּק לַעֲמַת
 מִצְחָם. **גט** כְּשִׁמִּיר חִזֵּק מִצַּר נִתְּתִי מִצְחֶךָ: לֹא-תִירָא אוֹתָם וְלֹא-תַחַת מִפְּנֵיהֶם
 כִּי בֵּית מְרִי הֵמָּה.

גַּי וַיֹּאמֶר אֵלַי: בֶּן-אָדָם אֶת-כָּל-דְּבָרֵי אֲשֶׁר אִדְּבַר אֵלַיךָ קַח בְּלִבְכֶּךָ וּבְאַזְנוֹיֶךָ שָׁמַע. **גַּי** וְלֵךְ בֹּא אֶל-הַגּוֹלָה אֶל-בְּנֵי עַמֶּךָ וּדְבַרְתָּ אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוֹה: אִם-יִשְׁמָעוּ וְאִם-יִחָדְלוּ. **גַּי** וַתִּשָּׁאֲנִי רוּחַוָאֲשָׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל: בָּרוּךְ כְּבוֹד-יְהוֹה מִמְּקוֹמוֹ. **גַּי** וְקוֹל כְּנָפֵי הַחַיּוֹת מְשִׁיקוֹת אִשָּׁה אֶל-אַחוּתָהּ וְקוֹל הָאוֹפָנִים לַעֲמָתָם וְקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל. **גַּי** וְרוּחַ נִשְׁאַתְנִי וַתִּקְחֵנִי וְאֵלַי מֵרַחֲמֵי רוּחִי וַיֵּד-יְהוֹה עָלַי חֲזָקָה. **גַּטו** וְאָבּוֹא אֶל-הַגּוֹלָה תֵּל אָבִיב הַיִּשְׁבִּים אֶל-נְהַר-כָּבָר וְאֲשֶׁר (וְאֲשֶׁב) הֵמָּה יוֹשְׁבִים שָׁם וְאֲשֶׁב שָׁם שִׁבְעַת יָמִים מִשְׁמַיִם בְּתוֹכָם. **גַטו** וַיְהִי מִקְצֵה שִׁבְעַת יָמִים

וַיְהִי דְבַר-יְהוֹה אֵלַי לֵאמֹר. **גַיטו** בֶּן-אָדָם צִפֵּה נִתְתִּיךָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי דְבַר וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָם מִמֶּנִּי. **גַיח** בְּאֲמָרֵי לְרָשָׁע מוֹת תָּמוּת וְלֹא הִזְהַרְתּוֹ וְלֹא דְבַרְתָּ לְהִזְהִיר רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ הַרְשָׁעָה לְחִיתוֹהוּא רָשָׁע בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת וְדָמוֹ מִיָּדְךָ אֲבִקֵּשׁ. **גַיט** וְאַתָּה כִּי-הִזְהַרְתָּ רָשָׁע וְלֹא-שָׁב מִרְשָׁעוֹ וּמִדַּרְכּוֹ הַרְשָׁעָהוּא בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת וְאַתָּה אֶת-נַפְשְׁךָ הִצַּלְתָּ. **גכ** וּבָשׁוּב צָדִיק מִצַּדִּיקוֹ וַעֲשֵׂה עוֹל וְנִתַּתִּי מַכְשׁוֹל לְפָנָיו הוּא יָמוּת: כִּי לֹא הִזְהַרְתּוֹ בְּחַטָּאתָו יָמוּת וְלֹא תִזְכָּרְךָ צִדְקָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָמוֹ מִיָּדְךָ אֲבִקֵּשׁ. **גכא** וְאַתָּה כִּי הִזְהַרְתּוֹ צָדִיק לְבִלְתִּי חֲטֵא צָדִיקוֹהוּא לֹא-חֲטֵא: חַיּוֹ יַחֲיָה כִּי נִזְהַר וְאַתָּה אֶת-נַפְשְׁךָ הִצַּלְתָּ. **גכב** וְתֵהִי עָלַי שָׁם יָד-יְהוֹה וַיֹּאמֶר אֵלַי קוֹם צֵא אֶל-הַבִּקְעָה וְשָׁם אִדְּבַר אוֹתְךָ. **גכג** וְאֶקוּם וְאֵצֵא אֶל-הַבִּקְעָה וְהִנֵּה-שָׁם כְּבוֹד-יְהוֹה עֹמֵד כְּכָבוֹד אֲשֶׁר רָאִיתִי עַל-נְהַר-כָּבָר וְאָפֵל עַל-פָּנָי. **גכד** וַתְּבֹא-בִי רוּחַ וַתַּעֲמִדְנִי עַל-רִגְלִי וַיֵּדְבַר אוֹתִי וַיֹּאמֶר אֵלַי בֹּא הַסֹּגֵר בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ. **גכה** וְאַתָּה בֶּן-אָדָם הִנֵּה נָתַנּוּ עָלֶיךָ עֲבוֹתִים וְאַסְרוּךָ בָּהֶם וְלֹא תֵצֵא בְּתוֹכָם. **גכו** וּלְשׁוֹנְךָ אִדְּבִיק אֶל-חִפְךָ וְנִאֲלַמְתָּ וְלֹא-תִהְיֶה לָּהֶם לְאִישׁ מוֹכִיחַ: כִּי בֵית מְרִי הֵמָּה. **גכז** וּבִדְבָרֵי אוֹתְךָ אֶפְתַּח אֶת-פִּיךָ וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוֹה הִשְׁמַע יִשְׁמָע וְהַחֲדֵל יִחָדֵל כִּי בֵית מְרִי הֵמָּה.

דא וְאַתָּה בֶּן-אָדָם קַח-לְךָ לְבָנָה וְנִתַּתָּה אוֹתָהּ לְפָנֶיךָ וְחִקוּתָּ עָלֶיהָ עִיר אֶת-יְרוּשָׁלַם. **דב** וְנִתַּתָּה עָלֶיהָ מְצוֹר וּבְנִיתָ עָלֶיהָ דֵּיק וְשִׁפְכְתָּ עָלֶיהָ סִלְלָה וְנִתַּתָּה עָלֶיהָ מַחֲנוֹת וְשִׁים-עָלֶיהָ כָּרִים סָבִיב. **דג** וְאַתָּה קַח-לְךָ מַחֲבֵת בְּרִזָּל וְנִתַּתָּה אוֹתָהּ קִיר בְּרִזָּל בֵּינְךָ וּבֵין הָעִיר וְהַכִּינֹתָהּ אֶת-פָּנֶיךָ אֲלֵיהָ וְהִיתָה בְּמַצוֹר וְצָרְתָּ עָלֶיהָ אוֹת הִיא לְבֵית יִשְׂרָאֵל.

דד ואתה שִׁכַּב עַל-צִדְדְּךָ הַשְּׁמָאֲלִי וְשָׁמַתְּ אֶת-עֹון בֵּית-יִשְׂרָאֵל עָלָיו: מִסְפֵּר הַיָּמִים אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו תִּשָּׂא אֶת-עֹונִם. **דה** וְאֲנִי נָתַתִּי לָךְ אֶת-שְׁנֵי עֹונִם לְמִסְפֵּר יָמִים שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת וְתִשָּׁעִים יוֹם וְנִשְׂאֶתְּ עֹון בֵּית-יִשְׂרָאֵל. **דו** וְכָלִיתָ אֶת-אֱלֹהִי וְשָׁכַבְתָּ עַל-צִדְדְּךָ הַיְמָיִנִי (הַיָּמִינִי) שְׁנִית וְנִשְׂאֶתְּ אֶת-עֹון בֵּית-יְהוּדָה אַרְבָּעִים יוֹם לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה נָתַתִּיו לָךְ. **דז** וְאֶל-מִצּוֹר יְרוּשָׁלַם תִּכְיֹן פָּנֶיךָ וְזָרַעְךָ חֲשׂוּפָה וְנִבֵּאתָ עָלֶיָּהּ. **דח** וְהִנֵּה נָתַתִּי עָלֶיךָ עֲבוֹתִים וְלֹא-תִהְיֶה מִצִּדְדְּךָ אֶל-צִדְדְּךָ עַד-כָּלוֹתְךָ יָמֵי מִצּוֹרְךָ. **דט** וְאַתָּה קַח-לָךְ חֲטִיִן וְשַׁעֲרִים וּפּוֹל וְעֵדָשִׁים וְדַחַן וְכֶסֶםִּים וְנָתַתָּה אוֹתָם בְּכָלִי אֶחָד וְעָשִׂיתָ אוֹתָם לָךְ לֶלֶחֶם: מִסְפֵּר הַיָּמִים אֲשֶׁר-אַתָּה שׁוֹכֵב עַל-צִדְדְּךָ שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת וְתִשָּׁעִים יוֹם תֹּאכְלֶנּוּ. **די** וּמֵאֲכָלְךָ אֲשֶׁר תֹּאכְלֶנּוּ בְּמִשְׁקוֹל עֶשְׂרִים שֶׁקֶל לַיּוֹם: מֵעַתָּה עַד-תֹּאכְלֶנּוּ. **דיא** וַיָּמִים בְּמִשׁוּרָה תִּשְׁתֶּה שְׁשִׁית הַהֵי: מֵעַתָּה עַד-עַתָּה תִּשְׁתֶּה. **דיב** וְעַגְתָּ שְׁעָרִים תֹּאכְלֶנָּה וְהִיא בְּגִלְלִי צֶאֱת הָאָדָם תִּתְּעַנֶּנָּה לְעֵינֶיהָ. **דיג** וַיֹּאמֶר יְהוָה כֹּכָה יֹאכְלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-לֶחֶמָם טָמֵא בְּגוֹיִם אֲשֶׁר אֲדִיחָם שָׁם. **דיד** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי אֲדֹנָיִי יְהוָה הִנֵּה נִפְשִׁי לֹא מִטְמָאָה וְנִבְלָה וַיִּטְרַף לֹא-אֲכָלְתִּי מִנְּעוּרֵי וְעַד-עַתָּה וְלֹא-בָא בִּפִּי בֶּשֶׂר פְּגוּל. **דטו** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֱלֹהֵיךָ נָתַתִּי לָךְ אֶת-צַפּוּעִי (צָפִיעִי) הַבֶּקֶר תַּחַת גִּלְלִי הָאָדָם וְעָשִׂיתָ אֶת-לֶחֶמְךָ עָלֶיהָ. **דטז** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי בֶן-אָדָם הִנֵּנִי שֹׁבֵר מִטָּה-לֶחֶם בִּירוּשָׁלַם וְאֹכְלוּ-לֶחֶם בְּמִשְׁקָל וּבִדְאָגָה וַיָּמִים בְּמִשׁוּרָה וּבִשְׁמֹמֹון יִשְׁתּוּ. **דז** לְמַעַן יַחְסְרוּ לֶחֶם וַיָּמִים וְנִשְׁמֹו אִישׁ וְאַחִיו וְנִמְקוּ בַּעֲוֹנֵם. **הא** וְאַתָּה בֶן-אָדָם קַח-לָךְ חֶרֶב חֲדָה תַעֲרֵר הַגְּלָבִים תִּקְחֶנָּה לָךְ וְהַעֲבַרְתָּ עַל-רֹאשְׁךָ וְעַל-זִקְנֶךָ וְלִקַּחְתָּ לָךְ מֵאֲזֵנִי מִשְׁקָל וְחִלְקֶתָם. **הב** שְׁלֹשִׁית בָּאוֹר תִּבְעִיר בְּתוֹךְ הָעִיר כְּמִלֵּאת יָמֵי הַמִּצּוֹר וְלִקַּחְתָּ אֶת-הַשְּׁלֹשִׁית תִּכָּה בְּחֶרֶב סְבִיבוֹתֶיהָ וְהַשְּׁלֹשִׁית תִּזְרָה לְרוּחַ וְחֶרֶב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם. **הג** וְלִקַּחְתָּ מִשָּׁם מֵעֵט בְּמִסְפֵּר וְצִרְתָּ אוֹתָם בְּכַנְפֶיךָ. **הד** וַיִּמָּהֶם עוֹד תִּקַּח וְהַשְׁלַכְתָּ אוֹתָם אֶל-תוֹךְ הָאֵשׁ וְשִׁרְפְתָּ אוֹתָם בָּאֵשׁ: מִמֶּנּוּ תֵצֵא אֵשׁ אֶל-כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל. **הה** כֹּה אָמַר אֲדֹנָיִי יְהוָה זֹאת יְרוּשָׁלַם בְּתוֹךְ הַגּוֹיִם שְׁמֹתֶיהָ וּסְבִיבוֹתֶיהָ אֲרָצוֹת. **הו** וְתִמָּר אֶת-מִשְׁפָּטִי לְרִשְׁעָה מִן-הַגּוֹיִם וְאֶת-חֲקוֹתֵי מִן-הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיהָ: כִּי בְּמִשְׁפָּטִי מָאֶסוּ וְחֲקוֹתֵי לֹא-הִלְכוּ בָהֶם. **הז** לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדֹנָיִי יְהוָה יַעַן הִמָּנְכֶם מִן-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם בְּחֲקוֹתֵי לֹא הִלַּכְתֶּם וְאֶת-מִשְׁפָּטִי לֹא עָשִׂיתֶם וּכְמִשְׁפָּטִי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם לֹא

עשיתם. **הח** לכן כה אמר אֲדֹנִי יְהוָה הִנְנִי עֹלֶיךָ גַם-אֲנִי וְעַשִׂיתִי בְּתוֹכְךָ מִשְׁפָּטִים לְעֵינֵי הַגּוֹיִם. **הט** וְעַשִׂיתִי בְּךָ אֶת אֲשֶׁר לֹא-עַשִׂיתִי וְאֶת אֲשֶׁר-לֹא-אֶעֱשֶׂה כְּמֹהוּ עוֹדֵיעַן כָּל-תּוֹעֲבֹתֶיךָ. **הי** לכן אָבוֹת יֹאכְלוּ בָנִים בְּתוֹכְךָ וּבָנִים יֹאכְלוּ אָבוֹתָם וְעַשִׂיתִי בְּךָ שְׁפָטִים וְזָרִיתִי אֶת-כָּל-שְׂאֲרִיתְךָ לְכָל-רוּחַ. **היא** לכן חִי-אֲנִי נָא אֲדֹנִי יְהוָה אִם-לֹא יַעַן אֶת-מִקְדָּשִׁי טָמְאָת בְּכָל-שְׁקוּצֶיךָ וּבְכָל-תּוֹעֲבֹתֶיךָ וְגַם-אֲנִי אֶגְרַע וְלֹא-תַחֲוֶס עֵינֵי וְגַם-אֲנִי לֹא אֶחְמוּל. **היב** שְׁלֹשֶׁתֶיךָ בַּדֶּבֶר יָמוּתוּ וּבִרְעֵב יָכֻלוּ בְּתוֹכְךָ וְהַשְׁלֵשִׁית בַּחֲרֵב יָפְלוּ סְבִיבוֹתֶיךָ וְהַשְׁלִישִׁית לְכָל-רוּחַ אֲזָרָה וְחֲרֵב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם. **היג** וְכָלֹה אֲפִי וְהַנְחוּתִי חֲמָתִי בְּסוֹהֶנְחָמָתִי וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי בְּקִנְאָתִי בְּכָלֹתִי חֲמָתִי בָּם. **היד** וְאַתָּנָךְ לַחֲרָבָה וּלְחֲרָפָה בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיךָ לְעֵינֵי כָל-עוֹבֵר. **הטו** וְהִיתָה חֲרָפָה וּגְדוּפָה מוֹסֵר וּמִשְׁמָה לַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיךָ בַּעֲשׂוֹתִי בְּךָ שְׁפָטִים בָּאֵף וּבַחֲמָה וּבַתְּכַחוּת חֲמָה אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי. **הטז** בְּשַׁלְחִי אֶת-חֲצִי הָרָעֵב הָרָעִים בָּהֶם אֲשֶׁר הָיוּ לְמִשְׁחִית אֲשֶׁר-אֲשַׁלַּח אוֹתָם לְשַׁחֲתֶכֶם וְרָעַב אֶסֶף עֲלֵיכֶם וְשִׁבַּרְתִּי לָכֶם מִטָּה-לָּחֶם. **היז** וְשַׁלַּחְתִּי עֲלֵיכֶם רָעַב וְחִיָּה רָעָה וְשַׁכְלָךְ וַיִּדְבֹּר וְדָם יַעֲבֹר-בְּךָ וְחֲרֵב אָבִיא עֲלֶיךָ אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי. **וה** וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **וב** בֶּן-אָדָם שִׁים פָּנֶיךָ אֶל-הָרִי יִשְׂרָאֵל וְהִנֵּבֵא אֲלֵיהֶם. **וג** וְאָמַרְתָּ הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמָעוּ דְבַר-אֲדֹנִי יְהוָה: כֹּה-אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת לְאֶפִיקִים וּלְגִיאֹת (וּלְגִיאֹת) הִנְנִי מְבִיא עֲלֵיכֶם חֲרֵב וְאַבְדֹתֵי בְּמוֹתֵיכֶם. **וז** וְנִשְׁמּוּ מִזִּבְחֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ חֲמֻנֵיכֶם וְהַפְלַתִי חֲלָלֵיכֶם לִפְנֵי גִלּוּלֵיכֶם. **וה** וְנָתַתִּי אֶת-פִּגְרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי גִלּוּלֵיהֶם וְזָרִיתִי אֶת-עַצְמוֹתֵיכֶם סְבִיבוֹת מִזִּבְחֹתֵיכֶם. **וו** בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם הָעָרִים תִּתְּחַרְבְּנָה וְהַבְּמוֹת תִּישְׁמְנָה לְמַעַן יַחֲרִבוּ וַיֵּאֱשָׁמוּ מִזִּבְחֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ וְנִשְׁבְּתוּ גִלּוּלֵיכֶם וְנִגְדְּעוּ חֲמֻנֵיכֶם וְנִמְחוּ מַעֲשֵׂיכֶם. **וז** וְנָפַל חָלָל בְּתוֹכְכֶם וַיִּדְעֶתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה. **וח** וְהוֹתַרְתִּי בַּהֲיוֹת לָכֶם פְּלִיטֵי חֲרָב בַּגּוֹיִם: בַּהֲזָרוֹתֵיכֶם בְּאַרְצוֹת. **וט** וְזָכְרוּ פְּלִיטֵיכֶם אוֹתִי בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ-שָׁם אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְתִּי אֶת-לִבָּם הַזֹּאתָה אֲשֶׁר-סָר מֵעָלַי וְאֶת עֵינֵיהֶם הַזֹּאתָה אַחֲרֵי גִלּוּלֵיהֶם וְנִקְטְאוּ בַּפְּנִיָּה אֶל-הָרָעוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכָל תּוֹעֲבֹתֵיהֶם. **וי** וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה לֹא אֶל-חֲנָם דְּבַרְתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם הָרָעָה הַזֹּאת. **ויא** כֹּה-אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִכָּה בְּכַפְךָ וּרְקַע בְּרִגְלְךָ וְאָמַר-אֲחֵ אֵל כָּל-תּוֹעֲבוֹת רָעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל: אֲשֶׁר בַּחֲרֵב בָּרָעַב וּבַדְּבַר יָפְלוּ. **ויב** הָרַחוּק בַּדֶּבֶר יָמוּת

וְהִקְרֹב בְּחֶרֶב יְפוֹל וְהִנָּשֵׂאָר וְהִנָּצוֹר בְּרָעַב יָמוּת וְכִלִּיתִי חֲמָתִי בָּם. וַיִּג וַיִּדְעֻתָם כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּהִיּוֹת חִלְלִיהֶם בְּתוֹךְ גְּלוּלֵיהֶם סְבִיבוֹת מִזְבַּחוֹתֵיהֶם אֶל כָּל-גִּבְעָה רָמָה בְּכָל רְאשֵׁי הָהָרִים וְתַחַת כָּל-עֵץ רָעֵן וְתַחַת כָּל-אֵלֶּה עֲבַתָּה מְקוֹם אֲשֶׁר נָתַנוּ-שֵׁם רִיחַ נִיחֹחַ לְכָל גְּלוּלֵיהֶם. וַיִּד וְנָטִיתִי אֶת-יָדִי עֲלֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ שְׁמָמָה וּמִשְׁמָה מִמֶּדְבָּר דְּבִלְתָּה בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה. זֹא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. זֶב וְאַתָּה בֶן-אָדָם כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה לְאֲדָמַת יִשְׂרָאֵל קֹחַ: בָּא הַקֹּחַ עַל-אַרְבַּעַת (אַרְבַּע) כְּנָפוֹת הָאָרֶץ. זֶג עָתָה הַקֹּחַ עֲלֶיךָ וְשִׁלַּחְתִּי אִפִּי בָךְ וְשִׁפְטִיתִךָ כְּדָרְכֶיךָ וְנָתַתִּי עֲלֶיךָ אֶת כָּל-תּוֹעֲבוֹתֶיךָ. זֹד וְלֹא-תַחוּס עֵינִי עֲלֶיךָ וְלֹא אַחֲמוּל: כִּי דָרְכֶיךָ עֲלֶיךָ אֶתֶן וְתּוֹעֲבוֹתֶיךָ בְּתוֹכֶךָ תִּהְיֶינָּה וַיִּדְעֻתָם כִּי-אֲנִי יְהוָה.

זֶה כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה: רָעָה אַחַת רָעָה הִנֵּה בָּאָה. זֹו קֹחַ בָּא בָּא הַקֹּחַ הַקִּיץ אֲלֶיךָ הִנֵּה בָּאָה. זֹז בָּאָה הַצִּפּוּרָה אֲלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאָרֶץ בָּא הָעֵת קָרוֹב הַיּוֹם מְהוּמָה וְלֹא-הֵד הָרִים. זח עָתָה מִקְרֹב אֲשַׁפּוֹךְ חֲמָתִי עֲלֶיךָ וְכִלִּיתִי אִפִּי בָךְ וְשִׁפְטִיתִךָ כְּדָרְכֶיךָ וְנָתַתִּי עֲלֶיךָ אֶת כָּל-תּוֹעֲבוֹתֶיךָ. זט וְלֹא-תַחוּס עֵינִי וְלֹא אַחֲמוּל: כְּדָרְכֶיךָ עֲלֶיךָ אֶתֶן וְתּוֹעֲבוֹתֶיךָ בְּתוֹכֶךָ תִּהְיֶינָּה וַיִּדְעֻתָם כִּי אֲנִי יְהוָה מִכָּה. זי הִנֵּה הַיּוֹם הִנֵּה בָּאָה: יִצְאָה הַצִּפּוּרָה הַמִּטָּה פָּרַח הַזָּדוֹן. זיא הַחֲמָס קָם לְמִטָּה-רָשָׁע לֹא-מֵהֶם וְלֹא מִהֲמוֹנָם וְלֹא מִהֲמָהֶם וְלֹא-נֶה בָּהֶם. זיב בָּא הָעֵת הִגִּיעַ הַיּוֹם הַקּוֹנֶה אֶל-יִשְׁמָח וְהַמִּכָּר אֶל-יִתְאֲבָל: כִּי חֲרוֹן אֶל-כָּל-הַמוֹנָה. זיג כִּי הַמִּכָּר אֶל-הַמִּמְכָּר לֹא יָשׁוּב וְעוֹד בְּחַיִּים חֲתָם: כִּי-חֲזוֹן אֶל-כָּל-הַמוֹנָה לֹא יָשׁוּב וְאִישׁ בַּעֲוֹנוֹ חֲתָמוֹ לֹא יִתְחַזֵּקוּ. זיד תִּקְעוּ בַתְּקוּעַ וְהַכִּין הַכָּל וְאִין הַלֵּךְ לְמַלְחָמָה: כִּי חֲרוֹנִי אֶל-כָּל-הַמוֹנָה. זטו הַחֶרֶב בַּחוּץ וְהַדְּבָר וְהָרָעַב מִבֵּית: אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה בְּחֶרֶב יָמוּת וְאֲשֶׁר בָּעִיר רָעַב וְדָבָר יֹאכְלֵנוּ. זטז וּפְלִטוּ פְּלִיטֵיהֶם וְהָיוּ אֶל-הַהָרִים כִּי־יִנִּי הַגֹּאֲיוֹת כָּל־הַמּוֹתָאִישׁ בַּעֲוֹנוֹ. זיז כָּל-הַיָּדִים תִּרְפִּינָה וְכָל-בְּרָכִים תִּלְכְּנָה מַיִם. זיח וְחָגְרוּ שָׁקִים וְכִסְתָּה אוֹתָם פְּלָצוֹת וְאֶל כָּל-פָּנִים בּוֹשָׁה וּבְכָל-רְאשֵׁיהֶם קָרְחָה. זיט כִּסְפָּם בַּחוּצוֹת יִשְׁלִיכוּ וַיִּזְהָבֻם לָנֶדָה יְהִי־הַכִּסֶּפֶס וַיִּזְהָבֻם לֹא-יִוָּכַל לְהַצִּילָם בַּיּוֹם עֲבַרְתָּ יְהוָה נִפְשָׁם לֹא יִשְׁבְּעוּ וּמַעֲיָהֶם לֹא יִמְלֹאוּ: כִּי-מִכְשׁוֹל עֲוֹנָם הָיָה. זכ וְצָבִי עֲדִיו לְגֹאֲוֹן שְׁמָהוּ וְצִלְמִי תּוֹעֲבֹתָם שְׁקוּצֵיהֶם עָשׂוּ בּוֹ עַל-כֵּן נָתַתִּיו לָהֶם לָנֶדָה. זכא וְנָתַתִּיו בְּיַד-הַזָּרִים לָבֹז וּלְרָשָׁעֵי הָאָרֶץ לְשָׁלַל וּחְלָלוּהוּ (וּחְלָלוּהוּ). זכב וְהִסְבוֹתִי פָנָי מֵהֶם וְחָלְלוּ אֶת-צְפוּנֵי וּבְאוּ-בָה פְּרִיצִים וְחָלְלוּהָ.

זכג עֲשֵׂה הַרְתוֹק: כִּי הָאָרֶץ מְלֵאָה מִשְׁפָּט דָּמִים וְהָעִיר מְלֵאָה חֲמָס. **זכד** וְהִבֵּאתִי רָעִי גוֹיִם וְיָרְשׁוּ אֶת-בְּתִיָּהֶם וְהִשְׁבֵּתִי גֵאוֹן עַזִּים וְנַחֲלוּ מִקְדָּשֵׁיהֶם. **זכה** קִפְדָּה-בָּא וּבִקְשׁוּ שָׁלוֹם וְאָיוּ. **זכו** הָיָה עַל-הָיָה תִבּוֹא וְשִׁמְעָה אֶל-שְׁמוּעָה תִּהְיֶה וּבִקְשׁוּ חֲזוֹן מִנְּבִיאֹתֶיהָ תֵּאבֹד מִכֹּהֵן וְעֵצָה מִזִּקְנִים. **זכז** הַמֶּלֶךְ יִתְאַבֵּל וְנָשִׂיא יִלְבֹּשׁ שִׁמְמָה וַיְדִי עִם-הָאָרֶץ תִּבְהַלְנָה מִדֶּרֶכָם אֲעֹשֶׂה אֹתָם וּבְמִשְׁפָּטֵיהֶם אֲשַׁפֵּטֶם וַיָּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה.

חא וַיְהִי בַשָּׁנָה הַשְּׁשִׁית בְּשָׁשִׁי בַחֲמֹשֶׁה לַחֹדֶשׁ אֲנִי יוֹשֵׁב בְּבֵיתִי וְזִקְנֵי יִהוּדָה יוֹשְׁבִים לִפְנֵי וַתִּפֹּל עָלַי שֵׁם יְד אֲדֹנָי יְהוָה. **חב** וְאַרְאֶה וְהִנֵּה דְמוֹת כְּמֶרְאֶה-אֲשֶׁמֶמְרָאָה מִתְנִיו וּלְמִטָּה אֲשׁ וּמִמִּתְנִיו וּלְמַעַלָּה כְּמֶרְאֶה-זֶהָר כָּעֵין הַחֲשֹׁמֶלֶה. **חג** וַיִּשְׁלַח תִּבְנִית יָד וַיִּקְחֵנִי בְּצִיצַת רֹאשִׁי וַתִּשָּׂא אֹתִי רוּחַ בֵּין-הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם וַתָּבֵא אֹתִי יְרוּשָׁלַיִם בְּמֶרְאוֹת אֱלֹהִים אֶל-פֶּתַח שַׁעַר הַפְּנִימִית הַפּוֹנֶה צְפוֹנָה אֲשֶׁר-שָׁם מוֹשֵׁב סֹמֶל הַקִּנְיָה הַמִּקְנָה. **חד** וְהִנֵּה-שָׁם כְּבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כְּמֶרְאֶה אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּבִקְעָה. **חה** וַיֹּאמֶר אֵלַיבֶן-אָדָם שָׂא-נָא עֵינֶיךָ דֶּרֶךְ צְפוֹנָה וְאֲשָׂא עֵינֵי דֶרֶךְ צְפוֹנָה וְהִנֵּה מִצְפּוֹן לְשַׁעַר הַמִּזְבֵּחַ סֹמֶל הַקִּנְיָה הַזֶּה בְּבִאָה. **חו** וַיֹּאמֶר אֵלַיבֶן-אָדָם הֲרָאָה אֵתָּה מֵהֶם (מָה הֵם) עֹשִׂים וַתּוֹעֲבוֹת גְּדֻלוֹת אֲשֶׁר בֵּית-יִשְׂרָאֵל עֹשִׂים פֹּה לְרַחֲקָה מֵעַל מִקְדָּשִׁי וְעוֹד תָּשׁוּב תִּרְאֶה וַתּוֹעֲבוֹת גְּדֻלוֹת.

חז וַיָּבֵא אֹתִי אֶל-פֶּתַח הַחֲצֵר וְאַרְאֶה וְהִנֵּה חֹר-אֶחָד בִּקְיָר. **חח** וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן-אָדָם חֲתֹר-נָא בִקְיָר וְאַחֲתֹר בִּקְיָר וְהִנֵּה פֶתַח אֶחָד. **חט** וַיֹּאמֶר אֵלַי: בָּא וְרָאָה אֶת-הַתּוֹעֲבוֹת הָרְעוֹת אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים פֹּה. **חי** וְאָבֹא וְאַרְאֶה וְהִנֵּה כָּל-תִּבְנִית רִמָּשׁ וּבִהֲמָה שֶׁקֶץ וְכָל-גְּלוּלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל מִחֻקָּה עַל-הַקִּיר סָבִיב סָבִיב. **חיא** וְשִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי בֵּית-יִשְׂרָאֵל וַיֵּאָזְנִיחוּ בֶן-שָׁפָן עִמָּד בְּתוֹכָם עֹמְדִים לִפְנֵיהֶם וְאִישׁ מִקְטָרְתּוֹ בִּידּוֹ וַעֲתֵר עֵנֶן-הַקְטָרֶת עָלָה. **חיב** וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶּן-אָדָם אֲשֶׁר זִקְנֵי בֵּית-יִשְׂרָאֵל עֹשִׂים בַּחֲשָׁד אִישׁ בְּחֻדְרֵי מִשְׁכִּיתוֹ: כִּי אֹמְרִים אֵין יְהוָה רָאָה אֶתְנוּעֶזֶב יְהוָה אֶת-הָאָרֶץ. **חיג** וַיֹּאמֶר אֵלַי: עוֹד תָּשׁוּב תִּרְאֶה וַתּוֹעֲבוֹת גְּדֻלוֹת אֲשֶׁר-הִמָּה עֹשִׂים. **חיד** וַיָּבֵא אֹתִי אֶל-פֶּתַח שַׁעַר בֵּית-יְהוָה אֲשֶׁר אֶל-הַצְּפוֹנָה וְהִנֵּה-שָׁם הַנָּשִׁים יֹשְׁבוֹת מִבְּכוֹת אֶת-הַתִּמּוֹז.

חטו וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בֶּן-אָדָם עוֹד תָּשׁוּב תִּרְאֶה וַתּוֹעֲבוֹת גְּדֻלוֹת מְאֹלָה. **חטז** וַיָּבֵא אֹתִי אֶל-חֲצֵר בֵּית-יְהוָה הַפְּנִימִית וְהִנֵּה-פֶתַח הַיֵּכָל יְהוָה בֵּין הָאוּלָם וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ כְּעֹשָׂרִים וַחֲמֹשֶׁה אִישׁ אַחֲרֵיהֶם אֶל-הַיֵּכָל יְהוָה וּפְנֵיהֶם קִדְמָה וְהִמָּה

מִשְׁתַּחֲוִייתָם קִדְמָה לְשֹׁמֵשׁ. **ח**יז וַיֹּאמֶר אֵלֵי הָרֹאֵת בֶּן-אָדָם הִנֵּקֶל לְבֵית יְהוּדָה
מַעֲשֹׂת אֶת-הַתּוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ-פֹה: כִּי-מָלְאוּ אֶת-הָאָרֶץ חָמָס וַיָּשֻׁבוּ
לְהַכְעִיסֵנִי וְהֵנָּם שְׁלָחִים אֶת-הַזְמוּרָה אֶל-אַפִּי. **ח**יח וְגַם-אֲנִי אַעֲשֶׂה בְּחֶמָה
לֹא-תַחוּס עֵינִי וְלֹא אַחֲמֹל וְקִרְאוּ בְּאָזְנִי קוֹל גָּדוֹל וְלֹא אֲשָׁמַע אוֹתָם. **ט**
וַיִּקְרָא בְּאָזְנִי קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר קָרְבוּ פְקֻדוֹת הָעִיר וְאִישׁ כָּלִי מִשְׁחַתּוֹ בְּיָדוֹ. **ט**
וְהִנֵּה שָׁשָׂה אֲנָשִׁים בָּאִים מִדֶּרֶךְ-שָׁעַר הָעֲלִיּוֹן אֲשֶׁר מִפְּנֵה צְפוֹנָה וְאִישׁ כָּלִי
מִפָּצוּ בְּיָדוֹ וְאִישׁ-אֶחָד בְּתוֹכָם לָבַשׁ בְּדִים וְקִסֵּת הַסֹּפֶר בְּמִתְנָיו וַיָּבֹאוּ וַיַּעֲמִדוּ
אֶצֶל מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת. **ט**ג וַיִּכְבֹּד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נֶעְלָה מֵעַל הַכְּרוֹב אֲשֶׁר הָיָה עָלָיו
אֵל מִפְּתַן הַבַּיִת וַיִּקְרָא אֶל-הָאִישׁ הַלָּבַשׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר קִסֵּת הַסֹּפֶר בְּמִתְנָיו.
טד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו עֲבֹר בְּתוֹךְ הָעִיר בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְהַתּוֹיֹת תּוֹ עַל-מַצָּחוֹת
הָאֲנָשִׁים הַנִּצָּנְחִים וְהַנִּצָּנְקִים עַל כָּל-הַתּוֹעֵבוֹת הַנַּעֲשׂוֹת בְּתוֹכָהּ. **ט**ה וְלֹאֲכֹלָה
אָמַר בְּאָזְנִי עֲבְרוּ בָּעִיר אַחֲרָיו וְהִכּוּ: עַל- (אֶל-) תַּחַס עֵינֵיכֶם (עֵינֵיכֶם)
וְאֶל-תַּחֲמֹלוּ. **ט**ו זָקֹן בַּחֹר וּבַתּוֹלָה וְטָף וְנָשִׁים תַּהַרְגוּ לְמִשְׁחִית וְעַל-כָּל-אִישׁ
אֲשֶׁר-עָלָיו הַתּוֹ אֶל-תִּגָּשׁוּ וּמִמֶּקְדָּשִׁי תַּחֲלוּ וַיַּחֲלוּ בְּאֲנָשִׁים הַזִּקְנִים אֲשֶׁר לִפְנֵי
הַבַּיִת. **ט**ז וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם טָמְאוּ אֶת-הַבַּיִת וּמָלְאוּ אֶת-הַחֲצֵרוֹת חֲלָלִים צָאוּ
וַיֵּצְאוּ וְהִכּוּ בָּעִיר. **ט**ח וַיְהִי כִּהְכוּתָם וַיֵּאשָׁאֲרָ אֲנִי וְאָפְלָה עַל-פָּנַי וַאֲזַעַק וַאֲמַר
אָהָה אֲדֹנָי יְהוָה הַמִּשְׁחִית אֶתְּהָ אֶת כָּל-שְׂאִרֵּית יִשְׂרָאֵל בְּשַׁפְּכָךְ אֶת-חַמַּתְךָ
עַל-יְרוּשָׁלַם. **ט**ט וַיֹּאמֶר אֵלַי עוֹן בֵּית-יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה גָּדוֹל בְּמָאֵד מְאֹד וַתִּמְלֹא
הָאָרֶץ דָּמִים וְהָעִיר מְלָאָה מָטָה: כִּי אָמְרוּ עֲזֹב יְהוָה אֶת-הָאָרֶץ וְאִין יְהוָה
רָאָה. **ט**י וְגַם-אֲנִילֹא-תַחוּס עֵינִי וְלֹא אַחֲמֹל דִּרְכָם בְּרֹאשָׁם נִתְּתִי. **ט**יא וְהִנֵּה
הָאִישׁ לָבַשׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר הִקְסֵת בְּמִתְנָיו מְשִׁיב דָּבָר לֵאמֹר: עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר (כָּל)
אֲשֶׁר) צִוִּיתָנִי.

יא וַאֲרָאָה וְהִנֵּה אֵל-הָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁ הַכְּרִבִּים כָּאֶבֶן סַפִּיר כְּמִרְאֵה דָמוֹת
כִּסְאוֹנָרָאָה עֲלֵיהֶם. **י**ב וַיֹּאמֶר אֶל-הָאִישׁ לָבַשׁ הַבְּדִים וַיֹּאמֶר בֹּא אֶל-בֵּינֹת
לְגִלְגַל אֶל-תַּחַת לְכְּרוֹב וּמִלֵּא חֲפִינֶיךָ גַּחֲלֵי-אֵשׁ מִבֵּינֹת לְכְּרִבִּים וְזָרַק עַל-הָעִיר
וַיָּבֹא לְעֵינַי. **י**ג וְהַכְּרִבִּים עֹמְדִים מִימִין לְבֵיתִי בָּבֹאוּ הָאִישׁ וְהָעָן מָלֵא
אֶת-הַחֲצֵר הַפְּנִימִית. **י**ד וַיֵּרָם כְּבוֹד-יְהוָה מֵעַל הַכְּרוֹב עַל מִפְּתַן הַבַּיִת וַיִּמְלֹא
הַבַּיִת אֶת-הָעָן וְהַחֲצֵר מְלָאָה אֶת-נִגְהָ כְּבוֹד יְהוָה. **י**ה וְקוֹל כְּנָפֵי
הַכְּרוֹבִים נִשְׁמַע עַד-הַחֲצֵר הַחִיצוֹנָה: כְּקוֹל אֵל-שָׂדֵי בְּדָבָרוֹ. **י**ו וַיְהִי בְּצֻחוֹ
אֶת-הָאִישׁ לָבַשׁ הַבְּדִים לֵאמֹר קַח אֵשׁ מִבֵּינֹת לְגִלְגַל מִבֵּינֹת לְכְּרוֹבִים וַיָּבֹא
וַיַּעֲמֵד אֶצֶל הָאוֹפֶן. **י**ז וַיִּשְׁלַח הַכְּרוֹב אֶת-יָדוֹ מִבֵּינֹת לְכְּרוֹבִים אֶל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר

בִּינוֹת הַכְּרוֹבִים וַיֵּשֶׂא וַיִּתֵּן אֶל-חֲפָנִי לִבֵּשׁ הַבָּדִים וַיִּקַּח וַיֵּצֵא. **יח** וַיֵּרָא
 לַכְּרוֹבִים תִּבְנִית יָד-אָדָם תַּחַת כַּנְפֵיהֶם. **יט** וַאֲרָאָה וְהִנֵּה אַרְבָּעָה אוֹפָנִים אֲצֵל
 הַכְּרוֹבִים אוֹפֵן אֶחָד אֲצֵל הַכְּרוֹב אֶחָד וְאוֹפֵן אֶחָד אֲצֵל הַכְּרוֹב אֶחָד וַיִּמְרָאָה
 הָאוֹפָנִים כַּעֲיֵן אָבֹן תִּרְשִׁישׁ. **י** וַיִּמְרָאִיהֶם דְּמוּת אֶחָד לַאַרְבָּעָתָם: כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה
 הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ הָאוֹפֵן. **י** אֲבָל כִּתְּתָם אֶל-אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶם יִלְכוּלָא יִסְבוּ בְּלִכְתָּם:
 כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִפְנֶה הָרֹאשׁ אַחֲרָיו יִלְכוּלָא יִסְבוּ בְּלִכְתָּם. **י** וְכָל-בִּשְׂרָם
 וְגִבָּהֶם וַיִּדְיָהֶם וְכַנְפֵיהֶם וְהָאוֹפָנִים מְלֵאִים עֵינִים סָבִיב לַאַרְבָּעָתָם אוֹפְנֵיהֶם.
י לָאוֹפָנִים לָהֶם קוֹרָא הַגִּלְגָּל בְּאֲזָנָיו. **י** וְאַרְבָּעָה פָּנִים לְאֶחָד: פָּנֵי הָאֶחָד פָּנֵי
 הַכְּרוֹב וּפָנֵי הַשֵּׁנִי פָּנֵי אָדָם וְהַשְּׁלִישִׁי פָּנֵי אַרְיָה וְהָרְבִיעִי פָּנֵי-נָשֶׁר. **י** וַיִּרְמוּ
 הַכְּרוֹבִים הִיא הַחִיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּנֶהֱר-כָּבֶר. **י** וּבִלְכַת הַכְּרוֹבִים יִלְכוּ
 הָאוֹפָנִים אֲצֵלָם וּבִשְׂאֵת הַכְּרוֹבִים אֶת-כַּנְפֵיהֶם לָרוּם מֵעַל הָאָרֶץ לֹא-יִסְבוּ
 הָאוֹפָנִים גַּם-הֵם מֵאֲצֵלָם. **י** בַּעֲמָדָם יַעֲמְדוּ וּבְרוּמָם יִרְמוּ אוֹתָם: כִּי רוּחַ
 הַחִיָּה בָהֶם. **י** וַיֵּצֵא כְבוֹד יְהוָה מֵעַל מִפְתָּן הַבַּיִת וַיַּעֲמֵד עַל-הַכְּרוֹבִים. **י**
 וַיֵּשְׂאוּ הַכְּרוֹבִים אֶת-כַּנְפֵיהֶם וַיִּרְמוּ מִן-הָאָרֶץ לַעֲיִנִי בְּצֵאתָם וְהָאוֹפָנִים
 לַעֲמָתָם וַיַּעֲמֵד פֶּתַח שַׁעַר בֵּית-יְהוָה הַקִּדְמוֹנִי וּכְבוֹד אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל עָלֵיהֶם
 מִלְמַעְלָה. **י** הִיא הַחִיָּה אֲשֶׁר רָאִיתִי תַּחַת אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל בְּנֶהֱר-כָּבֶר וְאֵדַע כִּי
 כְרוֹבִים הֵמָּה. **י** אַרְבָּעָה אַרְבָּעָה פָּנִים לְאֶחָד וְאַרְבַּע כַּנְפֵים לְאֶחָד וְדְמוּת
 יָדֵי אָדָם תַּחַת כַּנְפֵיהֶם. **י** וְדְמוּת פְּנֵיהֶם הֵמָּה הַפָּנִים אֲשֶׁר רָאִיתִי
 עַל-נֶהֱר-כָּבֶר מִרְאִיהֶם וְאוֹתָם אִישׁ אֶל-עֵבֶר פָּנָיו יִלְכוּ. **י** וַתֵּשֶׂא אוֹתִי רוּחַ
 וַתִּבֵּא אוֹתִי אֶל-שַׁעַר בֵּית-יְהוָה הַקִּדְמוֹנִי הַפּוֹנֶה קְדִימָה וְהִנֵּה בִּפְתַח הַשַּׁעַר
 עֹשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ וְאַרְאָה בְּתוֹכָם אֶת-יֶאֱזַנְיָה בֶן-עֲזַר וְאֶת-פִּלְטִיָּהוּ
 בֶן-בְּנִיחֻשָּׁרִי הָעָם.
יא וַיֹּאמֶר אֵלַי: בֶּן-אָדָם אֵלֶּה הָאֲנָשִׁים הַחֹשְׁבִים אֹנָן וְהִלְעֲצִים עֲצַת-רָע בְּעִיר
 הַזֹּאת. **יא** הָאֲמָרִים לֹא בִקְרוֹב בָּנוֹת בָּתִּים הִיא הַסִּיר וְאֲנַחְנוּ הַבָּשָׂר.
י לָכֵן הִנָּבֵא עָלֵיהֶם: הִנָּבֵא בֶן-אָדָם. **י** וַתִּפֹּל עָלַי רוּחַ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֵלַי
 אָמֹר כֹּה-אָמַר יְהוָה כֹּן אֲמַרְתֶּם בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲלֹת רוּחְכֶם אֲנִי יִדְעַתִּיהָ. **י** וְאוֹ
 הַרְבִּיתֶם חֲלָלִיכֶם בְּעִיר הַזֹּאת וּמִלֵּאתֶם חוֹצְתֶיהָ חָלָל.
י לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה חֲלָלִיכֶם אֲשֶׁר שָׂמְתֶם בְּתוֹכָהּ הֵמָּה הַבָּשָׂר וְהִיא
 הַסִּיר וְאֶתְכֶם הוֹצִיא מִתּוֹכָהּ. **י** וְחָרַב יִרְאֶתֶם וְחָרַב אָבִיא עָלֵיכֶם נֹאֵם אֲדֹנִי
 יְהוָה. **י** וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתּוֹכָהּ וְנָתַתִּי אֶתְכֶם בְּיַד-זָרִים וְעָשִׂיתִי בְּכֶם
 שְׁפָטִים. **י** וְחָרַב תִּפְּלוּ עַל-גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁפוּט אֶתְכֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי-אֲנִי

יהוה. **יאיא** היא לא-תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל-גבול ישראל אשפט אתכם. **יאיב** וידעתם כי-אני יהוה אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים אשר סביבותיכם עשיתם. **יאיג** ויהי כהנבאי ופלטיהו בן-בניה מת ואפל על-פני ואזעק קול-גדול ואמר אהה אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל.

יאיז ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **יאטו** בן-אדם אחיד אחיד אנשי גאלתך וכל-בית ישראל כלה: אשר אמרו להם ישיבי ירושלם רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ למורשה.

יאטז לכן אמר כה-אמר אדני יהוה כי הרחקתם בגוים וכי הפיצותם בארצות ואהי להם למקדש מעט בארצות אשר-באו שם.

יאיז לכן אמר כה-אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן-העמים ואספתי אתכם

מן-הארצות אשר נפצותם בהם ונתתי לכם את-אדמת ישראל. **יאיח** ובאו-שמה והסירו את-כל-שקוציה ואת-כל-תועבותיה ממנה. **יאיט** ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי לב האבן מבשרם ונתתי להם לב בשר. **יאכ** למען בחקתי ילכו ואת-משפטי ישמרו ועשו אתם והיו-לי לעסואני אהיה להם לאלהים. **יאכא** ואל-לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלך דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה. **יאכב** וישאו הכרובים את-כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי-ישראל עליהם מלמעלה. **יאכג** ויעל כבוד יהוה מעל תוד העיר ויעמד על-ההר אשר מקדם לעיר. **יאכד** ורוח נשאתני ותבאני כשדימה אל-הגולה במראה ברוח אלהים ויעל מעלי המראה אשר ראיתי. **יאכה** ואדבר אל-הגולה את כל-דברי יהוה אשר הראני.

יבא ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **יבב** בן-אדם בתוך בית-המרי אתה ישב:

אשר עינים להם לראות ולא ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי

הם. **יבג** ואתה בן-אדם עשה לך כלי גולה וגלה יומם לעיניהם וגלית

ממקומך אל-מקום אחר לעיניהם ואולי יראו כי בית מרי המה. **יבד** והוצאת

כליך ככלי גולה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצאי גולה. **יבה**

לעיניהם חתר-לך בקיר והוצאת בו. **יבו** לעיניהם על-כתף תשא בעלטה

תוציאפניך תכסה ולא תראה את-הארץ: כי-מופת נתתיך לבית ישראל. **יבז**

ואעש כן כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב חתרת-לי בקיר

ביד בעלטה הוצאתי על-כתף נשאתי לעיניהם.

יבח וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי בַּבֹּקֶר לֵאמֹר. **יבט** בֶּן-אָדָם הֲלֹא אָמְרוּ אֵלַיִךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל בֵּית הַמָּרִי: מָה אַתָּה עֹשֶׂה. **יבי** אָמַר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה:
הַנָּשִׂיא הַמַּשָּׂא הַזֶּה בִּירוּשָׁלַם וְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-הֵמָּה בְּתוֹכָם. **יביא** אָמַר
אֲנִי מוֹפְתָתְכֶם: כֹּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי כֹן יַעֲשֶׂה לָהֶם בְּגוֹלָה בְּשָׁבִי יִלְכוּ. **יביב** וְהַנָּשִׂיא
אֲשֶׁר-בְּתוֹכָם אֶל-כְּתָף יִשָּׂא בְּעֶלְטָה וַיֵּצֵא בִקּוּר יַחְתָּרוֹ לְהוֹצִיא בּוֹ פָּנָיו וְכִסְהִיעֵן
אֲשֶׁר לֹא-יֵרָאֶה לַעֲיֹן הוּא אֶת-הָאָרֶץ. **יביג** וּפְרָשְׁתִּי אֶת-רִשְׁתִּי עָלָיו וְנִתְפַּשׂ
בְּמִצּוֹדָתִי וְהִבֵּאתִי אוֹתוֹ בְּבִלָּה אָרֶץ כְּשָׂדִים וְאוֹתָהּ לֹא-יֵרָאֶה וְשֵׁם יָמוּת. **יביז**
וְכָל אֲשֶׁר סָבִיבֹתָיו עֲזָרָה וְכָל-אֲגָפָיו אֲזָרָה לְכָל-רוּחַ וְחָרֵב אָרִיק אַחֲרֵיהֶם.
יבטו וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּהַפִּיצִי אוֹתָם בְּגוֹיִם וְזָרִיתִי אוֹתָם בְּאֶרְצוֹת. **יבטז**
וְהוֹתַרְתִּי מֵהֶם אֲנָשִׁי מִסָּפָר מִחֲרֵב מִרְעָב וּמִדְּבַר לִמְעַן יִסְפְּרוּ
אֶת-כָּל-תּוֹעֲבוֹתֵיהֶם בְּגוֹיִם אֲשֶׁר-בָּאוּ שָׁם וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה.
יביז וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **יביח** בֶּן-אָדָם לַחֲמֹד בָּרַעַשׁ וְתֹאכַל וּמִימִיָּד
בְּרָגְזָה וּבִדְאָגָה תִּשְׁתַּתֵּה. **יביט** וְאָמַרְתָּ אֶל-עַם הָאָרֶץ כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה
לְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אֶל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל לַחֲמֹם בִּדְאָגָה יֹאכְלוּ וּמִימִיָּהֶם בְּשִׁמְמוֹן
יִשְׁתּוּלִמְעַן תִּשָּׂם אֶרֶץ מִמְּלָאָה מִחֲמַס כָּל-הַיֹּשְׁבִים בָּהּ. **יבכ** וְהָעָרִים
הַנוֹשְׁבוֹת תִּתְחַרְבְּנָה וְהָאָרֶץ שְׁמָמָה תִּהְיֶה וַיִּדְעוּתָם כִּי-אֲנִי יְהוָה.
יבכא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **יבכב** בֶּן-אָדָם מָה-הַמַּשָּׁל הַזֶּה לָכֶם
עַל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: יֹאֲרָכוּ הַיָּמִים וְאֶבֶד כָּל-חֲזוֹן. **יבכג** לָכֵן אָמַר אֲלֵיהֶם
כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הַשְׁבֵּתִי אֶת-הַמַּשָּׁל הַזֶּה וְלֹא-יִמָּשְׁלוּ אוֹתוֹ עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל: כִּי
אִם-דִּבֶּר אֲלֵיהֶם קָרְבוּ הַיָּמִים וְדִבֶּר כָּל-חֲזוֹן. **יבכד** כִּי לֹא יִהְיֶה עוֹד כָּל-חֲזוֹן
שְׁאוּמִקְסָם חֶלֶק: בְּתוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. **יבכה** כִּי אֲנִי יְהוָה אֲדַבֵּר אֶת אֲשֶׁר
אֲדַבֵּר דָּבָר וַיַּעֲשֶׂה לֹא תִמָּשֶׁךְ עוֹד: כִּי בִימִיכָם בֵּית הַמָּרִי אֲדַבֵּר דָּבָר וַעֲשִׂיתִיו
נָאִם אֲדֹנָי יְהוָה.
יבכו וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **יבכז** בֶּן-אָדָם הִנֵּה בֵּית-יִשְׂרָאֵל אֹמְרִים הַחֲזוֹן
אֲשֶׁר-הוּא חֲזָה לַיָּמִים רַבִּים וּלְעֵתִים רְחוֹקוֹת הוּא נָבֵא. **יבכח** לָכֵן אָמַר
אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה לֹא-תִמָּשֶׁךְ עוֹד כָּל-דִּבְרֵי אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דָּבָר וַיַּעֲשֶׂה
נָאִם אֲדֹנָי יְהוָה.
יגא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **יגב** בֶּן-אָדָם הִנֵּבֵא אֶל-נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּבְּאִים
וְאָמַרְתָּ לְנְבִיאֵי מַלְכָם שְׁמָעוּ דְבַר-יְהוָה. **יגג** כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הוּי
עַל-הַנְּבִיאִים הַנִּבְּלִים אֲשֶׁר הִלְכִים אַחֲרֵי רוּחַם וּלְבַלְתִּי רָאוּ. **יגד** כְּשֶׁעָלִים
בְּחַרְבוֹת נְבִיאִיךָ יִשְׂרָאֵל הָיוּ. **יגה** לֹא עָלִיתָם בְּפָרְצוֹת וּתְגָדְרוּ גֶדֶר עַל-בֵּית

יִשְׂרָאֵל לַעֲמֹד בַּמִּלְחָמָה בַּיּוֹם יְהוֹה. יְגוֹ חֲזוּ שְׂוֹא וְקָסָם כְּזָבְהָאֲמָרִים נֹאֵם-יְהוֹה וַיהוֹה לֹא שָׁלַחַם וַיַּחֲלוּ לְקָיִם דָּבָר. יְגוֹ הֲלוֹא מַחֲזֶה-שְׂוֹא חֲזִיתֶם וּמִקָּסָם כְּזָב אֲמַרְתֶּם וְאֲמָרִים נֹאֵם-יְהוֹה וְאֲנִי לֹא דִבַּרְתִּי.

יִגַּח לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוֹה יַעַן דִּבַּרְכֶּם שְׂוֹא וַחֲזִיתֶם כְּזָב לָכֵן הִנְנִי אֵלֵיכֶם נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוֹה. יִגַּט וְהִיָּתָה יָדִי אֶל-הַנְּבִיאִים הַחֲזִים שְׂוֹא וְהַקְּסָמִים כְּזָב בְּסוּד עָמִי לֹא-יְהִיוּ וּבִכְתָּב בֵּית-יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְתְּבוּ וְאֶל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוֹה. יִגִּי יַעַן וּבִיַּעַן הִטְעוּ אֶת-עָמִי לֵאמֹר שְׁלוֹם וְאִין שְׁלוֹם וְהוּא בִּנְהָ חִיץ וְהֵנָּם טָחִים אֹתוֹ תִּפֹּל. יִגִּיא אֲמַר אֶל-טָחִי תִּפֹּל וַיִּפֹּל הָיָה גִּשְׁם שׁוֹטֵף וַאֲתַנָּה אֲבִנִי אֶלְגָּבִישׁ תִּפְלָנָה וְרוּחַ סְעָרוֹת תִּבְקַע. יִגִּיב וְהִנֵּה נָפַל הַקִּיר: הֲלוֹא יֹאמַר אֵלֵיכֶם אֵיךְ הִטִּיחַ אֲשֶׁר טָחַתֶּם.

יִגִּי לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוֹה וּבִקְעָתִי רוּחַ-סְעָרוֹת בַּחֲמָתִי וְגִשְׁם שֹׁטֵף בְּאֶפֶי יְהִיָּה וְאֲבִנִי אֶלְגָּבִישׁ בַּחֲמָה לְכָלָה. יִגִּיד וְהִרְסֵתִי אֶת-הַקִּיר אֲשֶׁר-טָחַתֶּם תִּפֹּל וְהִגְעִיתִהוּ אֶל-הָאֶרֶץ וְנִגְלָה יִסְדּוֹ וְנִפְלָה וְכָלִיתֶם בְּתוֹכָהּ וַיִּדְעֶתֶם כִּי-אֲנִי יְהוֹה. יִגִּטוּ וְכָלִיתִי אֶת-חֲמָתִי בַקִּיר וּבִטָּחִים אֹתוֹ תִּפֹּל וְאֹמַר לָכֶם אִין הַקִּיר וְאִין הַטָּחִים אֹתוֹ. יִגִּטוּ נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּבִאִים אֶל-יְרוּשָׁלַם וְהַחֲזִים לָהּ חֲזוֹן שְׁלָם וְאִין שְׁלָם נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוֹה.

יִגִּיז וְאִתָּה בֶן-אָדָם שִׁים פָּנֶיךָ אֶל-בְּנוֹת עַמֶּךָ הַמִּתְנַבְּאוֹת מִלְבָּהֶן וְהַנְּבִא עֲלֵיהֶן. יִגִּיחַ וְאֲמַרְתָּ כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוֹה הוּא לְמַתְפָּרוֹת כְּסָתוֹת עַל כָּל-אֲצִילֵי יָדִי וְעֲשׂוֹת הַמִּסְפָּחוֹת עַל-רֹאשׁ כָּל-קוֹמָה לְצוּדֵד נִפְשׁוֹת הַנִּפְשׁוֹת תִּצּוּדֵדָה לְעָמִי וְנִפְשׁוֹת לְכָנָה תַּחֲיִינָה. יִגִּיט וְתַחֲלִלְנָה אֹתִי אֶל-עָמִי בְּשַׁעֲלֵי שְׁעָרִים וּבִפְתוּתֵי לָחֶם לְהַמִּית נִפְשׁוֹת אֲשֶׁר לֹא-תִמּוּתָנָה וּלְחַיּוֹת נִפְשׁוֹת אֲשֶׁר לֹא-תַחֲיִינָה: בְּכַזְּבְּכֶם לְעָמִי שְׁמַעִי כְּזָב.

יִגִּכ לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוֹה הִנְנִי אֶל-כְּסָתוֹתֶיכֶם אֲשֶׁר אִתָּנָה מִצִּדּוֹת שָׁם אֶת-הַנִּפְשׁוֹת לְפָרָחוֹת וְקָרַעְתִּי אֹתָם מֵעַל זְרוּעֹתֶיכֶם וְשַׁלַּחְתִּי אֶת-הַנִּפְשׁוֹת אֲשֶׁר אֹתָם מִצִּדּוֹת אֶת-נִפְשֵׁים לְפָרָחוֹת. יִגִּכֹּא וְקָרַעְתִּי אֶת-מִסְפָּחֹתֶיכֶם וְהִצַּלְתִּי אֶת-עָמִי מִיָּדָם וְלֹא-יְהִיוּ עוֹד בְּיָדָם לְמִצּוֹנָה וַיִּדְעֶתֶן כִּי-אֲנִי יְהוֹה. יִגִּכֹּב יַעַן הַכָּאוֹת לִב-צִדִּיק שֶׁקֶר וְאֲנִי לֹא הִכָּאֲבָתִיו וּלְחִזֵּק יָדִי רָשָׁע לְבִלְתִּי-שׁוּב מִדֶּרֶכּוֹ הָרָע לְהַחֲיֹתוֹ. יִגִּכֹּג לָכֵן שְׂוֹא לֹא תַחֲיִינָה וְקָסָם לֹא-תִקְסֶמְנָה עוֹד וְהִצַּלְתִּי אֶת-עָמִי מִיָּדָם וַיִּדְעֶתֶן כִּי-אֲנִי יְהוֹה. יִדֹּא וַיָּבֹא אֵלֵי אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשְׁבוּ לִפְנֵי.

ידב ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **ידיג** בן-אדם האנשים האלה העלו גלוליהם על-לבם ומכשול עונם נתנו נכח פניהם: האדרש אדרש להם.
ידז לכן דבר-אותם ואמרת אליהם כה-אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה את-גלוליו אל-לבם ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל-הנביא: אני יהוה נעניתי לו בה (בא)ברב גלוליו. **ידה** למען תפיש את-בית-ישראל בלבם אשר נזרו מעלי בגלוליהם כלם.
ידו לכן אמר אל-בית ישראל כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלוליתכם ומעל כל-תועבותיכם השיבו פניכם. **ידז** כי איש איש מבית ישראל ומהגר אשר-יגור בישראל וינזר מאחרי ויעל גלוליו אל-לבם ומכשול עונו ישים נכח פניו ובא אל-הנביא לדרש-לו ביאני יהוה נענה-לו בי. **ידח** ונתתי פני באיש ההוא והשמתיהו לאות ולמשלים והכרתיו מתוך עמי וידעתם כי-אני יהוה.
ידט והנביא כי-יפתה ודבר דבראני יהוה פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את-ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי ישראל. **ידי** ונשאו עונם: כעון הדרשכעון הנביא יהיה. **ידיא** למען לא-יתעו עוד בית-ישראל מאחרי ולא-יטמאו עוד בכל-פשעיהם והיו-לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה.
ידיב ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **ידיג** בן-אדם ארץ כי תחטא-לי למעל-מעל ונטיתי ידי עליה ושברתי לה מטה-לחם והשלחתי-בה רעב והכרתי ממנה אדם ובהמה. **ידיז** והיו שלשת האנשים האלה בתוכהנח דנאל (דניאל) ואיוב: המה בצדקתם ינצלו נפשם נאם אדני יהוה. **ידטו** לו-חיה רעה אעביר בארץ ושכלתה והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה. **ידטז** שלשת האנשים האלה בתוכהחי-אני נאם אדני יהוה אם-בנים ואם-בנות יצילו: המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה. **ידיז** או חרב אביא על-הארץ ההיא ואמרתי חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה. **ידיח** ושלשת האנשים האלה בתוכהחי-אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות: כי הם לבדם ינצלו. **ידיט** או דבר אשלח אל-הארץ ההיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם ובהמה. **ידכ** ונח דנאל (דניאל) ואיוב בתוכהחי-אני נאם אדני יהוה אם-בן אם-בת יצילו: המה בצדקתם יצילו נפשם.
ידכא כי כה אמר אדני יהוה אף כי-ארבעת שפטי הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל-ירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה. **ידכב** והנה נותרה-בה פלטה המוצאים בנים ובנותהנם יוצאים אליכם וראיתם את-דרךם ואת-עלילותם ונחמתם על-הרעה אשר הבאתי על-ירושלם את כל-אשר

הִבֵּאתִי עָלֶיָּהּ. **יִדְכֹּג** וְנִחַמּוּ אֶתְכֶם כִּי-תִרְאוּ אֶת-דֶּרֶכְכֶם וְאֶת-עֲלִילוֹתֵכֶם וַיִּדְעֵתֶם
כִּי לֹא חָנָם עֲשִׂיתִי אֶת כָּל-אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי בְּהִנָּאֵם אֲדֹנִי יְהוָה.
טוֹא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **טוֹב** בֶּן-אָדָם מַה-יְהִיָּה עִץ-הַגֶּפֶן
מִכָּל-עֵץ הַזְּמוּרָה אֲשֶׁר הָיָה בַּעֲצֵי הַיָּעַר. **טוֹג** הִיָּקַח מִמֶּנּוּ עֵץ לַעֲשׂוֹת לְמִלְאָכָה
אִם-יִקְחוּ מִמֶּנּוּ יִתֵּד לְתֵלוֹת עָלָיו כָּל-כָּלִי. **טוֹד** הִנֵּה לָאֵשׁ נָתַן לֶאֱכֹלָהּ: אֵת שְׁנֵי
קִצּוֹתָיו אֶכְלָה הָאֵשׁ וְתוֹכוֹ נִחְרָה: יִצְלַח לְמִלְאָכָה. **טוֹה** הִנֵּה בְּהִיּוֹתוֹ תָּמִים לֹא
יַעֲשֶׂה לְמִלְאָכָה: אֵף כִּי-אֵשׁ אֶכְלֶתְהוּ וַיִּחַר וַנַּעֲשֶׂה עוֹד לְמִלְאָכָה.
טוּ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה בְּאֲשֶׁר עִץ-הַגֶּפֶן בַּעֲץ הַיָּעַר אֲשֶׁר-נָתַתִּיו לָאֵשׁ
לֶאֱכֹלָהּ כֵּן נָתַתִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם. **טוֹז** וְנָתַתִּי אֶת-פָּנִי בְּהִסְמָהָאֵשׁ יֵצְאוּ וְהָאֵשׁ
תֹּאכְלֵם וַיִּדְעֵתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּשׁוֹמְי אֶת-פָּנִי בָּהֶם. **טוח** וְנָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ
שְׁמָמָה: יַעַן מָעָלוּ מֵעַל נָאֵם אֲדֹנִי יְהוָה.
טזא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **טזב** בֶּן-אָדָם הוֹדַע אֶת-יְרוּשָׁלַם
אֶת-תּוֹעֵבֹתֶיהָ. **טזג** וְאָמַרְתָּ כֹה-אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה לִירוּשָׁלַם מְכֻרָתִיךָ וּמִלְדוֹתֶיךָ
מֵאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי אָבִיךָ הָאָמֹרִי וְאָמַרְתָּ חֲתִית. **טזד** וּמִלְדוֹתֶיךָ בְּיוֹם הוֹלִדְתָּ אוֹתָךָ
לֹא-כָרַת שָׂרֵךְ וּבָמִים לֹא-רָחַצְתָּ לְמַשְׁעֵי וְהִמְלַח לֹא הִמְלַחְתָּ וְהַחֲתַל לֹא
חֲתַלְתָּ. **טזה** לֹא-חָסָה עֲלֶיךָ עֵין לַעֲשׂוֹת לָךְ אַחַת מֵאֵלֶּה לְחַמְלָה עָלֶיךָ וְתִשְׁלַכִּי
אֶל-פָּנֵי הַשָּׂדֶה בְּגֶעֶל נִפְשֶׁךָ בְּיוֹם הַלִּדְתָּ אוֹתָךְ. **טזו** וְאָעֲבַר עָלֶיךָ וְאָרָאךָ
מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדָמֶיךָ וְאָמַר לָךְ בְּדָמֶיךָ חַיִּי וְאָמַר לָךְ בְּדָמֶיךָ חַיִּי. **טזז** רַבְּבָה כְּצִמְח
הַשָּׂדֶה נָתַתִּיךָ וְתִרְבִּי וְתִגְדְּלִי וְתִבְאִי בַּעֲדֵי עַדִּי: שָׂדִים נָכְנוּ וּשְׁעָרֶיךָ צִמְחוּ וְאֶת
עֵרֹם וְעָרְיָה. **טזח** וְאָעֲבַר עָלֶיךָ וְאָרָאךָ וְהִנֵּה עֵתֶךָ עֵת דָּדִים וְאָפְרַשׁ כְּנָפֵי עָלֶיךָ
וְאָכַסָּה עֲרוֹתֶיךָ וְאָשְׁבַּע לָךְ וְאָבּוֹא בְּבֵרִית אוֹתָךְ נָאֵם אֲדֹנִי יְהוָה וְתִהְיֶי-לִי. **טזט**
וְאָרְחָצֶךָ בַּמִּים וְאָשְׁטֶךָ דָּמֶיךָ מֵעָלֶיךָ וְאָסַכְךָ בְּשָׁמֹן. **טזי** וְאֶלְבִּישְׁךָ רִקְמָה
וְאֶנְעֹלְךָ תַּחֲשׁ וְאֶחָבֵשֶׁךָ בְּשֵׁשׁ וְאָכַסְךָ מָשִׁי. **טזיא** וְאָעֲדֶךָ עַדִּי וְאֶתְנֶה צִמִּידִים
עַל-יָדֶיךָ וְרִבִּיד עַל-גְּרוֹנֶךָ. **טזיב** וְאֶתֵּן נֹזֶם עַל-אֶפֶךָ וְעִגִּילִים עַל-אֲזִנֶּיךָ וְעֶטְרַת
תְּפָאֶרֶת בְּרֹאשְׁךָ. **טזיג** וְתַעֲדִי זָהָב וְכֶסֶף וּמִלְּבוּשֶׁךָ שִׁשִּׁי (שֵׁשׁ) וּמָשִׁי וְרִקְמָה
סִלְתָּ וְדִבֵּשׁ וְשָׁמֹן אֲכַלְתִּי (אֶכְלֶתְ) וְתִיַּפִּי בְּמָאֵד מָאֵד וְתִצְלַחִי לְמִלּוּכָה. **טזיד**
וַיֵּצֵא לָךְ שֵׁם בְּגוֹיִם בְּיִפְיָךָ: כִּי כָלִיל הוּא בְּהִדְרֵי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי עָלֶיךָ נָאֵם אֲדֹנִי
יְהוָה. **טזטו** וְתִבְטַחִי בְּיָפֶיךָ וְתִזְנִי עַל-שִׁמְךָ וְתִשְׁפְּכִי אֶת-תִּזְנוּתֶיךָ עַל-כָּל-עוֹבֵר
לוֹ-יְהִי. **טזטז** וְתִקְחִי מִבְּגְדֶיךָ וְתַעֲשִׂי-לָךְ בָּמֹת טָלָאוֹת וְתִזְנִי עֲלֵיהֶם: לֹא
בָּאוֹת וְלֹא יְהִי. **טזיז** וְתִקְחִי כָלִי תִפְאָרְתֶךָ מִזָּהָבִי וּמִכֶּסֶף אֲשֶׁר נָתַתִּי לָךְ
וְתַעֲשִׂי-לָךְ צִלְמִי זָכָר וְתִזְנִי-בָם. **טזיח** וְתִקְחִי אֶת-בְּגָדֶי רִקְמָתֶךָ וְתִכְסִּים וְשָׁמְנִי

וּקְטָרְתִּי נָתַתִּי (נָתַתָּ) לַפְּנִיָּהִם. **טזיט** וְלַחֲמֵי אֲשֶׁר-נָתַתִּי לָךְ סֶלֶת וְשֶׁמֶן וְדָבָשׁ הָאֵכְלִיתִךָ וּנְתַתִּיהוּ לַפְּנִיָּהִם לָרִיחַ נִיחֹחַ וְיֵהִי: נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה. **טזכ** וַתִּקְחִי אֶת-בְּנִיךָ וְאֶת-בָּנוֹתֶיךָ אֲשֶׁר יָלַדְתָּ לִּי וַתִּזְבְּחִים לָהֶם לֶאֱכֹלֵהֶם עֵט מִתְּזֻנוֹתֶיךָ (מִתְּזֻנוֹתֶיךָ). **טזכא** וַתִּשְׁחָטִי אֶת-בְּנִי וַתִּתְּנִים בְּהַעֲבִיר אוֹתָם לָהֶם. **טזכב** וְאֶת כָּל-תּוֹעֲבֹתֶיךָ וַתִּזְנֶנְתִּיךָ לֹא זָכַרְתִּי (זָכַרְתָּ) אֶת-יָמַי נְעוּרֶיךָ בְּהִיּוֹתֶיךָ עִירֹם וְעָרְיָה מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדָמֶיךָ הָיִיתִי. **טזכג** וְיֵהִי אַחֲרַי כָּל-רָעִתֶיךָ: אוֹי אוֹי לָךְ נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה. **טזכד** וַתִּבְנֵי-לָךְ גֵּב וַתַּעֲשֵׂי-לָךְ רֶמָּה בְּכָל-רְחוֹב. **טזכה** אֶל-כָּל-רֹאשׁ דֶּרֶךְ בְּנִית רָמְתֶיךָ וַתִּתַּעֲבִי אֶת-יָפֶיךָ וַתִּפְשָׁקִי אֶת-רִגְלֶיךָ לְכָל-עוֹבֵר וַתִּרְבִּי אֶת-תְּזֻנוֹתֶיךָ (תִּזְנוֹתֶיךָ). **טזכו** וַתִּזְנֵי אֶל-בְּנֵי-מִצְרַיִם שְׂכֵנֶיךָ גִּדְּלִי בָשָׂר וַתִּרְבִּי אֶת-תִּזְנוֹתֶיךָ לְהַכְעִיסֵנִי. **טזכז** וְהִנֵּה נָטִיתִי יָדִי עָלֶיךָ וְאֶגְרַע חֶקֶךָ וְאֶתְּנֶיךָ בְּנִפְשׁ שְׂנְאוֹתֶיךָ בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים הַנִּכְלָמוֹת מִדֶּרֶךְךָ זָמָה. **טזכח** וַתִּזְנֵי אֶל-בְּנֵי אַשּׁוּר מִבְּלָתִי שְׁבַעְתֶּיךָ וַתִּזְנִים וְגַם לֹא שְׁבַעְתָּ. **טזכט** וַתִּרְבִּי אֶת-תִּזְנוֹתֶיךָ אֶל-אַרְץ כְּנָעַן כְּשִׁדְיָמָה וְגַם-בְּזֹאת לֹא שְׁבַעְתָּ. **טזל** מָה אֲמַלְה לְבַתֶּךָ נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה בַּעֲשׂוֹתֶיךָ אֶת-כָּל-אֱלֹהִי מַעֲשֵׂה אִשָּׁה-זוֹנָה שְׁלֹטָת. **טזלא** בְּבִנוֹתֶיךָ גִּבֹּר בְּרֹאשׁ כָּל-דֶּרֶךְ וְרָמְתֶיךָ עֲשִׂיתִי (עָשִׂיתָ) בְּכָל-רְחוֹב וְלֹא-הָיִיתִי (הָיִיתָ) כְּזוֹנָה לְקַלֵּס אֶתְנֶן. **טזלב** הָאִשָּׁה הַמִּנְאָפָת תִּתַּחַת אִשָּׁה תִּקַּח אֶת-זָרִים. **טזלג** לְכָל-זָנוֹת וַתִּנּוּ-נִדָּה וְאֶת נָתַתְּ אֶת-נִדְנִיךָ לְכָל-מֵאֲהָבֶיךָ וַתִּשְׁחָדִי אוֹתָם לְבוֹא אֵלֶיךָ מִסָּבִיב בְּתִזְנוֹתֶיךָ. **טזלד** וְיֵהִי-בְךָ הַפֶּךָ מִן-הַנָּשִׁים בְּתִזְנוֹתֶיךָ וְאַחֲרֶיךָ לֹא זוֹנָה וּבַתֶּיךָ אֶתְנֶן וְאֶתְנֶן לֹא נָתַן-לָךְ וַתִּהְיִי לְהַפֶּךָ. **טזלה** לָכֵן זוֹנָה שְׁמַעִי דְּבַר-יְהוָה.

טזלו כֹּה-אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה יַעַן הִשְׁפַּךְ נַחֲשֶׁתֶךָ וַתִּגְלָה עֲרוֹתֶךָ בְּתִזְנוֹתֶיךָ עַל-מֵאֲהָבֶיךָ וְעַל כָּל-גִּלּוּלֵי תּוֹעֲבוֹתֶיךָ וְכַדְמִי בְנִיךָ אֲשֶׁר נָתַתְּ לָהֶם. **טזלז** לָכֵן הִנְנִי מְקַבֵּץ אֶת-כָּל-מֵאֲהָבֶיךָ אֲשֶׁר עָרְבַת עֲלֵיהֶם וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר אָהַבְתָּ עַל כָּל-אֲשֶׁר שָׁנֵאת וְקִבַּצְתִּי אֹתָם עָלֶיךָ מִסָּבִיב וְגִלְתִּי עֲרוֹתֶךָ אֲלֵהֶם וְרָאוּ אֶת-כָּל-עֲרוֹתֶיךָ. **טזלח** וְשִׁפְטִיתֶיךָ מִשְׁפָּטִי נֹאפֹת וְשִׁפְכָת דָּם וּנְתַתִּיךָ דָּם חֲמָה וְקִנְאָה. **טזלט** וְנָתַתִּי אֹתְךָ בְּיָדָם וְהָרְסוּ גִבְךָ וַתִּצְאוּ רָמְתֶיךָ וְהִפְשִׁיטוּ אוֹתְךָ בְּגָדֶיךָ וּלְקַחוּ כָּלִי תִפְאָרְתֶיךָ וְהִנִּיחוּךָ עִירֹם וְעָרְיָה. **טזמ** וְהֶעֱלֹו עָלֶיךָ קֶהֱל וּרְגָמוֹ אוֹתְךָ בְּאָבֹן וּבִתְקוֹן בְּחִרְבוֹתָם. **טזמא** וְשִׁרְפוּ בְּתֶיךָ בָּאֵשׁ וַעֲשׂוּ-בְךָ שְׁפָטִים לְעֵינַי נָשִׁים רְבוֹת וְהִשְׁבַּתֶיךָ מִזָּוְנָה וְגַם-אֶתְנֶן לֹא תִתְּנִי-עוֹד. **טזמב** וְהִנְחֹתִי חֲמָתִי בְךָ וְסָרָה קִנְאָתִי מִמֶּךָ וְשִׁקְטִיתִי וְלֹא אֶכְעַס עוֹד. **טזמג** יַעַן אֲשֶׁר לֹא-זָכַרְתִּי (זָכַרְתָּ) אֶת-יָמַי נְעוּרֶיךָ וַתִּרְגְּזִי-לִי בְּכָל-אֱלֹהִי וְגַם-אֲנִי הָאֵל דֶּרֶךְךָ

בְּרֹאשׁ נְתַתִּי נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה וְלֹא עָשִׂיתִי (עֲשִׂיתִי) אֶת-הַזָּמָה עַל כָּל-תּוֹעֲבוֹתַיִךְ.
טזמד הִנֵּה כָל-הַמַּשָּׁל עָלֶיךָ יִמָּשָׁל לְאֹמֶר: כָּאֲמָה בַתְּהָ. **טזמה** בַּת-אִמֶּךָ אֶת
 גִּעְלַת אִישָׁה וּבְנִיָּה וְאַחוֹת אַחוֹתֶךָ אֶת אֲשֶׁר גָּעְלוּ אֲנִשְׁיָהּ וּבְנֵיהֶן וְאִמָּכֶן חַתִּית
 וְאֲבִיכֶן אֲמָרִי. **טזמו** וְאַחוֹתֶךָ הַגְּדוֹלָה שְׁמֵרוֹן הִיא וּבְנוֹתֶיהָ הַיּוֹשֶׁבֶת
 עַל-שְׂמֹאלוֹךָ וְאַחוֹתֶךָ הַקְּטָנָה מִמֶּךָ הַיּוֹשֶׁבֶת מִיְמִינֶךָ סֹדֶם וּבְנוֹתֶיהָ. **טזמז** וְלֹא
 בְּדַרְכֵיהֶן הִלַכְתָּ וּכְתוּעֲבוֹתֵיהֶן עָשִׂיתִי (עֲשִׂיתִי): כְּמַעַט קָט וּתְשַׁחֲתִי מֵהֶן
 בְּכָל-דֶּרֶכֶיךָ. **טזמח** חִי-אֲנִי נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה אִם-עָשִׂיתָ סֹדֶם אַחוֹתֶךָ הִיא
 וּבְנוֹתֶיהָ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת וּבְנוֹתֶיךָ. **טזמט** הִנֵּה-זֶה הָיָה עֵוֹן סֹדֶם אַחוֹתֶךָ: גָּאוֹן
 שְׁבַעַת-לֶחֶם וְשִׁלּוֹת הַשֶּׁקֶט הָיָה לָהּ וּלְבְנוֹתֶיהָ וַיֵּד-עָנִי וְאֲבִיוֹן לֹא הִחְזִיקָה. **טזנ**
 וּתְגַבְּהִינָה וּתַעֲשִׂינָה תּוֹעֵבָה לִפְנֵי וְאֲסִיר אֶתְהֶן כְּאֲשֶׁר רָאִיתִי.
טזנא וְשְׁמֵרוֹן כְּחֲצִי חֲטֹאתֶיךָ לֹא חָטָאָה וּתְרַבִּי אֶת-תּוֹעֲבוֹתֶיךָ מֵהֵנָּה וּתְצַדִּיקִי
 אֶת-אֲחוֹתֶךָ (אַחוֹתֶיךָ) בְּכָל-תּוֹעֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי (עֲשִׂיתִי). **טזנב** גַּם-אֶת שְׂאֵי
 כְלִמָּתֶךָ אֲשֶׁר פָּלַלְתָּ לְאַחוֹתֶךָ בְּחֲטֹאתֶיךָ אֲשֶׁר-הִתְעַבְבָּת מֵהֶן וּתְצַדִּיקְנָה מִמֶּךָ
 וְגַם-אֶת בּוֹשֵׁי וְשְׂאֵי כְלִמָּתֶךָ בְּצַדִּיקְתֶּךָ אַחִיוֹתֶךָ. **טזנג** וְשַׁבְּתִי
 אֶת-שְׁבִיתִיהָ וְאֶת-שְׁבִית (שְׁבוֹת) סֹדֶם וּבְנוֹתֶיהָ וְאֶת-שְׁבִית (שְׁבוֹת) שְׁמֵרוֹן
 וּבְנוֹתֶיהָ וְשְׁבִית (וְשְׁבוֹת) שְׁבִיתֶיךָ בְּתוֹכָהֶנָּה. **טזנד** לְמַעַן תִּשְׂאִי כְלִמָּתֶךָ וְנִכְלַמְתָּ
 מִכָּל אֲשֶׁר עָשִׂיתָ בְּנַחֲמֶךָ אֹתָן. **טזנה** וְאַחוֹתֶיךָ סֹדֶם וּבְנוֹתֶיהָ תִּשְׁבֹּן לְקַדְּמָתָן
 וְשְׁמֵרוֹן וּבְנוֹתֶיהָ תִּשְׁבֹּן לְקַדְּמָתָן וְאֶת וּבְנוֹתֶיךָ תִּשְׁבִּינָה לְקַדְּמָתָן. **טזנו** וְלֹא
 הִיָּתָה סֹדֶם אַחוֹתֶךָ לְשִׁמוּעָה בְּפִיךָ בְּיוֹם גְּאוּנֶיךָ. **טזנז** בְּטָרֶם תִּגְלָה רַעְתֶּךָ כְּמוֹ
 עֵת חֲרֹפַת בָּנוֹת-אֶרֶס וְכָל-סְבִיבוֹתֶיהָ בָּנוֹת פְּלִשְׁתִּים הַשְּׂאֲטוֹת אוֹתְךָ מִסָּבִיב.
טזנח אֶת-זַמְתֶּךָ וְאֶת-תּוֹעֲבוֹתֶיךָ אֶת נִשְׂאֲתִים נָאִם יְהוָה.
טזנט כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה וְעָשִׂיתָ (וְעָשִׂיתִי) אוֹתְךָ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֲשֶׁר-בָּזִית
 אֶלָּה לְהַפִּיר בְּרִית. **טזס** וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת-בְּרִיתִי אוֹתְךָ בְּיָמֵי נְעוּרֶיךָ וְהַקִּימוֹתִי לָךְ
 בְּרִית עוֹלָם. **טזסא** וְזָכַרְתָּ אֶת-דֶּרֶכֶיךָ וְנִכְלַמְתָּ בְּקַחְתֶּךָ אֶת-אַחוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלוֹת
 מִמֶּךָ אֶל-הַקְּטָנוֹת מִמֶּךָ וְנָתַתִּי אֶתְהֶן לָךְ לְבָנוֹת וְלֹא מִבְּרִיתֶךָ. **טזסב** וְהַקִּימוֹתִי
 אֲנִי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּךָ וַיֵּדַעְתָּ כִּי-אֲנִי יְהוָה. **טזסג** לְמַעַן תִּזְכְּרִי וּבִשְׁתִּי וְלֹא
 יִהְיֶה-לָּךְ עוֹד פֶּתַח וְאֶת-מִפְּנֵי כְלִמָּתֶךָ בְּכַפְרִי-לָּךְ לְכָל-אֲשֶׁר עָשִׂיתָ נָאִם אֲדֹנִי
 יְהוָה.
יזא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **יזב** בֶּן-אָדָם חוּד חִידָה וּמָשָׁל מָשָׁל אֶל-בֵּית
 יִשְׂרָאֵל. **יזג** וְאָמַרְתָּ כֹּה-אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הַנָּשֹׂר הַגְּדוֹל הַגְּדוֹל הַכְּנָפִים אַרְךָ
 הָאֵבֶר מְלֵא הַנוּצָה אֲשֶׁר-לוֹ הָרַקְמָהּ בָּא אֶל-הַלְבָּנוֹן וַיִּקַּח אֶת-צִמְרֵת הָאֲרָז. **יזד**

את ראש יניקותיו קטף ויביאהו אל-ארץ כנען בעיר רכלים שמו. **יוז** ויקח מזרע הארץ ויתנהו בשדה-זרע קח על-מים רבים צפצפה שמו. **יוז** ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לפנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפנותעש בדים ותשלח פראות. **יוז** ויהי נשר-אחד גדול גדול כנפים ורב-נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה-לו להשקות אותה מערגות מטעה. **יוז** אל-שדה טוב אל-מים רבים היא שתולה לעשות ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת. **יוט** אמר כה אמר אדני יהוהתצלח הלוא את-שרשיה ינתק ואת-פריה יקוסס ויבש כל-טרפי צמחה תיבש ולא-בזרע גדולה ובעם-רב למשאות אותה משרשיה. **יוז** והנה שתולה התצלח הלא כגעת בה רוח הקדים תיבש יבש על-ערגת צמחה תיבש.

יוזא ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **יוזב** אמר-נא לבית המרי הלא ידעתם מה-אלה אמר הנה-בא מלך-בבל ירושלם ויקח את-מלכה ואת-שריה ויבא אותם אליו בבלה. **יוזג** ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה ואת-אילי הארץ לקח. **יוזד** להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר את-בריתו לעמדה. **יוטו** וימרד-בו לשלח מלאכיו מצרים לתת-לו סוסים ועם-רב היצלח הימלט העשה אלה והפר ברית ונמלט. **יוטז** חי-אני נאם אדני יהוה אם-לא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את-אלתו ואשר הפר את-בריתו אתו בתוך-בבל ימות. **יוזי** ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפך סללה ובבנות דיקלהכרית נפשות רבות. **יוזח** ובזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל-אלה עשה לא ימלט.

יויט לכן כה-אמר אדני יהוה חי-אני אם-לא אלקתי אשר בזה ובריתי אשר הפירוניתיו בראשו. **יוזב** ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי והביאותיהו בבלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל-בי. **יוזכא** ואת כל-מברחו בכל-אגפיו בחרב יפלו והנשארים לכל-רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי.

יוזכב כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטוף ושתלתי אני על הר-גבה ותלול. **יוזכג** בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל צפור כל-כנףבצל דליותיו תשכנה. **יוזכד** וידעו כל-עצי השדה כי אני יהוה השפלתי עץ גבה הגבהתי עץ שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש: אני יהוה דברתי ועשיתי.

יחא ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **יחב** מה-לכם אתם משלים את-המשל הזה על-אדמת ישראל לאמר: אבות לאכלו בסר ושני הבנים תקהינה. **יחג** חי-אני נאם אדני יהוה: אם-יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל. **יחד** הן כל-הנפשות לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי-הנה: הנפש החטאת היא תמות. **יחה** ואיש כי-יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה. **יחו** אל-ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל-גלולי בית ישראל ואת-אשת רעהו לא טמא ואל-אשה נדה לא יקרב. **יחז** ואיש לא יונהחבלתו חוב ישיב גזלה לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם וכסה-בגד. **יחח** בנשד לא-יתן ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין איש לאיש. **יחט** בחקותי יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת: צדיק הוא חיה יחיה נאם אדני יהוה. **יחי** והוליד בן-פריץ שפד דם ועשה אח מאחד מאלה. **יחיא** והוא את-כל-אלה לא עשה כי גם אל-ההרים אכל ואת-אשת רעהו טמא. **יחיב** עני ואביון הונהגזלות גזל חבל לא ישיב ואל-הגלולים נשא עיניו תועבה עשה. **יחיג** בנשד נתן ותרבית לקח וחי: לא יחיה את כל-התועבות האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה. **יחיד** והנה הוליד בן וירא את-כל-חטאת אביו אשר עשה ויראה ולא יעשה כהן. **יחטו** על-ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל-גלולי בית ישראל את-אשת רעהו לא טמא. **יחטז** ואיש לא הונהחבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן וערום כסה-בגד. **יחיו** מעני השיב ידו נשד ותרבית לא לקח משפטי עשה בחקותי הלך: הוא לא ימות בעון אביוחיה יחיה. **יחיח** אביו כי-עשק עשק גזל גזל אח ואשר לא-טוב עשה בתוך עמיו והנה-מת בעונו. **יחיט** ואמרתם מדע לא-נשא הבן בעון האב והבן משפט וצדקה עשה את כל-חקותי שמר ויעשה אתםחיה יחיה. **יחכ** הנפש החטאת היא תמות: בן לא-ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבןצדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת רשע (הרשע) עליו תהיה. **יחכא** והרשע כי ישוב מכל-חטאתו אשר עשה ושמר את-כל-חקותי ועשה משפט וצדקהחיה יחיה לא ימות. **יחכב** כל-פושעיו אשר עשה לא יזכרו לו: בצדקתו אשר-עשה יחיה. **יחכג** החפץ אחפץ מות רשע נאם אדני יהוה: הלוא בשובו מדרךיו ויחיה. **יחכד** ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר-עשה הרשע יעשה וחיכל-צדקתו אשר-עשה לא תזכרנה במעלו אשר-מעל ובחטאתו אשר-חטא בם ימות. **יחכה** ואמרתם לא יתכן דרך אדני: שמעו-נא בית ישראל הדרך כי

לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו. **יחכו** בשוב-צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם: בעולו אשר-עשה ימות.

יחכו ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את-נפשו יחיה. **יחכח** ויראה וישוב (וישב) מכל-פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות. **יחכט** ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני: הדרך לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן. **יחל** לכן איש כדרךיו אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה: שובו והשיבו מכל-פשעיכם ולא-יהיה לכם למכשול עון. **יחלא** השליכו מעליכם את-כל-פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל. **יחלב** כי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה: והשיבו וחיו.

יטא ואתה שא קינה אל-נשיאי ישראל. **יטב** ואמרת מה אמד לבאי בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה. **יטג** ותעל אחד מגריה כפיר הנה וילמד לטרף-טרף אדם אכל. **יטד** וישמעו אלו גוים בשחתם נתפש ויבאהו בחחים אל-ארץ מצרים. **יטה** ותרא כי נוחלה אבדה תקנותה ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו. **יטו** ויתהלך בתוך-אריות כפיר הנה וילמד לטרף-טרף אדם אכל. **יטז** וידע אלמנותיו ועריהם החריב ותשם ארץ ומלאה מקול שאגתו. **יטח** ויתנו עליו גוים סביב ממדינות ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש. **יטט** ויתנהו בסוגר בחחים ויבאהו אל-מלך בבל יבאהו במצדות למען לא-ישמע קולו עוד אל-הרי ישראל.

יטיא כגפן בדמד על-מים שתולה פריה וענפה היתה ממים רבים. **יטיב** ויהיו-לה מטות עז אל-שבטי משלים ותגבה קומתו על-בין עבתי וירא בגבהו ברב דליתיו. **יטיב** ותתש בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו. **יטיג** ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא. **יטיד** ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלה ולא-היה בה מטה-עז שבת למשול: קינה היא ותהי לקינה.

כא ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את-יהוה וישבו לפני.

כב ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **כג** בן-אדם דבר את-זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלאדרש אתי אתם באים: חי-אני אם-אדרש לכם נאם אדני יהוה. **כד** התשפט אתם התשפוט בן-אדם: את-תועבת אבותם הודיעם. **כה** ואמרת אליהם כה-אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא

יָדִי לַזֶּרַע בֵּית יַעֲקֹב וְאוֹדַע לָהֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאָשָׂא יָדִי לָהֶם לֵאמֹר אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם. **כו** בַּיּוֹם הַהוּא נִשְׁאֲתִי יָדִי לָהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֶל-אֶרֶץ
אֲשֶׁר-תִּרְתִּי לָהֶם זֶבֶת חֶלֶב וְדִבְשָׁצִבִּי הִיא לְכָל-הָאֲרָצוֹת. **כז** וְאָמַר אֱלֹהִים אִישׁ
שְׁקוּצִי עֵינָיו הִשְׁלִיכוּ וּבִגְלוּלֵי מִצְרַיִם אֶל-תִּטְמְאוּ: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. **כח**
וַיֹּמְרוּ-בִי וְלֹא אָבוּ לִשְׁמֹעַ אֱלִיאִישׁ אֶת-שְׁקוּצִי עֵינֵיהֶם לֹא הִשְׁלִיכוּ וְאֶת-גְּלוּלֵי
מִצְרַיִם לֹא עָזְבוּ וְאָמַר לִשְׁפָךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם לְכָלוֹת אֲפִי בָהֶם בְּתוֹךְ אֶרֶץ
מִצְרַיִם. **כט** וְאָעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי לְבַלְתִּי הַחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-הִמָּה בְּתוֹכָם אֲשֶׁר
נוֹדַעְתִּי אֲלֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. **ל** וְאוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאָבֵאֵם אֶל-הַמִּדְבָּר. **לא** וְאֶתֶּן לָהֶם אֶת-חֻקֹּתַי וְאֶת-מִשְׁפָּטַי הַזֹּדֵעִתִּי אוֹתָם:
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאֱדָם וְחִי בָהֶם. **לב** וְגַם אֶת-שִׁבְתוֹתַי נִתַּתִּי לָהֶם לִהְיוֹת
לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדָּשָׁם. **לג** וַיֹּמְרוּ-בִי בֵּית-יִשְׂרָאֵל
בַּמִּדְבָּר בְּחֻקֹּתַי לֹא-הָלְכוּ וְאֶת-מִשְׁפָּטַי מָאֲסוּ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאֱדָם וְחִי
בָהֶם וְאֶת-שִׁבְתוֹתַי חָלְלוּ מְאֹד וְאָמַר לִשְׁפָךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם בַּמִּדְבָּר לְכָלוֹתָם. **לד**
וְאָעַשׂה לְמַעַן שְׁמִי לְבַלְתִּי הַחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִים לְעֵינֵיהֶם. **לה**
וְגַם-אֲנִי נִשְׁאֲתִי יָדִי לָהֶם בַּמִּדְבָּר: לְבַלְתִּי הָבִיא אוֹתָם אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-נִתַּתִּי
זֶבֶת חֶלֶב וְדִבְשָׁצִבִּי הִיא לְכָל-הָאֲרָצוֹת. **לו** יַעַן בְּמִשְׁפָּטִי מָאֲסוּ וְאֶת-חֻקֹּתַי
לֹא-הָלְכוּ בָהֶם וְאֶת-שִׁבְתוֹתַי חָלְלוּ: כִּי אַחֲרֵי גְלוּלֵיהֶם לָבָם הִלֵּךְ. **לז** וַתַּחֲס
עֵינִי עֲלֵיהֶם מִשַּׁחַתָּם וְלֹא-עָשִׂיתִי אוֹתָם כְּלָה בַּמִּדְבָּר. **לח** וְאָמַר אֶל-בְּנֵיהֶם
בַּמִּדְבָּר בְּחוּקֵי אֲבוֹתֵיכֶם אֶל-תֵּלְכוּ וְאֶת-מִשְׁפָּטֵיהֶם אֶל-תִּשְׁמְרוּ וּבִגְלוּלֵיהֶם
אֶל-תִּטְמְאוּ. **לט** אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּחֻקֹּתַי לָכוּ וְאֶת-מִשְׁפָּטִי שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ
אוֹתָם. **ל** וְאֶת-שִׁבְתוֹתַי קִדְּשׁוּ וְהָיוּ לְאוֹת בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם. **לא** וַיֹּמְרוּ-בִי הַבָּנִים בְּחֻקֹּתַי לֹא-הָלְכוּ וְאֶת-מִשְׁפָּטִי לֹא-שִׁמְרוּ
לַעֲשׂוֹת אוֹתָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאֱדָם וְחִי בָהֶם אֶת-שִׁבְתוֹתַי חָלְלוּ וְאָמַר
לִשְׁפָךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם לְכָלוֹת אֲפִי בָם בַּמִּדְבָּר. **לב** וְהִשְׁבַּתִּי אֶת-יָדִי וְאָעַשׂ לְמַעַן
שְׁמִי לְבַלְתִּי הַחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אוֹתָם לְעֵינֵיהֶם. **לג** גַּם-אֲנִי
נִשְׁאֲתִי אֶת-יָדִי לָהֶם בַּמִּדְבָּר: לְהַפִּיץ אֹתָם בְּגוֹיִם וּלְזָרוֹת אוֹתָם בְּאֲרָצוֹת. **לד**
יַעַן מִשְׁפָּטִי לֹא-עָשׂוּ וְחֻקֹּתַי מָאֲסוּ וְאֶת-שִׁבְתוֹתַי חָלְלוּ וְאַחֲרֵי גְלוּלֵי אֲבוֹתָם
הָיוּ עֵינֵיהֶם. **לה** וְגַם-אֲנִי נִתַּתִּי לָהֶם חֻקִּים לֹא טוֹבִים וּמִשְׁפָּטִים לֹא יָחִיו
בָּהֶם. **לו** וְאַטְמָא אוֹתָם בְּמַתָּנוֹתָם בְּהַעֲבִיר כָּל-פֶּטֶר רָחֵם: לְמַעַן
אֲשַׁמֵּם לְמַעַן אֲשֶׁר יֵדְעוּ אֲשֶׁר אֲנִי יְהוָה.

ככו לכן דִּבֶּר אֶל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בֶּן-אָדָם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה:
עוֹד זֹאת גִּדְּפוּ אוֹתִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּמַעַלְסֵי בִי מַעַל. **ככח** וְאָבִיָּאִם אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נָשָׂאתִי אֶת-יָדִי לָתֵת אוֹתָהּ לָהֶם וַיֵּרָאוּ כָל-גִּבְעָה רָמָה וְכָל-עֵץ עֵבֶת וַיִּזְבְּחוּ-שָׁם
אֶת-זִבְחֵיהֶם וַיִּתְּנוּ-שָׁם כַּעֲס קָרְבָּנִם וַיִּשְׁיִמוּ שָׁם רִיחַ נִיחוּחֵיהֶם וַיִּסִּיכוּ שָׁם
אֶת-נִסְכֵּיהֶם. **ככט** וְאָמַר אֱלֹהֵס־מָה הַבָּמָה אֲשֶׁר-אַתֶּם הַבָּאִים שָׁם וַיִּקְרָא
שְׁמָהּ בָּמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

כל לכן אָמַר אֶל-בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הַבְּדֵרְךָ אֲבוֹתֵיכֶם אֶתֶם
נְטֻמָּאִים וְאַחֲרֵי שְׁקוּצֵיהֶם אַתֶּם זִנִּים. **כלא** וּבִשְׂאֵת מִתְּנִיתֵיכֶם בְּהַעֲבִיר בְּנֵיכֶם
בְּאֵשׁ אַתֶּם נְטֻמָּאִים לְכָל-גְּלוּלֵיכֶם עַד-הַיּוֹם וְאֲנִי אֲדַרְשׁ לָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל:
חִי-אֲנִי נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה אִם-אֲדַרְשׁ לָכֶם. **כלב** וְהֶעֱלָה עַל-רוּחְכֶם הַיּוֹם לֹא תִהְיֶה:
אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים נִהְיָה כְּגוֹיִם כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲרָצוֹת לְשֶׁרֶת עֵץ וְאָבֹן. **כלג**
חִי-אֲנִי נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה: אִם-לֹא בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֹעַ נְטוּיָה וּבַחֲמָה
שְׁפוּכָה אֲמָלוּךְ עֲלֵיכֶם. **כלד** וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִן-הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם
מִן-הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפוצְתֶם בְּסַבִּיד חֲזָקָה וּבְזֹרֹעַ נְטוּיָה וּבַחֲמָה שְׁפוּכָה. **כלה**
וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-מִדְבַּר הָעַמִּים וְנִשְׁפָּטְתִּי אֶתְכֶם שָׁם פָּנִים אֶל-פָּנִים. **כלו**
כְּאֲשֶׁר נִשְׁפָּטְתִּי אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם בְּמִדְבַּר אֲרֶץ מִצְרַיִם כֹּה־אֲשַׁפֵּט אֶתְכֶם נָאִם אֲדֹנִי
יְהוָה. **כלז** וְהַעֲבַרְתִּי אֶתְכֶם תַּחַת הַשֶּׁבֶט וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם בְּמִסְרֵת הַבְּרִית. **כלח**
וּבְרוּתִי מִכֶּם הַמִּרְדִּים וְהַפּוֹשְׁעִים בִּימֵי אֲרֶץ מִגּוּרֵיהֶם אוֹצִיא אוֹתָם וְאֶל-אֲדֻמַּת
יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹא וַיִּדְעֻתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה. **כלט** וְאַתֶּם בֵּית-יִשְׂרָאֵל כֹּה-אָמַר אֲדֹנִי
יְהוָה אִישׁ גְּלוּלָיו לָכוּ עֲבָדוּ וְאַחֲרָם אִם-אֵינְכֶם שֹׁמְעִים אֵלַי וְאַתֶּם-שָׁם קִדְּשִׁי לֹא
תִּחַלְלוּ-עוֹד בְּמִתְנֻתֵיכֶם וּבְגִלּוּלֵיכֶם. **כמ** כִּי בִהֲרַקְדָּשִׁי בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל
נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה שָׁם יַעֲבֹדֵנִי כָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּל־בָּאֶרֶץ: שָׁם אֲרַצְסוּשָׁם אֲדַרְוֹשׁ
אֶת-תְּרוֹמֹתֵיכֶם וְאֶת-רֵאשִׁית מִשְׁאֹתֵיכֶם בְּכָל-קִדְּשֵׁיכֶם. **כמא** בְּרִיחַ נִיחוּחַ
אֲרָצָה אֶתְכֶם בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מִן-הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן-הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר
נִפְצַתֶם בָּם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָכֶם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם. **כמב** וַיִּדְעֻתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּהִבֵּיאִי
אֶתְכֶם אֶל-אֲדֻמַּת יִשְׂרָאֵל אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת-יָדִי לָתֵת אוֹתָהּ
לְאֲבוֹתֵיכֶם. **כמג** וּזְכַרְתֶּם-שָׁם אֶת-דַּרְכֵיכֶם וְאֶת כָּל-עֲלִילוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר
נְטַמְאַתֶּם בָּם וְנִקְטַתֶּם בְּפִנֵּיכֶם בְּכָל-רָעוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם. **כמד** וַיִּדְעֻתֶם
כִּי-אֲנִי יְהוָה בַּעֲשׂוֹתִי אֶתְכֶם לְמַעַן שְׁמִי: לֹא כְדַרְכֵיכֶם הָרָעִים וְכַעֲלִילוֹתֵיכֶם
הַנִּשְׁחָתוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה.

כאא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כאב** בֶּן-אָדָם שִׁים פָּנֶיךָ דֶּרֶךְ תֵּימָנָה וְהִטָּף אֶל-דָּרוֹם וְהִנָּבֵא אֶל-יַעַר הַשָּׂדֶה נֹגֵב. **כאג** וְאָמַרְתָּ לַיַּעַר הַנֹּגֵב שְׁמַע דְּבַר-יְהוָה: כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מַצִּית בֶּדֶךְ אֵשׁ וְאֹכְלָה בֶּדֶךְ כָּל-עֵץ-לֹחַ וְכָל-עֵץ יָבֵשׁ לֹא-תִכְבֶּה לְהֵבֶת שְׁלֵהֶבֶת וְנִצְרְבוּ-בָהּ כָּל-פָּנִים מִנֹּגֵב צְפוֹנָה. **כאד** וְרָאוּ כָל-בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה בַּעֲרִיתִיהָ: לֹא תִכְבֶּה. **כאה** וְאָמַר אֲהֵה אֲדֹנָי יְהוִה הַמָּה אֹמְרִים לִי הֲלֹא מִמַּשָּׁל מְשָׁלִים הוּא.

כאו וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כאז** בֶּן-אָדָם שִׁים פָּנֶיךָ אֶל-יְרוּשָׁלַם וְהִטָּף אֶל-מִקְדָּשִׁים וְהִנָּבֵא אֶל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל. **כאח** וְאָמַרְתָּ לְאֲדָמַת יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי אֹלֶיךָ וְהוֹצֵאתִי חֲרָבִי מִתְּעָרָה וְהִכְרַתִּי מִמֶּךָ צָדִיק וְרָשָׁע. **כאט** יַעַן אֲשֶׁר-הִכְרַתִּי מִמֶּךָ צָדִיק וְרָשָׁע לָכֵן תֵּצֵא חֲרָבִי מִתְּעָרָה אֶל-כָּל-בָּשָׂר מִנֹּגֵב צָפוֹן. **כאי** וַיֵּדְעוּ כָּל-בָּשָׂר כִּי אֲנִי יְהוָה הוֹצֵאתִי חֲרָבִי מִתְּעָרָה: לֹא תָשׁוּב עוֹד. **כאיא** וְאַתָּה בֶּן-אָדָם הֲאֵנָּח בְּשִׁבְרוֹן מִתְּנַיִם וּבְמִרְיֹת תִּתָּנַח לְעֵינֵיהֶם. **כאיב** וְהָיָה כִּי-יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ עַל-מָה אַתָּה נֹאנָח וְאָמַרְתָּ אֶל-שְׁמוּעָה כִּי-בָאָה וְנָמַס כָּל-לֵב וְרָפוּ כָל-יָדַיִם וְכָהֲתָה כָל-רוּחַ וְכָל-בְּרָכִים תִּלְכָּנָה מִיִּסְהִינָה בָאָה וְנִהְיָתָה נָאֻם אֲדֹנָי יְהוִה.

כאיג וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כאיד** בֶּן-אָדָם הִנָּבֵא וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי: אָמַר חֲרָב חֲרָב הוֹחֲדָה וְגַם-מְרוּטָה. **כאטו** לְמַעַן טַבַּח טַבַּח הוֹחֲדָה לְמַעַן-הָיָה-לָהּ בָּרֶק מְרֻטָה אוֹ נָשִׁישׁ שִׁבְט בְּנֵי מִאֲסָת כָּל-עֵץ. **כאטז** וַיִּתֵּן אֹתָהּ לְמְרֻטָה לְתַפֹּשׁ בִּכְפֵּי הִיא-הוֹחֲדָה חֲרָב וְהִיא מְרֻטָה לְתֵת אוֹתָהּ בֶּיַד-הוֹרֵג. **כאיז** זַעַק וְהִילַל בֶּן-אָדָם כִּי-הָיָה הָיָה בְּעַמִּי הִיא בְּכָל-נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל מְגוֹרֵי אֶל-חֲרָב הָיוּ אֶת-עַמִּי לָכֵן סָפַק אֶל-יָרֵךְ. **כאיה** כִּי בַחוּיָמָה אִם-גַּם-שִׁבְט מִאֲסָת לֹא יִהְיֶה: נָאֻם אֲדֹנָי יְהוִה.

כאיט וְאַתָּה בֶּן-אָדָם הִנָּבֵא וְהָדָף אֶל-כָּף וְתִכְפֹּל חֲרָב שְׁלִישֶׁתָה חֲרָב חֲלָלִים הִיא חֲרָב חֲלָל הַגָּדוֹל הַחֲדָרֶת לָהֶם. **כאכ** לְמַעַן לְמוֹג לֵב וְהִרְבָּה הַמִּכְשָׁלִים עַל כָּל-שְׁעָרֵיהֶם נִתְּתִי אֲבַחַת-חֲרָב אֲחַ עֲשׂוּיָה לְבָרֶק מַעֲטָה לְטַבַּח. **כאכא** הַתֵּאֲחָדִי הַיְמָנִי הַשְּׂמִילִי אָנָּה פָּנֶיךָ מַעֲדוֹת. **כאכב** וְגַם-אֲנִי אֶכָּה כְּפִי אֶל-כְּפֵי וְהִנִּיחֹתִי חֲמַתִּי: אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי.

כאכג וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כאכד** וְאַתָּה בֶּן-אָדָם שִׁים-לָךְ שְׁנַיִם דְּרָכִים לְבוֹא חֲרָב מִלֶּךְ-בְּבִלְמַאֲרָץ אֶחָד יֵצְאוּ שְׁנֵיהֶם וַיָּד בָּרָא בְּרָאשׁ דֶּרֶךְ-עִיר בָּרָא. **כאכה** דֶּרֶךְ תָּשִׁים לְבוֹא חֲרָב אֶת רַבָּת בְּנִי-עַמּוֹן וְאַתָּה-יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם בְּצוּרָה. **כאכו** כִּי-עָמַד מִלֶּךְ-בְּבִל אֶל-אִם הַדֶּרֶךְ בְּרָאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים לִקְסָם-קְסָם:

קִלְקַל בַּחצִּים שָׁאֵל בַּתְּרָפִים רָאָה בַּכֶּבֶד. **כאכו** בִּימֵינוּ הָיָה הַקֶּסֶם יְרוּשָׁלַם
לָשׁוּם כָּרִים לַפֶּתַח פֶּה בְּרֹצַח לְהָרִים קוֹל בַּתְּרוּעָה לָשׁוּם כָּרִים עַל-שְׁעָרִים
לְשַׁפֹּךְ סִלְלָה לַבְּנוֹת דִּיק. **כאכח** וְהָיָה לָהֶם כַּקְסוּם- (כַּקְסִם-) שׁוֹא בְּעֵינֵיהֶם
שְׁבַעֵי שְׁבַעוֹת לָהֶם וְהוּא-מִזְכִּיר עֹון לְהַתְּפֹשׁ.

כאכט לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעַן הִזְכַּרְכֶּם עֲוֹנֵכֶם בְּהִגְלוֹת פִּשְׁעֵיכֶם לְהִרְאוֹת
חַטְאוֹתֵיכֶם בְּכָל עֲלִילוֹתֵיכֶם יַעַן הִזְכַּרְכֶּם בַּכֶּף תַּתְּפֹשׁוּ.

כאל וְאַתָּה חָלַל רֶשַׁע נָשִׂיא יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-בָּא יוֹמוֹ בַּעַת עֹון קָץ.

כאלא כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הַסִּיר הַמַּצְנֶפֶת וְהָרִים הָעֵטָרָה זֹאת
לֹא-זֹאת הַשְׁפָּלָה הַגְּבִיָּה וְהַגְּבִיָּה הַשְׁפִּיל. **כאלב** עֲנֵה עֲנֵה עֲנֵה אֲשִׁמְנָה גַם-זֹאת
לֹא הָיָה עַד-בָּא אֲשֶׁר-לוֹ הַמִּשְׁפָּט וַיִּנְתְּנוּ.

כאלג וְאַתָּה בֶן-אָדָם הִנֵּבָא וְאַמְרַתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֶל-בְּנֵי עַמּוֹן
וְאֶל-חֲרָפְתָם וְאַמְרַתָּ חֲרָב חֲרָב פְּתוּחָה לְטַבַּח מְרוּטָה לְהַכִּיל לְמַעַן בָּרֶק.
כאלד בַּחֲזוֹת לָךְ שׁוֹא בַּקֶּסֶם-לָךְ כְּזָבֻלְתָּת אוֹתָךְ אֶל-צִוְאָרִי חֲלָלִי רֶשָׁעִים
אֲשֶׁר-בָּא יוֹמָם בַּעַת עֹון קָץ. **כאלה** הָשֵׁב אֶל-תַּעֲרָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-נִבְרָאת
בְּאֶרֶץ מִכְרוֹתֶיךָ אֲשַׁפֵּט אוֹתָךְ. **כאלו** וְשִׁפְכָתִי עָלֶיךָ זַעֲמִי בָאֵשׁ עֲבַרְתִּי אֶפֶיחַ
עָלֶיךָ וַיִּנְתְּתֶיךָ בְּיַד אֲנָשִׁים בְּעָרִים חֲרָשִׁי מִשְׁחִית. **כאלז** לָאֵשׁ תִּהְיֶה לְאָכְלָה דָּמֶךָ
יִהְיֶה בְּתוֹךְ הָאֶרֶץ לֹא תִזְכְּרִי כִּי אֲנִי יְהוִה דִּבַּרְתִּי.

כבא וַיְהִי דְבַר-יְהוִה אֵלַי לֵאמֹר. **כבב** וְאַתָּה בֶן-אָדָם הַתְּשַׁפֵּט הַתְּשַׁפֵּט
אֶת-עִיר הַדְּמִים וְהוֹדַעְתָּה אֶת כָּל-תּוֹעֲבוֹתֶיהָ. **כבג** וְאַמְרַתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
עִיר שִׁפְכַת דָּם בְּתוֹכָהּ לָבוֹא עִתָּהּ וְעִשְׂתָּהּ גְּלוּלִים עָלֶיהָ לְטַמְּאָה. **כבד** בְּדָמֶךָ
אֲשֶׁר-שִׁפְכָתָ אֲשַׁמְתָּ וּבְגִלּוּלֶיךָ אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ טַמְּאת וַתִּקְרִיבִי יָמִיד וַתִּבּוֹא
עַד-שְׁנוֹתֶיךָ עַל-כֵּן נִתְּתֶיךָ חֲרָפָה לְגוֹיִם וְקִלְסָה לְכָל-הָאֲרָצוֹת. **כבה** הַקְּרִבוֹת
וְהַרְחֲקוֹת מִמֶּךָ יִתְקַלְסוּ-בְּדַטְמָאת הַשֵּׁם רַבַּת הַמְּהוּמָה. **כבו** הִנֵּה נָשִׂיאִי
יִשְׂרָאֵל אִישׁ לִזְרָעוֹ הָיָה בְּךָ לְמַעַן שְׁפֹךְ-דָּם. **כבז** אָב וְאִם הִקְלוּ בְּךָ לָגֵר עָשׂוּ
בַּעֲשָׂק בְּתוֹכְךָ יָתוֹם וְאֶלְמָנָה הוֹנוּ בְּךָ. **כבח** קִדְּשִׁי בָזִית וְאַתָּה-שִׁבַּתְתִּי חֲלָלְתָּ.
כבט אֲנִשִּׁי רָכִיל הָיָה בְּךָ לְמַעַן שְׁפֹךְ-דָּם וְאֶל-הַהָרִים אָכְלוּ בְּךָ זִמָּה עָשׂוּ
בְּתוֹכְךָ. **כבי** עֲרוֹת-אָב גִּלָּה-בְּךָ טַמְּאת הַנֶּדֶה עָנוּ-בְּךָ. **כביא** וְאִישׁ אֶת-אִשְׁתּוֹ
רָעָהוּ עָשָׂה תּוֹעֵבָה וְאִישׁ אֶת-כַּלְתּוֹ טַמְּא בְּזִמָּה וְאִישׁ אֶת-אֶחָתוֹ בֵּת-אָבִיו
עָנָה-בְּךָ. **כביב** שִׁחַד לְקַחוּ-בְּךָ לְמַעַן שְׁפֹךְ-דָּם נָשֶׁךְ וַתִּרְבִּית לְקַחַת וַתִּבְצָעִי
רַעֲיוֹךְ בַּעֲשָׂק וְאוֹתִי שִׁכַּחְתָּ נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה. **כביג** וְהִנֵּה הַכִּיתִי כַּפִּי אֶל-בְּצַעְךָ
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ וְעַל-דָּמֶךָ אֲשֶׁר הָיָה בְּתוֹכְךָ. **כביד** הִנְעַמְד לְבָדְךָ אִם-תִּחְזַקְנָה יָדֶיךָ

לַיָּמִים אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה אוֹתָךְ אָנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי. **כבטו** וְהַפִּיצוּתִי אוֹתָךְ בְּגוֹיִם וְזָרִיתֶיךָ בְּאַרְצוֹת וְהִתְמַתִּי טַמְאָתְךָ מִמֶּךָ. **כבטז** וְנִחַלְתָּ בְּךָ לְעֵינֵי גוֹיִם וַיִּדְעֶתָ כִּי-אָנִי יְהוָה.

כבז וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כביח** בֶּן-אָדָם הָיוּ-לִי בֵּית-יִשְׂרָאֵל לְסוֹג (לְסִיג): כֹּלָם נִחַשְׁתָּ וּבָדִיל וּבִרְזָל וְעוֹפֶרֶת בְּתוֹךְ פּוֹרְסִגִּים כָּסֶף הָיוּ. **כביט** לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה יַעַן הָיוּ כֹּלְכֶם לְסִגִּים לָכֵן הִנְנִי קֹבֵץ אֶתְכֶם אֶל-תּוֹךְ יְרוּשָׁלַם. **ככ** קִבַצְתָּ כָּסֶף וְנִחַשְׁתָּ וּבִרְזָל וְעוֹפֶרֶת וּבָדִיל אֶל-תּוֹךְ פּוֹר לַפֶּחַת-עָלְיוֹ אֵשׁ לְהִנָּתִיךָ כִּן אֶקְבֹּץ בְּאִפִּי וּבְחֻמָּתִי וְהִנַּחְתִּי וְהִתְכַּתִּי אֶתְכֶם. **ככא** וְכִנְסֹתִי אֶתְכֶם וְנִפְחַתִּי עֲלֵיכֶם בְּאֵשׁ עֲבָרְתִּי וְנִתְכַּתֶּם בְּתוֹכָהּ. **ככב** כְּהִתּוֹךְ כָּסֶף בְּתוֹךְ פּוֹר כִּן תִּתְּכּוּ בְּתוֹכָהּ וַיִּדְעֻתָם כִּי-אָנִי יְהוָה שֹׁפֵךְ חַמָּתִי עֲלֵיכֶם.

ככג וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **ככד** בֶּן-אָדָם אָמַר-לָהּ אֶת אֶרֶץ לֹא מְטַהֶרֶה הִיא: לֹא גִשְׁמָה בְּיוֹם זָעַם. **ככה** קִשֹּׁר נְבִיאִיָּה בְּתוֹכָהּ כְּאִרִּי שׁוֹאֵג טָרֶף טָרֶף נֶפֶשׁ אֲכָלוּ חֶסֶן וִיקָר יִקְחוּ אֶלְמִנּוּתֶיהָ הָרְבוּ בְּתוֹכָהּ. **ככו** כִּהְנִיָּה חָמְסוּ תוֹרְתִי וַיִּחַלְלוּ קֶדֶשׁ שִׁיבִין-קֶדֶשׁ לְחָל לֹא הִבְדִּילוּ וּבִין-הַטָּמֵא לְטָהוֹר לֹא הוֹדִיעוּ וּמִשְׁבְּתוֹתַי הֶעֱלִימוּ עֵינֵיהֶם וְאָחַל בְּתוֹכָם. **ככז** שָׁרִיָּה בְּקִרְבָּהּ פְּזָאבִים טָרְפִי טָרֶף לִשְׁפָךְ-דָּם לֹאֲבֹד נִפְשׁוֹת לְמַעַן בָּצַע בָּצַע. **ככח** וְנְבִיאִיָּה טָחוּ לָהֶם תִּפְלַחְזִים שׁוֹא וְקִסְמִים לָהֶם כְּזָב אֹמְרִים כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה וַיְהוָה לֹא דִבֶּר. **ככט** עִם הָאָרֶץ עָשְׂקוּ עָשָׂק וְגִזְלוּ גִזַּל וְעָנִי וְאֶבְיוֹן הוֹנוּ וְאֶת-הַגֵּר עָשְׂקוּ בְּלֹא מִשְׁפָּט. **ככל** וְאֶבְקַשׁ מֵהֶם אִישׁ גֹּדֶר-גֹּדֶר וְעֹמֵד בַּפָּרֶץ לִפְנֵי בַּעַד הָאָרֶץ לִבְלֹתִי שַׁחְתָּהּ וְלֹא מִצָּאתִי. **ככלא** וְאֶשְׁפֹּךְ עֲלֵיהֶם זַעֲמִי בְּאֵשׁ עֲבָרְתִּי כִלְיֹתִים דִּרְכָם בְּרֹאשִׁם נָתַתִּי נָאֻם אֲדֹנִי יְהוָה.

כגא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כגב** בֶּן-אָדָם שְׂתִים נָשִׁים בָּנוֹת אִם-אֶחָת הָיוּ. **כגג** וַתִּזְנֶינָה בְּמִצְרַיִם בְּנַעֲוִירֶיהֶן זָנוּ שָׁמָּה מַעֲכּוּ שְׂדֵיהֶן וְשָׁם עָשׂוּ דִּדֵי בְּתוּלִיָּהּ. **כגד** וַשְּׂמוּתֶן אֶהְלָה הַגְּדוּלָּה וְאֶהְלִיבָה אַחוּתָהּ וַתִּהְיֶינָה לִי וַתִּלְדְּנָה בָנִים וּבָנוֹת וַשְּׂמוּתֶן שְׁמֹרוֹן אֶהְלָה וִירוּשָׁלַם אֶהְלִיבָה. **כגה** וַתִּזְנוּ אֶהְלָה תַּחְתִּי וַתַּעֲגֹב עַל-מֵאֶהְבִּיָּה אֶל-אֲשׁוֹר קְרוֹבִים. **כגו** לְבָשִׂי תְּכֵלֶת פַּחוֹת וּסְגָנִים בַּחוּרֵי חֲמֹד כֹּלָם פָּרָשִׁים רֹכְבֵי סוּסִים. **כגז** וַתִּתֵּן תִּזְנוּתֶיהָ עֲלֵיהֶם מִבְּחַר בְּנֵי-אֲשׁוֹר כֹּלָם וּבְכָל אֲשֶׁר-עָגְבָה בְּכָל-גְּלוּלִיָּהֶם נְטִמָּאָה. **כגח** וְאֶת-תִּזְנוּתֶיהָ מִמִּצְרַיִם לֹא עֲזָבָהּ כִּי אוֹתָהּ שָׁכְבוּ בְּנַעֲוִירָהּ וְהִמָּה עָשׂוּ דִּדֵי בְּתוּלִיָּהּ וַיִּשְׁפְּכוּ תִזְנוּתָם עָלֶיהָ. **כגט** לָכֵן נָתַתִּיָּה בְּיַד-מֵאֶהְבִּיָּהּ בְּנֵי אֲשׁוֹר אֲשֶׁר עָגְבָה עֲלֵיהֶם. **כגי** הִמָּה גָלוּ

עֲרוֹתֶיהָ בָּנִיהָ וּבְנוֹתֶיהָ לְקָחוּ וְאוֹתָהּ בַּחֲרֵב הָרְגוּ וְתָהִי-שֵׁם לְנָשִׁים וּשְׁפוּטִים עָשׂוּ בָּהּ.

כגיא וְתָרָא אַחוּתָהּ אֶהְלִיכָה וְתִשָּׁחַת עֲגֹבְתָהּ מִמֶּנָּה וְאֶת-תִּזְנוּתֶיהָ מִזְנוּי אַחוּתָהּ. **כגיב** אֶל-בְּנֵי אֲשׁוּר עֲגָבָה פָּחוֹת וּסְגָנִים קָרְבִּים לְבָשִׁי מְכָלֹל פְּרָשִׁים רֹכְבֵי סוּסִים בַּחוּרֵי חֲמֵד בָּלָם. **כגג** וְאָרָא כִּי נִטְמְאָה: דֶּרֶךְ אֶחָד לִשְׁתִּיתָהּ. **כגיד** וְתוֹסֵף אֶל-תִּזְנוּתֶיהָ וְתָרָא אֲנָשִׁי מַחֲקָה עַל-הַקִּיר צִלְמֵי כַשְׂדִּים (כַּשְׂדִּים) חֲקָקִים בַּשֹּׁשֶׁר. **כגטו** חֲגוּרֵי אֲזוּר בְּמִתְנִיָּהּם סְרוּחֵי טְבוּלִים בְּרָאשֵׁיהֶם מֵרָאֵה שְׁלָשִׁים בָּלָם: דָּמוֹת בְּנֵי-בָבֶל כַּשְׂדִּים אֶרֶץ מוֹלֶדֶתָם. **כגטז** וְתַעֲגֹב (וְתַעֲגָבָה) עֲלֵיהֶם לְמִרְאֵה עֵינֶיהָ וְתִשְׁלַח מִלְּאָכִים אֲלֵיהֶם כַּשְׂדִּימָה. **כגז** וַיָּבֹאוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי-בָבֶל לְמִשְׁכַּב דָּדִים וַיִּטְמְאוּ אוֹתָהּ בְּתִזְנוּתָם וְתִטְמָא-בְּסוֹתָקָע נִפְשָׁה מֵהֶם. **כגיח** וְתַגַּל תִּזְנוּתֶיהָ וְתַגַּל אֶת-עֲרוֹתָהּ וְתַקַּע נִפְשִׁי מֵעֲלֶיהָ כַּאֲשֶׁר נִקְעָה נִפְשִׁי מֵעַל אַחוּתָהּ. **כגיט** וְתִרְבֶּה אֶת-תִּזְנוּתֶיהָ לְזָכֹר אֶת-יָמֵי נְעוּרֶיהָ אֲשֶׁר זָנְתָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. **כגכ** וְתַעֲגָבָה עַל פְּלִגְשֵׁיהֶם אֲשֶׁר בָּשָׂר-חַמּוּרִים בָּשָׂרָם וְזָרְמַת סוּסִים זָרְמָתָם. **כגכא** וְתִפְקְדֵי אֶת זַמַּת נְעוּרֶיהָ בַּעֲשׂוֹת מִמִּצְרַיִם דָּדִיד לְמַעַן שָׂדֵי נְעוּרֶיהָ.

כגכב לָכֵן אֶהְלִיכָה כֹּה-אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִנְנִי מַעִיר אֶת-מֵאֵהֶבִיד עָלֶיךָ אֶת אֲשֶׁר-נִקְעָה נִפְשְׁךָ מֵהֶם וְהִבְאֵתִים עָלֶיךָ מִסָּבִיב. **כגכג** בְּנֵי בָבֶל וְכָל-כַּשְׂדִּים פְּקוּד וְשׁוּעַ וְקוּעַ כָּל-בְּנֵי אֲשׁוּר אוֹתָם בַּחוּרֵי חֲמֵד פָּחוֹת וּסְגָנִים בָּלָם שְׁלָשִׁים וּקְרוּאִים רֹכְבֵי סוּסִים בָּלָם. **כגכד** וַיָּבֹאוּ עָלֶיךָ הָצֹן רָכֵב וְגִלְגָּל וּבִקְהֵל עַמִּים צָנָה וּמִגֹּן וְקוֹבֵעַ יִשְׁמֹו עָלֶיךָ סָבִיב וְנִתְתִּי לַפְּנִיָּהּם מִשְׁפָּט וּשְׁפָטוֹךְ בְּמִשְׁפָּטֵיהֶם. **כגכה** וְנִתְתִּי קִנְאָתִי בָּךְ וַעֲשׂוּ אוֹתָךְ בַּחֲמָה אֶפֶס וְאַזְנֶיךָ יִסִּירוּ וְאַחֲרִיתֶךָ בַּחֲרֵב תִּפּוֹל הַמָּה בְּנֶיךָ וּבְנוֹתֶיךָ יִקְחוּ וְאַחֲרִיתֶךָ תֹּאכַל בָּאֵשׁ. **כגכו** וְהִפְשִׁיטוֹךְ אֶת-בְּגָדֶיךָ וְלָקְחוּ כָּלִי תִפְאַרְתֶּךָ. **כגכז** וְהִשְׁבַּתִּי זַמַּתֶּךָ מִמֶּךָ וְאֶת-זְנוּתֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא-תִשָּׂאֵי עֵינֶיךָ אֲלֵיהֶם וּמִצְרַיִם לֹא תִזְכְּרִי-עוֹד.

כגכח כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִנְנִי נֹתֵנֶךָ בְּיַד אֲשֶׁר שְׂנֵאתְבִּיד אֲשֶׁר-נִקְעָה נִפְשְׁךָ מֵהֶם. **כגכט** וַעֲשׂוּ אוֹתָךְ בְּשִׁנְאָה וְלָקְחוּ כָּל-יִגִּיעֶךָ וַעֲזָבוֹךְ עִירָם וְעָרֶיהָ וְנִגְלָה עָרוֹת זְנוּנֶיךָ וְזַמַּתֶּךָ וְתִזְנוּתֶיךָ. **כגל** עֲשֵׂה אֵלֶה לָּךְ בְּזְנוּתֶךָ אַחֲרֵי גוֹיִם עַל אֲשֶׁר-נִטְמְאָת בְּגִלוּלֵיהֶם. **כגלא** בְּדֶרֶךְ אַחוּתֶךָ הִלַּכְתְּ וְנִתְתִּי כוֹסָה בְּיָדֶךָ. **כגלב** כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה כּוֹס אַחוּתֶךָ תִּשְׁתִּי הָעֵמֶקָה וְהִרְחָבָה תִּהְיֶה לְצַחֵק וּלְלַעַג מִרְבֶּה לְהַכִּיל. **כגלג** שִׁפְרוֹן וְיָגוֹן תִּמְלֵאִי כּוֹס שְׁמָה וּשְׁמָמָה כּוֹס אַחוּתֶךָ

שִׁמְרוּן. **כגלז** וְשִׁתִּית אוֹתָהּ וּמָצִית וְאֶת-חֲרָשֶׁיהָ תִּגְרַמְיוּ שְׂדֵיךָ תִּנְתַּקִּי: כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נֶאֱמַר אֲדֹנִי יְהוָה.

כגלה לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה יַעַן שָׁכַחְתָּ אוֹתִי וַתִּשְׁלִיכֵי אוֹתִי אַחֲרַי גִּוֹךְ וְגַם-אֶת שְׂאֵי זִמְתְּךָ וְאֶת-תִּזְנוּתְךָ.

כגלו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בֶּן-אָדָם הִתְשַׁפּוּט אֶת-אֱהֱלָהּ וְאֶת-אֱהֱלִיבָהּ וְהִגֵּד לָהּ אֶת תּוֹעֲבוֹתֶיהָ. **כגלז** כִּי נֶאֱפוּ וְדָם בִּידֵיהֶן וְאֶת-גִּלּוּלֵיהֶן נֶאֱפוּ וְגַם אֶת-בְּנֵיהֶן אֲשֶׁר יִלְדוּ-לִי הֵעֲבִירוּ לָהֶם לֶאֱכָלָהּ. **כגלח** עוֹד זֹאת עָשׂוּ לִי: טָמְאוּ

אֶת-מִקְדָּשִׁי בַּיּוֹם הַהוּא וְאֶת-שַׁבְּתוֹתַי חָלְלוּ. **כגלט** וּבִשְׁחָטָם אֶת-בְּנֵיהֶם לְגִלּוּלֵיהֶם וַיָּבֵאוּ אֶל-מִקְדָּשִׁי בַּיּוֹם הַהוּא לְחַלְלוֹ וְהִנֵּה-כֹה עָשׂוּ בְּתוֹךְ בֵּיתִי.

כגמ וְאִף כִּי תִשְׁלַחְנָה לְאֲנָשִׁים בָּאִים מִמֶּרְחֻקָאֲשֶׁר מִלְּאָךְ שְׁלוּחַ אֲלֵיהֶם וְהִנֵּה-בָאוּ לֵאשֶׁר רָחֲצָתָּ כַּחֲלָתָּ עֵינֶיךָ וְעָדִיתָ עָדִי. **כגמא** וַיִּשְׁבַּת עַל-מִטָּה כְּבוֹדָהּ וְשִׁלְחָן עָרוֹךְ: לְפָנֶיהָ וּקְטָרְתִּי וְשִׁמְנִי שִׁמְתָּ עָלֶיהָ. **כגמב** וְקוֹל הַמּוֹן שָׁלוּ בָּהּ וְאֶל-אֲנָשִׁים מְרֹב אָדָם מוֹבָאִים סוֹבָאִים (סָבָאִים) מִמֶּדְבָּר וַיִּתְּנוּ צִמִּידִים אֶל-יְדֵיהֶן וַעֲטָרֹת תִּפְאָרֶת עַל-רָאשֵׁיהֶן. **כגמג** וַאֲמַר לְבָלָהּ נְאוּפִים עַתָּה (עֲתָה) יִזְנֶה (יִזְנוּ) תִּזְנוּתָהּ וְהִיא. **כגמד** וַיָּבֹאוּ אֲלֶיהָ כְּבֹאוֹ אֶל-אִשָּׁה זֹנָה כֵּן בָּאוּ

אֶל-אֱהֱלָהּ וְאֶל-אֱהֱלִיבָהּ אִשֹּׁת הַזִּמָּה. **כגמה** וְאֲנָשִׁים צַדִּיקִים הִמָּה יִשְׁפְּטוּ אוֹתָהֶם מִשְׁפָּט נֶאֱפוֹת וּמִשְׁפָּט שְׁפָכוֹת דָּם: כִּי נֶאֱפַת הִנֵּה וְדָם בִּידֵיהֶן.

כגמו כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה: הֵעֵלָה עֲלֵיהֶם קֶהֱל וַנִּתֵּן אֶתְהֶן לְזַעֲוָה וּלְבָז. **כגמז** וַרְגְּמוּ עֲלֵיהֶן אֶבֶן קֶהֱל וּבָרָא אוֹתָהֶן בְּחַרְבוֹתָם בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם יַהֲרֹגוּ וּבְתֵיהֶן בָּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ. **כגמח** וְהִשְׁבַּתִּי זִמָּה מִן-הָאָרֶץ וְנוֹסְרוּ כָּל-הַנָּשִׁים וְלֹא תַעֲשִׂינָה כְּזִמְתִּכֶּנָּה. **כגמט** וַנִּתְּנוּ זִמְתִּכֶּנָּה עֲלֵיכֶן וְחִטָּאֵי גִלּוּלֵיכֶן תִּשְׁאִינָה וַיִּדְעָתָם כִּי אֲנִי אֲדֹנִי יְהוָה.

כדא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי בַּשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִית בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׁירִי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ לֵאמֹר. **כדב** בֶּן-אָדָם כְּתוּב- (כְּתֹב-) לָךְ אֶת-שֵׁם הַיּוֹם אֶת-עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה: סִמָּךְ מִלְּךָ-בִּבְלָאֵל-יְרוּשָׁלַם בַּעֲצֶם הַיּוֹם הַזֶּה. **כדג** וּמִשַּׁל אֶל-בֵּית-הַמָּרִי מִשָּׁל וְאֶמְרַת אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה: שְׁפֹת הַסִּיר שְׁפֹת וְגַם-יֶצֶק בּוֹ מִים. **כדד** אֶסֶף נִתְחִיָּה אֲלֶיהָ כָּל-נִתַח טוֹב יִרְךָ וְכִתְף מִבְּחַר עֲצָמִים מִלֵּא. **כדה** מִבְּחַר הַצֹּאן לְקוֹחַ וְגַם דוֹר הָעֲצָמִים תִּתְחַיֶּה רִתַּח רִתְחִיָּה גַם-בְּשָׁלוֹ עֲצָמֶיהָ בְּתוֹכָהּ. **כדז** לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה אוֹי עִיר הַדְּמִיסִיר אֲשֶׁר חָלְאָתָה בָּהּ וְחָלְאָתָה לֹא יִצָּאָה מִמֶּנָּה לְנִתְחִיָּה לְנִתְחִיָּה הוֹצִיאָה לֹא-נָפַל עָלֶיהָ גּוֹרֵל. **כדז** כִּי דָמָה

בְּתוֹכָהּ הָיָה עַל-צָחִיחַ סָלַע שֶׁמָּתְהוּ לֹא שִׁפְכָתְהוּ עַל-הָאָרֶץ לְכִסּוֹת עָלָיו עֵפֶר.
כדח לְהַעֲלוֹת חֲמָה לְנֶקֶם נָקָם נָתַתִּי אֶת-דָּמָה עַל-צָחִיחַ סָלַע לְבִלְתִּי הַכֹּסוֹת.
כדט לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה אוֹי עִיר הַדְּמִים גַּם-אֲנִי אֲגִדִּיל הַמְדוֹרָה. **כדי**
הָרַבָּה הָעֲצִים הַדֹּלֵק הָאֵשׁ הָתָם הַבֶּשֶׁר וְהָרֶקַח הַמְרַקָּחָה וְהָעֲצָמוֹת יָחִירוּ.
כדיא וְהָעֲמִידָה עַל-גִּחְלִיָּה רָקָה: לְמַעַן תַּחֲסוּ וְתָרָה נַחֲשִׁתָּה וְנִתְּכָה בְּתוֹכָהּ
טַמְאָתְהוּתָתָם חֲלָאָתָה. **כדיב** תֵּאֲנִים הַלָּאֵת וְלֹא-תֵצֵא מִמֶּנָּה רַבַּת חֲלָאָתָה
בָּאֵשׁ חֲלָאָתָה. **כדיג** בְּטַמְאָתָךְ זָמָה: יַעַן טַהֲרִיתִךְ וְלֹא טַהֲרִיתְמִטַּמְאָתָךְ לֹא
תִטְהַרֶּי-עוֹד עַד-הִנֵּחִי אֶת-חֲמָתִי בָּךְ. **כדיז** אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי בָּאָה וְעָשִׂיתִי
לֹא-אֶפְרַע וְלֹא-אֲחִיס וְלֹא אֲנַחֵם: כְּדָרְכֶיךָ וְכַעֲלִילוֹתֶיךָ שִׁפְטוֹךְ נָאֻם אֲדֹנִי
יְהוָה.

כדטו וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כדטז** בֶּן-אָדָם הִנְנִי לִקְחַ מִמָּךְ אֶת-מַחְמַד
עֵינֶיךָ בְּמַגָּפָה וְלֹא תִסְפֹּד וְלֹא תִבְכֶּה וְלֹא תִבּוֹא דִמְעָתָךְ. **כדיו** הֲאֵנֶכָּה דָם
מֵתִים אֲבָל לֹא-תַעֲשֶׂה פֶּאֶרְךָ חֲבוּשׁ עֲלֶיךָ וְנִעְלִיךָ תִשִּׁים בְּרִגְלֶיךָ וְלֹא תַעֲטָה
עַל-שָׁפָם וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכַל. **כדכ** וְאֲדַבֵּר אֶל-הָעָם בְּבִקְרָה וְתִמָּת אִשְׁתִּי
בְּעָרֵב וְאֵעֵשׂ בְּבִקְרָה כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי. **כדיט** וַיֹּאמְרוּ אֵלַי הָעָם: הֲלֹא-תִגִּיד לָנוּ
מָה-אֵלֶּה לָנוּ כִּי אַתָּה עֹשֶׂה. **כדכ** וַאֲמַר אֲלֵיהֶם: דְּבַר-יְהוָה הָיָה אֵלַי לֵאמֹר.
כדכא אָמַר לְבֵית יִשְׂרָאֵל כֹּה-אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִנְנִי מַחֲלֵל אֶת-מִקְדָּשִׁי גֵאוֹן
עֲזָבְכֶם מַחְמַד עֵינֵיכֶם וּמַחְמַל נַפְשֵׁכֶם וּבְנִיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם בְּחָרֵב
יִפְלוּ. **כדכב** וְעָשִׂיתֶם כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי: עַל-שָׁפָם לֹא תַעֲטוּ וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא
תֹאכְלוּ. **כדכג** וּפֶאֶרְכֶם עַל-רָאשֵׁיכֶם וְנִעְלִיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם לֹא תִסְפְּדוּ וְלֹא תִבְכוּ
וְנִמְקֹתֶם בְּעוֹנֹתֵיכֶם וְנִהְמֹתֶם אִישׁ אֶל-אָחִיו. **כדכד** וְהָיָה יַחְזָקָאֵל לָכֶם לְמוֹפֶת
כָּל אֲשֶׁר-עֹשֶׂה תַעֲשׂוּ: בְּבוֹאֲהוּיִדְעָתָם כִּי אֲנִי אֲדֹנִי יְהוָה.

כדכה וְאַתָּה בֶּן-אָדָם הֲלוֹא בְּיוֹם קָחְתִּי מֵהֶם אֶת-מַעֲוָזָם מִשּׁוֹשׁ תִּפְאָרְתָּם:
אֶת-מַחְמַד עֵינֵיהֶם וְאֶת-מִשְׁאֵל נַפְשָׁם בְּנִיָּהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם. **כדכו** בְּיוֹם הַהוּא יָבוֹא
הַפִּלִּיט אֶלֶיךָ לְהַשְׁמָעוֹת אֲזָנִים. **כדכז** בְּיוֹם הַהוּא יִפְתַּח פִּיךָ אֶת-הַפִּלִּיט
וְתִדְבֹּר וְלֹא תֵאָלֵם עוֹד וְהִיִּיתָ לָהֶם לְמוֹפֶת וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה.
כהא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כהב** בֶּן-אָדָם שִׁים פָּנֶיךָ אֶל-בְּנֵי עַמּוֹן וְהִנָּבֵא
עֲלֵיהֶם. **כהג** וְאָמַרְתָּ לְבְנֵי עַמּוֹן שְׁמַעוּ דְבַר-אֲדֹנִי יְהוָה: כֹּה-אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה
יַעַן אָמַרְךָ הָאֵח אֶל-מִקְדָּשִׁי כִּי-נָחַל וְאֶל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל כִּי נִשְׁמָה וְאֶל-בֵּית
יְהוּדָה כִּי הָלְכוּ בַּגּוֹלָה. **כהד** לָכֵן הִנְנִי נֹתֵן לְבְנֵי-קֶדֶם לְמוֹרָשָׁה וַיָּשֻׁבוּ

טִירוּתֵיהֶם בָּדַד וְנִתְּנוּ בָדַד מִשְׁכְּנֵיהֶם הֵמָּה לֹאכְלוּ פְּרִיָהּ וְהֵמָּה יִשְׁתּוּ חֶלְבָּהּ. **כֹּהֵה** וְנִתַּתִּי אֶת-רַבָּה לְנוֹה גְּמִלִים וְאֶת-בְּנֵי עַמּוֹן לְמַרְבֵּץ-צֹאן וַיִּדְעֻתָם כִּי-אֲנִי יְהוָה. **כֹּהוּ** כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעֲזֹר מִחָאָד יָד וְרִקְעָהּ בְּרֶגֶל וַתִּשְׁמַח בְּכָל-שְׂאֵטָהּ בְּנִפְשׁ אֶל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל. **כֹּהוּ** לָכֵן הִנְנִי נְטִיתִי אֶת-יָדִי עָלֶיךָ וְנִתַּתִּיךָ לִבַּג (לְבֹז) לְגוֹיִם וְהִכְרַתִּיךָ מִן-הָעַמִּים וְהֶאֱבַדְתִּיךָ מִן-הָאָרְצוֹת אֲשֶׁמִּידָךְ וַיִּדְעֻתָ כִּי-אֲנִי יְהוָה.

כֹּהֵח כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה: יַעֲזֹר אָמַר מוֹאָב וְשַׁעִיר הַנֶּה כָּכָל-הַגּוֹיִם בֵּית יְהוּדָה. **כֹּהֵט** לָכֵן הִנְנִי פֹתַח אֶת-כְּתֵף מוֹאָב מִהָעָרִים מִמְּעָרָיו מִקְצָהוּ: צָבִי אֶרֶץ בֵּית הַיְשִׁימֹת בַּעַל מְעוֹן וְקִרְיַתמָה (וְקִרְיַת־יָמָה). **כֹּהִי** לִבְנֵי-קֶדֶם עַל-בְּנֵי עַמּוֹן וְנִתַּתִּיךָ לְמוֹרָשָׁה לְמַעַן לֹא-תִזְכֹּר בְּנֵי-עַמּוֹן בְּגוֹיִם. **כֹּהִיא** וּבְמוֹאָב אַעֲשֶׂה שְׂפָטִים וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה.

כֹּהִיב כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעֲזֹר עֲשׂוֹת אֲדָוָה בְּנִקְסָם נִקְסָם לְבֵית יְהוּדָהוּיֹאשְׁמוּ אֲשׁוּם וְנִקְמוּ בָהֶם. **כֹּהִיג** לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְנִטַּתִּי יָדִי עַל-אֲדָוָה וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אֲדָם וּבִהֵמָה וְנִתַּתִּיךָ חֲרָבָה מִתִּימָן וַיִּדְּנָה בַּחֲרָב יִפְלוּ. **כֹּהִיד** וְנִתַּתִּי אֶת-נִקְמָתִי בְּאֲדָוָה בְּיַד עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְעָשׂוּ בְּאֲדָוָה כָּאֲפִי וְכַחֲמָתִי וַיִּדְעוּ אֶת-נִקְמָתִינָאִם אֲדֹנָי יְהוִה. **כֹּהִטו** כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יַעֲזֹר עֲשׂוֹת פְּלִשְׁתִּים בְּנִקְמָה וַיִּנְקְמוּ נִקְסָם בְּשֵׁאֵט בְּנִפְשׁ לְמִשְׁחִית אֵיבַת עוֹלָם. **כֹּהִטז** לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי נוֹטָה יָדִי עַל-פְּלִשְׁתִּים וְהִכְרַתִּי אֶת-כְּרַתִּים וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת-שְׂאֵרֵית חוֹף הַיָּם. **כֹּהִיז** וְעָשִׂיתִי בָם נִקְמוֹת גְּדֹלוֹת בְּתוֹכָחוֹת חֲמָה וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה בִּתְּתִי אֶת-נִקְמָתִי בָם.

כֹּוא וַיְהִי בַעֲשֻׁתִּי-עֲשָׂרָה שָׁנָה בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הָיָה דָּבָר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כֹּוב** בֶּן-אֲדָם יַעֲזֹר אֲשֶׁר-אָמְרָה צֹר עַל-יְרוּשָׁלַם הָאֲחַנְשִׁבָּרָה דְּלִתּוֹת הָעַמִּים נֹסֶבָה אֵלַי: אִמְלָאָה הַחֲרָבָה. **כֹּוג** לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי עָלֶיךָ צֹר וְהִעֲלִיתִי עָלֶיךָ גּוֹיִם רַבִּים כְּהַעֲלוֹת הַיָּם לַגִּלְיוֹ. **כֹּוז** וְשַׁחַתּוּ חַמוֹת צֹר וְהָרְסוּ מִגְדָּלֶיהָ וְסַחֲתִי עֲפָרָה מִמֶּנָּה וְנִתַּתִּי אוֹתָהּ לְצַחִים סָלַע. **כֹּוח** מִשְׁטַח חֲרָמִים תִּהְיֶה בְּתוֹךְ הַיָּם כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה וְהִיָּתָה לְבֹז לְגוֹיִם. **כֹּוו** וּבִנְוֹתֶיהָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בַּחֲרָב תִּהְרַגְנָה וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה.

כֹּוז כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מֵבִיא אֶל-צֹר נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל מִצָּפוֹן מֶלֶךְ מְלָכִים בְּסוּס וּבִרְכָב וּבִפָּרָשִׁים וְקָהֵל וְעַם-רָב. **כֹּוח** בְּנוֹתֶיךָ בַּשָּׂדֶה בַּחֲרָב יִהְרָג וְנָתַן עָלֶיךָ דִּיקָה וְשָׁפַךְ עָלֶיךָ סִלְלָה וְהָקִים עָלֶיךָ צָנָה. **כֹּוט** וּמַחִי קָבְלוּ יָתֵן בְּחַמוֹתֶיךָ וּמִגְדָּלֶיךָיִתֵּץ בַּחֲרָבוֹתָיו. **כֹּוי** מִשְׁפַּעַת סוּסָיו יִכְסֹּךְ אֲבָקָם מִקּוֹל

פֶּרֶשׁ וּגְלָגַל וַרְכַּב תִּרְעַשְׁנָה חֳמוֹתֶיךָ בָּבֹאוּ בִּשְׁעָרֶיךָ כַּמְּבֹאֵי עִיר מִבְּקָעָה. **כּוֹיָא** בְּפִרְסוֹת סוּסָיו יִרְמַס אֶת-כָּל-חִיצוֹתֶיךָ עִמָּךְ בַּחֲרֵב יִהְרַג וּמַצָּבוֹת עֲזָךְ לְאֶרֶץ תֵּרֵד. **כּוֹיֵב** וְשָׁלְלוּ חִילֶךָ וּבָזְזוּ רַכְלֹתֶךָ וְהָרְסוּ חֳמוֹתֶיךָ וּבִתֵּי חֲמֻדֹתֶךָ יִתְּצוּ וְאַבְנֶיךָ וְעַצְמֶיךָ וְעַפְרֶךָ בְּתוֹךְ מַיִם יִשְׁימוּ. **כּוֹיֵג** וְהִשְׁבַּתִּי הַמּוֹן שִׁירֶיךָ וְקוֹל כְּנוֹרֶיךָ לֹא יִשְׁמַע עוֹד. **כּוֹיֵד** וְנִתְּתֶיךָ לַצַּחֲחִי סָלַע מִשְׁטַח חֲרָמִים תִּהְיֶה לֹא תִבְנֶה עוֹד: כִּי אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי נֹאם אֲדֹנִי יְהוָה.

כּוֹטוּ כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה לְצוֹר: הֲלֹא מִקּוֹל מִפִּלְתֶּךָ בָּאֵנֶק חָלַל בַּהֲרֵג הָרֹג בְּתוֹכֶךָ יִרְעָשׁוּ הָאִיִּים. **כּוֹטִז** וַיָּרְדּוּ מֵעַל כִּסְאוֹתֶם כָּל נְשִׂאֵי הָיָם וְהַסִּירוּ אֶת-מַעֲלִיֵּיהֶם וְאֶת-בְּגָדֵי רַקְמָתָם יִפְשְׁטוּ חֲרָדוֹת יִלְבָּשׁוּ עַל-הָאֶרֶץ יֵשְׁבוּ וְחָרְדּוּ לַרְגָעִים וְשִׁמְמוּ עֲלֶיךָ. **כּוֹיִז** וְנִשְׂאוּ עֲלֶיךָ קִינָה וְאָמְרוּ לָךְ אֵיךְ אֲבִדְתָּ נְוֶשֶׁבֶת מִיָּמִים: הָעִיר הִהְלָלָה אֲשֶׁר הִיְתָה חֲזָקָה בָּיָם הִיא וַיִּשְׁבִּיהָ אֲשֶׁר-נָתַנוּ חַתִּיתָם לְכָל-יוֹשְׁבֶיהָ. **כּוֹיִח** עֲתָה יִחָרְדּוּ הָאֵין יוֹם מִפִּלְתֶּךָ וְנִבְהָלוּ הָאִיִּים אֲשֶׁר-בָּיָם מִצֻּאתֶךָ.

כּוֹיִט כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה בְּתַתִּי אֶתְךָ עִיר נִחְרַבֶּת כְּעָרִים אֲשֶׁר לֹא-נוֹשְׁבוּ בַּהֲעֲלוֹת עֲלֶיךָ אֶת-תַּהוֹם וְכִסּוֹף הַמַּיִם הָרַבִּים. **כּוֹכ** וְהוֹרְדֶתֶיךָ אֶת-יֹרְדֵי בּוֹר אֶל-עַם עוֹלָם וְהוֹשִׁבְתִּיךָ בְּאֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת כְּחַרְבוֹת מַעוֹלָם אֶת-יֹרְדֵי בּוֹר לְמַעַן לֹא תִשְׁבִּי וְנִתְּתִי צָבִי בְּאֶרֶץ חַיִּים. **כּוֹכָא** בְּלַהוֹת אֶתְנֶךָ וְאֵינֶךָ וּתִבְקָשִׁי וְלֹא-תִמְצָאֵי עוֹד לְעוֹלָם נֹאם אֲדֹנִי יְהוָה.

כּוֹא וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כּוֹב** וְאֶתָּה בֶן-אָדָם שָׂא עַל-צָר קִינָה. **כּוֹג** וְאַמְרַתְּ לְצוֹר הַיֹּשְׁבֵתִי (הַיִּשְׁבֵּת) עַל-מְּבֹאוֹתַי יָם רַכְלֹת הָעַמִּים אֶל-אִיִּים רַבִּים כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה צוֹר אֶתְּ אֶמְרַתְּ אֲנִי כָלִילַת יָפִי. **כּוֹז** בָּלֵב יָמִים גְּבוּלֶיךָ בְּנִיךָ כָּלְלוּ יָפֶיךָ. **כּוֹזָה** בְּרוּשִׁים מִשְׁנִיר בָּנוּ לָךְ אֶת כָּל-לַחְתִּים אֶרֶז מִלְּבָנוֹן לְקָחוּ לַעֲשׂוֹת תֵּרוֹן עֲלֶיךָ. **כּוֹז** אֱלוֹנִים מִבֶּשֶׁן עָשׂוּ מִשׁוּטֶיךָ קָרָשָׁךְ עָשׂוּ-שֵׁן בֵּת-אֲשֶׁרִים מֵאֵי כְּתִים. **כּוֹז** שֵׁשׁ-בְּרַקְמָה מִמַּצָּרִים הָיָה מִפְּרָשְׁךָ לַהֲיוֹת לָךְ לָגַס תִּכְלֹת וְאַרְגָּמָן מֵאֵי אֱלִישָׁה הָיָה מִכֶּסֶף. **כּוֹז** יִשְׁבִּי צִידוֹן וְאַרְוֹד הָיוּ שָׁטִים לָךְ חֲכָמֶיךָ צוֹר הָיוּ בְּךָ הִמָּה חִבְלֶיךָ. **כּוֹט** זִקְנִי גָבַל וְחֲכָמִיָּה הָיוּ בְּךָ מַחֲזִיקֵי בִדְקָךְ כָּל-אֲנִיּוֹת הָיָם וּמִלְחִיָּהֶם הָיוּ בְּךָ לַעֲרֵב מִעֲרֵבֶךָ. **כּוֹי** פֶּרֶס וּלְוִד וּפּוֹט הָיוּ בְּחִילֶךָ אֲנָשִׁי מִלְחָמָתְךָ מִגֹּן וְכוֹבַע תִּלּוּ-בְךָ הִמָּה נָתַנוּ הֲדָרֶךָ. **כּוֹיָא** בְּנֵי אֲרֹד וְחִילֶךָ עַל-חֳמוֹתֶיךָ סָבִיב וְגַמְדִּים בְּמַגִּד לֹותֶיךָ הָיוּ שְׁלִטִּיהֶם תִּלּוּ עַל-חֳמוֹתֶיךָ סָבִיב הִמָּה כָּלְלוּ יָפֶיךָ. **כּוֹיֵב** תִּרְשִׁישׁ סִחְרָתְךָ מֵרֵב כָּל-הוֹן בְּכֶסֶף בְּרָזַל בְּדִיל וְעוֹפֶרֶת נָתַנוּ עִזְבוֹנֶיךָ. **כּוֹיֵג** יָוֹן תִּבֵּל וּמִשָּׁךְ הִמָּה רַכְלֶיךָ בְּנִפְשׁ אָדָם וְכָלִי נַחֲשֶׁת

נָתַנוּ מֵעֶרְבָּךְ. **כזיז** מִבֵּית תּוֹגֵרְמָה סוּסִים וּפָרָשִׁים וּפָרָדִים נָתַנוּ עֲזָבוֹנֶיךָ. **כזטו**
 בְּנֵי דָדוֹן רָכְלִיךָ אֵיִם רַבִּים סָחֲרֹת יָדָךְ קֶרְנוֹת שֵׁן וְהוֹבְנִים (וְהֶבְנִים) הַשִּׁיבוּ
 אֲשַׁכְּרֶךְ. **כזטז** אָרֶם סָחֲרֹתָךְ מֵרַב מַעֲשֶׂיךָ בְּנֶפֶךְ אֲרָגְמוֹ וְרִקְמָה וּבוֹץ וְרֹאמֹת
 וְכִדְכֹד נָתַנוּ בְּעֲזָבוֹנֶיךָ. **כזיז** יְהוּדָה וְאַרְץ יִשְׂרָאֵל הִמָּה רָכְלִיךָ בַּחֲטִי מִנִּית וּפִנֵּג
 וְדָבֶשׁ וְשֶׁמֶן וְצָרִי נָתַנוּ מֵעֶרְבָּךְ. **כזיח** דְּמָשֶׁק סָחֲרֹתָךְ בָּרַב מַעֲשֶׂיךָ מֵרַב כָּל-הוֹן
 בְּיֵין חֲלָבוֹן וְצֶמֶר צָחַר. **כזיט** וְדוֹן וְיוֹן מֵאוּזֶל בְּעֲזָבוֹנֶיךָ נָתַנוּ בְּרִזֶּל עֲשׂוֹת קֹדֶה
 וְקִנָּה בְּמַעֲרַבְךָ הָיָה. **כזכ** דָּדוֹן רָכְלֹתָךְ בְּבִגְדֵי-חֹפֶשׁ לְרִכְבָּהָ. **כזכא** עֶרֶב
 וְכָל-נְשִׂאֵי קֹדֶר הִמָּה סָחֲרֵי יָדָךְ בְּכָרִים וְאֵילִם וְעִתּוּדִים בָּם סָחֲרִיךָ. **כזכב**
 רָכְלִי שָׁבָא וְרַעְמָה הִמָּה רָכְלִיךָ בְּרֹאשׁ כָּל-בֶּשֶׂם וּבְכָל-אֶבֶן יִקְרָה וְזָהָב נָתַנוּ
 עֲזָבוֹנֶיךָ. **כזכג** חֶרֶן וְכִנָּה וְעֶדֶן רָכְלִי שָׁבָא אֲשׁוּר כֹּלְמֶד רָכְלֹתָךְ. **כזכד** הִמָּה
 רָכְלִיךָ בְּמִכְלָלִים בְּגִלּוּמֵי תִכְלֹת וְרִקְמָה וּבִגְנָזֵי בְּרָמִים בְּחִבָּלִים חֲבָשִׁים וְאַרְזִים
 בְּמִרְכָּלֹתָךְ. **כזכה** אֲנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ שְׂרוּתֶיךָ מֵעֶרְבָּךְ וְתַמְלָאִי וְתַכְבְּדִי מֵאֵד בָּלָב
 יָמִים. **כזכו** בְּמִים רַבִּים הִבְאוּךָ הַשָּׁטִים אֹתָךְ רוּחַ הַקֳּדִים שִׁבְרָךְ בָּלָב יָמִים.
כזכז הוֹנֶךָ וְעֲזָבוֹנֶיךָ מֵעֶרְבָּךְ מִלְּחִיךָ וְחִבְלֶיךָ מִחֲזִיקֵי בֶדֶקְךָ וְעֶרְבֵי מֵעֶרְבָּךְ
 וְכָל-אֲנָשִׁי מִלְּחֻמֶּתָךְ אֲשֶׁר-בָּךְ וּבְכָל-קַהֲלֶךָ אֲשֶׁר בְּתוֹכְךָ יָפְלוּ בָּלָב יָמִים בְּיוֹם
 מִפְּלֹתָךְ. **כזכח** לְקוֹל זַעֲקַת חִבְלֶיךָ יִרְעָשׁוּ מִגְרָשׁוֹת. **כזכט** וְיִרְדּוּ מֵאֲנִיּוֹתֶיהֶם
 כָּל תַּפְשֵׁי מְשׁוּטְמִלְּחִים כָּל חִבְלֵי הָיִם: אֶל-הָאָרֶץ יַעֲמֹדוּ. **כזל** וְהַשְׁמִיעוּ עֲלֶיךָ
 בְּקוֹלָם וְיִזְעֲקוּ מֵרָח וְיַעֲלוּ עֹפֶר עַל-רֹאשֵׁיהֶם בְּאֶפֶר יִתְפַּלְשׁוּ. **כזלא** וְהִקְרִיחוּ
 אֶלֶיךָ קֶרְחָה וְחִגְרוּ שָׁקִים וּבָכוּ אֶלֶיךָ בְּמֶר-נֶפֶשׁ מִסִּפֵּד מֶר. **כזלב** וְנִשְׂאוּ אֶלֶיךָ
 בְּנֵיהֶם קִינָה וְקוֹנְנוּ עֲלֶיךָ: מִי כָצוֹר כָּדָמָה בְּתוֹךְ הָיִם. **כזלג** בְּצֹאת עֲזָבוֹנֶיךָ
 מִיָּמִים הַשְׁבַּעַת עַמִּים רַבִּים בָּרַב הוֹנֶיךָ וּמֵעֶרְבֶיךָ הִעֲשִׂרְתָּ מַלְכֵי-אֶרֶץ. **כזלד** עַת
 נִשְׁבַּרְתָּ מִיָּמִים בְּמַעַמְקֵי-מָיִם מֵעֶרְבָּךְ וְכָל-קַהֲלֶךָ בְּתוֹכְךָ נָפְלוּ. **כזלה** כָּל יִשְׁבֵּי
 הָאֵיִם שָׁמְמוּ עֲלֶיךָ וּמִלְכֵיהֶם שָׁעֲרוּ שָׁעַר רַעְמוֹ פָּנִים. **כזלו** סָחֲרִים בְּעַמִּים
 שָׂרְקוּ עֲלֶיךָ בִּלְהוֹת הָיִית וְאֵינֶךָ עַד-עוֹלָם.
כחא וַיְהִי דָבָר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **כחב** בֶּן-אָדָם אָמַר לְנִגִּיד צֹר כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי
 יְהוָה יַעַן גָּבַהּ לְבָבְךָ וַתֹּאמֶר אֵל אֲנִימוֹשֵׁב אֱלֹהִים יִשְׁבַּתִּי בָּלָב יָמִים וְאַתָּה אָדָם
 וְלֹא-אֵל וַתִּתֵּן לְבָבְךָ כָּלֵב אֱלֹהִים. **כחג** הִנֵּה חָכָם אַתָּה מִדְּנָאֵל (מִדְּנִיָּאֵל):
 כָּל-סִתּוּם לֹא עָמְמוֹךְ. **כחד** בְּחֻכְמֹתָךְ וּבִתְבוּנָתָךְ עָשִׂיתָ לָךְ חֵיל וַתַּעַשׂ זָהָב
 וְכֶסֶף בְּאוֹצְרוֹתֶיךָ. **כחה** בָּרַב חֻכְמֹתָךְ בְּרִכְלֹתָךְ הִרְבִּיתָ חֵילְךָ וַיִּגְבַּהּ לְבָבְךָ
 בְּחִילְךָ.

כחו לכן כה אמר אדני יהוה: יען תתתך את-לבבך כלב אלהים. **כחו** לכן הנני מביא עליך זרים עריצי גוים והריקו חרבותם על-יפי חכמתך וחללו יפעתך. **כחח** לשחת יורדוך ומתה ממותי חלל בלב ימים. **כחט** האמר ותאמר אלהים אני לפני הרגך: ואתה אדם ולא-אל ביד מחלליך. **כחי** מותי ערלים תמות ביד-זרים: כי אני דברתי נאם אדני יהוה.

כחיא ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **כחיב** בן-אדם שא קינה על-מלך צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם תכנית מלא חכמה וכליל יפי. **כחיג** בעדן גן-אלהים היית כל-אבן יקרה מסכתך אדם פטדה ויהלם תרשיש שהם וישפה ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת תפיף ונקביך בך ביום הבראך פוננו. **כחיד** את-כרוב מממשח הסוכך ונתתך בהר קדש אלהים היית בתוך אבני-אש התהלכת. **כחטו** תמים אתה בדרךך מיום הבראך עד-נמצא עולתה בך. **כחטז** ברב רכלתך מלו תוכך חמסות חטא ואחלקה מהר אלהים ואבדך כרוב הסכך מתוך אבני-אש. **כחיו** גבה לך בפיף שחת חכמתך על-יפעתך על-ארץ השלכתך לפני מלכים נתתך לראוה בך. **כחיא** מרב עוניך בעול רכלתך חללת מקדשיך ואוצא-אש מתוךך היא אכלתך ואתתך לאפר על-הארץ לעיני כל-ראיך. **כחית** כל-יודעך בעמים שממו עליך בלהות היית ואינך עד-עולם.

כחכ ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **כחכא** בן-אדם שים פניך אל-צידון והנבא עליה. **כחכב** ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוךך וידעו כי-אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה. **כחכג** ושלחתי-בה דבר ודם בחיצותיה ונפלל חלל בתוכה בחרב עליה מסביב וידעו כי-אני יהוה. **כחכד** ולא-יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה.

כחכה כה-אמר אדני יהוה בקבצי את-בית ישראל מן-העמים אשר נפצו בם ונקדשתי בם לעיני הגוים וישבו על-אדמתם אשר נתתי לעבדי ליעקב. **כחכו** וישבו עליה לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח: בעשותי שפטים בכל השאטים אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה אלהיהם.

כטא בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדשהה דבר-יהוה אלי לאמר. **כטב** בן-אדם שים פניך על-פרעה מלך מצרים והנבא עליו ועל-מצרים כלה. **כטג** דבר ואמרת כה-אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך-מצרים התנים הגדול הרבץ בתוך יארי: אשר אמר לי יארי ואני עשיתני. **כטד** ונתתי חיים

(נחמים) בלחייך והדבקתי דגת-יארץ בקשקשתיך והעליתיך מתוך יארץ ואת כל-דגת יארץ בקשקשתיך תדבק. **כטה** ונטשתיך המדברה אותך ואת כל-דגת יארץ על-פני השדה תפול לא תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך לאכלה. **כטו** וידעו כל-ישובי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל. **כטז** בתפושם בך בכפך (בכף) תרוץ ובקעת להם כל-כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל-מתנים.

כטח לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם ובהמה. **כטט** והיתה ארץ-מצרים לשממה וחרבה וידעו כי-אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי. **כטי** לכן הנני אליך ואל-יארץ ונתתי את-ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגדל סונה ועד-גבול כוש. **כטיא** לא תעבר-בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר-בה ולא תשב ארבעים שנה. **כטיב** ונתתי את-ארץ מצרים שממה בתוך ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין שממה ארבעים שנה והפצתי את-מצרים בגוים וזריתים בארצות.

כטיג כי כה אמר אדני יהוה: מקץ ארבעים שנה אקבץ את-מצרים מן-העמים אשר-נפצו שמה. **כטיז** ושבותי את-שבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרוס על-ארץ מכורתם והיו שם ממלכה שפלה. **כטטו** מן-הממלכות תהיה שפלה ולא-תתנשא עוד על-הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים. **כטטז** ולא יהיה-עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה.

כטיז ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחדש הזה דבר-יהוה אלי לאמר. **כטיח** בן-אדם נבוכדראצר מלך-בבל העביד את-חילו עבדה גדולה אל-צרכל-ראש מקרח וכל-כתף מרוטה ושכר לא-היה לו ולחילו מצר על-העבדה אשר-עבד עליה.

כטיט לכן כה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך-בבל את-ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובזז בזה והיתה שכר לחילו. **כטכ** פעלתו אשר-עבד בה נתתי לו את-ארץ מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה. **כטכא** ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל ולך אתן פתחון-פה בתוכם וידעו כי-אני יהוה.

לא ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **לב** בן-אדם הנבא ואמרתי כה אמר אדני יהוה: הילילו הוה ליום. **לג** כי-קרוב יום וקרוב יום ליהוה: יום ענן עת גוים יהיה. **לד** ובאה חרב במצרים והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו המונה

וְנִהְרְסוּ יִסְדּוּתֶיהָ. **לֹה** כּוֹשׁ וּפּוֹט וְלוֹד וְכָל-הָעָרֵב וְכוּב וּבְנֵי אֶרֶץ הַבְּרִית־אֲתָם בַּחֶרֶב יָפְלוּ.

לו כֹּה אָמַר יְהוָה וְנָפְלוּ סִמְכֵי מִצָּרִים וַיֵּרֶד גָּאוֹן עֲזָה מִמִּגְדָּל סוּנָה בַּחֶרֶב יָפְלוּ-בְהִנָּאם אֲדֹנָי יְהוָה. **לוז** וְנִשְׁמּוּ בְּתוֹךְ אֲרָצוֹת נִשְׁמוֹת וְעָרָיו בְּתוֹךְ-עָרִים נִחְרְבוֹת תִּהְיֶינָה. **לח** וַיָּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּתַתִּי-אֵשׁ בְּמִצָּרִים וְנִשְׁבְּרוּ כָל-עֲזָרֶיהָ. **לט** בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מִלְּאָכִים מִלִּפְנֵי בָצִים לְהַחֲרִיד אֶת-כּוֹשׁ בְּטַח וְהִיתָה חִלְחָלָה בָּהֶם בַּיּוֹם מִצָּרִים כִּי הִנֵּה בָּאָה.

לי כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה: וְהִשְׁבַּתִּי אֶת-הַמּוֹן מִצָּרִים בֵּינִי נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל. **ליא** הוּא וְעַמּוֹ אֲתוּ עָרִיצִי גוֹיִם מוֹיָבָאִים לְשַׁחַת הָאֶרֶץ וְהִרִיקוּ חֲרֻבוֹתָם עַל-מִצָּרִים וּמָלְאוּ אֶת-הָאֶרֶץ חָלָל. **ליב** וְנָתַתִּי יְאֹרִים חֲרָבָה וּמִכְרַתִּי אֶת-הָאֶרֶץ בֵּינִי-רָעִים וְהִשְׁמַתִּי אֶרֶץ וּמִלְאָהּ בֵּינִי-זָרִים אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי. **ליג** כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה וְהֶאֱבַדְתִּי גְלוּלִים וְהִשְׁבַּתִּי אֱלִילִים מִנֶּחַף וְנִשְׂאֵי מֵאֶרֶץ-מִצָּרִים לֹא יִהְיֶה-עוֹד וְנָתַתִּי יִרְאָה בָּאֶרֶץ מִצָּרִים. **ליד** וְהִשְׁמַתִּי אֶת-פְּתֻרוֹס וְנָתַתִּי אֵשׁ בַּצֶּעַן וְעָשִׂיתִי שְׁפָטִים בָּנָא. **לטו** וְשַׁפְכְּתִי חֲמָתִי עַל-סִין מְעוֹז מִצָּרִים וְהִכְרַתִּי אֶת-הַמּוֹן נָא. **לטז** וְנָתַתִּי אֵשׁ בְּמִצָּרִים חוּל תַּחִּיל (תַּחֲוֹל) סִין וְנָא תִּהְיֶה לְהִבְקַע וְנֶחֱצֵר יוֹמָם. **לז** בַּחוּרֵי אֹן וּפִי-בֶסֶת בַּחֶרֶב יָפְלוּ וְהִנֵּה בְּשָׁבִי תִלְכְּנָה. **ליח** וּבִתְחִנְחָס חֲשַׁךְ הַיּוֹם בְּשִׁבְרִי-שָׁם אֶת-מִטּוֹת מִצָּרִים וְנִשְׁבַּת-בָּהּ גָּאוֹן עֲזָה הִיא עָנָן יִכְסֶּנָּה וּבִנְוֹתֶיהָ בְּשָׁבִי תִלְכְּנָה. **ליט** וְעָשִׂיתִי שְׁפָטִים בְּמִצָּרִים וַיָּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה.

לב וַיְהִי בְּאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּרֵאשׁוֹן בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ הָיָה דְּבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **לכא** בֶּן-אָדָם אֶת-זְרוּעַ פְּרָעָה מֶלֶךְ-מִצָּרִים שִׁבַּרְתִּי וְהִנֵּה לֹא-חִבְשָׁה לָתֵת רַפְאוֹת לָשׁוּם חֲתוּל לְחִבְשָׁה לְחִזְקָה לְתַפֵּשׁ בַּחֶרֶב.

לכב לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הִנְנִי אֶל-פְּרָעָה מֶלֶךְ-מִצָּרִים וְשִׁבַּרְתִּי אֶת-זְרְעוֹתָיו אֶת-הַחֲזָקָה וְאֶת-הַנִּשְׁבָּרֶת וְהַפְּלִתִי אֶת-הַחֶרֶב מִיָּדוֹ. **לכג** וְהִפְצוֹתִי אֶת-מִצָּרִים בְּגוֹיִם וְזָרִיתָם בְּאֲרָצוֹת. **לכד** וְחִזַּקְתִּי אֶת-זְרַעוֹת מֶלֶךְ בָּבֶל וְנָתַתִּי אֶת-חֲרָבִי בֵּינִי וְשִׁבַּרְתִּי אֶת-זְרַעוֹת פְּרָעָה וְנָאֵק נֶאֱקוֹת חָלָל לִפְנֵי. **לכה** וְהִחֲזַקְתִּי אֶת-זְרַעוֹת מֶלֶךְ בָּבֶל וְזְרַעוֹת פְּרָעָה תִּפְלֶנָּה וַיָּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּתַתִּי חֲרָבִי בֵּינִי מֶלֶךְ-בָּבֶל וְנָטָה אוֹתָהּ אֶל-אֶרֶץ מִצָּרִים. **לכו** וְהִפְצוֹתִי אֶת-מִצָּרִים בְּגוֹיִם וְזָרִיתִי אוֹתָם בְּאֲרָצוֹת וַיָּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה.

לאא וַיְהִי בְּאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשָׁלִישִׁי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְּבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **לאב** בֶּן-אָדָם אָמַר אֶל-פְּרָעָה מֶלֶךְ-מִצָּרִים וְאֶל-הַמּוֹנֹ: אֶל-מִי דְמִיתָ בְּגָדְלָךְ.

לאג הנה אשור ארז בלבנון יפה ענף וחרש מצלוגבה קומה ובין עבתיים היתה צמרתו. **לאד** מים גדלוהו תהום רממתהו את-נהרתיה הלך סביבות מטעה ואת-תעלתיה שלחה אל כל-עצי השדה. **לאה** על-כן גבהא קמתו מכל עצי השדה ותרבינה סרעפתיו ותארכנה פארתו ממים רבים בשלחו. **לאו** בסעפתיו קננו כל-עוף השמים ותחת פארתיו ילדו כל חית השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים. **לאז** ויין בגדלו בארץ דליותיו: כי-היה שרשו אל-מים רבים. **לאח** ארזים לא-עממהו בגן-אלהים ברושים לא דמו אל-סעפתיו וערמנים לא-היו כפראתיו: כל-עץ בגן-אלהים לא-דמה אליו ביפיו. **לאט** יפה עשיתו ברב דליותיו ויקנאהו כל-עצי-עדן אשר בגן האלהים.

לאי לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר גבהת בקומה ויתן צמרתו אל-בין עבותים ורם לבבו בגבהו. **לאיא** ואתנהוביד איל גוים עשו יעשה לו כרשעו גרשתהו. **לאיב** ויכרתהו זרים עריצי גוים ויטשהו אל-ההרים ובכל-גאות נפלו דליותיו ותשברנה פראתיו בכל אפיקי הארץ וירדו מצלו כל-עמי הארץ ויטשהו. **לאיג** על-מפלתו ישכנו כל-עוף השמים ואל-פראתיו היו כל חית השדה. **לאיד** למען אשר לא-יגבהו בקומתם כל-עצי-מים ולא-יתנו את-צמרתם אל-בין עבתיים ולא-יעמדו אליהם בגבהם כל-שתי מים: כי-כלם נתנו למות אל-ארץ תחתית בתוך בני אדם אל-יורדי בור.

לאטו כה-אמר אדני יהוה ביום רדתו שאולה האבלתי כסתי עליו את-תהום ואמנע נהרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר עליו לבנון וכל-עצי השדה עליו עלפה. **לאטז** מקול מפלתו הרעשתי גוים בהורדי אתו שאולה את-יורדי בור וינחמו בארץ תחתית כל-עצי-עדן ומבחר וטוב לבנון כל-שתי מים. **לאיז** גם-הם אתו ירדו שאולה אל-חללי-חרב וזרעו ישבו בצלו בתוך גוים. **לאיח** אל-מי דמית ככה בכבוד ובגדל בעצי-עדן והורדת את-עצי-עדן אל-ארץ תחתית בתוך ערלים תשכב את-חללי-חרבהוא פרעה וכל-המונה נאם אדני יהוה.

לבא ויהי בשתי עשרה שנה בשני-עשר חדש באחד לחדש היה דבר-יהוה אלי לאמר. **לבב** בן-אדם שא קינה על-פרעה מלך-מצרים ואמרת אליו כפיר גוים נדמית ואתה כתנים בימים ותגח בנהרותיה ותדלח-מים ברגליה ותרפס נהרותם.

לבג כה אמר אדני יהוה ופרשתי עליך את-רשתי בקהל עמים רבים והעלוד בחרמי. **לבד** ונטשתיך בארץ על-פני השדה אטילך והשכנתי עליך כל-עוף

השמים והשבעתי ממך חית כל-הארץ. **לבה** ונתתי את-בשרך על-ההרים ומלאתי הגאיות רמותך. **לבו** והשקיתי ארץ צפתך מדמד אל-ההרים ואפקים ימלאון ממך. **לבו** וכסיתי בכבודך שמים והקדרתי את-ככביהם שמש בעון אכסנו וירח לא-יאיר אורו. **לבח** כל-מאורי אור בשמים אקדירם עליך ונתתי חשך על-ארצך נאם אדני יהוה. **לבט** והכעסתי לב עמים רבים: בהביאי שברך בגוים על-ארצות אשר לא-ידעתם. **לבי** והשמותי עליך עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך שער בעופפי חרבי על-פניהם וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום מפתך.

לביא כי כה אמר אדני יהוה: חרב מלך-בבל תבואך. **לביב** בחרבות גבורים אפיל המונך עריצי גוים כלם ושידדו את-גאון מצרים ונשמד כל-המונה. **לביג** והאבדתי את-כל-בהמתה מעל מים רבים ולא תדלחם רגל-אדם עוד ופרסות בהמה לא תדלחם. **לביז** אז אשקיע מימיהם ונהרותם כשמן אוליך נאם אדני יהוה. **לבטו** בתתי את-ארץ מצרים שממה ונשמה ארץ ממלאה בהכותי את-כל-יושבי בה וידעו כי-אני יהוה. **לבטז** קינה היא וקוננוה בנות הגוים תקוננה אותה: על-מצרים ועל-כל-המונה תקוננה אותה נאם אדני יהוה. **לביז** ויהי בשתי עשרה שנה בחמשה עשר לחדש הזה דבר-יהוה אלי לאמר. **לביח** בן-אדם נהה על-המון מצרים והורדהו אותה ובנות גוים אדרם אל-ארץ תחתיות את-יורדי בור. **לביט** ממני נעמתי רדה והשפכה את-ערלים. **לבכ** בתוך חללי-חרב יפלו חרב נתנה משכו אותה וכל-המוניה. **לבכא** ידברו-לו אלי גבורים מתוך שאולאת-עזריו ירדו שכבו הערלים חללי-חרב. **לבכב** שם אשור וכל-קהלה סביבותיו קברתיו כלם חללים הנפלים בחרב. **לבכג** אשר נתנו קברתיה בירכתי-בור ויהי קהלה סביבות קברתה כלם חללים נפלים בחרב אשר-נתנו חתית בארץ חיים. **לבכד** שם עילם וכל-המונה סביבות קברתה כלם חללים הנפלים בחרב אשר-ירדו ערלים אל-ארץ תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את-יורדי בור. **לבכה** בתוך חללים נתנו משכב לה בכל-המונה סביבותיו קברתה כלם ערלים חללי-חרב כי-נתנו חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם את-יורדי בור בתוך חללים נתנו. **לבכו** שם משך תבל וכל-המונה סביבותיו קברותיה כלם ערלים מחללי חרב כי-נתנו חתיתם בארץ חיים. **לבכז** ולא ישכבו את-גבורים נפלים מערלים: אשר ירדו-שאול בכלי-מלחמתם ויתנו את-חרבותם תחת ראשיהם ויהי עונתם על-עצמותם כי-חתית גבורים בארץ חיים. **לבכח** ואתה בתוך ערלים תשבר

וְתִשְׁכַּבְּאֶת-חִלְלִי-חֶרֶב. **לִבְכֹּט** שָׁמָּה אָדָם מְלָכִיָּה וְכָל-נִשְׂיָאִיָּה אֲשֶׁר-נִתְּנוּ
בְּגִבּוֹרֶתָם אֶת-חִלְלִי-חֶרֶב: הֵמָּה אֶת-עָרָלִים יִשְׁכְּבוּ וְאֶת-יֶרֶדִי בּוֹר. **לִבַּל** שָׁמָּה
נִסִּיכֵי צָפוֹן כָּלָם וְכָל-צִדְנִי: אֲשֶׁר-יֶרְדּוּ אֶת-חִלְלִים בְּחַתִּיתָם מִגִּבּוֹרֶתָם בּוֹשִׁים
וַיִּשְׁכְּבוּ עָרָלִים אֶת-חִלְלִי-חֶרֶב וַיִּשְׁאוּ כְלִמָּתָם אֶת-יֶרֶדִי בּוֹר. **לִבְלֹא** אוֹתָם
יִרְאֶה פְּרָעָה וְנָחַם עַל-כָּל-הַמוֹנֶה חִלְלִי-חֶרֶב פְּרָעָה וְכָל-חִילוֹ נָאֵם אֲדָנִי יְהוָה.
לִבְלֹב כִּי-נִתְּתִי אֶת-חַתִּיתוֹ (חַתִּיתִי) בְּאֶרֶץ חַיִּים וְהִשְׁכַּב בְּתוֹךְ עָרָלִים
אֶת-חִלְלִי-חֶרֶב פְּרָעָה וְכָל-הַמוֹנֶה נָאֵם אֲדָנִי יְהוָה.

לִגֹּא וַיְהִי דִבְרַי-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **לִגֹּב** בֶּן-אָדָם דִּבֶּר אֶל-בְּנֵי-עַמּוּדָה וְאָמְרָת
אֵלֵיהֶם אֶרֶץ כִּי-אָבִיא עָלֶיהָ חֶרֶב וְלָקַחוּ עִם-הָאֶרֶץ אִישׁ אֶחָד מִקְצֵיהֶם וְנִתְּנוּ
אוֹתוֹ לָהֶם לְצַפָּה. **לִגֹּג** וִירְאֶה אֶת-הַחֶרֶב בָּאָה עַל-הָאֶרֶץ וְתִקַּע בְּשׁוֹפָר וְהִזְהִיר
אֶת-הָעָם. **לִגֹּד** וְשָׁמַע הַשֹּׁמֵעַ אֶת-קוֹל הַשׁוֹפָר וְלֹא נִזְהָר וַתִּבּוֹא חֶרֶב
וַתִּקְחָהוּ דָמוֹ בְּרֹאשׁוֹ יְהִיָּה. **לִגֹּה** אֶת קוֹל הַשׁוֹפָר שָׁמַע וְלֹא נִזְהָר דָּמוֹ בּוֹ יְהִיָּה:
וְהוּא נִזְהָר נִפְשׁוֹ מִלֵּט. **לִגּוֹ** וְהַצֹּפֶה כִּי-יִרְאֶה אֶת-הַחֶרֶב בָּאָה וְלֹא-תִקַּע בְּשׁוֹפָר
וְהָעָם לֹא-נִזְהָר וַתִּבּוֹא חֶרֶב וַתִּקַּח מֵהֶם נֶפֶשׁ הוּא בַּעֲוֹנוֹ נִלְקַח וְדָמוֹ מִיַּד-הַצֹּפֶה
אֲדָרָשׁ.

לִגֹּז וְאִתָּה בֶּן-אָדָם צַפָּה נִתְּתִיד לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי דִבְרַי וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָם
מִמֶּנִּי. **לִגֹּח** בְּאֶמְרֵי לְרָשָׁע רָשָׁע מוֹת תָּמוּת וְלֹא דִבְרַתָּ לְהִזְהִיר רָשָׁע מִדֶּרְכוֹ הוּא
רָשָׁע בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת וְדָמוֹ מִיָּדָה אֲבִקֶּשׁ. **לִגֹּט** וְאִתָּה כִּי-הִזְהַרְתָּ רָשָׁע מִדֶּרְכוֹ לָשׁוּב
מִמֶּנָּה וְלֹא-שָׁב מִדֶּרְכוֹ הוּא בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת וְאִתָּה נִפְשָׁה הַצֹּלָתָה.
לִגִּי וְאִתָּה בֶּן-אָדָם אָמַר אֶל-בֵּית יִשְׂרָאֵל כֵּן אָמַרְתֶּם לֵאמֹר כִּי-פִשְׁעֵינוּ
וְחַטֹּאתֵינוּ עָלֵינוּ וְבָם אֲנַחְנוּ נִמְקִים וְאִידָה נַחֲיָה. **לִגִּיא** אָמַר אֵלֵיהֶם חִי-אֲנִי נָאֵם
אֲדָנִי יְהוָה אִם-אֲחַפֵּץ בְּמוֹת הַרָשָׁע כִּי אִם-בְּשׁוּב רָשָׁע מִדֶּרְכוֹ וְחָיָה: שׁוּבוּ שׁוּבוּ
מִדֶּרְכֵיכֶם הָרָעִים וְלָמָּה תִּמְוֹתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל.

לִגִּיב וְאִתָּה בֶּן-אָדָם אָמַר אֶל-בְּנֵי-עַמּוּדָה צִדְקַת הַצִּדִּיק לֹא תִצְלִלְנוּ בַּיּוֹם פִּשְׁעוֹ
וְרָשָׁעַת הַרָשָׁע לֹא-יִכָּשֶׁל בָּהּ בַּיּוֹם שׁוּבוּ מִרָשָׁעוֹ וְצִדִּיק לֹא יוּכַל לַחֲיוֹת בָּהּ בַּיּוֹם
חֲטֹאתָיו. **לִגִּיג** בְּאֶמְרֵי לַצִּדִּיק חַיָּה יְחִיָּה וְהוּא-בָטַח עַל-צִדְקָתוֹ וַעֲשֵׂה
עוֹלָם לַצִּדְקָתוֹ לֹא תִזְכָּרְנָה וּבַעֲוֹלוֹ אֲשֶׁר-עָשָׂה בּוֹ יָמוּת. **לִגִּיד** וּבְאֶמְרֵי לְרָשָׁע
מוֹת תָּמוּת וְשָׁב מִחַטֹּאתָיו וַעֲשֵׂה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה. **לִגִּטו** חִבֵּל יָשִׁיב רָשָׁע גִּזְלָה
יִשְׁלַם בְּחֻקוֹת הַחַיִּים הֵלֶךְ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת עוֹלָחוֹ יְחִיָּה לֹא יָמוּת. **לִגִּטז**
כָּל-חַטֹּאתָיו אֲשֶׁר חָטָא לֹא תִזְכָּרְנָה לוֹ: מִשְׁפָּט וְצִדְקָה עָשָׂה חַיָּה יְחִיָּה. **לִגִּיז**
וְאָמְרוּ בְּנֵי עַמּוּדָה לֹא יִתְּכֶן דֶּרֶךְ אֲדָנִי וְהֵמָּה דֶּרֶכָם לֹא-יִתְּכֶן. **לִגִּיח** בְּשׁוּב-צִדִּיק

שָׁמְעוּ אֶת-דְּבַר יְהוָה. **לדח** חי-אֲנִי נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה אִם-לֹא יַעַן הָיִיתָ-צֹאֲנִי לְבֹז וְתִהְיֶינָה צֹאֲנִי לְאָכְלָה לְכָל-חַיַּת הַשָּׂדֶה מֵאִין רָעָה וְלֹא-דָרְשׁוּ רָעִי אֶת-צֹאֲנִי וַיִּרְעוּ הָרָעִים אוֹתָם וְאֶת-צֹאֲנִי לֹא רָעוּ. **לדט** לָכֵן הָרָעִים שָׁמְעוּ דְּבַר-יְהוָה. **לדי** כֹּה-אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה הִנְנִי אֶל-הָרָעִים וְדִרְשָׁתִּי אֶת-צֹאֲנִי מִיָּדָם וְהִשְׁבַּתִּים מִרְעוֹת צֹאן וְלֹא-יִרְעוּ עוֹד הָרָעִים אוֹתָם וְהִצַּלְתִּי צֹאֲנִי מִפִּיהֶם וְלֹא-תִהְיֶינָה לָהֶם לְאָכְלָה.

לדיא כִּי כֹה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה: הִנְנִי-אֲנִי וְדִרְשָׁתִּי אֶת-צֹאֲנִי וּבִקְרָתִים. **לדיב** כְּבִקְרַת רָעָה עָדְרוּ בְּיוֹם-הַיּוֹתוֹ בְּתוֹךְ-צֹאֲנוֹ נִפְרָשׁוּתָכֶן אֲבִקֵּר אֶת-צֹאֲנִי וְהִצַּלְתִּי אֶתְהֶם מִכָּל-הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר נִפְצוּ שָׁם בְּיוֹם עָנָן וְעָרְפָּל. **לדיג** וְהוֹצֵאתִים מִן-הָעַמִּים וְקִבְּצַתִּים מִן-הָאֲרָצוֹת וְהִבִּיאֹתִים אֶל-אֲדָמָתָם וְרַעִיתִים אֶל-הָרִי יִשְׂרָאֵל בְּאַפִּיקִים וּבְכָל מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. **לדיז** בְּמִרְעָה-טוֹב אֲרַעָה אֹתָם וּבְהָרֵי מְרוֹם-יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה נֹוֹהָם שָׁם תִּרְבְּצָנָה בְּנוֹה טוֹב וּמִרְעָה שָׁמֹן תִּרְעֶינָה אֶל-הָרֵי יִשְׂרָאֵל. **לדטו** אֲנִי אֲרַעָה צֹאֲנִי וְאֲנִי אֲרַבִּיצֶם נָאִם אֲדַנִּי יְהוָה. **לדטז** אֶת-הָאֲבֹדֶת אֲבִקֵּשׁ וְאֶת-הַנִּדְחֹת אֲשִׁיב וְלִנְשַׁבֵּרֶת אֲחַבֵּשׁ וְאֶת-הַחוּלָה אֲחַזֵּק וְאֶת-הַשְּׁמִנָה וְאֶת-הַחֲזָקָה אֲשַׁמִּיד אֲרַעְנָה בְּמִשְׁפָּט. **לדז** וְאֶתְנָה צֹאֲנִי כֹה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה: הִנְנִי שֹׁפֵט בֵּין-שָׁה לְשָׁה לְאִילִים וְלַעֲתוּדִים. **לדח** הַמַּעַט מִכֶּם הַמִּרְעָה הַטוֹב תִּרְעוּ וְיִתֵּר מִרְעֵיכֶם תִּרְמְסוּ בְּרִגְלֵיכֶם וּמִשְׁקַע-מִים תִּשְׁתּוּ וְאֶת הַנוֹתָרִים בְּרִגְלֵיכֶם תִּרְפְּשׁוּן. **לדיט** וְצֹאֲנִי מִרְמָס רִגְלֵיכֶם תִּרְעֶינָה וּמִרְפֵּשׁ רִגְלֵיכֶם תִּשְׁתִּינָה.

לדכ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: הִנְנִי-אֲנִי וְשֹׁפְטֹתִי בֵּין-שָׁה בְּרִיָּה וּבֵין שָׁה רָזָה. **לדכא** יַעַן בָּצַד וּבִכְתָּף תִּהְדָּפוּ וּבִקְרִינֵיכֶם תִּנְגַּחוּ כָּל-הַנִּחְלָלוֹת עַד אֲשֶׁר הַפִּיצוֹתֶם אוֹתָנָה אֶל-הַחוּצָה. **לדכב** וְהוֹשַׁעְתִּי לְצֹאֲנִי וְלֹא-תִהְיֶינָה עוֹד לְבֹז וְשֹׁפְטֹתִי בֵּין שָׁה לְשָׁה. **לדכג** וְהַקְמֹתִי עֲלֵיהֶם רָעָה אֶחָד וְרָעָה אֶתְהוֹאֵת עַבְדִּי דָוִד הוּא יִרְעָה אֹתָם וְהוּא יִהְיֶה לָהֶן לְרָעָה. **לדכד** וְאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי לָהֶם לְאֱלֹהִים וְעַבְדִּי דָוִד נָשִׂיא בְּתוֹכָם: אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי. **לדכה** וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה-רָעָה מִן-הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ בְּמִדְבָּר לְבִטָּח וַיִּשְׁנוּ בִּיַּעְרִים. **לדכו** וְנִתַּתִּי אוֹתָם וְסִבִּיבוֹת גִּבְעָתִי בְּרִכָּה וְהוֹרְדֹתִי הַגֶּשֶׁם בְּעֵתוֹ גֶּשֶׁמִּי בְּרִכָּה יִהְיוּ. **לדכז** וְנָתַן עֹץ הַשָּׂדֶה אֶת-פְּרִיּוֹ וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יְבוּלָהּ וְהָיוּ עַל-אֲדָמָתָם לְבִטָּח וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה בֹּשֶׁבְרִי אֶת-מִטּוֹת עֲלֵם וְהִצַּלְתִּים מִיַּד הָעֲבָדִים בָּהֶם. **לדכח** וְלֹא-יִהְיוּ עוֹד בְּזִלְגוֹת וְחַיַּת הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלֵם וַיָּשֻׁבוּ לְבִטָּח וְאִין מִחֲרִיד. **לדכט** וְהַקְמֹתִי לָהֶם מִטֶּע לֶשֶׁם וְלֹא-יִהְיוּ עוֹד אֲסִפִּי רָעַב בָּאָרֶץ וְלֹא-יִשְׁאוּ עוֹד

כַּלְמַת הַגּוֹיִם. **לדל** וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲתֶם וְהִמָּה עַמִּי בֵּית
יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר אֲדֹנִי יְהוָה. **לדלא** וְאַתָּן צֹאנִי צֹאן מִרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם: אֲנִי
אֱלֹהֵיכֶם נֶאֱמַר אֲדֹנִי יְהוָה.

להא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **להב** בֶּן-אָדָם שִׁים פָּנֶיךָ עַל-הָר שְׁעִיר וְהִנָּבֵא
עָלָיו. **להג** וְאַמַּרְתָּ לוֹ כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִנְנִי אֵלֶיךָ הָר-שְׁעִיר וְנָטִיתִי יָדִי עָלֶיךָ
וְנִתְּתִיךָ שְׂמִמָּה וּמִשְׁמָה. **להד** עָרִיךְ חֲרָבָה אֲשִׁים וְאַתָּה שְׂמִמָּה תִּהְיֶה וַיִּדְעָתָּ
כִּי-אֲנִי יְהוָה. **להה** יַעַן הָיִיתָ לָךְ אֵיבָת עוֹלָם וַתִּגַּר אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
עַל-יָדֵי-חֲרַבְבָּעַת אִידָם בָּעֵת עֹון קָץ. **להו** לָכֵן חִי-אֲנִי נֶאֱמַר אֲדֹנִי יְהוָה כִּי-לָדָם
אֶעֱשֶׂה וְדָם יִרְדֹּפֶךָ אִם-לֹא דָם שָׁנֵאתָ וְדָם יִרְדֹּפֶךָ. **להז** וְנִתְּתִי אֶת-הָר שְׁעִיר
לְשִׂמְמָה וּשְׂמִמָּה וְהִכְרַתִּי מִמֶּנּוּ עֵבֶר וְשֵׁב. **להח** וּמִלֵּאתִי אֶת-הָרִיו חֲלָלִיו
גִּבְעוֹתֶיךָ וְגִיאֹתֶיךָ וְכָל-אֲפִיקֶיךָ חֲלָלִי-חֲרָב יִפְּלוּ בָהֶם. **להט** שְׂמִמּוֹת עוֹלָם
אֶתְּנֶךָ וְעָרִיךָ לֹא תִישְׁבְּנָה (תִּשְׁוֹבְנָה) וַיִּדְעָתָם כִּי-אֲנִי יְהוָה. **להי** יַעַן אֶמְרֶךָ
אֶת-שְׁנֵי הַגּוֹיִם וְאַתָּה שְׁתֵּי הָאֲרָצוֹת לִי תִהְיֶינָה וַיִּרְשְׁנוּהָ וַיְהוָה שֵׁם הָקָדֵשׁ.
להיא לָכֵן חִי-אֲנִי נֶאֱמַר אֲדֹנִי יְהוָה וְעָשִׂיתִי כַּאֲפֹךְ וַיִּקְנֶאתָךְ אֲשֶׁר עָשִׂיתָה
מִשְׁנֵאתֶיךָ בָּם וְנוֹדַעְתִּי בָּם כַּאֲשֶׁר אֶשְׁפֹּטָה. **להיב** וַיִּדְעָתָּ כִּי אֲנִי יְהוָה שְׂמִעְתִּי
אֶת-כָּל-נְאֻצוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶמְרַתָּ עַל-הָרִי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר שִׂמְמָה (שְׂמִמּוֹ): לָנוּ נִתְּנוּ
לְאֲכָלָהּ. **להיג** וַתִּגְדִּילוּ עָלַי בְּפִיכֶם וְהִעַתְרַתֶּם עָלַי דְּבָרֵיכֶם: אֲנִי שְׂמִעְתִּי.
להיד כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה: כְּשִׁמּוֹחַ כָּל-הָאָרֶץ שְׂמִמָּה אֶעֱשֶׂה-לָּךְ. **להטו**
כְּשִׁמְחַתָּךְ לְנַחֲלַת בֵּית-יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר-שְׂמִמָּהכֶן אֶעֱשֶׂה-לָּךְ: שְׂמִמָּה תִּהְיֶה
הָר-שְׁעִיר וְכָל-אֲדוֹם כֹּלָה וַיִּדְעוּ כִּי-אֲנִי יְהוָה.

לוא וְאַתָּה בֶּן-אָדָם הִנָּבֵא אֶל-הָרִי יִשְׂרָאֵל וְאַמַּרְתָּ הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמְעוּ
דְּבַר-יְהוָה. **לוב** כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה יַעַן אָמַר הָאוֹיֵב עֲלֵיכֶם הָאִח וּבָמוֹת עוֹלָם
לְמוֹרָשָׁה הִיְתָה לָנוּ. **לוג** לָכֵן הִנָּבֵא וְאַמַּרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה: יַעַן בִּינְעוּ
שְׂמוֹת וְשֵׁאף אֶתְכֶם מִסָּבִיב לְהִיּוֹתְכֶם מוֹרָשָׁה לְשֹׂאֲרֵי הַגּוֹיִם וַתַּעֲלוּ עַל-שִׁפְת
לְשׁוֹן וְדַבַּת-עַם. **לוד** לָכֵן הָרִי יִשְׂרָאֵל שְׁמְעוּ דְּבַר-אֲדֹנִי יְהוָה: כֹּה-אָמַר אֲדֹנִי
יְהוָה לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת לְאֲפִיקִים וּלְגִאֲיוֹת וּלְחֲרָבוֹת הַשְׂמִמּוֹת וּלְעָרִים הַנִּעְזָבוֹת
אֲשֶׁר הָיוּ לְבָז וּלְלַעַג לְשֹׂאֲרֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר מִסָּבִיב. **לוח** לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדֹנִי
יְהוָה אִם-לֹא בָאֵשׁ קִנֵּאתִי דְּבַרְתִּי עַל-שֹׂאֲרֵי הַגּוֹיִם וְעַל-אֲדוֹם כֹּלָה: אֲשֶׁר
נִתְּנוּ-אֶת-אֲרָצִי לָהֶם לְמוֹרָשָׁה בְּשִׂמְחַת כָּל-לֵב בְּשֹׂאֵט נִפְשָׁלְמֵעוֹן מִגְרָשָׁה לְבָז.
לז לָכֵן הִנָּבֵא עַל-אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל וְאַמַּרְתָּ לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת לְאֲפִיקִים וּלְגִאֲיוֹת
כֹּה-אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִנְנִי בִקְנֵאתִי וּבִחְמַתִּי דְּבַרְתִּי יַעַן כַּלְמַת גּוֹיִם נִשְׂאָתָם. **לזז**

לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה אֲנִי נִשְׁאַתִּי אֶת-יָדִי: אִם-לֹא הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לָכֶם מִסְבִּיב
הֵמָּה כָּל־מַתָּה יִשְׂאוּ. **לוח** וְאַתֶּם הָרִי יִשְׂרָאֵל עֲנַפְכֶם וַתִּתְּנוּ וּפְרִיכֶם וַתִּשְׂאוּ לְעַמִּי
יִשְׂרָאֵל: כִּי קָרְבוּ לָבוֹא. **לוט** כִּי הִנְנִי אֲלִיכֶם וּפְנִיתִי אֲלִיכֶם וְנִעַבְדְתֶם
וְנִזְרַעְתֶם. **לוי** וְהִרְבִּיתִי עֲלִיכֶם אָדָם כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל־הָ וְנִשְׁבּוּ הָעָרִים
וְהַחֲרָבוֹת תִּבְנֶינָה. **לויא** וְהִרְבִּיתִי עֲלִיכֶם אָדָם וּבִהֶמָּה וָרְבוּ וּפְרוּ וְהוֹשַׁבְתִּי
אֶתְכֶם כְּקִדְמוֹתֵיכֶם וְהִיטַבְתִּי מֵרַאשֵׁיתֵיכֶם וַיִּדְעֻתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה. **לויב** וְהוֹלַכְתִּי
עֲלִיכֶם אָדָם אֶת-עַמִּי יִשְׂרָאֵל וִירִשׁוּךָ וְהָיִיתָ לָהֶם לְנַחֲלָה וְלֹא-תוֹסֵף עוֹד
לְשִׁכְלָם.

לויג כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה יַעַן אִמְרִים לָכֶם אֲכַלְתָּ אָדָם אֶתִּי (אֶתִּי) וּמִשְׁכַּלְתָּ גוֹיךָ
(גוֹיִיךָ) הָיִיתָ. **לויז** לָכֵן אָדָם לֹא-תֹאכַל עוֹד וְגוֹיךָ (וְגוֹיִיךָ) לֹא תִכְשַׁל-
(תִּשְׁכַּל־) עוֹדֵנָאם אֲדֹנֵי יְהוָה. **לוטו** וְלֹא-אֲשַׁמִּיעַ אֲלִיךָ עוֹד כָּל־מַתָּה הַגּוֹיִם
וְחִרְפַּת עַמִּים לֹא תִשְׂאִי-עוֹד וְגוֹיךָ (וְגוֹיִיךָ) לֹא-תִכְשַׁל עוֹד נָאִם אֲדֹנֵי יְהוָה.
לוטז וְיִהְיֶה דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **לויז** בֶּן-אָדָם בֵּית יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים עַל-אֲדָמָתָם
וַיִּטְמְאוּ אוֹתָהּ בְּדֶרֶכָם וּבַעֲלִילוֹתָם: כְּטִמְאַת הַנְּדָה הָיְתָה דֶּרֶכָם לִפְנֵי. **לויח**
וְאֲשַׁפֵּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם עַל-הַדָּם אֲשֶׁר-שָׁפְכוּ עַל-הָאָרֶץ וּבִגְלוֹלֵיהֶם טִמְאוּהָ.
לויט וְאֶפִּיךָ אַתֶּם בְּגוֹיִם וַיִּזְרוּ בְּאַרְצוֹת: כְּדֶרֶכָם וּכְעֲלִילוֹתָם שִׁפְטִיתִים. **לוב**
וַיָּבוֹא אֶל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-בָּאוּ שָׁם וַיַּחֲלִלוּ אֶת-שֵׁם קֹדֶשׁ־יִשְׁבָּאֵמֹר לָהֶם עַם-יְהוָה
אֵלֶּה וּמֵאֲרָצוֹ יֵצְאוּ. **לובא** וְאֶחָמֶל עַל-שֵׁם קֹדֶשׁ־יִשְׁבָּאֵמֹר לָהֶם עַם-יְהוָה
בְּגוֹיִם אֲשֶׁר-בָּאוּ שָׁמָּה.

לובב לָכֵן אָמַר לְבֵית-יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית
יִשְׂרָאֵל: כִּי אִם-לְשֵׁם-קֹדֶשׁ־יִשְׁבָּאֵמֹר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר-בָּאתֶם שָׁם. **לובג**
וְקִדַּשְׁתִּי אֶת-שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְּחַלָּל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר חָלַלְתֶם בְּתוֹכָם וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם
כִּי-אֲנִי יְהוָה נָאִם אֲדֹנֵי יְהוָה בְּהַקְדֵּשִׁי בְּכֶם לְעִינֵיהֶם. **לובד** וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם
מִן-הַגּוֹיִם וּקְבַצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל-הָאֲרָצוֹת וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל-אֲדָמַתְכֶם. **לובה**
וְזָרַקְתִּי עֲלִיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וַיִּטְהַרְתֶּם: מִכָּל טִמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל-גְּלוּלֵיכֶם
אֲטַהֵר אֶתְכֶם. **לובו** וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶּן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסְרֹתִי
אֶת-לֵב הָאָבִן מִבְּשָׁרְכֶם וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב בָּשָׂר. **לובז** וְאֶת-רוּחִי אֶתֶּן בְּקִרְבְּכֶם
וְעָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר-בְּחֻקֵּי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטִי תִשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם. **לובח** וַיִּשְׁבַּתֶּם בְּאֶרֶץ
אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְתִּיכֶם וְהָיִיתֶם לִי לְעָם וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים. **לובט**
וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טִמְאוֹתֵיכֶם וּקְרַאתִי אֶל-הַדָּגָן וְהִרְבִּיתִי אוֹתוֹ וְלֹא-אֶתֶּן
עֲלִיכֶם רָעָב. **לול** וְהִרְבִּיתִי אֶת-פְּרִי הָעֵץ וְתִנּוּבַת הַשָּׂדֶה: לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ

עוד חרפת רעבבגזים. **לולא** וזכרתם את-דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא-טובים ונקטתם בפניכם על עונותיכם ועל תועבותיכם. **לולב** לא למענכם אני-עשה נאם אדני יהוה וינדע לכם: בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל. **לולג** כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי את-הערים ונבנו החרבות. **לולד** והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל-עובר. **לולה** ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן-עדן והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישוב. **לולו** וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניתי הנהרסות נטעתי הנשמה: אני יהוה דברתי ועשיתי.

לולז כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית-ישראל לעשות להם: ארבה אתם כצאן אדם. **לולח** כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיהן ותהינה הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי-אני יהוה. **לוא** היתה עלי יד-יהוה ויוצאני ברוח יהוה ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות. **לזב** והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על-פני הבקעה והנה יבשות מאד. **לזג** ויאמר אליבן-אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת. **לזז** ויאמר אלי הנבא על-העצמות האלה ואמרתי אליהם העצמות היבשות שמעו דבר-יהוה. **לזה** כה אמר אדני יהוה לעצמות האלה: הנה אני מביא בכם רוח וחיייתם. **לזז** ונתתי עליכם גידים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחיייתם וידעתם כי-אני יהוה. **לזח** ונבאתי כאשר צויתי ויהי-קול כהנבאי והנה-רעש ותקרבו עצמות עצם אל-עצמו. **לזח** וראיתי והנה-עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם. **לזט** ויאמר אלי הנבא אל-הרוח הנבא בן-אדם ואמרתי אל-הרוח כה-אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו. **לזי** והנבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על-רגליהם חיל גדול מאד-מאד. **לזיא** ויאמר אלי בן-אדם העצמות האלה כל-בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו ונגזרנו לנו. **לזיב** לכן הנבא ואמרתי אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני פתח את-קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל-אדמת ישראל. **לזיג** וידעתם כי-אני יהוה: בפתחי את-קברותיכם ובהעלתי אתכם מקברותיכם עמי. **לזיד** ונתתי רוחי בכם וחיייתם והנחתי אתכם על-אדמתכם וידעתם כי-אני יהוה דברתי ועשיתי נאם-יהוה.

לזטו ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **לזטו** ואתה בן-אדם קח-לך עץ אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל-בית ישראל חברו. **לזיו** וקרב אתם אחד אל-אחד לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך. **לזיח** וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר: הלא-תגיד לנו מה-אלה לך. **לזיט** דבר אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני לקח את-עץ יוסף אשר ביד-אפרים ושבטי ישראל חברו ונתתני אותם עליו את-עץ יהודה ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בידך. **לזכ** והיו העצים אשר-תכתב עליהם בידך לעיניהם. **לזכא** ודבר אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני לקח את-בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו-שם וקבצתי אתם מסביב והבאתי אותם אל-אדמתם. **לזכב** ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ בהרי ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה- (יהיו-) עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד. **לזכג** ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתייהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו- לי לעם ואני אהיה להם לאלהים. **לזכד** ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם. **לזכה** וישבו על-הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו- בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד-עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם. **לזכו** וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרביתי אותם ונתתני את-מקדשי בתוכם לעולם. **לזכז** והיה משפני עליהם והייתי להם לאלהים והמה יהיו- לי לעם. **לזכח** וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את-ישראל להיות מקדשי בתוכם לעולם.

לחא ויהי דבר-יהוה אלי לאמר. **לחב** בן-אדם שים פניך אל-גוג ארץ המגוגנשיא ראש משך ותבל והנבא עליו. **לחג** ואמרת כה אמר אדני יהוה: הנני אליך גוגנשיא ראש משך ותבל. **לחד** ושובבתיך ונתתי חחים בלחיך והוצאתי אותך ואת-כל-חילך סוסים ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב צנה ומגן תפשי חרבות כלם. **לחה** פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע. **לחו** גמר וכל-אגפיהבית תוגרמה ירכתי צפון ואת-כל-אגפיו עמים רבים אתך. **לחז** הכן והכן לך אתה וכל-קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר. **לחח** מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל-ארץ משובבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר-היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה

וַיָּשְׁבוּ לַבֵּטַח כָּל־כָּל־אֶגְפֵיךָ וְעַל־יַת כְּשֹׂאָה תָּבוֹא כְּעֵנָן לְכִסּוֹת הָאָרֶץ תַּהֲיֶהאֲתָהּ
וְכָל־אֶגְפֵיךָ וְעַמִּים רַבִּים אוֹתָךְ.

לחי כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַעֲלוּ דְבָרִים עַל־לִבָּבְךָ וְחִשְׁבֹּת
מִחֲשַׁבֶּת רָעָה. **לחיא** וְאָמַרְתָּ אֵלֶיָּה עַל־אָרֶץ פְּרִזוֹתָבוֹא הַשְׁקֵטִים יִשְׁבִּי
לַבֵּטַח כָּל־כָּל־יֹשְׁבֵי בָּאֵין חוֹמָה וּבְרִיחַ וּדְלֹתִים אֵין לָהֶם. **לחיב** לִשְׁלַל שְׁלַל
וְלָבוֹז בִּזְלָה־שִׁיב יָדְךָ עַל־חַרְבוֹת נוֹשְׁבוֹת וְאֶל־עַם מְאַסֵּף מְגוּרִים עֲשֵׂה מִקְנֶה וְקִנְיָן
יִשְׁבִּי עַל־טִבּוֹר הָאָרֶץ. **לחיג** שָׁבָא וּדְדוֹן וְסַחֲרֵי תַרְשִׁישׁ וְכָל־כְּפִירִיָּה יֹאמְרוּ לָךְ
הֲלִשְׁלַל שְׁלַל אֲתָהּ בָּא הִלְבֹּז בִּזְ הַקְהֵלְתָּ קְהֵלְךָלְשֹׂאת כֶּסֶף וְזָהָב לְקַחַת מִקְנֶה
וְקִנְיָן לִשְׁלַל שְׁלַל גָּדוֹל.

לחיד לָכֵן הִנָּבֵא בֶן־אָדָם וְאָמַרְתָּ לְגוֹג כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה: הֲלוֹא בַּיּוֹם הַהוּא
בְּשִׁבְתָּ עַמִּי יִשְׂרָאֵל לַבֵּטַחחֲתִידְע. **לחטו** וּבֹאֲתָ מִמְּקוֹמָךְ מִיִּרְכַּתִּי צִפּוֹןאֲתָהּ
וְעַמִּים רַבִּים אֲתָךְ: רֹכְבֵי סוּסִים כָּל־כָּל־קָהֶל גָּדוֹל וְחֵיל רָב. **לחטז** וְעַל־יַת
עַל־עַמִּי יִשְׂרָאֵל כְּעֵנָן לְכִסּוֹת הָאָרֶץ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים תַּהֲיֶה וְהִבְאוֹתִיךָ עַל־אֶרֶץ
לְמַעַן דַּעַת הַגּוֹיִם אֹתִי בְּהַקְדָּשִׁי בְּךָ לְעִינֵיהֶם גּוֹג.

לחיז כֹּה־אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה הָאֲתָהּ־הוּא אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי בְּיָמִים קְדֻמוֹנִים בְּיַד עֲבָדֵי
נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הִנָּבְאִים בְּיָמִים הָהֵם שְׁנִיםלְהִבִּיא אֹתָךְ עֲלֵיהֶם.

לחיא וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא בַּיּוֹם בּוֹא גּוֹג עַל־אֲדָמַת יִשְׂרָאֵלנָאֵם אֲדֹנֵי יְהוָה: תַּעֲלֶה
חֲמַתִּי בְּאַפִּי. **לחיט** וּבִקְנֵאתִי בְּאֵשׁ־עֲבָרְתִּי דִּבַּרְתִּי: אִם־לֹא בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה
רַעַשׁ גָּדוֹל עַל אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל. **לחכ** וְרַעֲשׂוּ מִפְּנֵי דָגֵי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְחַיַּת
הַשָּׂדֶה וְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׁ עַל־הָאֲדָמָה וְכָל־הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה
וְנִהְרְסוּ הַהָרִים וְנִפְּלוּ הַמִּדְרָגוֹת וְכָל־חוֹמָה לָאָרֶץ תִּפּוֹל. **לחכא** וְקִרְאתִי עָלָיו
לְכָל־הָרִי חָרֵב נָאֵם אֲדֹנֵי יְהוָה: חָרֵב אִישׁ בְּאֶחָיו תַּהֲיֶה. **לחכב** וְנִשְׁפָּטְתִּי אֹתוֹ
בְּדָבָר וּבִדְם וְגִשָּׁם שׁוֹטֵף וְאֲבִנִי אֶלְגָּבִישׁ אֵשׁ וְגִפְרִית אֲמַטִּיר עָלָיו וְעַל־אֶגְפָּיו
וְעַל־עַמִּים רַבִּים אֲשֶׁר אֹתוֹ. **לחכג** וְהִתְגַּדַּלְתִּי וְהִתְקַדַּשְׁתִּי וְנוֹדַעְתִּי לְעִינֵי גּוֹיִם
רַבִּים וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה.

לטא וְאֲתָהּ בֶן־אָדָם הִנָּבֵא עַל־גּוֹג וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה: הִנְנִי אֵלֶיךָ
גּוֹגנִשְׂיָא רֹאשׁ מִן־שָׂדֶךְ וְתִבֵּל. **לטב** וְשִׁבַּבְתִּיךָ וְשִׁשְׂאֲתִיךָ וְהַעֲלִיתִיךָ מִיִּרְכַּתִּי צִפּוֹן
וְהִבְאוֹתִיךָ עַל־הָרִי יִשְׂרָאֵל. **לטג** וְהִפֵּיתִי קִשְׁתְּךָ מִיַּד שְׂמְאוּלָּךְ וְחִצֶּיךָ מִיַּד יְמִינְךָ
אֲפִיל. **לטד** עַל־הָרִי יִשְׂרָאֵל תִּפּוֹל אֲתָהּ וְכָל־אֶגְפֵיךָ וְעַמִּים אֲשֶׁר אֲתָךְ: לְעִיט
צִפּוֹר כָּל־כָּנָף וְחַיַּת הַשָּׂדֶה נִתְּתִיךָ לְאֲכָלָהּ. **לטה** עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל: כִּי אֲנִי
דִּבַּרְתִּי נָאֵם אֲדֹנֵי יְהוָה. **לטו** וְשִׁלַּחְתִּי־אֵשׁ בְּמִגּוֹג וּבִישְׁבֵי הָאֵיִם לַבֵּטַח וַיִּדְעוּ

כִּי-אֲנִי יְהוָה. **לטז** וְאֶת-שֵׁם קְדֹשִׁי אֹדִיעַ בְּתוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל וְלֹא-אֲחֵל
 אֶת-שֵׁם-קְדֹשִׁי עוֹד וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה קְדוֹשׁ בְּיִשְׂרָאֵל. **לטח** הִנֵּה בָּאָה
 וְנִהְיִתָּה נֶאֱמָר אֲדֹנֵי יְהוָה: הוּא הַיּוֹם אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי. **לטט** וַיֵּצְאוּ יֹשְׁבֵי עָרֵי יִשְׂרָאֵל
 וּבִעֲרוּ וְהִשְׁקוּ בְּנֶשֶׁק וּמִגֶּן וְצִנָּה בְּקִשְׁתׁ וּבַחֲצִים וּבַמֶּקֶל יָד וּבִרְמֹחַ וּבִעֲרוּ בָהֶם
 אִישׁ שֶׁבַע שָׁנִים. **לטו** וְלֹא-יֵשְׂאוּ עֲצִים מִן-הַשָּׂדֶה וְלֹא יַחֲטִיבוּ מִן-הַיַּעְרִים כִּי
 בְּנֶשֶׁק יִבְעֲרוּ-אִישׁ וְשָׁלְלוּ אֶת-שְׁלָלֵיהֶם וּבָזְזוּ אֶת-בְּזֻזֵיהֶם נֶאֱמָר אֲדֹנֵי יְהוָה.
לטיא וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא אֲתָן לְגוֹג מְקוֹם-שֵׁם קֶבֶר בְּיִשְׂרָאֵל גִּי הָעֵבְרִים קְדָמַת
 הַיָּם וְחִסְמַת הַיָּם אֶת-הָעֵבְרִים וְקִבְּרוּ שֵׁם אֶת-גּוֹג וְאֶת-כָּל-הַמוֹנָה וְקִרְאוּ גִיא
 הַמּוֹן גּוֹג. **לטיב** וּקְבָרוּם בֵּית יִשְׂרָאֵל לְמַעַן טַהַר אֶת-הָאָרֶץ שֶׁבָּעָה חֲדָשִׁים.
לטיג וְקִבְּרוּ כָל-עַם הָאָרֶץ וְהָיָה לָהֶם לְשִׁסְיוֹם הַכְּבָדִי נֶאֱמָר אֲדֹנֵי יְהוָה. **לטיד**
 וְאֲנָשִׁי תָמִיד יַבְדִּילוּ עֲבָרִים בָּאָרֶץ מִקְבָּרִים אֶת-הָעֵבְרִים אֶת-הַנוֹתָרִים עַל-פְּנֵי
 הָאָרֶץ לְטַהֲרָהּ מִקְצָה שֶׁבָּעָה חֲדָשִׁים יַחְקֲרוּ. **לטטו** וְעֲבָרוּ הָעֵבְרִים בָּאָרֶץ וְרָאָה
 עַצֵּם אָדָם וּבָנָה אֲצֻלוֹ צִוּוֹעַד קִבְּרוּ אֹתוֹ הַמְּקַבְּרִים אֶל-גִּיא הַמּוֹן גּוֹג. **לטטז**
 וְגַם שֵׁם-עִיר הַמוֹנָה וְטַהֲרוּ הָאָרֶץ.
לטטז וְאֵתָה בֶן-אָדָם כֹּה-אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה אָמַר לְצַפּוֹר כָּל-כָּנָף וּלְכָל חַיַּת הַשָּׂדֶה
 הַקֹּבֵצוֹ וּבָאוּ הָאֲסָפּוֹ מִסָּבִיב עַל-זִבְחִי אֲשֶׁר אֲנִי זֹבֵחַ לָכֶם זֹבַח גְּדוֹל עַל הָרִי
 יִשְׂרָאֵל וְאֲכַלְתֶּם בָּשָׂר וְשִׁתִּיתֶם דָּם. **לטטח** בָּשָׂר גְּבוּרִים תֹּאכְלוּ וְדָם-נִשְׁאִי
 הָאָרֶץ תִּשְׁתּוּ אֵילִים כָּרִים וְעִתּוּדִים פָּרִים מְרִיאִי בֶשֶׁן כָּלֶם. **לטטט**
 וְאֲכַלְתֶּם-חֶלֶב לְשֶׁבַעַה וְשִׁתִּיתֶם דָּם לְשִׁכְרוֹן מִזִּבְחִי אֲשֶׁר-זִבַּחְתִּי לָכֶם. **לטכ**
 וּשְׁבַעְתֶּם עַל-שְׁלַחְנִי סוּס וָרֶכֶב גְּבוּר וְכָל-אִישׁ מִלְחָמָה נֶאֱמָר אֲדֹנֵי יְהוָה. **לטכא**
 וְנִתַּתִּי אֶת-כְּבוֹדִי בַּגּוֹיִם וְרָאוּ כָל-הַגּוֹיִם אֶת-מִשְׁפָּטִי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וְאֶת-יָדִי
 אֲשֶׁר-שִׁמַּתִּי בָהֶם. **לטכב** וַיִּדְעוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם מִן-הַיּוֹם
 הַהוּא וְהִלָּאָה. **לטכג** וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי בַעֲוֹנָם גָּלוּ בֵּית-יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר מָעַלוּ-בִּי
 וְאָסִתֵּר פָּנַי מֵהֶם וְאֶתָּנָם בְּיַד צָרֵיהֶם וַיִּפְּלוּ בַּחֲרֵב כָּלֶם. **לטכד** כְּטַמְאָתָם
 וּכְפִשְׁעֵיהֶם עָשִׂיתִי אֹתָם וְאָסִתֵּר פָּנַי מֵהֶם.
לטכה לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנֵי יְהוָה עֲתָה אָשִׁיב אֶת-שְׁבִית (שְׁבוּת) יַעֲקֹב וְרַחֲמָתִי
 כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל וְקִנְאָתִי לְשֵׁם קְדֹשִׁי. **לטכו** וְנָשׂוּ אֶת-כָּלִמְתָּם וְאֶת-כָּל-מַעַלָּם
 אֲשֶׁר מָעַלוּ-בִּיבְשָׁבְתָם עַל-אֲדָמָתָם לְבָטַח וַאֲיִן מִחֲרִיד. **לטכז** בְּשׁוֹבְבֵי אוֹתָם
 מִן-הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֹתָם מֵאַרְצוֹת אֵיבֵיהֶם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם רַבִּים.
לטכח וַיִּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם בְּהַגְלוֹתִי אֹתָם אֶל-הַגּוֹיִם וּכְנִסְתִּים

על-אדמתם ולא-אותיר עוד מהם שם. **לטכט** ולא-אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את-רוחי על-בית ישראל נאם אדני יהוה.

מא בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר בעצם היום הזה היתה עלי יד-יהוה ויבא אתי שמה. **מב** במראות אלהים הביאני אל-ארץ ישראל ויניחני אל-הר גבה מאד ועליו כמבנה-עיר מנוגב. **מג** ויביא אותי שמה והנה-איש מראהו כמראה נחשת ופתיל-פשתים בידו וקנה המדה והוא עמד בשער. **מד** וידבר אלי האיש בן-אדם ראה בעיניך ובאזניך שמע ושים לבך לכל אשר-אני מראה אותך כי למען הראותך הבאתה הנה הגד את-כל-אשר-אתה ראה לבית ישראל. **מה** והנה חומה מחוץ לבית סביב סביב וביד האיש קנה המדה שש-אמות באמה וטפח וימד את-רחב הבנין קנה אחד וקומה קנה אחד. **מו** ויבוא אל-שער אשר פניו דרך הקדימה ויעל במעלותו וימד את-סף השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב. **מז** והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים חמש אמות וסף השער מאצל אלם השער מהבית קנה אחד. **מח** וימד את-אלם השער מהבית קנה אחד. **מט** וימד את-אלם השער שמנה אמות ואילו שתיים אמות ואלם השער מהבית. **מי** ותאי השער דרך הקדים שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלשתם ומדה אחת לאילם מפה ומפו. **מיא** וימד את-רחב פתח-השער עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות. **מיב** וגבול לפני התאות אמה אחת ואמה-אחת גבול מפה והתאשש-אמות מפו ושש אמות מפו. **מיג** וימד את-השער מגג התא לגגור רחב עשרים וחמש אמות: פתח נגד פתח. **מיד** ויעש את-אילים ששים אמה ואל-איל החצר השער סביב סביב. **מטו** ועל פני השער היאתון (האיתון) על-לפני אלם השער הפנימי חמשים אמה. **מטז** וחלונות אטמות אל-התאים ואל אליהמה לפנימה לשער סביב סביב וכן לאלמות וחלונות סביב סביב לפנימה ואל-איל תמרים. **מיו** ויביאני אל-החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב: שלשים לשכות אל-הרצפה. **מיח** והרצפה אל-פתח השערים לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה. **מיט** וימד רחב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה: הקדים והצפון. **מכ** והשער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה מדד ארכו ורחבו. **מכא** ותאו שלוש מפה ושלשה מפו ואילו ואלמו הנה כמדת השער הראשון: חמשים אמה ארכו ורחב חמש ועשרים באמה. **מכב** וחלונות ואילמו ותימרו

כַּמְדַּת הַשַּׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ הַקָּדִים וּבִמְעָלוֹת שִׁבַּע יַעֲלוּ-בוֹ וְאֵילָמוּ לַפְּנִיָּהִם.
מכז וְשַׁעַר לַחֲצֵר הַפְּנִימִי נֶגֶד הַשַּׁעַר לַצָּפוֹן וְלַקָּדִים וַיָּמַד מִשַּׁעַר אֶל-שַׁעַר מֵאָה
אָמָּה. **מכד** וַיִּלְכְּנִי דֶּרֶךְ הַדְּרוֹם וְהֵנָּה-שַׁעַר דֶּרֶךְ הַדְּרוֹם וַיַּמְדֵּד אֵילָו וְאֵילָמוּ
כַּמְדוֹת הָאֵלֶּה. **מכה** וְחִלּוֹנִים לוֹ וּלְאֵילָמוּ סָבִיב סָבִיב כְּהַחלָנוֹת הָאֵלֶּה:
חֲמִשִּׁים אָמָּה אֶרֶץ וְרֹחַב חֲמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אָמָּה. **מכו** וּמַעְלוֹת שִׁבְעָה עֲלוֹתָיו
וְאֵלָמוּ לַפְּנִיָּהִם וְתַמָּרִים לוֹ אֶחָד מִפּוֹ וְאֶחָד מִפּוֹאֶל-אֵילָו. **מכז** וְשַׁעַר לַחֲצֵר
הַפְּנִימִי דֶּרֶךְ הַדְּרוֹם וַיָּמַד מִשַּׁעַר אֶל-הַשַּׁעַר דֶּרֶךְ הַדְּרוֹם מֵאָה אַמּוֹת. **מכח**
וַיְבִיאֵנִי אֶל-חֲצֵר הַפְּנִימִי בַּשַּׁעַר הַדְּרוֹם וַיָּמַד אֶת-הַשַּׁעַר הַדְּרוֹם כַּמְדוֹת הָאֵלֶּה.
מכט וְתָאוֹ וְאֵילָו וְאֵלָמוּ כַּמְדוֹת הָאֵלֶּה וְחִלּוֹנוֹת לוֹ וּלְאֵלָמוּ סָבִיב סָבִיב חֲמִשִּׁים
אָמָּה אֶרֶץ וְרֹחַב עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אַמּוֹת. **מל** וְאֵלָמוֹת סָבִיב סָבִיב אֶרֶץ חֲמֵשׁ
וְעֶשְׂרִים אָמָּה וְרֹחַב חֲמֵשׁ אַמּוֹת. **מלא** וְאֵלָמוּ אֶל-חֲצֵר הַחֲצוֹנָה וְתַמָּרִים
אֶל-אֵילָו וּמַעְלוֹת שְׁמוֹנֶה מַעְלָו. **מלב** וַיְבִיאֵנִי אֶל-הַחֲצֵר הַפְּנִימִי דֶּרֶךְ הַקָּדִים
וַיָּמַד אֶת-הַשַּׁעַר כַּמְדוֹת הָאֵלֶּה. **מלג** וְתָאוֹ וְאֵילָו וְאֵלָמוּ כַּמְדוֹת הָאֵלֶּה וְחִלּוֹנוֹת
לוֹ וּלְאֵלָמוּ סָבִיב סָבִיב: אֶרֶץ חֲמִשִּׁים אָמָּה וְרֹחַב חֲמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אָמָּה. **מלד**
וְאֵלָמוּ לַחֲצֵר הַחֲצוֹנָה וְתַמָּרִים אֶל-אֵילָו מִפּוֹ וּמִפּוֹ וּשְׁמֹנֶה מַעְלוֹת מַעְלָו. **מלה**
וַיְבִיאֵנִי אֶל-שַׁעַר הַצָּפוֹן וַיַּמְדֵּד כַּמְדוֹת הָאֵלֶּה. **מלו** וְתָאוֹ אֵילָו וְאֵלָמוּ וְחִלּוֹנוֹת לוֹ
סָבִיב סָבִיב: אֶרֶץ חֲמִשִּׁים אָמָּה וְרֹחַב חֲמֵשׁ וְעֶשְׂרִים אָמָּה. **מלז** וְאֵילָו לַחֲצֵר
הַחֲצוֹנָה וְתַמָּרִים אֶל-אֵילָו מִפּוֹ וּמִפּוֹ וּשְׁמֹנֶה מַעְלוֹת מַעְלָו. **מלח** וְלִשְׁכָּה
וּפִתְחָהּ בְּאֵילִים הַשָּׁעָרִים שֵׁם יָדִיחוּ אֶת-הָעֵלָה. **מלט** וּבְאֵלֶם הַשַּׁעַר שְׁנַיִם
שְׁלֹחָנוֹת מִפּוֹ וּשְׁנַיִם שְׁלֹחָנוֹת מִפְּהַלְשָׁחוֹט אֲלֵיהֶם הָעוֹלָה וְהַחֲטָאת וְהָאֲשָׁם.
ממ וְאֶל-הַכֶּתֶף מִחוּצָה לָעוֹלָה לִפְתָּח הַשַּׁעַר הַצָּפוֹנָה שְׁנַיִם שְׁלֹחָנוֹת וְאֶל-הַכֶּתֶף
הָאֲחֵרֶת אֲשֶׁר לְאֵלֶם הַשַּׁעַר שְׁנַיִם שְׁלֹחָנוֹת. **ממא** אַרְבָּעָה שְׁלֹחָנוֹת מִפְּהַ
וְאַרְבָּעָה שְׁלֹחָנוֹת מִפְּהַלְכֶּתֶף הַשַּׁעַר: שְׁמוֹנֶה שְׁלֹחָנוֹת אֲלֵיהֶם יִשְׁחָטוּ. **ממב**
וְאַרְבָּעָה שְׁלֹחָנוֹת לָעוֹלָה אֲבִנֵי גִזִּית אֶרֶץ אָמָּה אַחַת וְחָצִי וְרֹחַב אָמָּה אַחַת וְחָצִי
וְגִבֵּה אָמָּה אַחַת אֲלֵיהֶם וַיִּנְיחוּ אֶת-הַפְּלִים אֲשֶׁר יִשְׁחָטוּ אֶת-הָעוֹלָה בְּסוּהַזְבַּח.
ממג וְהַשְּׁפָתִים טֶפַח אֶחָד מוֹכְנִים בְּבֵית סָבִיב סָבִיב וְאֶל-הַשְּׁלֹחָנוֹת בָּשָׂר
הַקָּרֶבֶן. **ממד** וּמִחוּצָה לַשַּׁעַר הַפְּנִימִי לִשְׁכוֹת שָׂרִים בְּחֲצֵר הַפְּנִימִי אֲשֶׁר
אֶל-כֶּתֶף שַׁעַר הַצָּפוֹן וּפְנִיָּהִם דֶּרֶךְ הַדְּרוֹם אֶחָד אֶל-כֶּתֶף שַׁעַר הַקָּדִים פָּנֵי דֶּרֶךְ
הַצָּפוֹן. **ממה** וַיַּדְבֵּר אֵלַי: זֶה הַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר פָּנֶיהָ דֶּרֶךְ הַדְּרוֹם לַכֹּהֲנִים שְׁמֵרֵי
מִשְׁמֶרֶת הַבֵּית. **ממו** וְהַלִּשְׁכָּה אֲשֶׁר פָּנֶיהָ דֶּרֶךְ הַצָּפוֹן לַכֹּהֲנִים שְׁמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת
הַמִּזְבֵּחַ: הִמָּה בְּנֵי-צְדוֹק הַקֹּרְבָּיִם מִבְּנֵי-לֵוִי אֶל-יְהוָה לְשִׁרְתּוֹ. **ממוז** וַיָּמַד

אֶת-הַחֹצֵר אַרְבֵּי מֵאָה אָמָה וְרֹחַב מֵאָה אָמָה מְרַבֵּעַת וְהַמִּזְבֵּחַ לִפְנֵי הַבַּיִת. **ממח**
 וַיְבִאֵנִי אֶל-אֱלֹס הַבַּיִת וַיֹּמַד אֶל אֱלֹס חֲמִשׁ אַמּוֹת מִפֶּה וְחֲמִשׁ אַמּוֹת מִפֶּה
 וְרֹחַב הַשַּׁעֲרָשֶׁלֶשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ וְשֹׁלֶשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ. **ממט** אַרְבֵּי הָאֱלֹס עֶשְׂרִים אָמָה
 וְרֹחַב עֲשָׂתִי עֶשְׂרֵה אָמָה וּבִמְעָלוֹת אֲשֶׁר יַעֲלוּ אֵלָיו וְעֹמְדִים אֶל-הָאֵילִים אֶחָד
 מִפֶּה וְאֶחָד מִפֶּה. **ממא** וַיְבִיאֵנִי אֶל-הַהֵיכָל וַיֹּמַד אֶת-הָאֵילִים שֵׁשׁ-אַמּוֹת רֹחַב
 מִפּוֹ וְשֵׁשׁ-אַמּוֹת-רֹחַב מִפּוֹרֹחַב הָאֵהָל. **ממב** וְרֹחַב הַפֶּתַח עֶשְׂרֵה אַמּוֹת וְכַתְּפוֹת
 הַפֶּתַח חֲמִשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ וְחֲמִשׁ אַמּוֹת מִפּוֹ וַיֹּמַד אֶרְכּוֹ אַרְבָּעִים אָמָה וְרֹחַב
 עֶשְׂרִים אָמָה. **ממג** וּבָא לִפְנִימָה וַיֹּמַד אֵיל-הַפֶּתַח שְׁתֵּים אַמּוֹת וְהַפֶּתַח שֵׁשׁ
 אַמּוֹת וְרֹחַב הַפֶּתַח שֶׁבַע אַמּוֹת. **ממד** וַיֹּמַד אֶת-אֶרְכּוֹ עֶשְׂרִים אָמָה וְרֹחַב
 עֶשְׂרִים אָמָה-אֶל-פְּנֵי הַהֵיכָל וַיֹּאמֶר אֵלַי זֶה קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים. **ממה** וַיֹּמַד
 קִיר-הַבַּיִת שֵׁשׁ אַמּוֹת וְרֹחַב הַצֵּלַע אַרְבַּע אַמּוֹת סָבִיב סָבִיב לַבַּיִת סָבִיב. **ממו**
 וְהַצֵּלְעוֹת צֵלַע אֶל-צֵלַע שְׁלוֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים פָּעָמִים וּבָאוֹת בִּקְיָר אֲשֶׁר-לַבַּיִת
 לַצֵּלְעוֹת סָבִיב סָבִיב לַהֲיֹת אַחוּזִים וְלֹא-יִהְיוּ אַחוּזִים בִּקְיָר הַבַּיִת. **ממז** וְרֹחַבָּהּ
 וְנִסְבָּהּ לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה לַצֵּלְעוֹת כִּי מוֹסֵב-הַבַּיִת לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה סָבִיב סָבִיב
 לַבַּיִת-עַל-כֵּן רֹחַב-לַבַּיִת לְמַעַלָּה וְכֵן הַתַּחְתּוֹנָה יַעֲלֶה עַל-הָעֲלִיוֹנָה לְתִיכּוֹנָה.
ממח וְרִאֲיֹתִי לַבַּיִת גִּבָּה סָבִיב סָבִיב מִיִּסְדוֹת (מוֹסְדוֹת) הַצֵּלְעוֹת מְלוֹ הַקֶּנֶה
 שֵׁשׁ אַמּוֹת אֲצִילָהּ. **ממט** רֹחַב הַקִּיר אֲשֶׁר-לַצֵּלַע אֶל-הַחוּץ חֲמִשׁ אַמּוֹת וְאֲשֶׁר
 מִנְּחַ בֵּית צֵלְעוֹת אֲשֶׁר לַבַּיִת. **ממי** וּבֵין הַלְּשָׁכוֹת רֹחַב עֶשְׂרִים אָמָה סָבִיב
 לַבַּיִת סָבִיב סָבִיב. **ממז** וּפֶתַח הַצֵּלַע לְמִנְחַפֶּתַח אֶחָד דֶּרֶךְ הַצִּפּוֹן וּפֶתַח אֶחָד
 לְדֶרוֹם וְרֹחַב מִקּוֹם הַמִּנְחַ חֲמִשׁ אַמּוֹת סָבִיב סָבִיב. **ממב** וְהַבִּנְיָן אֲשֶׁר אֶל-פְּנֵי
 הַגִּזְרָה פֶּאֶת דֶּרֶךְ-הַיָּם רֹחַב שֶׁבַעִים אָמָה וְקִיר הַבִּנְיָן חֲמִשׁ-אַמּוֹת רֹחַב סָבִיב
 סָבִיב וְאֶרְכּוֹ תִּשְׁעִים אָמָה. **ממג** וּמִדָּד אֶת-הַבַּיִת אַרְבֵּי מֵאָה אָמָה וְהַגִּזְרָה
 וְהַבִּנְיָה וְקִירוֹתֶיהָ אַרְבֵּי מֵאָה אָמָה. **ממד** וְרֹחַב פְּנֵי הַבַּיִת וְהַגִּזְרָה לִקְדָּים מֵאָה
 אָמָה. **ממט** וּמִדָּד אַרְבֵּי-הַבִּנְיָן אֶל-פְּנֵי הַגִּזְרָה אֲשֶׁר עַל-אַחֲרֶיהָ וְאֶתוֹקִיָּהּ
 (וְאֶתִיקִיָּהּ) מִפּוֹ וּמִפּוֹמֵאָה אָמָה וְהַהֵיכָל הַפְּנִימִי וְאֶלְמִי הַחֹצֵר. **ממז** הַסָּפִים
 וְהַחֲלוֹנִים הָאֵטְמוֹת וְהָאֶתִיקִים סָבִיב לְשִׁלְשֶׁתָם נֶגֶד הַסֹּף שְׁחִיף עַץ סָבִיב סָבִיב
 וְהָאֶרֶץ עַד-הַחֲלוֹנוֹת וְהַחֲלוֹנוֹת מְכֻסּוֹת. **ממי** עַל-מַעַל הַפֶּתַח וְעַד-הַבַּיִת
 הַפְּנִימִי וְלַחוּץ וְאֶל-כָּל-הַקִּיר סָבִיב סָבִיב בַּפְּנִימִי וּבַחִיצוֹן מִדּוֹת. **ממז** וְעָשׂוּ
 כְּרוֹבִים וְתַמָּרִים וְתַמָּרָה בֵּין-כְּרוֹב לְכְרוֹב וּשְׁנַיִם פָּנִים לְכְרוֹב. **ממב** וּפְנֵי אֶדְס
 אֶל-הַתַּמָּרָה מִפּוֹ וּפְנֵי-כְפִיר אֶל-הַתַּמָּרָה מִפּוֹ עָשׂוּ אֶל-כָּל-הַבַּיִת סָבִיב סָבִיב.
ממג מִהָאֶרֶץ עַד-מַעַל הַפֶּתַח הַכְּרוֹבִים וְהַתַּמָּרִים עָשׂוּם וְקִיר הַהֵיכָל. **ממח**

ההיכל מזוזות רבועה ופני הקדש המראה כמראה. **מאכב** המזבח עץ שלוש
אמות גבה וארכו שתיים-אמות ומקצעותיו לו וארכו וקירתי עץ וידבר אליזה
השלחן אשר לפני יהוה. **מאכג** ושתיים דלתות להיכל ולקדש. **מאכד** ושתיים
דלתות לדלתות: שתיים מוסבות דלתות שתיים לדלת אחת ושתי דלתות
לאחרת. **מאכה** ועשויה אליהן אל-דלתות ההיכל כרובים ותמרים כאשר
עשויים לקירות ועב עץ אל-פני האולם מהחוצ. **מאכו** וחלונים אטמות
ותמרים מפו ומפו אל-כתפות האולם וצלעות הבית והעבים. **מבא** ויוצאני
אל-החצר החיצונה הדרך הדרך הצפון ויבאני אל-הלשכה אשר נגד הגזרה
ואשר-נגד הבנין אל-הצפון. **מבב** אל-פני-אחד אמות המאה פתח הצפון
והרחב חמשים אמות. **מבג** נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגד רצפה אשר
לחצר החיצונה אתיק אל-פני-אתיק בשלשים. **מבד** ולפני הלשכות מהלך
עשר אמות רחב אל-הפנימית הדרך אמה אחת ופתחיהם לצפון. **מבה**
והלשכות העליונות קצרות: כי-יוכלו אתיקים מהנה מהתחתנות
ומהתכונות בנגן. **מבו** כי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות
על-כן נאצל מהתחתנות ומתחתנות מהארץ. **מבז** וגדר אשר-לחוץ לעמט
הלשכות הדרך החצר החיצונה אל-פני הלשכות ארכו חמשים אמה. **מבח**
כי-אחד הלשכות אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על-פני ההיכל מאה
אמה. **מבט** ומתחתה לשכות (ומתחת הלשכות) האלה המבוא (המביא)
מהקדים בבאו להנה מהחצר החיצונה. **מבי** ברחב גדר החצר הדרך הקדים
אל-פני הגזרה ואל-פני הבנין לשכות. **מביא** ודרך לפניהם כמראה הלשכות
אשר הדרך הצפון כארכו כן רחבו וכל מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן. **מביב**
וכפתחי הלשכות אשר הדרך הדרום פתח בראש הדרך בפי הגדרת הגינה
הדרך הקדים בבואן. **מביג** ויאמר אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר
אל-פני הגזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלו-שם הכהנים אשר-קרובים
ליהוה קדשי הקדשים: שם יניחו קדשי הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי
המקום קדש. **מביד** בבאם הכהנים ולא-יצאו מהקדש אל-החצר החיצונה
ושם יניחו בגדיהם אשר-ישרתו בהן כי-קדש הנה ילבשו (ולבשו) בגדים
אחרים וקרבו אל-אשר לעם. **מבטו** וכלה את-מדות הבית הפנימי והוציאני
דרך השער אשר פניו הדרך הקדים ומדדו סביב סביב. **מבטז** מדד רוח הקדים
בקנה המדה חמש-אמות (מאות) קנים בקנה המדה סביב. **מביז** מדד רוח
הצפון חמש-אמות קנים בקנה המדה סביב. **מביח** את רוח הדרום

מִדְּחַמֵּשׁ-מֵאוֹת קָנִים בְּקִנְהַ הַמֶּדֶה. **מביט** סָבֵב אֶל-רוּחַ הַיָּם מִדָּד
חֲמֵשׁ-מֵאוֹת קָנִים בְּקִנְהַ הַמֶּדֶה. **מבכ** לְאַרְבַּע רוּחוֹת מִדָּדוֹ חוֹמָה לוֹ סָבִיב
סָבִיב־אֲרָךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְרֹחֵב חֲמֵשׁ מֵאוֹת: לְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ לַחֹל. **מגא**
וַיּוֹלֲכֵנִי אֶל-הַשְּׁעָרָשָׁעַר אֲשֶׁר פָּנָה דֶּרֶךְ הַקֳּדִים. **מגב** וְהִנֵּה כְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בָּא מִדֶּרֶךְ הַקֳּדִים וְקוּלוֹ כְּקוֹל מַיִם רַבִּים וְהָאֶרֶץ הָאִירָה מְכַבֶּדוֹ. **מגג** וַיִּכְמְרָאָה
הַמְרָאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי כַּמְרָאָה אֲשֶׁר-רָאִיתִי בְּבֹאִי לְשַׁחַת אֶת-הָעִיר וַיִּמְרָאָה
כַּמְרָאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי אֶל-נְהַר-כָּבֶד וְאֶפֶל אֶל-פָּנָי. **מגד** וַיִּכְבוֹד יְהוָה בָּא
אֶל-הַבַּיִת דֶּרֶךְ שַׁעַר אֲשֶׁר פָּנָיו דֶּרֶךְ הַקֳּדִים. **מגה** וַתִּשְׁאַנֵּי רוּחוֹתַיִּבְּאֵנִי
אֶל-הַחֹצֵר הַפְּנִימִי וְהִנֵּה מָלֵא כְבוֹד-יְהוָה הַבַּיִת. **מגו** וְאִשְׁמַע מִדְּבַר אֵלִי
מִהַבַּיִת וַאִישׁ הָיָה עֹמֵד אֶצְלִי. **מגז** וַיֹּאמֶר אֵלִי בֶן-אָדָם אֶת-מְקוֹם כְּסֵאִי
וְאֶת-מְקוֹם כְּפֹת רַגְלֵי אֲשֶׁר אֲשַׁכֵּן-שָׁם בְּתוֹךְ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם וְלֹא יִטְמְאוּ
עוֹד בֵּית-יִשְׂרָאֵל שֵׁם קֹדֶשׁי הֵמָּה וּמִלְכִּיהֶם בְּזוּתָם וּבַפְּגִיר מִלְכִּיהֶם בְּמוֹתָם.
מגח בְּתַתָּם סִפָּם אֶת-סִפֵּי וּמְזוּזָתָם אֶצֶל מְזוּזָתִי וְהַקִּיר בֵּינִי וּבֵינֵיהֶם וְטִמְאוּ
אֶת-שֵׁם קֹדֶשׁי בְּתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְאָכַל אֹתָם בְּאִפִּי. **מגט** עֲתָה יִרְחָקוּ
אֶת-זְנוּתָם וּפְגִיר מִלְכִּיהֶם מִמֶּנִּי וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם.
מגי אֲתָה בֶן-אָדָם הִגַּד אֶת-בֵּית-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַבַּיִת וַיִּכְלְמוּ מַעֲוֹנוֹתֵיהֶם וּמִדָּדוֹ
אֶת-תִּכְנִיתוֹ. **מגיא** וְאִם-נִכְלְמוּ מִכָּל אֲשֶׁר-עָשׂוּ צוּרַת הַבַּיִת וּתְכוּנָתוֹ וּמוֹצָאֵיו
וּמוֹבָאֵיו וְכָל-צוּרָתוֹ וְאֵת כָּל-חֻקֹּתָיו וְכָל-צוּרָתוֹ וְכָל-תּוֹרָתוֹ הוֹדַע אוֹתָם וְכַתֵּב
לְעֵינֵיהֶם וַיִּשְׁמְרוּ אֶת-כָּל-צוּרָתוֹ וְאֶת-כָּל-חֻקֹּתָיו וַעֲשׂוּ אוֹתָם. **מגיב** זֹאת תּוֹרַת
הַבַּיִת: עַל-רֹאשׁ הַהֵר כָּל-גִּבְלוֹ סָבִיב סָבִיב קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ שִׁיִּם הֵנָּה-זֹאת תּוֹרַת
הַבַּיִת. **מגיד** וְאֵלֶּה מִדּוֹת הַמִּזְבֵּחַ בְּאַמּוֹת אִמָּה וְטֶפַח וְחִיק הָאִמָּה
וְאִמָּה-רֹחֵב וּגְבוּלָה אֶל-שְׁפָתָהּ סָבִיב זֶרֶת הָאֶחָד וְזֶה גֹב הַמִּזְבֵּחַ. **מגיד** וּמִחִיק
הָאֶרֶץ עַד-הָעֶזְרָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁתֵּים אַמּוֹת וְרֹחֵב אִמָּה אֶחָת וּמִהָעֶזְרָה הַקְּטָנָה
עַד-הָעֶזְרָה הַגְּדוּלָה אַרְבַּע אַמּוֹת וְרֹחֵב הָאִמָּה. **מגטו** וְהַהֲרָאֵל אַרְבַּע אַמּוֹת
וּמִהָאֲרָאִיל וְלִמְעַלָּה הַקֶּרְנוֹת אַרְבַּע. **מגטז** וְהָאֲרָאִיל שְׁתֵּים עָשָׂרָה אֲרָךְ
בְּשְׁתֵּים עָשָׂרָה רֹחֵב: רְבוּעַ אֶל אַרְבַּעַת רְבָעִיו. **מגיז** וְהָעֶזְרָה אַרְבַּע עָשָׂרָה אֲרָךְ
בְּאַרְבַּע עָשָׂרָה רֹחֵב אֶל אַרְבַּעַת רְבָעִיָּה וְהַגְּבוּל סָבִיב אוֹתָהּ חֲצִי הָאִמָּה
וְהַחִיק-לָהּ אִמָּה סָבִיב וּמַעֲלָתָהּ פְּנוֹת קָדִים. **מגיאח** וַיֹּאמֶר אֵלִי בֶן-אָדָם כֹּה
אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֵלֶּה חֻקֹּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַעֲשׂוֹתוֹ לְהַעֲלוֹת עָלָיו עוֹלָה וְלִזְרֹק
עָלָיו דָּם. **מגייט** וְנִתְּתָה אֶל-הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֲשֶׁר הֵם מִזֶּרַע צְדוֹק הַקְּרִבִּים אֵלִי
נָאִם אֲדֹנָי יְהוִה לְשִׁרְתִּנִּי: פֶּר בֶּן-בֶּקֶר לְחֻטָּאת. **מגכ** וְלִקְחַתָּ מִדָּמּוֹ וְנִתְּתָה

על-אַרְבַּע קִרְנֹתָיו וְאֶל-אַרְבַּע פְּנוֹת הָעֶזְרָה וְאֶל-הַגְּבוּל סָבִיב וְחֹטְאת אוֹתוֹ
וְכִפְרֹתָהּ. **מַגְכָּא** וְלִקְחֹת אֶת הַפֶּר הַחֹטְאת וּשְׂרָפוּ בַּמִּפְקָד הַבַּיִת מִחוּץ
לַמִּקְדָּשׁ. **מַגְכָּב** וּבִיּוֹם הַשְּׁנִי תִקְרִיב שְׁעִיר-עִזִּים תָּמִים לַחֹטְאת וְחֹטְאוֹ
אֶת-הַמִּזְבֵּחַ כַּאֲשֶׁר חֹטְאוֹ בָּפֶר. **מַגְכָּג** בְּכֻלּוֹתֶיךָ מִחֹטְאתֶיךָ רִיב פֶּר בֶּן-בֶּקָר תָּמִים
וְאִיל מִן-הַצֹּאן תָּמִים. **מַגְכָּד** וְהִקְרַבְתָּם לִפְנֵי יְהוָה וְהִשְׁלִיכוּ הַכֹּהֲנִים עֲלֵיהֶם
מֶלַח וְהִעֲלוּ אוֹתָם עֹלָה לַיהוָה. **מַגְכָּה** שִׁבְעַת יָמִים תַּעֲשֶׂה שְׁעִיר-חֹטְאת לַיּוֹם
וּפֶר בֶּן-בֶּקָר וְאִיל מִן-הַצֹּאן תָּמִימִים יַעֲשֻׂוּ. **מַגְכָּו** שִׁבְעַת יָמִים יִכְפְּרוּ
אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְטָהְרוּ אוֹתוֹ וּמִלְאוּ יָדוֹ. **מַגְכָּז** וַיִּכְלוּ אֶת-הַיָּמִים וְהָיָה בִּיּוֹם
הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יַעֲשֻׂוּ הַכֹּהֲנִים עַל-הַמִּזְבֵּחַ אֶת-עוֹלוֹתֵיכֶם וְאֶת-שְׁלֵמֵיכֶם
וְרָצָאתִי אֲתֶכֶם נֶאֱמַר אֲדֹנִי יְהוָה.

מִדָּא וַיֵּשֶׁב אֹתִי דֶרֶךְ שַׁעַר הַמִּקְדָּשׁ הַחִיצוֹן הַפְּנִי קָדִים וְהוּא סָגוֹר. **מִדָּב**
וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה הַשַּׁעַר הַזֶּה סָגוֹר יִהְיֶה לֹא יִפְתָּח וְאִישׁ לֹא-יָבֹא בּוֹכִי יְהוָה
אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל בָּא בּוֹ וְהָיָה סָגוֹר. **מִדָּג** אֶת-הַנְּשִׂא נְשִׂא הוּא יֵשֶׁב-בּוֹ לֹאכּוֹל-
(לֹאכָל-) לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה מִדֶּרֶךְ אוֹלָם הַשַּׁעַר יָבֹא וּמִדֶּרְכּוֹ יֵצֵא. **מִדָּד** וַיְבִיאֲנִי
דֶּרֶךְ-שַׁעַר הַצָּפוֹן אֶל-פְּנֵי הַבַּיִת וְאָרָא וְהִנֵּה מָלֵא כְבוֹד-יְהוָה אֶת-בַּיִת יְהוָה
וְאָפֵל אֶל-פָּנָי. **מִדָּה** וַיֹּאמֶר אֵלַי יְהוָה בֶּן-אָדָם שִׁים לְבָד וְרֹאֵה בְעֵינֶיךָ וּבְאָזְנֶיךָ
שְׁמַע אֶת כָּל-אֲשֶׁר אֲנִי מְדַבֵּר אֲתָךְ לְכָל-חֲקוֹת בַּיִת-יְהוָה וּלְכָל-תּוֹרָתוֹ וּשְׁמַתָּ
לְבָד לְמִבּוֹא הַבַּיִת בְּכָל מוֹצָאֵי הַמִּקְדָּשׁ. **מִדּו** וְאָמַרְתָּ אֶל-מְרִי אֶל-בַּיִת יִשְׂרָאֵל
כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה: רַב-לָכֶם מְכָל-תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם בַּיִת יִשְׂרָאֵל. **מִדּו** בַּהֲבִיאְכֶם
בְּנֵי-נֹכַר עַרְלֵי-לֵב וְעַרְלֵי בָשָׂר לִהְיוֹת בַּמִּקְדָּשׁ לְחַלְלוֹ אֶת-בַּיִתְכֶם וְקִרְיַתְכֶם
אֶת-לֶחֶמִי חֶלֶב וְדָם וַיִּפְּרוּ אֶת-בְּרִיתִי אֶל כָּל-תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם. **מִדּח** וְלֹא שְׁמַרְתֶּם
מִשְׁמַרְת קִדְשִׁי וַתְּשִׁימוּן לְשִׁמְרִי מִשְׁמַרְתִּי בַּמִּקְדָּשׁ שִׁילָכֶם.

מִדּט כֹּה-אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה כָּל-בֶּן-נֹכַר עַרְל לֵב וְעַרְל בָּשָׂר לֹא יָבֹא אֶל-מִקְדָּשִׁי
לְכָל-בֶּן-נֹכְרָא אֲשֶׁר בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **מִדִּי** כִּי אִם-הַלּוּיִם אֲשֶׁר רָחֲקוּ מֵעַלִּי
בַּתְּעוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תַּעֲוּ מֵעַלִּי אַחֲרֵי גְלוּלֵיהֶם וְנִשְׂאוּ עֹנֶם. **מִדִּיא** וְהָיוּ
בַּמִּקְדָּשׁ מִשְׁרָתִים פְּקֻדוֹת אֶל-שַׁעְרֵי הַבַּיִת וּמִשְׁרָתִים אֶת-הַבַּיִת הֵמָּה יִשְׁחָטוּ
אֶת-הָעוֹלָה וְאֶת-הַזֶּבֶח לָעֵם וְהֵמָּה יַעֲמְדוּ לִפְנֵיהֶם לְשָׁרְתָם. **מִדִּיב** יַעַן אֲשֶׁר
יִשְׁרָתוּ אוֹתָם לִפְנֵי גְלוּלֵיהֶם וְהָיוּ לְבַיִת-יִשְׂרָאֵל לְמִכְשׁוֹל עוֹן עַל-כֵּן נִשְׂאתִי יָדִי
עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר אֲדֹנִי יְהוָה וְנִשְׂאוּ עֹנֶם. **מִדִּיג** וְלֹא-יָגִשׁוּ אֵלַי לִכְהֵן לִי וְלִגְשֹׁת
עַל-כָּל-קִדְשִׁי אֶל-קִדְשִׁי הַקִּדְשִׁים וְנִשְׂאוּ כְלִמָּתָם וְתוֹעֲבוֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ. **מִדִּיד**
וְנִתַּתִּי אוֹתָם שִׁמְרֵי מִשְׁמַרְת הַבַּיִת לְכָל עֲבֹדָתוֹ וּלְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בּוֹ.

מדטו והכֹהֲנִים הָלוּם בְּנֵי צְדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת-מִשְׁמֶרֶת מִקְדָּשֵׁי בְּתָעוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵעֲלִיהֶמָּה יִקְרְבוּ אֵלַי לְשִׁרְתָּנִי וְעַמְדוֹ לִפְנֵי לְהִקְרִיב לִי חֶלֶב וְדָס נֶאֱמָם אֲדֹנָי יְהוִה. **מדטז** הֵמָּה יָבֹאוּ אֶל-מִקְדָּשֵׁי וְהֵמָּה יִקְרְבוּ אֶל-שְׁלַחְנֵי לְשִׁרְתָּנִי וְשָׁמְרוּ אֶת-מִשְׁמֶרֶתִּי. **מדיז** וְהָיָה בְּבֹאֲם אֶל-שַׁעְרֵי הַחֲצָר הַפְּנִימִית בְּגָדֵי פִשְׁתִּים יִלְבָּשׁוּ וְלֹא-יַעֲלֶה עֲלֵיהֶם צִמָּר בְּשָׂרָתָם בְּשַׁעְרֵי הַחֲצָר הַפְּנִימִית וּבִיתָהּ. **מדיח** פָּאֲרֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל-רֹאשָׁם וּמִכְנָסֵי פִשְׁתִּים יִהְיוּ עַל-מַתְּנֵיהֶם: לֹא יַחְגְּרוּ בַּיָּזַע. **מדיט** וּבִצְאָתָם אֶל-הַחֲצָר הַחִיצוֹנָה אֶל-הַחֲצָר הַחִיצוֹנָה אֶל-הָעַם יִפְשְׁטוּ אֶת-בְּגָדֵיהֶם אֲשֶׁר-הֵמָּה מְשָׂרְתָם בָּם וְהִנִּיחוּ אוֹתָם בְּלִשְׁכַּת הַקֹּדֶשׁ וְלָבָשׁוּ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְלֹא-יִקְדָּשׁוּ אֶת-הָעַם בְּבִגְדֵיהֶם. **מדכ** וְרֹאשָׁם לֹא יַגְלִחוּ וּפָרַע לֹא יִשְׁלַחוּ כְּסוּם יִכְסְמוּ אֶת-רֹאשֵׁיהֶם. **מדכא** וַיֵּין לֹא-יִשְׁתּוּ כָּל-כֹּהֵן בְּבֹאֲם אֶל-הַחֲצָר הַפְּנִימִית. **מדכב** וְאֶלְמֶנָה וְגֵרוּשָׁה לֹא-יִקְחוּ לָהֶם לְנָשִׁים: כִּי אִם-בְּתוּלַת מַזְרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל וְהֶאֱלֻמְנָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה אֶלְמֶנָה מִכֹּהֵן יִקְחוּ. **מדכג** וְאֶת-עַמִּי יוֹרוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחָל וּבֵין-טָמֵא לְטָהוֹר יוֹדְעִם. **מדכד** וְעַל-רִיב הֵמָּה יַעֲמְדוּ לִשְׁפֹט (לְמִשְׁפָּט) בְּמִשְׁפָּטִי וּשְׁפֹטָהוּ (יִשְׁפָּטָהוּ) וְאֶת-תּוֹרָתִי וְאֶת-חֻקֹּתִי בְּכָל-מוֹעֲדֵי יִשְׁמְרוּ וְאֶת-שְׁבֻתוֹתַי יִקְדָּשׁוּ. **מדכה** וְאֶל-מֵת אָדָם לֹא יָבֹא לְטָמְאָהּ: כִּי אִם-לָאֵב וּלְאִם וּלְבֶן וּלְבֵת לְאָח וּלְאָחוֹת אֲשֶׁר-לֹא-הָיְתָה לְאִישִׁיטָמְאוּ. **מדכו** וְאַחֲרֵי טְהָרְתוֹשְׁבַעַת יָמִים יִסְפְּרוּ-לוֹ. **מדכז** וּבַיּוֹם בָּאוּ אֶל-הַקֹּדֶשׁ אֶל-הַחֲצָר הַפְּנִימִית לְשִׁרְתַּת בִּקְדָּשׁ יִקְרִיב חֲטָאתוֹנָאִם אֲדֹנָי יְהוִה. **מדכח** וְהָיְתָה לָהֶם לְנַחֲלָה אֲנִי נִחַלְתָם וְאַחֲזָה לֹא-תִתְּנוּ לָהֶם בְּיִשְׂרָאֵל אֲנִי אֲחֻזָּתָם. **מדכט** הַמִּנְחָה וְהַחֲטָאת וְהָאֲשֶׁם הֵמָּה יֹאכְלוּם וְכָל-חֶרֶם בְּיִשְׂרָאֵל לָהֶם יִהְיֶה. **מדל** וְרֹאשִׁית כָּל-בִּכּוֹרֵי כָל וְכָל-תְּרוּמַת כָּל מִכַּל תְּרוּמוֹתֵיכֶם לִכְהֹנִים יִהְיֶה וְרֹאשִׁית עֲרֹסוֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַכֹּהֵן לְהִנִּיחַ בִּרְכָה אֶל-בֵּיתָךְ. **מדלא** כָּל-נִבְלָה וּטְרֵפָה מִן-הָעוֹף וּמִן-הַבְּהֵמָה לֹא יֹאכְלוּ הַכֹּהֲנִים.

מהא וּבַהֲפִילְכֶם אֶת-הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה תְּרִימוּ תְּרוּמָה לַיהוָה קֹדֶשׁ מִן-הָאָרֶץ אֶרֶץ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלָּף אֶרֶץ וְרֹחֵב עֲשָׂרָה אֶלָּף: קֹדֶשׁ-הוּא בְּכָל-גְּבוּלָה סָבִיב. **מהב** יִהְיֶה מִזָּה אֶל-הַקֹּדֶשׁ חֲמִשׁ מֵאוֹת בְּחִמֵּשׁ מֵאוֹת מֵרָבַע סָבִיב וְחֲמִשִּׁים אֲמָה מִגֶּרֶשׁ לוֹ סָבִיב. **מהג** וּמִן-הַמִּדָּה הַזֹּאת תִּמּוֹד אֶרֶץ חֲמִשׁ (חֲמִשָּׁה) וְעֶשְׂרִים אֶלָּף וְרֹחֵב עֲשָׂרַת אֶלְפִים וּבֹ-יִהְיֶה הַמִּקְדָּשׁ קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים. **מהד** קֹדֶשׁ מִן-הָאָרֶץ הוּא לִכְהֹנִים מִשְׁרָתִי הַמִּקְדָּשׁ יִהְיֶה הַקְּרָבִים לְשִׁרְתַּת אֶת-יְהוָה וְהָיָה לָהֶם מְקוֹם לְבָתִּים וּמִקְדָּשׁ לְמִקְדָּשׁ. **מהה** וְחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלָּף אֶרֶץ וְעֲשָׂרַת

אֶלְפִים רַחֵב יִהְיֶה (וְהָיָה) לְלוֹיִם מִשְׁרָתֵי הַבַּיִת לָהֶם לְאַחֲזָה עֲשָׂרִים לְשָׁכֶת. **מהו**
וְאַחֲזָת הָעִיר וַתִּתְּנוּ חֲמִשָּׁת אֶלְפִים רַחֵב וְאַרְךְ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְף לַעֲמֹת
תְּרוֹמַת הַקֹּדֶשׁ לְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה. **מהו** וְלִנְשִׂיא מִזָּה וּמִזָּה לְתִירוֹמַת הַקֹּדֶשׁ
וְלְאַחֲזָת הָעִיר אֶל-פְּנֵי תְרוֹמַת-הַקֹּדֶשׁ וְאֶל-פְּנֵי אַחֲזַת הָעִיר מִפָּאֵת-יָם יָמָה
וּמִפָּאֵת-קִדְמָה קִדְמָה וְאַרְךְ לַעֲמֹת אֶחָד הַחֲלָקִים מִגְּבוּל יָם אֶל-גְּבוּל
קִדְמָה. **מהח** לְאַרְץ יִהְיֶה-לוֹ לְאַחֲזָה בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא-יוֹנוּ עוֹד נְשִׂאִי אֶת-עַמִּי
וְהָאָרֶץ יִתְּנוּ לְבֵית-יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְטֵיהֶם.

מהט כֹּה-אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה רַב-לָכֶם נְשִׂאִי יִשְׂרָאֵל חֲמִס וְשֹׁד הִסִּירוּ וּמִשְׁפָּט
וְצִדְקָה עָשׂוּ הָרִימוּ גְרֻשְׁתֵּיכֶם מֵעַל עַמִּי נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה. **מהי** מֵאֲזִנִּי-צִדְקָה
וְאִיפֹת-צִדְקָה וּבֵת-צִדְקָה יְהִי לָכֶם. **מהיא** הָאֵיפָה וְהַבֵּת וַתֵּכֶן אֶחָד יִהְיֶה לְשֵׁאת
מִעֶשֶׂר הַחֹמֶר הַבֵּת וְעֶשְׂרִית הַחֹמֶר הָאֵיפָה אֶל-הַחֹמֶר יִהְיֶה מִתְכַּנֶּנֶתוּ. **מהיב**
וְהִשְׁקַל עֲשָׂרִים גֶּרָה עֲשָׂרִים שְׁקָלִים חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים שְׁקָלִים עֲשָׂרָה וְחֲמִשָּׁה
שְׁקָלֵהֶמְנָה יִהְיֶה לָכֶם. **מהיג** זֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תָּרִימוּ: שְׁשִׁית הָאֵיפָה מִחֹמֶר
הַחֲטִים וְשְׁשִׁיתָם הָאֵיפָה מִחֹמֶר הַשְּׁעָרִים. **מהיד** וְחֹק הַשָּׁמֶן הַבֵּת הַשָּׁמֶן
מִעֶשֶׂר הַבֵּת מִן-הַכֹּרֶעַשְׁרֵת הַבֵּתִים חֹמֶר: כִּי-עֲשֶׂרֶת הַבֵּתִים חֹמֶר. **מהטו**
וְשֵׁה-אַחַת מִן-הַצֹּאֵן מִן-הַמָּאֲתִים מִמִּשְׁקָה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה וּלְעוֹלָה
וּלְשִׁלְמִים לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם נָאִם אֲדֹנִי יְהוָה.

מהיז כָּל הָעָם הָאָרֶץ יִהְיוּ אֶל-הַתְּרוּמָה הַזֹּאת לְנְשִׂיא בְּיִשְׂרָאֵל. **מהיז**
וְעַל-הַנְּשִׂיא יִהְיֶה הָעוֹלוֹת וְהַמִּנְחָה וְהַנֶּסֶךְ בַּחֲגִים וּבַחֲדָשִׁים וּבִשְׁבֹּתוֹת
בְּכָל-מוֹעֲדֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל: הוּא-יַעֲשֶׂה אֶת-הַחֲטָאֹת וְאֶת-הַמִּנְחָה וְאֶת-הָעוֹלָה
וְאֶת-הַשְּׁלָמִים לְכַפֵּר בְּעַד בֵּית-יִשְׂרָאֵל.

מהיח כֹּה-אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה בְּרֹאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֲדָשׁ תִּקַּח פֶּר-בֶּן-בָּקָר תָּמִים
וְחֲטָאת אֶת-הַמִּקְדָּשׁ. **מהיט** וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הַחֲטָאֹת וַיִּתֵּן אֶל-מִזְבֹּחַת הַבַּיִת
וְאֶל-אַרְבַּע פְּנוֹת הָעֶזְרָה לְמִזְבֵּחַ וְעַל-מִזְבֹּחַת שֶׁעַר הַחֲצָר הַפְּנִימִית. **מהכ** וְכֵן
תַּעֲשֶׂה בְּשִׁבְעָה בַּחֲדָשׁ מֵאִישׁ שִׁגָּה וּמִפְּתִי וּכְפָרָתָם אֶת-הַבַּיִת. **מהכא** בְּרֹאשׁוֹן
בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ יִהְיֶה לָכֶם הַפֶּסַח חֲגֻשְׁבֻּעוֹת יָמִים מִצּוֹת יֵאָכֵל.
מהכב וְעֲשֶׂה הַנְּשִׂיא בַּיּוֹם הַהוּא בַּעֲדוֹ וּבַעֲד כָּל-עַם הָאָרֶץ פֶּר חֲטָאֹת. **מהכג**
וְשִׁבְעַת יָמִי-הַחֹג יַעֲשֶׂה עוֹלָה לַיהוָה שִׁבְעַת פָּרִים וְשִׁבְעַת אֵילִים תָּמִימִם לַיּוֹם
שִׁבְעַת הַיָּמִים וְחֲטָאת שְׁעִיר עִזִּים לַיּוֹם. **מהכד** וּמִנְחָה אֵיפָה לֶפָר וְאֵיפָה
לְאֵילִיעֲשָׂה וְשָׁמֶן הֵינן לְאֵיפָה. **מהכה** בְּשִׁבְעֵי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ בָּחֹג
יַעֲשֶׂה כָּאֵלֶּה שִׁבְעַת הַיָּמִים: כַּחֲטָאת כְּעוֹלָה וְכַמִּנְחָה וְכַשָּׁמֶן.

מוא כה-אמר אֲדָנִי יְהוָה שֶׁעַר הַחֲצַר הַפְּנִימִית הַפְּנִה קָדִים יִהְיֶה סָגוּר שְׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִת יִפְתָּח וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתָּח. **מוב** וּבָא הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ אוֹלָם הַשְּׁעָר מִחוּץ וְעָמַד עַל-מְזוֹזַת הַשְּׁעָר וַעֲשׂוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-עוֹלָתוֹ וְאֶת-שְׁלָמָיו וְהִשְׁתַּחֲוֶה עַל-מִפְתָּן הַשְּׁעָר וְיֵצֵא וְהַשְּׁעָר לֹא-יִסָּגֵר עַד-הָעֶרֶב. **מוג** וְהִשְׁתַּחֲוּ עִם-הָאָרֶץ פֶּתַח הַשְּׁעָר הַהוּא בַּשְּׁבָתוֹת וּבַחֲדָשִׁים לִפְנֵי יְהוָה. **מוד** וְהֵעֵלָה אֲשֶׁר-יִקְרַב הַנָּשִׂיא לִיהוָה: בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִת שִׁשָּׁה כִּבְשִׁים תְּמִימִם וְאֵיל תְּמִימָם וְאֵיל תְּמִימָם יִהְיוּ. **מוז** וְאֵיפָה לִּפְרָא וְאֵיפָה לֵאמֹר יַעֲשֶׂה מִנְחָה וְלִכְבָּשִׁים כַּאֲשֶׁר תִּשְׁלַח יָדוֹ וְשָׁמֹן הֵן לְאֵיפָה. **מוח** וּבָבֹא הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ אוֹלָם הַשְּׁעָר יָבֹא וּבִדְרָכּוֹ יֵצֵא. **מוט** וּבָבֹא עִם-הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה בַּמּוֹעֲדִים הַבָּא דֶּרֶךְ-שְׁעָר צִפּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא דֶּרֶךְ-שְׁעָר נֶגֶב וְהַבָּא דֶּרֶךְ-שְׁעָר נֶגֶב יֵצֵא דֶּרֶךְ-שְׁעָר צִפּוֹנָה: לֹא יָשׁוּב דֶּרֶךְ הַשְּׁעָר אֲשֶׁר-בָּא בּוֹכִי נִכְחוֹ יֵצֵאוּ (יֵצֵא). **מוי** וְהַנָּשִׂיא בְּתוֹכָם בְּבֹאֵם יָבֹא וּבִצְאָתָם יֵצֵאוּ. **מויא** וּבַחֲגִים וּבַמּוֹעֲדִים תִּהְיֶה הַמִּנְחָה אֵיפָה לִּפְרָא וְאֵיפָה לֵאמֹר יַעֲשֶׂה מִנְחָה יָדוֹ וְשָׁמֹן הֵן לְאֵיפָה.

מויב וְכִי-יַעֲשֶׂה הַנָּשִׂיא נִדְבָה עוֹלָה אוֹ-שְׁלָמִים נִדְבָה לִיהוָה וּפִתַּח לוֹ אֶת-הַשְּׁעָר הַפְּנִה קָדִים וַעֲשֶׂה אֶת-עוֹלָתוֹ וְאֶת-שְׁלָמָיו כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִת וְיֵצֵא וְסָגֵר אֶת-הַשְּׁעָר אַחֲרֵי צֵאתוֹ. **מויג** וְכִבֵּשׁ בֶּן-שָׁנָתוֹ תְּמִימִם תַּעֲשֶׂה עוֹלָה לַיּוֹם לִיהוָה: בִּבְקָר בִּבְקָר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ. **מויד** וּמִנְחָה תַּעֲשֶׂה עָלָיו בִּבְקָר בִּבְקָר שְׁשִׁית הָאֵיפָה וְשָׁמֹן שְׁלִישִׁית הֵהֵן לֶרֶס אֶת-הַסֶּלֶת: מִנְחָה לִיהוָה חֲקוֹת עוֹלָם תִּתֵּן. **מוטו** וַעֲשׂוּ (יַעֲשׂוּ) אֶת-הַכֶּבֶשׂ וְאֶת-הַמִּנְחָה וְאֶת-הַשָּׁמֶן בִּבְקָר בִּבְקָר: עוֹלֹת תִּתֵּן.

מוטז כה-אמר אֲדָנִי יְהוָה כִּי-יִתֵּן הַנָּשִׂיא מִתְּנָה לְאִישׁ מִבְּנֵי וּנְחִלָתוֹ הִיא לְבָנָיו תִּהְיֶה: אַחֲזָתָם הִיא בְּנִחְלָה.

מויז וְכִי-יִתֵּן מִתְּנָה מִנְחָלָתוֹ לְאֶחָד מֵעַבְדֵּיו וְהִיתָה לוֹ עַד-שְׁנַת הַדְּרֹר וְשָׁבַת לְנָשִׂיא אֶדְ נִחְלָתוֹ בָּנָיו לָהֶם תִּהְיֶה. **מויח** וְלֹא-יִקַּח הַנָּשִׂיא מִנְחָלָתוֹ הָעָם לְהוֹנֵתָם מֵאַחֲזָתָם מֵאַחֲזָתוֹ יִנְחַל אֶת-בָּנָיו: לִמְעַן אֲשֶׁר לֹא-יִפְצּוּ עָמִי אִישׁ מֵאַחֲזָתוֹ. **מויט** וַיְבִיאֵנִי בַּמּוֹבָא אֲשֶׁר עַל-כֶּתֶף הַשְּׁעָר אֶל-הַלְשָׁכוֹת הַקִּדָּשׁ אֶל-הַכֹּהֲנִים הַפְּנוּת צִפּוֹנָה וְהִנֵּה-שָׁם מְקוֹם בִּירְכָתָם (בִּירְכָתִים) יָמָּה. **מוכ** וַיֹּאמֶר אֵלַיָּה הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִבְשְׁלוּ-שָׁם הַכֹּהֲנִים אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַחֲטָאֹת: אֲשֶׁר יֵאָפוּ אֶת-הַמִּנְחָה לְבִלְתִּי הוֹצִיא אֶל-הַחֲצַר הַחִיצוֹנָה לְקִדָּשׁ אֶת-הָעָם. **מוכא**

וַיִּצְיֹאנִי אֶל-הַחֹצֵר הַחִיצוֹנָה וַיַּעֲבֵרְנִי אֶל-אַרְבַּעַת מְקוֹצְעֵי הַחֹצֵר וְהִנֵּה חֹצֵר
בְּמִקְצֵעַ הַחֹצֵר חֹצֵר בְּמִקְצֵעַ הַחֹצֵר. **מוֹכֵב** בְּאַרְבַּעַת מְקוֹצְעוֹת הַחֹצֵר חֹצְרוֹת
קְטֵרוֹת אַרְבָּעִים אֶרֶץ וּשְׁלֹשִׁים רֹחַב: מִדָּה אַחַת לְאַרְבַּעַתָּם מִהִקְצְעוֹת. **מוֹכֵב**
וְטוֹר סָבִיב בָּהֶם סָבִיב לְאַרְבַּעַתָּם וּמִבְשָׁלוֹת עָשׂוּי מִתַּחַת הַטִּירוֹת סָבִיב. **מוֹכֵד**
וַיֹּאמֶר אֵלַי: אֵלֶּה בֵּית הַמְּבַשָּׁלִים אֲשֶׁר יִבְשָׁלוּ-שָׁם מִשְׁרָתִי הַבֵּית אֶת-זֶבַח
הָעֹם. **מוֹזָא** וַיִּשְׁבְּנִי אֶל-פֶּתַח הַבֵּית וְהִנֵּה-מַיִם יֹצְאִים מִתַּחַת מִפְתָּן הַבֵּית
קָדִימָה כִּי-פָנִי הַבֵּית קָדִים וְהַמַּיִם יֹרְדִים מִתַּחַת מִפְתָּן הַבֵּית הַיְמָנִית מִנֶּגֶב
לְמִזְבֵּחַ. **מוֹזֵב** וַיִּוצֵאֵנִי דֶרֶךְ-שַׁעַר צְפוֹנָה וַיִּסְבְּנִי דֶרֶךְ חוּץ אֶל-שַׁעַר הַחוּץ דֶּרֶךְ
הַפּוֹנֶה קָדִים וְהִנֵּה-מַיִם מִפְּכִים מִן-הַפֶּתַח הַיְמָנִית. **מוֹזֵג** בְּצֵאת-הָאִישׁ קָדִים
וְקוֹ בִּידּוֹ וַיִּמָּד אֵלַי בְּאַמָּה וַיַּעֲבֵרְנִי בַּמַּיִם מִי אֶפְסָסִים. **מוֹזֵד** וַיִּמָּד אֵלַי וַיַּעֲבֵרְנִי
בַּמַּיִם מִי בִּרְכִּים וַיִּמָּד אֵלַי וַיַּעֲבֵרְנִי מִי מִתְנַיִם. **מוֹזֵה** וַיִּמָּד אֵלַי נָחַל אֲשֶׁר
לֹא-אוֹכַל לַעֲבֹר: כִּי-גָאוּ הַמַּיִם מִי שָׁחוּ נָחַל אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבֹר. **מוֹזוּ** וַיֹּאמֶר אֵלַי
הִרְאִיתָ בֶּן-אָדָם וַיּוֹלֶכְנִי וַיִּשְׁבְּנִי שְׁפַת הַנָּחַל. **מוֹזוּ** בְּשׁוֹבִבְנוֹהֶנָּה אֶל-שְׁפַת הַנָּחַל
עַץ רַב מְאֹד: מִזָּה וּמִזָּה. **מוֹזח** וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּיִם הָאֵלֶּה יוֹצְאִים אֶל-הַגְּלִילָה
הַקְּדֻמוֹנָה וַיִּרְדּוּ עַל-הָעֲרֶבָה וּבָאוּ הַיָּמָה אֶל-הַיָּמָה הַמוֹצָאִים וְנִרְפְּאוּ הַמַּיִם.
מוֹזט וְהָיָה כָּל-נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר-יִשְׁרָץ אֶל כָּל-אֲשֶׁר יָבוֹא שָׁם נִחְלִים יַחֲיֶה וְהָיָה
הַדָּגָה רַבָּה מְאֹד: כִּי בָאוּ שָׁמָּה הַמַּיִם הָאֵלֶּה וַיִּרְפְּאוּ וַיַּחֲיִל אֲשֶׁר-יָבוֹא שָׁמָּה
הַנָּחַל. **מוֹזי** וְהָיָה יַעֲמָדוּ (עֲמָדוֹ) עָלָיו דְּוָגִים מַעֲיִן גָּדִי וְעַד-עֵין עֲגָלִים מִשְׁטוֹחַ
לַחֲרָמִים יִהְיוּ לְמִינֶה תִּהְיֶה דָגָתָם כְּדָגַת הַיָּם הַגָּדוֹל רַבָּה מְאֹד. **מוֹזיא** בְּצֵאתוֹ
וּגְבָאִיו וְלֹא יִרְפְּאוּ לְמַלַּח נִתְּנוּ. **מוֹזיב** וְעַל-הַנָּחַל יַעֲלֶה עַל-שְׁפָתוֹ מִזָּה וּמִזָּה
כָּל-עֵץ-מֵאֵכֶל לֹא-יָבוֹל עָלָהּ וְלֹא-יִתֵּם פְּרִיָּו לַחֲדָשִׁיו יִבְכְּרָכִי מִיָּמָיו
מִן-הַמִּקְדָּשׁ הַמָּה יוֹצְאִים וְהָיוּ (וְהָיָה) פְּרִיָּו לְמֵאֵכֶל וְעָלָהּ לַתְּרוּפָה.
מוֹזיג כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה גֵּה גָבוֹל אֲשֶׁר תִּתְּנִיחֻ אוֹת-הָאָרֶץ לְשָׁנִי עָשׂוּר שְׁבִטִי
יִשְׂרָאֵל יוֹסֵף חֲבָלִים. **מוֹזיד** וְנִחַלְתָּם אוֹתָהּ אִישׁ כְּאָחִיו אֲשֶׁר נָשְׂאתִי אֶת-יָדִי
לְתַתָּהּ לְאַבְתִּיכֶם וְנִפְלָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לְכֶם בְּנִיחָלָה. **מוֹזטו** וְזֶה גָבוֹל הָאָרֶץ:
לְפָאת צְפוֹנָה מִן-הַיָּם הַגָּדוֹל הַדֶּרֶךְ חֲתָלֹן לְבֹא צִדְדָה. **מוֹזטז** חֲמַת בְּרוֹתָהּ
סָבְרִים אֲשֶׁר בֵּין-גָּבוֹל דְּמִשְׁק וּבֵין גָּבוֹל חֲמַת חֹצֵר הַתִּיכּוֹן אֲשֶׁר אֶל-גָּבוֹל
חוֹרֹן. **מוֹזיז** וְהָיָה גָבוֹל מִן-הַיָּם חֹצֵר עֵינֹן גָּבוֹל דְּמִשְׁק וְצָפוֹן צְפוֹנָה וּגָבוֹל חֲמַת
וְאֵת פָּאת צָפוֹן. **מוֹזיח** וּפָאת קָדִים מִבֵּין חוֹרֹן וּמִבֵּין-דְּמִשְׁק וּמִבֵּין הַגְּלִעַד
וּמִבֵּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַיִּרְדּוֹן מִגָּבוֹל עַל-הַיָּם הַקְּדֻמוֹנִי תִמָּדוּ וְאֵת פָּאת קָדִימָה.
מוֹזיט וּפָאת נֶגֶב תִּימְנָה מִתְמָר עַד-מִי מְרִיבוֹת קָדָשׁ נִחָלָה אֶל-הַיָּם הַגָּדוֹל וְאֵת

פֶּאֶת-תֵּימָנָה נִגְבָּה. **מִזֵּכ** וּפֶאֶת-יָם הָיִם הַגָּדוֹל מִגְּבוּל עַד-נֹכַח לְבֹא חֶמֶת זֹאת
פֶּאֶת-יָם. **מִזְכָּא** וְחִלְקֶתָם אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. **מִזְכָּב** וְהָיָה
תִּפְלוּ אוֹתָהּ בְּנִחְלָה לָכֶם וּלְהַגְרִים הַגָּרִים בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר-הוֹלְדוּ בָנִים בְּתוֹכְכֶם
וְהָיוּ לָכֶם כְּאֶזְרַח בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתֶכֶם יָפְלוּ בְּנִחְלָה בְּתוֹךְ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. **מִזְכָּג**
וְהָיָה בְּשִׁבְטֵי אֲשֶׁר-גֵּר הָגֵר אֶתְנֹשֶׁם תִּתְּנוּ נִחְלָתוֹ נָאִם אֲדֹנָי יְהוָה.
מִחָא וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַשִּׁבְטִים: מִקְצֵה צְפוֹנָה אֶל-יָד דֶּרֶךְ-חֲתָלָן לְבֹא-חֶמֶת חֲצֵר
עֵינָן גְּבוּל דְּמִשְׁק צְפוֹנָה אֶל-יָד חֶמֶת וְהָיוּ לוֹ פֶּאֶת-קָדִים הָיִם דָּן אֶחָד. **מִחָב**
וְעַל גְּבוּל דָּן מִפֶּאֶת קָדִים עַד-פֶּאֶת-יָמָה אֲשֶׁר אֶחָד. **מִחָג** וְעַל גְּבוּל אֲשֶׁר מִפֶּאֶת
קָדִימָה וְעַד-פֶּאֶת-יָמָה נִפְתְּלִי אֶחָד. **מִחָד** וְעַל גְּבוּל נִפְתְּלִי מִפֶּאֶת קָדִמָה
עַד-פֶּאֶת-יָמָה מְנִשָּׁה אֶחָד. **מִחָה** וְעַל גְּבוּל מְנִשָּׁה מִפֶּאֶת קָדִמָה
עַד-פֶּאֶת-יָמָה אֶפְרַיִם אֶחָד. **מִחָו** וְעַל גְּבוּל אֶפְרַיִם מִפֶּאֶת קָדִים
וְעַד-פֶּאֶת-יָמָה רְאוּבֵן אֶחָד. **מִחָז** וְעַל גְּבוּל רְאוּבֵן מִפֶּאֶת קָדִים
עַד-פֶּאֶת-יָמָה יְהוּדָה אֶחָד. **מִחָח** וְעַל גְּבוּל יְהוּדָה מִפֶּאֶת קָדִים
עַד-פֶּאֶת-יָמָה תִּהְיֶה הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר-תִּרְיֻמוּ חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף רֹחַב וְאָרְז:
כְּאֶחָד הַחֲלָקִים מִפֶּאֶת קָדִימָה עַד-פֶּאֶת-יָמָה וְהָיָה הַמִּקְדָּשׁ בְּתוֹכוֹ. **מִחָט**
הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּרְיֻמוּ לִיהוָה אָרְז חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְרֹחַב עֶשְׂרֵת אֶלְפִים.
מִחִי וְלֹאֲלֶה תִּהְיֶה תְּרוּמַת-הַקֹּדֶשׁ לַכֹּהֲנִים צְפוֹנָה חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְיָמָה
רֹחַב עֶשְׂרֵת אֶלְפִים וְקָדִימָה רֹחַב עֶשְׂרֵת אֶלְפִים וְנִגְבָּה אָרְז חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף וְהָיָה מִקְדָּשׁ-יְהוָה בְּתוֹכוֹ. **מִחִיא** לַכֹּהֲנִים הַמִּקְדָּשׁ מִבְּנֵי צְדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ
מִשְׁמֶרֶת יִשְׂרָאֵל לֹא-תָעוּ בְּתַעֲוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר תָּעוּ הַלְוִיִּם. **מִחִיב** וְהָיְתָה
לָהֶם תְּרוּמָה מִתְּרוּמַת הָאָרֶץ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים אֶל-גְּבוּל הַלְוִיִּם. **מִחִיג** וְהַלְוִיִּם
לַעֲמַת גְּבוּל הַכֹּהֲנִים חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אָרְז וְרֹחַב עֶשְׂרֵת אֶלְפִים כָּל-אָרְז:
חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וְרֹחַב עֶשְׂרֵת אֶלְפִים. **מִחִיד** וְלֹא-יִמְכְּרוּ מִמֶּנּוּ וְלֹא יָמַר
וְלֹא יַעֲבוּר (וְעֵבִיר) רֵאשִׁית הָאָרֶץ: כִּי-קֹדֶשׁ לִיהוָה. **מִחִטו** וְחֲמִשָּׁת אֶלְפִים
הַנּוֹתֵר בְּרֹחַב עַל-פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלְפֵי חֹל-הוּא לָעִיר לְמוֹשֶׁב וּלְמִגְרֵשׁ
וְהָיְתָה הָעִיר בְּתוֹכָהּ. **מִחִטז** וְאֵלֶּה מִדּוֹתֶיהָ פֶּאֶת צִפּוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת
אֶלְפִים וּפֶאֶת-נֶגֶב חֲמֵשׁ חֲמֵשׁ () מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֶלְפִים וּמִפֶּאֶת קָדִים חֲמֵשׁ
מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֶלְפִים וּפֶאֶת-יָמָה חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֶלְפִים. **מִחִיז** וְהָיָה
מִגְרֵשׁ לָעִיר צְפוֹנָה חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹתִים וְנִגְבָּה חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹתִים וְקָדִימָה חֲמִשִּׁים
וּמֵאוֹתִים וְיָמָה חֲמִשִּׁים וּמֵאוֹתִים. **מִחִיח** וְהַנּוֹתֵר בְּאָרְז לַעֲמַת תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ
עֶשְׂרֵת אֶלְפִים קָדִימָה וְעֶשְׂרֵת אֶלְפִים יָמָה וְהָיָה לַעֲמַת תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וְהָיְתָה

תְּבוֹאֶתָהּ לֶלֶחֶם לְעַבְדֵי הָעִיר. **מחִיט** וְהָעֶבֶד הָעִירִיעֶבְדוֹהוּ מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל. **מחכ** כָּל-הַתְּרוּמָה חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף בַּחֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף: רְבִיעִית תְּרִימוֹ אֶת-תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ אֶל-אַחֲזַת הָעִיר. **מחכא** וְהַנוֹתֵר לְנָשִׂיא מִזֶּה וּמִזֶּה לַתְּרוּמַת-הַקֹּדֶשׁ וּלְאַחֲזַת הָעִיר אֶל-פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף תְּרוּמָה עַד-גְּבוּל קְדִימָה וְיָמָה עַל-פְּנֵי חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף עַל-גְּבוּל יָמָה לַעֲמַת חֲלָקִים לְנָשִׂיא וְהִיתָה תְּרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וּמִקְדָּשׁ הַבַּיִת בְּתוֹכָהּ. **מחכב** וּמִאַחֲזַת הַלְוִיִּם וּמִאַחֲזַת הָעִיר בְּתוֹךְ אֲשֶׁר לְנָשִׂיא יִהְיֶה: בֵּין גְּבוּל יְהוּדָה וּבֵין גְּבוּל בְּנֵימִן לְנָשִׂיא יִהְיֶה. **מחכג** וְיִתֵּר הַשְּׁבִטִים: מִפָּאֵת קְדִימָה עַד-פָּאֵת-יָמָה בְּנֵימִן אֶחָד. **מחכד** וְעַל גְּבוּל בְּנֵימִן מִפָּאֵת קְדִימָה עַד-פָּאֵת-יָמָה שְׁמֹעוֹן אֶחָד. **מחכה** וְעַל גְּבוּל שְׁמֹעוֹן מִפָּאֵת קְדִימָה עַד-פָּאֵת-יָמָה שִׁשְׁכָר אֶחָד. **מחכו** וְעַל גְּבוּל יִשָּׁשְׁכָר מִפָּאֵת קְדִימָה עַד-פָּאֵת-יָמָה זָבוּלֹן אֶחָד. **מחכז** וְעַל גְּבוּל זָבוּלֹן מִפָּאֵת קְדִמָּה עַד-פָּאֵת-יָמָה גָּד אֶחָד. **מחכח** וְעַל גְּבוּל גָּד אֶל-פָּאֵת נֶגֶב תִּימָנָה: וְהָיָה גְבוּל מִתְּמָר מִי מְרִיבַת קֹדֶשׁ נַחֲלָה עַל-הַיָּם הַגָּדוֹל. **מחכט** זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר-תִּפְּלֹוּ מִנַּחֲלָה לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶּה מַחְלָקוֹתֵם נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוָה. **מחל** וְאֵלֶּה תּוֹצְאוֹת הָעִיר: מִפָּאֵת צָפוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מִדָּה. **מחלא** וְשַׁעְרֵי הָעִיר עַל-שְׁמוֹת שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל שְׁעָרִים שְׁלוֹשָׁה צְפוֹנָה שְׁעַר רְאוּבֵן אֶחָד שְׁעַר יְהוּדָה אֶחָד שְׁעַר לֵוִי אֶחָד. **מחלב** וְאֶל-פָּאֵת קְדִימָה חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים וְשַׁעְרִים שְׁלֹשָׁה וְשַׁעְרֵי יוֹסֵף אֶחָד שְׁעַר בְּנֵימִן אֶחָד שְׁעַר דָּן אֶחָד. **מחלג** וּפָאֵת-נֶגֶבָה חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מִדָּה וְשַׁעְרִים שְׁלֹשָׁה שְׁעַר שְׁמֹעוֹן אֶחָד שְׁעַר יִשָּׁשְׁכָר אֶחָד שְׁעַר זָבוּלֹן אֶחָד. **מחלז** פָּאֵת-יָמָה חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים שְׁעָרֵיהֶם שְׁלֹשָׁה שְׁעַר גָּד אֶחָד שְׁעַר אֲשֶׁר אֶחָד שְׁעַר נִפְתָּלִי אֶחָד. **מחלה** סָבִיב שְׁמָנָה עָשָׂר אֶלֶף וְשֵׁם-הָעִיר מִיּוֹם יְהוָה שָׁמָּה. הוֹשַׁע

אא דָּבָר-יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֶל-הוֹשַׁע בֶּן-בְּאִרִי בַיּוֹם עֲזָיָה יוֹתֵם אָחִיו יַחֲזִקְיָה מַלְכֵי יְהוּדָה וּבַיּוֹם יָרְבֵּעַם בֶּן-יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. **אב** תַּחֲלַת דָּבָר-יְהוָה בְּהוֹשַׁע:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הוֹשַׁע לֵךְ קַח-לָךְ אִשָּׁת זְנוּנִים וְיִלְדֵי זְנוּנִים כִּי-זֶנָה תִּזְנֶה הָאָרֶץ מֵאַחֲרֵי יְהוָה. **אג** וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח אֶת-גִּמְרָה בַּת-דְּבָלִים וַתֵּהָר וַתֵּלֶד-לוֹ בֶּן. **אד** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו קְרָא שְׁמוֹ יִזְרְעָאֵל: כִּי-עוֹד מַעֲט וּפִקְדָתִי אֶת-דָּמִי יִזְרְעָאֵל עַל-בֵּית יְהוָה וְהַשְׁבַּתִּי מִמְּלָכוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל. **אה** וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא וְשִׁבְרָתִי אֶת-קִשְׁתִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַמֶּק יִזְרְעָאֵל. **או** וַתֵּהָר עוֹד וַתֵּלֶד בַּת וַיֹּאמֶר לוֹ קְרָא שְׁמָהּ לֹא

רַחֲמָה: כִּי לֹא אוֹסִיף עוֹד אֲרַחֵם אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי-נִשְׂאָ אִשָּׁא לָהֶם. **אז**
 וְאֶת-בֵּית יִהוּדָה אֲרַחֵם וְהוֹשַׁעְתִּים בִּיהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא אוֹשִׁיעֶם בְּקִשְׁתּוֹ וּבַחֲרֹב
 וּבַמִּלְחָמָה בְּסוֹסִים וּבַפָּרָשִׁים. **אח** וַתִּגְמַל אֶת-לֹא רַחֲמָה וַתֵּהָר וַתֵּלֶד בֶּן. **אט**
 וַיֹּאמֶר קָרָא שְׁמוֹ לֹא עָמִי: כִּי אַתֶּם לֹא עָמִי וְאַנֹכִי לֹא-אֶהְיֶה לָכֶם.
בא וְהָיָה מִסֵּפֶר בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא-יִמָּד וְלֹא יִסָּפֵר וְהָיָה בְּמָקוֹם
 אֲשֶׁר-יֹאמַר לָהֶם לֹא-עָמִי אַתֶּם יֹאמַר לָהֶם בְּנֵי אֵל-חַי. **בב** וַנִּקְבְּצוּ בְנֵי-יִהוּדָה
 וּבְנֵי-יִשְׂרָאֵל יַחְדָּו וְשָׁמוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד וַעֲלוּ מִן-הָאָרֶץ: כִּי גָדוֹל יוֹם יִזְרַעֲאֵל.
בג אָמְרוּ לְאַחֵיכֶם עָמִי וְלְאַחוֹתֵיכֶם רַחֲמָה. **בד** רִיבוּ בְּאַמְכֶם רִיבוּכִי-הִיא לֹא
 אִשְׁתִּי וְאַנֹכִי לֹא אִישָׁהּ וַתִּסָּר זְנוּנִיָּה מִפְּנֵיהָ וְנֶאֱפוּפִיָּה מִבֵּין שָׂדֵיהָ. **בה**
 פֶּן-אֶפְשִׁיטָנָה עֲרֻמָּה וְהִצַּגְתִּיהָ כְּיוֹם הַיִּלְדָּה וְשָׁמַתִּיהָ כַּמִּדְבָּר וְשָׁתָה כְּאָרֶץ צִיָּה
 וְהַמַּתִּיהָ בְּצָמָא. **בו** וְאֶת-בְּנֵיהָ לֹא אֲרַחֵם: כִּי-בְנֵי זְנוּנִים הֵמָּה. **בז** כִּי זָנְתָה
 אִמָּם הִבִּישָׁה הוֹרְתָם: כִּי אָמְרָה אֵלֶכָה אַחֲרֵי מֵאֲהָבִי נִתְּנִי לַחֲמִי וּמִימִי צָמְרִי
 וּפִשְׁתִּי שָׁמְנִי וְשִׁקּוּיִי. **בח** לָכֵן הִנְנִי-שָׂדֶךְ אֶת-דֶּרֶכְךָ בְּסִירִים וּגְדֵרֹתַי אֶת-גְּדֵרָהּ
 וְנִתִּיבֹתֶיהָ לֹא תִמָּצָא. **בט** וְרִדְפָה אֶת-מֵאֲהָבֶיהָ וְלֹא-תִשָּׁג אַתֶּם וּבְקִשְׁתֶּם וְלֹא
 תִמָּצָא וְאָמְרָה אֵלֶכָה וְאִשׁוּבָה אֶל-אִישִׁי הָרֹאשׁוֹן כִּי טוֹב לִי אִזּוֹ מֵעַתָּה. **בי** וְהִיא
 לֹא יָדְעָה כִּי אֲנֹכִי נִתַּתִּי לָהּ הַדָּגֶן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר וְכֶסֶף הַרְבִּיתִּי לָהּ וְזָהָב עָשׂוּ
 לְבָעַל. **ביא** לָכֵן אֲשׁוּבוּ לְקַחְתִּי דָּגְנִי בְּעֵתוֹ וְתִירוֹשִׁי בְּמוֹעֲדוֹ וְהִצַּלְתִּי צָמְרִי
 וּפִשְׁתִּי לְכִסּוֹת אֶת-עֲרוֹתָהּ. **ביב** וְעַתָּה אֲגַלָּה אֶת-נִבְלָתָהּ לְעֵינֵי מֵאֲהָבֶיהָ וְאִישׁ
 לֹא-יִצְלָנָה מִיָּדִי. **ביג** וְהִשְׁבַּתִּי כָּל-מִשְׁוֹשָׁהּ חֲגָה חֲדָשָׁה וְשִׁבְתָּהּ וְכָל מוֹעֲדָהּ.
ביז וְהִשְׁמַתִּי גִפְנָהּ וַתֵּאֱנָתָהּ אֲשֶׁר אָמְרָה אֶתְנָה הֵמָּה לִי אֲשֶׁר נִתְּנוּ-לִי מֵאֲהָבִי
 וְשָׁמַתִּים לִיעֹר וְאֶכְלָתֶם חֵית הַשָּׂדֶה. **בטו** וּפִקְדָתִי עָלֶיהָ אֶת-יְמֵי הַבָּעָלִים אֲשֶׁר
 תִּקְטִיר לָהֶם וַתַּעַד נִזְמָה וְחִלִּיתָהּ וַתֵּלֶד אַחֲרֵי מֵאֲהָבֶיהָ וְאֵתִי שָׁכַחָה
 נָא-יְהוָה.

בטז לָכֵן הִנֵּה אֲנֹכִי מִפְתִּיָּה וְהַלְכְתִּיהָ הַמִּדְבָּר וְדַבַּרְתִּי עַל-לִבָּהּ. **ביז** וְנִתַּתִּי לָהּ
 אֶת-כְּרָמֶיהָ מִשֶּׁם וְאֶת-עֶמֶק עֲכוֹר לְפֶתַח תִּקְוָה וְעֵנְתָה שָׁמָּה כִּימֵי נְעוּרֶיהָ וְכִיוֹם
 עֲלוֹתָהּ מֵאָרֶץ-מִצְרַיִם. **ביח** וְהָיָה בַּיּוֹם-הַהוּא נָא-יְהוָה תִּקְרָאִי אִישִׁי
 וְלֹא-תִקְרָאִי-לִי עוֹד בְּעָלִי. **ביט** וְהִסְרֹתִי אֶת-שְׁמוֹת הַבָּעָלִים מִפִּיהָ וְלֹא-יִזְכְּרוּ
 עוֹד בְּשֵׁמָם. **בכ** וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית בַּיּוֹם הַהוּא עִם-חֵית הַשָּׂדֶה וְעִם-עוֹף
 הַשָּׁמַיִם וְרִמֵּשׁ הָאָדָמָה וְקִשְׁתּוֹ וְחָרֵב וּמִלְחָמָה אֲשִׁבּוֹר מִן-הָאָרֶץ וְהִשְׁכַּבְתִּים
 לְבִטָּח. **בכא** וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּצֹדֵק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד
 וּבְרַחֲמִים. **בכב** וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּאַמוּנָה וַיַּדְעַת אֶת-יְהוָה.

בכג וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶעֱנֶה נָא־סִי וְיִהְיֶה אֶעֱנֶה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְהֵם יַעֲנוּ אֶת־הָאָרֶץ.
בכד וְהָאָרֶץ תַּעֲנֶה אֶת־הַדָּגָן וְאֶת־הַתִּירוֹשׁ וְאֶת־הַיִּצְהָר וְהֵם יַעֲנוּ אֶת־יִזְרְעֵאל.
בכה וְיִזְרְעֵתִיָּה לִי בָאָרֶץ וְרַחֲמֹתַי אֶת־לֹא רַחֲמָה וְאַמְרֹתַי לֹלֵא־עַמִּי עַמִּי־אֶתָּה
וְהוּא יֹאמֶר אֱלֹהִי.

גא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי עוֹד לֵךְ אֶהֱבֶה אִשָּׁה אֶהֱבֶת רַע וּמִנְאָפֶת: כֹּאֲהֲבֶת יְהוָה
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהֵם פָּנִים אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְאֶהְיֶה אֲשִׁישִׁי עֲנָבִים. **גב** וְאַפְרָה
לִי בַחֲמִשָּׁה עָשָׂר כֶּסֶף וְחֹמֶר שְׁעָרִים וְלִתְדֵי שְׁעָרִים. **גג** וַאֲמַר אֱלֹהִי יָמִים רַבִּים
תִּשָּׁבֵי לִילֵא תִזְנִי וְלֹא תִהְיִי לְאִישׁ וְגַם־אֲנִי אֶלְכֶּךָ. **גד** כִּי יָמִים רַבִּים יֵשְׁבוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֵין מֶלֶךְ וְאֵין שָׂר וְאֵין זָבַח וְאֵין מִצְבָּה וְאֵין אֲפֹד וְתִרְפִּים. **גה** אַחֵר
יֵשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִקְשׁוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִיד מֶלֶכָם וּפָחַדוּ אֶל־יְהוָה
וְאֶל־טוֹבוֹ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים.

דא שְׁמַעוּ דְּבַר־יְהוָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי רִיב לִיהוָה עַם־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ כִּי אֵין־אַמֶּת
וְאֵין־חֶסֶד וְאֵין־דַּעַת אֱלֹהִים בָּאָרֶץ. **דב** אֱלֹהִי וְכַחַשׁ וְרֹצֵחַ וְגָנֹב וְנָאֵף פָּרְצוּ
וְדָמִים בְּדָמִים נָגְעוּ. **דג** עַל־כֵּן תִּאָּבֵל הָאָרֶץ וְאִמְלֹל כָּל־יוֹשֵׁב בָּהּ בַּחֲתִית הַשָּׂדֶה
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְגַם־דְּגֵי הַיָּם יֵאָסְפוּ. **דד** אֲדָּא אִישׁ אֶל־יָרֵב וְאֶל־יוֹכָח אִישׁ וְעַמָּךְ
כְּמִרְיָבִי כֹהֵן. **דה** וְכִשְׁלַת הַיּוֹם וְכִשְׁל גַּם־נָבִיא עַמָּךְ לִילָה וְדָמִיתִי אִמָּךְ. **דו**
נִדְמוּ עַמִּי מִבְּלִי הַדַּעַת: כִּי־אֶתָּה הַדַּעַת מְאֻסָּת וְאִמְאֻסָּד (וְאִמְאֻסָּד) מִכֹּהֵן לִי
וְתִשְׁכַּח תּוֹרַת אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁכַּח בְּנִידָה גַם־אֲנִי. **דז** כָּרַבִּים כֵּן חֲטָאוּ־לִי כְבוֹדִם
בְּקִלּוֹן אִמִּיר. **דח** חֲטָאת עַמִּי יֹאכְלוּ וְאֶל־עֲוֹנָם יִשְׂאוּ נֶפֶשׁ. **דט** וְהָיָה כָעַם
כִּכְהֵן וּפִקְדֹתַי עָלָיו דִּרְכָּיו וּמַעַלְלָיו אֲשִׁיב לוֹ. **די** וְאֹכְלוּ וְלֹא יִשְׁבְּעוּ הַזֶּנוּ וְלֹא
יִפְרְצוּ: כִּי־אֶת־יְהוָה עֲזָבוּ לִשְׁמֹר. **דיא** זָנוּת וַיִּין וְתִירוֹשׁ יִקַּח־לָב. **דיב** עַמִּי
בְּעֵצוֹ יִשְׁאָל וּמִקְלוֹ יִגִּיד לוֹ: כִּי רוּחַ זְנוּנִים הִתְעָה וַיִּזְנוּ מִתַּחַת אֱלֹהֵיהֶם. **דיג**
עַל־רָאשֵׁי הַהָרִים יִזְבְּחוּ וְעַל־הַגְּבְעוֹת יִקְטְרוּ תַחַת אֱלֹהִים וְלִבָּנָה וְאֱלֹהִי כִי טוֹב
צִלָּה עַל־כֵּן תִּזְנִינָה בְּנוֹתֵיכֶם וְכָל־וֹתֵיכֶם תִּנְאָפְנָה. **דיד** לֹא־אֶפְקוֹד עַל־בְּנוֹתֵיכֶם
כִּי תִזְנִינָה וְעַל־כָּל־וֹתֵיכֶם כִּי תִנְאָפְנָה־כִּי־הֵם עִם־הַזֶּנוּת יִפְרְדּוּ וְעִם־הַקִּדְשׁוֹת
יִזְבְּחוּ וְעִם לֹא־יָבִין יִלְבֹּט. **דטו** אִם־זָנָה אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֶל־יָאֲשֻׁם יְהוּדָה
וְאֶל־תְּבָאוּ הַגִּלְגָּל וְאֶל־תַּעֲלוּ בֵּית אֶזְרָא וְאֶל־תִּשְׁבְּעוּ חֵי־יְהוָה. **דטז** כִּי כִפְרָה
סִרְרָה סִרְרָה יִשְׂרָאֵל עֲתָה יִרְעַם יְהוָה כִּכְבֹּשׁ בְּמִרְחָב. **דטז** חֲבוּר עֲצָבִים אֶפְרַיִם
הִנֵּחַ־לוֹ. **דז** סָר סָבָאִם הַזֶּנָה הַזֶּנָה אֶהְבּוּ הַבּוֹ קִלּוֹן מְגִנָּה. **דז** צָרָר רוּחַ
אוֹתָהּ בְּכִנְפֶיהָ וַיִּבְשׁוּ מִזְבְּחוֹתֶיהָ.

הא שָׁמְעוּ-זאת הַכֹּהֲנִים וְהַקְשִׁיבוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית הַמֶּלֶךְ הַאֲזִינוּכִי לָכֶם הַמִּשְׁפָּט: כִּי-פָח הָיִיתֶם לְמִצָּפָה וְרִשְׁת פְּרוּשָׁה עַל-תְּבוּר. **הב** וְשַׁחֲטָה שְׂטִים הָעֹמִיקוּ וְאֲנִי מוֹסֵר לְכֻלָּם. **הג** אֲנִי יֹדַעְתִּי אֲפָרִים וְיִשְׂרָאֵל לֹא-נִכְחַד מִמֶּנִּי: כִּי עָתָה הַזֵּנִית אֲפָרִים נִטְמָא יִשְׂרָאֵל. **הד** לֹא יִתְּנוּ מַעַלְלֵיהֶם לְשׁוּב אֶל-אֱלֹהֵיהֶם: כִּי רוּחַ זְנוּנִים בְּקֶרֶבָם וְאֶת-יְהוָה לֹא יָדְעוּ. **הה** וְעָנָה גֵּאוֹן-יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו וְיִשְׂרָאֵל וְאֲפָרִים יִכְשְׁלוּ בַּעֲוֹנָם כְּשֶׁל גַּם-יְהוּדָה עִמָּם. **הו** בְּצֹאנָם וּבְבִקְרָם יִלְכוּ לְבַקֵּשׁ אֶת-יְהוָהוּלֹא יִמָּצְאוּ: חֲלָץ מֵהֶם. **הז** בִּיהוָה בָּגְדוּ כִּי-בָנִים זָרִים יִלְדוּ עָתָה יֹאכְלִם חֹדֶשׁ אֶת-חֻלְקֵיהֶם.

הח תִּקְעוּ שׁוֹפָר בַּגִּבְעָה חֲצֹצֶרָה בְּרָמָה הָרִיעוּ בֵּית אָוֹן אַחֲרֶיהָ בִּנְיָמִין. **הט** אֲפָרִים לְשִׁמָּה תִּהְיֶה בַּיּוֹם תּוֹכַחָה בְּשַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל הוֹדַעְתִּי נְאֻמָּנָה. **הי** הָיוּ שָׂרֵי יְהוּדָה כַּמִּסִּיגִי גָבוּל עֲלֵיהֶם אֲשַׁפּוֹד כַּמִּים עֲבָרְתִּי. **היא** עָשׂוּק אֲפָרִים רְצוּץ מִשְׁפָּט: כִּי הוֹאִיל הֶלֶךְ אַחֲרֵי-צוֹ. **היב** וְאֲנִי כָעַשׁ לְאֲפָרִים וְכָרֶקֶב לְבֵית יְהוּדָה. **היג** וַיֵּרָא אֲפָרִים אֶת-חֲלָיו וְיְהוּדָה אֶת-מִזְרֹו וַיִּלְךְ אֲפָרִים אֶל-אֲשׁוּר וַיִּשְׁלַח אֶל-מֶלֶךְ יָרֵב וְהוּא לֹא יוֹכֵל לְרַפָּא לָכֶם וְלֹא-יִגְהֶה מִכֶּם מִזְרֹר. **היד** כִּי אֲנֹכִי כִשְׁחַל לְאֲפָרִים וְכַכְפִּיר לְבֵית יְהוּדָה אֲנִי אֲנִי אֶטְרֹף וְאֵלֶךְ אִשָּׁא וְאִין מִצִּיל. **הטו** אֵלֶךְ אֲשׁוּבָה אֶל-מְקוֹמִי עַד אֲשֶׁר-יֵאָשְׁמוּ וּבִקְשׁוּ פָנַי: בָּצַר לָהֶם יִשְׁחַרְנֵנִי. **ו**א לָכוּ וְנִשׁוּבָה אֶל-יְהוָה כִּי הוּא טָרַף וַיִּרְפָּאנוּ יָד וַיַּחֲבֹשְׁנוּ. **וב** יַחֲזִינוּ מִיָּמִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְמְנוּ וְנַחֲיָה לִפְנָיו. **וג** וְנִדְעָה נִרְדָּפָה לְדַעַת אֶת-יְהוָה כְּשַׁחַר נָכוֹן מִצָּאוּ וַיָּבֹא כְּגֶשֶׁם לָנוּ כַּמִּלְקוֹשׁ יוֹרֶה אֶרֶץ. **וד** מָה אַעֲשֶׂה-לָּךְ אֲפָרִים מָה אַעֲשֶׂה-לָּךְ יְהוּדָה וְחִסְדְּכֶם כַּעֲנֹן-בֶּקֶר וְכִטָּל מִשְׁכִּים הֶלֶךְ. **וה** עַל-כֵּן חֲצַבְתִּי בִּנְבִיאִים הַרְגָתִים בְּאִמְרֵי-פִי וּמִשְׁפָּטִיד אֹרֹר יֵצֵא. **וו** כִּי חִסֵּד חִפְצָתִי וְלֹא-זָבַח וְדַעַת אֱלֹהִים מַעֲלוֹת. **וז** וְהִמָּה כְּאֵדָם עָבְרוּ בְּרִית שָׁם בָּגְדוּ בִּי. **וח** גִּלְעָד קָרִית פְּעָלִי אֲוֹנָעֻקְבָה מָדָם. **וט** וַיִּכְחַפִּי אִישׁ גְּדוּדִים חֶבֶר כֹּהֲנִים דֶּרֶךְ יִרְצָחוּ-שְׁכֻמָּה: כִּי זָמָה עָשׂוּ. **וי** בְּבֵית יִשְׂרָאֵל רָאִיתִי שַׁעֲרִירִיה (שַׁעֲרוֹרִיָּה) שָׁם זָנוֹת לְאֲפָרִים נִטְמָא יִשְׂרָאֵל. **ויא** גַּם-יְהוּדָה שֶׁת קָצִיר לָךְ בְּשׁוּבִי שְׁבוֹת עִמִּי.

זא כְּרַפְּאִי לְיִשְׂרָאֵל וְנִגְלָה עֲוֹן אֲפָרִים וְרַעוֹת שְׁמֵרוֹןכִּי פָעִלוּ שָׁקֶר וְגָנֹב יָבֹא פָשַׁט גְּדוּד בַּחוּץ. **זב** וּבַל-יֹאמְרוּ לְלִבָּבָם כָּל-רַעְתָּם זָכַרְתִּי עָתָה סִבְבוּם מַעַלְלֵיהֶם נִגַּד פָּנָי הָיוּ. **זג** בְּרַעְתָּם יִשְׁמָחוּ-מֶלֶךְ וּבִכְחֻשֵׁיהֶם שָׂרִים. **זד** כָּלִם מִנְאֻפִּים כָּמוֹ תַנּוּר בַּעֲרָה מֵאִפָּה יִשְׁבוֹת מַעִיר מְלוּשׁ בָּצֵק עַד-חֲמֻצָתוֹ. **זה** יוֹם מִלְכָּנוּ הִחֲלוּ שָׂרִים חֲמַת מִיָּין מִשָּׁד יָדוֹ אֶת-לִצְצִים. **זו** כִּי-קָרְבוּ כַתַּנּוּר לָבָם בְּאֶרְבָּם: כָּל-הַלִּילָה יִשָּׁן אִפְהֶםבֶּקֶר הוּא בָעֵר כָּאֵשׁ לְהִבָּה. **זז** כָּלִם יַחֲמוּ

בַּתְנוּר וְאָכְלוּ אֶת-שִׁפְטֵיהֶם כָּל-מַלְכֵיהֶם נָפְלוּ אִין-קָרָא בָּהֶם אֱלִי. **זח** אֶפְרַיִם
בְּעַמִּים הוּא יִתְבּוֹלֵל אֶפְרַיִם הָיָה עֲגָה בְּלִי הַפּוּכָה. **זט** אָכְלוּ זָרִים כָּחוּ וְהוּא לֹא
יָדַע גַּם-שִׁיבָה זָרָקָה בּוֹ וְהוּא לֹא יָדַע. **זי** וַעֲנָה גֵאוּן-יִשְׂרָאֵל בְּפָנָיו וְלֹא-שָׁבוּ
אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְלֹא בִקְשָׁהּוּ בְּכָל-זֹאת. **זיא** וַיְהִי אֶפְרַיִם כִּיּוֹנָה פּוֹתָה אִין לֵב
מִצְרַיִם קָרָאוּ אֲשׁוּר הִלְכוּ. **זיב** כַּאֲשֶׁר יִלְכוּ אֶפְרוּשׁ עֲלֵיהֶם רִשְׁתִּיכְעוּף הַשָּׁמַיִם
אוֹרִידִם אִיסִירִם כְּשִׁמְעַ לַעֲדָתָם.

זיג אוֹי לָהֶם כִּי-נָדְדוּ מִמֶּנִּי שֶׁד לָהֶם כִּי-פָשְׁעוּ בִי וְאֲנֹכִי אֶפְדֶּם וְהִמָּה דִּבְרוּ עָלִי
כְּזָבִים. **זיד** וְלֹא-זָעְקוּ אֱלִי בְּלִבָּם כִּי יִלְלִילוּ עַל-מִשְׁכַּבּוֹתָם עַל-דָּגוֹן וְתִירוֹשׁ
יִתְגּוֹרְרוּ יָסוּרוּ בִי. **זטו** וְאֲנִי יִסְרַתִּי חֲזָקָתִי זְרוּעֹתַם וְאֱלִי יִחְשְׁבוּ-רָע. **זטז** יָשׁוּבוּ
לֹא עַל הָיוּ כְּקִשְׁת רְמִיָּהּ פָּלוּ בַּחֲרֵב שָׁרִיהֶם מִזַּעַם לְשׁוֹנָם זֹו לַעֲגָם בְּאַרְץ
מִצְרַיִם. **חא** אֶל-חֶכֶד שֹׁפֵר כְּנֶשֶׁר עַל-בֵּית יְהוֹהֲנָעַן עָבְרוּ בְּרִיתִי וְעַל-תּוֹרָתִי
פָּשְׁעוּ. **חב** לִי יִזְעָקוּ אֱלֹהֵי יִדְעֲנוּד יִשְׂרָאֵל. **חג** זָנַח יִשְׂרָאֵל טוֹב אוֹיֵב יִרְדְּפוּ. **חד**
הֵם הִמְלִיכוּ וְלֹא מִמֶּנִּי הַשִּׁירוּ וְלֹא יָדַעְתִּי כִּסְפָם וְזִהְבָם עָשׂוּ לָהֶם עֲצָבִים לְמַעַן
יִכָּרֵת. **חה** זָנַח עֲגֹלָד שִׁמְרוֹן חָרָה אִפִּי בָם עַד-מָתִי לֹא יוֹכְלוּ נִקְיִן. **חו** כִּי
מִיִּשְׂרָאֵל וְהוּא חָרַשׁ עָשָׂהוּ וְלֹא אֱלֹהִים הוּא: כִּי-שָׁבְבִים יְהִיָּה עֲגֹל שִׁמְרוֹן. **חז**
כִּי רוּחַ יִזְרְעוּ וְסוּפָתָה יִקְצְרוּ קָמָה אִין-לוֹ צִמַּח בְּלִי יַעֲשֶׂה-קִמַּח אוֹלִי יַעֲשֶׂה
זָרִים יִבְלַעְהוּ. **חח** נִבְלַע יִשְׂרָאֵל עֲתָה הָיוּ בְּגוֹיִם כְּכֹלִי אִין-חֶפֶץ בּוֹ. **חט**
כִּי-הִמָּה עָלוּ אֲשׁוּר פָּרָא בּוֹדֵד לוֹ אֶפְרַיִם הִתְנֹו אֶהְבִּים. **חי** גַּם כִּי-יִתְנֹו בְּגוֹיִם
עֲתָה אֶקְבָּצֵם וַיַּחֲלוּ מָעַט מִמִּשְׁא מֶלֶךְ שָׁרִים. **חיא** כִּי-הִרְבָּה אֶפְרַיִם מִזִּבְחוֹת
לַחֲטָא: הָיוּ-לוֹ מִזִּבְחוֹת לַחֲטָא. **חיב** אֶכְתּוּב- (אֶכְתֹּב-) לוֹרְבוּ (רַבִּי) תּוֹרָתִי:
כְּמוֹ-זֶר נִחְשְׁבוּ. **חיג** זִבְחֵי הַבֶּהֱבִי יִזְבְּחוּ בָשָׂר וַיֹּאכְלוּהוֹן לֹא רָצָם עֲתָה יִזְכֹּר
עֲוֹנָם וַיִּפְקֹד חֲטָאוֹתֶם הִמָּה מִצְרַיִם יָשׁוּבוּ. **חיד** וַיִּשְׁכַּח יִשְׂרָאֵל אֶת-עֲשָׂהוּ וַיִּבֶן
הִיכָלוֹת וַיַּהֲרֹדֶה הִרְבָּה עָרִים בְּצִירוֹת וַשְׁלַחְתִּי-אִשׁ בַּעֲרִיו וְאָכְלָה אֶרְמִנְתִּיהָ.
טא אֶל-תִּשְׁמַח יִשְׂרָאֵל אֶל-גִּיל כְּעַמִּים כִּי זָנִיתָ מֵעַל אֱלֹהֶיךָ אֶהְבֵּת אֶתְנֹן עַל
כָּל-גְּרִנּוֹת דָּגוֹן. **טב** גֵּרֹן וַיִּקָּב לֹא יִרְעַם וְתִירוֹשׁ יִכְחֹשׁ בָּהּ. **טג** לֹא יָשׁוּבוּ בְּאַרְץ
יְהוָה וְשָׁב אֶפְרַיִם מִצְרַיִם וּבְאֲשׁוּר טָמָא יֹאכְלוּ. **טד** לֹא-יִסְכּוּ לִיהוָה יִין וְלֹא
יַעֲרְבוּ-לוֹ זִבְחֵיהֶם כָּלֶחֶם אוֹנִים לָהֶם כָּל-אֲכָלֵיו יִטְמָאוּ: כִּי-לַחֲמִם לִנְפֶשׁ לֹא
יָבוֹא בֵּית יְהוָה. **טה** מֶה-תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם מוֹעֵד וַלַּיּוֹם חַג-יְהוָה. **טו** כִּי-הִנֵּה הִלְכוּ
מִשְׁד מִצְרַיִם תִּקְבָּצֵם מִן תִּקְבְּרִם מִחֲמַד לְכִסְפָּם קִמּוֹשׁ יִירָשֵׁם חוֹחַ
בְּאֶהְלֵיהֶם. **טז** בָּאוּ יָמֵי הַפְּקָדָה בָּאוּ יָמֵי הַשְׁלֵם יָדְעוּ יִשְׂרָאֵל אוֹיֵל הַנְּבִיא מִשְׁגָּע
אִישׁ הָרוּחַ עַל רֹב עֲוֹנָד וְרַבָּה מִשְׁטָמָה. **טח** צָפָה אֶפְרַיִם עִם-אֱלֹהֵי נְבִיא פַח

יִקְוֹשׁ עַל-כָּל-דֶּרֶךְוּמִשְׁטָמָה בְּבֵית אֱלֹהֵיו. **טט** הָעֲמִיקוּ שְׁחַתּוּ כִּימִי הַגְּבָעָה
יִזְכּוּר עֲוֹנִים וּפְקוּד חַטָּאוֹתֵם.

טי כְּעֲנָבִים בַּמִּדְבָּר מָצֵאתִי יִשְׂרָאֵלכְּכַפּוּרָה בְּתֵאֵנָה בְּרֹאשִׁיתָהּ רָאִיתִי אֲבוֹתֵיכֶם
הִמָּה בָּאוּ בַעַל-פָּעוּר וַיִּנָּזְרוּ לַבִּשֶׁת וַיְהִיו שְׁקוּצִים כְּאַהֲבָם. **טיא** אֶפְרַיִם כְּעוֹף
יִתְעוֹפֵף כְּבוֹדָם מִלֵּדָה וּמִבֶּטֶן וּמִהָרִיוֹן. **טיב** כִּי אִם-יִגְדְּלוּ אֶת-בְּנֵיהֶם
וְשִׁפְלִיתִם מֵאָדָם: כִּי-גַם-אֹזִי לָהֶם בְּשׁוּרֵי מָהֶם. **טיג** אֶפְרַיִם כְּאַשֶּׁר-רָאִיתִי
לְצוֹר שְׁתוּלָה בְּנוֹה וְאֶפְרַיִם לְהוֹצִיא אֶל-הָרֹג בְּנָיו. **טיד** תֵּן-לָהֶם יְהוָה מֵה-תִּתֵּן
תֵּן-לָהֶם רַחֵם מִשְׁכִּיל וְשִׁדְּיִם צִמְקִים. **טטו** כָּל-רַעְתָּם בְּגִלְגָּל כִּי-נָשָׂם שְׁנֵאתִים
עַל רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם מִבֵּיתִי אֶגְרָשֶׁם לֹא אוֹסֵף אֶהְבֶּתֶם כָּל-שָׂרֵיהֶם סִרְרִים. **טטז**
הִכָּה אֶפְרַיִםשָׂרֵשׁ יְבֹשׁ פָּרִי בִלִּי- (בַּל-) יַעֲשׂוּן גַּם כִּי יִלְדוּן וְהִמַּתִּי מִחֲמַדִּי
בְּטָנָם. **טטז** יִמָּאֶסֶם אֱלֹהֵי כִי לֹא שָׁמְעוּ לוֹ וַיְהִיו נִדְדִים בְּגוֹיִם.

יא גִּפּוֹן בּוֹזֵק יִשְׂרָאֵל פָּרִי יִשׁוּה-לוֹ כָּרֵב לִפְרִיו הִרְבָּה לַמִּזְבְּחוֹתכְּטוֹב לְאֶרְצוֹ
הִיטִיבוּ מִצְבוֹת. **יב** חֶלֶק לִבָּם עֲתָה יֵאָשְׁמוּ הוּא יַעֲרֹף מִזְבְּחוֹתֶם יִשְׁדָּד
מִצְבוֹתֶם. **יג** כִּי עֲתָה יֵאמְרוּ אִין מִלֵּךְ לָנוּ: כִּי לֹא יֵרָאֵנוּ אֶת-יְהוָה וְהַמֶּלֶךְ
מֵה-יַעֲשֶׂה-לָּנוּ. **יד** דִּבְרוּ דְּבָרִים אֱלוֹת שְׂוֹא כָּרֵת בְּרִית וּפְרַח כְּרֹאשׁ מִשְׁפָּט עַל
תַּלְמִי שְׂדֵי. **יה** לַעֲגִלוֹת בֵּית אָוֶן יִגְוִרוּ שָׁכֵן שְׁמֵרוֹן: כִּי-אַבֵּל עָלָיו עֲמוֹ וּכְמָרְיוֹ
עָלָיו יִגִּילוּעַל-כְּבוֹדוֹ כִּי-גָלָה מִמֶּנּוּ. **יו** גַּם-אוֹתוֹ לְאִשׁוֹר יוֹבֵל מִנְחָה לַמֶּלֶךְ יִרְבֵּ
בְּשָׁנָה אֶפְרַיִם יִקַּח וַיִּבּוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַעֲצָתוֹ. **יז** נִדְמָה שְׁמֵרוֹן מִלִּפְנֵי כִקְצָף
עַל-פְּנֵי-מַיִם. **יח** וְנִשְׁמְדוּ בְּמוֹת אָוֶן חַטָּאת יִשְׂרָאֵלקוֹץ וְדִרְדָּר יַעֲלֶה
עַל-מִזְבְּחוֹתֶם וְאִמְרוּ לַהֲרִים כְּסוּנוֹ וְלִגְבָעוֹת נָפְלוּ עָלֵינוּ.

יט מִימֵי הַגְּבָעָה חַטָּאת יִשְׂרָאֵל שָׁם עָמְדוּ לֹא-תִשְׁיִגֶם בַּגְּבָעָה מִלְחָמָה עַל-בְּנֵי
עֲלֹה. **י** בָּאוֹתִי וְאַסְרִם וְאַסְפּוּ עֲלֵיהֶם עֲמִים בְּאַסְרִם לִשְׁתִּי עֵינֵתֶם (עוֹנוֹתֶם).
יia וְאֶפְרַיִם עֲגָלָה מִלִּמְדָה אֶהְבֶּתִּי לְדוֹשׁ וְאֲנִי עֲבִרְתִּי עַל-טוֹב צוֹאָרָה אֶרְכִּיב
אֶפְרַיִם יַחְרוֹשׁ יְהוּדָה יִשְׁדָּד-לוֹ יַעֲקֹב. **יib** זָרְעוּ לָכֶם לַצִּדְקָה קִצְרוּ לִפְנֵי-חֶסֶד
נִירוּ לָכֶם נִיר וַעַת לְדָרוֹשׁ אֶת-יְהוָה עַד-יָבוֹא וַיִּרָּה צִדְקָה לָכֶם. **יig** חֲרִשְׁתֶּם-רִשְׁעַ
עוֹלָתָה קִצְרִיתֶם אֲכַלְתֶּם פָּרִי-כַחַשְׁכִּי-בְּטַחַת בְּדֶרֶךְךָ בָּרֵב גְּבוּרִיךָ. **יid** וְקָאֵם
שָׂאוֹן בַּעֲמֹךְ וְכָל-מִבְצָרֶיךָ יוֹשֵׁד כְּשֵׁד שְׁלֵמָן בֵּית אֶרְבָּאֵל בְּיוֹם מִלְחָמָה: אִם
עַל-בְּנִים רִטְשָׁה. **יטו** כִּכָּה עָשָׂה לָכֶם בֵּית-אֵל מִפְּנֵי רַעַת רַעַתְכֶם בְּשֹׁחַר נִדְמָה
נִדְמָה מִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל. **יאא** כִּי נָעַר יִשְׂרָאֵל וְאֶהְבֶּהוּ וּמִמְצָרִים קָרָאתִי לְבָנִי. **יאב**
קָרָאוּ לָהֶם כֵּן הִלְכוּ מִפְּנֵיהֶם לַבְּעָלִים יִזְבְּחוּ וּלְפִסְלִים יִקְטְרוּן. **יאג** וְאֲנֹכִי
תִּרְגַּלְתִּי לְאֶפְרַיִם קָחֶם עַל-זְרוּעֵתָיו וְלֹא יָדְעוּ כִּי רָפָאתִים. **יאד** בְּחַבְלֵי אָדָם

אֲמַשְׁכֶּם בַּעֲבוֹתוֹת אֶהְבֶּה וְאֶהְיֶה לָהֶם כְּמַרְיָמִי עַל עַל לַחֲיָהֶם וְאַט אֱלֹיו אוֹכִיל.
יאה לֹא יָשׁוּב אֶל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֲשׁוּר הוּא מִלְכוֹ: כִּי מֵאֲנוּ לָשׁוּב. **יאו** וְחָלָה
חָרֵב בַּעֲרִיו וְכִלְתָּה בְדָיו וְאָכְלָה מִמַּעֲצוֹתֵיהֶם. **יאז** וְעַמִּי תִלְוֹאִים לְמִשׁוּבָתִי
וְאֶל-עַל יִקְרָא הוֹיָחֵד לֹא יְרוּמָם. **יאת** אֵיךְ אֶתְנֶנְךָ אֶפְרַיִם אֲמַגְנֶנְךָ יִשְׂרָאֵל אֵיךְ
אֶתְנֶנְךָ כְּאֲדָמָה אֲשִׁימֶךָ כְּצִבְאִים נְהַפֶּךָ עָלַי לְבִי יַחַד נִכְמְרוּ נְחוּמִי. **יאת** לֹא
אֶעֱשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי לֹא אָשׁוּב לְשַׁחַת אֶפְרַיִם: כִּי אֵל אֲנֹכִי וְלֹא-אִישׁ בְּקֶרֶבְךָ קְדוֹשׁ
וְלֹא אָבּוֹא בָּעִיר. **יאי** אַחֲרֵי יְהוָה יִלְכוּ כְּאַרְיֵה יִשְׂאָג: כִּי-הוּא יִשְׂאָג וַיִּחְרְדוּ
בָּנִים מִיָּם. **יאיא** יִחְרְדוּ כְּצִפּוֹר מִמִּצְרַיִם וְכִיּוֹנָה מֵאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהוֹשִׁבְתִּים
עַל-בְּתִיָּהֶם נָאִם-יְהוָה.

יבא סָבַבְנִי בְּכַחַשׁ אֶפְרַיִם וּבִמְרֹמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיהוָה עַד רָד עִם-אֵל
וְעִם-קְדוֹשִׁים נְאֻמָּן. **יבב** אֶפְרַיִם רָעָה רוּחַ וְרָדָף קְדִים כָּל-הַיּוֹם כָּזָב וְשָׂד יִרְפֶּה
וּבְרִית עִם-אֲשׁוּר יִכְרְתוּ וְשָׁמֹן לְמִצְרַיִם יוֹבֵל. **יבג** וְרִיב לִיהוָה עִם-יְהוָה
וּלְפָקֵד עַל-יַעֲקֹב כְּדָרְכָיו כְּמַעַלְלָיו יִשִּׁיב לוֹ. **יבד** בִּבְטָן עֶקֶב אֶת-אֲחִיו וּבְאוֹנוֹ
שָׂרָה אֶת-אֱלֹהִים. **יבה** וַיִּשָּׂר אֶל-מִלְאָךְ וַיִּכַּל בָּכָה וַיִּתְחַנֵּן-לוֹ בֵּית-אֵל יִמְצְאוּ
וְשֵׁם יִדְבָּר עִמָּנוּ. **יבו** וַיהוָה אֱלֹהֵי הַצִּבְאוֹת יְהוָה זָכְרוּ. **יבז** וְאַתָּה בְּאֱלֹהֶיךָ
תָּשׁוּב חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שָׁמַר וְקוֹה אֶל-אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד. **יבח** כְּנֻעַן בִּידוֹ מֵאֲזֵנִי
מִרְמָה לַעֲשֹׂק אֶהֱב. **יבט** וַיֹּאמֶר אֶפְרַיִם אֶךְ עֲשֵׂרְתִי מִצְאָתִי אוֹן לִי כָל-יְגִיעִי לֹא
יִמְצְאוּ-לִי עוֹן אֲשֶׁר-חֹטָא. **יבי** וְאַנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד אוֹשִׁיבְךָ
בְּאֶהֱלִים כִּימִי מוֹעֵד. **יביא** וְדַבַּרְתִּי עַל-הַנְּבִיאִים וְאַנֹכִי חֲזוֹן הִרְבֵּיתִי וּבִיד
הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה. **יביב** אִם-גִּלְעָד אֲוֹן אֶךְ-שׁוּא הָיוּ בְּגִלְגָּל שְׁוֹרִים זִפְחוּ גַם
מִזִּפְחוֹתָם כְּגִלִּים עַל תִּלְמֵי שָׂדֵי. **יביג** וַיִּבְרַח יַעֲקֹב שָׂדֵה אֲרָם וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל
בְּאִשָּׁה וּבְאִשָּׁה שָׁמַר. **יביז** וּבְנָבִיא הָעֵלָה יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וּבְנָבִיא
נִשְׁמַר. **יבטו** הַכְּעִיס אֶפְרַיִם תִּמְרוּרִים וְדָמָיו עָלָיו יִטּוֹשׁ וְחִרְפָּתוֹ יִשִּׁיב לוֹ
אֲדָנָיו. **יגא** כְּדַבֵּר אֶפְרַיִם רָתַת נָשָׂא הוּא בְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאשֶׁם בִּבְעַל וַיִּמָּת. **יגב**
וַעֲתָה יוֹסִפוּ לַחֲטֹא וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם מִסָּכָה מִכֶּסֶּפֶם כְּתִבוּנָם עֲצָבִים מַעֲשֵׂה חֲרָשִׁים
כֹּלָה לָהֶם הֵם אֹמְרִים זִבְחִי אֲדָם עֲגָלִים יִשְׁקוּן. **יגג** לָכֵן יִהְיוּ כַּעֲנוֹ-בִּקְרָה וְכִטְל
מִשְׁכִּים הַלֵּךְ כְּמֹץ יִסְעֶר מִגֶּרֶן וְכַעֲשׂוֹן מֵאֶרֶבָּה. **יגד** וְאַנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וְאֱלֹהִים זֹלָתִי לֹא תִדַּע וּמוֹשִׁיעַ אֲנִי בִלְתִּי. **יגה** אֲנִי יִדְעָתִיךָ
בְּמִדְבָּר בְּאֶרֶץ תִּלְאָבוֹת. **יגו** כְּמַרְעִיתָם וַיִּשְׁבְּעוּ שְׁבָעוּ וַיִּרְם לָבָם עַל-כֵּן שְׁכַחוּנִי.
יגז וְאַהֲבִי לָהֶם כְּמוֹ-שְׁחֻלְכֶנֶמֶר עַל-דֶּרֶךְ אֲשׁוּר. **יגח** אֶפְגָּשֶׁם כְּדָב שְׂכֹל וְאֶקְרַע
סִגּוֹר לָבָם וְאֶכְלֶם שֵׁם כְּלָבִיא חַיִּת הַשָּׂדֵה תִּבְקַעֶם. **יגט** שְׁחַתְךָ יִשְׂרָאֵל כִּי-בִי

בַּעֲזָרָךְ. **יג**י אֱהִי מִלֶּכֶךְ אֶפּוֹא וְיוֹשִׁיעֶךָ בְּכָל-עָרִיךָ וְשִׁפְטִידֶךָ אֲשֶׁר אִמְרַתְּ תִּנָּה-לִּי מֶלֶךְ וְשָׂרִים. **יג**יא אֶתֶּן-לָךְ מֶלֶךְ בְּאִפִּי וְאֶקַּח בְּעִבְרָתִי. **יג**יב צָרוּר עֹון אֶפְרַיִם צָפוּנָה חֲטָאתוֹ. **יג**יג חֲבִלִי יוֹלֵדָה יָבֹאוּ לוֹ הוּא-בֶן לֹא חָכָם כִּי-עַת לֹא-יַעֲמֹד בְּמִשְׁבֵּר בָּנִים. **יג**יד מִיַּד שָׂאוֹל אֶפְרַיִם מִמּוֹת אֲגָאִלִּם אֱהִי דְבָרִיךָ מוֹת אֱהִי קֹטֵבֶךָ שְׂאוֹלֵנָחִם יִסְתֵּר מֵעֵינַי. **יג**טו כִּי הוּא בֶּין אַחִים יִפְרִיא יָבֹוא קָדִים רוּחַ יְהוָה מִמֶּדְבָּר עֲלֶיהָ וַיִּבּוֹשׁ מִקּוּרוֹ וַיִּחָרֵב מַעֲיָנוֹהוּא יִשְׁסֶה אוֹצֵר כָּל-כְּלֵי חַמְדָּה. **יד**א תִּתְּשֵׁם שְׁמִירוֹן כִּי מִרְתָּה בְּאַלְהֵיהָ בַּחֲרֵב יִפְלוּעַלְלֵיהֶם יִרְטָשׁוּ וְהִרְיוּתָיו יִבְקָעוּ.

ידב שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֹנֶךָ. **יד**ג קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל-יְהוָה אִמְרוּ אֱלֹהֵינוּ כָּל-תַּשָּׂא עֹון וְקַח-טוֹב וְנִשְׁלָמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ. **יד**ד אֲשׁוּר לֹא יוֹשִׁיעֵנו עַל-סוּס לֹא נִרְכָּב וְלֹא-נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ לִמְעֻשָּׂה יִדְיֵנוּאֲשֶׁר-בָּךְ יִרְחֹם יְתוֹם. **יד**ה אֲרָפָא מְשׁוֹבְתָם אֲהַבֵּם נִדְבָה: כִּי שָׁב אִפִּי מִמֶּנּוּ. **יד**ו אֲהִיָּה כִּטֹּל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כְּשׁוֹשָׁנָה וַיֵּךְ שָׁרְשָׁיו כְּלָבָנוֹן. **יד**ז יִלְכוּ יִנְקוּתָיו וַיְהִי כִּזְיַת הוֹדוֹ וְרִיחַ לוֹ כְּלָבָנוֹן. **יד**ח יֵשְׁבוּ יִשְׁבִּי בְּצִלּוֹ יַחֲיוּ דָגָן וַיִּפְרְחוּ כִּגְפֹן זָכָרוֹ כִּיִּין לָבָנוֹן. **יד**ט אֶפְרַיִם מֵה-לִּי עוֹד לַעֲצָבִים אֲנִי עָנִיתִי וְאֲשׁוּרֵנוּ אֲנִי כְּבוֹדֵשׁ רַעְנוֹמִמִּי פָּרִיךָ נִמְצָא. **יד**י מִי חָכָם וַיָּבֶן אֱלֹה נָבוֹן וַיִּדְעֵם: כִּי-יִשְׂרָאֵל דִּרְכֵי יְהוָה וַצַּדִּיקִים יִלְכוּ בָם וּפְשָׁעִים יִכָּשְׁלוּ בָם. יואל

אא דְּבַר-יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֶל-יֹאֵל בֶּן-פְּתוּאֵל. **א**ב שָׁמְעוּ-זֹאת הַזִּקְנִים וְהַאֲזִינוּ כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַהִיחֵתָה זֹאת בִּימֵיכֶם וְאִם בִּימֵי אֲבֹתֵיכֶם. **א**ג עֲלִיָּה לְבָנֵיכֶם סִפְרוּ וּבְנֵיכֶם לְבָנֵיהֶם וּבְנֵיהֶם לְדוֹר אַחֵר. **א**ד יֵתֵר הַגָּזִם אֲכַל הָאֲרָבָה וַיֵּתֵר הָאֲרָבָה אֲכַל הַיָּלָק וַיֵּתֵר הַיָּלָק אֲכַל הַחֲסִיל. **א**ה הִקִּיצוּ שְׂכוּרִים וּבָכוּ וְהִילְלוּ כָּל-שְׁתֵּי יָיִן עַל-עָסִיס כִּי נִכְרַת מִפִּיכֶם. **א**ו כִּי-גוֹי עָלָה עַל-אֲרָצִי עָצוּם וְאִין מִסְפָּר שָׁנָיו שְׁנֵי אַרְיָה וּמִתְלַעוֹת לָבִיא לוֹ. **א**ז שָׁם גִּפְנֵי לְשִׁמָּה וּתְאֲנָתִי לִקְצָפָה חֲשֹׁף חֲשָׁפָה וְהַשְׁלִיךְ הַלְבִּינוּ שְׂרִיגֶיהָ. **א**ח אֲלִי כְּבַתּוּלָה חֲגֵרַת-שָׁק עַל-בַּעַל נְעוּרֶיהָ. **א**ט הִכְרַת מִנְחָה וְנִסָּךְ מִבֵּית יְהוָה אֲבָלוּ הַכֹּהֲנִים מִשְׁרָתִי יְהוָה. **א**י שִׁדְד שְׁדָה אֲבָלָה אֲדָמָה: כִּי שִׁדְד דָּגָן הוֹבִישׁ תִּירוֹשׁ אֲמָלַל יִצְהָר. **א**יא הִבִּישׁוּ אֶפְרַיִם הִלִּילוּ כְּרָמִים עַל-חֲטָה וְעַל-שְׁעָרָה: כִּי אֲבַד קֶצִיר שְׁדָה. **א**יב הִגְפֹן הוֹבִישָׁה וְהִתְאַנָּה אֲמָלָלָה רִמּוֹן גַּם-תִּתְּמַר וְתִפּוֹחַ כָּל-עֲצֵי הַשְּׁדָה יִבְשׁוּכִי-הִבִּישׁ שְׁשׁוֹן מִן-בְּנֵי אָדָם.

איג חגרו וספדו הכהנים הילילו משרתי מזבחבאו לינו בשקים משרתי אלהי: כי נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסד. **איז** קדשו- צום קראו עצרהאספו זקנים כל ישבי הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל-יהוה. **אטו** אהה ליום: כי קרוב יום יהוה וכשד משדי יבוא. **אטז** הלוא נגד עינינו אכל נכרת מבית אלהינו שמחה וגיל. **איז** עבשו פרדות תחת מגרפתייהםנשמו אצרות נהרסו ממגרות: כי הביש דגן. **איח** מה-נאנחה בהמה נבכו עדרי בקרפי אין מרעה להם גם-עדרי הצאן נאשמו. **איט** אליך יהוה אקרא: כי אש אכלה נאות מדבר ולהבה להטה כל-עצי השדה. **אכ** גם-בהמות שדה תערוג אליך: כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה נאות המדבר.

בא תקעו שופר בציון והריעו בהר קדשיירגזו כל ישבי הארץ: כי-בא יום-יהוה כי קרוב. **בב** יום חשד ואפלה יום ענו וערפל כשחר פרש על-ההרים עם רב ועצוםכמהו לא נהיה מן-העולם ואחריו לא יוסף עד-שני דור ודור. **בג** לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה כגן-עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם-פליטה לא-היתה לו. **בד** כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצו. **בה** כקול מרכבות על-ראשי ההרים ירקדוןפקול להב אש אכלה קש כעם עצום ערוך מלחמה. **בו** מפניו יחילו עמים כל-פנים קבצו פארוור. **בז** כגבורים ירצו כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש בדרךיו ילכון ולא יעבטון ארחותם. **בח** ואיש אחיו לא ידחקון גבר במסלתו ילכון ובעד השלח יפלו לא יבצעו. **בט** בעיר ישקו בחומה ירצו בבתים יעלו בעד החלונות יבאו כגנב. **בי** לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם. **ביא** ויהוה נתן קולו לפני חילוכי רב מאד מחנהו כי עצום עשה דברו: כי-גדול יום-יהוה ונורא מאד ומי יכילנו. **ביב** וגם-עתה נאם-יהוה שבו עדי בכל-לבבכם ובצום ובבכי ובמספד. **ביג** וקרעו לבבכם ואל-בגדיכם ושובו אל-יהוה אלהיכם: כי-חנון ורחום הואאריך אפים ורב-חסד ונחם על-הרעה. **ביז** מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו ברכהמנחה ונסד ליהוה אלהיכם. **בטו** תקעו שופר בציון קדשו-צום קראו עצרה. **בטז** אספו-עם קדשו קהל קבצו זקניםאספו עוללים וינקי שדים: יצא חתן מחדרו וכלה מחפתה. **ביו** בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על-עמך ואל-תתן נחלתך לחרפה למשל-בם גויםלמה יאמרו בעמים איה אלהיהם. **ביח** ויקנא יהוה לארצו ויחמל על-עמו. **ביט** ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את-הדגן והתירוש והיצהר ושבעתם אותו ולא-אתן אתכם עוד חרפה

בגוים. **בכ** ואת-הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל-ארץ ציה
ושממהאת-פניו אל-הים הקדמני וספו אל-הים האחרון ועלה באשו ותעל
צחנתוכי הגדיל לעשות. **בכא** אל-תיראי אדמה גילי ושמחי כי-הגדיל יהוה
לעשות. **בכב** אל-תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר: כי-עץ נשא פרו
תאנה וגפן נתנו חילם. **בכג** ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי-נתן לכם
את-המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקושבראשון. **בכד** ומלאו
הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר. **בכה** ושלמתי לכם את-השנים
אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם: חילי הגדול אשר שלחתי בכם. **בכו**
ואכלתם אכול ושבוע והללתם את-שם יהוה אלהיכם אשר-עשה עמכם
להפליא ולא-יבשו עמי לעולם. **בכז** וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה
אלהיכם ואין עוד ולא-יבשו עמי לעולם.

גא והיה אחרי-כן אשפוך את-רוחי על-כל-בשר ונבאו בניכם ובנותיכם
וזקניכם חלמות וחלמוןבחוריקם חזיונות יראו. **גב** וגם על-העבדים
ועל-השפחות בימים ההמה אשפוך את-רוחי. **גג** ונתתי מופתים בשמים
ובארץ: דם ואש ותימרות עשן. **גד** השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא
יום יהוה הגדול והנורא. **גה** והיה כל אשר-יקרא בשם יהוהימלט: כי
בהר-ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה
קרא. **גא** כי הנה בימים ההמהובעת ההיא: אשר אשוב (אשיב) את-שבות
יהודה וירושלם. **גב** וקבצתי את-כל-הגוים והורדתי אל-עמק יהושפט
ונשפטי עמם שם על-עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בגוים ואת-ארצי חלקו.
גג ואל-עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילדה מכרו ביין וישתנו. **גד** וגם
מה-אתם לי צר וצידון וכל גלילות פלשת הגמול אתם משלמים עלי
ואם-גמלים אתם עלי קל מהרה אשיב גמלכם בראשכם. **דה** אשר-בספי
וזהבי לקחתם ומחמדי הטבים הבאתם להיכליכם. **דז** ובני יהודה ובני
ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם. **דח** הנני
מעירסמן-המקום אשר-מכרתם אתם שמה והשבותי גמלכם בראשכם. **דח**
ומכרתי את-בניכם ואת-בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבאים אל-גוי
רחוק: כי יהוה דבר.

דט קראו-זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגבורים וגשו יעלו כל אנשי
המלחמה. **די** כתו אתיכם לחרבות ומזמרתיכם לרמחים החלש יאמר גבור
אני. **דיא** עושו ובאו כל-הגוים מסביב ונקבצו שמה הנחת יהוה גבוריך. **דיב**

יַעֲזֹרוּ וַיַּעֲלוּ הַגּוֹיִם אֶל-עֶמֶק יְהוֹשָׁפָט׃ כִּי שָׁם אָשֵׁב לִשְׁפֹּט
אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם מִסָּבִיב. **ד**ִּיג שֶׁלְּחֹו מָגֵל כִּי בָשָׁל קָצִיר בָּאוּ רָדוּ כִּי-מִלֶּאָה
גַּת־הַשִּׁיקוּ הַיְקָבִים כִּי רַבָּה רָעַתָם. **ד**ִּיז הַמוֹנִים הַמוֹנִים בְּעֶמֶק הַחֲרוֹץ׃ כִּי
קָרוֹב יוֹם יְהוָה בְּעֶמֶק הַחֲרוֹץ. **ד**טו שְׁמֹשׁ וַיִּרַח קִדְרוֹ וְכוֹכָבִים אָסְפוּ נִגְהָם.
דטז וַיְהִי מִצִּיּוֹן יִשְׂאָג וּמִירוּשָׁלַם יִתֵּן קוֹלוֹ וַרְעִשׁוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ וַיְהִי מַחְסֵה
לְעַמּוֹ וּמַעֲזוֹ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל. **ד**יז וַיִּדְעֻתָם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן
הָר-קֹדֶשׁ וְהִיְתָה יְרוּשָׁלַם קֹדֶשׁ וְזָרִים לֹא-יַעֲבֹרוּ-בָה עוֹד.
דיח וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִטְפוּ הַהָרִים עָסִיס וְהַגְּבָעוֹת תִּלְכְּנָה חֶלֶב וְכָל-אֲפִיקֵי
יְהוּדָה יִלְכוּ מַיִם וּמַעְיָן מִבֵּית יְהוָה יֵצֵא וְהִשְׁקָה אֶת-נַחַל הַשָּׁטִים. **ד**יט מִצָּרִים
לְשִׁמְמָה תִּהְיֶה וְאֲדוֹם לַמִּדְבָּר שִׁמְמָה תִּהְיֶה מִחֲמַס בְּנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר-שָׁפְכוּ
דָם-נָקִיא בָּאָרֶץ. **ד**כ וַיְהִי וְהָיָה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וִירוּשָׁלַם לְדוֹר וָדוֹר. **ד**כא וְנִקְיִתִּי
דָמָם לֹא-נִקְיִתִּי וַיְהִי שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן.
עמוס

אא דִּבְרֵי עָמוֹס אֲשֶׁר-הָיָה בְּנִקְדִים מִתְּקוּעַ׃ אֲשֶׁר חָזָה עַל-יִשְׂרָאֵל בַּיָּמִי עֲזָיָה
מִלֵּךְ-יְהוּדָה וּבַיָּמִי יִרְבֵּעַם בֶּן-יוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שְׁנַתִּים לִפְנֵי הָרַעַשׁ. **א**ב
וַיֹּאמֶר יְהוָה מִצִּיּוֹן יִשְׂאָג וּמִירוּשָׁלַם יִתֵּן קוֹלוֹ וְאָבְלוּ נְאוֹת הָרָעִים וַיִּבֶשׁ רֹאשׁ
הַכְּרָמֶל.

אג כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי דָמָשֶׁק וְעַל-אַרְבַּעַה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ׃ עַל-דוֹשָׁם
בַּחֲרֻצוֹת הַבְּרִזָּל אֶת-הַגִּלְעָד. **א**ד וְשַׁלַּחְתִּי אִשׁ בְּבֵית חֲזָאֵל וְאָכְלָה אֲרָמְנוֹת
בֶּן-הַדָּד. **א**ה וְשַׁבְּרִיתִי בְרִית דָּמָשֶׁק וְהִכְרַתִּי יוֹשֵׁב מִבְּקַעַת-אֲוֹן וְתוֹמֵךְ שִׁבְט
מִבֵּית עֲדֹן וְגָלוּ עִם-אֲרָם קִירָה אָמַר יְהוָה.

או כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי עֲזָה וְעַל-אַרְבַּעַה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ׃ עַל-הַגְּלוּתָם
גָּלוּת שְׁלֹמֶה לְהַסְגִּיר לְאֲדוֹם. **א**ז וְשַׁלַּחְתִּי אִשׁ בַּחוּמַת עֲזָה וְאָכְלָה אֲרָמְנוֹתֶיהָ.
אח וְהִכְרַתִּי יוֹשֵׁב מֵאֲשֻׁדּוֹד וְתוֹמֵךְ שִׁבְט מֵאֲשַׁקְלוֹן וְהַשִּׁיבוֹתִי יָדַי עַל-עַקְרוֹן
וְאָבְדוּ שְׂאֵרֵית פְּלִשְׁתִּים אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה.

אט כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי-צֹר וְעַל-אַרְבַּעַה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ׃ עַל-הַסְּגִירָם
גָּלוּת שְׁלֹמֶה לְאֲדוֹם וְלֹא זָכְרוּ בְרִית אַחִים. **א**י וְשַׁלַּחְתִּי אִשׁ בַּחוּמַת צֹר וְאָכְלָה
אֲרָמְנוֹתֶיהָ.

איא כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי אֲדוֹם וְעַל-אַרְבַּעַה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ׃ עַל-רָדְפוֹ
בַּחֲרֵב אַחִיו וּשְׁחַת רַחֲמָיו וַיִּטְרֹף לְעַד אָפוֹ וַעֲבָרְתוֹ שְׁמָרָה נֶצַח. **א**יב וְשַׁלַּחְתִּי
אִשׁ בְּתִימֹן וְאָכְלָה אֲרָמְנוֹת בְּצָרָה.

איג כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי בְנֵי-עַמּוֹן וְעַל-אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֵנּוּ:
עַל-בִּקְעָם הָרוֹת הַגִּלְעָד לְמַעַן הִרְחִיב אֶת-גְּבוּלָם. **איד** וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּחוֹמֹת רֶבֶה
וְאָכְלָה אֶרְמֹנוֹתֶיהָ בְּתִרוּעָה בַּיּוֹם מִלְחָמָה בְּסֹעַר בַּיּוֹם סוּפָה. **אטו** וְהִלַּךְ מִלְּכֶם
בְּגוֹלָה הוּא וְשָׂרָיו יַחְדָּו אָמַר יְהוָה.

בא כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי מוֹאָב וְעַל-אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֵנּוּ: עַל-שָׂרְפּוֹ
עַצְמוֹת מִלֶּךְ-אֲדוֹם לְשִׂיד. **בב** וְשִׁלַּחְתִּי-אֵשׁ בְּמוֹאָב וְאָכְלָה אֶרְמֹנוֹת הַקְּרִיּוֹת
וַיָּמָת בְּשֵׂאוֹן מוֹאָב בְּתִרוּעָה בְּקוֹל שׁוֹפָר. **בג** וְהִכְרַתִּי שׁוֹפֵט מִקְרָבָהּ וְכָל-שָׂרֶיהָ
אֶהְרֹג עַמּוֹ אָמַר יְהוָה.

בד כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יְהוּדָה וְעַל-אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֵנּוּ:
עַל-מֵאָסָם אֶת-תּוֹרַת יְהוָה וְחָקָיו לֹא שָׁמְרוּ וַיִּתְּעוּם כְּזָבִיהֶם אֲשֶׁר-הָלְכוּ
אֲבוֹתָם אַחֲרֵיהֶם. **בה** וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בִּיהוּדָה וְאָכְלָה אֶרְמֹנוֹת יְרוּשָׁלַם.
בו כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל-אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֵנּוּ: עַל-מִכְרָם
בְּכֶסֶף צְדִיק וְאֲבִיוֹן בְּעִבּוֹר נְעָלִים. **בז** הִשְׁאֵפִים עַל-עֶפֶר-אֶרֶץ בְּרֹאשׁ דָּלִים
וְדָרָךְ עֲנוּיִם יָטוּ וְאִישׁ וְאִבּוֹ יָלְכוּ אֶל-הַנֶּעֱרָה לְמַעַן חַלֵּל אֶת-שֵׁם קִדְשִׁי. **בח**
וְעַל-בְּגָדִים חֲבָלִים יָטוּ אֶצֶל כָּל-מְזִבַּח וַיִּין עֲנוּשִׁים יִשְׁתּוּ בֵּית אֱלֹהֵיהֶם. **בט**
וְאֲנֹכִי הִשְׁמַדְתִּי אֶת-הָאֱמֹרִי מִפְּנֵיהֶם אֲשֶׁר כָּלְבָה אֶרְזִים גָּבְהוּ וְחָסֹן הוּא
כְּאֵלוֹנִים וְאֲשַׁמִּיד פְּרִיָו מִמַּעַל וְשָׂרָשָׁיו מִתַּחַת. **בי** וְאֲנֹכִי הֶעֱלִיתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וְאוֹלַךְ אֶתְכֶם בְּמִדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה לָרֶשֶׁת אֶת-אֶרֶץ הָאֱמֹרִי. **ביא**
וְאֶקִּים מִבְּנֵיכֶם לְנָבִיאִים וּמִבַּחֲוָרֵיכֶם לְנָזִירִים הָאֵף אֵין-זֹאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
נֹאם-יְהוָה. **ביב** וְתִשְׁקוּ אֶת-הַנְּזִירִים יַיִן וְעַל-הַנְּבִיאִים צוּיִתָם לֵאמֹר לֹא
תִנָּבְאוּ. **ביג** הִנֵּה אֲנֹכִי מַעִיק תַּחְתֵּיכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲיִק הָעֵגְלָה הַמְּלֵאָה לֶה עָמִיר.
ביז וְאֶבֶד מָנוֹס מִקָּל וְחֶזֶק לֹא-יֵאֱמָץ כָּחוֹ וְגִבּוֹר לֹא-יִמְלֹט נַפְשׁוֹ. **בטו** וְתִפֹּשׁ
הַקֶּשֶׁת לֹא יַעֲמֵד וְקַל בְּרִגְלָיו לֹא יִמְלֹט וְרֹכֵב הַסּוּס לֹא יִמְלֹט נַפְשׁוֹ. **בטז**
וְאֲמִיץ לְבֹו בַּגִּבּוֹרִים עָרוֹם יָנוֹס בַּיּוֹם-הַהוּא נֹאם-יְהוָה.

גא שָׁמְעוּ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: עַל כָּל-הַמִּשְׁפָּחָה
אֲשֶׁר הֶעֱלִיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר. **גב** רַק אֶתְכֶם יַדְעֹתִי מִכָּל מִשְׁפָּחוֹת
הָאֲדָמָה עַל-כֵּן אֶפְקֹד עֲלֵיכֶם אֶת כָּל-עֲוֹנוֹתֵיכֶם. **גג** הִילַכְוּ שָׁנִים יַחְדָּו בְּלַתִּי
אִם-נוֹעַדוּ. **גד** הִישָׁאֵג אֲרִיָּה בַּיָּעַר וְטָרַף אֵין לוֹ הִיתָנוּ כְּפִיר קוֹלוֹ מִמַּעַנְתּוֹ בְּלַתִּי
אִם-לָכֵד. **גה** הִתְפַּל צִפּוֹר עַל-פֶּחַ הָאֶרֶץ וּמוֹקֵשׁ אֵין לָהּ הַיַּעֲלָה-פֶחַ
מִן-הָאֲדָמָה וְלָכּוֹד לֹא יִלְכּוֹד. **גו** אִם-יִתְקַע שׁוֹפָר בְּעִיר וְעַם לֹא יַחְרָדוּ
אִם-תִּהְיֶה רָעָה בְּעִיר וַיְהוּהָ לֹא עֲשֶׂה. **גז** כִּי לֹא יַעֲשֶׂה אֲדָנִי יְהוָה דָּבָר כִּי

אם-גלה סודו אל-עבדיו הנביאים. **גח** אריה שאג מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבא. **גט** השמיעו על-ארמנות באשדוד ועל-ארמנות בארץ מצרים ואמרו האספו על-הרי שמרון וראו מהומת רבות בתוכה ועשוקים בקרבה. **גי** ולא ידעו עשות-נכחה נאם-יהוה האוצרים חמס ושד בארמנותיהם. **גיא** לכן כה אמר אדני יהוה צר וסביב הארץ והוריד ממצד עזר ונבאו ארמנותיך. **גיב** כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפי הארי שתי כרעים או בדל-אזן ינצלו בני ישראל הישבים בשמרון בפאת מטה ובדמשק ערש. **גיד** שמעו והעידו בבית יעקבנאם-אדני יהוה אלהי הצבאות. **גיד** כי ביום פקדי פשעי-ישראל עליו: ופקדתי על-מזבחות בית-אל ונגדעו קרנות המזבח ונפלו לארץ. **גטו** והפיתי בית-החרף על-בית הקיץ ואבדו בתי השן וספו בתיים רביםנאם-יהוה.

דא שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים האמרת לאדניהם הביאה ונשתה. **דב** נשבע אדני יהוה בקדשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצנות ואחריתכן בסירות דוגה. **דג** ופרצים תצאנה אשה נגדה והשלכתנה ההרמונה נאם-יהוה. **דד** באו בית-אל ופשעו הגלגל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לשלשת ימים מעשרתיכם. **דה** וקטר מחמץ תודה וקראו נדבות השמיעו: כי כן אהבתם בני ישראל נאם אדני יהוה. **דו** וגם-אני נתתי לכם נקיון שנים בכל-עריכם וחסר לחם בכל מקומותיכם ולא-שבתם עדי נאם-יהוה. **דז** וגם אנכי מנעתי מכם את-הגשם בעוד שלשה חדשים לקציר והמטירתי על-עיר אחת ועל-עיר אחת לא אמטיר חלקה אחת תמטיר וחלקה אשר-לא-תמטיר עליה תיבש. **דח** ונעו שתיים שלש ערים אל-עיר אחת לשתות מיםולא ישבעו ולא-שבתם עדי נאם-יהוה. **דט** הפיתי אתכם בשדפון וביקרון הרבות גנותיכם וכרמיכם ותאניכם וזיתיכם יאכל הגזם ולא-שבתם עדי נאם-יהוה.

די שלחתי בכם דבר בדרך מצריםהרגתי בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם ואעלה באש מחניכם ובאפכם ולא-שבתם עדי נאם-יהוה. **דיא** הפכתי בכם כמהפכת אלהים את-סדם ואת-עמרה ותהיו כאוד מצל משרפה ולא-שבתם עדי נאם-יהוה. **דיב** לכן כה אעשה-לך ישראל: עקב כי-זאת אעשה-לך הכון לקראת-אלהיך ישראל. **דיג** כי הנה יוצר הרים וברא רוח ומגיד לאדם מה-שחו עשה שחר עיפה ודרך על-במתי ארץיהוה אלהי-צבאות שמו.

הא שָׁמְעוּ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹשֵׂא עֲלֵיכֶם קִינָה בֵּית יִשְׂרָאֵל. **הב** נִפְלָה לֹא-תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלֶת יִשְׂרָאֵל נֹטָשָׁה עַל-אֲדָמָתָהּ אִין מְקִימָהּ. **הג** כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הָעֵיר הַיִּצְאָת אֶלֶף תִּשְׁאִיר מֵאָה וְהַיִּצְאָת מֵאָה תִשְׁאִיר עֲשָׂרָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל. **הד** כִּי כֹה אָמַר יְהוָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל: דְּרֹשׁוּנִי וְחִיו. **הה** וְאֵל-תִּדְרָשׁוּ בֵּית-אֵל וְהִגְלָגַל לֹא תִבְאוּ וּבָאָר שִׁבְעַ לֹא תַעֲבֹרוּ: כִּי הִגְלָגַל גָּלָה וְגָלָה וּבֵית-אֵל יִהְיֶה לְאֵוָן. **הו** דְּרֹשׁוּ אֶת-יְהוָה וְחִיו: פֶּן-יִצְלַח כָּאֵשׁ בֵּית יוֹסֵף וְאָכְלָה וְאִין-מִכְבָּה לְבֵית-אֵל. **הז** הַהִפְכִּים לְלַעֲנָה מִשְׁפָּט וְצִדְקָה לְאֶרֶץ הַנִּיחָו. **ח** עֲשֵׂה כִימָה וּכְסִיל וְהִפֵּךְ לְבִקֵּר צִלְמוֹת וְיוֹם לַיְלָה הַחֲשִׁיד: הַקּוֹרָא לְמִי-הַיּוֹם וַיִּשְׁפָּכֶם עַל-פְּנֵי הָאֶרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ. **הט** הַמִּבְלִיג שֹׂד עַל-עֹז וְשֹׂד עַל-מִבְצָר יָבוֹא. **הי** שָׁנְאוּ בִשְׁעָר מוֹכִיחַ וְדָבָר תָּמִים יִתְעַבּוּ. **היא** לָכֵן יַעֲן בּוֹשְׁסֶכֶם עַל-דָּל וּמִשְׁאֵת-בֵּר תִּקְחוּ מִמֶּנּוּבִתִּי גִזִּית בְּנִיתֶם וְלֹא-תִשְׁבּוּ בָם כְּרִמִּי-חֲמֵד נֹטְעָתֶם וְלֹא תִשְׁתּוּ אֶת-יַיִנִם. **היב** כִּי יִדְעִתִּי רַבִּים פִּשְׁעֵיכֶם וְעֲצָמִים חֲטָאֲתֵיכֶם צָרִי צָדִיק לִקְחֵי כֶּפֶר וְאֲבִיוֹנִים בִּשְׁעָר הַטּוֹ. **היג** לָכֵן הַמִּשְׁכִּיל בָּעֵת הַהִיא יֹדֵם: כִּי עַתָּה רָעָה הִיא. **היד** דְּרֹשׁוּ-טוֹב וְאֵל-רָע לְמַעַן תַּחֲיוּ וַיְהִי-כֵן יְהוָה אֱלֹהֵי-צְבָאוֹת אֲתֶכֶם כְּאֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם. **הטו** שָׁנְאוּ-רָע וְאָהָבוּ טוֹב וְהִצִּיגוּ בִשְׁעָר מִשְׁפָּט אוֹלִי יַחֲנוּ יְהוָה אֱלֹהֵי-צְבָאוֹת שְׁאֵרִית יוֹסֵף. **הטז** לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֲדֹנִי בְּכָל-רַחֲבוֹת מִסְפַּד וּבְכָל-חוּצוֹת יֹאמְרוּ הֹו-הוּ וְקִרְאוּ אֶפְרַיִם וּמִסְפַּד אֵל-יִוְדָעִי נְהִי. **היז** וּבְכָל-כְּרָמִים מִסְפַּד: כִּי-אֶעֱבֹר בְּקִרְבָּךְ אָמַר יְהוָה. **היח** הוּי הַמִּתְאֵוִים אֶת-יוֹם יְהוָה: לָמָּה-זֶה לָכֶם יוֹם יְהוָה הוּא-חֲשֹׁךְ וְלֹא-אוֹר. **היט** כְּאֲשֶׁר יָנוּס אִישׁ מִפְּנֵי הָאֵרִי וּפָגְעוּ הַדָּב וּבָא הַבֵּית וְסָמַךְ יָדוֹ עַל-הַקִּיר וַיִּנָּשְׁכוּ הַנָּחָשׁ. **הכ** הֲלֹא-חֲשֹׁךְ יוֹם יְהוָה וְלֹא-אוֹר וְאֶפֶל וְלֹא-נֶגֶה לוֹ. **הכא** שָׁנְאֵתִי מְאֹדָתִי חֲגִיכֶם וְלֹא אֶרִיחַ בַּעֲצֹרֹתֵיכֶם. **הכב** כִּי אִם-תַּעֲלוּ-לִי עֲלוֹת וּמִנְחֹתֵיכֶם לֹא אֶרְצֶה וְשָׁלֹם מִרִּיאֵיכֶם לֹא אֲבִיט. **הכג** הָסֵר מֵעָלַי הַמּוֹן שְׁרִיד וְזִמְרַת נְבִלִיד לֹא אֲשָׁמַע. **הכד** וַיִּגַּל כַּמִּים מִשְׁפָּט וְצִדְקָה כְּנַחֵל אֵיתָן. **הכה** הַזְבָּחִים וּמִנְחָה הַגִּשְׁתֶּם-לִי בַמִּדְבָּר אֲרָבָעִים שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל. **הכו** וַיִּשְׁאֲתֶם אֶת סִכּוֹת מַלְכְּכֶם וְאֵת כִּיּוֹן צִלְמֵיכֶם כּוֹכַב אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לָכֶם. **הכז** וְהִגְלִיתִי אֶתְכֶם מִהַלָּאָה לְדַמְשֶׁק: אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי-צְבָאוֹת שְׁמוֹ. **ו** הוּי הַשְׁאֲנָנִים בְּצִיּוֹן וְהַבִּטְחִים בְּהַר שְׁמֶרֶן נִקְבֵי רֹאשִׁית הַגּוֹיִם וּבָאוּ לָהֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל. **וב** עָבְרוּ כִלְנָה וּרְאוּ וּלְכוּ מִשָּׁם חֲמַת רַבָּה וּרְדּוּ גַת-פְּלִשְׁתִּים הַטּוֹבִים מִן-הַמַּמְלָכוֹת הָאֵלֶּהָם-רַב גְּבוּלָם מִגְּבֻלְכֶם. **וג** הַמִּנְדִּים לְיוֹם רָע

וַתִּגְשׁוּן שַׁבַּת חֶמֶס. וְהַשְׁכָּבִים עַל-מִטּוֹת שֵׁן וְסִרְחִים עַל-עֲרֻשׁוֹתָם וְאֹכְלִים
כָּרִים מִצֶּאֱן וְעֹגְלִים מִתּוֹךְ מִרְבֵּק. וְהַפְּרָטִים עַל-פִּי הַנָּבֶל כְּדוֹיד חָשְׁבוּ לָהֶם
כְּלִי-נְשִׁיר. וְהַשְׁתִּים בְּמִזְרְקֵי יֵין וְרֹאשִׁית שְׂמָנִים יִמְשְׁחוּ וְלֹא נָחְלוּ עַל-שִׁבְר
יוֹסֵף. וְזֶכֶן עֲתָה יִגְלוּ בְּרֹאשׁ גָּלִים וְסִר מִרְזַח סְרוּחִים. וְחַ נִשְׁבַּע אֲדָנִי יְהוָה
בְּנִפְשׁוֹ נָאִם-יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִתְאַב אֲנֹכִי אֶת-גֵּאוֹן יַעֲקֹב וְאַרְמְנָתוֹ שְׁנֵאתִי
וְהַסְגֵּרְתִּי עִיר וּמְלָאָהּ. וְטַ וְהָיָה אִם-יִוָּתְרוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים בְּבֵית אַחְדָּוָמָתוֹ. וַי
וַיִּשְׁאוּ דוֹדוֹ וּמִסֵּרְפוֹ לְהוֹצִיא עֲצָמִים מִן-הַבַּיִת וְאָמַר לְאִשָּׁר בְּיָרְכָתִי הַבַּיִת
הַעוֹד עִמָּךְ וְאָמַר אָפֶס וְאָמַר הֵס כִּי לֹא לְהַזְכִּיר בְּשֵׁם יְהוָה.

וַיֹּא כִּי-הִנֵּה יְהוָה מִצְוָה וְהִכָּה הַבַּיִת הַגָּדוֹל רְסִיסִים וְהַבַּיִת הַקָּטָן בְּקַעִים. **וַיִּב**
הִירְצוֹן בְּסֻלַּע סוּסִים אִם-יִחְרוּשׁ בְּבִקְרִים: כִּי-הִפְכָתָם לְרֹאשׁ מִשְׁפָּט וּפְרִי
צִדְקָה לְלַעֲנָה. **וַיִּג** הַשְׁמַחִים לֹלֵא דָבָר: הָאֲמָרִים הַלּוֹא בְּחִזְקָנוּ לְקַחְנוּ לָנוּ
קִרְנִים. **וַיִּד** כִּי הִנֵּנִי מְקִים עֲלֵיכֶם בַּיִת יִשְׂרָאֵל נָאִם-יְהוָה אֱלֹהֵי הַצְבָּאוֹת גּוֹי
וְלַחֲצוֹ אֶתְכֶם מִלְּבוֹא חֶמֶת עַד-נֶחֱל הָעֶרְבָה.

זֹא כֹּה הִרְאֵנִי אֲדָנִי יְהוָה וְהִנֵּה יוֹצֵר גִּבִּי בַתְּחִלַּת עֲלוֹת הַלֶּקֶשׁ וְהִנֵּה-לֶקֶשׁ אַחֵר
גִּזִּי הַמֶּלֶךְ. **זֶב** וְהָיָה אִם-כָּלָה לְאָכּוֹל אֶת-עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאָמַר אֲדָנִי יְהוָה סֶלַח-נָא
מִי יָקוּם יַעֲקֹב: כִּי קָטָן הוּא. **זֶג** נָחֵם יְהוָה עַל-זֹאת: לֹא תִהְיֶה אִמֶּר יְהוָה. **זִד**
כֹּה הִרְאֵנִי אֲדָנִי יְהוָה וְהִנֵּה קָרָא לָרֵב בָּאֵשׁ אֲדָנִי יְהוָה וְתֹאכֵל אֶת-תְּהוֹם רֶבֶה
וְאֹכְלָה אֶת-הַחֶלֶק. **זֶה** וְאָמַר אֲדָנִי יְהוָה חֲדַל-נָא מִי יָקוּם יַעֲקֹב: כִּי קָטָן הוּא.
זו נָחֵם יְהוָה עַל-זֹאת גַּם-הִיא לֹא תִהְיֶה אִמֶּר אֲדָנִי יְהוָה.

זז כֹּה הִרְאֵנִי וְהִנֵּה אֲדָנִי נָצַב עַל-חוֹמַת אֲנָךְ וּבִידּוֹ אֲנָךְ. **זח** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי
מָה-אַתָּה רֹאֶה עָמוּס וְאָמַר אֲנָךְ וַיֹּאמֶר אֲדָנִי הִנֵּנִי שָׁם אֲנָךְ בְּקֶרֶב עַמִּי
יִשְׂרָאֵל לֹא-אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ. **זט** וַנִּשְׁמָו בָּמוֹת יִשְׁחָק וּמִקְדָּשֵׁי יִשְׂרָאֵל יִחַרְבוּ
וְקִמַּתִּי עַל-בַּיִת יִרְבָּעַם בְּחָרֵב.

זי וַיִּשְׁלַח אֲמַצְיָה כֹהֵן בֵּית-אֵל אֶל-יִרְבָּעַם מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: קָשֶׁר עָלֶיךָ
עָמוּס בְּקֶרֶב בַּיִת יִשְׂרָאֵל לֹא-תוּכַל הָאָרֶץ לְהַכִּיל אֶת-כָּל-דְּבָרָיו. **זיא** כִּי-כֹה
אָמַר עָמוּס בְּחָרֵב יָמוּת יִרְבָּעַם וַיִּשְׂרָאֵל גָּלָה יִגְלָה מֵעַל אֲדָמָתוֹ.

זיב וַיֹּאמֶר אֲמַצְיָה אֶל-עָמוּס חֲזֵה לָךְ בֵּרַח לָךְ אֶל-אָרֶץ יְהוּדָה וְאָכַל-שֵׁם לֶחֶם
וְשָׁם תִּנְבֵּא. **זיג** וּבֵית-אֵל לֹא-תוֹסִיף עוֹד לְהִנָּבֵא: כִּי מִקְדָּשׁ-מֶלֶךְ הוּא וּבֵית
מִמְלָכָה הוּא. **זיד** וַיַּעַן עָמוּס וַיֹּאמֶר אֶל-אֲמַצְיָה לֹא-נָבִיא אֲנֹכִי וְלֹא בֶן-נָבִיא
אֲנֹכִי: כִּי-בּוֹקֵר אֲנֹכִי וּבּוֹלֵס שְׂקָמִים. **זטו** וַיִּקְחֵנִי יְהוָה מֵאַחֲרֵי הַצֶּאֱן וַיֹּאמֶר
אֵלֵי יְהוָה לָךְ הִנָּבֵא אֶל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל. **זטז** וַעֲתָה שְׁמַע דְּבַר-יְהוָה: אַתָּה אָמַר

לֹא תִנָּבֵא עַל-יִשְׂרָאֵל וְלֹא תִטִּיף עַל-בֵּית יִשְׁחָק. זִיז לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱשֶׁתֶּךָ
בְּעִיר תִּזְנֶה וּבִגְנִיד וּבִנְתִּיד בַּחֲרֵב יִפְּלוּ וְאֲדָמָתְךָ בַּחֲבֵל תִּחַלֵּק וְאַתָּה עַל-אֲדָמָה
טִמְאָה תָמוּת וְיִשְׂרָאֵל גָּלָה יִגְלָה מֵעַל אֲדָמָתוֹ.

חא כֹּה הִרְאֵנִי אֲדָנִי יְהוָה וְהִנֵּה כָלוּב קִיץ. **חב** וַיֹּאמֶר מָה-אַתָּה רֹאֶה עָמוּס
וַאֲמַר כָּלוּב קִיץ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי בָּא הַקֶּץ אֶל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא-אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר
לוֹ. **חג** וְהִילִילוּ שִׁירוֹת הַיָּכָל בַּיּוֹם הַהוּא נֹאֵם אֲדָנִי יְהוָה: רַב הַפֶּגֶר בְּכָל-מָקוֹם
הַשְּׁלִיךְ הֵס.

חד שָׁמְעוּ-זֹאת הַשְּׂאֵפִים אֲבִיוֹן וְלִשְׁבִּית עֲנוּי- (עֲנִי-) אֶרֶץ. **חה** לֹאמַר מָתִי
יַעֲבֹר הַחֹדֶשׁ וְנִשְׁבִּירָה שֶׁבֶר וְהַשֶּׁבֶת וְנִפְתָּחָה-בְּרִלְהֶקְטִין אֵיפָה וּלְהַגְדִּיל שֶׁקֶל
וְלַעֲוֹת מֵאֲזֵנֵי מֶרְמָה. **חו** לִקְנוֹת בַּכֶּסֶף דָּלִים וְאֲבִיוֹן בַּעֲבוֹר נַעֲלִים וּמִפֶּל בֶּר
נִשְׁבִּיר. **חז** נִשְׁבַּע יְהוָה בְּגֹאוֹן יַעֲקֹב אִם-אֲשַׁכַּח לִנְצַח כָּל-מַעֲשֵׂיהֶם. **חח** הֲעַל
זֹאת לֹא-תִרְגֹּז הָאֶרֶץ וְאֲבָל כָּל-יוֹשֵׁב בָּהּ וְעַלְתָּה כָּאֵר כְּלָה וְנִגְרָשָׁה וְנִשְׁקָה
(וְנִשְׁקָעָה) כִּיאוֹר מִצָּרִים.

חט וְהִיָּה בַּיּוֹם הַהוּא נֹאֵם אֲדָנִי יְהוָה וְהִבֵּאתִי הַשֶּׁמֶשׁ בַּצְּהָרִים וְהַחֹשׁ כִּתִּי לָאֶרֶץ
בַּיּוֹם אֹר. **חי** וְהִפְכֵתִי חֲגִיכֶם לְאֲבָל וְכָל-שִׁירֵיכֶם לִקְיָנָה וְהִעֲלִיתִי
עַל-כָּל-מִתְנַגִּים שֶׁק וְעַל-כָּל-רֹאשׁ קָרְחָה וְשִׁמְתִּיהָ כְּאֲבָל יָחִיד וְאַחֲרִיתָהּ בַּיּוֹם
מָר.

חיא הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאֵם אֲדָנִי יְהוָה וְהִשְׁלַחְתִּי רָעַב בָּאֶרֶץ: לֹא-רָעַב לֶלֶחֶם
וְלֹא-צָמָא לַמַּיִם כִּי אִם-לִשְׁמֹעַ אֶת דְּבָרֵי יְהוָה. **חיב** וְנָעוּ מַיִם עַד-יָם וּמִצְפּוֹן
וְעַד-מִזְרַח יִשׁוּטְטוּ לִבְקֹשׁ אֶת-דְּבַר-יְהוָה וְלֹא יִמָּצְאוּ. **חיג** בַּיּוֹם הַהוּא
תִּתַּעַלְפֶנָּה הַבְּתוּלֹת הַיָּפּוֹת וְהַבְּחוּרִים בַּצָּמָא. **חיד** הַנִּשְׁבָּעִים בְּאִשְׁמַת שִׁמְרוֹן
וַאֲמָרוּ חֵי אֱלֹהֶיךָ דָּן וְחֵי דָרְךָ בָּאֵר-שֶׁבַע וְנִפְּלוּ וְלֹא-יָקוּמוּ עוֹד.

טא רֹאיתִי אֶת-אֲדָנִי נָצַב עַל-הַמִּזְבֵּחַ וַיֹּאמֶר הֵךְ הַכִּפְתּוֹר וַיִּרְעֲשׁוּ הַסָּפִים
וּבִצְעָם בְּרֹאשׁ כָּלֶם וְאַחֲרֵיתָם בַּחֲרֵב אֶהְרֹג: לֹא-יָנוּס לָהֶם נֶס וְלֹא-יִמְלֹט לָהֶם
פְּלִיט. **טב** אִם-יַחְתִּירוּ בִשְׂאוֹל מִשָּׁם יָדִי תִקַּחֵם וְאִם-יַעֲלוּ הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם

אוֹרִידֵם. **טג** וְאִם-יַחֲבֹאוּ בְּרֹאשׁ הַכֶּרֶמֶל מִשָּׁם אֲחַפֵּשׁ וּלְקַחְתִּים וְאִם-יִסְתָּרוּ
מִגֵּד עֵינֵי בְּקִרְקַע הַיָּם מִשָּׁם אֲצִוֶּה אֶת-הַנֶּחֱשׁ וְיִנְשָׁכֶם. **טד** וְאִם-יִלְכוּ בִשְׂבִי
לִפְנֵי אִיבֵיהֶם מִשָּׁם אֲצִוֶּה אֶת-הַחֲרֹב וְהִרְגָתֶם וְשִׁמְתִי עֵינֵי עַלֵיהֶם לִרְעָה וְלֹא
לְטוֹבָה. **טה** וְאֲדָנִי יְהוָה הַצָּבָאוֹת הַנוֹגֵעַ בָּאֶרֶץ וְתִמּוֹג וְאֲבָלוּ כָל-יוֹשְׁבֵי בָהּ
וְעַלְתָּה כִּיאוֹר כְּלָה וְשִׁקְעָה כִּיאוֹר מִצָּרִים. **טו** הַבּוֹנֶה בְּשָׁמַיִם מַעֲלוֹתָיו וְאֲגִדָּתוֹ
עַל-אֶרֶץ יִסְדָּהּ הַקֹּרָא לְמִי-הַיָּם וַיִּשְׁפְּכֶם עַל-פְּנֵי הָאֶרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ. **טז** הֲלוֹא

כְּבִנֵי כְשִׁיִּים אַתֶּם לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל נָא־יְהוָה: הֲלוֹא אַתָּה-יִשְׂרָאֵל הָעֲלִיתִי מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּיִּים מִכַּפְתּוֹר וְאֶרֶם מִקִּיר. **טח** הִנֵּה עֵינֵי אֲדֹנָי יְהוָה בְּמַמְלָכָה
הַחֲטָאָה וְהַשְׁמַדְתִּי אֹתָהּ מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה: אָפֶס כִּי לֹא הִשְׁמִיד אֲשֶׁמִיד
אֶת-בֵּית יַעֲקֹב־נָא־יְהוָה. **טט** כִּי-הִנֵּה אֲנֹכִי מִצְוָה וְהִנְעוֹתִי בְּכָל-הַגּוֹיִם
אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר יִנּוּעַ בְּכַבְרָה וְלֹא-יִפּוֹל צָרוֹר אֶרֶץ. **טי** בַּחֲרֹב יָמוּתוּ כָּל
חֲטָאֵי עַמִּי: הָאֲמָרִים לֹא-תִגִּישׁ וְתִקְדִּים בַּעֲדֵינוּ־הָרָעָה. **טיא** בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים
אֶת-סֶכֶת דָּוִיד הַנִּפְלֹת וְגִדְרֹתַי אֶת-פְּרָצִיהֶן וְהִרְסֹתִיו אָקִים וּבְנִיתִיהָ כִּימִי
עוֹלָם. **טיב** לְמַעַן יִירָשׁוּ אֶת-שְׂאֵרִית אֲדָוָה וְכָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמִי
עֲלֵיהֶם: נָא־יְהוָה עֲשֵׂה זֹאת.

טיג הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָא־יְהוָה וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בִּקְצֹר וְדֹרֶךְ עֲנָבִים בְּמִשָּׁךְ הַזֶּרַע
וְהִטִּיפוּ הַהָרִים עָסִיס וְכָל-הַגְּבָעוֹת וּתְתַמּוּגְגָנָה. **טיד** וְשָׁבַתִּי אֶת-שָׁבוֹת עַמִּי
יִשְׂרָאֵל וּבְנוֹ עָרִים נִשְׁמֹת וַיִּשָּׁבוּ וַיִּטְעוּ כְרָמִים וְשָׂתוּ אֶת-יַיִן וְעָשׂוּ גִנוֹת וְאָכְלוּ
אֶת-פְּרִיָהֶם. **טטו** וַיִּטְעֻתִּים עַל-אֲדָמָתָם וְלֹא יִנְתָּשׁוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמָתָם אֲשֶׁר
נָתַתִּי לָהֶם־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.
עוֹבְדִיָּה

אא חֲזוֹן עֲבַדְךָ: כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה לְאֲדָוָה שְׁמוּעָה שָׁמַעְנוּ מֵאֵת יְהוָה וְצִיר
בְּגוֹיִם שָׁלַח־קוֹמוֹ וַיִּקְוֶמָה עָלֶיהָ לְמַלְחָמָה. **אב** הִנֵּה קָטָן נִתְתִּיךָ בְּגוֹיִם: בְּזוֹי
אֹתָהּ מָאֵד. **אג** זָדוֹן לִבְךָ הַשִּׁיאָךְ שִׁכְנִי בַּחֲגוּי-סָלַע מְרוֹם שְׁבַתוֹ אָמַר בְּלִבּוֹ מִי
יֹרֵדֵנִי אֶרֶץ. **אד** אִם-תִּגְבִּיָּה כְּנֶשֶׁר וְאִם-בֵּין כּוֹכָבִים שָׁיִם קִנְדָּמִשָּׁם אוֹרִידְךָ
נָא־יְהוָה. **אה** אִם-גְּנָבִים בָּאוּ-לְךָ אִם-שׁוֹדְדֵי לִילְהָאִיךָ נִדְמִיתָה הֲלוֹא יִגְנְבוּ
דִּים אִם-בְּצָרִים בָּאוּ לְךָ הֲלוֹא יִשְׁאִירוּ עַלְלוֹת. **או** אִיךָ נִחַפְשׁוּ עָשׂוּ נִבְעוּ
מִצְפְּנָיו. **אז** עַד-הַגְּבוּל שְׁלַחוּךָ כָּל אֲנָשֵׁי בְרִיתְךָ־הַשִּׁיאֹךְ יָכְלוּ לְךָ אֲנָשֵׁי שְׁלֵמָךְ
לַחֲמֹךְ יִשְׁיִמוּ מְזוֹר תַּחְתִּיךָ־אֵין תִּבּוּנָה בּוֹ. **אח** הֲלוֹא בַּיּוֹם הַהוּא נָא־יְהוָה
וְהָאֲבֹדְתִי חֲכָמִים מֵאֲדָוָה וּתְבוּנָה מִהֵרָ עָשׂוּ. **אט** וְחַתּוֹ גִּבּוֹרִיךָ תִּימָן לְמַעַן
יִכָּרֶת-אִישׁ מִהֵרָ עָשׂוּ מִקָּטָל. **אי** מִחֲמַס אָחִיךָ יַעֲקֹב תִּכְסֹּךְ בּוֹשָׁה וְנִכְרַת
לְעוֹלָם. **איא** בַּיּוֹם עָמַדְךָ מִנֶּגֶד בַּיּוֹם שָׁבוֹת זָרִים חִילוּ וְנִכְרִים בָּאוּ שָׁעָרוֹ
וְעַל-יְרוּשָׁלַם יָדוּ גּוֹרְלָגִם-אֹתָהּ כְּאֶחָד מֵהֶם. **איב** וְאַל-תֵּרָא בַּיּוֹם-אָחִיךָ בַּיּוֹם
נִכְרוּ וְאַל-תִּשְׁמַח לִבְנֵי-יְהוּדָה בַּיּוֹם אָבְדָם וְאַל-תִּגְדֵּל פִּיךָ בַּיּוֹם צָרָה. **איג**
אַל-תִּבּוֹא בְּשַׁעַר-עַמִּי בַּיּוֹם אֵידָם אַל-תֵּרָא גַם-אֹתָהּ בְּרָעַתוֹ בַּיּוֹם אֵידוֹ
וְאַל-תִּשְׁלַחְנָה בְּחִילוֹ בַּיּוֹם אֵידוֹ. **איד** וְאַל-תַּעֲמֹד עַל-הַפֶּרֶק לַהֲכָרִית
אֶת-פְּלִיטָיו וְאַל-תִּסְגֹּר שְׁרִידָיו בַּיּוֹם צָרָה. **אטו** כִּי-קָרוֹב יוֹם-יְהוָה

על-כל-הגוים: כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יַעֲשֶׂה לָךְ גַּמְלָךְ יָשׁוּב בְּרֹאשְׁךָ. **אטז** כִּי כַּאֲשֶׁר שָׁתִיתָם עַל-הָר קָדְשִׁי יִשְׁתּוּ כָל-הַגּוֹיִם תָּמִיד וְשָׁתוּ וְלָעוּ וְהָיוּ כְּלֹא הָיוּ. **איו** וּבָהָר צִיּוֹן תִּהְיֶה פְּלִיטָה וְהָיָה קָדֵשׁ וְיִרְשׁוּ בֵּית יַעֲקֹב אֶת מוֹרְשֵׁיהֶם. **איה** וְהָיָה בֵּית-יַעֲקֹב אִשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּה וּבֵית עֲשׂוֹ לְקֶשׁ וְדָלְקוּ בָהֶם וְאָכְלוּם וְלֹא-יִהְיֶה שָׂרִיד לְבֵית עֲשׂוֹ כִּי יִהְיֶה דָבָר. **איש** וְיִרְשׁוּ הַנֶּגֶב אֶת-הָר עֲשׂוֹ וְהִשְׁפִּילָה אֶת-פְּלִשְׁתִּים וְיִרְשׁוּ אֶת-שָׂדֵה אֶפְרַיִם וְאֶת שָׂדֵה שִׁמְרוֹן וּבְנִימָן אֶת-הַגִּלְעָד. **אכ** וְגִלְתָּ הַחֹל-הַזֶּה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-כָּנְעָנִים עַד-צָרְפַּת וְגִלְתָּ יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּסִפְרֵד יִרְשׁוּ אֶת עָרֵי הַנֶּגֶב. **אכא** וְעָלוּ מוֹשָׁעִים בָּהָר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת-הָר עֲשׂוֹ וְהִתְנַהֲלָה לִיהוָה הַמְּלֹכָה. **יונה**

אא וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יוֹנָה בֶּן-אֲמֹתַי לֵאמֹר. **אב** קוּם לָךְ אֶל-נִינּוּה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא עָלֶיהָ: כִּי-עָלְתָה רָעַתָּם לִפְנֵי. **אג** וַיֵּקָם יוֹנָה לְבָרֵךְ תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרָד יָפוֹ וַיִּמָּצָא אֶנְיָה בָּאָה תַרְשִׁישִׁי וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרָד בָּהָּ לְבֹא עִמָּהֶם תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה. **אד** וַיְהוָה הִטִּיל רוּחַ-גְּדוֹלָה אֶל-הַיָּם וַיְהִי סַעַר-גָּדוֹל בַּיָּם וְהָאֶנְיָה חֹשְׁבָה לְהִשָּׁבֵר. **אה** וַיִּירָאוּ הַמַּלְחִים וַיַּעֲקֹוּ אִישׁ אֶל-אֱלֹהָיו וַיִּטְלוּ אֶת-הַפִּלִּים אֲשֶׁר בָּאֶנְיָה אֶל-הַיָּם לְהַקֵּל מֵעָלֵיהֶם וַיּוֹנָה יָרַד אֶל-יַרְכְּתִי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרָדִם. **או** וַיִּקְרַב אֵלָיו רֵב הַחֹבֶל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה-לָּךְ נִרְדָּם קוּם קְרָא אֶל-אֱלֹהֵיךָ אוֹלִי יִתְעַשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאבֵד. **אז** וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ לְכוּ וְנִפְּלָה גּוֹרְלוֹת וְנִדְעָה בְּשִׁלְמֵי הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּפְּלוּ גּוֹרְלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרֶל עַל-יוֹנָה. **אח** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה-נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לָמִי-הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ: מַה-מְּלֹאכְתְּךָ וּמֵאֵין תִּבּוֹאָמָה אֲרָצְךָ וְאִי-מֵזָה עִם אֹתָהּ. **אט** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֲבְרִי אֲנֹכִי וְאֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרָא אֲשֶׁר-עָשָׂה אֶת-הַיָּם וְאֶת-הַיָּבֵשֶׁת. **אי** וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְּדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה-זֹּאת עָשִׂיתָ: כִּי-יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי-מִלִּפְנֵי יְהוָה הוּא בִּרְחֹכֵי הַגִּיד לָהֶם. **איא** וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה-נַּעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעַלֵינוּ: כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר. **איב** וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי וְהִטִּילְנִי אֶל-הַיָּם וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מֵעַלֵיכֶם: כִּי יוֹדַע אֲנִי כִּי בְּשָׁלִי הִסְעָר הַגָּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם. **איד** וַיַּחֲתְרוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל-הַיָּבֵשֶׁת וְלֹא יָכְלוּ: כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר עֲלֵיהֶם. **איה** וַיִּקְרָאוּ אֶל-יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה אֵל-נָא נֹאבֵדָה בְּנִפְשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאֶל-תִּתֵּן עָלֵינוּ דָם נָקִיא: כִּי-אֹתָהּ יְהוָה כַּאֲשֶׁר חִפְצָתָ עָשִׂיתָ. **אטו** וַיִּשְׁאוּ אֶת-יוֹנָה וַיִּטְּלוּהוּ אֶל-הַיָּם וַיַּעֲמֵד הַיָּם מִזְעָפוֹ. **אטז** וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְּדוֹלָה אֶת-יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ זֶבַח לַיהוָה וַיִּדְּרוּ נְדָרִים. **בא** וַיִּמָּן יְהוָה

דג גדול לבלע את-יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות. **בב** ויתפלל יונה אל-יהוה אלהיו ממעי הדגה. **בג** ויאמר קראתי מצרה לי אל-יהוה וניענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי. **בד** ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל-משפריד וגליד עלי עברו. **בה** ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל-היכל קדשך. **בו** אפפוני מים עד-נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי. **בז** לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיק בעדי לעולם ותעל משחת חיי יהוה אלהי. **בח** בהתעטף עלי נפשי את-יהוה זכרתי ותבוא אליך תפילתי אל-היכל קדשך. **בט** משמרים הבלי-שואחסדם יעזבו. **בי** ואני בקול תודה אזבחה-לך אשר נדרתי אשלמה: ישועתה ליהוה. **ביא** ויאמר יהוה לדג ויקא את-יונה אל-היבשה.

גא ויהי דבר-יהוה אל-יונה שנית לאמר. **גב** קום לך אל-נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את-הקריאה אשר אנכי דבר אליך. **גג** ויקם יונה וילך אל-נינוה כדבר יהוה ונינוה היתה עיר-גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים. **גד** ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת. **גה** ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו-צום וילבשו שקים מגדולם ועד-קטנם. **גו** ויגע הדבר אל-מלך נינוה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על-האפר. **גז** ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר: האדם והבהמה הבקר והצאן אל-יטעמו מאומהאל-ירעו ימים אל-ישתו. **גח** ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל-אלהים בחזקה וישבו איש מדרך הרעה ומן-החמס אשר בכפיהם. **גט** מי-יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד. **גי** וירא האלהים את-מעשיהם כי-שבו מדרךם הרעה וינחם האלהים על-הרעה אשר-דבר לעשות-להם ולא עשה. **גא** וירע אל-יונה רעה גדולה ויחר לו. **דב** ויתפלל אל-יהוה ויאמר אנה יהוה הלא-זה דברי עד-היותי על-אדמתיעל-כן קדמתי לברח תרשישה: כי ידעתי כי אתה אל-חנן ורחום ארך אפים ורב-חסד ונחם על-הרעה. **דג** ועתה יהוה קח-נא את-נפשי ממני: כי טוב מותי מחי.

דד ויאמר יהוה ההיטב חרה לך. **דה** ויצא יונה מן-העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה-יהיה בעיר. **דו** וימן יהוה-אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל על-ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על-הקיקיון שמחה גדולה. **דז** וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותד את-הקיקיון וייבש. **דח** ויהי כזרח השמש וימן אלהים

רוח קָדִים חֲרִישִׁית וַתֵּדַךְ הַשֹּׁמֵשׁ עַל-רֹאשׁ יוֹנָה וַיַּתְעֲלֶף וַיִּשְׁאַל אֶת-נַפְשׁוֹ לָמוּת
וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי. **דט** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-יוֹנָה הֵחִיטֵב חָרָה-לָךְ
עַל-הַקִּיקָיוֹן וַיֹּאמֶר הֵיטֵב חָרָה-לִּי עַד-מוֹת. **די** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶתָּה חֹסֶת
עַל-הַקִּיקָיוֹן אֲשֶׁר לֹא-עֲמִלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתָּו: שָׁבוֹן-לַיִלָּה הִזָּה וּבֹן-לַיִלָּה אָבָד.
דיא וְאַנִּי לֹא אָחוּס עַל-נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֵשׁ-בָּהּ הַרְבֵּה מִשָּׂתִים-עֶשְׂרֵה
רְבוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא-יָדַע בֵּין-יָמֵינוּ לְשִׁמְאֹלוֹ וּבִהְמָה רַבָּה.
מִיכָה

אא דָּבַר-יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֶל-מִיכָה הַמַּרְשָׁתִּי בִּימֵי יוֹתָם אַחֲזִי יַחֲזִיקָה מַלְכִּי
יְהוּדָה אֲשֶׁר-חָזָה עַל-שִׁמְרוֹן וִירוּשָׁלַם. **אב** שָׁמְעוּ עַמִּים כָּלֶם הַקְּשִׁיבִי אֶרֶץ
וּמְלָאָה וַיְהִי אֲדָנִי יְהוָה בָּכֶם לַעַד אֲדָנִי מֵהֵיכַל קָדְשׁוֹ. **אג** כִּי-הִנֵּה יְהוָה יֵצֵא
מִמְּקוֹמוֹ וַיֵּרֶד וְדָרַךְ עַל-בְּמוֹתַי (בְּמַתִּי) אֶרֶץ. **אד** וְנִמְסוּ הַהָרִים תַּחְתָּיו
וְהָעֲמָקִים יִתְבַּקְּעוּ כַּדּוֹנֵג מִפְּנֵי הָאֵשׁ כָּמִים מְגָרִים בְּמוֹרֶד. **אה** בְּפֶשַׁע יַעֲקֹב
כָּל-זֹאת וּבַחֲטָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל מִי-פֶשַׁע יַעֲקֹב הָלֹוא שִׁמְרוֹן וּמִי בְּמוֹת יְהוּדָה
הָלֹוא יְרוּשָׁלַם. **או** וְשִׁמְתִּי שִׁמְרוֹן לַעִי הַשָּׂדֶה לְמַטְעֵי כָרֶם וְהִגְרָתִּי לְגִי אֲבִנְיָה
וַיִּסְדֶּיהָ אֲגָלָה. **אז** וְכָל-פְּסִילָיָה יִכְתּוּ וְכָל-אֲתֻנְיָיָה יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל-עֲצָבִיָּה
אָשִׁים שָׁמְמָה: כִּי מֵאֲתָנָן זִוְנָה קִבְּצָה וְעַד-אֲתָנָן זִוְנָה יָשׁוּבוּ. **אח** עַל-זֹאת
אֶסְפְּדָה וְאִילִילָה אִילָכָה שִׁלָּל (שׁוֹלָל) וְעָרוֹם אֶעֱשֶׂה מִסֶּפֶד כִּתְנִים וְאֲבָל
כְּבָנוֹת יַעֲנֶה. **אט** כִּי אֲנוּשָׁה מִכּוֹתֶיהָ: כִּי-בָאָה עַד-יְהוּדָה נִגַּע עַד-שַׁעַר עַמִּי
עַד-יְרוּשָׁלַם. **אי** בָּגַת אֶל-תַּגִּידוּבְכוֹ אֶל-תִּבְכּוּ בְּבֵית לַעֲפָרָה עֶפֶר הַתַּפְּלִשְׁתִּי
(הַתַּפְּלִשִׁי). **איא** עֲבָרִי לָכֶם יוֹשֶׁבֶת שְׁפִיר עֲרִיָה-בִשֶׁת לֹא יִצָּאָה יוֹשֶׁבֶת
צֶאֱנוֹמִסְפֶּד בֵּית הָאֶצֶל יִקַּח מִכֶּם עֲמֻדָתוֹ. **איב** כִּי-חָלָה לְטוֹב יוֹשֶׁבֶת מְרוֹת:
כִּי-יֵרֶד רָע מֵאֵת יְהוָה לְשַׁעַר יְרוּשָׁלַם. **איג** רַתֶּם הַמֶּרְכָּבָה לָרֶכֶשׁ יוֹשֶׁבֶת לְכִישׁ
רֹאשִׁית חֲטָאת הִיא לְבַת-צִיּוֹן כִּי-בָדַךְ נִמְצְאוּ פִשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל. **איד** לָכֵן תַּתִּנִּי
שְׁלוּחִים עַל מוֹרֶשֶׁת גֵּת בְּתִי אֲכַזִּיב לְאֲכַזֵּב לְמַלְכִּי יִשְׂרָאֵל. **אטו** עַד הִירֶשׁ אָבִי
לָךְ יוֹשֶׁבֶת מִרְשָׁה: עַד-עַדְלָם יָבוֹא כְּבוֹד יִשְׂרָאֵל. **אטז** קָרַחִי וְגִזִּי עַל-בְּנֵי
תַעֲנוּגֶיךָ הַרְחֲבִי קִרְחָתְךָ כִּנְשֶׁר כִּי גָלוּ מִמֶּךָ.

בא הוּא חֲשָׁבִי-אֶן וּפִעְלִי רָע עַל-מִשְׁכַּבּוֹתֶם בְּאוֹר הַבֶּקֶר יַעֲשׂוּהָ כִּי יֵשׁ-לֹאל
יָדָם. **בב** וְחָמְדוּ שָׂדוֹת וְגִזְלוּ וּבִתִּים וְנָשָׂאוּ וְעָשְׂקוּ גִבֹּר וּבֵיתוֹ וְאִישׁ וְנַחֲלָתוֹ.
בג לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי חֹשֵׁב עַל-הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת רָעָה: אֲשֶׁר לֹא-תִמְיִשׁוּ
מִשָּׁם צִוְאֲרֹתֵיכֶם וְלֹא תִלְכוּ רוּמָה כִּי עַתָּה רָעָה הִיא. **בד** בַּיּוֹם הַהוּא יִשָּׂא עֲלֵיכֶם
מָשָׁל וְנָהָה נָהִי נָהָה אָמַר שְׂדוּד נִשְׁדָּנוּחֶלֶק עַמִּי יָמִיר אִיךָ יָמִישׁ לִי לְשׁוּבָב

שְׁדִינוּ יִחְלַק. **בה** לָכֵן לֹא-יְהִי לָךְ מִשְׁלִיךְ חֶבֶל בְּגוֹרֵל בְּקֶהֱל יְהוָה. **בו** אֶל-תִּטְּפוּ יְטִיפוֹן לֹא-יִטְּפוּ לֹא-אֵלָה לֹא יִסַּג כְּלָמוֹת. **בז** הָאָמֹר בֵּית-יַעֲקֹב הַקָּצֵר רוּחַ יְהוָהאִם-אֵלָה מַעֲלָלוּ הֲלוֹא דְּבָרִי יִיטִיבוּ עִם הַיִּשָּׁר הַלֵּךְ. **בח** וְאֶתְמוּל עָמִי לְאוֹיֵב יְקוֹמִם מִמוּל שְׁלֵמָה אֲדָר תִּפְשֹׁטוֹן מַעֲבָרִים בְּטַח שׁוּבִי מִלְחָמָה. **בט** נָשִׁי עָמִי תִגְרָשׁוֹן מִבֵּית תַּעֲנִיגָה מַעַל עַלְלִיָּה תִקְחוּ הַדָּרִי לְעוֹלָם. **בי** קוֹמוּ וּלְכוּ כִּי לֹא-זֹאת הַמְנוּחָה בַּעֲבוּר טְמָאָה תִחַבֵּל וְחַבֵּל נִמְרָץ. **ביא** לוֹ-אִישׁ הַלֵּךְ רוּחַ וְשָׁקֵר כָּזָב אֶטֶף לָךְ לֵינִן וְלִשְׁכָּר וְהִיָּה מְטִיף הָעָם הַזֶּה. **ביב** אֶסֶף אֶאֱסֹף יַעֲקֹב כָּלֵךְ קִבֵּץ אֶקְבֹּץ שְׁאֲרֵית יִשְׂרָאֵל יִחַד אֲשִׁימֵנוּ כְּצֹאן בְּצֶרֶה; כַּעֲדָר בְּתוֹךְ הַדְּבָרוֹ תַּהֲיִמָּנָה מֵאָדָם. **ביג** עָלָה הַפָּרֶץ לַפְּנִיָּהם פָּרְצוּ וַיַּעֲבְרוּ שַׁעַר וַיֵּצְאוּ בּוֹ וַיַּעֲבֹר מִלִּכְס לַפְּנִיָּהם וַיְהוָה בְּרֹאשָׁם.

גא וְאָמַר שְׁמַעוּ-נָא רָאשֵׁי יַעֲקֹב וּקְצִינֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל: הֲלוֹא לָכֶם לָדַעַת אֶת-הַמִּשְׁפָּט. **גב** שְׁנָאִי טוֹב וְאַהֲבִי רַעָה (רַע) גִּזְלֵי עוֹרִם מַעֲלִיָּהם וּשְׂאָרִם מַעַל עַצְמוֹתָם. **גג** וְאֲשֶׁר אָכְלוּ שְׂאֵר עָמִי וְעוֹרִם מַעֲלִיָּהם הִפְשִׁיטוּ וְאֶת-עַצְמוֹתֵיהֶם פָּצְחוּ וּפָרְשׁוּ כְּאֲשֶׁר בְּסִיר וּכְבֶּשֶׂר בְּתוֹךְ קִלְחָת. **גד** אִזּוּ יִזְעָקוּ אֶל-יְהוָה וְלֹא יַעֲנֶה אוֹתָם וַיִּסְתַּר פָּנָיו מֵהֶם בָּעֵת הַהִיא כְּאֲשֶׁר הִרְעוּ מַעֲלִיָּהם. **גה** כֹּה אָמַר יְהוָה עַל-הַנְּבִיאִים הַמִּתְעִים אֶת-עַמִּיהֶם הַנִּשְׁכָּחִים בְּשִׁנְיָהם וְקָרְאוּ שְׁלוֹם וְאֲשֶׁר לֹא-יִתֵּן עַל-פִּיָּהֶם וּקְדָשׁוֹ עָלָיו מִלְחָמָה. **גו** לָכֵן לִילָה לָכֶם מַחְזוֹן וְחִשְׁכָּה לָכֶם מִקְסָם וּבָאָה הַשֶּׁמֶשׁ עַל-הַנְּבִיאִים וְקָדָר עָלֵיהֶם הַיּוֹם. **גי** וּבִשְׁוֹ הַחַיִּים וְחָפְרוּ הַקְּסָמִים וְעָטוּ עַל-שִׁפְסָם כָּלָם: כִּי אֵין מַעֲנֶה אֱלֹהִים. **גח** וְאוֹלָם אֲנֹכִי מְלַאֲתִי כֹחַ אֶת-רוּחַ יְהוָה וּמִשְׁפָּט וּגְבוּרָה לְהַגִּיד לַיַּעֲקֹב פִּשְׁעוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל חַטָּאתוֹ.

גט שְׁמַעוּ-נָא זֹאת רָאשֵׁי בֵּית יַעֲקֹב וּקְצִינֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמִּתְעַבִּים מִשְׁפָּט וְאֶת כָּל-הַיִּשְׁרָה יַעֲקֹשׁוּ. **גי** בְּנֵה צִיּוֹן בְּדָמִים וִירוּשָׁלַם בְּעוֹלָה. **גיא** רָאשִׁיָּה בְּשִׁחַד יִשְׁפֹּטוּ וְכִהְנִיָּה בְּמַחִיר יוֹרוּ וּנְבִיאִיָּה בְּכֶסֶף יִקְסְמוּ וְעַל-יְהוָה יִשְׁעֵנוּ לֵאמֹר הֲלוֹא יְהוָה בְּקֶרְבָּנוּ לֹא-תָבוֹא עָלֵינוּ רָעָה. **גיב** לָכֵן בְּגִלְלָכֶם צִיּוֹן שָׁדָה תִּתְחַרֵּשׁ וִירוּשָׁלַם עֵינֵי תִהְיֶה וְהָרַ הַבַּיִת לְבָמוֹת יָעַר.

גדא וְהִיָּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים יְהִיָּה הָרַ בֵּית-יְהוָה נָכוֹן בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְנִשְׂאָה הוּא מִגְבְּעוֹת וְנִהְרֻ עָלָיו עָמִים. **גדב** וְהָלְכוּ גוֹיִם רַבִּים וְאָמְרוּ לָכוּ וְנַעֲלָה אֶל-הָר-יְהוָה וְאֶל-בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיּוֹרְנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכָּה בְּאַרְחֹתָיו: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר-יְהוָה מִירוּשָׁלַם. **גדג** וְשִׁפְט בֵּין עָמִים רַבִּים וְהוֹכִיחַ לְגוֹיִם עַצְמִים עַד-רְחוֹק וְכִתְּתוּ חֲרִבְתֵּיהֶם לְאֹתִים וְחֲנִיתֵיהֶם לְמִזְמוֹרוֹת לֹא-יִשָּׂאוּ גוֹי

אל-גוי חרב ולא-ילמדון עוד מלחמה. **דד** וישבו איש תחת גפנו ותחת
תאנתו ואין מחריד: כי-פי יהוה צבאות דבר. **דה** כי כל-העמים ילכו איש
בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם-יהוה אלהינו לעולם ועד.
דו ביום ההוא נאם-יהוה אספה הצלעה והנדחה אקבצה ואשר הרעתי. **דז**
ושמתי את-הצלעה לשארית והנהלצה לגוי עצום ומלך יהוה עליהם בהר ציון
מעתה ועד-עולם.

דח ואתה מגדל-עדר עפל בת-ציון עדיך תאתה ובאה הממשלה הראשנה
ממלכת לבת ירושלים. **דט** עתה למה תריעי רע המלך אין-בך אם-יועצך
אבדכי החזיקך חיל פולדה. **די** חולי וגחי בת-ציון פולדה: כי-עתה תצאי
מקריה ושכנת בשדה ובאת עד-בבל שם תנצלישם וגאלך יהוה מכף איבך.
דיא ועתה נאספו עליך גוים רבים האמרים תחנף ותחזו בציון עינינו. **דיב**
והמה לא ידעו מחשבות יהוה ולא הבינו עצתו: כי קבצם כעמיר גרנה. **דיג**
קומי ודושי בת-ציון כי-קרנך אשים ברזל ופרסתך אשים נחושה והדקות
עמים רבים והחרמתי ליהוה בצעם וחילם לאדון כל-הארץ. **דיד** עתה
תתגדדי בת-גדוד מצור שם עלינו בשבט יכו על-הלחי את שפט ישראל.
הא ואתה בית-לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות
מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם. **הב** לכן יתנם עד-עת יולדה
ילדה ויתר אחיו ישובו על-בני ישראל. **הג** ועמד ורעה בעז יהוה בגאון שם
יהוה אלהיו וישבו כי-עתה יגדל עד-אפסי-ארץ. **הד** והיה זה שלום אשור
כי-יבוא בארצנו וכי ידרך בארמנותינו והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי
אדם. **הה** ורעו את-ארץ אשור בחרב ואת-ארץ נמרד בפתחיה והציל
מאשורכי-יבוא בארצנו וכי ידרך בגבולנו.

הו והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל מאת יהוה פרביבים
עלי-עשב אשר לא-יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם.
הז והיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים כאריה בבהמות יער ככפיר
בעדרי-צאן אשר אם-עבר ורמס וטרף ואין מציל. **חא** תרם ידך על-צריך
וכל-איבך יכרתו. **הט** והיה ביום-ההוא נאם-יהוה והכרתי סוסיך מקרבך
והאבדתי מרכבתיך. **הי** והכרתי ערי ארצך והרסתי כל-מבצריך. **היא** והכרתי
כשפים מינך ומעוננים לא יהיו-לך. **היב** והכרתי פסיליך ומצבותיך מקרבך
ולא-תשתחוה עוד למעשה ידיך. **היג** ונתשתי אשיריך מקרבך והשמדתי
עריך. **היד** ועשיתי באף ובחמה נקסאת-הגוים: אשר לא שמעו.

וא שָׁמְעוּ-נָא אֶת אֲשֶׁר-יְהוָה אָמַר: קוּם רִיב אֶת-הַהָרִים וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבָעוֹת קוֹלְךָ. **ו**ב שָׁמְעוּ הָרִים אֶת-רִיב יְהוָה וְהָאֲתָנִים מוֹסְדֵי אָרֶץ: כִּי רִיב לִיהוָה עַם-עַמּוֹ וְעַם-יִשְׂרָאֵל יִתְנַכַּח. **ו**ג עַמִּי מָה-עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה הִלַּאתִיךָ: עָנָה בִּי. **ו**ד כִּי הֶעֱלֵיתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתִיךָ וְאֶשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת-מֹשֶׁה אַהֲרֹן וּמִרְיָם. **ו**ה עַמִּי זָכַר-נָא מָה-יַעֲצֵ בָלֶק מֶלֶךְ מוֹאָב וּמָה-עָנָה אוֹתוֹ בַּלָּעַם בֶּן-בְּעֹרֵמָן הַשֹּׁטִים עַד-הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת צִדְקוֹת יְהוָה. **ו**ו בַּמָּה אֶקְדָּם יְהוָה אֲפֹף לֵאלֹהֵי מְרוֹם הָאֶקְדָּמְנוּ בַּעֲזָלוֹת בַּעֲגָלִים בְּנֵי שָׁנָה. **ז**ז הִירָצָה יְהוָה בְּאֵלָפֵי אֵילִים בְּרַבְבוֹת נַחֲלֵי-שָׁמֹן הָאֲתָן בְּכוֹרֵי פִשְׁעֵי פָרִי בְטָנִי חֲטָאת נַפְשִׁי. **ז**ח הִגִּיד לָךְ אָדָם מָה-טוֹב וּמָה-יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמֶּךָ כִּי אִם-עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהִצַּנֵּעַ לִכְת עִם-אֱלֹהֶיךָ.

זט קוֹל יְהוָה לַעִיר יִקְרָא וְתוֹשִׁיָּה יִרְאֶה שָׁמָּה שָׁמְעוּ מָטָה וּמִי יַעֲדָהּ. **י**י עוֹד הָאִישׁ בֵּית רָשָׁע אֲצֻרוֹת רָשָׁע וְאִיפֹת רָזוֹן זְעוּמָה. **י**יא הָאֲזֹכָה בְּמֵאזְנֵי רָשָׁע וּבְכִיס אֲבָנֵי מֶרְמָה. **י**יב אֲשֶׁר עֲשִׂירֶיהָ מְלֵאוּ חֲמָס וְיִשְׁבִּיָּהּ דְּבָרוֹ-שָׁקֵר וּלְשׁוֹנָם רַמְיָהּ בְּפִיהֶם. **י**יג וְגַם-אֲנִי הִחֲלִיתִי הַכּוֹתֶנָה שְׁמִם עַל-חֲטֹאתֶיךָ. **י**יד אַתָּה תֹאכַל וְלֹא תִשָּׁבַע וְיִשְׁחָךְ בְּקֶרְבֶּךָ וְתִסָּג וְלֹא תִפְלִיט וְאֲשֶׁר תִּפְלֹט לַחֲרֵב אֲתָן. **י**טו אַתָּה תִזְרַע וְלֹא תִקְצוֹר אַתָּה תִדְרֹךְ-זֵית וְלֹא-תִסּוֹף שָׁמֹן וְתִירוֹשׁ וְלֹא תִשְׁתֶּה-יַיִן. **י**טז וְיִשְׁתַּמֵּר חֻקוֹת עֲמָרִי וְכָל מַעֲשֵׂה בֵית-אֲחָאָב וְתִלְכוּ בְּמַעֲצוֹתֵם לְמַעַן תִּתִּי אֶתְּךָ לְשִׁמְהָ וְיִשְׁבִּיָּהּ לְשִׁרְקָה וְחָרַפְתָּ עַמִּי תִשְׁאוּ. **י**ז אֲלֵלִי לִי כִי הָיִיתִי כְּאֶסְפִּי-קֹץ כְּעֹלֶלֶת בָּצִיר: אֵין-אֲשָׁכּוֹל לֶאֱכֹל בְּכוֹרָה אֲוֹתָהּ נַפְשִׁי. **י**ז אֲבָד חֲסִיד מֶן-הָאָרֶץ וְיִשָּׁר בְּאָדָם אֵין: כָּלָם לְדָמִים יֶאֱרָבוּ אִישׁ אֶת-אָחִיהוּ יִצּוּדוֹ חֶרֶם. **י**ז עַל-הָרַע כְּפִים לְהִיטִיב הַשֵּׁר שֶׁאֵל וְהַשִּׁפְט בְּשָׁלוֹם וְהַגְדוֹל דִּבֵּר הוֹת נַפְשׁוֹ הוּא וְיַעֲבֹתוּהָ. **י**ז טוֹבָם כְּחֹדֶק יִשָּׁר מִמְּסוּכָה יוֹם מִצִּפִּיךָ פִּקְדֹתֶיךָ בָּאָה עֲתָה תִהְיֶה מְבוֹכָתָם. **י**ז אֵל-תִּאֲמִינוּ בָרַע אֵל-תִּבְטְחוּ בְּאֵלּוֹף מִשְׁכָּבֶת חִיקֶךָ שְׁמֹר פִּתְחֵי-פִיךָ. **י**ז כִּי-בֵן מִנְבֵּל אָב בֵּת קָמָה בְּאֵמָה כָּלָה בְּחִמּוּתָהּ: אִיבֵי אִישׁ אֲנָשִׁי בֵיתוֹ. **י**ז וְאֲנִי בִיהוָה אֲצַפֶּה אוֹחִילָה לֵאלֹהֵי יִשְׁעֵי: יִשְׁמַעְנִי אֱלֹהֵי. **י**ז אֵל-תִּשְׁמָחִי אֲנִיבִיתִי לִי כִי נִפְלֵיתִי קָמַתִּי: כִּי-אֲשָׁב בְּחֹשֶׁךְ יְהוָה אוֹר לִי.

יז זַעַף יְהוָה אֲשָׂא כִי חֲטָאתִי לוֹ: עַד אֲשֶׁר יָרִיב רִיבִי וְעָשָׂה מִשְׁפָּטִי וְיִצְיָאֲנִי לְאוֹר אֲרָאָה בְּצִדְקָתוֹ. **י**ז וְתִרָא אֲנִיבִיתִי וְתִכְסֶּה בּוֹשָׁהּ הָאֲמָרָה אֵלִי אֵין יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֵינֵי תִרְאִינָה בָּהּ עֲתָה תִהְיֶה לְמֶרְמָס כְּטִיט חוּצוֹת. **י**ז יוֹם לִבְנוֹת גְּדָרֶיךָ יוֹם הֵהוּא יִרְחַק-חֶק. **י**ז יוֹם הוּא וְעִדֶּיךָ יָבוֹא לְמִנִּי אֲשׁוּר וְעָרֵי מְצוֹר

וּלְמִנֵּי מְצוֹר וְעַד-נִהַר וַיָּם מַיִם וְהָר הָהָר. **זיג** וְהִיטָה הָאָרֶץ לְשִׁמְמָה עַל-יִשְׁבִּיהָ מִפְּרִי מַעֲלִיָּהֶם.

זיד רָעָה עֲמֹד בְּשִׁבְטָךְ צֹאן נִחַלְתָּךְ שִׁכְנִי לְבִדָּד יַעַר בְּתוֹךְ כְּרָמֶל יִרְעוּ בִּשְׂן וּגְלַעַד כִּימֵי עוֹלָם. **זטו** כִּימֵי צֹאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת. **זטז** יִרְאוּ גוֹיִם וַיִּבְשׁוּ מִכָּל גְּבוּרָתָם יִשְׁימוּ יָד עַל-פֶּה אֲזִיָּיָהֶם תִּחְרַשְׁנָה. **זיז** יִלְחֲכוּ עָפָר כִּנְחָשׁ כְּזֹחֲלֵי אֶרֶץ יִרְגְּזוּ מִמִּסְגָּרֹתֵיהֶם אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִפְחָדוּ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ. **זיח** מִי-אֵל כְּמוֹדֶךָ נִשָּׂא עוֹן וְעֹבֵר עַל-פִּשְׁעֵי לִשְׁאָרִית נִחַלְתּוֹ: לֹא-הִחֲזִיק לְעַד אִפּוֹ כִּי-חִפֵּץ חֶסֶד הוּא. **זיט** יָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל-חַטָּאוֹתֶם. **זכ** תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִימֵי קֶדֶם.

נחום

אא מִשָּׂא נִינוּה־סֶפֶר חֲזוֹן נַחוּם הָאֶלְקָשִׁי. **אב** אֵל קִנּוּא וְנִקָּם יְהוָה נִקָּם יְהוָה וַיַּעַל חֲמָה נִקָּם יְהוָה לְצָרָיו וְנוֹטָר הוּא לְאִיְבָיו. **אג** יְהוָה אֶרֶץ אֲפִים וּגְדוֹל- (וּגְדָל-) כֹּחַ וְנִקָּה לֹא יִנָּקָה יְהוָה בְּסוּפָהּ וּבִשְׁעָרָהּ דָּרְכוּ וַעֲנֹן אֲבָק רִגְלָיו. **אד** גּוֹעַר בָּיִם וַיִּבְשְׁהוּ וְכָל-הַנְּהָרוֹת הִחְרִיב אֲמָלָל בִּשְׂן וְכִרְמֶל וּפְרַח לְבָנוֹן אֲמָלָל. **אה** הָרִים רָעִשׁוּ מִמֶּנּוּ וְהַגְּבָעוֹת הִתְמַגְּגוּ וְתִשָּׂא הָאָרֶץ מִפָּנָיו וְתִבֵּל וְכָל-יוֹשְׁבֵי בָהּ. **או** לִפְנֵי זַעֲמוֹ מִי יַעֲמֹד וּמִי יִקּוּם בַּחֲרוֹן אִפּוֹ חֲמָתוֹ נִתְּכָה כָּאֵשׁ וְהַצִּירִים נִתְּצוּ מִמֶּנּוּ. **אז** טוֹב יְהוָה לְמַעוֹז בְּיוֹם צָרָה וַיֵּדַע חֲסִי בּוֹ. **אח** וּבִשְׁטוֹף עֹבֵר כָּלָה יַעֲשֶׂה מְקוֹמָהּ וְאִיְבָיו יִרְדֹּף-חֲשָׁךְ. **אט** מֶה-תִּחַשְׁבוּן אֶל-יְהוָה כָּלָה הוּא עֹשֶׂה לֹא-תִקּוּם פְּעָמַיִם צָרָה. **אי** כִּי עַד-סִירִים סִבְכִּים וּכְסָבָאִם סְבוּאִים אֶפְלוּכֶקֶשׁ יִבֹּשׁ מָלֵא. **איא** מִמֶּךָ יֵצֵא חֲשֵׁב עַל-יְהוָה רָעָה יַעֲזֹב בְּלִיעֵל.

איב כֹּה אָמַר יְהוָה אִם-שְׁלָמִים וְכֹן רַבִּים וְכֹן נִגּוּזִי וְעֹבֵר וְעֹנֶתְךָ לֹא אֶעֱנֶךָ עוֹד. **איג** וְעֵתָה אֲשַׁבֵּר מִטְּהוֹ מַעֲלִיךְ וּמוֹסְרֹתֶיךָ אֲנִתֶקָ. **איד** וְצִוָּה עָלֶיךָ יְהוָה לֹא-יִזְרַע מִשְׁמֶךָ עוֹד מִבֵּית אֱלֹהֶיךָ אֲכָרִית פֶּסֶל וּמִסַּכָּה אֲשִׁים קְבָרְךָ כִּי קָלוֹתָ. **בא** הִנֵּה עַל-הַהָרִים רִגְלֵי מִבְּשָׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם חֲגִי יְהוּדָה חֲגִיךָ שְׁלָמִי נִדְרֶיךָ: כִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד לַעֲבוֹר- (לַעֲבֹר-) בְּךָ בְּלִיעֵל כָּלָה נִכְרָתָ. **בב** עָלָה מִפִּיךָ עַל-פְּנִיךָ נִצּוֹר מְצוּרָה צִפָּה-דָּרְךָ חֲזֵק מִתְּנִים אֲמַץ כֹּחַ מְאֹד. **בג** כִּי שָׁב יְהוָה אֶת-גְּאוֹן יַעֲקֹב כְּגִאוֹן יִשְׂרָאֵל: כִּי בִקְקוּם בִּקְקִים וּזְמִרֵיהֶם שִׁחֲתוּ. **בד** מִגֹּן גְּבִרְיָהוּ מְאָדִם אֲנָשִׁי-חֵיל מְתַלְעִים בְּאֵשׁ-פְּלֹדֹת הֶרֶכֶב בְּיוֹם הַכִּינוּ וְהַבְּרָשִׁים הָרָעִלוּ. **בה** בַּחוּצוֹת יִתְהוֹלְלוּ הֶרֶכֶב יִשְׁתַּקְשְׁקוּן בְּרַחֲבוֹת: מִרְאִיָּהוּ כְּלָפִידִים כְּבָרְקִים יִרוּצֻצוּ. **בו** יִזְכֹּר אֲדִירֵיוֹ וַיִּכְשְׁלוּ בַּהֲלֻכוֹתֶם (בְּהִלְכֶתֶם) יִמְהָרוּ

חֹמֶתָהּ וְהִכּוֹן הַסֵּכֶךְ. **בז** שְׁעָרֵי הַנְּהָרוֹת נִפְתָּחוּ וְהַהִיכָל נִמּוּג. **בח** וְהָצַב גִּלְתָּהּ
הַעֲלָתָהּ וְאַמְהַתִּיָּה מְנַהֲגוֹת כְּקוֹל יוֹנִים מִתְפַּפֹּת עַל-לִבְבֶּהּ. **בט** וְנִינּוּהָ
כְּבִרְכַּת-מַיִם מִיָּמִי הִיא וְהֶמָּה נָסִים עֲמָדוֹ עֲמָדוֹ וְאִין מִפְּנֶה. **בי** בָּזוּ כֶּסֶף בָּזוּ
זָהָב וְאִין קֶצֶה לַתְּכוּנָה כְּבֹד מִכָּל כְּלֵי חֲמֻדָּה. **ביא** בּוֹקָה וּמְבוֹקָה וּמְבַלְקָה וְלֵב
נָמַס וּפֶק בְּרָכִים וְחִלְחָלָה בְּכָל-מִתְנַנִּים וּפְנֵי כָלָם קִבְּצוּ פָּאֲרוּר. **ביב** אֵיָּה מְעוֹן
אַרְיוֹת וּמִרְעָה הוּא לְכַפָּרִים אֲשֶׁר הִלֵּךְ אַרְיָה לְבִיא שָׁם גּוֹר אַרְיָה וְאִין מִחֲרִיד.
ביג אַרְיָה טָרַף בְּדִי גְרוֹתָיו וּמִחֲנֹק לְלִבָּאֲתָיו וַיִּמְלֵא-טָרֶף חֲרָיו וּמַעֲנֹתָיו טָרְפָּה.
ביז הִנְנִי אֱלִיךָ נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְהִבְעֵרְתִּי בַעֲשָׁן רֶכֶבָּהּ וּכְפִירֶיהָ תֹאכַל חֶרֶב
וְהִכְרַתִּי מֵאַרְצָ טָרֶפֶךָ וְלֹא-יִשְׁמַע עוֹד קוֹל מִלֶּאכֶכֶּה.
גא הוּא עִיר דָּמִים כָּלָה כַּחַשׁ פָּרַק מִלֶּאֱהֵלָא יָמִישׁ טָרַף. **גב** קוֹל שׁוֹט וְקוֹל רַעַשׁ
אוֹפֹן וְסוּס דִּהֵר וּמִרְכָּבָה מִרְקָדָה. **גג** פָּרַשׁ מַעֲלָה וְלֵהָב חֶרֶב וּבִרְק חֲנִית וְרֹב
חָלָל וְכֹבֵד פָּגַר וְאִין קֶצֶה לְגוֹיָה יִכְשֻׁלוּ (וְכָשְׁלוּ) בְּגוֹיָתָם. **גד** מִרְבַּ זְנוּנֵי זֹנָה
טוֹבַת חֵן בַּעֲלַת כְּשָׁפִים הַמְכַרְת גוֹיִם בְּזִנוּנֶיהָ וּמִשְׁפָּחוֹת בְּכֶשֶׁפֶיהָ. **גה** הִנְנִי
אֱלִיךָ נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וְגִלְתִּי שׁוּלְיֶךָ עַל-פְּנֶיךָ וְהִרְאִיתִי גוֹיִם מַעֲרָךְ וּמִמְלָכוֹת
קְלוּנֶךָ. **גו** וְהִשְׁלַכְתִּי עָלֶיךָ שִׁקְצִים וְנִבְלָתֶיךָ וְשִׁמְתֶיךָ כְּרָאִי. **גז** וְהָיָה כָּל-רֹאִיךָ
יִדּוֹד מִמֶּךָ וְאָמַר שִׁדְדָה נִינּוּהָ מִי יָנוּד לָהּ מֵאִין אֲבִקֵּשׁ מִנְחָמִים לָךְ. **גח** הִתִּיטְבִּי
מִנָּא אָמוֹן הַיִּשְׁבָּה בִּיאָרִים מַיִם סָבִיב לְהֶאֱשֶׁר-חֵיל יָם מַיִם חוֹמֶתָהּ. **גט** כּוֹשׁ
עֲצָמָהּ וּמִצָּרִים וְאִין קֶצֶה פּוֹט וְלוֹבִים הָיוּ בַּעֲזָרְתֶּךָ. **גי** גַּם-הִיא לִגְלָה הִלְכָה
בְּשִׁבְיָהּ עַל־לִיָּהּ יִרְטָשׁוּ בְּרָאשׁ כָּל-חוּצוֹת וְעַל-נִכְבְּדֶיהָ יִדּוּ גוֹרֵל וְכָל-גְּדוּלָּיָהּ
רִתְקוּ בְּזִקִּים. **גיא** גַּם-אֶת תִּשְׁכָּרִי תִּהְיִי נַעֲלָמָה גַּם-אֶת תִּבְקָשִׁי מְעוֹז מֵאוֹיֵב.
גיב כָּל-מִבְצָרֶיךָ תֵּאֲנִים עַם-בְּכוֹרִים אִם-יָנוּעוּ וְנָפְלוּ עַל-פִּי אוֹכַל. **גיג** הִנֵּה עִמָּךְ
נָשִׁים בְּקֶרֶבךָ לְאִיבֶיךָ פְּתוּחַ נִפְתָּחוּ שְׁעָרֵי אֶרֶץ אֲכָלָה אֵשׁ בְּרִיחֶיךָ. **גיד** מִי
מִצּוֹר שְׁאֲבִי-לָךְ חֲזָקִי מִבְצָרֶיךָ בְּאִי בְּטִיט וְרִמְסִי בַחֲמֹר הַחֲזִיקִי מִלְּבָן. **גטו** שָׁם
תֹּאכְלֶךָ אֲשֶׁת־כְּרִיתֶךָ חֶרֶב תֹּאכְלֶךָ כִּי־לֶקֶת הִתְכַּבֵּד כִּי־לֶקֶת הִתְכַּבְּדִי כְּאַרְבֶּה. **גטז**
הַרְבִּית רִכְלֶיךָ מִכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם יִלֶּק פֶּשֶׁט וַיַּעֲף. **גיז** מִנְּזָרֶיךָ כְּאַרְבֶּה וְטַפְסָרֶיךָ
כְּגֹב גְּבֵי הַחוֹנִים בְּגִדְרוֹת בָּיוִם קָרָה שְׁמֶשׁ זָרְחָה וְנוֹדַד וְלֹא-נוֹדַע מְקוֹמוֹ אִם.
גיח נִמּוּ רַעֲיֶיךָ מִלֶּךָ אֲשׁוּר יִשְׁכְּנוּ אֲדִירֶיךָ נִפְשׁוּ עִמָּךְ עַל-הַהָרִים וְאִין מְקַבֵּץ. **גיט**
אִין-כִּהְיָה לְשִׁבְרֶךָ נִחְלָה מִכְתָּךְ כָּל שְׁמַעֲי שְׁמַעֲךָ תִּקְעוּ כֹף עָלֶיךָ כִּי עַל-מִי
לֹא-עָבְרָה רָעַתְךָ תִּמִּיד.
חֲבִקוּק

אא המִשָּׁא אֲשֶׁר חָזָה חֲבִיקוֹק הַנָּבִיא. **אב** עד-אָנָּה יִהְיֶה שְׁוֹעֲתִי וְלֹא תִשָּׁמַע: אֲזַעֲקֶךָ אֱלֹהִי חֲמָס וְלֹא תוֹשִׁיעַ. **אג** לָמָּה תִּרְאֵנִי אָנוּ וְעָמַל תִּבְטִיט וְשָׂד וְחֲמָס לִנְגְדִי וַיְהִי רִיב וּמִדּוֹן יִשָּׂא. **אד** על-כֵּן תִּפּוּג תּוֹרָה וְלֹא-יֵצֵא לִנְצַח מִשְׁפָּט: כִּי רָשָׁע מִכְתִּיר אֶת-הַצְדִּיק עַל-כֵּן יֵצֵא מִשְׁפָּט מַעֲקָל. **אה** רָאוּ בְּגוֹיִם וְהִבִּיטוּ וְהִתְמָהּוּ וְתָמָהּוּ: כִּי-פָעַל פָּעַל בִּימֵיכֶם לֹא תִאֲמִינוּ כִּי יִסְפָּר. **או** כִּי-הִנְנִי מְקִים אֶת-הַפְּשָׁדִים הַגּוֹי הַמֵּר וְהַנִּמְהָר הַהוּלָלָה לְמִרְחֲבֵי-אֶרֶץ לְרִשְׁתָּהּ מִשְׁכָּנוֹת לֹא-לוֹ. **אז** אִים וְנוֹרָא הוּא מִמֶּנּוּ מִשְׁפָּטוֹ וּשְׁאֲתוֹ יֵצֵא. **אח** וְקָלוּ מִנִּמְרִים סוֹסָיו וְחֲדוּ מִזֵּאבֵי עָרֵב וּפָשׁוּ פָּרָשָׁיו וּפָרָשָׁיו מִרְחוֹק יִבְאֻיַּעֲפוּ כְּנֶשֶׁר חֵשׁ לֶאֱכֹל. **אט** כֹּלָּה לְחֲמָס יָבוֹא מִגִּמַּת פְּנִיָּהֶם קְדִימָה וַיֵּאָסֹף כַּחֲזוֹל שָׁבִי. **אי** וְהוּא בְּמַלְכִים יִתְקַלֵּס וְרִזְנִים מִשְׁחָק לוֹ הוּא לְכָל-מִבְצָר יִשְׁחָק וַיִּצְבֹּר עֶפֶר וַיִּלְכָּדָהּ. **איא** אֲזִי חֲלָף רוּחַ וַיַּעֲבֹר וְאָשִׁם: זֶה כַּחוֹ לֵאלֹהֵי. **איב** הֲלוֹא אַתָּה מְקַדֵּם יִהְיֶה אֱלֹהֵי קִדְשִׁילָא נְמוֹת יִהְיֶה לְמִשְׁפָּט שְׁמִתּוֹ וְצוֹר לְהוֹכִיחַ יִסְדָּתוֹ. **איג** טְהוֹר עֵינַיִם מִרְאוֹת רָע וְהִבִּיט אֶל-עָמַל לֹא תוֹכֵל: לָמָּה תִבְטִיט בּוֹגְדִים תַּחֲרִישׁ בְּבִלְעַר רָשָׁע צָדִיק מִמֶּנּוּ. **איד** וְתַעֲשֶׂה אָדָם כְּדָגִי הַיָּם כְּרֶמֶשׁ לֹא-מֵשֶׁל בּוֹ. **אטו** כֹּלָּה בַּחֲכָה הַעֲלֵה יִגְרָהּ בַּחֲרָמוֹ וַיֵּאָסֶפֶהּ בְּמִכְמֶרְתּוֹ עַל-כֵּן יִשְׁמַח וַיִּגִּיל. **אטז** עַל-כֵּן יִזְבַּח לְחֲרָמוֹ וַיִּקְטֹר לְמִכְמֶרְתּוֹ: כִּי בְּהִמָּה שָׁמֹן חֲלָקוֹ וּמֵאֲכָלוֹ בִּרְאָה. **איז** הֵעַל כֵּן יָרִיק חֲרָמוֹ וְתַמִּיד לְהִרְגָּ גוֹיִם לֹא יַחְמוֹל.

בא עַל-מִשְׁמֶרֶתִי אֶעֱמָדָה וְאֶתִּיצְבָּה עַל-מִצּוֹר וְאֶצְפֶּה לְרְאוֹת מֶה-יִּדְבֵּר-בִּי וּמָה אֲשִׁיב עַל-תּוֹכַחְתִּי. **בב** וַיַּעֲנֵנִי יִהְיֶה וַיֹּאמֶר כָּתֵב חֲזוֹן וּבֹאֶר עַל-הַלְחוֹת לִמְעַן יִרוּץ קוֹרָא בּוֹ. **בג** כִּי עוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד וַיִּפַּח לֶקֶץ וְלֹא יִכָּזֵב אִם-יִתְמַהֲמָה חֲכָה-לוֹכִי-בֹא יָבֹא לֹא יֵאָחֵר. **בד** הִנֵּה עֹפֶלָה לֹא-יִשְׁרָה נִפְשׁוֹ בּוֹ וְצָדִיק בְּאַמוּנָתוֹ יִחְיֶה.

בה וְאֵף כִּי-הֵינִן בְּגֵד גָּבֵר יִהִיר וְלֹא יִנּוּה: אֲשֶׁר הִרְחִיב כְּשָׂאוֹל נִפְשׁוֹ וְהוּא כְּמוֹת וְלֹא יִשָּׁבַע וַיֵּאָסֹף אֵלָיו כָּל-הַגּוֹיִם וַיִּקְבֹּץ אֵלָיו כָּל-הָעַמִּים. **בו** הֲלוֹא-אֵלֶּה כָּלָם עָלָיו מִשָּׁל יִשְׂאוּ וּמְלִיצָה חִידוֹת לוֹ וַיֹּאמֶר הוּא הַמִּרְבֶּה לֹא-לוֹעֵד-מָתִי וּמִכְבִּיד עָלָיו עֲבָטִיט. **בז** הֲלוֹא פָתַע יָקוּמוּ נִשְׁכִּיד וַיִּקְצוּ מִזַּעְזָעִיד וְהָיִיתָ לְמִשְׁסוֹת לָמוֹ. **בח** כִּי-אַתָּה שְׁלוֹת גוֹיִם רַבִּים יִשְׁלֹחַ כָּל-יִתֵּר עַמִּים מִדְּמֵי אָדָם וְחֲמָס-אֶרֶץ קִרְיָה וְכָל-יִשְׁבֵּי בָּהּ.

בט הוּא בֹצֵעַ בֹּצֵעַ רָע לְבִיתוֹ: לָשׁוּם בְּמָרוֹם קִנּוֹ לְהַנְצִל מִכָּף-רָע. **בי** יַעֲצֹת בִּשְׁתָּ לְבִיתֶךָ קִצּוֹת-עַמִּים רַבִּים וְחוּטָא נִפְשֶׁךָ. **ביא** כִּי-אָבֹן מִקִּיר תִּזְעַק וְכָפִיס מַעַץ יַעֲנֶנָּה.

ביב הוּי בְּנֵה עִיר בְּדָמִים וְכוּנֵן קִרְיָה בְּעוֹלָה. **ביג** הִלּוּא הִנֵּה מֵאֵת יְהוָה צָבָאוֹת וַיִּיגְעוּ עַמִּים בְּדִי-אֵשׁ וּלְאָמִים בְּדִי-רִיק יַעֲפוּ. **ביז** כִּי תִמְלֹא הָאָרֶץ לְדַעַת אֶת-כְּבוֹד יְהוָה כַּמִּים יִכְסּוּ עַל-יָם.

בטו הוּי מִשְׁקָה רַעְהוּ מִסַּפַּח חֲמַתָּךְ וְאֵף שֶׁפֶרֶלְמַעַן הַבֵּיט עַל-מַעוֹרֵיהֶם. **בטז** שְׁבַעַת קָלוֹן מִכְבוֹד שְׁתֵּה גַם-אֶתָּה וְהַעֲרַל תִּסּוּב עָלֶיךָ כּוֹס יָמִין יְהוָה וְקִיקְלוֹן עַל-כְּבוֹדָךְ. **ביז** כִּי חֲמַס לְבָנוֹן יִכְסֶּךָ וְשֹׁד בְּהֵמוֹת יַחֲיִיתוּ מִדְּמֵי אָדָם וְחֲמַס-אָרֶץ קִרְיָה וְכָל-יֹשְׁבֵי בָּהּ. **ביח** מָה-הוֹעִיל פֶּסֶל כִּי פֶסֶלוֹ יִצְרוּמִסְכָּה וּמוֹרָה שִׁקָּר: כִּי בִטַח יִצַּר יִצְרוּ עָלָיו לַעֲשׂוֹת אֱלִילִים אֱלֹהִים.

ביט הוּי אָמַר לַעֲץ הַקִּיצָה עוֹרִי לֶאֱבֹן דּוֹיָמָם הוּא יוֹרֶההִנֵּה-הוּא תִפּוּשׁ זָהָב וְכֶסֶף וְכָל-רוּחַ אֵין בְּקֶרְבוֹ. **בכ** וַיְהוֶה בְּהִיכַל קֹדֶשׁ: חֵס מִפְּנֵיו כָּל-הָאָרֶץ. **גא** תִּפְלָה לַחֲבִקוֹק הַנְּבִיאַעַל שְׁגִינוֹת. **גב** יְהוָה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעָךְ יִרְאֵתִייהוָה פָּעַלְךָ בְּקֶרֶב שָׁנִים חַיִּיהוּ בְּקֶרֶב שָׁנִים תּוֹדִיעַ בְּרָגֹז רַחַם תִּזְכּוֹר. **גג** אֱלוֹהִים מִתִּימָן יָבֹא וְקָדוֹשׁ מֵהֶר-פָּאָרֹן סָלָה כֶּסֶה שָׁמַיִם הוֹדוּ וַתִּהְלָתוּ מְלָאָה הָאָרֶץ. **גד** וְנִגְהָ כָאוֹר תִּהְיֶה קֶרְנִים מִיָּדוֹ לוֹ וְשֵׁם חֲבִיוֹן עֲזָה. **גה** לִפְנֵי יְלֶךְ דָּבָר וַיֵּצֵא רֶשֶׁף לְרִגְלָיו. **גו** עָמַד וַיִּמָּדֵד אָרֶץ רָאָה וַיִּתֵּר גּוֹיִם וַיִּתְּפֹצְצוּ הָרִירִי-עַד שְׁחוּ גִבְעוֹת עוֹלָם הַלִּיכוֹת עוֹלָם לוֹ. **גז** תַּחַת אֶן רְאִיתִי אֱהִלִּי כּוֹשֵׁן יִרְגָּזוּן יִרְעִיעוֹת אָרֶץ מִדָּן. **גח** הַבְּנִהרִים חָרָה יְהוָהאֵם בְּנִהרִים אֶפְּךָ אֵם-בָּיִם עֲבָרְתָּ: כִּי תִרְכַּב עַל-סוּסֶיךָ מִרְכַּבְתִּיךָ יִשׁוּעָה. **גט** עֲרִיָּה תַעוֹר קִשְׁתְּךָ שְׁבַעוֹת מִטּוֹת אָמַר סָלָה נִהְרוֹת תִּבְבַּקַּע-אָרֶץ. **גי** רְאוּךָ יַחֲלִילוּ הָרִים זָרִם מִיָּם עָבַר נָתַן תִּהוּם קוֹלוֹ רוּם יִדְיֵהוּ נִשְׂאָ. **גיא** שְׁמֵשׁ יֵרַח עָמַד זִבְלָה לְאוֹר חֲצִיךָ יִהְלְכוּ לְנִגְהָ בְּרַק חֲנִיתְךָ. **גיב** בְּזַעַם תִּצְעַד-אָרֶץ בְּאֵף תִּדּוּשׁ גּוֹיִם. **גיג** יִצְאָתָּ לַיִשָּׁע עֲמָךְ לַיִשָּׁע אֶת-מְשִׁיחְךָ מִחֲצַת רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע עֲרוֹת יִסּוֹד עַד-צִוָּאָר סָלָה.

גיד נִקְבַּת בְּמִטְוִי רֹאשׁ פָּרָזוּ יִסְעֵרוּ לַהֲפִיצָנִי עַלִיצָתָם כָּמוֹ-לֶאֱכַל עָנִי בַּמִּסְתָּר. **גטו** דָּרַכְתָּ בָּיִם סוּסֶיךָ חֲמָר מִיָּם רַבִּים. **גטז** שְׁמַעְתִּי וַתִּרְגָּז בְּטָנִי לְקוֹל צִלְלוֹ שְׁפַתִּיבּוֹא רָקֵב בַּעֲצָמֵי וַתַּחֲתִי אֶרְגָּז: אֲשֶׁר אָנוּחַ לְיוֹם צָרָה לַעֲלוֹת לָעַם יְגוֹדְנוּ. **גיו** כִּי-תֵאָנֶה לֹא-תִפְרָח וְאֵין יָבוֹל בְּגִפְנֵיכֶםכַּחַשׁ מַעֲשֵׂה-זֵית וְשִׂדְמוֹת לֹא-עָשָׂה אֲכַל גִּזָּר מִמִּכְלָה צֹאן וְאֵין בְּקָר בְּרִפְתִּים. **גיח** וַאֲנִי בִיהוָה אֶעְלֹזָה: אֲגִילָּה בְּאַלְהֵי יִשְׂרָאֵל. **גית** יְהוָה אֲדָנִי חִילִי וַיִּשֶׁם רִגְלִי כְּאַיִלוֹת וְעַל בָּמוֹתֵי יִדְרֹכָנִי לְמִנְצַח בְּנִגִּינוֹתֵי.

צַפְנִיָּה

אא דְּבַר-יְהוָה אֲשֶׁר הָיָה אֶל-צַפְנִיָּה בֶן-כוּשִׁי בֶן-גְּדַלְיָה בֶן-אַמְרִיָּה בֶן-חִזְקִיָּה בִּימֵי יֹאשִׁיָּהוּ בֶן-אָמּוֹן מֶלֶךְ יְהוּדָה. **אב** אָסַף אָסַף כָּל מַעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה נָאִם-יְהוָה. **אג** אָסַף אָדָם וּבִהֶמָּה אָסַף עוֹף-הַשָּׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם וְהַמְכָּשִׁלוֹת אֶת-הַרְשָׁעִים וְהַכֹּרְתִי אֶת-הָאָדָם מַעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה נָאִם-יְהוָה. **אד** וְנָטִיתִי יָדִי עַל-יְהוּדָה וְעַל כָּל-יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְהַכֹּרְתִי מִן-הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶת-שְׂאֵר הַבְּעִלָּאִת-שֵׁם הַכְּמָרִים עִם-הַכֹּהֲנִים. **אה** וְאֶת-הַמִּשְׁתַּחֲוִים עַל-הַגָּגוֹת לִצְבָא הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הַמִּשְׁתַּחֲוִים הַנִּשְׁבָּעִים לַיהוָה וְהַנִּשְׁבָּעִים בַּמִּלְכָּם. **או** וְאֶת-הַנְּסוּגִים מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְאֲשֶׁר לֹא-בִקְשׁוּ אֶת-יְהוָה וְלֹא דָרְשׁוּהוּ. **אז** הִס מִפְּנֵי אֲדָנָי יְהוִה: כִּי קָרוֹב יוֹם יְהוָה כִּי-הִכִּין יְהוָה זֶבַח הַקִּדִּישׁ קִרְאִיו. **אח** וְהָיָה בַּיּוֹם זֶבַח יְהוָה וּפְקֻדָּתִי עַל-הַשָּׂרִים וְעַל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְעַל כָּל-הַלְבָּשִׁים מִלְּבוּשׁ נְכָרִי. **אט** וּפְקֻדָּתִי עַל כָּל-הַדּוֹלֵג עַל-הַמִּפְתָּן בַּיּוֹם הַהוּא: הַמִּמְלָאִים בֵּית אֲדֹנֵיהֶם חֹמֶס וּמֶרְמָה. **אי** וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא נָאִם-יְהוָה קוֹל צִעָקָה מִשְׁעַר הַדָּגִים וּלְלָלָה מִן-הַמִּשְׁנָה וְשֹׁבֵר גְּדוֹל מִהַגְּבָעוֹת. **איא** הִילִילוּ יוֹשְׁבֵי הַמִּכְתָּשׁ: כִּי נִדְמָה כָּל-עַם כָּנַעַן נִכְרְתוּ כָּל-נְטִילֵי כֶסֶף.

איב וְהָיָה בָּעֵת הַהִיא אֲחַפֵּשׁ אֶת-יְרוּשָׁלַם בְּנִירוֹת וּפְקֻדָּתִי עַל-הָאֲנָשִׁים הַקֹּפְאִים עַל-שְׁמִרְיָהֶם הָאֹמְרִים בַּלְבָּבָם לֹא-יִיטִיב יְהוָה וְלֹא יִרַע. **איג** וְהָיָה חִילָם לַמִּשְׁסָה וּבִתְיָהֶם לַשְּׁמָמָה וּבְנֵי בָתִּים וְלֹא יֵשְׁבוּ וְנָטְעוּ כְרָמִים וְלֹא יִשְׁתּוּ אֶת-יֵינָם. **איד** קָרוֹב יוֹם-יְהוָה הַגְּדוֹל קָרוֹב וּמִהֵר מָאֵד קוֹל יוֹם יְהוָה מֵרַח צָרָה שֵׁם גְּבוּר. **אטו** יוֹם עֶבְרָה הַיּוֹם הַהוּא: יוֹם צָרָה וּמִצּוֹקָה יוֹם שְׂאָה וּמִשׁוֹאָה יוֹם חֶשֶׁד וְאֶפְלָה יוֹם עֲנָן וְעֶרְפֶּל. **אטז** יוֹם שׁוֹפָר וּתְרוּעָה עַל הָעָרִים הַבְּצֻרוֹת וְעַל הַפְּנוֹת הַגְּבוּהוֹת. **איז** וְהִצַּרְתִּי לָאָדָם וְהִלְכּוּ כַּעֲוָרִים כִּי לַיהוָה חֲטָאוּ וְשָׁפַךְ דָּמָם כַּעֲפָר וּלְחֹמֶם כְּגִלְלִים. **איו** גַּם-כֶּסֶף גַּם-זָהָב לֹא-יִכָּל לְהַצִּילָם בַּיּוֹם עֶבְרַת יְהוָה וּבָאֵשׁ קִנְאָתוֹ תֹאכַל כָּל-הָאָרֶץ: כִּי-כָלָה אֵד-נִבְהָלָה יַעֲשֶׂה אֶת כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ.

בא הַתְּקוּשָׁשׁוּ וְקוּשׁוּהֲגוּי לֹא נִכְסָף. **בב** בְּטָרָם לָדֶת חֹק כִּמְצָ עֶבֶר יוֹם בְּטָרָם לֹא-יָבוֹא עֲלֵיכֶם חֲרוֹן אַף-יְהוָה בְּטָרָם לֹא-יָבוֹא עֲלֵיכֶם יוֹם אַף-יְהוָה. **בג** בִּקְשׁוּ אֶת-יְהוָה כָּל-עַנְוֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ פָּעָלוֹ בִּקְשׁוּ-צֶדֶק בִּקְשׁוּ עֲנֻנָּה אוֹלִי תִסְתְּרוּ בַּיּוֹם אַף-יְהוָה. **בד** כִּי עָזָה עֲזוּבָה תִּהְיֶה וְאֲשַׁקְלוֹן לַשְּׁמָמָה אֲשֶׁדּוּד בְּצִהָרִים יִגְרְשׁוּהָ וְעֶקְרוֹן תַּעֲקֹר.

בה הוּא יֹשְׁבֵי חֶבֶל הַיָּם גּוֹי כְּרֹתִים דְּבַר-יְהוָה עֲלֵיכֶם כָּנַעַן אָרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְהָאֲבֻדִּיתִךְ מֵאִין יוֹשֵׁב. **בו** וְהִיָּתָה חֶבֶל הַיָּם נוֹת כְּרוֹת רָעִים וְגִדְרוֹת צֹאן. **בז**

וְהָיָה חֶבֶל לְשֹׂאֲרֵית בֵּית יְהוּדָה עֲלֵיהֶם יִרְעוּן: בְּבִתִּי אֲשַׁקְלוּן בְּעָרֵב יִרְבְּצוּן כִּי יִפְקֹדֶם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְשָׁב שְׁבוּתָם (שְׁבִיתָם). **בח** שְׁמַעְתִּי חֲרַפְת מוֹאֵב וְגִדְפִי בְנֵי עַמּוּנָאֲשֶׁר חָרְפוּ אֶת-עַמִּי וַיִּגְדִּילוּ עַל-גְּבוּלָם. **בט** לָכֵן חִי-אֲנִי נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי-מוֹאֵב כְּסֹדֶם תִּהְיֶה וּבְנֵי עַמּוּן כַּעֲמֹרָה מִמָּשֶׁק חָרוּל וּמִכְרָה-מָלַח וּשְׁמָמָה עַד-עוֹלָם שְׂאֲרֵית עַמִּי יָבֹאוּ וַיִּתֵּר גּוֹי יִנְחָלוּם. **בי** זֹאת לָהֶם תַּחַת גְּאוֹנָם: כִּי חָרְפוּ וַיִּגְדְּלוּ עַל-עַם יְהוָה צְבָאוֹת. **ביא** נוֹרָא יְהוָה עֲלֵיהֶם כִּי רָזָה אֶת כָּל-אֱלֹהֵי הָאָרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲווּ-לוֹ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ כָּל אֵמֵי הַגּוֹיִם. **ביב** גַּם-אַתָּם כּוֹשִׁים חֲלָלִי חֲרָבִי הֵמָּה. **ביג** וַיֵּט יָדוֹ עַל-צָפוֹן וַיֹּאבֶד אֶת-אֲשׁוּר וַיֵּשֶׁם אֶת-נִינּוּה לְשִׁמְמָה צִיָּה כַּמִּדְבָּר. **ביד** וַרְבֵּצוּ בְּתוֹכָהּ עֲדָרִים כָּל-חֵיתוֹ-גּוֹיִם-קָאֵת גַּם-קַפֹּד בְּכַפְתֹּרְיָהּ וַלִּינוּ קוֹל יִשׁוּרֵר בַּחֲלוֹן חֹרֵב בְּסֹף כִּי אֲרָזָה עָרָה. **בטו** זֹאת הָעִיר הָעֲלִיזָה הַיּוֹשֶׁבֶת לְבִטְחָהּ הָאֲמָרָה בְּלִבָּבָהּ אֲנִי וְאַפְסִי עוֹד אֵיךְ הִיָּתָה לְשִׁמְמָה מִרְבֵּץ לַחֲיָה כֹּל עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשְׂרָק וַיֵּנַע יָדוֹ. **גא** הוּא מִרְאָה וְנִגְאָלָה הָעִיר הַיּוֹנָה. **גב** לֹא שְׁמָעָה בְּקוֹל לֹא לָקַחָה מוֹסֵר בֵּיהוָה לֹא בְטָחָה אֶל-אֱלֹהֶיהָ לֹא קָרְבָהּ. **גג** שָׁרִיָּה בְּקָרְבָהּ אֲרִיּוֹת שְׂאֲגִים שִׁפְטִיָּה זֵאֲבֵי עָרֵב לֹא גָרְמוּ לְבָקֶר. **גד** נְבִיאֶיהָ פְּחִזִּים אֲנָשִׁי בַּגְדוֹת כְּהִנִּיָּה חֲלָלוּ-קֹדֶשׁ חֲמָסוֹ תוֹרָה. **גה** יְהוָה צֹדִיק בְּקָרְבָהּ לֹא יַעֲשֶׂה עוֹלָה בְּבָקֶר בְּבָקֶר מִשְׁפָּטוֹ יִתֵּן לְאֹזֹר לֹא נֶעְדֵּר וְלֹא-יִוָּדַע עוֹל בִּשְׁת. **גו** הַכְּרַתִּי גּוֹיִם נִשְׁמָו פְּנוֹתֶם הַחֲרַבְתִּי חוּצוֹתֶם מִבְּלִי עוֹבֵר נֶצְדוֹ עָרִיהֶם מִבְּלִי-אִישׁ מֵאִין יוֹשֵׁב. **גז** אֲמַרְתִּי אֶךְ-תִּירָאִי אוֹתִי תִקְחִי מוֹסֵר וְלֹא-יִכְרַת מַעֲוָנָה כָּל אֲשֶׁר-פָּקַדְתִּי עָלֶיהָ אָכֹן הִשְׁכִּימוֹ הִשְׁחִיתוֹ כָּל עֲלִילוֹתֶם. **גח** לָכֵן חֲכוּ-לִי נָאִם-יְהוָה לְיוֹם קוֹמִי לַעֲד: כִּי מִשְׁפָּטִי לְאַסּוֹף גּוֹיִם לְקַבְּצִי מִמְּלָכוֹת לְשַׁפֹּךְ עֲלֵיהֶם זַעֲמִי כָּל חֲרוֹן אַפִּיכִי בְּאֵשׁ קִנְאָתִי תֹאכַל כָּל-הָאָרֶץ. **גט** כִּי-אֲזִי אֶהַפֹּךְ אֶל-עַמִּים שָׁפָה בְּרוּרָה לְקֹרָא כָּלֶם בְּשֵׁם יְהוָה לַעֲבֹדוֹ שָׁכֵם אַחַד. **גי** מַעֲבֵר לְנַהֲרִי-כּוֹשַׁעְתִּירִי בַת-פּוּצִי יוֹבִלוֹן מִנְחָתִי. **גיא** בַּיּוֹם הַהוּא לֹא תִבּוֹשִׁי מִכָּל עֲלִילַתִּיךָ אֲשֶׁר פָּשַׁעְתָּ בִּי: כִּי-אֲזִי אֶסִּיר מִקְרִבֶּךָ עֲלִיזִי גֵאֻתֶךָ וְלֹא-תוֹסִפִּי לְגִבָּהָהּ עוֹד בְּהֵר קֹדֶשִׁי. **גיב** וְהִשְׁאֲרֵיתִי בְּקִרְבֶּךָ עִם עֲנִי וְדָל וְחָסוּ בְּשֵׁם יְהוָה. **גиг** שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל לֹא-יַעֲשׂוּ עוֹלָה וְלֹא-יִדְּבְרוּ כָזָב וְלֹא-יִמָּצֵא בְּפִיהֶם לְשׁוֹן תִּרְמִית: כִּי-הֵמָּה יִרְעוּ וַרְבֵּצוּ וְאִין מַחְרִיד. **גיד** רָנִי בַת-צִיּוֹן הִרְעוּ יִשְׂרָאֵל שִׁמְחִי וְעֲלִזִּי בְּכָל-לֵב בַּת יְרוּשָׁלַם. **גטו** הִסִּיר יְהוָה מִשְׁפָּטֶיךָ פָּנָה אִיבֶךָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְהוָה בְּקִרְבֶּךָ לֹא-תִירָאִי רָע עוֹד. **גטז** בַּיּוֹם הַהוּא יֹאמֶר לִירוּשָׁלַם אֶל-תִּירָאִי: צִיּוֹן אֶל-יִרְפוּ יָדֶיךָ. **גיו** יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ גְּבוּר יוֹשִׁיעַ יִשִּׁיעַ עֲלֶיךָ בְּשִׁמְחָה יַחְרִישׁ בְּאַהֲבַתוֹ יִגִּיל עֲלֶיךָ

בְּרָנָה. **ג**יח נוגי ממועד אֶסְפָּתִי מִמָּדֵךְ הַיּוֹמִשְׁאֵת עָלֶיָּה חֲרָפָה. **ג**יט הִנְנִי עֹשֶׂה אֶת-כָּל-מַעֲנִיךָ בָּעֵת הַהִיא וְהוֹשַׁעְתִּי אֶת-הַצֹּלָעָה וְהִנֵּדְתָּה אֶקְבֹּץ וְשִׁמְתִּים לַתְּהֵלָה וְלִשְׁם בְּכָל-הָאָרֶץ בְּשִׁתָּם. **ג**כ בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קִבְּצִי אֶתְכֶם: כִּי-אֶתֶּן אֶתְכֶם לִשְׁם וּלְתְּהֵלָה בְּכָל עַמִּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת-שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְהוָה.
חגיי

אא בְּשָׁנֹת שְׁתֵּים לְדַרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ בַּחֲדָשׁ הַשְּׁשִׁי בַּיּוֹם אֶחָד לַחֲדָשָׁהּ דָּבַר-יְהוָה בְּיַד-חֲגִי הַנְּבִיא אֶל-זֶרְבָבֶל בֶּן-שְׁאֵלְתִּיאֵל פַּחַת יְהוּדָה וְאֶל-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לֵאמֹר. **א**ב כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר: הָעַם הַזֶּה אָמְרוּ לֹא עֵת-בָּא עֵת-בֵּית יְהוָה לְהַבְנוֹת.

אג וַיְהִי דָבַר-יְהוָה בְּיַד-חֲגִי הַנְּבִיא לֵאמֹר. **א**ד הַעֵת לָכֶם אַתֶּם לְשֹׁבֵת בְּבִתְיֹכֶם סְפוּגִים וְהַבֵּית הַזֶּה חָרַב. **א**ה וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: שִׁימוּ לְבַבְכֶם עַל-דִּרְכֵיכֶם. **א**ו זִרְעוּתֶם הָרְבָּה וְהִבֵּא מַעֵט אָכֹל וְאִין-לְשַׁבְּעָה שְׁתּוֹ וְאִין-לְשַׁכְּרָה לְבוֹשׁ וְאִין-לֶחֶם לֹא וְהַמִּשְׁתַּכְרֵם שְׁתַּכֵּר אֶל-צָרוֹר נָקוּב. **א**ז כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: שִׁימוּ לְבַבְכֶם עַל-דִּרְכֵיכֶם. **א**ח עָלוּ הָהָר וְהִבֵּאתֶם עֵץ וּבְנוּ הַבַּיִת וְאַרְצָה-בּוֹ וְאִכְבַּד (וְאִכְבְּדָה) אָמַר יְהוָה. **א**ט פָּנָה אֶל-הָרְבָּה וְהִנֵּה לְמַעַט וְהִבֵּאתֶם הַבַּיִת וְנִפְחַתִּי בּוֹ: יַעַן מָה נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת יַעַן בֵּיתִי אֲשֶׁר-הוּא חָרַב וְאַתֶּם רָצִים אִישׁ לְבֵיתוֹ. **א**י עַל-כֵּן עָלֵיכֶם כָּלֹאוֹ שְׁמִים מִטָּל וְהָאָרֶץ כָּלֹאָה יְבוּלָה. **א**יא וְאִקְרָא חָרַב עַל-הָאָרֶץ וְעַל-הָהָרִים וְעַל-הַדָּגָן וְעַל-הַתִּירוֹשׁ וְעַל-הַיִּצְהָר וְעַל אֲשֶׁר תּוֹצִיא הָאֲדָמָה וְעַל-הָאָדָם וְעַל-הַבְּהֵמָה וְעַל כָּל-יִגְיעַ כִּפִּים.

איב וַיִּשְׁמַע זֶרְבָבֶל בֶּן-שְׁלֵתִיאֵל וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן-יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְכָל שְׂאֵרֵי הָעָם בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְעַל-דִּבְרֵי חֲגִי הַנְּבִיא כַּאֲשֶׁר שָׁלַחוּ יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּירָאוּ הָעָם מִפְּנֵי יְהוָה. **א**יג וַיֹּאמֶר חֲגִי מִלֵּאדָּ: יְהוָה בְּמַלְאָכוֹת יְהוָה לָעַם לֵאמֹר: אֲנִי אֶתְכֶם נָאִם-יְהוָה. **א**יד וַיַּעַר יְהוָה אֶת-רוּחַ זֶרְבָבֶל בֶּן-שְׁלֵתִיאֵל פַּחַת יְהוּדָה וְאֶת-רוּחַ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת-רוּחַ כָּל שְׂאֵרֵי הָעָם וַיַּעֲשׂוּ מְלָאכָה בְּבֵית-יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם.

אטו בַּיּוֹם עֹשְׂרִים וְאַרְבָּעָה לַחֲדָשׁ בַּשְּׁשִׁי בְּשָׁנֹת שְׁתֵּים לְדַרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ. **ב**א בַּשְּׁבִיעִי בְּעֹשְׂרִים וְאֶחָד לַחֲדָשָׁהּ דָּבַר-יְהוָה בְּיַד-חֲגִי הַנְּבִיא לֵאמֹר. **ב**ב אָמַר-נָא אֶל-זֶרְבָבֶל בֶּן-שְׁלֵתִיאֵל פַּחַת יְהוּדָה וְאֶל-יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶל-שְׂאֵרֵי הָעָם לֵאמֹר. **ב**ג מִי בְּכֶם הַנִּשְׁאָר אֲשֶׁר רָאָה אֶת-הַבַּיִת הַזֶּה

בְּכַבֹּדֹו הָרֹאשׁוֹן וְכֵּה אַתֶּם רֹאִים אֹתוֹ עֲתֵהֶלֶלֹא כְּמֹהוּ כָּאִין בְּעֵינֵיכֶם. **בד**
וְעֵתָה חֲזַק זָרְבָּבֶל נָא־יְהוָה וְחֲזַק יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְחֲזַק
כָּל-עַם הָאָרֶץ נָא־יְהוָהוֹעֲשׂוּ: כִּי-אֲנִי אֶתְכֶם נָא־יְהוָה צְבָאוֹת. **בה**
אֶת-הַדָּבָר אֲשֶׁר-כָּרַתִּי אִתְּכֶם בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְרוּחִי עִמָּדְתָּ
בְּתוֹכְכֶם אֶל-תִּירְאוֹ.

בו כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד אַחַת מְעַט הִיא וְאֲנִי מְרַעִישׁ אֶת-הַשָּׁמַיִם
וְאֶת-הָאָרֶץ וְאֶת-הַיָּם וְאֶת-הַחֲרֻבָּה. **בז** וְהִרְעַשְׁתִּי אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם וּבָאוּ חֲמֹדֹת
כָּל-הַגּוֹיִם וּמִלֵּאתִי אֶת-הַבַּיִת הַזֶּה כְּבוֹדָאֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת. **בח** לִי הַכֶּסֶף וְלִי
הַזָּהָב נָא־יְהוָה צְבָאוֹת. **בט** גָּדוֹל יִהְיֶה כְבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאֲחֵרוֹן
מִן-הָרֹאשׁוֹן אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת וּבְמִקְוֹם הַזֶּה אֶתֶּן שְׁלוֹם נָא־יְהוָה צְבָאוֹת.
בי בַּעֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לַתְּשִׁיעֵי בִשְׁנַת שְׁתַּיִם לְדִרְיוֹשָׁהִיָּה דָּבָר-יְהוָה אֶל-חֲגִי
הַנְּבִיא לֵאמֹר. **ביא** כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: שְׁאַל-נָא אֶת-הַכֹּהֲנִים תּוֹרָה לֵאמֹר.
ביב הֵן יִשְׂא־אִישׁ בְּשֶׁר-קֹדֶשׁ בְּכֹנֵן בְּגָדוֹ וְנָגַע בְּכֹנֵפוֹ אֶל-הַלֶּחֶם וְאֶל-הַנֶּזֶיד
וְאֶל-הַיַּיִן וְאֶל-שֶׁמֶן וְאֶל-כָּל-מֵאֲכָלֵהִי קֹדֶשׁ וַיַּעֲנוּ הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ לֹא. **ביג**
וַיֹּאמֶר חֲגִי אִם-יִגַע טִמְא-נֶפֶשׁ בְּכָל-אֵלֶּה הִיטָמָא וַיַּעֲנוּ הַכֹּהֲנִים וַיֹּאמְרוּ יִטְמָא.
ביד וַיַּעַן חֲגִי וַיֹּאמֶר כֵּן הָעַם-הַזֶּה וְכֵן-הַגּוֹי הַזֶּה לִפְנֵי נָא־יְהוָה וְכֵן כָּל-מַעֲשֵׂה
יָדֵיהֶם וְאֲשֶׁר יִקְרִיבוּ שֵׁם טִמְא הוּא. **בטו** וְעֵתָה שִׁימוּ-נָא לִבְבְּכֶם מִן-הַיּוֹם הַזֶּה
וּמַעַלָּה מִטָּרֶם שׁוּם-אֶבֶן אֶל-אֶבֶן בְּהִיכַל יְהוָה. **בטז** מִהֵיוֹתֶם בָּא אֶל-עֶרְמַת
עֲשָׂרִים וְהֵייתָ עֹשֶׂה בָּא אֶל-הַיִּקְב לַחֲשׁוֹף חֲמִשִּׁים פּוֹרָה וְהֵייתָ עֹשָׂרִים. **בז**
הַכִּיתִי אֶתְכֶם בַּשֶּׁדָּפוֹן וּבִיַּרְקוֹן וּבִבְרָדָאֵת כָּל-מַעֲשֵׂה יָדֵיכֶם וְאִין-אַתְכֶם אֵלֵי
נָא־יְהוָה. **ביח** שִׁימוּ-נָא לִבְבְּכֶם מִן-הַיּוֹם הַזֶּה וּמַעַלָּה מִיּוֹם עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה
לַתְּשִׁיעֵי לְמִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר-יִסַּד הֵיכַל-יְהוָה שִׁימוּ לִבְבְּכֶם. **ביט** הַעוֹד הַזֶּרַע
בַּמְּגוּרָה וְעַד-הַגֶּפֶן וְהַתְּאֵנָה וְהַרְמוֹן וְעֵץ הַזַּיִת לֹא נִשְׂאֲמוּן-הַיּוֹם הַזֶּה אֲבָרָד.
בכ וַיְהִי דָּבָר-יְהוָה שְׁנִית אֶל-חֲגִי בַּעֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ לֵאמֹר. **בכא** אָמַר
אֶל-זָרְבָּבֶל פַּחַת-יְהוּדָה לֵאמֹר: אֲנִי מְרַעִישׁ אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ. **בכב**
וְהִפְכְּתִי כֶּסֶא מַמְלָכוֹת וְהַשְׁמַדְתִּי חֲזָק מַמְלָכוֹת הַגּוֹיִם וְהִפְכְּתִי מִרְכָּבָה וּרְכָבִיָּה
וַיִּרְדּוּ סוּסִים וּרְכָבֵיהֶם אִישׁ בַּחֲרָב אָחִיו. **בכג** בַּיּוֹם הַהוּא נָא־יְהוָה צְבָאוֹת
אֶקְחֶה זָרְבָּבֶל בֶּן-שָׂאֲלֵתִיאל עַבְדִּי נָא־יְהוָה וְשִׁמְתִּיָּה כַחוֹתֶם: כִּי-בָדַד בַּחֲרָתִי
נָא־יְהוָה צְבָאוֹת.
זְכִּירָה

אא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי בַּשָּׁנָה שְׁתַּיִם לְדַרְיוֹשְׁהִיָּה דָּבַר-יְהוָה אֶל-זְכַרְיָה בֶן-בִּרְכַּיָּה בֶן-עֲדֹז הַנְּבִיא לֵאמֹר. **אב** קֶצֶף יְהוָה עַל-אַבוֹתֵיכֶם קֶצֶף. **אג** וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שׁוּבוּ אֵלַי נָאִים יְהוָה צְבָאוֹת וְאָשׁוּב אֲלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת. **אד** אֶל-תִּהְיוּ כְּאַבְתֵּיכֶם אֲשֶׁר קָרְאוּ-אֲלֵיהֶם הַנְּבִיאִים הָרִאשׁוֹנִים לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת שׁוּבוּ נָא מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וּמַעֲלִילֵיכֶם (וּמַעֲלִילֵיכֶם) הָרָעִים וְלֹא שְׁמָעוּ וְלֹא-הִקְשִׁיבוּ אֵלַי נָאִים-יְהוָה. **אה** אַבוֹתֵיכֶם אִי־הֵם וְהַנְּבִיאִים הַלְעוֹלָם יָחִיו. **או** אַךְ דְּבָרִי וַחֲקִי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת-עַבְדִּי הַנְּבִיאִים הַלּוֹא הִשִּׁיגוּ אַבְתֵּיכֶם וַיָּשׁוּבוּ וַיֹּאמְרוּ כִּאֲשֶׁר זָמַם יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲשׂוֹת לָנוּ כְּדַרְכֵינוּ וּכְמַעֲלָלֵינוּ כֵּן עָשָׂה אִתָּנוּ.

אז בַּיּוֹם עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לַעֲשֻׁתִּי-עֲשֶׂה חֹדֶשׁ הוּא-חֹדֶשׁ שֶׁבֶט בַּשָּׁנָה שְׁתַּיִם לְדַרְיוֹשְׁהִיָּה דָּבַר-יְהוָה אֶל-זְכַרְיָה בֶן-בִּרְכַּיָּה בֶן-עֲדֹז הַנְּבִיא לֵאמֹר. **אח** רָאִיתִי הַלֵּילָה וְהִנֵּה-אִישׁ רֹכֵב עַל-סוּס אָדָם וְהוּא עֹמֵד בֵּין הַהֲדָסִים אֲשֶׁר בְּמִצְלָה וְאַחֲרָיו סוּסִים אֲדָמִים שְׂרָקִים וּלְבָנִים. **אט** וְאָמַר מֶה-אֵלֶּה אֲדֹנִי וַיֹּאמְרָא אֵלַי הַמֶּלֶאךָ הַדֹּבֵר בִּי אֲנִי אֲרָאָךְ מֶה-הֵמָּה אֵלֶּה. **אי** וַיַּעַן הָאִישׁ הָעֹמֵד בֵּין-הַהֲדָסִים וַיֹּאמֶר: אֵלֶּה אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה לְהַתְּהַלֵּךְ בָּאָרֶץ. **איא** וַיַּעֲנוּ אֶת-מֶלֶאךָ יְהוָה הָעֹמֵד בֵּין הַהֲדָסִים וַיֹּאמְרוּ הַתְּהַלֵּכְנוּ בָּאָרֶץ וְהִנֵּה כָל-הָאָרֶץ יִשְׁבֶּת וְשִׁקֵּטָה. **איב** וַיַּעַן מֶלֶאךָ-יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה צְבָאוֹת עַד-מָתִי אֵתָּה לֹא-תִרְחַם אֶת-יְרוּשָׁלַם וְאֵת עָרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר זַעַמְתָּה זֶה שִׁבְעִים שָׁנָה. **איו** וַיַּעַן יְהוָה אֶת-הַמֶּלֶאךָ הַדֹּבֵר בִּידְבָרִים טוֹבִים: דְּבָרִים נְחֻמִּים. **איד** וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמֶּלֶאךָ הַדֹּבֵר בִּי קְרָא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: קִנְאָתִי לִירוּשָׁלַם וּלְצִיּוֹן קִנְאָה גְדוֹלָה. **אטו** וְקֶצֶף גָּדוֹל אֲנִי קֶצֶף עַל-הַגּוֹיִם הַשְּׂאֲנָנִים אֲשֶׁר אֲנִי קֹצֵפְתִּי מִעַט וְהֵמָּה עֲזָרוּ לָרָעָה. **אטז** לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה שְׁבִתִּי לִירוּשָׁלַם בְּרַחֲמִים בֵּיתִי יִבְנֶה בָּהּ נָאִים יְהוָה צְבָאוֹת וְקוֹה (וְקוֹ) יִנָּטָה עַל-יְרוּשָׁלַם. **איז** עוֹד קְרָא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עוֹד תִּפּוּצָנָה עָרֵי מְטוֹב וְנַחֵם יְהוָה עוֹד אֶת-צִיּוֹן וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם.

בא וְאִשָּׁא אֶת-עֵינֵי וְאֲרָא וְהִנֵּה אַרְבַּע קַרְנוֹת. **בב** וְאָמַר אֶל-הַמֶּלֶאךָ הַדֹּבֵר בִּימָה-אֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֲלֵיָּאֶלֶּה הַקַּרְנוֹת אֲשֶׁר זָרוּ אֶת-יְהוּדָה אֶת-יִשְׂרָאֵל וִירוּשָׁלַם.

בג וַיִּרְאֵנִי יְהוָה אַרְבָּעָה חֲרָשִׁים. **בד** וְאָמַר מֶה אֵלֶּה בָּאִים לַעֲשׂוֹת וַיֹּאמֶר לֵאמֹר אֵלֶּה הַקַּרְנוֹת אֲשֶׁר-זָרוּ אֶת-יְהוּדָה כְּפִי-אִישׁ לֹא-נָשָׂא רֹאשׁוֹ וַיָּבֹאוּ אֵלֶּה לְהַחְרִיד אֹתָם לִידוֹת אֶת-קַרְנוֹת הַגּוֹיִם הַנִּשְׂאִים קֶרֶן אֶל-אָרֶץ יְהוּדָה לְזָרוּתָהּ.

בה וְאִשָּׁא עֵינֵי וָאָרָא וְהִנֵּה-אִישׁ וּבִידּוֹ חָבֵל מִדָּה. **בו** וַאֲמַר אָנָּה אַתָּה ה'לֵךְ וַיֹּאמֶר אֵלַי לָמַד אֶת-יְרוּשָׁלַם לְרֹאוֹת כְּמָה-רְחֹבָהּ וְכְמָה אֲרָכָה. **בז** וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ הַדִּבֵּר בִּיִּצְאָה וּמִלֶּאךְ אַחֲרָיָא לְקָרְאָתוֹ. **בח** וַיֹּאמֶר אֶלְוֹרָץ דִּבֵּר אֶל-הַנַּעַר הַלֵּז לֵאמֹר: פְּרֹזוֹת תֵּשֵׁב יְרוּשָׁלַם מִרְבֵּי אָדָם וּבִהֲמָה בְּתוֹכָהּ. **בט** וַאֲנִי אֶהְיֶה-לָּהּ נָאִם-יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ.
בי הוּא הוּא וְנָסוּ מֵאֶרֶץ צָפוֹן נָאִם-יְהוָה: כִּי כָאֲרָבַע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם פִּרְשָׁתִּי אֶתְכֶם נָאִם-יְהוָה. **ביא** הוּא צִיּוֹן הַמִּלְטָיִי וְשֹׁשְׁבֵת בֵּת-בָּבֶל.
ביב כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אַחֲרַיָּא כְּבוֹד שְׁלַחְנִי אֶל-הַגּוֹיִם הַשְׁלָלִים אֶתְכֶם: כִּי הִנֵּגְעַתְּ בָּכֶם נִגְעַת בְּבַבְתַּי עֵינִי. **ביג** כִּי הִנֵּנִי מִנִּיף אֶת-יָדִי עֲלֵיהֶם וְהָיוּ שְׁלָל לְעַבְדֵיהֶם וַיִּדְעָתֶם כִּי-יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי.
ביז רָנִי וְשִׂמְחִי בֵּת-צִיּוֹן כִּי הִנֵּנִי-בָּא וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכָךְ נָאִם-יְהוָה. **בטו** וְנִלְווּ גוֹיִם רַבִּים אֶל-יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי לְעָם וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכָךְ וַיִּדְעָתְךָ כִּי-יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֶיךָ. **בטז** וְנָחַל יְהוָה אֶת-יְהוּדָה חִלְקוֹ עַל אֲדָמַת הַקֹּדֶשׁ וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם. **ביו** הִס כָּל-בָּשָׂר מִפְּנֵי יְהוָה כִּי נַעֲזֹר מִמֶּעוֹן קֹדֶשׁוֹ.
גא וַיֵּרְאֵנִי אֶת-יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מֶלֶךְ יְהוָה וְהַשָּׁטָן עֹמֵד עַל-יְמִינוֹ לְשַׁטֵּנוֹ. **גב** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-הַשָּׁטָן יִגְעַר יְהוָה בָּךְ הַשָּׁטָן וַיִּגְעַר יְהוָה בָּךְ הַבָּחַר בִּירוּשָׁלַם הַלּוֹא זֶה אוֹד מִצַּל מָאֵשׁ. **גג** וַיְהוֹשֻׁעַ הָיָה לְבָשׁ בְּגָדִים צוּאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. **גד** וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל-הָעֹמְדִים לִפְנָיו לֵאמֹר הִסִּירוּ הַבְּגָדִים הַצּוּאִים מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו רָאֵה הָעֵבְרָתִי מֵעָלֶיךָ עֹנֶךָ וְהַלְבֵּשׁ אֶתְךָ מַחֲלָצוֹת. **גה** וַאֲמַר יִשְׁיִמוּ צִנִּיף טְהוֹר עַל-רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁיִמוּ הַצִּנִּיף הַטְּהוֹר עַל-רֹאשׁוֹ וַיִּלְבָּשֻׁהוּ בְּגָדִים וּמִלֶּאךְ יְהוָה עֹמֵד. **גו** וַיַּעַד מֶלֶךְ יְהוָה בִּיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר. **גז** כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם-בְּדַרְכֵי תִלְךָ וְאִם אֶת-מִשְׁמְרָתִי תִשְׁמֹר וְגַם-אַתָּה תִּדְּרֹךְ אֶת-בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמֹר אֶת-חֲצֵרֵי וְנִתַּתִּי לָךְ מַהֲלָכִים בֵּין הָעֹמְדִים הָאֵלֶּה. **גח** שְׁמַע-נָא יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אַתָּה וְרַעֲיָךְ הַיֹּשְׁבִים לְפָנֶיךָ כִּי-אֲנִשִּׁי מוֹפֶת הִמָּה: כִּי-הִנֵּנִי מֵבִיא אֶת-עַבְדִּי צִמְחָה. **גט** כִּי הִנֵּה הָאָבֶן אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ עַל-אָבֶן אַחַת שִׁבְעָה עֵינַיִם הִנֵּנִי מִפְתַּח פֶּתַח נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וּמִשְׁתִּי אֶת-עֹון הָאֶרֶץ-הַהִיא בַּיּוֹם אֶחָד. **גי** בַּיּוֹם הַהוּא נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת תִּקְרָאוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְאֶל-תַּחַת גִּפּוֹן וְאֶל-תַּחַת תִּנְאֲנָה. **גד** וַיֵּשֶׁב הַמֶּלֶךְ הַדִּבֵּר בִּי וַיַּעֲרִנֵנִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר-יַעֲזֹר מִשְׁנָתוֹ. **גדב** וַיֹּאמֶר אֵלַי מָה אַתָּה רֹאֶה וַיֹּאמֶר (וַאֲמַר) רָאִיתִי וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב כְּלָה וְגִלְהָה עַל-רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה נִרְתִּיָּה עָלֶיהָ שִׁבְעָה מוֹצָקוֹת לְנֹרוֹת אֲשֶׁר עַל-רֹאשָׁהּ. **גדג** וּשְׁנַיִם זַיִתִּים עָלֶיהָ: אֶחָד מִיְמִין הַגִּלְהָה וְאֶחָד

על-שְׁמֵאלָהּ. **דד** וָאֶעַן וָאִמַּר אֶל-הַמֶּלֶאךָ הַדֹּבֵר בִּי לֵאמֹר: מָה-אֵלֶּה אֲדֹנִי. **דה**
 וַיַּעַן הַמֶּלֶאךָ הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלוֹא יָדַעְתָּ מָה-הִמָּה אֵלֶּה וָאִמַּר לֹא אֲדֹנִי.
דו וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה דֹּבֵר-יְהוָה אֶל-זֶרְבָבֶל לֵאמֹר: לֹא בַחִיל וְלֹא
 בְּכַחֲכִי אִם-בְּרוּחִי אִמַּר יְהוָה צְבָאוֹת. **דז** מִי-אַתָּה הֵר-הַגְדוֹל לִפְנֵי זֶרְבָבֶל
 לְמִישֹׁר וְהוֹצִיא אֶת-הָאָבֶן הָרֹאשֶׁה וְשָׂאוֹת חֹן חֹן לָהּ.
דח וַיְהִי דִבְרַי-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. **דט** יָדִי זֶרְבָבֶל יִסְדּוּ הַבַּיִת הַזֶּה וַיִּדְּיוּ תִבְצַעְנָה
 וַיָּדַעְתָּ כִּי-יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם. **די** כִּי מִי בָז לְיוֹם קִטְנוֹת וְשִׁמְחוֹ וְרָאוּ
 אֶת-הָאָבֶן הַבְּדִיל בַּיָּד זֶרְבָבֶל שְׁבַע-אֵלֶּה עֵינֵי יְהוָה הִמָּה מְשׁוֹטְטִים
 בְּכָל-הָאָרֶץ. **דיא** וָאֶעַן וָאִמַּר אֵלָיו: מָה-שְּׁנֵי הַזֵּיתִים הָאֵלֶּה עַל-יָמִין הַמְּנוּרָה
 וְעַל-שְׁמֹאלָהּ. **דיב** וָאֶעַן שְׁנֵית וָאִמַּר אֵלָיו: מָה-שְּׁתֵי שִׁבְלֵי הַזֵּיתִים אֲשֶׁר בַּיָּד
 שְׁנֵי צִנְתָּרוֹת הַזֶּהָב הַמְרִיקִים מֵעֲלֵיהֶם הַזֶּהָב. **דיג** וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר הֲלוֹא
 יָדַעְתָּ מָה-אֵלֶּה וָאִמַּר לֹא אֲדֹנִי. **דיד** וַיֹּאמֶר אֵלֶּה שְׁנֵי בָנֵי-הַיָּצָהָר הָעֹמְדִים
 עַל-אֲדוֹן כָּל-הָאָרֶץ. **הא** וָאֲשׁוּב וָאֲשָׂא עֵינֵי וָאֶרְאֵה וְהִנֵּה מְגִלָּה עָפָה. **הב**
 וַיֹּאמֶר אֵלַי מָה אַתָּה רֹאֶה וָאִמַּר אֲנִי רֹאֶה מְגִלָּה עָפָה אֲרָכָה עֲשָׂרִים בָּאַמָּה
 וְרַחְבָּהּ עֲשָׂר בָּאַמָּה. **הג** וַיֹּאמֶר אֵלֵיזָאֵת הָאֵלֶּה הַיּוֹצֵאת עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ: כִּי
 כָל-הַגִּבּוֹר מִזֶּה כְּמוֹהָ נִקְה וְכָל-הַנִּשְׁבָּע מִזֶּה כְּמוֹהָ נִקְה. **הד** הַיּוֹצֵאתִיהָ נָאִם יְהוָה
 צְבָאוֹת וּבָאָה אֶל-בֵּית הַגִּבּוֹר וְאֶל-בֵּית הַנִּשְׁבָּע בְּשָׁמַי לִשְׁקֹר וּלְנֶה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ
 וּכְלָתוֹ וְאֶת-עַצְמוֹ וְאֶת-אֲבָנָיו. **הה** וַיֵּצֵא הַמֶּלֶאךָ הַדֹּבֵר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלֵי שָׂא נָא
 עֵינֶיךָ וּרְאֵה מָה הַיּוֹצֵאת הַזֹּאת. **הו** וָאִמַּר מָה-הִיא וַיֹּאמֶר זֹאת הָאֵיפָה הַיּוֹצֵאת
 וַיֹּאמֶר זֹאת עֵינֶם בְּכָל-הָאָרֶץ. **הז** וְהִנֵּה כִּכָּר עֹפֶרֶת נִשְׂאת וְזֹאת אִשָּׁה אַחַת
 יוֹשֶׁבֶת בְּתוֹךְ הָאֵיפָה. **חא** וַיֹּאמֶר זֹאת הָרִשְׁעָה וַיִּשְׁלַךְ אֹתָהּ אֶל-תּוֹךְ הָאֵיפָה
 וַיִּשְׁלַךְ אֶת-אָבֶן הָעוֹפֶרֶת אֶל-פִּיהָ.
הט וָאֲשָׂא עֵינֵי וָאֶרְאֵה וְהִנֵּה שְׁתֵּים נָשִׁים יּוֹצֵאוֹת וְרוּחַ בְּכַנְפֵיהֶם וּלְהִנֵּה כְנָפִים
 כְּכַנְפֵי הַחֲסִידָה וַתִּשְׁאַנָּה אֶת-הָאֵיפָה בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם. **הי** וָאִמַּר
 אֶל-הַמֶּלֶאךָ הַדֹּבֵר בִּי: אָנֹכִי הִמָּה מוֹלְכוֹת אֶת-הָאֵיפָה. **היא** וַיֹּאמֶר אֵלַי
 לִבְנוֹת-לָהּ בַּיִת בָּאָרֶץ שְׁנֵעַר וְהוֹכֵן וְהַנִּיחָה שָׁם עַל-מְכַנְתָּהּ.
וא וָאֲשָׁב וָאֲשָׂא עֵינֵי וָאֶרְאֵה וְהִנֵּה אַרְבַּע מְרֻכְבוֹת יֹצְאוֹת מִבֵּין שְׁנֵי הַהָרִים
 וְהַהָרִים הָרִי נִחֲשֶׁת. **וב** בַּמְרֻכְבָּה הָרִאשֹׁנָה סוֹסִים אֲדָמִים וּבַמְרֻכְבָּה הַשְּׁנִית
 סוֹסִים שְׁחֹרִים. **וג** וּבַמְרֻכְבָּה הַשְּׁלִישִׁית סוֹסִים לְבָנִים וּבַמְרֻכְבָּה הָרְבַעִית
 סוֹסִים בְּרָדִים אֲמָצִים. **וד** וָאֶעַן וָאִמַּר אֶל-הַמֶּלֶאךָ הַדֹּבֵר בִּי: מָה-אֵלֶּה אֲדֹנִי.
וה וַיַּעַן הַמֶּלֶאךָ וַיֹּאמֶר אֵלַי: אֵלֶּה אַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם יּוֹצְאוֹת מֵהַתִּיבָב

על-אֲדוֹן כָּל-הָאָרֶץ. וּוְאֲשֶׁר-בָּהּ הַסּוֹסִיס הַשְּׁחָרִים יֵצְאִים אֶל-אֶרֶץ צָפוֹן
וְהַלְבָּנִים יֵצְאוּ אֶל-אַחֲרֵיהֶם וְהַבְּרָדִים יֵצְאוּ אֶל-אֶרֶץ הַתִּימָן. וְזוֹ הָאֲמָצִים יֵצְאוּ
וַיִּבְקְשׁוּ לָלֶכֶת לְהַתְּהַלֵּךְ בָּאָרֶץ וַיֹּאמֶר לָכֵן הִתְּהַלְכוּ בָּאָרֶץ וְתַתְּהַלְכֶנָּה בָּאָרֶץ.
וְחַ וַיִּזְעַק אֹתִי וַיִּדְבֵּר אֵלַי לֵאמֹר: רְאֵה הַיּוֹצְאִים אֶל-אֶרֶץ צָפוֹן הֵנִיחוּ אֶת-רוּחִי
בָּאָרֶץ צָפוֹן.

וְט וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. וַיִּלְקוּחַ מֵאֵת הַגּוֹלָה מִחִלְדִּי וּמֵאֵת טוֹבִיָּה
וּמֵאֵת יִדְעָיָה וּבָאֵת אֶתָּה בַּיּוֹם הַהוּא וּבָאֵת בֵּית יֹאשִׁיָּה בֶן-צִפְנִיָּה אֲשֶׁר-בָּאוּ
מִבָּבֶל. וַיֹּא וּלְקַחְתָּ כֶּסֶף-וְזָהָב וְעָשִׂיתָ עֲטֹרוֹת וְשִׁמְתָּ בְּרֹאשׁ יְהוֹשֻׁעַ
בֶּן-יְהוֹצָדָק הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל. וַיִּבּ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר:
הִנֵּה-אִישׁ צֶמַח שְׁמוֹ וּמִתְחַתֵּיו יֵצֵא וּבְנָה אֶת-הַיִּכָּל יְהוָה. וַיִּג וְהוּא יִבְנֶה
אֶת-הַיִּכָּל יְהוָה וְהוּא-יִשָּׂא הוֹד וְיֵשֵׁב וּמִשָּׁל עַל-כֶּסֶא וְהָיָה כֹהֵן עַל-כֶּסֶא וְ
וְעָצַת שָׁלוֹם תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם. וַיִּד וְהָעֲטֹרֹת תִּהְיֶה לְחֹלֶם וּלְטוֹבִיָּה וְלִידְעָיָה
וּלְחֹן בֶּן-צִפְנִיָּה לְזָכְרוֹן בְּהִיכַל יְהוָה. וְטו וּרְחוּקִים יָבֹאוּ וּבְנוּ בְּהִיכַל יְהוָה
וַיִּדְעָתֶם כִּי-יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם וְהָיָה אִם-שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּן בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם.

זא וַיְהִי בַשָּׁנָה אַרְבַּע לְדָרְיוֹשׁ הַמֶּלֶךְ הָיָה דְבַר-יְהוָה אֶל-זְכַרְיָה בְּאֶרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ
הַתְּשַׁעִּיבְכֶסֶל. זב וַיִּשְׁלַח בֵּית-אֵל שְׂרָאצֶּר וְרָגַם מֶלֶךְ וַאֲנָשִׁיו לְחַלּוֹת אֶת-פְּנֵי
יְהוָה. זג לֵאמֹר אֶל-הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר לְבֵית-יְהוָה צְבָאוֹת וְאֶל-הַנְּבִיאִים לֵאמֹר:
הֶאֱבֹכָה בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִשִּׁיהֶנּוּר כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי זֶה כִּמָּה שָׁנִים.

זד וַיְהִי דְבַר-יְהוָה צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר. זה אָמַר אֶל-כָּל-עַם הָאָרֶץ וְאֶל-הַכֹּהֲנִים
לֵאמֹר: כִּי-צִמְתֶּם וְסָפוּד בַּחֲמִישִׁי וּבַשְּׁבִיעִי וְזֶה שִׁבְעִים שָׁנָה הָצוּם צִמְתִּנִּי אָנִי.
זז וְכִי תֹאכְלוּ וְכִי תִשְׁתּוּהֶלֶא אַתֶּם הָאֹכְלִים וְאַתֶּם הַשּׂוֹתִים. זח הֲלוֹא
אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר קָרָא יְהוָה בְּיַד הַנְּבִיאִים הָרִאשׁוֹנִים בְּהִיּוֹת יְרוּשָׁלַם יֹשֶׁבֶת
וּשְׁלֹחַ וְעָרִיָּה סְבִיבֹתֶיהָ וְהַנֶּגֶב וְהַשְּׂפֵלָה יֵשֵׁב.

זח וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-זְכַרְיָה לֵאמֹר. זט כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר: מִשְׁפַּט
אָמַת שְׁפָטוּ וְחֹסֵד וְרַחֲמִים עָשׂוּ אִישׁ אֶת-אָחִיו. זי וְאַלְמָנָה וְיִתּוֹם גֵּר וְעָנִי
אֶל-תַּעֲשִׁקוּ וְרַעַת אִישׁ אָחִיו אֶל-תַּחֲשִׁבוּ בְּלִבְבְּכֶם. זיא וַיִּמָּאֲנוּ לְהַקְשִׁיב וַיִּתְּנוּ
כֶּתֶף סָרְרַת וַאֲזַנֵּיהֶם הִכְבִּידוּ מִשְׁמוֹעַ. זיב וּלְבָם שָׁמוּ שְׁמִיר מִשְׁמוֹעַ
אֶת-הַתּוֹרָה וְאֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה צְבָאוֹת בְּרוּחוֹ בְּיַד הַנְּבִיאִים
הָרִאשׁוֹנִים וַיְהִי קֶצֶף גָּדוֹל מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת. זיג וַיְהִי כַּאֲשֶׁר-קָרָא וְלֹא שָׁמְעוּ:

כֵּן יִקְרְאוּ וְלֹא אֲשַׁמֶּעַ אֶמֶר יְהוָה צְבָאוֹת. **זיד** וְאֶסְעֶרם עַל כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּם וְהָאָרֶץ נִשְׁמָה אַחֲרֵיהֶם מֵעֵבֶר וּמִשָּׁב וַיִּשְׁימוּ אֶרֶץ-חֲמֻדָּה לְשִׁמָּה. **חא** וַיְהִי דָבָר-יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר. **חב** כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת קִנְאָתִי לְצִיּוֹן קִנְאָה גְדוֹלָה וְחֲמָה גְדוֹלָה קִנְאָתִי לָהּ. **חג** כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁבֹתִי אֶל-צִיּוֹן וְשִׁכְנֹתִי בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְנִקְרָאָה יְרוּשָׁלַם עִיר הָאֱמֶת וְהָר-יְהוָה צְבָאוֹת הָרִקְדָּשׁ.

חד כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַד יָשְׁבוּ זִקְנִים וְזִקְנוֹת בְּרַחְבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ מִשְׁעֲנָתוֹ בִּידוֹ מְרֹב יָמִים. **חה** וּרְחֻבוֹת הָעִיר יִמְלְאוּ יְלָדִים וּילָדוֹת מִשְׁחָקִים בְּרַחְבֹּתֶיהָ.

חו כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כִּי יִפְּלֹא בְּעֵינֵי שְׂאֵרִית הָעָם הַזֶּה בְּיָמִים הָהֵם גַּם-בְּעֵינֵי יִפְּלֹא נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת.

חז כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הִנְנִי מוֹשִׁיעַ אֶת-עַמִּי מֵאֶרֶץ מִזְרָח וּמֵאֶרֶץ מְבֹאָה הַשָּׁמֶשׁ. **חח** וְהִבֵּאתִי אֹתָם וְשִׁכְנֹו בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם וְהָיוּ-לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים בְּאֱמֶת וּבִצְדָקָה.

חט כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת תַּחֲזֹקְנָה יְדֵיכֶם הַשְׁמַעִים בְּיָמִים הָאֵלֶּה אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בְּיוֹם יִסֹּד בֵּית-יְהוָה צְבָאוֹת הֵהִיכַל לְהַפְנוֹת. **חי** כִּי לִפְנֵי הַיָּמִים הָהֵם שָׁכַר הָאָדָם לֹא נִהְיָה וּשְׁכָר הַבְּהֵמָה אֵינָנָה וְלִיוֹצֵא וּלְבָא אִין-שְׁלוֹם מִן-הַצָּר וְאֲשַׁלַּח אֶת-כָּל-הָאָדָם אִישׁ בְּרַעְהוֹ. **חיא** וְעַתָּה לֹא כְיָמִים הָרַאשִׁינִים אֲנִי לְשְׂאֵרִית הָעָם הַזֶּה נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת. **חיב** כִּי-זָרַע הַשְׁלוֹם הִגְפֹן תִּתֵּן פְּרִיָּה וְהָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טֶלֶם וְהַנְּחִלְתִּי אֶת-שְׂאֵרִית הָעָם הַזֶּה אֶת-כָּל-אֶלֶּה. **חיג** וְהָיָה כַּאֲשֶׁר הָיִיתֶם קֹלְלֵה בְּגוֹיִם בֵּית יְהוּדָה וּבֵית יִשְׂרָאֵל כֵּן אוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְהָיִיתֶם בְּרָכָה: אֵל-תִּירָאוּ תַחֲזֹקְנָה יְדֵיכֶם.

חיד כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כַּאֲשֶׁר זָמַמְתִּי לְהָרַע לָכֶם בְּהִקְצִיף אֲבֹתֵיכֶם אֹתִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא נִחַמְתִּי. **חטו** כֵּן שְׁבֹתִי זָמַמְתִּי בְּיָמִים הָאֵלֶּה לְהִיטִיב אֶת-יְרוּשָׁלַם וְאֶת-בֵּית יְהוּדָה: אֵל-תִּירָאוּ. **חטז** אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ: דַּבְּרוּ אֱמֶת אִישׁ אֶת-רַעְהוֹ אֱמֶת וּמִשְׁפָּט שְׁלוֹם שִׁפְטוּ בְּשַׁעְרֵיכֶם. **חיו** וְאִישׁ אֶת-רַעַת רַעְהוֹ אֵל-תַּחֲשִׁבוּ בְּלִבְבְּכֶם וּשְׁבַעַת שִׁקָּר אֵל-תִּאָּהֲבוּ: כִּי אֶת-כָּל-אֶלֶּה אֲשֶׁר שָׁנֵאתִי נָאִם-יְהוָה.

חיח וַיְהִי דָבָר-יְהוָה צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר. **חיט** כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת צוֹם הָרְבִיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הָעֲשִׁירִי יִהְיֶה לְבֵית-יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה וּלְמַעֲדִים טוֹבִים וְהָאֱמֶת וְהַשְׁלוֹם אָהֲבוּ.

חכ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: עַד אֲשֶׁר יָבֹאוּ עַמִּים וַיִּשְׁבִּי עָרִים רַבּוֹת. **חכא** וְהָלְכוּ יוֹשְׁבֵי אַחַת אֶל-אַחַת לֵאמֹר נִלְכָּה הַלּוֹךְ לַחֲלוֹת אֶת-פָּנֵי יְהוָה וּלְבַקֵּשׁ אֶת-יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵהּ גַם-אֲנִי. **חכב** וּבָאוּ עַמִּים רַבִּים וְגוֹיִם עֲצוּמִים לְבַקֵּשׁ אֶת-יְהוָה צְבָאוֹת בִּירוּשָׁלַם וּלְחַלּוֹת אֶת-פָּנֵי יְהוָה.

חכג כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת בְּיָמִים הַהֵמָּה אֲשֶׁר יַחֲזִיקוּ עֲשָׂרָה אַנְשִׁים מְכַל לְשָׁנוֹת הַגּוֹיִם וְהַחֲזִיקוּ בְּכַנֵּף אִישׁ יְהוּדִי לֵאמֹר נִלְכָּה עִמָּכֶם כִּי שָׁמַעְנוּ אֱלֹהִים עִמָּכֶם.

טא מִשָּׂא דָּבָר-יְהוָה בְּאֶרֶץ חֲדָרָךְ וּדְמָשֶׁק מִנְחָתוֹ: כִּי לִיהוָה עֵין אָדָם וְכָל שְׂבִיטֵי יִשְׂרָאֵל. **טב** וְגַם-חֶמֶת תִּגְבַּל-בָּהּ צָר וְצִידוֹן כִּי חֲכָמָה מְאֹד. **טג** וְתִבְּן צָר מְצוֹר לָהּ וְתִצָּבֶר-כֶּסֶף כַּעֲפָר וְחָרוּץ כְּטִיט חוּצוֹת. **טד** הִנֵּה אֲדֹנִי יוֹרֶשֶׁנָּה וְהִכָּה בָּיִם חִילָּהּ וְהִיא בָּאֵשׁ תִּאָּכַל. **טה** תֵּרָא אֲשַׁקְלוֹן וְתִירָא וְעֵזָה וְתַחִיל מְאֹד וְעֶקְרוֹן כִּי-הִבִּישׁ מִבְּטָה וְאַבְדַּ מֶלֶךְ מַעֲזָה וְאַשְׁקְלוֹן לֹא תֵשֵׁב. **טו** וַיָּשֶׁב מִמְּזֹר בְּאַשְׁדּוֹד וְהִכְרַתִּי גֵאוֹן פְּלִשְׁתִּים. **טז** וְהִסְרַתִּי דָמָיו מִפִּי וְשִׁקְצִיו מִבֵּין שִׁנָּי וְנִשְׁאַר גַּם-הוּא לֹאֲלֹהֵינוּ וְהָיָה כְּאַלֶּף בִּיהוּדָה וְעֶקְרוֹן כִּיבוּסִי. **טז** וְחֲנִיתִי לְבֵיתִי מִצָּבָה מֵעֶבֶר וּמִשָּׁב וְלֹא-יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם עוֹד נֹגֵשׁ: כִּי עֲתָה רָאִיתִי בְעֵינַי. **טז** גִּילִי מְאֹד בַּת-צִיּוֹן הָרִיעִי בַת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה מִלִּכְדָּ יָבוֹא לָךְ צִדִּיק וְנוֹשָׁע הוּא עָנִי וְרֹכֵב עַל-חֲמֹר וְעַל-עִיר בֶּן-אַתְנֹת. **טיז** וְהִכְרַתִּי-רֶכֶב מֵאַפְרַיִם וְסוּס מִירוּשָׁלַם וְנִכְרַתָּה קִשֶׁת מִלְחָמָה וְדָבָר שְׁלוֹם לַגּוֹיִם וּמִשְׁלֹ מִיָּם עַד-יָם וּמִנְהָר עַד-אַפְסֵי-אֶרֶץ. **טיח** גַּם-אֶת בְּדָם-בְּרִיתֶךָ שִׁלַּחְתִּי אֲסִירֶךָ מִבּוֹר אֵין מִיָּם בּוֹ. **טיט** שׁוּבוּ לְבַצְרוֹן אֲסִירֵי הַתִּקְוָה גַּם-הַיּוֹם מִגִּיד מִשְׁנֶה אֲשִׁיב לָךְ. **טיז** כִּי-דִרְכָתִי לִי יְהוּדָה קִשֶׁת מִלֵּאֲתֵי אַפְרַיִם וְעוֹרֹרֶתִי בְּנִיךָ צִיּוֹן עַל-בְּנִיךָ יוֹן וְשִׁמְתֶיךָ כְּחֶרֶב גִּבּוֹר. **טיג** וַיְהוָה עֲלֵיהֶם יִרְאָה וַיֵּצֵא כְּבָרֶק חֲצוֹ וְאֲדֹנִי יְהוָה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תִּימָן. **טיד** יְהוָה צְבָאוֹת יִגַּן עֲלֵיהֶם וְאָכְלוּ וְכִבְּשׁוּ אֲבִנֵי-קִלְעֵ וְשִׁתּוֹ הָמוּ כְּמוֹ-יֵין וּמָלְאוּ כַּמְזָרְקִים וְזִוּוּ מִזִּבְחֵ. **טטז** וְהוֹשִׁיעַם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם בַּיּוֹם הַהוּא כִּצְאוֹן עַמּוֹ: כִּי אֲבִנֵי-נֶזֶר מִתְנוֹסְסוֹת עַל-אַדְמָתוֹ. **טטז** כִּי מֵה-טוֹבוֹ וּמֵה-יִפְיוּדֶךָ בַּחּוּרִים וְתִירוֹשׁ יִנּוּבֵב בְּתַלּוֹת. **יא** שְׁאַלּוּ מִיְהוָה מָטָר בְּעֵת מִלְקוֹשׁ יְהוָה עֲשֵׂה חֲזִיזִים וּמָטָר-גֶּשֶׁם יִתֵּן לָהֶם לְאִישׁ עֹשֶׂב בַּשָּׂדֶה. **יב** כִּי הִתְרַפִּים דִּבְרוּ-אָוֶן וְהַקּוֹסְמִים חָזוּ שִׁקָּר וְחַלְמוֹת הַשּׁוֹא יִדְּבִרוּ הֶבֶל וְנַחֲמוֹן עַל-כֵּן נָסְעוּ כְּמוֹ-צֹאן יַעֲנוּ כִּי-אֵין רָעָה.

יג עַל-הָרָעִים חָרָה אָפִי וְעַל-הָעֲתוּדִים אֶפְקוֹד: כִּי-פָקֵד יְהוָה צְבָאוֹת אֶת-עֲדָרוֹ אֶת-בֵּית יְהוּדָה וְשָׁם אוֹתָם כְּסוּס הוֹדוֹ בְּמִלְחָמָה. **יד** מִמֶּנּוּ פָנָה מִמֶּנּוּ יִתֵּד

מִמֶּנּוּ קִשְׁת מִלְחָמָה מִמֶּנּוּ יֵצֵא כָּל-נוֹגֵשׁ יַחֲדוּ. **יְהוָה** וְהָיוּ כְּגִבֹּרִים בּוֹסִים בְּטִיט חוֹצוֹת בַּמִּלְחָמָה וְנִלְחֲמוּ כִּי יִהְיֶה עִמָּם וְהִבִּישׁוּ רֶכְבִּי סוּסִים. **יו** וְגִבֹּרֹתִי אֶת-בֵּית יְהוּדָה וְאֶת-בֵּית יוֹסֵף אוֹשִׁיעַ וְהוֹשְׁבוֹתִים כִּי רַחֲמָתִים וְהָיוּ כְּאִשֶּׁר לֹא-זִנְחָתִים: **כִּי** אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱנֶם. **יז** וְהָיוּ כְּגִבֹּר אֶפְרַיִם וְשִׁמְח לִבָּם כְּמוֹ-יֵינָן וּבִנְיָהֶם יֵרָאוּ וְשִׁמְחוּ יָגֵל לִבָּם בִּיהוָה. **יח** אֲשֶׁר־קָה לָהֶם וְאֶקְבֹּצֶם כִּי פְדִיתִים וְרַבּוּ כְּמוֹ רַבּוּ. **יט** וְאֶזְרְעֶם בְּעַמִּים וּבְמִדְבָּרוֹת וְיִזְכְּרוּנִי וְהָיוּ אֶת-בְּנֵיהֶם וְשָׁבוּ. **י** וְהִשְׁבוֹתִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאֲשׁוּר אֶקְבֹּצֶם וְאֶל-אֶרֶץ גִּלְעָד וּלְבָנוֹן אָבִיאֵם וְלֹא יִמָּצֵא לָהֶם. **י** וְעֵבֶר בְּיָם צָרָה וְהִכָּה בְּיָם גָּלִים וְהִבִּישׁוּ כָּל מְצוּלוֹת יָאֵר וְהוֹרֵד גָּאוֹן אֲשׁוּר וְשִׁבְט מִצְרַיִם יִסּוּר. **י** וְגִבֹּרֹתִים בִּיהוָה וּבְשִׁמוֹ יִתְהַלְכוּ: נֹאֵם יְהוָה.

יא פֶּתַח לְבָנוֹן דִּלְתֵיךָ וְתֹאכַל אֵשׁ בְּאֶרְצֶיךָ. **י** הִילַל בְּרוּשׁ כִּי-נָפַל אֶרֶז אֲשֶׁר אֲדָרִים שִׁדְדוּ הִילְלוּ אֱלֹהֵי בָשָׁן כִּי יָרַד יַעַר הַבְּצוּר (הַבְּצִיר). **י** קוֹל יִלְלַת הָרָעִים כִּי שִׁדְדָה אֲדָרֹתָם קוֹל שִׁאֲגַת כְּפִירִים כִּי שִׁדְדָה גָּאוֹן הַיַּרְדֵּן. **י** כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי: רְעֵה אֶת-צֶאֱן הַהֲרָגָה. **י** אֲשֶׁר קִנְיָהּ וְהִרְגָּן וְלֹא יִאֲשָׁמוּ וּמִכְרִיהֶן יֹאמַר בְּרוּךְ יְהוָה וְאֶעֱשֶׂר וְרַעֲיָהֶם לֹא יַחְמוּל עֲלֵיהֶן. **י** כִּי לֹא אַחְמוּל עוֹד עַל-יִשְׂבֵּי הָאֶרֶץ נֹאֵם-יְהוָה וְהִנֵּה אֲנֹכִי מִמְּצִיא אֶת-הָאָדָם אִישׁ בִּיד-רַעְהוּ וּבִיד מִלְכוֹ וּכְתֹתוֹ אֶת-הָאֶרֶץ וְלֹא אֲצִיל מִיָּדָם. **י** וְאֶרְעָה אֶת-צֶאֱן הַהֲרָגָה לָכוֹ עֲנִי הַצֶּאֱן וְאֶקַּח-לִי שְׁנֵי מִקְלוֹת לְאֶחָד קָרָאתִי נָעַם וּלְאֶחָד קָרָאתִי חֹבְלִים וְאֶרְעָה אֶת-הַצֶּאֱן. **י** וְאֶכְחָד אֶת-שְׁלֹשֶׁת הָרָעִים בְּיָרֵחַ אֶחָד וְתִקְצֹר נַפְשֵׁי בָהֶם וְגַם-נַפְשָׁם בְּחִלָּה בִּי. **י** וְאֹמַר לֹא אֶרְעָה אֶתְכֶם הַמֵּתָה תָמוּת וְהִנֵּכְחָדָת תִּכָּחַד וְהִנֵּשְׂאָרוֹת תֹּאכַלְנָה אִשָּׁה אֶת-בֶּשֶׂר רַעוּתָהּ. **י** וְאֶקַּח אֶת-מִקְלֵי אֶת-נָעַם וְאֶגְדַּע אֶתוֹלְהֶפִיר אֶת-בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת-כָּל-הָעַמִּים. **י** וְתִפְרַר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּדְעוּ כֹּה עֲנִי הַצֶּאֱן הַשְּׁמֵרִים אֹתִי כִּי דָבַר-יְהוָה הוּא. **י** וְאֹמַר אֲלֵיהֶם אִם-טוֹב בְּעֵינֵיכֶם הָבּוּ שְׁכָרִיוֹאִם-לֹא חָדְלוּ וַיִּשְׁקְלוּ אֶת-שְׁכָרֵי שְׁלֹשִׁים כֶּסֶף. **י** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי הַשְׁלִיכֵהוּ אֶל-הַיּוֹצֵר אֲדָר הַיָּקָר אֲשֶׁר יִקְרָתִי מֵעֲלֵיהֶם וְאֶקַּח שְׁלֹשִׁים כֶּסֶף וְאֶשְׁלִיךְ אֹתוֹ בֵּית יְהוָה אֶל-הַיּוֹצֵר. **י** וְאֶגְדַּע אֶת-מִקְלֵי הַשְּׁנֵי אֶת הַחֹבְלִים לְהַפִּיר אֶת-הָאֲחֻזָּה בֵּין יְהוּדָה וּבֵין יִשְׂרָאֵל.

י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי: עוֹד קַח-לָךְ כָּלִי רַעְהָ אֲוֹלִי. **י** כִּי הִנֵּה-אֲנֹכִי מִקִּים רַעְהָ בְּאֶרֶץ הַנִּכְחָדוֹת לֹא-יִפְקֹד הַנֶּעֱר לֹא-יִבְקֹשׁ וְהִנֵּשְׁבֶּרֶת לֹא יִרְפָּא הַנִּצְבָּה לֹא

יכלכל ובשר הבריאה לאכל ופרסיהן יפרק. **יאיז** הוי רעי האליל עזבי הצאן
 חרב על-זרועו ועל-עין ימינו זרעו יבוש ותיבש ועין ימינו כהה תכהה.
יבא משא דבר-יהוה על-ישראל: נאם-יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר
 רוח-אדם בקרבו. **יבב** הנה אנכי שם את-ירושלם סף-רעל לכל-העמים סביב
 וגם על-יהודה יהיה במצור על-ירושלם. **יבג** והיה ביום-ההוא אשים
 את-ירושלם אבן מעמסה לכל-העמים כל-עמסיה שרוט ישרטו ונאספו עליה
 כל גויי הארץ. **יבד** ביום ההוא נאם-יהוה אכה כל-סוס בתמהון ורכבו
 בשגעון ועל-בית יהודה אפקח את-עיני וכל סוס העמים אכה בעורון. **יבה**
 ואמרו אלפי יהודה בלבם: אמצה לי ישבי ירושלם ביהוה צבאות אלהיהם.
יבו ביום ההוא אשים את-אלפי יהודה ככור אש בעצים וכלפיד אש בעמיר
 ואכלו על-ימין ועל-שמאל את-כל-העמים סביב וישבה ירושלם עוד תחתיה
 בירושלם. **יבז** והושע יהוה את-אהלי יהודה בראשנה: למען לא-תגדל
 תפארת בית-דוד ותפארת ישב ירושלם על-יהודה. **יבח** ביום ההוא יגן יהוה
 בעד יושב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדוד ובית דוד כאלהים
 כמלאך יהוה לפנייהם. **יבט** והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את-כל-הגוים
 הבאים על-ירושלם. **יבי** ושפכתי על-בית דוד ועל יושב ירושלם רוח חן
 ותחנונים והביטו אלי את אשר-דקרו וספדו עליו כמספד על-היחיד והמר
 עליו כהמר על-הבכור. **יביא** ביום ההוא יגדל המספד בירושלם כמספד
 הדדרמון בבקעת מגדון. **יביב** וספדה הארץ משפחות משפחות לבד:
 משפחת בית-דוד לבד ונשיהם לבד משפחת בית-נתן לבד ונשיהם לבד. **יביג**
 משפחת בית-לוי לבד ונשיהם לבד משפחת השמע לבד ונשיהם לבד. **יביד**
 כל המשפחות הנשארות משפחת לבד ונשיהם לבד. **יגא** ביום ההוא
 יהיה מקור נפתח לבית דוד ולישבי ירושלם לחטאת ולנדה. **יגב** והיה ביום
 ההוא נאם יהוה צבאות אכרית את-שמות העצבים מן-הארץ ולא יזכרו עוד
 וגם את-הנביאים ואת-רוח הטמאה אעביר מן-הארץ. **יגג** והיה כי-ינבא איש
 עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר דברת בשם יהוה ודקרהו
 אביהו ואמו ילדיו בהנבאו. **יגד** והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש
 מחזינו בהנבאתו ולא ילבשו אדירת שער למען כחש. **יגה** ואמר לא נביא אנכי:
 איש-עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני מנעורי. **יגו** ואמר אליו מה המכות
 האלה בין ידיך ואמר אשר הפיתי בית מאהבי.

יגז חרב עורי על-רעי ועל-גבר עמיתינאם יהוה צבאות ה' את-הרעה ותפוצין
 הצאן והשבתי ידי על-הצערים. יגח והיה בכל-הארץ נאם-יהוה פי-שנים בה
 יפרתו יגועו והשלשית יותר בה. יגט והבאתי את-השלשית באש וצרפתים
 כצרף את-הכסף ובחנתים כבחן את-הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה
 אתואמרתי עמי הוא והוא לאמר יהוה אלהי.
 ידא הנה יום-בא ליהוה וחלק שללך בקרבך. ידב ואספתי את-כל-הגוים
 אל-ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלנה
 (תשכבנה) ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יפרת מן-העיר. ידג ויצא יהוה
 ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב. ידד ועמדו רגליו ביום-ההוא
 על-הר הזיתים אשר על-פני ירושלם מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה
 וימה גיא גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו-נגבה. ידה ונסתם גיא-הרי
 כי-יגיע גי-הרים אל-אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי גזיה
 מלך-יהודה ובא יהוה אלהי כל-קדשים עמך. ידז והיה ביום ההוא לא-יהיה
 אור יקרות יקפאון (וקפאון). ידז והיה יום-אחד הוא יודע ליהוה-לא-יום
 ולא-לילה והיה לעת-ערב יהיה-אור. ידח והיה ביום ההוא יצאו מים-חיים
 מירושלם חצים אל-הים הקדמוני וחצים אל-הים האחרון: בקיץ ובחורף
 יהיה. ידט והיה יהוה למלך על-כל-הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחדושמו
 אחד. ידי ישוב כל-הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה
 תחתיה למשער בנימן עד-מקום שער הראשון עד-שער הפנים ומגדל חננאל
 עד יקבי המלך. ידיא וישבו בה וחרם לא יהיה-עוד וישבה ירושלם לבטח.
 ידיב וזאת תהיה המגפה אשר יגף יהוה את-כל-העמים אשר צבאו
 על-ירושלם המק בשרו והוא עמד על-רגליו ועינו תמקנה בחריהן ולשונו
 תמק בפיהם. ידיג והיה ביום ההוא תהיה מהומת-יהוה רבה בהם והחזיקו
 איש יד רעהו ועלתה ידו על-יד רעהו. ידיז וגם-יהודה תלחם בירושלם ואסף
 חיל כל-הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד. ידטו וכן תהיה מגפת הסוס
 הפרד הגמל והחמור וכל-הבהמה אשר יהיה במחנות ההמהכמגפה הזאת.
 ידטז והיה כל-הנותר מכל-הגוים הבאים על-ירושלם ועלו מדי שנה בשנה
 להשתחוות למלך יהוה צבאות ולחג את-חג הסכות. ידז והיה אשר לא-יעלה
 מאת משפחות הארץ אל-ירושלם להשתחוות למלך יהוה צבאות ולא עליהם
 יהיה הגשם. ידיח ואם-משפחת מצרים לא-תעלה ולא באה ולא עליהם
 תהיה המגפה אשר יגף יהוה את-הגוים אשר לא יעלו לחג את-חג הסכות.

ידיט זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל-הגוים אשר לא יעלו לחג את-חג הסוכות. **ידכ** ביום ההוא יהיה על-מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח. **ידכא** והיה כל-סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל-הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא-יהיה כנעני עוד בבית-יהוה צבאות ביום ההוא.
מלאכי

אא משא דבר-יהוה אל-ישראל ביד מלאכי. **אב** אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא-אח עשו ליעקב נאם-יהוה ואהב את-יעקב. **אג** ואת-עשו שנאתי ואשים את-הריו שממה ואת-נחלתו לתנות מדבר. **אד** כי-תאמר אדום רששנו ונשוב ונבנה חרבותכא אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם אשר-זעם יהוה עד-עולם. **אה** ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל. **או** בן יכבד אב ועבד אדניו ואם-אב אני איה כבודי ואם-אדונים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בוזי שמי ואמרתם במה בזינו את-שמי. **אז** מגישים על-מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלנו? באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא. **אח** וכי-תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו נא לפחתך הירצף או הישא פניך אמר יהוה צבאות. **אט** ועתה חלו-נא פני-אל ויחננו מידכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות. **אי** מי גם-בכם ויסגר דלתים ולא-תאירו מזבחי חנם אין-לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא-ארצה מידכם. **איא** כי ממזרח-שמש ועד-מבואו גדול שמי בגוים ובכל-מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה: כי-גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות. **איב** ואתם מחללים אותם באמרכם שלחן אדני מגאל הוא וניבו נבזה אכלו. **איג** ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת-הפסח ואת-החולה והבאתם את-המנחה הארצה אותה מידכם אמר יהוה.

איד וארור נוכל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני: כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים. **בא** ועתה אליכם המצוה הזאת הכהנים. **בב** אם-לא תשמעו ואם-לא תשימו על-לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את-המארה וארותי את-ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים על-לב. **בג** הנני גער לכם את-הזרע וזריתי פרש על-פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו. **בד** וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת:

להיות בריתי את-לוי אמר יהוה צבאות. **בה** בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם-לו מורא ויראני ומפני שמי נחת הוא. **בו** ותורת אמת היתה בפיהו ועולה לא-נמצא בשפתיו בשלום ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון. **בז** כי-שפתי כהן ישמרו-דעת ותורה יבקשו מפיהו: כי מלאך יהוה-צבאות הוא. **בח** ואתם סרתם מן-הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה צבאות. **בט** וגם-אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל-העם: כפי אשר אינכם שמרים את-דרךי ונשאים פנים בתורה.

בי הלוא אב אחד לכלנו הלוא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבותינו. **ביא** בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם: כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת-אל נכר. **ביב** יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות.

ביג וזאת שנית תעשו פסות דמעה את-מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל-המנחה ולקחת רצון מידכם. **ביז** ואמרתם על-מה: על כי-יהוה העיד בינך ובין אשת נעורידך אשר אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת בריתך. **בטו** ולא-אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעורידך אל-יבגד. **בטז** כי-שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על-לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו.

בטז הוגעתם יהוה בדבריהם ואמרתם במה הוגענו: באמרכם כל-עשה רע טוב בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט. **גא** הנני שלח מלאכי ופנה-דרך לפני ופתאם יבוא אל-היכלו האדון אשר-אתם מבקשים ומלאך הברית אשר-אתם חפצים הנה-באמר יהוה צבאות. **גב** ומי מכלכל את-יום בואו ומי העמד בהראותו: כי-הוא כאש מצרף וכברית מכבסים. **גג** וישב מצרף ומטהר כסף וטהר את-בני-לוי וזקק אתם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה. **גד** וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמנית. **גה** וקרבתיו אליכם למשפט והייתי עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר-שכיר אלמנה ויתום ומטי-גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות. **גו** כי אני יהוה לא שנית ואתם בני-יעקב לא כליתם. **גי** למימי אבותיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובי אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב. **גח** היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אתי ואמרתם במה קבענו: המעשר והתרומה. **גט** במארה אתם נארים ואתי אתם קבעים הגוי כלו. **גי** הביאו את-כל-המעשר אל-בית

הַאוֹצָר וַיְהִי טָרֶף בְּבֵיתִי וּבְחֲנוּנֵי נָא בְּזֹאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: אִם-לֹא אֶפְתַּח
לָכֶם אֶת אַרְבוֹת הַשָּׁמַיִם וְהִרִיקוֹתִי לָכֶם בָּרֶכֶה עַד-בְּלִי-דִי. **גיא** וְגַעַרְתִּי לָכֶם
בְּאֵכָל וְלֹא-יִשְׁחַת לָכֶם אֶת-פְּרִי הָאֲדָמָה וְלֹא-תִשְׁכַּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת. **גיב** וְאֲשֶׁרוֹ אֲתַכֶּם כָּל-הַגּוֹיִם: כִּי-תִהְיוּ אַתֶּם אֶרֶץ חֶפֶץ אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת.

גיד חֲזָקוּ עָלַי דְּבָרֵיכֶם אָמַר יְהוָה וְאִמְרַתֶּם מֶה-נִּדְבַרְנוּ עָלֶיךָ. **גיד** אִמְרַתֶּם שְׂוֹא
עֶבֶד אֱלֹהִים וּמֶה-בָּצַע כִּי שָׁמַרְנוּ מִשְׁמֶרֶתוֹ וְכִי הִלְכְנוּ קִדְרָנִית מִפְּנֵי יְהוָה
צְבָאוֹת. **גטו** וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מֵאֲשֶׁרִים זָדִים גַּם-נִבְנוּ עָשִׂי רָשָׁעָה גַם בָּחֲנוּ אֱלֹהִים
וַיִּמָּלְטוּ. **גטז** אֲזַנְדָּבְרוּ יִרְאֵי יְהוָה אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ וַיִּקְשֹׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב
סֵפֶר זִכְרוֹן לִפְנֵי לִירְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. **גיו** וְהָיוּ לִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לַיּוֹם
אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סִגְלָה וְחִמְלָתִי עֲלֵיהֶם כִּפְאֲשֶׁר יַחְמֹל אִישׁ עַל-בְּנוֹ הָעֶבֶד אֹתוֹ. **גיח**
וְשִׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צָדִיק לְרָשָׁע בֵּין עֶבֶד אֱלֹהִים לְאֲשֶׁר לֹא עָבָדוּ.
גית כִּי-הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בְּעֶר כְּתָנוֹר וְהָיוּ כָל-זָדִים וְכָל-עֹשֶׂה רָשָׁעָה קֵשׁ וְלִהְט
אֹתָם הַיּוֹם הַבֹּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא-יַעֲזֹב לָהֶם שָׂרֵשׁ וְעֵנָף. **גכ** וְזָרְחָה
לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שְׁמֹשׁ צִדְקָה וּמִרְפָּא בְּכִנְפֶיהָ וַיִּצְאֲתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעִגְלֵי מִרְבֵּק.
גכא וְעִסּוֹתֶם רָשָׁעִים כִּי-יִהְיוּ אֶפֶר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם: בַּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת.

גכב זָכְרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה עֶבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחֹרֵב עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים. **גכג** הִנֵּה אֲנִכִּי שִׁלַּח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִלְפִנִי בּוֹא יוֹם יְהוָה
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. **גכד** וְהִשִּׁיב לִב-אֲבוֹת עַל-בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל-אֲבוֹתָם פֶּן-אֲבֹא
וְהִכִּיתִי אֶת-הָאָרֶץ חָרָם.
תַּהֲלִילִים

אא אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בַּעֲצַת רָשָׁעִים
וּבִדְרֹךְ חֲטָאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לִצִּים לֹא יָשָׁב.
אב כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה חִפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה.
אג וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל-פְּלִגִי-מַיִם:
אֲשֶׁר פָּרִיו יִתֵּן בַּעֲתוֹעֲלָהוּ לֹא-יָבוֹל וְכָל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ.
אד לֹא-כֵן הָרָשָׁעִים: כִּי אִם-כִּמְצָ אֲשֶׁר-תִּדְפְּנוּ רוּחַ.
אה עַל-כֵּן לֹא-יִקְמוּ רָשָׁעִים בְּמִשְׁפָּט וְחֲטָאִים בַּעֲדַת צָדִיקִים.
או כִּי-יִוָּדַע יְהוָה דֶּרֶךְ צָדִיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֵד.

בא לָמָּה רָגַשׁוּ גוֹיִם וּלְאַמִּים יְהִגּוּ-רִיק.
בב יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי-אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ-יַחַד:
עַל-יְהוָה וְעַל-מְשִׁיחוֹ.
בג נִנְתָּקָה אֶת-מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ.
בד יוֹשֵׁב בְּשָׂמִים יִשְׁחַק: אֲדֹנִי יִלְעַג-לָמוֹ.
בה אִזּוֹ יִדְבֹּר אֱלִימוֹ בְּאִפּוֹ וּבַחֲרוֹנוֹ יִבְהַלְמוֹ.
בו וְאֲנִי נֹסַכְתִּי מִלִּפְנֵי: עַל-צִיּוֹן הָר-קֹדֶשׁ.
בז אֶסְפָּרָה אֶל-חֵק: יְהוָה אָמַר אֵלַי בְּנִי אֶתְהַלֵּךְ הַיּוֹם וְלִדְתִּיךָ.
בח שָׁאַל מִמֶּנִּי וְאֶתְּנָה גוֹיִם נַחֲלֶתְךָ וְאַחֲזֶתְךָ אֶפְסֵי-אֶרֶץ.
בט תִּרְעַם בְּשֵׁשֶׁט בִּרְזֶל: כִּכְלִי יוֹצֵר תִּנְפָצִים.
בי וְעַתָּה מַלְכִּים הַשְּׁפִילוּ הַנוֹסְרוּ שְׁפִטֵי אֶרֶץ.
ביא עֲבֹדוּ אֶת-יְהוָה בִּירָאָה וְגִילוּ בִּרְעָדָה.
ביב נִשְׁקוּ-בַר פֶּן-יֵאָנֶפֶ וְתֵאבְדוּ דֶּרֶךְ כִּי-יִבְעַר כְּמַעַט אִפּוֹ:
אֲשֶׁרִי כָּל-חוֹסֵי בּוֹ.
גא מִזְמוֹר לְדָוִד: בִּבְרָחוֹ מִפְּנֵי אֲבָשָׁלוֹם בְּנוֹ.
גב יְהוָה מָה-רַבּוֹ צָרִי רַבִּים קָמִים עָלַי.
גג רַבִּים אֲמָרִים לִנְפָשִׁי: אֵין יִשׁוּעָתָה לּוֹ בֵּאלֹהִים סֵלָה.
גד וְאֶתְּהָ יְהוָה מִגֵּן בַּעֲדִי כְּבוֹדִי וּמִרִים רֹאשִׁי.
גה קוֹלִי אֶל-יְהוָה אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהֵרָ קוֹדֶשׁוֹ סֵלָה.
גו אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקִּיצוּתִיכִי יְהוָה יִסְמְכֵנִי.
גז לֹא-אִירָא מִרַבָּבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ עָלַי.
גח קוֹמָה יְהוָה הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִּי-הִפִּיתָ אֶת-כָּל-אֹיְבֵי לְחִי
שְׁנֵי רָשָׁעִים שִׁבְרָתָ.
גט לִיהוָה הִישׁוּעָה עַל-עַמֶּךָ בִּרְכָתְךָ סֵלָה.
דא לִמְנַצֵּחַ בְּנִגִּינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד.
דב בִּקְרָאִי עֲנֵנִי אֱלֹהֵי צִדְקִיבָצָר הִרְחַבְתָּ לִּי חֲנֻנִי וְשָׁמַע תִּפְלָתִי.
דג בְּנִי אִישׁ עַד-מָה כְּבוֹדִי לְכָלמָהתִּתְּאֶהְבוֹן רִיק תִּבְקָשׁוּ כְּזָב סֵלָה.
דד וְדַעוּכִי-הַפֶּלָה יְהוָה חָסִיד לּוֹ יְהוָה יִשְׁמַע בִּקְרָאִי אֱלֹוִ.
דה רָגְזוּ וְאֶל-תִּחַטָּאוּ: אֲמָרוּ בִּלְבָבְכֶם עַל-מִשְׁכַּבְכֶּם וְדָמוֹ סֵלָה.
דו זָבָחוּ זִבְחֵי-צֶדֶק וּבִטְחוּ אֶל-יְהוָה.
דז רַבִּים אֲמָרִים מִי-יִרְאֶנוּ-טוֹב: נִסָּה עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ יְהוָה.

דח נִתְּתָה שְׁמִיחָה בְּלִבִּי מֵעַתָּה דִּגְגָנִים וְתִירוֹשִׁים רַבּוּ.
דט בְּשָׁלוֹם יִחְדּוּ אֲשַׁכְּבָה וְאִישׁוֹ: כִּי-אַתָּה יְהוָה לְבָדָד לְבָטַח תּוֹשִׁיבִנִי.
הא לְמִנְצַח אֶל-הַנְּחִילוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד.
הב אֲמָרִי הָאֲזִינָה יְהוָה בִּינָה הִגִּיגִי.
הג הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שְׁוַעִימְלָכִי וְאַלֵּהִי: כִּי-אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל.
הד יְהוֹהֲבִקֵּר תִּשְׁמַע קוֹלִי בִּקְרָא אֶעֱרֹךְ-לָךְ וְאַצְפֶּה.
הה כִּי לֹא אֵל חִפָּץ רָשָׁע אַתָּה: לֹא יִגְרֹךְ רָע.
הו לֹא-יִתְיַצְבוּ הוֹלָלִים לִנְגֹד עֵינֶיךָ שְׁנֵאתָ כָּל-פֹּעֲלֵי אָוֶן.
הז תִּתְאַבֵּד דִּבְרֵי כָזָב: אִישׁ-דָּמִים וּמִרְמָה יִתְעַב יְהוָה.
הח וְאֲנִיבָרֵב חֲסִידֶךָ אָבוֹא בִּיתְךָ אֲשַׁתְּחוּה אֶל-הַיִּכָּל-קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ.
הט יְהוָה נַחֲנִי בְּצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרִי הוֹשֵׁר (הַיֹּשֵׁר) לִפְנֵי דִרְכֶּךָ.
הי כִּי אֵין בְּפִיחוֹ נִכּוֹנָהקְרָבִים הַזֹּאת: קִבֵּר-פְּתוּחַ גְּרוֹנִם לְשׁוֹנִם יַחֲלִיקוּן.
היא הָאֲשִׁימִם אֱלֹהִים יִפְּלוּ מִמַּעְצוֹתֵיהֶם:
היב בְּרַב פִּשְׁעֵיהֶם הִדִּיחְמוּ כִּי-מָרוּ בָךְ.
היג וַיִּשְׁמְחוּ כָּל-חוֹסֵי בָךְ לְעוֹלָם יִרְגְּנוּ וְתִסַּף עָלֵימוֹ
היד וַיַּעֲלֻצוּ בָךְ אֲהַבֵּי שְׁמֶךָ.
היז כִּי-אַתָּה תִּבְרָךְ צַדִּיק: יְהוֹהֲכַצְנָה רָצוֹן תַּעֲטֹרְנוּ.
היא לְמִנְצַח בְּנִינּוֹת עַל-הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד.
יב יְהוָה אֵל-בְּאִפָּךְ תּוֹכִיחֵנִי וְאַל-בְּחִמָּתְךָ תִּיַּסְרֵנִי.
יג חֲנִנִי יְהוָה כִּי אֲמַלֵּל-אֲנִי: רַפְּאֵנִי יְהוָהכִּי נִבְהָלוּ עֲצָמֵי.
יד וַנִּפְּשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד וְאַתָּה (וְאַתָּה) יְהוָה עַד-מָתִי.
יה שׁוּבָה יְהוָה חֲלָצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִידֶךָ.
יז כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ בְּשָׂאוֹל מִי יוֹדָה-לָךְ.
יח יִגְעָתִי בְּאַנְחָתִיאֲשַׁחַה בְּכָל-לַיְלָה מִטָּתִי בְּדַמְעָתִי עָרְשִׁי אֲמָסָה.
יט עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַס עֵינִי עֲתָקָה בְּכָל-צוּרְרִי.
יט סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל-פֹּעֲלֵי אָוֶן: כִּי-שָׁמַע יְהוָה קוֹל בִּכְיִי.
יז שָׁמַע יְהוָה תַּחֲנֻנָּתִי יְהוָה תִּפְּלָתִי יִקַּח.
יזא יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹדכָּל-אֲנָבִי יִשְׁבוּ וַיִּבְשׁוּ רַגְעִי.
יזא שְׁגִיוֹן לְדָוִד: אֲשֶׁר-שָׁר לַיהוָהעַל-דִּבְרֵי-כוֹשׁ בֶּן-יִמְיָנִי.
יזב יְהוָה אֱלֹהֵי בָךְ חֲסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל-רֹדְפֵי וְהַצִּילֵנִי.
יזג פֶּן-יִטְרֹף כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי פִּרְקָאֵין מִצִּיל.

זד יְהוָה אֱלֹהֵי אִם-עָשִׂיתִי זֹאת אִם-יֵשׁ-עוֹל בְּכַפִּי.
זה אִם-גָּמַלְתִּי שׁוֹלְמֵי רָע וְאַחֲלָצָה צוּרֵי רִיקָם.
זו יִרְדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי וַיִּשְׁגּוּיֶרֶמֶס לְאַרְצִי חַיִּי וּכְבוֹדִי לְעֹפֶר יִשְׁכֹּן סֵלָה.
זז קוֹמָה יְהוָה בְּאַפָּהּ הַנֶּשֶׂא בַעֲבֻרוֹת צוּרֵי וְעוֹרָה אֵלֵי מִשְׁפָּט צוֹיֹת.
זח וַעֲדַת לְאֻמִּים תִּסּוּבְּבָךְ וְעֲלִיָּה לְמָרוֹם שׁוֹבָה.
זט יְהוָה יָדִין עַמִּים: שִׁפְטֵנִי יְהוָה כְּצִדְקִי וּכְתִמִּי עָלַי.
זי יִגְמַר נָא רָע רְשָׁעִים וּתְכוֹנֵן צִדִּיק וּבְחֹן לְבוֹת וּכְלִיּוֹת אֱלֹהִים צִדִּיק.
זיא מִגִּנִּי עַל-אֱלֹהִים מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל.
זיב אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צִדִּיק וְאֵל זֶעֶם בְּכָל-יוֹם.
זיג אִם-לֹא יָשׁוּב חֲרָבוֹ יִלְטוּשׁ קִשְׁתּוֹ דֶּרֶךְ וַיְכוֹנְנָה.
זיד וְלוֹ הַכִּין כָּלִי מָוֶת חֲצִיו לְדִלְקִים יִפְעַל.
זטו הִנֵּה יַחֲבֵל-אָוֶן וְהָרָה עֵמָל וְיֵלֵד שָׁקֶר.
זטז בּוֹר כָּרָה וַיַּחֲפֹרְהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעַל.
זיז יָשׁוּב עֵמָלוֹ בְּרָאשׁוֹ וְעַל קִדְקֵדוֹ חֲמָסוֹ יִרֹד.
זיח אוֹדֶה יְהוָה כְּצִדְקוֹ וְאַזְמִירָה שֵׁם-יְהוָה עֲלֵיוֹן.
חא לְמַנְצֵחַ עַל-הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד.
חב יְהוָה אֲדִינֵנוּ מָה-אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תִּנָּה הוֹדֶךְ עַל-הַשָּׁמַיִם.
חג מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּנָּקִים יִסְדֹּת-עֵז:
לְמַעַן צוּרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם.
חד כִּי-אֶרְאֶה שָׁמִיךְ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֶיךָ
יָרַח וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנָתָה.
חה מָה-אֲנוּשׁ כִּי-תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן-אָדָם כִּי תִפְקֹדֵנוּ.
חו וַתַּחֲסֹרְהוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תַּעֲטִירְהוּ.
חז תִּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שִׁתָּה תַּחַת-רַגְלָיו.
חח צָנָה וְאַלְפִים כָּלָם וְגַם בְּהֵמוֹת שָׂדֵי.
חט צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם עֹבֵר אַרְחוֹת יָמִים.
חי יְהוָה אֲדִינֵנוּ: מָה-אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל-הָאָרֶץ.
טא לְמַנְצֵחַ עַל-מוֹת לִבָּן מִזְמוֹר לְדָוִד.
טב אוֹדֶה יְהוָה בְּכָל-לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל-נִפְלְאוֹתֶיךָ.

טג אַשְׁמַחַה וְאֶעֱלֶצָה בָּךְ אֲזַמְרָה שְׁמֶךָ עָלַיִן.
טד בְּשׁוּב-אֹיְבֵי אַחֹר יִכְשְׁלוּ וַיֵּאבְדּוּ מִפָּנֶיךָ.
טה כִּי-עָשִׂיתָ מִשְׁפָּטִי וְדִינִי יִשְׁבֹּתָ לְכִסֵּא שׁוֹפֵט צֶדֶק.
טו גָּעַרְתָּ גוֹיִם אַבְדֹתָ רָשָׁע שְׁמָם מַחִיתָ לְעוֹלָם וָעֶד.
טז הָאֹיֵב תִּמּוּ חַרְבוֹתֶיךָ לִנְצַח וְעָרִים נִתְּשַׁתְּאֲבָד זִכְרָם הִמָּה.
טז וַיְהִי הָעוֹלָם יֵשֵׁב כּוֹנֵן לַמִּשְׁפָּט כְּסֵאוֹ.
טז וְהוּא יִשְׁפֹּט-תֵּבֵל בְּצֶדֶק יָדִין לְאֲמִים בְּמִישְׁרִים.
טיז וַיְהִי יְהוָה מְשֻׁגָּב לְדָךְ מְשֻׁגָּב לְעֵתוֹת בְּצָרָה.
טיא וַיִּבְטְחוּ בָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא-עֲזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְהוָה.
טיב זָמְרוּ לַיהוָה יֵשֵׁב צִיּוֹן הִגִּידוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו.
טיג כִּי-דָרַשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא-שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים (עָנִוִּים).
טיד חֲנֻנִי יְהוֹרָאָה עָנִי מִשְׁנֹאֵי מְרוֹמָמִי מִשְׁעָרֵי מוֹת.
טטו לְמַעַן אֲסַפְּרָה כָּל-תִּהְלֶיךָ בְּשַׁעְרֵי בֵּת-צִיּוֹן אֲגִילָה בִּישׁוּעָתְךָ.
טטז טָבְעוּ גוֹיִם בְּשַׁחַת עָשׂוּ בְּרֶשֶׁת-זוֹ טָמְנוּ נִלְכְּדָה רַגְלָם.
טטז נִוְדַע יְהוָה מִשְׁפָּט עָשָׂה בְּפַעַל כְּפִיו נִוְקַשׁ רָשָׁע הִגִּיוֹן סָלָה.
טיח יָשׁוּבוּ רָשָׁעִים לְשִׂאוֹלָה כָּל-גוֹיִם שָׁכְחִי אֱלֹהִים.
טיט כִּי לֹא לִנְצַח יִשְׁכַּח אֲבִיוֹן תִּקְוֹת עֲנִוִּים (עָנִיִּים) תֵּאבֹד לָעֶד.
טכ קוֹמָה יְהוָה אֵל-יַעֲזֹ אֲנוּשׁ יִשְׁפֹּטוּ גוֹיִם עַל-פָּנֶיךָ.
טכא שִׁיתָה יְהוָה מוֹרָה לָהֶם יִדְעוּ גוֹיִם אֲנוּשׁ הִמָּה סָלָה.
יא לָמָּה יְהוָה תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק תַּעֲלִים לְעֵתוֹת בְּצָרָה.
יב בִּגְאוֹת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתְּפָשׂוּ בְּמִזְמוֹת זוֹ חֲשָׁבוּ.
יג כִּי-הִלֵּל רָשָׁע עַל-תִּצְאוֹת נַפְשׁוֹ וּבִצָּע בִּרְךָ נֶאֱחָץ יְהוָה.
יד רָשָׁע כְּגִבֹּה אָפוּ בֵּל-יִדְרֹשׁ אֵין אֱלֹהִים כָּל-מִזְמוֹתָיו.
יה יַחֲלִיו דִּרְכוֹ בְּכָל-עֵת מְרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנְּגִדּוֹ כָּל-צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם.
יו אָמַר בְּלִבּוֹ בֵּל-אָמוּט לָדָר וְדָר אֲשֶׁר לֹא-בָרַע.
יז אֱלֹהֵי פִיהוּ מְלֹאוֹמְרֵמוֹת וְתִדָּ תַחַת לְשׁוֹנוֹ עָמַל וְאָוֹן.
יח יֵשֵׁב בְּמִאֲרֵב חֲצֵרִים בְּמִסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו לְחַלְקָה יִצְפְּנוּ.
יט יִאֲרֵב בְּמִסְתָּר כְּאֲרִיָּה בְּסִכָּה יִאֲרֵב לְחִטּוֹף עָנִי
 יַחֲטֹף עָנִי בְּמִשְׁכּוֹ בְּרֶשֶׁתוֹ.
יז וּדְכָה (יִדְכָּה) יִשָּׁח וְנָפַל בְּעֲצוֹמָיו חֲלֵכָאִים (חַל כָּאִים).
יזא אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח אֵל הַסִּתִּיר פָּנָיו בֵּל-רָאָה לִנְצַח.

יב קומה יהוה אל נשא ידך אל-תשפח עניים (עניים).
יג על-מה נאץ רשע אלהים אמר בלבבו לא תדרש.
יד ראתה כי-אתה עמל וכעס תביט לתת בידיך:
 עליך יעזב חלכה יתום אתה היית עוזר.
טו שבר זרוע רשע ורע תדרוש-רשעו בל-תמצא.
טז יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו.
יז תאות עניים שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אזנך.
יח לשפט יתום ודך: בל-יוסיף עוד לערץ אנוש מן-הארץ.
יט למנצח לדוד:
 ביהוה חסיתיאיך תאמרו לנפשי נודו (נודי) הרכם צפור.
כ כי הנה הרשעים ידרכון קשת כוננו חץ על-יתר
 לירות במו-אפל לישרי-לב.
כא כי השתות יהרסון צדיק מה-פעל.
כב יהוה בהיכל קדשו יהוה בשמים כסאו:
 עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם.
כג יהוה צדיק יבחן: ורשע ואהב חמסשנאה נפשו.
כד ימטר על-רשעים פחים: אש וגפרית ורוח זלעפותמנת כוסם.
כה כי-צדיק יהוה צדקות אהב ישר יחזו פנימו.
כו למנצח על-השמינית מזמור לדוד.
כז הושיעה יהוה כי-גמר חסיד: כי-פסו אמונים מבני אדם.
כח שוא ידברואיש את-רעהו: שפת חלקותבלב ולב ידברו.
כט יכרת יהוה כל-שפתי חלקות לשון מדברת גדלות.
ל אשר אמרו ללשוננו נגבירשפתינו אתנו: מי אדון לנו.
לא משד עניים מאנקת אביונים:
 עתה אקום לאמר יהוה אשית ביגע יפיח לו.
לב אמרות יהוה אמרות טהרות:
 כסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים.
לג אתה-יהוה תשמרם תצננו מן-הדור זו לעולם.
לד סביב רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם.
לה למנצח מזמור לדוד.
לז עד-אנה יהוה תשכחני נצח עד-אנה תסתיר את-פניך ממני.

יגג עד-אָנה אָשית עצות בְּנַפְשִׁי יִגּוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם
עד-אָנה יָרוּם אִיבִי עָלַי.
יגד הַבִּיטָה עֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי הָאֵרָה עֵינֵי פֶן-אִישׁן הַמָּוֶת.
יגה פֶּן-יֹאמֶר אִיבִי יִכְלֹתִיו צָרִי יִגִּילוּ כִּי אָמוּט.
יגו וְאֲנִי בַּחֲסָדְךָ בְּטַחְתִּי יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ:
אֲשִׁירָה לִיהוָה כִּי גָמַל עָלַי.
ידא לְמַנְצַח לְדוֹד:
אָמַר נָבֵל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים
הַשְׁחִיתוּ הַתְּעִיבוּ עֲלִילָה אֵין עֲשֵׂה-טוֹב.
ידב יְהוָה מְשָׁמִים הַשְׁקִיף עַל-בְּנֵי-אָדָם:
לְרֹאוֹת הַיֵּשׁ מִשְׁפִּיל דֶּרֶשׁ אֶת-אֱלֹהִים.
ידג הַכֹּל סָר יַחְדּוֹ נֶאֱלָחוּ: אֵין עֲשֵׂה-טוֹבֵאִין גַּם-אֶחָד.
ידד הֲלֹא יָדְעוּ כָּל-פְּעָלֵי-אֲוֹן: אֲכָלִי עָמִי אָכְלוּ לָחֶם יְהוָה לֹא קָרָאוּ.
ידה שָׁם פָּחַדוּ פָּחַד: כִּי-אֱלֹהִים בְּדוֹר צָדִיק.
ידו עֲצַת-עָנִי תִבְיָשׁוּ: כִּי יְהוָה מַחְסֵהוּ.
ידז מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל:
בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוֹת עָמוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל.
טוא מִזְמוֹר לְדָוִד: יְהוָה מִי-יָגוּר בְּאֶהְלֶךְ מִי-יִשְׁכֵּן בְּהַר קֹדֶשֶׁךָ.
טוב הוֹלֵךְ תָּמִים וּפָעַל צֶדֶק וְדִבֵּר אֱמֶת בְּלִבָּבוֹ.
טוג לֹא-רָגַל עַל-לִשְׁנוֹלֹא-עֲשֵׂה לַרְעָהוּ רָעָה וְחִרְפָּה לֹא-נָשָׂא עַל-קֶרְבוֹ.
טוד נִבְזָה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֶת-יִרְאֵי יְהוָה יַכְבִּד
נִשְׁבַּע לְהִרְעֹ וְלֹא יָמַר.
טוה כִּסְפוֹ לֹא-נָתַן בְּנִשְׁךָ וְשִׁחַד עַל-נָקִי לֹא לָקַח:
עֲשֵׂה-אֱלֹהֵי לֹא יִמוּט לַעֲוֹלָם.
טזא מִכְתָּם לְדָוִד: שְׁמִרְנִי אֵל כִּי-חֲסִיתִי בְּךָ.
טזב אָמַרְתָּ לִיהוָה אֲדֹנִי אַתָּה טוֹבָתִי בַּל-עָלִיד.
טזג לְקִדּוּשִׁים אֲשֶׁר-בְּאַרְצְ הַמָּה וְאֲדִירִי כָּל-חֲפָצֵי-בָם.
טזד יִרְבוּ עֲצָבוֹתָם אַחֲרֵי מָהֶרָה:
בַּל-אֲסִיף נִסְפִיָּהֶם מִדָּם וּבַל-אֲשָׂא אֶת-שְׁמוֹתָם עַל-שִׁפְתִּי.
טזה יְהוָה מִנֵּת-חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תוֹמִיךָ גּוֹרְלִי.
טזו חֲבָלִים נָפְלוּ-לִי בְּנַעֲמִים אֶף-נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי.

טז אֲבֵרְךָ אֶת-יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצָנִי אֶף-לִילֹת יִסְרוּנִי כִלְיוֹתַי.
טזח שְׁוִיתִי יְהוָה לִנְגִדִי תָמִיד: כִּי מִיָּמִינִי בֵּל-אֲמוּט.
טזט לָכֵן שָׁמַח לִבִּי וַיִּגְלַל כְּבוֹדִי אֶף-בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לִבְטָח.
טזי כִּי לֹא-תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל לֹא-תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת שְׁחַת.
טזיא תוֹדִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים:
 שִׁבַּע שְׁמָחוֹת אֶת-פָּנֶיךָ נַעֲמוֹת בְּיָמֶיךָ נָצַח.
יזא תִּפְלֶה לְדָוִד:
 שְׁמָעָה יְהוָה צֶדֶק הַקְּשִׁיבָה רִנָּתִי הֶאֱזִינָה תִּפְלָתִי
 בְּלֹא שִׁפְתֵי מֶרְמָה.
יזב מִלִּפְנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תַּחֲזִינָה מִיִּשְׂרָאֵל.
יזג בַּחֲנֻת לִבִּי פָקַדְתָּ לִּילָה צָרַתִּי בֵּל-תִּמְצָא
 זְמַתִּי בֵּל-יַעֲבֹר-פִּי.
יזד לִפְעֻלֹּת אָדָם בְּדָבָר שִׁפְתֶיךָ אֲנִי שֹׁמְרֵתִי אֲרָחוֹת פָּרִיץ.
יזה תִּמְלֹךְ אֲשֶׁרִי בְּמַעְגְלוֹתֶיךָ בֵּל-נְמוּטוֹ פִּעָמִי.
יזו אֲנִי-קָרָאתִיךָ כִּי-תַעֲנֵנִי אֵל הֵט-אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי.
יזז הִפְלִיחַ חֲסִידֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמַּתְקוֹמָמִים בְּיָמֶיךָ.
יזח שְׁמֵרֵנִי כְּאִישׁוֹן בֵּת-עֵין בָּצַל כְּנֶפֶיךָ תִּסְתִּירֵנִי.
יזט מִפְּנֵי רָשָׁעִים זֶה שְׁדוֹנִי אֵיבִי בְּנֶפֶשׁ יִקִּיפוּ עָלַי.
יזי חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ פִּימוֹ דָּבְרוּ בְּגֹאוֹת.
יזיא אֲשִׁירֵנוּ עֲתָה סַבְבוּנִי (סַבְבוּנוּ) עֵינֵיהֶם יִשִּׁיתוּ לְנִטּוֹת בְּאֶרֶץ.
יזיב דְּמִינוּ כְּאֶרֶיָּה וְכִסּוֹף לְטָרֶף וְכִכְפִּיר יֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים.
יזיג קוֹמָה יְהוָה קַדְמָה פָּנָיו הַכְרִיעָהוּ
 פִּלְטָה נַפְשִׁי מֶרְשַׁע חֲרָבָךָ.
יזיד מִמָּתִים יָדָךְ יְהוָה מִמָּתִים מִחֲלָד
 חֲלָקִים בַּחַיִּים וְצַפִּינָךְ (וְצַפִּינוּךָ) תִּמְלֵא בְטָנִים:
 יִשְׁבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לַעֲוִלָלִיָּהם.
יזיטו אֲנִיבְצָדֶק אֶחֱזָה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהִקִּיץ תִּמְוֹנָתְךָ.
יחא לְמַנְצֶחַ לַעֲבָד יְהוָה לְדָוִד:
 אֲשֶׁר דָּבַר לַיהוָה אֶת-דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת
 בַּיּוֹם הַצִּיל-יְהוָה אוֹתוֹ מִכַּף כָּל-אֵיבָיו וּמִיַּד שָׂאוֹל.
יחב וַיֹּאמֶר אֶרְחָמֶךָ יְהוָה חֲזָקִי.

יחג יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי:
אלי צורי אחסה-בו מגני וקרן-ישעי משגבי.
יחד מהלל אקרא יהוה ומן-איבי אנשע.
יחה אפפוני חבלי-מות ונחלי בליעל יבעתוני.
יחו חבלי שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות.
יחז בצר-לי אקרא יהוה ואל-אלהי אשוע:
ישמע מהיכלו קולי ושוועתי לפניו תבוא באזניו.
יחח ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו
ויתגעשו כי-חרה לו.
יחט עלה עשן באפו ואש-מפיו תאכל
גחלים בערו ממנו.
יחי ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו.
יחיא וירכב על-כרוב ויעף וידא על-כנפי-רוח.
יחיב ישת חשך סתרו סביבותיו סכתו
חשכת-מים עבי שחקים.
יחיג מננה נגדו: עביו עברו בך וגחלי-אש.
יחיד וירעם בשמים יהוה ועליון יתן קלו בך וגחלי-אש.
יחטו וישלח חציו ופיצם וברקים רב ויהמם.
יחטז ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל:
מגערתך יהוה מנשמת רוח אפך.
יחיו ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים.
יחיח יצילני מאיבי עז ומשנאי כי-אמצו ממני.
יחיט יקדמוני ביום-אידי ויהי-יהוה למשען לי.
יחכ ויציאני למרחב יחלצני כי חפץ בי.
יחכא יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי.
יחכב כי-שמרתי דרכי יהוה ולא-רשעתי מאלהי.
יחכג כי כל-משפטיו לנגדי וחקותיו לא-אסיר מני.
יחכד ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני.
יחכה וישב-יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו.
יחכו עם-חסיד תתחסד עם-גבר תמים תתמם.
יחכז עם-נבר תתברר ועם-עקש תתפתל.

יחכח כִּי-אַתָּה עִם-עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רַמּוֹת תִּשְׁפִּיל.
יחכט כִּי-אַתָּה תֹאכִיר נָרִי יִהְיֶה אֱלֹהֵי יִגִּיהַ חֹשֶׁכִּי.
יחל כִּי-בֶדֶךְ אֶרֶץ גְּדוּד וּבְאֱלֹהֵי אֲדָלָג-שׁוּר.
יחלא הָאֵל תַּמִּים דֶּרֶכּוֹ;
אֲמַרְתָּ-יִהְיֶה צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל הַחֹסִים בּוֹ.
יחלב כִּי מִי אֱלֹהִים מִבִּלְעָדִי יִהְיֶה וּמִי צוּר זִוְלָתִי אֱלֹהֵינוּ.
יחלג הָאֵל הַמֵּאֲזִרְנִי חֵיל וַיִּתֵּן תַּמִּים דֶּרֶכִּי.
יחלד מְשׁוּהַ רַגְלִי כְּאֵילֹת וְעַל בָּמוֹתַי יַעֲמִידֵנִי.
יחלה מִלֵּמֶד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחְתָּה קִשְׁת-נְחוּשָׁה זְרוּעֹתַי.
יחלו וַתִּתֵּן-לִי מִגֵּן יִשְׁעָךְ; וַיִּמְיֶנֶךָ תִּסְעָדֵנִי וְעֲנוּתְךָ תִּרְבֵּנִי.
יחלוז תִּתְּרִיב צַעְדִּי תַחְתָּי וְלֹא מַעְדּוֹ קָרַסְלִי.
יחלח אֶרְדּוֹף אוֹיְבֵי וְאֲשִׁיגֶם וְלֹא-אָשׁוּב עַד-כְּלוֹתָם.
יחלט אֶמְחָצֶם וְלֹא-יִכְלוּ קוּם יִפְּלוּ תַחַת רַגְלִי.
יחמ וַתֵּאֲזִרְנִי חֵיל לַמִּלְחָמָה תִּכְרִיעַ קַמִּי תַחְתָּי.
יחמא וְאֵיבֵי נִתְּתָה לִי עֶרֶף וּמִשְׁנָאִי אֶצְמִיתָם.
יחמב יִשְׁוּעוּ וְאִין-מוֹשִׁיעַ עַל-יִהְיֶה וְלֹא עָנָם.
יחמג וְאֲשַׁחֲקֶם כְּעֶפֶר עַל-פְּנֵי-רוּחַ כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקָם.
יחמד תִּפְלִטֵנִי מִרִּיבֵי-עָם; תִּשְׁיַמְנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עִם לֹא-יַדְעֵתִי יַעֲבֹדוּנִי.
יחמה לִשְׁמַע אֲזִין יִשְׁמְעוּ לִי בְּנֵי-נֶכֶד יִכְחָשׁוּ-לִי.
יחמו בְּנֵי-נֶכֶד יִבְּלוּ וַיִּחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם.
יחמוז חִי-יִהְיֶה וּבְרוּךְ צוּרִי וַיְרוּם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
יחמח הָאֱלֹהִינוּתָן נִקְמוֹת לִי וַיַּדְבֵּר עִמָּי תַחְתָּי.
יחמט מִפְּלִטִי מֵאֵיבֵי; אֵף מִן-קַמִּי תִרְוּמִמֵּנִי מֵאִישׁ חָמָס תִּצְלִלֵנִי.
יחנ עַל-כֵּן אוֹדֶךָ בְּגוֹיִם יִהְיֶה וּלְשִׁמְךָ אֲזַמְּרָה.
יחנא מִגְדָּל יִשְׁוּעוֹת מַלְכוֹ;
וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹלָדָד וּלְזָרְעוֹ עַד-עוֹלָם.
יטא לְמַנְצֵחַ מִזְמוֹר לַדָּוִד.
יטב הַשְּׁמִים מְסַפְּרִים כְּבוֹד-אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הֶרְקִיעַ.
יטג יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אֱמֶר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יִחְוָה-דָּעַת.
יטד אִין-אֱמֶר וְאִין דְּבָרִים; בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם.
יטה בְּכָל-הָאֶרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצָה תִּבֵּל מַלְיָהֶם

לְשֹׁמֵשׁ שֵׁם-אֱהֵל בָּהֶם.

יטו וְהוֹאֲכֹתֶנּוּ יֵצֵא מִחֻפָּתוֹ יָשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אַרְחַ.

יטז מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵא אוֹתָקוּפָתוֹ עַל-קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מִחֻמָּתוֹ.

יטח תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוֹת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פִּתִּי.

יטט פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׁרִים מְשֻׁמָּחִי-לֵב מִצּוֹת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם.

יטי יֵרָאֵת יְהוָה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד: מִשְׁפָּטִי-יְהוָה אֶמֶת צֶדֶקוֹ יִחַדּוּ.

יטיא הִנֵּחַמָּדִים מְזָהֵב וּמִפִּז רַב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים.

יטיב גַּם-עֲבָדָךְ נִזְהָר בָּהֶם בִּשְׁמֶרֶם עֵקֶב רַב.

יטיג שְׁגִיאוֹת מִי-יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי.

יטיז גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׁךְ עֲבָדָךְ אֶל-יִמְשְׁלוּ-בִי אֲזִי אֵיתָם

וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רַב.

יטטו יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ:

יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי.

כא לִמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד.

כב יַעֲנֶךָ יְהוָה בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.

כג יִשְׁלַח-עֲזָרְךָ מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ.

כד יִזְכֹּר כָּל-מִנְחֹתֶךָ וְעוֹלֹתֶךָ יִדְשֶׁנָּה סֶלָה.

כה יִתֵּן-לָךְ כָּלכֶּבֶד וְכָל-עֲצָתְךָ יִמְלֵא.

כו נִרְנְנָה בִּישׁוּעָתְךָ וּבָשֵׁם-אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל

יִמְלֵא יְהוָה כָּל-מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ.

כז עֲתֶה יִדְעֵתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשִּׁיחוֹ:

יַעֲנֶהוּ מִשְׁמִי קֹדֶשׁוֹ בְּגִבּוֹרֹת יִשַׁע יִמִּינוּ.

כח אֱלֹהֵי בָרֶכֶב וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים

וְאַנְחָנוּ בָשֵׁם-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר.

כט הִמָּה כָּרְעוּ וְנִפְּלוּ וְאַנְחָנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדָד.

כי יְהוָה הוֹשִׁיעָה: הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קִרְאָנוּ.

כאא לִמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד.

כאב יְהוָה בָּעֲזָךְ יִשְׁמַח-מֶלֶךְ: וּבִישׁוּעָתְךָ מֶה-יִגִּיל (יִגַּל) מְאֹד.

כאג תִּתְּאוֹת לִבּוֹ נִתְּתָה לוֹ וְאַרְשֵׁת שְׁפָתָיו בֵּל-מִנְעֹת סֶלָה.

כאד כִּי-תִקְדָּמֶנוּ בְּרִכּוֹת טוֹב תִּשְׁתִּי לְרֹאשׁוֹ עֲטָרַת פָּז.

כאה חַיִּים שָׁאֵל מִמֶּדֶנְתָּתָה לוֹ אֶרֶץ יָמִים עוֹלָם וָעֶד.

כאו גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתְךָ הוֹד וְהָדָר תִּשְׁוֶה עָלָיו.
כאז כִּי-תִשְׁיִתְהוּ בְּרָכוֹת לְעַד תִּחַדְהוּ בְּשִׁמְחָה אֶת-פָּנֶיךָ.
כאח כִּי-הִמְלִיךְ בְּטַח בִּיהוָה וּבְחֶסֶד עָלְיוֹן בַּל-יִמוּט.
כאט תִּמְצָא יָדְךָ לְכָל-אִיבֶיךָ יִמְיֶנְךָ תִּמְצָא שְׂנְאֶיךָ.
כאי תִּשְׁיִתְמוּ כְּתִנּוֹר אִישׁ לַעֲת פָּנֶיךָ;
 יִהְיֶה בְּאִפּוֹ יִבְלָעֵם וְתֹאכְלֵם אִישׁ.
כאיא פָּרִימוֹ מֵאֶרֶץ תֹּאבֵד וְזָרַעֲם מִבְּנֵי אָדָם.
כאיב כִּי-נָטוּ עֲלֶיךָ רָעָה חָשְׁבוּ מִזְמָה בַּל-יִוָּכְלוּ.
כאיג כִּי תִשְׁיִתְמוּ שָׁכֶם בְּמִיתָרֶיךָ תִּכּוֹנֵן עַל-פְּנֵיהֶם.
כאיד רוּמָה יִהְיֶה בְּעֶזְךָ נִשְׁיָרָה וְנִזְמָרָה גְבוּרָתְךָ.
כבא לִמְנַצֵּחַ עַל-אֵילַת הַשָּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד.
כבב אֵלֵי אֵלֵי לָמָּה עֲזַבְתָּנִי רְחוּק מִישׁוּעָתִי דְּבָרֵי שְׁאֲגָתִי.
כבג אֱלֹהֵי־אֱקָרָא יוֹמָם וְלַיְלָה תַעֲנֶה וְלִילָה וְלֹא-דַמְיָה לִי.
כבד וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל.
כבה בָּךְ בְּטָחוּ אֲבֹתֵינוּ בְּטָחוּ וְתִפְלָטְמוּ.
כבו אֱלֹיךָ זָעֲקוּ וְנִמְלָטוּ בָּךְ בְּטָחוּ וְלֹא-בוֹשׁוּ.
כבז וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא-אִישׁ חֲרַפַּת אָדָם וּבְזוּי עָם.
כבח כָּל-רְאִי יִלְעָגוּ לִי יִפְטִירוּ בְּשִׁפָּה יְנִיעוּ רֹאשׁ.
כבט גַּל אֶל-יִהוָה יִפְלָטְהוּ יִצִּילְהוּ כִּי חָפֵץ בּוֹ.
כבי כִּי-אַתָּה גָּחִי מִבְּטָן מִבְּטִיחִי עַל-שְׁדֵי אֹמִי.
כביא עֲלֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי מֵרַחֵם מִבְּטָן אֹמִי אֵלֵי אַתָּה.
כביב אֶל-תִּרְחַק מִמֶּנִּי כִּי-צָרָה קְרוּבָה: כִּי-אֵין עֹזֶר.
כביג סָבְבוּנִי פָּרִים רַבִּים אֲבִירֵי בָשָׁן כְּתִירוּנִי.
כביד פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אֲרִיָּה טֹרֵף וְשֹׁאֵג.
כבטו כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדּוּ כָּל-עַצְמוֹתַי;
 הִזָּה לִבִּי כְּדוֹנָג נָמַס בְּתוֹךְ מַעִי.
כבטז יָבֵשׁ כְּחָרָשׁ כָּחִי וּלְשׁוֹנִי מִדְּבַק מִלְּקוֹחִי וְלַעֲפָר-מָוֶת תִּשְׁפָּתֵנִי.
כבז כִּי סָבְבוּנִי כָּל־בָּיִם: עֲדַת מְרַעִים הַקִּיפּוּנִי {כָּאֲרִי} כָּאֲרוּ יָדֵי וְרַגְלֵי.
כביח אֲסַפֵּר כָּל-עַצְמוֹתַי הֵמָּה יִבִּיטוּ יִרְאוּ-בִּי.
כביט יִחַלְקוּ בְּגִדֵי לָהֶם וְעַל-לְבוּשֵׁי יִפִּילוּ גֹרֶל.
ככ וְאַתָּה יִהְיֶה אֶל-תִּרְחַק אֵילוּתִי לַעֲזָרְתִּי חוֹשֶׁה.

כבכא הצילה מחרב נפשי מיד-כלב יחידתי.
כבכב הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני.
כבכג אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהלך.
כככד יראי יהוה הללוהו כל-זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל-זרע ישראל.
כככה כי לא-בזה ולא שקץ ענות עני ולא-הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע.
כככו מאתך תהלתני בקהל רבנדרי אשלים נגד יראיו.
כככז לאכלו עניים וישבעו יהללו יהוה דרשיו יחי לבבכם לעד.
כככח יזכרו וישבו אל-יהוה כל-אפסי-ארץ וישתחוו לפניך כל-משפחות גוים.
כככט כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים.
ככל אכלו וישתחוו כל-דשני-ארץ לפניו יכרעו כל-יורדי עפר ונפשו לא חיה.
כבלא זרע יעבדנו יספר לאדני לדור.
כבלב יבאו ויגידו צדקתו: לעם נולד כי עשה.
כגא מזמור לדוד: יהוה רעי לא אחסר.
כגב בנאות דשא ירביצני על-מי מנחות ינהלני.
כגג נפשי ישוב ינחני במעגלי-צדק למען שמו.
כגד גם כי-אלך בגיא צלמות לא-אירא רע כי-אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני.
כגה תערך לפני שלחן נגד צורי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה.
כגו אך טוב וחסד ירדפוני כל-ימי חיי ושבתי בבית-יהוה לארך ימים.
כדא לדוד מזמור: ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה.
כדב כי-הוא על-ימים יסדה ועל-נהרות יכוונה.
כדג מי-יעלה בהר-יהוה ומי-יקום במקום קדשו.
כדד נקי כפים ובר-לבב:

אֲשֶׁר לֹא-נָשָׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה.
כדה יֵשׂא בִּרְכָה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ.
כזו זֶה דֹּר דִּרְשׁוּ מִבְּקָשֵׁי פִּנְיָה יַעֲקֹב סֵלָה.
כזו שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.
כח מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
יְהוָה עֲזִז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה.
כדט שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד.
כדי מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה.
כהא לְדָוִד: אֵלֶיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֲשָׂא.
כהב אֱלֹהֵיכֶם בְּטַחְתִּי אֶל-אֲבוֹשָׁה אֶל-יַעֲלֹצוּ אוֹיְבֵי לִי.
כהג גַּם כָּל-קִוְיָה לֹא יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם.
כהד דִּרְכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אַרְחוֹתֶיךָ לְמַדְנִי.
כהה הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתָּךְ וּלְמַדְנִי כִּי-אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי
אוֹתָךְ קוֹיֵתִי כָּל-הַיּוֹם.
כהו זָכַר-רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ: כִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה.
כהז חֲטָאוֹת נַעֲוִירִי וּפְשָׁעֵי אֶל-תִּזְכֹּר:
כחא כְּחֲסָדֶךָ זָכַר-לִי-אַתָּה לְמַעַן טוֹבֶךָ יְהוָה.
כבח טוֹב-וַיִּשֶׁר יְהוָה עַל-כֵּן יוֹרָה חֲטָאִים בְּדֶרֶךְ.
כהט יִדְרֹךְ עֲנּוּיִם בְּמִשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲנּוּיִם דֶּרֶכּוֹ.
כהי כָּל-אַרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאֶמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֹדֶתָיו.
כהיא לְמַעַן-שִׁמְךָ יְהוָה וְסִלַּחְתָּ לַעֲוֹנֵי כִּי רַב-הוּא.
כהיב מִי-זֶה הָאִישׁ יֵרָא יְהוָה יוֹרְנוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר.
כהיג נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין וְזָרְעוֹ יִירַשׁ אֶרֶץ.
כהיד סוֹד יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לַהוֹדִיעִם.
כהטו עֵינֵי תַמִּיד אֶל-יְהוָה: כִּי הוּא-יוֹצִיא מִרְשֶׁת רִגְלִי.
כהטז פָּנָה-אֵלַי וַחֲנֹנִי: כִּי-יַחֲדִיד וְעָנִי אָנִי.
כהז צְרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי.
כהיח רְאֵה עֲנִי וְעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל-חֲטָאוֹתַי.

כהיט ראה-איבי כי-רבו וּשְׁנֵאת חֲמִס שְׁנֵאוֹנִי.
 כהכ שְׁמֶרָה נִפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי אֶל-אֲבוֹשׁ כִּי-חֲסִיתִי בָּךְ.
 כהכא תם-וַיֵּשֶׁר יִצְרוֹנִי: כִּי קוֹיִתִּיךָ.
 כהכב פָּדָה אֱלֹהִים אֶת-יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו.
 כוא לְדוֹד: שְׁפִטְנִי יְהוָה כִּי-אֲנִי בְּתַמִּי הִלַּכְתִּי
 וּבִיהוָה בְּטַחְתִּי לֹא אֶמְעָד.
 כוב בְּחֲנִנִי יְהוָה וְנִסְנִי צְרוּפָה (צָרְפָּה) כִּלְיוֹתִי וְלִבִּי.
 כוג כִּי-חֲסֹדְךָ לִנְגֹד עֵינִי וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּאַמְתֶּךָ.
 כוז לא-יִשְׁבְּתִי עִם-מִתִּי-שָׁוָא וְעַם נַעֲלָמִים לֹא אָבוֹא.
 כוה שְׁנֵאתִי קֹהֶל מְרָעִים וְעַם-רָשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב.
 כוו אֶרְחֹץ בְּנִקְיוֹן כִּפִּי וְאֶסְבֶּבָה אֶת-מִזְבִּיחְךָ יְהוָה.
 כוז לְשִׁמְעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל-נִפְלְאוֹתֶיךָ.
 כוח יְהוָה אֱהַבְתִּי מֵעוֹן בֵּיתְךָ וּמִקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
 כוט אֶל-תִּתְאַסֶּף עִם-חֲטָאִים נִפְשִׁי וְעַם-אֲנָשִׁי דָּמִים חַיִּי.
 כוי אֲשֶׁר-בִּידֵיהֶם זָמָה וַיִּמְיֶנֶם מִלְּאָה שָׁחַד.
 כויא וְאֲנִי בְּתַמִּי אֵלֶיךָ פָּדֵנִי וְחַנּוּנִי.
 כויב רַגְלִי עֲמָדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבָרְךָ יְהוָה.
 כוא לְדוֹד: יְהוָה אוֹרִי וַיִּשְׁעִימַמִּי אִירָא
 יְהוָה מְעוֹז-חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד.
 כזב בְּקָרֵב עָלִי מְרָעִים לֶאֱכֹל אֶת-בְּשָׂרִי:
 צָרִי וְאִיבִי לִי הֵמָּה כָּשְׁלוּ וְנָפְלוּ.
 כזג אִם-תִּחַנֶּה עָלִי מִחֲנָה לֹא-יִירָא לִבִּי:
 אִם-תִּקּוֹם עָלִי מִלְחָמָה בִּזְאת אֲנִי בּוֹטָח.
 כזד אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת-יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ:
 שְׁבִתִּי בְּבֵית-יְהוָה כָּל-יְמֵי חַיִּי
 לַחֲזוֹת בְּנַעֲם-יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ.
 כזה כִּי יִצְפְּנִי בְּסִכָּה בְּיוֹם רָעָה:
 יִסְתַּרְנִי בְּסִתְּרָה אֶהְלוּ בְּצוֹר יְרוּמָמִנִי.
 כזו וְעַתָּה יְרוֹם רֹאשִׁי עַל אִיבֵי סִבִּיבוֹתִי וְאֶזְבְּחָה בְּאֶהְלוּ זִבְחֵי תְרוּעָה
 אֲשִׁירָה וְאֶזְמָרָה לִיהוָה.
 כזז שְׁמַע-יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי.

כזח לך אמר לביבקשו פני את-פניך יהוה אבקש.
כזט אל-תסתיר פניך ממני אל תט-באף עבדך:
עזרתי היות אל-תטשני ואל-תעזבני אלהי ישעי.
כזי כי-אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני.
כזיא הורני יהוה דרךך: ונחני בארח מישור למען שוררי.
כזיב אל-תתנני בנפש צרי: כי קמו-בי עדי-שקר ויפח חמס.
כזיג לולאהאמנתי לראות בטוב-יהוה: בארץ חיים.
כזיד קנה אל-יהוה: חזק ונאמץ לבך וקנה אל-יהוה.
כזיא לדוד אליך יהוה אקרא צורי אל-תחרש ממני:
פן-תחשה ממני ונמשלתי עם-יורדי בור.
כזב שמע קול תחנוני בשועי אליך
בנשאי ידי אל-דביר קדשך.
כזג אל-תמשכני עם-רשעים ועם-פעלי-און:
דברי שלום עם-רעיהם ורעה בלבבם.
כזד תן-להם כפעלם וכרע מעלליהם:
כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם.
כזה כי לא יבינו אל-פעלת יהוה ואל-מעשה ידיו
יהרסם ולא יבנם.
כזו ברוך יהוה: כי-שמע קול תחנוני.
כזז יהוה עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי:
ויעלז לבי ומשירי אהודנו.
כזח יהוה עז-למו ומעוז ישועות משיחו הוא.
כזט הושיעה את-עמך וברך את-נחלתך
ורעם ונשאים עד-העולם.
כזא מזמור לדוד: הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז.
כזב הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת-קדש.
כזג קול יהוה על-המים:
אל-הכבוד הרעים יהוה על-מים רבים.
כזד קול-יהוה בכח קול יהוה בהדר.
כזה קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את-ארזי הלבנון.
כזו וירקידם כמו-עגל לבנון ושרין כמו בן-ראמים.

כטז קול-יהוה חֲצַב לַהֲבוֹת אֵשׁ.
כטח קול יהוה יחיל מִדְּבַר יחיל יהוה מִדְּבַר קֹדֶשׁ.
כטט קול יהוה יחולל אֵילֹת וַיִּחַשֵּׁף יַעְרוֹת:
 וַבְּהִיכְלוֹ פָּלוּ אִמֶּר כְּבוֹד.
כטי יהוה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם.
כטיא יְהוָה עָזַר לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יִבְרָךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.
לא מִזְמוֹר: שִׁיר-חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד.
לב אַרְוַמְמָה יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא-שָׁמַחַת אֵיבֵי לִי.
לג יְהוָה אֱלֹהֵי שׁוֹעֲתִי אֱלִיף וַתִּרְפְּאֵנִי.
לד יְהוָה הַעֲלִיתָ מִן-שָׂאוֹל נַפְשִׁי חַיִּיתָנִי מִיּוֹרְדֵי- (מִיְרֵדִי-) בּוֹר.
לה זָמְרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קֹדֶשׁוֹ.
לו כִּי רָגַע בְּאֶפֶס חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ:
 בָּעָרֵב יִלִּין בְּכִי וְלִבְקָר רָנָה.
לז וְאַנִּי אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי בַּל-אֲמוּט לְעוֹלָם.
לח יְהוָה בְּרָצוֹנָה הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי-עֹז:
 הִסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ הֵייתִי נִבְהָל.
לט אֱלִיף יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל-אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן.
לי מֵה-בָּצַע בְּדָמִי בִּרְדֹתִי אֶל-שָׁחַת:
 הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר הַנִּגִּיד אֶמְתֵּךְ.
ליא שָׁמַע-יְהוָה וַחֲנֹנִי יְהוָה הֵינִי-עֹזֵר לִי.
ליב הִפְכַּת מִסַּפְּדֵי לְמַחֹל לִי: פִּתַּחְתָּ שְׁקִי וַתֹּאזְרֵנִי שְׂמֻחָה.
ליג לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם:
 יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדֶךָ.
לאא לְמִנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד.
לאב בָּךְ-יְהוָה חֲסִיתִי אֶל-אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצַדִּיקְתָּךְ פִּלְטֵנִי.
לאג הִטָּה אֵלַי אָזְנוֹךָ מִהֲרָה הֲצִילֵנִי:
 הֵינִי לִי לְצוֹר-מַעֲזוֹלָבִית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי.
לאד כִּי-סָלַעִי וּמְצוּדֹתַי אֶתָּה וּלְמַעַן שִׁמָּה תִּנְחַנִּי וּתְנַהֵלֵנִי.
לאה תוֹצִיאֵנִי מִרְשַׁת זֶז טָמְנוֹ לִי: כִּי-אֶתָּה מַעֲוִזִי.
לאו בִּינְדֶךָ אֶפְקִיד רוּחִי: פָּדִיתָ אוֹתִי יְהוָה אֵל אֲמֶת.
לאז שָׁנַאתִי הַשְׁמֵרִים הַבְּלִי-שׁוֹא וְאַנִּי אֶל-יְהוָה בְּטַחְתִּי.

לאח אָגִילָה וְאַשְׁמָחָה בְּחִסְדְּךָ;
אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת-עֲנִי יִדְעָתָ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי.
לאט וְלֹא הִסְגַּרְתָּנִי בְּיַד-אוֹיֵב הָעֵמֶדְתָּ בְּמִרְחָב רַגְלִי.
לאי חֲנִנִי יִהְיֶה כִּי צָר-לִי;
עֲשֵׂשָׁה בְכַעַס עֵינִי נַפְשִׁי וּבִטָּנִי.
לאי כִּי כָלוּ בִגְדֵי חַיִּי וּשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה;
כָּשַׁל בְּעוֹנֵי כָחִי וַעֲצָמִי עָשָׂשׁוּ.
לאיב מִכָּל-צָרָרִי הָיִיתִי חֲרָפָה וְלִשְׁכְּנִי מָאֵד וּפֶחַד לְמִידְעִי;
רָאִי בַחוּץ נִדְדוּ מִמֶּנִּי.
לאיג נִשְׁכַּחְתִּי כָּמֶת מִלֵּב הָיִיתִי כְּכֹלִי אֲבָד.
לאיד כִּי שָׁמַעְתִּי דְּבַת רַבִּים מְגוֹר מִסָּבִיב;
בְּהוֹסֵדִם יָחַד עָלַי לִקְחַת נַפְשִׁי זָמְמוּ.
לאטו וְאַנִּי עָלִידָה בְּטַחְתִּי יִהְיֶה אֲמַרְתִּי אֱלֹהֵי אֶתָּה.
לאטו בִּינְדָה עֲתֹתִי הִצִּילָנִי מִיַּד-אוֹיְבִי וּמִרְדָּפִי.
לאיו הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל-עֲבֹדְךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְּחִסְדְּךָ.
לאיח יִהְיֶה-אֵל-אַבּוֹשָׁה כִּי קָרָאתִיךָ יִבְשׁוּ רַשָּׁעִים יָדְמוּ לְשָׂאוֹל.
לאיט תִּתְּלַמְּנָה שְׁפָתַי-שֶׁקֶר הִדְבָּרוֹת עַל-צַדִּיק עֲתִקְבָּגְאוֹה וְבוֹז.
לאכ מָה רַב-טוֹבְךָ אֲשֶׁר-צָפַנְתָּ לִירְאֶיךָ;
פָּעַלְתָּ לַחֲסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם.
לאכא תִּסְתַּיֵּרִם בְּסִתֵּר פָּנֶיךָ מִרְכָּסִי-אִישׁ;
תִּצְפָּנִם בְּסִכָּה מִרִיב לִשְׁנוֹת.
לאכב בָּרוּךְ יִהְיֶה כִּי הִפְלִיא חֶסֶדְךָ לִי בָעִיר מָצוֹר.
לאכג וְאַנִּי אֲמַרְתִּי בְּחִפְזִי נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ;
אֲכֹנֶשְׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנִי בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֶיךָ.
לאכד אֶהְבּוּ אֶת-יְהוָה כָּל-חֲסִידָיו;
אֲמוּנִים נֹצֵר יְהוָה וּמִשְׁלֵם עַל-יִתְרַע עֲשֵׂה גִּאּוֹה.
לאכה חִזְקוּ וְנִאֲמָץ לְבַבְכֶּם כָּל-הַמִּיֻחָלִים לַיהוָה.
לבא לָדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי-פֶשַׁע כָּסוּי חֲטָאָה.
לבב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יַחֲשֹׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָה.
לבג כִּי-הִחֲרַשְׁתִּי בְּלוּ עֲצָמִי בְּשִׂאֲגָתִי כָל-הַיּוֹם.
לבד כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה תִּכְבֹּד עָלַי יָדְךָ;

נְהַפֵּךְ לְשׁוֹנִי בְּחֶרְבִּי קִיץ סֶלָה.
לבה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעֹנִי לֹא-כִסִּיתִי
 אֶמְרָתִי אֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִיהוָה
 וְאַתָּה נִשְׁאַתָּ עֹן חֲטָאתִי סֶלָה.
לבו עַל-זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל-חֹסִיד אֱלֹהֶיךָ לָעֵת מִצָּא:
 רַק לְשֹׁטֵף מִיַּם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ.
לבו אַתָּה סִתַּר לִי מִצָּר וּתְצַרְנִי:
 רִנִּי פִלֵּט וְתִסּוּבְבִנִי סֶלָה.
לבח אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרֶךְ-בְּדָרְךָ-זֶה תִּלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינִי.
לבט אֶל-תִּהְיוּ כְּסוֹס כְּפָרָד אִין הָבִין:
 בְּמַתַּג-וֶרְסוֹן עָדִיו לִבְלוֹם בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ.
לבי רַבִּים מְכַאֲבִים לָרָשָׁע: וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהוָה חֲסֵד יִסּוּבְבֵנוּ.
לביא שִׁמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל-לֵב.
לגא רִנְנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה לִישָׁרִים נָאוֹה תִהְלֶךָ.
לגב הוֹדוּ לִיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנִבֵּל עֲשׂוֹר זָמְרוּ-לוֹ.
לגג שִׁירוּ-לוֹ שִׁיר חֹדֶשׁ הִיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְוָעָה.
לגד כִּי-יִשָּׁר דְּבַר-יְהוָה וְכָל-מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה.
לגה אֲהַב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט חֲסֵד יְהוָה מְלָאָה הָאָרֶץ.
לגו בְּדִבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל-צָבָאִם.
לגז כָּנֶס כִּנֵּס בְּיַד מֵי הַיָּם נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת.
לגח יִירָאוּ מִיְהוָה כָּל-הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כָּל-יֹשְׁבֵי תֵבֶל.
לגט כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא-צִוָּה וַיַּעֲמֵד.
לגי יְהוָה הַפִּיר עֲצַת-גּוֹיִם הִנִּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים.
לגיא עֲצַת יְהוָה לַעֲוֹלָם תַּעֲמִיד מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר.
לגיב אֲשִׁירִי הַגּוֹי אֲשֶׁר-יְהוָה אֶלְהֵיוּ הָעַם בָּחַר לְנִחְלָה לּוֹ.
לגיג מִשְׁמִיִּם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת-כָּל-בְּנֵי הָאָדָם.
לגיז מִמֶּכּוֹן-שְׁבִתּוֹ הַשְׁגִּיחַ אֶל כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ.
לגטו הַיֵּצֵר יַחַד לִבָּם הַמִּבִּין אֶל-כָּל-מַעֲשֵׂיהֶם.
לגטז אִין-הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בָּרֶב-חַיִל גְּבוּר לֹא-יִנָּצַל בָּרֶב-כֹּחַ.
לגיו שֶׁקֶר הַסּוֹס לַתְּשׁוּעָה וּבֶרֶב חִילוֹ לֹא יִמְלֹט.
לגיח הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל-יִרְאָיו לְמַיְחָלִים לְחֲסִדּוֹ.

לגיט לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרָעַב.
לגכ נִפְשָׁנוּ חִפְתָּה לַיהוָה עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא.
לגכא כִּי-בּוֹ יִשְׁמַח לִבָּנוּ: כִּי בְשֵׁם קִדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ.
לגכב יְהִי-חֲסִידְךָ יְהוָה עָלֵינוּ: בְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ.
לדא לְדָוִד בְּשָׁנוֹתָו אֶת-טַעֲמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיִּגְרָשֶׁהוּ וַיֵּלֶךְ.
לדב אֲבָרְכָה אֶת-יְהוָה בְּכָל-עֵת תִּמְיֵד תִּהְלֶתוּ בְּפִי.
לדג בִּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנוּיִם וַיִּשְׁמָחוּ.
לדד גִּדְּלוּ לַיהוָה אֹתִי וּנְרוֹמָמָה שְׁמוֹ יַחֲדוּ.
לדה דַּרְשֵׁתִי אֶת-יְהוָה וְעֲנֵנִי וּמִכָּל-מְגוּרֹתַי הֲצִילֵנִי.
לדז הִבִּיטוּ אֱלֹוֵי וְנִהְרוּ וּפְגִייהֶם אֶל-יַחֲפָרוּ.
לדז זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמַע וּמִכָּל-צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוּ.
לדח חֲנָה מִלְּאֶד-יְהוָה סָבִיב לִירְאִיו וַיַּחֲלִצֵם.
לדט טַעֲמוּ וִירְאוּ כִּי-טוֹב יְהוָה אֲשֶׁרִי הִגִּבֵּר יַחֲסֶה-בּוֹ.
לדי יִירְאוּ אֶת-יְהוָה קִדְשָׁיו: כִּי-אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו.
לדיא כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ וְדָרְשִׁי יְהוָה לֹא-יַחֲסְרוּ כָּל-טוֹב.
לדיב לָכוּ-בָּנִים שָׁמְעוּ-לִי יִרְאֵת יְהוָה אֲלַמְּדָכֶם.
לדיג מִי-הָאִישׁ הִחֲפֹץ חַיִּים אֶהֱב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב.
לדיד נָצַר לְשׁוֹנֵךְ מֶרֶע וּשְׁפָתֶיךָ מִדְּבַר מֶרְמָה.
לדטו סוֹר מֶרֶע וַעֲשֵׂה-טוֹב בִּקְשׁ שְׁלוֹם וְרַדְּפָהוּ.
לדטז עֵינֵי יְהוָה אֶל-צַדִּיקִים וְאֲזִנּוֹ אֶל-שׁוֹעֲתָם.
לדז פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרָם.
לדזח צַעֲקוּ וַיהוָה שָׁמַע וּמִכָּל-צָרוֹתָם הֲצִילָם.
לדיט קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבָּרֵי-לֵב וְאֶת-דֹּכָאֵי-רוּחַ יוֹשִׁיעַ.
לדכ רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכָּלם יַצִּילָנוּ יְהוָה.
לדכא שֹׁמֵר כָּל-עֲצֻמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה.
לדכב תִּמּוֹתַת רָשָׁע רָעָה וְשִׁנְאֵי צַדִּיק יֶאֱשָׁמוּ.
לדכג פֶּדָה יְהוָה נַפֶּשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאֱשָׁמוּ כָּל-הַחֲסִידִים בּוֹ.
להא לְדָוִד: רִיבָה יְהוָה אֶת-יָרִיבִי לֶחֶם אֶת-לַחְמִי.
להב הִחֲזַק מִגֹּן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֲזָרְתִּי.
להג וְהִרְק חֲנִית וּסִגְר לְקִרְאֵת רִדְּפִי אָמֹר לְנַפְשִׁי יִשְׁעֲתֶךָ אָנִי.
להד יִבְשׁוּ וַיִּכְלָמוּ מִבִּקְשֵׁי נַפְשִׁי: יִסְגּוּ אַחֲזֹר וַיַּחֲפְרוּחֲשִׁבִי רַעֲתִי.

לה יהיו כְּמֶנֶץ לִפְנֵי-רוּחַ וּמִלֶּאֶךָ יִהְיֶה דוֹחָה.
להו יִהְיֶה-דֶרֶכְךָ חֶשֶׁךְ וְחִלְקִלְקֹת וּמִלֶּאֶךָ יִהְיֶה רֹדְפִים.
להז כִּי-חֲנָם טָמְנוּ-לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חֲנָם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי.
להח תִּבּוֹאֶהוּ שׂוֹאָה לֹא-יָדַע:
 וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר-טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׂוֹאָה יִפֹּל-בָּהּ.
להט וְנַפְשִׁי תִּגִּיל בִּיהוָה תִּשְׁיֵשׁ בִּישׁוּעָתוֹ.
להי כָּל עֲצָמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה יִהְיֶה מִי כִּמוֹדִי:
 מֵצִיל עָנִי מִחֶזֶק מִמָּוֶה וְעָנִי וְאֲבִיוֹן מִגְּזֵלוֹ.
להיא יִקּוּמוּן עַדִּי חֲמָס: אֲשֶׁר לֹא-יָדַעְתִּי יִשְׁאַלּוּנִי.
להיב יִשְׁלַמּוּנִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה: שָׂכּוֹל לְנַפְשִׁי.
להיג וְאֲנִי בַּחֲלוּתָם לְבוּשִׁי שֶׁקַּעַן עָנִיתִי בַּצּוּם נַפְשִׁי
 וּתְפִלָּתִי עַל-חִיקִי תִּשׁוּב.
להיד כָּרַע-כָּאֵחַ לִי הִתְהַלֵּכְתִּי כַּאֲבֵל-אִם קִדָּר שַׁחוּתִי.
להטו וּבְצִלְעִי שָׁמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ:
 נֶאֱסָפוּ עָלַי נְכִים וְלֹא יָדַעְתִּי
 קָרְעוּ וְלֹא-דָמוּ.
להטז בַּחֲנִפִּי לַעֲגִי מַעוּג חָרַק עָלַי שְׁנִימוֹ.
להיז אֲדָנִי כַּמָּה תִּרְאָה:
 הִשִּׁיבָה נַפְשִׁי מִשְׁאִיָּהֶם מִכַּפִּירִים יַחֲדָתִי.
להיח אוֹדֶךָ בִּקְהֵל רַב בָּעַם עֲצוּם אֶהְלִלְךָ.
להיט אֵל-יִשְׁמְחוּ-לִי אֲיֵבֵי שֶׁקֶר שֶׁנָּאִי חֲנָם יִקְרְצוּ-עֵינַי.
להכ כִּי לֹא שָׁלוֹם יִדְבְּרוּ: וְעַל רִגְעִי-אַרְצֵדְבָרִי מִרְמוֹת יַחֲשֹׁבוּן.
להכא וַיִּרְחִיבוּ עָלַי פִּיָּהֶם: אָמְרוּ הָאֵחַ הָאֵחַ רָאֲתָה עֵינֵינוּ.
להכב רָאִיתָה יְהוָה אֵל-תַּחֲרֹשׁ אֲדָנִי אֵל-תִּרְחַק מִמֶּנִּי.
להכג הָעִירָה וְהִקִּיצָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהֵי וְאֲדָנִי לְרִיבִי.
להכד שִׁפְטֵנִי כְּצִדְקָה יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֵל-יִשְׁמְחוּ-לִי.
להכה אֵל-יֹאמְרוּ בְּלִבָּם הָאֵחַ נַפְשֵׁנוּ אֵל-יֹאמְרוּ בְּלַעֲנוּהוּ.
להכו יִבְשׁוּ וַיִּחַפְּרוּ יַחְדָּו שִׁמְחִי רַעְתִּי:
 יִלְבְּשׁוּ-בִשָּׁת וּכְלִמָּה הַמְּגִדִּילִים עָלַי.
להכז יָרֵנוּ וַיִּשְׁמְחוּ חֲפִצֵּי צִדְקִי:

וְלֹא־מָרוּ תַּמִּיד יִגְדֵּל יְהוָה הַחֲפֹץ שְׁלוֹם עַבְדּוֹ.
להכח וּלְשׁוֹנֵי תַּהֲגָה צִדְקָה כָּל-הַיּוֹם תִּהְלָתָהּ.
לוא לְמַנְצַח לְעַבְד-יְהוָה לְדוֹד.
לוב נֶאֱם-פֶּשַׁע לְרָשָׁע בְּקָרֵב לְבִי אִין-פֶּחַד אֱלֹהִים לִנְגַד עֵינָיו.
לוג כִּי-הִחְלִיק אֱלֹו בְּעֵינָיו לְמִצָּא עֲוֹנוֹ לְשָׁנָא.
לוד דְּבָרִי-פִיו אָוֹן וּמִרְמָה חֵדֵּל לְהַשְׁכִּיל לְהִיטִיב.
לוה אָוֹן יַחֲשָׁבֵעַל-מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל-דֶּרֶךְ לֹא-טוֹב רָע לֹא יִמָּאָס.
לוו יְהוָה בְּהַשְׁמִים חֲסִידָה אֲמוֹנָתָהּ עַד-שְׁחָקִים.
לוז צִדְקָתָהּ כְּהַרְרִי-אֶלְמִשְׁפָּטֶיהָ תִּהְיוּ רַבָּה אָדָם וּבְהִמָּה תוֹשִׁיעַ יְהוָה.
לוח מֵה-יָקָר חֲסִידָה אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֹל כְּנָפֶיהָ יַחֲסִיוֹן.
לוט יִרְוִין מִדָּשׁוֹן בֵּיתָהּ וְנַחֵל עֲדָנֶיהָ תִּשְׁקֶם.
לוי כִּי-עָמָד מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרָה נִרְאָה-אוֹר.
לויא מִשְׁדֵּחַ חֲסִידָה לִידְעִיהָ וְצִדְקָתָהּ לִישָׁרֵי-לֵב.
לויב אֶל-תִּבְוֹאֲנִי רֶגֶל גִּאָּוָה וְיַד-רָשָׁעִים אֶל-תִּנְדְּנִי.
לויג שֵׁם נִפְלוֹ פְּעָלֵי אָוֹן דַּחוּ וְלֹא-יָכֻלוּ קוֹם.
לזא לְדוֹד אֶל-תִּתְחַר בְּמִרְעִים אֶל-תִּקְנָא בְּעִשֵׂי עוֹלָה.
לזב כִּי כְחָצִיר מִהֶרָה יִמָּלוּ וּכְיִרְק דָּשָׁא יִבּוֹלוּן.
לזג בְּטַח בִּיהוָה וַעֲשֵׂה-טוֹב שָׁכֵן-אֶרֶץ וּרְעָה אֲמוֹנָה.
לזד וְהִתְעַנֵּג עַל-יְהוָה וְיִתֵּן-לָהּ מִשְׁאֶלֶת לִבָּהּ.
לזה גּוֹל עַל-יְהוָה דֶּרֶכָּהּ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה.
לזו וְהוֹצִיא כְּאוֹר צִדְקָה וּמִשְׁפָּטָהּ כְּצַהֲרִים.
לזז דּוֹם לִיהוָה וְהִתְחַוֵּל-לוֹ:
אֶל-תִּתְחַר בְּמִצְלִיחַ דֶּרֶכּוֹ בְּאִישׁ עֹשֶׂה מַזְמוֹת.
לזח הֶרֶף מֵאֶף וַעֲזֹב חֲמָה אֶל-תִּתְחַר אֶד-לְהִרַע.
לזט כִּי-מִרְעִים יִכְרֶתוֹן וְקוֹי יְהוָה הִמָּה יִירָשׁוּ-אֶרֶץ.
לזי וְעוֹד מַעַט וְאִין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנְנַת עַל-מְקוֹמוֹ וְאִינּוֹ.
לזיא וַעֲנוּיִם יִירָשׁוּ-אֶרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל-רֵב שְׁלוֹם.
לזיב זִמָּם רָשָׁע לְצַדִּיק וְחָרַק עָלָיו שָׁנָיו.
לזיג אֲדָנִי יִשְׁחַק-לוֹ כִּי-רָאָה כִּי-יָבֵא יוֹמוֹ.
לזיד חָרֵב פֶּתַחוֹ רָשָׁעִים וְדָרְכוֹ קִשְׁתָּם:
לְהַפִּיל עָנִי וְאַבְיוֹן לְטִבּוֹחַ יִשְׁרֵי-דֶרֶךְ.

לזטו חרָבָם תבוא בלבָם וְקִשְׁתוֹתָם תִּשְׁבְּרָנָה.
 לזטז טוב-מעט לצדיק מִהֶמוֹן רָשָׁעִים רַבִּים.
 לזיז כִּי זְרוּעוֹת רָשָׁעִים תִּשְׁבְּרָנָה וְסוּמָךְ צַדִּיקִים יִהְיֶה.
 לזיח יוֹדַע יְהוָה יְמֵי תַמִּימִם וְנִחַלְתָּם לְעוֹלָם תִּהְיֶה.
 לזיט לא-יִבְשׁוּ בָּעֵת רָעָה וּבִימֵי רַעְבוֹן יִשְׁבְּעוּ.
 לזכ כִּי רָשָׁעִים יֵאָבְדוּ וְאַיֵּבֵי יְהוָה כִּיקָר כָּרִים כָּלוּ בַּעֲשׂוֹן כָּלוּ.
 לזכא לֹוֹה רָשָׁע וְלֹא יִשְׁלָם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן.
 לזכב כִּי מִבְּרָכִיו יִירָשׁוּ אֶרֶץ וּמִקָּלְלֵיו יִכְרֹתוּ.
 לזכג מִיְהוָה מִצַּעֲדֵי-גֶבֶר כּוֹנְנוּ וְדֶרֶכּוֹ יַחְפֹּץ.
 לזכד כִּי-יִפֹּל לא-יוֹטֵל: כִּי-יְהוָה סוּמָךְ יָדוֹ.
 לזכה נֶעַר הָיִיתִי גַם-זָקֵנְתִּי:
 וְלא-רָאִיתִי צַדִּיק נֶעְזֵב וְזָרְעוֹ מִבִּקְשׁ-לֶחֶם.
 לזכו כָּל-הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלֹוֹה וְזָרְעוֹ לִבְרָכָה.
 לזכז סוֹר מֶרַע וַעֲשֵׂה-טוֹב וְשָׁכֵן לְעוֹלָם.
 לזכח כִּי יִהְיֶה אֱהָב מִשְׁפָּט וְלא-יַעֲזֹב אֶת-חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ
 וְזָרַע רָשָׁעִים נִכְרָת.
 לזכט צַדִּיקִים יִירָשׁוּ-אֶרֶץ וַיִּשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ.
 לזל פִּי-צַדִּיק יִהְיֶה חֲכָמָה וּלְשׁוֹנוֹ תִּדְבֵּר מִשְׁפָּט.
 לזלא תוֹרַת אֱלֹהִיו בָּלְבוּ לֹא תִמְעַד אֲשָׁרָיו.
 לזלב צוּפֶה רָשָׁע לִצַּדִּיק וּמִבִּקְשׁ לְהִמִּיתוֹ.
 לזלג יְהוָה לא-יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ וְלא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהִשְׁפָּטוֹ.
 לזלד קוֹה אֶל-יְהוָה וְשָׁמַר דֶּרֶכּוֹ וִירוֹמֶמֶד לְרִשְׁתׇּ אֶרֶץ
 בְּהַכְרֹת רָשָׁעִים תִּנְרָא.
 לזלה רָאִיתִי רָשָׁע עָרִץ וּמִתְעַרָּה כְּאֶזְרַח רַעְיוֹ.
 לזלו וַיַּעֲבֹר וְהִנֵּה אֵינֶנּוּ וְאַבְקָשֶׁהוּ וְלא נִמְצָא.
 לזלז שָׁמַר-תָּם וּרְאֵה יִשְׂרָאֵל: כִּי-אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם.
 לזלח וּפְשָׁעִים נִשְׁמְדוּ יַחְדָּו אַחֲרִית רָשָׁעִים נִכְרָתָה.
 לזלט וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים מִיְהוָה מְעוֹזִים בָּעֵת צָרָה.
 לזמ וַיַּעֲזֹרֵם יְהוָה וַיִּפְּלֻטִּם: יִפְּלֻטִּם מִרָשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי-חָסוּ בוֹ.
 לחא מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר.
 לחב יְהוָה אֵל-בִּקְצָפָךְ תּוֹכִיחֵנִי וּבְחֻמָּתֶךָ תִּיַּסְרֵנִי.

לחג כִּי-חֲצִיךָ נָחַתוּ בִּי וַתִּנָּחַת עָלַי יָדְךָ.
לחד אֵין-מֵתִם בְּבִשְׂרִי מִפְּנֵי זַעֲמָךְ אֵין-שָׁלוֹם בְּעַצְמִי מִפְּנֵי חֲטָאתִי.
לחה כִּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי כָּמֹשָׁא כָּבֵד וְכָבְדוֹ מִמֶּנִּי.
לחו הִבְאִישׁוּ נִמְקוֹ חֲבוּרָתִי: מִפְּנֵי אֲוִלְתִּי.
לחז נַעֲוִיתִי שְׁחָתִי עַד-מָאֵד כָּל-הַיּוֹם קִדָּר הִלַּכְתִּי.
לחח כִּי-כִסְלִי מָלְאוּ נִקְלָה וְאֵין מֵתִם בְּבִשְׂרִי.
לחט נִפְּוּגוֹתַי וְנִדְכִּיתִי עַד-מָאֵד שְׁאַגְתִּי מִנִּהְמַת לְבִי.
לחי אֲדֹנִי נִגְדָּדְךָ כָּל-תַּאֲוֹתַי וְאַנְחָתִי מִמָּךְ לֹא-נִסְתָּרָה.
לחיא לְבִי סִחְרַחַר עֲזָבֵנִי כָּחִי וְאוֹר-עֵינַי גַּם-הֵם אֵין אִתִּי.
לחיב אֶהְבִּי וְרַעִימִנְגֵד נִגְעִי יַעֲמְדוּ וְקִרְוֵבִי מֵרַחֵק עֲמָדוּ.
לחיג וַיִּנָּקְשׁוּ מִבִּקְשֵׁי נַפְשִׁי וְדִרְשֵׁי רַעְתִּי דָּבְרוּ הַיּוֹת וּמִרְמוֹת כָּל-הַיּוֹם יְהִגּוּ.
לחיד וְאַנִּי כְּחֹרֶשׁ לֹא אֶשְׁמַע וְכֹאֶלֶם לֹא יִפְתַּח-פִּיו.
לחטו וְאַהִיכְאִישׁ אֲשֶׁר לֹא-שָׁמַע וְאֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת.
לחטז כִּי-לֶךְ יִהְיֶה הוֹחֲלָתִי אֶתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנִי אֱלֹהִי.
לחיו כִּי-אֲמַרְתִּי פֶן-יִשְׁמָחוּ-לִי בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ.
לחיח כִּי-אַנִּי לְצַלַּע נָכוֹן וּמִכְאוּבִי נִגְדִּי תָמִיד.
לחיט כִּי-עֲוֹנִי אֲגִיד אֲדַאֵג מִחֲטָאתִי.
לחכ וְאִיבֵי חַיִּים עֲצָמוּ וְרִבּוֹ שִׁנְאֵי שָׁקֶר.
לחכא וּמִשְׁלָמִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה יִשְׁטַנּוּנִי תַּחַת רְדוּפִי- (רְדָּפִי-) טוֹב.
לחכב אֶל-תַּעֲזָבֵנִי יְהוָה: אֱלֹהֵי אֵל-תִּרְחַק מִמֶּנִּי.
לחכג חוֹשָׁה לַעֲזָרְתִּי: אֲדֹנִי תִשׁוּעָתִי.
לטא לְמִנְצַח לִידִיתוֹן (לִידוֹתוֹן) מִזְמוֹר לְדָוִד.
לטב אֲמַרְתִּי אֶשְׁמְרָה דְרָכִי מִחֲטוּא בִלְשׁוֹנִי:
לטג אֶשְׁמְרָה לְפִי מִחֲסוֹם בְּעַד רָשָׁע לִנְגִּדִי.
לטד נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָה הַחֲשִׁיתִי מִטוֹב וְכֹאֲבִי נֶעֱכָר.
לטז חֶם-לְבִי בִקְרִיבִיבְהִיגִי תִבְעֶר-אֵשׁ דִּבְרָתִי בִלְשׁוֹנִי.
לטה הוֹדִיעֵנִי יְהוָה קִצְיוֹמֵדֶת יָמִי מֶה-הִיא אֲדַעָה מֶה-חִדַּל אָנִי.
לטו הִנֵּה טַפְחוֹת נִתְּתָה יָמִי וְחִלָּדִי כֹאֵין נִגְדָּדְךָ
אֶךְ כָּל-הֶבֶל כָּל-אָדָם נָצַב סָלָה.
לטז אֶךְ-בְּצֶלֶם יִתְהַלֵּךְ-אִישׁ אֶךְ-הֶבֶל יִהְיֶינָם
יִצְבֹּר וְלֹא-יָדַע מִי-אִסְפָּם.

לטח וְעַתָּה מִה-קִוִּיתִי אֲדָנִי וְתוֹחַלְתִּי לָךְ הִיא.
לטט מִכָּל-פְּשָׁעֵי הַצִּילָנִי חֲרַפְתָּ נָבֵל אֶל-תְּשִׁימָנִי.
לטי נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח-פִּי כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ.
לטיא הִסַּר מַעְלִי נִגְעָךְ מִתַּגֵּרֶת יָדְךָ אֲנִי כָלִיתִי.
לטיב בְּתוֹכָחוֹת עַל-עוֹן יִסְרָתָּ אִישׁ וְתִמָּס כְּעֶשׂ חַמּוּדוֹ
אֶךְ הֵבֵל כָּל-אָדָם סָלָה.
לטיג שְׁמָעָה תִּפְלָתִי יְהוָה וְשׁוֹעַתִּי הֶאֱזִינָה
אֶל-דְּמָעָתִי אֶל-תַּחֲרֹשׁ:
כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ תּוֹשָׁב כָּכָל-אֲבוֹתַי.
לטיז הִשָּׁע מִמֶּנִּי וְאֲבִלִיגָה בְּטָרִם אֲלֶיךָ וְאֵינָנִי.
מא לִמְנַצֵּחַ לְדוֹד מִזְמוֹר.
מב קוּהָה קוִּיתִי יְהוָה וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שׁוֹעַתִּי.
מג וַיַּעֲלֵנִי מִבוֹר שָׁאוֹן מִטֵּיט הַיָּוֶן:
וַיִּקָּם עַל-סָלַע רִגְלִי כוֹנֵן אֲשָׁרִי.
מד וַיִּתֵּן בְּפִי שִׁיר חֲדָשׁ תִּהְלֶה לְאֱלֹהֵינוּ:
יִרְאוּ רַבִּים וַיִּירָאוּ וַיִּבְטְחוּ בִיהוָה.
מה אֲשָׁרִי הִגְבֵּר אֲשֶׁר-שָׁם יְהוָה מִבְּטָחוֹ
וְלֹא-פָנָה אֶל-רִהָבִים וְשָׁטִי כָזָב.
מו רַבּוֹת עָשִׂיתָ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ וּמִחֲשַׁבְתֶּיךָ אֱלֵינוּ:
אִין עֲרֹךְ אֱלֹהֵיךָ אֲגִידָה וְאֲדַבֵּרָה עֲצֻמוֹ מִסֵּפֶר.
מז זָבַח וּמִנְחָה לֹא-חִפְצָתָ אֲזִנִּים כָּרִיתָ לִּי
עוֹלָה וַחֲטָאָה לֹא שְׁאַלְתָּ.
מח אֲזִי אֶמְרָתִי הִנֵּה-בָאתִי בְּמַגִּלַּת-סֵפֶר כְּתוּב עָלַי.
מט לַעֲשׂוֹת-רְצוֹנְךָ אֱלֹהֵי חֲפָצָתִי וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מַעֲי.
מי בִּשְׁרָתִי צָדֵק בִּקְהָל רַב הִנֵּה שִׁפְתֵי לֹא אֶכְלָא:
יְהוָה אַתָּה יָדַעְתָּ.
מיא צִדְקָתְךָ לֹא-כִסִּיתִי בְּתוֹךְ לִבִּי אֲמוֹנָתְךָ וּתְשׁוּעָתְךָ אֶמְרָתִי
לֹא-כִחַדְתִּי חֶסֶדְךָ וְאַמְתָּךְ לְקָהָל רַב.
מיב אַתָּה יְהוָה לֹא-תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי
חֶסֶדְךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְיֵד וְצָרוּנִי.

מיג כִּי אָפְפוּ-עָלַי רָעוֹת עַד-אֵין מִסְפָּר
הַשִּׁיגוֹנִי עֲוֹנָתִי וְלֹא-יָכֹלְתִּי לִרְאוֹת
עַצְמוֹ מִשְׁעָרוֹת רֹאשִׁי וְלִבִּי עֲזָבָנִי.
מיד רָצָה יְהוָה לְהַצִּילָנִי יְהוָה לְעֲזָרְתִּי חוֹשָׁה.
מטו יִבְשׁוּ וַיַּחֲפְרוּ יַחַד מִבְּקָשֵׁי נַפְשִׁי לִסְפוֹתֶיהָ:
יִסְגּוּ אַחֲזֹר וַיִּכְלְמוּ חֲפָצֵי רַעְתִּי.
מטז יִשְׁמוּ עַל-עֵקֶב בְּשִׁתָּם הָאֹמְרִים לִי הֵאָח הָאָח.
מיו יִשְׁיֹשׁוּ וַיִּשְׁמְחוּ בְךָ כָּל-מִבְּקָשֶׁיךָ:
יֹאמְרוּ תִמְיֵד יִגְדֵּל יְהוָה אֱהָבִי תִשׁוּעָתְךָ.
מיח וְאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן אֲדֹנִי יַחֲשֹׁב-לִי:
עֲזָרְתִּי וּמִפְּלֹטֵי אֶתֶּה: אֱלֹהֵי אֵל-תֵּאֱחָר.
מאא לִמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד.
מאב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל-דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יְהוָה.
מאג יְהוָה יִשְׁמְרֶהוּ וַיַּחֲיֶהוּ וַיֹּאשֶׁר (וְאֹשֶׁר) בְּאָרֶץ וְאֵל-תַּתְּנֶהוּ בְּנַפֶּשׁ אֵיבָיו.
מאד יְהוָה יִסְעֶדְנּוּ עַל-עֶרֶשׁ דָּוִי כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפֹּכֶת בַּחֲלוֹיו.
מאה אֲנִי-אֹמְרֵתִי יְהוָה חֲנּוּנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי כִּי-חָטָאתִי לָךְ.
מאו אוֹיְבֵי־אִמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאֶבֶד שְׁמוֹ.
מאז וְאִם-בָּא לִרְאוֹת שׂוֹא יִדְבָּרְלֵבוֹ יִקְבֹּץ-אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבָּר.
מאח יַחַד עָלִי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל-שֹׁנְאֵי עֲלִי־יִחַשְׁבוּ רָעָה לִי.
מאט דְּבַר-בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֹשֶׁר שָׁכַב לֹא-יֹסִיף לְקוֹם.
מאי גַּם-אִישׁ שְׁלֹמִי אֲשֶׁר-בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לֶחֶמִי
הַגִּדִּיל עָלַי עֵקֶב.
מאיא וְאַתָּה יְהוָה חֲנּוּנִי וְהַקִּימָנִי וְאַשְׁלֹמָה לָהֶם.
מאיב בָּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי-חֲפָצָתָּ בִּי: כִּי לֹא-יָרִיעַ אֵיבִי עָלַי.
מאיג וְאֲנִיבְתָּמִי תִמְכֹּתָ בִּי וְתִצִּיבֵנִי לִפְנֵיךָ לְעוֹלָם.
מאיד בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְהֵעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם: אָמֵן וְאָמֵן.
מבא לִמְנַצֵּחַ מִשְׁכִּיל לְבָנִי-קָרָח.
מבב כָּאֵיל תַּעְרֹג עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם כֵּן נַפְשִׁי תַעְרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים.
מבג צִמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לֵאלֹהֵי חַיִּי:
מָתִי אָבּוֹא וְאַרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים.
מבד הִיִּתֶּה-לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה

בְּאָמַר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵינִי אֱלֹהֶיךָ.
מִבֵּה אֵלֶּה אֲזַכָּרָה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נִפְשִׁי
כִּי אֶעֱבֹר בְּסֶדֶךְ אֲדִידִים עַד-בֵּית אֱלֹהִים:
בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הֵמוֹן חוֹגֵג.
מִבּו מֶה-תִּשְׁתַּחֲוֶינִי נִפְשִׁי וְתִהְיֶהמִי עָלַי:
הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנֶינוּ.
מִבּו אֱלֹהִי עָלַי נִפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶינִי:
עַל-כֵּן אֲזַכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מִהֵר מִצָּעַר.
מִבַּח תִּהְיוּם-אֵל-תִּהְיוּם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ
כָּל-מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָד עָלֶיךָ עָבְרוּ.
מִבֵּט יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסִידוֹ וּבִלְיִלָּה שִׁירָה עָמִי
תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי.
מִבִּי אוֹמְרָה לְאֵל סִלְעִי לָמָּה שִׁכַּחְתָּנִי:
לָמָּה-קִדַּר אֶלְךָ בְּלַחַץ אוֹיֵב.
מִבִּיא בְּרָצַח בְּעֲצָמוֹתַי חֶרְפוֹנִי צוּרִי
בְּאָמַרְס אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵינִי אֱלֹהֶיךָ.
מִבִּיב מֶה-תִּשְׁתַּחֲוֶינִי נִפְשִׁי וּמֶה-תִּהְיֶהמִי עָלַי:
הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנֶי וְאֵלֶיךָ.
מִגֵּא שִׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא-חֲסִיד
מֵאִישׁ מֵרָמָה וְעוֹלָה תִּפְלִטֵנִי.
מִגֵּב כִּי-אַתָּה אֱלֹהִי מַעֲוִי לָמָּה זָנַחְתָּנִי:
לָמָּה-קִדַּר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב.
מִגֵּג שְׁלַח-אוֹרְךָ וְאַמְתֵּךְ הִפָּה יִנְחוּנִי
יְבִיאֵנִי אֵל-הַר-קֹדֶשְׁךָ וְאֵל-מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ.
מִגֵּד וְאַבּוֹאָה אֵל-מִזְבַּח אֱלֹהִים אֵל-אֵל שְׁמִיחַת גִּילִי:
וְאוֹדְךָ בְּכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהִי.
מִגֵּה מֶה-תִּשְׁתַּחֲוֶינִי נִפְשִׁי וּמֶה-תִּהְיֶהמִי עָלַי:
הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנֶי וְאֵלֶיךָ.
מִדֵּא לְמִנְצַח לְבִנְי-קֶרַח מִשְׁכִּיל.
מִדֵּב אֱלֹהִים בְּאֲזִינֵנו שְׁמַעֲנוּ אֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ-לָנוּ:
פָּעַל פְּעֻלָּתָּ בִּימֵיהֶם בִּימֵי קֹדֶם.

מדג אַתָּה יָדָד גּוֹיִם הוֹרֶשֶׁת וְתַטְעִים
 תִּרְע לְאֻמִּים וְתִשְׁלַחֲם.
מדז כִּי לֹא בְחֶרֶב יִרְשׁוּ אֶרֶץ וְיִזְרְעוּם לֹא-הוֹשִׁיעָה-לָמוֹ:
 כִּי-יִמְיִנָּה וְיִזְרְעֶה וְאוֹר פָּנֶיךָ כִּי רָצִיתָם.
מדה אַתָּה-הוּא מֶלֶכִּי אֱלֹהִים צִוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב.
מדו בָּדָד צָרִינוּ נִגַּח בְּשִׁמְךָ נָבוֹס קָמִינוּ.
מדז כִּי לֹא בִקְשָׁתִי אֲבָטַח וְיַחֲרִבִּי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי.
מדח כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמִשְׁנֹאֵינוּ הִבִּישׁוֹת.
מדט בְּאֱלֹהִים הִלְלָנוּ כָּל-הַיּוֹם וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדָה סֶלָה.
מדי אֶף-זִנְחָת וּתְכַלִּימָנוּ וְלֹא-תֵצֵא בְּצַבָּאוֹתֵינוּ.
מדיא תִּשְׁיבֵנוּ אַחֲזֹר מִנִּי-צָר וּמִשְׁנֹאֵינוּ שָׁסוּ לָמוֹ.
מדיב תִּתְּנֵנוּ כְּצֹאן מֵאֶכָּל וּבְגוֹיִם זָרִיתָנוּ.
מדיג תִּמְכֹּר-עֲמֶךָ בְּלֹא-הוֹן וְלֹא-רַבִּית בְּמַחֲרִיָּהֶם.
מדיד תִּשְׁימָנוּ חֶרֶף לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וְקֶלֶס לְסַבִּיבוֹתֵינוּ.
מדטו תִּשְׁימָנוּ מִשָּׁל בְּגוֹיִם מְנוּד-רֹאשׁ בְּלֹאֻמִּים.
מדטז כָּל-הַיּוֹם כָּל־מַתִּי נִגְדִי וּבִשֵּׁת פָּנִי כִסֹּתֵנִי.
מדיו מִקּוֹל מַחֲרֹף וּמִגִּדָּף מִפָּנֵי אוֹיֵב וּמִתַּנְקָם.
מדיח כָּל-זֹאת בָּאֲתָנוּ וְלֹא שָׁכַחְנוּךָ וְלֹא-שָׁקְרָנוּ בְּבְרִיתֶךָ.
מדיט לֹא-נָסוּג אַחֲזֹר לִבֵּנוּ וְתַט אֲשֵׁרֵינוּ מִנִּי אֶרְחֶךָ.
מדכ כִּי דִבִּיתָנוּ בְּמִקּוֹם תַּנִּים וְתַכֵּס עֲלֵינוּ בְּצִלְמוֹת.
מדכא אִם-שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וְנִפְרַשׁ כִּפֵּינוּ לְאֵל זָר.
מדכב הֲלֹא אֱלֹהִים יַחְקֹר-זֹאת: כִּי-הוּא יָדַע תַּעֲלָמוֹת לֵב.
מדכג כִּי-עָלֶיךָ הִרְגָנוּ כָּל-הַיּוֹם נִחַשְׁבָנוּ כְּצֹאן טִבְחָה.
מדכד עוֹרָה לָמָּה תִישָׁן אֲדָנִי הִקִּיצָה אֵל-תִּזְנַח לְנֻצַּח.
מדכה לָמָּה פָּנֶיךָ תִסְתִּיר וְתִשְׁכַּח עֲנֵינוּ וְלַחֲצֵנוּ.
מדכו כִּי שָׁחָה לַעֲפָר נִפְשָנוּ דְּבַקָה לְאַרֶץ בִּטְנֵנוּ.
מדכז קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפִדָנוּ לְמַעַן חֲסֹדֶךָ.
מהא לְמִנְצַח עַל-שִׁשְׁנִים לִבְנֵי-קָרַח מִשְׁכִּיל שִׁיר יִידֻת.
מהב רַחֵשׁ לִבִּי דָבָר טוֹב אֲמַר אֲנִי מַעֲשֵׂי לְמַלְךָ
 לְשׁוֹנִי עֵט סוֹפֵר מְהִיר.
מהג יִפְיִפִּית מִבְּנֵי אָדָם הוֹצֵק חֵן בְּשִׁפְתוֹתֶיךָ

על-כֵּן בִּרְכָה אֱלֹהִים לְעוֹלָם.
מהד חגור-חרבך על-גֵּרְךָ גִּבּוֹר הוֹדֵךְ וְהִדְרֵךְ.
מהה וְהִדְרֵךְ צֶלַח רֶכֶב על-דְּבַר-אַמֶּת וְעֲנוּה-צֶדֶק
 וְתוֹרֶךְ נֹרְאוֹת יְמִינֶךָ.
מהו חֲצִיךָ שְׁנוּנִים: עַמִּים תַּחֲתֶיךָ יִפְּלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ.
מהז כִּסְאֶךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד שֶׁבֶט מִיֶּשֶׁר שֶׁבֶט מַלְכוּתֶךָ.
מהח אֶהְבֶּת צֶדֶק וְתִשְׁנֶא-רָשָׁע:
 על-כֵּן מִשְׁחָךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שָׁמֹן שִׁשׁוֹן מִחֲבֵרֶךָ.
מהט מֶרֶ-וְאַהֲלוֹת קִצִּיעוֹת כָּל-בְּגָדֶיךָ מִן-הַיִּכְלִי שֶׁן מִנִּי שִׁמְחוֹךָ.
מהי בְּנוֹת מַלְכִּים בִּיקְרוֹתֶיךָ נִצְבָה שֶׁגַל לִימִינֶךָ בְּכֶתֶם אוֹפִיר.
מהיא שְׁמַעִי-בֵּת וְרֹאֵי וְהִטִּי אֲזָנֶךָ וְשִׁכְחִי עִמָּךְ וּבֵית אָבִיךָ.
מהיב וַיִּתָּאוּ הַמֶּלֶךְ יָפִיךָ: כִּי-הוּא אֲדֹנֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי-לוֹ.
מהיג וּבֵת-צֹר: בְּמִנְחָה פָּנִיךָ יַחֲלוּעֲשִׁירִי עִם.
מהיד כָּל-כְּבוֹדָה בֵּת-מֶלֶךְ פָּנִימָה מִמִּשְׁבָּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה.
מהטו לְרַקְמוֹת תּוֹבֵל לְמֶלֶךְ: בְּתוֹלוֹת אַחֲרֶיהָ רַעוּתִיהֶמוּבָאוֹת לָךְ.
מהטז תּוֹבֵלָנָה בְּשִׁמְחַת וָגִיל תִּבְאִינָה בְּהִיכַל מֶלֶךְ.
מהיז תַּחַת אֲבֹתֶיךָ יִהְיוּ בְּנֶיךָ תִּשְׁתַּיִּתְמוּ לְשָׂרִים בְּכָל-הָאָרֶץ.
מהיח אֲזַכִּירָה שְׁמֶךָ בְּכָל-דֹּר וָדֹר על-כֵּן עַמִּים יִהְיוּדוֹךָ לְעֹלָם וָעֶד.
מוא לְמִנְצַח לְבָנֵי-קֶרַח על-עֲלָמוֹת שִׁיר.
מוב אֱלֹהִים לָנוּ מַחְסֵה וָעֹז עֲזָרָה בְּצָרוֹת נִמְצָא מָאֵד.
מוג על-כֵּן לֹא-נִירָא בְּהַמִּיר אָרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יָמִים.
מוד יִהְיוּ יַחֲמְרוּ מִיָּמָיו יִרְעֲשׂוּ הָרִים בְּגִאֲוָתוֹ סֵלָה.
מוה נִהַרְפְּלִגְיוֹ שִׁמְחוֹ עִיר-אֱלֹהִים קִדְשׁ מִשְׁכְּנִי עֲלִיוֹן.
מוו אֱלֹהִים בְּקֶרֶבָה בַּל-תִּמּוֹט יַעֲזֹרָה אֱלֹהִים לִפְנוֹת בְּקָר.
מוז הָמוּ גוֹיִם מָטוּ מִמְּלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תִּמּוּג אָרֶץ.
מוח יִהְיֶה צָבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגָּב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה.
מוט לְכוּ-חֲזוּ מִפְּעֻלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר-שָׁם שְׁמוֹת בְּאָרֶץ.
מוי מִשְׁבִּית מַלְחָמוֹת עד-קִצָּה הָאָרֶץ:
 קִשֶׁת יִשְׁבֵּר וְקִצֵּץ חֲנִית עֲגָלוֹת יִשְׂרָף בָּאֵשׁ.
מויא הִרְפוּ וְדָעוּ כִּי-אֲנֹכִי אֱלֹהִים אֲרוּם בְּגוֹיִם אָרוּם בְּאָרֶץ.
מויב יִהְיֶה צָבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגָּב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה.

מזא לַמִּנְצָח לְבָנֵי-קָרַח מִזְמוֹר.

מזב כָּל-הָעַמִּים תִּקְעוּ-כָף הָרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל רָנָה.

מזג כִּי-יִהְיֶה עֲלִיּוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל-כָּל-הָאָרֶץ.

מזד יִדְבֹּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ.

מזה יִבְחַר-לָנוּ אֶת-נִחְלָתָנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר-אָהֵב סֵלָה.

מזו עֲלֶה אֱלֹהִים בְּתִרְוַעָה יִהְיֶה בְּקוֹל שׁוֹפָר.

מזז זָמְרוּ אֱלֹהִים זָמְרוּ זָמְרוּ לְמִלְכֵּנוּ זָמְרוּ.

מזח כִּי מֶלֶךְ כָּל-הָאָרֶץ אֱלֹהִים זָמְרוּ מִשְׁכִּיל.

מוט מֶלֶךְ אֱלֹהִים עַל-גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשֵׁב עַל-כִּסֵּא קִדְשׁוֹ.

מזי נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם:

כִּי לֵאלֹהִים מָגִנִּי-אָרֶץ מָאֵד נִעְלָה.

מחא שִׁיר מִזְמוֹר לְבָנֵי-קָרַח.

מחב גָּדוֹל יִהְיֶה וּמִהֲלָל מָאֵד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר-קִדְשׁוֹ.

מחג יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל-הָאָרֶץ:

הֵר-צִיּוֹן יִרְכָּתִי צָפוֹן קָרִית מֶלֶךְ רֵב.

מחד אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׁגָּב.

מחה כִּי-הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו.

מחו הִמָּה רָאוּ כֵּן תַמָּהּ נִבְהָלוּ נִחְפְּזוּ.

מחז רָעְדָה אַחְזָתָם שָׁם חֵיל כִּיּוֹלָדָה.

מחח בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ.

מחט כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ

בְּעִיר-יִהְיֶה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהִים יְכוּנְנָה עַד-עוֹלָם סֵלָה.

מחי דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִדָּךְ בְּקֶרֶב הַיִּכְלָךְ.

מחיא כִּשְׁמֶךָ אֱלֹהִים כֵּן תִּהְלָתֶךָ עַל-קְצוֹי-אָרֶץ

צֶדֶק מְלָאָה יְמִינֶךָ.

מחיב יִשְׁמַח הֵר צִיּוֹן תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה: לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ.

מחיג סִבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ.

מחיד שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְחִילָהפֶסֶגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ: לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן.

מחטו כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יִנְהַגְנוּ עַל-מוֹת.

מטא לְמַנְצַחַ לְבָנִי-קָרַח מְזֻמּוֹר.

מטב שְׁמָעוּ-זֹאת כָּל-הָעַמִּים הָאֵינִי כָל-יִשְׁבֵּי חֶלֶד.

מטג גַּם-בְּנֵי אָדָם גַּם-בְּנֵי-אִישׁ יַחַד עָשִׂיר וְאַבְיוֹן.

מטד פִּי יִדְבֵּר חֲכָמוֹת וְהָגוֹת לְבִי תְבוּנוֹת.

מטה אֶטָּה לְמַשָּׁל אֲזִנִּי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי.

מטו לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע עוֹן עֲקָבִי יִסּוּבֵנִי.

מטז הַבְּטָחִים עַל-חִילָם וּבְרַב עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ.

מטח אַחֲלֵא פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא-יִתֵּן לֵאלֹהִים כְּפָרוֹ.

מטט וַיִּקָּר פְּדִיוֹן נַפְשָׁם וַחֲדָל לְעוֹלָם.

מטי וַיַּחֲיוּ-עוֹד לְנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשְּׁחָת.

מטיא כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כָּסִיל וְבַעַר יֵאבְדוּ

וְעִזָּבוּ לְאַחֲרִים חִילָם.

מטיב קִרְבָּם בְּתִימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתֶּם לְדוֹר וָדוֹר

קִרְאוּ בְשִׁמוֹתֶם עָלֵי אֲדָמוֹת.

מטיג וְאָדָם בִּיקָר בַּל-יָלִין נִמְשָׁל כְּבִהְמוֹת נֶדְמוֹ.

מטיד זֶה דְרָכָם כָּסֵל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֵלָה.

מטטו כִּצְאוֹן לְשֹׂאוֹל שְׁתוּ מוֹת יָרַעַם:

וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׂרָאֵל לְבִקְרוּצִירָם (וְצוּרָם) לְבִלּוֹת שְׂאוֹל מִזָּבֵל לוֹ.

מטטז אַךְ-אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד-שְׂאוֹל: כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה.

מטטז אֶל-תִּירָא כִּי-יַעֲשֶׂר אִישׁ: כִּי-יִרְבֶּה כְבוֹד בֵּיתוֹ.

מטטח כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא-יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ.

מטטט כִּי-נִפְשׁוּ בְחַיּוֹ יִבְרָךְ וַיִּוֹדֶךְ כִּי-תִיטִיב לָךְ.

מטכ תִּבּוֹא עַד-דוֹר אֲבוֹתָיו עַד-נֶצַח לֹא יִרְאוּ-אוֹר.

מטכא אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין נִמְשָׁל כְּבִהְמוֹת נֶדְמוֹ.

נא מְזֻמּוֹר לְאַסָּף:

אֵל אֱלֹהִים יִהְיֶה דְבַר וַיִּקְרָא-אֶרֶץ

מִמִּזְרַח-שָׁמֶשׁ עַד-מִבְּאוֹ.

נב מִצִּיּוֹן מְכַלֵּל-יָפִי אֱלֹהִים הוֹפִיעַ.

נג יָבֹא אֱלֹהֵינוּ וְאֶל-יַחֲרֹשׁ:

אִשׁ-לִפְנֵינוּ תֵּאכַל וְסִבִּיבּוֹ נִשְׁעָרָה מְאֹד.

נד יִקְרָא אֶל-הַשָּׁמַיִם מֵעַל וְאֶל-הָאָרֶץ לְדִין עַמּוֹ.

נח אֶסְפוּ-לִי חֲסִידַי כִּרְתִּי בְרִיתִי עָלַי-זָבַח.
נו וַיִּגִּידוּ שְׁמַיִם צִדְקוֹ: כִּי-אֱלֹהִים שֹׁפֵט הוּא סָלָה.
נז שִׁמְעָה עַמִּי וַאֲדַבְּרָה יִשְׂרָאֵל וְאֶעֱיֶדָה בָּךְ:
אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אָנֹכִי.
נח לֹא עַל-זִבְחֶיךָ אוֹכִיחֶךָ וְעוֹלְתֶיךָ לִנְגְדִי תִמִּיד.
נט לֹא-אֶקַּח מִבֵּיתְךָ פָּר מִמֶּכְלֶאֱתֶיךָ עֲתוּדִים.
ני כִּי-לִי כָל-חַיְתוֹ-יָעַר בַּהֲמוֹת בְּהֵרֵרִי-אֶלֶף.
ניא יָדַעְתִּי כָל-עוֹף הָרִים וְזִיו שְׂדֵי עֲמָדִי.
ניב אִם-אָרַעַב לֹא-אֹמַר לָךְ: כִּי-לִי תֵבֶל וּמִלְאָה.
ניג הָאוֹכֵל בֶּשָׂר אֲבִירִים וְדָם עֲתוּדִים אֲשַׁתֶּה.
ניד זָבַח לֵאלֹהִים תֹּודָה וְשָׁלֵם לְעֶלְיוֹן נְדָרֶיךָ.
נטו וּקְרָאֲנִי בְיוֹם צָרָה אַחֲלָצֶךָ וּתְכַבְּדֵנִי.
נטז וְלַרְשָׁע אֹמַר אֱלֹהִים מַה-לָּךְ לְסֹפֵר חֲקֵי וּתְשֹׂא בְרִיתִי עָלַי-פִּידָה.
ניז וְאַתָּה שְׁנֵאתָ מוֹסֵר וּתְשַׁלֵּךְ דְּבָרִי אַחֲרֶיךָ.
ניח אִם-רָאִיתָ גִּנֵּב וּתְרַץ עִמּוֹ וְעַם מְנַאֲפִים חִלְקֶךָ.
ניט פִּידָה שְׁלַחַתָּ בִּרְעָה וּלְשׁוֹנֶךָ תִּצְמִיד מִרְמָה.
נכ תִּשָּׁב בְּאַחִיךָ תִּדְבֹּר בֶּבֶן-אִמָּה וּתְתֵן-דָּלִי.
נכא אֵלֶּה עֲשִׂיתָ וְהִחַרְשִׁיתָ דְּמִיתָ הָיֹוֹת-אֶהְיָה כְּמוֹךָ אוֹכִיחֶךָ וְאֶעֱרָכָה לְעֵינַיִךָ.
נכב בִּינוּ-נָא זֹאת שְׂכָחִי אֵלֹהֶי: פֶּן-אֶטְרוֹף וְאֵין מְצִיל.
נכג זָבַח תֹּודָה יְכַבְּדֵנִי: וְשֵׁם דְּרָדְאֲרָאֲנוּ בִישַׁע אֱלֹהִים.
נאא לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוּד.
נאב בָּבוֹא-אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא כְּאֶשֶׁר-בָּא אֶל-בֵּת-שֶׁבַע.
נאג חֲנָנִי אֱלֹהִים כְּחִסְדֶּךָ כָּרַב רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעֵי.
נאד הָרֵבָה (הָרַב) כְּבִסְנִי מַעֲוֵנִי וּמַחֲטָאתִי טַהֲרֵנִי.
נאה כִּי-פִשְׁעֵי אָנִי אֲדַע וְחַטָּאתִי נִגְדִי תִמִּיד.
נאו לָךְ לְבַדְּךָ חַטָּאתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי:
לְמַעַן תִּצְדֹּק בְּדַבְּרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ.
נאז הֵן-בְּעוֹוֹן חוֹלַלְתִּי וּבְחַטָּא יַחֲמַתֵּנִי אִמִּי.
נאח הֵן-אֶמֶת חִפְצָתָ בְּטַחוֹת וּבִסְתֵם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי.
נאט תַּחֲטָאֲנִי בְּאִזּוֹב וְאַטְהֵר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשְׁלַג אֲלַבִּין.

נאי תִּשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלֶנָּה עֲצֻמוֹת דְּכִית.
נאיא הַסִּתֵּר פָּנֶיךָ מִחֻטָּאִי וְכָל-עֲוֹנֹתֵי מִחָה.
נאיב לֵב טָהוֹר בְּרָא-לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חִדָּשׁ בְּקִרְבִּי.
נאיג אֶל-תִּשְׁלִיכֵנִי מִלִּפְנֶיךָ וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אֶל-תִּקַּח מִמֶּנִּי.
נאיז הַשִּׁיבָה לִּי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי.
נאטו אֶלְמָדָה פִּשְׁעִים דִּרְכֶּיךָ וְחֻטָּאִים אֱלִיךָ יִשׁוּבוּ.
נאטז הַצִּילֵנִי מִדְּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תִשׁוּעָתִי
 תִּרְנֹן לְשׁוֹנִי צִדְקָתְךָ.
נאיו אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלֶתְךָ.
נאיח כִּי לֹא-תַחֲפֹץ זִבַּח וְאַתָּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה.
נאיט זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה:
 לֵב-נִשְׁבָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה.
נאכ הִיטִיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת-צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם.
נאכא אֲזִי תַחֲפֹץ זִבְחִי-צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל
 אֲזִי יַעֲלוּ עַל-מִזְבִּיחֶךָ פָּרִים.
נבא לִמְנַצַּח מִשְׁכִּיל לְדוֹד.
נבב בָּבוֹא דוֹאג הָאֲדָמִי וַיִּגַּד לְשֹׁאוֹל:
 וַיֹּאמֶר לוֹ בָּא דוֹד אֶל-בֵּית אַחִימֶלֶךְ.
נבג מֶה-תִּתְהַלֵּל בְּרָעָה הַגְּבוּר חֶסֶד אֵל כָּל-הַיּוֹם.
נבד הַוֹּת תַּחֲשֹׁב לְשׁוֹנֶךָ כִּתְעַר מִלִּטָּשׁ עִשָּׂה רְמִיָּה.
נבה אֶהְבֶּתָּ רָע מְטוֹב שֶׁקֶר מִדְּבַר צֶדֶק סָלָה.
נבו אֶהְבֶּתָּ כָּל-דְּבָרִי-בָּלַע לְשׁוֹן מִרְמָה.
נבז גַּם-אֵל יִתְצָדֶךָ לִנְצַח:
 יַחֲתֶדֶ וַיִּסְתַּחֵד מֵאֲהֵל וְשִׁרְשָׁד מֵאֶרֶץ חַיִּים סָלָה.
נבח וַיִּרְאוּ צַדִּיקִים וַיִּירְאוּ וַעֲלִיו יִשְׁחָקוּ.
נבט הִנֵּה הַגִּבֹּר לֹא יָשִׁים אֱלֹהִים מְעוּזוֹ:
 וַיִּבְטַח בְּרַב עֲשָׂרוֹ יַעֲזֵ בַהֲוָתוֹ.
נבי וַאֲנִי כְּזִית רֵעֵנָּה בְּבֵית אֱלֹהִים
 בְּטַחְתִּי בַחֲסֶד-אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד.
נביא אוֹדֶד לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ וַאֲקוּהָ שְׁמֶךָ כִּי-טוֹב נִגַּד חֲסִידֶיךָ.

נגא למנצח על-מחלת משפיל לדוד.
נגב אמר נבל בלבבו אין אלהים
השחיתו והתעיבו עול אין עשה-טוב.
נגג אלהים משמים השקיף על-בני-אדם:
לראות היש משפיל דרש את-אלהים.
נגד פלו סג יחדו נאלחו: אין עשה-טוב אין גם-אחד.
נגה הלא ידעו פעלי-און: אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו.
נגו שם פחדו פחד לא-היה-פחד:
כי-אלהים פזר עצמות חנף: הבשטה כי-אלהים מאסם.
נגז מי יתן מציון ישעות ישראל:
בשוב אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל.
נדא למנצח בנגינת משפיל לדוד.
נדב בבא הזיפים ויאמרו לשאול: הלא דוד מסתתר עמנו.
נדג אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני.
נדד אלהים שמע תפילתי האזינה לאמרי-פי.
נדה כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי
לא שמו אלהים לנגדם סלה.
נדז הנה אלהים עזר לי אדני בסמכי נפשי.
נדז ישוב (ישיב) הרע לשררי באמתך הצמיחם.
נדח בנדבה אזבחה-לך אודה שמך יהוה כי-טוב.
נדט כי מכל-צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני.
נהא למנצח בנגינת משפיל לדוד.
נהב האזינה אלהים תפילתי ואל-תתעלם מתחנוני.
נהג הקשיבה לי וענני אריד בשיחי ואהימה.
נהד מקול אויבמפני עקת רשע: כי-ימיטו עלי און ובאף ישטמוני.
נהה לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו עלי.
נהו יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות.
נהז ואמרמי-יתן-לי אבר פיונה: אעופה ואשכנה.
נהח הנה ארחיק נדד אלון במדבר סלה.
נהט אחישה מפלט לי מרוח סעה מסער.
נהי בלע אדני פלג לשונם: כי-ראיתי חמס וריב בעיר.

נְהִיָּא יוֹמָם וְלַיְלָה־יִסּוּבְבָהּ עַל-חִזְמוֹתֶיהָ וְאָוֹן וְעִמָּל בְּקִרְבָּהּ.
נְהִיב הַיּוֹת בְּקִרְבָּהּ וְלֹא-יָמִישׁ מִרְחֻבָּהּ תֵּדָךְ וּמִרְמָה.
נְהִיג כִּי לֹא-אוֹיֵב יַחְרֹפֶנִּי וְאַשָּׂא:
 לֹא-מִשְׁנָאִי עָלַי הַגִּדִּיל וְאַסְתֵּר מִמֶּנּוּ.
נְהִיד וְאַתָּה אֲנוּשׁ כְּעָרְכִּי אֱלוֹפִי וּמִידְעִי.
נְהִטוּ אֲשֶׁר יַחֲדוּ נִמְתִּיק סוּד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ.
נְהִטוּ יְשִׁימוֹת (נִשְׁי מָוֶת) עֲלִימוֹיָרְדּוֹ שְׂאוֹל חַיִּים: כִּי-רָעוֹת בְּמִגּוֹרָם בְּקִרְבָּם.
נְהִיזוּ אֲנִי אֶל-אֱלֹהִים אֶקְרָא וַיְהִי וְיִשְׁעֵנִי.
נְהִיח עָרֵב וּבָקָר וְצִהָרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי.
נְהִיט פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקֶּרֶב-לִי: כִּי-בְרָבִים הָיוּ עִמָּדִי.
נְהִכ יִשְׁמַע אֵל וַיַּעֲנֶם וַיֵּשֶׁב קָדָם סֵלָה:
 אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לָמוֹ וְלֹא יֵרָאוּ אֱלֹהִים.
נְהִכָא שָׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְמוֹ חֲלָל בְּרִיתוֹ.
נְהִכב חָלְקוּ מַחֲמָאתָּ פִּי וּקְרַב-לְבוֹ:
 רַכּוּ דְבָרָיו מִשְׁמֹן וְהִמָּה פֶתַח חוֹת.
נְהִכג הִשְׁלִיךְ עַל-יְהוָה יְהִבֵּךְ וְהוּא יַכְלִיכֶךָ:
 לֹא-יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק.
נְהִכד וְאַתָּה אֱלֹהִים תִּוְרָדָם לְבָאֵר שַׁחַת
 אֲנָשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא-יַחֲצוּ יְמֵיהֶם
 וְאֲנִי אֶבְטַח-בָּךְ.
נְהִא לְמַנְצִיחַ עַל-יוֹנֵת אֵלֶם רַחֲקִים לְדוֹד מִכְתָּם:
 בְּאַחֲזֵ אוֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בָּגַת.
נְהִב חֲנֻנִי אֱלֹהִים כִּי-שָׁאַפְנִי אֲנוּשׁ כָּל-הַיּוֹם לֶחֶם וְלֶחָצֵנִי.
נְהִג שָׁאַפּוּ שׁוֹרְרֵי כָל-הַיּוֹם: כִּי-רַבִּים לַחֲמִים לִי מְרוֹם.
נְהִד יוֹם אֵירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטַח.
נְהִה בְּאֱלֹהִים אֶהֱלֵל דְּבָרוֹ:
 בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אֵירָא מֶה-יַעֲשֶׂה בְּשָׁר לִי.
נְהִו כָּל-הַיּוֹם דְּבָרֵי יַעֲצִבוּ עָלַי כָּל-מַחֲשַׁבְתָּם לָרַע.
נְהִז יָגוּרוּ יַצְפִּינוּ (יַצְפּוֹנוּ) הִמָּה עֲקֵבִי יִשְׁמְרוּ: כַּאֲשֶׁר קוּוּ נַפְשִׁי.
נְהִח עַל-אָוֹן פִּלְט-לָמוֹ בְּאֵף עַמִּים הוֹרֵד אֱלֹהִים.
נְהִט נָדִי סִפְרִיתָהּ-אַתָּה: שִׁמָּה דְמַעְתִּי בְּנֹאדְךָ הֲלֹא בְּסִפְרִיתְךָ.

נוי אָז יָשׁוּבוּ אוֹיְבֵי אַחֲזֹר בַּיּוֹם אֶקְרָא זֶה-יִדְעָתִי כִּי-אֱלֹהִים לִי.
נויא בְּאֱלֹהִים אֶהְלֵל דָּבָר בִּיהוָה אֶהְלֵל דָּבָר.
נויב בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מֶה-יַעֲשֶׂה אָדָם לִי.
נויג עָלִי אֱלֹהִים נִדְרִיד אֲשַׁלֵּם תּוֹדֹת לָךְ.
נויד כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלִי מִדָּחִי לְהַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאֹר הַחַיִּים.
נוא לִמְנַצַּח אֶל-תַּשְׁחַת לָדוֹד מִכְתָּם בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי-שָׂאוֹל בַּמַּעֲרָה.
נוב חֲנֻנִי אֱלֹהִים חֲנֻנִי כִּי בָךְ חֲסִיָּה נַפְשִׁי וּבְצֵל-כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה עַד יַעֲבֹר הַוּוֹת.
נוג אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עֲלִיוֹן לֹאֵל גֹּמֵר עָלַי.
נוד יִשְׁלַח מִשְׁמַיִם וַיּוֹשִׁיעֵנִי חֲרֹף שְׂאֵפֵי סֶלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֲסִדּוֹ וְאַמְתּוֹ.
נוה נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לִבָּאִם אֲשַׁכָּבָה לְהִטִּים בְּנִי-אָדָם שְׁנִיָּהֶם חֲנִית וְחֻצִּים וּלְשׁוֹנָם חֶרֶב חֲדָה.
נוז רוּמָה עַל-הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ.
נוז רָשֶׁת הִכִּינוּ לַפְעָמִי כַּפִּי נַפְשִׁי כָרוּ לִפְנֵי שִׁיחָה נָפְלוּ בְּתוֹכָהּ סֶלָה.
נזח נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי אֲשִׁירָה וְאַזְמִירָה.
נזט עוֹרָה כְּבוֹדִיעוֹרָה הַנִּבֵּל וְכִנּוֹר אַעֲיָרָה שְׁחֹר.
נזי אוֹדְךָ בַּעֲמִים אֲדַנִּי אֲזַמְּרֶךָ בַּלְּאֲמִים.
נזיא כִּי-גָדַל עַד-שָׁמַיִם חֲסִדְךָ וְעַד-שְׁחָקִים אֲמַתְךָ.
נזיב רוּמָה עַל-שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ.
נחא לִמְנַצַּח אֶל-תַּשְׁחַת לָדוֹד מִכְתָּם.
נחב הָאֲמֹנִסְאֵלִם צָדֵק תִּדְבָּרוּן מִיִּשְׁרָיִם תִּשְׁפֹּטוּ בְּנֵי אָדָם.
נחג אֶף-בִּלְבַּב עוֹלֹת תִּפְעֲלוּן בְּאָרֶץ חֲמֹס יְדִיכֶם תִּפְלִסוּן.
נחז זֵרוּ רְשָׁעִים מֵרָחֹם תָּעוּ מִבֶּטֶן דְּבָרִי כָזָב.
נחה חֲמַת-לָמוֹ כְּדָמוֹת חֲמַת-נָחַשׁ כָּמוֹ-פֶּתֶן חֲרַשׁ יֶאֱטֹם אֲזִנּוֹ.
נחו אֲשֶׁר לֹא-יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחְשִׁים חוֹבֵר חֲבָרִים מִחֻכָּם.
נחז אֱלֹהִים הִרְסֵם שְׁנִימוֹ בְּפִימוֹ מִלְּתַעוֹת כְּפִירִים נִתָּץ יְהוָה.
נחח יִמָּאֲסוּ כָמוֹ-מִים יִתְהַלְכוּ-לָמוֹ יִדְרֹךְ חֲצוֹ כָמוֹ יִתְמַלְלוּ.
נחט יִדְרֹךְ חֲצוֹ כָמוֹ יִתְמַלְלוּ.

נחט כמו שבלול תמס יהלך נפל אשת בל-חזו שמש.
נחי בטרם יבינו סירתכם אטד כמו-חי כמו-חרון ישערנו.
נחיא ישמח צדיק כי-חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע.
נחיב ויאמר אדם אד-פרי לצדיק אד-יש-אלהים שפטים בארץ.
נטא למנצח אל-תשחת לדוד מכתם: בשלח שאול
 וישמרו את-הבית להמיתו.
נטב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני.
נטג הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני.
נטד כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים
 לא-פושעי ולא-חטאתי יהוה.
נטה בלי-עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה.
נטו ואתה יהוה-אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל-הגוים
 אל-תחן כל-בגדי און סלה.
נטז ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר.
נטח הנה יביעון בפייהם חרבות בשפתותיהם: כי-מי שמע.
נטט ואתה יהוה תשחק-למו תלעג לכל-גוים.
נטי עזו אליך אשמרה: כי-אלהים משגבי.
נטיא אלהי חסדו (חסדי) יקדמני אלהים יראני בשררי.
נטיב אל-תהרגם פן ישכחו עמיהניעמו בחילך והורידמו: מגננו אדני.
נטיג חטאת-פימו דבר-שפתימו:
 וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו.
נטיז כלה בחמה כלה ואינמו:
 וידעופי-אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה.
נטטו וישבו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר.
נטטז המה ינועון (יניעון) לאכל אם-לא ישבעו וילינו.
נטיז ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך:
 כי-היית משגב לי ומנוס ביום צר-לי.
נטיח עזי אליך אשמרה: כי-אלהים משגבי אלהי חסדי.
סא למנצח על-שושן עדות מכתם לדוד ללמד.
סב בהצותו את ארם נהרים ואת-ארם צובה:
 וישב יואב ויד את-אדום בגיא-מלח שנים עשר אלה.

סג אֱלֹהִים זִנְחֹתָנוּ פִּרְצָתָנוּ אֲנַפֶּת תְּשׁוּבָב לָנוּ.
סד הִרְעַשְׁתָּה אֶרֶץ פְּצַמְתָּה רָפָה שְׁבִרְיָה כִּי-מָטָה.
סה הִרְאִיתָ עֲמֹד קִשָּׁה הִשְׁקִיתָנוּ יַיִן תִּרְעַלָּה.
סו נָתַתָּה לִירֵאִיךָ נֶס לְהִתְנוּסָס מִפְּנֵי קִשְׁט סָלָה.
סז לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וּעֲנֵנוּ (נְעַנֵּנִי).
סח אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקֹדֶשׁוֹ אֲעֲלֶזָּה: אֲחַלְקָה שְׁכֶם וְעֶמֶק סָכוֹת אֲמַדֵּד.
סט לִי גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מְעוֹז רֹאשִׁי יִהְיֶה מְחַקְקִי.
סי מוֹאָב סִיר רַחֲצִיעַל-אָדָם אֲשַׁלִּיךְ נַעֲלִי עָלַי פִּלְשֶׁת הִתְרוֹעָעִי.
סיא מִי יִבְלִנִּי עִיר מְצוֹר מִי נַחֲנִי עַד-אָדָם.
סיב הֲלֹא-אַתָּה אֱלֹהִים זִנְחֹתָנוּ וְלֹא-תִצָּא אֱלֹהִים בְּצַבָּאוֹתֵינוּ.
סיג הִבֵּה-לָנוּ עֲזָרַת מִצָּר וְשׂוֹא תִשׁוּעַת אָדָם.
סיד בְּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה-חֵיל וְהוּא יְבוֹס צָרֵינוּ.
סאא לְמַנְצָחַ עַל-נִגִּינַת לָדוֹד.
סאב שְׁמַעָה אֱלֹהִים רִנָּתִי הִקְשִׁיבָה תִּפְלָתִי.
סאג מִקְצֵה הָאֶרֶץ אֵלֶיךָ אֶקְרָא בְּעֶטֶף לִבִּי
בְּצוֹר-יְרוּס מִמֶּנִּי תִנְחֲנִי.
סאד כִּי-הָיִיתָ מַחְסֶה לִּי מִגִּדְּל-עוֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב.
סאה אֲגוּרָה בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים אֲחַסֶּה בְּסִתֶּר כְּנָפֶיךָ סָלָה.
סאו כִּי-אַתָּה אֱלֹהִים שְׁמַעְתָּ לְנִדְרֵי נָתַתָּ יִרְשֶׁת יִרְאִי שְׁמֶךָ.
סאז יָמִים עַל-יָמִי-מֶלֶךְ תּוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ-דֹר וָדֹר.
סאח יֵשֶׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וְאַמֶּת מִן יִנְצְרֶהוּ.
סאט כֹּן אֲזַמְרָה שְׁמֶךָ לָעַד לְשִׁלְמֵי נִדְרֵי יוֹם יוֹם.
סבא לְמַנְצָחַ עַל-יְדוּתוֹן מִזְמוֹר לָדוֹד.
סבב אֲךָ אֵל-אֱלֹהִים דּוֹמִיָּה נִפְשִׁי מִמֶּנּוּ יִשׁוּעָתִי.
סבג אֲךָ-הוּא צוּרִי וִישׁוּעָתִי מִשְׁגָּבִי לֹא-אֲמוּט רָבָה.
סבד עַד-אָנָּה תִּהְיוּתָנוּ עַל-אִישׁ תִּתְרַצְחוּ כֻלְכֶּם:
כְּקִיר נָטוּי גָּדֵר הִדְחוּיָה.
סבה אֲךָ מִשְׁאַתּוֹ יַעֲצוּ לְהַדִּיחַ יִרְצוּ כָזָב:
בִּפְּיוֹ יִבְרְכוּ וּבִקְרָבָם יִקְלְלוּ-סָלָה.
סבו אֲךָ לֹאֱלֹהִים דּוֹמִי נִפְשִׁי כִּי-מִמֶּנּוּ תִּקְוֹתִי.
סבז אֲךָ-הוּא צוּרִי וִישׁוּעָתִי מִשְׁגָּבִי לֹא אֲמוּט.

סבח על-אלהים יִשְׁעִי וּכְבוֹדִי צור-עֲזִי מַחְסִי בֵּאלֹהִים.

סבט בִּטְחוּ בּוֹ בְּכָל-עֵת עִם שְׂפָכוֹ-לִפְנֵי לְבַבְכֶּם
אֱלֹהִים מַחְסֵה-לָנוּ סֵלָה.

סבי אֵךְ הֶבֶל בְּנִי-אָדָם כָּזָב בְּנִי-אִישׁ:

בְּמֵאֲזָנִים לַעֲלוֹת הִמָּה מִהֶבֶל יָחַד.

סביא אֶל-תִּבְטָחוּ בַּעֲשֶׂק וּבְגִזָּל אֶל-תִּהְבְּלוּ:

חֵיל כִּי-יָנוּב אֶל-תִּשְׁתִּיתוּ לֵב.

סביב אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים שְׁתִּים-זוֹ שְׁמַעְתִּי: כִּי עַז לֵאלֹהִים.

סביג וּלְךָ-אֲדֹנֵי חֹסֶד: כִּי-אַתָּה תִּשְׁלַם לְאִישׁ כְּמַעֲשָׁהוּ.

סגא מִזְמוֹר לְדָוִד בַּהֲיוֹתוֹ בְּמִדְבַּר יְהוּדָה.

סגב אֱלֹהִים אֵלֵי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָ:

צִמְאָה לְךָ נַפְשִׁי כָּמָה לְךָ בָּשָׂרִי

בְּאַרְץ-צִיָּה וְעֵינִי בְּלִי-מַיִם.

סגג כֹּן בִּקְדָּשׁ חֲזִיתֶךָ לִרְאוֹת עֲזָךְ וּכְבוֹדֶךָ.

סגד כִּי-טוֹב חֹסֶדְךָ מִחַיִּים שְׁפָתַי יִשְׁבְּחוּנֶךָ.

סגה כֹּן אֲבָרְכֶךָ בַּחַיִּי בְּשִׁמְךָ אֲשָׂא כָפִי.

סגו כָּמוֹ חֶלֶב וְדָשֶׁן תִּשְׂבַּע נַפְשִׁי וְשְׁפָתַי רִנְנוֹת יְהוָה-פִּי.

סגז אִם-זִכְרְתִּידָּךְ עַל-יְצוּעֵי בְּאֲשֻׁמְרוֹת אֶהְגֶּה-בְּךָ.

סגח כִּי-הֵייתָ עֲזָרְתָה לִּי וּבִצֵּל כְּנָפֶיךָ אֲרִנֹן.

סגט דְּבָקָה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ בִּי תִמְכָּה יְמִינֶךָ.

סגי וְהִמָּה לְשׁוֹאָה יִבְקָשׁוּ נַפְשִׁי יָבֹאוּ בְּתַחֲתִיּוֹת הָאָרֶץ.

סגיא וַגִּירָהוּ עַל-יְדֵי-חָרֵב מָנַת שְׁעָלִים יִהְיוּ.

סגיב וְהִמָּלְךָ יִשְׁמַח בֵּאלֹהִים:

יִתְהַלֵּל כָּל-הַנִּשְׂבָּע בּוֹ: כִּי יִסְכַּר פִּי דוֹבְרֵי-שִׁקָּר.

סדא לְמִנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד.

סדב שְׁמַע-אֱלֹהִים קוֹלִי בְּשִׁיחִי מִפֶּחַד אוֹיֵב תִּצַּר חַיִּי.

סדג תִּסְתִּירֵנִי מִסּוּד מְרַעִים מִרְגָּשֶׁת פֶּעַלִי אָוֹן.

סדד אֲשֶׁר שָׁנְנוּ כִּחְרַב לְשׁוֹנָם דָּרְכוּ חֹצֵם דְּבַר מָר.

סדה לִירֵת בְּמִסְתָּרִים תָּם פֶּתְאִם יִרְהוּ וְלֹא יִירָאוּ.

סדו יַחֲזִיקוּ-לָמוֹ דְּבַר רָע יִסְפְּרוּ לְטָמוֹן מוֹקְשִׁים

אֲמָרוּ מִי יִרְאֶה-לָמוֹ.

סדז יִחַפְּשׁוּ עוֹלֹת תִּמְנוּ חֶפֶשׁ מִחֶפֶשׁ
 וְקָרַב אִישׁ וְלֵב עִמָּק.
סדח וַיֵּרֶם אֱלֹהִים: חָץ פִּתְאוּם הָיוּ מִכּוֹתָם.
סדט וַיִּכְשִׁילוּהוּ עָלִימוֹ לְשׁוֹנָם יִתְנַדְּדוּ כָּל-רְאֵה בָם.
סדי וַיִּירָאוּ כָּל-אָדָם: וַיִּגִּידוּ פֶּעַל אֱלֹהִים וּמַעֲשָׂהוּ הַשְּׂכִילוֹ.
סדיא יִשְׁמַח צַדִּיק בִּיהְיוֹה וְחָסָה בּוֹ וַיִּתְהַלֵּלוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵב.
סהא לִמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד שִׁיר.
סהב לְךָ דַּמְיָה תִּהְיֶה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וּלְךָ יִשְׁלַם-נֶדֶר.
סהג שִׁמְעֵ תִפְלָה עֲדִידָה כָּל-בֶּשֶׂר יִבְאוּ.
סהד דְּבָרֵי עֲזֹנֹת גָּבְרוּ מִנִּי פִשְׁעֵינוּ אֶתְּהַ תִּכְפָּרֵם.
סהה אֲשֶׁרִי תִבְחָר וּתִקָּרֵב יִשְׁכֹּן חֲצָרִידָה:
 נִשְׁבָּעָה בְּטוֹב בֵּיתְךָ קֹדֶשׁ הֵיכָלְךָ.
סהו נוֹרְאוֹת בְּצִדֶּק תַּעֲנֶנּוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
 מִבְּטָח כָּל-קַצּוֹי-אֶרֶץ וַיֵּם רְחֻקִּים.
סהז מִכֵּין הָרִים בְּלַחוּ נֶאֱזָר בְּגִבּוֹרָה.
סהח מִשְׁפִּיחַ שָׁאוֹן יַמִּים שָׁאוֹן גְּלִיָּהֶם וְהִמּוֹן לְאֻמִּים.
סהט וַיִּירָאוּ יִשְׁבֵּי קְצוֹת מְאוֹת תִּתִּיד מוֹצְאֵי בָקָר וְעָרַב תִּרְנִין.
סיה פִּקְדֹתָ הָאֶרֶץ וּתְשַׁקְּקָה רַבַּת תַּעֲשֶׂרְנָה פֶּלַג אֱלֹהִים מָלֵא מַיִם
 תִּכְיֹן דִּגְנָם כִּי-כֹן תִּכְיֶנָּה.
סיהא תִּלְמִיָּה רַוָּה נַחַת גְּדוּדָה בְּרַב־יָבִים תִּמְגַּגְנָה צְמַחָה תִּבְרָךְ.
סיהב עֲטֹרֶת שְׁנֵת טוֹבֶתְךָ וּמַעֲגָלֶיךָ יִרְעִפוּ דָּשָׁן.
סיהג יִרְעִפוּ נְאוֹת מִדְּבָר וְגִיל גְּבַעוֹת תִּחְגֹּרְנָה.
סיהד לְבָשׁוּ כָרִים הַצֹּאן וַעֲמָקִים יַעֲטִפוּ-בָר
 וַתְּרוֹעֲעוּ אֶף-יִשִּׁירוּ.
סוא לִמְנַצֵּחַ שִׁיר מִזְמוֹר: הָרִיעוּ לְאֱלֹהִים כָּל-הָאֶרֶץ.
סוב זָמְרוּ כְבוֹד-שְׁמוֹ שִׁימוּ כְבוֹד תִּהְלֹתוֹ.
סוג אָמְרוּ לְאֱלֹהִים מַה-נוֹרָא מַעֲשִׂיךָ בָּרַב עֲזִידָה יִכְחָשׁוּ לְךָ אִיבִידָה.
סוד כָּל-הָאֶרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ וַיִּזְמְרוּ-לְךָ יִזְמְרוּ שְׁמֶךָ סִלָּה.
סוה לָכוּ וִירָאוּ מִפְּעֻלוֹת אֱלֹהִים נוֹרָא עֲלִילָה עַל-בְּנֵי אָדָם.
סוו הִפֹּךְ יָם לִיבָשָׁה בִּנְהָר יַעֲבְרוּ בְּרָגֶל שָׁם נִשְׁמַחָה-בּוֹ.
סוז מִשֵּׁל בְּגִבּוֹרָתוֹ עוֹלָם עֵינָיו בְּגוֹיִם תִּצְפִּינָה

הסוֹדִים אֶל-יְרִימוֹ (יְרוֹמוֹ) לָמוֹ סֵלָה.
סוח בָּרְכוּ עַמִּים אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁמִיעוּ קוֹל תְּהִלָּתוֹ.
סוט הִשָּׁם נִפְשָׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא-נָתַן לְמוֹט רִגְלָנוּ.
סוי כִּי-בַחֲנֻתָּנוּ אֱלֹהִים צִרְפָּתָנוּ כִּצְרָף-כֶּסֶף.
סויא הִבֵּאתָנוּ בְּמִצּוֹדָה שְׁמֵת מוֹעֵקָה בְּמִתְנִינוּ.
סויב הִרְכַּבְתָּ אֶנוֹשׁ לְרֹאשָׁנוּ: בָּאֵנוּ-בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם וְתוֹצִיאֵנוּ לְרוּיָה.
סויג אָבוֹא בֵּיתְךָ בְּעוֹלוֹת אֲשַׁלֵּם לְךָ נִדְרֵי.
סויד אֲשֶׁר-פָּצוּ שְׁפָתַי וְדַבֵּר-פִּי בְּצֶר-לִי.
סוטו עֲלוֹת מִיַּחִים אֶעֱלֶה-לְךָ עִם-קִטְרֹת אֵילִים
אֶעֱשֶׂה בְּקֶר עִם-עֲתוּדִים סֵלָה.
סוטז לְכוּ-שִׁמְעוּ וְאַסְפְּרָה כָּל-יִרְאֵי אֱלֹהִים: אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי.
סויז אֵלָיו פִּי-קָרָאתִי וְרוּמָם תַּחַת לְשׁוֹנִי.
סויח אֲוֹן אִם-רָאִיתִי בְּלִבִּי לֹא יִשְׁמַע אֲדָנִי.
סויט אֲכֹן שָׁמַע אֱלֹהִים הִקְשִׁיב בְּקוֹל תַּפְלָתִי.
סוכ בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא-הִסִּיר תַּפְלָתִי וְחִסְדּוֹ מֵאֵתִי.
סזא לְמַנְצֶחַ בְּנִגִּינַת מְזֻמּוֹר שִׁיר.
סזב אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ סֵלָה.
סזג לְדַעַת בְּאֶרֶץ דִּרְכָּךָ בְּכָל-גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ.
סזד יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים: יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם.
סזה יִשְׁמְחוּ וִירְנְנוּ לְאַמִּים:
כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאַמִּים בְּאֶרֶץ תִּנְחָם סֵלָה.
סזו יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים: יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם.
סזז אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ.
סזח יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל-אַפְסֵי-אֶרֶץ.
סחא לְמַנְצֶחַ לְדוֹד מְזֻמּוֹר שִׁיר.
סחב יָקוּם אֱלֹהִים וְפּוֹצוֹ אוֹיְבָיו וַיִּנּוֹסוּ מִשְׁנֵאָיו מִפָּנָיו.
סחג כִּהְנִדִּף עֶשֶׂן תִּנְדֹּף:
כִּהְמִס דּוֹנֵג מִפָּנֵי-אֵשׁ יֹאבְדוּ רִשְׁעִים מִפָּנֵי אֱלֹהִים.
סחד וְצִדִּיקִים יִשְׁמְחוּ יַעֲלֻצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וַיִּשְׁיֹשׁוּ בְּשִׁמְחָה.
סחה שִׁירוּ לְאֱלֹהִים זִמְרוּ שְׁמוֹ:
סֵלֹו לְרֹכֵב בְּעֲרֵבוֹתֶיךָ שְׁמוֹ וַעֲלֹזוּ לִפְנָיו.

סחו אָבִי יְתוּמִים וְדִין אֱלֻמֹּנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן קָדְשׁוֹ.
סחז אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בְּכוֹשְׁרוֹת
אֶךְ סוֹרְרִים שְׁכֵנוֹ צַחֲיָהָ.
סחח אֱלֹהִים בְּצִאֲתָךְ לִפְנֵי עַמֶּךָ בְּצַעֲדֶךָ בִּישִׁימוֹן סָלָה.
סחט אֶרֶץ רָעָשָׁה אֶף-שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים:
זֶה סִינִי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
סחי גָּשֶׁם נְדָבוֹת תַּנְיֵף אֱלֹהִים נַחֲלֶתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כּוֹנֵנָתָה.
סחיא חִתֶּךָ יֵשְׁבוּ-בָּהּ תִּכְּוֶן בְּטוֹבֶתְךָ לַעֲנִי אֱלֹהִים.
סחיב אֲדָנִי יִתֵּן-אִמֶּר הַמְּבַשְׁרוֹת צָבָא רַב.
סחיג מַלְכֵי צָבָאוֹת יִדְדוֹן יִדְדוֹן וְנוֹת-בֵּית תַּחֲלֶק שָׁלָל.
סחיד אִם-תִּשְׁכָּבוֹן בֵּין שְׁפֹתַיִם:
כִּנְפֵי יוֹנָה נִחְפָּה בְּכֶסֶף וְאַבְרוֹתֶיהָ בִּירְקָרֶק חָרוֹץ.
סחטו בִּפְרֹשׁ שְׂדֵי מַלְכִּים בָּהּ תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן.
סחטז הֶר-אֱלֹהִים הֶר-בָּשׂוּ: הֶר גְּבַנְנִים הֶר-בָּשׂוּ.
סחיז לָמָּה תִרְצָדוֹן הָרִים גְּבַנְנִים:
הַהִרְחַמְד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ אֶף-יִהְיֶה יִשְׁכֵּן לְנֶצַח.
סחיאח רָכַב אֱלֹהִים רִבְתִּים אֶלְפֵי שָׁנָאן אֲדָנִי בָּם סִינִי בִקְדָּשׁ.
סחיט עֲלִיתָ לְמָרוֹם שְׁבִיתָ שְׁבִי לְקַחֲתָ מִתְּנוֹת בְּאָדָם
וְאַף סוֹרְרִים לְשָׁכֵן יֵה אֱלֹהִים.
סחכ בָּרוּךְ אֲדָנִי יוֹם יוֹם: יַעֲמֹס-לְנוּהָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סָלָה.
סחכא הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת: וְלִיהוָה אֲדָנִי לְמִוֹת תִּצָּאוֹת.
סחכב אֶךְ-אֱלֹהִים יִמְחֹץ רֹאשׁ אִיבִיו: קִדְקֹד שְׁעֶרְמִתְהֶלֶךְ בְּאַשְׁמִיו.
סחכג אִמֶּר אֲדָנִי מִבָּשׂוֹן אָשִׁיב אָשִׁיב מִמִּצְלוֹת יָם.
סחכד לְמַעַן תִּמְחֹץ רִגְלֶךָ בָּדָם: לְשׁוֹן כְּלָבִיד מֵאִיבִים מִנְהוּ.
סחכה רְאוּ הַלִּיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הַלִּיכוֹת אֵלֵי מַלְכִּי בִקְדָּשׁ.
סחכו קִדְמוּ שָׂרִים אַחֵר נִגְנִים בָּתוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפֹפוֹת.
סחכז בְּמִקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים אֲדָנִי מִמִּקּוֹר יִשְׂרָאֵל.
סחכח שֵׁם בְּנִימָן צָעִיר רִדְם שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבֻלוֹן שָׂרֵי נַפְתָּלִי.
סחכט צֹוֶה אֱלֹהֶיךָ עֲזָךְ: עוֹזֶה אֱלֹהִים זֹו פָּעֵלְתָ לָנוּ.
סחל מִהִיכְלָךְ עַל-יְרוּשָׁלַם לָךְ יוֹבִילוּ מַלְכִּים שִׁי.
סחלא גָּעַר חַיִּת קִנָּה עֲדַת אַבִּירִים בְּעַגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרָצִי-כֶסֶף

בְּזֶרַע עַמִּים קִרְבוֹת יַחֲפָצוּ.

סחלב יִאֲתִיו חֲשָׁמַיִם מִנִּי מִצָּרִים כּוֹשׁ תִּרְיֹץ יָדָיו לֵאלֹהִים.

סחלג מִמְּלָכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זָמְרוּ אֲדָנִי סֵלָה.

סחלד לָרֶכֶב בְּשָׁמַי שָׁמִי-קֶדֶם הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עוֹ.

סחלה תָּנוּ עוֹ לֵאלֹהִים: עַל-יִשְׂרָאֵל גִּאֲוָתוֹ וְעֹזוֹ בְּשִׁחָקִים.

סחלו נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ:

אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נִתֵּן עוֹ וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם

בְּרוּךְ אֱלֹהִים.

סטא לִמְנַצֵּחַ עַל-שׁוֹשָׁנִים לְדוֹד.

סטב הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מִים עַד-נֶפֶשׁ.

סטג טָבַעְתִּי בִּינוֹן מְצוּלָה וְאִין מַעֲמָד

בְּאִתִּי בְּמַעֲמָקֵי-מַיִם וְשִׁבַּלְתָּ שְׁטָפְתָּנִי.

סטד יִגְעַתִּי בְּקִרְאֵי נַחַר גְּרוֹנִי: כָּלוּ עֵינַי מִיַּחַל לֵאלֹהֵי.

סטה רַבּוּ מִשְׁעָרוֹת רֹאשִׁי שִׁנְאֵי חֲנָם:

עֲצָמוֹ מִצְמִיתִי אִיבֵי שֶׁקֶר אֲשֶׁר לֹא-גִזַּלְתִּי אֶז אֲשִׁיב.

סטו אֱלֹהִים אַתָּה יָדַעְתָּ לְאֻלְתִּי וְאֲשָׁמוֹתִי מִמֶּךָ לֹא-נִכְחָדוּ.

סטז אֵל-יִבְשׁוּ בִי קוֹיֶךָ אֲדָנִי יִהְיֶה צְבָאוֹת:

אֵל-יִפְלָמוּ בִי מִבִּקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

סטח כִּי-עָלִיךָ נִשְׁאֲתִי חֲרָפָה כִּסְתָה כְּלָמָה פָּנֵי.

סטט מוֹזֵר הֵייתִי לְאָחִי וְנִכְרִי לִבְנֵי אִמִּי.

סטי כִּי-קִנְאֶת בֵּיתְךָ אֶכְלָתָנִי וְחֲרָפוֹת חוֹרְפִיךָ נָפְלוּ עָלַי.

סטיא וְאֶבְכֶּה בְּצוּם נֶפֶשִׁי וְתִהְיֶה לְחֲרָפוֹת לִי.

סטיב וְאֶתְנֶנָּה לְבוֹשֵׁי שָׁק וְאֶהִי לָהֶם לְמַשָּׁל.

סטיג יִשְׁיַחוּ בִי יוֹשְׁבֵי שַׁעַר וְיִגְיִנוּת שׁוֹתֵי שֶׁכָּר.

סטיז וְאֲנִי תִפְלָתִי-לָךְ יִהְיֶה עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב-חֲסִדֶּיךָ

עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶיךָ.

סטטו הֲצִילֵנִי מִטֵּיט וְאֵל-אֶטְבְּעָה אֲנַצֵּלָה מִשְׁנְאֵי וּמִמַּעֲמָקֵי מַיִם.

סטטז אֵל-תִּשְׁטַפְּנִי שִׁבַּלְתָּ מַיִם וְאֵל-תִּבְלַעֵנִי מְצוּלָה

וְאֵל-תִּתְאֹטֶר-עָלַי בְּאֵר פִּיָּה.

סטטז עֲנֵנִי יִהְיֶה כִּי-טוֹב חֲסִדֶּיךָ כָּרֵב רַחֲמֶיךָ פָּנֶה אֵלַי.

סטטח וְאֵל-תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מֵעֲבֹדֶיךָ: כִּי-צָר-לִי מִהָרַע עֲנֵנִי.

סטיט קרבה אל-נפשי גאלה למען איבי פדני.
סטכ אתה ידעתחרפתי ובשתי וכלמתי נגידך כל-צוררי.
סטכא חרפה שברה לבי ואנושה:
 ואקוה לנוד ואין ולמנחמים ולא מצאתי.
סטכב ויתנו בברותי ראש ולצמאי ישקוני חמץ.
סטכג יהי-שלחנם לפנייהם לפח ולשלומים למוקש.
סטכד תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד.
סטכה שפך-עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם.
סטכו תהי-טירתם נשמה באהליהם אל-יהי ישב.
סטכז כי-אתה אשר-הכית רדפו ואל-מכאוב חלליך יספרו.
סטכח תנה-עון על-עונם ואל-יבאו בצדקתך.
סטכט ימחו מספר חיים ועם צדיקים אל-יכתבו.
סטל ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשגבני.
סטלא אהללה שם-אלהים בשיר ואגדלנו בתודה.
סטלב ותיטב ליהוה משור פר מקרן מפריס.
סטלג ראו ענוים ישמחו דרשי אלהים ויחי לבבכם.
סטלד כי-שמע אל-אביונים יהוה ואת-אסיריו לא בזה.
סטלה יהללוהו שמים וארץ ימים וכל-רמש בם.
סטלו כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשוה.
סטלז וזרע עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנו-בה.
עא-ב למנצח לדוד להזכיר. אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה.
עג יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי.
עד ישובו על-עקב בשתם האמרים האח האח.
עה ישישו וישמחו בך כל-מבקשיך:
 ויאמרו תמיד יגדל אלהים אהבי ישועתך.
עו ואני עני ואביון אלהים חושה-לי:
 עזרי ומפלטי אתה יהוה אל-תאחר.
עאא בך-יהוה חסיתי אל-אבושה לעולם.
עאב בצדקתך תצילני ותפלטיני הטה-אלי אונך והושיעני.
עאג היה לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני:
 כי-סלעי ומצודתי אתה.

עאד אֱלֹהֵיפִלְטָנִי מִיַּד רָשָׁע מִכַּף מַעְוֹל וְחוֹמֶץ.
עאה כִּי-אַתָּה תִּקְוֹתִי אֲדֹנִי יְהוָה מִבְּטָחִי מִנַּעֲוָרִי.
עאו עָלֶיךָ נִסְמַכְתִּי מִבְּטָןמִמַּעֲי אֲמִי אַתָּה גּוֹזִי בָּךְ תִּהְלָתִי תַמִּיד.
עאז כְּמוֹפֶת הָיִיתִי לְרַבִּים וְאַתָּה מַחְסִי-עַז.
עאח יִמְלֹא פִי תִהְלָתֶךָ כָּל-הַיּוֹם תִּפְאַרְתֶּךָ.
עאט אֶל-תִּשְׁלִיכֵנִי לַעֲת זִקְנָה כְּכֹלוֹת כָּחִי אֶל-תַּעֲזֹבֵנִי.
עאי כִּי-אָמְרוּ אוֹיְבֵי לִי וְשִׁמְרִי נַפְשִׁי נוֹעֲצוּ יַחְדָּו.
עאיא לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוּ רַדְּפוּ וְתִפְשׁוּהוּ כִּי-אֵין מַצִּיל.
עאיב אֱלֹהִים אֶל-תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֱלֹהִי לַעֲזָרְתִּי חִישָׁה (חוֹשָׁה).
עאיג יִבְשׁוּ וְיָכְלוּ שִׁטְנֵי נַפְשִׁי יַעֲטוּ חֲרָפָה וְכִלְמָה מִבְּקָשִׁי רָעָתִי.
עאיד וְאַנִּי תַמִּיד אֵיחָל וְהוֹסַפְתִּי עַל-כָּל-תִּהְלָתֶךָ.
עאטו פִּי יִסְפֹּר צִדְקָתֶךָ כָּל-הַיּוֹם תִּשׁוּעָתֶךָ: כִּי לֹא יָדַעְתִּי סִפְרוֹת.
עאטז אֲבֹאבְגְּבוֹרוֹת אֲדֹנִי יְהוָה אֲזַכִּיר צִדְקָתֶךָ לְבִדָּךְ.
עאיו אֱלֹהִים לִמְדַתִּי מִנַּעֲוָרִי וְעַד-הֵנָּה אֲגִיד נִפְלְאוֹתֶיךָ.
עאיוח וְגַם עַד-זִקְנָה וְשִׁיבָה אֱלֹהִים אֶל-תַּעֲזֹבֵנִי.
עד אֲגִיד זְרוּעֶךָ לְדוֹר לְכָל-יָבוֹא גְבוּרָתֶךָ.
עאיט וְצִדְקָתֶךָ אֱלֹהִים עַד-מָרוֹם:
אָשֶׁר-עֲשִׂיתָ גְדֻלוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ.
עאכ אֲשֶׁר הִרְאִיתָנוּ (הִרְאִיתָנִי) צָרוֹת רַבּוֹת וְרַעוֹת:
תָּשׁוּב תַּחֲיֵנוּ (תַּחֲיִּינִי) וּמִתְהַמּוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי.
עאכא תָּרַב גְּדֻלָּתִי וְתִסָּב תִּנְחַמְנִי.
עאכב גַּם-אֲנִי אוֹדֶךָ בְּכָל-יָגֵב אֲמַתֶּךָ אֱלֹהִי:
אֲזַמְּרָה לָךְ בְּכִנּוֹר קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.
עאכג תִּרְנְנָה שִׁפְתֵי כִי אֲזַמְּרָה-לָךְ וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ.
עאכד גַּם-לְשׁוֹנִי כָּל-הַיּוֹם תִּהְגֶּה צִדְקָתֶךָ:
כִּי-בִשׁוּ כִי-חָפְרוּ מִבְּקָשִׁי רָעָתִי.
עבא לְשִׁלְמוֹה: אֱלֹהִים מִשְׁפָּטִיךָ לְמַלְּךָ תָּנוּ וְצִדְקָתֶךָ לְבֶן-מֶלֶךְ.
עבב יָדִין עֲמֹךְ בְּצִדְקָה וְעֲנִיֶּיךָ בְּמִשְׁפָּט.
עבג יִשְׁאוּ הָרִים שָׁלוֹם לָעָם וּגְבָעוֹת בְּצִדְקָה.
עבד יִשְׁפֹּט עֲנִי-עַסִּיוֹשִׁיעַ לְבִנִי אֲבִיוֹן וַיִּדְכָּא עוֹשֶׁק.
עבה יִירָאוּךָ עַם-שִׁמְשׁ וְלִפְנֵי יָרַח דּוֹר דּוֹרִים.

עבו ירד כְּמָטָר עַל-גֹּז כְּרִבִּיבִים זֶרְזִיף אֶרֶץ.
עבו יִפְרַח-בְּיָמָיו צָדִיק וְרַב שְׁלוֹם עַד-בְּלִי יָרַח.
עבח וַיֵּרֶד מֵיָם עַד-יָם וּמִנְהָר עַד-אֶפְסֵי-אֶרֶץ.
עבט לִפְנֵיו יִכָּרְעוּ צִיִּים וְאִיָּבּוֹ עֶפֶר יִלְחֹכוּ.
עבי מַלְכֵי תִרְשִׁישׁ וְאַיִים מִנְחָה יָשִׁיבוּ
מַלְכֵי שָׁבָא וְסָבָא אֶשְׁכֶּר יִקְרִיבוּ.
עביא וַיִּשְׁתַּחֲווּ-לוֹ כָּל-מְלָכִים כָּל-גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ.
עביב כִּי-יֵצֵא אֲבִיוֹן מִשּׁוּעַ וְעָנִי וְאֵין-עֹזֶר לוֹ.
עביג יָחַס עַל-דָּל וְאֲבִיוֹן וְנִפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ.
עביז מִתּוֹךְ וּמִחֲמָס יִגָּאֵל נַפְשָׁם וַיִּיקָר דָּמָם בְּעֵינָיו.
עבטו וַיַּחֲי וַיִּתֵּן-לוֹ מִזֶּהֱבָ שָׁבָא:
וַיִּתְפַּלֵּל בְּעַדֹּ תַמִּיד כָּל-הַיּוֹם יִבְרַכְנָהוּ.
עבטז יְהִי פֶסֶת-בֵּר בְּאֶרֶץ בְּרָאשׁ הָרִים:
יִרְעַשׁ כָּלִבְנוֹן פָּרִיו וַיִּצִּצּוּ מֵעִיר כַּעֲשֵׁב הָאֶרֶץ.
עביז יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לִפְנֵי-שֹׁמֵשׁ יֵנִין (יֵנוֹן) שְׁמוֹ:
וַיִּתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל-גּוֹיִם יִאֲשְׁרוּהוּ.
עביח בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי־אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל: עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ.
עביט וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם:
וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל הָאֶרֶץ אָמֵן וְאָמֵן.
עבכ כָּלוּ תַפְלוֹת דָּוִד בֶּן-יִשָּׁי.
עגא מִזְמוֹר לְאַסָּף:
אֵךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לִבְרֵי לִבָּב.
עגב וְאַנִּיכְמַעַט נְטוּי (נְטִיּוֹ) רִגְלִי כָּאֵין שִׁכְחָה (שִׁפְכוֹ) אֲשָׁרִי.
עגג כִּי-קִנְאֲתִי בַּהוֹלָלִים שְׁלוֹם רָשָׁעִים אֶרְאֶה.
עגד כִּי אֵין חֲרָצְבוֹת לְמוֹתָם וּבְרִיא אוֹלָם.
עגה בַּעֲמַל אֲנוֹשׁ אֵינָמוּ וְעַם-אָדָם לֹא יִנָּגְעוּ.
עגו לָכֵן עֲנֻקְתָּמוּ גִאֲוָה יַעֲטֹף-נִשִּׁית חֲמָס לָמוּ.
עגז יֵצֵא מִחֶלֶב עֵינָמוּ עֲבָרוּ מִשְׁכִּיֹּת לִבָּב.
עגח יִמִּיקוּ וַיִּדְּבָרוּ בָּרַע עֲשָׁק מִמָּרוֹם יִדְּבָרוּ.
עגט שִׁתּוֹ בְּשָׂמִים פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהְלֹךְ בְּאֶרֶץ.
עגי לָכֵן יֵשִׁיב (יָשׁוּב) עֲמוֹ הָלֵם וּמִי מִלֵּא יִמְצָאוּ לָמוּ.

עגיא וְאָמְרוּ אִיכָּה יָדַע-אֵל וַיֵּשׁ דָּעָה בְּעֶלְיוֹן.
עגיב הִנֵּה-אֵלֶּה רְשָׁעִים וְשִׁלּוֹי עוֹלָם הַשָּׁגוּ-חֵיל.
עגג אֶד-רִיק זִכְרִי לְבָבִי וְאַרְחֵץ בְּנִקְיוֹן כָּפִי.
עגיד וְאַהִי נְגוּעַ כָּל-הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי לַבָּקָרִים.
עגטו אִם-אֲמַרְתִּי אֶסְפָּרָה כְּמוֹ הִנֵּה דוֹר בְּנִיךְ בְּגִדְתִּי.
עגטז וְאַחֲשָׁבָה לְדַעַת זֹאת עָמַל הִיא (הוא) בְּעֵינִי.
עגיו עַד-אָבוֹא אֶל-מִקְדָּשִׁי-אֵל אָבִינָה לְאַחֲרִיתָם.
עגיח אֶד בַּחֲלָקוֹת תְּשִׁית לָמוֹ הַפִּלְתָּם לְמִשְׁוֹאוֹת.
עגיט אֵיךְ הָיוּ לְשִׁמָּה כָּרְגַע סָפוּ תַּמּוֹ מִן-בִּלְהוֹת.
עגכ כְּחֹלֹם מִהָקִיץ אֲדֹנִי בָּעִיר צִלְמָם תִּבְזֶה.
עגכא כִּי יִתְחַמֵּץ לְבָבִי וְכִלְיוֹתַי אֲשַׁתּוֹנֵן.
עגכב וְאֲנִי-בָּעִיר וְלֹא אֲדַע בְּהִמּוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ.
עגכג וְאֲנִי תַּמִּיד עִמָּךְ אֲחֻזָּת בִּיד-יְמִינִי.
עגכד בַּעֲצָתְךָ תִּנְחַנִּי וְאַחֲרַי כְּבוֹד תִּקְחָנִי.
עגכה מִי-לִי בִשְׁמַיִם וְעִמָּךְ לֹא-חִפְצָתִי בְּאַרְץ.
עגכו כָּלֵה שְׂאֵרֵי וּלְבָבִי צוּר-לְבָבִי וְחִלְקִיאֱלֹהִים לְעוֹלָם.
עגכז כִּי-הִנֵּה רַחֲקִיךָ יֹאבְדוּ הַצִּמְתָּה כָּל-זִוְנָה מִמָּךְ.
עגכח וְאֲנִי קִרְבַּת אֱלֹהִים לִי-טוֹב:
עגכט שְׁתִּי בְּאֲדֹנִי יְהוָה מַחְסִי לְסֹפֵר כָּל-מַלְאָכוֹתֶיךָ.
עדא מִשְׁכִּיל לְאַסָּף:
עדה אֱלֹהִים זִנְחָת לְנֶצַח יַעֲשֶׂן אִפְךָ בְּצֹאן מִרְעִיתְךָ.
עדב זִכֹּר עֲדַתְךָ קִנִּית קָדָם גְּאֻלַּת שִׁבְט נַחֲלָתְךָ
הר-ציון זֶה שְׁכֻנַּת בּוֹ.
עדג הָרִימָה פְּעֻמֶּיךָ לְמִשְׁאוֹת נֶצַח כָּל-הָרַע אוֹיֵב בִּקְדָּשׁ.
עדה שְׂאֲגוּ צִרְיֶיךָ בִּקְרִיב מוֹעֵדְךָ שְׁמוֹ אוֹתֹתָם אֹתוֹת.
עדה יִידַע כְּמִבִּיא לְמַעַלָּה בְּסִבָּךְ-עַץ קִרְדָּמוֹת.
עדו וַעַת (וְעַתָּה) פְּתוּחִיָּה יָחַד בְּכִשְׁלִיל וְכִלְפוֹת יְהִלְמוֹן.
עדז שְׁלַחוּ בְּאֵשׁ מִקְדָּשְׁךָ לְאַרְץ חִלְלוּ מִשְׁכַּן-שְׁמָךְ.
עדח אָמְרוּ בְּלִבָּם נִינָם יָחַד שְׁרָפוּ כָּל-מוֹעֲדֵי-אֵל בְּאַרְץ.
עדט אוֹתֵתֵינוּ לֹא רָאִינוּ: אֵין-עוֹד נָבִיא וְלֹא-אֲתַנּוּ יָדַע עַד-מָה.
עדי עַד-מָתִי אֱלֹהִים יַחֲרֹף צָר יִנְאַץ אוֹיֵב שְׁמָךְ לְנֶצַח.

עדיא לָמָּה תָּשִׁיב יָדְךָ וַיִּמְיֶנֶךָ מִקֶּרֶב חֹקֶךָ (חִיקָךָ) כָּלָה.
עדיב וְאֱלֹהִים מִלְכִּי מִקֶּדֶם פֶּעַל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ.
עדיג אַתָּה פּוֹרֶרֶת בְּעֶזְךָ יָם שְׁבֵרֶת רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל-הַמַּיִם.
עדיז אַתָּה רֹצֶצֶת רָאשֵׁי לְוִיתָן תִּתְּנֶנּוּ מֵאֲכָל לֶעָם לְצִיִּים.
עדטו אַתָּה בִּקְעַת מַעַן וְנָחַל אַתָּה הוֹבִשְׁתְּ נְהָרוֹת אִיתָן.
עדטז לָךְ יוֹם אֶף-לָךְ לַיְלָה אַתָּה הַכִּינוֹת מָאוֹר וְשָׁמֶשׁ.
עדיז אַתָּה הַצַּבְתְּ כָּל-גְּבוּלוֹת אֶרֶץ קִיץ וְחֹרֶף אַתָּה יַצְרֵתָם.
עדיח זָכַר-זֹאת אוֹיֵב חֹרֶף יְהוָה וְעַם נָבָל נֶאֱצוּ שְׁמָךְ.
עדיט אֶל-תִּתֵּן לַחַיִּית נֶפֶשׁ תּוֹרֶךְ חַיִּית עֲנִיָּה אֶל-תִּשְׁכַּח לְנֶצַח.
עדכ הִבֵּט לְבָרִית: כִּי מָלְאוּ מִחֲשָׁכִי-אֶרֶץ נְאוֹת חָמָס.
עדכא אֶל-יָשׁוּב יָדְךָ נָכְלָם עָנִי וְאַבְיוֹן יִהְלְלוּ שְׁמָךְ.
עדכב קוֹמָה אֱלֹהִים רִיבָה רִיבָךְ זָכַר חֲרָפְתְּךָ מִנִּי-נָבָל כָּל-הַיּוֹם.
עדכג אֶל-תִּשְׁכַּח קוֹל צִרְיֶיךָ שְׁאוֹן קָמִיד עֲלֶה תָמִיד.
עהא לְמַנְצַח אֶל-תִּשְׁחַת מִזְמוֹר לְאַסָּף שִׁיר.
עהב הוֹדִינוּ לָךְ אֱלֹהִים הוֹדִינוּ וְקִרֹּב שְׁמָךְ סִפְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ.
עהג כִּי אֶקַּח מוֹעֵד אֲנִי מִיִּשְׁרָאֵל אֲשַׁפֵּט.
עהד נִמְגִּים אֶרֶץ וְכָל-יִשְׁבֶּיהָ אֲנֹכִי תִכְנֹתִי עֲמוּדֶיהָ סִלָּה.
עהה אֲמַרְתִּי לַהוֹלָלִים אֶל-תִּהְיוּ וְלַרְשָׁעִים אֶל-תִּרְימוּ קֶרֶן.
עהו אֶל-תִּרְימוּ לַמְרוֹס קִרְנֶכֶם תִּדְּבְרוּ בְצֹאֵר עֵתְק.
עהז כִּי לֹא מִמוּצָא וּמִמַּעַרְב וְלֹא מִמִּדְבַּר הָרִים.
עהח כִּי-אֱלֹהִים שֹׁפֵט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים.
עהט כִּי כּוֹס בִּיד-יְהוָה וַיִּין חֹמֶר מְלֹא מִסָּךְ וַיַּגֵּר מִזֶּה:
אד- שְׁמָרֶיהָ יִמְצוּ יִשְׁתּוּ כָּל רְשָׁעֵי-אֶרֶץ.
עהי וְאֲנִי אֶגִּיד לְעַלְמִם אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
עהיא וְכָל-קִרְנֵי רְשָׁעִים אֲגִדֵּעַ תִּרְוַמְמָנָה קִרְנוֹת צִדִּיק.
עוא לְמַנְצַח בְּנִינֹת מִזְמוֹר לְאַסָּף שִׁיר.
עוב נוֹדַע בִּיהוּדָה אֱלֹהִים בִּישְׂרָאֵל גְּדוֹל שְׁמוֹ.
עוג וַיְהִי בְשָׁלֹם סוֹכּוּ וּמַעֲוֹנָתוֹ בְּצִיּוֹן.
עוד שְׁמָה שִׁבְרֵי רְשָׁפִי-קִשְׁתְּ מִגֹּן וְחֹרֵב וּמִלְחָמָה סִלָּה.
עוה נָאוֹר אַתָּה אֲדִיר מִהֶרֶר־י-טָרֶף.
עוו אֲשַׁתּוֹלְלוּ אֲבִירֵי לֵב נָמוּ שְׁנָתָם

וְלֹא-מָצְאוּ כָל-אֲנָשִׁי-חַיִּל יְדִיהֶם.
 עוֹז מַגְעֶרְתֵּךְ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב נִרְדָּם וְרָכַב וְסוּס.
 עוֹח אֲתָה נוֹרָא אֲתֵהוּמִי-יַעֲמֹד לִפְנֶיךָ מֵאֵז אֶפֶד.
 עוֹט מִשְׁמִים הִשְׁמַעְתָּ דִּין אֶרֶץ יִרְאָה וְשִׁקְטָה.
 עוֹי בָּקוּם-לְמִשְׁפָּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל-עַנּוּי-אֶרֶץ סָלָה.
 עוֹיָא כִּי-חֲמַת אָדָם תּוֹדֶךָ שְׁאֲרִית חֲמַת תַּחֲגֹר.
 עוֹיֵב נִדְרוֹ וְשִׁלְמוֹ לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כָּל-סִבִּיבֵי וִיבִילוֹ שִׁי לְמוֹרָא.
 עוֹיֵג יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים נוֹרָא לְמַלְכִּי-אֶרֶץ.
 עוֹזָא לְמִנְצַח עַל-יִדִיתוֹן (יְדוּתוֹן) לְאֶסָף מִזְמוֹר.
 עוֹזֵב קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי.
 עוֹג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדֹנִי דָרְשָׁתִי:
 יָדִי לִילָה נִגְרָהוּלָא תִפּוּג מֵאֲנָה הִנָּחֻם נִפְשִׁי.
 עוֹד אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמָיָה אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה.
 עוֹזָה אַחֲזֶתָ שְׁמֵרוֹת עֵינִי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר.
 עוֹז חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים.
 עוֹז אֲזַכָּרָה נְגִינָתִי בְלִילָה: עַם-לִבְבִי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי.
 עוֹח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנִי וְלֹא-יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד.
 עוֹט הָאֶפֶס לְנֹצַח חֲסִדוֹ גָּמַר אֶמֶר לְדֹר וָדֹר.
 עוֹי הִשְׁכַּח חֲנוּת אֶל אִם-קִפֵּץ בָּאֶף רַחֲמָיו סָלָה.
 עוֹיָא וְאֶמֶר חֲלוּתִי הִיא שָׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן.
 עוֹיֵב אֲזִכִּיר (אֲזַכּוֹר) מַעֲלָלֵי-יְהוָה: כִּי-אֲזַכָּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאָד.
 עוֹיֵג וְהִגִּיתִי בְכָל-פִּעֲלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה.
 עוֹיֵד אֱלֹהִים בִּקְדָּשׁ דִּרְכֶּךָ מִי-אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים.
 עוֹטוֹ אֲתָה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָד.
 עוֹטוֹ גָּאֻלָּתָ בְּזֹרֹעַ עֲמָד בְּנִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה.
 עוֹזִי רָאוּךְ מִיָּם אֱלֹהִים רָאוּךְ מִיָּם יַחֲיִלוּ אֶף יִרְגְּזוּ תִהְמוֹת.
 עוֹיֵח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹתִקוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים אֶף-חֲצָצִידָה יִתְהַלְכוּ.
 עוֹיֵט קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגָּלֵהָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבֵּל רָגְזָה וְתִרְעַשׂ הָאֶרֶץ.
 עוֹכ בָּיִם דִּרְכֶּךָ וּשְׁבִילֶךָ (וּשְׁבִילֶךָ) בְּמִיָּם רַבִּים וְעִקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ.
 עוֹכָא נְחִיתָ כְּצֹאן עֲמָד בִּיד-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן.

עחא מִשְׁכִּיל לְאַסָּף:

הַאֲזִינָה עַמִּי תוֹרָתִי הֵטוּ אֲזַנְכֶם לְאֹמְרֵי-פִי.

עחב אֶפְתָּחָה בְּמִשְׁל פִּי אֲבִיעָה חִידוֹת מִנִּי-קֶדֶם.

עחג אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וַיִּנְדָּעוּ וַאֲבוֹתֵינוּ סִפְרוּ-לָנוּ.

עחד לֹא נִכְחַד מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר אַחֲרוֹן מִסִּפְרִים תִּהְלֹת יְהוָה וַיַּעֲזִזוּ וַיִּנְפְּלֵאֲתֵינוּ אֲשֶׁר עָשָׂה.

עחה וַיִּקֶּם עֲדוֹת בִּיעֶקֶב וְתוֹרָה שָׁם בְּיִשְׂרָאֵל:

אֲשֶׁר צִוָּה אֶת-אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעַם לִבְנֵיהֶם.

עחו לְמַעַן יֵדְעוּ דוֹר אַחֲרוֹן בָּנִים יוֹלְדוּ יִקְמוּ וַיִּסְפְּרוּ לִבְנֵיהֶם.

עחז וַיִּשְׁיִמוּ בֵּאלֹהִים כְּסֻלָּם: וְלֹא יִשְׁכָּחוּ מֵעַלְלִי-אֵל וּמִצֹּתָיו וַיִּנְצְרוּ.

עחח וְלֹא יִהְיוּ כְּאֲבוֹתָם דוֹר סוּרֵר וּמָרָה:

דוֹר לֹא-הַכִּין לְבוֹ וְלֹא-נֶאֱמָנָה אֶת-אֵל רוּחוֹ.

עחט בְּנֵי-אֲפָרִים נוֹשְׁקֵי רוּמִי-קִשְׁת הִפְכוּ בְּיוֹם קָרֵב.

עחי לֹא שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים וּבִתְנוּתָם מֵאֲנוּ לִלְכֹּת.

עחיא וַיִּשְׁכָּחוּ עֲלִילוֹתָיו וַיִּנְפְּלֵאֲתֵינוּ אֲשֶׁר הָרָאם.

עחיב נֶגֶד אֲבוֹתָם עָשָׂה פֶּלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂדֵה-צֹעַן.

עחג בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירָם וַיַּצֵּב-מַיִם כְּמוֹ-נֵד.

עחיד וַיִּנָּחֶם בַּעֲנַן יוֹמָם וְכָל-הַלַּיְלָה בְּאוֹר אֵשׁ.

עחטו יִבְקַע צָרִים בַּמִּדְבָּר וַיִּשְׁקֹךְ כְּתֹהֲמוֹת רַבָּה.

עחטז וַיִּוצֵא נוֹזְלִים מִסָּלַע וַיִּוָּרֵד כְּנִהְרוֹת מַיִם.

עחיו וַיִּוְסִיפוּ עוֹד לַחֲטֹא-לוֹ לְמִרוֹת עֲלִיוֹן בַּצִּיָּה.

עחיח וַיִּנְסוּ-אֵל בִּלְבָבָם לִשְׁאֹל-אֲכָל לִנְפָשָׁם.

עחיט וַיִּדְּבְרוּ בֵּאלֹהִים: אָמְרוּ הַיּוֹכֵל אֵל לַעֲרֹךְ שִׁלְחוֹן בַּמִּדְבָּר.

עחכ הֵן הִכָּה-צוּר וַיַּזְוִבוּ מַיִם וַיִּנְחָלִים יִשְׁטָפוּ:

הַגִּם-לָחֶם יוֹכֵל תֵּת אִם-יָכִין שְׂאֵר לַעֲמוֹ.

עחכא לָכֵן שָׁמַע יְהוָה וַיִּתְּעֶבֶר:

וַאֲשֶׁר נִשְׁקָה בִּיעֶקֶב וְגַם-אָף עָלָה בְּיִשְׂרָאֵל.

עחכב כִּי לֹא הֶאֱמִינוּ בֵּאלֹהִים וְלֹא בָטְחוּ בִּישׁוּעָתוֹ.

עחכג וַיִּצּוּ שְׁחָקִים מִמָּעַל וַיִּדְלְתִי שָׁמַיִם פָּתַח.

עחכד וַיִּמָּטֵר עֲלֵיהֶם מִן לֶאֱכָל וַיִּדְגּוּ-שָׁמַיִם נָתַן לָמוֹ.

עחכה לָחֶם אֲבִירִים אָכַל אִישׁ צִידָה שָׁלַח לָהֶם לִשְׂבַּע.

עֲחָכּוּ יִסַּע קָדִים בְּשָׁמַיִם וַיִּנְהַג בְּעֵזוֹ תֵּימָן.
עֲחָכּוּ וַיִּמָּטֵר עֲלֵיהֶם כְּעָפָר שָׁאֵר וַיַּחֲזֹל יָמִים עוֹף כָּנָף.
עֲחָכָה וַיִּפֹּל בְּקֶרֶב מַחְנֵהוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּנְתּוֹ.
עֲחָכַט וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁבְּעוּ מְאֹד וַתֵּאָדָּתָם יָבֹא לָהֶם.
עֲחָל לֹא-זָרוּ מִתֵּאָדָּתָם עוֹד אָכְלָם בְּפִיהֶם.
עֲחָלָא וְאַף אֱלֹהִים עָלָה בָּהֶם וַיַּהֲרֹג בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם
 וַיַּחֲזִירֵי יִשְׂרָאֵל הַכָּרִיעַ.
עֲחָלָב בְּכָל-זֹאת חֹטְאוֹ-עוֹד וְלֹא-הֶאֱמִינוּ בְּנִפְלְאוֹתָיו.
עֲחָלָג וַיִּכַּל-בַּהֶבֶל יְמֵיהֶם וַשְּׁנוֹתָם בַּבֶּהֱלָה.
עֲחָלָד אִם-הֶרְגָם וַדַּרְשׁוּהוּ וְשָׁבוּ וְשִׁחֲרוּ-אֵל.
עֲחָלָה וַיִּזְכְּרוּ כִי-אֱלֹהִים צוּרָם וְאֵל עֲלִיוֹן גֹּאֲלָם.
עֲחָלוּ וַיִּפְתּוּהוּ בְּפִיהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יִכְזְבוּ-לוֹ.
עֲחָלוּ וְלִבָּם לֹא-נָכוֹן עֲמוֹ וְלֹא נֶאֱמָנוּ בַּבְּרִיתוֹ.
עֲחָלַח וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית׃
 וְהִרְבָּה לְהִשָּׁיב אָפוֹ וְלֹא-יַעִיר כָּל-חֲמָתוֹ.
עֲחָלַט וַיִּזְכֹּר כִּי-בֶשֶׁר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב.
עֲחָמ כַּמָּה יִמְרוּהוּ בַּמִּדְבָּר יַעֲצִיבוּהוּ בִישִׁימוֹן.
עֲחָמָא וַיָּשׁוּבוּ וַיִּנְסוּ אֵל וַקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הִתְּנוּ.
עֲחָמָב לֹא-זָכְרוּ אֶת-יָדוֹ יוֹם אֲשֶׁר-פָּדָם מִנִּי-צָר.
עֲחָמָג אֲשֶׁר-שָׁם בְּמִצְרַיִם אֲתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו בְּשִׁדְה-צֹעַן.
עֲחָמָד וַיַּהֲפֹךְ לָדָם יֵאֲרִיהֶם וַיִּזְלִיחֵם בַּל-יִשְׁתַּיִּיוֹן.
עֲחָמָה יִשְׁלַח בָּהֶם עָרֹב וַיֹּאכְלֵם וַצַּפְרִידַע וַתִּשְׁחִיתֵם.
עֲחָמוּ וַיִּתֵּן לַחֲסִיל יְבוּלָם וַיִּגְיַעַם לְאַרְבֶּה.
עֲחָמוֹז יַהֲרֹג בַּבָּרָד גִּפְנִים וַשְּׁקֻמוֹתָם בַּחֲנָמַל.
עֲחָמַח וַיִּסָּגֵר לַבָּרָד בְּעִירָם וּמִקְנֵיהֶם לָרֶשֶׁפִּים.
עֲחָמַט יִשְׁלַח-בָּם חֲרוֹן אַפּוֹעֶבְרָה וְזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מִלֶּאכִי רָעִים.
עֲחָנ יִפְלֹס נְתִיב לְאַפּוֹ׃ לֹא-חֲשָׁךְ מִמֶּנּוּ נֶפֶשׁ וַחֲתָם לִדְבַר הַסָּגִיר.
עֲחָנָא וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּמִצְרַיִם רֵאשִׁית אוֹנִים בְּאֶהֱלֵי-חָם.
עֲחָנָב וַיִּסַּע כְּצֹאן עֲמוֹ וַיִּנְהַגָם כַּעֲדָר בַּמִּדְבָּר.
עֲחָנָג וַיִּנָּחֶם לְבָטָח וְלֹא כָחָדוּ וְאֶת-אוֹיְבֵיהֶם כִּסָּה הַיָּם.
עֲחָנָד וַיָּבִיֵּאֵם אֶל-גְּבוּל קִדְשׁוֹ הָר-זֶה קִנְיָתָהּ יְמִינוֹ.

עחנה וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיהֶם גּוֹיִם וַיִּפִּילֵם בַּחֶבֶל נְחֻלָּה וַיֵּשְׁכּוּ בְּאֶהְלֵיהֶם שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל.
עחנו וַיִּנָּסוּ וַיִּמְרוּ אֶת-אֱלֹהִים עֲלֵיוֹן וַעֲדוּתָיו לֹא שָׁמְרוּ.
עחנו וַיִּסְגּוּ וַיִּבְגְּדוּ בְּאֲבוֹתָם נִהְפְּכוּ כְּקֶשֶׁת רִמְיָה.
עחנה וַיִּכְעִיסוּהוּ בְּבִמּוֹתָם וּבִפְסִילֵיהֶם יִקְנִיאוּהוּ.
עחנט שָׁמַע אֱלֹהִים וַיִּתְּעַבֵּר וַיִּמָּאֵס מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל.
עחס וַיִּטֹּשׁ מִשְׁכַּן שְׁלוֹ אֶהֱל שָׁכַן בְּאֲדָם.
עחסא וַיִּתֵּן לְשָׂבִי עֹז וַתִּפְאֲרֶתוּ בִּיד-צָר.
עחסב וַיִּסְגֵּר לַחֲרֹב עֲמוֹ וַיִּבְנִחֲלָתוּ הַתְּעַבֵּר.
עחסג בַּחוּרָיו אָכְלָה-אִשׁ וּבַתּוֹלָתָיו לֹא הוֹלָלוּ.
עחסד כִּהְנִיּוּ בַּחֲרֹב נָפְלוּ וְאֶלְמִנָתָיו לֹא תִבְכֶּינָה.
עחסה וַיִּקַּץ כִּישָׁן אֲדָנִי כְּגִבּוֹר מִתְרוֹנֵן מִיָּין.
עחסו וַיִּדַּךְ-צָרָיו אַחֹר חֲרַפַּת עוֹלָם נָתַן לָמוֹ.
עחסז וַיִּמָּאֵס בְּאֶהֱל יוֹסֵף וּבְשִׁבְט אֶפְרַיִם לֹא בָחַר.
עחסח וַיִּבְחַר אֶת-שִׁבְט יְהוּדָה אֶת-הָר צִיּוֹן אֲשֶׁר אָהַב.
עחסט וַיִּבֶן כְּמוֹ-רָמִים מִקְדָּשׁוֹ כְּאַרְצָ יִסְדָּה לְעוֹלָם.
עחע וַיִּבְחַר בְּדוֹד עֲבָדוֹ וַיִּקְחָהוּ מִמַּכְלָאת צֹאן.
עחעא מֵאַחַר עָלוֹת הִבִּיאוּ: לַרְעוֹת בִּיעֲקֹב עֲמוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל נִחֲלָתוּ.
עחעב וַיִּרְעַם כְּתָם לִבָּבוּ וּבַתְּבוֹנוֹת כִּפְּיוּ יִנְחָם.
עטא מִזְמוֹר לְאַסָּף:
אֱלֹהִים בָּאוּ גּוֹיִם בִּנְחֻלָּתָךְ טִמְאוּ אֶת הַיִּכַּל קִדְּשֶׁךָ
שָׁמוּ אֶת-יְרוּשָׁלַם לְעֵיִים.
עטב נָתַנוּ אֶת-נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מֵאָכַל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם
בִּשְׁרֵי חֲסִידֶיךָ לַחֲיָתוֹ-אַרְצָ.
עטג שָׁפְכוּ דָמָם כַּמִּים סִבִּיבוֹת יְרוּשָׁלַם וַאֲיֵן קוֹיָר.
עטד הֵיִינוּ חֲרָפָה לְשַׁכְנֵינוּ לַעֲג וְקָלַס לְסִבִּיבוֹתֵינוּ.
עטה עַד-מָה יִהְיֶה תִּצְאָנָה לְנֹצַח תִּבְעֵר כְּמוֹ-אִשׁ קִנְאָתָךְ.
עטו שִׁפְךָ חֲמָתָךְ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא-יִדְעוּךָ:
וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בָּשָׂמְךָ לֹא קָרְאוּ.
עטז כִּי אָכַל אֶת-יַעֲקֹב וְאֶת-נָוֶהוּ הַשִּׁמּוֹ.
עטח אֶל-תִּזְכֹּר-לָנוּ עֲזֹנֹת רִאשֹׁנִים:

מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דְלוּנוּ מְאֹד.
עטט עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל-דְּבַר כְּבוֹד-שְׁמֶךָ
וְהִצִּילָנוּ וְכִפֵּר עַל-חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ.
עטי לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיזָה אֱלֹהֵיהֶם:
יִזְדַּע בְּגִיִּים לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם-עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ.
עטיא תָּבוֹא לִפְנֶיךָ אֲנִי וְאֶת אֲסִירִי כְּגֹדֶל זְרוּעֶךָ הוֹתֵר בְּנֵי תַּמּוּתָּה.
עטיב וְהָשִׁב לִשְׁכֵנֵינוּ שְׁבָעֲתִים אֶל-חֵיקָם
חֲרָפְתָם אֲשֶׁר חָרְפוּךָ אֲדֹנִי.
עטיג וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן מִרְעִיתֶךָ נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם:
לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תִּהְלָתֶךָ.
פא לְמִנְצֶחַ אֶל-שְׁשָׁנִים יְעֻדוֹת לְאַסָּף מִזְמוֹר.
פב רַעֲה יִשְׂרָאֵל הָאֲזִינָה נִהַג כְּצֹאן יוֹסֵף
יֵשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה.
פג לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת-גְּבוּרָתֶךָ
וּלְכָה לִישָׁעָתָה לָנוּ.
פד אֱלֹהִים הִשְׁיבֵנוּ וְהָאֵר פְּנֶיךָ וְנִשְׁעָה.
פה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד-מֹתִי עָשַׂנָּת בַּתְּפִלַּת עִמָּךְ.
פו הֶאֱכַלְתָּם לֶחֶם דָּמָעָה וַתִּשְׁקֹמוּ בַדְּמָעוֹת שְׁלִישׁ.
פז תִּשְׁמִימוּנוּ מִדּוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ וְאִיִּבֵינוּ יִלְעָגוּ-לָמוּ.
פח אֱלֹהִים צְבָאוֹת הִשְׁיבֵנוּ וְהָאֵר פְּנֶיךָ וְנִשְׁעָה.
פט גִּפּוֹן מִמַּצְרַיִם תִּסְיַע תִּגְרֹשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעָה.
פי פָּנִיתָ לִפְנֶיךָ וַתִּשְׁרַשׁ שְׂרָשִׁיָּה וַתִּמְלֹא-אָרֶץ.
פיא כָּסוּ הָרִים צִלָּה וַעֲנַפֶּיָּה אֲרָזִי-אֵל.
פיב תִּשְׁלַח קִצִּירָה עַד-יָם וְאֶל-נָהָר יוֹנְקוֹתֶיהָ.
פיג לָמָּה פָּרַצְתָּ גִּדְרֶיהָ וְאֶרֶץ כָּל-עַבְרֵי דָרֶךְ.
פיד יִכְרַסְמָנָה חֲזִיר מִיָּעַר וְזִיז שְׂדֵי יִרְעָנָה.
פטו אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב-נָא:
הִבֵּט מִשְׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גִּפּוֹן זֹאת.
פטז וְכִנָּה אֲשֶׁר-נִטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל-בֶּן אֲמִצָּתָה לָךְ.
פיו שְׂרָפָה בָּאֵשׁ כְּסוּחָהּ מִגַּעֲרַת פְּנֶיךָ יֹאבֵדוּ.
פיח תַּהִי-יָדְךָ עַל-אִישׁ יְמִינֶךָ עַל-בֶּן-אָדָם אֲמִצָּת לָךְ.

פיט וְלֹא-נִסּוּג מִמֶּנּוּ תַחֲנוּנוּ וּבִשְׁמֶךָ נִקְרָא.
פכ יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנו הָאֵר פְּנֶיךָ וְנוֹשְׁעָה.
פאא לְמִנְצַח עַל-הַגָּתִית לְאַסֹּף.
פאב הֲרִנֵּנוּ לְאֱלֹהִים עֲוִיָנוּ הָרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
פאג שְׂאוּ-זִמְרָה וּתְנוּ-תֵן כְּנוֹר נָעִים עִם-נָבֶל.
פאד תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בִּכְסֵה לְיוֹם חֲגֹנוּ.
פאה כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
פאו עֲדוּת בִּיהוֹסֵף שְׁמוֹ בְּצִאתוֹ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם
שִׁפְתָּ לֹא-יָדַעְתִּי אֲשַׁמֶּע.
פאז הַסִּירוּתִי מִסִּבָּל שְׁכֵמוֹ כִּפְיוֹ מִדּוּד תַעֲבֹרְנָה.
פאח בַּצָּרָה קָרָאתָ וְאַחֲלָצְתָּ;
אֶעֱנֶךָ בְּסִתֵּר רַעַם אֶבְחָנֶךָ עַל-מִי מְרִיבָה סֵלָה.
פאט שָׁמַע עָמִי וְאֶעֱיֶדָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם-תִּשְׁמָע-לִי.
פאי לֹא-יִהְיֶה בָּךְ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכָר.
פאיא אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
הַרְחֵב-פִּיד וְאַמְלֵאֵהוּ.
פאיב וְלֹא-שָׁמַע עָמִי לְקוֹלִי וַיִּשְׂרָאֵל לֹא-אָבָה לִי.
פאיג וְאַשְׁלַחֵהוּ בְּשָׂרִירוֹת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם.
פאיז לוֹעָמִי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכוּ.
פאטו כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֶכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדִי.
פאטז מִשְׁנָאִי יְהוָה יִכְחָשׁוּ-לוֹ וַיְהִי עֲתָם לְעוֹלָם.
פאיז וַיִּאֲכִילֵהוּ מִחֶלֶב חֶטֶה וּמִצּוֹר דָּבַשׁ אֲשַׁבִּיעֶךָ.
פבא מִזְמוֹר לְאַסֹּף;
אֱלֹהִים נָצַב בַּעֲדַת-אֵל בִּקְרֹב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט.
פבב עַד-מָתִי תִשְׁפֹּטוּ-עוֹל וּפָנִי רָשָׁעִים תִּשְׂאוּ-סֵלָה.
פבג שְׁפֹטוּ-דָל וְיִתּוֹם עֲנִי וְרֹשׁ הַצְּדִיקוּ.
פבד פִּלְטוּ-דָל וְאַבְיוֹן מִיַּד רָשָׁעִים הַצִּילוּ.
פבה לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַחֲשֶׁכָה יִתְהַלְכוּ
יִמוּטוּ כָּל-מוֹסְדֵי אֶרֶץ.
פבו אֲנִי-אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבָנִי עַלְיוֹן כָּלְכֶם.

פבו אֶכֶן כָּאֵדָם תִּמְוֹתוֹן וּכְאֶחָד הַשָּׁרִים תִּפְלוּ.
פבח קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה הָאָרֶץ: כִּי-אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל-הַגּוֹיִם.
פגא שִׁיר מְזֻמּוֹר לְאַסָּף.
פגב אֱלֹהִים אֶל-דָּמִי-לָךְ אֶל-תַּחֲרֹשׁ וְאֶל-תַּשְׁקִיט אֶל.
פגג כִּי-הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יַהֲמִיּוֹן וּמִשְׁנֹאִיךָ נִשְׂאוּ רֹאשׁ.
פגד עַל-עֲמֻךְ יַעֲרִימוּ סוּד וַיִּתְּעֻצּוּ עַל-צְפוּנֶיךָ.
פגה אֲמַרוּלְכוֹ וְנִכְחִידֶם מִגּוֹי וְלֹא-יִזְכֹּר שֵׁם-יִשְׂרָאֵל עוֹד.
פגו כִּי נִוְעֻצּוּ לֵב יַחֲדוּ עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרֹתוּ.
פגז אֶהְלִי אֲדוֹם וַיִּשְׁמַעְאֲלִים מוֹאֵב וְהַגָּרִים.
פגח גָּבַל וַעֲמֹון וַעֲמֻלֶק פָּלְשֶׁת עִם-יִשְׂבִּי צוּר.
פגט גַּם-אֲשׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוּעַ לְבָנִי-לוֹט סָלָה.
פגי עָשָׂה-לָהֶם כְּמִדְּן כְּסִיסְרָא כְּיָבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן.
פגיא נִשְׁמְדוּ בְּעֵין-דָּאֵר הָיוּ דָּמֹן לְאַדְמָה.
פגיב שִׁיתִּמּוּ נְדִיבֵימוֹ כְּעָרֵב וְכִזְאָב וְכִזְבַּח וְכִצְלָמָנַע כָּל-נְסִיכֵימוֹ.
פגיג אֲשֶׁר אֲמָרוּ נִירְשָׁה לָנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים.
פגיד אֱלֹהֵי שִׁיתִּמּוּ כַּגִּלְגָּל כְּקֶשׁ לִפְנֵי-רוּחַ.
פגטו כָּאֵשׁ תִּבְעַר-יָעַר וְכִלְהָבָה תִּלְהַט הָרִים.
פגטז כֹּן תִּרְדָּפֶם בְּסַעֲרָךְ וּבְסוּפִתְךָ תִּבְהַלֶּם.
פגיז מֵלֵא פְנִיָהֶם קִלּוֹן וַיִּבְקָשׁוּ שְׁמֶךָ יְהוָה.
פגיח יִבְשׁוּ וַיִּבְהֻלוּ עַד־עַד וַיִּחַפְּרוּ וַיֹּאבְדוּ.
פגיט וַיִּדְעוּ כִּי-אַתָּה שְׁמֶךָ יְהוָה לְבַדְּךָ:
עֲלִיּוֹן עַל-כָּל-הָאָרֶץ.
פדא לְמִנְצַח עַל-הַגִּתִּית לְבָנִי-קָרַח מְזֻמּוֹר.
פדב מֶה-יִדְּיוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת.
פדג נִכְסְפָה וְגַם-כָּלְתָה נַפְשִׁי לַחֲצוֹת יְהוָה:
לְבִי וּבִשְׂרִי יִרְנְנוּ אֶל אֵל-חֵי.
פדד גַּם-צָפוֹר מִצָּאָה בֵּית וּדְרוֹר קֹן לָהּ אֲשֶׁר-שָׁתָה אֶפְרָחֶיהָ:
אֶת-מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְהוָה צְבָאוֹת מִלְּכִי וְאֵלֶיךָ.
פדה אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבִי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלֹךְ סָלָה.
פדו אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז-לוֹ בָּךְ מִסְּלוֹת בִּלְבָבָם.
פדז עֲבָרִי בְּעַמְּךָ הַבְּכָא מַעֲנֵן יִשִּׁיתוּהוּ

גם-בְּרָכוֹת יַעֲטֶה מוֹרָה.
פדח יִלְכוּ מִחֵיל אֶל-חֵיל יִרְאֶה אֶל-אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן.
פדט יִהְיֶה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמֶעָה תִּפְלָתִי
הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה.
פדי מִגִּנְנוּ רָאֵה אֱלֹהִים וְהִבֵּט פָּנֵי מְשִׁיחֶךָ.
פדיא כִּי טוֹב-יוֹם בַּחֲצִירֶיךָ מֵאֶלְךָ:
בַּחֲרִתִּיהָסְתוּפֶךָ בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּר בְּאֶהֱלֵי-רָשָׁע.
פדיב כִּי שָׁמֶשׁ וּמָגֶן יִהְיֶה אֱלֹהִים:
חַן וְכְבוֹד יִתֵּן יְהוָה
לֹא יִמְנַע-טוֹב לַהֲלָכִים בְּתַמִּים.
פדיג יִהְיֶה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטָּח בְּךָ.
פהא לִמְנַצֵּחַ לְבָנֵי-קָרַח מִזְמוֹר.
פהב רְצִיתָ יְהוָה אֲרָצֶךָ שִׁבְתָּ שְׁבוֹת (שְׁבִית) יַעֲקֹב.
פהג נָשְׂאתָ עוֹן עֲמֶךָ כִּסִּיתָ כָּל-חַטָּאתֶם סֵלָה.
פהד אִסַּפְתָּ כָּל-עֲבֹרֶתְךָ הִשְׁיבוֹת מִחֲרוֹן אַפֶּךָ.
פהה שׁוּבוּנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהִפֵּר כַּעֲסֶךָ עִמָּנוּ.
פהו הִלְעוּלָם תִּאֲנֹף-בָּנוּ תִמְשֹׁךְ אַפֶּךָ לְדֹר וָדֹר.
פהז הֲלֹא-אַתָּה תָּשׁוּב תַּחֲיֵנוּ וְעֲמֶךָ יִשְׁמְחוּ-בְךָ.
פהח הִרְאֵנוּ יְהוָה חֲסִדֶּךָ וַיִּשְׁעֶךָ תַּתֵּן-לָנוּ.
פהט אֲשַׁמְעָה מֶה-יִדְבֵּר הָאֵל יְהוָה:
כִּי יִדְבֵּר שְׁלוֹם-אֶל-עַמּוֹ וְאֶל-חֲסִידָיו וְאֶל-יְשׁוּבוּ לִכְסֵלָה.
פהי אַךְ קָרוֹב לִירְאָיו יִשְׁעוּ לְשָׁכֵן כְּבוֹד בְּאֲרָצֵנוּ.
פהיא חֲסֵד-וְאַמֶּת נִפְגְּשׁוּ צֶדֶק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ.
פהיב אֱמֶת מֵאֲרָץ תִּצְמַח וְצֶדֶק מִשְׁמַיִם נִשְׁקֹף.
פהיג גם-יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאֲרָצֵנוּ תַתֵּן יְבוּלָהּ.
פהיד צֶדֶק לִפְנֵינוּ יִהְיֶה וַיִּשֶׁם לְדָרֶךְ פְּעָמֵינוּ.
פוא תִּפְלָה לְדוֹד:
הִטָּה-יְהוָה אֲזַנְךָ עֲנֵנִי כִי-עָנִי וְאֲבִיוֹן אָנִי.
פוב שְׁמֶרָה נִפְשִׁי כִי-חֲסִיד אָנִי:
הוֹשַׁע עֲבָדֶךָ אַתָּה אֱלֹהֵי הַבּוֹטָח אֵלֶיךָ.
פוג חֲנֻנִי אֲדַנִּי: כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל-הַיּוֹם.

פוד שִׁמַּח נֶפֶשׁ עֲבָדְךָ: כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נִפְשִׁי אֲשָׂא.
פוח כִּי-אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֶלַח וְרַב-חֶסֶד לְכָל-קֹרְאֶיךָ.
פוו הָאֲזִינָה יְהוָה תִּפְלְתִּי וְהִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֹתַי.
פוז בְּיוֹם צָרְתִּי אֶקְרָאָךְ: כִּי תַעֲנֵנִי.
פוח אִין-כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאִין כְּמַעֲשֶׂיךָ.
פוט כָּל-גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ בּוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ.
פוי כִּי-גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדְךָ.
פויא הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶכְךָ אֶהְלֶךְ בְּאַמְתֶּךָ
 יַחַד לִבִּבִּי לִירְאָה שְׁמֶךָ.
פויב אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵיכֶם-כָּל-לִבִּבִּי וְאֶכְבְּדָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם.
פויג כִּי-חֶסֶדְךָ גָּדוֹל עָלַי וְהִצַּלְתָּ נִפְשִׁי מִשְׁאוּל תַּחֲתֶיךָ.
פויז אֱלֹהִים זָדִים קָמוּ-עָלַי וְעַדֶּת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נִפְשִׁי
 וְלֹא שָׁמוּךְ לִנְגֹדָם.
פוטו וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל-רַחוּם וְחַנוּן אֶרְךָ אִפִּים וְרַב-חֶסֶד וְאַמֶּת.
פוטז פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי: תְּנֶה-עֲזָד לַעֲבָדְךָ וְהוֹשִׁיעָה לִבִּי-אַמְתֶּךָ.
פויז עָשָׂה-עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה:
 וִירְאוּ שְׂנְאֵי וַיִּבְשׁוּ כִּי-אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנִי וְנַחֲמָתָנִי.
פזא לִבִּי-קָרַח מִזְמוֹר שִׁיר: יִסּוּדְתוֹ בְּהַרְרֵי-קֹדֶשׁ.
פזב אֲהַב יְהוָה שַׁעֲרֵי צִיּוֹן מִכָּל מִשְׁכָּנוֹת יַעֲקֹב.
פזג נִכְבְּדוֹת מַדְבָּר בָּךְ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה.
פזד אֲזַכִּיר רַהֵב וּבָבֶל לִידְעִי:
 הִנֵּה פִלְשֶׁת וְצָר עִם-כּוּשׁ זֶה יִלְד-נֶשֶׁם.
פזה וּלְצִיּוֹן יֹאמַר אִישׁ וְאִשׁ יִלְד-בָּהּ
 וְהוּא יִכּוֹנְנֶה עֲלִיוֹן.
פזו יְהוָה יִסְפֹּר בְּכַתּוּב עַמִּים: זֶה יִלְד-נֶשֶׁם סֶלָה.
פזז וְשָׂרִים כְּחַלְלִים כָּל-מַעֲנֵי בָךְ.
פחא שִׁיר מִזְמוֹר לִבִּי-קָרַח:
 לְמִנְצַח עַל-מַחֲלַת לַעֲנוֹת מִשְׁכִּיל לְהִימָן הָאֶזְרָחִי.
פחב יְהוָה אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי יוֹם-צָעֲקָתִי בִלְיִלָה נִגִּידְךָ.
פחג תָּבוֹא לִפְנֵיךָ תִּפְלְתִּי הִטָּה אֲזָנְךָ לִרְנָתִי.
פחד כִּי-שָׁבַעָה בְּרַעוֹת נִפְשִׁי וְחַיִּי לְשִׁאוּל הִגִּיעוּ.

פחה נחשבתני עם-יורדי בור הייתי כגבר אין-איל.
פחו במתים חפשי:
 כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד
 והמה מידך נגזרו.
פחו שתני בבור תחתיות במחשכים במצלות.
פחח עלי סמכה חמתך וכל-משבריד ענית סלה.
פחט הרחקת מידעי ממני: שתני תועבות למו כלא ולא אצא.
פחי עיני דאבה מני-עני:
 קראתיך יהוה בכל-יום שטחתי אליך כפי.
פחיא הלמתים תעשה-פלא: אם-רפאים יקומו יודוך סלה.
פחיב היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון.
פחיג הינדע בחשך פלאך וצדקתך בארץ נשיה.
פחיד ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך.
פחטו למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני.
פחטז אני אני וגוע מנער נשאתי אמיד אפונה.
פחיו עלי עברו חרוניך בעותיך צמתותני.
פחיו סבוני כמים כל-היום הקיפו עלי יחד.
פחיס הרחקת ממני אהב ורע מידעי מחשך.
פטא משכיל לאיתן האזרחי.
פטב חסדי יהוה עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך בפי.
פטג כי-אמרתיעולם חסד יבנה שמים תכן אמונתך בהם.
פטד כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי.
פטה עד-עולם אכין זרעך ובניתי לדר-ודור כסאך סלה.
פטו ויודו שמים פלאך יהוה אף-אמונתך בקהל קדשים.
פטז כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים.
פטח אל נערך בסוד-קדשים רבה ונורא על-כל-סביביו.
פטט יהוה אלהי צבאותמי-כמוך חסין זה ואמונתך סביבותיך.
פטי אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם.
פטיא אתה דכאת כחלל רהב בזרוע עזך פזרת אויביך.
פטיב לך שמים אף-לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם.
פטיג צפון וזמין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו.

פטיד לך זרוע עם-גבורה תעז ידך תרום ימינך.
פטטו צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך.
פטטו אשרי העם ידעי תרועה יהיה באור-פניך יהלכון.
פטיז בשמך יגילון כל-היום ובצדקתך ירומו.
פטיח כי-תפארת עצמו אתה וברצונך תרים (תרום) קרנינו.
פטיט כי ליהיה מגננו ולקדוש ישראל מלפנו.
פטכ אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על-גבור
הרימותי בחור מעם.
פטכא מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו.
פטכב אשר ידי תכון עמו אף-זרועי תאמצנו.
פטכג לא-נשיא אויב בו ובן-עולה לא יעננו.
פטכד וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אגוף.
פטכה ואמונתו וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו.
פטכו ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו.
פטכז הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי.
פטכח אף-אני בכור אתנהו עליון למלכי-ארץ.
פטכט לעולם אשמור- (אשמר-) לו חסדי ובריתי נאמנת לו.
פטל ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים.
פטלא אם-יעזבו בניו תורתו ובמשפטי לא ילכון.
פטלב אם-חקתי יחללו ומצותי לא ישמרו.
פטלג ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם.
פטלד וחסדי לא-אפיר מעמו ולא-אשקר באמונתו.
פטלה לא-אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה.
פטלו אחת נשבעתי בקדשי אם-לדוד אכזב.
פטלז זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי.
פטלח כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה.
פטלט ואתה זנחת ותמאס התעברת עם-משיחך.
פטמ נארתה ברית עבדך חללת לארץ נזרו.
פטמא פרצת כל-גדרותיו שמת מבצריו מחתה.
פטמב ששהו כל-עברי דרך היה חרפה לשכניו.
פטמג הרימות ימין צריו השמחת כל-אויביו.

פטמד אף-תְּשִׁיב צור חֲרָבוֹ וְלֹא הִקִּימֹתוֹ בְּמִלְחָמָה.
פטמה הַשְׁבִּת מִטְהָרוֹ וְכִסָּאוֹ לְאַרְץ מִגְרָתָה.
פטמו הִקְצִרְתָּ יָמַי עָלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו בּוֹשָׁה סֵלָה.
פטמוז עַד-מָה יִהְיֶה תִּסְתֵּר לְנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ-אֵשׁ חֲמָתְךָ.
פטמח זָכַר-אַנִּי מָה-חָלַד עַל-מָה-שָׁוָא בָּרָאתָ כָּל-בְּנֵי-אָדָם.
פטמט מִי גָבַר יַחֲיָה וְלֹא יִרְאֶה-מָוֶת יִמְלֹט נַפְשׁוֹ מִיַּד-שָׂאוֹל סֵלָה.
פטנ אֵיךְ חֲסָדֶיךָ הָרָאשָׁנִים אֲדֹנָי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בְּאַמוּנָתְךָ.
פטנא זָכַר אֲדֹנָי חֲרַפְתָּ עֲבָדֶיךָ שָׂאתִי בְּחִיקִי כָּל-רַבִּים עַמִּים.
פטנב אֲשֶׁר חֲרָפוּ אוֹיְבֶיךָ יְהוָה: אֲשֶׁר חֲרָפוּ עֲקֹבוֹת מְשִׁיחֶךָ.
פטנג בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם: אָמֵן וְאָמֵן.
צא תִּפְלָה לַמֶּשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים:
אֲדַנִּימְעוֹן אֶתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר.
צב בְּטָרֶם הָרִים יִלְדוּ וּתְחוֹלֵל אֶרֶץ וְתִבֵּל
וּמַעֲוֹלָם עַד-עוֹלָם אֶתָּה אֵל.
צג תֵּשֵׁב אָנוּשׁ עַד-דָּכָא וּתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי-אָדָם.
צד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר
וְאַשְׁמוּרָה בִּלְיָלָה.
צה זִרְמַתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בִּבְקָר כְּחֹצִיר יַחֲלֶף.
צו בִּבְקָר יִצִּיץ וְחֲלֶף לְעָרֵב יִמּוֹלֵל וַיִּבֹּשׁ.
צז כִּי-כָלִינוּ בְּאַפְּךָ וּבְחֲמָתְךָ נִבְהָלָנוּ.
צח שֵׁת (שֵׁתָּה) עֲוֹנֵתִינוּ לִנְגִידְךָ עֲלַמְנוּ לַמָּאוֹר פָּנֶיךָ.
צט כִּי כָל-יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרָתְךָ כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ-הֶגֶה.
צי יָמַי-שְׁנוּתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
וְרִהָבִם עָמַל וְאָוֹן:
כִּי-גַז חִישׁ וַנִּגְעָפָה.
ציא מִי-יֹדַע עַז אַפְּךָ וְכִירְאָתְךָ עֲבָרְתְךָ.
ציב לַמָּוֶת יָמֵינוּ כֹּן הוֹדַע וְנִבָּא לִבָּב חֲכָמָה.
ציג שׁוּבָה יְהוָה עַד-מָתִי וְהִנָּחֵם עַל-עֲבָדֶיךָ.
ציד שִׁבְעֵנוּ בִּבְקָר חֲסָדֶיךָ וַיִּרְנְנָה וַנִּשְׁמָחָה בְּכָל-יָמֵינוּ.
צטו שִׁמְחָנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ: שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה.
צטז יִרְאֶה אֵל-עֲבָדֶיךָ פָּעִלְךָ וְהִדְרֶךָ עַל-בְּנֵיהֶם.

ציז ויהי נעם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ;
 ומַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ ומַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ.
צאא יֵשֶׁב בְּסֶתֶר עֲלִיוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנָן.
צאב אִמְרָלִיהוֹנָה מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהֵי אַבְטָח-בוּ.
צאג כִּי הוּא יִצְיֹלָךְ מִפֶּח יְקוּשׁ מִדְּבַר הוֹת.
צאד בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּךְ לְךָ וְתַחַת-כְּנָפָיו תִּחְסֶה צָנָה וְסִחְרָה אֲמִתּוֹ.
צאה לֹא-תִירָא מִפֶּחַד לְיָלָה מִחַץ יַעוֹף יוֹמָם.
צאו מִדְּבַר בְּאֵפֶל יְהִלָּךְ מִקְטָב יִשׁוּד צָהָרִים.
צאז יִפֹּל מִצִּדְךָ אֶלְפוּרָבָה מִימִינְךָ; אֵלֶיךָ לֹא יָגֵשׁ.
צאח רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה.
צאט כִּי-אַתָּה יְהוָה מַחְסִי עֲלִיוֹן שְׁמַתָּ מְעוֹנָךְ.
צאי לֹא-תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא-יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ.
צאיא כִּי מִלֵּאכָיו יִצְוֶה-לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל-דֶּרֶכֶיךָ.
צאיב עַל-כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ; פֶּן-תִּגָּף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ.
צאיג עַל-שַׁחַל וּפֶתֶן וְתִדְרֹךְ תִּרְמָס כְּפִיר וְתַנִּין.
צאיד כִּי בִי חָשַׁק וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי-יָדַע שְׁמִי.
צאטו יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ עֲמוֹ-אֲנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְצָהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ.
צאטז אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעָהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי.
צבא מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת.
צבב טוֹב לְהַדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלִיוֹן.
צבג לְהַגִּיד בִּבְקָר חֲסִידֶךָ וְאַמוֹנֶתְךָ בְּלִילוֹת.
צבד עָלִי-עָשׂוֹר וְעָלִי-נָבֵל עָלִי הַגִּיוֹן בְּכִנּוֹר.
צבה כִּי שִׁמְחַתֵּנִי יְהוָה בְּפָעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרִנֹן.
צבו מֵה-גִּדְלוֹ מַעֲשִׂיךָ יְהוָה מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֻשְׁבֹּתֶיךָ.
צבז אִישׁ-בָּעַר לֹא יָדַע וְכֹסִיל לֹא-יָבִין אֶת-זֹאת.
צבח בִּפְרוֹחַ רְשָׁעִים כָּמוֹ עֹשֵׁב וַיִּצְצוּ כָל-פְּעָלֵי אֱוֹן; לְהַשְׁמָדָם עַד־עַד.
צבט וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם יְהוָה.
צבי כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יְהוָה כִּי-הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֹאבְדוּ;
 יִתְפָּרְדּוּ כָל-פְּעָלֵי אֱוֹן.
צביא וְתִרָם כְּרָאִים קִרְנֵי בִלְתִּי בְשֵׁמוֹ רַעְנֹן.
צביב וְתִבְט עֵינֵי בְּשׁוּרֵי;

בְּקָמִים עָלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי.
צביג צָדִיק כְּתָמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בִּלְבָנוֹן יִשְׁגֶּה.
צביד שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ.
צבטו עוֹד יִנוּבוֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ.
צבטז לְהַגִּיד כִּי-יֵשֶׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא-עֲלֹתָהּ (עוֹלָתָהּ) בּוֹ.
צגא יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לִבִּשׁ:
לִבִּשׁ יְהוָה עַז הַתְּאֵזָר אֶף-תִּכּוֹן תִּבֵּל בַּל-תִּמּוֹט.
צגב נִכּוֹן כִּסְאָךְ מֵאֵז מַעֲוֹלִם אֶתָּה.
צגג נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָכִם.
צגד מִקְלוֹת מִיַּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי-יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה.
צגה עֲדֹתֶיךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד לְבִיתְךָ נֶאֱוָה-קִדְּשׁ: יְהוָה לְאֶרֶץ יָמִים.
צדא אֶל-נִקְמוֹת יְהוָה אֶל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ.
צדב הַנִּשְׂא שִׁפְט הָאֶרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל-גְּאִים.
צדג עַד-מָתִי רְשָׁעִים יְהוָה: עַד-מָתִי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ.
צדד יִבְיַעוּ יִדְּבֵרוּ עֲתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל-פְּעָלֵי אֹן.
צדה עֲמֹד יְהוָה יִדְכָּאוּ וְנִחַלְתָּךְ יַעֲנוּ.
צדו אֲלֻמָּנָה וְגֵר יִהְרֹגוּ וִיתוּמִים יִרְצֻחוּ.
צדז וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה-יְהִי וְלֹא-יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
צדח בִּינוּ בַּעֲרִים בָּעַם וּכְסִילִים מָתִי תִשְׁכִּילוּ.
צדט הִנֵּטַע אֹזֶן הֵלֵא יִשְׁמַע אִם-יֵצֵר עֵין הֵלֵא יִבִּיט.
צדי הִיִּסֵּר גּוֹיִם הֵלֵא יוֹכִיחַ: הַמְּלַמֵּד אָדָם דַּעַת.
צדיא יְהוָה יִדְעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם: כִּי-הֵמָּה הִבָּל.
צדיב אֲשֶׁרִי הִגְבֵּר אֲשֶׁר-תִּיַסְרֵנוּ יְהִי וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמָדֵנוּ.
צדיג לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רַע עַד יִכָּרֶה לְרַשָּׁע שְׂחַת.
צדיד כִּי לֹא-יִטֹּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב.
צדטו כִּי-עַד-צָדֵק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל-יִשְׂרָאֵל-לֵב.
צדטז מִי-יָקוּם לִי עִם-מְרַעִים מִי-יִתְּצֵב לִי עִם-פְּעָלֵי אֹן.
צדיו לוֹלִי יְהוָה עֲזָרְתָהּ לִי כִמְעַט שְׁכָנָה דּוּמָה נִפְשִׁי.
צדיח אִם-אֲמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חֲסִידְךָ יְהוָה יִסְעֵדֵנִי.
צדיט בָּרַב שְׂרַעֲפֵי בְּקֶרְבִּי תִנְחוּמֶיךָ יִשְׁעֶשְׂעוּ נִפְשִׁי.
צדכ הִיחַבְּרָךְ כִּסֵּא הַוּוֹת יֵצֵר עֲמָל עָלֵי-חֵק.

צדכא יגודו על-נפש צדיק ודם נקי ירשיעו.
צדכב ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי.
צדכג וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו.
צהא לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו.
צהב נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו.
צהג כי אל גדול יהוה ומלך גדול על-כל-אלהים.
צהד אשר בידו מחקרי-ארץ ותועפת הרים לו.
צהה אשר-לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו.
צהו באו נשתחוו ונכרעה נברכה לפני-יהוה עשנו.
צהז כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו:
היום אם-בקלו תשמעו.
צהח אל-תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר.
צהט אשר נסוני אבותיכם: בחנוני גם-ראו פעלי.
צהי ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם ויהם לא-ידעו דרכי.
צהיא אשר-נשבעתני באפי אם-יבאון אל-מנוחתי.
צוא שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל-הארץ.
צוב שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום-ליום ישועתו.
צוג ספרו בגוים כבודו בכל-העמים נפלאותיו.
צוד כי גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על-כל-אלהים.
צוה כי כל-אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה.
צוו הוד-והדר לפניו עז ותפארת במקדשו.
צוז הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז.
צוח הבו ליהוה כבוד שמו שאו-מנחה ובאו לחצרותיו.
צוט השתחוו ליהוה בהדרת-קדש חילו מפניו כל-הארץ.
צוי אמרו בגוים יהוה מלך אף-תכון תבל בל-תמוט ידן עמים במישרים.
צויה ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו.
צויב יעלז שדי וכל-אשר-בו אז ירננו כל-עצי-יער.

צויג לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ:
 ישפט-תביל בצדק ועמים באמונתו.
צוא יהוה מלך תגל הארץ ישמחו אלים רבים.
צוב ענו וערפל סביבו צדק ומשפט מכון כסאו.
צוג אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו.
צוד האירו ברקיו תביל ראתה ותחל הארץ.
צזה הרים כדונג נמסו מלפני יהוה: מלפני אדון כל-הארץ.
צזו הגידו השמים צדקו וראו כל-העמים כבודו.
צזז יבשו כל-עבדי פסל המתהללים באלילים
 השתחוו-לו כל-אלהים.
צזח שמעה ותשמח ציון ותגלנה בנות יהודה
 למען משפטיך יהוה.
צזט כי-אתה יהוה עליון על-כל-הארץ
 מאד נעלית על-כל-אלהים.
צזי אהבי יהוה שנאו-רע:
 שמר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים.
צזיא אור זרע לצדיק ולישרי-לב שמחה.
צזיב שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו.
צחא מזמור שירו ליהוה שיר חדש כי-נפלאות עשה
 הושיעה-לו ימינו וזרוע קדשו.
צחב הודיע יהוה ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו.
צחג זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל:
 ראו כל-אפסי-ארץ את ישועת אלהינו.
צחד הריעו ליהוה כל-הארץ פצחו ורננו וזמרו.
צחה זמרו ליהוה בכנור בכנור וקול זמרה.
צחו בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יהוה.
צחז ירעם הים ומלאו תביל וישבי בה.
צחח נהרות ומחאו-כף יחד הרים ירננו.
צחט לפני יהוה כי בא לשפט הארץ:
 ישפט-תביל בצדק ועמים במישרים.

צטא יהוה מלך ירגזו עמים יֵשֶׁב כְּרוּבִים תְּנוּט הָאָרֶץ.
צטב יהוה בציון גדול וְרָם הוּא עַל-כָּל-הָעַמִּים.
צטג יודו שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא.
צטד וְעַז מַלְךְ מִשְׁפָּט אָהֵב:
 אֶתְּה כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בִּיַּעֲקֹב אֶתְּה עֲשִׂית.
צטה רֹמְמוֹ יְהוה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ לַהֲדָם רַגְלָיו: קְדוֹשׁ הוּא.
צטו מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וְשִׁמְוֵאל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ
 קִרְאִים אֶל-יְהוה וְהוּא יַעֲנֵם.
צטז בְּעַמּוּד עָנָן יִדְבֹּר אֲלֵיהֶם שִׁמְרוּ עֲדוֹתָיו וְחֹק נָתַן-לָמוֹ.
צטח יְהוה אֱלֹהֵינוּ אֶתְּה עֲנִיתָם:
 אֵל נִשְׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנִקָּם עַל-עֲלִילוֹתָם.
צטט רֹמְמוֹ יְהוה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ לָהֶר קְדָשׁוֹ:
 כִּי-קְדוֹשׁ יְהוה אֱלֹהֵינוּ.
קא מִזְמוֹר לְתוֹדָה: הֲרִיעוּ לִיהוה כָּל-הָאָרֶץ.
קב עֲבָדוּ אֶת-יְהוה בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לִפְנֵי בְּרִנָּה.
קג דָּעוּ כִּי יְהוה הוּא אֱלֹהִים:
 הוּא-עָשָׂנוּ וְלֹא (וְלוֹ) אֲנַחְנוּ עָמּוֹ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ.
קד בָּאוּ שִׁעְרָיו בְּתוֹדָה חֲצִרְתָּיו בְּתִהְלָה הוֹדוּ-לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ.
קה כִּי-טוֹב יְהוה לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ וְעַד-דָּר וָדָר אֲמוּנָתוֹ.
קאא לְדוֹד מִזְמוֹר: חֶסֶד-וּמִשְׁפָּט אֲשִׁירָה לָךְ יְהוה אֲזַמְּרָה.
קאב אֲשַׁכִּילָה בְּדֶרֶךְ תַּמִּים מְתִי תִבּוֹא אֵלַי
 אֶתְהִלְךָ בְּתָם-לִבִּי בִּקְרֹב בֵּיתִי.
קאג לֹא-אֲשִׁית לִנְגֹד עֵינִי דָּבַר-בְּלִיעַל:
 עֲשֵׂה-סֻטִּים שְׁנֵאתִי לֹא יִדְבֹק בִּי.
קאד לִבִּי עָקַשׁ יָסוּר מִמֶּנִּי רָע לֹא אֲדַע.
קאה מְלוּשָׁנִי (מִלְשָׁנִי) בִּסְתֵר רֵעָהוּ אוֹתוֹ אֲצַמִּית:
 גִּבְהַ-עֵינַיִם וּרְחֹב לִבִּי אוֹתוֹ לֹא אוֹכֵל.
קאו עֵינִי בְּנֶאֱמָנִי-אֶרֶץ לְשֹׁבֵת עַמִּדִּי:
 הִלֵּךְ בְּדֶרֶךְ תַּמִּים הוּא יִשְׁרֹתֵנִי.
קאז לֹא-יֵשֶׁב בִּקְרֹב בֵּיתִי עֲשֵׂה רַמְיָה:
 דָּבַר שְׁקָרִים לֹא-יִכּוֹן לִנְגֹד עֵינִי.

קאח לְבַקְרִים אֶצְמִית כָּל-רִשְׁעֵי-אֶרֶץ
 לְהַכְרִית מַעִיר-יְהוָה כָּל-פְּעָלֵי אָוֶן.
קבא תִּפְלֶה לַעֲנִי כִי-יַעֲטֹף וְלַפְּנֵי יְהוָה יִשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ.
קבב יְהוָה שְׁמָעָה תִּפְלָתִי וְשׁוֹעֲתִי אֱלִידָה תָּבוֹא.
קבג אֶל-תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בַּיּוֹם צָר-לִי;
 הִטָּה-אֵלַי אָזְנוֹךָ בַּיּוֹם אֶקְרָא מִהֵרָא עֲנֵנִי.
קבד כִּי-כָלוּ בַעֲשׂוֹן יָמַי וְעֲצָמוֹתַי כְּמוֹקֵד נָחְרוּ.
קבה הוֹפָה-כָּעֶשֶׂב וַיִּבֶשׁ לִבִּי כִי-שָׁכַחְתִּי מֵאֲכָל לֶחֶמִי.
קבו מִקּוֹל אֲנַחְתִּי דָּבָקָה עֲצָמִי לִבְשָׁרִי.
קבז דָּמִיתִי לִקְאֵת מִדָּבָר הָיִיתִי כְּכֹס חֲרֻבוֹת.
קבח שָׁקַדְתִּי וְאַהֲיָה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל-גֵּג.
קבט כָּל-הַיּוֹם חֲרַפּוֹנִי אוֹיְבֵי מְהוֹלְלֵי בִי נִשְׁבְּעוּ.
קבי כִּי-אֶפֶר כָּלָחֶם אֲכַלְתִּי וְשִׁקּוֹי בִּבְכִי מִסָּכְתִּי.
קביא מִפְּנֵי-זַעֲמָךְ וְקִצְפָּךְ כִּי נִשְׁאַתַּנִּי וְתִשְׁלִיכֵנִי.
קביב יָמִי כָצַל נְטוּי וְאֲנִי כָעֶשֶׂב אֵיבֶשׁ.
קביג וְאַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב וְזִכְרֶךָ לְדֹר וָדֹר.
קביז אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחֹם צִיּוֹן כִּי-עַתָּה לַחֲנֻנָּה כִּי-בָא מוֹעֵד.
קבטו כִּי-רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת-אַבְנֵיָהּ וְאֶת-עֲפָרָהּ יַחֲנֹנוּ.
קבטז וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת-שֵׁם יְהוָה וְכָל-מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת-כְּבוֹדֶךָ.
קבז כִּי-בָנָה יְהוָה צִיּוֹן נִרְאָה בְּכָבוֹדוֹ.
קביח פָּנָה אֶל-תִּפְלַת הָעָרָעַר וְלֹא-בָזָה אֶת-תִּפְלָתָם.
קביט תִּכְתֹּב זֹאת לְדֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יִהְלֶל-יָיָה.
קכ כִּי-הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קִדְשׁוֹ יְהוָה מִשְׁמַיִם אֶל-אֶרֶץ הַבַּיִט.
קכא לִשְׁמַע אֲנֻקֶּת אֲסִיר לִפְתֹּחַ בְּנֵי תַּמּוּתָהּ.
קכב לִסְפֹּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה וּתְהַלְתּוּ בִּירוּשָׁלַם.
קכג בְּהִקְבֹּץ עַמִּים יַחְדָּו וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת-יְהוָה.
קכד עֲנֵה בְּדֶרֶךְ כַּחוֹ (פְּחִי) קֹצֵר יָמִי.
קכה אִמְרָאֵלִי אֶל תַּעֲלֵנִי בַּחֲצֵי יָמִי בְּדֹר דְּוָרִים שְׁנוֹתֶיךָ.
קכו לִפְנֵים הָאָרֶץ יִסְדָּתָהּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמַיִם.
קכז הִמָּה יֵאבְדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד;
 וְכֻלָּם כְּבָגָד יִבְלוּ כְּלָבוֹשׁ תִּחְלִיפֵם וַיִּחַלְפוּ.

קבכח ואתה-הוא ושנותיך לא יתמו.
קבכט בני-עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון.
קגא לדוד: ברכי נפשי את-יהוה וכל-קרבי את-שם קדשו.
קגב ברכי נפשי את-יהוה ואל-תשכחי כל-גמוליו.
קגג הסלח לכל-עונכי הרפא לכל-תחלואיכי.
קגד הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים.
קגה המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריכי.
קגו עשה צדקות יהוה ומשפטים לכל-עשוקים.
קגז יודיע דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו.
קגח רחום וחנון יהוה ארך אפים ורב-חסד.
קגט לא-לנצח יריב ולא לעולם יטור.
קגי לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו.
קגיא כי כגבה שמים על-הארץ גבר חסדו על-יראיו.
קגיב כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את-פשעינו.
קגיד כרחם אב על-בנים רחם יהוה על-יראיו.
קגיד כי-הוא ידע יצרנו זכור כי-עפר אנחנו.
קגטו אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן יציץ.
קגטז כי רוח עברה-בו ואיננו ולא יפירונו עוד מקומו.
קגיז וחסד יהוה מעולם ועד-עולם על-יראיו וצדקתו לבני בנים.
קגיח לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו לעשותם.
קגיט יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה.
קגכ ברכו יהוה מלאכיו:
 גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו.
קגכא ברכו יהוה כל-צבאיו משרתיו עשי רצונו.
קגכב ברכו יהוה כל-מעשיו בכל-מקומות ממשלתו
 ברכי נפשי את-יהוה.
קדא ברכי נפשי את-יהוה:
 יהוה אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת.
קדב עטה-אור פשלמה נוטה שמים כיריעה.
קדג המקרה במים עליותיו:

הָשֵׁם-עֲבִים רְכוּבוּ הַמְהֵלֵךְ עַל-כְּנָפֵי-רוּחַ.
קדד עֲשֵׂה מְלָאכָיו רוּחוֹת מְשֻׁרְתָיו אֵשׁ לֵהֵט.
קדה יִסַּד-אֶרֶץ עַל-מְכוּנֶיהָ בַּל-תִּמּוּט עוֹלָם וְעַד.
קדו תִּהְיוּם כָּלבוֹשׁ כְּסִיתוֹ עַל-הָרִים יַעֲמְדוּ מַיִם.
קדז מִן-גִּעְרָתָךְ יִנוּסוּן מִן-קוֹל רַעְמָךְ יִחְפְּזוּן.
קדח יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעוֹת אֶל-מְקוֹם זֶה יִסֹּדֶתְ לָהֶם.
קדט גְּבוּל-שְׁמֹתַי בַּל-יַעֲבְרוּן בַּל-יִשְׁבוּן לְכִסּוֹת הָאֶרֶץ.
קדי הַמְשַׁלַּח מַעֲיָנִים בְּנַחֲלִים בֵּין הָרִים יִהְלִכוּן.
קדיא יִשְׁקוּ כָּל-חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם.
קדיב עֲלִיֵּהֶם עוֹף-הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין עֲפָאִים וַתֵּנוּ-קוֹל.
קדיג מִשְׁקָה הָרִים מַעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשִׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאֶרֶץ.
קדיז מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבִהֶמָּה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדֶת הָאָדָם
לְהוֹצִיא לָחֶם מִן-הָאֶרֶץ.
קדטו וַיֵּין יִשְׁמַח לְבַב-אֲנוּשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשְׁמֹן
וּלְחֶם לְבַב-אֲנוּשׁ יִסְעֵד.
קדטז יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אֲרָזִי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע.
קדזו אֲשֶׁר-שָׁם צִפְּרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה.
קדיח הָרִים הַגְּבוּהִים לִיַּעֲלִים סִלְעִים מַחֲסֶה לְשִׁפְנִים.
קדיט עֲשֵׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שְׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ.
קדכ תִּשְׁתַּחֲוֶה וַיְהִי לִילָה בּוֹ-תִרְמַשׁ כָּל-חֵיתוֹ-יַעַר.
קדכא הַכְּפִירִים שְׁאֵגִים לְטָרֶף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם.
קדכב תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֶאֱסֹפּוֹן וְאֶל-מַעוֹנֹתָם יִרְבְּצוּן.
קדכג יֵצֵא אָדָם לִפְעָלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עַד־עֶרֶב.
קדכד מֶה-רַבּוּ מַעֲשִׂיךָ יְהוָה כָּל־כֶּסֶף בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ
מְלָאָה הָאֶרֶץ קִנְיָנָךְ.
קדכה זֶה הַיָּם גָּדוֹל וּרְחֹב יָדָיִם:
שָׁם-רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר חֵיוֹת קִטְנוֹת עִם-גְּדִלּוֹת.
קדכו שָׁם אֲנִיוֹת יִהְלִכוּן לוֹיֹתָן זֶה-יִצְרָתָ לְשִׁחָק-בוֹ.
קדכז כָּל־אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לִתֵּת אָכְלָם בְּעֵתוֹ.
קדכח תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב.
קדכט תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבְהִלּוּ:

תִּסַּף רוּחָם יִגְוֶעוּן וְאֶל-עַפְרָם יָשׁוּבוּן.
קדל תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוֹן וּתְחַדֵּשׁ פָּנַי אֲדָמָה.
קדלא יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו.
קדלב הַמְבִּיט לָאָרֶץ וּתְרַעַד יַגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ.
קדלג אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיִּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי.
קדלד יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה.
קדלה יִתְּמוּ חֲטָאִים מִן-הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם
בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת-יְהוָה
הַלְלוּ-יָהּ.

קהא הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו.
קהב שִׁירוּ-לוֹ זַמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-נִפְלְאוֹתָיו.
קהג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה.
קהד דִּרְשׁוּ יְהוָה וַעֲזֹ בִקְשׁוּ פָּנָיו תִּתְּמִיד.
קהה זְכַרוּנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתָּיו וּמִשְׁפָּטָיו-פִּיו.
קהו זֶרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ: בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו.
קהז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו.
קהח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר.
קהט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק.
קהי וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם.
קהיא לֹאמַרְלָךְ אֶתֶּן אֶת-אָרֶץ-כְּנָעַן: חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם.
קהיב בִּהְיוֹתָם מֵתֵי מִסְפָּר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ.
קהיג וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר.
קהיד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים.
קהטו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשִּׁיחִי וּלְנִבְיָאֵי אֶל-תִּרְעוּ.
קהטז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטָּה-לֶחֶם שָׁבַר.
קהיז שְׁלַח לַפְּנִיָּהֶם אִישׁ לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף.
קהיח עָנוּ בִּכְפָל רִגְלָיו (רָגְלוֹ) בִּרְזֹל בָּאָה נִפְשׁוֹ.
קהיט עַד-עֵת בָּא-דָּבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צִרְפָּתָהּ.
קהכ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ מִשֵּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהּ.
קהכא שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשֵּׁל בְּכָל-קִנְיָנוֹ.
קהכב לְאַסּוּר שָׁרִיו בְּנִפְשׁוֹ וַיִּזְקְנוּ יַחֲכָם.

קהכג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצָּרִים וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ-חָם.
קהכד וַיִּפֹּר אֶת-עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצִמָהוּ מִצָּרָיו.
קהכה הִפִּיךָ לִבָּם לִשְׂנֹא עַמּוֹ לְהִתְנַכֵּל בְּעֵבְדָיו.
קהכו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ.
קהכז שָׁמוּ-בָם דְּבָרֵי אֱתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם.
קהכח שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרָיו (דְּבָרוֹ).
קהכט הִפִּיךָ אֶת-מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמָת אֶת-דִּגְתָּם.
קהל שָׂרַץ אֶרֶץ צִפְרֹדָעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם.
קהלא אָמַר וַיָּבֹא עָרֵב כְּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם.
קהלב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרֶד אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרֶץ.
קהלג וַיָּד גִּפְנִים וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם.
קהלד אָמַר וַיָּבֹא אֲרֶבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסָּפָר.
קהלה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֶרֶץ וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם.
קהלו וַיָּד כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ רֹאשִׁית לְכָל-אוֹנָם.
קהלז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל.
קהלח שָׁמַח מִצָּרִים בְּצֵאתָם: כִּי-נָפַל פֶּחָדָם עָלֵיהֶם.
קהלט פָּרַשׁ עֵנָן לְמַסָּךְ וַאֲשׁ לְהֹאִיר לַיְלָה.
קהמ שָׁאֵל וַיָּבֹא שָׁלוֹ וּלְחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם.
קהמא פָּתַח צוּר וַיַּזּוּבוּ מַיִם הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת נָהָר.
קהמב כִּי-זָכַר אֶת-דְּבַר קִדְּשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָיו.
קהמג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בָּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו.
קהמד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ.
קהמה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנָּצְרוּ
הִלְלוּ-יְהוָה.

קוא הִלְלוּ-יְהוָה:

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדָּו.
קוב מִיִּמְלִל גְּבוּרוֹת יְהוָה יִשְׁמִיעַ כָּל-תְּהִלָּתוֹ.
קוג אֲשֶׁרֵי שְׁמִרֵי מִשְׁפָּט עֲשֵׂה צִדְקָה בְּכָל-עֵת.
קוז זָכְרָנִי יְהוָה בְּרָצוֹן עֲמָךְ פִּקְדֹנֵי בִישׁוּעָתְךָ.
קוה לִרְאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ לִשְׁמַח בְּשִׁמְחַת גּוֹיְךָ
לְהַתְהַלֵּל עִם-נִחְלָתְךָ.

קוּו חֲטֵאנוּ עִם-אֲבוֹתֵינוּ הָעוֹיְנוּ הָרָשָׁעָנוּ.
 קוּז אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרִים לֹא-הִשְׁכִּילוּ נֶפֶלְאוֹתֶיךָ
 לֹא זָכְרוּ אֶת-רַב חֲסָדֶיךָ
 וַיִּמְרוּ עַל-יָם בַּיָּם-סוּף.
 קוּח וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת-גְּבוּרָתוֹ.
 קוּט וַיַּגְעַר בַּיָּם-סוּף וַיַּחַרֵּב וַיּוֹלִיכֵם בְּתַהֲמוֹת כַּמֶּדְבָּר.
 קוּי וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׁוֹנֵא וַיַּגְאֵלֵם מִיַּד אוֹיֵב.
 קוּיָא וַיִּכְסּוּ-מַיִם צָרִיהֶם אַחַד מֵהֶם לֹא נוֹתַר.
 קוּיֵב וַיֹּאמִינוּ בְּדַבְּרֵי יִשְׁרָאֵל תַּהֲלֵתוֹ.
 קוּיֵג מִהָרוּ שְׂכָחוּ מַעֲשָׂיו לֹא-חָכוּ לַעֲצָתוֹ.
 קוּיֵד וַיִּתְּאוּ תַּאֲוָה בַּמֶּדְבָּר וַיִּנְסוּ-אֵל בִּישִׁימוֹן.
 קוּטוּ וַיִּתֵּן לָהֶם שְׁאֲלָתָם וַיִּשְׁלַח רוֹזֶן בְּנִפְשָׁם.
 קוּטז וַיִּקְנְאוּ לַמֶּשֶׁה בַּמַּחֲנֶה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יְהוָה.
 קוּזי תַּפְתִּיחַ-אַרְצָ וַתִּבְלַע דָּתָן וַתִּכַּס עַל-עֲדַת אֲבִירָם.
 קוּיח וַתִּבְעֶר-אֵשׁ בַּעֲדָתָם לְהַבִּיהַ תִּלְהֵט רְשָׁעִים.
 קוּיט יַעֲשׂוּ-עֶגֶל בַּחֲרֵב וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַמַּסַּכָּה.
 קוּכ וַיִּמְירוּ אֶת-כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֲכָל עֵשֶׂב.
 קוּכָא שְׂכָחוּ אֵל מוֹשִׁיעֵם עֲשֵׂה גְדִלוֹת בְּמִצְרַיִם.
 קוּכֵב נֶפֶלְאוֹת בְּאַרְצָ חָם נוֹרְאוֹת עַל-יָם-סוּף.
 קוּכֵג וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידָם:
 לוּלִי מֹשֶׁה בַּחֲירוּ עֶמֶד בַּפָּרָץ לְפָנָיו
 לְהָשִׁיב חַמּוֹתָ מִהַשְׁחִית.
 קוּכֵד וַיִּמָּאֲסוּ בְּאַרְצָ חַמּוּדָה לֹא-הֶאֱמִינוּ לְדַבְּרוֹ.
 קוּכָה וַיִּרְגְּנוּ בְּאַהֲלֵיהֶם לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה.
 קוּכוּ וַיִּשָּׂא יְדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל אוֹתָם בַּמֶּדְבָּר.
 קוּכז וַלְהַפִּיל זֶרַעַם בְּגוֹיִם וּלְזָרוֹתָם בְּאַרְצוֹת.
 קוּכח וַיִּצְמְדוּ לִבְעַל פְּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתִים.
 קוּכט וַיִּכְעִיסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתִּפְרָץ-בָּם מַגֶּפֶה.
 קוּל וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיַּכֵּל וַתַּעֲצֵר הַמַּגֶּפֶה.
 קוּלָא וַתַּחֲשֹׁב לוֹ לַצִּדְקָה לְדָר וְדָר עַד-עוֹלָם.
 קוּלֵב וַיִּקְצִיפוּ עַל-מִי מְרִיבָה וַיִּרַע לַמֶּשֶׁה בַּעֲבוּרָם.

קולג כִּי-הִמְרוּ אֶת-רוּחוֹ וַיִּבְטֹא בְשִׁפְתָיו.
קולד לֹא-הִשְׁמִידוּ אֶת-הָעַמִּים אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם.
קולה וַיִּתְּעָרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם.
קולו וַיַּעֲבְדוּ אֶת-עַצְבֵּיהֶם וַיְהִיו לָהֶם לְמוֹקֵשׁ.
קולז וַיִּזְבְּחוּ אֶת-בְּנֵיהֶם וְאֶת-בָּנוֹתֵיהֶם לַשִּׂדִּים.
קולח וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דָם-בְּנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָבְחוּ לַעֲצָבֵי כְנָעַן וַתִּחַנֶּף הָאָרֶץ בַּדָּמִים.
קולט וַיִּטְמְאוּ בַּמַּעֲשִׂיהֶם וַיִּזְנוּ בַּמַּעַלְלֵיהֶם.
קומ וַיַּחַר-אֵף יְהוָה בָּעַמּוֹ וַיִּתְּעַב אֶת-נַחֲלָתוֹ.
קומא וַיִּתְּנֵם בְּיַד-גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שְׁנָאֵיהֶם.
קומב וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם וַיִּכְנְעוּ תַּחַת יָדָם.
קומג פָּעָמִים רַבּוֹת יִצִּילֵם:
 וְהִמָּה יִמְרוּ בַּעֲצָתָם וַיִּמָּכּוּ בַּעֲוֹנָם.
קומד וַיֵּרָא בָּצָר לָהֶם בְּשִׁמְעוֹ אֶת-רִנָּתָם.
קומה וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרַב חֲסָדּוֹ.
קומו וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָל-שׂוֹבֵיהֶם.
קומז הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם:
 לַהֲדוֹת לְשֵׁם קְדֹשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ.
קומח בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן-הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
 וְאָמַר כָּל-הָעַם אָמֵן:
 הִלְלוּ-יָהּ.
קזא הִזְדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב: כִּי לְעוֹלָם חֲסָדּוֹ.
קזב יֹאמְרוּ גְאוּלֵּי יְהוָה אֲשֶׁר גָּאֲלָם מִיַּד-צָר.
קזג וַיִּמְאַרְצוּת קִבְּצָם: מִמִּזְרַח וּמִמַּעַרְב מִצָּפוֹן וּמִמֶּיִם.
קוז תָּעוּ בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דֶּרֶךְ עִיר מוֹשֶׁב לֹא מָצְאוּ.
קזה רָעִבִים גַּם-צָמְאִים נִפְשָׁם בָּהֶם תִּתְּעַטֹּף.
קזו וַיִּצְעֲקוּ אֶל-יְהוָה בָּצָר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם.
קזז וַיִּזְדַּרְיֵכֶם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לָלֶכֶת אֶל-עִיר מוֹשֶׁב.
קזח יוֹדוּ לַיהוָה חֲסָדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם.
קזט כִּי-הִשְׁבִּיעַ נֶפֶשׁ שִׁקְקָה וְנֶפֶשׁ רָעָבָה מִלֶּא-טוֹב.
קזי יֵשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצִלְמוֹת אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרָזָל.

קזיא כִּי-הִמְרוּ אִמְרֵי-אֵל וַעֲצַת עֲלִיוֹן נָאֲצוּ.
קזיב וַיִּכְנַע בְּעַמְל לָבָם כְּשָׁלוּ וְאִין עֲזָר.
קזיג וַיִּזְעְקוּ אֶל-יְהוָה בְּצָר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם.
קזיד יוֹצִיאֵם מִחֶשֶׁד וְצַלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּק.
קזטו יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם.
קזטז כִּי-שֹׁפֵר דָּלְתוֹת נִחֲשֶׁת וּבְרִיחֵי בְרָזֶל גִּדַּע.
קזיז אֲוִלִּים מִדֶּרֶךְ פֶּשַׁעַם וּמַעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנוּ.
קזיח כָּל-אֲכָל תִּתַּעֵב נֶפֶשׁ וַיִּגִּיעוּ עַד-שַׁעְרֵי מָוֶת.
קזיט וַיִּזְעְקוּ אֶל-יְהוָה בְּצָר לָהֶם מִמַּצְקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם.
קזכ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וִירְפָאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם.
קזכא יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם.
קזכב וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בִּרְנָה.
קזכג [יוֹרְדֵי הַיָּם בְּאֵנִיּוֹת עָשִׂי מְלָאכָה בְּמִים רַבִּים.
קזכד] הִמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְהוָה וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמַצוֹלָה.
קזכה [וַיֹּאמְרוּ וַיַּעֲמֵד רוּחַ סֶעֱרָה וַתִּרְוּמֶם גְּלִיו.
קזכו] יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תַּהוֹמוֹת נֶפֶשׁ בְּרָעָה תִּתְמוּגָג.
קזכז [יַחוּגּוּ וַיִּנּוּעוּ כְּשֹׁפֹר וְכָל-חֲכָמָתָם תִּתְבַּלַּע.
קזכח] וַיִּזְעְקוּ אֶל-יְהוָה בְּצָר לָהֶם וּמִמַּצְוִקוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם.
קזכט יָקָם סֶעֱרָה לְדָמָמָה וַיַּחֲשׂוּ גְלִיָּהֶם.
קזל וַיִּשְׁמְחוּ כִּי-יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנָּחֵם אֶל-מִחוּז חֶפְצָם.
קזלא יוֹדוּ לַיהוָה חֲסִדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם.
קזלב וַיִּרְוּמוּהוּ בִּקְהֵל-עַם וּבְמוֹשֵׁב זִקְנִים יִהְלִלוּהוּ.
קזלג יֵשֶׁם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם לְצִמְאוֹן.
קזלד אַרְץ פָּרִי לְמַלְחָה מִרְעַת יוֹשְׁבֵי בָּה.
קזלה יֵשֶׁם מִדְבָּר לְאֶגֶם-מַיִם וְאַרְץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם.
קזלו וַיּוֹשֶׁב שָׁם רְעֵבִים וַיִּכְוֲנוּ עִיר מוֹשָׁב.
קזלז וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְעוּ כִּרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה.
קזלח וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבוּ מְאֹד וּבִהְמָתָם לֹא יִמְעִיט.
קזלט וַיִּמְעֲטוּ וַיִּשְׁחֻ מַּעֲצָר רָעָה וַיִּגּוֹן.
קזמ [שִׁפָּךְ בּוּז עַל-נְדִיבִים וַיִּתְּעַם בְּתַהוּ לֹא-דָרָךְ.
קזמא] וַיִּשְׁגֹּב אֲבִיוֹן מַעוֹנִי וַיִּשָּׁם כְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת.

קזמב יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכָל-עוֹלָה קָפְצָה פִּיהָ.
קזמג מִי-חָכָם וַיִּשְׁמַר-אֱלֹהִים וַיִּתְּבוּנֵנוּ חֲסִדֵי יְהוָה.
קחא-ב שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד. נִכּוֹן לִבִּי אֱלֹהִים אֲשִׁירָה וְאַזְמִירָה אֶף-כְּבוֹדִי.
קחג עוֹרָה הַנִּבֵּל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָׁחַר.
קחד אוֹדֶךָ בְּעַמִּים יְהוָה וְאַזְמִירֶךָ בַּלְּאֻמִּים.
קחה כִּי-גָדוֹל מַעַל-שָׁמַיִם חֲסִדֶךָ וְעַד-שְׁחָקִים אֲמַתֶּךָ.
קחו רוּמָה עַל-שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ.
קחז לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וַעֲנֵנִי.
קחח אֱלֹהִים דְּבַר בְּקִדְשׁוֹ אֶעֱלֶזָה: אֲחַלֶּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סָכוֹת אֲמַדִּד.
קחט לִי גִלְעָד לִי מְנַשֶּׁה וְאַפְרַיִם מְעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחַקְקִי.
קחי מוֹאָב סִיר רַחֲצִיעַל-אָדָם אֲשַׁלֵּךְ נַעֲלִי עָלַי-פִּלְשֶׁת אֲתָרוּעַע.
קחיא מִי יִבְלִי עִיר מִבְּצָר מִי נַחֲנִי עַד-אָדָם.
קחיב הֲלֹא-אֱלֹהִים זִנְחָתָנוּ וְלֹא-תִצָּא אֱלֹהִים בְּצַבָּאֲתֵינוּ.
קחיג הִבֵּה-לָנוּ עֲזָרַת מִצָּר וְשׂוֹא תִשׁוּעַת אָדָם.
קחיד בָּאֱלֹהִים נַעֲשֶׂה-חֵיל וְהוּא יָבוֹס צָרֵינוּ.
קטא לִמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר:
אֱלֹהִי תִהְלֹתִי אֶל-תַּחֲרֹשׁ.
קטב כִּי כִי רָשָׁע וּפִי-מִרְמָה עָלַי פִּתְחוּ דְּבָרוֹ אֲתִי לְשׁוֹן שִׁקָּר.
קטג וְדַבְרִי שְׁנֵאָה סִבְבוּנִי וַיִּלְחַמוּנִי חֲנָם.
קטד תַּחַת-אֶהְבֹּתִי יִשְׁטַנּוּנִי וְאֲנִי תִפְלֶה.
קטה וַיִּשְׁימוּ עָלַי רָעָה תַּחַת טוֹבָה וְשְׁנֵאָה תַּחַת אֶהְבֹּתִי.
קטו הִפְקֵד עָלָיו רָשָׁע וְשָׁטָן יַעֲמֵד עַל-יְמִינוֹ.
קטז בְּהִשָּׁפֵטוֹ יֵצֵא רָשָׁע וְתִפְלֹתוֹ תִּהְיֶה לַחֲטָאָה.
קטח יִהְיוּ-יָמָיו מַעֲטִים פִּקְדָתוֹ יִקַּח אַחֵר.
קטט יִהְיוּ-בָנָיו יִתּוּמִים וְאִשְׁתּוֹ אֶלְמָנָה.
קטי וְנוֹעַ יָנוּעוּ בָנָיו וְשִׁאלוּ וְדָרְשׁוּ מִחֲרִבוֹתֵיהֶם.
קטיא יִנָּקֶשׁ נוֹשָׂה לְכָל-אִשָּׁר-לוֹ וַיִּבְּאוּ זָרִים יִגִּיעוּ.
קטיב אֶל-יְהִי-לוֹ מִשֵּׁךְ חֲסֵד וְאֶל-יְהִי חוּנָן לִיתּוּמָיו.
קטיג יְהִי-אַחֲרִיתוֹ לַהֲכָרִית בְּדוֹר אַחֵר יִמַּח שְׁמָם.
קטיד יִזְכָּר עוֹן אֲבֹתָיו אֶל-יְהוָה וְחַטָּאת אָמוֹ אֶל-תִּמָּח.
קטטו יִהְיוּ נֶגֶד-יְהוָה תַּמִּיד וַיִּכְרַת מֵאָרֶץ זִכְרָם.

קטטז יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַר עֲשׂוֹת חֶסֶד;
וַיִּרְדֹּף אִישׁ-עָנִי וְאֶבְיוֹן וְנָכְאָה לִבָּב לְמוֹתָת.
קטיו וַיֵּאָהֵב קִלְלָה וַתְּבוֹאֶהוּ וְלֹא-חֶפֶץ בְּבִרְכָּה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ.
קטיח וַיִּלְבֹּשׁ קִלְלָה כְּמִדּוֹ: וַתְּבֹא כַּמִּים בְּקִרְבּוֹ וְכִשְׁמֹן בְּעֲצָמוֹתָיו.
קטיט תְּהִי-לוֹ כְּבֶגֶד יַעֲטָה וּלְמִזְחַח תִּתֵּן יַחְגֶּרֶה.
קטכ זֹאת פַּעֲלַת שְׂטָנִי מֵאֵת יְהוָה וְהִדְבָּרִים רָעַעַל-נַפְשִׁי.
קטכא וְאַתָּה יְהוָה אֲדֹנָי עֲשֵׂה-אֵתִי לְמַעַן שְׁמֹךְ
כִּי-טוֹב חֶסֶדְךָ הַצִּילָנִי.
קטכב כִּי-עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנֹכִי וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי.
קטכג כָּצֹל-כְּנֻטוֹתָיו נִהְלַכְתִּי נִנְעַרְתִּי כְּאַרְבֶּה.
קטכד בְּרַכִּי כְּשִׁלּוֹ מִצּוֹם וּבִשְׂרִי כְּחֹשׁ מִשְׁמֹן.
קטכה וְאַנִּי הָיִיתִי חֲרָפָה לָהֶם יִרְאוּנִי יִנְיַעוּן רֵאשִׁים.
קטכו עֲזָרְנִי יְהוָה אֱלֹהֵי הוֹשִׁיעֵנִי כְּחֶסֶדְךָ.
קטכז וַיִּדְעוּ כִּי-יָדְךָ זֹאת אַתָּה יְהוָה עֲשִׂיתָהּ.
קטכח יִקְלְלוּ-הֵמָּה וְאַתָּה תִּבְרָךְ: קָמוּ וַיִּבְשׁוּ וַעֲבָדְךָ יִשְׁכַּח.
קטכט וַיִּלְבָּשׁוּ שׂוֹטְנֵי כָלֵמָה וַיַּעֲטוּ כַּמְעִיל בְּשֻׁתָּם.
קטל אוֹדָה יְהוָה מֵאֵד בְּפִי וּבִתְוֹךְ רַבִּים אֶהְלֵלָנוּ.
קטלא כִּי-יַעֲמֹד לִימִין אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיעַ מִשְׁפָּטֵי נַפְשׁוֹ.
קיא לָדוֹד מִזְמוֹר:
נָאִם יְהוָה לֹאֲדַנִּישֵׁב לִימִינִי עַד-אֲשִׁית אֵיבִיךָ הַדָּם לַרְגְלֶיךָ.
קיב מִטָּה-עֲזָדִי שִׁלַּח יְהוָה מִצִּיּוֹן רִדָּה בְּקֶרֶב אֵיבִיךָ.
קיג עֲמֹךְ נִדְבַת בְּיוֹם חִילְךָ:
בְּהִדְרֵי-קֶדֶשׁ מִרְחֹם מִשְׁחָר לְךָ טַל יִלְדֹתֶיךָ.
קיד נִשְׁבַּע יְהוָה וְלֹא יִנָּחֵם אַתָּה-כֹּהֵן לְעוֹלָם
עַל-דִּבְרֹתַי מִלְכִּי-צֶדֶק.
קיה אֲדֹנָי עַל-יְמִינְךָ מֶחֶץ בְּיוֹם-אָפוֹ מְלָכִים.
קיו יָדִין בְּגוֹיִם מְלֵא גִוִּיּוֹת מֶחֶץ רֹאשׁ עַל-אַרְצֵי רַבָּה.
קיז מִנְחַל בִּדְרֹךְ יִשְׁתָּה עַל-כֵּן יָרִים רֹאשׁ.
קיזא הִלְלוּ-יְהוָה:
אוֹדָה יְהוָה בְּכָל-לִבָּב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה.
קיזב גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוֹשִׁים לְכָל-חִפְצֵיהֶם.

קיאג הוֹד-וְהָדָר פָּעִלוּ וְצִדְקָתוֹ עֲמִידָה לְעַד.
קיאד זָכַר עָשָׂה לְנֶפֶלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה.
קיאה טָרַף נָתַן לִירָאִיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ.
קיאו כָּח מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלֵת גּוֹיִם.
קיאז מַעֲשֵׂי יָדָיו אֲמַת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל-פְּקוּדָיו.
קיאח סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֲמַת וַיָּשָׁר.
קיאט פְּדוּת שָׁלַח לְעַמּוֹ צָוָה-לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
 קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ.
קיא י רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהוָה שָׁכַל טוֹב לְכָל-עֲשִׂיהֶם
 תְּהַלְתּוּ עֲמִידָה לְעַד.
קיבא הִלְלוּ-יְהוָה:
 אֲשֶׁר-יֵאֵשׁ יִרְאֵת אֶת-יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפָץ מְאֹד.
קיבב גִּבּוֹר בְּאֶרֶץ יְהוָה זָרְעוּ דֹּר יִשְׁרָיִם יִבְרָךְ.
קיבג הוֹן-וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמִידָה לְעַד.
קיבד זָרַח בַּחֲשֵׁךְ אֹר לַיִּשְׁרָיִם חֲנוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק.
קיבה טוֹב-אִישׁ חוֹנֵן וּמִלּוֹה יִכְלֹל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט.
קיבו כִּי-לְעוֹלָם לֹא-יָמוּט לִזְכֹּר עוֹלָם יְהוָה צַדִּיק.
קיבז מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נָכוֹן לְבֹ בִטָּח בִּיהוָה.
קיבח סָמוּךְ לְבֹ לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר-יִרְאֶה בְּצָרָיו.
קיבט פֶּזֶר נָתַן לְאַבְיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמִידָה לְעַד
 קָרְנוֹ תָרוּם בְּכָבוֹד.
קיבי רָשָׁע יִרְאֶה וְכָעַס שָׁנָיו יַחֲרֹק וְנָמַס
 תַּאֲוֹת רָשָׁעִים תִּתְּאֵבֵד.
קיגא הִלְלוּ-יְהוָה:
 הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הִלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה.
קיגב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם.
קיגג מִמִּזְרַח-שָׁמֶשׁ עַד-מְבֹאֵז מְהִלָּל שֵׁם יְהוָה.
קיגד רָם עַל-כָּל-גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ.
קיגה מִי בִיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיהִי לְשִׁבְתָּ.
קיגו הַמְּשַׁפִּילִי לְרֹאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרֶץ.
קיגז מְקִימִי מַעֲפָר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן.

קיגח להושיבי עם-נדיבים עם נדיבי עמו.
קיגט מושיבי עקרת הבית אם-הבנים שמחה:
הללו-יה.
קידא בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז.
קידב היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו.
קידג הים ראה וינס הירדן יסב לאחור.
קידד ההרים רקדו כאילים גבעות כבני-צאן.
קידה מה-לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור.
קידו ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני-צאן.
קידז מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב.
קידח ההפכי הצור אגם-מים חלמיש למעינו-מים.
קטוא לא לנו יהוה לא-לנו: כי-לשמך תן כבוד על-חסדך על-אמתך.
קטוב למה יאמרו הגוים: איה-נא אלהיהם.
קטוג ואלהינו בשמים כל אשר-חפץ עשה.
קטוד עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם.
קטוה פה-להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו.
קטוו אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון.
קטוז ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא-יהגו בגרונם.
קטוח כמוהם יהיו עשיהם כל אשר-בטח בהם.
קטוט ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא.
קטוי בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא.
קטויא יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא.
קטויב יהוה זכרנו יברך:
יברך את-בית ישראל יברך את-בית אהרן.
קטויג יברך יראי יהוה הקטנים עם-הגדלים.
קטויד יסף יהוה עליכם עליכם ועל בניכם.
קטוטו ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ.
קטוטז השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני-אדם.
קטויו לא המתים יהללו-יה ולא כל-ירדי דומה.
קטויח ואנחנו נברך יה מעתה ועד-עולם:
הללו-יה.

קטזא אָהבתי כִּי-יִשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹלִי תַחֲנוּנִי.
קטזב כִּי-הָטָה אָזְנוֹ לִי וּבִימִי אֶקְרָא.
קטזג אֶפְפוּנִי חֲבָלֵי-מָוֶת וּמַצְרֵי שְׁאוֹל מִצְאוּנִי צָרָה וַיְגוֹן אֶמְצָא.
קטזד וּבִשְׁם-יְהוָה אֶקְרָא: אָנָּה יְהוָה מַלְטָה נַפְשִׁי.
קטזה חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאלֹהֵינוּ מֵרַחֵם.
קטזו שֹׁמֵר פִּתְאִים יְהוָה דִּלְתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ.
קטזז שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִּי: כִּי-יְהוָה גָּמַל עָלַיִכִּי.
קטזח כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת: אֶת-עֵינֵי מוֹן-דִּמְעָה אֶת-רַגְלִי מִדָּחִי.
קטזט אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים.
קטזי הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד.
קטזיא אֲנִי אֲמַרְתִּי בַחֲפָזִי: כָּל-הָאָדָם כֹּזֵב.
קטזיב מָה-אָשִׁיב לַיהוָה כָּל-תַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי.
קטזיג כּוֹס-יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא.
קטזיד נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה-נָּא לְכָל-עַמּוֹ.
קטזטו יָקָר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמָּוֶתָה לַחֲסִידָיו.
קטזטז אָנָּה יְהוָה כִּי-אֲנִי עֲבָדְךָ:
אֲנִי-עֲבָדְךָ בֶן-אַמְתָּךְ פִּתְחַת לְמוֹסְרִי.
קטזזו לָךְ-אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא.
קטזזח נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה-נָּא לְכָל-עַמּוֹ.
קטזזט בַּחֲצֹרוֹת בֵּית יְהוָה בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַם:
הִלְלוּ-יְהוָה.
קיזא הִלְלוּ אֶת-יְהוָה כָּל-גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָל-הָאֲמִים.
קיזב כִּי גִבֹּר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ וְאַמֶּת-יְהוָה לְעוֹלָם:
הִלְלוּ-יְהוָה.
קיזג הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב: כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
קיזד יֹאמְרוּ-נָא יִשְׂרָאֵל: כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
קיזה יֹאמְרוּ-נָא יִרְאֵי יְהוָה: כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
קיזו מוֹן-הַמִּצָּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בַמֶּרְחָב יְהוָה.
קיזז יְהוָה לִי לֹא אֵירָא מַה-יַּעֲשֶׂה לִּי אָדָם.
קיזח יְהוָה לִי בַעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי.

קִיחַח טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה מִבֶּטֶחַ בְּאָדָם.
קִיחַט טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה מִבֶּטֶחַ בַּנְּדִיבִים.
קִיחִי כָּל-גּוֹיִם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם.
קִיחִיא סְבוּנִי גַם-סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם.
קִיחִיב סְבוּנִי כַּדְבוּרִים דַּעְכוּ כְּאִשׁ קוֹצִים
בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם.
קִיחִיג דַּחֲה דַחֲיִתָנִי לִנְפֹל וִיהוָה עֲזָרָנִי.
קִיחִיד עֲזֵי וְזִמְרַת יְהוָה וִיהִי-לִי לִישׁוּעָה.
קִיחִטו קוֹל רָנָה וִישׁוּעָהּ בְּאֶהְלִי צַדִּיקִים יָמִין יְהוָה עֲשֵׂה חֵיל.
קִיחִטז יָמִין יְהוָה רוֹמְמָה יָמִין יְהוָה עֲשֵׂה חֵיל.
קִיחִיו לֹא-אֲמוֹת כִּי-אֶחָיָה וְאַסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה.
קִיחִיח יִסֹּר יִסְרָנִי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי.
קִיחִיט פִּתְחוּ-לִי שַׁעְרֵי-צֶדֶק אֲבֹא-בָם אוֹדֶה יְהוָה.
קִיחִכ זֶה-הַשַּׁעַר לַיהוָה צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ.
קִיחִכא אוֹדֶה כִּי עֲנִיתָנִי וַתֵּהִי-לִי לִישׁוּעָה.
קִיחִכב אֲבֹן מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיָּתָה לְרֹאשׁ פֶּנֶה.
קִיחִכג מֵאֵת יְהוָה הִיָּתָה זֹאת הִיא נִפְלְאֹת בְּעֵינֵינוּ.
קִיחִכד זֶה-הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בוֹ.
קִיחִכה אָנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא אָנָּה יְהוָה הַצְלִיחָה נָא.
קִיחִכו בְּרוּךְ הֵבֵא בְּשֵׁם יְהוָה בִּרְכוּנוֹכֶם מִבֵּית יְהוָה.
קִיחִכז אֵל יְהוָהוּיָאֵר-לָנוּ אֶסְרוּ-חַג בַּעֲבַתִּים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.
קִיחִכח אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדֶה אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמָךְ.
קִיחִכט הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לַעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
קִיטא אֲשֶׁרִי תַמְיִמִי-דֶּרֶךְ הַהֲלָכִים בְּתוֹרַת יְהוָה.
קִיטב אֲשֶׁרִי נִצְרִי עֲדֹתָיו בְּכָל-לֵב יִדְרָשׁוּהוּ.
קִיטג אֵף לֹא-פָעַלְוּ עוֹלָה בְּדֶרֶכָיו הִלְכוּ.
קִיטד אֶתָּה צוּיָתָה פִּקְדֵיךָ לִשְׁמֹר מְאֹד.
קִיטה אַחֲלִי יִכְנוּ דֶּרֶכִי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ.
קִיטו אֲזִי לֹא-אֲבוֹשׁ בְּהִבִּטִי אֶל-כָּל-מַצּוֹתֶיךָ.
קִיטז אוֹדֶה בִּישָׁר לִבִּי בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטִי צִדְקָךְ.
קִיטח אֶת-חֻקֶּיךָ אֲשִׁמֹּר אֶל-תַּעֲזֹבֵנִי עַד-מָאֵד.

קיטט בַּמָּה יִזְכֶּה-נָעַר אֶת-אָרְחוֹ לְשֹׁמֵר כְּדַבְּרָהּ.
קיטי בְּכָל-לִבִּי דִרְשֵׁתִיךָ אֶל-תִּשְׁגִּנִּי מִמְצֹותֶיךָ.
קיטיא בְּלִבִּי צַפְנֹתִי אִמְרֹתֶךָ לְמַעַן לֹא אֲחַטָּא-לָךְ.
קיטיב בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ.
קיטיג בְּשִׁפְתַי סִפַּרְתִּי כֹל מִשְׁפָּטֵי-פִיךָ.
קיטיז בְּדֶרֶךְ עֲדֹותֶיךָ שִׁשְׁתִּי כָּעַל כָּל-הוֹן.
קיטטו בִּפְקוּדֶיךָ אֲשִׁיחָה וְאִבִּיטָה אֶרְחֹתֶיךָ.
קיטטז בַּחֲקֹתֶיךָ אֲשַׁתְּעָשֶׂע לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרְךָ.
קיטיו גָּמַל עַל-עֲבֹדְךָ אַחִיָּה וְאֲשִׁמְרָה דְּבָרְךָ.
קיטיח גַּל-עֵינַי וְאִבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרֹתֶיךָ.
קיטיט גֵּר אֲנֹכִי בְּאֶרֶץ אֶל-תִּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצֹּתֶיךָ.
קיטכ גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל-מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל-עֵת.
קיטכא גָּעַרְתָּ זָדִים אֲרוּרִים הַשִּׁגִּים מִמְצֹותֶיךָ.
קיטכב גַּל מַעְלֵי חֶרֶף וּבוֹז כִּי עֲדֹתֶיךָ נִצַּרְתִּי.
קיטכג גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְּבָרוּ עֲבֹדְךָ יִשִּׁיחַ בַּחֲקִיךָ.
קיטכד גַּם-עֲדֹתֶיךָ שֶׁעָשָׂעִי אֲנִשִּׁי עֲצָתִי.
קיטכה דְּבַקָּה לְעֶפֶר נִפְשִׁי חֲנִנִי כְּדַבְּרָהּ.
קיטכו דִּרְכֵי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ.
קיטכז דֶּרֶךְ-פְּקוּדֶיךָ הִבִּינִי וְאֲשִׁיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ.
קיטכח דָּלַפָּה נִפְשִׁי מִתּוֹגָה קִימֵנִי כְּדַבְּרָהּ.
קיטכט דֶּרֶךְ-שֹׁקֵר הִסֵּר מִמֶּנִּי וַתּוֹרֹתֶיךָ חֲנִנִי.
קיטל דֶּרֶךְ-אֲמוּנָה בַּחֲרֹתִי מִשְׁפָּטֶיךָ שְׁוִיתִי.
קיטלא דְּבַקְתִּי בְּעֲדֹתֶיךָ יְהוָה אֶל-תִּבְיָשָׁנִי.
קיטלב דֶּרֶךְ-מִצֹּתֶיךָ אֲרוּץ כִּי תִרְחִיב לִבִּי.
קיטלג הוֹרֵנִי יְהוָה דֶּרֶךְ חֻקֶּיךָ וְאֲצַרְנָה עֶקֶב.
קיטלד הִבִּינִי וְאֲצַרָה תּוֹרֹתֶיךָ וְאֲשִׁמְרָנָה בְּכָל-לֵב.
קיטלה הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִּיב מִצֹּתֶיךָ כִּי-בּוֹ חָפְצָתִי.
קיטלו הֵט-לִבִּי אֶל-עֲדֹתֶיךָ וְאֶל אֶל-בְּצַע.
קיטלז הֶעֱבֵר עֵינַי מִרְאוֹת שָׁוָא בְּדֶרֶךְ חֲנִנִי.
קיטלח הִקָּם לְעֲבֹדְךָ אִמְרֹתֶיךָ אֲשֶׁר לִירְאָתֶךָ.

קיטלט העבר חרפתי אשר נגרתני: כי משפטי טובים.
קיטמ הנה תאבתי לפקדיך בצדקתך חניני.
קיטמא ויבאני חסדך יהוה תשועתך כאמרתך.
קיטמב ואענה חרפי דבר: כי בטחתי בדברך.
קיטמג ואל-תצל מפי דבר-אמת עד-מאד: כי למשפטי יחלתי.
קיטמד ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד.
קיטמה ואתהלכה ברחבה: כי פקדיך דרשתי.
קיטמו ואדברה בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש.
קיטמוז ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי.
קיטמח ואשא-כפיאל-מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך.
קיטמט זכר-דבר לעבדך על אשר יחלתיני.
קיטנ זאת נחמתי בעיני: כי אמרתך חיתיני.
קיטנא ודים הליצני עד-מאד מתורתך לא נטיתי.
קיטנב זכרתי משפטי מעולם יהוה ואתנחם.
קיטנג ולעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך.
קיטנד זמרות היו-לי חקיך בבית מגורי.
קיטנה זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך.
קיטנו זאת היתה-לי: כי פקדיך נצרתני.
קיטנז חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך.
קיטנח חליתי פניך בכל-לב חניני כאמרתך.
קיטנט חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל-עדתיך.
קיטס חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך.
קיטסא חבלי רשעים עונדי תורתך לא שכחתי.
קיטסב חצות-לילה אקום להודות לך: על משפטי צדקך.
קיטסג חבר אני לכל-אשר יראוך ולשמרי פקודיך.
קיטסד חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני.
קיטסה טוב עשית עם-עבדך יהוה כדברך.
קיטסו טוב טעם ודעת למדני: כי במצותיך האמנתי.
קיטסז טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי.
קיטסח טוב-אתה ומטיב למדני חקיך.
קיטסט טפלו עלי שקר ודים אני בכל-לב אצר פקודיך.

קיטע טפּש פּחלּב לבּם אַני תּוּרְתֶךָ שַׁעֲשַׁעְתִּי.
קיטעא טוב-לי כּי-עֲנִיתִי לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶיךָ.
קיטעב טוב-לי תּוּרַת-פִּיךָ מֵאֲלֹפֵי זָהָב וְכֶסֶף.
קיטעג יָדִיךָ עָשׂוּנִי וַיְכַוְנֵנוּנִי הִבִּינִי וְאֶלְמַדָּה מִצֻּרְתֶּיךָ.
קיטעד יִרְאֶיךָ יִרְאוּנִי וַיִּשְׁמְחוּ: כִּי לְדַבָּרְךָ יִחְלָתִי.
קיטעה יִדְעָתִי יְהוָה כִּי-צִדֵּק מִשְׁפָּטֶיךָ וְאַמוּנָה עֲנִיתָנִי.
קיטעו יְהִי-נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמִנִי כְּאִמְרַתְךָ לְעַבְדְּךָ.
קיטעז יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאַחֲיָה: כִּי-תּוּרְתֶךָ שַׁעֲשַׁעִי.
קיטעח יִבְשׂוּ יָדַיִם כִּי-שָׁקַר עֲוֹתוֹנִי אֲנִי אָשִׁיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ.
קיטעט יָשׁוּבוּ לִי יִרְאֶיךָ וִידְעוּ (וְיִדְעִי) עֲדֹתֶיךָ.
קיטפ יְהִי-לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ.
קיטפא כָּלְתָה לַתְּשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לְדַבָּרְךָ יִחְלָתִי.
קיטפב כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרַתְךָ לֵאמֹר מָתִי תִנְחַמֵּנִי.
קיטפג כִּי-הֵייתִי כְּנָאֵד בְּקִיטוֹר חֻקֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי.
קיטפד כְּמָה יָמִי-עַבְדְּךָ מָתִי תַעֲשֶׂה בְּרִדְפִי מִשְׁפָּט.
קיטפה כָּרוּ-לִי יָדַיִם שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְּתוּרְתְךָ.
קיטפו כָּל-מִצְוֹתֶיךָ אָמוּנָה שָׁקַר רִדְפוֹנִי עֲזָרִנִי.
קיטפז כִּמְעַט כָּלוּנִי בְּאַרְץ וְאַנִּי לֹא-עֲזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ.
קיטפח כְּחֶסֶדְךָ חֲיִנִי וְאַשְׁמְרָה עֲדוֹת פִּיךָ.
קיטפט לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נָצַב בְּשָׁמַיִם.
קיטצ לְדֹר וָדֹר אָמוּנָתְךָ כּוֹנֵנֶת אֶרֶץ וּתְעַמֵּד.
קיטצא לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמָדוֹ הַיּוֹם: כִּי הִכָּל עַבְדֶּיךָ.
קיטצב לוּלִי תּוּרְתְךָ שַׁעֲשַׁעִי אֲזִי אֲבִדְתִּי בְּעֵנִי.
קיטצג לְעוֹלָם לֹא-אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ: כִּי בָם חִייתָנִי.
קיטצד לָךְ-אַנִּי הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי פִקּוּדֶיךָ דָּרָשְׁתִּי.
קיטצה לִי קוֹו רְשָׁעִים לְאַבְדֵּנִי עֲדֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנֵן.
קיטצו לְכָל-תִּכְלָה רְאִיתִי קֶץ רַחֲבָה מִצֻּרְתְךָ מָאֵד.
קיטצז מָה-אַהֲבֵתִי תּוּרְתְךָ: כָּל-הַיּוֹם הִיא שִׁיחְתִּי.
קיטצח מֵאִיבֵי תַחֲכַמֵּנִי מִצֻּרְתְךָ: כִּי לְעוֹלָם הִיא-לִי.
קיטצט מִכָּל-מִלְמַדִּי הִשְׁכַּלְתִּי: כִּי עֲדוֹתֶיךָ שִׁיחָה לִי.
קיטק מִזִּקְנִים אֶתְבּוֹנֵן: כִּי פִקּוּדֶיךָ נִצְרָתִי.

קיטקא מכל-ארח רע פלאַטני רגלי למען אשמו דברך.
 קיטקב ממשפטיך לא-סרתי: כי-אתה הורתני.
 קיטקג מה-נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי.
 קיטקד מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל-ארח שקר.
 קיטקה נר-לרגלי דברך ואור לנתיבתי.
 קיטקו נשבעתי ואקימה לשמור משפטי צדקה.
 קיטקז נעניתי עד-מאד יהוה חניני כדברך.
 קיטקח נדבות פי רצה-נא יהוה ומשפטיך למדני.
 קיטקט נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי.
 קיטקי נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי.
 קיטקיא נחלתי עדותיך לעולם: כי-ששון לבי המה.
 קיטקיב נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב.
 קיטקיג סעפים שנאתי ותורתך אהבתי.
 קיטקיד סתרי ומגני אתה לדברך יחלתי.
 קיטקטו סורו-ממני מרעים ואצרה מצות אלהי.
 קיטקטז סמכני כאמרתך ואחיה ואל-תבישני משברי.
 קיטקיו סעדי ואושעה ואשעה בחקיך תמיד.
 קיטקיא סלית כל-שוגים מחקיך: כי-שקר תרמיתם.
 קיטקיט סגיסהשבת כל-רשעי-ארץ לכן אהבתי עדותיך.
 קיטקכ סמר מפחדך בשרי וממשפטיך יראתי.
 קיטקכא עשיתי משפט וצדק בל-תניחני לעשקי.
 קיטקכב ערב עבדך לטוב אל-יעשקני זדים.
 קיטקכג עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקה.
 קיטקכד עשה עם-עבדך כחסדך וחקיך למדני.
 קיטקכה עבדך-אני הבינני ואדעה עדותיך.
 קיטקכו עת לעשות ליהוה הפרו תורתך.
 קיטקכז על-כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז.
 קיטקכח על-כן כל-פקודי כל ישרתי כל-ארח שקר שנאתי.
 קיטקכט פלאות עדותיך על-כן נצרתם נפשי.
 קיטקל פתח דבריך יאיר מבין פתיים.
 קיטקלא פי-פערתי ואשאפה: כי למצותיך נאבתי.

קיטקלב פֿנה-אלי וְחַנְנִי כְּמִשְׁפָּט לְאַהֲבֵי שְׁמֶךָ.
קיטקלג פֿעַמִּי הֵכֵן בְּאַמְרֹתֶךָ וְאַל-תִּשְׁלַט-בִּי כָּל-אֶוֹן.
קיטקלד פֿדְנִי מֵעֶשֶׂק אָדָם וְאַשְׁמְרֵה פְּקוּדֶיךָ.
קיטקלה פֿנִיךָ הָאֵר בְּעִבְדֶּךָ וְלִמְדֵנִי אֶת-חֻקֶּיךָ.
קיטקלו פֿלְגִי-מִים יִרְדּוּ עֵינַי עַל לֹא-שְׁמָרוּ תוֹרֹתֶךָ.
קיטקלז צְדִיק אַתָּה יְהוָה וְיִשָּׁר מִשְׁפָּטֶיךָ.
קיטקלח צוֹיֶת צֶדֶק עֲדוֹתֶיךָ וְאַמוּנָה מָאָד.
קיטקלט צִמְתַּתְנִי קִנְאָתִי כִּי-שָׁכַחוּ דְּבָרֶיךָ צָרִי.
קיטקמ צְרוּפָה אִמְרֹתֶךָ מָאָד וְעִבְדֶּךָ אֶהְבֶּה.
קיטקמא צָעִיר אֲנֹכִי וְנִבְזָה פִּקְדֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי.
קיטקמב צִדְקָתֶךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרֹתֶךָ אֱמֶת.
קיטקמג צֹר-וּמִצּוֹק מְצֹאוֹנִי מִצּוֹתֶיךָ שַׁעֲשָׁעִי.
קיטקמד צֶדֶק עֲדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הִבִּינִי וְאַחֲיָה.
קיטקמה קָרָאתִי בְּכָל-לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצְרֶה.
קיטקמו קָרָאתֶיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאַשְׁמְרֵה עֲדוֹתֶיךָ.
קיטקמז קִדְּמַתִּי בְּנִשְׁוֹף וְאַשׁוּעָה לְדַבְרֶיךָ (לְדְבָרֶךָ) יִחְלָתִי.
קיטקמח קִדְּמוּ עֵינַי אֲשֶׁמְרוֹת לְשִׁיחַ בְּאַמְרֹתֶךָ.
קיטקמט קוֹלִי שִׁמְעָה כְּחֹסֶדֶךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶךָ חַיִּנִי.
קיטקנ קָרְבוּ רִדְפֵי זָמָה מִתּוֹרֹתֶךָ רְחֻקוֹ.
קיטקנא קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל-מִצּוֹתֶיךָ אֱמֶת.
קיטקנב קָדָם יְדַעְתִּי מַעֲדוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתָם.
קיטקנג רָאֵה-עֲנֵנִי וְחַלְצֵנִי כִּי-תוֹרֹתֶךָ לֹא שָׁכַחְתִּי.
קיטקנד רִיבָה רִיבִי וּגְאֹלִנִי לְאַמְרֹתֶךָ חַיִּנִי.
קיטקנה רְחוֹק מִרְשָׁעִים יִשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרְשׁוּ.
קיטקנו רְחַמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּנִי.
קיטקנז רַבִּים רִדְפֵי וְצָרִי מֵעֲדוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי.
קיטקנח רְאִיתִי בְּגָדִים וְאַתְקוּסְטָה אֲשֶׁר אִמְרֹתֶךָ לֹא שְׁמָרוּ.
קיטקנט רָאֵה כִּי-פְקוּדֶיךָ אֶהְבֵּתִי יְהוָה כְּחֹסֶדֶךָ חַיִּנִי.
קיטקס רֹאשׁ-דְּבָרֶךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל-מִשְׁפָּט צִדְקָה.
קיטקסא שָׁרִים רִדְפוּנִי חֲנָם וּמַדְבִּירֶיךָ (וּמַדְבָּרֶךָ) פָּחַד לִבִּי.
קיטקסב שֶׁשׁ אֲנֹכִי עַל-אַמְרֹתֶךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב.

קיטקסג שְׁקַר שְׁנֵאתִי וְאֶתְעַבָּה וְתוֹרַתְךָ אֶהְבֵּתִי.
קיטקסד שְׁבַע בַּיּוֹם הִלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךָ.
קיטקסה שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְאִין-לָמוֹ מְכֻשׁוֹל.
קיטקסו שְׁבַרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצּוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי.
קיטקסז שְׁמֶרָה נַפְשִׁי עֲדֹתֶיךָ וְאַהֲבִם מְאֹד.
קיטקסח שְׁמַרְתִּי פְקוּדֶיךָ וְעֲדֹתֶיךָ: כִּי כָל-דֶּרֶךְ נִגְדָּדָה.
קיטקסט תִּקְרַב רַנְתִּי לִפְנֶיךָ יְהוָה כַּדְבָּרְךָ הַבִּינֵנִי.
קיטקע תָּבוֹא תַחֲנֹנִתִּי לִפְנֶיךָ כְּאַמְרַתְךָ הַצִּילֵנִי.
קיטקעא תִּבְעֶנָה שְׁפָתַי תְּהַלֶּה: כִּי תִלְמַדְנִי חֻקֶּיךָ.
קיטקעב תַּעַן לְשׁוֹנִי אֲמַרְתָּךָ: כִּי כָל-מִצּוֹתֶיךָ צְדָק.
קיטקעג תְּהִי-יָדְךָ לְעֲזָרָנִי: כִּי פְקוּדֶיךָ בַּחֲרַתִּי.
קיטקעד תִּאֲבֹתִי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וְתוֹרַתְךָ שְׁעֲשָׁעִי.
קיטקעה תַּחִי-נַפְשִׁי וְתִהְלֶלְךָ וּמִשְׁפָּטְךָ יַעֲזָרֵנִי.
קיטקעו תַּעֲיִתִי כְּשֶׁה אֲבִד בִּקְשׁ עֲבָדְךָ:
כִּי מִצּוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי.

קכא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת:

אֶל-יְהוָה בַּצָּרְתָּה לִי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי.

קכב יְהוָה הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת-שְׁקָר: מִלְשׁוֹן רַמְיָה.

קכג מֶה-יִתֵּן לָךְ וּמֶה-יִסִּיף לָךְ לְשׁוֹן רַמְיָה.

קכד חֲצִי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גִּחְלֵי רִתְמִים.

קכה אוֹיֵה-לִי כִי-גֵרְתִּי מִשָּׁד שְׁכֵנִתִּי עִם-אַהֲלֵי קֶדֶר.

קכו רַבַּת שְׁכֵנָה-לָהּ נַפְשִׁי עִם שׁוֹנֵא שְׁלוֹם.

קכז אֲנִי-שְׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הִמָּה לַמִּלְחָמָה.

קכאא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת:

אֲשָׂא עֵינַי אֶל-הַהָרִים מֵאֵין יְבֵא עֲזָרִי.

קכאב עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְץ.

קכאג אֶל-יִתֵּן לְמוֹט רִגְלְךָ אֶל-יָנוּם שְׁמֶרְךָ.

קכאד הִנֵּה לֹא-יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל.

קכאה יְהוָה שְׁמֶרְךָ יְהוָה צִלְךָ עַל-יַד יְמִינְךָ.

קכאו יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִכְבֶּה וַיָּרַח בַּלַּיְלָה.

קכאז יהוה ישמרך מכל-רע: ישמר את-נפשך.
קכאח יהוה ישמר-צאתך ובואך מעתה ועד-עולם.
קכבא שיר המעלות לדוד:
 שמחתי באמרים לי בית יהוה נלך.
קכבב עמדות היו רגלינו בשערך ירושלים.
קכבג ירושלים הבנויה כעיר שחברה-לה יחדו.
קכבד נשם עלו שבטים שבטי-יהודות לישראל: להדות לשם יהוה.
קכבה כי נמה ישובו כסאות למשפט: כסאות לבית דוד.
קכבו שאלו שלום ירושלים ישליו אהבך.
קכבז יהי-שלום בחילך שלח בארמנותיך.
קכבח למען אחי ורעי אדברה-נא שלום בך.
קכבט למען בית-יהוה אלהינו אבקשה טוב לך.
קכגא שיר המעלות:
 אליך נשאתי את-עיני הישבי בשמים.
קכגב הנה כעיני עבדים אל-יד אדונייהם
 כעיני שפחה אל-יד גברתה:
 כן עינינו אל-יהוה אלהינו עד שיחננו.
קכגג חננו יהוה חננו: כי-רב שבענו בוז.
קכגד רבת שבעה-לה נפשנו:
 הלעג השאננים הבוז לגאיונים (לגאי יונים).
קכדא שיר המעלות לדוד:
 לולי יהוה שהיה לנו לאמר-נא ישראל.
קכדב לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם.
קכדג אזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו.
קכדד אזי חיים שטפנו נחלה עבר על-נפשנו.
קכדה אזי עבר על-נפשנו חיים הידונים.
קכדז ברוך יהוה שלא נתנו טרף לשניהם.
קכדז נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים:
 הפח נשבר ואנחנו נמלטנו.
קכדח עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ.

קכהא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת:
הַבְּטָחִים בִּיהוָה כְּהֶרֶץ-צִיּוֹן לֹא-יָמוּט לְעוֹלָם יֵשֶׁב.
קכהב יְרוּשָׁלַם הָרִים סָבִיב לָהּ:
וַיהוָה סָבִיב לַעֲמוֹ מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם.
קכהג כִּי לֹא יָנוּחַ שִׁבְט הָרָשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים:
לְמַעַן לֹא-יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יָדֵיהֶם.
קכהד הִיטִיבָה יְהוָה לטוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם.
קכהה וְהַמַּטִּים עֲקֻלְקֻלוֹתָם יוֹלִיכֶם יְהוָה אֶת-פְּעָלֵי הָאָוֶן:
שָׁלוֹם עַל-יִשְׂרָאֵל.
קכוא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת:
בְּשׁוּב יְהוָה אֶת-שִׁיבַת צִיּוֹן הֵייוּ כְּחִלָּמִים.
קכוב אֲזִי וְיִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵנוּ רִנָּה:
אֲזִי לֹא־אָמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם-אֱלֹהִים.
קכוג הַגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵייוּ שְׂמֵחִים.
קכוד שׁוּבָה יְהוָה אֶת-שַׁבּוֹתֵנוּ (שְׁבִיתֵנוּ) כַּאֲפִיקִים בְּנֶגֶב.
קכוה הַזְרָעִים בְּדַמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ.
קכוו הַלֹּדֶז יִלְךְ וּבִכָּה נִשָּׂא מִשָּׁדֶךְ-הַזֶּרַע:
בֹּא-יָבֹא בְרִנָּה נִשָּׂא אֶלְמוֹתָיו.
קכזא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמֹה:
אִם-יְהוָה לֹא-יִבְנֶה בַּיִת שָׁוֵא עָמְלוּ בּוֹנוֹ בּוֹ
אִם-יְהוָה לֹא-יִשְׁמֶר-עִיר שָׁוֵא שָׁקֵד שׁוֹמֵר.
קכזב שָׁוֵא לָכֶם מִשְׁכִּימֵי קוֹם מֵאַחֲרֵי-שָׁבַת
אֲכָלִי לֶחֶם הָעֶצְבִּים
כִּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא.
קכזג הִנֵּה נַחֲלַת יְהוָה בָּנִים: שָׁכַר פְּרִי הַבֶּטֶן.
קכזד כְּחָצִים בֵּיד-גִּבּוֹר כִּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים.
קכזה אֲשֶׁרִי הַגָּבֵר אֲשֶׁר מָלֵא אֶת-אַשְׁפּוֹתוֹ מֵהֶם:
לֹא-יִבְשׁוּ כִּי-יִדְּבְרוּ אֶת-אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר.
קכחא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת:
אֲשֶׁרִי כָל-יִרְאֵה יְהוָה הִהֲלִךְ בְּדַרְכָּיו.
קכחב יִגִּיעַ כַּפִּידָךְ כִּי תֹאכֵל אֲשֶׁרִידָךְ וְטוֹב לָךְ.

קכחג אֲשֶׁתֶּךָ כְּגֶפֶן פְּרִיָּה בִּירְכָתִי בֵּיתֶךָ;
 בְּנִיךָ כְּשֶׁתְּלִי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנֶךָ.
קכחז הִנֵּה כִי-כֹן יִבְרַךְ גִּבֹּר יֵרָא יְהוָה.
קכחה יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן; וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.
קכחו וְרָאָה-בָּנִים לְבְנִיךָ; שָׁלוֹם עַל-יִשְׂרָאֵל.
קכטא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת:
 רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרֵי יֹאמֶר-נָא יִשְׂרָאֵל.
קכטב רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרֵי גַם לֹא-יָכְלוּ לִי.
קכטג עַל-גְּבִי חָרָשׁוֹ חֲרָשִׁים הֶאָרִיכוּ לַמַּעֲנוֹתָם (לְמַעֲנִיתָם).
קכטד יְהוָה צָדִיק קִצֹּץ עֲבוֹת רָשָׁעִים.
קכטה יִבְשׁוּ וְיִסָּגוּ אַחֲזֹר כָּל שֹׁנְאֵי צִיּוֹן.
קכטו יִהְיוּ כְּחֹצִיר גִּגּוֹת שֶׁקֶדֶמַת שָׁלַף יָבֵשׁ.
קכטז שֶׁלֹּא מָלֵא כַּפּוֹ קוֹצֵר וְחִצָּנוּ מַעֲמֹר.
קכטח וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 בִּירְכָנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְהוָה.
קלא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת:
 מִמַּעַמְמָקִים קָרָאתִיךָ יְהוָה.
קלב אֲדָנִי שְׁמֶעָה בְּקוֹלִי;
 תִּהְיֶינָה אַזְנוֹתֶיךָ קֹשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנִי.
קלג אִם-עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר-יְהוָה אֲדָנִי מִי יַעֲמֹד.
קלד כִּי-עֲמָךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּגְוֹרָא.
קלה קוֹיֵתִי יְהוָה קוֹתֶה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלֵתִי.
קלו נַפְשִׁי לֹאדָנִי מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר.
קלז יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה; כִּי-עַם-יְהוָה הַחֲסִיד וְהַרְבֵּה עַמּוֹ פְּדוּת.
קלח וְהוּא יַפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו.
קלאא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד:
 יְהוָה לֹא-גָבַהּ לִבִּי וְלֹא-רָמוּ עֵינַי
 וְלֹא-הִלְכָתִי בַּגְּדָלוֹת וּבִנְפִלְאוֹת מִמֶּנִּי.
קלאב אִם-לֹא שׁוֹיֵתִי וְדוֹמָמְתִּי נַפְשִׁי;
 כְּגִמֵּל עָלִי אֲמוֹ כְּגִמֵּל עָלִי נַפְשִׁי.
קלאג יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם.

קלבא שיר המעלות:

זכור-יהוה לדוד את כל-ענותו.

קלבב אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב.

קלבג אם-אבא באהל ביתי אם-אעלה על-ערש יצועי.

קלבד אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה.

קלבה עד-אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר יעקב.

קלבו הנה-שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי-זער.

קלבז נבואה למשכנותיו נשתחוה להדס רגליו.

קלבח קומה יהוה למנוחתך: אתה וארון עזך.

קלבט כהניך ילבשו-צדק וחסידיך ירננו.

קלבי בעבור דוד עבדך אל-תשב פני משיחך.

קלביא נשבע-יהוה לדוד אמת לא-ישוב ממנה:

מפרי בטןך אשית לכסא-לך.

קלביב אם-ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם:

גם-בניהם עדי-עד יושבו לכסא-לך.

קלביג כי-בחר יהוה בציון אנה למושב לו.

קלביז זאת-מנוחתי עדי-עד: פה-אשב כי אותיה.

קלבטו צידה ברך אברך אביוניה אשביע לחם.

קלבטז וכהניא אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו.

קלביו שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי.

קלביח אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו.

קלגא שיר המעלות לדוד:

הנה מה-טוב ומה-נעים שבת אחים גם-יחד.

קלגב כשמן הטוב על-הראש

ירד על-הזקן זקן-אהרן:

שירד על-פי מדותיו.

קלגג כטל-חרמון שירד על-הררי ציון:

כי שם צוה יהוה את-הברכה

חיים עד-העולם.

קלדא שיר המעלות:

הנה ברכו את-יהוה כל-עבדי יהוה

הַעֲמִידִים בְּבֵית-יְהוָה בְּלִילוֹת.

קלדב שְׁאוּ-יִדְכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת-יְהוָה.

קלדג יְבָרְכֶךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן: עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ.

קלהא הִלְלוּ-יְהוָה:

הִלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה.

קלהב שְׁעַמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ.

קלהג הִלְלוּ-יְהוָה כִּי-טוֹב יְהוָה זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים.

קלהד כִּי-יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ.

קלהה כִּי אָנִי יִדְעָתִי כִּי-גָדוֹל יְהוָה וְאֲדִינֵנוּ מִכָּל-אֱלֹהִים.

קלהו כָּל אֲשֶׁר-חָפֵץ יְהוָה עֲשֵׂה:

בְּשָׁמִים וּבְאָרֶץ בַּיָּמִים וְכָל-תְּהוֹמוֹת.

קלהז מַעַלָּה נְשָׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ:

בְּרָקִים לְמָטָר עֲשֵׂה מוֹצָא-רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו.

קלהח שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה.

קלהט שְׁלַח אוֹתוֹת וּמִפְתִּיּוֹת בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם: בְּפִרְעָה וּבְכָל-עַבְדָּיו.

קלהי שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים.

קלהיא לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעֹוג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכָל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן.

קלהיב וְנָתַן אֶרֶץ נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ.

קלהיג יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זִכְרְךָ לְדֹר-וָדָר.

קלהיד כִּי-יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל-עַבְדָּיו יִתְנַחֵם.

קלהטו עֲצֹבֵי הַגּוֹיִם כָּסֹף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם.

קלהטז פֶּה-לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ.

קלהיז אָזְנִים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אָף אֵין-יֵשׁ-רוּחַ בְּפִיהֶם.

קלהיח כְּמוֹתֵם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר-בִּטַּח בָּהֶם.

קלהיט בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה בֵּית אֶהְרֹן בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה.

קלהכ בֵּית הַלְוִי בָרְכוּ אֶת-יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה.

קלהכא בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שִׁכֵּן יְרוּשָׁלַם:

הִלְלוּ-יְהוָה.

קלוא הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב: כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

קלוב הוֹדוּ לַאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים: כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

קלוג הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים: כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

קלוד לעשה נפלאות גדלות לבדו: כי לעולם חסדו.
קלוה לעשה השמים בתבונה: כי לעולם חסדו.
קלוו לרקע הארץ על-המים: כי לעולם חסדו.
קלוז לעשה אורים גדלים: כי לעולם חסדו.
קלוח את-השמש לממשלת ביום: כי לעולם חסדו.
קלוט את-הירח וכוכבים לממשלות בלילה: כי לעולם חסדו.
קלוי למכה מצרים בבכוריהם: כי לעולם חסדו.
קלויא ויצא ישראל מתוכם: כי לעולם חסדו.
קלויב ביד חזקה ובזרוע נטויה: כי לעולם חסדו.
קלויג לגזר ים-סוף לגזרים: כי לעולם חסדו.
קלויז והעביר ישראל בתוכו: כי לעולם חסדו.
קלוטו ונער פרעה וחילו בים-סוף: כי לעולם חסדו.
קלוטז למוליד עמו במדבר: כי לעולם חסדו.
קלויז למכה מלכים גדלים: כי לעולם חסדו.
קלויח ויהרג מלכים אדירים: כי לעולם חסדו.
קלויט לסיחון מלך האמרי: כי לעולם חסדו.
קלוב ולעוג מלך הבשן: כי לעולם חסדו.
קלוכא ונתן ארצם לנחלה: כי לעולם חסדו.
קלובב נחלה לישראל עבדו: כי לעולם חסדו.
קלובג שבשפילנו זכר לנו: כי לעולם חסדו.
קלובד ויפרקנו מצרינו: כי לעולם חסדו.
קלוכה נתן לחם לכל-בשר: כי לעולם חסדו.
קלוכו הודו לאל השמים: כי לעולם חסדו.
קלזא על נהרות בבלשם ישבנו גם-בכינו: בזכרנו את-ציון.
קלזב על-ערבים בתוכה תלינו כנרותינו.
קלזג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר ותוללינו שמחה:
שירו לנו משיר ציון.
קלזד איך-נשיר את-שיר-יהוה: על אדמת נכר.
קלזה אם-אשפחך ירושלים תשפח ימיני.
קלזו תדבק-לשוני לחכי אם-לא אזכרכי:
אם-לא אעלה את-ירושלים על ראש שמחתי.

קלזז זכר יהוה לבני אָדום את יום ירושלים:
האמרים ערו ערו עד היסוד בה.
קלזח בת-בבל השדודה:
אשרי שישלם-לך את-גמולך שגמלת לנו.
קלזט אשרי שיאחז ונפץ את-עלליך אל-הסלע.
קלחא לדוד: אודך בכל-לבי נגד אלהים אֲזַמְרָה.
קלחב אשתחווה אל-היכל קדשך ואודה את-שםך
על-חסדך ועל-אמתך:
כי-הגדלת על-כל-שםך אמרתך.
קלחג ביום קראתי ותעני תרהבני בנפשי עז.
קלחד יודוך יהוה כל-מלכי-אָרֶץ: כי שמעו אמרי-פיה.
קלחה וישירו בִּדְרָכֵי יְהוָה: כי-גדול כבוד יהוה.
קלחו כי-רם יהוה ושפל יראה וגבה ממרחק יידע.
קלחז אם-אלך בקרב צרה תחניני:
על אף איבי תשלח ידך ותושיעני מינך.
קלחח יהוה יגמר בעדי: יהוה חסדך לעולם מעשי ידיך אל-תָּרֶף.
קלטא למנצח לדוד מזמור:
יהוה חֲקִרְתִּנִי ותדע.
קלטב אתה ידעת שבתִי וקומי בנְתֵה לרעי מרחוק.
קלטג ארחי ורבעי זרית וכל-דרכי הסכנתה.
קלטד כי אין מלה בלשוני הן יהוה ידעת כלה.
קלטה אחור וקדם צרתני ותִּשֶׁת עלי כפכה.
קלטו פלאיה (פליאה) דעת ממני נשגבה לא-אוכל לה.
קלטז אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח.
קלטח אם אֶסֶק שמים שם אתה ואציעה שאול הנף.
קלטט אשא כנפי-שחר אשכנה באחרית ים.
קלטי גם-שם ידך תנחני ותאחזני מינך.
קלטיא ואמר אד-חשך ישופני ולילה אור בעדני.
קלטיב גם-חשך לא-יחשיך ממך:
ולילה כיום יאיר כחשיכה פאורה.
קלטיג כי-אתה קנית כליתי תסכני בבטן אמי.

קלטיז אודף על כי נוראות נפליתי:
 נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד.
קלטטו לא-נכחד עצמי ממך:
 אשר-עשיתי בסתר רקמתי בתחתיות ארץ.
קלטטז גלמי ראו עיניך ועל-ספרך כלם יכתבו:
 ימים יצרו ולא (ולו) אחד בהם.
קלטיו ולימה-יקרו רעיד אל מה עצמו ראשיהם.
קלטיח אספרם מחול ירבון הקיצתי ועודי עמד.
קלטיט אם-תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני.
קלטכ אשר ימרוך למזמה נשוא לשוא עריד.
קלטכא הלוא-משנאיך יהוה אשנא ובתקוממיה אתקוטט.
קלטכב תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי.
קלטכג חקרני אל ודע לבבי בחנני ודע שרעפי.
קלטכד וראה אם-דרך-עצב בי ונחני בדרך עולם.
קמא למנצח מזמור לדוד.
קמב חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצנני.
קמג אשר חשבו רעות בלב כל-יום גורו מלחמות.
קמד שננו לשונם כמו-נחש: חמת עכשויבתחת שפתימו סלה.
קמה שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים תנצנני:
 אשר חשבו לדחות פעמי.
קמו טמנו גאים פח לי וחבלים פרשו רשת ליד-מעגל
 מקשים שתו-לי סלה.
קמוז אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה קול תחנוני.
קמח יהוה אדני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק.
קמט אל-תתן יהוה מאויי רשע זממו אל-תפק ירומו סלה.
קמי ראש מסבי עמל שפתימו יכסומו (יכסימו).
קמיא ימיטו (ימוטו) עליהם גחלים: באש יפלים במהמרות בל-יקומו.
קמיב איש לשון בל-יכון בארץ: איש-חמס רעיצודנו למדחפת.
קמיג ידעת (ידעתני)-כי-יעשה יהוה דין עני: משפט אבנים.
קמיד אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את-פניך.

קמאא מִזְמוֹר לְדָוִד:

יְהוָה קָרָאתִיךָ חוֹשָׁה לִי הֶאֱזִינָה קוֹלִי בְקָרְאִי-לָךְ.

קמאב תִּכּוֹן וּתְפִלָּתִי קִטְרֶת לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת כְּפִי מִנֹּחַת-עָרֵב.

קמאג שִׁיתָה יְהוָה שְׁמֶרָה לִפִּי נֹצְרָה עַל-דָּל שְׁפָתַי.

קמאד אֶל-תֵּט-לְבִי לְדָבָר רָע

לְהִתְעוֹלֵל עַל לֹטוֹת בְּרָשָׁע

אֶת-אִישִׁים פֹּעֲלֵי-אָוֶן

וּבַל-אֶלְחָם בְּמִנְעַמֵּיהֶם.

קמאה יְהַלְמֵנִי צַדִּיק חֶסֶד וַיֹּכִיחֵנִי

שָׁמֹן רֹאשׁ אֶל-יְנִי רֹאשִׁי:

כִּי-עוֹד וּתְפִלָּתִי בְּרַעוּתֵיהֶם.

קמאו נִשְׁמְטוּ בְיָדִי-סִלַּע שִׁפְטֵיהֶם וְשָׁמְעוּ אֲמָרֵי כִי נַעֲמֹ.

קמאז כָּמוֹ פֶּלֶחַ וּבִקְעָ בְּאֶרֶץ נִפְזָרוּ עֲצָמֵינוּ לִפִּי שְׂאוֹל.

קמאח כִּי אֵלֶיךָ יְהוָה אֲדֹנָי עֵינַי בָּכָה חֲסִיתִי אֶל-תִּעַר נַפְשִׁי.

קמאט שְׁמִרְנִימִידִי פֶחַ יִקְשׁוּ לִי וּמִקְנָשׁוֹת פֹּעֲלֵי אָוֶן.

קמאי יִפְּלוּ בְּמִכְמָרֵי רָשָׁעִים יַחַד אֲנֹכִי עַד-אֶעֱבוֹר.

קמבא מִשְׁכִּיל לְדָוִד

בְּהִיּוֹתוֹ בַּמַּעֲרָה תִּפְּלָה.

קמבב קוֹלִי אֶל-יְהוָה אֶזְעַק קוֹלִי אֶל-יְהוָה אֲתַחֲנוֹן.

קמבג אֲשַׁפֹּךְ לִפְנֵי שִׁיחִי צָרְתִּי לִפְנֵי אֲגִיד.

קמבד בְּהִתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי וְאַתָּה יִדְעֵת נְתִיבָתִי:

בְּאַרְח-זֶו אֶהְלֵךְ טָמְנוּ פֶחַ לִי.

קמבה הַבֵּיט יָמִין וּרְאֵה וַאֲיֵן-לִי מִכִּיר:

אֲבַד מְנוּס מִמֶּנִּי אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי.

קמבו זָעַקְתִּי אֵלֶיךָ יְהוָה:

אֲמַרְתִּי אַתָּה מַחְסִי חֲלָקִי בְּאֶרֶץ הַחַיִּים.

קמבז הַקְשִׁיבָה אֶל-רִנָּתִי כִּי-דְלוּתִי-מָאֵד:

הַצִּילֵנִי מִרֹד־כִּי כִּי אֲמָצוּ מִמֶּנִּי.

קמבח הוֹצִיָּאָה מִמִּסְגַּר נַפְשִׁי לְהוֹדוֹת אֶת-שִׁמְךָ:

כִּי יִכְתְּרוּ צַדִּיקִים כִּי תִגְמַל עָלַי.

קמגא מִזְמוֹר לְדָוִד:
 יְהוָה שָׁמַע תְּפִלָּתִי הֶאֱזִינָה אֶל-תַּחֲנוּנִי
 בְּאֲמֹנֶתְךָ עֲנֵנִי בְּצִדְקָתְךָ.
קמגב וְאֶל-תְּבוּא בְּמִשְׁפָּט אֶת-עֲבֹדְךָ:
 כִּי לֹא-יִצְדָּק לִפְנֶיךָ כָּל-חַי.
קמגג כִּי רָדִף אוֹיֵב נַפְשִׁי דָּכָא לְאַרְץ חַיִּיתִי
 הוֹשִׁבֵנִי בְּמַחְשָׁכִים כְּמַתִּי עוֹלָם.
קמגד וַתִּתְעַטֵּף עָלַי רוּחִי בְּתוֹכִי יִשְׁתּוּמֵם לְבִי.
קמגה זָכַרְתִּי יָמִים מְקֻדָּם הִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךְ
 בְּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ אֲשׁוּחַח.
קמגו פָּרַשְׁתִּי יָדַי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי בְּאַרְץ-עֵינִיפָה לָךְ סֵלָה.
קמגז מִהֵרָ עֲנֵנִי יְהוָה כָּלְתָה רוּחִי:
 אֶל-תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם-יָרְדֵי בּוֹר.
קמגח הִשְׁמִיעֵנִי בִּבְקֹר חֲסִדְךָ כִּי-בָדַד בְּטַחְתִּי:
 הוֹדִיעֵנִי דֶרֶךְ-זֶה אֵלֶיךָ כִּי-אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי נַפְשִׁי.
קמגט הֲצִילֵנִי מֵאֹיְבֵי יְהוָה אֵלֶיךָ כִּסֵּתִי.
קמגי לִמְדֵנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כִּי-אַתָּה אֱלֹהֶיךָ:
 רוּחְךָ טוֹבָה תִּנְחַנְנִי בְּאַרְץ מִישׁוֹר.
קמגיא לְמַעַן-שָׁמַךְ יְהוָה תַּחֲנִינִי בְּצִדְקָתְךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי.
קמגיב וּבַחֲסִדְךָ תִּצְמִית אֹיְבֵי וְהֶאֱבֹדְתָּ כָּל-צָרָרִי נַפְשִׁיכִי אֲנִי עֲבֹדְךָ.
קמדא לְדָוִד: בְּרוּךְ יְהוָה צוּרִי הַמְלַמֵּד יָדַי לִקְרֹב
 אֶצְבָּעוֹתַי לְמַלְחָמָה.
קמדב חֲסִדֵּי וּמִצְוֹתַי מִשְׁגִּבִּי וּמַפְלִטִי-לִי:
 מִגִּנִּי וּבֹו חֲסִיתִי הִרְוִיד עָמִי תַחְתִּי.
קמדג יְהוָהמָה-אָדָם וַתִּדְעֶהוּ: בֶּן-אֲנוּשׁ וַתַּחֲשִׁבֶהוּ.
קמדד אָדָם לַהֲבֵל דָּמָה יָמָיו כִּצֵּל עוֹבֵר.
קמדה יְהוָה הֵט-שְׁמִיךָ וַתִּרְד גֵּעַ בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ.
קמדו בְּרוּךְ בָּרַק וּתְפִיצָם שֶׁלַח חֲצִיךָ וַתִּהְיֶם.
קמדז שֶׁלַח יְדִיד מְמָרוֹם: פָּצְנִי וְהֲצִילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי יָכָר.
קמדח אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר-שָׁוָא וַיִּמְיָנֵם יָמִין שֶׁקֶר.
קמדט אֱלֹהִיםשִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ בְּנִבֵּל עָשׂוֹר אֲזַמְרָה-לָךְ.

קמדי הנותן תשובה למלכים: הפוצה את-דוד עבדומחרב רעה.
קמדיא פצני והצילני מיד בני-נכר:
 אשר פיהם דבר-שוא וימינם ימין שקר.
קמדיב אשר בנינו כנטעים מגדלים בנעוריהם:
 בנותינו כזוית מחטבות תבנית היכל.
קמדיג מזוינו מלאים מפיקים מזן אל-זן:
 צאוננו מאליפות מרבבות בחוצותינו.
קמדיז אלופינו מסבלים: אין-פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברחבתינו.
קמדטו אשרי העם שפכה לו: אשרי העם שיהנה אלהיו.
קמהא תהלה לדוד:
 ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד.
קמהב בכל-יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד.
קמהג גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר.
קמהד דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך וגידו.
קמהה הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה.
קמהו ועזוז נוראתיך יאמרו וגדלותיך (וגדלתך) אספרנה.
קמהז זכר רב-טובך יביעו וצדקתך ירננו.
קמהח חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל-חסד.
קמהט טוב-יהוה לכל ורחמיו על-כל-מעשיו.
קמהי יודוך יהוה כל-מעשיך וחסידיך יברכוכה.
קמהיא כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו.
קמהיב להודיע לבני האדם גבורתי ויכבוד הדר מלכותו.
קמהיג מלכותך מלכות כל-עלמים וממשלתך בכל-דור ודור.
קמהיד סומך יהוה לכל-הנפלים וזקף לכל-הכפופים.
קמהטו עיני-כל אליך ישברו ואתה נותן להם את-אכלם בעתו.
קמהטז פותח את-ידיך ומשביע לכל-חי רצון.
קמהיז צדיק יהוה בכל-דרכיו וחסיד בכל-מעשיו.
קמהיח קרוב יהוה לכל-קראיו לכל אשר יקראהו באמת.
קמהיט רצון-יראיו יעשה ואת-שועתם ישמע ויושיעם.
קמהכ שומר יהוה את-כל-אהביו ואת כל-הרשעים ישמיד.
קמהכא תהלת יהוה ידבר-פי: ויברך כל-בשר שם קדש לעולם ועד.

קמוא הָלְלוּ-יָהּ:

הָלְלִי נַפְשִׁי אֶת-יְהוָה.

קמוב אֶהְלֵלָה יְהוָה בְּחַיִּי אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי.

קמוג אֶל-תַּבְטָּחוּ בַּנְדִּיבִים בֶּן-אָדָם שָׁאִין לוֹ תְשׁוּעָה.

קמוד תִּצַּא רוּחוֹ יָשֵׁב לְאֲדָמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוֹ עֲשֵׂתִנְתִּיו.

קמוה אֲשֶׁר־יִשְׁאַל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ: שִׁבְרוּ עַל-יְהוָה אֱלֹהָיו.

קמוו עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם

הַשִּׁמֶר אֶמֶת לְעוֹלָם.

קמוז עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׂוּקִים נִתֵּן לָחֵם לָרַעֲבִים יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים.

קמוח יְהוָה פָּקַח עֵינֵי יְהוָה זָקָף כְּפוּפִים יְהוָה אֱהָב צַדִּיקִים.

קמוט יְהוָה שִׁמֵּר אֶת-גְּרִיסֵי תוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲוֹדֵד וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים יַעֲוֶת.

קמוי יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר:

הָלְלוּ-יָהּ.

קמזא הָלְלוּ-יָהּ:

כִּי-טוֹב זָמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי-נָעִים נָאוֹה תִּהְלָה.

קמזב בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יַכְנִס.

קמזג הֲרַפָּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֹשׁ לַעֲצָבוֹתָם.

קמזד מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכָבִים לְכֹלֶם שְׁמוֹת יִקְרָא.

קמזה גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב-כֹּחַ לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר.

קמזו מַעֲוֹדֵד עֲנוּיִם יְהוָה מִשְׁפִּיל רָשָׁעִים עַד־אָרֶץ.

קמזז עָנִי לִיהוָה בְּתוֹדָה זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר.

קמזח הַמְכַסֶּה שְׁמִים בְּעָבִים הַמְכִּין לְאָרֶץ מָטָר

הַמְצַמִּיחַ הָרִים חֲצִיר.

קמזט נוֹתֵן לְבִהְמָה לַחֲמָה לְבָנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ.

קמזי לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יִחַפֵּץ לֹא-בְשׁוּקֵי הָאִישׁ יִרְצָה.

קמזיא רוֹצֶה יְהוָה אֶת-יִרְאָיו אֶת-הַמִּיַּחֲלִים לְחַסְדּוֹ.

קמזיב שֹׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת-יְהוָה הָלְלִי אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן.

קמזיג כִּי-חִזַּק בְּרִיחֵי שַׁעֲרֵינוּ בִּרְדֵּי בְּנֵינוּ בְּקִרְבֵּנוּ.

קמזיד הַשֵּׁם-גְּבוּלָנוּ שְׁלוֹם חֵלֶב חֲטִיִּם יִשְׂבִּיעֵנוּ.

קמזטו הַשִּׁלַּח אֲמָרָתוֹ אָרֶץ עַד-מִהֲרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ.

קמזטז הַנִּתֵּן שִׁלְגַּ כְּצֶמֶר כְּפוֹר כְּאֶפֶר יִפְאֵר.

קמזיז מְשַׁלֵּיךְ קָרְחוֹ כְּפִתִּים לִפְנֵי קָרְתּוֹ מִי יַעֲמֹד.
קמזיח יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם יָשֵׁב רוּחוֹ וַיָּזְלוּ-מֵיָם.
קמזיט מַגִּיד דְּבָרוֹ לַיַּעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל.
קמזכ לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל-גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בָּל-יָדְעוּם:
הִלְלוּ-יְהוָה.

קמחא הִלְלוּ-יְהוָה:

הִלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם הִלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים.
קמחב הִלְלוּהוּ כָל-מַלְאָכָיו הִלְלוּהוּ כָל-צָבָאוֹ.
קמחג הִלְלוּהוּ שֶׁשֶׁשׁ וַיָּרַח הִלְלוּהוּ כָל-כּוֹכָבֵי אוֹר.
קמחד הִלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם.
קמחה יְהִלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה: כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוֹ.
קמחו וַיַּעֲמִידֵם לָעֵד לְעוֹלָם חֶק-נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר.
קמחז הִלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הָאָרֶץ תִּנְיָנִים וְכָל-תַּהֲמוֹת.
קמחח אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטּוֹר רוּחַ סַעָרָה עֹשֶׂה דְּבָרוֹ.
קמחט הַהָרִים וְכָל-גְּבֻעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל-אֲרָזִים.
קמחי הַחֲיָה וְכָל-בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצָפוֹר כָּנָף.
קמחיא מַלְכֵי-אֲרָץ וְכָל-לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל-שִׁפְטֵי אֲרָץ.
קמחיב בַּחוּרִים וְגַם-בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עַם-נְעָרִים.
קמחיג יְהִלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה כִּי-נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:
הוֹדוּ עַל-אֲרָץ וּשְׁמַיִם.
קמחיד וַיָּרֶם קָרוֹן לַעֲמוֹ תַּהַלָּה לְכָל-חֲסִידָיו
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קָרְבוֹ:
הִלְלוּ-יְהוָה.

קמטא הִלְלוּ-יְהוָה:

שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תַּהַלְתּוֹ בְּקֹהֶל חֲסִידִים.
קמטב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעַשְׂיוֹ בְּנֵי-צִיּוֹן יִגִּילוּ בַּמֶּלֶכָם.
קמטג יְהִלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל בְּתֵן וּכְנוֹר יִזְמְרוּ-לוֹ.
קמטד כִּי-רוֹצָה יְהוָה בַּעֲמוֹ יִפְאֵר עֲנוּיִם בִּישׁוּעָה.
קמטה יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל-מִשְׁכָּבוֹתָם.
קמטו רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחָרֵב פִּיפִיּוֹת בִּיָּדָם.
קמטז לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכַחוֹת בַּלְאֻמִּים.

קמטח לאסור מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל.
קמטט לעשות בהם משפט פתוב הדר הוא לכל-חסידיו:
הללו-יה.

קנא הללו-יה:

הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו.
קנב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו.
קנג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור.
קנד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב.
קנה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה.
קנו כל הנשמה תהלל יה: הללו-יה.
משלי

אא משלי שלמה בן-דוד מלך ישראל.
אב לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה.
אג לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומשורים.
אד לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה.
אה ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבולות יקנה.
או להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידותם.
אז יראת יהוה ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו.
אח שמע בני מוסר אביך ואל-תטש תורת אבך.
אט כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרורתך.
אי בני אם-יפתוך חטאים אל-תבא.
איא אם-יאמרו לכה אתנו:

נארכה לדם נצפנה לנקי חנם.
איב נבלעם כשאול חיים ותמימים פיורדי בור.
איג כל-הון יקר נמצא נמלא בתינו שכל.
איד גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו.
אטו בניאל-תלך בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם.
אטז כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך-דם.
איז כי-חנם מזרה הרשת בעיני כל-בעל כנף.
איח והם לדמם יארכו יצפנו לנפשותם.
איט כן ארחות כל-בצע בצע את-נפש בעליו יקח.

אכ חֲכָמוֹת בַּחוּץ תִּרְנָה בְּרַחוּבוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ.
אכא בְּרֹאשׁ הַמַּיִוֹת תִּקְרָא: בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים בְּעִיר־אֲמֶרִיָּה תֹאמַר.
אכב עַד-מָתִי פָּתִים תִּתְּנֶנּוּ-בִּי: וְלִצִּים לָצוֹן חָמְדוֹ לָהֶם וְכִסִּילִים יִשְׁנָאוּ-דָּעַת.
אכג תָּשׁוּבוּ לְתוֹכְחָתִי: הִנֵּה אֲבִיעָה לָכֶם רוּחִי אוֹדִיעָה דְּבָרִי אֶתְכֶם.
אכד יַעַן קָרָאתִי וַתִּמָּאֲנוּ נְטִיתִי יָדִי וְאִין מִקְשִׁיב.
אכה וַתִּפְרְעוּ כָּל-עֲצָתִי וַתוֹכְחֵתִי לֹא אָבִיתֶם.
אכו גַּם-אֲנִי בְּאִידְכֶם אֲשַׁחֵק אֶלְעַג בְּבֹא פִּיחֲדְכֶם.
אכז בְּבֹא כְּשֹׁאוֹה (כְּשׁוֹאָה) פִּיחֲדְכֶם וְאִידְכֶם כְּסוּפָה יֵאָתֶה בְּבֹא עֲלֵיכֶם צָרָה וְצוּקָה.
אכח אֲזִי יִקְרָאֲנִי וְלֹא אֶעֱנֶה יִשְׁחַרְנֵנִי וְלֹא יִמְצָאֲנִי.
אכט תַּחַת כִּי-שְׁנָאוּ דָּעַת וַיִּרְאֵת יְהוָה לֹא בָּחָרוּ.
אל לֹא-אָבוּ לַעֲצָתִי נֶאֱצוּ כָּל-תוֹכְחָתִי.
אלא וַיֹּאכְלוּ מִפְּרֵי דָרְכָם וּמִמַּעֲצֵתֵיהֶם יִשְׁבְּעוּ.
אלב כִּי מִשׁוֹבֵת פָּתִים תִּהְרָגֶם וְשִׁלּוֹת כְּסִילִים תִּתְּנֶנּוּ.
אלג וְשִׁמְעֵ לִי יִשְׁכֹּן-בְּטַח וְשִׁאֲנוּ מִפֶּחַד רָעָה.
בא בְּנֵי אִם-תִּקְחִי אֶמְרִי וּמִצֻּוֹתַי תִּצְפֹּן אֶתְךָ.
בב לְהִקְשִׁיב לְחֻכְמָה אֲזַנְךָ תִּטֶּה לְבָבְךָ לְתַבּוּנָה.
בג כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא לְתַבּוּנָה תִּתֵּן קוֹלְךָ.
בד אִם-תִּבְקֶשְׁנָה כִּכְסֹף וְכַמֻּטְמוֹנִים תִּחְפֹּשְׁנָה.
בה אֲזַתְבִּין יִרְאֵת יְהוָה וְדָעַת אֱלֹהִים תִּמְצָא.
בו כִּי-יְהוָה יִתֵּן חֻכְמָה מִפִּי דָּעַת וְתַבּוּנָה.
בז וּצִפּוֹן (וְצִפּוֹן) לְיִשְׂרָאֵל תוֹשִׁיָה מִגֵּן לְהִלְכֵי תָם.
בח לְנֹצֵר אֲרָחוֹת מִשְׁפָּט וְדָרְךְ חֲסִידוֹ יִשְׁמֹר.
בט אֲזַתְבִּין צֶדֶק וּמִשְׁפָּט וּמִיִּשְׂרָאֵל כָּל-מַעֲגָל-טוֹב.
בי כִּי-תִבּוֹא חֻכְמָה בְּלִבְךָ וְדָעַת לְנִפְשְׁךָ יִנָּעַם.
ביא מִזְמָה תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ תַּבּוּנָה תִּנְצֹרְכָה.
ביב לְהִצִּילְךָ מִדָּרְךְ רָע מֵאִישׁ מִדְּבַר תִּהְפְּכוֹת.
ביג הַעֲזִיבִים אֲרָחוֹת יֵשֶׁר לָלֶכֶת בְּדַרְכֵי-חַשְׁדָּה.
ביז הַשְׁמִיחִים לַעֲשׂוֹת רָע יִגִּילוּ בְּתִהְפְּכוֹת רָע.
בטו אֲשֶׁר אֲרָחוֹתֵיהֶם עֲקָשִׁים וְנִלְוִיִּם בְּמַעֲגָלוֹתָם.

בטז לְהַצִּילָךְ מֵאִשָּׁה זָרָה מִנְּכָרֶיהָ אֲמָרֶיהָ הַחֲלִיקָה.
ביו הֶעֱזָבְתָּ אֱלוֹף נְעוּרֶיהָ וְאֶת-בְּרִית אֱלֹהֶיהָ שָׁכַחָה.
ביח כִּי שָׁחָה אֶל-מֹות בֵּיתָהּ וְאֶל-רַפָּאִים מִעֲגֻלְתֶּיהָ.
ביט כָּל-בָּאִיהָ לֹא יָשׁוּבוּן וְלֹא-יִשְׁיִגּוּ אַרְחוֹת חַיִּים.
בכ לְמַעֲוֹתֶיךָ בְּדֶרֶךְ טוֹבִים וְאַרְחוֹת צַדִּיקִים תִּשְׁמֹר.
בכא כִּי-יִשְׁרִים יִשְׁכְּנוּ-אֲרָץ וְתַמִּימִים יִוָּתְרוּ בָּהּ.
בכב וְרָשָׁעִים מֵאֲרָץ יִכְרֹתוּ וּבֹגְדִים יִסְחוּ מִמֶּנָּה.
גא בְּנֵי תוֹרָתִי אֶל-תִּשְׁכַּח וּמִצֻּתִּי יִצַּר לְבָבְךָ.
גב כִּי אֲרֹךְ יָמִים וְשָׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ.
גג חֶסֶד וְאַמֶּת אֶל-יַעֲזֹבְךָ;
קשרם עַל-גִּרְגְּרוֹתֶיךָ כְּתֹבם עַל-לוֹחַ לְבָבְךָ.
גד וּמִצָּא-חַן וְשָׁכַל-טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.
גה בְּטַח אֶל-יְהוָה בְּכָל-לְבָבְךָ וְאֶל-בִּינְתְּךָ אֶל-תִּשְׁעֹן.
גו בְּכָל-דִּרְכֶּיךָ דַּעְהוּ וְהוּא יִיָּשֶׁר אַרְחוֹתֶיךָ.
גז אֶל-תְּהִי חָכָם בְּעֵינֶיךָ יֵרָא אֶת-יְהוָה וְסוּר מִרָע.
גח רַפָּאוֹת תְּהִי לְשִׁרְךָ וְשִׁקּוֹי לַעֲצָמוֹתֶיךָ.
גט כִּבֵּד אֶת-יְהוָה מֵהוֹנֶךָ וּמֵרֵאשִׁית כָּל-תְּבוּאָתְךָ.
גי וְיִמְלְאוּ אֲסַמִּיךָ שִׁבְעַת וְתִירוֹשׁ יִקְבִּיךָ יִפְרֹצוּ.
גיא מוֹסֵר יְהוָה בְּנֵי אֶל-תִּמָּאָס וְאֶל-תִּקְץ בְּתוֹכָהֶנּוּ.
גיב כִּי אֶת אֲשֶׁר יֵאָהֵב יְהוָה יוֹכִיחַ וּיִכָּאֵב אֶת-בֶּן יִרְצָה.
גיג אֲשֶׁרִי אָדָם מִצָּא חֲכָמָה וְאָדָם יִפְיֵק תְּבוּנָה.
גיד כִּי טוֹב סִחָרָה מִסִּחַר-כֶּסֶף וּמִחֲרוֹץ תְּבוּאָתָהּ.
גטו יִקְרָה הֵיא מִפְּנִיִּים (מִפְּנִינִים) וְכָל-חֲפָצֶיךָ לֹא יִשּׁוּ-בָּהּ.
גטז אֲרֹךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאוֹלָהּ עֹשֶׂר וְכָבוֹד.
גיו דִּרְכֶּיךָ דִּרְכֵי-נֹעַם וְכָל-נְתִיבוֹתֶיךָ שָׁלוֹם.
גיח עַץ-חַיִּים הֵיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתַמְכֶּיהָ מֵאֲשֶׁר.
גיט יְהוָה בְּחֲכָמָה יִסַּד-אֲרָץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָהּ.
גכ בִּדְעָתוֹ תְּהוֹמוֹת נִבְקְעוּ וּשְׁחָקִים יִרְעֲפוּ-טָל.
גכא בְּנֵי אֶל-יָלְזוּ מֵעֵינֶיךָ נֹצֵר תִּשְׁיָה וּמִזְמָה.
גכב וַיְהִיו חַיִּים לְנִפְשֶׁךָ וְחַן לְגִרְגְּרוֹתֶיךָ.

גכג אִז תִּלְךָ לְבַטַּח דֶּרֶךְךָ וְרָגְלְךָ לֹא תִגּוֹף.
גכד אִם-תִּשְׁכַּב לֹא-תִפְחֹד וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנָתְךָ.
גכה אֶל-תִּירָא מִפֶּחַד פֶּתָאִם וּמִשְׁאֵת רָשָׁעִים כִּי תִבָּא.
גכו כִּי-יְהוֹה יִהְיֶה בְּכֶסֶלְךָ וְשָׁמַר רָגְלְךָ מִלָּכָד.
גכז אֶל-תִּמְנַע-טוֹב מִבְּעָלָיו בְּהִיּוֹת לְאֵל יָדִיד (יָדָךְ) לַעֲשׂוֹת.
גכח אֶל-תֹּאמַר לַרַעִיד (לַרְעָךְ) לָךְ וְשׁוֹבוּמָחָר אֲתָן וְיֵשׁ אֶתְךָ.
גכט אֶל-תִּחְרָשׁ עַל-רַעְךָ רָעָה וְהוּא-יוֹשֵׁב לְבַטַּח אֶתְךָ.
גל אֶל-תִּרֹב (תִּרְיֵב) עִם-אָדָם חָנָם אִם-לֹא גָמְלָךְ רָעָה.
גלא אֶל-תִּקְנֵא בְּאִישׁ חָמָס וְאֶל-תִּבְחַר בְּכָל-דֶּרֶכָיו.
גלב כִּי תִזְעַבְתָּ יְהוֹה נָלוֹז וְאֶת-יִשְׂרָאֵל סוֹדוֹ.
גלג מֵאֲרֵת יְהוֹה בְּבֵית רָשָׁע וְנִוָּה צְדִיקִים יִבְרָךְ.
גלד אִם-לִלְצִים הוּא-יָלִיץ וְלַעֲנִיִּים (וְלַעֲנֻיִּים) יִתֵּן-חֵן.
גלה כָּבוֹד חֲכָמִים יִנָּחֲלוּ וְכַסִּילִים מָרִים קָלוּן.
דא שְׁמָעוּ בָנִים מוֹסֵר אָב וְהִקְשִׁיבוּ לְדַעַת בִּינָה.
דב כִּי לִקְחַ טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תִּזְכְּרוּ אֶל-תִּעְזְבוּ.
דג כִּי-בֶן הָיִיתִי לְאָבִי רֵךְ וְיָחִיד לִפְנֵי אִמִּי.
דד וַיִּרְנִינִיאֶמֶר לִי יִתְמָךְ-דִּבְרִי לְבָךְ שְׁמֹר מִצְוֹתַי וְחַיָּה.
דה קִנְהַ חֲכָמָה קִנְהַ בִּינָה אֶל-תִּשְׁכַּח וְאֶל-תֵּט מֵאֲמָרֵי-פִי.
דו אֶל-תִּעְזְבֵה וְתִשְׁמָרְךָ אֶהְבֵּה וְתִצְרָךְ.
דז רֵאשִׁית חֲכָמָה קִנְהַ חֲכָמָה וּבְכָל-קִנְיָנְךָ קִנְהַ בִּינָה.
דח סִלְסִלָה וְתִרְוִמָמָךְ תִּכְבֹּדְךָ כִּי תַחֲבִקְנָה.
דט תִּתֵּן לְרֵאשֶׁךְ לְוִית-חֵן עֲטֹרַת תִּפְאֶרֶת תִּמְגֶּנֶךָ.
די שְׁמַע בְּנִי וְקַח אֲמָרֵי וַיִּרְבוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים.
דיא בְּדֶרֶךְ חֲכָמָה הִרִיתִיךָ הַדְּרֹכֶתִיךָ בְּמַעְגְלֵי-יֵשֶׁר.
דיב בְּלִכְתְּךָ לֹא-יִצַּר צַעֲדְךָ וְאִם-תִּרְוֹץ לֹא תִכָּשֶׁל.
דיג הִחֲזַק בְּמוֹסֵר אֶל-תִּתְּרֵךְ נִצְרָה כִּי-הִיא חַיִּיךָ.
דיד בְּאַרְחַ רָשָׁעִים אֶל-תִּבָּא וְאֶל-תֹּאשֶׁר בְּדֶרֶךְ רָעִים.
דטו פָּרַעְהוּ אֶל-תִּעְבְּר-בּוּ שְׁטָה מֵעָלָיו וַעֲבֹר.
דטז כִּי לֹא יִשְׁנוּ אִם-לֹא יִרְעוּ וְנִגְזְלָה שְׁנָתָם אִם-לֹא יִכְשׁוּלוּ (יִכָּשִׁילוּ).
דז כִּי לֶחֱמוֹ לֶחֶם רָשָׁע וַיִּין חֲמָסִים יִשְׁתּוּ.

דיח וארח צדיקים כאור נגה: הולך ואור עד-נכון היום.
 דיט דרך רשעים כאפלה: לא ידעו במה יכשלו.
 זכ בני לדברי הקשיבה לאמרי הט-אזנה.
 זכא אל-יליזו מעיניך שמרם בתוך לבבך.
 זכב כי-חיים הם למצאיהם ולכל-בשרו מרפא.
 זכג מכל-משמר נצר לבך: כי-ממנו תוצאות חיים.
 זכד הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך.
 זכה עיניך לנכח יביטו ועפעפיק יישרו נגדך.
 זכו פלס מעגל רגלך וכל-דרךך יכנו.
 זכז אל-תט-ימין ושמאול הסר רגלך מרע.
 הא בני לחכמתי הקשיבה לתבונתי הט-אזנה.
 הב לשמר מזמות ודעת שפתיך ינצרו.
 הג כי נפת תטפנה שפתי זרה וחלק משמן חפה.
 הד ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות.
 הה רגליה ירדות מות שאול צעדיה יתמכו.
 הו ארח חיים פן-תפלס נעו מעגלתיך לא תדע.
 הז ועתה בנים שמעו-לי ואל-תסורו מאמרי-פי.
 הח הרחק מעליה דרכך ואל-תקרב אל-פתח ביתה.
 הט פן-תתן לאחרים הודך ושנתיך לאכזרי.
 הי פן-ישבעו זרים כחד ועצביך בבית נכרי.
 היא ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך.
 היב ואמרתאיך שנאתי מוסר ותוכחת נאץ לבי.
 היג ולא-שמעתי בקול מורי ולמלמדי לא-הטיתי אזני.
 היד כמעט הייתי בכל-רע בתוך קהל ועדה.
 הטו שתה-מים מבורך ונזלים מתוך בארך.
 הטז פוצו מעינתיך חוצה ברחבות פלגי-מים.
 היו יהיו-לך לבדך ואין לזרים אתך.
 היח יהי-מקורך ברוך ושמח מאשת נעורך.
 היט אילת אהבים ויעלת-חן:
 ידיה ירוך בכל-עת באהבתה תשגה תמיד.
 הכ ולמה תשגה בני בזרה ותחבק חק נכריה.

הכא כִּי נִכַּח עֵינַי יְהוֹדֶה דְּרָכֵי-אִישׁ וְכָל-מַעֲגָלָתוֹ מִפְּלִס.
הכב עֲוֹנוֹתַי וּלְכַדְנוּ אֶת-הָרָשָׁע וּבַחֲבָלֵי חֲטָאתוֹ יִתְמָךְ.
הכג הוֹאִימוֹת בָּאֵין מוֹסֵר וּבִרְב־אֲוִלָּתוֹ יִשְׁגָּה.
וא בְּנֵי אִם-עֲרֹבֶת לָרַעַךְ תִּקְעֶתָ לְזֶרַח כְּפִיד.
וב נֹקֶשֶׁת בְּאֹמְרֵי-פִיד נִלְכְּדֶתָ בְּאֹמְרֵי-פִיד.
וג עֲשֵׂה זֹאת אִפּוֹא בְּנֵי וְהִנָּצַל כִּי בָאתָ בְּכַף-רַעַךְ
לֶךְ הַתְרַפֵּס וְיִרְהַב רַעִיד.
וד אֶל-תִּתֵּן שְׁנָה לְעֵינֶיךָ וּתְנוּמָה לְעַפְעָפֶיךָ.
וְהַנָּצַל כְּצָבִי מִיָּד וּכְצֹפּוֹר מִיָּד יָקוּשׁ.
וו לֶךְ-אֶל-נִמְלָה עֶצֶל רְאֵה דְרָכֶיהָ וְחַכֶּם.
וז אֲשֶׁר אֵין-לָהּ קֶצֶין שֹׁטֵר וּמִשָּׁל.
וח תִּכְנִין בְּקֹיץ לַחֲמָה אֲגִרָה בְּקֶצֶיר מֵאֲכָלָהּ.
וט עַד-מָתִי עֶצֶל תִּשְׁכַּב מָתִי תִקּוּם מִשְׁנֶתֶךָ.
וי מַעֲט שָׁנוֹת מַעֲט תְנוּמוֹת מַעֲט חִבְק יָדִים לִשְׁכָּב.
ויא וּבֹא-כִמְהֶלֶךְ רֹאשֶׁךָ וּמַחֲסֹרְךָ כְּאִישׁ מִגֹּן.
ויב אָדָם בְּלִיעַל אִישׁ אֶן הוֹלֵךְ עֲקָשׁוֹת פָּה.
ויג קֹרֶץ בְּעֵינָיו מִלֵּל בְּרִגְלוֹ מֶרֶה בְּאַצְבָּעֵתָיו.
ויד תִּהְפְּכוֹת בְּלִבּוֹחֲרֵשׁ רָע בְּכָל-עֵת מַדְנִים (מַדְיָנִים) יִשְׁלַח.
וטו עַל-כֵּן פִּתְאֹם יָבֹוא אִידוֹ פֶּתַע יִשְׁבֵּר וְאֵין מִרְפָּא.
וטז שֵׁשׁ-הֵנָּה שָׁנָא יְהוָה וְשִׁבְעַת תּוֹעֲבוֹת (תּוֹעֲבֹת) נִפְשׁוֹ.
ויז עֵינַיִם רָמוֹת לְשׁוֹן שֶׁקֶר וַיָּדִים שִׁפְכוֹת דָּם-נָקִי.
ויח לִבְחֹרֶשׁ מִחֲשָׁבוֹת אֶן רִגְלִים מִמִּהְרֹת לָרוֹץ לָרָעָה.
ויט יָפִיחַ כְּזָבִים עַד שֶׁקֶר וּמִשְׁלַח מְדַנִּים בֵּין אַחִים.
וכ נָצַר בְּנֵי מַצּוֹת אֲבִיד וְאֶל-תִּטָּשׁ תּוֹרַת אֲמֹךְ.
וכא קִשְׁרִים עַל-לִבָּךְ תִּמְיֵד עֲנֹדָם עַל-גִּרְגְּרוֹתֶךָ.
וכב בְּהִתְהַלֵּכְךָ תִּנְחָה אֶתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ
וְהַקִּיצוֹת הִיא תִּשְׁיַחֲךָ.
וכג כִּי יֵרַ מַצּוֹה וְתוֹרָה אֹר וְדָרֶךְ חַיִּים תּוֹכְחוֹת מוֹסֵר.
וכד לִשְׁמֹרְךָ מֵאֲשֶׁת רָע מִחֲלֻקַּת לְשׁוֹן נִכְרִיָּה.
וכה אֶל-תִּחְמֹד יָפִיָּה בִּלְבָבְךָ וְאֶל-תִּקְחָךְ בְּעַפְעָפֶיָּה.

וכו כי בעד-אשה זונה עד-כפר-לחם:
 ואשת איש נפש יקרה תצוד.
 וכו היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה.
 וכח אם-יהלך איש על-הגחלים ורגליו לא תכוונו.
 וכט כוהבא אל-אשת רעהו: לא-ינקה כל-הנגע בה.
 ול לא-יבזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב.
 ולא ונמצא ישלם שבועתים: את-כל-הון ביתו יתן.
 ולב נאף אשה חסר-לב משחית נפשו הוא יעשנה.
 ולג נגע-וקלון ימצא וחרפתו לא תמחה.
 ולד כי-קנאה חמת-גבר ולא-יחמול ביום נקם.
 ולה לא-ישא פני כל-כפר ולא-יאבה כי תרבה-שחד.
 זא בני שמר אמרי ומצותי תצפן אתך.
 זב שמר מצותי וחייה ותורתי באישון עיניך.
 זג קשרם על-אצבעתיך כתבם על-לוח לבך.
 זד אמר לחכמה אחתי את ומדע לבינה תקרא.
 זה לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה.
 זו כי בחלון ביתי בעד אשנבי נשקפתי.
 זו וארא בפתאים אבינה בבנים נער חסר-לב.
 זח עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד.
 זט בנשף-בערב יום באישון לילה ואפלה.
 זי והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לב.
 זיא המיה היא וסררת בביתה לא-ישכנו רגליה.
 זיב פעם בחוץ פעם ברחבות ואצל כל-פנה תארב.
 זיג והחזיקה בו ונשקה לו העזה פניה ותאמר לו.
 זיד זבחי שלמים עלי היום שלמתי נדרי.
 זטו על-כן יצאתי לקראתך לשחר פניך ואמצאך.
 זטז מרבדים רבדתי ערשי חטבות אטון מצרים.
 זיז נפתי משכבי מר אהלים וקנמון.
 זיח לכה נרוה דדים עד-הבקר נתעלסה באהבים.
 זיט כי אין האיש בביתו הלך בדרך מרחוק.
 זכ צרור-הכסף לקח בידו ליום הכסא יבא ביתו.

זכא הַטְּתוּ בְּרֹב לַקָּחָה בַּחֲלָק שְׁפָתֶיהָ תִּדְיַחְנוּ.
זכב הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ פִּתְאֵם: כְּשׁוֹר אֶל-טֶבַח יָבֵא וּכְעָכֶס אֶל-מוֹסֵר אֲוִיל.
זכג עַד יִפְלַח חָץ כְּבִדּוֹ כְּמַהֲר צִפּוֹר אֶל-פֶּח
וְלֹא-יָדַע כִּי-בִנְפֹשׁוֹ הוּא.
זכד וַעֲתָה בָּנִים שָׁמְעוּ-לִי וְהִקְשִׁיבוּ לְאִמְרֵי-פִי.
זכה אֶל-יִשְׁשָׁכָר אֶל-דִּרְכֶּיהָ לִבָּד אֶל-תִּתֵּנָה בְּנִתִּיבוֹתֶיהָ.
זכו כִּי-רַבִּים חֲלָלִים הִפִּילָה וַעֲצָמִים כָּל-הָרָגִיהָ.
זכז דִּרְכֵי שְׂאוֹל בֵּיתָה יִרְדּוּת אֶל-חֲדָרֵי-מָוֶת.
זחא הֲלֹא-חֲכָמָה תִּקְרָא וּתְבוּנָה תִּתֵּן קוֹלָהּ.
זחב בְּרֹאשׁ-מֶרְמִים עָלֵי-דָרֶךְ בֵּית נְתִיבוֹת נִצָּבָה.
זחג לֵיד-שְׁעָרִים לְפִי-קָרַת מְבוֹא פְּתָחִים תִּרְנָה.
זחד אֲלֵיכֶם אִישִׁים אֶקְרָא וְקוֹלִי אֶל-בְּנֵי אָדָם.
זה הִבִּינוּ פִּתְאִים עֶרְמָה וְכִסִּילִים הִבִּינוּ לֵב.
זחו שָׁמְעוּ כִּי-נִגִּידִים אֲדַבֵּר וּמִפֶּתַח שְׁפָתַי מִיִּשְׁרָיִם.
זחז כִּי-אַמֶּת יִהְיֶה חֲכִי וְתוֹעֲבַת שְׁפָתַי רָשָׁע.
זחח בְּצִדֵּק כָּל-אִמְרֵי-פִי: אֵין בָּהֶם נִפְתָּל וְעֵקֶשׁ.
זחט כָּלֶם נִלְחִים לַמַּבִּין וַיִּשְׁרִים לְמַצְאֵי דַעַת.
חי קָחוּ-מוֹסְרֵי וְאֶל-כֶּסֶף וְדַעַת מִחֲרוֹץ נִבְחָר.
חיא כִּי-טוֹבָה חֲכָמָה מִפְּנִינִים וְכָל-חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ-בָּהּ.
חיב אֲנִי-חֲכָמָה שְׁכֵנֹתִי עֶרְמָה וְדַעַת מְזֻמּוֹת אֶמְצֵא.
חיג יִרְאֵת יְהוָה שְׁנֹאת-רָע:
גָּאָה וְגֵאוֹן וְדָרֶךְ רָע וּפִי תִהְיֶה כּוֹת שְׁנֹאתַי.
חיד לִי-עֵצָה וְתוֹשִׁיָּה אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה.
חטו בִּי מַלְכִּים יִמְלְכוּ וְרוֹזְנִים יַחֲקִקוּ צִדֵּק.
חטז בִּי שָׁרִים יִשְׁרוּ וּנְדִיבִים כָּל-שִׁפְטֵי צִדֵּק.
חיו אֲנִי אֶהְיֶה (אֶהְיֶה) אֶהֱבֵי וּמִשְׁחֲרֵי יִמְצְאֵנִי.
חיח עֲשֹׂר-וְכַבּוֹד אֶתִּי הוּן עֲתִק וְצִדִּיקָה.
חיט טוֹב פְּרִי מִחֲרוֹץ וּמִפֶּז וּתְבוּאָתִי מִכֶּסֶף נִבְחָר.
חכ בְּאַרְח-צִדִּיקָה אֶהְלֵךְ בְּתוֹךְ נְתִיבוֹת מִשְׁפָּט.
חכא לְהִנְחִיל אֶהְבִּי יֵשׁ וְאַצְרֵתִיהֶם אֲמַלֵּא.
חכב יְהוָה קִנְנִי רֹאשִׁית דִּרְכּוֹ: קָדָם מִפְּעֻלּוֹ מֵאֵז.

חכג מעולם נסכתי מראש מקדמי-ארץ.
חכד באין-תהמות חוללתי באין מעינות נכבדי-מים.
חכה בטרם הרים הטבעו לפני גבעות חוללתי.
חכו עד-לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל.
חכז בהכינו שמים שם אני בחקו חוג על-פני תהום.
חכח באמצו שחקים ממעל בעזוז עינות תהום.
חכט בשומו לים חקו ומים לא יעברו-פיו בחוקו מוסדי ארץ.
חל ואהיה אצלו אמון: ואהיה שעשועים יום יום משחקת לפניו בכל-עת.
חלא משחקת בתבל ארצו ושעשעי את-בני אדם.
חלב ועתה בנים שמעו-לי ואשרי דרכי ישמרו.
חלג שמעו מוסר וחכמו ואל-תפרעו.
חלד אשרי אדם שמע-לי: לשקד על-דלתתי יום יום לשמר מזוזת פתחי.
חלה כי מצאי מצאי (מצא) חיים ויפק רצון מיהוה.
חלו וחטאי חמס נפשו כל-משנאי אהבו מות.
חלא חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה.
חלב טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה.
חלג נשלחה נערתי תקרא על-גפי מרמי קרת.
חלד מי-פתי יסר הנה חסר-לב אמרה לו.
חלה לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי.
חלו עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרך בינה.
חלז יסר ללקח לו קלון ומוכיח לרשע מומו.
חלא אל-תוכח לץ פן-ישנאך הוכח לחכם ויאהבך.
חלב תן לחכם ויחכם-עוד הודע לצדיק ויוסף לקח.
חלג תחלת חכמה יראת יהוה ודעת קדשים בינה.
חלד כי-בי ירבו ימיה ויוסיפו לך שנות חיים.
חלה אם-חכמת חכמת לך ולצת לבדך תשא.
חלא אשת כסילות המיה פתיות ובל-ידעה מה.
חלב וישבה לפתח ביתה על-כסא מרמי קרת.
חלג לקרא לעברי-דרך המישרים ארחותם.
חלד מי-פתי יסר הנה וחסר-לב ואמרה לו.
חלה מים-גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם.

טיח וְלֹא-יָדַע כִּי-רָפְאִים שָׁם בְּעִמְקֵי שְׂאוּל קָרְאִיהָ.
יא מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה:

בֶּן חָכָם יִשְׁמַח-אָב וּבֶן כָּסִיל תּוֹגַת אִמּוֹ.
יב לֹא-יֹעִילוּ אוֹצְרוֹת רָשָׁע וְצִדְקָה תַצִּיל מַמּוֹת.
יג לֹא-יִרְעִיב יְהוָה נֶפֶשׁ צַדִּיק וְהוֹת רָשָׁעִים יַהֲדִיף.
יד רָאשֵׁעִשָׁה כֹּף-רַמְיָה וַיֵּד חֲרוּצִים תַּעֲשִׂיר.
יה אֲגִר בִּקְצֵץ בֶּן מִשְׁכִּיל נִרְדָּם בִּקְצִיר בֶּן מִבִּישׁ.
יו בִּרְכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק וּפִי רָשָׁעִים יִכְסֶה חֲמָס.
יז זָכָר צַדִּיק לְבִרְכָּה וְשֵׁם רָשָׁעִים יִרְקַב.
יח חֲכָם-לֵב יִקַּח מַצּוֹת וְאֹוִיל שְׁפָתַיִם יִלְבֹּט.
יט הוֹלֵךְ בַּתָּם יֵלֶךְ בְּטַח וּמַעֲקֹשׁ דֶּרֶכּוֹ יִוָּדַע.
י קָרַץ עֵין יִתֵּן עֲצָבַת וְאֹוִיל שְׁפָתַיִם יִלְבֹּט.
יא מְקוֹר חַיִּים פִּי צַדִּיק וּפִי רָשָׁעִים יִכְסֶה חֲמָס.
יב שְׁנָאָה תַעֲרַר מְדִינִים וְעַל כָּל-פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֲהָבָה.
יג בְּשִׁפְתַי נִבּוֹן תִּמְצֵא חֲכָמָה וְשֹׁבֵט לִגּוֹ חֲסֹר-לֵב.
יד חֲכָמִים יִצְפְּנוּ-דָעַת וּפִי-אֹוִיל מַחֲתָה קֹרֶבָה.
יט הוֹן עֲשִׂיר קָרִית עֹז מַחֲתַת דָּלִים רִישָׁם.
יטז פֹּעֲלֵת צַדִּיק לְחַיִּים תִּבּוֹאֶת רָשָׁע לְחֻטָּאת.
יז אֶרֶח לְחַיִּים שׁוֹמֵר מוֹסֵר וְעֹזֵב תּוֹכַחַת מִתְּעָה.
יח מִכְסֶּה שְׁנָאָה שְׁפָתַי-שָׁקֵר וּמוֹצֵא דָבָה הוּא כָסִיל.
יט בָּרַב דְּבָרִים לֹא יַחְדֹּל-פֶּשַׁע וְחוֹשֵׁד שְׁפָתָיו מִשְׁכִּיל.
יכ כֶּסֶף נִבְחַר לְשׁוֹן צַדִּיק לֵב רָשָׁעִים כְּמַעֵט.
יכא שְׁפָתַי צַדִּיק יִרְעוּ רַבִּים וְאֹוִילִים בַּחֲסֹר-לֵב יָמוּתוּ.
יכב בִּרְכַּת יְהוָה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא-יוֹסֵף עֲצָב עֲמָה.
יכג כִּשְׁחוֹק לְכָסִיל עֲשׂוֹת זָמָה וְחֲכָמָה לְאִישׁ תִּבּוֹנָה.
יכד מְגוֹרֶת רָשָׁע הִיא תִּבּוֹאָנוּ וְתֵאֲזוּ צַדִּיקִים יִתֵּן.
יכה כַּעֲבוֹר סוּפָה וְאִין רָשָׁע וְצַדִּיק יִסּוֹד עוֹלָם.
יכו כַּחֲמֹץ לִשְׁנִיִּם וְכַעֲשׂוֹן לְעֵינִים: כֵּן הָעֵצַל לְשִׁלְחָיו.
יכז יִרְאֵת יְהוָה תּוֹסִיף יָמִים וְשָׁנוֹת רָשָׁעִים תִּקְצֹרְנָה.
יכח תּוֹחֶלֶת צַדִּיקִים שְׁמִחָה וְתִקְוֹת רָשָׁעִים תֵּאֲבֹד.
יכט מַעֲזוֹ לַתָּם דֶּרֶךְ יְהוָה וּמַחֲתָה לְפַעֲלֵי אָוֶן.

יל צדיק לעולם בל-ימוט ורשעים לא ישכנו-ארץ.
ילא פי-צדיק ינוב חכמה ולשון תהפכות תפירת.
ילב שפתי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות.
יאא מאזני מרמה תועבת יהוה ואבן שלמה רצונו.
יאב בא-זדון ויבא קלון ואת-צנועים חכמה.
יאג תמת ישרים תנחם וסלף בגדים ושדם (ישדם).
יאד לא-יועיל הון ביום עברה וצדקה תציל ממות.
יאה צדקת תמים תישר דרכו וברשעתו יפל רשע.
יאו צדקת ישרים תצילים ובהות בגדים ילכדו.
יאז במות אדם רשע תאבד תקוה ותוחלת אונים אבדה.
יאח צדיק מצרה נחלץ ויבא רשע תחתיו.
יאט בפהחיוף ישחת רעהו ובדעת צדיקים יחלצו.
יאי בטוב צדיקים תעלץ קריה ובאבד רשעים רנה.
יאיא בברכת ישרים תרום קרת ובפי רשעים תהרס.
יאיב בז-לרעהו חסר-לב ואיש תבונות יחריש.
יאיג הולך רכיל מגלה-סוד ונאמן-רוח מכסה דבר.
יאיד באין תחבלות יפל-עם ותשועה ברב יועץ.
יאטו רע-ירוע כי-ערב זר ושנא תקעים בוטח.
יאטז אשת-חן תתמן כבוד ועריצים יתמכו-עשר.
יאיו גמל נפשו איש חסד ועלכר שארו אכזרי.
יאיח רשעעשה פעלת-שקר וזרע צדקה שחר אמת.
יאיט כן-צדקה לחיים ומרדף רעה למותו.
יאכ תועבת יהוה עקשי-לב ורצונו תמימי דרך.
יאכא יד ליד לא-ינקה רע וזרע צדיקים נמלט.
יאכב נזם זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם.
יאכג תאות צדיקים אד-טוב תקות רשעים עברה.
יאכד יש מפזר ונוסף עוד וחשד מישר אד-למחסור.
יאכה נפש-ברכה תדשן ומרוה גם-הוא יורא.
יאכו מנע בר יקבהו לאום וברכה לראש משביר.
יאכז שחר טוב יבקש רצון ודרש רעה תבואנו.
יאכח בוטח בעשרו הוא יפול וכעלה צדיקים יפרחו.

יֹאכָזֵב עֹכֵר בֵּיתוֹ יִנְחַל-רוּחַ וְעֹבֵד אֲוִיל לַחֲכָם-לֵב.
יֹאֵל פְּרִי-צִדִּיק עֵץ חַיִּים וְלֶקַח נִפְשׁוֹת חָכָם.
יֹאֲלָא הוּא צִדִּיק בְּאַרְץ יִשְׁרָאֵל אִם כִּי-רָשָׁע וְחוּטָא.
יֹבֵא אֱהֵב מוֹסֵר אֱהֵב דַּעַת וְשׂוֹנֵא תוֹכַחַת בָּעַר.
יֹבֵב טוֹבִיפִיק רְצוֹן מִיְהוָה וְאִישׁ מְזֻמּוֹת יִרְשִׁיעַ.
יֹבֵג לֹא-יִכּוֹן אָדָם בְּרָשָׁע וְשִׁרְשׁ צִדִּיקִים בֵּל-יִמּוּט.
יֹבֵד אִשֶּׁת-חַיִל עֹטֶרֶת בַּעֲלָהּ וְכִרְקָב בַּעֲצֻמוֹתָיו מִבִּישָׁה.
יֹבֵה מַחֲשָׁבוֹת צִדִּיקִים מִשְׁפָּט תַּחֲבִלוֹת רָשָׁעִים מְרָמָה.
יֹבֵו דְּבָרֵי רָשָׁעִים אֲרֵב-דָּם וּפִי יִשְׂרָיִם יִצִּילֵם.
יֹבֵז הַפּוֹדֵר רָשָׁעִים וְאֵינָם וּבֵית צִדִּיקִים יַעֲמֹד.
יֹבֵחַ לִפְנֵי-שֹׁכְלוֹ יִהְיֶה-אִישׁ וְנִעְוָה-לֵב יִהְיֶה לְבוֹז.
יֹבֵט טוֹב נִקְלָה וְעֹבֵד לוֹ מִמֶּתְכַבֵּד וְחוֹסֵר-לָחֶם.
יֹבֵי יוֹדֵעַ צִדִּיק נִפְשׁ בְּהִמָּתּוֹ וְרוֹחֲמֵי רָשָׁעִים אֲכֹזְרֵי.
יֹבִיא עֹבֵד אֲדָמָתוֹ יִשְׁבַּע-לָחֶם וּמֶרְדֵּף רִיקִים חֹסֵר-לֵב.
יֹבִיב חֲמֹד רָשָׁע מְצוּד רָעִים וְשִׁרְשׁ צִדִּיקִים יִתֵּן.
יֹבִיג בְּפִשָּׁע שְׁפָתַיִם מוֹקֵשׁ רָע וַיֵּצֵא מִצָּרָה צִדִּיק.
יֹבִיד מִפְּרִי-כִי-אִישׁ יִשְׁבַּע-טוֹב וּגְמוּל יָדִי-אָדָם יִשׁוּב (יִשְׁיֵב) לוֹ.
יֹבִטוּ דֶּרֶךְ אֲוִיל יִשָּׁר בְּעֵינָיו וְשִׁמְעַת לַעֲצָה חָכָם.
יֹבִטוּ אֲוִילֵבִיּוֹם יוֹדֵעַ כְּעֶסֶס וְכֶסֶה קָלוֹן עָרוֹם.
יֹבִיזוּ יִפְיחַ אֲמוּנָה יָגִיד צֶדֶק וְעַד שְׁקָרִים מְרָמָה.
יֹבִיחַ יֵשׁ בּוֹטָה כְּמִדְקָרוֹת חֶרֶב וּלְשׁוֹן חֲכָמִים מְרַפָּא.
יֹבִיט שְׁפַת-אֱמֶת תִּכּוֹן לַעֲד וְעַד-אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שְׁקָר.
יֹבֵכ מְרָמָה בְּלֵב-חֹרְשֵׁי רָע וְלִיעָצִי שְׁלוֹם שְׁמִחָה.
יֹבֵכָא לֹא-יֵאֱמָנָה לְצִדִּיק כָּל-אָוֶן וְרָשָׁעִים מְלֹאוּ רָע.
יֹבֵכֵב תוֹעֲבַת יְהוָה שְׁפָתַי-שְׁקָר וְעֹשֵׂי אֲמוּנָה רְצוֹנוֹ.
יֹבֵכֵג אָדָם עָרוֹם כֶּסֶה דַּעַת וְלֵב כְּסִילִים יִקְרָא אֲוִלָּת.
יֹבֵכֵד יָד-חֲרוּצִים תִּמְשׁוֹל וְרִמְיָה תִּהְיֶה לָמָס.
יֹבֵכָה דְּאָגָה בְּלֵב-אִישׁ יִשְׁחָנָה וְדָבָר טוֹב יִשְׁמַחָנָה.
יֹבֵכוּ יִתֵּר מִרְעֵהוּ צִדִּיק וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תִּתְעַם.
יֹבֵכוּ לֹא-יִחַרְדּוּ רִמְיָה צִידוֹ וְהוּן-אָדָם יָקָר חֲרוּץ.
יֹבֵכַח בְּאַרְח־צִדְקָה חַיִּים וְדֶרֶךְ נִתְיָבָה אֶל-מָוֶת.

יגא בן חכם מוסר אב ולץ לא-שמע גערה.
יגב מפרי פי-איש לאכל טוב ונפש בגדים חמס.
יגג נצר פיו שמר נפשו פשק שפתיו מחתה-לו.
יגד מתאנה ואין נפשו עצל ונפש חרצים תדשן.
יגה דבר-שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפיר.
יגו צדקה תצר תם-דרך ורשעה תסלף חטאת.
יגז יש מתעשר ואין כל מתרושש והון רב.
יגח כפר נפש-איש עשרו ורש לא-שמע גערה.
יגט אור-צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך.
יגי רק-בזדון יתן מצה ואת-נועצים חכמה.
יגיא הון מהבל ימעט וקבץ על-יד ירבה.
יגיב תוחלת ממשכה מחלה-לב ועץ חיים תאנה באה.
יגג בז לדבר יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם.
יגיד תורת חכם מקור חיים לסור ממקשי מות.
יגטו שכל-טוב יתן-חן ודרך בגדים איתן.
יגטז כל-ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש אולת.
יגיו מלאך רשע יפל ברע וציר אמונים מרפא.
יגיח ריש וקלון פורע מוסר ושמר תוכחת יכבד.
יגיט תאנה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים סור מרע.
יגכ הלוד (הולד) את-חכמים וחכם (יחכם) ורעה כסילים ירוע.
יגכא חטאים תרדף רעה ואת-צדיקים ישלם-טוב.
יגכב טובינחיל בני-בנים וצפון לצדיק חיל חוטא.
יגכג רב-אכל ניר ראשים ויש נספה בלא משפט.
יגכד חושך שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר.
יגכה צדיקאכל לשבע נפשו ויבטן רשעים תחסר.
ידא חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו.
ידב הולד בישרו ירא יהוה וינלוז דרכיו בזהו.
ידג בפי-אוויל חטר גאנה ושתתי חכמים תשמורם.
ידד באין אלפים אבוס בר ורב-תבואות בכלח שור.
ידה עד אמונים לא יכזב ויפיח כזבים עד שקר.
ידז בקש-לץ חכמה ואין ודעת לנבון נקל.

ידז לך מנגד לאיש כסיל ובל-ידעת שפתי-דעת.
ידח חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה.
ידט אולים יליץ אשם ובין ישרים רצון.
ידי לביודע מרת נפשו ובשמחתו לא-יתערב זר.
ידיא בית רשעים ישמד ואהל ישרים יפריח.
ידיב יש דרך ישר לפני-איש ואחריתה דרכי-מות.
ידיג גם-בשחק יכאב-לב ואחריתה שמחה תוגה.
ידיז מדרכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב.
ידטו פתי יאמין לכל-דבר וערום יבין לאשרו.
ידטז חכם ירא וסר מרע וכסיל מתעבר ובוטח.
ידיו קצר-אפים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא.
ידיח נחלו פתאים אולת וערומים יכתרו דעת.
ידיט שחו רעים לפני טובים ורשעים על-שערי צדיק.
ידכ גם-לרעהו ישנא רש ואהבי עשיר רבים.
ידכא בז-לרעהו חוטא ומחונן עניים (ענוים) אשוריו.
ידכב הלוא-יתעו חרשי רע וחסד ואמת חרשי טוב.
ידכג בכל-עצב יהיה מותר ודבר-שפתים אד-למחסור.
ידכד עטרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת.
ידכה מציל נפשות עד אמת ויפח כזבים מרמה.
ידכו ביראת יהוה מבטח-עז ולבנו יהיה מחסה.
ידכז יראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות.
ידכח ברב-עם הדרת-מלך ובאפס לאם מחתת רזון.
ידכט ארך אפים רב-תבונה וקצר-רוח מרים אולת.
ידל חיי בשרים לב מרפא ורקב עצמות קנאה.
ידלא עשק דל חרף עשהו ומכבדו חנן אביון.
ידלב ברעתו ידחה רשע וחסה במותו צדיק.
ידלג בלב נבון תנוח חכמה ובקרוב כסילים תודע.
ידלד צדקה תרומם-גוי וחסד לאמים חטאת.
ידלה רצון-מלך לעבד משפיל ועברתו תהיה מביש.
טוא מענה-רך ישיב חמה ודבר-עצב יעלה-אף.
טוב לשון חכמים תיטיב דעת ופי כסילים יביע אולת.

טוג בְּכָל-מָקוֹם עֵינֵי יְהוָה צִפּוֹת רָעִים וְטוֹבִים.
טוד מִרְפָּא לָשׁוֹן עַץ חַיִּים וְסֵלָף בָּהּ שֶׁבֶר בְּרוּחַ.
טוה אֲוִילִינְאָץ מוֹסֵר אָבִיו וְשֹׁמֵר תּוֹכַחַת יַעֲרִים.
טוו בֵּית צְדִיק חֶסֶן רַב וּבִתְבוּאָת רָשָׁע נֶעֱכָרֶת.
טוז שִׁפְתֵי חֲכָמִים יִזְרוּ דָּעַת וְלֵב כְּסִילִים לֹא-כֹן.
טוח זָבַח רָשָׁעִים תּוֹעֵבֶת יְהוָה וּתְפִלַּת יִשְׁרָיִם רְצוֹנוֹ.
טוט תּוֹעֵבֶת יְהוָה דֶּרֶךְ רָשָׁע וּמִרְדֹּף צְדָקָה יֶאֱהָב.
טוי מוֹסֵר רָע לַעֲזֹב אֶרֶח שׁוֹנֵא תּוֹכַחַת יָמוּת.
טויא שְׂאוּל וְאַבְדּוֹן נֶגֶד יְהוָה אֵף כִּי-לִבּוֹת בְּנֵי-אָדָם.
טויב לֹא יֶאֱהָב-לֵץ הוֹכֵחַ לוֹ אֶל-חֲכָמִים לֹא יִלְךְ.
טויג לֵב שְׂמֵחַ יִיטֵב פָּנִים וּבַעֲצָבֶת-לֵב רוּחַ נִכְאָה.
טויז לֵב נָבוֹן יִבְקֹשׁ-דָּעַת וּפְנֵי (וּפִי) כְּסִילִים יִרְעָה אֵוֶלֶת.
טוטו כָּל-יָמֵי עֲנֵי רָעִים וְטוֹב-לֵב מִשְׁתָּה תָמִיד.
טוטז טוֹב-מַעַט בִּירְאָת יְהוָה מֵאוֹצָר רַב וּמֵהוֹמָה בּוֹ.
טויז טוֹב אֶרְחַת יִרְק וְאַהֲבָה-שֵׁם מִשׁוֹר אָבוּס וְשִׁנְאָה-בוֹ.
טויח אִישׁ חֲמָה יִגְרֶה מְדוֹן וְאַרְךְ אֲפִים יִשְׁקִיט רִיב.
טויט דֶּרֶךְ עֶצֶל כְּמִשְׁכַּת חֶדֶק וְאַרְח יִשְׁרָיִם סִלְלָה.
טוכ בֶּן חֲכָם יִשְׁמַח-אָב וְכִסִּיל אָדָם בּוֹזָה אָמוֹ.
טוכא אֵוֶלֶת שְׂמֵחָה לַחֲסֹר-לֵב וְאִישׁ תְּבוּנָה יִישֹׁר-לִקֵּת.
טוכב הִפֵּר מִחֻשְׁבוֹת בְּאֵין סוֹד וּבִרְב יוֹעֲצִים תִּקּוּם.
טוכג שְׂמֵחָה לְאִישׁ בְּמַעֲנֶה-פִּיו וְדָבָר בְּעִתּוֹ מֵה-טוֹב.
טוכד אֶרֶח חַיִּים לְמַעַלָּה לְמִשְׁכִּיל לְמַעַן סוֹר מִשְׂאוּל מָטָה.
טוכה בֵּית גָּאִים יִסַּח יְהוָה וַיִּצַּב גְּבוּל אֱלֹמָנָה.
טוכו תּוֹעֵבֶת יְהוָה מִחֻשְׁבוֹת רָע וּטְהוֹרִים אֲמָרֵי-נֶעֱם.
טוכז עֵכֶר בֵּיתוֹ בּוֹצֵעַ בָּצַע וְשׁוֹנֵא מִתְּנַת יַחֲיָה.
טוכח לֵב צְדִיק יִהְיֶה לַעֲנוּת וּפִי רָשָׁעִים יִבִּיעַ רָעוֹת.
טוכט רְחוּק יְהוָה מִרָשָׁעִים וּתְפִלַּת צְדִיקִים יִשְׁמָע.
טול מֵאוֹר-עֵינַיִם יִשְׁמַח-לֵב שְׁמוּעָה טוֹבָה תִּדְשֹׁן-עָצָם.
טולא אֲזִן שְׂמַעַת תּוֹכַחַת חַיִּים: בִּקְרֵב חֲכָמִים תִּלְיִן.
טולב פּוֹרַע מוֹסֵר מוֹאֵס נִפְשׁוֹ וְשׁוֹמֵעַ תּוֹכַחַת קוֹנָה לֵב.
טולג יִרְאָת יְהוָה מוֹסֵר חֲכָמָה וְלִפְנֵי כְבוֹד עֲנָה.

טזא לְאָדָם מַעֲרִכ־לֵב וּמִיָּהוּהָ מַעֲנֶה לְשׁוֹן.
טזב כָּל-דֶּרֶכִי-אִישׁ זֶךְ בְּעֵינָיו וְתִכֵּן רוּחוֹת יְהוָה.
טזג גַּל אֶל-יְהוָה מַעֲשֵׂיךָ וַיִּכְנֹו מִחֲשַׁבְתֶּיךָ.
טזד כָּל פֶּעַל יְהוָה לַמַּעֲנֶהוּ וְגַם-רָשָׁע לַיּוֹם רָעָה.
טזה תוֹעֲבַת יְהוָה כָּל-גִּבָּה-לֵב יָד לֵיד לֹא יִנָּקָה.
טזו בַּחֲסֵד וְאַמֶּת יִכָּפֵר עוֹן וּבִירְאָת יְהוָה סוּר מֵרַע.
טזז בִּרְצוֹת יְהוָה דֶּרֶכִי-אִישׁ גַּם-אוֹיְבָיו יִשְׁלַם אֹתוֹ.
טזח טוֹב-מָעֵט בְּצַדִּיקָה מֵרַב תְּבוּאוֹת בְּלֹא מִשְׁפָּט.
טזט לֵב אָדָם יַחֲשֹׁב דֶּרֶכוֹ וַיְהִי יָכִין צֶעֶדוֹ.
טזי קָסָם עַל-שְׁפָתַי-מֶלֶךְ בְּמִשְׁפָּט לֹא יִמְעַל-פִּיו.
טזיא פֶּלֶס וּמֵאֲזִנִּי מִשְׁפָּט לִיְהוָה מַעֲשֵׂהוּ כָל-אַבְנֵי-כִּיס.
טזיב תוֹעֲבַת מַלְכִּים עֲשׂוֹת רָשָׁע: כִּי בְצַדִּיקָה יִכּוֹן כִּסֵּא.
טזיג רָצוֹן מַלְכִּים שְׁפָתַי-צִדִּיק וְדִבֵּר יִשְׁרִים יֶאֱהָב.
טזיד חֲמַת-מֶלֶךְ מִלֵּאכִי-מוֹת וְאִישׁ חָכָם יִכְפָּרְנָה.
טזטו בְּאוֹר-פָּנֵי-מֶלֶךְ חַיִּים וּרְצוֹנוֹ כָּעֵב מִלְּקוֹשׁ.
טזטז קָנָה-חֲכָמָהּ-טוֹב מִחֲרוֹץ וּקְנוֹת בִּינָה נִבְחָר מִכֶּסֶף.
טזיז מִסֵּלֶת יִשְׁרִים סוּר מֵרַע שְׁמִיר נִפְשׁוֹ נֹצֵר דֶּרֶכוֹ.
טזיח לִפְנֵי-שֹׁבֵר גָּאוֹן וְ

פָּנֵי כְשָׁלוֹן גִּבָּה רוּחַ.

טזיט טוֹב שְׁפַל-רוּחַ אֶת-עַנְיִים (עֲנָוִים) מִחֲלָק שָׁלַל אֶת-גָּאִים.
טזכ מִשְׁכִּיל עַל-דִּבֵּר יִמָּצֵא-טוֹב וּבֹטֵחַ בִּיהוָה אֲשֶׁרִיו.
טזכא לַחֲכָם-לֵב יִקְרָא נְבוֹן וּמִתֵּק שְׁפָתַיִם יִסִּיף לִקְחָ.
טזכב מִקּוֹר חַיִּים שָׁכַל בְּעָלָיו וּמוֹסֵר אֲוִלִּים אֲוִלָּת.
טזכג לֵב חָכָם יִשְׁכִּיל פִּיהוּ וְעַל-שְׁפָתָיו יִסִּיף לִקְחָ.
טזכד צוּף-דִּבְשׁ אִמְרֵי-נֶעֱם מִתּוֹק לִנְפֶשׁ וּמִרְפָּא לְעַצָּם.
טזכה יֵשׁ דֶּרֶךְ יִשָּׁר לִפְנֵי-אִישׁ וְאַחֲרִיתָהּ דֶּרֶכִי-מוֹת.
טזכו נִפֶּשׁ עֹמֵל עִמָּלָה לוֹ: כִּי-אַכְפָּ עָלָיו פִּיהוּ.
טזכז אִישׁ בְּלִיעֵל כָּרָה רָעָה וְעַל-שְׁפָתָיו (שְׁפָתוֹ) כָּאֵשׁ צָרְבֶת.
טזכח אִישׁ תִּהְפְּכוֹת יִשְׁלַח מְדוֹן וְנִרְגָן מִפָּרִיד אֶלּוֹף.

טזכט איש חָמֶס יִפְתֶּה רָעָהוּ וְהוֹלִיכוֹ בְּדֶרֶךְ לֹא-טוֹב.
טזל עֲצָה עֵינָיו לַחֲשֹׁב תַּהֲפֹכֹת קֹרֶץ שְׁפָתָיו כָּלָה רָעָה.
טזלא עֲטָרַת תִּפְאָרֶת שִׁיבָה בְּדֶרֶךְ צִדְקָה תִּמָּצֵא.
טזלב טוֹב אֶרֶךְ אַפִּים מִגִּבּוֹר וּמִשֵּׁל בְּרוּחוֹ מִלְכָּד עִיר.
טזלג בְּחִיק יוֹטֵל אֶת-הַגּוֹרֵל וּמִיָּהוּהָ כָּל-מִשְׁפָּטוֹ.
יזא טוֹב פֶּת חֲרָבָה וְשִׁלּוּה-בָּהּ מִבֵּית מָלֵא זִבְחֵי-רִיב.
יזב עֶבֶד-מִשְׁכִּילִימָשֶׁל בִּבֶן מִבִּישׁ וּבִתּוֹךְ אַחִים יִחְלַק נַחֲלָה.
יזג מִצָּרָף לִפְסוֹף וְכוֹר לְזָהָב וּבַחֲן לַבּוֹת יִהְיֶה.
יזד מִרַע מִקְשִׁיב עַל-שְׁפַת-אָוֶן שֶׁקֶר מִזִּין עַל-לְשׁוֹן הַיּוֹת.
יזה לַעֲג לָרֶשׁ חֲרָף עֲשָׂהוּ שְׂמִיחַ לֵאמֹד לֹא יִנָּקֶה.
יזו עֲטָרַת זִקְנִים בְּנֵי בָנִים וְתִפְאָרֶת בָּנִים אֲבוֹתָם.
יזז לֹא-נֶאֱמָר לְנָבֵל שְׁפַת-יִתְרֹן אִם כִּי-לִנְדִיב שְׁפַת-שֶׁקֶר.
יזח אָבִן-חֵן הַשֹּׁחַד בְּעֵינַי בְּעָלָיו אֶל-כָּל-אֲשֶׁר יִפְנֶה יִשְׁכִּיל.
יזט מִכֶּסֶה-פֶּשַׁע מִבִּקֵּשׁ אֲהַבָּה וְשִׁנָּה בְּדָבָר מִפְּרִיד אֱלוֹף.
יזי תַּחַת גְּעָרָה בְּמִבִּין מִהַכּוֹת כָּסִיל מֵאָה.
יזיא אֶד-מְרִי יִבְקֶשׁ-רָע וּמִלֶּאֶד אֲכַזְרִי יִשְׁלַח-בוֹ.
יזיב פָּגוּשׁ דָּב שְׁכּוֹל בְּאִישׁ וְאֶל-כָּסִיל בְּאוֹלְתּוֹ.
יזיג מִשִּׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא-תִמִּישׁ (תִּמְוִשׁ) רָעָה מִבֵּיתוֹ.
יזיד פּוֹטֵר מִים רֵאשִׁית מְדוֹן וְלִפְנֵי הַתְּגַלֵּעַ הָרִיב נְטוּשׁ.
יזטו מִצְדִּיק רָשָׁע וּמִרְשִׁיעַ צַדִּיק תוֹעֵבַת יְהוָה גַּם-שְׁנִיָּהֶם.
יזטז לָמָּה-זֶּה מִחִיר בֶּיֶד-כָּסִיל לְקִנּוֹת חֲכָמָה וְלֵב-אֵין.
יזיז בְּכָל-עֵת אֲהַב הָרַע וְאִחַ לְצָרָה יוֹלֵד.
יזיח אָדָם חֲסֵר-לֵב תוֹקֵעַ כָּף עֹרֵב עֲרֻבָה לִפְנֵי רָעָהוּ.
יזיט אֲהַב פֶּשַׁע אֲהַב מִצָּה מִגְבִּיָּה פֶתַח מִבִּקֵּשׁ-שֶׁבֶר.
יזכ עֲקֹשׁ-לֵב לֹא יִמָּצֵא-טוֹב וְנִהְפֹךְ בְּלִשׁוֹנוֹ יִפּוֹל בְּרָעָה.
יזכא יֵלֵד כָּסִיל לְתוֹגָה לוֹ וְלֹא-יִשְׂמַח אָבִי נָבֵל.
יזכב לֵב שְׂמִיחַ יִיטִיב גִּהָה וְרוּחַ נִכְאָה תִּיבֹשׁ-גֶּרֶם.
יזכג שֹׁחַד מִחֶק רָשָׁע יִקַּח לְהַטּוֹת אֲרָחוֹת מִשְׁפָּט.
יזכד אֶת-פְּנֵי מִבִּין חֲכָמָה וְעֵינַי כָּסִיל בִּקְצֵה-אֶרֶץ.
יזכה כַּעַס לְאָבִיו בֶּן כָּסִיל וּמִמָּוֶר לְיוֹלְדָתּוֹ.
יזכו גַּם עֲנוּשׁ לְצַדִּיק לֹא-טוֹב לְהַכּוֹת נְדִיבִים עַל-יִשָּׁר.

יזכו חושֶׁדֶּ אֶמְרֵי יוֹדֵעַ דַּעַת וקר- (יִקְר-) רוּחַ אִישׁ תְּבוּנָה.
יזכח גַּם אֲוִיל מַחְרִישׁ חֲכָם יִחָשֵׁב אִטְם שְׁפָתָיו נָבוֹן.
יחא לְתַאֲוָה יִבְקֹשׁ נִפְרָד בְּכָל-תּוֹשִׁיָּה יִתְגַּלֶּעַ.
יחב לֹא-יִחַפֵּץ כָּסִיל בְּתִבּוּנָה: כִּי אִם-בְּהִתְגַּלוּת לְבוֹ.
יחג בְּבוֹא-רָשָׁע בָּא גַם-בוֹ וְעַם-קָלוֹן חֲרָפָה.
יחד מִיָּם עֲמָקִים דְּבָרֵי פִי-אִישׁ נָחַל נִבֵּעַ מִקּוֹר חֲכָמָה.
יחה שְׁאֵת פְּנֵי-רָשָׁע לֹא-טוֹב לְהִטּוֹת צָדִיק בְּמִשְׁפָּט.
יחו שְׁפָתַי כָּסִיל יִבְאוּ בָרִיב וּפִיו לְמַהֲלָמוֹת יִקְרָא.
יחז פִּי-כָסִיל מִחֲתָה-לוֹ וּשְׁפָתָיו מוֹקֵשׁ נִפְשׁוֹ.
יחח דְּבָרֵי נֶרְנָן כְּמַתְלֵה־מִיָּם וְהֵם יִרְדּוּ חֲדָרֵי-בֶטֶן.
יחט גַּם מִתְרַפָּה בְּמַלְאכָתָהּ אָח הוּא לְבַעַל מִשְׁחִית.
יחי מִגְדֹּל-עֵז שֵׁם יְהוָה בּוֹ-יָרוּץ צָדִיק וְנִשְׁגָּב.
יחיא הוּן עֲשִׂיר קָרִית עֵז וּכְחוּמָה נִשְׁגָּבָה בְּמִשְׁכָּתָהּ.
יחיב לִפְנֵי-שֹׁבֵר יִגְבֶּה לֵב-אִישׁ וּלְפָנָיו כְּבוֹד עֲנוּה.
יחיג מִשִּׁיב דְּבַר בְּטָרָם יִשְׁמַע אֲוִלָּתָהּ הִיא-לוֹ וּכְלָמָהּ.
יחיד רוּחַ-אִישׁ יִכְלֹכֵל מַחְלָהּ וְרוּחַ נִכְאָה מִי יִשְׁאַנָּהּ.
יחטו לֵב נָבוֹן יִקְנֶה-דַּעַת וְאֵזֶן חֲכָמִים תִּבְקֹשׁ-דַּעַת.
יחטז מִתֵּן אָדָם יִרְחִיב לוֹ וּלְפָנָיו גְּדָלִים יִנְחֲנוּ.
יחיו צָדִיק הָרֹאשׁוֹן בָּרִיבוֹ יבֹא- (וּבֹא-) רַעְהוּ וְחִקְרוּ.
יחיא מִדִּינִים יִשְׁבִּית הַגּוֹרֵל וּבֵין עֲצוּמִים יִפְרִיד.
יחיש אַחֲנִפְשָׁע מִקָּרִית-עֵז וּמִדּוֹנִים (וּמִדִּינִים) כְּבָרִיחַ אֶרְמוֹן.
יחכ מִפְּרִי פִי-אִישׁ תִּשְׁבַּע בְּטָנוֹ תִּבּוּאָתָהּ שְׁפָתָיו יִשְׁבַּע.
יחכא מָוֶת וְחַיִּים בִּיד-לָשׁוֹן וְאַהֲבִיָּה יֹאכֵל פְּרִיָּהּ.
יחכב מָצָא אִשָּׁה מָצָא טוֹב וַיִּפֹּק רָצוֹן מִיְּהוָה.
יחכג תִּחְנוּנִים יִדְבֵּר-רֹשׁ וְעֲשִׂיר יַעֲנֶה עֲזוֹת.
יחכד אִישׁ רַעִים לְהִתְרַעֵעַ וְיִישׁ אֱהָב דִּבֶּק מֵאָח.
יטא טוֹב-רֹשׁ הוֹלֵךְ בְּתִמּוֹ מַעֲקֹשׁ שְׁפָתָיו וְהוּא כָסִיל.
יטב גַּם בְּלֹא-דַעַת נָפֵשׁ לֹא-טוֹב וְאַף בְּרָגְלִים חוּטָא.
יטג אֲוִלָּתָהּ אָדָם תִּסְלֹף דֶּרֶכוֹ וְעַל-יְהוָה יִזְעַף לְבוֹ.
יטד הוֹיִסִּיף רַעִים רַבִּים וְדָל מִרַעְהוּ יִפְרֹד.
יטה עַד שִׁקְרִים לֹא יִנָּקָה וַיִּפְיחַ כְּזָבִים לֹא יִמְלִט.

יטו רַבִּים יִחְלוּ פָּנֵי-נָדִיב וְכָל-הָרַע לְאִישׁ מִתֵּן.
יטז כָּל אַחִי-רֶשׁ שְׁנָאֵהוּ אֵף כִּי מֵרַעְהוּ רָחֲקוּ מִמֶּנּוּ
מֵרִדֵּף אֲמָרִים לֹא- (לו-) הֵמָּה.
יטח קָנָה-לֵב אֲהַב נִפְשׁוֹ שֹׁמֵר תְּבוּנָה לְמִצָּא-טוֹב.
יטט עַד שְׁקָרִים לֹא יִנָּקֶה וַיִּפְיחַ כָּזָבִים יֹאבֵד.
יטי לֹא-נֶאֱמָר לְכֹסִיל תַּעֲנוּג אֵף כִּי-לִעֲבֹד מִשַּׁל בְּשָׂרִים.
יטיא שֶׁכָּל אָדָם הָאָרִיךְ אָפוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ עֹבֵר עַל-פֶּשַׁע.
יטיב נֶהֱם בְּכַפִּיר זַעַף מִלֶּךְ וְכִטֹּל עַל-עֹשֶׂב רְצוּנוֹ.
יטיג הוֹת לְאֲבִיו בֶּן כָּסִיל וְדֹלָף טִרֵּד מִדִּינֵי אִשָּׁה.
יטיז בֵּית וְהוֹן נִחֲלַת אֲבוֹת וּמִיָּהוּהָ אִשָּׁה מִשְׁכָּלֶת.
יטטו עֲצָלָה תִּפְּיֵל תִּרְדָּמָה וְנִפְּשׁ רְמִיָּה תִרְעַב.
יטטז שֹׁמֵר מִצְוָה שֹׁמֵר נִפְשׁוֹ בּוֹזֵה דֶרֶכָיו יוֹמֵת (יָמוֹת).
יטיז מַלְוֶה יְהוּה חוֹנֵן דָּל וּגְמָלוֹ יִשְׁלָם-לוֹ.
יטיח יֹסֵר בֶּנֶדֶךְ כִּי-יֵשׁ תִּקְוָה וְאֶל-הַמִּיתוֹ אֵל-תִּשָּׂא נִפְשָׁךְ.
יטיט גֵּר- (גִּדְּל-) חֲמָה נִשָּׂא עֲנָשׁ כִּי אִם-תִּצְלִיל וְעוֹד תּוֹסֹף.
יטכ שָׁמַע עֲצָה וְקִבֵּל מוֹסֵר לְמַעַן תִּחַכֶּם בְּאַחֲרִיתֶךָ.
יטכא רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בִּלְב-אִישׁ וְעֲצַת יְהוּה הִיא תִקּוּם.
יטכב תִּאֲוֹת אָדָם חֲסִדּוֹ וְטוֹב-רֶשׁ מֵאִישׁ כָּזָב.
יטכג יִרְאֵת יְהוּה לְחַיִּים וְשָׁבַע יֵלִין בֶּל-יִפְקֹד רָע.
יטכד טָמֵן עֲצֵל יָדוֹ בַּצִּלְחַת גַּם-אֶל-פִּיהוּ לֹא יִשִּׁיבָנָה.
יטכה לֶץ תִּכָּה וּפְתִי יַעֲרֵם וְהוֹכִיחַ לְנִבּוֹן יִבִּין דַּעַת.
יטכו מִשְׁדָּד-אֵב יִבְרִיחַ אִם בֶּן מִבִּישׁ וּמַחֲפִיר.
יטכז חִדֵּל-בְּנֵי לִשְׁמַע מוֹסֵר לִשְׁגוֹת מֵאֲמָרֵי-דַעַת.
יטכח עַד בִּלְעֵל יִלְיָץ מִשִּׁפְט וּפִי רִשְׁעִים יִבְלַע-אָוֶן.
יטכט נִכּוֹנוֹ לִלְצִים שִׁפְטִים וּמִהֲלָמוֹת לָגוּ כָּסִילִים.
כא לֶץ הֵינִן הֵמָּה שֹׁכֵר וְכָל-שֹׁגָה בּוֹ לֹא יִחַכֶּם.
כב נֶהֱם בְּכַפִּיר אֵימַת מִלֶּךְ מִתְּעַבְּרוֹ חוּטֵא נִפְשׁוֹ.
כג כְּבוֹד לְאִישׁ שִׁבְת מְרִיב וְכָל-אֹוִיל יִתְגַּלֶּע.
כד מִחֲרֹף עֲצֵל לֹא-יִחַרֶּשׁ יִשְׁאֵל (וְשִׂאֵל) בִּקְצִיר וְאֵין.
כה מִים עֲמָקִים עֲצָה בִלְב-אִישׁ וְאִישׁ תְּבוּנָה יָד לָנָה.
כו רַב-אָדָם יִקְרָא אִישׁ חֲסִדּוֹ וְאִישׁ אֲמוּנִים מִי יִמָּצָא.

כז מִתְהַלֵּךְ בְּתִמּוֹ צָדִיק אֲשֶׁרִי בְּנֵיו אַחֲרָיו.
 כח מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא-דִין מְזַרְהָ בְּעֵינָיו כָּל-רָע.
 כט מִי-יֹאמֶר זָכִיתִי לְבִי טְהֻרָתִי מִחַטָּאתִי.
 כי אָבֹן וְאָבֹן אִיפָּה וְאִיפָּה תוֹעֵבֶת יְהוָה גַּם-שְׁנִיָּהֶם.
 כיא גַם בְּמַעַלְלָיו יִתְנַכֵּר-נָעַר אִם-זָךְ וְאִם-יָשָׁר פָּעָלוֹ.
 כיב אֵזֶן שְׁמַעַת וְעֵין רֹאֶה יְהוָה עֹשֶׂה גַם-שְׁנִיָּהֶם.
 כיג אֶל-תִּאָּהֵב שְׁנָה פֶן-תִּנְרָשׁ פֶּקַח עֵינָיִךְ שְׁבַע-לָחֶם.
 כיד רַע רַע יֹאמֶר הַקּוֹנֶה וְאֵזֶל לוֹ אֵז יִתְהַלֵּל.
 כטו יֵשׁ זָהָב וְרַב-פְּנִינִים וְכָלִי יִקָּר שְׁפִתֵי-דָעַת.
 כטז לָקַח-בְּגָדוֹ כִּי-עָרַב זֹר וּבָעַד נֹכְרִים (נִכְרִיָּה) חִבְלָהּ.
 כז עָרַב לְאִישׁ לָחֶם שָׁקָר וְאַחֵר יִמְלֹא-פִיהוּ חֲצָץ.
 כח מִחֲשָׁבוֹת בְּעֵצָה תִּכּוֹן וּבִתְחִבּוֹת עֹשֶׂה מִלְחָמָה.
 כט גּוֹלָה-סוֹד הוֹלֵךְ רָכִיל וּלְפָתָה שְׁפָתָיו לֹא תִתְעָרֵב.
 ככ מִקָּלֶל אָבִיו וְאִמּוֹ יִדְעֵךְ נִרוֹ בְּאִישׁוֹן (בְּאַשׁוּן) חֲשָׁךְ.
 ככא נִחְלָה מִבַּחֲלַת (מִבְּהֻלַּת) בְּרֹאשׁוֹנָה וְאַחֲרִיתָהּ לֹא תִבְרָךְ.
 ככב אֶל-תֹּאמַר אֲשַׁלְמָה-רָע קוֹנֵה לִיהוָה וַיֵּשַׁע לָךְ.
 ככג תוֹעֵבֶת יְהוָה אָבֹן וְאָבֹן וּמֵאֲזִנֵּי מֶרְמָה לֹא-טוֹב.
 ככד מִיְהוָה מִצְעָדֵי-גֶבֶר וְאָדָם מֵה-יָבִין דִּרְכוֹ.
 ככה מוֹקֵשׁ אָדָם יֵלַע קֶדֶשׁ וְאַחֵר נִדְרִים לִבְקָר.
 ככו מְזַרְהָ רְשָׁעִים מֶלֶךְ חָכִים וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם אוֹפֹן.
 ככז נֵר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם חִפֵּשׁ כָּל-חֲדָרֵי-בֶטֶן.
 ככח חֶסֶד וְאַמֶּת יִצְרוּ-מֶלֶךְ וְסַעַד בַּחֶסֶד כִּסְאוֹ.
 ככט תִּפְאֶרֶת בַּחוּרִים כָּחֶם וְהִדָּר זִקְנִים שִׁיבָה.
 כל חֲבֵרוֹת פָּצַע תִּמְרִיק (תִּמְרוֹק) בָּרַע וּמִכּוֹת חֲדָרֵי-בֶטֶן.
 כאא פִּלְגִי-מִים לֵב-מֶלֶךְ בֵּיד-יְהוָה עַל-כָּל-אֲשֶׁר יַחְפֹּץ יִטְנוּ.
 כאב כָּל-דֶּרֶךְ-אִישׁ יֵשֶׁר בְּעֵינָיו וְתִכֵּן לִבּוֹת יְהוָה.
 כאג עֹשֶׂה צְדָקָה וּמִשְׁפָּט נִבְחָר לִיהוָה מְזִבַּח.
 כאד רוּם-עֵינִים וּרְחֹב-לֵב נֵר רְשָׁעִים חֲטָאת.
 כאה מִחֲשָׁבוֹת חֲרוֹץ אֶךְ-לְמוֹתָר וְכָל-אֶץ אֶךְ-לְמַחְסוֹר.
 כאו פֹּעַל אֲצֻרוֹת בִּלְשׁוֹן שָׁקָר הֶבֶל נִדָּף מִבְּקָשֵׁי-מוֹת.
 כאז שֹׁד-רְשָׁעִים יְגוֹרִם: כִּי מֵאֲנוּ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט.

כאח הַכֹּכֶבֶד דִּרְדָּרְ אִישׁ וְזָר וְזָד יִשָּׁר פִּעֵלוֹ.
כאט טוֹב לְשִׁבְתָּ עַל-פִּנֹּת-גֹג מֵאַשְׁתִּי מִדִּינִים וּבֵית חֶבֶר.
כאי נֶפֶשׁ רָשָׁע אֲוֵתָה-רָע לֹא-יֵחַן בְּעֵינָיו רַעְהוּ.
כאיא בְּעֵנֶשׁ-לֹץ יִחַפֶּם-פִּתִּי וּבִהֲשִׁיל לְחֹכֶם יִקַּח-דָּעַת.
כאיב מִשְׁכִּיל צָדִיק לְבֵית רָשָׁע מִסִּלָּף רָשָׁעִים לָרָע.
כאיג אֹטֶם אֲזִנּוֹ מִזַּעֲקַת-דָּל גַּם-הוּא יִקְרָא וְלֹא יַעֲנֶה.
כאיז מִתֵּן בִּסְתֵר יִכְפֶּה-אָף וְשֹׁחַד בַּחֲק חֲמָה עֲזָה.
כאטו שְׁמִחָה לְצָדִיק עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּמִחֲתָה לְפֹעֲלֵי אָוֶן.
כאטז אָדָם תּוֹעָה מִדֶּרֶךְ הַשֶּׁכֶּל בִּקְהָל רַפָּאִים יָנוּחַ.
כאיז אִישׁ מִחֲסוֹר אֱהָב שְׁמִחָה אֱהָב יִין-וְשִׁמֹּן לֹא יַעֲשִׂיר.
כאיח כֹּפֶר לְצָדִיק רָשָׁע וְתַחַת יִשְׂרִים בּוֹגֵד.
כאיט טוֹב שִׁבְתָּ בְּאֶרֶץ-מִדְבָּר מֵאַשְׁתִּי מִדּוֹנִים (מִדִּינִים) וְכָעֵס.
כאכ אוֹצֵר נֶחֱמָד וְשִׁמּוֹן בְּנוֹה חֹכֶם וּכְסִיל אָדָם יִבְלַעֲנוּ.
כאכא רֹדֵף צָדִיק וְחָסֵד יִמָּצֵא חַיִּים צָדִיקָה וְכָבוֹד.
כאכב עִיר גְּבוּרִים עָלָה חֹכֶם וַיֵּרֶד עִז מִבְּטָחָה.
כאכג שֹׁמֵר פִּיו וּלְשׁוֹנוֹ שֹׁמֵר מִצְרוֹת נֶפֶשׁוֹ.
כאכד זֶד יִהִיר לֹץ שְׁמוֹ עוֹשֶׂה בְּעִבְרַת זָדוֹן.
כאכה תַּאֲוֹת עָצַל תִּמְיִתְנוּ כִּי-מֵאַנּוּ יָדָיו לַעֲשׂוֹת.
כאכו כָּל-הַיּוֹם הַתַּאֲוָה תַּאֲוָה וְצָדִיק יִתֵּן וְלֹא יִחֲשֹׁךְ.
כאכז זֶבַח רָשָׁעִים תּוֹעֵבָה אָף כִּי-בִזְמָה יִבִּיאֲנוּ.
כאכח עַד-כְּזָבִים יֵאבֹד וְאִישׁ שׁוֹמֵעַ לִנְצַח יִדְבֹּר.
כאכט הֵעִז אִישׁ רָשָׁע בְּפָנָיו וְיִשָּׁר הוּא יִכִּין דַּרְכּוֹ (נִבִּין דִּרְכּוֹ).
כאל אֵין חֲכָמָה וְאֵין תְּבוּנָה וְאֵין עֲצָה לִנְגֹד יְהוָה.
כאלא סוּסִמוּכָן לְיוֹם מִלְחָמָה וְלִיהוָה הַתְּשׁוּעָה.
כבא נִבְחָר שֵׁם מַעֲשֵׂר רַב מִכֶּסֶף וּמִזֶּהָב חֵן טוֹב.
כבב עֲשִׂיר וְרֵשׁ נִפְגָּשׁוּ עֲשֵׂה כָלֶם יְהוָה.
כבג עָרוֹם רָאָה רָעָה וַיִּסְתֵּר (וַיִּנְסִתֵּר) וּפְתִיִּים עָבְרוּ וַיִּנְעֲנְשׁוּ.
כבד עֶקֶב עֲנָה יִרְאֵת יְהוָה עֹשֶׂר וְכָבוֹד וְחַיִּים.
כבה צָנִים פָּחִים בְּדֶרֶךְ עֶקֶשׁ שׁוֹמֵר נֶפֶשׁוֹ יִרְחַק מֵהֶם.
כבו חֲנֹךְ לִנְעַר עַל-פִּי דִרְכּוֹ גַּם כִּי-יִזְקִין לֹא-יִסּוֹר מִמֶּנָּה.
כבז עֲשִׂיר בְּרָשִׁים יִמְשׁוֹל וְעֶבֶד לֹהֵא אִישׁ מִלּוֹה.

כבח זֹרַע עוֹלָה יקצור- (יקצֹר-) אָוֹן וְשִׁבְט עֲבָרְתּוֹ יִכְלֶה.
כבט טוֹב-עֵין הוּא יִבְרָךְ: כִּי-נָתַן מִלְחָמוֹ לְדָל.
כבי גָּרַשׁ לֹץ וַיֵּצֵא מְדוֹן וַיִּשְׁבֹּת דִּין וְקִלּוֹן.
כביא אָהֵב טהור- (טָהֵר-) לֵב חֵן שִׁפְתָיו רֵעֵהוּ מִלֶּךְ.
כביב עֵינֵי יְהוָה נִצְרוּ דָעַת וַיִּסְלֹף דְּבָרִי בְגֵד.
כביג אָמַר עָצַל אָרִי בַחוּץ בְּתוֹךְ רַחֲבוֹת אֶרֶצָה.
כביד שׁוֹחָה עֲמָקָה פִּי זָרוֹת זָעוּם יְהוָה יפול- (יִפֹּל-) שָׁם.
כבטו אֲוִלֶּת קְשׁוּרָה בִּלְב-נָעַר שִׁבְט מוֹסֵר יֶרְחִיקָנָה מִמֶּנּוּ.
כבטז עֵשֶׂק דָּל לְהִרְבוֹת לוֹ נָתַן לַעֲשִׂיר אֶד-לְמַחְסוֹר.
כביז הֵט אֲזַנְדוּשִׁמַּע דְּבָרֵי חֲכָמִים וְלִבָּךְ תִּנְשִׁית לְדַעְתִּי.
כביח כִּי-נָעִים כִּי-תִשְׁמָרִם בְּבִטְנֶךָ יִכְנוּ יַחְדּוֹ עַל-שִׁפְתֶיךָ.
כביט לְהִיּוֹת בִּיהוָה מְבִטְחֶךָ הוֹדַעְתִּיךָ הַיּוֹם אֵף-אֶתָּה.
ככ הֲלֹא כְתַבְתִּי לָךְ שְׁלֹשׁוֹם (שְׁלֹשִׁים) בְּמַעֲצוֹת וְדָעַת.
ככא לְהוֹדִיעַךְ קֶשֶׁט אֲמָרִי אֲמַת לְהַשִּׁיב אֲמָרִים אֲמַת לְשַׁלְחֶיךָ.
ככב אֶל-תִּגְזֹל-דָּל כִּי דָל-הוּא וְאֶל-תִּדְכֹּא עָנִי בְשָׁעַר.
ככג כִּי-יְהוָה יָרִיב רִיבָם וְקָבַע אֶת-קִבְעֵיהֶם נָפֵשׁ.
ככד אֶל-תִּתַּרַע אֶת-בַּעַל אָף וְאֶת-אִישׁ חֲמוֹת לֹא תִבּוֹא.
ככה פֶּן-תִּאָּלֵף אֲרַחְתּוֹ וְלִקְחַת מוֹקֵשׁ לִנְפִשֶׁךָ.
ככו אֶל-תִּהְיֶה בְּתִקְעִי-כָף בְּעֶרְבִים מִשָּׁאוֹת.
ככז אִם-אֵין-לָךְ לְשֹׁלֵם לָמָּה יִקַּח מִשְׁכָּבְךָ מִתַּחְתֶּיךָ.
ככח אֶל-תִּסַּג גְּבוּל עוֹלָם אֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבוֹתֶיךָ.
ככט חֲזִיתָ אִישׁ מִהִיר בְּמִלֵּאכָתּוֹ לִפְנֵי-מְלָכִים יִתְיַצֵּב
 בֶּל-יִתְיַצֵּב לִפְנֵי חֲשָׁפִים.
כגא כִּי-תִשָּׁב לְלַחוּם אֶת-מוֹשֵׁל בֵּין תִּבִּין אֶת-אֲשֶׁר לִפְנֶיךָ.
כגב וְשִׁמַּת שִׁכִּין בְּלַעַךְ אִם-בַּעַל נָפֵשׁ אֶתָּה.
כגג אֶל-תִּתָּאוּ לְמִטְעָמוֹתָיו וְהוּא לָחֵם כְּזָבִים.
כגד אֶל-תִּיגַע לְהַעֲשִׂיר מִבִּינְתֶךָ חֲדָל.
כגה הִתְעוֹף (הִתְעַיֵּף) עֵינֶיךָ בּוֹ וַאֲיַנְנוּ:
 כִּי עָשָׂה יַעֲשֶׂה-לוֹ כְּנִפִּים כְּנִשָּׁר וְעֵיף (יַעֲוֹף) הַשָּׁמַיִם.
כגו אֶל-תִּלְחַם אֶת-לָחֵם רַע עֵין וְאֶל-תִּתָּאוּ לְמִטְעָמוֹתָיו.
כגז כִּי כִמוֹ שָׁעַר בְּנִפְשׁוֹ כֶּן-הוּא:

אָכול וְשִׁתָּה יֹאמֶר לָךְ וְלָבוּ בֵּל-עַמָּךְ.
כגח פִּתְדָּ-אֲכַלְתָּ תִּקְיָאָנָה וְשַׁחַתְתָּ דְּבָרֵיךְ הַנְּעִימִים.
כגט בָּאָזְנִי כְּסִיל אֶל-תִּדְבֹּר: כִּי-יָבוֹז לְשַׁכַּל מַלְיָךְ.
כגי אֶל-תִּסָּג גְּבוּל עוֹלָם וּבְשָׂדֵי יְתוּמִים אֶל-תִּבְא.
כגיא כִּי-גֵאלֶם חָזֵק הוּא-יָרִיב אֶת-רִיבָם אֶתָּךְ.
כגיב הַבִּיָּאָה לְמוֹסֵר לְבָךְ וְאֶזְנֶךָ לְאִמְרֵי-דָעַת.
כגג אֶל-תִּמְנַע מִנַּעַר מוֹסֵר: כִּי-תִכְנֹנִי בְּשֶׁבֶט לֹא יָמוּת.
כגיד אֶתָּה בְּשֶׁבֶט תִּכְנֹנִי וְנִפְשׁוּ מִשְׁאוֹל תִּצְלִיל.
כגטו בְּנֵי אִם-חָכָם לְבָךְ יִשְׁמַח לְבִי גַם-אֲנִי.
כגטז וְתַעֲלֶזְנָה כְּלִיּוֹתַי בְּדָבָר שְׁפָתֶיךָ מִיִּשְׁרָיִם.
כגז אֶל-יִקְנֵא לְבָךְ בַּחֲטָאִים: כִּי אִם-בִּירְאֶת-יְהוָה כָּל-הַיּוֹם.
כגיח כִּי אִם-יֵשׁ אַחֲרִית וְתִקְוֹתֶךָ לֹא תִכָּרֵת.
כגיט שְׁמַע-אֶתָּה בְּנֵי וְחָכָם וְאִשֵּׁר בְּדָרְךָ לְבָךְ.
כגכ אֶל-תִּהְיֶה בְּסִבְאֵי-יִין בְּזִלְלֵי בָשָׂר לָמוּ.
כגכא כִּי-סָבֵא וְזוֹלֵל יוֹרֵשׁ וּקְרָעִים תִּלְבִּישׁ נֹמָה.
כגכב שְׁמַע לְאָבִיךָ זֶה יִלְדָּךְ וְאֶל-תִּבּוֹז כִּי-זָקְנָה אִמָּךְ.
כגכג אֲמַת קָנָה וְאֶל-תִּמְכֹּר חֲכָמָה וּמוֹסֵר וּבִינָה.
כגכד גוֹל (גִּיל) יִגִּיל אָבִי צָדִיק יוֹלֵד (וְיוֹלֵד) חָכָם וִישְׁמַח- (וִישְׁמַח-) בּוֹ.
כגכה יִשְׁמַח-אָבִיךָ וְאִמָּךְ וְתִגַּל יוֹלֵדְתֶּךָ.
כגכו תִּנָּה-בְּנֵי לְבָךְ לִי וְעֵינֶיךָ דָּרְכֵי תִרְצָנָה (תִּצְרָנָה).
כגכז כִּי-שׁוּחָה עֲמָקָה זֹנָה וּבָאָר צָרָה נִכְרָיָה.
כגכח אֵף-הִיא כְּחֹתֶף תִּאָּרֵב וּבּוֹגְדִים בְּאָדָם תּוֹסֵף.
כגכט לָמִי אוֹי לָמִי אָבוֹי לָמִי מִדּוֹנִים (מִדִּינִים) לָמִי שִׁיחַ לָמִי פָּצְעִים חֲנָם לָמִי חֲכָלּוֹת עֵינַיִם.
כגל לְמֵאחֲרִים עַל-הַיִּין לְבָאִים לְחֻקֵּי מִמָּסָךְ.
כגלא אֶל-תִּרְא יִין כִּי יִתְאַדָּם: כִּי-יִתֵּן בְּכִיס (בְּכּוֹס) עֵינָיו וְתִהְלֶךְ בְּמִישְׁרָיִם.
כגלב אַחֲרִיתוֹ כְּנָחַשׁ יִשָּׁךְ וּכְצַפְעָנִי יִפְרֹשׁ.
כגלג עֵינֶיךָ יִרְאוּ זָרוֹת וְלְבָבְךָ יִדְבֹּר תִּהְפְּכוֹת.
כגלד וְהִיִּיתׁ כְּשֹׁכֵב בְּלֵב-יָם וּכְשֹׁכֵב בְּרֹאשׁ חִבְל.
כגלה הַכּוֹנֵן בַּל-חֲלִיתִי הִלְמוּנִי בַל-יִדְעֶתִי:
מִתִּי אֶקִּיץ אוֹסִיף אֲבַקֶּשְׁנוּ עוֹד.

כדא אל-תקנא באנשי רעה ואל-תתאו להיות אתם.
כדב כי-שד יהגה לבם ועמל שפתיהם תדברנה.
כדג בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן.
כדד ובדעת חדרים ימלאו כל-הון יקר ונעים.
כדה גבר-חכם בעוז ואיש-דעת מאמץ-כח.
כדו כי בתחבולות תעשה-לך מלחמה ותשועה ברב יועץ.
כדז ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח-פיהו.
כדח מחשב להרע לו בעל-מזמות יקראו.
כדט זמת אולת חטאת ותועבת לאדם לץ.
כדי התרפית ביום צרה צר כחכה.
כדיא הצל לקחים למות ומטים להרג אם-תחשוף.
כדיב כי-תאמר הן לא-ידענו-זה;
הלא-תכן לבות הוא-יבין ונצר נפשך הוא ידע והשיב לאדם כפָּעֵלו.
כדיג אכל-בני דבש כי-טוב ונפת מתוק על-חכף.
כדיז כן דעה חכמה לנפשך: אם-מצאת ויש אחרית ותקוּתָך לא תפֹּרת.
כדטו אל-תאָרֵב רשע לנֹה צדיק אל-תשִׁיד רבִּצו.
כדטז כי שבע ופול צדיק וקם ורשעים יכִּשְׁלו ברעה.
כדיו בנפל אויבך (אויבך) אל-תשִׁמַּח ובכִּשְׁלוֹ אל-יגל לבִּך.
כדיח פן-יִרְאֶה יְהוָה ורע בעֵינָיו והשיב מעֲלֹיו אָפו.
כדיט אל-תתחר במרעים אל-תקנא ברשעים.
כדכ כי לא-תהיה אחרית לרע נר רשעים ידעך.
כדכא ירא-את-יְהוָה בְּנִי וּמִלֶּךְ עם-שׁוֹנִים אל-תתִּעַרֵב.
כדכב כי-פִּתְאֹם יָקוּם אִידָם ופִיד שְׁנִיָּהֶם מִי יוֹדֵעַ.
כדכג גם-אַלֶּה לַחֲכָמִים: הִכַּר-פָּנִים בְּמִשְׁפָּט בַּל-טוֹב.
כדכד אִמֹר לְרִשְׁעֵי צָדִיק אֶתָּה: יִקְבְּהוּ עַמִּים יִזְעַמוּהוּ לְאֻמִּים.
כדכה וּלְמוֹכִיחִים יִנָּעַם וְעֲלִיָּהֶם תָּבוֹא בִּרְכַּת-טוֹב.
כדכו שְׁפָתַיִם יִשָּׁק מִשִּׁיב דְּבָרִים נִכְחִים.
כדכוז הֵכֵן בַּחוּץ מִלֹּאכֶתֶף וְעֵתֶדָה בִּשְׂדֵה לֶךְ אַחֵר וּבְנִית בֵּיתֶךָ.
כדכח אל-תְּהִי עַד-חֲנָם בְּרַעְךָ וְהִפְתִּיתָ בִּשְׁפָתֶיךָ.
כדכט אל-תֹּאמַר כִּפְאֲשֶׁר עָשָׂה-לִי כֵן אַעֲשֶׂה-לוֹ אֲשִׁיב לְאִישׁ כְּפָעֵלו.

כדל על-שדה איש-עצל עברתי ועל-כרם אדם חסר-לב.
כדלא והנה עלה כלו קמשנים כסו פניו חרלים וגדר אבניו נהרסה.
כדלב ואחזה אנכי אשית לבי ראיתי לקחתי מוסר.
כדלג מעט שנות מעט תנומות מעט חבק ידים לשכב.
כדלד ובא-מתהלך רישך ומחסריך כאיש מגן.
כהא גם-אלה משלי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקיה מלך-יהודה.
כהב כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקור דבר.
כהג שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר.
כהד הגו סיגים מכסף ויצא לצרף כלי.
כהה הגו רשע לפני-מלך ויכון בצדק כסאו.
כהו אל-תתהדר לפני-מלך ובמקום גדלים אל-תעמד.
כהז כי טוב אמר-לך עלה-הנה: מהשפילך לפני נדיבאשר ראו עיניך.
כהח אל-תצא לרב מהר: פן מה-תעשה באחריתה בהכלים אתה רעד.
כהט ריבך ריב את-רעד וסוד אחר אל-תגל.
כחי פן-יחסדך שמע ודבתך לא תשוב.
כחיא תפוחי זהב במשפיות כסף דבר דבר על-אפניו.
כחיב נזם זהב וחלי-כתם מוכיח חכם על-אזן שמעת.
כחיג כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו ונפש אדניו נשיב.
כחיד נשיאים ורוח וגשם אין איש מתהלל במתת-שקר.
כהטו בארץ אפים יפתה קצין ולשון רפה תשבר-גרם.
כהטז דבש מצאת אכל דוך: פן-תשבענו והקאתו.
כהיז הקר רגלך מבית רעד: פן-ישבעך ושנאך.
כהיח מפיץ וחרב וחץ שנון איש ענה ברעהו עד שקר.
כהיט שן רעה ורגל מועדת מבטח בוגד ביום צרה.
כהכ מעדה-בגד ביום קרה חמץ על-נתר ושר בשרים על לב-רע.
כהכא אם-רעב שנאך האכלהו לחם ואם-צמא השקהו מים.
כהכב כי גחלים אתה חתה על-ראשו ויהיה ישלם-לך.
כהכג רוח צפון תחולל גשם ופנים נזעמים לשון סתר.
כהכד טוב שבת על-פנת-גג מאשת מדונים (מדנינים) ובית חבר.
כהכה מים קרים על-נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק.
כהכו מענן נרפש ומקור מנחת צדיק מט לפני-רשע.

כהכו אכל דבש הרבות לא-טוב וחקר כבדס כבוד.
 כהכח עיר פרוצה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו.
 כוא בשלג בקיץ וכמטר בקציר: כן לא-נאווה לכסיל כבוד.
 כוב כצפור לנוד בדרור לעוף כן קללת חנם לא (לו) תבא.
 כוג שוט לסוס מתג לחמור ושבט לגו כסילים.
 כוד אל-תען כסיל כאולתו: פן-תשנה-לו גם-אתה.
 כוה ענה כסיל כאולתו: פן-יהיה חכם בעיניו.
 כוו מקצה רגלים חכם שתה שלח דברים ביד-כסיל.
 כוז דליו שקים מפסח ומשל בפי כסילים.
 כוח כצור אבן במרגמה כן-נותן לכסיל כבוד.
 כוט חוח עליה ביד-שכור ומשל בפי כסילים.
 כוי רב מחולל-כל ושכר כסיל ושכר עברים.
 כויא ככלב שב על-קאו כסיל שונה באולתו.
 כויב ראיתאיש חכם בעיניו: תקווה לכסיל ממנו.
 כויג אמר עצל שחל בדרך: ארי בין הרחבות.
 כויד הדלת תסוב על-צירה ועצל על-מטתו.
 כוטו טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל-פיו.
 כוטז חכם עצל בעיניו משבעה משיבי טעם.
 כויז מחזיק באזני-כלב עבר מתעבר על-ריב לא-לו.
 כויח כמתלהלה הירה זקים חצים ומות.
 כויט כן-איש רמה את-רעהו ואמר הלא-משחק אני.
 כוכ באפס עצים תכבה-אש ובאין נרגן ישתק מדון.
 כוכא פחם לגחלים ועצים לאש ואיש מדונים (מדנינים) לחרחר-ריב.
 כוכב דברי נרגן כמתלהמים והם ירדו חדרי-בטן.
 כוכג כסף סיגים מצפה על-חרש שפתים דלקים ולב-רע.
 כוכד בשפתו ינכר שווא ובקרבו ישית מרמה.
 כוכה כי-יחנן קולו אל-תאמן-בו: כי שבע תועבות בלבו.
 כוכו תכסה שנאה במשאון תגלה רעתו בקהל.
 כוכז כרה-שחת בה יפול וגולל אבן אליו תשוב.
 כוכח לשון-שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדחה.
 כזא אל-תתהלל ביום מחר: כי לא-תדע מה-ילד יום.

כזב יְהַלֵּלֶהָ זָר וְלֹא-פִיד נִכְרִי וְאֵל-שִׁפְתֶיהָ.
כזג כָּבֵד-אָבֹן וְנֹטֵל הַחוּל וְכַעַס אֹיִל כָּבֵד מְשֻׁנִּיהֶם.
כזד אֲכַזְרִיּוֹת חֲמָה וְשִׁטֹּף אָף וּמִי יַעֲמֹד לִפְנֵי קִנְאָה.
כזה טוֹבָה תּוֹכַחַת מִגָּלָה מֵאַהֲבָה מִסְתַּתֶּרֶת.
כזו נְאֻמָּנִים פִּצְעֵי אוֹהֵב וְנַעֲתָרוֹת נְשִׁיקוֹת שׁוֹנֵא.
כזז נֶפֶשׁ שְׂבַעָה תָבוּס נֶפֶת וְנֶפֶשׁ רַעְבָה כָּל-מֵר מְתוֹק.
כזח כֶּצֶפֹּר נוֹדֶדֶת מִן-קִנְיָה כֵּן-אִישׁ נוֹדֵד מִמְקוֹמוֹ.
כזט שָׁמֶן וּקְטֹרֶת יִשְׁמַח-לֵב וּמִתֵּק רַעְהוּ מַעֲצַת-נֶפֶשׁ.
כזי רַעַף וְרַעָה (וְרַע) אָבִיד אֶל-תַּעֲזֹב וּבֵית אָחִיד אֶל-תָּבוּא בְיוֹם אִידִיד
טוֹב שָׁכֵן קְרוֹב מֵאֵח רְחוֹק.
כזיא חֲכָם בְּנִי וְשִׁמַּח לִבִּי וְאַשְׁיבָה חֲרָפִי דָּבָר.
כזיב עָרוֹם רָאָה רַעָה נִסְתָּר פְּתָאִים עָבְרוּ נַעֲנָשׁוּ.
כזיג קַח-בְּגָדוֹ כִּי-עָרַב זָר וּבַעַד נִכְרִיָה חֲבָלָהּ.
כזיד מְבַרֵךְ רַעְהוּ בְּקוֹל גְּדוֹלִבְבָקֵר הַשְׁכִּים קָלָלָה תַחֲשֹׁב לוֹ.
כזטו דֶּלֶף טוֹרֵד בְּיוֹם סִגְרִיר וְאַשֶׁת מִדּוֹנִים (מִדִּינִים) נִשְׁתַּתָּה.
כזטז צִפְנִיָה צָפֹן-רוּחַ וְשָׁמֶן יִמִּינוּ יִקְרָא.
כזיז בִּרְזֵל בִּבְרִזֵּל יַחַד וְאִישׁ יַחַד פְּנִי-רַעְהוּ.
כזיח נֹצֵר תֵּאֲנָה יֹאכֵל פְּרִיָה וְשֹׁמֵר אֲדָנֹי יִכְבֹּד.
כזיט כַּמִּים הַפְּנִים לַפְּנִים כֵּן לֵב-הָאָדָם לָאָדָם.
כזכ שְׂאוֹל וְאַבְדָּה לֹא תִשְׁבַּעְנָה וְעֵינֵי הָאָדָם לֹא תִשְׁבַּעְנָה.
כזכא מִצָּרֶף לִכְסֹף וְכוֹר לְזָהָב וְאִישׁ לִפִּי מִהֲלָלוֹ.
כזכב אִם תִּכְתּוֹשׁ-אֶת-הָאֹיִל בַּמִּכְתֵּשׁ בְּתוֹךְ הָרִיפּוֹת בַּעֲלִי
לֹא-תִסּוֹר מֵעָלָיו אֲוִלָתוֹ.
כזכג יָדַע תִּדַּע פְּנֵי צֹאנֶךָ שֵׁית לִבֶּךָ לַעֲדָרִים.
כזכד כִּי לֹא לַעֲוֹלָם חֶסֶן וְאִם-נִזָּר לְדוֹר דּוֹר (וְדוֹר).
כזכה גָּלָה חֲצִיר וְנִרְאָה-דָּשָׁא וְנֶאֱסָפוּ עֲשָׂבוֹת הָרִים.
כזכו כְּבָשִׁים לִלְבוּשֶׁךָ וּמַחִיר שָׂדֶה עֲתוּדִים.
כזכז וְדִי חֵלֶב עֲזִים לִלְחָמְךָ לִלְחָם בֵּיתֶךָ וְחַיִּים לְנַעֲרוֹתֶיךָ.
כזכח נָסוּ וְאִין-רִדֹף רָשָׁע וְצַדִּיקִים כְּכַפִּיר יִבְטַח.
כזכב בִּפְשַׁע אֶרֶץ רַבִּים שָׁרִיָה וּבָאָדָם מִבֵּין יָדַע כֵּן יֵאָרִיד.
כזכג גִּבֹּר-רֶשׁ וְעֵשֶׁק דָּלִים מָטָר סַחֵף וְאִין לָחֵם.

כחד עֲזָבִי תוֹרָה יְהַלְלוּ רָשָׁע וְשֹׁמְרֵי תוֹרָה יִתְגָּדְרוּ בָּם.
כחה אֲנָשִׁי-רָע לֹא-יָבִינוּ מִשְׁפָּט וּמִבְקָשֵׁי יְהוָה יָבִינוּ כָּל.
כחו טוֹב-רָשׁ הוֹלֵךְ בְּתִמּוֹ מַעֲקֹשׁ דְּרָכִים וְהוּא עָשִׁיר.
כחז נוֹצֵר תוֹרָה בֶּן מִבִּין וְרָעָה זֹלָלִים יַכְלִים אָבִיו.
כחח מִרְבֵּה הוֹנֵה בְּנֶשֶׁךְ וּבִתְרִבִּית (וְתִרְבִּית) לְחוֹנֵן דָּלִים יִקְבָּצֶנּוּ.
כחט מְסִיר אֲזֵנוֹ מִשְׁמַע תוֹרָה גַּם תִּפְלָתוֹ תוֹעֵבָה.
כחי מִשְׁגָּה יִשְׁרִים בְּדֶרֶךְ רָע בְּשָׁחוּתוֹ הוּא-יפֹל וּתְמִימִים יִנְחָלוּ-טוֹב.
כחיא חָכָם בְּעֵינָיו אִישׁ עָשִׁיר וְדָל מִבִּין יִחְקֶרֶנּוּ.
כחיב בַּעֲלָץ צְדִיקִים רַבָּה תִּפְאָרֶת וּבָקוּם רָשָׁעִים יִחַפֵּשׂ אָדָם.
כחג מִכְסָּה פִשְׁעָיו לֹא יַצְלִיחַ וּמוֹדָה וְעֹזֵב יִרְחָם.
כחיד אֲשֶׁרִי אָדָם מִפֶּחַד תָּמִיד וּמִקְשָׁה לָבוּ יפֹל בְּרָעָה.
כחטו אֲרִי-נָהֵם וְדָב שׁוֹקֵק מוֹשֵׁל רָשָׁע עַל עַם-דָּל.
כחטז נְגִיד חֶסֶד תְּבוּנוֹת וְרַב מַעֲשִׂקוֹת שְׂנֵאִי (שֵׁנֵאִי) בָּצַע יֶאֱרִיד יָמָיו.
כחזז אָדָם עָשֵׁק בְּדָם-נָפֶשׁ עַד-בוֹר יָנוֹס אֶל-יִתְמָכוּ-בוֹ.
כחיאח הוֹלֵךְ תְּמִים יִנְשָׁע וְנִעְקֹשׁ דְּרָכִים יפֹל בְּאַחֲת.
כחיט עֶבֶד אֲדָמָתוֹ יִשְׁבַּע-לָחֶם וּמִרְדֵּף רִיקִים יִשְׁבַּע-רִישׁ.
כחכ אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב-בְּרָכוֹת וְאֶץ לְהַעֲשִׁיר לֹא יִנְקָה.
כחכא הֶכֶר-פָּנִים לֹא-טוֹב וְעַל-פֶּת-לָחֶם יִפְשַׁע-גָּבֵר.
כחכב נִבְהַל לְהוֹנֵאִישׁ רָע עֵין וְלֹא-יֵדַע כִּי-חֶסֶד יִבְאֶנּוּ.
כחכג מוֹכִיחַ אָדָם אַחֲרֵי חֵן יִמָּצֵא מִמַּחֲלִיק לְשׁוֹן.
כחכד גּוֹזֵל אָבִיו וְאֲמוּנָאִמֶּר אֵין-פִּשְׁעֵי: חֵבֶר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית.
כחכה רַחֵב-נֶפֶשׁ יִגְרֶה מְדוֹן וּבִטָּח עַל-יְהוָה יִדְשֹׁן.
כחכו בּוֹטָח בְּלָבוֹ הוּא כָסִיל וְהוֹלֵךְ בְּחֻכְמָה הוּא יִמְלֹט.
כחכז נוֹתֵן לָרֶשׁ אֵין מַחְסוֹר וּמַעֲלִים עֵינָיו רַב-מְאֻרוֹת.
כחכח בָּקוּם רָשָׁעִים יִסְתֵּר אָדָם וּבְאֲבָדָם יִרְבוּ צְדִיקִים.
כטא אִישׁ תּוֹכָחוֹת מִקְשָׁה-עֶרְף פֶּתַע יִשְׁבֵּר וְאֵין מִרְפָּא.
כטב בְּרָבוֹת צְדִיקִים יִשְׁמַח הָעָם וּבִמְשָׁל רָשָׁע יֶאֱנַח עָם.
כטג אִישׁ-אֱהָב חֻכְמָה יִשְׁמַח אָבִיו וְרָעָה זִנוֹת יֶאֱבֹד-הוֹן.
כטד מְלַךְ בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד אֶרֶץ וְאִישׁ תְּרוּמוֹת יִהְרַסָּנָה.
כטה גָּבֵר מַחֲלִיק עַל-רַעְהוֹ רֶשֶׁת פּוֹרֵשׁ עַל-פְּעֻמּוֹ.
כטו בְּפִשְׁעֵי אִישׁ רָע מוֹקֵשׁ וְצָדִיק יָרוֹן וְשִׁמַּח.

כטז יִדַּע צַדִּיק דִּין דָּלִים רָשָׁע לֹא-יָבִין דַּעַת.
כטח אֲנָשִׁי לְצוֹן יַפִּיחוּ קִרְיָה וַחֲכָמִים יָשִׁיבוּ אָף.
כטט אִישׁ-חֶכֶם נִשְׁפָּט אֶת-אִישׁ אָוִיל׃ וְרָגַז וְשָׁחַק וְאִין נָחַת.
כטי אֲנָשִׁי דָמִים יִשְׁנְאוּ-תָם וַיִּשְׁרִים יִבְקָשׁוּ נַפְשׁוֹ.
כטיא כָּל-רוּחוֹ יוֹצִיא כְּסִיל וַחֲכָם בְּאַחוֹר יִשְׁבְּחָנָה.
כטיב מִשָּׁל מִקְשִׁיב עַל-דָּבָר-שָׁקָר כָּל-מִשְׁרָתוֹ רָשָׁעִים.
כטיג רָשׁ וְאִישׁ תִּכְכֵּים נִפְגָּשׁוּ מֵאִיר עֵינֵי שְׁנֵיהֶם יִהְיוּ.
כטיד מֶלֶךְ שׁוֹפֵט בְּאַמֶּת דָּלִים כְּסֹאֹ לַעַד יִכּוֹן.
כטטו שֹׁבֵט וְתוֹכַחַת יִתֵּן חֲכָמָה וְנַעַר מִשְׁלַח מִבֵּישׁ אָמוֹ.
כטטז בְּרָבוֹת רָשָׁעִים יִרְבֶּה-פָּשַׁע וְצַדִּיקִים בְּמִפְלְתָם יֵרָאוּ.
כטיז יִסֹּר בִּנְיָ וַיִּנְיָחֻד וַיִּתֵּן מַעַדְנִים לְנִפְשָׁד.
כטיח בָּאִין חֲזוֹן יִפְרַע עָם וְשֹׁמֵר תּוֹרָה אֲשִׁרְהוּ.
כטיט בְּדַבָּרִים לֹא-יִסֹּר עֶבֶד׃ כִּי-יָבִין וְאִין מַעֲנָה.
כטכ חֲזִיתָאִישׁ אָף בְּדַבָּרָיו׃ תִּקְוָה לְכְּסִיל מִמֶּנּוּ.
כטכא מִפִּינֶק מִנְעַר עֶבֶדוֹ וְאַחֲרִיתוֹ יִהְיֶה מְנוּן.
כטכב אִישׁ-אָף יִגְרֶה מְדוֹן וַיַּעַל חֲמָה רַב-פָּשַׁע.
כטכג גִּאֲוֹת אָדָם תִּשְׁפִּילֵנוּ וְשִׁפְלֵ-רוּחַ יִתְמַךְ כְּבוֹד.
כטכד חוֹלֵק עִם-גִּנְבִּי שׁוֹנֵא נִפְשׁוֹ אֵלֶּה יִשְׁמַע וְלֹא יִגִּיד.
כטכה חֲרִדַת אָדָם יִתֵּן מוֹקֵשׁ וַיּוֹטֵחַ בִּיהוָה יִשְׁגָּב.
כטכו רַבִּים מִבְּקָשִׁים פָּנִי-מוֹשֵׁל וּמִיִּהוָה מִשְׁפִּט-אִישׁ.
כטכז תוֹעֲבַת צַדִּיקִים אִישׁ עוֹל וְתוֹעֲבַת רָשָׁע יִשֹּׁר-דָּרָךְ.
לא דַּבְּרֵי אָגוּר בֶּן-יִקְהֵה־מִשָּׁא׃ נָאִם הַגָּבֵר לְאִיתִיאל לְאִיתִיאל וְאָכַל.
לב כִּי בָעַר אֲנֹכִי מֵאִישׁ וְלֹא-בִינַת אָדָם לִי.
לג וְלֹא-לְמַדְתִּי חֲכָמָה וְדַעַת קִדְּשִׁים אָדַע.
לד מִי עָלָה-שָׁמַיִם וַיִּרֵד
מִי אֶסְף-רוּחַ בְּחִפְּנוֹ מִי צָרַר-מִים בַּשְּׂמֶלֶה
מִי הִקִּים כָּל-אַפְסֵי-אֶרֶץ׃
מה-שָׁמוֹ וּמָה-שָׁם-בָּנוּ כִּי תִדַּע.
לה כָּל-אִמְרַת אֱלֹהִי צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לַחֲסִים בּוֹ.
לו אֶל-תוֹסֹף עַל-דַּבָּרָיו׃ פֶּן-יִוְכִיחַ בְּךָ וְנִכְזָבְתָּ.

לו שְׁתִּים שְׁאֵלְתִי מֵאֶתְךָ אֶל-תִּמְנַע מִמֶּנִּי בְטָרִם אָמוֹת.
 לח שָׂא וּדְבַר-כָּזָב הִרְחִק מִמֶּנִּי רֹאשׁ וְעֶשֶׂר אֶל-תִּתֶּן-לִי
 הִטְרִיפֵנִי לֶחֶם חֲקִי.
 לט פֶּן אֶשְׁבַּע וְכַחֲשֵׁתִי וְאִמְרַתִּי מִי יִהְיֶה;
 וּפֶן-אֲוֹרֵשׁ וְגִנַּבְתִּי וְתַפְשֵׁתִי שֵׁם אֱלֹהִי.
 לי אֶל-תִּלְשֹׁן עֶבֶד אֶל-אֲדֹנָי פֶּן-יִקְלָלְךָ וְאִשְׁמַתָּ.
 ליא דֹּזֵר אָבִיו יִקְלַל וְאֶת-אָמוֹ לֹא יִבְרָךְ.
 ליב דֹּזֵר טָהוֹר בְּעֵינָיו וּמִצָּאתוֹ לֹא רַחֵץ.
 ליג דֹּזֵר מָה-רָמוֹ עֵינָיו וְעַפְעָפִיו יִנְשָׂאוּ.
 ליד דֹּזֵר חֲרָבוֹת שִׁנָּיו וּמֵאֲכָלוֹת מֵתִלְעֶתְיוֹ;
 לָאֲכַל עֲנִיִּים מֵאֶרֶץ וְאֲבִיוֹנִים מֵאָדָם.
 לטו לַעֲלוֹקָה שְׁתִּי בָנוֹת הִבֵּה;
 שְׁלוֹשׁ הִנֵּה לֹא תִשְׁבַּעְנָה אֲרָבַע לֹא-אָמְרוּ הוּן.
 לטז שְׂאוֹל וְעֶצֶר-רַחֵם: אֶרֶץ לֹא-שִׁבְעָה מַיִם וְאֵשׁ לֹא-אָמְרָה הוּן.
 לז עֵין תִּלְעַג לְאָב וְתִבְזֹ לִיקָה־תֵּת-אֵם;
 יְקָרוּהָ עֲרֵבִי-נַחַל וַיֹּאכְלוּהָ בְנֵי-נֶשֶׁר.
 ליח שְׁלֹשָׁה הֵמָּה נִפְלְאוּ מִמֶּנִּי וָאַרְבַּע (וְאַרְבָּעָה) לֹא יִדְעֻתִּים.
 ליט דֶּרֶךְ הַנֶּשֶׁר בְּשָׂמִים דֶּרֶךְ נָחֹשׁ עָלִי-צוּר
 דֶּרֶךְ-אֲנִיָּה בִלְבָב-יָם וְדֶרֶךְ גָּבֵר בְּעִלְמָה.
 לכ כֹּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֹת;
 אֲכָלָה וּמִחַתָּה פִּיהָ וְאָמְרָה לֹא-פָעַלְתִּי אֵין.
 לכא תַּחַת שְׁלוֹשׁ רִגְזָה אֶרֶץ וְתַחַת אֲרָבַע לֹא-תוֹכֵל שְׂאֵת.
 לכב תַּחַת-עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ וְנָבֵל כִּי יִשְׁבַּע-לָחֶם.
 לכג תַּחַת שְׁנוּאָה כִּי תִבְעַל וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבֻרָתָהּ.
 לכד אֲרָבָעָה הֵם קִטְנֵי-אֶרֶץ וְהֵמָּה חֲכָמִים מְחַכְּמִים.
 לכה הַנִּמְלִים עִם לֹא-עֹז וַיִּכְיֵנוּ בִקְיֹץ לַחֲמָם.
 לכו שְׂפָנִים עִם לֹא-עֲצוּם וַיִּשְׁיִמוּ בִסְלַע בֵּיתָם.
 לכו מֶלֶךְ אֵין לְאַרְבֵּה וַיֵּצֵא חֲצֹץ כֶּלֶו.
 לכח שְׂמִמִּית בִּידָיִם תִּתְּפֹשׁ וְהִיא בְּהִיכָלִי מֶלֶךְ.
 לכט שְׁלֹשָׁה הֵמָּה מִיִּטְבִּי צֶעֶד וְאַרְבָּעָה מִיִּטְבִּי לָכֶת.
 לל לֵישׁ גְּבוּר בְּבִהְמָה וְלֹא-יָשׁוּב מִפָּנֶי-כָּל.

ללא זרזיר מתנים או-תיש ומלך אלקום עמו.
ללב אם-נבלת בהתנשא ואם-זמות יד לפה.
ללג כי מיץ חלב יוציא חמאה ומיץ-אף יוציא דם ומיץ אפים יוציא ריב.
ללא דברי למואל מלך משא אשר-יסרתו אמו.
לאב מה-ברי ומה-בר-בטני ומה בר-נדרי.
לאג אל-תתן לנשים חילך ודרכיך למחות מלכין.
לאד אל למלכים למואלאל למלכים שתו-יין ולרוזנים או (אי) שכר.
לאה פן-ישתה וישפח מחקק וישנה דין כל-בני-עני.
לאו תנו-שכר לאובד ויין למרי נפש.
לאז ישתה וישפח רישו ועמלו לא יזכר-עוד.
לאח פתח-פיה לאלם אל-דין כל-בני חלוף.
לאט פתח-פיה שפט-צדק ודין עני ואביון.
לאי אשת-חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה.
לאינ בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר.
לאיב גמלתהו טוב ולא-רע כל ימי חייה.
לאיג דרשה צמר ופשתיים ותעש בחפץ כפיה.
לאיד היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה.
לאטו ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחזק לנערתייה.
לאטז זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטע (נטעה) פרום.
לאיו חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועתייה.
לאיח טעמה כי-טוב סחרה לא-יכפה בליל (בלילה) גרה.
לאיט ידיה שלחה בפישור וכפיה תמכו פלך.
לאכ כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון.
לאכא לא-תירא לביתה משלג: כי כל-ביתה לבש שנים.
לאכב מרבדים עשתה-לה שש וארגמן לבושה.
לאכג נודע בשערים בעלה בשבתו עם-זקני-אריך.
לאכד סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני.
לאכה עז-והדר לבושה ותשחק ליום אחרון.
לאכו פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על-לשונה.
לאכוז צופיה הילכות (הליכות) ביתה ולחם עצלות לא תאכל.

לאכח קמו בְּנֵיהֶ וַיֹּאשְׁרוּהָ בַּעֲלָהּ וַיְהַלְלָהּ.
לאכט רבות בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאֵת עָלִית עַל-בִּלְנָה.
לאל שָׁקַר הַחֹן וְהַבֵּל הִיפִּי: אִשָּׁה יִרְאֵת-יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל.
לאלא תָּנוּ-לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעְרִים מַעֲשִׂיהָ.
אִיּוֹב

אא אִישׁ הָיָה בְּאֶרֶץ עוֹץ אִיּוֹב שְׁמוֹ וְהָיָה הָאִישׁ הַהוּא תָם וְיָשָׁר וִירָא
אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע. **אב** וַיִּוָּלְדּוּ לוֹ שִׁבְעָה בָנִים וְשְׁלוֹשׁ בָּנוֹת. **אג** וַיְהִי מִקְנֵהוּ
שִׁבְעַת אֲלָפֵי צֹאן וְשְׁלֹשַׁת אֲלָפֵי גִמְלִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת צֶמֶד בָּקָר וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת
אֲתוֹנוֹת וַעֲבָדָה רַבָּה מְאֹד וַיְהִי הָאִישׁ הַהוּא גָדוֹל מִכָּל בְּנֵי קֶדֶם. **אד** וְהָלְכוּ
בָנָיו וַעֲשׂוּ מִשְׁתָּה בֵּית אִישׁ יוֹמוֹ וְשָׁלְחוּ וְקִרְאוּ לְשִׁלְשֵׁת אַחִיֹּתֵיהֶם לֵאמֹר
וְלִשְׁתּוֹת עִמָּהֶם. **אה** וַיְהִי כִי הִקִּיפוּ יָמֵי הַמִּשְׁתָּה וַיִּשְׁלַח אִיּוֹב וַיְקַדֵּשׁם וְהִשְׁפִּים
בַּבָּקָר וְהִעֲלָה עֲלוֹת מִסֶּפֶר כָּל־סָפִי אָמַר אִיּוֹב אוֹלִי חֲטָאוּ בָנִי וּבִרְכוּ אֱלֹהִים
בְּלִבָּבְכֶם: כֹּכָה יַעֲשֶׂה אִיּוֹב כָּל הַיָּמִים.
אז וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בָנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה וַיָּבֹא גַם הַשָּׁטָן בְּתוֹכָם. **אז**
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן מֵאֵין תָּבֹא וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת יְהוָה וַיֹּאמֶר מִשׁוּט בְּאֶרֶץ
וַיַּהֲתֹתֶנָּה בָּהּ. **אח** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן הֲשִׁמְתָּ לְבָדַעַל עַבְדִּי אִיּוֹב: כִּי אֵין
כְּמֹהוּ בְּאֶרֶץ אִישׁ תָּם וְיָשָׁר יִירָא אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע. **אט** וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת יְהוָה
וַיֹּאמֶר: הַחֲנֹם יִירָא אִיּוֹב אֱלֹהִים. **אי** הֲלֹא אֵת (אֶתְּהָ) שָׁכַת בַּעֲדוֹ וּבַעֲדַת בֵּיתוֹ
וּבַעֲדַת כָּל אֲשֶׁר לוֹמְסִיבִי: מַעֲשֵׂה יָדָיו בִּרְכָתָהּ וּמִקְנֵהוּ פָּרָץ בְּאֶרֶץ. **איא** וְאוֹלָם
שָׁלַח נָא יָדְךָ וְגַע בְּכָל אֲשֶׁר לוֹאִם לֹא עַל פְּנוֹתֶיךָ יִבְרָכְךָ. **איב** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
הַשָּׁטָן הִנֵּה כָּל אֲשֶׁר לוֹ בְּיַדְךָ אֶלְיוֹ אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ וַיֵּצֵא הַשָּׁטָן מֵעַם פְּנֵי
יְהוָה. **איג** וַיְהִי הַיּוֹם וּבָנָיו וּבָנֹתָיו אֲכָלִים וְשֹׁתִים יַיִן בְּבֵית אַחִיֹּתֵיהֶם הַבְּכוֹר. **איד**
וּמִלֶּאדָּה בָּא אֶל אִיּוֹב וַיֹּאמֶר: הַבָּקָר הֵיוּ חֲרָשׁוֹת וְהָאֲתָנוֹת רָעוֹת עַל יָדֶיךָ. **אטו**
וּתִפֹּל שִׁבָּא וּתִקְחֶם וְאֵת הַנֶּעָרִים הָכּוּ לִפִּי חָרַב וְאִמְלָטָה רַק אֲנִי לְבַדִּי לְהִגִּיד
לָךְ. **אטז** עוֹד זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמֶר אֵשׁ אֱלֹהִים נִפְלָה מִן הַשָּׁמַיִם וּתִבְעַר
בְּצֹאן וּבַנֶּעָרִים וּתִאֲכָלֶם וְאִמְלָטָה רַק אֲנִי לְבַדִּי לְהִגִּיד לָךְ. **איז** עוֹד זֶה מְדַבֵּר
וְזֶה בָּא וַיֹּאמֶר כְּשִׂדִּים שְׁמוֹ שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיִּפְּשְׁטוּ עַל הַגִּמְלִים וַיִּקְחוּם וְאֵת
הַנֶּעָרִים הָכּוּ לִפִּי חָרַב וְאִמְלָטָה רַק אֲנִי לְבַדִּי לְהִגִּיד לָךְ. **אית** עַד זֶה מְדַבֵּר וְזֶה
בָּא וַיֹּאמֶר: בְּנוֹתֶיךָ אֲכָלִים וְשֹׁתִים יַיִן בְּבֵית אַחִיֹּתֵיהֶם הַבְּכוֹר. **איש** וְהִנֵּה
רוּחַ גְּדוֹלָה בָּאָה מֵעֶבֶר הַמִּדְבָּר וַיִּגַע בְּאַרְבַּע פְּנוֹת הַבַּיִת וַיִּפֹּל עַל הַנֶּעָרִים
וַיָּמּוּתוּ וְאִמְלָטָה רַק אֲנִי לְבַדִּי לְהִגִּיד לָךְ. **אכ** וַיָּקָם אִיּוֹב וַיִּקְרַע אֶת מְעָלוֹ וַיִּגְזַז

אֶת רֹאשׁוֹ וַיִּפֹּל אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ. **אכא** וַיֹּאמֶר עֲרֹם יֵצְתִי מִבֶּטֶן אִמִּי וְעֲרֹם אָשׁוּב שָׁמָּה יִהְיֶה נֶתֶן וַיִּהְיֶה לְקַח יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ. **אכב** בְּכָל זֹאת לֹא חָטָא אִיּוֹב וְלֹא נָתַן תַּפְּלָה לְאֱלֹהִים.

בא וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה וַיָּבֹאוּ גַם הַשָּׁטָן בְּתֹכָם לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה. **בב** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן אִי מִזֶּה תָּבֹא וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת יְהוָה וַיֹּאמֶר מִשֵּׁט בָּאָרֶץ וּמִהֶתֶהֱלֵךְ בָּהּ. **בג** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן הֲשִׁמָּתָ לִבְדֹּךָ אֶל עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵין כָּמוֹהוּ בָּאָרֶץ אִישׁ תָּם וְיָשָׁר יִירָא אֱלֹהִים וְסָר מֵרָע וְעָדְנוּ מִחֲזִיק בְּתַמּוֹתָיו וְתִסִּיתָנִי בּוֹ לְבַלְעוֹ חֲנָם. **בד** וַיַּעַן הַשָּׁטָן אֶת יְהוָה וַיֹּאמֶר: עוֹר בְּעֵד עוֹר וְכָל אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁתַּן בְּעֵד נִפְשׁוֹ. **בה** אוּלַם שְׁלַח נָא יָדְךָ וְגַע אֶל עֲצָמוֹ וְאֶל בְּשׂוֹרָאִים לֹא אֶל פְּנִידָה יְבָרְכְּךָ. **בו** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן הִנֵּה בְיָדְךָ: אֲךָ אֶת נִפְשׁוֹ שָׁמַר. **בז** וַיֵּצֵא הַשָּׁטָן מֵאֵת פְּנֵי יְהוָה וַיִּךְ אֶת אִיּוֹב בַּשָּׁחִין רָע מִכָּף רִגְלוֹ עַד (וְעַד) קֶדְקֶדוֹ. **בח** וַיִּקַּח לוֹ חֶרֶשׁ לְהִתְגַּרְדּ בּוֹ וְהוּא יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הָאֶפֶר. **בט** וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ עֲדֹךָ מִחֲזִיק בְּתַמּוֹתֶיךָ בְּרַךְ אֱלֹהִים וּמָת. **בי** וַיֹּאמֶר אֵלָיָה כְּדָבָר אַחַת הִנָּבְלוֹת תִּדְבְּרִים אֶת הַטּוֹב נִקְבַּל מֵאֵת הָאֱלֹהִים וְאֶת הָרָע לֹא נִקְבַּל בְּכָל זֹאת לֹא חָטָא אִיּוֹב בִּשְׁפָתָיו.

ביא וַיִּשְׁמְעוּ שְׁלֹשֶׁת רְעֵי אִיּוֹב אֶת כָּל הָרָעָה הַזֹּאת הַבָּאָה עָלָיו וַיָּבֹאוּ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ אֲלֵיפִז הַתִּימָנִי וּבִלְדָד הַשׁוּחִי וְצוֹפָר הַנַּעֲמָתִי וַיַּעֲדוּ יַחְדָּו לָבוֹא לָנוּד לוֹ וּלְנַחֲמוֹ. **ביב** וַיִּשְׁאוּ אֶת עֵינֵיהֶם מִרְחוֹק וְלֹא הִכִּירוּהוּ וַיִּשְׁאוּ קוֹלָם וַיִּבְכוּ וַיִּקְרְעוּ אִישׁ מֵעַל וַיִּזְרְקוּ עָפָר עַל רֹאשֵׁיהֶם הַשְׁמִימָה. **ביג** וַיִּשְׁבּוּ אֹתוֹ לָאָרֶץ שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת לַיְלוֹת וְאֵין דִּבָּר אֵלָיו דְּבָרָכִי רָאוּ כִּי גִדַּל הַפָּאֵב מְאֹד. **גא** אַחֲרֵי כֵן פָּתַח אִיּוֹב אֶת פִּיהוּ וַיִּקְלַל אֶת יוֹמוֹ.

גב וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר.

גג יֹאבֵד יוֹם אֲוִלָּד בּוֹ וְהַלֵּילָה אָמַר הָרָה גִּבֹּר.

גד הַיּוֹם הַהוּא יְהִי-חֹשֶׁךְ:

אֶל-יִדְרָשׁוּהוּ אֱלֹהִים מִמַּעַל וְאֶל-תּוֹפֵעַ עָלָיו נִהָרָה.

גה וַיִּגְאֲלוּ חֹשֶׁךְ וְצִלְמוֹת תַּשְׁכֵּן-עָלָיו עֲנָנָה יִבְעֲתוּהוּ כְּמִרְיֵי יוֹם.

גו הַלֵּילָה הַהוּא יִקְחֵהוּ-אֶפֶל:

אֶל-יַחַד בִּימֵי שָׁנָה בְּמִסְפַּר יָרִיחִים אֶל-יָבֵא.

גז הִנֵּה הַלֵּילָה הַהוּא יְהִי גִלְמוּד אֶל-תָּבֹא רִנָּה בּוֹ.

גח יִקְבְּהוּ אַרְרֵי-יוֹם הַעֲתִידִים עָרֹר לְוִיתָן.

גט יַחֲשִׁכּוּ כּוֹכְבֵי נִשְׁפּוֹ: יָקוּ-לָאוּר וְאֵין וְאֶל-יִרְאָה בְּעַפְעַפֵּי-שָׁחַר.

גי כי לא סגר דלתתי בטני ויסתר עמל מעיני.
 גיא למה לא מרחם אמות מבטן יצאתי ואגוע.
 גיב מדוע קדמוני ברקים ומה-שדים כי אינק.
 גיג כי-עתה שכבתי ואשקוט ישנתי אז ינוח לי.
 גיד עם-מלכים ויעצי ארץ הבנים חרבות למו.
 גטו או עם-שרים זהב להם הממלאים בתיהם כסף.
 גטז או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא-ראו אור.
 גיז שם רשעים חדלו רגז ושם ינוחו יגיעי כח.
 גיח יחד אסירים שאננו לא שמעו קול נגש.
 גיט קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו.
 גכ למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש.
 גכא המחכים למות ואיננו ויחפרהו ממטמונים.
 גכב השמחים אלי-גיל ישישו כי ימצאו-קבר.
 גכג לגבר אשר-דרך נסתרה ויסד אלוה בעדו.
 גכד כי-לפני לחמי אנחתי תבא ויתכו כמים שאגתי.
 גכה כי פחד פחדתי ויאיתיני ואשר יגרתני יבא לי.
 גכו לא שלותי ולא שקטתי ולא-נחתי ויבא רגז.
 דא ויען אליפו התימני ויאמר.
 דב הנסה דבר אליך תלאה ועצר במלין מי יוכל.
 דג הנה יסרת רבים ויגדים רפות תחזק.
 דד כושל יקימון מליך וברכים כרעות תאמץ.
 דה כי עתה תבוא אליך ותלא תגע עדיך ותבהל.
 דו הלא יראתך כסלתך תקנותך ותם דרכיך.
 דז זכר-נאמי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו.
 דח באשר ראיתי חרשי און וזרעי עמל יקצרהו.
 דט מנשמת אלוה יאבדו ומרוח אפו יכלו.
 די שאגת אריה וקול שחל ושני כפירים נתעו.
 דיא ליש אבד מבלי-טורף ובני לביא יתפרדו.
 דיב ואלי דבר יגנב ותקח אזני שמץ מנהו.
 דיג בשעפים מחזינות לילה בנפל תרדמה על-אנשים.
 דיד פחד קראני ורעדה ורב עצמותי הפחיד.

דטו וְרוּחַ עַל-פְּנֵי יַחֲלֹף תִּסְמַר שְׁעֶרֶת בְּשָׂרִי.
דטז יַעֲמֹד וְלֹא אֶכִּיר מֶרְאֵהוּ תִּמְוִינָה לִנְגֹד עֵינִי
דממה וְקוֹל אֲשַׁמֶּע.
דזו הָאֲנוּשׁ מֵאֲלוֹהִי יִצְדָּק אִם מַעֲשֵׂהוּ יִטְהַר-גָּבֵר.
דיח הֵן בַּעֲבָדָיו לֹא יֶאֱמִין וּבִמְלֶאכָיו יֵשִׁים תִּהְלֶה.
דיט אִף שִׁכְנֵי בְּתִי-חֲמֹרָאֲשֶׁר-בַּעֲפָר יִסּוּדָם: יִדְכָּאוּם לִפְנֵי-עֵשׂ.
דכ מִבֶּקֶר לָעֶרֶב יִפְתּוּ מִבְּלִי מַשִּׁים לִנְצַח יֹאבְדוּ.
דכא הֲלֹא-נִסֵּעַ יִתְרָם בָּם יָמוּתוּ וְלֹא בַּחֲכָמָה.
הא קָרָא-נָא הֵיזֵעַ עוֹנֵךְ וְאֶל-מִי מִקְדָּשִׁים תִּפְנֶה.
הב כִּי-לֵאווִיל יִהְרַג-כָּעֵשׂ וּפִתָּה תִּמְוִינָה קִנְיָה.
הג אֲנִי-רָאִיתִי אוֹיֵל מִשְׁרִישׁ וְאֶקוּב נֹוהוּ פִּתְאֻם.
הד יִרְחֲקוּ בָנָיו מִיֵּשֶׁעַ וְיִדְכָּאוּ בְּשַׁעַר וְאִין מִצִּיל.
הה אֲשֶׁר קִצְרוּ רָעַב יֹאכְלוּאֶל-מִצְנִים יִקְחֵהוּ וְשֶׁאֵף צָמִים חִילָם.
הו כִּי לֹא-יֵצֵא מֵעֶפֶר אָוֶן וּמֵאֲדָמָה לֹא-יִצְמַח עָמָל.
הז כִּי-אָדָם לַעֲמֹל יוֹלֵד וּבְנֵי-רָשָׁף יִגְבִּיהוּ עוֹף.
הח אוֹלָם־אֲנִי אֲדַרְשׁ אֶל-אֵל וְאֶל-אֱלֹהִים אֲשִׁים דְּבִרְתִּי.
הט עֲשֵׂה גְדֻלוֹת וְאִין חֶקֶר נִפְלְאוֹת עַד-אִין מִסְפָּר.
הי הִנֵּתָן מָטָר עַל-פְּנֵי-אֶרֶץ וְשַׁלַּח מַיִם עַל-פְּנֵי חוּצוֹת.
היא לָשׁוּם שְׁפָלִים לְמָרוֹם וְקִדָּרִים שְׁגִבּוּ יֵשַׁע.
היב מִפֶּר מַחֲשָׁבוֹת עֲרוּמִים וְלֹא-תַעֲשֶׂנָּה יְדִיהֶם תִּשְׁיֶה.
היג לֵכֵד חֲכָמִים בְּעֶרְמָם וַעֲצַת נִפְתָּלִים נִמְהָרָה.
היד יוֹמָם יִפְגְּשׁוּ-חֶשֶׁךְ וְכִלְיָה יִמְשָׁשׁוּ בַּצְהָרִים.
הטו וַיֵּשַׁע מִחֶרֶב מִפִּיָּהֶם וּמִיַּד חֲזָק אֲבִיוֹן.
הטז וַתֵּהִי לְדָל תִּקְוָה וְעֲלֹתָה קִפְצָה פִּיָּה.
היז הִנֵּה אֲשֶׁרִי אָנוּשׁ יוֹכְחֵנוּ אֱלֹהִי וּמוֹסֵר שְׁדֵי אֵל-תִּמְאָס.
היח כִּי הוּא יִכְאִיב וַיַּחֲבֹשׁ יִמְחָץ וַיִּדּוּ תִרְפִּינָה.
היט בְּשֵׁשׁ צָרוֹת יִצְיִלְךָ וּבְשִׁבַּע לֹא-יִגַּע בְּךָ רָע.
הכ בְּרָעַב פָּדַךְ מִמָּוֶת וּבִמְלַחְמָה מִיַּד חֶרֶב.
הכא בְּשׁוּט לָשׁוֹן תִּחַבֵּא וְלֹא-תִירָא מִשֹּׁד כִּי יָבוֹא.
הכב לָשׁוֹד וּלְכָפֹן תִּשְׁחָק וּמַחֲיַת הָאֶרֶץ אֵל-תִּירָא.
הכג כִּי עִם-אֲבִנֵי הַשָּׂדֶה בְּרִיתְךָ וְחַיִּית הַשָּׂדֶה הַשְׁלָמָה-לָךְ.

הכז וַיַּדְעַתָּ כִּי-שְׁלוֹם אֶהְיֶה וַיִּקְדַּתְּ נֹדֶף וְלֹא תַחֲטָא.
הכה וַיַּדְעַתָּ כִּי-רַב זֶרַעְךָ וַצֹּאצְאֶיךָ כַּעֲשָׂב הָאָרֶץ.
הכו תָּבוֹא בְּכָל־אֱלִי-קָבֶר כַּעֲלוֹת גְּדִישׁ בָּעֵתוֹ.
הכז הִנֵּה-זֹאת חֲקִרְנוּהָ כֵּן-הִיא שְׁמַעְנָה וְאַתָּה דַע-לָךְ.
וא וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר.

וב לוֹשָׁקוֹל יִשְׁקַל כַּעֲשִׂי וְהִיתִי (וְהוֹתִי) בְּמֵאזְנִים יִשְׂאוּ-יָחַד.
וג כִּי-עֲתֵהֶם מִחוּל יָמִים יִכָּבֵד עַל-כֵּן דִּבְרִי לָעוֹ.
וד כִּי חֲצִי שְׂדֵי עַמְדֵי־אֲשֶׁר חֲמַמְתָּם שְׂתֵה רוּחִי בַעֲוֹתֵי אֱלוֹהִי יַעֲרֻכּוּנִי.
וה הִינֵה־קֶ-פָּרָא עָלַי-דָּשָׂא אִם יִגְעָה-שׁוֹר עַל-בְּלִילוֹ.
וו הִיאֲכַל תִּפְּל מִבְּלִי-מָלַח אִם-יֵשׁ-טַעַם בְּרִיר חֲלָמוֹת.
וז מֵאֲנָה לִנְגוּעַ נַפְשִׁי הִמָּה כְּדוֹי לַחֲמִי.
וח מִי-יִתֵּן תָּבוֹא שְׁאֵלָתִי וְתִקּוֹתִי יִתֵּן אֱלוֹהִי.
וט וַיֹּאֲלֵ אֱלוֹהִי וַיִּדְכֹּאֲנִי יִתֵּר יָדוֹ וַיִּבְצָעֵנִי.
וי וְתִהְיֶ-עוֹד נַחֲמָתִי וְאַסְלָדָה בְּחִילָה לֹא יַחְמוּל:
כִּי-לֹא כַחַדְתִּי אֲמָרִי קְדוֹשׁ.

ויא מֶה-כָּחִי כִי-אֵי־חַל וּמֶה-קֶצִי כִי-אֲאָרִיךְ נַפְשִׁי.
ויב אִם-כָּח אֲבָנִים כָּחִי אִם-בְּשָׂרִי נַחוּשׁ.
ויג הֲאִם אֵין עֲזָרָתִי בִי וְתִשְׁיָה נִדְחָה מִמֶּנִּי.
ויד לִמָּס מִרְעָהוּ חֲסֵד וַיִּרְאֵת שְׂדֵי יַעֲזוֹב.
וטו אֲחִי בְּגָדוֹ כְּמוֹ-נָחַל כַּאֲפִיק נְחָלִים יַעֲבְרוּ.
וטז הַקְּדָרִים מִנִּי-קָרַח עָלִימוּ וַתַּעֲלֶם-שִׁלְג.
ויו בָּעֵת יִזְרְבוּ נֶצֱמָתוֹ בְּחֶמּוֹ נִדְעָכוּ מִמְּקוֹמָם.
ויח יִלְפָתוּ אֲרָחוֹת דֶּרֶכָם יַעֲלוּ בַתְּהוֹ וַיֹּאבִדוּ.
ויט הַבֵּיטוּ אֲרָחוֹת תִּמָּא הִלִּיכְתָּ שְׂבָא קוֹו-לָמוֹ.
וכ בָּשׂוּ כִי-בָטַח בָּאוּ עֲדִיָּה וַיִּחַפְּרוּ.

וכא כִּי-עֲתֵה הֵייתָם לֹא תִרְאוּ חֲתַת וְתִירְאוּ.
וכב הֲכִי-אֲמַרְתִּי הָבּוּ לִי וּמִכַּחֲכֶם שִׁחְדוּ בַעֲדִי.
וכג וּמִלְטוֹנִי מִיַּד-צָר וּמִיַּד עָרִיצִים תִּפְדּוּנִי.
וכד הוֹרֹנִי וְאֲנִי אַחֲרִישׁ וּמֶה-שְׁגִיתִי הִבִּינוּ לִי.
וכה מֶה-נִּמְרָצוּ אֲמָרִי-יֵשֶׁר וּמֶה-יִזְכִּיחַ הוֹכַח מִכָּם.
וכו הִלְהוֹכַח מְלִים תַּחֲשִׁבוּ וּלְרוּחַ אֲמָרִי נוֹאֵשׁ.

וכז אף-על-גיתום תפילו ותכרו על-ריעכם.
וכח ועתה הואילו פנו-בי ועל-פניכם אם-אכזב.
וכט שובו-נא אל-תהי עולה ושבי (ושבו) עוד צדקי-בה.
ול היש-בלשוני עולה אם-חכי לא-יבין הוות.
זא הלא-צבא לאנוש על- (עלי-) ארץ וכימי שכיר ימיו.
זב כעבד ישאף-צל וכשכיר יקנה פעלו.
זג כן הנחלתני לי ירחי-שוא ולילות עמל מנו-לי.
זד אם-שכבתני ואמרתני מתי אקום ומדד-ערב
 ושבעתי נדדים עדי-נשף.
זה לבש בשרי רמה וגיש (וגוש) עפר עורי רגע וימאס.
זו ימי קלו מני-ארג ויכלו באפס תקנה.
זז זכר כי-רוח חיי לא-תשוב עיני לראות טוב.
זח לא-תשורני עין ראי עיניך בי ואינני.
זט כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה.
זי לא-ישוב עוד לביתו ולא-יפירו עוד מקמו.
זיא גם-אני לא אחשך-פי:
זיב אדברה בצר רוחי אשיחה במר נפשי.
זיג היס-אני אם-תנין: כי-תשים עלי משמר.
זיח כי-אמרתני תנחמני ערשי ישא בשיחי משכבי.
זיד וחתתני בחלמות ומחזינות תבעתני.
זטו ותבחר מחנק נפשי מות מעצמותי.
זטז מאסתי לא-לעלם אחיה חדל ממני כי-הבל ימי.
זיז מה-אנוש כי תגדלנו וכי-תשית אלו לבד.
זיח ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחנונו.
זיט כמה לא-תשעה ממני לא-תרפני עד-בלעי רקי.
זכ חטאתי מה אפעל לך נצר האדם:
 כמה שמתני למפגע לך ואהיה עלי למשא.
זכא ומה לא-תשא פשעי ותעביר את-עוני:
 כי-עתה לעפר אשכב ושחרתני ואינני.
זכב ויען בלדד השוחי ויאמר.
זכג עד-אן תמקל-אלה ורוח כביר אמרי-פיד.

חג האל יענות מִשְׁפָּט וְאִם-שֹׁדֵי יַעֲוֹת-צִדֵּק.
חד אִם-בְּנִיד חֲטָאוּ-לוֹ וַיִּשְׁלַחֲם בִּיד-פִּשְׁעָם.
חה אִם-אַתָּה תִּשְׁחַר אֶל-אֵל וְאֶל-שֹׁדֵי תִתְחַנֵּן.
חו אִם-זָד וַיִּשָּׁר אַתָּה: כִּי-עַתָּה יַעִיר עֲלֶיךָ וְשִׁלֵּם נֹת צִדִּיקָךְ.
חז וְהָיָה רִאשִׁיתָךְ מִצֶּעַר וְאַחֲרִיתָךְ יִשְׁגָּה מְאֹד.
חח כִּי-שָׁאֵל-נָא לְדֹר רִישׁוֹן וְכוֹנֵן לַחֲקֹר אֲבוֹתָם.
חט כִּי-תִמּוֹל אֲנַחְנוּ וְלֹא נִדְעַ: כִּי צַל יִמִּינוּ עָלֵי-אֶרֶץ.
חי הֲלֹא-הֵם יוֹרוּךְ יֹאמְרוּ לָךְ וּמִלֵּבָם יוֹצֵאוּ מַלְּיָם.
חיא הִיגָאָה-גִּמָּא בְּלֹא בָצָה יִשְׁגָּה-אָחוּ בְּלִי-מָיִם.
חיב עֲדָנוּ בָּאֲבוֹ לֹא יִקְטֹף וְלִפְנֵי כָל-חֲצִיר יִיבֹשׁ.
חיג כְּנֹאֲרָחוֹת כָּל-שִׁכְחִי אֵל וְתִקּוֹת חֲנוּף תִּאֲבֹד.
חיד אֲשֶׁר-יִקּוּט כֶּסֶלּוֹ וּבֵית עֲכָבִישׁ מִבְּטָחוֹ.
חטו יִשְׁעֵן עַל-בֵּיתוֹ וְלֹא יַעֲמֹד יַחֲזִיק בּוֹ וְלֹא יִקּוּם.
חטז רָטֹב הוּא לִפְנֵי-שָׁמֶשׁ וְעַל גִּנְתּוֹ יִנְקֹתוֹ תִּצָּא.
חיו עַל-גֵּל שָׁרָשָׁיו יִסְבְּכוּ בֵּית אֲבָנִים יַחֲזֶה.
חיח אִם-יִבְלַעְנוּ מִמָּקְמוֹ וְכַחֵשׁ בּוֹ לֹא רִאִיתִיךָ.
חיט הֵן-הוּא מְשׁוֹשׁ דֶּרֶכּוֹ וּמַעֲפָר אַחֵר יִצְמָחוּ.
חק הֵן-אֵל לֹא יִמָּאֵס-תָּם וְלֹא-יַחֲזִיק בִּיד-מִרְעִים.
חכא עַד-יִמְלָה שְׁחוֹק פִּיד וּשְׁפָתֶיךָ תִּרְוַעָה.
חכב שִׁנְאִידָךְ יִלְבָּשׁוּ-בִּשְׂת וְאַהֲלֵךְ רִשְׁעִים אֵינָנוּ.
טא וַיַּעַן אֵיזֹב וַיֹּאמֶר.
טב אָמֵנָם יִדְעֹתִי כִי-כֵן וַיֵּמָה-יִצְדֵּק אֲנוֹשׁ עִם-אֵל.
טג אִם-יַחֲפֹץ לָרִיב עִמּוֹ לֹא-יַעֲנֵנוּ אַחַת מִנִּי-אֱלֹף.
טד חֲכָם לֵבָב וְאַמִּיץ כַּח מִי-הִקְשָׁה אֱלֹיו וַיִּשְׁלָם.
טה הַמַּעֲתִיק הָרִים וְלֹא יִדְעוּ אֲשֶׁר הִפְכָם בְּאִפּוֹ.
טו הַמִּרְגִּיז אֶרֶץ מִמְּקוֹמָהּ וְעַמּוּדֶיהָ יִתְפַּלְצוּן.
טז הָאֹמֶר לַחֲרֹס וְלֹא יִזְרַח וּבָעַד כּוֹכָבִים יַחֲתֹם.
טח נָטָה שָׁמַיִם לְבָדּוֹ וְדוֹרָךְ עַל-בְּמַתֵּי יָם.
טט עֲשֵׂה-עֵשׂ כְּסִיל וְכִימָה וְחִדְרֵי תַמָּן.
טי עֲשֵׂה גְדִלוֹת עַד-אֵין חֲקֹר וּנְפִלְאוֹת עַד-אֵין מִסְפָּר.
טיא הֵן יַעֲבֹר עָלֵי וְלֹא אֶרְאֶה וַיַּחֲלֹף וְלֹא-אֲבִין לוֹ.

טיב הן יחיתוף מי ישיבנו מי-יאמר אליו מה-תעשה.
טיג אלוה לא-ישיב אפו תחתו שחחו עזרי רהב.
טיד אף כי-אנכי אעננו אבחרה דברי עמו.
טטו אשר אם-צדקתי לא אענה למשפטי אתחנן.
טטז אם-קראתי ויענני לא-אמין כי-יִאֲזִין קולי.
טיו אשר-בשערה ישובני והרבה פצעי חנם.
טיח לא-יתנני השב רוחי: כי ישבעני ממררים.
טיט אם-לכח אמיץ הנה ואם-למשפט מי יועידני.
טכ אם-אצדק פי ירשיעני תם-אני ויעקשני.
טכא תם-אני לא-אדע נפשי אמאס חיי.
טכב אחת היא: על-כן אמרתיתם ורשע הוא מכלה.
טכג אם-שוט ימית פתאם למסת נקים ילעג.
טכד ארץ נתנה ביד-רשע פני-שפטיה יכסה
אם-לא אפוא מי-הוא.
טכה וימי קלו מני-רך ברחו לא-ראו טובה.
טכו חלפו עם-אניות אבה כנשר יטוש עלי-אכל.
טכז אם-אמרי אנשכחה שיחי אעזבה פני ואבליגה.
טכח יגרתני כל-עצבתי ידעתי כי-לא תנקני.
טכט אנכי ארשע למה-זה הבל איגע.
טל אם-התרחתני במו- (במי-) שֶׁלֵג והזכותי בבר כפי.
טלא אז בשחת תטבליני ותעבוני שלמותי.
טלב כי-לא-איש כמוני אעננו נבוא יחדו במשפט.
טלג לא יש-בינינו מוכיח ישת ידו על-שנינו.
טלד יסר מעלי שבטו ואמתו אל-תבעתני.
טלה אדברה ולא איראנו: כי לא-כן אנכי עמדי.
יא נקטה נפשי בחיי: אעזבה עלי שיחי אדברה במר נפשי.
יב אמר אל-אלוה אל-תרשיעני הודיעני על מה-תריבני.
יג הטוב לך כי תעשקכי-תמאס יגיע כפיך ועל-עצת רשעים הופעת.
יד העיני בשר לך: אם-כראות אנוש תראה.
יה הכימי אנוש ימיד: אם-שנותיך כימי גבר.
יו כי-תבקש לעוני ולחטאתי תדרוש.

יז על-דעתך כי-לא אֶרְשָׁע וְאִין מִיָּדְךָ מִצִּיל.
 יח יָדִיךָ עֲצֹבוֹנִי וַיַּעֲשׂוּנִי יַחַד סָבִיב וַתִּבְלַעֲנִי.
 יט זָכַר-נָא כִּי-בַחֲמֹר עָשִׂיתָנִי וְאֶל-עֹפֹר תִּשְׁיִבֵנִי.
 יי הֲלֹא כָחֹלֶב תַּתִּיכֵנִי וְכִגְבָּנָה תִּקְפִּיאֵנִי.
 ייא עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישָׁנִי וּבַעֲצָמוֹת וְגִידִים תִּשְׁכָּכֵנִי.
 ייב חַיִּים וְחֹסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי וּפִקְדָתְךָ שְׁמֶרָה רוּחִי.
 ייג וְאַלֶּה צָפְנֹת בִּלְבָבְךָ יָדַעְתִּי כִּי-זֹאת עִמָּךְ.
 ייד אִם-חֲטֹאתִי וּשְׁמִרְתָּנִי וּמַעֲוֹנִי לֹא תִנְקֵנִי.
 יטו אִם רָשַׁעְתִּי אֱלֹלִי לִי וְצִדְקָתִי לֹא-אֶשָּׂא רֹאשִׁי
 שִׁבַּע קָלוֹן וִירָאָה עֲנִי.
 יטז וַיִּגָּאָה כִּשְׁחַל תִּצּוּדֵנִי וַתִּשָּׁב תִּתְפַּלָּא-בִּי.
 ייז תִּתְחַדֵּשׁ עֵדִיךָ נִגְדִי וְתִרְבַּב כַּעֲשָׂךְ עִמָּדִי חֲלִיפוֹת וְצָבָא עִמִּי.
 ייח וְלָמָּה מִרְחֹם הִצֵּאתָנִי אֲגֹוע וְעִין לֹא-תִרְאֵנִי.
 ייט כַּאֲשֶׁר לֹא-הָיִיתִי אֶהְיֶה מִבֶּטֶן לִקְבֹּר אוֹיֵב.
 יכ הֲלֹא-מָעַט יָמֵי יַחַדְל (וְחֻדָּל) יִשִּׁית (וְשִׁית) מִמֶּנִּי וְאֲבָלִיגָה מָעַט.
 יכא בְּטָרִם אֵלֶיךָ וְלֹא אָשׁוּב אֶל-אַרְצְךָ חֹשֶׁךְ וְצִלְמוֹת.
 יכב אֲרָץ עֲפָתָה כִּמוֹ אֶפְלָצְלָמוֹת וְלֹא סִדְרִים וַתִּפֹּעַ כִּמוֹ-אֶפֶל.
 יכא וַיַּעַן צֹפֵר הַנֶּעֱמָתִי וַיֹּאמֶר.
 יכב הָרַב דְּבָרִים לֹא יַעֲנֶה וְאִם-אִישׁ שְׁפָתַיִם יִצְדֹק.
 יכג בְּדִיךָ מֹתִים יַחֲרִישׁוּ וַתִּלְעַג וְאִין מִכֹּלָם.
 יכד וַתֹּאמֶר זֶךְ לִקְחִי וְיִבֵּר הָיִיתִי בְּעֵינֶיךָ.
 יכה וְאוֹלָם מִי יִתֵּן אֱלֹהֵי דְבָר וַיִּפְתַּח שְׁפָתָיו עִמָּךְ.
 יכו וַיִּגַּד-לָךְ תַּעֲלָמוֹת חֲכָמָה כִּי-כִפְלִים לְתוֹשֵׁיָהּ
 וְדַע כִּי-יִשָּׂה לָךְ אֱלֹהִים מַעֲוֹנָה.
 יכז הַחֲקֹר אֱלֹהִים תִּמְצָא אִם עַד-תִּכְלִית שְׂדֵי תִמְצָא.
 יכח גְּבַהֵי שָׁמַיִם מֵה-תִּפְעֵל עֲמָקָה מִשְׁאוֹל מֵה-תִּדְע.
 יכט אֲרָכָה מֵאַרְצְךָ מִדָּה וּרְחֹבָה מִנִּי-יָם.
 ילא אִם-יִחַלֵּף וַיִּסְגִּיר וַיִּקְהִיל וּמִי יִשְׁיִבֵנוּ.
 ילא כִּי-הוּא יָדַע מִתִּי-שׂוֹא וַיִּרָא-אֶן וְלֹא יִתְבּוֹנֵן.
 ילב וְאִישׁ נָבוֹב יִלְבֵּב וְעִיר פָּרָא אָדָם יוֹלֵד.
 ילג אִם-אַתָּה הַכִּינוֹתָ לָבֶךָ וּפְרִשְׁתָּ אֱלֹוִי כִפְיָךְ.

יאיז אם-און בידד הרחיקהו ואל-תשכן באהלך עולה.
יאתו כי-אז תשא פניך ממום והיית מצק ולא תירא.

יאתו כי-אתה עמל תשכח כמים עברו תזכר.
יאיזו ומצהרים יקום חלד תעפה כבקר תהיה.
יאיח ובטחת כי-יש תקוה וחפרת לבטח תשכב.
יאיט ורבצת ואין מחריד וחלו פניך רבים.
יאת ועיני רשעים תכלינה: ומנוס אבד מנהם ותקוותם מפח-נפש.
יבא ויען איוב ויאמר.

יבב אמנם כי אתם-עם ועמכם תמות חכמה.
יבג גם-לי לבב כמוכם-לא-נפל אנכי מכם ואת-מי-אין כמו-אלה.
יבד שחק לרעהו אהיהקרא לאלוה ויענהו שחוק צדיק תמים.
יבה לפיד בוז לעשותות שאנן נכון למועדי רגל.
יבו ישליו אהלים לשדדים ובטחות למרגיזי אל לאשר הביא אלוה בידו.
יבוז ואולם שאל-נא בהמות ותרך ועוף השמים ונגד-לך.
יבח או שיח לארץ ותרך ויספרו לך דגי הים.
יבט מי לא-נדע בכל-אלה: כי יד-יהוה עשתה זאת.
יבי אשר בידו נפש כל-חי ורוח כל-בשר-איש.
יביא הלא-אין מליו תבחן וחד אכל יטעם-לו.
יביב ביששים חכמה וארך ימים תבונה.
יביג עמו חכמה וגבורה לו עצה ותבונה.
יביד הן יהרוס ולא יבנה יסגר על-איש ולא יפתח.
יבטו הן יעצר במים ויבשו וישלחם ויהפכו ארץ.
יבטז עמו עז ותושיה לו שגג ומשגה.
יבז מוליד יועצים שולל ושפטים יהולל.
יביח מוסר מלכים פתח ויאסור אזור במתניהם.
יביט מוליד כהנים שולל ואתנים יסלף.
יבכ מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקח.
יבכא שופך בוז על-נדיבים ומזיח אפיקים רפה.
יבכב מגלה עמקות מני-חשך ויצא לאור צלמות.
יבכג משגיא לגוים ויאבדם שטח לגוים וינחם.

יבכד מִסִּיר לֵב רָאשִׁי עִם-הָאָרֶץ וַיִּתְּעַם בְּתַהוֹ לֹא-דָרָךְ.
יבכה יִמְשְׁשׁוּ-חֲשָׁךְ וְלֹא-אוֹר וַיִּתְּעַם כְּשֹׁכּוֹר.
יגא הֵן-כָּל רָאֲתָה עֵינִי שְׁמָעָה אֲזִנִּי וַתִּבֶּן לָהּ.
יגב כִּדְעַתְכֶם יִדְעַתִּי גַם-אֲנִי לֹא-נִפֹל אֲנֹכִי מִכֶּם.
יגג אוּלָם אֲנִי אֶל-שִׂדֵי אֲדָבָר וְהוֹכַח אֶל-אֶחָפֶז.
יגד וְאוּלָם אַתֶּם טָפְלִי-שָׁקֶר רָפְאִי אֶלְל כְּלָכֶם.
יגה מִי-יִתֵּן הַחֲרָשׁ תַּחֲרִישׁוֹן וַתְּהִי לָכֶם לְחֻכְמָה.
יגו שְׁמָעוּ-נָא תוֹכַחְתִּי וְרַבּוֹת שְׁפָתַי הִקְשִׁיבוּ.
יגז הֲלֹאֵל תִּדְבְּרוּ עוֹלָה וְלוֹ תִדְבְּרוּ רַמְיָה.
יגח הִפְנִיו תִּשְׁאוּן אִם-לֹאֵל תִּרְיבוּן.
יגט הַטּוֹב כִּי-יַחְקֹר אֶתְכֶם אִם-כֹּהֲתֵל בְּאַנוּשׁ תִּתְּהִלּוּ בּוֹ.
יגי הוֹכַח יוֹכִיחַ אֶתְכֶם אִם-בִּסְתֵּר פָּנִים תִּשְׁאוּן.
יגיא הֲלֹא שְׁאֲתוּ תִבְעֵת אֶתְכֶם וּפִחֲדוּ יִפֹּל עֲלֵיכֶם.
יגיב זְכַרְנֵיכֶם מִשְׁלִי-אֶפֶר לְגַבִּי-חֲמֹר גְּבִיכֶם.
יגיג הַחֲרִישׁוּ מִמֶּנִּי וְאֲדַבְּרָה-אֲנִי וַיַּעֲבֹר עָלַי מָה.
יגיד עַל-מָה אֲשָׂא בְּשָׂרִי בְּשָׁנִי וְנִפְּשִׁי אֲשִׁים בְּכַפִּי.
יגטו הֵן יִקְטֹלֵנִי לֹא (לוֹ) אֵיחָל אֶדְ-דָּרְכִי אֶל-פָּנָיו אוֹכִיחַ.
יגטז גַּם-הוּא-לִי לִישׁוּעָה: כִּי-לֹא לִפְנָיו חֲנוּף יָבוֹא.
יגיו שְׁמָעוּ שְׁמוֹעַ מַלְתִּי וְאַחֲוִיתִי בְּאֲזֵנֵיכֶם.
יגיא הִנֵּה-נָא עֲרֹכְתִי מִשְׁפָּט יִדְעַתִּי כִּי-אֲנִי אֶצְדָּק.
יגיט מִי-הוּא זָרִיב עֲמָדִי: כִּי-עֲתָה אַחֲרִישׁ וְאַגְוֹעַ.
יגכ אֶדְ-שִׁתִּים אֶל-תַּעֲשׂ עֲמָדִי אֲזִי מִפְּנִידָה לֹא אֶסְתֵּר.
יגכא כִּפְּךָ מַעֲלֵי הַרְחֵק וְאַמְתֵּךְ אֶל-תִּבְעֵתִנִּי.
יגכב וּקְרָא וְאֲנֹכִי אֶעֱנֶה אוֹ-אֲדַבֵּר וְהִשְׁיבֵנִי.
יגכג כִּפְּמָה לִי עֲזוֹנוֹת וַחֲטָאוֹת פִּשְׁעֵי וַחֲטָאֹתַי הִדִּיעֵנִי.
יגכד לָמָה-פְּנִידָה תִסְתִּיר וַתַּחֲשִׁבֵנִי לְאוֹיֵב לָךְ.
יגכה הֲעֵלָה נִדָּף תַּעֲרוֹץ וְאֶת-קֶשׁ יָבֵשׁ תִּרְדֹּף.
יגכו כִּי-תִכְתֵּב עָלַי מְרֻרוֹת וַתוֹרִישֵׁנִי עֲזוֹנוֹת נְעוּרֵי.
יגכז וַתִּשֶׂם בְּסֹד רַגְלִי וַתִּשְׁמֹר כָּל-אַרְחוֹתַי
עַל-שְׂרָשֵׁי רַגְלִי תִתְחַקֶּה.
יגכח וְהוּא כָּרֻקֵּב יִבְלֶה כְּבָגֵד אֲכָלוּ עֵשׂ.

ידא אָדָם יְלוּד אִשָּׁה קָצָר יָמִים וּשְׁבַע-רָגִז.
ידב כְּצִיץ יָצָא וַיָּמָל וַיִּבְרַח כְּצֹל וְלֹא יַעֲמוּד.
ידג אָף-עַל-זֶה פָּקַחְתָּ עֵינֶיךָ וְאֹתִי תְּבִיא בְּמִשְׁפָּט עֲמֶיךָ.
ידד מִי-יִתֵּן טָהוֹר מִטָּמֵא לֹא אֶחָד.
ידה אִם חֲרוּצִים יָמִיוּמֶסֶפֶר-חֲדָשִׁיו אֲתָךְ: חָקוּ עָשִׂיתָ וְלֹא יַעֲבֹר.
ידו שְׁעָה מַעֲלִיו וַיִּחְדָּל עַד-יִרְצָה כְּשָׂכִיר יוֹמוֹ.
ידז כִּי יֵשׁ לַעֲץ תִּקְוָה:
אִם-יִכָּרֵת וְעוֹד יִחְלִיף וַיִּנָּקְתוּ לֹא תִחְדָּל.
ידח אִם-יִזְקִין בְּאַרְצָה שְׂרָשׁוֹ וּבַעֲפָר יָמוּת גִּזְעוֹ.
ידט מֵרִיחַ מִים יִפְרַח וְעֹשֶׂה קָצִיר כָּמוֹ-נָטַע.
ידי וְגִבֹּר יָמוּת וַיִּחַלֵּשׁ וַיִּגּוּעַ אָדָם וְאִינוֹ.
ידיא אֲזָלוּ-מִים מִנִּי-יָם וְנָהָר יִחַרֵּב וַיִּבָּשׁ.
ידיב וְאִישׁ שָׁכַב וְלֹא-יָקוּם:
עַד-בִּלְתִּי שְׁמִים לֹא יִקְיָצוּ וְלֹא-יַעֲרוּ מִשְׁנָתָם.
ידיג מִי יִתֵּן בְּשֵׁאוֹל תִּצְפֹּנֵנִי תִסְתִּירֵנִי עַד-שׁוּב אֶפְדָּךְ
תִּנְשִׂית לִי חֶק וְתִזְכְּרֵנִי.
ידיד אִם-יָמוּת גִּבֹּר הַיְחִיָּה:
כָּל-יָמֵי צָבָאֵי אֵיחָל עַד-בּוֹא חֲלִיפָתִי.
ידטו תִּקְרָא וְאַנְכִי אֶעֱנֶךָ לַמַּעֲשֶׂה יָדֶיךָ תִּכְסֹּף.
ידטז כִּי-עָתָה צָעָדִי תִסְפּוֹר לֹא-תִשְׁמַר עַל-חֲטָאתִי.
ידזו חָתָם בְּצִרוֹר פִּשְׁעֵי וַתִּטְפֹּל עַל-עֹנִי.
ידח וְאוֹלָם הָר-נוֹפֵל יָבוֹל וְצוֹר יַעֲתֶק מִמָּקוֹמוֹ.
ידיט אֲבָנִים שֶׁחֲקוּ מִים תִּשְׁטֹף-סַפִּיחָהּ עַפְר-אַרְצָה
וְתִקְוֹת אָנוּשׁ הָאֲבֹדֶת.
ידכ תִּתְקַפְּהוּ לְנֹצַח וַיִּהְלֹךְ מִשְׁנֶה פָּנָיו וַתִּשְׁלַחְהוּ.
ידכא יִכָּבְדוּ בָנָיו וְלֹא יָדַע וַיִּצְעְרוּ וְלֹא-יָבִין לָמוֹ.
ידכב אֶךְ-בִּשְׂרוֹ עָלָיו יִכָּאֵב וְנִפְשׁוּ עָלָיו תִּאָּבֵל.
טוא וַיַּעַן אֱלִיפַז הַתִּימָנִי וַיֹּאמֶר.
טוב הֶחָכֶם יַעֲנֶה דַעַת-רוּחַ וַיִּמָּלֵא קָדִים בְּטָנוֹ.
טוג הוֹכֵחַ בְּדָבָר לֹא-יִסְכּוֹן וּמַלִּים לֹא-יוֹעִיל בָּם.
טוד אָף-אַתָּה תִּפְרַר יִרְאָה וְתִגְרַע שִׁיחָהּ לִפְנֵי-אֵל.

טוה כִּי יֵאלֶף עֲוֹנָה פִּיד וְתִבְחַר לְשׁוֹן עֲרוּמִים.
טוו יִרְשִׁיעַהּ פִּיד וְלֹא-אָנִי וּשְׁפָתֶיהָ יַעֲנוּ-בָּהּ.
טוז הָרַאִישׁוֹן אָדָם תִּוָּלַד וְלִפְנֵי גְבוּעוֹת חוֹלָלָתָהּ.
טוח הִבְסֹוד אֱלוֹהַּ תִּשְׁמַע וְתִגְרַע אֵלֶיהָ חֲכָמָה.
טוט מֶה-יָדַעְתָּ וְלֹא נָדַע תִּבְיִן וְלֹא-עָמְנוּ הוּא.
טוי גַּם-שָׁב גַּם-יָשִׁישׁ בָּנוּ כַּבִּיר מֵאֲבִיךָ יָמִים.
טויא הִמָּעַט מִמֶּדָּה תִּנְחוּמוֹת אֵל וְדָבָר לֹא־ט עָמַד.
טויב מֶה-יִקְחֶהָ לִבָּהּ וּמֶה-יִרְזָמוֹן עֵינֶיהָ.
טויג כִּי-תִשָּׁיב אֶל-אֵל רוֹחֶהָ וְהִצֵּאתָ מִפִּיד מַלְיָן.
טויד מֶה-אֶנּוּשׁ כִּי-יִזְכֶּה וְכִי-יִצְדָּק יִלּוּד אִשָּׁה.
טוטו הֵן בִּקְדָּשׁוֹ לֹא יֵאָמֵין וְשָׂמִים לֹא-זָכוּ בְּעֵינָיו.
טוטז אֵף כִּי-נִתְעַב וְנֶאֱלַח אִישׁ-שִׁתָּה כַּמִּים עוֹלָה.
טויו אַחֲרֶיהָ שָׁמַע-לִי וְזֶה-חֲזִיתִי וְאִסְפָּרָהּ.
טויח אֲשֶׁר-חֲכָמִים יִגִּידוּ וְלֹא כִחְדוּ מֵאֲבוֹתָם.
טויט לָהֶם לִבָּדָם נִתְּנָה הָאָרֶץ וְלֹא-עָבַר זֶר בְּתוֹכָם.
טוכ כָּל-יָמֵי רָשָׁע הוּא מִתְחוֹלָל וּמִסֵּפֶר שָׁנִים נִצְפָּנוּ לְעָרִיץ.
טוכא קוֹל-פְּחָדִים בְּאָזְנוֹ בְּשָׁלוֹם שׁוֹדֵד יִבּוֹאֶנּוּ.
טוכב לֹא-יֵאָמֵין שׁוֹב מִנִּי-חֲשָׁד וְצָפוּ (וְצָפוּי) הוּא אֱלִי-חֶרֶב.
טוכג נִדָּד הוּא לִלְחָם אִיָּה יָדַע כִּי-נָכוֹן בָּיָדוֹ יוֹם-חֲשָׁד.
טוכד יִבְעֲתֶהּ צָר וּמִצּוּקָה תִּתְקַפֶּהוּ כְּמִלֶּךָ עֲתִיד לִכְיֹדוֹר.
טוכה כִּי-נָטָה אֶל-אֵל יָדוֹ וְאֶל-שִׁדֵּי יִתְגַּבֵּר.
טוכו יָרוּץ אֵלָיו בְּצֹאֶר בַּעֲבִי גָבִי מִגִּנָּיו.
טוכז כִּי-כֶסֶה פָּנָיו בְּחִלְבּוֹ וַיַּעַשׂ פִּימָה עָלָיו-כֶּסֶל.
טוכח וַיִּשְׁכֹּן עָרִים נִכְחָדוֹת־בָּתִּים לֹא-יֵשְׁבוּ לָמוֹ: אֲשֶׁר הִתְעַתְּדוּ לְגָלִים.
טוכט לֹא-יַעֲשֶׂר וְלֹא-יָקוּם חִילוֹ וְלֹא-יָטָה לְאָרֶץ מְנָלָם.
טול לֹא-יִסּוֹר מִנִּי-חֲשָׁד־יִנְקָתוֹ תִּיבֹשׁ שְׁלֵהֶבֶת וַיִּסּוֹר בְּרוּחַ פִּיו.
טולא אֶל-יֵאָמֵן בִּשְׁוֹ נִתְעָה: כִּי-שָׁוָא תִּהְיֶה תִּמּוּרָתוֹ.
טולב בְּלֹא-יוֹמוֹ תִּמְלֹא וְכִפְתּוֹ לֹא רַעֲנָנָהּ.
טולג יַחֲמֹס כְּגִפֹּן בְּסָרוֹ וַיִּשְׁלַךְ כְּזִית נִצָּתוֹ.
טולד כִּי-עֲדַת חֲנֹף גִּלְמוּד וְאֵשׁ אֲכָלָה אֶהְלִי-שִׁחַד.
טולה הָרָה עָמַל וְיָלַד אֶן וּבִטָּנִם תִּכְיִן מִרְמָה.

טזא וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר.

טזב שָׁמַעְתִּי כְּאֵלֶּה רַבּוֹת מִנַּחְמֵי עֲמַל כְּלָכֶם.

טזג הִקֵּץ לְדַבְרֵי-רוּחַ אוֹ מֵה-יִמְרִיצֶה כִּי תַעֲנֶה.

טזד גַּם אֲנֹכִי כָכֶם אֲדַבֵּרָה:

לוֹ יֵשׁ נַפְשְׁכֶם תַּחַת נַפְשִׁי אַחֲבִירָה עֲלִיכֶם בְּמַלִּים
וְאֲנִיעָה עֲלִיכֶם בָּמוֹ רֹאשִׁי.

טזה אֲאֻמָּצְכֶם בָּמוֹ-פִי וְנִיד שְׁפַתִּי יַחֲשֹׁךְ.

טזו אִם-אֲדַבֵּרָה לֹא-יַחֲשֹׁךְ כְּאָבִי וְאֶחָדְלָה מֵה-מְנִי יַהֲלֹךְ.

טזז אֶךְ-עֲתָה הִלָּאֲנִי הַשְׁמוֹת כָּל-עֲדַתִּי.

טזח וַתִּקְמָטֵנִי לַעֲד הָיָה וַיָּקָם בִּי כַחֲשִׁי בַּפְּנֵי יַעֲנֶה.

טזט אִפּוֹ טָרַף וַיִּשְׁטַמְּנִיחָרֶק עָלַי בְּשִׁנָּיו צָרִי יִלְטֹשׁ עֵינָיו לִי.

טזי פָּעֲרוּ עָלַי בְּפִיהֶם בַּחֲרָפָה הִכּוּ לִחְיִי יַחַד עָלַי יִתְמַלְאוּן.

טזיא יִסְגִּירֵנִי אֵל אֵל עוֹיֵל וְעַל-יָדֵי רָשָׁעִים יִרְטֵנִי.

טזיב שָׁלוֹ הָיִיתִי וַיִּפְרֹפְרֵנִי וְאַחֲזִי בַּעֲרָפִי וַיַּפְצֹּצֵנִי
וַיִּקְיֵמֵנִי לוֹ לְמַטָּרָה.

טזיג יָסִבּוּ עָלַי רַבִּיו יַפְלֹחַ כְּלִיּוֹתַי וְלֹא יַחֲמֹל

וַיִּשְׁפֹּךְ לָאָרֶץ מִרְרָתִי.

טזיד יִפְרָצֵנִי פֶרֶץ עַל-פְּנֵי-פֶרֶץ יִרָץ עָלַי כְּגִבּוֹר.

טזטו שָׁק תִּפְרֹתִי עָלַי גִּלְדִּי וְעַלְלָתִי בַּעֲפָר קִרְנִי.

טזטז פְּנֵי חֲמַרמֶרָה (חֲמַרמֶרוֹ) מְנִי-בְכִי וְעַל עֲפָעֲפֵי צִלְמֹת.

טזטז עַל לֹא-חָמַס בְּכַפִּי וַתִּפְלָתִי זָכָה.

טזיח אֶרֶץ אֵל-תִּבְכְּסִי דָמִי וְאֵל-יִהְיֶה מָקוֹם לְזַעֲקָתִי.

טזיט גַּם-עֲתָה הִנֵּה-בִשְׁמַיִם עָדִי וְשָׁהֲדִי בְּמִרְמִים.

טזכ מְלִיצִי רָעִי אֵל-אֱלֹהִה דָּלָפָה עֵינִי.

טזכא וַיּוֹכַח לְגִבּוֹר עִם-אֱלֹהִה וּבֶן-אָדָם לָרַעְהוּ.

טזכב כִּי-שָׁנוֹת מִסֶּפֶר יֵאָתִיו וְאַרְח לֹא-אָשׁוּב אֶהְלֹךְ.

יזא רוּחִי חֲבָלָה יָמִי נִזְעָכוּ קִבְרִים לִי.

יזב אִם-לֹא הִתְתַּלִּים עִמָּדִי וּבִהְמוֹתֶם תִּלָּן עֵינִי.

יזג שִׁימָה-נָא עֲרִבְנִי עִמָּךְ מִי הוּא לִיָּדִי יִתְקַע.

יזד כִּי-לִבִּם צָפְנֹת מִשְׁכָּל עַל-כֵּן לֹא תִרְמָם.

יזה לְחַלֵּק יִגִּיד רַעִים וְעֵינֵי בָנָיו תִּכְלָנָה.

יוז וְהִצִּיגְנִי לְמִשְׁלַל עַמִּים וְתִתֶּנָּה לְפָנַי אֶהְיֶה.
יוז וְתִכָּה מִכַּעַשׂ עֵינַי וַיִּצְרֵי כָצֵל כָּלָם.
יוח יִשְׁמוּ יִשְׂרָאֵל עַל-זֹאת וְנָקִי עַל-חֲנוּף יִתְעַרֵּר.
יוט וַיֹּאחֲזֵ צְדִיק דְּרָכּוֹ וַיִּטְהַר-יָדָיו יִסִּיף אִמָּץ.
יז וַאֲוִלָּם כָּלָם תִּשְׁבוּ וּבֹאוּ נָא וְלֹא-אִמְצָא בָכֶם חֶכֶם.
יזא יָמִי עָבְרוּ זְמוֹתַי נִתְקוּ מוֹרָשֵׁי לִבִּי.
יזב לִילָה לַיּוֹם יִשְׁימוּ אוֹר קָרוֹב מִפְּנֵי-חֹשֶׁךְ.
יזג אִם-אֶקְוֶה שְׂאוֹל בֵּיתִי בַחֹשֶׁךְ רִפְדֹתַי יִצוּעִי.
יזד לִשְׁחַת קָרָאתִי אָבִי אֶתָּה אָמִי וְאַחֲתִי לָרֶמָּה.
יזטו וְאַיָּה אֲפֹ תִקְוֹתִי וְתִקְוֹתַי מִי יִשׁוּרָנָה.
יזטז בְּדִי שְׂאֵל תִּרְדָּנָה אִם-יַחַד עַל-עֹפֶר נָחַת.
יחא וַיַּעַן בִּלְדָּד הַשְּׁחִי וַיֹּאמֶר.
יחב עַד-אָנֹה תִשְׁימוּן קִנְיִי לְמַלְכִּין תִּבְיֵנוּ וְאַחֵר נִדְבָר.
יחג מִדּוּעַ נִחַשְׁבְּנוּ כִבְהֶמָּה נִטְמִינוּ בְּעֵינֵינוּ.
יחד טָרַף נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ הִלְמַעֲנָה תַעֲזֹב אֶרֶץ וַיַּעֲתֶק-צוּר מִמְּקוֹמוֹ.
יחה גַּם אוֹר רְשָׁעִים יִדְעֶךָ וְלֹא-יִגָּה שְׂבִיב אִשׁוֹ.
יחו אוֹר חֹשֶׁךְ בְּאֶהְלוֹ וְנֹרוֹ עָלָיו יִדְעֶךָ.
יחז יִצְרוּ צַעֲדֵי אוֹנוֹ וְתִשְׁלִיכֵהוּ עֲצָתוֹ.
יחח כִּי-שִׁלַּח בְּרִשְׁתָּהּ בְּרִגְלָיו וְעַל-שִׁבְכָה יִתְהַלֵּךְ.
יחט יֹאחֲזֵ בְּעֶקֶב פֶּחַ יַחֲזֶק עָלָיו צַמִּים.
יחי טָמוֹן בְּאֶרֶץ חֲבָלוֹ וּמִלִּפְדֹתָיו עָלִי נָתִיב.
יחיא סָבִיב בַּעֲתָהוּ בִלְהוֹת וְהִפִּיצָהוּ לְרִגְלָיו.
יחיב יְהִי-רָעִב אָנוּ וַאֲיֵד נָכוֹן לְצַלְעוֹ.
יחג יֹאכֵל בְּדִי עוֹרוֹ יֹאכֵל בְּדִיו בְּכוֹר מֹות.
יחיד יִנְתֶּק מֵאֶהְלוֹ מִבְּטָחוֹ וְתִצְעֲדֵהוּ לְמִלְךָ בִלְהוֹת.
יחטו תִּשְׁכּוֹן בְּאֶהְלוֹ מִבְּלִילוֹ יִזְרָה עַל-נֹהוּ גְפָרִית.
יחטז מִתַּחַת שְׁרָשָׁיו יָבֹשׁוּ וּמִמַּעַל יִמַּל קִצִּירוֹ.
יחיו זָכְרוּ-אֲבָד מִנִּי-אֶרֶץ וְלֹא-שֵׁם לוֹ עַל-פְּנֵי-חוּץ.
יחיא יִהְיֶה הָיָה מֵאוֹר אֶל-חֹשֶׁךְ וּמִתֵּבֵל יִנְדֶּהוּ.
יחיס לֹא נִין לוֹ וְלֹא-נֶכֶד בְּעַמּוֹ וַאֲיֵן שְׂרִיד בְּמִגּוּרָיו.
יחכ עַל-יוֹמוֹ נִשְׁמוּ אַחֲרָנִים וְקִדְמָנִים אֶחָזוּ שְׁעָרָה.

יחכא אַד-אַלֶּה מִשְׁכָּנוֹת עוֹל וְזֶה מְקוֹם לֹא-יָדַע-אַל.
יטא וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר.
יטב עַד-אַנֶּה תוֹגִיוֹן נַפְשִׁי וּתְדַכְּאוּנִי בְּמַלִּים.
יטג זֶה עָשָׂר פְּעָמִים תִּכְלִימוּנִי לֹא-תִבְשׁוּ תִהְכְּרוּ-לִי.
יטד וְאַף-אַמְנֶם שְׁגִיתִי אֶתִּי תָלִין מְשׁוּגָתִי.
יטה אִם-אַמְנֶם עָלִי תִגְדִּילוּ וְתוֹכִיחוּ עָלִי חֲרָפְתִּי.
יטו דָּעוּ-אַפּוּ כִּי-אַלֹּהֶ עֲוֹתָנִי וּמִצּוּדוֹ עָלִי הַקִּיף.
יטז הֵן אֶצַּעֵק חֶמֶס וְלֹא אֶעֱנֶה אֲשׁוּעַ וְאִין מִשְׁפָּט.
יטח אֲרַחֵי גֹדֶר וְלֹא אֶעֱבֹר וְעַל נְתִיבוֹתַי חֹשֶׁךְ יָשִׁים.
יטט כְּבוֹדִי מֵעָלִי הִפְשִׁיט וַיִּסָּר עֲטָרַת רֹאשִׁי.
יטי יִתְצַנֵּי סָבִיב וְאַלְךָ וַיִּסַּע כְּעָץ תִּקְוֹתִי.
יטיא וַיַּחַר עָלַי אַפּוֹ וַיַּחֲשִׁבֵנִי לוֹ כְּצִרְיוֹ.
יטיב יַחַד יָבֹאוּ גְדוּדֵי־יוֹיָסֵלוֹ עָלַי דֶּרֶכָם וַיַּחֲנוּ סָבִיב לְאַהֲלִי.
יטיג אַחִי מֵעָלִי הִרְחִיק וַיִּדְעִי אַד-זָרוּ מִמֶּנִּי.
יטיד חָדְלוּ קְרוֹבֵי וּמִיָּדַעִי שְׂכַחוּנִי.
יטטו גָּרִי בֵּיתִי וְאַמְהַתִּי לָזָר תַּחֲשִׁבֵנִי נִכְרִי הֵייתִי בְּעֵינֵיהֶם.
יטטז לַעֲבָדִי קָרַאתִי וְלֹא יַעֲנֶה בְּמוֹ-כִי אֶתְחַנֵּן-לוֹ.
יטזז רוּחִי זָרָה לְאַשְׁתִּי וַחֲנֹתִי לִבִּי בִטָּנִי.
יטח גַּם-עוֹיְלִים מָאָסוּ בִּי אַקוּמָה וַיִּדְּבְרוּ-בִּי.
יטיט תַּעֲבֹנוּ כָּל-מֵתֵי סוּדִי וְזֶה-אַהֲבַתִּי נִהַפְכוּ-בִּי.
יטכ בְּעוֹרִי וּבִבְשָׁרִי דָּבָקָה עֲצָמִי וְאַתְּמַלְטָה בְּעוֹר שְׁנִי.
יטכא חֲנָנִי חֲנָנִי אַתָּם רַעִי כִּי יָד-אַלֹּהֶ נִגָּעָה בִּי.
יטכב לָמָּה תִרְדָּפֵנִי כְמוֹ-אַל וּמִבְּשָׁרִי לֹא תִשָּׁבְעוּ.
יטכג מִי-יִתֵּן אַפּוֹ וַיִּכְתְּבוֹן מַלְּכִי מִי-יִתֵּן בִּסְפָר וַיַּחֲקוּ.
יטכד בְּעֵט-בְּרָזֶל וְעַפְרַת לָעֵד בַּצּוּר יַחֲצִבוּ.
יטכה וְאַנִּי יָדַעְתִּי גֹאֲלִי חַי וְאַחֲרוֹן עַל-עֹפֶר יָקוּם.
יטכו וְאַחֲרַי עוֹרִי נִקְפוּ-זֹאת וּמִבְּשָׁרִי אֲחִיצָה אֲלֹהֶ.
יטכז אֲשֶׁר אֲנִי אֲחִיצָה-לִיִּיעֵינִי רָאוּ וְלֹא-זָר: כָּלוּ כִלְיֹתַי בַּחֲקִי.
יטכח כִּי תֹאמְרוּ מַה-נִּרְדָּף-לוֹ וְשֹׁרֵשׁ דָּבָר נִמְצָא-בִּי.
יטכט גּוֹרוּ לָכֶם מִפְּנֵי-חֲרָב־כִּי חֲמָה עֲוֹנוֹת חָרַב: לִמְעַן תִּדְּעוּן שְׁדִין (שְׁדִין).
כא וַיַּעַן צֹפֵר הַנֶּעֱמָתִי וַיֹּאמֶר.

כב לָכֵן שָׁעַפִּי יְשִׁיבוּנִי וּבַעֲבוּר חוֹשִׁי בִּי.
כג מוֹסֵר כָּל־מַתִּי אֲשַׁמֶּע וְרוּחַ מִבִּינָתִי יַעֲנֵנִי.
כד הַזֹּאת יִדְעַת מִנִּי-עַד מִנִּי שִׁים אָדָם עָלִי-אֶרֶץ.
כה כִּי רִנַּנְתָּ רָשָׁעִים מִקְרֹב וְשִׁמַּחְתָּ חָנָף עַד־רָגַע.
כו אִם-יַעֲלֶה לְשָׁמַיִם שִׁיאוֹ וְרֹאשׁוֹ לָעֵב יִגִּיעַ.
כז כְּגִלְלוּ לִנְצַח יֹאבֵד רֹאיוֹ יֹאמְרוּ אֵינוֹ.
כח כְּחִלּוֹם יָעוֹף וְלֹא יִמָּצֵאָהוּ וַיִּדַּד כְּחִזְיוֹן לִיָּלָה.
כט עֵינַי שֶׁזָּפְתוּ וְלֹא תוֹסִיף וְלֹא-עוֹד תִּשׁוּרְנוּ מִקוֹמוֹ.
ל כִּי בָנִיו יִרְצוּ דָלִים וַיִּדְּיוּ תִּשְׁבְּנָה אוֹנוֹ.
לא עֲצֻמוֹתָיו מָלְאוּ עֲלוֹמָו וְעַמּוֹ עַל-עֶפְרַת תִּשְׁכַּב.
לב אִם-תִּמָּתִיק בְּפִיו רָעָה יִכְחִידְנָה תַּחַת לְשׁוֹנוֹ.
לג יַחְמֹל עָלֶיהָ וְלֹא יַעֲזֹבָנָה וַיִּמְנָעֶנָה בְּתוֹךְ חִכּוֹ.
לד לַחֲמוֹ בְּמַעְיוֹ נִהְפָּךְ מְרוֹרֶת פְּתָנִים בְּקִרְבּוֹ.
לט חֵיל בָּלַע וַיִּקְאֲנוּ מִבִּטְנוֹ יִרְשְׁנוּ אֵל.
לו רֹאשׁ-פְּתָנִים יִינֶק תִּהְרָגְהוּ לְשׁוֹן אֶפְעָה.
לז אֶל-יֵרָא בְּפִלְגוֹת נָה

...רִי נַחֲלִי דָבָשׁ וְחֶמְאָה.
כח מִשִּׁיב יָגַע וְלֹא יִבָּלַע כְּחֵיל תִּמְוֹרָתוֹ וְלֹא יַעֲלֶס.
כט כִּי-רָצָץ עֲזָב דָּלִים בֵּית גָּזַל וְלֹא יִבְנֶהוּ.
ל כִּי לֹא-יָדַע שָׁלוֹ בְּבִטְנוֹ בְּחִמּוֹדוֹ לֹא יִמְלִט.
לא אֵין-שָׁרִיד לְאָכְלוֹ עַל-כֵּן לֹא-יַחֲלִיל טוֹבוֹ.
לב בְּמִלְאוֹת שִׁפְקוֹ יֵצֵר לוֹ כָּל-יַד עֹמֵל תִּבְאֲנוּ.
לג יִהְיֶה לְמִלָּא בִטְנוֹ יִשְׁלַח-בּוֹ חֲרוֹן אַפּוֹ וַיִּמָּטֵר עָלֵימוֹ בְּלַחוֹמוֹ.
לד יִבְרַח מִנָּשֶׁק בְּרִזָּל תִּחְלַפְהוּ קִשְׁתֵּי נְחוּשָׁה.
לה שִׁלְף וַיֵּצֵא מִגֹּהֶ: וּבָרַק מִמְּרָתוֹ יִהְלֹךְ עָלָיו אֲמִים.
לו כָּל-חֲשָׁךְ טָמוֹן לְצִפּוֹנָיו:
לז תִּתְאַכְּלֶהוּ אִשׁ לֹא-נִפָּח יִרַע שָׁרִיד בְּאֶהָלוֹ.
לח יִגְלוּ שָׁמַיִם עוֹנוֹ וְאֶרֶץ מִתְקוֹמָמָה לוֹ.
לט יִגָּל יְבוּל בֵּיתוֹ נִגְרוֹת בְּיוֹם אַפּוֹ.

ככט זֶה חֶלֶק-אָדָם רְשַׁעמַּאֲלֵהִים וְנִחַלַת אָמְרוּ מֵאֵל.
כאא וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר.
כאב שָׁמְעוּ נְשָׁמוֹעַ מִלְּתִי וַתְּהִי-זֹאת תִּנְחוּמוֹתֵיכֶם.
כאג שְׂאוּנִי וְאַנְכִי אֲדַבֵּר וְאַחַר דְּבָרִי תִלְעִיג.
כאד הָאָנֹכִי לְאָדָם שִׁיחִי וְאִם-מִדּוּעַ לֹא-תִקְצַר רוּחִי.
כאה פָּנוּ-אֵלַי וְהִשְׁמוּ וְשִׁימוּ יָד עַל-פִּי.
כאו וְאִם-זִכְרֹתַי וְנִבְהָלֹתַי וְאַחֲזִי בְּשָׂרִי פְלָצוֹת.
כאז מִדּוּעַ רְשָׁעִים יַחֲיוּ עֲתִקוּ גַם-גְּבֻרוֹ חֵיל.
כאח זֶרַעַם נָכוֹן לִפְנֵיהֶם עֲמָם וְצֹאצְאֵיהֶם לְעִינֵיהֶם.
כאט בְּתֵיהֶם שָׁלוֹם מִפֶּחַד וְלֹא שִׁבְט אֱלֹהִים עֲלֵיהֶם.
כאי שׁוּרוֹ עֶבֶר וְלֹא יִגְעַל תִּפְלֹט פָּרְתּוֹ וְלֹא תִשְׁכַּל.
כאיא יִשְׁלַחוּ כְּצֹאן עֹוִלִיָּהֶם וַיִּלְדִּיהֶם יִרְקְדּוּן.
כאיב יִשְׂאוּ כֶּתֶף וְכִנּוֹר וַיִּשְׁמְחוּ לְקוֹל עוֹגֵב.
כאיג יִבְלוּ (וַיִּכְלוּ) בְּטוֹב יְמֵיהֶם וַיִּבְרְגַע שְׂאוֹל יַחֲתּוּ.
כאיד וַיֹּאמְרוּ לֹאֵל סוֹר מִמֶּנּוּ וַדַּעַת דֶּרֶכִּידָּ לֹא חִפְצָנוּ.
כאטו מֶה-שִׂדִּי כִי-נַעֲבֹדָנוּ וּמֶה-נוֹעִיל כִּי נִפְגַּע-בוֹ.
כאטז הֵן לֹא בִיָּדָם טוֹבָם עֲצַת רְשָׁעִים רַחֲקָה מִנִּי.
כאיז כִּמָּה נֵר-רְשָׁעִים יִדְעֹךָ וַיָּבֹא עֲלֵימוֹ אִידָם
חֲבָלִים יַחֲלֹק בְּאִפּוֹ.
כאיח יִהְיוּ כְּתֵבָן לִפְנֵי-רוּחַ וַיִּכְמֹץ גִּנְבָתּוֹ סוּפָה.
כאיט אֱלֹהִים יִצְפֹּן-לְבָנָיו אוֹנוֹ יִשְׁלַם אֱלֹוֹ וַיִּדַּע.
כאכ יִרְאוּ עֵינָיו כִּידּוֹ וּמִחֲמַת שִׂדִּי יִשְׁתַּה.
כאכא כִּי מֶה-חִפְצוֹ בְּבֵיתוֹ אַחֲרָיו וּמִסֵּפֶר חֲדָשָׁיו חֲצָצוֹ.
כאכב הֲלֹאֵל יִלְמַד-דַּעַת וְהוּא רָמִים יִשְׁפּוֹט.
כאכג זֶהֱיָמוֹת בַּעֲצָם תָּמוּ בְּלוֹ שְׁלֹאֲנָן וְשִׁלְיוֹ.
כאכד עֲטִינָיו מְלֹאוּ חֶלֶב וּמִחַ עֲצָמוֹתָיו יִשְׁקָה.
כאכה וְזֶהֱיָמוֹת בִּנְפֶּשׁ מָרָה וְלֹא-אָכַל בְּטוֹבָה.
כאכו יַחַד עַל-עֶפֶר יִשְׁכְּבוּ וְרָמָה תִּכְסֶּה עֲלֵיהֶם.
כאכז הֵן יִדְעֹתִי מִחֲשָׁבוֹתֵיכֶם וּמִזְמוֹת עָלִי תַחֲמֹסוּ.
כאכח כִּי תֹאמְרוּ אֵיָה בֵּית-נָדִיב וְאֵיָה אֶהֱל מִשְׁכָּנוֹת רְשָׁעִים.
כאכט הֲלֹא שְׁאֵלְתֶּם עוֹבְרֵי דֶרֶךְ וְאֹתָתֶם לֹא תִנְבְּרוּ.

כאל כִּי לַיּוֹם אִיד יִחַשֵׁךְ רָע לַיּוֹם עֲבֵרוֹת יוֹבְלוֹ.
כאלא מִי-יִגִּיד עַל-פָּנָיו דֶּרֶכּוֹ וְהוּא-עָשָׂה מִי יִשְׁלָם-לוֹ.
כאלב וְהוּא לִקְבֵּרוֹת יוֹבְלֵי וְעַל-גְּדִישׁ יִשְׁקוֹד.
כאלג מִתְקוֹ-לוֹ רִגְבִי-נָחַל וְאַחֲרָיו כָּל-אָדָם יִמְשׁוֹךְ וּלְפָנָיו אֵין מִסְפָּר.
כאלד וְאִיד תִּנְחַמוּנֵי הָבֵל וּתְשׁוּבוֹתֵיכֶם נִשְׁאַר-מַעַל.
כא וַיַּעַן אֱלִיפַז הַתִּמְנִי וַיֹּאמֶר.
כבב הֲלֵאל יִסְכֶּן-גִּבֹּר כִּי-יִסְכֶּן עָלֵימוֹ מִשְׁכִּיל.
כבג הַחֹפֵץ לְשֹׂדֵי כִי תִצְדָּק וְאִם-בָּצַע כִּי-תִתֶּם דֶּרֶכֶיהָ.
כבד הַמִּירָאֲתָהּ לִכְיֹחַהּ יָבוֹא עִמָּהּ בַּמִּשְׁפָּט.
כבה הֲלֵא רָעֲתָהּ רַבָּה וְאֵין-קֶץ לַעֲוֹנוֹתֶיהָ.
כבו כִּי-תִחַבֵּל אַחִיהָ חֲנָם וּבְגֵדֵי עֲרוּמִים תִּפְשִׁיט.
כבו לֹא-מִים עֵינָהּ תִּשְׁקָה וּמִרְעֵב תִּמְנַע-לָחֶם.
כבח וְאִישׁ זֶרֶע לֹו הָאָרֶץ וְנִשְׁוֹא פָּנִים יֵשֵׁב בָּהּ.
כבט אֲלֻמְנוֹת שִׁלְחַת רִיקָם וְזִרְעוֹת יִתְמִים יִדְכָּא.
כבי עַל-כֵּן סִבִּיבוֹתֶיהָ פָּחִים וַיִּבְהֹלָהּ פֶּחַד פִּתְאֹם.
כביא אוֹ-חֹשֶׁךְ לֹא-תִרְאָה וְשִׁפְעַת-מִים תִּכְכֹּסָהּ.
כביב הֲלֹא-אֵלּוּהָ גִבָּה שָׁמַיִם וְרֹאהָ רֹאשׁ כּוֹכָבִים כִּי-רָמוֹ.
כביג וְאַמְרַתָּ מַה-יָּדַע אֵל הַבֹּעַד עֶרְפֹּל יִשְׁפּוֹט.
כביד עֲבִים סִתֶּר-לוֹ וְלֹא יִרְאָה וְחוּג שָׁמַיִם יִתְהַלֵּךְ.
כבטו הָאֲרֶח עוֹלָם תִּשְׁמֹר אֲשֶׁר דֶּרֶכוֹ מִתִּי-אֶן.
כבטז אֲשֶׁר-קָמְטוֹ וְלֹא-עֵת נָהָר יוּצֵק יִסּוּדָם.
כבז הָאֲמָרִים לֹאֵל סוֹר מִמֶּנּוּ וּמַה-יַּפְעֵל שְׂדֵי לָמוֹ.
כביח וְהוּא מִלֵּא בְּתִיָּהֶם טוֹב וְעֲצַת רְשָׁעִים רַחֲקָה מִנִּי.
כביט יִרְאוּ צְדִיקִים וַיִּשְׁמְחוּ וְנָקִי יִלְעַג-לָמוֹ.
ככ אִם-לֹא נִכְחַד קִימָנוּ וַיִּתְּרֵם אֲכָלָה אֲשֶׁר.
ככא הַסִּכֶּן-נָא עִמּוֹ וּשְׁלָם בָּהֶם תִּבּוֹאֲתָהּ טוֹבָה.
ככב קַח-נָא מִפִּי תוֹרָה וְשִׁים אֲמָרָיו בִּלְבָבָהּ.
ככג אִם-תִּשׁוּב עַד-שְׂדֵי תִבְנֶה תִרְחִיק עוֹלָה מֵאֶהֱלָהּ.
ככד וְשִׁית-עַל-עֹפֶר בָּצָר וּכְצוֹר נְחָלִים אוֹפִיר.
ככה וְהָיָה שְׂדֵי בָצָרֶיהָ וְכֶסֶף תוֹעֲפוֹת לָהּ.
ככו כִּי-אֵז עַל-שְׂדֵי תִתַּעַנֵּג וְתִשָּׂא אֶל-אֵלּוּהָ פָּנֶיהָ.

כבכו תַּעֲתִיר אֱלֹו וַיִּשְׁמַעְךָ וַיִּנְדְּרִיךָ תִּשְׁלֶם.
כבכח וַתִּגְזֹר-אֶמֶר וַיִּקָּם לְךָ וְעַל-דֶּרְכֶיךָ נָגַהּ אֹור.
כבכט כִּי-הִשְׁפִּילוּ וַתֹּאמֶר גְּוַה וְשַׁח עֵינַיִם יוֹשַׁע.
כבל יִמְלֹט אִי-נָקִי וְנִמְלֹט בְּבֵר כְּפִיד.
כגא וַיַּעַן אִיּוֹב וַיֹּאמֶר.
כגב גַּם-הַיּוֹם מָרִי שָׁחִי יָדִי כְּבֹדָה עַל-אַנְחָתִי.
כגג מִי-יִתֵּן יַדְעֹתִי וְאֶמְצָאֶהוּ אָבוֹא עַד-תִּכְוֹנֶתוֹ.
כגד אֶעֱרָכָה לִפְנֵי מִשְׁפָּט וּפִי אֶמְלֵא תוֹכָחוֹת.
כגה אִדְעָה מַלְּאִים יַעֲנֵנִי וְאַבִּינָה מֶה-יֹאמֶר לִי.
כגו הַבָּרֶב-כַּח יָרִיב עִמָּדִי לֹא אֶף-הוּא יוֹשֵׁם בִּי.
כגז שָׁם יִשָּׁר נֹכַח עַמּוֹ וְאַפְלָטָה לִנְצַח מִשְׁפָּטִי.
כגח הֵן קָדָם אֶהְלֵךְ וְאֵינֶנּוּ וְאַחֹור וְלֹא-אָבִין לוֹ.
כגט שָׁמְאוֹל בַּעֲשָׂתוֹ וְלֹא-אֲחֹז יַעֲטֹף יָמִין וְלֹא אֶרְאֶה.
כגי כִּי-יָדַע דֶּרֶךְ עִמָּדִי בַּחֲנִנִי כְּזָהָב אֲצֵא.
כגיא בַּאֲשֶׁרוֹ אֲחַזָּה רַגְלִי דֶּרֶכּוֹ שְׁמֵרֹתִי וְלֹא-אֶט.
כגיב מִצּוֹת שְׁפָתָיו וְלֹא אֶמִישׁ מִחֻקֵּי צַפְנֹתִי אֶמְרִי-פִיו.
כגיד וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יִשִּׁיבֵנוּ וְנִפְשׁוֹ אֹותָהּ וַיַּעַשׂ.
כגיד כִּי יִשְׁלִים חֻקִּי וְכִהְנֶה רַבּוֹת עַמּוֹ.
כגטו עַל-כֵּן מִפְּנֵי אֶבְהֵל אֶתְבּוֹנֶן וְאַפְחֵד מִפְּנֵי.
כגטז וְאֵל הֶרֶד לִבִּי וְשִׁדִּי הַבְּהִילָנִי.
כגז כִּי-לֹא נִצַּמְתִּי מִפְּנֵי-חֹשֶׁךְ וּמִפְּנֵי כֶסֶה-אֶפֶל.
כדא מִדּוֹעַ מִשְׁדִּי לֹא-נִצַּפְנֹנוּ עֵתִים וַיִּדְעוּ לֹא-חֲזוּ יָמָיו.
כדב גְּבֻלוֹת יִשְׁיגּוּ עֶדֶר גָּזְלוֹ וַיִּרְעוּ.
כדג חֲמוֹר יִתּוֹמִים יִנְהֲגוּ יַחֲבֹלוּ שׁוֹר אֶלְמָנָה.
כדד יִטּוּ אֶבְלִינִים מִדֶּרֶךְ יַחַד חֲבָאוּ עֲנִי-אֶרֶץ.
כדה הֵן פָּרָאִים בַּמִּדְבָּר יֵצְאוּ בַּפֶּעַל מִשְׁחָרִי לַטָּרֶף
 עֶרְבָה לוֹ לָחֶם לִנְעָרִים.
כדז בַּשָּׂדֶה בְּלִילוֹ יִקְצִירוּ (וַיִּקְצֹרוּ) וְכָרֶם רָשַׁע יִלְקָשׁוּ.
כדז עָרוֹם יָלִינוּ מִבְּלִי לְבוּשׁ וְאֵין כָּסוֹת בִּקְרָה.
כדח מִזֶּרֶם הָרִים יִרְטְבוּ וּמִבְּלִי מִחֶסֶה חִבְקוּ-צוֹר.
כדט יִגְזְלוּ מִשָּׂד יִתּוֹם וְעַל-עֲנִי יַחֲבֹלוּ.

כדי ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר.
כדיא בין-שורתם יצהירו יקבים דרכו ויצמאו.
כדיב מעיר מתים ונאקו ונפש-חללים תשווע:
 ואלוה לא-ישים תפלה.
כדיג המה היו במרדי-אור: לא-הכירו דרכיו ולא ישבו בנתיבותיו.
כדיז לאור יקום רוצח-קטל-עני ואביון ובלילה יהי כגנב.
כדטו ועין נאף שמרה נשף לאמר לא-תשורני עין
 וסתר פנים ישים.
כדטז חתר בחשד בתיים: יומם חתמו-למו לא-יזדעו אור.
כדיז כי יחדו בקר למו צלמות כי-יכיר בלהות צלמות.
כדיח קל-הוא על-פני-מים תקלל חלקתם בארץ
 לא-יפנה דרך כרמים.
כדיט ציה גם-חם יגזלו מימי-שגל שאול חטאו.
כדכ ישכחהו רחם מתקו רמה עוד לא-יזכר
 ותשבר כעץ עולה.
כדכא רעה עקרה לא תלד ואלמנה לא ייטיב.
כדכב ומשד אבירים בכחו יקום ולא-יאמין בחייו.
כדכג יתן-לו לבטח וישען ועיניהו על-דרכיהם.
כדכד רוממו מעט ואיננו והמכו בכל יקפצון
 וכראש שבלת ימלו.
כדכה ואם-לא אפו מי יכזיבני וישם לאל מלתי.
כהא ויען בלדד הנשחי ויאמר.
כהב המשל ופחד עמו עשה שלום במרומיו.
כהג היש מספר לגדודיו ועל-מי לא-יקום אורו.
כהד ומה-יצדק אנוש עם-אל ומה-יזכה ילוד אשה.
כהה הן עד-גרר ולא יאהיל וכוכבים לא-זכו בעיניו.
כהו אף כי-אנוש רמה ובן-אדם תולעה.
כוא ויען איוב ויאמר.
כוב מה-עזרת ללא-כח הושעת זרוע לא-עז.
כוג מה-יעצת ללא חכמה ותשיה לרב הודעת.
כוד את-מי הגדת מלון ונשמת-מי יצאה ממך.

כוה הרפאים יחוללו מתחת מים ושכניהם.
 כו ערום שאול נגדו ואין כסות לאבדון.
 כוז נטה צפון על-תהו ותלה ארץ על-בלי-מה.
 כוח צר-מים בעביו ולא-נבקע ענו תחתם.
 כוט מאחז פני-כסה פרשז עליו ענו.
 כוי חק-חג על-פני-מים עד-תכלית אור עם-חשך.
 כויא עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו.
 כויב בכחו רגע הים ובתובנתו (ובתבונתו) מחץ רהב.
 כויג ברוחו שמים שפרה חללה ידו נחש ברח.
 כויז הן-אלה קצות דרכו ומה-שמץ דבר נשמע-בו ורעם גבורתו מי יתבונן.
 כזא ויסף איוב שאת משלו ויאמר.
 כזב חי-אל הסיר משפטי ושדי המר נפשי.
 כזג כי-כל-עוד נשמתי בי ורוח אלוה באפי.
 כזד אם-תדברנה שפתי עולה ולשוני אם-יהגה רמיה.
 כזה חלילה לי אם-אצדיק אתכם:
 עד-אגוע לא-אסיר תמתי ממני.
 כזו בצדקתי החזקתי ולא ארפה לא-יחרף לבבי מימי.
 כזז יהי כרשע איבי ומתקוממי כעול.
 כזח כי מה-תקנות חנף כי יבצע כי ישל אלוה נפשו.
 כזט הצעקתו ישמע אל כי-תבוא עליו צרה.
 כזי אם-על-שדי יתענג יקרא אלוה בכל-עת.
 כזיא אורה אתכם ביד-אל אשר עם-שדי לא אכחד.
 כזיב הן-אתם כלכם חזיתם ולמה-זה הבל תהבלו.
 כזיג זה חלק-אדם רשע עם-אל ונחלת עריצים משדי יקחו.
 כזיד אם-ירבו בניו למו-חרב וצאצאיו לא ישבעו-לחם.
 כזטו שרידו במות יקברו ואלמנתיו לא תבקינה.
 כזטז אם-יצבר כעפר כסף וכחמר יכין מלבוש.
 כזיז יכין וצדיק ילבש וכסף נקי יחלק.
 כזיח בנה כעש ביתו וכספה עשה נצר.
 כזיט עשיר ישכב ולא יאסף עיניו פקח ואינו.

כזכ תשיגהו כמים בלהות לילה גנבתו סופה.
כזכא ישאהו קדים וילך וישערהו ממקמו.
כזכב וישלך עליו ולא יחמל מידו ברוח יברח.
כזכג ישפק עלימו כפימו וישרק עליו ממקמו.
כחא כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזקו.
כחב ברזל מעפר יקח ואבן יצוק נחושה.
כחג קץ שם לחשך ולכל-תכלית הוא חוקר: אבן אפל וצלמות.
כחד פרץ נחל מעם-גרהנשכחים מני-רגל ידלו מאנוש נעו.
כחה ארץ ממנה יצא-לחם ותחתיה נהפך כמו-אש.
כחו מקום-ספיר אבניה ועפרות זהב לו.
כחז נתיב לא-ידעו עיט ולא שזפתו עין איה.
כחח לא-הדריכוהו בני-שחץ לא-עדה עליו שחל.
כחט בחלמיש שלח ידו הפך משרש הרים.
כחי בצורות יארים בקע וכל-יקר ראתה עינו.
כחיא מבכי נהרות חבש ותעלמה יצא אור.
כחיב והחכמה מאין תמצא ואי זה מקום בינה.
כחיג לא-ידע אנוש ערפה ולא תמצא בארץ החיים.
כחיד תהום אמר לא בי-היא וים אמר אין עמדי.
כחטו לא-יתן סגור תחתיה ולא ישקל כסף מחירה.
כחטז לא-תסלה בכתם אופיר בשלהם יקר וספיר.
כחיו לא-יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי-פז.
כחית ראמות וגביש לא יזכר ומשך חכמה מפנינים.
כחיש לא-יערכנה פטדת-כוש בכתם טהור לא תסלה.
כחכ והחכמה מאין תבוא ואי זה מקום בינה.
כחכא ונעלמה מעיני כל-חי ומעוף השמים נסתרה.
כחכב אבדון ומות אמרו באזנינו שמענו שמעה.
כחכג אלהים הבין דרפה והוא ידע את-מקומה.
כחכד כי-הוא לקצות-הארץ יביט תחת כל-השמים יראה.
כחכה לעשות לרוח משקל ומים תפן במדה.
כחכו בעשתו למטר חק ודרך לחיזי קלות.
כחכז אז ראה ויספרה הכינה וגם-חקרה.

כחכח וַיֹּאמֶר לְאָדָם הֵן יֵרָאֵת אֲדֹנָי הִיא חֲכָמָה וְסוּר מִרַע בִּינָה.
כטא וַיִּסָּף אִיּוֹב שְׂאֵת מְשָׁלוֹ וַיֹּאמֶר.
כטב מִי-יִתְּנֵנִי כִּירְחִי-קָדָם כִּימֵי אֱלוֹהִים וְשִׁמְרָנִי.
כטג בָּהֵלוּ נִירוֹ עָלַי רֹאשִׁי לְאֹרֹז אֶלְדָּה חֲשָׁד.
כטד כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי בִימֵי חֲרָפִי בְּסוּד אֱלוֹהִים עָלַי אֶהְיֶה.
כטה בְּעוֹד שְׂדֵי עֹמְדֵי סְבִיבוֹתַי נִעְרִי.
כטו בְּרֹחַץ הַלִּיכִי בַחֲמָה וְצוּר יָצוּק עֹמְדֵי פִלְגִי-שָׁמֹן.
כטז בַּצֵּאתִי שֹׁעַר עָלִי-קָרַת בְּרָחוֹב אָכִין מוֹשָׁבִי.
כטח רָאוּנִי נְעָרִים וְנַחֲבָאוּ וַיִּשְׁיִשִׁים קָמוּ עֹמְדוֹ.
כטט שָׂרִים עָצְרוּ בְמַלְּיָם וְכָף יִשְׁיִמוּ לְפִיהֶם.
כטי קוֹל-נְגִידִים נַחֲבָאוּ וּלְשׁוֹנָם לַחֲכָם דְּבָקָה.
כטיא כִּי אֲזֶן שָׁמְעָה וַתֵּאֱשָׁרֵנִי וְעֵין רָאֲתָה וַתַּעֲיִדֵנִי.
כטיב כִּי-אַמְלִיט עָנִי מִשְׁוֹעַ וְיִתּוֹם וְלֹא-עֹזֵר לוֹ.
כטיג בְּרַפְתָּ אֲבִד עָלַי תֵּבֵא וְלֵב אֶלְמָנָה אֲרִנֹן.
כטיד צִדֵּק לִבִּשְׁתִּי וַיִּלְבָּשֵׁנִי כַמְעִיל וְצִנִּיף מִשְׁפָּטִי.
כטטו עֵינַיִם הָיִיתִי לַעֲוֹר וְרִגְלַיִם לַפִּסָּח אָנִי.
כטטז אֵב אֲנֹכִי לְאֲבִיוָנִים וְרֵב לֹא-יִדְּעֵתִי אַחֲקָרְהוּ.
כטטז וְאֲשַׁבֶּרָה מִתְלַעֲזוֹת עוֹל וּמִשְׁנֵי אֲשֻׁלִּיךְ טָרֶף.
כטיח וַאֲמַר עִם-קִנִּי אֲגֹנֶעַ וְכַחוֹל אֲרַבֶּה יָמִים.
כטיט שְׂרָשֵׁי פְתוּחַ אֱלִי-מָיִם וְטַל יִלִּין בִּקְצִירִי.
כטכ כְּבוֹדִי חֲדָשׁ עֹמְדִי וְקִשְׁתִּי בְּיָדִי תַחֲלִיף.
כטכא לִי-שָׁמְעוּ וַיַּחֲלוּ וַיִּדְּמוּ לָמוּ עֲצָתִי.
כטכב אַחֲרֵי דְבָרִי לֹא יִשְׁנֹו וְעֲלִימוֹ תִטֹּף מִלְתִּי.
כטכג וַיַּחֲלוּ כַמָּטָר לִי וּפִיהֶם פָּעְרוּ לְמַלְקוֹשׁ.
כטכד אֲשַׁחֲקֵם אֲלֵהֶם לֹא יֶאֱמִינוּ וְאוֹר פָּנַי לֹא יִפִּילוּן.
כטכה אֲבַחֵר דֶּרֶכָם וַאֲשַׁב רֹאשׁ:
 וַאֲשַׁכּוֹן כְּמֶלֶךְ בַּגְּדוּד כַּאֲשֶׁר אֲבָלִים יִנָּחֵם.
 לֹא וְעֵתָה שִׁחְקוֹ עָלַי צָעִירִים מִמֶּנִּי לְיָמִים:
 אֲשֶׁר-מֵאֲסֹתִי אֲבוֹתָם לָשִׁית עִם-כָּלִבִּי צֹאנִי.
 לֵב גַּם-כֹּחַ יִדְּיָהֶם לָמָּה לִּי עֲלִימוֹ אֲבִד כָּלֹחַ.
 לֵג בַּחֲסֹר וּבְכַפֹּן גִּלְמוּד: הַעֲרָקִים צִיָּהֲאֶמֶשׁ שׁוֹאָה וּמִשְׁאָה.

לד הקטפים מלוח עלי-שיח ושרש רתמים לחמם.
לה מן-גו יגרשו יריעו עלימו כגנב.
לו בערוץ נחלים לשכן חרי עפר וכפים.
לז בין-שיחים ינהקו תחת חרול יספחו.
לח בני-נבל גם-בני בלי-שם נכאו מן-הארץ.
לט ועתה נגינתם הייתי ואהי להם למלה.
לי תעבוני רחקו מני ומפני לא-חשכו רק.
ליא כי-יתרו (יתרי) פתח ויעניני ורסן מפני שלחו.
ליב על-ימין פרחח יקומו רגלי שלחו ויסלו עלי ארחות אידם.
ליג נתסו נתיבתי להותי יעילו לא עזר למו.
ליד כפרץ רחב יאתיו תחת שאה התגלגלו.
לטו ההפך עלי בלהות:
 תרדף פרוח נדבתי וכעב עברה ישעתי.
לטז ועתה עלי תשתפך נפשי יאחזוני ימי-עני.
לז לילה עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכבון.
ליח ברב-כח יתחפש לבושי כפי כתנתי יאזרני.
ליט הרני לחמר ואתמשל כעפר ואפר.
לב אשוע אליך ולא תעניני עמדתי ותתבן בי.
לבא תהפך לאכזר לי בעצם ידך תשטמני.
לבב תשאני אל-רוח תרכיבני ותמגני תשוה (תשיה).
לכג כי-ידעתי מות תשיבני ובית מועד לכל-חי.
לכד אך לא-בעי ישלח-יד אם-בפידו להן שוע.
לכה אם-לא בכיתי לקשה-יום עגמה נפשי לאביון.
לכו כי טוב קויתי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל.
לכז מעי רתחו ולא-דמו קדמני ימי-עני.
לכח קדר הלכתי בלא חמה קמתי בקהל אשוע.
לכט אח הייתי לתנים ורע לבנות יענה.
לל עזרי שחר מעלי ועצמי-חרה מני-חרב.
ללא ויהי לאבל פנרי ועגבי לקול בכים.
לאא ברית פרתי לעיני ומה אתבונן על-בתולה.
לאב ומה חלק אלוה ממעל ונחלת שדי ממרמים.

לאג הלא-איד לענול ונכר לפעלי און.
לאד הלא-הוא יראה דרך וכל-צעדי יספור.
לאה אם-הלכתי עם-נשא ותחש על-מרמה רגלי.
לאו ישקלני במאזני-צדק וידע אלוה תמתי.
לאז אם תטה אשרי מני הדרך:
 ואחר עיני הלך לבי ובכפי דבק מאוס.
לאח אזורעה ואחר יאכל וצאצאי ישרשו.
לאט אם-נפתה לבי על-אשה ועל-פתח רעי ארבותי.
לאי תטחן לאחר אשתי ועליה יכרעון אחריו.
לאיא כי-הוא (היא) זמה והיא (והוא) עון פלילים.
לאיב כי אש היא עד-אבדון תאכל ובכל-תבואתי תשרש.
לאיג אם-אמאסמשפט עבדי ואמתי: ברבם עמדי.
לאיד ומה אעשה כי-יקום אל וכי-יפקד מה אשיבנו.
לאטו הלא-בבטן עשני עשהו ויכננו ברחם אחד.
לאטז אם-אמנע מחפץ דלים ועיני אלמנה אכלה.
לאיו ואכל פתי לבדי ולא-אכל יתום ממנה.
לאיח כי מנעורי גדלני כאב ומבטן אמי אנהנה.
לאיט אם-אראה אויב מבלי לבוש ואין כסות לאביון.
לאכ אם-לא ברכוני חלצו ומגז כבשי יתחמם.
לאכא אם-הניפותי על-יתום ידי: כי-אראה בשער עזרתי.
לאכב כתפי משכמה תפול ואזרעי מקנה תשבר.
לאכג כי פחד אלי איד אל ומשאיתו לא אוכל.
לאכד אם-שמתי זהב כסלי ולפתם אמרתי מבטחי.
לאכה אם-אשמח כי-רב חילי וכי-כביר מצאה ידי.
לאכו אם-אראה אור כי יהל וירח יקר הלב.
לאכז ויפת בסתר לבי ותשק ידי לפי.
לאכח גם-הוא עון פלילי: כי-כחשתי לאל ממעל.
לאכט אם-אשמח בפיד משנאי והתעררתי כי-מצאו רע.
לאל ולא-נתתי לחטא חפי לשאל באלה נפשו.
לאלא אם-לא אמרו מתי אהלי מי-יתן מבשרו לא נשבע.
לאלב בחוץ לא-ילין גר דלתי לארח אפתח.

לאֵלֶג אִם-כְּסִיתִי כְּאָדָם פֶּשַׁעַי לְטָמוֹן בְּחִבִּי עֲוֹנִי.
לֹאֵלֶד כִּי אֶעְרוֹץ הַמּוֹן רַבָּה וּבֹז-מִשְׁפָּחוֹת יַחֲתִנֵּי
 וְאָדָם לֹא-אֵצֶא פֶתַח.
לֹאֵלֶה מִי יִתֶּן-לִי שִׁמְעַ לִי הֵן-תְּוִי שְׂדֵי יַעֲנֵנִי
 וְסִפֵּר כְּתֹב אִישׁ רִיבִי.
לֹאֵלוֹ אִם-לֹא עַל-שִׁכְמִי אֲשָׁאֲנוּ אֶעֱנֶדְנוּ עֲטָרוֹת לִי.
לֹאֵלוֹ מִסִּפֵּר צָעֲדֵי אֲגִידְנוּ כָמוֹ-נָגִיד אֶקְרָבְנוּ.
לֹאֵלֶח אִם-עָלִי אֲדַמְתִּי תִזְעַק וַיַּחַד תִּלְמִיָּה יִבְכִּיוֹן.
לֹאֵלֶט אִם-כָּחָה אֲכַלְתִּי בְלִי-כֶסֶף וְנִפְּשׁ בְּעַלְיָה הִפְחִתִּי.
לֹאֵמ תַּחַת חֶסֶה יֵצֵא חוֹחוֹתַחַת-שְׁעָרָה בְּאִשָּׁה: תַּמּוּ דְּבָרֵי אִיּוֹב.
לֹבֵא וַיִּשְׁבְּתוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה מַעֲנוֹת אֶת-אִיּוֹב:
 כִּי הוּא צָדִיק בְּעֵינָיו.
לֹבֵב וַיַּחַר אֵף אֱלֹהֵי הָאֵלֶּה בֶּן-בְּרַכְאֵל הַבּוֹזִי מִמִּשְׁפַּחַת-רָם:
 בְּאִיּוֹב חָרָה אָפוֹ עַל-צִדְקוֹ נִפְשׁוּ מֵאֱלֹהִים.
לֹבֵג וּבְשִׁלְשֶׁת רַעֲיוֹ חָרָה אָפוֹ:
 עַל אֲשֶׁר לֹא-מָצְאוּ מַעֲנָה וַיִּרְשִׁיעוּ אֶת-אִיּוֹב.
לֹבֵד וְאֱלֹהֵי הַחֶכְהָ אֶת-אִיּוֹב בְּדְבָרִים: כִּי זִקְנִים-הָמָּה מָמְנוּ לְיָמִים.
לֹבֵה וַיֵּרָא אֱלֹהֵי הַחֶכְהָ אֵין מַעֲנָה בְּפִי שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים וַיַּחַר אָפוֹ.
לֹבוֹ וַיַּעַן אֱלֹהֵי הַחֶכְהָ בֶּן בְּרַכְאֵל הַבּוֹזִי וַיֹּאמֶר:
 צָעִיר אָנִי לְיָמִים וְאַתֶּם יוֹשִׁישִׁים
 עַל-כֵּן זָחַלְתִּי וְאִירָא מִחוֹת דְּעִי אֶתְכֶם.
לֹבוֹ אֲמַרְתִּי יָמִים יִדְבְּרוּ וְרֹב שָׁנִים יִדְּעוּ חֲכָמָה.
לֹבַח אֲכֹן רוּחַ-הַיָּא בְּאֲנוּשׁ וְנִשְׁמַת שְׂדֵי תְבִינִם.
לֹבֵט לֹא-רַבִּים יַחֲכָמוּ וְזִקְנִים יָבִינוּ מִשְׁפָּט.
לֹבִי לָכֵן אֲמַרְתִּי שִׁמְעָה-לִי אַחֲוָה דְּעִי אֵף-אָנִי.
לֹבִיָּא הֵן הוֹחַלְתִּי לְדְבָרִיכֶם אֲזִין עַד-תְּבוֹנְתִיכֶם: עַד-תַּחֲקִירוֹן מַלְיָן.
לֹבִיב וְעֲדִיכֶם אֲתַבּוֹנֵן: וְהִנֵּה אֵין לְאִיּוֹב מוֹכִיחַ עוֹנָה אֶמְרִיו מִכֶּם.
לֹבִיג פֶּן-תֹּאמְרוּ מָצְאוּ חֲכָמָה אֵל יִדְפְּנוּ לֹא-אִישׁ.
לֹבִיד וְלֹא-עָרַד אֵלִי מַלְיָן וּבְאֶמְרִיכֶם לֹא אֲשִׁיבְנוּ.
לֹבִטוֹ חַתּוֹ לֹא-עָנוּ עוֹד הֶעֱתִיקוּ מֵהֶם מְלִים.
לֹבִטוֹ וְהוֹחַלְתִּי כִּי-לֹא יִדְבְּרוּ: כִּי עָמְדוּ לֹא-עָנוּ עוֹד.

לביז אַענָה אַף-אַני חֲלָקִי אַחְוָה דְּעִי אַף-אַנִי.
לביח כִּי מְלִיתִי מְלִים הֲצִיקְתָּנִי רוּחַ בְּטָנִי.
לביט הִנֵּה-בְטָנִיכֵינִן לֹא-יִפְתַּח כְּאֲבוֹת חֲדָשִׁים יִבְקַע.
לבכ אֲדַבְּרָה וַיְרוּחַ-לִּי אֶפְתַּח שְׁפָתַי וְאֶעֱנֶה.
לבכא אֶל-נָא אִשָּׁא פְּנֵי-אִישׁ וְאֶל-אָדָם לֹא אֶכְנֶה.
לבכב כִּי לֹא יִדְעָתִי אֶכְנֶה כִּמְעַט יִשְׁאַנִּי עֵשְׁנִי.
לגא וְאוֹלָם שָׁמַע-נָא אֵיבֹב מִלִּי וְכָל-דְּבָרֵי הָאֲזִינָה.
לגב הִנֵּה-נָא פִּתְחֹתַי כִּי דְבָרָה לְשׁוֹנִי בְּחִכִּי.
לגג יֵשֶׁר-לִבִּי אֶמְרִי וְדַעַת שְׁפָתַי בְּרוּר מְלָלוּ.
לגד רוּחַ-אֵל עֲשֵׂתָנִי וְנִשְׁמַת נְשִׁדִי תַחֲיִנִי.
לגה אִם-תִּזְכֹּךְ הַשִּׁיבֵנִי עֲרֹכָה לִפְנֵי הַתִּנְצָבָה.
לגו הֵן-אַנִי כְּפִידָה לָאֵל מִחֲמַר קִרְצָתִי גַם-אַנִי.
לגז הִנֵּה אֲמַתִּי לֹא תִבְעֶתְךָ וְאֶכְפִּי עֲלֶיךָ לֹא-יִכְבֹּד.
לגח אֲדָא אֲמַרְתָּ בְּאָזְנִי וְקוֹל מִלִּין אֶשְׁמָע.
לגט יָדְךָ אֲנִי בְּלִי-פִשְׁעִי חַף אֲנִיכִי וְלֹא עֹון לִי.
לגי הֵן תִּנּוּאוֹת עָלַי יִמָּצָא יַחֲשָׁבֵנִי לְאוֹיֵב לוֹ.
לגיא יֵשֶׁם בְּסֹד רַגְלִי יִשְׁמֹר כָּל-אַרְחֹתַי.
לגיב הֵן-זֹאת לֹא-צִדְקָתְךָ אֶעֱנֶךָ כִּי-יִרְבֶּה אֱלֹהֵי מַאֲנוּשׁ.
לגיג מִדּוּעַ אֵלָיו רִיבוֹתְךָ כִּי כָל-דְּבָרָיו לֹא יַעֲנֶה.
לגיז כִּי-בְאֵחָת יִדְבֹּר-אֵל וּבִשְׁתֵּים לֹא יִשׁוּרְנָה.
לגטו בְּחִלּוֹם חֲזִיוֹן לִילְהַבְנֹפֶל תִּרְדָּמָה עַל-אַנְשִׁים בְּתַנּוּמוֹת עָלַי מִשְׁכָּב.
לגטז אֲזִי יִגְלֶה אֲזֵן אַנְשִׁים וּבְמִסְרָם יַחֲתֹם.
לגיז לְהַסִּיר אָדָם מַעֲשֵׂה וְגֹוָה מִגִּבֹּר יִכְסֶה.
לגיח יַחֲשֹׁךְ נִפְשׁוֹ מִנִּי-שָׁחַת וְחִיתּוֹ מִעֵבֶר בְּשָׁלַח.
לגיט וְהוֹיכַח בְּמִכְאוֹב עַל-מִשְׁכָּבוֹ וְרִיב (וְרוֹב) עֲצָמָיו אֶתָּן.
לגכ וְזִהְמֹתָיו חִיתּוֹ לֶחֶם וְנִפְשׁוֹ מֵאֲכָל תִּיאָוָה.
לגכא יְכָל בְּשָׂרוֹ מֵרָאִי וּשְׁפִי (וְשִׁפּוֹ) עֲצָמֹתָיו לֹא רָאוּ.
לגכב וְתִקְרַב לְשָׁחַת נִפְשׁוֹ וְחִיתּוֹ לְמַמְתִּים.
לגכג אִם-יֵשׁ עָלָיו מִלְּאֲדָמָלִיץ אֶחָד מִנִּי-אֶלְף לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׁרוּ.
לגכד וַיִּחַנְנוּ וַיֵּאמְרוּ פִּדְעָהּ מִרְדַּת שָׁחַת מִצְּאֵתִי כִפָּר.
לגכה רִטְפֵּשׁ בְּשָׂרוֹ מִנְעָר יָשׁוּב לִימֵי עֲלוֹמָיו.

לגבו יַעֲתֵר אֶל-אֱלֹהֵי וִירָצָהוּ וַיֵּרָא פָּנָיו בְּתִרְוָעָה
וַיָּשָׁב לְאַנוּשׁ צִדְקָתוֹ.

לגכז יָשָׁר עַל-אֲנָשִׁים וַיֹּאמֶר חֲטֵאתִי וַיָּשָׁר הָעֲוִיּוֹתִי וְלֹא-שָׁוָה לִי.
לגכח פָּדָה נַפְשִׁי (נִפְשׁוֹ) מִעֶבֶר בְּשַׁחַת וּחִיתִי (וּחִיתוֹ) בָּאוֹר תִּרְאָה.
לגכט הֵן-כָּל-אֱלֹהֵי יִפְעַל-אֵל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם-גִּבֹּר.
לגל לְהָשִׁיב נִפְשׁוֹ מִנִּי-שַׁחַת לְאוֹר בָּאוֹר הַחַיִּים.
לגלא הִקְשִׁיב אִיּוֹב שָׁמַע-לִי הִחֲרַשׁ וְאֲנֹכִי אֲדַבֵּר.
לגלב אִם-יֵשׁ-מֶלֶךְ הַשָּׁמַיִם דַּבֵּר כִּי-חִפְצָתִי צִדְקָה.
לגלג אִם-אֵין אַתָּה שָׁמַע-לִי הִחֲרַשׁ וַאֲאֻלְפֶךָ חֲכָמָה.
לדא וַיַּעַן אֱלִיהוּא וַיֹּאמֶר.

לדב שָׁמַעוּ חֲכָמִים מִלִּי וַיִּדְעִים הָאֲזִינוּ לִי.
לדג כִּי-אֲזִין מֶלֶךְ תִּבְחֶן וְחֹד יִטַּעַם לְאָכֹל.
לדד מִשְׁפָּט נִבְחָרָה-לָנוּ נִדְעָה בִּינֵינוּ מֶה-טוֹב.
לדה כִּי-אָמַר אִיּוֹב צִדְקָתִי וְאֵל הַסִּיר מִשְׁפָּטִי.
לדו עַל-מִשְׁפָּטִי אֲכַזֵּב אָנוּשׁ חֲצִי בְלִי-פֶשַׁע.
לדז מִי-גִבֹּר כָּאִיּוֹב יִשְׁתָּה-לַעֲג כָּמִים.
לדח וְאַרְח לַחֲבֵרָה עִם-פֹּעֲלֵי אֹון וְלָלַכְתָּ עִם-אֲנָשֵׁי-רָשָׁע.
לדט כִּי-אָמַר לֹא יִסָּכֵן-גִּבֹּר בְּרָצוֹתוֹ עִם-אֱלֹהִים.
לדי לָכֵן אֲנִישֵׁי לֵבָב שָׁמַעוּ-לִי:
חִלְלָה לְאֵל מִרְשָׁע וְשֹׁדֵי מַעֲוֹל.
לדיא כִּי פֹעֵל אָדָם יִשְׁלָם-לוֹ וּכְאֲרֵחַ אִישׁ יִמָּצְאוֹ.
לדיב אֶף-אֶמְנָם אֵל לֹא-יִרְשִׁיעַ וְשֹׁדֵי לֹא-יַעֲוֹת מִשְׁפָּט.
לדיג מִי-פֹקֵד עָלָיו אֲרָצָה וּמִי שָׁם תִּבֵּל כָּלָה.
לדיז אִם-יֹשִׁים אֵלָיו לְבוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֵלָיו יֶאֱסֹף.
לדטו יִגּוּע כָּל-בָּשָׂר יָחַד וְאָדָם עַל-עֶפֶר יָשׁוּב.
לדטז וְאִם-בִּינָה שָׁמְעָה-זֹאת הָאֲזִינָה לְקוֹל מֶלֶךְ.
לדיו הָאֵף שׁוֹנֵא מִשְׁפָּט יַחְבּוֹשׁ וְאִם-צִדִּיק כְּבִיר תִּרְשִׁיעַ.
לדיח הָאֵמַר לְמַלְךָ בְּלִיעַל רָשָׁע אֶל-נְדִיבִים.
לדיט אֲשֶׁר לֹא-נִשְׂא פָנֵי שָׂרִים וְלֹא נָכַר-שׁוֹעַ לִפְנֵי-דָל:
כִּי-מַעֲשֶׂה יָדָיו כָּלָם.
לדכ רָגַע יָמָתוֹ וַחֲצוֹת לַיְלָה:

וַיַּעֲשׂוּ עִם וַיַּעֲבְרוּ וַיִּסְּרוּ אֲבִיר לֹא בָּיִד.
לדכא כִּי-עֵינָיו עַל-דֶּרֶךְ-אִישׁ וְכָל-צָעָדָיו יִרְאֶה.
לדכב אֵין-חֶשֶׁךְ וְאֵין צִלְמוֹת לְהַסְתֵּר שָׁם פֶּעַלִּי אָוֶן.
לדכג כִּי לֹא עַל-אִישׁ יָשִׁים עוֹד לְהִלָּךְ אֶל-אֶל בַּמִּשְׁפָּט.
לדכד יָרַע בְּבִירִים לֹא-חֶקֶר וַיַּעֲמִד אַחֲרִים תַּחְתָּם.
לדכה לְכוּ-כִּיר מַעֲבָדֵיהֶם וְהַפֶּךְ לִילָה וַיִּדְכָּאוּ.
לדכו תַּחַת-רָשָׁעִים סָפְקָם בְּמָקוֹם רָאִים.
לדכז אֲשֶׁר עַל-כֵּן סָרוּ מֵאַחֲרָיו וְכָל-דֶּרֶכָיו לֹא הִשְׁכִּילוּ.
לדכח לְהִבִּיא עָלָיו צַעֲקַת-דָּל וְצַעֲקַת עֲנִיִּים יִשְׁמַע.
לדכט וְהוּא יִשְׁקֹט וּמִי יִרְשָׁע וַיִּסְתֵּר פָּנִים וּמִי יִשׁוּרְנוּ
 וְעַל-גּוֹי וְעַל-אָדָם יָחַד.
לדל מִמֶּלֶךְ אָדָם חֲנֹף מִמִּקְשֵׁי עָם.
לדלא כִּי-אֶל-אֶל הָאֱמֹר נִשְׁאַתִּי לֹא אֶחָבֵל.
לדלב בִּלְעָדִי אֶחָזָה אֶתָּה הֲרָנִי אִם-עוֹל פֶּעַלְתִּי לֹא אִסִּיף.
לדלג הִמַּעֲמָד יִשְׁלַמְנָה כִּי-מֵאִסְתָּכִי-אֶתָּה תִּבְחַר וְלֹא-אֲנִי וּמָה-יִּדְעַת דָּבָר.
לדלד אֲנִשִּׁי לֵבָב יֹאמְרוּ לִי וְגִבֹּר חֲכָם שִׁמְעֵ לִי.
לדלה אִיּוֹב לֹא-בִדְעַת יִדְבָּר וַיִּדְבְּרוּ לֹא בְהִשְׁכִּיל.
לדלו אֲבִי־יִבְחֹן אִיּוֹב עַד-נֶצַח: עַל-תְּנִשְׁבַּת בְּאֲנָשֵׁי-אָוֶן.
לדלז כִּי יִסִּיף עַל-חֲטָאתוֹ פֶּשַׁע בִּינִינוּ יִשְׁפּוֹק וַיִּרֶב אֲמָרָיו לֵאלֹהִים.
להא וַיַּעַן אֱלֹהֵיו וַיֹּאמֶר.
להב הִזֵּאת חֲשַׁבְתָּ לְמִשְׁפָּט אֲמַרְתָּ צִדְקִי מֵאֵל.
להג כִּי-תֹאמַר מָה-יִסְכֵּן-לָךְ מָה-אֵעִיל מִחֲטָאתִי.
להד אֲנִי אֲשִׁיבָךְ מִלֵּין וְאֶת-רַעֲיֶידָ עִמָּךְ.
להה הִבֵּט שָׁמַיִם וַיִּרְאֶה וְשׁוֹר שְׁחָקִים גָּבְהוּ מִמָּךְ.
להו אִם-חֲטָאתָ מָה-תִּפְעַל-בּוֹ וְרַבּוֹ פִּשְׁעֶיךָ מָה-תַּעֲשֶׂה-לוֹ.
להז אִם-צִדְקָתָ מָה-תִּתֵּן-לוֹ אוֹ מָה-מִּיָּדָ יִקַּח.
להח לֹא-אִישׁ-כְּמוֹד רִשְׁעָךְ וּלְבֹן-אָדָם צִדְקָתָךְ.
להט מִרַב עֲשׂוּקִים יִזְעִיקוּ יִשְׁוֹעוּ מִזְרוֹעַ רַבִּים.
להי וְלֹא-אֶמְרָאִיהָ אֵלֹהִים עֲשֵׂי: נָתַן זְמֵרוֹת בְּכִלְיָהָ.
להיא מִלִּפְנֵי מַבְהֵמוֹת אֶרֶץ וּמַעוֹף הַשָּׁמַיִם יַחֲכִמְנוּ.
להיב שָׁם יִצְעָקוּ וְלֹא יַעֲנֶה מִפְּנֵי גְאוֹן רָעִים.

להיג אף-שוא לא-ישמע אל וְשָׁדִי לֹא יִשׁוּרְנָה.
 להיד אף כי-תאמר לא תשורנו דִּין לִפְנֵינוּ וּתְחַוֵּל לֹו.
 להטו וְעַתָּה־כִּי אֵין פֶּקֶד אָפוּ וְלֹא־יָדַע בִּפְשׁ מָאֵד.
 להטו וְאִיֹּב הֵבֵל יִפְצָה־פִּיהוּ בְּבִלִי־דַעַת מַלְיָן יִכְבֵּר.
 לוא וַיִּסֹּף אֱלֹהִי־הוּא וַיֹּאמֶר.
 לוב כְּתֹר־לִי זָעִיר וְאַחֲנוּף: כִּי עוֹד לְאַלּוּהַ מְלִים.
 לוג אֲשָׁא דְעִי לְמֶרְחוּק וְלִפְעָלִי אֶתֶּן־צֶדֶק.
 לוד כִּי־אֲמַנָם לֹא־נִשְׁקָר מְלִי תַמִּים דְּעוֹת עֲמָף.
 לוח הֵן־אֵל כְּבִיר וְלֹא יִמָּאֵס: כְּבִיר כַּחַ לֵב.
 לוּ לֹא־יִחְיֶה רָשָׁע וּמִשְׁפָּט עֲנִיִּים יִתֵּן.
 לוז לֹא־יִגְרַע מִצַּדִּיק עֵינָיו:
 וְאֶת־מְלָכִים לִכְסָא וַיִּשְׁיֵבם לִנְצַח וַיִּגְבְּהוּ.
 לוח וְאִם־אֲסוּרִים בְּזָקִים יִלְכָּדוֹן בְּחִבְלֵי־עֲנִי.
 לוט וַיִּגַּד לָהֶם פְּעֻלָּם וּפִשְׁעֵיהֶם כִּי יִתְגַּבְּרוּ.
 לוי וַיִּגַּל אֲזָנָם לְמוֹסֵר וַיֹּאמֶר כִּי־יִשׁוּבוֹן מֵאָוֶן.
 לויא אִם־יִשְׁמְעוּ וַיַּעֲבְדוּ: יִכְלוּ יְמֵיהֶם בְּטוֹב וּשְׁנֵיהֶם בְּנַעֲיָמִים.
 לויב וְאִם־לֹא יִשְׁמְעוּ בְּשִׁלַּח יַעֲבְרוּ וַיִּגְוְעוּ בְּבִלִי־דַעַת.
 לויג וְחֲנֹפִי־לֵב יִשְׁיִמוּ אָף לֹא יִשְׁוּעוּ כִּי אֲסָרָם.
 לויז תַּמֹּת בְּנֹעַר נִפְשָׁם וְחִתָּם בְּקִדְשֵׁים.
 לוטו יִחַלֹּץ עָנִי בְּעֵינָיו וַיִּגַּל בְּלַחֲץ אֲזָנָם.
 לוטז וְאֵף הִסִּיתָף מִפִּי־צָר רַחֲב לֹא־מוֹצֵק תַּחֲתִיָּה
 וְנַחַת שְׁלַחֲנָף מְלֹא דָשׁוֹן.
 לויז וְדִין־רָשָׁע מְלֹאֶת דִּין וּמִשְׁפָּט יִתְמַכּוּ.
 לויח כִּי־חֲמָה פֶּן־יִסִּיתָף בְּסַפֵּק וְרֹב־כֶּפֶר אֶל־יִטָּף.
 לויט הַיַּעֲרָף שׁוֹעָף לֹא בָצָר וְכָל מֵאֲמָצִי־כַח.
 לוכ אֶל־תִּשְׁאַף הַלֵּילָה לַעֲלוֹת עַמִּים תַּחֲתָם.
 לוכא הַשְּׁמֵר אֶל־תִּפְּוֹן אֶל־אָוֶן: כִּי־עַל־זֶה בְּחִרְתָּ מַעֲנִי.
 לוכב הֵן־אֵל יִשְׁגִּיב בְּכַחוּ מִי כְמוֹהוּ מוֹרָה.
 לוכג מִי־פֶקֶד עָלָיו דִּרְכוֹ וּמִי־אָמַר פָּעִלְתָּ עוֹלָה.
 לוכד זָכַר כִּי־תִשְׁגִּיא פָּעָלוֹ אֲשֶׁר שָׁרְרוּ אֲנָשִׁים.
 לוכה כָּל־אָדָם חָזוּ־בוֹ אֲנָשׁ יִבִּיט מֶרְחוּק.

לוכו הן-אל שגיא ולא נדע מספר שניו ולא-חקר.
 לוכז כי יגרע נטפי-מים יזקו מטר לאדו.
 לוכח אשר-יזלו שחקים ירעפו עלי אדם רב.
 לוכט אף אם-יבין מפרשי-עב תשאות ספתו.
 לול הן-פרש עליו אורו ושרשי הים כסה.
 לולא כי-בם ידין עמים יתן-אכל למכביר.
 לולב על-כפיים כסה-אור ויצו עליה במפגיע.
 לולג נגיד עליו רעו מקנה אף על-עולה.
 לזא אף-לזאת יחרד לבי ויתר ממקומו.
 לזב שמעו שמוע ברגז קלו והגה מפיו יצא.
 לזג תחת-כל-השמים ישרהו ואורו על-כנפות הארץ.
 לזז אחריו ישאג-קול ירעם בקול גאונו
 ולא יעקבם כי-ישמע קולו.
 לזה ירעם אל בקולו נפלאות עשה גדלות ולא נדע.
 לזו כי לשלג יאמר הוא-ארץ:
 וגשם מטר וגשם מטרות עזו.
 לזז ביד-כל-אדם יחתום לדעת כל-אנשי מעשהו.
 לזח ותבוא חיה במו-ארב ובמעונותיה תשכן.
 לזט מן-החדר תבוא סופה וממזרים קרה.
 לזי מנשמת-אל יתן-קרח ורחב מים במוצק.
 לזיא אף-ברי יטריח עב יפיץ ענן אורו.
 לזיב והוא מסבות מתהפך בתחבולתו לפעלים:
 כל אשר יצום על-פני תבל ארצה.
 לזיג אם-לשבת אם-לארצו אם-לחסד ומצאהו.
 לזיד האזינה זאת איוב עמד והתבונן נפלאות אל.
 לזטו התדע בשום-אלוה עליהם והפיע אור עננו.
 לזטז התדע על-מפלשי-עב מפלאות תמים דעים.
 לזיז אשר-בגדיך חמים בהשקט ארץ מדרום.
 לזיח תרקיע עמו לשחקים חזקים כראי מוצק.
 לזיט הודיענו מה-נאמר לו לא-נערך מפני-חשך.
 לזכ היספר-לו כי אדבר אם-אמר איש כי יבלע.

לזכא וְעֵתָהּ לֹא רָאוּ אֹרֶךְ בְּהִיר הוּא בְּשִׁחָקִים
וְרוּחַ עֲבָרָה וְתַטְהֵרם.
לזכב מִצָּפוֹן זָהָב יֵאָתֶה עַל-אֵלוֹהַּ נֹרָא הוּד.
לזכג שְׂדֵי לֹא-מִצְאָנָהּוּ שְׁגִיָּא-כֹחַ וּמִשְׁפָּט וְרֹב-צִדְקָה לֹא יַעֲנֶה.
לזכד לָכֵן יִרְאוּהוּ אֲנָשִׁים לֹא-יִרְאֶה כָּל-חֲכָמִי-לֵב.
לחא וַיַּעַן-יְהוָה אֶת-אִיּוֹב מִנְּהַסְעֵרָה (מִן הַסְּעָרָה) וַיֹּאמֶר.
לחב מִי זֶה מִחְשִׁיבֵי עֲצָה בְּמַלְּיָן בְּלִי-דַעַת.
לחג אֲזֹר-נָא כְּגֹבֵר חֲלָצִיד וְאַשְׁאֲלֶדָּהּ וְהוֹדִיעֵנִי.
לחד אֵיפֹה הָיִיתָ בְּיַסְדֵּי-אֶרֶץ הִגֵּד אִם-יָדַעְתָּ בִּינָה.
לחה מִי-שָׁם מִמְּדִיָּה כִּי תִדַּע אוֹ מִי-נָטָה עָלֶיהָ קוֹ.
לחו עַל-מָה אֲדַנִּיָּה הִטְבָּעוּ אוֹ מִי-יָרָה אֶבֶן פְּנִתָּה.
לחז בָּרֶן-יַחַד כּוֹכְבֵי בִקְרָ וַיִּרְיֵעוּ כָּל-בְּנֵי אֱלֹהִים.
לחח וַיִּסְדֹּךְ בְּדִלְתַיִם יָם בְּגִיחוֹ מִרְחֹם יֵצֵא.
לחט בְּשׁוּמֵי עֵנָן לִבְשׁוֹ וְעֶרְפֹּל חֲתָלָתוֹ.
לחי וְאַשְׁבֵּר עָלָיו חֲקִי וְאַשִׁים בְּרִיחַ וּדְלָתַיִם.
לחיא וְאַמְרַעֲד-פֹּה תִבּוּא וְלֹא תִסִּיף וּפֹא-יִשִּׁית בְּגֵאוֹן גְּלִידָּה.
לחיב הַמִּימִיָּה צֹוִיתָ בִּקְרָ יִדְעָתָה שַׁחַר (יִדְעָתָה הַשַּׁחַר) מִקְמוֹ.
לחיג לֶאֱחֹז בְּכַנְפוֹת הָאֶרֶץ וַיִּנְעֲרוּ רְשָׁעִים מִמֶּנָּה.
לחיד תִּתְהַפֵּךְ כְּחֹמֶר חֹתָם וַיִּתְּיֹצְבוּ כִּמּוֹ לְבוּשׁ.
לחטו וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אוֹרָם וַיִּזְרַע רָמָה תִּשְׁבֵּר.
לחטז הִבָּאתָ עַד-נִבְכֵי-יָם וּבַחֲקֹר תִּהְיוּם הַתְּהַלְכָּתָה.
לחיו הִנְגְּלוּ לָךְ שְׁעָרֵי-מָוֶת וְשְׁעָרֵי צִלְמוֹת תִּרְאֶה.
לחיח הַתְּבַנְנָתָ עַד-רַחֲבֵי-אֶרֶץ הִגֵּד אִם-יָדַעְתָּ כֻּלָּהּ.
לחיט אִי-זֶה הַדֶּרֶךְ יִשְׁכֶּן-אוֹר וְחֹשֶׁךְ אִי-זֶה מִקְמוֹ.
לחכ כִּי תִקְחֶנּוּ אֶל-גְּבוּלוֹ וְכִי-תִבְּיֹן נְתִיבוֹת בֵּיתוֹ.
לחכא יָדַעְתָּ כִּי-אִז תּוֹלֵד וּמִסְפָּר יָמֶיךָ רַבִּים.
לחכב הִבָּאתָ אֶל-אֲצֻרוֹת שְׁלֵג וְאוֹצְרוֹת בֶּרֶד תִּרְאֶה.
לחכג אֲשֶׁר-חִשְׁכָּתִּי לַעֲת-צָר לְיוֹם קָרֵב וּמִלְחָמָה.
לחכד אִי-זֶה הַדֶּרֶךְ יַחְלֹק אוֹר יִפָּץ קָדִים עָלֵי-אֶרֶץ.
לחכה מִי-פֶלֶג לְשִׁטֹּף תַּעֲלֶה וְדֶרֶךְ לַחֲזִיז קָלוֹת.
לחכו לְהִמָּטִיר עַל-אֶרֶץ לֹא-אִישׁ מִדְּבָר לֹא-אָדָם בּוֹ.

לחכו לְהִשָּׁבִיעַ שְׁאָה וּמִשְׁאָה וּלְהִצְמִיחַ מִצָּא דָּשָׂא.
לחכח הִישָׁ-לְמָטָר אָב אוּ מִי-הוֹלִיד אֶגְלִי-טָל.
לחכט מִבֶּטֶן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶחַ וּכְפֹר שָׁמַיִם מִי יִלְדוּ.
לחל כָּאָבֹן מִיָּם יִתְחַבְּאוּ וּפְנֵי תְהוֹם יִתְלַכְּדוּ.
לחלא הִתְקַשֵּׁר מַעֲדָנוֹת כִּימָה אוּ-מַשְׁכוֹת כָּסִיל תִּפְתַּח.
לחלב הִתְצִיא מַזְרוֹת בָּעֵתוֹ וְעִישׁ עַל-בְּנִיָּה תִנְחַם.
לחלג הִיָּדְעַת חֲקוֹת שָׁמַיִם אִם-תִּשְׁטְרוּ מִשְׁטְרוֹ בְּאֶרֶץ.
לחלד הִתְרִים לָעֵב קוֹלָךְ וְשִׁפְעַת-מַיִם תִּכְסֹּף.
לחלה הִתְשַׁלַּח בְּרָקִים וַיִּלְכוּ וַיֹּאמְרוּ לָךְ הִנֵּנוּ.
לחלו מִי-שֶׁת בִּטְחוֹת חֲכָמָה אוּ מִי-נָתַן לִשְׁכּוֹי בִּינָה.
לחלוז מִי-יִסְפֹּר שְׁחָקִים בְּחֲכָמָה וְנִבְלֵי שָׁמַיִם מִי יִשְׁכִּיב.
לחלח בְּצִקְתָּ עֹפֹר לְמוֹצָק וּרְגָבִים יִדְבֹּקוּ.
לחלט הִתְצוּד לְלִבִּיא טָרֶף וְחַיִּת כְּפִירִים תִּמְלֹא.
לחמ כִּי-יִשְׁחוּ בְּמַעֲוֹנוֹת יִשְׁבוּ בְּסִכָּה לְמוֹ-אֶרֶב.
לחמא מִי יָכִין לְעֶרֶב צִידוֹ:
כִּי-יִלְדוּ אֶל-אֵל יִשְׁוֹעוּ יִתְעוּ לְבָלִי-אֶכֶל.
לטא הִיָּדְעַתְּעַת לָדַת יַעֲלִי-סָלַע חֲלָל אֵילוֹת תִּשְׁמֹר.
לטב תִּסְפֹּר יִרְחִים תִּמְלֹאנָה וַיָּדְעַתָּ עַת לָדְתָנָה.
לטג תִּכְרַעְנָה יִלְדִּיהֶן תִּפְלַחְנָה חֲבָלֵיהֶם תִּשְׁלַחְנָה.
לטד יַחֲלֹמוּ בְנֵיהֶם יִרְבוּ בְּבֵר יֵצְאוּ וְלֹא-שָׁבוּ לָמוֹ.
לטה מִי-שִׁלַּח פָּרָא חֲפָשִׁי וּמִסְרוֹת עָרוּד מִי פִתַּח.
לטו אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי עֲרֵבָה בֵּיתוֹ וּמִשְׁכְּנוֹתָיו מְלַחָה.
לטז יִשְׁחַק לְהֵמוֹן קָרְיָה תִּשְׁאֹזֹת נִגַּשׁ לֹא יִשְׁמַע.
לטח יִתּוֹר הָרִים מְרַעְהוּ וְאַחֵר כָּל-יָרוּק יִדְרוֹשׁ.
לטט הַיֹּאבֵּה רִים עֹבֵדָךְ אִם-יָלִין עַל-אַבוּסָךְ.
לטי הִתְקַשֵּׁר-רִים בְּתֵלָם עֲבָתוֹ אִם-יִשְׁדֹּד עֲמָקִים אַחֲרֶיךָ.
לטיא הִתְבָּטַח-בּוֹ כִּי-רַב כָּחוֹ וְתַעֲזֹב אֱלֹיו יִגִּיעֶךָ.
לטיב הִתְאַמֵּין בּוֹ כִּי-יִשׁוּב (יִשְׁיֵב) זֶרְעֶךָ וְגִרְנֶךָ יֵאָסֹף.
לטיג כֶּנֶף-רִנָּנִים נַעֲלָסָה אִם-אַבְרָה חֲסִידָה וְנֹצָה.
לטיז כִּי-תַעֲזֹב לְאֶרֶץ בְּצִיָּה וְעַל-עֹפֹר תִּחַמֵּם.
לטטו וְתִשְׁכַּח כִּי-רָגַל תִּזְוָרָה וְחַיִּת הַשָּׂדֶה תִּדְוֹשָׁה.

לטטז הקשיח בְּנִיָּה לֹלֵא-לָהּ לָרִיק יִגִּיעָה בְּלִי-פֶחֶד.
לטיז כִּי-הִשָּׂה אֱלֹהֵי חֲכָמָה וְלֹא-חָלַק לָהּ בְּבִינָה.
לטיח כָּעֵת בְּמָרוֹם תִּמְרִיא תִשְׁחַק לְסוֹס וּלְרֶכֶב.
לטיט הִתִּתֵּן לְסוֹס גְּבוּרָה הִתְלַבֵּישׁ צֹארוֹ רַעְמָה.
לטכ הִתְרַעֲשֵׁנוּ כְּאַרְבֶּה הוּד נָחֲרוּ אֵימָה.
לטכא יַחֲפְרוּ בְּעֶמֶק וַיִּשְׁיֵשׁ בְּכַח יֵצֵא לְקִרְאֵת-נָשֶׁק.
לטכב יִשְׁחַק לִפְחַד וְלֹא יַחַת וְלֹא-יָשׁוּב מִפְּנֵי-חָרֵב.
לטכג עָלּוּ תִרְנָה אֲשֶׁפָּה לֵהֵב חֲנִית וְכִידוֹן.
לטכד בָּרַעַשׁ וְרָגַז יִגְמֵא-אֶרֶץ וְלֹא-יֵאֱמִין כִּי-קוֹל שׁוֹפָר.
לטכה בְּדִי שֹׁפָר יֹאמַר הָאֵחַ וּמִרְחוֹק יָרִיחַ מִלְחָמָה
רַעַם שָׁרִים וּתְרוּעָה.
לטכו הַמְבִינֶתְךָ יֶאֱבֶר-נָץ יִפְרֹשׁ כְּנָפּוֹ לְתִימָן.
לטכז אִם-עַל-פִּידָה יִגְבִּיהַ נָשֶׁר וְכִי יָרִים קִנּוֹ.
לטכח סָלַע יִשְׁכֹּן וַיִּתְּלֶנָּה עַל שֵׁן-סָלַע וּמִצּוּדָה.
לטכט מִשֵּׁם חֶפֶר-אֶכֶל לְמִרְחוֹק עֵינָיו יִבִּיטוּ.
לטל וַאֲפֹרְחוֹ יַעֲלֶעֱו-דָם וּבִאֲשֶׁר חֲלָלִים שָׁם הוּא.
מא וַיַּעַן יְהוָה אֶת-אִיּוֹב וַיֹּאמֶר.
מב הֲרַב עִם-שְׂדֵי יִסּוֹר מוֹכִיחַ אֱלֹהֵי יַעֲנָנָה.
מג וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת-יְהוָה וַיֹּאמֶר.
מד הֵן קָלַתִּי מָה אֲשִׁיבָךְ יָדִי שִׁמְתִּי לְמוֹ-פִי.
מה אַחַת דִּבַּרְתִּי וְלֹא אֶעֱנֶה וּשְׁתִּימָה וְלֹא אוֹסִיף.
מו וַיַּעַן-יְהוָה אֶת-אִיּוֹב מִנְּסֵעֶרָה (מִן סֶעֱרָה) וַיֹּאמֶר.
מז אֲזַר-נָא כְּגֹבֶר חֲלָצִידָה אֲשָׁאֲלָךְ וְהוֹדִיעֲנִי.
מח הֲאֵף תִּפְרֹ מִשְׁפָּטִי תִרְשִׁיעֲנִי לְמַעַן תִּצְדָּק.
מט וְאִם-זָרוּעַ כָּאֵל לָךְ וּבִקּוֹל כְּמַהוּ תִרְעֵם.
מי עֲדָה נָא גֵאוֹן וְגִבָּה וְהוּד וְהָדָר תִּלְבָּשׁ.
מיא הִפֵּץ עֲבֻרוֹת אֶפְדָּה וּרְאָה כָּל-גֹּאֶה וְהִשְׁפִּילָהּ.
מיב רְאָה כָּל-גֹּאֶה הַכְּנִיעָהּ וְהִדָּךְ רָשָׁעִים תַּחֲתָם.
מיג טָמְנִים בַּעֲפָר יַחַד פְּגִיחָם חִבֵּשׁ בְּטָמוֹן.
מיד וְגַם-אֲנִי אוֹדָךְ כִּי-תוֹשַׁע לָךְ יִמְיָנְךָ.
מטו הִנֵּה-נָא בְּהִמּוֹת אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי עִמָּךְ חָצִיר כְּבֹקֶר יֹאכֵל.

מטז הִנֵּה-נָא כֹחוֹ בְּמִתְנִיּוֹ וְאוֹנוֹ בְּשִׁרְיָרִי בְטָנוֹ.
מיו יִחַפֵּץ זָנְבוֹ כְּמוֹ-אֶרֶז גִּידֵי פִחְדּוֹ יִשְׁרְגוּ.
מיוח עֲצָמָיו אֶפִּיקֵי נַחֲשָׁה גִרְמָיו כְּמָטִיל בְּרִזָּל.
מיט הוּא רֹאשִׁית דְּרָכֵי-אֵל הָעֹשׂוֹ יִגֹּשׁ חֲרָבוֹ.
מכ כִּי-בּוֹל הָרִים יִשְׂאוּ-לוֹ וְכָל-חַיֵּית הַשָּׂדֶה יִשְׁחָקוּ-שָׁם.
מכא תַּחַת-צִאֲלִים יִשְׁכֹּב בְּסִתֵּר קִנָּה וּבִצָּה.
מכב יִסְכְּהוּ צִאֲלִים צִלָּלוֹ יִסְבוּהוּ עֲרָבֵי-נַחַל.
מכג הֵן יַעֲשֶׂק נָהָר לֹא יִחַפּוּז יִבְטַח כִּי-יִגִּיחַ יִרְדֵּן אֶל-פִּיהוּ.
מכד בְּעֵינָיו יִקְחֵנוּ בְּמוֹקָשִׁים יִנְקֹב-אָף.
מכה תִּמְשֹׁךְ לִוְיָתָן בְּחִכָּה וּבְחֶבֶל תִּשְׁקִיעַ לִשְׁנוֹ.
מכו הַתְּשִׁים אֲגָמֹן בְּאֶפֶס וּבַחוּחַ תִּקָּב לַחֲיוֹ.
מכז הִירְבָּה אֵלֶיךָ תַּחֲנוּנִים אִם-יִדְּבַר אֵלֶיךָ רַכּוֹת.
מכח הִיכָרַת בְּרִית עִמָּךְ תִּקְחֵנוּ לַעֲבֹד עוֹלָם.
מכט הַתְּשַׁחֲק-בּוֹ כְּצִפּוֹר וְתִקְשְׁרֵנוּ לְנַעֲרוֹתֶיךָ.
מל יִכְרוּ עָלָיו חֲבָרִים יִיָּחֲצוּהוּ בֵּין כְּנַעֲנִים.
מלא הַתְּמַלֵּא בְּשָׁפוֹת עוֹרוֹ וּבִצְלָצֵל דָּגִים רֹאשׁוֹ.
מלב שִׁים-עָלָיו כֶּפֶף זָכַר מִלְחָמָה אֶל-תּוֹסֵף.
מלא הֵן-תִּחַלְתּוּ נִכְזָּבָה הֵגֶם אֶל-מִרְאִיו יִטֹּל.
מאב לֹא-אֲכָזַר כִּי יַעֲוֶרְנוּ וּמִי הוּא לִפְנֵי יִתְיַצֵּב.
מאג מִי הַקְּדִימָנִי וְאַשְׁלֵם תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם לִי-הוּא.
מאד לֹא- (לוֹ-) אַחֲרִישׁ בְּדָיו וּדְבַר-גְּבוּרוֹת וַחֲיוֹן עֶרְכּוֹ.
מאה מִי-גִלָּה פָּנַי לְבוֹשׁוֹ בְּכֶפֶל רִסְנוֹ מִי יָבוֹא.
מאו דִּלְתֵּי פָנָיו מִי פִתַּח סְבִיבוֹת שְׁנָיו אִימָה.
מאז גִּאָּוָה אֶפִּיקֵי מְגִנִּים סָגוֹר חוֹתֶם צָר.
מאח אֶחָד בְּאֶחָד יִגְשׁוּ וְרוּחַ לֹא-יָבֹא בִּינֵיהֶם.
מאט אִישׁ-בְּאַחִיהוּ יִדְּבָקוּ יִתְלַכְּדוּ וְלֹא יִתְפָּרְדּוּ.
מאי עֲטִישׁוֹתָיו תִּהְיֶה אוֹר וְעֵינָיו כְּעַפְעָפִי-שָׁחַר.
מאיא מִפִּיו לִפְיָדִים יִהְלָכוּ כִּידוּדֵי אִשׁ יִתְמַלְטוּ.
מאיב מִנְּחִירָיו יֵצֵא עָשָׁן כְּדוֹד נְפוּחַ וְאַגְמֹן.
מאיג נִפְשׁוֹ גָּחִלִים תִּלְהַט וְלֵהָב מִפִּיו יֵצֵא.
מאיד בְּצִנְאוֹרוֹ יִלִּין עוֹז וּלְפָנָיו תִּדּוּץ דָּאָבָה.

מאטו מִפְּלִי בִּשְׁרוֹ דְּבִקּוֹ יִצּוֹק עָלָיו בֶּל-יִמוּט.
מאטז לְבוֹ יִצּוֹק כְּמוֹ-אֶבֶן וַיִּצּוֹק כְּפֶלַח תַּחְתִּית.
מאיז מִשְׁתּוֹ יְגוּרוֹ אֱלִים מִשְׁבָּרִים יִתְחַטְּאוּ.
מאיח מִשְׁיִגְהוֹ חֶרֶב בְּלִי תַקּוּם חֲנִית מִסָּע וְשִׁרְיָה.
מאיט יִחְשֹׁב לְתֵבּוֹן בְּרָזֵל לַעֲץ רִקְבוֹן נְחוּשָׁה.
מאכ לֹא-יִבְרִיחֵנוּ בֶן-קִשָּׁת לְקֶשׁ נְהַפְכוֹ-לוֹ אֲבִי-קִלְעַ.
מאכא כָּקֶשׁ נִחְשָׁבוּ תוֹתַח וַיִּשְׁחַק לַרְעֵשׁ כִּידוֹן.
מאכב תַּחְתִּיו חֲדוּדֵי חֶרֶשׁ יִרְפֹּד חֲרוּץ עָלִי-טִיט.
מאכג יִרְתִּיחַ כְּסִיר מְצוּלָה יָם יָשִׁים כְּמִרְקָחָה.
מאכד אַחֲרָיו יֵאִיר נְתִיב יִחְשֹׁב תַּהוֹם לְשִׁיבָה.
מאכה אֵין-עַל-עֶפֶר מְשָׁלוֹ הָעֵשׂוֹ לְבִלִי-חַת.
מאכו אֶת-כָּל-גְּבוּהַ יִרְאֶה הוּא מִלֶּךְ עַל-כָּל-בְּנֵי-שָׁחַץ.
מבא וַיַּעַן אִיּוֹב אֶת-יְהוָה וַיֹּאמֶר.
מבב יָדַעַת (וַיִּדְעַתִּי) כִּי-כָל תּוֹכֵל וְלֹא-יִבְצֹר מִמֶּךָּ מִזְמָה.
מבג מִי זֶה מַעֲלִים עֲצָה בְּלִי-דַעַת:
מבד לָכֵן הִגֵּדְתִּי וְלֹא אָבִין נִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי וְלֹא אֲדַע.
מבע שָׁמַע-נָא וְאַנְכִי אֲדַבֵּר אֲשַׁאלָךְ וְהוֹדִיעֵנִי.
מבה לִשְׁמַע-אֲזֵן שְׁמַעְתִּידָּךְ וְעַתָּה עֵינִי רָאִתְךָ.
מבו עַל-כֵּן אֲמַאֵס וְנִחַמְתִּי עַל-עֶפֶר וְאֶפֶר.
מבז וַיְהִי אַחֲרֵי דִבְרֵי יְהוָה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֱלִיפַז
הַתִּימְנִי חָרָה אָפִי בָּךְ וּבִשְׁנֵי רַעֲיֹדֶיךָ לֹא דִבַּרְתָּם אֵלַי נְכוֹנָה כְּעַבְדֵי אִיּוֹב. **מבח**
וְעַתָּה קָחוּ לָכֶם שִׁבְעָה פָרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים וּלְכוּ אֶל עַבְדֵי אִיּוֹב וְהַעֲלִיתֶם
עוֹלָה בַּעֲדָכֶם וְאִיּוֹב עַבְדִּי יִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם: כִּי אִם פָּנִיו אֲשָׂא לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת
עִמָּכֶם נִבְלָהָכִי לֹא דִבַּרְתָּם אֵלַי נְכוֹנָה כְּעַבְדֵי אִיּוֹב. **מבט** וַיֵּלְכוּ אֱלִיפַז הַתִּימְנִי
וּבְלִדָּד הַשׁוּחִי צִפֹּר הַנַּעֲמָתִי וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים וַיֵּשֶׁא יְהוָה אֶת פָּנָיו
אִיּוֹב. **מבי** וַיְהוָה שָׁב אֶת שְׁבִית (שְׁבוּת) אִיּוֹב בְּהִתְפַּלְּלוֹ בְּעַד רַעְהוֹ וַיִּסָּף יְהוָה
אֶת כָּל אֲשֶׁר לְאִיּוֹב לְמִשְׁנָה. **מביא** וַיָּבֵאוּ אֵלָיו כָּל אַחֲיוֹ וְכָל אַחֲיוֹתָיו וְכָל יָדָעִיו
לִפְנֵים וַיֹּאכְלוּ עִמּוֹ לֶחֶם בְּבֵיתוֹ וַיִּנְדְּדוּ לוֹ וַיִּנְחֲמוּ אוֹתוֹ עַל כָּל הָרָעָה אֲשֶׁר הֵבִיא
יְהוָה עָלָיו וַיִּתְּנוּ לוֹ אִישׁ קְשִׁיטָה אַחַת וְאִישׁ נֶזֶם זָהָב אֶחָד. **מביב** וַיְהוָה בֵּרַךְ
אֶת אַחֲרֵית אִיּוֹב מֵרֵאשִׁיתוֹ וַיְהִי לוֹ אַרְבַּעַת עָשָׂר אֲלָף צֹאן וְשֵׁשֶׁת אֲלָפִים גְּמָלִים
וְאֲלָף צֶמֶד בָּקָר וְאֲלָף אֲתוֹנוֹת. **מביג** וַיְהִי לוֹ שִׁבְעֶנָה בָּנִים וְשְׁלוֹשׁ בָּנוֹת. **מביז**

וַיִּקְרָא שֵׁם הָאִחָת יְמִימָה וְשֵׁם הַשְּׁנִיית קְצִיעָה וְשֵׁם הַשְּׁלִישִׁית קָרֹן הַפּוֹדִי.
מבטו וְלֹא נִמְצָא נָשִׁים יָפוֹת כְּבָנוֹת אִיּוֹב בְּכָל הָאָרֶץ וַיִּתֵּן לָהֶם אֲבִיהֶם נַחְלָה
בְּתוֹךְ אֲחֵיהֶם. **מבטו** וַיְחִי אִיּוֹב אַחֲרֵי זֹאת מָאָה וָאַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֵּרָא (וַיִּרְאֶה)
אֶת בָּנָיו וְאֶת בְּנֵי בְנוֹאֲרַבְעָה דְרוֹת. **מבטו** וַיָּמָת אִיּוֹב זָקֵן וְשִׁבְעַת יָמִים.
שִׁיר הַשִּׁירִים

אא שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה. **אב** יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי-טוֹבִים דְּדִידִךְ
מִיָּין. **אג** לָרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ טוֹבִים שְׁמֹן תּוֹרֵק שְׁמֵךְ עַל-כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבוּךָ. **אד**
מְשַׁכְנִי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בְּדִנְכִּירָה דְּדִידִךְ מִיָּין
מִיִּשְׁרִים אֶהְבוּךָ.

אה שְׁחוּרָה אֲנִי וְנָאוֹה בָנוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאֶהֱלִי קֶדֶר פִּירִיעוֹת שְׁלֵמָה. **או**
אֶל-תִּרְאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת שֶׁשִּׁזְפַּתִּנִּי הַשָּׁמֶשׁ בְּנִי אֲמִי נִחְרוּ-בִּי שְׁמִנִי נִטְרָה
אֶת-הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי. **אז** הַגִּידָה לִּי שְׁאֶהְבָּה נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה
אֵיכָה תִרְבִּיץ בְּצִהָרִים שְׁלֵמָה אֶהְיָה כְּעֹטֶיָה עַל עֲדָרֵי חֲבָרִיךָ. **אח** אִם-לֹא תִדְעִי
לָךְ הִיפָּה בְנָשִׁים צְאִי-לָךְ בְּעַקְבֵּי הַצֹּאן וַיִּרְעִי אֶת-גְּדִילֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים.
אט לְסִסְתִּי בְּרַכְבִּי פִרְעָה דְּמִיתֶיךָ רַעֲיָתִי. **אי** נָאוֹו לְחִינֶיךָ בְּתָרִים צֹאֲרֶךְ
בְּחֹרוֹזִים. **איא** תּוֹרִי זָהָב נַעֲשֶׂה-לָךְ עִם נִקְדוֹת הַכֶּסֶף. **איב** עַד-שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹ
נִרְדִּי נָתַן רִיחוֹ. **איג** צֹרֹר הַמֶּר דּוֹדִי לִי בֵּין שְׂדֵי יֵלֶן. **איד** אֲשַׁכֵּל הַכֶּפֶר דּוֹדִי לִי
בְּכָרְמִי עֵין גָּדִי.

אטו הִנֵּךְ יָפָה רַעֲיָתִי הִנֵּךְ יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים. **אטז** הִנֵּךְ יָפָה דּוֹדִי אֵף נָעִים
אֵף-עֲרֻשְׁנו רַעֲנָנָה. **איו** קְרוֹת בְּתִינוּ אֲרָזִים רַחֲטָנוּ (רַהֲיִטָנוּ) בְּרוֹתִים. **בא** אֲנִי
חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשְׁנַת הָעֶמְקִים. **בב** כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין
הַבָּנוֹת. **בג** כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בָּצְלוֹ חֲמִדָּתִי וַיִּשְׁבַּתִּי וּפְרִיו
מִתּוֹק לְחֹכִי. **בד** הִבִּיאֲנִי אֶל-בֵּית הָיִן וְדָגְלוֹ עָלִי אֶהְבָּה. **בה** סִמְכוֹנִי
בְּאִשִּׁישׁוֹת רַפְדוֹנִי בְּתַפּוּחִים: כִּי-חוּלַת אֶהְבָּה אֲנִי. **בו** שְׁמָאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי
וַיִּמִּינוּ תַּחֲבִקְנִי. **בז** הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה:
אִם-תַּעֲרִירוּ וְאִם-תַּעֲזוּרוּ אֶת-הָאֶהְבָּה עַד שֶׁתַּחֲפֹץ.

בח קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה-זֶה בָּא מִדְּלָג עַל-הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל-הַגְּבָעוֹת. **בט** דּוֹמָה דּוֹדִי
לְצִבִּי אוֹ לְעֶפֶר הָאֵילִים הִנֵּה-זֶה עוֹמֵד אַחֵר כְּתַלְנוּמִּשְׁגִּיחַ מִן-הַחֲלָנוֹת מְצִיץ
מִן-הַחֲרָפִים. **בי** עָנָה דּוֹדִי וְאָמַר לִי: קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי יָפָתִי וּלְכִי-לָךְ. **ביא**
כִּי-הִנֵּה הִסְתָּו עֶבֶר הַגֶּשֶׁם חֲלָף הִלָּךְ לוֹ. **ביב** הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עַת הַזְמִיר

הגיע וקול התור נשמע בארצנו. **ביג** התאנה חנטה פגיה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי (לך) רעיתי יפתי ולכי-לך.

ביז יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה הראיני את-מראיך השמיעני את-קולך: כי-קולך ערב ומראיך נאווה.

בטו אחזו-לנו שעלים שעלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר. **בטז** דודי לי ואני לו הרעה בשושנים. **ביז** עד שיפוח היום ונסו הצללים: סב דמה-לך דודי לצבי או לעפר האילים-על-הרי בתר.

גא על-משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו. **גב** אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים וברחבותאבקשה את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו. **גג** מצאוני השמרים הסבבים בעיר: את שאהבה נפשי ראיתם. **גד** כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתי ולא ארפנוע-ד-שהביאתי אל-בית אמי ואל-חדר הורתי. **גה** השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה: אם-תעירו ואם-תעוררו את-האהבה עד שתחפץ.

גו מי זאת עלה מן-המדבר כתימרות עשן: מקטרת מר ולבונה מכל אבקת ריכל. **גז** הנה מטתו של שלמה ששים גברים סביב לה: מגברי ישראל. **גח** כלם אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על-ירכו מפחד בלילות. **גט** אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון. **גי** עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארגמן ותוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים. **גיא** צאנה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה-לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו. **דא** הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד. **דב** שניך כעדר הקצובות שעלו מן-הרחצה: שכלם מתאימות ושכלה אין בהם. **דג** כחוט השני שפתותיך ומדברך נאווה כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך. **דד** כמגדל דויד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגברים. **דה** שני שדיך כשני עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים. **דז** עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל-הר המור ואל-גבעת הלבונה. **דז** כלך יפה רעיתי ומום אין בך.

דח אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות מהרי נמרים. **דט** לבבתני אחתי כלה לבבתני באחד (באחת) מעיניך באחד ענק מצורניך. **די** מה-יפו דדיך אחתי כלה מה-טבו

דִּדְיָךְ מִיַּיִן וְרִיחַ שְׁמִנְיָךְ מִכָּל-בְּשָׁמִים. **דִּיא** נִפְתַּת תַּטְפְּנָה שְׁפִתְוֹתֶיךָ כְּלָה דְּבִשׁ
וְחֻלָּב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ וְרִיחַ שְׁלִמְתֶּיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן.
דִּיב גֵּן נָעוּל אַחֲתִי כְּלָה גֵּל נָעוּל מַעְיָן חֲתוּם. **דִּיג** שְׁלַחְךָ פְּרִדָּס רְמוֹנִים עִם פְּרִי
מִגְדִּים: כְּפָרִים עִם-נֶרְדִּים. **דִּיד** נֶרֶד וְכַרְכֹּם קָנָה וְקִנְמוֹן עִם כָּל-עֲצֵי לְבוֹנָה מִר
וְאַהֲלוֹת עִם כָּל-רָאשֵׁי בְשָׁמִים. **דִּטו** מַעְיָן גְּנִים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנָזְלִים
מִן-לְבָנוֹן. **דִּטז** עוֹרֵי צִפּוֹן וּבּוֹאֵי תִימָן הִפִּיחִי גְנִי יָזְלוּ בְשָׁמֶיךָ יָבֵא דוֹדִי לְגִנִּי
וְיֹאכֵל פְּרִי מִגְדִּיו. **הא** בָּאתִי לְגִנִּי אַחֲתִי כְּלָה אֲרִיתִי מוֹרִי עִם-בְּשָׁמִי אֲכַלְתִּי
יַעֲרִי עִם-דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יַיִן עִם-חֻלָּבִי אֲכָלוּ רַעִים שְׁתּוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים.
הב אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל דוֹדִי דוֹפֵק פֶּתַח-לִי אַחֲתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי
תַּמְתִּי שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא-טָל קִנְצוֹתִי רְסִיסִי לִילָה. **הג** פִּשְׁטָתִי אֶת-כְּתֻנְתִּיאִיכָכָה
אֶלְבָּשְׁנָה רַחֲצָתִי אֶת-רַגְלִי אִיכָכָה אֶטְנַפֵּם. **הד** דוֹדִי שְׁלַח יָדוֹ מִן-הַחֹר וּמַעֲי
הִמּוּ עָלָיו. **הה** קָמְתִי אֲנִי לִפְתָּח לְדוֹדִי וְיָדִי נָטְפוּ-מִרְּאֵי וְאַצְבָּעֵתִי מִרְּאֵי עֵבֶר עַל
כַּפּוֹת הַמִּנְעוּל. **הו** פֶּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חִמַּק עֶבֶר נִפְשִׁי יִצָּאָה
בְּדַבְּרוֹבְקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצָּאֲתִיהוּ קָרָאתִיו וְלֹא עָנִנִי. **הז** מִצָּאֲנִי הַשְּׁמֵרִים
הַסַּבְבִּים בְּעִיר הַכּוֹנִי פִצְעוּנִי נִשְׂאוּ אֶת-רַדִּידִי מֵעָלַי שְׁמֵרֵי הַחֲמוֹת. **חא**
הַשְּׁבַעֲתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָּם: אִם-תִּמְצְאוּ אֶת-דוֹדִימָה-תִּגִּידוּ לוֹ שְׁחוֹלֵת
אַהֲבָה אֲנִי. **הט** מָה-דוֹדְךָ מִדּוֹד הַיָּפָה בְּנָשִׁים: מָה-דוֹדְךָ מִדּוֹד שְׁכָכָה
הַשְּׁבַעֲתָנוּ. **הי** דוֹדִי צַח וְאֶדּוֹם דָּגוּל מִרַבָּבָה. **היא** רָאשׁוּ כְּתָם פִּז קִנְצוֹתִי
תִּלְתְּלִים שְׁחֹרוֹת כְּעוֹרֵב. **היב** עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל-אַפִּיקֵי מַיִם רַחֲצוֹת בְּחֻלְבֵּי־שִׁבּוֹת
עַל-מִלְּאָת. **היג** לִחְיוֹ כְּעִירוֹגַת הַבֶּשֶׂם מִגְדָּלוֹת מֶרְקָחִים שְׁפִתְוֹתִי
שׁוֹשְׁנִים נְטִפּוֹת מִרְּאֵי עֵבֶר. **היד** יָדִיו גְּלִילִי זָהָב מִמִּלְּאִים בִּתְרָשִׁישׁ מַעֲיָן עֲשֵׂת שֵׁן
מֵעַלְפֶּת סְפִירִים. **הטו** שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי נֶשֶׁם מִיִּסְדִּים עַל-אַדְנִי-פִז מִרְּאֵהוּ
כְּלָבָנוֹן וּבַחֹר כְּאַרְזִים. **הטז** חֲכוּ מִמִּתְקִים וְכָלוּ מִחֲמָדִים זֶה דוֹדִי וְזֶה רַעִי בְּנוֹת
יְרוּשָׁלָּם. **וא** אָנָּה הִלֵּךְ דוֹדְךָ הַיָּפָה בְּנָשִׁים אָנָּה פָּנָה דוֹדְךָ וַיִּבְקֶשְׁנוּ עִמָּךְ. **וב**
דוֹדִי יָרַד לְגִנִּי לַעֲרָגוֹת הַבֶּשֶׂם לַרְעוֹת בְּגִנִּים וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים. **וג** אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי
לִי הִרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים.

וד יָפָה אֶת רַעֲיָתִי כְּתִרְצָה נֶאֱוָה כִּירוּשָׁלָּם אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת. **וה** הִסְבִּי עֵינֶיךָ
מִנְּגִדֵי שָׁהִם הִרְהִיבִנִי שְׁעָרְךָ כְּעֹדֶר הָעֲזִים שְׁגִלְשׁוּ מִן-הַגִּלְעָד. **וו** שִׁנִּיךָ כְּעֹדֶר
הַרְחִלִים שְׁעָלוּ מִן-הִרְחָצָה: שְׁכַלְם מִתְאַיְמוֹת וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם. **וז** כְּפָלַח
הַרְמוֹן רִקְתָּךְ מִבַּעַד לְצִמְתָּךְ. **וח** שָׁשִׁים הֶמָּה מְלָכוֹת וְשִׁמְנִים פִּילְגָשִׁים

וְעִלְמוֹת אֵין מִסְפָּר. וט אחת היא יונתי תַּמְתִּיאַחַת היא לְאַמָּה בָּרָה היא לְיוֹלְדָתָה רְאוּהָ בָנוֹת וַיֵּאשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילֻגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ. וי מי-זאת הַנְּשֻׁקָּה כְּמוֹ-שָׁחַר: יָפָה כְּלָבָנָה בָּרָה כַּחֲמֵה־אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת. ויא אֶל-גִּנֶּת אָגוֹז יִרְדְּתִי לְרֹאוֹת בְּאֵבִי הַנָּחַל לְרֹאוֹת הַפָּרָחַה הַגֶּפֶן הַנִּצּוֹ הַרְמוֹנִים. ויב לא יִדְעִיתִינִפְשִׁי שְׁמִתָּנִי מִרְכָּבוֹת עַמִּי נָדִיב. זא שׁוּבִי שׁוּבִי הַשׁוּלְמִית שׁוּבִי וְנִחֲזָה-בָּךְ מֵה-תַּחֲזוֹ בַשׁוּלְמִית כְּמַחֲלַת הַמַּחֲנִים. זב מֵה-יָפִי פְעָמִיד בְּנַעֲלִים בַּת-נָדִיב חֲמוּקִי יִרְכִּיזְכְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יָדֵי אָמֶן. זג שְׁרַדְךָ אֶגֶן הַסֶּהַר אֶל-יַחֲסֹר הַמָּזֶג בְּטָנְךָ עֲרַמַת חֲטִים סוּגָה בְּשׁוֹשָׁנִים. זד שְׁנִי שְׂדִיךְ כְּשָׁנִי עֶפְרַיִם תֵּאֱמִי צְבִיָּה. זה צוֹאֲרֶךְ כְּמַגִּדֵּל הַשָּׁן עֵינֶיךָ בְּרָכוֹת בְּחֻשְׁבוֹן עַל-שַׁעַר בַּת-רַבִּים אֶפְךָ כְּמַגִּדֵּל הַלְבָנוֹן צוּפָה פָּנֵי דַמְשֶׁק. זו רֹאשֶׁךָ עֲלֶיךָ כְּכֶרֶמֶל וְדֹלֶת רֹאשֶׁךָ כְּאַרְגָּמָן: מֶלֶךְ אֲסוּר בְּרֶהֱטִים. זז מֵה-יָפִית וּמֵה-נַעֲמָתָאֲהָבָה בַּתְּעֻנּוּגִים. זח זֹאת קוֹמָתְךָ דְּמָתָה לְתִמָּר וְשְׂדִיךְ לְאַשְׁכְּלוֹת. זט אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתִמָּר אַחֲזָה בְּסִנְסִנּוֹ וַיְהִי-נָא שְׂדִיךְ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרִיחַ אֶפְךָ בַּתְּפוּחִים. זי וְחֶכֶךְ כֵּיִן הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים דּוֹבֵב שְׁפָתֵי יִשְׁנִים. זיא אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי תִשׁוּקָתוֹ. זיב לָכֶה דוּדֵי נִצָּא הַשָּׂדֶה נְלִינָה בַּכְּפָרִים. זיג נִשְׁכִּימָה לְכָרְמִים נִרְאָה אֶם-פָּרָחַה הַגֶּפֶן פֶּתַח הַסִּמְדָר הַנִּצּוֹ הַרְמוֹנִים שֶׁם אֶתָּן אֶת-דָּדִי לָךְ. זיד הַדּוּדָאִים נָתְנוּ-רִיחַ וְעַל-פֶּתַח חֲנִינוֹ כָּל-מַגִּדִּים חֲדָשִׁים גַּם-יִשְׁנִים דוּדֵי צִפְנָתִי לָךְ. חא מִי יִתְנֶךָ כָּאֵח לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אֲמִי אֲמַצְאָךְ בַּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ גַּם לֹא-יָבוֹז לִי. חב אֲנִהְיָךְ אֲבִיאָךְ אֶל-בֵּית אֲמִיתִלְמָדִנִי אֲשַׁקֶּךָ מֵיִן הָרֶקַח מַעֲסִיס רְמָנִי. חג שְׁמֹאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי וַיְמִינוּ תַּחֲבָקְנִי. חד הַשְּׁבַעֲתִי אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם: מֵה-תַּעֲרִירוּ וּמֵה-תַּעֲרָרוּ אֶת-הָאֲהָבָה עַד שְׁתַּחֲפֹץ. חה מִי זֹאת עֹלָה מִן-הַמִּדְבָּר מִתַּרְפָּקֶת עַל-דּוּדָה תַּחַת הַתְּפוּחַ עוֹרֶרְתִּידֶךָ שָׁמָּה חֲבַלְתָּךְ אֲמָךְ שָׁמָּה חֲבָלָה יִלְדָתְךָ. חו שִׁימֵנִי כַחוֹתֶם עַל-לֶבֶךָ כַחוֹתֶם עַל-זְרוּעֶיךָ כִּי-עֲזָה כְּמוֹת אֲהָבָה קִשָּׁה כְּשֹׁאֹל קִנְיָה: רִשְׁפִּיהָרְשָׁפִי אֵשׁ שֶׁלְהִבָּתֶיָה. חז מִים רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לִכְבוֹת אֶת-הָאֲהָבָה וְנִהְרוֹת לֹא יִשְׁטָפוּהָ אֶם-יִתֵּן אִישׁ אֶת-כָּל-הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֲהָבָה בּוֹז יָבוֹז לוֹ. חח אַחוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשְׂדִים אֵין לָהּ מֵה-נַעֲשֵׂה לְאַחֲתָנוּ בַּיּוֹם שְׂיִדְבֵּר-בָּהּ. חט אֶם-חוּמָה הִיא נִבְנָה עָלֶיךָ טִירַת כָּסֶף וְאֶם-דָּלֶת הִיא נָצוּר עָלֶיךָ לוֹחַ אֶרֶז. חי אֲנִי חוּמָה וְשְׂדֵי כְּמַגִּדָּלוֹת אֲזִי הֵייתִי בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שְׁלוֹם.

חיא כָּרַם הָיָה לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הַמּוֹן נָתַן אֶת-הַכָּרֶם לְנֹטָרִים: אִישׁ יָבֹא בְּפָרְיוֹ
אֶלָּף כֶּסֶף. **חיב** כְּרָמִי שָׁלִי לִפְנֵי הָאֶלֶף לָךְ שְׁלֹמָה וּמֵאֲתָיִם לְנֹטָרִים אֶת-פָּרְיוֹ.
חיג הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגָּנִים חֲבֵרִים מְקַשְׂיָבִים לְקוֹלֶה שְׁמִיעֲנִי. **חיד** בָּרַח דּוֹדִי
וּדְמָה-לָךְ לְצָבִי אוֹ לַעֲפָר הָאֵילִים עַל הָרִי בְּשָׁמַיִם.
רוֹת

אא וַיְהִי בַיּוֹם שֶׁפִּט הַשְּׁפֹטִים וַיְהִי רָעַב בָּאָרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה לְגוֹר
בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו. **אב** וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נַעֲמִי
וְשֵׁם שְׁנֵי-בָנָיו מַחֲלוֹן וְכַלְיוֹן אֶפְרַתִּים מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שָׂדֵי-מוֹאָב
וַיְהִיו-שָׁם. **אג** וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נַעֲמִי וַתִּשְׁאָר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ. **אד** וַיִּשְׁאוּ
לָהֶם נָשִׁים מֵאֲבִיּוֹת שָׁם הָאֶחָת עֶרְפָּה וְשֵׁם הַשְּׁנִית רוֹת וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים.
אה וַיָּמָתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם מַחֲלוֹן וְכַלְיוֹן וַתִּשְׁאָר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמֵאִשָּׁה. **או**
וַתִּקֶּם הִיא וְכַלְתֶּיהָ וַתִּשָּׁב מִשְׂדֵּי מוֹאָב: כִּי שָׁמָּה בְּשָׂדֵה מוֹאָב כִּי-יָהוָה
אֶת-עַמּוֹ לָתֵת לָהֶם לֶחֶם. **אז** וַתֵּצֵא מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה-שָׁמָּה וּשְׁתֵּי
כַלּוֹתֶיהָ עִמָּה וַתֵּלְכָנָה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה. **אח** וַתֹּאמֶר נַעֲמִי לְשְׁתֵּי
כַלְתֶּיהָ לִכְנֶה שְׁבָנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה יַעֲשֶׂה (יַעֲשֶׂ) יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר
עָשִׂיתֶם עִם-הַמֵּתִים וְעַמָּדִי. **אט** יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמִצָּאֵן מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִשָּׁה
וַתִּשָּׁק לָהֶן וַתִּשְׁאַנָּה קוֹלָן וַתְּבַכֶּינָה. **אי** וַתֹּאמְרֶנָּה-לָּהּ: כִּי-אַתָּה נָשׁוּב לַעֲמָד.
איא וַתֹּאמֶר נַעֲמִי שְׁבָנָה בְּנָתִי לָמָּה תֵּלְכָנָה עִמִּי: הָעוֹד-לִי בָנִים בְּמַעֲי וְהָיוּ לָכֶם
לְאֲנָשִׁים. **איב** שְׁבָנָה בְּנָתִי לָכֵן כִּי זָקַנְתִּי מֵהַיּוֹת לְאִישׁ: כִּי אִמְרָתִי יֵשׁ-לִי
תִּקְוָהגם הָיִיתִי הַלֵּילָה לְאִישׁ וְגַם יְלָדְתִּי בָנִים. **איג** הִלְהֵן תִּשְׁבְּרֶנָּה עַד אֲשֶׁר
יִגְדְּלוּ הִלְהֵן תַּעֲגֹנָה לְבִלְתִּי הָיִית לְאִישׁ אֵל בְּנָתִי כִי-מֵר-לִי מֵאֵד מִכֶּסֶף-יִצְאָה
בִּי יָד-יְהוָה. **איז** וַתִּשְׁנָה קוֹלָן וַתְּבַכֶּינָה עוֹד וַתִּשָּׁק עֶרְפָּה לַחֲמוֹתֶיהָ וְרוֹת דָּבְקָה
בָּהּ. **אטו** וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁבָה יְבֻמָּתְךָ אֶל-עַמָּה וְאֶל-אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרַי יְבֻמָּתְךָ.
אטז וַתֹּאמֶר רוֹת אֶל-תַּפְּגַעִי-בִּי לַעֲזֹבְךָ לָשׁוּב מֵאַחֲרֶיךָ: כִּי אֶל-אֲשֶׁר תֵּלְכִי אֵלַי
וּבְאֲשֶׁר תֵּלִינִי אֶלְיוֹעַמָּד עִמִּי וְאֱלֹהֶיךָ אֱלֹהֵי. **איז** בְּאֲשֶׁר תִּמְוֹתִי אָמוֹת וְשֵׁם
אֶקְבֵּר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה יוֹסִיףכִּי הַמּוֹת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינְךָ. **איח** וַתֵּרָא
כִּי-מִתְאַמָּצַת הִיא לָלֶכֶת אִתָּה וַתַּחֲדֵּל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ. **איט** וַתֵּלְכָנָה שְׁתֵּיהֶם
עַד-בּוֹאָנָה בֵּית לֶחֶם וַיְהִי כְּבוֹאָנָה בֵּית לֶחֶם וַתֵּהֶם כָּל-הָעִיר עָלֵיהֶן וַתֹּאמְרֶנָּה
הַזֹּאת נַעֲמִי. **אכ** וַתֹּאמֶר אֵלֶיהֶן אֶל-תִּקְרָאנָה לִי נַעֲמִי: קְרָאנָ לִי מָרָא כִּי-הִמֵּר
שְׂדֵי לִי מֵאֵד. **אכא** אָנִי מִלֵּאָה הַלֵּכְתִּי וְרִיקָם הִשִּׁיבִנִי יְהוָה לָמָּה תִּקְרָאנָה לִי
נַעֲמִי וַיְהוָה עָנָה בִּי וּשְׂדֵי הָרַע לִי. **אכב** וַתִּשָּׁב נַעֲמִי וְרוֹת הַמוֹאָבִיָּה כַלְתָּה עִמָּה

השָׁבָה מִשְׁדֵּי מוֹאֵב וְהָמָּה בָּאוּ בֵּית לָחֶם בְּתַחֲלַת קֶצֶיר שְׁעָרִים. **בא** וּלְנַעֲמִי
מִידַע (מוֹדַע) לְאִישָׁה אִישׁ גִּבּוֹר חִיל־מִמֶּשֶׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ: וַשְּׁמוּ בְּעֻז. **בב** וַתֹּאמֶר
רוּת הַמוֹאֲבִיָּה אֶל-נַעֲמִי אֲלֵכָה-נָּא הַשָּׂדֶה וְאֶלְקָטָה בַּשִּׁבְלִים אַחֲרֵי אִשּׁר
אִמְצָא-חֵן בְּעֵינָיו וַתֹּאמֶר לָהּ לְכִי בְּתִי. **בג** וַתֵּלֶךְ וַתָּבוֹא וַתִּלְקָט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי
הַקֹּצְרִים וַיִּקֶּר מִקֶּרֶה־חֲלָקֶת הַשָּׂדֶה לְבַעֲזֵי אִשּׁר מִמֶּשֶׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ. **בד**
וְהָנָה-בְּעֻז בָּא מִבֵּית לָחֶם וַיֹּאמֶר לְקוֹצְרִים יְהוָה עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרְכֶךָ יְהוָה.
בה וַיֹּאמֶר בְּעֻז לְנַעֲרוֹ הַנָּצֵב עַל-הַקּוֹצְרִים: לָמִי הַנַּעֲרָה הַזֹּאת. **בו** וַיַּעַן הַנַּעֲרָה
הַנָּצֵב עַל-הַקּוֹצְרִים וַיֹּאמֶר: נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה הִיא הַשָּׁבָה עִם-נַעֲמִי מִשְׁדֵּי מוֹאֵב.
בז וַתֹּאמֶר אֶלְקָטָה-נָּא וְאֶסְפְּתִי בְּעֵמָרִים אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים וַתָּבוֹא וַתַּעֲמֹד מֵאֵז
הַבֶּקֶר וְעַד-עֲתֵהָזָה שְׁבֵתָהּ הַבֵּית מַעֲט. **בח** וַיֹּאמֶר בְּעֻז אֶל-רוּת הַלֹּא שָׁמַעְתְּ
בְּתִי אֶל-תִּלְכִּי לְלָקֵט בַּשָּׂדֶה אַחֲרֵי וְגַם לֹא תַעֲבוּרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּקִין
עִם-נַעֲרָתִי. **בט** עֵינֶיךָ בַּשָּׂדֶה אִשּׁר-יִקְצְרוּ וְהִלַּכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הַלֹּא צוּיִתִּי
אֶת-הַנַּעֲרִים לְבִלְתִּי נִגָּעַךְ וְצִמַּת וְהִלַּכְתְּ אֶל-הַכִּלִּים וְשִׁתִּית מֵאִשּׁר יִשְׁאַבּוּן
הַנַּעֲרִים. **בי** וַתִּפֹּל עַל-פָּנֶיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה וַתֹּאמֶר אֱלֹהִי מִדּוּעַ מִצֵּאתִי חֵן
בְּעֵינֶיךָ לְהַפְרִיזוֹ וְאֲנֹכִי נִכְרָיָה. **ביא** וַיַּעַן בְּעֻז וַיֹּאמֶר לָהּ הֲגֵד הֲגֵד לִי כָל
אֲשֶׁר-עָשִׂית אֶת-חֲמוּתֶךָ אַחֲרֵי מוֹת אִישֶׁךָ וַתַּעֲזֹבִי אָבִיךָ וְאִמֶּךָ וְאַרְץ מוֹלְדֶתֶךָ
וַתִּלְכִּי אֶל-עִם אִשּׁר לֹא-יָדַעְתָּ תִּמּוּל שְׁלֹשׁוֹם. **ביב** יִשְׁלַם יְהוָה פְּעֻלָּךְ וַתְּהִי
מִשְׁכַּרְתֶּךָ שְׁלָמָה מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אִשּׁר-בָּאת לַחֲסוֹת תַּחַת-כְּנָפָיו. **ביג**
וַתֹּאמֶר אִמְצָא-חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי כִּי נַחֲמַתִּנִּי וְכִי דִבַּרְתָּ עַל-לֵב שִׁפְחָתֶךָ וְאֲנֹכִי לֹא
אָהִיָּה כְּאַחַת שִׁפְחֹתֶיךָ. **ביז** וַיֹּאמֶר לָהּ בְּעֻז לָעַת הָאֵכָל גִּשְׁי הַלֵּם וְאָכַלְתְּ
מִן-הַלֶּחֶם וּטְבַלְתְּ פִּתֶךָ בַּחֲמֶץ וַתֵּשֶׁב מִצַּד הַקֹּצְרִים וַיִּצָּבֶט-לָהּ קָלִי וַתֹּאכַל
וַתִּשְׁבַּע וַתִּתֵּר. **בטו** וַתִּקֶּם לְלָקֵט וַיֵּצֵא בְּעֻז אֶת-נַעֲרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הָעֵמָרִים
תִּלְקָטוּלָא תְכַלִּימוּהָ. **בטז** וְגַם שַׁל-תִּשְׁלֹו לָהּ מִן-הַצִּבְתִּים וַעֲזֹבְתֶם וְלָקָטָה
וְלֹא תִגְעְרוּ-בָּהּ. **בז** וַתִּלְקָט בַּשָּׂדֶה עַד-הָעֶרֶב וַתַּחֲבֹט אֶת אִשּׁר-לָקָטָה וַיְהִי
כְּאִיפָה שְׁעָרִים. **ביח** וַתֵּשֶׂא וַתָּבוֹא הָעִיר וַתִּרְא חֲמוּתָהּ אֶת אִשּׁר-לָקָטָה וַתּוֹצֵא
וַתִּתֵּן-לָהּ אֶת אִשּׁר-הוֹתֶרָה מִשְׁבָּעָה. **ביט** וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוּתָהּ אִיפָה לָקָטְתְּ
הַיּוֹם וְאַנָּה עָשִׂיתִיָּהּ מִכִּירוֹךְ בְּרוּךְ וַתִּגַּד לַחֲמוּתָהּ אֶת אִשּׁר-עָשִׂתָה עִמּוֹ וַתֹּאמֶר
שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בְּעֻז. **בכ** וַתֹּאמֶר נַעֲמִי לְכַלְתָּה בְּרוּךְ הוּא
לִיהוָה אֲשֶׁר לֹא-עָזַב חֲסִדּוֹ אֶת-הַחַיִּים וְאֶת-הַמֵּתִים וַתֹּאמֶר לָהּ נַעֲמִי קְרוֹב לָנוּ
הָאִישׁ מִגֹּאֲלֵנוּ הוּא. **בכא** וַתֹּאמֶר רוּת הַמוֹאֲבִיָּה: גַּם כִּי-אָמַר אֲלֵי עִם-הַנַּעֲרִים
אֲשֶׁר-לִי תִדְבָּקִין עַד אִם-כָּלוּ אֶת כָּל-הַקֶּצֶיר אִשּׁר-לִי. **בכב** וַתֹּאמֶר נַעֲמִי

אל-רות כִּלְתָּהּ: טוֹב בְּתִי כִּי תִצָּאִי עִם-נַעֲרוֹתָיו וְלֹא יִפְגְּעוּ-בָךְ בַּשָּׂדֶה אַחֵר.
בכג וַתִּדְבֹק בְּנַעֲרוֹת בְּעֹז לְלִקְטֹעַד-כָּלוֹת קִצִּיר-הַשְּׁעָרִים וּקְצִיר הַחֲטִיטִים וַתָּשֶׁב
 אֶת-חֲמוּתָהּ. **גא** וַתֹּאמֶר לָהּ נַעֲמִי חֲמוּתָהּ: בְּתִי הֲלֹא אֲבִקְשׁ-לָךְ מְנוּחַ אֲשֶׁר
 יִיטֵב-לָךְ. **גב** וַעֲתָה הֲלֹא בְעֹז מִדַּעַתְנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת-נַעֲרוֹתָיו הִנֵּה-הוּא זָרָה
 אֶת-גֶּרֶן הַשְּׁעָרִים הַלִּילָהּ. **גג** וַרְחֻצְתָּ וְסִכַּתְּ וְשִׁמַּתְּ שִׁמְלַתְךָ (שְׁמִלְתִּיךָ)
 עַל־יְדִירְדָתִי (וַיְרִדְתָּ) הַגֶּרֶן אֶל-תַּנְדָּעִי לְאִישׁ עַד כָּלְתּוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת. **גד** וַיְהִי
 בְּשֹׁכְבוֹ וַיֵּדַעַת אֶת-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב-שָׁם וּבָאת וּגְלִית מִרְגְּלָתִיו וּשְׁכַבְתִּי
 (וְשֹׁכְבָתְךָ) וְהוּא יִגִּיד לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין. **גה** וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ: כֹּל אֲשֶׁר-תֹּאמְרִי
 (אֵלַי) אֶעֱשֶׂה. **גו** וַתֵּרֶד הַגֶּרֶן וַתַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ חֲמוּתָהּ. **גז** וַיֹּאכֵל בְּעֹז
 וַיִּשְׁתַּ וַיִּיטֵב לְבוֹ וַיָּבֹא לִשְׁכַּב בַּקֶּצֶה הָעֶרְמָה וַתָּבֹא בִלְטָהּ וַתִּגַּל מִרְגְּלָתִיו וַתִּשְׁכַּב.
גח וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיִּחְרַד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת וַהֲנִה אִשָּׁה שֹׁכְבַת מִרְגְּלָתִיו. **גט**
 וַיֹּאמֶר מִי-אַתָּה וַתֹּאמֶר אֲנֹכִי רוּת אֲמֻתְךָ וּפְרִשְׁתָּ כְּנַפְךָ עַל-אֲמֻתְךָ כִּי גֹאֵל אֶתָּה.
גי וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתָּה לַיהוָה בְּתִיָּהִיטְבָתְךָ חֲסִידָה הָאֲחֵרוֹן מִן-הָרֵאשׁוֹן:
 לְבַלְתִּי-לָכֶת אַחֲרֵי הַבַּחֲוִרִים אִם-דָּל וְאִם-עָשִׁיר. **גיא** וַעֲתָה בְּתִי אֶל-תִּירְאִי כֹל
 אֲשֶׁר-תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה-לָךְ: כִּי יוֹדַע כָּל-שַׁעַר עָמִי כִּי אִשְׁתְּ חִיל אַתָּה. **גיב** וַעֲתָה כִּי
 אֲמַנָּם כִּי אִם () גֹּאֵל אֲנֹכִי וְגַם יֵשׁ גֹּאֵל קְרוֹב מִמֶּנִּי. **גיג** לִינִי הַלִּילָה וְהָיָה
 בְּבִקְרָא אִם-יִגָּאֲלֶךָ טוֹב יִגָּאֵל וְאִם-לֹא יַחֲפֹץ לִגְאֹלְךָ וּגְאֹלְתִיךָ אֲנֹכִי חִי-יְהוָה
 שֹׁכְבִי עַד-הַבֹּקֶר. **גיד** וַתִּשְׁכַּב מִרְגְּלוֹתָיו עַד-הַבֹּקֶר וַתִּקַּם בַּטְרוֹם (בְּטָרָם) יָפִיר
 אִישׁ אֶת-רַעְהוּ וַיֹּאמֶר אֶל-יֹדַע כִּי-בָאָה הָאִשָּׁה הַגֶּרֶן. **גטו** וַיֹּאמֶר הִבִּי
 הַמִּטְפַּחַת אֲשֶׁר-עָלִיךָ וְאַחֲזִי-בָהּ וַתֹּאחֲזֵהּ בָּהּ וַיִּמָּד שֵׁשׁ-שְׁעָרִים וַיִּשְׁתַּ עָלֶיהָ וַיָּבֹא
 הָעִיר. **גטז** וַתָּבוֹא אֶל-חֲמוּתָהּ וַתֹּאמֶר מִי-אַתָּה בְּתִי וַתִּגַּד-לָהּ אֵת כָּל-אֲשֶׁר
 עָשָׂה-לָּהּ הָאִישׁ. **גיז** וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ-הַשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי: כִּי אָמַר (אֵלַי)
 אֶל-תָּבוֹאִי רִיקָם אֶל-חֲמוּתְךָ. **גיא** וַתֹּאמֶר שְׁבִי בְּתִי עַד אֲשֶׁר תִּדְעִין אֵיךְ יִפֹּל
 דָּבָר: כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי-אִם-כָּלָה הַדָּבָר הַיּוֹם. **גיא** וּבְעֹז עָלָה הַשַּׁעַר וַיָּשֶׁב
 שָׁם וַהֲנִה הַגֹּאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר דָּבַר-בְּעֹז וַיֹּאמֶר סוּרָה שָׁבָה-פֹּה פִּלְנִי אֶלְמִנִי וַיִּסֹּר
 וַיֵּשֶׁב. **גיב** וַיִּקַּח עֶשְׂרֵה אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שָׁבוּ-פֹה וַיֵּשְׁבוּ. **גיג** וַיֹּאמֶר
 לַגֹּאֵל חֲלֻקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאַחֵינוּ לְאֵלִימֶלֶךְ: מְכָרָה נַעֲמִי הַשָּׁבָה מִשָּׂדֶה מוֹאֵב.
גיד וְאֲנִי אֲמַרְתִּי אֲגִלָּה אֲזַנְךָ לֵאמֹר קִנְיָה נָגַד הַיֹּשְׁבִים וְנָגַד זִקְנִי עַמִּיאֵם-תִּגְאֵל
 גֹּאֵל וְאִם-לֹא יִגָּאֵל הַגִּידָה לִּי וְאִדַּע (וְאִדַּעַה) כִּי אֵין זִוְלָתְךָ לַגֹּאֵל וְאֲנֹכִי אַחֲרִיךָ
 וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֲגָאֵל. **גיה** וַיֹּאמֶר בְּעֹז בְּיוֹם-קְנוּתְךָ הַשָּׂדֶה מִיָּד נַעֲמִי וּמֵאֵת רוּת
 הַמוֹאֲבִיָּה אִשְׁתְּ-הַמֶּת קִנִּיתִי (קִנִּיתִי) לְהַקִּים שֵׁם-הַמֶּת עַל-נַחֲלָתּוֹ. **גיו** וַיֹּאמֶר

הגאֵל לא אוֹכַל לגאֹל- (לגאֵל-) לִיפֹן-אַשְׁחִית אֶת-נַחֲלָתִי גֵאֵל-לָךְ אֶתָּה
אֶת-גֵּאֲלָתִי כִּי לֹא-אוֹכַל לְגֵאֵל. **דז** וְזֹאת לִפְנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל-הַגֵּאֲלָה
וְעַל-הַתְּמוּרָה לְקַיִם כָּל-דָּבָר שֶׁלֹּף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרַעְהוּ וְזֹאת הַתְּעוּדָה
בְּיִשְׂרָאֵל. **דח** וַיֹּאמֶר הַגֵּאֵל לְבַעַז קִנְה-לָךְ וַיִּשְׁלֹף נַעֲלוֹ. **דט** וַיֹּאמֶר בַּעַז לְזִקְנִים
וְכָל-הָעָם עֲדִים אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קִנִּיתִי אֶת-כָּל-אֲשֶׁר לְאַלְיִמְלָךְ וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר
לְכָלִיוֹן וּמַחֲלוֹן מִיָּד נָעַמִי. **די** וְגַם אֶת-רוֹת הַמַּאֲבִיָּה אֲשֶׁת מַחֲלוֹן קִנִּיתִי לִי
לְאִשָּׁה לְהַקִּים שֵׁם-הַמֵּת עַל-נַחֲלָתוֹ וְלֹא-יִכָּרֵת שֵׁם-הַמֵּת מֵעַם אַחִיו וּמִשְׁעַר
מִקוֹמוֹ: עֲדִים אַתֶּם הַיּוֹם. **דיא** וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעָם אֲשֶׁר-בִּשְׁעַר וְהַזִּקְנִים עֲדִים
יִתֵּן יְהוָה אֶת-הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל-בֵּיתְךָ כְּרָחֵל וּכְלָאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׂתִיָּהֶם אֶת-בֵּית
יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה-חֵיל בְּאַפְרָתָה וּקְרֵא-שֵׁם בְּבֵית לָחֶם. **דיב** וַיְהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פָּרָץ
אֲשֶׁר-יִלְדָה תִּמָּר לִיהוּדָה מִן-הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָךְ מִן-הַנִּעְרָה הַזֹּאת. **דיג**
וַיִּקַּח בַּעַז אֶת-רוֹת וַתְּהִי-לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֵא אֶלֶיהָ וַיִּתֵּן יְהוָה לָהּ הָרִיוֹן וַתֵּלֶד בֶּן.
דיד וַתֹּאמְרֶנָּה הַנָּשִׁים אֶל-נָעַמִי בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֵּאֵל הַיּוֹם
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל. **דטו** וְהָיָה לָךְ לְמִשְׁיב נָפֶשׁ וּלְכָלְכֵל אֶת-שִׁיבְתְּךָ: כִּי
כָלַתְךָ אֲשֶׁר-אַהֲבִיתְךָ יִלְדֶתוּ אֲשֶׁר-הִיא טוֹבָה לָךְ מִשְׁבָּעָה בָּנִים. **דטז** וַתִּקַּח
נָעַמִי אֶת-הַיֶּלֶד וַתִּשְׁתַּהוּ בְּחִיקָה וַתְּהִי-לוֹ לְאִמָּנָת. **דטז** וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְׁכָּנוֹת
שֵׁם לְאִמּוֹר יֶלֶד-בֶּן לְנָעַמִי וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אָבִי-יִשִׁי אָבִי דָּוִד.
דיח וְאַלֶּה תוֹלְדוֹת פָּרָץ פָּרָץ הוֹלִיד אֶת-חֲצִרוֹן. **דיט** וַחֲצִרוֹן הוֹלִיד אֶת-רָם
וְרָם הוֹלִיד אֶת-עַמְיִנָּדָב. **דכ** וְעַמְיִנָּדָב הוֹלִיד אֶת-נַחֲשֹׁן וְנַחֲשֹׁן הוֹלִיד
אֶת-שִׁלְמָה. **דכא** וְשִׁלְמוֹן הוֹלִיד אֶת-בַּעַז וּבַעַז הוֹלִיד אֶת-עוֹבֵד. **דכב** וְעוֹבֵד
הוֹלִיד אֶת-יִשִׁי וַיִּשִׁי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד.

אִיכָּה

אא אִיכָּה יֹשְׁבָה בְּדָד הָעִיר רַבָּתִי עִם הַיָּתֶה כְּאַלְמָנָה רַבָּתִי בַּגּוֹיִם שָׁרָתִי
בַּמְּדִינוֹת הַיָּתֶה לְמַס. **אב** בָּכוּ תִבְכֶּה בְּלִילָה וְדַמְעָתָה עַל לַחֲיָהּ אֵין-לָהּ מְנַחֵם
מִכָּל-אַהֲבִיָּה: כָּל-רַעִיָּה בְּגָדוּ בָּהּ הָיוּ לָהּ לְאִיבִים. **אג** גָּלְתָה יְהוּדָה מֵעֲנִי
וּמִרַב עֲבָדָהּ הִיא יֹשְׁבָה בַּגּוֹיִם לֹא מִצָּאָה מְנוּחַ כָּל-רֹדְפֶיהָ הַשִּׁיגוּהָ בֵּין
הַמְּצָרִים. **אד** דִּרְכֵי צִיּוֹן אֲבִלּוֹת מִבְּלִי בָּאִי מוֹעֵד כָּל-שַׁעְרֶיהָ שׁוֹמֵמִין כְּהִנִּיָּה
נֶאֱנָחִים בְּתוֹלְתֶיהָ נוֹגוֹת וְהִיא מֵר-לָהּ. **אה** הָיוּ צָרֶיהָ לְרֹאשׁ אִיבִיָּה שָׁלוֹ
כִּי-יְהוָה הוֹגָה עַל רַב-פְּשָׁעֶיהָ עוֹלָלָהּ הָלְכוּ שְׁבִי לַפְּנֵי-צָר. **או** וַיֵּצֵא מִן בֵּת-
(מִבֵּת-) צִיּוֹן כָּל-הַדָּרָה הָיוּ שָׁרֶיהָ כְּאַיִלִּים לֹא-מִצָּאוּ מִרְעָה וַיִּלְכוּ בְּלֹא-כֹחַ לַפְּנֵי
רוֹדְף. **אז** זָכְרָה יְרוּשָׁלַם יָמִי עֲנִיָּה וּמְרוּדִיהָ כָּל מַחְמָדֶיהָ אֲשֶׁר הָיוּ מִיָּמִי קֶדֶם

בְּנִפֹּל עִמָּה בִּיד-צָר וְאֵין עֹזֶר לְהִרְאוֹהָ צָרִים שְׁחָקוּ עַל מִשְׁבֹּתֶהָ. **אח** חֲטָא חֲטָאָה יְרוּשָׁלַם עַל-כֵּן לְנִידָה הִיָּתָה כָּל-מִכְבְּדִיהָ הַזִּילוּהָ כִּי-רָאוּ עֲרוֹתֶהָ גַם-הִיא נֶאֱנָחָה וַתִּשָּׁב אַחֹר. **אט** טַמְאָתָה בְּשׁוּלִיָּה לֹא זָכְרָה אַחֲרִיתָהּ וַתֵּרֶד פְּלָאִים אֵין מְנַחֵם לָהּ רָאָה יְהוָה אֶת-עֲנִי כִּי הִגְדִּיל אוֹיֵב. **אי** יָדוּ פֶּרֶשׁ צָר עַל כָּל-מַחְמַדִּיהָ: כִּי-רָאָתָה גּוֹיִם בָּאוּ מִקְדָּשְׁהָאֲשֶׁר צִוִּיתָה לֹא-יָבֹאוּ בִקְהֵל לָךְ. **איא** כָּל-עִמָּה נֶאֱנָחִים מִבְּקָשִׁים לָחֵם נִתְּנוּ מִחֻמוּדִיהֶם (מַחְמַדִּיהֶם) בְּאֶכֶל לְהַשִּׁיב נֶפֶשׁ רָאָה יְהוָה וְהִבִּיטָהּ כִּי הִיָּתִי זֹלָלָה. **איב** לֹא אֲלִיכֶם כָּל-עֲבָרֵי דֶרֶךְ הִבִּיטוּ וּרְאוּ אִם-יֵשׁ מִכְאוּב כִּמְכָאֲבִי אֲשֶׁר עֹלֵל לִי: אֲשֶׁר הוֹגָה יְהוָה בְּיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ. **איג** מִמָּרוֹם שְׁלַח-אֵשׁ בְּעֶצְמֹתַי וַיִּרְדָּנָה פֶּרֶשׁ רִשְׁתָּ לְרִגְלֵי הַשִּׁיבִנִי אַחֲרֵינִתִּנֵּנִי שְׁמֵמָה כָּל-הַיּוֹם דָּוָה. **איד** נִשְׁקַד עַל פִּשְׁעֵי בִידוֹ וַיִּשְׁתַּרְגּוּ עָלוּ עַל-צִוְּאָרֵיהֶם כְּשִׁיל כָּחִי נִתְּנִי אֲדָנִי בִידִי לֹא-אוֹכֵל קוֹם. **אטו** סָלָה כָּל-אֲבִירֵי אֲדָנִי בְּקִרְבִּי קָרָא עָלַי מוֹעֵד לְשֹׁבֵר בַּחוּרֵי גֵת דֶּרֶךְ אֲדָנִי לְבַתּוּלַת בֵּת-יְהוּדָה. **אטז** עַל-אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכֶיָה עֵינִי עֵינִי יִרְדָּה מִיָּסַם כִּי-רַחֵק מִמֶּנִּי מְנַחֵם מְשִׁיב נֶפֶשִׁי הָיוּ בְנֵי שׁוֹמְמִים כִּי גִבֵּר אוֹיֵב. **איו** פֶּרֶשָׁה צִיּוֹן בִּידֶיהָ אֵין מְנַחֵם לְהַצִּיָּהּ יְהוָה לִיעֲקֹב סָבִיבּוֹ צָרִיו הִיָּתָה יְרוּשָׁלַם לְנִדָּה בִּינֵיהֶם. **איח** צִדִּיק הוּא יְהוָה כִּי פִּיהוּ מְרִיתִי שְׁמָעוּ-נָא כָּל-עַמִּים (הָעַמִּים) וּרְאוּ מִכְאֲבִיבַתּוּלַתִּי וּבַחוּרֵי הֶלְכוּ בְּשִׁבִּי. **איט** קָרָאתִי לְמַאֲהָבֵי הַמָּה רְמוּנֵי כְּהִנִּי וְזִקְנֵי בְּעִיר גְּוֹעוּ: כִּי-בִקְשׁוּ אֶכֶל לָמוֹ וַיִּשְׁיבוּ אֶת-נֶפֶשָׁם. **אכ** רָאָה יְהוָה כִּי-צָר-לִי מַעֵי חֲמַרְמוֹנֶיהָ: לְבִי בְּקִרְבִּי כִּי מָרוּ מְרִיתִי מִחוּץ שְׂכָלָה-חָרֵב בַּבֵּית כַּמּוֹת. **אכא** שְׁמָעוּ כִּי נֶאֱנָחָה אֲנִי אֵין מְנַחֵם לִיכָּל-אֹיְבֵי שְׁמָעוּ רַעֲתִי שָׁשׂוּ כִּי אֶתָּה עֲשִׂיתָ הִבָּאתָ יוֹם-קָרָאתָ וַיְהִיו כְּמוֹנִי. **אכב** תָּבֹא כָּל-רַעֲתָם לִפְנֶיךָ וְעֹלֵל לָמוֹ כַּאֲשֶׁר עֹלֵלָתָ לִי עַל כָּל-פִּשְׁעֵי: כִּי-רַבּוֹת אֲנַחְתִּי וְלִבִּי דָּוִי.

בא אֵיכָה יָעִיב בָּאֲפוֹ אֲדָנִי אֶת-בֵּת-צִיּוֹן הַשְּׁלִיד מִשְׁמִים אֶרֶץ תִּפְאָרֶת יִשְׂרָאֵל וְלֹא-זָכַר הַדָּם-רִגְלָיו בְּיוֹם אַפּוֹ. **בב** בָּלַע אֲדָנִי לֹא (וְלֹא) חָמַל אֶת כָּל-נְאוֹת יַעֲקֹב הָרֵס בְּעִבְרָתוֹ מִבְּצָרֵי בֵּת-יְהוּדָה הִגִּיעַ לְאֶרֶץ חֶלֶל מִמְּלָכָה וְשָׁרִיָּה. **בג** גָּדַע בַּחֲרֵי-אֶף כָּל קָרוֹן יִשְׂרָאֵל הִשִּׁיב אַחֹר יָמֵינוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב וַיִּבְעַר בְּיַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר לְהִבָּה אֶכְלָה סָבִיב. **בד** דֶּרֶךְ קִשְׁתּוֹ כְּאוֹיֵב נָצַב יָמֵינוּ כְּצָר וַיִּהְרֹג כָּל מַחְמַדִּי-עֵין בְּאֵהֶל בֵּת-צִיּוֹן שִׁפְךָ כַּאֲשֶׁר חָמַתּוּ. **בה** הִנֵּה אֲדָנִי כְּאוֹיֵב בָּלַע יִשְׂרָאֵל בָּלַע כָּל-אַרְמְנוֹתֶיהָ שַׁחַת מִבְּצָרֵיו וַיָּרֵב בְּבֵת-יְהוּדָה תִּאֲנִיָּה וְאֲנִיָּה. **בו** וַיַּחֲמֹס כַּגֹּן שִׁכּוֹ שַׁחַת מַעְדוֹ שִׁכַּח יְהוָה בְּצִיּוֹן מוֹעֵד וַיִּנְאַץ בְּזַעַם-אַפּוֹ מִלֶּךָ וְכֹהֵן. **בז** זָנַח אֲדָנִי מִזִּבְחוֹ נָאֵר מִקְדָּשׁוֹ הִסְגִּיר בִּיד-אוֹיֵב חֹמַת אַרְמְנוֹתֶיהָ

קול נתנו בבית-יהוה כיום מועד. **בח** חשב יהוה להשחית חומת בת-ציון נטה
 קו לא-השיב ידו מבלע ויאבל-חל וחומה יחדו אמללו. **בט** טבעו בארץ
 שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושעריה בגוים אין תורהגם-נביאיה לא-מצאו
 חזון מיהוה. **בי** ישבו לארץ ידמו זקני בת-ציון העלו עפר על-ראשם חגרו
 שקים הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלים. **ביא** כלו בדמעות עיני חמרמרו
 מעינשפך לארץ כבדי על-שבר בת-עמי: בעטף עולל ויונק ברחבות קריה.
ביב לאמותם לאמרו איה דגן ויין: בהתעטפם כחלל ברחבות עירבהשתפך
 נפשם אל-חיק אמותם. **ביג** מה-אעידך מה אדמה-לך הבת ירושליםמה
 אשנה-לך ואנחמך בתולת בת-ציון: כי-גדול כים שברך מי ירפא-לך. **ביד**
 נביאך חזו לך שוא ותפל ולא-גלו על-עונך להשיב שביתך (שבותך) ויחזו לך
 משאות שוא ומדוחים. **בטו** ספקו עליך כפים כל-עברי דרך שרקו וינעו
 ראשם על-בת ירושלים: הזאת העיר שיאמרו כלילת יפימשוש לכל-הארץ.
בטז פצו עליך פיהם כל-איביך שרקו ויחזקו-שן אמרו בלענו אך זה היום
 שקוינהו מצאנו ראינו. **ביו** עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה
 מימי-קדם הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן צריך. **ביח** צעק לבם
 אל-אדני חומת בת-ציון הוריד כנחל דמעה יומם ולילה אל-תתני פוגת לך
 אל-תדם בת-עינך. **ביט** קומי רני בליל (בלילה) לראש אשמרותשפכי כמים
 לבך נכח פני אדני שאי אליו כפיך על-נפש עוללך העטופים ברעב בראש
 כל-חוצות. **בכ** ראה יהוה והביטה למי עוללת כה: אם-תאכלנה נשים פרים
 עללי טפחים אם-יהרג במקדש אדני כהן ונביא. **בכא** שכבו לארץ חוצות
 נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחתי לא חמלתי. **בכב**
 תקרא כיום מועד מגורי מסביב ולא תהיה ביום אף-יהוה פליט ושוריד:
 אשר-טפחתי ורבייתי איבי כלם.
גא אני הגבר ראה עני בשבט עברתו. **גב** אותי נהג וילך חשך ולא-אור. **גג** אך
 בי יושב יהפך ידו כל-היום.
גד בלה בשרי ועורי שבר עצמותי. **גה** בנה עלי ויקף ראש ותלאה. **גו**
 במחשכים הושיבני כמתי עולם.
גז גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי. **גח** גם כי אצעק ואשוע שתם תפלתתי.
גט גדר דרכי בגזית נתיבתי עוה.
גי דב ארב הוא לי אריה (ארי) במסתרים. **גיא** דרכי סורר ויפשחני שמיני
 שמים. **גיב** דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ.

גיג הביא בכליתי בני אשפתו. **גיד** הייתי שחוק לכל-עמי נגינתם כל-היום. **גטו** השביעני במרורים הרוני לענה.
גטז ויגרס בחצץ שני הכפישני באפר. **גיו** ותזנח משלום נפשי נשיתי טובה.
גיוח ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיהוה.
גיוט זכר-עניי ומרודי לענה וראש. **גכ** זכור תזכור ותשיח (ותשוח) עלי נפשי.
גכא זאת אשיב אל-לבי על-כן אוחיל.
גכב חסדי יהוה כי לא-תמנו כי לא-כלו רחמיו. **גכג** חדשים לבקרים רבה אמונתך.
גכד חלקי יהוה אמרה נפשי על-כן אוחיל לו.
גכה טוב יהוה לקו לנפש תדרשנו. **גכו** טוב ויחיל ודומם לתשועת יהוה. **גכז** טוב לגבר כי-ישא על בנעוריו.
גכח ישב בדד וידם כי נטל עליו. **גכט** יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה. **גל** יתן למכחו לחי ישבע בחרפה.
גלא כי לא יזנח לעולם אדני. **גלב** כי אם-הוזה ורחם כרב חסדיו. **גלג** כי לא ענה מלבד ויגה בני-איש.
גלד לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ. **גלה** להטות משפט-גבר נגד פני עליון.
גלו לענות אדם בריבו אדני לא ראה.
גלז מי זה אמר ותהי אדני לא צוה. **גלח** מפי עליון לא תצא הרעות והטוב.
גלט מה-יתאוונ אדם חי גבר על-חטאו.
גמ נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד-יהוה. **גמא** נשא לבבנו אל-כפזים אל-אל בשמים. **גמב** נחנו פשענו ומרינו אתה לא סלחת.
גמג סכותה באף ותדדנו הרגת לא חמלת. **גמד** סכותה בענן לך מעבור תפלה. **גמה** סחי ומאוס תשימנו בקרב העמים.
גמו פצו עלינו פיהם כל-איבינו. **גמוז** פחד ופחת הנה לנו השאת והשבר. **גמח** פלגי-מים תרד עיני על-שבר בת-עמי.
גמט עיני נגרה ולא תדמה מאין הפגות. **גנ** עד-ישקיף וירא יהוה משמים. **גנא** עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי.
גנב צוד צדוני בצפור איבי חנם. **גנג** צמתו בבור חיי וידו-אבן בי. **גנד** צפו-מים על-ראשי אמרתי נגזרתי.
גנה קראתי שמך יהוה מבור תחתיות. **גנו** קולי שמעת: אל-תעלם אונך לרוחתי לשועתי. **גנוז** קרבת ביום אקראך אמרת אל-תירא.

גנח רב־תָּ אֲדֹנֵי רִיבֵי נִפְשֵׁי גְּאֻלַּת חַיִּי. **גנט** רֹאיתָה יְהוָה עֲוֹתַתִּי שְׁפָטָה מִשְׁפָּטִי.
גס רֹאיתָה כָּל-נִקְמָתְכֶם כָּל-מִחְשַׁבְתְּכֶם לִי.
גסא שְׁמַעַת חֲרָפְתְּכֶם יְהוָה כָּל-מִחְשַׁבְתְּכֶם עָלַי. **גסב** שָׁפַתִּי קָמִי וְהִגִּיוֹנִם עָלַי
כָּל-הַיּוֹם. **גסג** שִׁבְתְּכֶם וְקִימָתְכֶם הִבִּיטָה אֲנִי מִנְּגִינְתְּכֶם.
גסד תָּשִׁיב לָהֶם גְּמוּלָה יְהוָה כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. **גסה** תִּתֵּן לָהֶם מְגִנָּה-לֵב תִּגְאֻלָּתְךָ
לָהֶם. **גסו** תִּרְדֹּף בְּאָף וְתִשְׁמִידִם מִתַּחַת שְׁמֵי יְהוָה.
דא אֵיכָה יוֹעַם זָהָב יִשְׁנָא הִכְתָּם הַטּוֹב תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבָנֵי-קֶדֶשׁ בְּרֹאשׁ
כָּל-חוּצוֹת. **דב** בְּנֵי צִיּוֹן הַיִּקְרִים הַמְּסַלְּאִים בַּפִּזְאִיכָה נִחְשָׁבוּ לְנִבְלֵי-חֶרֶשׁ
מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר. **דג** גַּם-תִּנּוּן (תַּנּוּם) חֲלָצוּ שֵׁד הַיִּנְיָקוּ גּוּרֵיהֶן בַּת-עַמִּי לְאַכְזֹר
כִּי עָנִים (כְּפִיעָנִים) בַּמִּדְבָּר. **דד** דָּבֵק לְשׁוֹן יוֹנֵק אֶל-חִכּוֹ בְּצִמָּא עוֹלָלִים שְׁאֵלוּ
לֶחֶם פֶּרֶשׁ אֵין לָהֶם. **דה** הָאֲכָלִים לְמַעַדְנִים נִשְׁמוּ בַּחוּצוֹת הָאֲמֻנִים עָלַי תוֹלַע
חִבְקוּ אֲשַׁפְּתוֹת. **דו** וַיִּגְדֵּל עֶזְרָא בַת-עַמִּי מִחֻטָּאת סֹדִם: הִהְפֹּכָה כְּמוֹ-רָגַע
וְלֹא-חָלוּ בָּהּ יָדַיִם. **דז** זָכוּ נְזִירֵיהָ מִשְׁלָג צָחוּ מִחֻלָּב אָדָמוּ עֶצֶם מִפְּנִינִים סָפִיר
גִּזְרָתָם. **דח** חֲשֹׁךְ מִשְׁחֹר תִּאָּרֶם לֹא נָכְרוּ בַּחוּצוֹת צֶפֶד עוֹרֶם עַל-עֶצְמָם יָבֵשׁ
הָיָה כְּעָץ. **דט** טוֹבִים הָיוּ חֲלָלֵי-חֶרֶב מִחֲלָלֵי רָעָב: שָׁהֶם יָזְבוּ מִדְּקָרִים
מִתְּנוּבֹת שָׂדֵי. **די** יְדֵי נָשִׁים רַחֲמָנִיוֹת בִּשְׁלוּ יִלְדֵיהֶן הָיוּ לְבָרוֹת לָמוּ בְּשֶׁבֶר
בַּת-עַמִּי. **דיא** כָּלָה יְהוָה אֶת-חֲמָתוֹ שֶׁפָּדָה חֲרוֹן אַפּוֹ וַיִּצַּת-אֵשׁ בְּצִיּוֹן וַתֹּאכַל
יִסְדֹּתֶיהָ. **דיב** לֹא הָאֲמִינוּ מַלְכֵי-אֶרֶץ וְכָל (כָּל) יֹשְׁבֵי תִבְלִי: כִּי יָבֹא צָר וְאוֹיֵב
בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם. **דיג** מִחֻטָּאוֹת נְבִיאֶיהָ עֹנֹת כְּהֻנָּה: הַשֹּׁפְכִים בְּקֶרֶבָה דָם
צַדִּיקִים. **דיד** נָעוּ עוֹרִים בַּחוּצוֹת נִגְאָלוּ בְּדָם בָּלֹא יוֹכְלוּ יִגְעוּ בִּלְבָשֵׁיהֶם.
דטו סוּרוּ טִמָּא קָרְאוּ לָמוּ סוּרוּ סוּרוּ אֶל-תִּגְעוּכֵי נָצוּ גַם-נָעוּ אָמְרוּ בְּגוֹזִים לֹא
יוֹסִפוּ לָגוֹר. **דטז** פְּנֵי יְהוָה חֲלָקָם לֹא יוֹסִיף לְהִבִּיטָם פְּנֵי כֹהֲנִים לֹא נִשְׁאוּ
זִקְנִים (וּזְקָנִים) לֹא חָנְנוּ. **דיז** עוֹדִינָה (עוֹדִינוּ) תִּכְלִינָה עֵינֵינוּ אֶל-עֲזָרְתֵנוּ הֶבֶל
בְּצַפִּיתָנוּ צָפִינוּ אֶל-גּוֹי לֹא יוֹשֵׁעַ. **דיח** צָדוּ צַעֲדֵינוּ מַלְכַת בְּרַחֲבֵינוּ קָרֵב קִצְנוּ
מִלְּאוּ יָמֵינוּ כִּי-בָא קִצְנוּ. **דיט** קָלִים הָיוּ רִדְפֵינוּ מִנְּשָׂרֵי שָׁמַיִם עַל-הַהָרִים
דִּלְקָנוּ בַּמִּדְבָּר אָרְבוּ לָנוּ. **דכ** רוּחַ אֲפִינוּ מְשִׁיחַ יְהוָה נִלְכַּד בְּשַׁחֲתוֹתָם: אֲשֶׁר
אָמְרָנוּ בְּצִלּוֹ נְחִיָּה בְּגוֹזִים. **דכא** שִׁישִׁי וְשִׁמְחֵי בַת-אַדּוּם יוֹשְׁבַתִי (יוֹשֶׁבֶת) בְּאֶרֶץ
עוֹץ גַּם-עַלִּיף תַּעֲבֹר-כּוֹסֵת שִׁכְרִי וְתִתְעָרִי. **דכב** תָּם-עוֹנֶךָ בַּת-צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
לְהִגְלוֹתְךָ פֶּקֶד עוֹנֶךָ בַּת-אַדּוּם גְּלָה עַל-חֻטְאֲתֶיךָ.
הא זָכֹר יְהוָה מָה-הָיָה לָנוּ הַבֵּיט (הִבִּיטָה) וִרְאָה אֶת-חֲרָפְתָנוּ. **הב** נִחַלְתָנוּ
נִהְפַּכָה לְזָרִים בְּתֵינוּ לְנִכְרִים. **הג** יְתוֹמִים הֵינּוּ אֵין (וְאֵין) אָב אֲמֹתֵינוּ

כְּאַלְמָנוֹת. **הד** מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שְׁתֵּינוּ עֲצִינוּ בְּמַחִיר יָבֹאוּ. **הה** עַל צְוֹאַרְנוּ נִרְדְּפֵנוּ
יִגְעֵנוּ לֹא (וְלֹא) הַיִּנַּח-לָנוּ. **הו** מִצָּרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר לִשְׁבַע לָחֶם. **הז** אֲבֹתֵינוּ
חָטְאוּ אִינֶם (וְאִינֶם) אֲנַחְנוּ (וְאֲנַחְנוּ) עֲוֹנֹתֵיהֶם סָבְלוּ. **הח** עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ
פָּרַק אִין מִיָּדָם. **הט** בְּנִפְשֵׁנוּ נָבִיא לַחֲמֵנוּ מִפְּנֵי חֶרֶב הַמִּדְבָּר. **הי** עֲוֹרְנוּ כְּתַנּוּר
נִכְמְרוּ מִפְּנֵי זִלְעָפוֹת רָעַב. **היא** נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ בְּתִלְתַּת בָּעָרֵי יְהוּדָה. **היב** שָׂרִים
בִּיָּדָם נָתְלוּ פְּנֵי זִקְנִים לֹא נִהְדָּרוּ. **היג** בַּחוּרִים טָחוּן נִשְׂאוּ וְנִעָרִים בָּעֵץ כָּשְׁלוּ.
היד זִקְנִים מִשְׁעָר שְׁבָתוֹ בַּחוּרִים מִנְּגִינָתָם. **הטו** שְׁבַת מְשׁוּשׁ לִבְנוֹ נִהְפָּךְ לְאַבֵּל
מִחֻלּוֹ. **הטז** נִפְלָה עֲטָרַת רֹאשֵׁנוּ אוֹי-נָא לָנוּ כִּי חָטְאֵנוּ. **היז** עַל-זֶה הָיָה דָּוָה
לִבְנוֹעַל-אַלֶּה חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ. **היח** עַל הָר-צִיּוֹן שְׁשֻׁמִּים שׁוֹעָלִים הִלְכוּ-בוֹ.
היט אֲתָה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב כִּסְאָךְ לְדוֹר וָדוֹר. **הכ** לָמָּה לִנְצַח תִּשְׁכַּחַנוּ
תַּעֲזֹבֵנוּ לְאַרְדָּת זָמִים. **הכא** הִשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּב (וְנִשׁוּבָה) חֲדָשׁ יָמֵינוּ
כְּקֶדֶם. **הכב** כִּי אִם-מָאֵס מְאַסְתָּנוּ קִצְפָּת עָלֵינוּ עַד-מָאֵד.
קוהלת

אא דְּבָרֵי קוֹהֶלֶת בֶּן-דָּוִד מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם. **אב** הֵבֵל הֵבֵל אָמַר קוֹהֶלֶת הֵבֵל
הֵבֵלִים הַכֹּל הֵבֵל. **אג** מֶה-יִתְרוֹן לְאָדָם: בְּכָל-עֲמָלוֹשׁ יַעֲמֹל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. **אד**
דוֹר הַלֵּךְ וָדוֹר בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת. **אה** וְזָרַח הַשָּׁמֶשׁ וּבָא הַשָּׁמֶשׁ
וְאֶל-מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זֹרַח הוּא שֵׁם. **או** הוֹלֵךְ אֶל-דָּרוֹם וְסוֹבֵב אֶל-צָפוֹן סוֹבֵב
סֹבֵב הוֹלֵךְ הָרוּחַ וְעַל-סִבִּיבֹתָיו שֵׁב הָרוּחַ. **אז** כָּל-הַנְּחָלִים הַלְכִים אֶל-הַיָּם
וְהַיָּם אֵינָנוּ מָלֵא אֶל-מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים הַלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לָלֶכֶת. **אח**
כָּל-הַדְּבָרִים יִגְעִים לֹא-יֻכָּל אִישׁ לְדַבֵּר לֹא-תִשָּׁבַע עֵין לִרְאוֹת וְלֹא-תִמָּלֵא אֵין
מִשְׁמַע. **אט** מֶה-שֶּׁהָיָה הוּא שֶׁיְהִיָּה וּמֶה-שֶּׁנַּעֲשֶׂה הוּא שֶׁיַּעֲשֶׂה וְאִין כָּל-חֲדָשׁ
תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. **אי** יֵשׁ דְּבָר שֶׁיֵּאמַר רָאָה-זֶה חֲדָשׁ הוּא: כִּבְרָה הָיָה לְעֹלָמִים אֲשֶׁר
הָיָה מִלְּפָנֵינוּ. **איא** אִין זְכָרוֹן לְרֹאשֵׁינִים וְגַם לְאַחֲרֵינִים שֶׁיְהִיוּ לֹא-יְהִיָּה לָהֶם
זְכָרוֹנָם שֶׁיְהִיוּ לְאַחֲרָנָה.

איב אֲנִי קוֹהֶלֶת הָיִיתִי מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם. **איג** וְנָתַתִּי אֶת-לִבִּי לְדָרוֹשׁ
וּלְתוֹר בַּחֲכָמָה עַל כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם הוּא עֲנֵן רָע נָתַן אֱלֹהִים לִבִּי
הָאָדָם לַעֲנוֹת בּוֹ. **איד** רָאִיתִי אֶת-כָּל-הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה הַכֹּל
הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ. **אטו** מַעֲוֹת לֹא-יֻכָּל לְתַקֵּן וְחִסְרוֹן לֹא-יֻכָּל לְהַמְנוֹת. **אטז**
דְּבָרַתִּי אֲנִי עִם-לִבִּי לֹא מוֹרָאֲנִי הִנֵּה הִגְדַּלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי חֲכָמָה עַל כָּל-אֲשֶׁר-הָיָה
לִפְנֵי עַל-יִרוּשָׁלַם וּלִבִּי רָאָה הִרְבֵּה חֲכָמָה וְדַעַת. **איז** וְאַתָּנָה לִבִּי לְדַעַת חֲכָמָה
וְדַעַת הוֹלִלֹת וְשִׁכְלוֹת: יָדַעְתִּי שֶׁגַם-זֶה הוּא רַעֲיוֹן רוּחַ. **איח** כִּי בִּרְבַּח חֲכָמָה

רב-כַּעַס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מְכַאוֹב. **בא** אֲמַרְתִּי אֲנִי בְלִבִּי לָכֶּה-נָא אֲנַסְכָּה
 בְּשִׁמְחָה וְרָאָה בְּטוֹב וְהִנֵּה גַם-הוּא הֶבֶל. **בב** לִשְׁחֹק אֲמַרְתִּי מְהוֹלָל וּלְשִׁמְחָה
 מֵה-זֶה עָשָׂה. **בג** תִּרְתִּי בְלִבִּי לִמְשׁוֹךְ בֵּינִי אֶת-בְּשָׂרִי וּלְבִי נִהַג בְּחִכְמָה וּלְאַחֲזִי
 בְּסִכְלוֹתֶיךָ אֲשֶׁר-אָרָאָה אִי-זֶה טוֹב לִבְנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמַיִם
 מִסֵּפֶר יָמֵי חַיֵּיהֶם. **בד** הִגַּדְתִּי מַעֲשֵׂי: בָּנִיתִי לִי בָתִּים נְטַעְתִּי לִי כֶּרְמִים. **בה**
 עָשִׂיתִי לִי גִנוֹת וּפְרִדָּסִים וְנִטַּעְתִּי בָהֶם עֵץ כָּל-פְּרִי. **בו** עָשִׂיתִי לִי בְּרִכּוֹת
 מִיִּם לְהִשְׁקוֹת מֵהֶם יַעַר צוֹמַח עֲצִים. **בז** קָנִיתִי עֲבָדִים וְשִׁפְחוֹת וּבְנֵי-בֵית הָיָה
 לִי גַם מִקְנֶה בְּקָר וְצֹאן הָרֶבֶה הָיָה לִי מִכָּל שֶׁהָיוּ לִפְנֵי בִירוּשָׁלַם. **בח** כָּנַסְתִּי לִי
 גַם-כֶּסֶף וְזָהָב וּסְגַלְת מְלָכִים וְהִמְדִּינוֹת עָשִׂיתִי לִי שָׂרִים וְשָׂרוֹת וְתַעֲנִגוֹת בְּנֵי
 הָאָדָם שְׂדֵה וְשִׂדּוֹת. **בט** וְגִדַּלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי מִכָּל שֶׁהָיָה לִפְנֵי בִירוּשָׁלַם אֶף
 חִכְמָתִי עֲמָדָה לִי. **בי** וְכָל אֲשֶׁר שָׁאֲלוּ עֵינַי לֹא אֶצְלַתִּי מֵהֶם: לֹא-מִנְעַתִּי
 אֶת-לִבִּי מִכָּל-שִׁמְחָה כִּי-לִבִּי שָׁמַח מִכָּל-עֲמָלִי וְזֶה-הָיָה חִלְקִי מִכָּל-עֲמָלִי. **ביא**
 וּפְנִיתִי אֲנִי בְּכָל-מַעֲשֵׂי שֶׁעָשׂוּ יָדַי וּבְעֲמָל שֶׁעֲמַלְתִּי לַעֲשׂוֹת וְהִנֵּה הֶכֶל הֶבֶל
 וְרַעוֹת רוּחַ וְאֵין יִתְרוֹן תַּחַת הַשָּׁמַשׁ. **ביב** וּפְנִיתִי אֲנִי לִרְאוֹת חִכְמָה וְהוֹלִלוֹת
 וְסִכְלוֹת: כִּי מָה הָאָדָם שֶׁיֵּבֹא אַחֲרֵי הַמָּלֶךְ אֶת אֲשֶׁר-כָּבֵר עָשׂוּהוּ. **ביג** וְרָאִיתִי
 אֲנִי שֵׁישׁ יִתְרוֹן לְחִכְמָה מִן-הַסִּכְלוֹת כִּיִּתְרוֹן הָאֹר מִן-הַחֹשֶׁךְ. **ביד** הִחֲכַם עֵינָיו
 בְּרֹאשׁוֹ וְהִכְסִיל בַּחֹשֶׁךְ הוֹלֶךְ וַיִּדְעֵתִי גַם-אֲנִי שֶׁמִּקְרָה אֶחָד יִקְרָה אֶת-כָּלֶם.
בטו וְאֲמַרְתִּי אֲנִי בְלִבִּי כִּמְקָרָה הִכְסִיל גַם-אֲנִי יִקְרָנִי וּלְמָה חִכְמָתִי אֲנִי אֲזִי יִתֵּר
 וְדִבַּרְתִּי בְלִבִּי שְׁגָם-זֶה הֶבֶל. **בטז** כִּי אֵין זָכְרוֹן לְחֲכָם עִם-הַכְּסִיל לְעוֹלָם:
 בְּשִׁכְבָּר הַיָּמִים הַבָּאִים הֶכֶל נִשְׁכַּח וְאֵיךְ יָמוֹת הִחֲכָם עִם-הַכְּסִיל. **בז** וְשָׁנְאֵתִי
 אֶת-הַחַיִּים כִּי רַע עָלִי הַמַּעֲשֶׂה שֶׁנַּעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ: כִּי-הֶכֶל הֶבֶל וְרַעוֹת רוּחַ.
ביח וְשָׁנְאֵתִי אֲנִי אֶת-כָּל-עֲמָלִי שֶׁאֲנִי עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמַשׁ: שֶׁאֲנִיחֲנוּ לָאָדָם
 שִׁיחֶיָה אַחֲרֵי. **ביט** וּמִי יוֹדֵעַ הִחֲכָם יִהְיֶה אוֹ סֶכֶל וַיִּשְׁלַט בְּכָל-עֲמָלִי שֶׁעֲמַלְתִּי
 וְשִׁחְכַמְתִּי תַּחַת הַשָּׁמַשׁ גַם-זֶה הֶבֶל. **בכ** וְסִבּוֹתִי אֲנִי לִיֹּאשׁ אֶת-לִבִּיעֵל
 כָּל-הָעֹמֵל שֶׁעֲמַלְתִּי תַּחַת הַשָּׁמַשׁ. **בכא** כִּי-יֵשׁ אָדָם שֶׁעֲמָלוֹ בְּחִכְמָה
 וּבִדְעוּתוֹ בְּכִשְׁרוֹן וּלְאָדָם שֶׁלֹּא עֹמֵל-בּוֹ יִתְּנֶנּוּ חִלְקוֹגֶם-זֶה הֶבֶל וְרָעָה רָבָה. **בכב**
 כִּי מָה-הָיָה לָאָדָם בְּכָל-עֲמָלוֹ וּבִרְעִיוֹן לְבוֹשָׁהוּא עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמַשׁ. **בכג** כִּי
 כָּל-יָמָיו מְכַאֲבִים וְכַעַס עֲנִינוּגִם-בְּלִילָה לֹא-שָׁכַב לְבוֹ גַם-זֶה הֶבֶל הוּא. **בכד**
 אֵין-טוֹב בָּאָדָם שֶׁיֵּאכֹל וְשִׁתֶּה וְהִרְאָה אֶת-נַפְשׁוֹ טוֹב בְּעֲמָלוֹ גַם-זֶה רָאִיתִי אֲנִי
 כִּי מִיֵּד הָאֱלֹהִים הִיא. **בכה** כִּי מִי יֵאכֹל וּמִי יַחֲוֹשׁ חוּץ מִמֶּנִּי. **בכו** כִּי לָאָדָם
 שְׁטוֹב לִפְנֵי נֶתַן חִכְמָה וְדַעַת וְשִׁמְחָה וְלַחוּטָא נֶתַן עֲנָן לֶאֱסֹף וּלְכַנּוֹס לְתֵת

לְטוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים גַּם-זֶה הֵבֵל וְרַעוּת רוּחַ. **גא** לְכָל זָמַן וְעַת לְכָל-חֶפֶץ תַּחַת הַשָּׁמַיִם.

גב	עַת לָלֶדֶת	וְעַת לָמוּת
	עַת לְטַעַת	וְעַת לַעֲקוֹר נְטוּעַ.
גג	עַת לְהָרוּג	וְעַת לְרַפּוֹא
	עַת לְפָרוֹץ	וְעַת לְבָנוֹת.
גד	עַת לְבָכוֹת	וְעַת לְשִׁחוּק
	עַת סִפּוּד	וְעַת רִקּוּד.
גה	עַת לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים	וְעַת כְּנוּס אֲבָנִים
	עַת לַחֲבוּק	וְעַת לְרֹחַק מַחֲבָק.
גו	עַת לְבִקֵּשׁ	וְעַת לְאַבֵּד
	עַת לְשִׁמּוֹר	וְעַת לְהַשְׁלִיךְ.
גז	עַת לְקָרוֹעַ	וְעַת לְתַפּוֹר
	עַת לַחֲשׂוֹת	וְעַת לְדַבֵּר.
גח	עַת לְאַהֵב	וְעַת לְשֹׂנֵא
	עַת מִלְחָמָה	וְעַת שָׁלוֹם.

גט מֵה-יִתְרוֹן הָעוֹשָׁה בְּאִשֶּׁר הוּא עֹמֵל. **גי** רָאִיתִי אֶת-הָעֵנָן אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְבְנֵי הָאָדָם לַעֲנוֹת בּוֹ. **גיא** אֶת-הַכֹּל עָשָׂה יָפָה בְּעֵתוֹ גַּם אֶת-הָעֵלֶם נָתַן בְּלִבָּם מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא-יִמָּצָא הָאָדָם אֶת-הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר-עָשָׂה הָאֱלֹהִים מִרְאֵשׁ וְעַד-סוֹף. **גיב** יִדְעֹתִי כִי אֵין טוֹב בְּסָכִי אִם-לְשִׁמּוֹחַ וְלַעֲשׂוֹת טוֹב בְּחַיִּיו. **גיג** וְגַם כָּל-הָאָדָם שְׂיֹאכַל וְשִׁתָּה וְרָאָה טוֹב בְּכָל-עֲמֻלּוֹמִתַּת אֱלֹהִים הִיא. **גיד** יִדְעֹתִי כִי כָל-אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף וּמִמֶּנּוּ אֵין לְגָרֵעַ וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שְׂיִרְאוֹ מִלִּפְנֵי. **גטו** מֵה-שֶׁהָיָה כְּבָר הוּא וְאֲשֶׁר לְהִיּוֹת כְּבָר הָיָה וְהָאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת-נִרְדָּף. **גטז** וְעוֹד רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמַיִם: מְקוֹם הַמִּשְׁפָּט שָׁמָּה הָרָשָׁע וּמְקוֹם הַצֶּדֶק שָׁמָּה הָרָשָׁע. **גיז** אֶמְרֹתִי אֲנִי בְּלִבִּי אֶת-הַצִּדִּיק וְאֶת-הָרָשָׁע יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים: כִּי-עַת לְכָל-חֶפֶץ וְעַל כָּל-הַמַּעֲשֶׂה שֵׁם. **גיא** אֶמְרֹתִי אֲנִי בְּלִבִּיעַל-דְּבָרַת בְּנֵי הָאָדָם לְבָרֵם הָאֱלֹהִים וּלְרֹאוֹת שֶׁהֵם בְּהִמָּה הִמָּה לָהֶם. **גיט** כִּי מִקְרָה בְּנֵי-הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהֵמָה וּמִקְרָה אֶחָד לָהֶם כָּמוֹת זֶה בֶּן מוֹת זֶה וְרוּחַ אֶחָד לְכָל וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן-הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַכֹּל הֵבֵל. **גיב** הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל-מְקוֹם אֶחָד הַכֹּל הָיָה מִן-הָעֶפֶר וְהַכֹּל שָׁב אֶל-הָעֶפֶר. **גכא** מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֵלָה הִיא לְמַעַלָּה

ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ. **גכב** וראיתי כי אין טוב מאשר ישמח
האדם במעשיו כפי-הוא חלקו: כי מי יביאנו לראות במה שיהיה אחריו. **דא**
ושבתי אני וראא את-כל העשקים אשר נעשים תחת השמש והנה דמעת
העשקים ואין להם מנחם ומיד עשקיהם כח ואין להם מנחם. **דב** ושבח אני
את-המתים שכבר מתומן-החיים אשר המה חיים עדנה. **דג** וטוב משניהם את
אשר-עדן לא היה: אשר לא-ראא את-המעשה הרע אשר נעשה תחת
השמש. **דד** וראיתי אני את-כל-עמל ואת כל-כשרון המעשה כי היא
קנאת-איש מרעהו גם-זה הבל ורעות רוח. **דה** הכסיל חבק את-ידיו ואכל
את-בשרו. **דו** טוב מלא כף נחת ממלא חפנים עמל ורעות רוח. **דז** ושבתי אני
וראא הבל תחת השמש. **דח** יש אחד ואין שני גם בן ואח אין-לו ואין קץ
לכל-עמל וגם-עיניו (עיניו) לא-תשבע עשר ולמי אני עמל ומחסר את-נפשי
מטובה גם-זה הבל וענין רע הוא. **דט** טובים השנים מן-האחד: אשר יש-להם
שכר טוב בעמלם. **די** כי אם-יפלו האחד יקים את-חברו ואילו האחד שיפול
ואין שני להקימו. **דיא** גם אם-ישכבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס. **דיב**
ואם-יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המושלש לא במהרה ינתק. **דיג**
טוב ילד מסכן וחכם ממלך זקן וכסיל אשר לא-ידע להזהר עוד. **דיד**
כי-מבית הסורים יצא למלך: כי גם במלכותו נולד רש. **דטו** ראיתי
את-כל-החיים המהלכים תחת השמש עמל השני אשר יעמד תחתיו. **דטז**
אין-קץ לכל-העם לכל אשר-היה לפנייהם גם האחרונים לא ישמחו-בו:
כי-גם-זה הבל ורעיון רוח. **דיו** שמר רגליך (רגלך) כאשר תלך אל-בית
האלהים וקרוב לשמע מיתת הכסילים זבח: כי-אינם יודעים לעשות רע. **הא**
אל-תבהל על-פיה ולבך אל-ימהר להוציא דבר לפני האלהים: כי האלהים
בשמים ואתה על-הארץ על-כן יהיו דבריך מעטים. **הב** כי בא החלום ברב
ענין וקול כסיל ברב דברים. **הג** כאשר תדור נדר לאלהים אל-תאחר לשלמו כי
אין חפץ בכסילים: את אשר-תדור שלם. **הד** טוב אשר לא-תדרמש תדור ולא
תשלם. **הה** אל-תתן את-פיה לחטיא את-בשרך ואל-תאמר לפני המלאך כי
שגגה היא: למה יקצף האלהים על-קולך וחבל את-מעשה ידיך. **הו** כי ברב
חלמות והבלים ודברים הרבה: כי את-האלהים ירא. **הז** אם-עשק רש וגזל
משפט וצדק תראה במדינה אל-תתמה על-החפץ: כי גבה מעל גבה שמר
וגבהים עליהם. **הח** ויתרון ארץ בכל היא (הוא) מלך לשדה נעבד. **הט** אהב
כסף לא-ישבע כסף ומי-אהב בהמון לא תבואה גם-זה הבל. **הי** ברבות

הטובה רבו אוכליה ומה-כְּשֶׁרוֹן לְבַעְלֶיהָ כִּי אִם-רֹאית (ראות) עֵינָיו. **היא**
מְתוֹקָה שְׁנַת הָעֶבֶד אִם-מַעַט וְאִם-הֶרְבֵּה יֹאכֵל וְהִשָּׁבַע לַעֲשִׂירָאִינוֹ מִיֵּנִי לֹא
לִישׁוֹן. **היב** יֵשׁ רָעָה חוֹלָה רֹאיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ: עֹשֶׁר שְׁמֹר לְבַעְלֹי לְרַעְתּוֹ.
היג וְאֶבֶד הָעֹשֶׁר הֵהוּא בַּעֲנָן רָע וְהוֹלִיד בֶּן וְאִין בִּידּוֹ מְאוּמָּה. **היד** כְּאֲשֶׁר יֵצֵא
מִבֶּטֶן אִמּוֹ עָרוֹם יָשׁוּב לָלֶכֶת כְּשָׁבָא וּמְאוּמָּה לֹא-יִשָּׂא בַּעֲמָלוֹ שִׁילָךְ בִּידּוֹ. **הטו**
וְגַם-זֶה רָעָה חוֹלָה כָּל-עַמַּת שָׁבָא כֹּן יִלָּךְ וּמָה-יִתְרוֹן לוֹ שִׁיעֲמַל לְרוּחַ. **הטז** גַּם
כָּל-יָמָיו בַּחֲשָׁךְ יֹאכֵל וְכַעַס הֶרְבֵּה וְחָלּוֹ וְקָצָף. **היז** הִנֵּה אֲשֶׁר-רֹאיתִי אֲנִי טוֹב
אֲשֶׁר-יָפָה לְאָכּוֹל-וְלִשְׁתּוֹת וְלִרְאוֹת טוֹבָה בְּכָל-עַמָּלוֹ שִׁיעֲמַל תַּחַת-הַשָּׁמֶשׁ
מִסֵּפֶר יָמֵי-חַיּוֹ אֲשֶׁר-נָתַן-לוֹ הָאֱלֹהִים כִּי-הוּא חָלָקוֹ. **היח** גַּם כָּל-הָאָדָם אֲשֶׁר
נָתַן-לוֹ הָאֱלֹהִים עֹשֶׁר וּנְכָסִים וְהִשְׁלִיטוֹ לְאָכֹל מִמֶּנּוּ וְלִשְׂאֹת אֶת-חָלָקוֹ וְלִשְׁמֹחַ
בַּעֲמָלוֹהָ מִתַּת אֱלֹהִים הִיא. **היט** כִּי לֹא הֶרְבֵּה יִזְכֹּר אֶת-יָמֵי חַיָּיו: כִּי הָאֱלֹהִים
מַעֲנֶה בְּשִׁמְחַת לְבָבוֹ. **וא** יֵשׁ רָעָה אֲשֶׁר רֹאיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְרַבָּה הִיא
עַל-הָאָדָם. **וב** אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן-לוֹ הָאֱלֹהִים עֹשֶׁר וּנְכָסִים וְכְבוֹד וְאִינוֹ חָסֵר
לְנַפְשׁוֹ מִכָּל אֲשֶׁר-יִתְּאוּהָ וְלֹא-יִשְׁלִיטֶנּוּ הָאֱלֹהִים לְאָכֹל מִמֶּנּוּ כִּי אִישׁ נָכְרִי
יֹאכְלֶנּוּ: זֶה הֵבֶל וְחָלִי רָע הוּא. **וג** אִם-יּוֹלִיד אִישׁ מֵאָה וְשָׁנִים רַבּוֹת יַחֲיָה וְרַב
שִׁיחָיו יָמֵי-שָׁנָיו וְנַפְשׁוֹ לֹא-תִשָּׁבַע מִן-הַטּוֹבָה וְגַם-קְבוּרָה לֹא-הִיטָה לְוַאֲמֶרְתִּי
טוֹב מִמֶּנּוּ הַנֶּפֶל. **וד** כִּי-בִּהְבֵּל בָּא וּבַחֲשָׁךְ יִלָּךְ וּבַחֲשָׁךְ שָׁמוֹ יִכָּסֶּה. **וה** גַּם-שָׁמֶשׁ
לֹא-רָאָה וְלֹא יָדַע נַחַת לָזֶה מִזֶּה. **וו** וְאֵלּוֹ חֲיָה אֶלְף שָׁנִים פַּעַמִּים וְטוֹבָה לֹא
רָאָה הֵלֵא אֶל-מְקוֹם אֶחָד הַכֹּל הוֹלִךְ. **וז** כָּל-עַמַּל הָאָדָם לְפִיחָיו וְגַם-הַנֶּפֶשׁ לֹא
תִמָּלֵא. **וח** כִּי מָה-יֹוֹתֵר לַחֲכָם מִן-הַכָּסִיל מָה-לַּעֲנִי יוֹדַע לַהֲלֹךְ נֶגֶד הַחַיִּים. **וט**
טוֹב מִרְאָה עֵינַיִם מִהֲלֹךְ-נֶפֶשׁ גַּם-זֶה הֵבֶל וְרַעוּת רֹחַ. **וי** מָה-שֶּׁהִיָּה כָּבֶד נִקְרָא
שָׁמוֹ וְנוֹדַע אֲשֶׁר-הוּא אָדָם וְלֹא-יֻכַּל לָדִין עִם שְׂתַקִּיף מִמֶּנּוּ. **ויא** כִּי יֵשׁ-דְּבָרִים
הֶרְבֵּה מֵרַבִּים הֵבֶל מָה-יֹוֹתֵר לָאָדָם. **ויב** כִּי מִי-יֹודַע מָה-טוֹב לָאָדָם בַּחַיִּים
מִסֵּפֶר יָמֵי-חַיֵּי הֵבִל וַיַּעֲשֶׂם כִּצֵּל: אֲשֶׁר מִי-יִגִּיד לָאָדָם מָה-יְהִיָּה אַחֲרָיו תַּחַת
הַשָּׁמֶשׁ. **זא** טוֹב שֵׁם מִשְׁמֹן טוֹב וַיּוֹם הַמָּוֶת מִיּוֹם הַיּוֹלָדוֹ. **זב** טוֹב לָלֶכֶת
אֶל-בֵּית-אָבֶל מִלֶּכֶת אֶל-בֵּית מִשְׁתַּהבֶּאֱשֶׁר הוּא סוּף כָּל-הָאָדָם וְהַחִי יִתֵּן
אֶל-לְבָבוֹ. **זג** טוֹב כַּעַס מִשְׁחֹק: כִּי-בָרַע פָּנִים יִיטֵב לָב. **זד** לֵב חֲכָמִים בְּבֵית
אָבֶל וְלֵב כָּסִילִים בְּבֵית שְׂמִחָה. **זה** טוֹב לִשְׁמֹעַ גְּעֵרַת חֲכָם מֵאִישׁ שֹׁמֵעַ שִׁיר
כָּסִילִים. **זו** כִּי כָקוֹל הַסִּירִים תַּחַת הַסִּיר כֹּן שֹׁחַק הַכָּסִיל וְגַם-זֶה הֵבֶל. **זז** כִּי
הָעֹשֶׁק יְהוֹלֵל חֲכָם וַיֹּאבֵד אֶת-לֵב מִתְּנָה. **זח** טוֹב אַחֲרִית דְּבָר מִרְאשִׁיתוֹ טוֹב
אַרְךְ-רוּחַ מִגְּבֵה-רוּחַ. **זט** אֶל-תִּבְהֵל בְּרוּחְךָ לְכַעֵּס: כִּי כַעַס בַּחִיק כָּסִילִים

יְנוּחַ. **זי** אֶל-תֹּאמַר מֶה הָיָה שְׁהַיְמִים הָרָאשִׁימִים הָיוּ טוֹבִים מֵאֵלֶּה: כִּי לֹא
 מִחֲכָמָה שְׁאַלְתָּ עַל-זֶה. **זיא** טוֹבָה חֲכָמָה עִם-נִחְלָה וְיִתֵּר לְרֹאֵי הַשָּׁמַשׁ. **זיב** כִּי
 בָּצַל הַחֲכָמָה בָּצַל הַכֶּסֶף וְיִתְרוֹן דָּעַת הַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְעַלְיָה. **זיג** רָאָה
 אֶת-מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים: כִּי מִי יוּכַל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר עָוְתוּ. **זיד** בְּיוֹם טוֹבָה הָיָה
 בְּטוֹב וּבְיוֹם רָעָה רָאָה גַם אֶת-זֶה לַעֲמֹת-זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים עַל-דְּבַרְתָּ שְׁלֹא
 יִמָּצֵא הָאָדָם אַחֲרָיו מֵאוֹמָה. **זטו** אֶת-הַכֹּל רָאִיתִי בִימֵי הַבְּלִי יֵשׁ צָדִיק אֲבִד
 בְּצָדִקוֹ וַיֵּשׁ רָשָׁע מֵאֲרִיךְ בְּרַעְתּוֹ. **זטז** אֶל-תְּהִי צָדִיק הַרְבֵּה וְאֶל-תִּתְחַכֵּם יוֹתֵר:
 לָמָּה תִשׁוּמָם. **זיז** אֶל-תִּרְשָׁע הַרְבֵּה וְאֶל-תְּהִי סָכָל: לָמָּה תִמּוֹת בְּלֹא עֲתֵד. **זיח**
 טוֹב אֲשֶׁר תִּתְאַחֵז בָּזָה וְגַם-מָזָה אֶל-תִּנָּח אֶת-יָדְךָ: כִּי-יִרָא אֱלֹהִים יֵצֵא
 אֶת-כָּלָם. **זיט** הַחֲכָמָה תַּעֲזֹ לַחֲכָם מַעֲשֶׂרָה שְׁלִיטִים אֲשֶׁר הָיוּ בָעִיר. **זכ** כִּי אָדָם
 אֵין צָדִיק בְּאַרְצָאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה-טוֹב וְלֹא יִחָטֵא. **זכא** גַּם לְכָל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ
 אֶל-תִּתֵּן לִבְךָ: אֲשֶׁר לֹא-תִשְׁמַע אֶת-עֲבֹדְךָ מִקְלָלְךָ. **זכב** כִּי גַם-פְּעָמִים רַבּוֹת
 יָדַע לִבְךָ: אֲשֶׁר גַּם-אֵת (אֶתְּהָ) קִלְלָתָ אַחֲרֵים. **זכג** כָּל-זֶה נִסִּיתִי בַחֲכָמָה
 אֲמַרְתִּי אַחֲכָמָה וְהָיָה רְחוּקָה מִמֶּנִּי. **זכד** רְחוּקָה מֶה-שֶׁהָיָה וְעַמֶּק עַמֶּק מִי
 יִמָּצְאוּ. **זכה** סִבּוֹתִי אֲנִי וְלִבִּי לָדַעַת וְלִתּוֹר וּבִקֵּשׁ חֲכָמָה וְחִשְׁבּוֹן וְלָדַעַת רָשָׁע
 כָּסֵל וְהִסְכָּלוֹת הוֹלָלוֹת. **זכו** וּמוֹצֵא אֲנִי מֵרַמְּמוֹת אֶת-הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-הָיָה
 מִצּוֹדִים וְחֲרָמִים לְבִהָאֲסוּרִים יָדִיָּה טוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים יִמְלֹט מִמֶּנָּה וְחוֹטֵא
 יִלְכָּד בָּהּ. **זכז** רָאָה זֶה מִצָּאֵתִי אֲמַרְהָ קִהְלָתָ אַחַת לְאַחַת לְמִצָּא חִשְׁבּוֹן. **זכח**
 אֲשֶׁר עוֹד-בִּקְשָׁה נִפְשִׁי וְלֹא מִצָּאֵתִי: אָדָם אֶחָד מֵאֵלֶּף מִצָּאֵתִי וְאִשָּׁה בְּכָל-אֵלֶּה
 לֹא מִצָּאֵתִי. **זכט** לִבְדָּ רָאָה-זֶה מִצָּאֵתִי אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם יֵשׁ
 וְהִמָּה בִקְשׁוֹ חֲשִׁבְנוֹת רַבִּים. **חא** מִי כִּהְחֲכַם וּמִי יוֹדַע פֶּשֶׁר דְּבַר חֲכָמָה אָדָם
 תֹּאִיר פָּנָיו וְעַז פָּנָיו יִשְׁנֵא. **חב** אֲנִי פִי-מֶלֶךְ שֹׁמֵר וְעַל דְּבַרְתָּ שְׁבוּעַת אֱלֹהִים. **חג**
 אֶל-תִּבְהַל מִפָּנָיו תִּלְךָ אֶל-תַּעֲמֹד בְּדָבָר רָע: כִּי כָל-אֲשֶׁר יִחַפֵּץ יַעֲשֶׂה. **חד**
 בְּאֲשֶׁר דְּבַר-מֶלֶךְ שְׁלֹטוֹן וּמִי יֹאמַר-לוֹ מֶה-תַּעֲשֶׂה. **חה** שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא יִדַּע
 דְּבַר רָע וְעַת וּמִשְׁפָּט יִדַּע לֵב חָכָם. **חו** כִּי לְכָל-חַפֵּץ יֵשׁ עֵת וּמִשְׁפָּט: כִּי-רָעַת
 הָאָדָם רַבָּה עָלָיו. **חז** כִּי-אֵינְנוּ יוֹדַע מֶה-שִׁיְהִיָּה: כִּי כֹאֲשֶׁר יִהְיֶה מִי יִגִּיד לוֹ. **חח**
 אֵין אָדָם שְׁלִיט בְּרוּחַ לְכֹלֹא אֶת-הָרוּחַ וְאֵין שְׁלֹטוֹן בְּיוֹם הַמּוֹת וְאֵין מְשַׁלַּחַת
 בַּמִּלְחָמָה וְלֹא-יִמְלֹט רָשָׁע אֶת-בְּעָלָיו. **חט** אֶת-כָּל-זֶה רָאִיתִי וְנָתַן אֶת-לִבִּי
 לְכָל-מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ: עֵת אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם לָרַע לוֹ. **חי**
 וּבִכֹּן רָאִיתִי רָשָׁעִים קִבְּרִים וּבָאוּ וּמִמָּקוֹם קְדוֹשׁ יִהְלְכוּ וַיִּשְׁתַּכְּחוּ בָעִיר אֲשֶׁר
 כֹּן-עָשׂוּ גַם-זֶה הִבֵּל. **חיא** אֲשֶׁר אֵין-נַעֲשֶׂה כְּתָגָם מַעֲשֶׂה הָרָעָה מִהֲרָה עַל-כֵּן

מלא לב בְּנִי-הָאָדָם בְּהִסְלָעֵשׂוֹת רָע. **חִיב** אֲשֶׁר חָטָא עֲשֵׂה רָע מֵאֲתוּמָאֲרִיךְ לוֹ: כִּי גַם-יִוָּדַע אָנִי אֲשֶׁר יִהְיֶה-טוֹב לִירְאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר יִירָאוּ מִלְּפָנָיו. **חִיג** וְטוֹב לֹא-יִהְיֶה לְרָשָׁע וְלֹא-יֵאָרִיךְ יָמִים כַּצֵּלֶאֱשֶׁר אֵינְנוּ יִרְאֵי מִלְּפָנֵי אֱלֹהִים. **חִיד** יֵשׁ-הֵבֶל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צַדִּיקִים אֲשֶׁר מִגִּיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂה הָרָשָׁעִים וַיֵּשׁ רָשָׁעִים שְׂמָגִיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצַּדִּיקִים: אֲמַרְתִּי שְׁגָם-זֶה הֵבֶל. **חטו** וְשִׁבְחָתִי אָנִי אֶת-הַשְּׂמִיחָה אֲשֶׁר אֵין-טוֹב לָאָדָם תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי אִם-לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׂמֹחַ וְהוּא יִלְוֵנוּ בַעֲמָלוֹ יָמֵי חַיָּו אֲשֶׁר-נָתַן-לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. **חטז** כֹּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת-לִבִּי לַדַּעַת חֲכָמָה וְלִרְאוֹת אֶת-הָעֵנָן אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל-הָאָרֶץ: כִּי גַם בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה שֶׁנָּה בְּעֵינָיו אֵינְנוּ רֹאֶה. **חיו** וְרִאִיתִי אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים כִּי לֹא יוֹכֵל הָאָדָם לִמְצוֹא אֶת-הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת-הַשָּׁמֶשׁ בְּשֵׁל אֲשֶׁר יַעֲמַל הָאָדָם לְבִקֵּשׁ וְלֹא יִמָּצָא וְגַם אִם-יֹאמֶר הַחֶכֶם לַדַּעַת לֹא יוֹכֵל לִמְצָא. **טא** כִּי אֶת-כָּל-זֶה נָתַתִּי אֶל-לִבִּי וּלְבוֹר אֶת-כָּל-זֶה אֲשֶׁר הַצַּדִּיקִים וְהַחֲכָמִים וְעַבְדֵיהֶם בִּיד הָאֱלֹהִים גַּם-אֶהְבֶּה גַם-שִׁנְאָה אֵין יוֹדַע הָאָדָם הַכֹּל לִפְנֵיהֶם. **טב** הַכֹּל כֹּאֲשֶׁר לִכֹּל מִקְרָה אֶחָד לַצַּדִּיק וְלָרָשָׁע לְטוֹב וְלַטָּהוֹר וְלַטָּמֵא וְלַזָּבֵחַ וְלַאֲשֶׁר אֵינְנוּ זֹבֵחַ: כְּטוֹב כַּחַטָּא הַנִּשְׁפָּע כֹּאֲשֶׁר שְׂבוּעָה יִרָא. **טג** זֶה רָע בְּכֹל אֲשֶׁר-נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי-מִקְרָה אֶחָד לִכֹּל וְגַם לֵב בְּנִי-הָאָדָם מְלֵא-רָע וְהוֹלָלוֹת בַּלְבָּבָם בְּחַיֵּיהֶם וְאַחֲרָיו אֶל-הַמֵּתִים. **טד** כִּי-מִי אֲשֶׁר יִבְחַר (יִחַבֵּר) אֶל כָּל-הַחַיִּים יֵשׁ בְּטָחוֹן: כִּי-לִכְלֹב חַי הוּא טוֹב מִן-הָאֲרִיָּה הַמֵּת. **טה** כִּי הַחַיִּים יוֹדְעִים שְׂיָמָתוֹ וְהַמֵּתִים אֵינָם יוֹדְעִים מְאוּמָה וְאֵין-עוֹד לָהֶם שְׂכָרָכִי נִשְׁכַּח זָכָרָם. **טו** גַּם אֶהְבֶּתֶם גַּם-שִׁנְאֶתֶם גַּם-קִנְאֶתֶם כְּכֹר אֲבָדָה וְחִלְקָא אֵין-לָהֶם עוֹד לַעוֹלָם בְּכֹל אֲשֶׁר-נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. **טז** לֵךְ אֲכַל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֹד וּשְׂתֵה בִלְב-טוֹב יֵינֶךָ: כִּי כְּכֹר רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת-מַעֲשִׂיךָ. **טח** בְּכֹל-עֵת יִהְיוּ בְּגִדֶיךָ לְבָנִים וְשִׁמּוֹן עַל-רֹאשְׁךָ אֶל-יִחְסֹר. **טט** רֹאֵה חַיִּים עִם-אִשָּׁה אֲשֶׁר-אֶהְבֶּתָ כָּל-יָמֵי חַיֵּי הַבְּלָךְ אֲשֶׁר נָתַן-לְךָ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כֹּל יָמֵי הַבְּלָךְ: כִּי הוּא חֵלְקֶךָ בְּחַיִּים וּבַעֲמָלְךָ אֲשֶׁר-אַתָּה עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. **טי** כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכַחַד עֲשֵׂה: כִּי אֵין מַעֲשֶׂה וְחִשְׁבוֹן וְדַעַת וְחֲכָמָה בְּשִׂאוֹל אֲשֶׁר אַתָּה הֹלֵךְ שָׁמָּה. **טיא** שִׁבְתִּי וְרֹאֵה תַּחַת-הַשָּׁמֶשׁ כִּי לֹא לִקְלִים הַמְרוֹץ וְלֹא לַגְּבוּרִים הַמְלַחֲמָה וְגַם לֹא לַחֲכָמִים לֶחֶם וְגַם לֹא לַנְּבִנִים עֵשֶׂר וְגַם לֹא לַיֹּדְעִים חֵן: כִּי-עֵת וּפָגַע יִקְרָה אֶת-כָּלָם. **טיב** כִּי גַם לֹא-יָדַע הָאָדָם אֶת-עֵתוֹ כַּדָּגִים שִׁנְאָחוּזִים בְּמִצּוֹדָה רָעָה וְכַצִּפֹּרִים הָאֲחוּזוֹת בְּפֶחַ כֶּהֱם יוֹקְשִׁים בְּנִי הָאָדָם לַעֲת רָעָה כְּשֶׁתְּפוֹל

עליהם פתאום. **טיג** גם-זה ראיתי חכמה תחת השמש וגדולה היא אלי. **טיז** עיר קטנה ואנשים בה מעט ובא-אליה מלך גדול וסבב אותה ובנה עליה מצודים גדלים. **טטו** ומצא בה איש מסכן חכם ומלט-הוא את-העיר בחכמתו ואדם לא זכר את-האיש המסכן ההוא. **טטז** ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם נשמעים. **טיז** דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל בפסילים. **טיח** טובה חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה. **יא** זבובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר מחכמה מכבוד סכלות מעט. **יב** לב חכם לימינו ולב פסיל לשמאלו. **יג** וגם-בדרך כשהסכל (פשסכל) הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא. **יד** אם-רוח המושל תעלה עליך מקומך אל-תנח: כי מרפא ניח חטאים גדולים. **יה** יש רעה ראיתי תחת השמש כשגגה שפצא מלפני השליט. **יו** נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל ישבו. **יז** ראיתי עבדים על-סוסים ושרים הלכים בעבדים על-הארץ. **יח** חפר גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו נחש. **יט** מסיע אבנים יעצב בהם בוקע עצים יסכן בם. **י** אם-קהה הפרזל והוא לא-פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר חכמה. **י** אם-ישך הנחש בלוא-לחש ואין יתרון לבעל הלשון. **י** דברי פי-חכם חן ושפתות פסיל תבלענו. **י** תחלת דברי-פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה. **י** והסכל ירבה דברים לא-ידע האדם מה-שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד לו. **י** עמל הפסילים תיגענו ואשר לא-ידע ללכת אל-עיר. **י** אי-לך ארץ שמלכך נער ושריך בבקר לאכלו. **י** אשריך ארץ שמלכך בן-חורים ושריך בעת לאכלו בגבורה ולא בשתי. **י** בעצלותים ימד המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית. **י** לשחוק עשים לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את-הכל. **י** גם במדעך מלך אל-תקלל ובחדרי משכבך אל-תקלל עשיר: כי עוף השמים יוליך את-הקול ובעל הכנפים (כנפים) יגיד דבר. **י** אל שלח לחמך על-פני המים: כי-ברב הימים תמצאנו. **יא** תן-חלק לשבעה וגם לשמונה: כי לא תדע מה-יהיה רעה על-הארץ. **י** אם-ימלאו העבים גשם על-הארץ יריקו ואם-יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ שם יהוא. **י** אל שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור. **י** אל אשר אינך יודע מה-דרך הרוח בעצמים בבטן המלאה: ככה לא תדע את-מעשה האלהים אשר יעשה את-הכל. **י** אל בבקר זרע את-זרעך ולערב אל-תנח ידך: כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או-זה ואם-שניהם כאחד טובים. **י** אל ומתוק האור וטוב לעיניים לראות את-השמש. **י** אל כי אם-שנים

הַרְבֵּה יַחִיהָ הָאָדָם בְּכֻלָּם יִשְׁמַח וַיִּזְכֹּר אֶת-יָמֵי הַחַשְׁדָּה כִּי-הָרַבָּה יְהִיו כָּל-שָׂבָא
הֶבֶל. **יֵאָט** שְׂמַח בַּחֹר בְּיִלְדוּתָיָהּ וּבְיָטִיבָהּ לַבָּהּ בִּימֵי בַחֲוֹרוּתָיָהּ וְהַלֵּךְ בְּדַרְכֵי לַבָּהּ
וּבְמֵרָאֵי עֵינֶיהָ וְדַע כִּי עַל-כָּל-אֵלֶּה יִבְיָאָה הָאֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט. **יֵאִי** וְהִסֵּר כַּעַס
מִלִּבָּהּ וְהַעֲבִיר רָעָה מִבְּשָׂרָהּ: כִּי-הֵיִלְדוּת וְהַשְׁחָרוֹת הֶבֶל. **יֵבֵא** וַיִּזְכֹּר אֶת-בֹּרְאִיהָ
בִּימֵי בַחֲוֹרוּתָיָהּ: עַד אֲשֶׁר לֹא-יָבֹאוּ יָמֵי הָרָעָה וְהִגִּיעוּ שָׁנִים אֲשֶׁר תֹּאמַר אִין-לִי
בָּהֶם חֲפָץ. **יֵבֵב** עַד אֲשֶׁר לֹא-תִחַשְׁדָּה הַשְׂמֶשׁ וְהָאוֹר וְהַיָּרֵחַ וְהַכּוֹכָבִים וְשָׁבוּ
הָעֵבִים אַחֵר הַגָּשָׁם. **יֵבֵג** בַּיּוֹם שֶׁיִּזְעָעוּ שְׁמֵרֵי הַבַּיִת וְהַתְּעֻנּוֹתוֹ אֲנָשִׁי הַחֵיל וּבִטְלוּ
הַטַּחְנוֹת כִּי מַעֲטוֹ וְחֲשָׁכּוֹ הָרָאוֹת בְּאַרְבּוֹת. **יֵבֵד** וְסִגְרוּ דְלֶתִים בְּשׁוֹק בְּשֹׁפֶל
קוֹל הַטַּחְנָה וַיִּקְוִים לְקוֹל הַצִּפּוֹר וַיִּשְׁחֹו כָּל-בָּנוֹת הַשִּׁיר. **יֵבֵה** גַּם מִגְבֵּה יִרְאוּ
וְחַתְּחָתִים בְּדֶרֶךְ וַיִּנָּאץ הַשֶּׁקֶד וַיִּסְתַּבֵּל הַחֲגָב וְתִפְרֵי הָאֲבִיוֹנָה: כִּי-הַלֵּךְ הָאָדָם
אֶל-בֵּית עוֹלָמוֹ וְסָבְבוּ בְּשׁוֹק הַסּוּפָדִים. **יֵבוּ** עַד אֲשֶׁר לֹא-יִרְחַק (יִרְתַּק) חֶבֶל
הַכֶּסֶף וְתֵרוֹץ גֶּלֶת הַזָּהָב וְתִשָּׁבֵר כָּד עַל-הַמְּבוֹעַ וְנָרַץ הַגִּלְגָּל אֶל-הַבּוֹר. **יֵבוּ**
וַיֵּשֶׁב הָעֶפֶר עַל-הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה וְהָרוּחַ תִּשׁוּב אֶל-הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה. **יֵבַח** הֶבֶל
הַבָּלִים אָמַר הַקּוֹהֶלֶת הַכֹּל הֶבֶל. **יֵבֵט** וַיִּתֵּר שֶׁהָיָה קֹהֶלֶת חָכָם: עוֹד לַמֵּד-דַּעַת
אֶת-הָעָם וַאֲזִין וְחִקֵּר תִּקְוֹן מִשְׁלִים הָרַבָּה. **יֵבִי** בִּקֵּשׁ קֹהֶלֶת לַמָּצָא דְבָרֵי-חֲפָץ
וְכָתוּב יֵשֶׁר דְּבָרֵי אָמֶת. **יֵבִיא** דְּבָרֵי חֲכָמִים כְּדָרְבָנוֹת וְכַמְשֻׁמְרוֹת נְטוּעִים בְּעָלֵי
אַסְפוֹת נִתְּנוּ מִרְעָה אֶחָד. **יֵבִיב** וַיִּתֵּר מִהֶמָּה בְּנֵי הַזָּהָר: עֲשׂוֹת סִפְרִים הָרַבָּה
אִין קֶץ וְלַהֵג הָרַבָּה יִגְעַת בְּשָׂר. **יֵבִיג** סוּף דְּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע: אֶת-הָאֱלֹהִים יִרְא
וְאֶת-מִצּוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי-זֶה כָּל-הָאָדָם. **יֵבִיד** כִּי אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים יָבֵא
בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל-נַעֲלָם: אִם-טוֹב וְאִם-רָע.

אסתר

אֵא וַיְהִי בִימֵי אַחַשְׁוֵרוֹשׁ: הוּא אַחַשְׁוֵרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ מֵהַדּוּ וְעַד-כּוּשִׁשְׁבַּע וְעַשְׂרִים
וּמֵאָה מְדִינָה. **אֵב** בְּיָמִים הָהֵם כְּשֶׁבַת הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוֹשׁ עַל כֶּסֶף מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר
בְּשׁוֹשֹׁן הַבִּירָה. **אֵג** בְּשָׁנַת שְׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתָּה לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו: חֵיל
פָּרִס וּמְדֵי הַפָּרְתָּמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת לִפְנָיו. **אֵד** בַּהֲרָאוֹת אֶת-עֶשֶׂר כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ וְאֶת-יָקָר תִּפְאָרֶת גְּדוּלָּתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמֵאָת יוֹם. **אֵה**
וּבְמָלוּאֹת הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעָם הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשֹׁן הַבִּירָה
לְמַגְדוֹל וְעַד-קָטָן מִשְׁתֵּה שִׁבְעַת יָמִים: בַּחֲצֵר גִּנַּת בֵּיתוֹ הַמֶּלֶךְ. **או** חוֹר כְּרִפָּס
וְתִכְלַת אַחוּז בַּחֲבִלִי-בוֹץ וְאַרְגָּמָן עַל-גִּלְיָלִי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי נֶשֶׁשׁ מִטּוֹת זָהָב וְכֶסֶף
עַל רִצְפַּת בַּהֵט-וְשִׁשׁוּדֵר וְסִחָרֶת. **אז** וְהַשְׁקוֹת בְּכָלִי זָהָב וְכָלִים מִכָּלִים שׁוֹנִים

וַיֵּין מַלְכוּת רַב כֹּדֶד הַמֶּלֶךְ. **אח** וְהִשְׁתַּחֲוֶה כָדֶת אֵין אֲנִס: כִּי-כֹן יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל-רַב בִּיתוּלְעִשׂוֹת כְּרָצוֹן אִישׁ-וְאִישׁ.

אט גַּם וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָה עָשְׂתָה מִשְׁתָּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ. **אי** בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כָטוֹב לֵב-הַמֶּלֶךְ בֵּינְוָאמֶר לְמַהוּמֹן בְּזִתָּא חֲרַבּוֹנָא בְּגִתָּא וְאַבְּגִתָּא זֹתֵר וְכֶרֶס שְׁבַעַת הַסְרִיסִים הַמְשָׁרְתִים אֶת-פָּנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ. **איא** לְהִבִּיא אֶת-וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת: לְהִרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת-יָפִיָּה כִּי-טוֹבֶת מִרְאָה הִיא. **איב** וְתִמָּאֵן הַמֶּלֶכָה וְשִׁתִּי לְבּוֹא בְּדִבְרֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בִּיד הַסְרִיסִים וְיִקְצֹף הַמֶּלֶךְ מָאֵד וְחִמָּתוֹ בַּעֲרָה בּוֹ.

איג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְחַכְמִים יִדְעֵי הָעֵתִים: כִּי-כֹן דִּבֵּר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָל-יִדְעֵי דָת וְדִין. **איד** וְהִקְרַב אֵלָיו כְּרִשְׁנָא שֶׁתֶּר אֲדַמָּתָא תַרְשִׁישׁ מֶרֶס מֶרְסָנָא מִמוּכָן שְׁבַעַת שָׂרֵי פָרֶס וּמְדֵי רֹאֵי פָנֵי הַמֶּלֶךְ הִישָׁבִים רֵאשְׁנָה בַּמַּלְכוּת. **אטו** כָּדֶת מַה-לַּעֲשׂוֹת בַּמֶּלֶכָה וְשִׁתִּיעֵל אֲשֶׁר לֹא-עָשְׂתָה אֶת-מֵאֲמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ בִּיד הַסְרִיסִים.

אטז וַיֹּאמֶר מוּמְכֹן (מִמוּכָן) לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל-הַמֶּלֶךְ לְבַדּוֹ עֲוֹתָה וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָה: כִּי עַל-כָּל-הַשָּׂרִים וְעַל-כָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ. **איז** כִּי-יֵצֵא דִבְרֵי-הַמֶּלֶכָה עַל-כָּל-הַנָּשִׁים לְהַבְּזוֹת בַּעֲלֵיהֶן בַּעֲיִינֵיהֶן: בְּאֲמָרֵם הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ אָמֵר לְהִבִּיא אֶת-וְשִׁתִּי הַמֶּלֶכָה לִפְנִיּוּלֹא-בָאָה. **איח** וְהַיּוֹם הַזֶּה תִּתְּנֶנָּה שָׂרוֹת פָּרֶס-וּמְדֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת-דִּבְרֵי הַמֶּלֶכָה לְכָל שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וְכַדִּי בָזִיוֹן וְקִצְף. **איט** אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דִבְרֵי-מַלְכוּת מִלִּפְנֵי וּיִכְתֹּב בְּדִתִּי פָרֶס-וּמְדֵי וְלֹא יַעֲבוּר: אֲשֶׁר לֹא-תִבּוֹא וְשִׁתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לָרְעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה. **אכ** וְנִשְׁמַע פְּתָגָם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה בְּכָל-מַלְכוּתוֹ כִּי רַבָּה הִיא וְכָל-הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יָקָר לְבַעֲלֵיהֶן לְמַגְדוֹל וְעַד-קָטָן. **אכא** וַיִּיטֹב הַדִּבְרֵי בַּעֲיִנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כְּדִבְרֵי מִמוּכָן. **אכב** וַיִּשְׁלַח סָפְרִים אֶל-כָּל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֶל-מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכִתְבָּהּ וְאֶל-עַם וְעַם כְּלִשׁוֹנוֹ: לְהִיּוֹת כָּל-אִישׁ שֹׁרֵר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כְּלִשׁוֹן עַמּוֹ.

בא אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּשָׁךְ חִמָּת הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוֹשׁ זָכַר אֶת-וְשִׁתִּי וְאֵת אֲשֶׁר-עָשְׂתָה וְאֵת אֲשֶׁר-נִגְזַר עָלֶיהָ. **בב** וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי-הַמֶּלֶךְ מִשְׁרָתָיו: יִבְקֹשׁוּ לַמֶּלֶךְ נַעֲרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מִרְאָה. **בג** וַיִּפְקֹד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל-מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ וַיִּקְבְּצוּ אֶת-כָּל-נַעֲרָה-בְּתוּלָה טוֹבֶת מִרְאָה אֶל-שׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֶל-בֵּית

הנָּשִׁים אֶל-יָד הָגָא סָרִיס הַמֶּלֶךְ שִׁמְר הַנָּשִׁים וְנָתַן תַּמְרָקִיָּהוּ. **בד** וְהַנְּעָרָה
אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וְשִׁתִּי וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן.
בה אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבֵּיָרָה וְשָׁמוֹ מְרִדְכִי בֶן יֶאִיר בֶּן-שִׁמְעִי בֶן-קִישְׁאִישׁ
יְמִינִי. **בו** אֲשֶׁר הִגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם-הַגְּלָה אֲשֶׁר הִגְלָתָה עִם יְכָנְיָה
מֶלֶךְ-יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל. **בז** וַיְהִי אִמּוֹן אֶת-הַדָּסָה הִיא
אֶסְתֵּר בַּת-דָּדּוּכִי אֵין לָהּ אָב וְאִם וְהַנְּעָרָה יָפֹת-וַתֵּאָר וְטוֹבַת מְרָאָה וּבְמוֹת
אָבִיהָ וְאִמָּהּ לִקְחָהּ מְרִדְכִי לֹו לְבַת. **בח** וַיְהִי בַּהֲשָׁמַע דָּבָר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבַהֲקִבֹץ
נְעֻרוֹת רַבּוֹת אֶל-שׁוֹשֵׁן הַבֵּיָרָה אֶל-יָד הָגִי וַתִּלְקַח אֶסְתֵּר אֶל-בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל-יָד
הָגִי שִׁמְר הַנָּשִׁים. **בט** וַתִּיטֵב הַנְּעָרָה בְּעֵינָיו וַתֵּשֶׂא חֹסֶד לִפְנָיו וַיְבַהֵל
אֶת-תַּמְרוּקִיָּה וְאֶת-מְנוּחָה לְתַת לָהּ וְאֵת שִׁבְעַת הַנְּעֻרוֹת הָרֵאיוֹת לְתַת-לָהּ מִבֵּית
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁנֶנָּה וְאֶת-נְעֻרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים. **בי** לֹא-הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת-עַמָּהּ
וְאֶת-מוֹלְדֹתָהּ: כִּי מְרִדְכִי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא-תִגִּיד. **ביא** וּבְכָל-יוֹם וַיּוֹסֶם מְרִדְכִי
מִתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי חֹצֵר בֵּית-הַנָּשִׁים: לְדַעַת אֶת-שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמַה-יַּעֲשֶׂה בָּהּ. **ביב**
וּבַהֲגִיעַ תֹּר נַעֲרָה וְנַעֲרָה לְבּוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ מִקֶּץ הַיּוֹת לָהּ כְּדַת הַנָּשִׁים
שָׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ כִּי כֵן יִמְלָאוּ יְמֵי מְרוּקִיָּהוּ: שְׁשָׁה חֳדָשִׁים בְּשָׁמּוֹן הַמֹּר וְשְׁשָׁה
חֳדָשִׁים בְּבִשְׁמִים וּבִתְמָרוּקֵי הַנָּשִׁים. **ביג** וּבָזָה הַנְּעָרָה בָּאָה אֶל-הַמֶּלֶךְ אֵת
כָּל-אֲשֶׁר תֵּאֲמַר וְנָתַן לָהּ לְבּוֹא עִמָּהּ מִבֵּית הַנָּשִׁים עַד-בֵּית הַמֶּלֶךְ. **ביז** בְּעָרֵב
הִיא בָּאָה וּבִבְקָר הִיא שָׁבָה אֶל-בֵּית הַנָּשִׁים שְׁנֵי אֶל-יָד שַׁעֲשֻׁגֵז סָרִיס הַמֶּלֶךְ
שִׁמְר הַפִּילִגְשִׁים: לֹא-תִבּוֹא עוֹד אֶל-הַמֶּלֶךְ: כִּי אִם-חִפֹּץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָה
בְּשֵׁם. **בטו** וּבַהֲגִיעַ תֹּר-אֶסְתֵּר בַּת-אֲבִיחִיל דָּד מְרִדְכִי אֲשֶׁר לָקַח-לֹו לְבַת לְבּוֹא
אֶל-הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה דְּבָר כִּי אִם אֶת-אֲשֶׁר יֹאמַר הָגִי סָרִיס-הַמֶּלֶךְ שִׁמְר
הַנָּשִׁים וְתִהִי אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת חֵן בְּעֵינֵי כָל-רְאִיָּה. **בטז** וַתִּלְקַח אֶסְתֵּר אֶל-הַמֶּלֶךְ
אַחֲשׁוּרוּשׁ אֶל-בֵּית מַלְכוּתוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׁירִי הוּא-חֹדֶשׁ טֵבֶת בְּשָׁנַת-שִׁבְעַת
לְמַלְכוּתוֹ. **ביו** וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר מִכָּל-הַנָּשִׁים וַתֵּשֶׂא-חֵן וַחֲסֵד לִפְנָיו
מִכָּל-הַבְּתוּלוֹת וַיִּשָּׂם כֶּתֶר-מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיִּמְלִיכָהּ תַּחַת וְשִׁתִּי. **ביח** וַיַּעַשׂ
הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֶּה גָדוֹל לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדֵּי יוֹאֵת מִשְׁתֶּה אֶסְתֵּר וְהַנְּחָה לְמַדִּינוֹת עֲשָׂה
וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת כֶּזֶב הַמֶּלֶךְ. **ביט** וּבַהֲקִבֹץ בְּתוּלוֹת שְׁנִית וּמְרִדְכִי יָשַׁב
בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ. **בכ** אֵין אֶסְתֵּר מִגִּדַּת מוֹלְדֹתָהּ וְאֶת-עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ
מְרִדְכִי וְאֶת-מֵאֲמַר מְרִדְכִי אֶסְתֵּר עָשָׂה כַּאֲשֶׁר הִיָּתָה בְּאִמְנָה אֹתוֹ.
בכא בַּיָּמִים הָהֵם וּמְרִדְכִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ קִצֹּף בִּגְתָּן וַתֵּרֶשׁ שְׁנֵי-סָרִיסֵי
הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי הַסֹּף וַיִּבְקְשׁוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ. **בכב** וַיִּוָּדַע הַדָּבָר

למִרְדְּכִי וַיַּגֵּד לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מִרְדְּכִי. **בכג** וַיִּבְקֶשׁ
הַדָּבָר וַיִּמְצָא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל-עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ.
גא אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גָּדַל הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ אֶת-הָמֶן בֶּן-הַמִּדְיָא
הָאֲגָגִי וַיִּנְשְׂאֵהוּ וַיֵּשֶׁם אֶת-כֶּסֶּאוֹ מֵעַל כָּל-הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ. **גב** וְכָל-עַבְדֵי
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כָּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהָמוֹן כִּי-כֵן צִוָּה-לוֹ הַמֶּלֶךְ
וּמִרְדְּכִי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתַּחֲוֶה. **גג** וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר
הַמֶּלֶךְ לְמִרְדְּכִי: מַדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ. **גד** וַיְהִי בֹאמְרָם (כְּאֹמְרָם)
אֵלָיו יוֹם יוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיַּגִּידוּ לְהָמֶן לְרָאוֹת הַיַּעֲמָדוֹ דְּבָרֵי
מִרְדְּכִי כִי-הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר-הוּא יְהוּדִי. **גה** וַיֵּרָא הָמוֹן כִּי-אֵין מִרְדְּכִי כָרַע
וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּמְלֹא הָמֶן חֲמָה. **גו** וַיִּבֶזְזוּ בְּעֵינָיו לְשַׁלַּח יָד בְּמִרְדְּכִי לְבַדּוֹכִי-הִגִּידוּ
לוֹ אֶת-עַם מִרְדְּכִי וַיִּבְקֹשׁ הָמֶן לְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מְלָכוֹת
אַחֲשֻׁרוּשׁ עַם מִרְדְּכִי. **גז** בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא-חֲדָשׁ נִיסָן בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה
לַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ: הַפִּיל פֹּה הוּא הַגּוֹרֵל לִפְנֵי הָמֶן מִיּוֹם לַיּוֹם וּמִחֲדָשׁ לַחֲדָשׁ
שָׁנִים-עֶשְׂרֵה הוּא-חֲדָשׁ אֲדָר.
גח וַיֹּאמֶר הָמֶן לַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ שִׁישְׁנוֹ עִם-אֶחָד מִפָּזָר וּמִפָּרָד בֵּין הָעַמִּים בְּכָל
מְדִינוֹת מְלָכוֹתֶיךָ וְדָתֵיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל-עָם וְאֶת-דָּתֵי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עוֹשִׂים וְלַמֶּלֶךְ
אֵין-שׁוּה לְהַנִּיחָם. **גט** אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכְתֹּב לְאַבְדָּם וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים
כֶּסֶף אֲשֻׁקוֹל עַל-יְדֵי עֹשֵׂי הַמֶּלְאכָה לְהָבִיא אֶל-גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ. **גי** וַיִּסֹּר הַמֶּלֶךְ
אֶת-טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהָמֶן בֶּן-הַמִּדְיָא הָאֲגָגִי צֶרֶר הַיְּהוּדִים. **גיא** וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְהָמֶן הַכֶּסֶף נָתַן לְךָ וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ. **גיב** וַיִּקְרָאוּ סִפְרֵי
הַמֶּלֶךְ בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכְתֹּב כָּל-אֲשֶׁר-צִוָּה הָמֶן אֶל
אַחֲשֻׁדְרָפְנִי-הַמֶּלֶךְ וְאֶל-הַפָּחוֹת אֲשֶׁר עַל-מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל-שָׂרֵי עָם וְעַם
מְדִינָה וּמְדִינָה כְּכַתְּבָהּ וְעַם כָּל-שׁוֹנוֹ: בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ נִכְתָּב וְנִחְתָּם
בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ. **גיג** וַיִּשְׁלַח סִפְרִים בְּיַד הָרָצִים אֶל-כָּל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד
לְהָרֵג וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים מִנֶּעֶר וְעַד-זָקֵן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלוֹשָׁה
עָשָׂר לַחֲדָשׁ שָׁנִים-עֶשְׂרֵה הוּא-חֲדָשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז. **גיד** פֶּתִישָׁגֹן הִכְתֹּב לְהַנְתִּין
דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה גְלוּי לְכָל-הָעַמִּים לְהִיּוֹת עֲתִידִים לַיּוֹם הַזֶּה. **גטו** הָרָצִים
יָצְאוּ דְחוּפִים בְּדָבָר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוֹשׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהָמֶן יָשְׁבוּ
לְשִׁתּוֹת וְהָעִיר שׁוֹשָׁן נְבֻכָה.
דא וּמִרְדְּכִי יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מִרְדְּכִי אֶת-בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וַאֲפֹר
וַיֵּצֵא בַתּוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זַעֲקָה גְדוֹלָה וּמְרָה. **דב** וַיָּבֹא עַד לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: כִּי

אין לבוא אל-שער המלך בלבוש שק. **דג** ובכל-מדינה ומדינה מקום אשר
דבר-המלך ודתו מגיעאבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע
לרבים. **דד** ותבואינה (ותבואנה) נערות אסתר וסריסה וגידי לה ותתחלחל
המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את-מרדכי ולהסיר שקו מעליוולא
קבל. **דה** ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוהו
על-מרדכיכילדת מה-זה ועל-מה-זה. **דו** ויצא התך אל-מרדכיאל-רחוב העיר
אשר לפני שער-המלך. **דז** ויגד-לו מרדכי את כל-אשר קרהו ואת פרשת
הכסף אשר אמר המן לשקול על-גנאי המלך ביהודיים (בִּיהוּדִים)לאבדם. **דח**
ואת-פתשגן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמידם נתן לולהראות
את-אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש
מלפניוועל-עמה. **דט** ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי. **די** ותאמר
אסתר להתך ותצוהו אל-מרדכי. **דיא** כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך
ידעים אשר כל-איש ואשה אשר יבוא אל-המלך אל-החצר הפנימית אשר
לא-יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזהב
וחיה ואני לא נקראתי לבוא אל-המלךזה שלושים יום. **דיב** ויגידו למרדכי
את דברי אסתר. **דיג** ויאמר מרדכי להשיב אל-אסתר: אל-תדמי בנפשך
להמלט בית-המלך מכל-היהודים. **דיד** כי אם-החרש תחרישי בעת הזאתרוח
והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת וּבֵית-אֲבִיךָ תאבדו ומי יודעאם-לעת
כזאת הגעת למלכות. **דטו** ותאמר אסתר להשיב אל-מרדכי. **דטז** לך כנוס
את-כל-היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת
ימים לילה ויוםגם-אני ונערתי אצום כן ובכן אבוא אל-המלך אשר לא-כדת
וכאשר אבדתי אבדתי. **דז** ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר-צוהה עליו אסתר.
הא ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית-המלך
הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על-כסא מלכותו בבית המלכות נכח
פתח הבית. **הב** ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה עומדת בחצרנשאה חן
בעיניו וישט המלך לאסתר את-שרביט הזהב אשר ביָדו ותקרב אסתר ותגע
בראש השרביט. **הג** ויאמר לה המלך מה-לך אסתר המלכה ומה-בקשתך
עד-חצי המלכות וינתן לך. **הד** ותאמר אסתר אם-על-המלך טוביבוא המלך
והמן היום אל-המשטה אשר-עשיתי לו. **הה** ויאמר המלךמהרו את-המן
לעשות את-דבר אסתר ויבא המלך והמן אל-המשטה אשר-עשתה אסתר.
הו ויאמר המלך לאסתר במשטה היין מה-שאלתך וינתן לך וימה-בקשתך

עד-חצי המלכות ותעש. **הז** ותען אסתר ותאמר: שאלתי וביקשתי. **הח**
אם-מצאתי חן בעיני המלך ואם-על-המלך טוב לתת את-שאלתי ולעשות
את-בקשתיבוא המלך והמן אל-המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה
כדבר המלך. **הט** ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן
את-מרדכי בשער המלך ולא-קם ולא-זע ממנווימלא המן על-מרדכי חמה.
הי ויתאפק המן ויבוא אל-ביתו וישלח ויבא את-אהביו ואת-זרש אשתו. **היא**
ויספר להם המן את-כבוד עשרו ורב בניו ואת כל-אשר גדלו המלך ואת אשר
נשאו על-השרים ועבדי המלך. **היב** ויאמר המואף לא-הביאה אסתר המלכה
עם-המלך אל-המשתה אשר-עשתה כי אם-אותי וגם-למחר אני קרוא-לה
עם-המלך. **היג** וכל-זה איננו שוה לי: בכל-עת אשר אני ראה את-מרדכי
היהודייושב בשער המלך. **היד** ותאמר לו זרש אשתו וכל-אהביו יעשו-עץ
גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את-מרדכי עליו ובא-עם-המלך
אל-המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש העץ.
וה בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את-ספר הזכרונות דברי
הימים ויהיו נקראים לפני המלך. **וב** וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי
על-בגתנא ותירש שני סריסי המלךמשמרי הסף: אשר בקשו לשלח יד במלך
אחשורוש. **וג** ויאמר המלךמה-נעשה יקר וגדולה למרדכי על-זה ויאמרו נערי
המלך משרתיו לא-נעשה עמו דבר. **וד** ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר
בית-המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את-מרדכי על-העץ אשר-הכין לו.
וה ויאמרו נערי המלך אליוהנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא. **וו** ויבוא
המן ויאמר לו המלך מה-לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן
בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני. **וז** ויאמר המן אל-המלך: איש
אשר המלך חפץ ביקרו. **וח** יביאו לבוש מלכות אשר לבש-בו המלך וסוס
אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו. **וט** ונתון הלבוש והסוס
על-יד-איש משרי המלך הפרתמים והלבישו את-האיש אשר המלך חפץ
ביקרו והרכיבהו על-הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר
המלך חפץ ביקרו. **וי** ויאמר המלך להמן מהר קח את-הלבוש ואת-הסוס
כאשר דברת ועשה-כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך: אל-תפל דבר
מכל אשר דברת. **ויה** ויקח המן את-הלבוש ואת-הסוס וילבש את-מרדכי
וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו.
ויב וישב מרדכי אל-שער המלך והמן נדחף אל-ביתו אבל וחפוי ראש. **ויג**

וַיִּסְפֹּר הָמֶן לְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל-אֶהָבָיו אֵת כָּל-אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו
וְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מִזֶּרַע הַיְּהוּדִים מֵרִידְכִי אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לִנְפֹל לִפְנֵי לֹא-תוּכַל
לֹכִי-נִפּוֹל תִּפּוֹל לִפְנָיו. וַיֵּד עוֹדָם מִדְּבָרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיִּבְהִלוּ
לְהָבִיא אֶת-הָמֶן אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה אֶסְתֵּר. זֶה וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן
לְשִׁתּוֹת עִם-אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה. זֶב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנִי בַּמִּשְׁתֶּה
הַזֵּינוּמָה-שָׂאֲלָתְךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתִתְּנֵנִי לָךְ וּמָה-בִּקְשָׁתְךָ עַד-חֲצֵי הַמַּלְכוּת
וְתַעֲשֵׂ. זג וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמְרָאם-מְצָאֲתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ
וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב: תִּתְּנֵנִי-לִי נִפְשִׁי בְּשֹׂאֲלָתִי וְעַמִּי בִּבְקִשְׁתִּי. זד כִּי נִמְכְּרָנוּ אָנֹכִי
וְעַמִּי לְהִשְׁמִיד לְהָרוֹג וּלְאַבֵּד וְאֵלּוּ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכְּרָנוּ הִחֲרַשְׁתִּיכִי אֵין
הָצָר שׁוּה בְּנֹזֶק הַמֶּלֶךְ.

זה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: מִי הוּא זֶה וְאִי-זֶה הוּא
אֲשֶׁר-מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן. זו וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר־אִישׁ צָר וְאוֹיֵב הָמֶן הָרַע הַזֶּה
וְהָמֶן נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה. זז וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֶּה הַזֵּין
אֶל-גִּנֶּת הַבַּיִת וְהָמֶן עָמַד לְבִקֵּשׁ עַל-נִפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי-כָלְתָה
אֵלָיו הָרָעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ. זח וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנֶּת הַבַּיִת וְאֶל-בֵּית מִשְׁתֶּה הַזֵּין
וְהָמֶן נָפַל עַל-הַמַּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הִגֵּם לְכַבּוֹשׁ אֶת-הַמַּלְכָּה
עַמִּי בַּבַּיִת הַדָּבָר יֵצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הָמֶן חִפּוּ. זט וַיֹּאמֶר חֲרֻבוּנָה אֶחָד
מִן-הַסָּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה-הֶעֱץ אֲשֶׁר-עָשָׂה הָמֶן לְמִרְדְּכִי אֲשֶׁר
דָּבַר-טוֹב עַל-הַמֶּלֶךְ עֹמֵד בְּבֵית הַמּוֹגֵבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ
עֲלָיו. זי וַיִּתְּלוּ אֶת-הָמֶן עַל-הֶעֱץ אֲשֶׁר-הִכִּין לְמִרְדְּכִי וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכְכָה.
חא בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת-בֵּית הָמֶן צִרַר
הַיְּהוּדִים (הַיְּהוּדִים) וּמִרְדְּכִי בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי-הִגִּידָה אֶסְתֵּר מָה הוּא-לָּהּ.
חב וַיִּסֶּר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הָעֵבִיר מֵהָמֶן וַיִּתֶּנָּה לְמִרְדְּכִי וַתֵּשֶׂם אֶסְתֵּר
אֶת-מִרְדְּכִי עַל-בֵּית הָמֶן.

חג וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וַתִּדְּבַר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל לִפְנֵי רַגְלָיו וַתִּתְחַנֵּן-לוֹ
לְהַעֲבִיר אֶת-רַעַת הָמֶן הָאֲגָגִי וְאֵת מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל-הַיְּהוּדִים. חד
וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֵת שְׂרָבֵט הַזָּהָב וַתִּקֶּם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. חה
וַתֹּאמֶר אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם-מְצָאֲתִי חֹן לִפְנֵי וְכֹשֶׁר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ:
וְטוֹבָה אָנֹכִי בְּעֵינָיוּכְתָּב לְהַשִּׁיב אֶת-הַסְּפָרִים מַחֲשַׁבֶּת הָמֶן בֶּן-הַמִּדְּתָא הָאֲגָגִי
אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבֵּד אֶת-הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ. חו כִּי אֵיכָכָה אוּכַל
וְרֹאיתִי בְּרָעָה אֲשֶׁר-יִמָּצָא אֶת-עַמִּי וְאֵיכָכָה אוּכַל וְרֹאיתִי בְּאַבְדֹן מוֹלַדְתִּי.

חז ויאמר המלך אחשורש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי: הנה בית-המן נתתי לאסתר ואתו תלו על-העץ אשר-שלח ידו ביהודיים (ביהודים). **חח** ואתם כתבו על-היהודים בטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך: כי-כתב אשר-נכתב בשם-המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב. **חט** ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בחדש השלישי הוא-חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויכתב בכל-אשר-צוה מרדכי אל-היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד-כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל-היהודים ככתבם וכלשונם. **חי** ויכתב בשם המלך אחשורש ויחתום בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרקש האחשתרנים בני הרמכים. **חיא** אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל-עיר-ועיר להקהל ולעמד על-נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את-כל-חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז. **חיב** ביום אחד בכל-מדינות המלך אחשורוש בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר. **חג** פתשגן הכתב להנתן דת בכל-מדינה ומדינה גלוי לכל-העמים ולהיות היהודיים (היהודים) עתודים (עתידים) ליום הזה להנקם מאיביהם. **חיד** הרצים רכבי הרקש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה.

חטו ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוצ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה. **חטז** ליהודים היתה אורה ושמחה ושושן ויקר. **חיו** ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע שמחה ושושן ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתייחדים-כי-נפל פחד-היהודים עליהם. **טא** ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר-המלך ודתו להעשות: ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם. **טב** נקהלו היהודים בעריהם בכל-מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא-עמד לפניהם כי-נפל פחדם על-כל-העמים. **טג** וכל-שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את-היהודים: כי-נפל פחד-מרדכי עליהם. **טד** כי-גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל-המדינות: כי-האיש מרדכי הולך וגדול. **טה** ויכו היהודים בכל-איביהם מכת-חרב והרג ואבדון ויעשו בשנאיהם כרצונם. **טו** ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבדחמש מאות

איש. טז ואת
 פרשנדתא ואת
 דלפון ואת
 אספתא. טח ואת
 פורתא ואת
 אדליא ואת
 ארידתא. טט ואת
 פרמשתא ואת
 אריסי ואת
 ארידי ואת
 ויזתא. טי עשרת

בני המן בן-המדתא צרר היהודים הרגו ובבזהלא שלחו את-גדם. **טיא** ביום
 ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך. **טיב** ויאמר המלך
 לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת
 עשרת בני-המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה-שאלתך וינתן לך
 ומה-בקשתך עוד ותעש. **טיג** ותאמר אסתר אם-על-המלך טובינתן גם-מחר
 ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני-המן יתלו על-העץ.
טיז ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני-המן תלו.
טטו ויקהלו היהודיים (היהודים) אשר-בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש
 אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזהלא שלחו את-גדם. **טטז** ושאר
 היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על-נפשם ונוח מאיביהם והרוג
 בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובבזהלא שלחו את-גדם. **טיז** ביום-שלושה
 עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה. **טיח**
 והיהודיים (והיהודים) אשר-בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר
 בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה. **טיט** על-בן היהודים
 הפרוזים (הפרזים) הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש
 אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלח מנות איש לרעהו. **טכ** ויכתב מרדכי
 את-הדברים האלה וישלח ספרים אל-כל-היהודים אשר בכל-מדינות המלך
 אחשוורוש הקרובים והרחוקים. **טכא** לקים עליהם להיות עשים את יום
 ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום-חמשה עשר בו: בכל-שנה ושנה. **טכב**
 כימים אשר-נחו בהם היהודים מאיביהם והחדש אשר נהפך להם מגון

לְשִׁמְחָה וּמֵאֵבֶל לַיּוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יָמֵי מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה וּמִשְׁלַח מְנוֹת אִישׁ
לְרַעְהוּ וּמִתְנֻנּוֹת לְאֲבִינִים. **טכג** וְקִבֵּל הַיְּהוּדִים אֶת אֲשֶׁר-הִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת
אֲשֶׁר-כָּתַב מֶרְדֵּכִי אֲלֵיהֶם. **טכד** כִּי הָמוּ בֶן-הַמִּדְּתָא הָאֲגָגִי צָרַר
כָּל-הַיְּהוּדִים חָשָׁב עַל-הַיְּהוּדִים לְאַבְדָם וְהָפֵל פּוֹר הוּא הַגּוֹרֵל לַהֶמֶס וּלְאַבְדָם.
טכה וּבִבְאֵה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר עִם-הַסֵּפֶר יָשׁוּב מִחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה אֲשֶׁר-חָשָׁב
עַל-הַיְּהוּדִים עַל-רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת-בָּנָיו עַל-הָעֵץ. **טכו** עַל-כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים
הָאֵלֶּה פּוֹרִים עַל-שֵׁם הַפּוֹרֵעַ-כֵּן עַל-כָּל-דְּבָרֵי הָאֲגָרָת הַזֹּאת וּמָה-קָרְאוּ
עַל-כָּכָה וּמָה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם. **טכז** קִיְּמוּ וּקְבֵל (וְקִבְלוּ) הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם
וְעַל-זֶרַעַם וְעַל כָּל-הַנָּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לִהְיוֹת עֲשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים
הָאֵלֶּה כְּכַתְּבָם וְכַזְּמָנָם: בְּכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה. **טכח** וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים
בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וַיָּמִי הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה
לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזָכָרָם לֹא-יָסוּף מִזֶּרַעַם.
טכט וְתִכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָה בֵּת-אֲבִיחַיִל וּמֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִיָּאת-כָּל-תִּקְוָה: לְקַיֵּם
אֶת אֲגָרָת הַפָּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית. **טל** וַיִּשְׁלַח סָפְרִים אֶל-כָּל-הַיְּהוּדִים אֶל-שֶׁבַע
וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינַת־מַלְכוּת אַחַשְׁוֶרוּשׁ: דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת. **טלא** לְקַיֵּם
אֶת-יָמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר קִיַּם עֲלֵיהֶם מֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי וְאַסְתֵּר
הַמֶּלֶכָה וְכַאֲשֶׁר קִיְּמוּ עַל-נַפְשָׁם וְעַל-זֶרַעַם: דְּבָרֵי הַצּוֹמוֹת וְזַעֲקָתָם. **טלב**
וּמֵאִמֹּר אֶסְתֵּר קִיַּם דְּבָרֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר.
יא וַיֵּשֶׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁרֵשׁ (אַחַשְׁוֶרֶשׁ) מִס עַל-הָאָרֶץ וְאֵי הָיָם. **יב** וְכָל-מַעֲשֵׂה
תִּקְפוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפְרָשֶׁת גְּדֻלַּת מֶרְדֵּכִי אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ הַלּוֹא-הֵם כְּתוּבִים
עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מִדִּי וּפָרַס. **יג** כִּי מֶרְדֵּכִי הַיְּהוּדִי מִשְׁנָה לְמֶלֶךְ
אַחַשְׁוֶרוּשׁ וְגִדּוֹל לַיְּהוּדִים וְרָצוּי לְרֹב אַחֲיוֹדֶרֶשׁ טוֹב לַעֲמוֹ וְדָבָר שְׁלוֹם
לְכָל-זֶרַעוֹ.

דְּנִיאל

אא בְּשָׁנַת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוּת יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ-יְהוּדָהָא נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל
יְרוּשָׁלַם וַיֵּצֵר עָלֶיהָ. **אב** וַיִּתֵּן אֲדָנִי בְּיָדוֹ אֶת-יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ-יְהוּדָה וּמִקְצַת כָּלִי
בֵּית-הָאֱלֹהִים וַיְבִיאֵם אֶרֶץ-שֹׁנָעַר בֵּית אֱלֹהֵיו וְאֶת-הַכִּלִּים הֵבִיא בֵּית אוֹצֵר
אֱלֹהֵיו. **אג** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַשְׁפְּנֵי רַב סָרִיסָיו: לְהָבִיא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִזֶּרַע
הַמְּלוּכָהוֹמָן-הַפְּרָתָמִים. **אד** יִלְדִים אֲשֶׁר אֵין-בָּהֶם כָּל-מֵאוֹם וְטוֹבֵי מְרָאָה
וּמִשְׁכָּלִים בְּכָל-חֻכְמָה וַיִּדְעִי דַעַת וּמִבְּנֵי מַדְעָ וְאֲשֶׁר כָּח בָּהֶם לַעֲמֹד בְּהִיכַל
הַמֶּלֶךְ וּלְלַמֶּדֶם סֵפֶר וּלְשׁוֹן כְּשָׂדִים. **אה** וַיָּמֶן לָהֶם הַמֶּלֶךְ דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ

מפת- בג המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך.
או ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה. **אז** וישם להם שר
הסריסים שמות וישם לדניאל בלטשאצר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך
ולעזריה עבד נגו. **אח** וישם דניאל על- לבו אשר לא-יתגאל בפת- בג המלך
וביין משתיו ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל. **אט** ויתן האלהים
את- דניאל לחסד ולרחמים לפני שר הסריסים. **אי** ויאמר שר הסריסים
לדניאל ירא אני את- אדני המלך אשר מנה את- מאכלכם ואת- משתיכם: אשר
למה יראה את- פניכם זעפים מן- הילדים אשר כגילכם וחיבתם את- ראשי
למלך. **איא** ויאמר דניאל אל- המלצר אשר מנה שר הסריסים על- דניאל
חנניה מישאל ועזריה. **איב** נס- נא את- עבדיך ימים עשרה ויתנו- לנו
מן- הזרעים ונאכלהומים ונשתה. **איו** ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים
האכלים את פת- בג המלך וכאשר תראה עשה עם- עבדיך. **איד** וישמע להם
לדבר הזה וינסם ימים עשרה. **אטו** ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב
ובראי בשר: מן- כל- הילדים האכלים את פת- בג המלך. **אטז** ויהי המלצר
נשא את- פת- בגם ויין משתיהם ונתן להם זרענים. **איו** והילדים האלה
ארבעתם נתן להם האלהים מדע והשכל בכל- ספר וחכמה ודניאל הבין
בכל- חזון וחלמות. **איוח** ולמקצת הימים אשר- אמר המלך להביאם וביאם
שר הסריסים לפני נבכדנצר. **איט** וידבר אתם המלך ולא נמצא מכלם
כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך. **אכ** וכל דבר חכמת בינה
אשר- בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל- החרטמים האשפים אשר
בכל- מלכותו. **אכא** ויהי דניאל עד- שנת אחת לכורש המלך.
בא ובשנת שתים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו
ושנתו נהיתה עליו. **בב** ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים
ולכשדים להגיד למלך חלמותיו ויבאו ויעמדו לפני המלך. **בג** ויאמר להם
המלך חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את- החלום. **בד** וידברו הכשדים
למלך ארמית: מלכא לעלמין חייאמר חלמא לעבדיך (לעבדיך) ופשרא נחוא.
בה ענה מלכא ואמר לכשדיא (לכשדיאי) מלתה מני אזדא: הן לא תהודעונוני
חלמא ופשרה הדמין תתעבדון ובתיכון נולי יתשמון. **בו** והן חלמא ופשרה
תהחון מתנו ונבזזה ויקר שגיא תקבולון מן- קדמי להן חלמא ופשרה החוני.
בז ענו תננות ואמרין: מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחוא. **בח** ענה
מלכא ואמרמן- יציב ידע אנה די עדנא אנתון זבנין כל- קבל די חזיתון די

אַזְדָּא מְנִי מַלְתָּא. **בט** דִּי הֵן-חֲלָמָא לָא תְהוּדְעֵנְנִי חֲדָה-הִיא דְתַכּוֹן וּמְלָה כְדָבָה וְשְׁחִיתָה הַזְמַנְתּוֹן (הַזְדַּמְנַתּוֹן) לְמֵאמַר קְדָמִי עַד דִּי עֲדָנָא יִשְׁתַּנָּא לְהֵן חֲלָמָא אֲמַרוּ לִי וְאַנְדַּע דִּי פִשְׁרָה תְהִחוּנְנִי. **בי** עֲנוּ כַשְׂדִּיא (כַּשְׂדָּאִי) קְדָם-מַלְכָּא וְאֲמַרְיוּן-אִיתִי אֲנִשׁ עַל-יְבִשְׁתָּא דִּי מַלְתָּ מַלְכָּא יוּכַל לְהַחְוִיָּה: כָּל-קָבֵל דִּי כָל-מֶלֶךְ רַב וְשְׁלִיט מְלָה כְדָנָה לָא שָׂאל לְכָל-חֲרָטָם וְאַשְׁף וְכַשְׂדִּי. **ביא** וּמַלְתָּא דִּי-מַלְכָּה שָׂאל יַקִּירָה וְאַחֲרָן לָא אִיתִי דִּי יַחוּנְנָה קְדָם מַלְכָּא לְהֵן אֱלֹהִינֵדִי מְדַרְהוֹן עִם-בִּשְׂרָא לָא אִיתּוּהִי. **ביב** כָּל-קָבֵל דְנָהּ מַלְכָּא בְּנִס וְקֶצֶף שְׁגִיא וְאֲמַר לְהוּבְדָה לְכָל חֲפִימִי בָבֶל. **ביג** וְדָתָא נְפָקַת וְחֲפִימִיא מִתְקַטְלִין וּבָעוּ דְנִיָּאל לְהַתְקַטְלָה.

ביז בָּאֲדִין דְנִיָּאל הִתִּיב עֵטָא וְיָטַע לְאַרְיוּן רַב-טַבְחִיא דִּי מַלְכָּאֲדִי נָפֵק לְקַטְלָה לְחֲפִימִי בָבֶל. **בטו** עָנָה וְאֲמַר לְאַרְיוּן: שְׁלִיטָא דִּי-מַלְכָּא עַל-מָה דָתָא מְהַחֲפָה מִן-קְדָם מַלְכָּא אֲדִין מַלְתָּא הוּדַע אַרְיוּן: לְדְנִיָּאל. **בטז** וְדְנִיָּאל עַל וּבָעָה מִן-מַלְכָּא: דִּי זָמֵן יִנְתֵן-לָהּ וּפִשְׂרָא לְהַחְוִיָּה לְמַלְכָּא. **ביז** אֲדִין דְנִיָּאל לְבֵיתָה אָזַל וְלַחֲנִנְיָה מִישָׂאל וְעֲזַרְיָה חֲבֵרוּהִי מַלְתָּא הוּדַע. **ביח** וְרַחֲמִין לְמַבְעָא מִן-קְדָם אֱלֹהִי שְׁמִיא עַל-רָזָא דְנָהּ דִּי לָא יְהוּבְדוֹן דְנִיָּאל וְחֲבֵרוּהִי עִם-שָׂר חֲפִימִי בָבֶל. **ביט** אֲדִין לְדְנִיָּאל בְּחֻזָּא דִּי-לִילְיָאֲרָזָא גְלִי אֲדִין דְנִיָּאל בְּרֶךְ לְאֱלֹהִי שְׁמִיא. **בכ** עָנָה דְנִיָּאל וְאֲמַר לְהוּא שְׁמָה דִּי-אֱלֹהָא מְבָרַךְ מִן-עֲלָמָא וְעַד עֲלָמָא: דִּי חֲכַמְתָּא וּגְבוּרְתָּא דִּי לָהּ-הִיא. **בכא** וְהוּא מְהֻשָּׁנָא עֲדִנְיָא וְזַמְנִיא מְהַעֲדָה מַלְכִין וּמְהַקִּים מַלְכִין יְהִיב חֲכַמְתָּא לְחֲפִימִין וּמִנְדַּעַא לִידְעֵי בִינָה. **בכב** הוּא גְלָא עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא יָדַע מָה בְּחֻשׁוֹכָא וְנִהִירָא (וְנִהוּרָא) עֲמָה שָׂרָא. **בכג** לָךְ אֱלֹהִי אֲבָהִיתִי מְהוּדָא וּמִשְׁבַּח אָנָה דִּי חֲכַמְתָּא וּגְבוּרְתָּא יְהִיבָתְ לִי וְכַעַן הוּדַעְתִּי דִּי-בְעִינָא מִנָךְ דִּי-מַלְתָּ מַלְכָּא הוּדַעְתָּנָא. **בכד** כָּל-קָבֵל דְנָהּ דְנִיָּאל עַל עַל-אַרְיוּן: דִּי מְנִי מַלְכָּא לְהוּבְדָה לְחֲפִימִי בָבֶל אָזַל וְכֵן אֲמַר-לָהּ לְחֲפִימִי בָבֶל אַל-תְּהוּבְדַה עֲלֵי קְדָם מַלְכָּא וּפִשְׂרָא לְמַלְכָּא אַחְוָא.

בכה אֲדִין אַרְיוּן בְּהַתְבָּהֲלָה הִנְעֵל לְדְנִיָּאל קְדָם מַלְכָּא וְכֵן אֲמַר-לָהּ דִּי-הִשְׁפַּחַת גָּבַר מִן-בְּנֵי גְלוּתָא דִּי יְהוּד דִּי פִשְׂרָא לְמַלְכָּא יְהוּדַע. **בכו** עָנָה מַלְכָּא וְאֲמַר לְדְנִיָּאל דִּי שְׁמָה בְּלִטְשָׂאֲצַר: הָאִיתִיךְ (הָאִיתָךְ) כְּהֵל לְהוּדַעְתִּי חֲלָמָא דִּי-חֲזִיתוּפִשְׁרָה. **בכז** עָנָה דְנִיָּאל קְדָם מַלְכָּא וְאֲמַר: רָזָא דִּי-מַלְכָּא שָׂאל לָא חֲפִימִין אֲשַׁפִּין חֲרָטָמִין גְּזָרִין יְכַלִּין לְהַחְוִיָּה לְמַלְכָּא. **בכח** בְּרַם אִיתִי

אֱלֹהִים בְּשִׁמְיָא גָּלַא רִזִּין וְהוּדַע לְמַלְכָּא נְבוּכַדְנֶצַּר מָה דִּי לֵהוּא בְּאַחֲרִית יוֹמֵיָא
חֲלָמָא וְחִזְי רֵאשִׁיךְ עַל-מִשְׁכַּבְּךָ דְּנָה הוּא.

בכט אנתה (אנת) מלכא רעיונך על-משכבך סלקו מה די להוא אחרי דנה
וגלא רזיא הודעך מה-די להוא. **בל** ואנה לא בחכמה די-איתי בי מן-כל-חייא
רזא דנה גלי לי להן על-דברת די פשרא למלכא יהודעון ורעיוני לבבך תנדע.
בלא אנתה (אנת) מלכא חזה הוית ואלו צלם חד שגיאצלמא דכן רב וזיוה
יתיר קאם לקבלך ורוה דחיל. **בלב** הוא צלמא ראשה די-דהב טב חדוהי
ודרעוהי די כסף מעוהי וירכתה די נחש. **בלג** שקוהי די פרזל רגלוהימנהון
(מנהן) די פרזל ומנהון (ומנהן) די חסף. **בלד** חזה הוית עד די התגזרת אבן
די-לא בידין ומחת לצלמא על-רגלוהי די פרזלא וחסףא והדקת המון. **בלה**
באדין דקו כחדה פרזלא חסףא נחשא כסףא ודהבא והו כעור מן-אדרי-קייט
ונשא המון רוחא וכל-אתר לא-השתכח להון ואבנא די-מחת לצלמא הות
לטור רבומלאת כל-ארעא. **בלו** דנה חלמא ופשרה נאמר קדם-מלכא. **בלז**
אנתה (אנת) מלכא מלך מלכיא: די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא
יהב-לך. **בלח** ובכל-די דארין (דירין) בני-אנשא חיות ברא ועוף-שמיא יהב
בידך והשלטך בכלהון אנתה- (אנת-) הוא ראשה די דהבא. **בלט** ובתרך
תקום מלכו אחריארעא (ארע) מנך ומלכו תליתיא (תליתאה) אחרי די נחשא
די תשלט בכל-ארעא. **במ** ומלכו רביעיה (רביעאה) תהוא תקיפה כפרזלא
כל-קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרזלא די-מרעע כל-אלן תדק ותרע.
במא ודי-חזיתה רגליא ואצבעתא מנהון (מנהן) חסף די-פחר ומנהון (ומנהן)
פרזלמלכו פליגה תהוה ומן-נצבתא די-פרזלא להוא-בה כל-קבל די חזיתה
פרזלא מערב בחסף טינא. **במב** ואצבעת רגליא מנהון (מנהן) פרזל ומנהון
(ומנהן) חסףמן-קצת מלכותא תהוה תקיפה ומנה תהוה תבירה. **במג** די (ודי)
חזית פרזלא מערב בחסף טינאמתערבין להון בזרע אנשא ולא-להון דבקין
דנה עם-דנה הא-כדי פרזלא לא מתערב עם-חסףא. **במד** וביומיהון די
מלכיא אנון יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה לעם
אחרן לא תשתבק תדק ותסיף כל-אלון מלכותא והיא תקום לעלמיא. **במה**
כל-קבל די-חזית די מטורא אתגזרת אבן די-לא בידין והדקת פרזלא נחשא
חסףא כסףא ודהבאאלה רב הודע למלכא מה די להוא אחרי דנה ונציב
חלמא ומיהמן פשרה.

במו באדן מלכא נבוכדנצר נפל על-אנפוהי ולדניאל סגד ומנחה וניחחין אמר לנסכה לה. **במו** ענה מלכא לדניאל ואמר מן-קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרא מלכין וגלה רזין: די יכלת למגלא רזא דנה. **במח** אדן מלכא לדניאל רבי ומתנן רברבן שגיאן יחב-לה והשלטה על כל-מדינת בבל ורב-סגנין על כל-חפימי בבל. **במט** ודניאל בעא מן-מלכא ומני על עבידתא די מדינת בבל לשדרך מישך ועבד נגו ודניאל בתרע מלכא.

גא נבוכדנצר מלכא עבד צלם די-דהב רומה אמין שתין פתיה אמין שת אקימה בבקעת דורא במדינת בבל. **גב** ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא. **גג** באדן מתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא וקאמין (וקימין) לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר. **גד** וכרוזא קרא בחיל: לכון אמרין עממיא אמיא ולשניא. **גה** בעדנא די-תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס (קתרס) שבכא פסנתרין סומפניא וכל זני זמראתפלו וסגדון לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא. **גו** ומן-די-לא יפל ויסגד בה-שעתא יתרמא לגוא-אתון נורא יקדתיא. **גז** כל-קבל דנה בה-זמנא כדי שמעין כל-עממיא קל קרנא משרוקיתא קיתרס (קתרס) שבכא פסנתרין וכל זני זמראנפלין כל-עממיא אמיא ולשניא סגדן לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא. **גח** כל-קבל דנה בה-זמנא קרבו גברין כשדאין ואכלו קרציהון די יהודיא. **גט** ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא: מלכא לעלמין חיי. **גי** אנתה (אנת) מלכא שמת טעם די כל-אנש די-ישמע קל קרנא משרוקיתא קיתרס (קתרס) שבכא פסנתרין וסיפניה (וסופניה) וכל זני זמראיפל ויסגד לצלם דהבא. **גיא** ומן-די-לא יפל ויסגד יתרמא לגוא-אתון נורא יקדתיא. **גיב** אייתי גברין יהודאין די-מונית יתהון על-עבדת מדינת בבל שדרך מישך ועבד נגוגבריא אלף-לא-שמו עליך (עלך) מלכא טעם לאלהיך (לאלהך) לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדן.

גג באדן נבוכדנצר ברגז וחמא אמר להיתיה לשדרך מישך ועבד נגו באדן גבריא אלף היתיו קדם מלכא. **גיד** ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדא שדרך מישך ועבד נגו: לאלהי לא איתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדן. **גטו** כען הן איתיכון עתידין די בעדנא די-תשמעון קל קרנא

מִשְׁרֹקִיתָא קִיתָרס (קִיתָרס) שְׂבָכָא פִּסְנִתְרִין וְסוּמְפִנְיָה וְכָל זִנְי זְמָרָא תַפְלוֹן
וְתַסְגִּדוֹן לְצִלְמָא דִּי-עֲבַדְתָּ וְהוּן לֹא תַסְגִּדוֹן בְּה-שַׁעְתָּא תַתְרַמּוֹן לְגוּא-אַתּוֹן
נוֹרָא יְקַדְתָּא וּמִן-הוּא אֱלֹהֵי דִי יִשְׁיַבְנָכוֹן מִן-יָדִי. **גטז** עֲנוּ שְׂדֵרְךָ מִישְׁךָ וְעֲבַד
נְגוּ וְאַמְרִין לְמַלְכָּא: נְבוּכַדְנֶצַּר לֹא-חֲשָׁחִין אֲנַחְנָא עַל-דְּנָה פִתְגָם לְהַתְּבוּתְךָ. **גיו**
הוּן אִיתִי אֱלֹהֵנָא דִּי-אֲנַחְנָא פִלְחִין כָּל לְשִׁיבּוּתָנָא: מִן-אַתּוֹן נוֹרָא יְקַדְתָּא
וּמִן-יָדִיךָ מַלְכָּא יִשְׁיַב. **גיא** וְהוּן לֹא יָדִיעַ לְהוּא-לָךְ מַלְכָּא דִּי לֹא־לְהִיד (לֹא־לְהִיד)
לֹא-אִיתִינָא (אִיתִינָא) פִלְחִין וּלְצִלְס דְּהָבָא דִּי הִקִּימְתָּ לֹא נִסְגַּד.
גייט בְּאִדִּין נְבוּכַדְנֶצַּר הִתְמַלִּי חֲמָא וְצִלְס אֲנַפּוּהִי אֲשַׁתְּנוּ (אֲשַׁתְּנִי) עַל-שְׂדֵרְךָ
מִישְׁךָ וְעֲבַד נְגוּ עֲנֵה וְאַמְרִי לְמַזָּא לְאַתּוּנָא חַד-שְׂבָעָה עַל דִּי חֲזָה לְמַזְיָה. **גכ**
וּלְגַבְרִין גְּבַר־חִיל דִּי בְחִילָה אָמַר לְכַפְתָּה לְשְׂדֵרְךָ מִישְׁךָ וְעֲבַד נְגוּ לְמַרְמָא
לְאַתּוֹן נוֹרָא יְקַדְתָּא. **גכא** בְּאִדִּין גְּבַרְיָא אֱלֹךְ כִּפְתּוּ בְּסַרְבְּלִיהוֹן פְּטִישִׁיהוֹן
(פְּטִישִׁיהוֹן) וְכַרְבָּלְתִּיהוֹן וּלְבִישִׁיהוֹן וּרְמִיו לְגוּא-אַתּוֹן נוֹרָא יְקַדְתָּא. **גכב**
כָּל-קֶבֶל דְּנָה מִן-דִּי מַלְתָּ מַלְכָּא מַחְצָפָה וְאַתּוּנָא אִזָּה יַתִּירָה גְּבַרְיָא אֱלֹךְ דִּי
הִסְקוּ לְשְׂדֵרְךָ מִישְׁךָ וְעֲבַד נְגוּ קִטְל הַמּוֹן שְׂבִיבָא דִּי נוֹרָא. **גכג** וְגַבְרִיָּא אֱלֹךְ
תַּלְתִּיהוֹן שְׂדֵרְךָ מִישְׁךָ וְעֲבַד נְגוּנְפְלוּ לְגוּא-אַתּוֹן-נוֹרָא יְקַדְתָּא מְכַפְתִּין.
גכד בְּאִדִּין נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא תָנוּה וְקָם בְּהַתְּבָהֳלָה עֲנֵה וְאַמְרִי לְהַדְּבֹרוּהִי הֲלֹא
גְּבַרִין תַּלְתָּה רְמִינָא לְגוּא-נוֹרָא מְכַפְתִּין עֲנִין וְאַמְרִין לְמַלְכָּא יִצְיָבָא מַלְכָּא.
גכה עֲנֵה וְאַמְרִי הֵא-אַנָּה חֲזָה גְּבַרִין אַרְבַּעָה שָׂרִין מְהֻלְכִין בְּגוּ-נוֹרָא וְחָבַל
לֹא-אִיתִי בְּהוֹן וְרוּה דִּי רַבִּיעִיא (רַבִּיעִיאָה) דָּמָה לְבַר-אֱלֹהִין.
גכו בְּאִדִּין קָרַב נְבוּכַדְנֶצַּר לְתַרַע אַתּוֹן נוֹרָא יְקַדְתָּא עֲנֵה וְאַמְרִי שְׂדֵרְךָ מִישְׁךָ
וְעֲבַד-נְגוּ עֲבֹדוּהִי דִּי-אֱלֹהֵא עֲלִיא (עֲלֵאָה) פִּקּוּ וְאַתּוּ בְּאִדִּין נִפְקִין שְׂדֵרְךָ מִישְׁךָ
וְעֲבַד נְגוּמִן-גּוּא נוֹרָא. **גכז** וּמִתְכַּנְשִׁין אַחְשַׁדְרַפְנִיָּא סַגְנִיָּא וּפְחֹתָא וְהַדְּבָרִי
מַלְכָּא חֲזִין לְגַבְרִיָּא אֱלֹךְ דִּי לֹא-שִׁלְט נוֹרָא בְּגִשְׁמָהוֹן וּשְׁעַר רֵאשִׁיהוֹן לֹא הִתְחַדְּךָ
וְסַרְבְּלִיהוֹן לֹא שָׁנוּ וְרִיחַ נוֹר לֹא עָדַת בְּהוֹן. **גכח** עֲנֵה נְבוּכַדְנֶצַּר וְאַמְרִי בְּרִיד
אֱלֹהֵהוֹן דִּי-שְׂדֵרְךָ מִישְׁךָ וְעֲבַד נְגוּ דִּי-שִׁלַּח מַלְאָכָה וְשִׁיב לְעֲבֹדוּהִי דִּי הִתְרַחְצוּ
עֲלוּהִי וּמַלְתָּ מַלְכָּא שְׁנִיו וַיְהִיבוּ גִשְׁמִיהוֹן (גִּשְׁמָהוֹן) דִּי לֹא-יִפְלָחוּן וְלֹא-יִסְגִּדוּן
לְכָל-אֱלֹהֵי לְהוֹן לֹא־לְהוֹן. **גכט** וּמִנִּי שִׁים טַעַם דִּי כָל-עַם אָמָה וְלָשׁוֹן דִּי-יֹאמַר
שְׁלַח (שְׁלַח) עַל אֱלֹהֵהוֹן דִּי-שְׂדֵרְךָ מִישְׁךָ וְעֲבַד נְגוּא הַדְּמִין יִתְעַבֵּד וּבִיתָה נְוִלִי
יִשְׁתַּנוּה כָּל-קֶבֶל דִּי לֹא אִיתִי אֱלֹהֵי אַחֲרָן דִּי-יִכָּל לְהַצִּלָּה כְּדָנָה. **גל** בְּאִדִּין מַלְכָּא
הִצִּלַּח לְשְׂדֵרְךָ מִישְׁךָ וְעֲבַד נְגוּבְמַדִּינַת בָּבֶל.

גלא נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא לְכָל-עַמְמַיָּא אַמְיָא וְלִשְׁנַיָּא דִּי-דַאֲרִין (דִּירִין)
בְּכָל-אַרְעֵא שְׁלֶמְכוֹן יִשְׁגָּא. **גלב** אַתְיָא וְתַמְהָיָא דִּי עֶבֶד עַמִּי אֱלֹהָא עֲלִיא
(עֲלָאָה) שְׁפֹר קַדְמִי לְהַחְוִיָּה. **גלג** אַתְוָהי כְּמָה רַבְרַבִּין וְתַמְהוּהִי כְּמָה תַקִּיפִין
מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת עַלְם וְשִׁלְטָנָה עִם-דֶּר וְדֶר. **דא** אָנָּה נְבוּכַדְנֶצַּר שְׁלֵה הָוִית
בְּבִיתִי וְרַעְנֹן בְּהִיכְלִי. **דב** חֲלָם חֲזִית וִידְחֻלְנִי וְהִרְהָרִין עַל-מִשְׁכְּבִי וְחֲזוּי רֵאשִׁי
יְבַהֲלִנִי. **דג** וּמִנִּי שִׁים טַעַם לְהַנְעִלָה קַדְמִי לְכָל חִפְיָמִי בְּבָל: דִּי-פֶשֶׁר חֲלָמָא
יְהוּדְעִנִי. **דד** בַּאֲדִין עֲלִלִין (עֲלִין) חֲרַטְמַיָּא אֲשַׁפֵּיָּא כַּשְׂדִּיא (כַּשְׂדָּאִי) וְגִזְרִיָּא
וְחֲלָמָא אָמַר אָנָּה קַדְמִיָּהוּן וּפִשְׁרָה לֹא-מֵהוּדְעִין לִי. **דה** וְעַד אַחֲרִין עַל קַדְמִי
דְּנִיָּאל דִּי-שָׁמָּה בְּלִטְשַׁאצַּר כְּשֵׁם אֱלֹהֵי וְדִי רוּחַ-אַלְהִין קַדִּישִׁין בַּהּ וְחֲלָמָא
קַדְמוּהִי אֲמַרְת. **דו** בְּלִטְשַׁאצַּר רַב חֲרַטְמַיָּא דִּי אָנָּה יָדַעַת דִּי רוּחַ אֱלֹהִין
קַדִּישִׁין בְּדִּ וְכָל-רָז לֹא-אַנְס לָךְ חֲזוּי חֲלָמִי דִּי-חֲזִית וּפִשְׁרָה אָמַר. **דז** וְחֲזוּי
רֵאשִׁי עַל-מִשְׁכְּבִי חֲזָה הָוִיתוּאֵלוּ אֵילָן בְּגוֹ אַרְעָא וְרוּמָה שְׂגִיָּא. **דח** רַבָּה אֵילָנָא
וְתַקֹּף וְרוּמָה יִמְטָא לְשִׁמְיָא וְחֲזוּתָהּ לְסוּף כָּל-אַרְעָא. **דט** עֲפִיָּה שְׁפִיר וְאַנְבָּה
שְׂגִיָּא וּמִזֹּון לְכָל־אֲבָה תַחַתוּהִי תַטְלַל חִיּוֹת בְּרָא וּבַעֲנַפּוּהִי יִדְרוֹן (וִידוּרֹן) צִפְרִי
שְׁמִיָּא וּמִנָּה יִתְזִין כָּל-בִּשְׂרָא. **די** חֲזָה הָוִית בְּחֲזוּי רֵאשִׁי עַל-מִשְׁכְּבִי וְאֵלוּ עִיר
וְקַדִּישׁ מִן-שְׁמִיָּא נָחַת. **דיא** קָרָא בְּחִיל וְכֹן אָמַר גְּדוֹ אֵילָנָא וְקַצְצוּ עֲנַפּוּהִי
אַתְרוּ עֲפִיָּה וּבִדְרוּ אֲנָבָה תִּנְדַּח חִיּוֹתָא מִן-תַּחַתוּהִי וְצִפְרִיָּא מִן-עֲנַפּוּהִי. **דיב**
בְּרַם עֲקֹר שְׁרִשׁוּהִי בְּאַרְעָא שְׁבִקוּ וּבִאֲסוּר דִּי-פִרְזֵל וּנְחָשׁ בְּדַתָּא דִּי בְרָא
וּבִטַּל שְׁמִיָּא יִצְטַבַּע וְעִם-חִיּוֹתָא חֲלָקָה בַּעֲשָׁב אַרְעָא. **דיג** לְבָבָה מִן-אֲנוּשָׁא
(אֲנָשָׁא) יִשְׁנוֹן וּלְבַב חִיָּה יִתְיַהֵב לָהּ וְשִׁבְעָה עֶדְנִין יַחֲלִפּוֹן עֲלוּהִי. **דיד** בְּגִזְרַת
עִירִין פִּתְגָמָא וּמֵאֲמַר קַדִּישִׁין שְׁאֲלַתָּא עַד-דְּבִרַת דִּי יִנְדְּעוֹן חֲיָיָא דִּי-שְׁלִיט
עֲלִיא (עֲלָאָה) בְּמַלְכוּת אֲנוּשָׁא (אֲנָשָׁא) וּלְמִן-דִּי יִצְבָּא יִתְנַנָּה וְשִׁפְלֵ אֲנָשִׁים יִקִּים
עֲלִיהִי (עֲלָהּ). **דטו** דָּנָה חֲלָמָא חֲזִית אָנָּה מַלְכָּא נְבוּכַדְנֶצַּר וְאַנְתָּה (וְאַנְתָּ)
בְּלִטְשַׁאצַּר פִּשְׁרָא אָמַר כָּל-קָבֵל דִּי כָל-חִפְיָמִי מַלְכוּתִי לֹא-יִכְלִין פִּשְׁרָא
לְהוּדְעוּתִנִּי וְאַנְתָּה (וְאַנְתָּ) כְּהֵל דִּי רוּחַ-אַלְהִין קַדִּישִׁין בְּדִ. **דטז** אַאֲדִין דְּנִיָּאל
דִּי-שָׁמָּה בְּלִטְשַׁאצַּר אֲשִׁתּוּמָם כְּשַׁעָה חֲדָה וְרַעִינָהּ יְבַהֲלָנָה עָנָה מַלְכָּא וְאָמַר
בְּלִטְשַׁאצַּר חֲלָמָא וּפִשְׁרָא אֵל-יְבַהֲלָךְ עָנָה בְּלִטְשַׁאצַּר וְאָמַר מְרָאִי חֲלָמָא
לִשְׁנַאֲדִךְ (לִשְׁנַאֲדִךְ) וּפִשְׁרָה לַעֲרִיד (לַעֲרִיד). **דיז** אֵילָנָא דִּי חֲזִיתָ דִּי רַבָּה וְתַקֹּף
וְרוּמָה יִמְטָא לְשִׁמְיָא וְחֲזוּתָהּ לְכָל-אַרְעָא. **דיח** וְעֲפִיָּה שְׁפִיר וְאַנְבָּה שְׂגִיָּא וּמִזֹּון
לְכָל־אֲבָה תַחַתוּהִי תִדְרוּ חִיּוֹת בְּרָא וּבַעֲנַפּוּהִי יִשְׁכְּנֹן צִפְרִי שְׁמִיָּא. **דיט** אֲנַתָּה-
(אֲנַתָּ-) הוּא מַלְכָּא דִּי רַבִּית (רַבִּית) וְתַקִּפָּת וּרְבוּתָךְ רַבִּית וּמִטָּת לְשִׁמְיָא וְשִׁלְטָנְךְ

לְסוּף אֲרָעָא. **דכ** וְדִי חֲזָה מִלְכָּא עִיר וְקֻדִישׁ נַחַת מִן-שְׁמַיָּא וְאָמַר גְּדוּ אֵילָנָא וְחַבְלוּהִי בְרַם עֶקֶר שְׁרִשׁוּהִי בְּאֲרָעָא שְׁבִקוּ וּבְאַסּוּר דִּי-פְרָזֵל וּנְחָשׁ בְּדַתְאָא דִּי בְרָא וּבִטֵּל שְׁמַיָּא יִצְטַבֵּעַ וְעַם-חַיּוֹת בְּרָא חֲלָקָה עַד דִּי-שִׁבְעָה עֲדָנִין יַחְלִפוּן עֲלוּהִי. **דכא** דְּנָה פִּשְׁרָא מִלְכָּא וּגְזֵרַת עֲלִיא (עֲלָאָה) הִיא דִּי מָטַת עַל-מֵרְאִי מִלְכָּא. **דכב** וְלָךְ טְרַדִין מִן-אֲנָשָׁא וְעַם-חַיּוֹת בְּרָא לְהוּהּ מְדֻרָךְ וְעִשְׂבָּא כְּתוּרִין לָךְ יִטְעֲמוּן וּמִטֵּל שְׁמַיָּא לָךְ מִצְבָּעִין וְשִׁבְעָה עֲדָנִין יַחְלִפוּן עֲלִיד (עֲלָךְ): עַד דִּי-תִנְדַּע דִּי-שְׁלִיט עֲלִיא (עֲלָאָה) בְּמַלְכוּת אֲנָשָׁא וּלְמִן-דִּי יִצְבָּא יִתְנַנְּהָ. **דכג** וְדִי אָמְרוּ לְמִשְׁבַּק עֶקֶר שְׁרִשׁוּהִי דִּי אֵילָנָא מִלְכוּתָךְ לָךְ קִימָאמִן-דִּי תִנְדַּע דִּי שְׁלִטֹן שְׁמַיָּא. **דכד** לָהּ מִלְכָּא מִלְכִּי יִשְׁפֹּר עֲלִיד (עֲלָךְ) וּחֲטִיד (נִחְטָאָךְ) בְּצִדְקָה פֶּרֶק וְעוֹיָתָךְ בְּמַחֵן עֲנִין הוּא תִּהְיֶה אֲרָכָה לְשִׁלּוּתָךְ. **דכה** כֹּלָא מָטָא עַל-נְבוּכַדְנֶצַּר מִלְכָּא.

דכו לִקְצַת יֶרֶחִין תְּרִי-עֶשֶׂר עַל-הֵיכַל מַלְכוּתָא דִּי בָבֶל מְהֵלָךְ הָוָה. **דכז** עֲנִה מִלְכָּא וְאָמַר הֲלָא דָא-הִיא בָבֶל רַבְתָּא דִּי-אָנָּה בְּנִיתָהּ לְבֵית מְלָכוּ בְּתִקְוָה חֲסִנִי וְלִיקֶר הַדְרִי. **דכח** עוֹד מַלְתָּא בְּפִם מִלְכָּאקֵּל מִן-שְׁמַיָּא נָפַל: לָךְ אָמְרִין נְבוּכַדְנֶצַּר מִלְכָּא מַלְכוּתָא עֲדַת מָנָךְ. **דכט** וּמִן-אֲנָשָׁא לָךְ טְרַדִין וְעַם-חַיּוֹת בְּרָא מְדֻרָךְ עִשְׂבָּא כְּתוּרִין לָךְ יִטְעֲמוּן וְשִׁבְעָה עֲדָנִין יַחְלִפוּן עֲלִיד (עֲלָךְ): עַד דִּי-תִנְדַּע דִּי-שְׁלִיט עֲלִיא (עֲלָאָה) בְּמַלְכוּת אֲנָשָׁא וּלְמִן-דִּי יִצְבָּא יִתְנַנְּהָ. **דל** בַּה-שְׁעֵתָא מַלְתָּא סָפַת עַל-נְבוּכַדְנֶצַּר וּמִן-אֲנָשָׁא טָרִיד וְעִשְׂבָּא כְּתוּרִין יֹאכֵל וּמִטֵּל שְׁמַיָּא גִשְׁמָה יִצְטַבֵּעַד דִּי שַׁעְרָה כְּנִשְׁרִין רַבָּה וְטַפְרוּהִי כְּצַפְרִין. **דלא** וְלִקְצַת יוֹמָיָא אָנָּה נְבוּכַדְנֶצַּר עֵינֵי לְשְׁמַיָּא נָטַלַת וּמִנְדַּעֵי עָלִי יְתוּב וּלְעֲלִיא (וּלְעֲלָאָה) בִּרְכַת וּלְחִי עֲלֵמָא שְׁבַחַת וְהִדְרַת: דִּי שְׁלִטְנָה שְׁלִטֹן עָלֵם וּמַלְכוּתָהּ עַם-דָּר וְדָר. **דלב** וְכָל-דָּאֲרִי (דִּיִּרִי) אֲרָעָא כָּלָה חֲשִׁיבִין וְכִמְצַבִּיָּה עֶבֶד בְּחִיל שְׁמַיָּא וּדָאֲרִי (וְדִיִּרִי) אֲרָעָא וְלֹא אֵיתִי דִּי-יִמְחָא בִּידָה וְיֹאמַר לָהּ מָה עֲבַדְתָּ. **דלג** בַּה-זְמַנָּא מִנְדַּעֵי יְתוּב עָלִי וְלִיקֶר מַלְכוּתִי הַדְרִי וְזִיּוּ יְתוּב עָלִי וְלִי הַדְבָּרִי וּרְבֵּרְבָנִי יִבְעוּן וְעַל-מַלְכוּתִי הִתְקַנַּת וּרְבוּ יִתִּירָה הוֹסַפַת לִי. **דלד** כְּעֵן אָנָּה נְבוּכַדְנֶצַּר מִשְׁבַּח וּמְרוֹמָם וּמְהִדָּר לְמֵלָךְ שְׁמַיָּא דִּי כָל-מַעְבְּדוּהִי קִשְׁט וְאַרְחֻתָּהּ דִּין וְדִי מְהִלְכִין בְּגוּהָ יָכֹל לְהַשְׁפִּלָּה.

הא בְּלִשְׂאֲצַר מִלְכָּא עֶבֶד לָחֵם רַב לְרַבְרַבְנוּהִי אֶלְף וְלִקְבֵּל אֶלְפָּא חֲמֵרָא שְׁתָּה. **הב** בְּלִשְׂאֲצַר אָמַר בְּטַעַם חֲמֵרָא לְהִיתָּיָה לְמֵאֲנִי דַּהֲבָא וְכִסְפָּא דִּי הִנֵּפֶק נְבוּכַדְנֶצַּר אָבוּהִי מִן-הֵיכְלָא דִּי בִירוּשָׁלַם וְיִשְׁתּוּן בְּהוּן מִלְכָּא וּרְבֵּרְבָנוּהִי שְׁגִלְתָּהּ וּלְחֻנְתָּהּ. **הג** בְּאֲדִין הִיתִּיו מֵאֲנִי דַּהֲבָא דִּי הִנֵּפֶקוּ מִן-הֵיכְלָא דִּי-בֵּית

אַלְהָא דִּי בִירוּשָׁלַם וְאַשְׁתִּיו בְּהוּן מַלְכָּא וְרַבְרְבָנוּהִי שְׁגִלְתָּהּ וּלְחֻנְתָּהּ. **הד**
אַשְׁתִּיו חֲמָרָא וְשִׁבְחוּ לֵאלֹהֵי דִּהְבָּא וְכִסְפָּא נְחָשָׂא פְּרוּזְלָאָעָא וְאַבְנָא. **הה**
בַּה-שַׁעְתָּה נִפְקוּ (נִפְקָה) אֶצְבָּעוּ דִּי יָד-אַנְשׁ וְכַתְּבוּן לְקַבֵּל נְבִרְשָׁתָא עַל-גִּירָא
דִּי-כְתַל הֵיכְלָא דִּי מַלְכָּא וּמַלְכָּא חֲזָה פִּס יָדָא דִּי כְתָבָהּ. **הו** אֲדִין מַלְכָּא זִיוָהִי
שְׁנוּהִי וְרַעִינָהִי יְבִהֻלּוּנָהּ וְקִטְרִי חֲרָצָה מְשִׁתְּרִין וְאַרְכְּבָתָהּ דָּא לְדָא נְקִשָּׁן. **הז**
קָרָא מַלְכָּא בְּחִיל לְהַעֲלָה לְאַשְׁפִּיָּא כַּשְׂדִּיא (כְּשָׂדִיאִי) וְגִזְרִיא עֲנָה מַלְכָּא וְאַמְרָא
לְחַפִּימִי בָּבֶל דִּי כָל-אַנְשׁ דִּי-יִקְרָה כְּתָבָהּ דָּנָה וּפְשָׁרָה יַחֲוֹנְנִי אַרְגֹּנָא יִלְבֹּשׁ
וְהַמְנוּכָא (וְהַמְנִיכָא) דִּי-דִּהְבָּא עַל-צֹואָרָה וְתִלְתִּי בְּמַלְכוּתָא יִשְׁלֹט.

הח אֲדִין עַלְלִין (עֲלִין) כָּל חַפִּימִי מַלְכָּא וְלֹא-כְּהִלִּין כְּתָבָא לְמִקְרָא וּפְשָׁרָא
(וּפְשָׁרָה) לְהוֹדְעָה לְמַלְכָּא. **הט** אֲדִין מַלְכָּא בִּלְשַׁאצֵּר שְׁגִיא מִתְּבַהֵל וְזִיוָהִי
שְׁנִין עֲלוּהִי וְרַבְרְבָנוּהִי מְשִׁתְּבָשִׁין. **הי** מַלְכָּתָא לְקַבֵּל מִלִּי מַלְכָּא וְרַבְרְבָנוּהִי
לְבֵית מְשִׁתָּיָא עַלְלַת (עֲלַת) עֲנַת מַלְכָּתָא וְאַמְרַת מַלְכָּא לְעֵלְמִין חֵיִיִּאל-יְבִהֻלּוּ
רַעִינָךְ וְזִיוִיךְ (וְזִינָךְ) אֶל-יִשְׁתַּנּוּ. **היא** אִיתִי גִבֵּר בְּמַלְכוּתָךְ דִּי רוּחַ אֱלֹהִין
קִדִּישִׁין בַּה וּבִיּוּמֵי אַבּוּךְ נִהִירוּ וְשְׁכַלְתֵּנוּ וְחֲכָמָה כְּחֻכְמַת-אֱלֹהִין הַשְׁתַּכַּחַת בַּה
וּמַלְכָּא נְבִכְדָּנָצֵר אַבּוּךְ רַב חֲרֻטְמִין אֲשַׁפִּין כְּשָׂדִיאִין גִּזְרִין הַקִּימָה אַבּוּךְ מַלְכָּא.
היב כָּל-קַבֵּל דִּי רוּחַ יִתִּירָה וּמִנְדַּע וְשְׁכַלְתֵּנוּ מִפְּשָׁר חֲלָמִין וְאַחֲזִית אַחֲזִין
וּמְשָׁרָא קִטְרִין הַשְׁתַּכַּחַת בַּה בְּדִנְיָאֵל דִּי-מַלְכָּא שָׁם-שָׁמָּה בִּלְטָשַׁאצֵּר כְּעוֹן
דְּנִיָּאל יִתְקַרֵּי וּפְשָׁרָה יִהְיֶה.

היג בְּאֲדִין דְּנִיָּאל הָעַל קָדָם מַלְכָּא עֲנָה מַלְכָּא וְאַמְרָא לְדִנְיָאֵל אַנְתָּה- (אַנְתָּ-)
הוּא דְּנִיָּאל דִּי-מֵן-בְּנֵי גְלוּתָא דִּי יְהוּדָא דִּי הֵיִתִּי מַלְכָּא אַבִּי מֵן-יְהוּדָא. **היד**
וְשִׁמְעַת עֲלִיד (עֲלִיד) דִּי רוּחַ אֱלֹהִין בְּךָ וְנִהִירוּ וְשְׁכַלְתֵּנוּ וְחֲכָמָה יִתִּירָה הַשְׁתַּכַּחַת
בְּךָ. **הטו** וְכַעַן הָעֵלּוּ קָדְמִי חַפִּימִיָּא אֲשַׁפִּיָּא דִּי-כְתָבָהּ דָּנָה יִקְרוּן וּפְשָׁרָה
לְהוֹדְעָתִנִּי וְלֹא-כְּהִלִּין פְּשָׁר-מַלְכָּתָא לְהַחֲזִיָּהּ. **הטז** וְאַנְהָ שִׁמְעַת עֲלִיד (עֲלִיד)
דִּי-תוּכַל (תְּכוּל) פְּשָׁרִין לְמִפְּשָׁר וְקִטְרִין לְמְשָׁרָא כְּעוֹן הֵן תוּכַל (תְּכוּל) כְּתָבָא
לְמִקְרָא וּפְשָׁרָה לְהוֹדְעוֹתִנִּי אַרְגֹּנָא תִּלְבֹּשׁ וְהַמְנוּכָא (וְהַמְנִיכָא) דִּי-דִּהְבָּא
עַל-צֹואָרָךְ וְתִלְתָּא בְּמַלְכוּתָא תִּשְׁלֹט.

היז בְּאֲדִין עֲנָה דְּנִיָּאל וְאַמְרָא קָדָם מַלְכָּא מִתְּנַתְּךָ לָךְ לְהוֹיָן וּנְבִזְבִּיתְךָ לְאַחֲרוֹן
הַב בְּרַם כְּתָבָא אֶקְרָא לְמַלְכָּא וּפְשָׁרָא אֶהוֹדְעֶנָּה. **היח** אַנְתָּה (אַנְתָּ) מַלְכָּא
אֱלֹהָא עֲלִיא (עֲלָאָה) מַלְכוּתָא וּרְבוּתָא וּיְקָרָא וְהִדְרָא יִהְיֶה לְנְבִכְדָּנָצֵר אַבּוּךְ.
היט וּמֵן-רְבוּתָא דִּי יִהְיֶה לְהַכֵּל עֲמֻמִּיָּא אֲמֻיָּא וְלִשְׁנֵיָּא הוּוּ זַאֲעִין (זִיעִין) וְדַחֲלִין
מֵן-קָדְמוּהִי דִּי-הוּא צָבָא הָוָה קִטְל וְדִי-הָוָה צָבָא הָוָה מַחָא וְדִי-הָוָה צָבָא הָוָה

מרים ודי-הוּא צבא הוּא מִשְׁפֵּל. **הכ** וכדי רם לבבה ורוחה תקפת להזדה
הנחת מן-כָּרְסָא מלכותה ויקרה העדיו מנה. **הכא** ומן-בְּנֵי אִנְשָׁא טְרִיד
ולבבה עם-חיותא שוי (שויו) ועם-עֲרֵדְיָא מְדִירָה עֲשָׂבָא כְּתוּרִין יִטְעֻמוּנָה וּמִטְל
שְׁמִיָּא גִשְׁמָה יִצְטַבַּע: עד די-יָדַע די-שְׁלִיט אֱלֹהָא עליא (עלָאָה) בְּמַלְכוּת
אִנְשָׁא וּלְמִן-די יִצְבֵּא יְהֻקִּים עליה (עלה). **הכב** ואנתה (ואנת) בְּרָה בְּלִשְׁאֲצֹר
לֹא הִשְׁפִּילָתָ לְבָבָךְ: כָּל-קָבֵל די כָּל-דְּנָה יָדַעְתָּ. **הכג** ועל מְרָא-שְׁמִיָּא
הִתְרוֹמַמְתָּ וּלְמֵאנְיָא די-בֵּיתָה הִיתָיו קדמך (קדמך) ואנתה (ואנת) ורברבניך
(ורברבנך) שְׁגִלְתָּךְ וּלְחֻנְתָּךְ חֲמֵרָא שְׁתִּין בְּהוֹן וְלֹאֲלֹהִי כִסְפָּא-וִדְהָבָא נְחָשָׁא
פְּרִזְלָא אָעָא וְאִבְנָא די לֹא-חֲזִין וְלֹא-שְׁמַעִין וְלֹא יָדַעִין שְׂבַחְתָּ וְלֹאֲלֹהִי
די-נִשְׁמַתְךָ בִּידָה וְכָל-אַרְחַתְךָ לֹהֲלָא הִדְרָתָּ. **הכד** בַּאֲדִין מן-קְדָמוּהִי שְׁלִיח
פִּסָּא די-יָדָא וּכְתָבָא דְנָה רְשִׁים. **הכה** ודְנָה כְּתָבָא די רְשִׁים: מְנָא מְנָא תִּקְל
וּפְרָסִין. **הכו** דְנָה פֶּשֶׁר-מִלְתָּא: מְנָא מְנָה-אֱלֹהָא מַלְכוּתְךָ וְהַשְׁלֵמָה. **הכז**
תִּקְלַתְּ קִילְתָּ בְּמֵאנְיָא וְהַשְׁתַּכַּחְתָּ חֲסִיר. **הכח** פְּרִסְפְּרִיסַת מַלְכוּתְךָ וִיהִיבַת
לְמַדֵּי וּפְרָס. **הכט** בַּאֲדִין אָמַר בְּלִשְׁאֲצֹר וְהַלְבִּשׁוּ לְדָנְיָאֵל אֲרָגוֹנָא וְהַמְנוּכָא
(וְהַמְנוּכָא) די-דְהָבָא עַל-צוּאָרָה וְהַכְרִזוּ עֲלוּהִי די-לְהוּא שְׁלִיט תִּלְתָּא
בְּמַלְכוּתָא. **הל** בַּה בְּלִילְיָא קָטִיל בְּלִשְׁאֲצֹר מַלְכָּא כַּשְׂדִּיא (כַּשְׂדִּיאָה).
וא וְדָרְיוֹשׁ מַדִּיא (מַדִּיאָה) קָבֵל מַלְכוּתָא כְּבֵר שְׁנִין שְׁתִּין וְתִרְתִּין. **וב** שְׁפֹר קָדָם
דָּרְיוֹשׁ וְהֻקִּים עַל-מַלְכוּתָא לְאַחַשְׁדֵּרפִּנְיָא מָאָה וְעֶשְׂרִין די לְהוֹן בְּכָל-מַלְכוּתָא.
וג וְעַלָּא מְנַהוֹן סָרְכִין תִּלְתָּה די דְנִיָּאֵל חַד-מְנַהוֹן: די-לְהוֹן אַחַשְׁדֵּרפִּנְיָא אֵלִין
יְהִיבִין לְהוֹן טַעֲמָא וּמַלְכָּא לֹא-לְהוּא נֹזֵק. **וד** אֲדִין דְנִיָּאֵל דְנָה הוּא מִתְנַצַּח
עַל-סָרְכִיָּא וְאַחַשְׁדֵּרפִּנְיָא: כָּל-קָבֵל די רוּחַ יִתִּירָא בַּה וּמַלְכָּא עֲשִׂית לְהַקְמוּתָהּ
עַל-כָּל-מַלְכוּתָא. **וה** אֲדִין סָרְכִיָּא וְאַחַשְׁדֵּרפִּנְיָא הוּוּ בָּעִין עֲלָה לְהַשְׁכָּחָה
לְדָנְיָאֵל מִצַּד מַלְכוּתָא וְכָל-עֲלָה וּשְׁחִיתָה לֹא-יִכְלִין לְהַשְׁכָּחָה כָּל-קָבֵל
די-מְהִימָן הוּא וְכָל-שְׁלוֹ וּשְׁחִיתָה לֹא הַשְׁתַּכַּחְתָּ עֲלוּהִי. **וו** אֲדִין גְּבַרְיָא אֵלָךְ
אָמְרִין די לֹא נִהַשְׁכַּח לְדָנְיָאֵל דְנָה כָּל-עֲלָה לְהוֹן הַשְׁכַּחְנָא עֲלוּהִי בְּדַת אֱלֹהָהּ.
וז אֲדִין סָרְכִיָּא וְאַחַשְׁדֵּרפִּנְיָא אֵלָן הִרְגִּישׁוּ עַל-מַלְכָּא וְכֵן אָמְרִין לַה דָּרְיוֹשׁ
מַלְכָּא לְעֵלְמִין חַיִּי. **וח** אֲתִיעֲטוּ כָל סָרְכֵי מַלְכוּתָא סִגְנִיָּא וְאַחַשְׁדֵּרפִּנְיָא
הִדְבְּרִיָּא וּפִתְחוּתָא לְקִיָּמָה קִים מַלְכָּא וּלְתַקְפָּה אֲסָר: די כָּל-די יִבְעָא בָּעוּ
מִן-כָּל-אֱלֹהִי וְאַנְשׁ עַד-יוֹמִין תִּלְתִּין לְהוֹן מִנָּךְ מַלְכָּא יִתְרַמָּא לְגַב אַרְיוֹתָא. **וט**
כָּעֵן מַלְכָּא תִּקִּים אֲסָרָא וְתִרְשֵׁם כְּתָבָא: די לֹא לְהַשְׁנִיָּה כְּדַת-מְדֵי וּפְרָס
די-לֹא תַעֲדָא. **וי** כָּל-קָבֵל דְנָה מַלְכָּא דָּרְיוֹשׁ רְשֵׁם כְּתָבָא וְאַסְרָא. **ויא** וְדָנְיָאֵל

כְּדִי יָדַע דִּי-רָשִׁים כְּתָבָא עַל לְבִיתָהּ וְכוּיָן פְּתִיחוֹן לָהּ בְּעֲלִיתָהּ נֶגֶד יְרוּשָׁלַם
וְזִמְנִין תִּלְתָּהּ בְּיוֹמָא הוּא בְּרֻךְ עַל-בְּרֻכוּהִי וּמַצְלָא וּמוֹדָא קָדָם אֱלֹהֶהּ כָּל-קָבֵל
דִּי-הוּא עֶבֶד מִן-קִדְמַת דְּנָה.

ויב אֲדִין גְּבֵרְיָא אֱלֹף הִרְגָּשׁוּ וְהִשְׁכָּחוּ לְדִנְיָא לְבָעָה וּמִתְחַנֵּן קָדָם אֱלֹהֶהּ. **ויג**
בְּאֲדִין קָרְבוּ וְאָמְרִין קָדָם-מַלְכָּא עַל-אַסֵּר מַלְכָּא הִלָּא אַסֵּר רְשָׁמָת דִּי כָל-אַנָּשׁ
דִּי-יָבֵעָא מִן-כָּל-אֱלֹהִים וְאַנָּשׁ עַד-יוֹמִין תִּלְתִּין לָהּ מִנָּךְ מַלְכָּא יִתְרַמָּא לְגֹב
אַרְיֹנְתָא עֲנֵה מַלְכָּא וְאָמַר יֵצִיבָא מַלְתָּא כְּדַת-מְדִי וּפְרַסְדִּי-לָא תַעֲדָא. **ויד**
בְּאֲדִין עֲנוּ וְאָמְרִין קָדָם מַלְכָּא דִּי דְנִיָּאל דִּי מִן-בְּנֵי גְלוּתָא דִּי יְהוּדָא לָא-שָׁם
עֲלִיד (עֲלִיד) מַלְכָּא טַעַם וְעַל-אַסֵּרָא דִּי רְשָׁמָת וְזִמְנִין תִּלְתָּהּ בְּיוֹמָא בָּעָא
בְּעוּתָהּ. **וטו** אֲדִין מַלְכָּא כְּדִי מַלְתָּא שְׁמַע שְׁגִיָּא בְּאֵשׁ עֲלוּהִי וְעַל דְנִיָּאל שָׁם בָּל
לְשִׁיזְבוּתָהּ וְעַד מַעְלֵי שְׁמִשָּׁא הוּא מִשְׁתַּדֵּר לְהַצְלוּתָהּ. **וטז** בְּאֲדִין גְּבֵרְיָא אֱלֹף
הִרְגָּשׁוּ עַל-מַלְכָּא וְאָמְרִין לְמַלְכָּא דַּע מַלְכָּא דִּי-דַת לְמְדִי וּפְרַס דִּי-כָל-אַסֵּר
וּקְיָם דִּי-מַלְכָּא יְהֻקִּים לָא לְהַשְׁנִיָּה. **ויז** בְּאֲדִין מַלְכָּא אָמַר וְהִיתִּיו לְדְנִיָּאל וְרִמּוֹ
לְגַבָּא דִּי אַרְיֹנְתָא עֲנֵה מַלְכָּא וְאָמַר לְדְנִיָּאל אֱלֹהֶךְ דִּי אַנְתָּה (אַנְתָּ) פְּלַח-לָהּ
בְּתַדִּירָא הוּא יִשְׁיִיבְנָךְ. **ויח** וְהִיתִּית אָבֹן חֲדָה וְשִׁמַּת עַל-פִּסְ גָּבָא וְחַתְמָה
מַלְכָּא בְּעִזְקָתָהּ וּבְעִזְקָת רַבְרַבְנוּהִי דִּי לָא-תִשְׁנָא צְבוּ בְּדְנִיָּאל. **ויט** אֲדִין אֲזַל
מַלְכָּא לְהִיכְלָהּ וּבֵת טוֹת וְדַחֲוֹן לָא-הִנְעֵל קְדָמוּהִי וְשִׁנְתָּה נִדַּת עֲלוּהִי. **וכ**
בְּאֲדִין מַלְכָּא בִּשְׁפָרְפְּרָא יְקוּם בְּנִגְהָא וּבְהַתְבָּהּ לְהַלְגָּבָא דִּי-אַרְיֹנְתָא אֲזַל. **וכא**
וּכְמִקְרָבָהּ לְגַבָּא לְדְנִיָּאל בְּקַל עֲצִיב זַעַק עֲנֵה מַלְכָּא וְאָמַר לְדְנִיָּאל דְנִיָּאל עֶבֶד
אֱלֹהֵי חַיָּא אֱלֹהֶךְ דִּי אַנְתָּה (אַנְתָּ) פְּלַח-לָהּ בְּתַדִּירָא הִיכַל לְשִׁיזְבוּתָךְ
מִן-אַרְיֹנְתָא. **וכב** אֲדִין דְנִיָּאל עִם-מַלְכָּא מַלְל: מַלְכָּא לְעֵלְמִין חַיִּי. **וכג** אֱלֹהִי
שְׁלַח מַלְאַכָּה וְסַגְר פִּסְ אַרְיֹנְתָא וְלָא חַבְלוּנִי כָּל-קָבֵל דִּי קְדָמוּהִי זְכוּ הַשְׁתַּכַּחַת
לִי וְאַף קַדְמִיד (קַדְמִיד) מַלְכָּא חַבּוּלָה לָא עֲבַדַת. **וכד** בְּאֲדִין מַלְכָּא שְׁגִיָּא טָאב
עֲלוּהִי וּלְדְנִיָּאל אָמַר לְהִנְסָקָה מִן-גָּבָא וְהִסֵּק דְנִיָּאל מִן-גָּבָא וְכָל-חַבֵּל
לָא-הַשְׁתַּכַּח בְּהַדִּי הִימֵן בְּאֱלֹהֶהּ. **וכה** וְאָמַר מַלְכָּא וְהִיתִּיו גְּבֵרְיָא אֱלֹף
דִּי-אַכְלוּ קִרְצוּהִי דִּי דְנִיָּאל וּלְגֹב אַרְיֹנְתָא רְמוֹ אֲנוּן בְּנִיָּהוֹן וּנְשִׁיָּהוֹן וְלָא-מְטוֹ
לְאַרְעִית גָּבָא עַד דִּי-שְׁלִטּוֹ בְּהוֹן אַרְיֹנְתָא וְכָל-גְּרִמִּיָּהוֹן הִדְקוּ. **וכו** בְּאֲדִין דְרִנְשׁ
מַלְכָּא כָּתַב לְכָל-עַמְּמִיָּא אֲמִיָּא וְלִשְׁנַיָּא דִּי-דַאֲרִין (דְרִיִּין) בְּכָל-אַרְעָא שְׁלִמְכוֹן
יִשְׁגָּא. **וכז** מִן-קְדָמִי שִׁים טַעַם דִּי בְּכָל-שְׁלִטוֹן מַלְכוּתִי לָהּ זַאֲעִין (זַאֲעִין)
וְדַחֲלוֹן מִן-קָדָם אֱלֹהֶהּ דִּי-דְנִיָּאל: דִּי-הוּא אֱלֹהֵי חַיָּא וּקְיָם לְעֵלְמִין וּמַלְכוּתָהּ
דִּי-לָא תִתְחַבֵּל וְשְׁלִטְנָה עַד-סוּפָא. **וכח** מְשִׁיזְב וּמַצְלוּ עֶבֶד אֲתִין וְתַמְהִין

בְּשִׁמְיָא וּבְאַרְעָא: דִּי שְׂיֻזְב לְדִנְיָאֵל מִן-יַד אַרְיֹותָא. וְכֹט וְדִנְיָאֵל דִּנְהָ הֲצֻלַּח
בְּמַלְכוּת דְּרִיגֻשׁ וּבְמַלְכוּת כּוּרֶשׁ פִּרְסִיָּא (פִּרְסָאָה).
זא בְּשִׁנְת חֲדָה לְבִלְאִשְׁצֹר מֶלֶךְ בָּבֶל דִּנְיָאֵל חֵלֶם חֲזָה וְחֲזוּי רֵאשִׁיָּה עַל-מִשְׁכְּבָהּ
בְּאֲדִין חֵלְמָא כְּתַב רֵאשׁ מַלְיָן אָמַר. **זב** עֲנָה דִּנְיָאֵל וְאָמַר חֲזָה הָוִית בְּחֲזוּי
עַם-לִילְיָא וְאַרְו אַרְבַּע רוּחֵי שְׁמִיָּא מְגִיחִין לִימָא רַבָּא. **זג** וְאַרְבַּע חִיּוֹן רַבְרָבֹן
סֻלְקוֹן מִן-יִמָּא שְׁנִיָּן דָּא מִן-דָּא. **זד** קְדָמִיתָא כְּאַרְיָה וְגַפִּין דִּי-נִשְׁר לָהּ חֲזָה
הָוִית עַד דִּי-מָרִיטוּ גַפִּיָּה (גַּפָּה) וְנִטִּילַת מִן-אַרְעָא וְעַל-רִגְלִין כְּאַנְשׁ הֶקֱיַמַת
וּלְבָב אָנְשׁ יְהִיב לָהּ. **זה** וְאַרְו חִיּוֹה אַחֲרֵי תַנְיָנָה דְּמִיָּה לְדָב וּלְשֹׁטֶר-חַד הֶקֱמַת
וּתְלַת עַלְעִין בְּכַמָּה בֵּין שְׁנִיָּה (שְׁנָה) וְכֹן אָמַרִין לָהּ קוּמִי אֲכָלִי בֶּשֶׂר שְׂגִיָּא. **זו**
בְּאַתֵּר דִּנְהָ חֲזָה הָוִית וְאַרְו אַחֲרֵי כְּנֹמֶר וְלָהּ גַּפִּין אַרְבַּע דִּי-עוֹף עַל-גַּבִּיָּה (גַּבָּה)
וְאַרְבַּעָה רֵאשִׁין לְחִיּוֹתָא וְשֻׁלְטָן יְהִיב לָהּ. **זי** בְּאַתֵּר דִּנְהָ חֲזָה הָוִית בְּחֲזוּי לִילְיָא
וְאַרְו חִיּוֹה רַבִּיעִיָּה (רַבִּיעָאָה) דִּחִילָהּ וְאַיִמִּיתָנִי וְתַקִּיפָא יִתִּירָה וְשְׁנִיָּן דִּי-פִרְזֵל
לָהּ רַבְרָבֹן אֲכָלָהּ וּמִדָּקָה וּשְׁאָרָא בִּרְגִלְיָה (בִּרְגִלָּה) רַפְסָה וְהִיא מְשַׁנָּה
מִן-כָּל-חִיּוֹתָא דִּי קַדְמִיָּה (קַדְמָה) וְקֹרְנִין עֲשֹׂר לָהּ. **זח** מִשְׁתַּכַּל הָוִית בְּקֹרְנִיָּא
וְאַלּו קֶרֶן אַחֲרֵי זַעִירָה סֻלְקַת בִּינִיָּהוּן (בִּינִיָּהוּ) וּתְלַת מִן-קֹרְנִיָּא קְדָמִיתָא
אַתַּעֲקֹרוּ (אַתַּעֲקֹרָה) מִן-קַדְמִיָּה (קַדְמָה) וְאַלּו עֵינִין כְּעֵינֵי אִנְשָׁא בְּקֹרְנָא-דָּא
וּפִסּוּ מִמֶּלֶךְ רַבְרָבֹן. **זט** חֲזָה הָוִית עַד דִּי כְּרִסְוֹן רָמִיו וְעַתִּיק יוֹמִין יִתֵּב לְבוּשָׁה
כְּתִלְג חֲזֹר וּשְׁעֵר רֵאשִׁיָּה כְּעֹמֶר נִקָּא כְּרִסְיָה שְׁבָבִין דִּי-נֹור גִּלְגֻלוּהִי נֹור דְּלֻק. **זי**
נְהַר דִּי-נֹור נִגַּד וְנִפְק מִן-קְדָמֹוּהִי אֶלְף אַלְפִּים (אַלְפִּין) יִשְׁמְשׁוּנָה וְרַבּוּ רַבּוֹן
(רַבְבֹּן) קְדָמֹוּהִי יְקוּמוֹן דִּינָא יִתֵּב וְסַפְרִין פְּתִיחוּ. **זיא** חֲזָה הָוִית בְּאֲדִין מִן-קַל
מִלְיָא רַבְרָבֶתָא דִּי קֹרְנָא מִמֶּלְכָּה חֲזָה הָוִית עַד דִּי קִטִּילַת חִיּוֹתָא וְהוּבַד גִּשְׁמָה
וְיַחֲבִית לִיקְדַת אִשָּׁא. **זיב** וּשְׁאָר חִיּוֹתָא הֶעֱדִיו שְׁלִטְנָהוּן וְאַרְכָּה בְּחִיּוֹן יְהִיבַת
לָהּ עַד-זְמַן וְעַד. **זיג** חֲזָה הָוִית בְּחֲזוּי לִילְיָא וְאַרְו עַם-עֲנִי שְׁמִיָּא כְּבֵר אָנְשׁ
אַתָּה הָוָא וְעַד-עַתִּיק יוֹמִיָּא מָטָה וּקְדָמֹוּהִי הִקְרִבוּהִי. **זיד** וְלָהּ יְהִיב שְׁלִטָּן וְיִקֹּר
וּמַלְכוּ וְכָל עַמְּמִיָּא אִמְיָא וְלִשְׁנִיָּא לָהּ יִפְלַחוּן שְׁלִטְנָה שְׁלִטָּן עַלְם דִּי-לֹא יַעֲדָה
וּמַלְכוּתָהּ דִּי-לֹא תִתְחַבֵּל.
זטו אַתְּכִרִית רוּחִי אָנָּה דִּנְיָאֵל בְּגוּ נְדָנָה וְחֲזוּי רֵאשִׁי יְבֵהֲלָנִי. **זטז** קִרְבַּת עַל-חַד
מִן-קְאָמִיָּא וְיִצִּיבָא אֲבַעָא-מִנָּה עַל-כָּל-דִּנְהָ וְאָמַר-לִי וּפִשֵׁר מִלְיָא יְהוּדַעֲנִי. **זיז**
אַלִּין חִיּוֹתָא רַבְרָבֶתָא דִּי אֲנִין אַרְבַּע־אַרְבַּעָה מַלְכִין יְקוּמוֹן מִן-אַרְעָא. **זיח**
וְיִקְבְּלוּן מַלְכוּתָא קְדִישִׁי עֲלִיוֹנִין וְיַחֲסִנוּן מַלְכוּתָא עַד-עֲלָמָא וְעַד עַלְם עֲלָמִיָּא.
זיט אֲדִין צְבִית לִיצְבָּא עַל-חִיּוֹתָא רַבִּיעִיָּתָא דִּי-הָוִית שְׁנִיָּה מִן-כִּלְהוֹן (כְּלָהוּן):

דְּחִילָה וַתִּירָה שְׁנִיָּה (שְׁנִיָּה) דִּי-פְרָזֵל וּטְפָרִיָּה (וּטְפָרִיָּה) דִּי-נַחֲשׁ אֲכָלָה מִדָּקָה
וּשְׂאֲרָא בְּרַגְלִיָּה (בְּרַגְלִיָּה) רַפְסָה. **זכ** וְעַל-קִרְנֵיָּא עֶשֶׂר דִּי בְּרֹאשָׁה וְאַחֲרֵי דִי
סִלְקַת וּנְפְלוּ (וּנְפְלוּ) מִן-קַדְמִיָּה (קַדְמִיָּה) תִּלְתָּ וּקִרְנָא דְכֹן וְעֵינִין לָהּ וַפִּס
מִמֶּלֶל רַבְרָבִין וְחִזּוּהָ רַב מִן-חֲבֵרְתָּהּ. **זכא** חִזּוּהָ הִוִּיתוּ קִרְנָא דְכֹן עֲבָדָא קָרַב
עִם-קַדְיִשִׁין וְיָכְלָה לָהּ. **זכב** עַד דִּי-אַתָּה עֲתִיק יוֹמֵיָא וְדִינָא יְהִיב לְקַדְיִשִׁי
עֲלִיּוֹנִין וְזִמְנָא מָטָה וּמַלְכוּתָא הֶחֱסֵנוּ קַדְיִשִׁין. **זכג** כֹּן אֲמַר חִיּוּתָא רַבִּיעִיתָא
מַלְכוּ רַבִּיעִיָּה (רַבִּיעִיָּה) תִּהְיֶהוּא בְּאַרְעָא דִּי תִשְׁנָא מִן-כָּל-מַלְכוּתָא וְתֵאכֹל
כָּל-אַרְעָא וְתִדְוִשְׁנָהּ וְתִדְקֶנָּה. **זכד** וּקִרְנֵיָּא עֶשְׂרֵמִנָּה מַלְכוּתָא עֶשְׂרֵה מַלְכִין
יִקְמוּן וְאַחֲרֵן יָקוּם אַחֲרֵיהֶן וְהוּא יִשְׁנָא מִן-קַדְמִיָּה וְתִלְתָּהּ מַלְכִין יְהִשְׁפֹּל. **זכה**
וּמַלְכִין לְצַד עֲלִיָּא (עֲלִיָּה) יִמְלֹל וּלְקַדְיִשִׁי עֲלִיּוֹנִין יִבְלָא וְיִסְבֵּר לְהִשְׁנָה זִמְנִין
וְדַת וְיִתִּיָּהּ בִּידָה עַד-עֵדֶן וְעֵדֶנִין וּפְלַג עֵדֶן. **זכו** וְדִינָא יִתֵּב וְשִׁלְטָנָה יְהִעֲדוּן
לְהִשְׁמָדָה וּלְהוֹבְדָה עַד-סוּפָא. **זכז** וּמַלְכוּתָא וְשִׁלְטָנָא וּרְבוּתָא דִּי מַלְכוּת
תַּחֲוֹת כָּל-שְׂמֵיָא יְהִיבַת לָעַם קַדְיִשִׁי עֲלִיּוֹנִין מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת עֲלֵם וְכָל שִׁלְטָנָא
לָהּ יִפְלַחוּן וְיִשְׁתַּמְעוּן. **זכח** עַד-כֹּה סוּפָא דִּי-מַלְתָּא אָנָּה דְנִיָּאל שְׂגִיָּא רַעֲיוֹנִי
יִבְהַלְנִי וְזִיּוּ יִשְׁתַּנּוּן עָלִי וּמַלְתָּא בְּלָבִי נְטִירַת.

חא בְּשַׁנַּת שְׁלוֹשׁ לְמַלְכוּת בְּלֹאשְׁצַר הַמֶּלֶךְ חִזּוּן נִרְאָה אֵלִי אֲנִי דְנִיָּאל אַחֲרֵי
הַנִּרְאָה אֵלִי בְּתַחֲלָה. **חב** וְאַרְאָה בְּחִזּוֹן וְיִהִי בְּרֹאשִׁי וְאֲנִי בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה אֲשֶׁר
בְּעִילָם הַמְּדִינָה וְאַרְאָה בְּחִזּוֹן וְאֲנִי הִיִּיתִי עַל-אוֹיֵב אוֹלִי. **חג** וְאַשָּׂא עֵינֵי
וְאַרְאָה וְהִנֵּה אֵיל אֶחָד עֹמֵד לִפְנֵי הָאֵבֶל וְלוֹ קִרְנִים וְהַקִּרְנִים גְּבוּהוֹת וְהָאֶחָת
גְּבוּהָהּ מִן-הַשְּׁנֵית וְהַגְּבוּהָהּ עֲלָהּ בְּאַחֲרָנָה. **חד** רֹאשִׁי אֶת-הָאֵיל מְנַגַּח יָמָה
וְצִפּוֹנָהּ וְנִגְבָּהּ וְכָל-חֵיוֹת לֹא-יַעֲמִדוּ לִפְנֵי וְאִין מַצִּיל מִיָּדוֹ וְעֹשֶׂה כְּרַצְנוֹ וְהַגְדִּיל.
חה וְאֲנִי הִיִּיתִי מִבֵּין וְהִנֵּה צִפִּיר-הָעֵזִים בָּא מִן-הַמַּעְרָב עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְאִין
נוֹגַע בְּאַרְץ וְהַצִּפִּיר קָרַן חֲזוֹת בֵּין עֵינָיו. **חו** וַיָּבֹא עַד-הָאֵיל בַּעַל הַקִּרְנִים אֲשֶׁר
רֹאשִׁי עֹמֵד לִפְנֵי הָאֵבֶל וַיִּרְץ אֵלָיו בְּחִמָּת כַּחוֹ. **חז** וְרֹאשִׁי מַגִּיעַ אֶצֶל הָאֵיל
וַיִּתְמַרְמֹר אֵלָיו וַיִּן אֶת-הָאֵיל וַיִּשְׁבֵּר אֶת-שְׁתֵּי קִרְנָיו וְלֹא-הָיָה כַח בְּאֵיל לַעֲמֹד
לִפְנֵי וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה וַיִּרְמָסֵהוּ וְלֹא-הָיָה מַצִּיל לְאֵיל מִיָּדוֹ. **חח** וְצִפִּיר הָעֵזִים
הַגְדִּיל עַד-מָאֵד וַיַּעֲצֻמוּ נִשְׁבָּרָה הַקִּרְן הַגְדִּלָּה וְתַעֲלָנָה חֲזוֹת אַרְבַּע תַּחְתִּיָּה
לְאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם. **חט** וּמִן-הָאֶחָת מֵהֶם יָצָא קָרַן-אֶחָת מַצְעִירָה
וְתַגְדִּל-יִתֵּר אֶל-הַנֶּגֶב וְאֶל-הַמִּזְרָח וְאֶל-הַצָּבִי. **חי** וְתַגְדִּל עַד-צָבָא הַשָּׁמַיִם
וְתַפֵּל אֶרְצָה מִן-הַצָּבָא וּמִן-הַכּוֹכָבִים וְתִרְמָסֵם. **חיא** וְעַד שֶׁר-הַצָּבָא הַגְדִּיל
וּמִמֶּנּוּ הָרִים (הָרִים) הִתְמִיד וְהִשְׁלַךְ מִכּוֹן מִקְדָּשׁוֹ. **חיב** וְצָבָא תִנְתֵּן עַל-הַתְּמִיד

בַּפֶּשַׁע וְתִשְׁלַךְ אֶמֶת אֶרְצָה וְעִשְׂתָּהּ וְהִצְלִיחָהּ. **ח**יג וְאַשְׁמַעְהָ אֶחָד-קָדוֹשׁ מִדְּבַר וַיֹּאמֶר אֶחָד קָדוֹשׁ לְפָלְמוֹנִי הַמִּדְבָּר עַד-מָתִי הַחֲזוֹן הַתָּמִיד וְהַפֶּשַׁע שְׁמִסְתִּית וְקִדָּשׁ וְצָבָא מֶרְמָס. **ח**יד וַיֹּאמֶר אֲלֵיֶעָד עָרַב בֶּקֶר אֲלָפִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְנִצְדָק קִדָּשׁ. **ח**טו וַיְהִי בְּרֹאשִׁי אֲנִי דְנִיאלָאֶת-הַחֲזוֹן וְאַבְקָשָׁה בִּינָה וְהִנֵּה עֹמֵד לִנְגְדִי כְּמֵרָא־גִבֹּר. **ח**טז וְאַשְׁמַע קוֹל-אָדָם בֵּין אוֹלֵי וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר גְּבִרְיָאֵל הֵבֵן לְהִלָּז אֶת-הַמֵּרָאֵה. **ח**יז וַיָּבֵא אֶצֶל עֹמְדֵי וַיְבָאֻּנָּבְעָתִי וְאַפְלָה עַל-פָּנָי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֵבֵן בֶּן-אָדָם כִּי לָעֵת-קָץ הַחֲזוֹן. **ח**יח וַיְדַבְּרוּ עִמִּי נִרְדְּמָתִי עַל-פָּנָי אֶרְצָה וַיִּנְע-בִּינִיעֲמִידָנִי עַל-עֹמְדִי. **ח**יט וַיֹּאמֶר הִנְנִי מוֹדִיעֵךְ אֶת אֲשֶׁר-יִהְיֶה בְּאַחֲרִית הַזֵּעַם: כִּי לְמוֹעֵד קָץ. **ח**כ הָאֵיל אֲשֶׁר-רֹאִיתָ בַּעַל הַקֶּרְנִים מְלָכִי מְדִי וּפָרָס. **ח**כא וְהַצִּפִּיר הַשָּׁעִיר מֶלֶךְ יָנוּ וְהַקֶּרֶן הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר בֵּין-עֵינָיו הוּא הַמֶּלֶךְ הָרֹאשׁוֹן. **ח**כב וְהַנֶּשֶׁבֶרְתוֹת עֲמֻדָּנָה אַרְבַּע תַּחֲתֶיהָ: אַרְבַּע מַלְכִּיּוֹת מִגֹּי יַעֲמֻדָּנָה וְלֹא בְּכֹחוֹ. **ח**כג וּבְאַחֲרִית מַלְכוּתָם כְּהֵתָם הַפִּשְׁעִים יַעֲמֵד מֶלֶךְ עַז-פָּנִים וַיִּמְבִּין חִידוֹת. **ח**כד וְעַצֵּם כָּחוֹ וְלֹא בְּכֹחוֹ וְנִפְלְאוֹת יִשְׁחִית וְהִצְלִיחַ וְעָשָׂה וְהִשְׁחִית עֲצוּמִים וְעַם-קִדָּשִׁים. **ח**כה וְעַל-שִׁכְלוֹ וְהִצְלִיחַ מֶרְמָה בִּידּוֹ וַיַּבְלִבּוּ יִגְדִּיל וַיִּשְׁלֹנָה יִשְׁחִית רַבִּים וְעַל שָׂר-שָׂרִים יַעֲמֵד וַיִּבְאֶפֶס יָד יִשְׁבֵּר. **ח**כו וּמֵרָאֵה הָעָרַב וְהַבֶּקֶר אֲשֶׁר נֹאמַר אֶמֶת הוּא וְאַתָּה סֵתָם הַחֲזוֹן כִּי לְיָמִים רַבִּים. **ח**כז וְאַנִּי דְנִיאל נְהִייתִי וְנִחֲלִיתִי יָמִים וְאַקוּם וְאַעֲשֶׂה אֶת-מְלָאכְתָּהּ הַמֶּלֶךְ וְאַשְׁתוּמָם עַל-הַמֵּרָאֵה וְאִין מִבִּין.

טא בְּשָׁנָת אַחַת לְדַרְיוֹשׁ בֶּן-אַחַשְׁוֶרוּשׁ מִזְרַע מְדִי: אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ עַל מַלְכוּת כַּשְׂדִּים. **ט**ב בְּשָׁנָת אַחַת לְמַלְכוֹ אֲנִי דְנִיאל בִּינוֹתִי בַּסְּפָרִים: מִסְפָּר הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיָה דָּבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָה הַנָּבִיא לְמַלְאוֹת לְחָרְבוֹת יְרוּשָׁלַם שִׁבְעִים שָׁנָה. **ט**ג וְאַתָּנָה אֶת-פָּנָי אֶל-אֲדָנִי הָאֱלֹהִים לְבִקֵּשׁ תִּפְלָה וְתַחֲנוּנִים בְּצוּם וְשִׁק וְאַפֵּר. **ט**ד וְאַתָּפִלָּה לִיהוָה אֱלֹהֵי וְאַתְּנֻדָּה וְאַמְרָה אֲנָא אֲדָנִי הָאֵל הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא שְׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאַהֲבָיו וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָיו. **ט**ה חֲטָאנוּ וְעוֹינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ (הִרְשַׁעְנוּ) וּמִרְדְּנוּ וְסוּר מִמִּצְוֹתֶךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ. **ט**ו וְלֹא שָׁמַעְנוּ אֶל-עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ בְּשִׁמְךָ אֶל-מַלְכֵינוּ שָׂרֵינוּ וְאַבְתִּינוּ וְאֵל כָּל-עַם הָאָרֶץ. **ט**ז לָךְ אֲדָנִי הַצְדָּקָה וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפָּנִים כִּיֹּם הַזֶּה לְאִישׁ יְהוּדָה וּלְיִשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם וּלְכָל-יִשְׂרָאֵל הַקְּרֹבִים וְהַרְחֻקִּים בְּכָל-הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדְחַתָּם שָׁם בְּמַעַלְם אֲשֶׁר מָעִלוּ-בְךָ. **ט**ח יְהוָה לָנוּ בִּשְׁתַּת הַפָּנִים לְמַלְכֵינוּ לְשָׂרֵינוּ וּלְאַבְתִּינוּ: אֲשֶׁר חֲטָאנוּ לָךְ. **ט**ט לְאֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמִים וְהַסְלִחוֹת: כִּי מִרְדְּנוּ בּוֹ. **ט**י וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּת בְּתוֹרָתוֹ אֲשֶׁר נָתַן לְפָנֵינוּ בְּיַד עֲבָדָיו

הַנְּבִיאִים. **טִיא** וְכָל-יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ אֶת-תּוֹרַתְךָ וְסוּר לְבַלְתִּי שְׁמוּעַ בְּקִלְךָ וּתְתַדַּע
עָלֵינוּ הָאֱלֹהִים וְהַשְׁבֵּעָה אֲשֶׁר כְּתוּבָה בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֶבֶד-הָאֱלֹהִים כִּי חָטְאוּנוּ לוֹ.
טִיב וַיִּקָּם אֶת-דְּבָרָיו (וְדָבָרוֹ) אֲשֶׁר-דָּבַר עָלֵינוּ וְעַל שְׁפָטֵינוּ אֲשֶׁר שְׁפָטוּנוּ לְהַבִּיאַ
עָלֵינוּ רָעָה גְדֹלָה: אֲשֶׁר לֹא-נִעֲשִׂיתָה תַּחַת כָּל-הַשָּׁמַיִם כַּאֲשֶׁר נִעֲשִׂיתָה
בִּירוּשָׁלַם. **טִיג** כַּאֲשֶׁר כְּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אֵת כָּל-הָרָעָה הַזֹּאת בָּאָה עָלֵינוּ
וְלֹא-חָלִינוּ אֶת-פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָשׁוּב מִעֲוֹנוֹנוּ וּלְהִשְׁכִּיל בְּאַמְתָּךְ. **טִיד** וַיִּשְׁקֹד
יְהוָה עַל-הָרָעָה וַיְבִיֵאֶהָ עָלֵינוּ: כִּי-צָדִיק יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה
וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקִלּוֹ. **טטו** וַעֲתָה אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצַאתָ אֶת-עַמְּךָ מִמִּצְרָיִם
מִצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּתְעַשֶׂ-לָּךְ שֵׁם כְּיוֹם הַזֶּה: חָטְאוּנוּ רָשָׁעֵנוּ. **טטז** אֲדֹנִי
כָּכָל-צִדְקֹתֶיךָ יֵשֵׁב-נָא אִפְּךָ וּחֲמַתְךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַם הָר-קִדְשֶׁךָ: כִּי בַחֲטָאֵינוּ
וּבַעֲוֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַם וְעַמְּךָ לְחַרְפָּה לְכָל-סְבִיבֹתֵינוּ. **טטז** וַעֲתָה שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ
אֶל-תְּפִלַּת עֶבְדְּךָ וְאֶל-תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר פְּנִיךָ עַל-מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדֹנִי. **טיח**
הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וַיִּשְׁמַע פִּקְחָה (פִּקְחָה) עֵינֶיךָ וּרְאָה שְׁמֹמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר-נִקְרָא
שְׁמֶךָ עָלֶיהָ: כִּי לֹא עַל-צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ
הָרַבִּים. **טיט** אֲדֹנִי שְׁמַעְהָ אֲדֹנִי סִלְחָה אֲדֹנִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל-תַּאֲחָר:
לְמַעַן אֱלֹהֵיכִי-שְׁמַךְ נִקְרָא עַל-עִירְךָ וְעַל-עַמְּךָ. **טכ** וְעוֹד אֲנִי מְדַבֵּר וּמִתְפַּלֵּל
וּמִתְוַדֶּה חֲטָאתִי וְחֲטָאת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּיל תַּחֲנֹנֲתִי לְפָנֶי יְהוָה אֱלֹהֵיִעַל
הָר-קִדְשֶׁךָ אֱלֹהֵי. **טכא** וְעוֹד אֲנִי מְדַבֵּר בַּתְּפִלָּה וְהָאִישׁ גְּבִרְיָאֵל אֲשֶׁר רָאִיתִי
בַּחֲזוֹן בַּתְּחִלָּה מֵעַף בִּיעָף נִגַּע אֵלַי כְּעַת מִנְחַת-עָרֵב. **טכב** וַיָּבֹן וַיְדַבֵּר עִמִּי
וַיֹּאמֶר דְּנִיָּאֵל עֲתָה יֵצֵאתִי לְהִשְׁכִּילָךְ בֵּינָה. **טכג** בַּתְּחִלָּתִי תַּחֲנוּנֶיךָ יֵצֵא דָבָר וְאֲנִי
בָּאתִי לְהַגִּיד כִּי חֲמוּדוֹת אֶתָּה וּבִין בְּדָבָר וְהִבֵּן בְּמִרְאָה. **טכד** שְׁבַעִים שְׁבַעִים
נִחַתְךָ עַל-עַמְּךָ וְעַל-עִיר קִדְשֶׁךָ לְכֹלֵא הַפֶּשַׁע וּלְחַתֵּם (וּלְהַתֵּם) חֲטָאוֹת (חֲטָאוֹת)
וּלְכַפֵּר עוֹן וּלְהַבִּיא צֶדֶק עַלְמִים וּלְחַתֵּם חֲזוֹן וְנִבִּיא וּלְמַשִּׁחַ קִדְשׁ קִדְשִׁים.
טכה וְתִדַּע וְתִשְׁכַּל מִן-מִצָּא דָבָר לְהַשִּׁיב וּלְבַנוֹת יְרוּשָׁלַם עַד-מָשִׁיחַ
נְגִיד שְׁבַעִים שְׁבַעִה וּשְׁבַעִים שָׁנִים וּשְׁנִים תָּשׁוּב וְנִבְנְתָה רְחוֹב וְחֲרוֹץ וּבְצוֹק
הָעֵתִים. **טכו** וְאַחֲרֵי הַשְׁבַּעִים שָׁנִים וּשְׁנִים יִכָּרֵת מָשִׁיחַ וְאִין לוֹ וְהָעִיר וְהַקִּדְשׁ
יִשְׁחִית עִם נְגִיד הַבָּא וְקִצּוֹ בְּשִׁטָּף וְעַד קֶץ מִלְחָמָה נִחְרָצַת שְׁמֹמוֹת. **טכז**
וְהַגְּבִיר בְּרִית לָרַבִּים שְׁבוּעַ אֶחָד וְחֲצִי הַשְּׁבוּעַ יִשְׁבִּית זָבַח וּמִנְחָה וְעַל כָּנֶף
שְׁקוּצִים מְשִׁמָּם וְעַד-כָּלָה וְנִחְרָצָה תִּתֵּן עַל-שִׁמָּם.
יא בְּשָׁנַת שְׁלוֹשׁ לְכוּרֶשׁ מִלְּךָ פָּרַס דָּבָר נִגְלָה לְדִנְיָאֵל אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמוֹ
בְּלִטְאִשְׁצִיר וְאַמֶּת הַדָּבָר וְצָבָא גְּדוֹל וּבִין אֶת-הַדָּבָר וּבִינָה לוֹ בְּמִרְאָה. **יב**

בַּיָּמִים הַהֵם אָנִי דָּנִיָּאל הָיִיתִי מִתְאַבֵּל שְׁלֹשָׁה שָׁבָעִים יָמִים. יג לָחֵם חֲמֻדֹת לֹא אָכַלְתִּי וּבֶשֶׁר וַיֵּין לֹא-בָא אֵל-פִּי וְסוּד לֹא-סָכַתִּי: עַד-מָלֵאת שְׁלֹשֶׁת שָׁבָעִים יָמִים.

יד וּבַיּוֹם עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ הָרָאוּשׁוֹן: וְאָנִי הָיִיתִי עַל יַד הַנָּהָר הַגָּדוֹל הוּא חֲדָקֶל. יה וְאִשָּׁא אֶת-עֵינַי וָאָרָא וְהִנֵּה אִישׁ-אֶחָד לְבוּשׁ בָּדִים וּמִתְנַיֵּי חֲגָרִים בְּכַתֵּם אוּפָז. יו וּגְוִיָּתוֹ כְּתָרְשִׁישׁ וּפָנָיו כְּמֶרְאָה בָּרָק וְעֵינָיו כְּלַפְיָדִי אֵשׁ וְזִרְעֹתָיו וּמִרְגְּלֹתָיו כְּעֵין נְחֹשֶׁת קָלָל וְקוֹל דְּבָרָיו כְּקוֹל הַמּוֹן. יז וְרָאִיתִי אָנִי דָּנִיָּאל לְבָדִי אֶת-הַמֶּרְאָה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ עִמִּי לֹא רָאוּ אֶת-הַמֶּרְאָה אֲבָל חֲרָדָה גְּדֹלָה נָפְלָה עֲלֵיהֶם וַיִּבְרָחוּ בַּהֲחָבָא. יח וְאָנִי נִשְׁאַרְתִּי לְבָדִי וָאָרָא אֶת-הַמֶּרְאָה הַגְּדֹלָה הַזֹּאת וְלֹא נִשְׁאַר-בִּי כֹחַ וְהוֹדִי נְהַפֵּךְ עָלַי לְמִשְׁחִית וְלֹא עֲצַרְתִּי כֹחַ. יט וְאִשְׁמַע אֶת-קוֹל דְּבָרָיו וְכִשְׁמָעִי אֶת-קוֹל דְּבָרָיו וְאָנִי הָיִיתִי נֶרְדָּם עַל-פָּנַי וּפָנִי אֲרָצָה. יי וְהִנֵּה-יָד נֹגַעַה בִּי וַתִּנְיַעֲנִי עַל-בִּרְכֵּי וְכַפּוֹת יָדַי. ייא וַיֹּאמֶר אֵלַי דָּנִיָּאל אִישׁ-חֲמֻדֹת הֵבֵן בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר אֵלֶיךָ וְעִמָּד עַל-עֲמֻדָּךְ כִּי עֲתָה שְׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ וַיַּבְדִּירוּ עִמִּי אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה עֲמֻדָתִי מִרְעִיד. ייב וַיֹּאמֶר אֵלַי אֶל-תִּירָא דָּנִיָּאל כִּי מִן-הַיּוֹם הָרָאוּשׁוֹן אֲשֶׁר נָתַתָּ אֶת-לִבְּךָ לְהִבִּין וּלְהַתְעַנוֹת לִפְנֵי אֱלֹהֶיךָ נִשְׁמָעוּ דְּבָרֶיךָ וְאָנִי-בָאתִי בַּדְּבָרֶיךָ. ייג וְשֶׁר מַלְכוּת פָּרִס עִמָּד לִנְגְדִי עֲשָׂרִים וָאֶחָד יוֹם וְהִנֵּה מִיכָאֵל אֶחָד הַשָּׂרִים הָרִאשֹׁנִים בָּא לְעֲזָרְנִי וְאָנִי נוֹתַרְתִּי שֵׁם אֶצֶל מַלְכֵי פָּרִס. ייד וּבָאתִי לְהִבְיִנְךָ אֶת אֲשֶׁר-יִקְרָה לְעִמָּד בְּאַחֲרִית הַיָּמִים: כִּי-עוֹד חֲזוֹן לַיָּמִים. יטו וַיַּבְדִּירוּ עִמִּי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּנְתֵּנִי פָנִי אֲרָצָה וְנִאֲלָמְתִּי. יטז וְהִנֵּה כַּדְמוּת בְּנֵי אָדָם נֹגַע עַל-שַׁפְתִּי וְאִפְתַּח-פִּי וַאֲדַבֵּרָה וְאִמְרָה אֶל-הָעִמָּד לִנְגְדִי אֲדֹנִי בַּמֶּרְאָה נְהַפְכוּ צִירִי עָלַי וְלֹא עֲצַרְתִּי כֹחַ. ייז וְהִיד יוֹכַל עֶבֶד אֲדֹנִי זֶה לְדַבֵּר עִם-אֲדֹנִי זֶה וְאָנִי מַעֲתָה לֹא-יַעֲמֵד-בִּי כֹחַ וּנִשְׁמָה לֹא נִשְׁאַרָה-בִּי. ייח וַיִּסֹּף וַיִּגַע-בִּי כְּמֶרְאָה אָדָם וַיַּחֲזִקֵנִי. ייט וַיֹּאמֶר אֶל-תִּירָא אִישׁ-חֲמֻדֹת שְׁלוֹם לְךָ חֲזָק וְחֻזַּק וַיַּבְדִּירוּ עִמִּי הַתַּחֲזִיקָתִי וְאִמְרָה יָדְבֵר אֲדֹנִי כִּי חֲזָקָתִנִּי. יכ וַיֹּאמֶר הִינֵדְעָתָ לָמָּה-בָּאתִי אֵלֶיךָ וְעֲתָה אָשׁוּב לְהִלָּחֵם עִם-שֶׁר פָּרִס וְאָנִי יוֹצֵא וְהִנֵּה שֶׁר-יָוֵן בָּא. יכא אֲבָל אֲגִיד לְךָ אֶת-הַרְשׁוּם בְּכַתֵּב אֱמֶת וְאִין אֶחָד מִתַּחֲזִיק עִמִּי עַל-אֱלֹהַ כִּי אִם-מִיכָאֵל שְׂרָכָם.

יכא וְאָנִי בִשְׁנַת אַחַת לְדָרְיוֹשׁ הַמְּדִיעֶמְדִי לְמַחֲזִיק וּלְמַעוֹז לוֹ. יכב וְעֲתָה אֱמֶת אֲגִיד לְךָ הִנֵּה-עוֹד שְׁלֹשָׁה מְלָכִים עֹמְדִים לְפָרִס וְהַרְבִּיעִי יַעֲשִׂיר עֶשֶׂר-גְּדוֹל מְכַל וְכַחֲזָקָתוֹ בְּעֶשְׂרוֹ יַעֲשִׂיר הַכֹּל אֶת מַלְכוּת יָוֵן. יכג וְעִמָּד מְלָךְ גְּבוּר וּמִשָּׁל מִמִּשָּׁל רַב וְעֹשֶׂה כְּרָצוֹנוֹ. יכד וְכַעֲמָדוֹ תִּשְׁבֵּר מַלְכוּתוֹ וְתִתְחַץ לְאַרְבַּע רוּחוֹת

השמים ולא לאחריתו ולא כמשלו אשר משלכי תנתש מלכותו ולאחרים
מלבד-אלה. **יאה** ויחזק מלך-הנגב ומן-שריו ויחזק עליו ומשל ממשל רב
ממשלתו. **יאו** ולקח שנים יתחברו ובת מלך-הנגב תבוא אל-מלך הצפון
לעשות מישרים ולא-תעצר כוח הזרוע ולא יעמד וזרעו ותנתן היא ומביאה
והילדה ומחזקה בעתים. **יאי** ועמד מנצר שרשיה בנו ויבא אל-החיל ויבא
במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק. **יאח** וגם אלהיהם עם-נסכיהם
עם-כלי חמדתם כסף וזהב בשבייבא מצרים והוא שנים יעמד ממלך הצפון.
יאט ובא במלכות מלך הנגב ושב אל-אדמתו. **יאי** ובנו יתגרו ואספו המון
חילים רבים ובא בוא ושטף ועבר וישב ויתגרו (ויתגרה) עד-מעזה. **יאיא**
ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם-מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן
ההמון בידו. **יאיב** ונשא ההמון ירום (וורם) לבבו והפיל רבאות ולא יעוז. **יאנג**
ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן-הראשון ולקח העתים שנים יבוא בוא
בחיל גדול וברכוש רב. **יאיד** ובעתים ההם רבים יעמדו על-מלך הנגב ובני
פריצי עמד ינשאו להעמיד חזון ונכשלו. **יאטו** ויבא מלך הצפון וישפך סוללה
ולכד עיר מבצרות וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח לעמד. **יאטז**
ויעש הבא אליו פרצונו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ-הצבי וכלה בידו. **יאז**
וישם פניו לבוא בתקף כל-מלכותו וישרים עמו ועשה ובת הנשים יתן-לו
להשחיתה ולא תעמד ולא-לו תהיה. **יאית** וישב (וישם) פניו לאיים ולכד
רבים והשביית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ושיב לו. **יאיש** וישב פניו למעוזי
ארצו ונכשל ונפל ולא ימצא. **יאכ** ועמד על-בנו מעביר נוגש הדר מלכות
ובימים אחדים ישבר ולא באפים ולא במלחמה. **יאכא** ועמד על-בנו נבזה
ולא-נתנו עליו הוד מלכות ובא בשלוח והחזיק מלכות בחלקלקות. **יאכב**
וזרעות השטף ישטפו מלפניו וישברו וגם נגיד ברית. **יאכג** ומן-התחברות
אליו יעשה מרמה ועלה ועצם במעט-גוי. **יאכד** בשלוח ובמשמני מדינה יבוא
ועשה אשר לא-עשו אבותיו ואבות אבתיו בזה ושלל ורכוש להם יבזור ועל
מבצרים יחשב מחשבתיו ועד-עת. **יאכה** ויער כחו ולבבו על-מלך הנגב בחיל
גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה בחיל-גדול ועצום עד-מאד ולא יעמד
כי-יחשבו עליו מחשבות. **יאכו** ואכלי פת-בגו ישברוהו וחילו ישטוף ונפלו
חללים רבים. **יאכז** ושניהם המלכים לבבם למרע ועל-שלחן אחד קזב ידברו
ולא תצלח כי-עוד קח למועד. **יאכח** וישב ארצו ברכוש גדול ולבבו על-ברית
קדש ועשה ושב לארצו. **יאכט** למועד ישוב ובא בנגב ולא-תהיה כראשנה

וְכִאֲחֲרוֹנָה. יאל וּבָאוּ בּוֹ צִיִּים כְּתִים וְנִכְאָה וְשָׁב וְזָעַם עַל-בְּרִית-קוֹדֶשׁ וְעָשָׂה
 וְשָׁב וַיָּבֶן עַל-עֲזֹבֵי בְרִית קֹדֶשׁ. **יאלא** וְזָרְעִים מִמֶּנּוּ יַעֲמִדוּ וְחָלְלוּ הַמִּקְדָּשׁ
 הַמְּעוֹז וְהַסִּירוּ הַתְּמִיד וְנִתְּנוּ הַשְּׁקוּץ מִשְׁמֵם. **יאלב** וּמִרְשִׁיעֵי בְרִית יַחֲנוּךְ
 בַּחֲלָקוֹת וְעַם יִדְעִי אֱלֹהֵיו יַחֲזִקוּ וְעָשׂוּ. **יאלג** וּמִשְׁכִּילֵי עַם יָבִינוּ לְרַבִּים וְנִכְשְׁלוּ
 בַּחֲרֵב וּבִלְהֶבֶה בְּשָׁבִי וּבִבְזֻזִּים. **יאלד** וּבִהֲכָשֶׁלִם יַעֲזְרוּ עֶזְרָה מֵעַט וְנָלוּ
 עֲלֵיהֶם רַבִּים בַּחֲלָקִלְקוֹת. **יאלה** וּמִן-הַמִּשְׁכִּילִים יִכְשְׁלוּ לְצִרוֹף בָּהֶם וּלְבָרֵר
 וּלְלַבֵּן עַד-עַתָּה קֹץ: כִּי-עוֹד לְמוֹעֵד. **יאלו** וְעָשָׂה כְּרָצוֹ הַמֶּלֶךְ וַיִּתְּרוּם וַיִּתְּגַדֵּל
 עַל-כָּל-אֵל וְעַל אֵל אֱלִים יִדְבֵּר נִפְלְאוֹת וְהַצְלִיחַ עַד-כָּלָה זֶעַם כִּי נִחְרָצָה
 נַעֲשֶׂתָה. **יאלז** וְעַל-אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו לֹא יָבִין וְעַל-חֲמֻדַּת נָשִׁים וְעַל-כָּל-אֱלֹהֵי לֹא
 יָבִין: כִּי עַל-כָּל יִתְגַּדֵּל. **יאלח** וְלֵאמֹר מַעֲזִים עַל-כֵּן יִכְבֹּד וְלֵאמֹר אֲשֶׁר
 לֹא-יִדְעָהוּ אֲבֹתָיו יִכְבֹּד בְּזֻהָב וּבְכֶסֶף וּבְאֶבֶן יִקְרָהוּ בַּחֲמֻדוֹת. **יאלט** וְעָשָׂה
 לְמַבְצָרֵי מַעֲזִים עִם-אֱלֹהֵי נֶכֶד אֲשֶׁר הַכִּיר (וַיְכִיר) יִרְבֶּה כְּבוֹד וְהַמְשִׁילָם בְּרַבִּים
 וְאֲדָמָה יַחֲלֹק בְּמַחִיר. **יאמ** וּבָעֵת קֹץ יִתְנַגַּח עִמּוֹ מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וַיִּשְׁתַּעַר עָלָיו מֶלֶךְ
 הַצָּפוֹן בֶּרֶכָב וּבִפְרָשִׁים וּבְאֲנִיּוֹת רַבּוֹת וּבָא בְּאַרְצוֹת וְשִׁטָּף וְעָבַר. **יאמא** וּבָא
 בְּאַרְץ הַצָּבִי וּרְבּוֹת יִכְשְׁלוּ וְאֵלָה יִמְלִטוּ מִיִּדְאוֹדוֹם וּמוֹאֵב וְרֹאשִׁית בְּנֵי עַמּוֹן.
יאמב וַיִּשְׁלַח יָדוֹ בְּאַרְצוֹת וּבְאַרְץ מִצְרַיִם לֹא תִהְיֶה לְפָלִיטָה. **יאמג** וּמִשָּׁל
 בְּמִכְמֵי הַזֶּהָב וְהַכֶּסֶף וּבְכָל חֲמֻדוֹת מִצְרַיִם וְלִבִּים וְכִשִּׁים בְּמַצְעָדָיו. **יאמד**
 וּשְׂמֵעוֹת יִבְהַלְהוּ מִמִּזְרָח וּמִצָּפוֹן וַיֵּצֵא בַּחֲמָא גְדֻלָּה לְהַשְׁמִיד וּלְהַחֲרִים רַבִּים.
יאמה וַיִּטַּע אֱהֱלֵי אֶפְדֹּנוּ בֵּין יָמִים לְהַר-צָבִי-קֹדֶשׁ וּבָא עַד-קִצּוֹ וְאִין עוֹזֵר לוֹ.
יבא וּבָעֵת הַהִיא יַעֲמִד מִיכָאֵל הַשָּׁר הַגָּדוֹל הַעֲלִמָּד עַל-בְּנֵי עַמּוֹד וְהִיתָה עֵת צָרָה
 אֲשֶׁר לֹא-נִהְיֶתָה מֵהֵיוֹת גּוֹי עַד הָעֵת הַהִיא וּבָעֵת הַהִיא יִמְלֹט עַמּוֹד כָּל-הַנִּמְצָא
 כְּתוּב בַּסֵּפֶר. **יבב** וּרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת-עֶפְרַיִם יִקְיִצוּ אֵלָה לְחַיֵּי עוֹלָם וְאֵלָה
 לְחַרְפוֹת לְדָרְאוֹן עוֹלָם.

יבג וְהַמִּשְׁכָּלִים יִזְהָרוּ כְּזֶהֱרָה הָרָקִיעַ וּמִצְדֵּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד.
יבד וְאֵתָה דְּנִיָּאל סֹתֵם הַדְּבָרִים וְחֹתֵם הַסִּפְרָעַד-עַתָּה קֹץ יִשְׁטָטוּ רַבִּים וְתִרְבֶּה
 הַדָּעַת. **יבה** וְרֹאשִׁיתִי אֲנִי דְּנִיָּאל וְהִנֵּה שְׁנַיִם אַחֲרַיִם עֹמְדִים: אֶחָד הִנֵּה לִשְׁפַת
 הַיָּאָר וְאֶחָד הִנֵּה לִשְׁפַת הַיָּאָר. **יבו** וַיֹּאמֶר לְאִישׁ לְבוּשׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר מִמֶּעַל
 לְמִימֵי הַיָּאָר: עַד-מָתִי קֹץ הַפְּלָאוֹת. **יבז** וְאֲשַׁמַּע אֶת-הָאִישׁ לְבוּשׁ הַבְּדִים אֲשֶׁר
 מִמֶּעַל לְמִימֵי הַיָּאָר וַיֵּרָם יָמֵינוּ וְשִׁמְאָלוֹ אֶל-הַשָּׁמַיִם וַיִּשָּׁבַע בְּחַיֵּי הָעוֹלָם: כִּי
 לְמוֹעֵד מוֹעֲדִים וְחֻצֵּי וְכִכְלוֹת נִפְּץ יָד-עַם-קֹדֶשׁ תִּכְלֶנָּה כָּל-אֵלָה. **יבח** וְאֲנִי
 שְׂמַעְתִּי וְלֹא אָבִין וְאִמְרָה אֲדַנִּי מִה אַחֲרִית אֵלָה.

יבט ויאמר לך דניאל: כי-סתמים וחתמים הדברים עד-עת קץ. **יבי** יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל-רשעים והמשפלים יבינו. **יביא** ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שמסימים אלף מאתים ותשעים. **יביב** אשרי המחפה ויגיע: לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה. **יביג** ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין.

עזרא / נחמיה

ע אא ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר-יהוה מפני ירמיה: העיר יהוה את-רוח כרש מלך-פרס ויעבר-קול בכל-מלכותו וגם-במכתב לאמר. **ע אב** כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא-פקד עלי לבנות-לו בית בירושלם אשר ביהודה. **ע אג** מי-בכם מכל-עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את-בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם. **ע אד** וכל-הנשאר מכל-המקמות אשר הוא גר-שם ינשאווהו אנשי מקמו בכסף ובזהב ובכוש ובבהמה עם-הנדבה לבית האלהים אשר בירושלם. **ע אה** ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימין והכהנים והלויים לכל העיר האלהים את-רוחו לעלות לבנות את-בית יהוה אשר בירושלם. **ע או** וכל-סביבותיהם חזקו בידיהם בכלי-כסף בזהב ברכוש ובבהמה ובמגדנות לבד על-כל-התנדב. **ע אז** והמלך כורש הוציא את-כלי בית-יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו. **ע אח** ויוציאם כורש מלך פרס על-יד מתרדת הגזבר ויספרם לששבצר הנשיא ליהודה. **ע אט** ואלה מספרם: אגרטי לי זהב שלשים אגרטי-כסף אלף מחלפים תשעה ועשרים. **ע אי** כפורי זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף.

ע איא כל-כלים לזהב ולכסף חמשת אלפים וארבע מאות הכל העלה ששבצר עם העלות הגולה מבבל לירושלם.

ע בא ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר (נבוכדנצר) מלך-בבל לבבל וישובו לירושלם ויהודה איש לעירו. **ע בב** אשר-באו עם-זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה מרדכי בלשן מספר בגוירחום בענה: מספר אנשי עם ישראל. **ע בג** בני פרעשאלפים מאה שבעים ושנים. **ע בד** בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים. **ע בה** בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים. **ע בו** בני-פחת מואב לבני ישוע יואבאלפים שמנה מאות

וְשָׁנִים עֶשֶׂר. **ע בז** בְּנֵי עֵילָם אֶלְף מֵאֲתִים חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה. **ע בח** בְּנֵי זִתּוּא
 תִּשְׁעַ מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה. **ע בט** בְּנֵי זָכִי שֶׁבַע מֵאוֹת וְשָׁשִׁים. **ע בי** בְּנֵי
 בְּנֵי שֵׁשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְשָׁנִים. **ע ביא** בְּנֵי בְּבִי שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשָׁה.
ע ביב בְּנֵי עֲזֻדָּאֶלְף מֵאֲתִים עֶשְׂרִים וְשָׁנִים. **ע ביג** בְּנֵי אֲדִנִּיקָם שֵׁשׁ מֵאוֹת
 שָׁשִׁים וְשָׁלֹשָׁה. **ע ביד** בְּנֵי בְּגִי אֶלְפִים חֲמִשִּׁים וְשָׁלֹשָׁה. **ע בטו** בְּנֵי עֲדִין אַרְבַּע
 מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה. **ע בטז** בְּנֵי-אֶטֶר לִיחֻזְקִיָּה תִשְׁעִים וְשָׁמְנָה. **ע ביז**
 בְּנֵי בְּצִי שְׁלֹשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשָׁה. **ע ביח** בְּנֵי יוֹרָה מֵאָה וְשָׁנִים עֶשֶׂר.
ע ביט בְּנֵי חֲשֵׁם מֵאֲתִים עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשָׁה. **ע בכ** בְּנֵי גִבֹר תִּשְׁעִים וְחֲמִשָּׁה.
ע בכא בְּנֵי בֵית-לָחֶם מֵאָה עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשָׁה. **ע בכב** אֲנָשִׁי נִטְפָּה חֲמִשִּׁים
 וְשָׁלֹשָׁה. **ע בכג** אֲנָשִׁי עֲנַתוֹת מֵאָה עֶשְׂרִים וְשָׁמְנָה. **ע בכד** בְּנֵי עֲזֻמּוֹת אַרְבָּעִים
 וְשָׁנִים. **ע בכה** בְּנֵי קֶרֶת עָרִים כְּפִירָה וּבִאֲרוֹת שֶׁבַע מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וְשָׁלֹשָׁה.
ע בכז בְּנֵי הָרָמָה וְגִבֵּעַ שֵׁשׁ מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְאַחַד. **ע בכז** אֲנָשִׁי מִכְּמָס מֵאָה
 עֶשְׂרִים וְשָׁנִים. **ע בכח** אֲנָשִׁי בֵית-אֵל וְהָעִי מֵאֲתִים עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשָׁה. **ע בכט**
 בְּנֵי נָבוֹ חֲמִשִּׁים וְשָׁנִים. **ע בל** בְּנֵי מִגְבִּישׁ מֵאָה חֲמִשִּׁים וְשָׁלֹשָׁה. **ע בלא** בְּנֵי
 עֵילָם אַחֲרָאֶלְף מֵאֲתִים חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה. **ע בלב** בְּנֵי חָרֶם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 וְעֶשְׂרִים. **ע בלג** בְּנֵי-לֹד חֲדִיד וְאוֹנוֹ שֶׁבַע מֵאוֹת עֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה. **ע בלד** בְּנֵי
 יֶרֶחוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה. **ע בלה** בְּנֵי סִנְאָה שְׁלֹשֶׁת אֶלְפִים וְשֵׁשׁ
 מֵאוֹת וְשָׁלֹשִׁים. **ע בלו** הַכֹּהֲנִים: בְּנֵי יִדְעִיָּה לְבֵית יֵשׁוּעַ תִּשְׁעַ מֵאוֹת שֶׁבַעִים
 וְשָׁלֹשָׁה. **ע בלז** בְּנֵי אֶמֶר אֶלְף חֲמִשִּׁים וְשָׁנִים. **ע בלח** בְּנֵי פִשְׁחוּרָאֶלְף
 מֵאֲתִים אַרְבָּעִים וְשֶׁבַעִה. **ע בלט** בְּנֵי חָרֶם אֶלְף וְשֶׁבַעִה עֶשֶׂר. **ע במ** הַלְוִיִּם:
 בְּנֵי-יֵשׁוּעַ וְקִדְמִיָּאל לְבִנֵי הוֹדִיָּה שֶׁבַעִים וְאַרְבָּעָה. **ע במא** הַמְּשֻׁרָּרִים בְּנֵי אֶסָּף
 מֵאָה עֶשְׂרִים וְשָׁמְנָה.

ע במב בְּנֵי הַשְּׁעָרִים בְּנֵי-שְׁלֹמִים בְּנֵי-אֶטֶר בְּנֵי-טַלְמֹן בְּנֵי-עֶקוֹב בְּנֵי חֲטִיטָא בְּנֵי
 שְׁבִיהֶכֶל מֵאָה שְׁלֹשִׁים וְתִשְׁעָה.

ע במג הַנְּתִינִים: בְּנֵי-צִיחָא בְּנֵי-חֲשׁוּפָא בְּנֵי

טַבְּעוֹת. **ע במד** בְּנֵי-קֶרֶס בְּנֵי-סִיעָהָא בְּנֵי

פִּדּוֹן. **ע במה** בְּנֵי-לִבְנָה בְּנֵי-חֲגָבָה בְּנֵי

עֶקוֹב. **ע במו** בְּנֵי-חֲגָב בְּנֵי-שִׁמְלִי (שְׁלָמִי) בְּנֵי

חֲנָן. **ע במז** בְּנֵי-גִדֵּל בְּנֵי-גַחַר בְּנֵי

רֶאִיָּה. **ע במח** בְּנֵי-רָצִין בְּנֵי-נִקּוּדָא בְּנֵי

גָּזִים. **ע במט** בְּנֵי-עֲזָא בְּנֵי-פָסַח בְּנֵי

בְּסִי. **ע** **בֵּן** בְּנֵי-אֶסְנָה בְּנֵי-מַעֲוִינִים בְּנֵי
נַפִּיסִים (נְפוּסִים). **ע** **בִּנְא** בְּנֵי-בִקְבוּק בְּנֵי-חֲקוּפָא בְּנֵי
חֲרָחוּר. **ע** **בִּנְב** בְּנֵי-בְצָלוֹת בְּנֵי-מַחֲיָדָא בְּנֵי
חֲרָשָׁא. **ע** **בִּנְג** בְּנֵי-בִרְקוּס בְּנֵי-סִיסְרָא בְּנֵי
תַּמַּח. **ע** **בִּנְד** בְּנֵי נְצִיחַ בְּנֵי חֲטִיפָא. **ע** **בִּנְה** בְּנֵי
עַבְדֵי שְׁלֹמֹה: בְּנֵי-סִטִי בְּנֵי-הַסִּפְרָת בְּנֵי
פְּרוּדָא. **ע** **בִּנו** בְּנֵי-יַעֲלָה בְּנֵי-דִרְקוֹן בְּנֵי
גִדְל. **ע** **בִּנוז** בְּנֵי שְׁפִטָּה בְּנֵי-חֲטִיל בְּנֵי
פִּכְרֵת הַצְּבִיִּים בְּנֵי אָמִי. **ע** **בִּנח** כָּל-הַנְּתִינִיּוֹת בְּנֵי עַבְדֵי שְׁלֹמֹה: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
תַּשְׁעִים וּשְׁנָיִם.

ע **בִּנט** וְאַלְהָה הָעֲלִים מִתַּל מֶלֶח תַּל חֲרָשָׁא כְּרוּב אֲדֹן אֲמַר וְלֹא יָכֹלוּ לְהַגִּיד
בֵּית-אֲבוֹתָם וְזֶרַעָם אִם מִיִּשְׂרָאֵל הֵם. **ע** **בִּס** בְּנֵי-דָלְיָה בְּנֵי-טוֹבְיָה בְּנֵי
נִקְוֹדָא שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמִשִּׁים וּשְׁנָיִם.
ע **בִּסא** וּמִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים בְּנֵי חֲבִיָּה בְּנֵי הַקּוֹץ: בְּנֵי בְרִזְלִי אֲשֶׁר לָקַח מִבְּנוֹת בְּרִזְלִי
הַגִּלְעָדִי אִשָּׁה וַיִּקְרָא עַל-שְׁמָם. **ע** **בִּסב** אֵלֶּה בִּקְשׁוֹ כְּתָבָם הַמִּתְנַחֲשִׁים וְלֹא
נִמְצְאוּ וַיִּגְאֲלוּ מִן-הַכֹּהֲנָה. **ע** **בִּסג** וַיֹּאמֶר הַתַּרְשֵׁתָא לָהֶם אֲשֶׁר לֹא-יֵאָכְלוּ
מִקֶּדֶשׁ הַקִּדְשִׁים עַד עֹמֵד כֹּהֵן לְאוּרִים וּלְתַמִּים. **ע** **בִּסד** כָּל-הַקֹּהֵל כְּאַחַד אַרְבַּע
רְבּוּא אֲלָפִים שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת שָׁשִׁים. **ע** **בִּסה** מִלְּבַד עַבְדֵיהֶם וְאַמְהֻתֵיהֶם
אֵלֶּה שִׁבְעַת אֲלָפִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה וְלָהֶם מְשָׁרָרִים וּמְשָׁרְרוֹת
מֵאֲתָיִם. **ע** **בִּסו** סוּסֵיהֶם שִׁבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה פְּרָדֵיהֶם מֵאֲתָיִם אַרְבָּעִים
וְחֲמִשָּׁה. **ע** **בִּסז** גְּמֻלֵיהֶם אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשָּׁה חֲמֹרִים שִׁשָּׁת אֲלָפִים
שִׁבַּע מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים.

ע **בִּסח** וּמִרְאֲשֵׁי הָאֲבוֹת בְּבוֹאָם לְבֵית יְהוָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם הִתְנַדְּבוּ לְבֵית
הָאֱלֹהִים לְהַעֲמִידוֹ עַל-מְכוּנּוֹ. **ע** **בִּסט** כָּכֶחֱם נָתְנוּ לְאוֹצֵר הַמֶּלֶאכָה זָהָב
דָּרָכְמוֹנִים שֵׁשׁ-רִבְאוֹת וְאַלְף וְכֶסֶף מָנִים חֲמִשָּׁת אֲלָפִים וְכֶתֶנֶת כֹּהֲנִים מֵאָה.
ע **בע** וַיָּשְׁבוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וּמִן-הָעָם וְהַמְּשָׁרָרִים וְהַשּׁוֹעֲרִים
וְהַנְּתִינִיּוֹת בְּעָרֵיהֶם וְכָל-יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם. **ע** **גא** וַיָּגַע הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּעָרִים וַיֹּאסְפוּ הָעָם כָּאִישׁ אֶחָד אֶל-יְרוּשָׁלַם.
ע **גב** וַיָּקָם יֵשׁוּעַ בֶּן-יֹצְדָק וְאַחִיו הַכֹּהֲנִים וְזַרְבָּבֶל בֶּן-שָׂאֲלֻתִיאל וְאַחִיו וַיָּבִנוּ
אֶת-מִזְבֵּחַ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְהַעֲלוֹת עָלָיו עֹלוֹת כַּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
אִישׁ-הָאֱלֹהִים. **ע** **גג** וַיָּכִינוּ הַמִּזְבֵּחַ עַל-מְכוּנָתוֹ כִּי בָאִימָה עָלֵיהֶם מֵעַמִּי

הָאֲרָצוֹת וַיַּעַל (וַיַּעֲלוּ) עָלָיו עֲלוֹת לַיהוָה עֲלוֹת לְבָקֶר וְלַעֲרֹב. **ע גז** וַיַּעֲשׂוּ אֶת-חַג
הַסִּכּוֹת כַּכְּתוּב וְעֹלֹת יוֹם בַּיּוֹם בְּמִסְפָּר כְּמִשְׁפֵּט דְּבַר-יוֹם בַּיּוֹם. **ע גה**
וְאַחֲרֵי-כֵן עֹלֹת תַּמִּיד וְלֶחֱדָשִׁים וְלִכְלֹל-מוֹעֲדֵי יְהוָה הַמִּקְדָּשִׁים וְלִכְלֹל מִתְנַדֵּב
נִדְבָה לַיהוָה. **ע גו** מִיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הֵחֱלוּ לְהַעֲלוֹת עֲלוֹת לַיהוָה וְהֵיכֵל
יְהוָה לֹא יָסַד. **ע גז** וַיִּתְּנוּ-כֶּסֶף לַחֲצָבִים וְלַחֲרָשִׁים וּמֵאָכֶל וּמִשְׁתָּה וְשִׁמֹן
לְצַדִּיקִים וְלַצָּרִים לְהַבִּיאַ עֲצֵי אֲרָזִים מִן-הַלְבָּנוֹן אֶל-יָם יָפוֹא כְּרִשְׁיוֹן כּוֹרֶשׁ
מֶלֶךְ-פָּרַס עֲלֵיהֶם.

ע גח וּבִשְׁנֵה הַשָּׁנִית לְבֹאֵם אֶל-בֵּית הָאֱלֹהִים לִירוּשָׁלַם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי הֵחֱלוּ
זָרְבֵּבֶל בֶּן-שָׂאֲלֻתִיאל וַיִּשְׁוֹעַ בֶּן-יוֹצָדָק וַשָּׂאֵר אַחִיהֶם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם
וְכָל-הַבָּאִים מֵהַשְּׁבִי יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲמִידוּ אֶת-הַלְוִיִּם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה
לְנַצַּח עַל-מְלָאכֶת בֵּית-יְהוָה.

ע גט וַיַּעֲמֵד יִשׁוּעַ בֶּנִּי וְאַחִיו קַדְמִיאל וּבְנָיו בְּנֵי-יְהוּדָה כְּאֶחָד לְנַצַּח עַל-עֲשֵׂה
הַמְּלָאכָה בְּבֵית הָאֱלֹהִים: בְּנֵי חֲנָנִיד בְּנֵיהֶם וְאַחִיהֶם הַלְוִיִּם. **ע גי** וַיִּסְדּוּ
הַבָּנִים אֶת-הֵיכֵל יְהוָה וַיַּעֲמִידוּ הַכֹּהֲנִים מְלַבָּשִׁים בַּחֲצֹצְרוֹת וְהַלְוִיִּם בְּנֵי-אַסָּף
בְּמִצְלָתִים לְהַלֵּל אֶת-יְהוָה עַל-יְדֵי דָוִיד מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל. **ע גיא** וַיַּעֲנוּ בְּהַלֵּל
וּבְהוֹדֹת לַיהוָה כִּי טוֹב־כִּי-לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל וְכָל-הָעָם הֲרִיעּוּ תְרוּעָה
גְּדוֹלָה בְּהַלֵּל לַיהוָה עַל הוֹסֵד בֵּית-יְהוָה.

ע גיב וְרַבִּים מֵהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת הַזִּקְנִים אֲשֶׁר רָאוּ אֶת-הַבַּיִת
הָרִאשׁוֹן בִּיְסֻדּוֹזָה הַבַּיִת בְּעֵינֵיהֶם בָּכִים בְּקוֹל גָּדוֹל וְרַבִּים בְּתְרוּעָה בְּשִׁמְחָה
לְהָרִים קוֹל. **ע גיג** וְאִין הָעָם מְפִירִים קוֹל תְּרוּעַת הַשִּׁמְחָה לְקוֹל בְּכִי הָעָם: כִּי
הָעָם מְרִיעִים תְּרוּעָה גְּדוֹלָה וְהַקוֹל נִשְׁמַע עַד-לִמְרָחוֹק.

ע גד וַיִּשְׁמְעוּ צָרִי יְהוּדָה וּבְנֵימָן: כִּי-בְנֵי הַגּוֹלָה בּוֹנִים הֵיכֵל לַיהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל. **ע גב** וַיָּגִשׁוּ אֶל-זָרְבָבֶל וְאֶל-רָאשֵׁי הָאָבוֹת וַיֹּאמְרוּ לָהֶם נְבִנָה עִמָּכֶם כִּי
כָכֶם נִדְרוּשׁ לְאֱלֹהֵיכֶם וְלֹא (וְלוֹ) אֲנַחְנוּ זִבְחִים מִיָּמֵי אֶסֶר חֲדָן מֶלֶךְ אַשּׁוּר
הַמַּעֲלָה אֶתְנוּ פֹה. **ע גג** וַיֹּאמֶר לָהֶם זָרְבָבֶל וַיִּשְׁוֹעַ וַשָּׂאֵר רָאשֵׁי הָאָבוֹת
לְיִשְׂרָאֵל לֵאמֹר לָכֶם וְלָנוּ לְבָנוֹת בֵּית לְאֱלֹהֵינוּ: כִּי אֲנַחְנוּ יָחַד נְבִנָה לַיהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּנוּ הַמֶּלֶךְ כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ-פָּרַס. **ע גד** וַיְהִי עִם-הָאֲרָצִמְרָפִים יְדֵי
עִם-יְהוּדָה וּמְבַלְהִים (וּמְבַהֲלִים) אוֹתָם לְבָנוֹת. **ע גה** וְסִכָּרִים עֲלֵיהֶם יוֹעֲצִים
לְהַפֵּר עֲצָתָם כָּל-יָמֵי כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס וְעַד-מַלְכוּת דָּרְיוֹשׁ מֶלֶךְ-פָּרַס. **ע גו**
וּבְמַלְכוּת אַחֲשֹׁרוּשׁ בְּתַחֲלַת מַלְכוּתוֹ כָּתְבוּ שְׁטָנָה עַל-יֹשְׁבֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם.

ע דז ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו
 על-ארתחששתא מלך פרס וכתב הנשותן כתוב ארמית ומתרגם ארמית.
ע דח רחום בעל-טעם ושמישי ספרא כתבו אגרה חדה
 על-ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא. **ע דט** אדין רחום בעל-טעם ושמישי
 ספרא ושאר כנותהון דיניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכוי (ארפויא)
 בבליא שושנכיא דהוא (דהיא) עלמא. **ע די** ושאר אמאי די הגלי אסנפר רבא
 ויקירא והותב המו בקריה די שמריו ושאר עבר-נהרה וכענת. **ע דיא** דנה
 פרשגן אגרתא די שלחו עלוהי על-ארתחששתא מלכא עבדיך (עבדך) אנש
 עבר-נהרה וכענת.
ע דיב ידיע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן-לותך עלינא אתו לירושלם
 קריתא מרדתא ובאישתא בגין ושורי אשכללו (ושוריא שכללו) ואשיא יחיטו.
ע דיג כען ידיע להוא למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריא
 ישתכללון מנדה-בלו והלך לא ינתנון ואפתם מלכים תהנזק. **ע דיד** כען
 כל-קבל די-מלח היכלא מלחנא וערות מלכא לא אריך-לנא למחנא
 על-דנה שלחנא והודענא למלכא. **ע דטו** די יבקר בספר-דכרניא די אבהתך
 ותהשפח בספר דכרניא ותנדע די קריתא דך קריא מרדא ומהנזקת מלכין
 ומדנן ואשתדור עבדין בגוה מן-יומת עלמא על-דנה קריתא דך החרבת.
ע דטז מהודעין אנחנה למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון:
 לקבל דנה חלק בעבר נהרא לא איתי לך.
ע דיז פתגמא שלח מלכא על-רחום בעל-טעם ושמישי ספרא ושאר כנותהון
 די יתבין בשמריו ושאר עבר-נהרה שלם וכעת.
ע דיח נשתונא די שלחתון עלינא מפרש קרי קדמי. **ע דיט** ומני שים טעם
 ובקרו והשפחו די קריתא דך מן-יומת עלמא על-מלכין מתנשא ומרד
 ואשתדור מתעבד-בה. **ע דכ** ומלכין תקיפין הוו על-ירושלם ושלטיין בכל
 עבר נהרה ומדה בלו והלך מתיהב להון. **ע דכא** כען שימו טעם לבטלא
 גבריא אלך וקריתא דך לא תתבנא עד-מני טעמא יתשם. **ע דכב** וזהירין הוו
 שלו למעבד על-דנה למה ישגא חבלא להנזקת מלכין.
ע דכג אדין מן-די פרשגן נשתונא די ארתחששתא מלכא קרי קדם-רחום
 ושמישי ספרא וכנותהון אלו בבהילו לירושלם על-יהודיא ובטלו המו באדרע
 וחיל.

ע זכד באדין בטלת עבדת בית-אלהא די בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך-פרס.

ע הא והתנבי חגי נביאה וזכריה בר-עדוא נביאיא על-יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עליהון.

ע הב באדין קמו זרבבל בר-שאליאל וישוע בר-יוצדק ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון נביאיא די-אלהא מסעדין להון.

ע הג בה-זמנא אתה עליהון תתני פחת עבר-נהרה ושתר בוזניוכנותהון וכן אמרין להסמן-שם לכם טעם ביתא דנה לבנא ואשרנא דנה לשכללה.

ע הד אדין כנמא אמרנא להם: מן-אנון שמחת גבריא די-דנה בנינא בנין.

ע הה ועין אלההם הות על-שבי יהודיא ולא-בטלו המו עד-טעמא לדריוש יהד ואדין יתיבון נשתונא על-דנה.

ע הו פרשגן אגרתא די-שלח תתני פחת עבר-נהרה ושתר בוזני וכנותה אפרסכיא די בעבר נהרה על-דריוש מלכא. **ע הו** פתגמא שלחו עלוהי וכדנה כתיב בגוה לדריוש מלכא שלמא כלא.

ע הח ידיע להוא למלכא די-אזלנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע מתשם בכתליא ועבדתא דך אספרנא מתעבדא ומצלח ביניהם.

ע הט אדין שאלנא לשביא אלך כנמא אמרנא להם: מן-שם לכם טעם ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה. **ע הי** ואף שמחתהם שאלנא להם להודעותך די נכתב שם-גבריא די בראשיהם.

ע היא וכנמא פתגמא התיבונא לממר: אנחנא המו עבדוהי די-אלה שמיא וארעא ובנין ביתא די-הוא בנה מסדמת דנה שנין שגיאן ומלך לישראל רב בנהי ושכללה. **ע היב** להן מן-די הרגזו אבהתנא לאלה שמיאיהב המו ביד נבוכדנצר מלך-בבל כסדיא (כסדאה) וביתה דנה סתרה ועמה הגלי לבבל.

ע היג ברם בשנת חדה לכורש מלכא די בבלכורש מלכא שם טעם בית-אלהא דנה לבנא. **ע היד** ואף מאנא די-בית-אלהא די דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן-היכלא די בירושלם והיכל המו להיכלא די בבלהנפק המו כורש מלכא מן-היכלא די בבל ויהיבו לששבצר שמה די פחה שמה. **ע הטו** ואמר-להאלה (אל) מאנא שא אזל אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא על-אתרה.

ע הטז אָדִין שְׁשַׁבֵּצַר דִּךְ אַתָּא יְהִיב אַשְׁמָא דִּי-בֵּית אֱלֹהֵא דִּי בִירוּשָׁלַם וּמִן-אָדִין וְעַד-כָּעַן מִתְבָּנֵא וְלֹא שְׁלָם. **ע הִיז** וְכַעַן הֵן עַל-מַלְכָּא טָב יִתְבָּקֵר בְּבֵית גִּנְזִיא דִּי-מַלְכָּא תַמָּה דִּי בְּבָבֶל הֵן אִיתִי דִּי-מִן-כּוֹרֶשׁ מַלְכָּא שִׁים טַעַם לְמַבְנֵא בֵּית-אֱלֹהֵא דִּךְ בִּירוּשָׁלַם וְרַעוּת מַלְכָּא עַל-דָּנָה יִשְׁלַח עֲלֵינָא.

ע וא בְּאִדִּין דְּרִינֹשׁ מַלְכָּא שָׁם טַעַם וּבִקְרוּי בְּבֵית סַפְרִיא דִּי גִנְזִיא מִהַחֲתִין תַּמָּה בְּבָבֶל. **ע וב** וְהִשְׁתַּכַּח בְּאַחֲמַתָּא בְּבִירְתָּא דִּי בְּמַדִּי מְדִינַתָּא מְגַלְהָ חֲדָה וְכֵן-כְּתִיב בְּגוֹה דְּכְרוּנָה.

ע וג בְּשִׁנַּת חֲדָה לְכוֹרֶשׁ מַלְכָּא כּוֹרֶשׁ מַלְכָּא שָׁם טַעַם בֵּית-אֱלֹהֵא בִירוּשָׁלַם בִּיתָא יִתְבָּנֵא אַתֵּר דִּי-דְּבַחִין דְּבַחִין וְאַשׁוּהִי מְסוּבָּלִין רוּמָה אַמִּין שְׁתִּין פְּתִיחָה אַמִּין שְׁתִּין. **ע וד** נִדְּבָכִין דִּי-אַבּוֹן גָּלַל תִּלְתָּא וְנִדְּבָךְ דִּי-אַעַּ חֲדַת וְנִפְקַתָּא מִן-בֵּית מַלְכָּא תַתִּיָּהּ. **ע וה** וְאַף מְאִי בֵּית-אֱלֹהֵא דִּי דְּהִבָּה וְכִסְפָּא דִּי נְבוּכַדְנֶצַּר הִנְפִּיק מִן-הִיכְלָא דִּי-בִירוּשָׁלַם וְהִיבַל לְבַבְלִיָּה תִיבּוֹן וִיהֵךְ לְהִיכְלָא דִּי-בִירוּשָׁלַם לְאַתְרָה וְתַחַת בְּבֵית אֱלֹהֵא.

ע וו כָּעַן תַּתְּנִי פִּחַת עֶבֶר-נְהֵרָה שְׁתֵּר בּוּזְנִי וּכְנוּתָהוֹן אֶפְרַסְכִּיא דִּי בַעֲבָר נְהֵרָה רַחֲחִיקִין הוּוּ מִן-תַּמָּה. **ע וז** שְׁבִקוּ לַעֲבִידַת בֵּית-אֱלֹהֵא דִּךְ פִּחַת יְהוּדִיא וּלְשָׁבִי יְהוּדִיא בֵּית-אֱלֹהֵא דִּךְ יִבְנוּן עַל-אַתְרָה. **ע וח** וּמְנִי שִׁים טַעַם לְמָא דִּי-תַעֲבִדוּן עִם-שָׁבִי יְהוּדִיא אַלְךְ לְמַבְנֵא בֵּית-אֱלֹהֵא דִּךְ וּמִנְכְּסֵי מַלְכָּא דִּי מִדַּת עֶבֶר נְהֵרָה אֶסְפְּרָנָא נִפְקַתָּא תַהוּא מִתִּיָּהּבָא לְגַבְרִיא אַלְךְ דִּי-לֹא לְבַטְלָא. **ע וט** וּמָה חֲשָׁחוֹן וּבְנֵי תוֹרִין וְדַכְרִין וְאַמְרִין לַעֲלוֹן לְאַלָּה שְׁמִיא חֲנֻטִין מֶלֶךְ חֲמַר וּמִשַּׁח כְּמֵאמֶר כְּהִנֵּיא דִּי-בִירוּשָׁלַם לַהוּא מִתִּיָּהּבָא לְהֵם יוֹם בְּיוֹם-דִּי-לֹא שָׁלוֹ. **ע וי** דִּי-לַהוּן מִהַקְרָבִין נִיחוּחִין לְאַלָּה שְׁמִיא וּמִצְלִין לְחַיִּי מַלְכָּא וּבְנוּהִי. **ע ויא** וּמְנִי שִׁים טַעַם דִּי כָּל-אַנָּשׁ דִּי יְהִשָּׁנָא פִּתְגָמָא דָּנָה יִתְנַסַּח אַעַם מִן-בֵּיתָהּ וְזִקִּיף יִתְמַחָא עֲלֵהִי וּבִיתָהּ נָלוּ וְיַתְעַבֵּד עַל-דָּנָה. **ע ויב** וְאַלְהָא דִּי שָׁכֵן שְׁמָהּ תַמָּה יִמְגַר כָּל-מֶלֶךְ וְעַם דִּי יִשְׁלַח יָדָהּ לְהִשָּׁנָה לְחַבְלָהּ בֵּית-אֱלֹהֵא דִּךְ בִּירוּשָׁלַם אָנָּה דְּרִינֹשׁ שְׁמַת טַעַם אֶסְפְּרָנָא יִתְעַבֵּד.

ע ויג אָדִין תַּתְּנִי פִּחַת עֶבֶר-נְהֵרָה שְׁתֵּר בּוּזְנִי וּכְנוּתָהוֹן: לְקַבֵּל דִּי-שְׁלַח דְּרִינֹשׁ מַלְכָּא כְּנֵמָא אֶסְפְּרָנָא עֲבָדוּ. **ע ויד** וְשָׁבִי יְהוּדִיא בְּנִין וּמִצְלָחִין בְּנְבוּאָת חַגִּי נְבִיאָה וְזִכְרִיָּה בֶר-עֲדוּא וּבְנוּ וְשַׁכְּלָלוּ מִן-טַעַם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּמִטַּעַם כּוֹרֶשׁ וְדְרִינֹשׁ וְאַרְתַּחְשַׁשְׁתָּא מֶלֶךְ פָּרַס. **ע וטו** וְשִׁיחִיא בֵּיתָהּ דָּנָה עַד יוֹם תִּלְתָּה לִירַח אֲדָר דִּי-הִיא שְׁנַת-שֵׁת לְמַלְכוּת דְּרִינֹשׁ מַלְכָּא.

ע וטז וַעֲבַדוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל כְּהִנְיָא וְלִנְיָא וּשְׁאָר בְּנֵי-גִלּוּתָא חֲנֻכַּת בֵּית-אֱלֹהָא
דְּנִהֲבַחְדָּוָה. **ע ויז** וְהִקְרְבוּ לַחֲנֻכַּת בֵּית-אֱלֹהָא דְּנָה וְתוֹרִין מָאָה דְּכָרִין מֵאֲתָן
אַמְרִין אַרְבַּע מָאָה וּצְפִירֵי עֲזִין לַחֲטִיא (לַחֲטָאָה) עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל
תָּרִי-עֲשִׂרְלָמָנָן שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל. **ע ויח** וְהִקִּימוּ כְּהִנְיָא בְּפִלְגֻתְהוֹן וְלִנְיָא
בְּמַחְלָקְתְּהוֹן עַל-עֲבִידַת אֱלֹהָא דִּי בִירוּשָׁלַם: כִּכְתָּב סֵפֶר מֹשֶׁה.
ע ויט וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-הַגּוֹלָה אֶת-הַפֶּסַח בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן. **ע וכ** כִּי
הִטְהֵרוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם כָּאֶחָד כָּלֶם טְהוֹרִים וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח לְכָל-בְּנֵי הַגּוֹלָה
וְלֶאֱחִיהֶם הַכֹּהֲנִים וְלָהֶם. **ע וכא** וַיֹּאכְלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הַשָּׂבִים מִהַגּוֹלָה וְכָל
הַנִּבְדָּל מִטַּמְאָת גּוֹי-הָאָרֶץ אֲלֵהֶם לְדָרֵשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **ע וכב** וַיַּעֲשׂוּ
חֹג-מִצּוֹת שִׁבְעַת יָמִים בְּשִׁמְחָה: כִּי שִׁמְחָם יְהוָה וְהִסֵּב לֵב מֶלֶךְ-אֲשׁוּר
עֲלֵיהֶם לַחֲזֹק יָדֵיהֶם בְּמִלְאֶכֶת בֵּית-הָאֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
ע זא וְאַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּמַלְכוּת אֲרִתַּחְשִׁסְתָּא מֶלֶךְ-פָּרְסֵעֲזָרָא בֶן-שָׂרְיָה
בֶן-עֲזָרְיָה בֶן-חִלְקִיָה. **ע זב** בֶן-שְׁלוֹם בֶן-צְדוֹק בֶן-אַחִיטוֹב. **ע זג** בֶן-אַמְרִיָה
בֶן-עֲזָרְיָה בֶן-מְרִיּוֹת. **ע זד** בֶן-זֶרְחִיָה בֶן-עֲזִי בֶן-בְּקִי. **ע זה** בֶן-אַבִּישׁוּעַ
בֶן-פִּינְחָס בֶן-אַלְעָזָר בֶן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הָרִאשׁ. **ע זו** הוּא עֲזָרָא עָלָה מִבְּבֶל
וְהוּא-סֵפֶר מָהִיר בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר-נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן-לוֹ הַמֶּלֶךְ
כִּיד-יְהוָה אֱלֹהָיו עָלָיו כָּל בְּקִשְׁתּוֹ.
ע זז וַיַּעֲלוּ מִבְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהַמְשֻׁרְרִים וְהַשְׁעָרִים
וְהַנְּתִינִיִּם אֶל-יְרוּשָׁלַם: בְּשָׁנַת-שִׁבְעָה לְאַרְתַּחְשִׁסְתָּא הַמֶּלֶךְ. **ע זח** וַיָּבֹא יְרוּשָׁלַם
בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי: הִיא שְׁנַת הַשְּׁבִיעִית לַמֶּלֶךְ. **ע זט** כִּי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
הָרִאשׁוֹן הוּא יָסַד הַמַּעֲלָה מִבְּבֶל וּבְאַחַד לַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בָּא אֶל-יְרוּשָׁלַם
כִּיד-אֱלֹהָיו הַטּוֹבָה עָלָיו. **ע זי** כִּי עֲזָרָא הָכִין לָבֹב לְדָרֵשׁ אֶת-תּוֹרַת יְהוָה
וּלְעֲשׂוֹת וּלְלַמֵּד בְּיִשְׂרָאֵל חֹק וּמִשְׁפָּט.
ע זיא וְזֶה פֶּרֶשְׁגֹן הַנִּשְׁתַּנּוֹן אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ אֲרִתַּחְשִׁסְתָּא לְעֲזָרָא הַכֹּהֵן הַסֹּפֵר:
סֵפֶר דְּבָרֵי מִצּוֹת-יְהוָה וְחֻקֵּי עַל-יִשְׂרָאֵל.
ע זיב אֲרִתַּחְשִׁסְתָּא מֶלֶךְ מַלְכָּא: לְעֲזָרָא כְּהֵנָּא סֵפֶר דִּתָּא דִּי-אֱלֹהֵי שְׁמִיָּא
גְּמִירוּכְעָנָת. **ע זיג** מִנִּי שִׁים טַעַם דִּי כָל-מִתְנַדָּב בְּמַלְכוּתֵי מִן-עַמָּא יִשְׂרָאֵל
וְכִהְנוּהִי וְלִנְיָא לְמַהֲדָּ לִירוּשָׁלַם עִמָּךְ יְהָד. **ע זיד** כָּל-קָבֵל דִּי מִן-קָדָם מַלְכָּא
וְשִׁבְעַת יַעֲטָהִי שְׁלִיחַ לְבִקְרָה עַל-יְהוּד וְלִירוּשָׁלַם בְּדַת אֱלֹהֶךְ דִּי בִידָךְ. **ע זטו**
וְלִהְיִבְלָה כֶּסֶף וְדִהְבֵּי-מַלְכָּא וַיַּעֲטוּהִי הַתְּנַדָּבוּ לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל דִּי בִירוּשָׁלַם
מִשְׁכָּנָה. **ע זטז** וְכָל כֶּסֶף וְדִהְבָּ דִּי תִהְשַׁכַּח בְּכָל מְדִינַת בְּבָלַעַם הַתְּנַדָּבוּת עַמָּא

וְכִהְנִיָּא מִתְנַדְבִּין לְבֵית אֱלֹהִים דִּי בִירוּשָׁלַם. **ע זיז** כָּל-קָבֵל דְּנָה אֶסְפְּרָנָא תִקְנָא בְּכִסְפָּא דְּנָה תוֹרִין דְּכָרִין אִמְרִין וּמִנְחָתָהוּן וְנִסְפִּיהוּן וּתְקַרְבַּהּ הַמוֹעֵל-מִדְּבַחָה דִּי בֵּית אֱלֹהִים דִּי בִירוּשָׁלַם. **ע זיח** וּמָה דִּי עֲלִיד (עֲלִיד) וְעַל-אֲחִיד (אֲחִיד) יֵיטֵב בְּשָׂאָר כְּסָפָא וְדִהֲבָה לְמַעַבְדַּ: כְּרַעוּת אֱלֹהִים תַּעֲבִדוּן. **ע זיט** וּמֵאֲנִיָּא דִּי-מִתִּיָּהֲבִין לָךְ לְפָלְחוֹן בֵּית אֱלֹהִים דִּי יְרוּשָׁלַם. **ע זכ** וּשְׂאָר חֲשֻׁחוֹת בֵּית אֱלֹהִים דִּי יָפֵל-לָךְ לְמִנְתּוֹתָתָן מִן-בֵּית גִּנְזֵי מַלְכָּא. **ע זכא** וּמִנִּי אָנָּה אֲרִתְחַשְׁסִתָּא מַלְכָּא שִׁים טַעַם לְכָל גִּזְבֵּרְיָא דִּי בַעֲבַר נְהָרָה: דִּי כָל-דִּי יִשְׁאַלְנָכוֹן עֲזָרָא כִּהְנָא סִפְרָא דְּתָא דִּי-אֱלֹהִים שְׂמִיָּא אֶסְפְּרָנָא יִתְעַבֵּד. **ע זכב** עַד-כְּסָף כְּכָרִין מָאָה וְעַד-חֲנֻטִּין כְּוָרִין מָאָה וְעַד-חֲמֵר בִּתְרִין מָאָה וְעַד-בִּתְרִין מִשְׁחָא מָאָה וּמִלַּח דִּי-לֹא כְּתָב. **ע זכג** כָּל-דִּי מִן-טַעַם אֱלֹהִים שְׂמִיָּא יִתְעַבֵּד אֲדָרְזָדָא לְבֵית אֱלֹהִים שְׂמִיָּא: דִּי-לָמָּה לְהוּא קֶצֶף עַל-מַלְכוּת מַלְכָּא וּבִנְוָהִי. **ע זכד** וּלְכֻם מְהוּדְעִין דִּי כָל-כִּהְנִיָּא וְלוּיָא זְמֵרְיָא תַרְעֵיָא נְתִינֵיָא וּפְלָחִי בֵּית אֱלֹהִים דְּנִהֲמַנְדָּה בְּלוּ וְהִלְךְ לֹא שְׁלִיט לְמַרְמָא עֲלֵיהֶם. **ע זכה** וְאַנְתָּ עֲזָרָא כְּחֻכְמַת אֱלֹהִים דִּי-בִידְךָ מִנִּי שְׁפָטִין וְדִינִין דִּי-לְהוּן דֹּאנִין (דִּינִין) לְכָל-עַמָּא דִּי בַעֲבַר נְהָרָה לְכָל-יָדְעֵי דְּתֵי אֱלֹהִים וְדִי לֹא יָדַע תְּהוּדְעוּן. **ע זכו** וְכָל-דִּי-לֹא לְהוּא עֲבֵד דְּתָא דִּי-אֱלֹהִים וְדְּתָא דִּי מַלְכָּא אֶסְפְּרָנָא דִּינָה לְהוּא מִתְעַבֵּד מִנָּה: הֵן לְמוֹת הֵן לְשִׁרְשׁוֹ (לְשִׁרְשִׁי) הֵן-לַעֲנֵשׁ נִכְסִין וְלֶאֱסוּרִין. **ע זכז** בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ אֲשֶׁר נָתַן כְּזֹאת בְּלִבְּהֶם לְפָאָר אֶת-בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם. **ע זכח** וְעַלִּי הִטָּה-חֲסֵד לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְיוֹעֲצִיו וְלְכָל-שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ: הַגְּבָרִים וְאֲנִי הַתְּחִזְקֵתִי כִּיד-יְהוָה אֱלֹהֵי עַלִּי וְאֶקְבְּצָה מִיִּשְׂרָאֵל רָאשִׁים לַעֲלוֹת עִמִּי.

ע חא וְאֵלֶּה רָאשֵׁי אֲבֹתֵיהֶם וְהַתִּיחָשׁ: הָעֲלִים עִמִּי בְּמַלְכוּת אֲרִתְחַשְׁסִתָּא הַמֶּלֶךְ מִבְּבֵל. **ע חב** מִבְּנֵי פִינְחָס גִּרְשָׁם מִבְּנֵי אִיתָמָר דְּנִיָּאל מִבְּנֵי דָוִיד חֲטוּשׁ. **ע חג** מִבְּנֵי שְׁכַנְיָה מִבְּנֵי פֶרַעֲשׁ זִכְרְיָה וְעַמּוֹ הַתִּיחָשׁ לְזִכְרִים מָאָה וְחֲמִשִּׁים. **ע חד** מִבְּנֵי פַחַת מוֹאָב אֱלִיהוֹעִינִי בֶן-זֶרְחִיָּה וְעַמּוֹ מְאֲתִים הַזִּכְרִים. **ע חה** מִבְּנֵי שְׁכַנְיָה בֶן-יַחֲזִיאֵל וְעַמּוֹ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת הַזִּכְרִים. **ע חו** וּמִבְּנֵי עֲדִין עֲבֵד בֶּן-יֹונָתָן וְעַמּוֹ חֲמִשִּׁים הַזִּכְרִים. **ע חז** וּמִבְּנֵי עֵילָם יִשְׁעִיָּה בֶן-עֲתַלְיָה וְעַמּוֹ שִׁבְעִים הַזִּכְרִים. **ע חח** וּמִבְּנֵי שְׁפָטִיָּה זְבִדְיָה בֶן-מִיכָאֵל וְעַמּוֹ שְׁמֹנִים הַזִּכְרִים. **ע חט** מִבְּנֵי יוֹאָב עֲבִדְיָה בֶן-יַחֲזִיאֵל וְעַמּוֹ מְאֲתִים וּשְׁמֹנֶה עָשָׂר הַזִּכְרִים. **ע חי** וּמִבְּנֵי שְׁלֹמִית בֶּן-יוֹסֵפִיָּה וְעַמּוֹ מָאָה וּשְׁשִׁים הַזִּכְרִים. **ע חיא** וּמִבְּנֵי בְבִי זִכְרְיָה בֶן-בְּבִי וְעַמּוֹ עָשָׂרִים וּשְׁמֹנֶה הַזִּכְרִים. **ע חיב** וּמִבְּנֵי עֲזָגָד

יוֹחֲנָן בֶּן-הֶקְטָן וְעִמּוֹ מֵאָה וְעֶשְׂרֵה הַזְּכָרִים. **ע ח**יג וּמִבְּנֵי אֲדֹנֵיקָם
 אַחֲרָנִים וְאַלֶּה שְׁמוֹתָם אֶלִּיפֶלֶט וְעִיָּאל וְשִׁמְעִיָּה וְעַמְּהֶם שְׁשִׁים הַזְּכָרִים.
ע חיד וּמִבְּנֵי בְּגוּי עוֹתִי וְזִבּוּד (וְזָכוּר) וְעִמּוֹ שִׁבְעִים הַזְּכָרִים.
ע חטו וְאַקְבָּצִים אֶל-הַנֶּהָר הַבָּא אֶל-אַהֲרָא וְנִחְנָה שָׁם יָמִים שְׁלֹשָׁה וְאַבִּינָה בָּעָם
 וּבִכְהָנִים וּמִבְּנֵי לְוִי לֹא-מִצָּאתִי שָׁם. **ע ח**טז וְאַשְׁלַחָה לְאַלְיָעָזָר לְאַרְיָאֵל
 לְשִׁמְעִיָּה וּלְאַלְנָתָן וּלְיָרִיב וּלְאַלְנָתָן וּלְנָתָן וּלְזַכְרְיָה וּלְמִשְׁלֵם רָאשִׁים וּלְיוֹזִירִיב
 וּלְאַלְנָתָן מִבִּינִים. **ע ח**יז וְאוּצָאָה (וְאַצְוָה) אוֹתָם עַל-אֲדוֹ הָרֹאשׁ בְּכֶסֶף־יָא
 הַמָּקוֹם וְאַשִּׁימָה בְּפִיהֶם דְּבָרִים לְדָבָר אֶל-אֲדוֹ אַחִיו הַנְּתוּנִים (הַנְּתִינִים)
 בְּכֶסֶף־יָא הַמָּקוֹם לְהַבִּיא-לָנוּ מִשְׁרָתִים לְבֵית אֱלֹהֵינוּ. **ע ח**יח וַיָּבִיאוּ לָנוּ
 כִּיד-אֱלֹהֵינוּ הַטּוֹבָה עָלֵינוּ אִישׁ שְׁכָל־מִבְּנֵי מַחֲלִי בֶן-לְוִי בֶן-יִשְׂרָאֵל וְשִׁרְבִיָּה וּבְנָיו
 וְאַחִיו שְׁמֹנֶה עָשָׂר. **ע ח**יט וְאֶת-חֲשִׁבְיָהוּ וְאֶת־יִשְׁעִיָּה מִבְּנֵי מֶרְרִי אַחִיו וּבְנֵיהֶם
 עָשָׂרִים.
ע חכ וּמֵן-הַנְּתִינִים שָׁנָתָן דָּוִיד וְהַשָּׂרִים לַעֲבֹדֶת הַלְוִיִּם נְתִינִים מֵאֵתִים וְעֶשְׂרִים:
 כָּל־ם נִקְּבוּ בְּשֵׁמוֹת. **ע ח**כא וְאַקְרָא שָׁם צוּם עַל-הַנֶּהָר אַהֲרָא לְהַתְעַנוֹת לִפְנֵי
 אֱלֹהֵינוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ דֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל לָנוּ וּלְטַפָּנוּ וּלְכָל-רְכוּשֵׁנוּ. **ע ח**כב כִּי בִשְׁתִּי
 לְשֹׁאֹל מִן-הַמֶּלֶךְ חֵיל וּפָרָשִׁים לְעֲזָרְנוּ מֵאוֹיֵב בְּדֶרֶךְ: כִּי-אַמְרָנוּ לְמֶלֶךְ לֵאמֹר
 יֵד-אֱלֹהֵינוּ עַל-כָּל-מִבְּקָשֵׁינוּ לְטוֹבָה וְעֲזָא וְאַפּוֹ עַל כָּל-עֲזָבֵינוּ. **ע ח**כג וְנִצּוּמָה
 וְנִבְקָשָׁה מֵאֱלֹהֵינוּ עַל-זֹאת וַיַּעֲתֵר לָנוּ. **ע ח**כד וְאַבְדִּילָה מִשְׁרֵי הַכְּהָנִים שְׁנִים
 עָשָׂר לְשִׁרְבִיָּה חֲשִׁבְיָה וְעַמְּהֶם מֵאַחִיהֶם עָשָׂרָה. **ע ח**כה וְאַשְׁקוּלָה (וְאַשְׁקָלָה)
 לָהֶם אֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הַזָּהָב וְאֶת-הַכֶּלִּים תְּרוּמַת בֵּית-אֱלֹהֵינוּ הַהִרְיָמוּ הַמֶּלֶךְ
 וַיַּעֲצִיו וְשָׂרָיו וְכָל-יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים. **ע ח**כו וְאַשְׁקָלָה עַל-יָדָם כֶּסֶף כְּכָרִים
 שֶׁשׁ-מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים וְכָל־כֶּסֶף מֵאָה לְכְּכָרִים זָהָב מֵאָה כֶּכֶר. **ע ח**כז וְכִפְרִי זָהָב
 עָשָׂרִים לְאַדְרָכָנִים אֶלְף וְכָלִי נַחֲשֶׁת מִזָּהָב טוֹבָה שְׁנַיִם חֲמוּדֹת כְּזָהָב. **ע ח**כח
 וְאַמְרָה אֲלֵהֶם אַתֶּם קִדָּשׁ לַיהוָה וְהַכֶּלִּים קִדָּשׁ וְהַכֶּסֶף וְהַזָּהָב נְדָבָה לַיהוָה
 אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם. **ע ח**כט שְׁקִדּוֹ וְשִׁמְרוֹ עַד-תִּשְׁקָלוּ לִפְנֵי שְׂרֵי הַכְּהָנִים וְהַלְוִיִּם
 וְשָׂרֵי-הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם: הַלְשָׁכוֹת בֵּית יְהוָה. **ע ח**ל וְקִבְלוּ הַכְּהָנִים
 וְהַלְוִיִּם מִשְׁקַל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וְהַכֶּלִּים לְהַבִּיא לִירוּשָׁלַם לְבֵית אֱלֹהֵינוּ.
ע חלא וְנִסְעָה מִנֶּהָר אַהֲרָא בְּשָׁנִים עָשָׂר לַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן לְלֶכֶת יְרוּשָׁלַם
 וַיֵּד-אֱלֹהֵינוּ הִיָּתָה עָלֵינוּ וַיַּצִּילֵנוּ מִכָּף אוֹיֵב וְאוֹרֵב עַל-הַדֶּרֶךְ. **ע ח**לב וַנְּבֹא
 יְרוּשָׁלַם וַנֵּשֶׁב שָׁם יָמִים שְׁלֹשָׁה. **ע ח**לג וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי נִשְׁקַל הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב
 וְהַכֶּלִּים בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ עַל יַד-מֶרְמוֹת בֶּן-אוּרְיָה הַכֹּהֵן וְעִמּוֹ אֶלְעָזָר בֶּן-פִּינְחָס

וְעַמָּהֶם יִזְבֹּד בֶּן-יִשׁוּעַ וְנוֹעֲדִיָּה בֶן-בְּנוֹי־הַלְוִיִּם. **ע חלד** בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקָל לְכָל וַיִּכְתֹּב כָּל-הַמִּשְׁקָל בְּעֵת הַהִיא.

ע חלה הַבָּאִים מִהַשְׁבִּי בְנֵי-הַגּוֹלָה הִקְרִיבוּ עֹלוֹת לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל פָּרִים שְׁנַיִם-עָשָׂר עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל אֵילִים תִּשְׁעִים וְשֵׁשָׁה כִּבְשִׂים שִׁבְעִים וְשִׁבְעָה צִפִּירֵי חֲטָאת שְׁנַיִם עָשָׂר: הַכֹּל עוֹלָה לַיהוָה.

ע חלו וַיִּתְּנוּ אֶת-דָּתֵי הַמִּלֻּךְ לְאַחַשְׁדָּרְפָּנִי הַמֶּלֶךְ וּפְחֻוֹת עֶבֶר הִנָּהָר וְנִשְׂאוֹ אֶת-הָעָם וְאֶת-בֵּית הָאֱלֹהִים.

ע טא וַיַּכְכֵּלוּ אֶלֶּה נִגְשׁוּ אֵלֵי הַשָּׂרִים לֵאמֹר לֹא-נִבְדְּלוּ הָעָם יִשְׂרָאֵל וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם מֵעַמִּי הָאֲרָצוֹת: כִּתְּעִבְתִּיהֶם לִפְנֵעָנִי הַחֲתִי הַפְּרָזִי הַיְּבוּסִי הָעַמֹּנִי הַמֵּאֲבִי הַמִּצְרִי וְהָאֱמֹרִי. **ע טב** כִּי-נִשְׂאוּ מִבְּנֵי־הָעָם וְלִבְנֵיהֶם וְהִתְעַרְבוּ זָרַע הִקְדֵּשׁ בְּעַמִּי הָאֲרָצוֹת וַיֵּד הַשָּׂרִים וְהַסֹּגְנִים הִיָּתָה בַּמַּעַל הַזֶּה רָאוּשׁוֹנָה.

ע טג וַיִּכְשְׁמְעִי אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה קָרַעְתִּי אֶת-בִּגְדֵי וּמַעֲלִי וְאַמְרָטָה מִשְׁעַר רֹאשִׁי וַיִּזְקְנִי וְאַשְׁבָּה מְשׁוּמִם. **ע טד** וְאֵלֵי יֹאסֵפוֹ כָּל חֵרֶד בְּדַבְּרֵי אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל עַל מַעַל הַגּוֹלָה וְאֲנִי יֹשֵׁב מְשׁוּמִם עַד לְמִנְחַת הָעָרֶב. **ע טה** וּבְמִנְחַת הָעָרֶב קָמַתִּי מִתַּעֲנִיתִי וּבִקְרָעֵי בִגְדֵי וּמַעֲלִי וְאַכְרָעָה עַל-בְּרָכִי וְאַפְרָשָׁה כַּפִּי אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי. **ע טו** וְאַמְרָה אֱלֹהֵי בִשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּילְהֶרִים אֱלֹהֵי פָנֵי אֱלִיָּה: כִּי עֲוֹנֵתִינוּ רָבוּ לַמַּעַלָּה רָאשׁ וְאַשְׁמַתְנוּ גְּדֻלָּה עַד לְשָׁמַיִם. **ע טז** מִיָּמֵי אֲבֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ בְּאַשְׁמָה גְּדֻלָּה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וּבְעֲוֹנֵתֵינוּ נִתְּנוּ אֲנַחְנוּ מְלָכֵינוּ כֹּהֲנֵינוּ בְּיַד מְלָכֵי הָאֲרָצוֹת בַּחֲרֹב בַּשָּׁבִי וּבַבִּזָּה וּבַבִּשְׁתַּת פָּנִים כֹּהֲנֵינוּ הַזֶּה. **ע טח** וְעַתָּה כְּמַעַט-רָגַע הִיָּתָה תַּחֲנוּנָה מֵאֵת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְהַשְׁאִיר לָנוּ פְּלִיטָה וְלִתֵּת-לָנוּ יִתְד בַּמָּקוֹם קִדְשׁוֹלְהָאִיר עֵינֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וּלְתַתֵּנוּ מַחִיָּה מַעַט בְּעַבְדָּתֵנוּ. **ע טט** כִּי-עַבְדִּים אֲנַחְנוּ וּבְעַבְדָּתֵנוּ לֹא עֲזָבָנוּ אֱלֹהֵינוּ וַיֵּט-עָלֵינוּ חֶסֶד לִפְנֵי מְלָכֵי פָרַס לִתֵּת-לָנוּ מַחִיָּה לְרוּמָם אֶת-בֵּית אֱלֹהֵינוּ וּלְהַעֲמִיד אֶת-חֲרֻבְתֵּנוּ וְלִתֵּת-לָנוּ גִּדֵּר בִּיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם.

ע טי וְעַתָּה מֵה-נֹאמַר אֱלֹהֵינוּ אַחֲרֵי-זֹאת: כִּי עֲזָבָנוּ מִצֻּרֵיךָ. **ע טיא** אֲשֶׁר צִוִּיתָ בְּיַד עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים לְרִשְׁתָּהּ אָרֶץ נָדָה הִיא בְּנִדַת עַמִּי הָאֲרָצוֹת: בְּתוֹעֲבֵתִיהֶם אֲשֶׁר מְלָאוּהָ מִפֶּה אֶל-פֶּה בְּטִמְאָתָם. **ע טיב** וְעַתָּה בְּנוֹתֶיכֶם אֶל-תִּתְּנוּ לִבְנֵיהֶם וּבְנֵיהֶם אֶל-תִּשְׂאוּ לִבְנֵיכֶם וְלֹא-תִדְרָשׁוּ שְׁלָמָם וְטוֹבָתָם עַד-עוֹלָם לְמַעַן תִּחַזְּקוּ וְאֶכְלֹתֶם אֶת-טוֹב הָאָרֶץ וְהוֹרִשְׁתֶּם לִבְנֵיכֶם עַד-עוֹלָם. **ע טיג** וְאַחֲרֵי כָּל-הַבָּא עָלֵינוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים וּבְאַשְׁמַתְנוּ הַגְּדֻלָּה: כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ חֲשַׁכְתָּ לְמַטָּה מַעֲוֹנֵנוּ וְנִתְּתָה לָנוּ פְּלִיטָה כְּזֹאת.

ע טיד הנָּשׁוּב לְהִפָּר מִצֹּתֶיךָ וּלְהִתְחַתֵּן בְּעַמִּי הַתְּעַבּוֹת הָאֵלֶּה: הֲלוֹא תִּאָּנֶּף-בָּנוּ עַד-כֹּלֵה לָאִין שְׁאֲרִית וּפְלִיטָה.

ע טטו יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל צָדִיק אֲתָהּכִי-נִשְׁאַרְנוּ פְּלִיטָה כְּהִיּוֹם הַזֶּה הֲנֵנוּ לִפְנֶיךָ בְּאַשְׁמֹתֵינוּ כִּי אִין לַעֲמוּד לִפְנֶיךָ עַל-זֹאת.

ע יא וּכְהִתְפַּלֵּל עֲזָרָא וּכְהִתְנַדְּתוּ בָכָה וּמִתְנַפֵּל לִפְנֵי בֵּית הָאֱלֹהִים: נִקְבְּצוּ אֱלֹיו מִיִּשְׂרָאֵל קָהֵל רַב-מְאֹד אַנְשִׁים וְנָשִׁים וְיִלְדִים כִּי-בָכוּ הָעָם הָרַבָּה-בָּכָה.

ע יב וַיַּעַן שְׂכֻנְיָה בֶן-יַחֲיָאֵל מִבְּנֵי עוֹלָם (עֵילָם) וַיֹּאמֶר לְעֲזָרָאֲנַחְנוּ מְעַלְנוּ בְּאֱלֹהֵינוּ וְנָשָׁב נָשִׁים נְכָרִיּוֹת מֵעַמִּי הָאָרֶץ וְעַתָּה יֵשׁ-מִקּוֹה לְיִשְׂרָאֵל עַל-זֹאת.

ע יג וְעַתָּה נִכְרַת-בְּרִית לְאֱלֹהֵינוּ לְהוֹצִיא כָּל-נָשִׁים וְהַנּוֹלָד מֵהֶם בְּעֶצֶת אֲדָנִי וְהַחֲרָדִים בְּמִצּוֹת אֱלֹהֵינוּ וְכִתּוּרָה יַעֲשֶׂה. **ע יד** קוּם כִּי-עֲלֶיךָ הִדְבֵּר וְאַנְחָנוּ עִמָּךְ: חֲזַק וַעֲשֵׂה.

ע יה וַיָּקָם עֲזָרָא וַיִּשְׁבַּע אֶת-שָׂרֵי הַכְּהֻנִּים הַלְוִיִּם וְכָל-יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת כַּדְּבַר הַזֶּהוַיִּשְׁבַּעוּ. **ע יו** וַיָּקָם עֲזָרָא מִלִּפְנֵי בֵּית הָאֱלֹהִים וַיֵּלֶךְ אֶל-לִשְׁכַּת יְהוֹחָנָן בֶּן-אֶלְיָשִׁיב וַיֵּלֶךְ שָׁם לֶחֶם לֹא-אָכַל וַיִּמָּס לֹא-שִׁתְּהִכִּי מִתְּאֵבֵל עַל-מַעַל הַגּוֹלָה. **ע יז** וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בִּיהוּדָה וִירוּשָׁלַם לְכָל בְּנֵי הַגּוֹלָהלְהִקְבֹּץ יְרוּשָׁלַם. **ע יח** וְכָל אֲשֶׁר לֹא-יָבֹא לְשִׁלְשֶׁת הַיָּמִים כְּעֶצֶת הַשָּׂרִים וְהַזְקֵנִים יִחָרֵם כָּל-רְכוּשׁוֹ וְהוּא יִבְדֵּל מִקָּהֵל הַגּוֹלָה.

ע יט וַיִּקְבְּצוּ כָּל-אַנְשֵׁי-יְהוּדָה וּבִנְיָמִן יְרוּשָׁלַם לְשִׁלְשֶׁת הַיָּמִים הוּא חֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִיבְעָשָׂרִים בַּחֹדֶשׁ וַיֵּשְׁבוּ כָּל-הָעָם בְּרוּחֹב בֵּית הָאֱלֹהִים מִרְעִידִים עַל-הַדְּבַר וּמִהַגְשָׁמִים.

ע יי וַיָּקָם עֲזָרָא הַכֹּהֵן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַתֶּם מְעַלְתֶּם וּתְשִׁיבוּ נָשִׁים נְכָרִיּוֹת לְהוֹסִיף עַל-אַשְׁמַת יִשְׂרָאֵל. **ע ייא** וְעַתָּה תִּנּוּ תוֹדָה לַיהוָה אֱלֹהֵי-אַבְתִּיכֶםוַעֲשׂוּ רְצוֹנוֹ וְהִבְדְּלוּ מֵעַמִּי הָאָרֶץ וּמִן-הַנָּשִׁים הַנְּכָרִיּוֹת. **ע ייב** וַיַּעֲנוּ כָּל-הַקָּהֵל וַיֹּאמְרוּ קוֹל גָּדוֹל: כֵּן כַּדְּבָרֶיךָ (כַּדְּבָרְךָ) עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת. **ע ייג** אָבֵל הָעָם רַב וְהָעֵת גִּשְׁמִים וְאִין כַּח לַעֲמוּד בַּחוּץ וְהַמְּלָאכָה לֹא-לְיוֹם אֶחָד וְלֹא לְשָׁנִים כִּי-הִרְבִּינוּ לִפְשָׁע בַּדְּבַר הַזֶּה. **ע ייד** וַעֲמְדוּ-נָא שָׂרֵינוּ לְכָל-הַקָּהֵל וְכָל אֲשֶׁר בְּעָרֵינוּ הַהִשִּׁיב נָשִׁים נְכָרִיּוֹת יָבֹא לַעֲתִים מְזֻמָּנִים וְעִמָּהֶם זָקְנֵי-עִיר וְעִיר וְשִׁפְטִיָּה: עַד לְהִשִּׁיב חֲרוֹן אַף-אֱלֹהֵינוּ מִמְּנוּעַד לַדְּבַר הַזֶּה.

ע יטו אַךְ יוֹנְתָן בֶּן-עֲשָׂהאֵל וַיַּחֲזִיגָה בֶן-תִּקְוָה עָמְדוּ עַל-זֹאת וּמִשְׁלָם וְשִׁבְתִּי הַלְוִי עֲזָרָם. **ע יטז** וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי הַגּוֹלָה וַיִּבְדְּלוּ עֲזָרָא הַכֹּהֵן אַנְשִׁים רִאשֵׁי הָאָבוֹת לְבֵית אֲבֹתָם וְכָלָם בְּשִׁמּוֹת וַיֵּשְׁבוּ בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הָעֲשִׁירִי לַדְּרִיּוֹשׁ

הַדָּבָר. **ע** יִיזּוּ וַיָּכְלוּ בַּכֹּלָאֲנָשִׁים הַהֲשִׁיבוּ נָשִׁים נְכָרִיּוֹת: עַד יוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הָרָאשׁוֹן.

ע יִיחַ וַיִּמָּצֵא מִבְּנֵי הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר הֲשִׁיבוּ נָשִׁים נְכָרִיּוֹת: מִבְּנֵי יִשׁוּעַ בֶּן-יֹצָדָק וְאַחִיו־מַעֲשִׂיָּה וְאַלְיָעָזָר וְיָרִיב וְגִדְלָיָה. **ע** יִיטּוּ וַיִּתְּנוּ יָדָם לְהוֹצִיא נָשִׁיהֶם וְאֲשָׁמִים אֵיל-צֶאֱנָן עַל-אַשְׁמָתָם. **ע** יִכּוּ וּמִבְּנֵי אֶמֶר חֲנָנִי וַיִּבְדְּלָהּ. **ע** יִכָּא וּמִבְּנֵי חֲרָם מַעֲשִׂיָּה וְאַלְיָה וְשִׁמְעִיָּה וַיְחִיאל וְעֲזִיָּה. **ע** יִכָּבּ וּמִבְּנֵי פֶשְׁחוּרָאֲלִיּוּעִינִי מַעֲשִׂיָּה וְשִׁמְעֵאל נִתְנָאֵל יוֹזָבֵד וְאַלְעָשָׂה. **ע** יִכָּגּ וּמִן-הַלְוִיִּם יוֹזָבֵד וְשִׁמְעִי וְקַלְיָה הוּא קְלִיטָא פִּתְחִיָּה יְהוּדָה וְאַלְיָעָזָר. **ע** יִכָּדּ וּמִן-הַמְּשֻׁרָרִים אֶלְיָשִׁיב וּמִן-הַשְּׁעָרִים שָׁלֹם וְטָלָם וְאוּרִי. **ע** יִכָּה וּמִיִּשְׂרָאֵל מִבְּנֵי פֶרְעֹשׁ רַמְיָה וַיְזִיָּה וּמִלְכִּיָּה וּמִיָּמָן וְאַלְעָזָר וּמִלְכִּיָּה וּבְנֵיָהּ. **ע** יִכּוּ וּמִבְּנֵי עֵילָם מִתְּנָיָה זִכְרִיָּה וַיְחִיאל וְעֶבְדֵי וִירְמוֹת וְאַלְיָה. **ע** יִכֹּזּ וּמִבְּנֵי זְתוּאָאֲלִיּוּעִנִי אֶלְיָשִׁיב מִתְּנָיָה וִירְמוֹת וְזָבֵד וְעֲזִיָּזָא. **ע** יִכַּח וּמִבְּנֵי בְּבִיָּהוּחֲנָן חֲנַנְיָה זְבִי עֵתְלִי. **ע** יִכֹּטּ וּמִבְּנֵי בְּנִימִשְׁלָם מְלוּךְ וְעֲדָיָה יָשׁוּב וְשָׂאֵל יִרְמוֹת (וִירְמוֹת). **ע** יִלּוּ וּמִבְּנֵי פַחַת מוֹאָב עֲדָנָא וְכָלֵל בְּנֵיָה מַעֲשִׂיָּה מִתְּנָיָה בְּצִלְאֵל וּבְנוֹי וּמִנְשָׂה. **ע** יִלָּא וּבְנֵי חֲרָם אֲלִיעָזָר וְשִׂיָּה מִלְכִּיָּה שְׁמַעְיָה שְׁמַעוֹן. **ע** יִלָּבּ בְּנִימָן מְלוּךְ שְׁמָרְיָה. **ע** יִלָּגּ מִבְּנֵי חֲשִׁם מִתְּנִי מִתְּתָה זָבֵד אֶלְיָפָלֵט יִרְמִי מִנְשָׂה שְׁמַעִי. **ע** יִלָּדּ מִבְּנֵי בְּנֵי מַעְדִי עֶמְרָם וְאוּאֵל. **ע** יִלָּה בְּנֵיָה בְּדָיָה כְלוּהִי (כְלוּהִי). **ע** יִלוּ וּבְנֵי מִרְמוֹת אֶלְיָשִׁיב. **ע** יִלֹּז מִתְּנָיָה מִתְּנִי וַיַּעֲשׂוּ (וַיַּעֲשׂוּ). **ע** יִלַּח וּבְנֵי וּבְנוֹי שְׁמַעִי. **ע** יִלֵּט וְשִׁלְמִיָּה וְנָתָן וְעֲדָיָה. **ע** יִמּוּ מִכְּנֹדְבֵי שְׁשִׁי שָׁרִי. **ע** יִמָּא עֲזָרָאֵל וְשִׁלְמִיָּהוּ שְׁמָרְיָה. **ע** יִמָּבּ שְׁלֹם אֶמְרִיָּה יוֹסֵף. **ע** יִמָּגּ מִבְּנֵי נְבוּעִיָּאֵל מִתְּתָיָה זָבֵד זְבִינָא יְדוּ (יְדִי) וְיֹאֵל בְּנֵיָה. **ע** יִמָּד כָּל-אֵלֶּה נִשְׂאִי (נִשְׂאִי) נָשִׁים נְכָרִיּוֹת וַיֵּשׁ מֵהֶם נָשִׁים וַיִּשְׁימוּ בָּנִים.

נ אֵא דְבָרֵי נְחֻמְיָה בֶּן-נְחֻלָּיָה: וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ-כֶּסֶלּוֹ שְׁנַת עָשָׂרִים וְאַנִּי הָיִיתִי בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה. **נ** אֵבּ וַיָּבֹא חֲנָנִי אֶחָד מֵאַחֵי הוּא וְאַנְשִׁים מִיְּהוּדָה וְאַשְׁאֵלָם עַל-הַיְּהוּדִים הַפְּלִיטָה אֲשֶׁר-נִשְׁאַרוּ מִן-הַשְּׁבִיּוֹעַל-יְרוּשָׁלָּם. **נ** אָגּ וַיֹּאמְרוּ לִיהַנְשָׂאָרִים אֲשֶׁר-נִשְׁאַרוּ מִן-הַשְּׁבִי שָׁם בְּמִדְיָנָה בְּרָעָה גְדֹלָה וּבְחֹרֶפָה וְחוֹמַת יְרוּשָׁלָּם מִפְּרָצַת וּשְׁעָרֶיהָ נִצְתוּ בָּאֵשׁ. **נ** אָדּ וַיְהִי כְּשִׁמְעִי אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה יִשְׁבַּתִּי וְאַבְכֶּה וְאַתְאֲבִלָּה יָמִים וְאַהִי צָם וּמִתְּפַלֵּל לִפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. **נ** אָהּ וְאָמַר אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא: שְׁמַר הַבְּרִית וְחָסֵד לְאַהֲבִי וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתָיו. **נ** אָוּ תְּהִי נָא אֲזִנֶּךָ-קִשְׁבָת וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת לְשִׁמְעַת אֵל-תְּפִלַּת עֲבָדֶךָ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִתְּפַלֵּל לְפָנֶיךָ הַיּוֹם יוֹמָם וְלַיְלָה עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ וּמִתְּוֹדָה עַל-חַטָּאוֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ וְאַנִּי וּבֵית-אָבִי חָטְאוּנוּ. **נ** אָז

חבל חבלנו לך ולא-שמרנו את-המצוות ואת-החקים ואת-המשפטים אשר צוית את-משה עבדך. **נ אח** זכר-נא את-הדבר אשר צוית את-משה עבדך לאמר: אתם תמעלוני אפיץ אתכם בעמים. **נ אט** ושבבתם אליושמרתם מצותי ועשיתם אתם: אם-יהיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם והבואתם (והביאתים) אל-המקום אשר בחרתי לשכן את-שמי שם. **נ אי** והם עבדיך ועמך אשר פדית בכלחך הגדול ובגדך החזקה. **נ איא** אנא אדני תהי נא אונך-קשבת אל-תפלת עבדך ואל-תפלת עבדיך החפצים ליראה את-שמך והצליחה-נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש הזה ואני הייתי משקה למלך.

נ בא ויהי בחדש ניסן שנת עשרים לארתחשסתא המלךנין לפניו ואשא את-הנין ואתנה למלך ולא-הייתי רע לפניו. **נ בב** ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים ואתה אינך חולהאין זה כי-אם רע לב ואירא הרבה מאד. **נ בג** ואמר למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא-ירעו פני אשר העיר בית-קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש.

נ בד ויאמר לי המלך על-מה-זה אתה מבקש ואתפלל אל-אלהי השמים. **נ בה** ואמר למלך-אם-על-המלך טוב ואם-יטב עבדך לפניך: אשר תשלחני אל-יהודה אל-עיר קברות אבותיואבננה. **נ בו** ויאמר לי המלך והשגל יושבת אצלו עד-מתו יהיה מהלכוומתי תשוב ויטב לפני-המלך וישלחני ואתנה לו זמן. **נ בז** ואומר למלך-אם-על-המלך טוב אגרות יתנו-לי על-פחוות עבר הנחר: אשר יעבירוני עד אשר-אבוא אל-יהודה. **נ בח** ואגרת אל-אסוף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן-לי עצים לקרות את-שערי הבירה אשר-לבית ולחומת העיר ולבית אשר-אבוא אליו ויתן-לי המלך כיד-אלהי הטובה עלי. **נ בט** ואבוא אל-פחוות עבר הנחר ואתנה להם את אגרות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל ופרשים.

נ בי וישמע סנבלט החרני וטוביה העבד העמני וירע להם רעה גדלה: אשר-בא אדם לבקש טובה לפני ישראל. **נ ביא** ואבוא אל-ירושלם ואהי-שם ימים שלשה. **נ ביב** ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא-הגדתי לאדם מה אלהי נתן אל-לבי לעשות לירושלם ובהמה אין עמי כי אם-הבהמה אשר אני רכב בה. **נ ביג** ואצאה בשער-הגיא לילה ואל-פני עין התנין ואל-שער האשפות ואהי שבר בחומת ירושלם אשר-המפרוצים (הם פרוצים) ושעריה אכלו באש. **נ ביז** ואעבר אל-שער העין ואל-ברכת המלך ואין-מקום לבהמה

לעבר תחתיו. **נ בטו** ואֵהי עֵלָה בְּנַחַל לִילָה וְאֵהי שֶׁבֶר בַּחוּמָה וְאָשׁוּב וְאָבֹא
בְּשַׁעַר הַגִּיּאָוָאָשׁוּב. **נ בטז** וְהַסִּגְנִים לֹא יָדְעוּ אֲנִי הִלְכָתִי וּמָה אֲנִי עָשָׂה
וְלִיהוּדִים וְלַכְּהֻנִּים וְלַחֲרִים וְלַסִּגְנִים וּלְיִתֵּר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ אֲכַהֲעַד-כֵּן לֹא הִגְדַּתִּי.
נ ביז וְאוֹמֵר אֲלֵהֶם אַתֶּם רֹאִים הָרָעָה אֲשֶׁר אֲנַחֲנוּ בָּהּ אֲשֶׁר יְרוּשָׁלַם חֲרָבָה
וְשַׁעְרֶיהָ נִצְתּוּ בְּאֵשׁ: לָכֵן וְנִבְנָה אֶת-חוֹמַת יְרוּשָׁלַם וְלֹא-נִהְיָה עוֹד חֲרָפָה.
נ ביח וְאֵגִיד לָהֶם אֶת-יְד אֱלֹהֵי אֲשֶׁר-הִיא טוֹבָה עָלַי וְאֶף-דִּבְרֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר
אָמַר-לִי וַיֹּאמְרוּ נְקוּם וּבְנִינוּ וַיַּחֲזִקוּ יְדֵיהֶם לְטוֹבָה.
נ ביט וַיִּשְׁמַע סַנְבַלֵּט הַחֹרֶנִי וְטַבְיָה הָעֶבֶד הָעַמּוֹנִי וְגַשְׁם הָעֶרְבִי וַיִּלְעָגוּ לָנוּ וַיִּבְזּוּ
עָלֵינוּ וַיֹּאמְרוּ מָה-הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם עוֹשִׂים הֵעַל הַמֶּלֶךְ אַתֶּם מְרִידִים. **נ בכ**
וְאֲשִׁיב אוֹתָם דָּבָר וְאוֹמֵר לָהֶם אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם הוּא יַצְלִיחַ לָנוּ וְאֲנַחֲנוּ עֲבָדָיו
נְקוּם וּבְנִינוּ וְלָכֶם אֵין-חֶלֶק וְצִדְקָה וְזִכְרוֹן בִּירוּשָׁלַם. **נ גא** וַיָּקָם אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן
הַגָּדוֹל וְאַחִיו הַכְּהֻנִּים וַיִּבְנוּ אֶת-שַׁעַר הַצֹּאן הַמָּה קִדְשׁוֹהוּ וַיַּעֲמִידוּ דִלְתֹתָיו
וְעַד-מִגְדָּל הַמָּאָה קִדְשׁוֹהוּ עַד מִגְדָּל חֲנַנְיָאֵל. **נ גב** וְעַל-יָדוֹ בָּנוּ אֲנָשֵׁי יִרְחוֹ
וְעַל-יָדוֹ בָּנָה זְכוּר בֶּן-אֲמָרִי. **נ גג** וְאֵת שַׁעַר הַדָּגִים בָּנוּ בְנֵי הַסִּנְאָה הַמָּה
קְרוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דִלְתֹתָיו מִנְעוּלָיו וּבְרִיחָיו. **נ גד** וְעַל-יָדָם הִחֲזִיק מִרְמוֹת
בֶּן-אוּרִיָּה בֶן-הַקּוֹץ וְעַל-יָדָם הִחֲזִיק מִשְׁלָם בֶּן-בִּרְכִיָּה בֶן-מְשִׁיזְבָּאֵל
וְעַל-יָדָם הִחֲזִיק צְדוּק בֶּן-בַּעְנָא. **נ גה** וְעַל-יָדָם הִחֲזִיקוּ הַתְּקוּעִים וְאֲדִירֵיהֶם
לֹא-הִבִּיאוּ צֹנֶרֶם בַּעֲבַדְתֹּת אֲדֹנֵיהֶם. **נ גו** וְאֵת שַׁעַר הַיִּשְׁנָה הִחֲזִיקוּ יוֹיָדָע
בֶּן-פָּסַח וּמִשְׁלָם בֶּן-בִּסּוּדָה הַמָּה קְרוּהוּ וַיַּעֲמִידוּ דִלְתֹתָיו וּמִנְעָלָיו וּבְרִיחָיו.
נ גז וְעַל-יָדָם הִחֲזִיק מַלְטִיָּה הַגִּבְעֹנִי וַיְדוֹן הַמִּרְנָתִי אֲנָשֵׁי גִבְעוֹן וְהַמִּצְפָּה הַלְכָסָא
פָּחַת עֶבֶר הַנֶּהָר. **נ גח** עַל-יָדוֹ הִחֲזִיק עֲזִיָּאֵל בֶּן-חֲרֹהִיָּה צוּרְפִים וְעַל-יָדוֹ
הִחֲזִיק חֲנַנְיָה בֶּן-הֶרְקָחִים וַיַּעֲזְבוּ יְרוּשָׁלַם עַד הַחוּמָה הָרְחֹבָה. **נ גט** וְעַל-יָדָם
הִחֲזִיק רַפְּיָה בֶן-חֹר שֶׁר חָצִי פֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם. **נ גי** וְעַל-יָדָם הִחֲזִיק יָדָה
בֶּן-חֲרוּמָף וְנֶגֶד בֵּיתוֹ וְעַל-יָדוֹ הִחֲזִיק חֲטוּשׁ בֶּן-חֲשַׁבְנָה. **נ גיא** מִדָּה שְׁנִית
הִחֲזִיק מַלְכִּיָּה בֶן-חֶרֶם וְחֲשׁוּב בֶּן-פָּחַת מוֹאָב וְאֵת מִגְדָּל הַתְּנֹנּוּרִים. **נ גיב**
וְעַל-יָדוֹ הִחֲזִיק שְׁלוֹם בֶּן-הַלּוּחֶשׁ שֶׁר חָצִי פֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם הוּא וּבְנוֹתָיו. **נ גיג**
אֵת שַׁעַר הַגִּיּאָ הִחֲזִיק חֲנוּן וַיִּשְׁבִּי זְנוּחַ הַמָּה בְּנוֹהוּ וַיַּעֲמִידוּ דִלְתֹתָיו מִנְעָלָיו
וּבְרִיחָיו וְאֶלֶף אִמָּה בַּחוּמָה עַד שַׁעַר הַשְּׁפּוֹת. **נ גיד** וְאֵת שַׁעַר הָאֲשָׁפוֹת הִחֲזִיק
מַלְכִּיָּה בֶן-רֶכֶב שֶׁר פֶּלֶךְ בֵּית-הַכֶּרֶם הוּא וּבְנוֹוֵי־עַמִּיד דִלְתֹתָיו מִנְעָלָיו וּבְרִיחָיו.
נ גטו וְאֵת שַׁעַר הָעֵין הִחֲזִיק שְׁלוֹן בֶּן-כָּל-חִזָּה שֶׁר פֶּלֶךְ הַמִּצְפָּה הוּא וּבְנָיו
וַיִּטְלָלָנוּ וַיַּעֲמִידוּ (וַיַּעֲמִיד) דִלְתֹתָיו מִנְעָלָיו וּבְרִיחָיו וְאֵת חוֹמַת בִּרְכַת הַשְּׁלַח

לגן-המלך ועד-המעלות היוֹרְדוֹת מעיר דָּוִיד. **נ גטז** אַחֲרָיו הִחֲזִיק נְחֻמְיָה בן-עֲזַבּוּק שֶׁר חָצִי פֶלֶךְ בֵּית-צוֹרֶעַד-נָגֵד קִבְרֵי דָוִיד וְעַד-הַבֵּרֶכָה הָעֲשׂוּיָה וְעַד בֵּית הַגְּבֵרִים. **נ גיז** אַחֲרָיו הִחֲזִיקוּ הַלְוִיִּם רְחוּם בֶּן-בְּנִי עַל-יָדוֹ הִחֲזִיק חֲשַׁבְיָה שֶׁר-חָצִי פֶלֶךְ קַעִילָה לְפָלְכוֹ. **נ גיח** אַחֲרָיו הִחֲזִיקוּ אַחִיהֶם בְּוִי בֶן-חַנְּדָד שֶׁר חָצִי פֶלֶךְ קַעִילָה. **נ גיט** וַיַּחֲזִק עַל-יָדוֹ עֶזֶר בֶּן-יִשׁוּעַ שֶׁר הַמִּצָּפָה מְדָה שְׁנִית: מִנָּגֵד עַל־תְּ הַנָּשֶׁק הַמִּקְצָע. **נ גכ** אַחֲרָיו הִחֲזִיק בְּרוּךְ בֶּן-זִבִּי (זָפִי) מְדָה שְׁנִית: מִן-הַמִּקְצָעֵעַד-פֶּתַח בֵּית אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל. **נ גכא** אַחֲרָיו הִחֲזִיק מִרְמוֹת בֶּן-אוּרִיָּה בֶן-הַקּוֹצֵמְדָה שְׁנִית: מִפֶּתַח בֵּית אֶלְיָשִׁיב וְעַד-תַּכְלִית בֵּית אֶלְיָשִׁיב. **נ גכב** וְאַחֲרָיו הִחֲזִיקוּ הַכֹּהֲנִים אֲנָשֵׁי הַכֹּפֶר. **נ גכג** אַחֲרָיו הִחֲזִיק בְּנִימִן וַחֲשׂוֹב נָגֵד בֵּיתָם אַחֲרָיו הִחֲזִיק עֲזַרְיָה בֶן-מַעֲשִׂיָּה בֶן-עֲנָנְיָה אֶצֶל בֵּיתוֹ. **נ גכד** אַחֲרָיו הִחֲזִיק בְּנִי בֶן-חַנְּדָד מְדָה שְׁנִית: מִבֵּית עֲזַרְיָה עַד-הַמִּקְצָע וְעַד-הַפֶּנֶה. **נ גכה** פֶּלֶל בֶּן-אוּזִי מִנָּגֵד הַמִּקְצָע וְהַמְּגִדֵּל הַיּוֹצֵא מִבֵּית הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן אֲשֶׁר לַחֲצַר הַמִּטְרָה אַחֲרָיו פִּדְיָה בֶן-פֶּרְעֵשׁ. **נ גכו** וְהַנְּתִינִים הָיוּ יֹשְׁבִים בְּעֶפְלָי: עַד נָגֵד שַׁעַר הַמַּיִם לַמִּזְרָח וְהַמְּגִדֵּל הַיּוֹצֵא. **נ גכז** אַחֲרָיו הִחֲזִיקוּ הַתִּקְעִים מְדָה שְׁנִית: מִנָּגֵד הַמְּגִדֵּל הַגָּדוֹל הַיּוֹצֵא וְעַד חוֹמַת הָעֶפְלָי. **נ גכח** מַעַל שַׁעַר הַסּוּסִים הִחֲזִיקוּ הַכֹּהֲנִים אִישׁ לִנְגֵד בֵּיתוֹ. **נ גכט** אַחֲרָיו הִחֲזִיק צְדוֹק בֶּן-אֶמֶר נָגֵד בֵּיתוֹ וְאַחֲרָיו הִחֲזִיק שְׁמַעְיָה בֶן-שְׁכַנְיָה שֶׁמֶר שַׁעַר הַמִּזְרָח. **נ גל** אַחֲרֵי (אַחֲרָיו) הִחֲזִיק חֲנַנְיָה בֶן-שְׁלֹמֹיָה וְחֲנוּן בֶּן-צֶלְפָּהַר הַשְּׁשִׁימְדָה שְׁנִי אַחֲרָיו הִחֲזִיק מִשְׁלֵם בֶּן-בְּרָכְיָה נָגֵד בֵּיתוֹ. **נ גלא** אַחֲרֵי (אַחֲרָיו) הִחֲזִיק מִלְכָּיָה בֶן-הַצֶּרֶפִּיעַד-בֵּית הַנְּתִינִים וְהַרְכָּלִים: נָגֵד שַׁעַר הַמִּפְקָד וְעַד עַל־תְּ הַפֶּנֶה. **נ גלב** וַבֵּין עַל־תְּ הַפֶּנֶה לְשַׁעַר הַצֵּאָן הִחֲזִיקוּ הַצֶּרֶפִּים וְהַרְכָּלִים.

נ גלג וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע סַנְבַּלֵּט כִּי-אֶנְחֲנוּ בּוֹנִים אֶת-הַחוֹמָה וַיַּחֲר לֹו וַיִּכְעַס הָרַבָּה וַיִּלְעַג עַל-הַיְּהוּדִים. **נ גלד** וַיֹּאמֶר לַפְּנֵי אַחֲיוֹ וַחִיל שְׁמֵרוֹן וַיֹּאמֶר מָה הַיְּהוּדִים הָאֵלֶּמְלָלִים עֲשִׂים הַיַּעֲזָבוּ לָהֶם הַיִּזְבָּחוֹ הַיִּכְלוּ בַּיּוֹם הַיְּחִיו אֶת-הָאֲבָנִים מִעֲרֻמוֹת הָעֶפֶר וְהָמָה שְׁרוּפוֹת. **נ גלה** וְטוֹבִיָּה הָעַמּוֹנִי אֶצְלוֹ וַיֹּאמֶר גַּם אֲשֶׁר-הֵם בּוֹנִים אִם-יַעֲלֶה שׁוּעָל וּפֶרֶץ חוֹמַת אֲבִינֵיהֶם.

נ גלו שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ כִּי-הָיִינוּ בּוֹזֵה וְהָשִׁב חֲרָפָתָם אֶל-רֹאשָׁם וַתֵּנֶם לְבָזָה בְּאֶרֶץ שְׁבָיָה. **נ גלז** וְאֵל-תִּכְס עַל-עוֹנָם וַחֲטָאתָם מִלְּפָנֶיךָ אֵל-תִּמְחָה: כִּי הִכְעִיסוּ לִנְגֵד הַבּוֹנִים. **נ גלח** וַנִּבְנֶה אֶת-הַחוֹמָה וַתִּקְשֶׁר כָּל-הַחוֹמָה עַד-חֲצִיָּה וַיְהִי לָב לָעֵם לַעֲשׂוֹת.

נ דא ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים והעמנים והאשדודים
 כי-עלתה ארוכה לחמות ירושלם-כי החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד.
נ דב ויקשרו כלם יחדו לבוא להלחם בירושלם ולעשות לו תועה. **נ דג**
 ונתפלל אל-אלהינו ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה מפניהם. **נ דד** ויאמר
 יהודה כשל כח הסבל והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה. **נ דה**
 ויאמרו צרינו לא ידעו ולא יראו עד אשר-נבוא אל-תוכם והרגנום והשבתנו
 את-המלאכה. **נ דו** ויהי כאשר-באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו עשר
 פעמים מכל-המקומות אשר-תשובו עלינו. **נ דז** ואעמיד מתחתיות למקום
 מאחרי לחומהבצחחיים (בצחחים) ואעמיד את-העם למשפחות
 עם-חרבתיהם רמחיהם וקשתותיהם. **נ דח** וארא ואקום ואמר אל-החרים
 ואל-הסגנים ואל-יתר העםאל-תיראו מפניהם: את-אדני הגדול והנורא זכרו
 והלחמו על-אחיכם בניכם ובנותיכם נשיכם ובתיכם.
נ דט ויהי כאשר-שמעו אויבינו כי-נודע לנו ויפר האלהים את-עצתם ונשוב
 (ונשב) כלנו אל-החומה איש אל-מלאכתו. **נ די** ויהי מן-היום ההוא חצי נערי
 עשים במלאכה וחצים מחזיקים והרמחים המקגנים והקשתות והשרינים
 והשריםאחרי כל-בית יהודה. **נ דיא** הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים
 באחת ידו עשה במלאכה ואחת מחזקת השלח. **נ דיב** והבוניםאיש חרבו
 אסורים על-מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי. **נ דיג** ואמר אל-החרים
 ואל-הסגנים ואל-יתר העםהמלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על-החומה
 רחוקים איש מאחיו. **נ דיד** במקום אשר תשמעו את-קול השופר שמה
 תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו. **נ דטו** ואנחנו עשים במלאכה וחצים מחזיקים
 ברמחים מעלות השחר עד צאת הכוכבים. **נ דטז** גם בעת ההיא אמרתי
 לעםאיש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו-לנו הלילה משמר והיום מלאכה.
נ דז ואין אני ואחי ונערי ואנשי המשמר אשר אחריאין-אנחנו פשטים בגדינו
 איש שלחו המים.
נ הא ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל-אחיהם היהודים. **נ הב** ויש אשר
 אמרים בנינו ובנותינו אנחנו רבים ונקחה דגן ונאכלה ונחיה. **נ הג** ויש אשר
 אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונקחה דגן ברעב. **נ הד** ויש אשר
 אמרים לוינו כסף למדת המלך שדתינו וכרמינו. **נ הה** ועתה כבשר אחינו
 בשרנו כבניהם בנינו והנה אנחנו כבשים את-בנינו ואת-בנותינו לעבדים ויש
 מבנותינו נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו וכרמינו לאחרים. **נ הו** ויחר לי מאד

כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי אֶת-זַעֲקָתְךָ וְאֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. **נ** הִזּוּ וַיִּמְלֹךְ לִבִּי עָלַי וְאָרִיבָה אֶת-הַחֲרִים וְאֶת-הַסַּגִּנִּים וְאֶמְרָה לָהֶם מִשָּׂא אִישׁ-בְּאֹחִיו אַתֶּם נִשְׂאִים (נָשִׁים) וְאַתֶּן עֲלֵיהֶם קֹהֵלָה גְדוֹלָה. **נ** הִח וְאֶמְרָה לָהֶם אֲנַחְנוּ קִנִּינוּ אֶת-אֲחֵינוּ הַיְּהוּדִים הַנִּמְכָּרִים לַגּוֹיִם כְּדִי בָנוּ וְגַם-אַתֶּם תִּמְכְּרוּ אֶת-אֲחֵיכֶם וְנִמְכְּרוּ-לָנוּ וַיַּחְרִישׁוּ וְלֹא מָצְאוּ דָבָר.

נ הִט וַיֹּאמֶר (וְאֹמֶר) לֹא-טוֹב הַדְּבָר אֲשֶׁר-אַתֶּם עֹשִׂים: הֲלוֹא בִּירְאֵת אֱלֹהֵינוּ תִּלְכוּ מִחֲרַפַּת הַגּוֹיִם אוֹיְבֵינוּ. **נ** הִי וְגַם-אֲנִי אֲחִי וַיַּעֲרִי נָשִׁים בָּהֶם כֶּסֶף וְדָגָן נַעֲזָבָה-נָא אֶת-הַמִּשָּׂא הַזֶּה. **נ** הִיא הַנְּשִׁיבוּ נָא לָהֶם כְּהִיּוֹם שְׂדֹתֵיהֶם כְּרִמֵּיהֶם זִיתֵיהֶם וּבְתִיבָתֵיהֶם וּמֵאֵת הַכֶּסֶף וְהַדָּגָן הַתִּירוֹשׁ וְהַיֶּצֶהָר אֲשֶׁר אַתֶּם נָשִׁים בָּהֶם. **נ** הִיב וַיֹּאמְרוּ נָשִׁיב וּמֵהֶם לֹא נִבְקֹשׁ כֵּן נַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר אַתָּה אוֹמֵר וְאֶקְרָא אֶת-הַכֹּהֲנִים וְאֶשְׁבִּיעֵם לַעֲשׂוֹת כַּדְּבָר הַזֶּה. **נ** הִיג גַּם-חֲצָנִי נַעֲרַתִּי וְאֶמְרָה כָּכָה יִנָּעַר הָאֱלֹהִים אֶת-כָּל-הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא-יָקִים אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה מִבֵּיתוֹ וּמִיָּגִיעוֹ וְכָכָה יִהְיֶה נַעוֹר וְרַק וַיֹּאמְרוּ כָל-הַקָּהָל אֲמֵן וַיִּהְלְלוּ אֶת-יְהוָה וַיַּעַשׂ הָעָם כַּדְּבָר הַזֶּה. **נ** הִיד גַּם מִיּוֹם אֲשֶׁר-צָוָה אוֹתִי לִהְיוֹת פֶּחָם בְּאַרְץ יְהוּדָה מִשְׁנַת עֶשְׂרִים וְעַד שְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם לְאַרְתַּחְשֶׁסְתָּא הַמֶּלֶךְ שְׁנַיִם שָׁתִים עֶשְׂרֵהָאֲנִי וְאֲחִי לָחֶם הַפָּחָה לֹא אֶכְלֹתִי. **נ** הִטו וְהַפְּחוֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר-לִפְנֵי הַכְּבִידוֹ עַל-הָעָם וַיִּקְחוּ מֵהֶם בִּלְחָם וַיֵּין אַחֵר כֶּסֶף-שְׁקָלִים אַרְבָּעִים גָּם נַעֲרִיהֶם שָׁלְטוּ עַל-הָעָם וְאֲנִי לֹא-עָשִׂיתִי כֵן מִפְּנֵי יִרְאֵת אֱלֹהִים. **נ** הִטז וְגַם בְּמִלְאֲכַת הַחוּמָה הַזֹּאת הִחֲזַקְתִּי וְשָׂדָה לֹא קִנִּינוּ וְכָל-נַעֲרִיקְבוּצִים שָׁם עַל-הַמִּלְאָכָה. **נ** הִיז וְהַיְּהוּדִים וְהַסַּגִּנִּים מָאָה וַחֲמִשִּׁים אִישׁ וְהַבָּאִים אֵלֵינוּ מִן-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר-סָבִיבְתִינוּעַל-שְׁלַחְנִי. **נ** הִיח וְאֲשֶׁר הָיָה נַעֲשֶׂה לְיוֹם אֶחָד שׁוֹר אֶחָד צֹאן שֵׁשׁ-בָּרָרוֹת וּצִפּוּרִים נַעֲשׂוּ-לִי וּבֵין עֶשְׂרֵת יָמִים בְּכָל-יֵין לְהַרְבֶּה וְעַם-זֶה לָחֶם הַפָּחָה לֹא בִקְשָׁתִיכִי-כַּבֶּדָה הַעֲבָדָה עַל-הָעָם הַזֶּה. **נ** הִיט זָכְרָה-לִּי אֱלֹהֵי לְטוֹבָהכֹל אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי עַל-הָעָם הַזֶּה.

נ וַא וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁמַע לְסַנְבַּלֵּט וְטוֹבִיָּה וּלְגִשָּׁם הָעַרְבִי וּלְיִתָּר אֲיִבֵינוּ כִּי בָנִיתִי אֶת-הַחוּמָה וְלֹא-נוֹתַר בָּהּ פָּרָץ גַּם עַד-הָעֵת הַהִיא דִּלְתוֹת לֹא-הָעִמְדָתִי בְּשַׁעֲרִים. **נ** וּב וַיִּשְׁלַח סַנְבַּלֵּט וְגִשָּׁם אֵלַי לֵאמֹר לָכָה וְנוֹעֲדָה יַחְדּוֹ בַּכְּפִירִים בְּבִקְעַת אוֹנוֹ וְהִמָּה חֲשָׁבִים לַעֲשׂוֹת לִי רָעָה. **נ** וּג וְאֶשְׁלַחָה עֲלֵיהֶם מִלְּאָכִים לֵאמֹר מִלְאָכָה גְדוֹלָה אֲנִי עֹשֶׂה וְלֹא אוּכַל לָרֶדֶת לָמָּה תִּשָּׁבֵת הַמִּלְאָכָה כַּאֲשֶׁר אֲרַפֶּה וַיִּרְדּוּתִי אֲלֵיכֶם. **נ** וּד וַיִּשְׁלַחוּ אֵלַי כַּדְּבָר הַזֶּה אַרְבַּע פְּעָמִים וְאֶשִׁיב אוֹתָם כַּדְּבָר הַזֶּה.

נ וַיִּשְׁלַח אֱלֹהִים סִנְבַלְט בְּדָבָר הַזֶּה פַּעַם חֲמִישִׁית אֶת-נַעֲרֹ וְאֶגְרֵת פְּתוּחָה בְּיָדוֹ. נ וּ כְּתוּב בָּהּ בְּגוֹיִם נִשְׁמָע וְנִשְׁמָע אָמַר אֶתָּה וְהַיְּהוּדִים חֲשָׁבִים לְמָרוֹד עַל-כֵּן אֶתָּה בּוֹנֶה הַחוֹמָה וְאֶתָּה הַזֶּה לָהֶם לְמַלְךְ כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה. נ וְגַם-נְבִיאִים הֶעֱמַדְתָּ לְקֹרֵא עָלֶיךָ בִּירוּשָׁלַם לֵאמֹר מֶלֶךְ בִּיהוּדָה וְעַתָּה יִשְׁמַע לְמַלְךְ כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה וְעַתָּה לָכֵה וְנִנְעֲצָה יַחְדָּו.

נ וַח וְאֲשַׁלַּח אֵלָיו לֵאמֹר לֹא נִהְיָה כְּדָבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֶתָּה אוֹמֵר: כִּי מַלְבֹּךְ אֶתָּה בּוֹדָאם. נ וְט כִּי כָל־מִיָּרְאִים אוֹתָנוּ לֵאמֹר יִרְפוּ יָדֵיהֶם מִן-הַמְּלָאכָה וְלֹא תַעֲשֶׂה וְעַתָּה חִזַּק אֶת-יָדֶיךָ. נ וַי וְאֶנִּי-בָאתִי בֵּית שְׁמַעְיָה בֶן-דָּלְיָה בֶן-מְהִיטְבָּאֵל הוּא עָצוּר וַיֹּאמֶר נִוְעַד אֶל-בֵּית הָאֱלֹהִים אֶל-תַּנּוּךְ הַהִיכָל וְנִסְגְּרָה דְלֹתוֹת הַהִיכָל כִּי בָאִים לְהִרְגֶךָ וְלִילֶךָ בָּאִים לְהִרְגֶךָ. נ וַיֹּא וְאֶמְרָה הָאִישׁ כְּמוֹנִי יִבְרַח וּמִי כְמוֹנִי אֲשֶׁר-יָבֹא אֶל-הַהִיכָל וְחַי לֹא אָבּוֹא. נ וַיִּב וְאֶפְיָרָה וְהִנֵּה לֹא-אֱלֹהִים שָׁלַחוּ: כִּי הִנְבוֹאָה דָּבָר עָלַי וְטוֹבִיָּה וְסִנְבַלְט שְׁכָרוּ. נ וַיִּג לְמַעַן שְׁכוּר הוּא לְמַעַן-אִירָא וְאֶעֱשֶׂה-כֵּן וְחִטָּאתִי וְהִנֵּה לָהֶם לָשֵׁם רָע לְמַעַן יִחְרְפוּנִי.

נ וַיִּד זָכָרָה אֱלֹהִי לְטוֹבִיָּה וְלִסִּנְבַלְט כְּמַעֲשָׂיו אֵלֶּה וְגַם לְנוֹעֲדִיָּה הִנְבִּיאָה וּלְיִתְרַ הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ מִיָּרְאִים אוֹתִי. נ וְטו וְתִשְׁלַם הַחוֹמָה בְּעֲשָׂרִים וְחֲמִשָּׁה לְאַלּוּל לְחַמְשִׁים וּשְׁנַיִם יוֹם.

נ וְטז וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ כָל-אוֹיְבֵינוּ וַיִּרְאוּ כָל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבֵתֵינוּ וַיִּפְּלוּ מְאֹד בְּעֵינֵיהֶם וַיִּדְּעוּ כִּי מֵאֵת אֱלֹהֵינוּ נַעֲשִׂתָה הַמְּלָאכָה הַזֹּאת. נ וַיִּז גַּם בְּיָמִים הָהֵם מִרְבִּים חָרִי יְהוּדָה אֶגְרֵתֵיהֶם הוֹלְכוֹת עַל-טוֹבִיָּה וְאֲשֶׁר לְטוֹבִיָּה בָּאוֹת אֵלֵיהֶם. נ וַיח כִּי-רַבִּים בִּיהוּדָה בַּעֲלֵי שְׁבוּעָה לֹכֵי-חֶתָן הוּא לְשַׁכְנִיָּה בֶן-אֶרַח וַיְהוּחָנָן בְּנוֹלָקַח אֶת-בֵּית-מִשְׁלָם בֶּן בִּרְכָיָה. נ וַיט גַּם טוֹבִיָּה הָיוּ אֹמְרִים לְפָנָי וּדְבָרֵי הָיוּ מוֹצִיאִים לוֹ אֶגְרוֹת שָׁלַח טוֹבִיָּה לִירָאֲנִי. נ זא וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִבְנְתָה הַחוֹמָה וְאֶעֱמִיד הַדְּלֹתוֹת וַיִּפְקְדוּ הַשּׁוֹעֲרִים וְהַמְּשֻׁרָרִים וְהַלְוִיִּם. נ זב וְאֶצְוָה אֶת-חֲנָנִי אַחִי וְאֶת-חֲנַנְיָה שֶׁר הַבִּירָה עַל-יְרוּשָׁלַם: כִּי-הוּא כָּאִישׁ אֶמֶת וִירָא

אֶת-הָאֱלֹהִים מִרְבִּים. נ זג וַיֹּאמֶר (וַיֹּאמֶר) לָהֶם לֹא יִפְתָּחוּ שַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם עַד-חֹם הַשָּׁמֶשׁ וְעַד הֵם עֹמְדִים יִגִּיפוּ הַדְּלֹתוֹת וְאֶחָזוּ וְהֶעֱמִיד מִשְׁמְרוֹת יִשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם אִישׁ בְּמִשְׁמְרוֹ וְאִישׁ נֶגֶד בֵּיתוֹ. נ זד וְהָעִיר רַחֲבַת יָדַיִם וּגְדֻלָּה וְהָעָם מְעַט בְּתוֹכָהּ וְאֵין בָּתַיִם בְּנוּיִם. נ זה וַיִּתֵּן אֱלֹהִי אֶל-לְבִי וְאֶקְבָּצָה אֶת-הַחֲרִים וְאֶת-הַסִּגְנִים וְאֶת-הָעָם לְהַתִּיחֵשׁ וְאֶמְצָא סֵפֶר הַיִּחֵשׁ הָעוֹלָם בְּרֹאשׁוֹנָה וְאֶמְצָא כְּתוּב בּוֹ.

נ זו אלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל וישובו לירושלם וליהודה איש לעירו. **נ** זו הבאים עם-זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת בגוינחום בענה: מספר אנשי עם ישראל. **נ** זח בני פרעשאלפים מאה ושבעים ושנים. **נ** זט בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים. **נ** זי בני ארח שש מאות חמשים ושנים. **נ** זיא בני-פחת מואב לבני ישוע ויואבאלפים ושמונה מאות שמונה עשר. **נ** זיב בני עילסאלף מאתים חמשים וארבעה. **נ** זיג בני זתוא שמונה מאות ארבעים וחמשה. **נ** זיד בני זכי שבע מאות וששים. **נ** זטו בני בנוי שש מאות ארבעים ושמונה. **נ** זטז בני בבי שש מאות עשרים ושמונה. **נ** זיז בני עזגדאלפים שלש מאות עשרים ושנים. **נ** זיח בני אדניקס שש מאות ששים ושבעה. **נ** זיט בני בגוי אלפים ששים ושבעה. **נ** זכ בני עדין שש מאות חמשים וחמשה. **נ** זכא בני-אטר לחזקיה תשעים ושמונה. **נ** זכב בני חשם שלש מאות עשרים ושמונה. **נ** זכג בני בציי שלש מאות עשרים וארבעה. **נ** זכד בני חרירי מאה שנים עשר. **נ** זכה בני גבעון תשעים וחמשה. **נ** זכו אנשי בית-לחם ונטפה מאה שמונים ושמונה. **נ** זכז אנשי ענתות מאה עשרים ושמונה. **נ** זכח אנשי בית-עזמות ארבעים ושנים. **נ** זכט אנשי קרית יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה. **נ** זל אנשי הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד. **נ** זלא אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים. **נ** זלב אנשי בית-אל והעי מאה עשרים ושלשה. **נ** זלג אנשי נבו אחר חמשים ושנים. **נ** זלד בני עילס אחראלף מאתים חמשים וארבעה. **נ** זלה בני חרם שלש מאות ועשרים. **נ** זלו בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה. **נ** זלז בני-לד חדיד ואנו שבע מאות ועשרים ואחד. **נ** זלח בני סנאה שלשת אלפים תשע מאות ושלשים. **נ** זלט הכהנים: בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה. **נ** זמ בני אמר אלף חמשים ושנים. **נ** זמא בני פשחוראלף מאתים ארבעים ושבעה. **נ** זמב בני חרם אלף שבעה עשר. **נ** זמג הלויים: בני-ישוע לקדמיאל לבני להודנה שבעים וארבעה. **נ** זמד המשוררים בני אסף מאה ארבעים ושמונה. **נ** זמה השערים בני-שלם בני-אטר בני-טלמן בני-עקוב בני חטיטא בני שבימאה שלשים ושמונה. **נ** זמו הנתינים: בני-צחא בני-חשפא בני טבעות. **נ** זמז בני-קירס בני-סיעא בני פדון. **נ** זמח בני-לבנה בני-חגבא בני שלמי. **נ** זמט בני-חנן בני-גידל

בְּנֵי-גֹחַר. **נ ז** בְּנֵי-רָאִיָּה בְּנֵי-רָצִין בְּנֵי נִקּוּדָא. **נ זנא** בְּנֵי-גָזִם בְּנֵי-עֲזָא בְּנֵי פִסְח.
נ זנב בְּנֵי-בִסִּי בְּנֵי-מַעֲוִנִים בְּנֵי נְפֹשִׁסִים (נִפְיִשְׁסִים). **נ זנג** בְּנֵי-בִקְבוּק
בְּנֵי-חֲקוּפָא בְּנֵי חֲרוּר. **נ זנד** בְּנֵי-בְצֻלִית בְּנֵי-מַחֲידָא בְּנֵי חֲרָשָׁא. **נ זנה** בְּנֵי
בִּרְקוּס בְּנֵי-סִיסְרָא בְּנֵי-תַמַּח. **נ זנו** בְּנֵי
נָצִיחַ בְּנֵי חֲטִיפָא. **נ זנז** בְּנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה: בְּנֵי
סוּטִי בְּנֵי-סִפְרֵת בְּנֵי פְרִידָא. **נ זנח** בְּנֵי
יַעֲלָא בְּנֵי-דִרְקוּן בְּנֵי גִדֵּל. **נ זנט** בְּנֵי
שְׁפִטָּיָה בְּנֵי-חֲטִיל בְּנֵי פִכְרֵת הַצָּבִיִּים בְּנֵי
אָמוֹן. **נ זס** כָּל-הַנְּתִינִיִּם וּבְנֵי עֲבָדֵי שְׁלֹמֹה: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת תִּשְׁעִים וּשְׁנָיִם.
נ זסא וְאֵלֶּה הָעוֹלָם מִתֵּל מֶלֶח תֵּל חֲרָשָׁא כְּרוּב אֲדוֹן וְאִמֵּר וְלֹא יָכֹלוּ לְהַגִּיד
בֵּית-אֲבֹתָם וְזָרְעָם אִם מִיִּשְׂרָאֵל הֵם. **נ זסב** בְּנֵי-דִלְיָה בְּנֵי-טוּבִיָּה בְּנֵי נִקּוּדָאשׁ
מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים וּשְׁנָיִם.
נ זסג וּמִן-הַכֹּהֲנִים בְּנֵי חֲבִיָּה בְּנֵי הַקּוֹץ: בְּנֵי בְרִזְלִי אֲשֶׁר לָקַח מִבְּנוֹת בְּרִזְלִי
הַגִּלְעָדִי אִשָּׁה וַיִּקְרָא עַל-שְׁמָם. **נ זסד** אֵלֶּה בִקְשׁוּ כְּתָבָם הַמִּתְנַחֲשִׁים וְלֹא
נִמְצָא וַיִּגְאֻלוּ מִן-הַכֹּהֲנִים. **נ זסה** וַיֹּאמֶר הַתַּרְשֵׁתָא לָהֶם אֲשֶׁר לֹא-יֹאכְלוּ מִקֹּדֶשׁ
הַקֹּדֶשִׁים עַד עֹמֵד הַכֹּהֵן לְאוֹרִים וְתַמִּים. **נ זסו** כָּל-הַקֹּהֵל כְּאַחַד אַרְבַּע רַבּוֹא
אֲלָפִים שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת וּשְׁשִׁים. **נ זסז** מִלְּבַד עֲבָדֵיהֶם וְאִמְהַתֵּיהֶם אֵלֶּה שִׁבְעַת
אֲלָפִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וּשְׁבַעָה וְלָהֶם מְשֻׁרָרִים וּמְשֻׁרְרוֹת מֵאוֹתִים וְאַרְבָּעִים
וְחַמְשָׁה.
נ זסח גַּמְלִים אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְחַמְשָׁה חֲמֹרִים שְׁשֵׁת אֲלָפִים שִׁבְעַת מֵאוֹת
וְעֶשְׂרִים. **נ זסט** וּמִקְצַת רָאשֵׁי הָאֲבוֹת נָתַנוּ לַמֶּלֶךְ אֶכָּה הַתַּרְשֵׁתָא נָתַן לְאוּצָר זָהָב
דִּרְכֻּמָּנִים אֶלֶף מִזְרָקוֹת חֲמִשִּׁים כְּתָנּוֹת כֹּהֲנִים שְׁלֹשִׁים וְחַמֶּשׁ מֵאוֹת. **נ זע**
וּמִרָאשֵׁי הָאֲבוֹת נָתַנוּ לְאוּצָר הַמֶּלֶךְ אֶכָּה זָהָב דִּרְכֻּמוֹנִים שְׁתֵּי רַבּוֹת וְכֶסֶף מָנִים
אֲלָפִים וּמֵאוֹתִים. **נ זעא** וְאֲשֶׁר נָתַנוּ שְׁאֵרֵי הָעָם זָהָב דִּרְכֻּמָּנִים שְׁתֵּי רַבּוֹא
וְכֶסֶף מָנִים אֲלָפִים וְכְתָנּוֹת כֹּהֲנִים שְׁשִׁים וּשְׁבַעָה.
נ זעב וַיָּשֻׁבוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהַשּׁוֹעֲרִים וְהַמְשֻׁרָרִים וּמִן-הָעָם וְהַנְּתִינִים
וְכָל-יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְיָהֶם וַיִּגַּע הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְיָהֶם. **נ זעא** וַיֹּאסְפוּ
כָּל-הָעָם כָּאִישׁ אֶחָד אֶל-הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמָּיִם וַיֹּאמְרוּ לַעֲזָרָא
הַסֹּפֵר לְהֵבִיא אֶת-סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל. **נ זעב** וַיָּבִיא
עֲזָרָא הַכֹּהֵן אֶת-הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקֹּהֵל מֵאִישׁ וְעַד-אִשָּׁה וְכָל מִבֵּין לְשֹׁמְעֵי בָיִם
אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי. **נ זעג** וַיִּקְרָא-בּוֹ לִפְנֵי הָרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמָּיִם

מן-האור עד-מחצית היום נגד האנשים והמבינים ואזני כל-העם אל-ספר התורה. **נ חד** ויעמד עזרא הספר על-מגדל-עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על-ימיו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה וזכריה משלם.

נ חה ויפתח עזרא הספר לעיני כל-העם כי-מעל כל-העם היה ויפתחו עמדי כל-העם. **נ חו** ויברך עזרא את-יהוה האלהים הגדול ויענו כל-העם אמן אמן במעל ידיהם ויקדו וישתחוו ליהוה אפים ארצה. **נ חז** וישוע ובני ושרביה זמין עקוב שבתיה הודיה מעשיה קליטא עזריה יוזבד חנן פלאיה והלויים מבינים את-העם לתורה והעם על-עמדם. **נ חח** ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום שכל ויבינו במקרא.

נ חט ויאמר נחמיה הוא התרשתא ועזרא הכהן הספר והלויים המבינים את-העם לכל-העם היום קדש-הוא ליהוה אלהיכם אל-תתאבלו ואל-תבכו: כי בוכים כל-העם כשמעם את-דברי התורה. **נ חי** ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלחו מנות לאין נכון לופי-קדוש היום לאדנינו ואל-תעצבו כי-חדות יהוה היא מעזכם. **נ חיא** והלויים מחשים לכל-העם לאמר הסופי היום קדש ואל-תעצבו. **נ חיב** וילכו כל-העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה גדולה: כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם. **נ חיג** וביום השני נאספו ראשי האבות לכל-העם הכהנים והלויים אל-עזרא הספר ולהשכיל אל-דברי התורה. **נ חיד** וימצאו כתוב בתורה: אשר צוה יהוה ביד-משה אשר ישבו בני-ישראל בסכות בחג בחדש השביעי. **נ חטו** ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל-עריהם ובירושלם לאמר צאו הקר והביאו עלי-זית ועלי-עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת: לעשות סכות ככתוב. **נ חטז** ויצאו העם ויביאו ויעשו להם סכות איש על-גגו ובחצרותיהם ובחצרות בית האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים. **נ חיו** ויעשו כל-הקהל השבים מן-השבי סכות וישבו בסכות כי לא-עשו מימי ישוע בן-נון כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד. **נ חיח** ויקרא בספר תורת האלהים יום ביום מן-היום הראשון עד היום האחרון ויעשו-חג שבועת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט.

נ טא וביום עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני-ישראל בצום ובשקים ואדמה עליהם. **נ טב** ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו

על-חטאתיהם ועונות אבותיהם. **נ טג** ויקומו על-עמדם ויקראו בספר תורת
 יהוה אלהיהם רבעית היום ורבעית מתוודים ומשתחוים ליהוה אלהיהם.
נ טד ויקם על-מעלה הלויים ישוע ובני קדמיאל שבניה בני שרביה בני כנני
 ויזעקו בקול גדול אל-יהוה אלהיהם. **נ טה** ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני
 חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את-יהוה אלהיכם
 מן-העולם עד-העולם ויברכו שם כבוד וימרום על-כל-ברכה ותהלה. **נ טו**
 אתה-הוא יהוה לבדך את (אתה) עשית את-השמים שמי השמים וכל-צבאם
 הארץ וכל-אשר עליה הימים וכל-אשר בהם ואתה מחיה את-כלם וצבא
 השמים לך משתחוים. **נ טז** אתה-הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברם
 והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם. **נ טח** ומצאת את-לבבו נאמן
 לפניך וברות עמו הברית לתת את-ארץ הכנעני החתי האמרי והפריזי והיבוסי
 והגרנשי לתת לזרעו ותקם את-דברך כי צדיק אתה. **נ טט** ותרא את-עני
 אבותינו במצרים ואת-זעקתם שמעת על-ים-סוף. **נ טי** ותתן אותם ומפתים
 בפרעה ובכל-עבדיו ובכל-עם ארצו כי ידעת כי היזידו עליהם ותעש-לך שם
 כהיום הזה. **נ טיא** והים בקעת לפנייהם ויעברו בתוך-הים ביבשה
 ואת-רדפיהם השלכת במצולת כמו-אבן במים עזים. **נ טיב** ובעמוד ענן
 הנחיתם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את-הדרך אשר ילכו-בה. **נ טיג**
 ועל הר-סיני ירדת ודבר עמם משמים ותתן להם משפטים וישרים ותורות
 אמת חקים ומצוות טובים. **נ טיד** ואת-שבת קדשך הודעת להם ומצוות וחקים
 ותורה צוית להם ביד משה עבדך. **נ טטו** ולחם משמים נתת להם לרעבם
 ומים מסלע הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את-הארץ
 אשר-נשאת את-ידך לתת להם. **נ טטז** והם ואבותינו היזידו ויקשו את-ערפם
 ולא שמעו אל-מצותיך. **נ טיז** וימאנו לשמע ולא-זכרו נפלאותיך אשר עשית
 עמם ויקשו את-ערפם ויתנו-ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלוה
 סליחות חנון ורחום ארך-אפים ורב-חסד (חסד) ולא עזבתם. **נ טיח** אף
 כי-עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצות
 גדלות. **נ טיט** ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את-עמוד הענן
 לא-סר מעליהם ביומם להנחתם בהדרך ואת-עמוד האש בלילה להאיר להם
 ואת-הדרך אשר ילכו-בה. **נ טכ** ורוחך הטובה נתת להשפילם ומנך לא-מנעת
 מפיהם ומים נתת להם לצמאם. **נ טכא** וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא
 חסרו שלמותיהם לא בלו ורגליהם לא בצקו. **נ טכב** ותתן להם ממלכות

וְעַמְמִים וַתַּחֲלֶקֶם לַפָּאָה וַיִּירָשׁוּ אֶת-אֶרֶץ סִיחֹון וְאֶת-אֶרֶץ מֶלֶךְ חֲשָׁבוֹן
וְאֶת-אֶרֶץ עֹג מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן. **נ טכג** וּבְנֵיהֶם הִרְבִּיתָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וַתִּבְיֵאֵם
אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-אָמַרְתָּ לַאֲבֹתֵיהֶם לְבֹא לָרֶשֶׁת. **נ טכד** וַיָּבֹאוּ הַבָּנִים וַיִּירָשׁוּ
אֶת-הָאָרֶץ וַתִּכְנַע לִפְנֵיהֶם אֶת-יִשְׂבִּי הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִים וַתִּתֶּנָּם בְּיָדָם
וְאֶת-מַלְכֵיהֶם וְאֶת-עַמְמֵי הָאָרֶץ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם כְּרָצוֹנָם. **נ טכה** וַיִּלְכְּדוּ עָרִים
בְּצוּרֹת וְאַדְמָה שְׁמֹנֶה וַיִּירָשׁוּ בָתִּים מְלָאִים-כָּל-טוֹב בָּרוֹת חֲצוּבִים כְּרָמִים
וְזִיתִים וְעֵץ מֵאֵל לָרֵב וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ וַיִּשְׁמִינוּ וַיִּתְעַדְּנוּ בְּטוֹבָהּ הַגָּדוֹל. **נ טכו**
וַיִּמְרוּ וַיִּמְרְדּוּ בָךְ וַיִּשְׁלְכוּ אֶת-תּוֹרַתְךָ אַחֲרֵי גֹם וְאֶת-נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ אֲשֶׁר-הִעִידוּ
בָּם לְהִשָּׁבֵם אֵלֶיךָ וַיַּעֲשׂוּ נֶאֱצוֹת גְּדוֹלֹת. **נ טכז** וַתִּתֶּנָּם בְּיַד צָרִיהֶם וַיִּצְרוּ לָהֶם
וּבָעֵת צָרָתָם יִצְעֲקוּ אֵלֶיךָ וְאַתָּה מִשְׁמַיִם תִּשְׁמַע וּכְרַחֲמֶיךָ הִרְבִּים וַתֵּתֵן לָהֶם
מוֹשִׁיעִים וַיּוֹשִׁיעוּם מִיַּד צָרִיהֶם. **נ טכח** וּכְנוּחַ לָהֶם יֵשׁוּבוּ לַעֲשׂוֹת רָע לִפְנֶיךָ
וַתַּעֲזֹבֵם בְּיַד אֹיְבֵיהֶם וַיִּרְדּוּ בָהֶם וַיִּשׁוּבוּ וַיִּזְעַקוּךָ וְאַתָּה מִשְׁמַיִם תִּשְׁמַע וַתִּצְלִים
כְּרַחֲמֶיךָ רַבּוֹת עִתִּים. **נ טכט** וַתַּעַד בָּהֶם לְהִשָּׁבֵם אֶל-תּוֹרַתְךָ וְהִמָּה הַזִּידוּ
וְלֹא-שָׁמְעוּ לְמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִשְׁפָּטֶיךָ חָטְאוּ-בָם אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה אָדָם וְחִיָּה בָהֶם וַיִּתְּנוּ
כְּתֵף סוּרָרֶת וְעָרְפָם הִקְשׁוּ וְלֹא שָׁמְעוּ. **נ טל** וַתִּמְשֹׁךְ עֲלֵיהֶם שָׁנִים רַבּוֹת וַתַּעַד
בָּם בְּרוּחַךְ בְּיַד-נְבִיאֶיךָ וְלֹא הִאֲזִינוּ וַתִּתֶּנָּם בְּיַד עַמֵּי הָאָרֶצַת. **נ טלא** וּבְרַחֲמֶיךָ
הִרְבִּים לֹא-עָשִׂיתָם כָּלָה וְלֹא עֲזַבְתָּם: כִּי אֶל-חֲנוּן וְרַחוּם אָתָּה. **נ טלב** וְעַתָּה
אֱלֹהֵינוּ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד אֶל-יָמַעַט לִפְנֶיךָ אֵת
כָּל-הַתְּלָאָה אֲשֶׁר-מִצַּאתָנוּ לְמַלְכֵינוּ לְשָׁרֵינוּ וּלְכֹהֲנֵינוּ וּלְנְבִיאֵינוּ וּלְאֲבֹתֵינוּ
וּלְכָל-עַמֶּךָ: מִיָּמֵי מַלְכֵי אֲשׁוּר עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **נ טלג** וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל-הַבָּא
עֲלֵינוּ: כִּי-אַמֶּת עָשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשָׁעָנוּ. **נ טלד** וְאַתָּה מַלְכֵנוּ שָׁרֵנוּ כֹהֲנֵנוּ
וְאֲבֹתֵנוּ לֹא עָשׂוּ תּוֹרַתְךָ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ אֶל-מִצְוֹתֶיךָ וּלְעִדּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר הִעִידְתָּ
בָּהֶם. **נ טלה** וְהֵם בְּמַלְכוּתָם וּבְטוֹבָהּ הָרַב אֲשֶׁר-נָתַתָּ לָהֶם וּבָאָרֶץ הָרַחֲבָה
וְהַשְׁמֹנֶה אֲשֶׁר-נָתַתָּ לִפְנֵיהֶם לֹא עָבְדוּךָ וְלֹא-שָׁבוּ מִמַּעַלְלֵיהֶם הָרָעִים. **נ טלו**
הִנֵּה אֲנַחְנוּ הַיּוֹם עֹבְדִים וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר-נָתַתָּה לְאֲבֹתֵינוּ לֶאֱכֹל אֶת-פְּרִיָּהּ
וְאֶת-טוֹבָהּ הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֹבְדִים עֲלֶיהָ. **נ טלז** וַתִּבּוֹאָתָה מִרְבָּה לְמַלְכִים
אֲשֶׁר-נָתַתָּה עָלֵינוּ בְּחָטְאוֹתֵינוּ וְעַל גּוֹיֹתֵנוּ מַשְׁלִים וּבְבִהְמָתֵנוּ כְּרָצוֹנָם וּבְצָרָה
גְּדֹלָה אֲנַחְנוּ.

נ יא וּבְכָל-זֹאת אֲנַחְנוּ כָּרְתִים אֲמָנָה וְכֹתֵבִים וְעַל הַחֲתוּם שָׁרֵנוּ לוֹיָנוּ כֹהֲנֵינוּ.
נ יב וְעַל הַחֲתוּמִים: נַחֲמִיָּה הַתִּרְשָׁתָא בֶן-חַכְלִיָּה וְצִדְקִיָּה. **נ יג** שָׂרִיָּה עֲזַרְיָה
יִרְמְיָה. **נ יד** פִּשְׁחוֹר אֲמַרְיָה מַלְכִיָּה. **נ יה** חֲטוּשׁ שְׁבַנְיָה מַלּוּךְ. **נ יו** חֲרָם

מִרְמוֹת עֲבֹדָה. **נ יז** דָּנִיֵּאל גָּנְתָן בְּרוּךְ. **נ יח** מְשַׁלֵּם אָבִיהָ מִיָּמֶן. **נ יט** מַעֲזִיָּה בִלְגִי שְׁמַעְיָה אֵלֶּה הַכֹּהֲנִים.

נ יי וְהַלִּוּים: וַיִּשׁוּעַ בֶּן-אֲזַנְיָה בְנוֹי מִבְּנֵי חֲנָדָד קִדְמִיָּאל. **נ ייא** וְאַחִיהֶם שְׁבַנְיָה הוֹדִיָּה קְלִיטָא פְּלֹאֲיָה חָנָן. **נ ייב** מִיכָא רְחוּב חֲשַׁבְיָה. **נ ייג** זְכוּר שְׂרַבְיָה שְׁבַנְיָה. **נ ייד** הוֹדִיָּה בְנֵי בָנֵינוּ.

נ יטו רָאשֵׁי הָעָם: פֶּרְעֹשׁ פָּחַת מוֹאָב עֵילָם זַתוּא בָּנִי. **נ יטז** בְּנֵי עֲזָגָד בָּבִי. **נ ייז** אֲדַנְיָה בְּגוּי עֲדִין. **נ ייח** אָטֵר חֲזַקְיָה עֲזוּר. **נ ייט** הוֹדִיָּה חֲשֵׁם בָּצִי. **נ יכ** חֲרִיף עֲנָתוֹת נֹבִי (נִיבִי). **נ יכא** מִגְפִּיעֵשׁ מְשַׁלֵּם חֲזִיר. **נ יכב** מְשִׁיזְבָּאל צְדוֹק יָדוּעַ. **נ יכג** פְּלִטְיָה חָנָן עֲנָיָה. **נ יכד** הוֹשֵׁעַ חֲנַנְיָה חֲשׁוּב. **נ יכה** הַלּוּחַשׁ פְּלֹחָא שׁוּבָק. **נ יכו** רְחוּם חֲשַׁבְנָה מַעֲשִׂיָה. **נ יכז** וְאַחִיָּה חָנָן עָנָן. **נ יכח** מֶלֶךְ חָרָם בַּעְנָה. **נ יכט** וּשְׁאָר הָעָם הַכֹּהֲנִים הַלִּוּים הַשּׁוֹעֲרִים הַמְשֻׁרְרִים הַנְּתִינִים וְכָל-הַנְּבֻדִּל מַעֲמֵי הָאֲרָצוֹת אֶל-תּוֹרַת הָאֱלֹהִים נְשִׁיָּהם בְּנֵיהֶם וּבְנִיתֵיהֶם: כָּל יוֹדֵעַ מִבֵּין. **נ יל** מַחֲזִיקִים עַל-אַחִיהֶם אֲדִירֵיהֶם וּבָאִים בָּאֵלֶּה וּבִשְׁבוּעָה לָלֶכֶת בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה בְּיַד מֹשֶׁה עֶבֶד-הָאֱלֹהִים וּלְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֲדַנְיָנוּ וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקָּיו. **נ ילא** וְאֲשֶׁר לֹא-נָתַן בְּנִיתֵינוּ לַעֲמֵי הָאָרֶץ וְאֶת-בְּנִיתֵיהֶם לֹא נָקַח לְבָנֵינוּ. **נ ילב** וְעַמֵּי הָאָרֶץ הַמְּבִיאִים אֶת-הַמִּקְחֹת וְכָל-שֹׁבֵר בְּיוֹם הַשַּׁבָּת לַמְּכֹרֶל־לֹא-נָקַח מֵהֶם בַּשַּׁבָּת וּבְיוֹם קֹדֶשׁ וְנֹטֵשׁ אֶת-הַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית וּמִשָּׂא כָל-יָד. **נ ילג** וְהַעֲמִדְנוּ עָלֵינוּ מִצְוֹת לָתֵת עָלֵינוּ שְׁלִישִׁית הַשָּׁקֶל בַּשָּׁנָה לַעֲבֹדַת בֵּית אֱלֹהֵינוּ. **נ ילד** לָלֶחֶם הַמַּעֲרֶכֶת וּמִנְחַת הַתָּמִיד וּלְעוֹלֹת הַתָּמִיד הַשַּׁבָּתוֹת הַחֹדֶשִׁים לַמּוֹעֲדִים וּלְקֹדֶשִׁים וּלְחֻטָּאוֹת לִכְפֹּר עַל-יִשְׂרָאֵל וְכָל מְלֹאכֶת בֵּית-אֱלֹהֵינוּ.

נ ילה וְהַגּוֹרְלוֹת הַפְּלָנוּ עַל-קֶרְבֶּן הָעֲצִים הַכֹּהֲנִים הַלִּוּים וְהָעָם לְהִבְיָא לְבֵית אֱלֹהֵינוּ לְבֵית-אַבְתֵּינוּ לְעֵתִים מְזֻמָּנִים שָׁנָה בַּשָּׁנָה: לְבַעַר עַל-מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּכָתוּב בַּתּוֹרָה. **נ ילו** וּלְהִבְיָא אֶת-בְּכוֹרֵי אֲדָמָתֵנוּ וּבְכוֹרֵי כָל-פָּרִי כָל-עֶצְשָׁנָה בַּשָּׁנָה: לְבֵית יְהוָה. **נ ילז** וְאֶת-בְּכוֹרוֹת בָּנֵינוּ וּבְהֶמְתָּנוּ כְּכָתוּב בַּתּוֹרָה וְאֶת-בְּכוֹרֵי בְקָרֵינוּ וְצֹאנֵינוּ לְהִבְיָא לְבֵית אֱלֹהֵינוּ לַכֹּהֲנִים הַמְשֻׁרְרִים בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ. **נ ילח** וְאֶת-רָאשֵׁי עָרֵיסְתֵּינוּ וְתִירוֹמְתֵּינוּ וּפָרִי כָל-עֶץ תִּירוֹשׁ וַיִּצְהַר נָבִיא לַכֹּהֲנִים אֶל-לִשְׁכוֹת בֵּית-אֱלֹהֵינוּ וּמַעֲשֵׂר אֲדָמָתֵנוּ לַלִּוּים וְהֵם הַלִּוּים הַמַּעֲשִׂרִים בְּכָל עָרֵי עֲבֹדָתָנוּ. **נ ילט** וְהָיָה הַכֹּהֵן בֶּן-אֶהֱרֹן עִם-הַלִּוּים בַּעֲשֵׂר הַלִּוּים וְהַלִּוּים יַעֲלוּ אֶת-מַעֲשֵׂר הַמַּעֲשֵׂר לְבֵית אֱלֹהֵינוּ אֶל-הַלִּשְׁכוֹת לְבֵית הָאוֹצָר. **נ ימ** כִּי אֶל-הַלִּשְׁכוֹת יָבִיאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי הַלֵּוִי אֶת-תִּירוֹמַת

הַדָּגָן הַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר וְשֵׁם כָּלִי הַמִּקְדָּשׁ וְהַכֹּהֲנִים הַמְשָׁרְתִּים וְהַשּׁוֹעָרִים
וְהַמְשָׁרְרִים וְלֹא נֶעְזֵב אֶת-בֵּית אֱלֹהֵינוּ. **נ יאא** וַיָּשְׁבוּ שָׂרֵי-הָעָם בִּירוּשָׁלַם וּשְׂאֵר
הָעָם הַפִּילוּ גּוֹרְלוֹת לְהַבִּיא אֶחָד מִן-הָעֲשָׂרָה לְשִׁבְת בִּירוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ
וַתִּשַׁע הַיָּדוֹת בָּעָרִים. **נ יאב** וַיְבָרְכוּ הָעָם לְכָל הָאֲנָשִׁים הַמִּתְנַדְּבִים לְשִׁבְת
בִּירוּשָׁלַם.

נ יאג וְאַלֶּה רֹאשֵׁי הַמְּדִינָה אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם וּבָעָרֵי יְהוּדָה יָשְׁבוּ אִישׁ
בְּאַחֲזָתוֹ בָּעָרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהַנְּתִינִים וּבְנֵי עֶבְדֵי שְׁלֹמֹה. **נ יאד**
וּבִירוּשָׁלַם יָשְׁבוּ מִבְּנֵי יְהוּדָה וּמִבְּנֵי בִנְיָמִן: מִבְּנֵי יְהוּדָה עֲתָיָה בֶן-עֲזָיָה
בֶּן-זִכְרְיָה בֶן-אֲמֶרְיָה בֶן-שָׁפָטְיָה בֶן-מֶהֱלֵל אֶלְמִמְבִּי-פָרָץ. **נ יאה** וּמַעֲשִׂיָה
בֶּן-בְּרוּךְ בֶּן-כָּל-חֹזָה בֶּן-חֲזָיָה בֶן-עֲדִיָה בֶן-יוֹיָרִיב בֶּן-זִכְרְיָה בֶן-הַשְּׁלֹנִי. **נ יאו**
כָּל-בְּנֵי-פָרָץ הַיֹּשְׁבִים בִּירוּשָׁלַם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁשִׁים וּשְׁמֹנֶה אֲנָשִׁי-חֵיל.
נ יאז וְאַלֶּה בְּנֵי בִנְיָמִן: סֵלָא בֶן-מִשְׁלָם בֶּן-יוֹעֵד בֶּן-פָּדִיָה בֶן-קוֹלֶיָה בֶן-מַעֲשִׂיָה
בֶּן-אֵיתִיאל בֶּן-יִשְׁעִיָה. **נ יאח** וְאַחֲרָיו גְּבִי סִלְתִּישַׁע מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה.
נ יאט וַיּוֹאֵל בֶּן-זִכְרִי פָקִיד עֲלֵיהֶם וַיהוּדָה בֶּן-הַסְנוּאָה עַל-הָעִיר מִשְׁנָה.
נ יאי מִן-הַכֹּהֲנִים: יִדְעִיָה בֶן-יוֹיָרִיב יִכִּין. **נ יאיא** שָׂרְיָה בֶן-חִלְקִיָה בֶן-מִשְׁלָם
בֶּן-צְדוֹק בֶּן-מְרִיּוֹת בֶּן-אַחִיטוּב בְּנֵגַד בֵּית הָאֱלֹהִים. **נ יאיב** וְאַחִיהֶם עִשָּׂה
הַמְּלָאכָה לְבֵית שְׁמֹנֶה מֵאוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם וְעֲדִיָה בֶן-יִרְחָם בֶּן-פִּלְלִיָה
בֶּן-אַמְצִי בֶן-זִכְרְיָה בֶן-פִּשְׁחוֹר בֶּן-מִלְכִּיָה. **נ יאיג** וְאַחֲיוֹ רֹאשִׁים לְאַבוֹת
מֵאֲתָיִם אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם וְעֶמְשִׁסִּי בֶן-עֲזָרָאֵל בֶּן-אַחֲזִי בֶן-מִשְׁלֵמוֹת בֶּן-אֲמֹר.
נ יאיד וְאַחִיהֶם גְּבִרֵי חֵיל מֵאָה עֶשְׂרִים וּשְׁמֹנֶה וּפָקִיד עֲלֵיהֶם זְבַדְיָאֵל
בֶּן-הַגְּדוֹלִים.

נ יאטו וּמִן-הַלְוִיִּם: שְׁמַעְיָה בֶן-חֲשׁוּב בֶן-עֲזַרְיָקָם בֶּן-חֲשַׁבְיָה בֶן-בוּנִי. **נ יאטז**
וּשְׁבַתִּי וַיּוֹזְבֵד עַל-הַמְּלָאכָה הַחִיצָנָה לְבֵית הָאֱלֹהִים מִרֹאשֵׁי הַלְוִיִּם. **נ יאיז**
וּמִתְנִיָה בֶן-מִיכָא בֶן-זְבַדִּי בֶן-אָסָף רֹאשׁ הַתַּחֲלָה יְהוּדָה לַתַּפְּלָה וּבִקְבֻקְיָה
מִשְׁנָה מֵאַחֲיוֹ וְעֶבְדָּא בֶן-שְׁמוּעַ בֶּן-גָּלָל בֶּן-יִדִּיתָנוּ (יְדוּתָנוּ). **נ יאיו** כָּל-הַלְוִיִּם
בָּעִיר הַקֹּדֶשׁ מֵאֲתָיִם שְׁמֹנִים וָאַרְבָּעָה.

נ יאיט וְהַשּׁוֹעָרִים עֶקּוֹב טַלְמוֹן וְאַחִיהֶם הַשְׁמָרִים בְּשָׁעָרִים מֵאָה שְׁבָעִים
וּשְׁנַיִם. **נ יאכ** וּשְׂאֵר יִשְׂרָאֵל הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם בְּכָל-עָרֵי יְהוּדָה אִישׁ בְּנִחְלָתוֹ.
נ יאכא וְהַנְּתִינִים יֹשְׁבִים בָּעֶפֶל וְצִיחָא וְגִשְׁפָּא עַל-הַנְּתִינִים.

נ יאכב וּפָקִיד הַלְוִיִּם בִּירוּשָׁלַם עֲזִי בֶן-בְּנִי בֶן-חֲשַׁבְיָה בֶן-מִתְנִיָה בֶן-מִיכָא:
מִבְּנֵי אָסָף הַמְשָׁרְרִים לְנֶגֶד מְלָאכַת בֵּית-הָאֱלֹהִים. **נ יאכג** כִּי-מִצּוֹת הַמִּלֻּךְ

עליהם ואמנה על-המשחררים דבר-יום ביום. **נ יאכז** ופתחיה בן-משיזבאל
מבני-זרח בן-יהודה ליד המלך לכל-דבר לעם. **נ יאכה** ואל-החצרים
בשדותם מבני יהודה ישבו בקרית הארבע ובנתיה ובדיבן ובנתיה וביקבצאל
וחצריה. **נ יאכו** ובישוע ובמלכה ובבית פלט. **נ יאכו** ובחצר שועל ובבאר
שבע ובנתיה. **נ יאכח** ובצקלג ובמכנה ובנתיה. **נ יאכט** ובעין רמון ובצרעה
ובירמות. **נ יאל** זנח עדלם וחצריהם לכיש ושדותיה עזקה ובנתיה ויחנו
מבאר-שבע עד-גיא הנם. **נ יאלא** ובני בנימן מגבע מכמש ועיה ובית-אל
ובנתיה. **נ יאלב** ענתות נב ענניה. **נ יאלג** חצור רמה גתים. **נ יאלד** חדיד
צבעים נבלט. **נ יאלה** לד ואונו גי החרשים. **נ יאלו** ומן-הלויים מחלקות יהודה
לבנימין.

נ יבא ואלה הכהנים והלויים אשר עלו עם-זרבל בן-שאלתיאל וישוע: שריה
ירמיה עזרא. **נ יבב** אמריה מלוד חטוש. **נ יבג** שכניה רחם מרמות. **נ יבד**
עדוא גנתוי אביה. **נ יבה** מימין מעדיה בלגה. **נ יבו** שמעיה ויורב ידעיה.
נ יבו סלו עמוק חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע.
נ יבח והלויים ישוע בנוי קדמיאל שרביהיהודה מתננה: על-הידות הוא ואחיו.
נ יבט ובקבקה וענו (ועני) אחיהם לנגדם למשמרות. **נ יבי** וישוע הוליד
את-יוקים ויוקים הוליד את-אלישיב ואלישיב את-יודע. **נ יביא** ויודע
הוליד את-יונתן ויונתן הוליד את-ידוע. **נ יביב** ובימי יוקים היו כהנים ראשי
האבות: לשריה מריה לירמיה חנניה. **נ יביג** לעזרא משלם לאמריה יהוחנן.
נ יביד למלוכי (למליכו) יונתן לשבניה יוסף. **נ יבטו** לחרם עדנא למריות
חלקי. **נ יבטז** לעדיא (לעדוא) זכריה לגנתון משלם. **נ יביז** לאביה זכרי
למנמין למועדיה פלטי. **נ יביח** לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן. **נ יביט**
וליוזריב מתני לידעיה עזי. **נ יבכ** לסלי קלי לעמוק עבר. **נ יבכא** לחלקיה
חשביה לידעיה נתנאל. **נ יבכב** הלויים בימי אלישיב יודע ויוחנן וידועכתובים
ראשי אבות והכהנים על-מלכות דרינש הפרסי.

נ יבכג בני לוי ראשי האבות כתובים על-ספר דברי הימים ועד-ימי יוחנן
בן-אלישיב. **נ יבכד** וראשי הלויים חשביה שרביה וישוע בן-קדמיאל ואחיהם
לנגדם להלל להודות במצות דויד איש-האלהים משמר לעמת משמר. **נ יבכה**
מתננה ובקבקה עבדיה משלם טלמון עקובשמרים שוערים משמר באספי
השערים. **נ יבכו** אלה בימי יוקים בן-ישוע בן-יוצדק ובימי נחמיה הפחה
ועזרא הכהן הסופר.

נ יבכז ובחנכת חומת ירושלם בקשו את-הלויים מכל-מקומותם להביאם לירושלם לעשת חנכה ושמחה ובתודות ובשיר מצלתיים נבלים ובכנורות.
נ יבכח ויאספו בני המשחרים ומן-הכפר סביבות ירושלם ומן-חצרי נטפתי.
נ יבכט ומבית הגלגל ומשדות גבע ועזמות: כי חצרים בנו להם המשחרים סביבות ירושלם. **נ יבל** ויטהרו הכהנים והלויים ויטהרו את-העם ואת-השערים ואת-החומה. **נ יבלא** ואעלה את-שרי יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי תודות גדולת ותהלכת למיין מעל לחומה לשער האשפות.
נ יבלב וילך אחריהם הושעיה וחצי שרי יהודה. **נ יבלג** ועזריה עזרא ומשלים. **נ יבלד** יהודה ובנימן ושמעיה וירמיה.
נ יבלה ומבני הכהנים בחצרות זכריה בן-יונתן בן-שמעיה בן-מתניה בן-מיכיה בן-זכור בן-אסף. **נ יבלו** ואחיו שמעיה ועזראל מללי גללי מעי נתנאל ויהודה חנני בכלי-שיר דויד איש האלהים ועזרא הסופר לפניהם.
נ יבלז ועל שער העין ונגדם עלו על-מעלות עיר דויד במעלה לחומה: מעל לבית דויד ועד שער המים מזרח. **נ יבלח** והתודה השנית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי העם מעל להחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה. **נ יבלט** ומעל לשער-אפרים ועל-שער הישנה ועל-שער הדגים ומגדל חננאל ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו בשער המטרה. **נ יבמ** ותעמידנה שתי התודות בבית האלהים ואני וחצי הסגנים עמי. **נ יבמא** והכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה אליועיני זכריה חנניה בחצרות.
נ יבמב ומעשיה ושמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה ועילם ועזר וישמיעו המשחרים ויזרחיה הפקיד. **נ יבמג** ויזבחו ביום-ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה גדולה וגם הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק. **נ יבמד** ויפקדו ביום ההוא אנשים על-הנשכות לאוצרות לתרומות לראשית ולמעשרות לכנוס בהם לשדי הערים מנאות התורה לכהנים וללויים: כי שמחת יהודה על-הכהנים ועל-הלויים העמידים. **נ יבמה** וישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת הטהרה והמשחרים והשערים כמצות דויד שלמה בנו. **נ יבמו** כי-בימי דויד ואסף מקדס ראש (ראשי) המשחרים ושיר-תהלה והדות לאלהים. **נ יבמוז** וכל-ישראל בימי זרובבל ובימי נחמיה נתנים מניות המשחרים והשערים דבר-יום ביומו ומקדשים ללויים והלויים מקדשים לבני אהרן.

נ יגא ביום ההוא נקרא בספר משהבאזני העם ונמצא כתוב בו אשר לא-יבוא עמני ומואבי בקהל האלהים עד-עולם. **נ יגב** כי לא קדמו את-בני ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את-בלעם לקללו ויהפך אלהינו הקללה לברכה. **נ יגג** ויהי כשמעם את-התורה ויבדילו כל-ערב מישראל. **נ יגד** ולפני מזהאלישיב הכהן נתון בלשכת בית-אלהינו: קרוב לטובה. **נ יגה** ויעש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים נתנים את-המנחה הלבונה והפלים ומעשר הדגן התירוש והיצהרמצות הלולים והמשחררים והשוערים ותרומת הכהנים. **נ יגו** ובכל-זה לא הייתי בירושלם: כי בשנת שלשים ושתים לארתחשסתא מלך-בבל באתי אל-המלך ולקח ימים נשאלתי מן-המלך. **נ יגז** ואבוא לירושלם ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטובה לעשות לו נשכה בחצרי בית האלהים. **נ יגח** וירע לי מאד ואשליכה את-כל-כלי בית-טובה החוץ מן-הלשכה. **נ יגט** ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית האלהים את-המנחה והלבונה.

נ יגי ואדעה כי-מניות הלולים לא נתנה ויברחו איש-לשדהו הלולים והמשחררים עשי המלאכה. **נ יגיא** ואריבה את-הסגנים ואמרה מדוע נעזב בית-האלהים ואקבצם ואעמדם על-עמדם. **נ יגיב** וכל-יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהרלאוצרות. **נ יגיג** ואוצרה על-אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר ופדיה מן-הלולים ועל-ידם חנו בן-זכור בן-מתניה: כי נאמנים נחשבו ועליהם לחלק לאחיהם.

נ יגיד זכרה-לי אלהי על-זאת ואל-תמח חסדי אשר עשיתי בבית אלהיו במשמריו. **נ יגטו** בימים ההמה ראיתי ביהודה דרכים-גתות בשבת ומביאים הערמות ועמסים על-החמרים ואף-יין ענבים ותאנים וכל-משא ומביאים ירושלם ביום השבת ואעיד ביום מכרם ציד. **נ יגטז** והצרים ישובו בה מביאים דאג וכל-מכר ומוכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם. **נ יגיו** ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה-הדבר הרע הזה אשר אתם עשים ומחללים את-יום השבת. **נ יגיח** הלוא כה עשו אבותיכם ויבא אלהינו עלינו את כל-הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על-ישראל לחלל את-השבת.

נ יגיט ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדותי על-השערים לא-יבוא משא ביום השבת. **נ יגכ** וילינו הרכלים ומכרי

כָּל-מִמְכָּר מִחוּץ לִירוּשָׁלַם פֶּעַם וּשְׁתַּיִם. **נ יגכא** וְאָעִידָה בָּהֶם וְאָמְרָה אֲלֵיהֶם
מִדּוּעַ אַתֶּם לֵינִים נֶגֶד הַחוּמָהאם-תִּשְׁנֶנוּ יָד אֲשַׁלַּח בָּכֶם מִן-הָעֵת הַזֶּה לֹא-בָאוּ
בַשַּׁבָּת.

נ יגכב וְאָמְרָה לַלְוִיִּם אֲשֶׁר יִהְיוּ מִטְּהָרִים וּבָאִים שְׁמֵרִים הַשְּׁעָרִים לִקְדָּשׁ
אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת גַּם-זֹאת זָכְרָה-לִּי אֱלֹהֵי וְחוּסָה עָלִי כָּרֵב חֶסֶדְךָ.

נ יגכג גַּם בְּיָמִים הָהֵם רָאִיתִי אֶת-הַיְּהוּדִים הַשִּׁיבּוּ נָשִׁים אֲשֶׁדּוּדִיּוֹת
(אֲשֶׁדּוּדִיּוֹת) עֲמוּנִיּוֹת (עֲמֻנִיּוֹת) מוֹאֲבִיּוֹת. **נ יגכד** וּבְנִיָּהֶם חָצִי מִדְּבַר אֲשֶׁדּוּדִיּוֹת
וְאֵינֶם מִפִּירִים לְדַבֵּר יְהוּדִית וְכִלְשׁוֹן עִם וָעִם. **נ יגכה** וְאָרִיב עִמָּם וְאֶקְלָלֶם
וְאֶכָּה מֵהֶם אֲנָשִׁים וְאֶמְרֹטֶם וְאֶשְׁבִּיעַם בְּאֱלֹהִים אִם-תִּתְּנוּ בְּנִיתִיכֶם לְבְנֵיהֶם
וְאִם-תִּשְׁאוּ מִבְּנֵיהֶם לְבְנֵיכֶם וְלָכֶם. **נ יגכו** הֲלוֹא עַל-אֱלֹהֵי חֹטָא-שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וּבָגוּיִם הָרַבִּים לֹא-הָיָה מֶלֶךְ כְּמֹהוּ וְאֶהוּב לְאֱלֹהֵי הָיָה וַיִּתְּנֵהוּ אֱלֹהִים
מֶלֶךְ עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל: גַּם-אוֹתוֹ הִחֲטִיאוּ הַנָּשִׁים הַנִּכְרִיּוֹת. **נ יגכז** וְלָכֶם הַנִּשְׁמָע
לַעֲשֹׂת אֶת כָּל-הָרָעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת לְמַעַל בְּאֱלֹהֵינוּ: לְהַשִּׁיב נָשִׁים נִכְרִיּוֹת.
נ יגכח וּמִבְּנֵי יוֹדָע בֶּן-אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל חָתָן לְסַנְבַּלֵּט הַחֹרֶנִי וְאֶבְרִיחֵהוּ
מֵעַל. **נ יגכט** זָכְרָה לָהֶם אֱלֹהֵי: עַל גְּאֻלֵּי הַכֹּהֵנָה וּבְרִית הַכֹּהֵנָה וְהַלְוִיִּם. **נ יגל**
וְטַהֲרֵתִים מִכָּל-נֶכֶר וְאֶעֱמִידָה מִשְׁמֵרוֹת לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם אִישׁ בְּמִלְאָתוֹ.
נ יגלא וְלִקְרֹבֵן הָעֲצִים בְּעֵתִים מְזֻמָּנוֹת וּלְבַכּוֹרִים זָכְרָה-לִּי אֱלֹהֵי לְטוֹבָה.
דְּבָרֵי הַיָּמִים

א אא אָדָם שֵׁת אָנוּשׁ. **א אב** קִינָן מִהֶלְלָאֵל יִרְד. **א אג** חֲנוּךְ מִתּוֹשֶׁלַח לְמֶךְ.
א אד נֹחַ שֵׁם חָם וְיִפֶּת. **א אה** בְּנֵי יִפְתָּגָמֶר וּמִגּוֹג וּמִדִּי וַיִּנּוּ וַתִּבֶּל וּמִשֶּׁךְ
וְתִירָס. **א או** וּבְנֵי גִמְרָאשְׁכְּנִי וְדִיפֶת וְתוֹגְרָמָה. **א אז** וּבְנֵי יוֹן אֶלִישָׁה
וְתִרְשִׁישָׁה כְּתִים וְרוּדָנִים. **א אח** בְּנֵי חֶסְכוּשׁ וּמִצְרִים פּוּט וּכְנַעֲן. **א אט** וּבְנֵי
כוּשׁ סָבָא וְחוּיָלָה וְסַבְתָּא וְרַעְמָא וְסַבְתָּא וּבְנֵי רַעְמָא שָׁבָא וְדָדָן. **א אי** וְכוּשׁ
יָלַד אֶת-נִמְרוֹד הוּא הֵחַל לְהִיּוֹת גִּבּוֹר בָּאָרֶץ. **א איא** וּמִצְרִים יָלַד אֶת-לוּדִיִּים
(לוּדִיִּים) וְאֶת-עֲנָמִים וְאֶת-לֶהְבִּיס וְאֶת-נִפְתָּחִים. **א איב** וְאֶת-פְּתִרְסִים
וְאֶת-כְּסִלְחִים אֲשֶׁר יָצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת-כְּפִתְרִים. **א איג** וּכְנַעֲן יָלַד
אֶת-צִידוֹן בְּכֻרְוָאֵת-חַת. **א איד** וְאֶת-הִיבּוּסִי וְאֶת-הָאֶמְרִי וְאֶת-הַגְּרָגְשִׁי.
א אטו וְאֶת-הַחֲוִי וְאֶת-הָעֶרְקִי וְאֶת-הַסִּינִי. **א אטז** וְאֶת-הָאֶרְוּדִי וְאֶת-הַצִּמְרִי
וְאֶת-הַחֲמָתִי. **א איז** בְּנֵי שִׁם עִילָם וְאֶשּׁוּר וְאַרְפַּכְשָׁד וְלוּד וְאַרְם וְעוּץ וְחוּל
וְגִתֵּר וּמִשֶּׁךְ. **א איח** וְאַרְפַּכְשָׁד יָלַד אֶת-שֶׁלַח וְשֶׁלַח יָלַד אֶת-עֶבֶר. **א איט**
וְלַעֲבֵר יָלַד שְׁנֵי בָנִים: שֵׁם הָאֶחָד פֶּלֶג כִּי בְיָמָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ וְשֵׁם הָאֲחִי יֶקֶטָן.

א **אכ** וְיִקְטֹן יֶלֶד אֶת-אֶלְמוּדָד וְאֶת-שָׁלֹף וְאֶת-חֲצִרְמוֹת וְאֶת-גִּרְח. **א** **אכא**
וְאֶת-הַדּוֹרִם וְאֶת-אוּזֵל וְאֶת-דִּקְלָה. **א** **אכב** וְאֶת-עֵיבֵל וְאֶת-אַבִּימָאֵל
וְאֶת-שָׁבֵא. **א** **אכג** וְאֶת-אוּפִיר וְאֶת-חוּיִלָּה וְאֶת-יוֹבָב כָּל-אֵלֶּה בְּנֵי יִקְטָן.
א **אכד** שֵׁם אֶרְפַּכְשָׁד שָׁלַח. **א** **אכה** עֶבֶר פֶּלֶג רְעוּ. **א** **אכו** שְׂרוּג נָחוּר תָּרַח.
א **אכז** אֲבָרָם הוּא אֲבָרָהָם. **א** **אכח** בְּנֵי אֲבָרָהָם יִצְחָק וְיִשְׁמָעֵאל. **א** **אכט**
אֵלֶּה תִּלְדוּתָם: בְּכוֹר יִשְׁמָעֵאל נְבוֹיֹת וְקָדָר וְאַדְבָּאֵל וּמִבְשֵׁם. **א** **אל** מִשְׁמַע
וְדוּמָה מִשָּׂא חֲדָד וְתִימָא. **א** **אלא** יִטּוֹר נָפִישׁ וְקִדְמָה אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל.
א **אלב** וּבְנֵי קְטוּרָה פִּילֶגֶשׁ אֲבָרָהָם יִלְדָה אֶת-זִמְרֹן וְיִקְשָׁן וּמִדְּנוּ וְיִשְׁבָּק
וְשׁוּחַ וּבְנֵי יִקְשָׁן שָׁבֵא וְיָדָן. **א** **אלג** וּבְנֵי מִדְּן עֵיפָה וְעֶפֶר וְחֲנוּךְ וְאַבִּידָע
וְאַלְדָּעָה כָּל-אֵלֶּה בְּנֵי קְטוּרָה. **א** **אלד** וַיֻּלְּד אֲבָרָהָם אֶת-יִצְחָק בְּנֵי יִצְחָק עֶשׂוֹ
וְיִשְׂרָאֵל. **א** **אלה** בְּנֵי עֲשׂוֹאֲלִיפִז רְעוּאֵל וַיַּעֲוֹשׁ וַיַּעֲלָם וְקָרַח. **א** **אלו** בְּנֵי
אֲלִיפָז תִּימָן וְאוּמֶר צָפִי וְגַעְתָּם קִנִּז וְתַמְנָע וְעַמְלָק. **א** **אלז** בְּנֵי רְעוּאֵל נַחַת זָרַח
שָׁמָה וּמִזָּה. **א** **אלח** וּבְנֵי שְׁעִיר לוּטָן וְשׁוּבֵל וְצַבְעוֹן וְעֵנָה וְדִישׁוֹן וְאַצָּר וְדִישׁוֹן.
א **אלט** וּבְנֵי לוּטָן חָרִי וְהוּמָם וְאַחוּת לוּטָן תַּמְנָע. **א** **אמ** בְּנֵי שׁוּבֵל עֲלֹן
וּמִנַּחַת וְעֵיבֵל שָׁפִי וְאוּנָם וּבְנֵי צַבְעוֹן אֵיָה וְעֵנָה. **א** **אמא** בְּנֵי עֵנָה דִישׁוֹן וּבְנֵי
דִישׁוֹן חֲמֶרֶן וְאַשְׁבֹּן וְיִתְרֹן וְכָרוֹן. **א** **אמב** בְּנֵי-אַצָּר בִּלְהוֹן וְזַעְוֹן יַעֲקֹן בְּנֵי דִישׁוֹן
עוֹץ וְאַרְוֹן.

א **אמג** וְאֵלֶּה הַמַּלְכִּים אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאַרְצָא אֲדוּם לִפְנֵי מֶלֶךְ-מֶלֶךְ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
בִּלְע בֶּן-בְּעוֹר וְשֵׁם עִירוֹ דִּנְהָבָה. **א** **אמד** וַיָּמָת בִּלְע וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו יוֹבָב בֶּן-זָרַח
מִבְּצָרָה. **א** **אמה** וַיָּמָת יוֹבָב וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו חוּשֵׁם מֵאַרְצָה הַתִּימָנִי. **א** **אמו** וַיָּמָת
חוּשֵׁם וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו הֲדָד בֶּן-בִּדָד הַמִּכְפָּה אֶת-מִדְּן בִּשְׂדֵה מוֹאָב וְשֵׁם עִירוֹ
עִוֹת (עֻוִּית). **א** **אמוז** וַיָּמָת הֲדָד וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו שִׁמְלָה מִמִּשְׁרָקָה. **א** **אמח** וַיָּמָת
שִׁמְלָה וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו שְׂאוּל מִרְחֻבוֹת הַנֶּהָר. **א** **אמט** וַיָּמָת שְׂאוּל וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו
בַּעַל חֲנָן בֶּן-עֶכְבֹּר. **א** **אנ** וַיָּמָת בַּעַל חֲנָן וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו הֲדָד וְשֵׁם עִירוֹ פָּעִי וְשֵׁם
אֲשֶׁתוֹ מֵהֵיטְבָאֵל בֶּת-מִטְרָד בֶּת מִי זָהָב. **א** **אנא** וַיָּמָת הֲדָד

וַיְהִיו אֱלֹהֵי אֲדוּם אֱלֹהֵי תַמְנָע אֱלֹהֵי עֲלִיָה (עֲלֹנָה) אֱלֹהֵי יִתְתָּ. **א** **אנב** אֱלֹהֵי
אֶהֱלִיבְמָה אֱלֹהֵי אֵלֶּה אֱלֹהֵי פִינֹן. **א** **אנג** אֱלֹהֵי קִנִּז אֱלֹהֵי תִימָן אֱלֹהֵי מִבְּצָר.
א **אנד** אֱלֹהֵי מִגְדִּיאֵל אֱלֹהֵי עִירָם אֵלֶּה אֱלֹהֵי אֲדוּם.
א **בא** אֵלֶּה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: רְאוּבֵן שְׁמַעוֹן לֵוִי וַיְהוּדָה יִשָּׁשְׁכָר וַזְּבֻלֹן. **א** **בב** דָּן
יוֹסֵף וּבִנְיָמִן נִפְתָּלִי גָד וְאַשֶּׁר.

א בג בְּנֵי יְהוּדָה עַר וְאוֹנָן וְשִׁלְהָ שְׁלוּשָׁה נִוְלַד לֹו מִבֶּת-שׁוּעַ הַכְּנַעֲנִית וַיְהִי עַר
בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיְמִיתֵהוּ. **א בד** וַתֵּמֶר כָּלְתּוּ יְלָדָה לֹו אֶת-פָּרֶץ
וְאֶת-זָרַח כָּל-בְּנֵי יְהוּדָה חֲמִשָּׁה. **א בה** בְּנֵי-פָרֶץ חֲצֵרוֹן וְחִמּוּל. **א בו** וּבְנֵי
זָרַח זִמְרִי וְאִיתָן וְהִימָן וְכִלְכֵּל וְדָרְעַפְלָם חֲמִשָּׁה. **א בז** וּבְנֵי פְרָמִיעָכָר עֹזֶכֶר
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מָעַל בַּחֲרָם. **א בח** וּבְנֵי אִיתָן עֲזָרָה. **א בט** וּבְנֵי חֲצֵרוֹן אֲשֶׁר
נִוְלַד-לוֹאֶת-יֶרְחָמָאֵל וְאֶת-רָם וְאֶת-כְּלוּבִי. **א בי** וְרָם הוֹלִיד אֶת-עַמְיָנָדָב
וְעַמְיָנָדָב הוֹלִיד אֶת-נַחֲשׁוֹן נָשִׂיא בְּנֵי יְהוּדָה. **א ביא** וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת-שִׁלְמָא
וְשִׁלְמָא הוֹלִיד אֶת-בָּעַז. **א ביב** וּבָעַז הוֹלִיד אֶת-עֹבֵד וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת-יִשִּׁי.
א ביג וְאִישִׁי הוֹלִיד אֶת-בְּכָרוֹ אֶת-אֱלִיאָבוֹאֲבִינָדָב הַשֵּׁנִי וְשִׁמְעָא הַשְּׁלִישִׁי.
א ביד נְתַנְאֵל הָרְבִיעִי רִדִּי הַחֲמִישִׁי. **א בטו** אֶצֶם הַשֵּׁשִׁי דָּוִיד הַשְּׁבַעִי. **א בטז**
וְאַחִיתִּיהֶם צְרוּיָה וְאֲבִיגַיִל וּבְנֵי צְרוּיָה אֲבִשָׁי וְיוֹאָב וְעִשָׂה אֶלְשָׁלָּה. **א ביז**
וְאֲבִיגַיִל יָלְדָה אֶת-עֲמָשָׂא וְאֲבִי עֲמָשָׂא יֵתֵר הַיִּשְׁמְעֵאלִי. **א ביח** וְכָלֵב בֶּן-חֲצֵרוֹן
הוֹלִיד אֶת-עֲזוּבָה אֲשֶׁהוּאֶת-יִרְיעוּת וְאֵלָה בָּנִיָּה יִשָּׁר וְשׁוֹבֵב וְאַרְדּוֹן. **א ביט**
וַתֵּמֶת עֲזוּבָה וַיִּקַּח-לֹו כָלֵב אֶת-אֶפְרַת וַתֵּלֶד לֹו אֶת-חוּר. **א בכ** וְחוּר הוֹלִיד
אֶת-אוּרִי וְאוּרִי הוֹלִיד אֶת-בְּצִלְאֵל. **א בכא** וְאַחֲרַיָּה חֲצֵרוֹן אֶל-בֶּת-מְכִיר
אֲבִי גִלְעָד וְהוּא לְקַחָהּ וְהוּא בֶן-שָׁשִׁים שָׁנָה וַתֵּלֶד לֹו אֶת-שָׁגוֹב. **א בכב** וּשָׁגוֹב
הוֹלִיד אֶת-יָאִיר וַיְהִי-לֹו עֶשְׂרִים וְשָׁלוֹשׁ עָרִים בְּאֶרֶץ הַגִּלְעָד. **א בכג** וַיִּקַּח
גִּישׁוּר-וְאַרְם אֶת-חֹות יָאִיר מֵאֲתָם אֶת-קֶנֶת וְאֶת-בְּנֵיתֶיהָ שְׁשִׁים עֵיר כָּל-אֵלָה בְּנֵי
מְכִיר אֲבִי-גִלְעָד. **א בכד** וְאַחֲרַיָּה מוֹת-חֲצֵרוֹן בְּכָלֵב אֶפְרַתָּה וְאִשְׁתָּה חֲצֵרוֹן אֲבִיָּה
וַתֵּלֶד לֹו אֶת-אֲשָׁחוּר אֲבִי תִקְוָע. **א בכה** וַיְהִיו בְּנֵי-יֶרְחָמָאֵל בְּכוֹר חֲצֵרוֹן
הַבְּכוֹר רָם וּבִוְנָה וְאַרְן וְאַצֶּם אַחִיָּה. **א בכו** וַתְּהִי אֲשֶׁה אַחֲרֵת לִירְחָמָאֵל וְשָׁמָה
עֲטָרָה הִיא אִם אוֹנָם. **א בכז** וַיְהִיו בְּנֵי-רָם בְּכוֹר יֶרְחָמָאֵל מַעֲצִי וַיְמִין וְעֶקֶר.
א בכח וַיְהִיו בְּנֵי-אוֹנָם שְׁמִי וַיָּדַע וּבְנֵי שְׁמִי נָדָב וְאַבִּישׁוּר. **א בכט** וְשִׁם אִשְׁתָּה
אֲבִישׁוּר אֲבִיָּהִל וַתֵּלֶד לֹו אֶת-אַחֲבָן וְאֶת-מוֹלִיד. **א בל** וּבְנֵי נָדָב סֹלָד וְאַפִּים
וַיָּמָת סֹלָד לֹא בָנִים. **א בלא** וּבְנֵי אִפִּים יִשְׁעִי וּבְנֵי יִשְׁעִי שִׁשָּׁן וּבְנֵי שִׁשָּׁן אַחֲלִי.
א בלב וּבְנֵי יָדַע אַחִי שְׁמִי יֵתֵר וַיִּזְנְתוּ וַיָּמָת יֵתֵר לֹא בָנִים. **א בלג** וּבְנֵי יוֹנָתָן
פָּלַת וְזִזָּא אֵלָה הָיוּ בְּנֵי יֶרְחָמָאֵל. **א בלד** וְלֹא-הָיָה לְשִׁשָּׁן בָּנִים כִּי אִם-בָּנוֹת
וּלְשִׁשָּׁן עֶבֶד מִצְרִי וְשִׁמוֹ יֶרְחָע. **א בלה** וַיָּתֵן שִׁשָּׁן אֶת-בִּתּוֹ לְיֶרְחָע עֶבֶדָּהּ לְאִשָּׁה
וַתֵּלֶד לֹו אֶת-עֵתִי. **א בלו** וְעֵתִי הָלִיד אֶת-נָתָן וְנָתָן הוֹלִיד אֶת-זָבָד. **א בלז** וְזָבָד
הוֹלִיד אֶת-אֶפְלָל וְאֶפְלָל הוֹלִיד אֶת-עֹבֵד. **א בלח** וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת-יְהוּא
וַיְהוּא הָלִיד אֶת-עֲזָרָה. **א בלט** וְעֲזָרָה הָלִיד אֶת-חֶלֶץ וְחֶלֶץ הָלִיד

אֶת-אֶלְעָשָׂה. **א** **בַּמ** וְאֶלְעָשָׂה הַלֵּיד אֶת-סִסְמִי וְסִסְמִי הַלֵּיד אֶת-שָׁלוֹם.
א **בַּמֵּא** וְשָׁלוֹם הוֹלִיד אֶת-יִקְמָיָה ויִקְמָיָה הַלֵּיד אֶת-אֶלִישָׁמַע. **א** **בַּמֵּב** וּבְנֵי
 כָּלֵב אָחִי יִרְחָמָאֵל מִישַׁע בְּכֹרוֹ הוּא אָבִי-זִיף וּבְנֵי מִרְשָׁה אָבִי חֲבֵרוֹן. **א** **בַּמֶּג**
 וּבְנֵי חֲבֵרוֹן וְקָרַח וְתַפַּח וְרָקִם וְשָׁמַע. **א** **בַּמִּד** וְשָׁמַע הוֹלִיד אֶת-רַחֵם אָבִי יִרְקָעָם
 וְרָקִם הוֹלִיד אֶת-שָׁמִי. **א** **בַּמֶּה** וּבֶן-שָׁמִי מַעֲוֹן וּמַעֲוֹן אָבִי בֵּית-צוּר. **א** **בַּמו**
 וְעִיפָה פִּילֶגֶשׁ כָּלֵב יִלְדָה אֶת-חֶרֶן וְאֶת-מוֹצָא וְאֶת-גִּזָּז וְחֶרֶן הַלֵּיד אֶת-גִּזָּז.
א **בַּמִּז** וּבְנֵי יְהֻדִירְגָם וְיוֹתָם וְגִישׁוֹן וְפֹלֵט וְעִיפָה וְשַׁעֲף. **א** **בַּמַּח** פִּילֶגֶשׁ כָּלֵב
 מַעֲכָה יֶלֶד שָׁבֵר וְאֶת-תִּרְחָנָה. **א** **בַּמֵּט** וְתִלְדַּ שַׁעֲף אָבִי מִדְּמָנָה אֶת-שׂוּאָה אָבִי
 מַכְבֵּנָה וְאָבִי גִבְעָא וּבֵת-כָּלֵב עַכְסָה. **א** **בַּנ** אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי כָלֵב בֶּן-חֹזֶר בְּכוֹר
 אֶפְרַתֶּה שׁוּבֵל אָבִי קָרִית יַעֲרִים. **א** **בַּנֵּא** שַׁלְמָא אָבִי בֵּית-לָחֶם חֶרֶף אָבִי
 בֵּית-גֹּדֶר. **א** **בַּנֵּב** וַיְהִיו בָּנִים לְשׁוּבֵל אָבִי קָרִית יַעֲרִים הִרְאָה חֲצִי הַמִּנְחֹת.
א **בַּנִּג** וּמִשְׁפָּחוֹת קָרִית יַעֲרִים הִיִּתְרִי וְהַפּוֹתִי וְהַשְׁמָתִי וְהַמִּשְׁרָעִי מֵאֵלֶּה יֵצְאוּ
 הַצִּרְעָתִי וְהָאֶשְׁתָּאֵלִי. **א** **בַּנִּד** בְּנֵי שַׁלְמָא בֵּית לָחֶם וְנִטּוּפָתִי עֲטֹרוֹת בֵּית יוֹאָב
 וְחֲצִי הַמִּנְחָתִי הַצִּרְעִי. **א** **בַּנִּה** וּמִשְׁפָּחוֹת סֹפְרִים יֵשְׁבוּ (יִשְׁבִּי) יַעֲבֹץ תִּרְעָתִים
 שְׁמַעְתִּים שׁוֹכְתִים הֵמָּה הַקִּינִים הַבָּאִים מִחַמַּת אָבִי בֵּית-רֶכֶב. **א** **גֵּא** וְאֵלֶּה
 הָיוּ בְּנֵי דָוִיד אֲשֶׁר נוֹלַד-לוֹ בְּחֶבְרוֹן: הַבְּכוֹר אֲמִנֹן לְאַחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵאלִית שְׁנֵי
 דָּנִיֵּאל לְאַבִּיגַיִל הַכַּרְמֶלִית. **א** **גֵּב** הַשְּׁלֹשִׁי לְאַבְשָׁלוֹם בֶּן-מַעֲכָה בֵּת-תַּלְמִי מֶלֶךְ
 גִּשּׁוּר הָרְבִיעִי אֲדֹנִיָּה בֶן-חַגִּית. **א** **גֵּג** הַחֲמִישִׁי שְׁפָטִיָּה לְאַבִּיטָל הַשִּׁשִּׁי יִתְרָעָם
 לַעֲגֹלָה אֲשֶׁתּוֹ. **א** **גֵּד** שִׁשָּׁה נוֹלַד-לוֹ בְּחֶבְרוֹן וַיִּמְלֹךְ-שָׁם שִׁבְעַ שָׁנִים וְשִׁשָּׁה
 חֳדָשִׁים וְשְׁלֹשִׁים וְשָׁלוֹשׁ שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם. **א** **גֵּה** וְאֵלֶּה נוֹלְדוּ-לוֹ
 בִּירוּשָׁלַם: שְׁמַעָא וְשׁוּבָב וְנָתָן וְשַׁלְמָה אֲרַבְעָה לְבַת-שׁוּעַ בֵּת-עַמִּיאֵל. **א** **גֵּו**
 וַיִּבְחָר וְאֶלִישָׁמַע וְאֶלִיפָלֵט. **א** **גֵּז** וְנִגָּה וְנִפְגַּ וְנִפִיעַ. **א** **גֵּח** וְאֶלִישָׁמַע וְאֶלְדָּד
 וְאֶלִיפָלֵט תִּשְׁעָה. **א** **גֵּט** כָּל בְּנֵי דָוִיד מִלְּבַד בְּנֵי-פִילֶגֶשִׁים וְתָמָר אַחֻתָם.
א **גֵּי** וּבֶן-שַׁלְמָה רַחְבֶּעַם אָבִיָּה בְּנוֹ אֶסָא בְּנוֹ יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ. **א** **גֵּיֵא** יוֹרָם בְּנוֹ
 אַחֲזִיָּהוּ בְּנוֹ יוֹאָשׁ בְּנוֹ. **א** **גֵּיֵב** אֲמַצְיָהוּ בְּנוֹ עֲזַרְיָה בְּנוֹ יוֹתָם בְּנוֹ. **א** **גֵּיֵג** אַחֲזַב בְּנוֹ
 חִזְקִיָּהוּ בְּנוֹ מְנַשֶּׁה בְּנוֹ. **א** **גֵּיֵד** אֲמֹנֹן בְּנוֹ יֹאשָׁיָהוּ בְּנוֹ. **א** **גֵּטו** וּבְנֵי יֹאשָׁיָהוּ הַבְּכוֹר
 יוֹחָנָן הַשֵּׁנִי יְהוֹיָקִים הַשְּׁלֹשִׁי צִדְקִיָּהוּ הָרְבִיעִי שָׁלוֹם. **א** **גֵּטז** וּבְנֵי יְהוֹיָקִים יְכֻנָּיָה
 בְּנוֹ צִדְקִיָּה בְּנוֹ. **א** **גֵּיז** וּבְנֵי יְכֻנָּיָה אֶסָר שְׁאֵלִתִּיאֵל בְּנוֹ. **א** **גֵּיח** וּמִלְכִּירָם וּפְדִיָּה
 וְשִׁנְאָצַר יִקְמָיָה הוֹשָׁמַע וְנִדְבָיָה. **א** **גֵּיט** וּבְנֵי פְדִיָּה זֶרְבָבֶל וְשִׁמְעִי וּבֶן-זֶרְבָבֶל
 מִשְׁלָם וְחֲנַנְיָה וְשַׁלְמִית אַחֻתָם. **א** **גֵּכ** וְחֲשָׁבָה וְאֵהֵל וּבִרְכִיָּה וְחִסְדִּיָּה יוֹשֵׁב
 חֲסִדְחָמֶשׁ. **א** **גֵּכֵא** וּבֶן-חֲנַנְיָה פִּלְטִיָּה וַיִּשְׁעִיָּה בְּנֵי רַפְיָה בְּנֵי אֲרֶן בְּנֵי עֲבִדְיָה בְּנֵי

א דכח וַיֵּשְׁבוּ בְּבֶאֱר-שֶׁבַע וּמוֹלָדָה וַחֲצֹר שׁוּעֵל. **א דכט** וּבְבִלְהָה וּבְעֶצֶם וּבִתּוֹלָד. **א דל** וּבְבִתּוֹאֵל וּבְחֶרְמָה וּבְצִיקֶלֶג. **א דלא** וּבְבֵית מֶרְכָּבוֹת וּבְחֲצֹר סוּסִים וּבְבֵית בְּרָאִי וּבְשַׁעְרִים אֵלֶּה עָרֵיהֶם עַד-מֶלֶךְ דָּוִיד. **א דלב** וַחֲצָרֵיהֶם עֵיטָם וְעֵין רִמּוֹן וְתֶכֶן וְעֶשֶׂן עָרִים חֲמֹשׁ. **א דלג** וְכָל-חֲצָרֵיהֶם אֲשֶׁר סְבִיבוֹת הָעָרִים הָאֵלֶּה עַד-בָּעַל זֹאת מוֹשְׁבֹתָם וְהַתִּיחָשׁ לָהֶם. **א דלד** וּמִשׁוֹבֵב וַיִּמְלֹךְ וַיּוֹשֶׁה בֶּן-אַמְצִיָּה. **א דלה** וַיּוֹאֵל וַיְהוּא בֶּן-יוֹשֶׁבֶה בֶּן-שָׁרָיָה בֶּן-עֲשִׂיאל. **א דלו** וַאֲלִיעֵזֶר וַעֲקֻבָּה וַיִּשׁוּחִיָּה וַעֲשָׂיָה וַעֲדִיאל וַיִּשִּׁימָאֵל וּבְנָיָה. **א דלז** וַזִּיזָא בֶּן-שַׁפְּעִי בֶּן-אֱלוֹן בֶּן-יִדְיָה בֶּן-שִׁמְרִי בֶּן-שְׁמַעְיָה. **א דלח** אֵלֶּה הַבָּאִים בְּשֵׁמוֹת נְשִׂאִים בְּמִשְׁפְּחוֹתָם וּבֵית אֲבוֹתֵיהֶם פָּרְצוּ לָרוֹב. **א דלט** וַיֵּלְכוּ לְמָבוֹא גָדֹר עַד לְמִזְרַח הַגֵּיא לְבִקְשׁ מְרֻעָה לְצֹאנָם. **א דמ** וַיִּמְצְאוּ מְרֻעָה שָׁמֹן וְטוֹב וְהָאָרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם וְשִׁקְטָת וְשָׁלָוָה: כִּי מִן-חָם הֵיטְשָׁבִים שָׁם לְפָנִים. **א דמא** וַיָּבֹאוּ אֵלֶּה הַכְּתוּבִים בְּשֵׁמוֹת בִּימֵי יַחֲזַקְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה וַיִּכּוּ אֶת-אֱהֲלֵיהֶם וְאֶת-הַמַּעֲיִנִים (הַמַּעֲוִנִּים) אֲשֶׁר נִמְצְאוּ-שָׁמָּה וַיַּחֲרִימֵם עַד-הַיּוֹם הַזֶּה וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתֵּיהֶם: כִּי-מְרֻעָה לְצֹאנָם שָׁם. **א דמב** וּמֵהֶם מֶן-בְּנֵי שְׁמַעוֹן הָלְכוּ לָהָר שְׁעִיר אַנְשִׁים חֲמֹשׁ מֵאוֹת וּפְלִטָּה וּנְעֻרָה וּרְפָיָה וַעֲזִיאל בְּנֵי יִשְׁעִיבְרָאֵשׁ. **א דמג** וַיִּכּוּ אֶת-שְׂאֵרֵית הַפְּלִטָּה לַעֲמֶלֶק וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **א הא** וּבְנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר-יִשְׂרָאֵל כִּי הוּא הַבְּכוֹרוֹבְחָלָלוֹ יִצְוְעִי אָבִיו נִתְּנָה בְּכֶרֶתוֹ לְבְנֵי יוֹסֵף בֶּן-יִשְׂרָאֵל וְלֹא לְהַתִּיחָשׁ לְבְכֶרָה. **א הב** כִּי יְהוּדָה גָּבַר בְּאַחִיו וּלְנָגִיד מִמֶּנּוּ וְהַבְּכֶרָה לְיוֹסֵף. **א הג** בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל: חֲנוּךְ וּפִלְוָא חֲצִרּוֹן וְכַרְמִי. **א הד** בְּנֵי יוֹאֶלְשָׁמַעְיָה בְּנוֹ גּוֹג בְּנוֹ שְׁמַעִי בְּנוֹ. **א הה** מִיכָה בְּנוֹ רָאִיָּה בְּנוֹ בָּעַל בְּנוֹ. **א הו** בְּאֶרְהָה בְּנוֹ אֲשֶׁר הִגִּילָה תִלְגַּת פִּלְנָאָסֶר מֶלֶךְ אֲשֶׁר הוּא נָשִׂיא לְרְאוּבֵנִי. **א הז** וְאַחִיו לְמִשְׁפַּחְתּוֹ בְּהַתִּיחָשׁ לְתִלְדוֹתֶם הָרֹאשׁ יַעֲיָאֵל וַיִּכְרְיָהוּ. **א הח** וּבִלְעָה בֶּן-עֲזִי בֶּן-שְׁמַע בֶּן-יוֹאֵל הוּא יוֹשֵׁב בְּעָרְעֹר וְעַד-נָבוּ וּבָעַל מְעוֹן. **א הט** וּלְמִזְרַח יָשָׁב עַד-לְבֹאֵא מִדְּבָרָה לְמֶן-הַנֶּהָר פָּרַת: כִּי מִקְנֵיהֶם רָבוּ בָּאָרֶץ גִּלְעָד. **א הי** וּבִימֵי שָׂאוּל עָשׂוּ מִלְחָמָה עִם-הַהִגְרָאִים וַיִּפְּלוּ בַיָּדָם וַיֵּשְׁבוּ בְּאֱהֲלֵיהֶם עַל-כָּל-פָּנֵי מִזְרַח לַגִּלְעָד. **א היא** וּבְנֵי-גָד לְנִגְדָם יֵשְׁבוּ בָּאָרֶץ הַבְּשׁוּעַד-סִלְכָּה. **א היב** יוֹאֵל הָרֹאשׁ וְשָׁפָם הַמִּשְׁנָה וַיַּעֲנִי וְשָׁפָט בְּבֶשֶׁן. **א היג** וְאַחֵיהֶם לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם מִיכָאֵל וּמִשְׁלָם וְשָׁבַע וַיּוֹרִי וַיַּעֲכֹן וַיַּעַבְרִשְׁבָּעָה. **א היד** אֵלֶּה בְּנֵי אַבִּיחִיל בֶּן-חֹורִי בֶּן-יֶרוּחַ בֶּן-גִּלְעָד בֶּן-מִיכָאֵל בֶּן-יִשִּׁישִׁי בֶּן-יַחֲדוּבָן בּוֹי. **א הטו** אַחִי בֶּן-עֲבַדִּיאל בֶּן-גּוֹנִי רֹאשׁ לְבֵית אֲבוֹתָם. **א הטז**

וַיָּשְׁבוּ בַּגִּלְעָד בַּבֶּשֶׁן וּבְבִנְתֵיָהּ וּבְכָל-מִגְרָשֵׁי שְׂרֹון עַל-תּוֹצְאוֹתָם. **א** הִיוּ כָּלם הַתִּיחֲשׁוּ בִימֵי יוֹתָם מֶלֶךְ-יְהוּדָה וּבִימֵי יִרְבֶּעַם מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל.

א הִיחַ בְּנֵי-רְאוּבֵן וְגַדִּי וְחֲצִי שִׁבְט-מְנַשֶּׁה מִן-בְּנֵי-חֵיל אַנְשִׁים נְשָׂאֵי מָגֵן וְחֶרֶב וְדֹרְכֵי קֶשֶׁת וּלְמוֹדֵי מִלְחָמָה אֲרֻבָּעִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף וּשְׁבַע-מֵאוֹת וְשָׁשִׁים יֹצְאֵי צָבָא. **א** הִיט וַיַּעֲשׂוּ מִלְחָמָה עִם-הַהֲגָרִיאים עַם-הַהֲגָרִיאים וַיִּטּוּר וְנָפִישׁ וְנוֹדָב. **א** הֵכ וַיַּעֲזְרוּ עֲלֵיהֶם וַיִּנָּתְנוּ בִידָם הַהֲגָרִיאים וְכָל שְׁעֵמָהֶם: כִּי לֹא־לֵהִים זָעֲקוּ בַּמִּלְחָמָה וַיַּנְעִיתוּר לָהֶם כִּי-בָטְחוּ בוֹ. **א** הֵכָא וַיָּשְׁבוּ מִקִּנְיָהֶם גְּמֻלָּהֶם חֲמֻשִׁים אֶלֶף וְצֹאן מֵאֲתָיִים וְחֲמֻשִׁים אֶלֶף וְחֲמוּרִים אֶלְפִים וְנָפִשׁ אָדָם מֵאָה אֶלֶף. **א** הֵכָב כִּי-חֲלָלִים רַבִּים נָפְלוּ כִּי מִהָאֱלֹהִים הַמִּלְחָמָה וַיָּשְׁבוּ תַחְתֵּיהֶם עַד-הַגִּלְעָה.

א הֵכָג וּבְנֵי חֲצִי שִׁבְט מְנַשֶּׁה יָשְׁבוּ בְּאֶרֶץ מִבְּשָׁן עַד-בַּעַל חֶרְמוֹן וּשְׁנִיר וְהַר-חֶרְמוֹן הַמָּה רָבוּ. **א** הֵכָד וְאֶלֶה רְאִשֵׁי בֵית-אֲבוֹתָם: וַעֲפֹר וַיִּשְׁעִי וְאַלְיָאֵל וַעֲזַרְיָאֵל וִירְמְיָה וְהוֹדִיָּה וַיְחֻדִּיָּאֵל אַנְשִׁים גְּבוּרֵי חֵיל אַנְשֵׁי שְׁמוֹת רְאִשִׁים לְבֵית אֲבוֹתָם. **א** הֵכָה וַיִּמָּעְלוּ בָאֱלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵי עַמִּי-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר-הִשְׁמִיד אֱלֹהִים מִפְּנֵיהֶם. **א** הֵכָו וַיַּעַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-רוּחַ פֹּהל מֶלֶךְ-אֲשׁוּר וְאֶת-רוּחַ תַּלְגַּת פִּלְנֶסֶר מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיִּגְלַם לְרְאוּבֵנִי וּלְגַדִּי וּלְחֲצִי שִׁבְט מְנַשֶּׁה וַיִּבִּיאֵם לְחֹלַח וְחִבּוּר וְהָרָא וַיִּהָר גּוֹזֵן עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

א הֵכָז בְּנֵי לֹוִי: גֵּרְשׁוֹן קָהָת וּמֶרְרִי. **א** הֵכָח וּבְנֵי קָהָת עֲמָרָם יִצְהָר וְחִבְרוֹן וַעֲזִיָּאֵל. **א** הֵכָט וּבְנֵי עֲמָרָם אֶהֱרֹן וּמֹשֶׁה וּמֶרְרִים וּבְנֵי אֶהֱרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר. **א** הֵל אֶלְעָזָר הוֹלִיד אֶת-פִּינְחָס פִּינְחָס הִלִּיד אֶת-אֲבִישׁוּעַ. **א** הֵלָא וַאֲבִישׁוּעַ הוֹלִיד אֶת-בִּקְי וּבִקְי הוֹלִיד אֶת-עֲזִי. **א** הֵלָב וַעֲזִי הוֹלִיד אֶת-זֶרַחְיָה וְזֶרַחְיָה הוֹלִיד אֶת-מֶרְיֹות. **א** הֵלָג מֶרְיֹות הוֹלִיד אֶת-אֶמְרָיָה וְאֶמְרָיָה הוֹלִיד אֶת-אֶחֱיטוֹב. **א** הֵלָד וְאֶחֱיטוֹב הוֹלִיד אֶת-צְדוֹק וְצְדוֹק הוֹלִיד אֶת-אֶחֱימֶעַץ. **א** הֵלָה וְאֶחֱימֶעַץ הוֹלִיד אֶת-עֲזַרְיָה וְעֲזַרְיָה הוֹלִיד אֶת-יוֹחָנָן. **א** הֵלוּ וַיּוֹחָנָן הוֹלִיד אֶת-עֲזַרְיָה הוּא אֲשֶׁר כָּהֵן בְּבֵית אֲשֶׁר-בָּנָה שְׁלֹמֹה בִּירוּשָׁלַם. **א** הֵלָז וַיּוֹלֵד עֲזַרְיָה אֶת-אֶמְרָיָה וְאֶמְרָיָה הוֹלִיד אֶת-אֶחֱיטוֹב. **א** הֵלָח וְאֶחֱיטוֹב הוֹלִיד אֶת-צְדוֹק וְצְדוֹק הוֹלִיד אֶת-שְׁלוֹם. **א** הֵלָט וְשְׁלוֹם הוֹלִיד אֶת-חִלְקִיָּה וְחִלְקִיָּה הוֹלִיד אֶת-עֲזַרְיָה. **א** הֵמ וְעֲזַרְיָה הוֹלִיד אֶת-שָׁרְיָה וְשָׁרְיָה הוֹלִיד אֶת-יְהוֹצָדָק. **א** הֵמָא וַיְהוֹצָדָק הִלְךְ בְּהַגְלוֹת יְהוָה אֶת-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: בֵּיד נִבְכָּדְנֶאצַּר.

א וַאֲ בְנֵי לֹוִי: גֵּרְשִׁם קָהָת וּמֶרְרִי. **א** וַב וְאֶלֶה שְׁמוֹת בְּנֵי-גֵרְשֹׁם לְבָנֵי וְשִׁמְעִי. **א** וַג וּבְנֵי קָהָת עֲמָרָם וַיִּצְהָר וְחִבְרוֹן וַעֲזִיָּאֵל. **א** וַד בְּנֵי מֶרְרִי מַחֲלִי וּמֹשִׁי וְאֶלֶה

מִשְׁפָּחוֹת הַלְוִי לְאַבְתִּיהֶם. **א וְהָ** לְגֵרָשׁוֹם לְבָנֵי בְנוֹ יַחַת בְּנוֹ זֶמְהָ בְנוֹ. **א וּ** יוֹאָח בְּנוֹ עֲדֹו בְנוֹ זָרַח בְּנוֹ יֶאֱתָרִי בְנוֹ. **א וּ** בְנֵי קֹהֶת עֲמִינָדָב בְּנוֹ קָרַח בְּנוֹ אֲסִיר בְּנוֹ. **א וַח** אֶלְקָנָה בְּנוֹ וְאַבְיָסָף בְּנוֹ וְאֲסִיר בְּנוֹ. **א וְט** תַּחַת בְּנוֹ אֲוִירְיָאל בְּנוֹ עֲזִיָּה בְנוֹ וְשֹׁאוּל בְּנוֹ. **א וַי** וּבְנֵי אֶלְקָנָה עֲמָשִׁי וְאַחִימוֹת. **א וַיֵּא** אֶלְקָנָה בְנוֹ (בְּנֵי) אֶלְקָנָה צוֹפִי בְנוֹ וְנַחַת בְּנוֹ. **א וַיב** אֶלְיָאֵב בְּנוֹ יֶרֶחַם בְּנוֹ אֶלְקָנָה בְנוֹ. **א וַיג** וּבְנֵי שְׁמוּאֵל הַכֹּהֵן וְשִׁנִּי וְאַבְיָה. **א וַיֵּד** בְּנֵי מֶרְרִי מַחֲלִי לְבָנֵי בְנוֹ שְׁמַעִי בְנוֹ עֲזָה בְנוֹ. **א וְטו** שְׁמַעְיָא בְנוֹ חֲגִיָּה בְנוֹ עֲשִׂיָּה בְנוֹ.

א וְטז וְאַלְהָה אֲשֶׁר הָעֵמִיד דָּוִיד עַל-יְדֵי-שִׁירָבִית יְהוָה; מִמְּנוֹחַ הָאָרוֹן. **א וַיז** וַיְהִיו מִשְׁרָתִים לְפָנֵי מִשְׁכַּן אֹהֶל-מוֹעֵד בְּשִׁיר עַד-בְּנוֹת שְׁלֹמֹה אֶת-בֵּית יְהוָה בִּירוּשָׁלַם וַיַּעֲמְדוּ כְּמִשְׁפָּטָם עַל-עֲבוֹדָתָם. **א וַיח** וְאַלְהָה הָעֹמְדִים וּבְנֵיהֶם; מִבְּנֵי הַקְּהֵלִיתִימָן הַמְּשׁוֹרָר בֶּן-יוֹאֵל בֶּן-שְׁמוּאֵל. **א וַיט** בֶּן-אֶלְקָנָה בֶּן-יֶרֶחַם בֶּן-אֶלְיָאֵל בֶּן-תּוֹחַ. **א וַכ** בֶּן-צִיף (צוֹף) בֶּן-אֶלְקָנָה בֶּן-מַחַת בֶּן-עֲמָשִׁי. **א וַכֵּא** בֶּן-אֶלְקָנָה בֶּן-יוֹאֵל בֶּן-עֲזָרְיָה בֶּן-צִפְנִיָּה. **א וַכב** בֶּן-תַּחַת בֶּן-אֲסִיר בֶּן-אַבְיָסָף בֶּן-קָרַח. **א וַכג** בֶּן-יִצְחָר בֶּן-קֹהֶת בֶּן-לְוִי בֶּן-יִשְׂרָאֵל. **א וַכד** וְאַחִיו אֶסָף הָעֹמֵד עַל-יְמִינוֹ אֶסָף בֶּן-בִּרְכָּיָהוּ בֶּן-שְׁמַעְיָא. **א וַכה** בֶּן-מִיכָאֵל בֶּן-בַּעֲשִׂיָּה בֶּן-מִלְכָּיָה. **א וַכו** בֶּן-אֶתָנִי בֶן-זָרַח בֶּן-עֲדִיָּה. **א וַכז** בֶּן-אִיתָן בֶּן-זֶמְהָ בֶּן-שְׁמַעִי. **א וַכח** בֶּן-יַחַת בֶּן-גֵּרָשָׁם בֶּן-לְוִי. **א וַכט** וּבְנֵי מֶרְרִי אֲחֵיהֶם עַל-הַשְּׂמֹאל אִיתָן בֶּן-קִישִׁי בֶּן-עֲבָדִי בֶּן-מִלּוּךְ. **א וַל** בֶּן-חֲשִׁבְיָה בֶּן-אַמְצִיָּה בֶּן-חִלְקִיָּה. **א וַלא** בֶּן-אַמְצִי בֶּן-בְּנֵי בֶן-שֹׁמֶר. **א וַלב** בֶּן-מַחֲלִי בֶּן-מוֹשִׁי בֶּן-מֶרְרִי בֶן-לְוִי. **א וַלג** וְאַחֵיהֶם הַלְוִיִּם; נְתוּנִים לְכָל-עֲבוֹדַת מִשְׁכַּן בֵּית הָאֱלֹהִים. **א וַלד** וְאַהֲרֹן וּבְנָיו מִקְטִירִים עַל-מִזְבֵּחַ הָעוֹלָה וְעַל-מִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת לְכָל מִלְאכַת קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים וּלְכַפֵּר עַל-יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֲבָד הָאֱלֹהִים.

א וַלה וְאַלְהָה בְּנֵי אֶהֱרֹן אֶלְעָזָר בְּנוֹ פִּינְחָס בְּנוֹ אֲבִישׁוּעַ בְּנוֹ. **א וַלו** בְּקִי בְנוֹ עֲזִי בְנוֹ זָרַחְיָה בְנוֹ. **א וַלז** מֶרְיֹת בְּנוֹ אֶמְרִיָּה בְנוֹ אֲחִיטוֹב בְּנוֹ. **א וַלח** צְדוֹק בְּנוֹ אֲחִימַעַץ בְּנוֹ. **א וַלט** וְאַלְהָה מוֹשְׁבוֹתָם לְטִירוֹתָם בְּגִבּוֹלָם לְבָנֵי אֶהֱרֹן לְמִשְׁפַּחַת הַקְּהֵלִיתִי כִּי לָהֶם הָיָה הַגּוֹרָל. **א וּמ** וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת-חֲבֵרוֹן בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וְאֶת-מִגְרָשֶׁיהָ סְבִיבֹתֶיהָ. **א וּמֵא** וְאֶת-שֹׁדֶה הָעִיר וְאֶת-חֲצִירֶיהָ נָתַנוּ לְכָלֵב בֶּן-יִפְנֶה. **א וּמב** וּלְבָנֵי אֶהֱרֹן נָתַנוּ אֶת-עָרֵי הַמִּקְלָטָאֵת-חֲבֵרוֹן וְאֶת-לִבְנָה וְאֶת-מִגְרָשֶׁיהָ וְאֶת-יֶתֶר וְאֶת-אֶשְׁתִּמֶּעַ וְאֶת-מִגְרָשֶׁיהָ. **א וּמג** וְאֶת-חִילָז וְאֶת-מִגְרָשֶׁיהָ אֶת-דָּבִיר וְאֶת-מִגְרָשֶׁיהָ. **א וּמד** וְאֶת-עֶשֶׂן וְאֶת-מִגְרָשֶׁיהָ

וְאֶת-בֵּית שְׁמֶשׁ וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ. **א ומה** וממטה בנִימֵן אֶת-גִּבְעָה וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת-עֲלָמֶת וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת-עֲנֹתוֹת וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ כָּל-עֲרִיָּהֶם שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה עִיר בְּמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם. **א ומו** וּלְבָנֵי קֹהֵת הַנוֹתָרִים מִמִּשְׁפַּחַת הַמַּטֵּה מִמַּחֲצִית מַטֵּה חֲצִי מִנְשָׁה בְּגוֹרְלָעִירִים עָשָׂר.

א ומו וּלְבָנֵי גֵרְשׁוֹם לְמִשְׁפְּחוֹתָם מַמְטָה יִשָּׁשְׁכָר וּמַמְטָה אֲשֵׁר וּמַמְטָה נַפְתָּלִי וּמַמְטָה מִנְשָׁה בְּבִשְׁוֹעָרִים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. **א ומח** לְבָנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחוֹתָם מַמְטָה רְאוּבֵן וּמַמְטָה-גָּד וּמַמְטָה זְבֻלֹן בְּגוֹרְלָעִירִים שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה. **א ומט** וַיִּתְּנוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לָלוּים אֶת-הָעָרִים וְאֶת-מִגְרָשֵׁיהֶם. **א ונ** וַיִּתְּנוּ בְּגוֹרֵל מַמְטָה בְּנֵי-יְהוּדָה וּמַמְטָה בְּנֵי-שֹׁמְעוֹן וּמַמְטָה בְּנֵי בִנְיָמִן אֶת הָעָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר-יִקְרְאוּ אֹתָהֶם בְּשֵׁמוֹת. **א ונא** וּמִמִּשְׁפַּחוֹת בְּנֵי קֹהֲתִיָּהּ עָרֵי גְבוּלָם מַמְטָה אֶפְרַיִם. **א ונב** וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת-עָרֵי הַמִּקְלָט אֶת-שְׁכֶם

וְאֶת-מִגְרָשִׁיהֶבְהָר אֶפְרַיִם וְאֶת-גִּזְרֹן וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ. **א ונג** וְאֶת-יִקְמָעַם וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת-בֵּית חוּרֹן וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ. **א ונד** וְאֶת-אֵילֹון וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת-גֵּת-רִמּוֹן וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ. **א ונה** וּמִמַּחֲצִית מַטֵּה מִנְשָׁה אֶת-עֶנְרֹן וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת-בִּלְעָם וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ לְמִשְׁפַּחַת לְבָנֵי-קֹהֵת הַנוֹתָרִים. **א ונו** לְבָנֵי גֵרְשׁוֹם מִמִּשְׁפַּחַת חֲצִי מַטֵּה מִנְשָׁה אֶת-גּוֹלָן בְּבִשְׁוֹן וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת-עֲשֵׁתְרוֹת וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ. **א ונז** וּמַמְטָה יִשָּׁשְׁכָר אֶת-קִדְשׁ וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ אֶת-דְּבָרֶת וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ. **א ונח** וְאֶת-רְאֵמוֹת וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת-עֵנָם וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ. **א ונט** וּמַמְטָה אֲשֵׁר אֶת-מָשֶׁל וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת-עֶבְדוֹן וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ. **א וס** וְאֶת-חוּקֶק וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת-רַחֲבִי וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ. **א וסא** וּמַמְטָה נַפְתָּלִי אֶת-קִדְשׁ בְּגִלִּיל וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת-חֲמוֹן וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת-קִרְיָתִים וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ. **א וסב** לְבָנֵי מְרָרִי הַנוֹתָרִים מַמְטָה זְבֻלֹן אֶת-רִמּוֹנוֹ וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ אֶת-תְּבוֹר וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ. **א וסג** וּמַעֲבָר לִירְדֹן יִרְחוֹ לְמִזְרַח הַיַּרְדֵּן וּמַמְטָה רְאוּבֵן אֶת-בָּצֵר בְּמִדְבָּר וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת-יְהֻצָּה וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ. **א וסד** וְאֶת-קִדְמוֹת וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת-מִיפְעֵת וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ. **א וסה** וּמַמְטָה-גָּד אֶת-רְאֵמוֹת בְּגִלְעָד וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת-מַחֲנִים וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ. **א וסו** וְאֶת-חֲשֶׁבוֹן וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ וְאֶת-יַעֲזִיר וְאֶת-מִגְרָשִׁיהָ. **א זא** וּלְבָנֵי יִשָּׁשְׁכָר תּוֹלַע וּפּוּאָה יֹשִׁיב (יָשׁוּב) וְשִׁמְרוֹן אֶרְבֶּעָה. **א זב** וּבְנֵי תּוֹלַע עֲזִי וּרְפִיָּה וִירִיאֵל וַיְחִמִּי וַיְבָשָׁם וְשִׁמּוּאֵל רָאשִׁים לְבֵית-אֲבוֹתָם לְתוֹלַע גְּבוּרִי חֵיל לְתַלְדוֹתֵם מִסְפָּרָם בִּימֵי דָוִד עֹשִׂים וְשֹׁנִים אֶלָּף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת. **א זג** וּבְנֵי עֲזִי יִזְרַחְיָה וּבְנֵי יִזְרַחְיָה מִיכָאֵל וְעֵבְדִּיהָ וַיֹּאֵל יִשְׁיָה חֲמִשָּׁה רָאשִׁים כָּלָם. **א זד**

וְעָלִיָּהֶם לְתַלְדוֹתָם לְבֵית אָבוֹתָם גְּדוּדֵי צָבָא מִלְחָמָה שְׁלֹשִׁים וְשָׁשָׁה אֲלֹף;
כִּי-הָרְבוּ נָשִׁים וּבָנִים. **א** זֶה וְאַחֵיהֶם לְכָל מִשְׁפָּחוֹת יִשְׁשָׁכָר גְּבוּרֵי חַיִּלִּים
שְׁמוֹנִים וְשִׁבְעָה אֲלֹף הִתְיַחֲשׁם לְכָל. **א** זֹו בְּנֵימָן בָּלַע וּבָכָר וַיִּדְעָאֵל שְׁלֹשָׁה.
א זֹו וּבְנֵי בָלַע אֶצְבוֹן וְעָזִי וְעִזִּיאֵל וִירִימוֹת וְעִירִי חֲמֹשֶׁה רָאשֵׁי בֵּית אָבוֹת גְּבוּרֵי
חַיִּלִּים וְהִתְיַחֲשׁם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֲלֹף וְשְׁלֹשִׁים וְאַרְבָּעָה. **א** זַח וּבְנֵי בָכָר זְמִירָה
וַיִּזְעַשׁ וַאֲלִיעֶזֶר וְאֶלְיוֹעִינִי וְעַמְרִי וִירְמוֹת וְאַבְיָה וְעִנְתוֹת וְעֶלְמֶת כָּל-אֵלֶּה
בְּנֵי-בָכָר. **א** זֹט וְהִתְיַחֲשׁם לְתַלְדוֹתָם רָאשֵׁי בֵּית אָבוֹתָם גְּבוּרֵי חַיִּל עֶשְׂרִים אֲלֹף
וּמֵאֲתַיִם. **א** זִי וּבְנֵי יִדְעָאֵל בִּלְהֹן וּבְנֵי בִלְהֹן יַעִישׁ (יַעֲוֹשׁ) וּבְנֵימָן וְאַהוּד וּכְנַעֲנָה
וְזִיתָן וְתַרְשִׁישׁ וְאַחִישָׁחַר. **א** זִיא כָּל-אֵלֶּה בְּנֵי יִדְעָאֵל לְרָאשֵׁי הָאָבוֹת גְּבוּרֵי
חַיִּלִּים שִׁבְעָה-עָשָׂר אֲלֹף וּמֵאֲתַיִם יֹצְאֵי צָבָא לְמִלְחָמָה. **א** זִיב וְשָׁפֶס וְחָפֶס בְּנֵי
עִיר חֲשֵׁם בְּנֵי אַחֵר. **א** זִיג בְּנֵי נַפְתָּלִי יַחְצִיאֵל וְגוּנִי וַיִּצֹר וְשָׁלוּם בְּנֵי בִלְהָה.
א זִיד בְּנֵי מְנַשֶּׁה אֲשֶׁר־יִלְדָּה אֲשֶׁר יִלְדָּה פִּילְגָשׁוּ הָאֲרַמֶּיָּה יִלְדָּה אֶת-מָכִיר אָבִי
גִלְעָד. **א** זִטוּ וּמָכִיר לָקַח אִשָּׁה לַחֲפִים וּלְשָׁפִים וְשָׁם אָחִיתוּ מַעֲכָה וְשָׁם הַשְׁנִי
צִלְפָּחַד וְתִהְיֶינָה לְצִלְפָּחַד בָּנוֹת. **א** זִטז וְתִלְדַּד מַעֲכָה אִשֶּׁת-מָכִיר בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ
פָּרֶשׁ וְשָׁם אָחִיו שָׂרֵשׁ וּבְנָיו אוּלָם וְרָקָם. **א** זִזוּ וּבְנֵי אוּלָם בֶּדֶן אֵלֶּה בְּנֵי גִלְעָד
בֶּן-מָכִיר בֶּן-מְנַשֶּׁה. **א** זִיח וְאַחִיתוּ הַמִּלְכָּתִּי לִדָּה אֶת-אִישָׁהוּד וְאֶת-אַבְיֶעֶזֶר
וְאֶת-מַחֲלָה. **א** זִיט וַיְהִיו בְּנֵי שְׁמִידַע אַחֲנוֹן וְשָׁכֶם וּלְקַחִי וְאַנִּיעָם.
א זִכ וּבְנֵי אֶפְרַיִם שׁוּתַלְח וּבֶרֶד בְּנוֹ וְתַחַת בְּנוֹ וְאַלְעָדָה בְּנוֹ וְתַחַת בְּנוֹ. **א** זִכא
וְזָבֵד בְּנוֹ וְשׁוּתַלְח בְּנוֹ וְעֶזֶר וְאַלְעָד וְהֶרְגוּם אֲנָשֵׁי-גֵת הַנוֹלָדִים בְּאֶרֶץ כִּי יָרְדוּ
לְקַחַת אֶת-מִקְנֵיהֶם. **א** זִכב וַיִּתְּאֵבֵל אֶפְרַיִם אֲבִיהֶם יָמִים רַבִּים וַיָּבֵאוּ אֲחִיו
לְנַחֲמוֹ. **א** זִכג וַיָּבֵא אֶל-אִשְׁתּוֹ וַתֵּהָרֵם וַתִּלְדַּד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ בְּרִיעָה כִּי בָרַעָה
הִי־תָה בְּבִיתָהּ. **א** זִכד וּבָתּוֹ שְׂאָרָה וַתִּבֶּן אֶת-בֵּית-חֹרֶוֹן הַתַּחְתּוֹן וְאֶת-הָעֶלְיוֹן
וְאֶת אֶזְנֵן שְׂאָרָה. **א** זִכה וְרַפַּח בְּנוֹ וְרָשָׁף וְתַלַּח בְּנוֹ וְתַחַח בְּנוֹ. **א** זִכוּ לַעֲדָן בְּנוֹ
עַמִּיהוּד בְּנוֹ אֱלִישָׁמַע בְּנוֹ. **א** זִכז נוֹן בְּנוֹ יְהוֹשֻׁעַ בְּנוֹ. **א** זִכח וְאַחֲזָתָם
וּמִשְׁבוֹתָם בֵּית-אֵל וּבִנְתֵיָהּ וְלִמְזָרַח נַעֲרֹון לְמַעַרְב גֶּזֶר וּבִנְתֵיָהּ וְשָׁכֶם וּבִנְתֵיָהּ
עַד-עֵינָה וּבִנְתֵיָהּ. **א** זִכט וְעַל-יָדֵי בְנֵי-מְנַשֶּׁה בֵּית-שָׁאֵן וּבִנְתֵיָהּ תַעֲנָךְ וּבִנְתֵיָהּ
מִגְדוֹ וּבִנְתֵיָהּ דּוֹר וּבִנְתֵיָהּ בָּאֵלֶּה יָשְׁבוּ בְּנֵי יוֹסֵף בֶּן-יִשְׂרָאֵל.
א זִל בְּנֵי אֲשֶׁר יִמָּנָה וַיִּשְׁוּהָ וַיִּשְׁוּי וּבְרִיעָה וְשָׂרַח אָחוֹתָם. **א** זִלא וּבְנֵי בְרִיעָה חֶבֶר
וּמִלְכִּיאֵל הוּא אָבִי בִרְזוֹת (בְּרִזִּית). **א** זִלב וְחֶבֶר הוֹלִיד אֶת-יִפְלָט וְאֶת-שׁוּמֵר
וְאֶת-חֹותָם וְאֶת שׁוּעָא אָחוֹתָם. **א** זִלג וּבְנֵי יִפְלָט פֶּסֶךְ וּבִמְהָל וְעִשְׁוֹת אֵלֶּה בְּנֵי
יִפְלָט. **א** זִלד וּבְנֵי שְׁמֶרְאֲחִי וְרוּהַגָה (וְרַהֲגָה) יַחְבָּה (וְחַבְּהָ) וְאַרְם. **א** זִלה

וּבֶן-הַלֵּם אָחִיו צוֹפֵחַ וַיִּמָּנַע וְשִׁלְשׁ וְעָמַל. **א זלו** בְּנֵי צוֹפִחִסוּחַ וְחִרְנָפֶר וְשׁוּעֵל
 וּבְרֵי וַיִּמָּרָה. **א זלו** בְּצֵר וְהוּד וְשִׁמְאָ וְשִׁלְשָׁה וַיִּתְּרוּ וּבִבְאָרָא. **א זלח** וּבְנֵי יִתְרִיפְנָה
 וּפְסִפָּה וְאָרָא. **א זלט** וּבְנֵי עֶלְאָרַח וְחִנְיָאֵל וְרָצִיא. **א זמ** כָּל-אֵלֶּה בְּנֵי-אֲשֶׁר
 רָאִשֵׁי בֵית-הָאָבוֹת בְּרוּרִים גְּבוּרֵי חַיִּלִּים רָאִשֵׁי הַנְּשִׂאִים וְהַתִּיחָשׁם בְּצָבָא
 בְּמִלְחָמָה מְסַפְּרִים אֲנָשִׁים עֲשָׂרִים וְשִׁשָּׁה אֲלָף. **א חא** וּבְנֵימִן הוּלִיד אֶת-בֶּלַע
 בְּכָרוֹ אֲשֶׁבֶל הַשָּׁנִי וְאַחֲרָה הַשְּׁלִישִׁי. **א חב** נוֹחָה הָרְבִיעִי וְרָפָא הַחֲמִישִׁי. **א חג**
 וַיְהִיו בָּנִים לְבֶלְעָאֲדָר וְגָרָא וְאַבִּיהוּד. **א חד** וְאַבְשִׁישׁוּעַ וְנַעֲמָן וְאַחֹת. **א חה** וְגָרָא
 וְשִׁפּוּפֶן וְחוּרִם. **א חו** וְאֵלֶּה בְּנֵי אַחֻד אֵלֶּה הֵם רָאִשֵׁי אָבוֹת לְיוֹשְׁבֵי גִבְעָה וְגִלּוּם
 אֶל-מְנַחֵת. **א חז** וְנַעֲמָן וְאַחֲזִיה וְגָרָא הוּא הַגֵּלָם וְהוּלִיד אֶת-עֲזָא וְאֶת-אַחִיחַד.
א חח וְשִׁחְרִים הוּלִיד בְּשָׂדֶה מוֹאֵב מִן-שִׁלְחוֹ אֶתְסַחוּשִׁים וְאֶת-בְּעָרָא נָשִׁיו.
א חט וַיּוֹלֵד מִן-חֹדֶשׁ אֲשֶׁתוֹאֶת-יֹזֶבֶב וְאֶת-צְבָיָא וְאֶת-מִישָׁא וְאֶת-מֶלְכָם. **א חי**
 וְאֶת-יַעוּץ וְאֶת-שָׁכְיָה וְאֶת-מֶרְמָה אֵלֶּה בְּנֵי רָאִשֵׁי אָבוֹת. **א חיא** וַיִּמְחָשִׁים
 הוּלִיד אֶת-אַבִּיטוֹב וְאֶת-אֶלְפָּעֵל. **א חיב** וּבְנֵי אֶלְפָּעֵל עֶבֶר וּמִשְׁעָם וְשִׁמְדָה הוּא
 בְּנָה אֶת-אוֹנוֹ וְאֶת-לָד וּבִנְתִּיהָ. **א חיג** וּבִרְעָה וְשִׁמְעֵהמָה רָאִשֵׁי הָאָבוֹת לְיוֹשְׁבֵי
 אֵילוֹן הַמָּה הַבְּרִיחוֹ אֶת-יֹשְׁבֵי גֵת. **א חיד** וְאַחִיו שִׁשְׁק וִירְמוּת. **א חטו** וַיִּבְדְּיָה
 וְעָרַד וְעָדָר. **א חטז** וּמִיכָאֵל וְיִשְׁפָּה וַיּוֹחָא בְּנֵי בְרִיעָה. **א חיו** וַיִּבְדְּיָה וּמִשְׁלָם
 וְחִזְקִי וְחֶבֶר. **א חיח** וַיִּשְׁמָרִי וַיִּזְלִיאָה וַיּוֹזֶבֶב בְּנֵי אֶלְפָּעֵל. **א חיט** וַיִּקִּים וַיִּזְכְּרִי
 וַיִּבְדְּי. **א חכ** וַאֲלִיעֵינִי וְצִלְתִּי וְאַלִּיאֵל. **א חכא** וְעֵדְיָה וּבְרָאִיָה וְשִׁמְרֵת בְּנֵי
 שְׁמַעִי. **א חכב** וַיִּשְׁפֹּן וְעֶבֶר וְאַלִּיאֵל. **א חכג** וְעֵבְדוֹן וַיִּזְכְּרִי וְחָנוּ. **א חכד** וְחִנְנִיָה
 וְעִילָם וְעִנְתַּתִּיהָ. **א חכה** וַיִּפְדְּיָה וּפְנִיאֵל (וּפְנוּאֵל) בְּנֵי שִׁשְׁק. **א חכו** וְשִׁמְשָׁרִי
 וְשִׁחְרִיָה וְעִתְלִיָה. **א חכז** וַיַּעֲרִשְׁיָה וְאַלִּיָה וַיִּזְכְּרִי בְּנֵי יֶרֶחַם. **א חכח** אֵלֶּה רָאִשֵׁי
 אָבוֹת לְתִלְדוּתָם רָאִשִׁים אֵלֶּה יָשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם. **א חכט** וּבְגִבְעוֹן יָשְׁבוּ אַבִּי
 גִבְעוֹן וְשֵׁם אֲשֶׁתּוֹ מַעֲכָה. **א חל** וּבְנוֹ הַבְּכוֹר עֵבְדוֹן וְצוּר וְקִישׁ וּבַעַל וְנָדָב.
א חלא וּגְדוֹר וְאַחִיו וַיִּזְכְּר. **א חלב** וּמִקְלוֹת הוּלִיד אֶת-שְׁמָאָה וְאֶת-הַמָּה נָגַד
 אַחִיהֶם יָשְׁבוּ בִירוּשָׁלַםעִם-אַחִיהֶם. **א חלג** וְנֵר הוּלִיד אֶת-קִישׁ וְקִישׁ הוּלִיד
 אֶת-שָׁאוּל וְשָׁאוּל הוּלִיד אֶת-יְהוֹנָתָן וְאֶת-מֶלְכִישׁוּעַ וְאֶת-אַבִּינָדָב
 וְאֶת-אֲשֶׁבַעֵל. **א חלד** וּבֶן-יְהוֹנָתָן מָרִיב בַּעַל וּמָרִיב בַּעַל הוּלִיד אֶת-מִיכָה.
א חלה וּבְנֵי מִיכָהפִיתוֹן וּמֶלֶךְ וְתַאֲרַע וְאַחִיו. **א חלו** וְאַחִיו הוּלִיד אֶת-יְהוֹעָדָה
 וַיְהוֹעָדָה הוּלִיד אֶת-עֲלָמֶת וְאֶת-עֲזֵמּוֹת וְאֶת-זִמְרִי וְזִמְרִי הוּלִיד אֶת-מוֹצָא.
א חלז וּמוֹצָא הוּלִיד אֶת-בְּנֵעָא רָפָה בְּנוֹ אֶלְעָשָׁה בְּנוֹ אֶצֶל בְּנוֹ. **א חלח** וּלְאַצֵּל
 שִׁשָּׁה בָּנִיםוְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם עֲזָרִיקָם בְּכָרוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל וְשַׁעֲרִיָה וְעֵבְדִיָה וְחָנוּ

כָּל-אֵלֶּה בְּנֵי אָצֵל. **א חלט** וּבְנֵי עֶשֶׂק אָחִיו: אוֹלָם בְּכֻרֵי עוֹשׁ הַשָּׁנִי וְאֶלִּיפֶלֶט
 הַשְּׁלִשִׁי. **א חמ** וַיְהִיו בְּנֵי-אוֹלָם אֲנָשִׁים גְּבוּרֵי-חֵיל דֹּרְכֵי קָשֶׁת וּמִרְבִּים בָּנִים
 וּבְנֵי בָנִים מֵאָה וַחֲמִשִּׁים כָּל-אֵלֶּה מִבְּנֵי בְנִימָן.
א טא וְכָל-יִשְׂרָאֵל הִתְיַחֲשׂוּ וְהָנֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה הִגְלוּ
 לְבָבֶל בְּמַעֲלָם. **א טב** וְהַיּוֹשֵׁבִים הָרֵאשִׁנִּים אֲשֶׁר בְּאַחֲזָתָם בְּעָרֵיהֶם: יִשְׂרָאֵל
 הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְהַנְּתִינִים. **א טג** וּבִירוּשָׁלַם יָשְׁבוּ מִן-בְּנֵי יְהוּדָה וּמִן-בְּנֵי
 בְנִימָן וּמִן-בְּנֵי אֶפְרַיִם וּמִנִּשָּׁה. **א טד** עוֹתֵי בֶן-עַמִּיהוּד בֶּן-עֶמְרִי בֶן-אֶמְרִי
 בֶן-בְּנִימָן- (בְּנֵי מֶן-) בְּנֵי-פָרָץ בֶּן-יְהוּדָה. **א טה** וּמִן-הַשִּׁילֹנִי עֲשָׂה הַבְּכוֹר
 וּבְנָיו. **א טו** וּמִן-בְּנֵי-זָרַח יַעֲוָאֵל וְאַחִיהֶם שֵׁשׁ-מֵאוֹת וְתִשְׁעִים. **א טז** וּמִן-בְּנֵי
 בְנִימָן סְלוּא בֶן-מִשְׁלָם בֶּן-הוֹדְוִיָּה בֶן-הַסִּנְאָה. **א טח** וַיְבָנֶה בֶן-יֶרֶחַם וְאֵלֶּה
 בֶּן-עֲזִי בֶן-מִכְרִי וּמִשְׁלָם בֶּן-שִׁפְטָיָה בֶן-רַעֲוָאֵל בֶּן-יְבֻנָּה. **א טט** וְאַחִיהֶם
 לְתַלְדוֹתָם תִּשְׁעַת מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים וְשֵׁשָׁה כָּל-אֵלֶּה אֲנָשִׁים רָאשֵׁי אֲבוֹת לְבֵית
 אֲבֹתֵיהֶם. **א טי** וּמִן-הַכֹּהֲנִים: יִדְעָיָה וַיהוֹזָבָב וַיִּכִּין. **א טיא** וְעֲזָרָה
 בֶּן-חִלְקִיָּה בֶן-מִשְׁלָם בֶּן-צְדוֹק בֶּן-מְרִיזָה בֶן-אַחִיטוֹב נָגִיד בֵּית הָאֱלֹהִים.
א טיב וְעֲדָיָה בֶן-יֶרֶחַם בֶּן-פִּנְשָׁחוֹר בֶּן-מַלְכָּיָה וּמַעֲשִׂי בֶן-עֲדִיאֵל בֶּן-יַחֲזָרָה
 בֶּן-מִשְׁלָם בֶּן-מִשְׁלֵמִית בֶּן-אֶמֶר. **א טיג** וְאַחִיהֶם רָאשִׁים לְבֵית אֲבוֹתָם אֶלֶף
 וּשְׁבַע מֵאוֹת וְשָׁנִים גְּבוּרֵי חֵיל מְלָאכֶת עֲבוֹדַת בֵּית-הָאֱלֹהִים. **א טיד**
 וּמִן-הַלְוִיִּם: שְׁמַעְיָה בֶן-חֲשׂוּב בֶּן-עֲזָרִיקָם בֶּן-חֲשַׁבְיָה מִן-בְּנֵי מְרָרִי. **א טטו**
 וּבְקִבְקִיר חֶרֶשׁ וְגָלָל וּמִתְנָיָה בֶן-מִיכָא בֶן-זִכְרִי בֶן-אֶסָף. **א טטז** וְעֵבְדֵיָה
 בֶּן-שְׁמַעְיָה בֶן-גָּלָל בֶּן-יְדוּתָוִן וּבִרְכָּיָה בֶן-אֶסָא בֶן-אֶלְקָנָה הַיּוֹשֵׁב בַּחֲצָרִי
 נְטוּפָתִי. **א טיז** וְהַשְּׁעָרִים שְׁלוֹם וְעִקּוֹב וְטַלְמֹן וְאַחִימָן וְאַחִיהֶם שְׁלוֹם הָרֹאשׁ.
א טיח וְעַד-הֵנָּה בָּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ מִזְרָחָה הָמָּה הַשְּׁעָרִים לְמַחֲנוֹת בְּנֵי לֵוִי. **א טיט**
 וְשְׁלוֹם בֶּן-קוֹרָא בֶן-אַבְיָסָף בֶּן-קָרַח וְאַחִיו לְבֵית-אָבִיו הַקְּרָחִים עַל מְלָאכֶת
 הָעֲבוֹדָה שְׁמֵרֵי הַסָּפִים לְאַהֵל וְאַבְתִּיחָהּ עַל-מַחֲנֶה יְהוָה שְׁמֵרֵי הַמָּבוֹא. **א טכ**
 וּפִינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר נָגִיד הָיָה עֲלֵיהֶם לְפָנִים יְהוָה עִמּוֹ. **א טכא** זִכְרָיָה בֶּן
 מִשְׁלֵמָיָה שֹׁעֵר פֶּתַח לְאַהֵל מוֹעֵד. **א טכב** כָּל־הַבְּרוּרִים לְשַׁעְרֵים בְּסָפִים
 מֵאֲתָנִים וְשִׁנִּים עֲשָׂר הָמָּה בַּחֲצָרֵיהֶם הִתְיַחֲשָׁם הָמָּה יֹסֵד דָּוִיד וְשִׁמְשׁוֹאֵל הָרֹאֶה
 בְּאַמּוֹנִתָם. **א טכג** וְהֵם וּבְנֵיהֶם עַל-הַשְּׁעָרִים לְבֵית-יְהוָה לְבֵית
 הָאֵהָל לְמִשְׁמְרוֹת. **א טכד** לְאַרְבַּע רוּחוֹת יְהִיו הַשְּׁעָרִים: מִזְרָח וְצָפוֹנָה
 וְנֶגְבָּה. **א טכה** וְאַחִיהֶם בַּחֲצָרֵיהֶם לָבוֹא לְשַׁבַּעַת הַיָּמִים מֵעַתָּה
 אֶל-עֵתָעַם-אֵלֶּה. **א טכו** כִּי בְּאַמּוֹנָה הָמָּה אַרְבַּעַת גְּבֻרֵי הַשְּׁעָרִים הֵם הַלְוִיִּם

וְהָיוּ עַל-הַלְשָׁכוֹת וְעַל הָאֲצֵרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים. **א טכז** וְסָבִיבוֹת בֵּית-הָאֱלֹהִים יְלִינוּ: כִּי-עָלִיהֶם מִשְׁמֶרֶת וְהֵם עַל-הַמִּפְתָּח וּלְבָקֶר לְבָקֶר. **א טכח** וּמֵהֶם עַל-כָּלִי הָעֲבוֹדָה: כִּי-בְמִסְפָּר יִבְיָאוּם וּבְמִסְפָּר יוֹצִיאוּם. **א טכט** וּמֵהֶם מִמָּנִים עַל-הַכֵּלִים וְעַל כָּל-כָּלִי הַקֹּדֶשׁ וְעַל-הַסֵּלֶת וְהַיִּין וְהַשָּׁמֶן וְהַלְבוֹנָה וְהַבְּשָׂמִים.

א טל וּמִן-בְּנֵי הַכֹּהֲנִים רִקְחֵי הַמֶּרְקַחַת לְבָשָׂמִים. **א טלא** וּמִתְתִּיָּה מִן-הַלְוִיִּם הוּא הַבְּכוֹר לְשֵׁלֶם הַקֶּרְחִיפָאמוֹנָה עַל מַעֲשֵׂה הַחֲבָתִים. **א טלב** וּמִן-בְּנֵי הַקֹּהֲתִי מִן-אַחֵיהֶם עַל-לֶחֶם הַמַּעֲרֶכֶת לְהַכִּין שֶׁבֶת שֶׁבֶת. **א טלג** וְאַלְהָה הַמְּשֻׁרָרִים רָאשֵׁי אָבוֹת לְלוֹיִם בְּלִשְׁכַּת־פִּטְיָרִים (פִּטְוּרִים): כִּי-יוֹמָם וְלַיְלָה עָלִיהֶם בְּמִלְאָכָה. **א טלד** אֵלֶּה רָאשֵׁי הָאָבוֹת לְלוֹיִם לְתַלְדוֹתָם רָאשֵׁים אֵלֶּה יֵשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם. **א טלה** וּבְגִבְעוֹן יֵשְׁבוּ אֲבִי-גִבְעוֹן יַעֲוֹאל (יַעֲיָאל) וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מַעֲכָה. **א טלו** וּבְנוֹ הַבְּכוֹר עֲבָדוֹן וְצוּר וְקִישׁ וּבַעַל וְנֵר וְנָדָב. **א טלז** וּגְדוֹר וְאַחִיו וְזִכְרִיָּה וּמִקְלוֹת. **א טלח** וּמִקְלוֹת הוֹלִיד אֶת-שִׁמְעֹן וְאֶת-הֵם נָגַד אֲחֵיהֶם יֵשְׁבוּ בִירוּשָׁלַם עִם-אַחֵיהֶם. **א טלט** וְנֵר הוֹלִיד אֶת-קִישׁ וְקִישׁ הוֹלִיד אֶת-שָׂאוּל וְשָׂאוּל הוֹלִיד אֶת-יְהוֹנָתָן וְאֶת-מִלְכִּישׁוּעַ וְאֶת-אַבִּינָדָב וְאֶת-אַשְׁבָּעַל. **א טמ** וּבֶן-יְהוֹנָתָן מָרִיב בָּעַל וּמָרִי-בָּעַל הוֹלִיד אֶת-מִיכָה.

א טמא וּבְנֵי מִיכָה פִּיתוֹן וּמִלְךָ וְתַחֲרַע. **א טמב** וְאַחִז הוֹלִיד אֶת-יַעֲרָה וְיַעֲרָה הוֹלִיד אֶת-עֲלָמֶת וְאֶת-עֲזֻמּוֹת וְאֶת-זִמְרִי וְזִמְרִי הוֹלִיד אֶת-מוֹצָא. **א טמג** וּמוֹצָא הוֹלִיד אֶת-בְּנֵינָעָא וּרְפִיָּה בְנוֹ אֶלְעָשָׂה בְנוֹ אֶצֶל בְּנוֹ. **א טמד** וּלְאַצֵּל שֶׁשָּׂה בָנִים וְאַלְהָה שְׁמוֹתָם עֲזָרִיקָם בְּכָרוֹ וְיִשְׁמַעְיָאל וְשַׁעֲרִיָּה וְעֲבַדְיָה וְחָנָן אֵלֶּה בְּנֵי אֶצֶל.

א יא וּפְלִשְׁתִּים נִלְחָמוּ בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנָּס אִישׁ-יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פְלִשְׁתִּים וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים בְּהָר גִּלְבָּעַ. **א יב** וַיִּדְבְּקוּ פְלִשְׁתִּים אַחֲרֵי שָׂאוּל וְאַחֲרֵי בָנָיו וַיַּכּוּ פְלִשְׁתִּים אֶת-יֹנָתָן וְאֶת-אַבִּינָדָב וְאֶת-מִלְכִּישׁוּעַ בְּנֵי שָׂאוּל. **א יג** וַתִּכָּבֵד הַמִּלְחָמָה עַל-שָׂאוּל וַיִּמְצָאֻהוּ הַמּוֹרִים בְּקִשְׁת׃ וַיַּחַל מִן-הַיּוֹרִים. **א יד** וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל-נִשְׂאָ כָלִיו שֶׁלֹּף חֶרֶבְךָ וְדַקְרָנִי בָּהּ פֶּן-יָבֹאוּ הָעֲרָלִים הָאֵלֶּה וְהִתְעַלְלוּ-בִּי וְלֹא אָבָה נִשְׂאָ כָלִיו כִּי יָרָא מָאֵד וַיִּקַּח שָׂאוּל אֶת-הַחֶרֶב וַיִּפֹּל עָלֶיהָ. **א יה** וַיָּרָא נִשְׂאָ-כָלִיו כִּי מֵת שָׂאוּל וַיִּפֹּל גַּם-הוּא עַל-הַחֶרֶב וַיָּמוּת. **א יו** וַיָּמָת שָׂאוּל וַשְׁלִשֶׁת בָּנָיו וְכָל-בֵּיתוֹ יַחְדָּו מָתוּ. **א יז** וַיֵּרְאוּ כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-בָּעֵמֶק כִּי נָסוּ וְכִי-מָתוּ שָׂאוּל וּבָנָיו וַיַּעֲזְבוּ עָרֵיהֶם וַיִּנָּסוּ וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים וַיֵּשְׁבוּ בָהֶם.

א יח וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים לְפָשֵׁט אֶת-הַחֲלָלִים וַיִּמְצְאוּ אֶת-שָׂאוּל וְאֶת-בָּנָיו נָפְלִים בְּהָר גִּלְבָּעַ. **א יט** וַיִּפְּשִׁיטוּהוּ וַיִּשְׂאוּ אֶת-רֹאשׁוֹ וְאֶת-כָּלִיו

וַיִּשְׁלְחוּ בְּאֶרֶץ-פְּלִשְׁתִּים סָבִיב לְבָשָׂר אֶת-עַצְמֵיהֶם וְאֶת-הָעֵם. **א יי** וַיִּשְׁימוּ אֶת-כָּלִיו בֵּית אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת-גִּלְגָּלְתּוֹ תִּקְעוּ בֵּית דָּגוֹן. **א ייא** וַיִּשְׁמְעוּ כָּל יִבְיֹש גִּלְעָד אֶת כָּל-אֲשֶׁר-עָשׂוּ פְּלִשְׁתִּים לְשָׂאוֹל. **א ייב** וַיִּקְוֹמוּ כָּל-אִישׁ חֵיל וַיִּשְׁאוּ אֶת-גּוֹפֹת שָׂאוֹל וְאֶת גּוֹפֹת בָּנָיו וַיָּבִיאוּם יִבְיֹשָׁה וַיִּקְבְּרוּ אֶת-עַצְמוֹתֵיהֶם תַּחַת הָאֵלָה בִּיבֶשׁ וַיִּצְוֹמוּ שִׁבְעַת יָמִים. **א ייג** וַיָּמָת שָׂאוֹל בְּמַעְלוֹ אֲשֶׁר מָעַל בִּיהוָה עַל-דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר לֹא-שָׁמַר וְגַם-לְשָׂאוֹל בְּאוֹב לְדָרוֹשׁ. **א ייד** וְלֹא-דָרַשׁ בִּיהוָה וַיִּמִּיתֵהוּ וַיִּסָּב אֶת-הַמְּלוּכָה לְדָוִיד בֶּן-יִשָּׁי.

א יאא וַיִּקְבְּצוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל אֶל-דָּוִיד חֲבֵרוֹנָה לֵאמֹר: הִנֵּה עֲצָמָךְ וּבִשְׂרָךְ אֲנִיחֲנוּ. **א יאב** גַּם-תָּמּוּל גַּם-שִׁלְשׁוּם גַּם בְּהִיּוֹת שָׂאוֹל מִלְּךְ-אַתָּה הַמוֹצִיא וְהַמְּבִיא אֶת-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לָךְ אַתָּה תִרְעָה אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה תִּהְיֶה נֶגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל. **א יאג** וַיָּבֹאוּ כָּל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-הַמֶּלֶךְ חֲבֵרוֹנָה וַיִּכְרֹת לָהֶם דָּוִיד בְּרִית בְּחֲבֵרוֹן לִפְנֵי יְהוָה וַיִּמְשְׁחוּ אֶת-דָּוִיד לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל כְּדַבֵּר יְהוָה בְּיַד-שָׁמוּאֵל. **א יאד** וַיִּלְךְ דָּוִיד וְכָל-יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם הֵיא יְבוּס וְשֵׁם הַיְּבוּסִי יִשְׁבִּי הָאֶרֶץ. **א יאה** וַיֹּאמְרוּ יִשְׁבִּי יְבוּס לְדָוִיד לֹא תָבוֹא הֵנָּה וַיִּלְכֹּד דָּוִיד אֶת-מִצְדַּת צִיּוֹן הִיא עִיר דָּוִיד. **א יאו** וַיֹּאמֶר דָּוִיד כָּל-מִכָּה יְבוּסִי בְּרֹאשׁוֹנָה יִהְיֶה לְרֹאשׁ וּלְשָׂר וַיַּעַל בְּרֹאשׁוֹנָה וַיֹּאב בֶּן-צְרוּיָה וַיְהִי לְרֹאשׁ. **א יאז** וַיָּשֶׁב דָּוִיד בְּמִצְדָּ עַל-כֵּן קָרָאוּ-לוֹ עִיר דָּוִיד. **א יאח** וַיָּבֶן הָעִיר מִסָּבִיב מִן-הַמִּלּוֹא וְעַד-הַסָּבִיב וַיֹּאב יַחֲיָה אֶת-שָׂאֵר הָעִיר. **א יאט** וַיִּלְךְ דָּוִיד הַלּוֹךְ וְגָדוֹל וַיְהוֶה צְבָאוֹת עִמּוֹ.

א יאי וְאַלֶּה רָאשֵׁי הַגְּבָרִים אֲשֶׁר לְדָוִיד הַמִּתְחַזְּקִים עִמּוֹ בְּמִלְכוּתוֹ עִם-כָּל-יִשְׂרָאֵל לְהַמְּלִיכֹכְדָּבֵר יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל. **א יאיא** וְאַלֶּה מִסְפֵּר הַגְּבָרִים אֲשֶׁר לְדָוִיד: יִשְׁבָּעַם בֶּן-חַכְמוֹנִי רֹאשׁ הַשְּׁלוּשִׁים (הַשְּׁלִישִׁים) הוּא-עוֹרֵר אֶת-חֲנִיתוֹ עַל-שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת חָלָל בַּפַּעַם אַחַת. **א יאיב** וְאַחֲרָיו אֶלְעָזָר בֶּן-דּוֹדוֹ הָאֲחוּחִי הוּא בַּשְּׁלוֹשָׁה הַגְּבָרִים. **א יאיג** הוּא-הָיָה עִם-דָּוִיד בַּפֶּס דָּמִים וְהַפְּלִשְׁתִּים נֶאֱסָפוּ-שָׁם לְמַלְחָמָה וַתְּהִי חֲלֻקַּת הַשָּׂדֶה מְלָאָה שְׁעוֹרִים וְהָעֵם נָסוּ מִפְּנֵי פְּלִשְׁתִּים. **א יאיד** וַיִּתְּיָצְבוּ בַּתּוֹךְ-הַחֲלֻקָּה וַיִּצְלִיחַ וַיִּכּוּ אֶת-פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁעַ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה. **א יאטו** וַיִּרְדּוּ שְׁלוֹשָׁה מִן-הַשְּׁלוּשִׁים רֹאשׁ עַל-הַצָּר אֶל-דָּוִיד אֶל-מַעְרַת עֲדֵלָם וַיִּמְחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים חֲנָה בְּעֶמֶק רַפָּאִים. **א יאטז** וְדָוִיד אַז בְּמִצְוֶה וַנְּצִיב פְּלִשְׁתִּים אַז בְּבֵית לָחֶם. **א יאיז** וַיִּתְּאוּ דָּוִיד וַיֹּאמְרוּ: מִי יִשְׁקֵנִי מִיָּם מִבּוֹר בֵּית-לָחֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁעַר. **א יאיח** וַיִּבְקְעוּ הַשְּׁלֹשָׁה בְּמִחְנֶה פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׁאָבוּ-מִיָּם מִבּוֹר בֵּית-לָחֶם אֲשֶׁר בַּשָּׁעַר וַיִּשְׁאוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-דָּוִיד

וְלֹא-אָבָה דָּוִיד לְשִׁתּוֹתָם וַיִּנְסֹךְ אֹתָם לִיהוָה. **א יאיט** וַיֹּאמֶר חָלִילָה לִּי מֵאֲלֹהֵי
 מַעֲשׂוֹת זֹאת הַדָּם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁתָּה בְּנִפְשׁוֹתָם כִּי בְּנִפְשׁוֹתָם הֵבִיאוּם וְלֹא
 אָבָה לְשִׁתּוֹתָם אֵלֶּה עָשׂוּ שְׁלֹשֶׁת הַגְּבוּרִים. **א יאכ** וְאַבְשִׁי אָחִי-יוֹאָב הוּא הָיָה
 רֹאשׁ הַשְּׁלוֹשָׁה וְהוּא עוֹרֵר אֶת-חֲנִיתוֹ עַל-שְׁלֹשׁ מֵאוֹת חָלָל וְלֹא- (וְלוֹ-) שֵׁם
 בְּשִׁלוֹשָׁה. **א יאכא** מִן-הַשְּׁלוֹשָׁה בְּשָׁנִים נִכְבָּד וַיְהִי לָהֶם לְשָׁר וְעַד-הַשְּׁלוֹשָׁה
 לֹא-בָא. **א יאכב** בְּנִיָּה בֶן-יְהוֹיָדָע בֶּן-אִישׁ-חֵיל רַב-פְּעָלִים מִן-קִבְצָאֵל הוּא
 הִכָּה אֶת שְׁנֵי אֲרִיאֵל מוֹאָב וְהוּא יָרַד וְהִכָּה אֶת-הָאָרִי בְּתוֹךְ הַבוֹר בְּיוֹם הַשְּׁלֵג.
א יאכג וְהוּא-הִכָּה אֶת-הָאִישׁ הַמִּצָּרִי אִישׁ מִדֶּה חֲמֵשׁ בָּאֲמָה וּבִיד הַמִּצָּרִי חֲנִית
 כְּמִנּוֹר אֲרָגִים וַיֵּרַד אֵלָיו בְּשָׁבֵט וַיִּגְזֹל אֶת-הַחֲנִית מִיַּד הַמִּצָּרִי וַיַּהַרְגֵהוּ בַּחֲנִיתוֹ.
א יאכד אֵלֶּה עָשָׂה בְּנִיָּהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע וְלוֹ-שֵׁם בְּשִׁלוֹשָׁה הַגְּבוּרִים. **א יאכה**
 מִן-הַשְּׁלוֹשִׁים הֵנוּ נִכְבָּד הוּא וְאֶל-הַשְּׁלֹשָׁה לֹא-בָא וַיְשִׁימֵהוּ דָּוִיד
 עַל-מִשְׁמַעְתּוֹ. **א יאכו** וְגִבּוּרֵי הַחֲלִילִים: עֲשֵׂהאֵל
 אָחִי יוֹאָב אֶלְחָנָן בֶּן-דָּוִד מִבֵּית לָחֶם. **א יאכז** שְׁמוֹת
 הַהֲרָרִי חֶלֶץ הַפְּלוֹנִי. **א יאכח** עִירָא בֶן-עֶקֶשׁ
 הַתְּקוּעִי אֲבִיעֶזֶר הָעֵנְתוֹתִי. **א יאכט** סִבְכִּי
 הַחֲשָׁתִי עִילִי הָאֲחוּחִי. **א יאל** מֵהָרִי
 הַנְּטָפְתִּי חֶלֶד בֶּן-בַּעֲנָה הַנְּטוּפְתִּי. **א יאלא** אִיתִי
 בֶן-רִיבִי מִגְּבַעַת בְּנֵי בְנִימָן בְּנִיָּה הַפְּרָעָתִנִּי. **א יאלב** חוּרִי
 מִנְּחָלִי גַעֲשׁ אֲבִיאֵל הָעֶרְבָתִי. **א יאלג** עֲזֻמּוֹת
 הַבְּחָרוּמִי אֶלְחִיבָא הַשְּׁעֵלְבָנִי. **א יאלד** בְּנֵי הַשֵּׁם
 הַגְּזוֹנִי יוֹנָתָן בֶּן-שִׁגְיָה הַהֲרָרִי. **א יאלה** אָחִיאֵם
 בֶּן-שָׁכָר הַהֲרָרִי אֶלְיִפָּל בֶּן-אוּר. **א יאלו** חֶפֶר הַמְּכָרְתִּי
 אָחִיָּה הַפְּלָנִי. **א יאלז** חֶצְרוֹ הַכְּרָמְלִי נַעֲרִי
 בֶן-אֲזָבִי. **א יאלח** יוֹאֵל אָחִי נָתָן מִבְּחָר בֶּן
 הַגִּרִּי. **א יאלט** צֶלֶק הָעֲמוֹנִי נַחֲרִי הַבְּרָתִי נִשָּׂא כָּלִי יוֹאָב בֶּן
 צְרוּיָה. **א יאמ** עִירָא הַיְתָרִי גָרֵב הַיְתָרִי. **א יאמא** אוּרְיָה
 הַחַתִּי זָבַד בֶּן-אֲחֵלִי. **א יאמב** עֲדִינָא בֶן-שִׁיזָא הָרֵאוּבִנִי
 רֹאשׁ לְרֵאוּבֵנִי וְעָלָיו שְׁלֹשִׁים. **א יאמג** חָנוּן בֶּן-מַעֲכָה וַיּוֹשֶׁפֶט
 הַמִּתָּנִי. **א יאמד** עֲזִיזָא הָעֲשֻׁתָּרְתִּי שְׁמָע וַיעוּאֵל (וַיעִיאֵל)
 בְּנֵי חוֹתָם הָעֶרְעָרִי. **א יאמה** יְדִיעָאֵל בֶּן-שְׁמָרִי וַיְחָא אָחִיו

התיצני. **א יאמו** אליאל המכחיים ויריבי ויושועה בני אלנעם ויתמה המואבי. **א יאמו** אליאל ועובד ויעשיאל המצביה.

א יבא ואלה הבאים אל-דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול בן-קיש והמה בגבורים עזרי המלחמה. **א יבב** נשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשתמאחי שאול מבנימן. **א יבג** הראש אחיעזר ויואש בני השמעה הגבעתי ויזואל (ויזיאל) ופלט בני עזמות וברכה ויהוא הענתתי. **א יבד** וישמעיה הגבעוני גבור בשלשים ועל-השלשים. **א יבה** וירמיה ויחזיאל ויוחנן ויוזבד הגדרתי. **א יבו** אלעוזי וירימות ובעליה ושמריהו ושפטיהו החריפי (החרופי). **א יבז** אלקנה וישיהו ועזראל ויעזר וישבעם הקרחים. **א יבח** ויעאלה וזבדיה בני ירחם מן-הגדור. **א יבט** ומן-הגדי נבדלו אל-דויד למצד מדברה גברי החיל אנשי צבא למלחמה ערכי צנה ורמח ופני אריה פניהם וכצבאים על-ההרים למהר. **א יבי** עזר הראש עבדיה השני אליאב השלשי.

א יביא משמנה הרביעי ירמיה החמשי. **א יביב** עתי הששי אליאל השבעי.

א יביג יוחנן השמיני אלזבד התשיעי. **א יביד** ירמיהו העשירי מכבני עשתי עשר. **א יבטו** אלה מבני-גד ראשי הצבא אחד למאה הקטן והגדול לאלי.

א יבטז אלה הם אשר עברו את-היַרְדֵּן בחדש הראשון והוא ממלא על-כל-גדיתיו (גדותיו) ויבריחו את-כל-העמקים למזרח ולמערב.

א יביו ויבאו מן-בני בנימן ויהודה עד-למצד לדויד. **א יביח** ויצא דויד לפניהם ויען ויאמר להם אם-לשלוש באתם אלי לעזרני יהיה-לי עליכם לבב ליחד ואם-לרמותני לצרי בלא חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכח. **א יביט** ורוח לבשה את-עמשי ראש השלושים (השלשים) לך דויד ועמך בן-ישי שלום שלום לך ושלוש לעזרך כי עזרך אלהיך ויסקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד.

א יבכ וממנשה נפלו על-דויד בבאו עם-פלשתים על-שאול למלחמה ולא עזרם: כי בעצה שלחהו סרגי פלשתים לאמר בראשינו יפול אל-אדניו שאול.

א יבכא בלכתו אל-ציקלג נפלו עליו ממנשה עדנח ויוזבד וידיעאל ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי: ראשי האלפים אשר למנשה. **א יבכב** והמה עזרו עם-דויד על-הגדוד כי-גבורי חיל כלם ויהיו שרים בצבא. **א יבכג** כי לעת-יום ביום יבאו על-דויד לעזרועד-למחנה גדול כמחנה אלהים.

א יבכד ואלה מספרי ראשי החלוצ לצבא באו על-דויד חברונה: להסב מלכות שאול אליוכפי יהוה. **א יבכה** בני יהודה נשאי צנה ורמחששת

אֲלָפִים וּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת חֲלוּצֵי צָבָא. **א יבכו** מן-בְּנֵי שְׁמַעוֹן גְּבוּרֵי חֵיל
לְצָבֵא שְׁבַעַת אֲלָפִים וּמֵאָה. **א יבכו** מן-בְּנֵי הַלְוִי־אֲרֻבַּעַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת.
א יבכח וַיהוֹדָע הִנְגִיד לְאַהֲרֹן וְעַמּוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת. **א יבכט**
וְצִדּוֹק נָעַר גְּבוּר חֵיל וּבֵית-אָבִיו שָׁרִים עֲשָׂרִים וּשְׁנָיִם. **א יבל** וּמִן-בְּנֵי בְנִימִן
אֲחִי שָׂאוּל שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְעַד-הֵנָּה מִרְבִּיתָם שְׁמֹרִים מִשְׁמֶרֶת בֵּית שָׂאוּל.
א יבלא וּמִן-בְּנֵי אֶפְרַיִם עֲשָׂרִים אֶלֶף וּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת גְּבוּרֵי חֵיל אֲנָשֵׁי שְׁמוֹת
לְבֵית אֲבוֹתָם. **א יבלב** וּמִחֲצֵי מִטָּה מִנִּשָּׂה שְׁמוֹנֶה עָשָׂר אֶלֶף אֲשֶׁר נִקְבּוּ
בְּשֵׁמוֹת לָבוֹא לְהַמְלִיךְ אֶת-דָּוִיד. **א יבלג** וּמִבְּנֵי יִשָּׁשְׁכָר יוֹדְעֵי בִּינָה לַעֲתִים
לָדַעַת מֵה-יַעֲשֶׂה יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁיהֶם מֵאֲתָנִים וְכָל-אַחֵיהֶם עַל-פִּיהֶם. **א יבלד**
מִזְבִּלּוֹן יוֹצְאֵי צָבָא עֲרֹכֵי מִלְחָמָה בְּכָל-כְּלִי מִלְחָמָה חֲמֻשִׁים אֶלֶף וְלַעֲדָר
בָּלֵא-לֵב וְלֵב. **א יבלה** וּמִנִּפְתָּלֵי שָׁרִים אֶלֶף וְעֶמְקָם בְּצִנָּה וְחֲנִית שְׁלֹשִׁים
וּשְׁבַעֲהָ אֶלֶף. **א יבלו** וּמִן-הַדָּנִי עֲרֹכֵי מִלְחָמָה עֲשָׂרִים-וּשְׁמוֹנֶה אֶלֶף וְשֵׁשׁ
מֵאוֹת. **א יבלז** וּמֵאֲשֶׁר יוֹצְאֵי צָבָא לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה אֲרֻבַּעִים אֶלֶף. **א יבלח**
וּמֵעֵבֶר לִירְדֵן מִן-הָרָאוּבִנִי וְהַגָּדִי וְחֲצֵי שֶׁבֶט מִנִּשָּׂה בְּכָל כְּלִי צָבָא מִלְחָמָה מֵאָה
וְעֲשָׂרִים אֶלֶף. **א יבלט** כָּל-אֵלֶּה אֲנָשֵׁי מִלְחָמָה עֲדָרֵי מַעֲרָכָה בְּלִבָּב שָׁלֵם בָּאוּ
חֲבֵרוֹנָה לְהַמְלִיךְ אֶת-דָּוִיד עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וְגַם כָּל-שִׁרְיַת יִשְׂרָאֵל לֵב
אֶחָד לְהַמְלִיךְ אֶת-דָּוִיד. **א יבמ** וַיְהִי-שֵׁם עִם-דָּוִיד יָמִים שְׁלוֹשָׁה אֲכָלִים
וְשׁוֹתִים: כִּי-הִכִּינוּ לָהֶם אַחֵיהֶם. **א יבמא** וְגַם הַקְּרוּבִים-אֲלֵיהֶם עַד-יִשָּׁשְׁכָר
וּזְבִלּוֹן וְנִפְתָּלִי מְבִיאִים לָחֶם בַּחֲמוּרִים וּבְגִמְלִים וּבַפָּרָדִים וּבַבֶּקֶר מֵאֶכָּל קָמַח
דְּבָלִים וְצִמּוּקִים וַיֵּין-וְשִׁמֹן וּבֶקֶר וְצֹאן לָרֹב: כִּי שִׁמְחָה בְּיִשְׂרָאֵל.
א יגא וַיֹּעֶץ דָּוִיד עִם-שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת לֵכָל-נֶגִיד. **א יגב** וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְכָל
קָהָל יִשְׂרָאֵל אִם-עָלִיכֶם טוֹב וּמִן-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִפְרָצָה נִשְׁלַחָה עַל-אַחֵינוּ
הַנִּשְׁאָרִים בְּכָל אֲרָצוֹת יִשְׂרָאֵל וְעִמָּהֶם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם בָּעָרֵי מִגְרָשֵׁיהֶם וַיִּקְבְּצוּ
אֲלֵינוּ. **א יגג** וְנִסְבָּה אֶת-אֲרוֹן אֱלֹהֵינוּ אֲלֵינוּ: כִּי-לֹא דָרְשָׁנָהּ בְּיָמַי שָׂאוּל.
א יגד וַיֹּאמְרוּ כָל-הַקָּהָל לַעֲשׂוֹת כֵּן: כִּי-יֵשֶׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי כָל-הָעָם. **א יגה**
וַיִּקְהַל דָּוִיד אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל מִן-שִׁיחֹר מִצְרִים וְעַד-לָבוֹא חֲמַת לְהָבִיא
אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים מִקְרִית יַעֲרִים. **א יגו** וַיַּעַל דָּוִיד וְכָל-יִשְׂרָאֵל בַּעֲלָתָהּ
אֶל-קְרִית יַעֲרִים אֲשֶׁר לַיהוּדָה: לְהַעֲלוֹת מִשָּׁם אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים יְהוָה יוֹשֵׁב
הַכְּרוּבִים אֲשֶׁר-נִקְרָא שֵׁם. **א יגז** וַיִּרְכִּיבוּ אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עַל-עֲגָלָה חֲדָשָׁה
מִבֵּית אֲבִינֶדָב וַעֲזָא וְאַחִיו נְהֻגִים בַּעֲגָלָה. **א יגח** וְדָוִיד וְכָל-יִשְׂרָאֵל מְשַׁחֲקִים
לִפְנֵי הָאֱלֹהִים בְּכָל-עֹז וּבְשִׁירִים וּבְכַנְּרוֹת וּבְנִבָּלִים וּבְתַפִּים וּבְמִצְלָתִים

וּבַחֲצֵצְרוֹת. **א יגט** וַיָּבֹאוּ עַד-גֶּרֶן כִּידָן וַיִּשְׁלַח עֲזָא אֶת-יָדוֹ לֶאֱחֹז אֶת-הָאֲרוֹן כִּי שָׁמְטוּ הַבָּקָר. **א יגי** וַיַּחַר-אֵף יְהוָה בְּעֲזָא וַיַּכְהוּ עַל אֲשֶׁר-שָׁלַח יָדוֹ עַל-הָאֲרוֹן וַיָּמָת שָׁם לִפְנֵי אֱלֹהִים. **א יגיא** וַיַּחַר לְדָוִיד כִּי-פָרַץ יְהוָה פָּרֹץ בְּעֲזָא וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם הַהוּא פָּרֹץ עֲזָא עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **א יגיב** וַיִּירָא דָוִיד אֶת-הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: הִיךְ אָבִיא אֵלַי אֶת אֲרוֹן הָאֱלֹהִים. **א יגיד** וְלֹא-הִסִּיר דָוִיד אֶת-הָאֲרוֹן אֵלָיו אֶל-עִיר דָוִיד וַיֵּטְהוּ אֶל-בֵּית עֶבֶד-אָדָם הַגָּתִי. **א יגיד** וַיָּשָׁב אֲרוֹן הָאֱלֹהִים עִם-בֵּית עֶבֶד אָדָם בְּבֵיתוֹ שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַיִּבְרָךְ יְהוָה אֶת-בֵּית עֶבֶד-אָדָם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ. **א ידא** וַיִּשְׁלַח חִירָם (חוֹרָם) מֶלֶךְ-צֹר מַלְאָכִים אֶל-דָוִיד וַעֲצֵי אֲרָזִים וְחֹרָשֵׁי קִיר וְחֹרָשֵׁי עֲצִים לִבְנוֹת לוֹ בֵּית. **א ידב** וַיַּדַּע דָוִיד כִּי-הִכִּינוּ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל: כִּי-נָשְׂאתָ לַמַּעֲלָה מַלְכוּתוֹ בְּעֶבֶר עֲמוֹ יִשְׂרָאֵל. **א ידג** וַיִּקַּח דָוִיד עוֹד נָשִׁים בִּירוּשָׁלַם וַיּוֹלֵד דָוִיד עוֹד בָּנִים וּבָנוֹת. **א ידד** וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיְּלֻדִים אֲשֶׁר הָיוּ-לוֹ בִּירוּשָׁלַם: שִׁמוּעַ וְשׁוּבָב נְתָן וְשִׁלְמֹה. **א ידה** וַיִּבְחַר וַאֲלִישׁוּעַ וַאֲלֶפְלֶט. **א ידז** וְנָגֵה וְנָפֵג וְפִיעַ. **א ידז** וַאֲלִישָׁמַע וּבְעֶלְיָדָע וַאֲלִיפֶלֶט.

א ידח וַיִּשְׁמְעוּ פְּלִשְׁתִּים כִּי-נִמְשַׁח דָוִיד לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָל-פְּלִשְׁתִּים לְבַקֵּשׁ אֶת-דָוִיד וַיִּשְׁמַע דָוִיד וַיֵּצֵא לִפְנֵיהֶם. **א ידט** וּפְלִשְׁתִּים בָּאוּ וַיִּפְשְׁטוּ בְּעֶמֶק רַפָּאִים. **א ידי** וַיִּשְׁאַל דָוִיד בָּאֱלֹהִים לֵאמֹר הֲאֶעֱלֶה עַל-פְּלִשְׁתִּים (פְּלִשְׁתִּים) וְנִתַּתָּם בְּיָדִי וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה עֲלֶה וְנִתַּתִּים בְּיָדְךָ. **א ידיא** וַיַּעֲלוּ בְּבַעַל-פָּרָצִים וַיִּכּוּ שָׁם דָוִיד וַיֹּאמֶר דָוִיד פָּרֹץ הָאֱלֹהִים אֶת-אוֹיְבֵי בְּיָדִי כַּפָּרֹץ מָיִם עַל-כֵּן קָרָאוּ שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא בַּעַל פָּרָצִים. **א ידיב** וַיַּעֲזְבוּ שָׁם אֶת-אֱלֹהֵיהֶם וַיֹּאמֶר דָוִיד וַיִּשְׂרְפוּ בָאֵשׁ. **א ידיג** וַיִּסִּיפוּ עוֹד פְּלִשְׁתִּים וַיִּפְשְׁטוּ בְּעֶמֶק. **א ידיז** וַיִּשְׁאַל עוֹד דָוִיד בָּאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לוֹ הָאֱלֹהִים לֹא תַעֲלֶה אַחֲרֵיהֶם: הִסֵּב מַעְלֵיהֶם וּבָאתָ לָהֶם מִמּוֹל הַבְּכָאִים. **א ידטו** וַיְהִי כְּשִׁמְעָךְ אֶת-קוֹל הַצִּעָדָה בְּרֹאשֵׁי הַבְּכָאִים אֲזַי תֵּצֵא בַּמִּלְחָמָה: כִּי-יֵצֵא הָאֱלֹהִים לִפְנֶיךָ לְהַכּוֹת אֶת-מַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים. **א ידטז** וַיַּעַשׂ דָוִיד כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ הָאֱלֹהִים וַיִּכּוּ אֶת-מַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים מִגְּבֻעוֹן וְעַד-גִּזְרָה. **א ידז** וַיֵּצֵא שָׁם-דָוִיד בְּכָל-הָאֲרָצוֹת וַיְהוֶה נְתָן אֶת-פַּחְדּוֹ עַל-כָּל-הַגּוֹיִם. **א טוא** וַיַּעַשׂ-לוֹ בָתִּים בְּעִיר דָוִיד וַיִּכְן מָקוֹם לְאֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיֵּט-לוֹ אֹהֶל. **א טובא** אָמַר דָוִיד לֹא לָשֵׂאת אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים כִּי אִם-הַלְוִיִּם: כִּי-בָם בָּחַר יְהוָה לָשֵׂאת אֶת-אֲרוֹן יְהוָה וּלְשָׂרְתוֹ עַד-עוֹלָם.

א טו וַיִּקְהַל דָּוִיד אֶת-כָּל-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְרוּשָׁלַם לְהַעֲלוֹת אֶת-אָרוֹן יְהוָה אֶל-מְקוֹמוֹ אֲשֶׁר-הָכִין לוֹ. **א טו** וַיֹּאסֹף דָּוִיד אֶת-בְּנֵי אֶהֱרֹן וְאֶת-הַלְוִיִּם. **א טו** לְבָנֵי קֹהֲתָאוּרִיאל הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים. **א טו** לְבָנֵי מְרִיעֶשֶׁיָה הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאֲתָנִים וְעֶשְׂרִים. **א טו** לְבָנֵי גִרְשׁוֹם־יֹאֵל הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאָה וְשְׁלֹשִׁים. **א טו** לְבָנֵי אֶלִיצָפָן־שֹׁמְעִיָה הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאֲתָנִים. **א טו** לְבָנֵי חֲבֵרוֹן־אֱלִיאל הַשָּׂר וְאֶחָיו שְׁמוֹנִים. **א טו** לְבָנֵי עֲזִיאל: עַמִּינָדָב הַשָּׂר וְאֶחָיו מֵאָה וְשָׁנִים עֶשְׂרִים.

א טו וַיִּקְרָא דָּוִיד לְצִדּוֹק וּלְאַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם לְאוּרִיאל עֹשֶׂה וְיֹאֵל שֹׁמְעִיָה וְאֱלִיאל וְעַמִּינָדָב. **א טו** וַיֹּאמֶר לָהֶם אַתֶּם רָאשֵׁי הָאָבוֹת לַלְוִיִּם הַתְּקַדְּשׁוּ אֶתְכֶם וְאֶחֱיֶיכֶם וְהַעֲלִיתֶם אֶת אָרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-הַכִּינוֹתַי לוֹ. **א טו** כִּי לְמִבְרָאשׁוֹנָה לֹא אַתֶּם־פָּרֵץ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּנוּ כִּי-לֹא דִרְשָׁנָהוּ בְּמִשְׁפָּט. **א טו** וַיִּתְּקַדְּשׁוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְהַעֲלוֹת אֶת-אָרוֹן יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **א טו** וַיִּשְׂאוּ בְנֵי-הַלְוִיִּם אֶת אָרוֹן הָאֱלֹהִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה כְּדָבָר יְהוָה־בְּכַתְּפָם בַּמָּטוֹת עֲלֵיהֶם.

א טו וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְשָׂרֵי הַלְוִיִּם לְהַעֲמִיד אֶת-אַחֵיהֶם הַמְּשֻׁרְרִים בְּכָל־יָשִׁיר נְבָלִים וְכַנּוֹת וּמִצְלִתִּים־מִשְׁמִיעִים לְהָרִים-בְּקוֹל לְשִׁמְחָה. **א טו** וַיַּעֲמִידוּ הַלְוִיִּם אֶת הַיָּמֶן בֶּן-יֹאֵל וּמֶן-אֶחָיו אֶסָּף בֶּן-בִּרְכִיָּהוּ וּמֶן-בְּנֵי מְרָרִי אַחֵיהֶם אִיתָן בֶּן-קֹשִׁיָהוּ. **א טו** וְעַמְּהֶם אַחֵיהֶם הַמְּשֻׁנִּים: זִכְרִיָהוּ בֶן־וַעֲזִיאל וְשִׁמְרִמוֹת וַיְחִיאל וְעַנִּי אֱלִיָּאב וּבְנֵיהוּ וּמַעֲשִׂיָהוּ וּמִתְתִּיָהוּ וְאֶלִיפָלֶהוּ וּמִקְנִיָהוּ וְעֵבֶד אָדָם וַיַּעֲיָאל־הַשְּׁעָרִים. **א טו** וְהַמְּשֻׁרְרִים הַיָּמֶן אֶסָּף וְאִיתָן־בְּמִצְלִתִּים נַחֲשֶׁת לְהַשְׁמִיעַ. **א טו** וְזִכְרִיָה וַעֲזִיאל וְשִׁמְרִמוֹת וַיְחִיאל וְעַנִּי וְאֱלִיָּאב וּמַעֲשִׂיָהוּ וּבְנֵיהוּ־בְנָבָלִים עַל-עֲלָמוֹת. **א טו** וּמִתְתִּיָהוּ וְאֶלִיפָלֶהוּ וּמִקְנִיָהוּ וְעֵבֶד אָדָם וַיַּעֲזִיָהוּ־בְכַנּוֹת עַל-הַשְּׁמִינִית לְנֹצֶחַ. **א טו** וּכְנִיָהוּ שֹׁר-הַלְוִיִּם בְּמִשְׁאֵסָר בְּמִשָּׂא כִּי מִבִּין הוּא. **א טו** וּבִרְכִיָּה וְאֶלְקָנָה שְׁעָרִים לְאָרוֹן. **א טו** וּשְׁבִנְיָהוּ וְיוֹשֶׁפָט וְנִתְנָאֵל וְעַמְּשִׁי וְזִכְרִיָהוּ וּבְנֵיהוּ וְאֶלִיעֶזֶר הַכֹּהֲנִים מַחְצָצִרִים (מַחְצָרִים) בַּחֲצָרוֹת לִפְנֵי אָרוֹן הָאֱלֹהִים וְעֵבֶד אָדָם וַיְחִיָה שְׁעָרִים לְאָרוֹן. **א טו** וַיְהִי דָּוִיד וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים: הַהַלְכִים לְהַעֲלוֹת אֶת-אָרוֹן בְּרִית-יְהוָה מִן-בֵּית עֵבֶד-אָדָם־בְּשִׁמְחָה. **א טו** וַיְהִי בַּעֲזֹר הָאֱלֹהִים אֶת-הַלְוִיִּם נְשָׂאֵי אָרוֹן בְּרִית-יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ שִׁבְעָה-פָּרִים וְשִׁבְעָה אֵילִים. **א טו** וְדָוִיד מְכַרְבֵּל בְּמַעִיל בּוֹץ וְכָל-הַלְוִיִּם הַנְּשָׂאִים אֶת-הָאָרוֹן וְהַמְּשֻׁרְרִים וּכְנִיָה הַשָּׂר הַמְּשָׂא הַמְּשֻׁרְרִים וְעַל-דָּוִיד אִפּוֹד

בְּד. **א טוכח** וְכָל-יִשְׂרָאֵל מֵעַלִּים אֶת-אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה בְּתִרְוַעָה וּבִקְוֹל שׁוֹפָר וּבַחֲצָצְרוֹת וּבַמְּצַלְתִּים מִשְׁמָעִים בְּנִבְלִים וְכִנּוֹרוֹת. **א טוכט** וַיְהִי אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה בָּא עַד-עִיר דָּוִיד וּמִיכָל בֵּת-שָׂאוּל נִשְׁקָפָה בְּעַד הַחֲלוֹן וַתֵּרָא אֶת-הַמֶּלֶךְ דָּוִיד מֵרָקֹד וּמִשְׁחָק וַתִּבֹּז לוֹ בַּלְבָּה.

א טזא וַיָּבִיאוּ אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּצִיגּוּ אוֹתוֹ בַּתוֹךְ הָאֹהֶל אֲשֶׁר נָטָה-לוֹ דָּוִיד וַיִּקְרִיבוּ עֹלוֹת וּשְׁלָמִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים. **א טזב** וַיְכַל דָּוִיד מִהַעֲלוֹת הָעֹלָה וְהַשְׁלָמִים וַיִּבְרַךְ אֶת-הָעָם בְּשֵׁם יְהוָה. **א טזג** וַיַּחֲלֹק לְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאִישׁ וְעַד-אִשָּׁה לְאִישׁ כֹּכַר-לֶחֶם וְאַשְׁפָּר וְאַשִּׁישָׁה. **א טזד** וַיִּתֵּן לִפְנֵי אֲרוֹן יְהוָה מִן-הַלֵּוִיִּם מִשְׁרָתִים וּלְהַזְכִּיר וּלְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **א טזה** אֶסָּף הָרֹאשׁ וּמִשְׁנָהוּ זִכְרִיָּה יַעֲיָאֵל וּשְׁמִירָמוֹת וַיַּחֲיִיאֵל וַיִּמְתַּתֶּיהָ וְאַלְיָאָב וּבְנֵיהוּ וְעֶבֶד אָדָם וַיַּעֲיָאֵל בְּכָלִי נְבָלִים וּבְכִנּוֹרוֹת וְאַסָּף בַּמְּצַלְתִּים מִשְׁמִיעַ. **א טזו** וּבְנֵיהוּ וַיַּחֲזִיאֵל הַכֹּהֲנִים בַּחֲצָצְרוֹת תָּמִיד לִפְנֵי אֲרוֹן בְּרִית-הָאֱלֹהִים. **א טזז** בַּיּוֹם הַהוּא אָז נָתַן דָּוִיד בְּרֹאשׁ לַהֲדוֹת לַיהוָה בֵּינָד-אֶסָּף וְאַחֲיוּ.

א טזח הוֹדּוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ.

א טזט שִׁירוּ לוֹ זָמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-נִפְלְאוֹתָיו.

א טזי הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קֹדֶשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מִבִּקְשֵׁי יְהוָה.

א טזיא דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֹזוֹ בִּקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד.

א טזיב זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתִּיו וּמִשְׁפָּטֵי-פִיהוּ.

א טזיג זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בַּחֲרִירִיו.

א טזיד הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו.

א טזטו זָכְרוּ לַעֲוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צֹנֶה לְאֶלְף דּוֹר.

א טזטז אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק.

א טזיז וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם.

א טזיח לֵאמֹר לָךְ אֶתֵּן אֶרֶץ-כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם.

א טזיט בַּהֲיוֹתְכֶם מֵתֵי מִסְפָּר כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ.

א טזכ וַיִּתְּהֻלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר.

א טזכא לֹא-הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים.

א טזכב אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי וּבְנִבְיָאֵי אֶל-תִּרְעוּ.

א טזכג שִׁירוּ לַיהוָה כָּל-הָאָרֶץ בְּשָׁרוֹ מִיּוֹם-אֶל-יּוֹם יִשׁוּעָתוֹ.

א טזכד סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת-כְּבוֹדוֹ בְּכָל-הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו.

א טזכה כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על-כל-אלהים.
א טזכו כי כל-אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה.
א טזכז הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו.
א טזכח הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז.
א טזכט הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו
השתחויו ליהוה בהדרת-קדש. **א טזל** חילו מלפניו כל-הארץ
אף-תכון תבל בל-תמוט. **א טזלא** ישמחו השמים ותגל הארץ
ויאמרו בגוים יהוה מלך. **א טזלב** ירעם הים ומלואו
יעלץ השדה וכל-אשר-בו. **א טזלג** אז ירננו עצי היער:
מלפני יהוה-כי בא לשפוט את-הארץ. **א טזלד** הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו. **א טזלה** ואמרוהו שיענו אלהי ישענו
וקבצנו והצילנו מן-הגוים: להדות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך. **א טזלו** ברוך יהוה אלהי ישראל
מן-העולם ועד העולם ויאמרו כל-העם אמן והלל ליהוה.

א טזלז ויעזב-שם לפני ארון ברית-יהוה לאסף ולאחיו: לשרת לפני הארון
תמיד לדבר-יום ביומו. **א טזלח** ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד
אדם בן-ידיתון וחסה לשערים. **א טזלט** ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני
משכן יהוה בבמה אשר בגבעון. **א טזמ** להעלות עלות ליהוה על-מזבח העלה
תמיד לבקר ולערב ולכל-הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על-ישראל. **א טזמא**
ועמם הימן וידותון ושאר הברורים אשר נקבו בשמות להדות ליהוה כי
לעולם חסדו. **א טזמב** ועמם הימן וידותון חצצרות ומצלתים למשמיעים
וכלי שיר האלהים ובני ידותון לשער. **א טזמג** וילכו כל-העם איש לביתו ויסב
דויד לברך את-ביתו.

א יזא ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל-נתן הנביא הנה אנכי יושב
בבית הארזים וארון ברית-יהוה תחת יריעות. **א יזב** ויאמר נתן אל-דויד כל
אשר בלבבך עשה: כי האלהים עמך. **א יזג** ויהי בלילה ההוא ויהי
דבר-אלהים אל-נתן לאמר. **א יזד** לך ואמרת אל-דויד עבדי כה אמר יהוה:
לא אתה תבנה-לי הבית לשבת. **א יזה** כי לא ישבתי בבית מן-היום אשר
העליתי את-ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל אל-אהל וממשכן. **א יזז** בכל
אשר-התהלכתי בכל-ישראל הדבר דברתי את-אחד שפטי ישראל אשר צויתי

לרעות את-עמי לאמר: למה לא-בניתם לי בית ארזים. **א יזז** ועתה כה-תאמר לעבדי לדוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחתיה מן-הנה מן-אחרי הצאנלהיות נגיד על עמי ישראל. **א יזח** ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית את-כל-אויביך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ. **א יזט** ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יוסיפו בני-עולה לבלתו כאשר בראשונה. **א יזי** ולמימים אשר צויתי שפטים על-עמי ישראל והכנעתי את-כל-אויביך ואגד לך ובית יבנה-לך יהוה. **א יזיא** והיה כי-מלאו ימיה ללכת עם-אבתיה והקימותי את-זרעך אחריך אשר יהיה מפניך והכינותי את-מלכותו. **א יזיב** הוא יבנה-לי בית וכננתי את-כסאו עד-עולם. **א יזיג** אני אהיה-לו לאב והוא יהיה-לי לבן וחסדי לא-אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך. **א יזיד** והעמדתיהו בביתי ובמלכותי עד-העולם וכסאו יהיה נכון עד-עולם. **א יזטו** ככל הדברים האלה וככל החזון הזהבן דבר נתן אל-דוד.

א יזטז ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי-אני יהוה אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד-הלם. **א יזיז** ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר על-בית-עבדך למרחוק וראיתני כתור האדם המעלהיהוה אלהים. **א יזיח** מה-יוסיף עוד דוד אליך לכבוד את-עבדך ואתה את-עבדך ידעת. **א יזיט** יהוה בעבור עבדך וכלבך עשית את כל-הגדולה הזאת: להדיע את-כל-הגדלות. **א יזכ** יהוה אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר-שמענו באזנינו. **א יזכא** ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ: אשר הלך האלהים לפדות לו עם לשום לך שם גדלות ונראות לגרש מפני עמך אשר-פדית ממצרים גוים. **א יזכב** ותתן את-עמך ישראל לך לעם עד-עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים. **א יזכג** ועתה יהוה הדבר אשר דברת על-עבדך ועל-ביתו יאמן עד-עולם ועשה כאשר דברת. **א יזכד** ויאמן ויגדל שמך עד-עולם לאמריהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית-דוד עבדך נכון לפניך. **א יזכה** כי אתה אלהי גלית את-אזן עבדך לבנות לו בית על-כן מצא עבדך להתפלל לפניך. **א יזכו** ועתה יהוה אתה-הוא האלהים ותדבר על-עבדך הטובה הזאת. **א יזכז** ועתה הואלת לברך את-בית עבדך להיות לעולם לפניך: כי-אתה יהוה ברכת ומברך לעולם.

א יחא ויהי אחרי-כן ויך דוד את-פלשתים ויכניעם ויקח את-גת ובנותיה מיד פלשתים. **א יחב** ויך את-מואב ויהיו מואב עבדים לדוד נשאי מנחה. **א יחג**

וַיֵּן דָּוִיד אֶת-הַדָּעֶזֶר מֶלֶךְ-צוּבָה חֲמֹתָהּ בְּלָכְתָּהּ לְהַצִּיב יָדוֹ בְּנֶהֱר-פָּרֶת. **א יחז**
וַיִּלְכֹּד דָּוִיד מִמֶּנּוּ אֶלֶף רֶכֶב וְשִׁבְעַת אֲלָפִים פָּרָשִׁים וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ רַגְלִי
וַיַּעֲקֹר דָּוִיד אֶת-כָּל-הָרֶכֶב וַיֹּתֵר מִמֶּנּוּ מֵאָה רֶכֶב. **א יחה** וַיָּבֹא אָרֶם דְּרֹמְשֶׁק
לְעֹזֹר לְהַדָּעֶזֶר מֶלֶךְ צוּבָה וַיֵּן דָּוִיד בְּאָרֶם עֶשְׂרִים-וּשְׁנַיִם אֶלֶף אִישׁ. **א יחו**
וַיֵּשֶׁם דָּוִיד בְּאָרֶם דְּרֹמְשֶׁק וַיְהִי אָרֶם לְדָוִיד עֲבָדִים נִשְׂאֵי מִנְחָה וַיֹּשְׁעַ יְהוָה
לְדָוִיד בְּכָל אֲשֶׁר הָלַךְ. **א יחז** וַיִּקַּח דָּוִיד אֶת שְׁלֹטִי הַזָּהָב אֲשֶׁר הָיוּ עַל עֲבָדֵי
הַדָּעֶזֶר וַיָּבִיֵּאֵם יְרוּשָׁלַם. **א יחח** וּמִטְבַּחַת וּמִכּוּן עָרֵי הַדָּעֶזֶר לָקַח דָּוִיד
נְחֹשֶׁת רַבָּה מְאֹד בָּהּ עָשָׂה שְׁלֹמֹה אֶת-זֶם הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת-הָעֲמוּדִים וְאֶת כָּלִי
הַנְּחֹשֶׁת.

א יחט וַיִּשְׁמַע תַּעֲזוּ מֶלֶךְ חֲמֹת: כִּי הִכָּה דָּוִיד אֶת-כָּל-חֵיל הַדָּעֶזֶר מֶלֶךְ-צוּבָה.
א יחי וַיִּשְׁלַח אֶת-הַדּוֹרֶם-בָּנוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ-דָּוִיד לְשֹׂאוֹל- (לְשֹׂאֵל-) לוֹ לְשָׁלוֹם
וּלְבָרְכוֹ עַל אֲשֶׁר נִלְחַם בַּהַדָּעֶזֶר וַיַּכְהוּכִי-אִישׁ מִלְחָמוֹת תַּעֲזוּ הָיָה הַדָּעֶזֶר וְכָל
כָּלִי זָהָב וְכֶסֶף וְנְחֹשֶׁת. **א יחיא** גַּם-אַתֶּם הַקְּדִישׁ הַמֶּלֶךְ דָּוִיד לַיהוָה עִם-הַכֶּסֶף
וְהַזָּהָב אֲשֶׁר נָשָׂא מִכָּל-הַגּוֹיִם מֵאֲדוֹם וּמִמּוֹאָב וּמִבְּנֵי עַמּוֹן וּמִפְּלִשְׁתִּים
וּמִעַמְלֶק. **א יחיב** וְאַבְשֵׁי בֶן-צְרוּיָה הִכָּה אֶת-אֲדוֹם בְּגִיא הַמֶּלַח שְׁמוּנָה עָשָׂר
אֶלֶף. **א יחג** וַיֵּשֶׁם בְּאֲדוֹם נְצִיבִים וַיְהִיו כָּל-אֲדוֹם עֲבָדִים לְדָוִיד וַיֹּשְׁעַ יְהוָה
אֶת-דָּוִיד בְּכָל אֲשֶׁר הָלַךְ. **א יחיד** וַיִּמְלֹךְ דָּוִיד עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיְהִי עֹשֶׂה מִשְׁפָּט
וַצִּדְקָה לְכָל-עַמּוֹ. **א יחטו** וַיּוֹאֵב בֶן-צְרוּיָה עַל-הַצָּבָא וַיְהוֹשִׁפֹט בֶּן-אַחִילֹוד
מִזִּכִּיר. **א יחטז** וַצְדוֹק בֶּן-אַחִיטוֹב וְאַבִּימֶלֶךְ בֶּן-אַבְיָתָר כֹּהֲנִים וְשׁוֹשָׁא סוֹפֵר.
א יחיו וּבְנֵיהוּ בֶן-יְהוֹיָדָע עַל-הַכֹּהֲנִים וְהַפְּלִטִי וּבְנֵי-דָוִיד הָרֵאשִׁינִים לִיד הַמֶּלֶךְ.
א יטא וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן וַיָּמָת נָחֹשׁ מֶלֶךְ בְּנֵי-עַמּוֹן וַיִּמְלֹךְ בָּנוּ תַּחֲתָיו. **א יטב**
וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶעֱשֶׂה-חֶסֶד עִם-חֲנוּן בֶּן-נָחֹשׁ כִּי-עָשָׂה אָבִיו עִמִּי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִיד
מִלֻּאכִים לְנַחֲמוֹ עַל-אָבִיו וַיָּבֹאוּ עֲבָדֵי דָוִיד אֶל-אַרְצָ בְּנֵי-עַמּוֹן אֶל-חֲנוּן לְנַחֲמוֹ.
א יטג וַיֹּאמְרוּ שָׂרֵי בְנֵי-עַמּוֹן לְחֲנוּן הַמֶּכַּבֵּד דָּוִיד אֶת-אַבִּיָּה בְּעֵינָיָה כִּי-שָׁלַח לָהּ
מִנְחָמִים הֲלֹא בַעֲבוּר לַחֲקוֹר וְלַהֲפֹךְ וּלְרַגֵּל הָאָרֶץ בָּאוּ עֲבָדָיו אֵלֶיהָ. **א יטד** וַיִּקַּח
חֲנוּן אֶת-עֲבָדֵי דָוִיד וַיַּגְלִחֵם וַיִּכְרֹת אֶת-מַדּוּיָהֶם בַּחֲצִי עַד-הַמִּפְּשָׁעָה וַיִּשְׁלַחֵם.
א יטה וַיִּלְכוּ וַיַּגִּידוּ לְדָוִיד עַל-הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁלַח לְקַרְאֲתָם כִּי-הָיוּ הָאֲנָשִׁים
נִכְלָמִים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׁבוּ בִירְחוֹ עַד אֲשֶׁר-יִצְמַח זִקְנֶכֶם וְשִׁבְתֶּם. **א יטו**
וַיֵּרְאוּ בְנֵי עַמּוֹן כִּי הִתְבַּאֲשׁוּ עִם-דָּוִיד וַיִּשְׁלַח חֲנוּן וּבְנֵי עַמּוֹן אֶלֶף כֶּכֶר-כֶּסֶף
לְשֹׁכֵר לָהֶם מֶן-אָרֶם נְהָרִים וּמֶן-אָרֶם מַעֲכָה וּמִצּוּבָה רֶכֶב וּפָרָשִׁים. **א יטז**
וַיִּשְׁכְּרוּ לָהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף רֶכֶב וְאֶת-מֶלֶךְ מַעֲכָה וְאֶת-עַמּוֹ וַיָּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ

לפני מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו למלחמה. **א יטח** וישמע
דויד וישלח את-יואב ואת כל-צבא הגבורים. **א יטט** ויצאו בני עמון ויערכו
מלחמה פתח העיר והמלכים אשר-באו לבדם בשדה. **א יטי** וירא יואב
כי-היתה פני-המלחמה אליופנים ואחור ויבחר מכל-בחור בישראל ויערף
לקראת ארם. **א יטיא** ואת יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני
עמון. **א יטיב** ויאמר אם-תחזק ממני ארם והיית לי לתשועה ואם-בני עמון
יחזקו ממך והושעתיד. **א יטיג** חזק ונתחזקה בעד-עמנו ובעד ערי אלהינו
ויהנה הטוב בעינינו יעשה. **א יטיז** ויגש יואב והעם אשר-עמו לפני
ארם למלחמה וינוסו מפניו. **א יטטו** ובני עמון ראו כי-נס ארם וינוסו גם-הם
מפני אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא יואב וירושלם. **א יטטז** וירא ארם כי
נגפו לפני ישראל וישלחו מלאכים ויוציאו את-ארם אשר מעבר הנחר ושופך
שר-צבא הדדעזר לפניהם. **א יטיו** ויגד לדויד ויאסף את-כל-ישראל ויעבר
הירדן ויבא אלהם ויערף אלהם ויערף דויד לקראת ארם מלחמה וילחמו
עמו. **א יטיח** וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דויד מארם שבעת אלפים רכב
וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך שר-הצבא המית. **א יטיט** ויראו עבדי
הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלימו עם-דויד ויעבדהו ולא-אבה ארם
להושיע את-בני-עמון עוד. **א כא** ויהי לעת תשובת השנה לעת צאת
המלכים וינהג יואב את-חיל הצבא וישחת את-ארץ בני-עמון ויבא ויצר
את-רבה ודויד ישב בירושלם ויך יואב את-רבה ויהרסה. **א כב** ויקח דויד
את-עטרת-מלכם מעל ראשו וימצאה משקל כפר-זהב ובה אבן יקרה ותהי
על-ראש דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד. **א כג** ואת-העם אשר-בה הוציא
וישר במגרה ובחריצי הברזל ובמגרות וכן יעשה דויד לכל ערי בני-עמון וישב
דויד וכל-העם וירושלם. **א כד** ויהי אחרי כן ותעמד מלחמה בגזר
עם-פלשתים אז הכה סבכי החשתי את-ספי מילידי הרפאים ויפגעו. **א כה**
ותהי-עוד מלחמה את-פלשתים ויך אלחנן בן-יעור (יעיר) את-לחמי אחי גלית
הגתיועץ חניתו כמנור ארמים. **א כו** ותהי-עוד מלחמה בגת ויהי איש מדה
ואצבעתיו שש-ושש עשרים וארבע וגם-הוא נולד להרפא. **א כז** ויחרף
את-ישראל ויפהו יהונתן בן-שמעא אחי דויד. **א כח** אל נולדו להרפא בגת
ויפלו ביד-דויד וביד-עבדיו.

א כאא ויעמד שטן על-ישראל ויסת את-דויד למנות את-ישראל. **א כאב**
ויאמר דויד אל-יואב ואל-שרי העם לכו ספרו את-ישראל מבאר שבע ועד-דן

וַהֲבִיאוּ אֵלַי וְאָדָעָה אֶת-מִסְפָּרָם. **א כאג** וַיֹּאמֶר יוֹאָב יְהוָה עַל-עַמּוֹ כָּהֶם
מֵאָה פְּעֻמִּים הֲלֹא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כָּלָם לֹאדֹנִי לַעֲבָדִים לָמָּה יִבְקֹשׁ זֹאת אֲדֹנִי לָמָּה
יְהִי לְאַשְׁמָה לְיִשְׂרָאֵל. **א כאד** וַדָּבַר-הַמֶּלֶךְ חֲזַק עַל-יוֹאָב וַיֵּצֵא יוֹאָב וַיִּתְּהַלֵּךְ
בְּכָל-יִשְׂרָאֵל וַיָּבֵא יְרוּשָׁלַם. **א כאה** וַיִּתֵּן יוֹאָב אֶת-מִסְפָּר מִפְּקֹד-הָעָם אֶל-דָּוִיד
וַיְהִי כָל-יִשְׂרָאֵל אֶלְף אֶלְפִים וּמֵאָה אֶלְף אִישׁ שְׁלֹף חֶרֶב וַיְהוּדָה אַרְבַּע מֵאוֹת
וּשְׁבַעִים אֶלְף אִישׁ שְׁלֹף חֶרֶב. **א כאו** וְלֹוֹי וּבְנֵימִן לֹא פָקֹד בְּתוֹכָם: כִּי-נִתְעַב
דָּבַר-הַמֶּלֶךְ אֶת-יוֹאָב. **א כאז** וַיֵּרַע בְּעֵינָיו הָאֱלֹהִים עַל-הַדָּבָר הַזֶּה וַיֵּךְ
אֶת-יִשְׂרָאֵל. **א כאח** וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל-הָאֱלֹהִים חֲטָאתִי מֵאֲדָּא אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְעַתָּה הֶעֱבַר-נָא אֶת-עֲוֹן עַבְדְּךָ כִּי נִסְכַּלְתִּי מֵאֲדָּא.
א כאט וַיַּדְּבַר יְהוָה אֶל-גֹּד חֲזָה דָּוִיד לֵאמֹר. **א כאי** לֵךְ וַדְּבַרְתָּ אֶל-דָּוִיד לֵאמֹר
כֹּה אָמַר יְהוָה שְׁלוֹשׁ אָנִי נֹטָה עֲלֶיךָ: בְּחֹר-לֵךְ אַחַת מֵהֵנָּה וְאֶעֱשֶׂה-לָּךְ. **א כאיא**
וַיָּבֵא גֹד אֶל-דָּוִיד וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה-אָמַר יְהוָה קִבֵּל-לָּךְ. **א כאיב** אִם-שְׁלוֹשׁ שָׁנִים
רָעַב וְאִם-שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים נִסְפָּה מִפָּנַי-צָרִיךְ וְחֶרֶב אוֹיְבֶיךָ לְמִשְׁגָּת וְאִם-שְׁלֹשַׁת
יָמִים חֶרֶב יְהוָה וְדָבַר בְּאַרְצְךָ וּמִלֵּאךְ יְהוָה מִשְׁחִית בְּכָל-גְּבוּל יִשְׂרָאֵל: וְעַתָּה
רְאֵה מָה-אֲשִׁיב אֶת-שְׁלַחִי דָּבָר. **א כאיג** וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל-גֹּד צֹר-לִי מֵאֲדָּא
אֶפְלָה-נָּא בֵּיד-יְהוָה כִּי-רַבִּים רַחֲמָיו מֵאֲדָּא וּבֵיד-אָדָם אֶל-אֶפֶל. **א כאיד** וַיִּתֵּן
יְהוָה דָּבָר בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּפֹּל מִיִּשְׂרָאֵל שְׁבַעִים אֶלְף אִישׁ. **א כאטו** וַיִּשְׁלַח הָאֱלֹהִים
מִלֵּאךְ לִירוּשָׁלַם לְהַשְׁחִיתָהּ וּכְהַשְׁחִית רְאָה יְהוָה וַיִּנָּחֵם עַל-הַרְעָה וַיֹּאמֶר
לְמִלֵּאךְ הַמִּשְׁחִית רַב עַתָּה הֲרֹף יָדְךָ וּמִלֵּאךְ יְהוָה עֹמֵד עִם-גֵּרֹן אֲרֹנִי הַיְּבוּסִי.
א כאטז וַיִּשָּׂא דָּוִיד אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-מִלֵּאךְ יְהוָה עֹמֵד בֵּין הָאֲרָץ וּבֵין
הַשָּׁמַיִם וְחֶרְבּוֹ שְׁלוּפָה בְּיָדוֹ נְטוּיָה עַל-יְרוּשָׁלַם וַיִּפֹּל דָּוִיד וַהֲזִקְנִים מְכַסִּים
בְּשָׁקִים עַל-פְּנֵיהֶם. **א כאיז** וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל-הָאֱלֹהִים הֲלֹא אָנִי אָמַרְתִּי לַמָּנוֹת
בָּעָם וְאָנִי הוּא אֲשֶׁר-חֲטָאתִי וְהִרַע הִרְעוֹתִי וְאֵלֶּה הַצֹּאן מָה עָשׂוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי
תְהִי נָא יָדְךָ בִּי וּבְבֵית אָבִי וּבְעַמֶּךָ לֹא לְמַגֵּפָה. **א כאיח** וּמִלֵּאךְ יְהוָה אָמַר
אֶל-גֹּד לֵאמֹר לְדָוִיד: כִּי יַעֲלֶה דָּוִיד לְהַקִּים מִזְבֵּחַ לַיהוָה בְּגֵרֹן אֲרֹנִי הַיְּבוּסִי.
א כאיט וַיַּעַל דָּוִיד בַּדָּבָר-גֹּד אֲשֶׁר דָּבַר בְּשֵׁם יְהוָה. **א כאכ** וַיָּשֶׁב אֲרֹנִי וַיֵּרָא
אֶת-הַמִּלֵּאךְ וְאַרְבַּעַת בָּנָיו עֲמֹו מִתְחַבָּאִים וְאֲרֹנִי דָשׁ חֲטִיִּם. **א כאכא** וַיָּבֵא
דָּוִיד עַד-אֲרֹנִי וַיִּבֶט אֲרֹנִי וַיֵּרָא אֶת-דָּוִיד וַיֵּצֵא מִן-הַגֵּרֹן וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְדָוִיד אַפִּים
אַרְצָה. **א כאכב** וַיֹּאמֶר דָּוִיד אֶל-אֲרֹנִי תִּנְה-לִי מְקוֹם הַגֵּרֹן וְאֶבְנֶה-בּוֹ מִזְבֵּחַ
לַיהוָה בְּכֶסֶף מְלֹא תִּנְהוּ לִי וְתַעֲצֹר הַמַּגֵּפָה מֵעַל הָעָם. **א כאכג** וַיֹּאמֶר אֲרֹנִי
אֶל-דָּוִיד קַח-לָּךְ וַיַּעַשׂ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב בְּעֵינָיו רְאֵה נָתַתִּי הַבִּקּוֹר לַעֲלוֹת

והמורגים לעצים והחטים למנחה הכל נתתי. **א כאכז** ויאמר המלך דויד לארנו לא כי-קנה אקנה בכסף מלא: כי לא-אשא אֶשֶׁר-לך ליהוה והעלות עולה חנם. **א כאכה** ויתן דויד לארנו במקום שקלי זהב משקל שש מאות. **א כאכו** ויבן שם דויד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויקרא אל-יהוה ויענהו באש מן-השמים על מזבח העלה. **א כאכז** ויאמר יהוה למלאך וישב חרב אל-נדנה. **א כאכח** בעת ההיא בראות דויד כי-ענהו יהוה בגרון ארנו היבوسی ויזבח שם. **א כאכט** ומשכן יהוה אֶשֶׁר-עשה משה במדבר ומזבח העולה בעת ההיא: בבמה בגבעון. **א כאל** ולא-יכל דויד ללכת לפניו לדרש אלהים: כי נבעת מפני חרב מלאך יהוה. **א כאבא** ויאמר דויד זה הוא בית יהוה האלהים וזה-מזבח לעלה לישראל.

א כאבב ויאמר דויד לכנוס את-הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אבני גזית לבנות בית האלהים. **א כאבג** וברזל לרב למסמרים לדלתות השערים ולמחפרות הכין דויד ונחשת לרב אין משקל. **א כאבד** ועצי ארזים לאין מספר: כי הביאו הצידנים והצרים עצי ארזים לרב לדויד. **א כאבה** ויאמר דויד שלמה בני נער ורד: והבית לבנות ליהוה להגדיל למעלה לשם ולתפארת לכל-הארצות אכינה נא לו ויבן דויד לרב לפני מותו. **א כאבו** ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל. **א כאבז** ויאמר דויד לשלמה: בנו (בני)אני הנה עם-לבבי לבנות בית לשם יהוה אלהי. **א כאבא** ויהי עלי דבר-יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות גדלות עשית: לא-תבנה בית לשמיכי דמים רבים שפכת ארצה לפני. **א כאבט** הנה-בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והניחותי לו מכל-אויביו מסביב: כי שלמה יהיה שמו ושלוש ושקט אתן על-ישראל בימיו. **א כאבי** הוא-יבנה בית לשמי והוא יהיה-לי לבן ואני-לו לאב והכינותי כסא מלכותו על-ישראל עד-עולם. **א כאביא** עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עליך. **א כאביב** אף יתן-לך יהוה שכל ובינה ויצוה על-ישראל ולשמור את-תורת יהוה אלהיך. **א כאביג** אז תצליחאם-תשמור לעשות את-החקים ואת-המשפטים אשר צוה יהוה את-משה על-ישראל חזק ואמץ אל-תירא ואל-תחת. **א כאביז** והנה בעניי הכינותי לבית-יהוה זהב כפרים מאה-אלף וכסף אלף אלפים כפרים ולנחשת ולברזל אין משקל כי לרב היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף. **א כאבטו** ועמד לרב עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל-חכם בכל-מלאכה. **א כאבטז** לזהב לכסף ולנחשת ולברזל אין מספר קום ועשה

ויהי יהוה עמו. **א כביו** ויצו דויד לכל-שְׂרֵי יִשְׂרָאֵל לַעְזֹר לְשִׁלְמָה בְּנוֹ.

א כביח הלא יהוה אֱלֹהֵיכֶם עִמָּכֶם וְהִנִּיחַ לָכֶם מִסְבִּיב: כִּי נָתַן בְּיָדִי אֶת יִשְׁבִּי הָאָרֶץ וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה וּלְפָנַי עָמוֹ. **א כביט** עָתָה תָּנוּ לְבַבְכֶם וּנְפִשְׁכֶם לְדְרוֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְקוּמוּ וּבְנוּ אֶת-מִקְדָּשׁ יְהוָה הָאֱלֹהִים לְהָבִיא אֶת-אֲרוֹן בְּרִית-יְהוָה וְכָלִי קֹדֶשׁ הָאֱלֹהִים לְבֵית הַנִּבְנֶה לְשֵׁם-יְהוָה.

א כגא וְדוֹיֵד זָקֵן וְשֹׁבַע יָמִים וַיִּמְלֹךְ אֶת-שִׁלְמָה בְּנוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל. **א כגב** וַיֵּאסֹף אֶת-כָּל-שְׂרֵי יִשְׂרָאֵל וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם. **א כגג** וַיִּסְפְּרוּ הַלְוִיִּם מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה וַיְהִי מִסְפָּרָם לְגִלְגָּלָתָם לְגִבֹּרִים שְׁלֹשִׁים וּשְׁמוֹנֶה אָלֶף. **א כגד** מֵאֵלֶּה לְנֹצֵחַ עַל-מִלְאכֶת בֵּית-יְהוָה עֹשִׂים וְאַרְבָּעָה אָלֶף וְשִׁטְרִים וְשִׁפְטִים שֵׁשֶׁת אֲלָפִים. **א כגה** וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים שְׁעָרִים וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים מֵהַלָּלִים לַיהוָה בַּכִּלִּים אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְהַלֵּל. **א כגו** וַיַּחְלֶקֶם דָּוִיד מַחְלָקוֹת לְבָנָי לְוִי לְגִרְשׁוֹן קָהָת וּמֵרָרִי. **א כגז** לְגִרְשֹׁנִי לַעֲדֹן וְשִׁמְעִי. **א כגח** בְּנֵי לַעֲדֹן הָרֹאשׁ יַחִיאֵל וְזִתָּם וַיֹּאזְלֶשְׁלָשָׁה. **א כגט** בְּנֵי שִׁמְעִי שְׁלֹמֹה (שְׁלֹמִית) וַחֲזִיאֵל וְהָרֹן שְׁלָשָׁה אֵלֶּה רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לַלַּעֲדָן. **א כגי** וּבְנֵי שִׁמְעִי יַחֲזִיָּה וְזִינָה וַיַּעֲזֹר וּבְרִיעָה אֵלֶּה בְּנֵי-שִׁמְעִי אַרְבָּעָה. **א כגיא** וַיְהִי-יַחֲזִיָּה הָרֹאשׁ וְזִינָה הַשֵּׁנִי וַיַּעֲזֹר וּבְרִיעָה לֹא-הָרְבוּ בָנִים וַיְהִיו לְבֵית אָב לַפְּקָדָה אַחַת. **א כגיב** בְּנֵי קָהָת עֹמֶר וַיָּחֶר חֲבֵרוֹן וַעֲזִיאֵל אַרְבָּעָה. **א כגיג** בְּנֵי עֹמֶר אֶהֱרֹן וּמִשָּׁה וַיַּבְדֵּל אֶהֱרֹן לְהַקְדִּישׁוּ קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים הוּא-וּבָנָיו עַד-עוֹלָם לְהַקְטִיר לִפְנֵי יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ בְּשֵׁמוֹ עַד-עוֹלָם. **א כגיד** וּמִשָּׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים בָּנָיו יִקְרָאוּ עַל-שֵׁבֶט הַלְוִי. **א כגטו** בְּנֵי מִשָּׁה גִרְשׁוֹם וְאַלִיעֶזֶר. **א כגטז** בְּנֵי גִרְשׁוֹם שְׁבוּאֵל הָרֹאשׁ. **א כגזא** וַיְהִיו בְּנֵי-אַלִיעֶזֶר רַחֲבִיָּה הָרֹאשׁ וְלֹא-הָיָה לְאַלִיעֶזֶר בָּנִים אַחֲרָיו וּבְנֵי רַחֲבִיָּה רְבוּ לְמַעְלָה. **א כגזב** בְּנֵי יַחֲזִיָּה שְׁלֹמִית הָרֹאשׁ. **א כגזג** בְּנֵי חֲבֵרוֹן וַיְהִי הָרֹאשׁ אֲמֵרָה הַשֵּׁנִי יַחֲזִיאֵל הַשְּׁלִישִׁי וִיקִמְעֹם הָרְבִיעִי. **א כגד** בְּנֵי עֲזִיאֵל מִיכָה הָרֹאשׁ וַיִּשְׂיָה הַשֵּׁנִי. **א כגדא** בְּנֵי מֵרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי בְּנֵי מַחְלִי אֶלְעָזָר וְקִישׁ. **א כגדב** וַיָּמָת אֶלְעָזָר וְלֹא-הָיוּ לוֹ בָּנִים כִּי אִם-בָּנוֹת וַיִּשָּׂאוּם בְּנֵי-קִישׁ אַחֲיָהֶם. **א כגדג** בְּנֵי מוּשִׁי מַחְלִי וְעֹדֶר וִירְמוֹת שְׁלוֹשָׁה. **א כגדד** אֵלֶּה בְּנֵי-לְוִי לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לַפְּקוּדֵיהֶם בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלָתָם עֲשֵׂה הַמִּלְאכָה לַעֲבֹדֶת בֵּית יְהוָה מִבֶּן עֹשִׂים שָׁנָה וּמַעְלָה. **א כגדה** כִּי אָמַר דָּוִיד הִנֵּי יְהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל לַעֲמֹ וַיִּשְׁכֵּן בִּירוּשָׁלַם עַד-לְעוֹלָם. **א כגו** וְגַם לְלוֹיִם אֵין-לָשֶׂאת אֶת-הַמִּשְׁכָּן וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו לַעֲבֹדָתוֹ. **א כגז** כִּי בְדַבְּרֵי דָוִיד הָאֲחֵרוֹנִים הָמָּה מִסְפָּר בְּנֵי-לְוִי מִבֶּן עֹשִׂים שָׁנָה וּמַעְלָה. **א כגח** כִּי מִעֲמָדָם לֵיד-בְּנֵי אֶהֱרֹן לַעֲבֹדֶת בֵּית

יהוה על-החצרות ועל-הלשכות ועל-טהרת לכל-קדשומעשה עבדת בית האלהים. **א כגכט** וללחם המערכת ולסלת למנחה ולרקיקי המצות ולמחבת ולמרבכת ולכל-משורה ומדה. **א כגל** ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב. **א כגלא** ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות לחדשים ולמעדים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה. **א כגלב** ושמו את-משמרת אהל-מועד ואת משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית יהוה.

א כדא ולבני אהרן מחלקותם: בני אהרונדב ואביהוא אלעזר ואיתמר. **א כדב** וימת נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא-היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר. **א כדג** ויחלקם דוד וצדוק מן-בני אלעזר ואחיהם מן-בני איתמר: לפקדתם בעבדתם. **א כדד** וימצאו בני-אלעזר רבים לראשי הגברים מן-בני איתמר ויחלקום: לבני אלעזר ראשים לבית-אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה. **א כדה** ויחלקום בגורלות אלה עם-אלה: כי-היו שרי-קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובבני איתמר. **א כדו** ויכתבם שמעיה בן-נתנאל הסופר מן-הלוי לפני המלך והשרים וצדוק הכהן ואחיהם: בן-אביתר וראשי האבות לפהנים וללויס בית-אב אחד אחז לאלעזר ואחז אחז לאיתמר.

א כדז ויצא הגורל הראשון ליהויריב לידעה השני. **א כדח** לחרם השלישי לשערים הרבעי. **א כדט** למלכיה החמישי למימן הששי. **א כדי** להקוץ השבעי לאביה השמיני. **א כדיא** לישוע התשעי לשכניהו העשרי. **א כדיב** לאלישיב עשתי עשר ליקים שנים עשר. **א כדיג** לחפה שלשה עשר לישבאב ארבעה עשר. **א כדיד** לבלגה חמשה עשר לאמר ששה עשר. **א כדטו** לחזיר שבעה עשר להפצץ שמונה עשר. **א כדטז** לפתחיה תשעה עשר ליחזקאל העשרים. **א כדז** ליכין אחד ועשרים לגמול שנים ועשרים. **א כדיח** לדליהו שלשה ועשרים למעזיהו ארבעה ועשרים.

א כדיט אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית-יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם: כאשר צוהו יהוה אלהי ישראל.

א כדכ וּלְבָנִי לְוֵי הַנוֹתָרִים: לְבָנִי עִמָּרַם שׁוּבָאֵל לְבָנִי שׁוּבָאֵל יַחֲדָיָהוּ. **א כדכא**
לְרַחֲבִיָּהוּ לְבָנִי רַחֲבִיָּהוּ הָרֹאשׁ יִשָּׂיָה. **א כדכב** לִיצְהָרִי שְׁלֹמֹת לְבָנִי שְׁלֹמֹת
יַחַת. **א כדכג** וּבְנֵי יִרְיָהוּ אֶמְרִיָּהוּ הַשֵּׁנִי יַחֲזִיאל הַשְּׁלִישִׁי יִקְמָעַם הָרְבִיעִי.
א כדכד בְּנֵי עֲזִיאל מִיכָה לְבָנִי מִיכָה שְׁמֹר (שְׁמִיר). **א כדכה** אַחִי מִיכָה יִשָּׂיָה
לְבָנִי יִשָּׂיָה זִכְרִיָּהוּ. **א כדכו** בְּנֵי מְרָרִי מַחֲלִי וּמוּשִׁי בְּנֵי יַעֲזִיָּהוּ בְּנֹו. **א כדכז**
בְּנֵי מְרָרִילִיעֲזִיָּהוּ בְּנֹו וְשֵׁהֶם וְזַפּוֹר וְעִבְרִי. **א כדכח** לְמַחֲלִי אֶלְעָזָר וְלֹא-הָיָה לוֹ
בָּנִים. **א כדכט** לְקִישׁ בְּנֵי-קִישׁ יִרְחֻמָּאֵל. **א כדל** וּבְנֵי מוּשִׁי מַחֲלִי וְעֵדָר
וִירִימֹת אֵלֶּה בְּנֵי הַלְוִיִּם לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם. **א כדלא** וַיִּפְּלוּ גַם-הֵם גּוֹרְלוֹת לַעֲמַת
אֲחֵיהֶם בְּנֵי-אַהֲרֹן לִפְנֵי דָוִיד הַמֶּלֶךְ וְצָדוֹק וְאַחִימֶלֶךְ וְרֹאשֵׁי הָאָבוֹת לַכֹּהֲנִים
וְלַלְוִיִּם אָבוֹת הָרֹאשׁ לַעֲמַת אָחִיו הַקָּטָן. **א כהא** וַיִּבְדֵּל דָּוִיד וְשָׂרֵי הַצָּבָא
לַעֲבֹדָה לְבָנֵי אֶסָף וְהִימָן וַיְדוּתוֹן הַנְּבִיאִים (הַנְּבָאִים) בְּכִנּוֹרוֹת בְּנָבְלִים
וּבַמִּצְלָתִים וַיְהִי מִסְפָּרָם אֲנָשִׁי מֵלֶאכָה לַעֲבֹדָתָם. **א כהב** לְבָנֵי אֶסָף זִכּוֹר וַיּוֹסֵף
וַנְּתַנְיָה וְאַשֶּׁרְאֵלֶּה בְּנֵי אֶסָף: עַל יַד-אֶסָף הַנָּבִיא עַל-יְדֵי הַמֶּלֶךְ. **א כהג**
לִידוּתוֹן בְּנֵי יְדוּתוֹן גִּדְלִיָּהוּ וְצָרִי וַיִּשְׁעִיָּהוּ חֲשַׁבְיָהוּ וּמִתְנִיָּהוּ שָׁשָׂה עַל יְדֵי
אֲבִיהֶם יְדוּתוֹן בְּכִנּוֹר הַנָּבִיא עַל-הַדּוֹת וְהַלֵּל לַיהוָה. **א כהד** לְהִימָן בְּנֵי הִימָן
בִּקְיָהוּ מִתְנִיָּהוּ עֲזִיאל שְׁבּוּאֵל וִירִימֹת חֲנַנְיָה חֲנָנִי אֱלִיאָתָה גִדְלָתִי וְרַמְמָתִי עֶזֶר
יִשְׁבָּקָשָׁה מְלוֹתִי הוֹתִיר מַחֲזִיאַת. **א כהה** כָּל-אֵלֶּה בָּנִים לְהִימָן חֹזֵה הַמֶּלֶךְ
בְּדַבְּרֵי הָאֱלֹהִים לְהָרִים קָרָן וַיִּתֵּן הָאֱלֹהִים לְהִימָן בָּנִים אַרְבָּעָה עֶשְׂרוֹבָנוֹת
שְׁלוֹשׁ. **א כהו** כָּל-אֵלֶּה עַל-יְדֵי אֲבִיהֶם בְּשִׁיר בֵּית יְהוָה בַּמִּצְלָתִים נָבְלִים
וְכִנּוֹרוֹת לַעֲבֹדַת בֵּית הָאֱלֹהִים עַל יְדֵי הַמֶּלֶךְ אֶסָף וַיְדוּתוֹן וְהִימָן. **א כהז** וַיְהִי
מִסְפָּרָם עִם-אֲחֵיהֶם מִלְּמַדֵּי-שִׁיר לַיהוָה: כָּל-הַמִּבְיָנִים מֵאֲתָנִים שְׁמוֹנִים וּשְׁמוֹנֶה.
א כהח וַיִּפְּלוּ גּוֹרְלוֹת מִשְׁמֶרֶת לַעֲמַת כְּקָטָן כְּגֹדֹל־מִבֵּין עִם-תַּלְמִיד.
א כהט וַיֵּצֵא הַגּוֹרֵל הָרֹאשׁוֹן לְאַסָּף לְיוֹסֵף גִּדְלִיָּהוּ הַשֵּׁנִי הוּא-וְאַחִיו
וּבְנָיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהי** הַשְּׁלִישִׁי זִכּוֹר בְּנֹו וְאַחִיו שְׁנַיִם
עָשָׂר. **א כהיא** הָרְבִיעִי לִיצְרִיָּבָנִי וְאַחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהיב** הַחֲמִישִׁי
נְתַנְיָהוּ בְּנֹו וְאַחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהיג** הַשֵּׁשִׁי בִּקְיָהוּ בְּנֹו וְאַחִיו שְׁנַיִם
עָשָׂר. **א כהיד** הַשְּׁבַעִי יִשְׂרָאֵל בְּנֹו וְאַחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהטו** הַשְּׁמִינִי
יִשְׁעִיָּהוּ בְּנֹו וְאַחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהטז** הַתְּשִׁיעִי מִתְנִיָּהוּ בְּנֹו וְאַחִיו
שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהיז** הָעֲשָׂרִי שְׁמַעִי בְּנֹו וְאַחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהיח** עֲשָׂתִי
עָשָׂר עֲזָרָאֵל בְּנֹו וְאַחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהיט** הַשְּׁנַיִם עָשָׂר לַחֲשַׁבְיָה
בְּנֹו וְאַחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהכ** לַשְּׁלֹשָׁה עָשָׂר שׁוּבָאֵל בְּנֹו וְאַחִיו שְׁנַיִם

עָשָׂר. **א כהכא** לְאַרְבָּעָה עָשָׂר מִתְתָּיָהוּ בְּנֵיו וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהכב**
לְחַמְשָׁה

עָשָׂר לִירְמוּת בְּנֵיו וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהכג** לְשֵׁשָׁה עָשָׂר לְחַנְיָהוּ בְּנֵיו
וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהכד** לְשִׁבְעָה עָשָׂר לְיִשְׁבָּקְשָׁה בְּנֵיו וְאָחִיו שְׁנַיִם
עָשָׂר. **א כהכה** לְשִׁמוּנָה עָשָׂר לְחַנְנִי בְּנֵיו וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהכו** לְתִשְׁעָה
עָשָׂר לְמִלּוּתֵי בְּנֵיו וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהכז** לְעֶשְׂרִים לְאַלְיָתָהּ בְּנֵיו
וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהכח** לְאַחַד וְעֶשְׂרִים לְהוֹתִיר בְּנֵיו וְאָחִיו שְׁנַיִם
עָשָׂר. **א כהכט** לְשְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים לְגִדְלָתִי בְּנֵיו וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהל**
לְשִׁלְשָׁה

וְעֶשְׂרִים לְמַחְזִיאוֹת בְּנֵיו וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר. **א כהל** לְאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים
לְרֹמְמָתִי עֶזֶר בְּנֵיו וְאָחִיו שְׁנַיִם עָשָׂר.

א כוא לְמַחְלָקוֹת לְשַׁעְרִים לְקָרְחִים מִשְׁלֹמֶיָהוּ בֶן-קָרָא מֶן-בְּנֵי אָסָף. **א כוב**
וְלִמְשֹׁלְמֵיָהוּ בְּנִים זְכָרֵיהוּ הַבְּכוֹר יִדְעֵאֵל הַשְּׁנִי זְבַדְיָהוּ הַשְּׁלִישִׁי יִתְנִיָּאֵל
הָרְבִיעִי. **א כוג** עֵילָם הַחֲמִישִׁי יְהוֹחָנָן הַשְּׁשִׁי אֱלִיהוּעִינִי הַשְּׁבִיעִי. **א כוד** וּלְעֶבֶד
אָדָם בְּנִים שְׁמֵעִיָה הַבְּכוֹר יְהוֹזָבָד הַשְּׁנִי יוֹאָח הַשְּׁלִישִׁי וְשָׁכָר הָרְבִיעִי וְנִתְנָאֵל
הַחֲמִישִׁי. **א כוה** עֲמִיָּאֵל הַשְּׁשִׁי יִשְׁשָׁכָר הַשְּׁבִיעִי פְּעֻלָּתִי הַשְּׁמִינִי כִּי בִּרְכוּ
אֱלֹהִים. **א כוו** וְלִשְׁמֵעִיָה בְּנוֹ נֹלָד בְּנִים הַמִּמְשָׁלִים לְבֵית אָבִיהֶם: כִּי-גִבּוֹרֵי
חֵיל הֵמָּה. **א כוז** בְּנֵי שְׁמֵעִיָה עֲתָנִי וּרְפָאֵל וְעוֹבָד אֶלְזָבָד אַחִיו בְּנֵי-חֵיל אֱלִיהוּ
וְסִמְכִיָהוּ. **א כוח** כָּל-אֵלֶּה מִבְּנֵי עֶבֶד אָדָם הֵמָּה וּבְנֵיהֶם וְאַחֵיהֶם אִישׁ-חֵיל
בָּכָח לְעִבְדָּה שְׁשִׁים וּשְׁנַיִם לְעֶבֶד אָדָם. **א כוט** וְלִמְשֹׁלְמֵיָהוּ בְּנִים וְאַחִים
בְּנֵי-חֵיל שְׁמוּנָה עָשָׂר. **א כוי** וּלְחֹסֶה מֶן-בְּנֵי-מֶרְרִי בְּנִים שְׁמֹרֵי הָרֹאשׁ כִּי
לֹא-הָיָה בְּכוֹר וַיִּשְׁימָהוּ אָבִיהוּ לְרֹאשׁ. **א כויד** חִלְקִיָהוּ הַשְּׁנִי טַבְלִיָהוּ הַשְּׁלִישִׁי
זְכָרִיָהוּ הָרְבִיעִי כָל-בְּנִים וְאַחִים לְחֹסֶה שְׁלֹשָׁה עָשָׂר. **א כויב** לְאֵלֶּה מַחְלָקוֹת
הַשַּׁעְרִים לְרֹאשֵׁי הַגְּבָרִים מִשְׁמֹרוֹת לַעֲמַת אַחֵיהֶם: לְשֶׁרֶת בְּבֵית יְהוָה. **א כויג**
וַיִּפִּילוּ גֹזְרֹת כִּקְטָן כְּגֹדֹל לְבֵית אָבוֹתָם לְשַׁעַר וְשַׁעַר.

א כויד וַיִּפֹּל הַגֹּזֶרֶל מִזֶּרְחָה לְשֹׁלְמֵיָהוּ וּזְכָרִיָהוּ בְּנוֹ יוֹעָץ בְּשָׁכָל הַפִּילוֹ גֹזְרֹת
וַיֵּצֵא גֹזְרָלוֹ צְפוֹנָה. **א כוטו** לְעֶבֶד אָדָם נִגְבָּה וּלְבָנָיו בֵּית הָאֲסָפִים. **א כוטז**
לְשָׁפִים וּלְחֹסֶה לְמַעְרָב עִם שַׁעַר שְׁלֹכֶת בְּמַסְלָה הָעוֹלָה מִשְׁמֶר לַעֲמַת מִשְׁמֶר.
א כויז לְמִזְרַח הַלָּוִים שֵׁשָׁה לְצָפוֹנָה לַיּוֹם אַרְבָּעָה לְנִגְבָּה לַיּוֹם אַרְבָּעָה
וּלְאַסָּפִים שְׁנַיִם שְׁנַיִם. **א כויח** לְפָרָבָר לְמַעְרַב אַרְבָּעָה לְמַסְלָה שְׁנַיִם לְפָרָבָר.
א כויט אֵלֶּה מַחְלָקוֹת הַשַּׁעְרִים לְבְנֵי הַקָּרְחִי וּלְבְנֵי מֶרְרִי. **א כוכ** וְהַלָּוִים אַחֲרָיָה

על-אוצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים. **א כוכא** בני לעדן בני הגרשני
ללעדן ראשי האבות ללעדן הגרשנייחיאלי. **א כוכב** בני יחיאליזתם ויואל
אחיו על-אצרות בית יהוה. **א כוכג** לעמרמי ליצהרי לחברוני לעזיאל.
א כוכד ושבאל בן-גרשום בן-משה נגיד על-האצרות. **א כוכה** ואחיו
לאליעזררחביהו בנו וישעיהו בנו וירם בנו וזכרי בנו ושלמות (ושלמית) בנו.
א כוכו הוא שלמות ואחיו על כל-אצרות הקדשים אשר הקדיש דויד המלך
וראשי האבות לשרי-האלפים והמאותושרי הצבא. **א כוכז** מן-המלחמות
ומן-השלל הקדישו לחזק לבית יהוה. **א כוכח** וכל ההקדיש שמואל הראה
ושאול בן-קיש ואבנר בן-נר ויואב בן-צרויהכל המקדיש על יד-שלמית
ואחיו.

א כוכט ליצהרי פנניהו ובניו למלאכה החיצונה על-ישראללשטרים
ולשפטים. **א כול** לחברוני חשביהו ואחיו בני-חיל אלף ושבע-מאות על פקדת
ישראל מעבר לירדן מערבהלכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך. **א כולא**
לחברוני יריה הראש לחברוני לתלדתי לאבותבשנת הארבעים למלכות דויד
נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזר גלעד. **א כולב** ואחיו בני-חיל אלפים
ושבע מאותראשי האבות ויפקידם דויד המלך על-הראובני והגדי וחצי שבט
המנשי לכל-דבר האלהים ודבר המלך.

א כזא ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריהם
המשרתים את-המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש בחדש לכל
חדשי השנה: המחלקת האחתעשרים וארבעה אלף.

א כזב על המחלקת הראשונה לחדש הראשוןושבעים בן-זבדיאל ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף. **א כזג** מן-בני-פרץ הראש לכל-שרי הצבאותלחדש
הראשון. **א כזד** ועל מחלקת החדש השני דודי האחוחי ומחלקתו ומקלות
הנגיד ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. **א כזה** שר הצבא השלישי לחדש
השלישי פנניהו בן-יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף.
א כזו הוא בניהו גבור השלשים ועל-השלשים ומחלקתו עמיזבד בנו. **א כזז**
הרביעי לחדש הרביעי עשהאל אחי יואב וזבדיה בנו אחריו ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף. **א כזח** החמישי לחדש החמישי השר שמהות היזרח
ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. **א כזט** הששי לחדש הששי עירא
בן-עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. **א כזי** השביעי לחדש
השביעי חלץ הפלוני מן-בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף.

א כזיא השמיני לחדש השמיני סבבי החשתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. **א כזיב** התשיעי לחדש התשיעי אביעזר הענתותי לבנימיני (לבן ימיני) ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. **א כזיג** העשירי לחדש העשירי מהרי הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. **א כזיד** עשתי-עשר לעשתי עשר החדש בניה הפרעתוני מן-בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. **א כזטו** השנים עשר לשנים עשר החדש חלדי הנטופתי לעתניאל ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף. **א כזטז** ועל שבטי ישראל לראובני נגיד אליעזר בן-זכרי לשמעונישפטיהו בן-מעכה. **א כזיז** כלוי חשבנה בן-קמואל לאהרן צדוק. **א כזיח** ליהודה אליהו מאחי דויד ליששכרעמרי בן-מיכאל. **א כזיט** לזבולן ישמעיהו בן-עבדיהו לנפתליירימות בן-עזריאל. **א כזכ** לבני אפרים הושע בן-עזזיהו לחצי שבט מנשה יואל בן-פדיהו. **א כזכא** לחצי המנשה גלעד בן-ידו בן-זכריהו לבנימוןיעשיאל בן-אבנר. **א כזכב** לדן עזראל בן-ירחם אלה שרי שבטי ישראל. **א כזכג** ולא-נשא דויד מספרם למבן עשרים שנה ולמטה: כי אמר יהוה להרבות את-ישראל ככוכבי השמים. **א כזכד** יואב בן-צרויה החל למנות ולא כלה ויהי בזאת קצף על-ישראל ולא עלה המספר במספר דברי-הימים למלך דויד. **א כזכה** ועל אצרות המלך עזמות בן-עדיאל ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמגדלות יהונתן בן-עזיהו. **א כזכו** ועל עשי מלאכת השדה לעבדת האדמהעזרי בן-כלוב. **א כזכז** ועל-הכרמיםשמעי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות היין זבדי השפמי. **א כזכח** ועל-הזיתים והשקמים אשר בשפלה בעל חנן הגדרי ועל-אצרות השמן יועש. **א כזכט** ועל-הבקר הרעים בשרון שטרי (שרטי) השרוני ועל-הבקר בעמקים שפט בן-עדלי. **א כזל** ועל-הגמליםאוביל הישמעלי ועל-האתנות יחדיהו המרנתי. **א כזלא** ועל-הצאן יזיז ההגרי כל-אלה שרי הרכוש אשר למלך דויד. **א כזלב** ויהונתן דוד-דויד יועץ איש-מבין וסופר הוא ויחיאל בן-חכמוני עם-בני המלך. **א כזלג** ואחיתפל יועץ למלך וחושי הארפי רע המלך. **א כזלד** ואחרי אחיתפל יהוידע בן-בניהו ואביתר ושר-צבא למלך יואב. **א כחא** ויקהל דויד את-כל-שרי ישראל שרי השבטים ושרי המחלקות המשרתים את-המלך ושרי האלפים ושרי המאות ושרי כל-רכוש-ומקנה למלך ולבניו עם-הסריסים והגבורים ולכל-גבור חילאל-ירושלם. **א כחב**

וַיִּקַּם דָּוִיד הַמֶּלֶךְ עַל-רִגְלָיו וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּנִי אֲחִי וְעַמִּי: אֲנִי עִם-לִבִּי לִבְנוֹת בַּיִת
מִנוּחָה לְאָרוֹן בְּרִית-יְהוָה וְלִהְדֹם רִגְלֵי אֱלֹהֵינוּ וְהַכִּינוּתִי לִבְנוֹת. **א כחג**
וְהָאֱלֹהִים אָמַר לִי לֹא-תִבְנֶה בַּיִת לְשָׁמַי: כִּי אִישׁ מִלַּחְמוֹת אֶתָּה וְדַמִּים שָׁפַכְתָּ.
א כחד וַיִּבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בִּי מִכָּל בַּיִת-אָבִי לִהְיוֹת לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל
לְעוֹלָם כִּי בִיהוּדָה בָּחַר לְנָגִיד וּבְבֵית יְהוּדָה בַּיִת אָבִי וּבְבָנֵי אָבִיבִי רָצָה לְהַמְלִיךְ
עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל. **א כחה** וּמִכָּל-בָּנֵיכִי רַבִּים בָּנִים נָתַן לִי יְהוָה וַיִּבְחַר בְּשִׁלְמָה
בְּנִילְשָׁבֶת עַל-כֹּסֶא מַלְכוּת יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל. **א כחו** וַיֹּאמֶר לִישִׁלְמָה בְּנָךְ
הוּא-יִבְנֶה בֵּיתִי וַחֲצֵרוֹתָי: כִּי-בָחַרְתִּי בּוֹ לִי לְבֵן וְאֲנִי אֶהְיֶה-לוֹ לְאָב. **א כחז**
וְהַכִּינוּתִי אֶת-מַלְכוּתוֹ עַד-לְעוֹלָם: אִם-יִחְזֹק לַעֲשׂוֹת מִצְוֹתַי וּמִשְׁפָּטֵיכִי וְהָזָה.
א כחח וְעַתָּה לְעֵינַי כָּל-יִשְׂרָאֵל קָהֵל-יְהוָה וּבִאָּזְנִי אֱלֹהֵינוּ שִׁמְרוּ וּדְרָשׁוּ
כָּל-מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְמַעַן תִּירְשׁוּ אֶת-הָאָרֶץ הַטּוֹבָה וְהַנִּחַלְתֶּם לְבָנֵיכֶם
אַחֲרֵיכֶם עַד-עוֹלָם. **א כחט** וְאַתָּה שְׁלֹמֹה-בְנִי דַע אֶת-אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעַבְדְּהוּ בְּלֵב
שָׁלֵם וּבִגְפָשׁ חֲפָצָה כִּי כָל-לִבָּבוֹת דּוֹרֵשׁ יְהוָה וְכָל-יֶצֶר מַחֲשָׁבוֹת מִבֵּין:
אִם-תִּדְרָשׁוּנִי יִמָּצֵא לָךְ וְאִם-תַּעֲזֹבֵנִי יִזְנִיחֶךָ לָעַד. **א כחי** רְאֵה עַתָּה כִּי-יְהוָה
בָּחַר בָּךְ לִבְנוֹת-בַּיִת לְמִקְדָּשׁ חֹזֵק וְעֹשֶׂה.
א כחיא וַיִּתֵּן דָּוִיד לְשִׁלְמָה בְּנוֹ אֶת-תִּבְנִית הָאוֹלָם וְאֶת-בְּתָיו וּגְזָפוֹ וְעֲלִיתָיו
וַחֲדָרָיו הַפְּנִימִיּוּבִית הַכְּפֹרֶת. **א כחיב** וְתִבְנִית כָּל אֲשֶׁר הָיָה בְּרוּחַ עִמּוֹ
לְחֲצֹרוֹת בַּיִת-יְהוָה וּלְכָל-הַלְשָׁכוֹת סָבִיב לְאַצְרוֹת בַּיִת הָאֱלֹהִים וּלְאַצְרוֹת
הַקֹּדְשִׁים. **א כחג** וּלְמַחְלָקוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וּלְכָל-מְלָאכֶת עֲבוּדַת בַּיִת-יְהוָה
וּלְכָל-כְּלֵי עֲבוּדַת בַּיִת-יְהוָה. **א כחיד** לְזָהָב בְּמִשְׁקַל לְזָהָב כָּל-כְּלֵי עֲבוּדָה
וְעֲבוּדָה לְכָל כְּלֵי הַכֶּסֶף בְּמִשְׁקַל לְכָל-כְּלֵי עֲבוּדָה וְעֲבוּדָה. **א כחטו** וּמִשְׁקַל
לְמִנְרוֹת הַזָּהָב וְנִרְתִּיָּהֶם זָהָב בְּמִשְׁקַל-מִנּוֹרָה וּמִנּוֹרָה וְנִרְתִּיָּהּ וּלְמִנְרוֹת הַכֶּסֶף
בְּמִשְׁקַל לְמִנּוֹרָה וְנִרְתִּיָּהּ כַּעֲבוּדַת מִנּוֹרָה וּמִנּוֹרָה. **א כחטז** וְאֶת-הַזָּהָב מִשְׁקַל
לְשִׁלְחָנוֹת הַמַּעֲרֶכֶת לְשִׁלְחָן וּשְׁלָחָן וְכֶסֶף לְשִׁלְחָנוֹת הַכֶּסֶף. **א כחיו** וְהַמְזֻלָּגוֹת
וְהַמְזֻרְקוֹת וְהַקְשׁוֹת זָהָב טָהוֹר וְלִכְפּוֹרֵי הַזָּהָב בְּמִשְׁקַל לִכְפּוֹר וְכַפּוֹר וְלִכְפּוֹרֵי
הַכֶּסֶף בְּמִשְׁקַל לִכְפּוֹר וְכַפּוֹר. **א כחיא** וּלְמִזְבֵּחַ הַקְטֹרֶת זָהָב מְזָקָק בְּמִשְׁקַל
וּלְתִבְנִית הַמֶּרְכָּבָה הַכְּרוּבִים זָהָב לְפָרָשִׁים וְסֻכְכִּים עַל-אָרוֹן בְּרִית-יְהוָה.
א כחיט הַכָּל בִּכְתָב מִיַּד יְהוָה עָלִי הַשְׁפִּילְכָּל מְלָאכֹת הַתִּבְנִית.
א כחכ וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְשִׁלְמָה בְּנוֹ חֹזֵק וְאַמֵּץ וְעֹשֶׂה אֱל-תִירָא וְאֶל-תַּחַת: כִּי יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי עַמּוֹדֵי לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ עַד-לְכָלֹת כָּל-מְלָאכֶת עֲבוּדַת
בַּיִת-יְהוָה. **א כחכא** וְהִנֵּה מַחְלָקוֹת הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם לְכָל-עֲבוּדַת בַּיִת הָאֱלֹהִים

וְעַמָּךְ בְּכָל-מְלָאכָה לְכָל-נְדִיב בַּחֲכָמָה לְכָל-עֲבוּדָה וְהַשָּׂרִים וְכָל-הָעָם לְכָל-דְּבָרֶיךָ. **א כטא** וַיֹּאמֶר דָּוִיד הַמֶּלֶךְ לְכָל-הַקָּהָל שְׁלֹמֹה בְּנִי אֶחָד בָּחַר-בּוֹ אֱלֹהִים יַעַר וְרָדָּךְ וְהַמְלָאכָה גְדוֹלָהכִי לֹא לְאָדָם הַבִּירָה כִּי לַיהוָה אֱלֹהִים.

א כטב וּכְכֹל-כַּחַי הַכִּינוּתִי לְבֵית-אֱלֹהֵי הַזֶּהָב לְזָהָב וְהַכֶּסֶף לַכֶּסֶף וְהַנְחָשֶׁת לַנְחָשֶׁת הַבְּרָזֶל לַבְּרָזֶל וְהָעֵצִים לָעֵצִים אַבְנֵי-שֹׁהַם וּמַלּוּאִים אַבְנֵי-פֶזֶז וְרִקְמָה וְכָל אֲבֹן יָקָרָה וְאַבְנֵי-שִׁישׁלָרֶב. **א כטג** וְעוֹד בְּרָצוֹתִי בְּבֵית אֱלֹהֵי יֵשׁ-לִי סִגְלָה זָהָב וְכֶסֶף: נָתַתִּי לְבֵית-אֱלֹהֵי לְמַעַלָּה מִכָּל-הַכִּינוּתִי לְבֵית הַקֹּדֶשׁ. **א כטד** שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים כִּכָּרֵי זָהָב מִזֶּהָב אוֹפִיר וְשִׁבְעַת אֲלָפִים כֶּכֶר-כֶּסֶף מִזֶּקֶק לְטוֹחַ קִירוֹת הַבָּתִּים. **א כטה** לְזָהָב לְזָהָב וְלַכֶּסֶף לַכֶּסֶף וּלְכָל-מְלָאכָה בְּיַד חֲרָשִׁים וּמִי מִתְנַדֵּב לְמַלְאוֹת יָדוֹ הַיּוֹם לַיהוָה. **א כטו** וַיִּתְּנֻדְּבוּ שָׂרֵי הָאֲבוֹת וְשָׂרֵי שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמְּאוֹת וּלְשָׂרֵי מְלָאכַת הַמֶּלֶךְ. **א כטז** וַיִּתְּנוּ לַעֲבוּדַת בֵּית-הָאֱלֹהִים זָהָב כִּכָּרִים חֲמִשָּׁת-אֲלָפִים וְאַדְרָכָנִים רַבּוֹ וְכֶסֶף כִּכָּרִים עֶשְׂרֵת אֲלָפִים וְנִחְשָׁת רַבּוֹ וְשִׁמּוֹנֵת אֲלָפִים כִּכָּרִים וּבְרָזֶל מֵאָה-אֲלָף כִּכָּרִים. **א כטח** וְהִנְמָצָא אֹתוֹ אַבְנִים נָתַנוּ לְאוֹצַר בֵּית-יְהוָהעַל יַד-יַחִיאֵל הַגֵּרָשָׁנִי. **א כטט** וַיִּשְׁמְחוּ הָעָם עַל-הַתְּנֻדָּבָם כִּי בָלַב שָׁלֹם הַתְּנֻדְּבוּ לַיהוָה וְגַם דָּוִיד הַמֶּלֶךְ שָׂמַח שְׂמִיחָה גְדוֹלָה.

א כטי וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת-יְהוָה לְעֵינָיו כָּל-הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם. **א כטיא** לָךְ יְהוָה הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי-כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: לָךְ יְהוָה הַמְּמִלְכָּה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ. **א כטיב** וְהָעֵשֶׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וַיְבָרֶךְ כָּח וּגְבוּרָה וַיְבָרֶךְ לַגִּדָּל וּלְחֹזֶק לְכָל. **א כטיג** וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ וּמַהֲלִלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתֶּךָ. **א כטיד** וְכִי מִי אֲנִי וּמִי עַמִּי כִי-נַעֲצֹר כָּח לְהַתְּנִידָב כְּזֹאת: כִּי-מִמֶּךָ הַכָּל וּמִיָּדֶךָ נָתַנוּ לָךְ. **א כטטו** כִּי-גֵרִים אֲנִיחֵנוּ לְפָנֶיךָ וְתוֹשָׁבִים כְּכָל-אַבְתִּינוּ: כִּצֵּל יָמֵינוּ עַל-הָאָרֶץ וְאִין מִקּוֹה. **א כטטז** יְהוָה אֱלֹהֵינוּכָל הַהֲמוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר הַכִּינוּנוּ לְבָנוֹת-לָךְ בֵּית לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ: מִיָּדֶךָ הִיא (הוּא) וּלָךְ הַכָּל. **א כטטז** וַיִּדְעַתִּי אֱלֹהֵיכִי אַתָּה בָּחוּן לִבָּב וּמִיִּשְׂרָאֵל תִּרְצָה אֲנִי בִישָׁר לִבִּבִּי הַתְּנַדְּבָתִי כָל-אֵלָה וְעַתָּה עִמָּךְ הִנְמָצָאוּ-פֹה רָאִיתִי בְּשִׂמְחָה לְהַתְּנִידָב-לָךְ.

א כטיח יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ שְׁמֶרָה-זֹאת לְעוֹלָם לְיָצֹר מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עִמָּךְ וְהִכֹּן לִבָּבָם אֵלֶיךָ. **א כטיט** וְלִשְׁלֹמֹה בְּנִי תֵן לִבָּב שָׁלֹם לְשִׁמּוֹר מִצּוֹתֶיךָ עֲדוֹתֶיךָ וְחֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת הַכָּל וּלְבָנוֹת הַבִּירָה אֲשֶׁר-הַכִּינוּתִי.

א כטכ וַיֹּאמֶר דָּוִיד לְכָל-הַקֹּהֶל בָּרְכוּ-נָא אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְבָרְכוּ כָל-הַקֹּהֶל לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה וּלְמֶלֶךְ. **א כטכא** וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה זִבְחִים וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת לַיהוָה לְמַחֲרַת הַיּוֹם הַהוּא פָּרִים אֶלֶף אֱלִים אֶלֶף כִּבְשִׁים אֶלֶף וְנִסְכֵּיהֶם וַיִּזְבְּחִים לָרֹב לְכָל-יִשְׂרָאֵל. **א כטכב** וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ לִפְנֵי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא בִּשְׂמֵחָה גְדוֹלָה וַיִּמְלִיכוּ שֵׁנִית לְשִׁלְמֹה בֶן-דָּוִיד וַיִּמְשְׁחוּ לַיהוָה לְנָגִיד וּלְצֹדֵק לְכֹהֵן. **א כטכג** וַיָּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל-כִּסֵּא יְהוָה לְמֶלֶךְ תַּחַת-דָּוִיד אֲבִיו וַיִּצְלַח וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו כָּל-יִשְׂרָאֵל. **א כטכד** וְכָל-הַשָּׂרִים וְהַגִּבֹּרִים וְגַם כָּל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִיד נָתְנוּ יָד תַּחַת שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ. **א כטכה** וַיַּגְדֵּל יְהוָה אֶת-שְׁלֹמֹה לְמַעַן לַעֲיִנִּי כָל-יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן עָלָיו הוֹד מַלְכוּת אֲשֶׁר לֹא-הָיָה עַל-כָּל-מֶלֶךְ לִפְנָיו עַל-יִשְׂרָאֵל.

א כטכו וְדָוִיד בֶּן-יִשִּׁי מֶלֶךְ עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל. **א כטכז** וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מָלַךְ עַל-יִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנָה: בַּחֲבֵרוֹן מָלַךְ שֶׁבַע שָׁנִים וּבִירוּשָׁלַם מָלַךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלוֹשׁ. **א כטכח** וַיָּמָת בְּשִׁיבָה טוֹבָה שֶׁבַע יָמִים עֹשֶׁר וְכָבוֹד וַיִּמְלַךְ שְׁלֹמֹה בְּנוֹ תַּחְתָּיו. **א כטכט** וְדַבְּרֵי דָוִיד הַמֶּלֶךְ הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים הֵנָּם כְּתוּבִים עַל-דַּבְּרֵי שְׁמוּאֵל הָרֹאֶה וְעַל-דַּבְּרֵי נָתָן הַנָּבִיא וְעַל-דַּבְּרֵי גֹד הַחֲזֵה. **א כטל** עַם כָּל-מַלְכוּתוֹ וּגְבוּרָתוֹ וְהַעֲתִים אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלָיו וְעַל-יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל-מַמְלָכוֹת הָאָרְצוֹת.

ב אא וַיִּתְחַזַּק שְׁלֹמֹה בֶן-דָּוִיד עַל-מַלְכוּתוֹ וַיהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וַיַּגְדֵּלְהוּ לְמַעַן לַעֲלֹה. **ב אב** וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לְכָל-יִשְׂרָאֵל לְשָׂרֵי הָאֱלָפִים וְהַמָּאוֹת וְלַשֹּׁפְטִים וּלְכָל נָשִׂיא לְכָל-יִשְׂרָאֵל רִאשֵׁי הָאֲבוֹת. **ב אג** וַיָּלְכוּ שְׁלֹמֹה וְכָל-הַקֹּהֶל עִמּוֹ לִבְמָה אֲשֶׁר בְּגִבְעוֹן: כִּי-שָׁם הָיָה אֹהֶל מוֹעֵד הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה עֶבֶד-יְהוָה בְּמִדְבָּר. **ב אד** אָבֶל אַרְוֹן הָאֱלֹהִים הָעֹלָה דָּוִיד מִקְרִית יַעֲרִים בַּהֲכִין לוֹ דָּוִיד: כִּי נָטָה-לוֹ אֹהֶל בִּירוּשָׁלַם. **ב אה** וּמִזִּבְחַ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה בְּצֹלָאֵל בֶּן-אוּרִי בֶן-חוּר שָׁם לִפְנֵי מִשְׁכַּן יְהוָה וַיִּדְרֹשׁוּ שְׁלֹמֹה וְהַקֹּהֶל. **ב או** וַיַּעַל שְׁלֹמֹה שָׁם עַל-מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר לְאֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו עֹלוֹת אֶלֶף. **ב אז** בַּלִּילָה הַהוּא נִרְאָה אֱלֹהִים לְשִׁלְמֹה וַיֹּאמֶר לוֹ שְׂאֵל מָה אֲתֶן-לָךְ. **ב אח** וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה לְאֱלֹהִים אֲתָה עָשִׂיתָ עִם-דָּוִיד אָבִי חֶסֶד גְּדוֹל וְהִמְלַכְתָּנִי תַּחְתָּיו. **ב אט** עַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים יֵאמֹן דְּבָרְךָ עִם דָּוִיד אָבִי: כִּי אֲתָה הִמְלַכְתָּנִי עַל-עַם רַב בְּעֶפְרַת הָאָרֶץ. **ב אי** עַתָּה חֲכָמָה וּמִדָּע תֶּן-לִי וְאַצָּאָה לִפְנֵי הָעָם-הַזֶּה וְאֲבֹאָה: כִּי-מִי יִשְׁפֹּט אֶת-עַמֶּךָ הַזֶּה הַגְּדוֹל. **ב איא** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְשִׁלְמֹה יַעַן אֲשֶׁר הִיָּתָה זֹאת עִם-לִבְבְּךָ וְלֹא-שָׂאֲלָתָ עֹשֶׁר נִכְסִים וְכָבוֹד וְאֵת נַפְשׁ שְׂנְאִיךָ וְגַם-יָמִים

רבים לא שאלת ותשאל-לך חכמה ומדע אשר תשפוט את-עמי אשר
 המלכותיך עליו. **ב איב** החכמה והמדע נתון לך ועשר ונכסים וכבוד
 אתן-לך אשר לא-היה בן למלכים אשר לפניך ואחריו לא יהיה-כן. **ב איג**
 ויבא שלמה לבמה אשר-בגבעון ירושלם מלפני אהל מועד וימלך על-ישראל.
ב איז ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי-לו אסף וארבע-מאות רכב ושנים-עשר
 אסף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם-המלך בירושלם. **ב אטו** ויתן המלך
 את-הכסף ואת-הזהב בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים
 אשר-בשפלה לרב. **ב אטז** ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים ומקואסחרי
 המלך מקוא יקחו במחיר. **ב איז** ויעלו ויוציאו ממצרים מרכבה בשש מאות
 כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל-מלכי החתים ומלכי ארם בידם יוציאו.
ב איח ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובית למלכותו. **ב בא** ויספור
 שלמה שבעים אסף איש סבל ושמונים אסף איש חצב בחר ומנצחים עליהם
 שלשת אלפים ושש מאות.
ב בב וישלח שלמה אל-חורם מלך-צר לאמר: כאשר עשית עם-דויד אבי
 ותשלח-לו ארזים לבנות-לו בית לשבת בו. **ב בג** הנה אני בונה בית לשם
 יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר לפניו קטרת-סמים ומערכת תמיד ועלות
 לבקר ולערב לשבתות ולחודשים ולמועדי יהוה אלהינו: לעולם זאת
 על-ישראל. **ב בד** והבית אשר-אני בונה גדול: כי-גדול אלהינו
 מכל-האלהים. **ב בה** ומי יעצר-כח לבנות-לו בית כי השמים ושמי השמים לא
 יכלכלהו ומי אני אשר אבנה-לו בית כי אם-להקטיר לפניו. **ב בו** ועתה
 שלח-לי איש-חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגון וכרמיל
 ותכלת וידע לפתח פתוחים: עם-החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר
 הכין דויד אבי. **ב בז** ושלח-לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מהלבנון כי אני
 ידעתי אשר עבדי יודעים לכרות עצי לבנון והנה עבדי עם-עבדיך. **ב בח**
 ולהכין לי עצים לרב: כי הבית אשר-אני בונה גדול והפלא. **ב בט** והנה
 לחטבים לכרתי העצים נתתי חטים מכות לעבדיך כרים עשרים אסף ושערים
 כרים עשרים אסף ויין בתים עשרים אסף ושמן בתים עשרים אסף. **ב בי**
 ויאמר חורם מלך-צר בכתב וישלח אל-שלמה: באהבת יהוה את-עמו נתנד
 עליהם מלך. **ב ביא** ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה
 את-השמים ואת-הארץ: אשר נתן לדויד המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר
 יבנה-בית ליהוה ובית למלכותו. **ב ביב** ועתה שלחתי איש-חכם יודע

בִּינְהִלְחוּרָם אָבִי. **ב** בִּיג בֶּן-אִשָּׁה מִן-בָּנוֹת דָּן וְאָבִיו אִישׁ-צָרִי יוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת
בְּזָהָב-וּבַכֶּסֶף בְּנִחָשֶׁת בְּבִרְזֵל בְּאֲבָנִים וּבַעֲצִים בְּאֲרָגְמָן בְּתַכְלֵת וּבַבּוֹץ וּבַכְרָמִיל
וּלְפִתָּח כָּל-פִּתּוּחַ וּלְחֹשֶׁב כָּל-מַחְשַׁבֶּתָאֲשֶׁר יִנָּתֶן-לוֹ עִם-חֲכָמִיד וְחֲכָמִי אֲדֹנִי
דָּוִיד אָבִיד. **ב** בִּיד וְעֵתָה הַחֲטִים וְהַשְּׁעָרִים הַשָּׁמֶן וְהַיֵּין אֲשֶׁר אָמַר אֲדֹנִי־שֶׁלַח
לַעֲבָדָיו. **ב** בִּטו וְאֲנַחְנוּ נִכְרֹת עֲצִים מִן-הַלְבָּנוֹן כָּכֹל-צָרָכָךְ וּנְבִיאָם לָךְ רַפְסָדוֹת
עַל-יָם יָפוּ וְאֶתָּה תַעֲלֶה אֹתָם יְרוּשָׁלַם.

ב בִּטו וַיִּסְפֹּר שְׁלֹמֹה כָּל-הָאֲנָשִׁים הַגִּירִים אֲשֶׁר בָּאֲרֶץ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי הַסֶּפֶר
אֲשֶׁר סִפֵּרָם דָּוִיד אָבִיו וַיִּמָּצְאוּ מֵאָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ
מֵאוֹת. **ב** בִּיז וַיַּעַשׂ מֵהֶם שִׁבְעִים אֶלֶף סָבֵל וּשְׁמֹנִים אֶלֶף חִצֵּב בָּהֶר וּשְׁלֹשֶׁת
אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת מִנְצָחִים לְהַעֲבִיד אֶת-הָעָם. **ב** גֵּא וַיִּחַל שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת
אֶת-בֵּית-יְהוָה בִּירוּשָׁלַם בָּהֶר הַמִּזְרֵיָה אֲשֶׁר נִרְאָה לְדָוִיד אָבִיהוּאֲשֶׁר הָכִין
בְּמִקּוֹם דָּוִיד בְּגֵרֹן אֲרָנֹן הַיְּבוּסִי. **ב** גֵּב וַיִּחַל לִבְנוֹת בַּחֲדָשׁ הַשָּׁנִי בַּשָּׁנִי בַּשָּׁנָה
אַרְבַּע לְמַלְכוּתוֹ. **ב** גֵּג וְאֵלֶּה הַיּוֹסֵד שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת-בֵּית הָאֱלֹהִים: הָאֲרֶדֶךְ
אֲמוֹת בַּמֶּדֶה הָרֵאשׁוֹנָה אֲמוֹת שָׁשִׁים וָרֹחַב אֲמוֹת עֶשְׂרִים. **ב** גֵּד וְהָאוֹלָם אֲשֶׁר
עַל-פְּנֵי הָאֲרֶדֶךְ עַל-פְּנֵי רֹחַב-הַבֵּית אֲמוֹת עֶשְׂרִים וְהַגִּבֵּה מֵאָה וְעֶשְׂרִים וַיִּצְפְּהוּ
מִפְּנִימָה זָהָב טָהוֹר. **ב** גֵּה וְאֵת הַבֵּית הַגָּדוֹל חִפָּה עֶץ בְּרוֹשִׁים וַיַּחֲפֶהוּ זָהָב טוֹב
וַיַּעַל עָלָיו תַּמְרִים וְשִׁרְשֻׁרֹת. **ב** גֵּו וַיִּצֹף אֶת-הַבֵּית אָבֹן יִקְרָה לְתַפְאֶרֶת וְהַזָּהָב
זָהָב פָּרוֹזִים. **ב** גֵּז וַיַּחֲף אֶת-הַבֵּית הַקְּדוֹת הַסָּפִים וְקִירוֹתָיו וְדִלְתוֹתָיו־זָהָב וּפִתָּח
כְּרוֹבִים עַל-הַקִּירוֹת. **ב** גֵּח וַיַּעַשׂ אֶת-בֵּית-קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים־אֲרָכּוֹ עַל-פְּנֵי
רֹחַב-הַבֵּית אֲמוֹת עֶשְׂרִים וָרֹחַבֹּו אֲמוֹת עֶשְׂרִים וַיַּחֲפֶהוּ זָהָב טוֹב לְכַפְרִים שֵׁשׁ
מֵאוֹת. **ב** גֵּט וּמִשְׁקָל לְמִסְמְרוֹת לְשִׁקְלִים חֲמִשִּׁים זָהָב וְהָעֲלִיּוֹת חִפָּה זָהָב.
ב גֵּי וַיַּעַשׂ בְּבֵית-קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים כְּרוֹבִים שְׁנַיִם־מַעֲשֵׂה צַעֲצָעִים וַיִּצְפוּ אֹתָם זָהָב.
ב גֵּיֵא וְכִנְפֵי הַכְּרוֹבִים־אֲרָכָם אֲמוֹת עֶשְׂרִים כָּנֹף הָאֶחָד לְאֲמוֹת חֲמִשׁ מַגָּעַת
לְקִיר הַבֵּית וְהַכָּנֹף הָאֶחָד אֲמוֹת חֲמִשׁ מַגִּיעַ לְכָנֹף הַכְּרוֹב הָאֶחָד. **ב** גֵּיֵב וְכָנֹף
הַכְּרוֹב הָאֶחָד אֲמוֹת חֲמִשׁ מַגִּיעַ לְקִיר הַבֵּית וְהַכָּנֹף הָאֶחָד אֲמוֹת חֲמִשׁ־דְּבָקָה
לְכָנֹף הַכְּרוֹב הָאֶחָד. **ב** גֵּיֵג כִּנְפֵי הַכְּרוֹבִים הָאֵלֶּה פְּרָשִׁים אֲמוֹת עֶשְׂרִים וְהֵם
עֹמְדִים עַל-רִגְלֵיהֶם וּפְנִיָּהֶם לְבֵית. **ב** גֵּיֵד וַיַּעַשׂ אֶת-הַפְּרָכֶת תַּכְלֵת וְאֲרָגְמָן
וְכַרְמִיל וּבּוֹץ וַיַּעַל עָלָיו כְּרוֹבִים. **ב** גֵּטו וַיַּעַשׂ לְפְנֵי הַבֵּית עֲמוּדִים שְׁנַיִם אֲמוֹת
שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשׁ אֲרָדֶךְ וְהַצֶּפֶת אֲשֶׁר-עַל-רֹאשׁוֹ אֲמוֹת חֲמִשׁ. **ב** גֵּטז וַיַּעַשׂ
שִׁרְשֻׁרוֹת בְּדָבִיר וַיִּתֵּן עַל-רֹאשׁ הָעֹמְדִים וַיַּעַשׂ רְמוֹנִים מֵאָה וַיִּתֵּן בְּשִׁרְשֻׁרוֹת.
ב גֵּיז וַיִּקֶּם אֶת-הָעֲמוּדִים עַל-פְּנֵי הַהִיכָל אֶחָד מִיָּמִין וְאֶחָד מִהַשְּׂמֹאל וַיִּקְרָא

שם-הימיני (הימני) יכין ושם השמאלי בעז. **ב דא** ויעש מזבח נחשת עשרים
אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו. **ב דב** ויעש את-הים
מוצק: עשר באמה משפתו אל-שפתו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו
שלשים באמה יסב אתו סביב. **ב דג** ודמות בקרים תחת לו סביב סביב
סובבים אתו עשר באמה מקיפים את-הים סביב: שנים טורים הבקר יצוקים
במצקתו. **ב דד** עומד על-שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים
ימה ושלשה פנים נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה
וכל-אחריהם ביתה. **ב דה** ועביו טפחושפתו כמעשה שפת-כוס פרח שושנה
מחזיק בתים שלשת אלפים יכול. **ב דו** ויעש פורים עשרה ויתן חמשה
מימין וחמשה משמאל לרחצה בהם את-מעשה העולה ידיחו בס והים
לרחצה לכהנים בו. **ב דז** ויעש את-מנרות הזהב עשר כמשפטם ויתן בהיכל
חמש מימין וחמש משמאל. **ב דח** ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל חמשה
מימין וחמשה משמאל ויעש מזרקי זהב מאה. **ב דט** ויעש חצר הכהנים
והעזרה הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת. **ב די** ואת-הים נתן
מכתף הימנית קדמה ממול נגבה. **ב דיא** ויעש חורם את-הסירות ואת-היעים
ואת-המזרקות ויכל חירם (חורם) לעשות את-המלאכה אשר עשה למלך
שלמה בבית האלהים. **ב דיב** עמודים שנים והגלות והכתרות על-ראש
העמודים שתים והשבכות שתים לכסות את-שתי גלות הכתרות אשר
על-ראש העמודים. **ב דיג** ואת-הרמונים ארבע מאות לשתי השבכות שנים
טורים רמונים לשבכה האחת לכסות את-שתי גלות הכתרות אשר על-פני
העמודים. **ב דיד** ואת-המכנות עשה ואת-הפירות עשה על-המכנות. **ב דטו**
את-הים אחד ואת-הבקר שנים עשר תחתיו. **ב דטז** ואת-הסירות
ואת-היעים ואת-המזלגות ואת-כל-כליהם עשה חורם אביו למלך שלמה
לבית יהוה נחשת מרוק. **ב דיז** בכפר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין
סכות ובין צרדתה. **ב דיח** ויעש שלמה כל-הפלים האלה לרב מאד: כי לא
נחקר משקל הנחשת. **ב דיט** ויעש שלמה את כל-הפלים אשר בית האלהים
ואת מזבח הזהב ואת-השלחנות ועליהם לחם הפנים. **ב דכ** ואת-המנרות
ונרתיהם לבצרים כמשפט לפני הדביר זהב סגור. **ב דכא** והפרח והנרות
והמלקחים זהב הוא מכלות זהב. **ב דכב** והמזמרות והמזרקות והכפות
והמחתות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתיו
הבית להיכל זהב. **ב דכג** ותשלם כל-המלאכה אשר-עשה שלמה לבית יהוה

וַיָּבֹא שְׁלֹמֹה אֶת-קֹדֶשׁ יְדֹוֹד אָבִיו וְאֶת-הַכֶּסֶף וְאֶת-הַזָּהָב וְאֶת-כָּל-הַכֵּלִים נָתַן בְּאַצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים.

ב ה אַז יִקְהִיל שְׁלֹמֹה אֶת-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת-כָּל-רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת נְשִׂאֵי הָאֲבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-יְרוּשָׁלַם: לְהַעֲלוֹת אֶת-אָרוֹן בְּרִית-יְהוָה מֵעִיר דָּוִיד הִיא צִיּוֹן.
ב ה אַז וַיִּקְהֲלוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ כָּל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּחָג: הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעִי. **ב ה** אַז וַיָּבֹאוּ כָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַלְוִיִּם אֶת-הָאָרוֹן. **ב ה** וַיַּעֲלוּ אֶת-הָאָרוֹן וְאֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת-כָּל-כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל: הָעָלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם. **ב ה** וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל-עַדֹת יִשְׂרָאֵל הַנוֹעֲדִים עָלוּ לִפְנֵי הָאָרוֹן: מִזִּבְחִים צֶאֱן וּבִקְרָא אֲשֶׁר לֹא-יִסְפְּרוּ וְלֹא יִמְנוּ מֵרֹב. **ב ה** וַיָּבִיאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-אָרוֹן בְּרִית-יְהוָה אֶל-מְקוֹמוֹ אֶל-דְּבִיר הַבַּיִת אֶל-קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים: אֶל-תַּחַת כְּנָפֵי הַכְּרוּבִים. **ב ה** וַיְהִיו הַכְּרוּבִים פְּרָשִׁים כְּנָפִים עַל-מְקוֹם הָאָרוֹן וַיִּכְסּוּ הַכְּרוּבִים עַל-הָאָרוֹן וְעַל-בִּדּוֹ מִלְמַעְלָה. **ב ה** וַיֹּאדָמוּ הַכֹּהֲנִים וַיִּרְאוּ רָאשֵׁי הַבָּדִים מִן-הָאָרוֹן עַל-פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יָרְאוּ הַחוּצָה וַיְהִי-שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **ב ה** אֵין בְּאֶרְצוֹן רַק שְׁנֵי הַלְחוֹת אֲשֶׁר-נָתַן מֹשֶׁה בְּחֹרֵב: אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם.

ב ה וַיְהִי בְצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן-הַקֹּדֶשׁ: כִּי כָל-הַכֹּהֲנִים הִנְמִצָּאִים הִתְקַדְּשׁוּאִין לְשִׁמּוֹר לְמַחֲלָקוֹת. **ב ה** וְהַלְוִיִּם הַמְשַׁרְרִים לְכֻלָם לְאַסֹּף לְהִימָן לִידֹתוֹן וּלְבִנְיָהֶם וּלְאַחֵיהֶם מִלְבָּשִׁים בּוֹץ בְּמִצְלָתִים וּבִגְדִים וְכִנּוֹרוֹת עֹמְדִים מִזָּרָח לַמִּזְבֵּחַ וְעֹמְמָם כֹּהֲנִים לִמְאָה וְעֹשְׂרִים מַחְצָרִים (מַחְצָרִים) בְּחִצְצָרוֹת. **ב ה** וַיְהִי כְאֶחָד לַמַּחְצָרִים (לְמַחְצָרִים) וּלְמַשְׁרָרִים לְהַשְׁמִיעַ קוֹל-אֶחָד לְהַלֵּל וּלְהַדּוֹת לַיהוָה וּכְהָרִים קוֹל בְּחִצְצָרוֹת וּבְמִצְלָתִים וּבְכָלִי הַשִּׁיר וּבְהַלֵּל לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְהַבֵּית מִלֹא עֵנָן בֵּית יְהוָה. **ב ה** וְהִיד וְלֹא-יָכֻלוּ הַכֹּהֲנִים לַעֲמֹד לְשִׁרָת מִפְּנֵי הָעָנָן: כִּי-מִלֹא כְבוֹד-יְהוָה אֶת-בֵּית הָאֱלֹהִים.

ב ו אַז אָמַר שְׁלֹמֹה: יְהוָה אָמַר לְשִׁכּוֹן בְּעֶרְפֶּל. **ב ו** וַאֲנִי בָנִיתִי בֵּית-זָבֵל לָךְ וּמִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ עוֹלָמִים. **ב ו** וַיִּסֹּב הַמֶּלֶךְ אֶת-פָּנָיו וַיִּבְרָךְ אֶת כָּל-קֹהֵל יִשְׂרָאֵל וְכָל-קֹהֵל יִשְׂרָאֵל עוֹמֵד. **ב ו** וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֶת דְּוִיד אָבִי וּבִידּוֹ מִלֹא לֵאמֹר. **ב ו** מִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶת-עַמִּי מִמִּצְרַיִם לֹא-בְחַרְתִּי בְּעִיר מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְבָנוֹת בֵּית לַהֲיוֹת שְׁמִי שָׁם וְלֹא-בְחַרְתִּי בְּאִישׁ לַהֲיוֹת נָגִיד עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל. **ב ו** וַאֲבַחֵר בִּירוּשָׁלַם לַהֲיוֹת שְׁמִי שָׁם וַאֲבַחֵר בְּדָוִיד לַהֲיוֹת עַל-עַמִּי יִשְׂרָאֵל. **ב ו** וַיְהִי עִם-לִבָּב דָּוִיד אָבִי לְבָנוֹת בֵּית לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **ב ו** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-דָּוִיד אָבִי יַעַן אֲשֶׁר

הָיָה עִם-לִבָּבְךָ לִבְנוֹת בַּיִת לְשִׁמְיָה־טִּיבוֹת כִּי הָיָה עִם-לִבָּבְךָ. **ב וט** רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת: כִּי בָנָךְ הַיּוֹצֵא מִחִלְצִיךָ הוּא-יִבְנֶה הַבַּיִת לְשִׁמִּי. **ב וי** וַיָּקָם יְהוָה אֶת-דָּבָרוֹ אֲשֶׁר דָּבַר וָאָקוּם תַּחַת דָּוִיד אָבִי וְאָשַׁב עַל-כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה וְאִבְנֶה הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **ב ויא** וְאָשִׁים שֵׁם אֶת-הָאֲרוֹן אֲשֶׁר-שָׁם בְּרִית יְהוָה אֲשֶׁר כָּרַת עִם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **ב ויב** וַיַּעֲמֵד לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה נֹגֵד כָּל-קָהֵל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׁ כַּפָּיו. **ב ויג** כִּי-עָשָׂה שְׁלֹמֹה כִּיֹּר נִחֲשֶׁת וַיִּתְּנֶהוּ בְּתוֹךְ הָעֶזְרָה חֲמִשׁ אַמּוֹת אָרְכוֹ וְחֲמִשׁ אַמּוֹת רָחְבוֹ וְאֻמּוֹת שְׁלוֹשׁ קוֹמָתוֹ וַיַּעֲמֵד עָלָיו וַיִּבְרָךְ עַל-בְּרַכְּיוֹ נֹגֵד כָּל-קָהֵל יִשְׂרָאֵל וַיִּפְרֹשׁ כַּפָּיו הַשְׁמִימָה. **ב ויד** וַיֹּאמֶר

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵין-כְּמוֹךָ אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: שִׁמְר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לַעֲבָדֶיךָ הַהֹלְכִים לִפְנֶיךָ בְּכָל-לֵב. **ב וטו** אֲשֶׁר שָׁמַרְתָּ לַעֲבָדְךָ דָּוִיד אָבִי אֶת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ לוֹ וַתִּדְבֹּר בְּפִיךָ וּבִגְדְךָ מִלֵּאתָ כִּיֹּם הָזֶה. **ב וטז** וַעֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׁמְר לַעֲבָדְךָ דָּוִיד אָבִי אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לוֹ לֵאמֹר לֹא-יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מִלִּפְנֵי יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל: רַק אִם-יִשְׁמְרוּ בְּנֶיךָ אֶת-דֶּרֶכְךָ לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי כַּאֲשֶׁר הִלַּכְתָּ לִפְנֵי. **ב ויז** וַעֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: יֵאֱמֹן דְּבָרְךָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לַעֲבָדְךָ לְדָוִיד. **ב ויח** כִּי הָאֲמָנָם יֹשֵׁב אֱלֹהִים אֶת-הָאֲדָם עַל-הָאָרֶץ: הִנֵּה שָׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלָלוּךָ אֵף-כִּי-הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי. **ב ויט** וּפְנִית אֶל-תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל-תַּחֲנוּתוֹ יְהוָה אֱלֹהֵי: לִשְׁמֹעַ אֶל-הֲרָנָה וְאֶל-הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר עַבְדְּךָ מִתְּפַלֵּל לִפְנֶיךָ. **ב כ** לִהְיוֹת עֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת אֶל-הַבַּיִת הַזֶּה יוֹמָם וּלְיַלְהָאֵל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לְשׁוֹם שִׁמְךָ שָׁם: לִשְׁמוֹעַ אֶל-הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל עַבְדְּךָ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה. **ב כא** וְשָׁמַעְתָּ אֶל-תַּחֲנוּנֵי עַבְדְּךָ וַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתְפַּלְלוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִמָּקוֹם שְׁבִתְךָ מִן-הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַעְתָּ וְסָלַחְתָּ. **ב כב** אִם-יִחָטָא אִישׁ לְרֵעֵהוּ וְנָשָׂא-בּוֹ אֵלָה לְהָאֲלֹתוֹ וּבָא אֵלָה לִפְנֵי מִזְבֵּחַ בַּבַּיִת הַזֶּה. **ב כג** וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן-הַשָּׁמַיִם וְעָשִׂיתָ וְשִׁפְטָתָ אֶת-עַבְדֶּיךָ לְהָשִׁיב לְרָשָׁע לָתֵת דֶּרֶכּוֹ בְּרָאשׁוֹ וּלְהַצְדִּיק צָדִיק לָתֵת לוֹ כְּצַדִּיקָתוֹ. **ב כד** וְאִם-יִנָּגֵף עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אוֹיְבָכִי יִחָטְאוּ-לָךְ וְשָׁבוּ וְהוֹדוּ אֶת-שִׁמְךָ וְהִתְפַּלְלוּ וְהִתְחַנְּנוּ לִפְנֶיךָ בַּבַּיִת הַזֶּה. **ב כה** וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן-הַשָּׁמַיִם וְסָלַחְתָּ לַחֲטָאֵת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁיבוֹתָם אֶל-הָאֲדָמָה אֲשֶׁר-נָתַתָּה לָהֶם וּלְאַבְתֵּיהֶם. **ב כו** בְּהִעָצֵר הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר כִּי יִחָטְאוּ-לָךְ וְהִתְפַּלְלוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה וְהוֹדוּ אֶת-שִׁמְךָ מִחֲטָאֲתָם יִשׁוּבוּן כִּי תַעֲנֶם. **ב כז** וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם

וְסִלַּחַת לַחַטָּאת עֲבָדֶיךָ וְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרַם אֶל-הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יִלְכוּ-בָּהּ
וְנִתְּתָה מָטָר עַל-אֲרֻצְךָ אֲשֶׁר-נָתַתָּה לְעַמֶּךָ לְנַחֲלָה. **ב** וְכַח רָעַב כִּי-יְהִיָּה בָאֲרֶץ
דָּבָר כִּי-יְהִיָּה שָׁדָפוֹן וַיִּרְקוּן אֶרֶבָה וַחֲסִיל כִּי יְהִיָּה כִּי יֵצֵר-לוֹ אֹיְבָיו בָּאֲרֶץ
שְׁעָרָיו: כָּל-נִגַּע וְכָל-מַחֲלָה. **ב** וְכַס כָּל-תַּפְלָה כָּל-תַּחֲנָה אֲשֶׁר יְהִיָּה
לְכָל-הָאָדָם וְלִכְלָ עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּ אִישׁ נִגְעוֹ וּמִכָּאֲבוֹ וּפְרֹשׁ כַּפָּיו
אֶל-הַבַּיִת הַזֶּה. **ב** וְלֹא וְאַתָּה תִּשְׁמָע מִן-הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבִתְךָ וְסִלַּחַת וְנִתְּתָה
לְאִישׁ כָּכָל-דֶּרֶכְיוֹ אֲשֶׁר תִּדַּע אֶת-לִבָּבוֹ: כִּי אַתָּה לְבַדָּךָ יִדְעַתָּ אֶת-לִבִּי בְּנִי
הָאָדָם. **ב** וְלֹא לְמַעַן יִירָאוּךָ לָלֶכֶת בְּדַרְכֶיךָ כָּל-הַיָּמִים אֲשֶׁר-הֵם חַיִּים עַל-פְּנֵי
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאַבְתִּינוּ. **ב** וְלֹב וְגַם אֶל-הַנִּכְרִי אֲשֶׁר לֹא מַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל
הוּא וְבֹא מֵאֲרֶץ רְחוֹקָה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְיִדְּךָ הַחֲזָקָה וַיִּזְרְעֶךָ הַנְּטוּיָה וַיָּבֹאוּ
וְהִתְפַּלְּלוּ אֶל-הַבַּיִת הַזֶּה. **ב** וְלֹג וְאַתָּה תִּשְׁמָע מִן-הַשָּׁמַיִם מִמִּכּוֹן שְׁבִתְךָ וְעֲשִׂיתָ
כָּכָל אֲשֶׁר-יִקְרָא אֵלֶיךָ הַנִּכְרִי: לְמַעַן יִדְעוּ כָּל-עַמֵּי הָאֲרֶץ אֶת-שְׁמֶךָ וְלִירָאָה
אֹתְךָ כְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וְלִדְעַת כִּי-שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל-הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי. **ב** וְלֹד
כִּי-יֵצֵא עַמֶּךָ לְמַלְחָמָה עַל-אֹיְבָיו בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלַחֲם וְהִתְפַּלְּלוּ אֵלֶיךָ דֶּרֶךְ
הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר בַּחֲרַתָּ בָּהּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר-בָּנִיתִי לְשְׁמֶךָ. **ב** וְלֹה וְשִׁמְעַתָּ
מִן-הַשָּׁמַיִם אֶת-תַּפְלָתָם וְאֶת-תַּחֲנֻנָּתָם וְעֲשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם. **ב** וְלוֹ כִּי יַחֲטְאוּ-לָךְ כִּי
אִין אָדָם אֲשֶׁר לֹא-יַחֲטֵא וְאַנְפָּתָ בָּם וְנִתְּתָם לִפְנֵי אוֹיֵב וְשָׁבוּם שׁוֹבֵיהֶם
אֶל-אֲרֶץ רְחוֹקָה אוֹ קְרוֹבָה. **ב** וְלוֹ וְהִשְׁיִבוּ אֶל-לִבָּבָם בָּאֲרֶץ אֲשֶׁר נָשְׁבוּ-שָׁם
וְשָׁבוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בָּאֲרֶץ שְׁבִים לֵאמֹר חָטְאנוּ הָעֲוִינוּ וְרָשָׁעֵנוּ. **ב** וְלֹח וְשָׁבוּ
אֵלֶיךָ בְּכָל-לֵבָם וּבְכָל-נַפְשָׁם בָּאֲרֶץ שְׁבִים אֲשֶׁר-שָׁבוּ אֹתָם וְהִתְפַּלְּלוּ דֶּרֶךְ
אֲרָצָם אֲשֶׁר נָתַתָּה לְאַבּוֹתָם וְהָעִיר אֲשֶׁר בַּחֲרַתָּ וְלַבַּיִת אֲשֶׁר-בָּנִיתִי לְשְׁמֶךָ.
ב וְלֹט וְשִׁמְעַתָּ מִן-הַשָּׁמַיִם מִמִּכּוֹן שְׁבִתְךָ אֶת-תַּפְלָתָם וְאֶת-תַּחֲנֻנֵיהֶם וְעֲשִׂיתָ
מִשְׁפָּטָם וְסִלַּחַת לְעַמֶּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ-לָךְ. **ב** וּמַ עֲתָה אֱלֹהֵי יְהוּ-נָא עֲיִנִּיךָ
פְּתִיחוּת וְאַזְנִיךָ קִשְׁבוּת לְתַפְלַת הַמָּקוֹם הַזֶּה. **ב** וּמַא וְעֲתָה קוּמָה יְהוָה אֱלֹהִים
לְנוּחַדָּאָתָה וְאַרְוֹן עֲזָךְ כְּהִנִּיךָ יְהוָה אֱלֹהִים יִלְבָּשׁוּ תְּשׁוּעָה וְחִסִּידֶיךָ יִשְׁמְחוּ
בְּטוֹב. **ב** וּמַב יְהוָה אֱלֹהִים אֶל-תֵּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: זָכְרָה לְחִסְדֵי דָוִיד עַבְדְּךָ.
ב זֹא וְכִכְלוֹת שְׁלֵמָה לְהִתְפַּלֵּל וְהָאֵשׁ יִרְדָּה מִהַשָּׁמַיִם וְתֹאכֵל הָעֵלָה וְהַזִּבְחִים
וְכָבוֹד יְהוָה מְלֵא אֶת-הַבַּיִת. **ב** זֹב וְלֹא יָכְלוּ הַכֹּהֲנִים לָבֹא אֶל-בֵּית יְהוָה:
כִּי-מְלֵא כְבוֹד-יְהוָה אֶת-בֵּית יְהוָה. **ב** זֹג וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רֹאִים בְּרִדַת הָאֵשׁ
וְכָבוֹד יְהוָה עַל-הַבַּיִת וַיִּכְרְעוּ אַפִּים אֲרָצָה עַל-הָרֹצֶפֶה וַיִּשְׁתַּחֲווּ וְהִדּוּת לַיהוָה
כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִידוֹ. **ב** זֹד וְהִמְלִיךְ וְכָל-הָעָם זִבְחִים זָבַח לִפְנֵי יְהוָה. **ב** זֹה

וַיִּזְבַּח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אֶת-זֶבַח הַבֶּקֶר עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים
אֶלֶף וַיַּחֲנוּכוּ אֶת-בֵּית הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ וְכָל-הָעָם. **ב** זֹו וְהַכֹּהֲנִים עַל-מִשְׁמֹרוֹתָם
עֹמְדִים וְהַלְוִיִּם בְּכָל-יְשִׁיר יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִיד הַמֶּלֶךְ לַהֲדוֹת לַיהוָה
כִּי-לְעוֹלָם חִסְדּוֹ בַּהֲלֵל דָּוִיד בִּיָּדָם וְהַכֹּהֲנִים מַחְצִצִּים (מַחְצָרִים) נִגְדָּם
וְכָל-יִשְׂרָאֵל עֹמְדִים. **ב** זֹו וַיִּקְדָּשׁ שְׁלֹמֹה אֶת-תֹּוֹד הַחֹצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵּית-יְהוָה
כִּי-עָשָׂה שֵׁם הָעֲלוֹת וְאֵת חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים: כִּי-מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה
לֹא יָכוֹל לְהַכִּיל אֶת-הָעֹלָה וְאֶת-הַמִּנְחָה וְאֶת-הַחֲלָבִים. **ב** זֹח וַיַּעַשׂ שְׁלֹמֹה
אֶת-הַחֹג בָּעֵת הַהִיא שִׁבְעַת יָמִים וְכָל-יִשְׂרָאֵל עֲמוּקָהּל גָּדוֹל מְאֹד: מִלְּבֹא
חֲמַת עַד-נַחַל מִצְרַיִם. **ב** זֹט וַיַּעֲשׂוּ בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצָרָת: כִּי חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ עָשׂוּ
שִׁבְעַת יָמִים וְהַחֹג שִׁבְעַת יָמִים. **ב** זִי וּבַיּוֹם עֲשָׂרִים וּשְׁלֹשָׁה לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
שָׁלַח אֶת-הָעָם לְאֶהֱלֵיהֶם שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל-הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְדָוִיד
וּלְשְׁלֹמֹה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. **ב** זִיא וַיָּכַל שְׁלֹמֹה אֶת-בֵּית יְהוָה וְאֶת-בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת
כָּל-הַבָּא עַל-לֵב שְׁלֹמֹה לַעֲשׂוֹת בַּבַּיִת-יְהוָה וּבַבֵּיתוֹהַצִּלִּיחַ.
ב זִיב וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-שְׁלֹמֹה בַּלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁמַעְתִּי אֶת-תַּפְלִתְךָ וּבַחֲרַתִּי
בְּמָקוֹם הַזֶּה לִי לְבֵית זֶבַח. **ב** זִיג הֵן אֶעֱצֹר הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהֵן-אַצְוֶה
עַל-חֶגֶב לֶאֱכֹל הָאָרֶץ וְאִם-אַשְׁלַח דָּבָר בְּעַמִּי. **ב** זִיד וַיִּכְנְעוּ עַמִּי אֲשֶׁר
נִקְרָא-שְׁמִי עָלֵיהֶם וַיִּתְּפָלְלוּ וַיִּבְקְשׂוּ פָנַי וַיָּשֻׁבוּ מִדְּרָכֵיהֶם הָרָעִים וְאֲנִי אֲשַׁמַּע
מִן-הַשָּׁמַיִם וְאֶסָּלַח לַחַטָּאתָם וְאֶרְפָּא אֶת-אֲרָצָם. **ב** זִטו עֲתָה עֵינִי יִהְיוּ פְתֻחוֹת
וְאֲנִי קָשְׁבוֹת לַתְּפִלַּת הַמָּקוֹם הַזֶּה. **ב** זִטז וְעֲתָה בַּחֲרַתִּי וְהִקְדַּשְׁתִּי אֶת-הַבַּיִת
הַזֶּה לַהֲיוֹת-שְׁמִי שָׁם עַד-עוֹלָם וְהֵיוּ עֵינֵי וְלִבִּי שָׁם כָּל-הַיָּמִים. **ב** זִזו וְאַתָּה
אִם-תִּלְךָ לִפְנֵי כַּאֲשֶׁר הָלַךְ דָּוִיד אָבִיךָ וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ וְחָקִי וּמִשְׁפָּטִי
תִּשְׁמֹר. **ב** זִיח וְהִקִּימוּתִי אֶת כִּסֵּא מַלְכוּתְךָ: כַּאֲשֶׁר כָּרַתִּי לְדָוִיד אָבִיךָ לֵאמֹר
לֹא-יִכָּרֵת לְךָ אִישׁ מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל. **ב** זִיט וְאִם-תִּשׁוּבוּן אֶתְּסוּעַזְבֶּתֶם חֻקוֹתִי
וּמִצְוֹתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לַפְּנִיכֶם וְהִלַּכְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם. **ב** זִכ וְנִתְּשַׁתִּים מֵעַל אֲדָמָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם וְאֶת-הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר
הִקְדַּשְׁתִּי לְשְׁמִי אֲשַׁלִּיךְ מֵעַל פָּנָי וְאַתְּנֶנּוּ לְמִשָּׁל וּלְשִׁנְיָנָה בְּכָל-הָעַמִּים. **ב** זִכא
וְהַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר הָיָה עָלָיו לְכָל-עֶבֶר עָלָיו יֵשֶׁם וְאָמַר בְּמָה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה
לְאָרֶץ הַזֹּאת וּלְבַיִת הַזֶּה. **ב** זִכב וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיהֶם
אֲשֶׁר הוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיַּחֲזִיקוּ בָאֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיַּעֲבֹדוּם
עַל-כֵּן הֵבִיא עָלֵיהֶם אֶת כָּל-הָרָעָה הַזֹּאת.

ב חא ויהי מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את-בית יהוה ואת-ביתו. **ב חב**
והערים אשר נתן חורם לשלמה בנה שלמה אתם ויושב שם את-בני ישראל.
ב חג וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה. **ב חד** ויבן את-תדמור במדבר ואת
כל-ערי המסכנות אשר בנה בחמת. **ב חה** ויבן את-בית חורון העליון
ואת-בית חורון התחתון ערי מצור חומות דלתים ובריח. **ב חו** ואת-בעלת ואת
כל-ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת כל-ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת
כל-חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו.
ב חז כל-העם הנותר מן-החתי והאמרי והפריזי והחוי והיבوسی אשר לא
מישראל המה. **ב חח** מן-בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא-כלום
בני ישראל ויעלם שלמה למס עד היום הזה. **ב חט** ומן-בני ישראל אשר
לא-נתן שלמה לעבדים למלאכתו: כי-המה אנשי מלחמה ושרי שלישי ושרי
רכבו ופרשיו.
ב חי ואלה שרי הנציבים (הנצבים) אשר-למלך שלמה חמשים ומאתים
הרדים בעם. **ב חיא** ואת-בת-פרעה העלה שלמה מעיר דויד לבית אשר
בנה-לה: כי אמר לא-תשב אשה לי בבית דויד מלך-ישראל כי-קדש המה
אשר-באה אליהם ארון יהוה.
ב חיב אז העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם.
ב חיג ובדבר-יום ביום להעלות כמצות משה לשבתות ולחדשים ולמועדות
שלוש פעמים בשנה בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות. **ב חיד** ויעמד
כמשפט דויד-אביו את-מחלקות הכהנים על-עבדתם והלויים על-משמרותם
להלל ולשרת נגד הכהנים לדבר-יום ביומו והשערים במחלקותם לשער
ושער: כי כן מצות דויד איש-האלהים. **ב חטו** ולא סרו מצות המלך:
על-הכהנים והלויים לכל-דבר ולאצרות. **ב חטז** ותפן כל-מלאכת שלמה
עד-היום מוסד בית-יהוה ועד-כלתו: שלם בית יהוה. **ב חיז** אז הלך שלמה
לעציון-גבר ואל-אילות על-שפת היסבארץ אדום. **ב חיח** וישלח-לו חורם
בני-עבדיו אוניות (אניות) ועבדים יודעי ים ויבאו עם-עבדי שלמה אופירה
ויקחו משם ארבע-מאות וחמשים כפר זהב ויביאו אל-המלך שלמה.
ב טא ומלכת-שבא שמעה את-שמע שלמה ותבוא לנסות את-שלמה בחידות
בירושלם בחיל כבד מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב לרב ואבן יקרה ותבוא
אל-שלמה ותדבר עמו את כל-אשר היה עם-לבבה. **ב טב** ויגד-לה שלמה
את-כל-דבריה ולא-נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה. **ב טג** ותרא

מלכת-שָׁבָא אֶת חֲכָמַת שְׁלֹמֹה הַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה. **ב טז** וּמֵאֵכֶל שְׁלַחְנוּ וּמוֹשֵׁב עֲבָדָיו וּמַעֲמִיד מִשְׁרָתָיו וּמִלְבוּשֵׁיהֶם וּמִשְׁקָיו וּמִלְבוּשֵׁיהֶם וְעַלִּיתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית יְהוָה וְלֹא-הָיָה עוֹד בָּהּ רוּחַ. **ב טז** וַתֹּאמֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲמַת הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי בָּאֶרְצֵי־עַל-דְּבָרֶיךָ וְעַל-חֲכָמְתֶּךָ. **ב טז** וְלֹא-הָאֲמַנְתִּי לְדַבְּרֵיהֶם עַד אֲשֶׁר-בָּאתִי וַתִּרְאֶינִי עֵינַי וְהִנֵּה לֹא הִגַּד-לִי חֲצִי מִרְבֵּית חֲכָמְתֶּךָ: יִסְפֹּת עַל-הַשְּׂמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי. **ב טז** אֲשֶׁרִי אֲנָשִׁיךָ וְאֲשֶׁרִי עֲבָדֶיךָ אֱלֹהֵי־עַמִּידִים לִפְנֶיךָ תָּמִיד וְשֹׁמְעִים אֶת-חֲכָמְתֶּךָ. **ב טז** יְהִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּרוּךְ אֲשֶׁר חָפֵץ בְּךָ לְתַתֶּךָ עַל-כִּסְאוֹ לְמֶלֶךְ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: בְּאַהֲבַת אֱלֹהֶיךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל לְהַעֲמִידוֹ לְעוֹלָם וַיִּתֶּנֶךָ עֲלֵיהֶם לְמֶלֶךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְצֶדֶקָה. **ב טז** וַתֵּתֶן לְמֶלֶךְ מָאָה וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר זָהָב וּבִשְׂמִים לָרֹב מְאֹד וְאָבֹן יָקָרָה וְלֹא הָיָה כֶּבֶשֶׂם הַהוּא אֲשֶׁר-נָתַנָּה מִלְכַּת-שָׁבָא לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה. **ב טז** וְגַם-עֲבָדֵי חִירָם (חוֹרָם) וְעֲבָדֵי שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר-הֵבִיאוּ זָהָב מֵאוֹפִיר הֵבִיאוּ עֲצֵי אֶלְגֹּומִים וְאָבֹן יָקָרָה. **ב טז** וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת-עֲצֵי הָאֶלְגֹּומִים מִסֵּלֹת לְבֵית-יְהוָה וּלְבֵית הַמֶּלֶךְ וְכִנּוֹרוֹת וְנָבָלִים לְשָׁרִים וְלֹא-נִרְאוּ כֶּהֱם לִפְנֵים בָּאֶרֶץ יְהוּדָה. **ב טז** וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה נָתַן לְמִלְכַּת-שָׁבָא אֶת-כָּל-חֶפְצָהּ אֲשֶׁר שָׁאַלָה מִלְכַּד אֲשֶׁר-הֵבִיָּאָה אֶל-הַמֶּלֶךְ וַתִּהְפֹּךְ וַתֵּלֶךְ לָאֶרֶץ הִיא וְעֲבָדֶיהָ.

ב טז וַיְהִי מִשְׁקַל הַזָּהָב אֲשֶׁר-בָּא לְשְׁלֹמֹה בַּשָּׁנָה אַחַת שֵׁשׁ מֵאוֹת וְשָׁנִים וְשֵׁשׁ כִּכָּרֵי זָהָב. **ב טז** לְבַד מֵאֲנָשֵׁי הַתָּרִים וְהַסֹּחָרִים מְבִיאִים וְכָל-מַלְכֵי עָרֹב וּפְחוֹת הָאֶרֶץ מְבִיאִים זָהָב וְכֶסֶף לְשְׁלֹמֹה. **ב טז** וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵאֲתִים צֶנֶה זָהָב שְׁחוּטִי: שֵׁשׁ מֵאוֹת זָהָב וְכֶסֶף לְשְׁלֹמֹה עַל-הַצֶּנֶה הָאֶחָת. **ב טז** וְשֵׁשׁ-מֵאוֹת מִגָּנִים זָהָב שְׁחוּטִי שֵׁשׁ מֵאוֹת זָהָב יַעֲלֶה עַל-הַמִּגֵּן הָאֶחָת וַיִּתְּנֵם הַמֶּלֶךְ בְּבֵית יַעַר הַלְבָנוֹן. **ב טז** וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כֶּסֶף-שֶׁן גָּדוֹל וַיִּצְפֶּהוּ זָהָב טָהוֹר.

ב טז וְשֵׁשׁ מַעֲלֹת לְכֶסֶף וְכֶבֶשׂ בַּזָּהָב לְכֶסֶף מֵאֲחָזִים וַיְדוֹת מִזָּה וּמִזָּה עַל-מְקוֹם הַשֹּׁבֵת וְשָׁנִים אֲרִיֹוֹת עֲמִידִים אֶצֶל הַיְדוֹת. **ב טז** וְשָׁנִים עֶשֶׂר אֲרִיֹוֹת עֲמִידִים שֵׁם עַל-שֵׁשׁ הַמַּעֲלֹת מִזָּה וּמִזָּה לֹא-נַעֲשֶׂה כֵן לְכָל-מַמְלָכָה. **ב טז** וְכָל כָּלִי מִשְׁקָה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה זָהָב וְכָל כָּלִי בֵּית-יַעַר הַלְבָנוֹן זָהָב סָגוֹר: אִין כֶּסֶף נִחָשֵׁב בִּימֵי שְׁלֹמֹה לְמֵאוֹמָה. **ב טז** כִּי-אֲנִיֹוֹת לְמֶלֶךְ הַלְכוֹת תִּרְשִׁישׁ עִם עֲבָדֵי חוֹרָם: אַחַת לְשָׁלוֹשׁ שָׁנִים תִּבּוֹאָנָה אֲנִיֹוֹת תִּרְשִׁישׁ נִשְׂאוֹת זָהָב וְכֶסֶף שְׁנֵהֲבִים וְקוֹפִים וְתוֹכִיִּים.

ב טז וַיִּגְדֵּל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִכָּל מַלְכֵי הָאֶרֶץ לְעֶשֶׂר וְחֲכָמָה. **ב טז** וְכָל מַלְכֵי הָאֶרֶץ מִבְּקָשִׁים אֶת-פָּנָי שְׁלֹמֹה לְשִׁמְעַת אֶת-חֲכָמָתוֹ אֲשֶׁר-נָתַן הָאֱלֹהִים בְּלִבּוֹ.

ב טכד והם מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושלמות נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר-שנה בשנה. **ב טכה** ויהי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנים-עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם-המלך בירושלם. **ב טכו** ויהי מושל בכל-המלכים מן-הנהר ועד-ארץ פלשתים ועד גבול מצרים. **ב טכז** ויתן המלך את-הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר-בשפלה לרב. **ב טכח** ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל-הארצות. **ב טכט** ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלא-הם כתובים על-דברי נתן הנביא ועל-נבואת אחיה השילוני ובחזות יעדי (יעדו) החזה על-ירבעם בן-נבט. **ב טל** וימלך שלמה בירושלם על-כל-ישראל ארבעים שנה. **ב טלא** וישכב שלמה עם-אבתיו ויקברהו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו.

ב יא וילך רחבעם שכמה: כי שכם באו כל-ישראל להמליך אתו. **ב יב** ויהי כשמע ירבעם בן-נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצרים. **ב יג** וישלחו ויקראו-לו ויבא ירבעם וכל-ישראל וידברו אל-רחבעם לאמר. **ב יד** אביך הקשה את-עלנו ועתה הקל מעבודת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר-נתן עלינו ונעבדך. **ב יה** ויאמר אליהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך העם. **ב יו** וינעץ המלך רחבעם את-הזקנים אשר-היו עמדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר: איך אתם נועצים להשיב לעם-הזה דבר. **ב יז** וידברו אליו לאמר אם-תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל-הימים. **ב יח** ויעזב את-עצת הזקנים אשר יעצוהו וינעץ את-הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו. **ב יט** ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את-העם הזה: אשר דברו אלי לאמר הקל מן-העל אשר-נתן אביך עלינו. **ב יי** וידברו אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה-תאמר לעם אשר-דברו אליך לאמר אביך הכביד את-עלנו ואתה הקל מעלינו: כה תאמר אליהם קטני עבה ממתני אבי. **ב ייא** ועתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אסיף על-עלכם: אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים.

ב ייב ויבא ירבעם וכל-העם אל-רחבעם ביום השלשי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום השלשי. **ב ייג** ויענו המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים. **ב ייד** וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר אכביד את-עלכם ואני אסיף עליו: אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים. **ב יטו** ולא-שמע

הַמֶּלֶךְ אֶל-הָעָם: כִּי-הָיְתָה נִסְכָּה מֵעַם הָאֱלֹהִים לַמַּעַן הָקִים יְהוָה אֶת-דְּבָרוֹ
אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד אַחֲיָהוּ הַשְּׁלוּנִי אֶל-יִרְבְּעָם בֶּן-נִבְט. **ב יטז** וְכָל-יִשְׂרָאֵל כִּי
לֹא-שָׁמַע הַמֶּלֶךְ לָהֶם וַיָּשִׁיבוּ הָעָם אֶת-הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר מָה-לָּנוּ חֶלֶק בְּדָוִיד
וְלֹא-נַחֲלָה בָּבֶן-יִשִּׁי אִישׁ לְאַהֲלִיךָ יִשְׂרָאֵל עֲתָה רְאֵה בֵיתְךָ דָּוִיד וַיֵּלֶךְ
כָּל-יִשְׂרָאֵל לְאַהֲלָיו. **ב ייז** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
רַחֲבָעָם. **ב ייח** וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ רַחֲבָעָם אֶת-הַדָּרָם אֲשֶׁר עַל-הַמָּס וַיִּרְגְּמוּ-בּוֹ
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶבֶן וַיָּמָת וְהַמֶּלֶךְ רַחֲבָעָם הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת בַּמֶּרְכָּבָה לָנוֹס
יְרוּשָׁלַם. **ב ייט** וַיִּפְשְׁעוּ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית דָּוִיד עַד הַיּוֹם הַזֶּה. **ב יאא** וַיָּבֹא
רַחֲבָעָם יְרוּשָׁלַם וַיִּקְהַל אֶת-בֵּית יְהוּדָה וּבְנֵימָן מֵאָה וּשְׁמוֹנִים אֲלָף בָּחוּר עֹשֶׂה
מִלְחָמָה לְהִלָּחֵם עִם-יִשְׂרָאֵל לְהָשִׁיב אֶת-הַמַּמְלָכָה לְרַחֲבָעָם.
ב יאב וַיְהִי דִבְרַי-יְהוָה אֶל-שְׁמַעְיָהוּ אִישׁ-הָאֱלֹהִים לֵאמֹר. **ב יאג** אָמֹר
אֶל-רַחֲבָעָם בֶּן-שְׁלֹמֹה מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאֶל כָּל-יִשְׂרָאֵל בִּיהוּדָה וּבְנֵימָן לֵאמֹר.
ב יאד כֹּה אָמַר יְהוָה לֹא-תַעֲלוּ וְלֹא-תִלָּחֲמוּ עִם-אַחֲיֶכֶם שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹכִי
מֵאֵתִי נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּשְׁמָעוּ אֶת-דִּבְרֵי יְהוָה וַיָּשֻׁבוּ מִלִּכְתּוֹת אֶל-יִרְבְּעָם.
ב יאה וַיָּשֶׁב רַחֲבָעָם בִּירוּשָׁלַם וַיִּבֶן עָרִים לְמִצּוֹר בִּיהוּדָה. **ב יאו** וַיִּבֶן
אֶת-בֵּית-לָחֶם וְאֶת-עֵיטָם וְאֶת-תִּקְוָע. **ב יאז** וְאֶת-בֵּית-צוּר וְאֶת-שׁוֹכּוֹ
וְאֶת-עַדְלָם. **ב יאח** וְאֶת-גֶּת וְאֶת-מֶרְשָׁה וְאֶת-זִיף. **ב יאט** וְאֶת-אֲדוּרִים
וְאֶת-לְכִישׁ וְאֶת-עֲזֻקָּה. **ב יאי** וְאֶת-צָרְעָה וְאֶת-אֵילֹן וְאֶת-חֲבֶרוֹן אֲשֶׁר בִּיהוּדָה
וּבְבִנְיָמִן: עָרֵי מִצְרוֹת. **ב יאיא** וַיַּחֲזֹק אֶת-הַמִּצְרוֹת וַיִּתֵּן בָּהֶם נִגִּידִים וְאַצְרוֹת
מֵאֲכָל וְשֶׁמֶן וַיֵּין. **ב יאיב** וּבְכָל-עִיר וָעִיר צִנּוֹת וּרְמָחִים וַיַּחֲזֹקם לְהִרְבֶּה מְאֹד
וַיְהִי-לוֹ יְהוּדָה וּבְנֵימָן. **ב יאיג** וְהַכְּהֲנִים וְהַלְוִיִּם אֲשֶׁר בְּכָל-יִשְׂרָאֵל הִתְיַצְּבוּ
עָלָיו מִכָּל-גְּבוּלָם. **ב יאיז** כִּי-עָזְבוּ הַלְוִיִּם אֶת-מִגְרָשֵׁיהֶם וַאֲחֻזָּתָם וַיֵּלְכוּ
לִיהוּדָה וּלְיְרוּשָׁלַם: כִּי-הִזְנִיחָם יִרְבְּעָם וּבְנָיו מִכֹּהֵן לַיהוָה. **ב יאטו** וַיַּעֲמֵד-לוֹ
כְּהֲנִים לְבָמֹת וּלְשִׁעִירִים וּלְעֹגְגִלִּים אֲשֶׁר עָשָׂה. **ב יאטז** וְאַחֲרֵיהֶם מִכָּל שְׁבִטֵי
יִשְׂרָאֵל הִנָּתְנִים אֶת-לִבָּבָם לְבַקֵּשׁ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּאוּ יְרוּשָׁלַם לְזִבּוֹחַ
לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם. **ב יאיו** וַיַּחֲזִקוּ אֶת-מַלְכוּת יְהוּדָה וַיֹּאמְצוּ אֶת-רַחֲבָעָם
בֶּן-שְׁלֹמֹה לְשָׁנִים שְׁלוֹשׁ: כִּי הָלְכוּ בְּדֶרֶךְ דָּוִיד וּשְׁלֹמֹה לְשָׁנִים שְׁלוֹשׁ. **ב יאיה**
וַיִּקַּח-לוֹ רַחֲבָעָם אִשָּׁה אֶת-מַחֲלַת בֶּן- (בֶּת-) יְרִימוֹת בֶּן-דָּוִיד: אֲבִיהֶל
בֶּת-אֱלִיאָב בֶּן-יִשִּׁי. **ב יאיט** וַתֵּלֶד לוֹ בָּנִים אֶת-יַעוֹשׁ וְאֶת-שִׁמְרִיָּה וְאֶת-זָהָם.
ב יאכ וְאַחֲרֵיהָ לָקַח אֶת-מַעֲכָה בֶּת-אֲבִשָׁלוֹם וַתֵּלֶד לוֹ אֶת-אֲבִיָּה וְאֶת-עֲתִי
וְאֶת-זִיזָא וְאֶת-שְׁלֹמִית. **ב יאכא** וַיֵּאָהֵב רַחֲבָעָם אֶת-מַעֲכָה בֶּת-אֲבִשָׁלוֹם

מִכָּל-נָשִׁיו וּפִילִגְשִׁיּוֹכִי נָשִׁים שְׁמוֹנֶה-עָשָׂר נָשָׂא וּפִילִגְשִׁים שְׁשִׁים וַיּוֹלֶד עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה בָּנִים וְנָשִׁים בָּנוֹת. **ב יאכב** וַיַּעֲמֵד לְרֹאשׁ רְחֻבָּעַם אֶת-אֲבִיהַ בֶּן-מַעֲכָה לְנָגִיד בְּאֲחִיוֹכִי לְהַמְלִיכוֹ. **ב יאכב** וַיָּבֶן וַיִּפְרֹץ מִכָּל-בָּנָיו לְכָל-אֲרָצוֹת יְהוּדָה וּבִנְיָמִן לְכָל עָרֵי הַמְּצֻרוֹת וַיִּתֵּן לָהֶם הַמִּזֹּון לָרֶב וַיִּשְׁאַל הַמּוֹן נָשִׁים. **ב יבא** וַיְהִי כִּהְכִין מַלְכוּת רְחֻבָּעַם וַיַּחֲזִקְתּוּ עֲזָב אֶת-תּוֹרַת יְהוָה וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ.

ב יבב וַיְהִי בַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית לַמֶּלֶךְ רְחֻבָּעַם עָלָה שִׁישַׁק מֶלֶךְ-מִצְרַיִם עַל-יְרוּשָׁלַם: כִּי מָעָלוּ בַיהוָה. **ב יבג** בְּאֶלְף וּמֵאֲתָיִים רָכַב וּבִשְׁשִׁים אֶלְף פָּרָשִׁים וְאִין מִסֹּפֶר לָעַם אֲשֶׁר-בָּאוּ עִמּוֹ מִמִּצְרַיִם לֹוּבִים סָכִיִּים וְכוֹשִׁים. **ב יבד** וַיִּלְכְּדוּ אֶת-עָרֵי הַמְּצֻרוֹת אֲשֶׁר לַיהוּדָה וַיָּבֵא עַד-יְרוּשָׁלַם. **ב יבה** וַשְׁמַעְיָה הַנָּבִיא בָּא אֶל-רְחֻבָּעַם וְשָׂרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר-נֶאֱסָפוּ אֶל-יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי שִׁישַׁק וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱתֶם עֲזַבְתֶּם אֹתִי וְאֶף-אֲנִי עֲזַבְתִּי אֶתְכֶם בְּיַד-שִׁישַׁק. **ב יבו** וַיִּכְנְעוּ שָׂרֵי-יִשְׂרָאֵל וְהַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ צָדִיק יְהוָה. **ב יבז** וּבִרְאוֹת יְהוָה כִּי נִכְנְעוּ הָיָה דָּבָר-יְהוָה אֶל-שְׁמַעְיָה לֵאמֹר נִכְנְעוּ לֹא אֲשַׁחֲיֶתֶם וְנִתַּתִּי לָהֶם כְּמַעַט לַפְּלִיטָה וְלֹא-תִתֶּן חֲמַתִּי בִירוּשָׁלַם בְּיַד-שִׁישַׁק. **ב יבח** כִּי יְהִי-לוֹ לַעֲבָדִים וַיִּדְעוּ עֲבוֹדָתִי וְעֲבוֹדַת מַמְלְכוֹת הָאָרָצוֹת. **ב יבט** וַיַּעַל שִׁישַׁק מֶלֶךְ-מִצְרַיִם עַל-יְרוּשָׁלַם וַיִּקַּח אֶת-אֲצֻרוֹת בֵּית-יְהוָה וְאֶת-אֲצֻרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶת-הַכֹּל לָקַח וַיִּקַּח אֶת-מִגְנֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה. **ב יבי** וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ רְחֻבָּעַם תַּחֲתֵיהֶם מִגְנֵי נְחֹשֶׁת וְהִפְקִיד עַל-יַד שָׂרֵי הָרָצִים הַשֹּׁמְרִים פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ. **ב יביא** וַיְהִי מִדֵּי-בּוֹא הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה בָּאוּ הָרָצִים וַנִּשְׁאוּם וְהִשְׁבוּם אֶל-תֶּא הָרָצִים.

ב יביב וּבַהֲכָנְעוֹ שָׁב מִמֶּנּוּ אֶף-יְהוָה וְלֹא לְהַשְׁחִית לְכֻלָּהּ וְגַם בַּיהוּדָה הָיָה דְּבָרִים טוֹבִים. **ב יביג** וַיִּתְחַזַּק הַמֶּלֶךְ רְחֻבָּעַם בִּירוּשָׁלַם וַיִּמְלֹךְ: כִּי בֶן-אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה רְחֻבָּעַם בְּמָלְכוֹ וּשְׁבַע עָשָׂר שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר-בָּחַר יְהוָה לָשׂוּם אֶת-שְׁמוֹ שָׁם מִכָּל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׁם אָמַן נַעֲמָה הָעַמֹּנִית. **ב יביז** וַיַּעַשׂ הָרָע: כִּי לֹא הִכִּין לָבוֹ לְדָרוֹשׁ אֶת-יְהוָה. **ב יבטו** וְדָבָרִי רְחֻבָּעַם הָרֵאשִׁנִּים וְהָאַחֲרוֹנִים הֵלֹא-הֵם כְּתוּבִים בְּדָבָרִי שְׁמַעְיָה הַנָּבִיא וְעַדֹּה הַחֲזָה לְהִתְיַחֵשׁ וּמִלְחָמוֹת רְחֻבָּעַם וַיִּרְבְּעַם כָּל-הַיָּמִים. **ב יבטז** וַיִּשְׁכַּב רְחֻבָּעַם עַם-אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בָּעִיר דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ אֲבִיהַ בְּנוֹ תַחֲתָיו.

ב יגא בַּשָּׁנָה שְׁמוֹנֶה עָשָׂר לַמֶּלֶךְ יִרְבֵּעַם וַיִּמְלֹךְ אֲבִיהַ עַל-יְהוּדָה. **ב יגב** שְׁלוֹשׁ שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשָׁם אָמַן מִיכְיָהוּ בֶת-אוּרִיאֵל מִן-גִּבְעָה וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אֲבִיהַ וּבֵין יִרְבֵּעַם. **ב יגג** וַיֹּאסֶר אֲבִיהַ אֶת-הַמִּלְחָמָה בְּחִיל גִּבּוֹרֵי מִלְחָמָה אַרְבַּע-מֵאוֹת אֶלְף אִישׁ בַּחוּר וַיִּרְבְּעַם עָרֶךְ עִמּוֹ מִלְחָמָה בַּשְּׁמוֹנֶה מֵאוֹת אֶלְף

אִישׁ בַּחֹר גְּבוּר חֵיל. **ב יגז** וַיָּקָם אָבִיָּה מֵעַל לָהֶר צִמְרִים אֲשֶׁר בְּהַר אֶפְרַיִם
וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּנִי יִרְבְּעָם וְכָל-יִשְׂרָאֵל. **ב יגה** הֲלֹא לָכֶם לְדַעַת כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל נָתַן מַמְלָכָה לְדָוִיד עַל-יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם: לוֹ וּלְבָנָיו בְּרִית מְלַח.
ב יגו וַיָּקָם יִרְבְּעָם בֶּן-נָבֻט עֶבֶד שְׁלֹמֹה בֶן-דָּוִיד וַיִּמְרֹד עַל-אֲדָנָיו. **ב יגז** וַיִּקְבְּצוּ
עָלָיו אֲנָשִׁים רַקִּים בָּנֵי בְלִיעֵל וַיִּתְּאֲמָצוּ עַל-רַחֲבָעַם בֶּן-שְׁלֹמֹה וּרְחַבָּעַם הָיָה
נֹעַר וְרֹדֶד-לֵבָב וְלֹא הִתְחַזַּק לִפְנֵיהֶם. **ב יגח** וַעֲתָה אַתָּם אֹמְרִים לְהִתְחַזֵּק לִפְנֵי
מַמְלַכְתָּ יְהוָה בֶּיַד בָּנֵי דָוִיד וְאַתָּם הֶמּוֹן רַב וְעַמְּכֶם עֲגָלִי זָהָב אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם
יִרְבְּעָם לֵאלֹהִים. **ב יגט** הֲלֹא הִדְחַתְּם אֶת-כְּהֲנֵי יְהוָה אֶת-בָּנֵי אֹהֶרֶן וְהַלִּוִּים
וַתַּעֲשׂוּ לָכֶם כְּהֲנִים כְּעַמִּי הָאֲרָצוֹת־כָּל-הַבָּא לְמִלֵּא יָדוֹ בַּפֶּר בֶּן-בֶּקֶר וְאֵילָם
שִׁבְעָה וְהָיָה כֹהֵן לֹלֵא אֱלֹהִים. **ב יגי** וַאֲנַחְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזָבָנוּהוּ וְכְהֲנִים
מִשְׁרָתִים לִיהוָה בָּנֵי אֹהֶרֶן וְהַלִּוִּים בְּמִלְאֲכָתָ. **ב יגיא** וּמִקְטָרִים לִיהוָה עֲלוֹת
בַּבֶּקֶר-בַּבֶּקֶר וּבַעֲרֹב-בַּעֲרֹב וּקְטֹרֶת-סַמִּים וּמַעֲרֹכֶת לֶחֶם עַל-הַשֶּׁלֶחָן הַטָּהוֹר
וּמִנֹּחֶת הַזָּהָב וְנֹרְתִיָּה לְבָעַר בַּעֲרֹב בַּעֲרֹב-כִּי-שְׁמִרִים אֲנַחְנוּ אֶת-מִשְׁמֶרֶת יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּם עֲזַבְתֶּם אֹתוֹ. **ב יגיב** וְהִנֵּה עַמָּנוּ בְּרֹאשׁ הָאֱלֹהִים וְכְהֲנָיו וְחֻצְצֹרוֹת
הַתְּרוּעָה לְהַרְיֵעַ עֲלֵיכֶם בָּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-תִּלְחַמּוּ עִם-יְהוָה אֱלֹהֵי-אַבְתִּיכֶם כִּי-לֹא
תִצְלִיחוּ. **ב יגג** וַיִּרְבְּעָם הִסִּב אֶת-הַמַּאֲרָב לְבֹא מֵאַחֲרֵיהֶם וַיְהִיו לִפְנֵי יְהוּדָה
וְהַמַּאֲרָב מֵאַחֲרֵיהֶם. **ב יגיד** וַיִּפְּנוּ יְהוּדָה וְהִנֵּה לָהֶם הַמִּלְחָמָה פָּנִים וְאַחֹר
וַיִּצְעְקוּ לִיהוָה וְהַכְּהֲנִים מִחֻצְצָרִים (מִחֻצְרִים) בַּחֲצֹצְרוֹת. **ב יגטו** וַיִּרְעוּ אִישׁ
יְהוּדָה וַיְהִי בְּהַרְיֵעַ אִישׁ יְהוּדָה וְהָאֱלֹהִים נִגַּף אֶת-יִרְבְּעָם וְכָל-יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי
אָבִיָּה וַיְהוּדָה. **ב יגטז** וַיָּנוּסוּ בָנֵי-יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי יְהוּדָה וַיִּתְּנִם אֱלֹהִים בַּיָּדָם.
ב יגיז וַיָּכּוּ בָהֶם אָבִיָּה וְעַמּוֹ מִכָּה רַבָּה וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים מִיִּשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ-מֵאוֹת אָלָף
אִישׁ בַּחֹר. **ב יגיא** וַיִּכְנְעוּ בָנֵי-יִשְׂרָאֵל בָּעֵת הַהִיא וַיִּתְּאֲמָצוּ בָנֵי יְהוּדָה כִּי נִשְׁעָנוּ
עַל-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם. **ב יגיט** וַיִּרְדֹּף אָבִיָּה אַחֲרֵי יִרְבְּעָם וַיִּלְכֹּד מִמֶּנּוּ עָרִים
אֶת-בֵּית-אֵל וְאֶת-בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת-יִשְׁנָהּ וְאֶת-בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת-עַפְרוֹן (עַפְרָיִן) וּבְנֹתֶיהָ.
ב יגכ וְלֹא-עָצַר כַּח-יִרְבְּעָם עוֹד בִּימֵי אָבִיָּהוּ וַיִּגְפָּהוּ יְהוָה וַיָּמָת.
ב יגכא וַיִּתְחַזַּק אָבִיָּהוּ וַיִּשְׂא-לוֹ נָשִׁים אַרְבַּע עֶשְׂרֵה וַיֻּלְּדוּ עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם בָּנִים
וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה בָנוֹת. **ב יגכב** וַיֵּתֶר דְּבָרֵי אָבִיָּה וּדְרָכָיו וּדְבָרֵיכֶם וּבְרִיכּוֹתֵיכֶם בְּמִדְרָשׁ
הַנָּבִיא עֲדֹו. **ב יגכג** וַיִּשְׁכַּב אָבִיָּה עִם-אַבְתָּיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּעִיר דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ
אַסָּא בְּנוֹ תַחְתָּיו בְּיָמָיו שְׁקֻטָה הָאָרֶץ עֶשְׂרֵה שָׁנִים.
ב ידא וַיַּעַשׂ אַסָּא הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו. **ב ידב** וַיָּסֶר אֶת-מִזְבְּחוֹת
הַזָּכֹר וְהַבְּמוֹת וַיִּשְׁפֹּר אֶת-הַמִּצְבּוֹת וַיַּגִּדֵּעַ אֶת-הָאֲשֵׁרִים. **ב ידג** וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה

לדרוש את-יהוה אלהי אבותיהם ולעשות התורה והמצוה. **ב ידד** ויסר
מכל-ערי יהודה את-הבמות ואת-החמנים ותשקט הממלכה לפניו. **ב ידה**
ויבן ערי מצורה ביהודה: כי-שקטה הארץ ואין-עמו מלחמה בשנים
האלהכי-הניח יהוה לו. **ב ידז** ויאמר ליהודה נבנה את-הערים האלה ונסב
חומה ומגדלים דלתים ובריחים עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו את-יהוה
אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב ויבנו ויצליחו.
ב ידז ויהי לאסא חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבנימן
נשאי מגן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף: כל-אלה גבורי חיל. **ב ידח** ויצא
אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עד-מרשה.
ב ידט ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה בגיא צפתה למרשה. **ב ידי** ויקרא
אסא אל-יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין-עמך לעזר בין רב לאין כח עזרנו יהוה
אלהינו כי-עליך נשענו ובשםך באנו על-ההמון הזה: יהוה אלהינו אתה
אל-יעצר עמך אנוש. **ב ידיא** ויגף יהוה את-הכושים לפני אסא ולפני יהודה
וינסו הכושים. **ב ידיב** וירדפם אסא והעם אשר-עמו עד-לגרר ויפל מכושים
לאין להם מחיה כי-נשברו לפני-יהוה ולפני מחנהו וישאו שכל הרבה מאד.
ב ידיג ויכו את כל-הערים סביבות גררפי-היה פחד-יהוה עליהם ויבאו
את-כל-הערים כי-בזה רבה היתה בהם. **ב ידיז** וגם-אהלי מקנה הכו וישבו
צאן לרב וגמלים וישבו ירושלים. **ב טוא** ויעזריהו בן-עודד היתה עליו רוח
אלהים. **ב טוב** ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל-יהודה ובנימן:
יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם-תדרששו ימצא לכם ואם-תעזבוהו יעזב
אתכם. **ב טוג** וימים רבים לישראל: ללא אלהי אמת וללא כהן מורה וללא
תורה. **ב טוד** וישב בצר-לו על-יהוה אלהי ישראל ויבקשהו וימצא להם.
ב טוה ובעתים ההם אין שלום ליוצא ולבא: כי מהומות רבות על כל-ישרי
הארצות. **ב טוו** וכתתו גוי-בגוי ועיר בעיר: כי-אלהים הממם בכל-צרה.
ב טוז ואתם חזקו ואל-ירפו ידיכם: כי יש שכר לפעלתכם. **ב טוח** וכשמע
אסא הדברים האלה והנבואה עדד הנביא התחזק ויעבר השקוצים מכל-ארץ
יהודה ובנימן ומן-הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש את-מזבח יהוה אשר
לפני אולם יהוה. **ב טוט** ויקבץ את-כל-יהודה ובנימן והגרים עמהם מאפרים
ומנשה ומשמעון: כי-נפלו עליו מישראל לרב בראתם כי-יהוה אלהיו עמו.
ב טוי ויקבצו ירושלים בחדש השלשי לשנת חמש-עשרה למלכות אסא.
ב טויה ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן-השכל הביאו: בקר שבע מאות וצאן

שְׁבַעַת אֱלֹפִים. **ב טוֹיב** וַיָּבֹאוּ בְּבְרִית לְדָרוֹשׁ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם:
 בְּכָל-לִבָּבָם וּבְכָל-נַפְשָׁם. **ב טוֹיג** וְכָל אֲשֶׁר לֹא-יִדְרֹשׁ לִיהוָה אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל
 יוֹמֶת לָמוֹן-קָטָן וְעַד-גָּדוֹל לְמֵאִישׁ וְעַד-אִשָּׁה. **ב טוֹיז** וַיִּשְׁבְּעוּ לִיהוָה בְּקוֹל גָּדוֹל
 וּבְתִרְוָעָה וּבְחִצְצֻרוֹת וּבְשׁוֹפָרוֹת. **ב טוֹטו** וַיִּשְׁמְחוּ כָל-יְהוּדָה עַל-הַשְּׁבוּעָה כִּי
 בְּכָל-לִבָּבָם נִשְׁבְּעוּ וּבְכָל-רְצוֹנָם בִּקְשׁוּהוּ וַיִּמָּצֵא לָהֶם וַיֵּנַח יְהוָה לָהֶם מִסָּבִיב.
ב טוֹטז וְגַם-מַעֲכָה אִם אָסָא הַמֶּלֶךְ הִסִּירָה מִגְּבִירָה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה לְאִשְׁרָה
 מִפְּלָצֶת וַיִּכְרֹת אָסָא אֶת-מִפְּלָצֶתָהּ וַיַּדְק וַיִּשְׂרֹף בְּנַחַל קִדְרוֹן. **ב טוֹיז**
 וְהַבְּמוֹת לֹא-סָרוּ מִיִּשְׂרָאֵל: רַק לִבָּב-אָסָא הָיָה שָׁלֵם כָּל-יָמָיו. **ב טוֹיח** וַיָּבֹא
 אֶת-קִדְשֵׁי אָבִיו וְקִדְשֵׁיבֵית הָאֱלֹהִים: כֶּסֶף וְזָהָב וְכֵלִים. **ב טוֹיט** וּמִלְחָמָה לֹא
 הָיְתָה עַד שְׁנַת-שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ לְמַלְכוּת אָסָא.
ב טזא בְּשָׁנַת שְׁלֹשִׁים וָשֵׁשׁ לְמַלְכוּת אָסָא עָלָה בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל עַל-יְהוּדָה
 וַיָּבֹן אֶת-הָרְמָה לְבִלְתִּי תֵּת יוֹצֵא וָבֹא לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה. **ב טזב** וַיֵּצֵא אָסָא
 כֶּסֶף וְזָהָב מֵאֲצֻרוֹת בֵּית יְהוָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל-בֶּן-הַדָּד מֶלֶךְ אֲרָם הַיּוֹשֵׁב
 בְּדֶרֶמְשֶׁק לֵאמֹר. **ב טזג** בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵין אָבִי וּבֵין אָבִיךָ: הִנֵּה שָׁלַחְתִּי לָךְ
 כֶּסֶף וְזָהָב לְךָ הֵפֵר בְּרִיתְךָ אֶת-בַּעֲשָׂא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלֶה מֵעָלָי. **ב טזד** וַיִּשְׁמַע
 בֶּן-הַדָּד אֶל-הַמֶּלֶךְ אָסָא וַיִּשְׁלַח אֶת-שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר-לוֹ אֶל-עָרֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּכּוּ
 אֶת-עֵינֹן וְאֶת-דָּן וְאֶת אָבֵל מַיִם וְאֶת כָּל-מִסְכְּנוֹת עָרֵי נִפְתָּלִי. **ב טזה** וַיְהִי
 כַּשְּׁמַע בַּעֲשָׂא וַיַּחֲדֹל מִבְּנוֹת אֶת-הָרְמָה וַיִּשְׁבֹּת אֶת-מִלְאכָתּוֹ. **ב טזו** וְאָסָא
 הַמֶּלֶךְ לָקַח אֶת-כָּל-יְהוּדָה וַיִּשְׁאֲלוּ אֶת-אֲבִי הָרְמָה וְאֶת-עַצְיָה אֲשֶׁר בָּנָה בַּעֲשָׂא
 וַיָּבֹן בָּהֶם אֶת-גִּבְעֵה וְאֶת-הַמִּצְפָּה. **ב טזז** וּבָעֵת הַהִיא בָּא חֲנָנִי הָרֹאֶה אֶל-אָסָא
 מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּהִשָּׁעֲנֶךָ עַל-מֶלֶךְ אֲרָם וְלֹא נִשְׁעַנְתָּ עַל-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 עַל-כֵּן נִמְלַט חֵיַל מֶלֶךְ-אֲרָם מִיָּדְךָ. **ב טזח** הֲלֹא הַכּוֹשִׁים וְהַלּוּבִים הָיוּ לְחֵיַל
 לָרֶב לָרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים לְהִרְבֶּה מְאֹד וּבְהִשָּׁעֲנֶךָ עַל-יְהוָה נִתְּנָם בְּיָדְךָ. **ב טזט** כִּי
 יְהוָה עֵינָיו מִשְׁטָטוֹת בְּכָל-הָאָרֶץ לְהִתְחַזֵּק עִם-לִבָּבָם שָׁלֵם אֱלֹיוֹנִסְכֶּלֶת
 עַל-זֹאת: כִּי מַעֲתָה יֵשׁ עִמָּךְ מִלְחָמוֹת. **ב טזי** וַיִּכְעַס אָסָא אֶל-הָרֹאֶה וַיִּתְּנָהוּ
 בֵּית הַמֶּהֱפֹכֶת כִּי-בִזְעָף עָמוֹ עַל-זֹאת וַיִּרְצֹץ אָסָא מִן-הָעָם בָּעֵת הַהִיא. **ב טזיא**
 וְהִנֵּה דַבְּרֵי אָסָא הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים הֵנָּם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר הַמַּלְכִּים
 לִיהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. **ב טזיב** וַיַּחֲלֵא אָסָא בְּשָׁנַת שְׁלוֹשִׁים וַתִּשַׁע לְמַלְכוּתוֹ בְּרָגְלָיו
 עַד-לְמַעְלָה חָלְיוֹ וְגַם-בְּחָלְיוֹ לֹא-דָרַשׁ אֶת-יְהוָה כִּי בְּרָפָאִים. **ב טזיג** וַיִּשְׁכַּב
 אָסָא עִם-אֲבוֹתָיו וַיָּמָת בְּשָׁנַת אַרְבָּעִים וְאַחַת לְמָלְכוֹ. **ב טזיד** וַיִּקְבְּרֵהוּ

בְּקִבְרֹתָיו אֲשֶׁר כָּרָה-לוֹ בְּעִיר דָּוִיד וַיִּשְׁכְּבוּהוּ בַּמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר מָלֵא בְּשָׁמִים וַזְּנִים מִרְקָחִים בְּמִרְקַחַת מַעֲשֵׂה וַיִּשְׁרְפוּ-לוֹ שָׂרָפָה גְדוּלָּה עַד-לְמָאֵד.

ב יזא וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ תַחְתָּיו וַיִּתְחַזֵּק עַל-יִשְׂרָאֵל. **ב יזב** וַיָּתֵן-חֵילִבְכָּל-עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיָּתֵן נְצִיבִים בְּאַרְץ יְהוּדָה וּבְעָרֵי אֶפְרַיִם אֲשֶׁר לְכַד אֶסָּא אָבִיו. **ב יזג** וַיְהִי יְהוָה עִם-יְהוֹשָׁפָט: כִּי הָלַךְ בְּדַרְכֵי דָוִיד אָבִיו הָרָאשִׁימִים וְלֹא דָרַשׁ לְבָעָלִים. **ב יזד** כִּי לֹאֱלֹהֵי אָבִיו דָּרַשׁ וּבִמְצוֹתָיו הָלַךְ וְלֹא כַּמַּעֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל. **ב יזה** וַיָּכֵן יְהוָה אֶת-הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ וַיָּתֵנוּ כָּל-יְהוּדָה מִנְּחָה לַיהוֹשָׁפָט וַיְהִי-לוֹ עֹשֶׁר-וְכָבוֹד לָרֹב. **ב יזו** וַיִּגְבֶּה לְבֹו בְּדַרְכֵי יְהוָה וְעוֹד הִסִּיר אֶת-הַבְּמוֹת וְאֶת-הָאֲשֵׁרִים מִיְּהוּדָה.

ב יזז וּבִשְׁנַת שְׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ שָׁלַח לְשָׂרָיו לְבֹן-חֵיל וּלְעַבְדָּהּ וּלְזַכְרִיָּה וּלְנִתְנָאֵל וּלְמִיכָיָהוּ לְלַמֵּד בְּעָרֵי יְהוּדָה. **ב יזח** וְעַמְהֵם הַלְוִיִּם שָׁמַעְיָהוּ וַנְתַּנְיָהוּ וַיְבַדְיָהוּ וַעֲשָׂהאֵל וּשְׁמִירִמּוֹת (וַיִּשְׁמְרִמּוֹת) וַיְהוֹנָתָן וַאֲדֹנִיָּהוּ וְטוֹבִיָּהוּ וְטוֹב אֲדוֹנִיָּההַלְוִיִּם וְעַמְהֵם אֱלִישָׁמַע וַיְהוֹרָם הַכֹּהֲנִים. **ב יזט** וַיְלַמְדוּ בִּיהוּדָה וְעַמְהֵם סֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה וַיִּסָּבּוּ בְּכָל-עָרֵי יְהוּדָה וַיְלַמְדוּ בָּעָם. **ב יזי** וַיְהִי פֶחַד יְהוָה עַל כָּל-מַמְלָכוֹת הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר סָבִיבוֹת יְהוּדָה וְלֹא נִלְחָמוּ עִם-יְהוֹשָׁפָט. **ב יזיא** וּמִן-פְּלִשְׁתִּים מְבִיאִים לַיהוֹשָׁפָט מִנְּחָהוֹכָסָף מִשָּׂא גָם הָעֲרַבִּיאִים מְבִיאִים לוֹ צֹאן אֵילִים שִׁבְעַת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת וַתִּישִׁים שִׁבְעַת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת.

ב יזיב וַיְהִי יְהוֹשָׁפָט הָלַךְ וְגָדַל עַד-לְמַעְלָה וַיָּבֶן בִּיהוּדָה בִּירְנוֹת וְעָרֵי מִסְכְּנוֹת. **ב יזיג** וּמִלְאָכָה רַבָּה הָיָה לוֹ בְּעָרֵי יְהוּדָה וְאֲנָשֵׁי מִלְחָמָה גְּבוּרֵי חֵיל בִּירוּשָׁלַם. **ב יזיד** וְאֵלָה פִּקְדֹתֶם לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם: לַיהוּדָה שָׂרֵי אֲלָפִים עֲדָנָה הָשָׂר וְעַמּוֹ גְּבוּרֵי חֵיל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אָלֶף. **ב יזטו** וְעַל-יָדוֹ יְהוֹחָנָן הָשָׂר וְעַמּוֹ מֵאֲתָנִים וּשְׁמוּנִים אָלֶף. **ב יזטז** וְעַל-יָדוֹ עֲמָסִיָּה בֶן-זַכְרִי הַמִּתְנַדֵּב לַיהוָה וְעַמּוֹ מֵאֲתָנִים אָלֶף גְּבוּרֵי חֵיל. **ב יזיז** וּמִן-בְּנֵימִגְבוּר חֵיל אֱלִיָּדָע וְעַמּוֹ נִשְׁקִי-קֶשֶׁת וּמִגֶּן מֵאֲתָנִים אָלֶף. **ב יזיח** וְעַל-יָדוֹ יְהוֹזָבָד וְעַמּוֹ מֵאָה-וּשְׁמוּנִים אָלֶף חֲלוּצֵי צָבָא. **ב יזיט** אֵלָה הַמְּשֻׁרְתִּים אֶת-הַמֶּלֶךְ: מִלְּבָד אֲשֶׁר-נָתַן הַמֶּלֶךְ בְּעָרֵי הַמְּבָצָרִבְכָּל-יְהוּדָה.

ב יחא וַיְהִי לַיהוֹשָׁפָט עֹשֶׁר וְכָבוֹד לָרֹב וַיִּתְחַתֵּן לְאַחָאָב. **ב יחב** וַיֵּרֶד לִקְצֵה שָׁנִים אֶל-אַחָאָב לְשִׁמְרוֹן וַיִּזְבַּח-לוֹ אַחָאָב צֹאן וּבָקָר לָרֹב וְלָעָם אֲשֶׁר עַמּוֹ וַיִּסִּיתָהוּ לַעֲלוֹת אֶל-רָמֹת גִּלְעָד. **ב יחג** וַיֹּאמֶר אַחָאָב מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ-יְהוּדָה הֲתִלְךָ עִמִּי רָמֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר לוֹ כְּמוֹנִי כְּמוֹךָ וְכַעֲמֹךָ עַמּוֹעַמֹךָ בְּמִלְחָמָה. **ב יחד** וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: דָּרַשׁ-נָא כִּיּוֹם אֶת-דָּבָר

יהוה. **ב יחזקאל** ויקבץ מלך-ישראל את-הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אליהם
 הנלך אל-רמת גלעד למלחמה אם-אחדל ויאמרו עליה ויתן האלהים ביד
 המלך. **ב יחו** ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו. **ב יחז**
 ויאמר מלך-ישראל אל-יהושפט עוד איש-אחד לדרוש את-יהוה מאתו ואני
 שנאתיהו כי-איננו מתנבא עלי לטובה כי כל-ימיו לרעה הוא מיכיהו בן-ימלא
 ויאמר יהושפט אל-יאמר המלך כן. **ב יחז** ויקרא מלך ישראל אל-סוריס
 אחד ויאמר מהר מיכהו (מיכיהו) בן-ימלא. **ב יחט** ומלך ישראל ויהושפט
 מלך-יהודה יושבים איש על-כסאו מלבשים בגדים וישיבים בגרונפתח שער
 שמרון וכל-הנביאים מתנבאים לפניהם. **ב יחי** ויעש לו צדקיהו בן-כנענה
 קרני ברזל ויאמר כה-אמר יהוה באלה תנגח את-אֶרֶם עד-פלותם. **ב יחיא**
 וכל-הנבאים נבאים כן לאמר: עליה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך.
ב יחיא והמלאך אשר-הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי
 הנבאים פה-אחד טוב אל-המלך ויהי-נא דברך כאחד מהם ודברת טוב.
ב יחגי ויאמר מיכיהו: חי-יהוה כי את-אשר-יאמר אלהי אתו אדבר. **ב יחיד**
 ויבא אל-המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל-רמת גלעד למלחמה
 אם-אחדל ויאמר עליו והצליחו וינתנו בידיכם. **ב יחטו** ויאמר אליו המלך
 עד-כמה פעמים אני משביעך: אשר לא-תדבר אלי רק-אמת בשם יהוה.
ב יחטז ויאמר ראיתי את-כל-ישראל נפוצים על-ההרים כצאן אשר אין-להן
 רעה ויאמר יהוה לא-אֲדָנִים לאלה ישובו איש-לביתו בשלום. **ב יחיו** ויאמר
 מלך-ישראל אל-יהושפט: הלא אמרתי אליך לא-יתנבא עלי טוב כי
 אם-לרע. **ב יחיה** ויאמר לכן שמעו דבר-יהוה: ראיתי את-יהוה יושב
 על-כסאו וכל-צבא השמים עומדים על-ימינו ושמאלו. **ב יחיס** ויאמר יהוה מי
 יפתה את-אחאב מלך-ישראל ויעל ויפל ברמות גלעד ויאמר זה אמר ככה וזה
 אמר ככה. **ב יחכ** ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו: ויאמר יהוה
 אליו במה. **ב יחכא** ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל-נביאי ויאמר
 תפתה וגם-תוכלצא ועשה-כן. **ב יחכב** ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי
 נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה. **ב יחכג** ויגש צדקיהו בן-כנענה ויך
 את-מיכיהו על-הלחי ויאמר אי זה הדרך עבר רוח-יהוה מאתילך דבר אתך.
ב יחכד ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום שהוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא.
ב יחכה ויאמר מלך ישראל קחו את-מיכיהו והשיבהו אל-אֶמּוֹן
 שר-העירואל-יואש בן-המלך. **ב יחכו** ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית

הַכֹּלֵא וְהָאֲכָלְהוּ לַחֵם לַחֵץ וַיִּמֵּץ לַחֵץ עַד שׁוּבִי בְּשָׁלוֹם. **ב יחכז** וַיֹּאמֶר מִי־כִהְיוּאִם-שׁוּב תָּשׁוּב בְּשָׁלוֹם לֹא-דָבָר יִהְיֶה בִּי וַיֹּאמֶר שָׁמְעוּ עַמִּים כָּלָם.

ב יחכח וַיַּעַל מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיְהוֹשִׁפֹּט מֶלֶךְ-יְהוּדָה אֶל-רָמַת גִּלְעָד. **ב יחכט** וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוֹשִׁפֹּט הַתַּחֲפֹשׁ וּבֹא בַּמִּלְחָמָה וְאַתָּה לִבֶּשׁ בְּגָדֶיךָ וַיִּתַּחֲפֹשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ בַּמִּלְחָמָה. **ב יחל** וּמֶלֶךְ אָרָם צִוָּה אֶת-שָׂרֵי הָרֶכֶב אֲשֶׁר-לוֹ לֵאמֹר לֹא תִלָּחֲמוּ אֶת-הַקָּטָן אֶת-הַגָּדוֹל: כִּי אִם-אֶת-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לִבְדּוֹ. **ב יחלא** וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב אֶת-יְהוֹשִׁפֹּט וְהֵמָּה אָמְרוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וַיִּסְבּוּ עָלָיו לְהִלָּחֵם וַיִּזְעַק יְהוֹשִׁפֹּט וַיִּהְיֶה עֲזָרוֹ וַיִּסִּיתֶם אֱלֹהִים מִמֶּנּוּ.

ב יחלב וַיְהִי כִּרְאוֹת שָׂרֵי הָרֶכֶב כִּי לֹא-הָיָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיָּשׁוּבוּ מֵאַחֲרָיו.

ב יחלג וְאִישׁ מִשָּׁן בִּקְשָׁת לְתַמּוֹ וַיֵּן אֶת-מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין הַשְּׂרָן וַיֹּאמֶר לָרֶכֶב הַפֶּךָ יָדִיךְ (יָדָךְ) וְהוֹצֵאתָנִי מִן-הַמַּחֲנֶה כִּי הִחֲלִיתִי. **ב יחלד** וַתַּעַל הַמִּלְחָמָה בַּיּוֹם הַהוּא וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הָיָה מַעֲמִיד בַּמֶּרְכָּבָה נֹכַח אָרָם עַד-הָעֶרֶב וַיָּמָת לָעֵת בּוֹא הַשָּׁמֶשׁ. **ב יטא** וַיָּשֶׁב יְהוֹשִׁפֹּט מֶלֶךְ-יְהוּדָה אֶל-בֵּיתוֹ בְּשָׁלוֹם לִירוּשָׁלַם. **ב יטב** וַיֵּצֵא אֶל-פָּנָיו יְהוּא בֶן-חַנְנִי הַחֹזֶה וַיֹּאמֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ יְהוֹשִׁפֹּט הֲלָרָשָׁע לַעְזֹר וּלְשֹׁנָאִי יִהְיֶה תֹאחֵב: וּבִזְאת עָלֶיךָ קֶצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה.

ב יטג אָבֵל דְּבָרִים טוֹבִים נִמְצְאוּ עִמָּךְ: כִּי-בַעֲרַת הָאֲשֵׁרוֹת מִן-הָאָרֶץ וַהֲכִינוֹתָ לִבְבֶּךָ לְדָרֵשׁ הָאֱלֹהִים. **ב יטד** וַיָּשֶׁב יְהוֹשִׁפֹּט בִירוּשָׁלַם וַיָּשֶׁב וַיֵּצֵא בָעָם מִבְּאֵר שֶׁבַע עַד-הָר אֶפְרַיִם וַיִּשְׁיבֵם אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם. **ב יטה** וַיַּעֲמֵד שִׁפְטִים בָּאָרֶץ בְּכָל-עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת לָעִיר וָעִיר. **ב יטו** וַיֹּאמֶר אֶל-הַשִּׁפְטִים רְאוּ מָה-אַתֶּם עֹשִׂים כִּי לֹא לְאָדָם תִּשְׁפֹּטוּ כִּי לַיהוָה וְעַמְּכֶם בְּדָבָר מִשְׁפָּט. **ב יטז** וַעֲתָה יְהִי פֶחַד-יְהוָה עֲלֵיכֶם: שִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ כִי-אֵין עִם-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֹלָה וּמִשָּׂא פָנִים וּמִקַּח-שֹׁחַד. **ב יטח** וְגַם בִירוּשָׁלַם הָעִמִּיד יְהוֹשִׁפֹּט מִן-הַלְוִיִּם וְהַכֹּהֲנִים וּמִרְאֲשֵׁי הָאֲבוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּט יְהוָה וְלָרִיב וַיָּשֻׁבוּ יְרוּשָׁלַם. **ב יטט** וַיֵּצֵאוּ עֲלֵיהֶם לֵאמֹר: כֹּה תַעֲשׂוּן בִּירְאֵת יְהוָה בְּאִמּוֹנָה וּבִלְבָב שָׁלֵם. **ב יטי** וְכָל-רִיב אֲשֶׁר-יָבֹא עֲלֵיכֶם מֵאֲחֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵיהֶם בֵּין-דָּם לָדָם בֵּין-תוֹרָה לְמִצְוָה לַחֲקִים וּלְמִשְׁפָּטִים וְהִזְהַרְתֶּם אֹתָם וְלֹא יֵאָשְׁמוּ לַיהוָה וְהָיָה קֶצֶף עֲלֵיכֶם וְעַל-אֲחֵיכֶם: כֹּה תַעֲשׂוּן וְלֹא תֵאָשְׁמוּ. **ב יטיא** וְהָיָה אֲמִרְיָהוּ כֹהֵן הָרֹאשׁ עֲלֵיכֶם לְכָל דָּבָר-יְהוָה וַיִּבְדֹּהוּ בֶן-יִשְׁמַעֵאל הַנָּגִיד לְבֵית-יְהוּדָה לְכָל דָּבָר-הַמֶּלֶךְ וּשְׁטָרִים הַלְוִיִּם לַפְּנִיכָם: חִזְקוּ וַעֲשׂוּ וַיְהִי יְהוָה עִם-הַטוֹב.

ב כא וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן בָּאוּ בְנֵי-מוֹאָב וּבְנֵי עַמּוֹן וְעַמְּהֶם מִהָעַמּוֹנִים עַל-יְהוֹשִׁפֹּט לְמִלְחָמָה. **ב כב** וַיָּבֹאוּ וַיִּגִּידוּ לַיהוֹשִׁפֹּט לֵאמֹר בָּא עָלֶיךָ הָמוֹן רַב

מַעֲבֵר לַיָּם מֵאֲרָם וְהֵנָּם בַּחֲצֹצוֹן תִּמָּרר הִיא עֵין גִּדִּי. **ב כג** וַיֵּרָא וַיִּתֵּן יְהוֹשָׁפָט
אֶת-פָּנָיו לְדָרוֹשׁ לַיהוָה וַיִּקְרָא-צוֹם עַל-כָּל-יְהוּדָה. **ב כד** וַיִּקְבְּצוּ יְהוּדָה לְבִקֵּשׁ
מִיְהוָה גַּם מִכָּל-עָרֵי יְהוּדָה בָּאוּ לְבִקֵּשׁ אֶת-יְהוָה. **ב כה** וַיַּעֲמֵד יְהוֹשָׁפָט בְּקַהֲלֵי
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּבֵית יְהוָה: לִפְנֵי הַחֲצֹר הַחֲדָשָׁה. **ב כו** וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵינוּ הֲלֹא אִתָּהּ-הוּא אֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל מַמְלָכוֹת הַגּוֹיִם
וּבְיָדְךָ כָּח וְגִבּוֹרָה וְאִין עִמָּךְ לְהַתִּיצֵב. **ב כז** הֲלֹא אִתָּה אֱלֹהֵינוּ הוֹרֶשֶׁת
אֶת-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת מִלִּפְנֵי עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וְתִתְּנָה לְזָרַע אֲבֹרָהֶם אֶהְבֵּד לְעוֹלָם.
ב כח וַיֵּשְׁבוּ-בָהּ וַיִּבְנוּ לָהּ בָּהּ מִקְדָּשׁ לְשִׁמְךָ לֵאמֹר. **ב כט** אִם-תָּבוֹא עָלֵינוּ רָעָה
חָרֵב שְׁפוֹט וְדָבָר וְרָעַב נַעֲמָדָה לִפְנֵי הַבַּיִת הַזֶּה וּלְפָנֶיךָ כִּי שִׁמְךָ בְּבֵית הַזֶּה
וְנִזְעַק אֵלֶיךָ מִצָּרֵינוּ וְתִשְׁמַע וְתוֹשִׁיעַ. **ב ל** וְעַתָּה הִנֵּה בְנֵי-עַמּוֹן וּמוֹאָב
וְהָר-שָׁעִיר אֲשֶׁר לֹא-נָתַתָּה לְיִשְׂרָאֵל לָבוֹא בָהֶם בְּבֹאֵם מֵאֲרֶץ מִצְרָיִם: כִּי סָרוּ
מֵעֲלִיהֶם וְלֹא הִשְׁמִידוּם. **ב לא** וְהִנֵּה-הֵם גְּמָלִים עָלֵינוּ: לָבוֹא לְגָרְשָׁנוּ מִיִּרְשָׁתְךָ
אֲשֶׁר הוֹרֶשְׁתָּנוּ. **ב לב** אֱלֹהֵינוּ הֲלֹא תִשְׁפֹּט-בָּם כִּי אִין בָּנוּ כָּח לִפְנֵי הַהֶמּוֹן
הָרֵב הַזֶּה הִבָּא עָלֵינוּ וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדַּע מֵה-נַעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ. **ב לג**
וְכָל-יְהוּדָה עֹמְדִים לִפְנֵי יְהוָה גַּם-טָפָם נָשִׁיָּהֶם וּבְנֵיהֶם. **ב לד** וַיַּחֲזִיאל
בֶּן-זִכְרְיָהוּ בֶן-בְּנִיָּה בֶן-יַעֲזִיאל בֶּן-מִתְנָה הַלְוִימִן-בְּנֵי אָסָף: הִיתָה עָלָיו רוּחַ
יְהוָה בְּתוֹךְ הַקְּהֵל. **ב לו** וַיֹּאמֶר הַקָּשִׁיבוּ כָל-יְהוּדָה וַיֹּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְהַמָּלָךְ
יְהוֹשָׁפָט: כֹּה-אָמַר יְהוָה לָכֶם אַתֶּם אֵל-תִּירָאוּ וְאֵל-תַּחַתּוֹ מִפְּנֵי הַהֶמּוֹן הָרֵב
הַזֶּה כִּי לֹא לָכֶם הַמִּלְחָמָה כִּי לֵאלֹהִים. **ב לז** מָחָר רָדוּ עָלֵיהֶם הַנָּס עֲלִים
בְּמַעֲלָה הַצִּיץ וּמִצָּאתָם אַתֶּם בְּסוֹף הַנֶּחַל פְּנֵי מִדְבָּר יְרוּאֵל. **ב לח** לֹא לָכֶם
לְהִלָּחֵם בְּזֹאת: הַתִּיצֵבוּ עִמָּדוֹ וּרְאוּ אֶת-יִשׁוּעַת יְהוָה עִמָּכֶם יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם
אֵל-תִּירָאוּ וְאֵל-תַּחַתּוֹ מָחָר צֹאוּ לִפְנֵיהֶם וַיְהִי עִמָּכֶם. **ב לט** וַיִּקְדּוּ יְהוֹשָׁפָט
אֶפְסִים אֲרָצָה וְכָל-יְהוּדָה וַיֹּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם נָפְלוּ לִפְנֵי יְהוָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַיהוָה.
ב לו וַיִּקְמוּ הַלְוִיִּם מִן-בְּנֵי הַקְּהָתִים וּמִן-בְּנֵי הַקַּרְחִים לְהִלָּל לַיהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל בְּקוֹל גָּדוֹל לְמַעַלָּה. **ב לז** וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֹּקֶר וַיֵּצְאוּ לְמִדְבָּר תִּקְוָע וּבִצְאָתָם
עָמַד יְהוֹשָׁפָט וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּנִי יְהוּדָה וַיֹּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם הֶאֱמִינוּ בַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְתִאֲמַנּוּ הֶאֱמִינוּ בַּנְּבִיאָיו וְהַצְלִיחוּ. **ב לח** וַיִּוָּעֶץ אֶל-הָעָם וַיַּעֲמֵד מִשְׁרָרִים
לַיהוָה וּמִהַלָּלִים לְהַדְרֹת-קִדְשִׁבְּצָאת לִפְנֵי הַחֲלוּץ וְאֹמְרִים הוֹדוּ לַיהוָה כִּי
לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ. **ב לט** וּבִיעַת הַחֲלוּץ בָּרָנָה וְתַהֲלָה נָתַן יְהוָה מֵאֲרָבִים עַל-בְּנֵי
עַמּוֹן מוֹאָב וְהָר-שָׁעִיר הַבָּאִים לַיהוּדָה וַיִּנְגְּפוּ. **ב מ** וַיַּעֲמֵדוּ בְנֵי עַמּוֹן וּמוֹאָב
עַל-יֹשְׁבֵי הָר-שָׁעִיר לְהַחֲרִים וּלְהַשְׁמִיד וַיַּכְּלוּתָם בְּיוֹשְׁבֵי שָׁעִיר עֲזָרוּ

אִישׁ-בְּרָעָהוּ לְמִשְׁחִית. **ב ככז** וַיְהוּדָה בָּא עַל-הַמִּצֵּפָה לַמִּדְבָּר וַיִּפְנוּ אֶל-הַהַמּוֹן וְהָנֶם פְּגָרִים נִפְלִים אֲרָצָה וְאִין פְּלִיטָה. **ב ככה** וַיָּבֹא יְהוֹשֻפֵט וַעֲמֹ לָבֹז אֶת-שָׁלָלָם וַיִּמָּצְאוּ בָהֶם לָרֹב וּרְכוּשׁ וּפְגָרִים וְכָלִי חַמְדוֹת וַיִּנָּצְלוּ לָהֶם לְאִין מִשָּׂא וַיְהִיו יָמִים שְׁלוֹשָׁה בָּזָזִים אֶת-הַשָּׁלָלָכִי רַב-הוּא. **ב ככו** וּבַיּוֹם הָרִבְעִי נִקְהָלוּ לַעֲמֹק בְּרָכָהכִי-שָׁם בִּרְכוּ אֶת-יְהוָה עַל-כֵּן קָרְאוּ אֶת-שָׁם הַמָּקוֹם הַהוּא עֲמֹק בְּרָכָהעַד-הַיּוֹם. **ב ככז** וַיָּשֻׁבוּ כָל-אִישׁ יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם וַיְהוֹשֻפֵט בְּרֹאשׁם לָשׁוּב אֶל-יְרוּשָׁלַם בְּשִׁמְחָה: כִּי-שִׁמְחָם יְהוָה מֵאוֹיְבֵיהֶם. **ב ככח** וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַם בְּנִבְלִים וּבְכַנְרוֹת וּבַחֲצָצְרוֹתאֶל-בֵּית יְהוָה. **ב ככט** וַיְהִי פֶחַד אֱלֹהִים עַל כָּל-מַמְלָכוֹת הָאָרְצוֹת: בְּשִׁמְעָםכִּי נִלְחַם יְהוָה עִם אוֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל. **ב כל** וַתִּשְׁקֹט מַלְכוּת יְהוֹשֻפֵט וַיָּנַח לוֹ אֱלֹהָיו מִסָּבִיב.

ב כלא וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשֻפֵט עַל-יְהוּדָהבֶן-שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה בְּמָלְכוֹ וַעֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשָׁם אָמַן עֲזוּבָה בַת-שִׁלְחִי. **ב כלב** וַיִּלְךְ בְּדֶרֶךְ אָבִיו אֶסְאוּלָא-סָר מִמֶּנָּה: לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה. **ב כלג** אֶךְ הַבְּמוֹת לֹא-סָרוּ וְעוֹד הָעָם לֹא-הִכִּינוּ לִבָּבָם לְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם. **ב כלד** וַיֹּתֵר דְּבָרֵי יְהוֹשֻפֵט הָרֹאשִׁנִים וְהָאַחֲרֹנִיםהֵנָּם כְּתוּבִים בְּדִבְרֵי יְהוּא בֶן-חֲנָנִי אֲשֶׁר הֵעֲלָה עַל-סִפְּר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. **ב כלה** וְאַחֲרֵי כֵן אֶתְחַבֵּר יְהוֹשֻפֵט מֶלֶךְ-יְהוּדָה עִם אַחֲזִיָה מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל הוּא הִרְשִׁיעַ לַעֲשׂוֹת. **ב כלו** וַיַּחֲבֹרְהוּ עָמֻו לַעֲשׂוֹת אֲנִיוֹת לָלֶכֶת תַּרְשִׁישׁ וַיַּעֲשׂוּ אֲנִיוֹת בַּעֲצִיוֹן גָּבֵר. **ב כלז** וַיִּתְּנָבֹא אֱלִיעֶזֶר בֶּן-דִּדְדוֹהוּ מִמַּרְשָׁה עַל-יְהוֹשֻפֵט לֵאמֹר: כֹּהֲתַחֲבֹרְךָ עִם-אַחֲזִיָהוּ פֶרֶץ יְהוָה אֶת-מַעֲשִׂיךָ וַיִּשָּׁבְרוּ אֲנִיוֹת וְלֹא עָצְרוּ לָלֶכֶת אֶל-תַּרְשִׁישׁ. **ב כאא** וַיִּשָּׁכַב יְהוֹשֻפֵט עִם-אַבְתָּיו וַיִּקְבֹּר עִם-אַבְתָּיו בַּעִיר דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ יְהוֹרָם בְּנוֹ תַחֲתָיו. **ב כאב** וְלוֹ-אֲחִים בָּנֵי יְהוֹשֻפֵט עֲזַרְיָה וַיְחִיאל וְזַכְרְיָהוּ וְעֲזַרְיָהוּ וּמִיכָאֵל וּשְׁפָטִיָהוּ: כָּל-אֶלֶּה בָנֵי יְהוֹשֻפֵט מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל. **ב כאג** וַיִּתֵּן לָהֶם אָבוֹיהֶם מִתְּנוֹת רַבּוֹת לְכֶסֶף וּלְזָהָב וּלְמַגְדָּנוֹת עִם-עָרֵי מִצְרוֹת בִּיהוּדָה וְאֶת-הַמַּמְלָכָה נָתַן לִיהוֹרָם כִּי-הוּא הַבְּכוֹר. **ב כאד** וַיָּקָם יְהוֹרָם עַל-מַמְלַכַת אָבִיו וַיִּתְחַזֵּק וַיַּהַרֵג אֶת-כָּל-אָחָיו בַּחֶרֶב וְגַם מִשְׁרֵי יִשְׂרָאֵל. **ב כאה** בֶּן-שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה יְהוֹרָם בְּמָלְכוֹ וּשְׁמוּנָה שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם. **ב כאו** וַיִּלְךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֵּית אַחְאָבכִּי בַת-אַחְאָב הָיְתָה לוֹ אִשָּׁה וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה. **ב כאז** וְלֹא-אָבָה יְהוָה לַהֲשִׁיחַ אֶת-בֵּית דָּוִידלְמַעַן הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת לְדָוִיד וְכַאֲשֶׁר אָמַר לְתַת לוֹ נִיר וּלְבָנוֹיכֶם הַיָּמִים. **ב כאח** בְּיָמָיו פָּשַׁע אָדוֹם מִתַּחַת יַד-יְהוּדָה וַיִּמְלִיכוּ עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ. **ב כאט** וַיַּעֲבֹר יְהוֹרָם עִם-שָׂרָיו וְכָל-הָרֶכֶב עָמֻו וַיְהִי קָם לִילָה וַיָּךְ

את-אֲדוֹם הַסּוֹבֵב אֵלָיו וְאֵת שָׂרֵי הָרֶכֶב. **ב כאי** וַיִּפְשַׁע אֲדוֹם מִתַּחַת יָד-יְהוּדָה
עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֲזַי תִּפְשַׁע לִבָּנָה בָּעֵת הַהִיא מִתַּחַת יָדוֹ: כִּי עָזַב אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתָיו. **ב כאי** גַּם-הוּא עָשָׂה-בְּמֹת בְּהָרֵי יְהוּדָה וַיֵּצֵן אֶת-יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וַיִּדַּח
אֶת-יְהוּדָה.

ב כאיב וַיָּבֹא אֵלָיו מִכְתָּב מֵאֲלֵיהֶו הַנְּבִיא לֵאמֹר: כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִיד
אֲבִידָתְחַת אֲשֶׁר לֹא-הִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵי יְהוֹשֻׁפָט אֲבִידָ וּבְדַרְכֵי אֶסָא מֶלֶךְ-יְהוּדָה.
ב כאיג וַתֵּלֶךְ וַתֵּלֶךְ בְּדֶרֶךְ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּזְנֶה אֶת-יְהוּדָה וְאֶת-יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם כִּהְזֹנוֹת
בֵּית אַחְזָב וְגַם אֶת-אַחִידָ בֵּית-אֲבִידָ הַטּוֹבִים מִמֶּדָּה הָרְגָתָ. **ב כאיד** הִנֵּה יְהוָה
נֹגֵף מַגֵּפָה גְדוֹלָה בְּעַמֶּךָ וּבְבָנֶיךָ וּבְנָשֶׁיךָ וּבְכָל-רְכוּשֶׁךָ. **ב כאטו** וְאַתָּה בְּחָלִיִּים
רַבִּים בְּמַחֲלָה מַעִידָ עַד-יֵצְאוּ מַעִידָ מִן-הַחֲלִי יָמִים עַל-יָמִים. **ב כאטז** וַיַּעַר
יְהוָה עַל-יְהוֹרָם אֶת רוּחַ הַפְּלִשְׁתִּים וְהָעֲרָבִים אֲשֶׁר עַל-יָד כּוֹשִׁים. **ב כאיז**
וַיַּעֲלוּ בִיהוּדָה וַיִּבְקְעוּהָ וַיִּשְׁבּוּ אֶת כָּל-הָרְכוּשׁ הַנִּמְצָא לְבֵית-הַמֶּלֶךְ וְגַם-בָּנָיו
וְנָשָׁיו וְלֹא נִשְׁאַר-לוֹ בֶּן כִּי אִם-יְהוֹאָחָז קָטָן בָּנָיו. **ב כאיח** וְאַחֲרֵי כָל-זֹאת נִגְפוּ
יְהוָה בְּמַעֲיו לְחָלִי לֵאמֹר מֶרְפָּא. **ב כאיט** וַיְהִי לְיָמִים מֵיָמִים וַיָּכַעַת צֶאֱת הַקֶּץ
לְיָמִים שְׁנַיִם יָצְאוּ מַעֲיו עִם-חָלָיו וַיָּמָת בְּתַחֲלָאִים רָעִים וְלֹא-עָשׂוּ לוֹ עֲמוֹ
שָׂרָפָה כְּשֶׁרָפַת אֲבֹתָיו. **ב כאכ** בֶּן-שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם הָיָה בְּמָלְכוֹ וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים
מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וַיֵּלֶךְ בְּלֹא חֲמֻדָּה וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּעִיר דָּוִיד וְלֹא בַקְבְּרוֹת הַמְּלָכִים.
ב כאב וַיִּמְלִיכוּ יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אֶת-אַחֲזִיהוּ בֶּנוֹ הַקָּטָן תַּחֲתִיוֹכִי כָל-הָרֵאשִׁנִּים
הָרַג הַגְּדוֹד הַבָּא בָּעֲרָבִים לְמַחֲנֶה וַיִּמְלֹךְ אַחֲזִיהוּ בֶּן-יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה.
ב כאבב בֶּן-אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אַחֲזִיהוּ בְּמָלְכוֹ וּשְׁנָה אַחַת מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם
אִמּוֹ עֵתְלִיהוּ בַת-עֲמָרִי. **ב כאבג** גַּם-הוּא הֵלֶךְ בְּדַרְכֵי בֵּית אַחְזָב: כִּי אִמּוֹ הָיְתָה
יוֹעֲצָתוֹ לְהִרְשִׁיעַ. **ב כאבד** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּבֵית אַחְזָב: כִּי-הִמָּה הָיוּ-לוֹ
יוֹעֲצִים אַחֲרֵי מוֹת אֲבִיו לְמַשְׁחִית לוֹ. **ב כאבה** גַּם בַּעֲצָתָם הֵלֶךְ וַיֵּלֶךְ אֶת-יְהוֹרָם
בֶּן-אַחְזָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְמַלְחָמָה עַל-חֲזָאֵל מֶלֶךְ-אַרָם בְּרַמּוֹת גִּלְעָד וַיָּכּוּ
הָרַמִּים אֶת-יוֹרָם. **ב כאבו** וַיָּשָׁב לְהִתְרַפֵּא בַּיַּזְרְעָאֵל כִּי הַמַּכִּים אֲשֶׁר הִכּוּהוּ בְּרַמָּה
בְּהִלָּחְמוֹ אֶת-חֲזָאֵל מֶלֶךְ אַרָם וַעֲזָרְיָהוּ בֶּן-יְהוֹרָם מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לִרְאוֹת
אֶת-יְהוֹרָם בֶּן-אַחְזָב בַּיַּזְרְעָאֵל כִּי-חָלָה הוּא. **ב כאבז** וּמֵאֲלֵהִים הָיְתָה תְּבוּסַת
אַחֲזִיהוּ לָבוֹא אֶל-יוֹרָם וּבָבְאוּ יָצָא עִם-יְהוֹרָם אֶל-יְהוּא בֶּן-נִמְשִׁי אֲשֶׁר מִשְׁחוֹ
יְהוָה לְהַכְרִית אֶת-בֵּית אַחְזָב. **ב כאבח** וַיְהִי כִּהְשִׁפֹּט יְהוּא עִם-בֵּית אַחְזָב
וַיִּמְצָא אֶת-שָׂרֵי יְהוּדָה וּבְנֵי אַחִי אַחֲזִיהוּ מְשֻׁרְתִּים לְאַחֲזִיהוּ וַיַּהַרְגֵם. **ב כאבט**
וַיִּבְקֹשׁ אֶת-אַחֲזִיהוּ וַיִּלְכְּדוּהוּ וְהוּא מִתְחַבֵּא בְּשִׁמְרוֹן וַיִּבְאַהוּ אֶל-יְהוּא וַיִּמִּיתֵהוּ

וַיִּקְבְּרוּהוּ כִּי אָמְרוּ בֶן-יְהוֹשָׁפָט הוּא אֲשֶׁר-דָּרַשׁ אֶת-יְהוָה בְּכָל-לִבּוֹ וַאֲיֵן לְבֵית
אֲחִזְיָהוּ לַעֲצֹר כַּח לְמַמְלָכָה. **ב כבי** וַעֲתִלְיָהוּ אִם אֲחִזְיָהוּ רָאִתָּה כִּי מֵת בָּנָה
וַתִּקֶּם וַתַּדְבֵּר אֶת-כָּל-זֶרַע הַמַּמְלָכָה לְבֵית יְהוּדָה. **ב כביא** וַתִּקַּח יְהוֹשָׁבֶעַת
בֶּת-הַמֶּלֶךְ אֶת-יֹאשׁ בֶּן-אֲחִזְיָהוּ וַתִּגְנֹב אוֹתוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי-הַמֶּלֶךְ הַמּוֹמְתִים וַתִּתֵּן
אוֹתוֹ וְאֶת-מִינִקְתּוֹ בַּחֲדָר הַמְטוֹת וַתִּסְתִּירָהוּ יְהוֹשָׁבֶעַת בֶּת-הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם אִשְׁתּוֹ
יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן כִּי הִיא הָיְתָה אֲחוֹת אֲחִזְיָהוּ מִפְּנֵי עֲתִלְיָהוּ לֹא הִמִּיתָתָהּ. **ב כביב**
וַיְהִי אַתָּם בְּבֵית הָאֱלֹהִים מִתְחַבֵּא שֵׁשׁ שָׁנִים וַעֲתִלְיָה מַלְכָת עַל-הָאָרֶץ.
ב כגא וּבִשְׁנָה הַשְּׁבַעִית הַתַּחֲזִק יְהוֹיָדָע וַיִּקַּח אֶת-שָׂרֵי הַמַּאֲוֹת לַעֲזֹרָהוּ
בֶן-יֶרֶחַם וְלִישְׁמַעֲאֵל בֶּן-יְהוֹחָנָן וְלַעֲזַרְיָהוּ בֶן-עֹזִיבָד וְאֶת-מַעֲשִׂיָהוּ בֶן-עֲדִיָהוּ
וְאֶת-אֶלְיָשָׁפָט בֶּן-זַכְרִיעָמוֹ בְּבָרִית. **ב כגב** וַיִּסְבּוּ בִיהוּדָה וַיִּקְבְּצוּ אֶת-הַלְוִיִּם
מִכָּל-עָרֵי יְהוּדָה וְרָאשֵׁי הָאָבוֹת לְיִשְׂרָאֵל וַיָּבֹאוּ אֶל-יְרוּשָׁלַם. **ב כגג** וַיִּכְרֹת
כָּל-הַקָּהָל בָּרִית בְּבֵית הָאֱלֹהִים עִם-הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לָהֶם הִנֵּה בֶן-הַמֶּלֶךְ יִמְלֹךְ
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עַל-בְּנֵי דָוִיד. **ב כגד** זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ הַשְּׁלִשִׁית מִכֶּם
בָּאֵי הַשָּׁבֹת לַכֹּהֲנִים וְלַלְוִיִּם לְשַׁעְרֵי הַסָּפִים. **ב כגה** וְהַשְּׁלִשִׁית בְּבֵית הַמֶּלֶךְ
וְהַשְּׁלִשִׁית בְּשַׁעַר הַיְסוּד וְכָל-הָעַם בַּחֲצֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה. **ב כגו** וְאֵל-יָבֹא
בֵּית-יְהוָה כִּי אִם-הַכֹּהֲנִים וְהַמְשָׁרְתִים לַלְוִיִּם הֵמָּה יָבֹאוּ כִּי-קָדַשׁ הֵמָּה
וְכָל-הָעַם יִשְׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת יְהוָה. **ב כגז** וְהַקִּיפוּ הַלְוִיִּם אֶת-הַמֶּלֶךְ סָבִיב אִישׁ
וְכָלֹו בִידּוֹ וְהִבָּא אֶל-הַבַּיִת יוֹמָת וְהָיוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ בָּבֹאוּ וּבִצְאָתוֹ. **ב כגח** וַיַּעֲשׂוּ
הַלְוִיִּם וְכָל-יְהוּדָה כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וַיִּקְחוּ אִישׁ אֶת-אֲנָשָׁיו בָּאֵי
הַשָּׁבֹת עִם יוֹצְאֵי הַשָּׁבֹת: כִּי לֹא פָטַר יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶת-הַמַּחְלָקוֹת. **ב כגט**
וַיִּתֵּן יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן לְשָׂרֵי הַמַּאֲוֹת אֶת-הַחֲנִיתִים וְאֶת-הַמַּגְנוֹת וְאֶת-הַשְּׁלֹטִים
אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ דָּוִיד אֲשֶׁר בֵּית הָאֱלֹהִים. **ב כגי** וַיַּעֲמִד אֶת-כָּל-הָעַם וְאִישׁ שִׁלְחוֹ
בִידּוֹ מִכְתָּף הַבַּיִת הַיְמָנִית עַד-כְּתָף הַבַּיִת הַשְּׂמָאלִית לַמִּזְבֵּחַ וּלְבַיִת עַל-הַמֶּלֶךְ
סָבִיב. **ב כגיא** וַיּוֹצִיאוּ אֶת-בֶּן-הַמֶּלֶךְ וַיִּתְּנוּ עָלָיו אֶת-הַנֶּזֶר וְאֶת-הָעֲדוּת וַיִּמְלִיכוּ
אוֹתוֹ וַיִּמְשְׁחֻהוּ יְהוֹיָדָע וּבְנָיו וַיֹּאמְרוּ יַחֲיֵי הַמֶּלֶךְ. **ב כגיב** וַתִּשְׁמַע עֲתִלְיָהוּ
אֶת-קוֹל הָעַם הֹרָצִים וְהַמְהַלְלִים אֶת-הַמֶּלֶךְ וַתָּבֹא אֶל-הָעַם בֵּית יְהוָה.
ב כגיג וַתֵּרָא וְהִנֵּה הַמֶּלֶךְ עוֹמֵד עַל-עַמּוּדוֹ בְּמִבְּנֵי הַשָּׁרִים וְהַחֲצָצְרוֹת
עַל-הַמֶּלֶךְ וְכָל-עַם הָאָרֶץ שֹׁמֵחַ וְתוֹקֵעַ בַּחֲצָצְרוֹת וְהַמְשׁוֹרְרִים בְּכָלִי הַשִּׁיר
וּמוֹדִיעִים לְהַלֵּל וַתִּקְרַע עֲתִלְיָהוּ אֶת-בִּגְדֶיהָ וַתֹּאמֶר קָשָׁר קָשָׁר. **ב כגיד** וַיּוֹצֵא
יְהוֹיָדָע הַכֹּהֵן אֶת-שָׂרֵי הַמַּאֲוֹת פְּקוּדֵי הַחֵיל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוֹצִיאוּהָ אֶל-מִבֵּית
הַשְּׁדָרוֹת וְהִבָּא אַחֲרֶיהָ יוֹמָת בַּחֲרֹב: כִּי אָמַר הַכֹּהֵן לֹא תִמְיתוּהָ בֵּית יְהוָה.

ב כגטו וַיִּשְׁמְרוּ לָהּ יָדַיִם וַתָּבוֹא אֶל-מִבּוֹא שַׁעַר-הַסּוּסִים בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּמְתְּנוּהָ שָׁם.

ב כגטז וַיִּכְרַת יְהוֹנָדָע בְּרִית־בֵּינוּ וּבֵין כָּל-הָעָם וּבֵין הַמֶּלֶךְ: לִהְיוֹת לָעָם לַיהוָה.
ב כגיא וַיָּבֹאוּ כָל-הָעָם בֵּית-הַבַּעַל וַיִּתְּצוּהוּ וְאֶת-מִזְבְּחֹתָיו וְאֶת-צִלְמֵי שִׁבְרוּ וְאֶת-מִתָּן כֹּהֵן הַבַּעַל הָרְגוּ לִפְנֵי הַמִּזְבְּחוֹת. **ב כגיב** וַיֵּשֶׁם יְהוֹנָדָע פְּקֻדּוֹת בֵּית יְהוָה בְּיַד הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֲשֶׁר חָלַק דָּוִיד עַל-בֵּית יְהוָה לַהֲעֵלֹת עֹלוֹת יְהוָה כַּפְתּוֹב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁירָעַל יְדֵי דָּוִיד. **ב כגיט** וַיַּעֲמֵד הַשּׁוֹעֲרִים עַל-שַׁעְרֵי בֵּית יְהוָה וְלֹא-יָבֹא טָמֵא לְכָל-דָּבָר. **ב כגכ** וַיִּקַּח אֶת-שָׂרֵי הַמַּאֲוֹת וְאֶת-הָאֲדִירִים וְאֶת-הַמּוֹשְׁלִים בָּעָם וְאֶת כָּל-עַם הָאָרֶץ וַיּוֹרֵד אֶת-הַמֶּלֶךְ מִבֵּית יְהוָה וַיָּבֹאוּ בְּתוֹךְ-שַׁעַר הָעֲלִיֹן בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיּוֹשִׁיבוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ עַל כִּסֵּא הַמַּמְלָכָה. **ב כגכא** וַיִּשְׁמְחוּ כָל-עַם-הָאָרֶץ וְהָעִיר שָׁקֵטָה וְאֶת-עֵת־לֵיהֹו הַמִּיתוּ בְּחָרָב. **ב כדא** בֶּן-שֶׁבַע שָׁנִים יָאֵשׁ בְּמִלְכוֹ וְאַרְבָּעִים שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ צִבְיָה מִבְּאֵר שֶׁבַע. **ב כדב** וַיַּעַשׂ יוֹאָשׁ הַיִּשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי יְהוָה כָּל-יְמֵי יְהוֹנָדָע הַכֹּהֵן. **ב כדג** וַיֵּשֶׂא-לוֹ יְהוֹנָדָע נָשִׁים שֵׁתַּיִם וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת. **ב כדד** וַיְהִי אַחֲרֵי-כֵן הָיָה עִם-לֵב יוֹאָשׁ לְחַדֵּשׁ אֶת-בֵּית יְהוָה. **ב כדה** וַיִּקְבֹּץ אֶת-הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וַיֹּאמֶר לָהֶם צֹאוּ לָעָרִי יְהוּדָה וּקְבְּצוּ מִכָּל-יִשְׂרָאֵל כֶּסֶף לְחִזּוֹק אֶת-בֵּית אֱלֹהֵיכֶם מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה וְאַתֶּם תִּמְהַרּוּ לַדָּבָר וְלֹא מִהֲרוּ הַלְוִיִּם. **ב כדז** וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ לַיהוֹנָדָע הָרֹאשׁ וַיֹּאמֶר לוֹ מִדּוּעַ לֹא-דָרַשְׁתָּ עַל-הַלְוִיִּם לְהָבִיא מִיְהוּדָה וּמִירוּשָׁלַם אֶת-מִשְׁאֵת מֹשֶׁה עֶבֶד-יְהוָה וְהַקְהֵל לְיִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הֵעֵדוֹת. **ב כדז** כִּי עֲתִלְיָהוּ הַמִּרְשָׁעַת בְּנֵיהָ פָּרְצוּ אֶת-בֵּית הָאֱלֹהִים וְגַם כָּל-קִדְשֵׁי בֵּית-יְהוָה עָשׂוּ לִבְעָלִים. **ב כדח** וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וַיַּעֲשׂוּ אֲרוֹן אֶחָד וַיִּתְּנֵהוּ בְּשַׁעַר בֵּית-יְהוָה חוּצָה. **ב כדט** וַיִּתְּנוּ-קוֹל בִּיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם לְהָבִיא לַיהוָה מִשְׁאֵת מֹשֶׁה עֶבֶד-הָאֱלֹהִים עַל-יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר. **ב כדי** וַיִּשְׁמְחוּ כָל-הַשָּׂרִים וְכָל-הָעָם וַיָּבִיאוּ וַיִּשְׁלִיכוּ לְאֲרוֹן עֵד-לִכְלָה. **ב כדיא** וַיְהִי בַּעֲת יָבִיא אֶת-הָאֲרוֹן אֶל-פְּקֻדַּת הַמֶּלֶךְ בְּיַד הַלְוִיִּם וַיִּכְרְאוּתָם כִּי-רַב הַכֶּסֶף וּבָא סוֹפֵר הַמֶּלֶךְ וּפְקִיד כֹּהֵן הָרֹאשׁ וַיַּעֲרוּ אֶת-הָאֲרוֹן וַיִּשְׁאַהֲוּ וַיִּשְׁיִבְהוּ אֶל-מִקְמוֹ כֹּה עָשׂוּ לְיוֹם בְּיוֹם וַיֹּאסְפוּ-כֶּסֶף לָרֹב. **ב כדיב** וַיִּתְּנֵהוּ הַמֶּלֶךְ וַיְהוֹנָדָע אֶל-עוֹשֶׂה מְלָאכָת עֲבוֹדַת בֵּית-יְהוָה וַיְהִי שֹׁכְרִים חֲצָבִים וְחֹרְשִׁים לְחַדֵּשׁ בֵּית יְהוָה וְגַם לְחַרְשֵׁי בְרֹזַל וּנְחָשֶׁת לְחִזּוֹק אֶת-בֵּית יְהוָה. **ב כדיג** וַיַּעֲשׂוּ עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה וַתַּעַל אֲרוֹכָה לְמְלָאכָה בְּיָדָם וַיַּעֲמִידוּ אֶת-בֵּית הָאֱלֹהִים עַל-מִתְכַּנְתּוֹ וַיִּאֲמָצְהוּ. **ב כדיז** וַיִּכְכְּלוּתָם הִבִּיאוּ לִפְנֵי

הַמֶּלֶךְ וַיְהוֹדֶעַ אֶת-שָׁאֵר הַכֶּסֶף וַיַּעֲשֵׂהוּ כֵלִים לְבֵית-יְהוָה כְּלֵי שָׁרֵת וְהַעֲלוֹת וְכַפּוֹת וְכָלִי זָהָב וְכֶסֶף וַיְהִיו מַעֲלִים עֲלוֹת בְּבֵית-יְהוָה תָּמִיד כָּל יְמֵי יְהוֹדֶעַ.
ב כדטו וַיִּזְקֶן יְהוֹדֶעַ וַיִּשְׁבַּע יָמָיו וַיָּמָתֶבֶן-מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּמוֹתוֹ. **ב כדטז** וַיִּקְבְּרֵהוּ בְּעִיר-דָּוִיד עִם-הַמְּלָכִים: כִּי-עָשָׂה טוֹבָה בְּיִשְׂרָאֵל וְעַם הָאֱלֹהִים וּבֵיתוֹ.

ב כדז וְאַחֲרֵי מוֹת יְהוֹדֶעַ בָּאוּ שְׂרֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַמֶּלֶךְ אֲזִי שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֱלֹהֵיהֶם. **ב כדח** וַיַּעֲזְבוּ אֶת-בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וַיַּעֲבֹדוּ אֶת-הָאֲשֵׁרִים וְאֶת-הָעֲצָבִים וַיְהִי-קֶצֶף עַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּאַשְׁמַתָם זֹאת. **ב כדט** וַיִּשְׁלַח בָּהֶם נְבִאִים לְהַשִּׁיבָם אֶל-יְהוָה וַיַּעֲדֵדוּ בָם וְלֹא הֶאֱזִינוּ. **ב כדכ** וְרוּחַ אֱלֹהִים לָבָשָׁה אֶת-זִכְרִיָּה בֶן-יְהוֹדֶעַ הַכֹּהֵן וַיַּעֲמֵד מַעַל לָעַם וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה אָמַר הָאֱלֹהִים לָמָּה אַתֶּם עוֹבְרִים אֶת-מִצְוֹת יְהוָה וְלֹא תַצְלִיחוּכִי-עֲזַבְתֶּם אֶת-יְהוָה וַיַּעֲזֹב אֶתְכֶם. **ב כדכא** וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו וַיִּרְגְּמֵהוּ אָבֶן בַּמִּצְוֹת הַמֶּלֶךְ בַּחֲצַר בֵּית יְהוָה. **ב כדכב** וְלֹא-זָכַר יוֹאָשׁ הַמֶּלֶךְ הַחֲסֵד אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹדֶעַ אָבִיו עִמּוֹ וַיַּהֲרֹג אֶת-בָּנוֹ וְכַמּוֹתָיו אָמַר יָרָא יְהוָה וַיִּדְרֹשׁ.

ב כדכג וַיְהִי לְתַקּוּפַת הַשָּׁנָה עָלָה עָלָיו חֵיל אָרֶם וַיָּבֹאוּ אֶל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם וַיִּשְׁחִיתוּ אֶת-כָּל-שְׂרֵי הָעָם מֵעַם וְכָל-שָׁלָלָם שָׁלְחוּ לַמֶּלֶךְ דָּרֶמָשָׁק. **ב כדכד** כִּי בַמַּצָּעַר אֲנָשִׁים בָּאוּ חֵיל אָרֶם וַיְהוָה נָתַן בְּיָדָם חֵיל לָרֹב מְאֹד כִּי עָזְבוּ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וְאֶת-יוֹאָשׁ עָשׂוּ שִׁפְטִים. **ב כדכה** וּבִלְכָּתָם מָמְנוּ כִּי-עָזְבוּ אוֹתוֹ בַּמַּחֲלָאִים רַבִּים הִתְקַשְּׁרוּ עָלָיו עֲבָדָיו בְּדָמֵי בְנֵי יְהוֹדֶעַ הַכֹּהֵן וַיַּהֲרֹגֵהוּ עַל-מִטָּתוֹ וַיָּמָת וַיִּקְבְּרֵהוּ בְּעִיר דָּוִיד וְלֹא קִבְּרֵהוּ בַקְּבֻרֹת הַמְּלָכִים. **ב כדכו** וְאַלֶּה הַמַּתְקַשְּׁרִים עָלָיו: זָבָד בֶּן-שִׁמְעָת הָעַמּוֹנִית וַיְהוֹזָבָד בֶּן-שְׁמֶרִית הַמּוֹאָבִית. **ב כדכז** וּבָנָיו וּרְבַּ (יָרָב) הַמִּשָּׁא עָלָיו וַיִּסּוֹד בֵּית הָאֱלֹהִים הָנֶם כְּתוּבִים עַל-מִדְרָשׁ סֵפֶר הַמְּלָכִים וַיִּמְלֹךְ אַמְצִיָּהוּ בְנוֹ תַחְתָּיו.

ב כהא בֶּן-עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה מָלָךְ אַמְצִיָּהוּ וְעֲשָׂרִים וְתֵשַׁע שָׁנָה מָלָךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ יְהוֹעָדָן מִירוּשָׁלַם. **ב כהב** וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: רַק לֹא בִלְבָב שָׁלֵם. **ב כהג** וַיְהִי כַאֲשֶׁר חִזְקָה הַמַּמְלָכָה עָלָיו וַיַּהֲרֹג אֶת-עֲבָדָיו הַמַּפְכִּים אֶת-הַמֶּלֶךְ אָבִיו. **ב כהד** וְאֶת-בְּנֵיהֶם לֹא הִמִּית: כִּי כְּכַתוּב בַּתּוֹרָה בְּסֵפֶר מֹשֶׁה אֲשֶׁר-צֻוָּה יְהוָה לֵאמֹר לֹא-יָמוּתוּ אָבוֹת עַל-בָּנִים וּבָנִים לֹא-יָמוּתוּ עַל-אָבוֹת כִּי אִישׁ בַּחֲטָאוֹ יָמוּתוּ. **ב כהה** וַיִּקְבֹּץ אַמְצִיָּהוּ אֶת-יְהוּדָה וַיַּעֲמִידָם לְבֵית-אָבוֹת לְשָׂרֵי הָאֱלָפִים וּלְשָׂרֵי הַמָּאוֹת לְכָל-יְהוּדָה וּבְנֵימָן וַיִּפְקְדֵם לְמִבֶּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה וַיִּמְצָאֻם שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף בַּחוּר יוֹצֵא צָבָא אַחֲזִי רִמָּח וְצֹנָה. **ב כהו**

וַיִּשְׁכַּר מִיִּשְׂרָאֵל מֵאָה אֶלֶף גְּבוּר חִילִבְמָאָה כֶּכֶר-כֶּסֶף. **ב כהז** וַאִישׁ הָאֱלֹהִים
בָּא אֵלָיו לֵאמֹר הַמֶּלֶךְ אֵל-יָבוֹא עִמָּךְ צָבָא יִשְׂרָאֵל: כִּי אֵין יְהוָה עִם-יִשְׂרָאֵל כֹּל
בְּנֵי אֶפְרַיִם. **ב כהח** כִּי אִם-בָּא אֹתָהּ עֲשֵׂה חֲזֹק לַמֶּלְחָמָה יִכְשִׁילָךְ הָאֱלֹהִים לִפְנֵי
אֹיֵב כִּי יֵשׁ-כַּח בְּאֱלֹהִים לַעְזֹז וּלְהַכְשִׁיל. **ב כהט** וַיֹּאמֶר אֲמַצְיָהוּ לְאִישׁ
הָאֱלֹהִים וּמָה-לַּעֲשׂוֹת לְמַאֲת הַכֶּכֶר אֲשֶׁר נָתַתִּי לַגְּדוּד יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אִישׁ
הָאֱלֹהִים יֵשׁ לִיהוָה לָתֵת לָךְ הַרְבֵּה מִזֶּה. **ב כהי** וַיַּבְדִּילֵם אֲמַצְיָהוּ לַהֲגִדּוּד
אֲשֶׁר-בָּא אֵלָיו מֵאֶפְרַיִם לָלֶכֶת לְמִקְוָמָם וַיַּחַר אִפְסָם מְאֹד בִּיהוּדָה וַיָּשׁוּבוּ
לְמִקְוָמָם בְּחָרִי-אָף. **ב כהיא** וַאֲמַצְיָהוּ הִתְחַזַּק וַיִּנְהַג אֶת-עַמּוֹ וַיִּלָּךְ גִּיא הַמֶּלֶךְ
וַיָּךְ אֶת-בְּנֵי-שָׁעִיר עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים. **ב כהיב** וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים חַיִּים שָׁבוּ בְנֵי יְהוּדָה
וַיְבִיאוּם לְרֹאשׁ הַסָּלַע וַיִּשְׁלִיכוּם מֵרֹאשׁ-הַסָּלַע וְכֻלָּם נִבְקְעוּ. **ב כהיג** וּבְנֵי
הַגְּדוּד אֲשֶׁר הֵשִׁיב אֲמַצְיָהוּ מִלִּכְתָּ עַמּוֹ לַמֶּלְחָמָה וַיִּפְשְׁטוּ בַּעֲרֵי יְהוּדָה מִשְׁמֶרֶת
וְעַד-בֵּית חוּרוֹן וַיִּכּוּ מֵהֶם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַיָּבֹאוּ בָּזָה רַבָּה.
ב כהיד וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן בּוֹא אֲמַצְיָהוּ מֵהַכּוֹת אֶת-אֲדוֹמִים וַיָּבֹא אֶת-אֱלֹהֵי בְנֵי שָׁעִיר
וַיַּעֲמִידֵם לוֹ לְאֱלֹהִים וּלְפָנֵיהֶם יִשְׁתַּחֲוֶה וְלָהֶם יִקְטֹר. **ב כהטו** וַיַּחַר-אָף יְהוָה
בְּאֲמַצְיָהוּ וַיִּשְׁלַח אֵלָיו נְבִיא וַיֹּאמֶר לוֹ לָמָּה דָרַשְׁתָּ אֶת-אֱלֹהֵי הָעָם אֲשֶׁר
לֹא-הִצִּילוּ אֶת-עַמָּם מִיָּדָךְ. **ב כהטז** וַיְהִי בַּדְּבָרוֹ אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלוֹעֵץ לְמֶלֶךְ
נִתְנוּדָחֵדֵל-לָךְ לָמָּה יִכּוּד וַיַּחֲדֵל הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי כִּי-יַעַץ אֱלֹהִים
לְהִשְׁחִיתָךְ כִּי-עֲשִׂיתָ זֹאת וְלֹא שָׁמַעְתָּ לַעֲצָתִי.
ב כהיז וַיּוֹעֵץ אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּשְׁלַח אֶל-יוֹאָשׁ בֶּן-יְהוֹאָחָז בֶּן-יְהוֹאֵל מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: לָךְ נִתְרָאָה פָּנִים. **ב כהיח** וַיִּשְׁלַח יוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל
אֶל-אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה לֵאמֹר הַחוּחַ אֲשֶׁר בִּלְבָנוֹן שָׁלַח אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר
בִּלְבָנוֹן לֵאמֹר תֵּנָה-אֶת-בִּתְּךָ לְבָנִי לְאִשָּׁה וְתַעֲבֹר חֵית הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר בִּלְבָנוֹן
וְתִרְמַס אֶת-הַחוּחַ. **ב כהיט** אָמַרְתָּ הִנֵּה הַכִּיתָ אֶת-אֲדוֹם וַיִּשְׁאַף לְבָדָּ לְהַכְבִּיד
עֲתָה שָׁבָה בְּבִיתְךָ לָמָּה תִתְגַּרְהַר בָּרָעָה וְנִפְלַת אֹתָהּ וַיְהוּדָה עִמָּךְ. **ב כהכ**
וְלֹא-שָׁמַע אֲמַצְיָהוּ כִּי מִהָאֱלֹהִים הִיא לְמַעַן תִּתֶּם בָּיִד: כִּי דָרְשׁוּ אֶת אֱלֹהֵי
אֲדוֹם. **ב כהכא** וַיַּעַל יוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּרָאוּ פָּנִים הוּא וְאֲמַצְיָהוּ
מֶלֶךְ-יְהוּדָה בְּבֵית שָׁמֶשׁ אֲשֶׁר לִיהוּדָה. **ב כהכב** וַיִּנְגֹף יְהוּדָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּסוּ
אִישׁ לְאֹהֲלָיו. **ב כהכג** וְאֵת אֲמַצְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה בֶּן-יוֹאָשׁ בֶּן-יְהוֹאָחָז תִּפַּשׁ
יוֹאָשׁ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל בְּבֵית שָׁמֶשׁ וַיְבִיאוּהוּ יְרוּשָׁלַם וַיִּפְרֹץ בְּחוֹמַת יְרוּשָׁלַם מִשַּׁעַר
אֶפְרַיִם עַד-שַׁעַר הַפּוֹנֶה אַרְבַּע מֵאוֹת אַמָּה. **ב כהכד** וְכָל-הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף וְאֵת

כָּל-הַכֹּלִים הַנִּמְצָאִים בְּבֵית-הָאֱלֹהִים עִם-עֶבֶד אֲדֹם וְאֶת-אוֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת בְּנֵי הַתַּעֲרֻבוֹת וַיָּשֶׁב שְׁמֵרוֹן.

ב כהכה וַיְחִי אֲמֻצָּהוּ בֶן-יֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה אַחֲרֵי מוֹת יֹאָשׁ בֶּן-יְהוֹאָחָז מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חֲמִשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה. **ב כהכו** וַיֵּתֶר דְּבָרֵי אֲמֻצָּהוּ הָרִאשִׁימִים וְהָאַחֲרוֹנִים הֵלֵא הֵנָּם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר מַלְכֵי-יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. **ב כהכו** וַיַּמְעֵת אֲשֶׁר-סָר אֲמֻצָּהוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו קֶשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וַיִּנָּס לְכִישָׁה וַיִּשְׁלְחוּ אַחֲרָיו לְכִישָׁה וַיִּמְיֹתָהּ שָׁם. **ב כהכח** וַיִּשְׁאַהוּ עַל-הַסּוֹסִים וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ עִם-אַבְתָּיו בְּעִיר יְהוּדָה. **ב כוא** וַיִּקְחוּ כָל-עַם יְהוּדָה אֶת-עֲזִיָּהוּ וְהוּא בֶן-יֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיִּמְלִיכוּ אוֹתוֹ תַּחַת אָבִיו אֲמֻצָּהוּ. **ב כוב** הוּא בָּנָה אֶת-אֵילוֹת וַיִּשְׁיבָהּ לַיהוּדָה אַחֲרֵי שְׁכַב-הַמֶּלֶךְ עִם-אַבְתָּיו.

ב כוג בֶּן-יֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה עֲזִיָּהוּ בְּמִלְכוֹ וַחֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ יְכִילִיָּה (וַיְכַלְיָה) מִן-יְרוּשָׁלַם. **ב כוד** וַיַּעַשׂ הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: כָּכָל אֲשֶׁר-עָשָׂה אֲמֻצָּהוּ אָבִיו. **ב כוה** וַיְהִי לְדָרֶשׁ אֱלֹהִים בְּיָמָיו זְכָרְיָהוּ הַמֵּבִין בְּרֹאֵת הָאֱלֹהִים וּבְיָמָיו דָּרָשׁוּ אֶת-יְהוָה הַצִּלִּיחוֹ הָאֱלֹהִים. **ב כוו** וַיֵּצֵא וַיִּלְחָם בְּפִלְשֹׁתִים וַיִּפְרָץ אֶת-חוֹמַת גֵּת וְאֶת חוֹמַת יְבֵנָה וְאֶת חוֹמַת אֲשָׁדּוֹד וַיִּבְנֶה עָרִים בְּאֲשָׁדּוֹד וּבְפִלְשֹׁתִים. **ב כוז** וַיַּעֲזְרֵהוּ הָאֱלֹהִים עַל-פִּלְשֹׁתִים וְעַל-הָעֲרַבִּים (הָעֲרָבִים) הַיֹּשְׁבִים בְּגוֹר-בְּעֵלְוֵהֶם עוֹנִים. **ב כוח** וַיִּתְּנוּ הָעַמּוֹנִים מִנְּחָה לְעֲזִיָּהוּ וַיִּלְךְ שָׁמוֹ עַד-לְבֹא מִצְרַיִם כִּי הִחֲזִיק עַד-לְמַעְלָה. **ב כוט** וַיָּבֶן עֲזִיָּהוּ מִגְדָּלִים בִּירוּשָׁלַם עַל-שַׁעַר הַפֶּנֶה וְעַל-שַׁעַר הַגִּיָּא וְעַל-הַמִּקְצוֹעַ וַיַּחֲזִקֵם. **ב כוי** וַיָּבֶן מִגְדָּלִים בְּמִדְבָּר וַיַּחֲצֹב בְּרוֹת רַבִּים כִּי מִקְנֶה-רֶב הָיָה לוֹ וּבִשְׁפִלָּה וּבְמִישׁוֹר אִפְרַיִם וְכַרְמֵל וּבְכַרְמֵל כִּי-אֶהָב אֲדָמָה הָיָה. **ב כויד** וַיְהִי לְעֲזִיָּהוּ חֵיל עֹשֶׂה מִלְחָמָה יוֹצֵאֵי צָבָא לְגָדּוֹד בְּמִסְפָּר פְּקָדֹתָם בְּיַד יְעֹזָבָל (יַעֲזִיבָל) הַסּוֹפֵר וַיַּמְעֲשִׂהוּ הַשּׁוֹטְרֵעַל יָד-חֲנַנְיָהוּ מִשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ. **ב כויה** כָּל מִסְפָּר רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לְגִבּוֹרֵי חֵיל אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת. **ב כויו** וְעַל-יָדָם חֵיל צָבָא שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת עוֹשֵׂי מִלְחָמָה בָּכֶם חֵיל לְלַעְזֹר לְמֶלֶךְ עַל-הָאוֹיֵב. **ב כויד** וַיָּכֶן לָהֶם עֲזִיָּהוּ לְכָל-הַצָּבָא מִגָּנִים וּרְמָחִים וְכוּבָעִים וְשָׁרִינֹת וּקְשֹׁת וְתוֹלָאֲבֵי קִלְעִים. **ב כוטו** וַיַּעַשׂ בִּירוּשָׁלַם חֲשִׁבְנוֹת מִחֲשָׁבֶת חוֹשֵׁב לַהֲיוֹת עַל-הַמִּגְדָּלִים וְעַל-הַפְּנוֹת לִירוֹא בַּחֲצִים וּבְאַבְנִים גְּדִלוֹת וַיֵּצֵא שָׁמוֹ עַד-לְמֶרְחוֹק כִּי-הִפְלִיא לְהַעֲזֹר עַד כִּי-חָזַק. **ב כוטז** וַיִּכְחָזְקוּתוֹ גְּבֵה לְבוֹ עַד-לְהִשְׁחִית וַיִּמְעַל בִּיהוָה אֱלֹהָיו וַיָּבֵא אֶל-הַיֵּכֶל יְהוָה לְהַקְטִיר עַל-מִזְבֵּחַ הַקְטָרֶת. **ב כויו** וַיָּבֵא אַחֲרָיו עֲזָרְיָהוּ הַכֹּהֵן וְעַמּוֹ כֹּהֲנִים לַיהוָה שְׁמוֹנִים וָשֵׁשׁ חֵיל.

ב כויח ויעמדו על-עזיהו המלך ויאמרו לו לא-לך עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים בני-אהרן המקדשים להקטיר: צא מן-המקדש כי מעלת ול-לך לכבוד מיהוה אלהים. **ב כויט** ויזעף עזיהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם-הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת. **ב כוכ** ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל-הכהנים והנה-הוא מצרע במצחו ויבהלוהו משם וגם-הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה. **ב כוכא** ויהי עזיהו המלך מצרע עד-יום מותו וישב בית החפשות (החפשית) מצרעכי נגזר מבית יהוה ויותם בנו על-בית המלך שופט את-עם הארץ. **ב כוכב** ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בן-אמוץ הנביא. **ב כוכג** וישכב עזיהו עם-אבתיו ויקברו אתו עם-אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו.

ב כזא בן-עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת-צדוק. **ב כזב** ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר-עשה עזיהו אביו רק לא-בא אל-היכל יהוה ועוד העם משחיתים. **ב כזג** הוא בנה את-שער בית-יהוה העליון ובחומת העפל בנה לרב. **ב כזד** וערים בנה בהר-יהודה ובחרשים בנה בירניות ומגדלים. **ב כזה** והוא נלחם עם-מלך בני-עמון ויחזק עליהם ויתנו-לו בני-עמון בשנה ההיא מאה כפר-כסף ועשרת אלפים כרים חטים ושעורים עשרת אלפים: זאת השיבו לו בני עמון ובשנה השנית והשלישית. **ב כזז** ויתחזק יותם: כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו. **ב כזח** ויתר דברי יותם וכל-מלחמתיו ודרכיו הנם כתובים על-ספר מלכי-ישראל ויהודה. **ב כזח** בן-עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם. **ב כזט** וישכב יותם עם-אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אחז בנו תחתיו.

ב כחא בן-עשרים שנה אחז במלכו ושש-עשרה שנה מלך בירושלם ולא-עשה הישר בעיני יהוה כדויד אביו. **ב כחב** וילך בדרך מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים. **ב כחג** והוא הקטיר בגיא בן-הנס ויבער את-בניו באש כתעבות הגוים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל. **ב כחד** ויזבח ויקטר בבמות ועל-הגבעות ותחת כל-עץ רענן. **ב כחה** ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכו-בו וישבו ממנו שביה גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד-מלך ישראל נתן ויד-בו מכה גדולה. **ב כחו** ויהרג פקח בן-רמליהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד הכל בני-חיל: בעזבם את-יהוה אלהי אבותם. **ב כחז** ויהרג זכרי

גבור אפרים את-מעשיהו בן-המלך ואת-עזריקם נגיד הבית ואת-אלקנה משנה המלך. **ב כחח** וישבו בני-ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים בנים ובנות וגם-שכל רב בזו מהם ויביאו את-השכל לשמרון. **ב כחט** ושם היה נביא ליהוה עֵדֶד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי-אבותיכם על-יהודה נתנם בידכם ותהרגו-בם בזעף עד לשמים הגיע. **ב כחי** ועתה בני-יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות לכם הלא רק-אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם. **ב כחיא** ועתה שמעונויהשיבו השביה אשר שביתם מאחיהם: כי חרון אף-יהוה עליכם. **ב כחיב** ויקמו אנשים מראשי בני-אפרים עזריהו בן-יהוחנן ברקיהו בן-משלמות ויחזקיהו בן-שלם ועמשא בן-חדליעל-הבאים מן-הצבא. **ב כחג** ויאמרו להם לא-תביאו את-השביה הנהפי לאשמת יהוה עלינו אתם אמרים להסיף על-חטאתנו ועל-אשמתנו: כי-רבה אשמה לנו וחרון אף על-ישראל. **ב כחיד** ויעזב החלוץ את-השביה ואת-הבזה לפני השרים וכל-הקהל. **ב כחטו** ויקמו האנשים אשר-נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל-מערמיהם הלבישו מן-השכל וילבשם וינעלו ויאכלום וישקום ויסכום וינהלום בחמרים לכל-כושל ויביאום ירחו עיר-התמרים אצל אחיהם וישוּבו שמרון.

ב כחטז בעת ההיא שלח המלך אחז על-מלכי אשור לעזר לו. **ב כחיו** ועוד אדומים באו ויכו ביהודה וישבו-שבי. **ב כחיא** ופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה וילכדו את-בית-שמש ואת-אילון ואת-הגדרות ואת-שוכו ובנותיה ואת-תמנה ובנותיה ואת-גמזו ואת-בנותיה וישבו שם. **ב כחט** כי-הכניע יהוה את-יהודה בעבור אחז מלך-ישראל: כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה. **ב כחכ** ויבא עליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו. **ב כחכא** כי-חלק אחז את-בית יהוה ואת-בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא לעזרה לו. **ב כחכב** ובעת הצר לו ויוסף למעול ביהוה: הוא המלך אחז. **ב כחכג** ויזבח לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי-ארם הם מעזרים אתם להם אזבח ויעזרוני והם היו-לו להכשילו ולכל-ישראל. **ב כחכד** ויאסוף אחז את-כלי בית-האלהים ויקצץ את-כלי בית-האלהים ויסגר את-דלתות בית-יהוה ויעש לו מזבחות בכל-פנה בירושלם. **ב כחכה** ובכל-עיר ועיר ליהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את-יהוה אלהי אבותיו. **ב כחכו** ויתר דבריו וכל-דרכיו הראשנים והאחרונים הנם

כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר מַלְכֵי-יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. **ב כחכז** וַיִּשְׁכַּב אַחֲז עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּהוּ בְּעִיר בִּירוּשָׁלַם כִּי לֹא הָבִיאוּהוּ לְקַבְּרֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּמְלֹךְ יַחֲזַקְיָהוּ בְּנוֹ תַּחְתָּיו.

ב כטא יַחֲזַקְיָהוּ מָלַךְ בֶּן-עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה וְעֲשָׂרִים וְתֵשַׁע שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ אֲבִיָּה בֵּת-זִכְרְיָהוּ. **ב כטב** וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה: כָּכָל אֲשֶׁר-עָשָׂה דָּוִיד אָבִיו. **ב כטג** הוּא בִּשְׁנָה הָרִאשׁוֹנָה לְמָלְכוֹ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן פָּתַח אֶת-דִּלְתוֹת בַּיִת-יְהוָה וַיַּחֲזִקֵם. **ב כטד** וַיָּבֵא אֶת-הַכֹּהֲנִים וְאֶת-הַלְוִיִּם וַיֹּאסֶפֶם לְרֹחוֹב הַמִּזְבֵּחַ. **ב כטה** וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמַעוּנִי הַלְוִיִּם: עֲתָה הִתְקַדְּשׁוּ וְקַדְּשׁוּ אֶת-בַּיִת יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם וְהוֹצִיאוּ אֶת-הַנֶּגֶד מִן-הַקֹּדֶשׁ. **ב כסו** כִּי-מָעַלּוּ אֲבֹתֵינוּ וַעֲשׂוּ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה-אֱלֹהֵינוּ וַיַּעֲזְבוּהוּ וַיִּסְבּוּ פְּנֵיהֶם מִמִּשְׁכַּן יְהוָה וַיִּתְּנוּ-עֶרְף. **ב כסז** גַּם סָגְרוּ דִּלְתוֹת הָאוֹלָם וַיִּכְבּוּ אֶת-הַנִּירוֹת וַיְקַטְרֹת לֹא הִקְטִירוּ וְעָלָה לֹא-הָעֶלּוּ בַּקֹּדֶשׁ לֵאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **ב כסח** וַיְהִי קֶצֶף יְהוָה עַל-יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם וַיִּתְּנֵם לַזּוֹעָה (לַזְּעֻנָה) לְשִׁמָּה וּלְשָׂרָקָה כַּאֲשֶׁר אֹתָם רָאִים בְּעֵינֵיכֶם. **ב כסט** וְהִנֵּה נָפְלוּ אֲבוֹתֵינוּ בַּחֲרֹב וּבְנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְנָשֵׁינוּ בַּשָּׁבִי עַל-זֹאת. **ב כס** עֲתָה עִם-לִבִּי לְכָרוֹת בְּרִית לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב מִמֶּנּוּ חֶרוֹן אָפוֹ. **ב כטיא** בְּנֵי עֲתָה אֶל-תִּשְׁלֹו: כִּי-בָכֶם בָּחַר יְהוָה לַעֲמֹד לִפְנֵי לְשָׁרְתוֹ וּלְהִיּוֹת לוֹ מְשָׁרְתִים וּמִקְטָרִים.

ב כטיב וַיִּקְמוּ הַלְוִיִּם מַחַת בֶּן-עַמְשִׁי וַיּוֹאֵל בֶּן-עֲזַרְיָהוּ מִן-בְּנֵי הַקִּהָתִי וּמִן-בְּנֵי מְרָרִי קִישׁ בֶּן-עֲבָדִי וַעֲזַרְיָהוּ בֶן-יְהִלְלָאֵל וּמִן-הַגֵּרָשִׁי וַיּוֹאֵחַ בֶּן-זִמְהָ וַעֲדֹן בֶּן-יּוֹאָח. **ב כטיג** וּמִן-בְּנֵי אֶלִיָּצָפָן שְׁמָרִי וַיַּעֲוָאֵל (וַיַּעֲיָאֵל) וּמִן-בְּנֵי אֶסָף זִכְרְיָהוּ וּמִתְנָנְיָהוּ. **ב כטיז** וּמִן-בְּנֵי הַיִּמֶן יַחֲוֹאֵל (יַחֲיָאֵל) וְשִׁמְעִי וּמִן-בְּנֵי יְדוּתוּן שְׁמַעְיָה וַעֲזִיָּאֵל. **ב כטטו** וַיֹּאסֶפּוּ אֶת-אֲחֵיהֶם וַיִּתְקַדְּשׁוּ וַיָּבֵאוּ כִּמְצוֹת-הַמֶּלֶךְ בְּדַבְּרֵי יְהוָה לְטַהֵר בַּיִת יְהוָה. **ב כטטז** וַיָּבֵאוּ הַכֹּהֲנִים לִפְנֵימָה בַּיִת-יְהוָה לְטַהֵר וַיּוֹצִיאוּ אֶת כָּל-הַטְּמֵאָה אֲשֶׁר מָצְאוּ בְּהִיכַל יְהוָה לְחַצֵּר בַּיִת יְהוָה וַיִּקְבְּלוּ הַלְוִיִּם לְהוֹצִיא לְנַחַל-קִדְרוֹן חוּצָה. **ב כטטז** וַיִּחֲלוּ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לְקַדֵּשׁ וּבָיוֹם שְׁמוֹנָה לַחֹדֶשׁ בָּאוּ לְאוֹלָם יְהוָה וַיִּקְדְּשׁוּ אֶת-בַּיִת-יְהוָה לַיָּמִים שְׁמוֹנָה וּבָיוֹם שְׁשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן כָּלוּ. **ב כטיח** וַיָּבֵאוּ פְּנִימָה אֶל-חֲזַקְיָהוּ הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ טַהֲרֵנוּ אֶת-כָּל-בַּיִת יְהוָה: אֶת-מִזְבֵּחַ הָעוֹלָה וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו וְאֶת-שִׁלְחַן הַמַּעֲרֶכֶת וְאֶת-כָּל-כֵּלָיו. **ב כטיט** וְאֶת כָּל-הַכֵּלִים אֲשֶׁר הִזְנִיחַ הַמֶּלֶךְ אַחֲז בְּמַלְכוּתוֹ בְּמַעַלְוֵהכֵנוּ וְהִקְדַּשְׁנוּ וְהִנֵּם לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה. **ב כטכ** וַיִּשְׁכֶּם יַחֲזַקְיָהוּ הַמֶּלֶךְ וַיֹּאסֶף אֶת שָׂרֵי הָעִיר וַיַּעַל בַּיִת יְהוָה. **ב כטכא**

וַיָּבִיאוּ פָּרִים-שִׁבְעָה וְאֵילִים שִׁבְעָה וּכְבָּשִׁים שִׁבְעָה וְצִפִּירֵי עֲזִים שִׁבְעָה לַחֲטָאת
עַל-הַמִּמְלָכָה וְעַל-הַמִּקְדָּשׁ וְעַל-יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לִבְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים לְהַעֲלוֹת
עַל-מִזְבֵּחַ יְהוָה. **ב כטכב** וַיִּשְׁחֲטוּ הַבָּקָר וַיִּקְבְּלוּ הַכֹּהֲנִים אֶת-הַדָּם וַיִּזְרְקוּ
הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחֲטוּ הָאֵלִים וַיִּזְרְקוּ הַדָּם הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחֲטוּ הַכְּבָשִׁים וַיִּזְרְקוּ הַדָּם
הַמִּזְבֵּחַ. **ב כטכג** וַיִּגִּישׁוּ אֶת-שְׁעִירֵי הַחֲטָאת לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַקֹּהֵל וַיִּסְמְכוּ
יְדֵיהֶם עֲלֵיהֶם. **ב כטכד** וַיִּשְׁחֲטוּם הַכֹּהֲנִים וַיַּחֲטֹאוּ אֶת-דָּמָם הַמִּזְבֵּחַ לְכַפֵּר
עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל: כִּי לְכָל-יִשְׂרָאֵל אָמַר הַמֶּלֶךְ הָעוֹלָה וְהַחֲטָאת. **ב כטכה** וַיַּעֲמֵד
אֶת-הַלְוִיִּם בֵּית יְהוָה בְּמַצְלֵתִים בְּנִבְלִים וּבְכִנּוֹת בְּמִצּוֹת דָּוִיד וְגַד חֲזֵה-הַמֶּלֶךְ
וְנֶתֶן הַנָּבִיא: כִּי בֵּיד-יְהוָה הַמִּצָּה בֵּיד-נָבִיאָיו. **ב כטכו** וַיַּעֲמְדוּ הַלְוִיִּם בְּכָלִי
דָּוִיד וְהַכֹּהֲנִים בְּחֻצְרוֹת.

ב כטכז וַיֹּאמֶר חִזְקִיָּהוּ לְהַעֲלוֹת הָעֹלָה לְהַמִּזְבֵּחַ וּבִיעַת הַחֹל הָעוֹלָה הַחֹל
שִׁיר-יְהוָה וְהַחֲצָצְרוֹת וְעַל-יְדֵי כָּלִי דָּוִיד מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל. **ב כטכח** וְכָל-הַקֹּהֵל
מִשְׁתַּחֲוִים וְהַשִּׁיר מְשׁוֹרֵר וְהַחֲצָצְרוֹת מַחֲצִצִּים (מַחֲצִרִים): הַכֹּל עַד לְכָלוֹת
הָעֹלָה. **ב כטכט** וּכְכָלוֹת לְהַעֲלוֹת: כָּרְעוּ הַמֶּלֶךְ וְכָל-הַנִּמְצָאִים אֹתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲווּ.
ב כטל וַיֹּאמֶר יְחִזְקִיָּהוּ הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לְלוֹיִם לְהַלֵּל לַיהוָה בְּדַבְּרֵי דָוִיד וְאַסֹּף
הַחֲזֵה וַיַּהֲלֵלוּ עַד-לְשִׁמְחָה וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

ב כטלא וַיַּעַן יְחִזְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר עֲתָה מִלֵּאתֶם יְדְכֶם לַיהוָה גִּשּׁוּ וְהִבִּיאוּ זִבְחִים
וְתוֹדוֹת לְבֵית יְהוָה וַיָּבִיאוּ הַקֹּהֵל זִבְחִים וְתוֹדוֹת וְכָל-נְדִיב לֵב עָלוֹת. **ב כטלב**
וַיְהִי מִסֹּפֶר הָעֹלָה אֲשֶׁר הִבִּיאוּ הַקֹּהֵל לַבָּקָר שִׁבְעִים אֵילִים מֵאָה כְּבָשִׁים
מֵאֲתָיִם: לְעֹלָה לַיהוָה כָּל-אַלֶּה. **ב כטלג** וְהַקִּדְשִׁים בָּקָר שֵׁשׁ מֵאוֹת וְצֹאן
שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים. **ב כטלד** רַק הַכֹּהֲנִים הָיוּ לְמַעַט וְלֹא יָכְלוּ לְהַפְשִׁיט
אֶת-כָּל-הָעֹלוֹת וַיִּחְזְקוּם אַחֵיהֶם הַלְוִיִּם עַד-כָּלוֹת הַמִּלָּאכָה וְעַד יִתְקַדְּשׁוּ
הַכֹּהֲנִים כִּי הַלְוִיִּם יִשְׂרִי לִבָּב לְהִתְקַדֵּשׁ מִהַכֹּהֲנִים. **ב כטלה** וְגַם-עֹלָה לְרֹב
בְּחֻלְבֵי הַשְּׁלָמִים וּבְנִסְכִּים לְעֹלָה וּתְכוּן עֲבוֹדַת בֵּית-יְהוָה. **ב כטלו** וַיִּשְׁמַח
יְחִזְקִיָּהוּ וְכָל-הָעָם עַל הַהִכִּין הָאֱלֹהִים לָעַם: כִּי בִפְתָאם הָיָה הַדָּבָר.
ב לא וַיִּשְׁלַח יְחִזְקִיָּהוּ עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה וְגַם-אֲגָרוֹת כְּתָב עַל-אֶפְרַיִם
וּמְנַשֶּׁה לְבֹא לְבֵית-יְהוָה בִּירוּשָׁלַם לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **ב לב**
וַיַּעַץ הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו וְכָל-הַקֹּהֵל בִּירוּשָׁלַם לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּחֲדָשׁ הַשָּׁנִי. **ב לג** כִּי
לֹא יָכְלוּ לַעֲשׂוֹתוֹ בָּעֵת הַהִיא: כִּי הַכֹּהֲנִים לֹא-הִתְקַדְּשׁוּ לְמִדֵּי וְהָעָם לֹא-נֶאֱסָפוּ
לִירוּשָׁלַם. **ב לד** וַיִּישַׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וּבְעֵינֵי כָל-הַקֹּהֵל. **ב לה** וַיַּעֲמִידוּ
דָּבָר לְהַעֲבִיר קוֹל בְּכָל-יִשְׂרָאֵל מִבְּאֵר-שֶׁבַע וְעַד-דֹּן לְבֹא לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַיהוָה

אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם: כִּי לֹא לָרֹב עָשׂוּ כְּכַתּוּב. **ב לו** וַיֵּלְכוּ הָרָצִים בְּאֵגְרוֹת
מִיַּד הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו בְּכָל-יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה וַיִּכְמָצוּת הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּבוּ
אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָהֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וַיָּשֻׁב אֶל-הַפְּלִיטָה הַנִּשְׁאָרָת לָכֶם מִכָּף
מַלְכֵי אַשּׁוּר. **ב לו** וְאֵל-תְּהִיו כְּאֲבוֹתֵיכֶם וְכְאֲחֵיכֶם אֲשֶׁר מָעַלּוּ בַיהוָה אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם וַיִּתְּנֵם לְשָׂמָה כְּאֲשֶׁר אַתֶּם רְאִים. **ב לח** עֲתָה אֶל-תִּקְשׁוּ עֲרֻפְכֶם
כְּאֲבוֹתֵיכֶם: תִּנּוּ-יָד לַיהוָה וּבֹאוּ לְמִקְדָּשׁוֹ אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ לְעוֹלָם וְעַבְדּוֹ אֶת-יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וַיָּשֻׁב מִכֶּם חֲרוֹן אַפּוֹ. **ב לט** כִּי בְשׁוּבְכֶם עַל-יְהוָה אֲחֵיכֶם וּבְנֵיכֶם
לְרַחֲמִים לִפְנֵי שׁוֹבֵיהֶם וּלְשׁוּב לְאַרְץ הַזֹּאת: כִּי-חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְלֹא-יָסִיר פָּנִים מִכֶּם אִם-תָּשׁוּבוּ אֵלָיו. **ב לי** וַיְהִיו הָרָצִים עֹבְרִים מְעִיר לְעִיר
בְּאַרְץ-אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁהוּעַד-זָבְלוֹן וַיְהִיו מִשְׁחִיקִים עֲלֵיהֶם וּמִלַּעְגִּים בָּם. **ב ליא**
אֶד-אֲנָשִׁים מֵאֲשֶׁר וּמְנַשֶּׁה וּמִזָּבְלוֹן נִכְנְעוּ וַיָּבֹאוּ לִירוּשָׁלַם. **ב ליב** גַּם בַּיהוּדָה
הִיָּתָה יָד הָאֱלֹהִים לַתֵּת לָהֶם לֵב אֶחָד: לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים בְּדָבָר
יְהוָה. **ב ליג** וַיֵּאֲסֹפוּ יְרוּשָׁלַם עִם-רַב לַעֲשׂוֹת אֶת-חֹג הַמִּצְוֹת בַּחֲדָשׁ הַשְּׁנִיקָה לְ
לָרֹב מְאֹד. **ב ליד** וַיִּקְמוּ וַיָּסִירוּ אֶת-הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וְאֵת
כָּל-הַמִּקְטָרוֹת הַסִּירוּ וַיִּשְׁלִיכוּ לַנַּחַל קִדְרוֹן. **ב לטו** וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר לַחֲדָשׁ הַשְּׁנִי וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם נִכְלְמוּ וַיִּתְקַדְּשׁוּ וַיָּבִיאוּ עֹלוֹת בֵּית יְהוָה.
ב לטז וַיַּעֲמְדוּ עַל-עַמֻּדָם כְּמִשְׁפָּטָם כְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ-הָאֱלֹהִים הַכֹּהֲנִים
זֹרְקִים אֶת-הַדָּם מִיַּד הַלְוִיִּם. **ב לז** כִּי-רַבַּת בִּקְהָל אֲשֶׁר לֹא-הִתְקַדְּשׁוּ וְהַלְוִיִּם
עַל-שְׁחִיטַת הַפֶּסַחִים לְכָל לֹא טְהוֹרֵלֶהֱקִידִישׁ לַיהוָה. **ב ליח** כִּי מִרְבִּית הָעָם
רַבַּת מֵאֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה יִשְׁשָׁכָר וּזְבְלוֹן לֹא הִטְהָרוּ כִּי-אָכְלוּ אֶת-הַפֶּסַח בְּלֹא
כְּכַתּוּב: כִּי הִתְפַּלֵּל יַחֲזִקְיָהוּ עֲלֵיהֶם לֵאמֹר יְהוָה הַטּוֹב יִכְפֹּר בְּעַד. **ב ליט**
כָּל-לִבָּבוּ הַכִּין לְדָרוֹשׁ הָאֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיו וְלֹא כְּטָהֳרַת הַקֹּדֶשׁ.
ב לכ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶל-יַחֲזִקְיָהוּ וַיִּרְפָּא אֶת-הָעָם. **ב לכא** וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
הַנִּמְצָאִים בִּירוּשָׁלַם אֶת-חֹג הַמִּצְוֹת שִׁבְעַת יָמִים בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וּמְהֻלָּלִים
לַיהוָה יוֹם בְּיוֹם הַלְוִיִּם וְהַכֹּהֲנִים בְּכָל-יְהוָה. **ב לכב** וַיִּדְבֹּר יַחֲזִקְיָהוּ
עַל-לֵב כָּל-הַלְוִיִּם הַמִּשְׁכִּילִים שָׁכַל-טוֹב לַיהוָה וַיֹּאכְלוּ אֶת-הַמוֹעֵד שִׁבְעַת
הַיָּמִים מִזְבָּחִים זִבְחֵי שְׁלָמִים וּמִתְוָדִים לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם. **ב לכג** וַיַּעֲצוּ
כָּל-הַקָּהָל לַעֲשׂוֹת שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵים וַיַּעֲשׂוּ שִׁבְעַת-יָמִים שִׂמְחָה. **ב לכד** כִּי
חֲזַקְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה הָרִים לַקָּהָל אֶלֶף פָּרִים וְשִׁבְעַת אֲלָפִים צֹאן וְהַשָּׂרִים
הָרִימוּ לַקָּהָל פָּרִים אֶלֶף וְצֹאן עֶשְׂרֵת אֲלָפִים וַיִּתְקַדְּשׁוּ כֹהֲנִים לָרֹב. **ב לכה**
וַיִּשְׁמְחוּ כָּל-קָהָל יְהוּדָה וְהַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְכָל-הַקָּהָל הַבָּאִים מִיִּשְׂרָאֵל וְהַגֵּרִים

הבאים מארץ ישראל והיושבים ביהודה. **ב** לכו ותהי שמחה גדולה בירושלם: כי מימי שלמה בן-דוד מלך ישראל לא כזאת בירושלם. **ב** לכו ויקמו הכהנים הלויים ויברכו את-העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למעון קדשו לשמים.

ב לאא וככלות כל-זאת יצאו כל-ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצבות ויגדעו האשרים וינתצו את-הבמות ואת-המזבחות מכל-יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד-לכלה וישובו כל-בני ישראל איש לאחזתו לעריהם.

ב לאב ויעמד יחזקיהו את-מחלקות הכהנים והלויים על-מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים וללויים לעלה ולשלמים לשרת ולהדות ולהלל בשערי מחנות יהוה. **ב לאג** ומנת המלך מן-רכושו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות לשבתות ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת יהוה. **ב לאד** ויאמר לעם ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלויים למען יחזקו בתורת יהוה. **ב לאה** וכפרץ הדבר הרבו בני-ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו. **ב לאו** ובני ישראל ויהודה היושבים בערי יהודהגם-הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים המקדשים ליהוה אלהיהם: הביאו ויתנו ערמות ערמות. **ב לאז** בחדש השלשי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו. **ב לאח** ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את-הערמות ויברכו את-יהוה ואת עמו ישראל.

ב לאט וידרש יחזקיהו על-הכהנים והלויים על-הערמות. **ב לאי** ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק: ויאמר מהחל התרומה לביא בית-יהוה אכול ושבוע והותר עד-לרובפי יהוה ברוך את-עמו והותר את-הקמון הזה.

ב לאיא ויאמר יחזקיהו להכין לשכות בבית יהוה ויכינו. **ב לאיב** ויביאו את-התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונניהו (כנניהו) הלוי ושמעי אחיהו משנה. **ב לאיג** ויחיאל ועזזיהו ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל ויסמכיהו ומחת ובניהו פקידים מיד כונניהו (כנניהו) ושמעי אחיו במפקד יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד בית-האלהים. **ב לאיד** וקורא בן-ימנה הלוי השוער למזרחה על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי הקדשים. **ב לאטו** ועל-ידו עדן ומנחם וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו בערי

הכהנים באמונה: לתת לאחיהם במחלקות כגדול כקטן. **ב לאטז** מלבד התיחשם לזכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל-הבא לבית-יהוה לדבר-יום

בְּיוֹמוֹ לַעֲבוֹדָתָם בְּמִשְׁמְרוֹתָם כְּמַחְלְקוֹתֵיהֶם. **ב לאיו** וְאֵת הַתִּיחֵשׁ הַכֹּהֲנִים
לְבֵית אֲבוֹתֵיהֶם וְהַלְוִיִּם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וְלַמַּעֲלָה בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם
בְּמַחְלְקוֹתֵיהֶם. **ב לאיח** וְלַהֲתִיחֵשׁ בְּכָל-טַפָּם נָשִׂיהֶם וּבְנֵיהֶם
וּבְנוֹתֵיהֶם לְכָל-קָהָל: כִּי בְּאַמוּנָתָם יִתְקַדְּשׁוּ-קֹדֶשׁ. **ב לאיט** וּלְבָנֵי אֶהְרֹן
הַכֹּהֲנִים בְּשָׂדֵי מִגְרֵשׁ עָרֵיהֶם בְּכָל-עִיר וְעִיר אֲנָשִׁים אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁמוֹת לְתֵת
מְנוֹת לְכָל-זָכָר בְּכֹהֲנִים וּלְכָל-הַתִּיחֵשׁ בְּלוּיִם. **ב לאכ** וַיַּעַשׂ כְּזֹאת יַחֲזִיקָהוּ
בְּכָל-יְהוּדָה וַיַּעַשׂ הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר וְהָאֱמֶת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו. **ב לאכא**
וּבְכָל-מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר-הֵחֵל בַּעֲבוֹדַת בֵּית-הָאֱלֹהִים וּבַתּוֹרָה וּבַמִּצְוָה לְדָרֵשׁ
לְאֱלֹהֵיו בְּכָל-לִבָּבוֹ עָשָׂה וְהִצְלִיחַ.

ב לבא אַחֲרֵי הַדְּבָרִים וְהָאֱמֶת הָאֵלֶּה בָּא סִנְחָרִיב מֶלֶךְ-אַשּׁוּר וַיָּבֹא בִיהוּדָה
וַיַּחֲנוּ עַל-הָעָרִים הַבְּצֻרוֹת וַיֹּאמֶר לְבִקְעָם אֱלֹיו. **ב לבב** וַיֵּרָא יַחֲזִיקָהוּ כִּי-בָא
סִנְחָרִיב וּפָנָיו לַמִּלְחָמָה עַל-יְרוּשָׁלַם. **ב לבג** וַיַּוְעֵץ עִם-שָׂרָיו וּגְבָרָיו לְסִתּוֹם
אֶת-מִימֵי הָעֵינֹת אֲשֶׁר מֵחוּץ לְעִיר וַיַּעֲזְרוּהוּ. **ב לבד** וַיִּקְבְּצוּ עִם-רַבּוּי סִתְמוּ
אֶת-כָּל-הַמַּעֲיֵנוֹת וְאֶת-הַנַּחֲל הַשּׁוֹטֵף בְּתוֹךְ-הָאָרֶץ לֵאמֹר: לָמָּה יָבֹאוּ מַלְכֵי
אַשּׁוּר וּמִצְאוּ מַיִם רַבִּים. **ב לבה** וַיִּתְחַזַּק וַיָּבֹן אֶת-כָּל-הַחוֹמָה הַפְּרוּצָה וַיַּעַל
עַל-הַמִּגְדָּלוֹת וּלְחוּצָה הַחוֹמָה אַחֲרֵת וַיַּחֲזִק אֶת-הַמְּלוֹא עִיר דָּוִיד וַיַּעַשׂ שָׁלַח
לָרֶב וּמַגְנִיִּם. **ב לבו** וַיִּתֵּן שָׂרֵי מִלְחָמוֹת עַל-הָעָם וַיִּקְבְּצֵם אֱלֹיו אֶל-רְחוֹב שַׁעַר
הָעִיר וַיְדַבֵּר עַל-לִבָּבָם לֵאמֹר. **ב לבז** חֲזִקוּ וְאַמְצוּ אֶל-תִּירָאוֹ וְאֶל-תַּחְתּוֹ מִפְּנֵי
מֶלֶךְ אַשּׁוּר וּמִלִּפְנֵי כָל-הַהֲמוֹן אֲשֶׁר-עִמּוֹ: כִּי-עִמָּנוּ רַב מֵעִמּוֹ. **ב לבח** עִמּוֹ זְרוּעַ
בָּשָׂר וְעִמָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לַעֲזָרְנוּ וּלְהַלָּחֵם מִלְחַמָּתָנוּ וַיִּסְמְכוּ הָעָם עַל-דְּבָרֵי
יַחֲזִיקָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה.

ב לבט אַחֲרַיִזָּה שָׁלַח סִנְחָרִיב מֶלֶךְ-אַשּׁוּר עֲבָדָיו יְרוּשָׁלִימָה וְהוּא עַל-לִכְיֹשׁ
וְכָל-מַמְשַׁלְתּוֹ עִמּוֹעַל-יַחֲזִיקָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְעַל-כָּל-יְהוּדָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם
לֵאמֹר. **ב לבי** כֹּה אָמַר סִנְחָרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר: עַל-מָה אַתֶּם בְּטָחִים וַיִּשְׁבִּים
בְּמִצּוֹר בִּירוּשָׁלַם. **ב לביא** הֲלֹא יַחֲזִיקָהוּ מִסִּית אַתְּכֶם לְתֵת אַתְּכֶם לָמוֹת
בָּרָעַב וּבִצְמָא לֵאמֹר: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִצְלִינוּ מִכָּף מֶלֶךְ אַשּׁוּר. **ב לביב** הֲלֹא-הוּא
יַחֲזִיקָהוּ הַסִּיר אֶת-בְּמִתּוֹ וְאֶת-מִזְבְּחָתּוֹ וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה וּלְיִירוּשָׁלַם לֵאמֹר לִפְנֵי
מִזְבֵּחַ אֶחָד תִּשְׁתַּחֲווּ וְעָלְיוֹ תִקְטִירוּ. **ב לביג** הֲלֹא תִדְעוּ מָה עָשִׂיתִי אֲנִי וְאַבּוֹתַי
לְכָל עַמֵּי הָאָרֶצוֹת: הִיכּוֹל יָכְלוּ אֱלֹהֵי גּוֹי הָאָרֶצוֹת לְהַצִּיל אֶת-אֶרֶץ מִיָּדִי.
ב לביז מִי בְּכָל-אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִחְרִימוּ אֲבוֹתַי אֲשֶׁר יָכוֹל לְהַצִּיל
אֶת-עַמּוֹ מִיָּדִי: כִּי יוֹכַל אֱלֹהֵיכֶם לְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדִי. **ב לבטו** וַעֲתָה אֶל-יִשְׂרָאֵל

אֶתְכֶם חִזְקֵהוּ וְאַל-יִסִּית אֶתְכֶם כְּזֹאת וְאַל-תִּאֲמִינוּ לוֹכִי-לֹא יוֹכֵל כָּל-אֱלֹהִים
 כָּל-גּוֹי וּמִמְלָכָה לְהַצִּיל עַמּוֹ מִיָּד וּמִיֵּד אֲבוֹתָי: אֵף כִּי אֱלֹהֵיכֶם לֹא-יִצִּילוּ
 אֶתְכֶם מִיָּד. **ב לבטז** וְעוֹד דִּבְרוּ עֲבָדָיו עַל-יְהוָה הָאֱלֹהִים וְעַל יְחִזְקֵהוּ עֲבָדָיו.
ב לביו וּסְפָרִים כְּתַבְלַחְרָף לִיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וְלֹאמֹר עָלָיו לֵאמֹר כֹּאֲלֵהִי גֹיִי
 הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר לֹא-הִצִּילוּ עַמָּם מִיָּדֵיכֶן לֹא-יִצִּיל אֱלֹהֵי יְחִזְקֵהוּ עַמּוֹ מִיָּדִי.
ב לביוח וַיִּקְרָאוּ בְּקוֹל-גָּדוֹל יְהוּדִית עַל-עַם יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר עַל-הַחוֹמָה לִירָאָם
 וּלְבַהֲלֵם לְמַעַן יִלְכְּדוּ אֶת-הָעִיר. **ב לבוט** וַיִּדְּבְרוּ אֶל-אֱלֹהֵי יְרוּשָׁלַם: כַּעַל אֱלֹהֵי
 עַמִּי הָאֲרָץ מַעֲשֶׂה יְדֵי הָאָדָם. **ב לבכ** וַיִּתְּפַלֵּל יְחִזְקֵהוּ הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁעֵהוּ
 בֶן-אֲמוּץ הַנְּבִיאָעַל-זֹאת וַיִּזְעֲקוּ הַשָּׁמַיִם. **ב לבכא** וַיִּשְׁלַח יְהוָה מַלְאָךְ וַיִּכְחַד
 כָּל-גִּבּוֹר חֵיל וְנָגִיד וְשָׂר בְּמַחֲנֵה מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיָּשֶׁב בְּבִשֶׁת פָּנִים לָאֲרָצוֹ וַיָּבֵא בֵּית
 אֱלֹהָיו וּמִיצִיאוֹ (וּמִיצִיאי) מַעֲיו שָׁם הִפִּילָהוּ בַּחֲרֵב. **ב לבכב** וַיִּשְׁעַת יְהוָה
 אֶת-יְחִזְקֵהוּ וְאֶת יִשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם מִיָּד סִנְחָרִיב מֶלֶךְ-אַשּׁוּרוֹמִיָּד-כָּל וַיִּנְהַלֵּם
 מִסָּבִיב. **ב לבכג** וְרַבִּים מִבְּיָאִים מִנְּחָה לִיהוָה לִירוּשָׁלַם וּמִגְדָּנוֹת לִיְחִזְקֵהוּ
 מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּנְשָׂא לְעֵינָי כָּל-הַגּוֹיִם מֵאַחֲרֵי-כֵן.
ב לבכד בַּיָּמִים הָהֵם חָלָה יְחִזְקֵהוּ עַד-לָמוֹת וַיִּתְּפַלֵּל אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר לוֹ
 וּמוֹפֶת נָתַן לוֹ. **ב לבכה** וְלֹא-כִגְמַל עָלָיו הַשִּׁיב יְחִזְקֵהוּ כִּי גָבַהּ לְבֹו וַיְהִי עָלָיו
 קֶצֶף וְעַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם. **ב לבכו** וַיִּכְנַע יְחִזְקֵהוּ בַּגָּבַהּ לְבֹו הוּא וַיִּוְשְׁבִי
 יְרוּשָׁלַם וְלֹא-בָא עֲלֵיהֶם קֶצֶף יְהוָה בַּיָּמִי יְחִזְקֵהוּ. **ב לבכז** וַיְהִי לִיְחִזְקֵהוּ עֶשֶׂר
 וּכְבוֹד הָרַבָּה מְאֹד וְאַצְרוֹת עָשָׂה-לוֹ לְכֶסֶף וּלְזָהָב וּלְאֶבֶן יָקָרָה וּלְבָשָׁמִים
 וּלְמַגָּנִים וּלְכָל כְּלֵי חַמְדָּה. **ב לבכח** וּמִסְכָּנוֹת לִתְבוּאָת דָּגָן וְתִירוֹשׁ וַיִּצְהָר
 וְאַצְרוֹת לְכָל-בְּהֵמָה וּבְהֵמָה וְעֶדְרִים לְאֹרֹת. **ב לבכט** וְעָרִים עָשָׂה לוֹ
 וּמִקְנֵה-צֹאן וּבָקָר לָרֹב: כִּי נָתַן-לוֹ אֱלֹהִים רִכּוּשׁ רַב מְאֹד. **ב לבלא** וְהוּא
 יְחִזְקֵהוּ סָתַם אֶת-מוֹצָא מִיָּמָי גִּיחוֹן הָעֵלְיוֹן וַיִּשְׁרַם לְמַטָּה-מִעֶרְבָה לְעִיר דָּוִיד
 וַיִּצְלַח יְחִזְקֵהוּ בְּכָל-מַעֲשָׂהוּ. **ב לבלא** וְכֵן בְּמִלְצֵי שָׂרֵי בָּבֶל הַמְּשַׁלְּחִים עָלָיו
 לְדָרֶשׁ הַמוֹפֶת אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ עֲזָבוֹ הָאֱלֹהִים לְנִסּוֹתָו לְדַעַת כָּל-בְּלָבָו.
ב לבלב וַיִּתֵּר דִּבְרֵי יְחִזְקֵהוּ וַחֲסִדְיוֹהֶנָם כְּתוּבִים בַּחֲזוֹן יִשְׁעֵהוּ בֶן-אֲמוּץ
 הַנְּבִיא עַל-סֵפֶר מַלְכֵי-יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל. **ב לבלג** וַיִּשְׁכַּב יְחִזְקֵהוּ עִם-אֲבֹתָיו
 וַיִּקְבְּרָהוּ בַּמַּעֲלָה קִבְרֵי בְנֵי-דָוִיד וְכְבוֹד עָשׂוֹ-לוֹ בְּמוֹתוֹ כָּל-יְהוּדָה וַיִּשְׁבִּי
 יְרוּשָׁלַם וַיִּמְלֹךְ מִנְּשָׂה בְנוֹ תַחֲתָיו.
ב לגא בֶּן-שְׁתַּיִם עָשָׂרָה שָׁנָה מִנְּשָׂה בְּמָלְכוֹ וַחֲמִשִּׁים וַחֲמִשָּׁה שָׁנָה מֶלֶךְ
 בִּירוּשָׁלַם. **ב לגב** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: כְּתוּעַבוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה

מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. **ב** לִגְגּוּ וַיָּשֶׁב וַיִּבֶן אֶת-הַבָּמוֹת אֲשֶׁר נָתַץ יַחֲזִקְיָהוּ אָבִיו וַיִּקַּם מִזִּבְחֹת לַבַּעַלִּים וַיַּעַשׂ אֲשֵׁרוֹת וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְכָל-צָבָא הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבֹד אֹתָם. **ב** לִגְד וּבָנָה מִזִּבְחֹת בְּבֵית יְהוָה אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה בִּירוּשָׁלַם יִהְיֶה-שָׁמַי לְעוֹלָם. **ב** לִגְה וַיִּבֶן מִזִּבְחֹת לְכָל-צָבָא הַשָּׁמַיִם בְּשֵׁתֵי חֲצֹרוֹת בֵּית-יְהוָה. **ב** לִגּוּ וְהוּא הָעֶבֶר אֶת-בָּנָיו בָּאֵשׁ בְּגִי בֶן-הַנֶּם וְעוֹנֵן וְנַחֲשׁ וְכַשָּׁף וְעֹשֶׂה אוֹב וַיִּדְּעוּנִי: הִרְבָּה לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ. **ב** לִגְזוּ וַיֵּשֶׁם אֶת-פֶּסֶל הַסָּמֶל אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֶל-דָּוִיד וְאֶל-שְׁלֹמֹה בְּנוֹ בְּבֵית הַזֶּה וּבִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בַּחֲרָתִי מִכָּל שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשִׁים אֶת-שָׁמַי לְעִלּוּם. **ב** לִגְח וְלֹא אֲסִיף לְהַסִּיר אֶת-רֶגֶל יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הָעֲמַדְתִּי לְאַבּוֹתֶיכֶם: רַק אִם-יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל-אֲשֶׁר צִוִּיתִים לְכָל-הַתּוֹרָה וְהַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים בְּיַד-מֹשֶׁה. **ב** לִגֹט וַיִּתַּע מִנְשָׁה אֶת-יְהוּדָה וַיִּשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם: לַעֲשׂוֹת רָעַמֶן-הַגּוֹזִים אֲשֶׁר הַשָּׁמַיִד יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

ב לִגִי וַיִּדְבֵּר יְהוָה אֶל-מִנְשָׁה וְאֶל-עַמּוֹ וְלֹא הִקְשִׁיבוּ. **ב** לִגִיָא וַיָּבֹא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת-שָׂרֵי הַצָּבָא אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אֲשׁוּר וַיִּלְכְּדוּ אֶת-מִנְשָׁה בַּחֲחִים וַיֹּאסְרוּהָ בְּנַחֲשֹׁתִים וַיּוֹלִיכֶהוּ בַּבֶּלָה. **ב** לִגִיב וַכְּהָצֵר לוֹחֶלָה אֶת-פָּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיִּכְנַע מְאֹד מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו. **ב** לִגִיג וַיִּתְּפֹלֵל אֵלָיו וַיַּעֲתֶר לוֹ וַיִּשְׁמַע תַּחֲנֻתּוֹ וַיִּשְׁיבֶהוּ יְרוּשָׁלַם לְמַלְכוּתוֹ וַיֵּדַע מִנְשָׁה כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים. **ב** לִגִיד וְאַחֲרֵי-כֵן בָּנָה חוּמָה חִיצוֹנָה לָעִיר-דָּוִיד מֵעַרְבָה לְגִיחוֹן בְּנַחַל וּלְבּוֹא בְּשַׁעַר הַדָּגִים וְסָבֵב לַעֲפֹל וַיִּגְבִּיהָ מְאֹד וַיֵּשֶׁם שָׂרֵי-חֵיל בְּכָל-הָעָרִים הַבְּצֻרוֹת בִּיהוּדָה. **ב** לִגִטוּ וַיִּסֵּר אֶת-אֱלֹהֵי הַנֶּכֶר וְאֶת-הַסָּמֶל מִבֵּית יְהוָה וְכָל-הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בְּהַר בֵּית-יְהוָה וּבִירוּשָׁלַם וַיִּשְׁלַךְ חוּצָה לָעִיר. **ב** לִגִטז וַיִּכֶן (וַיִּבֶן) אֶת-מִזְבֵּחַ יְהוָה וַיִּזְבַּח עָלָיו זִבְחֵי שְׁלָמִים וְתוֹדָה וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה לַעֲבֹד אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **ב** לִגִיז אֲבָל עוֹד הָעָם זִבְחִים בַּבָּמוֹת: רַק לִיהוָה אֱלֹהֵיהֶם. **ב** לִגִיח וַיִּתֵּר דְּבָרֵי מִנְשָׁה וַתִּפְּלֹתוּ אֶל-אֱלֹהָיו וְדְבָרֵי הַחֲזִים הַמְּדַבְּרִים אֵלָיו בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֵנָּם עַל-דְּבָרֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. **ב** לִגִיט וַתִּפְּלֹתוּ וְהָעֵתֶר-לוֹ וְכָל-חַטָּאתוֹ וּמַעֲלוֹ וְהַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בָּהֶם בָּמוֹת וְהָעַמִּיד הָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים לִפְנֵי הַכְּנַעֲוִהֵם כְּתוּבִים עַל דְּבָרֵי חוּזִי. **ב** לִגִכ וַיִּשְׁכַּב מִנְשָׁה עִם-אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּהוּ בֵּיתוֹ וַיִּמָּלֶךְ אָמּוֹן בְּנוֹ תַּחֲתָיו.

ב לִגִכא בֶן-עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אָמּוֹן בְּמָלְכוֹ וּשְׁתַּיִם שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם.

ב לִגִכב וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מִנְשָׁה אָבִיו וּלְכָל-הַפְּסִילִים אֲשֶׁר עָשָׂה מִנְשָׁה אֲבִיוֹזַבַח אָמּוֹן וַיַּעֲבֹדֵם. **ב** לִגִכג וְלֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּהֲכַנַע

מִנְשָׁה אָבִיו: כִּי הוּא אָמוֹן הָרַבָּה אֲשֶׁמָּה. **ב לגכד** וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו עֲבָדָיו וַיִּמְיֹתֶהוּ בְּבֵיתוֹ. **ב לגכה** וַיָּכּוּ עִם-הָאָרֶץ אֶת כָּל-הַקְּשָׁרִים עַל-הַמֶּלֶךְ; אָמוֹן וַיִּמְלִיכוּ עִם-הָאָרֶץ אֶת-יֹאשִׁיָּהוּ בֶּנּוּ תַחְתָּיו.

ב לדא בֶּן-שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יֹאשִׁיָּהוּ בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים וָאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם. **ב לדב** וַיַּעַשׂ הַיֶּשֶׁר בְּעֵינָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ בְּדַרְכֵי דָוִד אָבִיו וְלֹא-סָר יָמִין וּשְׁמֹאוֹל. **ב לדג** וּבְשְׁמוֹנֶה שָׁנִים לְמָלְכוֹ וְהוּא עֹדְנוּ נָעַר הֵחַל לְדָרוֹשׁ לֵאלֹהֵי דָוִד אָבִיו וּבִשְׁתֵּים עָשָׂר שָׁנָה הֵחַל לָטֹהֵר אֶת-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם מִן-הַבָּמוֹת וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים וְהַמַּסְכּוֹת. **ב לדד** וַיִּנְתְּצוּ לִפְנֵיו אֶת מִזְבְּחוֹת הַבָּעַלִּים וְהַחֲמָנִים אֲשֶׁר-לְמַעַלָּה מַעַלְיָהֶם גִּדְעַ וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים וְהַמַּסְכּוֹת שֶׁבַר וְהַדָּק וַיִּזְרֹק עַל-פְּנֵי הַקְּבָרִים הַזִּבְחִים לָהֶם. **ב לדה** וַעֲצֻמוֹת כְּהֵנִים שָׂרָף עַל-מִזְבְּחוֹתֵים (מִזְבְּחוֹתָם) וַיִּטְהַר אֶת-יְהוּדָה וְאֶת-יְרוּשָׁלַם. **ב לדו** וּבְעָרֵי מִנְשָׁה וְאֶפְרַיִם וְשִׁמְעוֹן וְעַד-נִפְתָּלִי בַחַר בַּתִּיהֶם (בְּחַרְבַּתִּיהֶם) סָבִיב. **ב לדז** וַיִּנְתָּץ אֶת-הַמִּזְבְּחוֹת וְאֶת-הָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים כִּתַּת לְהַדָּק וְכָל-הַחֲמָנִים גִּדְעַ בְּכָל-אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיָּשֶׁב לִירוּשָׁלַם.

ב לדח וּבִשְׁנַת שְׁמוֹנֶה עָשָׂר לְמָלְכוֹ לָטֹהֵר הָאָרֶץ וְהַבִּיתָּשֶׁלַח אֶת-שָׁפָן בֶּן-אֶצְלִיָּהוּ וְאֶת-מַעֲשִׂיָּהוּ שֹׁר-הָעִיר וְאֶת יוֹאָח בֶּן-יוֹאָחָז הַמִּזְכִּיר לְחִזָּק אֶת-בֵּית יְהוָה אֱלֹהָיו. **ב לדט** וַיָּבֹאוּ אֶל-חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּתְּנוּ אֶת-הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית-אֱלֹהִים אֲשֶׁר אֶסְפוּ-הַלְוִיִּם שְׁמָרֵי הַסֹּף מִיַּד מִנְשָׁה וְאֶפְרַיִם וּמְכַל שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל וּמְכַל-יְהוּדָה וּבְנֵימָן וַיִּשְׁבִּי (וַיִּשְׁבּוּ) יְרוּשָׁלַם. **ב לדז** וַיִּתְּנוּ עַל-יָד עֲשֵׂה הַמִּלָּאכָה הַמִּפְקָדִים בְּבֵית יְהוָה וַיִּתְּנוּ אוֹתוֹ עוֹשֵׂי הַמִּלָּאכָה אֲשֶׁר עֹשִׂים בְּבֵית יְהוָה לְבִדּוֹק וּלְחִזָּק הַבֵּית. **ב לדזא** וַיִּתְּנוּ לְחַרְשֵׁים וּלְבָנִים לְקִנּוֹת אֲבֵנֵי מַחֲצָב וְעֵצִים לְמַחְבְּרוֹת וּלְקִירוֹת אֶת-הַבָּתִּים אֲשֶׁר הִשְׁחִיתוּ מַלְכֵי יְהוּדָה. **ב לדזב** וְהָאֲנָשִׁים עֹשִׂים בְּאַמוֹנָה בַּמִּלָּאכָה וְעַלְיָהֶם מִפְקָדִים יַחַת וְעַבְדֵּיהֶו הַלְוִיִּם מִן-בְּנֵי מְרָרִי וּזְכַרְיָה וּמִשְׁלֵם מִן-בְּנֵי הַקְּהָתִים לְנֹצַח וְהַלְוִיִּם כָּל-מִבִּין בְּכָל־יָשִׁיר. **ב לדג** וְעַל הַסִּבְלִים וּמִנְצָחִים לְכָל עֲשֵׂה מִלָּאכָה לַעֲבוֹדָה וְעִבּוֹדָה וּמִהַלְוִיִּם סוֹפְרִים וְשׁוֹטְרִים וְשׁוֹעָרִים. **ב לדזד** וּבַהוֹצִיאָם אֶת-הַכֶּסֶף הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה מִצָּא חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן אֶת-סֵפֶר תּוֹרַת-יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה. **ב לדטו** וַיַּעַן חִלְקִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֶל-שָׁפָן הַסּוֹפֵר סֵפֶר הַתּוֹרָה מִצָּאתִי בְּבֵית יְהוָה וַיִּתֵּן חִלְקִיָּהוּ אֶת-הַסֵּפֶר אֶל-שָׁפָן. **ב לדטז** וַיָּבֹא שָׁפָן אֶת-הַסֵּפֶר אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיָּשֶׁב עוֹד אֶת-הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר: כָּל אֲשֶׁר-נָתַן בְּיַד-עַבְדֶּיךָ הֵם עֹשִׂים. **ב לדזו** וַיִּתִּיכוּ אֶת-הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בְּבֵית-יְהוָה וַיִּתְּנוּהוּ עַל-יָד הַמִּפְקָדִים וְעַל-יָד עוֹשֵׂי

המלאכה. **ב לדזח** ויגד שפן הסופר למלך לאמרספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא-בו שפן לפני המלך. **ב לדזט** ויהי כשמע המלך את דברי התורהויקרא את-בגדיו. **ב לדכ** ויצו המלך את-חלקיהו ואת-אחיקם בן-שפן ואת-עבדיו בן-מיקה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד-המלךלאמר. **ב לדכא** לכו דרשו את-יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על-דברי הספר אשר נמצא: כי-גדולה חמת-יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא-שמרו אבותינו את-דבר יהוה לעשות ככל-הכתוב על-הספר הזה. **ב לדכב** וילך חלקיהו ואשר המלך אל-חלדה הנביאה אשת שלם בן-תוקהת (תקהת) בן-חסרה שומר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת. **ב לדכג** ותאמר להם כה-אמר יהוה אלהי ישראל: אמרו לאיש אשר-שלח אתכם אלי. **ב לדכד** כה אמר יהוה הנני מביא רעה על-המקום הזה ועל-יושביו: את כל-האלות הכתובות על-הספר אשר קראו לפני מלך יהודה. **ב לדכה** תחת אשר עזבוני ויקטירו (ויקטרו) לאלהים אחריםלמען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתן חמתי במקום הזה ולא תקבה. **ב לדכו** ואל-מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוהכה תאמרו אליו: כה-אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת. **ב לדכז** יען רך-לבבך ותפנע מלפני אלהים בשמעה את-דבריו על-המקום הזה ועל-ישוביו ותפנע לפני ותקרא את-בגדיך ותבדך לפני וגם-אני שמעתי נאם-יהוה. **ב לדכח** הנני אספך אל-אבותיך ונאספת אל-קברותיך בשלום ולא-תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על-המקום הזה ועל-ישוביו וישיבו את-המלך דבר. **ב לדכט** וישלח המלך ויאסף את-כל-זקני יהודה וירושלם. **ב לדל** ויעל המלך בית-יהוה וכל-איש יהודה וישובי ירושלם והכהנים והלויים וכל-העם מגדול ועד-קטן ויקרא באזניהם את-כל-דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה. **ב לדלא** ויעמד המלך על-עמדו ויכרת את-הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמור את-מצותיו ועדותיו וחקיו בכל-לבבו ובכל-נפשוולעשות את-דברי הברית הכתובים על-הספר הזה. **ב לדלב** ויעמד את כל-הנמצא בירושלם ובנגמון ויעשו יושבי ירושלם כברית אלהים אלהי אבותיהם. **ב לדלג** ויסר יאשיהו את-כל-התעבות מכל-הארצות אשר לבני ישראל ויעבד את כל-הנמצא בישראל לעבוד את-יהוה אלהיהם: כל-ימיולא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם. **ב להא** ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש הראשון. **ב להב** ויעמד הכהנים על-משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה. **ב להג** ויאמר

לְלוּיִם הַמְבוּנִים (הַמְבִינִים) לְכָל-יִשְׂרָאֵל הַקְדוּשִׁים לִיהוָה וְתָנוּ אֶת-אֲרוֹן-הַקֹּדֶשׁ
בְּבֵית אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה בֶן-דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵין-לָכֶם מִשָּׂא בִכְתֹף עֲתֵה עֲבָדוֹ
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. **ב** לֵהֲדַ וְהַכִּינוּ (וְהַכִּינוּ) לְבֵית-אֲבוֹתֵיכֶם
כְּמַחְלָקוֹתֵיכֶם בְּכֹתֵב דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וּבְמִכְתָּב שְׁלֹמֹה בֶן. **ב** לֵהֲדַ וְעַמְדוֹ
בְּקֹדֶשׁ לְפָלוּגַת בֵּית הָאָבוֹת לְאַחֵיכֶם בְּנֵי הָעַסְוִחְלָקַת בֵּית-אָב לְלוּיִם. **ב** לֵהוּ
וְשִׁחְטוּ הַפֶּסֶח וְהַתְּקַדְּשׁוּ וְהַכִּינוּ לְאַחֵיכֶם לַעֲשׂוֹת כְּדָבָר-יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה.
ב לֵהוּ וְיָרִם יְאֻשִּׁיהוּ לְבָנֵי הָעַם צֶאֱן כְּבָשִׂים וּבָנִי-עֲזִים הַכֹּל לְפֶסְחִים
לְכָל-הַנִּמְצָא לְמִסְפָּר שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּבִקָּר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים: אֵלֶּה מִרְכוּשׁ הַמֶּלֶךְ.
ב לֵהֲחַ וְשָׂרָיו לְנִדְבָה לָעַם לְכַהֲנִים וְלְלוּיִם הַרִימוּ: חִלְקֶיהָ וְזִכְרֶיהָ וַיַּחֲיֵאל נְגִידֵי
בֵּית הָאֱלֹהִים לְכַהֲנִים נָתְנוּ לְפֶסְחִים אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּבִקָּר שְׁלֹשׁ מֵאוֹת.
ב לֵהֲטַ וְכוֹנְנִיהוּ (וְכֹנְנִיהוּ) וְשִׁמְעִיהוּ וְנִתְנָאֵל אָחִיו וְחִשְׁבִּיהוּ וַיַּעֲיֵאל וַיִּזְבְּדֵי שָׂרֵי
הַלוּיִם: הַרִימוּ לְלוּיִם לְפֶסְחִים חֲמִשָּׁת אֲלָפִים וּבִקָּר חֲמִשׁ מֵאוֹת. **ב** לֵהֲי וְתַכּוֹן
הָעֲבוֹדָה וַיַּעֲמְדוּ הַכַּהֲנִים עַל-עַמְדָם וְהַלוּיִם עַל-מַחְלָקוֹתָם כְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ.
ב לֵהֲיָא וַיִּשְׁחְטוּ הַפֶּסֶח וַיִּזְרְקוּ הַכַּהֲנִים מִיָּדָם וְהַלוּיִם מִפְּשִׁיטִים. **ב** לֵהֲיָב
וַיִּסִּירוּ הָעֵלָה לְתֹתָם לְמַפְלְגוֹת לְבֵית-אָבוֹת לְבָנֵי הָעַם לְהַקְרִיב לִיהוָה בְּכָתוּב
בְּסִפְר מֹשֶׁה וְכֹן לְבִקָּר. **ב** לֵהֲיָג וַיִּבְשְׁלוּ הַפֶּסֶח בָּאֵשׁ כְּמִשְׁפָּט וְהַקְדָּשִׁים בְּשָׁלוֹ
בְּסִירוֹת וּבִדְוִדִים וּבְצִלְחוֹת וַיִּרְצוּ לְכָל-בְּנֵי הָעַם. **ב** לֵהֲיָד וְאַחַר הַכִּינוּ לָהֶם
וְלַכַּהֲנִים כִּי הַכַּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן בְּהַעֲלוֹת הָעוֹלָה וְהַחֲלָבִים עַד-לֵילָה וְהַלוּיִם
הַכִּינוּ לָהֶם וְלַכַּהֲנִים בְּנֵי אֶהֱרֹן. **ב** לֵהֲטוּ וְהַמְשַׁרְרִים בְּנֵי-אָסָף עַל-מַעְמָדָם
כְּמִצְוַת דָּוִד וְאָסָף וְהִימָן וַיִּדְתּוּן חוּזָה הַמֶּלֶךְ וְהַשְׁעָרִים לְשַׁעַר וְשַׁעַר: אֵין לָהֶם
לְסוּר מֵעַל עֲבֹדָתָם כִּי-אַחִיהֶם הַלוּיִם הַכִּינוּ לָהֶם. **ב** לֵהֲטוּ וְתַכּוֹן כָּל-עֲבוֹדַת
יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא לַעֲשׂוֹת הַפֶּסֶח וְהַעֲלוֹת עֲלוֹת עַל מִזְבֵּחַ יְהוָה כְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ
יְאֻשִּׁיהוּ. **ב** לֵהֲיָז וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הַנִּמְצָאִים אֶת-הַפֶּסֶח בְּעֵת הַהִיא וְאֵת-חַג
הַמִּצּוֹת שִׁבְעַת יָמִים. **ב** לֵהֲיָח וְלֹא-נַעֲשָׂה פֶסֶח כְּמֹהוּ בְּיִשְׂרָאֵל מִיָּמֵי שְׁמוּאֵל
הַנָּבִיא וְכָל-מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל לֹא-עָשׂוּ כְּפֶסֶח אֲשֶׁר-עָשָׂה יְאֻשִּׁיהוּ וְהַכַּהֲנִים וְהַלוּיִם
וְכָל-יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל הַנִּמְצָא וַיִּשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם. **ב** לֵהֲיָט בְּשִׁמוּנָה עֲשָׂרָה שָׁנָה
לְמַלְכוּת יְאֻשִּׁיהוּ נַעֲשָׂה הַפֶּסֶח הַזֶּה. **ב** לֵהֲכַ אַחֲרֵי כָל-זֹאת אֲשֶׁר הָכִין יְאֻשִּׁיהוּ
אֶת-הַבֵּית עָלָה נָכוֹ מֶלֶךְ-מִצְרַיִם לְהַלְחֵם בְּכַרְכְּמִישׁ עַל-פָּרַת וַיֵּצֵא לְקִרְאָתוֹ
יְאֻשִּׁיהוּ. **ב** לֵהֲכֹא וַיִּשְׁלַח אֱלֹו מַלְאָכִים לֵאמֹר מֹה-לִּי וְלָךְ מֶלֶךְ יְהוּדָה
לֹא-עָלִידָ אֶתָּה הַיּוֹם כִּי אֶל-בֵּית מַלְחָמָתִי וְאֱלֹהִים אָמַר לְבַהֲלָנִי: חֲדַל-לָךְ
מֵאֱלֹהִים אֲשֶׁר-עָמִי וְאֶל-יִשְׁחִיתָךְ. **ב** לֵהֲכֹב וְלֹא-הִסֵּב יְאֻשִּׁיהוּ פָּנָיו מִמֶּנּוּ כִּי

לְהִלָּחֵם-בּוֹ הַתַּחֲפֹשׁ וְלֹא שָׁמַע אֶל-דְּבָרֵי נָכוֹ מִפִּי אֱלֹהִים וַיָּבֹא לְהִלָּחֵם בְּבִקְעַת מִגְדּוֹ. **ב להכג** וַיְרוּ הַיָּרִים לְמֶלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַעֲבֹדוּ הַעֲבִירוּנִי כִּי הִחֲלִיתִי מְאֹד. **ב להכד** וַיַּעֲבִירוּהוּ עֲבָדָיו מִן-הַמֶּרְכָּבָה וַיִּרְפִּיבֻהוּ עַל רֶכֶב הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר-לוֹ וַיּוֹלִיכֻהוּ יְרוּשָׁלַם וַיָּמָת וַיִּקְבֹּר בְּקִבְרוֹת אֲבֹתָיו וְכָל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם מִתְאַבְּלִים עַל-יֹאשִׁיָּהוּ.

ב להכה וַיִּקְוֹן יִרְמְיָהוּ עַל-יֹאשִׁיָּהוּ וַיֹּאמְרוּ כָל-הַשָּׂרִים וְהַשָּׂרוֹת בְּקִינוּתֵיהֶם עַל-יֹאשִׁיָּהוּ עַד-הַיּוֹם וַיִּתְּנוּם לְחֶק עַל-יִשְׂרָאֵל וְהֵנָּם כְּתוּבִים עַל-הַקִּינוּת. **ב להכו** וַיֵּתֶר דְּבָרֵי יֹאשִׁיָּהוּ וַחֲסָדָיו כְּכַתּוּב בַּתּוֹרַת יְהוָה. **ב להכז** וַדְּבָרָיו הָרֵאשִׁימִים וְהָאַחֲרִימִים הֵנָּם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר מַלְכֵי-יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה. **ב לוא** וַיִּקְחוּ עִם-הָאָרֶץ אֶת-יְהוֹאָחָז בֶּן-יֹאשִׁיָּהוּ וַיִּמְלִיכֻהוּ תַּחַת-אָבִיו בִּירוּשָׁלַם. **ב לוב** בֶּן-שְׁלוֹשׁ וָעֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹאָחָז בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם. **ב לוג** וַיִּסְיֵרֻהוּ מֶלֶךְ-מִצְרַיִם בִּירוּשָׁלַם וַיַּעֲנֵשׂ אֶת-הָאָרֶץ מֵאָה כֶּכֶר-כֶּסֶף וְכֶכֶר זָהָב. **ב לוז** וַיִּמְלֹךְ מֶלֶךְ-מִצְרַיִם אֶת-אֶלְיָקִים אָחִיו עַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם וַיֹּסֵב אֶת-שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים וְאֶת-יוֹאָחָז אָחִיו לְקַח נָכוֹ וַיָּבִיֵּאֻהוּ מִצְרַיִמָּה.

ב לוח בֶּן-עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יְהוֹיָקִים בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו. **ב לוז** עָלָיו עָלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיֹּאסְרֵהוּ בְּנַחֲשֹׁתַיִם לְהִלִּיכּוֹ בָּבֶלָה. **ב לוז** וּמִכְּלֵי בֵּית יְהוָה הֵבִיא נְבוּכַדְנֶאצַּר לְבָבֶל וַיִּתְּנֵם בְּהִיכְלוֹ בָּבֶל. **ב לוח** וַיֵּתֶר דְּבָרֵי יְהוֹיָקִים וְתַעֲבֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה וְהַנִּמְצָא עָלָיו וְהֵנָּם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיהוּדָה וַיִּמְלֹךְ יְהוֹיָכִין בֶּנוֹ תַּחֲתָיו. **ב לוט** בֶּן-שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יְהוֹיָכִין בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וַעֲשָׂרַת יָמִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה. **ב לוי** וּלְתַשׁוּבַת הַשָּׁנָה שָׁלַח הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר וַיָּבֵאֻהוּ בָּבֶלָה עִם-כָּלִי חֲמֻדַּת בֵּית-יְהוָה וַיִּמְלֹךְ אֶת-צִדְקִיָּהוּ אָחִיו עַל-יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם.

ב לויא בֶּן-עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם. **ב לויב** וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו: לֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא מִפִּי יְהוָה. **ב לויג** וְגַם בְּמֶלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶרֶד אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוּ בְּאֱלֹהִים וַיִּקְשׁ אֶת-עֶרְפוֹ וַיֹּאמֶץ אֶת-לִבּוֹ מִשׁוּב אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. **ב לויד** גַּם כָּל-שָׂרֵי הַכְּהֲנִים וְהָעָם הָרַבּוּ לַמַּעוֹל- (לְמַעַל-) מַעַל כָּלִל תַּעֲבוֹת הַגּוֹיִם וַיִּטְמְאוּ אֶת-בֵּית יְהוָה אֲשֶׁר הִקְדִּישׁ בִּירוּשָׁלַם. **ב לוטו** וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם עֲלֵיהֶם בֶּיַד מַלְאָכָיו הַשֹּׁפְכִים וְשָׁלוּחַ: כִּי-חָמַל עַל-עַמּוֹ וְעַל-מַעֲוֹנוֹ. **ב לוטז** וַיְהִי מִלַּעֲבִים בְּמִלְאָכֵי הָאֱלֹהִים וּבּוֹזִים דְּבָרָיו וּמִתַּעֲתָעִים בְּנַבְאָיו: עַד עֲלוֹת

חַמַּת-יְהוָה בַּעֲמוּעַד-לְאִין מִרְפָּא. **ב** לויז וַיַּעַל עֲלֵיהֶם אֶת-מֶלֶךְ כַּשְׂדִּיִּים
(כְּשָׁדִים) וַיַּהַרְג בַּחוּרֵיהֶם בַּחֶרֶב בְּבֵית מִקְדָּשָׁם וְלֹא חָמַל עַל-בָּחוּר וּבְתוּלָה זָקֹן
וַיִּשֶׁשׁ: הַכֹּל נָתַן בְּיָדוֹ. **ב** לויח וְכָל כָּלִי בֵּית הָאֱלֹהִים הַגְּדֹלִים וְהַקְּטָנִים וְאַצְרוֹת
בֵּית יְהוָה וְאַצְרוֹת הַמֶּלֶךְ וְשָׂרֵיוֹהֶכָל הֵבִיא בָּבֶל. **ב** לויט וַיִּשְׂרְפוּ אֶת-בֵּית
הָאֱלֹהִים וַיִּנְתְּצוּ אֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם וְכָל-אַרְמְנוֹתֶיהָ שָׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכָל-כָּלִי
מִחֲמֻדֶּיהָ לְהַשְׁחִית. **ב** לוכ וַיַּגֵּל הַשְּׂאֲרִית מִן-הַחֶרֶב אֶל-בָּבֶל וַיְהִיו-לוֹ וּלְבָנָיו
לְעִבָדִים עַד-מֶלֶךְ מַלְכוּת פָּרֶס. **ב** לוכא לְמַלְאוֹת דְּבַר-יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּ
עַד-רִצְתָהּ הָאָרֶץ אֶת-שְׁבִתוֹתֶיהָ: כָּל-יְמֵי הַשְּׁמָה שְׁבִתָּהּ לְמַלְאוֹת שְׁבָעִים שָׁנָה.
ב לוכב וּבִשְׁנַת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרֶס לְכָלוֹת דְּבַר-יְהוָה בְּפִי יִרְמְיָהוּהַעִיר
יְהוָה אֶת-רוּחַ כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ-פָּרֶס וַיַּעֲבֹר-קוֹל בְּכָל-מַלְכוּתוֹ וְגַם-בְּמַכְתָּב לְאֹמֶר.
ב לוכג כֹּה-אָמַר כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרֶס כָּל-מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי
הַשָּׁמַיִם וְהוּא-פָקַד עָלַי לְבָנוֹת-לוֹ בֵּית בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה: מִי-בָכֶם
מִכָּל-עַמּוֹ יְהוָה אֱלֹהֵיו עֲמוֹ וַיַּעַל.

א דאס איז דאָס ספר תולדות, דאָס ספר פון דעם יחוס פון
 רבי מלך המשיח יהושע/ישוע [נחמיה ח, יז] בן-דוד, דעם זון פון
 אברהם. אברהם האָט געבוירן יצחק, און יצחק האָט געבוירן
 יעקב, און יעקב האָט געבוירן יהודה און זיינע אחים, און יהודה
 האָט געבוירן פֿרץ און זרח פון תמר, און פֿרץ האָט געבוירן
 חצרון, און חצרון האָט געבוירן רם, און רם האָט געבוירן
 עמינדב, און עמינדב האָט געבוירן נחשון, און נחשון האָט
 געבוירן שלמון, און שלמון האָט געבוירן בועז פון רחב, און
 בועז האָט געבוירן עובד פון רות, און עובד האָט געבוירן ישי
 און ישי האָט געבוירן דוד המלך, און דוד האָט געבוירן שלמה
 פון דעם אשה פון אוריה. און שלמה האָט געבוירן רחבעם, און
 רחבעם האָט געבוירן אביה, און אביה האָט געבוירן אסא, און
 אסא האָט געבוירן יהושפט, און יהושפט האָט געבוירן יורם,
 און יורם האָט געבוירן עזיהו. און עזיהו האָט געבוירן יותם,
 און יותם האָט געבוירן אחז, און אחז האָט געבוירן חזקיהו.
 חזקיהו האָט געבוירן מנשה, און מנשה האָט געבוירן אמון, און
 אמון האָט געבוירן יאשיהו, און יאשיהו האָט געבוירן יכניהו
 און זיינע אחים, צו דער צייט פון גלות-בבל. און נאך גלות-בבל
 האָט יכניהו געבוירן שאלתיאל, און שאלתיאל האָט געבוירן
 זרובבל, און זרובבל האָט געבוירן אביהוד, און אביהוד האָט
 געבוירן אלקים, און אלקים האָט געבוירן עזור. עזור האָט
 געבוירן צדוק, און צדוק האָט געבוירן יכין, און יכין האָט געבוירן
 אליהוד. און אליהוד האָט געבוירן אלעזר, און אלעזר האָט
 געבוירן מתן, און מתן האָט געבוירן יעקב. און יעקב האָט
 געבוירן יוסף [בן-דוד], דעם בעל פון מרים, פון וועלכער איז
 געבוירן געוואָרן יהושע/ישוע [נחמיה ח, יז], וואָס ווערט גערופן
 רבי מלך המשיח. און אזוי זענען אלע דורות פון אברהם ביז
 דוד פערצן דורות, און פון דוד ביז גלות-בבל פערצן דורות, און

פון גלות-בבל ביז רבי מלך המשיח פערצן דורות. און די געבורט פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע איז געווען אויף אַזאַ אופן: בעת רבי מלך המשיחס אַם מרים איז געווען פאַרקנַסט צו יוסף [בן-דוד], און איידער זיי זענען זיך צוזאַמענגעקומען, איז זי געפונען געוואָרן מעוּבֶּרֶת [ישעיה ז', יד] פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. און אַזוי ווי יוסף [בן-דוד] איר שידוך איז געווען אַ צדיק, האָט ער זי נישט געוואָלט אַנטוון קיין חרָפָה אָדער אָפּן בוּשָׁה, נייַערט געטראַכט מיט איר זיך געבן אַ גַט און אַפּצולאָזן שטילערהייט מיט איר. און ווי יוסף [בן-דוד] האָט זיך דאָס איבערגעלייגט, הִנֵּה, ערשט אַ מלאַך ה' האָט זיך באַווּיזן צו אים אין אַ חלום, און געזאָגט: יוסף בן-דוד, האָב נישט קיין מוֹרָא צו נעמען מרים, דיין פֶּלֶה, מחמת דאָס, וואָס איז געבוירן אין איר, איז פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. און זי וועט געבערן אַ זון, און דו זאָלסט רופן זיין [השם יתברך] נאמען יהושע/ישוע [עזרא ג, ח; זכריה ו, יא-יב תלמוד ירושלמי ברכות ה שמו צמח], מחמת ער וועט יוֹשִׁיעַ [ראַטעווען] זיין עם פון זייערע עבירות. און דאָס אַלץ איז געשען, כדי עס זאָל מקוים ווערן וואָס סע איז געזאָגט געוואָרן פון ה' דורך דעם נביא: הִנֵּה הָעֲלָמָה [נישט חתונה געהאט יונגע בתולה מיידל] הָרָה וְיִלְדֶּת בֶּן וְקָרָאת שְׁמוֹ עֲמָנוּ אֶ-ל [ישעיה ז', יד], וואָס איז טייטש: אלוקים איז מיט אונדז. און ווען יוסף [בן-דוד] איז אויפגעשטאַנען פון שלאָף, האָט ער געטאָן אַזוי ווי דער מלאַך ה' האָט אים געבאָטן; און ער האָט גענומען צו זיך זיין פֶּלֶה, אָבער יוסף [בן-דוד] האָט זיך מיט איר נישט באַהאַפּטן, ביז זי האָט געבוירן אַ זון; און יוסף [בן-דוד] האָט גערופן זיין [השם יתברך] נאמען יהושע/ישוע [בן-דוד], האָומר זֶה בְּנִי, נַאֲמָן, בבא בתרא].

ב און בעת יהושע/ישוע איז געבוירן געוואָרן אין בֵּית-לָחֶם יהודה, אין די צייט פון דעם מלך הורדוס, הִנֵּה, חֲכָמִים פון מזרח

זענען געקומען קיין ירושלים, און האָבן געזאָגט : וואו איז דער
 מלך פון די יידן, וואָס איז געבוירן געוואָרן? מחמת מיר האָבן
 געזען זיין כּוֹכַב [במדבר כד, יז] אין מִזְרַח, און זענען געקומען צו
 אנדערגעפאלן פאַר אים. און בעת דער מלך הורדוס האָט
 דאס געהערט, האָט ער זיך דערשראָקן, און גאַנץ ירושלים מיט
 אים. און ער האָט פאַרזאַמלט אַלע ראָשי-כּהנים און סופרים
 [רַבָּנִים] פון דעם עם [יִשְׂרָאֵל], און האָט זיי געפרעגט, וואו דער
 רבי מלך הַמֶּשִׁיחַ דאַרף געבוירן ווערן. האָבן זיי צו אים געזאָגט:
 אין שטעטל בֵּית-לָחֶם יהודה; מחמת אַזוי שטייט געשריבן דורך
 דעם נביא: און דו בֵּית-לָחֶם, אַרְץ יהודה, ביסט נישט די
 קלענסטע צווישן די טויזנטער פון יהודה; מחמת פון דיר וועט
 אַרויסקומען אַ מושל, אשר ירעה את עמי יִשְׂרָאֵל [מיכה ה, א].
 דעמאָלט האָט הורדוס שטילערהייט גערופן די חֲכָמִים, און
 האָט ביי זיי אויסגעפאַרשט אין וואָסער צייט דער כּוֹכַב [במדבר
 כד, יז] האָט זיך באַוויזן. און ער האָט זיי געשיקט קיין
 בֵּית-לָחֶם, און געזאָגט: גייט און פאַרשט אויס גענוי בנוגע דעם
 ילד, און ווען איר וועט עס געפינען, לאַזט מיר וויסן, כדי איר
 זאָל אויך קאָנען קומען זיך אנדערגעפאלן פאַר אים [רבי מלך
 הַמֶּשִׁיחַ]. און ווי זיי האָבן אויסגעהערט דעם מלך, זענען זיי
 אַוועקגעגאַנגען; הִנֵּה, דער כּוֹכַב [במדבר כד, יז], וואָס זיי האָבן
 געזען אין מִזְרַח, איז זיי פאַרויסגעגאַנגען, ביז ער איז געקומען
 און האָט זיך אָפּגעשטעלט איבער דעם אָרט, וואו דאָס ילד איז
 געווען. און אַז זיי האָבן געזען דעם כּוֹכַב [במדבר כד, יז], האָבן
 זיי זיך געפרייט מיט זער אַ גרויסער שִׂמְחָה. און בעת זיי זענען
 אַריינגעגאַנגען אין בֵּית אַרְיִין, האבן זיי געזען דאָס ילד מיט
 מֵרִים זיין אָם, און זיי האָבן אנדערגעפאלן פאַר אים; און זיי
 האָבן געעפנט זייערע אוצרות, און האָבן גענענט פאַר אים
 מִתְּנוֹת; זָהָב און ווִירַעַך און מִירַע. און אַזוי ווי זיי זענען

געוואָרנט געוואָרן אין אַ חלום, אַז זיי זאָלן זיך נישט אומקערן צו
 הורדוס, זענען זיי אַוועקגעגאַנגען צו זייער אייגענעם לאַנד מיט
 אַן אַנדערן דרך. און בעת זיי זענען אַוועקגעגאַנגען, הָיָה, אַ
 מלאַך ה' האָט זיך באַוויזן צו יוסף [בן-דוד] אין אַ חלום, און
 געזאָגט: שטיי אויף, און נעם דאָס ילד און זיין אַם, און אַנטרין
 קיין אַרץ מצרים, און זיי דאַרטן, ביז איך וועל דיר זאָגן; מחמת
 הורדוס וועט זוכן דאָס ילד, כדי עס אומצוברענגען. און יוסף
 [בן-דוד] איז אויפגעשטאַנען און האָט גענומען דאָס ילד און זיין
 אַם בְּלִילָה, און איז אַוועק קיין אַרץ מצרים. און יוסף [בן-דוד]
 איז דאַרטן געווען ביז דעם מות הורדוס, כדי ער זאָל מקוים
 ווערן, וואָס סע איז געזאָגט געוואָרן פון ה' דורך דעם נביא:
 וּמִמִּצְרַיִם קָרָאתִי לְבָנִי [הושע יא, א]. און ווען הורדוס האָט
 געזען, אַז ער איז פון די חכמים אויסגעשפּעט געוואָרן, איז ער
 זער דערצערנט געוואָרן, און ער האָט געשיקט אויסהרגענען
 אַלע ילדים אין שטעטל בית-לחם און אין אַלע אירע געגנט, פון
 צוויי יאָר אַלט און יונגער, לויט דער צייט, וואָס ער האָט גענוי
 אויסגעפּאַרשט ביי די חכמים. דעמאָלט איז מקוים געוואָרן
 וואָס סע איז געזאָגט געוואָרן דורך ירמיה הנביא: קוֹל בְּרָמָה
 נִשְׁמָע, אַ קוֹל איז געהערט געוואָרן אין רָמָה, געוויין און גָדוֹל
 יאָמער, רַחֵל וויינט אויף אירע ילדים; און זי לאַזט זיך נישט
 טרייסטן, מחמת זיי זענען מער נישטא [ירמיה לא, טו]. און בעת
 קומט מות הורדוס, הָיָה, האָט אַ מלאַך ה' זיך באַוויזן אין אַ
 חלום צו יוסף [בן-דוד] אין אַרץ מצרים, און געזאָגט: שטיי
 אויף, און נעם דאָס ילד און זיין אַם, און גיי קיין אַרץ-ישׂראל;
 מחמת די, וואָס האָבן געזוכט דאָס נפֿש פון דעם ילד, זענען
 טויט. און יוסף [בן-דוד] איז אויפגעשטאַנען און האָט גענומען
 דאָס ילד און זיין אַם, און איז געקומען קיין אַרץ-ישׂראל.
 אַבער ווען יוסף [בן-דוד] האָט געהערט, אַז אַרְכֵּלְאֹוס

געוועלטיקט אין אַרץ יהודה אויפן אָרט פון זיין אָב הורדוס, האָט יוסף [בן-דוד] מורא געהאַט אַהין צו גיין; און אזוי ווי יוסף [בן-דוד] איז געוואָרנט געוואָרן אין אַ חלום, איז ער אַוועק אין די געגנט פון גליל, און איז געקומען און האָט געוואוינט אין אַ שטעטל, וואָס האָט געהייסן נצֶרֶת, כדי עס זאָל מקוים ווערן וואָס ס'ע איז געזאָגט געוואָרן דורך די נביאים, אַז רבי מלך המשיח זאָל גערופן ווערן אַ נָצֵר [מְשִׁיחַ הַנָּצֵר פון נצֶרֶת ישעיה יא, א, צִמַּח יהושע שמו, זכריה ו, יא-יב תלמוד ירושלמי ברכות ה שמו צמח, עזרא ג, ח ישוע, ירמיה כג, ה, זכריה ג, ח, ישעיה נג, ב].

ג אין יענע טעג איז געקומען יוֹחָנָן פון המקוה טבילה פון תשובה [מלכים ב ה, יד], און האָט רופט אויס אין דער מדבר פון יהודה, אזוי צו זאָגן: טוט תשובה, מחמת דאָס מלכות-שָׁמַיִם האָט זיך דערנענטערט. מחמת דאָס איז ער [יוחנן], פון וועמען ישעיה הנביא האָט געזאָגט: קול קורא בַּמִּדְבָּר פִּנּוּ דֶּרֶךְ ה' [ישעיה מ, ג]! און יוֹחָנָן [פון המקוה טבילה פון תשובה] האָט געטראָגן אַ מַלְבוּש פון קעמל-הָאֵר, און אַ לעדערנעם גארטל אַרום זיינע לענדן; און זיין אָפֶּל איז געווען הייַשערִיקן און ווילדער האָניק. דעמאָלט איז צו אים אַרויסגעגאַנגען ירושָׁלַיִם, און גאַנץ יהודה, און די גאַנצע געגנט פון ירדן; און זיי זענען פון אים מקוה געטוּבלט געוואָרן אין דער מקוה פון דעם ירדן [מלכים ב ה, יד], און האָבן זיך מִתְוֹדָה [ווידוי, ויקרא טז, כא] געווען אויף זייערע עבירות [מִתְוֹדִים עַל חַטֹּאתֵיהֶם]. אָבער אַז ער האָט געזען אַ סך פון די פרושים און צדוקים קומען צו דער מקוה טבילה [מלכים ב ה, יד], האָט ער צו זיי געזאָגט: איר ילְדֵי נְחָשִׁים, ווער האָט אייך געגעבן צו פאַרשטיין, אַז איר זאָלט אַנטרינען פון דעם חֶרוֹן אֶף הַבָּא [אַנקומענדיקן זַעם פון ה']? ברענגט דעריבער פִּירוֹת, וואָס זענען ראוי פאַר תשובה! און

רעדט אייד נישט איין, אזוי צו זאגן: אברהם איז אבינו און מיר
 האבן זכות אבות; מחמת איד זאג אייד: ה' קאן פון די דאזיקע
 שטיינער אויפשטעלן בנים לאברהם [גלט' גז]. און אט ליגט
 שוין די האק ביים שרש פון די ביימער; דעריבער, יעדער בויס,
 וואס ברענגט נישט ארויס קיין פרי טוב, ווערט אפגעהאקט און
 אריינגעווארפן אין אש אריין [האש פון גיהנם, ישעיה סו, כד].
 איד מקוה טובל אייד מיט מים צו תשובה [מלכים ב ה,יד],
 אבער דער, וואס קומט נאך מיר, איז מעכטיקער פון מיר, און
 זיינע סאנדאלן בין איד נישט ראוי צו טראגן; ער וועט אייד
 מקוה טובלען מיט דעם רוח-הקודש און מיט אש [מה"ש ב, ג-ד].
 זיין ווינטשויעל איז אין זיין האנט, און ער וועט טוב
 אויסרייניקן זיין שנייער; און זיין חטה וועט ער איינזאמלען אין
 שפייכלער אריין, אבער די מץ וועט ער פארברענען מיט אן
 אומפארלעשלעכן אש [אש עולם, ישעיה סו, כד, דניאל יב,ב,
 דראון עולם פון גיהנם]. דעמאלט איז יהושע/ישוע געקומען פון
 גליל צום ירדן [מקוה], צו יוחנן, כדי פון אים מקוה געטובלט צו
 ווערן. אבער יוחנן [פון המקוה טבילה פון תשובה] האט רבי
 מלך המשיח פארווערט, און געזאגט: איד וואלט באדארפט פון
 דיר מקוה געטובלט ווערן [אין משיח מקוה], און דו קומסט צו
 מיר? אבער רבי מלך המשיח האט אים געענטפערט: לאז זיין;
 מחמת אזוי געשיקט זיך פאר אונדז מקיים צו זיין כל-צדק.
 דעמאלט האט ער אים געלאזט. און בעת רבי מלך המשיח איז
 מקוה געטובלט געווארן, איז ער באלד ארויסגעקומען פון דעם
 מקוה מים; און הנה האט זיך דער שמים געשפאלטן פאר אים,
 און ער האט געזען דעם רוח הקודש פון ה' אראפנידערן ווי א
 טויב, און קומען אויף אים; און הנה, א בת-קול איז ארויס פון
 שמים, אזוי צו זאגן: זה בני אהובי אשר בו הפצתי, דאס איז מיין
 געליבטער זון [דער זון פון דער אויבערשטער], אין וועמען איד

האָב אַ וואוילגעפעלן [ה' און בָּנו און רוחו, אדנִי אחד דאָך
מִשְׁלֵשׁ, משלי ל,ד, ישעיה מח, טז, זֶהר iii ; מתי כח,יט].

ד דעמאָלט איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געפֿירט געוואָרן פֿון דעם רוּחַ
הַקֹּדֶשׁ פֿון ה' אין דער מִדְּבַר אַרִיין, כּדי הַשְׁטֵן זאָל אים
געפֿרוואוּן מיט נִסִּיּוֹנוֹת. און אַז ער האָט געפֿאַסט פֿערציק יום
און פֿערציק לֵילָה, איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ דערנאָך הונגעריק
געוואָרן. און הַמְּנִסָּה האָט גענעענט, און האָט צו רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: אויב דו ביסט דער זון פֿון דער אויבערשטער,
באַפעל, אַז די דאָזיקע שטיינער זאָלן ווערן לֶחֶם. אָבער רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפֿערט: סע שטייט געשריבן: לֹא
עַל-הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל-כָּל-מוֹצָא פִּי-ה' [דברים ח, ג].
דעמאָלט האָט הַשְׁטֵן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גענומען אין דער עיר
הַקֹּדֶשׁ [הייליקער שטאָט] אַרִיין, און האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
אָוויקגעשטעלט אויף דעם פֿֿנֶת גֶּג פֿון בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און צו רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: אויב דו ביסט דער זון פֿון דער
אויבערשטער, וואָרף דִּיך אַראָפּ; מחמת סע שטייט געשריבן: כִּי
מִלֶּאכֶיו יִצְוֶה-לָךְ עַל-כִּפִּים יִשְׂאוּנֶךָ פֶּן-תִּגְף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ [תהלים
צא, יא-יב]. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו הַשְׁטֵן געזאָגט :
שטייט אויך געשריבן: לֹא תִנְסוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם [דברים ו, טז].
און הַשְׁטֵן האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ נאָכאַמאָל גענומען אויף אַ
זייער הויכן הָר, און האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געוויזן אַלע מלוכות
פֿון דער עולם הַזֶּה, און זייער כבוד; און ער האָט צו רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: אַלע די דאָזיקע וועל איך דיר געבן, אויב דו
וועסט תִּשְׁתַּחֲוֶה און דִּיך בּוֹקֵן צו מיר. דעמאָלט האָט רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ צו אים געזאָגט: אוועק מִט דיר, הַשְׁטֵן! מחמת סע
שטייט געשריבן: אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד, דו זאָלסט
תִּשְׁתַּחֲוֶה ה' אֱלֹהֶיךָ [דברים ו, יג]. דעמאָלט האָט אים הַשְׁטֵן
פֿאַרלאזט; און הִנֵּה, מַלְאכִים האָבן גענעענט, און האָבן רבי

מלך המשיח באדינט. און ווען ער האָט געהערט, אַז יוחנן [פון המקוה טבילה פון תשובה] איז איבערגענטפערט געוואָרן, איז רבי מלך המשיח אַוועקגעצויגן קיין גליל; און ביים פאַרלאזן נאָר, איז רבי מלך המשיח געקומען און האָט געוואוינט אין כפר-נחום, וואָס איז ביים ים, אין דעם געביט פון זבולון און נפתלי, כדי עס זאָל מקוים ווערן וואָס ס'ע איז געזאָגט געוואָרן דורך ישעיה הנביא: אַרצה זבולון ואַרצה נפתלי, דאָס אַרץ זבולון און דאָס אַרץ נפתלי, ביים דרך פונם ים, אין עבר-הירדן, גליל פון די גוים. הָעַם הַהֲלָכִים בַּחֲשֹׁךְ רָאוּ אֹר גָּדוֹל, יֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ צִלְמֹנוֹת אֹר נָגַה עֲלֵיהֶם [ישעיה ח, כג; ט, א]. פון דעמאָלט אָן האָט רבי מלך המשיח אָנגעהויבן צו אויסצורופן, און צו דרשנען, און זאָגן: טוט תשובה, מחמת דאָס מלכות-שמים האָט זיך דערנענטערט! און ווי רבי מלך המשיח איז געגאַנגען ביים ים פון גליל, האָט ער געזען צוויי אַחים, שמעון, וואָס ווערט גערופן כִּיפּא [כיפא א, כיפא ב], און אַנדריי זיין אָח, ווי זיי וואָרפן אַ נעץ אין ים אַריין; מחמת זיי זענען געווען דִּינְגִים. און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: קומט, פאַלגט מיר נאָך, און איך וועל אייך מאַכן פאַר דִּינְגִים פון בְּנֵי אָדָם. און זיי האָבן באַלד פאַרלאָזט די נעצן, און האָבן רבי מלך המשיח נאָכגעפאַלגט. און אַז ער איז פון דאָרטן ווייטער געגאַנגען, האָט רבי מלך המשיח געזען צוויי אַנדערע אַחים, יַעֲקֹב בֶּן-זְבַדִּי, און זיין אָח יוֹחָנָן [יוח', יוח"א, יוח"ב, יוח"ג, התג'], אין דער סִינָה מיט זבדי זייער אָב, פאַרריכטנדיק זייערע נעצן; און רבי מלך המשיח האָט זיי גערופן. און זיי האָבן באַלד פאַרלאָזט די סִינָה און זייער אָב, און האָבן רבי מלך המשיח נאָכגעפאַלגט [מתי יט, כט]. און רבי מלך המשיח איז אַרומגעגאַנגען אין גאַנץ גליל, און האָט געלערנט תּוֹרָה אין זייערע שולן, דרשנדיק די בשורת הגאולה פון דעם מלכות ה', און האָט געהיילט אַלערליי

קראַנקהייטן מיט רפוי שלמה און כל מַחֲלָה צווישן דעם עס.
און זיין שם האָט זיך פאַרשפּרייט אין גאַנץ סוּרְיָה, און בְּנֵי אָדָם
האָט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געבראַכט אַלע, וואָס זענען געווען
חולים, געפלאָגט פון פאַרשידענע מחלות און יסורים, באַזעסענע
פון שדים, פאַליקע, און געליימטע, און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי
געהיילט מיט רפואה שלמה. און סע איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
נאָכגעגאַנגען אַ גרויסער המון בְּנֵי אָדָם פון גליל, און
דעקאפאָליס, און ירוּשָׁלַיִם, און יהודה, און פון עבר-הַיַּרְדֵּן.

ה און בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזען די המונים פון
מענטשן, איז ער עָלָה הָהָר [שמות יט, ג], אַרויפגעגאַנגען אויף
דעם הָר, און איז ער האָט זיך אַנידערגעזעצט, האָבן גענעענט צו
אים משיחַס תלמידים. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געעפנט זיין
מויל און האָט זיי געלערנט תורה, אַזוי צו זאָגן: אַשְׁרֵי איז די,
וואָס זענען עֲנֵי הָרוּחַ [אַרעם אין גייסט, ישעיה סו, ב], מחמת
זייערס איז דאָס מלכות-שְׁמַיִם. אַשְׁרֵי איז די, וואָס טרויערן
[ישעיה סא, ב], מחמת זיי וועלן געטרייסט ווערן. אַשְׁרֵי איז די
עָנוּוִים [ישעיה בט, יט; צפניה ב, ג], מחמת זיי וועלן יִירָשׁוּ אֶרֶץ
[תהלים לז, יא]. אַשְׁרֵי איז די, וואָס הונגערן און דאַרשטן נאָך
צָדֵק, מחמת זיי וועלן געזעטיקט ווערן. אַשְׁרֵי איז די
בְּעַל־רַחֲמִים; מחמת זיי וועלן דערלאַנגען באַרמֶהאַרציקייט.
אַשְׁרֵי איז די, לויטערע אין לְבָבוֹת [לֵב טהור, תהלים נא, יב],
מחמת זיי וועלן זען ה'. אַשְׁרֵי איז די, וואָס מאַכן שְׁלוֹם, מחמת
זיי וועלן אָנגערופן ווערן בְּנֵי אֱלֹקִים. אַשְׁרֵי איז די, וואָס ווערן
גערודֶפֶט פּוֹנוּעֵגן צָדֵק [דניאל ט, כד], מחמת זייערס איז
מלכות-שְׁמַיִם. אַשְׁרֵי איז אייך, אויב בְּנֵי אָדָם וועלן אייך מַבְזֶה
זיין, און אייך רוֹדֶפֶן, און רעדן לְשׁוֹן הָרַע אויף אייך פאַלש
אַלדאס-בייז צוליב מיר [רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ]. פרייט אייך און
זייט מלא-שְׂמִיחָה, מחמת גְּדוֹל איז אייער שִׁכָּר אין שְׁמַיִם, ווייל

אזוי האָבן זיי גערודפֿט די נביאים, וואָס זענען געווען פֿאַר אייך.
איר זענט דאָס מלֶח האָרץ; אויב אָבער זאָלץ פֿאַרלירט דעם
טעם, מיט וואָס וועט עס געזאַלצן ווערן? סע טויג מער אויף
גאַרנישט, סיידן אַרויסגעוואָרפֿן צו ווערן און געטראָטן צו ווערן
פֿון בְּנֵי אָדָם. איר זענט דאָס אור־העוֹלָם. שטעטל וואָס ליגט
אויף אַ הָר קאָן נישט זיין פֿאַרבאָרגן. מען צינדט אויך נישט אָן
אור, כּדי עס צו שטעלן אונטער אַ מעסטל, נאָר אויף דעם
מְנוּחָה; און עס לייכט פֿאַר אַלע, וואָס זענען אין בֵּית. אזוי אויך
זאָלט איר לאָזן שיינען אייער אור פֿאַר בְּנֵי אָדָם, כּדי זיי זאָלן
זען אייערע מַעשִׁים טוֹבִים, און לויבן אייער אלוקים האָב
שְׁבַשְׁמִים. מיינט נישט, אַז איך בין געקומען צו צעשטערן די
תּוֹרָה, אָדער די נביאים; איך בין נישט געקומען צו צעשטערן,
נייערט מקיים צו זיין. מחמת באַמַת, איך זאָג אייך, ביז שְׁמִים
און ערד וועלן פֿאַרגיין, וועט קיין איין יוד אָדער קוצו-שֶׁל-יוד
פֿון דער תּוֹרָה נישט פֿאַרגיין, ביז אַלצדינג וועט מקוים ווערן.
דעריבער, ווער סע וועט עובר זיין אויף איינער פֿון די דאָזיקע
מינדסטע מצוות, און וועט לערנען אזוי די בני אדם, דער וועט
גערופן ווערן דער מינדסטער אין דעם מַלְכוּת-שְׁמִים; ווער
אָבער סע וועט זיי טאָן און לערנען, וועט גערופן ווערן גְּדוֹל אין
דעם מַלְכוּת-שְׁמִים. מחמת איך זאָג אייך, אויב אייער צֶדֶק וועט
נישט זיין בעסער פֿון דער צֶדֶק פֿון די סופרים [רַבָּנִים] און
פרושים, וועט איר באַיִן-אופֿן נישט אַרײַנקומען אין דעם
מַלְכוּת-שְׁמִים. איר האָט געהערט, אַז עס איז געזאָגט געוואָרן
צו די קדמונים : לֹא תִרְצַח [שמות כ, יג; דברים ה, יז]. און אַלע
רוֹצִחַ וועט זיין חייב פֿאַר דעם בֵּית-דִּין. אָבער איך זאָג אייך, אַז
כָּל הַכּוֹעֵס על זיין אָח, וועט זיין חייב פֿאַר דעם בֵּית-דִּין; און
ווער סע וועט זאָגן צו זיין אָח: רִיקָא, וועט זיין חייב פֿאַר דעם
סִנְהֶדרין; און ווער סע וועט זאָגן: דו אָויל, וועט זיין אין סִכָּנָה

פֿאַר דעם אַש פון גיָהנום [ישעיה סו, כד]. דעריבער, אויב דו
ביסט מִקריב דיין קרבן אויף דעם מִזִּבֵּחַ, און דאָרט
דערמאָנסטו דיד, אַז דיין אָח האָט עפעס קעגן דיר, זאָלסטו
איבערלאָזן דיין קרבן דאָרטן פֿאַר דעם מִזִּבֵּחַ, און גיי קודם כל
רעד זיך דורך [שלום מאכן] מיט דיין אָח, און דערנאָך קום און
זיי מִקריב דיין קרבן. ווער מושווה דיד באַלד מיט דיין קעגנער,
כָּל-זֶמַן דו ביסט מיט אים אין דֶּרֶךְ, טאָמער וועט דיד דיין
קעגנער איבערענטפערן צום שוֹפֵט, און דער שוֹפֵט צום שוֹטֵר,
און דו וועסט אַרײַנגעוואָרפן ווערן אין דער בֵּית הַסֵּהר אַרײַן.
באמת, איך זאָג דיר, דו וועסט פון דאָרטן נישט אַרויסקומען,
ביז דו וועסט האָבן באַצאָלט די לעצטע פרוטה. איר האָט
געהערט, אַז עס איז געזאָגט געוואָרן : לֹא תִנָּאֵף [שמות כ,יד;
דברים ה, יח]. אָבער איך זאָג אייך, אַז יעדער איינער, וואָס
קוקט אויף אַן אָשָה צו גלוסטן נאָך איר, האט שוין גענואפט
מיט איר אין זיין לֵב מיט איר. און אויב דיין רעכט אויג מאַכט
דיך שטרויכלען, נעם עס אַרויס, און וואָרף עס אַוועק פון דיר;
מחמת סע איז בעסער פֿאַר דיר, אַז דו זאָלסט פאַרלירן איינעם
פון דייןע אַברים, איידער דיין גאַנצער גופָה זאָל אַרײַנגעוואָרפן
ווערן אין גיָהנום. און אויב דיין רעכטע האַנט מאַכט דיד
שטרויכלען, האַק זי אָפּ, און וואָרף זי אַוועק פון דיר; מחמת סע
איז בעסער פֿאַר דיר, אַז דו זאָלסט פאַרלירן איינעם פון דייןע
אַברים, איידער דיין גאַנצער גופָה זאָל אַרײַנגעוואָרפן ווערן אין
גיָהנום. עס איז אויך געזאָגט: ווער סע שיידט זיך פון זיין אָשָה,
זאָל ער איר געבן אַ גָט [דברים כד, א]. אָבער איך זאָג אייך, אַז
יעדער איינער, וואָס שיידט זיך פון זיין אָשָה, אחוץ צוליב א פאַל
פון זנות, מאַכט ער זי פֿאַר אַ זֹנָה, און ווער סע האָט חַתוּנָה
מיט אַ גרושה, איז אַ נֹאֵף. ווידער האָט איר געהערט, אַז סע איז
געזאָגט געוואָרן צו די קדמונים: דו זאָלסט נישט שווערן פאַלש,

נייערט זאָלסט מקיים זיין דיינע שבועות צו ה' [במדבר ל, ג].
 אָבער איך זאָג אייך : שווערט נישט בַּכּלָל; נישט ביים שְׁמַיִם,
 ווייל עס איז דער פֿיסא הכבוד ה'; נישט ביי דער ערד, ווייל זי
 איז זיין פוסבענקל; נישט ביי ירושָׁלַיִם, ווייל זי איז די שטאָט
 פון דעם מֶלֶךְ רַב [תהלים מח, ג]. אויך זאָלסטו נישט שווערן ביי
 דיין קאָפּ, מחמת דו קאָנסט קיין איינציקע האָר נישט מאַכן
 ווייס אָדער שוואַרץ. נייערט זאָל אייער דָּבָר זיין פֿון, פֿון; לאַ
 לאַ ! און וואָס עס איז איבעריק, איז לָשׁוֹן הָרָה פונם ביזן. איר
 האָט געהערט, אַז עס איז געזאָגט געוואָרן : עֵין תַּחַת עֵין און שֵׁן
 תַּחַת שֵׁן [שמות כא, כד]. אָבער איך זאָג אייך, שְׁלֹא להתקומם
 עַל עוֹשֵׂה הָרָע; נייערט ווער סע שלאָגט דרך אויף דער רעכטער
 באַק, שטעל אים אונטער אויך די אַנדערע; און וויל זיך ווער
 מיט דיר לאָדן, כּדי אַוועקצונעמען דיין פֿתִּינָה, לאַז אים אויך
 נעמען דיין מאַנטל; און ווער סע וועט דרך נייטן צו גיין איין
 מייל, גיי מיט אים צוויי. גיב דעם, וואָס בעט ביי דיר, און פון
 דעם, וואָס וויל ביי דיר לייַען, קער דרך נישט אָפּ. איר האָט
 געהערט, אַז עס איז געזאָגט געוואָרן; וְאַהֲבַת לְרֵעֶךָ [ויקרא יט,
 יח], און פיינט האָבן דיין שוֹנָא. אָבער איך זאָג אייך: האָט ליב
 אייערע שוֹנָאִים, און זייט דאַוונען פאַר די, וואָס רוֹדֶפֶן אייך;
 כּדי איר זאָלט זיין יְלָדִים פון אייער אלוקים האָב שְׂבִשְׂמִים;
 מחמת ער לאָזט שיינען זיין שְׂמֶשׁ אויף רָעִים און אויף טובים,
 און שיקט גֶשֶׁם אויף צדיקים און אומגערעכטע. מחמת אויב
 איר האָט ליב די, וואָס האָבן אייך ליב, וואָסער שִׁכַּר האָט איר?
 טוען דען נישט די מוכסים אויך אַזוי? און אויב איר גיט אָפּ
 שלום נאָר אייערע אַחִים במשיח, וואָס טוט איר דאָ אויף? טוען
 דען נישט די אומות אויך אַזוי? איר, דעריבער, זאָלט זיין
 שְׁלָמִים, פונקט ווי אייער אלוקים האָב שְׂבִשְׂמִים איז שְׁלָם.

ו היט אייך, אַז איר זאָלט נישט טאָן אייער צדקה פאַר בְּנֵי

אָדָם, כּדי זיי זאָלן דאָס זען; מחמת דעמאָלט וועט איר נישט
האָבן קיין שָכר ביי אייער אלוקים הָאָב שְׂבִשְׁמִים.
דעריבער, בעת דו טויסט צדקה,
זאָלסטו פאַר דיר נישט בלאָזן מיט אַ שוֹפֵר, ווי די צבועים טוען
אין די שולן און אויף די גאַסן, כּדי זיי זאָלן קריגן כָּבוֹד פון בְּנֵי
אָדָם. באַמַת, איך זאָג אייך, זיי האָבן שוין זייער
שָכר. נייערט ווען דו טויסט צדקה, זאָל דיין לינקע האַנט נישט
וויסן וואָס דיין רעכטע האַנט טוט, כּדי דיין צדקה זאָל זיין
בִּסְתֵר; און דיין אלוקים הָאָב, וואָס זעט אין פאַרבאָרגעניש,
וועט דיר פאַרגעלטן. און בעת איר זנעט מִתְפַּלֵּל, זאָלט איר
נישט זיין ווי די צבועים; מחמת זיי האָבן ליב צו שטיין און
דאווען אין די שולן און טוט תפילה אויף די עק גאַסן, כּדי בְּנֵי
אָדָם זאָלן זיי זען. באַמַת, איך זאָג אייך, זיי האָבן שוין זייער
שָכר. און בעת דו ביסט מִתְפַּלֵּל, גיי אַריין אין דיין
אינעווייניקסטן שטיבל, און פאַרשליס די דלת, און זיי מִתְפַּלֵּל
צו דיין אלוקים הָאָב, וואָס זעט אין פאַרבאָרגעניש; און דיין
אלוקים הָאָב, וואָס זעט אין פאַרבאָרגעניש, וועט דיר
פאַרגעלטן. און בעת איר זענט מִתְפַּלֵּל, זאָלט איר נישט
פלאַפלען אָן כּוֹנֶה, ווי די אומות טוען; מחמת זיי מיינען, אַז זיי
וועלן דערהערט ווערן דורך זייער רעדן אַ סך. זייט דעריבער
נישט גלייך צו זיי; מחמת אייער אלוקים הָאָב ווייסט, וואָס איר
דאַרפט, נאָך איידער איר בעט אים. דעריבער זאָלט איר
מִתְפַּלֵּל זיין אויף אַזאַ אופן, דאוונען: אונדזער אלוקים הָאָב
שְׂבִשְׁמִים, יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ תְּבוֹא מַלְכוּתְךָ יַעֲשֶׂה רְצוֹנְךָ כְּבִשְׁמִים כּוֹן
בְּאַרְץ. אֶת לֶחֶם חֲקֵנו תֵּן לָנוּ הַיּוֹם, וְסִלַּח לָנוּ עַל חַטָּאֵינוּ כְּפִי
שְׁסוּלָּחִים גַּם אֲנַחְנוּ לַחוּטָאִים לָנוּ. וְאַל תְּבִיאֵנוּ לַיָּדִי נִסְיוֹן, כִּי אִם
חֲלָצֵנוּ מִן הָרָע כִּי לָךְ הַמְּמִלְכָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת לְעוֹלָמִי
עוֹלָמִים. אָמֵן. מחמת אויב איר וועט מוחל זיין די בְּנֵי אָדָם
זייערע עבירות, וועט אייער אלוקים הָאָב שְׂבִשְׁמִים אויך אייך

מוחל זיין; נאָר אויב איר וועט די בְּנֵי אָדָם נישט מוחל זיין
 זייערע עבירות, וועט אייער אלוקים הָאֵב שְׂבָשָׁמִים אויך אייערע
 עבירות נישט מוחל זיין. און בעת איר פּאַסֶט, מאַכט נישט קיין
 זויער פֿנים, ווי די צבועים, ווייל זיי פאַרקרימען זייערע פֿנימער,
 כּדי בְּנֵי אָדָם זאָלן זען ווי זיי פּאַסֶטן תעניתים. באַמת, איך זאָג
 אייך, זיי האָבן שוין זייער שֹׁכֵר. דו אָבער, בעת דו פּאַסֶט,
 זאָלסטו זאָלן דיין קאַפּ און וואַשן דיין פֿנים, כּדי בְּנֵי אָדָם
 זאָלן נישט זען ווי דו פּאַסֶט, נייערט דיין אלוקים הָאֵב, וואָס איז
 אין פאַרבאָרגעניש, און דיין אלוקים הָאֵב, וואָס זעט אין
 פאַרבאָרגעניש, וועט דיר פאַרגעלטן. זאָמלט אייך נישט אָן קיין
 אוצרות אויף דער ערד, וואו מאָיל און זשאַווער פאַרדארבן, און
 וואו גנבים גראָבן זיך אונטער און גנבענען. נייערט זאָמלט אייך
 איין אוצרות אין שְׁמִים, וואו נישט קיין מאָיל, און נישט קיין
 זשאַווער פאַרדארבן, און וואו גנבים טוען זיך נישט
 אונטערגראָבן און גנבענען; מחמת וואו ס'איז דיין אוצר, דאָרט
 וועט אויך זיין דיין לֵב. דאָס מְנוּחָה פון דעם גוף איז דאָס אויג.
 דעריבער, אויב דיין אויג איז געזונט, וועט דיין גאַנצער גוף זיין
 לויטער ליכטיקייט. אויב אָבער דיין אויג איז עין רָע, וועט דיין
 גאַנצער גוף זיין לויטער חֹשֶׁךְ. דעריבער, אויב דאָס אָז, וואָס איז
 אין דיר, איז חֹשֶׁךְ, ווי גָדוֹל איז די חֹשֶׁךְ! קיינער קאָן נישט דינען
 קיין צוויי אַדוֹנִים; מחמת אָדער ער וועט איינעם פיינט האָבן און
 ליב האָבן דעם אַנדערן, דער ער וועט זיך האַלטן ביי איינעם, און
 פאַראַכטן דעם אַנדערן. איר קאָנט נישט דינען ה' און מָמוֹן.
 דעריבער זאָג איך אייך: זאָרגט נישט מיט לֵב רָגֹז [דברים כח,
 סה] פאַר אייער נֶפֶשׁ, וואָס איר זאָלט עסן, אָדער וואָס איר
 זאָלט טרינקען, אויך נישט פאַר אייער גוף, וואָס איר זאָלט
 אָנטאָן. איז נישט דאָס נֶפֶשׁ מער ווי די אַכָּל, און דער גוף מער ווי
 דעם מַלְבוּשׁ? קוקט אויף די פייגל פון שְׁמִים, נישט זיי זייען,

נישט זיי שניידן, זיי זאמלען אויך נישט איין אין שפייכלערס,
און אייער אלוקים האָב שפּשמים שפייזט זיי. זענט איר נישט
ווערט אַ סך מער פון זיי? און ווער פון אייך קאָן דורך דאָגהן
[מיט לֵב רָגִז] צוגעבן איין אייל צו דער שְׁנוֹת פון זיין לעבן?
און וואָס דאָגהט [מיט לֵב רָגִז] איר וועגן מלבוש? באַטראַכט
די ליליעס פון דעם שָׁדָה, ווי זיי וואַקסן; נישט זיי האָרעווען,
נישט זיי שפינען. און איך זאָג אייך, אַז אַפילו שלמה אין זיין
גאַנצער כבוד איז נישט געווען באַקליידט ווי איינע פון זיי.
בְּכֵן, אויב ה' טוט אַזוי באַקליידן דאָס גראַז פון דעם שָׁדָה, וואָס
היינט איז עס דאָ, און מָחָר [מאַרגן] ווערט עס אַריינגעוואָרפן
אין אויוון, וועט ה' דען נישט פיל מער אייך, אָ איר
קליין-גלויביקע? דעריבער זאָלט איר נישט זאָרגן, און זאָגן:
וואָס זאָלן מיר עסן? אָדער: וואָס זאָלן מיר טרינקען? אָדער:
וואָס זאָלן מיר אַנטאָן? ווייל די אומות זוכן דאָס אַלץ; כֵּן, אייער
אלוקים האָב שפּשמים ווייסט, אַז איר דאַרפט דאָס אַלץ
האַבן. נייערט זיכט קודם מלכות ה', און זיין צֶדֶק [בראשית טו,
ו; דניאל ט, כד], און דאָס אַלץ וועט אייך צוגעגעבן ווערן. זייט
דעריבער נישט באַזאָרגט [לֵב רָגִז] פאַר דעם מָחָר [מאַרגן],
מחמת דער מָחָר [מאַרגן] וועט פאַר זיך אַליין זאָרגן. גענוג איז
פאַר דעם יום זיין אייגענע צרות.

אָ משפט נישט, כדי איר זאָלט נישט געמשפט ווערן. מחמת
מיט דעם משפט, וואָס איר טוט משפטן, וועט איר געמשפט
ווערן, און מיט דער מאַס, וואָס איר טוט מעסען, וועט אייך
געמאַסטן ווערן. און פאַרוואָס זעסטו דאָס שפענדל אין דעם
אויג פון דיין אַח בְּמִשִּׁיחַ, אָבער דעם קלאַץ אין דיין אייגן אויג
זעסטו נישט? אָדער ווי קענסטו זאָגן צו דיין אַח בְּמִשִּׁיחַ:
לאָמיק אַרויסנעמען דאָס שפענדל פון דיין אויג, ווען -הִנֵּה- איז
אַ קלאַץ אין דיין אייגן אויג? דו צבועק, נעם קודם אַרויס

דעם קלאַץ פון דיין אייגן אויג, און דערנאָך וועסטו זען קלאַר
 ווי אַרויסצונעמען דאָס שפענדל פון דעם אויג פון דיין אַח
 [בְּמִשְׁיחַ]. גיט נישט וואָס ס'איז קִדָּשׁ צו כְּלָבִים [תהלים כב, יז],
 און וואָרפט נישט אייערע פערל פאַר חֲזִירִים, ווייל זיי קענען זיי
 נאָך צעטרעטן מיט זייערע פיס, און זיך אויסדרייען און אייך
 צערייסן. בעט, און סע וועט אייך געגעבן ווערן; זוכט, און איר
 וועט געפינען; קלאַפט אָן, און סע וועט אייך געעפנט
 ווערן! מחמת יעדער, וואָס בעט, וועט באַקומען, און דער וואָס
 זוכט, וועט געפינען, און דעם וואָס קלאַפט אָן, וועט מען
 אויפמאַכן. אָדער וואו איז דער בן אדם צווישן אייך, וואָס אויב
 זיין זון זאָל אים בעטן לָחֶם, וועט ער אים געבן אַ
 שטיין? אָדער אויב ער זאָל אים בעטן אַ פיש, וועט ער אים געבן
 אַ נָחֶשׁ? מַה-זאָך איר, וואָס זענט שלעכט, פאַרשטייט ווי צו
 געבן מִתְּנוֹת טוֹבוֹת צו אייערע ילָדִים, וויפל-זשע מער וועט
 אייער אלוקים הָאֵב שְׂבִשְׁמִים געבן גוטס צו די, וואָס בעטן
 אים? בֵּכֶן, אַלץ וואָס איר ווילט, אַז בְּנֵי אָדָם זאָלן אייך טון,
 זאָלט איר אויך זיי טאָן, מחמת דאָס איז די תּוֹרָה און די נְבִיאִים.
 גייט אַריין דורך דעם שַׁעַר הַצָּרוֹת [ענגן שַׁעַר]; מחמת געראָם
 איז דער שַׁעַר, און ברייט דער דֶּרֶךְ, וואָס פירט צו אַבְדּוֹן
 [פאַרדאַרבונג], און אַ סך זענען די, וואָס גייען אַריין דורך דעם
 דאָזיקן. אָבער צר [ענג] איז דער שַׁעַר, און שמאַל דער דֶּרֶךְ
 [דֶּרֶךְ ה', הַתְּקַשְׁרוֹת מִיט ה', חֲסִידֵי שַׁדְּרָךְ ה'], וואָס פירט לַחַיִּים,
 און ווייניק זענען די, וואָס געפינען אים. היט אייך פאַר הַנְּבִיאִי
 הַשָּׁקֶר, וואָס קומען צו אייך אין שאַפענע קליידער, אָבער
 אינעווייניק זענען זיי פאַרצוקנדיקע וועלף. לויט זייערע פִּירוֹת
 וועט איר זיי דערקענען. קלויבט מען דען וויינטרויבן פון
 דערנער, אָדער פייגן פון שטעכלקעס? אַזוי טראָגט אויך יעדער
 בוים טוב פרי טוב; אָבער דער עץ הַנְּשֹׁהֶת [פאַרדאַרבענער בוים]

טראָגט פֿרי רע. אַ בוים טוב קאָן נישט אַרויסגעבן קיין שלעכטע פֿירות [יוח"א ג, ט], און אַ פאַרדאַרבענער בוים קאָן נישט אַרויסגעבן קיין פֿרי טוב. יעדער בוים, וואָס טראָגט נישט קיין פֿרי טוב, ווערט אָפּגעהאַקט, און אַריינגעוואָרפן אין אַש [אַש עולם, ישעיה סו, כד, דניאל יב, ב, דראון עולם פון גִּיהֶנֶם]. דעריבער וועט איר זיי דערקענען פון זייערע פֿירות.

נישט יעדער בן אדם, וואָס רופט מיך : אַדֹנִי, אַדֹנִי, וועט אַריינקומען אין דעם מַלְכוּת-שְׁמַיִם, נייערט דער, וואָס טוט דעם רצון פון מיין אלוקים הָאֵב שְׁבַשְׁמַיִם. אין יענעם יום [יום הדין] וועלן אַ סך צו מיר זאָגן: אַדֹנִי, אַדֹנִי, האָבן מיר נישט נביאות געזאָגט אין דיין [השם יתברך] נאמען, און אין דיין [השם יתברך] נאמען [מְשִׁיחַ הַנֶּצֶר פון נִצְרַת ישעיה יא, א, צִמְחַ יהושע שמו, זכריה ו, יא-יב תלמוד ירושלמי ברכות ה שמו צמח, עזרא ג, ח ישוע, ירמיה כג, ה, זכריה ג, ח, ישעיה נג, ב].

אַרויסגעטריבן שדים, און אין דיין [השם יתברך] נאמען געטאָן אַ סך נְסִים? און דעמאָלט וועל איך זיי דערקלערן : איך האָב אייך קיינמאָל נישט געקענט; אַוועק פון מיר, איר וואָס טוט אומרעכט [אומגעזעצלעך מִפְּקָרוֹת, יהודה ד]. דעריבער, יעדער בן אדם, וואָס הערט די דאָזיקע רייד מיינע און טוט זיי, וועט זיין געגליכן צו אַ חָכָם, וואָס האָט געבויט זיין בֵּית אויף דעם צור [דברים לב, יח]. און דער גֶּשֶׁם איז געפֿאַלן, און די שטראָמען זענען געקומען, און די ווינטן האָבן געבלאָזן און געשטורעמט אויף דעם בֵּית, און סע איז נישט אַיינגעפֿאַלן, מחמת סע איז געווען געגרוינטפֿעסטיקט אויף דעם צור [דברים לב, יח]. און יעדער בן אדם, וואָס הערט די דאָזיקע רייד מיינע [דברי משיח], און טוט זיי נישט, וועט זיין געגליכן צו אַ שוֹטָה, וואָס האָט געבויט זיין בֵּית אויף זאַמד; און דער גֶּשֶׁם איז געפֿאַלן, און די שטראָמען זענען געקומען, און די ווינטן האָבן געבלאָזן און געשטורעמט אויף יענעם בֵּית, און סע איז אַיינגעפֿאַלן; און דאָס

פּאָלן דערפון איז געווען גְדוֹלָה. און עס איז געווען, בעת רבי מלך המשיח האָט פאַרענדיקט די דאָזיקע דברי תּוֹרָה, האָבן זיך די גרויסע המונים בְּנֵי אָדָם געחידושט איבער זיין לערנונג. מחמת רבי מלך המשיח האָט זיי געלערנט תּוֹרָה ווי איינער וואָס האָט שליטה רשות, און נישט ווי זייערע סופרים [רבנים].

ח און בעת רבי מלך המשיח איז אַראָפּגעקומען פון דעם הָר, איז אים נאָכגעגאַנגען אַ גרויסער עולם. און הִנֵּה איז צו אים געקומען אַן אִישׁ מִצָּרַע, וואָס האָט צו רבי מלך המשיח אנידערגעפאלן פאַר אים, און געזאָגט: אָדוֹנִי, אויב דו ווילסט, קאָנסטו מִיך מאַכן טְהוֹר. און רבי מלך המשיח האָט אויסגעשטרעקט זיין האַנט, און האָט אים אָנגערירט, און געזאָגט: איך וויל; זיי טְהוֹר. און ער איז באַלד טְהוֹר געוואָרן פון זיין צָרַע. און רבי מלך המשיח האָט צו אים געזאָגט: זע, דערצייל עס קיינעם נישט, נייערט גיי און ווייז דִּיך פאַרן כּהֵן, און זיי מְקריב דעם קָרבֶּן, וואָס מֹשֶׁה האָט געבאַטן, פאַר אַן עֲדוּת צו זיי [ויקרא יג, מט; יד, ב-לב]. און ווי רבי מלך המשיח איז אַרייַנגעקומען קיין כּפֶּר-נְחוּם, האָט צו אים גענענט אַ קִנטוריוֹן וואָס האָט אים געבעטן, און געזאָגט: אָדוֹנִי, מיין מְשִׁירַת ליגט געליימט אין בֵּית, און לייזט מוֹרְאֵדִיק. און האָט רבי מלך המשיח צו אים געזאָגט: איך וועל קומען און אים היילן. און דער קִנטוריוֹן האָט רבי מלך המשיח געענטפּערט: אָדוֹנִי, איך בין נישט ווערט, אַז דו זאָלסט קומען אונטער מיין דאָך; נייערט זאָג נאָר דאָס דָּבָר, און מיין מְשִׁירַת וועט געהיילט ווערן. מחמת אויך איך בין אַ בן אדם, געשטעלט אונטער באַפעל-מאַכט, און אַז אַנְשֵׁי צָבָא איך זאָג צו דעם: גיי און ער גייט; און צו אַן אַנדערן: קום און ער קומט; און צו מיין עָבֶד: טו! און ער טויט עס. און ווי רבי מלך המשיח האָט דאָס געהערט, האָט ער זיך געחידושט, און געזאָגט צו דִּי, וואָס זענען

אִים נֶאֱכָנַעפֿאַלגט : באַמט, אַיך זאָג אַיך, נישט אַפֿילו אין אָרץ
יִשְׂרָאֵל האָב אַיך געפונען אַזאַ אָמונה. און אַיך זאָג אַיך: אַ סך
וועלן קומען פון מזרח און מערב, און וועלן זיך אַנידערזעצן ביים
טיש מיט אַבְרָהָם, און מיט יִצְחָק, און מיט יַעקֹב, אין דעם
מַלְכוּת-שָׁמַיִם. די בְּנֵי הַמַּלְכוּת וועלן אַרויסגעוואַרפֿן ווערן אין
דער דרויסנדיקער חֻשָּׁד; דאָרט וועט זיין געוויין און דאָס קריצן
פון ציין. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט צום קנטוריון : גיי
דיין דָּרָךְ ; ווי דיין אָמונה, אַזוי זאָל דיר געשען. און דער מְשִׁירָת
איז געהיילט געוואָרן פונקט אין יענער שעה. און בעת רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ איז אַריינגעקומען אין דעם בֵּית אַרְיִין פון כִּיפָּא, האָט
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזען זיין שוויגער ליגן קראנק אויף פיבער;
און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט באַרירט איר האַנט, און דאָס פיבער
האָט זי אָפּגעלאָזט; און זי איז אויפגעשטאַנען, און האָט אים
באַדינט. און אַז דער אָוונט האָט זיך גענייגט, האָבן זיי
געבראַכט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַ סך באַזעסענע פון שדים; און
ער האָט אַרויסגעטריבן די שדים מיט אַ דָּבָר, און האָט געהיילט
אַלע, וואָס זענען געווען חולים; כּדי עס זאָל מקוים ווערן, וואָס
ישעיה הנביא האָט געזאָגט: חָלֵינוּ הוּא נָשָׂא וּמַכְאִבֵּנוּ סִבָּלָם, ער
האָט אויף זיך גענומען אונדזערע קראַנקהייטן, און געטראָגן
אונדזערע ווייטיק [ישעיה נג, ד]. און בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט
געזען אַ גרויסן עולם אַרום זיך, האָט ער באַפוילן
אַריבערצושיפֿן זיך אויף יענער זייט ים. און הִנֵּה איז צו רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ געקומען אַ סופֿר, וואָס האָט געזאָגט: רַבִּי, אַיך וועל דיר
נאָכגיין וואוּהין דו וועסט גיין. האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו אים
געזאָגט: די פוקסן האָבן היילן, און די פייגל פון שָׁמַיִם האָבן
נעסטן, אָבער דער בֶּר-אַנָּשׁ [דניאל ז, יג, מְשִׁיחַ] האָט נישט וואו
זיין קאָפּ אַנידערצולייגן. און אַן אַנדערער פון משיחַ תּלמידים
האָט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: אַדוֹנֵי, דערלויב מיר קודם צו

גיין און מקבר זיין אָבִי. אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו אים
 געזאָגט: גיי מיר נאָך, און זאָלן די מֵתִים [יוח' ג,ג] מקבר זיין
 זייערע מֵתִים. און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַרײַן אין דער
 סִיָּה, זענען משיחס תלמידים אים אָכגעגאַנגען. און הִנֵּה הָאֵט
 זיך אויפגעהויבן אַ גרויסער שטורעם אויפן ים, אַזוי, אַז די סִיָּה
 איז געוואָרן פאַרפלייצט פון די כוואַליעס; אָבער רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ איז געשלאָפן. און זיי זענען צוגעגאַנגען און האָבן אים
 אויפגעוועקט, און געזאָגט: אַדוֹנֵי, ראַטעווע, מיר גייען אונטער!
 מיר קומען אום! הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט:
 פאַרוואָס שרעקט איר אייך, אַ איר קליין-גלויביקע? דערנאָך
 איז ער אויפגעשטאַנען, און הָאֵט אָנגעשריגן אויף די ווינטן און
 אויף דעם ים; און ס'ע איז געוואָרן אַ גרויסע שטילקייט. און די
 בְּנֵי אָדָם זענען נשתומם געווארן, און האָבן געזאָגט: וואָס איז
 דאָס פאַר אַן איש, אַז אַפילו די ווינטן און דער ים געהאָרכן
 אים [תהלים קז, כה]?
 און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געקומען אויף דער אַנדערער זייט,
 אין דעם לאַנד פון די גְּדֵרִים, האָבן אים באַגעגנט צוויי
 באַזעסענע, וואָס זענען אַרויסגעקומען פון צווישן די קברִים,
 און וואָס זענען געווען זייער ווילד, אַזוי, אַז קיינער הָאֵט נישט
 געקענט פאַרבײַגיין דורך יענעם דֶּרֶךְ. און הִנֵּה, זיי האָבן
 געשריגן, און געזאָגט: מַה לָּנוּ וְלָךְ, דו זון פון דער אויבערשטער?
 ביסטו אַהערגעקומען אונדז צו פייניקן פאַר דער צייט [צייט פון
 יום הדין]? און פון דערווייטן פון זיי הָאֵט זיך געפאַשעט אַ
 גרויסע סטאַדע חזירים. און די שדים האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 געבעטן: אויב דו טרייבסט אונדז אַרויס, שיק אונדז אַרײַן אין
 דער סטאַדע חזירים. הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט:
 גייט! און זיי זענען אַרויסגעגאַנגען, און זענען אַרײַן אין די
 חזירים. הִנֵּה די גאַנצע סטאַדע הָאֵט זיך אַראָפגעלאָזט פון דעם

שיפוע אין ים אַריין, און זענען אומגעקומען אין די מים. און די פאסטוכער זענען אַנטלאָפן, און זענען געקומען אין דער שטאָט אַריין, און האָבן דערציילט אַלצדינג, און אויך וואָס סע איז געשען מיט די באַזעסענע. און הֵנָּה, די גאַנצע שטאָט איז אַרויסגעגאַנגען באַגעגענען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ; און ווען זיי האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזען, האָבן זיי אים געבעטן, אַז ער זאָל פאַרלאָזן זייערע גבול.

ט און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַריינגעגאַנגען אין אַ סִּינָה, און איז אַריבערגעפאַרן, און איז אָנגעקומען אין זיין אייגענער שטעטל אַריין. און הֵנָּה האָבן בְּנֵי אָדָם צו אים געבראַכט אַן אִישׁ מִשְׁתָּק, וואָס איז געלעגן אויף אַ בעט; און אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזען זייער אָמוּנָה, האָט ער געזאָגט צום אִישׁ מִשְׁתָּק: הֲתִחַזֵּק, בְּנִי; דיינע עבירות זענען דיר פאַרגעבן געוואָרן. און הֵנָּה, עטלעכע פון די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] האָבן צו זיך געטראַכט: דער דאָזיקער בן אדם לעסטערט [מְגִדֵּף שֵׁם ה']! אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט פאַרשטאַנען זייערע מַחֲשָׁבוֹת, און האָט געזאָגט: פאַרוואָס טראַכט איר בייז אין אייערע לִבָּבוֹת? מחמת וואָס איז לייכטער, צו זאָגן: דיינע עבירות זענען דיר פאַרגעבן, אָדער צו זאָגן: שטיי אויף, און גיי! אָבער כּדי איר זאָלט וויסן, אַז דער בר-אַנָּשׁ [דניאל ז', יג, מְשִׁיחַ] האָט רשות אויף דער ערד מוחל צו זיין עבירות - דעמאלט האָט ער געזאָגט צום אִישׁ מִשְׁתָּק - שטיי אויף, און נעם דיין בעט, און גיי אַהיים. און ער איז אויפגעשטאַנען און איז אַהיימגעגאַנגען. און אַז די המונים מענטשן האָט דאָס געזען, האָבן זיי זיך געפאַרכטן, און האָבן געזאָגט בְּרוּך ה', וואָס האָט געגעבן אַזאַ רשות צו מענטשן. און ווי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז פון דאָרטן אַוועקגעגאַנגען, האָט ער געזען אַ בן אדם, וואָס האָט געהייסן מתתיהו [מתני], זיצן אויפן צאָל-אַמט [הויז פון שטייער]. און רבי

מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו אים געזאָגט : פֿאַלג מיר נאָך! און ער איז אויפגעשטאַנען, און איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ נאָכגעגאַנגען. און עס איז געווען, בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געזעסן אין בֵּית בִּימ טיש, הָיָה ערשט אַ סך מוכסים און חוֹטְאִים זענען געקומען, און האָבן זיך אָנידערגעזעצט מיט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ און משיחס תַּלְמִידִים. און אַז די פֿרושים האָבן דאָס עזען, האָבן זיי געזאָגט צו משיחס תַּלְמִידִים : פֿאַרוואָס עסט אייער רַבִּי מיט מוכסים און חוֹטְאִים? און אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט דאָס געהערט, הָאֵט ער געזאָגט: דו, וואָס זענען געזונט, דארפן נישט האָבן קיין רופֿא, נייערט דו, וואָס זענען חוֹלִים. איר אָבער גייט און לערנט וואָס דאָס מיינט: חֶסֶד חֶפְצִי וְלֹא־זִבַּח, חֶסֶד בֶּאֱגֵר אֵיך, און נישט קיין קרִבֻּנוֹת. [הושע ו, ו]. מחמת אֵיך בין נישט געקומען רופן די צדיקים, נייערט די חוֹטְאִים [צו תשובה]. דעמאָלט האָבן גענענט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ די תַּלְמִידִים פון יוֹחָנָן [פון המקוה טבילה פון תשובה], און האָבן געזאָגט: פֿאַרוואָס צָמִים מיר און די פֿרושים אָפט, און דיינע תַּלְמִידִים צָמִים נישט? און הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: קענען די מחוֹתָנִים טרויערן, כָּל־זֶמֶן דער חֵתָן [רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ] איז מיט זיי? סע וועלן אָבער קומען טעג, ווען דער חֵתָן וועט אַוועקגענומען ווערן פון זיי [יוח' יד, כח], און דעמאָלט וועלן זיי פֿאַסטן. און קיינער לייגט נישט אַ לאָטע פון נישט-איינגעלאָפענעם טוך אויף אָן אַלט מַלְבוּשׁ; ווייל די לאָטע רייסט זיך אָפּ פון דעם מַלְבוּשׁ, און סע ווערט נאָך אָן ערגערער ריס. מע טוט אויך נישט אַרײַנגיסן קיין נייעם וויין אין אַלטע לאָגלען; אַנדערש צעפלאָצן די לאָגלען, און דער וויין טוט זיך צעגיסן, און די לאָגלען גייען פֿאַרלוירן. נייערט נייעם וויין גיסט מען אַרײַן אין נייע לאָגלען, און ביידע זענען פֿאַוואָרנט. בשעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט אַזוי צו זיי גערעדט, הָיָה, איז געקומען אַחַד הַנִּכְבָּדִים [פון בֵּית כְּנֶסֶת],

און האָט פאַר רבי מלך המשיח אנידערפאלן, און געזאָגט: זה
עֲתָה מִתְּהַבֵּתִי; נאָר קוים, און לייג אַרויף אויף איר דיין האַנט,
וועט זי ליבן [יוח' י.]. און רבי מלך המשיח איז אויפגעשטאַנען,
און איז אים נאָכגעגאַנגען מיט משיחס תלמידים. און הִנֵּה, אַן
אַשָּׁה, וואָס האָט צוועלף יאָר געליטן פון אַ זָבַת דָּם [נָדָה
טומאַה], האָט גענעענט הינטער רבי מלך המשיח און האָט
אַנגערירט די מלבוש פון רבי מלך המשיחס ציצית. מחמת זי
האָט ביי זיך געטראַכט: אויב איך וועל נאָר אַנרירן זיין מלבוש,
וועל איך ווערן געזונט. און רבי מלך המשיח האָט זיך
אויסגעדרייט, און אַז ער האָט זי געזען, האָט ער געזאָגט: חֲזָקִי,
בֵּת מַיִנֶּע; דיין אַמונה האָט דיר געראַטעוועט! און די אַשָּׁה איז
געזונט געוואָרן פון יענער שָׁעָה אָן. און אַז רבי מלך המשיח
איז אַריינגעקומען אין דעם בֵּית הַנְּכֹבֵד אַרײַן, און געזען די
פלייטנשפילער, און דעם טומלדיקן עולם, האָט רבי מלך
המשיח געזאָגט: גייט אַרויס; מחמת דאָס מיידעלע איז נישט
נפֿטר, נייערט זי שלאָפט. און זיי האָבן אים גוט אויסגעלאָכט.
אַבער אַז מען האָט דעם עולם אַרויסגעשיקט, איז רבי מלך
המשיח אַריינגעגאַנגען, און האָט זי אַנגענומען ביי דער האַנט;
און דאָס מיידעלע איז אויפגעשטאַנען. און די שָׁם וועגן דעם
האָט זיך פאַרשפּרייט אין יענעם גאַנצן לאַנד. און ווי רבי מלך
המשיח איז פון דאָרטן אַוועקגעגאַנגען, זענען אים נאָכגעגאַנגען
צוויי בלינדע, וואָס האָבן געשריגן, און געזאָגט: דערבאַרעם דײַך
אויף אונדז, בֶּן-דָּוִד! און אַז רבי מלך המשיח איז אַריינגעקומען
אין דעם בֵּית אַרײַן, האָבן די בלינדע גענעענט צו אים; און רבי
מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: גלויבט איר, אַז איך בין בפֿוך
דאָס צו טאָן? האָבן זיי צו אים געזאָגט: כֵּן, אֲדוֹנֵינוּ. דעמאָלט
האָט רבי מלך המשיח באַרירט זייערע אויגן און געזאָגט: לויט
ווי אייער אַמונה, אַזוי זאָל אייך געשען. און זייערע אויגן זענען

געעפנט געוואָרן. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיי שטרענג
 באַפּוּילן, און געזאָגט: זַעם אַז קיינער זאָל עס נישט וויסן.
 אָבער זיי זענען אַרויסגעגאַנגען, און האָבן פאַרשפּרייט רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ שֶׁם אין יענעם גאַנצן לאַנד. און ווי זיי זענען
 אַרויסגעגאַנגען, הִנֵּה, הָאֵט מען צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געבראַכט
 אַן אִישׁ אֶלֶם, וואָס איז געווען באַזעסן פון אַ שד. און אַז דער
 שד איז אַרויסגעטריבן געוואָרן, הָאֵט דער אִישׁ אֶלֶם גערעדט;
 און דאָס המונים עם הָאֵט זיך געחידושט, און געזאָגט: אַזוינס
 איז נאָך קיינמאָל נישט געזען געוואָרן אין אָרֶץ יִשְׂרָאֵל! אָבער
 די פרושים האָבן געזאָגט: דורך דעם שֶׁר פון די שדים טרייבט
 ער אַרויס שדים! און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַרומגעגאַנגען איבער
 אַלע שטעט און שטעטלעך, הָאֵט געלערנט [א מוֹרֶה, א רב] אין
 זייערע שולן, און דרשענט די בשורת הגאולה פון דעם מַלְכוּת
 [ה'], און געהיילט יעדע מִין מַחֲלָה און יעדן מִין ווייטיק מיט
 רפואה שלמה. און אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געזען דאָס מאַסן
 עם, הָאֵט אים אָנגענומען אַ רַחֲמָנוּת אויף זיי, ווייל זיי זענען
 געווען פאַרשמאַכט און פאַרוואַרלאָזט, כַּצֵּאן אֲשֶׁר אין לָהֶם
 רוּחָה [במדבר כז, יז]. דעמאָלט הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט
 צו משיחַ תַּלְמִידִים: דער קָצִיר איז באַמַּת גָּדוֹל, אָבער די
 פּוֹעֲלִים זענען ווינציק. בעט דעריבער דעם אָדוֹן הַקָּצִיר, אַז ער
 זאָל אַרויסשיקן פּוֹעֲלִים צו זיין קָצִיר [רומ' י, טו]!

און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט גערופן צו זיך משיחַ צוועלף
 תַּלְמִידִים, און הָאֵט זיי געגעבן שלִיטָה און מאַכט איבער שדים,
 זיי אַרויסצוטרִיבן, און צו היילן יעדע מִין מַחֲלָה און יעדן מִין
 ווייטיק. און דאָס זענען די נעמען פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צוועלף
 שלִיחִים: דער ערשטער, שְׁמַעוֹן, וואָס ווערט גערופן כִּיפָא
 [כיפא א, כיפא ב] און אַנדריי זיין אָח; יַעֲקֹב בֶּן-זַבְדִּי, און יוֹחָנָן

זיין אַח [יוח', יוח"א, יוח"ב, יוח"ג, התג'], פיליפוס און בר-תלמי; תאַמאַ און מתתיהו, דער מוכס [מתני], יעקב בן-חלפּי און תּדי; שמעון דער קנאי, און יהודה איש-קריות, וואָס האָט אים [רבי מלך המשיח] אויך פאַרראָטן. די דאָזיקע צוועלף האָט רבי מלך המשיח אַוועקגעשיקט, און האָט זיי געפאַטן, אַזוי צו זאָגן: גייט נישט אויף קיין דָרף פון די אומות, און קומט נישט אַריין אין אַ שטאָט פון די שומרונים, נייערט גייט ליבער צו הצאן האַנדל פון דעם בית-ישראל. און בעת איר גייט, דרשן, און זאָגט: דאָס מלכות-שמים איז נאָענט. היילט די חולים, הקימו מתים, טהרו די מצורעים, טרייבט אַרויס די שדים; בחינם האָט איר מקבל געווען, בחינם זאָלט איר געבן. נעמט נישט קיין זָהב, אָדער זילבער, אָדער קופער אין אייערע גאַרטלען, נישט קיין בעטלערס זאַק אויפן דָרף, נישט קיין צוויי כּתנות, נישט קיין שיד, נישט קיין שטעקן; מחמת דער פּוֹעַל איז ווערט זיין לָחם. און אין וואָסער שטעטל אָדער דאָרף איר וועט אַריינקומען, פאַרשט אויס אַ בן-חיל אין איר, און דאָרט פאַרבלייבט, ביז איר גייט ווייטער. און ווי איר קומט אַריין אין דעם בית, בָּרכוּהוּ ב'שָׁלוֹם. און אויב דאָס בית איז אַ בית-חיל, זאָל אייער שָׁלוֹם קומען אויף אים; נאָר אויב סע איז נישט אַ בית-חיל, זאָל אייער שָׁלוֹם זיך אומקערן צו אייך. און ווער סע וועט אייך נישט אויפגעמען, אָדער אויסהערן אייערע דְבָרִים [דברי משיח], זאָלט איר אָפּטרעסלען דעם שטויב פון אייערע פיס בעת איר גייט אַרויס פון יענעם בית אָדער שטעטל [נֶעַר חָצוֹן]. באַמת, איך זאָג אייך, דעם לאַנד פון סדום און עַמּוֹרָה וועט אַ סך גרינגער זיין אין יום-הדין, ווי פאַר יענער שטעטל. הִנֵּה, איך שיק אייך אַרויס ווי כּבָּשִׁים צווישן זאָגים. זייט דעריבער קלוג ווי נְחָשִׁים [בראשית ג, א], און תּמִימוֹת־דיק ווי טויפן. היט אייך אָבער פאַר בָּנֵי אָדָם; מחמת זיי וועלן אייך איבערענטפערן צום סנהדרין,

און אין זייערע שולן וועלן זיי אייך שמייסן מיט
 ריטער; כן, אויך פאר מושלים און מלכים וועט מען אייך
 ברענגען פון מיינעטוועגן, פאר אן עדות צו זיי און פאר די
 אוימות. און בעת זיי טוען אייך איבערענטפערן, דאגהט מיט לב
 רגז נישט וואס איר זאלט זאגן, אדער וואס איר זאלט רעדן;
 מחמת סע וועט אייך אין יענער שעה געגעבן ווערן, וואס איר
 זאלט רעדן. מחמת נישט איר זענט עס די, וואס רעדן, נייערט
 דער רוח הקודש פון אייער אלוקים האב, וואס רעדט דורך אייך.
 און אַח וועט אַח איבערענטפערן צום מות, און אן אב זיין ילד,
 און ילדים וועלן אויפשטיין קעגן הורים, און זיי טייטן; און
 איר וועט זיין פארהאסט מיט שנאת חנם פון אלעמען צוליב
 מיין נאמען [יהושע/ישוע]; אבער דער, וואס וועט אויסהאלטן
 עד קץ, וועט געראטעוועט ווערן מיט ישועת אלקנו. און ווען זיי
 טוען אייך רודפן אין דער שטעטל, אנטלויפט אין דער
 אנדערער; מחמת באמת, איך זאג אייך, איר וועט נישט האבן
 דורכגעגאנגען די שטעטלעך פון ארץ ישראל, ביז דער בר-אנש
 [דניאל זיג, משיח] וועט קומען. א תלמיד שטייט נישט העכער
 פון זיין רבי, און אן עבד איבער זיין אדון; גענוג איז פאר דעם
 תלמיד ער זאל זיין ווי זיין רבי, און דער עבד ווי זיין אדון. אויב
 דעם בעל-הבית האט מען גערופן בעל-זבול, וויפל מער זיינע
 בני-בית! כן, האט נישט קיין מורא פאר זיי; מחמת עס איז
 גארנישט פארהוילן, וואס וועט נישט אנטפלעקט ווערן, און
 פארבארגן [נסתר], וואס וועט נישט באקאנט ווערן. וואס איך
 זאג אויך אין דער חשך, רעדט אין דער אור; און וואס איר
 הערט אויפן אויער, דאס זאלט איר אויסרופן אויף די דעכער.
 און האט נישט קיין מורא פאר די, וואס טייטן דעם גוף, נאר
 קאנען נישט טייטן די נשמה; נייערט האט ליבערשט מורא פאר
 אים, וואס קאן אומברענגען סיי נשמה, סיי גוף אין גיהנום.

פאַרקויפט מע דען נישט צוויי פייגעלעך פאַר אַ פרוטה? און
דאָך פאַלט קיין אַחַד פון זיי נישט אויף דער ערד אָן דער רצון
פון אייער אלוקים האָב. ביי אייך זענען אַפילו די האָר אויף דעם
קאָפּ אַלע געציילט. דערפאַר האָט נישט קיין מורא; איר זענט
מער ווערט ווי אַ סך פייגעלעך. דעריבער, יעדער בן אדם, וואָס
וועט מיך מתודה זיין פאַר בְּנֵי אָדָם [אני מאמין הוֹדָאָה פון רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַדוֹנֵנוּ], דעם וועל איך אויך מתודה זיין פאַר מיין
אלוקים האָב שְׁבַשְׁמִים. ווער אָבער סע וועט מיך פאַרלייקענען
פאַר בְּנֵי אָדָם, דעם וועל איך אויך פאַרלייקענען פאַר מיין
אלוקים האָב שְׁבַשְׁמִים. מיינט נישט, אַז איך בין געקומען כדי
צו ברענגען שְׁלוֹם אויף דער ערד; איך בין נישט געקומען
ברענגען שְׁלוֹם, נייערט אַ חֶרֶב. מחמת איך בין געקומען
פונאַנדערשיידן אַ בן אדם פון זיין אָב, און אַ בֵּת פון איר אָם,
און אַ שנור פון איר שוויגער; און אַיִבֵי אִישׁ אֶנְשֵׁי בֵּיתוֹ [מיכא ז,
ו]. דער, וואָס האָט ליב אָב אָדער אָם מער ווי מיך [רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ, דער זון פון דער אויבערשטער], איז מיך נישט ווערט;
און דער, וואָס האָט ליב בֶּן אָדער בֵּת מער ווי מיך [בֶּר-אֶנְשׁ,
דניאל ז, יג, מְשִׁיחַ], איז מיך נישט ווערט. און דער, וואָס נעמט
נישט זיין [עֲקֵדָה עַץ בראשית כב, ז] עֲקֵדָה עַץ בּוֹים פון מסירות
נפש און גייט מיר נאָך, איז מיך נישט ווערט. דער, וואָס געפינט
זיין נֶפֶשׁ, וועט עס פאַרלירן; און דער וואָס פאַרלירט זיין נֶפֶשׁ
פון מיינעטוועגן [לְמַעַן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ], וועט עס געפינען.
דער, וואָס נעמט מיך אויף, נעמט מיך אויף, און דער, וואָס נעמט
אייך אויף, נעמט אויף דעם, וואָס האָט מיך געשיקט [ה']. דער,
וואָס נעמט אויף אַ נְבִיא אין דעם נאָמען פון אַ נְבִיא, וועט
באַקומען אַ נְבִיאס שֹׁכֵר; און דער, וואָס נעמט אויף אַ צַדִּיק אין
דעם נאָמען פון אַ צַדִּיק, וועט באַקומען אַ צַדִּיקס שֹׁכֵר. און
דער, וואָס וועט בלויז געבן צו טרינקען אַ כּוֹס קאַלט מַיִם

איינעם פון די דאָזיקע מינדסטע, אין דעם נאָמען פון אַ תלמיד
[פון רבי מלך המשיח], באַמת, איך זאָג אייך, ער וועט נישט
אָנווערן זיין שִׁכָּר.

יא און עס איז געווען, ווען רבי מלך המשיח האָט געענדיקט
צו באַפעלן זיינע צוועלף תלמידים, איז ער פון דאָרטן
אָוועקגעגאַנגען לערנען תורה און דרשענען אין זייערע
שטעטלעך. און ווען יוֹחָנָן [פון המקוה טבילה פון תשובה] האָט
געהערט אין דער בֵּית הַסֵּהר די מעשים פון דעם רבי מלך
המשיח, האָט ער געשיקט דורך זיינע תלמידים, און געזאָגט צו
רבי מלך המשיח: אַתָּה הוּא הַבָּא, אָדער זאָלן מיר וואָרטן אויף
אַן אַנדערן? און רבי מלך המשיח האָט געענטפערט, און צו זיי
געזאָגט: גייט און דערציילט יוֹחָנָן [פון המקוה טבילה פון
תשובה] וואָס איר הערט און זעט: די בלינדע קריגן זייער
ראַיה, די לאַמע גייער, די מצוֹרַעים ווערן מְטַהָרִים, די טויבע
הערן, די טויטע שטייען אויף תְּחִיַּת-הַמֵּתִים, און פֶּאָר די עֲנָיִים
ווערט געדרשנט די בשורת הגאולה. און אַשְׁרֵי איז דעם, וואָס
וועט זיך נישט שטרויכלען אָן מיר! און ווי זיי זענען
אָוועקגעגאַנגען, האָט רבי מלך המשיח אָנגעהויבן צו רעדן צום
המונים עס וועגן יוֹחָנָן [פון המקוה טבילה פון תשובה]: וואָס
זענט איר אַרויסגעגאַנגען זען אין דער מַדְבָּר? אַ טראַשטשינע
שאַקלען זיך מיטן ווינט? וואָס דען זענט איר אַרויסגעגאַנגען
זען? אַ מענטשן אָנגעטאָן אין פיינע מלבושים? הִנֵּה, די וואָס
טראָגן פיינע מלבושים זענען אין הייזען פון מלכים. אָדער
צוליב וואָס זענט איר אַרויסגעגאַנגען? צו זען אַ נְבִיא? כֵּן, איך
זאָג אייך, אַ סך מער ווי אַ נְבִיא. דאָס איז ער, פון וועמען סע
שטייט געשריבן: הִנְנִי שׁוֹלֵחַ מִלְאָכִי לְפָנֶיךָ וּפְנֵה יְדְרָכֶךָ לְפָנֶיךָ
[שמות כג, מלאכי ג, א]. באמת, איך זאָג אייך, צווישן די, וואָס
זענען געבוירן געוואָרן פון נָשִׁים, איז נישט אויפגעשטאַנען קיין

גרעסערער ווי יוֹחָנָן פון המקוה טבילה פון תשובה; דאָך איז
דער קלענסטער אין דעם מַלְכוּת-שְׁמַיִם גרעסער ווי ער. און
זינט די טעג פון יוֹחָנָן פון המקוה טבילה פון תשובה אָן ביז
איצט, ליידט דאָס מַלְכוּת-שְׁמַיִם געוואַלט, און די בְּנֵי אָדָם פון
געוואַלט נעמען עס מיט גבורה. מחמת אַלע נביאים און די
תורה האָבן נביאות געזאָגט ביז יוֹחָנָן [פון המקוה טבילה פון
תשובה]. און אויב איר ווילט עס אָננעמען, איז ער אַלֵּיהוּ הַנְּבִיא,
וואָס דאָרף קומען [מלא' ג, כג]. דער, וואָס האָט אויערן, זאָל
הערן! צו וועמען אָבער זאָל איך גלייכן דעם דאָזיקן דור? עס
איז גלייך צו יְלָדִים, וואָס זיצן אויף די מאַרקפלעצער און רופן
צו זייערע חֲבֵרִים: מיר האָבן געשפילט בַּחֲלִילִים פאַר אייך, און
איר האָט נישט געטאַנצט; מיר האָבן געקלאָגט, און איר האָט
נישט געטרויערט! מחמת יוֹחָנָן [פון המקוה טבילה פון תשובה]
איז געקומען, און ער האָט נישט געגעסן און נישט געטרונקען,
און זיי זאָגן: אַ שד איז אין אים! דער בַּר-אַנָּשׁ [דניאל זיג, מְשִׁיחַ]
איז געקומען, ער עסט און טרינקט, און זיי זאָגן הִנֵּה, אָן איש
זוֹלֶל-וּסוֹבָא, אַ פריינט פון מוֹכְסִים און חוֹטָאִים! און דאָך די
חֲכָמָה איז גערעכטפאַרטיקט דורך אירע מַעֲשִׂים. דעמאָלט האָט
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אָנגעהויבן צו מוסרן די שטעטלעך, אין וועלכע
דאָס רוב פון זיינע וואונדער זענען געטאָן געוואָרן, ווייל זיי האָבן
נישט תשובה געטאָן. ווי צו דיר, כּוֹרְזִין! ווי צו דיר,
בֵּית-צִידָה! מחמת אויב די נְסִים, וואָס זענען געטאָן געוואָרן אין
אייך וואָלטן געטאָן געוואָרן אין צור און אין צִידוֹן, וואָלטן זיי
שוין לאַנג צוריק תשובה-געטאָן אין זאַק און אַש. אָבער איך
זאָג אייך, אין יום-הַדִּין וועט זיין גרינגער פאַר צור און צִידוֹן ווי
פאַר אייך! און דו, כּפֶּר-נְחוּם, אַזש צום שְׁמַיִם וועסטו דיר
דערהייבן? אין שאול-תַּחֲתִיָּה וועסטו אַראָפּנידערן [ישעיה
יד, יג-יד]. מחמת אויב די נְסִים, וואָס זענען אין דיר געטאָן

געוואָרן, וואָלטן געטאָן געוואָרן אין סדום, וואָלט זי פאַרבלייבן
 ביזן היינטיקן יום. אָבער איך זאָג אייך, דעם לאַנד פון סדום
 וועט זיין גרינגער אין יום-הדין ווי דיר. אין יענער צייט האָט
 רבי מלך המשיח אויסגערופן, און געזאָגט: ברוך ה', איך זאָג
 ברוך ה' דיר, אלוקים אבי, אָדון פון שמים און ערד, וואָס דו
 האָסט דאָס פאַרהוילן פון די חכמים און נבונים, און עס
 אַנטפלעקט פאַר עופעלעך; כֵּן, אלוקים אבי, אַזוי איז געווען
 דיין רצון. אַלצדינג איז מיר איבערגעענטפערט געוואָרן פון מיין
 אלוקים אבי; און קיינער קען נישט דעם זון [דעם זון פון דער
 אויבערשטער], אַחוץ דער אלוקים האָב; און קיינער קען נישט
 דעם אלוקים האָב, אַחוץ דער זון, און דער, צו וועמען דער זון
 [דער זון פון דער אויבערשטער] וויל אים מגלה-זיין. קומט צו
 מיר, איר אַלע, וואָס האָרעוועט און זענט שווער באַלאַדן, און
 איך וועל אייך געבן שבת מְנוּחָה. נעמט אויף אייך מיין יאָך, און
 לערנט פון מיר; מחמת איך בין עניוֹתִידִךְ און נידעריק אין
 געמיט, און איר וועט געפינען שבת מְנוּחָה פאַר אייערע נשמות.
 מחמת מיין יאָך איז גרינג, און מיין מִשָּׂא איז לייכט [רומ' ג, כח;
 יוח"א ה, ג].

יב אין יענער צייט איז רבי מלך המשיח אין אַ שבת געגאַנגען
 דורך תבואה-שדות; און משיח תלמידים זענען געווען
 הונגעריק, און האָבן אָנגעהויבן צו רייסן זאָנגען און עסן.
 אָבער אַז די פרושים האָבן דאָס געזען, האָבן זיי צו רבי מלך
 המשיח געזאָגט: הִנֵּה, דיינע תלמידים טוען חלול שבת [נחמיה
 יג, יח], וואָס איז אָסור אום שבת. אָבער רבי מלך המשיח האָט
 צו זיי געזאָגט: האָט איר נישט געלייענט וואָס דוד האָט געטאָן,
 בעת ער איז געווען הונגעריק, און די, וואָס זענען געווען מיט
 אים? ווי ער איז אַריינגעגאַנגען אין דעם בֵּית ה', און האָט
 געגעסן דאָס לֶחֶם-הַפָּנִים, וואָס עס איז נישט געווען מותר פאַר

אים צו עסן, און אויך נישט די, וואָס זענען געווען מיט אים,
 נייערט נאָר די כְּהֻנִּים אַליין? אָדער האָט איר נישט געלייענט
 אין דער תּוֹרָה, אַז די כְּהֻנִּים זענען מַחֲלֵל שַׁבֵּת אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ,
 און דאָךְ זענען זיי נישט חַיִּיב [במדבר כח, ט]? אָבער איך זאָג
 אייך, אַ גרעסערער פון בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ איז דאָ פאַראַן. און
 אויב איר וואָלט פאַרשטאַנען, וואָס דאָס מיינט: חֹסֶד חֶפְצִי
 וְלֹא-זִבְחָה, וואָלט איר נישט פאַרמֶשֶׁפֶט די אומשולדיקע [הושע
 ו, ו]; מַחֲמַת דֶּעַר בֶּר-אַנָּשׁ [דניאל ז, יג, מְשִׁיחַ] איז אָדוֹן איבער
 דעם שַׁבֵּת. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַוועק פון דאָרטן, און איז
 אַרײַנגעגאַנגען אין זייער שול. און הִנֵּה איז דאָרט געווען אַן אײַש
 מיט אַ פאַרדאָרטער האַנט. און זיי האָבן אים געפרעגט: מעג
 מען היילן אים שַׁבֵּת? כּדִּי זיי זאָלן אים קענען פאַרמסרן.
 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: וואָסער דער אײַש צווישן
 אייך, וואָס פאַרמאָגט אַ כָּבֶשׂ, און אויב זי זאָל שַׁבֵּת אַרײַנפאַלן
 אין אַ גרוב, צי וועט ער זי נישט אָננעמען און אַרויסשלעפּן?
 בְּכֵן, וויפל מער איז אַן אײַש ווערט פון אַ כָּבֶשׂ! דעריבער מֵתָר
 מען שַׁבֵּת טאָן גוטס. דערנאָך האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט
 צום אײַש: שטרעק אויס דיין האַנט! און ער האָט זי
 אויסגעשטרעקט; און זי איז ווידער געווארן געזונט, ווי די
 אַנדערע. און די פרושים זענען אַרויסגעגאַנגען, און האָבן זיך
 קעגן אים אַן עצה געהאַלטן, ווי אים אומצוברענגען. און אַז רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דאָס באַמערקט, איז ער אַוועק פון דאָרטן.
 און אַ סך זענען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ נאָכגעגאַנגען, און ער האָט זיי
 אַלע געהיילט מיט רפואה שלמה, און זיי שטרענג אָנגעזאָגט,
 אים נישט מגלה צו זיין, כּדִּי עס זאָל מקוים ווערן, וואָס סע איז
 געזאָגט געוואָרן דורך ישַׁעְיָה הַנָּבִיא: הֵן עֲבָדִי אֶתְמַךְ-בוֹ בַּחֲיִי
 רָצְתָה נַפְשִׁי. נָתַתִּי רוּחִי עָלָיו מִשְׁפָּט לַגּוֹיִם יוֹצִיא; לֹא יִצְעַק וְלֹא
 יִשָּׂא וְלֹא-יִשְׁמִיעַ בַּחוּץ קוֹלוֹ. קִנְהָ רָצוֹץ לֹא יִשְׁבּוֹר וּפְשָׁתָהּ כִּהָּה

לֹא יִכְבְּנָה, בִּיז ער וועט אויספירן משפט צום זיג. און אויף זיין
 נאָמען וועלן די גוים האָפֿן [ישעיה מב, א-ד]. דעמאָלט האָט מען
 צו רבי מלך המשיח געבראַכט אַ בלינד-אַיש אַלס, וואָס איז
 געווען באַזעסן פֿון אַ שַׁד, און ער האָט אים געהיילט, אַזוי, אַז
 דער אַיש אַלס האָט גערעדט און געזען. און די אלע המונים עם
 האָט זיך געחידושט, און געזאָגט: זאָל דאָס זיין דער בֶּן-דָּוִד
 [משיח]? אָבער אַז די פֿרושים האָבן דאָס געהערט, האָבן זיי
 געזאָגט: ער טרייבט אַרויס שְׂדִים נאָר דורך בַּעַל-זבול, דעם שַׁר
 פֿון די שְׂדִים. און וויסנדיק זייערע מַחשָׁבוֹת, האָט רבי מלך
 הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: יעדע מלוכה, וואָס איז צעטיילט קעגן זיך
 אַליין, ווערט חָרוֹב; און יעדע שטעטל אָדער בֵּית, וואָס איז
 צעטיילט קעגן זיך אַליין, וועט נישט בלייבן שטיין. און אויב
 הַשָּׁטן טויט אַרויסטרייבן הַשָּׁטן, איז ער צעטיילט קעגן זיך
 אַליין, טאָ וויאַזוי קאָן זיין מלוכה האָבן אַ קיום? און אויב
 איך טרייב אַרויס שְׂדִים דורך בַּעַל-זבול, דורך וועמען טרייבן
 אייערע בָּנִים זיי אַרויס? דעריבער זאָלן זיי זיין אייערע שופטים.
 טרייב איך [משיח] אָבער אַרויס שְׂדִים דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ
 פֿון ה', טאָ האָט גענעענט צו אייך דאָס מַלְכוּת ה'. אָדער וויאַזוי
 קאָן איינער אַרײַנקומען אין בֵּית אַרײַן פֿון דעם גיבֹּר, און רויבן
 זיינע זאַכן, אויב ער בינדט נישט קוֹדֶם דעם גיבֹּר, און דערנאָך
 ערשט קאָן ער באַרויבן זיין בֵּית. ווער סע איז נישט מיט מיר
 [משיח], איז קעגן מיר [אַנטי-משיח], און ווער סע זאַמלט נישט
 איין מיט מיר, צעשפּרייט. דעריבער זאָג איך אייך, יעדע עבירה
 און לעסטערונג [גְּדוּף] וועט פאַרגעבן ווערן די בְּנֵי אָדָם, אָבער
 די לעסטערונג [גְּדוּף] קעגן דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ וועט נישט
 פאַרגעבן ווערן [יוח"א ה, טז]. און ווער סע וועט רעדן אַ דָּבָר
 קעגן דעם בֶּר-אַנָּשׁ [דניאל ז, יג רבי מלך המשיח], וועט מען עס
 אים מוֹחַל זיין, ווער אָבער סע וועט רעדן קעגן דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ,

דעם וועט מען עס נישט מוחל זיין, נישט אויף דער עולם-הַזֶּה
 און נישט אויף דער עולם-הַבָּא. אָדער מאַכט דעם בוים טוב, און
 זיינע פֿירות טוב, אָדער מאַכט דעם בוים שלעכט, און זיינע
 פֿירות שלעכט; מחמת דעם בוים דערקענט מען לויט זיינע
 פֿירות. איר יִלְדֵי נְחָשִׁים! ווי קאַנט איר רעדן טובות, ווען איר
 זענט רָעִים? מחמת פון וואָס דאָס לֵב איז פול, רעדט דאָס מויל.
 דער גוטער מענטש טוט אַרויסברענגען פון זיין גוטן אוצר
 גוטס; און דער רע מענטש טוט אַרויסברענגען רע פון זיין
 אוצר הָרַע. איך זאָג אייך, אַז פֿאַר יעדן פוסטן דָּבָר, וואָס בְּנֵי
 אָדָם רעדן, וועלן זיי מוזן אָפּגעבן חשבון אין
 יום-הַדִּין; מחמת לויט דיינע רייד וועסטו גערעכטפאַרטיקט
 ווערן, און לויט דיינע רייד וועסטו פאַרמשפט ווערן. דעמאָלט
 האָבן עטלעכע פון די סופרים [רַבָּנִים] און פרושים צו רבי מלך
 הַמְּשִׁיחַ געזאָגט, רַבִּי, מיר וואָלטן וועלן זען אַ צייכן [אות] פון
 דיר. אָבער רבי מלך הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט, און צו זיי
 געזאָגט: אַ שלעכטער און נואפדיקער דור זוכט אַ צייכן [אות],
 אָבער סע וועט אים קיין צייכן [אות] נישט געגעבן ווערן, סיידן
 דער צייכן [אות] פון יוֹנָה הַנָּבִיא. ווייל אַזוי ווי יוֹנָה איז שְׁלֵשָׁה
 יָמִים וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹת געווען אין דעם אינגעווייד בְּמַעֵי הַדָּג, אַזוי
 וועט דער בֶּר-אַנָּשׁ [דניאל זיג הַמְּשִׁיחַ] זיין שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה
 לַיְלֹת אין דעם לֵב פון דער ערד. די בְּנֵי אָדָם פון נִינְוָה וועלן
 אויפשטיין צום מִשְׁפָּט מיט דעם דאָזיקן דור, און וועלן אים
 פאַרמשפטן; מחמת זיי האָבן תשובה געטאָן אויף יוֹנָה הַטָּפָּה,
 און הִנֵּה אַ גרעסערער ווי יוֹנָה איז דאָ דאָ. די מלכה פון תִּימָן
 וועט אויפשטיין אין דעם מִשְׁפָּט מיט דעם דאָזיקן דור, און
 אים פאַרמשפטן; מחמת זי איז געקומען פון עק וועלט צו
 הערן שלמהס חכמה; און הִנֵּה אַ גרעסערער ווי שלמה איז דאָ
 דאָ. און בעת דער שֵׁד גייט אַרויס פון אַ בן אדם, וואַנדערט ער

אַרום אין טרוקענע ערטער, און זיכט אַ מקום-מנוחה; און אַז
 ער געפינט אים נישט, דעמאָלט זאָגט ער: איך וועל מיר
 אומקערן אין מיין בית אַריין, פונוואָנען איך בין אַרויסגעגאַנגען.
 און בעת ער קומט, געפינט ער עס ליידיק, אויסגעקערט, און
 אויסגעפּוצט. דערנאָך גייט ער, און נעמט מיט זיך זיבן אַנדערע
 רוחות, נאָך ערגערע ווי אים אַליין, און זיי גייען אַריין און
 וואוינען דאָרט; און דער סוף פון יענעם בן אדם ווערט ערגער
 ווי דער אָנהייב. פונקט אַזוי וועט אויך זיין מיט דעם דאָזיקן
 דור הָרע. און בשעת ער האָט נאָך גערעדט צום די המונים עס,
 הִנֵּה ערשט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַם און זיינע אַחים זענען
 געשטאַנען אין דרויסן, און האָבן געוואָלט מיט אים
 רעדן. און איינער האָט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: הִנֵּה, דיין
 אַם און זיינע אַחים שטייען אין דרויסן און ווילן מיט דיר רעדן.
 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפּערט, און געזאָגט צו דעם,
 וואָס האָט אים דאָס געזאָגט: ווער איז מיין אַם, און ווער זענען
 מיינע אַחים? און ער האָט אויסגעשטרעקט זיין האנט אויף
 משיחַס תּלמידים, און געזאָגט: הִנֵּה, איז מיין אַם און מיינע
 אַחים! מחמת ווער סע וועט טאָן דעם רָצון פון מיין אלוקים
 אָבִי שְׁבַשְׁמִים, איז מיין אָח, און אַחות, און אַם.

יג אין יענעם יום איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַרויסגעגאַנגען פון דעם

בית און האָט זיך געזעצט ביים ים. און סע האָט זיך
 פאַרזאַמלט אַרום רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַ גרויסער עולם, אַזוי, אַז
 ער איז אַריינגעגאַנגען אין אַ סִיָּה, און האָט זיך
 אַנידערגעזעצט; און דאָס גאַנצע עם איז געשטאַנען ביים
 ברעג. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי גערעדט אַ סך מיט
 משָׁלִים, און געזאָגט: הִנֵּה, דער זייער איז אַרויסגעגאַנגען
 זייען. און בעת ער האָט געזיט, איז טייל זריעה געפאלן ביים
 דָּרֶךְ, און די פייגל זענען געקומען און האָבן זי פאַרצערט. און

אָנדערע איז געפאלן אויף פעלזיק לאַנד, וואו זי האָט נישט
 געהאַט קיין סך ערד; און זי האָט באַלד אויפגעשפּראַצט, ווייל
 זי האָט נישט געהאַט קיין טיפקייט פון ערד; און אַז די זון
 איז אויפגעגאַנגען, איז זי פאַרטריקנט געוואָרן, און ווארים זי
 האָט נישט געהאַט קיין וואַרצלען, איז זי פאַרוועלקט
 געוואָרן. און אָנדערע איז געפאלן צווישן דערנער, און די
 דערנער זענען אויפגעוואַקסן און האָבן זי דעדשטיקט. און
 אָנדערע איז געפאלן אויף אַדמָה טוֹבָה, און האָט אַרויסגעגעבן
 תבואה, טייל הונדערטפאַך, טייל זעכציק, טייל
 דרייסיקפאַך. דער, וואָס האָט אויערן, זאָל הערן! און משיח
 תלמידים האָבן גענעענט, און האָבן צו רבי מלך המשיח
 געזאָגט: פאַרוואָס רעדסטו צו זיי מיט משלים? האָט רבי מלך
 המשיח געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: אייך איז געגעבן
 געוואָרן צו וויסן די סודות פון דעם מלכות-שמים, אָבער צו זיי
 איז דאָס נישט געגעבן געוואָרן. מחמת דער, וואָס האָט, דעם
 וועט געגעבן ווערן, און ער וועט האָבן בּשפּע; אָבער דער, וואָס
 האָט נישט, פון דעם וועט אַוועקגענומען ווערן אַפילו דאָס,
 וואָס ער האָט. דעריבער רעד איך צו זיי מיט משלים, ווייל הַגם
 זיי קוקן, זעען זיי נישט; און הַגם זיי הערן, הערן זיי נישט, און
 פאַרשטיין אויך נישט. און אויף זיי איז מקוים געוואָרן די
 נבואה פון ישעיה, וואָס זאָגט: שָׁמְעו שְׁמוֹעַ וְאַל-תִּבְּיִנוּ וְרֹאוּ רְאוּ
 וְאַל-תִּדְּעוּ. הַשְׁמִן לִב־הָעָם הַזֶּה וְאַזְנֵי הַכֹּהֲדִים וְעֵינֵי הַשֹּׁעִים, כִּן-יִרְאֶה
 בְּעֵינָיו וּבְאָזְנוֹ יִשְׁמָע וּלְבָבוֹ יִבִּין, וְשָׁב וּרְפָא לוֹ [ישעיה ו, ט-י].
 אָבער אַשְׁרֵי איז צו אייערע אויגן, ווייל זיי זעען, און אייערע
 אויערן, ווייל זיי הערן. מחמת באַמַת, איך זאָג אייך, אַז אַ סך
 נביאים און צדיקים האָבן באַגערט צו זען וואָס איר זעט, און
 האָבן עס נישט געזען, און צו הערן וואָס איר הערט, און האָבן
 עס נישט געהערט. הערט דעריבער איר דאָס מְשַׁל מיט דעם

זייער. איטלעכער וואָס הערט דאָס דָבָר המלכות-שָׁמַיִם און
 פאַרשטייט עס נישט, קומט הַשָּׁטֵן און רויבט דאָס, וואָס איז
 פאַרזייט געוואָרן אין זיין לֵב; איז דער, וואָס איז פאַרזייט
 געוואָרן ביים דָרֶךְ. און דאָס, וואָס איז פאַרזייט געוואָרן אויף
 פעלזיק לאַנד, דאָס איז דער, וואָס הערט דאָס דָבָר און נעמט
 עס באַלד אויף מיט שְׁמֻחָה; אָבער אַזוי ווי ער האָט נישט קיין
 שורש אין זיך, וְרַק לְשָׁעָה יַעֲמֹד; און ווי נאָר ס׳ע קומען צָרָה און
 רדיפות צוליב דעם דָבָר, ווערט ער באַלד געשטרויכלט. און
 דאָס, וואָס איז פאַרזייט געוואָרן צווישן דערנער, דאָס איז דער,
 וועס הערט דאָס דָבָר, און די דאָגות פון הָעוֹלָם הִזָּה און די
 מדוּחֵי העוֹשֶׁר דערשטיקן דאָס דָבָר, און עס איז אָן פִּירוֹת. און
 דאָס, וואָס איז פאַרזייט געוואָרן אויף הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה, דאָס איז
 דער, וואָס הערט דאָס דָבָר און פאַרשטייט עס; דער, בָּאֲמַת,
 טראָגט פִּירוֹת, און ברענגט אַרויס, טייל הונדערטפאַך, טייל
 זעכציק, און טייל דרייסיקפאַך. אָן אַנדער מָשַׁל האָט רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ געבראַכט פאַר זיי, אַזוי צו זאָגן: דאָס מַלְכוּת-שָׁמַיִם
 איז געגליכן צו אַ בן אדם וואָס האָט פאַרזייט הַזֶּרַע הַטּוֹב אין
 זיין שְׂדֵה. און בעת די בְּנֵי אָדָם זענען געשלאָפֿן, איז געקומען
 זיין שׁוֹנָא און האָט פאַרזייט ווילד-גראַז צווישן דעם חֲטָה, און
 איז אַוועקגעגאַנגען. און ווען די זריעה האָט אויפגעשפּראַצט
 און געטראָגן פרויכט, דעמאָלט האָט זיך אויך באַוויזן דאָס
 ווילד-גראַז. זענען געקומען די עבדים פון דעם בַּעַל-הַבַּיִת, און
 האָבן צו אים געזאָגט: אָדוֹנָנוּ, האָסטו נישט געזייט גוטע זריעה
 אין דיין שְׂדֵה? פּוֹנוּאַנען-זשע נעמט זיך אויף אים ווילד-גראַז?
 האָט ער צו זיי געזאָגט: אַ שׁוֹנָא האָט דאָס געטאָן, האָבן
 הָעֶבְדִּים צו אים געזאָגט: ווילסטו אָפּשׁר, אַז מיר זאָלן גיין און
 זיי צונויפקלייבן? האָט ער געזאָגט: לא, טאָמער וועט איר,
 בשעת איר וועט צונויפקלייבן דאָס ווילד-גראַז, אויך

אויסוואַרצלען מיט זיי דעם חטָה. לאָזט זיי ביידע וואָקסן
 צוזאַמען ביז קציר-צייט; און אין דער צייט פון קציר וועל איך
 זאָגן צו די שניטער: קלייבט צונויף קודם דאָס ווילד-גראַז און
 בינדט עס אין גאַרבן, כדי עס צו פאַרברענען; אָבער דעם חטָה
 זאַמלט איין אין מיין שנייער אַריין. אַן אַנדער מָשל האָט רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געבראַכט פאַר זיי, אַזוי צו זאָגן: דאָס
 מַלְכוּת-שְׁמִים איז געגליכן צו זענעפט-זריעה, וואָס אַ בן אדם
 האָט גענומען און פאַרזייט אין זיין שְׂדֵה. און הַגִּם סע איז
 קלענער פון אַלע זָרע, וואָקסט עס אָבער אויס, איז עס גרעסער
 פון אַלע קרייטעכצער, און ווערט אַ בוים, אַזוי, אַז די פייגל פון
 שְׁמִים קומען און נעסטן אין זיינע ענפים. אַן אַנדער מָשל האָט
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ זיי דערציילט: דאָס מַלְכוּת-שְׁמִים איז געגליכן
 צו זויערטייג, וואָס אַן אַשָּׁה האָט גענומען און אַריינגעטאָן אין
 דריי מאָס מעל, ביז עס איז אינגאַנצן הַחמִיץ. דאָס אַלץ האָט
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גערעדט מיט מַשְׁלִים צו המונים עס; און אַן אַ
 מָשֶׁל האָט ער נישט גערעדט צו זיי. כדי עס זאָל מקוים ווערן
 וואָס סע איז געזאָגט געוואָרן דורך דעם נָבִיא:
 אֶפְתָּחָה בְּמִשְׁלִי פִּי אֲבִיעָה חִידוֹת מִנִּי-קֶדֶם, [תהלים עח, ב].
 דערנאָך האָט ער אָפּגעלאָזט דאָס המונים עס, און איז
 אַריינגעגאַנגען אין בֵּית אַרְיִין. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַס תלמידים
 האָבן גענעענט, און האָבן צו אים געזאָגט: דערקלער אונדז
 דאָס מָשֶׁל פון דעם ווילד-גראַז פון שְׂדֵה. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 האָט געענטפערט: דער, וואָס זייט הַזָּרַע הַטוֹב, איז דער בֶּר-אֶנְשׁ
 [דניאל ז, ג מְשִׁיחַ]; און דאָס שְׂדֵה איז די עוֹלָם הַזֶּה, און די
 הַזָּרַע הַטוֹב זענען די בְּנֵי הַמַּלְכוּת; און דאָס ווילד-גראַז זענען די
 בְּנֵי הַשָּׁטָן [בראשית ג, טו]; און דער שׁוֹנָא, וואָס האָט עס
 פאַרזייט, איז הַשָּׁטָן; און די קציר-צייט איז דער קֶץ הָעוֹלָם, און
 די שניטער זענען מַלְאָכִים. דעריבער, אַזוי ווי דאָס ווילד-גראַז

ווערט צונויפגעקליבן און פאַרברענט אין אַש, אַזוי וועט עס זיין
ביים קץ העולם. דער בַר-אַנָש [דניאל ז, יג מְשִׁיחַ] וועט
אַרויסשיקן משיחס מלאכים, און זיי וועלן צונויפקלייבן פון
משיחס מלכות אַלע מכשולים און אומרעכט-טוער, און משיחס
מלאכים אַרייַנוואַרפן אין דעם אויוון פון אַש; דאָרט וועט זיין
הַיְלָלָה וַחֲרוֹק הַשָּׁנִים. דעמאָלט וועלן די צדיקים שיינען ווי די
זון אין דעם מלכות פון זייער אלוקים הָאֵב. דער, וואָס האָט
אויפֿערן, זאָל הערן. דאָס מלכות-שָׁמַיִם איז געגליכן צו אַן אוצר
פאַרבאָרגן אין שְׁדָה, וואָס אַ בן אדם האָט געפונען און
פאַרבאָרגן; און פאַר שְׁמִיחָה גייט ער און פאַרקויפט אַלץ, וואָס
ער האָט, און קויפט דאָס שְׁדָה. און ווידער איז דאָס
מלכות-שָׁמַיִם געגליכן צו אַ סוּחַר, וואָס זוכט שיינע פערל. און
אַז ער האָט געפונען איין פערל פון גרויסן ווערט, איז ער
געגאַנגען און האָט פאַרקויפט אַלץ, וואָס ער האָט געהאַט, און
האָט זי געקויפט. און ווידער איז דאָס מלכות-שָׁמַיִם געגליכן צו
אַ נעץ, וואָס מען האָט געוואָרפן אין ים אַריין, און וואָס האָט
איינגעזאַמלט פאַרשידענע מינים; און ווען זי איז פול געוואָרן,
האָט מען זי אַרויסגעצויגן אויפן ברעג, און זיך אַנידערגעזעצט,
און די גוטע צונויפגעקליבן אין פֿלים, און די רָעִים
אַוועקגעוואָרפן. אַזוי וועט עס זיין ביים קץ העולם. די מלאכים
וועלן אַרויסגיין און אָפּשיידן די רשעים פון צווישן די צדיקים,
און זיי אַרייַנוואַרפן אין דעם אויוון פון אַש; דאָרטן וועט זיין
הַיְלָלָה וַחֲרוֹק הַשָּׁנִים. האָט איר דאָס אַלץ פאַרשטאַנען? זאָגן
זיי צו רבי מלך המשיח: כֵּן. און רבי מלך המשיח האָט צו זיי
געזאָגט: דעריבער איז יעדער סוֹפֵר, וואָס איז געוואָרן אַ תַּלְמִיד
פון דעם מלכות-שָׁמַיִם, געגליכן צו אַ בַּעַל-הַבַּיִת, וואָס טוט
אַרויסברענגען פון זיין אוצר חֲדָשׁוֹת און יְשָׁנוֹת. און עס איז
געווען, אַז רבי מלך המשיח האָט געענדיקט די דאָזיקע משלים,

איז ער אַוועקגעגאַנגען פון דאָרטן. און ער איז געקומען אין זיין אייגן לאַנד אַריין, און האָט זיי געלערנט תּוֹרָה אין זייער שול, אַזוי, אַז זיי האָבן זיך געחידושט, און געזאָגט: פּונוואַנען נעמט זיך צו אים די דאָזיקע חכמה [משלי ח, ל; ל, ד] און די נסים? איז דאָס נישט דעם סטאַליערס זון? און הייסט נישט זיין אַם מַרְיָם, און זיינע אַחים יַעקֶּב [יעקב], און יוֹסֵף, און שְׁמֵעוֹן, און יהודה [יהודה]? און זענען נישט זיינע אַחות אַלע ביי אונדז? פּונוואַנען נעמט זיך דאָס אַלץ צו אים? און זיי זענען געשטרױכלט געוואָרן אין אים. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: אַ נְבִיא איז נישט אָן כְּבוֹד, סיידן אין זיין אייגן לאַנד, און אין זיין אייגן בֵּית! און ער האָט דאָרט נישט געטאָן קיין סך נסים, צוליב זייער אומגלויבן.

יד אין יענער צייט האָט הוֹרְדוֹס, דער טעטראַרַך, געהערט די שם פון יהושע/ישוע, און ער האָט געזאָגט צו זיינע מְשִׁרְתִּים: דאָס איז יוֹחָנָן פון המקוה טבילה פון תשובה; ער איז אויפגעשטאַנען תּחִית-הַמֵּתִים, און דעריבער אַרבעטן אין אים די דאָזיקע כּוֹחוֹת. מחמת הוֹרְדוֹס האָט געכאַפּט יוֹחָנָן [פון המקוה טבילה פון תשובה], און האָט אים געבונדן און אַרײַנגעזעצט אין דער בֵּית הַסֵּהַר אַרײַן, צוליב הוֹרְדוֹס, דאָס אִשָּׁה פון זיין אָח פּיליפּוס; ווארים יוֹחָנָן [פון המקוה טבילה פון תשובה] האָט צו אים געזאָגט: אָסוּר לָךְ לְקַחַת אוֹתָהּ [ויקרא יח, טז; כ, כא; מתי יט, ט]. און ער האָט בִּדְעָה געהאַט אים צו טייטן, נאָר ער האָט מוֹרָא געהאַט פאַר דעם המון, ווייל זיי האָבן יוֹחָנָן געהאַלטן פאַר אַ נְבִיא. אָבער בעת עס איז געקומען הוֹרְדוֹסעס געבוירנטאָג, האָט הוֹרְדוֹס בֵּית געטאַנצט פאַר די געסט, און זי איז הוֹרְדוֹסן געפּעלן געוואָרן. דערפאַר האָט ער איר צוגעזאָגט מיט אַ שבועָה, איר צו געבן, וואָס נאָר זי וועט פאַרלאַנגען. און זייענדיק אָנגערעדט פון איר אַם, האָט זי

געזאָגט: גיב מיר דאָ אויף אַ קעָרָה דעם קאָפּ פון יוֹחָנָן פון
 המקוה טבילה פון תשובה. און דער מֶלֶךְ איז טרויעריק
 געוואָרן, אָבער צוליב זיינע שבועות און די געסט, האָט ער
 באַפוילן, אַז דאָס זאָל איר געגעבן ווערן. און ער האָט געשיקט
 און געקעפט יוֹחָנָן [פון המקוה טבילה פון תשובה] אין דער בֵּית
 הַסֵּהר. און זיין קאָפּ האָבן בָּנֵי אָדָם געבראַכט אויף אַ קעָרָה,
 און מ'האָט אים געגעבן דעם מיידל. און זי האָט אים געבראַכט
 צו איר אָם. און זיינע תלמידים האָבן גענעענט, און האָבן
 גענומען דעם גופָה, און האָבן אים מקבר געווען; און זיי זענען
 געגאַנגען און האָבן עס דערציילט יהושע/ישוע. און בעת רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דאָס געהערט, האָט ער זיך פון דאָרטן
 צוריקגעצויגן אין אַ סִּיָּה, אין אַ וויסטן אָרט אַליין, און אַז דאָס
 המונים עס האָט עס געהערט, זענען זיי אים נאָכגעגאַנגען פון
 די שטעטלעך צו פּוֹס. און בעת ער איז אַרויסגעקומען, און
 האָט געזען דעם גרויסן הַמּוֹן בָּנֵי אָדָם, האָט אים אָנגענומען אַ
 רַחֲמָנוּת אויף זיי, און ער האָט געהיילט מיט רפואה שלמה
 זייערע חולים. און אַז דער אָוונט איז צוגעפאַלן, האָבן צו רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גענעענט משיחַ תלמידים, און געזאָגט: אָרט איז
 וויסט, און דער יום איז שוין פאַרביי; לאַז אָפּ הַמּוֹן העם, כדי זיי
 זאָלן קענען גיין אין די שטעטלעך, און קויפן פאַר זיך אַכָּל.
 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: זיי באַדאַפּן נישט
 אַוועקגיין; גיט איר זיי צו עסן! האָבן זיי צו אים געזאָגט: מיר
 האָבן דאָ גאַרנישט אַחוץ פינף לאָבן לָחֶם און צוויי פיש. האָט
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: ברענגט זיי אַהער צו מיר. און רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געהייסן הַמּוֹן העם זיך אַנידערזעצן אויפן
 גראָז; און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט גענומען די פינף לאָבן לָחֶם און
 די צוויי פיש, און האָט אויפגעהויבן זיינע אויגן צום שָׁמַיִם און
 האָט אַ בָּרָכָה געמאַכט, און ער האָט אָפּגעבראַכן פון דעם לָחֶם

און עס דערלאנגט צו משיחס תלמידים, און משיחס תלמידים
האָבן עס געגעבן דעם עס [פון דער פֿאַרברענג]. און זיי האָבן
אַלע געגעסן צו דער זאַט, און זיי האָבן צונויפגענומען פון די
רָבִּיס שיריים, צוועלף פֿולע קערב. און די, וואָס האָבן געגעסן,
זענען געווען אַרום פינף טויזנט מאָן, אַחוץ נָשִׁים און יְלָדִים.
און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט בַּאֲלֹד בַּאֲפּוֹלֶן משיחס תלמידים
אַרײַנצוגיין אין דער סִינָה, און אַריבערפֿאַרן פֿריער פֿאַר אים
אויף דער אַנדערער זײַט ים, ביז ער וועט אָפּלאָזן דאָס
עס. און אַזוי ווי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט אַוועקגעשיקט דאָס
עס, איז ער אַליין אַרויפגעגאַנגען אויף דעם הָר, כּדִּי מִתְפַּלֵּל צו
זיין; און אַז דער אָוונט איז צוגעפֿאַלן, איז ער דאָרטן געווען
איינער אַליין. און די סִינָה איז שוין געווען אין מיטן ים, מיילן
פון דער יבשה, און די כּוואַליעס האָבן זי געשליידערט, ווייל
דער ווינט איז געווען איר אַנטקעגן. און אין דער פֿערטער
משמר פון דער לֵילָה איז ער [דניאל ז, יג] געקומען צו זיי,
גייענדיק אויפן ים. און ווי משיחס תלמידים האָבן רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ געזען גיין אויפן ים, האָבן זיי זיך דערשראָקן, און
געזאָגט: ס'איז אַ רוּחַ רָפָאִים! און זיי האָבן זיך צעשריגן פֿאַר
פֿחד. און בַּאֲלֹד הָאֵט זיך רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אָפּגערוּפֶן צו זיי,
און געזאָגט: חֲזֹק! אָהֳיָה הוּא [שמות ג, יד]; הָאֵט נישט קיין מורא.
און פֿיפֿא הָאֵט אים געענטפֿערט: אַדוֹנֵי, אויב דו ביסט עס,
באַפעל מיר צו קומען צו דיר איבערן הַיָּם. הָאֵט רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: קום! און פֿיפֿא איז אַרויס פון דער סִינָה, און
איז געגאַנגען איבערן יָם צו קומען צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. אָבער
ווען ער הָאֵט געזען, אַז דער ווינט איז שטאַרק, הָאֵט ער מורא
באַקומען; און ווי ער הָאֵט אָנגעהויבן צו זינקען, הָאֵט ער
אויסגעשריגן: אַדוֹנֵי, ראַטעווע מיך! און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט
בַּאֲלֹד אויסגעשטרעקט זיין האַנט, און הָאֵט אים אָנגעכאַפֿט,

און צו אים געזאגט: אָ דו קליין-גלויביקער, הלמאי האָסטו געצווייפלט? און ווי זיי זענען אַריינגעגאַנגען אין דער סִינָה, האָט זיך דער ווינט געשטילט. און די, וואָס זענען געווען אין דער סִינָה, האָבן אנידערגעפאלן צו אים, און געזאָגט: בָּאמת, דו ביסט דער זון פון דער אויבערשטער! און זיי זענען אַריבערגעפאָרן, און זענען געקומען צום אָרץ גִּנּוֹסָר. און ווי נאָר די בְּנֵי אָדָם פון יענעם אָרט האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ דערקענט, האָבן זיי געשיקט אין דער גאַנצער אַרומיקער געגנט, און האָבן צו אים געבראַכט אַלע, וואָס זענען געווען חוֹלִים; און זיי האָבן אים געבעטן, אַז ער זאָל זיי לאָזן בלויז אָנרירן די מלבוש פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צִיצִית; און אַלע, וואָס האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אָנגערירט, זענען געזונט געוואָרן מיט רפואה שלמה.

טו דעמאָלט זענען צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געקומען פרושים און סוֹפְרִים [רַבָּנִים] פון ירוּשָׁלַיִם, און האָבן געזאָגט: פֶּאָרוואָס זענען דינע תַּלְמִידִים עוֹבֵר אויף דער מסורת הזקנים [תורה שבעל פה]? מחמת זיי מאַכן נישט קיין נטילת-יָדִים, בעת זיי עסן לֶחֶם. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: הלמאי זענט איר אויך עוֹבֵר אויף לִמְעַן מִצּוֹת ה' אייער מסורה? מחמת ה' האָט געזאָגט: כִּבֵּד אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ, און מְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמָת [שמות כ, יב; כא, יז]. אָבער איר זאָגט: ווער סע זאָגט צו זיין אָב, אָדער אַם: אַ קָרֵבן איז דאָס, וואָס דו וואָלטסט געקאַנט הִנָּאה האָבן פון מיר, דער איז מער נישט מחויב אָפּצוגעבן כבוד זיין אָב, אָדער אַם. און דערמיט האָט איר מִבְּטַל געווען ה'ס דָּבָר צוליב אייער מסורה. איר צוועגים! טוב האָט ישׁעִיָּה אויף אייך נְבִיאוֹת געזאָגט, בעת ער האָט געזאָגט: הָעָם הַזֶּה בִּשְׁפָתָיו כְּבֹדוֹנִי וְלִבּוֹ רַחֵק מִמֶּנִּי; וְתָהִי יִרְאָתָם אֹתִי מִצּוֹת אֲנָשִׁים מִלְמָדָה [ישעיה כט, יג]. און רבי מֶלֶךְ

המְשִׁיחַ הָאֵט צו זיך גערופן דאָס המון עם, און הָאֵט צו זיי
געזאָגט: הערט, און פאַרשטייט: נישט דאָס, וואָס גייט אַריין
אין מויל, איז מַטְמָא דעם בן אדם, נייערט דאָס, וואָס קומט
אַרויס פון מויל, אָט-דאָס איז מַטְמָא דעם בן אדם. דעמאָלט
האָבן גענעענט די תלמידים, און האָבן צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
געזאָגט: ווייסטו, אַז די פרושים האָבן זיך געפילט געטראָפן,
ווען זיי האָבן דאָס געהערט? אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט
געענטפערט, און געזאָגט: יעדע פלאַנץ, וואָס מיין אלוקים אָבִי
שְׂפָשְׁמִים הָאֵט נישט געפלאַנצט, וועט אויסגעוואַרצלט ווערן.
לאָזט זיי גיין! זיי זענען בלינדע פירער פון בלינדע. און אויב
בלינדער פירט אַ בלינדן, פאַלן זיי ביידע אַריין אין אַ גרוב. הָאֵט
פִּיפֶּא געענטפערט, און צו אים געזאָגט: באַשייד אונדז דאָס
מָשָׁל! און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געזאָגט: הָאֵט איר נאָך אַלץ
נישט קיין שָׁכֵל? פאַרשטייט איר נישט, אַז אַלץ, וואָס קומט אין
מויל אַריין, גייט אין מאָגן, און ווערט מוּטָל לְמוֹצָאוֹת? אָבער
דאָס, וואָס גייט אַרויס פון מויל, קומט פון הֵלֶב, און דאָס
מאַכט מַטְמָא דעם בן אדם. מחמת פון הֵלֶב קומען אַרויס
בייזע מַחֲשָׁבוֹת, רָצִיחָה, נִיאוּף, זָנוּת, גִּבְהָה, עֲדִיּוֹת שָׁקֶר, און
גדופים. אָט דאָס איז מַטְמָא דעם בן אדם; אָבער צו עסן אָן אַ
נְטִילַת-יָדִים איז נישט מַטְמָא דעם בן אדם. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
איז אַרויסגעגאַנגען פון דאָרטן, און איז געקומען אין די קאַנטן
פון צור און צידון. און הִנֵּה איז אַ כְּנַעֲנִישָׁע אִשָּׁה אַרויסגעקומען
פון יענע געמאַרקן, און הָאֵט געשריגן: הָאֵב רַחֲמָנוֹת אויף מיר,
אַדוֹנִי, בֶּן-דָּוִד! מיין פֶּת ווערט ביטער געפלאָגט פון אַ שד.
אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט איר נישט געענטפערט קיין דָּבָר.
און משיחַ תלמידים האָבן גענעענט, און אים געבעטן: שיק זי
אַוועק, ווייל זי שרייט אונדז נאָך. אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט
געענטפערט, און געזאָגט: איך בין נאָר געשיקט געוואָרן צו

הצאן האַבדוֹת פון דעם בֵּית יִשְׂרָאֵל. אָבער זי האָט גענעענט,
און האָט אַנידערגעפאַלן פאַר רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ און געזאָגט:
אַדוֹנִי, העלף מיר! און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט, און
געזאָגט: עס איז נישט רעכט צו נעמען דאָס לָחֶם פון די יְלָדִים
און עס וואַרפן פאַר די כַּלְבִּים [תהלים כב, יז]. אָבער זי האָט
געזאָגט: כֵּן, אַדוֹנִי; נאָר די כַּלְבִּים עסן אויך די ברעקלעך, וואָס
פאַלן אַראָפּ פון דעם טיש פון זייערע אדונים. דעמאָלט האָט
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געענטפערט, און צו איר געזאָגט: אַ אִשָּׁה, גָּדוֹל
איז דיין אָמוּנָה! זאָל דיר זיין אַזוי ווי דו ווילסט. און איר בֵּת איז
געהיילט געוואָרן אין יענער שָׁעָה. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז פון
דאָרטן אַוועקגעגאַנגען, און האָט זיך דערנענטערט צום ים פון
גָּלִיל; און ער איז אַרויפגעגאַנגען אויף דעם הָר, און האָט זיך
דאָרטן אַנידערגעזעצט. און אָט איז צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
געקומען גרויסער הַמּוֹן בְּנֵי אָדָם, וואָס האָט געהאַט מיט זיך
לאָמע, בלינדע, שטומע, געמומטע, און אַ סך אַנדערע, און זיי
האַבן זיי אַנידערגעלייגט פאַר זיינע פיס, און ער האָט זיי
געהיילט; אַזוי, אַז דאָס הַמּוֹן עס האָט זיך געהידושט, בעת זיי
האַבן געזען די שטומע רעדן, די געמומטע געזונט, די לאָמע גיין,
און די בלינדע זען; און זיי האַבן געזאָגט ברוך ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיך גערוּפֶן משיחַ תַּלְמִידִים, און
געזאָגט: עס איז מיר אַ רַחֲמָנוּת אויפן הַמּוֹן עס, מחמת זיי זענען
מיט מיר שוין דריי טעג, און האַבן נישט וואָס צו עסן; און איך
וויל זיי נישט אַוועקשיקן הונגעריק, טאָמער וועלן זיי חֲלָשׁ
אויפן דֶּרֶךְ. האַבן די תַּלְמִידִים צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: פון
וואָנען זאָלן מיר נעמען אַזויפיל לָחֶם אין דער מַדְבָּר, כּדִּי צו
זעטיקן אַזאַ גרויסן עוֹלָם? האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי
געזאָגט: וויפל לאַבן לָחֶם האָט איר? זאָגן זיי: זיבן, און עטלעכע
קליינע פישלעך. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געהייסן דעם הַמּוֹן

זיך אַנידערזעצן אויף דער ערד, און האָט גענומען די זיבן
 לעבלעך לָחֶם און די פֿיש, און אַזוי ווי ער האָט אַ בָּרָכָה
 געמאַכט, האָט ער זיי איבערגעבראַכן, און דערלאָנגט משיח
 תַּלְמִידִים, און די תַּלְמִידִים דעם עס. און אין דער פֿאַרברענגען
 זיי האָבן אַלע געגעסן און זענען זאָט געוואָרן; און זיי האָבן
 צונויפגעקליבן פון די איבערגעבליבענע ברעקלעך פון רבֿים
 שיריים, זיבן פולע קערב. און די, וואָס האָבן געגעסן, זענען
 געווען פיר טויזנט מאַן, אַחוץ נָשִׁים און יְלָדִים. און רבי מֶלֶךְ
 הַמָּשִׁיחַ האָט אָפּגעלאָזט דאָס עס, און איז אַרײַנגעגאַנגען אין אַ
 סִינָה, און איז געקומען אין די געמאַרקן פון מָגְדוֹן.

טז און די פרושים און צדוקים האָבן גענעענט, און כדי רבי
 מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ צו פּרוּאוּן, האָבן זיי פאַרלאָנגט פון אים, אַז ער
 זאָל זיי ווייזן אַ צייכן [אות] פון שְׁמַיִם. אָבער ער האָט
 געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: אין אַוונט זאָגט איר: סע וועט
 זיין אַ שיין וועטער, ווייל דער שְׁמַיִם איז רויט. און בבֿקֶר: הַיּוֹם
 וועט זיין שטורעמדיק, ווייל דער שְׁמַיִם איז רויט און
 פאַרוואַלקנט. דאָס אויסזען פון שְׁמַיִם ווייסט איר ווי צו
 טײַטשן, אָבער נישט די צייכנס פון די צייטן. אַ שלעכטער און
 נואַפדיקער דאָר באַגערט אַ צייכן [אות], און ס'וועט אים קיין
 שום צייכן [אות] נישט געגעבן ווערן, סיידן דעם צייכן [אות] פון
 יוֹנָה. און רבי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ האָט זיי פאַרלאָזט און איז
 אַוועקגעגאַנגען. און בעת משיח תַּלְמִידִים זענען געקומען אויף
 דער אַנדערער זייט ים, האָבן זיי פאַרגעסן מיטצונעמען
 לָחֶם. און רבי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: שִׁימוּ לָב, און
 היט זיך פאַר דעם שאָר פון די פרושים און צדוקים. און זיי
 האָבן זיך געאַמפערט, און געזאָגט: מיר האָבן נישט
 מיטגענומען קיין לָחֶם. און רבי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ האָט דאָס
 באַמערקט, און געזאָגט: אַ איר קליין-גלויביקע, וואָס רעדט איר

צווישן אייד, וואָס איר האָט נישט קיין לָחֶם? צי פאַרשטייט
איר נאָך אַלץ נישט, און געדענקט איר נישט די פינף לעבלעך
לָחֶם פאַר די פינף טויזנט, און וויפל קערב איר האָט
צונויפגענומען? אויך נישט די זיבן לעבלעך לָחֶם פאַר די פיר
טויזנט, און וויפל קערב איר האָט צונויפגענומען? ווי קומט
עס, וואָס איר פאַרשטייט נישט, אַז איר האָב צו אייד גערעדט
נישט וועגן לָחֶם, נייערט אַז איר זאָלט זיך היטן פאַרן שאָר פון
די פרושים און צדוקים. דעמאָלט האָבן זיי פאַרשטאַנען, אַז ער
האָט זיי נישט געהייסן זיך היטן פאַרן שאָר פון לָחֶם, נייערט
פאַר דער גאַנצער פלפול פון די פרושים און צדוקים. און בעת רבי
מלך המשיח איז געקומען אין דעם געביט פון קיסריה פון
פיליפוס, האָט ער געפרעגט זיינע תלמידים: ווער, זאָגן בְּנֵי אָדָם,
איז דער בַּר-אֱנָנִשׁ [דניאל זיג]? און זיי האָבן געזאָגט: טייל זאָגן,
יוחָנָן פון המקוה טבילה פון תשובה; אַנדערע, אליהו הנביא; און
אַנדערע ווידער, ירמיהו, אָדער איינער פון די נביאים. זאָגט ער
צו זיי: איר אַבער, ווער זאָגט איר, אַז איר בין? האָט שמעון
פעטרוס [כִּיפָא] געענטפערט: דו ביסט דער רבי מלך המשיח,
דער זון פון דער אויבערשטער, דער בֶּן אלקים חיים. און רבי
מלך המשיח האָט געענטפערט, און צו אים געזאָגט: אַשְׁרֵי אִישׁ
דיר, שִׁמְעוֹן בַּר-יוֹנָה! מחמת נישט קיין בֶּשֶׁר-וּדָם האָט דיר דאָס
אַנטפלעקט, נייערט מיין אלוקים אָבִי שְׁבַשְׁמִים! און איר זאָג
דיר, אַז דו ביסט פעטרוס, און אויף דעם דאָזיקן פעלז וועל איר
בויען מיין הברית החדשה קהילה [משיח קהילה], און די שְׁעָרֵי
שאָל וועלן זי נישט גובר זיין. און איר וועל דיר געבן די
מִפְתָּחוֹת פון דעם מַלְכוּת-שָׁמַיִם, און וואָס דו וועסט אָסרן אויף
דער ערד, וועט זיין געאַסרט אין שָׁמַיִם; און וואָס דו וועסט
מַתִּיר זיין אויף דער ערד, וועט זיין מותר אין שָׁמַיִם. דערנאָך
האָט רבי מלך המשיח באַפוילן משיח תלמידים, זיי זאָלן

קיינעם נישט דערציילן, אַז ער איז דער רבי מלך המשיח. פון דעמאלט אָן האָט רבי מלך המשיח אָנגעהויבן צו ווייזן משיח תלמידים, אַז ער מוז גיין קיין ירושלים, און ליידן אַ סך פון די זקנים און ראשי-כהנים און סופרים [רבנים], און געטייט ווערן [מקבל דער גילוי פון דער רביס הסתלקות!], און אויף דעם יום השלישי ווידער אויפשטיין תחית-המתים. און פֿיפֿא האָט רבי מלך המשיח גענומען אָן אַ זייט, און האָט אָנגעהויבן אים צו מוסרן, און זאָגן: חס-ושלום, אָדוֹנִי! אַזוינס זאָל דיר קיינמאָל נישט געשען. אָבער רבי מלך המשיח האָט זיך אויסגעדרייט, און געזאָגט צו פֿיפֿא : אוועק פון מיר, השָׁטן, דו ביסט פֿאַר מיר אַ מכשול; מחמת דִּיך אַרט נישט, וואָס איז שייך ה', נייערט דאָס, וואָס איז שייך בְּנֵי אָדָם! דערנאָך האָט רבי מלך המשיח געזאָגט צו זיינע תלמידים: וויל ווער מיר נאָכגיין, זאָל ער זיך אַליין פֿאַרלייקענען, און נעמען אויף זיך זיין עֲקֵדָה עַץ בראשית כב,ז בויס פון מסירות נפש, און מיר נאָכגיין. מחמת ווער סע וויל ראַטעווען זיין זיין נֶפֶשׁ, וועט עס פֿאַרלירן און ווער סע וועט פֿאַרלירן זיין נֶפֶשׁ פון מיינעטוועגן, וועט עס געפינען. מחמת וואָסער נוצן האָט דער בן אדם, ווען ער זאָל געווינען די גאַנצע וועלט, און פֿאַרלירן זיין נֶפֶשׁ? אָדער וואָס פֿאַר אָן אויסלייז קאָן אַ בן אדם געבן פֿאַר זיין נֶפֶשׁ? מחמת דער בֶּר-אַנְשׁ [דניאל ז,יג מְשִׁיחַ] וועט קומען אין דער כבוד פון זיין אלוקים הָאֵב מיט משיחַס מַלְאָכִים, און דעמאלט וועט ער פֿאַרגעלטן יעדן בן אדם לויט זיינע מַעשִׁים. באַמת, איך זאָג אייך, פֿאַראַן עטלעכע פון די, וואָס שטייען דאָ, וואָס וועלן נישט פילן דעם טעם פון מוֹת, ביז זיי וועלן זען דעם בֶּר-אַנְשׁ [דניאל ז,יג מְשִׁיחַ] קומען אין זיין מַלְכוּת.

יז און זעקס טעג שפעטער האָט רבי מלך המשיחַ מיט זיך גענומען פֿיפֿא, און יַעֲקֹב, און יוֹחָנָן זיין אָח, און האָט זיי אַליין

אַרויפגעבראַכט אויף אַ הויכן קר אין יחידות. און רבי מלך
 המשיח איז פאַר זיי פאַרענדערט געוואָרן [דניאל ז,יג], און רבי
 מלך המשיח פֿנים האָט געשיינט ווי די זון, און זיינע מלבושים
 זענען געוואָרן ווייס ווי דאָס אור. און הנה, משה [רבינו] און
 אליהו הנביא האָבן זיך צו זיי אַנטפלעקט, און האָבן גערעדט
 מיט רבי מלך המשיח. און פֿיפּא האָט זיך אָנגערופן, און געזאָגט
 צו רבי מלך המשיח: אַדוֹנִי, עס איז טוב פאַר אונדז דאָ צו זיין;
 אויב דו ווילסט, וועל איך דאָ מאַכן דריי ספּות, אַחַד פאַר דיר,
 אַחַד פאַר משה [רבינו], און אַחַד פאַר אליהו הנביא. און בשעת
 פֿיפּא האָט נאָך גערעדט, הנה, האָט אַ ליכטיקער וואַלקן זיי
 פאַרשאַטנט; און אַ בת קול פון דעם וואַלקן אַרויס האָט
 געזאָגט: דאָס איז מיין באַליבטער זון [דער זון פון דער
 אויבערשטער], וואָס איז מיר וואוילגעפעלן; אים זאָלט איר
 הערן! און אַז די תלמידים האָבן דאָס געהערט, זענען זיי
 געפאַלן אויף זייער פֿנים, און האָבן שטאַרק מורא געהאַט. און
 רבי מלך המשיח האָט גענענט און האָט זיי אָנגערירט, און
 געזאָגט: שטייט אויף, און האָט נישט קיין מורא. און אַז זיי
 האָבן אויפגעהויבן זייערע אויגן, האָבן זיי קיינעם נישט געזען,
 אַחוץ רבי מלך המשיח אליין. און ווען זיי האָבן אַראָפּגענידערט
 פון דעם קר, האָט זיי רבי מלך המשיח באַפּוילן: דערציילט
 קיינעם נישט פון דער חזון, ביז דער פֿר-אַנְש [דניאל ז,יג] וועט
 אויפשטיין תחית-המתים. און משיח תלמידים האָבן אים
 געפרעגט: פאַרוואָס זאָגן די סופרים [רבנים], אַז צוערשט דאַרף
 אליהו הנביא קומען? און רבי מלך המשיח האָט געענטפערט,
 און געזאָגט: אַמֶּנּוּם וועט אליהו הנביא קומען, און ווידער אַלץ
 אויפריכטן; אַבער איך זאג אייך, אַז אליהו הנביא איז שוין
 געקומען, און זיי האָבן אים נישט דערקענט, נייערט האָבן מיט
 אים געטאָן, וואָס זיי האָבן געוואַלט [מתי ו, י]. פונקט אַזוי וועט

דער בַּר-אַנְשׁ [דניאל ז,יג] אויך ליידן פון זיי. דעמאָלט האָבן משיחס תלמידים פאַרשטאַנען, אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי גערעדט פון יוֹחָנָן פון המקוה טבילה פון תשובה. און בעת זיי זענען געקומען צום המון-עם, האָט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גענעענט אַ בן אדם, וואָס איז פאַר אים געפאַלן אויף די קני, און געזאָגט: אַדוֹנִי, דערבאַרעם דִּיך אויף מיין זון, מחמת ער איז אַ חולה-נוֹפֵל, און ליידט שטאַרק; און אַ סך מאָל פאַלט ער אין אַש, און אַ סך מאָל אין מִים אַריין. און איך האָב אים געבראַכט צו דיינע תלמידים, און זיי האָבן אים נישט געקאַנט היילן. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט: אַ אומגלויביקער און פאַרקרומטער דוֹר, ווי לאַנג נאָך זאָל איך זיין מיט אייך? ווי לאַנג נאָך זאָל איך אייך פאַרטראָגן? ברענגט אים אַהער צו מיר. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אים גֶּעֶר, און דער שַׂד איז פון אים אַרויס, און דאָס יִנגל איז געהיילט געוואָרן מיט רפואה שלמה אין יענער שָׁעָה. דעמאָלט האָבן גענעענט די תלמידים צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, בעת זיי זענען געווען אין אַ יחידות, און האָבן געזאָגט: פאַרוואָס האָבן מיר אים נישט געקאַנט אַרויסטרייבן? האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: ווארים איר האָט נישט קיין אַמונה. מחמת בָּאֵמֶת, איך זאג אייך, אויב איר וואָלט געהאַט אַמונה אַזוי גָּדוֹל ווי אַ קערנדל פון זענעפט-זִרְיעָה, וואָלט איר געקאַנט זאָגן צו דעם דאָזיקן הָר: טראָג דִּיך אַריבער פון דאַנען אַהין, און ער וואָלט זיך אַריבערגעטראָגן; און קיין זאָך וואָלט פאַר אייך נישט געווען אוממעגלעך. דער דאָזיקער מִין אָבער גייט נישט אַרויס, סיידן דורך תפילה טאָן און פאַסטן.

און בשעת זיי האָבן זיך אויפגעהאַלטן אין גִלִּיל, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: דער בַּר-אַנְשׁ [דניאל ז,יג] וועט איבערגעענטפערט ווערן אין די הענט פון בְּנֵי אָדָם, און זיי

וועלן אים טייטן [משיח'ס הסתלקות!], און דעם יום השלישי וועט ער אויפשטיין תחית-המתים; און זיי האָבן זיך שטאַרק מצער געווען מיט עגמת נפש. און אז זיי זענען געקומען קיין כפר-נחום, זענען די איינמאָנער פון דעם מחצית-השקל צוגעגאַנגען צו כיפא, און האָבן געזאָגט: צאָלט נישט אייער רבי דעם מחצית-השקל? האָט ער געזאָגט: כן. און ווען ער איז אַריינגעקומען אין בית, האָט רבי מלך המשיח קודם צו אים גערעדט, אזוי צו זאָגן: וואָס מיינסטו, שמעון? די מלכים פון דער ערד, פון וועמען נעמען זיי מָכס, אָדער מָס? פון זייערע בָּנים, אָדער פון פרעמדע? און אז ער האָט געזאָגט: פון פרעמדע, האָט רבי מלך המשיח צו אים געזאָגט: אזוי זענען די בָּנים פריי. אָבער כדי מיר זאָלן נישט זיין קיין מיכשול פאַר זיי, גיי צום ים, און פאַרוואַרף אַ ווענטקע, און נעם דעם ערשטן פיש, וואָס וועט אַרויסקומען, און ווען דו וועסט עפענען זיין מויל, וועסטו געפינען אַ שָקל; דעם נעם, און גיב אים זיי פאַר מיר און פאַר דיר.

יח אין יענער צייט האָבן די תלמידים גענעענט צו רבי מלך המשיח, און האָבן געזאָגט: ווער איז אייגנטלעך דער גדול אין דעם מלכות-שמים? און רבי מלך המשיח האָט צו זיך גערופן אַ יֵלָד, און האָט עס אַוועקגעשטעלט צווישן זיי, און געזאָגט: באַמת, איך זאג אייך, סיידן איר וועט תשובה טאָן און ווערן ווי ילָדים, וועט איר בשום-אופן נישט אַריינקומען אין דעם מלכות-שמים. בָּכוּ, דער, וואָס וועט זיך דערנידעריקן ווי דאָס דאָזיקע ילָד, איז דער גדול אין דעם מלכות-שמים. און דער, וואָס וועט אויפנעמען אַזאַ ילָד אין מיין נאָמען, נעמט מיך אויף; אָבער דער, וואָס וועט מאַכן שטרויכלען [אין עבירה] איינעם פון די דאָזיקע קליינע, וואָס גלויבן אין מיר, פאַר דעם וואָלט בעסער געווען, אַז אַ גרויסער מילשטיין וואָלט אָנגעהאַנגען

געוואָרן אויף זיין האַלדז, און ער וואָלט דערטרונקען געוואָרן
 אין דער טיפעניש פון ים. ווי צו דער וועלט ווארים מכשולים!
 און הַגם זיי מוזן קומען - ווי אָבער צו דעם בן אדם, דורך
 וועמען די מכשול קומט! און אויב דיין האַנט, אָדער דיין פוס
 מאַכט דיר שטרויכלען, האַק אים אָפּ און וואָרף אים אַוועק פון
 דיר; עס איז בעסער פאַר דיר אַריינצוקומען אין חיים גיט
 אָדער קיטע איידער צו האַבן צוויי הענט און צוויי פיס און
 אַריינגעוואָרפן ווערן אין אַש עולם. און אויב דיין אויג מאַכט
 דיר שטרויכלען, רייס עס אַרויס און וואָרף עס אַוועק פון דיר;
 עס איז בעסער פאַר דיר אַריינצוקומען אין חיים מיט איין אויג,
 איידער צו האַבן צוויי אויגן און אַריינגעוואָרפן ווערן אין אַש פון
 גיהנום. זעט, אַז איר זאָלט נישט פאַראַכטן קיין איינעם פון די
 דאָזיקע קליינע; מחמת איר זאג אייך, אַז זייערע מלאכים אין
 שמים זענען תמיד דאָס פנים פון מיין אלוקים אָבי שְׁבַשְׁמִים.
 מחמת דער בַּר-אֱנָשׁ [דניאל ז, יג] איז געקומען כדי צו ראטעווען
 דאָס פאַרלוירענע. ווי מיינט איר? אויב אַ בן אדם האָט
 הונדערט קיבשים, און איינע פון זיי פאַרבלאַנדזשעט, צי וועט ער
 נישט איבערלאָזן די ניין-און-ניינציק אויף די הַר, און גיין זוכן די
 פאַרבלאַנדזשעטע? און ווען ער געפינט זי, באַמת, איר זאָג
 אייך, ער פרייט זיך איבער איר מער ווי איבער די
 ניין-און-ניינציק, וואָס האַבן נישט פאַרבלאַנדזשעט. אַזוי איז
 אויך נישט דער רצון פון אייער אלוקים הָאֵב שְׁבַשְׁמִים, אַז אַחַד
 פון די דאָזיקע קליינע קינדערלעך זאָל פאַרלוירן גיין.
 אויב דיין אַח במשיח זינדיקט קעגן דיר, גיי און שטראַף אים
 צווישן דיר און אים אַליין. הערט ער דיר, האָסטו געוואונען דיין
 אַח במשיח; הערט ער דיר אָבער נישט, טאָ נעם דיר נאָך
 איינעם אָדער צוויי, כדי דורך פִּי שְׁנַיִם או שְׁלוֹשָׁה עֵדִים, זאָל
 יעדע זאָך באַשטעטיקט ווערן [דברים יט, טו]. און אויב ער

ווייל זיי נישט הערן, דערצייל עס דער הברית החדשה קהילה;
און ווייל ער אויך די הברית החדשה קהילה נישט הערן, זאל ער
דיר זיין ווי א שייגעץ און א מוכס. באַמט, איך זאָג אייך, אַלץ,
וואָס איר וועט אַסרן אויף דער ערד, וועט זיין אַסור אין שָׁמַיִם;
און אַלץ, וואָס איר וועט מַתִּיר זיין אויף דער ערד, וועט זיין
מוֹתֵר אין שָׁמַיִם. און ווידער זאָג איך אייך, אויב צוויי פון אייך
וועלן מַסְכִּים זיין אויף דער ערד אויף עפּעס אַ זאָך, פּוֹנוּעֵגן
וואָס זיי וועלן מַתְּפִלֵּל זיין, וועט עס פֶּאָר זיי געטאָן ווערן פון
מיין אלוקים אָבִי שְׁבַשְׁמַיִם. מחמת וואו צוויי, אָדער דריי זענען
פאַרזאַמלט אין מיין נאָמען, דאָרט בין איך צווישן זיי. דעמאָלט
האָט פֿיפּא גענעענט, און צו אים געזאָגט: אָדוֹנִי, וויפל מאָל
דאָרף איך מוֹחֵל זיין מיין אָח במשיח, וואָס זינדיקט קעגן מיר?
ביז זיבן מאָל? זאָגט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו אים: איך זאָג דיר
נישט, ביז זיבן מאָל, נייערט ביז זיבעציק מאָל זיבן.
דעריבער איז דאָס מַלְכוּת-שְׁמַיִם געגליכן צו אַ מֶלֶךְ, וואָס
האָט געוואָלט מאַכן אַ חֶשְׁבֹּן מיט זיינע עֲבָדִים. און אַז ער
האָט אָנגעהויבן צו חֶשְׁבֹּנען, האָט מען צו אים געבראַכט
איינעם, וואָס איז אים שולדיק געווען צען טויזעט
טאַלאַנטן. אָבער אַזוי ווי ער האָט נישט געקאָנט באַצאָלן,
האָט זיין אָדוֹן באַפוילן, אים צו פאַרקויפן מיט זיין אָשה און
יָלָדִים, און אַלץ, וואָס ער האָט געהאַט, און באַצאָלונג זאָל
געמאַכט ווערן. דער עֶבֶד האָט פֶּאָר אים אנידערגעפאַלן, און
געזאָגט: אָדוֹנִי, האָב מיט מיר געדולד, און איך וועל דיר אַלץ
באַצאָלן. און דער אָדוֹן האָט רַחֲמֹנוֹת באַקומען אויף יענעם
עֶבֶד, האָט אים פֿריי געלאָזט, און אים מוֹחֵל געווען דעם חוֹב.
און ווי יענער עֶבֶד איז אַרויסגעגאַנגען, האָט ער אָנגעטראָפן
איינעם פון זיינע מיטקנעכט, וואָס איז אים שולדיק געווען
הונדערט דינָרִים; און ער האָט אים אָנגעכאַפּט און האָט אים

געוואָרגן, און געזאָגט: באַצאָל וואָס דו ביסט מיר שולדיק! און זיין מיטקנעכט איז אַנידערגעפאַלן און האָט אים געבעטן: האָב מיט מיר געדולד, און איך וועל דיר באַצאָלן. אָבער ער האָט נישט געוואָלט, נייערט איז געגאַנגען און האָט אים אַריינגעוואָרפן אין דער בֵּית הַסֵּהר אַריין, ביז ער וועט האָבן באַצאָלט דעם חוב. און אַז זיינע חבר-עבדים האָבן געזען, וואָס עס איז געשען, האָבן זיי זיך שטאַרק מצער מיט עֲגִמַת נֶפֶש געווען, און זיי זענען געקומען און האָבן דערציילט זייער אָדון אַלץ, וואָס עס איז געשען. דעמאָלט האָט זיין אָדון אים גערופן צו זיך, און צו אים געזאָגט: דו געמיינער עָבֶד! איך האָב דיר מוחל געווען דעם גאַנצן חוב, ווייל דו האָסט מיך געבעטן; צי האָסטו נישט אויך באַדאַרפט רחמנות האָבן אויף דיין חבר-עבד, ווי איך האָב רחמנות געהאַט אויף דיר? און זיין אָדון איז אין פֿעס געוואָרן, און האָט אים איבערגעענטפערט צו די פֿייניקער, ביז ער וועט באַצאָלן דעם גאַנצן חוב. פונקט אַזוי וועט אויך מיין אלוקים אָבִי שְׁבַשְׁמִים טאָן צו איטלעכן פון אייך, אויב איר וועט נישט מוחל זיין אייער אַח במשיח פון גאַנצן לבבות.

יט און עס איז געווען, בעת רבי מלך המשיח האָט געענדיקט די דאָזיקע רייד, איז ער אַוועקגעצויגן פון גליל, און איז געקומען אין די געמאַרקן פון יהודה אין עבר-הַיַּרְדֵּן. און אַ גרויסער עולם איז רבי מלך המשיח נאָכגעגאַנגען, און ער האָט זיי דאָרטן געהיילט מיט רפואה שלמה. און עס האָבן גענעענט צו רבי מלך המשיח פרושים, כדי אים צו פּרואוון, און זיי האָבן געזאָגט: מעג מען זיך גֵטן מיט דעם אָשָה צוליב יעדער סִיבָה? און רבי מלך המשיח האָט געענטפערט: האָט איר נישט געלייענט, אַז אין אָנהייב האָט זיי דער בורא-עולם באַשאַפן זָכר און נקבה, [בראשית א, כז], און געזאָגט עַל־כֵּן יַעֲזֹב־אִישׁ אֶת־אָבִיו

וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד [בראשית ב, כד]. אַזּוּ
 זענען זיי שוין מער נישט צוויי, נייערט בָּשָׂר אֶחָד. דעריבער,
 וואָס ה' האָט באַהאַפֿטן, זאָל אָדס נישט פונאַנדערשיידן. זאָגן
 זיי צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: טאָ פארוואָס האָט מֹשֶׁה געבאַטן צו
 געבן איר אַ גֹּט, און זי אַוועקצושיקן [דברים כד, א]? האָט רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: ווארים אייער האַרט־האַרציקייט
 האָט אייך מֹשֶׁה דערלויבט צו גטן אייערע נָשִׁים; אָבער פון
 אָנהייב איז דאָס נישט אַזּוּ געווען. און איך זאָג אייך, ווער סע
 גֹּט זיך מיט זיין אַשָּׁה, אַחוץ צוליב זנות, און וועט חתונה האָבן
 מיט אַן אַנדערער, איז אַ נואף. און דער, וואָס האָט חתונה מיט אַ
 גרושה, איז אַ נואף. זאָגן צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ די תלמידים : אויב
 דער ענין פון אִישׁ און אַשָּׁה איז אַזּוּ, איז נישט כַּדָּאי חתונה צו
 האָבן. האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: נישט אַלע קענען
 מקבל זיין דאָס דאָזיקע דָּבָר, סיידן די צו וועמען עס איז געגעבן
 געוואָרן. מחמת סע זענען פאַראַן סְרִיסִים, וואָס זענען אַזּוּ
 געבוירן געוואָרן מִבֶּטֶן אִמָּם; און סע זענען פאַראַן סְרִיסִים,
 וואָס בְּנֵי אָדָם האָבן זיי מִסֵּרס געווען; און פאַראַן סְרִיסִים,
 וואָס האָבן זיך אַליין מִסֵּרס געווען צוליב דעם מַלְכוּת־שָׁמַיִם.
 דער, וואָס קאָן דאָס מקבל זיין, זאָל עס מקבל זיין. דעמאָלט
 האָט מען צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געבראַכט יְלָדִים, כּדי ער זאָל אויף
 זיי אַרויפֿלייגן זיינע הענט און זיי בענטשן. און די תלמידים האָבן
 זיך אויף זיי אָנגעבייזערט. אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט:
 לאַזט די יְלָדִים קומען צו מיר, און פאַרווערט זיי נישט; ווייל צו
 אַזעלכע געהערט דאָס מַלְכוּת־שָׁמַיִם. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 האָט אויף זיי אַרויפֿגעלייגט זיינע הענט, און האָט אָפּגעקערט
 פון דאָרטן. און הִנֵּה האָט איינער גענעענט, און צו רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: רַבִּי, וואָס פאַר אַ גוטס, וואָס פאַר אַ מַצָּה זאָל
 איך טאָן, כּדי צו האָבן חַיֵּי עוֹלָם? האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו

אים געזאגט: פארוואס פרעגסטו מיך בנוגע דעם, וואס איז טוב?
טוב איז נאר איינער, ה'. און אויב דו ווילסט אריינקומען אין
חיים, זיין שומר מצוות. זאגט ער צו רבי מלך המשיח: וועלכע?
און רבי מלך המשיח האט געזאגט: לא תרצח לא תנאף לא תגנב
לא תענה ברעך עד שקר, כבד את אביך ואת אמך ואת ה' אלהיך
כמוך [שמות כ, יב; ויקרא יט, יח]. זאגט צו רבי מלך המשיח
דער בַּחור: דאס אלץ האב איך אפגעהיט; וואס נאך פעלט
מיר? האט רבי מלך המשיח צו אים געזאגט: אויב דו ווילסט
שלימותדיק זיין, גיי און פארקויף אלץ, וואס דו פארמאגסט, און
גיב עס די עניים, און דו וועסט האבן אן אוצר אין שמים; און
קום און גיי מיר נאך. אבער אז דער בַּחור האט דאס דבר
געהערט, איז ער אוועקגעגאנגען א דערשלאגענער; מחמת ער
האט געהאט נְכָסִים רַבִּים. און רבי מלך המשיח האט געזאגט
צו זיינע תלמידים: באמת, איך זאג אייך, עס איז שווער פאר אן
עושר אריינצוקומען אין דעם מלכות-שמים. און ווידער זאג איך
אייך, עס איז לייכטער פאר א קעמל דורכצוגיין דורך א לעכל
פון א נאָדל, ווי פאר אן עושר אריינצוקומען אין דעם מלכות ה'.
און אז די תלמידים האבן דאס געהערט, האבן זיי זיך שטארק
געחידושט, און געזאגט: ווער זשע קאן דערלייזט ווערן? און
רבי מלך המשיח האט אויף זיי געקוקט, און געזאגט: ביי בְּנֵי
אָדָם איז עס אוממעגלעך, אָבער ביי ה' איז אַלצדינג מעגלעך.
דעמאלט האט פִּיפּא אים געענטפערט: הִנֵּה, מיר האבן אלץ
פארלאזט און זענען דיר נאכגעפאלגט; וואס וועלן מיר האבן
דערפאר? האט רבי מלך המשיח צו זיי געזאגט: באמת, איך
זאג אייך, אז איר, וואס זענט מיר נאכגעפאלגט, וועט בְּהִתְחַדֵּשׁ
הַבְּרִיאָה, בעת דער בַּר-אֶנְשׁ [דניאל ז, יג] וועט זיצן אויף זיין
כִּסֵּא-הַכְּבוֹד, אויך זיצן אויף צוועלף טראָנען און משפטן די
צוועלף שבטים פון ישׂראל. און יעדער איינער, וואס האט

פארלאזט פֿתים, אָדער אַחים אָדער אַחיות, אָדער אָב, אָדער
אָם, אָדער פֿנים, אָדער שְׂדוֹת, פֿון מײן נאָמענוועגן, וועט
באַקומען כּפּל-כּפּלײַם, און יִרשענען דאָס חַי עולם. אָבער אַ סך
וואָס זענען הָראשונים, וועלן זיין אַחרונים, און די לעצטע -
ערשטע.

כ מחמת דאָס מַלכות-שְׁמִים איז געגליכן צו אַ בַּעל-הַבֵּית, וואָס
איז אַרויסגעגאַנגען אין דער פֿרי דינגען פּוֹעֲלִים פֿאַר זיין כָּרם.
און אַז ער האָט זיך באַדונגען מיט די פּוֹעֲלִים פֿאַר אַ דינָר אַ יום,
האָט ער זיי געשיקט אין זיין כָּרם אַריין. און ווען ער איז
אַרויסגעגאַנגען אַרום דער דריטער שָׁעָה, האָט ער געזען
אַנדערע שטיין ליידיק אויפֿן מאַרק, און ער האָט צו זיי געזאָגט:
גייט אויך איר אין כָּרם אַריין, און איך וועל אייך געבן, וואָס איז
רעכט. זענען זיי געגאַנגען. און אַרום דער זעקסטער און
ניינטער שָׁעָה איז ער ווידער אַרויסגעגאַנגען, און האָט דאָס
אייגענע געטאָן. און אַרום דער עלפטער שָׁעָה איז ער ווידער
אַרויסגעגאַנגען, און האָט אָנגעטראָפֿן אַנדערע שטיין, און ער
האָט צו זיי געזאָגט: פֿאַרוואָס שטייט איר דאָ ליידיק דעם גאַנצן
יום? האָבן זיי צו אים געזאָגט: ווארים קיינער האָט אונדז נישט
געדונגען. זאָגט ער צו זיי: גייט אויך איר אין כָּרם
אַריין. און ווען עס איז געוואָרן אָוונט, האָט דער אָדוֹן פֿון
דעם כָּרם געזאָגט צו זיין מִנְהֵל-מִשְׁקָה-בֵּית: רוף די פּוֹעֲלִים, און
באַצאָל זיי זייער שֹׁכֵר: הייב אָן פֿון די לעצטע ביז צו די
ערשטע. און אַז די געדונגענע פֿון דער עלפטער שָׁעָה זענען
געקומען, האָט יעדער באַקומען אַ דינָר. און ווען די ערשטע
זענען געקומען, האָבן זיי געמיינט, אַז זיי וועלן באַקומען מער;
און זיי האָבן אויך באַקומען יעדער אַ דינָר. און בשעת זיי האָבן
דאָס באַקומען, האָבן זיי געמורמלט קעגן דעם בַּעל-הַבֵּית, און
האָבן געזאָגט: אָט די לעצטע האָבן געאַרבעט בלויז איין שָׁעָה,

און דו מאַכסט זיי גלייך מיט אונדז, וואָס האָבן געטראָגן די
מִשָּׂא פון דעם היץ פון דעם יום. אָבער ער האָט געענטפערט,
און געזאָגט צו איינעם פון זיי: פריינט, איך טו דיר נישט קיין
עוולָה; האָסטו דיר נישט באַדונגען מיט מיר פאַר איין דינר?
נעם דיר דיינס, און גיי; איך וויל אָט דעם לעצטן געבן אַזויפיל
וויפל דיר. טאָר איך נישט טאָן מיט מיין אייגנס, וואָס איך וויל?
אָדער איז דיין אויג שלעכט, וואָס איך בין טוב? אַזוי וועלן די
לעצטע זיין ערשטע, און די ערשטע - לעצט. און בעת רבי מלך
המשיח איז אַרויפגעגאַנגען קיין ירושָׁלַיִם, האָט ער גענומען די
צוועלף תלמידים אין אַ יחידות, און אויפן דֶּרֶךְ האָט רבי מלך
המשיח צו זיי געזאָגט: הִנֵּה, מיר גייען אַרויף קיין ירושָׁלַיִם,
און דער בַּר-אֱנָשׁ [דניאל ז, יג] וועט איבערגענטפערט ווערן צו
די ראָשי-כֹּהֲנִים און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים]; און זיי וועלן אים
פאַרמשפטן צום מָוֶת [משיחס הסתלקות], און אים
איבערענטפערן צו די אומות אויף שפּאַט, און כדי געשמיסן און
אויפהענגע על-דער בוים [דברים כא, כג, שמואל ב יח, יד, זכריה
יב, י, דברים כז, כו, ישעיה נג, ד, הסתלקות שֶׁל מָשִׁיחַ] צו ווערן,
און אויפן יום השלישי וועט ער ווידער אויפשטיין תחית-המתים.
דעמאָלט האָט גענענט צו אים די אַם פון זבדיס יִלָּדִים מיט
אירע בָּנִים, און זי האָט אנידערגעפאַלן פאַר רבי מלך המשיח,
און עפעס פון אים פאַרלאַנגט. האָט רבי מלך המשיח צו איר
געזאָגט: וואָס איז דיין בִּקְשָׁה? האָט זי צו רבי מלך המשיח
געזאָגט: באַפעל, אַז די דאָזיקע ביידע בָּנִים מײַנע זאָלן זיצן,
איינער צו דיין רעכטער און איינער צו דיין לינקער האַנט, אין
דיין [משיחס] מַלְכוּת. האָט רבי מלך המשיח געענטפערט, און
געזאָגט: איר ווייסט נישט, וואָס איר ווילט! צי קאָנט איר
טרינקען דעם פֹּס, וואָס איך וועל טרינקען? זאָגן זיי צו רבי
מלך המשיח: מיר קאָנען. זאָגט רבי מלך המשיח צו זיי: מיין

כּוֹס וועט איר טאַקע טרינקען, אָבער זיצן צו מיין רעכטער,
אָדער לינקער האַנט, איז נישט מיינס צו געבן; דאָס איז פאַר די,
פאַר וועמען עס איז צוגעגרייט געוואָרן פון מיין אלוקים אָבִי.
און אַז די צען האָבן דאָס געהערט, האָט עס זיי פאַרדראָסן
אויף די צוויי אַחים. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי צוגערופן צו
זיך, און געזאָגט: איר ווייסט, אַז די שָׁרִים פון די אומות הערשן
איבער זיי, און זייערע גדולים געוועלטיקן איבער זיי. נישט אַזוי
זאָל עס אָבער זיין צווישן אייך; נייערט ווער סע וויל ווערן גָדוֹל
צווישן אייך זאָל זיין אייער מְּשִׁיחַ, און ווער סע וויל זיין ראש
צווישן אייך, זאָל זיין אייער עֶבֶד; פונקט ווי דער בַּר-אֱנָשׁ
[דניאל ז,ג] איז נישט געקומען באַדינט צו ווערן, נייערט צו
באַדינען, און צו געבן זיין נַפֶּשׁ [ישעיה נג,י] כִּפֹּר הגאולה בְּעַד
רָבִים. און בעת זיי זענען אַרויסגעגאַנגען פון יְרִיחוֹ, איז אים
נאָכגעגאַנגען אַ הַמּוֹן עִם רַב. און הִנֵּה זענען צוויי בלינדע
געזעסן ביים דָּרֶךְ, און אַז זיי האָבן געהערט, אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
גייט פאַרביי, האָבן זיי אויסגעשריגן, און געזאָגט: אַדּוֹנֵינוּ, האָב
רַחֲמֹת אויף אונדז, בֶּן-דָּוִד! און דער עולם האָט אויף זיי
אָנגעשריגן, אַז זיי זאָלן שטילשווייגן. אָבער זיי האָבן נאָך מער
געשריגן: אַדּוֹנֵינוּ, האָב רַחֲמֹת אויף אונדז, בֶּן-דָּוִד! און רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אָפּגעשטעלט, און זיי צוגערופן, און
געזאָגט: וואָס ווילט איר, איך זאָל טאָן פאַר אייך? האבן זיי
צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: אַדּוֹן, אַז אונדזערע אויגן זאָלן
געעפנט ווערן! און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך דערבאַרעמט
איבער זיי, און באַרירט זייערע אויגן, און פלוצלונג זענען זיי
זעענדיק געוואָרן, און זענען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ נאָכגעפאַלגט.

כא און בעת זיי האָבן גענעענט קיין ירוּשָׁלַיִם, און זענען
געקומען קיין בֵּית-פֶּגִי, ביים הַר-הַיִּזְיָתִים, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ

געשיקט צוויי תלמידים. און האָט צו זיי געזאָגט: גייט אַריין אין דעם שטעטל, וואָס ליגט אַנטקעגנאיבער אייד, און באַלד וועט איר געפינען אַן אייזל צוגעבונדן, און אַ יונג אייזעלע מיט איר; פינדט זיי אָפּ, און ברענגט זיי צו מיר. און אויב עמיצער וועט אייד עפעס זאָגן, טאָ זאָגט: האָדון דאָרף זיי האָבן; און ער וועט זיי גלייך שיקן. און דאָס איז געשען, כּדי עס זאָל מקוים ווערן, וואָס סע איז געזאָגט געוואָרן דורך דעם נביא:

אָמרו לְבַת־צִיּוֹן: הִנֵּה מֶלֶכְךָ יְבוֹא לָךְ עָנִי וְרֹכֵב עַל־חֲמוֹר וְעַל־עִיר בֶּן־אֲתָנוֹת [ישעיה סב, יא; זכריה ט, ט]. און די תלמידים זענען געגאַנגען, און האָבן געטאָן אַזוי ווי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי באַפוילן: און האָבן געבראַכט דאָס אייזל מיט דעם אייזעלע, און האָבן אויף זיי אַרויפגעלייגט זייערע מלבושים, און ער האָט זיך אויף זיי אַרויפגעזעצט. און אַ סך פון דעם המון עם האָבן אויסגעשפּרייט זייערע מלבושים אויפן דָּרֶךְ, און אַנדערע האָבן אָפּגעשניטן ענפים פון די ביימער, און האָבן זיי אויסגעשפּרייט אויפן דָּרֶךְ. און דאָס עם, וואָס איז געגאַנגען פאַרויס, און די, וואָס זענען אים נאָכגעגאַנגען, האָבן געשריגן: הוֹשֶׁע־נָא דעם בֶּן־דָּוִד בָּרוּךְ הָבֵא בָּשֶׁם ה' הוֹשֶׁע־נָא אין דער הייך [תהלים קיח, כה, כו]. און אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַריינגעקומען קיין ירוּשָׁלַיִם, האָט די גאַנצע שטאָט געטוימלט, און געזאָגט: ווער איז דאָס? און דאָס המון עם האָט געזאָגט: דאָס איז דער נביא יהושע/ישוע פון נצֶרֶת, אין גָּלִיל. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַריינגעגאַנגען אין דעם בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ אַריין, און האָט אַרויסגעטריבן אַלע, וואָס האָבן פאַרקויפט און געקויפט אין דעם בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, און האָט איבערגעקערט די טישן פון די געלטבייטער, און די בענק פון די טויבן־פאַרקויפער. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: סע שטייט געשריבן: בֵּיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקְרָא, אַךְ אַתֶּם הוֹפְכִים אוֹתוֹ לְמִעֲרָת פְּרִיצִים [ישעיה

נו, ז; ירמיה ז, יא]. און די בלינדע און די לאַמע זענען צו אים
 געקומען אין בית-המקדש, און רבי מלך המשיח האָט זיי
 געהיילט. און אַז די ראָשי-כֹּהֲנִים און סוֹפְרִים [רַבָּנִים] האָבן
 געזען די נסים וואָס רבי מלך המשיח האָט געטאָן, און די ילָדִים
 שרייען אין בית-המקדש [מתי יט, יד]: הוֹשֵׁעַ-נָּא לְבֶן-דָּוִד הָאֵט
 עס זיי פאַרדראָסן: און זיי האָבן צו אים געזאָגט: הערסטו,
 וואָס זיי זאָגן? און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: כֵּן,
 האָט איר קיינמאָל נישט געלייענט: מִפִּי עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים יִסְדֹּת
 עַז [תהלים ח, ג]? און ער האָט זיי פאַרלאָזט, און איז פון דער
 שטאָט אַרויסגעגאַנגען קיין בית-הינִי, און האָט דאָרטן
 איבערגענעכטיקט. און אַז רבי מלך המשיח האָט זיך אין דער
 פרי אומגעקערט אין דער שטאָט אַרײַן, איז ער געווען הונגעריק.
 און זעענדיק אַ פִּיגנבּוֹים ביים דֶּרֶךְ, איז ער צו אים צוגעגאַנגען,
 און האָט אויף אים גאָרנישט געפונען, אַחוץ בלעטער. און רבי
 מלך המשיח האָט צו אים געזאָגט: פון איצט אָן זאָל שוין אויף
 דיר מער קיינמאָל נישט וואַקסן קיין פִּירוֹת! און באַלד איז דער
 פִּיגנבּוֹים פאַרוועלקט געוואָרן. און אַז מְשִׁיחַס תַּלְמִידִים
 האָבן דאָס געזען, האָבן זיי זיך געחידושט, און געזאָגט: וויאַזוי
 איז דער פִּיגנבּוֹים אַזוי גיך פאַרוועלקט געוואָרן? און רבי מלך
 המשיח האָט געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: באַמת, איך זאָג
 אייך, אויב איר האָט אַמוֹנָה, און טוט נישט צווייפלען, וועט איר
 נישט נאָר טאָן דאָס, וואָס ס'איז געטאָן געוואָרן מיטן
 פִּיגנבּוֹים, נייערט אויב איר זאָלט אַפִּילוּ זאָגן צו דעם דאָזיקן
 קֹר: הייב דיך אויף און וואַרף דיך אין ים אַרײַן, וועט עס געשען.
 און אַלצדינג, וואָס איר וועט זיך אויסבעטן ביים תַּפִּילָה טאָן,
 וועט איר באַקומען, אויב איר האָט אַמוֹנָה. און אַז רבי מלך
 המשיח איז געקומען אין דעם בית-המקדש אַרײַן, זענען די
 ראָשי-כֹּהֲנִים און די זקנים פון דעם עס צו אים צוגעגאַנגען,

בשעת ער האָט געלערנט תורה, און האָבן געזאָגט: מיט וועמעס
 רשות טויסטו דאָס אַלץ? און ווער האָט דיר געגעבן דאָס דאָזיקע
 רשות? האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געענטפערט, און צו זיי געזאָגט:
 איך וועל אייך אויך פרעגן אַ קשיא, און אויב איר וועט מיר
 ענטפערן, וועל איך אייך אויך זאָגן, מיט וואָס פאַר רשות איך
 טו דאָס אַלץ. די מקוה טבילה פון יוֹחָנָן, פון וואָנען איז זי
 געווען? פון שָׁמַיִם, אָדער פון בְּנֵי אָדָם? און זיי האָבן זיך
 געשלאָגן מיט דער יָדָה, און געזאָגט: אויב מיר וועלן זאָגן: פון
 שָׁמַיִם, וועט ער צו אונדז זאָגן: פאַרוואָס האָט איר אים נישט
 געגלויבט? וועלן מיר אָבער זאָגן: פון בְּנֵי אָדָם, האָבן מיר מורא
 פאַרן דעם המון; מחמת אַלע האַלטן יוֹחָנָן פאַר אַ נביא. און
 זיי האָבן געענטפערט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: מיר ווייסן נישט. האָט
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: אויב אַזוי, וועל איך אייך אויך
 נישט זאָגן מיט וואָס פאַר אַ רשות איך טו דאָס. וואָס דענקט
 איר? אַ בן אדם האָט געהאַט צוויי בָּנִים; און ער איז געקומען
 צום ערשטן, און האָט געזאָגט: מיין זון, גיי אַרבעט הַיּוֹם אין
 כָּרֶם. האָט ער געענטפערט: איך וויל נישט; אָבער אַזוי האָט
 ער חתחרטות געהאַט, און איז געגאַנגאַן. און ער איז געקומען
 צום צווייטן, און האָט אויך אַזוי געזאָגט, און ער האָט
 געענטפערט: איך גיי, אָדוֹן; און איז נישט געגאַנגען. ווער פון די
 ביידע האָט געטאָן דעם רָצוֹן הָאֵב? זאָגן זיי: דער ערשטער.
 זאָגט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי: באַמת, איך זאָג אייך, די מוֹכְסִים
 און די זִנּוּת וועלן פריער פאַר אייך אַרײַנקומען אין דעם מַלְכוּת
 ה'. מחמת יוֹחָנָן [פון המקוה טבילה פון תשובה] איז צו אייך
 געקומען מיטן דֶּרֶךְ צְדִיקִים, און איר האָט אים נישט געגלויבט,
 אָבער די מוֹכְסִים און די זִנּוּת האָבן אים יאָ געגלויבט; און הַגִּם
 איר האָט עס געזען, האָט איר אַפִּילוּ דערנאָך נישט חתחרטות
 געהאַט, כּדי אים צו גלויבן. הערט אַן אַנדער מָשֶׁל: געווען איז אַ

בַּעַל-הַבַּיִת, וּוְאֵס הָאֵט געפלאַנצט אַ כָּרם, און הָאֵט אים
 אַרומגעצאַמט, און אויסגעגראָבן אין אים אַ קעלטער, און
 געבויט אַ מִגְדָּל, און ער הָאֵט אים פאַרדונגען צו כּוֹרְמִים, און
 איז אַוועק אין אַן אַנדער לאַנד אַרײַן. און אַז סײַ געקומען
 דער זמן פון פִּירוֹת, הָאֵט ער געשיקט זײַנע עבָדִים צו די כּוֹרְמִים,
 אַפּצונעמען זײַנע פִּירוֹת; און די כּוֹרְמִים האָבן גענומען זײַנע
 עבָדִים, און אײַנעם האָבן זיי געשלאָגן, אַן אַנדערן געטייט, און
 נאָך אַן אַנדערן פאַרשטיינט. און ער הָאֵט ווידער אַמאַל
 געשיקט אַנדערע עבָדִים, מער ווי פריער; און זיי האָבן מיט זיי
 אויך אַזוי געטאָן. דערנאָך הָאֵט ער צו זיי געשיקט זײַן זון, און
 געזאַגט: זיי וועלן דָּרֶךְ-אֶרֶץ האָבן פאַר מײַן זון. און אַז די
 כּוֹרְמִים האָבן דערזען דעם זון, האָבן זיי געזאַגט צווישן זיך:
 דאָס איז דער יוֹרֶשׁ; קומט, לאָמיר אים הרגענען, און צונעמען
 זײַן ירושה. און זיי האָבן אים גענומען און אַרויסגעוואָרפן פון
 דעם כָּרם. און האָבן אים געהרגעט. בִּכֵּן, אַז הָאָדוֹן פון דעם
 כָּרם וועט קומען, וּוְאֵס וועט ער טאָן מיט יענע כּוֹרְמִים? זאָגן זיי
 צו אים: ער וועט יענע רשעים אומברענגען אויף אַ מוֹרְאָדִיקוֹן
 אוֹפֹן, און פאַרדינגען דעם כָּרם צו אַנדערע כּוֹרְמִים, וּוְאֵס וועלן
 אים אַפּגעבן די פִּירוֹת צו זייער צײַט. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט
 צו זיי געזאַגט: הָאֵט איר קײַנמאַל נישט געלייענט דעם פֶּסוּק:
 אָבֹן מֵאֶסוֹ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה; מֵאֵת ה' הָיְתָה זֹאת הִיא
 נִפְלְאֹת בְּעֵינֵינוּ, [תהלים קיח, כב-כג]. דעריבער זאָג איך אײַך :
 דאָס מַלְכוּת ה' וועט פון אײַך אַוועקגענומען ווערן, און געגעבן
 ווערן צו אַ עַם, וּוְאֵס וועט אַרויסברענגען זײַנע פִּירוֹת. וְהַנּוֹפֵל
 עַל הָאָבֹן הַזֹּאת יִשָּׁבֵר לְרִסְסִים [דניאל ב, לד-לה]. און ווען די
 ראָשֵׁי-כְהֻנִּים און די פרושים האָבן געהערט זײַנע משָׁלִים, האָבן
 זיי זיך משַׁעַר געווען, אַז ער הָאֵט גערעדט וועטן זיי. און הָגִם
 זיי האָבן געזוכט אים צו כאַפֵּן, האָבן זיי אָבער מורא געהאַט

פֿאַרן די המונים עם, מחמת מען האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
געהאַלטן פֿאַר אַ נְבִיא.

כב און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט ווידער צו זיי גערעדט מיט
משלים, אַזוי צו זאָגן: דאס מַלְכוּת-שְׁמַיִם איז געגליכן צו אַ מֶלֶךְ,
וואָס האָט חתונה געמאַכט זיין זון, און ער האָט אַרויסגעשיקט
זיינע עבֶדִים צו רופן די, וואָס זענען געווען פֿאַרבעטן אויף דער
חתונה, אָבער זיי האָבן נישט געוואָלט קומען. האָט ער
נאָכאַמאָל אַרויסגעשיקט אַנדערע עבֶדִים, און געזאָגט: זאָגט די,
וואָס זענען געבעטן: הִנֵּה, מיין סעודה איז שוין אָנגעגרייט;
מיינע אָקסן און מיינע פעטע רינדער זענען שוין געשחטן, און
אַלצדינג איז גרייט; קומט צו דער
חתונה. אָבער זיי האָט דאָס נישט געאַרט, און זענען זיך
געגאַנגען, ווער צו זיין שְׂדֵה, און ווער צו זיין מִסְחָר; און די
איבעריקע האָבן גענומען זיינע עבֶדִים, און האָבן זיי מאַוס
באַהאַנדלט, און געטייט. און דער מֶלֶךְ איז אין כֶּעס געוואָרן,
און האָט געשיקט זיינע כּחוֹת, און אומגעבראַכט יענע רוצחים,
און פֿאַרברענגט זייער שטאָט. דערנאָך האָט ער געזאָגט צו
זיינע עבֶדִים: די חתונה איז גרייט, אָבער די, וואָס זענען געווען
פֿאַרבעטן, זענען נישט ווערט געווען. גייט דעריבער אויף די
שׂוֹד-וועגן, און וועמען איר וועט טרעפן, פֿאַרבעט אויף דער
חתונה. זענען די עבֶדִים אַרויסגעגאַנגען אויף די דֶרֶךְ, און האָבן
איינגעזאַמלט אַלע, וועמען זיי האָבן געפונען, סיי רָעִים און
טוֹבִים; און די חתונה איז געוואָרן פול מיט געסט.
און אַז דער מֶלֶךְ איז אַריינגעקומען אָנקוקן די געסט, האָט ער
דאָרטן געזען אַ בן אדם, וואָס האָט נישט געטראָגן קיין
חתונה-מַלְבוּשׁ [יוח' ג,ג]. און ער האָט צו אים געזאָגט: פריינט,
וויאַזוי ביסטו אַהער אַריינגעקומען אָן אַ חתונה-מַלְבוּשׁ? און
ער איז פארשטוימט געוואָרן. דעמאָלט האָט דער מֶלֶךְ געזאָגט

צו זיינע עבדים: בינדט אים הענט און פיס, און וואָרפט אים
 אַרויס אין דער דרויסנדיקער חוּשֶׁךְ; דאָרט וועט זיין הַיְלָלָה
 וַחֲרוֹק הַשָּׁנִים. מחמת אַ סך זענען גערופן געוואָרן, אָבער
 ווינציק אויסדערוויילט. דעמאָלט זענען די פרושים געגאַנגען און
 האָבן זיך אָן עצה געהאַלטן, וויאַזוי אים צו כאַפֿן ביי זיינע רייד.
 און זיי האָבן צו אים געשיקט זייערע תלמידים, מיט די
 הוֹרדוס-לייט, אַזוי צו זאָגן: רַבִּי, מיר ווייסן, אַז דו זאָגסט דעם
 אָמת, און אַז דו לערנסט תּוֹרָה באַמת דעם דָּרֶךְ ה'; און דורך
 אַרט נישט קיינער, מחמת דו ביסט קיינעם נישט נושא-פָּנִים.
 בָּכוֹ, זאָג אונדז וואָס דו מיינסט: מעג מען געבן שטייער דעם
 קיסר, אָדער נישט? רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אָבער דערקענט
 זייער רַע, און געזאָגט: פאַרוואָס פּרוּאוּט איר מיך אויס, איר
 צבועים? ווייזט מיר דאָס שטייער-געלט. האָבן זיי רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ געבראַכט אַ דינָר. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי
 געזאָגט: וועמעס איז דאָס דאָזיקע בילד און די
 אויפשריפט? זאָגן זיי: דעם קיסרס. דעמאָלט האָט רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: גיט דעריבער דעם קיסר דאָס, וואָס איז
 דעם קיסרס, און צו ה' דאָס, וואָס איז ה'ס. און אַז זיי האָבן
 דאָס געהערט, זענען זיי נשתומם געוואָרן; און זיי האָבן רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ אָפּגעלאָזט און זענען אַוועקגעגאַנגען. אין יענעם יום
 זענען צו אים געקומען צדוקים, וואָס זאָגן, אַז ס'איז נישטאָ קיין
 תּחִיַּת-הַמֵּתִים; און זיי האָבן אים געפרעגט, אַזוי צו זאָגן: רַבִּי,
 מֹשֶׁה [רבינו] האָט געזאָגט: אויב אַיש אַם יָמוּת וּבָנִים אֵין לוֹ יִקַּח
 אָחִיו אֶת אִשְׁתּוֹ וַיִּקְיָם זֶרַע לְאָחִיו [דברים כה, ה-ו]. געווען
 זענען ביי אונדז זיבן אַחִים. דער ערשטער האָט חתונה געהאַט,
 און איז נפֿטר, און אַזוי ווי ער האָט נישט געהאַט קיין זֶרַע, האָט
 ער איבערגעלאָזט זיין אִשָּׁה פֿאַר זיין אָח. און אַזוי איז אויך
 געווען מיטן צווייטן, און דעם דריטן, ביזן זיבעטן. און צום

סוף, נאָך אַלע, איז נפֿטר דאָס אַשֶׁה אויכעט. נו, ביי
תחִית-הַמֵּתִים, וועמעס אַשֶׁה פון די זיבן וועט זי זיין? מחמת זיי
אַלע האָבן זי געהאַט. און רבי מלך הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט,
און צו זיי געזאָגט: איר מאַכט אַ טעות, ווייל איר קענט נישט די
כְּתִיב־הַקּוּדֵשׁ, און אויך נישט די גבורת ה'. מחמת ביי
תחִית-הַמֵּתִים האָבן זיי נישט חֲתוּנָה, און מע טוט זיי אויך נישט
חֲתוּנָה מאַכן, נייערט זיי זענען ווי די מלאַכים אין שָׁמַיִם. און
וואָס שייך תחִית-הַמֵּתִים, האָט איר נישט געלייענט, וואָס איז צו
אייך געזאָגט געוואָרן פון ה': איר בין דער אלוקים פון אַבְרָהָם,
און דער אלוקים פון יִצְחָק, און דער אלוקים פון יַעֲקֹב? [שמות ג,
ו]? ער איז נישט דער אַלּוּקִי הַמֵּתִים, נייערט אַלּוּקִי הַחַיִּים. און
אַז די המונים מענטשן האָט דאָס געהערט, זענען זיי נשתומם
געוואָרן איבער זיין תּוֹרָה. און בעת די פרושים האָבן געהערט,
אַז ער האָט די צדוקים געמאַכט שווייגן, האָבן זיי זיך
פאַרזאַמלט אינאיינעם. און איינער פון זיי, אַ תּלְמִיד-חֶכֶם,
האָט אים געפרעגט אַ שאלָה, כדי אים צו פּרואוון; רַבִּי, וועלכע
איז די גרעסטע מצוה אין דער תּוֹרָה? האָט ער צו אים געזאָגט:
וְאַהֲבַת אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ [דברים
ו,ה]. זאת הַמִּצְוָה הַגְּדוֹלָה וְהָרָאשׁוֹנָה. הַשְּׁנִיָּה דוֹמָה לָהּ: וְאַהֲבַת
לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ [ויקרא יט,יח]. אויף די דאָזיקע צוויי מצוות הענגט
אַפּ די גאַנצע תּוֹרָה און די נבִּיאִים. און בעת די פרושים זענען
געווען פאַרזאַמלט אינאיינעם, האָט זיי רבי מלך הַמְּשִׁיחַ
געפרעגט אַ קשיא, אַזוי צו זאָגן: וואָס דענקט איר וועגן דעם
הַמְּשִׁיחַ? וועמעס זון איז ער? זאָגן זיי צו אים: דָּוִד. זאָגן רבי
מלך הַמְּשִׁיחַ צו זיי: טאָ ווי קומט עס, וואָס דָּוִד רופט אים
בְּרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ "אַדֹּן", בעת ער זאָגט: נָאֵם ה' לְאַדְנִי: שֵׁב לִימִינִי
עַד-אֲשִׁית אֲבִיךָ הַדָּם לְרִגְלֶיךָ [תהלים קי,א]? בָּכוּ, אויב דָּוִד רופט
אים אַדֹּנִי, וויאָזוי איז ער זיין זון? און קיינער האָט אים נישט

געקענט ענטפערן קיין דָּבָר. און פון יענעם יום אָן האָט זיך שוין מער קיינער נישט דערוועגט אים צו פרעגן קיין קשיות.

כג דעמאָלט האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גערעדט צום המונים עם און צו משיחס תַּלְמִידִים: די סופרים [רַבָּנִים] און די פרושים זיצן אויף כִּסֵּא מֹשֶׁה; דעריבער, אַלץ וואָס זיי זאָגן אייך, זאָלט איר טאָן און זיין שומר, אָבער טוט נישט נאָך זייערע מַעשִׁים; מחמת זיי זאָגן, און טוען נישט. זיי בינדן שווערע מַשְׁאוּת, וואָס זענען שווער צו דערטראָגן, און לייגן זיי אַרויף אויף די אַקסלען פון מענטשן; אָבער זיי אַליין רירן נישט קיין פינגער צו זיי. און אַלע זייערע מַעשִׁים זיי נאָר, כּדִּי בְּנֵי אָדָם זאָלן זיי זען. מחמת זיי מאַכן ברייט זייערע תּפִּילִין און לאַנג די ציצית. און האָבן ליב דעם אָרט אויבן-אָן אויף סעודות, און די ערשטע ערטער אין די שולן, און בְּנֵי אָדָם זאָל זיי אָפּגעבן שְׁלוֹם אין די מאַרקפלעצער, און בְּנֵי אָדָם זאָלן זיי רופן: רַבִּי! אָבער איר זאָלט זיך נישט לאָזן רופן רַבִּי, מחמת איינער איז אייער רַבִּי [רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ], און איר אַלע זענט אַחִים במשיח. און רופט קיינעם נישט אויף דער ערד אייער אָב, מחמת איינער איז אייער אלוקים הָאָב שְׁבַשְׁמִים. איר זאָלט זיך אויך נישט לאָזן רופן מוֹרֵי תוֹרָה, מחמת איינער איז אייער מוֹרֵה תוֹרָה - דער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. און דער גָּדוֹל צווישן אייך זאָל זיין אייער מְשִׁירָת; און ווער סע וועט זיך אַליין דערהייבן, וועט דערנידעריקט ווערן; און ווער סע וועט זיך אַליין דערנידעריקן, וועט ווערן דערהייבט. אָבער וויי צו אייך, סופרים [רַבָּנִים] און פרושים, איר צבועים! מחמת איר פאַרשליסט דאָס מַלְכוּת-שְׁמַיִם פֶּאָר בְּנֵי אָדָם; נישט איר אַליין גייט אַרײַן, און נישט איר לאָזט אַרײַנגיין די, וואָס ווילן אַרײַנקומע.

וויי צו אייך, סופרים [רַבָּנִים] און פרושים, איר צבועים! מחמת איר שלענגט איין די בָּתִּים פון אַלְמָנוֹת, און כלומרשט דאָוונט

איר לאַנג; דערפאַר וועט איר קריגן אַ האַרבערן גַזר דין. וויי צו אייך, סופרים [רַבָּנִים] און פרושים, איר צבועים! מחמת איר פאַרט אויס ים און יבֿשה צו מאַכן איינעם אַ גר; און ווען ער ווערט עס שוין, מאַכט איר אים פאַר אַ בן-גיהנום, צוויי מאָל ערגער פון אייך. וויי צו אייך, איר מוֹרֵי דֶרֶךְ עוֹרִים, וואָס זאָגט: ווער סע שווערט ביים היכל, איז עס גאַרנישט; אָבער ווער סע שווערט ביים זָהב פון היכל, איז חייב. איר נאַראָנים און בלינדע! מחמת וואָס איז גרעסער: דאָס זָהב, אָדער דער היכל, וואָס הייליקט דאָס זָהב? און : ווער סע שווערט ביים מִזְבֵּחַ, דאָס איז גאַרנישט; אָבער ווער סע שווערט ביים קרבן, וואָס איז אויף אים, איז חייב. איר בלינדע! מחמת וואָס איז גרעסער, דער קרבן, אָדער דער מִזְבֵּחַ, וואָס הייליקט דעם קרבן? דעריבער, דער, וואָס שווערט ביים מִזְבֵּחַ, שווערט ביי אים, און ביי אַלץ, וואָס איז אויף אים. און דער, וואָס שווערט ביים היכל, שווערט ביי אים, און ביי דעם, וואָס וואוינט אין אים. און דער, וואָס שווערט ביים שָׁמַיִם, שווערט ביי דעם כִּסֵּא-הַכְּבוֹד ה', און ביי דעם, וואָס זיצט אויף אים. וויי צו אייך, סופרים [רַבָּנִים] און פרושים, איר צבועים! מחמת איר גיט מַעֲשֵׂר פון מיענטע און אַנִּיז און קִימל, און האָט נישט מקיים געווען די חֲשׁוֹבֵעֶרע זאַכן פון דער תּוֹרָה : מִשְׁפָּט, און חֶסֶד, און אֲמוּנָה ! די דאָזיקע האָט איר באַדאַרפט טאָן, און די אַנדערע אויך נישט אויסלאָזן. איר מוֹרֵי דֶרֶךְ עוֹרִים, איר זייעט דורך אַ מוק, און שלינגט איין אַ קעמל. וויי צו אייך, סופרים [רַבָּנִים] און פרושים, איר צבועים! מחמת איר רייניקט דעם כּוֹס און די שיסל, פון אויסנווייניק, אָבער אינעווייניק זענען זיי פול מיט גִּילָה און תּאַוִּתָּנוֹת [נישט-איינגעהאלטנקייט]. דו בלינדער פרוש, רייניק קוֹדֶם-כל דעם כּוֹס און די שיסל פון אינעווייניק, כדי זיי זאָלן אויך ווערן טַהוֹר פון אויסנווייניק. וויי צו אייך, סופרים [רַבָּנִים] און

פרושים, איר צבויעים! מחמת איר זענט געגליכן צו געקאלכטע קברים, וואָס אויסערלעך זענען זיי אויס שיין, אָבער אינעווייניק זענען זיי פול מיט ביינער פון מיתים, און מיט יעדער טומאה. פונקט אזוי זעט איר אויסערלעך אויס ווי צדיקים פאַר בְּנֵי אָדָם, אָבער אינעווייניק זענט איז פול מיט צביעות און רע. ווי צו אייך, סופרים [רַבָּנִים] און פרושים, איר צבויעים! מחמת איר בויט די קברים פון די נביאים, און באַצירט די מַצְבוֹת פון די צדיקים, און זאָגט: אויב מיר וואָלטן געלעבט אין די יום פון אבותינו, וואָלטן מיר נישט געהאַט קיין חֶלֶק מיט זיי אין דעם דָם פון די נביאים. דערמיט זאָגט איר אויף זיך אַליין עדות, אַז איר זענט די ילָדִים פון די, נביאים-מערדער. דעריבער, מאַכט פול די מאָס פון אייערע אַבות. איר נְחָשִׁים, שפּראַץ פון עקדישן, וויאַזוי וועט איר אַנטרינען פון דעם מִשְׁפָּט פון גיהנום? דעריבער הִנֵּה שיק איך צו אייך נביאים, און חֲכָמִים און סופרים [רַבָּנִים]; עטלעכע פון זיי וועט איר טייטן, און לאָזן אויפהענגע על-דער בֹּזִים; און עטלעכע פון זיי וועט איר שמייסן אין אייערע שולן, און רוֹדְפֵן פון שטעטל צו שטעטל, כּדי אויף אייך זאָל קומען דאָס גאַנצע רעכטפאַרטיקע דָם, וואָס איז פאַרגאַסן געוואָרן אויף דער ערד, פון דעם דָם פון הֶבֶל-הַצֶּדִיק ביז דעם דָם פון זִכְרִיָּה, וועמען איר האָט געטייט צווישן דעם היכל און מִזְבֵּחַ. באַמת, איך זאָג אייך, דאָס אַלץ וועט קומען אויף דעם דאָזיקן דֹר. אַ יְרוּשָׁלַיִם, יְרוּשָׁלַיִם, וואָס הָרְגַעסֵט די נביאים, און פאַרשטיינסט די, וואָס זענען געשיקט צו דיר! וויפּל מאָל האָב איך געוואָלט איינזאַמלען דינע ילָדִים, ווי אַ הון זאַמלט איין אירע הינדלעך אונטער אירע פליגל, און איר האָט נישט געוואָלט! הִנֵּה, אייער בֵּית וועט אייך בלייבן חָרוֹב. מחמת איך זאָג אייך, פון איצט אָן וועט איר מיך מער נישט זען, ביז איר וועט זאָגן: בְּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם ה'.

כד און רבי מלך המשיח איז אַרויס פון דעם בית-המקדש, און איז אוועקגעגאנגען, און משיחס תלמידים האָבן צו אים גענעענט, כדי אים צו ווייזן די בַּנִּינִים פון דעם בית-המקדש. אָבער רבי מלך המשיח האָט געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: זעט איר דאָס אַלץ? באַמת, איך זאָג אייך, סע וועט דאָ נישט בלייבן אַ שטיין אויף אַ שטיין, וואָס וועט נישט אַראָפּגעוואָרפן ווערן. און ווען רבי מלך המשיח איז געזעסן אויף דעם הר-הַיִּיתִים, האָבן גענעענט צו אים משיחס תלמידים אין אַ יחידות, בעת זיי זענען געווען אַליין, און האָבן געזאָגט: זאָג אונדז, ווען וועט דאָס געשען, און וואָס וועט זיין דער אות פון דיין קומען [ביאת משיח], און פון דעם סוף פון דער וועלט? און רבי מלך המשיח האָט געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: זעט אַז קיינער זאָל אייך נישט פאַרפירן. מחמת אַ סך וועלן קומען אין מיין נאָמען [משיח], און זאָגן: איך בין דער רבי מלך המשיח; און וועלן אַ סך פאַרפירן. און איר וועט הערן פון מלחמות, און שמועות פון מלחמות, שִׁימוֹ לֵב, אַל תִּבְהָלוּ; מחמת דאָס אַלץ מוז קומען, אָבער דער קץ איז דאָס נישט. מחמת אומה וועט אויפשטיין קעגן אומה, און מלוכה קעגן מלוכה, און סע וועלן זיין הונגער און ערדציטערנישן אין פאַרשידענע ערטער. אָבער דאָס אַלץ איז בלויז דער אָנהייב פון די ווייַען. דעמאָלט וועלן זיי אייך איבערענטפערן צו פייניקונג, און אייך טייטן; און איר וועט זיין געהאַסט פון אַלע אומות פון מיין נאָמענוועגן. און דעמאָלט וועלן אַ סך געשטרויכלט ווערן, און פאַרראָטן איינער דעם אַנדערן, און פיינט האָבן איינער דעם אַנדערן. און אַ סך נְבִיאִי שְׁקָר וועלן אויפשטיין, און וועלן אַ סך פאַרפירן. און ווייל דאָס רע וועט זיך פאַרמערן, וועט די אַהֲבַת רַבִּים אָפּגעקילט ווערן. אָבער דער, וואָס וועט אויסהאַלטן ביזן קץ, הוא יִנְשֶׁע [מתי א, כא, וועט געראטעוועט

ווערן] ווערן. און די דאָזיקע בשׁורת הגאולה פון דעם
מלכות-שמים וועט געדרשנט ווערן אין דער גאַנצער וועלט,
פאַר אַן עדות צו אַלע אומות; און דערנאָך וועט קומען דער קאָ.
דעריבער, ווען איר וועט זען השקוף המשומם, דעם
אומווירדיקייט פון דער פאַרוויסטונג, וואָס פון אים רעדט
דָנִיֵּאל הַנְּבִיא [דניאל ט, כז; יא, לא; יב, יא], שטיין אין מָקוֹם-קָדוֹשׁ
- זאָל דער, וואָס לייענט, פאַרשטיין - דעמאָלט זאָלן די, וואָס
זענען אין יהודה, אַנטרינען אין די הָר; זאָל דער, וואָס איז
אויפן דאָך, נישט אַראָפּגיין נעמען עפעס פון זיין בֵּית; און זאָל
דער, וואָס איז אין שְׂדֵה, זיך נישט אומקערן צו נעמען זיין
מאַנטל. אָבער וויי איז צו די, וואָס זענען מעוּבָּרִת, און וואָס
גיבן צו זייגן אין יענע טעג! און טוט תפילה, אַז אייער
אַנטרינונג זאָל נישט זיין אין ווינטער, אָדער אין אַ שבת. מחמת
דעמאָלט וועט זיין צָרָה גְדוֹלָה, אַזאַ, וואָס איז נאָך נישט געווען
פון ששת-ימי-בראשית ביז איצט, און וועט שוין מער נישט
זיין. און וואָלטן יענע טעג נישט פאַרקירצט געוואָרן, וואָלט
קיין שום בָּשָׁר-וָדָם נישט גִּיצוֹל געוואָרן; נייערט צוליב די
אויסדערוויילטע וועלן יענע טעג פאַרקירצט ווערן. אויב סע
וועט דעמאָלט ווער צו אייך זאָגן: הִנֵּה דָאָ איז דער רַבִּי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ! אָדער: דאַרטן איז ער! זאָלט איר עס נישט
גלויבן. מחמת סע וועלן אויפשטיין מְשִׁיחֵי שְׁקָר, און נְבִיאֵי
שְׁקָר, וואָס וועלן פאַווייזן גרויסע נסים ונפלאות, כדי צו
פאַרפירן, אויב מעגלעך, אפילו די סאַמע אויסדערוויילטע
[הַבְּחִירִים]. הִנֵּה, איך האָב עס אייך פאַרויסגעזאָגט.
דעריבער, אויב זיי וועלן צו אייך זאָגן: הִנֵּה, ער איז אין דער
מִדְבָּר, זאָלט איר נישט אַרויסגיין; הִנֵּה ער איז בחדריחדרים,
זאָלט איר עס נישט גלויבן. מחמת ווי דער בליץ קומט אַרויס
פון מזרח און לייכט ביזן מערב, אַזוי וועט זיין דאָס

ביאת־בֶּרֶךְ-אַנְשׁ [משיח, דניאל ז,יג]. אַוואָס'איז די נבִּילָה, דאָרט
וועלן זיך די אַדלערס פאַרזאַמלען. און באַלד נאָך דער צָרָה פון
יענע טעג, וועט די זון פינצטער ווערן, און די לבָּנָה וועט נישט
געבן איר אור, און די שטערן וועלן פאַלן פון שָׁמַיִם, און די
כוחות פון שָׁמַיִם וועלן דערשיטערט ווערן. און דעמאָלט וועט
זיך באַווייזן דער אַוֹת פון דעם בֶּר-אַנְשׁ [דניאל ז,יג] אין שָׁמַיִם,
און אַלע מִשְׁפָּחוֹת פון דער ערד וועלן קלאָגן, און זיי וועלן זען
דעם בֶּר-אַנְשׁ קומען אויף די וואַלקנס פון שָׁמַיִם מיט גבורה און
הָדָר כבוד [דניאל ז,יג]. און ער וועט אַרויסשיקן זיינע מַלְאָכִים
מיט אַ שטאַרקן קוֹל פון אַ שוֹפָר, און זיי וועלן איינזאַמלען
[תסל"ב ב,א] זיינע אויסדערוויילטע פון די פיר ווינטן, פון איין
עק שָׁמַיִם ביזן אַנדערן. נעמט זיך אַראָפּ אַ מָשָׁל פון דעם
פִּיגַעבּוֹים : ווען זיין צווייג ווערט זאַפטיק און גיט אַרויס
בלעטער, דעמאָלט ווייסט איר, אַז דער זומער איז נאָענט. אַזוי
אויך איר, ווען איר וועט דאָס אַלץ זען, טאָ ווייסט, אַז ער איז
נאָענט ביי דער פֿתִּיחַ. באַמֶת, איך זאָג אייך, דער דאָזיקער דור
וועט נישט פאַרגיין, ביז דאָס אַלץ וועט געשען. שָׁמַיִם און ערד
וועלן פאַרגיין, אָבער מיינע דבָּרִים וועלן קיינמאָל נישט פאַרגיין.
און פון יענעם יום און שָׁעָה ווייסט קיינער נישט, אַפִּילוּ נישט די
מַלְאָכִים אין שָׁמַיִם, אויך נישט דער זון [דער זון פון דער
אויבערשטער], נייערט נאָר דער אלוקים הָאֵב אַליין. און ווי עס
איז געווען אין די טעג פון נֶחֱם, אַזוי וועט זיין דאָס ביאת בֶּר-אַנְשׁ
[דניאל ז,יג, משיח]. מחמת ווי אין יענע טעג פאַרן מַבּוּל הָאֵבן
זיי געגעסן און געטרונקען, הִתּוֹנָה-געהאַט, און חִתּוֹנָה געמאַכט,
ביזן יום ווען נֶחֱם איז אַריינגעגאַנגען אין דער תִּיבָה, און זיי הָאֵבן
נישט געוואוסט, ביז דער מַבּוּל איז געקומען, און הָאֵט זיי אַלע
אַפֿגעמעקט; פֿונקט אַזוי וועט זיין דאָס ביאת בֶּר-אַנְשׁ [דניאל
ז,יג, משיח]. דעמאָלט וועלן צוויי זיין אין שְׂדֵה; איינער ווערט

מיטגענומען, און דער אַנדערער וועט איבערגעלאזט ווערן.
 צוויי פרויען וועלן מאַלן מיט דעם מילשטיין; איינע ווערט
 מיטגענומען, און די אַנדערע וועט איבערגעלאזט ווערן.
 דעריבער וואַכט, מחמת איר ווייסט נישט אין וואָסער יום
 אַדוֹנֶיכֶם קומט. אָבער דאָס זאָלט איר וויסן, אַז אויב דער
 בַּעל-הַבַּיִת וואָלט געוואוסט אין וואָסער משמר דער גַּנב וועט
 קומען, וואָלט ער געהאַלטן וואָך און נישט צוגעלאזט, אַז זיין
 בֵּית זאָל אַיינגעבראַכן ווערן. דעריבער זאָלט איר אויך זיין
 גרייט; מחמת דער בַּר-אַנָשׁ [דניאל ז, יג, משיח] וועט קומען אין
 אַ שָׁעָה, ווען איר מיינט נישט. ווער איז אָבער דער געטרייער און
 קלוגער עָבֶד, וועמען הָאָדוֹן האָט געזעצט איבער זיין הויזגעזינד,
 צו געבן זיי זייער אָל אַל אין דער רעכטער צייט? אַשְׁרֵי אִיז יענעם
 עָבֶד, וואָס בעת זיין אָדוֹן וועט קומען, וועט ער אים טרעפן טאָן
 אַזוי. באַמַת, איך זאָג אייך, ער וועט אים זעצן איבער אַלע זיינע
 גיטער. אויב אָבער יענער שלעכטער עָבֶד וועט זאָגן אין זיין לֵב:
 אַדוֹנֵי זַמַּט זִיד, און ער וועט אָנהייבן שלאָגן זיינע מיטקנעכט,
 און עסן און טרינקען מיט שיכורים, דעמאָלט וועט הָאָדוֹן פון
 יענעם עָבֶד קומען אין אַ יום, אויף וועלכן ער ריכט זיך נישט, און
 אין אַ שָׁעָה, פון וואָס ער ווייס נישט; און ער וועט אים
 צעמיתן, און באַשטימען זיין חֶלֶק מיט די צבועים; דאָרט
 וועט זיין הִילָלָה וַחֲרוֹק הַשָּׁנִים.

כה דעמאָלט וועט דאָס מַלְכוּת-שָׁמַיִם זיין געגליכן צו צען
 בתולות, וואָס האָבן גענומען זייערע לאַמפּן, און זענען
 אַרויסגעגאַנגען מקבל-פָּנִים זיין דעם חֲתָן. פינף פון זיי זענען
 געווען נאָריש, און פינף קלוג. מחמת די נאָרישע האָבן גענומען
 זייערע לאַמפּן, און נישט מיטגענומען מיט זיך קיין אייל; די
 קלוגע אָבער האָבן גענומען אייל אין זייערע פֿלִים, צוזאַמען מיט
 זייערע לאַמפּן. און הָיוּ ווי דער חֲתָן האָט זיך פאַרזאַמט,

האָבן זיי אַלע געדרימלט און זענען איינגעשלאָפן. אָבער אַרום
האַלבער נאַכט האָט זיך דערהערט אַ געשריי: הִנֵּה דער חֵתָן
קומט! גייט אים אַנטקעגן! דעמאָלט האָבן זיך אַלע בתולות
אויפגעכאַפט, און האָבן צורעכט געמאַכט זייערע לאַמפן. און
די נאַרישע האָבן געזאָגט: צו די קלוגע: גיט אונדז אַ בֶּסֶל פון
אייער אייל, ווייל אונדזערע לאַמפן גייען אויס. אָבער די קלוגע
האָבן געענטפערט: לא, טאָמער וועט נישט זיין גענוג פאַר אונדז
און פאַר אייך! גייט ליבערשט צו די קרעמער, און קויפט
אייך. און בעת זיי זענען אַוועקגעגאַנגען קויפן, איז אָנגעקומען
דער חֵתָן; און די, וואָס זענען געווען גרייט, זענען אַריינגעגאַנגען
מיט אים צו דער חתונה, און די דִּלְת איז פאַרשלאָסן געוואָרן.
דערנאָך זענען אויך געקומען די אַנדערע בתולות, און האָבן
געזאָגט: אַדוֹנֵנוּ, אַדוֹנֵנוּ, עפן אויף פאַר אונדז. אָבער ער האָט
געענטפערט: באַמת, איך זאָג אייך, איך קען אייך נישט [מתי ז',
כג]. דעריבער וואַכט, ווייל איר ווייסט נישט דעם יום, אָדער די
שָׁעָה! מחמת עס איז אַזוי ווי אַ בן אדם, וואָס האָט געוואָלט
אַוועקפאַרן, און ער האָט גערופן זיינע עבָדים, און האָט זיי
איבערגעגעבן זיין פאַרמעגן. און איינעם האָט ער געגעבן פינף
טאַלאַנטן, אַן אַנדערן צוויי, און אַן אַנדערן איינעם, יערן לויט
זיין כשרון, און דערנאָך איז ער אַוועקגעפאַרן. און דער, וואָס
האָט באַקומען די פינף טאַלאַנטן, איז באַלד אַוועקגעגאַנגען און
האָט מיט זיי געהאַנדלט, און פאַרדינט אַנדערע פינף טאַלאַנטן.
און אויך דער, וואָס האָט באַקומען צוויי, האָט פאַרדינט
אַנדערע צוויי. און דער, וואָס האָט באַקומען איינעם, איז
געגאַנגען און האָט געמאַכט אַ גרוב אין דער ערד, און
פאַרבאָרגן זיין אַדוֹנס געלט. און נאָך אַ לענגערער צייט קומט
הָאָדוֹן פון יענע עבָדים, און געמאַכט מיט זיי אַ חֶשבוֹן. און
גענעענט האָט דער, וואָס האָט באַקומען פינף טאַלאַנטן, און

געבראכט פינף אנדערע טאלאנטן, און געזאגט: אָדוֹנִי, דו האָסט
 מיר איבערגעגעבן פינף טאלאנטן; הִנֵּה, איך האָב פאַרדינט
 אנדערע פינף טאלאנטן. האָט זיין אָדוֹן צו אים געזאָגט: האָסט
 טוב געטאָן, גוטער און געטרייער עבֶד; דו ביסט געווען געטריי
 איבער ווייניק, וועל איך דיר זעצן איבער אַ סך; קום אַריין צו
 דער שְׂמִיחָה פון דיין אָדוֹן! און גענעענט האָט דער, וואָס האָט
 באַקומען צוויי טאלאנטן, און געזאָגט: אָדוֹנִי, דו האָסט מיר
 איבערגעגעבן צוויי טאלאנטן, הִנֵּה, איך האָב פאַרדינט אנדערע
 צוויי טאלאנטן. האָט זיין אָדוֹן צו אים געזאָגט: האָסט טוב
 געטאָן, גוטער און געטרייער עבֶד; דו ביסט געווען געטריי
 איבער ווייניק וועל איך דיר זעצן איבער אַ סך! קום אַריין צו
 דער שְׂמִיחָה פון דיין אָדוֹן! און גענעענט האָט אויך דער, וואָס
 האָט באַקומען איין טאלאנט, און געזאָגט: אָדוֹנִי, איך האָב
 געוואוסט, אַז דו ביסט אַ האַרטער מענטש, און שניידסט, וואו
 דו האָסט נישט געזיט, און זאַמלסט איין, וואו דו האָסט נישט
 פאַרשפּרייט; און ווייל איך האָב מורא געהאַט, בין איך געגאַנגען
 און האָב פאַרבאָרגן דיין טאלאנט אין דער ערד; אַט האָסטו
 דיר דיינס. און זיין אָדוֹן האָט געענטפּערט, און צו אים געזאָגט:
 דו שלעכטער און פוילער עבֶד! האָסט געוואוסט, אַז איך שנייד,
 וואו איך האָב נישט געזיט, און זאַמל איין, וואו איך האָב נישט
 פאַרשפּרייט; דערפאַר האָסטו געדאַרפט איינלייגן מיין געלט
 ביי די באַנקירן, און ביי מיין צוריקקומען, וואָלט איך אָפּגענומען
 דאָס מייניקע מיט פּראָצענט. נעמט דעריבער צו ביי אים דעם
 טאלאנט, און גיט דאָס דעם, וואָס האָט די צען טאלאנטן.
 מחמת יעדן איינעם, וואָס האָט, דעם וועט געגעבן ווערן, און ער
 וועט האָבן בַּשָּׁפֶּע; אָבער דער, וואָס האָט נישט, פון דעם וועט
 אויך דאָס, וואָס ער האָט, צוגענומען ווערן. און וואָרפט אַרויס
 דעם אומניצלעכן עבֶד אין דער דרויסנדיקער חֹשֶׁךְ; דאָרט וועט

זיין הילקלך וחרוק השנים. און בעת דער בר-אנש [דניאל זיג, משיח] וועט קומען אין זיין כבוד, און אלע מלאכים מיט אים, דעמאלט וועט ער זיך זעצן אויף זיין כסא-הכבוד. און פאר אים וועלן איינגעזאמלט ווערן אלע אוימות, און ער וועט זיי אפשניידן אַחַד פון דעם אַנדערן, פונקט ווי אַ רופֿע שניידט אַפּ די כּבָּשים פון די ציגן, און ער וועט שטעלן די כּבָּשים ביי זיין רעכטער האַנט, און די ציגן, ביי זיין לינקער. דערנאָך וועט דער מלך זאָגן צו די ביי זיין רעכטער האַנט: קומט, איר געבענטשטע פון מיין אלוקים אָבִי, ירשנט דאָס מלכות, וואָס איז פאַר אייך אָנגעברייט זינט די וועלט איז באַשאַפן געוואָרן. מחמת איך בין געווען הונגעריק, און איר האָט מיר געגעבן צו עסן; איך בין געווען דאַרשטיק און איר האָט מיר געגעבן צו טרינקען; איך בין געווען אַן אורח, און איר האָט מיך מְכַנִּיס-אורח געווען; איך בין געווען נאַקעט, און איר האָט מיך באַקליידט; איך בין געווען חוֹלָה, און איר האָט מיך מְבַקֵּר-חולה געווען; איך בין געווען אין בֵּית הַסֵּהר, און איר זענט געקומען צו מיר. דעמאלט וועלן די צדיקים אים ענטפערן, און זאָגן: אַדוֹנֵינוּ, ווען האָבן מיר דיר געזען הונגעריק, און האָבן דיר געשפּייזט, אָדער דאַרשטיק, און האָבן דיר געגעבן צו טרינקען? און ווען האָבן מיר דיר געזען אַן אורח, און האָבן דיר מְכַנִּיס-אורח געווען? אָדער נאַקעט, און האָבן דיר באַקליידט? און ווען האָבן מיר דיר געזען חוֹלָה, אָדער אין בֵּית הַסֵּהר, און זענען צו דיר געקומען? און דער מלך וועט ענטפערן, און צו זיי זאָגן: באַמת, איך זאָג אייך, וואָס איר האָט געטאָן פאַר איינעם פון די דאָזיקע מינדסטע אַחים מיינע, האָט איר געטאָן פאַר מיר. דערנאָך וועט ער אויך זאָגן צו די ביי זיין לינקער האַנט: אוועק פון מיר, איר פאַרשאַלטענע, אין אַש עולם אַריין, וואָס איז אָנגעברייט פאַר הַשָּׁטן און זיינע מלאכים! מחמת איך בין געווען הונגעריק,

און איר האָט מיר נישט געגעבן צו עסן; איך בין געווען
 דאָרשטיק, און איר האָט מיר נישט געגעבן צו טרינקען; איך
 בין געווען אַן אורח, און איר האָט מיר נישט מַכְנִיס-אורח
 געווען; נאָקעט, און איר האָט מיר נישט באַקליידט; חוּלָה, און
 אין בֵּית הַסֵּהר, און איר זענט צו מיר נישט געקומען. דעמאָלט
 וועלן זיי אויך ענטפערן, און זאָגן: אַדוֹנָנוּ, ווען האָבן מיר דיר
 געזען הונגעריק, אָדער דאָרשטיק, אָדער אַן אורח, אָדער
 נאָקעט, אָדער חוּלָה, אָדער אין בֵּית הַסֵּהר, און האָבן דיר נישט
 באַדינט? דעמאָלט וועט ער זיי ענטפערן: באמת, איך זאָג
 אייך, וואָס איר האָט נישט געטאָן פאַר איינעם פון די דאָזיקע
 מינדסטע, האָט איר אויך נישט געטאָן פאַר מיר. און די
 דאָזיקע וועלן אַוועקגיין צו ענש עולם, אָבער די צדיקים צום חַיִּי
 עולם [דניאל יב,ב, ישעיה סו,כד].

כו און עס איז געווען, בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט פאַרענדיקט
 די דאָזיקע אַלע דברים, האָט ער געזאָט צו משיחַ תַּלְמִידִים:
 איר ווייסט, אַז אין צוויי טעג אַרום איז פֶּסַח, און דער בֶּר-אַנֶשׁ
 [דניאל ז,ג] וועט איבערגעענטפערט ווערן פאַר אויפהענגע
 על-דער בּוֹים [דברים כא, כג, שמואל ב יח,יד, זכריה יב, י, דברים
 כז,כו, ישעיה נג,ד, הַסִּתְּלָקוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ] צו ווערן. דעמאָלט
 האָבן זיך פאַרזאַמלט די ראָשי-כְּהֻנִּים, און די זקנים פון עם, אין
 הויף פון דעם כְּהֵן-גָּדוֹל, וואָס האָט געהייסן קִיפָּא, און זיי
 האָבן זיך אַן עצה געהאַלטן, וויאָזוי צו כאַפֵּן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 מיט עֶרְמָה, און אים טייטן. אָבער זיי האָבן געזאָגט: נישט
 אום יום-טוֹב, כּדִּי סֵע זאָל נישט אַרויסרופֵּן אַ מהומה צווישן
 דעם עם. און בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געווען אין בֵּית-הַיְנִי,
 אין בֵּית פון שְׁמֵעוֹן דעם אִישׁ מְצָרֶע, האָט גענעענט צו אים אַן
 אָשָׁה, וואָס האָט געהאַט אַן אַלאַבאַסטער קריגל מיט זייער
 טייערן שְׁמֶן, און זי האָט אים אויסגעגאָסן אויף זיין קאָפּ, בעת

ער איז געזעסן ביים טיש. און אז משיחס תלמידים האָבן דאָס
 געזען, האָט עס זיי פאַרדראָסן, און האָבן געזאָגט: הַלְמַאי אַזאַ
 אויסברענגונג? מע האָט דאָך דאָס געקענט פאַרקויפֿן פאַר אַ
 סך געלט, און עס געבן צו די אַרעמעלייט. אָבער אַז רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ האָט דאָס באַמערקט, האָט ער צו זיי געזאָגט: פאַרוואָס
 זענט איר מַצֵּער די אֲשָׁה? זי האָט דאָך געטאָן מיט מיר אַ חֲסֵד.
 מחמת די אַרעמעלייט האָט איר תָּמִיד מיט אייך, אָבער מִיך
 וועט איר תָּמִיד נישט האָבן. און דאָס, וואָס זי האָט
 אויסגעגאָסן דעם שָׁמֶן אויף מיין גוף, האָט זי עס געטאָן מִיך
 אָנצוברייטן צו קבורה. באַמַת, איך זאָג אייך, וואו נאָר די
 דאָזיקע בשׁוֹרֶת הגאולה וועט געדרשנט ווערן אין דער גאַנצער
 וועלט, וועט אויך דאָס, וואָס זי האָט געטאָן, איר לזכרון!
 דעמאָלט איז איינער פֿון די צוועלף, וואָס האָט געהייסן יהודה
 אִישׁ-קָרִיּוֹת, אַוועקגעגאַנגען צו די ראַשי-כְּהֻנִּים, און האָט
 געזאָגט: וואָס זענט איר גרייט מיר צו געבן, אויב איך וועל אים
 אייך איבערענטפֿערן? און זיי האָבן אים אָפֿגעוואויגן דרייסיק
 זילבערשטיק. און פֿון דעמאָלט אָן האָט ער געזוכט אַ
 געלעגנהייט אים צו פאַרראָטן. און דעם ערשטן יום פֿון
 חג-הַמִּצּוֹת האָבן גענעענט די תלמידים צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און
 האָבן געזאָגט: וואו ווילסטו, אַז מיר זאָלן דיר אָנברייטן צו עסן
 דעם קרבֿן-פִּסַּח? האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: גייט אין דער
 שטאָט אַרײַן צו דעם און דעם, און זאָגט אים: דער רַבִּי זאָגט:
 מיין צייט איז נאָענט; איך וועל האַלטן דעם סֵדֶר מיט מײַנע
 תלמידים בײַ דיר. און משיחס תלמידים האָבן געטאָן ווי רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי געהייסן, און זיי האָבן אָנגעברייט דעם
 סֵדֶר. און אַז ס'איז געוואָרן אַוונט, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ זיך
 געזעצט צום טיש מיט די צוועלף תלמידים. און בשַׁעֲת דעם
 עסן האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: באַמַת, איך זאָג אייך,

איינער פון אייד וועט מיד פאררעטן. און זיי האָבן זיך זייער
מצער מיט עֲגִמַּת נָפֶש געווען, און איינער נאָך דעם אַנדערן האָט
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געפרעגט: בין איך דאָס, אָדוֹנִי? און רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט, און געזאָגט: דער, וואָס האָט
איינגעטונקען זיין האַנט מיט מיר אין דער קעָרָה [שמות יב, ח],
וועט מיד פאררעטן. כֵּן, דער בֶּר-אַנְשׁ [דניאל ז, יג] גייט טאַקע
אַוועק, אַזוי ווי עס שטייט געשריבן וועגן אים; אָבער ווי צו
דעם בן אדם, דורך וועמען דער בֶּר-אַנְשׁ [דניאל ז, יג משיח]
ווערט פאררעטן! בעסער וואָלט פאַר יענעם מענטשן געווען,
אויב ער וואָלט נישט געבוירן געוואָרן. און יהודה, וואָס האָט
אים פאררעטן, האָט געזאָגט: בין איך עס, רָבִי? האָט רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ צו אים געזאָגט: דו האָסט עס געזאָגט. און בעת זיי
האָבן געגעסן, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גענומען אַ מִצָּה, און האָט
אַ בְּרָכָה געמאַכט, און זי צעבראַכן, און געגעבן די תַּלְמִידִים, און
געזאָגט: נעמט, עסט, דאָס איז מיין בָּשָׂר [שמות יב, ח]. און
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט גענומען דעם כּוֹס, און האָט אַ בְּרָכָה
געמאַכט, און אים זיי געגעבן, און געזאָגט: טרינקט אַלע פון
אים, מחמת דאָס איז מיין דָם [ישעיה נג, ז] פון דעם בְּרִית
חֲדָשָׁה [ירמיה לא, ל], וואָס ווערט פאָרגאָסן פאַר אַ סך פּוֹנוּעֵגן
דער סליחת-עוֹנוֹת. און איך זאָג אייד: איך וועל מער נישט
טרינקען פון דער פֶּרִי-הַגֶּפֶן, ביז יענעם יום, ווען איך וועל אים
טרינקען אויפסניי מיט אייך אין דעם מַלְכוּת פון מיין אלוקים
אַבִּי. און אַזוי ווי זיי האָבן אָפּגעזונגען הַלֵּל, זענען זיי
אַרויסגעגאַנגען צום הָר-הַיִּזְיָתִים. דעמאָלט האָט רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: איר אַלע וועט געשטרויכלט ווערן אן מיר
אין דער דאזיקער לֵילָה; מחמת סע שטייט געשריבן :
אַכָה אֶת-הָרָעָה וּתְפוּצִין וְהָצִאן [זכריה יג, ז]. אָבער נאָך מיין
אויפשטיין תַּחֲיֵית-הַמֵּתִים, וועל איך אייך פאַרויסגיין קיין גָּלִיל.

האָט פֿיפּא זיך אָנגערופן, און צו אים געזאָגט: אויב אַפילו אַלע זאָלן אָן דיר געשטרויכלט ווערן, וועל איך אָבער קיינמאָל נישט געשטרויכלט ווערן. און רבי מלך המשיח האָט צו אים געזאָגט: באמת, איך זאָג דיר, אַז היינטיקע לילָה נאָך. איידער דער האָן וועט קריינען, וועסטו מיך דריי מאָל פאַרלייקענען. האָט פֿיפּא צו אים געזאָגט: אויב אַפילו איך זאָל מוזן מיט דיר שטאַרבן, וועל איך דאָך נישט פאַרלייקענען. און אַזוי האָבן אויך געזאָגט אַלע תלמידים.

דערנאָך איז רבי מלך המשיח מיט זיי געקומען אויף אַ פּלאַץ, וואָס האָט געהייסן גת-שמן, און ער האָט געזאָגט צו משיחס תלמידים: זעצט אייך דאָ אַנידער, ביז איך גיי צו אַהין מִתְפַּלֵּל זיין. און ער האָט מיט זיך גענומען פֿיפּא און ביידע זין פון זבדין, און האָט אָנגעהויבן זיך מצער מיט עֲגִמַת נֶפֶש צו זיין און איז געווען שטאַרק טרויעריק. און ער האָט צו זיי געזאָגט: אויף מיין נשמה איז מיר זייער ביטער, אַזש צום מָוֶת; בלייבט דאָ, און וואַכט מיט מיר. און רבי מלך המשיח איז אָפּגעגאַנגען אַביסל ווייטער, און איז געפאַלן אויף זיין פֿנים, און איז מִתְפַּלֵּל געווען: אלוקים אָבִי, אב, אויב דאָס איז מעגלעך, זאָל דער דאָזיקער פֿוס פאַר מיר פאַרמיטן ווערן; דאָך נישט ווי איך וויל, נייערט ווי דו ווילסט. און רבי מלך המשיח איז געקומען צו די תלמידים, און האָט זיי געפונען שלאָפנדיק; און ער האָט געזאָגט צו פֿיפּא: האָט איר נישט געקאָנט וואַכן מיט מיר איין שעה? וואַכט און זייט מִתְפַּלֵּל, כדי איר זאָלט נישט קומען צו קיין נסיון; דער רוח איז טאַקע וויליק, אָבער דאָס פלייש איז שוואַך. און ער איז אַ צווייט מאָל ווידער אַוועקגעגאַנגען, און איז מִתְפַּלֵּל געווען אַזוי צו זאָגן: אלוקים אָבִי, אויב דער דאָזיקער פֿוס קאָן נישט פאַרמיטן ווערן, סיידן איך טרינק אים, זאָל דיין רצון געשען. און רבי מלך המשיח איז געקומען און האָט זיי

ווידער געפונען שלאָפנדיק, מחמת זייערע אויגן זענען געווען
 שווער. און ער האָט זיי געלאָזן און איז אַוועקגעגאַנגען, און איז
 אַ דריט מאָל מתפַּלל געווען, און איבערגעחזרט די זעלבע
 דברים. דערנאָך איז ער געקומען צו די תלמידים, און האָט צו
 זיי געזאָגט: שלאָפט איר נאָך אלץ און רוט? הִנֵּה, די שָׁעָה איז
 געקומען, און דער בַּר-אֶנְשׁ [דניאל ז, יג משיח] ווערט
 איבערגעענטפערט אין די הענט פון די חוטאים. שטייט אויף,
 לאָמיר גיין; אָט קומט מיין מָסוֹר אָן. און ווי ער האָט נאָך
 גערעדט, איז אָנגעקומען יהודה, איינער פון די צוועלף, און מיט
 אים אַ גרויסער הַמון מיט חֲרָבוֹת און שטעקנס, פון די
 ראָשי-כְּהֻנִּים און זִקְנִים פון דעם עס. און דער מָסוֹר האָט זיי
 געגעבן אַן אות, און געזאָגט: וועמען איך וועל קושן, דער איז
 עס; נעמט אים. און ער איז גלייך צוגעגאַנגען צו רבי מֶלֶךְ
 הַמָּשִׁיחַ און האָט געזאָגט: שָׁלוֹם, רַבִּי! און האָט אים געקושט.
 און רבי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: פֶּרִינט, צוליב וואָס
 ביסטו געקומען? דעמאָלט האָבן זיי גענענט און
 אַרויפגעלייגט זייערע הענט אויף רבי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ, און האָבן
 אים גענומען. ערשט איינער פון די, וואָס זענען געווען מיט רבי
 מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ, האָט אויסגעשטרעקט זיין האַנט און
 אַרויסגעצויגן זיין חֶרֶב, און האָט געשלאָגן דעם כָּהֵן-גָּדוֹל
 עֶבֶד, און אים אָפּגעהאַקט אַן אויער. דעמאָלט האָט רבי מֶלֶךְ
 הַמָּשִׁיחַ צו אים געזאָגט: שטעק צוריק אַריין דיין חֶרֶב אין דער
 שייד; מחמת אַלע, וואָס נעמען די חֶרֶב, וועלן אומקומען דורך
 דער חֶרֶב. צי מיינסטו, אַז איך וואָלט נישט געקאַנט בעטן מיין
 אלוקים אָבִי, ער זאָל מיר טאַקע איצט שיקן מער ווי צוועלף
 לעגיונען מַלְאָכִים? אָבער וויאַזוי וואָלטן די כְּתָבִי-הַקּוּדֹשׁ
 מקוים געוואָרן, ווען ס'ע מוז אַזוי זיין? אין יענער שָׁעָה האָט
 רבי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ געזאָגט צום הַמון עס: זענט איר

אַרויסגעקומען ווי קעגן אַ גזלן, מיך צו נעמען מיט חֶרֶב און
 שטעקנס? יום יום בין איך געזעסן אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ און האָב
 געלערנט תּוֹרָה, און איר האָט מיך נישט גענומען. אָבער דאָס
 אַלץ איז געשען, כּדי די דבָּרִים פון די נבִּיאִים זאָלן מקוֹיִם ווערן.
 דעמאָלט האָבן אים אַלע תּלמידִים פאַרלאָזט, און זענען
 אַנטרוּנען. און די, וואָס האָבן גענומען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, האָבן
 אים אַוועקגעפֿירט צו קִיפָּא, דעם כּהֵן-גָּדוֹל, וואו די סוֹפְרִים
 [רַבָּנִים] און זקֵנִים זענען געווען פאַרזאַמלט. און פִּיפָּא איז אים
 נאָכגעגאַנגען פון דער ווײַטנס, ביזן הויף פון כּהֵן-גָּדוֹל, און ער
 איז אַרײַנגעגאַנגען און האָט זיך געזעצט מיט די משרתִים, צו
 זען וואָס דער סוֹף וועט זײַן. און די ראָשֵׁי-כְּהֵנִים און דער
 גאַנצער סִנְהֶדְרִין האָבן געזוכט פאַלשע אַדוֹת קעגן יהושע/ישוע,
 כּדי אים צו קענען טײַטן: און זיי האָבן נישט געפונען, כאָטש
 אַ סך אַדִּי שָׁקָר זענען געקומען צו גײַן. צום סוֹף זענען געקומען
 צוויי, און האָבן געזאָגט: דער דאָזיקער האָט געזאָגט: איך בין
 בִּיכּוֹלֶת אײַנצואוואַרפֿן דעם הֵיכַל ה', און אים אויפבויען אין
 דריי טעג. און דער כּהֵן-גָּדוֹל איז אויפגעשטאַנען און האָט צו
 אים געזאָגט: דו ענטפערסט גאַרנישט? וואָס באַטײט זייער אַדוֹת
 זאָגן קעגן דיר? אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געשוויגן. און
 דער כּהֵן-גָּדוֹל האָט צו אים געזאָגט: איך באַשווער דײַך ביי דעם
 אלקים חיים, אַז דו זאָלסט אונדז זאָגן, צי דו ביסט דער רַבִּי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, דער זון פון דער אויבערשטער? האָט רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ צו אים געזאָגט: דו האָסט עס געזאָגט. און איך זאָג
 אײַך, אַז פון איצט אָן וועט איר זען דעם בֶּר-אַנָּשׁ [דניאל ז, יג,
 משיח] זיצן ביי דער רעכטער האַנט פון דער גבורה, און קומען
 אויף די וואַלקנס פון שָׁמַיִם [תהלים קי, א; דניאל ז, יג-יד].
 דעמאָלט האָט דער כּהֵן-גָּדוֹל צעריסן זײַנע בגָדִים, און געזאָגט:
 ער האָט געלעסטערט; צו וואָס דאַרפֿן מיר נאָך אַדוֹת? אָט

האָט איר אַליין געהערט די ג'דוף. וואָס איז אייער דעה? און זיי האָבן געענטפערט: בן-מנות הוא! דעמאלט האָבן זיי אים אָנגעשפיגן אין פֿנים, און אים געשלאָגן מיט די פויסטן, און אַנדערע האָבן אים געפאַטשט, און געזאָגט: זאָג נביאות. דו רבי מלך המשיח ווער איז עס, וואָס האָט דיר געשלאָגן? און פֿיפּא איז געזעסן דרויסן אין הויף. און אַ דינסטמיידל איז צו אים צוגעגאַנגען, און האָט געזאָגט: אויך דו ביסט געווען מיט יהושע/ישוע, דעם גלילער. אָבער ער האָט געלייקנט פאַר זיי אַלע, און געזאָגט: איך פאַרשטיי נישט, וואָס דו זאָגסט! און בעת ער איז אַרויסגעגאַנגען אין דעם פאַרהויף, האָט אים אַן אַנדערע געזען, און זי האָט געזאָגט צו די, וואָס זענען דאָרטן געווען: דער דאָזיקער איז אויך געווען מיט יהושע/ישוע פון נַצְרֶת. און ער האָט ווידער געלייקנט מיט אַ שבועה: איך קען נישט דעם מענטשן! און שפעטער אַביסל זענען צוגעגאַנגען די, וואָס זענען דאָרטן געשטאַנען, און האָבן געזאָגט צו פֿיפּא: באַמת דו ביסט אויך איינער פון זיי; מחמת דיין לשון גיט דיר אַרויס. דעמאלט האָט ער אָנגעהויבן צו שעלטן און זיך צו שווערן: איך קען נישט דעם מענטשן! און באַלד האָט דער האָן געקרייט [מתי י, לב-לג]. און פֿיפּא האָט זיך דערמאַנט דאָס דָבָר, וואָס רבי מלך המשיח האָט געזאָגט: נאָך איידער דער האָן וועט קרייזען, וועסטו מיר דריי מאָל פאַרלייקענען, און ער איז אַרויסגעגאַנגען, און האָט זיך ביטער צעוויינט.

כז און אַז סע איז געוואָרן יום, האָבן אַלע ראָשי-כֹּהֲנִים און די זקנים פון דעם עם זיך אַן יצה געהאַלטן קעגן יהושע/ישוע, אים צו טייטן. און זיי האָבן אים געבונדן מיט יַקְדָּה, און האָבן אים אַוועקגעפירט און איבערגעענטפערט צו פֿילטּוּס, דעם פראַקוראַטאָר. און אַז יהודה, דער מָסֹר, האָט געזען אַז ער איז פאַרמשפט געוואָרן [רומ' ח, א], האָט ער חתחרטות באַקומען,

און ער האָט צוריק געבראַכט די דרייסיק זילבערשטיק צו די ראָשי-כֹּהֲנִים און די זקנים, און האָט געזאָגט: איך האָב געזינדיקט, ווארים איך האָב פאַרראָטן דָם נָקִי! אָבער זיי האָבן געזאָגט: וואָס גייט דאָס אונדז אָן? דאָס איז דיין עסק. און ער האָט אַ שלידער געטאָן די זילבערשטיק אין היכל אַריין, און האָט אָפּגעקערט; און ער איז אַוועקגעגאַנגען און האָט זיך אויפֿגעהאַנגען. און די ראָשי-כֹּהֲנִים האָבן גענומען די זילבערשטיק, און געזאָגט: מע טאָר זיי נישט אַריינלייגן אין דער אוצר המקדש, ווארים דאָס איז בלוט-געלט. און זיי האָבן זיך אַן עצה געהאַלטן, און האָבן דערמיט געקויפט דעם טעפּערס שָׂדֶה, דאָרט מקבר צו זיין גרים. דעריבער ווערט דאָס שָׂדֶה גערופן דאָס שָׂדֶה הַדָּם ביזן היינטיקן טאָג. דעמאָלט איז מקוים געוואָרן, וואָס סע איז געזאָגט געוואָרן דורך ירמיה הנביא: און זיי האָבן גענומען דרייסיק זילבערשטיק, דעם פרייז פון דעם, וואָס איז געשאַצט געוואָרן, וועמען די בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל האָבן געשאַצט, און זיי האָבן זיי געגעבן פאַר דעם טעפּערס שָׂדֶה, ווי ה' האָט מיר געבאָטן [יזכריה י, יב-יג; ירמיה לבו-ט]. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געשטאַנען פאַר דעם פּראָקוראַטאָר, און דער פּראָקוראַטאָר האָט אים געפרעגט: ביסטו דער מֶלֶךְ פון די ייִדן? האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו אים געזאָגט: דו זאָגסט עס. און אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז פון די ראָשי-כֹּהֲנִים און די זקנים אָנגעקלאָגט געוואָרן, האָט ער גאָרנישט געענטפערט. דעמאָלט האָט פִּילָטוֹס צו אים געזאָגט: הערסטו נישט, וואָס זיי זאָגן אַלץ קעגן דיר? און ער האָט נישט געענטפערט אַפילו אַ דָּבָר, אַזוי, אַז דער פּראָקוראַטאָר האָט זיך זייער געחידושט. און אויף יום-טוֹב איז ביים פּראָקוראַטאָר געווען אַ מְנַהֵג פריי צו לאָזן פאַר דעם עס אַ געפאַנגענעם, וועמען זיי האָבן נאָר געוואָלט. און גראַד דעמאָלט האָבן זיי געהאַט אַ באַקענטן

געפאָנגענעם, וואָס האָט געהייסן בַר-אַבאָ. און ווי זיי זענען אַזוי געווען פאַרזאַמלט, האָט פֿילטױס צו זיי געזאָגט: וועמען ווילט איר, אַז איך זאָל אייך באַפֿרייען, בַר-אַבאָ, אָדער יהושע/ישוע, וועמען מען רופֿט רבי מלך המשיח? מחמת ער האָט געוואוסט, אַז איבער קנאה האָבן זיי אים איבערגעענטפֿערט. און בשעת פֿילטױס איז געזעסן אויף דעם כֶּסֶא-הַמִּשְׁפָּט, האָט אָשה פון פֿילטױס צו אים געשיקט אַזוי צו זאגן: האָב גאָרנישט צו טאָן מיט דעם דאָזיקן צדיק, מחמת איך האָב היום אַ סך געליטן אין חלום פון זיינעטוועגן. אָבער די ראָשי-כֹּהֲנִים און די זקנים האָבן איבערגערעדט דעם המון עם, אַז זיי זאָלן פאַרלאַנגען בַר-אַבאָ, און לאָזן אומברענגען יהושע/ישוע. און דער פֿראָקוראַטאָר האָט זיך אָנגערופֿן, און צו זיי געזאָגט: וועמען פון די ביידע ווילט איר, אַז איך זאָל אייך באַפֿרייען? האָבן זיי געזאָגט: בַר-אַבאָ! האָט פֿילטױס צו זיי געזאָגט: וואָס זאָל איך אָבער טאָן מיט יהושע/ישוע, וועמען בִּנְי אָדָם רופֿט רבי מלך המשיח? האָבן זיי אַלע געזאָגט: זאָל ער אויפהענגען על-דער בּוֹיִם [דברים כא, כג, שמואל ב יח, יד, זכריה יב, י, דברים כז, כו, ישעיה נג, ד, הסתלקות שֶׁל מְשִׁיחַ] ווערן! און ער האָט געזאָגט: פֿאַרוואָס, וואָס פֿאַר אַ רֵע האָט ער געטאָן? אָבער זיי האָבן נאָך העכער געשריגן: זאָל ער אויפהענגען על-דער בּוֹיִם [דברים כא, כג, שמואל ב יח, יד, זכריה יב, י, דברים כז, כו, ישעיה נג, ד, הסתלקות שֶׁל מְשִׁיחַ] ווערן. און בעת פֿילטױס האָט געזען, אַז ער קאָן גאָרנישט פֿועלן, נייערט אַז די מהומה ווערט נאָך גרעסער, האָט ער גענומען מים און האָט זיך געוואָשן די הענט פֿאַר דעם המון עם [נְטִילַת יָדִים], און געזאָגט: איך בין נָקִי פון דָּמִים [תהלים נא, טז]; איר הִנֵּה. און דאָס גאַנצע עולם האָט געענטפֿערט: זיין דָם אויף אונדז און אונדזערע ילָדִים [ווי לְכַפֵּר על-נַפְשֵׁתֵינוּ לְפָנֵי ה']! דעמאָלט האָט ער זיי באַפֿרייט בַר-אַבאָ, און יהושע/ישוע האָט ער געלאָזט שמייסן, און אים

איבערגעענטפערט אויפהענגע על-דער בױם [דברים כא, כג,
שמואל ב יח,יד, זכריה יב, י, דברים כז,כו, ישעיה נג,ד, הסתלקות
שׁל מִשִּׁיחַ] צו ווערן. דערנאָך האָבן די זעלנער פון דעם
פּראָקוראַטאָר גענומען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אין פרעטוריום אַריין,
און האָבן פּאַרזאַמלט אַרום אים די גאַנצע קוהורטע. און זיי
האָבן אים אויסגעטאָן, און אַרויפגעלייגט אויף אים אַ פּורפּור
מאַנטל, און האָבן אויסגעפלאַכטן אַן עֶטְרֶת פון דערנער, און זי
אַרויפגעזעצט אויף זיין קאָפּ, און האָבן אים געגעבן אַ רויט אין
זיין רעכטער האַנט. און זיי האָבן פאַר אים געקניט, און פון אים
אַפּגעשפּעט, און געזאַגט: שְׁלוֹם דִּיר, ייִדישער מֶלֶךְ! און זיי
האָבן אויף אים געשפּיגן, און גענומען די רויט און האָבן אים
געשלאָגן איבערן קאָפּ. און אַזוי ווי זיי האָבן פון אים
אַפּגעשפּעט, האָבן זיי פון אים אַראָפּגענומען דעם מאַנטל, און
אים אָנגעטאָן זיינע אייגענע מַלְבוּשִׁים, און האָבן אים
אַוועקגעפירט צום אויפהענגע על-דער בױם [דברים כא, כג,
שמואל ב יח,יד, זכריה יב, י, דברים כז,כו, ישעיה נג,ד, הסתלקות
שׁל מִשִּׁיחַ] צו ווערן. און ווי זיי זענען אַרויסגעקומען, האָבן זיי
אָנגעטראָפּן אַ מאַן פון קורניני, מיטן נאָמען שְׁמַעוֹן; אים האָבן
זיי גענייט צו טראָגן משיח בױם. און אַז זיי זענען געקומען צו
דעם פּלאַץ, וואָס האָט געהייסן גִּלְגָּלְתָּא, דאָס מיינט: דער
שאַרבן-פּלאַץ, האָבן זיי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געגעבן צו טרינקען
וויין געמישט מיט גאַל; און אַז ער האָט דאָס פאַרזוכט, האָט
ער עס נישט געוואָלט טרינקן [תהלים סט, כא]. און אַזוי ווי זיי
האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אויפהענגע על-דער בױם [דברים כא, כג,
שמואל ב יח,יד, זכריה יב, י, דברים כז,כו, ישעיה נג,ד, הסתלקות
שׁל מִשִּׁיחַ], האָבן זיי צווישן זיך צעטיילט זיינע מַלְבוּשִׁים,
וואָרפּנדיק גורל; דערנאָך האָבן זיי זיך אַנידערגעזעצט און
האָבן אים געהיטן. און איבער זיין קאָפּ האָבן זיי געזעצט די
געשריבענע באַשולדיקונג קעגן אים: דאָס איז יהושע/ישוע, דער

מלך פון די יידן. דעמאלט זענען מיט אים אויפהענגע על-דער
 בוים געוואָרן צוויי גזלנים, איינער ביי דער רעכטער און איינער
 ביי דער לינקער האַנט [ישעיה נג, יב]. און די פאַרבלייבער האָבן
 אים געלעסטערט, און געשאַקלט מיט זייערע קעפּ, און
 געזאָגט: דו, וואָס צעשטערסט דעם היכל, און בויסט אים אויף
 אין דריי טעג, זיי דיר אליין ראַטעווען? אויב דו ביסט דער זון
 פון דער אויבערשטער, קום אַראָפּ פון דעם בוים. און אַזוי
 האָבן אויך די ראָשי-כְּהֻנִּים מיט די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] און זקנים
 פון אים אָפּגשפּעט, און געזאָגט: אַנדערע האָט ער ראַטעווען
 געווען, זיך אליין קאָן ער נישט ראַטעווען זיין. דער מלך פון
 ישׂראל איז ער; זאָל ער נאָר אַראָפּקומען פון דעם בוים, און מיר
 וועלן גלויבן אין אים. ער האָט זיך פאַרלאָזט אויף ה'; זאָל ער
 אים איצט ראַטעווען זיין, אויב ער באַגערט אים; מחמת ער
 האָט געזאָגט: איך בין דער זון פון דער אויבערשטער. און די
 גזלנים, וואָס זענען מיט אים אויפהענגע על-דער בוים געוואָרן,
 האָבן אים אויך געלעסטערט אויף דעם זעלביקען אופן.
 און פון דער זעקסטער שעה אָן איז געווען אַ חֲשֵׁך איבער דעם
 גאַנצן לאַנד, ביז דער ניינטער שעה. און אַרום דער ניינטער
 שעה האָט יהושע/ישוע געשריגן מיט אַ הויך קול: אַ-לי, אַ-לי,
 לָמָּה שְׁבִקְתֶּנִּי? דאָס מיינט: מיין אלוקים, מיין אלוקים,
 פאַרוואָס האָסטו מיר פאַרלאָזן [תהלים כב, ב]? און עטלעכע
 פון די, וואָס זענען דערביי געשטאַנען, און האָבן עס געהערט,
 האָבן געזאָגט: ער רופט אלקיָהוּ הַנְּבִיא. און איינער פון זיי איז
 באַלד געלאָפּן און האָט גענומען אַ שוואַם, און האָט אים
 אָנגעפילט מיט שְׂאֹר, און אים אַרויפגעטאָן אויף אַ שטעקן, און
 האָט אים געגעבן צו טרינקען. אָבער די איבעריקע האָבן
 געזאָגט: ווארט, לאַמיר זען, צי אלקיָהוּ הַנְּבִיא וועט קומען אים
 ראַטעווען זיין. און יהושע/ישוע האָט נאָכאַמאָל געשריגן מיט אַ

הויך קול, און האָט אויסגעהויכט זיין נשמה. און אָט האָט זיך
דאס פֿרוּכַת פון דעם היכל צעריסן אין צווייען, פון אויפן ביז
אַראַפּ; און די ערד האָט געציטערט, און די פעלזן האָבן זיך
געשפּאַלטן; און די קברים האָבן זיך געעפנט, און אַ סך גופות
פון די קדושים, וואָס זענען איינגעשלאָפן, זענען אויפגעשטאַנען,
און אַרויסקומענדיק פון די קברים נאָך זיין תחיית-המתים, זענען
זיי אַריינגעגאַנגען אין דער עיר קדש אַריין, און האָבן זיך באַוויזן
צו אַ סך. און דער קנטוריון, און די, וואָס האָבן מיט אים
געהיטן רבי מלך המשיח, בעת זיי האָבן געזען די
ערד-ציטערניש, און וואָס עס איז געשען, האָבן זיי שטאַרק
מורא באַקומען, און האָבן געזאָגט: באַמת, ער איז געווען דער
זון פון דער אויבערשטער! און דאָרט זענען אויך געווען אַ סך
נשים, וואָס האָבן זיך צוגעקוקט פון דער ווייטנס, וואָס זענען
רבי מלך המשיח נאָכגעפאַלגט פון גליל, און האָבן אים
באַדינט. צווישן זיי איז געווען מרים פון מגדלָה, און מרים די
אַם פון יעקב און יוסי, און די אַם פון זבדיס ילדים. און אַז סע
איז געוואָרן אַוונט, איז געקומען אַן עושר פון רמתים, וואָס
האָט געהייסן יוסף, וואָס איז אויך געווען אַ תלמיד פון רבי מלך
המשיח. און ער איז געגאַנגען צו פּילטוּס, און האָט געבעטן
דעם גופה פון רבי מלך המשיח. און פּילטוּס האָט באַפוילן, מען
זאָל אים אים געבן. און יוסף האָט גענומען דעם גופה, און
האָט אים איינגעוויקלט אין לייוונטע תכריכים, און האָט אים
אַריינגעלייגט אין זיין אייגענעם נייעם קבר, וואָס ער האָט
געלאָזט אויסהאַקן אין אַ פעלזן; און ער האָט צוגעקליקלט אַ
גרויסן שטיין צו דער פֿתח פון דעם קבר, און איז
אַוועקגעגאַנגען. און מרים פון מגדלָה, און די אַנדערע מרים,
זענען דאָרטן געזעסן, קעגנאיבער דעם קבר. און אויף מָחָר
[מאָרגן], נאָך ערב-שבת, האָבן זיך די ראשי-כהנים און די

פרושים פארזאמלט ביי פֿילטױס, און האָבן געזאָגט: אַדױנױ, מיר געדענקען, אַז יענער באַטריגער האָט געזאָגט, בעת ער האָט נאָך געלעבט: נאָך דריי טעג וועל איך אויפשטיין תּחַית-הַמֵּתִים. באַפעל דעריבער, אַז דער קבר זאָל באַוואָרנט ווערן ביז דעם דריטן יום, טאָמער וועלן זיינע תּלמידים קומען און אים אַרויסגנבענען, און זאָגן דעם עס, אַז ער איז אויפגעשטאַנען תּחַית-הַמֵּתִים, און דעמאָלט וועט דער לעצטער באַטרוג זיין ערגער ווי דער ערשטער. האָט פֿילטױס צו זיי געזאָגט: אָט האָט איר אַ וואָך; גייט, און באַוואָרנט עס ווי נאָר איר קענט. זענען זיי געגאַנגען און האָבן באַוואָרנט דעם קבר, און פאַרחתמעט דעם שטיין, און סטאַציאָנירט אַ וואַך.

כח און נאָך מוצאי-שבת, בעת הַשַּׁחַר פון יום ראשון עס איז, מַרְיָם פון מַגְדָּלָה, און די אַנדערע מַרְיָם, איז געקומען זען דעם קבר. און אָט איז געשען אַ גָדוֹל ערדציטערניש; מחמת אַ מלאך ה' האָט אַראָפּגענידערט פון שָׁמַיִם, און ער האָט גענעענט און אַוועקגעקײקלט דעם שטיין, און האָט זיך אויף אים געזעצט. זיין אויסזען איז געווען ווי אַ בליץ, און זיין געוואָנט ווייס ווי שניי. און פון פֿחד פאַר אים האָבן די שוֹמְרִים געציטערט, און זענען געוואָרן ווי מֵתִים. און דער מלאך האָט זיך אָנגערופן צו די נָשִׁים: האָט נישט קיין מוֹרָא! מחמת איך ווייס, אַז איר זוכט יהושע/ישוע, וואָס איז אויפהענגע על-דער בּוֹיִם [דברים כא, כג, שמואל ב יח, יד, זכריה יב, י, דברים כז, כו, ישעיה נג, ד, הַסֵּתֵּלְקוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ] געוואָרן. ער איז דאָ נישטאָ; מחמת ער איז אויפגעשטאַנען תּחַית-הַמֵּתִים, אַזוי ווי ער האָט געזאָגט. קומט, זעט דאָס אָרט, וואוּ הָאָדוֹן איז געלעגן. און גייט געשווינד און זאָגט משיחס תּלמידים, אַז ער איז אויפגעשטאַנען תּחַית-הַמֵּתִים. און אָט גייט ער אייך פאַרויס קיין גָלִיל; דאָרט וועט איר אים זען. הִנֵּה, איך האָב עס אייך

אַנגעזאָגט. און זיי זענען געשווינד אַוועק פון דעם קבר מיט מורא און גָדוֹל שְׁמָחָה, און זענען געלאָפֿן מוֹדִיע זיין משיחַ תלמידים. ערשט יהושע/ישוע האָט זיי באַגעגנט, און געזאָגט: שְׁלוֹם-עֲלֵיכֶם! און זיי האָבן גענעענט און אים אַרומגענומען ביי זיינע פֿיס, און האָבן אנידערגעפּאַלן צו אים. דעמאָלט האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: האָט נישט קיין מורא; גייט און זאָגט צו מיינע אַחִים, אַז זיי זאָלן גיין קיין גָלִיל, און דאָרט וועלן זיי מיך זען. און בעת זיי זענען אַוועקגעגאַנגען, ערשט עטלעכע פון דער וואַך זענען געקומען אין דער שטאָט אַרִיין, און האָבן דערציילט די ראָשי-כְּהָנִים אַלצדינג, וואָס ס'איז געשען. און אַזוי ווי זיי האָבן זיך פאַרזאַמלט מיט די זקנים, האָבן זיי זיך אָן עצה געהאַלטן, און געגעבן אַ סך געלט די זעלנער, און געזאָגט: איר זאָלט זאָגן, אַז זיינע תלמידים זענען געקומען ביינאַכט און האָבן אים אַוועקגעגנבעט, בעת מיר זענען געשלאָפֿן. און אויב דאָס וועט דערגיין צום פּראָקוראַטאָרס אויערן, וועלן מיר אים איבעררעדן, און איר וועט נישט האָבן וואָס זיך צו זאָרגן. און זיי האָבן גענומען דאָס געלט, און האָבן געטאָן ווי מע האָט מיט זיי איינגעחזרט; און די דאָזיקע שמועה האָט זיך פאַרשפּרייט צווישן ייִדן ביזן היינטיקן יום.

און די עלף תלמידים זענען געגאַנגען קיין גָלִיל, צום הָר, וואו יהושע/ישוע האָט זיי באַפּוילן. און אַז זיי האָבן אים דערזען, האָבן זיי אנידערגעפּאַלן פאַר אים; אָבער עטלעכע זענען געווען מסופק. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט גענעענט און האָט צו זיי גערעדט, אַזוי צו זאָגן: מיר איז געגעבן געוואָרן די גאַנצע מאַכט אין שְׁמַיִם און אויף דער ערד. גייט דעריבער און מאַכט תלמידים פון אַלע אומות, און טייט זיי טובל אין מְשִׁיחַס מקוה אין דעם נאָמען פון דעם אלוקים הָאֵב, און פון דעם זון [דער זון פון דער אויבערשטער], און פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ [אַדְנֵי אֶחָד

דאָך מִשְׁלָש, משלי ל,ד, ישעיה מח, טז, זֶהר [iii], און לערנט זיי האַלטן אַלצדינג, וואָס איך האָב אייך געבאַטן. און אָט בין איך מיט אייך אַלע טעג, ביז צום קץ הָעוֹלָם.

מרק'

דער אָנהייב פון דער בשורת הגאולה פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע דעם זון פון דער אויבערשטער. אַזוי ווי סע שטייט געשריבן אין די נביאים: הִנְנִי שֵׁלַח מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ וּפְנֵה דְרָכְךָ. [מלאכי ג, א] קול קורא בַּמִּדְבָּר פִּנוּ דֶּרֶךְ ה', יִשְׁרוּ מִסְלֹתָיו [ישעיה מ,ג]. יוֹחָנָן פון המקוה טבילה פון תשובה איז געקומען אין דער מִדְבָּר, און האָט אָנגעזאָגט די מקוה טבילה פון תשובה פאַר דער סְלִיחַת חַטָּאִים. און דאָס גאַנצע אָרץ יהודה, און אַלע באַוואוינער פון ירושָׁלַיִם זענען צו אים אַרויסגעגאַנגען; און זיי זענען פון אים מקוה געטוּבלט געוואָרן אין דעם טייך ירדן מקוה, און האָבן זיך מִתְוַדָּה געווען אויף זייערע עבירות [די ווידוי]. און יוֹחָנָן [פון המקוה טבילה פון תשובה] האָט געטראָגן אַ מַלְבוּש פון קעמל-הָאָר, און אַ לעדערנעם גאַרטל אַרום זיינע לענדן, און געגעסן האָט ער הַיִּישַׁעֲרִיקוֹן און ווילדן האָניק. און ער האָט געדרשנט, אַזוי צו זאָגן: נאָך מיר קומט דער, וואָס איז מעכטיקער פון מיר, און איך בין נישט ראוי זיך אַיַנצובייגן פאַר אים און אים אויפֿבינדן די רימענדלעך פון זיינע שיד. איך האָב אייך מקוה געטוּבעלט מיט מַיִם, אָבער ער וועט אייך מקוה טובלען מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ [מַעֲשִׂים יָמוּ, מב]. און עס איז געווען אין יענע טעג, אַז רבי מלך המשיח איז געקומען פון נַצְרַת אין גָּלִיל, און איז מקוה געטוּבלט געוואָרן פון יוֹחָנָן אין ירדן [מקוה]. און ווי נאָר רבי מלך המשיח איז אַרויסגעקומען פון דעם מַיִם, האָט ער געזען דעם שְׁמַיִם זיך שפּאַלטן, און דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ אַראָפּשוועבן ווי אַ טויב אויף

אים. און אַ בת קול איז אַרויס פון שָׁמַיִם: דו ביסט מיין געליבטער זון [דער זון פון דער אויבערשטער]; אין דיר איז מיין וואוילגעפעלן. און באַלד האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ געטריבן אין דער מַדְבַּר אַרײַן. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געווען אין דער מַדְבַּר פערציק טעג, געפרוּאוּט פון הַשָּׁטָן; און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געווען מיט ווילדע חיות, און מַלְאָכִים האָבן אים באַדינט. און אַזוי ווי יוֹחָנָן [פון המקוה טבילה פון תשובה] איז איבערגעענטפערט געוואָרן, איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געקומען קיין גָּלִיל, און האָט געדרשנט די בשורת הגאולה פון ה', אַזוי צו זאָגן: די צייט איז מקוים געוואָרן, און דאָס מַלְכוּת ה' האָט זיך דערנענטערט; טוט תשובה, און גלויבט אין דער בשורת הגאולה. און גייענדיק ביים ים פון גָּלִיל, האָט ער געזען שמעענען און אַנְדֵרִיעֵן, שמעענס אַח, פאַרוואַרפן אַ נעץ אין ים אַרײַן; מחמת זיי זענען געווען דִּינְגִים. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: גייט מיר נאָך, און איך וועל אייך מאַכן פאַר דִּינְגִים פון בְּנֵי אָדָם. און זיי האָבן באַלד פאַרלאָזט די נעצן, און זענען אים נאָכגעגאַנגען. און אַז ער איז אַביסל ווייטער געגאַנגען, האָט ער געזען יַעקֹב בֶּן-זִבְדִּי, און יוֹחָנָן זיין אַח, וואָס זענען געווען אין דער סִינָה, און האָבן פאַרראַכטן די נעצן. און ער האָט זיי באַלד גערופֿן; און זיי האבן איבערגעלאָזט זייער אָב זִבְדִּי אין דער סִינָה מיט די טאָג-לוינער, און זענען אים נאָכגעגאַנגען. און זיי זענען געקומען קיין כְּפָר-נְחוּם; און שבת איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ באַלד אַרײַנגעגאַנגען אין דער שול אַרײַן, און האָט געלערנט תורה. און זיי זענען נשתומם געוואָרן איבער זיין תורה, מחמת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי געלערנט ווי איינער וואָס האָט שליטה רשות, און נישט ווי די סוֹפְרִים [רבנים]. און גראַד איז אין זייער שול געווען אַ בן אדם מיט אַ שד. און ער האָט אויסגעשריגן: וואָס האָבן מיר מיט דיר, יהושע/ישוע פון

נִצְרָת? בִּיסְטוֹ גַעקומען אונדז צו פֿאַרטיליקן? איך ווייס ווער דו
 בִּיסְט: דער קָדוֹשׁ הָאֱלֹהִים! אָפּער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט אויף
 אים אָנגעשריגן, און געזאָגט: שווייג, און גיי אַרויס פון אים! און
 דער שד הָאֵט אים געריסן, און געשריגן מיט אַ הויך קול, און
 איז אַרויס פון אים. און זיי זענען אַלע נְשִׁתּוּמָם געוואָרן, און
 איינער הָאֵט דעם אַנדערן געפרעגט: וואָס איז דאָס? אַ לערנונג
 חֲדָשָׁה מיט מאַכט באַפעלט ער אַפִּילוּ דִּי שְׂדִים [גְּרוֹשׁ שְׂדִים],
 און זיי געהאַרכן אים. און זיין שָׁם הָאֵט זיך באַלד פֿאַרשפּרייט
 אין דער גאַנצער געגנט פון גָּלִיל. און בעת זיי זענען
 אַרויסגעגאַנגען פון דער שול, זענען זיי אַריינגעגאַנגען אין דעם
 בֵּית פון שְׁמַעוֹן און אַנדריי, מיט יַעקֹב און יוֹחָנָן. און שְׁמַעוֹנִים
 שוויגער איז געלעגן הוֹלָה אויף פיבער, און זיי האָבן אים באַלד
 דערציילט וועגן איר. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז צוגעגאַנגען און
 הָאֵט זי אָנגענומען ביי דער האַנט, און זי אויפגעהויבן; און דאָס
 פיבער הָאֵט זי אַוועק, און זי הָאֵט זיי באַדינט. און קעגן אַוונט,
 בעת די זון איז אונטערגעגאַנגען, האָבן זיי צו אים געבראַכט
 אַלע, וואָס זענען געווען חוֹלִים און באַזעסן פון שְׂדִים. און די
 גאַנצע שטעטל הָאֵט זיך פֿאַרזאַמלט ביי דער פֶּתַח. און רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געהיילט אַ סך, וואָס האָבן געליטן פון
 אַלערליי חוֹלָאֹת, און הָאֵט אַרויסגעטריבן אַ סך שְׂדִים; און רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט די שְׂדִים נישט געלאָזט רעדן, ווארים זיי
 האָבן אים געקענט. און אין דער פרי, אַ היפשע צייט נאָך
 פֿאַרטאָג, איז ער אויפגעשטאַנען און איז אַרויסגעגאַנגען אין אַ
 וויסטן אָרט, און הָאֵט דאָרטן מִתְפַּלֵּל געווען. און שְׁמַעוֹן און
 די, וואָס זענען מיט אים געווען, האָבן אים אַרומגעזוכט; און אַז
 זיי האָבן אים געפונען, האָבן זיי צו אים געזאָגט: אַלע זוכן דיד!
 און ער הָאֵט צו זיי געזאָגט: לאַמיר גיין ערגעץ-אַנדערש, אין די
 שְׁכִנִּישֵׁע שטעטלעך אַריין, פֿדי איך זאָל אויך דאָרטן דרשענען;

מחמת צוליב דעם בין איך געקומען. און רבי מלך המשיח האָט געדרשנט אין זייערע שולן אין גאַנץ גליל, און האָט אַרויסגעטריבן שדים. און עס איז צו אים געקומען אַן אַיש מְצָרֶע, וואָס איז פאַר אים געפאַלן אויף די קני, און האָט אים געבעטן, אַזוי צו זאָגן: אויב דו ווילסט, קאָנסטו מיך מאַכן טהור. און רבי מלך המשיח האָט אויף אים רחמנות באַקומען, און האָט אויסגעשטרעקט זיין האַנט, און האָט אים אָנגערירט, און געזאָגט: איך וויל; זיי טהור. און באַלד האָט זיך דאָס צָרעט אָפּגעטאָן פון אים, און ער איז געווארן טהור. און ער האָט אים שטרענג באַפּוילן, און אים געהייסן גלייך גיין, און האָט צו אים געזאָגט: זע, זאָלסט עס קיינעם נישט דערציילן; נייערט גיי און ווייז דיך פאַרן כהן, און זיי מקריב פאַר דיין טהרה וואָס משה האָט געפאַטן, פאַר אַן עדות צו זיי [ויקרא יג, מט, יד, ב-ד]. אָבער ער איז אַרויסגעגאַנגען, און האָט עס גענומען שטאַרק באַקאַנט מאַכן, און די דאָך אומעטום צו פאַרשפּרייטן, אַזוי, אַז רבי מלך המשיח האָט מער נישט געקאַנט פריי אַריינקומען אין אַ שטעטל אַריין, נייערט איז געבליבן דרויסן אין וויסטע ערטער; און זיי זענען צו אים געקומען פון אומעטום.

ב און נאָך עטלעכע טעג איז רבי מלך המשיח ווידער געקומען קיין כפר-נחום, און מען האָט זיך דערוואוסט, אַז ער איז אין דער היים. און אַ סך האָבן זיך פאַרזאַמלט, ביז סע איז מער נישט געווען קיין פּלאַץ, נישט צומאָל פאַר דער פּתח הבית; און רבי מלך המשיח האָט גערעדט צו זיי דאָס דָּבָר. און זיי זענען געקומען, און האָבן צו רבי מלך המשיח געבראַכט אַ אַיש מְשִׁתָּק, וועמען פיר בְּנֵי אָדָם האָבן געטראָגן. און אַזוויי זיי האָבן נישט געקאַנט צוקומען צו אים צוליב דעם עולם, האָבן זיי אויפגעדעקט דעם דאָך איבער אים; און אַזוי ווי זיי האָבן געמאַכט אַן עפענונג, האָבן זיי אַראָפּגעלאָזט דאָס בעט, אויף

וועלכן דער אַיש מִשְׁתַּק איז געלעגן. און אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
האַט געזען זייער אָמונה, האָט ער געזאָגט צום אַיש מִשְׁתַּק :
מיין זון, דיינע עבירות זענען דיר פאַרגעבן געוואָרן. און
דאָרטן זענען געזעסן עטלעכע סופרים [רַבָּנִים], וואָס האָבן
געטראַכט אין זייערע לִבָּבוֹת: פאַרוואָס רעדט ער אַזוינס? ער
לעסטערט דאָך! ווער קאָן מוחל זיין עבירות, אַחוץ ה' אַליין?
און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט באַלד פאַרשטאַנען אין זיין רוּחַ וועגן
וואָס זיי טדאַכטן, און ער האָט צו זיי געזאָגט: פאַרוואָס
טראַכט איר אַזוינס אין אייערע לִבָּבוֹת? וואָס איז גרינגער, צו
זאָגן צום אַיש מִשְׁתַּק: דיינע עבירות זענען דיר פאַרגעבן
געוואָרן; אָדער צו זאָגן: שטיי אויף, נעם דיין בעט און גיי?
אַבער כּדי איר זאָלט וויסן, אַז דער בַּר-אַנָּשׁ [דניאל ז,ג, משיח]
האַט רשות אויף דער ערד מוחל צו זיין עבירות - האָט ער
געזאָגט צום אַיש מִשְׁתַּק - איך זאָג דיר, שטיי אויף, און נעם דיין
בעט, און גיי אַהיים! און ער איז אויפגעשטאַנען, און האָט
באַלד גענומען זיין בעט, און איז אַרויסגעגאַנגען פון פאַר זיי
אַלע; אַזוי, אַז אַלע זענען נשתומם געוואָרן, און געזאָגט בְּרוּך
ה', און געזאָגט: אַזוינס האָבן מיר נאָך קיינמאַל נישט געזען!
און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז ווידער אַרויסגעגאַנגען צום ים; און
דאָס גאַנצע המון עם איז צו אים געקומען, און ער האָט זיי
געלערנט תּוֹרָה. און בעת ער איז פאַרבייגעגאַנגען, האָט ער
געזען, לְוֵי בֶן-חֶלְפִּי [מתן] זיצן אויפן צאָל-אַמט [הויז פון
שטייער], און ער האָט צו אים געזאָגט: גיי מיר נאָך. און ער איז
אויפגעשטאַנען און איז אים נאָכגעגאַנגען. און עס איז געווען,
בעת ער [יהושע/ישוע] איז געזעסן ביים טיש אין זיין בֵּית, האָבן
אַ סך מוֹכְסִים און חוטאים זיך אַנידערגעזעצט מיט רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ און משיחַ תּלְמִידִים; מחמת אַ סך פון זיי זענען אים
נאָכגעגאַנגען. און ווען די סופרים [רַבָּנִים] פון די פרושים

האָבן געזען, אַז ער עסט מיט חוטאים און מיט מוכסים, האָבן זיי געזאָגט צו משיחס תלמידים: פאַרוואָס עסט ער און טרינקט מיט מוכסים און חוטאים? און אַז רבי מלך המשיח האָט דאָס געהערט, האָט ער צו זיי געזאָגט: די, וואָס זענען געזונט, נייטיקן זיך נישט אין קיין רופא, נייערט די, וואָס זענען חולים; איך בין נישט געקומען צו רופן די צדיקים, נייערט די חוטאים. און די תלמידים פון יוחנן און פון די פרושים פלעגן צומו; און זיי זענען געקומען און האָבן צו רבי מלך המשיח געזאָגט: פאַרוואָס טוען יוחננס תלמידים און די תלמידים פון די פרושים צומים, און דייע תלמידים פאַסטן נישט. האָט רבי מלך המשיח צו זיי געזאָגט: קענען די מחותנים פאַסטן, בשעת דער חתן איז מיט זיי? קל-זמן דער חתן איז צווישן זיי, קענען זיי נישט פאַסטן. סע וועלן אָבער קומען טעג, ווען דער חתן וועט אַוועקגענומען ווערן פון זיי, און דעמאָלט וועלן זיי פאַסטן איז יענע טעג. און קיינער נייט נישט אַ לאַטע פון נישט-איינגעלאָפענעם טוך אויף אַן אַלט מלבוש; אויב יא, רייסט זיך די לאַטע אָפּ, די נייע פון דעם אַלטן, און סע ווערט נאָך אַן ערגערער ריס. און קיינער גיסט נישט אַריין קיין יין חָדש אין אַלטע לאַגלען; ווייל דער וויין צעפלאַצט די לאַגלען, און דער וויין גייט פאַרלוירן, און אויך די לאַגלען; נייערט יין חָדש גיסט מען אַריין אין נייע לאַגלען. און עס איז געווען, אַז ער איז אין אַ שבת געגאַנגען דורך תבואה-שדות, און משיחס תלמידים האָבן אָנגעהויבן צו רייסן זאָנגען אויף דעם דָרָך. און די פרושים האָבן צו אים געזאָגט: זע, הַלמאי טוען זיי אים שבת, וואָס מען טאָר נישט? האָט רבי מלך המשיח צו זיי געזאָגט: האָט איר קיינמאָל נישט געלייענט וואָס דָוד האָט געטאָן, בעת ער איז געווען אין נויט און האָט געליטן הונגער, ער און די מענטשן וואָס זענען געווען מיט אים? ווי ער איז אַריינגעגאַנגען אין דעם בֵּית ה' [משכן],

בעת אָבִיָּתֶר איז געווען כּה־גָּדוֹל, און האָט געגעסן דאָס
לֶחֶם-הַפָּנִים, וואָס קיינער טאָר נישט עסן, אַחוּץ די כּה־נִּים, און
ער האָט אויך געגעבן צו די, וואָס זענען געווען מיט אים [שמואל
א כא א-ז]? און ער האָט צו זיי געזאָגט: דער שַׁבַּת איז געשאַפֿן
געוואָרן זוליב הָאָדָם, און נישט הָאָדָם פֿאַר דעם שַׁבַּת.
דעריבער איז דער בֶּר-אֱנָשׁ [דניאל ז, יג, משיח] אויך אָדוֹן איבער
דעם שַׁבַּת.

ג און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז ווידער אַרײַנגעגאַנגען אין שול, און
דאָרט איז געווען אַן איש, וואָס האָט געהאַט אַ פֿאַרדאָרטע
האַנט. און זיי האָבן געלויערט אויף אים, צי וועט ער אים היילן
אום שַׁבַּת, כּדי צו קענען מאַכן אויף אים אַ מִסִּירָה. און רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט צו דעם איש מיט דער פֿאַרדאָרטער
האַנט: שטעל דײַך אין דיר מיט. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו
זיי געזאָגט: מעג מען שַׁבַּת טאָן גוטס, אָדער רָע, ראָטעווען זיין
אַ נֶפֶשׁ, אָדער טייטן? אָבער זיי האָבן געשוויגן. און רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אַרומגעקוקט אויף זיי מיט צאָרן, און האָט זיך
מַצֵּר מיט עֲגִמַּת נֶפֶשׁ געווען איבער זייער האַרטהאַרציקייט, און
געזאָגט צו דעם איש: שטרעק אויס דיין האַנט. און ער האָט זי
אויסגעשטרעקט, און זיין האַנט איז געזונט געוואָרן. און די
פֿרושים זענען אַרויסגעגאַנגען, און האָבן זיך באַלד אָן עצה
געהאַלטן מיט די הורדוס-לײַט קעגן אים, ווי אים
אומצוברענגען. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַוועק מיט משיח
תַּלְמִידִים צום ים, און אַ גרויסער עולם איז אים נאָכגעגאַנגען
פֿון גָּלִיל, און פֿון יהודה, און פֿון ירוּשָׁלַיִם, און פֿון אֲדוֹם, און
פֿון עֵבֶר-הַיַּרְדֵּן, און פֿון אַרום צור און צידון איז אַ גרויסער
עולם צו אים געקומען, בעת זיי האָבן געהערט וואָס ער האָט
געטאָן. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט צו משיח
תַּלְמִידִים, מען זאָל אים אָנגרייטן אַ סִּיָּה צוליב דעם עס, כּדי

מען זאָל אים נישט דריקן. מחמת רבי מלך המשיח האָט געהיילט אַ סך, און אַלע, וואָס האָבן געליטן, האָבן זיך געשפּאַרט צו אים, כדי אים אָנצורירן. און ווי נאָר די שדים האָבן אים דערזען, זענען זיי פאַר אים אַנידערגעפאַלן, און האָבן געשריגן: דו ביסט דער זון פון דער אויבערשטער! און רבי מלך המשיח האָט זיי שטרענג באַפּוילן, אַז זיי זאָלן אים נישט מגלה זיין. און רבי מלך המשיח איז אַרויפגעגאַנגען אויף דעם הָר, און האָט גערופן צו זיך וועמען ער האָט געוואָלט; און זיי זענען צו אים געקומען. און רבי מלך המשיח האָט באַשטימט און האָט געגעבן סמיכה צו צוועלף, אַז זיי זאָלן זיין מיט אים, כדי זיי זאָלן אָנזאָגן די בשורת הגאולה וואו ער וועט זיי אַוועקשיקן, און זאָלן האָבן שליטה רשות אַרויסצוטרייבן שדים. און האָט באַשטימט אָט די צוועלף: שַׁמְעוֹנֶען האָט ער אַ נאָמען געגעבן כִּיפּא, און יַעקב בֶּן-יִזְבָּדִי, און יוֹחָנָן, יַעקבס אָח, האָט ער אַ נאָמען געגעבן בִּנְיָ-רָגֶשׁ, וואָס מיינט, בָּנִים פון דונער. און אַנדרייען, און פיליפּוסן, און בר-תלמי, און מתתיהו, און תאַמאַ; און יַעקב בֶּן-חַלְפִּי, און תַּדִּי, און שַׁמְעוֹן דעם קנאַי, און יהודה אִיש-קְרִיּוֹת, וואָס האָט אים פאַרראָטן. און רבי מלך המשיח איז אַהיימגעקומען. און דאָס המון עם איז זיך ווידער צוזאַמענגעקומען, אַזוי, אַז זיי האָבן צומאָל נישט געקאָנט עסן קיין בריט. און ווען זיינע קרובים האָבן דאָס געהערט, זענען זיי אַרויסגעגאַנגען, כדי אים צו כאַפּן, מחמת זיי האָבן געזאָגט: ער איז נישט ביי זיך. און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים], וואָס זענען אַראָפּגעקומען פון ירושלים, האָבן געזאָגט: בַּעַל-זָבוּב איז אין אים, און, דורך דעם שַׁר פון די שדים טרייבט ער אַרויס שדים. און רבי מלך המשיח האָט זיי גערופן צו זיך, און האָט גערעדט צו זיי מיט משלים: וויאַזוי קאָן הָשֵׁטן אַרויסטרייבן הָשֵׁטן? און אויב אַ מלוכה איז צעטיילט קעגן זיך אַליין, קאָן יענע מלוכה

נישט האָבן קיין קיום. און אויב אַ בַּיִת איז צעטיילט קעגן זיך
אַליין, וועט דאָס דאָזיקע בַּיִת נישט קענען בלייבן שטיין; און
אויב הָשָׁטן שטייט אויף קעגן זיך אַליין, און איז צעטיילט, קאָן
ער נישט האָבן קיין קיום, נייערט האָט אַ סוף. און קיינער קאָן
נישט אַרײַנקומען אין בַּיִת אַריין פון דעם גיבור און רויבן זיינע
זאַכן, סיידן ער בינדט קודם דעם גיבור, און ארשט דעמאָלט
קאָן ער באַרויבן זיין בַּיִת. באַמָּת, איך זאָג אייך : אַלע עבירות
וועט מען מוחל זיין די מענטשנקינדער, און אויך די
לעסטערונגען, מיט וועלכע זיי וועלן לעסטערן. אָבער ווער סע
וועט לעסטערן קעגן דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, פאַר אים איז מער
נישטאַ קיין סְלִיחָה, ווייל ער האָט זיך אויף חָטָא עולם. מחמת
זיי האָבן געזאָגט: ער האָט אַ שד. און זיין אָם און זיינע אַחים
זענען געקומען, און שטייענדיק אין דרויסן האָבן זיי אים
געשיקט רופן. און אַן עולם איז געזעסן אַרום אים; און מע
האָט צו אים געזאָגט: הִנֵּה דיין אָם און דיינע אַחים און דיינע
אחיות זענען אין דרויסן, און זוכן דיך. האָט ער געענטפערט,
און צו זיי געזאָגט : ווער איז מיין אָם און מיינע אַחים? און
אַרומקוקנדיק זיך אויף די, וואָס זענען אַרום אים געזעסן, האָט
ער געזאָגט: אָט איז מיין אָם און מיינע אַחים! מחמת ווער סע
וועט טאָן דעם רָצוֹן ה', דער דאָזיקער איז מיין אָח, און אַחות,
און אָם.

ד און רבי מלך המשיח האָט ווידער אָנגעהויבן צו לערנען
תּוֹרָה ביים ים. און סע האָט זיך פאַרזאַמלט אַרום אים אַ
גרויסער עולם, אַזוי, אַז ער איז אַרײַנגעגאַנגען אין אַ סִיָּרָה, און
האָט זיך געזעצט אויפן ים; און דאָס גאַנצע עם איז געשטאַנען
אויף דער יבֿֿשָׁה ביים ים. און ער האָט זיי געלערנט אַ סֵך זאַכן
דורך משָׁלִים, און האָט צו זיי געזאָגט אין זיין תּוֹרָה: הערט
און פאַרנעמט: הִנֵּה דער זײַער איז אַרויסגעגאַנגען זײַען; און

בעת ער האָט געזיִיט, איז טייל זריעה געפאלן ביים דָרָך, און די
 פייגל זענען געקומען און האָבן זי פאַרצערט. און אַנדערע איז
 געפאלן אויף פעלזיק לאַנד, וואו זי האָט נישט געהאַט קיין סך
 ערד; און זי האָט באַלד אויפגעשפראַצט, ווייל זי האָט נישט
 געהאַט קיין טיפקייט פון ערד; און אַז די זון איז
 אויפגעגאַנגען, איז זי פאַרטריקנט געוואָרן, און ווארים זי האָט
 נישט געהאַט קיין וואַרצלען, איז זי פאַרוועלקט געוואָרן. און
 אַנדערע איז געפאלן צווישן דערנער, און די דערנער זענען
 אויפגעוואַקסן און האָבן זי דערשטיקט, און קיין תְּבוּאה איז
 נישט אַרויסגעקומען. און אַנדערע איז געפאלן אויף אַדָּמָה
 טוֹבָה, און האָט אַרויסגעגעבן פרוכט תְּבוּאה, איז געוואַקסן און
 האָט זיך פאַרמערט, און האָט אַרויסגעבראַכט דרייסיקפאַך,
 און זעכציקפאַך, און הונדערטפאַך. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט
 געזאָגט: דער, וואָס האָט אויערן צו הערן, זאָל הערן. און בעת
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געווען אַליין, האָבן די, וואָס זענען מיט
 אים געווען, צוזאַמען מית די צוועלף, אים געפרעגט פֿינוועגן די
 מַשְׁלִים. און ער האָט צו זיי געזאָגט: אייך איז געגעבן געוואָרן
 צו פאַרשטיין דעם סוד פון דעם מַלְכוּת ה', אָבער פאַר די, וואָס
 זענען אין דרויסן, איז אַלץ דורך מַשְׁלִים, כדי זען זאָלן זיי זען,
 און דאָך נישט זען; און הערן זאָלן זיי הערן, און נישט
 פאַרשטיין; טאַמער וועלן זיי זיך אומקערן, און סע וועט זיי
 פאַרגעבן ווערן [ישעיה ו, ט-י]. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו
 זיי געזאָגט: אויב איר פאַרשטייט נישט דאָס דאָזיקע מַשְׁל טאָ
 וויאַזוי וועט איר פאַרשטיין אַלע מַשְׁלִים? דער זייער טוט זייען
 דאָס דָּבָר. און דאָס זענען די ביים דָרָך, וואו דאָס דָּבָר איז
 פאַרזיִיט געוואָטן; און בעת זיי הערן עס, קומט באַלד הַשָּׁטן,
 און נעמט אוועק דאָס דָּבָר, וואָס איז אין זיי פאַרזיִיט געוואָרן.
 און אַזוי אויך די, וואָס זענען געזיִיט אויף שטייניקן באַדן, בעת

זיי הערן דאָס דָּבָר, נעמען זיי עס באַלד אויף מיט שְׂמִיחָה; און
 אַזוי ווי זיי האָבן נישט קיין שְׂרָשׁ אין זיך, געווערן זיי נאָר אַ
 ווייל; דערנאָך, אַז ס'ע קומען לייזן, אָדער רדיפות צוליב דעם
 דָּבָר, ווערן זיי באַלד געשטרויכלט. און דאָס, וואָס איז פאַרזייט
 צווישן דערנער, דאָס זענען די, וואָס האָבן געהערט דאָס דָּבָר,
 נאָך די דאָגות פון דער עולם הזה, און די מדינות העושר, און די
 תאוות צו אַנדערע זאַכן קומען אַריין, און דערשטיקן דאָס דָּבָר,
 און עס בלייבט אומפרוכטבאַר. און דאָס, וואָס איז פאַרזייט
 געוואָרן אויף האדמה הטובה, דאָס זענען די, וואָס הערן דאָס
 דָּבָר, און זענען עס מקבל, און גיבן אַרויס תבואה, דרייסיקפאַך,
 און זעכציקפאַך, און הונדערטפאַך. און רבי מלך המשיח האָט
 צו זיי געזאָגט: ברענגט מע דען אַריין אַן אור, כדי עס צו שטעלן
 אונטער אַ מעסטל, אָדער אונטערן בעט, און נישט אין אַ
 לייכטער? מחמת עס איז גאַרנישט פאַרהוילן, וואָס וועט נישט
 אַנטפלעקט ווערן; און עס איז גאַרנישט פאַרבאָרגן, וואָס וועט
 נישט באַקאָנט ווערן. דער, וואָס האָט אויערן צו הערן, זאָל
 הערן! און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: פאַרנעמט וואָס
 איר הערט; מיט דער מאָס, וואָס איר טוט מעסטן, וועט אייך
 געמאַסטן ווערן, און מע וועט אייך נאָך עפעס צולייגן. מחמת
 דער, וואָס האָט, דעם וועט געגעבן ווערן; און דער, וואָס האָט
 נישט, פון אים וועט אַוועקגענומען ווערן אַפילו דאָס, וואָס ער
 האָט. און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט: דאס מלכות ה' איז
 געגליכן צו אַן איש, וואָס טוט וואָרפן זריעה אויף דער ערד, און
 ער גייט שלאָפן און אויפשטיין ביינאַכט און בייטאָג, און די
 זריעה שפּראַצט אויס און וואַקסט אויף, אַן זיין וויסן. מחמת די
 ערד ברענגט אַרויס תבואה פון זיך אַליין; קודם דאָס בלעטל,
 דערנאָך די זאָג, דערנאָך דעם פולן קערן אין דער זאָג. און
 ווען די תבואה ווערט צייטיק, נעמט ער גלייך דאָס

שניידמעסער, מחמת געקומען איז די קציר-צייט. און רבי מלך
המשיח האט געזאגט: מיט וואס זאלן מיר פארגלייכן דאס
מלכות ה'? אדער מיט וואסער מִשַל זאלן מיר עס דערקלערן?
עס איז ווי זענעפט-זריעה, וואס בשעת סע ווערט פארזייט אין
דער ערד, איז עס די קלענסטע פון אלע ערד-זריעות; אבער
אז עס איז שוין פארזייט, וואקסט עס אויס און ווערט גרעסער
פון אלע קייטעכצער, און גיט ארויס גרויסע ענפים, אזוי, אז די
פייגל פון שמים קאנען רוען אין זיין שאטן. און מיט א סך
אזוינע משלים האט רבי מלך המשיח גערעדט צו זיי דאס דבר,
אויף ווי ווייט זיי זענען געווען ביכולת צו פארנעמען; און אן א
משל האט רבי מלך המשיח צו זיי נישט גערעדט; אבער ווען ער
איז געווען אליין מיט משיח ותלמידים אין א יחידות, האט רבי
מלך המשיח זיי אלץ פארטייטשט. אין יענעם יום, בעת עס איז
געוואָרן אַוונט, האָט ער צו זיי געזאָגט: לאָמיר אַריבערפֿאַרן
אויף דער אַנדערער זייט. און אז רבי מלך המשיח האט
אָפּגעלאָזט דעם עולם, האָבן זיי אים מיטגענומען אין דער
סיָה, אַזוויי ער איז געווען; און מיט אים זענען געווען נאָך
אַנדערע סיָרות. און אַ גרויסער שטורעמווינט האָט זיך
אויפֿגעהויבן, און די כּוואַליעס האָבן אָנגעשלאָגן אָן דער סיָה,
אַזוי, אז די סיָה האָט גענומען ווערן פול. און רבי מלך המשיח
איז געווען אין הינטערשטן טייל, און איז געשלאָפֿן אויף דעם
קישן; און זיי האָבן אים אויפֿגעוועקט, און האָבן צו אים
געזאָגט: רַבּי, אַרט דיר נישט וואָס מיר גייען אונטער? און רבי
מלך המשיח איז אויפֿגעשטאַנען, און האָט אָנגעשריגן אויף דעם
ווינט, און געזאָגט צום ים: שווייג, זיי שטיל! און דער ווינט האָט
אויפֿגעהערט, און עס איז געוואָרן אַ גרויסע שטילקייט. און
רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: פֿאַרוואָס זענט איר אַזוי
שרעקעוודיק? האָט איר נישט קיין אַמונה? און זיי האָבן

שטאַרק מורא באַקומען, און האָבן געזאָגט איינער צום אַנדערן:
ווער אייגנטלעך איז ער, וואָס אַפילו דער ווינט און דער ים
געהאָרכן אים [תהלים קז, כט]?

ה און זיי זענען געקומען אויף דער אַנדערער זייט ים, אין דעם
לאַנד פון די גדרים. און בעת רבי מלך המשיח איז
אַרויסגעקומען פון דער סִינָה, איז אים באַלד פון צווישן די
קברים אַנטקעגנגעקומען אַן איש מיט אַ שד, וואָס האָט
געוואוינט צווישן די קברים און קיינער האָט אים מער נישט
געקענט פינדן, נישט צומאָל מיט אַ קייט; ווייל מע האָט אים
אַפט געבונדן מיט אייזנס און מיט שַׁרְשְׁרוֹת, אָבער ער האָט די
שַׁרְשְׁרוֹת פונאַנדערגעריסן, און די אייזנס האָט ער צעבראָכן
אויף שטיקער און קיינער איז נישט געווען בפֿוח אים צו
צאָמען. און יומם וּלְיָלָה איז ער פֿסֵדֶר געווען צווישן די קברים
און אויף די הרים, און האָט געשריגן און זיך געניזוקט מיט
שטיינער. און ווען ער האָט פון דערווייטנס געזען רבי מלך
המשיח, איז ער צוגעלאָפן און אנדערגעפּאַלן פאַר אים, און
אויסשרייענדיק מיט אַ הויך קול, האָט ער געזאָגט: מה לִי וּלְךָ,
יהושע/ישוע, דו זון פון דער אויבערשטער? איך באַשווער דיך ביי
ה', זאָלסט מיר נישט פֿייניקן. מחמת רבי מלך המשיח האָט צו
אים געזאָגט: גיי אַרויס פון האַיש, דו שד! און רבי מלך
המשיח האָט אים געפרעגט: וואָס איז דיין נאָמען? האָט ער צו
רבי מלך המשיח געזאָגט: מיין נאָמען איז לעגיאָן; מחמת מיר
זענען אַ סך. און ער האָט רבי מלך המשיח שטאַרק געבעטן,
אַז רבי מלך המשיח זאָל זיי נישט אַרויסשיקן פון דעם לאַנד.
און דאָרטן ביים הָר האָט זיך געפּאַשעט אַ גרויסע סטאַדע
חזירים; און זיי האָבן רבי מלך המשיח געבעטן: שיק אונדז צו
די חזירים, כּדי מיר זאָלן אין זיי אַריין. און רבי מלך המשיח
האָט זיי געגעבן דערלויבעניש. און די שדים זענען אַרויס, און

זענען אַריין אין די חזירים; און די סטאַדע, און ערד פון צוויי
 טויזנט, האָט זיך אַראָפּגעלאָזט פון דעם שיפוע אין ים אַריין,
 און זענען דערטרונקען געוואָרן אין דעם ים. און די פּאַסטעכער
 זענען געלאָפן און האָבן עס דערציילט אין דער שטאָט און אין
 דאָרף. און זיי זענען אַרויסגעגאַנגען זען וואָס דאָ איז געשען.
 און זיי זענען געקומען צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און האָבן געזען דעם
 באַזעסענעם זיצן דאָרט, אָנגעטאָן און ביים קלאָרן שַׁכַּל, טאַקע
 דער, וואָס האָט געהאַט די לעגיאָן; און זיי האָבן מורא
 באַקומען און די, וואָס האָבן עס געזען, האָבן דערציילט וואָס
 עס איז געשען מיט דעם באַזעסענעם, און מיט די חזירים. און
 זיי האָבן אים געבעטן, אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ זאָל פאַרלאָזן
 זייערע גרעניצן. און בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַריינגעגאַנגען
 אין דער סִינָה, האָט אים דער, וואָס איז געווען באַזעסן,
 געבעטן, אַז ער זאָל מעגן זיין מיט אים. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 האָט אים נישט געלאָזט, נייערט האָט צו אים געזאָגט: גיי
 אַהיים צו דינע פריינט, און דערצייל זיי, וואָס ה' האָט מיט דיר
 געטאָן, און ווי ער האָט זיך דערבאַרעמט איבער דיר. און ער
 איז אַרויסגעגאַנגען, און האָט גענומען פאַרשפרייטן אין
 דעקאפּאָליס אלץ, וואָס רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט פאַר אים
 געטאָן; און זיי האָבן זיך אַלע געחידושט. און בעת רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ האָט זיך ווידער אַריבערגעשיפט אינס סִינָה אויף
 אַנדערער זייט, האָט זיך צו אים פאַרזאַמלט אַ סך עס; און רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געווען ביים ים. און איינער פון די גבאים פון
 דער שול, וואָס האָט געהייסן יאִיר, איז צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 געקומען. און אַז ער האָט אים געזען, איז ער געפאַלן צו משיח
 פיס, און ער האָט אים שטאַרק געבעטן, און געזאָגט: בָּתִּי
 האַלט ביי יציאת נשמה; קום, און לייג אַרויף דינע הענט אויף
 איר, כדי זי זאָל געראַטעוועט ווערן, און לעבן. און רבי מֶלֶךְ

המשיח איז מיט אים געגאנגען; און אַ גרויסער עולם איז אים נאָכגעגאנגען, און האָט אים געדרענגט. און אַן אַשָה, וואָס האָט צוועלף יאָר געהאַט אַ זַבֶּת דָם [נְדָה טומאָה], און וואָס האָט זיך פיל אָנגעליטן פון אַ סך רופאים, און האָט אויסגעגעבן אַלץ וואָס זי האָט פאַרמאָגט, און האָט זיך דאָך נישט געבעסערט, נייערט עס איז איר נאָך ערגער געוואָרן; בעת זי האָט געהערט פונדענדיגן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, איז זי געקומען צווישן דעם המון עם פון הינטן, און האָט אָנגערירט זיין מַלְבוּשׁ. מחמת זי האָט געזאָגט: אויב איך וועל נאָר אָנרירן זיינע מַלְבוּשִׁים פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַס צִיּוֹת, וועל איך געהאָלפן ווערן. און באַלד איז דער קוואַל פון איר זַבֶּת דָם [נְדָה טומאָה] פאַרטריקנט געוואָרן; און זי האָט דערפֿילט אין איר בָּשָׂר, אַז זי איז געהיילט געוואָרן פון איר פּלאַג. און באַזונדער-רָגַע האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ דערפֿילט אין זיך, אַז גבורה איז פון אים אַרויסגעגאנגען, און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אויסגעדרייט צווישן דעם המון עם, און געזאָגט: ווער האָט פאַרירט מיינע מַלְבוּשִׁים? און זיינע תַּלְמִידִים האָבן צו אים געזאָגט: דו זעסט דער המון עם שטופט דיך, און זאָגסטו: ווער האָט מיך פאַרירט? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אַרומגעקוקט, כּדי צו זען ווער ס׳ע האָט דאָס געטאָן. אָבער די אַשָה האָט מורא פאַקומען און האָט געציטערט, ווארים זי האָט געוואוסט וואָס ס׳ע איז מיט איר געשען, און זי האָט גענעענט און איז פאַר אים אַנידערגעפאַלן, און האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ דערציילט דעם גאַנצן אַמת. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו איר געזאָגט: בְּתִי, דיין אָמונה האָט דיר געהאָלפן; גיי בְּשָׁלוֹם, און זיי געזונט, ווער געהיילט פון דיין פּלאַג. און בשעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט נאָך גערעדט, איז מען געקומען פון דעם גבאי פון דער שול, און געזאָגט: דיין בֵּית איז; צו וואָס ביסטו נאָך מַטְרִיחַ דעם רִבּוֹן? און אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ

האָט געהערט, וואָס זיי האָבן געזאָגט, האָט ער זיך אָפּגערופן צום גבאי פון דער שול: האָב נישט קיין מורא; האָב נאָר בטחון! און רבי מלך המשיח האָט קיינעם נישט געלאָזט מיטגיין, אַחוץ פֿיפּפּאָן, יעקבֿון, און יוחנן, יעקעס אַח. און ווי זיי זענען צוגעקומען צום בית פון דעם גבאי פון דער שול, האָט רבי מלך המשיח געזען די מהומה, און די פיל וויינער און קלאָגער. און רבי מלך המשיח איז אַריינגעגאַנגען, און האָט צו זיי געזאָגט: וואָס ליאַרעמט איר און וויינט? דאָס ילְדָה איז נישט נפֿטר, נייערט טוט שלאָפּן. און זיי האָבן אים גוט אויסגעלאַכט. און רבי מלך המשיח האָט זיי אַלעמען אַרויסגעטריבן, און האָט גענומען מיט זיך דעם אָב און די אַם און די, וואָס זענען געווען מיט אים און איז אַריינגעגאַנגען וואו דאָס ילְדָה איז געווען. און רבי מלך המשיח האָט אָנגענומען דאָס ילְדָה ביי דער האַנט, און האָט צו איר געזאָגט: טליתא קומי; וואָס איז טייטש: מיידל, שטיי אויף. און דאָס מיידל איז באַלד אויפגעשטאַנען, און האָט גענומען גיין; און זי איז אַלט געווען צוועלף יאָר. און זיי זענען פאַרחידושט געוואָרן מיט אַ גָדוֹל חידוש. און רבי מלך המשיח האָט זיי שטרענג באַפוילן, אַז קיינער זאָל נישט וויסן דערפון; און רבי מלך המשיח האָט געהייסן, מע זאָל איר געבן עפעס צו עסן.

ו און רבי מלך המשיח איז אַוועקגעגאַנגען פון דאָרטן, און איז געקומען אין זיין אייגן לאַנד [נְצֶרֶת] אַריין; און משיחס תלמידים זענען אים נאכגעגאַנגען. און שבת האָט רבי מלך המשיח אָנגעהויבן צו לערנען תּוֹרָה אין דער שולן, און אַ סך וואָס האָבן אים געהערט, האָבן זיך געחידושט, און געזאָגט: פּונוואַנען נעמט זיך דאָס צו אים? און וואָס איז דאָס פאַר אַ חכמה, וואָס איז אים געגעבן געוואָרן, אַז אַזעלכע וואונדער זאָלן געשען דורך

זיינע הענט? איז דאָס נישט דער סטאַליער, דער זון פון מרָם,
 און דער אַח פון יַעקב, און יוסי, און יהודה, און שַמעון? און
 זענען נישט זיינע אַחיות דאָ מיט אונדז? און זיי זענען
 געשטרויכלט געוואָרן אין אים. און רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיי
 געזאָגט: אַ נְבִיא איז נישט אָן כָּבוֹד, סײַדן אין זיין אייגן לאַנד,
 און צווישן זיינע קרובים, און אין זיין אייגן בֵּית. און רבי מֶלך
 הַמְּשִׁיחַ הָאֵט דאָרט נישט געקאָנט טאָן קיין וואונדער, אַחוץ
 וואָס ער הָאָט אַרויפגעלייגט זיינע הענט אויף אייניקע חולים,
 און הָאָט זיי געהיילט. און רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיך געחידושט
 איבער זייער אומגלויבן. און רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ איז אַרומגעגאַנגען
 אין די שטעטלעך און הָאָט געלערנט תּוֹרָה. און רבי מֶלך
 הַמְּשִׁיחַ הָאֵט גערופֿן צו זיך די צוועלף, און הָאָט זיי גענומען
 אַרויסשיקן צוויינווייז, און הָאָט זיי געגעבן שלִיטָה איבער שדים;
 און רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיי געבאַטן, אַז זיי זאָלן גאָרנישט
 מיטנעמען אויפֿן דֶּרֶךְ, אַחוץ אַ שטעקן; נישט קיין לֶחֶם, נישט
 קיין רייזעזאַק, נישט קיין געלט אין גאַרטל; נייברט צו טראָגן
 סאַנדאַלן, און נישט צו גיין אָנגעטאָן אין צוויי רעק. און ער הָאָט
 צו זיי געזאָגט: אין וואָס פאַר אַ בֵּית איר וועט אַרײַנקומען,
 דאָרט פאַרבלייבט, ביז איר גייט ווייטער. און דאָס אָרט, וואָס
 וועט אייך נישט אויפֿנעמען, און זיך נישט צוהערן צו אייך, זאָלט
 איר פון דאָרטן אַרויסגיין און אָפֿטרייסלען דעם שטויב פון
 אייערע פיס, פאַר אַן עֲדוּת צו זיי. און זיי זענען אַרויסגעגאַנגען
 און האָבן גערופֿן אַז מען זאל תשובה טאן; און האָבן
 אַרויסגעטריבן אַ סך שדים, און געזאַלֶבֶט אַ סך חולים מיט
 אייל, און זיי געהיילט. און דער מֶלך הוֹרְדוֹס הָאֵט דערפון
 געהערט, ווייל זיין שם איז געוואָרן באַקאַנט. און ער הָאָט
 געזאָגט: יוֹחָנָן פון המקוה טבילה פון תשובה איז אויפֿגעשטאַנען
 תַּחֲתֵי-הַמַּתִּים, און דעריבער אַרבעטן אין אים די דאָזיקע

כֹּחֹת. אָבֵעֶר אַנדערע האָבן געזאָגט: עס איז אַלְיָהוּ הַנָּבִיא. און
 ווידער אַנדערע האָבן געזאָגט: ס'איז אַ נָבִיא, פֿונקט ווי אַיינער
 פֿור די נְבִיאִים. און אַז הורדוס האָט עס געהערט, האָט ער
 געזאָגט: יוֹחָנָן [פֿון המקוה טבֿילה פֿון תשובה], וועמען איך
 האָב געקעפט, איז אויפגעשטאַנען. מחמת הורדוס האָט
 געשיקט און געלאָזט כאָפֿן יוֹחָנָן [פֿון המקוה טבֿילה פֿון
 תשובה], און האָט אים געבונדן אין דער בֵּית הַסֵּהֶר צוליב
 הורודִיָה, דאָס אָשה פֿון זיין אָח פֿיליפּוס, ווייל ער האָט מיט איר
 חתונט געהאַט. מחמת יוֹחָנָן [פֿון המקוה טבֿילה פֿון תשובה]
 האָט געזאָגט צו הורדוס: עס איז דיר נישט דערלויבט צו האָבן
 דיין ברודערס אָשה [ויק' יח, טז; כ, כא]. און הורודִיָה האָט אים
 פֿיינט באַקומען, און אים געוואָלט טייטן, אָבער זי האָט עס
 נישט געקענט טאָן. מחמת הורדוס האָט מורא געהאַט פֿאַר
 יוֹחָנָן [פֿון המקוה טבֿילה פֿון תשובה], ווייל ער האָט געוואוסט,
 אַז ער איז אַ צַדִּיק און קָדוֹשׁ, און ער האָט אים אָפּגעהיט. און
 בעת ער פלעגט אים הערן, איז ער שטאַרק צעמישט געוואָרן;
 פֿונדעסטוועגן האָט ער אים גערן געהערט. און אַז עס איז
 געקומען אַ פּאַסיקער יום, בעת הורדוס האָט צו זיין געבוירנטאָג
 געמאַכט אַ סעודה פֿאַר זיינע האָרן, און קריגפֿירער, און די
 חֲשׁוֹבִסְטֵע בְּנֵי אָדָם פֿון
 גָּלִיל, איז הורודִיָהס בַּת אַרְיִינְגֶעקומען און האָט געטאַנצט, און
 זי איז הורדוסן געפעלן געוואָרן, און אויך זיינע געסט. און דער
 מֶלֶךְ האָט געזאָגט צום מִידָל: פֿאַרלאַנג פֿון מיר, וואָס דו
 ווילסט, און איך וועל עס דיר געבן. און ער האָט איר
 געשוואוירן: וואָס נאָר דו וועסט פֿון מיר פֿאַרלאַנגען, וועל איך
 דיר געבן, ביז אַ האַלב פֿון מיין מלוכה. און זי איז
 אַרויסגעגאַנגען, און האָט געזאָגט צו איר אָם: וואָס זאָל איך
 פֿאַרלאַנגרן? האָס זי געזאָגט: דעם קאָפּ פֿון יוֹחָנָן פֿון המקוה

טבילה פון תשובה. און זי איז באַלד אַרײַנגעגאַנגען צום מלך,
און האָט געזאָגט: איך פאַרלאַנג, דו זאָלסט מיר גלייך געבן
אויף א קערה דעם קאַפּ פון יוֹחָנָן פון המקוה טבילה פון תשובה.
און דער מלך האָט זיך שטאַרק מצער געווען, אָבער צוליב די
שבועות און די געסט, האָט ער איר נישט געוואָלט אָפּזאָגן.
און דער מלך האָט באַלד געשיקט אַחַד מִן השומרים, און האָט
אים באַפוילן צו ברענגען זיין קאַפּ; און ער איז געגאַנגען און
האָט אים געקעפט אין דער בֵּית הַסֵּהר, און געבראַכט זיין קאַפּ
אויף אַ קערה און האָט אים געגעבן דעם מיידל, און דאָס
מיידל האָט אים געגעבן צו איר אַם. און אַז זיינע תלמידים
האָבן דאָס געהערט, זענען זיי געקומען און האָבן גענומען זיין
גופָה, און האָבן אים אַרײַנגעלייגט אין אַ קבר. און די שליחים
האָבן זיך פאַרזאַמלט ביי רבי מלך המשיח, און האָבן אים
דערציילט אַלצדינג, וואָס זיי האָבן געטאָן, און וואָס זיי האָבן
געלערנט. און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: קומט און
ציט אייך צוריק אין אַ וויסט אָרט, אין אַ יחידות, און רוט אייך
אויס אַביסל. מחמת אַ סך האָבן געהאַלטן אין קומען און גיין,
אַזוי, אַז זיי האָבן צומאָל נישט געהאַט קיין צייט צו עסן. און זיי
האָבן זיך אַוועקגעלאָזט מיט אַ סִיָּה איז אַ וויסט אָרט אַליין
אין אַ יחידות. און מען האָט זיי געזען אַוועקגיין, און אַ סך
האָבן זיי דערקענט, און זיי זענען זיך צונויפגעלאָפן צופּויס פון
אַלע שטעטלעך, און זענען דאָרטן אָנגעקומען פריער פאַר זיי.
און בעת ער איז אַרויסגעקומען און געזען דעם גרויסן עולם,
האָט אים אָנגענומען אַ רַחֲמָנוּת אויף זיי, ווייל זיי זענען געווען ווי
כָּבֶשׂ אָן אַ רוּעָה; און ער האָט מיט זיי אַ סך געלערנט. און אַזוי
ווי ס'ע איז שוין געוואָרן שפעט, זענען צו אים געקומען משיח
תלמידים, און האָבן געזאָגט: דאָס אָרט איז וויסט, און עס איז
שוין שפעט; לאַז זיי אָפּ כּדי זיי זאָלן קענען גיין אין די

אַרוממיקע שטעטלעך און מקומות, און זיך קויפן עפעס צו
 עסן. אָבער רבי מלך המשיח האָט געענטפערט, און צו זיי
 געזאָגט: גיט איר זיי צו עסן! האָבן זיי צו אים געזאָגט: זאָלן
 מיר גיין קויפן לֶחֶם פֿאַר צוויי הונדערט דינָרים, און זיי געבן צו
 עסן? אָבער רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: וויפל לֶחֶם
 האָט איר? נו, גייט און זעט, און אַז זיי זענען עס דערגאַנגען,
 האָבן זיי געזאָגט: פינף, און צוויי פיש. און רבי מלך המשיח
 האָט זיי אַלע געהייסן זיך אַנידערזעצן פֿיתותווייז אויפן גרינעם
 גראָז. און זיי האָבן זיך אַנידערגעזעצט אין שורות, צו הונדערט,
 און צו פופציק. און רבי מלך המשיח האָט גענומען די פינף
 כִּפּוֹת הַלֶּחֶם און די צוויי פיש, און האָט אויפגעהויבן זיינע אויגן
 צום שָׁמַיִם און האָט אַ בָּרָכָה געמאַכט, און ער האָט אַפּגעבראַכן
 פון דעם לֶחֶם און עס דערלאָנגט די תלמידים, צו גרייטן פֿאַר
 זיי; און אויך די צוויי פיש האָט ער צעטיילט צווישן זיי. און זיי
 האָבן אַלע געגעסן צו דער זאַט, און זיי האָבן צונויפגענומען פון
 די איבערגעבליבענע ברעקלעך, צוועלף פולע קערב, און אויך פון
 די פיש. און די, וואָס האָבן געגעסן פון דעם לֶחֶם, זענען געווען
 פינף טויזנט מאָן. און ער האָט באַלד גענייט זיינע תלמידים
 אַרייַנצוגיין אין דער סִינָה, און אַריבערצופֿאַרן פריער פֿאַר אים
 אויף דער אַנדערער זייט, קיין בֵּית-צִיּוֹן, ביז ער וועט אָפּלאָזן
 דאָס המון עם. און אַזוי ווי ער האָט זיך מיט זיי אַפּגעזעגנט, איז
 ער אַרויפגעגאַנגען אויפן הָר מֹתַנִּיל צו זיין. און אַז סע איז
 געוואָרן אָוונט, איז די סִינָה געווען אין מיטן ים, און ער גופא
 אויף דער יבֿשה. און זעענדיק ווי זיי מאַטערן זיך ביים רוֹדערן-
 מחמת דער ווינט איז געווען אַנטקעגן זיי - איז ער צו זיי
 געקומען אַרום דער פערטער משמר, גייענדיק אויפן ים. און ער
 האָט זיי געוואָלט פאַרבייגיין, און ווי זיי האָבן אים געזען גיין
 אויפן ים, האָבן זיי געמיינט, אַז דאָס איז אַ גייסט, און האָבן זיך

צעשריגן; מחמת זיי האָבן אים אַלע געזען, און האָבן זיך דערשראָקן. און באַלד האָט ער גערעדט מיט זיי, און צו זיי געזאָגט: זייט געטרייסט, דאָס אַני הוא; האָט נישט קיין מורא. און ער איז צו זיי אין דער סִיָּה אַריינגעגאַנגען, און דער ווינט האָט אויפגעהערט. און זיי האָבן זיך שטאַרק געחידושט; מחמת זיי האָבן נישט פאַרשטאַנען בנִיָּע דעם לָחם, ווארים זייער לֵב איז געווען פאַרהאַרטעוועט. און בעת זיי זענען אַריבערגעפאָרן, זענען זיי געקומען צום אָרץ גנוֹסֶר, און האָבן זיך דערנענטערט צום ברעג. און אַז זיי זענען אַרויסגעקומען פון דער סִיָּה, האָט מען אים באַלד דערקענט, און זיי זענען אַרומגעלאָפן אין דער גאַנצער געגנט, און האָבן גענומען ברענגען די חֲוִלִים אויף זייערע געלעגערס, וואוהין זיי האָבן געהערט, אַז ער געפינט זיך. און אומעטום וואו ער איז געקומען, אין די שטעטלעך, שטעט אָדער מקומות, האָט מען די חֲוִלִים אַוועקגעלייגט אויפן מאָרק, און אים געבעטן, צו מעגן כאַטש אָנרירן די משיחַס צִיצַת פון זיין בָּגֶד. און אַלע, וואָס האָבן אים אָנגערירט, זענען געהאַלפן געוואָרן.

און סע האָבן זיך ביי אים פאַרזאַמלט די פרושים, און עטלעכע פון די סוֹפְרִים [רַבָּנִים], וואָס זענען געקומען פון ירוּשָׁלַיִם, און זיי האָבן געזען, אַז אייניקע פון זיינע תלמידים עסן לָחֶם מיט טָמא הענט, דאָס הייסט, מיט אומגעוואָשענע הענט. מחמת די פרושים, און אַלע ייִדן עסן נישט, סיידן זיי וואָשן זיך די הענט, מחמת זיי האַלטן די מסוֹרָה פון די זִקְנִים [תורה שבעל פה]; און ווען זיי קומין פון מאָרקפלאַץ, עסן זיי נישט, כָּל-זֶמֶן זיי וואָשן זיך נישט; און אַ סך אַנדערע זאָכן האָבן זיי איבערגענומען מקיים צו זיין: דאָס מקוה טוֹבֵלֶען פון בעכערס, און טעפ, און קופערנע כֵּלִים. און די פרושים און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] האָבן אים געפרעגט: פאַרוואָס זענען זיך דיינע

תלמידים נישט נוהג לויט דער מסורה פון די זקנים, נייערט זיי
 עסן לֶחֶם מיט טֶמָא הענט? און ער האָט צו זיי געזאָגט: טוב
 האָט ישעיה אויף אייך צבויעים נביאות געזאָגט, ווי סע שטייט
 געשריבן: הָעַם הַזֶּה בִּשְׁפָּתָיו כְּבֹדוֹנִי וְלִבּוֹ רַחֵק מִמֶּנִּי וְתִהְיֶינָה יְרֵאָתָם
 אֵתִי מִצֹּת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה [ישעיה כט, יג]. איר פאַרלאָזט דאָס
 מצות ה', כִּדִּי לְשֹׁמֵר דֵּעַר מִסֹּרֶה פֿון בְּנֵי אָדָם. און ער האָט צו
 זיי געזאָגט: אַי האָט איר מִבְּטַל געווען מִצֹּת ה', זיך צו קענען
 האַלטן ביי אייער מסורה! מחמת מִשָּׁה האָט געזאָגט: כִּבְד אֶת
 אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת [שמות כ, יב; כא, יז];
 אָפֶער איר זאָגט: אויב איינער וועט זאָגן צו זיין אָב, אָדער אַם: אַ
 קרבן איז דאָס, וואָס דו וואָלטסט געקענט הנאה האָבן פֿון
 מיר, דאָס הייסט, עס איז אַ נִדֵּר צו ה'; דעמאָלט לאָזט איר
 אים שוין מער גאַרנישט טאָן פֿאַר זיין אָב, אָדער אַם; און
 דערמיט מאַכט איר בָּטַל ה'ס דָּבָר צוליב אייער אָנגענומענער
 מסורה, און אַזוי אַשטייגער זענט איר זיך פֿיל מאָל נוהג. און
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיך ווידער גערופן דאָס עס, און האָט
 צו זיי געזאָגט: הערט מיך אויס, איר אַלע, און פאַרשטייט:
 נישט דאָס, וואָס קומט אַריין אין אַ בן אדם פֿון דרויסן, קאָן
 אים מִטָּמֵא זיין; נייערט דאָס, וואָס קומט אַרויס פֿון אים, אָט
 דאָס איז מִטָּמֵא דעם בן אדם. דער, וואָס האָט אויערן צו
 הערן, זאָל הערן. און בשעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט פאַרלאָזט
 דאָס עס, און איז אַריינגעגאַנגען אין בֵּית אַרִיין, האָבן משיח
 תלמידים אים געפרעגט וועגן דעם מָשַׁל. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 האָט צו זיי געזאָגט: זענט איר אויך אָן שָׁכַל? פאַרשטייט איר
 נישט, אַז אַלץ, וואָס קומט אַריין אין דעם בן אדם פֿון דרויסן,
 קאָן אים נישט מִטָּמֵא זיין? מחמת סע גייט נישט אין זיין לֵב
 אַריין, נייערט אין מאָגן, און פֿון דאָרטן אין בֵּית-הַכִּיסָא אַריין.
 אָט אַזוי האָט ער אַלע שפּייזן טהוֹר געמאַכט [רומ' יד, כא]. און

רבי מלך המשיח האט געזאגט: דאָס, וואָס קומט אַרויס פון
 דעם בן אדם, דאָס איז מטמא דעם בן אדם. מחמת פון
 אינעווייניק, פון דעם מענטשנס לב, קומען אַרויס ביזע
 מחשבות, זנות, גיבה, רציחה, ניאוף, חמדנות, רע, באַטרוג,
 תאוה, עין-הרע, לעסטערונג, גאווה, שטות. אָט דאָס גאַנצע רע
 קומט אַרויס פון אינעווייניק, און איז מטמא דעם בן אדם. און
 רבי מלך המשיח איז אויפגעשטאַנען פון דאָרטן און איז
 אוועקגעגאַנגען אין די קאַנטן פון צור און צידון, און ער איז
 אַריינגעגאַנגען אין אַ בית, און האָט נישט געוואָלט, ס'זאָל ווער
 וויסן פון דעם; אָבער ער האָט נישט געקאַנט בלייבן
 פאַרבאָרגן. מחמת באַלד האָט אַן אַשה, וועמעס טעכטערל
 האָט געהאַט אַ שד, געהערט וועגן אים, און זי איז געקומען און
 איז אים געפאַלן צו די פיס. און די אַשה איז געווען אַ יונית,
 פון סיריש-פעניקישן אַפּשטאַם. און זי האָט אים געבעטן, אַז ער
 זאָל אַרויסטרייבן דעם שד פון איר בית. און רבי מלך המשיח
 האָט צו איר געזאָגט: זאָלן קודם די ילדים זאָט ווערן, מחמת עס
 איז נישט רעכט צו נעמען דאָס לָחם פון די ילדים, און עס
 וואַרפן פאַר די כלבים. אָבער זי האָט אים געענטפערט: יֵן,
 אַדוֹנִי; אויך די כלבים אונטערן טיש עסן די ברעקלעך פון די
 ילדים. און רבי מלך המשיח האָט צו איר געזאָגט: צוליב דעם
 דאָזיקן דָּבָר, גיי דיין דֶּרֶךְ; דער שד איז אַרויס פון דיין בית. און
 זי איז אַהיימגעגאַנגען, און האָט דאָס ילד געפונטן ליגן אויפן
 בעט, און דער שד איז פון איר געווען אַרויסגעגאַנגען.
 און רבי מלך המשיח איז ווידער אַרויסגעגאַנגען פון די
 געמאַרקן פון צור, און איז געגאַנגען דורך צידון צום ים פון
 גליל, דורך די געמאַרקן פון דעקאַפאָליס. און מען האָט צו
 אים געבראַכט אַ טויבן, וואָס האָט געשטאַמלט; און זיי האָבן
 אים געבעטן, אַז ער זאָל אַרויפלייגן אויף אים זיין האַנט. און

ער האָט אים אַוועקגענומען אָן אַ זייט פון דעם עס, און האָט אַרײַנגעלייגט זיינע פינגער אין זיינע אויערן, און האָט אַ שפיי געטאָן און אָנגערירט זיין צונג; און אויפהייבנדיק זיינט אויגן צום שמים, האָט רבי מלך המשיח אַ זיפּץ געטאָן, און צו אים געזאָגט: אַפּתּח, וואָס איז טײַטש: עפּן דיך אויף! און זיינע אויערן האָבן זיך געעפּנט, און דער באַנד פון זיין צונג איז געוואָרן לויז, און ער האָט גערעדט גלאַט. און רבי מלך המשיח האָט זיי באַפּוילן, אַז זיי זאָלן עס קיינעם נישט דערציילן; אָבער וואָס מער ער האָט זיי פאַרווערט, אַלץ מער האָבן זיי עס באַקאַנט געמאַכט. און זיי האָבן זיך שטאַרק געחידושט, און געזאָגט: אַלצדינג האָט ער טוב געטאָן; ער מאַכט אַפּילו די טויבע הערן, און די שטומע רעדן.

ח אין יענע טעג, בעת סע האָט זיך ווידער פאַרזאַמלט אַ גרויסער עולם, און זיי האָבן נישט געהאַט וואָס צו עסן, האָט ער גערופן צו זיך משיחס תלמידים, און האָט צו זיי געזאָגט: עס איז מיר אַ רחמנות אויפן עס, מחמת זיי זענען מיט מיר שוין דריי טעג, און האָבן נישט וואָס צו עסן. און אויב איך זאָל זיי אַהיימשיקן אומגעגעסן, וועלן זיי נאָך חלשן אויפן דרך; און טייל פון זיי קומען אויך פון ווייט. און משיחס תלמידים האָבן אים געענטפּרט: פון וואַנען קאָן מען זיי דאָ אין דער מדבר זעטיקן מיט לֶחֶם? האָט רבי מלך המשיח זיי געפרעגט: וויפל לאָבן לֶחֶם האָט איר? האָבן זיי געזאָגט: זיבן. און רבי מלך המשיח האָט געהייסן דעם עולם זיך אַנידערזעצן אויף דער ערד; און ער האָט גענומען די זיבן לֶחֶם און האָט אַ בָּרַכָה געמאַכט, און רבי מלך המשיח האָט זיי איבערגעבראַכן, און געגעבן זיינע תלמידים, צו גרייטן פאַר זיי. און זיי האָבן עס דערלאָנגט דעם עולם. און זיי האָבן אויך געהאַט עטלעכע קליינע פישלעך; און אַזוי ווי רבי מלך המשיח האָט איבער זיי אַ

בִּרְכָה גַעמֶאכט, הָאָט ער געהייסן, מע זאָל אויך זיי דערלאַנגען.
 און זיי האָבן געגעסן, און זענען זאָט געוואָרן; און זיי האָבן
 צונויפגעקליבן פון די איבערגעבליבענע ברעקלעך, זיבן קערב.
 און זיי זענען געווען אַן עָרֶך פון פיר טויזנט בְּנֵי אָדָם. און ער
 הָאָט זיי אַוועקגעשיקט; און באַלד איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַרײַן
 אין אַ סִּיָּרָה מִית משיחַס תַּלְמִידִים, און איז אָנגעקומען אין די
 קאַנטן פון דלִמְנוּתָא. און די פרושים זענען אַרויסגעקומען, און
 האָבן אָנגעהויבן מיט אים אַ וויכוח, און פאַרלאַנגט פון אים אַ
 צײַכן [אָת] פון שָׁמַיִם, כּדִּי אים צו פּרֹאווּן. און רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ הָאָט טײַף אָפּגעזיפצט אין זיין געמײט, און געזאָגט:
 פאַרוואָס זוכט דער דאָזיקער דוֹר אַ צײַכן [אָת]? באַמַת, אײַך
 זאָג אײַך, דעם דאָזיקן דוֹר וועט נישט געגעבן ווערן קיין שום
 צײַכן [אָת]. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט זיי פאַרלאָזט, און איז
 ווידער אַרײַנגעגאַנגען אין דער סִּיָּרָה, און איז אַריבערגעפאַרן
 אויף דער אַנדערער זײַט. און זיי האָבן פאַרגעסן מיטצונעמען
 לֶחֶם, און האָבן נישט געהאַט מער ווי אײַן לֶחֶם אין דער סִּיָּרָה.
 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט זיי געוואָרנט: שימו לב, און היט אײַך
 פאַר דעם זויערטייג פון די פרושים און פאַר דעם זויערטייג פון
 הוֹרְדוֹסן. און זיי האָבן זיך געאַמפּערט אײנער מיטן אַנדערן,
 און געזאָגט: מיר האָבן נישט קיין לֶחֶם. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 הָאָט עס באַמערקט, און צו זיי געזאָגט: וואָס אַמפּערט איר
 אײַך, וואָס איר האָט נישט קיין לֶחֶם? צי קאַנט איר נאָך אַלץ
 נישט מערקן און פאַרשטיין? איז אײער לֵב פאַרהאַרטעוועט?
 איר האָט אויגן און זעט נישט, און איר האָט אויערן, און הערט
 נישט? און געדענקט איר נישט, בעת אײַך האָב צעבראַכן די
 פּינף לֶחֶם פאַר די פּינף טויזנט, וויפל פולע קערב מיט ברעקלעך
 הָאָט איר צונויפגעקליבן? זאָגן זיי צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: צוועלף.
 און בעת אײַך האָב צעבראַכן די זיבן פאַר די פיר טויזנט, וויפל

פולע קערב מיט ברעקלעך האָט איר צונויפגעקליבן? זאָגן זיי צו
 רבי מלך המשיח: זיבן. האָט ער צו זיי געזאָגט: טאָ פאַרוואָס
 פאַרשטייט איר נישט? און זיי זענען געקומען קיין בֵּית-צִידָה.
 און מען האָט צו אים געבראַכט אַ בלינדן, און אים געבעטן, אַז
 ער זאָל אים אָנרירן. און ער האָט אָנגענומען דעם בלינדן ביי
 דער האַנט, און האָט אים אַרויסגעפירט פון דאָרף; און אַז ער
 האָט אַ שפיי געטאָן אויף זיינע אויגן, האָט ער אַרויפגעלייגט
 זיינע הענט אויף אים, און אים געפרעגט: זעסטו עפעס? און ער
 האָט אַ קוק געגעבן, און געזאָגט: איך זע בְּנֵי אָדָם, ווי ביימער זע
 איך זיי אַרומגיין. דערנאָך האָט ער ווידער אַרויפגעלייגט די
 הענט אויף זיינע אויגן; און ער האָט שאַרף געקוקט, און איז
 געהיילט געוואָרן, און האָט אַלץ געזען קלאָר. און רבי מלך
 המשיח האָט אים אַהיימגעשיקט, און געזאָגט: גיי אַפילו אין
 דאָרף נישט אַריין. און רבי מלך המשיח איז אַרויסגעגאַנגען
 מיט משיחס תלמידים אין די שטעטלעך פון קיסריה פון
 פיליפּוס; און אויפן דָּרֶךְ האָט ער געפרעגט זיינט תלמידים:
 ווער, זאָגן די בְּנֵי אָדָם בין איך? האָבן זיי אים געענטפערט:
 יוֹחָנָן פון המקוה טבילה פון תשובה; און אַנדערע, אַלֵּיהוּ הַנְּבִיא;
 און אַנדערע ווידער, איינער פון די נביאים. האָט ער זיי
 געפרעגט: איר אָבער, ווער זאָגט איר, בין איך? און פִּיפּא
 האָט געענטפערט, און צו אים געזאָגט: דו ביסט דער רַבִּי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ. און רבי מלך המשיח האָט זיי אָנגעזאָגט, אַז זיי זאָלן
 קיינעם נישט דערציילן וועגן אים.
 און רבי מלך המשיח האָט מיט זיי אָנגעהויבן צו לערנען, אַז
 דער בֶּר-אֶנְשׁ [דניאל ז, יג, משיח] מוז ליידן אַ סך יסורים, און
 פאַרוואָרפן ווערן פון די זִקְנִים, און די ראָשי-כְּהֻנִּים, און די
 סוֹפְרִים [רַבָּנִים], און געטייט ווערן, און נאָך שלוש ימים וועט
 ער ווידער אויפשטיין. און רבי מלך המשיח האָט דערפון אָפּן

גערעדט. און פֿיפֿא האָט אים גענומען, און האָט אים אָנגעהויבן צו מוסרן. אָבער ער האָט זיך אויסגעדרייט, און קוקנדיק אויף משיחס תלמידים, האָט ער אויסגעמוסרט פֿיפֿא, און געזאָגט: קער אָפּ פון מיר שָטן! מחמת דין אַרט נישט, וואָס איז שייך ה', נייערט וואָס איז שייך בְּנֵי אָדָם. און רבי מלך המשיח האָט צו זיך גערופן דאָס עם אינאיינעם מיט משיחס תלמידים, און האָט צו זיי העזאָגט: וויל מיר ווער נאָכגיין, זאָל ער זיך אַליין פאַרלייקענען, און נעמען אויף זיך זיין עקדָה עץ בראשית כב, בּוֹים פון מסירות נפש, און מיר נאָכגיין. מחמת ווער סע וויל ראַטעווען זיין זיין נָפֶשׁ, וועט עס פאַרלירן; און ווער סע וועט פאַרלירן זיין נָפֶשׁ פון מיינעטוועגן און צוליב דער בשורת הגאולה, דער וועט עס אַפּראַטעווען. מחמת וואָס נוצט עס דעם בן אדם, ווען ער זאָל געווינען די גאַנצע וועלט, און פאַרלירן זיין נָפֶשׁ? אָדער וואָס פאַר אַן אויסלייז קאָן אַ בן אדם געבן פאַר זיין נָפֶשׁ? מחמת ווער עס וועט זיך שעמען מיט מיר און מיט מיינע רייד אין דעם דאָזיקן נואַפּדיקן און זינדיקן דור, וועט דער בַר-אַנָשׁ [דניאל ז, יג משיח] זיך אויך שעמען מיט אים, בעת ער וועט קומען אין דער כבוד פון זיין אלוקים הָאֵב [עֲתִיק יוֹמִין, דניאל ז, יג] מיט די מלאכים הַקְּדוּשִׁים.

ט און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: באַמת, איך זאָג

איך, פאַראַן עטלעכע פון די, וואָס שטייען דאָ וואָס וועלן נישט פאַרזוכן דעם טעם פון מָוֶת, ביז זיי וועלן זען דאָס מלכות ה' אַנקומען מיט מאַכט. און זעקס טעג שפעטער האָט רבי מלך המשיח גענומען מיט זיך פֿיפֿא, און יעקבן און יוחנן, און האָט זיי אַרויפגעבראַכט אַליין מיט זיך אויף אַ הויכן הָר; און ער איז פאַר זיי פאַרענדערט געוואָרן. און משיחס מלבושים זענען געוואָרן שטראַלנדיק, אַזוי ווייס, אַז קיין פאַרבער אויף

דער ערד וואלט זיי נישט געקאנט ווייסער מאכן. און אליהו
הנביא מיט משהן האבן זיך אנטפלעקט צו זיי, און האבן
גערעדט מיט רבי מלך המשיח. און פיפא האט זיך אפגערופן
צו רבי מלך המשיח: רבי, עס איז טוב פאר אונדז דא צו זיין;
לאמיר מאכן דריי ביידלעך, אַחַד פאר דיר, און אַחַד פאר
משהן, און אַחַד פאר אליהו הנביא. מחמת ער האט נישט
געוואוסט, וואָס צו זאָגן, אזוי דערשראָקן זענען זיי געווען. און
געקומען איז אַ וואַלקן, און האָט זיי פאַרשאַטנט, און אַ קול איז
אַרויס פון דעם וואַלקן: דאָס איז מיין געליבטער זון; אים זאָלט
איר הערן. און אַז זיי האָבן זיך פלוצים אַרומגעקוקט, האָבן זיי
קיינעם נישט געזען, אַחוץ רבי מלך המשיח אליין. און בעת זיי
האָבן אַראָפגענידערט פון דעם הָר, האָט ער זיי באַפוילן, אַז זיי
זאָלן קיינעם נישט דערציילן, וואָס זיי האָבן געזען, ביז דער
בַּר-אַנָש [דניאל זיג, משיח] וועט אויפשטיין תחית-המתים. און
זיי האָבן באַהאַלטן רבי מלך המשיחס דָּבָר, און האָבן זיך
גענישט צווישן זיך, וואָס תחית-המתים זאָל באַטייטן. און זיי
האָבן רבי מלך המשיח געפרעגט: פאַרוואָס זאָגן די סוֹפְרִים
[רַבָּנִים], אַז קוֹדֶם דאָרף קומען אליהו הנביא? האָט ער צו זיי
געזאָגט: אַוודאי קומט קוֹדֶם אליהו הנביא, און טוט אַלץ
אויפריכטן; און ווי ס'ע שטייט געשריבן וועגן דעם בַּר-אַנָש
[דניאל זיג, משיח], אַז ער מוז אַ סך לייַדן יסורים, און ווערן
פאַרשטויסן. אָבער איך זאָג אייך, אַז אליהו הנביא איז שוין
געקומען, און זיי האָבן מיט אים געטאָן וואָס זיי האָבן געוואַלט,
אַזוי ווי ס'ע שטייט געשריבן וועגן אים. און בעת זיי זענען
געקומען צו די תלמידים, האָבן זיי געזען אַ גרויסן עולם אַרום
זיי, און סוֹפְרִים [רַבָּנִים] האָבן זיך מיט זיי מְתוֹנְפִּח געווען. און
אַז די בְּנֵי אָדָם האָבן אים דערזען, זענען זיי נשתומם געוואָרן,
און האָבן זיך אַ לאַז געטאָן צו רבי מלך המשיח, און אים

אָפּגעגעבן שָׁלוֹם. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיי געפרעגט: וועגן
 וואָס זענט איר זיך מִתְוַכַּח מיט זיי? און איינער פון דעם עם
 הָאֵט אים געענטפערט: רַבִּי, אִיךְ הָאָב געבראַכט צו דיר מיין
 זון, וואָס הָאֵט אַ אִישׁ אֱלֹהִים שׁד; און וואו נאָר ער כאַפּט אים
 אָן, וואָרפט ער אים אַהין און אַהער; און ער שווימט און קריצט
 מיט די ציין, און ווערט פאַרשטאַרט; און אִיךְ הָאָב געזאָגט צו
 דיינע תלמידים, אַז זיי זאָלן אים אַרויסטרייבן, אָבער זיי זענען
 נישט געווען בִּיכּוּלֹת. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיי געענטפערט:
 אַ אומגלויבִיקער דּוֹר, ווי לאַנג נאָך זאָל אִיךְ זיין מיט אייך? ווי
 לאַנג נאָך זאָל אִיךְ אייך פאַרטראַגן? ברענגט אים אַהער צו
 מיר. און זיי הָאָבן אים געבראַכט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ; און ווי
 ער הָאֵט אים דערזען, הָאֵט דער שׁד פּלוּצִים גענומען אים
 רייסן; און ער איז אַנידערגעפאַלן אויף דער ערד, און הָאֵט זיך
 שווימענדיק געוואָלגערט. און ער הָאֵט געפרעגט זיין אָב: ווי
 לאַנג איז עס, זינט דאָס איז צו אים געקומען? הָאֵט ער
 געזאָגט: פון קינדווייז אָן. און אָפט וואָרפט ער אים אין אַש
 און אין מַיִם אַריין, כּדי אים אומצוברענגען, אָבער אויב דו
 קענסט עפעס טאָן, הָאָב אויף אונדז רַחֲמָנוּת, און העלף אונדז.
 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו אים געזאָגט: אויב דו קענסט?
 אַלץ איז מעגלעך פאַר דעם, וואָס גלויבט. און באַלד הָאֵט
 דער אָב פון דעם יינגל אויסגעשריגן, און געזאָגט: אִיךְ גלויב;
 העלף מיין אומגלויבן! און ווען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געזען,
 אַז דאָס עם לויפט זיך צונויף, הָאֵט ער אַנגעשריגן אויף דעם
 שׁד, און צו אים געזאָגט: דו אִישׁ אֱלֹהִים און טויפער גייסט, אִיךְ
 באַפעל דיר, זאָלסט אַרויס פון אים, און מער קיינמאָל אין אים
 נישט אַרײַנגיין. און נאָך אַ סך שרײַעניש, און גָדוֹל רײַסעניש,
 איז ער פון אים אַרויס; און דאָס יינגל איז געוואָרן ווי אַ מֵת,
 אַזוי, אַז אַ סך הָאָבן געזאָגט: ער איז נפֿטר. אָבער רבי מֶלֶךְ

הַמְשִׁיחַ הָאֵט אים אָנגענומען ביי דער האַנט, און הָאֵט אים
אויפֿגעהויבן, און ער איז אויפֿגעשטאַנען. און ווען ער איז
אַריינגעגאַנגען אין בֵּית אַרִיין, האָבן אים משיחס תלמידים
געפרעגט, בעת זיי זענען געווען אַליין אין אַ יחידות: פֿאַרוואָס
האָבן מיר אים נישט געקענט אַרויסטרייבן? הָאֵט רבי מֶלֶךְ
הַמְשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: דער דאָזיקער מִין גייט נישט אַרויס,
סיידן דורך תפילה און תעניתים. און זיי זענען פון דאָרטן
אַוועק, און זענען דורכגעגאַנגען דורך גָלִיל; און רבי מֶלֶךְ הַמְשִׁיחַ
הָאֵט נישט געוואָלט, אַז עמיצער זאָל עס וויסן. מחמת רבי מֶלֶךְ
הַמְשִׁיחַ הָאֵט געלערנט משיחס תלמידים, און צו זיי געזאָגט:
דער בֶּר-אַנְשׁ [דניאל זיג, משיח] וועט איבערגעענטפערט ווערן
אין די הענט פון בְּנֵי אָדָם, און זיי וועלן אים טייטן; און שלושה
ימים נאָכן טויט וועט ער ווידער אויפשטיין. אָבער זיי האָבן
נישט פֿאַרשטאַנען, וואָס ער הָאֵט געזאָגט, און האָבן מוֹרָא
געהאַט אים צו פרעגן. און זיי זענען געקומען קיין כְּפָר-נְחוּם;
און בעת רבי מֶלֶךְ הַמְשִׁיחַ איז נעווען אין בֵּית, הָאֵט ער זיי
געפרעגט: וועגן וואָס הָאֵט איר אייך געאַמפערט אויפֿן דָּרֶךְ?
אָבער זיי האָבן געשוויגן; ווייל אויפֿן דָּרֶךְ הָאֵט איינער מיטן
אַנדערן זיך געאַמפערט, ווער עס איז דער גְדוֹל צווישן זיי. און
רבי מֶלֶךְ הַמְשִׁיחַ הָאֵט זיך אַנידערגעזעצט, און גערופֿן די
צוועלף, און הָאֵט צו זיי געזאָגט: דער, וואָס וויל זיין דער
ערשטער, זאָל זיין דער לעצטער פון אַלע, און אַ מְשִׁרְת פון
אַלע. און רבי מֶלֶךְ הַמְשִׁיחַ הָאֵט גענומען אַ יֶלֶד, און הָאֵט עס
אַוועקגעשטעלט אין זייער מיט; און נעמענדיק עס אין משיחס
אַרעמס, הָאֵט ער צו זיי געזאָגט: ווער סע וועט אויפֿנעמען אַזאַ
יֶלֶד אין מיין נאָמען, טויט מִיך אויפֿנעמען; און ווער סע נעמט
מִיך אויף, נעמט אויף נישט מִיך, נייערט אים [ה'], וואָס הָאֵט
מִיך געשיקט. הָאֵט יוֹחָנָן צו אים געזאָגט: רַבִּי, מיר האָבן געזען

איינעם אַרױסטרייבן שדיס אין דיין נאָמען; און מיר האָבן אים
פאַרווערט, מחמת ער איז אונדז נישט נאָכגעגאַנגען. און רבי
מלך המשיח האָט געזאָגט: פאַרווערט אים נישט; מחמת קיינער
קאָן נישט טאָן קיין וואונדער אין מיין נאָמען, און באַלד רעדן
רע אויף מיר. מחמת דער, וואָס איז נישט קעגן אונדז, איז פאַר
אונדז. מחמת ווער סע וועט אייך געבן צו טרינקען אַ פֿוס מַיִם,
ווארים איר געהערט צום רבי מלך המשיח, באַמת, איך זאָג אייך,
ער וועט נישט אָנווערן זיין שִׁכָּר. און ווער סע וועט מאַכן
שטרויכלען איינעם פון די דאָזיקע קליינע, וואָס גלויבן אין מיר,
פאַר דעם וואָלט בעסער געווען, אַז אַ גרויסער מילשטיין וואָלט
אָנגעהאַנגען געוואָרן אויף זיין האַלדז, און ער וואָלט
אַריינגעוואָרפן געוואָרן אין ים אַריין. און אויב דיין האַנט מאַכט
דיך שטרויכלען, האַק זי אָפּ; עס איז בעסער פאַר דיר
אַריינצוקומען אין חיים געמומט, איידער מיט דייע ביידע הענט
אַריינגעוואָרפן צו ווערן אין גיהנום, אין דעם אומפאַרלעשלעכן
אַש, וואו זייער וואָרעם שטאַרבט נישט און דאָס אַש ווערט
נישט פאַרלאָשן [ישעיה סו, כד]. און אויב דיין פוס מאַכט דיר
שטרויכלען, האַק אים אָפּ; עס איז בעסער פאַר דיר
אַריינצוקומען אין חיים לאַם, איידער מיט ביידע פיס
אַריינגעוואָרפן צו ווערן אין גיהנום, וואו זייער וואָרעם
שטאַרבט נישט, און דאָס אַש ווערט נישט פאַרלאָשן. און אויב
דיין אויג מאַכט דיר שטרויכלען, רייס עס אַרויס; עס איז
בעסער פאַר דיר אַריינצוקומען אין דעם מַלְכוּת ה' מיט איין
אויג, איידער מיט ביידע אויגן אַריינגעוואָרפן צו ווערן אין
גיהנום, וואו זייער וואָרעם שטאַרבט נישט [ישעיה סו, כד];
דניאל יב, ב], און דאָס אַש ווערט נישט פאַרלאָשן. מחמת
יעדער איינער וועט געזאַלצן ווערן מיט אַש. מַלְחָה איז טובּ;
אויב אָבער זאָלץ פאַרלירט דעם טעם, מיט וואָס וועט איר עס

ווירצן? האָט זאָלץ אין זיך, און לעבט בשלום איינער מיטן
אַנדערן.

און רבי מלך המשיח איז אויפגעשטאַנען פון דאָרטן, און איז
געקומען אין די געמאַרקן פון יהודה און עבר-הירדן, און אַ
גרויסער המון בני אדם האָט זיך ווידער אַרום אים פאַרזאַמלט,
און ווי זיין שטייגער, האָט ער ווידער מיט זיי געלערנט תורה.
און פרושים האָבן גענעענט, און כדי אים צו פרואוון, האָבן זיי
אים געפרעגט: צי מעג אַ מאַן זיך גיטן מיט זיין אָשה? האָט רבי
מלך המשיח זיי געענטפערט: וואָס האָט אייך משה געבאָטן?
האָבן זיי געזאָגט: משה האָט אונדז דערלויבט צו שרייבן אַ גיט,
און זי אוועקשיקן [דברים כד, א-ד]. אָבער רבי מלך המשיח
האָט צו זיי געזאָגט: צוליב אייער האַרטהאַרציקייט האָט ער
אייך פאַרגעשריבן דאָס דאָזיקע מצוה. אָבער אין אָנהייב פון
דער באַשאַפונג האָט זיי ה' זָכַר וְנִקְבָּה בָּרָא אֶתָם [בראשית א, כז;
הב]. עַל־כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ [וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ] וְהָיוּ
שְׁנֵיהֶם לְבָשָׂר אֶחָד [בראשית ב, כד]. אַזוי זענען זיי שוין מער
נישט צוויי, נייערט בשר אחד. דעריבער, וואָס ה' האָט
באַהאַפטן, זאָל אַן אדם נישט פונאַנדערשיידן. און אין בית
האָבן אים די תלמידים ווידער געפרעגט וועגן דעם דאָזיקן ענין.
און ער האָט צו זיי געזאָגט: ווער סע גיט זיך מיט זיין אָשה, און
האָט חתונה מיט אַן אַנדערער, איז אַ נואף. און אויב זי גופא
גיט זיך מיט איר מאַן, און האָט חתונה מיט אַן אַנדערן, איז זי אַ
נואַפטע. און זיי האָבן צו אים געבראַכט ילדים, כדי ער זאָל זיי
אַנרירן; אָבער משיחס תלמידים האָבן זיך אויף זיי אָנגעבייזערט.
און אַז רבי מלך המשיח האָט דאָס געזען, האָט עס אים
פאַרדראָסן, און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: לאָזט די
ילדים קומען צו מיר, און פאַרווערט זיי נישט; ווייל צו אַזעלכע

געהערט דאָס מלכות ה'. באַמט, איך זאָג אייך, ווער סע וועט
 נישט מקבל זיין דאָס מלכות ה' ווי אַ ילד, דער וועט דערין
 נישט אַריינקומען. און רבי מלך המשיח האָט זיי גענומען אין
 זיינע אַרעמס, און האָט זיי געבענטשט, און אַרויפגעלייגט זיינע
 הענט אויף זיי. און בעת ער האָט זיך געלאָזט אין דרך אַריין, איז
 צו אים צוגעלאָפן איינער, וואָס איז פאַר אים געפאלן אויפן
 פנים, און האָט אים געפרעגט: רבי גוטער, וואָס זאָל איך טאָן,
 כדי צו ירשענען חיי עולם? און רבי מלך המשיח האָט צו אים
 געזאָגט: פאַרוואָס רופסטו מיך גוטער? קיינער איז נישט טוב,
 הוץ ה' אליין. דו קענסט די מצוות: לא תרצח, לא תנאף, לא
 תגנב, לא תענה ברעך עד שקר, לא תעשק, כבד את אביך
 ואת אמך [שמות כ, יב-יד; דברים ה, טז-יח]. און ער האָט צו
 אים געזאָגט: רבי, דאָס אלץ האָב איך אָפגעהיט פון מיין יוגנט
 אָן. און רבי מלך המשיח האָט אים אָנגעקוקט, און אים ליב
 באַקומען, און האָט צו אים געזאָגט: איין זאך פעלט דיר נאָך;
 גיי, פאַרקויף וואָס דו פאַרמאָגסט, און גיב עס די עניים, וועסטו
 האָבן אַן אוצר אין שמים. און קום, און גיי מיר נאָך. ביי די רייד
 האָט זיך זיין פנים פאַרכמאַרעט, און ער איז אַוועקגעגאַנגען אַ
 דערשלאָגענער, ווארים ער האָט געהאַט אַ סך גיטער. און רבי
 מלך המשיח האָט זיך אַרוימגעקוקט, און געזאָגט צו משיח
 תלמידים: ווי שווער איז פאַר די, וואָס האָבן עשירות,
 אַריינצוקומען אין דעם מלכות ה'! און די תלמידים האָבן זיך
 געחידושט איבער זיינע רייד. און רבי מלך המשיח האָט זיך
 ווידער אָפגערופן, און צו זיי געזאָגט: ילדים, ווי שווער איז פאַר
 די, וואָס פאַרזיכערן זיך אין אַשירות, אַריינצוקומען אין דעם
 מלכות ה'! עס איז לייכטער פאַר אַ קעמל דורכצוגיין דורך אַ
 לעכל פון אַ נאָדל, ווי פאַר אַן עושר אַריינצוקומען אין דעם
 מלכות ה'. און זיי זענען שטאַרק נשתומם געוואָרן, און האָבן צו

אים געזאָגט: טאָ ווער קאָן ניצול ווערן? און רבי מלך המשיח
האָט אויף זיי געקוקט, און געזאָגט: ביי בְּנֵי אָדָם איז עס
אוממעגלעך, אָבער נישט ביי ה'; מחמת אַלץ איז מעגלעך ביי
ה'. האָט פֿיפּא גענומען צו רבי מלך המשיח זאָגן: הִנֵּה, מיר
האָבן אַלץ פאַרלאָזט, און זענען דיר נאָכגעגאַנגען! האָט רבי
מלך המשיח געזאָגט: באַמת, איך זאָג אייך, נישטאָ קיינער, וואָס
האָט פארלאזט בֵּית, אָדער אַחים, אָדער אַחיות, אָדער אַם,
אָדער אָב, אָדער ילָדים, אָדער שְׂדוֹת, פון מיינעטוועגן און צוליב
דער בשורת הגאולה, וואָס וועט נישט באַקומען הונדערט מאָל
מער אין דער איצטקער צייט, בָּתִּים, און אַחים, און אַחיות, און
אַמהות, און ילָדים, און שְׂדוֹת, אינאיינעם מיט רדיפות, און אויף
יענער וועלט, חַיִּי

עולם. אָבער אַ סך, וואָס זענען ערשטע, וועלן זיין לעצטע, און
די לעצטע - ערשטע. און זיי זענען געווען אין דֶּרֶךְ, און זענען
אַרויפגעגאַנגען קיין ירושָׁלַיִם, און רבי מלך המשיח איז געגאַנגען
פאַרויס פאַר זיי; און זיי זענען געווען פאַרחידושט, און די, וואָס
זענען אים נאָכגעגאַנגען, האָבן מוֹרָא געהאַט. און ער האָט
ווידער גענומען די צוועלף אין אַ יחידות, און האָט זיי אָנגעהויבן
צו דערציילן, וואָס מיט אים וועט זיך טרעפן; און רבי מלך
המשיח האָט געזאָגט: הִנֵּה, מיר גייען אַרויף קיין ירושָׁלַיִם; און
דער בֶּר-אַנָּשׁ [דניאל זיג, משיח] וועט איבערגענטפערט ווערן
צו די ראָשי-כְּהֻנִּים און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים], און זיי וועלן אים
פאַרמשפטן צום מָוֶת, און אים איבערענטפערן צו די גוֹיִם. און
זיי וועלן אים פאַרשפּאַטן, און שפּייען אויף אים, און אים
שמייסן, און טייטן; און אויפן שלושה ימים וועט ער ווידער
אויפשטיין. און יַעֲקֹב און יוֹחָנָן, זבריס זין, זענען צוגעגאַנגען צו
רבי מלך המשיח, און האָבן געזאָגט: רַבִּי מיר ווילן, אַז דו
זאָלסט פאַר אונדז טאָן, וואָס מיר וועלן דיר בעטן. האָט רבי

מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: וואָס ווילט איר, אַז איר זאָל טאָן
פאַר אייך? האָבן זיי צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: באַוויליק
אונדז צו זיצן, איינער צו דיין רעכטער, און איינער צו דיין
לינקער האַנט, אין דיין כבוד. אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו
זיי געזאָגט: איר ווייסט נישט וואָס איר ווילט. צי קאָנט איר
טרינקען דעם פֿוס, וואָס איר טרינק אָדער מקוה געטובלט צו
ווערן מיט דער מקוה טבילה, וואָס איר ווער געטובלט? האָבן זיי
צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: מיר קענען! און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
האַת צו זיי געזאָגט: דעם פֿוס, וואָס איר טרינק, וועט איר
טרינקען; און מיט דער מקוה טבילה, וואָס איר ווער געטובלט,
וועט איר אויך מקוה געטובלט ווערן; אָבער זיצן צו מיין
רעכטער אָדער לינקער האַנט, איז נישט מיינס צו געבן, דאָס איז
פאַר די, פאַר וועמען עס איז אָנגעברייט געוואָרן; און אַז די
צען האָבן דאָס געהערט, האָט עס זיי פאַרדראָסן אויף יַעקבֿן
און יוֹחָנָן. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי צוגערופן צו זיך, און
געזאָגט: ווייסן ווייסט איר, אַז די שְׁרִים פון די אומות הערשן
איבער זיי, און זייערע גדולים געוועלטיקן איבער זיי. נישט אַזוי
זאָל עס אָבער זיין צווישן אייך; נייערט ווער סע וויל ווערן גָדוֹל
צווישן אייך, זאָל זיין אייער מְשִׁיחַ, און ווער סע וויל זיין ערשט
צווישן אייך, זאָל זיין אייער אַלעמענס עָבֶד. מחמת דער פֿר-אַנְשׁ
[דניאל זיג, משיח] איז אויך נישט געקומען באַדינט צו ווערן,
נייערט צו באַדינען, און צו געבן זיין נֶפֶשׁ אַן אויסלייז פאַר אַ סֵךְ
[ישעיה נג, י-יב]. און זיי זענען געקומען קיין יְרִיחוֹ; און בעת רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָת פאַרלאָזט יְרִיחוֹ מיט משיחַס תַּלְמִידִים און
מיט אַ גרויסן הַמּוֹן בְּנֵי אָדָם, איז טִימִיס זון, בֶּרְטִימִי, אַ
בלינדער בעטלער, געזעסן ביים דָּרֶךְ. און ווען ער האָט
געהערט, אַז עס איז יהושע/ישוע פון נצֶרֶת, וואָס גייט פאַרביי,
האָט ער אנגעהויבן צו שרייען: יהושע/ישוע בֶּן-דָּוִד, האָב

רחמנות אויף מיר! און אַ סך האָבן זיך אויף אים אָנגעבייזערט,
 ער זאָל שווייגן, אָבער ער האָט נאָך העכער געשריגן: בָּן-דָּוִד,
 האָב רחמנות אויף מיר! און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך
 אָפּגעשטעלט, און געזאָגט: רופט אים צו; און זיי האָבן גערופן
 דעם בלינדן, און צו אים געזאָגט: זיי געטרייסט; שטיי אויף, ער
 רופט דיר. און ער האָט אַראָפּגעוואָרפן זיין מאַנטל, און איז
 אויפגעשפרונגען, און האָט גענענט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. און
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: וואָס ווילסטו, אַז איך
 זאָל טאָן פאַר דיר? און דער בלינדער האָט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 געזאָגט: רבּוֹנִי, כְּוִוִּיל מִיִּין רֵאִיָּה! און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו
 אים געזאָגט: גיי, דיין אָמונה האָט דיר געהאַלפן. און תיכוף
 האָט ער צוריק באַקומען זיין רֵאִיָּה, און איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 נאָכגעגאַנגען אויפן דֶּרֶךְ.

יא און בעת זיי האָבן גענענט קיין ירוּשָׁלַיִם, קיין בֵּית-פֶּגִי
 און בֵּית-הַיְנִי, ביים הַר-הַזֵּיתִים, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געשיקט
 צוויי פון משיחס תלמידים, און צו זיי געזאָגט: גייט אין דאָרף
 אַרײַן אָנטקעגנאיבער אייך. און באַלד ווי איר וועט אַרײַנקומען,
 וועט איר געפינען צוגעבונדן אַ יונג אייזל, אויף וועלכן קיינער איז
 נאָך נישט געזעסן; בינדט עס אָפּ, און ברענגט עס אַהער. און
 אויב עמיצער וועט צו אייך זאָגן: פאַרוואָס טוט איר דאָס? זאָלט
 איר זאָגן: דער אָדון דאָרף עס האָבן, און ער וועט עס תּיכּוֹף
 צוריקשיקן. און זיי זענען געגאַנגען, און האָבן געפונען אַ יונג
 אייזל צוגעבונדן ביי אַ שַׁעַר אין דרויסן בײַם דֶּרֶךְ; און זיי האָבן
 עס אָפּגעבונדן. און עטלעכע פון די, וואָס זענען דאָרט
 געשטאַנען, האָבן צו זיי געזאָגט: וואָס טוט איר, וואָס איר
 בינדט אָפּ דאָס אייזעלע? און זיי האָבן צו זיי געזאָגט, וואָס
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי געהייסן; און זיי האָבן זיי געלאָזט
 גיין. און זיי האָבן געבראַכט דאָס אייזל צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ,

און האָבן דערויף אַרויפגעלייגט זייערע מַלבושים, און ער האָט
זיך אויף זיי אַרויפגעזעצט. און אַ סך האָבן אויסגעשפּרייט
זייערע מַלבושים אויפן דָרד, און אַנדערע ענפּים, וואָס זיי האָבן
אַפּגעשניטן אויף די שָדוֹת. און די, וואָס זענען געגאַנגען
פאַרויס, און די, וואָס זענען נאָכגעגאַנגען, האָבן געשריגן:
הוֹשֶׁע-נָא! בָּרוּךְ הָבָא בָּשֵׁם ה' [תהל' קיח, כה-כו]! געבענטשט
איז דאָס מַלכות פון אַבִּינוּ דָּוִד, וואָס טוט קומען! הוֹשֶׁע-נָא אין
דער הייך! און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַרײַנגעקומען קיין ירוּשָׁלַיִם,
און איז געגאַנגען אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרײַן, און אַזוי ווי ער האָט
זיך אויף אַלץ אַרומגעקוקט, און ווארים עס איז שוין געווען
שפּעט, איז ער אַרויסגעגאַנגען קיין בֵּית-הַיְנִי מײַט די צוועלף.
און צומאָרגנס, בעת זיי זענען אַרויסגעקומען פון בֵּית-הַיְנִי, איז
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געווען הונגעריק. און זעענדיק פון דערווייטנס
אַ פִּיגנבּוֹים מײַט בלעטער, איז ער צוגעגאַנגען זען, אָפּשר וועט
ער אויף אים עפּעס געפינען. און אַז ער האָט זיך דערנענטערט
צו אים, האָט ער גאָרנישט געפונען, אַחוץ בלעטער; מחמת עס
איז נאָך נישט געווען די צײַט פון פִּיגן. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
האָט צו אים געזאָגט: זאָל שוין קײנער מער קײנמאָל נישט עסן
קיין פִּירות פון דיר. און משיחַס תַּלְמִידִים האָבן עס געהערט.
און זיי זענען געקומען קיין ירוּשָׁלַיִם. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז
אַרײַנגעגאַנגען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרײַן, און האָט גענומען
אַרויסטרייבן די, וואָס האָבן פאַרקויפט און געקויפט אין
בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און האָט איבערגעקערט די טישן פון די חֲלָפְנִים,
און די בענק פון די טוֹיבֵּן-פאַרקויפער. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
האָט קײנעם נישט געלאָזט דורכטראָגן קיין פִּלי דורך דעם
בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געלערנט, און צו זיי
געזאָגט: שטײט דען נישט געשריבן: בֵּיתִי בֵּית-תַּפְּלָה יִקְרָא
לְכָל-הָעַמִּים? איר אָבער האָט עס געמאַכט אַ הייל פון גזלָנים,

למַעַרְת פֿרָצִים [ישעיה נז; ירמיה זיא]. און די ראָשי-כֹּהֲנִים און
די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] האָבן דאָס געהערט, און זיי האָבן געזוכט
וויאַזוי אים אומצוברענגען; מחמת זיי האָבן פֿאַר אים מוֹרָא
געהאַט, ווארים דאָס גאַנצע עס האָט זיך געחידושט איבער
זיין לערנונג. און יעדן אָוונט איז ער אַרויסגעגאַנגען פון דער
שטאָט. און ווען זיי זענען פֿאַרבייגעגאַנגען אין דער פרי, האָבן
זיי געזען, אַז דער פֿייגנבוים איז פֿאַרוועלקט געוואָרן ביז די
שוֹרְשִׁים. און כִּיפֶּא האָט זיך דערמאָנט, און צו אים געזאָגט:
רַבִּי, זע! דער פֿייגנבוים, וואָס דו האסט פֿאַרשאַלטן, איז
פֿאַרוועלקט געוואָרן. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט,
און צו זיי געזאָגט: האָט אָמונה אין ה'. באַמַת, איך זאָג אייך,
ווער סע וועט זאָגן צו דעם דאָזיקן הָר: הייב דיך אויף און וואָרף
דיך אין ים אַריין, און ער וועט נישט צווייפלען אין זיין לֵב,
נייערט וועט גלריבן אין דעם, וואָס ער זאָגט, וועט עס געשען
פֿאַר אים. דעריבער זאָג איך אייך, אַלץ, וואָס איר וועט בעטן
און פֿאַרלאַנגען, גלויבט אַז איר האָט עס שוין, און איר וועט עס
האָבן. און ווען איר שטעלט זיך מִתְפַּלֵּל צו זיין, זייט מוֹחַל,
אויב איר האָט עפעס קעגן עמיצן, כּדי אייער אלוקים הָאָב
שְׂבִשְׂמִים זאָל אויך אייך מוֹחַל זיין אייערע עבירות. אָבער אויב
איר וועט נישט מוֹחַל זיין, וועט אייער אלוקים הָאָב שְׂבִשְׂמִים
אויך אייערע עבירות נישט מוֹחַל זיין. און זיי זענען ווידער
געקומען קיין ירוּשָׁלַיִם. און בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז
אַרומגעגאַנגען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, זענען צו אים צוגעגאַנגען
די ראָשי-כֹּהֲנִים, און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים], און די זִקְנִים, און זיי
האָבן צו אים געזאָגט: מיט וועמעס רשות טוסטו דאָס אַלץ?
און ווער האָט דיר געגעבן רשות, דאָס דאָזיקע צו טאָן? און
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: איך וויל אייך אויך פרעגן
אַ קשיא; נו, ענטפערט מיר, און איך וועל אייך זאָגן מיט וועמעס

רשות איך טו דאָס אַלץ. איז די מקוה טבילה פון יוֹחָנָן געווען
פון שְׁמַיִם, אָדער פון בְּנֵי אָדָם? נו, ענטפערט
מיר. און זיי האָבן זיך געשלאָגן מיט דער דעה, און געזאָגט:
אויב מיר וועלן זאָגן: פון שְׁמַיִם, וועט ער זאָגן: פאַרוואָס האָט
איר אים נישט געגלויבט? וועלן מיר אָבער זאָגן: פון בְּנֵי
אָדָם...האָבן זיי מורא געהאַט פאַרן עם, מחמת אַלע האָבן
געהאַלטן יוֹחָנָן פאַר אַן אָמֶתֶן נָבִיא. און זיי האָבן געענטפערט
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: מיר ווייסן נישט. האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי
געזאָגט: אויב אַזוי, זאָג איך אייך אויך נישט מיט וועמעס רשות
איך טו דאָס.

יב און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אָנגעהויבן צו רעדן צו זיי מיט
משלים. אַ בן אדם האָט געפלאַנצט אַ כֶּרֶם, און האָט אים
אַרומגעצאַמט, און אריסגעגראָבן אַ קעלטער, און געבויט אַ
מִגְדָּל, און ער האָט אים פאַרדונגען צו כּוֹרְמִים, און איז אַוועק
אין אַן אַנדער לאַנד אַריין. און צו דער רעכטער צייט, האָט
ער געשיקט צו די כּוֹרְמִים אַן עֶבֶד, כּדי אָפּצונעמען ביי די
כּוֹרְמִים די פִּירות פון דעם כֶּרֶם. און זיי האָבן אים גענומען,
און האָבן אים געשלאָגן, און אים אַוועקגעשיקט ליידיק. און ער
האָט נאָכאַמאָל צו זיי געשיקט אַן אַנדערן עֶבֶד; און דעם האָבן
זיי צעניזוקט דעם קאַפּ, און אים געמיינ באַהאַנדלט. און ער
האָט געשיקט אַן אַנדערן, און דעם האָבן זיי געהרגעט; און אַזוי
אויך מיט אַ סך אַנדערע, עטלעכע האָבן זיי צעשלאָגן, און
עטלעכע געהרגעט. און ער האָט נאָך געהאַט אַ באַליבטן
בֶּן-יָחִיד; אים האָט ער צום סוף צו זיי געשיקט, און גטזאָגט: זיי
וועלן דִּיר-אַרץ האָבן פאַר מיין זון. אָבער יענע כּוֹרְמִים האָבן
צווישן זיך געזאָגט: דאָס איז דער יוֹרֵשׁ; קומט, לאָמיר אים
הרגענען, און די ירושה וועט זיין אונדזערע! און זיי האָבן אים
גענומען, און אים געהרגעט, און האָבן אים אַרויסגעוואָרפן פון

דעם פֿרם. פֿכֿן, וואָס וועט דער אָדון פון דעם פֿרם טאָן? ער
 וועט קומען און אומברענגען די פֿורמם, און געבן דעם פֿרם צו
 אַנדערע. האָט איר נישט געלייענט דעם דאָזיקן פֿסוק: אָבן
 מָאָסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פֶּנֶה; מֵאֵת ה' הָיְתָה זֹאת, הִיא נִפְלְאֹת
 בְּעֵינֵינוּ [תהלים קיח כב-כג]? און זיי האָבן געזוכט אים צו כאַפֿן,
 אָבער זיי האָבן מורא געהאַט פֿאַרן עס, מחמת זיי האָבן זיך
 מִשְׁעָר געווען, אַן דאָס מָשַׁל האָט ער גערעדט קעגן זיי; און זיי
 האָבן אים פֿאַרלאָזט און זענען אַוועקגעגאַנגען.
 און זיי האָבן צו אים געשיקט עטלעכע פון די פֿרושים מיט די
 הורדוס-לייט, פֿדי אים צו כאַפֿן ביים רעדן. און זיי זענען
 געקומען, און האָבן צו אים געזאָגט: רַבִּי, מִיר ווִיִּסן, אַז דו ביסט
 וואָרהאַפֿטיק, און דִּיך אַרט נישט קיינער; מחמת דו ביסט
 קיינעם נישט נושא-פֿנים, נייערט לערנסט תורה באַמט דעם דִּיך
 ה'. דאָרף מען געבן שטייער דעם קיסר, אָדער נישט? זאָלן
 מִיר געבן, אָדער נישט געבן? רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אָבער האָט
 דערקענט זייער צביעות, און האָט צו זיי געזאָגט: פֿאַרוואָס
 פֿרואווט איר מיך אויס? פֿרענגט מִיר אַ דִּינֶר, פֿדי איך זאָל אים
 זען. און אַז זיי האבן אים געבראַכט, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו
 זיי געזאָגט: וועמעס איז דאָס דאָזיקע בילד און די אויפֿשריפט?
 און זיי האָבן צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: דעם קיסרס. האָט
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: גיט דעם קיסר דאָס, וואָס איז
 דעם קיסרס, און צו ה' דאָס, וואָס איז ה'ס. און זיי האָבן זיך
 איבער אים שטאַרק געחידושט. און עס זענען צו רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ געקומען צדוקים, וואָס זאָגן, אַז ס'איז נישטאָ קיין
 תַּחֲיִית-הַמֵּתִים; און זיי האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געפרעגט, אַזוי צו
 זאָגן: רַבִּי, מֹשֶׁה [רבינו] האָט אונדז פֿאַרגעשריבן, אַז אויב
 סע שטאַרבט איינעמס אַן אַח, און לאָזט איבער נאָך זיך אַן
 אַשֶׁה, אָבער קיין יֶלֶד לאָזט ער נישט, אַזוי זאָל זיין אַח נעמען

זיין אָשה און אויפשטעלן זָרע פֿאַר זיין אָח [דברים כה, ה-ו].
 עס זענען געווען זיבן אָחים; און דער ערשטער האָט גענומען אָן
 אָשה, און אַז ער איז נפֿטר, האָט ער נישט געלאָזט קיין זָרע. און
 דער צווייטער האָט זי גענומען, און איז נפֿטר, און האָט נישט
 געלאָזט נאָך זיך קיין זָרע; און אַזוי אויך דער דריטער. און די
 זיבן האָבן נישט געלאָזט קיין זָרע. און צום סוף, נאָך אַלע, איז
 אויך די אָשה נפֿטר. בִּכְן, ביי תַּחֲוִית-הַמֵּתִים, וועמעס אָשה
 וועט זי זיין? מחמת אַלע זיבן האָבן זי געהאַט פֿאַר אָן אָשה.
 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: מאַכט איר נישט
 אָפּשר אַ טעות צוליב דעם, וואָס איר קענט נישט די תּוֹרָה, און
 נישט די מאַכט פֿון ה'! מחמת ביי תַּחֲוִית-הַמֵּתִים האָט מען
 נישט חֲתוּנָה, און מע טויט אויך נישט חֲתוּנָה מאַכן, נייערט זיי
 זענען ווי די מַלְאָכִים אין שָׁמַיִם. און וואָס איז שׂוֹד
 תַּחֲוִית-הַמֵּתִים, האָט איר נישט געלייענט אין תּוֹרַת-מֹשֶׁה, אין
 דעם אָרֶט בְּנוֹגֵעַ דעם סֵנָה, ווי ה' האָט צו אים גערעדט, אַזוי צו
 זאָגן: איך בין דער אלוקים פֿון אַבְרָהָם, און דער אלוקים פֿון
 יִצְחָק, און דער אלוקים פֿון יַעֲקֹב [שמות ג, ו]. ה' איז נישט
 דער אלוקים פֿון טויטע, נייערט פֿון לעבעדיקע; איר זענט זיך
 שטאַרק טועה. און איינער פֿון די סוֹפְרִים [רַבָּנִים], וואָס האָט
 זיך צוגעהערט צו זייער וויכּוּחַ, האָט גענעענט, און ווייל ער האָט
 געוואויסט, אַז ער האָט זיי טוב געענטפֿערט, האָט ער אים
 געפרעגט: וואָס איז די ערשטע פֿון אַלע מִצְוֹת? האָט רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ געענטפֿערט: די ערשטע מִצְוָה איז: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, אֲדֹנָי
 אֶחָד, אֲדֹנָי אֶחָד; וְאַהֲבַת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ
 וּבְכָל-מְאֹדְךָ, [דברים ו, ד-ה]. און די צווייטע איז די: וְאַהֲבַת
 לַרֵּעֶךָ כָּמוֹךָ [ויקרא יט, יח]. נישטאָ קיין גרעסערע מִצְוָה ווי די
 דאָזיקע. און דער סוֹפֵר האָט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: אָמֵת,
 רַבִּי, דו האָסט ריכטיק געזאָגט, ה' איז אֶחָד, און אַז עס איז

נישטאָ קיין אַנדערער אַחוץ אים; און אים ליב האָבן מיטן
 גאַנצן לבבות, און מיטן גאַנצן פאַרשטאַנד, און מיטן גאַנצן
 כּוּחַ, און ליב האָבן דעם חבּר ווי זיך אַליין, איז אַ סך מער ווי
 אַלע עולות און זבחים. און בעת רבי מלך המשיח האָט געזען,
 אַז ער האָט שְׂכַלְדִּיק געענטפּערט, האָט ער צו אים געזאָגט: דו
 ביסט נישט ווייט פון דעם מלכות ה'. און מער האָט זיך שוין
 קיינער נישט דערלויבט אים צו שטעלן קיין קשיא. און בעת רבי
 מלך המשיח האָט געלערנט אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, האָט ער זיך
 אָפּגערוּפּן, און געזאָגט: ווי קומט עס, וואָס די סופרים [רַבָּנִים]
 זאָגן, אַז דער המשיח איז דער בֶּן-דָּוִד? דָּוִד אַליין האָט
 געזאָגט דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ: נָאֻם ה' לְאֲדֹנָי: שֵׁב לִימִינִי
 עַד-אֲשִׁית אֲיֹבֶיךָ הָדָם לְרִגְלֶיךָ [תהלים קי,א]. בֶּכֶן, אויב דָּוִד
 אַליין רופט אים אָדֹנָי, וויאָזוי איז ער זיין זון? און דאָס רוב פון
 דעם עם האָט זיך צו אים צוגעהערט מיט חֶשֶׁק. און אין זיין
 לערנונג האָט ער געזאָגט: היט אייך פאַר די סופרים [רַבָּנִים],
 וואָס האָבן ליב צו גיין אין לאַנגע טליתים, און מע זאָל זיי
 אָפּגעבן שְׁלוֹם אין די מאַרקפלעצער, און די חֲשׁוּבִסְטֵע שטאָט
 אין די שולן, און דעם אויפן-אָן אויף סעודות; זיי, וואָס שלנגען
 איין די בָּתִּים פון אַלמָנוֹת, און טוען כלומרשט דאווענען לאַנג...
 זיי וועלן שוין קריגן אַ האַרבערן פֶּסֶק. און ער האָט זיך
 אַנידערגעזעצט קעגנאיבער דער שאַצקאַמער, און האָט געזען
 ווי דאָס עם וואָרפט אַריין געלט אין דעם תֵּבֶת הָאוֹצָר. און אַ
 סך רייכע האָבן פיל אַריינגעוואָרפן. און עס איז געקומען אַן
 אַרעמע אַלמָנָה, און זי האָט אַריינגעוואָרפן צוויי מַטְבֵּעוֹת, וואָס
 באַטרעפן אַ פּרוּטָה. און רבי מלך המשיח האָט גערופּן צו
 משיחַס תּלמידים, און האָט צו זיי געזאָגט: באַמַת, איך זאָג אייך,
 די דאָזיקע אַרעמע אַלמָנָה האָט מער אַריינגעוואָרפן ווי די אַלע,
 וואָס האָבן אין דעם תֵּבֶת הָאוֹצָר אַריינגעוואָרפן. מחמת זיי

אלע האָבן געטאָן אַרײַנוואַרפֿן פֿון דעם, וואָס זיי האָבן געהאַט איבעריק, אָבער זי האָט געהאַט, איר גאַנצע מַחֲיָה.

יג און בית רבי מלך המשיח איז אַרויסגעגאַנגען פֿון דעם בית-המקדש, האָט איינער פֿון משיחס תלמידים צו אים געזאָגט: רבי, זע, וואָסערע מינים שטיינער, און וואָסערע מינים בנִינים! און רבי מלך המשיח האָט צו אים געזאָגט: דו זעסט די דאָזיקע גרויסע בנִינים? סע וועט דאָ נישט איבערבלייבן אַ שטיין אויף אַן אַנדערן, וואָס וועט נישט אַראָפּגעוואַרפֿן ווערן. און בעת רבי מלך המשיח איז געזעסן אויף דעם הר-הַיִּזִּיתִים, אַנטקעגנאיבער דעם בית-המקדש, האָבן פֿיפּא און יַעקֹב און יוחָנָן און אַנדריי אים געפרעגט, בעת זיי זענען געווען אַליין אין אַ יחידות: זאָג אונדז, ווען וועט דאָס געשען, און וואָס איז דער אות, אַז דאָס אַלץ וועט מקוים ווערן? און רבי מלך המשיח האָט זיך אָפּגערופֿן, און צו זיי געזאָגט: שימו לב, אַז קיינער זאָל אייך נישט פֿאַרפֿירן. אַ סך וועלן קומען אין מיין נאָמען, און זאָגן: איך בין עס! און וועלן אַ סך פֿאַרפֿירן. און בעת איר וועט הערן פֿון מלחמות און שמועות פֿון מלחמות, איז שרעקט אייך נישט; מחמת דאָס אַלץ מוז געשען, אָבער דער קֶץ איז דאָס נאָך נישט. מחמת אומה וועט אויפשטיין קעגן אומה, און מלוכה קעגן מלוכה; און אין פֿאַרשידענע ערטער וועלן זיין ערדציטערנישן, און הונגערנויט; אָבער דאָס אַלץ איז בלויז דער אָנהייב פֿון ווייַען. אָבער שימו לב אויף זיך; ווייל זיי וועלן אייך איבערענטפֿערן צום סְנֵה־דִּרְיִן; און אייך שמייסן אין די שולן, און פֿאַר מוֹשֵׁלִים און מלָכִים וועט איר שטיין פֿון מײַנעטוועגן, פֿאַר אַן עֵדוּת צו זיי. און די בשורת הגאולה מוז קודם געײַרשנט ווערן פֿאַר אַלע אומות. און בעת זיי וועלן אייך פֿירן צום משפט, און אייך איבערענטפֿערן, זאָלט איר פֿריער נישט

דאָגהן מיט לֵב רִגֵּז וואָס איר זאָלט רעדן; נייערט וואָס סע וועט
 אייך געגעבן ווערן אין יענער שעה, דאָס רעדט; מחמת נישט
 איר זענט עס, וואָס רעדן, נייערט דער רוח הקודש. און אַח
 וועט אַח איבערענטפערן צום מָוֶת, און אַב זיין יָלָד, און יָלָדִים
 וועלן אויפשטיין קעגן הורים, און גורם זיין, זיי זאָלן געטייט
 ווערן. און איר וועט זיין פאַרהאַסט פון אַלעמען פון מיין
 נאָמען-וועגן; אָבער הַמַּחְזִיק מַעֲמָד עַד קֵץ הוּא יִשָּׁע. און בַּעֲת
 איר וועט זען די אומווערדיקייט פון דער פאַרוויסטונג שטיין,
 וואו זי באַדאַרף נישט שטיין [דניאל ט, כז; יא, לא; יב, יא] ... זאָל
 דער, לייענער פאַרשטין... דעמאָלט זאָלן די, וואָס זענען אין
 יהודה, אַנטרינען אין די הָר. זאָל דער, וואָס איז אויפן דאָד,
 נישט אַראָפּגיין, און אַרײַנגיין עפעס אַרויסצונעמען פון זיין
 בֵּית; און זאָל דער, וואָס איז אין שָׂדֶה, זיך נישט אומקערן צו
 נעמען זיין מאָנטל. אָבער וויי איז צו די וואָס זענען מענפֿערט,
 און וואָס גיבן צו זייגן אין יענע טעג! און זייט מִתְפַּלֵּל, אַז דאָס
 זאָל נישט זיין אין ווינטער. מחמת יענע טעג וועלן זיין אַ צָרָה,
 אַזאַ, וואָס איר גלייכן איז נישט געווען זינט דעם אָנהייב פון
 באַשאַף, וואָס ה' האָט באַשאַפן, ביז איצט, און וועט אויך מער
 נישט זיין. און וואלט ה' נישט פאַרקירצט די טעג, וואָלט קיין
 שום בָּשָׂר-וָדָם נישט נִיצוֹל; געוואָרן; נייערט צוליב די
 אויסדערוויילטע, וועמען ער האָט אויסדערוויילט, האָט ער
 פאַרקירצט די טעג. אויב סע וועט דעמאָלט עמיצער צו אייך
 זאָגן: אָט איז דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ! אָדער: דאָרטן איז רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ! זאָלט איר עס נישט גלויבן. מחמת סע וועלן
 אויפשטיין מְשִׁיחֵי שֶׁקֶר, און נְבִיאֵי שֶׁקֶר, און זיי וועלן באַווייזן
 צייכנס און וואונדער, כּדי צו פאַרפירן, אויב מעגלעך, אַפילו די
 סאַמע אויסדערוויילטע. איר אָבער שִׁימוּ לֵב; זעט, איך האָב
 אייך אַלץ פאַרויסגעזאָגט. אָבער אין יענע טעג, נאָך יענער צָרָה,

וועט די זון פינצטער ווערן, און די לבנה וועט נישט געבן איר אור, און די שטערן וועלן פאלן פון שמים, און די כחות פון שמים וועלן אויפגעטרייסלט ווערן. און דעמאלט וועלן זיי זען דעם בר-אנש [דניאל ז,ג, משיח] קומען אויף די וואלקנס מיט גבורה און גדול כבוד. און דעמאלט וועט ער ארויסשיקן זיינע מלאכים, און צונויפזאמלען זיינע אויסדערוויילטע פון די פיר ווינטן, פון עק ערד ביז עק שמים. און לערנט פון דעם פייגנבוים זיין משל: בעת זיין צווייג ווערט זאפטיק, און גיט ארויס בלעטער, דעמאלט ווייסט איר, אז זומער איז נאענט. אזוי אויך איר, ווען איר וועט זען אז דאס האלט ביים קומען, טא ווייסט, אז ער איז נאענט ביי דער פתח. באמת, איך זאג אייך, דער דאזיקער דור וועט נישט פארגיין, ביז דאס אלץ וועט געשען. שמים און ערד וועלן פארגיין, אבער מיינע דברים וועלן נישט פארגיין. נאך פון יענעם יום, אדער יענער שעה ווייסט קיינער נישט, נישט אפילו די מלאכים אין שמים, אויך נישט דער זון [דער זון פון דער אויבערשטער], נייערט נאך דער אלוקים האב. שימו לב, וואכט און זייט מתפלל; מחמת איר ווייסט נישט, ווען די צייט קומט אן. עס איז געגליכן צו א בן אדם, וואס איז אוועק אין אן אנדער לאנד אריין, און וואס האט איבערגעלאזט זיין בית אין רשות פון זיינע עבדים, יעדן בן אדם זיין ארבעט, און האט באפוילן דעם שומר צו שטיין אויף דער וואך. דעריבער וואכט, מחמת איר ווייסט נישט, ווען דער בעל-הבית וועט קומען, צי אין אונט, אדער ביינאכט, אדער ווען דער האן וועט קרייזען, אדער אין דער פרי; טאמער וועט ער פלוצים אנקומען און אייך געפינען שלאפנדיק. און וואס איך זאג אייך, זאג איך צו אלעמען: וואכט!

יד און עס איז געווען צוויי טעג פאר פסח און חג-המצות. און

די ראשי-כהנים און די סופרים [רבנים] האבן געזוכט וויאזוי

אים צו כאַפּן מיט עַרְמָה, און אים טייטן. אָבער זיי האָבן
 געזאָגט: נישט אום יום-טוב, כדי סע זאָל נישט אַרויסרופן אַ
 מהומה צווישן דעם עם. און בשעת ער איז געווען אין בֵּית-הַיְינִי,
 און איז געזעסן ביים טיש אין דעם בֵּית פון שְׁמַעוֹן דעם אִישׁ
 מִצְרֵעַ, איז געקומען אַן אִשָּׁה, וואָס האָט געהאַט אַן
 אַלאַבאַסטער קריגל מיט זייער טייערן זאַלבאַייל פון ריינער
 נאַרד; און זי האָט צעבראַכן דאָס קריגל, און עס אויסגעגאָסן
 אויף זיין קאַפּ. און דאָרטן זענען געווען עטלעכע, וואָס האָבן
 געזאָגט מיט פאַרדראָס: הֲלֵמָּאִי דִּי דאָזיקע אויסברענגונג פון
 דעם זאַלבאַייל? מע האָט דאָך דעם זאַלבאַייל געקענט
 פאַרקויפּן פאַר מער ווי דריי הונדערט דינָרים, און עס געבן צו
 די עֲנִיִּים; און זיי האָבן געמורמלט קעגן איר. אָבער רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט: לאַזט זי געמאַך; פאַרוואָס זענט איר זי
 מַצְעֵר מיט עֲגֻמַּת נֶפֶשׁ? זי האָט מיט מיר געטאָן אַ
 חֶסֶד. מחמת די עֲנִיִּים האָט איר תָּמִיד מיט זיך, און ווען נאָר
 איר ווילט, קאָנט איר זיי טאָן גוטס; מִיך אָבער וועט איר תָּמִיד
 נישט האָבן. זי האָט געטאָן וואָס זי האָט געקאָנט; זי האָט
 געזאַלבט מיין בֶּשֶׁר פאַרויס צו קבורה. און באַמַת, איך זאָג
 אייך, וואו נאָר די בשורת הגאולה וועט געדרשנט ווערן אין דער
 גאַנצער וועלט, וועט אויך דאָס, וואָס זי האָט געטאָן, דערציילט
 ווערן איר צום אָנדענק. און יהודה אִישׁ-קָרִיּוֹת, איינער פון די
 צוועלף, איז אַוועקגעגאַנגען צו די ראָשי-כְּהֻנִּים, כדי אים צו
 פאַרראָטן צו זיי. און אַז זיי האָבן דאָס געהערט, זענען זיי
 געוואָרן מְלֹא-שִׂמְחָה, און האָבן אים צוגעזאָגט צו געבן געלט.
 און ער האָט געזוכט אַ פּאַסיקע געלעגנהייט אים צו פאַרראָטן.
 און אין דעם ערשטן יום פון חג-הַמִּצּוֹת, בעת מע שעכת דעם
 קרבן-פֶּסַח, האָבן משיחס תלמידים צו אים געזאָגט: וואו
 ווילסטו, אַז מיר זאָלן גיין און אָנברייטן, כדי דו זאָלסט קענען

עסן דעם קרבן-פֿיסח? און רבי מלך המשיח האָט געשיקט צוויי
 פון משיחס תלמידים, און האָט צו זיי געזאָגט: גייט אין דער
 שטאָט אַריין, און דאָרט וועט אייך באַגעגענען אַ בן אדם, וואָס
 טראָגט אַ כֹּד מיט מַיִם; גייט אים נאָך. און וואו ער וועט
 אריינגיין, זאָלט איר זאָגן צום בַּעל-הבֵּית: דער רַבִּי לאָזט דיר
 זאָגן: וואו איז מיין גאַס-ט-צימער, וואו איך זאָל עסן דעם
 קרבן-פֿיסח מיט מיינע תלמידים? און ער וועט אייך ווייזן אַ
 גרויסע אויבערשטע שטוב, אַ פאַרטיק אָנגעברייטע; און דאָרטן
 גרייט צו פאַר אונדז. און די תלמידים זענען געגאַנגען, און
 זענען אָנגעקומען אין דער שטאָט אַריין, און האָבן געפונען אַזוי
 ווי רבי מלך המשיח האָט געזאָגט; און זיי האָבן אָנגעברייט דעם
 קרבן-פֿיסח. און אַז עס איז געוואָרן אַוונט, איז רבי מלך המשיח
 געקומען צוגיין מיט די צוועלף. און בעת אין אַ יחידות זיי זענען
 געזעסן און האָבן געגעסן, האָט רבי מלך המשיח געזאָגט: איך
 זאָג אייך, איינער פון אייך וועט מיר פאַרראָטן, טאַקע דער,
 וואָס עסט מיט מיר. און זיי האָבן זיך שטאַרק מצער מיט עֲגִמָּת
 נֶפֶש געווען, און איינער נאָכן אַנדערן האָט גענומען צו אים זאָגן:
 בין איך דאָס? און ער האָט צו זיי געזאָגט: איינער פון די
 צוועלף, דער, וואָס טונקט איין מיט מיר אין דער קֶעֶרֶה. יאָ,
 דער בֶּר-אַנָש [דניאל ז, יג, משיח] גייט אַוועק, אַזוי ווי ס'ע שטייט
 געשריבן וועגן אים; אָבער ווי צו יענעם בן אדם דורך וועמען
 דער בֶּר-אַנָש [דניאל ז, יג, משיח] ווערט פאַרראָטן. בעסער
 וואָלט פאַר יענעם בן אדם געווען, אויב ער וואָלט נישט געבוירן
 געוואָרן. און בשעת זיי האָבן געגעסן, האָט ער גענומען מִצָּה,
 און האָט אַ בָּרָכָה געמאַכט, און זי צעבראָכן און זיי געגעבן, און
 געזאָגט: נעמט; דאָס איז מיין בִּשְׁרָ [שמות יב, ח]. און ער האָט
 גענומען אַ כּוֹס, און האָט אַ בָּרָכָה געמאַכט, און אים זיי געגעבן,
 און זיי האָבן אַלע פון אים געטרונקען. און רבי מלך המשיח

הָאָט צו זיי געזאָגט: דאָס איז מיין דָם [ישעיה נג,ז] פון דעם
בְּרִית חֲדָשָׁה [ירמיה לא,ל], וואָס ווערט פאַרגאַסן פאַר אַ סך.
באַמט, איך זאָג אייך: איך וועל מער נישט טרינקען פון דער
פּרוּכט פון דעם וויינשטאָק, ביז יענעם יום, ווען איך וועל אים
טרינקען אויפסניי אין דעם מַלְכוּת ה'. און אַז זיי האָבן
אַפּגעזונגען הַלֵּל, זענען זיי אַרויסגעגאַנגען צו דעם הַר-הַיְזִיתִים.
און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט צו זיי געזאָגט: איר אַלע וועט
געשטרויכלט ווערן, מחמת סע שטייט געשריבן: אַכָּה אֶת-הָרָעָה
וּתְפוּצִין הַצֶּאֱן [זכריה יג,ז]. אַבער נאָך מיין אויפשטיין, וועל איך
אייך פאַרויסגיין קיין גָּלִיל. הָאָט פִּיפֶּא צו אים געזאָגט: אויב
אַפּילו אַלע זאָלן געשטרויכלט ווערן, וועל איך דאָך נישט. און
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט צו אים געזאָגט: באַמט, איך זאָג דיר, אַז
היינטיקע לֵילָה נאָך, איידער דער האָן וועט צוויי מאָל קרייען,
וועסטוּ מיר דריי מאָל פאַרלייקענען. אַבער ער האָט גערעדט
אַ צעפלאַמטער: אויב אַפּילו איך מוז שטאַרבן מיט דיר, וועל
איך דיר דאָך נישט פאַרלייקענען, און אַזוי האָבן זיי אַלע
געזאָגט. און זיי זענען געקומען אויף אַ פּלאַץ, וואָס האָט
געהייסן גַת-שֶׁמֶנִי; און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט געזאָגט צו
משיחַס תּלְמִידִים: זעצט אייך דאָ אַנידער, בעת איך בין מִתְפַּלֵּל.
און ער האָט מיט זיך גענומען פִּיפֶּא, און יַעֲקֹב, און יוֹחָנָן, און
ער האָט אָנגעהויבן זיך מַצֵּער מיט עֲגֻמַּת נֶפֶשׁ צו זיין, און איז
געווען שטאַרק טרויעריק. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט צו זיי
געזאָגט: אויף מיין נשְׁמָה איז מיר זייער ביטער, אַזש צום מָוֶת;
בלייבט דאָ, און וואַכט. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַפּגעגאַנגען
אַפּיסל ווייטער, און איז געפאַלן אויף דער ערד, און האָט
מִתְפַּלֵּל געווען, אַז אויב מעגלעך, זאָל די שְׁעָה אים
פאַראיבערגיין. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאָט געזאָגט: אלוקים אָבִי,
אַבָּא, אַלץ איז מעגלעך ביי דיר; נעם צו דעם דאָזיקן פּוֹס פון

מיר; דאָך נישט ווי איד וויל, נייערט ווי דו ווילסט. און רבי
מלך המשיח איז געקומען און האָט זיי געפונען שלאָפנדיק, און
ער האָט געזאָגט צו פֿיפּאַ: שמעוֹן, דו שלאָפסט? האָסטו נישט
געקאָנט וואָכן איין שעה? וואַכט און זייט מתפַּלל, כדי איר
זאָלט נישט קומען צו קיין נסיוֹן. דער רוּחַ איז טאַקע וויליק,
אַבער דאָס פלייש איז שוואַך. און רבי מלך המשיח איז ווידער
אַוועקגעגאַנגען און האָט מתפַּלל געווען, און האָט
איבערגעחזרט די זעלבע דברים. און ער איז ווידער געקומען,
און האָט זיי געפונען שלאָפנדיק, מחמת זייערע אויגן זענען
געווען שווער; און זיי האָבן נישט געוואוסט וואָס אים צו
ענטפערן. און ער איז געקומען צום דריטן מאל, און האָט צו
זיי געזאָגט: טוט איר נאָך אַלץ שלאָפן און רוען? עס איז גענוג;
די שעה איז געקומען; הִנֵּה, דער בֶּר-אַנָּשׁ [דניאל ז, יג, משיח]
ווערט איבערגעענטפערט אין די הענט פון די חוטאים. שטייט
אויף, לאַמיר גיין; אָט קומט מיין מָסוֹר אָן. און באַלד, בשעת ער
האָט נאָך גערעדט, איז אָנגעקומען יהודה, איינער פון די צוויelf,
און מיט אים אַ גרויסער הַמוֹן מיט חֲרָבוֹת און מיט שטעקנס,
פון די ראָשי-כְּהֻנִּים, און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים], און די זקנים. און
דער מָסוֹר האָט זיי געגעבן אַ סימן און געזאָגט: וועמען איד
וועל אַ קוש טאָן, דער איז עס. נעמט אים, און פירט אים אַ
זיכערן אַוועק. און אַז ער איז געקומען, איז ער גלייך צו אים
צוגעגאַנגען, און געזאָגט: רַבִּי! און האָט אים געקושט. און זיי
האָבן אַרויפגעלייגט זייערע הענט אויף אים, און האָבן אים
גענומען. אַבער איינער פון די, וואָס זענען דערביי געשטאַנען,
האָט אַרויסגעצויגן זיין חֶרֶב, און האָט געשלאָגן דעם
כֶּהן-גְּדוֹלָם עֶבֶד, און אים אָפּגעהאַקט אַן אויער. און רבי מלך
המשיח האָט צו זיי געזאָגט: זענט איר אַרויסגעקומען ווי קעגן אַ
גִּזְלוֹן, מיט חֲרָבוֹת און שטעקנס מיד צו כאַפֵּן? יום יום בין איד

געווען מיט אייך אין בית-המקדש און האָב געלערנט תורה, און
 איר האָט מיר נישט גענומען. אָבער די כתבי-הקודש מוזן אויף
 אַזאַ אופן מקוים ווערן. און זיי האָבן אים אַלע פאַרלאָזט און
 זענען אַנטרוינען. און איינער אַ יונג בחור איז אים נאָכגעגאַנגען,
 וואָס האָט געטראָגן אַ לייזונט געוואָנט איבערן נאָקעטן בָּשָׂר,
 און אים האָבן זיי געכאַפט; אָבער ער האָט געלאָזן דאָס
 לייזונט, און געוואָנט איז אַנטרוינען אַ נאָקעטער. און זיי האָבן
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַוועקגעפירט צום כּהֵן-גָּדוֹל; און סע האָבן זיך
 ביי אים פאַרזאַמלט אַלע ראָשי-כּהֲנִים, און די זקנים, און די
 סוֹפְרִים [רַבָּנִים]. און כִּיפּא איז אים נאָכגעגאַנגען פון
 דערווייטן, ביז אינעווייניק אין הויף אַריין פון דעם כּהֵן-גָּדוֹל;
 און ער האָט זיך געזעצט מיט די משרתים, און האָט זיך
 געוואָרעמט ביים אָש. און די ראָשי-כּהֲנִים און דער גאַנצער
 סְנֵה־דָרִין האָבן געזוכט עֲדוֹת קעגן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, כּדי אים צו
 טייטן; און האָבן נישט געפונען. מחמת אַ סך האָבן קעגן אים
 עֲדוֹת שְׁקָר געזאָגט, אָבער זייער עֲדוֹת-זאָגן האָט נישט
 געשטימט. און עטלעכע זענען אויפגעשטאַנען, וואָס האָבן
 אָפּגעלייגט עֲדוֹת שְׁקָר קעגן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און האָבן
 געזאָגט: מיר האָבן אים געהערט זאָגן: איד וועל חָרוֹב מאַכן
 דעם דאָזיקן הֵיכַל, וואָס איז געמאַכט מיט הענט, און אין
 שלושה ימים וועל איד אויפבויען אַן אַנדערן, וואָס איז נישט
 געמאַכט מיט קיין הענט. און אַפילו אין דעם האָט זייער
 עֲדוֹת-זאָגן נישט געשטימט. און דער כּהֵן-גָּדוֹל איז
 אויפגעשטאַנען צווישן זיי, און האָט געפרעגט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ:
 דו ענטפערסט גאָרנישט? וואָס מיינט דאָס, וואָס די דאָזיקע
 זאָגן עֲדוֹת קעגן דיר? אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געשוויגן,
 און האָט גאָרנישט געענטפערט, און דער כּהֵן-גָּדוֹל האָט אים
 ווידער געפרעגט: ביסטו דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, דער זון פון דער

אויבערשטער? און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט: איך בין;
 און זען וועט איר דעם בר-אַנש [דניאל זיג, משיח] זיצן ביי דער
 רעכטער האַנט פון הגבורה, און קומען מיט די וואַלקנס פון
 שָׁמַיִם. און דער כּהֵן-גדול האָט צעריסן זיינע בגדים, און
 געזאָגט: צו וואָס דאַרפן מיר נאָך עדות? אָט האָט איר
 געהערט די לעסטערונג; וואָס איז אייער דעה? און זיי האָבן
 אים אַלע פאַרמשפּט: ער איז חייב-מיתה. און עטלעכע האָבן
 גענומען אויף אים שפּייען, און אים פאַרהילט דאָס פֿנים, און
 אים געשלאָגן מיט די פּויסטן, און צו זאָגן צו אים: זאָג נביאות!
 און די משרתים האָבן אים באַגעגנט מיט קלעפּ. און בשעת
 פֿיפּא איז געווען אונטן אין הויף, איז צוגעגאַנגען איינע פון די
 דינסטן פון דעם כּהֵן-גדול; און אַז זי האָט געזען פֿיפּא
 וואַרעמען זיך, האָט זי געקוקט אויף אים, און געזאָגט: דו ביסט
 אויך געווען מיט יהושע/ישוע פון נצֵרֶת. אָבער ער האָט
 געלייקנט, און געזאָגט: נישט איך ווייס, נישט איך פאַרשטיי,
 וואָס דו זאָגסט. און ער איז אַרויסגעגאַנגען אין דעם פאַרהויף,
 און דער האָן האָט געקרייט. און די דינסט האָט אים געזען, און
 האָט ווידער אָנגעהויבן זאָגן צו די, וואָס זענען געשטאַנען
 דערביי: ער איז אויך איינער פון זיי. אָבער ער האָט עס ווידער
 געלייקנט. און אין אַ וויילע אַרום האָבן די, וואָס זענען דאָרט
 געשטאַנען, ווידער געזאָגט צו פֿיפּא: באַמת, דו ביסט איינער פון
 זיי; מחמת דו ביסט אַ גלילער. און ער האָט אָנגעהויבן זיך צו
 שעלטן און צו שווערן: איך קען נישט דעם איש פון וועמען איר
 רעדט. און באַלד האָט דער האָן געקרייט צום צווייטן מאָל. און
 פֿיפּא האָט זיך דערמאָנט דאָס דָּבָר, וואָס רבי מלך המשיח האָט
 צו אים געזאָגט: איידער דער האָן וועט צוויי מאָל קרייען,
 וועסטו מיך דריי מאָל פאַרלייקענען. און אַז ער האָט זיך דערין
 דערמאָנט, האָט ער זיך צעוויינט.

טו

און באַלד אין דער פרי האָבן די ראָשי-כְּהֻנִּים, מיט די זקנים און סופרים [רַבָּנִים], און דער גאַנצער סנהדרין זיך אָן עצה געהאַלטן, און זיי האָבן געבונדן מיט עֶקֶדָה רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און האָבן אים אַוועקגעפירט און אים איבערגעענטפערט צו פִּילְטוּס. און פִּילְטוּס האָט אים געפרעגט: ביסטו דער מֶלֶךְ פֿון די ייִדן? האָט ער אים געענטפערט: דו זאָגסט עס. און די ראָשי-כְּהֻנִּים האָבן אים באַשולדיקט אין אַ סך זאַכן. און פִּילְטוּס האָט אים נאָכמאָל געפרעגט: דו ענטפערסט גאָרנישט? זע וואָס זיי טוען דיר פֿירוואַרפֿן. אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט מער גאָרנישט געענטפערט, אַזוי, אַז פִּילְטוּס האָט זיך געחידושט.

און אויף יום-טוֹב פלעגט ער זיי פֿריילאָזן געפאַנגענעם, וועמען זיי האָבן נאָר געוואָלט. און דאָ איז געווען איינער, וואָס האָט געהייסן בֶּר-אַבָּא, וואָס איז געווען געפאַנגען מיט מורדים, וואָס זענען באַגאַנגען אַ רציחה בעת דעם אויפשטאַנד. און דער הַמּוֹן איז אַרויפגעגאַנגען און האָט אים גענומען בעטן, אַז ער זאָל טאָן ווי ער איז געווען געוואוינט פֿאַר זיי צו טאָן. און פִּילְטוּס האָט זיי געענטפערט: ווילט איר, אַז איך זאָל אייך באַפֿרייען דעם מֶלֶךְ פֿון די ייִדן? מחמת ער האָט דערקענט, אַז די ראָשי-כְּהֻנִּים האָבן אים איבערגעענטפערט צוליב קנאה. אָבער די ראָשי-כְּהֻנִּים האָבן אויפגערייצט דעם הַמּוֹן, אַז ער זאָל זיי ליבערשט באַפֿרייען בֶּר-אַבָּאן. און פִּילְטוּס האָט נאָכאַמאָל צו זיי געזאָגט: און וואָס זאָל איך טאָן מיט אים, וועמען איר רופט: מֶלֶךְ פֿון די ייִדן? האָבן זיי ווידער אויסגעשריגן: אויפהענגע על-דער בּוֹים [דברים כא, כג, שמואל ב יח, יד, זכריה יב, י, דברים כז, כו, ישעיה נג, ד, הַסִּתְּלָקוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ] אים. און פִּילְטוּס האָט צו זיי געזאָגט: פֿאַרוואָס, וואָסער

רַע הָאָט ער געטאָן? אָבער זיי האָבן נאָך שטאַרקער געשריגן:
 אויפהענגע על-דער בוים אים. און אַזוי ווי פֿילטױס האָט
 געוואָלט צוליב טאָן דעם המון, האָט ער זיי באַפֿרייט בַר-אַבאָן,
 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט ער געלאָזט שמייסן, און אים
 איבערגעענטפערט אויפהענגע על דער בוים צו ווערן.
 און די זעלנער האָבן אים אַוועקגעפירט אין דעם הויף אַריין פון
 דעם פרעטאָריום, און האָבן צונויפגערוּפֿן דאָס גאַנצע
 היל. און זיי האָבן אים אָנגעטאָן אַ פּורפּור מאַנטל און האָבן
 אויסגעפלאַכטן אַ עֶטְרֶת פון דערנער, און האָבן זי אים
 אָנגעטאָן. און זיי האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גענומען באַגריסן:
 שָׁלוֹם, מֶלֶךְ פון די ייִדן! און זיי האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 געשלאָגן איבערן קאָפּ טיט אַ רויט, און געשפיגן אויף רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ, און האָבן אנידערגעפאַלן צו אים וְהִשְׁתַּחֲוּוּ צו אים. און
 אַזוי ווי זיי האָבן אים אָפּגעשפּעט, האָבן זיי פון אים
 אַראָפּגענומען דעם פּורפּור מאַנטל, און אים אָנגעטאָן משיח
 מלבושים. און זיי האָבן אים אַרויסגעפירט אויפהענגע על-דער
 בוים צו ווערן. און זיי האָבן געצוואונגען איינעם אַ פאַרבייגייער,
 שִׁמְעוֹן פון קוריני, וואָס איז געקומען פון שְׂדֵה, דעם אָב פון
 אַלְקִסַנְדֵר און רופּוס, צו טראָגן משיח
 בוים. און זיי האָבן אים געבראַכט צו אַ פּלאַץ, וואָס האָט
 געהייסן גִלְגֶּלְתָא, דאָס הייסט: דער שאַרבן-פּלאַץ. און זיי
 האָבן אים געגעבן וויין געמישט מיט מירע; אָבער ער האָט אים
 נישט גענומען. און זיי האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אויפהענגע
 על-דער בוים, און האָבן צווישן זיך צעטיילט זיינע מלבושים,
 וואָרפנדיק גורל אויף זיי, וואָס יעדער זאָל נעמען. און עס איז
 געווען די דריטע שָׁעָה, בית זיי האָבן אים אויפהענגע על-דער
 בוים. און אויף דער אויפשריפט פון זיין באַשולדיקונג איז
 געווען געשריבן: דער מֶלֶךְ פון די ייִדן. און צוזאָמען מיט אים

האַבן זיי אויפהענגע על-דער בױם צוויי גזלנים, איינעם צו זיין רעכטער, און איינעם צו זיין לינקער האַנט. און עס איז מקוים געוואָרן דער פֿסוק, וואָס זאָגט: ער איז פאַררעכנט געוואָרן מיט פאַרברעכער וְאֵת פּוֹשְׁעִים נִמְנָה [ישעיה נג,יב]. און די פאַרבייגייער האַבן אים געלעסטערט, און האַבן געשאַקלט מיט זייערע קעפּ, און געזאָגט: אָ, דו, וואָס צעשטערסט דעם הײכל, און טוסט אים אויפבויען אין שלושה ימים. ראַטעווע דײך אליין, און קום אַראָפּ פון דעם בױם. און אַזוי האַבן אויך די דאָשי-כֹּהֲנִים מיט די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] פון אים אָפּגעשפּעט, און געזאָגט: אַנדערע האָט ער מַצִּיל געווען, זיך אַליין קאָן ער נישט מציל זיין. דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, דער מֶלֶךְ פון יִשְׂרָאֵל איז ער! זאָל ער איצט אַראָפּקומען פון דעם בױם, אַז מיר זאָלן זען און גלויבן. און אויך די, וואָס זענען מיט אים אויפהענגע על-דער בױם געוואָרן, האַבן אים מַבְזֶה געווען. און בעת עס איז געקוטען די זעקסטע שעה, איז געוואָרן אַ חֲשָׁךְ איבער דעם גאַנצן לאַנד, ביז דער ניינטער שעה. און אין דער ניינטער שעה האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געשריגן מיט אַ הויך קוֹל: אֱלֹהִי, אֱלֹהִי, לָמָּה שְׁבִקְתָּנִי? וואָס פאַטײט: מיין אלוקים, מיין אלוקים, פאַרוואָס האָסטו מײַך פאַרלאָזן [תהלים כב]? און עטלעכע פון די, וואָס זענען דערביי געשטאַנען, און האַבן עס געהערט, האַבן געזאָגט: הִנֵּה, ער רופט אַלֵּיהוֹן. און איינער איז געלאָפן, און האָט אָנגעפילט אַ שוואַם מיט שְׂאֹר, און האָט אים אַרויפגעטאָן אויף אַ שטעקן, און אים געגעבן צו טרינקען, און געזאָגט: לאַזט נאָך, לאַמיר זען, צו אַלֵּיהוֹ הַנְּבִיא וועט קומען אים אַראָפּנעמען. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אַרויסגעלאָזט אַ הויך קוֹל, און האָט אויסגעהויכט די נשמה. און דאָס פֶּרוֹכֶת פון דעם הײכל איז צעריסן געוואָרן אין צווייען, פון אויבן ביז אַראָפּ. און אַז דער הויפטמאַן, וואָס איז געשטאַנען קעגנאיבער

אים, האָט געזען, אַז ער האָט אויסגעהויכט די נשמה, האָט ער געזאָגט: דער דאָזיקער בן אדם איז באַמט געווען דער זון פון דער אויבערשטער! און דאָרט זענען אויך געווען נשים, וואָס האָבן זיך צוגעקוקט פון דער ווייטנס; צווישן זיי מַרְס פון מַגְדָּלָה, און מַרְס די אַם פון יַעקב הקטן, און פון יוסי, און שלומית, וואָס זענען אים נאָכגעגאַנגען, בעת ער איז געווען אין גליל, און האָבן אים באַדינט; און אויך אַ סך אַנדערע נשים, וואָס האָבן מיט אים עולה-רגל געווען קיין ירושלים. און אַז עס איז שוין געוואָרן אָוונט, און ווייל עס איז געווען דער יום פון צוברייטונג, דאָס הייסט, ערב-שבת, האָט יוסף פון רמתים, אַ חשובער בעל-יועץ, וואָס האָט אליין אויך געוואָרט אויף דעם מלכות ה', זיך אָנגעטאָן אַ כוח און איז אַריינגעגאַנגען צו פילטוס, און האָט געבעטן דעם גופה פון רבי מלך המשיח. און פילטוס האָט זיך געחידושט, וואָס ער איז שוין נפטר, און ער האָט געלאָזט רופן דעם שר המאה, און האָט אים געפרעגט, צי ער איז שוין לאַנג נפטר. און אַז ער איז דאָס געוואָרן געוואָרן פון דעם שר המאה האָט ער באַווייליקט דעם גופה פאַר יוספן. און ער האָט געקויפט ליינונטע תכריכים, און האָט אים אַראַפגענומען און אַיינגעוויקלט אין די תכריכים, און אים אַריינגעלייגט אין אַ קבר, וואָס איז געווען אויסגעהאַקט אין אַ פעלזן; און ער האָט צוגעקליקט אַ שטיין צו דער פֿי הקבר. און מַרְס פון מַגְדָּלָה, און מַרְס, די אַם פון יוסי, האָבן געזען, וואו מע האָט אים געלייגט.

טז און אַז דער שבת איז אַריבער, האָבן מַרְס פון מַגְדָּלָה, און

מַרְס, די אַם פון יַעקבן און שלומית, געקויפט בשמים, כדי זיי זאָלן קענען קומען און אים זאָלן. און זער פרי אין דעם ערשטן יום נאָך דעם שַׁבָּת, זענען זיי געקומען צום קבר, בעת די זון איז אויפגעגאַנגען. און זיי האָבן איינע צו דער אַנדערער

געזאָגט: ווער וועט אונדז אַוועקקײַקלען דעם שטיין פאַר דער
פֿתּחַ הַקִּבֶּר? און בעת זיי האָבן אויפגעהויבן זייערע אויגן, האָבן
זיי געזען, אַז דער שטיין איז אַוועקגעקײַקלט, הָגם ער איז געווען
זייער גָדוֹל. און אַז זיי זענען אַרײַנגעגאַנגען אין דעם קבר, האָבן
זיי געזען אַ יונגמאַן זיצן ביי דער רעכטער זייט, אָנגעקליידט אין
אַ ווייס געוואָנט; און זיי האָבן זיך דערשראָקן. אָבער ער האָט
צו זיי געזאָגט: שרעקט אייך נישט; איר זוכט יהושע/ישוע פון
נצֶרֶת, וואָס איז אויפהענגע על-דער בױם געוואָרן. ער איז
אויפגעשטאַנען, ער איז דאָ נישטאָ; זעט דאָס אָרט, וואו זיי
האָבן אים געלייגט. אָבער גייט, און זאָגט משיחַס תלמידים
און פֿיפֿפֿאָן, אַז ער גייט אייך פאַרויס קיין גָליל; דאָרט וועט איר
אים זען, ווי ער האָט אייך געזאָגט. און זיי זענען
אַרויסגעגאַנגען און האָבן גענומען לויפן פון קבר; מחמת אַ
ציטערניש און אַ פֿחד איז זיי באַפֿאַלן; און פון מורא האָבן זיי
קיינעם גאַרנישט דערציילט. און אַז ער איז אויפגעשטאַנען אין
דער פרי נאָך דעם ערשטן יום נאָך דעם שַׁבָּת, האָט ער זיך קוֹדֶם
באַוויזן צו מַרְיָם פון מַגְדָּלָה, פון וועמען ער האָט
אַרויסגעטריבן זיבן שדים. און זי איז געגאַנגען און האָט עס
דערציילט צו די, וואָס זענען מיט אים געווען, און וואָס האָבן
פאַראַבלט געוויינט. און הָגם זיי האָבן געהערט, אַז ער לעבט,
און אַר ער איז פון איר געזען געוואָרן, האָבן זיי עס נישט
געגלויבט. אַזוי האָט ער זיך באַוויזן אין אַן אַנדער געשטאַלט
צו צוויי פון זיי, בעת זיי זענען געגאַנגען אין פעלד אַרײַן. און זיי
זענען געגאַנגען און האָבן עס דערציילט צו די איבעריקע; און
אויך זיי האָבן זיי נישט געגלויבט. און דערנאָך האָט ער זיך
באַוויזן צו די עלף גופא, בעת זיי זענען געזעסן ביים טיש; און
ער האָט זיי פאַרגהאַלטן זייער אומגלויביקייט און האַרטקייט
פון לִבָּבוֹת, מחמת זיי האָבן נישט געגלויבט די, וואָס האָבן אים

געזען אַזוי ווי ער איז אויפגעשטאַנען. און ער האָט צו זיי געזאָגט: גייט אין דער גאַנצער וועלט, און זאָגט אָן די בשורת הגאולה צו דער גאַנצער באַשאַפונג. דער, וואָס גלויבט און ווערט מקוה געטוּבלט, וועט ניצול ווערן; דער אַבער, וואָס גלויבט נישט, וועט פאַרמַשפט ווערן. און די דאָזיקע סימנים וועלן באַגלייטן די, וואָס גלויבן: אין מיין נאָמען וועלן זיי אַרויסטרייבן שדים; זיי וועלן רעדן מיט נייע לשונות; זיי וועלן אויפהייבן שלאַנגען [מה"ש כח, ח], און אויב זיי וועלן טרינקען סם-הַמָּוֶת, וועט עס זיי נישט שאַטן; זיי וועלן אַרויפלייגן זייערע הענט אויף חולים, און זיי וועלן ווערן געזונט. און אַזוי ווי האָדון יהושע/ישוע האָט צו זיי גערעדט, איז ער אַרויפגענומען געוואָרן אין שמים אַריין, און האָט זיך אַנידערגעזעצט צו דער רעכטער האַנט פון ה'. און זיי זענען אַרויסגעגאַנגען, און האָבן אומעטום געדרשנט, און האָדון האָט געווינקט מיט זיי, און האָט באַשטעטיקט דאָס דָבָר דורך די צייכנס, וואָס האָבן נאָכגעפאַלגט. אָמֵן.

לוק'

א אַזוי ווי אַ סך האָבן זיך אונטערגענומען צו באַשרייבן די געשיכטע פון יענע געשעענישן, וואָס זענען צווישן אונדז באַגלויבט, פונקט ווי זיי זענען אונדז איבערגעענטפערט געוואָרן פון די, וואָס זענען פון אָנהייב אָן געווען אויגן-עדות און משרתים פון דעם דָבָר, האָב איך עס אויך געהאַלטן פאַר רעכט, אַזוי ווי איך האָב פון אָנהייב אָן אַלצדינג גענוי נאָכגעפאַרשט, צו שרייבן אין אַ סדר דיר, אַ איידלסטער טעאָפילוס, כדי דו זאָלסט וויסן דעם אָמת פון דעם, אין וואָס דו ביסט געלערנט געוואָרן. עס איז געווען אין די טעג פון

חורדוסן, דעם מלך פון יהודה, איינער אַ פֿהן מיטן נאָמען זכָרְיָה, פון דעם משמר פון אֲבִיָּה; און ער האָט געהאט אַן אִשָּׁה פון די בנות אַהרֹן, וואָס האָט געהייסן אֶלְיָשָׁבַע. און ביידע זענען געווען צדיקים פֿאַר ה', און זענען געגאַנגען ערלעך אין אַלע מצוות און חוקים פון ה'. אָבער זיי האָבן נישט געהאט קיין ילָד, מחמת אֶלְיָשָׁבַע איז געווען אַן עֲקָרָה, און ביידע זענען געווען שוין גוט באַיאָרנט. און עס איז געווען, בעת ער האָט אויסגעפירט די עבודת ה' אין דעם סֵדֶר פון זיין משמר, לויט דעם מִנהַג פון דער כהונה, איז געווען זיין גורל אַרְיִינְצוגיין אין דעם הֵיכַל ה' און רייכערן קטוֹרֶת. און די גאַנצע עֵדָה פון דעם עם האָט מִתְפַּלֵּל געווען דרויסן אין דער שָׁעָה פון קטוֹרֶת. ערשט אַ מַלְאָךְ ה' האָט זיך באַוויזן צו אים, וואָס איז געשטאַנען אויף דער רעכטער זייט פון דעם קטוֹרֶת-מִזְבִּיחַ. און אַז זכָרְיָה האָט אים דערזען, האָט ער זיך דערשראָקן, און אַ פֶּחַד איז געפאַלן אויף אים. אָבער דער מַלְאָךְ האָט צו אים געזאָגט: האָב נישט קיין מורָא, זכָרְיָה; מחמת דיין תְּפִילָּה איז דערהערט געוואָרן, און דיין אִשָּׁה אֶלְיָשָׁבַע וועט דיר געבערן אַ זון, און דו זאָלסט רופֿן זיין נאמען יוֹחָנָן. שְׁמִיָּחָה און שְׂשׂוֹן וועסטו פון אים האָבן; און אַ סֵךְ וועלן זיך פרייען איבער זיין געבורט. מחמת ער וועט זיין גָדוֹל פֿאַר ה', און וויין און שטאַרקן געטראַנק וועט ער נישט טרינקען; און ער וועט זיין פול מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, גלייך פון טראַכט פון אָמוֹ. און אַ סֵךְ פון די בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וועט ער אומקערן צו ה' אֱלֹקֵיהֶם. און ער וועט גיין פֿאַר אים אין דעם גייסט און אין דער גבורה פון אֱלֹהֵינוּ, אומצוקערן לֵב אבות על בָּנִים [מלאכי ג, כד], און די ווידערשפעניקע צו דער בִּינָה פון די צדיקים כּדי אויפצושטעלן אַ צוגעגרייט עס פֿאַר ה' [ישעיה מ, ג]. און זכָרְיָה האָט געזאָגט צו דעם מַלְאָךְ: ווי אַזוי וועל איך דאָס דערקענען? מחמת איך בין אַ

זָקוֹן, און מיין אָשָׁה גוט אַיאָרנט. און דער מלאך האָט
 געענטפערט, און צו אים געזאָגט: איך בין גבריאל [דניאל
 ח,טז,כא], וואָס שטייט פאַר ה', און איך בין געשיקט געוואָרן
 צו רעדן צו דיר, און צו ברענגען דיר די דאָזיקע בשורת הגאולה.
 און אָט וועסטו זיין שטום און נישט קענען רעדן, ביז דעם יום,
 ווען דאָס וועט געשען, מחמת דו האָסט נישט געגלויבט מיינע
 דבָּרִים, וואָס וועלן מקוים ווערן אין זייער צייט. און דאָס עס
 האָט געוואָרט אויף זכָרְיָהוּ, און זיי האָבן זיך געחידושט, וואָס
 ער זאָמט זיך אין דעם הֵיכַל. און אַז ער איז אַרויסגעקומען,
 האָט ער נישט געקענט רעדן צו זיי; און זיי האָבן זיך משער
 געווען, אַז ער האָט געזען אַ חַזְיוֹן אין דעם הֵיכַל; און ער האָט
 געמאַכט צייכנס צו זיי, און איז פאַרבלייבן שטום. און עס איז
 געווען, אַז די טעג פון זיין עבודת האָבן זיך געענדיקט, האָט ער
 זיך אומגעקערט אַהיים. און נאָך די דאָזיקע טעג איז אָלישבע
 זיין אָשָׁה פאַרגאַנגען אין טראָגן, און זי האָט זיך פאַרבאָרגן פינף
 חֳדָשִׁים, און האָט געזאָגט: אַזוי האָט ה' געטאָן צו מיר אין די
 טעג, בעת ער האָט אויף מיר געקוקט, אַוועקצונעמען מיין חרפה
 פון צווישן בְּנֵי אָדָם. און אין דעם זעקסטן חודש איז דער מלאך
 גבריאל געשיקט געוואָרן פון ה' אין אַ שטעטל פון גָלִיל, וואָס
 האָט געהייסן נצֶרֶת, צו אַן עלמה [נישט חתונה געהאט יונגע
 בתולה מיידל] וואָס איז געווען פאַרקִנְסֵט צו אַ מאַן מיטן
 נאָמען יוֹסֵף, פון בֵּית-דָּוִד; און די יונגפֿרוי האָט געהייסן מָרְיָם.
 און ער איז צו איר אַריינגעקומען, און האָט געזאָגט: שָׁלוֹם דִּיר,
 דו לייטזעליקע, ה' איז מיט דיר. אָבער זי האָט זיך זייער
 דערשראָקן איבער דעם דָּבָר, און האָט ביי זיך געטראַכט,
 וואָסער מִן גרויס קאָן דאָס זיין? און דער מלאך האָט צו איר
 געזאָגט: האָב נישט קיין מוֹרָא, מָרְיָם, מחמת דו האָסט געפונען
 חֵן בִּי ה'. און הִנֵּה, דו וועסט מעופֶּרֶת ווערן, און געבערן אַ זון,

און די זאָלסט רופן זיין [השם יתברך] נאמען יהושע/ישוע. ער וועט זיין גָדוֹל, און וועט גערופן ווערן דער זון פון דעם אויבערשטער; און ה', הָאָדוֹן, וועט אים געבן דעם כָּסָא פון דָּוִד אָבִיו; און ער וועט קיניגן איבער דעם בֵּית יַעֲקֹב לְעוֹלָם וָאֵין סוֹף לְמַלְכוּתוֹ [ישעיה ט, ו-ז]. און מְרִים הָאֵט געזאָגט צום מַלְאָךְ: וויאַזוי וועט דאָס זיין, אַז איד קען נישט קיין מאָן? און דער מַלְאָךְ הָאֵט צו איר געזאָגט: דער רוּחַ-הַקּוֹדֶשׁ וועט קומען אויף דיר, און די קראַפֿט פון דעם אויבערשטער וועט דיר באַדעקן [ישעיה ז, ד]; דעריבער וועט אויך דאָס, וואָס ווערט געבוירן, אָנגערופן ווערן קֹדֶשׁ, דער זון פון דער אויבערשטער. און הִנֵּה, אָלִישָׁבַע דיין קרֹבָה, אויך זי איז טראַגנדיק מיט אַ זון אויף איר עלטער; און דאָס איז דער זעקסטער חודש ביי איר, וואָס איז גערופן געוואָרן עֲקָרָה. מחמת ביי ה' איז קיין זאָך נישט אוממעגלעך. און מְרִים הָאֵט געזאָגט: אָט בין איד, די דינסט פון ה'; זאָל מיט מיר געשען לויט דיין דָּבָר. און דער מַלְאָךְ איז פון איר אַוועקגעגאַנגען. און מְרִים איז אויפגעשטאַנען אין יענע טעג, און איז געשווינד געגאַנגען אין דעם באַרגיקן לאַנד, צו אַ שטעטל אין יהודה; און זי איז אַריינגעגאַנגען אין דעם בֵּית פון זכָרְיָהוּ, און הָאֵט באַגריסט אָלִישָׁבַען. און עס איז געווען, בעת אָלִישָׁבַע הָאֵט געהערט די גריסונג פון מְרִימָען, איז דאָס יֶלֶד געשפרונגען אין איר לֵיב; און אָלִישָׁבַע איז געוואָרן פול מיט דעם רוּחַ-הַקּוֹדֶשׁ; און זי הָאֵט אויפגעהויבן איר קוֹל מיט אַ הויך געשריי, און געזאָגט: געבענטשט ביסטו צווישן נָשִׁים, און געבענטשט איז די פרוכט פון דיין לֵיב! און פאַרוואָס איז דאָס מיר באַשערט, אַז די אַם אָדוֹנִי זאָל קומען צו מיר? מחמת הִנֵּה, ווי נאָר דאָס קוֹל פון דיין באַגריסונג הָאֵט דערגרייכט מיינע אויערן, איז דאָס יֶלֶד געשפרונגען פון שְׂמִיחָה אין מיין לֵיב. און געבענטשט איז זי,

וואָס האָט געגלויבט, מחמת סע וועט מקוים ווערן דאָס, וואָס איז צו איר גערעדט געוואָרן פון ה'. און מַרְיָם האָט געזאָגט: מיינע נַשְׁמָה דערהייכט הָאָדוֹן, און סע פרייט זיך מיין גייסט אין ה', מיין גוֹאֵל, מחמת ער האָט געקוקט אויף דער נידעריקייט פון זיין דינסט, מחמת הִנֵּה, פון איצט אָן וועלן מיד אַלע דורות רופן געבענטשטע. ווייל גרויסע זאָכן האָט דער מעכטיקער אָן מיר געטאָן; און קִדְשׁ שְׁמוֹ. און זיין באַרעמהאַרציקייט איז אויף דור-דורות צו די, וואָס פאַרכטן זיך פאַר אים. ער האָט געוויזן גבורות מיט זיין אָרעם. און צעשפרייט די האָפּערדיקע אין די מַחֲשָׁבוֹת פון זייער לֵב.

ער האָט אַראָפּגעוואָרפן די מעכטיקע פון זייערע טראָנען, און האָט דערהויבן די פון נידעריקן שטאַנד. די הונגערדיקע האָט ער אָנגעפילט מיט גוטס, און די רייכע האָט ער אַוועקגעשיקט ליידיק. געהאַלפן האָט ער זיין עֶבֶד יִשְׂרָאֵל, און זיך געטאָן דערמאַנען זיין באַרעמהאַרציקייט, ווי ער האָט גערעדט צו אבותינו, צו אַבְרָהָם און צו זיין זָרַע עַד עוֹלָם. און מַרְיָם איז געבליבן מיט איר אַרום דריי חֲדָשִׁים, און האָט זיך אומגעקערט אַהיים. און אַלִישָׁבַעס צייט איז געוואָרן פול, אַז זי זאָל ליגן אין קִמְפֶּעט; און זי האָט געבוירן אַ זון. און אירע שְׂכִינִים און קרובים האָבן געהערט, אַז ה' האָט מיט איר געטאָן גָדוֹל חֲסֵד, און זיי האָבן זיך געפרייט מיט איר. און עס איז געווען אויפן יום הַשְּׂמִינִי, איז מען געקומען מִל זיין דאָס יֶלֶד; און זיי האָבן אים געוואָלט אַ נאָמען געבן זַכָּרְיָה, נאָך שֵׁם אָבִיו. און זיין אָם האָט זיך אָפּגערוּפֶן: לֹא, נייערט יוֹחָנָן זאָל מען אים רופן. און זיי האָבן צו איר געזאָגט: קיינער נישט פון דיין מִשְׁפָּחָה הייסט אַזוי. און זיי האָבן געמאַכט צייכנס צו זיין אָב, ווי ער האָט בִּדְעָה אים צו רופן. און ער האָט פאַרלאַנגט אַ שרִיב-טאַוּל, און האָט אויפגעשריבן: זיין נאָמען איז יוֹחָנָן. און זיי האָבן זיך

אַלע געחידושט. און זיין מויל און זיין צונג האָבן זיך מיטאַמאַל
 אויפגעמאַכט, און ער האָט גענומען רעדן און האט געזאגט
 ברוך ה'. און אַ פֿחד איז געפֿאַלן אויף אַלע זייערע שְׂכֵנִים; און
 אין גאַנצן באַרג-לאַנד יהודה האָט מען גערעדט וועגן די
 דאָזיקע זאַכן. און אַלע, וואָס האָבן דאָס געהערט, האָבן עס
 זיך גענומען צום לֵב, און געזאָגט: וואָס וועט דאָס זיין פֿאַר אַ
 יֶלֶד? מחמת די האַנט פון ה' איז געווען מיט אים. און זיין אָב
 זכָרְיָה איז געוואָרן פול מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, און האָט נבִּיאוּת
 געזאָגט, אַזוי צו זאָגן: בְּרוּךְ אַדוֹנֵי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! מחמת ער
 האָט געדענקט און געשיקט אַ ישועה פֿאַר זיין עם. און האָט
 אויפגעשטעלט פֿאַר אונרז אַ האָרן פון ישועה אין דעם בֵּית פון
 זיין עֶבֶד דָּוִד, ווי ער האָט גערעדט דורך דעם מויל פון זיינע
 נבִּיאִים קדוּשִׁים פון פֿאַרעייטן, רעטונג פון אונדזערע שׁוֹנָאִים,
 און פון דער האַנט פון אַלע, וואָס האָבן אונדז פיינט. צו טאָן
 חֶסֶד מיט אַבֹּתֵינוּ, און צו געדענקען בְּרִית קֹדֶשׁ; די שבועה,
 וואָס ער האָט געשוואוירן צו אַבְרָהָם אָבִינוּ, אונדז מַצִּיל צו זיין
 פון דער האַנט פון אונדזערע שׁוֹנָאִים, און דינען אים אָן פֿחד,
 אין קדושה און צֶדֶק פֿאַר אים אַלע אונדזערע טעג. און דו, יֶלֶד,
 וועסט גערופן ווערן: נְבִיא פון דעם אויבערשטער; מחמת דו
 וועסט גיין פֿאַר ה' אַנצוברייטן זיינע דֶּרֶךְ [ישעיה מ, ג], צו געבן
 בִּינָה פון ישועה פֿאַר זיין עם דורך דער פֿאַרגעבונג פון זייערע
 עבירות, צוליב דער באַרעמהאַרציקייט פון אונדזער ג-ט, מיט
 וואָס דער פרימאַרגן וועט אויפגיין אויף אונדז פון דער הייך, צו
 לייכטן אויף די, וואָס זיצן אין חוּשׁ און אין צִלְמוֹת; צו פירן
 אונדזערע טריט אין דעם דֶּרֶךְ שְׁלוֹם. און דאָס יֶלֶד איז
 געוואָקסן, און איז געוואָרן שטאַרק אין דעם גייסט, און איז
 געווען אין מַדְבָּרוֹת בִּז דעם יום, ווען ער האָט זיך אַנטפלעקט
 צו יִשְׂרָאֵל.

ב און עס איז געווען אין יענע טעג, אז באפעל איז אַרױסגעגאַנגען פון קיסר אויגוסטוס, אז די גאַנצע וועלט זאָל געציילט ווערן. דאָס איז געווען די ערשטע ציילונג, בעת קורניניוס איז געווען העגמון פון סיריָה. און אַלע זענען געגאַנגען זיך איינשרייבן, יעדער בן אדם אין זיין אייגענער שטעטל. און יוסף איז אויך אַרױפגעגאַנגען פון גליל, פון דער שטעטל נצֶרֶת, קיין יהודה, צו דער שטעטל פון דודן, וואָס הייסט בֵּית-לֶחֶם, מחמת ער איז געווען פון דודס בֵּית און מִשְׁכָּחָה; צו פאַרשרייבן זיך מיט מִרְיָמָה, וואָס איז געווען פאַרקניסט צו אים, בעת זי איז געווען מעוּפֶּרֶת. און עס איז געווען, בעת זיי זענען דאָרט געווען, זענען געוואָרן פול די טעג פון איר קימפעט און זי האָט געבוירן איר זון דעם בכור, און האָט אים איינגעוויקלט אין ווינדעלעך, און אים אַרױנגעלייגט אין אַ קאַריטע, מחמת עס איז פאַר זיי נישט געווען קיין פלאַץ אין דער מָלוּן. און עס זענען געווען פאַסטעכער אין יענער געגנט אין שָׁדָה, וואָס האָבן שִׁימוּ לֵב געגעבן ביינאַכט אויף זייער סטאַדע. און אַ מַלְאָךְ ה' האָט זיך צו זיי באַוויזן, און די כבוד פון ה' האָט געלויכטן אַרום זיי; און זיי האָבן זיך שטאַרק דערשראָקן; און דער מַלְאָךְ האָט צו זיי געזאָגט: האָט נישט קיין מוֹרָא; מחמת אָט ברענג איך אייך אַ בשׁוּרַת הגאֹלָה פון אַ גרויסער שְׁמִחָה, וואָס וועט זיין פאַר דעם גאַנצן עס; מחמת היינט איז אייך געבוירן געוואָרן אין דער שטעטל פון דודן [מיכה ה,א] אַ גוֹאֵל, וואָס איז דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ, הָאֵדוֹן. און דאָס איז אַ צייכן [אוֹת] פאַר אייך: איר וועט געפינען אַ יֶלֶד איינגעוויקלט אין ווינדעלעך, און ליגן אין אַן אַבּוּס. און פלוצים איז מיט דעם מַלְאָךְ געווען אַ מַחנֶה פון הימלישן חַיִל, וואָס האָבן געלויבט ה', און געזאָגט: כָּבוֹד לְאֱלֹקִים בְּמִרוֹמֵי, וּבְאֶרֶץ שְׁלוֹם עַל בְּנֵי אָדָם רְצוֹנוֹ.

און עס איז געווען, ווי די מלאכים זענען פון זיי אַוועק אין שמים
אַריין, האָבן די פאַסטעכער געזאָגט איינער צום אַנדערן: לאָמיר
איצט גיין קיין בית-לֶחֶם, און זען די זאַך, וואָס איז געשען, פון
וואָס ה' האָט אונדז צו וויסן געטאָן. און זיי זענען געקומען
געשווינד, און האָבן געפונען מַרְיָמֶען און יוֹסֵפֶן, און דאָס ילָד
ליגן אין דער אַבֹּס. און אַז זיי האָבן עס געזען, האָבן זיי
באַקאַנט געמאַכט דאָס דָבָר, וואָס איז צו זיי גערעדט געוואָרן
וועגן דעם דאָזיקן ילָד. און אַלע, וואָס האָבן דאָס געהערט,
האָבן זיך געוואונדערט וועגן דעם, וואָס די פאַסטעכער האָבן
דערציילט. אָבער מַרְיָם האָט אָפּגעהיט די דאָזיקע אַלע רייד,
און האָט געטראַכט וועגן זיי אין איר לֵב. און די רֹעִים האָבן
זיך אומגעקערט, און האָבן אָפּגעגעבן כָּבוֹד און געלויבט ה' פֶּאַר
אַלץ, וואָס זיי האָבן געהערט און געזען, אַזוי ווי עס איז צו זיי
גערעדט געוואָרן. און אַז עס זענען געוואָרן פול אַכט טעג אים
מַל צו זיין, האָט מען אים אַ נאָמען געגעבן יהושע/ישוע, ווי דער
מלאך האָט אים גערופן, איידער ער איז אויפגענומען געוואָרן
אין דער מוטערטראַכט. און בעת עס זענען געוואָרן פול די טעג
פון איר רייניקונג, לויט תּוֹרַת מֹשֶׁה [ויקרא יב, ב-ח], האָבן זיי
אים אַרויפגעבראַכט קיין ירוּשָׁלַיִם, אים צו שטעלן פֶּאַר ה'
[שמות יג, ב, יב] - ווי ס'ע שטייט געשריבן אין דער תּוֹרָה
פון ה': יעדער זָכֵר, וואָס עפנט די מוטערטראַכט, זאָל גערופן
ווערן קֹדֶשׁ צו ה' - און צו גענענען אַ קָרֵבן, לויט ווי ס'ע איז
געזאָגט געוואָרן אין דער תּוֹרָה פון ה': שְׁתִּי-תָּרִים אוֹ שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה
[ויק' ה, יא; יב, ח]. און הִנֵּה, עס איז געווען אַן איש אין
ירושָׁלַיִם, וואָס האָט געהייסן שַׁמְעוֹן, און דער דאָזיקער מענטש
איז געווען אַ צדיק און פֶּרוּם, און ער האָט געוואָרט אויף דער
נְחִמָה פון יִשְׂרָאֵל; און דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ האָט גערוּט אויף אים.
און אים איז אַנטפלעקט געוואָרן דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, אַז ער

וועט נישט זען דעם מָוֹת, איידער ער וועט האָבן געזען דעם רַבִּי
מלך הַמְּשִׁיחַ פֿון ה'. און ער איז געקומען דורך דעם רוּחַ
הַקּוֹדֶשׁ אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרְיִין; און בעת די הוֹרִים האָבן
אַרְיִינגעבראַכט דאָס יֶלֶד יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, צו טאָן מיט אים לויט
דעם דין פֿון דער תּוֹרָה, האָט ער אים גענומען אין זיינע
אַרעמס, און געזאגט ברוך ה', און געזאָגט: איצט טויסטו
אַפֿלאָזן דיין עֶבֶד, אָ ה', לויט דיין דָּבָר, בְּשָׁלוֹם; מחמת מיינע
אויגן האָבן געזען דיין ישועה, וואָס דו האָסט אָנגעברייט פֿאַר
אַלע עַמִּים; אַן אַז צו באַלײַכטן די אומות, און דער כָּבוֹד פֿון
דיין עם יִשְׂרָאֵל [ישעיה מב,ו]. און זיין אָב און זיין אַם האָבן זיך
געוואונדערט איבער דעם, וואָס איז געזאָגט געוואָרן וועגן אים;
און שְׁמַעוֹן האָט זיי געבענטשט, און האָט געזאָגט צו מֵרִמְעוֹן,
זיין אַם: הִנֵּה, ער איז באַשטימט פֿאַר דעם פֿאַלן און דעם
אויפשטיין פֿאַר אַ סֵךְ אין יִשְׂרָאֵל; און פֿאַר אַ צײַכן [אות], וואָס
מע וועט רעדן אַנטקעגן - און אַ חֶרֶב וועט דורכשטעכן דיין
אייגענע זעל - כּדִּי סֵע זאָלן אַנטפלעקט וועדן די מַחֲשָׁבוֹת פֿון אַ
סֵךְ לְבָבוֹת. און עס איז געווען איינע אַ נְבִיאָה, חַנָּה בֵּת-פְּנוּיָל,
פֿון שִׁבְט אֲשֵׁר; זי איז בעווען אין הויכן עלטער, און האָט
געלעבט מיט איר מאַן זיבן יאָר פֿון איר מיידלשאַפֿט, און איז
געווען אַן אַלמָנָה פֿיר און אַכציק יאָר. און זי האָט נישט
אַפֿגעטרעטן פֿון דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און האָט געדינט ה' מיט
תַּעֲנִיתִים און תּפִּילוֹת ימֵם וּלְיָלָה. און גראַד אין יענער שָׁעָה איז
זי אָנגעקומען, און האָט גענומען לויבן ה', און רעדן וועגן אים
פֿאַר אַלע, וואָס האָבן געוואָרט אויף דער גאולה פֿון ירוּשָׁלַיִם.
און אַזוי ווי זיי האָבן מקיים געווען אַלצדינג, לויט דער תּוֹרָה פֿון
ה', האָבן זיי זיך אומגעקערט קיין גָּלִיל, צו זייער אייגענער
שטעטל נַצְרֶת. און דאָס יֶלֶד איז געוואָקסן און איז געוואָרן
שטאַרק, פֿול מיט חֲכָמָה, און דער חֵן פֿון ה' האָט גערויט אויף

אים. און זיינע הורים פלעגן עולה-רגל זיין יעדעס יאר קיין ירושלים אויף דעם יום-טוב פסח. און ווען ער איז אלט געווען צוועלף יאר, האָבן זיי עולה-רגל געווען לויט דעם דין. און אז דער יום-טוב האָט זיך געענדיקט, און זיי האָבן זיך אומגעקערט אַהיים, איז דאָס נַער יהושע/ישוע איבערגעבליבן אין ירושלים; און זיינע הורים האָבן עס נישט געוואוסט. און אַזוי ווי זיי האָבן געמיינט, אַז ער איז מיט די עולה-רגל, זענען זיי אַפגעגאַנגען אַ טאָג גאַנג, און האָבן אים געזוכט צווישן זייערע קרובים און באַקאַנטע. און אַז זיי האָבן אים נישט געפונען, האָבן זיי זיך אומגעקערט קיין ירושלים, און האָבן אים געזוכט. און עס איז געווען, אין דריי טעג אַרום, האָבן זיי אים געפונען אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ זיצן צווישן די תלמיד-חֲכָמִים, ווי ער האָט זיך צוגעהערט און זיי געפרעגט קשיות. און אַלע, וואָס האָבן אים געהערט, האָבן זיך שטאַרק געחידושט איבער זיין שִׁכְל און זיינע תשובות. און בעת זיי האָבן אים געזען, זענען זיי נִשְׁתַּוֵּמִם געוואָרן; און זיין אָם האָט צו אים געזאָגט: זון, פאַרוואָס האָסטו אונדז אַזוינס געטאָן? זע, דיין אָב און איך האָבן דיר געזוכט מיט צער. און ער האָט צו זיי געזאָגט: הַלֵּמָּאִי האָט איר מיר געזוכט? צי האָט איר נישט געוואוסט, אַז איך מוז זיין אין בֵּית פֶּן [אלוקים] אָבִי? און זיי האָבן נישט פאַרשטאַנען דאָס דָּבָר, וואָס ער האָט צו זיי גערעדט. און ער האָט מיט זיי אַראָפגענידערט, און איז געקומען קיין נַצְרֶת; און ער איז זיי געווען אונטערטעניק; און זיין אָם האָט אַפגעהיט די דאָזיקע אַלע רייד אין איר לֵב. און יהושע/ישוע איז געוואָקסן אין חֲכָמָה און אין געשטאַלט, און אין חן ביי ה' און ביי בְּנֵי אָדָם.

ג און אין דעם פופצנטן יאר פון קיסר טיבעריוס מלוכה, בעת

פּוֹנְטִיּוֹס פִּילָטוֹס איז געווען פּראָקוראַטאָר פון יהודה, און הוֹרְדוֹס איז געווען טעטראַרַך פון גליל, און זיין אָח פיליפּוס

טעטראַרד פון דער געגנט איטוריע און טרכונאַ, און לויסאַניס
טעטראַרד פון אַבילין, בעת חָנָן און קִיפָא זענען געווען
כְּהֻנִּים-גְּדֹלִים, איז געקומען דאָס דָּבָר פון ה' צו יוֹחָנָן בֶּן-זִכְרְיָה
אין דער מִדְבָּר. און ער איז געקומען אין דער גאַנצער געגנט
פון יִרְדֵּן, און האָט געדרשנט די מקוה טבִּילָה פון תְּשׁוּבָה פֶּאֶר
דער סליחת עבירות. ווי ס'ע שטייט געשריבן אין דעם סֵפֶר פון
די רייד פון יִשְׁעְיָה הַנְּבִיא: קוֹל קוֹרָא בַּמִּדְבָּר פִּנּוּ דֶּרֶךְ ה',
יִשְׂרוּ מִסְלֹתָיו. כָּל-גִּיּא יִנָּשֵׂא, וְכָל-הָר וְגִבְעָה יִשְׁפָּלוּ; וְהָיָה הָעֵקֶב
לְמִישׁוֹר, וְהָרְכָסִים לְבִקְעָה. און אַלע לייבער זאָלן זען די ישועה
פון ה' [ישעיה מ, ג-ה] און ער האָט דעריבער געזאָגט צום עם,
וואָס איז אַרויסגעגאַנגען פון אים מקוה געטוֹבלט צו ווערן: איר
שפּראַך פון שלאַנגען! ווער האָט אייך געוואָרנט צו אַנטרינען פון
דעם אָנקומענדיקן צאָרן? ברענגט דעריבער פִּירות, וואָס
זענען ראַוי פֶּאֶר תְּשׁוּבָה, און רעדט אייך נישט איין; אַבְרָהָם איז
אַבְיָנוּ! מַחֲמַת אֵיד זאָג אייך, ה' קאָן פון די דאָזיקע שטיינער
אויפשטעלן יְלָדִים פֶּאֶר אַבְרָהָם. און אָט ליגט שוין די האַק
בײַם שָׁרֵשׁ פון די ביימער; דעריבער, יעדער בױם, וואָס ברענגט
נישט אַרויס קיין פרי טוב, ווערט אָפּגעהאַקט און
אַריינגעוואָרפן אין אַש אַרײַן. און דאָס עם האָט אים געפרעגט
זאָגנדיק: וואָס אייגנטלעך זאָלן מיר טאָן? האָט ער
געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: דער, וואָס האָט צוויי רעק, זאָל
זיך טיילן מיט דעם, וואָס האָט גאַרנישט; און דער, וואָס האָט
אַכֵּל, זאָל אויך אַזוי טאָן. און עס זענען אויך געקומען מוכסים
מקוה געטוֹבלט צו ווערן, און זיי האָבן צו אים געזאָגט: רַבִּי,
וואָס זאָלן מיר טאָן? האָט ער צו זיי געזאָגט: פאַדערט נישט
מער ווי ס'ע איז פֶּאֶר אייך באַשטימט. און אויך זעלנער האָבן
אים געפרעגט, אַזוי צו זאָגן: און מיר, וואָס זאָלן מיר טאָן?
האָט ער צו זיי געזאָגט: איר זאָלט קיינעם נישט פּלאָגן און

באַרויבן, און זייט צופרידן מיט אייער לוי. און בעת דאָס עם איז געווען אין אַ שטימונג פון דערוואַרטונג, און אַלע האָבן געטראַכט אין זייערע לִבָּבוֹת וועגן יוֹחָנָן, צי איז ער נישט אָפּשער דער מָשיחַ, האָט יוֹחָנָן זיי געענטפּערט, און געזאָגט: איך מקוה טובל אייך מיט מַיִם; סע קומט אָבער אַ שטאַרקערער פון מיר, וועמען איך בין נישט גראַד אויפצופינדן די רימענדלעך פון זיינע שיד, ער וועט אייך מקוה טובלען מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ און מיט אַש. זיין ווינטשויפל איז אין זיין האַנט, און ער וועט גוט אויסרייניקן זיין שײַער, און אײַנזאַמלען דעם חָטָה אין זיין שפּייכלער אַריין, אָבער די מַץ וועט ער פאַרברענען מיט אַן אומפאַרלעשלעכן אַש [ישעיה סו, כד]. און אויף אַזאַ אָפּן, און מיט אַ סך אַנדערע וואַרענונגען האָט ער אַנגעזאָגט די בשורת הגאולה פאַר דעם עם. אָבער דער טעטראַרד הורדוס, ווייל ער איז פון אים געמוסרט געוואָרן צוליב הורודיה, זיין ברודערס אַשָה, און פאַר דעם גאַנצן רע, וואָס הורדוס האָט געטאָן, האָט צו דעם נאָך צוגעגעבן דאָס, וואָס ער האָט פאַרשפאַרט יוֹחָנָן אין דער בֵּית הַסֵּהר. און עס איז געווען, בעת דאָס גאַנצע עם איז מקוה געטובלט געוואָרן, און יהושע/ישוע איז אויך מקוה געטובלט געוואָרן, און האָט מִתְפַּלֵּל געווען, האָט דער שָׁמַיִם זיך געשפּאַלטן, און דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ האָט אַראָפּגענידערט אויף אים אין אַ לײַבלעכער געשטאַלט, ווי אַ טויב, און אַ קול איז אַרויס פון שָׁמַיִם: דו ביסט מיין געליבטער זון; אין דיר איז מיין וואוילגעפעלן. און רבי מלך המָשיחַ, בעת ער האָט אַנגעהויבן זיין שלִיחות, איז אַלט געווען אַרום דרייסיק יאָר, און ער איז געווען, ווי מען האָט געמיינט, דער זון פון יוסף בֶּן-יַעֲלִי, דער זון פון מִתְתָן, דער זון פון לֵוִי, דער זון פון מִלְכִּין, דער זון פון יִנָּיו, דער זון פון יוספן, דער זון פון מִתְתִּיהון, דער זון פון אָמוֹצוֹן, דער זון פון נְחוֹמֶען, דער זון פון חֲסֵלִין, דער זון פון נִגְיוֹן, דער

זון פון מַחֲתָן, דער זון פון מִתְתִּיָהוּ, דער זון פון שְׁמַעִין, דער
 זון פון יוֹסֵפֶן, דער זון פון יוֹדָהוּ, דער זון פון יוֹחָנָן, דער זון פון
 רִישָׁאן, דער זון פון זְרוּבָבֶלֶען, דער זון פון שְׁאַלְתִּיאֵלֶן, דער זון
 פון נִרְיִן, דער זון פון מֶלְכִין, דער זון פון אֲדִין, דער זון פון
 קוֹסְמֶען, דער זון פון אֶלְמוֹדָמֶען, דער זון פון עֶרֶן, דער זון פון
 יִשׁוּעֵן, דער זון פון אֶלְיָעֶזֶרֶן, דער זון פון יוֹרִימֶען, דער זון פון
 מִתְתָן, דער זון פון לִוִין, דער זון פון שְׁמַעוֹנֶען, דער זון פון
 יְהוּדָהוּ, דער זון פון יוֹסֵפֶן, דער זון פון יוֹנָמֶען, דער זון פון
 אֶלְקִימֶען, דער זון פון מֶלְכָאן, דער זון פון מִינָאן, דער זון פון
 מִתְתָהוּ, דער זון פון נְתַנֶּען, דער זון פון דָּוִדֶן, דער זון פון יִשִּׁין,
 דער זון פון עֹזְבֶדֶן, דער זון פון בּוֹעֲזֶן, דער זון פון שְׁלֹמוֹנֶען, דער
 זון פון נְחִשׁוֹנֶען, דער זון פון עֲמִינָדָבֶן, דער זון פון אֶרְמֶען,
 דער זון פון חֲצִרוֹנֶען, דער זון פון פֶּרָצֶן, דער זון פון יְהוּדָהוּ,
 דער זון פון יַעֲקֹבֶן, דער זון פון יִצְחָקֶן, דער זון פון אַבְרָהָם, דער
 זון פון תָּרַחֶן, דער זון פון נַחֲוֹרֶן, דער זון פון שְׂרוּגֶן, דער זון
 פון רַעוּן, דער זון פון פֶּלְגֶן, דער זון פון עֶבְרֶן, דער זון פון
 שְׁלַחֶן, דער זון פון קִינְנֶען, דער זון פון אֶרְפַּכְשָׁדֶן, דער זון פון
 שְׁמַעֵן, דער זון פון נָחֶן, דער זון פון לָמֶכֶן, דער זון פון
 מִתוֹשְׁלַחֶן, דער זון פון חֲנוֹכֶן, דער זון פון יִרְדֶן, דער זון פון
 מַחְלָאֵלֶן, דער זון פון קִינְנֶען, דער זון פון אֶנְוֶשֶׁן, דער זון פון
 שֵׁתֶן, דער זון פון אֲדָמֶען, דער זון פון דֵּר אוֹיבֶערשטֶער.

דאון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, פול מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, האָט זיך
 אומגעקערט פון דעם יִרְדֶן, און איז געפֿירט געוואָרן דורך דעם
 רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ פֿערציק טעג אין דער מִדְבָּר, געפרוּאוּט פון הֶשְׁטֵן.
 און ער האָט גאַרנישט געגעסן אין יענע טעג; און בעת זיי האָבן
 זיך געענדיקט, איז ער געווען הונגעריק. און הֶשְׁטֵן האָט צו רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: אויב דו ביסט דער זון פון דער
 אויבֶערשטֶער, באַפֿעל דעם דאָזיקן שטיין, אַז ער זאָל ווערן

לָחֶם. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט אים געענטפערט: סע שטייט געשריבן: כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם [דברים ח, ג]. און הַשֵּׁטֶן הָאֵט אים אַרויפגעפירט, און הָאֵט אים געוויזן אין אַ רָגַע אַלע מלוכות פון דער עולם הזה, און הָאֵט צו אים געזאָגט: דיר וועל איך געבן די דאָזיקע גאַנצע מַמְשָׁלָה און איר כבוד, מחמת מיר איז זי איבערגעגעבן געוואָרן, און איך גיב זי וועמען איך וויל. דעריבער, אויב דו וועסט דורך בוקן פאַר מיר, וועט דאָס אינגאַנצן זיין דיינס. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט אים געענטפערט: סע שטייט געשריבן: לֹא אֱלֹקִים תִּשְׁתַּחֲוֶה וְאֹתוֹ לְבַדּוֹ תַעֲבֹד [דברים ו, יג]. און ער הָאֵט אים געפירט קיין ירושָׁלַיִם, און הָאֵט אים אַוועקגעשטעלט אויף דעם טורעם פון דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און הָאֵט צו אים געזאָגט: אויב דו ביסט דער זון פון דער אויבערשטער, וואָרף דורך אַראָפּ פון דאַנען; מחמת סע שטייט געשריבן: כִּי מִלֵּאכֹי יֵצֵא־לְךָ לִשְׁמֶרֶךְ עַל־כַּפֶּיִם יִשְׁאוּנְךָ פֶּן־תִּגְף בְּאָבֶן רִגְלְךָ [תהלים צא, יא-יב]. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט אים געענטפערט: עס איז געזאָגט געוואָרן: לֹא תִנָּסֶה אֶת־ה' אֱלֹהֶיךָ [דברים ו, טז]. און אַז הַשֵּׁטֶן הָאֵט געענדיקט יערן נסיוֹן, איז ער אַוועק פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בִּזְ אויף אַ צייט. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיך אומגעקערט אין דער מאַכט פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ קיין גָּלִיל; און די שְׁמֵע וועגן אים הָאֵט זיך פאַרשפרייט אין דער גאַנצער געגנט. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געלערנט אין זייערע שולן, און אַלע האָבן אים אָפּגעגעבן כָּבוֹד. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געקומען קיין נַצְרֶת, וואו ער איז אויפגעצויגן געוואָרן; און ווי זיין מְנַהֵג, איז ער שבת אַרײַנגעגאַנגען אין דער שול אַרײַן, און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אויפגעשטאַנען צום לייענען, און מען הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ דערלאַנגט דאָס מְגִלַּת סֵפֶר פֿון יִשְׁעִיָּה הַנְּבִיא, און ער הָאֵט געעפנט דאָס סֵפֶר, און הָאֵט געפונען דאָס אָרֶט, וואו עס

איז געשטאנען געשריבן: רוח אֲדֹנָי עָלַי, יַעֲזֹב מִשַּׁח אֶתִּי לְבִשָׁר
 עֲנִוִּים. שְׁלַחֲנִי לְקָרָא לְשִׁבּוּיִים דְּרוּר, וּלְעוֹרִים פִּקְח־קוֹחַ; לְשַׁלַּח
 רְצוּצִים חֲפָשִׁים. לְקָרָא שְׁנַת רְצוֹן לָהּ [ישעיה סא, א-ב]. און ער
 האָט צונויפגעוויקלט דאָס מַגְלָה, און האָט עס צוריקגעגעבן
 דעם חֲזוֹן, און האָט זיך אַנִידערגעזעצט; און די אויגן פון
 אַלעמען אין דער שול זענען געווען באַהעפט אָן אים. און רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אָנגעהויבן צו זיי צו זאָגן: הַיּוֹם אִיז דער
 דאָזיקער פֿסוק מקוים געוואָרן אין אייערע אויערן. און אַלע
 זענען אים געווען אַדוּת, און האָבן באַוואונדערט די לייטזעליקע
 רייד, וואָס זענען אַרויסגעגאַנגען פון זיין מויל; און זיי האָבן
 געזאָגט: אִיז דאָס נישט יוֹסֵפֶס זון? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו
 זיי געזאָגט: אַוּדאִי וועט איר מיר זאָגן דאָס דאָזיקע מָשָׁל:
 רוֹפֵא, הַיִּל דִּיך אַלִּיין; וואָס מיר האָבן געהערט ס'איז געטאָן
 געוואָרן אין כֶּפֶר-נְחוּם, טו אויך אין דיין שטעטל. און רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט: באַמֶּת, איך זאָג אייך, קיין נְבִיא אִיז נישט
 אָנגענומען אין זיין אייגן לאַנד. אויף אַן אַמֶּת, זאָג איך אייך, אַ
 סֵךְ אַלְמָנוֹת זענען געווען אין יִשְׂרָאֵל אין די טעג פון אֱלִיהוּ
 הַנָּבִיא, בעת דער שְׁמַיִם אִיז געווען פאַרשלאָסן דריי יאָר און
 זעקס חֲדָשִׁים, און עס אִיז געקומען אַ גרויסער הונגער איבערן
 גאַנצן לאַנד; און צו קיינער פון זיי אִיז אֱלִיהוּ הַנָּבִיא נישט
 געשיקט געוואָרן, אַחוּץ קיין צָרְפֶּת, וואָס אִיז אין צִידוֹן, צו אַן
 אִשָּׁה אֶן אַלְמָנָה [מלכים א יז, ח-טז; יח, א]. און אַ סֵךְ מצוֹרְעִים
 זענען געווען אין יִשְׂרָאֵל אין דער צייט פון אֱלִישָׁע הַנָּבִיא; און
 קיינער פון זיי אִיז נישט מְטָהָרִים געוואָרן, אַחוּץ נַעֲמָן דער
 אַרְמִי [מלכים ב ה, א-יד]. און אַלע אין דער שול זענען געוואָרן
 פול מיט צאָרן, בעת זיי האָבן דאָס געהערט. און זיי זענען
 אויפגעשטאַנען, און האָבן אים אַרויסגעוואָרפן פון דער
 שטעטל, און אים געפירט צום ראַנד פון דעם קָר, אויף וואָס

זייער שטעטל איז געווען געבויט, כדי אים אַראָפּצואוואַרפֿן.
 אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז דורכגעגאַנגען אין דער מיט צווישן
 זיי, און איז אַוועקגעגאַנגען. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט
 אַראָפּגענידערט קיין כּפֿר-נְחוּם, אַ שטעטל אין גָּלִיל. און ער
 האָט מיט זיי געלערנט אַלע שְׁבֻתוֹת; און זיי זענען נִשְׁתַּמֵּם
 געוואָרן פֿון זיין תּוֹרָה, מחמת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַס דָּבָר האָט
 געהאַט מאַכט. און אין דער שול איז געווען אַ בן אדם, וואָס
 האָט געהאַט אַ גייסט פֿון אַ שד, און ער האָט אויסגעשריגן
 אויף אַ הויך קול: וויי, מַה לָּנוּ וּלְךָ, יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ פֿון נַצְרֶת?
 ביסטו געקומען אונדז צו פאַרטיליקן? איך ווייס ווער דו
 ביסט: דער קדוש פֿון ה'. אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אויף אים
 אָנגעשריגן, און געזאָגט: שווייג, און גיי אַרויס פֿון אים! און
 דער שד האָט אים אַנידערגעוואָרפֿן אין זייער מיט, און איז פֿון
 אים אַרויס, נישט טוענדיק אים קיין בייז. און אַ מוֹרָא איז
 געפֿאַלן אויף אַלעמען, און איינער האָט צום אַנדערן געזאָגט:
 וואָס איז דאָס פֿאַר אַ דָּבָר, וואָס ער געבִּיט מיט רשות און כּוֹחַ
 די שדים, און זיי גייען אַרויס? און די שִׁמְע וועגן רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ האָט זיך פאַרשפּרייט אין דער גאַנצער אַרומיקער
 געגנט. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אויפֿגעהויבן און איז
 אַרויס פֿון דער שול, און איז אַריינגעגאַנגען אין דעם בֵּית פֿון
 שְׁמַעוֹנִים. און שְׁמַעוֹנִים שוויגער האָט געליטן פֿון אַ גָּדוֹל פיבער,
 און זיי האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געבעטן פֿאַר אירעטוועגן. און
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז צוגעגאַנגען, און האָט זיך איינגעבויגן
 איבער איר, און האָט אָנגעשריגן דאָס פיבער, און עס האָט זי
 אָפּגעלאָזט; און זי איז באַלד אויפֿגעשטאַנען און האָט זיי
 באַדינט. און בעת די שְׁמֶשׁ איז אונטערגעגאַנגען, האָבן אַלע,
 וואָס האָבן געהאַט חוֹלִים מיט פאַרשידענע חוֹלָאֹת, זיי
 געבראַכט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ; און ער האָט אַרויפֿגעלייגט זיינע

הענט אויף יעדן בן אדם פון זיי, און האָט זיי געהיילט. און אויך שדים זענען אַרויס פון אַ סך, וואָס האָבן אויסגעשריגן, און געזאָגט: דו ביסט דער זון פון דער אויבערשטער. און ער האָט אויף זיי אָנגעשריגן, און זיי נישט געלאָזט רעדן, ווייל זיי האָבן געוואוסט, אַז ער איז דער רבי מלך המשיח. און אַז ס'איז געוואָרן בִּקְרָא, איז ער אויפגעשטאַנען און איז אַוועק אין אַ וויסט אָרט, און דאָס עם האָט אים געזוכט, און איז געקומען צו אים, און אים געוואָלט פאַרהאַלטן, אַז ער זאָל נישט אַוועקגיין פון זיי; אָבער ער האָט צו זיי געזאָגט: איך מוז אַנזאגן די בשורת הגאולה פון ה'ס מלכות אויך אין די אַנדערע שטעטלעך, מחמת צוליב דעם בין איך געשיקט געוואָרן. און רבי מלך המשיח האָט געדרשנט אין די שולן פון יהודה.

ה און עס איז געווען, בעת דאָס עם האָט זיך געדרענגט אַרום אים, כדי צו הערן דאָס דָבָר פון ה', איז ער געשטאַנען ביים ים גניסר. און רבי מלך המשיח האָט געזען צוויי סירות שטיין ביים ים, און די דִּיגִים זענען פון זיי אַרויסגעגאַנגען, און האָבן געוואָשן זייערע נעצן. און ער איז אַריינגעגאַנגען אין איינעם פון די סירות, וואָס האָט געהערט צו שמעונען, און האָט אים געבעטן, אָפצורוקן זיך אַביסל פון דער יבֿשה, און ער האָט זיך אַנידערגעזעצט, און האָט געלערנט דאָס עם פון דעם סִיָּה אַרויס. און אַז ער האָט אויפגעהערט רעדן, האָט רבי מלך המשיח געזאָגט צו שמעונען: פאַר אָפ, וואו עס איז טיף, און לאָזט אַראָפּ אייערע נעצן צום פאַנג. און שמעון האָט געענטפערט: אַדוֹנִי, מיר האָבן זיך געמיט אַ גאַנצע לֵילָה, און האָבן גאַרנישט געכאַפט; אָבער אויף דיין דָבָר וועל איך אַראָפּלאָזן די נעצן. און אַז זיי האָבן דאָס געטאָן, האָבן זיי געכאַפט זייער אַ סך פיש; און זייערע נעצן האָבן זיך גענומען

רייסן; און זיי האָבן געוואונקען צו זייערע חברים אין דעם
 אנדערן סירה, אַז זיי זאלן קומען און זיי העלפן. און זיי זענען
 געקומען און האָבן אָנגעפילט די ביידע סירות, אַזוי, אַז זיי
 האָבן אָנגעהויבן צו זינקען. און אַז שמעון פֿיפּא האָט דאָס
 געזען, איז ער געפאלן רבי מלך המשיח צו די פיס, און געזאָגט:
 אַדוֹנִי, גיי אַוועק פון מיר, מחמת איך בין אַ זינדיקער מענטש.
 מחמת אַ שרעק איז אים באַפאלן, און אַלע, וואָס זענען געווען
 מיט אים ביים פישפאָנג, וואָס זיי האָבן געפאָנגען; און אַזוי
 זענען אויך געווען יעקב און יוחנן, זבדיס פֿנים, וואָס זענען
 געווען שמעוןס חברים. און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט צו
 שמעוןען: האָב נישט קיין מורא; פון איצט אָן וועסטו פאָנגען
 פֿיפּי אָדס. און אַז זיי האָבן געבראַכט זייערע סירות צו דער
 יבשה, האָבן זיי אַלץ איבערגעלאָזט, און זענען רבי מלך המשיח
 נאָכגעגאָנגען. און בעת רבי מלך המשיח איז געווען אין איינער
 פון די שטעטלעך, איז דאָרטן געווען א בן אדם לויטער צָרעת;
 און אַז ער האָט דערזען רבי מלך המשיח, איז ער געפאלן אויף
 זיין פֿנים, און האָט אים געבעטן: אַדוֹנִי, אויב דו ווילסט,
 קאָנסטו מיד מאַכן טהוֹר. און רבי מלך המשיח האָט
 אויסגעשטרעקט זיין האַנט, און האָט אים אָנגערירט, און
 געזאָגט: איך וויל; זיי טהוֹר. און באַלד האָט זיך דאָס צָרעת
 אָפגעטאָן פון אים. און רבי מלך המשיח האָט אים באַפוילן, ער
 זאָל עס קיינעם נישט דערציילן; נייערט גיי און ווייז דיך פאָרן
 כהן; און זיי מקריב פאַר דיין רייניקונג, אַזוי ווי משה האָט
 געבאָטן, פאַר אַן עֲדוּת צו זיי [ויקרא יג, מט; יד, ב-לב]. און די
 שִׁמְע וועגן אים האָט זיך נאָך מער פאַרשפרייט, און אַ גרויסער
 עולם איז זיך צונויפגעקומען, אים צו הערן, און געהיילט צו
 ווערן פון זייערע קראַנקהייטן. רבי מלך המשיח אָבער האָט
 זיך צוריקגעצויגן אין די מדבריות, און איז מתפַּלל געווען. און

עס איז געווען אין איינעם פון יענע טעג, בעת רבי מלך המשיח
 האָט געלערנט תּוֹרָה, אַז עס זענען דאָרטן געזעסן פּרוּשִׁים און
 לומדי-תּוֹרָה, וואָס זענען געקומען פון אַלע שטעטלעך פון גליל,
 און יהודה, און ירוּשָׁלַיִם, און די גבורת ה' איז געווען מיט רבי
 מלך המשיח, פאר רפאות [משלי ג, ח]. און הִנֵּה האָבן בְּנֵי אָדָם
 געבראַכט אויף אַ בעט אַ מאָן, וואָס איז געווען געליימט; און זיי
 האָבן געזוכט אים אַרײַנצוברענגען און אים אַוועקצולייגן פאַר
 אים. און אַזוי ווי זיי האָבן נישט געקענט געפינען קיין וועג ווי
 אים אַרײַנצוברענגען, צוליב דעם עולם, זענען זיי אַרויפגעגאַנגען
 אויפן דאָך, און האָבן אים אַראָפּגעלאָזט מיט זיין בעט דורך די
 דאַכציגל אין דער מיט פאַר רבי מלך המשיח. און אַז רבי מלך
 המשיח האָט געזען זייער אָמונה, האָט ער געזאָגט: בן אדם,
 דינע עבירות זענען דיר פאַרגעבן געוואָרן. און די סופרים
 [רַבָּנִים] און די פרושים האָבן אָנגעהויבן נאָכצוטראַכטן, און
 האָבן געזאָגט: ווער איז דער דאָזיקער, וואָס רעדט
 לעסטערונגען? ווער קאָן מוחל זיין עבירות, אַחוץ ה' אַליין?
 אָבער רבי מלך המשיח האָט פאַרשטאַנען זייערע מַחשבות, און
 האָט צו זיי געזאָגט: וואָס טראַכט איר אין אייערע לִבָּבוֹת?
 וואָס איז גרינגער, צו זאָגן: דינע עבירות זענען דיר פאַרגעבן
 געוואָרן, אָדער צו זאָגן: שטיי אויף און גיי! נאָר פּדי איר זאָלט
 וויסן, אַז דער בַּר-אַנָּשׁ [דניאל ז, יג משיח] האָט רשות אויף דער
 ערד מוחל צו זיין עבירות -- האָט ער געזאָגט צום אִישׁ מִשְׁתָּק:
 איך זאָג דיר, שטיי אויף, און נעם דיין בעט, און גיי אַהײם. און
 ער איז פאַלד פאַר זיי אויפגעשטאַנען, און האָט גענומען דאָס
 בעט, אויף וועלכן ער איז געלעגן, און איז אַוועק אַהײם, זאָגנדיק
 ברוך ה'. און זיי זענען אַלע נְבָהֵל און נְשִׁתוּמִם געוואָרן, און
 זאָגנדיק ברוך ה', און זיך זייער געפאַרכטן, און געזאָגט:
 וואונדערלעכע זאַכן האָבן מיר היינט געזען. און אַזוי איז רבי

מלך המשיח אַרויסגעגאַנגען, און האָט געזען אַ מוכס, וואָס
האָט געהייסן לוי, זיצן אויפן צאָל-אַמט, און רבי מלך המשיח
האָט צו אים געזאָגט: גיי מיר נאָך. און ער [מתני] האָט אַלץ
איבערגעלאָזט, און איז אויפגעשטאַנען און איז אים
נאָכגעגאַנגען. און לוי האָט אים געמאַכט אַ גרויסע סעודה אין
זיין בַּיִת; און אַ קהל רב פון מוכסים און אויך אַנדערע זענען
מיט זיי געזעסן ביים טיש. און די פרושים און זייערע סופרים
[רַבָּנִים] האָבן געמורמלט קעגן רבי מלך המשיח תלמידים, און
האָבן געזאָגט: פאַרוואָס עסט איר און טרינקט מיט מוכסים
און חוטאים? און רבי מלך המשיח האָט געענטפערט, און צו
זיי געזאָגט: די, וואָס זענען געזונט, נייטיקן זיך נישט אין קיין
רופא, נייערט די, וואָס זענען חולים. איך בין נישט געקומען
רופן די צדיקים, נייערט די חוטאים צו תשובה. און זיי האָבן צו
אים געזאָגט: די תלמידים פון יוֹחָנָן פאַסטן אָפט און טוען
תפילה, און אַזוי טוען אויך די תלמידים פון די פרושים, אָבער
דיינע עסן און טרינקען. און רבי מלך המשיח האָט צו זיי
געזאָגט: קאָנט איר לאָזן די מחותנים פאַסטן, בשעת דער חתן
איז מיט זיי? סע וועלן אָבער קומען טעג, ווען דער חתן וועט
אַוועקגענומען ווערן פון זיי, און דעמאָלט וועלן זיי פאַסטן אין
יענע טעג. און רבי מלך המשיח האָט זיי אויך דערציילט אַ מָשֶׁל:
קיינער רייסט נישט אָפּ אַ שטיק פון אַ נייעם מַלְבוּש, און טוט
עס אַרויף אויף אַן אַלטן מַלְבוּש; אויב יא, וועט ער צערייסן
דאָס נייע, און אויך דאָס שטיק פון דעם נייעם וועט זיך נישט
פאַסן צום אַלטן. און קיינער טוט נישט אַריין קיין יין חָדָש אין
אַלטע לאָגלען; אַנדערש וועט דער נייער וויין צעפלאָצן די
לאָגלען, און וועט זיך צעגיסן, און די לאָגלען וועלן גיין
פאַרלוירן. נייערט יין חָדָש מוז מען אַריינגיסן אין נייע
לאָגלען. און קיינער, וואָס האָט געטרונקען אַלטן וויין, וויל

נייעם; מחמת ער זאָגט: דער אַלטער איז טוב.

ו און עס איז געווען אייפן צווייטן שבת פון ספירת-העומר
 [ויקרא כג,ה-יד], אז רבי מלך המשיח איז געגאנגען דורך
 תבואה-שדות; און משיחס תלמידים האָבן אָפּגעריסן זאָנגען,
 און זיי צוריקן מיט זייערע הענט און געגעסן. און עטלעכע פון
 די פרושים האָבן געזאָגט: פאַרוואָס טוט איר דאָס, וואָס מען
 טאָר נישט טאָן אום שבת? און רבי מלך המשיח האָט
 געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: האָט איר נישט געלייענט, וואָס
 דוד האָט געטאָן, בעת ער איז געווען הונגעריק, ער, און די, וואָס
 זענען געווען מיט אים; ווי ער איז אַריינגעגאָנגען אין דעם בית
 ה' [משכן], און האָט גענומען און געגעסן דאָס לחם-הפנים,
 וואָס קיינער נישט נאָר די כהנים האָבן געמעגט עסן, און האָט
 אויך געגעבן צו די, וואָס זענען געווען מיט אים [שמואל א כא,
 א-ז; ויקרא כד,ט]? און ער האָט צו זיי געזאָגט: דער בַר-אַנָש
 [דניאל ז,ג משיח] איז אָדון איבער דעם שבת. און עס איז געווען
 אין אַן אַנדערן שבת, אז רבי מלך המשיח איז אַריינגעגאָנגען אין
 אַ שול, און האָט געלערנט תורה; און דאָרטן איז געווען אַ בן
 אדם, וואָס זיין רעכטע האַנט איז געווען פאַרדאָרט. און די
 סופרים [רַבָּנִים] און די פרושים האָבן אים נאָכגעקוקט, צו זען
 אויב ער וועט אים היילן אום שבת, כדי אים צו קענען
 פאַרמסרן. אָבער רבי מלך המשיח האָט פאַרשטאַנען זייערע
 מחשבות, און האָט געזאָגט צו דעם בן אדם, וואָס זיין האַנט איז
 געווען פאַרדאָרט: שטיי אויף, און שטעל דיר אין דער מיט. און
 ער איז אויפגעשטאַנען און האָט זיך אַוועקגעשטעלט. און רבי
 מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: איך פרעג אייך: האָט מִתֵּר
 לְהִיטִיב בְּשַׁבָּת, אָדער רַע? ראַטעווען אַ נֶפֶשׁ, אָדער אומברענגען?
 און רבי מלך המשיח האָט זיך אַרומגעקוקט אויף זיי אַלע, און
 האָט צו אים געזאָגט: שטרעק אויס דיין האַנט. און ער האָט

אַזוי געטאָן, און זיין האַנט איז געזונט געוואָרן. און זיי זענען
 געוואָרן פול מיט חֲמָה, און האָבן זיך באַראָטן איינער מיטן
 אַנדערן, וואָס זיי זאָלן טאָן צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. און עס איז
 געווען אין די דאָזיקע טעג, אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז
 אַרויסגעגאַנגען אין די הָר מִתְפַּלֵּל צו זיין; און ער האָט
 פאַרברענגט די גאַנצע לַיְלָה אין תְּפִלָּה טאָן צו ה'. און בשעת
 עס איז געוואָרן יום, האָט ער גערופן משיחַ תלמידים, און
 האָט פון זיי אויסדערוויילט צוועלף, וועמען ער האָט אָנגערופֿן
 שליחים: שְׁמַעוֹנֶען, וועמען ער האָט אַ נאָמען געגעבן כִּיפָּא,
 און אַנדריי זיין אָח, און יַעקֹב און יוֹחָנָן, און פיליפּוס און
 בֶּר-תַּלְמַי, און מתתיהו און תאַמאָ, און יַעקֹב בֶּן-חַלְפִי, און
 שְׁמַעוֹנֶען, וועמען מען האָט גערופן קנאַי, און יהודה בֶּן-יַעקֹב,
 און יהודה אִישׁ-קִרְיֹת, וואָס איז געוואָרן דער מָסֹר. און רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט מיט זיי אַראָפּגענידערט, און איז געשטאַנען
 אויף אַ פּלאַצן פּלאַץ, און אַ גרויסער עולם פון זיינע תלמידים,
 און אַ סך עס פון גאַנץ יהודה און ירוּשָׁלַיִם, און דעם ים-באָרטן
 פון צור און צידון, זענען געקומען אים הערן, און געהיילט צו
 ווערן פון זייערע חולאַתן. און די, וואָס זענען געווען געפּלאַגט
 פון שדים, זענען געהיילט געוואָרן. און דאָס גאַנצע עם האָט
 געזוכט אים אָנצורירן, מחמת פון אים איז אַרויסגעגאַנגען אַ
 כּוֹחַ, און האָט זיי אַלעמען געהיילט. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט
 אויפֿגעהויבן זיינע אויגן אויף משיחַ תלמידים, און האָט
 געזאָגט: אֲשֶׁרִי איז אייך עֲנִיִּים, מחמת דאָס מַלְכוּת ה' איז
 אייערס. אֲשֶׁרִי איז אייך, וואָס טוט איצט הונגערן, מחמת איר
 וועט ווערן געזעטיקט. אֲשֶׁרִי אייך, וואָס טוט איצט וויינען,
 מחמת איר וועט לאַכן. אֲשֶׁרִי איז אייך, ווען בְּנֵי אָדָם וועלן אייך
 פיינט האָבן, און אייך פאַרשטויסן און מבייש זיין, און
 פאַרוואַרפֿן אייער נאָמען ווי עפּעס רע פּונוועגן דעם בֶּר-אַנְשׁ

[דניאל ז, יג משיח]. פרייט אייד אין יענעם יום, און שפרינגט פאר שְׁמִיחָה; מחמת זעט, אייער שְׂכָר איז גָּדוֹל אין שְׁמִים, מחמת פונקט אַזוי האָבן זייערע עלטערן געטאָן מיט די נְבִיאִים.

אַבער ווי צו אייד, וואָס זענט רייד, מחמת איר האָט שוין געקריגן אייער נחמה. ווי צו אייד, וואָס זענט איצט זאָט, מחמת איר וועט הונגערן. ווי צו אייד, וואָס טוט איצט לאַכן, מחמת איר וועט טרויערן און וויינען. ווי צו אייד ווען אַלע בְּנֵי אָדָם וועלן רעדן גוטס פונוועגן אייד, מחמת אַזוי האָבן זייערע עלטערן געטאָן מיט די נְבִיאִי שְׁקָר. אַבער אייד, וואָס טוט זיך צוהערן, זאָג איד: האָט ליב אייערע שׁוֹנָאִים, טוט גוטס צו די, וואָס האָבן אייד פיינט, בענטשט די, וואָס שעלטן אייד, און זייט מִתְפַּלֵּל פֶּאַר די, וואָס זענען אייד מְבֹזָה. דער, וואָס שלאָגט דיך אויף דער באַק, גיב אים אויך די אַנדערע; און פון דעם, וואָס נעמט צו דיין מאַנטל, זאָלסטו אויך דיין העמד פון אים נישט צוריקהאַלטן. גיב יעדן, וואָס בעט ביי דיר, און פון אים, וואָס נעמט צו דאָס דייניקע, פֶּאַדער עס נישט צוריק. און אַזוי ווי איר ווילט, אַז בְּנֵי אָדָם זאָלן טאָן צו אייד, זאָלט איר אויך טאָן צו זיי. און אויב איר האָט ליב די, וואָס האָבן אייד ליב, וואָסער דאַנק קומט אייד? מחמת אַפילו חוטאים האָבן ליב די, וואָס האָבן זיי ליב. און אויב איר טוט גוטס צו די, וואָס טוען אייד גוטס, וואָסער דאַנק קומט אייד? אַפילו די חוטאים טוען אויך דאָס זעלבע. און אויב איר לייט די, פון וועמען איר האָפט צוריק צו באַקומען, וואָסער דאַנק קומט אייד? אַפילו חוטאים ליינען אויס צו חוטאים, כּדי צוריק צו באַקומען ווידער אַזויפיל. האָט אַבער ליב אייערע שׁוֹנָאִים, און טוט גוטס, און לייט, און דערוואָרט נישט עפעס צוריק; און אייער שְׂכָר וועט זיין גָּדוֹל, און איר וועט זיין יְלָדִים פון דעם אויבערשטער; מחמת ער איז טוב צו די אומדאַנקבאַרע און רָעִים. זייט באַרעמהאַרציק, אַזוי

ווי אייער אלוקים האָב איז באַרעמהאַרציק. מִשְׁפֹּט נישט, און
איר וועט נישט געמִשפֹּט ווערן; פֿאַרמִשפֹּט נישט, און איר וועט
נישט פֿאַרמִשפֹּט ווערן; זייט מוחל, און מע וועט אייך מוחל זיין;
גיט, און סע וועס אייך געגעבן ווערן; אַ גוטע, איינגעדריקטע,
צונויפגעטרעסלטע, און איבערגיסעדיקע מאָס וועט מען אייך
געבן אין אייער שויס אַריין. מחמת מיט דער מאָס, וואָס איר
טוט מעסטן, וועט אייך צוריק געמאַסטן ווערן. און רבי מלך
המשיח האָט זיי אויך דערציילט אַ מַשֵּׁל: קאָן אַ בלינדער פירן אַ
בלינדן? וועלן זיי דען נישט ביידע אַריינפאַלן אין
אַ גרוב? אַ תלמיד שטייט נישט העכער פון זיין רבין, אָבער
איטלעכער, וואָס דערגרייכט שלימות, וועט זיין ווי זיין
רבי. און פֿאַרוואָס זעסטו דאָס שפענדל אין די אויג פון דיין אח
במשיח, אָבער דעם קלאָץ אין דיין אייגן אויג זעסטו נישט?
אָדער ווי קענסטו זאָגן צו דיין אַח במשיח: אַח במשיח, לאָמיר
אַרויסנעמען דאָס שפענדל פון דיין אויג, און אַליין זעסטו נישט
דעם קלאָץ אין דיין אייגן אויג? דו צבועק, נעם קודם אַרויס
דעם קלאָץ פון דיין אייגן אויג, און דערנאָך וועסטו זען קלאָר
אַרויסצונעמען דאָס שפענדל, וואָס איז אין די אויג פון דיין אח
במשיח. מחמת אַ בויס טוב טראָגט נישט קיין פֿרי מִשְׁחָת, און
אַ בויס מִשְׁחָת טראָגט נישט קיין פרי טוב; איטלעכן בויס
דערקענט מען לויט זיינע אייגענע פֿירות; מחמת פון דערנער
קלייבט מען נישט קיין פייגן, אויך קלייבט מען נישט קיין
טרויבן פון אַ דאָרנקויסט. דער גוטער מענטש ברענגט אַרויס
פון דעם גוטן אוצר פון זיין לֵב גוטס, און דער שלעכטער
מענטש ברענגט אַרויס פון זיין שלעכטן אוצר רע; מחמת פון
וואָס דאָס לֵב איז פול, דערפון רעדט דאָס מויל. און פֿאַרוואָס
רופט איר מיך: אָדוֹנִי, אָדוֹנִי, און טוט נישט וואָס איך זאָג?
איטלעכער, וואָס קומט צו מיר, און הערט מיינע רייד און טוט

זיי, וועל איך אייך ווייזן צו וועמען ער איז געגליכן: ער איז געגליכן צו אַ בן אדם, וואָס בויט אַ בַּיִת, און וואָס האָט געלאָזט טיף גראָבן, און לייגן דעם פונדאַמענט אויף אַ פעלזן; און בשעת עס איז געקומען אַ פאַרפלייצונג, האָט דער שטראָם געשלאָגן קעגן יענעם בַּיִת, און האָט עס נישט געקאָנט צעטרעסלען, מחמת עס איז געווען טוב געבויט. אָבער דער, וואָס הערט און טוט נישט, איז ווי אַ בן אדם, וואָס האָט געבויט אַ בַּיִת אויף דער ערד, אָן אַ פונדאַמענט; וואָס קעגן אים האָט געשלאָגן דער שטראָם, און עס איז באַלד איינגעפאַלן, און דער חורבן פון יענעם בַּיִת איז געווען גָדוֹל.

אָזוי ווי ער האָט געענדיקט אַלע זיינע רייד אין די אויערן פון דעם עס, איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַרײַנגעגאַנגען קיין כְּפָר-נְחוּם. און איינער אַ הויפטמאַן האָט געהאַט אַן עָבֶד, וואָס איז אים געווען טייער, און וואָס איז געווען הוֹלָה און האָט געהאַלטן ביים שטאַרבן. און אַז ער האָט געהערט וועגן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, האָט ער צו אים געשיקט זקנים פון די ייִדן, און האָט אים געבעטן, אַז ער זאָל קומען און היילן זיין עָבֶד. און אַז זיי זענען געקומען צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, האָבן זיי אים זייער געבעטן, און געזאָגט: ער איז ווערט, אַז דו זאָלסט דאָס טאָן פאַר אים. מחמת ער האָט ליב אונדזער עס, און האָט אַפילו אַליין אונדז אויפגעבויט אונדזער שול. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז מיט זיי געגאַנגען. און בעת ער איז געווען שוין נישט ווייט פון דעם בַּיִת, האָט דער הויפטמאַן געשיקט צו אים פריינט, אים אָזוי צו זאָגן: אָדוֹנֵי, זיי דיך נישט מְטָרִיחַ; מחמת איך בין נישט ווערט, אַז דו זאָלסט קומען אונטער מיין דאָך. דעריבער האָב איך מיך אַליין אויך נישט געהאַלטן פאַר גראָו צו דיר צו קומען. נייערט זאָג נאָך דאָס דָּבָר, און מיין עָבֶד וועט געהיילט ווערן. מחמת אויך איך בין אַ בן אדם, געשטעלט אונטער

באַפעל-מאַכט, און האָב אונטער מיר חיל; און איך זאָג צו דעם:
 גיין! און ער גייט, און צו אַן אַנדערן: קום! און ער קאַמט. און צו
 מיין עבֿד: טו דאָס! און ער טוט עס. און אַז רבי מלך המשיח
 האָט דאָס געהערט, האָט ער זיך געוואונדערט איבער אים, און
 האָט זיך אויסגעדרייט און געזאָגט צום עס, וואָס איז אים
 נאָכגעגאַנגען: איך זאָג אייך, אַפילו אין ישׂראל האָב איך נישט
 געפונען אַזאַ אַמונה. און ווען די שלוחים האָבן זיך אומגעקערט
 אַהיים, האָבן זיי געפונען דעם עבֿד געזונט. און עס איז געווען
 גלייך אַזוי, אַז רבי מלך המשיח איז געגאַנגען אין אַ שטעטל
 אַריין מיטן נאָמען נָעין, און משיחס תלמידים זענען געגאַנגען
 מיט אים, און אַ סך עס. און ווי ער האָט זיך דערנענטערט צום
 שַׁעַר פון דער שטעטל, ערשט מען האָט אַרויסגעטראָגן אַן איש
 מת, אַ בן-יחיד ביי זיין אַם, און זי איז געווען אַן אַלמנה; און אַ
 סך בְּנֵי אָדָם פון דער שטעטל זענען געווען מיט איר. און אַז
 האָדון האָט זי געזען, האָט ער אויף איר רחמנות געהאַט, און צו
 איר געזאָגט: וויין נישט. און ער איז צוגעגאַנגען און האָט
 אָנגערירט די מִיטָה; און די נושאים זענען געבליבן שטיין, און
 רבי מלך המשיח האָט געזאָגט: בָּחור, איך זאָג דיר, שטיי אויף.
 און דער נִפְטָר האָט זיך אויפגעזעצט, און האָט אָנגעהויבן צו
 רעדן, און ער האָט אים געגעבן צו זיין אַם. און אַ פֿחד האָט
 זיי אַלע אָנגענומען; און זיי האָבן געזאָגט ברוך ה', און געזאָגט:
 אַ גרויסער נְבִיא איז אויפגעשטאַנען צווישן אונדז! און ה' האָט
 זיך אומגעקוקט אויף ה'ס עס! און די דאָזיקע שְׁמֵע וועגן אים
 איז אַרויסגעגאַנגען אין גאַנץ יהודה, און אין דער גאַנצער געגנט.
 און יוחננס תלמידים האָבן דערציילט יוֹחָנָן פון די דאָזיקע
 אַלע זוכן. און יוֹחָנָן האָט גערופן צו זיך צוויי פון זיינע
 תלמידים, און האָט זיי געשיקט צו האָדון, אַזוי צו זאָגן:
 ביסטו הוּא הַבָּא, אָדער זאָלן מיר וואַרטן אויף אַן

אַנדערן? און אַז די בְּנֵי אָדָם זענען געקומען צו אים, האָבן זיי
 געזאָגט: יוֹחָנָן פון המקוה טבילה פון תשובה האָט אונדז
 געשיקט צו דיר, אַזוי צו זאָגן: ביסטוּ הוּא הַבָּא, אָדער זאָלן מיר
 וואַרטן אויף אַן אַנדערן? אין יענער שעה האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 געהיילט אַ סך פון חולאַתן און פון פּלאָגן און פון שדים, און אַ
 סך, וואָס זענען געווען בלינד, האָט ער געשאַנקען די ראַיה. און
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי געענטפערט: גייט און דערציילט יוֹחָנָן,
 וואָס איר האָט געזען און געהערט: די בלינדע קריגן זייער ראַיה,
 די לאַמע גייען, די מצוֹרַעִים ווערן מְטֻהָרִים, די טויבע הערן, די
 טויטע שטייען אויף, און פֶּאָר די עֲנִיִּים ווערט געדרשנט די
 בשורת הגאולה. און אַשְׁרֵי אִיז דעם, וואָס וועט זיך נישט
 שטרויכלען אין מיר. און אַז די שליחים פון יוֹחָנָן זענען
 אַוועקגעגאַנגען, האָט ער אָנגעהויבן צו רעדן צום עם וועגן יוֹחָנָן:
 וואָס זענט איר אַרויסגעגאַנגען זען אין דער מַדְבָּר? אַ רוֹרֶקֶע
 שאַקלען זיך מיטן ווינט? וואָס דען זענט איר אַרויסגעגאַנגען
 זען? אַ בן אדם אָנגעטאָן אין פיינע מלבושים? הִנֵּה, די וואָס
 זענען הערלעך געקליידט, און לעבן פִּיין, זענען אין פּאַלאַצן פון
 מלכים. אָבער וואָס דען זענט איר אַרויסגעגאַנגען זען? אַ נְבִיאַ?
 כֵּן, אִיד זאָג אייד, אַ סך מער ווי אַ נְבִיאַ. דאָס איז ער, פון
 וועמען סע שטייט געשריבן: הִנְנִי שִׁלַּח מַלְאָכִי פֶּאָר דִּין פָּנִים,
 וואָס וועט אָנגרייטן דִּין דִּרְךָ פֶּאָר דִּיר [מלאכי ג,א]. אִיד זאָג
 אייד, צווישן די, וואָס זענען געבוירן געוואָרן פון נָשִׁים, איז
 נישטאָ קיין גרעסערער ווי יוֹחָנָן, דאך איז דער קלענסטער אין
 דעם מַלְכוּת ה' גרעסער פון אים. און דאָס גאַנצע עם, בעת זיי
 האָבן דאָס געהערט, און די מוֹכְסִים, האָבן גערעכטפאַרטיקט
 ה', מחמת זיי האָבן זיך געלאָזט טוֹבֵלען מיט דער מקוה טבילה
 פון יוֹחָנָן; אָבער די פרושים און די חכמים האָבן אָפּגעוואָרפן
 די יַעֲצָה פון ה', מחמת זיי האָבן זיך פון אים נישט געלאָזט מקוה

טובלען. צו וועמען אָבער זאָל איך גלייכן די בְּנֵי אָדָם פון דעם
 דאָזיקן דור? צו וועמען זענען זיי ענלעך? זיי זענען גלייך ווי
 ילָדִים, וואָס זיצן אויף דעם מאַרקפּלאַץ, און רופן איינער צום
 אַנדערן: מיר האָבן געשפּילט פאַר אייך, און איר האָט נישט
 געטאַנצט; מיר האָבן געקלאָגט, און איר האָט נישט געוויינט,
 מחמת יוֹחָנָן פון המקוה טבילה פון תשובה איז געקומען, און
 האָט נישט געגעסן קיין לֶחֶם, און נישט געטרונקען קיין וויין,
 און איר זאָגט: ער האָט אַ שד. דער בַּר-אַנָּשׁ [דניאל זיג, משיח]
 איז געקומען, ער עסט און טרינקט, און איר זאָגט: הִנֵּה, אַ בן
 אדם, אַ זאָל וסובא, אַ פריינט פון מוכסים און חוטאים! און
 די חכמה איז גערעכטפאַרטיקט פון אַלע אירע ילָדִים. און
 איינער פון די פרושים האָט אים געבעטן, אַז ער זאָל עסן מיט
 אים, און ער איז אַריינגעגאַנגען אין דעם פרושס בֵּית, און האָט
 זיך געזעצט צום טיש. און הִנֵּה, דאָרט איז געווען אַ זינדיקע
 אַשה אין דער שטעטל, שְׂיִדָּעָה כִּי הוּא מִסֵּב אין דעם פרושס
 בֵּית, האָט זי געבראַכט אַן אַלאַבאַסטער קריגל מיט זאַלבאַייל,
 און האָט זיך געשטעלט הינטן ביי זיינע פיס אַ וויינענדיקע, און
 האָט אָנגעהויבן באַנעצן זיינע פיס מיט אירע טרערן, און האָט
 זיי אָפּגעווישט מיט די האַר פון איר קאָפּ, און געקושט זיינע
 פיס, און זיי געזאַלפט מיט דעם זאַלבאַייל. און בעת דער פרוש,
 וואָס האָט אים פאַרבעטן, האָט דאָס געזען, האָט ער צו זיך
 געזאָגט: וואָלט ער געווען אַ נְבִיא, וואָלט ער דערקענט ווער
 און וואָס פאַר אַ מין נקיבה דאָס איז, וואָס רירט אים אָן, אַז זי
 איז אַ זינדיקע. און רבי מלך המשיח האָט געענטפערט, און צו
 אים געזאָגט: שמעון, איך האָב דיר עפעס צו זאָגן. און ער האָט
 געענטפערט: וואָס, רַבִּי. איינער אַ מְלוּוָה האָט געהאַט צוויי
 בַּעֲלֵי-חֹבוֹת; איינער איז אים שולדיק געווען פינף הונדערט
 דינָרִים, און דער אַנדערער פופציק. און אַזוי ווי זיי האָבן נישט

געהאט מיט וואָס צו באַצאָלן, האָט ער זיי ביידן מוחל געווען.
ווער פון זיי וועט אים דעריבער מער ליב האָבן? האָט שְׁמַעוֹן
געענטפערט: דער, דענק איך, וועמען ער האָט דאָס מערסטע
געשענקט. און רבי מלך המשיח האָט צו אים געזאָגט: דו האָסט
ריכטיק געמשפּט. און רבי מלך המשיח האָט זיך אויסגעדרייט
צו דער אָשה, און געזאָגט צו שְׁמַעוֹנען: דו זעסט די דאָזיקע
אָשה? איך בין אַרײַנגעקומען אין דיין בֵּית, און קיין מַיִם פֶּאַר
מיינע פיס האָסטו מיר נישט געגעבן, זי אָבער האָט באַנעצט
מיינע פיס מיט אירע טרערן, און האָט זיי אָפּגעווישט מיט
אירע האָר. דו האָסט מיר נישט געגעבן קיין קוש; זי אָבער,
זינט איך בין אַרײַנגעקומען, האָט נישט אויפגעהערט צו קושן
מיינע פיס. דו האָסט נישט געזאַלבט מיין קאָפּ מיט אײַל;
אָבער זי האָט געזאַלבט מיינע פיס מיט זאַלבאײַל. דעריבער
זאָג איך דיר: אירע עבירות, וואָס זענען אַ סך, זענען פֶּאַרגעבן
געוואָרן, מחמת זי האָט אַ סך ליב געהאַט; אָבער וועמען ווייניק
ווערט פֶּאַרגעבן, דער דאָזיקער האָט ליב ווייניק. און ער האָט
צו איר געזאָגט: דינע עבירות זענען דיר פֶּאַרגעבן געוואָרן. און
די, וואָס זענען געזעסן מיט אים ביים טיש, האָבן גענומען זאָגן
צווישן זיך: ווער איז ער, וואָס ער פֶּאַרגיט אַפילו עבירות? און
ער האָט געזאָגט צו דער אָשה: דיין אָמונה האָט דיר
געראַטעוועט; גיי בשלום!

ח און עס איז געווען באַלד אַזוי, אַז ער איז געגאַנגען דורך
שטעט און שטעטלעך, און האָט געדרשנט די בשורת הגאולה
פון דעם מלכות ה', און די צוועלף זענען מיט רבי מלך המשיח
געווען, און אויך עטלעכע נָשִׁים, וואָס זענען געהיילט געוואָרן
פון שדים און חלָאִים: מְרִים, וועמען מען האָט גערופן מַגְדָּלִית,
פון וועמען זיבן שדים זענען אַרויס, און יוֹחָנָה, דאָס אָשה פון
כּוֹזָאן, אַ מְנַהֵל-מֶשֶׁק-בֵּית בִּי הוֹרְדוֹס, און שוֹשָׁנָה, און אַ סך

אַנדערע, וואָס האָבן זיי געדינט מיט זייער האָב און גוטס. און
 בעת אַ סך עס איז זיך צוזאַמענגעקומען, און זיי זענען געקומען
 צו רבי מלך המשיח פון יעדער שטעטל, האָט ער גערעדט מיט אַ
 מַשֵּׁל: דער זייער איז אַרויסגעגאַנגען צו פאַרזייען זיין זריעה;
 און בעת ער האָט געזיט, איז טייל געפאַלן ביים דָּרֶךְ, און איז
 צעטרעטן געוואָרן, און די פייגל פון שָׁמַיִם האָבן זי פאַרצערט.
 און אַנדערע איז געפאַלן אויף דעם פעלזן; און באַלד ווי זי איז
 אויפגעגאַנגען, איז זי פאַרוועלקט געוואָרן, ווארים זי האָט נישט
 געהאַט קיין פייכטקייט. און אַנדערע איז געפאַלן צווישן
 דערנער, און די דערנער זענען געוואָקסן מיט איר, און האָבן זי
 דערשטיקט. און אַנדערע איז געפאַלן אויף אַדְמָה טוֹבָה, און
 איז געוואָקסן, און האָט אַרויסגעבראַכט פרוכט הונדערטפאַך.
 בעת רבי מלך המשיח האָט דאָס געזאָגט, האָט ער אויסגערופן:
 דער, וואָס האָט אויערן צו הערן, זאָל הערן. און אַז משיח
 תלמידים האָבן אים געפרעגט, וואָס דאָס דאָזיקע מַשֵּׁל קאָן
 מיינען, האָט ער געזאָגט: אייך איז געגעבן געוואָרן צו
 פאַרשטיין די סודות פון דעם מלכות ה', אָבער פאַר די
 איבעריקע - אין משלים, כדי זיי זאָלן זען און דאָך נישט זען, און
 הערן און דאָך נישט פאַרשטיין. און דאָס מיינט דאָס מַשֵּׁל: די
 זריעה איז דאָס דָּבָר ה'. און יענע ביים דָּרֶךְ זענען די, וואָס
 האָבן עס געהערט, דערנאָך קומט הַשָּׁטן, און נעמט אַוועק דאָס
 דָּבָר פון זייער לֵב, כדי זיי זאָלן נישט גלויבן און געראַטעוועט
 ווערן. און יענע אויף דעם פעלזן, זענען די, וואָס בשעת זיי
 הערן, נעמען זיי אָן דאָס דָּבָר מיט שְׁמִיחָה; זיי האבן אָבער נישט
 קיין שֶׁרֶשׁ, און גלויבן אַ וויילע, און פאַלן אָפּ אין צייט פון נסיון
 [תסל"ב ב, ג]. און דאָס, וואָס איז געפאַלן צרוישן דערנער, דאָס
 זענען די, וואָס האָבן געהערט, און בשעת זיי גייען אַוועק, ווערן
 זיי דערשטיקט פון די דאָגות און עֲשִׁירֹת און תַּעֲנוּגִים פון לעבן,

און זייער פרוכט ווערט נישט צייטיק. און דאָס אויף דער אַדמָה
טוֹבָה, דאָס זענען די, וואָס האַלטן פעסט דאָס דָבָר, וואָס זיי
האַבן געהערט, אין אַן ערלעך און לֵב טוֹב, און ברענגען אַרויס
פרוכט מיט סבלנות. און קיינער, וואָס האָט אָנגעצונדן אַ אור,
פאַרדעקט עס מיט אַ פֿלי, אָדער שטעלט עס אויטער אַ בעט;
נייערט ער שטעלט עס אין אַ לייכטער, פֿדי די, וואָס קומען
אַריין, זאָלן קענען זען דאָס אור. מחמת עס איז גאַרנישט
פאַרהוילן, וואָס וועט נישט ווערן אַנטפלעקט, און סע איז
גאַרנישט פאַרבאָרגן, וואָס וועט נישט ווערן באַקאַנט און
דערזען דאָס אור. דעריבער שימו לב וויאַזוי איר הערט; מחמת
ווער סע האָט, דעם וועט געגעבן ווערן, און ווער סע האָט נישט,
פון אים וועט אַוועקגענומען ווערן אַפילו דאָס, וואָס ער מיינט
ער האָט. און עס זענען צו אים געקומען זיין אַם און זיינע
אַחים, און זיי האבן נישט געקאַנט צוקומען צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
צוליב דעם עולם. און מען האָט אים געזאָגט: דיין אַם און דיינע
אַחים שטייען אין דרויסן און ווילן דיר זען. אָבער רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: מיין אַם און מיינע
אַחים זענען די דאָזיקע, וואָס הערן דאָס דָבָר ה', און טוען עס.
און עס איז געווען אין איינעם פון יענע טעג, אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
און משיחַס תַּלְמִידִים זענען אַריינגעגאַנגען אין אַ סִיָּה, און ער
האָט צו זיי געזאָגט: לאָמיר אַריבערפארן אויף דער אַנדערער
זייט ים, און זיי זענען אַרויסגעפאַרן. און בעת זיי זענען געפאַרן,
איז ער אַיינגעשלאָפן. און אַ שטורעמווינט האָט זיך
אַראָפּגעלאָזט אויפן ים; און זיי זענען פאַרפלייצט געוואָרן, און
זענען געווען אין סִכָּנָה. און איי זענען צוגעגאַנגען, און האָבן
אים אויפגעוועקט, און געזאָגט: אַדוֹנָי, אַדוֹנָי, מיר גייען
אויטער! און ער איז אויפגעשטאַנען, און האָט אָנגעשריגן אויף
דעם ווינט און די שטורעמדיקע כּוּוּאַליעס; און זיי האָבן זיך

געלייגט, און עס איז געוואָרן שטיל. און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: וואו איז אייער אָמונה? און זיי האָבן מורא געהאַט און זיך געחידושט, און האָבן געזאָגט איינער צום אנדערן: ווער אייגנטלעך איז ער, וואָס ער באַפעלט אַפילו ווינט און מים, און זיי געהאָרן אים [תהלים קז, כה]! און זיי זענען אָנגעקומען אין דעם אָרץ פון די גדרים, וואָס איז קעגנאיבער גליל. און בעת רבי מלך המשיח איז אַרויסגעקומען אויף דער יבשה, איז אים אַנטקעגן געקומען אַ בן אדם פון דער שטאָט, וואָס האָט געהאַט שדים; פאַר אַ לאַנגע צייט האָט ער נישט געטראָגן קיין קליידער, און האָט זיך נישט אויפגעהאַלטן אין קיין בֵּית, נייערט צווישן די קברים. און אַז ער האָט דערזען רבי מלך המשיח, האָט ער אויסגעשריגן, און איז פאַר אים אַנידערגעפאלן, און האָט מיט אַ הויך קול געזאָגט: מַה לִּי וּלְךָ, יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, דו זון פון דעם אויבערשטער? איך בעט דיך, פייניק מיך נישט. מחמת ער האָט באַפוילן דעם שד אַרויסצוקומען פון דעם בן אדם. מחמת אַ סך מאַל האָט רבי מלך המשיח אים אָנגעכאַפט; און מען האָט אים געהאַלטן אונטער שמירה, און אים געבונדן מיט שְׁרָשְׁרוֹת און מיט שטריק, אָבער ער האָט פונאַנדערגעריסן די שטריק, און איז געטריבן געוואָרן פון דעם שד אין די מדבריות אַריין. און רבי מלך המשיח האָט אים געפרעגט: וואָס איז דיין נאָמען? האָט ער געזאָגט: לעגיאָן; מחמת אַ סך שדים זענען אַריין אין אים. און זיי האָבן אים געבעטן, אַז ער זאָל זיי נישט באַפעלן צו נידערן אין דעם תהום אַריין. און דאָרטן אויפן הָר האָט זיך געפאַשעט אַ גרויסע סטאַדע חזירים; און זיי האָבן אים געבעטן, אַז ער זאָל זיי געבן דערלויבעניש אין זיי אַריינצוגיין. און ער האָט זיי געגעבן דערלויבעניש. און די שדים זענען אַרויסגעקומען פון דעם בן אדם, און זענען אַריין אין די חזירים; און די סטאַדע האָט זיך

אַראָפּגעלאָזט פון דעם שיפוע אין ים אַריין, און זענען
 דערטרונקען געוואָרן. און אַז די רועים האָבן געזען, וואָס עס
 איז געשען, זענען זיי אַנטלאָפן, און האָבן עס דערציילט אין דער
 שטאָט און אין די דערפער. און זיי זענען אַרויסגעגאַנגען זען
 וואָס עס איז געשען; און זיי זענען געקומען צו רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ, און האָבן געפונען דעם בן אדם, פון וועמען די שדים
 זענען אַרויס, זיצן ביי די פיס פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, אַנגעטאַן און
 ביים קלאָרן שֵׁכֶל, און זיי האָבן מורא באַקומען. און די, וואָס
 האָבן עס געזען, האָבן דערציילט וויאָזוי דער באַזעסענער איז
 געהיילט געוואָרן. און דאָס גאַנצע עם רונדאַרום פון דעם
 אָרץ פון די גַּדְרִים האָט אים געבעטן, אַז ער זאָל פון זיי
 אַוועקציען; מחמת עס איז זיי באַפֿאַלן אַ גרויסע מורא, און ער
 איז אַריינגעגאַנגען אין אַ סִּינָה, און האָט זיך אומגעקערט. און
 דער בן אדם, פון וועמען די שדים זענען אַרויס, האָט רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ געבעטן, אַז ער זאָל מעגן פאַרבלייבן מיט אים; אָבער
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אים אַוועקגעשיקט, און געזאָגט: קער
 דיך אום אַהיים, און דערצייל וואָס ה' האָט מיט דיר געטאַן.
 און ער איז געגאַנגען, און האָט דערציילט אין דער גאַנצער
 שטאָט, וואָס רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט מיט אים געטאַן. און אַז
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אומגעקערט, האָט דאָס עם אים
 מקבל-פֿנים געווען; מחמת זיי האָבן אַלע געוואָרט אויף אים.
 און הִנֵּה עס איז געקומען אַ בן אדם מיטן נאָמען יֵאִיר, וואָס
 איז געווען אַ גבאי פון דער שול; און ער איז אַנידערגעפֿאַלן צו
 משיחַס פיס, און האָט אים געבעטן, צו קומען אין זיין בֵּית
 אַריין; מחמת ער האָט געהאַט אַ בֵּית-יחידה, אין עלטער פון
 אַרום צוועלף יאָר, און זי האָט געהאַלטן ביים שטאַרבן. און
 בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַהינגעגאַנגען, האָט זיך דאָס עם
 געדערענגט אַרום אים. און אַן אִשָּׁה, וואָס האָט צוועלף יאָר

געהאט אַ זַבֿת דָם [נְדָה טומאָה], און וואָס האָט אויסגעגעבן
 איר גאַנץ פאַרמעגן אויף רופֿאים, און קיינער האָט זי נישט
 געקענט היילן, האָט גענעענט הינטער אים, און האָט אָנגערירט
 די מַלבוש פון רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַס צִיצִית, און בַּאֲלֹד האָט איר
 זַבֿת דָם [נְדָה טומאָה] זיך אָפּגעשטעלט. און רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ
 האָט געזאָגט: ווער האָט מיך אָנגערירט? און אַז אַלע האָבן
 געלייקנט, האָט פֿיפֿא געזאָגט: אַדוֹנִי, דאָס עס דריקט און
 דרענגט דיך! אָבער רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט: עמיצער
 האָט מיך אָנגערירט; מחמת איך האָב דערפֿילט, אַז אַ גבורה איז
 פון מיר אַרויסגעגאַנגען. און בעת די אַשָה האָט געזען, אַז זי איז
 נישט געבליבן פאַרבאַרגן, איז זי געקומען אַ ציטערדיקע און איז
 פאַר אים אַנידערגעפֿאַלן, און האָט דערציילט פאַר דעם גאַנצן
 עם, פאַרוואָס זי האָט אים אָנגערירט, און ווי זי איז בַּאֲלֹד
 געהיילט געוואָרן. און רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ האָט צו איר געזאָגט:
 בְּתִי, אָמוּנָתְךָ הוֹשִׁיעָה אוֹתְךָ; גיי בְּשָׁלוֹם! בשעת ער האָט נאָך
 גערעדט, איז געקומען איינער פון דעם גבאִיס בֵּית, און האָט
 געזאָגט: דיין בֵּת איז נִפְטָר; זיי נישט מִטְרִיחַ דעם רַבִּי. און אַז
 רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ האָט דאָס געהערט, האָט ער צו אים געזאָגט:
 האָב נישט קיין מורא; האָב נאָר אָמונה, און זי וועט
 געראַטעוועט ווערן. און אַז רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ איז צוגעקומען
 צום בֵּית, האָט ער קיינעם נישט געלאָזט אַרײַנגיין מיט אים,
 אַחוּץ פֿיפֿא און יוֹחָנָן, און יַעֲקֹב, און דעם אָב און די אַם פון
 דעם מיידל. און אַלע האָבן זי באַוויינט און באַקלאָגט; אָבער
 רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט: וויינט נישט; מחמת זי איז נישט
 נִפְטָר, נייערט זי שלאָפֿט. און זיי האָבן אים גוט אויסגעלאַכט,
 ווייל זיי האָבן געוואוסט, אַז זי איז נִפְטָר. אָבער רבי מֶלך
 הַמְּשִׁיחַ האָט זי אָנגענומען ביי דער האַנט, און געזאָגט: יְלָד,
 שטיי אויף. און אירע נשמה האָט זיך צוריקגעקערט, און זי

איז באַלד אויפגעשטאַנען; און רבי מַלך הַמְּשִׁיחַ הָאֵט געהייסן, מע זאָל איר געבן עפעס צו עסן. און אירע הוֹרִים זענען נִשְׁתּוֹמֵם געוואָרן; אָבער רבי מַלך הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיי באַפּוֹילן, אַז זיי זאָלן קיינעם נישט רערציילן, וואָס עס איז געשען.

ט און רבי מַלך הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צוזאַמענגערופן די צוועלף, און האָט זיי געגעבן מאַכט און שלִיטָה איבער אַלע שדים, און צו היילן מַחֲלוֹת. און רבי מַלך הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיי אַרויסגעשיקט אַנצוזאָגן דאָס מַלְכוּת ה', און צו היילן. און רבי מַלך הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיי געזאָגט: נעמט גאָרנישט מיט אויפן דָּרֶךְ, נישט קיין שטעקן, נישט קיין רייזעטאַש, נישט קיין לֶחֶם, נישט קיין געלט; און האָט אויך נישט קיין צוויי רעק. און אין וואָסער בֵּית איר וועט אַריינקומען, דאָרטן פאַרבלייבט, און פון דאָרטן גייט ווייטער. און וואו מען וועט אייך נישט אויפנעמען, זאָלט איר פאַרלאָזן יענע שטעטל, און אַפּטרעסלען דעם שטויב פון אייערע פיס פאַר אַן עֵדוּת קעגן זיי [נָעַר חֲצֹנָו]. און זיי האָבן אַפּגעקערט, און זענען געגאַנגען איבער די שטעטלעך, און האָבן מִבְּשָׁר געווען די בשׁוֹרֵת הגאֹלָה און אומעטום געהיילט. און הוֹרְדוֹס, דער טעטראַרַך, האָט געהערט פון אַלץ, וואָס עס איז געטאָן געוואָרן, און ער איז שטאַרק באַזאָרגט [לֵב רָגִז] געווען, מחמת טייל האָבן געזאָגט, אַז יוֹחָנָן איז אויפגעשטאַנען תַּחֲתֵי-הַמִּיתִים, און אַנדערע, אַז אַלְיָהוּ הַנָּבִיא האָט זיך באַוויזן; און ווידער אַנדערע, אַז איינער פון די אַלטע נְבִיאִים איז אויפגעשטאַנען. און הוֹרְדוֹס האָט געזאָגט: יוֹחָנָן האָב איך געלאָזט אָפהאַקן דעם קאַפּ; אָבער ווער איז דער דאָזיקער, פון וועמען איך הער אַזוינע זאַכן? און ער האָט אים באַגערט צו זען. און די שלִיחִים האָבן זיך אומגעקערט, און האָבן רבי מַלך הַמְּשִׁיחַ דערציילט, וואָס זיי האָבן געטאָן. און ער האָט זיי גענומען מיט זיך אין אַ יחידוּת און האָט אַפּגעקערט צו אַ

שטעטל, וואָס האָט געהייסן בית-צידה. און אַז דאָס עם האָט דאָס באַמערקט, זענען זיי אים נאָכגעגאַנגען, און רבי מלך המשיח האָט זיי אויפגענומען, און האָט צו זיי גערעדט פון דעם מלכות ה', און די, וואָס האָבן זיך גענייטיקט איז אַ רפואה שלמה, האָט ער געהיילט. און דער יום האָט זיך אָנגעהויבן צו נייגן; און די צוועלף האָבן גענעענט, און צו אים געזאָגט: לאַז אָפּ דאָס עם, כדי זיי זאָלן קענען גיין אין די אַרומיקע שטעטלעך און פעלדער איבערצונעכטיקן און צו קריגן אַלץ; מחמת מיר זענען דאָ אין אַ וויסטן אָרט. אָבער רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: גיט איר זיי צו עסן. האָבן זיי געזאָגט: מיר האָבן נישט מער ווי פינף לאַבנס און צוויי פיש -- סיידן מיר זאָלן גיין און קויפן אַלץ פאַר דעם דאָזיקן גאַנצן עם. מחמת זיי זענען געווען אַרום פינף טויזנט מאָן. און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט צו משיח תלמידים: זעצט זיי אויס אין קבוצים, אַרום פופציק אין יעדער. און זיי האָבן אַזוי געטאָן, און האָבן אַלעמען אויסגעזעצט. און רבי מלך המשיח האָט גענומען די פינף לאַבנס און די צוויי פיש, און האָט אויפגעהויבן זיינע אויגן צום שָמַיִם, און האָט אַ בָּרָכָה געמאַכט און פון זיי אָפגעבראַכן, און זיי געגעבן די תלמידים, צו גרייטן פאַר דעם עם [פון דער פֿאַרברענג]. און זיי האָבן אַלע געגעסן צו דער זאַט; און זיי האָבן צונויפגענומען פון די רבֿים שיריים איבערגעבליבענע ברעקלעך, צוועלף קערב.

און עס איז געווען, בעת רבי מלך המשיח האָט אַליין מתפַּלֵּל געווען, זענען די תלמידים געווען מיט אים; און ער האָט זיי געפרעגט: ווער, זאָגט דאָס עם, בין איד? און זיי האָבן געענטפערט, און געזאָגט: יוֹחָנָן פון המקוה טבילה פון תשובה. אָבער אַנדערע זאָגן: אַלֵּיהוּ הַנְּבִיא; און אַנדערע, אַז אײנער פון די אַלטע נביאים איז אויפגעשטאַנען. האָט ער צו זיי געזאָגט:

איר אָבער, ווער זאָגט איר, אָנזי הוא? און פֿיפּא האָט
געענטפערט: דער רבי מלך המשיח פון ה'. און ער האָט זיי
באפּוילן און געבאָטן, אַז זיי זאָלן עס קיינעם נישט
רערציילן, און געזאָגט: דער בר-אַנש [דניאל זיג, משיח] מוז
ליידן אַ סך יסורים, און אָפּוואַרפן ווערן פון די זקנים און
ראָשי-כֹּהֲנִים און סוֹפְרִים [רַבָּנִים], און געטייט ווערן, און אויף
דעם יום השלישי ווידער אויפשטיין. און רבי מלך המשיח האָט
געזאָגט צו אַלעמען: וויל מיר ווער נאָכגיין זאָל ער זיך אַליין
פאַרלייקענען, און יום יום נעמען אויף זיך זיין עֶקְדָּה עץ בראשית
כב, ז בּוֹיִם פון מסירות נפש, און מיר נאָכגיין. מחמת ווער סע
וויל ראָטעווען זיין נפֿש, וועט עס פאַרלירן; און ווער סע וועט
פאַרלירן זיין נפֿש פון מיינעטוועגן, וועט עס ראָטעווען. מחמת
וואָס נוצט עס דעם אָדָם, ווען ער זאָל געווינען די גאַנצע וועלט,
וְהוּא עֲצָמוֹ יֵאבֹד אוֹ יִנָּזֵק? מחמת ווער סע וועט זיך שעמען מיט
מיר און מיט מיינע רייד, וועט דער בר-אַנש [דניאל זיג, משיח]
זיך שעמען מיט אים, בעת ער וועט קומען אין זיין כְּבוֹד, און אין
דעם כְּבוֹד פון זיין אלוקים האָב [עֲתִיק יוֹמִין, דניאל זיג] און די
מַלְאָכִים הַקְּדוּשִׁים. באַמַת, איך זאָג אייך, פאַראַן עטלעכע פון
די, וואָס שטייען דאָ, וואָס וועלן נישט פאַרזוכן דעם טעם פון
מָוֶת, ביז זיי וועלן זען דאָס מַלְכוּת ה'. און עס איז געווען אַרום
אַכט טעג נאָך די דאָזיקע רייד, אַז רבי מלך המשיח האָט
גענומען מיט זיך פֿיפּא, און יוֹחָנָן, און יַעֲקֹב, און איז
אַרויפגעגאַנגען אויף דעם הָר מְתַפְּלִל צו זיין. און בעת ער האָט
מְתַפְּלִל געווען, האָט זיך דאָס אויסזען פון זיין פֿנים
פאַרענדערט, און זיינע מַלְבוּשִׁים זענען געוואָרן שטראַלנדיק
ווייס. און אָט האָבן צוויי בָּנֵי אָדָם גערעדט מיט אים, מֹשֶׁה און
אַלְיָהוּ הַנָּבִיא, וואָס האָבן זיך אַנטפלעקט אין כבוד, און האָבן
גערעדט פון רבי מלך המשיח'ס הסטלקות, וואָס ער האָט

געדארפט ממלא זיין אין ירושלים. און פֿיפּא און די, וואָס
 זענען געווען מיט אים, זענען באַפּאלן געוואָרן פון אַ שווערן
 שלאָף; און בעת זיי האָבן זיך אויפגעכאַפט, האָבן זיי געזען זיין
 כבוד און די צוויי בָּנֵי אָדָם, וואָס זענען געשטאַנען מיט אים. און
 עס איז געווען, בעת זיי האָבן זיך גענומען פון אים שיידן, האָט
 פֿיפּא געזאָגט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: רַבִּי, עס איז טוב פֿאַר אונדז
 דאָ צו זיין; לאַמיר מאַכן דריי סְכוֹת, אַחַד פֿאַר דיר, אַחַד פֿאַר
 מֹשֶׁה, און אַחַד פֿאַר אֱלֹהֵינוּ; אָבער ער האָט נישט געוואוסט,
 וואָס ער רעדט. און בשעת ער האָט דאָס געזאָגט, איז געקומען
 אַ וואַלקן און האָט זיי פֿאַרשאַטנט; און זיי האָבן זיך
 געפֿאַרכטן, בעת זיי זענען אַריינגעקומן אין דעם וואַלקן. און
 אַ בת קול איז אַרויס פון דעם וואַלקן, אַזוי צו זאָגן: זֶה בְּנִי
 בְּחִירִי אֱלֹהֵי תִשְׁמְעוּ, דער זון פון דער אויבערשטער, מיין
 אויסדערוויילטער, אים זאָלט איר הערן. און בעת דאָס בת קול
 האָט זיך געהערט, האָט זיך רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געפונען אַליין. און
 זיי האָבן געשוויגן, און האָבן קיינעם נישט אין יענע טעג
 דערצווילט דאָס, וואָס זיי האָבן געזען. און עס איז געווען
 אויפן אַנדערן יום, בעת זיי האָבן אַראָפּגענידערט פון דעם הָר,
 האָט אים באַגעגנט אַ גרויסער עולם. און הִנֵּה, אַן איש פון
 עולם געשריגן, און געזאָגט: רַבִּי, איך בעט דיך אַ קוק צו טאָן
 אויף מיין זון, מחמת ער איז מיין בֶּן יָחִיד; און הִנֵּה, אַ שד
 כאַפט אים אָן, און ער שרייט פלוצים אויס; און ער רייסט אים,
 ביז ער שוימט, און ער ווײַכט פון אים שווער, און טויט אים
 שטאַרק צעשלאָגן. און איך האָב געבעטן דינע תלמידים, אַז
 זיי זאָלן אים אַרויסטרייבן, און זיי האָבן נישט געקענט; און
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט, און געזאָגט: אַ,
 אונמגלויביקער און פֿאַרקרומטער דור, ווי לאַנג נאָך זאָל איך זיין
 מיט אייך, און אייך פֿאַרטראָגן? ברענג אַהער דיין זון. און ווי

נאָר ער האָט געטאָן גענענען, האָט אים דער שד
אַנדערגעוואָרפן, און אים מוֹרַאדיק געריסן. אָבער רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ האָט אַנגעשריגן אויף דעם שד, און געהיילט דאָס יִינְגֵל,
און אים צוריקגעגעבן זיין אָב. און זיי זענען אַלע נִשְׁתּוּמִם
געוואָרן פון דער גִּדְלֵת ה'. און בשעת אַלע האָבן זיך
געוואונדערט אויף אַלץ, וואָס ער האָט געטאָן, האָט רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ געזאָגט צו משיחַ תלמידים: טוט די דאָזיקע רייד
אַריין אין אייערע אויערן: מחמת דער בֶּר-אָנֶשׁ [דניאל ז, יג, משיח]
וועט איבערגענטפערט ווערן איז די הענט פון בְּנֵי אָדָם. אָבער
זיי האָבן נישט פאַרשטאַנען דאָס דאָזיקע דָבָר, און עס איז
געווען פאַרהוילן פון זיי, כּדי זיי זאָלן עס נישט באַנעמען; און זיי
האָבן מורא געהאַט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו פרעגן וועגן דעם
דאָזיקן דָבָר. און עס איז אויפגעגאַנגען אַ מִחְשָׁבָה צווישן זיי,
ווער פון זיי עס איז דער גָדוֹל. און בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט
דערקענט די מִחְשָׁבָה פון זייער לֵב, האָט ער גענומען אַ יֶלֶד, און
עס געשטעלט לעבן זיך, און האָט צו זיי געזאָגט: ווער סע וועט
אויפנעמען דאָס דאָזיקע יֶלֶד אין מיין נאָמען, נעמט מִיך אויף;
און ווער סע וועט מִיך אויפנעמען, נעמט אויף דעם, וואָס האָט
מִיך געשיקט; מחמת דער, וואָס איז דער קלענסטער צווישן
אייך אַלע, דער דאָזיקער איז גָדוֹל. און יוֹחָנָן האָט געענטפערט:
רַבִּי, מִיר האָבן געזען איינעם אַרויסטרייבן שדים אין דיין
נאָמען, און מִיר האָבן אים פאַרווערט, ווארים ער גייט אונדז
נישט נאָך. אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט:
פאַרווערט אים נישט; מחמת דער, וואָס איז נישט קעגן אייך,
איז פאַר אייך. און עס איז געווען, בעת די טעג האָבן זיך שוין
דערנענטערט, אַז ער זאָל אַרויפגענומען ווערן, האָט רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ אַנטשלאָסן געווענדט זיין פָּנים צו גיין קיין ירוּשָׁלַיִם,
און ער האָט געשיקט שליחים פאַרויס פאַר אים, וואָס זענען

געגאנגען און זענען אַרײַנגעקומען אין אַ דאָרף פון די שומרוֹנים,
כדי פאַר אים אָנצוגרייטן. און זיי האָבן אים נישט אויפגענומען,
ווארים זיין פֿנים איז געווען געווענדט צו גיין קיין ירושָׁלַיִם. און
בעת משיחַס תַּלמידים יַעקבֿ און יוֹחָנָן האָבן דאָס געזען, האָבן
זיי געזאָגט: אָדוֹנָי, ווילסטו, מיר זאָלן באַפעלן אָן אַש זאָל
אַראָפּנידערן פון שָׁמַיִם, און זיי פאַרצערן? אָבער רבי מַלְך
הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אויסגעדרײט, און האָט זיי פירגעהאַלטן. און
זיי זענען געגאנגען אין אַן אַנדער דאָרף אַרײַן. און בעת זיי
זענען געגאנגען אויפן דֶּרֶךְ, האָט אײנער צו אים געזאָגט: איך
וויל דיר נאָכגיין וואוהין נאָר דו וועסט גיין. האָט רבי מַלְך
הַמְּשִׁיחַ צו אים געזאָגט: די פוקסן האָבן היילן, און די פייגל פון
שָׁמַיִם האָבן נעסטן, אָבער דער בַּר-אֱנָשׁ [דניאל זײַג, משיחַ]
האָט נישט וואו זיין קאָפּ אַנירערצולייגן; און צו אַן אַנדערן
האָט ער געזאָגט: גיי מיר נאָך. אָבער יענער האָט געזאָגט: אָדוֹנָי,
דערלויב מיר קוֹדֶם צו גיין און מקבר זיין אָבִי. אָבער רבי מַלְך
הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: לאַז די מִתִּים מקבר זיין זייערע
אײגענע מִתִּים; און דו גיי אוסגערופנדיק אומעטום דאָס
מַלְכוּת ה'. און אַן אַנדערער האָט געזאָגט: איך וועל דיר
נאָכגיין, אָדוֹן; נאָר דערלויב מיר קוֹדֶם זיך צו געזעגענען מיט
מײנע בָּנֵי-בֵית. אָבער רבי מַלְך הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט:
דער, וואָס לײגט צו אַ האַנט צום אַקער, און קוקט אויף צוריק,
טויג נישט פאַר דעם מַלְכוּת ה'.

און אַזוי האָט הָאָדוֹן באַשטימט זיבעציק אַנדערע און האָט
זיי געשיקט זאַלבעצווייט פאַרויס פאַר אים אין יעדער שטעטל
און אָרט, וואוהין ער האָט בִּדְעָה געהאַט צו
קומען. און ער האָט צו זיי געזאָגט: דער קָצִיר איז גָדוֹל, אָבער
די פּוֹעֲלִים זענען ווינציק; בעט דעריבער הָאָדוֹן פון דעם קָצִיר,
אַז ער זאָל אַרויסשיקן פּוֹעֲלִים צו זיין קָצִיר. גײט; הִנֵּה שִׁיק

איד אייד אַרויס ווי לעמער צווישן וועלף. טראָגט נישט קיין
בייטל, נישט קיין רייזעטאַש, נישט קיין שיד; דרשו בשלום
קיינעם נישט אונטערוועגנס. און אין וואָסער בַּית איר וועט
אַריינקומען, זאָגט קודם: זאָל זיין שְׁלוֹם צו דעם דאָזיקן בַּית.
און אויב דאָרטן וועט זיין אַ בֶּן-שְׁלוֹם, וועט אייער שְׁלוֹם רוען
אויף אים; נאָר אויב נישט, וועט ער זיך ווידער אומקערן צו
אייד. און פאַרבלייבט אין יענעם בַּית, עסט און טרינקט וואָס
זיי גיבן, מחמת דער אַרבערטער איז ווערט זיין לוי; גייט נישט
פון בַּית צו בַּית. און אין וואָסער שטעטל איר קומט אַריין, און
זיי נעמען אייד אויף, עסט וואָס מע גרייט פאַר אייד, און היילט
די חוֹלִים, וואָס געפינען זיך איז איר, און זאָגט צו זיי: דאָס
מַלְכוּת ה' האָט צו אייד גענעענט. און אין וואָסער שטעטל איר
וועט אַריינקומען, און זיי וועלן אייד נישט אויפנעמען, טאָג גייט
אַרויס אויף אירע גאַסן, און זאָגט: אַפילו דעם שטויב פון אייער
שטעטל, וואָס קלעפט אויף אונדזערע פיס, ווישן מיר אַפ קעגן
אייד; דאָך וויסן זאָלט איר וויסן, אַז דאָס מַלְכוּת ה' האָט
גענעענט. איד זאָג אייד: סע וועט אין יענעם יום אַ סך גרינגער
זיין פאַר סדום, ווי פאַר יענער שטעטל. ווי צו דיר, כּוֹרְזִין! ווי
צו דיר, בַּית-צִידָה! מחמת אויב די וואונדער, וואָס זענען געטאָן
געוואָרן אין אייד, וואָלטן געטאָן געוואָרן אין צור און אין צידון,
וואָלטן זיי שוין לאַנג געזעסן אין זאָק און אַש, און תשובה
געטאָן. אין יום-הדין וועט זיין גרינגער פאַר צור און צידון ווי
פאַר אייד. און דו, כּפֹר-נְחוּם, אַזש צום שְׁמַיִם וועסטו דין
דערהייבן? אין שאול-תַּחְתִּיה וועסטו אַראָפּנידערן. דער, וואָס
הערט אייד, טוט מיך הערן; און דער, וואָס פאַרוואַרפט אייד,
טוט מיך פאַרוואַרפן; און דער, וואָס פאַרוואַרפט מיך, טוט
פאַרוואַרפן אים [ה'], וואָס האָט מיך געשיקט. און די זיבנציק
האָבן זיך אומגעקערט מיט שְׁמִיחָה, און געזאָגט: אַדוֹנֵינוּ, אַפילו

די שדים זענען אונדז אונטערטעניק אין דיין נאָמען! און רבי
 מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: איך האָב געזען השָטן פאַלן
 ווי אַ בליץ פון שָמַיִם. הִנֵּה, איך האָב אייך געגעבן שליטה צו
 טרעטן אויף שלאַנגען און עקדישן, און איבער דער גאַנצער
 גבורה פון דעם שׁוֹנאַ; און קיין שום זאָך וועט אייך נישט שאַטן.
 אָבער פרייט אייך נישט איבער דעם, וואָס די שדים זענען אייך
 אונטערטעניק, נייערט פרייט אייך, וואָס אייערע נעמען זענען
 פאַרשריבן אין שָמַיִם. און גראַד אין יענער שָעה האָט רבי מלך
 המשיח זיך געפרייט אין דעם רוּחַ הקוֹדֶשׁ, און האָט געזאָגט:
 בָּרוּך ה', איך דאַנק דיר, אלוקים אָבִי, אָב, אָדוֹן פון שָמַיִם און
 ערד, וואָס דו האָסט דאָס פאַרהוילן פון די חֲכָמִים און
 פאַרשטענדיקע, און עס אַנטפלעקט פאַר עופעלעך; כֵּן, אלוקים
 אָבִי, אָב, אַזוי איז געווען דיין רָצוֹן. אַלצדינג איז מיר
 איבערגעענטפערט געוואָרן פון מיין אלוקים אָבִי; און קיינער
 ווייסט נישט, ווער דער זון איז [דער זון פון דער אויבערשטער],
 אַחוץ דער אלוקים הָאָב; און ווער דער אלוקים הָאָב איז, אַחוץ
 דער זון [דער זון פון דער אויבערשטער], און דער, צו וועמען דער
 זון וויל אים אַנטפלעקן. און רבי מלך המשיח האָט זיך
 געווענדט צו די תלמידים אַליין אין אַ יחידות, און געזאָגט: אַשְׁרֵי
 איז די אויגן, וואָס זען, וואָס איר זעט! מחמת איך זאָג אייך, אַז
 אַ סך נביאים און מלָכִים האָבן באַגערט צו זען, וואָס איר זעט,
 און האָבן עס נישט געזען, און צו הערן, וואָס איר הערט, און
 האָבן עס נישט געהערט. און איינער אַ תלמיד-חכם איז
 אויפגעשטאַנען, כדי רבי מלך המשיח צו פרואוון, און האָט
 געזאָגט: רַבִּי, וואָס זאָל איך טאָן, צו ירשענען חַיֵּי עוֹלָם? האָט
 רבי מלך המשיח צו אים געזאָגט: וואָס שטייט געשריבן אין דער
 תּוֹרָה? וויאַזוי לייענסטו? און ער האָט געענטפערט, און
 געזאָגט: וְאַהֲבַת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ

וּבְכָל־מֵאֵדָךְ און מיט דיין גאַנצן פאַרשטאַנד, וְאֶהְבֶּתְ לַרֵּעֶךָ
 כְּמוֹן [דברים ו,ה; ויקרא יט,יח].
 און רבי מלך המשיח האָט צו אים געזאָגט: דו האָסט ריכטיק
 געענטפערט; דאָס טו, און דו וועסט לעבן. אָבער אַזוי ווי ער
 האָט זיך געוואָלט אַליין רעכטפאַרטיקן, האָט ער געזאָגט צו
 רבי מלך המשיח: און ווער איז מיין חבר? און רבי מלך המשיח
 האָט געענטפערט: איינער אַ בן אדם איז אַראָפּגענידערט פון
 ירושלים קיין יריחו, און איז אַריינגעפאַלן צווישן גזלנים, וואָס
 האָבן אים אויסגעטאָן און צעשלאָגן, און זענען אַוועקגעגאַנגען,
 און אים געלאָזט אַ האַלב טויטן, און עס האָט זיך גראָד
 געטראָפן, אַז אַ כֹּהֵן איז אַראָפּגענידערט יענעס דֶּרֶךְ; און אַז ער
 האָט אים געזען, איז ער אַריבערגעגאַנגען אויף דער אַנדערער
 זייט; און אַזוי אויך אַ לוי, בעת ער איז פאַרבייגעגאַנגען יענעם
 אָרט און אים געזען, איז ער אַריבערגעגאַנגען אויף דער
 אַנדערער זייט. אָבער איינער אַ שוֹמרוֹנִי, בעת ער האָט
 גערייזט, איז געקומען וואו ער איז געווען; און אַז ער האָט אים
 געזען, האָט אים אָנגענומען אַ רַחֲמָנוּת, און ער איז צוגעגאַנגען
 צו אים, און האָט פאַרבונדן זיינע וואונדן, און אַרויפגעגאָסן
 אויף זיי אייל און וויין, און ער האָט אים אַרויפגעזעצט אויף זיין
 אייגענער בִּהְמָה, און האָט אים געבראַכט אין אַ מלון אַריין, און
 האָט פאַר אים געזאָרגט. און אויף מָחָר האָט ער אַרויסגענומען
 צוויי דינָרים, און האָט זיי געגבן דעם בֶּעַל-אֲכִסְנִיָּא, און געזאָגט:
 שִׁימוּ לָב אויף אים, און וויפל מער דו וועסט אויסגעבן, וועל
 איך דיר פאַצאָלן, ווען איך וועל צוריקקומען. ווער פון די
 דאָזיקע דריי, מיינסטו, האָט זיך אַרויסגעוויזן פאַר אַ חבר צו
 אים, וואָס איז אַריינגעפאַלן צווישן די גזלנים? האָט ער
 געזאָגט: דער, וואָס האָט אויף אים רַחֲמָנוּת געהאַט. און רבי
 מלך המשיח האָט צו אים געזאָגט: גיי, און טו דו אויך אַזוי. און

עס איז געווען, בעת זיי זענען געגאנגען אין דִּרְךְ, איז רבי מלך
המשיח געקומען אין איינעם אַ שטעטל אַריין; און אַן אַשָּׁה
מיטן נאָמען מֶרְתָּא האָט אים אויפגענומען אין איר בֵּית. און זי
האָט געהאַט אַן אַחות, וואָס האָט געהייסן מֶרְיָם, וואָס האָט זיך
געזעצט צו דעם פֿיס פֿון הָאָדוֹן, און האָט זיך צוגעהערט צו זיין
תּוֹרָה. מֶרְתָּא איז אָבער געווען פֿאַרנומען מיט דעם פֿיל
באַדינען; און זי איז צוגעגאנגען, און האָט געזאָגט: אָדוֹנִי, טוט
דיך נישט אַרן, וואָס מיין אַחות האָט מיך איבערגעלאָזן צו דינען
אַליין? זאָג איר דעריבער, אַז זי זאָל מיר העלפֿן. און הָאָדוֹן
האָט געענטפֿערט, און צו איר געזאָגט: מֶרְתָּא, מֶרְתָּא, דו
זאָרגסט און דאָגהסט זיך איבער אַ סך זאַכן; איין זאַך איז
אָבער נייטיק, און מֶרְיָם האָט זיך אויסדערוויילט דעם חֵלֶק
הטוֹב, וואָס וועט פֿון איר נישט אַוועקגענומען ווערן.

יא און עס איז געווען, בעת רבי מלך המשיח האָט אין איינעם
אַן אַרט מתפֿלל געווען, האָט איינער פֿון משיחס תלמידים צו
אים געזאָגט, בשעת ער האָט פֿאַרענדיקט: אָדוֹנִי, לערן אונדז
מתפֿלל צו זיין, אַזוי ווי יוחנן האָט געלערנט זיינע תלמידים. און
רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: בעת איר זענט מתפֿלל,
זאָלט איר זאָגן: אָבִינוּ יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ, תְּבוֹא מַלְכוּתְךָ. אֵת לָחֶם
חֲקֵנוּ תֵּן לָנוּ יוֹם יוֹם; וְסֵלַח לָנוּ עַל חַטָּאֵינוּ, כִּי גַם אֲנַחְנוּ סוֹלְחִים
לְכָל הַחוֹטְאִים לָנוּ; וְאַל תְּבִיאֵנוּ לִיְדֵי נִסְיוֹן. און רבי מלך המשיח
האָט צו זיי געזאָגט: ווער פֿון אייך, וואָס האָט אַ פֿריינט, און ער
זאָל קומען צו אים אין חֲצוֹת הַלַּיְלָה, און זאָגן: פֿריינט, אַנטלֵי
מִיר דריי כְּפֻרוֹת לָחֶם, מחמת מיינער אַ פֿריינט איז צו מיר
געקומען פֿון דִּרְךְ, און איך האָב נישט וואָס צו גרייטן פֿאַר אים;
און יענער וועט ענטפֿערן פֿון אינעווייניק: זיי מיך נישט מִטְרִיחַ;
די דָּלֶת איז שוין פֿאַרשלאָסן, און מיינע ילָדִים זענען מיט מִיר
אין בעט; איך קאָן נישט אויפשטיין און דיר געבן. איך זאָג

אייך, כאָטש ער וועט נישט אויפשטיין און אים געבן, ווייל ער
 איז זיין פריינט, וועט ער אָבער אויפשטיין צוליב זיין
 צודרינגלעכקייט, און אים געבן וואָס ער נייטיקט זיך. און איך
 זאָג אייך: בעט, און סע וועט אייך געגעבן ווערן; זוכט, און איר
 וועט געפינען; קלאַפט אָן, און סע וועט פאַר אייך געעפנט ווערן.
 מחמת יעדער בן אדם, וואָס בעט, וועט באַקומען; און דער, וואָס
 זוכט, וועט געפינען; און פאַר דעם, וואָס קלאַפט אָן, פאַר אים
 וועט געעפנט ווערן. און ווער פון אייך, וואָס איז אַן אָב, און זיין
 זון זאָל אים בעטן לָחֶם, וועט ער אים געבן אַ שטיין? אָדער אַ
 פיש, און אַנשטאָט אַ פיש, וועט ער אים געבן אַ נָחֶשׁ?
 אָדער אויב ער זאָל בעטן אַ בִּיצָה, וועט ער אים געבן אַן עקדיש?
 מַה-דאָך איר, וואָס זענט רעים, פאַרשטייט ווי צו געבן מִתְּנוּת
 טוֹבוֹת אייערע בָּנִים, וויפל-זשע מער וועט דער אלוקים הָאֵב
 שְׂבָשָׁמִים געבן דעם רוּחַ-הַקּוֹדֶשׁ צו די, וואָס בעטן אים? און רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט אַרויסגעטריבן אַ שד, וואָס איז געווען שטום;
 און עס איז געווען, בעת דער שד איז אַרויסגעגאַנגען, הָאֵט דער
 אִישׁ אֱלִים גערעדט און דאָס עס איז נִשְׁתּוֹמֵם געוואָרן. אָבער
 עטלעכע צווישן זיי האָבן געזאָגט: ער טרייבט אַרויס שדים דורך
 בַּעַל-זִבּוּב, דעם שֵׁר פון די שדים. און אַנדערע האָבן אים
 געפרוּאוּט, און באַגערט פון אים אַ צייכן פון שָׁמַיִם. און
 פאַרשטייענדיק זייערע מַחֲשָׁבוֹת, הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי
 געזאָגט: יעדע מלוכה, וואָס איז צעטיילט קעגן זיך אַליין, ווערט
 חָרוּב; און אַ בֵּית פֶּאֶלֶט אויף אַ בֵּית. און אויב הַשָּׁטן איז אויך
 צעטיילט קעגן זיך אַליין וויאַזוי קאָן זיין מלוכה האָבן א קיום?
 ווארים איר זאָגט, אַז איך טרייב אַרויס שדים דורך בַּעַל-זִבּוּב.
 און אויב איך טרייב אַרויס שדים דורך בַּעַל-זִבּוּב, דורך וועמען
 טוען אייערע בָּנִים זיי אַרויסטרייבן? דעריבער זאָלן זיי זיין
 אייערע שופטים. טרייב איך אָבער אַרויס שדים דורך דעם

פינגער פון ה', אַזוי האָט גענעענט צו אייך דאָס מַלְכוּת ה'. ווען
 דער גיבור, אינגאַנצן באַוואָפֿנט, באַוואַכט זיין אייגן הויף, איז
 זיין האָב-און-גוטס אין פֿרידן; נאָר אויב אַ שטאַרקערער פון
 אים קומט איבער אים און איז אים מַנְצֵחַ, אַזוי נעמט ער פון
 אים אַוועק זיין גאַנצע באַוואָפֿענונג, אויף וואָס ער האָט זיך
 פאַרזיכערט, און צעטיילט זיין זאַקרויב. ווער סע איז נישט מיט
 מיר, איז קעגן מיר; און ווער סע זאַמלט נישט איין מיט מיר,
 צעשפּרייט. ווען דער שד גייט אַרויס פון אַ בן אדם, וואַנדערט
 ער אַרום אין טרוקענע ערטער, און זוכט אַ מָקוֹם-מנוחה; און
 אַז ער געפינט אים נישט, זאָגט ער: איך וויל מיד אומקערן אין
 מיין בֵּית אַרִיין, פּונוואָנען איך בין אַרויסגעגאַנגען. און בעת ער
 קומט, געפינט ער עס אויסגעקערט און אויסגעפּוצט. דעמאָלט
 גייט ער, און נעמט זיבן אַנדערע שדים, נאָך ערגערע פון אים
 אַליין, און זיי גייען אַריין און וואוינען דאָרט; און דער סוף פון
 יענעם בן אדם ווערט ערגער ווי דער אָנהייב. און בעת ער
 האָט דאָס געזאָגט, האָט איינע אָן אַשָׁה פון דעם עם
 אויפֿגעהויבן איר קול, און האָט צו אים געזאָגט: אַשְׁרֵי איז דעם
 מוטערלייב, וואָס האָט דיך געטראָגן, און די בריסט, וואָס דו
 האַסט געזויגן! אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט: אַשְׁרֵי איז
 די, וואָס הערן דאָס דָּבָר ה', און היטן עס. און בעת דאָס עם
 האָט זיך פאַרזאַמלט אַרום אים, האָט ער אָנגעהויבן צו זאָגן:
 דער דאָזיקער דור איז אַ שלעכטער דור; ער פאַרלאַנגט אַ צייכן
 [אות], און סע וועט אים קיין אות נישט געגעבן ווערן, סיידן
 דעם אות יוֹנָה. ווייל אַזוי ווי יוֹנָה איז געוואָרן אַ אות פאַר די
 בְּנֵי אָדָם פון נִינְוָה, אַזוי וועט אויך דער בֶּר-אַנְשׁ [דניאל זיג,
 משיח] זיין פאַר דעם דאָזיקן דור. די מַלְכָּה פון תִּימָן וועט
 אויפשטיין צום מִשְׁפָּט מיט די בְּנֵי אָדָם פון דעם דאָזיקן דור,
 און וועט זיי פאַרמִשְׁפֵּט; מחמת זי איז געקומען פון עק וועלט

צו הערן די חכמה פון שלמה'ן [מלכים א יא] און אָט איז
 פאַראַן אַ גרעסערער ווי שלמה. די פֿני אָדס פון נִינֶה וועלן
 אויפשטיין צום משפט מיט דעם דאָזיקן דור, און וועלן אים
 פאַרמשפטן; מחמת זיי האָבן תשובה געטאָן אויף דעם רופן פון
 יונָה [יונה ג,ה], און הִנֵּה איז פאַראַן אַ גרעסערער ווי
 יונָה. קיינער צינדט נישט אָן אַ אור און שטעלט עס אין אַ
 ווינקל, און אויך נישט אונטער אַ מעסטל, נייערט אין אַ
 לייכטער, כדי די, וואָס קומען אַריין, זאלן קענען זען דאָס
 אור. דאָס אור פון דעם גוף איז דיין אויג; אויב דיין אויג איז
 גאַנץ, איז אויך דיין גאַנצער גוף לויטער ליכטיקייט; נאָר אויב
 עס איז שלעכט, איז אויך דיין גאַנצער גוף לויטער חָשֶׁךְ.
 דעריבער שימו לב, אַז דאָס אור, וואָס איז אין דיר, זאָל נישט
 זיין חָשֶׁךְ. אויב דיין גאַנצער גוף איז לויטער ליכטיקייט, און
 האָט נישט קיין חָשֶׁךְ טייל, וועט ער זיין אינגאַנצן פול מיט
 ליכטיקייט, ווי בעת דאָס אור מיט זיין שטראַל טוט דיר
 באַלייכטן. און בעת ער האָט גערעדט, האָט אַ פרוש אים
 פאַרבעטן צו עסן מיט אים; און רבי מלך המשיח
 איז אַריינגעגאַנגען, און האָט זיך געזעצט צום טיש. און דער
 פרוש האָט זיך געחידושט, ווען ער האָט געזען, אַז ער האָט זיך
 קודם נישט נטילת יָדַים פאַרן עסן. און האָדן האָט צו אים
 געזאָגט: איר פרושים רייניקט דעם פֿוס און די שישל פון
 אויסנווייניק, אָבער אינעווייניק זענען זיי פול מיט גָזל און רָשע.
 איר נאָראַנים! האָט נישט דער, וואָס האָט געמאַכט דאָס
 אויסנווייניקע, אויך געמאַכט דאָס אינעווייניקע? גיט בעסער
 צדקה פון דעם וואָס איז דרינען, און אָט וועט אַלצדינג זיין
 טהור פאַר אייך. אָבער וויי צו אייך, פרושים! כִּי נוֹתְנִים אַתֶּם
 מַעֲשֵׂר מִמִּנְתָּה וּפִיגָם וּמְכַל יָרֶק, וּמִזְנִיחִים אֶת הַמִּשְׁפָּט און דער
 אַהֲבַת ה'; די דאָזיקע האָט איר באַדאַרפט טאָן, און די אַנדערע

אויך נישט אויסלאָזן. וויי צו אייך, פרושים! מחמת איר האָט
 ליב דעם אויבן-אָן אין די שולן, און אַז מע זאָל אייך אָפגעבן
 שָלוֹם אין די מאַרקפלעצער. וויי צו אייך! מחמת איר זענט ווי
 קברים, וואָס מע דערקענט נישט, און די בְּנֵי אָדָם, וואָס גייען
 איבער זיי, ווייסן עס נישט. און איינער אַ בַּעל-תּוֹרָה האָט
 געענטפערט, און צו אים געזאָגט: רַבִּי, מיט דינע רייד ביסטו
 אויך אונדז מבייש. האָט ער געזאָגט: וויי אויך צו אייך,
 בַּעל-תּוֹרָה! מחמת איר לאָדט אָן בְּנֵי אָדָם מיט מַשְׁאוֹת, וואָס
 זענען שווער צו דערטראָגן, און איר אַליין רירט זיך נישט צו מיט
 קיין איינעם פון אייערע פינגער צו די מַשְׁאוֹת. וויי צו אייך!
 מחמת איר בויט די קברים פון די נביאים, און אייערע אַבֹּת
 האָבן זיי דערהרגעט. מיט דעם זענט איר יְעֻדֹת און אויך
 מַסֵּכִים אויף די מַעֲשִׂים פון אייערע אַבֹּת; מחמת זיי האָבן זיי
 געהרגעט, און איר בויט זייערע קברים. דעריבער האָט אויך די
 חֲכָמָה פון ה' געזאָגט: אֲשַׁלַּח אֱלֵיהֶם נְבִיאִים וּשְׁלִיחִים וּמָהֶם
 יִהְיֶה וְיִרְדּוּ, כּדִּי דָאָס דָם פון אַלע נביאים, וואָס איז
 פאַרגאָסן געוואָרן זינט די וועלט איז געגרונטפּעסטיקט
 געוואָרן, זאָל געפאָדערט ווערן פון דעם דאָזיקן דור, פון דעם
 דָם פון הָבֶל, ביז דעם דָם פון זִכְרְיָה, וואָס איז אומגעקומען
 צווישן דעם מִזְבֵּחַ און דעם קָדְשִׁי-קָדָשִׁים [דברי הימים ב
 כד, כא]. באַמַּת, איך זאָג אייך, סע וועט געפאָדערט ווערן פון
 דעם דאָזיקן דור. וויי צו אייך, בַּעל-תּוֹרָה! מחמת איר האָט
 אַוועקגענומען דעם מִפְתֵּיחַ פון וויסן; איר אַליין זענט נישט
 אַרײַנגעקומען, און די, וואָס האָבן געוואָלט אַרײַנקומען, האָט
 איר געשטערט. און בעת ער איז פון דאָרטן אַרויסגעגאַנגען,
 האָבן די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] און די פרושים אָנגעהויבן צו אים
 שטאַרק צושטיין, און אים דערצערנט צו רעדן וועגן אַ סך
 זאַכן; און זיי האָבן געלאָקערט אויף אים, כּדִּי עפּעס צו כאַפֵּן

פון זיין מויל.

יב בשעת-מעשה האָבן זיך אַ סך טויזנטער פון דעם עס
פאַרזאַמלט אינאיינעם, אַזוי, אַז זיי האָבן געטראָטן איינער
אויפן אַנדערן, און רבי מלך המשיח האָט קוֹדֶם-כָּל אָנגעהויבן
צו זאָגן צו משיחַס תלמידים אין אַ יחידות: היט אייך פאַר דעם
שאַר פון די פרושים, וואָס איז צביעות. עס איז גאַרנישט
פאַרהוילן, וואָס וועט נישט אַנטפלעקט ווערן, און פאַרבאָרגן,
וואָס וועט נישט באַקאַנט ווערן, דעריבער, אַלץ, וואָס איר האָט
געזאָגט אין דער חֲשֵׁך, וועט געהערט ווערן אין דער ליכטיקייט,
און וואָס איר האָט גערעדט אויפן אויער אין די
אינעווייניקסטע קאַמערן, וועט באַקאַנט געמאַכט ווערן פון די
דעכער. און איך זאָג אייך, מיינע פריינט: האָט נישט קיין מורא
פאַר די, וואָס טייטן דעם גוף, און אַזוי זענען זיי נישט בכוח
עפּעס מער צו טאָן. איך וועל אייך אָבער וואָרענען פאַר וועמען
איר זאָלט מורא האָבן: האָט מורא פאַר אים, וואָס אַזוי ווי ער
האָט געטייט, האָט מאַכט אַריינצואוואַרפן אין גיהנום אַריין;
באַמת, איך זאָג אייך, פאַר אים זאָלט איר מורא האָבן!
פאַרקויפט מע דען נישט פינף פייגעלעך פאַר צוויי פרוטות?
און קיין אַחַד פון זיי ווערט נישט פאַרגעסן פאַר ה'. כֵּן, אַפילו
די האָר פון אייער קאָפּ זענען אַלע געציילט. האָט נישט קיין
מורא; איר זענט מער ווערט ווי אַ סך פייגעלעך. און איך זאָג
אייך, יעדער בן אדם, וואָס וועט מיך באַקענען פאַר בְּנֵי אָדָם,
אים וועט אויך דער בַּר-אֱנָשׁ [דניאל ז, יג, משיח] באַקענען פאַר
די מלאַכים פון ה'. אָבער דער, וואָס וועט מיך פאַרלייקענען
פאַר בְּנֵי אָדָם, וועט פאַרלייקנט ווערן פאַר די מלאַכים פון ה'.
און יעדער בן אדם, וואָס וועט רעדן אַ דָּבָר קעגן דעם בַּר-אֱנָשׁ
[דניאל ז, יג, משיח], וועט מען עס אים מוֹחַל זיין; אָבער דער,
וואָס וועט לעסטערן קעגן דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, דעם וועט מען עס

נישט מוחל זיין. און בעת זיי ברענגען אייך אין די שולן אָדער
 פאַר די שְׁלִיטִים און רְשָׁיוֹת, זאָלט איר נישט דאָגהן [לֵב רָגִז]
 וויאַזוי, אָדער וואָס איר זאָלט ענטפערן, אָדער וואָס איר
 זאָלט זאָגן; מחמת דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ וועט אייך לערנען פונקט
 אין יענער שעה, וואָס איר דאַרפט זאָגן. און איינער פון דעם
 עם האָט צו אים געזאָגט: רַבִּי, בַּאֲפִּיל מִיּוֹן אַחַד, אַז ער זאָל זיך
 טיילן מיט מיר מיט דער ירושה. אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט
 צו אים געזאָגט: בן אדם, ווער האָט מִיך געמאַכט פאַר אַ שוֹפֵט,
 אָדער אַ צוטיילער איבער אייך? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 האָט צו זיי געזאָגט: שִׁמּוֹ לֵב, און היט אייך פון כָּל חֲמֻדּוֹת;
 מחמת חַיֵּי הָאָדָם הענגט נישט אָפּ אין דער שְׁפַע פון דעם, וואָס
 ער פאַרמאַגט. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אויפֿגעהויבן פאַר זיי
 אַ מָשֶׁל, אַזוי צו זאָגן: דאָס לאַנד פון איינעם אָן עוֹשֶׁר האָט
 אַרויסגעבראַכט בְּשָׁפַע; און ער האָט געטראַכט ביי זיך: וואָס
 זאָל איך טאָן? מחמת איך האָב נישט וואו מיינע פִּירוֹת
 אַיַנצוזאַמלען. און ער האָט געזאָגט: הִנֵּה דאָס וועל איך טאָן:
 איך וועל אַרוינטעררײַסן מיינע שײַנרן און בויען גרעסערע; און
 דאָרטן וועל איך אַיַנצוזאַמלען מײַן גאַנצע תְּבוּאָה און מײַן
 האָב-און-גוטס. און איך וועל זאָגן צו מײַן נֶשְׁמָה: נִשְׁמָה מיינע,
 דו האָסט אַ סך האָב-און-גוטס אַיַנגעזאַמלט אויף פִּיל
 יאָרן; נעם זיך צײַט, עס, טרינק, און לאָז דיר וואוילגײַן. אָבער ה'
 האָט צו אים געזאָגט: דו נאַר! הֲלִילָה הָזֶה ווערט געפֿאַדערט פון
 דיר דײַן נֶשְׁמָה; און די זאַכן, וואָס דו האָסט אָנגעגרייט, וועמעס
 וועלן זיי זײַן? אַזוי איז דער, וואָס זאַמלט זיך אָן אוצרות, און
 איז נישט רײַך אין ה'. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט צו
 משיחַס תלמידים: דעריבער זאָג איך אייך, זאָרגט נישט פאַר
 אייער נֶפֶשׁ, וואָס איר זאָלט עסן; אויך נישט פאַר אייער גוף,
 וואָס איר זאָלט אָנטאָן. מחמת דאָס נֶפֶשׁ איז מער ווי די אָכֵל,

און דער גוף - מער ווי דאָס מַלבוש. באַטראַכט די ראָבן : נישט
 זיי זייען, נישט זיי שניידן, זיי האָבן אויך נישט קיין שפּייכלערס,
 אָדער שייערן, און ה' טוט זיי שפּייזן. וויפל מער זענט איר
 ווערט פון די פייגל! און ווער פון אייך קאָן דורך דאָגהן [לֵב
 רִגִּז] צוגעבן אַן אייל צו דער מאַס פון זיין
 לעבן? בֵּכָן, אויב איר זענט נישט מסוגל צו טאָן אַפילו דאָס
 מינדסטע, פאַרוואָס דאָגהט איר אייך וועגן דעם איבעריקן?
 באַטראַכט די ליליעס, ווי זיי וואַקסן; נישט זיי האָרעווען,
 נישט זיי שפינען. און איך זאָג אייך, אַז אַפילו שלמָה אין זיין
 גאַנצער כבוד איז נישט געווען באַקליידט ווי איינע פון זיי. בֵּכָן,
 אויב ה' טוט אַזוי באַקליידן דאָס גראַז פון דעם שָׂדֶה, וואָס
 הַיּוֹם איז עס דאָ, און מָחָר ווערט עס אַרײַנגעוואַרפן אין אויוון,
 אַ פּשִׁיטא שוין אייך, אַ איר קליינ-גלויביקע? און זוכט אויך נישט
 וואָס איר זאָלט עסן, און וואָס איר זאָלט טרינקען, און זייט
 אויך נישט באַאומרואיקט אין געמיט. מחמת אָט-דאָס אַלץ
 באַגערן די אומות-הָעוֹלָם; אייער אלוקים האָב ווייסט, אַז איר
 נייטיקט זיך אין די דאָזיקע זאַכן. דעריבער זוכט זיין מַלְכוּת,
 און דאָס אַלץ וועט אייך צוגעגעבן ווערן. האָט נישט קיין מוֹרָא,
 קליינע סטאַדע; מחמת עס איז דער גיסער רָצוֹן פון אייער
 אלוקים האָב, אייך צו געבן דאָס מַלְכוּת. פאַרקויפט וואָס איר
 האָט, און גיט צדָקָה; מאַכט פאַר זיך בייטלען, וואָס ווערן נישט
 אַלט, און אַן אוצר אין שְׁמַיִם, וואָס ווערט נישט געמינערט, וואו
 קיין גנב קאָן נישט צוקומען, און אַ מילב קאָן נישט פאַרדאָרבן.
 מחמת וואו ס'איז אייער אוצר, דאָרט וועט אויך זיין אייער לֵב.
 זאָלן אייערע לענדן זיין אָנגעגורט, און אייערע אור זאָלן
 ברענען. און זייט גלייך צו בְּנֵי אָדָם, וואָס וואַרטן אויף אַדוֹנָם,
 ווען ער וועט זיך אומקערן פון דער חַתוּנָה, כּדִּי ווען ער וועט
 קומען און אַנקלאַפן, זאָלן זיי אים קענען באַלד עפענען.

אֲשֶׁרִי אִיז יענע עֶבֶד, וועמען הָאָדוֹן וועט געפינען וואַכנדיק בעת
ער קומט; באַמַת, אִיך זאָג אִיך, ער וועט זיך אָנגורטן, און זיי
זעצן צום טיש, און צוגיין און זיי באַדינען. און אויב ער וועט
קומען אין דער צווייטער משמר, אָדער אין דער דריטער, און זיי
טרעפן אַזוי, אֲשֶׁרִי אִיז יענע עֶבֶד. דאָס אָבער זאָלט איר וויסן,
אַז אויב דער בַּעַל-הַבַּיִת וואָלט געוואוסט, אין וואָסער שָׁעָה דער
גַּנֵּב וועט קומען, וואָלט ער געוואַכט און נישט דערלאָזט, אַז זיין
בֵּית זאָל אַינגעבראָכן ווערן. איר מוזט אויך זיין שומר, מחמת
דער בֶּר-אֲנָשׁ [דניאל ז, יג, משיח] וועט קומען אין אַ שָׁעָה, אויף
וועלכער איר ריכט זיך נישט. און כִּיפֹּא האָט געזאָגט: אָדוֹנֵנוּ,
זאָגסטו דאָס דאָזיקע מָשָׁל פֶּאַר אונדז, אָדער אויך פֶּאַר
אַלעמען? און הָאָדוֹן האָט געזאָגט: ווער אִיז אָבער דער
געטרייער און קלוגער אויפֿזעער, וועמען זיין אָדוֹן וועט זעצן
איבער זיין הויזגעזינד, צו געבן זיי זייער חֶלֶק אַכָּל אין דער
רעכטער צייט? אֲשֶׁרִי אִיז יענעם עֶבֶד, וואָס ווען זיין אָדוֹן וועט
קומען, וועט ער אים טרעפן טאָן אַזוי. באַמַת, אִיך זאָג אִיך,
ער וועט אים זעצן איבער אַלע זיינע גיטער. נאָר אויב יענער
עֶבֶד וועט זאָגן אין זיין לֵב: מִיין אָדוֹן פֶּאַרזאַמט צו קומען, און
ער וועט אָנהייבן צו שלאָגן די עֶבֶד און די דינסטן, און צו עסן
און טוינקען און שיכורן, דעמאָלט וועט הָאָדוֹן פֿון יענעם עֶבֶד
קומען אין אַ יום, אויף וועלכן ער ריכט זיך נישט, און אין אַ
שָׁעָה, פֿון וואָס ער ווייסט נישט, און וועט אים צעמִיתן, און
באַשטימען זיין חֶלֶק מיט הַבִּלְתִּי-מֵאַמִּינִים. און יענער עֶבֶד,
וואָס האָט פֶּאַרשטאַנען זיין אדוֹנֵס רָצוֹן, און האָט נישט
צוגעגרייט, און אויך נישט געטאָן לויט זיין רָצוֹן, וועט קריגן אַ
סָך שמיץ. דער אָבער, וואָס האָט נישט פֶּאַרשטאַנען, און האָט
געטאָן דאָס, פֶּאַר וועלכן ער אִיז ווערט שמיץ, וועט געשלאָגן
ווערן מיט ווינציק שמיץ. און וועמען אַ סָך ווערט געגעבן, פֿון

אים וועט מען פאָדערן אַ סך; און וועמען מען האָט אַ סך
אָנפאַרטרויט, פון דעם וועט מען פאַרלאַנגען נאָך מער. איך בין
געקומען צו וואַרפן אַן אַש איבער דער ערד; און ווי וואָלט איך
וועלן, אַז עס זאָל שוין זיין אָנגעצונדן! איך דאַרף אָבער
מקוה געטוּבלט ווערן מיט אַ מקוה תבילה; און ווי ענג איז מיר,
ביז זי וועט ממלא ווערן! צי מיינט איר, אַז איך בין געקומען
ברענגען שָלוֹם פֿאַרְךָ? לא, זאָג איך אייך, נייערט אַ סך מער
צעטיילונג. מחמת פון איצט אָן וועלן פינף אין איין בֵּית זיין
צעטיילט: דריי קעגן צוויי, און צוויי קעגן דריי. אָב וועט זיין
צעטיילט קעגן זון, און זון קעגן אָב, אַם קעגן בֵּת, און בֵּת קעגן
אַם, שוויגער קעגן שנור, און שנור קעגן שוויגער [מיכה ז,ו]. און
ער האָט אויך געזאָגט צום עס: בעת איר זעט אַ וואָלקן אויפגיין
אין מערב, זאָגט איר פֿאַלד: סע קומט אָן אַ גֶשֶׁם; און אַזוי
געשעט

עס. און בעת איר זעט אַ דרום-ווינט בלאָזן, זאָגט איר: סע
וועט זיין אַ היץ; און סע געשעט. איר צבועים! איר ווייסט ווי
צו פאַרטייטשן דאָס פֿנים פון דער ערד און פון הימל; אָבער
פאַרוואָס פאַרשטייט איר נישט ווי צו טייטשן די הַזְמַן הַזֶּה?
און פאַרוואָס טוט איר אַליין נישט מִשְׁפָּט, וואָס עס איז רעכט?
מחמת בעת דו גייסט מיט דיין קעגנער פאַר דעם שופט, באַמי
דיך מיט אים דורכצוקומען, בעת דו ביסט נאָך מיט אים אין
דֶּרֶךְ, טאָמער וועט ער דרך שלעפן צום שופט, און דער שופט
וועט דרך איבערענטפערן צום שוטר, און דער שוטר וועט דרך
אַרײַנוואַרפן אין דער בֵּית הַסֵּהר אַרײַן. איך זאָג דיר, דו וועסט
פון דאָרטן נישט אַרויסקומען, ביז דו וועסט האָבן באַצאָלט די
סאַמע לעצטע פרוטה.

יג און גראַד דעמאָלט זענען דאָרטן געווען עטלעכע, וואָס
האָבן אים דערציילט פון די גלילער, וועמעס דָם פֿילטוֹס האָט

אויסגעמישט מיט זייערע קרפֿנות. און רבי מלך המשיח האָט
 געענטפֿערט, און צו זיי געזאָגט: צי מיינט איר, אַז יענע גלילער
 זענען געווען גרעסערע חוטאים פון אַלע גלילער, ווארים זיי
 האָבן אַזוינס געליטן? לא, זאָג איך אייד; און אויב איר וועט
 נישט תשובה טאָן, בַּלְכֶם תֵּאבְדוּ כְּמוֹתֶם. אָדער יענע אַכצן,
 אויף וועמען דער מַגִּדָּל פון שילוח איז געפֿאלן און האָט זיי
 דערהרגעט, צי מיינט איר, אַז זיי זענען געווען שולדיקער פון
 אַלע בְּנֵי אָדָם, וואָס וואוינען אין ירושָׁלַיִם? לא, זאָג איך אייד;
 און אויב איר וועט נישט תשובה טאָן, בַּלְכֶם תֵּאבְדוּ כְּמוֹתֶם.
 און רבי מלך המשיח האָט דערציילט דאָס דאָזיקע מִשְׁלָּה: אַ בן
 אדם האָט פֿאַרפֿלאַנצט אַ פֿייגנבוים אין זיין כֶּרֶם; און ער איז
 געקומען זוכן אויף אים פֿירות, און האָט נישט געפֿונען קיין
 איינע. און ער האָט געזאָגט צום כּוֹרֶם: הִנֵּה, שוין דריי יאָר ווי
 איך קום זוכן פֿירות אויף דעם דאָזיקן פֿייגנבוים, און געפֿין
 נישט קיין איינע. האָק אים אָפּ; צו וואָס זאָל ער נאָך פֿאַרדאַרבן
 די ערד? און ער האָט אים געענטפֿערט: אָדוֹנִי, לאַז אים נאָך
 היינטיקס יאָר, ביז איך וועל אים אַרומגראָבן און באַמיסטיקן.
 אָפֿשר וועט ער איבער-אַיאָר טראָגן פֿירות; אויב נישט, וועסטו
 אים לאָזן אָפהאַקן [רומ' יא, כג]. און רבי מלך המשיח האָט אין
 אַ שבת געלערנט אין איינעם פון די שולן. און דאָרטן איז
 געווען אַן אַשָּׁה, וואָס האָט אַכצן יאָר געהאַט אַ קרענקלעכן
 גייסט; און זי איז געווען צוזאַמענגעבויגן, און האָט זיך
 באַין-אָפּן נישט געקאָנט אויסגלייכן. און אַז רבי מלך המשיח
 האָט זי געזען, האָט ער זי צוגערופֿן, און צו איר געזאָגט: אַשָּׁה,
 דו ביסט פֿריי פון דיין מחלה. און רבי מלך המשיח האָט
 אַרויפגעלייגט אויף איר משיח הענט, און זי איז באַלד געוואָרן
 גלייך, און האָט געזאָגט ברוך ה'. און דער גבאי פון דער שול
 איז אין פֿעס געוואָרן, ווארים רבי מלך המשיח האָט געהיילט

אום שבת, און ער האָט געזאָגט צום עס: זעקס טעג זענען
 פאַראַן אין וועלכע מע מעג אַרבעטן; קומט דעריבער אין זיי און
 לאָזט זיך היילן, אָבער נישט אום שבת. און האָדן האָט אים
 געענטפערט: איר צבויעים! טוט נישט יעדער בן אדם פון אייך
 אָפּבינדן שבת זיין אָקס, אָדער זיין אייזל פון דער קאַריטע, און
 פירט אים אַנצוטרינקען? און צי דאָרף נישט די דאָזיקע אַשה,
 וואָס איז אַ בת-אברהם, און וועמען הָשָׁטן האָט געבונדן שוין
 אַכצן יאָר, אָפּגעבונדן ווערן פון דעם דאָזיקן באַנד אום שבת?
 און בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דאָס געזאָגט, זענען אַלע זיינע
 קעגנער פאַרשעמט געוואָרן; און דאָס גאַנצע עס האָט זיך
 געפרייט איבער די אַלע וואונדערלעכע מעשים, וואָס זענען דורך
 אים געטאָן געוואָרן. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דעריבער
 געזאָגט: צו וואָס איז דאָס מַלְכוּת ה' ענלעך? און מיט וואָס
 זאָל איך עס פאַרגלייכן? עס איז געגליכן צו אַ קערנדל פון
 זענעפט-זריעה, וואָס אַ בן אדם האָט גענומען און געזייט אין
 זיין גאָרטן; און עס איז געוואָקסן און איז געוואָרן אַ בוים, און
 די פייגל פון שָׁמַיִם האָבן זיך געמאַכט נעסטן אין זיינע ענפים.
 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט ווידער אַמאָל געזאָגט: צו וואָס זאָל
 איך פאַרגלייכן דאָס מַלְכוּת ה'? עס איז געגליכן צו שאָר,
 וואָס אַן אַשה האָט גענומען און אַריינגעטאָן אין דריי מאָס
 קֶמַח, ביז עס איז אינגאָצן פאַרזייערט געוואָרן. און רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ איז געגאַנגען איבער שטעט און שטעטלעך, און האָט
 געלערנט תּוֹרָה, און האָט עולה-רגל געווען קיין ירוּשָׁלַיִם. און
 איינער האָט צו אים געזאָגט: אָדוֹנֵי, זענען עס נאָר עטלעכע,
 וואָס וועלן נִיצוֹל ווערן? אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי
 געזאָגט: באַמיט אייך אַריינצוקומען דורך דעם פֶּתַח הַצָּר,
 מחמת אַיך זאָג אייך, אַ סך וועלן זוכן אַריינצוקומען, און וועלן
 נישט קאָנען. האָט זיך דער בַּעַל-הַבַּיִת איינמאַל אויפגעהויבן

און פאַרשלאָסן די דילת, און איר וועט אָנהייבן צו שטיין אין דרויסן, און קלאַפן אין דער דילת, און זאָגן: אַדוֹנִי, עפֿן אונדז אויף! און ער וועט אייך ענטפערן: איך ווייס נישט פֿונוואָנען איר זענט. דעמאָלט וועט איר אָנהייבן צו זאָגן: מיר האָבן געגעסן און געטרונקען פֿאַר דיר, און דו האָסט געלערנט אין אונדזערע גאַסן. און ער וועט ענטפערן: איך זאָג אייך, איך ווייס נישט פֿונוואָנען איר זענט; אוועק פֿון מיר, איר טוער פֿון אומרעכט! דאָרט וועט זיין געוויין און קיצן פֿון ציין, בעת איר וועט זען אַבְרָהָם, און יִצְחָק, און יַעֲקֹב, און אַלע נביאים אין דעם מַלְכוּת ה', און איר אַליין אַרויסגעוואָרפענע אין דרויסן. און זיי וועלן קומען פֿון מִזְרַח און מִעֶרֶב, און צפֿון און דרום, און וועלן זיך אַנידערזעצן אין דעם מַלְכוּת ה'. און הִנֵּה, עס זענען פֿאַראַן לעצטע, וואָס וועלן זיין ערשטע, און פֿאַראַן זענען ערשטע, וואָס וועלן זיין לעצטע. פֿונקט אין יענער שעה זענען געקומען עטלעכע פֿרושים, און האָבן צו אים געזאָגט: גיי און דערווייטער דיך פֿונדאָנען, מחמת הורדוס וויל דיך הרגענען. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: גייט און זאָגט יענעם פֿוקס: אָט טרייב איך אַרויס שדים און טו רפואות הַיּוֹם און מָחָר, און בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי קום איך צום סוף. איך מוז אָבער גיין מיין דֶּרֶךְ הַיּוֹם און מָחָר און איבערמאָרגן; מחמת עס קאָן נישט זיין, אַז אַ נביא זאָל אומקומען מִחוּץ יְרוּשָׁלַיִם. אַ יְרוּשָׁלַיִם, יְרוּשָׁלַיִם, וואָס הרגעסט די נביאים, און פֿאַרשטיינסט די, וואָס זענען געשיקט צו דיר! וויפל מאָל האָב איך געוואָלט אַיינזאַמלען דינע ילָדִים, ווי אַ הון זאַמלט איין אירע הינדלעך אונטער אירע פֿליגל, און איר האָט נישט געוואָלט! הִנֵּה, אייער בֵּית יִנְיָ ש' לָכֶם! און איך זאָג אייך, באַמַת, איר וועט מיך מער נישט זען, ביז איר וועט זאָגן: בָּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם ה' [תהלים קיח, כו]!

יד און עס איז געווען, בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אין אַ שַׁבַּת

אַרײַנגעגאַנגען אין דעם בַּיִת פון איינעם פון די ראָשי-הַפְּרוּשִׁים
 צו עסן לֶחֶם, האָבן זיי געלויפֿערט אויף אים. און הִנֵּה איז פֿאַר
 אים געשטאַנען א בן אדם, וואָס האָט געהאַט אַ
 וואַסער-געשווילעכץ. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט גערעדט צו די
 חֲכָמִים און פְּרוּשִׁים, אַזוי צו זאָגן: מעג מען היילן אום שַׁבָּת,
 אָדער נישט? אָבער זיי האָבן געשוויגן. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 האָט אים גענומען און אים געהיילט, און האָט אים אָפֿגעלאָזט.
 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: ווען עמיצן פון אייך
 זאָל טרעפֿן, אַז אַן אייזל אָדער אַן אָקס זאָל אַרײַנפֿאלן אין אַ
 בֹּרֶךְ, צי וועט ער אים נישט פֿאַלד אַרויסציען אום שַׁבָּת? און
 זיי האָבן אים נישט געקאָנט ענטפֿערן דערויף. און רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט אַ מָשָׁל צו יענע, וואָס זענען געווען
 פֿאַרבעטן, בעת ער האָט געזען, ווי זיי האָבן זיך אויסגעקליבן די
 בִּכּוּדִיקע פֿלעצער; און ער האָט צו זיי געזאָגט: ווען עמיצער
 וועט זיך פֿאַרבעטן אויף אַ חֲתוּנָה, זאָלסטו זיך נישט זעצן
 אויבן-אָן, ווייל טאָמער וועט אַ מער חָשׁוּבֵער ווי דו פון אים
 פֿאַרבעטן ווערן; און דער, וואָס האָט זיך און אים פֿאַרבעטן,
 וועט קומען און זאָגן צו דיר: מאַך פֿלאַץ פֿאַר דעם דאָזיקן
 מענטשן, און דעמאָלט וועסטו מיט בושה פֿאַרנעמען דעם
 לעצטן פֿלאַץ. נייערט ווען דו ווערסט פֿאַרבעטן, גיי און זעץ
 זיך אויף דעם לעצטן פֿלאַץ; כּדי ווען דער, וואָס האָט זיך
 פֿאַרבעטן, וועט קומען, זאָל ער קענען זאָגן צו דיר: פֿריינט, גיי
 אַרויף העכער; דעמאָלט וועסטו האָבן כָּבוֹד פֿאַר אַלע, וואָס
 זיצן ביים טיש מיט דיר. מחמת יעדער בן אדם, וואָס וועט זיך
 אַליין דערהייבן, וועט דערנידעריקט ווערן; און ווער סע וועט זיך
 אַליין דערנידעריקן, וועט ווערן דערהייבט. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 האָט אויך געזאָגט צו דעם, וואָס האָט אים פֿאַרבעטן: בעת דו
 מאַכסט אַ מיטאָג אָדער אַן אָוונט-סעודה, זאָלסטו נישט

פאַרבעטן דיינע פריינט, אָדער דיינע אַחים, אָדער דיינע
קרובים, אָדער רייכע שכנים, ווייל טאָמער וועלן זיי דין
פאַרבעטן צוריק, און דאָס וועט דיר זיין אַ פאַרגעלטונג.
נייערט בעת דו מאכסט אַ סעודה, פאַרבעט די אַרעמעלייט, די
געמומטע, די לאָמע, און די בלינדע. און דו וועסט זיין
געבענטשט, ווארים זיי האָבן נישט מיט וואָס דיר צו פאַרגעלטן;
מחמת דו וועסט ווערן פאַרגעלטן, בעת די צדיקים וועלן
אויפשטיין תחית-חמיתים. און ווען איינער פון די, וואָס זענען
מיט אים געזעסן ביים טיש, האָט דאָס געהערט, האָט ער
געזאָגט: אַשְׁרֵי אִיז דעם, וואָס וועט עסן לֶחֶם אִין דעם מַלְכוּת
ה'! אָבער רבי מלך הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: איינער אַ בן
אדם האָט געמאַכט אַ גרויסע סעודה, און האָט פאַרבעטן אַ
סָד; און ער האָט אַרויסגעשיקט זיין עֶבֶד אִין דער צייט פון
דער סעודה, צו זאָגן די, וואָס זענען פאַרבעטן געוואָרן: קומט,
ווייל אַלצדינג איז שוין אָנגעגרייט. און זיי האָבן זיך אַלע
מיטאַמאַל אָנגעהויבן צו אַנטשולדיקן. דער ערשטער האָט צו
אים געזאָגט: איך האָב געקויפט אַ שָׂדֶה, און איך מוז עס גיין
זען; איך בעט דין, זיי מיר מוחל. און אַן אַנדערער האָט
געזאָגט: איך האָב געקויפט פינף יאָר אַקסן, און איך גיי זיי
אויספראַוון איך בעט דין, זיי מיר מוחל. און אַן אַנדערער
האָט געזאָגט: איך האָב גענומען אַן אִשָּׁה, און איך קאָן דעריבער
נישט קומען. און דער עֶבֶד איז געקומען, און האָט דאָס אַלץ
דערציילט הָאָדוֹן זיינעם. דעמאָלט איז דער בַּעַל-הַבַּיִת אִין כַּעַס
געוואָרן, און האָט געזאָגט צו זיין עֶבֶד: גיי גיך אַרויס אויף די
גאַסן און שטעגן פון דער שטעטל, און ברענג אַהער די עֲנָיִים
און געמומטע און די בלינדע און לאָמע. און דער עֶבֶד האָט
געזאָגט: אַדוֹנֵי, וואָס דו האַטסט באַפוילן, איז געטאָן געוואָרן, און
דאָך איז נאָך פאַראַן פּלאַץ. און הָאָדוֹן האָט געזאָגט צו דעם

עָבַד: גיי אַרויס אויף די וועגן און צוימען, און נייט זיי
אַרײַנצוקומען, כדי מײן בֵּית זאָל ווערן פול. מחמת אײך זאָג אײך,
אַז קײנער פון יענע לײט, וואָס זענען פאַרבעטן געוואָרן, וועט
פאַרזוכן פון מײן סעודה. און אַ גרויסער עולם איז מיט רבי
מלך המשיח געגאַנגען; און ער האָט זיך אויסגעדרײט, און האָט
צו זיי געזאָגט: דער, וואָס קומט צו מיר, און האָסט נישט זײן
אַב, און אַם, און אַשָה, און ילָדים, און אַחים, און אחיות, און
דערצו אויך זײן אײגן נַפֶּשׁ, קאָן ער נישט זײן מײן [משיח]
תלמיד. און ווער סע טראָגט נישט זײן אײגענעם בוים [פון
מסירות נפש], און גײט מיר נאָך, קאָן נישט זײן מײן [משיח]
תלמיד. מחמת ווער פון אײך, וואָס וויל בויען אַ מִגְדָּל, וועט
זיך נישט קוֹדֵם אַנידערזעצן און אויסרעכענען די הוצאות, צי ער
האָט געגוג צו פאַרענדיקן אים? ווייל טאַמער, ווען ער וועט
האַבן געלייגט דעם פונדאַמענט, און קאָן נישט פאַרענדיקן, און
אַלע, וואָס וועלן עס זען, וועלן אים אויסלאַכן, און זאָגן: דער
דאָזיקער בן אדם האָט אָנגעהויבן צו בויען, און האָט נישט
געקאַנט פאַרענדיקן. אָדער וועלכער מלך, וואָס גײט אַרויס
פירן מלחמה מיט אַן אַנדערן מלך, וועט זיך נישט קוֹדֵם
אַנידערזעצן און זיך מײַעץ זײן, צי קאָן ער מיט צען טויזנט
באַגעגענען דעם, וואָס קומט אים אַנטקעגן מיט צוואַנציק
טויזנט? אויב נישט, שיקט ער שלוחים, בעת יענער איז נאָך
ווייט, און בעט שָלוֹם-באַדינגונגען. אַזוי אויך איטלעכער פון
אײך, וואָס זאָגט זיך נישט אָפּ פון אַלץ, וואָס ער האָט, קאָן ער
נישט זײן מײן [משיח] תלמיד. מלַח איז טאַקע טוב, נאָר אויב
מלַח פאַרלירט דעם טעם, מיט וואָס זאָל מען עס ווירצן? סע
טויג נישט פאַר דער ערד, און אויך נישט פאַר דעם מיסט; מען
וואַרפט עס אַרויס, דער, וואָס האָט אויערן צו הערן, שְׁמַע!

טו און אַלע מוכסים און חוטאים האָבן גענעענט צו אים, כדי

רבי מלך המשיח צו הערן. און די פרושים און די סופרים
 [רבנים] האָבן געמורמלט, און געזאָגט: דער דאָזיקער נעמט
 אויף חוטאים, און עסט מיט זיי. און רבי מלך המשיח האָט
 גערעדט צו זיי דאָס דאָזיקע מָשֶׁל: וואָסער בן אדם צווישן
 אייך, וואָס האָט הונדערט כֶּבֶשִׁים, און ער פאַרלירט איינע פון
 זיי, וועט נישט איבערלאָזן די ניין-און-ניינציק אין דער מִדְבָּר,
 און נאָכגיין נאָך דער, וואָס איז פאַרלוירן, ביז ער געפינט
 זי? און אַז ער געפינט זי, לייגט ער זי אַרויף אויף זיינע
 שולטער, און פרייט זיך. און בעת ער קומט אַהיים, רופט ער
 צונויף זיינע פריינט, און די שְׂכֵנִים, און זאָגט צו זיי: פרייט אייך
 מיט מיר, מחמת איך האָב געפונען מיין כֶּבֶשׂ, וואָס איז
 פאַרלוירן געגאַנגען. פונקט אַזוי, זאָג איך אייך, וועט זיין אַ
 שְׂמִיחָה אין שְׂמִימָה איבער איין חוטא, וואָס טוט תשובה, מער ווי
 איבער ניין-און-ניינציק צדיקים, וואָס דאַרפן נישט תשובה טאָן.
 אָדער וועלכע אַשָּׁה, וואָס האָט צען זילבערשטיק, און זי
 פאַרלירט איין שטיק, טוט נישט אָנצינדן אַן אָר, און אויסקערן
 דאָס בֵּית און זוכט גוט, ביז זי געפינט עס? און אַז זי געפינט
 עס, רופט זי צונויף אירע פריינט און שְׂכֵנִים, און זאָגט: פרייט
 אייך מיט מיר, ווייל איך האָב געפונען דאָס שטיק זילבער, וואָס
 איך האָב פאַרלוירן. פונקט אַזוי, זאָג איך אייך, איז אַ שְׂמִיחָה
 פאַר די מַלְאָכִים ה' איבער איין חוטא, וואָס טוט תשובה.
 און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט: איינער אַ בן אדם האָט
 געהאַט צוויי בָּנִים; און דער יינגערער פון זיי האָט געזאָגט צום
 אָב: אָבִי, גיב מיר דעם חֶלֶק פאַרמעגן, וואָס פאַלט אויס אויף
 מיר. און ער האָט צעטיילט צווישן זיי די נַחֲלָה. און אין
 עטלעכע טעג אַרום, האָט דער יינגערער זון אַלץ צונויפגענומען,
 און איז אַוועקגעפאַרן אין אַ ווייטער מדינה, און דאַרט האָט ער

געפֿטרט זיין פֿאַרמעגן דורך אַ געלאָסן לעבן. און אַז ער האָט
אַלץ פֿאַרשווענדט, איז געקומען אַ שטאַרקער הונגער אין יענער
מדינה, און ער האָט אָנגעהויבן צו ליידן נויט. און ער איז
געגאַנגען און האָט זיך באַהעפט אָן איינעם פֿון די תּושבים אין
יענער מדינה, און ער האָט אים געשיקט אין זיינע שְׂדוֹת אַריין
פֿאַשען חזירים. און ער וואָלט גערן געווען אָנגעפֿילט זיין מאָגן
מיט די שויטן, וואָס די חזירים האָבן געגעסן, אָבער קיינער
האָט זיי אים נישט געגעבן. און אַז ער איז געקומען צו זיך,
האָט ער געזאָגט: וויפל מְשָׁרְתִּים שְׂכִירִים האָבן ביי מיין אָב לָחֶם
בְּשָׁפֶּע, און איך גיי דאָ אויס פֿאַר הונגער! איך וועל אויפשטיין
און גיין צו אָבִי, און וועל צו אים זאָגן: אָבִי, איך האָב
געזינדיקט קעגן שָׁמַיִם און פֿאַר דיר; איך בין מער נישט ווערט
גערופן צו ווערן דיין זון; מאַך מיד ווי איינעם פֿון דיינע שְׂכִירִים.
און ער איז אויפגעשטאַנען, און האָט גענומען גיין צו זיין אָב.
און בעת ער איז נאָך געווען גאַנץ ווייט, האָט אים זיין אָב געזען,
און ער האָט זיך דערבאַרעמט, און ער איז געלאָפֿן, און איז אים
געפֿאַלן אויפֿן האַלדז, און האָט אים געקושט. און הִבֵּן האָט צו
אים געזאָגט: אָבִי, איך האָב געזינדיקט קעגן שָׁמַיִם און פֿאַר
דיר; איך בין מער נישט ווערט גערופן צו ווערן דיין זון. אָבער
הָאָב האָט געזאָגט צו זיינע עֶבֶד: ברענגט גיך אַרויס דאָס
בעסטע מַלְבוּשׁ, און טויט עס אים אָן. און טויט אָן אַ רִיג אויף
זיין האַנט, און שיך אויף זיינע פֿיס; און ברענגט דאָס פֿעטע
קאַלב, און שעכט עס, און לאָמיר עסן און זיך מְשַׁמֵּחַ זיין.
מחמת דער דאָזיקער זון מיינער איז געווען מוֹת, און הִנֵּה חֲזָר
לְחַיִּים; ער איז געווען פֿאַרלוירן, און איז געפֿונען געוואָרן. און
זיי האָבן זיך אָנגעהויבן מְשַׁמֵּחַ צו זיין. און זיין עלטערער זון
איז געווען אין שְׂדֵה, און בעת ער איז געקומען און זיך
דערנענטערט צום בֵּית, האָט ער געהערט שפֿילן און טאַנצן.

און ער האָט צוגערופן איינעס פון די עבֿד, און האָט אים געפרעגט, וואָס דאָס קאָן באַטייטן. האָט ער צו אים געזאָגט: אַחיקָבָא, און דיין אָב האָט געשאַכטן דאָס פעטע קאַלב, ווארים ער האָט זיך אומגעקערט צו אים בשָלוּם. אָבער דאָס האָט אים שטאַרק פאַרדראָסן, און ער האָט נישט געוואָלט אַרײַנגיין. און זיין אָב איז אַרויסגעקומען, און האָט אים געבעטן, אָבער ער האָט געענטפערט זיין אָב: הִנֵּה, שוין אַזויפיל יאָרן טו איך דיר דינען, וּמַעֲוֹלָם לֹא עֲבָרְתִּי עַל מִצְוֹתֶיךָ; און דאָך האָסטו מיר נאָך קיינמאָל נישט געגעבן אַ ציקעלע, כּדי איך זאָל מיך מַשְׁמִיחַ זיין מיט מיינע פריינט. אָבער ווי נאָר דער דאָזיקער זון דיינער איז געקומען, וואָס האָט פאַרצערט דיין האָב-און-גוטס מיט זונות, האָסטו געשאַכטן פאַר אים דאָס פעטע קאַלב. און ער האָט צו אים געזאָגט: זון, דו ביסט תָּמִיד מיט מיר, און אַלץ, וואָס איז מײַנס, איז דײַנס. עס איז געווען רעכט זיך מַשְׁמִיחַ צו זיין און זיך צו פרייען, ווייל דער דאָזיקער אָח דיינער איז געווען מת, און הִנֵּה חָזַר לְחַיִּים, אָבֵד וְהִנֵּה נִמְצָא.

טז און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אויך געזאָגט צו זיינע תלמידים:

עס איז געווען איינער אָן עוֹשֶׁר, וואָס האָט געהאַט אַ מְנַהֵל-מְשָׁק-בֵּית, און מען האָט אים געמסרט, אַז ער פאַרפֿאַלעוועט זיין פאַרמעגן. און ער האָט אים גערופן, און צו אים געזאָגט: וואָס איז דאָס, וואָס איך הער וועגן דיר? גיב אָפּ חֶשְׁבוֹן איבער דיין פאַרוואַלטונג, מחמת דו קאָנסט לענגער נישט זיין קיין מְנַהֵל-מְשָׁק-בֵּית. און דער מְנַהֵל-מְשָׁק-בֵּית האָט צו זיך געזאָגט: וואָס זאָל איך טאָן, מחמת אַדוֹנֵי נַעֲמֹט צו ביי מיר די פאַרוואַלטשאַפֿט? גראַבן קאָן איך נישט, און בעטלען שעם איך מיך. איך ווייס שוין וואָס צו טאָן, כּדי זיי זאָלן מיך אויפֿנעמען אין זייערע בִּתִּים, ווען איך וועל אַראָפּגעזעצט ווערן פון דער פאַרוואַלטשאַפֿט. און ער האָט גערופן צו זיך יעדן

איינעם פון זיין אדונס בעלי-חובות, און האָט געזאָגט צו דעם
ערשטן: וויפל ביסטו שולדיק האָדון מיינעם? האָט ער געזאָגט:
הונדערט מאָס אייל. און ער האָט צו אים געזאָגט: נעם דיין
שטר-חוב, און זעץ דאָך שנעל אַנדער, און שרייב אָן פּופציק.
דערנאָך האָט ער געזאָגט צו אַן אַנדערן: און וויפל ביסטו
שולדיק? האָט ער געזאָגט: הונדערט מאָס חטָה. זאָגט ער צו
אים: נעם דיין שטר-חוב, און שרייב אָן אַכציק. און האָדון
האָט געלויבט דעם שווינדלערשן מְנַהֵל-מֶשֶׁק-בֵּית, ווייל ער
האָט קלוג געהאַנדלט; מחמת די ילָדים פון דער דאָזיקער
וועלט זענען קליגער אין זייער דור, ווי די ילָדים פון אור. און
איך זאָג אייך: מאַכט אייך פריינט מיט דעם מָמוֹן פון
אומגערעכטיקייט, כּדי, ווען סע וועט זיך אויסלאָזן, זאָלן זיי
אייך אויפנעמען אין די אייביקע וואוינונגען אַריין. דער, וואָס
איז געטריי אין דעם מינדסטן, איז אויך געטריי אין אַ סך; און
דער, וואָס איז אומגערעכט אין דעם מינדסטן, איז אויך
אומגערעכט אין אַ סך. דעריבער, אויב איר זענט נישט געווען
געטריי אין דעם אומגערעכטן מָמוֹן, ווער וועט אייך
אַנפאַרטרויען דאָס אָמְתֵּע עֲשִׁירוֹת? און אויב איר זענט נישט
געווען געטריי מיט אַן אַנדערנס האָב-און-גוטס, ווער וועט אייך
געבן דאָס אייעריקע? אַן עָבֶד קאָן נישט דינען קיין צוויי
אָדוֹנִים; מחמת אָדער ער וועט איינעם פיינט האָבן, און ליב
האָבן דעם אַנדערן, אָדער ער וועט זיך האַלטן אָן איינעם, און
פאַראַכטן דעם אַנדערן. איר קאָנט נישט דינען ה' און מָמוֹן. און
די פרושים, וואָס זענען געווען חֲמֻדָּנִים און אוֹהֲבֵי גֵעֶלֶט, האָבן
דאָס אַלץ געהערט, און זיי האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אויסגעלאַכט.
און ער האָט צו זיי געזאָגט: איר זענט עס, וואָס טוען זיך אַליין
רעכטפאַרטיקן פאַר בְּנֵי אָדָם, אָבער ה' קען אייערע לְבָבוֹת;
מחמת דאָס, וואָס איז דערהויבן צווישן בְּנֵי אָדָם, איז אַן

אומווערדיקייט פאַר ה'. די תורה און די נביאים זענען געווען ביי יוחנן; פון דעמאלט אָן ווערט געדרשנט די בשורת הגאולה פון דעם מלכות ה', און יעדער בן אדם דרינגט אַריין דערין מיט געוואלט. אָבער עס איז לייכטער פאַר שמים און ערד צו פאַרגיין, איידער פאַר איין שטריכל פון דער תורה בָטל צו ווערן. יעדער בן אדם, וואָס גיט זיך מיט זיין אַשה און האָט חתונה מיט אַן אַנדערער, איז מִזְנָה; און ווער סע האָט חתונה מיט אַ גרושה, איז אַ נואף. און עס איז געווען איינער אַן עושר, וואָס האָט זיך געקליידט אין פורפור און פיינע לייזונט, און האָט געלעבט אין פֿענוג און אין וואוילטאָג אַלע טעג. און איינער אַן אַרעמאָן [בעטלער], וואָס האָט געהייסן אַלעזר, איז געלעגן ביי זיין שער, פול מיט געשווירן, און ער האָט געגאָרט זיך צו זעטיקן מיט דעם, וואָס איז אַראָפּגעפאַלן פון דעם עושרס טיש; פֿון אַפילו די כלבים זענען געקומען און האָבן געלעקט זיינע געשווירן. און עס איז געווען, אַז דער אַרעמאָן איז נפֿטר, און ער איז אַוועקגעטראָגן געוואָרן פון די מלאכים אין אַבְרָהָם'ס חיק אַריין. און דער עושר איז אויך נפֿטר, און מען האָט אים באַגראָבן. און אין שאול, זייענדיק אין יסורים, האָט ער אויפֿגעהויבן זיינע אויגן, און ער האָט געזען אַבְרָהָם פונדערווייטנס, און אַלעזר אין זיין שוים. און ער האָט געשריגן: אָבי אַבְרָהָם, דערבאַרעם דרך אויף מיר, און שיק אַלעזרן, אַז ער זאָל איינטונקען דעם שפיץ פון זיין פינגער אין מים, און קילן מיין צונג; מחמת איך לייך יסורים אין דעם דאָזיקן פלאַם. און אַבְרָהָם האָט געזאָגט: זון, דערמאָן דרך, אַז דו האָסט באַקומען דיין גוטס ביי דיין לעבן, און אַלעזר בלויז רע; אָבער איצטערט ווערט ער דאָ געטרייסט, און דו ווערסט געפֿיניקט. און חוץ דעם אַלעמען, שטייט צווישן אונדז און אייך אַ גרויסער תהום, כדי די, וואָס וואָלטן וועלן אַריבערגיין

פונדאנען צו אייך, זאלן נישט קענען, און כדי קיינער זאל נישט
 אריבערגיין פון דארטן צו אונדז. און ער האט געזאגט: איך
 בעט דיר דעריבער, אָב, אַז דו זאלסט אים שיקן צו בית אָבִי,
 מחמת איך האָב פינף אַחים, כדי ער זאל זיי וואָרענען, טאָמער
 וועלן זיי אויך קומען אין דעם דאָזיקן פּלאַץ פון יסורים. אָבער
 אַברהם האָט געזאָגט: זיי האָבן משהן און די נביאים; זאלן זיי
 זיי הערן. און ער האָט געזאָגט: לא, אָבִי אַברהם; נייערט אויב
 איינער פון הַמֵּתִים זאל קומען צו זיי, וועלן זיי תשובה טאָן.
 האָט ער צו אים געזאָגט: אויב זיי הערן זיך נישט צו משהן און
 די נביאים, וועלן זיי אויך נישט גלויבן, אויב איינער זאל
 אויפשטיין פון הַמֵּתִים.

יז און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט צו משיחס תלמידים: עס
 איז אוממעגלעך, אַז עס זאלן נישט קומען קיין שטרויכלונגען;
 אָבער ווי צו יענעם, דורך וועמען זיי קומען! סע וואָלט פאַר
 אים בעסער געווען, אַז אַ מילשטיין וואָלט אָנגעהאַנגען געוואָרן
 אַרום זיין האַלדז, און ער וואָלט אַריינגעוואָרפן געוואָרן אין ים
 אַריין, איידער צו מאַכן שטרויכלען איינעם פון די דאָזיקע
 קליינע. שימו לב אויף זיך; אויב דיין אָח במשיח זינדיקט,
 שטראָף אים; און אויב ער האָט תשובה, זיי אים מוחל. און
 אויב ער זינדיקט קעגן דיר זיבן מאָל אין יום, און ער ווענדט זיך
 צו דיר זיבן מאָל, און זאָגט: איך האָב תשובה, זאלסטו אים
 מוחל זיין. און די שליחים האָבן געזאָגט צו הָאָדוֹן: פאַרמער
 אונדזער אָמונה. און הָאָדוֹן האָט געזאָגט: אויב איר וואָלט
 געהאַט אָמונה אַזוי גָדוֹל ווי אַ קערנדל פון זענעפט-זריעה,
 וואָלט איר געקאָנט זאָגן צו דעם דאָזיקן מוילבערבוים: ווער
 אויסגעוואָרצלט, און פאַרפלאַנץ דיר אין ים, און ער וואָלט אייך
 געפאַלגט. ווער פון אייך, וואָס האָט אָן עָבֶד צום אַקערן, אָדער
 צו היטן כֶּבֶשׂ, וועט צו אים זאָגן ווען ער קומט פון שְׂדֵה: קום

באַלד אַהער, און זעץ דין צום טיש? צי וועט ער נישט גיכער
 זאָגן צו אים: גרייט מיר אָן עפעס צו עסן, און גורט דין אָן, און
 באַדין מיר, ביז איך וועל האָבן געגעסן און געטרונקען; און
 דערנאָך וועסטו עסן און טרינקען? צי טוט ער דאַנקען דעם
 עָבֶד, ווייל ער האָט געטאָן, וואָס איז אים געבאָטן געוואָרן?
 פונקט אַזוי אויך מיט אייך, אַז איר וועט האָבן געטאָן די אַלע
 זאַכן, וואָס זענען אייך געבאָטן געוואָרן, זאָגט: מיר זענען
 אומנוצלעכע עָבֶד: מיר האָבן בלויז געטאָן אונדזער חוב. און
 בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געווען אויף דעם דֶּרֶךְ קיין ירוּשָׁלַיִם,
 איז ער דורכגעגאַנגען דורך די געמאַרקן פון שומרון און גָלִיל.
 און אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַריינגעקומען אין איינעם אַ דאָרף,
 האָבן אים באַגעגנט צען מצוֹרְעִים, וואָס זענען געשטאַנען
 פונדערווייטנס, און זיי האָבן אויפגעהויבן זייערע קולות, און
 האָבן געזאָגט: רבי, האָב רחמנות אויף אונדז. און אַז רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ האָט זיי געזען, האָט ער צו זיי געזאָגט: גייט און ווייזט
 זיך פאַר די כְּהָנִים, און עס איז געווען, בעת זיי זענען געגאַנגען,
 זענען זיי מְטֹהָרִים געוואָרן. און איינער פון זיי, בעת ער האָט
 געזען, אַז ער איז געהיילט געוואָרן, האָט זיך אומגעקערט, און
 מיט אַ הויך קול האט געזאָגט ברוך ה'; און ער איז געפאַלן
 אויף זיין פֶּגֶם צו משיחַ פִּיס, און האָט אים געדאַנקט. און
 ער איז געווען אַ שומרוֹמֵנִי. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט
 געענטפערט: זענען נישט צען מְטֹהָרִים געוואָרן. אָבער וואו
 זענען די תְּשׁוּעָה? צי האָט זיך נישט געפונען קיינער, וואָס האָט
 זיך אומגעקערט אַפּצוגעבן כְּבוֹד צו ה', אַחוץ דער דאָזיקער
 נָכְרִי? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: שטיי אויף און
 גיי; דיין אָמוּנָה האָט דיר געראַטעוועט [רומ' ה, א]! און אַז די
 פֶּרוּשִׁים האָבן אים געפרעגט, ווען דאָס מַלְכוּת ה' וועט קומען,
 האָט ער זיי געענטפערט: דאָס מַלְכוּת ה' קומט נישט אויף אַ

זעעוודיקן אופן; מע וועט אויך נישט זאגן: אָט איז עס! אָדער:
 דאָרטן! מחמת הַנֶּה, דאָס מלכות ה' איז אין אייך. און רבי
 מלך המשיח האָט געזאָגט צו די תלמידים: סע וועלן קומען טעג,
 ווען איר וועט באַגערן צו זען איינעם פון די טעג פון דעם
 בַּר-אָנָשׁ [דניאל ז, יג, משיח], און איר וועט אים נישט זען. און
 מע וועט צו אייך זאָגן: אָט דאָרט! אָט דאָ! גייט נישט אַהין,
 און לויפט זיי נישט נאָך. מחמת אַזוי ווי דער בליץ שיינט אויף
 אין איין עק שָׁמַיִם און באַלייכט דעם אַנדערן עק שָׁמַיִם, אַזוי
 וועט דער בַּר-אָנָשׁ [דניאל ז, יג, משיח] זיין אין זיין יום. אָבער
 קודם מוז ער אַ סך ליידן, און פאַרוואָרפן ווערן פון דעם דאָזיקן
 דור. און ווי עס איז געווען אין די טעג פון נחן, אַזוי וועט עס
 אויך זיין אין די יום פון דעם בַּר-אָנָשׁ [דניאל ז, יג, משיח]. זיי
 האָבן געגעסן, און געטרונקען, חתונה געהאַט און חתונה
 געמאַכט, ביזן יום ווען נח איז אַריינגעגאַנגען אין דער תִּיבָה
 אַריין, און דער מַבּוּל איז געקומען, און האָט זיי אַלע
 פאַרטיליקט [בראשית ו]. פונקט אַזוי ווי עס איז געווען אין די
 טעג פון לוֹט: זיי האָבן געגעסן, און געטרונקען, זיי האָבן
 געקויפט, און פאַרקויפט, זיי האָבן געפלאַנצט, און געבויט;
 אָבער אין דעם יום, ווען לוֹט איז אַרויסגעגאַנגען פון סדום,
 האָט עס גערעגנט מיט אַש און גִּפְרִית פון שָׁמַיִם, און האָט זיי
 אַלע פאַרטיליקט [בראשית יט, כד-כו]; פונקט אַזוי וועט עס
 זיין אין דעם יום, ווען דער בַּר-אָנָשׁ [דניאל ז, יג, משיח] וועט
 אַנטפלעקט ווערן. אין יענעם יום זאָל דער, וואָס איז אויפן דאָך
 און זיינע פֿלים זענען אין בֵּית, נישט אַראָפּגיין זיי
 אַוועקצונעמען; און זאָל דער, וואָס איז אין שְׂדֵה, זיך נישט
 אומקערן צוריק. געדענקט לוֹטס אָשָׁה. ווער עס וועט זוכן צו
 מַצִּיל זיין זיין נֶפֶשׁ, וועט עס פאַרלירן; און ווער סע וועט עס
 פאַרלירן, וועט זיין נֶפֶשׁ יציל. איך זאָג אייך, אין יענער לֵילָה

וועלן צוויי זיין אויף איין בעט; איינער וועט אַוועקגענומען ווערן, און דער אַנדערער וועט איבערגעלאָזט ווערן. צוויי נָשים וועלן מאַלן צוזאַמען; איינע וועט אַוועקגענומען ווערן, און די אַנדערע וועט איבערגעלאָזט ווערן. צוויי וועלן זיין אין שְׂדֵה; איינער וועט אַוועקגענומען ווערן, און דער אַנדערער וועט איבערגעלאָזט ווערן. און זיי האָבן צו אים געזאָגט: וואו, אָדוֹן? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיי געזאָגט: אַוואו ס'איז די נְבִלָה, דאָרט וועלן זיך די אָדלערס פאַרזאַמלען.

יח און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט זיי דעריבער דערציילט אַ מָשֶׁל, אַז זיי זאָלן תָּמִיד מִתְפַּלֵּל זיין, און נישט מיד ווערן. און ער האָט געזאָגט: אין איינער אַ שטעטל איז געווען אַ שוֹפֵט, וואָס האָט נישט מורא געהאַט פאַר ה', און נישט נושאַ פֿנים געווען קיין מענטשן. און אין יענער שטעטל איז געווען אַן אֶלְמָנָה, וואָס איז אָפֿט געקומען צו אים, און האָט געזאָגט: נעם זיך אָן פאַר מיר קעגן מיין שוֹנָא. און ער האָט אַ צייטלאַנג נישט געוואַלט; נאָר דערנאָך האָט ער זיך באַרעכבט: כאָטש איך האָב נישט קיין מורא פאַר ה', און בין נישט נושאַ פֿנים קיין מענטשן, דאָך, ווייל די דאָזיקע אֶלְמָנָה איז מִיך מְטָרִיחַ, וועל איך מִיך אָננעמען פאַר איר, מחמת זי וועט מִיך פאַרמאַטערן מיט איר שטענדיקן קומען. און הָאָדוֹן הָאֵט געזאָגט: הערט וואָס דער אומגערעכטער שוֹפֵט זאָגט. און צי וועט ה' זיך נישט אָננעמען פאַר זיינע אויסדערוויילטע, וואָס רופן צו אים יוֹמָם וּלְיָלָה, און ער איז געדולדיק מיט זיי? איך זאָג אייך, אַז ער וועט זיך גיך אָננעמען פאַר זיי. און בעת דער בֶּר-אָנָש [דניאל ז, יג, משיח] וועט קומען, צי וועט ער דען געפינען אַמוֹנָה אויף דער ערד? און ער האָט אויך געזאָגט דאָס דאָזיקע מָשֶׁל צו עטלעכע, וואָס זענען געווען זיכער ביי זיך, אַז זיי זענען צָדִיקִים, און אַלע אַנדערע האָבן זיי געמאַכט צו גאָרנישט: צוויי מענטשן זענען

אַרױפֿגעגאַנגען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרײַן מִתְפַּלֵּל צו זײַן;
אײנער אַ פֿרוש און דער אַנדערער אַ מוֹכֵס. דער פֿרוש איז
געשטאַנען און האָט אַזױ אין זײַך מִתְפַּלֵּל געווען: בָּרוּךְ הוּא, אײַך
דאַנק דיר, וואָס אײַך בין נישט ווי די איבעריקע מענטשן: רױבער,
רשעים, נוֹאֲפִים, אַדער אַפִּילוּ ווי דער דאַזיקער מוֹכֵס. אײַך
פֿאַסט צוויי מאָל אין דער וואָך, און גיב מַעֲשֶׂר פֿון אַלץ, וואָס
אײַך קריג. אַבער דער מוֹכֵס איז געשטאַנען פֿונדערווייטנס, און
האָט צומאָל נישט געוואָלט אויפהייבן זײנע אויגן צום שָׁמַיִם,
נײַערט האָט זײַך געשלאָגן אין לֵב, און געזאָגט: הוּא, האב רַחֲמֹנוֹת
אויף מיר, אַ חוּטא! אײַך זאָג אײַך, דער דאַזיקער האָט
אַראָפֿגענידערט צו זײַן בֵּית מֵעַר גערעכטפֿאַרטיקט ווי יענער;
מחמת יעדער בן אדם, וואָס דערהייבט זײַך אַלײַן, וועט
דערנידעריקט ווערן; און ווער סײַ דערנידעריקט זײַך אַלײַן, וועט
דערהייבט ווערן. און זײַ האָבן אויך געבראַכט צו אים
קײַנדערלעך, כּדי ער זאָל זײַ בענטשן; און אַז די תּלמידים האָבן
דאָס געזען, האָבן זײַ זײַך אויף זײַ אָנגעברוגזט. אַבער רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ האָט זײַ צוגערופֿן צו זײַך, און געזאָגט: לאָזט די
קײַנדערלעך קומען צו מיר, און פֿאַרווערט זײַ נישט; ווייל צו
אַזעלכע געהערט דאָס מַלְכוּת ה'. באַמט, אײַך זאָג אײַך, ווער
סײַ וועט נישט מקבל זײַן דאָס מַלְכוּת ה' ווי אַ יֶלֶד, דער וועט
באַין-אױפֿן נישט אַרײַנקומען אַהײַן. און אײנער אַ שׁוֹר האָט אים
געפרעגט, אַזױ צו זאָגן: רַבִּי הַטּוֹב, וואָס זאָל אײַך טאָן, כּדי צו
יִרְשַׁענען חַיֵּי עוֹלָם? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים
געזאָגט: פֿאַרוואָס רופֿסטוּ מײַך טוב? קײנער איז נישט טוב,
אַחוּץ ה' אַלײַן [רומ' ה, יב]. דו קענסט די מַצּוֹת: לֹא תִנְיָאף, לֹא
תִרְצַח, לֹא תִגְנֹב, לֹא תַעֲנֶה בְרַעַךְ עַד שֶׁקֶר, כִּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת
אֱמֶת [שמות כ, יב-יד; דברים ה, טז-יח]. און ער האָט געזאָגט:
דאָס אַלץ האָב אײַך אָפֿגעהיט פֿון מײַן יוגנט אָן. און אַז רבי

מלך המשיח האט דאָס געהערט, האָט ער צו אים געזאָגט: נאָך
איינ זאָך פעלט דיר: פאַרקויף אַלץ, וואָס דו האָסט, און טייל עס
פונאַנדער צו די עַנְיִים, און דו וועסט האָבן אַן אוצר אין שְׁמַיִם;
און קוים, און גיי מיר נאָך. און אַז ער האָט דאָס געהערט, איז
ער געוואָרן שטאַרק טרויעריק; מחמת ער איז געווען זער רייך.
און רבי מלך המשיח האָט אים אָנגעקוקט, און געזאָגט: ווי
שווער איז עס פאַר דו, וואָס האָבן עֲשִׁירוֹת, אַרְיִינצוקומען אין
דעם מַלְכוּת ה'! עס איז לייכטער פאַר אַ קעמל דורכצוגיין
דורך אַ לעכל פון אַ נאָדל, ווי פאַר אַן עושר אַרְיִינצוקומען אין
דעם מַלְכוּת ה'. און דו, וואָס האָבן דאָס געהערט, האָבן
געזאָגט: טאָ ווער קען דערלייזט ווערן? און רבי מלך המשיח
האָט געזאָגט: דאָס, וואָס איז ביי בְּנֵי אָדָם נישט מעגלעך, איז
מעגלעך ביי ה'. און כִּיפֹּא האָט געזאָגט: הִנֵּה, מיר האָבן געלאָזן
אונדזער אייגנס, און זענען דיר נאָכגעגאַנגען. האָט רבי מלך
המשיח צו זיי געזאָגט: באַמַת, איך זאָג אייך, נישטאָ קיינער,
וואָס האָט פאַרלאָזן בֵּית, אָדער אִשָּׁה, אָדער אחים, אָדער
הוֹרִים, אָדער יְלָדִים צוליב דעם מַלְכוּת ה', אַז ער זאָל נישט
באַקומען כָּפֶל-כָּפֶלִים אין דעם עולם הזה, און אין דעם עולם
הבא, חַיֵּי עוֹלָם. און רבי מלך המשיח האָט גענומען צו זיך די
צוועלף אין אַ יחידות, און האָט צו זיי געזאָגט: הִנֵּה, מיר גייען
אַרויף קיין ירוּשָׁלַיִם, און אַלצדינג, וואָס איז געשריבן געוואָרן
דורך די נביאים וועגן דעם בֶּר-אַנְשׁ [דניאל ז', ג, משיח] וועט
מקוים ווערן [ישעיה נג, א-יב]. מחמת ער וועט
איבערגעענטפערט ווערן צו די גוים, און וועט אויסגעשפעט,
און פאַרשעמט, און פאַרשפיגן ווערן [ישעיה נ, ו]. און זיי ווילן
אים געבן מלקות, און אים טייטן; און דעם יום שלישי וועט ער
ווידער אויפשטיין [תהלים טז, ג]. און זיי האָבן גאָרנישט
פאַרשטאַנען פון די דאָזיקע זאַכן; און דאָס דאָזיקע דָבָר איז

געווען פארהוילן פון זיי, און זיי האָבן נישט באַנומען, וואָס עס איז צו זיי געזאָגט געוואָרן. און עס איז געווען, בעת ער האָט זיך דערנענטערט צו יריחו, איז איינער אַ בלינדער געזעסן ביים דָרֶךְ, און האָט געבעטלט. און אַז ער האָט געהערט דאָס עס פאַרבײַגיין, האָט ער זיך נאָכגעפרעגט, וואָס דאָס באַטייט. און מען האָט אים געזאָגט, אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ פון נַצְרֶת גייט פאַרביי. און ער האָט געשריגן: יהושע/ישוע בֶן-דָּוִד, האָב רַחֲמֹנֹת אויף מיר! און די, וואָס זענען געגאַנגען פאַרויס, האָבן אויף אים אָנגעשריגן, אַז ער זאָל שווייגן. אָבער ער האָט נאָך העכער געשריגן: בֶן-דָּוִד, האָב רַחֲמֹנֹת אויף מיר! און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך אָפּגעשטעלט, און האָט באַפוילן, מען זאָל אים פרענגען צו אים; און אַז ער האָט זיך דערנענטערט, האָט ער אים געפרעגט: וואָס ווילסטו, אַז איך זאָל טאָן פאַר דיר? האָט ער געזאָגט: אָדוֹנִי, אַז איך זאָל קענען קריגן מיין ראיה. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: באַקום דיין ראיה. דיין אַמונה האָט דיר געהאַלפן. און ער האָט באַלד באַקומען זיין ראיה, און איז אים נאָכגעגאַנגען, און האָט געזאגט ברוך ה', און דאָס גאַנצע עס, אַז זיי האָבן דאָס געזען, האָבן אָפּגעגעבן אַ ברוך ה'.

יט און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַריינגעקומען און איז

דורכגעגאַנגען דורך יריחו. און אָט איז דאָרטן געווען אַ בן אדם מיטן נאָמען זָכִי, וואָס איז געווען פון די ראשי-המוכסים, און ער איז געווען אַן עוֹשֶׁר. און ער האָט באַגערט צו זען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, ווער ער איז, און האָט עס נישט געקענט צוליב דעם עולם, ווארים ער איז געווען קליין אין וואוקס. און ער איז געלאָפן פאַרויס, און האָט אַרויפגעקלעטערט אויף אַ פִּיגִנְבוֹם, כדי אים צו זען; מחמת ער האָט באַדאַרפט פאַרבײַגיין יענעם דָרֶךְ. און אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געקומען צו דעם פּלאַץ, האָט

רבי מלך המשיח אַרויפגעקוקט, און צו אים געזאָגט: זָכִי, אייל
 דִּיך, און קום אַראָפּ, ווייל הַיּוֹם מוז איך איינשטיין אין דיין בֵּית.
 און ער איז שנעל אַרונטערגעקומען, און האָט אים אויפגענומען
 מיט שְׂמֵחָה. און אַז זיי האָבן דאָס געזען, האָבן זיי אַלע
 געמורמלט: צו אַ חוּטא איז ער אַרײַנגעגאַנגען איבערצונעכטיקן!
 און זָכִי האָט זיך אויפגעשטעלע, און געזאָגט צו הָאָדוֹן: הִנֵּה,
 אָדוֹנִי, די העלפט פון מיין פאַרמעגן גיב איך די עֲנִיִּים; און אויב
 איך האָב פון עמיצן עפעס באַגזלט, וועל איך אים אומקערן
 פִּירפֿאַך. און רבי מלך המשיח האָט צו אים געזאָגט: הַיּוֹם איז
 געקומען ישועת אלוקינו אויף דעם דאָזיקן בֵּית, ווייל ער איז
 אויך אַ בֶּן-אַבְרָהָם. מחמת דער בֶּר-אַנְשׁ [דניאל ז׳, ג, משיח] איז
 געקומען זיכן און מַצִּיל צו זיין דאָס, וואָס איז געווען פאַרלוירן.
 און בעת זיי האָבן דאָס געהערט, האָט רבי מלך המשיח זיי
 ווידער דערציילט אַ מָשֶׁל, ווארים ער איז געווען נאָענט פון
 ירוּשָׁלַיִם, און זיי האָבן געמיינט, אַז דאָס מַלְכוּת ה' דאָרף אינגיכן
 אַנטפלעקט ווערן. רבי מלך המשיח האָט דעריבער געזאָגט:
 איינער אָן איידלמאַן איז אָוועק אין אַ ווייטן לאַנד אַרײַן, צו
 קריגן פאַר זיך אַ מלוכה, און זיך אומצוקערן. און ער האָט
 גערופן צען פון זיינע עבדים, און האָט זיי געגעבן צען מָנִים, און
 צו זיי געזאָגט: האַנדלט מיט דעם ביז איך וועל צוריקקומען.
 אָבער זיינע שטאַטלייט האָבן אים פיינט געהאַט, און האָבן
 נאָכגעשיקט נאָך אים שלוחים, אַזוי צו זאָגן: מיר ווילן נישט, אַז
 דער דאָזיקער זאָל הערשן איבער אונדז. און עס איז געווען,
 אַזוי ווי ער האָט איבערגענומען די מלוכה, און האָט זיך
 צוריקגעקערט, האָט ער באַפוילן צו רופן די עבדים, וועמען ער
 האָט געגעבן דאָס געלט, כּדי אויסצוגעפינען וואָס איטלעכער
 האָט פאַרדינט אין זיין מַסְחָר. און דער ערשטער איז געקומען
 פאַר אים, און האָט געזאָגט: אָדוֹנִי, דיין מָנָה האָט

אַרײַנגעבראַכט נאָך צען מָנִים. און ער האָט צו אים געזאָגט:
 האָסטו טוב געטאָן, דו עָבֵד טוֹב! ווייל דו ביסט געווען געטריי
 איבער ווייניק, זאָלסטו האָבן רשות איבער צען שטעט. און דער
 צווייטער איז געקומען, און האָט געזאָגט: דיין מָנָה, אַדוֹנִי, האָט
 אַרײַנגעבראַכט פינף מָנִים. און ער האָט אויך צו אים געזאָגט:
 זיי דו אויך איבער פינף שטעט. און אַן אַנדערער איז געקומען,
 און האָט געזאָגט: אַדוֹנִי, אָט איז דיין מָנָה, וואָס איך האָב
 געהאַט באַהאַלטן אין אַ טיכל; מחמת איך האָב מורא
 געהאַט פֿאַר דיר, ווארים דו ביסט אַ שטרענגער מענטש; דו
 נעמסט, וואָס דו האָסט נישט אַנידערגעלייגט, און שניידסט
 דאָס, וואָס דו האָסט נישט געזיִיט. האָט ער צו אים
 געזאָגט: לויט דיין אייגן מויל וועל איך דיר משפטן, דו
 שלעכטער עָבֵד! דו האָסט געוואוסט, אַז איך בין אַ שטרענגער
 מענטש, אַז איך נעם, וואָס איך האָב נישט אַנידערגעלייגט, און
 שנייד, וואָס איך האָב נישט געזיִיט. טאָ פֿאַרוואָס האָסטו נישט
 אַרײַנגעגעבן מיין געלט אין דער באַנק, און ביי מיין צוריקקומען,
 וואָלט איך עס באַקומען מיט פּראָצענט? און ער האָט געזאָגט
 צו די, וואָס זענען געשטאַנען דערבײַ: נעמט צו ביי אים די מָנָה,
 און גיט עס דעם, וואָס האָט די צען מָנִים. און זיי האָבן עו אים
 געזאָגט: אַדוֹנִי, ער האָט שוין צען מָנִים! איך זאָג אייך, דער,
 וואָס האָט, דעם וועט געגעבן ווערן; פון דעם אָבער, וואָס האָט
 נישט, פון אים וועט אַוועקגענומען ווערן אַפילו דאָס, וואָס ער
 האָט. און יענע, מיינע שוֹנאים, וואָס האָבן נישט געוואָלט, אַז
 איך זאָל הערשן איבער זיי, ברענגט זיי אָהער און הרגעט זיי
 פֿאַר מיינע אויגן. און אַזוי ווי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דאָס
 געזאָגט, איז ער געגאַנגען פֿאַרייס, און האָט עולה-רָגֵל געווען
 קיין ירוּשָׁלַיִם. און עס איז געווען, בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 האָט זיך דערנענטערט קיין בֵּית-פֶּגִי און בֵּית-הַיְנִי, ביים הָר וואָס

הײסט הר-הַיִּיתִים, האָט ער געשיקט צוויי פון משיח
תלמידים, און געזאָגט: גײט אין דאָרף אַרײַן אַנטקעגנאײַפֿער
אײך, און בעת איר וועט אַרײַנקומען, וועט איר געפֿינען אַן אײזל
צוגעבונדן, אויף ווילכן קײנער איז נאָך נישט געזעסן; בײַנדט עס
אָפּ, און ברענגט עס אַהער. און אויב עמײצער וועט אײך פרעגן:
פֿאַרוואָס בײַנדט איר עס אָפּ? זאָלט איר אַזוי זאָגן: הָאָדוֹן
דאָרף עס האָבן. און די שלִיחים זענען געגאַנגען, און האָבן
געפֿונען פֿונקט ווי ער האָט צו זיי געזאָגט. און בעת זיי האָבן
אַפֿגעבונדן דאָס אײזל, האָבן זײנע פֿעלִי-פֿתִים צו זיי געזאָגט:
פֿאַרוואָס בײַנדט איר אָפּ דאָס אײזל? און זיי האָבן געזאָגט:
הָאָדוֹן דאָרף עס האָבן. און זיי האָבן עס געבראַכט צו רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און האָבן אַרויפֿגעוואָרפֿן זײערע מַלְבוּשִׁים אויף
דעם אײזל, און האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַרויפֿגעזעצט
דערויף. און בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געגאַנגען, האָבן זיי
אויסגעשפּרייט זײערע מַלְבוּשִׁים אויפֿן דָּרֶךְ. און ווי רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ האָט זיך דערנענטערט צום אַראָפּגאַנג פֿון דעם
הר-הַיִּיתִים, האָט דער גאַנצער עולם תלמידים אָנגעהויבן צו
פֿרײען זיך און זיי האבן געזאָגט ברוך ה' מײט אַ הויך קול פֿאַר
אַלע וואונדערלעכע מַעשִׁים, וואָס זיי האָבן געזען, און האָבן
געזאָגט: בָּרוּך הַבָּא בְּשֵׁם ה'! שָׁלוֹם אִין שְׁמַיִם, און כָּבוֹד אִין דער
הײך! און עטלעכע פֿון די פֿרושים פֿון צווישן דעם עס האָבן צו
אײס געזאָגט: רַבִּי, שרײַ אַן אויף דײנע תלמידים. און רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפֿערט: אײך זאָג אײך, אַז אויב די דאָזיקע
וועלן שווייגן, וועלן די שטײנער שרײען. און בעת רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ האָט זיך דערנענטערט, האָט ער געזען די שטאָט, און
האָט זיך צעוויינט איבער איר, און געזאָגט: הַלּוֹאִי וואַלטסטו
געוואָוסט אִין דעם הײנטיקן יום דאָס, וואָס קער זיך אָן צו דײן
שָׁלוֹם! איצט איז דאָס אָבער פֿאַרהוילן פֿון דײנע אויגן.

מחמת סע וועלן קומען אויף דיר טעג, ווען דיינע שונאים וועלן אויפשטעלן אַ וואַל אַרום דיר, און דיר אַרומרינגלען, און דיר באַלאַגערן פון אַלע זייטן; און וועלן דיר שמעטערן צו דער ערד, און דיינע ילדים צווישן דיר, און נישט לאַזן אין דיר איין שטיין אויפן אַנדערן; ווארים דו האָסט נישט דערקענט די צייט, ווען דו ביסט געדענקט געוואָרן. און רבי מלך המשיח איז אַריינגעגאַנגען אין דעם בית-המקדש אַריין, און האָט גענומען אַרויסטרייבן די, וואָס האָבן פאַרקויפט, און האָט צו זיי געזאָגט: סע שטייט געשריבן: בֵּיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִהְיֶה, אָבער איר האָט עס געמאַכט אַ הייל פון פֶּרָצִים [ישעיה נז]; ירמיה זיא]. און ער האָט יום-טעגלעך געלערנט אין דעם בית-המקדש. און די ראָשי-כֹּהֲנִים, און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים], און די ראָשי הָעָם האָבן געזוכט אים אומצוברענגען. און זיי האָבן נישט געוואוסט וואָס צו טאָן, מחמת דאָס גאַנצע עם האָט זיך באַהעפט אָן אים, און זיך צו אים צוגעהערט.

כ און עס איז געווען אין איינעם פון די טעג, בעת רבי מלך המשיח האָט געלערנט דאָס עם אין דעם בית-המקדש, און האָט מבשר געווען די בשורת הגאולה, האָבן צו אים גענעענט די ראָשי-כֹּהֲנִים און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] מיט די זקנים, און זיי האָבן צו אים געזאָגט: זאָג אונדז מיט וועמעס רשות טוסטו דאָס אַלץ, אָדער ווער האָט דיר געגעבן דאָס דאַזיקע רשות? און רבי מלך המשיח האָט געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: איך וויל אייך אויך פרעגן אַ קשיא; נו, זאָגט מיר: די מקוה טבילה פון יוֹחָנָן, איז זי געווען פון שָׁמַיִם, אָדער פון בְּנֵי אָדָם? און זיי האָבן זיך געשלאָגן מיט דער ידעה, און געזאָגט: אויב מיר וועלן זאָגן: פון שָׁמַיִם, וועט ער זאָגן: פאַרוואָס האָט איר אים נישט געגלויבט? וועלן מיר אָבער זאָגן: פון בְּנֵי אָדָם, וועט אונדז דאָס גאַנצע עם פאַרשטיינען; מחמת זיי זענען

איבערצייגט, אז יוֹחָנָן איז געווען אַ נָבִיא. און זיי האָבן
געענטפערט, אז זיי ווייסן נישט פונעוואָנען. האָט רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: אויב אַזוי, וועל איך אייך אויך נישט זאָגן
מיט וועמעס רשות איך טו דאָס. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
האָט אָנגעהויבן רעדן צום עם ישראל דאָס דאָזיקע מָשָׁל: אַ בֶּן
אָדָם האָט געפלאַנצט אַ כֶּרֶם, און האָט אים פאַרדונגען צו
כּוֹרְמִים, און איז אַוועק אין אַן אַנדער לאַנד אַריין אויף אַ
לאַנגער צייט. און צו דער באַשטימטער צייט, האָט ער געשיקט
צו די כּוֹרְמִים אַן עֶבֶד, אז זיי זאָלן אים געבן פון די פִּירות פון
דעם כֶּרֶם; אָבער די כּוֹרְמִים האָבן אים געשלאָגן, און אים
אַוועקגעשיקט ליידיק. און ער האָט געשיקט אַן אַנדערן עֶבֶד;
און אויך אים האָבן זיי געשלאָגן, און האָבן אים מבִּזָּה געווען,
און אים אַוועקגעשיקט ליידיק. און ער האָט געשיקט נאָך אַ
דריטן; און אים האָבן זיי צעניזוקט, און אַרויסגעוואָרפן. און
האָדוֹן הַכֶּרֶם האָט געזאָגט: וואָס זאָל איך טאָן? איך וועל שיקן
מיין באַליבטן זון; אָפּשר וועלן זיי דָרֶךְ-אֶרֶץ האָבן פאַר אים.
אָבער ווען די כּוֹרְמִים האָבן אים דערזען, האָבן זיי זיך מִנְעַץ
געווען איינער מיט דעם אַנדערן, און געזאָגט: דאָס איז דער
יֹרֵשׁ; לאַמיר אים הָרגענען, כדי די ירושה זאָל זיין אונדזערע.
און זיי האָבן אים אַרויסגעוואָרפן הַכֶּרֶם, און האָבן אים
געהרגעט. בָּכֵן, וואָס וועט האָדוֹן הַכֶּרֶם טאָן צו זיי? ער וועט
קומען און אומברענגען די כּוֹרְמִים, און דעם כֶּרֶם געבן צו
אַנדערע. און אז זיי האָבן דאָס געהערט, האָבן זיי געזאָגט:
חַס-וְשָׁלוֹם! אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אויף זיי געקוקט,
און געזאָגט: וואָס דען מיינט דאָס, וואָס סע שטייט געשריבן:
אָבֹן מָאָסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה [תהלים קיח, כב]. יעדער בן
אָדָם, וואָס וועט פאַלן אויף יענעם שטיין, וועט זיך צעשלאָגן
[ישעיה ח, יד-טז]; אָבער אויף וועמען ער וועט פאַלן, דעם וועט

ער צעמאָלן [דניאל ב, לד-לה]. און די סופרים [רַבָּנִים] און די
 ראָשי-כְּהָנִים האָבן גראָד אין יענער שעה געזוכט צו לייגן אויף
 אים אַ האַנט, אָבער זיי האָבן מורא געהאַט פאַר דעם עס;
 מחמת זיי האָבן פאַרשטאַנען, אַז דאָס דאָזיקע מָשֶׁל האָט ער
 גערעדט אויף זיי. און זיי האָבן אים נאָכגעקוקט, און האָבן
 געשיקט שפּיאָנען, וואָס האָבן זיך פאַרשטעלט פאַר צדיקים,
 כדי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו כאַפֵּן ביי זיינע רייד, און אים
 איבערענטפערן צו דער מאַכט און אין רשות פון דעם
 פּראָקוראַטאָר. און זיי האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 געפרעגט: רַבִּי, מיר ווייסן, אַז דו רעדסט און לערנסט תורה
 ריכטיק, און ביסט קיינעם נישט נושא-פָּנִים, נייערט לערנסט
 באַמת דעם דָּרֶךְ ה'. דאַרפן מיר געבן שטייער דעם קיסר,
 אָדער נישט. אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דערקענט זייער
 עֲרָמָה [בראשית ג, א], און האָט צו זיי געזאָגט: וויזט מיר אַ
 דינָר. וועמעס בילד און אויפשריפט איז דאָס? און זיי האָבן
 געזאָגט: דעם קיסרס. האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: גיט
 דעריבער דעם קיסר דאָס, וואָס איז דעם קיסרס, און צו ה'
 דאָס, וואָס איז ה'ס. און זיי האָבן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 נישט געקענט כאַפֵּן מיט קיין דָּבָר פאַר דעם עס; און זיי זענען
 פאַרחידושט געוואָרן פון זיין ענטפער, און האָבן געשוויגן. און
 סע האָבן גענעענט עטלעכע פון די צדוקים, וואָס זאָגן, אַז ס'איז
 נישטאָ קיין תַּחֲיִית-הַמֵּתִים, און זיי האָבן אים געפרעגט, אַזוי צו
 זאָגן: רַבִּי, מֹשֶׁה [רבינו] האָט אונדז פירגעשריבן, אַז אויב
 איינעמס אַ אַח וועט שטאַרבן, וואָס האָט אַן אַשָּׁה, און קיין
 ילָדִים האָט ער נישט, זאָל זיין אַח נעמען דאָס אַשָּׁה, און
 אויפשטעלן זָרַע פאַר זיין אַח [דברים כה, ה-ו]. און אָט זענען
 געווען זיבן אַחִים; און דער ערשטער האָט גענומען אַן אַשָּׁה,
 און איז נפֿטר, און קיין ילָדִים האָט ער נישט געהאַט; און דער

צווייטער און דער דריטער האָבן זי גענומען, און אזוי האָבן
אויך די זיבן נישט געלאָזט קיין יְלָדִים, און זענען
נָפְטֶר. צולעצט איז אויך די אִשָּׁה נָפְטֶר. היינט, ביי
תַּחֲנוּת-הַמֵּתִים, וועמעס אִשָּׁה וועט זי דעריבער זיין? מחמת די
זיבן האָבן זי געהאַט פֿאַר אַן אִשָּׁה. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט
צו זיי געזאָגט: די בְּנֵי הָעוֹלָם הֵזֶה האָבן חַתּוּנָה, און מע מאַכט זיי
חַתּוּנָה; אָבער די, וואָס זענען זוכה צו עולם-הַבָּא און
תַּחֲנוּת-הַמֵּתִים, האָבן נישט חַתּוּנָה, און מע מאַכט זיי נישט
חַתּוּנָה; מחמת זיי קענען מער נישט שטאַרבן, ווארים זיי
זענען גלייך צו מַלְאָכִים, און זענען יְלָדִים פֿון ה', ווייל זיי זענען
יְלָדִים פֿון תְּהִיַת-הַמֵּתִים. און אַז די טויטע וועלן אויפשטיין,
הָאֵט אַפִּילוּ מֹשֶׁה מֵרִמּוֹ געווען ביים סִּנְהֶ, בעת ער רופט ה'
דעם אלוקים פֿון אַבְרָהָם, און דעם אלוקים פֿון יִצְחָק, און דעם
אלוקים פֿון יַעֲקֹב [שמות ג, ו]. און ה' איז נישט דער אלוקי
הַמֵּתִים, נייערט אלוקי הַחַיִּים, מחמת אַלע לעבן פֿאַר ה'. און
עטלעכע פֿון די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] האָבן געענטפֿערט: רַבִּי, יָפָה
דְּבָרְךָ! מחמת זיי האָבן זיך מער נישט דערלויבט אים עפעס צו
פרעגן. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הָאֵט צו זיי געזאָגט: ווי קומט עס,
וואָס מען זאָגט, אַז דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז [נאָר] דָּוִדִּס זון?
מחמת דָּוִד אַליין הָאֵט געזאָגט אין דעם סֵפֶר תְּהִלִּים: נָאֵם ה'
לְאֲדֹנִי: יֹשֶׁב לִימִינִי עַד-אַשִׁית אֲיֹבֶיךָ הָדָם לְרִגְלֶיךָ [תהלים קי, א].
און אויב דָּוִד רופט אים אָדוֹן, וויאָזוי איז ער זיין זון? און בעת
דאָס גאַנצע עם הָאֵט זיך צוגעהערט, הָאֵט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
געזאָגט צו משיחַס תַּלְמִידִים: היט אייך פֿאַר די סוֹפְרִים
[רַבָּנִים], וואָס האָבן ליב צו גיין אין לאַנגע טְלִיתִים, און האָבן
ליב מע זאָל זיי אָפּגעבן שְׁלוֹם אין די מאַרקפלעצער, און די
חֲשׁוּבִסְטע שטאָט אין די שוולן, און דעם אויבן-אָן אויף סעודות;
זיי, וואָס שלינגען איין די בָּתִּים פֿון אַלְמָנוֹת, און טוען כלומרשט

דאווענען לאנג לַמְּרָאית עין. זיי וועלן באקומען אַ האַרבערן פֿסק [דינאָס חמור יוֹתֵר].

כא און רבי מלך המשיח האָט זיך אַרומגעקוקט, און האָט געזען ווי די רייכע וואָרפֿן אַריין זייערע נדבות אין דעם תִּבְתּ הָאוֹצָר; און רבי מלך המשיח האָט אויך געזען ווי אַן אַרעמע אַלמָנָה האָט אַהין אַריינגעוואָרפֿן צוויי פרוטות. און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט: באַמַת, איך זאָג אייך, די דאָזיקע אַרעמע אַלמָנָה האָט מער אַריינגעוואָרפֿן ווי זיי אַלע; מחמת זיי אַלע האָבן מַנְדָּב געווען פֿון דעם, וואָס זיי האָבן געהאַט איבעריק, אָבער זי האָט פֿון איר נויט אַריינגעוואָרפֿן אַלץ, וואָס זי האָט געהאַט צום לעבן. און בעת עטלעכע האָבן גערעדט פֿון בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אַז ער איז באַשׂיִינֵט מיט טייערע שטיינער און מיט מַתָּנוֹת, האָט רבי מלך המשיח געזאָגט: וואָס שׂיִיך די דאָזיקע זאָכן, וואָס איר זעט, וועלן קומען טעג, וואָס אין זיי וועט דאָ נישט בלייבן אַ שטיין אויף אַ שטיין, וואָס וועט נישט אַראָפֿגעוואָרפֿן ווערן. און זיי האָבן רבי מלך המשיח געפרעגט: רַבִּי, ווען וועט דאָס זיין? און וואָס וועט זיין דער אֹת, ווען דאָס וועט געשען? און רבי מלך המשיח האָט געזאָגט: זעט, אַז מע זאָל אייך נישט פֿאַרפֿירן, מחמת אַ סך וועלן קומען אין מײַן נאָמען [משיח], און זאָגן: איך בין עס! און: די צײַט האָט גענעענט! גײט זיי נישט נאָך. און בעת איר וועט הערן פֿון מַלְחָמוֹת און מהומות, זאָלט איר זיך נישט שרעקן; מחמת דאָס אַלץ מוז קוֹדֶם געשען; אָבער דער סוֹף איז דאָס נאָך נישט. דערנאָך האָט רבי מלך המשיח צו זיי געזאָגט: אומה וועט אויפשטיין קעגן אומה, און מלוכה קעגן מלוכה; און סע וועלן זיין גרויסע ערדציטערנישן, און אין פֿאַרשידענע ערטער הונגער און מַגִּפּוֹת, און סע וועלן זיין שרעקן און גרויסע מַפְתִּים פֿון שָׁמַיִם. אָבער קוֹדֶם-כָּל וועלן זיי לײַגן זייערע הענט אויף

אייד, און אייד רודפן, און אייד איבערענטפערן צו די שולן און
 תפישות, און אייד ברענגען פאר מלכים און מושלים פון מיין
 נאמענוועגן. און דאס וועט אייד זיין פאר אן אדות. בכך, נעמט
 דאס אייד צום לבבות, נישט צו דאגהן [לב רגז] פארויס וויאזוי
 צו ענטפערן; מחמת איד וועל אייד געבן א מויל און חכמה,
 וואס אלע אייערע קעגנער וועלן נישט קענען ביישטיין, אדער
 פארלייקענען. איר וועט אפילו איבערגענטפערט ווערן פון
 הורים, און אחים, און קרובים, און פריינט; און טייל פון אייד
 וועלן זיי טייטן. און איר וועט זיין פארהאסט פון אלעמען פון
 מיין נאמענוועגן. עס וועט אייד אבער א האר פון אייער קאפ
 נישט פארלוירן גיין. דורך אייער סבלנות וועט איר געווינען
 אייערע נשמות. און בעת איר וועט זען ירושלים ארומגערינגלט
 מיט מחנות, זאלט איר וויסן, אז איר חורבן איז נאענט.
 דעמאלט זאלן די, וואס זענען אין יהודה, אנטרינען אין די הרים;
 און די, וואס זענען אין איר מיט, זאלן ארויסגיין, און די, וואס
 זענען אויפן לאנד, זאלן נישט אריינגיין אין איר. מחמת דאס
 זענען טעג פון נקמה, כדי אלצדינג, וואס סע שטייט געשריבן,
 זאל ממלא ווערן. וויי איז צו די, וואס זענען מעוברת, און וואס
 גיבן צו זייגן אין יענע טעג! מחמת סע וועט זיין א גרויסע צרה
 אין דעם לאנד און א צארן אויף דעם דאזיקן עס. און זיי וועלן
 פאלן דורך דער שארף פון דער חרב, און וועלן געפירט ווערן
 געפאנגען צווישן אלע אומות; און ירושלים וועט צעטרעטן
 ווערן פון די גוים, און די צייטן פון די גוים וועלן דערפילט
 ווערן. און סע וועלן זיין מפתים אין דער שמש, און לבנה, און
 שטערן, און אויף דער ערד צרות אויף פעלקער, אין שרעק פאר
 דעם רוישן פון ים און די כוואליעס; בני אדם וועלן חלשן
 פאר מורא און דערווארטונג פון דעם, וואס דארף קומען אויף
 דער וועלט; מחמת די כוחות פון שמים וועלן אויפגעטרייסלט

ווערן. און דעמאלט וועלן זיי זען דעם בַר-אַנְשׁ [דניאל ז,יג, משיח] קומען אויף אַ וואַלקן מיט גבורה און גְדוֹל כְּבוֹד [דניאל ז,יג-יד]. און בעת די דאָזיקע זאַכן וועלן אָנהייבן מקוים צו ווערן, גלייכט אייך אויס, און הייבט אויף אייערע קעפּ, ווארים אייער גאולה דערנענטערט זיך.

און רבי מלך המשיח האָט זיי דערציילט אַ מַשַׁל: קוקט אויף דעם פייגנבוים, און אויף אַלע ביימער; בעת זיי טוען שוין אַרויסשפּראַצן, זעט איר עס און איר ווייסט פון זיך אַליין, אַז דער זומער איז שוין נאָענט. אַזוי אויך איר, ווען איר וועט דאָס אַלץ זען געשען, זאָלט איר וויסן, אַז דאָס מלכות ה' איז נאָענט. באַמת, איך זאָג אייך, דער דאָזיקער דוֹר וועט נישט פאַרגיין, ביז דאָס אַלץ וועט געשען. שְׁמִים און ערד וונלן פאַרגיין, אָבער מיינע דברים וועלן קיינמאָל נישט פאַרגיין. אָבער שימו לב אויף זיך, טאַמער וועלן אייערע לְבָבוֹת באַשווערט ווערן מיט איבערעסן זיך, און שיכרות, און מיט דאגות פון דעם דאָזיקן לעבן, און יענער יום וועט פלוצים קומען אויף אייך ווי אַ פֶּח; מחמת אַזוי וועט ער קומען אויף אַלע, וואָס וואוינען אויף דעם פֶּנים פון דער גאַנצער ערד. דעריבער זייט וואָך אין יעדער צייט, און זייט מִתְפַּלֵּל, אַז איר זאָלט זיך קענען שטאַרקן צו אַנטרינען פון אַלצדינג, וואָס דאַרף געשען, און צו שטיין פאַר דעם בַר-אַנְשׁ [דניאל ז,יג, משיח]. און בייטאָג האָט רבי מלך המשיח געלערנט תּוֹרָה אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און ביינאַכט איז ער אַרויסגעגאַנגען, און האָט איבערגענעכטיקט אויפן הָר, וואָס הייסט הָר-הַיְזְתִּים. און דאָס גאַנצע עם האָט זיך געפּעדערט צו אים אין דער פרי אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, כּדי אים צו הערן.

כב און סע האָט גענעענט דער חג-הַמִּצּוֹת, וואָס ווערט גערופן פֶּסַח. און די ראָשי-כֹּהֲנִים און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] האָבן געזיכט וויאַזוי אים אומצופּרענגען; מחמת זיי האָבן מורא

געהאט פאר דעם עס. און השטן איז אריין אין יהודה, וואָס
 איז גערופן געוואָרן אַיש קריות, וואָס איז געווען פון דער צאל
 פון די צוועלף; און ער איז אַוועקגעגאַנגען, און האָט זיך
 צונויפגערעדט מיט די ראשי-הכֹּהֲנִים און שָׂרִים, וויאָזוי ער זאָל
 אים קענען איבערענטפערן צו זיי. און זיי האָבן זיך געפרייט,
 און האָבן אָפגעמאַכט צו געבן אים געלט. און ער האָט
 מַסְכִּים געווען, און האָט געזוכט אַ געלעגנהייט אים
 איבערצוענטפערן צו זיי, נישט אין די אויגן פון דעם הַמוֹן.
 און סע איז געקומען דער יום חג-הַמִּצּוֹת, וואָס אין אים מוז
 מען מַקְרִיב זיין דעם קרבן-פֶּסַח. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט
 געשיקט כִּיפָּא און יוֹחָנָן, און האָט געזאָגט: גייט און גרייט אָן
 פֶּאָר אונדז דעם סדר, כּדי מיר זאָלן עסן. און זיי האָבן צו רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: וואו ווילסטו, אַז מיר זאָלן אים אָנגרייטן?
 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: הִנֵּה, בעת איר וועט
 אַרײַנקומען אין דער שטעטל אַרײַן, וועט אייך באַגעגענען אַ
 מאַן, וואָס טראָגט אַ כֹּד מיט מַיִם; גייט אים נאָך אין דעם בֵּית
 אַרײַן, וואו ער וועט אַרײַנגיין. און איר זאָלט זאָגן צו דעם
 בֶּעל-הַבַּיִת: דער רַבִּי לאָזט דיר זאָגן: וואו איז דאָס חֶדֶר, וואו
 איך וועל האלטן דעם סדר מיט מיינע תלמידים? און ער וועט
 אייך ווייזן אַן עֲלִיָּה גְדוֹלָה [מל"ב ד, י], אַ פאַרטיק אָנגעגרייטע;
 דאָרטן זאָלט איר אָנגרייטן. און זיי זענען געגאַנגען, און האָבן
 געפונען אַזוי ווי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט; און זיי
 האָבן אָנגעגרייט דעם סדר. און אַז די שָׁעָה האָט גענעענט,
 האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ זיך אַנידערגעזעצט, און משיחַ שְׁלִיחִים
 מיט אים. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: מיט באַגער
 האָב איך באַגערט צו האלטן מיט אייך דעם דאָזיקן סדר
 [מְשִׁיחַס סעודה], איידער איך טו ליידן; מחמת איך זאָג אייך,
 איך וועל אים מער נישט האלטן, ביז ער וועט ממלא ווערן אין

דעם מלכות ה'. און רבי מלך המשיח האט גענומען א פוס, און
אז ער האט א ברכה געמאכט, האט ער געזאגט: נעמט אים, און
צעטיילט אים צווישן זיך; מחמת איך זאג אייך, איך וועל מער
נישט טרינקען פון דער פרי-הגפן, ביז סע וועט קומען דאס
מלכות ה'. און רבי מלך המשיח האט גענומען מצה, און האט
א ברכה געמאכט, און זי צעבראכן און געגעבן צו זיי, און
געזאגט: דאס איז מיין בשר [שמות יב, ח-ט], וואס ווערט געגעבן
למען אייך; זאת עשו לזכרי. און אויף אזא אופן דעם פוס נאך
דער סעודה, אזוי צו זאגן: דער דאזיקער פוס איז דער [ירמיה
לא, ל] ברית חדשה אין מיין דם [ישעיה נג, ז], וואס ווערט
פארגאסן פאר אייך. דאך זע, די האנט פון מיין מסור איז מיט
מיר אויפן טיש. באמת, דער בר-אנש [דניאל ז, יג, משיח] גייט, ווי
סע איז באשטימט געווארן; אבער ווי צו יענעם מענטשן, דורך
וועמען ער ווערט פארראטן! און זיי האבן אנגעהויבן צו
פארשן צווישן זיך, ווער קאן עס זיין דער, וואס וועט טאן די
דאזיקע זאך. און סע האט זיך אויך אויפגעהויבן א מחלוקה
צווישן זיי, ווער פון זיי דארף פאררעכנט ווערן פאר דעם
גרעסטן. און רבי מלך המשיח האט צו זיי געזאגט: די מלכים
פון די גויים הערשן איבער זיי; און די, וואס האבן שליטה איבער
זיי, ווערן גערופן בעלי-חסד. איר אבער זאלט נישט זיין אזוי;
נייערט דער גדול צווישן אייך, זאל ווערן ווי דער יינגערער, און
דער עלטסטער, ווי דער, וואס טוט דינען. מחמת ווער איז
גרעסער, דער וואס זיצט ביים טיש, אדער דער, וואס באדינט?
צי איז נישט דער, וואס זיצט ביים טיש? אבער איך בין אין
אייער מיט ווי דער, וואס באדינט. און איר זענט די, וואס זענען
געשטאנען מיט מיר אין מיינע נסיונות; און איך באשטימט פאר
אייך א מלוכה, פונקט ווי אלוקים אבי האט באשטימט פאר
מיר, כדי איר זאלט עסן און טרינקען ביי מיין טיש [משיח]

טיש] אין מיין מלכות, און זיצן אויף טראָנען און משפטן די
 צוועלף שבטים פון ישׂראל. שמעון, שמעון, הנה, השטן האָט
 אייך באַגערט צו קריגן, כדי אייך צו קענען זיפן ווי חטא; אָבער
 איך האָב מתפלל געווען, אַז דיין אַמונה זאָל זיך נישט אויסלאָזן;
 און דו, בעת דו וועסט תשובה טאָן, זאָלסטו שטאַרקן דיינע
 אַחים [במשיח]. און ער [פֿיפּאַ] האָט צו אים געזאָגט: אַדוֹנִי,
 איך בין גרייט צו גיין מיט דיר אין בֵּית הַסֵּהר, און אַפילו צום
 מוֹת. האָט רבי מלך המשיח געזאָגט: איך זאָג דיר, פֿיפּאַ, דער
 האָן וועט היינט נישט קרייען, איידער דו וועסט דריי מאָל
 לייקענען, אַז דו קענסט מיד. און רבי מלך המשיח האָט צו זיי
 געזאָגט: בעת איך האָב אייך אַרויסגעשיקט אָן אַ בייטל, און
 רייזעזאָק, און שיד, האָט אייך עפעס געפעלט? האָבן זיי
 געזאָגט: גאָרנישט. און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט:
 איצט אָבער, דער, וואָס האָט אַ בייטל, לאַז ער אים נעמען, און
 אַזוי אויך דעם רייזעזאָק. און דער, וואָס האָט נישט קיין חֶרֶב,
 זאָל פאַרקויפן זיין מאַנטל, און זיך אים קויפן. מחמת איך זאָג
 אייך, אַז דאָס, וואָס סע שטייט געשריבן, מוז אין מיר ממלא
 ווערן: וְאֵת פִּושְׁעִים נִמְנָה, און ער איז געציילט געוואָרן מיט
 פאַרברעכער [ישעיה נג, יב]; מחמת דאָס, וואָס איז נוגע מיר,
 האָט [איצט] אַ סוף. און זיי האָבן געזאָגט: אַדוֹנֵנוּ, הִנֵּה, דאָ
 זענען צוויי חֲרָבוֹת; און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט:
 דאָס איז גענוג. און רבי מלך המשיח איז אַרויסגעקומען, און איז
 געגאַנגען, ווי זיין מנהג איז געווען, צום הר-הַזִּיתִים; און משיח
 תלמידים זענען אים אויך נאָכגעגאַנגען. און אַז רבי מלך
 המשיח איז געקומען אויפן פלאַץ, האָט ער צו זיי געזאָגט: זייט
 מתפלל, אַז איר זאָלט נישט קומען צו קיין נסיון. און רבי מלך
 המשיח האָט זיך אָפגעשיידט פון זיי אַרום אַ וואָרף פון אַ
 שטיין, און איז געפאלן פֿורעם, און ער האָט מתפלל

געווען, אזוי צו זאגן: [אלוקים] אָבִי, אויב דו ווילסט, טו אָפּ פון מיר דעם דאָזיקן פֿוס; דאָך נישט מיין רצון, נייערט דיינער זאָל געשען. און אַ מלֹך פון שְׁמִים האָט זיך צו אים באַוויזן, וְחִזַּק אים. און זייענדיק אין אנגסט, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ מיט מער פֿוננה מתפַּלֵּל געווען; און זיין שווייס איז געוואָרן ווי גרויסע טראַפֿנס פון דָם, וואָס זענען אַראָפּגעפּאַלן אויף דער ערד. און אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אויפגעשטאַנען פון זיין תפילה-טאָן, איז ער געקומען צו משיחַ תלמידים, און האָט זיי געפונען שלאָפן פון צער, און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: פאַרוואָס שלאָפט איר? שטייט אויף און זייט מתפַּלֵּל, אַז איר זאָלט נישט קומען צו קיין נסיון. בשעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט נאָך געדעדט, הִנֵּה איז אָנגעקומען אַ קהל אנשים, און יענער פון די צוועלף, וואָס האָט געהייסן יהודה, איז געגאַנגען פאַרוואָס פאַר זיי. און ער האָט גענעענט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, אים צו קושן; אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: יהודה, בְּנִשְׁיָקָה אֶתְּהָ מוֹסֵר אֶת בֶּר-אֹנֶשׁ [דניאל זיג, משיח]? און בעת די, וואָס זענען געווען אַרום אים, האָבן געזען וואָס דאָ וועט ווערן, האָבן זיי געזאָגט: אַדוֹנֵנוּ, זאָלן מיר שלאָגן מיט דער חֶרֶב? און איינער פון זיי האָט געשלאָגן דעם כֹּהֵן-גְּדוֹלָס עֶבֶד, און האָט אים אָפּגעהאַקט זיין רעכטן אויער. אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט: גענוג, לאַזט אָפּ! און ער האָט באַרירט זיין אויער, און האָט אים געהיילט. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט צו די ראָשי-כֹּהֲנִים און שָׂרִים פון דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און צו די זִקְנִים, וואָס זענען געקומען קעגן אים: זענט איר אַרויסגעקומען ווי קעגן אַ גִּזְלָן, מיט חֶרְבוֹת און שטעקנס? בעת איך בין מיט אייך געווען טאָג-טעגלעך אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, האָט איר נישט אויסגעשטרעקט קיין האַנט קעגן מיר. אָבער דאָס איז אייער שָׁעָה, און די מאַכט פון דער חֶשֶׁךְ. און זיי האָבן רבי

מלך המשיח גענומען, און האָבן אים אַוועקגעפירט, און אים
געבראַכט אין דעם כּהן-גדולס בּית אַריין. און כּיפּא איז
נאָכגעגאַנגען פון דער ווייטנס; און אַז זיי האָבן אָנגעצונדן
אַן אַש אינמיטן הויף, און זיך אַנידערגעזעצט צוזאַמען, האָט זיך
כּיפּא אַנידערגעזעצט צווישן זיי. און איינע אַ דינסט האָט אים
געזען זיצן ביים אַש, און האָט אויף אים שאַרף געקוקט, און
געזאָגט: אויך דער מאַן איז געווען מיט אים. אָבער ער האָט
געליינקט, און געזאָגט: אַשה, איך קען אים נישט. און אַ ביסל
שפּעטער האָט אים אַן אַנדערער געזען, און געזאָגט: דו ביסט
אויך איינער פון זיי. אָבער כּיפּא האָט געזאָגט: בן אדם, איך בין
עס נישט. און עפעס אין אַ שעה אַרום האָט אַן אַנדערער
פאַרזיכערט, און געזאָגט: באַמת, אויך ער איז געווען מיט אים,
מחמת ער איז אַ גללער. אָבער כּיפּא האָט געזאָגט: בן אדם,
איך ווייס נישט וואָס דו זאָגסט. און באַלד, בשעת ער האָט נאָך
גערעדט, האָט דער האַן געקרייט. און האַדון האָט זיך
אויסגעדרייט, און האָט געקוקט אויף כּיפּא. און כּיפּא האָט זיך
דערמאָנט דאָס דָבָר פון האַדון, ווי ער האָט צו אים געזאָגט:
איידער דער האַן וועט היינט קרייען, וועסטו מיך דריי מאַל
פאַרליינקענען. און ער איז אַרויסגעגאַנגען, און האָט זיך
ביטער צעוויינט. און די בְּנֵי אָדָם, וואָס האָבן געהאַלטן רבי מלך
המשיח, האָבן פון אים אָפּגעשפּעט און אים געשלאָגן. און זיי
האָבן אים פאַרדעקט די אויגן, און אים געפרעגט: זאָג נבִּיאֹת,
ווער איז דער, וואָס האָט דיך געשלאָגן? און נאָך אַ סך
אַנדערע זאָכן האָבן זיי גערעדט קעגן אים, און אים
געלעסטערט. און ווי נאָר עס איז געוואָרן יום, האָבן זיך
פאַרזאַמלט די זקנים פון עם [ישְׂרָאֵל], אינאיינעם מיט די
ראַשי-כּהנים און סוֹפְרִים [רַבָּנִים]; און זיי האָבן רבי מלך
המשיח אַוועקגעפירט אין זייער סַנְהֶדְרִין, און האָבן געזאָגט:

אויב דו ביסט דער רבי מלך המשיח, זאג עס אונדז. אָבער ער האָט צו זיי געזאָגט: אויב איך וועל אייך זאָגן, וועט איר נישט גלויבן; און אויב איך וועל אייך פרעגן, וועט איר נישט ענטפערן. אָבער פון איצט אָן וועט דער בַר-אַנָש [דניאל זיג, משיח] זיצן ביי דער רעכטער האַנט פון ה'ס גבורה [תהלים קי, א]. און זיי האָבן אַלע געזאָגט: ביסטו דען דער זון פון דער אויבערשטער? האָט ער צו זיי געזאָגט: איר זאָגט, אַז אַנִי הוא. און זיי האָבן געזאָגט: וואָס דאַרפן מיר נאָך מער עדות? מחמת מיר האָבן עס אַליין געהערט פון זיין אייגן מויל.

כג און זייער גאַנץ קהל איז אויפגעשטאַנען, און האָבן אים געבראַכט פאַר פֿילאָטוס. און זיי האָבן אים אָנגעהויבן צו באַשולדיקן, אַזוי צו זאָגן: דעם דאָזיקן האָבן מיר געפונען, אַז דער דאָזיקער פאַרפירן עִמָּנוּ, און פאַרווערט צו געבן מִס דעם קיסר, און זאָגט, אַז ער איז דער [רבי] מֶלֶךְ-הַמָּשִׁיחַ. און פֿילטֹוס האָט אים געפרעגט: ביסטו דער מלך פון די יידן? און ער האָט אים געענטפערט: דו זאָגסט עס. און פֿילטֹוס האָט געזאָגט צו די ראָשי-כֹּהֲנִים און דעם עס: איך געפין נישט קיין שולד אין דעם דאָזיקן מענטשן. אָבער זיי זענען נאָך מער צוגעשטאַנען, און האָבן געזאָגט: ער העצט אויף דאָס עס, מיט זיין לערנען אין גאַנץ יהודה, אָנהייבנדיק פון גָלִיל ביז דאַנען. און אַז פֿילטֹוס האָט דאָס געהערט, האָט ער געפרעגט, צי דער מענטש איז אַ גלילער. און ווען ער איז געוואָר געוואָרן, אַז ער איז פון הוֹרְדוֹסֶעס מִמְּשָׁלָה, האָט ער אים געשיקט צו הוֹרְדוֹס, וואָס איז גראָד אין יענע טעג געווען אין ירוּשָׁלַיִם. און ווען הוֹרְדוֹס האָט געזען רבי מלך המשיח, האָט ער זיך זייער געפרייט, מחמת שוין אַ לאַנגע צייט, אַז ער האָט אים באַגערט צו זען, ווארים ער האָט געהערט וועגן אים, און ער האָט געהאַפּט צו זען עפעס אַ נֶס דורך אים. און ער האָט אים

גענומען אַ סך אויספרעגן; אָבער ער האָט אים גאַרנישט
געענטפערט. און די ראָשי-כּוהנים און די סופרים [רַבָּנִים] זענען
געשטאַנען, און האָבן אים שווער באַשולדיקט. און הורדוס
מיט זיינע זעלנער האָבן אים געמאַכט צו גאַרנישט, און אים
אויסגעלאַכט, און אַנטווענדיק אים אין פרעכטיקע קליידער,
האָט ער אים צוריקגעשיקט צו פֿילטוס. און הורדוס און
פֿילטוס זענען יענעם יום געוואָרן פֿריינט איינער מיטן אַנדערן,
מחמת פֿריער זענען זיי געווען פֿאַרפֿיינט צווישן זיך. און פֿילטוס
האָט צוזאַמענגערופן די ראָשי-כּוהנים, און די שָׁרִים, און דאָס
עם, און האָט צו זיי געזאָגט: איר האָט צו מיר געבראַכט דעם
דאָזיקן מענטשן, ווי איינעם, וואָס פֿאַרפֿירט דאָס עם; און אַזוי
ווי איך האָב אים אויסגעפֿאַרשט פֿאַר אייך, ערשט, איך האָב
נישט געפונען קיין שולד אין דעם מענטשן בנוגע יענע זאַכן, אין
וואָס איר באַשולדיקט אים. לאַ, אויך נישט הורדוס, מחמת ער
האָט אים צוריקגעשיקט צו אונדז; און אַט האָט ער גאַרנישט
געטאָן, הַמְחִיב מָוֶת. איך וויל אים דעריבער אויספֿאַטשן, און
אים לאָזן פֿריי. און ער האָט פֿאַר זיי געמוזט פֿאַפֿרייען איינעם
אויף יוס-טוב. און זיי האָבן אַלע אינאיינעם אויסגעשריגן:
אַוועק מיט דעם דאָזיקן, און פֿאַפֿריי אונדז פֿר-אַבאָן. און יענער
איז צוליב עפעס אַ מַרְיָדָה אין דער שטאָט, און פֿאַר אַ רציחה,
אַריינגעוואָרפן געוואָרן אין דער בֵּית הַסֵּהר אַריין. און פֿילטוס
האָט צו זיי ווידער גערעדט, און האָט פֿאַגערט צו פֿאַפֿרייען
יהושע/ישוע; נאָר זיי האָבן געשריגן: אויפהענגע על-דער בּוֹים
[דברים כא, כג, שמואל ב יח, יד, זכריה יב, י, דברים כז, כו, ישעיה
נג, ד, הַסַּתְלָקוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ] אים! אויפהענגע על-דער בּוֹים אים!
און ער האָט צום דריטן מָאָל צו זיי געזאָגט: פֿאַרוואָס, וואָסער
רע האָט ער געטאָן? איך האָב אין אים נישט געפונען קיין
חָטָא, וואָס זאָל ווערט זיין דעם מָוֶת; איך וועל אים דעריבער
אויספֿאַטשן און אים לאָזן

פריי. אָבער זיי זענען צו אים צוגעשטאַנען, און מיט הויכע געשרייען האָבן זיי פאַרלאַנגט, אַז ער זאָל אויפהענגע על-דער בױם [דברים כא, כג, שמואל ב יח, יד, זכריה יב, י, דברים כז, כו, ישעיה נג, ד, הסתלקות שׁל מִשִּׁיחַ] ווערן. און זייערע קולות האָבן גובר געווען. און פֿילטױס האָט אַרויסגעגעבן אַ פֿסק, אַז זייער פאַרלאַנג זאָל געטאָן ווערן. און ער האָט באַפֿרייט דעם, וואָס איז אַריינגעוואָרפן געוואָרן אין דער בֵּית הַסֵּהר אַריין פֿאַר מִרְיָדָה און רִצְיָחָה, וועמען זיי האָבן פאַרלאַנגט; און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט ער איבערגעענטפערט לויט זייער ווילן. און בעת זיי האָבן אים אַוועקגעפֿירט, האָבן זיי געכאַפֿט אײנעם, שִׁמְעוֹן פֿון קוֹרִינִי, וואָס איז געקומען פֿון דעם שְׂדֵה, און האָבן אויף אים אַרויפגעלייגט משיחַס בױם, אים נאָכצוטראַגן רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. און עס איז אים נאָכגעגאַנגען אַ גרויסער הַמּוֹן פֿון דעם עס, און פֿון נָשִׁים, וואָס האָבן אים באַווינט און באַקלאַגט. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך געווענדט צו זיי, און געזאָגט: בָּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם, אַל תִּבְכֶּינָה עָלַי, אֲלֵא עַל עֲצָמָיִךְ בְּכִינָה וְעַל יִלְדֶיכֶן, כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְיֹאמְרוּ אֲשֶׁרֵי הָעִקְרוֹת, אֲשֶׁרֵי כָל בֶּטֶן שְׁלֹא יִלְדָה וְאֲשֶׁרֵי הַשָּׂדִים שְׁלֹא הִינִיקוּ. אַז יֹאמְרוּ אֶל הַהָרִים, נָפְלוּ עָלֵינוּ, וְאֶל הַגְּבָעוֹת כִּסּוּנוֹ שֶׁהָרֵי אִם כָּכָה עוֹשִׂים בְּעֵץ הַלֵּחַ, מָה יִקְרָה לִיבֶשׁ? און אויך צוויי אַנדערע, וואָס זענען געווען רשעים, זענען געפֿירט געוואָרן מיט אים געטייט צו ווערן. און אַז זיי זענען געקומען צו דעם פֿלאַץ, וואָס איז גערופן געוואָרן גִּלְגָּלְתָּא, האָבן זיי אים דאָרט אויפהענגע על-דער בױם [דברים כא, כג, שמואל ב יח, יד, זכריה יב, י, דברים כז, כו, ישעיה נג, ד, הסתלקות שׁל מִשִּׁיחַ], און די רשעים, אײנעם צו דער רעכטער האַנט און דעם אַנדערן צו דער לינקער [ישעיה נג, יב]. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט: אַלּוּקִים אַבִּי, זיי זיי מוֹחֵל; מַחֲמַת זיי ווײַסן נישט וואָס זיי טוען! און בײַם צעטיילן זײנע קליידער צווישן זיך, האָבן זיי געוואָרפן גורל.

און דאָס עם איז געשטאַנען און האָט צוגעקוקט; און די שָׁרִים
האָבן פון אים אָפּגעשפּעט, און געזאָגט: אַנדערע האָט ער מַצִּיל
געווען; זאָל ער זיך אַליין מַצִּיל זיין, אויב ער איז דער רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ פון ה', בְּחִיר האַלוקים! און אויך די זעלנער האָבן
אים אויסגעלאַכט, און האָבן גענעענט און אים געגעבן שְׂאוֹר,
און געזאָגט: אויב דו ביסט דער מֶלֶךְ פון די יִידן, זיי זיך אַליין
מַצִּיל. און איבער אים איז אויך געווען אַן אויפֿשריפט: דאָס
איז דער מֶלֶךְ פון די יִידן. און איינער פון די רשעים, וואָס איז
געהאַנגען געוואָרן, האָט אים געלעסטערט, אַזוי צו זאָגן: צי
ביסטו נישט דער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ? זיי מַצִּיל זיך און אונדז. און
דער אַנדערער האָט אים אויסגעמוסרט, און געזאָגט: צי
האַסטו אַפֿילו נישט מורא פאַר ה', וואָס דו טויסט ליידן
דיזעלבע שטראָף? און מיר אַונדאי לויטן מִשְׁפָּט; מחמת מיר
קריגן דעם שֹׁכֵר, וואָס אונדזערע מַעֲשִׂים זענען ווערט געווען;
דער דאָזיקער אָבער האָט נישט געטאָן קיין שום רָע. און ער
האָט געזאָגט: יהושע/ישוע, געדענק מיד, ווען דו וועסט קומען
אין דיין מַלְכוּת אַרְיִין.

און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: באַמֶּת, איך זאָג
דיר, היינט וועסטו זיין מיט מיר אין גן-עֵדֶן. און עס איז שוין
געווען אַרום דער זעקסטער שָׁעָה, און אַ חֶשֶׁךְ איז געקומען
איבער דעם גאַנצן לאַנד, ביז דער ניינטער שָׁעָה. און די שְׁמֶשׁ
איז פינצטער געוואָרן; און דאָס פֶּרוֹכֶת פון דעם הֵיכַל איז
צעריסן געוואָרן אין צווייען. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט
געשריגן מיט אַ הויך קוֹל, און האָט געזאָגט: אַלוקים אָבִי, בְּיָדְךָ
אֶפְקִיד רוּחִי [תהלים לא,ו]! און בעת ער האָט דאָס געזאָגט,
האָט ער אויסגעהויכט זיין נֶשְׁמָה. און אַז דער שֹׁר הַמָּאָה האָט
געזען וואָס עס איז געשען, האָט ער אָפּגעגעבן כָּבוֹד צו ה', און
האָט געזאָגט: באַמֶּת, דער דאָזיקער מענטש איז געווען אַ צַדִּיק.

און אלע המונים מענטשן, וואָס זענען זיך צונויפגעקומען צו דער דאזיקער זעאונג, זעענדיק די זאכן, וואָס זענען געשעען, האָבן זיך געשלאָגן אויף דער ברוסט און זיך אומגעקערט. און אַלע זיינע באַקאַנטע, און די נָשים, וואָס זענען מיטגעגאַנגען מיט אים פון גליל, זענען געשטאַנען פון דערווייטנס און האָבן דאָס צוגעזען. און אָס איז געווען אַ מענטש, וואָס האָט געהייסן יוסף, פון דער יידישער שטעטל רַמְתִּים. ער איז געווען אַ בַּעל-יוֹעֵץ, אַ גוטער מענטש און אַ צַדִּיק, וואָס האָט נישט מַסְכִּים געווען מיט זייער עצה, אָדער מיט זייערע מַעשִׁים, און וואָס האָט געוואָרט אויף דעם מַלְכוּת ה'. דער דאָזיקער איז געגאַנגען צו פִּילָטוֹס, און האָט געבעטן דעם גופָה פון יהושע/ישוע. און ער האָט אים אַראָפּגענומען, און האָט אים אַיינגעוויקלט אין לייוונטע פִּתְרִיכִים, און האָט אים אַריינגעלייגט אין אַ קֶבֶר, וואָס איז געווען אויסגעהאַקט אין אַ פעלזן, און אין וועלכן קיינער איז נאָך קיינמאַל נישט געלעגן. און עס איז געווען עֶרֶב-שַׁבַּת, און דער שַׁבַּת האָט גענעענט. און די נָשים, וואָס זענען געקומען מיט אים פון גליל, זענען נאָכגעגאַנגען, און האָבן באַקוקט דעם קֶבֶר, און וויאַזוי זיין גופָה איז געלייגט געוואָרן; און זיי האָבן זיך אומגעקערט, און האָבן אַנגעברייט בשָׁמִים און זאַל־באַיילן. און שַׁבַּת האָבן זיי גערוט לויט דעם מִצְוָה [פון דער תּוֹרָה, דברים ה, יב].

כד און באַגינען פון דעם ערשטן יום נאָך דעם שַׁבַּת, זענען זיי

געקומען צום קֶבֶר, און האָבן געבראַכט די בשָׁמִים, וואָס זיי האָבן אַנגעברייט. און זיי האָבן געפונען דעם שטיין אַוועקגעקליקלט פון דעם קֶבֶר, און ווען זיי זענען אַריינגעגאַנגען, האָבן זיי נישט געפונען דעם גופָה פון הָאָדוֹן יהושע/ישוע. און עס איז געווען, בשַׁעַת זיי זענען אַזוי געווען צעטומלט פונעוועגן דעם, ערשט צוויי גַבְרִים זענען געשטאַנען

נעבן זיי אין שטראלנדיקע קליידער; און אַ שרעק איז זיי
 באַפאַלן, און זיי האָבן אַראָפּגענייגט זייערע פֿנימער צו דער
 ערד, און די גִבֹּרִים האָבן צו זיי געזאָגט: לָמָּה אַתָּן מַחֲפָּשׁוֹת אֶת
 הַחַי בֵּין הַמֵּתִים? שְׁאֵלוּ הַשָּׁנִים. הוא איננו פֿה, הוא קם לַתְּחִיָּה.
 זְכַרְנָה מָה שְׁאָמַר לָכֵן עוֹד בְּהִיּוֹתוֹ בְּגָלִיל. און האָט געזאָגט, אַז
 דער בַּר-אֱנָשׁ [דניאל ז, יג, משיח] מוז איבערגעענטפערט ווערן
 אין די הענט פון מענטשן חוטאים, און אויפהענגע על-דער בוים
 [דברים כא, כג, שמואל ב יח, יד, זכריה יב, י, דברים כז, כו, ישעיה
 נג, ד, הַסְתַּלְּקוֹת שֶׁל מָשִׁיחַ] ווערן, און דעם יום השלישי ווידער
 אויפשטיין [תהלים טז, י; הושע ו, ב]. און זיי האָבן זיך
 דערמאָנט זיינע רייד, און האָבן זיך אומגעקערט פון דעם קבר,
 און האָבן דאָס אַלץ דערציילט צו די עלף, און צו אַלע
 איבעריקע. און דאָס זענען עס די, וואָס האָבן דערציילט די
 שליחים די דאָזיקע זאַכן: מָרִים פֿון מַגְדָּלָה, און יוֹחָנָה, און מָרִים,
 די אַם פֿון יַעקֹב, און די אַנדערע נָשִׁים מִיט זיי. און די דאָזיקע
 רייד האָבן אויסגעזען אין זייערע אויגן ווי פּוסטע מעשיות, און
 זיי האָבן זיי נישט געגלויבט. און כִּיפָּא איז אויפגעשטאַנען, און
 איז געלאָפֿן צום קבר; און אַז ער האָט זיך אַינגעבויגן און
 אַריינגעקוקט, האָט ער געזען די תְּכָרִיכִים אַלִּין; און ער האָט
 זיך אומגעקערט אַהיים, און האָט זיך געחידושט איבער דעם,
 וואָס עס איז געשען. און הִנֵּה, צוויי פֿון זיי זענען גראָד יענעם
 טאָג געגאַנגען צו אַ דאָרף וואָס האָט געהייסן אַמָּאִוס, וואָס איז
 געווען זעכציק פֿעלד-אַקער פֿון ירוּשָׁלַיִם. און זיי האָבן
 געשמועסט איינער מיט דעם אַנדערן וועגן דעם, וואָס האָט
 זיך געטראָפֿן. און עס איז געווען, בִּשְׁעַת זיי האָבן געשמועסט
 און זיך אוינאיינעם מִפֿלֶל געווען, אַז יהושע/ישוע אַלִּין האָט
 גענעענט, און איז מִיט זיי געגאַנגען. אָבער זייערע אויגן זענען
 געווען פֿאַרשטעלט, כּדִּי זיי זאָלן אים נישט דערקענען. און ער

האָט צו זיי געזאָגט: וואָסערע גערעדערייען זענען דאָס, וואָס
איר פירט איינער מיט דעם אַנדערן בעת איר גייט? און זיי זענען
שטיין געבליבן, און האָבן אויסגעזען אומעטיק. און איינער פון
זיי, מיטן נאָמען קלעאַפּאַס, האָט אים געענטפערט: ביסטו דער
איינציקער, וואָס טוט זיך אויפהאַלטן אין ירושָׁלַיִם, און ווייסט
נישט די געשעענישן, וואָס זענען דאָרטן געשען אין די דאָזיקע
טעג? און ער האָט צו זיי געזאָגט: וואָסערע געשעענישן? האָבן
זיי צו אים געזאָגט: פונדעם ירושע/ישוע פון נאָר, וואָס איז
געווען אַ נביא, מעכטיק אין מעשים און אין דָבָר, פאַר ה' און
דעם גאַנצן עם, און וויאָזוי אונדזערע ראָשי-כְּהֻנִּים און שָׂרִים
האָבן אים איבערגעענטפערט פאַרמֶשפט צו ווערן צום מָוֶת, און
אים אויפהענגע על-דער בּוֹיִם [דברים כא, כג, שמואל ב יח,ד,
זכריה יב, י, דברים כז,כו, ישעיה נג,ד, הַסִּתְּלָקוֹת שֶׁל מֹשִׁיחַ].
אַבער מיר האָבן געהאַפּט, אַז ער איז דער, וואָס האָט געזאָלט
אויסלייזן יִשְׂרָאֵל, און חוצדעם אַלעמען, איז היינט שוין דער יום
השלישי, פון זינט דאָס איז געשען. דערצו נאָך האָבן עטלעכע
נָשִׁים פון אונדזער חֲבֵרָה אונדז איבערראַשט; זיי זענען אין דער
פרי געווען ביים קבר, און ווען זיי האָבן נישט געפונען זיין גופָה,
זענען זיי געקומען און האָבן געזאָגט, אַז זיי האָבן אויך געזען אַ
חַזוֹן פון מַלְאָכִים, וואָס האָבן געזאָגט, אַז הוא הִי [בראשית מה,
כו!]. און עטלעכע פון די אונדזעריקע זענען געגאַנגען צום קבר,
און האָבן אים געפונען פונקט אַזוי ווי די נָשִׁים האָבן געזאָגט;
אַבער אים האָבן זיי נישט געזען. און ער האָט צו זיי געזאָגט:
אַ נאָרישע מענטשן, און שווערהאַרציקע צו גלויבן אין אַלץ,
וואָס די נביאים האָבן גערעדט! צי האָט נישט דער רַבִּי מֶלֶךְ
הַמָּשִׁיחַ געדאַרפט ליידן די דאָזיקע זוכן, און אַרײַנקומען אין זיין
כבוד? און רבי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ האָט אָנגעהויבן פון משהן און
אַלע נביאים, און האָט זיי פאַרטייטשט אין אַלע כְּתָבֵי-הַקּוּדֶשׁ

די זאכן וועגן רבי מלך המשיח גופא. און זיי האבן זיך דערנענטערט צו דעם דארף, וואוהין זיי זענען געגאנגען; און ער האט זיך געמאכט, ווי ער וואלט וועלן גיין ווייטער. און זיי האבן אים געבעטן, אזוי צו זאגן: פארבלייב מיט אונדז, מחמת עס איז קעגן אונט, און דער יום האט זיך שוין גענייגט. און ער איז אריינגעגאנגען צו פארבלייבן מיט זיי. און עס איז געווען, בעת ער איז מיט זיי געזעסן ביים טיש, האט ער גענומען מזה און א פרכה געמאכט, און ער האט זי צעבראכן און זיי געגעבן. און זייערע אויגן זענען געעפנט געווארן, און זיי האבן אים דערקענט; און ער איז פארשוואונדן פאר זייערע אויגן. און זיי האבן איינער צום אנדערן געזאגט: האט אונדזער לב נישט געברענט אין אונדז, בשעת ער האט צו אונדז גערעדט אויפן דרך, און פאר אונדז געעפנט די כתבי-הקודש? און זיי זענען אויפגעשטאנען גלייך אין יענער שעה, און האבן זיך אומגעקערט קיין ירושלים; און האבן געפונען די עלף פארזאמלט אינאיינעם, און די וואס זענען מיט זיי געווען, וואס האבן געזאגט: האדון איז באמת אויפגעשטאנען, און האט זיך באוויזן צו שמעון [כיפא]! און זיי האבן איבערגעחזרט, וואס סע האט זיך געטראפן אויפן דרך, און וויאזוי ער איז פון זיי דערקענט געווארן ביים צעברעכן די מזה. און בעת זיי האבן גערעדט וועגן די דאזיקע זאכן, איז ער אליין געשטאנען אין דער מיט צווישן זיי, און האט צו זיי געזאגט: שלום-עליכם! אבער זיי האבן זיך דערשראקן און מורא געהאט, און געמיינט, אז זיי זעען א גייסט. און ער האט צו זיי געזאגט: וואס זענט איר דערשראקן, און פארוואס דערוועקן זיך מחשבות אין אייער לבבות? הנה מיינע הענט און מיינע פיס, אז דאס בין איך אליין; רירט מיך אן און זעט; מחמת א גייסט האט נישט קיין פלייש און ביינער, ווי איר זעט, איך האב. און בעת משיח האט

דאָס געזאָגט, האָט ער זיי געוויזן זיינע הענט און זיינע פיס
 [תהלים כב, יז]. און בשעת זיי האָבן נאָך אַלץ נישט געגלויבט
 פאַר שְׁמִיחָה, און האָבן זיך געחידושט, האָט ער צו זיי געזאָגט:
 האָט איר דאָ עפעס צו עסן? און זיי האָבן אים געגעבן אַ
 שטיקל געבראָטן פיש. און ער האָט עס גענומען און האָט עס
 געגעסן פאַר זייערע אויגן. און ער האָט צו זיי געזאָגט: דאָס
 זענען מיינע רייד, וואָס איך האָב צו אייך גערעדט, בשעת איך
 בין נאָך געווען מיט אייך, אַז אַלץ מוז מקוים ווערן, וואָס סע
 שטייט געשריבן וועגן מיט אין תּוֹרַת-מֹשֶׁה, און די נְבִיאִים, און
 תהלים. דערנאָך האָט ער געעפנט זייער פאַרשטאַנד, כּדי זיי
 זאָלן פאַרשטיין די כְּתוּבֵי-הַקּוּדֶשׁ, און ער האָט צו זיי געזאָגט:
 אַזוי שטייט געשריבן, אַז דער רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ זאָל לייַדן, און
 דעם יום השלישי ווידער אויפשטיין תּחֵת-הַמֵּתִים; און אַז
 תשובה און סְלִיחַת-עוֹנוֹת זאָלן געדרשנט ווערן אין זיין נאָמען
 צו אַלע אומות, אָנהייבנדיק פון ירוּשָׁלַיִם. איר זענט אַדוּת פון
 די דאָזיקע זאַכן. און אָט שיק איך אַרויס אויף אייך די הַבְּטָחָה
 פון מיין אלוקים הָאֵב; און איר זאָלט פאַרבלייבן אין דער
 שטאָט, ביז איר וועט באַקליידט ווערן מיט מאַכט פון אויבן.
 און ער האָט זיי אַרויסגעפירט ביז אַנטקעגנאיבער בֵּית-הַיְינִי, און
 ער האָט אויפגעהויבן זיינע הענט, און האָט זיי געבענטשט.
 און עס איז געווען, בשעת ער האָט זיי געבענטשט, האָט ער זיך
 אָפּגעשיידט פון זיי, און איז אַרויפגענומען געוואָרן אין שָׁמַיִם
 אַרײַן. און זיי האָבן אנדערגעפאַלן פאַר אים, און גאָבן זיך
 אומגעקערט קיין ירוּשָׁלַיִם מיט גְּדוֹל שְׁמִיחָה, און זיי זענען
 שטענדיק געווען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ זאָגנדיק ברוך ה'.

יוחנן

א אין אָנהייב איז געווען דאָס מאמר מימרא [דה'], און דאָס
 מאמר מימרא [דְּבָר] איז געווען ביי [בְּצֶל] ה' [ירושלים תרגום
 בראשית א,ג], און דאָס מאמר מימרא [דְּבָר] איז געווען
 אלקים [משלי ח, ל; ל, ד; זכריה ו, יא-יב]. דאָס דאָזיקע איז געווען
 אין אָנהייב ביי [בְּצֶל] ה'. אַלצדינג איז דורך אים געוואָרן, און
 אָן אים איז גאַרנישט געוואָרן, וואָס ס'איז געוואָרן. אין אים איז
 געווען חיים, און דאָס חיים איז געווען דאָס אור פון די בְּנֵי אָדָם
 [ישעיה ט, א; ס, א-ג]. און דאָס אור שיינט אין דער חֲשֵׁךְ; און די
 חֲשֵׁךְ האָט עס נישט גובר געווען. עס איז געווען אַ בן אדם
 געשיקט פון ה' , וואָס האָט געהייסן יוֹחָנָן [פון המקוה טבילה
 פון תשובה]. דער דאָזיקער איז געקומען פאַר אַן עֲדוּת, אַז ער
 זאָל עֲדוּת-זאָגן פונעוועגן דעם אור, פֿדי אַלע זאָלן דורך אים
 גלויבן. ער איז נישט געווען דאָס אור, נייערט איז געקומען, אַז
 ער זאָל עֲדוּת-זאָגן פונעוועגן דעם אור. דאָס אָמַתַּע אור, וואָס
 באַלייכט כָּל אָדָם, איז געקומען אין דער עולם הזה אַריין. ער
 איז געווען אין דער עולם הזה, און די עולם איז דורך אים
 געוואָרן, אָבער די עולם הזה האָט אים נישט געקענט. ער איז
 געקומען צו דעם זייניקן, און זיינע אייגענע האָבן אים נישט
 אויפגענומען. אָבער וויפל סע האָבן אים יאָ אויפגענומען, זיי
 האָט ער געגעבן מאַכט [תוקף, גילטיקייט] צו ווערן [ווידער
 געבוירן אָדער געבוירן אויפסניי] ילָדִים פון ה' , טאַקע די, וואָס
 האָבן געגלויבט איז זיין [השם יתברך] נאָמען; וואָס זענען
 געבוירן געוואָרן נישט פון דָם, אויך נישט פון דעם ווילן פון
 פלייש, אויך נישט פון דעם ווילן פון אַ מאַן, נייערט פון ה'. און
 דאָס מאמר מימרא [דְּבָר] איז געוואָרן פלייש, און האָט
 געוואוינט צווישן אונדז, און מיר האָבן געזען זיין כָּבוֹד, אַ כָּבוֹד
 פון אַ בֶּן-יָחִיד ביי זיין [אלוקים] האָב [עֲתִיק יוֹמִין, דניאל ז, יג,
 האָב לְמִשִּׁיחַ בֶּר אֲנָשׁ], פול מיט חֶסֶד און אַמֶּת. יוֹחָנָן האָט

פונוועגן אים יְעֻדוֹת-געזאָגט, און גערופן: דאָס איז געווען דער,
פון וועמען איך האָב געזאָגט: דער, וואָס קומט נאָך מיר, איז
געווען פאַר מיר; מחמת ער איז געווען פריער פון מיר. און פון
זיין פולקייט האָבן מיר אַלע מקבל געווען, חָסֵד אויף חָסֵד.
מחמת די תּוֹרָה איז געגעבן געוואָרן דורך מֹשֶׁה [רבינו]; חָסֵד און
אַמֶּת זענען געקומען דורך דער [רבי] מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע.
קיינער האָט קיינמאָל נישט געזען ה'; דער בֶּן-יָחִיד, וואָס איז
אין דעם חֵיק פון דעם אלוקים האָב, ער האָט אים באַקאַנט
געמאַכט. און דאָס איז דאָס יְעֻדוֹת פון יוֹחָנָן, בעת די ייִדן האָבן
צו אים געשיקט כְּהֻנִּים און לְוִיִּים פון ירוּשָׁלַיִם, אים צו פרעגן:
ווער ביסטו? און ער האָט מוֹדָה געווען, און האָט נישט
פאַרלייקנט, נאָר האָט מוֹדָה געווען: איך בין נישט דער רַבִּי מלך
הַמְּשִׁיחַ. און זיי האָבן אים געפרעגט: וואָס דען? ביסטו אַלְיָהוּ
הַנְּבִיא? האָט ער געזאָגט: איך בין עס נישט. ביסטו דער נְבִיא
[דברים יח, טו]? און ער האָט געענטפערט: לֹא. דעמאָלט האָבן
זיי צו אים געזאָגט: ווער-זשע ביסטו? כּדִּי מִיר זאָלן קענען געבן
אַן ענטפער צו די, וואָס האָבן אונדז געשיקט. וואָס זאָגסטו פון
דיר אַלֵיין? האָט ער געזאָגט: אֲנִי קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר: מַאֲכֹת
גלִיץ דעם דֶּרֶךְ ה' [ישעיה מ, ג], אַזוֹי ווי ישעיה הַנְּבִיא האָט
געזאָגט. און די שליחים זענען געווען פון די פרושים, און זיי
האָבן אים געפרעגט: טאָ פאַרוואָס מקוה טובלסטו, אויב דו
ביסט נישט דער [רבי] מלך הַמְּשִׁיחַ, און נישט אַלְיָהוּ הַנְּבִיא, און
נישט דער נְבִיא [דברים יח, טו]? האָט יוֹחָנָן זיי געענטפערט:
איך מקוה טובל מיט מַיִם; אין דער מיט פון אייך שטייט אָפּער
איינער, וועמען איר קענט נישט, טאַקע דער, וואָס קומט נאָך
מיר, און וועמעס רימענדל פון זיין שוין איך בין נישט ראוי
אויפצובינדן. דאָס דאָזיקע איז געשען אין בֵּית-אֲנָנְיָה, אין
עבר-הַיַּרְדֵּן, וואו יוֹחָנָן האָט מקוה געטובלט. אויף מָחָר האָט

ער געזען רבי מלך המשיח קומען צו אים, און ער האָט
 געזאָגט: הִנֵּה, דאָס שֵׁה פון ה' [ישעיה נג, ז], וואָס נעמט אַוועק
 [ישעיה נג, יב] די עבירה פון דער עולם הזה! דאָס איז דער,
 פון וועמען איך האָב געזאָגט: נאָך מיר קומט איינער, וואָס איז
 געווען פאַר מיר, מחמת ער קאָם לי הָיָה. און איך האָב אים
 נישט געקענט; אָבער כדי ער זאָל נְתַגְלָה ווערן צו יִשְׂרָאֵל,
 דערפאַר בין איך געקומען מקוה טובלען מיט מַיִם. און יוֹחָנָן
 האָט יְעֻדוֹת-געזאָגט: איך האָב געזען דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ
 אַראָפּנידערן ווי אַ טויב פון שָׁמַיִם, און ער האָט גערוט אויף
 אים. און איך האָב אים נישט געקענט; אָבער דער, וואָס האָט
 מיך געשיקט צו מקוה טובלען מיט מַיִם, האָט צו מיר געזאָגט:
 אויף וועמען דו וועסט זען אַראָפּנידערן דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, און
 רוען אויף אים, דער דאָזיקער איז עס, וואָס טוט מקוה טובלען
 מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. און איך האָב געזען, און האָב יְעֻדוֹת
 געזאָגט, אַז דער דאָזיקער איז דער זון פון דער אויבערשטער.
 אויף מָחָר איז יוֹחָנָן ווידער געשטאַנען מיט צוויי פון זיינע
 תַּלְמִידִים; און אַז ער האָט געזען יהושע/ישוע פאַרבלייבן, האָט
 ער געזאָגט: הִנֵּה, דאָס שֵׁה פון ה' [ישעיה נג, ז]! און די צוויי
 תַּלְמִידִים האָבן אים געהערט רעדן, און זיי זענען נאָכגעגאַנגען
 יהושע/ישוע. און יהושע/ישוע האָט זיך אויסגעדרייט, און האָט
 זיי געזען נאָכגיין, און צו זיי געזאָגט: מָה תִּבְקִשׁוּן? האָבן זיי צו
 אים געזאָגט: רַבִּי - וואָס מיינט צו זאָגן, מוֹרָה שְׁלִי - וואו
 וואוינסטו? זאָגט רבי מלך המשיח צו זיי: קומט, און איר וועט
 זען. זענען זיי געגאַנגען און האָבן געזען, וואו ער איז
 איינגעשטאַנען. און זיי זענען געבליבן מיט אים יענעס יום,
 מחמת עס איז געווען אַרום דער צענטער שָׁעָה. איינער פון די
 צוויי, וואָס האָט געהערט יוֹחָנָן רעדן, און איז אים נאָכגעגאַנגען,
 איז געווען אַנדריי, דער אַח פון שְׁמַעוֹן כִּיפָּא. ער האָט צוערשט

געפונען זיין אייגענעם אַח שמעון, און האָט צו אים געזאָגט: מיר האָבן געפונען דעם רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ, וואָס איז טײַטש: געזאַלבער. און ער האָט אים געבראַכט צו רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ. און יהושע/ישוע האָט אים אָנגעקוקט, און געזאָגט: דו ביסט שמעון בֶּן-יוֹנָה; דו זאָלסט גערופן ווערן כִּיפָּא, וואָס איז טײַטש: פעלזנשטיין. אויף מָחָר האָט יהושע/ישוע בִּדְעָה געהאַט צו גיין קיין גָּלִיל, און ער האָט געפונען פיליפּוס, און צו אים געזאָגט: גיי מיר נאָך. און פיליפּוס איז געווען פון בֵּית-צִיְדָה, פון דער שטעטל פון אַנדרייען און כִּיפָּא. און פיליפּוס טרעפט אָן נְתַנְאֵל, און זאָגט צו אים: מיר האָבן געפונען דעם, פון וועמען מֹשֶׁה [רבינו] האָט געשריבן אין דער תּוֹרָה, און די נְבִיאִים, יהושע/ישוע בֶּן-יוֹסֵף, פון נַצְרֶת. און נְתַנְאֵל האָט צו אים געזאָגט: צי קען עפעס גוטס אַרויסקומען פון נַצְרֶת? זאָגט צו אים פיליפּוס: קום און זע. און אַז יהושע/ישוע האָט געזען נְתַנְאֵל קומען צו אים, האָט ער וועגן אים געזאָגט: אַט איז אָן אָמֶתֶר בֶּן-יִשְׂרָאֵל, אין וועמען ס'איז נישטאָ קיין מֶרְמָה [ישעיה נג, ט]. זאָגט צו אים נְתַנְאֵל: פּוֹנוּאַנען קענסטו מיד? און רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט, און צו אים געזאָגט: איידער פיליפּוס האָט דאָ גערופן, בעת דו ביסט נאָך געווען אונטער דעם פייגנבוים, האָב איך דאָ געזען. האָט נְתַנְאֵל אים געענטפערט: רַבִּי, דו ביסט דער זון פון דער אויבערשטער; דו ביסט דער מֶלךְ יִשְׂרָאֵל! און רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט, און צו אים געזאָגט: דו גלויבסט, ווייל איך האָב דיר געזאָגט, איך האָב דאָ געזען אונטער דעם פייגנבוים? גְּדוּלוֹת מַאֲלָה תִּרְאֶה! און רבי מֶלךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים געזאָגט: באַמֶּת, באַמֶּת, איך זאָג אייך, איר וועט זען דעם שָׁמַיִם אָפֹן, און די מַלְאָכִים פון ה' אַרויפגיין און אַראָפּנידערן אויף דעם בֶּר-אַנְשׁ [דניאל ז, יג, משיח].

ב און דעם יום השלישי איז געווען אַ חתונה אין קָנָה פון גליל, און משיחס אַם איז דאָרט געווען; און אויך רבי מלך המשיח איז געווען פאַרבעטן צו דער חתונה, מיט משיחס תלמידים. און בעת דער וויין האָט זיך אויסגעלאָזט, האָט משיחס אַם צו רבי מלך המשיח געזאָגט: זיי האָבן נישט קיין וויין. און רבי מלך המשיח האָט צו איר געזאָגט: אַשה, מָה לִי וְלָךְ [בראשית ג, טו]? מיין שָׁעָה איז נאָך נישט געקומען. זאָגט זיין אַם צו די מְשֻׁרְתִּים: וואָס נאָר ער וועט אייך זאָגן, דאָס טוט. און דאָרטן זענען געשטאַנען זעקס שטיינערנע מַיִם-כֵּד, לויט דעם ייִדישן מָנְהֵג פון רייניקן, און וואָס יעדער איינער האָט געהאַלטן צוויי אָדער דריי עמער. און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: פילט אָן די מַיִם-כֵּד מיט מַיִם. און זיי האָבן זיי אָנגעפילט ביזן ראַנד. און ער האָט צו זיי געזאָגט: איצט שעפט אָן, און טראָגט עס צו דעם ראש-הַמִּסָּבָה. און זיי האָבן עס צוגעטראָגן. און אַז דער ראש-הַמִּסָּבָה האָט פאַרזוכט דאָס מַיִם, וואָס איז געוואָרן וויין, און נישט געוואוסט פֿונּוואָס עס איז געקומען - די משרתים אָבער האָבן געוואוסט, ווארים זיי האָבן אָנגעשעפט דאָס מַיִם - האָט דער ראש-הַמִּסָּבָה גערופן דעם חָתָן, און צו אים געזאָגט: יעדער איינער שטעלט קודם דעם הַיֵּין הַטּוֹב, און בעת מע האָט זיך טוֹב אָנגעטרונקען, ערשט דעמאָלט דעם ערגערן; דו אָבער האָסט דעם הַיֵּין הַטּוֹב געהאַלטן ביז איצט. דעם דאָזיקן אָנהייב פון משיחס נְסִים האָט רבי מלך המשיח געטאָן אין קָנָה פון גליל, און האָט אַנטפלעקט משיחס כָּבוֹד; און משיחס תלמידים האָבן געגלויבט אין רבי מלך המשיח. נאָך דעם האָט ער אַראָפּגענידערט קיין כְּפָר-נְחוּם, מיט משיחס אַם, און זיינע אחים, און זיינע תלמידים; און זיי זענען דאָרטן פאַרבלייבן עטלעכע טעג. און דער ייִדישער יום-טוֹב פֿסח האָט גענעענט, און רבי מלך המשיח איז עולה-רָגֵל געווען קיין

ירושלים. און אין דעם בית-המקדש האָט ער געפונען יענע,
 וואָס האָבן פאַרקויפט אַקסן און שאָף און טויבן, און די
 חלפָּנים זיצן. און רבי מלך המשיח האָט געמאַכט אַ קאַנטשיק
 פון שטריק, און האָט אַלעמען אַרויסגעטריבן פון דעם
 בית-המקדש, צוזאַמען מיט די שאָף און די אַקסן; און ער האָט
 אויסגעשיט דאָס געלט פון די חלפָּנים, און איבערגעקערט
 זייערע טישן. און צו די, וואָס האָבן פאַרקויפט טויבן, האָט רבי
 מלך המשיח געזאָגט: נעמט דאָס צו פון דאַנען; מאַכט נישט בית
 אָבי אַ בית פון מסחר. זיינע תלמידים האָבן זיך דערמאָנט, אַז
 סע שטייט געשוין: קנאַת ביתך אַכְלָתְנִי, די קנאה פון דיין בית
 האָט מיך פאַרצערט [תהלים סט, י]. און די יידן האָבן אים
 געענטפערט, און געזאָגט: וואָסער צייכן [אות] טויסטו אונדז
 ווייזן, אַז דו טויסט די דאָזיקע זאַכן? האָט רבי מלך המשיח
 געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: צעשטערט מיט חרָפָּן דעם
 דאָזיקן היכל, און אין שלושה ימים וועל איך אים אויפשטעלן.
 די יידן האבן דעריבער געזאָגט: זעקס-און-פערציק יאָר איז דער
 דאָזיקער היכל געבויט געוואָרן [היום 27 C.E.], און דו וועסט
 אים אויפשטעלן אין שלושה ימים? ער אָבער האָט גערעדט פון
 דעם היכל פון זיין גוף. בֵּכֶן, ווען רבי מלך המשיח איז
 אויפגעשטאַנען תחית-המתים, האָבן זיך משיחס תלמידים,
 דערמאָנט, אַז ער האָט דאָס דאָזיקע געזאָגט, און זיי האָבן
 געגלויבט די כתב־הקודש, און אין די רייד, וואָס רבי מלך
 המשיח האָט גערעדט. און בעת ער איז געווען אין ירושלים
 איבער דעם יום-טוב פֿסח, האָבן אַ סך געגלויבט אין זיין [השם
 יתברך] נאמען, זעענדיק זיינע נסים, וואָס ער האָט
 געטאָן. אָבער רבי מלך המשיח האָט זיך נישט אָנפאַרטרויט
 אין זיי, מחמת ער האָט געקענט כל בני אדם, און ווארים ער
 האָט זיך נישט גענייטיקט, אַז עמיצער זאָל עדות זאָגן פונוועגן

בני אדם; מחמת רבי מלך המשיח האט געוואויסט, וואָס ס'איז געווען אין בני אדם.

ג און עס איז געווען אַ בן אדם פון די פרושים, וואָס האָט געהייסן נקדימון, אַ קצין פון די יידן. דער דאָזיקער איז צו רבי מלך המשיח געקומען בַּלְיָלָה, און האָט צו אים געזאָגט: רַבִּי, מִיר ווייסן, אַז דו ביסט אַ מוֹרֶה, וואָס איז געקומען פון ה': מחמת קיינער קאָן נישט טאָן די דאָזיקע נסים, וואָס דו טויסט, סיידן ה' איז מיט אים. האָט רבי מלך המשיח געענטפערט, און צו אים געזאָגט: באַמֶת, באַמֶת, איד זאָג דיר, סיידן איינער ווערט געבוירן אויפסניי [ווידער געבוירן], קאָן ער נישט זען דאָס מלכות ה'. זאָצט צו רבי מלך המשיח נקדימון: וויאָזוי קאָן אַ בן אדם געבוירן ווערן, ווען ער איז אַ זָקֵן? קאָן ער אַריינקומען אַ צווייט מאַל אין זיין מוטערס טראַכט, און געבוירן ווערן? האָט רבי מלך המשיח געענטפערט: באַמֶת, באַמֶת, איד זאָג דיר, סיידן איינער ווערט געבוירן פון מַיִם [יחזקאל לו, כה-כו] און דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, קאָן ער נישט אַריינקומען אין דעם מלכות ה'. דאָס, וואָס איז געבוירן פון דעם פלייש, איז פלייש; און דאָס, וואָס איז געבוירן פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, איז גייסט [פון הַתְּחִידוּת]. חידוש דין נישט, וואָס איד האָב דיר געזאָגט: איר מוזט געבוירן ווערן אויפסניי [ווידער געבוירן]. דער ווינט בלאָזט וואו ער וויל, און דו הערסט זיין קוֹל, אָבער דו ווייסט נישט פונוואָנען ער קומט, און וואוהין ער גייט; אַזוי איז יעדער בן אדם, וואָס איז געבוירן פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. האָט נקדימון צו אים געזאָגט: וויאָזוי קאָן דאָס זיין? און רבי מלך המשיח האָט געענטפערט, און צו אים געזאָגט: דו ביסט אַ רבי פון ישׂרָאֵל, און דאָס פאַרשטייט נישט? באַמֶת, באַמֶת, איד זאָג דיר: מיר רעדן דאָס, וואָס מיר ווייסן, און זאָגן עדות פונוועגן דעם, וואָס מיר האָבן געזען; און איר נעמט נישט אָן אונדזער עדות. אויב איד

האָב צו אייך גערעדט פונװעגן ערדישע זאַכן, און איר גלויבט
נישט, וויאָזוי וועט איר גלויבן, אויב איך זאָל צו אייך רעדן
פונװעגן הימלישע זאַכן? און קיינער איז נישט אַרױפגעגאַנגען
אין שְׁמִים אַרײן, נײערט דער, וואָס האָט אַראָפגענידערט פון
שְׁמִים, דער בַּר-אַנְשׁ [דניאל ז,יג, משיח], וואָס איז אין שְׁמִים.
און אַזוי ווי מֹשֶׁה האָט אויפגעהויבן די שלאַנג אין דער מִדְבָּר
[במדבר כא,ט], פונקט אַזוי מוז דער בַּר-אַנְשׁ [דניאל ז,יג, משיח]
אויפגעהויבן ווערן, כּדי יעדער בן אדם, וואָס גלויבט אין אים,
זאָל האָבן חַיִּי עוֹלָם. מחמת ה' האָט אַזוי ליב געהאַט די וועלט,
אַז ער האָט געגעבן זײַן בֶּן-יָחִיד, כּדי יעדער בן אדם, וואָס
גלויבט אין אים, זאָל נישט פאַרלוירן ווערן, נײערט האָבן חַיִּי
עוֹלָם. מחמת ה' האָט נישט געשיקט דעם דער זון פון דער
אויבערשטער אין דער וועלט אַרײן צו מִשְׁפָּטן די וועלט, נײערט
אַז די וועלט זאָל געראַטעוועט ווערן דורך אים. דער, וואָס
גלויבט אין אים, ווערט נישט געמִשְׁפָּט; דער, וואָס גלויבט נישט,
איז שוין געמִשְׁפָּט עוואָרן, ווארים ער האָט נישט געגלויבט אין
דעם נאָמען פון דעם בֶּן-יָחִיד פון ה'. און דאָס איז דער
מִשְׁפָּט, וואָס דאָס אור איז געקומען אין דער וועלט אַרײן, און
בְּנֵי אָדָם האָבן ליב געהאַט די חֲשֵׁךְ ליבערשט ווי דאָס אור;
מחמת זײערע מַעשִׂים זענען געווען רָעִים. מחמת יעדער בן
אדם, וואָס טוט עוֹלָה, האָט פיינט דאָס אור, און קומט נישט צו
דעם אור, כּדי זײנע מַעשִׂים זאָלן נישט אויסגעפונען ווערן.
נײערט דער, וואָס טוט דעם אָמֶת, קומט צו דעם אור, כּדי זײנע
מַעשִׂים זאָלן אַנטפליקט ווערן, אַז זײ זענען געטאָן געוואָרן אין
ה'. נאָך דעם איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געקומען מיט משיח
תלמידים אין אָרֶץ יְהוּדָה; און ער איז דאָרט פאַרבלייבן מיט זײ,
און האָט מקוה געטובלט. און אויך יוֹחָנָן האָט מקוה געטובלט
געווען אין עֵינֹן, נאָענט פון שְׁלֹם, ווארים עס איז דאָרטן געווען

א סך מים; און זיי זענען געקומען און האָבן זיך געלאָזט מקוה
טובלען. מחמת יוֹחָנָן [פון המקוה טבילה פון תשובה] איז נאָך
נישט געווען אַריינגעוואָרפן אין דער בֵּית הַסֵּהר. און עס האָט
זיך אויפגעהויבן אַ מַחלוקה צווישן די תלמידים פון יוֹחָנָן [פון
המקוה טבילה פון תשובה] און אַ יִידן וועגן רייניקונג. און זיי
זענען געקומען צו יוֹחָנָן [פון המקוה טבילה פון תשובה], און
האָבן צו אים געזאָגט: רַבִּי, דער, וואָס איז ביי דיר געווען אין
עבר-הִירדן, און אויף וועמען דו האָסט געזאָגט, הִנֵּה, דער
דאָזיקער מקוה טובלט, און אַלע קומען צו אים. האָט יוֹחָנָן [פון
המקוה טבילה פון תשובה] געענטפערט, און געזאָגט: אַ בן אדם
קאָן זיך גאָרנישט נעמען, סיידן עס איז אים געגעבן געוואָרן פון
שָׁמַיִם. איר אַליין זענט מיינע עֲדוֹת, אַז איך האָב געזאָגט: איך
בין נישט דער רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ, נייערט אַז איך בין געשיקט
געוואָרן פאַרויס פאַר אים. דער, וואָס האָט די כֹּלֵה, איז דער
חֵתָן; און דער פריינט פון דעם חֵתָן, וואָס שטייט און הערט זיך
צו אים, איז זיך שטאַרק מִשְׁמִיחַ איבער דעם חֵתָנִס קול; די
דאָזיקע שְׁמִיחָה מיינע איז איצט פול. ער מוז וואָקסן, איך אָבער
מוז ווערן קלענער. דער, וואָס קומט פון אויבן, איז איבער
אַלעמען; דער, וואָס איז פון דער ערד, איז פון דער ערד, און פון
דער ערד טויט ער רעדן; דער, וואָס קומט פון שָׁמַיִם, איז איבער
אַלעמען. וואָס ער האָט געזען און געהערט, וועגן דעם זאָגט ער
עֲדוֹת, און קיינער נעמט נישט אָן זיין עֲדוֹת; דער, וואָס
האָט אָנגענומען זיין עֲדוֹת, דער האָט צוגעחתמעט, אַז ה' איז
אַמת. מחמת דער, וועמען ה' האָט געשיקט, טויט רעדן די דָּבָר
ה'; מחמת ער גיט נישט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ מיט אַ
מאָס. דער אלוקים האָב האָט ליב דעם זון [דער זון פון דער
אויבערשטער], און האָט אַלצדינג געגעבן אין זיין האַנט אַריין.
דער, וואָס גלויבט אין דעם זון [דער זון פון דער אויבערשטער],

האָט חיי עולם ; דער אָבער, וואָס געהאָרכט נישט דעם זון [דער זון פון דער אויבערשטער], וועט נישט זען חיים, נייערט דער חרון ה' רוען אויף אים.

דאון בעת האָדון האָט זיך דערוואוסט, אַז די פרושים האָבן געהערט, אַז רבי מלך המשיח מאַכט און מקוה טובלט מער תלמידים ווי יוחנן, הגם רבי מלך המשיח אליין האָט נישט מקוה געטובלט, נייערט משיח תלמידים, האָט ער פאַרלאָזט אַרץ יהודה, און איז ווידער אַוועקגעגאַנגען קיין גליל. און רבי מלך המשיח האָט געמוזט דורכגיין דורך שומרון. און רבי מלך המשיח איז געקומען אין אַ שטאָט פון שומרון, וואָס האָט געהייסן שָכֶם, נאָענט צו דעם שטיק שָדָה, וואָס יַעקב האָט געגעבן צו זיין זון יוסף. און יַעקבס בָּאָר [ברונעם] איז דאָרט געווען. און אַזוי ווי רבי מלך המשיח איז געווען מיד פון דָרָך, האָט ער זיך אַנידערגעזעצט ביי דעם בָּאָר; עס איז געווען אַרום דער זעקסטער שָעָה. און געקומען איז אַן אָשָה פון שומרון צו שעפן מים. זאָגט רבי מלך המשיח צו איר: גיב מיר צו גרינקען. מחמת משיח תלמידים זענען אַוועקגעגאַנגען אין דער שטאָט אַריין צו קויפן אַכָל. און די שומרונישע אָשָה האָט צו רבי מלך המשיח געזאָגט: ווי קומט עס, וואָס דו, וואָס ביסט א ייד, בעסטסט צו טרינקען ביי מיר, אַ שומרונית? מחמת יידן האָבן נישט געהאַט קיין מַגע-וּמְשָא מיט שומרונים. האָט רבי מלך המשיח איר געענטפערט: אויב דו וואָלטסט געוואוסט די מַתָּנָה פון ה' [יוח' ג, טז, אפס' ב, ח-ט], און ווער דאָס איז, וואָס זאָגט צו דיר: גיב מיר צו טרינקען, וואָלטסטו געווען געבעטן ביי אים, און ער וואָלט דיר געווען געגעבן מים חיים. זאָגט צו אים די אָשָה: אַדוֹנִי, דו האָסט נישט מיט וואָס אַנצושעפן, און דער בָּאָר איז טיף; פונוואָנען האָסטו דאָס מים חיים? צי ביסטו גרעסער פון יַעקב אַבינו, וואָס האָט אונדז געגעבן דעם בָּאָר, און האָט

פון אים אליין געטרונקען, און זיינע בָּנִים, און זיינע בַּהֲמוֹת?
האַט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געענטפערט, און צו איר געזאָגט: יעדער
בן אדם, וואָס טרינקט פון דעם דאָזיקן מַיִם [יוח' ג,ה], וועט
ווידער זיין דאַרשטיק. אָבער דער, וואָס טוט טרינקען פון דעם
מַיִם, וואָס איך וועל אים געבן, וועט קיינמאָל מער נישט
דאַרשטיק זיין; נייערט דאָס מַיִם, וואָס איך וועל אים געבן
[לוקס ג, טז], וועט ווערן אין אים אַ מְקוֹר מַיִם, וואָס קוואַלט
אַרויף צום חַיִּי עוֹלָם. זאָגט צו אים די אִשָּׁה: אָדוֹנִי, גיב מיר
דאָס דאָזיקע מַיִם, כּדִּי איך זאָל נישט דאַרשטן [לוקס טז,
יט-לא], און נישט דאַרפן קומען אַהער צו שעפן. זאָגט רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו איר: גיי, רוף דיין בַּעַל, און קום
אַהער. האָט די אִשָּׁה געענטפערט, און געזאָגט: איך האָב
נישט קיין בַּעַל. זאָגט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו איר: דו האָסט
ריכטיק געזאָגט: איך האָב נישט קיין בַּעַל; מחמת דו האָסט
געהאַט פִּינף בָּעָלִים; און דער, וועמען דו דאָסט איצט, איז נישט
דיין בַּעַל; דאָס האָסטו אָמת געזאָגט. זאָגט צו רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ די אִשָּׁה: אָדוֹנִי, איך זע, אַז דו ביסט אַ
נָבִיא. אבותינו האָבן תְּפִילָּה געטאָן אויף דעם דאָזיקן הָר; און
איר זאָגט, אַז אין ירוּשָׁלַיִם איז דער מָקוֹם, וואו מע דאַרף
תְּפִילָּה טאָן. זאָגט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו איר: אִשָּׁה, גלויב מיר,
סע קומט די שָׁעָה, וואָס נישט אויף דעם דאָזיקן הָר, אויך נישט
אין ירוּשָׁלַיִם וועט איר תְּפִילָּה טאָן צום אֱלֹהִים
הָאֵב. איר טוט תְּפִילָּה צו דעם, וועמען איר קענט נישט; מיר
טוען תְּפִילָּה צו דעם, וועמען מיר קענען; מחמת די ישועת
[אלוקינו] איז פון די ייִדן. אָבער סע קומט די שָׁעָה, און אָט
איז זי, ווען די אָמֶתֶע מִתְפַּלְלִים וועלן מִתְפַּלֵּל זיין צום אֱלֹהִים
הָאֵב אין רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ און אָמת; מחמת דער אֱלֹהִים הָאֵב זוכט
אזעלכע וואס זאלן זיין זיינע מִתְפַּלְלִים [תְּשִׁתְּחוּ לָאֵב]. ה' איז

רוח און די, וואָס טוען תפילה צו אים, מוזן תפילה טאָן אין
רוח הקודש און אַמת. זאָגט די אַשה צו רבי מלך המשיח: איך
ווייס, אַז משיח [וואָס הייסט געזאַלבעטער] וועט קומען; ווען ער
וועט קומען, וועט ער אונדז באַשיידן אַלצדינג. זאָגט רבי מלך
המשיח צו איר: אַני הוא, וואָס רעד מיט דיר. אינצווישן זענען
אַנגעקומען משיחס תלמידים; און זיי האָבן זיך געחידושט,
וואָס ער רעדט מיט אַ נקיבה. דאָך האָט קיינער נישט געזאָגט:
וואָס ווילסטו? אָדער: פאַרוואָס רעדסטו מיט איר? און די אַשה
האָט איבערגעלאָזט דעם מים-פֿד, און איז אַוועק אין שטאָט
אַריין, און געזאָגט צו די בָּנֵי אָדָם: קומט, זעט אַן אַיש, וואָס
האָט מיר געזאָגט אַלצדינג, וואָס איך האָב געטאָן; זאָל דאָס זיין
דער רבי מלך המשיח? זענען זיי אַרויסגעגאַנגען פון דער
שטאָט, און זענען געקומען צו רבי מלך המשיח. בשעת-מעשה
האָבן רבי מלך המשיח די תלמידים געבעטן, אַזוי צו זאָגן: רבי,
עס. אָבער רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: איך האָב אַל
צו עסן, פון וואָס איר ווייסט נישט. משיחס תלמידים האָבן
דעריבער געזאָגט איינער צום אַנדערן: צי האָט אים עמיצער
געבראַכט עפעס צו עסן? זאָגט רבי מלך המשיח צו זיי: מײן
אַל איז צו טאָן דעם רצון פון אים [ה'], וואָס האָט מײך
געשיקט, און צו פאַרענדיקן ה'ס פֿעלֶה. זאָגט איר נישט: עס
זענען נאָך פיר חדשים, און דערנאָך קומט דער קָצִיר? איך זאָג
אײך, הייבט אויף אייערע אויגן, און קוקט אויף די שָׁדוֹת, וואָס
זענען שוין ווייס צום קָצִיר. דער, וואָס שניידט, איז מקבל שֹׁכֵר,
און זאַמלט איין פִּירות צום חַי עולם, כּדי דער, וואָס זײַט, און
דער, וואָס שניידט, זאלן זיך אינאיינעם משַׁמֵּחַ זיין. מחמת דאָ
פאַסט זיך דאָס מָשֶׁל: איינער זײַט, און אַן אַנדערער שניידט.
איך האָב אײך געשיקט צו שניידן דאָס, אויף וואָס איר האָט זיך
נישט געמײט; אַנדערע האָבן זיך געמײט, און איר זענט אין זייער

מי אַרײַנגעקומען. און פון יענער שטאָט האָבן אַ סך פון די
 שומרונים געגלויבט אין רבי מלך המשיח, צוליב דעם דָּבָר פון
 דער אַשָּׁה, וואָס האָט עֲדוּת געזאָגט: ער האָט מיר געזאָגט
 אַלצדינג, וואָס איך האָב געטאָן. און אַז די שומרונים זענען צו
 רבי מלך המשיח געקומען, האָבן זיי אים געבעטן צו פאַרברייבן
 מיט זיי; און רבי מלך המשיח איז דאָרט פאַרברייבן צוויי טעג.
 און נאָך אַ סך האָבן געגלויבט צוליב משיחס דָּבָר; און זיי
 האָבן געזאָגט צו דער אַשָּׁה: איצט גלויבן מיר, נישט צוליב דיינע
 רייד, מחמת מיר אַליין האָבן געהערט, און ווייסן, אַז דאָס איז
 באַמט דער גוֹאֵל מוֹשִׁיעַ הָעוֹלָם [דער גואל פון דער וועלט]. און
 נאָך די צוויי טעג איז ער פון דאָרטן אַוועקגעגאַנגען קיין גָּלִיל.
 מחמת רבי מלך המשיח אַליין האָט עֲדוּת געזאָגט, אַז אַ נְבִיא
 האָט נישט קיין כְּבוֹד אין זיין אייגן לאַנד. און אַז רבי מלך
 המשיח איז געקומען קיין גָּלִיל, האָבן אים די גָּלִילער
 מקבל-פֶּנים געווען, ווייל זיי האָבן געזען אַלץ, וואָס ער האָט
 געטאָן אין ירוּשָׁלַיִם אויף יום-טוֹב; מחמת אויך זיי האָבן
 עולה-רָגל געווען אויף יום-טוֹב [פֶּסַח, יוֹח' ב, יג]. און רבי מלך
 המשיח איז ווידער אַמאָל געקומען קיין קָנָה אין גָּלִיל, וואו ער
 האָט געמאַכט דאָס מִים צו וויין. און דאָרט איז געווען אַחַד
 מֵאַנְשֵׁי הַמֶּלֶךְ, וועמעס זון איז געווען חוּלָה אין כֹּפֶר-נְחוּם. בעת
 ער האָט געהערט, אַז רבי מלך המשיח איז אַרויסגעקומען פון
 אֶרֶץ יְהוּדָה קיין גָּלִיל, איז ער געגאַנגען און האָט אים געבעטן,
 אַז ער זאָל אַראָפּנידערן און היילן זיין זון; מחמת ער נָטָה לְמוֹת.
 און רבי מלך המשיח האָט צו אים געזאָגט: סײַדן איר זעט נִסים
 וְנִפְלְאוֹת, וועט איר נישט גלויבן! זאָגט צו רבי מלך המשיח
 דער אַחַד מֵאַנְשֵׁי הַמֶּלֶךְ: אֲדוֹנִי, קום אַראָפּ, איידער מיין יֶלֶד
 שטאַרבט. זאָגט רבי מלך המשיח צו אים: גיי; דיין זון חַי! און
 דער בן אדם האָט געגלויבט דאָס דָּבָר, וואָס רבי מלך המשיח

האָט צו אים גערעדט, און ער איז געגאַנגען זיין וועג. און בעת
 ער האָט אַראָפּגענידערט, האָבן אים באַגעגנט זיינע עבדים, און
 געזאָגט, אַז זיין זון חַי. און ער האָט געפאַרשט ביי זיי די שעה,
 ווען ער האָט זיך אָנגעהויבן צו בעסערן. האָבן זיי צו אים
 געזאָגט: נעכטן אין דער זיבעטער שעה האָט דאָס פיבער אים
 אָפּגעלאָזט. און דער אָב האָט פאַרשטאַנען, אַז דאָס איז געווען
 אין יענער שעה, אין וועלכער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו אים
 געזאָגט: דיין זון חַי! און ער האָט אַליין האט געזאגט ברוך ה',
 און זיין גאַנץ בֵּית. דאָס דאָזיקע איז שוין דאָס צווייטע נס, וואָס
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געטאָן ביי זיין אַרויסקומען פון אָרץ
 יהודה קיין גליל.

ה און נאָך דעם איז געווען יום-טוב ביי יִידן; און רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ האָט עולה-רָגֵל געווען קיין ירושָׁלַיִם. און אין ירושָׁלַיִם
 ביים שער-הצֵּאן איז פאַראַן אַ טייד, וואָס הייסט אויף
 לָשׁוֹן-הַקּוֹדֶשׁ בֵּית-חֶסֶדָא, און וואָס האָט פינף
 אַכּוּסֵּדְרָאוֹת. אין די דאָזיקע איז געלעגן אַן עולם פון חולים,
 בלינדע, הינקענדיקע, אויסגעצערטע, וואָס האָבן געוואַרט, אַז
 דאָס מַיִם זאָל זיך באַוועגן. מחמת אַ מַלאַך ה' פלעגט פון
 צייט-צו-צייט אַראָפּנידערן אין דעם טייד אַריין, און באַוועגן
 דאָס מַיִם; און דער, וואָס איז צוערשט אַריינגעגאַנגען, אַזוי ווי
 דאָס מַיִם איז באַוואויגן געוואָרן, איז געוואָרן געזונט, פון מַיִם
 מַחֲלָה ער האָט נאָר געליטן. און דאָרט איז געווען אַ בן אדם,
 וואָס איז חוֹלָה געווען אַכט-און-דרייסיק יאָר. און אַז רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ האָט אים געזען, און האָט פאַרשטאַנען, אַז ער ליגט
 שוין אַזוי אַ לאַנגע צייט, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו אים געזאָגט:
 דו ווילסט געזונט ווערן? האָט אים דער חוֹלָה געענטפערט:
 אַדוֹנִי, איך האָב נישט קיינעם, וואָס זאָל מִיך אַריינטאָן אין טייד
 אַריין, בעת דאָס מַיִם באַוועגט זיך; איידער איך קום אָן, גייט

אָן אַנדערער אַראָפּ פאַר מיר. זאָגט צו אים רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ:
שטיי אויף, נעם דיין בעט, און
גיי. און באַלד איז דער בן אדם געזונט געוואָרן, און האָט
גענומען זיין בעט און איז געגאַנגען. און יענער יום איז געווען
שבת, און אנשי יהודה האָבן געזאָגט צו דעם, וואָס איז געהיילט
געוואָרן: עס איז שבת, און עס איז דיר אָסור צו טראָגן דיין
בעט. אָבער ער האָט זיי געענטפערט: דער, וואָס האָט מיר
געזונט געמאַכט, האָט צו מיר געזאָגט: נעם דיין בעט, און גיי.
האָבן זיי אים געפרעגט: ווער איז דער בן אדם, וואָס האָט צו
דיר געזאָגט: נעם דיין בעט, און גיי? אָבער דער, וואָס איז
געהיילט געוואָרן, האָט נישט געוואוסט, ווער דאָס איז געווען;
מחמת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אָפּגעקערט, ווייל אָן עולם איז
געווען אויף יענעם אָרט. דערנאָך האָט אים רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
געפונען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און האָט צו אים געזאָגט: הִנֵּה,
דו ביסט געוואָרן געזונט; זינדיק נישט מער, ווייל טאָמער וועט
דיך באַפֿאַלן אָן ערגערע זאַך. און דער בן אדם איז
אָוועקגעגאַנגען, און האָט גערציילט די אנשי יהודה, אַז דאָס
איז געווען יהושע/ישוע, וואָס האָט אים געזונט געמאַכט. און
צוליב דעם האָבן די אנשי יהודה גערודפֿט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, כִּי
עָשָׂה זֹאת אוֹם שַׁבָּת. אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי
געענטפערט: אלוקים אבי אַרבעט ביז איצט, און איך אַרבער
אויך. און טאָקע צוליב דעם האָבן אנשי יהודה נאָך מער געזוכט
אים צו טייטן, ווארים ער האָט נישט נאָר מַחֲלֵל-שַׁבָּת געווען,
נייערט האָט אויך אָנגערופן ה' אלוקים אָבִיו, און זיך געמאַכט
גלייך מיט ה' [יוח' א, א]. רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי דעריבער
געענטפערט, און געזאָגט: באַמֶּת, באַמֶּת, איך זאָג אייך, דער זון
[דער זון פון דער אויבערשטער] קאָן פון זיך אַליין גאַרנישט
טאָן, סיידן דאָס, וואָס ער זעט דעם אלוקים האָב טאָן; מחמת

דאָס, וואָס אלוקים האָב טויט, דאָס טויט אויך אויף דעם זעלבן
 אופן דער זון. מחמת דער אלוקים האָב האָט ליב דעם זון, און
 ווייזט אים אַלצדינג, וואָס ער טויט אַליין; און גרעסערע מעשים
 ווי די דאָזיקע וועט ער אים ווייזן, כדי איר זאָלט נשתומם ווערן.
 מחמת אַזוי ווי דער אלוקים האָב איז מחיה-מתים און מאַכט
 לעבעדיק, פונקט אַזוי מאַכט אויך דער זון לעבעדיק, וועמען ער
 וויל. מחמת דער אלוקים האָב משפט קיינעם נישט, נייערט
 האָט דעם גאַנצן משפט איבערגעגעבן דעם זון, כדי אַלע זאָלן
 אָפגעבן כבוד דעם זון, פונקט ווי זיי גיבן אָפ כבוד דעם אלוקים
 האָב. דער, וואָס גיט נישט אָפ קיין כבוד דעם זון, גיט נישט אָפ
 קיין כבוד דעם אלוקים האָב, וואָס האָט אים געשיקט. באַמת,
 באַמת, איך זאָג אייך: דער, וואָס הערט מיין דָבָר, און גלויבט
 דעם, וואָס האָט מיך געשיקט, האָט חַי עולם, און קומט נישט
 צום משפט, נייערט איז אַריבערגעגאַנגען פון מָוֹת אין חיים
 אַריין. באַמת, באַמת, איך זאָג אייך: סע גענעענט די שָׁעָה, און
 אָט איז זי, ווען די מתים וועלן הערן דאָס קול פון דער זון פון
 דער אויבערשטער, און די, וואָס הערן, וועלן לעבן. מחמת ווי
 דער אלוקים האָב האָט חיים אין זיך אַליין, פונקט אַזוי האָט ער
 אויך געגעבן דעם זון [דער זון פון דער אויבערשטער] צו האָבן
 חיים אין זיך אַליין; און ער האָט אים געגעבן רשות צו טאָן
 משפט, ווארים ער איז דער בַּר-אַנְשׁ [דניאל ז, יג, משיח].
 וואונדערט אייך נישט אויף דעם; מחמת סע גענעענט די שָׁעָה,
 אין וועלכער אַלע, וואָס זענען אין די קבָרים, וועלן הערן זיין
 קול, און וועלן אַרויסקומען; די, וואָס האָבן געטאָן הַטוֹב, צו
 דער אויפשטייאונג פון חיים, און די, וואָס האָבן געטאָן הַרָע,
 צו דער אויפשטייאונג פון משפט [דניאל יב, ב]. איך קאָן
 גאָרנישט טאָן פון מיר אַליין; ווי איך הער, אַזוי משפט איך; און
 מיין משפט איז צוֹדֵק, ווארים איך זוך נישט מיין אייגענעם רָצוֹן,

נייערט דעם רצון פון דעם [ה'], וואָס האָט מיך געשיקט. אויב
 איך זאָג יעדות אויף מיר אַליין, איז מיין יעדות נישט אַמת.
 פאַראַן אַן אַנדערער, וואָס זאָגט יעדות וועגן מיר; און איך ווייס,
 אַז דאָס יעדות, וואָס ער איז מעיד אויף מיר, איז אַמת. איר האָט
 געשיקט צו יוחנן [פון המקוה טבילה פון תשובה], און ער האָט
 יעדות געזאָגט פאַר דעם אַמת. איך אָבער נעם נישט אָן דאָס
 יעדות זאָגן פון אַדס; נייערט איך זאָג דאָס, כדי איר זאָלט
 געראַטעוועט ווערן. ער [יוחנן] איז געווען אַן אור, וואָס האָט
 געברענגט און געשיינט, און איר זענט געווען גרייט זיך מַשְׁמַח צו
 זיין אַ צייט אין זיין אור. אָבער איך האָב אָן יעדות, וואָס איז
 גרעסער איידער יוחננס, מחמת די מעשים, וואָס דער אלוקים
 האָב האָט מיר געגעבן ממלא צו זיין, טאַקע די מעשים, וואָס
 איך טו, זאָגן יעדות אויף מיר, אַז דער אלוקים האָב האָט מיך
 געשיקט. און דער אלוקים האָב, וואָס האָט מיך געשיקט, האָט
 יעדות געזאָגט אויף מיר. איר האָט אויך צומאַל נישט געהערט
 זיין קול, און אויך נישט געזען זיין מַרְאָה. און זיין דָּבָר טוט
 נישט ווען אין אייך, מחמת וועמען ער [אלוקים האָב] האָט
 געשיקט, דעם גלויבט איר נישט. איר פאַרשט די כְּתָבִי-הַקּוֹדֶשׁ,
 ווארים איר מיינט, אַז אין זיי האָט איר חַי עולם; און זיי זענען
 עס, וואָס זאָגן יעדות אויף מיר; און איר ווילט נישט קומען צו
 מיר, כדי איר זאָלט האָבן חיים. איך נעם נישט אָן קיין כָּבוֹד פון
 בְּנֵי אָדָם; איך קען אייך, איר וואָס האָט נישט אין זיך די אֱהָבָה
 ה'. איך בין געקומען בְּשֵׁם אלוקים אָבִי, און איר זענט מיך
 נישט מקבל; אויב אַן אַנדערער וועט קומען אין זיין אייגענעם
 נאָמען, אים וועט איר מקבל זיין [מתי כד, כד]. וויאַזוי קאָנט
 איר גלויבן, וואָס נעמט אָן כָּבוֹד איינער פון דעם אַנדערן, און
 דעם כָּבוֹד, וואָס קומט פון דעם אלוקים אַחַד, זוכט איר נישט?
 מיינט נישט, אַז איך וועל אייך פאַרקלאָגן פאַר דעם אלוקים

הָאָב; פֿאַראַן איז איינער, וואָס טוט אייך פֿאַרקלאָגן, משה, אויף וועמען איר האָט געהאַפֿט. מחמת וואָלט איר געגלויבט משה, וואָלט איר אויך מיר געגלויבט, ווארים ער האָט געשריבן פֿונוועגן מיר [דברים יח, טו-יח]. אויב אָבער איר גלויבט נישט זיינע פֿתובים, וויאָזוי וועט איר גלדיבן מיינע דָבָר?

ו דערנאָך איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַריבער אויף דער אַנדערער זייט פֿון דעם ים-הַגָּלִיל, ביי טְבֵרְיָה. און אַ גרויסער עולם איז אים נאָכגעגאַנגען, ווארים זיי האָבן געזען די נְסִים, וואָס רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געטאָן מיט די חוֹלִים. און ער איז אַרויפגעגאַנגען אויף דעם הָר, און האָט זיך דאָרטן אַנידערגעזעצט מיט משיחַ תְּלַמִּידִים. און ער איז געווען נאָענט צום ייִדישן יום-טוֹב פֿסח. און בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אויפגעהויבן זיינע אויגן, און געזען, אַז אַ גרויסער עולם דערנענטערט זיך צו אים, האָט ער געזאָגט צו פֿיליפּוס: פֿונוואָנען זאָלן מיר קויפֿן לֶחֶם, כּדי די דאָזיקע זאָלן האָבן וואָס צו עסן? און דאָס האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט, אים צו פֿרוואָוּן; מחמת ער אַליין האָט געוואוסט, וואָס ער וועט טאָן. האָט אים פֿיליפּוס געענטפֿערט: פֿאַר צוויי הונדערט דינָרִים לֶחֶם וועט פֿאַר זיי נישט זיין גענוג, אַז יעדער בן אדם זאָל כאָטש קריגן אַביסל. זאָגט צו אים איינער פֿון משיחַ תְּלַמִּידִים, אַנדריי, דער אַח פֿון שְׁמֵעוֹן כִּיפָא: פֿאַראַן דאָ אַ יינגל, וואָס האָט פֿינף גערשטן-ברויטן און צוויי פֿיש; אָבער וואָס איז דאָס פֿאַר אַזויפֿיל? האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט: הייסט די מענטשן זיך אַנידערזעצן. און עס איז געווען אַ סך גרֹז אויף יענעם פֿלאַץ. און די מענטשן האָבן זיך אַנידערגעזעצט, אַרום פֿינף טויזנט אין צאָל. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט גענומען די לֶחֶם, און אַז ער האָט אַ בָּרַכָה געמאַכט, האָט ער זיי פֿונאַנדערגעטיילט צו די, וואָס זענען

געווען אנידערגעזעצט; און אזוי אינד פון די פיש, וויפל זיי
 האבן געוואלט. און אז זיי זענען געווארן זאט, האט ער געזאגט
 צו משיחס תלמידים: זאמלט צונויף די פארברענגען רבנים
 שיריים, אז ס'זאל גארנישט פארלוירן גיין. און זיי האבן זיי
 צונויפגענומען און האבן אנגעפילט צוועלף קערב מיט
 ברעקלעך פון די פינף פפרות לחם השעורים, וואס זענען
 איבערגעבליבן פון די, וואס האבן געגעסן. און בעת די
 מענטשן האבן געזען דעם נס, וואס רבי מלך המשיח האט
 געטאן, האבן זיי געזאגט: דאס איז באמת דער נביא, וואס
 דארף קומען אויף דער וועלט. און בעת רבי מלך המשיח האט
 באמערקט, אז זיי האבן בידעה צו קומען און אים נעמען מיט
 געוואלט, כדי אים צו מאכן פאר א מלך, האט ער זיך ווידער
 צוריקגעצויגן אליין אויף דעם הר. און אז עס איז געווארן אונט,
 האבן משיחס תלמידים אראפגענידערט צום
 ים, און זיי זענען אריינגעגאנגען אין א סירה אריין, און זענען
 אריבערגעפארן דעם ים קיין כפר-נחום. און עס איז שוין געווען
 חשך, און רבי מלך המשיח איז נאך נישט געקומען צו
 זיי. און דער ים האט זיך אויפגעהויבן, ווייל א גרויסער ווינט
 האט געבלאזן. און אזוי ווי זיי זענען אפגעפארן אן ערך פון
 פינף און צוואנציק, אדער דרייסיק סטאדיעס, האבן זיי געזען
 רבי מלך המשיח גיין אויפן ים, און זיך דערנענטערן צו דער
 סירה, און זיי האבן מורא געהאט. אבער ער האט צו זיי געזאגט:
 אני הוא; האט נישט קיין מורא. און זיי האבן רבי מלך המשיח
 געוואלט ארייננעמען אין דער סירה אריין; און די סירה האט
 זיך תכף דערנענטערט צום לאנד, וואוהין זיי זענען געפארן. אויף
 מחר האט דאס עם, וואס איז געשטאנען אויף דער אנדערער
 זייט ים, געזען, אז דארטן איז נישט געווען קיין אנדערע סירה
 אויסער איינער, און אז רבי מלך המשיח איז נישט

אַרײַנגעגאַנגען מיט משיחס תּלמידים אין דער סִיָּרָה אַרײַן,
 נײַערט, אַז משיחס תּלמידים זענען אַוועקגעפּאַרן אַלײַן. עס
 זענען אָבער אַנגעקומען אַנדערע שיפּן פּון טְבֵּרְיָה, נאָענט צו
 דעם פּלאַץ, וואו זיי האָבן געגעסן דאָס לֶחֶם, אַזוי ווי הָאָדוֹן
 האָט אַ בִּרְכָּה געמאַכט; און ווען דאָס עס האָט געזען, אַז ער
 איז דאָרט נישטאָ, און אויך נישט משיחס תּלמידים, זענען זיי
 אַרײַן אין די שיפּן, און זענען געפּאַרן קײַן כּפֶּר-נְחוּם, און האָבן
 געזוכט אים. און אַז זיי האָבן אים געפּונען אויף יענער זײַט ים,
 האָבן זיי צו אים געזאָגט: רַבִּי, ווען פּיסטו אַהערגעקומען?
 האָט רבי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ זיי געענטפּערט, און געזאָגט: באַמַּת,
 באַמַּת, אײַך זאָג אײַך, איר זוכט מײַך, נישט ווארים איר האָט
 געזען די נִסִּים, נײַערט ווייל איר האָט געגעסן פּון די לֶחֶם, און
 זענט זאָט געוואָרן. מיט אײַך נישט פאַר דער אָכֶל, וואָס גײט
 פאַרלוירן, נײַערט פאַר דער אָכֶל, וואָס פאַרבלייבט פאַר חַיִּי
 עוֹלָם, וואָס דער בֶּר-אַנָּשׁ [דניאל ז, יג, משיח] וועט אײַך געבן;
 מחמת אויף אים האָט אלוקים האָב [עֲתִיק יוֹמִין, דניאל ז, יג]
 געלייגט זײַן חוּתָם. און זיי האָבן צו רבי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ געזאָגט:
 וואָס זאָלן מיר טאָן, כּדי צו טאָן די פִּעֲלֵי ה' ? האָט רבי מֶלֶךְ
 הַמָּשִׁיחַ געענטפּערט, און צו זיי געזאָגט: דאָס איז דאָס פִּעֲלֵי ה',
 אַז איר זאָלט גלויבן אין אים, וועמען ער [ה'] האָט געשיקט. און
 זיי האָבן צו אים געזאָגט: וואָס טויסטו דען פאַר אַן אוֹת [נס], אַז
 מיר זאָלן זען, און דיר גלויבן? וואָס טויסטו אויף? אַבּוּתֵינוּ
 האָבן געגעסן מִן אײַן דער מִדְּבַר; ווי סע שטײט געשריבן: לֶחֶם
 מִן הַשָּׁמַיִם נָתַן לָמוֹ לֶאֱכֹל [שמואל טז, ד-טו; תהלים עח, כד; קה,
 מ]. האָט רבי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: באַמַּת, באַמַּת, אײַך
 זאָג אײַך, נישט מוֹשֶׁה האָט אײַך געגעבן לֶחֶם פּון שָׁמַיִם, נײַערט
 מײַן אלוקים אָבִי גײט אײַך דאָס אָמַתֵע לֶחֶם פּון שָׁמַיִם. מחמת
 דאָס לֶחֶם פּון ה' איז דאָס, וואָס קומט אַראָפּ פּון שָׁמַיִם, און

גיט חיים צו דער וועלט. האָבן זיי צו אים געזאָגט: אַדוֹנִי, גיב
 אונדז תָּמִיד דאָס דאָזיקע לֶחֶם. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו
 זיי געזאָגט: אַנִי הוּא דאָס לֶחֶם הַחַיִּים; דער, וואָס קומט צו מיר,
 וועט קיינמאָל נישט הונגעריק זיין, און דער, וואָס גלויבט אין
 מיר, וועט קיינמאָל נישט זיין דאָרשטיק. אָבער איד האָב אייד
 געזאָגט, אַז איר האָט מיך געזען, און דאָך האָט איר נישט
 געגלויבט. אַצלדינג, וואָס דער אלוקים האָב גיט מיר, וועט
 קומען צו מיר; און דעם, וואָס קומט צו מיר, אים וועל איד
 באַיִן-אױפֿן נישט אַרויסוואַרפֿן. מחמת איד בין אַראָפּגעקומען
 פון שָׁמַיִם, נישט צו טאָן מיין אייגענעם רָצוֹן, נייערט דעם רָצוֹן
 פון אים [ה'], וואָס האָט מיך געשיקט. און דאָס איז דער רָצוֹן
 פון אים, וואָס האָט מיך געשיקט, אַז פון דעם אַלעמען, וואָס ער
 האָט מיר געגעבן, זאָל איד גאָרנישט פאַרלירן, נייערט איד זאָל
 עס אויפשטעלן אין דעם יום הַאֲחֵרוֹן. מחמת דאָס איז דער רָצוֹן
 פון מיין אלוקים אָבִי, אַז יעדער בן אדם, וואָס זעט דעם זון [דער
 זון פון דער אויבערשטער], און גלויבט אין אים, זאָל האָבן חַיִּי
 עוֹלָם; און איד וועל אים אויפשטעלן אין דעם יום הַאֲחֵרוֹן. די
 אנשי יהודה האָבן דעריבער געמורמלט קעגן אים, ווארים ער
 האָט געזאָגט: איד בין דאָס לֶחֶם, וואָס איז אַראָפּגעקומען פון
 שָׁמַיִם. און זיי האָבן געזאָגט: איז נישט דער דאָזיקער
 יהושע/ישוע בֶּן-יוֹסֵף, וועמעס אָב און אַם מיר קענען? וויאַזוי
 טוט ער איצט זאָגן: איד בין אַראָפּגעקומען פון הימל? האָט
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: מורמלט נישט
 צווישן זיך. קיינער קאָן נישט קומען צו מיר, סיידן אלוקים
 האָב, וואָס האָט מיך געשיקט, ציט אים; און איד וועל אים
 אויפשטעלן אין דעם יום הַאֲחֵרוֹן. סע שטייט געשריבן אין די
 נְבִיאִים: וְכָל-בְּנֵי לְמוֹדֵי ה' [ישעיה נד, יג]. יעדער בן אדם, וואָס
 האָט געהערט און געלערנט פון אלוקים האָב, קומט צו מיר

[דער זון פון דער אויבערשטער]. נישט, אַז עמיצער האָט געזען
אלוקים האָב, אַחוץ דער, וואָס איז פון ה', ער האָט געזען
אלוקים האָב. באַמת, באַמת, איך זאָג אייך, דער, וואָס גלויבט
אין מיר, האָט חַי עולם. אַני הוא דאָס לָחם הַחיים. אייערע
אַבות האָבן געגעסן מן אין דער מדבר, און זענען נפֿטר. דאָס
דאָזיקע איז דאָס לָחם, וואָס קומט אַראָפּ פון שְׁמַיִם, כדי מע
זאָל עסן דערפון, און נישט שטאַרבן. אַני הוא דאָס לָחם הַחַי,
וואָס איז אַראָפּגעקומען פון שְׁמַיִם; אויב עמיצער וועט עסן פון
דעם דאָזיקן לָחם, וועט ער לעבן לְעוֹלָם; און דאָס לָחם, וואָס
איך וועל געבן פאַר דעם לעבן פון דער וועלט, איז מיין [קִרְבֵּן
פֶּסַח] בֶּשֶׂר [שמות יב, ח; ישעיה נג, ז]. די אנשי יהודה האָבן זיך
דעריבער געאַמפערט איינער מיט דעם אַנדערן, אַזוי צו זאָגן:
וויאַזוי קען ער אונדז געבן זיין בֶּשֶׂר צו עסן? רבי מלך הַמְּשִׁיחַ
האָט דעריבער צו זיי געזאָגט: באַמת, באַמת, איך זאָג אייך,
אויב איר וועט נישט עסן דאָס [קִרְבֵּן פֶּסַח] בֶּשֶׂר [שמות יב, ח;
ישעיה נג, ז] פון דעם בֶּר-אַנָּשׁ [דניאל ז, יג, משיח], און טרינקען
זיין [דֵם הַבְּרִית; ירמ' לא, לא פֶּסַח כּוֹס שְׁלִישִׁי] דֵם, האָט איר
נישט קיין חַיִּים אין זיך. דער, וואָס עסט מיין [קִרְבֵּן פֶּסַח]
בֶּשֶׂר [שמות יב, ח; ישעיה נג, ז], און טרינקט מיין [דֵם הַבְּרִית;
ירמ' לא, לא פֶּסַח כּוֹס שְׁלִישִׁי] דֵם, האָט חַי עולם; און איך וועל
אים אויפשטעלן אין דעם יום הַאַחֲרוֹן. מחמת מיין [קִרְבֵּן
פֶּסַח] בֶּשֶׂר [שמות יב, ח; ישעיה נג, ז] איז אָמַתֵּע אַכָּל, און מיין [דֵם
הַבְּרִית; ירמ' לא, לא פֶּסַח כּוֹס שְׁלִישִׁי] דֵם איז אָמַתֵּעַר געטראַנק.
דער, וואָס עסט מיין [קִרְבֵּן פֶּסַח] בֶּשֶׂר [שמות יב, ח; ישעיה נג, ז],
און טרינקט מיין [דֵם הַבְּרִית; ירמ' לא, לא פֶּסַח כּוֹס שְׁלִישִׁי] דֵם,
בלייבט אין מיר, און איך אין אים. אַזווי דער אלוקים האָב
הַחַי האָט מיך געשיקט, און איך לעב דורך דעם אלוקים האָב,
אַזוי וועט דער, וואָס עסט מיך [פֶּסַח שֶׁה פון בְּרִית חֲדָשָׁה], אויך

לעב פון מיינעטוועגן. דאָס דאָזיקע איז דאָס לֶחֶם, וואָס איז אַראָפּגעקומען פון שְׂמִים: נישט ווי אייערע אַבות האָבן געגעסן, און זענען נפֿטר; האָבן אַת לֶחֶם הַזֶּה, יְחִיָּה לְעוֹלָם. דאָס דאָזיקע האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט אין דער שול, בעת ער האָט געלערנט תּוֹרָה אין כּפֿר-נְחוּם. און אַ סך פון זיינע תּלמידים, בעת זיי האָבן דאָס געהערט, האָבן געזאָגט: דאָס איז אַ האַרב דָּבָר; ווער קאָן דאָס הערן? רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אָבער פאַרשטאַנען אין זיך, אַז זיינע תּלמידים האָבן געמורמלט דערבײַ, האָט ער צו זיי געזאָגט: טוט דאָס אייך גורם זיין צו שטרויכלען? און וואָס, אויב איר זאָלט זען דעם בֶּר-אַנָּשׁ [דניאל ז,ג, משיח], אַרויפגיין, וואו ער איז פריער געווען? דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ איז דאָס, וואָס גיט [התְּחִיָּה] חיים; דאָס בָּשָׂר נוצט צו גאַרנישט; די דברים, וואָס איך האָב גערעדט צו אייך, זענען רוּחַ און חיים. אָבער פאַראַן עטלעכע צווישן אייך, וואָס גלויבן נישט. מחמת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געוואוסט פון אָנהייב אָן, ווער עס זענען די, וואָס האָבן נישט געגלויבט, און ווער עס וועט אים איבערענטפערן. און ער האָט געזאָגט: דערפאַר האָב איך צו אייך געזאָגט, אַז קיינער קאָן נישט קומען צו מיר, סיידן דאָס איז אים באַשערט געוואָרן פון דעם אלוקים האָב. פון דעמאָלט אָן האָבן זיך אַ סך פון זיינע תּלמידים צוריקגעצויגן, און זענען מער מיט אים נישט געגאַנגען. רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דעריבער געזאָגט צו די צוועלף: ווילט איר אויך אַוועקגיין? און שְׁמַעוֹן כִּיפָּא האָט אים געענטפערט: אַדוֹנִי, צו וועמען זאָלן מיר גיין? דו האָסט די דברים פון חַיִּי עוֹלָם. און מיר האָבן געגלויבט, און ווייסן, אַז דו ביסט דער קדוֹשׁ פון ה'. האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ זיי געענטפערט: האָב איך נישט אייך, די צוועלף, אויסדערוויילט, און איינער פון אייך איז אַ טייול? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט גערעדט פון יהודה

בן-שמעון איש-קריות, מחמת ער איז געווען דער, וואָס האָט רבי מלך המשיח געזאָלט איבערענטפערן, הָגם איינער פון די צוועלף.

און אזוי איז רבי מלך המשיח ארומגעגאנגען אין גליל; מחמת

ער האָט נישט געוואָלט אַרומגיין אין יהודה, ווארים די אנשי יהודה האָבן געזוכט אים צו טייטן. און דער ייִדישער יום-טוב סופות האָט זיך דערנענטערט. זיינע אַחים האָבן דעריבער צו אים געזאָגט: קער אָפּ פונדאָנען און גיי קיין יהודה, כדי דיינע תלמידים זאָלן אויך זען די מעשים, וואָס דו טויסט. מחמת קיינער טוט נישט קיין שום זאך בַּסתר, אויב ער באַגערט אָפּן באַקאַנט צו זיי. אויב דו טויסט די דאָזיקע זאַכן, אַנטפלעק דיך פאַר דער וועלט. מחמת אַפילו משיח אַחים האָבן נישט געגלויבט אין אים. רבי מלך המשיח האָט דעריבער צו זיי געזאָגט: מיין צייט איז נאָך נישט געקומען, אָבער אייער צייט איז אַלעמאַל גרייט. די וועלט קאָן אייך נישט פיינט האָבן; מיך אָבער האָט זי פיינט, ווארים איך זאָג אַדות אויף איר, אַז אירע מעשים זענען רָעים. גייט, זייט עולה-רגל אויף יום-טוב; איך בין נישט עולה-רגל אויף דעם דאָזיקן יום-טוב, ווארים מיין צייט איז נאָך נישט ממלא געווארן. און בעת ער האָט דאָס געזאָגט, איז ער געבליבן אין גליל. און אזוי ווי משיח אַחים זענען עולה-רגל געווען אויף יום-טוב, איז ער אויך עולה-רגל געווען, נישט אָפּן, נייערט בַּסתר. און יום-טוב האָבן אים די אנשי יהודה געזוכט, און געזאָגט: וואו איז ער? און עס איז געווען וועגן אים אַ סך געמורמל צווישן דעם הַמון עם; טייל האָבן געזאָגט: ער איז טוב; אַנדערע האָבן געזאָגט: לא, ער פאַרפירט דאָס עם. דאָך האָט קיינער נישט גערעדט אָפּן וועגן אים, אויס מורא פאַר די אנשי יהודה. און בעת עס איז שוין געווען אין מיטן פון דעם יום-טוב, איז רבי מלך המשיח

אַרויפגעגאַנגען אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרײַן, און האָט געלערנט
 תּוֹרָה. און די אנשי יהודה האָבן זיך געחידושט, און געזאָגט:
 וויאַזוי קאָן דער דאָזיקער אַ יוֹד־ע-סֵפֶר, אַז ער האָט קײנמאָל
 נישט געלערנט? רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי דעריבער געענטפערט,
 און געזאָגט: מײַן תּוֹרָה איז נישט מײנע, נײערט דעמס, וואָס
 האָט מיך געשיקט. אויב עמיצער איז וויליק צו טאָן זײַן רָצוֹן,
 וועט ער וויסן פון דער לערנונג, צי זי איז פון ה', אָדער צי איך
 רעד פון מיר אַליין. דער, וואָס רעדט פון זיך אַליין, זוכט זײַן
 אײגענעם כָּבוֹד; דער אָבער, וואָס זוכט דעם כָּבוֹד פון דעם,
 וואָס האָט אים געשיקט, דער דאָזיקער איז וואַרהאַפטיק, און
 קײן עוֹלָה איז אין אים נישטאַ. האָט אײך מֹשֶׁה נישט געגעבן
 די תּוֹרָה? און דאָך האַלט קײנער נישט פון אײך די תּוֹרָה.
 פאַרוואָס זוכט איר מיך צו טײטן? און דער הַמּוֹן האָט אים
 געענטפערט: דו האָסט אַ שׂד; ווער זוכט דײַך צו טײטן? האָט
 רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: אײך האָב
 געטאָן אײן זאָך, און איר אַלע חידושט זיך דעריבער. מֹשֶׁה
 האָט אײך געגעבן מִצְוֹת-מִלָּה נישט, אַז עס איז פון משהו,
 נײערט פון די אַבּוֹת, און איר זענט מל אַ מענטשן אום שבת.
 בֵּינָן, אויב מען איז מל אַ מענטשן אום שבת, כּדִּי נישט עוֹבֵר צו
 זײַן אויף תּוֹרַת-מֹשֶׁה, פאַרוואָס צערנט איר אויף מיר, וואָס איך
 האָב אום שבת אַ גאַנצן מענטשן געזונט געמאַכט? מִשְׁפָּט
 נישט לָפְנִים, נײערט מִשְׁפָּט אַ צָדֵק מִשְׁפָּט. און עטלעכע
 ירוּשְׁלַיִמֵּער האָבן געזאָגט: איז דאָס נישט דער, וועמען זיי זוכן
 צו טײטן? אָט רעדט ער אָפּן, און זיי זאָגן אים גאַרנישט. זאָל
 עס זײַן, אַז די שָׂרִים ווײסן באַמַת, אַז דאָס איז דער רבי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ? מיר ווײסן פּונוואַנען ער איז; אָבער ווען מְשִׁיחַ
 וועט קומען, וועט קײנער נישט וויסן פּונוואַנען ער איז. רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דעריבער אויסגערופֿן אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ,

בעת ער האָט געלערנט תורה, און געזאָגט: איר קענט מיר, און
 איר ווייסט פונדאָנען איר בין? איר בין אָבער נישט געקומען
 פון מיר אַליין, נייערט דער, וואָס האָט מיר געשיקט, איז
 וואָרהאַפטיק, און אים קענט איר נישט. איר קען אים, ווארים
 איר בין פון אים, און ער האָט מיר געשיקט. זיי האָבן דעריבער
 געזוכט אים צו כאַפן; נאָר קיינער האָט נישט געלייגט קיין
 האַנט אויף אים, ווארים זיין שעה איז נאָך נישט געקומען.
 אָבער אַ סך פון דעם עס האָבן געגלויבט אין רבי מלך המשיח,
 און זיי האָבן געזאָגט: ווען רבי מלך המשיח וועט קומען, וועט
 ער דען טאָן מער נסים, ווי דער דאָזיקער האָט געטאָן? און די
 פרושים האָבן געהערט, ווי דאָס עס רעדט אַזוינס וועגן רבי מלך
 המשיח, און די ראשי-כהנים און די פרושים האָבן
 אַרויסגעשיקט משרתים אים צו כאַפן. רבי מלך המשיח האָט
 דעריבער געזאָגט: נאָך אַ קליינע וויילע בין איר מיט אייך,
 דערנאָך גיי איר צו אים, וואָס האָט מיר געשיקט; איר וועט מיר
 זוכן, און וועט מיר נישט געפינען; און וואו איר בין, קאָנט איר
 נישט קומען. האָבן די אנשי יהודה געזאָגט איינער צום אַנדערן:
 וואוהין טראַכט ער צו גיין, וואָס מיר וועלן אים נישט געפינען?
 וועט ער אָפּשר גיין צו די אין גלות צווישן די גריכן, און לערנען
 די גריכן? וואָס מיינט דאָס דאָר, וואָס ער האָט געזאָגט: איר
 וועט מיר זוכן און נישט געפינען; און וואו איר בין, קאָנט איר
 נישט קומען? און אין דעם יום האַמרוֹן, דעם יום הגדול פונעם
 יום-טוב, הושענא רבא, איז רבי מלך המשיח געשטאַנען, און
 האָט אויסגערופן: אויב עמיצער איז דאָרשטיק, זאָל ער קומען
 צו מיר און טרינקען. דער, וואָס גלויבט אין מיר, וועלן פון זיין
 בָּשָׂר, לויט ווי דער פֿסוק זאָגט, נִהְרֹת שֶׁל מַיִם חַיִּים יֵזְרְמוּ
 מִקְרָבוֹ [ישעיה מד, ג]. און דאָס האָט ער דערעדט פון דעם
 רוּחַ-הַקּוֹדֵשׁ, וואָס די, וואָס גלויבן אין אים, האָבן באַדאַרפֿט

מקבל זיין; מחמת דער רוח הקודש איז נאך נישט געווען געגעבן געוואָרן, ווארים רבי מלך המשיח איז נאך נישט געווען פאַרהערלעכט. און טייל פון דעם עם, בעת זיי האָבן געהערט די דאָזיקע רייד, האָבן געזאָגט: דער דאָזיקער איז באַמת דער נביא. אַנדערע האָבן געזאָגט: דאָס איז דער רבי מלך המשיח. אַנדערע ווידער האָבן געזאָגט: וואָס, צי טוט דער רבי מלך המשיח אַרויסקומען פון גליל? האָבן נישט די כתבי-הקודש געזאָגט, אַז דער רבי מלך המשיח קומט פון דעם זרע פון דודן, און פון בית-לחם, די שטעטל, פון וואָנען דוד איז געווען? און עס האָט זיך אויפגעהויבן וועגן אים אַ מהלוקה ביים עם. און טייל פון זיי האָבן אים געוואָלט כאַפן; נאָר קיינער האָט אויף אים נישט געלייגט אַ האַנט. און די משרתים זענען דעריבער געקומען צו די ראשי-כהנים און די פרושים; און יענע האָבן צו זיי געזאָגט: פאַרוואָס האָט איר אים נישט געבראַכט? האָבן די משרתים געענטפערט: ס'האָט נאָך קיינמאָל אַ בן אדם אַזוי גערעדט, ווי דער דאָזיקער בן אדם! האָבן די פרושים זיי געענטפערט: זענט איר אויך פאַרפירט געוואָרן? צי האָט עמיצער פון די שָׁרִים, אָדער פון די פרושים, געגלויבט אין אים? אָבער דער דאָזיקער המון, וואָס קען נישט די תורה, איז פאַרשאַלטן. זאָגט צו זיי נקדימון, דער, וואָס איז צו אים פריער געקומען, הַגם ער איז געווען איינער פון זיי: מִשְׁפַּט דען אונדזער תורה אַ מענטשן; איידער זי הערט קודם פון אים אַליין, און מע ווייסט וואָס ער טוט? האָבן זיי געענטפערט, און צו אים געזאָגט: ביסטו אויך פון גליל? פאַרש, און זע, אַז פון גליל שטייט נישט אויף קיין נביא [מל"ב יד, כה; ישעיה ט, א-ב]. און איטלעצער איז זיך אַהיימגעגאַנגען.

ח און רבי מלך המשיח איז געגאַנגען צו דעם

הר-הזיתים. אָבער בַּבְּקָר איז רבי מלך המשיח ווידער געקומען

אין דעם בית-המקדש אריין, און דאָס גאַנצע עולם איז געקומען
 צו אים; און ער האָט זיך אַנידערגעזעצט, און האָט זיי
 געלערנט. און די סופרים [רבנים] און די פרושים האָבן
 געבראַכט אַן אַשה, וואָס מען האָט געכאַפט ביי זנות; און זיי
 האָבן זי אַוועקגעשטעלט אין דער מיט, און האָבן צו אים
 געזאָגט: רבי, די דאָזיקע אַשה איז געכאַפט געוואָרן ביי זנות,
 טאַקע בשעת מעשה. אין דער תורה האָט אונדז משה [רבינו]
 געבאָטן אַזוינע צו פאַרשטיינען [ויקרא כ, י; דברים כב, כב];
 וואָס זאָגסטו דערצו? און דאָס האָבן זיי געזאָגט, אים צו
 פּרואוון, כדי זיי זאָלן עפעס האָבן וועגן וואָס אים צו
 פאַרקלאָגן. אָבער רבי מלך המשיח האָט זיך אַינגעבויגן, און
 געשריבן מיטן פינגער אויף דער ערד. און אַזויווי זיי האָבן
 געהאלטן אין פרעגן ווייטער, האָט ער זיך אויפגעהויבן, און
 האָט צו זיי געזאָגט: דער צווישן אייך, וואָס איז אָן אַן עבירה,
 זאָל זיין דער ערשטער צו וואָריפן אויף איר אַ שטיין. און ער
 האָט זיך ווידער אַינגעבויגן, און געשריבן אויף דער ערד. און
 אַז זיי האָבן דאָס געהערט, זענען זיי אַרויסגעגאַנגען איינער
 נאָכן אַנדערן, אָנהייבנדיק פון דעם עלטסטן, ביזן לעצטן; און
 רבי מלך המשיח איז געבליבן אַליין, און די אַשה איז געשטאַנען
 אין דער מיט. און רבי מלך המשיח האָט זיך אויפגעהויבן, און
 האָט צו איר געזאָגט: אַשה, וואו זענען זיי? האָט דין קיינער
 נישט פאַרמֶשפט? און זי האָט געזאָגט: קיינער נישט, אָדוֹנִי.
 האָט רבי מלך המשיח צו איר געזאָגט: אויך איך פאַרמֶשפט דין
 נישט; גיי, און פון איצט אָן זינדיק נישט מער. און רבי מלך
 המשיח האָט צו זיי ווידער גערעדט, אַזוי צו זאָגן: אָנִי הוא דאָס
 אור הָעוֹלָם; דער, וואָס גייט מיר נאָך, וועט קיינמאָל נישט גיין
 אין דער חֲשֵׁך, נייערט וועט האָבן דאָס אור הַחַיִּים. די פרושים
 האָבן דעריבער צו אים געזאָגט: דו זאָגסט יְדוּת פּונוועגן דיר

אַליין; דיין עדות איז נישט אַמת. און רבי מלך המשיח האָט
 געענטפערט, און צו זיי געזאָגט: אויב אַפילו איך זאָג עדות
 פונעגן מיר אַליין, איז מיין עדות אַמת, מחמת איך ווייס
 פונעוואָנען איך בין געקומען, און וואוהין איך גיי; איר אָבער
 ווייסט נישט פונעוואָנען איך קום, אָדער וואוהין איך גיי. איר
 טוט משפטן לויט דעם פלייש; איך משפט קיינעם נישט. און
 אויב אַפילו איך טו משפטן, איז מיין משפט אַמת; מחמת איך
 בין נישט אַליין, נייערט איך און דער אלוקים האָב, וואָס האָט
 מיך געשיקט. און אויך אין דער תורה שטייט געשריבן, אַז
 דאָס עדות פון צוויי אנשים איז אַמת [דברים יט, טו]. איך זאָג
 עדות פונעוועגן מיר אַליין, און דער אלוקים האָב, וואָס האָט מיך
 געשיקט, זאָגט אויך עדות פונעוועגן מיר. זיי האָבן דעריבער צו
 אים געזאָגט: וואו איז דיין אָב? און רבי מלך המשיח האָט
 געענטפערט: איר קענט נישט מיך, און נישט מיין אלוקים האָב;
 אויב איר וואָלט מיך געקענט, וואָלט איר אויך געקענט מיין
 אלוקים האָב. די דאָזיקע רייד האָט רבי מלך המשיח געזאָגט
 אין דער לשכת האוצר, בעת ער האָט געלערנט תורה אין דעם
 בית-המקדש; און קיינער האָט אים נישט גענומען, ווארים זיין
 שעה איז נאָך נישט געווען געקומען. רבי מלך המשיח
 האָט דעריבער ווידער צו זיי געזאָגט: איך גיי אַוועק, און איר
 וועט מיך זוכן; אָבער איר וועט שטאַרבן אין אייערע זינד;
 וואוהין איך גיי, קענט איר נישט קומען. האָבן די אנשי יהודה
 דעריבער געזאָגט: וויל ער זיך אָפּשר טייטן, ווארים ער זאָגט:
 וואוהין איך גיי, קענט איר נישט קומען? און רבי מלך
 המשיח האָט צו זיי געזאָגט: איר זענט פון אונטן, איך בין פון
 אויבן; איר זענט פון דער עולם הזה; איך בין נישט פון דער
 וועלט. דערפאַר האָב איך צו אייך געזאָגט, אַז איר וועט
 שטאַרבן אין אייערע זינד. מחמת סיידן איר וועט גלויבן, אַז אַני

הוא, וועט איר שטאַרבן אין אייערע זינד. האָבן זיי צו אים
געזאָגט: ווער ביסטו? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט:
טאַקע דער, וואָס איך האָב אייך געזאָגט פון אָנהייב אָן. איך
האָב אַ סך צו רעדן פונעוועגן אייך, און צו משפטן; אָבער דער,
וואָס האָט מיך געשיקט, איז אָמת. און דאָס, וואָס איך האָב פון
אים געהערט, דאָס רעד איך צו דער וועלט. נאָר זיי האָבן נישט
פאַרשטאַנען, אַז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי גערעדט פון דעם
אלוקים הָאֵב. רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דעריבער געזאָגט: בעת
איר וועט האָבן דערהויפן דעם בַּר-אֱנָשׁ [דניאל ז', ג, משיח],
דעמאָלט וועט איר וויסן, אַז אַנְי הוּא, און אַז איך טו גאַרנישט
פון מיר אַליין, נייערט ווי דער אלוקים הָאֵב האָט מיך געלערנט,
אַזוי רעד איך. און דער, וואָס האָט מיך געשיקט, איז מיט מיר;
ער האָט מיך נישט געלאָזן אַליין; מחמת איך טו תָּמִיד דאָס,
וואָס אים איז וואוילגעפעלן. בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דאָס
געזאָגט, האָבן אַ סך געגלויבט אין אים. רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט
דעריבער געזאָגט צו יענע ייִדן, וואָס האָבן אין אים געגלויבט:
אויב איר וועט בלייבן ביי מיין דָּבָר, זענט איר באָמת מיינע
תלמידים, און איר וועט קענען דעם אָמת, און דער אָמת וועט
אייך מאַכן פריי. האָבן זיי אים געענטפערט: מיר זענען
אַבְרָהָם יָרֵע, און זענען נאָך קיינמאָל נישט געווען פאַרקנעכט
צו קיין מענטשן; וויאַזוי זאָגסטו: איר וועט ווערן פריי? און רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיי געענטפערט: באָמת, באָמת, איך זאָג אייך:
יעדער בן אדם, וואָס באַגייט זינד, איז דער עֶבֶד פון זינד. און
דער עֶבֶד פאַרבלייבט נישט אין דעם בֵּית לְעוֹלָם; דער זון
פאַרבלייבט לְעוֹלָם. דעריבער, אויב דער זון [דער זון פון דער
אויבערשטער] וועט אייך מאַכן פריי, וועט איר באָמת זיין פריי.
איך ווייס, אַז איר זענט אַבְרָהָם יָרֵע; אָבער איר זוכט מיך צו
טייטן, ווארים מיין דָּבָר געפינט נישט קיין פּלאַץ ביי אייך. איך

רעד דאָס, וואָס איך האָב געזען ביי מיין אלוקים אָבִי, און איר טוט אויך דאָס, וואָס איר האָט געהערט פון אייער אָב. און זיי האָבן געענטפערט, און צו אים געזאָגט: אַבְרָהָם איז אָבִינוּ. זאָגט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי: ווען איר וואָלט געווען אַבְרָהָם יְלָדִים, וואָלט איר געטאָן די מַעשִׁים פון אַבְרָהָם. אָבער איר זוכט מיר איצט צו טייטן, אַ מענטשן, וואָס האָט אייך געזאָגט דעם אָמת, וועלכן איך האָב געהערט פון ה'; דאָס האָט אַבְרָהָם נישט געטאָן. איר טוט די מַעשִׁים פון אייער אָב. האָבן זיי צו אים געזאָגט: מיר זענען נישט געבוירן געוואָרן דורך זנות; מיר האָבן איין אָב, ה'. האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: ווען ה' וואָלט געווען אייער אָב, וואָלט איר מיר לויב געהאַט, מחמת איך בין אַרויסגעגאנגען און בין געקומען פון ה'; מחמת נישט פון מיר אַליין בין איך געקומען, נייערט ער האָט מיר געשיקט. פאַרוואָס פאַרשטייט איר נישט מיין רעדן? דערפאַר ווייל איר קאָנט נישט הערן מיין דָבָר. איר זענט פון אייער אָב, הַשָּׁטן, און די תּאוות פון אייער אָב - דאָס איז אייער רָצון צו טאָן. ער איז געווען אַ רוֹצֵחַ פון אָנהייב אָן, און איז נישט געשטאַנען אין דעם אָמת, ווארים עס איז אין אים נישטאַ קיין אָמת. בשעת ער רעדט א ליגן, רעדט ער לויט זיין אייגענער טבע, מחמת ער איז אַ ליגנער, און דער אָבִי הַשָּׁקֶר. אָבער ווייל איך זאָג דעם אָמת, גלויבט איר מיר נישט. ווער פון אייך טוט מיר באַשולדיקן אין אַ זינד? אויב איך זאָג אָמת, פאַרוואָס גלויבט איר מיר נישט? דער, וואָס איז פון ה', טוט הערן די רייד פון ה'; דעריבער הערט איר זיי נישט, ווארים איר זענט נישט פון ה'. האָבן די יידן געענטפערט, און צו אים געזאָגט: צי זאָגן מיר נישט מיט ריכטיק, אַז דו ביסט אַ שוֹמְרוֹנִי, און האָסט אַ שד? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט: איך האָב נישט קיין שד, נייערט איך גיב אַפּ כָּבוֹד אלוקים אָבִי, און איר זענט מיר מבֹּזֶה. אָבער

איד זיך נישט מיין אייגענעם פֿבוד; פֿאַראַן איינער, וואָס טוט
 אים זוכן און משפטן. באַמת, באַמת, איד זאג אייד, אויב
 איינער היט אָפּ מיין דָבֿר, וועט ער קיינמאָל נישט זען מָוֶת.
 האָבן די אנשי יהודה צו אים געזאָגט: איצט ווייסן מיר, אַז דו
 האָסט אַ שד. אַבְרָהָם איז נפֿטר, און די נביאים; און דו זאָגסט:
 אויב איינער היט אָפּ מיין דָבֿר, וועט ער קיינמאָל נישט פֿאַרזוכן
 פֿון מָוֶת. ביסטו גרעסער פֿון אַבְרָהָם אָבינו, וואָס איז נפֿטר?
 און די נביאים זענען נפֿטר; פֿאַר וועמען מאַכסטו דיד אַליין?
 און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפֿערט: אויב איד גיב מיר אַליין
 אָפּ פֿבוד, איז מיין פֿבוד גאַרנישט; עס איז מיין אלוקים אָבִי,
 וואָס גיט מיר אָפּ פֿבוד, פֿון וועמען איר זאָגט, אַז הוא אַלְקִינוּ.
 און איר האָט אים נישט געקענט; אָבער איד קען אים. און אויב
 איד וואָלט זאָגן: איד קען אים נישט, וואָלט איד זיין אַ ליגנער
 גלייף צו אייד; אָבער איד קען אים, און היט אָבִי זיין דָבֿר. אייער
 אָב אַבְרָהָם האָט זיך געפֿרייט צו זען מיין יום; און ער האָט אים
 געזען, און זיך מִשְׁמַח געווען. די אנשי יהודה האָבן דעריבער
 געזאָגט צו אים דו ביסט נאָך נישט אַלט קיין פּופציק יאָר, און
 דו האָסט געזען אַבְרָהָם? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי
 געזאָגט: באַמת, באַמת, איד זאג אייד, איידער אַבְרָהָם איז
 געווען, אָנִי הוא. זיי האָבן דעריבער אויפֿגעהויבן שטיינער צו
 וואַרפֿן אויף אים; אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט זיך פֿאַרבאָרגן,
 און איז אַרויסגעגאַנגען פֿון דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ.

ט און בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז פֿאַרבֿייגעגאַנגען, האָט ער
 געזען אַ בֶּן אָדָם, וואָס איז געווען בלינד פֿון זיין געבורט
 אָן. און משיחַס תּלמידים האָבן אים געפרעגט: רַבִּי, ווער האָט
 געזינדיקט, דער דאָזיקער בן אדם, אָדער זיינע הוֹרִים, וואָס ער
 איז געבוירן געוואָרן בלינד? האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 געענטפֿערט: נישט ער האָט געזינדיקט, און נישט זיינע הוֹרִים,

נייערט כדי די מעשים פון ה' זאלן אין אים אַנטפלעקט ווערן. מיר מוזן טאָן די מעשים פון אים, וואָס האָט מיר געשיקט, פֿאַל-זמן עס איז יום; סע קומט אָן די לילה, ווען קיינער קאָן נישט אַרבעטן. פֿאַל-זמן איך בין אין דער עולם הזה, אָני הוא דאָס אור העולם. בעת רבי מלך המשיח האָט דאָס געזאָגט, האָט ער אויסגעשפיגן אויף דער ערד, און געמאַכט אַ טיט פון דעם שפייַעכץ, און האָט אים באַשמירט די אויגן מיט דעם טיט, און צו אים געזאָגט: גיי, וואַש דיר אין דעם טייך שילוח, וואָס איז טייטש: געשיקטער. ער איז דעריבער געגאַנגען, און האָט זיך געוואָשן, און איז צוריקגעקומען זעענדיק. די שכינים, און די, וואָס האָבן אים פריער געזען, בעת ער איז געווען אַ בעטלער, האָבן געזאָגט: איז דאָס נישט דער, וואָס איז געזעסן און האָט געבעטלט? אַנדערע האָבן געזאָגט: ער איז עס; אַנדערע ווידער האָבן געזאָגט: לא, נאָר ער איז ענלעך צו אים. און ער האָט געזאָגט: אָני בין עס. האָבן זיי צו אים געזאָגט: וויאַזוי זענען דייןע אויגן געעפנט געוואָרן? און ער האָט געענטפערט: דער בן אדם, וואָס ווערט גערופן יהושע/ישוע, האָט געמאַכט אַ טיט, און האָט באַשמירט מיינע אויגן, און האָט צו מיר געזאָגט: גיי צום שילוח, און וואַש דיר; און איך בין געגאַנגען און האָב מיר געוואָשן, און איך האָב געקריגן מיין ראיה. און זיי האָבן צו אים געזאָגט: וואו איז ער? האָט ער געזאָגט: איך ווייס נישט.

און זיי האָבן געבראַכט צו די פרושים דעם, וואָס איז פריער געווען בלינד. און עס איז געווען שבת אין יענעם יום, ווען רבי מלך המשיח האָט געמאַכט דאָס טיט, און געעפנט זיינע אויגן. און די פרושים האָבן אים ווידער געפרעגט, וויאַזוי ער האָט געקריגן זיין ראיה, און ער האָט צו זיי געזאָגט: ער האָט אַרויפגעלייגט טיט אויף די אויגן, און איך האָב מיר געוואָשן,

און איך זע. און עטלעכע פון די פרושים האָבן געזאָגט:
 דער דאָזיקער בן אדם איז נישט פון ה', ווארים ער אַינז שוּמֵר
 שבת. נאָר אַנדערע האָבן געזאָגט: וויאָזוי קאָן אַ בן אדם, וואָס
 איז אַ זינדיקער, טאָן אַזעלכע נסים? און סע זענען געווען צווישן
 זיי מחלוקה. און זיי האָבן נאָכאַמאָל געזאָגט צום בלינדן: וואָס
 זאָגסטו פונוועגן אים ווארים ער האָט דיר געעפנט דינע אויגן?
 האָט ער געזאָגט: ער איז אַ נביא. אָבער די אנשי יהודה האָבן
 נישט געוואָלט גלויבן, אַז ער איז געווען בלינד, און האָט
 געקריגן זיין ראיה, ביז זיי האָבן גערופן די הורים פון דעם, וואָס
 האָט געקריגן זיין ראיה, און האָבן זיי געפרעגט: איז דאָס
 אייער זון, פון וועמען איר זאָגט, אַז ער איז געבוירן געוואָרן
 בלינד? וויאָזוי זעם ער איצט? און זיינע הורים האָבן
 געענטפערט: מיר ווייסן, אַז דאָס איז בִּנְנו, און אַז ער איז געבוירן
 געוואָרן בלינד; נאָר וויאָזוי ער זעט איצטער, ווייסן מיר נישט;
 אָדער ווער סע האָט אים געעפנט די אויגן, ווייסן מיר נישט.
 פרעגט אים; ער איז שוין אַ [בר מצוה] בר-דעת, זאָל ער רעדן
 פאַר זיך אַליין. דאָס האָבן זיינע הורים געזאָגט, ווארים זיי
 האָבן מורא געהאַט פאַר די אנשי יהודה, מחמת אנשי יהודה
 האָבן שוין געהאַט אַפגעמאַכט אַז חָרָם פון קהל עמיצער וועט
 אים יוֹדֶה כִּי הוּא רִבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ. דעריבער האָבן זיינע הורים
 געזאָגט: ער איז אַ [בר מצוה] בר-דעת, פרעגט אים. און זיי
 האָבן גערופן אַ צווייט מאָל דעם בן אדם, וואָס איז געווען
 בלינד, און האָבן צו אים געזאָגט: גיב אָפּ כְּבוֹד צו ה'; מיר ווייסן,
 אַז דער דאָזיקער בן אדם איז אַ זינדיקער. האָט ער
 געענטפערט: צי ער איז אַ זינדיקער, ווייס איך נישט; איין זאָך
 ווייס איך, אַז איך בין געווען בלינד, און איצט זע איך. האָבן זיי
 דעריבער צו אים געזאָגט: וואָס האָט ער דיר געטאָן? וויאָזוי
 האָט ער געעפנט דינע אויגן? האָט ער זיי געענטפערט: איך

האָב עס אייך שוין געזאָגט, און איר האָט נישט געוואָלט הערן;
צו וואָס ווילט איר דאָס נאָכאַמאָל הערן? צי ווילט איר אויך
ווערן זיינע תלמידים? און זיי האָבן אים געזידלט, און
געזאָגט: דו ביסט זיין תלמיד; מיר אָבער זענען משהס
תלמידים. מיר ווייסן, אַז ה' האָט גערעדט צו משהן; נאָר וואָס
שייך דעם דאָזיקן בן אדם, ווייסן מיר נישט פונוואָנען ער איז.
און דער בן אדם האָט געענטפערט: אין דעם איז דאָס חידוש,
וואָס איר וויסט נישט פונוואָנען ער איז, און מיר האָט ער
געעפנט מיינע אויגן. מיר ווייסן, אַז ה' טוט נישט הערן קיין
חוטאים; נייערט אויב איינער איז אַ ירא-שמים, און טוט זיין
רצון [יוח"א ה,יד], דעם דאָזיקן הערט ער. זינט די וועלט
שטייט, איז נאָך נישט געהערט געוואָרן, אַז עמיצער זאָל האָבן
געעפנט די אויגן פון אַ בן אדם, וואָס איז געבוירן געוואָרן
בלינד. ווען דער דאָזיקער וואָלט נישט געווען פון ה', וואָלט ער
גאַרנישט געקאָנט טאָן. און זיי האָבן געענטפערט, און צו אים
געזאָגט: דו ביסט אינגאַנצן געבוירן געוואָרן בָּעוון [תהלים נא,ז],
און אונדז טויסטו לערנען תורה? און זיי האָבן אים
אַרויסגעוואָרפן. און רבי מלך המשיח האָט געהערט, אַז זיי
האָבן אים אַרויסגעוואָרפן; און ער האָט אים געפונען, און
געזאָגט: גלויבסטו אין דעם בַּר-אַנָש [דניאל ז,ג],
משיח? האָט ער געענטפערט, און געזאָגט: און ווער איז ער,
אַדוֹנִי, אַז איך זאָל גלויבן אין אים? האָט רבי מלך המשיח צו
אים געזאָגט: דו האָסט אים געזען, און דאָס איז ער, וואָס טוט
רעדן מיט דיר. האָט ער געזאָגט: אַדוֹנִי, איך גלויב; און ער
האָט אנידערגעפאַלן פאַר אים. און רבי מלך המשיח האָט
געזאָגט: פונוועגן משפט בין איך געקומען אין דער דאָזיקער
וועלט אַריין, כדי די, וואָס זעען נישט, זאָלן זעען, און כדי די,
וואָס זעען, זאָלן ווערן בלינד. און עטלעכע פון די פרושים,

וואָס זענען געווען מיט אים, האָבן דאָס געהערט, און זיי האָבן צו אים געזאָגט: זענען מיר אויך בלינד? האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ צו זיי געזאָגט: אַלּו הַיִּיתֶם עוֹרִים לֹא הָיָה בָּכֶם חֲטָא. אָבֵל כָּעֵת, בְּאַמְרֶכֶם אֲנַחֲנוּ רוֹאִים, עוֹמְדֵת חֲטָאתְכֶם .

בְּאַמֶּת, בְּאַמֶּת, אִיךְ זאָג אִיךְ, דער, וואָס גייט נישט אַרײַן דורך דער שַׁעַר אין דעם שאַפּגעהעפט, נײַערט קלעטערט אַרײַן אויף אַן אַנדערן אוֹפֿן, יענער איז אַ גַּנֵּב און אַ גִּזְלָן. אָבער דער, וואָס גייט אַרײַן דורך דער שַׁעַר, איז דער רוֹעָה הַצָּאן. פֿאַר אים טוט עפענען דער שוֹמֵר הַשַּׁעַר, און די שאַף הערן זיין קול, און ער רופֿט זיינע אײגענע שאַף בײַם נאָמען, און פֿירט זיי אַרויס. און אַז ער האָט אַרויסגעלאָזן אַלע זיינע אײגענע, גייט ער פֿאַרויס פֿאַר זיי, און די שאַף גײען אים נאָך, ווייל זיי קענען זיין קול. אַ זֶר וועלן זיי נישט נאָכגײן, נײַערט וועלן פֿון אים אַנטרײַנען, ווייל זיי קענען נישט דאָס קול פֿון זָרִים. דאָס דאָזיקע מֶשֶׁל האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געזאָגט צו זיי, אָבער זיי האָבן נישט פֿאַרשטאַנען, וואָס ער האָט צו זיי געזאָגט. רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דעריבער נאָכאַמאָל צו זיי געזאָגט: בְּאַמֶּת, בְּאַמֶּת, אִיךְ זאָג אִיךְ, אַנִּי הוּא שַׁעַר הַצָּאן. אַלע, וואָס זענען געקומען פֿאַר מיר, זענען גַּנְבִּים און גִּזְלָנִים; אָבער די שאַף האָבן זיך צו זיי נישט צוגעהערט. אַנִּי הוּא הַשַּׁעַר. אויב עמיצער וועט דורך מיר אַרײַנגײן, וועט ער געפֿינען יְשׁוּעַת אֱלֹהִינוּ, און וועט אַרײַנגײן און אַרויסגײן, און געפֿינען מְרֻעָה [תהלים כג, ב]. דער גַּנֵּב קומט נאָר, כּדי ער זאָל גַּנֵּבענען, און הָרַגענען, און פֿאַרדאַרבן. אִיךְ בין געקומען, כּדי זיי זאָלן האָבן חַיִּים, און עס האָבן בִּשְׁפָּע. אַנִּי הוּא הָרוֹעָה הַטוֹב. דער רוֹעָה הַטוֹב איז מִקְרִיב זיין נֶפֶשׁ פֿאַר די שאַף [ישעיה נג, י]. דער, וואָס איז אַ געדונגענער, וואָס איז נישט קיין רוֹעָה, און צו וועמען די שאַף געהערן נישט, זעט קומען דעם וואָלף, און ער לאָזט איבער די

שאָף און אַנטלויפט; און דער וואָלף כאַפּט זיי, און צעטרײַבט
 זיי. ער אַנטלויפט, ווארים ער איז אַ געדונגענער, און דאָגהט
 נישט פאַר די שאָף [ישעיה נג, י]. אַזוי האט דער רוֹעָה הַטוֹב: און
 איך קען מיינע אייגענע, און מיינע אייגענע קענען מיר, פונקט
 ווי דער אלוקים האָב קענט מיר, און איך קען דעם אלוקים
 האָב, און איך בין מִקריב מיין נַפֶּש פאַר די שאָף. און איך האָב
 נאָך אַנדערע שאָף, וואָס זענען נישט פון דעם דאָזיקן מַכְלָא;
 אויך זיי מוז איך ברענגען, און זיי וועלן הערן מיין קול; און סע
 וועט ווערן איין עֶדֶר, און איין רוֹעָה [יחזקאל לד, כג]. דעריבער
 האָט דער אלוקים האָב מיר ליב ווארים איך בין מִקריב מיין
 נַפֶּש [ישעיה נג, י], כדי איך זאָל עס נעמען נאָכאַמאָל. קיינער
 נעמט עס ביי מיר נישט אוועק, נייערט איך בין עס מִקריב
 אַליין. איך האָב רשות מאַכט עס אַנידערצולייגן, און איך האָב
 רשות מאַכט עס ווידעראַמאָל צו נעמען. דאָס דאָזיקע מצוה
 האָב איך מקבל געווען פון אלוקים אָבִי. און סע האָבן זיך
 ווידער אויפגעהויבן חילוקי-דעות צווישן די אנשי יהודה איבער
 די דאָזיקע דברים. און אַ סך פון זיי האָבן געזאָגט: ער האָט אַ
 שד, און איז משוגע; פאַרוואָס הערט איר אים? אַנדערע
 האָבן געזאָגט: דאָס זענען נישט די מַלְאִים פון איינעם, וואָס האָט
 אַ שד; קאָן אַ שד עפענען די אויגן פון בלינדע? און עס איז
 געווען חנוכה אין ירוּשָׁלַיִם. און עס איז געווען ווינטער; און רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז אַרומגעגאַנגען אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אין אוֹלָם
 שְׁלֵמָה. און די אנשי יהודה האָבן אים אַרומגערינגלט, און
 האָב צו אים געזאָגט: ווילאַנג וועסטו אונדז האַלטן אין
 שפּאַנונג? אויב דו ביסט דער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, זאָג עס אונדז
 בפֿירוש. האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ זיי געענטפערט: איך האָב אייך
 געזאָגט, און איר גלויבט נישט. די מַעֲשִׂים, וואָס איך טו בְּשֵׁם
 אלוקים אָבִי, זיי זאָגן אַדוּת אויף מיר. אָבער איר גלויבט נישט,

ווארים איר זענט נישט פון מיינע שאָף. מיינע שאָף הערן מיין
 קול, און איך קען זיי, און זיי גייען מיר נאָך. און איך גיב זיי
 חַיִּי עולם, און זיי וועלן קיינמאל נישט פאַרלוירן ווערן, און
 קיינער וועט זיי נישט אַרויסרייסן פון מיין האַנט. אלוקים אָבִי,
 וואָס האָט זיי מיר געגעבן, איז גרעסער פון אַלע, און קיינער
 קאָן זיי נישט אַרויסרייסן פון האַנט פון אלוקים אָבִי. איך און
 דער אלוקים האָב זענען אַחד. די יידן האָבן ווידער אויפֿגעהויבן
 שטיינער אים צו שטייניקן. און רבי מלך המשיח האָט צו זיי
 געזאָגט: אַ סך מעשים-טובים האָב איך אייך געוויזן פון דעם
 אלוקים האָב; פאַר וועלכע פון זיי שטייניקט איר
 מיד? האָבן די אנשי יהודה אים געענטפערט: פאַר קיין
 מעשים-טובים שטייניקן מיר דין נישט, נייערט פונוועגן
 הילול-השם; און ווארים דו, וואָס ביסט אַ בן אדם, מַכְסֵּט דין
 פאַר ג-ט [יוח' א, א]. האָט רבי מלך המשיח זיי געענטפערט:
 שטייט דען נישט געשריבן אין אייער תורה: אֲנִי-אֶמְרָתִי אֱלֹקִים
 אֶתֶם [תהלים פב, ו]? בֵּין, אויב ער האָט זיי אָנגערופן ג-טער,
 צו וועמען דאָס דָּבָר ה' איז געקומען, און דאָס, וואָס שטייט
 געשריבן, קאָן נישט פֿטל ווערן, זאָגט איר אויף אים, וועמען
 דער אלוקים האָב האָט געהייליקט און געשיקט איז דער וועלט
 אַריין: דו לעסטערסט, ווארים איך האָב געזאָגט: איך בין דער זון
 פון דער אויבערשטער? אויב איך טו נישט די מעשים פון
 אלוקים אָבִי, טאָ גלויבט מיר נישט; נאָר אויב איך טו זיי, הֲגִם
 איר גלויבט מיר נישט, גלויבט די מעשים, כדי איר זאָלט וויסן
 און פאַרשטיין, אַז דער אלוקים האָב איז אין מיר, און איך אין
 דעם אלוקים האָב. און זיי האָבן אים גאַכאַמאַל געזוכט צו
 כאַפֿן, נאָר ער איז אַנטרונען פון זייער האַנד. און ער איז ווידער
 אַוועקגעגאַנגען אין עבר-הַיַּרְדֵּן, אין דעם אָרט, וואו יוחנן האָט
 אין אָנהייב מקוה געטובעלט, און ער איז דאָרטן פאַרבלייבן.

און אַ סך זענען צו רבי מלך המשיח געקומען, און האָבן געזאָגט: יוֹחָנָן האָט נישט געטאָן קיין שום נס, אָבער אַלצדינג, וואָס יוֹחָנָן האָט געזאָגט פון דעם דאָזיקן מענטשן, איז געווען אַמת. און אַ סך האָבן אין אים דאָרט געגלויבט.

יא און איינער אַ בן אדם איז געווען חוֹלָה, אַלעזר פון בֵּית-הֵינִי, פון דעם שטעטל פון מְרִימֶען און איר אַחוֹת מֶרְתָּא. און געווען איז דאָס מְרִים, וואָס האָט געזאַלבט הָאָדוֹן מיט שָׁמֶן בְּשֵׁם, און האָט געווישט משיחַ פִּיס מיט אירע האַר, וועמעס אַח אַלעזר איז געווען חוֹלָה. די אַחוֹת האָבן דעריבער געשיקט צו אים, אַזוי צו זאָגן: אָדוֹנִי, הִנֵּה, דער, וועמען דו האָסט ליב, איז חוֹלָה. און ווען רבי מלך המשיחַ האָט דאָס געהערט, האָט ער געזאָגט: די דאָזיקע מַחְלָה איז נישט צום מוֹת, נייערט צום כְּבוֹד פון ה', כּדי דער זון פון דער אויבערשטער זאָל דורכדעם פֶּאָרהערלעכט ווערן. און רבי מלך המשיחַ האָט ליב געהאַט מֶרְתָּא און איר אַחוֹת און אַלעזרן. און בשעת ער האָט געהערט, אַז ער איז חוֹלָה, איז ער פֶּאָרבלייבן נאָך צוויי טעג אין דעם אָרט, וואו ער איז געווען. דערנאָך ערשט האָט רבי מלך המשיחַ געזאָגט צו משיחַס תלמידים: לאָמיר ווידער גיין קיין יהודה. זאָגן צו אים די תלמידים: רַבִּי, אָט ערשט האָבן די יידן דיך געזוכט צו שטייניקן, און דו גייסט ווידער אַהין? האָט רבי מלך המשיחַ געענטפערט: צי האָט נישט דער יום צוועלף שָׁעָה? אויב מע גייט בייטאָג, שטרויכלט מע נישט, ווארים מע זעט דאָס אור פון דער דאָזיקער וועלט. נאָר אויב מע גייט ביינאַכט, שטרויכלט מע, ווארים דאָס אור איז נישטאָ. אַזוי האָט ער גערעדט, און דעראַזוי האָט ער צו זיי געזאָגט: אונדזער פריינט אַלעזר איז איינגעשלאָפן; אָבער איך גיי, כּדי איך זאָל אים אויפוועקן פון שלאָף. האָבן משיחַס תלמידים צו אים געזאָגט: אָדוֹנִי, אויב ער איז איינגעשלאָפן, וועט ער געזונט ווערן.

און רבי מלך המשיח האט גערעדט פון זיין מות, אָבער זיי האָבן געמיינט, אַז ער רעדט פון אַפרוען זיך אין שלאָף. דעמאָלט האָט רבי מלך המשיח זיי בפֿירוש געזאָגט: אַלעזר איז נפֿתָר; און איך פריי מיך פון איינערטוועגן, וואָס איך בין דאָרטן נישט געווען, פֿדי איר זאָלט גלויבן; אָבער לאָמיר גיין צו אים. דעמאָלט האָט תאָמא, --וועמען מען האָט גערופֿן: דידומוס-- געזאָגט צו זיינע חֲבֵרִים-תלמידים: לאָמיר אויך גיין, פֿדי מיר זאָלן שטאַרבן על קידוש ה' מיט אים. און אַז רבי מלך המשיח איז געקומען, האָט ער געפונען, אַז ער איז שוין געווען אין קבר פֿיר טעג. און בֵּית-הַיְיִנִי איז געווען נאָענט פון ירושָׁלַיִם, אַרום פופֿצן סטאַדיעס ווייט. און אַ סך אנשי יהודה זענען געקומען צו מִרְתָּאן און מִרְיָמָען, זיי מַנְחִים-אַבֶּל זיין פונוועגן זייער אַח. און בעת מִרְתָּא האָט געהערט, אַז רבי מלך המשיח קומט אָן, איז זי אים אַנטקעגנגעגאַנגען; אָבער מִרְיָם איז געבליבן זיצן אין שבעה הויז. און מִרְתָּא האָט געזאָגט צו רבי מלך המשיח: אַדוֹנִי, ווען דו וואָלטסט דאָ געווען, וואָלט מיין אַח נישט הָיָה נפֿטֶר. און אַפֿילו איצט ווייס איך, אַז וואָס נאָר דו וועסט בעטן ביי ה', וועט דיר ה' געבן. זאָגט רבי מלך המשיח צו איר: דיין אַח וועט צוריק אויפשטיין. זאָגט צו רבי מלך המשיח מִרְתָּא: איך ווייס, אַז ער וועט ווידער אויפשטיין ביי תְּחִיַּת-הַמֵּתִים אין דעם יום הָאַחֲרוֹן. האָט רבי מלך המשיח צו איר געזאָגט: אַנִּי הוּא הַתְּחִיָּה, און דאָס חַיִּים. דער, וואָס גלויבט אין מיר, הָגַם ער שטאַרבט, וועט לעבן. און ווער סע טויט לעבן און גלויבן אין מיר, וועט קיינמאָל נישט שטאַרבן. צי גלויבסטו דאָס? זאָגט זי צו רבי מלך המשיח: כֵּן אַדוֹנִי; איך גלויב, אַז דו ביסט דער רבי מלך המשיח, דער זון פון דער אויבערשטער, דער, וואָס דאַרף קומען אין דער עולם הזה אַריין. און אַז זי האָט דאָס געזאָגט, איז זי געגאַנגען און האָט גערופֿן מִרְיָמָען איר

אַחֻזת, און האָט צו איר שטילערהייט געזאָגט: דער רַבִּי איז דאָ,
און טוט דײַך רופֿן. און ווי זי האָט דאָס געהערט, האָט זי זיך
גײַך אויפֿגעהויבן, און איז צו אים געגאַנגען. און רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ איז נאָך נישט געקומען אין דאָרף אַרײַן, נײַערט איז נאָך
געווען אין דעם אָרט, וואו מֶרְתָּא האָט אים באַגעגנט. און די
אנשי יהודה, וואָס זענען געווען מיט איר אין דעם שבעה הויז,
און האָבן זי מַנְחֵם-אָבֵל געווען, האָבן געזען אַז מֶרְיָם האָט זיך
גײַך אויפֿגעהויבן און איז אַרױסגעגאַנגען, זענען זיי איר
נאָכגעגאַנגען, ווייל זיי האָבן געמײנט, אַז זי גײט צום קבר, כּדי
דאָרטן צו ווײַנען. און בעת מֶרְיָם איז אָנגעקומען וואו רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ איז געווען, און האָט אים געזען, איז זי אַנידערגעפֿאַלן
צו זײַנע פֿיס, און האָט צו אים געזאָגט: אָדוֹנִי, אויב דו וואָלטסט
דאָ געווען, וואָלט מײן אָח נישט הָיָה נִפְטָר. און בעת רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ האָט זי געזען ווײַנען, און די ייִדן, וואָס זענען מיט איר
געקומען, האָבן אויך געטאָן ווײַנען, האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
געזיפצט אין זײַן רוּחַ, און האָט זיך מַצֵּער מיט עֲגֻמַּת נֶפֶשׁ געווען.
און געזאָגט: וואו האָט איר אים געלײגט? זאָגן זיי צו רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ: אָדוֹנִי, קום און זע. יהושע/ישוע האָט געוויינט. די
אנשי יהודה האָבן דעריבער געזאָגט: זעט ווי ער האָט אים ליב
געהאַט! אָבער טײל פֿון זיי האָבן געזאָגט: וואָלט ער, וואָס
האָט געעפֿנט די אויגן פֿון דעם בלינדן נישט געקאָנט מאַכן, אַז
אויך ער זאָל נישט שטאַרבן? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט ווידער
אַמאָל געזיפצט אין זיך, און איז געקומען צום קבר; און עס איז
געווען אַ הײַל, און אַ שטיין איז געלעגן אויף איר. און רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט: נעמט אַוועק דעם שטיין. זאָגט צו אים
מֶרְתָּא, די אַחֻזת פֿון דעם בֶּר-מִינָן [נפטר]: אָדוֹנִי, ער שטינקט
שוין, מחמת ער איז שוין נפטר פֿיר טעג. זאָגט צו איר רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ: האָב איך דיר נישט געזאָגט, אַז אויב דו וועסט גלויבן,

וועסטו זען דעם כבוד ה'! און זיי האָבן אַוועקגענומען דעם שטיין. און רבי מלך המשיח האָט אויפגעהויבן זיינע אויגן, און האָט געזאָגט: אלוקים אָבִי, איך דאַנק דיר, בָּרוּךְ הוּא, וואָס דו האָסט מיך געהערט. איך האָב געוואוסט, אַז דו הערסט מיך תָּמִיד; דאָך צוליב דעם עס, וואָס שטייט אַרום, האָב איך דאָס געזאָגט, כּדי זיי זאָלן גלויבן, אַז דו האָסט מיך געשיקט. און אַז ער האָט דאָס געזאָגט, האָט ער גערופן מיט אַ הויך קול: אַלעזֶר, קום אַרויס. און דער נפֿטר איז אַרויסגעקומען, אַרומגעוויקלט הענט און פיס מיט תּכריכים, און זיין פֿנים איז געווען פאַרבונדן מיט אַ טיכל. און רבי מלך המשיח האָט צו זיי געזאָגט: בינדט אים אויף, און לאָזט אים גיין. און אַ סך פון די אנשי יהודה, וואָס זענען געקומען צו מרִימֶען און האָבן געזען וואָס ער האָט געטאָן, האָבן געגלויבט אין אים. אָבער עטלעכע פון זיי זענען אַוועקגעגאַנגען צו די פרושים, און האָבן זיי דערציילט, וואָס רבי מלך המשיח האָט געטאָן. די ראָשי-כֹּהֲנִים און די פרושים האָבן דעריבער פאַרזאַמלט דעם סִנְהֶדְרִין, און האָבן געזאָגט: וואָס זאָלן מיר טאָן? מחמת דער דאָזיקער בן אדם טוט אַ סך נסים. אויב מיר לאָזן אים אַזוי, וועלן אַלע גלויבן אין אים, און די רוימער וועלן קומען און אַוועקנעמען אונדזער לאַנד און עס [ישראל]. אָבער איינער פון זיי, קִיפָא, דער כֹּהֵן-גָדוֹל אין יענעם יאָר, האָט צו זיי געזאָגט: איר ווייסט בַּחֲרָם גאַרנישט, און איר טוט אויך נישט באַרעכענען, אַז עס איז גלייכער, אַז איין בן אדם זאָל שטאַרבן פאַר דעם עס [ישעיה נגו], איידער דאָס גאַנצע עס זאָל אומקומען. און דאָס האָט ער געזאָגט נישט פון זיך אַליין, נייערט ווייל ער איז אין יענעם יאָר געווען כֹּהֵן-גָדוֹל, האָט ער נביאות געזאָגט, אַז רבי מלך המשיח וועט שטאַרבן פאַר דעם עס [ישראל], און נישט נאָר פאַר דעם עס [ישראל] אַליין,

נייערט כדי ער זאל צונויפזאמלען אינאיינעם די ילדים פון ה',
וואָס זענען צעזייט און צעשפרייט. און פון יענעם יום אָן האָבן
זיי זיך עצות געהאלטן, ווי אים צו טייטן. רבי מלך המשיח איז
דעריבער מער נישט ארומגעגאנגען עפנטלעך צווישן די אנשי
יהודה, נייערט האָט אָפגעקערט פון דאָרטן אין אַ געגנט נאָענט
צו דער מדבר, אין אַ שטעטל, וואָס האָט געהייסן אַפּרִים; און
דאָרט איז ער פאַרבלייבן מיט משיחס תלמידים. און עס איז
געווען נאָענט פון דעם יידישן יום-טוב פֿסח, און אַ סך פון דעם
לאַנד האָבן אויף פֿסח עולה-רגל געווען קיין ירושלים, כדי זיך צו
הייליקן. און זיי האָבן געזוכט רבי מלך המשיח, און האָבן
געזאָגט איינער צום אַנדערן, בעת זיי זענען געשטאַנען אין דעם
בית-המקדש: ווי רעכנט איר? ער וועט נישט קומען אויף
יום-טוב? און די ראָשי-כֹּהנים און די פרושים האָבן
אַרויסגעגעבן אַ באַפעל, אַז אויב עמיצער ווייסט וואו ער איז,
זאל ער עס צו וויסן געבן, כדי זיי זאלן אים קענען כאַפֿן.

יב און זעקס טעג פאַר פֿסח איז רבי מלך המשיח געקומען
קיין בית-היני, וואו אַלעזר איז געווען, וועמען רבי מלך המשיח
האָט מחיה-מתים געווען. און זיי האָבן פאַר אים דאָרטן
געמאַכט אַ סעודה; און מרתא האָט באַדינט, און אַלעזר איז
געווען איינער פון די, וואָס זענען געזעסן מיט אים ביים
טיש. און מרים האָט גענומען אַ פונט זייער טייערן זאַלבאייל
פון לויטערן נאָרד, און האָט געזאַלבט די פיס פון רבי מלך
המשיח, און אָפגעווישט זיינע פיס מיט אירע האַר; און דאָס
בית איז געוואָרן פול מיט דעם ריח פון דעם זאַלבאייל. אָבער
יהודה אַיש-קריות, איינער פון זיינע תלמידים, וואָס האָט אים
געזאַלט איבערענטפערן, האָט געזאָגט: פאַרוואָס האָט מען
דעם דאָזיקן זאַלבאייל נישט פאַרקויפט פאַר דריי הונדערט
דינרים, און דאָס געגעבן צו די עניים? און דאָס האָט ער

געזאָגט, נישט וואַרים ער האָט געזאָגט פאַר די אַרעמעלייט, ניערט ווייל ער איז געווען אַ גנב, און אַזוי ווי ער האָט געהאַט דעם בייטל, פלעגט ער אַרויסנעמען וואָס מען האָט דרינען אַריינגעלייגט. רבי מלך המשיח האָט דעריבער געזאָגט: לאַזט זי געמאַך, זאָל זי עס האַלטן פאַר דעם יום פון מיין קבורה. מחמת די אַרעמעלייט האָט איר תמיד מיט זיך, אָבער מיד האָט איר נישט תמיד. און אַ גרויסער עולם יידן האָט זיך דערוואוסט, אַז ער איז דאָרטן; און זיי זענען געקומע, נישט נאָר פון רבי מלך המשיח וועגן, ניערט אויך פדי צו זען אַלעזאָרן, וועמען ער האָט מחיה-מתים געווען. און די ראשי-כהנים האָבן זיך מיעץ געווען, אַפילו אַלעזאָרן אויך צו טייטן, וואַרים אַ סך יידן זענען פון זיינעטוועגן אַוועקגעגאַנגען, און האָבן געגלויבט אין רבי מלך המשיח. אויף מַחַר, בעת אַ סך עס, וואָס איז געקומען אויף יום-תוב, האָט געהערט, אַז רבי מלך המשיח קומט אָן קיין ירושלים, האָבן זיי גענומען ענפים פון פאַלמענביימער, און זענען אַרויסגעגאַנגען אים מקבל-פנים זיין, און האָבן אויסגעשריגן: הושע-נא! ברוך הָבא בָּשֶׁם ה'! מלך ישׂראל [תהלים קיח, כה-כו]! און רבי מלך המשיח האָט געפונען אַ יונג אייזל, און האָט זיך אויף אים אַרויפגעזעצט, ווי סע שטייט געשריבן: האָב נישט קיין מורא, בַּת צִיּוֹן! הִנֵּה, דיין מלך קומט, רייטנדיק אויף אַ יונגן אייזל [זכריה ט, ט]. זיינע תלמידים האָבן דאָס לכתחילה נישט פאַרשטאַנען; אָבער אַזוי ווי ער איז פאַרהערלעכט געוואָרן, אהבן זיי זיך דערמאָנט, אַז אַזוי איז וועגן אים געשריבן געוואָרן, און אַזוי האָבן זיי אויך צו אים געטאָן. און דאָס עס, וואָס איז געווען מיט אים, בעת ער האָט אַלעזאָרן אַרויסגערופן פון דעם קבר, און אים מחיה-מתים געווען, האָט דערויף אַדות געזאָגט. און דעריבער איז אים אויך דאָס עס אַנטקעגנגעגאַנגען, ווייל זיי האָבן

געהערט, אַז ער האָט געטאָן דאָס דאָזיקע נס. די פרושים
 האָבן דעריבער געזאָגט איינער צום אַנדערן: איר זעט, אַז איר
 קאָנט גאָרנישט פֿועלן, מחמת אָט גייט אים די גאַנצע וועלט
 נאָך. און צווישן יענע, וואָס האָבן עולה-רגל געווען אויף
 יום-טובּ תפילה צו טאָן, זענען אויך געווען עטלעכע גריכן. און
 די דאָזיקע זענען דעריבער געקומען צו פיליפוסן, וואָס איז
 געווען פון בית-צידה אין גליל, און האָבן אים געבעטן, אַזוי צו
 זאָגן: האָר, מיר וואָלטן וועלן זען יהושע/ישוע. און פיליפוס איז
 געגאַנגען און האָט עס דערציילט אַנדרייען, און אַנדריי און
 פיליפוס זענען געגאַנגען, און האָבן עס דערציילט רבי מלך
 המשיח. און רבי מלך המשיח האָט זיי געענטפערט: די שעה
 האָט גענעענט, אַז דער בַר-אַנָש [דניאל ז,יג, משיח] זאָל
 פאַרהערלעכט ווערן. באַמת, באַמת, איך זאָג אייך, סיידן דער
 גַרְגיר חָטָה פאַלט אין דער ערד אַריין און שטאַרבט,
 פאַרבלייבט ער פאַר זיך אַליין: נאָר אויב ער שטאַרבט, טראָגט
 ער אַ סך פֿירות. דער, וואָס האָט ליב זיין נַפֿש, פאַרלירט עס;
 און דער, וואָס האָט פיינט זיין נַפֿש אין הָעוֹלָם הַזֶּה, וועט עס
 באַוואָרענען צום חַי עוֹלָם. אויב עמיצער דינט מיר, לאָז ער
 מיר נאָכגיין; און וואו איך בין, דאָרט וועט אויך זיין מיין מְשִׁירָת.
 אויב עמיצער דינט מיר, וועט אים דער אלוקים אָב אָנטאָן כָּבוֹד.
 איצט איז מיין נשמה זיך מצער מיט עֲגִמַּת נַפֿש; און וואָס זאָל
 איך זאָגן? אלוקים הָאָב, זיי מיך מציל פון דער דאָזיקער שעה?
 לא, צוליב דער דאָזיקער סיבה בין איך געקומען צו אָט-דער
 שעה. אלוקים אָב, פאַרהערלעך דיין נאָמען. און עס איז
 געקומען אַ בת קול פון שָׁמַיִם אַרויס: איך האָב אים
 פאַרהערלעכט, און וועל אים ווידער אַמאָל אַכפערן. און דאָס
 עס, וואָס איז דערביי געשטאַנען און האָט עס געהערט, האָט
 געזאָגט, אַז עס האָט געדונערט; אַנדערע האָבן געזאָגט: אַ

מלאך האט גערעדט צו אים. און רבי מלך המשיח האט געענטפערט, און געזאגט: דאָס דאָזיקע בת קול איז נישט געקומען צוליב מיר, נייערט צוליב אייך. איצט איז דער משפט איבער העולם הזה; איצט וועט דער שר פון העולם הזה ארויסגעוואָרפן ווערן. און איך, בעת איך וועל אויפגעהויבן ווערן פון דער ערד, וועל איך צוציען צו מיר אלע פֿני אָדם. דאָס האָט רבי מלך המשיח געזאָגט, כדי מרמז צו זיין, מיט וואָסער מין מָוֹת ער וועט שטאַרבן. דאָס עם האָט אים דעריבער געענטפערט: מיר האָבן געהערט פון דער תּוֹרָה, אַז דער רבי מלך המשיח באַשטייט אויף אייביק; און וויאַזוי זאָגסטו: דער בַּר-אַנָש [דניאל זיג, משיח] מוז אויפגעהויבן ווערן? ווער איז דאָס דער דאָזיקער בַּר-אַנָש [דניאל זיג, משיח]? האָט רבי מלך המשיח צו זיי געזאָגט: נאָך אַ קליינע וויילע איז דאָס אור צווישן אייך. גייט, כָּל-זֶמֶר איר האָט דאָס אור, כדי די חֲשָׁך זאָל אייך נישט באַפאַלן; און דער, וואָס גייט אין דער חֲשָׁך, ווייסט נישט וואוהין ער גייט. כָּל-זֶמֶן איר האָט דאָס אור, גלויבט אין דעם אור, כדי איר זאָלט ווערן ילָדים פון אור. בעת רבי מלך המשיח האָט דאָס געזאָגט, איז ער אַוועקגעגאַנגען, און האָט זיך פאַרבאָרגן פון זיי. אָבער כאַטש ער האָט געטאָן אַזויפיל נסים פאַר זייערע אויגן, האָבן זיי דאָך נישט געגלויבט אין אים, כדי דאָס דָבָר פון ישעיה הנביא זאָל מקוים ווערן, וואָס ער האָט געזאָגט: ה', מִי הָאֱמִין לְשִׁמְעָתוֹ וְזִרְעֵה' עַל-מִי נִגְלָתָהּ, ווער האָט געגלויבט אונדזער הערונג? און פאַר וועמען איז דער אָרעם פון ה' אַנטפלעקט געוואָרן [ישעיה נג,א]? צוליב דעם האָבן זיי נישט געקאָנט גלויבן, מחמת ישעיה האָט ווידער געזאָגט: ער האָט געמאַכט בלינד זייערע אויגן, און פאַרהאַרטעוועט זייער לֵב, טאַמער וועלן זיי זען מיט זייערע אויגן, און באַנעמען מיט זייער לֵב, און תשובה טאָן, און איך זאָל

זיי היילן [ישעיה ו, ט-י]. אָט-דאָס האָט ישעיה געזאָגט, ווארים
 ער האָט געזען זיין כָּבוֹד, און ער האָט גערעדט וועגן אים.
 פונדעסטוועגן האָבן אַ סך פון די שָׂרִים געגלויבט אין אים,
 אָבער צוליב די פּרוּשִׁים האָבן זיי דאָס נישט מוֹדָה געווען, כּדי
 זיי זאָלן נישט אַרײַנגעלייגט ווערן אין חָרֶם; מחמת זיי האָבן
 ליב געהאַט דעם כָּבוֹד פון בְּנֵי אָדָם מערער, ווי דעם כָּבוֹד פון
 ה'. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אויסגערופן, און געזאָגט: דער,
 וואָס גלויבט אין מיר, גלויבט נישט אין מיר, נייערט אין דעם,
 וואָס האָט מיך עשיקט [ה']. און דער, וואָס זעט מיך, זעט
 דעם, וואָס האָט מיך געשיקט [ה']. איך בין געקומען פֿאַר אַ
 אָר אין דער עולם הזה אַרײַן, כּדי דער, וואָס גלויבט אין מיר,
 זאָל נישט בלייבן אין דער חֲשֵׁךְ. און אויב עמיצער הערט מיינע
 דָּבָר, און היט זיי נישט, מִשְׁפָּט איך אים נישט; מחמת איך בין
 געקומען נישט צו מִשְׁפָּטן די וועלט, אָלָא להוֹשִׁיעַ אֶת הָעוֹלָם.
 דער, וואָס פֿאַרוואַרפט מיך און איז נישט מקבל מיינע דָּבָר,
 האָט אײַנעם, וואָס טוט אים מִשְׁפָּטן; דאָס דָּבָר, וואָס איך האָב
 גערעדט, דאָס דאָזיקע וועט אים מִשְׁפָּטן אין דעם יום הַאֲחֵרוֹן.
 מחמת איך האָב גערעדט נישט פון מיר אַלײַן, נייערט דער
 אלוקים הָאֵב, וואָס האָט מיך געשיקט, האָט מיר געגעבן מצוה,
 וואָס איך זאָל זאָגן, און וואָס איך זאָל רעדן. און איך ווייס אַז
 זיין מצוה איז חַיִּי עוֹלָם, דעריבער, די רײַד, וואָס איך רער, רער
 איך אַזױווי דער אלוקים הָאֵב האָט מיר געבאָטן.

יג און פֿאַר דעם יום-טוֹב פֿסח האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 געוואויסט, אַז זיין שָׁעָה איז געקומען, אַז ער זאָל אַוועקגיין פון
 דעם עולם-הזה צום אלוקים הָאֵב; און ער, וואָס האָט ליב
 געהאַט משיחַס אײַגענע אין דער עולם הזה, האָט זיי ליב
 געהאַט עַד-אַחֲרִית. און בשַׁעַת דער סעודה, ווען הַשָּׁטן האָט
 שוין אַרײַנגעגעבן אין לֵב אַרײַן פון יהודה בֶן-שַׁמְעוֹן

איש-קריות, אים איבערצוענטפערן, הגם רבי מלך המשיח האט
געוואוסט, אז דער אלוקים האב האט אים איבערגעגעבן
אלצדינג אין זיינע הענט אריין, און אז ער איז געקומען פון ה',
און גייט צו ה', איז רבי מלך המשיח אויפגעשטאנען פון טיש,
און האט אויסגעטאן משיח מלבושים, און האט גענומען א
האנטויד און האט זיך ארומגעגארטלט. דערנאך האט רבי מלך
המשיח אריינגעגאסן מים אין דעם בעקן, און האט אנגעהויבן
צו וואשן די פיס פון די תלמידים, און זיי אפצואווישן מיט דעם
האנטויד, מיט וועלכן ער איז געווען ארומגעגארטלט. און רבי
מלך המשיח איז געקומען צו שמעון כנפא; זאגט ער צו אים:
אדוני, דו טוסט וואשן מיינע פיס? און רבי מלך המשיח האט
געענטפערט: וואס איך טו, פארשטייסטו נישט איצטערט, אבער
שפעטער וועסטו פארשטיין. און כנפא האט צו רבי מלך
המשיח געזאגט: דו זאלסט מיר קיינמאל נישט וואשן מיינע
פיס. האט רבי מלך המשיח אים געענטפערט: אויב איך וואש
דיך נישט, האסטו נישט מיט מיר קיין חלק. זאגט צו אים
שמעון כנפא: אדוני, נישט נאר מיינע פיס, נייערט אויך מיינע
הענט און מיין קאפ! און רבי מלך המשיח האט צו אים
געזאגט: דער, וואס האט זיך געבאדן, נייטיקט זיך נישט צו
וואשן, אחוץ זיינע פיס, ווארים ער איז אינגאנצן טהור. און איר
זענט טהורים, אבער נישט אלע. מחמת ער האט געוואוסט,
ווער סע האט אים געזאלט איבערענטפערן; דעריבער האט ער
געזאגט: איר זענט נישט אלע טהורים. און אזוי ווי רבי מלך
המשיח האט געוואשן זייערע פיס, און אנגעטאן זיינע מלבושים,
האט ער זיך ווידער אנדערגעזעצט, און צו זיי געזאגט:
פארשטייט איר, וואס איך האב צו אייך געטאן? איר רופט מיר
רבי און אדון; און איר האט רעכט, מחמת איך בין דאס.
בין, אויב איך, אייער אדון און רבי, האב געוואשן אייערע פיס,

זענט איר אויך מחויב צו וואַשן איינער דעם אַנדערנס פיס.
מחמת איד האָב אייך געגעבן אַ מוֹפֶּת, כדי איר זאָלט טאָן, ווי
איד האָב צו אייך געטאָן. באַמת, באַמת, איד זאָג אייך, אַן עָבֶד
איז נישט גרעסער פון זיין אָדוֹן; אויך איז אַ שלִיחַ נישט
גרעסער פון דעם, וואָס האָט אים געשיקט. אויב איר ווייסט די
דאָזיקע זאַכן, איז אַשְׁרֵי אייך, אויב איר טוט זיי. איד רעד נישט
פון אייך אַלע; איד ווייס וועמען איד האָב אויסדערוויילט; נאָר
כדי דער פֿסוק זאָל מקוים ווערן: אוֹכַל לַחֲמֵי הַגָּדִיל עָלַי עָקֵב
[תהלים מא, י]. איד זאָג עס אייך איצט, איידער סע געשעט, כדי
ווען סע וועט געשען, זאָלט איר גלויבן, אַז אֲנִי הוּא. באַמת,
באַמת, איד זאָג אייך, דער, וואָס איז מקבל וועמען איד שיק, איז
מיד מקבל: און דער, וואָס איז מיד מקבל, איז מקבל דעם, וואָס
האָט מיד געשיקט. בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דאָס געזאָגט:
האָט ער זיך מַצֵּער מיט עֲגֻמַּת נֶפֶשׁ געווען אין דעם רוּחַ, און
האָט עֲדוּת געזאָגט: באַמת, באַמת, איד זאָג אייך, אַז איינער פון
אייך וועט מיד פאַרראָטן. די תלמידים האָבן געקוקט איינער
אויף דעם אַנדערן, און זענען געווען נישט זיכער פון וועמען ער
האָט גערעדט. און ביים טיש האָט זיך איינער פון מְשִׁיחַס
תלמידים, וועמען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט ליב געהאַט, אָנגעלענט
אויף מְשִׁיחַס חֵיק. און שמוען פִּיפּא האָט צו אים אַ וואונק
געטאָן, און געזאָגט: זאָג אונדז, ווער איז עס, פון וועמען ער
רעדט דאָס. און בעת ער איז אַזוי געליגן אָנגעלענט אויף
מְשִׁיחַס חֵיק, האָט ער צו אים געאָגט: אָדוֹנִי, ווער איז עס?
האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געענטפערט: דאָס איז דער, פאַר וועמען
איד וועל איינטונקען דעם [מְרִירִים, שמות יב, ח] ביסן, און דאָס
אים געבן. און אַז ער האָט איינגעטונקען דעם ביסן, האָט ער
אים גענומען און געגעבן צו יהודה בֶּן-שמוען אִישׁ-קָרִיּוֹת. און
נאָך דעם [מְרִירִים, שמות יב, ח] ביסן, איז הֶשְׁטֵן אין אים אַרִיין,

און רבי מלך המשיח האָט צו אים געזאָגט: וואָס די טויסט, טו געשווינד. און קיינער ביים טיש האָט נישט פאַרשטאַנען, פאַרוואָס ער האָט דאָס צו אים געזאָגט. מחמת עטלעכע האָבן געמיינט, אַז אַזוי ווי יהודה האָט געהאַט דעם בייטל, האָט רבי מלך המשיח צו אים געזאָגט: קויף איין וואָס מיר האָבן נייטיק אויף יום-טוב; אָדער, אַז ער זאָל עפעס געבן די ענינים. און אַזוי ווי ער האָט גענומען דעם ביסן, איז ער באַלד אַרויסגעגאַנגען; און עס איז געווען לילה. און בעת ער איז אַרויסגעגאַנגען, האָט רבי מלך המשיח געזאָגט: איצט איז דער פֿר-אַנש [דניאל זיג, משיח] פאַרהערלעכט, און ה' איז פאַרהערלעכט אין אים. און אויב ה' איז פאַרהערלעכט אין אים, וועט אים אויך ה' אַכפערן אין זיך, און טאַקע באַלד וועט ער אים אַכפערן. ילדים מיינע, נאָך אַביסל בין איך מיט אייך. איר וועט מיך זוכן; און ווי איך האָב געזאָגט צו די יידן, אַזוי זאָג איך אייך איצט: וואוהין איך גיי, קענט איר נישט קומען. אַ מצוה חַדְשָׁה גיב איך אייך, אַז איר זאָלט ליב האָבן איינער דעם אַנדערן; אַזוויי איך האָב אייך ליב געהאַט, אַזוי זאָלט איר אויך ליב האָבן איינער דעם אַנדערן. דורך דעם וועלן אַלע דערקענען, אַז איר זענט משיח תלמידים, אויב איר וועט האָבן אַהבה איינער צו דעם אַנדערן. זאָגט צו רבי מלך המשיח שמועון פֿיפּא: אַדוּנִי, וואוהין גייסטו? און רבי מלך המשיח האָט געענטפערט: וואוהין איך גיי, קענסטו מיר נישט נאָכגיין עכְשָׁו; אָבער שפעטער-צו וועסטו נאָכגיין. זאָגט צו רבי מלך המשיח פֿיפּא: אַדוּנִי, פאַרוואָס קאָן איך דיר עכְשָׁו נישט נאָכגיין? מיין נפֿש אַתָּן בַּעַדְךָ. האָט רבי מלך המשיח געענטפערט: דיין נפֿש ווילסטו פאַר מיר אַוועקלייגן? באַמת, באַמת, איך זאָג דיר: נאָך איידער דער האָן וועט קרייען, וועסטו מיך דריי מאָל פאַרלייַקענען.

יד זאָל זיך אייער לֵב נישט מצער מיט עגְמַת נפֿש זיין;

גלאיבט אין ה', און גלויבט אויך אין מיר. אין בית אָבי זענען פאַראַן אַ סך מַעוֹנוֹת; אויב סע וואָלט אַזוי נישט געווען, וואָלט איך עס אייך געווען געזאָגט; מחמת איך גיי צוגרייטן פאַר אייך אַן אָרט. און בעת איך וועל גיין און גרייט צו אַן אָרט פאַר אייך, וועל איך ווידער קומען [ביאת משיח], און אייך נעמען צו מיר, פדי וואו איך בין, זאָלט איר אויך זיין. און וואוהין איך גיי, ווייסט איר, און איר קענט דעם דָרָך. זאָגט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הַנֶּאֱמָא: אָדוֹנִי, מיר ווייסן נישט וואוהין דו גייסט; וויאָזוי זאָלן מיר וויסן דעם דָרָך? זאָגט צו אים רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: אָנִי הוּא דער דָרָך, און דער אָמת, און דאָס חיים; קיינער קומט נישט צו דעם אלוקים הָאֵב [ה'], סיידן דורך מיר [יוח' א:א]. אויב איר וואָלט מיך געקענט, וואָלט איר אויך געקענט מיין אלוקים הָאֵב; פון איצט אָן קענט איר אים, און האָט אים געזען. זאָגט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ פיליפּוס: אָדוֹנִי, ווייז אונדז דעם אלוקים הָאֵב, און עס וועט זיין פאַר אונדז גענוג. זאָגט צו אים רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: אַזאַ לאַנגע צייט בין איך געווען מיט אייך, און דו, פיליפּוס, קענסט מיך נישט? דער, וואָס האָט מיך געזען, האָט געזען דעם אלוקים הָאֵב [יוח' א:א]; וויאָזוי קענטסטו זאָגן: ווייז אונדז דעם אלוקים הָאֵב? צי גלויבסטו נישט, אַז איך בין אין דעם אלוקים הָאֵב, און דער אלוקים הָאֵב איז אין מיר [יוח' א:א]? הִדְבָּרִים, וואָס איך זאָג אייך, רעד איך נישט פון מיר אַליין; נייערט דער אלוקים הָאֵב, וואָס וואוינט אין מיר, טוט זיינע מַעשִׁים. גלויבט מיר, אַז איך בין אין דעם אלוקים הָאֵב, און דער אלוקים הָאֵב איז אין מיר; אויב נישט סאָ גלויבט מיר צוליב די מַעשִׁים אַליין. באָמת, באָמת, איך זאָג אייך, דער, וואָס גלויבט אין מיר, וועט אויך טאָן די מַעשִׁים, וואָס איך טו, און גרעסערע מַעשִׁים ווי די דאָזיקע וועט ער טאָן, ווארים איך גיי צו דעם אלוקים הָאֵב. און וואָס איר וועט בעטן אין מיין נאָמען, דאָס וועל איך טאָן, פדי

דער אלוקים האָב זאָל פאַרהערלעכט ווערן אין דעם זון [דער זון פון דער אויבערשטער]. אויב איר וועט מיך עפעס בעטן אין מיין נאָמען, וועל איך עס טאָן. אויב איר האָט מיך ליב וועט איר אָפהיטן מיינע מצוות. און איך וועל בעטן דעם אלוקים האָב, און ער וועט אייך געבן אַן אַנדערן מליץ יושר, כדי ער זאָל זיין מיט אייך לעולם, טאָקע דעם רוח האָמת, וואָס די וועלט קען אים נישט אויפנעמען, מחמת די וועלט זעט אים נישט, און קען אים אויך נישט. איר קענט אים; מחמת ער רוט ביי אייך, און וועט זיין אין אייך. איך וועל אייך נישט לאָזן יתומים; איך וועל קומען צו אייך. נאָך אַ קליינע וויילע, און די עולם הָיָה וועט מיך מער נישט זען, איר אָבער וועט מיך זען; ווארים איך לעב, וועט איר אויך לעבן. אין יענעם יום וועט איר וויסן, אַז איך בין אין מיין אלוקים אָב, און איר זענט אין מיר, און איך בין אין אייך. דער, וואָס האָט מיינע מצוות, און האלט זיי, דער איז עס, וואָס האָט מיך ליב; און דער, וואָס האָט מיך ליב, וועט זיין געליבט פון אלוקים אָב, און איך וועל אים ליב האָבן און וועל מיך צו אים אַנטפלעקן. זאָגט צו אים יהודה -- נישט אַיש-קריות: אַדוֹנִי, ווי קומט עס, וואָס דו וועסט דיר אַנטפלעקן צו אונדז, און נישט צו דער עולם הָיָה? האָט רבי מלך המשיח געענטפערט, און צו אים געזאָגט: אויב עמיצער האָט מיך ליב, וועט ער האַלטן מיין דָבָר, און אלוקים אָב וועט אים ליב האָבן, און מיר וועלן קומען צו אים, און מאַכן ביי אים אונדזער מְשָׁכָן [מעון]. דער, וואָס האָט מיך נישט ליב, האלט נישט מיינע דברים; און דאָס דָבָר, וואָס איר הערט, איז נישט מיינס, נייערט פון אלוקים האָב, וואָס האָט מיך געשיקט. דאָס האָב איך אייך געזאָגט, כָּל-זֶמַן איך בין נאָך מיט אייך. אָבער דער מליץ יושר, דער רוח-הקדוש, וועמען דער אלוקים האָב וועט שיקן אין מיין נאָמען, ער וועט אייך לערנען אַלצדינג, און אייך

דערמאָנען אין אַלץ, וואָס איך האָב אייך געזאָגט. שְׁלוֹם ה' לָאז
 איך איבער מיט אייך; מיין שְׁלוֹם גיב איך אייך; נישט ווי סע גיט
 די עולם הַזֶּה, גיב איך אייך. זאָל זיך אייער לֵב נישט מצער מיט
 עֲגִמַּת נֶפֶשׁ זיין, און זאָל עס אויך נישט מורא האָבן [מֶרֶד-לֵב].
 איר האָט געהערט, ווי איך האָב אייך געזאָגט: איך גיי אַוועק
 [יוח' יד, יב], און איך וועל קומען צו אייך [יוח' יד, יח]. אויב איר
 וואָלט מיך ליב געהאַט, וואָלט איר זיך געפריידט און שְׁמָחָה
 האָבן, אַז איך גיי צו דעם אלוקים הָאֵב; מחמת דער אלוקים
 הָאֵב איז גרעסער פון מיר [יוח' א, א; א, יד]. און איצט האָב איך
 עס אייך געזאָגט, איידער סע געשעט, כּדי, ווען סע וועט געשען,
 זאָלט איר גלויבן און האבן אַמוּנָה. איך וועל מער נישט רעדן
 מיט אייך קיין סך: מחמת דער שֵׁר פון דער עולם הַזֶּה קומט אָן.
 און ער האָט גאַרנישט אין מיר; נאָר כּדי די עולם זאָל וויסן, אַז
 איך האָב ליב דעם אלוקים הָאֵב, און ווי דער אלוקים הָאֵב האָט
 מיר געבאַטן, אַזוי טו איך. שטייט אויף, און לאָמיר גיין
 פונדאָנען.

טו אַני הוא הַגִּפֶּן הָאֱמֶתִית, און אלוקים אָבִי איז

הַכּוֹרֵם. יעדן צווייג אין מיר, וואָס טראָגט נישט קיין פִּירות,
 אלוקים הָאֵב נעמט אַוועק; און יעדן, וואָס טראָגט פִּירות,
 אלוקים הָאֵב זָמַר [ויק' כה, ג], כּדי ער זאָל טראָגן מער
 פִּירות. איר זענט שוין טהוֹר, דורך דעם דָּבָר, וואָס איך האָב צו
 אייך גערעדט. בלייבט אין מיר, און איך אין אייך. אַזוויי דער
 צווייג קאָן נישט טראָגן קיין פִּירות פון זיך אַליין, סיידן ער
 בלייבט אין הַגִּפֶּן, אַזוי קענט איר אויך נישט, סיידן איר בלייבט
 אין מיר. אַני הוא הַגִּפֶּן, איר זענט די ענָפִים. דער, וואָס בלייבט
 אין מיר, און איך אין אים, טראָגט אַ סך פִּירות; מחמת אָן מיר
 קאָנט איר גאַרנישט טאָן. אויב עמיצער בלייבט נישט אין מיר,
 ווערט ער אַרויסגעוואָרפֶּן ווי אַ צווייג, און פאַרדאַרט; און מען

זאמלט זיי איין און מען ווארפט זיי אין אש אריין, און זיי ווערן
פארברענט. אויב איר בלייבט אין מיר, און מיינע דברים בלייבן
אין אייך, מעגט איר בעטן וואָס איר ווילט, און סע וועט
אייך געטאָן ווערן. אין דעם איז אלוקים אָבי פארהערלעכט,
אַז איר זאָלט טראָגן אַ סך פירות, און אזוי זיין משיח
תלמידים. אַזוי ווי דער אלוקים האָב האָט מיך ליב געהאַט, אַזוי
האָב איך אייך ליב געהאַט; בלייבט אין מיין אַהבה. אויב איר
וועט האַלטן מיינע מצוות, וועט איר בלייבן אין מיין אַהבה,
פונקט ווי איך האָב געהאַלטן אלוקים אָביס מצוות, און בלייבן
אין זיין אַהבה. דאָס האָב איך צו אייך גערעדט, כדי מיין
שְׁמִיחָה זאָל זיין אין אייך, און אייער שְׁמִיחָה זאָל ווערן פול.
דאָס דאָזיקע איז מיין געבאָט, אַז איר זאָלט ליב האָבן איינער
דעם אַנדערן, אַזוי ווי איך האָב אייך ליב געהאַט. קיין גרעסערע
אַהבה האָט נישט קיין בן אדם ווי די דאָזיקע, וואָס אַ בן אדם
איז מַקְרִיב זיין נֶפֶשׁ פאַר זיינע פריינט. איר זענט מיינע פריינט,
אויב איר טוט דאָס, וואָס איך באַפעל אייך. איך טו אייך מער
נישט רופן קיין עבָדִים; מחמת דער עבָד ווייסט נישט וואָס זיין
אָדוֹן טוט; נייערט איך האָב אייך גערופן פריינט, מחמת
אַלצדינג, וואָס איך האָב געהערט פון אלוקים אָבי, האָב איך
אייך געגעבן צו וויסן. נישט איר האָט מיך אויסדערוויילט,
נייערט איך האָב אייך אויסדערוויילט, און האָב אייך באַשטימט,
אַז איר זאָלט גיין און טראָגן פירות, און אַז אייערע פירות זאָלן
פאַרבלייבן; כדי וואָס איר וועט בעטן דעם אלוקים האָב אין
מיין [השם יתברך] נאמען, זאָל ער אייך געבן. דאָס באַפעל איך
אייך, כדי איר זאָלט ליב האָבן איינער דעם אַנדערן. אויב די
עולם הָיָה האָט אייך פיינט, טאָ ווייסט, אַז זי האָט מיך פיינט
געהאַט, איידער זי האָט אייך פיינט געהאַט. ווען איר וואָלט
געווען פון דער עולם הָיָה, וואָלט די עולם הָיָה ליב געהאַט דאָס

איריקע; נאָר אַזוי ווי איר זענט נישט פון דער עולם הַזֶּה, נייערט
אין האָב אייך אויסדערוויילט פון דער עולם הַזֶּה, דערפאַר
האַט אייך די עולם הַזֶּה פיינט. געדענקט דאָס דָּבָר, וואָס איך
האַב אייך געזאָגט: אָן עֶבֶד איז נישט גרעסער פון זיין אָדון.
אויב זיי האָבן מיד גערוּדפֿט, וועלן זיי אייך אויך רוּדפֿן; אויב זיי
האַבן געהאַלטן מיין דָּבָר, וועלן זיי אויך אייערס האַלטן. אָבער
דאָס אַלץ וועלן זיי אייך טאָן פון מיין נאָמענוועגן, ווארים זיי
קענען נישט דעם, וואָס האָט מיד געשיקט. אויב איך וואָלט
נישט געקומען און גערעדט צו זיי, וואָלטן זיי נישט געווען
געהאַט קיין עבירה; איצט אָבער האָבן זיי נישט קיין אויסרייד
פאַר זייער עבירה. דער, וואָס האָט מיד פיינט, האָט אויך פיינט
אלוקים אָבן. ווען איך וואָלט נישט געווען געטאָן צווישן זיי די
מעשים, וואָס קיין שום אַנדערער האָט נישט געטאָן, וואָלטן זיי
נישט געווען געהאַט קיין עבירה; אָבער איצט האָבן זיי געזען,
און האָבן פיינט געהאַט סיי מיד און סיי אלוקים אָבן. נאָר סע
זאָל מקוים ווערן דאָס דָּבָר, וואָס שטייט געשריבן אין זייער
תּוֹרָה: שְׁנֵאת חֲנֹם שְׁנֵאוֹנִי [תהלים סט, ד]. אָבער בעת דער
מִלִּיץ יושר וועט קומען, וועמען איך וועל שיקן צו אייך פון דעם
אלוקים האָב, דעם רוּחַ הָאֱמֶת, וואָס קומט פון דעם אלוקים
האָב, וועט ער אַדוּת זאָגן פוננוועגן
מיר. און אויך איר וועט אַדוּת זאָגן, ווארים איר זענט געווען
מיט מיר פון אָנהייב אָן.

טז דאָס האָב איך צו אייך גערעדט, כדי איר זאָלט נישט
געבראַכט ווערן צו קיין מיכשול. זיי וועלן אייך אזיסשליסן פון
קָהֵל: יֵן, סע קומט אָן די שָׁעָה, ווען יעדער בן אדם, וואָס וועט
אייך הָרגענען, וועט מיינען, אַז ער דינט ה' דערמיט. און דאָס
וועלן זיי טאָן, ווארים זיי האָבן נישט געקענט דעם אלוקים
האָב, און נישט מיד. און דאָס האָב איך גערעדט צו אייך, כדי,

ווען זייער שעה וועט קומען, זאָלט איר געדענקען, אַז איר האָב
 אייך דאָס געזאָגט. אין אָנהייב האָב איר עס אייך נישט געזאָגט,
 ווארים איר בין געווען מיט אייך. אָבער איצט גיי איר צו אים,
 וואָס האָט מיר געשיקט; און קיינער פון אייך פרעגט מיר נישט:
 וואוהין גייסטו? אָבער ווייל איר האָב דאָס גערעדט צו אייך,
 האָט צער אָנגעפילט אייער לֵב. איר זאָגט אייך אָבער דעם אָמת,
 עס איז טוב פֿאַר אייך, אַז איר גיי אַוויק; מחמת אויב איר גיי
 נישט אַוועק, וועט דער מַלִּיץ יושר נישט קומען צו אייך; נאָר
 אויב איר גיי, וועל איר אים שיקן צו אייך. און אַז ער וועט
 קומען, וועט ער איבערצייגן די עולם הַזֶּה וועגן חֲטָא, און וועגן
 צָדִק, און וועגן מִשְׁפָּט: וועגן עבירה, ווארים זיי גלויבן נישט
 אין מיר; וועגן צָדִק, ווארים איר גיי צו דעם אלוקים הָאֵל, און
 איר וועט מיר מער נישט זען; וועגן מִשְׁפָּט, ווארים דער שֵׁר פון
 דער עולם הַזֶּה איז געמִשְׁפָּט געוואָרן. איר האָבט אייך נאָך אַ סך
 זאָכן צו זאָגן, נאָר איר קענט זיי איצט נישט פֿאַרטראָגן. אָבער
 בעת דער רוח הָאֵמת וועט קומען, וועט ער אייך אַרײַנפירן אין
 דעם גאַנצן אָמת; מחמת ער וועט נישט רעדן פון זיך אַלײַן,
 נייערט וואָס ער וועט הערן, וועט ער רעדן; און ער וועט אייך
 אָנזאָגן דאָס, וואָס דאָרף ערשט קומען. ער וועט מיר
 פֿאַרהערלעכן, ווייל ער וועט נעמען פון מיינעם, און וועט עס
 אייך

דערקלערן. אַלצדינג, וואָס דער אלוקים הָאֵל האָט, איז מיינס;
 דעריבער האָב איר געזאָגט, אַז ער וועט נעמען פון דעם, וואָס
 איז מײַן, און וועט עס אייך דערקלערן. נאָך אַ קליינע וויילע, און
 איר זעט מיר נישט מער; און ווידער אַ קליינע וויילע, און איר
 וועט מיר זען. האָבן עטלעכע פון משיחַ תּלמידים געזאָגט
 איינער צום אַנדערן: וואָס איז דאָס, וואָס ער זאָגט צו אונדז:
 נאָך אַ קליינע וויילע, און איר זעט מיר נישט; און ווידער אַ

קליינע וויילע, און איר וועט מיך זען? און: איך גיי צו דעם
אלוקים האָב? זיי האָבן דעריבער געזאָגט: וואָס איז דאָס, וואָס
ער זאָגט: אַ קליינע וויילע? מיר פאַרשטייען נישט, וואָס ער
זאָגט. רבי מלך המשיח האָט באַמערקט, אַז זיי ווילן אים עפעס
פרעגן, און ער האָט צו זיי געזאָגט: פאַרשט איר צווישן זיך וועגן
דעם, וואָס איך האָב געזאָגט: נאָך אַ קליינע וויילע, און איר זעט
מיך נישט, און ווידער אַ קליינע וויילע, און איר וועט מיך זען?
באָמת, באָמת, איך זאָג אייך: איר וועט וויינען און קלאָגן, אָבער
די עולם הָיָה וועט זיך פרייען; איר וועט זיין טרויעריק, אָבער
אייער טרויער וועט פאַרקערט ווערן צו שְׂמִיחָה. אַן אַשָּׁה, בעת
זי גייט צו קינד, איז אומעטיק, ווארים איר שָׁעָה האָט גענעענט;
אָבער אַזוי ווי זי האָט געבוירן דאָס קינד, געדענקט זי נישט מער
די יסורים פונעוועגן דער שְׂמִיחָה, וואָס אַ בן אדם איז געבוירן
געוואָרן אויף דער וועלט. און אַזוי האָט איר אויך איצטער צער,
אָבער איך וועל אייך ווידער זען, און אייער לֵב וועט זיך פרייען,
און אייער שְׂמִיחָה וועט קיינער נישט אַוועקנעמען ביי אייך. און
אין יענעם יום וועט איר מיך נישט פרעגן קיין קשיות. באָמת,
באָמת, איך זאָג אייך, אויב איר וועט עפעס בעטן ביי דעם
אלוקים האָב, וועט ער עס אייך געבן אין מיין [השם יתברך]
נאמען. לַעֲתָ-עֵתָה האָט איר גאָרנישט געבעטן אין מיין [השם
יתברך] נאמען; בעט, און איר וועט באַקומען, כּדִּי אייער שְׂמִיחָה
זאָל זיין פול. די דאָזיקע זאָכן האָב איך גערעדט צו אייך אין
משלים; עס קומט אָן די שָׁעָה, ווען איך וועל מער נישט רעדן צו
אייך אין משלים, נייערט איך וועל אייך זאָגן אָפּ וועגן דעם
אלוקים האָב [ה']. אין יענעם יום וועט איר בעטן אין מיין
[השם יתברך] נאמען; און איך זאָג אייך נישט, אַז איך וועל
בעטן דעם אלוקים האָב פאַר אייך, מחמת דער אלוקים האָב
אַליין האָט אייך ליב, ווארים איר האָט מיך ליב געהאַט, און

האָט געגלויבט, אַז איך בין געקומען פון דעם אלוקים האָב. איך בין געקומען פון דעם אלוקים האָב, און בין געקומען אין דער עולם הַזֶּה אַריין; און ווידער פאַרלאָז איך די עולם הַזֶּה, און גיי צו דעם אלוקים האָב. און משיחס תלמידים האָבן געזאָגט: הִנֵּה, איצט רעדסטו אָפּ, און געברויכסט נישט קיין מָשֶׁל. איצט ווייסן מיר, אַז דו ווייסט אַלצדינג, און דאַרפסט נישט, אַז עמיצער זאָל דיר פרעגן; דורכדעם גלויבן מיר, אַז דו ביסט געקומען פון ה'. האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ זיי געענטפערט: איצט גלויבט איר? ס'ע טוט קומען די שָׁעָה, פֶּן, זי האָט גענעענט, און איר וועט ווערן צעשפּרייט, איטלעכער צו זיינע אייגענע, און מיך וועט איר איבערלאָזן אַליין: אָבער איך בין נישט אַליין, ווארים דער אלוקים האָב איז מיט מיר. דאָס האָב איך גערעדט צו אייך, כּדי אין מיר זאָלט איר האָבן שָׁלוֹם. אין דער עולם הַזֶּה האָט איר צרות; אָבער זייט געטרייסט, איך האָב בייגעקומען די עולם הַזֶּה.

יז דאָס האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ גערעדט, און ער האָט אויפגעהויבן זיינע אויגן צום שָׁמַיִם, און געזאָגט: אלוקים אָבִי, די שָׁעָה האָט גענעענט, פאַרהערלעך דיין זון [דער זון פון דער אויבערשטער], כּדי דער זון זאָל דיר אַכפּערן; אַזוויי דו האָסט אים געגעבן רשות איבער יעדן באַשעפעניש, כּדי ער זאָל געבן חַיִּי עולם צו אַלע, וועמען דו האָסט אים געגעבן. און דאָס איז דאָס חַיִּי עולם, אַז זיי זאָלן קענען דיר, דעם אלוקי הַאֲמֶת לְבַדּוֹ, און יהושע/ישוע דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וועמען דו האָסט געשיקט. איך האָב דיר פאַרהערלעכט אויף דער ערד, מיט דעם וואָס איך האָב פאַרענדיקט דאָס עבודת קודש ווערק, וואָס דו האָסט מיר געגעבן צו טאָן. און איצט, אלוקים אָבִי, פאַרהערלעך דו מיך ביי דיר, מיט דעם כָּבוֹד, וואָס איך האָב געהאַט ביי דיר, איידער הָעוֹלָם איז געוואָרן. איך האָב

אָנטפלעקט דיין [השם יתברך] נאמען צו די בְּנֵי אָדָם, וואָס דו
האָסט מיר געגעבן פון דער עולם הַזֶּה; זיי זענען געווען דיינע,
און דו האָסט זיי מיר געגעבן; און זיי האָבן געהיט דיין
דָּבָר. איצט ווייסן זיי, אַז אַלצדינג, וואָס דו האָסט מיר געגעבן,
איז פון דיר; מחמת די דָּבָר, וואָס דו האָסט מיר געגעבן, האָב
איד זיי געגעבן; און זיי האָבן זיי מקבל געווען, און האָבן
דערקענט אויף אַן אַמת, אַז איד קום פון דיר, און זיי האָבן
געגלויבט, אַז דו האָסט מיך געשיקט. איד בעט פאַר זיי; איד
בעט נישט פאַר דער עולם הַזֶּה, נייערט פאַר יענע, וואָס דו
האָסט מיר געגעבן, מחמת זיי זענען דיינע [יוח' טו, יט]; און
אַלצדינג, וואָס איז מיינס, איז דיינס, און דיינס איז מיינס, און
איד בין פאַרהערלעכט אין זיי. און איד בין נישט מער אין דער
עולם הַזֶּה, אָבער זיי זענען אין דער עולם הַזֶּה, און איד קום צו
דיר. אלוקים אָבִי הַקָּדוֹשׁ, באַהיט זיי אין דיין [השם יתברך]
נאמען, יענע, וואָס דו האָסט מיר געגעבן, כדי זיי זאָלן זיין אַחַד,
אַזוויי מיר זענען אַחַד. כָּל-זֶמֶן איד בין געווען מיט זיי, האָב
איד זיי אָפּגעהיט אין דיין [השם יתברך] נאמען, יענע, וואָס דו
האָסט מיר געגעבן; און איד האָב זיי אָפּגעהיט, און קיין
איינציקער פון זיי איז נישט פאַרלוירן געגאַנגען, אויסער דער זון
פון פאַרדאַרבונג, כדי דער פֿסוק זאָל מקוים ווערן [תהלים מא,
ט]. אָבער איצט קום איד צו דיר; און דאָס רער איד אין דער
עולם הַזֶּה, כדי זיי זאָלן האָבן אין זיך מיין פולע שְׂמֻחָה. איד
האָב זיי געגעבן דיין דָּבָר; און העולם הַזֶּה האָט זיי פיינט
געהאַט, ווארים זיי זענען נישט פון דער עולם הַזֶּה, פונקט ווי
איד בין נישט פון דער עולם הַזֶּה. איד בעט נישט, אַז דו זאָלסט
זיי אַרויסנעמען פון דער עולם הַזֶּה, נייערט אַז דו זאָלסט זיי
אָפהיטן פון דעם בייזן. זיי זענען נישט פון דער עולם הַזֶּה,
פונקט ווי איד בין נישט פון דער עולם הַזֶּה. הייליק זיי אין

דעם אָמת; דיין דָּבָר איז אָמת. אַזוי ווי דו האָסט מיך געשיקט אין דער עולם הַזֶּה אַריין, פונקט אַזוי האָב איך זיי געשיקט אין דער עולם הַזֶּה אַריין. און פון זייערטוועגן הייליק איך מיך, כדי זיי זאָלן אויך געהייליקט זיין אין דעם אָמת. און נישט נאָר פאַר די דאָזיקע אַליין בעט איך, נייערט אויך פאַר יענע, וואָס וועלן גלויבן אין מיר דורך זייער דָּבָר, כדי זיי זאָלן אַלע זיין אַחַד; אַזוי ווי דו, אלוקים אָבִי, ביסט אין מיר, און איך אין דיר, אַז זיי זאָלן אויך זיין אין אונדז, כדי די העולם זאָל גלויבן, אַז דו האָסט מיך געשיקט. און דעם כָּבוֹד, וואָס דו האָסט מיר געגעבן, האָב איך זיי געגעבן, כדי זיי זאָלן זיין אַחַד, אַזוי ווי מיר זענען אַחַד, איך אין זיי, און דו אין מיר, כדי זיי זאָלן ווערן שלימותדיק אַחַד, כדי די עולם זאָל וויסן, אַז דו האָסט מיך געשיקט, און האָסט זיי ליב געהאַט, אַזוי ווי דו האָסט מיך ליב געהאַט. אלוקים אָבִי, איך וויל, אַז אויך די, וועמען דו האָסט מיר געגעבן, זאָלן זיין מיט מיר, וואו איך בין, כדי זיי זאָלן קענען זען מיין כָּבוֹד, וואָס דו האָסט מיר געגעבן, מחמת דו האָסט מיך ליב געהאַט, נאָך פאַר דער הַנִּסָּד תִּבֵּל. אַ, אלוקים אָבִי הַצַּדִּיק, די עולם הַזֶּה האָט דך נישט געקענט, אָבער איך האָב דך געקענט; און די דאָזיקע ווייסן, אַז דו האָסט מיך געשיקט. און איך האָב פאַר זיי באַקאַנט געמאַכט דיין [השם יתברך] נאמען, און איך וועל אים באַקאַנט מאַכן, כדי די אֱהָבָה, מיט וועלכער דו האָסט מיך ליב געהאַט, זאָל זיין אין זיי, און איך אין זיי.

יח און בעת רבי מלך המשיח האָט פאַרענדיקט די דאָזיקע דָּבָרִים, איז ער אַרויסגעגאַנגען מיט משיחַ תּלמידים אַריבער דעם נַחַל קִדְרוֹן, וואו עס איז געווען אַ גאָרטן, אין וועלכן ער איז אַריינגעגאַנגען מיט משיחַ תּלמידים. און אויך יהודה, וואָס האָט אים פאַרראָטן, האָט געקענט דאָס אָרט; מחמת רבי מלך המשיחַ איז זיך דאָרט פילמאַל צונויפגעקומען מיט משיחַ

תלמידים. און יהודה, בעת ער האט באקומען דאָס חיל און די
 מְשִׁרְתִּים פון די ראָשי-כְּהֻנִּים און די פרושים, איז אָנגעקומען
 אַהין מיט פאַקלען און לאַנטערנס און כלי-זין. און רבי מלך
 הַמְּשִׁיחַ האָט געוואויסט אַלצדינג, וואָס האָט געדאַרפט קומען
 איבער אים, און ער איז אַרויסגעגאַנגען, און האָט צו זיי געזאָגט:
 וועמען זוכט איר? האָבן זיי אים געענטפערט: יהושע/ישוע פון
 נצֶרֶת. זאָגט רבי מלך הַמְּשִׁיחַ צו זיי: אָנִי הוּא. און יהודה, וואָס
 האָט אים פאַרראָטן, איז מיט זיי געשטאַנען. און בעת ער האָט
 צו זיי געזאָגט: אָנִי הוּא, זענען זיי אָבגעטרעטן הינטערוויילעכץ,
 און זענען געפאַלן צו דער ערד. און רבי מלך הַמְּשִׁיחַ
 האָט זיי ווידער געפרעגט: וועמען זוכט איר? האָבן זיי געזאָגט:
 יהושע/ישוע פון נצֶרֶת. האָט רבי מלך הַמְּשִׁיחַ געענטפערט:
 איך האָב אייך דאָך געזאָגט, אַז אָנִי הוּא. בָּכֵן, אויב איר זוכט
 מיך, לאַזט די דאָזיקע גיין. פֿדי סע זאָל מקוים ווערן דאָס דָּבָר,
 וואָס ער האָט גערעדט: פון יענע, וואָס דו האָסט מיר געגעבן,
 האָב איך נישט פאַרלוירן קיין איינציקן [יוח' יז, יב; יוא]. און
 שמעון בִּינָפָא, וואָס האָט געהאַט אַן חָרֵב, האָט זי געצויגן, און
 האָט אַ זעץ געטאָן דעם כָּהֵן-גְּדוֹלָס עֶבֶד, און אים אָפּגעהאַקט
 זיין רעכטן אויער. און דעם עֶבֶדס נאמען איז געווען מלכוס. און
 רבי מלך הַמְּשִׁיחַ האָט געזאָגט צו בִּינָפָא: טו אַריין די חָרֵב אין
 דער שׂוּד; דעם פֿוס, וואָס דער אלוקים האָב האָט מיר געגעבן,
 זאָל איך אים נישט טרינקן? און דאָס חיל און דער הויפטמאַן,
 און די מְשִׁרְתִּים פון די אנשי יהודה, האָבן געכאַפט רבי מלך
 הַמְּשִׁיחַ און האָבן אים אין אַן עֶקֶדָה, און האָבן אים קוֹדֵם
 געפירט צו חָנוֹן, מחמת ער איז געווען דער שווער פון קִינָפָא,
 וואָס איז אין יענעם יאָר געווען כָּהֵן-גְּדוֹל. און דאָס איז געווען
 קִינָפָא, וואָס האָט געגעבן די אנשי יהודה אַן עֲצָה, אַז עס איז
 גלייכער, אַז איין בן אדם זאָל שטאַרבן פאַר דעם עס. און

שמעון כִּיפָּא איז נאָכגעגאַנגען רבי מלך המשיח, און אזוי האָט
 געטאָן אַן אַנדערער תּלמיד. און דער דאָזיקער תּלמיד איז
 געווען באַקאַנט מיט דעם כּהן-גָדוֹל, און איז אַריינגעגאַנגען מיט
 רבי מלך המשיח אין דעם חֲצֵר פון דעם כּהן-גָדוֹל, בעת כִּיפָּא
 איז געשטאַנען אין דוויסן ביי דער שַׁעַר. און דער אַנדערער
 תּלמיד, וואָס איז געווען באַקאַנט מיט דעם כּהן-גָדוֹל, איז
 אַרויסגעגאַנגען און האָט גערעדט מיט דער טיר-וועכטערין, און
 האָט אַריינגעבראַכט כִּיפָּא. און די שיפּחה, די טיר-וועכטערין,
 האָט געזאָגט צו כִּיפָּא: ביסטו נישט אויך איינער פון דעם מאַנס
 תּלמידים? זאָגט ער: איך בין עס נישט. און די עבֵדִים און די
 מְשִׁרְתִּים זענען דאָרט געשטאַנען, און האָבן געמאַכט אַ הדלקה
 פון קוילן, מחמת עס איז געווען קאַלט, און זיי האָבן זיך
 געוואָרעמט; און כִּיפָּא איז אויך געשטאַנען מיט זיי, און האָט
 זיך געוואָרעמט. און דער כּהן-גָדוֹל האָט געפרעגט יהושע/ישוע
 וועגן זיינע תּלמידים, און וועגן זיין תּוֹרָה. האָט רבי מלך המשיח
 אים געענטפּערט: איך האָב גערעדט אָפּן פאַר דער עולם הַזֶּה;
 איך האָב תּמיד געלערנט אין די שולן, און אין דעם
 בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וואו אַלע ייִדן קומען זיך צוזאַמען, און אין
 פאַרבאָרגעניש האָב איך גאָרנישט גערעדט. פאַרוואָס פרעגסטו
 מיך? פרעג די, וואָס האָבן מיך געהערט, וואָס איך האָב גערעדט
 צו זיי; זע זיי ווייסן וואָס אַזוינס איך האָב געזאָגט. און אַז ער
 האָט דאָס געזאָגט, האָט איינער פון די מְשִׁרְתִּים, וואָס איז
 געשטאַנען דערבײַ, אַ פאַטש געגעבן רבי מלך המשיח, און
 געזאָגט: אזוי ענטפּערסטו דעם כּהן-גָדוֹל? האָט אים רבי מלך
 המשיח געענטפּערט: אויב איך האָב גערעדט רַע, זאָג יָדוֹת
 פּונוועגן דעם רַע; נאָר אויב רעכט, פאַרוואָס שלאָגסטו מיך?
 און חָנן האָט אים געשיקט אין אַן עֲקֵדָה צו קִיפָּא, דעם
 כּהן-גָדוֹל. און שמעון כִּיפָּא איז געשטאַנען און האָט זיך

געוואָרעמט. און זיי האָבן צו אים געזאָגט: ביסטו נישט אויך
איינער פון זיינע תלמידים? און ער האָט געלייקנט, און געזאָגט:
איך בין עס נישט. זאָגט איינער פון דעם כּהן-גדולס עבָדים,
וואָס איז געווען אַ קרוב פון דעם, וועמען כּיפּא האָט
אַפּגעהאַקט דאָס אויער: האָב איך דיך נישט געזען מיט אים
אין גאָרטן? און כּיפּא האָט ווידער געלייקנט; און באַלד האָט
דער האָן געקרייט. און זיי האָבן יהושע/ישוע געפירט פון קנָפּאן
צום פרעטאָריום אַריין; און עס איז געווען באַגינען. און זיי
אַליין זענען נישט אַריינגעגאַנגען אין דעם פרעטאָריום, כּדי זיי
זאלן זיך נישט מטמא זיין, נייערט זאָלן קענען עסן דעם
קרוב-פּסח. און פּילטוס איז אַרויסגעגאַנגען צו זיי, און האָט
געזאָגט: וואָסערע שטנָה באַשולדיקונג ברענגט איר קעגן דעם
דאָזיקן אַיש? האָבן זיי געענטפערט, און צו אים געזאָגט: ווען
דער דאָזיקער וואָלט נישט געטאָן קיין רע, וואָלטן מיר אים
נישט געווען געברענגט צו דיר. פּילטוס האָט דעריבער צו זיי
געזאָגט: נעמט איר אים, און משפט אים לויט אייער תּורה. און
די אנשי יהודה האָבן צו אים געזאָגט: מיר האָבן נישט קיין
רשות לְהַמִּית אַיש -- כּדי סע זאָל מקוים ווערן דאָס דָּבָר פון
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וואָס ער האָט גערעדט, בעת ער האָט מַרְמִז
געווען מיט וואָסער מִן מָוֶת ער וועט שטאַרבן [יוח' יב, לג].
פּילטוס איז דעריבער ווידער אַריינגעגאַנגען אין דעם
פרעטאָריום אַריין, און האָט גערופן יהושע/ישוע, און צו אים
געזאָגט: ביסטו דער מֶלֶךְ פון די ייִדן? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
האָט געענטפערט: טויסטו דאָס זאָגן פון דיר אַליין, אָדער
האָבן דיר דאָס אַנדערע געזאָגט פּונוועגן מיר? האָט פּילטוס
געענטפערט: בין איך אַ ייִד? דיין אייגן עם און די ראָשי-כּהנים
האָבן דיך געברענגט צו מיר; וואָס האָסטו געטאָן? האָט רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געענטפערט: מיין מלכות איז נישט פון דער עולם

הָזֶה; אויב מיין מַלְכוּת וואָלט געווען פון דער עולם הָזֶה, וואָלטן מיינע מְשֻׁרְתִּים געקעמפט, אַז איד זאָל נישט איבערגענטפערט ווערן צו די ייִדן; איצט אָבער איז מיין מַלְכוּת נישט פונדאָנען. פֿילטױס האָט דעריבער צו אים געזאָגט: הייסט עס, דו ביסט טאַקע אַ מַלְכֿ? און רבי מַלְכֿ הַמְּשִׁיחַ האָט געענטפערט: דו זאָגסט, אַז איד בין אַ מַלְכֿ. צוליב דעם בין איד געבוירן געוואָרן, און צוליב דעם בין איד געקומען אין דער עולם הָזֶה אַרײַן, כּדי איד זאָל יְעֻדוֹת זאָגן פאַר דעם אָמת. יעדער בן אדם, וואָס איז פון דעם אָמת, הערט מיין קוֹל. זאָגט צו אים פֿילטױס: וואָס איז אָמת? און אַזוי ווי ער האָט דאָס געזאָגט, איז ער ווידער אַרויסגעגאַנגען צו די אנשי יהודה, און האָט צו זיי געזאָגט: איד געפֿין נישט אין אים קיין שום שולד. אָבער ביי אײַך איז פאַראַן אַ מְנַהֵג, אַז איד זאָל אײַך פֿריי לאָזן איינעם אויף פֿסח; ווילט איר דעריבער, אַז איד זאָל אײַך פֿריי לאָזן דעם מַלְכֿ פון די ייִדן? זיי האָבן דעריבער ווידער אויסגעשריגן, אַזוי צו זאָגן: נישט דעם דאָזיקן, נײַערט פֿר-אַבָּאן! און פֿר-אַבָּא איז געווען אַ גִּזְלָן.

יט דעמאָלט האָט פֿילטױס גענומען רבי מַלְכֿ הַמְּשִׁיחַ, און האָט אים געלאָזט אויספֿייטשן. און די זעלנער האָבן אויסגעפלאַכטן אַ עֶטְרֶת פון דערנער, און זי אַרויפגעזעצט אויף זיין קאָפּ, און אים באַקליידט אין אַ פּוּרפּוּר מאַנטל. און זיי האָבן גענעענט צו אים, און געזאָגט: שָׁלוֹם דִּיר, מַלְכֿ פון די ייִדן! און זיי האָבן אים געפאַטשט מיט זייערע הענט. און פֿילטױס איז ווידער אַרויסגעגאַנגען, און האָט צו זיי געזאָגט: אָט פֿיר איד אים אַרויס צו אײַך, כּדי איר זאָלט וויסן, אַז איד געפֿין נישט אין אים קיין שום שולד. און רבי מַלְכֿ הַמְּשִׁיחַ איז אַרויסגעקומען, און האָט געטראָגן די עֶטְרֶת פון דערנער און דעם פּוּרפּוּר מאַנטל. און פֿילטױס האָט צו זיי געזאָגט: הִנֵּה

הָאִישׁ [זכריה ו, יא-יב]: און אַז די ראָשי-כְּהֻנִּים און די
מְשִׁירְתִּים האָבן אים געזען, האָבן זיי אויסגעשריגן: אויפהענגע
על-דער בױם [דברים כא, כג, שמואל ב יח,יד, זכריה יב, י, דברים
כז,כו, ישעיה נג,ד, הַסְתַּלְקוּת שֶׁל מְשִׁיחַ] אים! אויפהענגע
על-דער בױם אים! זאָגט צו זיי פֿילטױס: נעמט איר אים און
אויפהענגע על-דער בױם אים, מחמת אײַך געפֿין נישט אין אים
קײן שױם שולד. האָבן אים די אנשי יהודה געענטפערט: תּוֹרָה
יֵשׁ לָנוּ, און לױט דער תּוֹרָה איז ער חַיֵּב-מִיתָה, ווארים ער האָט
זיך אַליין געמאַכט פֿאַר דעם זון פון דער אויבערשטער. און ווען
פֿילטױס האָט דאָס געהערט, האָט ער נאָך מער מורא באַקומען,
און ער איז ווידער אַרײַנגעגאַנגען אין דעם פרעטאַריום אַרײַן,
און האָט געזאָגט צו רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: פּוֹנוּאַנען פּיסטױ? אָבער
רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אים נישט געגעבן קײן תשובה. פֿילטױס
האָט דעריבער צו אים געזאָגט: צו מיר טױסטױ נישט רעדן?
ווייסטױ נישט, אַז אײַך האָב רשות דײַך פּריי צו לאָזן, און רשות
דײַך צו אויפהענגע על-דער בױם? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט
אים געענטפערט: דו וואָלטסט נישט געהאַט קײן מאַכט איבער
מיר, אויב זי וואָלט דיר נישט געגעבן געוואָרן פון אויבן;
דעריבער האָט דער, וואָס האָט מײַך איבערגעענטפערט צו דיר,
אַ גרעסערע געוון. פון דעמאָלט אָן האָט פֿילטױס געזוכט אים
פּריי צו לאָזן; אָבער די אנשי יהודה האָבן אויסגעשריגן, אַזוי צו
זאָגן: אויב דו לאָזסט פּריי דעם אײַש הזה, פּיסטױ נישט דעם
קיסרס פּריינט; יעדער בן אדם, וואָס מאַכט זיך אַליין פֿאַר אַ
מֶלֶךְ, איז מוֹרֵד-בַּמַּלְכוּת. און ווען פֿילטױס האָט געהערט די
דאָזיקע רײד, האָט ער אַרויסגעבראַכט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און
האָט זיך אַנידערגעזעצט אויף דעם כִּסֵּא-הַמִּשְׁפָּט, אויף דעם
פּלאַץ, וואָס הײסט לִיתְאַסְטְרוֹטָאָן, און אויף לָשׁוֹן-קוֹדֶשׁ, גִּבְתָּא.
און עס איז געווען עָרֵב-פֶּסַח, אַרום דער זעקסטר שעה. און ער

האָט געזאָגט צו די אנשי יהודה: זע איז אייער מלך! און זיי האָבן געשריגן: אַוועק מיט אים, אַוועק מיט אים, אויפהענגע על-דער בױם אים! זאָגט צו זיי פֿילטױס: זאָל איך אויפהענגע על-דער בױם אייער מלך? און די ראָשי-כֹּהֲנִים האָבן געענטפֿערט: מיר האָבן נישט קיין מלך, אַחוץ דעם קיסר. דעמאָלט האָט ער אים איבערגעגעבן צו זיי, אויפהענגע על-דער בױם צו ווערן. זיי האָבן דעריבער גענומען רבי מלך המשיח, און ער האָט אַליין געטראָגן משיח בױם [בראשית כב, ו; דברים כא, כג], און ער איז אַרויסגעגאַנגען צו דעם פּלאַץ, וואָס האָט געהייסן דער שײַדל-פּלאַץ, און אויף לשון-קודש הייסט ער גִּלְגָּלְתָא. דאָרטן האָבן זיי אים אויפהענגע על-דער בױם [דברים כא, כג, שמואל ב יח, יד, זכריה יב, י, דברים כז, כו, ישעיה נג, ד, הסתלקות של משיח], און מיט אים צוויי אַנדערע, אויף יעדער זייט איינעם, און רבי מלך המשיח אין דער מיט. און פֿילטױס האָט אויך אָנגעשריבן אַן אויפשריפט, און האָט זי אַרויפגעטאָן אויף דעם בױם; און דאָרט איז געשטאַנען: יהושע/ישוע פון נצרת, דער מלך פון די יידן. די דאָזיקע אויפשריפט האָבן געלייענט אַ סך יידן, מחמת דער פּלאַץ, וואו רבי מלך המשיח איז אויפהענגע על-דער בױם [דברים כא, כג, שמואל ב יח, יד, זכריה יב, י, דברים כז, כו, ישעיה נג, ד, הסתלקות של משיח] געוואָרן, איז געווען נאָענט פון דער שטאָט; און דאָס איז געווען געשריבן אויף לשון-קודש, לאַטייניש, און אין גריכיש. און די ראָשי-כֹּהֲנִים פון די יידן האָבן געזאָגט צו פֿילטױס: שרייב נישט: דער מלך פון די יידן, נייערט אַז ער האָט געזאָגט: איך בין דער מלך פון די יידן. און פֿילטױס האָט געענטפֿערט: וואָס איך האָב געשריבן, האָב איך געשריבן. און די זעלנער, בעת זיי האָבן רבי מלך המשיח אויפהענגע על-דער בױם, האָבן גענומען זיינע מלבושים און געמאַכט פיר חלקים, פאַר יעדן זעלנער אַ חלק, און אויך זיין כּתִּנֶּת [בראשית לז, כג; ויקרא טז, ד]. און דער כּתִּנֶּת

איז געווען אַן אַ נאָט, געוועבט פון אויפן דורך און דורך. זיי האָבן דעריבער געזאָגט איינער צום אַנדערן: לאָמיר אים נישט צערייסן, נייערט וואָרפן גורל אויף אים, וועמעס ער זאָל זיין; כדי דער פֿסוק זאָל מקוים ווערן: יַחַלְקוּ בְּגָדֵי לָהֶם וְעַל-לְבוּשֵׁי יַפִּילוּ גוֹרָל, זיי האָבן צעטיילט מיינע בגדים צווישן זיך; און איבער מיין געוואָנט האָבן זיי געוואָרפן גורל [תהלים כב, יט]. און אַזוי האָבן די זעלנער געטאָן; און ביי דעם בוים פון רבי מלך הַמְּשִׁיחַ זענען געשטאַנען זיין אַם, און אַחות פון זיין אַם [מרק' טו, מ; מתי כז, נו; מתי כ, כ], מַרְיָם דאָס אָשה פון קלופֿסן [לוקס כד, יח], און מַרְיָם פון מַגְדָּלָה [לוקס ח, ב-ג; יוח' כ, א-יח]. און בעת רבי מלך הַמְּשִׁיחַ האָט געזען זיין אַם, און דעם תלמיד, וועמען ער האָט ליב געהאַט, שטיין דערביי, האָט ער געזאָגט צו זיין אַם: אָשה, הִנֵּה דִין זִין! דערנאָך האָט ער געזאָגט צו דעם תלמיד: הִנֵּה דִין אַם! און פון יענער שעה אָן האָט דער תלמיד זי גענומען צו זיך. און אַזוי האָט רבי מלך הַמְּשִׁיחַ, ווייל ער האָט געוואויסט, אַז אַלצדינג איז שוין פאַרענדיקט, און כדי דער פֿסוק זאָל מקוים ווערן, האָט ער געזאָגט: איך בין דאָרשטיק. און דאָרט איז געשטאַנען אַ פֿלי פול מיט שְׂאוֹר; און זיי האָבן אַרויפגעטאָן אַ שוואַם פול מיט שְׂאוֹר אויף אַן אַזוב-שטענגל, און עס דערלאָנגט צו זיין מויל [תהיל סט, כב]. און אַז רבי מלך הַמְּשִׁיחַ האָט גענומען דעם שְׂאוֹר, האָט ער געזאָגט: נְשַׁלְּם! און ער האָט גענייגט זיין קאָפּ, און אויסגעהויכט משיחַ נְשָׁמָה [מה"ש טז, ז]. און ווארים עס איז געווען עָרֵב-שבת, און כדי די גופים זאָלן נישט פאַרבלייבן אויפן בוים איבער שבת-- מחמת יענער שבת איז געווען אַ שַׁבַּת גְּדוֹל -- האָבן די ייִדן געבעטן ביי פֿילטוֹס, אַז מען זאָל צעברעכן זייערע פיס, און אוועקנעמען. און די זעלנער זענען געקומען, און האָבן צעבראָכן די פיס פון דעם ערשטן, און פון דעם אַנדערן, וואָס

איז מיט אים אויפהענגע על-דער בוים געוואָרן; אָבער ווען זיי זענען געקומען צו רבי מלך המשיח, און האָבן געזען, אַז ער איז שוין נפֿתָר, האָבן זיי נישט צעבראָכן זיינע פֿיס. אָבער איינער פֿון די זעלנער האָט מיט אַ שפּיז געשטאָכן זיין זייט, און עס איז באַלד אַרויסגעקומען דָם און מַים [יוח"א ה, ח]. און דער, וואָס האָט עס געזען, האָט יעדות געזאָגט - און זיין יעדות איז אָמת, און ער ווייסט, אַז ער זאָגט אָמת - כדי אויך איר זאָלט גלויבן. מחמת דאָס איז געשען, כדי דער פֿסוק זאָל מקוים ווערן: וְעַצֶם לֹא־תִשָּׁבֶרוּ בוֹ, קיין ביין פֿון אים זאָל נישט ווערן צעבראָכן [שמות יב, מו]. און ווידער זאָגט אָן אַנדערער פֿסוק: וְהִבִּיטוּ אֵלָיו אֶת אֲשֶׁר־דָּקְרוּ, זיי וועלן קוקן אויף אים, וועמען זיי האָבן געשטאָכן [זכריה יב, י]. און אַזוי האָט יוסף פֿון רַמְתִּים, וואָס איז געווען אַ פֿאַרבאַרגענער תּלמיד פֿון רבי מלך המשיח, אויס מורא פֿאַר די אנשי יהודה, געבעטן ביי פֿילטֿוס, אַז ער זאָל מעגן אַוועקנעמען גופָה פֿון רבי מלך המשיח, און פֿילטֿוס האָט אים געגעבן דערלויבעניש. ער איז דעריבער געקומען, און האָט אַוועקגענומען זיין גופָה. און אויך נקדימון, וואָס איז קודם צו אים געקומען ביינאַכט, איז געקומען און האָט געבראַכט אַ מישונג פֿון מירע און אַלאָען, אַן עָרד פֿון הונדערט פֿונט. און זיי האָבן גענומען דעם גופָה פֿון רבי מלך המשיח און האָבן אים איינגעוויקלט אין תּכריכים צוזאַמען מיט די בִּשְׁמִים, ווי עס איז דער מנהג ביי יידן מקבר צו זיין. און אין דעם אָרט, וואו ער איז אויפהענגע על-דער בוים געוואָרן, איז געווען אַ גאָרטן, און אין דעם גאָרטן אַ קבר חָדָשׁ, וואָס אין אים איז נאָך קיינער נישט געלייגט געוואָרן. און ווארים עס איז שוין געווען עָרֶב-שַׁבַּת ביי יידן, און דער קבר איז געווען נאָענט, האָבן זיי דאָרטן אַריינגעלייגט רבי מלך המשיח.

כ און אויף דעם ערשטן יום נאָך דעם שַׁבַּת, בשַׁעֲת עס איז נקד

געווען טונקל, איז מ'ר'ס פון מגדל'ה געקומען צום קבר, און האָט געזען, אַז דער שטיין איז אַוועקגענומען געוואָרן פון דעם קבר. און זי איז געלאָפֿן, און איז געקומען צו שמעון פֿיפֿא און צו דעם אַנדערן תלמיד, וועמען רבי מלך המשיח האָט ליב געהאַט, און האָט צו זיי געזאָגט: זיי האָבן אַוועקגענומען הָאָדון פון דעם קבר, און מיר ווייסן נישט וואו זיי האָבן אים געלייגט. און פֿיפֿא איז אַרויסגעגאַנגען, און דער אַנדערער תלמיד, און זיי זענען געגאַנגען צום קבר. און זיי זענען ביידע געלאָפֿן צוזאַמען, און דער אַנדערער תלמיד איז איבערגעלאָפֿן פֿיפֿא, און איז אַנגעקומען פֿריער צום קבר. און אַז ער האָט זיך איינגעבויגן און אַריינגעקוקט, האָט ער געזען די תכריכים ליגן; אָבער ער איז נישט אַריינגעגאַנגען. דערנאָך איז שמעון פֿיפֿא אַנגעקומען נאָך אים, און ער איז אַריינגעגאַנגען אין דעם קבר אַריין; און ער האָט געזען די תכריכים ליגן, און דאָס טיכל, וואָס איז געווען אויף זיין קאָפּ, איז נישט געלעגן מיט די תכריכים, נייערט צונויפגעוויקלט אין אַ פלאַץ באַזונדער. און דערנאָך איז אַריינגעגאַנגען אויך דער אַנדערער תלמיד, וואָס איז פֿריער געקומען צום קבר, און ער האָט געזען, און געגלויבט. מחמת זיי האָבן נאָך נישט פאַרשטאַנען דעם פֿסוק, אַז ער מוז אויפשטיין תחית-המתים. און די תלמידים זענען דעריבער ווידער אַוועק צו זיך אַהיים. אָבער מ'ר'ס איז געשטאַנען אין דרויסן ביים קבר און האָט געוויינט. און, ווי זי האָט געוויינט, האָט זי זיך איינגעבויגן און האָט אַריינגעקוקט אין דעם קבר; און זי האָט געזען צוויי מלאכים אין ווייסן זיצן, וואו דער גופה פון רבי מלך המשיח איז געלעגן, איינער צוקאַפֿנס, און איינער צופֿוסנס. און זיי האָבן צו איר געזאָגט: אַשה, פאַרוואָס וויינסטו? זאָגט זי צו זיי: ווארים זיי האָבן אַוועקגענומען אַדוֹנִי, און איך ווייס נישט, וואו זיי האָבן אים

געלייגט. און בעת זי האָט דאָס געזאָגט, האָט זי זיך אויסגעדרייט, און געזען רבי מלך המשיח שטיין, אָבער זי האָט נישט געוואוסט, אַז דאָס איז יהושע/ישוע. זאָגט צו איר רבי מלך המשיח: אשה, פאַרוואָס וויינסטו? וועמען זוכסטו? און ווארים זי האָט אים אָנגענומען פאַר דעם גערטנער, האָט זי צו אים געזאָגט: האַר, אויב דו האָסט אים אַוועקגעטראָגן, זאָג מיר, וואו דו האָסט אים געלייגט, און איך וועל אים אַוועקנעמען. זאָגט צו איר רבי מלך המשיח: מרָם! און זי האָט זיך אויסגעדרייט, און צו אים געזאָגט אויף לשון-קודש: רבּוּנִי, וואָס מיינט צו זאָגן: רַבִּי. זאָגט רבי מלך המשיח צו איר: ריר מיך נישט אָן, מחמת איך בין נאָך נישט אַרויפגעאַנגען צו דעם אלוקים האָב; נייערט גיי צו מיינע אַחים, און זאָג זיי: איך גיי אַרויף צו מיין אלוקים אָבי און אייער אלוקים האָב, און צו מיין אלוקים און אייער אלוקים. און מרָם פון מגדאַלה איז געגאַנגען און האָט דערציילט די תּלמידים: איך האָב געזען האָדוֹן; און אַז ער האָט צו איר געזאָגט די דאָזיקע זאכן. און אין אָונט פון יענעם יום, דעם ערשטן יום נאָך דעם שַׁבָּת, בעת די יְלָתוֹת זענען געווען פאַרשלאָסן, וואו די תּלמידים זענען געווען, אויס מוֹרָא פאַר די אנשי יהודה, איז רבי מלך המשיח געקומען און איז געשטאַנען צווישן זיי, און האָט צו זיי געזאָגט: שְׁלוֹם-עֲלֵיכֶם! און בעת ער האָט דאָס געזאָגט, האָט ער זיי געוויזן זיינע הענט און זיין זייט. און די תּלמידים האָבן זיך געפרייט, בעת זיי האָבן געזען האָדוֹן. און רבי מלך המשיח האָט נאָכאַמאָל צו זיי געזאָגט: שְׁלוֹם-עֲלֵיכֶם! אַזוויי דער אלוקים האָב האָט מיך געשיקט, פונקט אַזוי שיק איך אייך. און אַז ער האָט דאָס געזאָגט, האָט ער אַ הויך געטאָן אויף זיי, און צו זיי געזאָגט: זייט מקבל דעם רוח הקודש. וועמעס עבירה איר זענט מוֹחַל, פאַר די זענען זיי פאַרגעבן; וועמעס עבירה איר

פֿאַרהאַלט, זענען זיי פֿאַרהאַלטן. און תִּאֲמָא, איינער פון די צוועלף, וועמען מען האָט גערופן: דער צווילינג, איז נישט געווען מיט זיי, בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געקומען. די אַנדערע תּלמידים האָבן דעריבער געזאָגט צו אים: מיר האָבן געזען הָאָדוֹן. ער אָבער האָט צו זיי געזאָגט: סײַדן איך וועל זען דעם סימן פון די נעגל אין זיינע הענט, און אַרײַנטאָן מײַן פינגער אין דעם סימן פון די נעגל, און אַרײַנטאָן מײַן האַנט אין זיין זייט, וועל איך נישט גלויבן. און אין אַכט טעג אַרום זענען משיחַ תּלמידים ווידער געווען אין דעם בֵּית, און תִּאֲמָא איז געווען מיט זיי. און בעת די יְדִלְתוֹת זענען געווען פֿאַרשלאָסן, איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געקומען און איז געשטאַנען צווישן זיי, און האָט געזאָגט: שְׁלוֹם-עֲלֵיכֶם! דערנאָך האָט ער געזאָגט צו תִּאֲמָא: שטרעק אויס אַהער דיין פינגער, און זע מײַנע הענט; און שטרעק אויס דיין האַנט, און טו זי אַרײַן אין מײַן זייט; און זיי נישט אומגלויביק, נײַערט גלויביק. האָט תִּאֲמָא געענטפֿערט, און צו אים געזאָגט: מײַן אָדוֹן און מײַן אלוקים! זאָגט צו אים רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: ווייל דו האָסט מײַך געזען, האָסטו געגלויבט? אַשְׁרֵי איז די, וואָס האָבן נישט געזען, און דאָך האָבן זיי געגלויבט. און נאָך אַ סך אַנדערע נסים האָט רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ געטאָן פֿאַר די תּלמידים, וואָס זענען נישט פֿאַרשריבן אין דעם דאָזיקן סֵפֶר. אָבער די דאָזיקע זענען פֿאַרשריבן, כּדי איר זאָלט גלויבן, אַז יהושע/ישוע איז דער רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, דער זון פון דער אויבערשטער, און אַז גלויבנדיק זאָלט איר האָבן חַיִּים אין זיין [השם יתברך] נאמען.

כא און אַזוי האָט זיך רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ ווידער אַנטפלעקט צו

די תּלמידים ביי דעם ים פון טְבֵרְיָה; און ער האָט זיך אַנטפלעקט אויף דעם דאָזיקן אָוקן: עס זענען געווען צוזאַמען שמועסן כִּיפּא און תִּאֲמָא, וועמען מען האָט גערופן דִּידומוס, און

נַתְנָאָל [יוח' א, מה-נא] פון קָנָה אין גָּלִיל, און זבדיס בָּנִים, און
 נאָך צוויי אַנדערע פון משיחס תַּלְמִידִים. זאָגט שְׁמַעוֹן כִּיפָּא צו
 זיי: איך גיי כאַפֿן פיש. זאָגן זיי צו אים: מיר גייען אויך מיט דיר.
 און זיי זענען אַרויסגעגאַנגען און זענען אַריין אינם סִירָה; און
 יענע לִילָה האָבן זיי גאַרנישט געכאַפֿט. און בעת סע האָט שוין
 בֶּקֶר, איז יהושע/ישוע געשטאַנען ביים ברעג; אָבער משיחס
 תַּלְמִידִים האָבן נישט געוואוסט, אַז דאָס איז
 יהושע/ישוע. און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט צו זיי געזאָגט: יִלְדִים,
 האָט איר עפעס צו עסן? האָבן זיי אים געענטפערט: לֹא. און
 ער האָט צו זיי געזאָגט: וואָרפט די נעץ אויף דער רעכטער זייט
 פונם סִירָה, און איר וועט געפינען. זיי האָבן אַריינגעוואָרפֿן, און
 האָבן זי נישט געקענט אַרויסציען צוליב די פיל פיש. און יענער
 תַּלְמִיד, וועמען רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט ליב געהאַט, האָט געזאָגט
 צו כִּיפָּא: דאָס איז הָאָדוֹן! און אַז שְׁמַעוֹן כִּיפָּא האָט געהערט,
 אַז דאָס איז הָאָדוֹן, האָט ער אַיינגעוויקלט זיין אַיינהיל אַרום זיך
 -מחמת ער איז געווען נאַקעט - און האָט זיך אַריינגעוואָרפֿן אין
 ים אַריין. אָבער די אַנדערע תַּלְמִידִים זענען געקומען אינם
 סִירָה, מחמת זיי זענען געווען נישט ווייט פון דער יִבְשָׁה, נייערט
 אַן עָרֶךְ פון צוויי הונדערט איילן ווייט, און האָבן געשלעפט די
 נעץ פול מיט פיש. און אַז זיי זענען אַרויס אויף דער יִבְשָׁה, האָבן
 זיי געזען אַ הֶדְלָקָה פון קוילן, און פיש ליגן אויף אים, און מִצָּה.
 זאָגט צו זיי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: ברענט אַהער פון די פיש, וואָס
 איר האָט איצט געכאַפֿט. און שְׁמַעוֹן כִּיפָּא איז אַרויפגעגאַנגען,
 און האָט אַרויסגעצויגן די נעץ אויף דער יִבְשָׁה, פול מיט גרויסע
 פיש, הונדערט דריי און פופציק; און הָגִם עס זענען געווען
 אַזויפיל, איז די נעץ נישט צעריסן געוואָרן. זאָגט צו זיי רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ: קומט און בייסט איבער. און קיינער פון די
 תַּלְמִידִים האָט זיך נישט דערוועגט צו פרעגן ביי אים: מִי אַתָּה?

מחמת זיי האָבן געוואוסט, אַז דאָס איז האָדון. און רבי מלך
המשיח האָט גענענט און גענומען די מצה, און זי זיי געגעבן,
און אַזוי אויך די פיש. דאָס איז שוין דאָס מאָל שלישית, וואָס
רבי מלך המשיח האָט זיך אַנטפלעקט צו די תלמידים, אַזוי ווי
ער איז אויפגעשטאַנען תחית-המתים. און אַז זיי האָבן געהאַט
איבערגעביסן, זאָגט רבי מלך המשיח צו שמעון כּיפּא: שמעון
בֶּר-יוֹנָה, האָסטו מיך מער ליב ווי די דאָזיקע? זאָגט ער צו רבי
מלך המשיח: כּן, אַדוֹנִי; דו ווייסט, אַז איך האָב דיך ליב. זאָגט
רבי מלך המשיח צו אים: פּיטער מיינע לעמער. זאָגט רבי מלך
המשיח ווידער צו אים אַ צווייט מאָל: שמעון בֶּר-יוֹנָה, האָסטו
מיך ליב? זאָגט ער צו רבי מלך המשיח: כּן, אַדוֹנִי; דו ווייסט, אַז
איך האָב דיך ליב. זאָגט רבי מלך המשיח צו אים: היט מיינע
שאָף. זאָגט ער צו אים דאָס מאָל שלישית: שמעון בֶּר-יוֹנָה,
האָסטו מיך ליב? כּיפּא האָט זיך מצער מיט עֲגִמַּת נֶפֶשׁ געווען,
ווארים ער האָט צו אים געזאָגט דאָס מאָל שלישית: האָסטו מיך
ליב? און ער האָט צו רבי מלך המשיח
געזאָגט: אַדוֹנִי, דו ווייסט אַלצדינג; דו ווייסט, אַז איך האָב דיך
ליב. זאָגט צו אים רבי מלך המשיח: רַע אֶת צֵאֲנִי. באַמַת,
באַמַת, איך זאָג דיר, בעת דו ביסט געווען יונג, האָסטו דיך
אַנגעגורט, און ביסט געגאַנגען וואוהין דו האָסט געוואָלט;
אַבער בעת דו וועסט זיין אַלט, וועסטו אויסשטרעקן דייןע
הענט, און אַן אַנדערער וועט דיך אַנגורטן און פירן, וואוהין דו
וילסט נישט. און דאָס האָט ער גערעדט, כּדי מַרְמֵז צו זיין מיט
וואָסער מִין על קידוש ה' מָוֶת ער וועט אַכּפּערן ה'. און נאָך די
דאָזיקע רייד, האָט ער צו אים געזאָגט: גיי מיר נאָך. און כּיפּא
האָט זיך אויסגעדרייט, און געזען דעם תלמיד נאָכגיין, וועמען
רבי מלך המשיח האָט ליב געהאַט, וואָס האָט זיך אויך ביי דער
סעודה אַנגעלענט אויף זיין חֵיק, און ער האָט געזאָגט: אַדוֹנִי,

ווער איז דער, וואָס טויט דײַך איבערענטפּערן? און אַז כּיפּא
האַט אים געזען, האָט ער געזאָגט צו רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ: אָדוֹנִי,
וְהוּא מָה? זאָגט צו כּיפּא רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ: אויב איך וויל, אַז ער
זאָל פאַרבלייבן, ביז איך קום, וואָס גייט דאָס דײַך אָן? דו גיי
מיר נאָך. און דאָס דאָזיקע דָּבָר האָט זיך פאַרשפּרייט צווישן
די אַחים במשיח, אַז יענער תּלמיד וועט נישט שטאַרבן; אָבער
רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ האָט נישט געזאָגט צו אים, אַז ער וועט נישט
שטאַרבן, נייערט: אויב איך וויל, אַז ער זאָל פאַרבלייבן ביז איך
קום, וואָס גייט דאָס דײַך אָן? דאָס איז דער תּלמיד, וואָס
זאָגט אַדוות אויף די דאָזיקע זאַכן, און וואָס האָט דאָס
פאַרשריבן; און מיר ווייסן, אַז זיין אַדוות איז אַמת. און עס
זענען אויך פאַראַן אַ סך אַנדערע זאַכן, וואָס רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ
האַט געטאָן; און וואָלט מען זיי אַלע פאַזונדער פאַרשריבן, מיין
איך, אַז אַפילו די גאַנצע וועלט וואָלט נישט געקענט
אַרייננעמען די ספּרים, וואָס וואָלטן אָנגעשריבן געוואָרן.

מה"ש

א אין דעם ערשטן ספּר [לוק'], אַ טעאָפּילוס, האָב איך
געשריבן פּונוועגן אַלץ, וואָס רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ האָט אָנגעהויבן
צו טאָן און צו לערנען, ביז דעם יום, אין וועלכן ער איז
אַרויפגענומען געוואָרן, אַזוי ווי ער האָט דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ
געגעבן געבאָט צו משיחַ שליחים, וועמען רבי מֶלך הַמְּשִׁיחַ
האַט אויסדערוויילט; צו וועמען ער האָט זיך אויך
אַנטפלעקט אַ לעבדיקער נאָך זיינע יסורים דורך אַ סך באווייזן,
בעת ער האָט זיך צו זיי באַוויזן אין מָשך פון פּערציק טעג, און
האַט גערעדט צו זיי פּונוועגן דעם מַלְכוּת ה'. און בעת ער איז
מיט זיי געווען פאַרזאַמלט אינאיינעם אין אַ יחידות, האָט ער זיי

באַפּוילן נישט אַפּצוקערן פון ירושלים, נייערט צו וואָרטן אויף
 דער הבטחה פון דעם אלוקים האָב, פון וואָס, האָט ער געזאָגט,
 איר האָט געהערט פון מיר; מחמת יוחנן האָט מקוה געטוּבלט
 מיט מים, אָבער איר וועט מקוה געטוּבלט ווערן מיט דעם רוּחַ
 הקוֹדֶשׁ בקרוב, נאָך די דאָזיקע טעג. דעריבער, בעת זיי זענען זיך
 צוזאַמענגעקומען אין אַ יחידות, האָבן זיי אים געפרעגט, אַזוי צו
 זאָגן: אַדוֹנֵנוּ, וועסטוּ אין דער איצטיקער צייט ווידער אויפריכטן
 דאָס מַלְכוּת צו יִשְׂרָאֵל? און רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 האָט צו זיי געזאָגט: עס איז נישט פאַר אייך צו וויסן די צייטן,
 אָדער זמנים, וואָס דער אלוקים האָב האָט באַשטימט אין זיין
 אייגענעם רשות. אָבער איר וועט קריגן גבורה, ווען דער רוּחַ
 הקוֹדֶשׁ וועט קומען אויף אייך; און איר וועט זיין מיינע יְעֻדוֹת אין
 ירושלים, און אין גאַנץ יהודה, און אין שוּמְרוֹן, און ביז צום סוף
 פון דער ערד. און בעת רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט דאָס געזאָגט, איז
 ער פאַר זייערע אויגן אַרויפגענומען געוואָרן; און אַ וואַלקן
 [דניאל ז, יג] האָט אים צוגענומען פון זייערע אויגן. און בשעת
 זיי האָבן געקוקט גלייך צום שָׁמַיִם ווי ער איז אַרויפגעגאַנגען,
 הָיָה צוויי אַנְשִׁים זענען געשטאַנען ביי זיי אין ווייסע קליידער,
 און האָבן געזאָגט: איר בְּנֵי אָדָם פון גָּלִיל, פאַרוואָס שטייט איר
 און קוקט צום שָׁמַיִם? דער דאָזיקער יהושע/ישוע, וואָס איז
 אַרויפגענומען געוואָרן פון אייך אין שָׁמַיִם אַריין, וועט קומען
 אויף אַזאַ אָפּן, ווי איר האָט אים געזען גיין אין שָׁמַיִם אַריין.
 דעמאָלט האָבן זיי זיך אומגעקערט קיין ירושלים פון דעם הָר,
 וואָס הייסט הַר-הַיִּזְיָתִים, וואָס איז נאָענט פון ירושלים, אַ גאַנג
 פון אַ תּחוּם-שַׁבָּת. און בעת זיי זענען אַריינגעקומען, זענען זיי
 אַרויפגעגאַנגען אין דעם אויבערשטן חֹדֶר אַריין, וואו זיי זענען
 איינגעשטאַנען: כִּיפָּא און יוֹחָנָן, און יַעֲקֹב און אַנְדֵרִי, פיליפּוס
 און תָּאמָא, בַּר-תַּלְמִי און מַתִּתִּיהוּ, יַעֲקֹב בֶּן-חֶלְפִי, און שְׁמַעוֹן

דער קנאי, און יהודה בן-יעקב. די אלע האָבן אינאיינעם פֿסדר פאַרבראַכט אין תפילה טאָן, מיט די נשים, און מרים, די אַם פון רבי מלך המשיח, און מיט זיינע אחים. און אין די דאָזיקע טעג איז פֿיפּאָ אויפגעשטאַנען אין דער מיט פון די אחים -- און די צאָל פון די פאַרזאַמלטע איז געווען אַן אָרד פון הונדערט און צוואַנציק מענטשן -- און האָט געזאָגט: אחים במשיח, עס איז געווען נייטיק אַז דער פֿסוק זאָל מקוים ווערן, פון וואָס דער רוח הקודש האָט פאַרויסגעזאָגט דורך דעם מויל פון דודן וועגן יהודה, וואָס איז געווען דער אָנפירער פון די, וואָס האָבן געפאַנגען גענומען רבי מלך המשיח [תהלים מא, י]; מחמת ער איז געווען געציילט צווישן אונדז, און האָט מקבל געווען זיין חלק אין דער דאָזיקער עבודה. און ער האָט זיך געקויפט אַ שָׁדָה מיט דעם שֶׁכֶר פון זיין רֶשַׁע; און ער איז געפאַלן אויפן קאַפּ, און האָט געפלאַצט אין צווייען, און אַלע זיינע אינגעוויינדן זענען אויסגעגאַסן געוואָרן. און דאָס איז באַקאַנט געוואָרן פאַר אַלע באַוואוינער פון ירושלים, אַזוי, אַז אין זייער לשון איז דאָס שָׁדָה גערופן געוואָרן חֶקֶל-דְּמָא, וואָס איז טייטש: דאָס שָׁדָה פון דָם. מחמת סע שטייט געשריבן אין דעם ספר תהלים: תְּהִי־טִירְתּוֹ נִשְׁמָה וְאַל־יְהִי בָּהּ יוֹשֵׁב וְגַם 'פִּקְדָתוֹ יִקַּח אַחֵר, זאָל זיין ישוב ווערן פאַרוויסט, און זאָל קיינער דערין נישט וואוינער, און זיין אָרט זאָל אַן אַנדערער פאַרנעמען [תהלים סט, כו; קט, ח]. דעריבער מוז איינער פון די דאָזיקע אַנְשִׁים, וואָס זענען געגאַנגען מיט אונדז די גאַנצע צייט, בעת הָאָדוֹן יהושע/ישוע איז אַרײַנגעגאַנגען און אַרויסגעגאַנגען צווישן אונדז, אָנהייבנדיק פון יוחננס מקוה טבילה, ביז דעם יום, ווען ער איז פון אונדז אַרויפגענומען געוואָרן, פון די דאָזיקע מוז איינער ווערן מיט אונדז אַן עדות פון משיח תחית-המתים. און זיי האָבן אויפגעשטעלט צוויי: יוספן, וועמען מען האָט גערופן בֶר-שָׁפָא,

און וואָס האָט געהאַט דעם צונאַמען יוסטוס, און מַתְיָא. און זיי האָבן מַתְפִּיל געווען און געזאָגט: דו, אַדֹנִי, וואָס ווייסט די לְבָבוֹת פון אַלע בְּנֵי אָדָם, ווייז אָן פון די דאָזיקע צוויי דעם, וועמען דו האָסט אויסדערוויילט צו פאַרנעמען דעם פּלאַץ פון דער דאָזיקער עבֹדָה און שלִיחוֹת, פון וועלכער יהודה איז אָפּגעפּאַלן, כדי ער זאָל גיין צו זיין אייגענעם אָרט. און זיי האָבן געוואָרפן גורל פונעוועגן זיי, און דער גורל איז געפאַלן אויף מַתְיָא; און ער איז געציילט געוואָרן מיט די עלף שלִיחים.

ב און בעת די זיבן שַׁבָּתִים זענען דערפילט געוואָרן אין דעם יום פון שבועות, זענען זיי געווען אַלע צוזאַמען אין איין אָרט. און פּלוצים איז געקומען פון שָׁמַיִם אַ רֶעש ווי דאָס יאָגן פון אַ שטאַרקן ווינט, און ער האָט אָנגעפילט דאָס גאַנצע בֵּית, וואו זיי זענען געזעסן. און עס האָבן זיך באַוויזן צו זיי צונגען אַזוי ווי פון אַש, וואָס האָבן זיך פונאַנדערגעטיילט, און זיי האָבן זיך געזעצט אויף יעדען איינעם פון זיי. און זיי זענען אַלע געוואָרן אָנגעפילט מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, און האָבן אָנגעהויבן צו רעדן מיט אַנדערע לשונות [מרק' טז, יז בלשונות חֲדָשׁוֹת יְדִבְרוּ], ווי דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ האָט זיי געגעבן צו רעדן. און עס האָבן געוואוינט אין ירוּשָׁלַיִם יִידן, יְרֵאִי-שָׁמַיִם, פון יעדער אומה אינטערן שָׁמַיִם. און ווען דער דאָזיקער רֶעש איז געהערט געוואָרן, איז דאָס עס זיך צוזאַמענגעלאָפן, און איז פאַרטומלט געוואָרן, ווארים יעדער האָט זיי געהערט רעדן אין זיין אייגענעם לשון. און זיי זענען אַלע נִבְהַל און נִשְׁתוֹמֵם געוואָרן, און האָבן געזאָגט: זענען נישט אָט-די אַלע, וואָס רעדן, גליליער? און וויאַזוי הערן מיר זיי, איטלעכן אין אונדזער אייגענעם לשון, אין וועלכן מיר זענען געבוירן געוואָרן? די פון פֶּרֶס און מִדִּי, און עילמער, און די באַוואוינער פון אֲרָם-נְהָרִים, פון יהודה און קאַפּאַדאָקיע, פון פּאַנטוס און אַסִּיָה, פון פּריגיע און

פאמפיליע, פון אַרץ מצרים און די קאַנטן פון ליביע אַרום
קורני, און די באַזוכער, פון רוים, יידן און גרים, קרעטער און
אַראַבער, מיר הערן זיי רעדן אין אונדזערע לשונות די גַדלות
פון ה'. און זיי זענען אַלע נְבֵהל און נְשִׁתּוּמם געוואָרן, און
האַבן געזאָגט איינער צום אַנדערן: וואָס באַטייט דאָס דאָזיקע?
נאָר אַנדערע האָבן געשפּעט, און געזאָגט: זיי זענען פול מיט
זיסן וויין. אָבער פֿיפּא האָט זיך אויפגעשטעלט מיט די עלף,
און האָט אויפגעהויבן זיין קול, און צו זיי געזאָגט: מענטשן
יהודים, און איר אַלע, וואָס וואוינט אין ירושלים, זייט וויסן
אַט-וואָס, און פאַרנעמט מיינע רייד. מחמת די דאָזיקע זענען
נישט שיכור, ווי איר מיינט, ווארים עס איז ערשט די דריטע
שעה פון יום; נאָר דאָס דאָזיקע איז דאָס, וואָס עס איז
געזאָגט געוואָרן דורך יואל הנביא: וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, נָאִם
אַלְקִים,

אַשְׁפּוֹךְ אֶת־רוּחִי עַל־כָּל־בָּשָׂר וְנָבְאוּ בְנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם;
בְּחוּרֵיכֶם חֲזִיוֹנוֹת יִרְאוּ וְזִקְנֵיכֶם חֲלֻמוֹת יַחֲלֹמוּ. וְגַם עַל עֶבְדִּי וְעַל
שִׁפְחוֹתַי בְּיָמִים הָהֵמָּה אֲשַׁפֵּךְ אֶת־רוּחִי וְנָבְאוּ. וְנָתַתִּי מוֹפְתִים
בְּשָׂמַיִם מִמֶּעַל וְאוֹתוֹת בָּאָרֶץ מִתַּחַת, דָּם וָאֵשׁ וְתַמָּרוֹת עָשָׂן.
הַשֶּׁמֶשׁ יִהְיֶה לְחֹשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לִפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר־יִקְרָא בְּשֵׁם אֲדֹנָי יִמְלֹךְ [יואל ג, א-ה]. אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל,
הערט אויס די דאָזיקע רייד: יהושע/ישוע פון נצרת, אן אַיש,
באַוויליקט פון ה' פאַר אייך דורך גבורות, און נסים ונפלאות,
וואָס ה' האָט געטאָן דורך אים אין אייער מיט, ווי איר ווייסט
אַליין. דעם דאָזיקן יהושע/ישוע, וואָס איז איבערגענטפערט
געוואָרן דורך דער באַשלאָסענער עצה און פריערדיק וויסן פון
ה', האָט איר, דורך דער האַנט פון רשעים, אויפהענגע על-דער
בּוֹיִם [דברים כא, כג, שמואל ב יח, יד, זכריה יב, י, דברים כז, כו,
ישעיה נג, ד, הסתלקות של משיח] און געהרגעט. אָבער ה' האָט
אים אויפגעוועקט, אַזוי ווי ער האָט אויפגעלייזט די יסורים פון

מָוֶת, וואַרעם עס איז נישט געווען מעגלעך, אַז ער זאָל פון אים
געהאַלטן ווערן. מחמת דָּוֶד זאָגט פּונוועגן אים: שְׁוִיתִי ה' לְגִגְדִי
תָּמִיד, כִּי מִימִינִי בִלְ-אֶמּוּט. לָכֵן שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אֶף-בְּשָׂרִי
יִשְׁכֹּן לְבֶטֶח, כִּי לֹא-תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוּל, לֹא-תִתֶּן חֲסִידֶיךָ לְרָאוֹת
שָׁחַת. תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים, שְׁבַע שָׁמְחוֹת אֶת-פָּנֶיךָ [תהלים טז,
ח-יא]. אַנְשֵׁם אַחִים, לֹאזֶט מִיך רעדן צו אייך מיט אַ פתחון-פה
פּונוועגן דָּוֶד אָבִינוּ, אַז ער איז נפֿטר, און מע האָט אים
באַגראָבן, און זיין קבר איז מיט אונדז ביז אויף היינטיקן יום.
אַבער אַזוי ווי ער איז געווען אַ נביא, און האָט געוואוסט, אַז ה'
האָט אים צוגעשוואוירן מיט אַ שבועה, אַז פון דער פּרוכט פון
זיינע לענדן וועט ער זעצן איינעם אויף זיין כֶּסֶּא [תהלים
פס, ד, ה; שמואל ב' ז, יב-יג], האָט ער פאַרויסגעזען און גערעדט
פון דעם רבי מלך המשיח תְּחִיַת-הַמֵּתִים, אַז ער וועט נישט
איבערגעלאָזט ווערן אין שאול, און אויך וועט זיין פלייש נישט
זען קיין פאַרדאַרבונג. דעם דאָזיקן יהושע/ישוע האָט ה'
אויפגעוועקט, פון וואָס מיר אַלע זענען יְעֻדוֹת. דעריבער, ווייל
ער איז דערהויבן צו דער רעכטער האַנט פון ה', און ווייל ער
האָט מקבל געווען פון דעם אלוקים הָאֵב די הַבְּטָחָה פון דעם
רוחַ הַקּוֹדֶשׁ, האָט ער אויסגעגאָסן דאָס, וואָס איר זעט און
הערט. מחמת דָּוֶד איז נישט אַרויף אין שָׁמַיִם אַרײַן, נײַערט ער
זאָגט אַליין: נָאֵם ה' לְאֲדֹנִי שֵׁב לִימִינִי עַד אָשִׁית אוֹיְבֶיךָ הָדָם
לְרִגְלֶיךָ. ה' האָט געזאָגט צו מיין האַר:
זעץ דִּיך ביי מיין רעכטער האַנט, ביז איך וועל מאַכן דינע
פיינט אַ פּוּס־בֶּענְקֶל פאַר דינע פיס [תהלים קי, א].
זאָל דעריבער דאָס גאַנצע בֵּית יִשְׂרָאֵל וויסן אויף זיכער, אַז ה'
האָט געמאַכט דעם דאָזיקן יהושע/ישוע, וועמען איר האָט
איבערגעענטפערט אויפהענגע על-דער בּוֹיִם [דברים כא, כג,
שמואל ב יח, יד, זכריה יב, י, דברים כז, כו, ישעיה נג, ד, הַסְתַּלְקוּת

שֶׁל מְשִׁיחַ] צו ווערן, פֿאַר אָדוֹן און מְשִׁיחַ. און ווי זיי האָבן דאָס
 געהערט, האָט עס זיי געשטאַכן אין לִבָּבוֹת, און זיי האָבן
 געזאָגט צו פֿיפֿא און די איבעריקע פֿון די שלִיחים: אָנְשֵׁם אַחִים,
 וואָס זאָלן מיר טאָן? און פֿיפֿא האָט צו זיי געזאָגט:
 טוט תשובה, און זאָל יעדער פֿון אייך מקוה געטוּבלט ווערן אין
 דעם נאָמען פֿון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע פֿאַר דער
 פֿאַרגעבונג פֿון אייערע עבירות; און איר וועט באַקומען די
 מִתְּנָה פֿון דעם רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ. מחמת פֿאַר אייך איז די הַבְּטָחָה,
 און פֿאַר אייערע יִלָּדִים, און פֿאַר אַלע, וואָס זענען פֿון ווייטן,
 וואָס ה' אַלוקינו, וועט רופֿן צו זיך. און מיט אַ סך אַנדערע רייד
 האָט ער יְעֻדוֹת געזאָגט און זיי מַזְהִיר געווען, אַזוּי צו זאָגן: זייט
 אייך ראַטעוועט זיך פֿון דעם דאָזיקן פֿאַרקרוימטן דוֹר. און די,
 וואָס האָבן אָנגענומען זיין דָּבָר, זענען מקוה געטוּבלט געוואָרן,
 און עס זענען צוגעקומען יענעם יום אַרום דריי טויזנט נְשָׁמוֹת.
 און זיי האָבן זיך געהאַלטן פֿעסט אין דער תּוֹרָה פֿון די שלִיחים
 [תּוֹרַת-רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ] און אין זייער חֲבֵרוּתָא, אין דעם ברעכן
 פֿון לֶחֶם [סעודת מְשִׁיחַ] און אין תּפִּילוֹת. און אַן אֵימָה איז
 געפֿאַלן אויף יעדער נְשָׁמָה, און אַ סך נְסִים ונפלאות זענען געשען
 דורך די שלִיחים. און אַלע, וואָס האָבן געגלויבט, זענען געווען
 צוזאַמען, און האָבן אַלצדינג געהאַט בשׁוּתָפוֹת; און זיי האָבן
 פֿאַרקויפט זייער האָב און גוטס, און האָבן עס צעטיילט צו
 אַלעמען, לויט איטלעכנס פֿאַדערפעניש. און פֿון יום צו יום
 זענען זיי געווען באַשטענדיק מיט איין געמײַט אין דעם
 בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און זיי האָבן געבראַכן לֶחֶם אין די בָּתִּים, און
 האָבן געגעסן זייער אָל מיט שְׂמִיחָה און מיט אַן תּוֹם
 לֵב. און זיי האָבן געלויבט ה', און האָבן געפֿונען חֵן בֵּינָם גאַנצן
 עס, און האָדוֹן מוסיף געווען פֿון יום צו יום יענע, וואָס זענען
 נִיצוֹל געוואָרן.

ג און פֿיפֿא און יוֹחֶנָן זענען צוזאַמען אַרױפֿגעגאַנגען אין דעם
 בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרײַן צו תּפִּילת-מִנְחָה, אין דער נײַנטער
 שָׁעָה. און אַ בן אדם, וואָס איז געווען פֿסֶח פֿון זיין מוטערס
 טראַכט אָן, איז געטראָגן געוואָרן, און מע האָט אים יעדן יום
 געלייגט ביים שַׁעַר פֿון דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וואָס האָט געהייסן
 דער שַׁעַר מִהֶדֶר, צו בעטן נְדָבוֹת ביי די, וואָס זענען
 אַרײַנגעגאַנגען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. און אַז ער האָט געזען
 פֿיפֿא און יוֹחֶנָן האַלטן אין אַרײַנגיין אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ,
 האָט ער געבעטן אַ נְדָבָה. און פֿיפֿא און יוֹחֶנָן האָבן אים שאַרף
 אָנגעקוקט, און געזאָגט: קוק אויף אונדז. און ער האָט זיי
 באַטראַכט, און געהאַפֿט עפעס צו באַקומען פֿון זיי. אָבער
 פֿיפֿא האָט געזאָגט: זילבער און זָהָב האָב איך נישט, נאָר וואָס
 איך האָב, גיב איך דיר: אין דעם נאָמען פֿון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 יהושע/ישוע פֿון נַצְרֶת, שטיי אויף און גיי. און ער האָט אים
 אָנגענומען ביי דער רעכטער האַנט, און האָט אים
 אויפֿגעשטעלט; און באַלד זענען זיינע פֿיס און קנעכלעך
 געשטאַרקט געוואָרן. און ער איז אויפֿגעשפּרונגען און איז
 געשטאַנען, און האָט אָנגעהויבן צו גיין; און ער איז
 אַרײַנגעגאַנגען מיט זיי אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, איז געגאַנגען און
 געשפּרונגען, און האָט געזאָגט פֿרוּך ה'. און דאָס פֿל האַנְשִׁים
 האָט אים געזען גיין און געזאָגט פֿרוּך ה'. און זיי האָבן
 דערקענט און אים, אַז דאָס איז דער, וואָס איז געזעסן און
 געבעטן נְדָבוֹת ביים שַׁעַר מִהֶדֶר פֿון דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ; און זיי
 זענען געוואָרן פֿול מיט שטוינען און פאַרוואונדערונג איבער
 דעם, וואָס איז מיט אים געשען. און בעת ער האָט זיך
 געהאַלטן צו פֿיפֿא און יוֹחֶנָן, איז זיך דאָס פֿל האַנְשִׁים
 צוזאַמענגעלאָפֿן צו זיי אין דעם אולם, וואָס האָט געהייסן אולם
 שלמה, און זיי האָבן זיך שטאַרק געחידושט. און אַז פֿיפֿא האָט

דאָס געזען, האָט ער זיך אָפּגערופן צום עס: איר בְּנֵי אָדָם פון
 יִשְׂרָאֵל, וואָס חִידוּשׁט איר זיך איבער דעם דאָזיקן, אָדער וואָס
 קוקט איר אונדז אַזוי אָן, גלייך ווי מיר וואָלטן דורך אונדזער
 אייגענעם כּוֹח אָדער חֲסִידוּת אים געמאַכט גיין? ה' דער אלוקים
 פון אַבְרָהָם, און פון יִצְחָק, און פון יַעֲקֹב, דער אלוקים פון
 אבותינו האָט פאַרהערלעכט זיין עֶבֶד יהושע/ישוע, וועמען איר
 האָט איבערגעענטפערט, און פאַרלייקנט פאַר פִּילְטוּס, ווען ער
 האָט בִּדְעָה געהאַט אים צו לאָזן פריי. איר אָבער האָט
 פאַרלייקנט דעם קדוש און צַדִּיק, און האָט געבעטן, מע זאָל
 אייך באַוויליקן אַ רוֹצָחַ, און האָט לאָזן טייטן דעם שַׁר הַחַיִּים,
 וועמען ה' האָט מַחִיָּה-מֵתִים געווען; פון וואָס מיר זענען יַעֲדוּת.
 און דורך דער אָמוּנָה אין זיין [השם יתברך] נאמען פון
 יהושע/ישוע, האָט דאָזיקן בן אדם, וועמען איר זעט און קענט,
 שטאַרק געמאַכט. זיין [השם יתברך] נאמען, יהושע/ישוע און די
 אָמוּנָה, וואָס קומט דורך אים, האָט אים געגעבן די דאָזיקע
 רפואה-שְׁלִימָה פאַר אייער אַלעמענס אויגן. און איצט, אַנְשִׁים
 אַחִים, אַיך ווייס, אַז איר האָט דאָס געטאָן אומוויסנדיק, פונקט
 ווי אייערע שָׂרִים. אָבער וואָס ה' האָט פאַרויסגעזאָגט דורך
 דעם מויל פון אַלע נְבִיאִים, אַז זיין רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וועט ליידן,
 האָט ער אַזוי אַרום מַמְלָא געווען. דעריבער טוט תשובה, און
 קערט אייך אום פון אייערע וועגן, כּדִּי אייערע זינד זאָלן
 אויסגעמעקט ווערן, און ס'ע זאָלן קומען צייטן פון דערקוויקונג
 פון פאַר ה', און כּדִּי ער זאָל שיקן דעם רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וואָס
 איז פאַר אייך באַשטימט געוואָרן, יהושע/ישוע, וועמען דער
 שָׂמִים מוֹז מקבל זיין, ביז די צייטן, ווען ס'ע וועט אויפגעריכט
 ווערן אַלצדינג, פון וואָס ה' האָט גערעדט דורך דעם מויל פון
 זיינע נְבִיאִים הַקְּדוּשִׁים מְעוֹלָם. מֹשֶׁה [רבינו] האָט אויך געזאָגט:
 נְבִיא יָקִים לָכֶם ה' אֱלֹקֵיכֶם מִקֶּרֶב אַחֲיֵכֶם, כְּמוֹנִי; אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן

כָּל אֲשֶׁר יִדְבֹּר אֲלֵיכֶם וְהָיָה כָּל הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא תִשְׁמַע אֶל הַנְּבִיא
הַהוּא וְנִכְרְתָה מִעַמִּיָּה [דברים יח, טו, יט]. און אַלע נְבִיאִים פון
שמואלן אָן, און די, וואָס זענען געווען נאָך אים, זיי האָבן אַלע
גערעדט פון די דאָזיקע טעג. איר זענט די בְּנֵי נְבִיאִים און בְּנֵי
הַבְּרִית, וואָס ה' האָט געמאַכט מיט אייערע אָבות, בעת ער האָט
געזאָגט צו אַבְרָהָם: וְנִבְרָכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל מְשִׁפְחוֹת הָאֲדָמָה [בראשית
כב, יח]. פאַר אייך קודם האָט ה' אויפגעשטעלט זיין עֶבֶד, און
אים געשיקט אייך צו בענטשן, און אָפקערן יעדן בן אדם פון
אייך פון אייערע שלעכטע מעשים.

ד און בעת זיי האָבן גערעדט צום עם, זענען אויפגעשטאַנען
אויף זיי די כְּהֻנִּים און דער נגיד פון דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ און די
צדוּקִים, מחמת סע האָט זיי שטאַרק פאַרדראָסן, וואָס זיי
האָבן געלערנט דאָס עם, און געטאָן אָנזאָגן דורך יהושע/ישוע
תַּחֲנִית-הַמִּתִּים. און זיי האָבן אויסגעשטרעקט אויף זיי זייערע
הענט, און האָבן זיי אַרײַנגעזעצט אין תְּפִיסָה בִּז מָחָר [מאָרגן],
מחמת עס איז שוין געווען אָוונט. אָבער אַ סך פון די, וואָס
האָבן געהערט דאָס דָּבָר, האָבן געגלויבט; און די צאָל פון די בְּנֵי
אָדָם האָט געגרייכט בִּז אַרום פִּינף טויזנט. און עס איז געווען
אויף מָחָר [מאָרגן], אַז זייערע שָׁרִים, און זִקְנִים, און סוֹפְרִים
[רַבָּנִים], האָבן זיך פאַרזאַמלט אין ירוּשָׁלַיִם, און חָנָן, דער
כֹּהֵן-גָּדוֹל, איז דאָרט געווען, און קִיפָא און יוֹחָנָן און אֶלְקִיסַנְדֵּר,
און אַלע, וואָס זענען געווען פון כֹּהֵן-גָּדוֹל מִשְׁפָּחָה. און אַז זיי
האָבן זיי אַוועקגעשטעלט אין דער מיט, האָבן זיי זיי געפרעגט:
מיט וועלכן כּוֹחַ, אָדער אין וועלכן נאָמען, האָט איר דאָס
געטאָן? דעמאָלט האָט כִּיפָא, פול מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, צו זיי
געזאָגט: הערט מִיך אויס, איר שָׁרִים פון דעם עם, און איר
זִקְנִים; אויב מיר ווערן היינט אויסגעפאַרשט וועגן דער טוֹבָה,
וואָס מיר האָבן געטאָן דעם חוֹלָה, דורך וואָס ער איז געהיילט

געוואָרן, זאָל דאָס זיין באַקאַנט פאַר אייך אַלע, און פאַר דעם
 כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, אַז אין דעם נאָמען פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 יהושע/ישוע פון נצֶרֶת, וועמען איר האָט לאָזן אויפהענגע
 על-דער בױם [דברים כא, כג, שמואל ב יח,יד, זכריה יב, י, דברים
 כז,כו, ישעיה נג,ד, הַסְתַּלְקוּת שֶׁל מְשִׁיחַ], און וועמען ה' האָט
 מַחִיָּה-מֵתִים געווען, אַז דורך אים טוט דער דאָזיקער בן אדם
 דאָ שטיין פאַר אייך געזונט. דאָס איז דער שטיין, וואָס איז פון
 אייך בוימינסטערס פאַרוואָרפן געוואָרן, און וואָס איז געוואָרן
 צום ראש פִּנָּה, ווינקל-שטיין [תהלים קיח, כב]. און עס איז
 נישטאָ אין קיין שום אַנדערן קיין ישועה, מחמת עס איז אויך
 נישטאָ אונטער דעם שָׁמַיִם קיין אַנדערער נאָמען, וואָס איז
 געגעבן געוואָרן צווישן בְּנֵי אָדָם, וואָס אין אים זאָלן מיר
 געראַטעוועט ווערן. און אַז זיי האָבן געזען די מוטיקייט פון
 כִּיפָּא און יוֹחָנָן, און האָבן פאַרשטאַנען, אַז זיי זענען געווען נישט
 קיין געלערנטע, נייערט איינפאַכע מענטשן, זענען זיי נִשְׁתוֹמֵם
 געוואָרן; און זיי האָבן דערקענט, אַז זיי זענען געווען מיט
 יהושע/ישוע. און בעת זיי האָבן געזען דעם בן אדם,
 וואָס איז געהיילט געוואָרן, שטיין מיט זיי, האָבן זיי גאָרנישט
 געקאַנט זאָגן אַנטקעגן דעם. זיי האָבן זיי אָבער באַפוילן
 אַרויסצוגיין מחוץ דעם סִנְהֶדְרִין, און האָבן זיך מֵיעֵץ געווען
 צווישן זיך, און געזאָגט: וואָס זאָלן מיר טאָן מיט די דאָזיקע בְּנֵי
 אָדָם? מחמת אַז אַ גרויסער נֶס איז דורך זיי געטאָן געוואָרן, איז
 קלאָר פאַר אַלע, וואָס וואוינען אין ירוּשָׁלַיִם, און מיר קענען
 דאָס נישט פאַרלייקענען. אָבער כּדִּי דאָס זאָל זיך נישט
 ווייטער פאַרשפּרייטן צווישן דעם עם [יִשְׂרָאֵל], לאָמיר זיי
 וואָרענען, פון איצט-אָן מער נישט צו רעדן צו קיינעם אין דעם
 דאָזיקן נאָמען. און זיי האָבן זיי גערופן, און באַפוילן, בְּכָלֵל
 נישט צו רעדן, אָדער צו לערנען אין דעם נאָמען פון

יהושע/ישוע. אָבער כִּיפֿאַ און יוֹחָנָן האָבן זיי געענטפֿערט: צי
 עס איז רעכט אין די אויגן פֿון ה', מיר זאָלן אייך מער
 געהאָרכן ווי ה', מִשְׁפֿט איר אַליין; מחמת מיר קענען נישט
 אַנדערש, נייערט נאָר רעדן פֿון דעם, וואָס מיר האָבן געזען און
 געהערט. און זיי האָבן זיי ווייטער געוואָרנט, און האָבן זיי
 אָפֿגעלאָזט, ווייל זיי האָבן גאָרנישט געפֿונען וויאַזוי זיי צו
 באַשטראָפֿן, צוליב דעם עס [יִשְׂרָאֵל]; מחמת אַלע האָבן
 געזאָגט בָּרוּך ה' פֿאַר דעם, וואָס איז געשען. מחמת דער בן
 אדם איז געווען עלטער ווי פֿערציק יאָר, צו וועמען עס איז
 געטון געוואָרן דאָס דאָזיקע נֶס פֿון רִפּוּי. און אַז מען האָט זיי
 אָפֿגעלאָזט, זענען זיי געגאַנגען צו זייערע פֿריינט, און האָבן
 דערציילט אַלצדינג, וואָס די ראַשי-כֹּהֲנִים און די זִקְנִים האָבן צו
 זיי געזאָגט. און בעת זיי האָבן דאָס געהערט, האָבן זיי אַלע
 צוזאַמען אויפֿגעהויבן זייער קוֹל צו ה', און האָבן געזאָגט: אָ ה',
 אַתָּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם
 וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם; און וואָס דורך דעם מויל פֿון אָבִינוּ דָּוִד,
 דִּין עָבֹד, האָסטו געזאָגט דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ: לָמָּה רָגַשׁוּ
 גוֹיִם וּלְאֻמִּים יְהוֹדִיקוּ? יִתְנַצְּבוּ מִלְּכֵי־אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוֹי־יַחַד
 עַל־ה' וְעַל־מְשִׁיחוֹ [תהלים ב, א-ב]. מחמת באַמֶּת, אין דער
 דאָזיקער שטאָט האָבן זיך פֿאַרזאַמלט קעגן דִּין עָבֹד הַקָּדוֹשׁ
 יהושע/ישוע, וועמען דו האָסט געזאָלפט, הוֹרְדוֹס און פּוֹנְטִיוֹס
 פִּילָטוֹס מיט די גוֹיִים און דִּין עס יִשְׂרָאֵל, צו טאָן וואָס דִּין
 האַנט און דִּין עֵצָה האָבן פֿאַרויס גוזר געווען, סע זאָל געשען.
 און איצט, אַדוֹנִי, קוק אויף זייערע דראָהונגען, און באַוויליק
 פֿאַר דיינע עָבֹד צו רעדן דִּין דָּבָר מיט דער גאַנצער מוֹטִיקִיט,
 בעת דו טויסט אויסשטרעקן דִּין האַנט צו היילן, און כּדי נָסִים
 ונפֿלאות זאָלן געטאָן ווערן דורך דעם השם יתברך נאמען פֿון
 דִּין עָבֹד הַקָּדוֹשׁ יהושע/ישוע. און אַזוי ווי זיי האָבן מִתְפַּלֵּל

געווען, האָט אויפגעציטערט דאָס אָרט, אין וועלכן זיי זענען
 געווען פאַרזאַמלט; און זיי זענען אַלע געוואָרן פול מיט דעם רוּחַ
 הקוֹדֶשׁ, און זיי האָבן גערעדט דאָס דָּבָר פון ה' מיט אַמֶּץ לֵב.
 און די קהל פון די מאַמינים זענען געווען ווי פון איין לֵב און
 נשְׁמָה; און קיין איינציקער פון זיי האָט נישט געזאָגט, אַז עפּעס
 פון די זאַכן, וואָס ער האָט פאַרמאָגט, איז זיין אייגנס, ניערט
 זיי האָבן געהאַט אַלצדינג בשותפות. און מיט כֹּחַ רַב האָבן די
 שליחים אַדוּת געזאָגט אויף דעם תחית-המתים פון האָדוֹן
 יהושע/ישוע; און גְּדוֹל חֶסֶד איז געווען אויף זיי אַלע. און עס
 איז אויך נישט געווען צווישן זיי קיינער, וואָס איז געווען
 נויטבאַדערפטיק; מחמת אַלע וואָס זענען געווען באַזיצערס פון
 לאַנד און בָּתִּים, האָבן דאָס פאַרקויפט, און האָבן געבראַכט די
 הכנסה פון דעם, וואָס איז פאַרקויפט געוואָרן, און האָבן דאָס
 אַוועקגעלייגט צו די פיס פון די שליחים: און יעדן בן אדם איז
 פונאַנדערגעטיילט געוואָרן צו יעדן איינעם, לויט זיינע
 באַדערפענישן. און יוֹסֵף, וואָס איז פון די שליחים גערופן
 געוואָרן מיט דעם צונאַמען בֶּר-נֶבֶא -- וואָס איז טייטש: בֶּן
 הַנְּחֻמָּה -- אַ לווִי, וואָס האָט געשטאַמט פון קַפְּרִיסִין, האָט
 פאַרקויפט אַ שְׂדֵה, וואָס האָט אים געהערט, און האָט
 געבראַכט דאָס געלט, און עס געלייגט צו די פיס פון די
 שליחים.

ה אַבער איינער אַ מאַן מיט דעם נאָמען חַנְנִיָּה, מיט זיין אָשה
 שפִּירָה, האָבן פאַרקויפט אַן אַרבעטליך, און מיט וויסן פון זיין
 אָשה האָט ער באַהאַלטן אַ טייל פון דער הכנסה, און ער האָט
 געבראַכט בלויז אַ חֶלֶק, און האָט אים געלייגט צו די פיס פון די
 שליחים. און כִּיפָּא האָט געזאָגט: חַנְנִיָּה, פאַרוואָס האָט השָׁטן
 אָנגעפילט דיין לֵב צו לייקענען צום רוּחַ הקוֹדֶשׁ, און צו
 באַהאַלטן אַ חֶלֶק פון דער הכנסה פון דעם שְׂדֵה? בעת עס

איז געבליבן נישט פארקויפט, איז עס דען נישט געווען דיין
אייגנס? און אזוי ווי עס איז פארקויפט געוואָרן, איז עס דען
נישט געווען אין דיין רשות? ווי קומט עס, וואָס דו האָסט
פארטראַכט און באַשלאָסן די דאָזיקע זאָך אין דיין ליב? נישט
פאַר בְּנֵי אָדָם האָסטו געלייקנט, נייערט פאַר ה'. און אַז חֲנֻנְיָה
האָט געהערט די דאָזיקע רייד, איז ער אַנידערגעפאַלן, און איז
אויסגעגאַנגען. און אַ גרויסע מורא איז געפאַלן אויף אַלע, וואָס
האָבן דאָס געהערט. און די יונגעלייט זענען אויפגעשטאַנען
און האָבן אים אַרומגעוויקלט, און זיי האָבן אים
אַרויסגעטראָגן, און אים מקבר געווען. און אין דריי שעה אַרום
איז זיין אָשה, נישט געוואוסט וואָס דאָ איז געשען,
אַריינגעקומען. און כִּיפָּא האָט צו איר געזאָגט: זאָג מיר, צי
האָט איר פאַרקויפט דאָס שְׂדֵה פאַר אַזויפיל און
אַזויפיל? און זי האָט געזאָגט: כֵּן, פאַר אַזויפיל און
אַזויפיל. האָט כִּיפָּא צו איר געזאָגט: ווי קומט עס, וואָס איר
האָט אַפגעמאַכט אינאיינעם צו פרוואון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ פון ה'!
הִנֵּה, די פיס פון די, וואָס האָבן מקבר געווען דיין בַּעַל, זענען ביי
דער פֶּתַח, און זיי וועלן דיר אַרויסטראָגן. און זי איז באַלד
אַנידערגעפאַלן צו זיינע פיס, און איז אויסגעגאַנגען. און די
יונגעלייט זענען אַריינגעקומען, און האָבן זי געפונען אַ טויטע,
און זיי האָבן זי אַרויסגעטראָגן, און זי מקבר געווען ביי איר
בַּעַל. און אַ גרויסע מורא איז געפאַלן אויף דער גאַנצער
הברית החדשה קהילה, און אויף אַלע, וואָס האָבן דאָס
געהערט. און דורך די הענט פון די שליחים זענען אַ סך נָסִים
ונפלאות געטאָן געוואָרן צווישן דעם עס [ישׂרָאֵל]. און זיי זענען
אַלע געווען צוזאַמען אין אולָם שלמה. אָבער פון די איבעריקע
האָט זיך קיינער נישט דערוועגט צו באַהעפטן אין זיי; נאָר דאָס
עם האָט זיי שטאַרק געשאַצט. און אַ סך מאַמינים זענען

צוגעשטאַנען צו האַדון, אַ גרויסער עולם פון גברים און פון נשים; אַזי, אַז זיי האַבן אַפילו די חולים אַרויסגעטראָגן אין די גאַסן אַרויס, און האַבן זיי געלייגט אויף בעטן און געלעגערס, כדי, ווען פֿיפּא וועט פאַרבייגיין, זאָל כאַטש זיין שאַטן פאַלן אויף עמיצן פון זיי. און עס איז זיך אויך צוזאַמענגעקומען דאָס עם פון די שטעט אַרום ירושלים, און זיי האַבן געבראַכט די חולים, און די, וואָס זענען געווען געפלאָגט מיט שדים, און זיי זענען אַלע געהיילט געוואָרן.

און דער כהן-גדול איז אויפגעשטאַנען, און די אַלע, וואָס זענען געווען מיט אים, דאָס איז, די כיתה פון די צדוקים, און זיי זענען געוואָרן מלא קנאה, און זיי האַבן געלייגט הענט אויף די שליחים, און האַבן זיי אַריינגעזעצט אין דער שטאַטישער בית הסֵהר. אָבער אַ מלאך ה' האָט ביינאַכט געעפנט די דלתות פון דער בית הסֵהר, און האָט זיי אַרויסגעבראַכט, און געזאָגט: גייט און שטעלט זיך אַוועק אין דעם בית-המקדש, און רעדט פאַר דעם עם כָּל דְּבָרֵי הַחַיִּים הָאֵלֶּה. און אַז זיי האַבן דאָס געהערט, זענען זיי אין דער פרי אַריינגעגאַנגען אין דעם בית-המקדש, און האַבן געלערנט. און אַז דער כהן-גדול איז געקומען, און די, וואָס זענען געווען מיט אים, האַבן זיי צונויפגערופן דעם סנהדרין, און אַלע זקנים פון די בני-ישראל, און האַבן געשיקט אין דער בית הסֵהר, מען זאָל זיי ברענגען. און אַז די מִשְׁרָתִים זענען געקומען, האַבן זיי זיי נישט געפונען אין דער בית הסֵהר, און זיי האַבן זיך אומגעקערט, און האַבן דערציילט, אַזוי צו זאָגן: מיר האַבן געפונען די בית הסֵהר פעסט פאַרשלאָסן, און די שומרים שטיין ביי די דלתות; אָבער ווען מיר האַבן זי אויפגעעפנט, האַבן מיר קיינעם נישט געפונען דרינען. און אַז דער נָגִיד בית-המקדש און די ראשי-כֹּהֲנִים האַבן געהערט די דאָזיקע רייד, האַבן זיי זיך שטאַרק

דערשראָקן איבער זיי, און האָבן זיך געוואונדערט, וואָס פון
 דעם קען ווערן. און אָט איז געקומען איינער, און האָט זיי
 דערציילט: די בְּנֵי אָדָם, וועמען איר האָט אַרײַנגעזעצט אין דער
 בֵּית הַסֵּהר, שטייען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ און לערנען דאָס עם.
 דעמאָלט איז געגאַנגען דער נָגִיד מיט די מְשֻׁרְתִּים און האָט זיי
 געבראַכט, אָבער אָן געוואָלט, מחמת זיי האָבן מורא געהאַט
 פֿאַר דעם עם, טאַמער וועלן זיי פאַרשטיינט ווערן. און אַז זיי
 האָבן זיי געבראַכט, האָבן זיי זיי אַוועקגעשטעלט פֿאַר דעם
 סִנְהֶדְרִין. און דער כֹּהֵן-גָדוֹל האָט זיי געפרעגט, אַזוי צו זאָגן:
 מיר האָבן אייך בִּפְרוּשׁ בֹּאָפוּיִלן, נישט צו לערנען אין דעם
 דאָזיקן נאָמען; און אָט האָט איר אָנגעפילט ירוּשָׁלַיִם מיט
 אייער לערנונג, און איר ווילט אויף אונדז ברענגען דאָס דָם פון
 דעם דאָזיקן מאַן. אָבער כִּיפָּא און די שלִיחִים האָבן
 געענטפערט, און געזאָגט: מיר מוזן ליבערשט געהאָרכן ה',
 איידער בְּנֵי אָדָם. דער אלוקים האבתינו האָט אויפגעוועקט
 יהושע/ישוע, וועמען איר האָט אומגעבראַכט, און אויפגעהאַנגען
 אויף אַ בּוֹיִם [דברים כא, כג, שמואל ב יח, יד, זכריה יב, י, דברים
 כז, כו, ישעיה נגד, הַסִּתְּלָקוֹת שֶׁל מֹשִׁיָּהוּ]. אים האָט ה'
 דערהייכט מיט זיין רעכטער האַנט, צו זיין שֵׁר און מוֹשִׁיעַ, צו
 געבן צו יִשְׂרָאֵל תְּשׁוּבָה און סליחת חטאים. און מיר זענען
 אַדוּת פון די דאָזיקע זאַכן, און אויכט דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, וועמען
 ה' האָט געגעבן צו די, וואָס געהאָרכן אים. און אַז זיי האָבן
 דאָס געהערט, האָט עס זיי געשניטן ביים לִבָּבוֹת, און זיי האָבן
 בִּדְעָה געהאַט זיי צו הָרְגֶנּוּ. דעמאָלט איז אויפגעשטאַנען
 איינער אין דעם סִנְהֶדְרִין, אַ פֶּרוּשׁ, וואָס האָט געהייסן גַּמְלִיאֵל,
 אַ תְּנַא, וועמען דאָס גאַנצע עם האָט געהאַלטן בְּכָבוֹד, און האָט
 בֹּאָפוּיִלן אַרויסצופירן אויף אַ וויילע די דאָזיקע לײַט. און ער
 האָט צו זיי געזאָגט: בְּנֵי אָדָם פון יִשְׂרָאֵל, שִׁימוּ לִב וויאָזוי איר

זענט זיך נוהג מיט די דאָזיקע בְּנֵי אָדָם. מחמת פֿאַר די דאָזיקע טעג איז אויפגעשטאַנען תּוֹדָס, און האָט זיך אַרויסגעגעבן פֿאַר עפעס וויכטיק, אין וועמען ס'ע האָבן זיך באַהעפט אַ צאָל בְּנֵי אָדָם, אָן עָרֶךְ פון פיר הונדערט; אָבער ער איז געהרגעט געוואָרן, און אַלע, וואָס זענען אים נאָכגעגאַנגען, זענען צעשפּרייט און צונישט געוואָרן. און נאָך אים איז אויפגעשטאַנען יהודה הגלילי, אין די טעג פון דער [שטייער] פאַרשרייבונג, און האָט פאַרפירט אַ סך עם נאָך זיך; אויך ער איז אומגעקומען, און אַלע, וואָס זענען אים נאָכגעגאַנגען, זענען צושפּרייט געוואָרן. און איצט זאָג איך אייך, האַלט זיך אָפּ פון די דאָזיקע בְּנֵי אָדָם, און לאָזט זיי געמאַך; מחמת אויב די דאָזיקע עצה, אָדער די זאָך, איז פון בְּנֵי אָדָם, וועט עס צונישט ווערן; נאָר אויב עס איז פון ה', וועט איר זיי נישט קענען אומברענגען. איר קאָנט זיך נאָך געפונען אין אַ מלחמה קעגן ה'! און זיי האָבן אים געפאָלגט, און געלאָזט רופן די שלוחים, און האָבן זיי לאָזן געבן מלכות, און זיי באַפוילן נישט צו רעדן אין דעם נאָמען פון יהושע/ישוע, און האָבן זיי אָפּגעלאָזט. און זיי זענען אַרויסגעגאַנגען פון פֿאַר דעם סנהדרין, און האָבן זיך געפּרייט, וואָס זיי האָבן זוכה געווען צו ליידן אומפֿבוד צוליב דעם נאָמען. און זיי האָבן נישט אויפגעהערט אַלע יום אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און פון בֵּית צו בֵּית, צו לערנען און אָנצוזאָגן די בשורת הגאולה פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יהושע/ישוע.

ו און אין די דאָזיקע טעג, בעת די צאָל פון די תלמידים האָט זיך געטאָן פאַרמערן, האָט זיך אויפגעהיבן אַ געמורמל מצד די העלעניסטן אַנטקעגן די עבֵרִים, ווארים זייערע אַלמנות זענען פאַרוואָרלאָזט געוואָרן אין דער טעגלעכער באַדערפעניש. און די צוועלף האָבן צו זיך גערופֿן די עדה פון די תלמידים, און

האַבן געזאָגט: עס איז נישט רעכט, אַז מיר זאָלן פאַרלאָזן דאָס
דָבָר ה', און דינען ביי טישן. בִּכְן, אָנְשֵׁם אַחִים, זוכט אויס פון
צווישן אייך זיבן מענטשן, בַּעֲלֵי שָׁם טוב, פול מיט דעם רוח
הַקּוֹדֶשׁ און מיט חֲכָמָה, וועמען מיר זאָלן זעצן איבער דעם
דאָזיקן חובה. און מיר וועלן זיך עוֹסֵק זיין אין דאָווען תפילה
און אין דער עבודת פון דעם דָבָר ה'. און די דאָזיקע רייד זענען
וואוילגעפעלן געוואָרן דער גאַנצער עדה, און זיי האָבן
אויסדערוויילט סְטִפְנוֹס, אַ מענטשן פול מיט אָמוּנָה און מיט
דעם רוח הַקּוֹדֶשׁ, און פיליפּוס, און פראַכאַרוסן, און ניקאַנאָרן,
און טימאָנען, און פאַרמענאַסן, און ניקאָלאָסן, אַ גֵר פון
אַנטִיּוֹכְיָה. די דאָזיקע האָבן זיי געשטעלט פאַר די רבי מלך
הַמְּשִׁיחַס שליחים, און ווען זיי האָבן דאָווען תפילה, זיי האָבן
אויף זיי אַרויפגעלייגט זייערע הענט מיט סמיכות. און דאָס דָבָר
ה' איז געוואָקסן, און די צאָל פון די תלמידים האָט זיך שטאַרק
פאַרמערט אין ירוּשָׁלַיִם; און אַ סך פון די כְּהָנִים זענען געווען
געהאַרכזאַם דער אָמוּנָה. און סטעפאַנוס, פול מיט חֶסֶד און
גבורה, האָט געטאָן גרויסע נסים ונפלאות צווישן דעם
עם [יִשְׂרָאֵל]. אָבער עס זענען אויפגעשטאַנען עטלעכע בְּנֵי
אָדָם פון דער שול, וואָס האָט געהייסן די שול פון די
משוחררים; און אויך פון די קירעניער, און אַלעקסאַנדריער,
קיליקיער און אַזיער, און האָבן זיך מִתּוֹנֶפֶח געווען מיט
סְטִפְנוֹס. און זיי האָבן נישט געקענט אַקעגנשטיין די חֲכָמָה
און דעם רוח הַקּוֹדֶשׁ דורך וועלכן ער האָט
גערעדט. דערנאָך האָבן זיי באַשטאַכן בְּנֵי אָדָם, וואָס האָבן
געזאָגט: מיר האָבן אים געהערט רעדן ווערטער גִּדּוּפִים
אַנטקעגן מֹשֶׁה און חִלּוֹל ה'. און זיי האָבן אויפגעהעצט דאָס
עם און די זקנים, און די סוֹפְרִים [רַבָּנִים], און זענען געקומען
אויף אים, און האָבן אים געכאַפט, און אים געבראַכט פאַר

דעם סנהדרין; און זיי האבן אויפגעשטעלט עדי שקר, וואָס האבן געזאָגט: דער דאָזיקער בן אדם הערט נישט אויף צו רעדן קעגן דעם דאָזיקן מקום-קדוש און דער תורה. מחמת מיר האבן אים געהערט זאָגן, אַז דער דאָזיקער יהושע/ישוע פון נצרת וועט חרוב מאַכן דאָס דאָזיקע אָרט, און וועט ענדערן די חוקים, וואָס משה האָט אונדז איבערגעגעבען פֿערט. און אַלע, וואָס זענען געזעסן אין דעם סנהדרין, האבן באַהעפט זייערע אויגן אָן אים, און האבן געזען זיין פֿנים ווי סע וואַלט געווען דאָס פֿנים פון אַ מלאך.

און דער כהן-גדול האָט געזאָגט: איז דאָס טאַקע אזוי? און ער האָט געזאָגט: אַנשם אַחים און אבות, הערט מיך אויס. דער אלוקים פון כבוד האָט זיך אַנטפלעקט צו אַברהם אַבינו, בעת ער איז געווען אין אַרם-נְהָרִים, איידער ער האָט געוואוינט אין חָרָן, און האָט צו אים געזאָגט: לֵךְ-לְךָ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וּבֹא אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָהּ. און ער איז אַרויסגעגאַנגען פון דעם לאַנד פון די כְּשָׁדִים, און האָט זיך באַזעצט אין חָרָן, און אזוי ווי זיין אָב איז נפֿטר, האָט ער אים אַריבערגעפירט אין דעם דאָזיקן לאַנד אַרִיין, אין וועלכן איר וואוינט אַצינדער; און ער האָט אים נישט געגעבן אין אים קיין ירושה, נישט אַפילו אַ שפּאַן פון אַ פּוֹסְטֵרִיט, און ער האָט מִבְּטִיחַ געווען, אַז ער וועט עס אים געבן פֿאַר אַ באַזיצ, און צו זיין זַרַע נאָך אים הָגֵם ער האָט נישט געהאַט קיין בֶּן. און ה' האָט אזוי גערעדט, אַז זיין זַרַע וועט וואוינען אין אַ פּרעמד לאַנד, און מע וועט זיי פֿאַרקנעכטן, און זיי פֿייניקן פיר הונדערט יאָר. וְגַם אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּן אֹנְכִי, זאָגט ה'; און דערנאָך וועלן זיי אַרויסגיין און מיך דינען אין דעם דאָזיקן אָרט. און ער האָט אים געגעבן דעם ברית מילה, און אזוי האָט אַבְרָהָם געבוירן יִצְחָק, און האָט אים מל געווען דעם אַכטן

יום; און יצחק האָט געבוירן יעקב, און יעקב די צוועלף אַבות.
 און די אַבות האָבן מקנא געווען יוספּן, און האָבן אים
 פאַרקויפט קיין אַרץ מצרים; אָבער ה' איז געווען מיט אים, און
 האָט אים מציל געווען פון אַלע זיינע צרות, און האָט אים
 געגעבן חן און חכמה פאַר פֿרעהן, דעם מלך פון אַרץ מצרים,
 וואָס האָט אים געמאַכט פאַר אַ געוועלטיקער איבער אַרץ
 מצרים און איבער זיין גאַנצן בית. און עס איז געקומען אַ
 הונגער איבער גאַנץ אַרץ מצרים און פֿנען, און אַ גרויסע צרה;
 און אבותינו האָבן נישט געפונען קיין אָכל. אָבער אַז יעקב
 האָט געהערט, אַז עס איז דאָ תבואה אין אַרץ מצרים, האָט ער
 אַרויסגעשיקט אבותינו דאָס ערשטע מאל. און ביים צווייטן
 מאל האָט זיך יוסף געלאָזט דערקענען צו זיינע אַחים, און
 יוספּס משפּחה איז באַקענט געוואָרן פאַר פֿרעהן. און יוסף
 האָט געשיקט און האָט צו זיך גערופן יעקבן זיין אָב, און זיין
 גאַנצע משפּחה, פינף און זיבעציק נפֿשות. און יעקב האָט
 אַראָפּגענידערט קיין אַרץ מצרים, און ער איז נפֿטר, ער און
 אבותינו. און זיי זענען אַרויבערגעטראָגן געוואָרן קיין שכם, און
 געלייגט געוואָרן אין דעם קבר, וואָס אַבֿרהם האָט געקויפט
 פאַר אַ מקח אין זילבער פון די בָּנִים פון חמור אין שכם. אָבער
 בעת עס האָט גענעענט די צייט פון דער הבטחה, וואָס ה' האָט
 געשוואוירן צו אַבֿרהם, איז דאָס עס געוואַקסן און האָט זיך
 געמערט אין אַרץ מצרים, ביז עס איז אויפגעשטאַנען אַן
 אַנדערער מלך איבער אַרץ מצרים, וואָס האָט נישט געקענט
 יוספּן. און דער דאָזיקער האָט זיך געקליגט קעגן אונדזער
 שטאַם, און האָט רע געטאָן אבותינו, און זיי גענייט
 אַרויסצואוואַרפן זייערע קליינע עוֹלָלִים, כדי זיי זאָלן נישט
 בלייבן לעבן. אין יענער צייט איז געבוירן געוואָרן משה
 [רבינו], און ער איז געווען שיין אין די אויגן פון ה'; און ער איז

גענערט געוואָרן דריי חֲדָשִׁים אין בֵּית אָבִיו. און בעת ער איז
אָרויסגעוואָרפֿן געוואָרן, האָט אים פֿרעהס בַּת גענומען, און
האָט אים דערצויגן פֿאַר איר אייגענעם זון. און מֹשֶׁה [רבינו]
איז געווען געלערנט אין דער גאַנצער חֲכָמָה פֿון די מִצְרִים; און
ער איז געווען מעכטיק אין זיינע רייד און מַעשִׁים. און ווען ער
איז אַלט געוואָרן פֿערציק יאָר, איז אויפֿגעגאַנגען אין זיין לֵב צו
געדענקען זיינע אַחִים, די בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל. און אַז ער האָט געזען
איינעם פֿון זיי ליידן אומרעכט, האָט ער זיך פֿאַר אים
אַנגענומען, און זיך נֹקֵם געווען פֿאַר דעם געליטענעם, און האָט
דערשלאָגן דעם מִצְרִי. און ער האָט געמיינט, אַז זיינע אַחִים
וועלן פֿאַרשטיין, אַז ה' האָט זיי געגעבן רעטונג דורך זיין האַנט;
אַבער זיי האָבן נישט פֿאַרשטאַנען. און אויף דעם אַנדערן יום
האָט ער זיך באַוויזן פֿאַר זיי, בעת זיי האָבן זיך געקריגט, און
האָט געוואָלט שָׁלוֹם מאַכן צווישן זיי, אַזוי צו זאַגן: מענטשן,
איר זענט אַחִים; פֿאַרוואָס טוט איר אומרעכט איינער דעם
אַנדערן? אַבער דער, וואָס האָט זיין חֵבֶר אומרעכט געטאָן,
האָט אים אַוועקגעשטויסן, און געזאַגט: ווער האָט זיך געמאַכט
פֿאַר אַ שֵׁר און אַ שׁוֹפֵט איבער אונדז? צי ווילסטו מיך
הרגענען, ווי דו האָסט נעכטן געהרגעט דעם מִצְרִי? און מֹשֶׁה
[רבינו] איז אַנטלאָפֿן איבער דעם דאָזיקן דָּבָר, און איז געוואָרן
אַ פרעמדער אין דעם אָרֶץ מִדְיָן, וואו ער האָט געבוירן צוויי
בָּנִים. און אַז עס זענען אַריבער פֿערציק יאָר, האָט זיך צו אים
אַנטפלעקט אַ מַלְאָךְ ה' אין דער מִדְבָּר פֿון דעם הָר סִינִי, אין אַ
פֿלאַם אֵשׁ אין דעם סִנֵּה. און אַז מֹשֶׁה [רבינו] האָט דאָס געזען,
איז ער נִשְׁתּוֹמֵם געוואָרן פֿון דער מִרְאָה; און בעת ער האָט
גענעענט צו זען, איז געקומען דאָס קוֹל פֿון ה': אֵיךְ בִּין דער
אלוקים פֿון דיינע אָבות, דער אלוקים פֿון אַבְרָהָם, און פֿון
יִצְחָק, און פֿון יַעקֹב. און מֹשֶׁה [רבינו] האָט געציטערט, און האָט

זיך נישט דערוועגט צו קוקן. און ה' האָט צו אים געזאָגט: טו
 אויס די שיד פון דיינע פיס, מחמת דאָס אָרט, אויף וואָס דו
 שטייסט, איז אַדְמַת-קֹדֶשׁ. זען האָב איך געזען די פייניקונג פון
 מיין עם, וואָס איז אין אַרְץ מִצְרַיִם, און האָב געהערט זייער
 זיפצן, און איך האָב אַראָפּגענידערט, זיי אויסצולייזן; און איצט
 קום, איך וועל דיר שיקן קיין אַרְץ מִצְרַיִם. דעם דאָזיקן מֹשֶׁה
 [רבינו], וועמען זיי האָבן פאַרלייקנט, אַזוי צו זאָגן: ווער האָט
 דיר געמאַכט פאַר אַ שר און אַ שופט? אים האָט ה' געשיקט צו
 זיין אַ שר און אַ גואַל דורך דער האַנט פון דעם מלאך, וואָס
 האָט זיך צו אים אַנטפלעקט אין דעם סִנֵּה. ער האָט זיי
 אַרויסגעפירט, און האָט געטאָן נסים ונפלאות אין אַרְץ מִצְרַיִם,
 און ביים ים סוף, און אין דער מדבר פערציק
 יאָר. דאָס איז דער מֹשֶׁה [רבינו], וואָס האָט געזאָגט צו די
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל: אַ נְבִיא וועט ה' אויפשטעלן פאַר אייך פון צווישן
 אייערע אחים, גלייך צו מיר, נְבִיא מִקֶּרֶב אֲחֵיכֶם כְּמוֹנִי [דברים יח,
 טו-יח]. דאָס איז דער, וואָס איז געווען אין דער יְדָה אין דער
 מדבר מיט דעם מלאך, וואָס האָט מיט אים גערעדט אויף דעם
 הָר סִינִי, און מיט אבותינו; און ער האָט מקבל געווען דְּבָרֵי
 חַיִּים, כדי זיי אונדז צו געבן; צו וועמען אבותינו האָבן זיך
 נישט געוואָלט צוהערן, נייערט זיי האָבן אים פאַרשטויסן פון
 זיך, און געקערט זייערע לְבָבוֹת צוריק קיין אַרְץ מִצְרַיִם, און
 געזאָגט צו אַהֲרֹנֶען; עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹקִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי-זֶה
 מֹשֶׁה אֲשֶׁר הָעֵלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה-הָיָה לוֹ וְאָכֵן עָשׂוּ
 עָגֹל בְּאוֹתָם יָמִים וְהִקְרִיבוּ זֶבַח לְאֱלִיל וְשָׁמְחוּ בַּמַּעֲשֵׂי יְדֵיהֶם. אַז
 פָּנָה הָאֱלֹקִים וּמָסַר אוֹתָם לִפְלֹחַן צָבָא הַשָּׁמַיִם כְּכָתוּב בְּסֵפֶר
 הַנְּבִיאִים הַזִּבְחִים וּמִנְחָה הַגִּשְׁתָּם-לִי בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה בֵּית
 יִשְׂרָאֵל? וְנִשְׁאַתָּם אֶת סִכַּת מִלְּךְ וְאֶת כּוֹכַב אֱלֹקֵיכֶם רִיפּוּ,
 הַצִּלְמִים אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם. וְהִגְלִיתִי אֶתְכֶם מִהָלָאָה

לְבָבֶל [עמוס ה, כה-כז]. אבותינו האָבן געהאַט אין דער מדבר
 דאָס משכן-הַעֲדוּת, אַזוי ווי ער, וואָס האָט גערעדט צו משהן,
 האָט באַפּוילן אַז ער זאָל עס מאַכן לויט דער געשטאַלט, וואָס
 ער האָט געזען. דאָס האָבן אויך אבותינו אַריינגעבראַכט מיט
 יהושע/ישוע [בן נון, נחמיה ח, יז] אין דעם אייגנטום פון די
 פעלקער, וואָס ה' האָט אַרויסגעטריבן פון פאַר דעם פּנים פון
 אבותינו, ביז צו די טעג פון דודן, וואָס האָט געפונען חן אין די
 אויגן פון ה', און האָט געבעטן צו געפינען אַ וואוינאַרט פאַר
 דעם אלוקים פון יַעקב. און שלמֹה האָט אים געבויט אַ בֵּית.
 אָבער דער אויבערשטער וואוינט נישט אין קיין היכלות, וואָס
 זענען געמאַכט מיט הענט, ווי דער נביא זאָגט: הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי
 וְהָאָרֶץ הֶדֶם רַגְלִי. אֵי-זֶה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ-לִי, נָאם ה', וְאֵי-זֶה
 מְקוֹם מְנוּחָתִי? הֲלֹא אֶת-כָּל-אֱלֹהֵי יְדֵי עֲשָׂתָהּ [ישעיה סו, א-ב]!
 איר האַרטנעקיקע, אומגעמלטע אין לֵב און אויערן, איר טוט
 תָּמִיד ווידערשפעניקן אָן דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ; ווי אייערע אָבות
 האָבן געטאָן, אַזוי טוט איר. וועמען פון די נביאים האָבן
 אייערע אָבות נישט גערודפֿט? און זיי האָבן געטייט די, וואָס
 האָבן פאַרויס אָנגעזאָגט דאָס קומען פון דעם צדיק, פון וועמען
 איר זענט אַצינר געוואָרן מוסרים און רוצחים; איר, וואָס האָט
 מקבל געווען די תּוֹרָה, ווי זי איז געגעבן געוואָרן דורך מַלְאָכִים,
 און האָט זי נישט אָפּגעהיט. און אַז זיי האָבן דאָס געהערט,
 האָט עס זיי געשניטן ביים לִבָּבוֹת, און זיי האָבן געקריצט אויף
 אים מיט די ציין. און ער, ווייל ער איז געווען פול מיט דעם רוּחַ
 הַקּוֹדֶשׁ, האָט ער אַרויפגעקוקט צום שָׁמַיִם, און האָט געזען די
 כבוד פון ה', און יהושע/ישוע שטיין ביי דער רעכטער האַנט פון
 אלוקים, און ער האָט געזאָגט: אָט זע איך די הימלען אָפּן, און
 דעם בַּר-אֱנָשׁ [דניאל ז, יג, מְשִׁיחַ] שטיין ביי דער רעכטער האַנט
 פון אלוקים. אָבער זיי האָבן אויסגעשריגן מיט אַ הויך קוֹל, און

האָבן פאַרשטאַפּט זייערע אויערן, און זיך אַ לאַז געטאָן אויף אים: און זיי האָבן אים אַרויסגעוואָרפן פון דער שטאָט, און האָבן אים פאַרשטיינט. און די עדות האָבן אַנידערגעלייגט זייערע מַלבושים צו די פיס פון אַ [ישיבה] בַּחור, וואָס האָט געהייסן שאול. און זיי האָבן פאַרשטיינט סְטִפְנוֹס, בעת ער האָט אויסגערופן, און געזאָגט: אַדוֹנֵי יהושע/ישוע, זיי מקבל מינע רוח. און ער איז געפאַלן אויף די קני, און האָט געשריגן מיט אַ הויך קול: ה', רעכן זיי נישט צו די דאָזיקע זינד, און אַז ער האָט דאָס געזאָגט, איז ער אַנטשלאָפן געוואָרן.

ח און שאול האָט מַסכים געווען צו זיין רצח. און יענעם יום האָט זיך אויפגעהויבן אַ גרויסע רדיפה קעגן דער הברית החדשה קהילה אין ירושלים; און זיי זענען אַלע צעשפרייט געוואָרן איבער דער גאַנצער געגנט פון יהודה און שומרון, אַחוץ די שלוחים. און פרומע לייט האָבן מקבר געווען סְטִפְנוֹס, און האָבן געהאַלטן אַ גרויסן קספד איבער אים. שאול אָבער האָט חרוב געמאַכט די הברית החדשה קהילה, און איז געגאַנגען פון בֵּית צו בֵּית, און האָט געשלעפט גְבָרִים און נָשִׁים, און האָט זיי איבערגעענטפערט אין דער בֵּית הַסֵּהר. און די, וואָס זענען צעשפרייט געוואָרן, זענען אַרומגעגאַנגען און האָבן מַבְשָׁר געווען דאָס דָּבָר. און פיליפּוס האָט אַראָפּגענידערט צו דער שטאָט שומרון, און האָט אָנגעזאָגט פאַר זיי דעם רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ. און דאָס עם האָט מיט איין לֵב פאַרנומען, וואָס פיליפּוס האָט געזאָגט, בעת זיי האָבן געהערט און געזען די נסים, וואָס ער האָט געטאָן. מחמת ביי אַ סך פון יענע, וואָס האָבן געהאַט שדים, זענען זיי אַרויס פון זיי, בעת זיי האָבן געשריגן מיט אַ הויך קול; און אַ סך געליימטע און לאָמע זענען געהיילט געוואָרן. און עס איז געווען גְדוֹל שְׁמִיחָה אין יענער שטאָט. און עס איז געווען איינער אַ בן אדם מיטן נאָמען

שִׁמְעוֹן, וּוָאָס הָאָט פֿריער געטריבן פֿישׁוֹף אין שטאָט, און הָאָט
 איבערראַשט דאָס עם פון שוּמרוֹן, און זיך אַרויסגעגעבן, אַז ער
 איז עפּעס אַ גָדוֹל. און אַלע הָאָבן זיך צו אים צוגעהאַרכט, פון
 קליין ביז גָדוֹל, און געזאָגט: דער דאָזיקער איז די כֹּחַ פון א-ל,
 וואָס ווערט גערופן הַכֹּחַ הַגָּדוֹל. און זיי הָאָבן זיך צו אים
 צוגעהאַרכט, ווארים וואָס אַ לאַנגע צייט הָאָט ער זיי
 איבערראַשט מיט זיין פֿישׁוֹף. בעת זיי הָאָבן אָבער געגלויבט
 פיליפּוסן, וואָס הָאָט פאַר זיי אָנגעזאָגט בשׁוּרַת הגאולָה
 פּונוועגן דעם מַלְכוּת ה' און דעם נאָמען פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 יהושע/ישוע, זענען זיי מקוה געטוּבלט געוואָרן, סיי גְבָרִים און
 נָשִׁים. און שִׁמְעוֹן אַליין הָאָט אויך געגלויבט; און אַז ער איז
 מקוה געטוּבלט געוואָרן, הָאָט ער זיך באַהעפּט אָן פיליפּוסן.
 און בעת ער הָאָט געזען נָסִים און גרויסע נפְּלָאוֹת געשען, איז ער
 נִשְׁתּוֹמֵם געוואָרן. און ווען די שְׁלִיחִים אין ירוּשָׁלַיִם הָאָבן
 געהערט, אַז שוּמרוֹן הָאָט מקבל געווען דאָס דָּבָר ה', הָאָבן זיי
 געשיקט צו זיי פֿיפּא און יוֹחָנָן. און זיי הָאָבן אַהין
 אַראָפּגענידערט, און הָאָבן מִתְפַּלֵּל געווען פאַר זיי, אַז זיי זאָלן
 מקבל זיין דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ; מַחֲמַת בִּיז איצט איז ער נאָך
 נישט געווען געפּאָלן אויף קיינעם פון זיי, נייערט זיי גענען נאָר
 מקוה געטוּבלט געוואָרן אין דעם נאָמען פון הָאָדוֹן יהושע/ישוע.
 דערנאָך הָאָבן זיי געלייגט אויף זיי זייערע הענט, און זיי הָאָבן
 מקבל געווען דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. און אַז שִׁמְעוֹן הָאָט געזען, אַז
 דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ איז געגעבן געוואָרן דורך דעם אַרויפלייגן די
 הענט פון די שְׁלִיחִים, הָאָט ער זיי אָנגעפּאַטן געלט, און
 געזאָגט: גיט אויך מיר די דאָזיקע מאַכט, אַז אויף וועמען איך
 וועל אַרויפלייגן מיינע הענט, זאָל ער מקבל זיין דעם רוּחַ
 הַקּוֹדֶשׁ. אָבער פֿיפּא הָאָט צו אים געזאָגט: זאָל אונמקומען דיין
 זילבער מיט דיר, ווארים דו האָסט געטראַכט צו באַקומען מיט

געלט די מתנה פון ה'. דו האסט נישט קיין חלק און קיין
 נחלה אין דער דאזיקער זאך, מחמת דיין לב איז נישט ישר פאר
 ה'. טו דעריבער תשובה אויף דער דאזיקער רע דיינער, און בעט
 ה', אפשר וועט די מחשבה פון דיין לב דיר פארגעבן ווערן.
 מחמת איד זע, אז דו ביסט אין דער גאל פון ביטערניש, און אין
 דעם באַנד פון אומרעכט. און שמעון האט געענטפערט, און
 געזאגט: זייט איר מתפלל פאר מיר צו ה', אז ס'זאל נישט קומען
 אויף מיר קיין איינציקע פון די זאכן, וואס איר האט גערעדט.
 און אזוי ווי זיי האבן עדות געזאגט און גערעדט דאס דבר ה',
 האבן זיי זיך אומגעקערט קיין ירושלים, און האבן אנגעזאגט די
 בשורת הגאולה אין א סך דערפער פון די שומרונים. און א
 מלאך ה' האט גערעדט צו פיליפוסן, אזוי צו זאגן: שטיי אויף,
 און גיי קעגן דרום אויף דעם דרך, וואס נידערט אראפ פון
 ירושלים קיין עזה; דאס איז א מדבר דרך. און ער איז
 אויפגעשטאנען און איז געגאנגען. און זע, א מאן פון כוש, א
 סריס פון גדול מאכט ביי קאנדאקע, די מלכה פון די כושים,
 וואס איז געווען געזעצט איבער אלע אירע אוצרות, איז געקומען
 קיין ירושלים צו בוקן זיך. און ער האט זיך שוין אומגעקערט,
 און איז געזעסן אין זיין מרכבה, און געלייענט ישעיה הנביא.
 און דער רוח הקודש האט געזאגט צו פיליפוסן: גענעען, און
 באהעפט דרך אן זיין רייטוואגן. און פיליפוס איז צו אים
 צוגעלאפן, און האט אים געהערט לייענען ישעיה הנביא, און
 האט געזאגט: פארשטייסטו וואס דו לייענסט? האט ער
 געזאגט: וויאזוי קאן איד פארשטיין, סיידן עמיצער זאל מיר
 אנווייזן. און ער האט געבעטן פיליפוסן ארויפצוקומען און זיך
 זעצן מיט אים. און דאס איז געווען דער פסוק, וואס ער האט
 געלייענט אין דעם ספר: כשה לטבח יובל וכרחל לפני גזיה
 נאלמה, ולא יפתח פיו. מעצור וממשפט לקח ואת-דורו מי ישוחח,

כי נגזר מארץ חיים. [ישעיה נג: ז-יב]. און דער סריס האָט געזאָגט צו פיליפּוסן: איך בעט דיר, פון וועמען רעדט דאָס דער נביא? פון זיך אליין, אָדער פון עמיצן אַנדערש? און פיליפּוס האָט געעפנט זיין מויל, און האָט אָנגעהויבן פון דעם דאָזיקן פּסוק, און האָט פאַר אים מבשר געווען די בשורת הגאולה פון [רבי מלך המשיח] יהושע/ישוע. און ווי זיי זענען אַזוי געפאָרן אויף דעם דרך, זענען זיי געקומען צו אַ [מקוה] מים, און דער סריס האָט געזאָגט: הנה, דאָ איז [מקוה] מים; וואָס טוט מיר אַפּהאַלטן מקוה געטובלט צו ווערן? און פיליפּוס האָט געזאָגט: אויב דו גלויבסט מיט כל לבבך, מעגסטו. און ער האָט געענטפערט: איך גלויב, אַז רבי מלך המשיח יהושע/ישוע איז דער זון פון דער אויבערשטער. און ער האָט באַפוילן דעם רייטוואָגן צו בלייבן שטיין, און זיי האָבן ביידע אַראָפּגענידערט אין דעם מקוה מים אַריין, פיליפּוס און דער סריס, און ער האָט אים מקוה געטובלט. און בעת זיי זענען אַרויסגעקומען פון דעם מקוה מים, האָט דער רוח הקודש פון ה' אַוועקגענומען פיליפּוסן; און דער סריס האָט אים מער נישט געזען, און ער איז געגאַנגען אויף זיין דרך און האָט זיך געפרייט. אָבער פיליפּוס האָט זיך אָפּגעפונען אין אַשדוד; און ער איז אַרומגעגאַנגען און האָט מבשר געווען די בשורת הגאולה אין אַלע שטעט, ביז ער איז געקומען קיין קיסריה.

ט און שאול האָט נאָך ווייטער געאַטעמט מיט פֿעס און רציחה קעגן די תלמידים פון האָדון, און ער איז געגאַנגען צום כּהן-גדול, און האָט געבעטן ביי אים בריוו צו די שולן אין ימּשך, כדי אויב ער וועט געפינען עטלעכע, וואָס זענען פון דעם דרך [דרך החיים, דרך ישועת אלוּקינו, דרך ה', הדרך המשיחיסטים], סיי גבּרים, סיי נשים, זאָל ער זיי קענען ברענגען געבונדן קיין ירושלים. און בעת ער איז געגאַנגען, האָט ער זיך

דערנענטערט צו דִמְשֶׁק, און פלוצים האָט אַרום אים געשיינט אַ
 אור פון שְׁמִים אַרויס. און ער איז געפאלן אויף דער ערד, און
 האָט געהערט אַ קול זאָגן צו אים: שְׂאוּל, שְׂאוּל, פֶּאָרוואָס
 רוֹדְפֶסט די מִיד? האָט ער געזאָגט: ווער ביסטו, אָדוֹנִי? און
 ער האָט געזאָגט: איך בין יהושע/ישוע, וועמען דו רוֹדְפֶסט.
 אָבער שטיי אויף, און גיי אַריין אין דער שטאָט, און סע וועט
 דיר געזאָגט ווערן וואָס דו זאָלסט טאָן. און די מנעטשן, וואָס
 זענען מיט אים גערייזט, זענען געבליבן אָן לָשון, בעת זיי האָבן
 געהערט דאָס קול, אָבער האָבן קיינעם נישט געזען. און
 שְׂאוּל איז אויפגעשטאַנען פון דער ערד; און בעת זיינע אויגן
 זענען געעפנט געוואָרן, האָט ער גאָרנישט געזען. און זיי האָבן
 אים געפירט ביי דער האַנט, און האָבן אים געבראַכט קיין
 דִמְשֶׁק. און ער איז געווען דריי טעג אָן ראיה, און האָט נישט
 געגעסן, און נישט געטרונקען. און עס איז געווען אין דִמְשֶׁק
 איינער אַ תַּלְמִיד, וואָס האָט געהייסן חֲנַנְיָה. און האָדוֹן האָט צו
 אים געזאָגט אין אַ מַרְאֵה חֲזוֹן: חֲנַנְיָה! און ער האָט געזאָגט: אָט
 בין איך, אָדוֹנִי. און האָדוֹן האָט צו אים געזאָגט: שטיי אויף,
 און גיי צו דער גאַס, וואָס מען רופט די גלייכע גאַס, און פרעג
 אין דעם בֵּית פון יהודהן אויף איינעם מיטן נאָמען שְׂאוּל פון
 טאַרסוס. מחמת הִנֵּה, ער טוט מִתְפַּלֵּל זיין; און שְׂאוּל האָט
 געזען אין דער חֲזוֹן ווי אַ מאַן, מיטן נאָמען חֲנַנְיָה, טוט
 אַרײַנקומען און אַרויפלייגן אויף אים זיינע הענט, כּדי ער זאָל
 קריגן זיין ראיה. אָבער חֲנַנְיָה האָט געענטפערט: אָדוֹנִי, איך
 האָב געהערט אַ סך וועגן דעם דאָזיקן מנעטשן, וויפל רַע ער
 האָט געטאָן דיינע קדוּשִׁים אין ירוּשָׁלַיִם; און אויך דאָ האָט ער
 רשות פון די ראָשי-כְּהֻנִּים צו בינדן אַלע, וואָס רופן אָן דיין
 נאָמען. און האָדוֹן האָט צו אים געזאָגט: גיי, מחמת ער איז
 פאַר מיר אָן אויסדערוויילטע פֶּלִי, צו טראָגן מיין נאָמען פאַר די

אוימות און מלכים, און פאר די בני ישראל; מחמת איד וועל
 אים ווייזן וויפל ער מוז ליידן פון מיין נאָמענוועגן. און חנניה
 האָט אָפּגעקערט, און ער איז אַריינגעגאַנגען אין דעם בית אַרין,
 און האָט אַרויפגעלייגט אויף אים זיינע הענט, און געזאָגט: אַח
 בְּמִשִּׁיחַ שְׂאוּל, הָאָדוֹן יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ, וואָס האָט זיך אַנטפלעקט צו
 דיר אויף דעם דָּרֶךְ, אויף וועלכן דו ביסט געקומען, האָט מיר
 געשיקט, אַז דו זאָלסט קריגן דיין ראיה, און ווערן פול מיט דעם
 רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. און סע זענען באַלד אַראָפּגעפאַלן פון זיינע אויגן
 עפעס ווי שופן, און ער האָט באַקומען זיין ראיה, און ער איז
 אויפגעשטאַנען און איז מקוה געטובלט געוואָרן, און האָט
 גענומען אָל און איז געשטאַרקט געוואָרן. און ער איז געווען
 עטלעכע טעג מיט די תלמידים אין דְּמֶשֶׁךְ. און ער האָט באַלד
 אין די שולן גענומען דרשענען וועגן יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ, אַז ער איז דער
 זון פון דער אויבערשטער. און אַלע, וואָס האָבן אים געהערט,
 זענען נשתומם געוואָרן, און האָבן געזאָגט: איז דאָס נישט דער,
 וואָס האָט אין ירושלים פאַרטיליקט די, וואָס האָבן גערופן צו
 דעם דאָזיקן נאָמען, און איז אויך דאָ אַהערגעקומען מיט דער
 אייגענער דעה, כדי ער זאָל זיי ברענגען געבונדן פאַר די
 ראשי-כְּהֻנִּים. אָבער שְׂאוּל האָט זיך אַלץ מער געשטאַרקט, און
 האָט געמאַכט אַ בְּהֵלָה צווישן די יידן פון דְּמֶשֶׁךְ, און האָט
 באַוויזן, אַז יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ איז דער רבי מלך הַמָּשִׁיחַ. און אַז עס
 זענען פאַרבלייבן אַ סך טעג, האָבן די יידן זיך אָן עצה געהאַלטען,
 אים צו טייטן, אָבער זייער קָשֶׁר איז שְׂאוּלן באַקאַנט געוואָרן,
 און זיי האָבן אויך געהיט די טויערן יוֹמָם וְלַיְלָה, כדי אים צו
 טייטן. אָבער זיינע תלמידים האָבן אים גענומען ביינאַכט, און
 האָבן אים אַראָפּגעלאָזט פון דער מויער אין אַ קאַרב. און אַז
 ער איז געקומען קיין ירושלים, האָט ער געוואָלט צושטיין צו די
 תלמידים; און זיי האָבן אַלע מורא געהאַט פאַר אים, ווייל זיי

האַבן נישט געגלויבט, אַז ער איז אַ משיחיסט פֿלמיד. אָבער בַר-נפֿא האָט אים גענומען און האָט אים געבראַכט צו די שלִיחים, און האָט זיי דערציילט, וויאַזוי ער האָט געזען הָאָדון אויף דעם דָרָך, און אַז ער האָט צו אים גערעדט, און וויאַזוי ער האָט אין דַמָשק מוטיק גערעדט אין דעם נאָמען פֿון יהושע/ישוע. און ער איז מיט זיי אַרונגעגאַנגען און אַרויסגעגאַנגען אין ירושָלַיִם, און האָט מוטיק געדרשנט בָּשֵׁם הָאָדון, און ער האָט גערעדט און זיך מַתְוִיכָה געווען מיט די העלעניסטישע יידן; אָבער זיי האָבן געטראַכט, אים צו טייטן, און אַז די אַחים במשיח זענען דאָס געוואָר געוואָרן, האָבן זיי אים אַראָפֿגעבראַכט קיין קִיסֶריה, און האָבן אים אַוועקגעשיקט קיין טאַרסוס. און די הברית החדשה קהילה איבער גאַנץ יהודה, און גָליל, און שומרון, האָט געהאַט שָלוֹם, און האָט זיך געבויט, און איז געגאַנגען אין דער מוֹרָא פֿון הָאָדון, און דורך דער נחמה פֿון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ האָט זי זיך געמערט. און עס איז געווען, בעת כִּיפָּא איז געגאַנגען פֿון אַרט צו אַרט, האָט ער אויך אַראָפֿגענידערט צו די קדוּשִׁים, וואָס האָבן געוואוינט אין לוד. און ער האָט דאָרטן געפֿונען איינעם אַ מענטש מיטן נאָמען ענעאַס, וואָס איז זייט אַכט יאָר געלעגן אויף זיין בעט; מחמת ער איז געווען געליימט. און כִּיפָּא האָט צו אים געזאָגט: ענעאַס, רבי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יהושע/ישוע היילט דיך; שטיי אויף, און פאַרבעט דיין בעט. און ער איז באַלד אויפגעשטאַנען. און אַלע, וואָס האָבן געוואוינט אין לוד און אין שָרוֹן האָבן אים געזען, און האָבן זיך געקערט צו הָאָדון. און עס איז געווען אין יפו איינע אַ פֿלמידה מיטן נאָמען טָבִיתָא, וואָס איז טייטש: צבִּיָּה. זי איז געווען פֿול מיט מַעשִׂים-טובֿים און צדָקה, וואָס זי האָט געטאַן. און עס איז געווען אין יענע טעג, אַז זי איז חוֹלָה געוואָרן און איז נפֿטר. און

אַז זיי האָבן זי מטהר געווען, האָבן זיי זי געלייגט אין אַן עֲלִיָּה [שטיבל] שטוב. און הָיוּ ווי לוד איז געווען נאָענט פון יפו, און די תלמידים האָבן געהערט, אַז פֿיפּא איז דאָרטן, האָבן זיי געשיקט צו אים צוויי מענטשן און אים געבעטן: פאַרזאָם נישט צו קומען צו אונדז. און פֿיפּא איז אויפגעשטאַנען און איז מיט זיי געגאַנגען. און ווען ער איז געקומען, האָבן זיי אים געבראַכט אין דער עֲלִיָּה [שטיבל] שטוב. און אַלע אַלמָנוֹת זענען געשטאַנען אַרום אים און האָבן געוויינט, און אים געוויזן די רעק און מַלבוּשים, וואָס צבִּיָּה האָט געמאַכט, בעת זי איז מיט זיי געווען. אָבער פֿיפּא האָט זיי אַלע אַרויסגעשיקט, און האָט גענייגט זיינע קני און מַתְפָּלִל געווען; און ער האָט זיך געקערט צום מֶת, און געזאָגט: טְבִיתָא, שטיי אויף! און זי האָט געעפנט אירע אויגן; און אַז זי האָט געזען פֿיפּא, האָט זי זיך אויפגעזעצט. און ער האָט איר געגעבן זיין האַנט, און האָט זי אויפגעהויבן; און ער האָט גערופֿן די קדוּשִׁים און די אַלמָנוֹת, און האָט זי אַנידערגעשטעלט אַ לעבעדיקע. און דאָס איז באַקאַנט געוואָרן איבער גאַנץ יפו; און אַ סך האָבן געגלויבט אין הָאָדוֹן. און ער איז פאַרבלייבן אַ לענגערע צייט אין יפו מיט איינעם אַ גארבער, שמוּעֹן.

וְ און עס איז געווען אין קיסריה איינער אַ בן אדם מיטן נאָמען קאַרנעליוס, אַ קנטוריון פון דעם חיל, וואָס איז גערופֿן געוואָרן די איטאַליענישע קאַהורטע, אַ פֿרוּמער יִרְאָ-שָׁמִים מיט זיין גאַנצן הויזגעזינד, וואָס האָט געגעבן אַ סך צדקה דעם עס, און האָט תָּמִיד מַתְפָּלִל געווען צו ה'. ער האָט אין אַ מְרָאָה קלאָר געזען, אַרום דער ניינטער שעה פון יום, ווי אַ מלאך ה' איז צו אים אַריינגעקומען, און האָט צו אים געזאָגט: קאַרנעליוס! און בעת ער האָט באַהעפט אָן אים זיינע אויגן, האָט ער זיך דערשראָקן, און געזאָגט: וואָס איז עס, אדוֹנִי? און ער האָט צו

אים געזאָגט: דיינע תפילות און דיין צדקה זענען אויפגעגאָנגען
 פאַר אַ געדעכעניש פאַר ה'. און איצט שיק מענטשן קיין יפו,
 און לאַז ברענגען שמועזנען, וועמען מען רופט פֿיפּאַ; ער שטייט
 איין מיט איינעם אַ גאַרבער, וועמעס בית איז ביים ים. און אַז
 דער מלאך, וואָס האָט גערעדט צו אים, האָט אָפּגעקערט, האָט
 ער גערופן צוויי פון זיינע בית-עבדים, און אַ פרומען זעלנער פון
 די, וואָס האָבן אים שטענדיק באַדינט, און אַז ער האָט זיי
 אַלצדינג דערציילט, האָט ער זיי געשיקט קיין יפו. אויף מָחָר
 [מאָרגן], בעת זיי זענען געווען אויף זייער דֶרֶךְ, און האָבן זיך
 דערנענטערט צו דער שטעטל, איז פֿיפּאַ אַרויפגעגאָנגען אויף
 דעם דאָך מתפַּלל צו זיין, אַרום דער זעקסטער שעה. און ער
 איז הונגעריק געוואָרן, און האָט געוואָלט עסן. אַבֶּל בַּעַת שֶׁהָכִינוּ
 אֶת הָאֶכָל הִיָּתָה עָלָיו הָרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ. און הִנֵּה ער האָט געזען
 דעם שָׁמַיִם אויפגעעפנט, און אַראָפּנידערן עפעס אַ פֶּלֶי, ווי סע
 וואָלט געווען אַ גָדוֹל לַיִלְעֵד, אַראָפּגעלאָזט ביי די פיר עקן אויף
 דער ערד; אין אים זענען געווען אַלערליי מינים פירפֿיסיקע
 חיות און שרצים פון דער ערד און פייגל פון שָׁמַיִם. און אַ קוֹל
 איז געקומען צו אים: שטיי אויף, פֿיפּאַ, שעכט און
 עס. אָבער פֿיפּאַ האָט געזאָגט: חס ושלום, אָדוֹנִי; מחמת אֵיך
 האָב קיינמאָל נישט געגעסן, וואָס איז טרייף און
 בָּשָׂר פֶּגוּלִים. און אַ קוֹל איז צו אים ווידער געקומען אַ צווייט
 מָאָל: וואָס ה' האָט געמאַכט טְהוֹרָה, מאַךְ דו נישט טָמֵא. און
 דאָס איז געשען דריי מָאָל; און די פֶּלִי איז באַלד אַרויפגענומען
 געוואָרן אין שָׁמַיִם אַרְיִין. און בעת פֿיפּאַ איז אין זיך שטאַרק
 מבולבל געווען, וואָס די מְרָאָה, וואָס ער האָט געזען, קאָן
 באַטִּיטן, ערשט די מענטשן, וואָס זענען געשיקט געוואָרן פון
 קאַרנעליוסן, האָבן זיך נאָכגעפרעגט אויף שמוענס בית, און
 זענען געשטאַנען פאַר דעם שַׁעַר, און האָבן גערופן און

געפרעגט, צי שמעון, וועמען מען רופט פֿיפֿא, שטייט דאָרטן
 איין. און בעת פֿיפֿא האָט נאָכגעטראַכט וועגן דער מַרְאָה, האָט
 דער רוח הקודש צו אים געזאָגט: הִנֵּה, דריי פֿני אָדָם זוכן דײַך.
 שטיי אויף און נידער אַראָפּ, און גיי מיט זיי, און צווייפל נישט;
 מחמת אײַך האָב זיי געשיקט. און פֿיפֿא האָט אַראָפּגענידערט צו
 די פֿני אָדָם, און האָט געזאָגט: אָט בין אײַך דער, וועמען איר
 זוכט; וואָס איז די סיבה וועגן וואָס איר זענט געקומען?
 האָבן זיי געזאָגט: קאָרנעליוס, אַ קנטוריון, אַ רעכטפֿאַרטיקער
 מענטש און אַ ירא-שמים, און וואָס האָט אַ גוטן שם ביים גאַנצן
 ייִדישן עם, איז באַפוילן געוואָרן דורך אַ הייליקן מלאך, דײַך צו
 לאָזן ברענגען אין זיין בית אַריין, כּדי צו הערן פֿון דיינע
 רייד. און ער האָט זיי אַריינגערופן און האָט זיי מְכַנִּיס-אֹרַח
 געווען. און אויף מָחָר [מאַרגן] איז ער אויפגעשטאַנען און איז
 מיט זיי געגאַנגען, און עטלעכע פֿון די אַחִים במשיח פֿון יפו
 האָבן אים באַגלייט. און אויפן אַנדערן יום זענען זיי
 אַריינגעקומען קיין קיסריה. און קאָרנעליוס האָט אויף זיי
 געוואָרט, אַזוי ווי ער האָט צונויפגערופֿן זיינע קרובֿים און זיינע
 נאָענטע פֿריינט. און עס איז געווען, בעת פֿיפֿא איז
 אַריינגעקומען, האָט אים קאָרנעליוס באַגעגנט, און איז
 אַנידערגעפֿאַלן צו זיינע פֿיס, און האָט אַנידערגעפֿאַלן פֿאַר זיינע
 פֿיס. און פֿיפֿא האָט אים אויפגעהויבן, און געזאָגט: שטיי אויף
 ; אײַך אַליין בין אויך אַ בן אדם. און בעת ער האָט מיט אים
 גערעדט, איז ער אַריינגעגאַנגען, און האָט געפֿונען אַ סֵך, וואָס
 זענען זיך צוזאַמענגעקומען; און ער האָט צו זיי געזאָגט: איר
 אַליין ווייסט, אַז עס איז אָסור פֿאַר אַ ייִד, זיך צו באַהעפֿטן,
 אָדער אַריינצוקומען צו איינעם פֿון אַן אַנדער עם, אָבער ה' ^א
 האָט מיר אַנטפלעקט, אַז אײַך זאָל קיינעם נישט רופֿן טרייף,
 אָדער פֿסול. דעריבער בין אײַך אויך געקומען און האָב נישט

פארמיטן, ווען מען האָט געשיקט נאָך מיר. איך פרעג דעריבער, מיט וואָסער פֿונעם האָט איר געשיקט נאָך מיר? און קאַרנעליוס האָט געזאָגט: שוין פיר טעג אַז איך זיץ און פאַסט ביז דער איצטיקער שעה, און בעת איך האָב תפילה געטאָן אין דער ניינטער שעה אין מיין בית, ערשט אַ מענטש איז געשטאַנען פאַר מיר אין אַ שטראַלנדיק געוואָנט, און האָט געזאָגט: קאַרנעליוס, דיין תפילה איז דערהערט געוואָרן, און דיין צדקה איז געדענקט געוואָרן פאַר ה'. שיק דעריבער קיין יפו, און רויף צו דיר שמעונען, וועמען מען רופט פֿיפּא; ער שטייט איין אין דעם בית פון שמעונען, אַ גארבער, ביים ים. איך האָב דעריבער באַלד געשיקט צו דיר; און דו האָסט טוב געטאָן, וואָס דו ביסט געקומען; און איצט זענען מיר אַלע דאָ פאַר ה', צו הערן אַלצדינג, וואָס דיר איז געבאָטן געוואָרן פון ה'. און פֿיפּא האָט געעפנט זיין מויל, און האָט געזאָגט: איך זע באַמת איין, אַז ה' איז נישט קיין נישא-פֿנים, ניערט אין יעדן עס איז דער, וואָס האָט מורא פאַר אים, און טויט צדק, באַוויליקט ביי אים. דאָס דאָר האָט ער געשיקט צו די בני-ישראל, און האָט מבשר געווען בשורת הגאולה פון שלום דורך רבי מלך המשיח יהושע/ישוע -- ער איז אַדון הכל --, און איר אליין ווייסט דאָס דאָזיקע דאָר, וואָס איז אַנגעזאָגט געוואָרן איבער גאַנץ יהודה, אָנהייבנדיק אין גליל נאָך דער מקוה טבילה, וואָס יוחנן האָט אָנגעזאָגט: ווי ה' האָט געזאָלפט יהושע/ישוע פון נצרת מיט דעם רוח הקודש און מיט גבורה; וואָס איז אַרומגעגאַנגען און האָט געטאָן גוטס, און האָט געהיילט אַלע, וואָס זענען געווען אין דער מאַכט פון קִשְׁטֹן, מחמת ה' איז מיט אים געווען. און מיר זענען יַעֲדוֹת פון אַלצדינג, וואָס ער האָט געטאָן אין דעם ייִדישן לאַנד, און אין ירושלים; וועמען זיי האָבן אויך געטייט, דורך אויפהענגען אים אויף אַ בויס. אים האָט ה' אויפגעוועקט דעם דריטן יום, און

האָט אים געלאָזט אַנטפלעקט ווערן. נישט פאַר דעם גאַנצן
עם, נייערט פאַר עדות, וואָס זענען פאַרויס אויסדערוויילט
געוואָרן פון ה', פאַר אונדז, וואָס האָבן מיט אים געגעסן און
געטרונקען, אַזוי ווי ער איז אויפגעשטאַנען תחית-המתים. און
ער האָט אונדז באַפוילן מַבְשָׁר צו זיין פאַר דעם עם, און צו זאָגן
עדות, אַז דאָס איז ער, וואָס איז באַשטימט געוואָרן פון ה' פאַר
אַ שופט פון די חַיִּים און די מֵתִים. אויף אים זאָגן עדות אַלע
נביאים, אַז דורך זיין נאָמען וועט יעדער בן אדם, וואָס גלויבט
אין אים, קריגן פאַרגעבונג פון די עבירות. בשעת פֿיפּא האָט
נאָך געהאַלטן אין רעדן די דאָזיקע רייד, איז דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ
געפאַלן אויף אַלע, וואָס האָבן געהערט דאָס דָּבָר. און די פון
די געמלטע, וואָס האָבן געגלויבט, און וואָס זענען געקומען מיט
פֿיפּא, זענען נשתּוּמם געוואָרן, ווארים וואָס אויך אויף די אומות
איז אויסגעגאַסן געוואָרן די מַתָּנָה פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, מחמת
זיי האָבן זיי געהערט רעדן מיט לשונות [מרק' טז, יז], און זיי
האָבן געזאָגט בְּרוּך ה', דעמאָלט האָט פֿיפּא געענטפערט, און
געזאָגט: קאָן עמיצער פאַרווערן דאָס מקוה מִים, אַז די
דאָזיקע זאָלן נישט מקוה געטוּבלט ווערן, וואָס האָבן מקבל
געווען דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, פונקט אַזוי ווי מיר [מה"ש ב, ד]? און
ער האָט זיי באַפוילן מקוה געטוּבלט צו ווערן אין דעם נאָמען
פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/ישוע. דערנאָך האָבן זיי אים געבעטן
צו פאַרבלייבן עטלעכע טעג.

יא און די שליחים און די אחים, וואָס זענען געווען אין יהודה,
האָבן געהערט, אַז אויך די אומות האָבן מקבל געווען דאָס דָּבָר
ה'. און בעת פֿיפּא איז אַרויפגעגאַנגען קיין ירוּשָׁלַיִם, האָבן זיך
די געמלטע געקריגט מיט אים, און געזאָגט: דו ביסט
אַריינגעגאַנגען צו ערלים, און האָסט געגעסן מיט זיי. און פֿיפּא
האָט אָנגעהויבן, און האָט פאר זיי דערציילט כסדר, אַזוי צו

זאָגן: איך בין געווען אין דער שטעטל יפו און בין מתפלל
געווען; און אין אַ דרימל האָב איך געזען אַ מַרְאָה: עפעס אַ פֿלי
האַט אַראָפּגענידערט, ווי אַ גָדוֹל לַיִלְעֵד, און עס איז
אַראָפּגעלאָזט געוואָרן פֿון שְׁמִים ביי די פיר עקן, און סע האָט
געגרייכט ביז צו מיר; און אַז איך האָב דערין אַריינגעקוקט,
האָב איך דאָרטן פֿאַמערקט בַּהֲמוֹת פֿון דער ערד, און ווילדע
חיות און שְׂרָצִים און פייגל פֿון שְׁמִים. און איך האָב אויך
געהערט אַ קול זאָגן צו מיר: שטיי אויף, פֿיפֿאַ, שעכט און
עס. אָבער איך האָב געזאָגט: חס ושלום, אָדוֹנִי; מחמת קיין
טרייף אָדער בִּשְׁרַ פֿגוּלִים זאָך איז קיינמאַל נישט אַריינגעקומען
אין מיין מויל אַריין. און דאָס קול פֿון שְׁמִים האָט אַ צווייט
מאַל געענטפערט: וואָס ה' האָט געמאַכט טָהוֹר, זאָלסטו נישט
מאַכן טָמֵא. און דאָס איז געשען דריי מאַל, און אַלצדינג איז
ווידער אַרויפגענומען געוואָרן אין שְׁמִים אַריין. און באַותו רָגע
זענען דריי בְּנֵי אָדָם געשטאַנען פֿאַר דעם בֵּית, אין וועלכן מיר
זענען געווען, וואָס זענען צו מיר געשיקט געוואָרן פֿון קִיסְרִיה.
און דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ האָט מיר באַפוילן צו גיין מיט זיי, און
נישט צו זיין אין סֶפֶק. און די דאָזיקע זעקס אַחִים בַּמְּשִׁיחַ האָבן
מיד אויך באַגלייט, און מיר זענען אַריינגעקומען אין דעם
מענטשנס בֵּית אַריין. און ער האָט אונדז דערציילט, וויאָזוי ער
האָט געזען דעם מַלְאָך שטיין אין זיין בֵּית, און זאָגן: שיק קיין
יפו, און לאָז ברענגען שְׁמֵעוֹנֵעַן, וועמען מען רופט פֿיפֿאַ, וואָס
וועט רעדן צו דיר רייד, דורך וועלכע דו וועסט געהאַלפן ווערן,
דו און דיין גאַנץ בֵּית. און אַז איך האָב אָנגעהויבן צו רעדן, איז
געפֿאַלן אויף זיי דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, פֿונקט ווי לַכְּתָחִילָה אויף
אונדז [מה"ש ב, ד]. און איך האָב מיד דערמאָנט אָן דעם דָּבָר
פֿון הָאָדוֹן, וואָס ער האָט געזאָגט: יוֹחָנָן האָט מקוה געטוּבֶלֶט
מיט מַיִם, אָבער איר וועט מקוה געטוּבֶלֶט ווערן מיט דעם רוּחַ

הקוּדֶשׁ [מה"ש ב,ד]. בְּכֵן, אויב ה' האָט זיי געגעבן די זעלבע
מִתְּנָה ווי אונדז, בעת מיר האָבן געגלויבט אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
הָאָדוֹן יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, ווער בין איך, איך זאָל שטערן ה'? און
אַז זיי האָבן דאָס געהערט, האָבן זיי שטילגעשוויגן, און זיי
האָבן געזאָגט בְּרוּךְ ה', אַזוי צו זאָגן: באַמַת, אויך פאַר די אומות
האָט ה' באַוויליקט תשובה צום חיים. און די, וואָס זענען
צעשפּרייט געוואָרן צוליב דער רדיפה, וואָס האָט זיך
אויפֿגעהויבן פֿונעם סִטְפָנוֹס, זענען אנטרינען אַזוי ווייט ווי
פעניקיע, און קפּריסין, און אַנטיוכְיָה, און האָבן צו קיינעם נישט
גערעדט דאָס דָבָר, אַחוץ נאָר צו יידן. און צווישן זיי זענען
געווען בְּנֵי אָדָם פון קפּריסין און קורני, וואָס בעת זיי זענען
געקומען קיין אַנטיוכְיָה, האָבן זיי אויך גערעדט צו די גריכן, און
מבֹּשֶׁר געווען הָאָדוֹן יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ. און די האָנט פון ה' איז
געווען מיט זיי, און אַ גרויסע צאָל, וואָס האָט געגלויבט, האָט
זיך געקערט צו הָאָדוֹן. און די שִׁמְעָה וועגן זיי איז דערגאַנגען אין
די אויערן פון דער הברית החדשה קהילה אין ירוּשָׁלַיִם, און זיי
האָבן געשיקט בֶּר-נִבְאָן קיין אַנטיוכְיָה. און ווען ער איז
אַנגעקומען, און האָט געזען דעם חֶסֶד ה', האָט ער זיך
געפֿרייט; און ער האָט זיי אַלע אַנגעזאָגט, לְהִיט דְּבָקִים באַדוֹן
בְּלֵב שָׁלֵם; מחמת ער איז געווען אַ גוטער מענטש, און פול
מיט דעם רוּחַ הַקּוּדֶשׁ און מיט אַמוּנָה. און אַ סך עס איז
צוגעקומען צו הָאָדוֹן. און ער איז אַוועקגעגאַנגען קיין
טאַרסוס צו זוכן שְׂאוּלָן; און אַז ער האָט אים געפונען, האָט
ער אים געבראַכט קיין אַנטיוכְיָה. און דאָרטן זענען זיי זיך
צוזאַמענגעקומען אַ גאַנץ יאָר אין דער הברית החדשה קהילה,
און האָבן געלעדנט אַ סך בְּנֵי אָדָם; און עס איז געווען אין
אַנטיוכְיָה, אַז די תּלְמִידִים זענען צום ערשטן מאָל גערופן
געוואָרן "משיחיסטים". און אין די דאָזיקע טעג האָבן נביאים

פון ירושלים אַראָפּגענידערט קיין אַנטיוֹכְיָה. און עס איז אויפגעשטאַנען איינער פון זיי מיטן נאָמען אַגבּוֹס, און האָט אָנגעוויזן דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, אַז ס'ע וועט זיין אַ גרויסער הונגער איבער דער גאַנצער וועלט; און דאָס איז געשען אין די טעג פון קלאָודיוסן. און די תּלמידים האָבן באַשלאָסן, יעטוועדער לויט זיין מעגלעכקייט, צו שיקן הילף צו די אַחים במשית, וואָס האָבן געלעבט אין יהודה; און דאָס האָבן זיי אויך געטאָן, און האָבן עס געשיקט צו די זקנים דורך דער האַנט פון בַּר-נְבָאן און ר' שְׂאוּלן.

יב און אַרום יענער צייט האָט דער מלך הורדוס

אויסגעשטרעקט זיינע הענט צו פייניקן עטלעכע פון דער עדה. און ער האָט געטייט יַעקבֿן, דעם אַח פון יוחָנָן, מיט דער חֶרֶב. און אַז ער האָט געזען, אַז דאָס איז וואוילגעפעלן געוואָרן די יידן, איז ער וויטער געגאַנגען צו כאַפֿן אויך בִּיפָּא. און דאָס זענען געווען די טעג פון חג-הַמִּצוֹת. און אַז ער האָט אים געכאַפּט, האָט ער אים אַריינגעזעצט אין דער בֵּית הַסֵּהר, און האָט אים איבערגעענטפערט צו פיר אַפטיילונגען זעלנער, יעדע פון פיר מאָן אים צו היטן, מיט דער ידעה, נאָך פֿסח אים אַרויסצוברענגען פאַר דעם עס. בִּיפָּא איז דעריבער געהאַלטן געוואָרן אין דער בֵּית הַסֵּהר; אָבער די עדה האָט פאַר אים פֿסדר מתפֿלל געווען צו ה'. און בעת הורדוס איז געווען גרייט אים אַרויסצוברענגען, איז בִּיפָּא יענע לִיָּלָה געשלאָפֿן צווישן צוויי זעלנער, געבונדן מיט צוויי שַׁרְשְׁרוֹת; און שוּמרים פאַר דער דלת האָבן געהיט די בֵּית הַסֵּהר. און אָט איז אַ מלאך ה' געשטאַנען לעבן אים, און אַן אור האָט געשיינט אין דער קאַמער; און ער האָט אַ קלאַפּ געטאָן בִּיפָּא אין דער זייט, און האָט אים אויפגעוועקט, און געזאָגט: שטיי אויף געשווינד. און די שַׁרְשְׁרוֹת זענען אַראָפּגעפאַלן פון זיינע הענט. און דער

מלאך האָט צו אים געזאָגט: גורט דײַך אָן, און בײַנד צו דײַנע סאַנדאַלן. און ער האָט אַזוי געטאָן. און ער האָט צו אים געזאָגט: היל דײַך אײן אײן דײַן מאַנטל, און גײ מיר נאָך. און ער איז אַרויסגעגאַנגען, און איז אים נאָכגעגאַנגען; און ער האָט נישט געוואויסט, אַז ס'איז געווען אַמת, דאָס, וואָס ס'איז געטאָן געוואָרן דורך דעם מלאך, נײַערט האָט געמײנט, אַז ער האָט געזען אַ חזון. און אַזוי ווי זײ זענען דורכגעגאַנגען די ערשטע און די צווייטע וואָך, זענען זײ געקומען צו דעם אײַזערנעם שַׁעַר, וואָס פירט אין דער שטאָט אַרײַן; און דער שַׁעַר האָט זיך געעפנט פאַר זײ פון זיך אַלײן. און זײ זענען אַרויסגעגאַנגען, און זענען דורכגעגאַנגען דורך אַ גאַס; און פלוצים האָט דער מלאך אָפּגעקערט פון אים. און אַז פֿיפּאַ איז געקומען צו זיך, האָט ער געזאָגט: איצט ווײס איך אויף אַן אַמת, אַז ה' האָט אַרויסגעשיקט זײן מלאך און האָט מיך ראַטעווען געווען פון דער האַנט פון הורדוסן, און פון אַלע דערוואַרטונגען פון די דאָזיקע עַם הַיְהוּדִים. און בעת ער האָט איבערגעטראַכט די זאַך, איז ער געגאַנגען צו דעם בַּיִת פון מֶרִימֶען, די אַם פון יוֹחָנָן, וועמען מען האָט גערופן מֶרְקוֹס, וואו אַ סך זענען געווען פאַרזאַמלט און זענען מִתְפַּלֵּל געווען. און אַז ער האָט אַנגעקלאַפט אין דער דִּלְת הַשַּׁעַר, איז אַ נֶעֱרָה, וואָס האָט געהײסן ראָדאַ, געקומען ענטפערן. און אַז זי האָט דערקענט פֿיפּאַס קוֹל, האָט זי פאַר שְׂמִיחָה נישט געעפנט דעם שַׁעַר, נײַערט איז אַרײַנגעלאָפן, און האָט דערציילט, אַז פֿיפּאַ שטײט פאַר דעם שַׁעַר. און זײ האָבן צו איר געזאָגט: דו ביסט משוגע, נאָר זי האָט פאַרזיכערט, אַז אַזוי איז דאָס טאַקע, האָבן זײ געזאָגט: עס איז זײן מלאך! אָבער פֿיפּאַ האָט ווײטער געקלאַפט; און אַז זײ האָבן געעפנט, האָבן זײ אים געזען, און זענען פאַרחידושט עוואָרן. און ער האָט צו זײ אַ מאַך געטאָן

מיט דער האַנט שטילצושווייגן, און האָט זיי דערציילט ווי אַזוי
האָדון האָט אים אַרויסגעפירט פון דער בֵּית הַסֵּהר אַרויס, און
ער האָט געזאָגט: דערציילט דאָס יַעקבן און די אַחים במשית.
און ער האָט אָפּגעקערט און איז געגאַנגען צו אַן אַנדער אָרט.
און ווי נאָר עס איז געוואָרן יום, איז געוואָרן אַ שטיקל בֵּהלה
צווישן די זעלנער: וואָס איז געוואָרן פון בֵּיפֶּא? און בעת
הוֹרדוס האָט אים געזוכט און האָט אים נישט געפונען, האָט ער
געלאָזט פאַרהערן די שומרים, און האָט באַפוילן, אַז זיי זאָלן
געטייט ווערן. און ער האָט אַראָפּגענידערט פון יהודה קיין
קִיסריה, און איז דאָרטן פאַרבלייבן. און ער איז געווען שטאַרק
אין כֶּעס אויף די מענטשן פון צור און צידון; און זיי זענען אַלע
צוזאַמען צו אים געקומען, און אַז זיי האָבן איבערגערעדט
בלאַסטוסן, דעם מַלְכָּס קאַמעהאַר, האָבן זיי געבעטן שָלוֹם,
ווארים זייער לאַנד איז געשפּייזט געוואָרן פון דעם מַלְכָּס לאַנד.
און אין אַ באַשטימטן יום האָט זיך הוֹרדוס אָנגעטאָן זיינע
קיניגלעכע מַלבושים, און האָט זיך געזעצט אויף דעם
כִּסֵּא-הַמְּלוּכָה, און האָט געהאַלטן פאַר זיי אַ רעדע. און דאָס
עם האָט געשריגן: דאָס קוֹל פון אַן א-ל איז דאָס, און נישט פון
קיין בֶּן אָדָם! און באַלד האָט אַ מלאך ה' אים געשלאָגן,
ווארים ער האָט נישט געגעבן ה' דעם כְּבוֹד; און ער איז
צעפרעסן געוואָרן פון ווערים, און איז געשטאַרבן. אָבער דאָס
דָּבָר ה' איז געוואַקסן און האָט זיך געמערט. און בֶּר-נָבִיא און ר'
שְׂאוּל האָבן זיך אומגעקערט פון ירוּשָׁלַיִם, אַזוי ווי זיי האָבן
אויסגעפירט זייער שליחות, און האָבן מיטגענומען מיט זיך
יוֹחָנָן, וועמעס צונאָמען איז געווען מֶרְקוֹס [מרק].

יג און עס זענען געווען אין אַנְטִיּוֹכְיָה ביי דער דאָרטיקער
הברית החדשה קהילה נביאים און מוֹרִים: בֶּר-נָבִיא, און שְׁמַעוֹן,
וואָס איז גערופן געוואָרן ניגער, און לוקיוס פון קוריני, און

מנחם, דער יוגנט-חבר פון הורדוסן, דעם טעטראַרד, און ר' שׂאול. און בעת זיי האָבן געדינט ה', און האָבן געפאַסט, האָט דער רוּחַ הקוֹדֶשׁ געזאָגט: שׂיידט אָפּ פאַר מיר בַּר-נְבָאן און שׂאולן צו דער עֲבוֹדַת קוֹדֶשׁ, צו וועלכער איך האָב זיי גערופן. און אַזוי ווי זיי האָבן געפאַסט און מִתְפַּלֵּל געווען, האָבן זיי אויף זיי אַרויפגעלייגט זייערע הענט, און האָבן זיי אַוועקגעשיקט. און בעת זיי זענען אַרויסגעשיקט געוואָרן דורך דעם רוּחַ הקוֹדֶשׁ, האָבן זיי אַראָפּגענידערט קיין סעלוֹקיע, און פונדאָנען זענען זיי אָפּגעגאָרן קיין קְפָרִיסִין. און בעת זיי זענען אָנגעקומען קיין סאַלאַמיס, האָבן זיי מִבֶּשֶׁר געווען דאָס דָּבָר ה' אין די שולן פון די ייִדן. און זיי האָבן אויך געהאַט יוֹחָנָן פאַר זייער עוֹזֵר. און אַז זיי זענען דורכגעגאַנגען דעם גאַנצן אינזל ביז פֿפּוס, האָבן זיי געפונען איינעם אַ ייִדן אַ פֿישוף-מאַכער, אַ נְבִיא שֶׁקֶר, וואָס האָט געהייסן בַּר-יְהוֹשֻׁעַ; ער איז געווען מיט דעם פּראָקאָנסול סערגיוס פּאַולוס, אַ פאַרשטענדיקער מענטש, וואָס האָט גערופן צו זיך בַּר-נְבָאן און ר' שׂאולן, און האָט באַגערט צו הערן דאָס דָּבָר ה'. אָבער עלימאַס, דער פֿישוף-מאַכער - מחמת דאָס איז דער טײַטש פון זיין נאָמען- האָט זיך זיי אַנטקעגנגעשטעלט, און האָט געזוכט אָפּצונײַגן דעם פּראָקאָנסול פון דער אָמונה. אָבער ר' שׂאול, וואָס איז אויך גערופן געוואָרן פּאַולוס, פול מיט דעם רוּחַ הקוֹדֶשׁ, האָט באַהעפט זיינע אויגן אָן אים, און האָט געזאָגט: דו זון פון שָׁטן, שׁוֹנָא פון כָּל צָדֵק, און פול מיט יעדער פאַלשקייט און פאַרדאַרבנקייט, וועסטו נישט אויפהערן צו פאַרדאַרבן די גלייכע וועגן פון ה'? און איצט, הִנֵּה, די האַנט פון ה' איז אויף דיר, און דו וועסט זיין בלינד, און נישט זען אַ צײַט די שְׁמֶשׁ. און באַלד איז אויף אים געפאַלן אַ נעפל און אַ חֲשָׁךְ; און ער איז אַרומגעגאַנגען זיכן, עמיץ זאָל אים פירן ביי דער האַנט.

דעמאלט האָט דער פראָקאָנסול געגלויבט, בעת ער האָט געזען
 וואָס עס איז געשען, מחמת ער איז נשתומם געוואָרן פון דער
 תּוֹרַת הָאֲדוֹן. און פּאָלוֹס [ר' שאול] און זיינע באַגלייטער האָבן
 זיך אַוועקגעלאָזט מיט אַ סִיָּרָה פון פּוֹס, און זענען געקומען
 קיין פּערגאַ אין פאַמפיליע. און יוֹחָנָן האָט זיך אָפּגעשיידט פון
 זיי, און האָט זיך אומגעקערט קיין ירוּשָׁלַיִם. זיי אָבער האָבן
 פאַרלאָזט פּערגאַ, און זענען געקומען קיין אַנטיוֹכְיָה פון
 פּיסידיע. און שבת זענען זיי אַריינגעגאַנגען אין דער שול, און
 האָבן זיך אַנידערגעזעצט. און נאָך דעם לייענען די תּוֹרָה און די
 נְבִיאִים, האָבן די גִּבּוֹרִים צו זיי געשיקט, אַזוי צו זאָגן: אָנְשִׁים
 אַחִים, אויב איר האָט עפּעס אַ מוֹסֶר-דָּבָר פאַר דעם עולם, טאָ
 זאָגט. און פּאָלוֹס [ר' שאול] איז אויפגעשטאַנען, און האָט אַ
 מאָך געטאָן מיט דער האַנט, און געזאָגט: אָנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל וַיֵּרָאִי
 הָאֱלֹקִים, שָׁמְעוּ. אֱלֹקֵי הָעָם הַזֶּה, אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל, בָּחַר בְּאַבְרָהָם
 וְרוֹמַם אֶת הָעָם בְּהִיּוֹתָם גֵּרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְיַד רָמָה הוֹצִיאָם
 מִשָּׁם. בְּמִשְׁךָ כְּאַרְבַּעִים שָׁנָה נָשָׂא אוֹתָם בְּמִדְבָּר וּלְאַחֵר שְׁהִשְׁמִיד
 שְׁבַעָה גוֹיִם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן חִלַּק לָהֶם אֶת אֶרֶץ לְנַחֲלָה. כָּל זֶה אַרְךָ
 כְּאַרְבַּע מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְאַחֲרֵי כֵן נָתַן לָהֶם שׁוֹפְטִים עַד
 שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא. לְאַחֵר מָכֹן בִּקְשׁוּ מֶלֶךְ וְאַלְקִים נָתַן לָהֶם אֶת שָׁאוּל
 בֶּן-קִישׁ, אִישׁ מִשִּׁבְט בִּנְיָמִן, לְמִשְׁךָ אַרְבַּעִים שָׁנָה. כְּאַשֶּׁר הִסִּיר
 אוֹתוֹ הַקִּים לָהֶם אֶת דָּוִד לְמֶלֶךְ וְעָלְיוֹ הָעִיד בְּאַמְרוֹ: מִצֵּאתִי דָוִד
 בֶּן-יִשִּׁי, אִישׁ כְּלָבָבִי, וְהוּא יַעֲשֶׂה אֶת כָּל חֲפָצִי. מִזֶּרְעוֹ הִבִּיא
 אֱלֹקִים, כָּפִי הַהִבְטָחָה, מוֹשִׁיעַ לְיִשְׂרָאֵל - אֶת יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, אֲשֶׁר
 לָפָנַי בּוֹאוֹ הִכְרִיז יוֹחָנָן אֶת מְקוֹה טְבִילַת הַתְּשׁוּבָה אֶל כָּל עַם
 יִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁהַשָּׁלִים יוֹחָנָן אֶת מְרוּצָתוֹ אָמַר, לְמִי אַתֶּם חוֹשְׁבִים
 אוֹתִי? לֹא אֲנִי הוּא. אַךְ הִנֵּה הוּא בָּא אַחֲרַי וְאֲנִי אֵינְנִי רְאוּי לְהַתִּיר
 אֶת נַעְלָיו. אָנְשִׁים אַחִים, בְּנֵי מִשְׁפַּחַת אַבְרָהָם, וַיֵּרָאִי אֱלֹקִים אֲשֶׁר
 בְּקִרְבְּכֶם; אֵלֵינוּ נִשְׁלַח דָּבָר הַיְשׁוּעָה הַזֹּאת. כִּי יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם
 וְהָעוֹמְדִים בְּרֹאשׁם לֹא הִכִּירוּהוּ וּבִשְׁפָטָם אוֹתוֹ מִלְּאוֹ אֶת דְּבָרֵי

הנביאים הנקראים בכל שבת, ואף כי לא מצאו שום עלה למשפט
מנות בקשו מפילטוס להמיתו. כאשר השלימו את כל הדברים
הכתובים עליו הורידוהו מן העץ והניחוהו בקבר, אך אלקים
הקימו מן המתים. ימים רבים נראה אל האנשים שעלו אתו מן
הגליל לירושלים, ועתה הם עדין לפני העם. ואנחנו מבשרים לכם
כי ההבטחה אשר הבטחה לאבותינו, אלקים קים אותה לנו,
הבנים, בהקימו את יהושע/ישוע, כמו שכתוב במזמור השני: בני
אתה, אני היום ולדתיך [תהלים ב, ז]. ועל הקימו אותו מן המתים
לבלתי שוב עוד אל שחת, כה אמר: אתן לכם חסדי דוד
הנאמנים. לכן נאמר גם במקום אחר: לאתתן חסידך לראות
שחת. הן דוד, לאחר ששרת בדורו לפי תכנית אלקים, שכב ונאסף
אל אבותיו וראה שחת. אבל זה שאלקים הקימו לא ראה שחת.
על כן, אנשים אחים, שיהא ידוע לכם כי הודות לו מכרזת לכם
סליחת חטאים; ובכל הדברים שלא יכלתם להצדק בהם בתורת
משה, הרי שבו נצדק כל מי שמאמין. לכן הזהרו שלא יבוא
עליכם הנאמר בנביאים: ראו בגוים והביטו והתמהו תמהו.
כי-פעל פעל בימיכם לא תאמינו כי יספר [חבקוק א, ה]. און
בעת זיי זענען ארויסגעגאנגען, האבן זיי געבעטן, אז די דאזיקע
רייד זאלן פאר זיי גערעדט ווערן דעם אנדערן שבת. און אז די
עדה איז זיך צעגאנגען, זענען א סך פון די יידן און פון די
פרומע גרים נאכגעגאנגען פאולוסן [ר' שאול] און בר-נבאן,
וואס האבן צו זיי גערעדט, און זיי אנגעזאגט צו פארבלייבן אין
דעם חסד פון ה'. און אויף דעם אנדערן שבת איז זיך כמעט די
גאנצע שטאט צוזאמענגעקומען הערן דאס דבר ה'. אבער
ווען די יידן האבן געזען דעם המון, זענען זיי געווארן פול מיט
קנאה, און האבן אנטקעגנגערעדט דאס, וואס איז גערעדט
געווארן דורך פאולוסן [ר' שאול], און האבן געלעסטערט. און
פאולוס [ר' שאול] און בר-נבא האבן גערעדט מוטיק, און האבן
געזאגט: עס איז געווען נייטיק, אז דאס דבר ה' זאל קודם צו

אייד גערעדט ווערן; נאָר אַזוי ווי איר פאַרשטויסט עס פון אייד, און האַלט זיך פאַר נישט גראַד אויף דעם חַי עולם, קערן מיר זיך דעריבער צו די אומות. מחמת אַזוי האָט ה' געבאַטן: וְנִתְּנָה לְאֹר גוֹיִם, לְהִיּוֹת יְשׁוּעָתִי עַד־קֶצֶה הָאָרֶץ, אִיד האָב דִּי געשטעלט פאַר אַן אור פון די אומות, כּדי דו זאָלסט זיין אַ ישועה ביז צום עק פון דער ערד [ישעיה מט, ו]. און אַז די אומות האָבן דאָס געהערט, האָבן זיי זיך געפרייט, און האָבן געלויבט דאָס דָבָר ה'; און וויפל עס זענען געווען אָנגעפרייט פאַר דעם חַי עולם האָבן געגלויבט. און דאָס דָבָר ה' איז פאַרשפרייט געוואָרן איבער דער גאַנצער געגנט. אָבער די יידן האָבן אָנגערייצט די פרומע נָשִׁים פון חֲשׁוֹבֵן שטאַנד, און די עלטסטע פון דער שטאָט, און האָבן דערוועקט אַ רדיפה קעגן פאָליוסן [ר' שאול] און בַּר-נְבָאן, און זיי האָבן זיי אַרויסגעטריבן פון זייער געגנט. און זיי האָבן אָפגעטרעסלט קעגן זיי דעם שטויב פון זייערע פיס, און זענען געקומען קיין איקאָנִיּוֹם. און די תלמידים זענען געווען פול מיט שְׂמִיחָה און מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ.

יד און עס איז געווען אין איקאָנִיּוֹם, אַז זיי זענען אינאיינעם אַרײַנגעגאַנגען אין דער שול צו די יידן, און האָבן גערעדט אויף אַזאַ אופן, אַז אַ גרויסער המון, סיי פון יידן און סיי פון גריכן, האָט געגלויבט. אָבער די יידן, וואָס האָבן נישט געגלויבט, האָבן אויפגערייצט די געמיטער פון די גויים, און האָבן זיי דערצאָרנט קעגן די אַחִים במשיח. זיי זענען דעריבער פאַרבלייבן אַ לאַנגע צייט, און האָבן גערעדט מוטיק אין דעם נאָמען פון ה', וואָס האָט מַעִיד געווען פאַר דעם דָבָר פון זיין חֶסֶד, מיט דעם באַוויליקן אַז צייכנס און וואונדער זאָלן געטאָן ווערן דורך זייערע הענט. און דאָס עס פון דער שטאָט איז געווען צעטיילט; טייל האָבן געהאַלטן מיט די יידן, און טייל מיט די שלִיחים. און בעת עס איז געמאַכט געוואָרן אַן אָנפאַל

מַצַּד די גוים און די ייִדן, מיט זייערע עלטסטע, זיי ביז צו טאָן
און זיי צו פאַרשטיינען, זענען זיי פון דעם געוואָר געוואָרן, און
זענען אַנטרונען צו די שטעט פון לוקאַניע: ליסטראַ און דערבע,
און זייער סביבה; און דאָרטן האָבן זיי געדארשענט די בשורת
הגאולה. און אין ליסטראַ איז געזעסן איינער אַ בן אדם, וואָס
איז געווען שוואַך אויף זיינע פיס, אַ קאַליקע, וואָס איז קיינמאָל
נישט געגאַנגען פון זיין מוטערס טראַכט אָן. דער דאָזיקער
האַט זיך צוגעהערט צו פאולוסן [ר' שאול], בעת ער האָט
גערעדט; און פאָלויס [ר' שאול] האָט באַהעפט אָן אים זיינע
אויגן, און געזען, אַז ער האָט אַמונה צו ווערן געזונט, האָט ער
געזאָגט מיט אַ הויך קול: שטעל דיך גלייך אויף דיינע פיס. און
ער איז אויפגעשפרונגען און איז געגאַנגען. און בעת דאָס עס
האַט געזען, וואָס פאָלויס [ר' שאול] האָט געטאָן, האָבן זיי
אויפגעהויבן זייער קול,

און געזאָגט אין דעם לוקאַנישן לשון: די געטער האָבן
אַראָפגענידערט צו אונדז אין דער דמות אַנשים. און זיי האָבן
גערופן בַּר-נְבִיאַן זעאוס, און פאולוסן [ר' שאול] הערמעס,
ווארים ער איז געווען דער הויפט-רעדנער. און דער פריסטער
פון זעאוס, וואָס זיין טעמפל איז געווען פאַר דער שטאָט, האָט
געבראַכט אַקסן און קראַנצן צו די טויערן, און האָט געוואָלט
מקריב זיין אינאיינעם מיט דעם עס. אָבער ווען די שליחים
בַּר-נְבִיאַן און פאָלויס [ר' שאול] האָבן פון דעם געהערט, האָבן זיי
צעריסן זייערע קליידער, און זענען אַריינגעלאָפן צווישן דעם
עס, און האָבן אויסגערופן: מענטשן, פאַרוואָס טוט איר דאָס?
אויך מיר זענען בְּנֵי אָדָם, מיט די זעלבע שוואַכקייטן ווי ביי אייך,
און מיר ברענגען אייך בשורות הגאולה, כדי איר זאָלט זיך
אַפקערן פון הֶהָבִלִים הָאֵלֶּה צום אלוקים חיים, וואָס האָט
געמאַכט דעם שָׁמַיִם און די ערד און דעם ים, און אַלץ, וואָס עס

איז אין זיי; וואָס האָט אין די פריערדיקע דורות געלאָזט אַלע
אומות גיין אין זייערע אייגענע דרכים. און דאָך האָט ער זיך
נישט געלאָזט אָן עדות, מיט דעם, וואָס ער האָט געטאָן גוטס
און האָט אייך געגעבן גַשם פון שְׁמַיִם און זעטיקע צייטן, און
אַנגעפילט אייערע לְבָבוֹת מיט אֶכָּל און שְׁמִיחָה [תהלים קמז, ח;
ירמיה ה, כד]. און בעת זיי האָבן אַזוי גערעדט, איז זיי קוים
געלונגען אַפצוהאַלטן דאָס עם פון מַקְרִיב זיין צו זיי. אָבער סע
זענען אַהין אַנגעקומען ייִדן פון אַנְטִיִּוֹכְיָה און איקאָניע; און אַז
זיי האָבן איבערגערעדט דאָס עם, האָבן זיי פאַרשטיינט
פאולוסן [ר' שאול], און האָבן אים אַרויסגעשלעפט פון דער
שטאָט, ווייל זיי האָבן געמיינט, אַז ער איז מָוֶת. אָבער ווען די
תלמידים זענען געשטאַנען אַרום אים, איז ער אויפגעשטאַנען,
און איז אַריינגעגאַנגען אין דער שטאָט; און אויף מָחָר [מאַרגן]
איז ער אַוועקגעגאַנגען מיט בֶּר-נֶפֶאן קיין דערבע. און בעת זיי
האָבן אין יענער שטאָט געדאַרשענט די בשׁוֹרֶת הגאֹוֶלָה, און
געמאַכט אַ סך תלמידים, האָבן זיי זיך אומגעקערט קיין
ליסטערע, און קיין איקאָניום, און קיין אַנְטִיִּוֹכְיָה, און האָבן חֲזָקוּ
לֵב פון די תלמידים, און זיי מַזְהִיר געווען צו האַלטן זיך אין דער
אַמונָה, און אַז דורך אַ סך צָרוֹת מוֹזִין מיר אַריינקומען אין דעם
מַלְכוּת ה'. און בעת זיי האָבן פאַר זיי געזעצט זקנים מיט
סמיכות אין יעדער הברית החדשה קהילה, האָבן זיי מִתְפַּלֵּל
געווען און געפאַסטעט, און האָבן זיי איבערגעענטפערט צו
הָאָדוֹן, אין וועמען זיי האָבן געגלויבט. און זיי זענען
דורכגעגאַנגען דורך פּיִסִידִיע, און זענען געקומען קיין
פאַמפּיליע. און אַזוי ווי זיי האָבן גערעדט
דאָס דָּבָר אין פּערגאַ, האָבן זיי אַראָפּגענידערט קיין
אַטאַליע. און פונדאַנען זענען זיי געקומען מיט אַ סִיָּרָה קיין
אַנְטִיִּוֹכְיָה, פונדאַנען זיי זענען איבערגעענטפערט געוואָרן צו

דעם חֶסֶד ה' פֿונװעגן דעם ווערק, וואָס זיי האָבן מַמְלָא געווען.
און אַז זיי זענען אָנגעקומען, האָבן זיי פאַרזאַמלט די הברית
החדשה קהילה, און האָבן איבערגעחזרט אַלצדינג, וואָס ה'
האָט מיט זיי געטאָן, און אַז ער האָט געעפנט אַ שַׁעַר הָאָמוּנָה
פאַר די אומות. און זיי זענען געבליבן מיט די תּלמידים אַ
לענגערע צייט.

טו און עטלעכע מענטשן האָבן אַראָפּגענידערט פון יהודה
און האָבן געלערנט די אַחים במשיח: אויב איר וועט נישט
[תלות בַּמַּעֲשִׂים פון כל המצוות למען צָדֵק עד ישועה מִזֵּעַם ה',
גלט' ה, ג] און אויב איר וועט נישט געמלט ווערן כַּדַּת מֹשֶׁה
[רבינו], וועט איר נישט געראַטעוועט ווערן. און בעת פּאָלוּס
[ר' שְׂאוּל] און בַּר-נְבָא האָבן מיט זיי געהאַט גרויסע
חילוקי-דעות און אַ וויכוח, האָט מען באַשלאָסן, אַז פּאָלוּס [ר'
שְׂאוּל] און בַּר-נְבָא און עטלעכע אַנדערע פון זיי, זאָלן אַרויפגיין
קיין ירושָׁלַיִם צו די שלִיחים און זקנים פֿונװעגן דער דאָזיקער
שאלה. און אַזוי ווי זיי זענען באַגלייט געוואָרן אויף זייער דֶּרֶךְ
פון דער הברית החדשה קהילה, זענען זיי דורכגעגאַנגען דורך
פעניקיע און דורך שומרון, און האָבן דערציילט פון דעם מגייר
זיין זיך פון די אומות, און האָבן פאַרשאַפט אַלע אַחים במשיח
גָדוֹל שְׁמִיחָה. און ווען זיי זענען געקומען קיין ירושָׁלַיִם, זענען זיי
אויפגענומען געוואָרן פון דער הברית החדשה קהילה און פון די
שלִיחים און די זקנים, און זיי האָבן דערציילט אַלצדינג, וואָס ה'
האָט מיט זיי געטאָן. אָבער עס זענען אויפגעשטאַנען עטלעכע
מאַמְיָנִים פון דער כִּיתָה פון די פרושים, און האָבן געזאָגט: מע
מוז זיי מַל זיין [גלט' ה, ג], און זיי באַפעלן צו האַלטן תּוֹרַת-מֹשֶׁה
[רבינו]. און די שלִיחים און די זקנים זענען זיך צוזאַמענגעקומען
צו באַטראַכטן דעם דאָזיקן ענין. און עס איז געווען, בעת די
מחלוקה האָט זיך געשטאַרקט, איז אויפגעשטאַנען כִּיפָא, און

הָאָט צו זיי געזאָגט: מענטשן אַחים, איר ווייסט, אַז מיט אַ לענגערער צייט צוריק האָט ה' פון צווישן אייך אויסדערוויילט, אַז דורך מיין מויל זאָלן די אומות הערן דאָס דָבָר פון דער בשורת הגאולה, און גלויבן. און ה', וואָס קען דאָס לֵב, האָט זיי מעיד געווען, מיט געבן זיי דעם רוח הקודש, אַזוויי ער האָט עס געטאָן צו אונדז [מה"ש ב,ד; י,מו]. און ה' האָט נישט געמאַכט קיין חילוק צווישן אונדז און זיי, נייערט האָט דורך דער זַד האַמונה טהר [מאַכן מַטְהָרִים] זייערע לְבָבוֹת. און איצט, פאַרוואָס פּרוּאוּט איר ה', און לעגט ארויף אַ יאָד [מה"ש טו, א] אויף דעם נאָקן פון די תלמידים, וואָס נישט אַבוּתִינוּ און נישט מיר האָבן געקענט דערטראַגן? מיר גלויבן אָבער, אַז מיר וועלן ניצול ווערן דורך דעם חֶסֶד פון הָאָדוֹן יהושע/ישוע אויף דעם זעלבן אָפּן ווי זיי. און די גאַנצע יְדֵה האָט שטילגעשוויגן; און זיי האָבן זיך צוגעהאַרכט צו בַּר-נִבָּאן און פאולוסן [ר' שְׂאוּל], בעת זיי האָבן דערציילט וואָסערע נִסִּים ונפלאות ה' האָט דורך זיי געטאָן צווישן די אומות. און אַזוי ווי זיי האָבן שטילגעשוויגן, האָט יַעקֹב געענטפערט, אַזוי צו זאָגן: מענטשן אַחים, הערט זיך צו מיר: שְׁמַעוֹן האָט דערציילט, וויאַזוי ה' האָט זיך צוערשט באַווִּיזן צו די אומות, אַרויסצונעמען פון צווישן זיי אַן עס פון זיין נאָמען וועגן. און דערמיט שטימען איין די רייד פון די נביאים, ווי ס'ע שטייט געשריבן: אַחֲרֵי כֵן אָשׁוּב וְאָקִים אֶת-סִכַּת דָּוִד הַנִּפְלֵת וְהָרִיסוּתִיו אָקִים וּבְנִיתִיהָ, לְמַעַן יִדְרְשׁוּ אֶת ה' שְׂאִרֵּית אָדָם וְכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלֵיהֶם. נָאֵם ה' עוֹשֶׂה כָּל אֱלֹהֵי הַנּוֹדְעִים מֵעוֹלָם. [עמוס ט, יא-יב]. דעריבער איז מיין מַשְׁפָּט, אַז מיר זאָלן נישט באַלעסטיקן די, וואָס קערן זיך צו אלוקים פון צווישן די אומות, נייערט צו שרייבן צו זיי, אַז זיי זאָלן זיך צוריקהאַלטן פון די אומווערדיקייטן פון די אַלִּילִים, און פון זנות, און פון דעם, וואָס ס'ע איז דערוואָרגן געוואָרן, און פון דָּם.

מחמת משה [רבינו] האט פון אמאליקע דורות אָן אין יעדער
שטעטל די, וואָס יִרשענען אים בעת ער ווערט געלייענט אין די
שולן יעדן שבת. דעמאָלט איז עס וואוילגעפעלן געוואָרן די
שליחים און די זקנים, מיט דער גאַנצער עדה, אויסצודערוויילן
מענטשן פון צווישן זיי, און זיי צו שיקן מיט פאולוסן [ר' שאול]
און בַר-נבאָן קיין אַנטיוכָה, היינט, יהודה, וואָס איז גערופן
געוואָרן בַר-שבא, און סילאָן, אָנגעזעענע מענטשן צווישן די
אַחים במשית. און זיי האָבן דורך זיי אַזוי געשריבן: די שליחים
און די זקנים, ווי אַחים צו אַחים, וואָס זענען פון די אומות
העולם אין אַנטיוכָה און סורָה און קיליקָה, שָלוֹם-עליכֶם!
אַזוי ווי מיר האָבן געהערט, אַז עטלעכע פון אונדז, וועמען מיר
האָבן נישט געגעבן קיין באַפעל, האָבן אייך מַצער געווען מיט
רייד, און האָבן אייך אָנגעטאָן יסורים, איז עס אונדז
וואוילגעפעלן געוואָרן, אַזוי ווי מיר זענען געקומען צו אַ
באַשלוס, צו שיקן צו אייך אויסדערוויילטע מענטשן, מיט
אונדזער חֲבִיבֵינוּ בַר-נבאָן און פאולוסן [ר' שאול], מענטשן,
וואָס האָבן זיך מוסר-נָפש געווען פאַר דעם נאָמען פון רַבִּי מלך
הַמָּשִׁיחַ אַדוֹנֵנוּ יהושע/ישוע. מיר האָבן דעריבער געשיקט
יהודה און סילאָן, וואָס וועלן אייך דאָס אייגענע איבערגעבן
פֶּה-אֶל-פֶּה. מחמת עס איז וואוילגעפעלן געוואָרן דעם רוּחַ
הַקּוֹדֶשׁ, און אונדז, נישט אַרויפצולייגן אויף אייך קיין גרעסערע
מִשָּׁש, אַחוץ די דאָזיקע נייטיקע זאַכן: אַז איר זאָלט אייך
צוריקהאַלטן פון קרבָּנות, וואָס מע האָט מִקריב געווען פאַר
אַלִּילִים, און פון דָם, און פון זאַכן דערוואָרגענע, און פון זנות.
אויב איר וועט אייך פון דעם אָפהיטן, וועט אייך זיין טוב, זײַט
געזונט. און אַז מע האָט זיי אַוועקגעשיקט, האָבן זיי
אַראָפּגענידערט קיין אַנטיוכָה; און אַזוי ווי זיי האָבן פאַרזאַמלט
די עדה, האָבן זיי זיי איבערגעגעבן דעם

בריוו און בעת זיי האָבן אים געלייענט, האָבן זיי זיך געפרייט פונוועגן דער נחמה. און יהודה און סילא, וואָס זענען אַליין אויך געווען נביאים, האָבן געטרייסט די אַחים במשיח מיט אַ סך רייד, און זיי געשטאַרקט. און אַזוי ווי זיי האָבן דאָרטן פאַרבראַכט אַ קורצע צייט, האָבן די אַחים במשיח זיי אַוועקגעשיקט בַּשָּׁלוֹם צו יענע, וואָס האָבן זיי אַרויסגעשיקט. און סילא האָט באַשלאָסן דאָרט צו בלייבן. און פאַולוס [ר' שְׁאוּל] און בַּר-נְבָא זענען פאַרבלייבן אין אַנטיוכְיָה, און האָבן געלערנט און אָנגעזאָגט אינאיינעם מיט אַ סך אַנדערע דאָס דָּבָר ה'. און אין עטלעכע טעג אַרום האָט פאַולוס [ר' שְׁאוּל] געזאָגט צו בַּר-נְבָא: לאָמיר זיך אומקערן און באַזוכן די אַחים במשיח אין יעדער שטאָט, וואו מיר האָבן אָנגעזאָגט דאָס דָּבָר ה', און זען וויאַזוי ס'ע גייט זיי. און בַּר-נְבָא האָט בִּידָעָה געהאַט מיטצונעמען אויך יוֹחָנָן, וועמען מען האָט גערופן מַרְקוֹס. אָבער פאַולוס [ר' שְׁאוּל] האָט געמיינט, אַז עס איז נישט רעכט מיטצונעמען מיט זיך דעם, וואָס האָט זיי פאַרלאָזט אין פאַמפיליע, און איז נישט צוגעשטאַנען מיט זיי צו דעם עֲבֹדָה. און עס האָט זיך אויפגעהויבן אַ שאַרפער רוֹגֵז, אַזוי, אַז זיי האָבן זיך אָפּגעשיידט איינער פון דעם אַנדערן, און בַּר-נְבָא האָט גענומען מיט זיך מאַרקוסן, און איז אָפּגעפאַרן קיין קפּרִיסִין. אָבער פאַולוס [ר' שְׁאוּל] האָט זיך אויסדערוויילט סילאן, און איז אַוועקגעגאַנגען, און די אַחים במשיח האָבן אים איבערגעענטפערט צו דעם חֶסֶד ה'. און ער איז געגאַנגען דורך סוּרְיָה און קיליקְיָה, און האָט געשטאַרקט די בְּרִית הַדָּשָׁה קהילות.

טז און ער איז אויך געקומען קיין דערבע און קיין ליסטרע.

און אָט איז דאָרט געווען איינער אַ תַּלְמִיד מיטן נאָמען טימוֹתֵיאָוס, דער זון פון אַ ייִדישער אִשָּׁה מֵאַמִּינָה, אָבער זיין

אָב איז געווען אַ גריך. דער דאָזיקער האָט געהאַט אַ בעל שם
טוב ביי די אַחים במשיח אין ליסטרע און איקאָניע. און
פאָלויס [ר' שאול] האָט געוואָלט, אַז ער זאָל מיט אים מיטגיין;
און ער האָט אים גענומען און האָט אים מל געווען צוליב די
יידן, וואָס זענען געווען אין יענע מקומות, מחמת זיי האָבן אַלע
געוואויסט, אַז אָביו איז געווען אַ גדיך. און ווי זיי זענען
דורכגעגאַנגען דורך די שטעט, האָבן זיי זיי אָנגעזאָגט צו היטן
די חוקים, וואָס זענען באַשלאָסן געוואָרן פון די שלִיחים און
זקנים אין ירושלים. און אַזוי זענען די בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות
געשטאַרקט געוואָרן אין דער אָמונה, און האָבן זיך פאַרמערט
אין צאָל פון יום צו יום. און זיי זענען דורכגעגאַנגען דורך דער
געגנט פון פריגיע און גלָטִיָה, ווייל זיי זענען פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ
פאַרווערט געוואָרן צו רעדן דאָס דָּבָר אין אַסִיָה. און אַז זיי
זענען געקומען קיין מוּסיע, האָבן זיי געוואָלט גיין קיין ביטוניע,
נאָר דער רוּחַ יהושע/ישוע האָט זיי נישט געלאָזן [יחו' יט, ל].
און זיי זענען פאַרבלייגעגאַנגען מוּסיע, און זענען אַראָפּגעקומען
קיין טרואַס. און אַ חֲזוֹן האָט זיך אַנטפלעקט צו פאולוסן [ר'
שאול] בְּלִילָה: אַ בן אדם פון מְקִדוֹנְיָה איז געשטאַנען און האָט
אים געבעטן, אַזוי צו זאָגן: קום אַריבער קיין מְקִדוֹנְיָה, און העלף
אונדז. און אַז ער האָט געזען די חֲזוֹן, האָבן מיר [גם לוקס
הַרּוֹפֵא הָאֵהוּב] באַלד געזוכט אַוועקצוגיין קיין מְקִדוֹנְיָה, מחמת
מיר האָבן געדרונגען, אַז ה' האָט אונדז גערופן מִבֶּשֶׁר צו זיין
פאַר זיי די בשורת הגאולה. און בעת מיר זענען אָפּגעפאַרן פון
טרואַס, זענען מיר געקומען מיט אַ גלייכן דֶּרֶךְ קיין
סאַמאַטראַקיע, און אויפן אַנדערן יום קיין נעאַפּאָליס, און
פונדאָנען קיין פיליפי, וואָס איז די הויפט-שטאָט פון דעם
געביט פון מְקִדוֹנְיָה, און אַ רוימישע קאָלאָניע. און מיר זענען
געבליבן אין דער דאָזיקער שטאָט עטלעכע טעג. און שבת

זענען מיר אַרויסגעגאַנגען דורך דעם שַׁעַר צו אַ טייך, וואו מיר
האַבן געמיינט עס איז געווען מָקוֹם-תְּפִילָּה; און מיר האָבן זיך
אַנידערגעזעצט, און גערעדט צו די נָשִׁים, וואָס זענען זיך
צונויפגעקומען. און איינע, אַן אִשָּׁה, מיטן נאָמען לידיע, אַ
קרעמערין פון פּורפּור פון דער שטאָט תִּיֶאֱטִירע, וואָס האָט
געדינט ה', יִרְאַת הַכְּבוֹד, האָט זיך צו אונדז צוגעהערט. און ה'
האָט געעפנט איר לֵב צו פֶּאַרנעמען די רייד, וואָס זענען דורך
פּאָלוֹסן [ר' שְׁאוּל] גערעדט געוואָרן. און אַז זי איז מקוה
געטוּבלט געוואָרן, מיט איר בִּנְי-בֵּית, האָט זי אונדז געבעטן,
אַזוי צו זאָגן: אויב איר האַלט מיך פֶּאַר אַ מֵאֲמֶנֶת אין הָאָדוֹן,
טאָ קומט און בלייבט אין מיין בֵּית. און זי האָט אונדז שטאַרק
געבעטן. און עס איז געווען, בעת מיר זענען געגאַנגען צו דעם
מָקוֹם-תְּפִילָּה, אַז אונדז האָט באַגעגנט אַ נַעֲרָה אַחוּזַת רוּחַ נְחוּשׁ,
און וואָס האָט מיט איר וואָרזאָגן אַרײַנגעבראַכט אירע האַרן אַ
גרויסן

פֶּאַרדינסט. און זי איז נאָכגעגאַנגען פּאָלוֹסן [ר' שְׁאוּל] און
אונדז, און האָט געשריגן: אָט-די מענטשן זענען עבדים פון דעם
אַל-עֲלִיוֹן, וואָס זאָגן אָן פֶּאַר אייך דעם דָּרָךְ יְשׁוּעָה! און דאָס
האָט זי געטאָן אַ סך טעג. אָבער פּאָלוֹס [ר' שְׁאוּל] האָט זיך
מִצֵּער געווען, און האָט זיך אויסגעדרײט און געזאָגט צו דעם
שָׂד: איד באַפעל דיר אין דעם נאָמען פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ אַרויסצוגיין פון איר. און ער איז אַרויס די זעלבע
שָׂעָה. און ווען אירע האַרן האָבן געזען, אַז די תִּקְוָה אויף זייער
פֶּאַרדינסט איז פֶּאַרלוירן געגאַנגען, האָבן זיי געכאַפט פּאָלוֹסן
[ר' שְׁאוּל] און סילאַן, און האָבן זיי אַוועקגעשלופט אין מאַרק
אַרײַן פֶּאַר די שָׂרִים. און אַז זיי האָבן זיי געבראַכט פֶּאַר די
ריכטער, האָבן זיי געזאָגט: די דאָזיקע מענטשן, וואָס זענען
יִידן, טוען אָן גרויסע צרות אונדזער שטאָט, און פירן איין

מְנַהֲגִים, וואָס מיר טאָרן נישט אָננעמען, אָדער אָפּהיטן, ווייל
מיר זענען רוימער. און דאָס עס איז אינאיינעם אויפגעשטאַנען
קעגן זיי; און די ריכטער האָבן פון זיי אַראָפּגעריסן די מַלְבוּשִׁים,
און באַפּוילן זיי צו שמייסן מיט ריטער. און אַזוי ווי זיי האָבן
זיי געגעבן אַ סך שמיץ, האָבן זיי זיי אַריינגעוואָרפן אין דער בֵּית
הַסֵּהר, און באַפּוילן דעם שוֹמֵר זיי גוט צו היטן; און אַז ער
האָט געקריגן אַזאַ באַפּעל, האָט ער זיי אַריינגעוואָרפן אין דער
אינעווייניקסטער בֵּית הַסֵּהר, און איינגעשלאָסן זייערע פיס אין
קלעצער. אָבער קעגן חֲצוֹת הַלַּיְלָה, האָבן פּאָלִיס [ר' שְׂאוּל]
און סילאַ מתפַּלל געווען און געזונגען ניגונים צו ה', און די
געפאַנגענע האָבן זיך צוגעהערט צו זיי. און פּלוצום איז געוואָרן
אַ גָדוֹל ערדציטערניש, אַזוי, אַז די יסודות פון דער בֵּית הַסֵּהר
האָבן זיך געטרייסלט; און אַלע דלָתוֹת זענען באַלד געעפנט
געוואָרן, און אַלעמענס שְׂרָשְׁרוֹת זענען לויז געוואָרן. און ווי
דער שוֹמֵר האָט זיך אויפגעכאַפט פון שלאָף, און געזען די בֵּית
הַסֵּהר דלָתוֹת אָפּן, האָט ער געצויגן זיין חֶרֶב און איז געווען
גרייט זיך אַליין צו טייטן, ווייל ער האָט געמיינט, אַז די
געפאַנגענע זענען אַנטלאָפן. אָבער פּאָלִיס [ר' שְׂאוּל] האָט
געשריגן מיט אַ הויך קוֹל, אַזוי צו זאָגן: טו דיר נישט קיין מעשה
אַן, מחמת מיר זענען אַלע דאָ. און ער האָט פאַרלאַנגט אַ אֹזֶר,
און איז אַריינגעשפרונגען, און אַ ציטערנדיקער איז ער
אַנידערגעפאַלן פאַר פּאָלִיס [ר' שְׂאוּל] און סילאַן, און ער
האָט זיי אַרויסגעפירט, און געזאָגט: האָרן, וואָס מוז איך טאָן,
כדי געראַטעוועט צו ווערן? און זיי האָבן געזאָגט: גלויב אין
הָאֱדוֹן [רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ] יהושע/ישוע, און דו וועסט
געראַטעוועט ווערן, דו און דיין בֵּית. און זיי האָבן גערעדט צו
אים דאָס דָּבָר ה', און צו אַלע, וואָס זענען געווען אין זיין בֵּית.
און ער האָט זיי גענומען אין יענער שָׁעָה פון דער לַיְלָה, און

האָט אָפּגעוואָשן זייערע שראַמען, און ער איז באַלד מקוה געטוּבלט געוואָרן, ער און אַלע זיינע בני-בית. און ער האָט זיי אַרויפגעבראַכט צו זיך אין בֵּית אַרִיין, און האָט געגרייט פֿאַר זיי אַכֵּל, און האָט זיך שטאַרק געפֿרייט מיט זיין גאַנצן בֵּית, ווייל ער איז געוואָרן אַ מאַמין אין ה'. און בֵּית עס איז געוואָרן יום, האָבן די ריכטער געשיקט די שוטרִים, אַזוי צו זאָגן: לאַז גיין יענע מענטשן. און דער שוֹמֵר פֿון דער בֵּית הַסֵּהר האָט געמאַלדן פֿאָלויסן [ר' שְׂאוּל] די רייד, אַזוי צו זאָגן: די ריכטער האָבן געשיקט, אַז מע זאָל אייך לאַזן גיין; דעריבער, קומט אַרויס, און גייט בִּשְׁלוֹם. אָבער פֿאָלויס [ר' שְׂאוּל] האָט צו זיי געזאָגט: זיי האָבן אונדז עפֿנטלעך געשלאָגן, אָן דין און מִשְׁפֶּט, מנעטשן, וואָס זענען רוימער, און האָבן אונדז אַריינגעוואָרפֿן אין דער בֵּית הַסֵּהר; און איצט וואָרפֿן זיי אונדז אַרויס בִּסְתֵר? לֹא! זאָלן זיי אַליין קומען און אונדז אַרויספֿירן. און די שוטרִים האָבן געמאַלדן די ריכטער די דאָזיקער רייד. און זיי האָבן זיך דערשראָקן, ווען זיי האָבן געהערט, אַז זיי זענען רוימער; און זיי זענען געקומען און האָבן זיי איבערגעפֿעטן. און זיי האָבן זיי אַרויסגעפֿירט, און האָבן זיי געפֿעטן צו פֿאַרלאָזן די שטאָט. און זיי זענען אַרויסגעגאַנגען פֿון דער בֵּית הַסֵּהר, און זענען אַריינגעגאַנגען צו לידיען; און אַז זיי האָבן געזען די אַחים במשיח, האָבן זיי זיי געטרייסט, און זענען אַוועקגעגאַנגען.

יז און אַזוי ווי זיי זענען דורכגעגאַנגען אַמפֿיפֿאַליס און אַפֿאַלאַניע, זענען זיי געקומען קיין תעסאַלאָניקע, וואו עס איז געווען אַ ייִדיש שול. און ווי זיין מנהג איז געווען, איז פֿאָלויס [ר' שְׂאוּל] צו זיי אַריינגעגאַנגען, און האָט דריי שָׁבִתִּים זיך מיט זיי מְטוֹנֶכֶּח געווען פֿון די כְּתָבִי-הַקּוֹדֶשׁ, האָט זיי געעפֿנט און באַוויזן, אַז דער רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ האָט געמוזט ליידן, און ווידער אויפשטיין פֿון הַמֵּתִים, און אַז דער דאָזיקער יהושע/ישוע,

וועמען איד בין מפשר פאר אייד, איז דער רבי מלך
המשיח. און עטלעכע פון זיי האבן זיך איבערצייגט, און זענען
צוגעשטאנען צו פאולוסן [ר' שאול] און סילאן; און אויך א סך
פון די פרומע גריכן, און פון די חשובע נשים אויך נישט קיין
קליינע צאל. אבער די יידן האבן זיי מקנא געווען, און האבן
גענומען מיט זיך עטלעכע פארדארבענע מארק-יונגען, און האבן
פארזאמלט אן עולם, און געמאכט א גערודער אין דער שטאט;
און זיי האבן ארוםגערינגלט דאס בית פון יאזאנען, און האבן זיי
געוואלט ארויסברענגען פאר דעם עם. און אז זיי האבן זיי
נישט געפונען, האבן זיי געשלעפט יאזאנען און עטלעכע אחרים
פאר די עלטסטע פון דער שטאט, און האבן געשריגן: די
דאזיקע לייט, וואס האבן איבערגעקערט די וועלט, זענען אויך
געקומען אהער, און יאזאן האט זיי אויפגענומען; און זיי אלע
ווידערשפעניקן קעגן די געזעצן פון דעם קיסר, ווארים זיי זאגן,
אז ס'איז פאראן אן אנדערער מלך, יהושע/ישוע. און זיי האבן
דערצערנט דאס עם און די מנהיגים פון דער שטאט, בעת זיי
האבן דאס געהערט. און אזוי ווי זיי האבן גענומען א
גוטזאגעריי פון יאזאנען און די איבעריקע, האבן זיי זיי
אפגעלאזט. און די אחרים במשיח האבן באלד ביינאכט
אוועקגעשיקט פאולוסן [ר' שאול] און סילאן קיין בראה; און
ווען זיי זענען אנגעקומען אהין, זענען זיי אריינגעגאנגען אין די
יידישן שול. און די דאזיקע זענען געווען איידעלער פון יענע אין
תעסאלאניקע, מחמת זיי האבן מקבל געווען דאס דבר ה' מיט
לב מלא רצון, און האבן טאג-טעגלעך געפארשט די
כתבי-הקודש, צי די זאכן זענען טאקע אזוי. א סך פון זיי
האבן דעריבער געגלויבט, און אויך א סך פון די גריכישע נשים
פון חשובן שטאנד און פון גברים איז די צאל געווען
גדול. אבער ווען די יידן פון תעסאלאניקע האבן זיך

דערוואוסט, אז אויך אין בִּרְאָה האָט פּאָלויס [ר' שאול]
 אָנגעזאָגט דאָס דָּבָר ה', זענען זיי אויך געקומען אַהין, און האָבן
 באַאומראַיקט און אויפגעהעצט דאָס עס. און דעמאָלט האָבן
 די אַחים במשיח באַלד אַוועקגעשיקט פאולויסן [ר' שאול] צו גיין
 קיין ים; און סילאָ און טימוֹתִיאָוס זענען נאָך פאַרבלייבן
 דאָרטן. און די, וואָס האָבן באַגלייט פאולויסן [ר' שאול], האָבן
 אים געבראַכט קיין אַתּוֹנָה; און אַזוי ווי זיי האָבן באַקומען אַ
 באַפעל פאַר סילאָן און טימוֹתִיאָוס, אז זיי זאָלן קומען צו אים
 וואָס גיכער, זענען זיי אַוועקגעגאַנגען. און בשעת פּאָלויס [ר'
 שאול] האָט אויף זיי געוואָרט אין אַתּוֹנָה, איז זיין רוּחַ אין אים
 פאַרביטערט געוואָרן; בעת ער האָט געזען די שטאַט פול מיט
 אַלִּילִים. און ער פלעגט רעדן אין דער שול מיט די יידן און
 מיט די יֶרֶאִי-שְׁמִים, און אין דעם מאַרק יעדן יום מיט די, וואָס
 ער האָט באַגעגנט. און אויך עטלעכע פון די אַפִּיקוֹרִסִים און
 סטאַישע פילאָזאָפֿן האָבן זיך מיט אים מִתּוֹכָם געווען און טייל
 האָבן געזאָגט: וואָס מיינט דער דאָזיקער פלאַפלער צו זאָגן?
 אַנדערע האָבן געזאָגט: ער וויזט אויס צו זיין אַ מגיד פון אַ-לִים
 זָרִים - ווארים ער האָט געדרשנט וועגן יהושע/ישוע און
 תַּחֲיַית-הַמֵּתִים. און זיי האָבן אים גענומען, און האָבן אים
 געבראַכט צו דעם אַרעאָפּאָגוס, און געזאָגט: קענען מיר אָפּשר
 וויסן, וואָס עס איז אַזוינס התורה החדשה, וואָס ווערט פון דיר
 געלערנט? מחמת דו ברענגסט עפעס מאַדנע זאַכן צו
 אונדזערע אויערן; מיר וואָלטן דעריבער וועלן וויסן, וואָס די
 דאָזיקע זאַכן באַטײַטן. און אַלע אַטענער און די פרעמדע,
 וואָס האָבן דאָרט געוואוינט, האָבן זייער צייט פאַרבראַכט
 נישט אַנדערש, ווי אין דערציילן, אָדער אין הערן עפעס אַ נייע
 זאַך. און פּאָלויס [ר' שאול] איז געשטאַנען אין דער מיט פון
 דעם אַרעאָפּאָגוס, און האָט געזאָגט: מענטשן פון אַתּוֹנָה, אין

אַלצדינג זע איך, אַז איר האָט רעליגיע. מחמת ווען איך בין
 פאַרבייגעגאַנגען, און האָב פאַטראַכט אייערע הייליקטימער,
 האָב איך אויך געפינען אַ מַזְבֵּחַ מיט דער דאָזיקער אויפשריפט:
 צו אַן אומבאַקאַנטן ג-ט. בֵּינָן, דאָס וואָס איר דינט
 אומוויסנדיקערהייט, דאָס דאָזיקע פראַקלאַמיר איך
 אייך. ה', וואָס האָט געמאַכט די וועלט און אַלצדינג דערינען,
 ער, וואָס איז אָדוֹן פון שָׁמַיִם און ערד, טוט נישט וואוינען אין
 קיין טעמפלען, געמאַכט דורך מענטשן; ער ווערט אויך נישט
 באַדינט דורך מענטשן-הענט, גלייך ער וואָלט עפעס נייטיק
 געהאַט, ווארים ער אַליין גיט אַלעמען חיים, און אָטעם, און
 אַלצדינג. און ער האָט געמאַכט פון איין דָם יעדע מענטשלעכע
 אומה צו וואוינען אויף דעם גאַנצן פֿנים פון דער ערד, בעת ער
 האָט פעסטגעזעצט זייערע באַשטימטע צייטן, און די גרעניצן
 פון זייער באַוואוינאַרט, כּדי זיי זאָלן זוכן ה', אָפּשר וועלן זיי
 אים פֿילן און געפינען, הָגֵם ער איז נישט ווייט פון יעדן בן אדם
 פון אינדר. מחמת אין אים לעבן מיר, און באַוועגן זיך, און
 האָבן אונדזער קיום; ווי אַפילו עטלעכע פון אייערע אייגענע
 דיכטער האָבן געזאָגט: מחמת מיר זענען אויך זיין אָפּשטאַם.
 בֵּינָן, ווייל מיר זענען דער אָפּשטאַם פון ה', דאַרפן מיר נישט
 מיינען, אַז האַלהות איז געגליכן צו זָהב, אָדער זילבער, אָדער
 שטיין, וואָס איז אויסגעקריצט דורך דעם ווערק און הַשְׁגָה פון
 מענטשן. דעריבער האָט ה' פאַרזען די צייטן פון
 אומוויסנדיקייט, אָבער איצטער טוט ער באַפעלן אַלע מענטשן,
 אַז זיי זאָלן אומעטום תשובה טאָן; ווייל ער האָט באַשטימט אַ
 יום, אין וועלכן ער וועט מִשְׁפֹּטן די עולם הַזֶּה מיט צָדֵק דורך
 דעם אִישׁ, וועמען ער האָט באַשטימט, און ער האָט מִבְּטִיחַ
 געווען אַלע מענטשן, מיט דעם וואָס ער האָט אים מַחִיָּה-מֵתִים
 געווען. און ווען זיי האָבן געהערט פון תַּחֲיַית-הַמֵּתִים, האָבן

טייל חוזק געמאכט; אָבער אַנדערע האָבן געזאָגט: מיר וועלן דין
 בנִיגֶע דעם ווידער אַמאָל הערן. אַזוי איז פּאָלויס [ר' שאול]
 אַרויסגעגאַנגען פון צווישן זיי. אָבער עטלעכע מענטשן האָבן
 זיך באַהעפט אָן אים, און האָבן געגלויבט; צווישן זיי איז אויך
 געווען דיאַניזיז דער אַרעאָפּאָגיסט, און אַן אַשה מיטן נאָמען
 דאַמאַריס, און אַנדערע מיט זיי.

יח און אַזוי האָט ער אָפּגעקערט פון אַתּוּנָה, און איז געקומען
 קיין קאַרינט. און ער האָט געפונען איינעם אַ יידן מיטן נאָמען
 עקילס, וואָס האָט געשטאַמט פון פּאַנטוּס, און וואָס איז נישט
 לאַנג געקומען פון איטאַליע מיט זיין אַשה פּריסקילע, ווארים
 קלאָודיוס האָט באַפוילן אַלע יידן צו פאַרלאָזן רוים. און ער איז
 געקומען צו זיי, און ווארים ער איז געווען פון דער זעלבער
 מלאַכה, איז ער געבליבן מיט זיי, און זיי האָבן געאַרבעט
 צוזאַמען, מחמת ביי זייער מלאַכה זענען זיי געווען עֲשֵׁית אֱהֻלִים.
 און ער האָט זיך מִתּוֹכָם געווען אין דער שול יעדן שבת, און
 האָט איבערצייגט יידן און גריכן.

און ווען סילאַ און טימוֹתֵיאָוס זענען אַראָפּגעקומען פון
 מִקְדוֹנִיָה, האָט זיך פּאָלויס [ר' שאול] שטאַרק געמיט פאַר דעם
 דָּבָר, און האָט עֲדוֹת געזאָגט פאַר די יידן, אַז יהושע/ישוע איז
 דער רבי מלך הַמָּשִׁיחַ. און אַז זיי האָבן זיך אַנטקעגן געשטעלט
 און געלעסטערט, האָט ער אָפּגעטרעסלט זיין מַלְבוּשׁ, און האָט
 צו זיי געזאָגט: אייער דָם זאָל זיין אויף אייערע אייגענע קעפּ!
 איך בין אומשולדיק; פון איצט אָן וועל איך גיין צו די אומות.
 און ער האָט אָפּגעקערט פון דאָרטן, און איז אַריינגעגאַנגען אין
 דעם בֵּית פון אַ געוויסן מאן מיטן נאָמען טיטוּס יוסטוּס, אַ יֵרָא
 אלוקים, און וועמעס בֵּית איז געשטאַנען נאָענט צו דער שול.
 און קריספּוס, דער גבאי פון דער שול, מיט זיין גאַנצן בֵּית,
 האָבן געגלויבט אין הָאָדוֹן; און אַ סך פון די קאַרינטער, בעת

זיי האָבן געהערט פאָלויסן [ר' שאָול], האָבן געגלויבט, און זענען
מקוה געטויבלט געוואָרן. און האָדן האָט געזאָגט צו
פאָלויסן [ר' שאָול] דורך אַ חֲזוֹן בְּלִילָה : האָב נישט קיין מוֹרָא,
נייערט רעד, און שווייג נישט; מחמת איך בין מיט דיר, און
קיינער וועט דיר נישט אָנרירן דיר שלעכטס צו טאָן; מחמת איך
האָב אַ סך עם אין דער דאָזיקער שטאָט. און ער האָט דאָרטן
געוואָנט אַ יאָר מיט זעקס חֲדָשִׁים, און האָט געלערנט צווישן זיי
דאָס דָּבָר ה'. און בעת גִּלְיוֹן איז געווען פּראָקאָנסול פון אַכְזָה,
זענען די ייִדן אויפגעשטאַנען אינאיינעם קעגן פאָלויסן [ר'
שאָול] און האָבן אים געבראַכט פאַר דעם כְּסֵא-הַמִּשְׁפָּט, און
געזאָגט: דער דאָזיקער מאַן טוט איבעררעדן בְּנֵי אָדָם צו דינען
ה' לְהִיפֹךְ דער תּוֹרָה. און בעת פּאָלויס [ר' שאָול] האָט
געוואָלט עפענען זיין מויל, האָט גִּלְיוֹן געזאָגט צו די ייִדן : אויב
דאָס וואָלט געווען אַן ענין פון אומרעכט, אָדער פון
שענדלעכער רע, וואָלט געווען רעכט, איך זאָל האַלטן מיט אייך,
יידישע מענטשען, אָבער אַזוי ווי דאָס זענען שאלות איבער
דברים און נעמען אין אייער יֵד, איז דאָס אייער אייגענער עֵסֶק;
איך וויל נישט זיין קיין שוֹפֵט איבער די דאָזיקע זאַכן. און ער
האָט זיי פאַרטריבן פון דעם כְּסֵא-הַמִּשְׁפָּט. און זיי האָבן אַלע
געכאַפט סאַסטענעסן, דעם גבאי פון דער שויל, און האָבן אים
געשלאָגן פאַר דעם כְּסֵא-הַמִּשְׁפָּט. און גִּלְיוֹן האָט דאָס ווייניק
וואָס געאַרט. און פּאָלויס [ר' שאָול] איז נאָך דאָרטן
פאַרבלייבן אַ סך טעג, און דערנאָך האָט ער זיך געזעגנט מיט די
אַחִים במִּשְׁיחַ, און איז אַוועקגעפאַרן פון דאָרטן מיט אַן אָנְיָה
קיין סוּרְיָה, און מיט אים פּריסקילע און אַקילס, אַזוי ווי ער
האָט זיך אָפּגעגאַלט זיין קאַפּ אין קענכרעיע; מחמת ער האָט
גענומען אויף זיך אַ נִדֵּר [במד' ו]. און זיי זענען געקומען קיין
אַפְסוֹס, און ער האָט זיי דאָרטן איבערגעלאָזט; אָבער ער אַליין

איז אַרײַנגעגאַנגען אין דער שול, און האָט גערעדט מיט די יידן.
און זיי האָבן אים געבעטן, ער זאָל ביי זיי בלייבן אַ לענגערע
צײַט, נאָר ער האָט נישט אײַנגעווייליקט; און בעת ער האָט זיך
מיט זיי געזעגנט, האָט ער געזאָגט: איך וועל מיך ווידער צו
אײַך אומקערן, אַם ירצה ה', און ער איז אָפּגעפאַרן מיט אַ אָנה
פון אָפּסוס. און אַז ער איז געקומען קיין קיסריה, איז ער
אַרויפגעגאַנגען און האָט באַגריסט די חברית החדשה קהילה,
און דערנאָך האָט ער אַראָפּגענידערט קיין אַנטיוכיה. און אַזוי
ווי ער האָט דאָרטן פאַרבראַכט אַ שטיקל צײַט, האָט ער
אָפּגעקערט, און איז דורכגעגאַנגען אין אַ סדר דורך דער געגנט
פון גלטיה, און פריגיע, און האָט געטאָן שטאַרקן אַלע משיח
תלמידים. און אײַנער אַ ייד מיטן נאָמען אַפּולוס, וואָס האָט
געשטאַמט פון אַלעקסאַנדריע, איז געקומען קיין אָפּסוס. ער
איז געווען אַ געלערנטער מענטש, און א תלמיד חכם מעכטיק
אין די כתב־הקודש. דער דאָזיקער איז געווען געלערנט אין
דעם דָרָך ה', און ווארים ער איז געווען פּייעריק אין גייסט, האָט
ער גערעדט און געלערנט פינקטלעך בנוגע יהושע/ישוע, הַגִּם ער
האָט נאָר געקענט די מקוה טבילה פון יוחנן [לוקס ג, טז]. און
ער האָט אָנגעהויבן צו רעדן מוטיק אין דער שול. און אַז
פריסקילע און עקילס האָבן אים געהערט, האָבן זיי אים
גענומען צו זיך, און האָבן אים דערקלערט נאָך פינקטלעכער
דעם דָרָך ה'. און ווען ער האָט געוואָלט גיין קיין אַכֶּיה, האָבן
אים די אַחים במשיח דערמוטיקט, און האָבן געשריבן משיח
תלמידים, אים מקבל-פנים צו זיין. און אַז ער איז אָנגעקומען,
האָט ער אַ סך געהאַלפן די, וואָס האָבן געגלויבט דורך דעם
חֶסֶד, מחמת ער האָט שטאַרק בײַגעקומען די יידן, און דאָס
עפנטלעך, בעת ער האָט באַוויזן דורך די כתב־הקודש, אַז
יהושע/ישוע איז דער רבי מלך המשיח.

יט און עס איז געווען, בעת אַפּולוס איז געווען אין קאַרינט,
 איז פּאָולוס [ר' שאול] דורכגעגאַנגען דורך דעם אויבערשטן
 לאַנד, און איז געקומען קיין אַפּסוס, און האָט געפונען עטלעכע
 תּלמידים. און ער האָט צו זיי געזאָגט: האָט איר מקבל געווען
 דעם רוח הקודש [לוקס ג, טז], ווען איר זענט געוואָרן מאַמינים?
 האָבן זיי צו אים געזאָגט: מיר האָבן אַפילו נישט געהערט, צי סע
 איז פאַראַן אַ רוח הקודש. און ער האָט געזאָגט: אויף וואָס דען
 זענט איר מקוה געטוּבלט געוואָרן? האָבן זיי געזאָגט: אויף
 יוֹחָנָס מקוה טבילה. און פּאָולוס [ר' שאול] האָט געזאָגט: יוֹחָנָן
 האָט מקוה געטוּבלט מיט דער מקוה טבילה פון תשובה, און
 האָט געזאָגט צום עס, אַז זיי זאָלן גלויבן אין אים, וואָס דאָרף
 קומען נאָך אים, דאָס הייסט, אין יהושע/ישוע. און אַז זיי האָבן
 דאָס געהערט, האָבן זיי זיך געלאָזט מקוה טוּבלען בַּשֵּׁם הָאֱדוֹן
 יהושע/ישוע. און בעת פּאָולוס [ר' שאול] האָט אַרויפגעלייגט
 אויף זיי זיינע הענט, איז אויף זיי געקומען דער רוח הקודש; און
 זיי האָבן גערעדט מיט אַנדערע לשונות [מה"ש ב, ד; י, מו; מרק'
 טז, יז], און האָבן נביאות געזאָגט. און זיי זענען געווען אַן עֵרֶךְ
 פון צוועלף מענטשן. און ער איז אַריינגעגאַנגען אין דער שול
 און האָט מוטיק גערעדט אין מָשָׁך פון דריי חֲדָשִׁים, און האָט
 זיך מִתְוַפֵּחַ געווען און איבערצייגט בנוגע דעם מַלְכוּת ה'.
 אָבער ווען עטלעכע זענען געווען פאַרהאַרטעוועט און האָבן
 נישט געגלויבט, און גערעדט רע פאַר דעם עס פונוועגן דעם
 דָּרֶךְ, האָט ער אָפּגעקערט פון זיי, און אָפּגעשיידט משיחס
 תּלמידים, און האָט זיך יערן טאָג מִתְוַפֵּחַ געווען אין דעם ישיבה
 פון טָרְנוֹס. און דאָס האָט זיך געצויגן אַ מָשָׁך פון צוויי יאָר,
 אַזוי, אַז אַלע, וואָס האָבן געוואוינט אין אַסִיָה, האָבן געהערט
 דאָס דָּבָר ה', סיי יִידִן און סיי גריכן. און ה' האָט געטאָן
 אויסערגעוויינלעכע וואונדער דורך די הענט פון פאולוסן [ר']

שְׁאוּל, אַזוי, אַז מען האָט פון זיין בֶּשֶׁר אַוועקגעטראָגן
 טיכלעך, אָדער פאַרטיכער פאַר די שוואַכע, און די חולאַתן
 האָבן זיך אָפּגעטאָן פון זיי, און די שדים זענען אַרויסגעגאַנגען.
 און עטלעכע פון די וואַנדערנדיקע ייִדישע אָפּשפּרעכערס, האָבן
 גענומען אויף זיך אָנצורופּן דעם שם האָדון יהושע/ישוע איבער
 די, וואָס האָבן געהאַט די שדים, און האָבן געזאָגט: איך
 באַשווער אייך ביי יהושע/ישוע, וועמען פּאָלוס [ר' שְׁאוּל] איז
 מִבֶּשֶׁר. און עס זענען געווען זיבן בָּנִים פון איינעם סְקוֹה, אַ
 ייִדשער "ראש כֹּהֵן", וואָס האָבן דאָס געטאָן. און דער שדים
 האָט געענטפּערט, און צו זיי געזאָגט: יהושע/ישוע קען איך, און
 פּאָלוס [ר' שְׁאוּל] קען איך, ווער אָבער זענט איר? און דער
 מענטש, אין וועמען עס איז געווען דער שדים, איז אויף זיי
 אַרויפגעשפרונגען, און האָט זיי אַלע גובר געווען, אַזוי אַז זיי
 זענען אַרויסגעלאָפּן פון יענעם בֵּית נאָקעט און צעשלאָגן. און
 דאָס איז באַקאַנט געוואָרן צו אַלע ייִדן און גריכן, וואָס האָבן
 געוואוינט אין אָפּסוֹס; און אַ פּחד איז אויף זיי אַלע געפאַלן, און
 דער שם האָדון יהושע/ישוע איז געוואָרן געגרויסט. און אַ סך
 פון די, וואָס האָבן געגלויבט, זענען געקומען און האָבן זיך
 מִתְוַדָּה געווען [די ווידוי], און האָבן באַקאַנט געמאַכט זייערע
 מעשים. און אַ סך, וואָס האָבן זיך אָפּגעגעבן מיט פִּישׁוּף, האָבן
 צונויפגעבראַכט זייערע ביכער, און האָבן זיי פאַרברענט פאַר
 אַלעמען אין די אויגן; און זיי האָבן באַרעכנט דעם ווערט
 דערפון, און האָבן געפונען, אַז עס האָט באַטראָפּן פופציק
 טויזנט זילבערשטיק. אַט אַזוי איז דאָס דָּבָר ה' מעכטיק
 געוואַקסן און איז באַשטאַנען. און אַזוי ווי די דאָזיקע זאַכן
 זענען פאַרענדיקט געוואָרן, האָט פּאָלוס [ר' שְׁאוּל] זיך
 פירגענומען אין דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, דורכצוגיין דורך מִקְדוֹנָה און
 אָכְיָה, און צו גיין קיין ירוּשָׁלַיִם, און ער האָט געזאָגט: אַזוי ווי

איך וועל דאָרטן זיין, מוז איך אויך זען רוים. און ער האָט
 געשיקט קיין מַקדוֹנִיָה צוויי פון די, וואָס האָבן אים געהאַלפן,
 טימאָתיאָס און אַרְסֵטוֹס, און ער אליין איז נאָך פאַרבלייבן אַ
 צייט אין אַסִיָה. און אַרום יענער צייט האָט זיך אויפגעהויבן אַ
 שטיקל מהומה בנוגע דעם דָרֶךְ. מחמת איינער אַ מאַן מיטן
 נאָמען דִמֶטְרִיוֹס, אַ זילבערשמיד, וואָס האָט געמאַכט זילבערנע
 טעמפלען פון אַרטעמיס, האָט אַריינגעבראַכט גוטע הַכְּסוֹת
 פאַר די בעלי-מלאכות. זיי האָט ער צונויפגענומען מיט די
 אַרבעטער - פון דעם זעלבן פאַך, און האָט געזאָגט: חֲבֵרִים, איר
 ווייסט, אַז פון דער דאָזיקער מלאכה הענגט אָפּ אונדזער
 פֶּרְנֶסֶה. און איר זעט און הערט, אַז נישט נאָר אין אַפֿסוֹס
 אליין, נייערט כּמַעַט איבער גאַנץ אַסִיָה האָט דער דאָזיקער
 פּאָּלּוֹס [ר' שְׂאוּל] איבערגערעדט און אָפּגעקערט אַ סך
 מענטשן, ווייל ער זאָגט, אַז דאָס זענען נישט קיין א-לים, וואָס
 ווערן געמאַכט מיט די הענט. און נישט נאָר איז פאַראַן אַ
 סְפִינָה, אַז די דאָזיקע מלאכה אונדזערע זאָל קריגן אַ שלעכטן
 שָׁם, נייערט אַז אויך דער טעמפל פון דער גרויסער געטין
 אַרטעמיס זאָל בָּטל ווערן, און אַז זי זאָל אַפילו אַראָפּגעזעצט
 ווערן פון איר כבוד, זי, וואָס גאַנץ אַסִיָה און די עולם הָיָה דינען
 איר. און אַז זיי האָבן דאָס געהערט, זענען זיי געוואָרן פול מיט
 צאָרן, און האָבן אויסגעשריגן: גָדוֹל איז אַרטעמיס פון די
 אפסים! און די שטאָט איז געוואָרן פול מיט געטומל: און
 זיי האָבן אַריינגעשטורעמט אין טעאַטער, און האָבן
 מיטגעשלעפט גִיוֹס און אַריסטֶרְכוֹס, מַקדוֹנִיעַר, וואָס זענען
 געווען פּאָּלּוֹסעס [ר' שְׂאוּלס] חֲבֵרִים אין דער
 נסיעה. און בעת פּאָּלּוֹס [ר' שְׂאוּל] האָט בִּדְעָה געהאַט
 אַריינצוגיין צווישן דעם הָמוֹן, האָבן משיחַס תּלמידים אים נישט
 געלאָזן. און אויך כּמָה מֶרְאִשִי אַסִיָה, וואָס זענען געווען

פאָלויסעס פריינט, האָבן צו אים געשיקט, און אים געבעטן, נישט צו דערוועגן זיך צו קומען אין טעאָטער אַריין. און טייל האָבן געשריגן איין זאך, און אַנדערע עפעס אַנדערש; מחמת די פאַרזאַמלטע זענען געווען אין אַ מהומה, און דער גָדול טייל האָט נישט געוואוסט, צוליב וואָס זיי זענען זיך צוזאַמענגעקומען. און זיי האָבן אַרויסגעבראַכט אַלקסנדרן פון דעם המון, וועמען די יידן האָבן אַרויסגעשטעלט פאַרויס. און אַלקסנדר האָט געבעטן מיט דער האַנט, און האָט באַגערט צו האַלטן אַ דבר הצטדקותי פאַר דעם עם. אָבער ווען זיי האָבן באַמערקט, אַז ער איז אַ ייד, האָבן זיי אַלע אין מַשך פון צוויי שעה געשריגן ווי מיט איין קול: גָדול איז אַרטעמיס פון די אפסים! און אַז דער שטאָט-שרייבער האָט איינגעשטילט דאָס המון עם, האָט ער געזאָגט: אַנשי אַפסוס, וועלכער בָּנִי אָדָם ווייס נישט, אַז די שטאָט פון די אפסים איז די טעמפל-היטערין פון דער גרויסער אַרטעמיס, און פון איר איקאָנע, וואָס איז אַראָפּגעפאַלן פון שָמַיִם? און הָיוֹת ווי די דאָזיקע זאָכן קאָנען נישט אָפּגעלייקנט ווערן, וואָלט איר באַדאַרפט צו זיין שטיל, און גאָרנישט טאָן איבערגעאייילט. הִנֵּה איר האָט אַהערגעבראַכט די דאָזיקע אַנשים, וואָס זענען נישט קיין שוּדֵי מְקֻדָּשִׁים, אויך נישט קיין מַחֲלָלִים פון אונדזער ג-טין. דעריבער, אויב דְּמִטְרִיוֹס און די קינסטלער, וואָס זענען מיט אים, האָבן אַ טענה קעגן עמיצן, זענען די בְּתֵי מִשְׁפַּט אָפּן, און סע זענען פאַראַן פראַקאָנסולן, לאָזן זיי פאַרקלאָגן איינער דעם אַנדערן. און האָט איר עפעס אַנדערע עננים, וועט דאָס אויסגעגלייכט ווערן אין דער פאַרזאַמלונג חֲקִית. מחמת מיר זענען אין סָכְנָה פאַרקלאָגט צו ווערן פאַר דער היינטיקער מהומה, ווייל עס איז נישטאָ קיין סיבה פאַר איר; און מיר וועלן נישט קענען אָפּגעבן קיין רעכנשאַפט פאַר דער דאָזיקער

מהומה. און אַזוי ווי ער האָט אַזוי גערעדט, האָט ער די פאַרזאַמלונג פּונאַנדערגעלאָזט.

כ און אַזוי ווי די מהומה האָט זיך איינגעשטילט, האָט פּאָליוס [ר' שאָול] געשיקט נאָך משיחַס תּלמידים, און אַז ער האָט זיי מזהיר געווען און זיך מיט זיי געזעגנט, האָט ער אָפּגעקערט צו פּאַרן קיין מַקדוֹנִיָה. און בעת ער איז דורכגעצויגען דורך יענע געגנט, און האָט זיי געטרייסט מיט אַ סך רייד, איז ער געקומען קיין גריכנלאַנד. און אַזוי ווי ער האָט דאָרטן פאַרבראַכט דריי חֲדָשִׁים, און אַ קָשָׁר איז קעגן אים געמאַכט געוואָרן מִצַד די ייִדן, בעת ער איז געווען גרייט אָפּצופּאַרן מיט אַ אָנִיָה קיין סוּרְיָה, האָט ער באַשלאָסן זיך אומצוקערן דורך מַקדוֹנִיָה. און עס האָבן אים באַגלייט סוֹפֵטְרוֹס אִישׁ בִּרְאָה, בֶּן פִּירוֹס; און פון די טעסאַלאַניקער, אַרִיסְטֶרְכּוֹס און סעקונדוס; און גאַיוס פון דערבע, און טימוֹתֵיאָוֹס; און פון אַסִיָה, טיכיקוס און טראַפִּימוֹס. און די דאָזיקע זענען געגאַנגען פאַרויס, און האָבן געוואָרט אויף אונדז אין טרוֹאַס. און נאָך פֿיסח זענען מיר אָפּגעפּאַרן פון פיליפּי, און אין פינף טעג אַרום זענען מיר געקומען צו זיי קיין טרוֹאַס, וואו מיר זענען פאַרבלייבן זיבן טעג. און אויף בראַשון בשָׁבוֹעַ, בעת מיר זענען זיך צונויפגעקומען לְבָצֵעַ לֶחֶם, האָט פּאָליוס [ר' שאָול] גערעדט מיט זיי, ווייל ער האָט בִּדְעָה געהאַט אויף מָחָר [מאַרגן] אַוועקצופּאַרן; און ער האָט פאַרצויגן זיין דרָשָׁה בִּז חֲצוֹת. און עס זענען געווען אַ סך אור אין דעם עֲלִיָה, וואו מיר זענען געווען פאַרזאַמלט אינאיינעם. און איינער אַ בחור אָנְטִיכּוֹס שמוֹ איז געזעסן אין דעם פענצטער, און איז אַרִינגעפּאַלן אין אַ טיפּן שלאָף; און בעת פּאָליוס [ר' שאָול] האָט נאָך לאַנג גערעדט, איז אים שלאָף בייגעקומען, און ער איז אַראָפּגעפּאַלן פון דעם דריטן שטאַק, און מען האָט אים אויפֿגעהויבן אַ טויטן. און פּאָליוס [ר' שאָול]

איז אַראָפּגעגאַנגען, און האָט זיך פאַרפויגן איבער אים, און
 האָט אים אַרומגענומען, און געזאָגט: שרעקט אייך נישט,
 מחמת זיין נשמה איז אין אים. און אַזוי ווי ער איז
 אַרויפגעגאַנגען, און האָט געבראַכן ברויט [סעודת משיח], און
 געגעסן, האָט ער מיט זיי גערעדט אַ לאַנגע צייט, ביז עס איז
 געווארן יום, און דערנאָך איז ער אַוועקגעגאַנגען. און זיי האָבן
 אָפּגעפירט דאָס יינגל אַ לבעדדיקן, און האָבן זיך שטאַרק
 גערטרייסט. און מיר זענען געגאַנגען פאַרויס צו דער אָנִיָּה. און
 זענען אָפּגעפאַרן קיין אַסאַס, און האָבן בִּדְעָה געהאַט דאָרט
 אַריינצונעמען פאולוסן [ר' שְׁאוּל]; מחמת אַזוי האָט ער
 באַשלאָסן, ווייל ער האָט געוואָלט גיין צופיס. און אַז ער האָט
 אינדיז באַגעגנט אין אַסאַס, האָבן מיר אים אַריינגענומען, און
 זענען געקומען קיין מיטולענע. און פון דאָרטן זענען מיר
 אָפּגעפאַרן, און זענען אויף דעם אַנדערן יום געקומען
 קעגנאיבער קינאַס; און דעם אַנדערן יום האָבן מיר געלאַנדט אין
 סאַמאַס; און אַ יום שפּעטער זענען מיר געקומען קיין מילָטוס.
 מחמת פאָלויס [ר' שְׁאוּל] האָט באַשלאָסן פאַרבײַצופאַרן
 אָפּסוס, כדי ער זאָל נישט דאַרפן פאַרברענגען קיין צייט אין
 אַסִיָּה; ווארים ער האָט זיך געאײלט, אויף ווי ווייט מעגלעך, צו
 זיין אין ירושלים אויף שבעות. און פון מילָטוס האָט ער
 געשיקט קיין אָפּסוס, און האָט געלאָזט רופן צו זיך די זקנים
 פון דער הברית החדשה קהילה. און אַז זיי זענען צו אים
 געקומען, האָט ער צו זיי געזאָגט: איר אַליין ווייסט, פון דעם
 ערשטן יום אָן, וואָס איך בין געקומען קיין אַסִיָּה, וויאָזוי איך
 האָב מיט אייך פאַרבראַכט די גאַנצע צייט, בעת איך האָב
 געדינט הָאָדוֹן מיט דעם גאַנצער עֲנִיווּת, און מיט טרערן און
 מיט נסיונות, וואָס זענען מיך באַפאַלן דורך די קָשֶׁר פון די ייִדן;
 ווי איך האָב מיך נישט אָפּגעהאַלטן פון אַנזאָגן אייך עפעס,

וואָס איז ניצלעך, און אייך געלערנט עפנטלעך, און פון בית צו בית, און האָב מעיד געווען סיי פאַר יידן, סיי פאַר גריכן, פונוועגן תשובה צו ה', און אַמונה צו אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. און איצט, זעט, איך גיי געבונדן אין דעם רוח הקודש קיין ירושלים, און איך ווייס נישט, וואָס מיר וועט דאַרטן טרעפן; אַחוץ, וואָס דער רוח הקודש טוט מיר עדות-זאָגן אין יעדער שטעטל, אַז שְׁרָרוֹת און צרות וואָרטן אויף מיר. אָבער איך האָלט נישט מיין לעבן אַזוי טייער פאַר מיר אַליין, ווי דאָס אַז איך זאָל קענען פאַרענדיקן מיין גאַנג, און די שרות, וואָס איך האָב מקבל געווען פון האָדון יהושע/ישוע, מעיד צו זיין די בשורת הגאולה פונוועגן דעם חֶסֶד ה'. און איצט, זעט, איך ווייס, אַז איר אַלע, צווישן וועמען איך בין אַרומגעגאַנגען און האָב אָנגעזאָגט דאָס מלכות, וועט מיין פֿנים מער נישט זען. דעריבער בין איך מעיד פאַר אייך היינטיקן יום, אַז איך בין טהור פון אייער אַלעמענס דָם. מחמת איך האָב נישט פאַרמיטן פאַר אייך אָנצוזאָגן די גאַנצע עצה ה'. שימו לב אויף זיך אַליין און אויף דער גאַנצער עֶדָר, איבער וועלכער דער רוח הקודש האָט אייך געמאַכט פאַר משגיחים [אויפזעער], צו פיטערן די עֲדַת ה', וואָס ער האָט זיך געקויפט מיט זיין אייגן דָם. איך ווייס, אַז נאָך מיין אַוועקגיין, וועלן ביזע אריינקומען צווישן אייך, און נישט שווינען די עֶדָר; און פון צווישן אייך אַליין וועלן אויפשטיין מענטשן, וועס וועלן רעדן פאַרקערטע זאַכן, אָפּצוציען די תלמידים נאָך זיך. דעריבער, שימו לב און געדענקט, אַז אין מֶשֶׁך פון דריי יאָר האָב איך נישט אויפגעהערט צו וואָרענען יעדן בן אדם מיט טרערן יומם ולילה. און איצט לאָז איך אייך אויף ה'ס באַראָט, און צו דעם דָבָר פון זיין חֶסֶד, וואָס איז בכוח אייך אויפצובויען, און צו געבן אייך די ירושה צווישן כָּל הַמִּקְדָּשִׁים. איך האָב

נישט געגלויסט קיין שום מענטשנט זילבער, אָדער זָהב, אָדער קליידונג. איר אַליין ווייסט, אַז די דאָזיקע הענט האָבן געדינט פאַר מיינע באַדערפענישן, און פאַר די, וואָס זענען געווען מיט מיר. אין אַלצדינג האָב איך אייך געוויזן אַ ביישפּיל, אַז מיט אַרבעט אויף אַזאַ מין אױפן, דאַרפט איר העלפן די שוואַכע, און צו געדענקען די רייד פון האָדון יהושע/ישוע, וואָס ער האָט געזאָגט: ס'איז בעסער צו געבן, ווי צו נעמען. און אַזוי ווי ער האָט דאָס געזאָגט, האָט ער גענייגט זיינע קני און מיט זיי אַלע מתפּלל געווען. און זיי האָבן אַלע ביטער געוויינט, און זענען געפאַלן פאולוסן [ר' שְׂאוּל] אויפן האַלדז און האָבן אים געקוישט, און מער פון אַלץ האָבן זיי זיך מצער מיט עֲגִמַּת נֶפֶשׁ געווען פונדעם דעם דָּבָר, וואָס ער האָט געזאָגט, אַז זיי וועלן זיין פֿנים מער נישט זען. און זיי האָבן אים באַגלייט אויף זיין דָּרֶךְ צו דער אָנְיָה.

כא און עס איז געווען, אַז אַזוי ווי מיר האָבן זיך אָפּגעשיידט פון זיי און זענען אַוועקגעפאַרן מיט אַן אָנְיָה, זענען מיר מיט אַ גלייכן דָּרֶךְ געקומען קיין קוֹס, און דעם אַנדערן יום קיין רוֹדוֹס, און פון דאָרטן קיין פֿטֶרָה. און אַזווי מיר האָבן געפונען אַן אָנְיָה, וואָס איז געגאַנגען קיין פֿיניקְיָה, זענען מיר אַריינגעגאַנגען אין זענען אָפּגעפאַרן. און אַזוי ווי מיר האָבן גענענט און געזען קפֿריסין, און עס געלאָזן צו דער לינקער זייט, זענען מיר געפאַרן קיין סוּרְיָה, און זענען אָנגעקומען קיין צוּר, מחמת דאָרטן האָט די אָנְיָה געדאַרפט אויסלאָדן איר מִשָּׂא. און אַז מיר האָבן געפונען משיחַס תּלמידים, זענען מיר דאָרטן פאַרבלייבן זיבן טעג. און זיי האָבן געזאָגט צו פאולוסן [ר' שְׂאוּל] דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, אַז ער זאָל נישט אַרויפגיין קיין ירוּשָׁלַיִם. און עס איז געווען, אַז אַזוי ווי מיר האָבן פאַרפילט די טעג, האָבן מיר אַוועקגעצויגן און זענען געגאַנגען אויף

אונדזער דָרד; ; און זיי אלע האָבן אונדז באַגלייט מיט זייערע
 נָשים און ילָדים, ביז מיר זענען אַרויס פון דער שטאָט. און מיר
 האָבן געקניט ביים ים-ברעג און מִתפֿלל געווען, און האָבן זיך
 געזעגנט איינער מיטן אַנדערן. דערנאָך זענען מיר
 אַריינגעגאַנגען אין דער אָנָה, און זיי האָבן זיך אומגעקערט
 אַהיים. און אַז מיר האָבן פאַרענדיקט די נסיעה פון צור, זענען
 מיר אָנגעקומען קיין עֶכו, און האָבן אָפגעגעבן שְלוֹם די אַחים
 במשית, און זענען פאַרבלייבן מיט זיי יום אָחָד. און אויף מָחר
 [מאָרגן] האָבן מיר אַוועקגעצויגן, און זענען געקומען קיין
 קִיסְרִיה, און מיר זענען אַריינגעגאַנגען אין דעם בֵּית פון
 פִּילִיפּוס, דעם בַּעל-דרשן למען קרוב נסיוֹן [מִגִּיד פון דער
 בשורת הגאולה, קרוב רחוקים], וואָס איז געווען איינער פון די
 זיבן, און זענען פאַרבלייבן מיט אים. און ער האָט געהאַט פיר
 בנות, בתולות, וואָס האָבן נביאות געזאָגט. און בעת מיר זענען
 דאָרטן געווען עטלעכע טעג, איז אַראָפגעקומען פון יהודה
 איינעד אַ נביא מיטן נאָמען אָגבּוס. און ער איז געקומען צו
 אונדז, און האָט גענומען פאָלויסעס [ר' שאולס] גאַרטל, און
 האָט זיך געבונדן זיינע אייגענע פיס און הענט, און האָט
 געזאָגט: דאָס זאָגט דער רוּחַ הקוֹדֶשׁ : אַזוי וועלן די ייִדן אין
 ירוּשָׁלַיִם בינדן דעם אִישׁ, וואָס האָט דעם דאָזיקן גאַרטל, און
 וועלן אים איבערענטפערן אין די הענט פון די גוֹיִים. און אַז
 מיר האָבן דאָס געהערט, האָבן מיר און די מענטשן פון יענעם
 אָרט אים געבעטן, נישט אַרויפצוגיין קיין ירוּשָׁלַיִם. דעמאָלט
 האָט פאָלויס [ר' שאול] געענטפערט : וואָס טויט איר, וואָס
 וויינט איר און צעברעכט מיר מיין לֵב ? מחמת איך בין
 אָנגעברייט נישט נאָר געבונדן צו ווערן, נייערט אויך צו שטאַרבן
 אין ירוּשָׁלַיִם פונוועגן דעם נאָמען פון הָאָדוֹן יהושע/ישוע. און
 אַז ער האָט זיך נישט גלאָזט איבעררעדן, האָבן מיר

אויפגעהערט, און געזאָגט : דער רצון ה' זאָל געשען. און נאָך די
 דאָזיקע טעג האָבן מיר גענומען אונדזערע זאָכן, און זענען
 אַרויפגעגאַנגען קיין ירושָׁלַיִם. און סע זענען מיט אונדז אויך
 געגאַנגען עטלעכע תלמידים פון קיסריה, וואָס האָבן אונדז
 געפירט צו מְנַסּוֹן פון קפָּרְסִין, אַן אַלטער תלמיד פון משיח, ביי
 וועמען מיר האָבן געזאָלט איינשטיין. און אַז מיר זענען
 געקומען קיין ירושָׁלַיִם, האָבן די אַחים במשיח אונדז
 מקבל-פֿנים געווען מיט שְׂמֻחָה. און אויף דעם אַנדערן יום איז
 פֿאַוּלוֹס [ר' שאוּל] מיט אונדז אַריינגעגאַנגען צו יַעקֹבן ; און אַלע
 זקנים זענען אַהין געקומען. און אַזוי ווי ער האָט זיי געגעבן
 שְׁלוֹם-עליכם, האָט ער דערציילט בַּאֲרִיכוֹת, וואָס ה' האָט דורך
 זיין עובדא געטאָן צווישן די אומות-הָעוֹלָם. און בעת זיי האָבן
 דאָס געהערט, האָבן זיי האָבן געזאָגט ברוך ה' ; און זיי האָבן צו
 אים געזאָגט : דו זעסט, אַח במשיח, וויפל טויזנטער יידן עס
 זענען פאַראַן, וואָס גלויבן [פרום משיחיסטים], און זיי זענען
 אַלע קנאים פאַר דער תּוֹרָה ; און מע האָט זיי מוֹדִיע געווען
 וועגן דיר, אַז דו לערנסט אַלע יידן, וואָס זענען צווישן די
 אומות-הָעוֹלָם, אַפצוקערן זיך פון מִשֶׁה [רבינו], מיט דעם, וואָס
 דו זאָגסט זיי, אַז זיי זאָלן נישט מַל זיין זייערע יְלָדִים, און אויך
 נישט לעבן נאָך די חוקים פון דער
 תּוֹרָה. בִּכֵּן, וואָס זאָלן מיר טאָן? זיי וועלן אַונדאי הערן, אַז דו
 ביסט געקומען. טו דעריבער דאָס, וואָס מיר זאָגן דיר : מיר
 האָבן פיר מענטשן, וואָס האָבן אַ נִדָּר אויף זיך ; נעם די
 דאָזיקע און רייניק דיך מיט זיי, און נעם אויף זיך די הוֹצָאוֹת
 פאַר זיי, אַז זיי זאָלן זיך קענען אָפגאַלן זייערע קעפּ; און אַלע
 וועלן וויסן אַז דאָס, וואָס זיי האָבן געהערט וועגן דיר, איז נישט
 אָמֶת, נייערט אַז אויך דו אליין גייסט אויפן דָּרֶךְ צִדִּיקִים [שׁוֹמֵר
 מצוות], און היטסט אָפּ די תּוֹרָה. און וואָס שייך די גלייביקע

אוימות-הַעֲוֹלָם, הָאָבֶן מִיר געשריבן, און גוזר געווען, אַז זיי זאָלן
 זיך אָפהאַלטן פון דעם, וואָס מע האָט מִקְרִיב געווען צו
 אַ-לֵילִים, און פון דָם, און פון בֶּשֶׁר הַנֶּחֱנָק, און פון
 זִנּוּת. דעמאָלט האָט פֶּאָוֹלוּס [ר' שְׂאוּל] גענומען די מענטשן, און
 אויף דעם אַנדערן יום האָט ער זיך מִטְהָרִים מיט זיי, און איז
 געגאַנגען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרײַן, כּדי צו געבן צו וויסן, ווען
 סע וועלן דערפֿילט ווערן די יְמֵי הַטְּהָרָה, און דער קָרְבֵּן וועט
 געבראַכט ווערן פֿאַר יעדן בן אדם פון זיי. און אַזוי ווי די שְׁבֻעַת
 הַיָּמִים הָאָבֶן זיך שוין געהאַט כּמַעַט פֿאַרענדיקט, הָאָבֶן די ייִדן
 פון אַסִּיָּה אויפֿגעהעצט דאָס גאַנצע עם, בעת זיי הָאָבֶן אים
 געזען אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און הָאָבֶן אויסגעשטרעקט זייערע
 הענט אויף אים, און הָאָבֶן געשריגן: אֲנִישִׁי יִשְׂרָאֵל הֵעֲלַפְט !
 דאָס איז דער מאָן, וואָס לערנט אַלע מענטשן אומעטום
 אַנטקעגן דעם עם יִשְׂרָאֵל און דער תּוֹרָה און דעם דאָזיקן מָקוֹם
 קָדוֹשׁ; און חוצדעם האָט ער אויך געבראַכט גריכן אין
 בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ אַרײַן, און האָט מַחֲלֵל געווען דעם דאָזיקן
 מָקוֹם-קָדוֹשׁ. מחמת זיי הָאָבֶן פֿריער געזען מיט אים אין שטאָט
 טראַפֿימוסן, דעם אָפֶּסִי, און הָאָבֶן געמיינט, אַז פֶּאָוֹלוּס [ר'
 שְׂאוּל] האָט אים אַרײַנגעבראַכט אין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ. און די
 גאַנצע שטאָט האָט געטומלט, און דאָס עם איז זיך
 צונויפֿגעלאָפֿן; און זיי הָאָבֶן אַנגענומען פֶּאָוֹלוּס [ר' שְׂאוּל], און
 הָאָבֶן אים אַרויסגעשלעפֿט פון דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ; און די
 טויערן זענען באַלד געשלאָסן געוואָרן. און בעת זיי הָאָבֶן אים
 געוואָלט טייטן, איז אַנגעקומען אַ שִׁמְע צום טריבון פון דער
 קאַהורטע, אַז גאַנץ ירוּשָׁלַיִם איז אין גערודער. און ער האָט
 באַלד גענומען זעלנער און קִנטוריוֹנִים, און איז אַראָפֿגעלאָפֿן צו
 זיי. און אַז זיי הָאָבֶן דערזען דעם טריבון און די זעלנער, הָאָבֶן זיי
 אויפֿגעהערט צו שלאָגן פֶּאָוֹלוּס [ר' שְׂאוּל]. און דער טריבון

איז צוגעגאנגען, און האָט אים אָנגענומען, און באַפֿוילן מען זאָל אים בינדן מיט צוויי שַׁרְשְׁרוֹת, און געפרעגט, ווער ער איז, און וואָס ער האָט געטאָן. און טייל פון דעם עס האָבן געשריגן איין זאָך, און טייל עפעס אַנדערש; און אַזוויי ער האָט צוליב דעם געטומל נישט געקענט דערניין קיין טאָלק, האָט ער באַפֿוילן, אים צו ברענגען אין דער פעסטונג אַריין. און בעת ער איז צוגעקומען צו די טרעפּ, האָבן די זעלנער אים געטראָגן צוליב דעם צאָרן פון דעם עולם; מחמת די מאַסע איז נאָכגעגאנגען, און האָט געשריגן: אוועק מיט אים! און בעת פּאָלויס [ר' שאול] האָט געזאָלט אַריינגעבראַכט ווערן אין דער פעסטונג, האָט ער געזאָגט צום טריבון: מעג איך דיר עפעס זאָגן? און ער האָט געזאָגט: קענסטו גריכיש? ביסטו דען נישט דער מַצרי, וואָס האָט נישט לאַנג צוריק געמאַכט אַ מרידה, און האָט אַרויסגעפירט אין דער מַדבר אַריין די פיר טויזנט לייט פון די רוצחים? אָבער פּאָלויס [ר' שאול] האָט געזאָגט: איך בין אַ ייד פון טאַרסוס אין קיליקיָה, אַ תושב פון אַן אָנגעזעענער שטאָט; און איך בעט דיך, גיב מיר דערלויבעניש צו רעדן צום עס. און אַז ער האָט אים געגעבן דערלויבעניש, האָט פּאָלויס [ר' שאול], ווי ער איז אַזוי געשטאַנען אויף די טרעפּ, אַ מאַך געטאָן מיט דער האַנט צום עס, און אַזוי ווי עס איז געוואָרן זייער שטיל, האָט ער גערעדט צו זיי אויף לשון-הקודש, אַזוי צו זאָגן:

כב מענטשן אַחים און אבות, הערט אויס די דבר הצטדקותי, וואָס איך מאַך איצט פאַר אייך. און בעת זיי האָבן געהערט, אַז ער רעדט צו זיי אויף לשון-קודש, זענען זיי געוואָרן נאָך שטילער. און ער האָט געזאָגט: איך בין אַ ייד, געבוירן אין טאַרסוס פון קיליקיָה, אָבער דערצויגן אין דער דאָזיקער שטאָט, ביי די פיס פון [רבן] גמליאלן [א תנא], געלערנט לויט די דקדוקי-עניות פון דער תורה פון אבותינו, און בין געווען אַ

קנאי פאר ה', פונקט ווי איר אלע זענט אין דעם היינטיקן יום.
 איך האב גערודפֿט דעם דאָזיקן [משיחיסט] דָרָךּ ביז צום מָוֶת,
 און האב געבונדן און איבערגענטפערט צו בֵּית הַסֵּהר סיי
 אַנְשִׁים און סיי נָשִׁים, אַזוֹיווי דער כּהֵן-גָּדוֹל און דער גאַנצער
 שטאַנד פון די זקנים קענען אויף מיר עֲדוֹת-זָאָגן, פון וועמען
 איך האב באַקומען בריוו צו די אַחִים, און האב געצויגן קיין
 דְּמֶשֶׁק צו ברענגען אויך די, וואָס זענען דאָרטן געווען, געבונדן
 קיין ירוּשָׁלַיִם, כּדי זיי זאָלן באַשטראָפֿט ווערן. און עס איז
 געווען, בעת איך בין געווען אויף מיין נסיעה, און האב מיר
 דערנענטערט צו דְּמֶשֶׁק, האָט אין מיטן יום פּלוצים געשיינט
 אַרום מיר אַ גָּדוֹל אור פון שָׁמַיִם. און איך בין געפאלן צו דער
 ערד, און האב געהערט אַ בת-קוֹל זאָגן צו מיר: שָׂאוּל שָׂאוּל,
 פאַרוואָס רודפסטו מיר? און איך האב געענטפערט: ווער
 ביסטו, אַדוֹנִי? און ער האָט צו מיר געזאָגט: איך בין
 יהושע/ישוע פון נַצְרֶת, וועמען דו רודפסט. און די, וואָס זענען
 מיט מיר געווען, האָבן געזען דאָס אור, נאָר זיי האָבן נישט
 געהערט דאָס קוֹל, וואָס האָט צו מיר גערעדט. און איך האב
 געזאָגט: וואָס זאָל איך טאָן, אַדוֹנִי? און האָדוֹן האָט צו מיר
 געזאָגט: שטיי אויף, און גיי קיין דְּמֶשֶׁק, און דאָרט וועט דיר
 געזאָגט ווערן פונעם אַלצדינג, וואָס איז באַשטימט פאַר דיר
 צו טאָן. און אַזוֹיווי איך האב נישט געקאַנט זען צוליב דעם
 גלאַנץ פון יענעם אור, בין איך געפירט געוואָרן ביי דער האַנט
 פון די, וואָס זענען מיט מיר געווען, און בין געקומען קיין
 דְּמֶשֶׁק. און איינער חֲנַנְיָה, אַ פּרוּמער ייד לויט דער תּוֹרָה, אַ בַּעַל
 שָׁם טוב צווישן אלע יידן, וואָס האָבן דאָרטן געוואוינט, איז
 געקומען צו מיר, און שטעלנדיק זיך דערנעבן, האָט ער צו מיר
 געזאָגט: ברודער ייד שָׂאוּל, באַקום דיין ראַיה! און אין יענער
 סאַמע שעה האב איך באַקומען מיין ראַיה און אים געזען. און

ער האָט געזאָגט: דער אלוקים פון אַבֹּתֵינוּ האָט דִּיך
 אויסדערוויילט צו וויסן זיין רצון, און צו זען דעם צדיק, און צו
 הערן אַ קוֹל פון זיין מויל; מחמת דו וועסט זיין פאַר אים אַן
 עֲדוּת פאַר כָּל בְּנֵי אָדָם פֿונװעגן דעם, וואָס דו האָסט געזען און
 געהערט. און איצט, פאַרוואָס זאַמסטו דִּיך? שטיי אויף, און
 ווער מקוה געטובלט, און וואָש אָפּ דינע עבירות, אנרופנדיק אַן
 שמוֹ [זכריה ו, יא-יב]. און עס איז געווען, אַז אַזוי ווי אִיך האָב
 מיך אומגעקערט קיין ירושָׁלַיִם, און בשעת אִיך האָב מִתְפַּלֵּל
 געווען אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און הִיטָה עָלַי יד-ה', און האָב
 אים געזען זאָגן צו מיר: אייל דִּיך, און גיי געשווינד אַרויס פון
 ירושָׁלַיִם, מחמת זיי וועלן נישט אָננעמען דיין עֲדוּת וועגן מיר.
 און אִיך האָב געזאָגט: אַדֹנִי, זיי אַליין ווייסן, אַז אִיך האָב
 אַינגעזעצט אין בֵּית הַסֵּהר, און אין יעדער שול געגעבן מַלְקוּת
 דִּי, וואָס האָבן געגלויבט אין דיר. און בעת עס איז פאַרגאַסן
 געוואָרן דאָס דָם פון סֵטְפָנוֹס, דיין עֲדוּת, בין אִיך אויך
 געשטאַנען דערבײ, און האָב מַסְכִּים געווען, און געטאָן היטן די
 מַלְבוּשִׁים פון דִּי, וואָס האָבן אים געהרגעט. און ער האָט צו
 מיר געזאָגט: גיי; מחמת אִיך וועל דִּיך אַוועקשיקן ווייט
 פונדאַנען צו די אומות העוֹלָם. און זיי האָבן אים אויסגעהערט
 פִּיז צו דעם דאָזיקן דָבָר; און זיי האָבן אויפגעהויבן זייער קוֹל,
 און געזאָגט: פאַרטיליקן זאָל מען אַזאַ מענטשן פון דער ערד!
 מחמת עס איז נישט כַּדָּאִי, אַז ער זאָל לעבן. און בעת זיי האָבן
 געשריגן, און האָבן אַראָפּגעוואָרפן זייערע מַלְבוּשִׁים, און
 געשליידערט שטויב אין דער לופטן, האָט דער טריבון
 באַפוילן, אַז ער זאָל געבראַכט ווערן אין דער פעסטונג אַרײַן,
 און געהייסן, אַז ער זאָל אויסגעפאַרשט ווערן דורך מַלְקוּת, כדי
 ער זאָל וויסן די סִיבָה, פאַרוואָס זיי האָבן אַזוי געשריגן קעגן
 אים. און אַזוי ווי זיי האָבן אים געפונדן מיט די רימענס, האָט

פאָלויס [ר' שאול] געזאָגט צו דעם קנטוריון, וואָס איז דערביי געשטאַנען : צי איז עס רעכט פאַר אייך צו שמייסן אַ מענטשן, וואָס איז אַ רוימער, און נישט קיין פאַרמשפּטער ? און אַז דער קנטוריון האָט דאָס געהערט, איז ער געגאַנגען צום טריבון, און האָט צו אים געזאָגט : וואָס וועסטו טאָן ? מחמת דער דאָזיקער מאַן איז אַ רוימער ! און דער טריבון איז געקומען צו גיין, און האָט צו אים געזאָגט : זאָג מיר, ביסטו אַ רוימישער בירגער ? האָט פאָלויס [ר' שאול] געזאָגט : כּן. און דער טריבון האָט געענטפּערט : מיט אַ סך געלט האָב איך מיר איינגעקויפט דאָס דאָזיקע בירגער-רעכט. און פאָלויס [ר' שאול] האָט געזאָגט : אָבער איך בין דערין געבוירן געוואָרן. דעמאָלט האָבן די, וואָס זענען געווען גרייט אים אויסצופאַרשטן, אים פאַלד אָפּגעלאָזט; און אויך דער טריבון האָט מורא פאַקומען, ווען ער איז געוואָר געוואָרן, אַז ער איז אַ רוימער, און ווארים ער האָט אים געבונדן. און אויף מָחָר [מאָרגן], ווייל ער האָט געוואָלט דערגיין אויף זיכער פאַרוואָס ער איז פון די יידן אָנגעקלאָגט געוואָרן, האָט ער אים פאַפּרייט, און האָט פאַפּוילן די ראָשי-כּהנים און דעם גאַנצן סנֶה־דרין זיך צונויפצוקומען, און האָט אַראָפּגעבראַכט פאָלויסן [ר' שאול] און אים אַוועקגעשטעלט פאַר זיי.

כג און פאָלויס [ר' שאול] האָט באַהעפּט זיינע אויגן אויף דעם סנֶה־דרין, און געזאָגט: אַנְשִׁים אַחִים, איך האָב ביז דעם היינטיקן יום געלעבט פאַר ה' מיט אַ מַצָּפֹן נָקִי. און דער כּהן-גדול חנניה האָט פאַפּוילן די, וואָס זענען לעבן אים געשטאַנען, אים צו שלאָגן איבערן מויל. דעמאָלט האָט פאָלויס [ר' שאול] צו אים געזאָגט: ה' זאָל דיר שלאָגן, דו געקאַלכטע וואַנט ! און דו זיצסט, מיך צו משפטן לויט דער תּוֹרָה, און פאַפעלסט, מיך צו שלאָגן לַהִיפּך דער תּוֹרָה ? און די, וואָס זענען געשטאַנען

דערביי, האָבן געזאָגט : דו לעסטערסט ה'ס כּהן-גָדול ? און פּאָלויס [ר' שְׂאוּל] האָט געזאָגט : איך האָב נישט געוואוסט, אַחים, אַז ער איז דער כּהן-גָדול; מחמת סע שטייט געשריבן : ונשיא בעמך לא תאֵר [שמות כב, כז]. און ווען פּאָלויס [ר' שְׂאוּל] האָט באַמערקט, אַז איין צד זענען צדוקים, און דער אַנדערער פרושים, האָט ער אויסגערופן צו דעם סנהדרין : אַנְשִׁים אַחים, איך בין אַ פרוש, אַ בֶּן-פרוש אַנְכִי ; איך ווער געמשפט פונוועגן דער תּקוּה פון תּחִית-הַמֵּתִים. און בעת ער האָט דאָס געזאָגט, האָט זיך אויפגעהויבן אַ מַחלוקה צווישן די פרושים און די צדוקים; און די פאַרזאַמלונג איז געווען צעטיילט. מחמת די צדוקים זאָגן, אַז ס'איז נישטאָ קיין תּחִית-הַמֵּתִים, נישט קיין מלאך, נישט קיין גייסט; די פרושים אָבער זענען מודה אין ביידע. און סע האָט זיך אויפגעהויבן אַ גָדול געשריי ; און טייל פון די סוֹפְרִים [רַבָּנִים] פון דער פרושים-כִּיתָה האָבן זיך אויפגעשטעלט, און האָבן זיך מִתּוֹכָם געווען, אַזוי צו זאָגן : מיר געפינען נישט קיין שום רֵע אין דעם דאָזיקן מענטשן; און וואָס איז, אויב אַ גייסט האָט גערעדט צו אים, אָדער אַ מלאך ? און אַז סע האָט זיך אויפגעהויבן אַ גרויסע מַחלוקה, האָט דער טריבון מורא געהאַט, טאָמער וועלן זיי פאולויסן [ר' שְׂאוּל] צערייסן אויף שטיקער, און ער האָט באַפוילן די זעלנער אַראָפּצוגיין און אים נעמען מיט געוואָלט פון צווישן זיי, און אים ברענגען אין דער פעסטונג אַריין. און אין יענער לִילָה איז האָדון געשטאַנען לעבן אים, און האָט געזאָגט : זיי געשטאַרקט; אמחמת אזוי ווי דו האָסט גידות געזאָגט פונוועגן מיר אין ירושָׁלַיִם, אַזוי מוזסטו אויך אַדוות זאָגן אין רוים. און אַז עס איז יום געוואָרן, האָבן זיך די יידן צוזאַמענגענומען אינאיינעם, און האָבן זיך געבונדן מיט אַ שבועה, אַז זיי וועלן נישט עסן אָדער טרינקען, ביז זיי וועלן נישט הרגענען פאולויסן

[ר' שאול]. און מער פון פערציק זענען עס געווען, וואָס האָבן געמאַכט די דאָזיקע קָשָׁר. און זיי זענען געקומען צו די ראָשי-כְּהֵנִים און די זַקֵּנִים, און האָבן געזאָגט: מיר האָבן זיך געבונדן מיט אַ שבועה גאָרנישט טועם צו זיין, ביז מיר וועלן נישט הָרגענען פאָלויסן [ר' שאול]. און דעריבער טוט איר מיט דעם סְנֵה־דִּרְיִן מוֹדִיעַ זיין דעם טריבון, אַז ער זאָל אים אַראָפּברענגען צו אייך, גלייך איר וואָלט וועלן אויספאַרשטן זיין מִשְׁפָּט אַ סֵךְ גענויער; און מיר זענען גרייט אים צו הָרגענען, נאָך איידער ער וועט זיך דערנענטערן צו אייך. און בֶּן-אֲחֻת פון פאָלויס [ר' שאול] האָט געהערט פון זייער מַאָרָב, און ער האָט גענעענט, און איז אַרײַנגעגאַנגען אין דער פּעס־טונג, און האָט עס דערציילט פאָלויסן [ר' שאול]. און פאָלויס [ר' שאול] האָט גערופן צו זיך איינעם פון די קִנְטוֹרִיוֹנִים, און האָט געזאָגט: ברענג דעם דאָזיקן בַּחֹר צום טריבון, מחמת ער האָט אים עפּעס צו דערציילן. און ער האָט אים גענומען, און האָט אים געבראַכט צום טריבון, און געזאָגט: פאָלויס [ר' שאול], דער געפאַנגענער, האָט מיר גערופן צו זיך, און האָט מיר געבעטן צו ברענגען דעם דאָזיקן בַּחֹר צו דיר, ווארים ער האָט דיר עפּעס צו דערציילן. און דער טריבון האָט אים אָנגענומען ביי דער האַנט, און אַז ער איז מיט אים אָפּגעגאַנגען אָן אַ זייט, האָט ער אים געפרעגט: וואָס איז עס, וואָס דו האָסט מיר צו דערציילן? און ער האָט געזאָגט: די ייִדן האָבן אָפּגערעדט דורך צו בעטן, אַראָפּצוברענגען מָחָר [מאַרגן] פאָלויסן [ר' שאול] צו דעם סְנֵה־דִּרְיִן, גלייך ווי זיי וואָלטן וועלן עפּעס פאַרשטן פּונוועגן אים אַ סֵךְ גענויער. דו טו זיי דעריבער נישט נאָכגעבן; מחמת עס לאַיערן אויף אים מער ווי פערציק מענטשן פון זיי, וואָס האָבן זיך געבונדן מיט אַ שבועה נישט צו עסן און נישט צו טרינקען, ביז זיי וועלן אים נישט האָבן געהרגעט; און זיי זענען איצט

גרייט, בעת זיי וואָרטן אויף דער הבטחה פון דיר. און דער
 טריבן האָט געלאָזט גיין דעם פֿחור, און אים באַפֿוילן :
 דערצייל נישט קיינעם, אַז דו האָסט מיר דאָס געגעבן צו וויסן.
 און ער האָט גערופן צו זיך צוויי פון די קנטורונים, און האָט
 געזאָגט: האַלט אָנגעגרייט אין דער דריטער שעה דער לילה
 צוויי הונדערט זעלנער צו גיין קיין קיסריה, און זיבעציק רייטער,
 און שפּיזנטרעגער צוויי הונדערט. און ער האָט באַפֿוילן צו
 באַזאָרגן לאַסט בהמות, כדי אַרויפצוזעצן פאָלווסן אויף זיי, און
 אים ברענגען אין זיכערהייט צו פֿליקס, דעם פראַקאָנסול. און
 ער האָט געשריבן אַ בריוו, לויט דעם שטייגער : קלאַודיוס
 ליזיאַס צו דעם חשובסטן פראַקאָנסול פֿליקס, אַ גריס. דער
 דאָזיקער מאַן איז געכאַפט געוואָרן דורך די יידן, און האָט שוין
 געזאָלט פון זיי געטייט ווערן, ווען איך בין געקומען אויף זיי מיט
 די זעלנער און האָב אים אָפּגעראַטעוועט, ווייל איך בין געוואָר
 געוואָרן, אַז ער איז אַ רוימער. און אַזוי ווי איך האָב געוואָלט
 וויסן די סיבה, פאַרוואָס זיי האָבן אים באַשולדיקט, האָב איך
 אים אַראָפּגעבראַכט צו זייער סנהדרין; און איך האָב געפונען,
 אַז ער ווערט באַשולדיקט וועגן פראַגעס פון זייער תורה, און אַז
 עס איז נישטאָ קיין באַשולדיקונג קעגן אים, וואָס איז ווערט
 דעם מָוֶת, אָדער שְׁרָפוֹת. און אַזוי ווי עס איז מיר אָנגעוויזן
 געוואָרן, אַז אַ קֶשֶׁר ווערט געמאַכט קעגן דעם מאַן, האָב איך
 אים גלייך געשיקט צו דיר, און האָב באַפֿוילן זיינע באַשולדיקער
 צו רעדן קעגן אים פאַר דיר. און די זעלנער האָבן גענומען
 פאָלווסן [ר' שאול], לויט ווי עס איז זיי באַפֿוילן געוואָרן, און
 האָבן אים געבראַכט ביינאַכט קיין אַנטיפאַטריס. און אויף מִחָר
 [מאָרגן] האָבן זיי געלאָזט די רייטער גיין מיט אים, און האָבן
 זיך אומגעקערט צו דער פעסטונג. און אַז זיי זענען געקומען
 קיין קיסריה, האָבן זיי איבערגעגעבן דעם פראַקאָנסול דעם

בריו, און אויך פירגעשטעלט פאַר אים פאולוסן [ר' שאול].
און אַזוי ווי ער האָט אים געלייענט, האָט ער געפרעגט פון
וואָסער מדינה ער איז; און אַז ער האָט געהערט, אַז ער איז פון
קיליקיה, האָט ער געזאָגט: איך וועל דאָ אויסהערן ווען דייןע
פאַשולדיקער וועלן אויך אַהער קומען; און ער האָט באַפוילן,
אים צו האַלטן אין הורדוסעס אַרמון.

כד און אין פינף טעג אַרום האָט אַראָפּגענידערט חַנַּנְיָה דער
כֹּהֵן-גָּדוֹל מיט עטלעכע זקנים, און אַ בַּעַל-דְּבָרִים, איינער
טְרִטּוֹלוֹס; און זיי האָבן גערעדט צום פראָקאָנסול קעגן
פאולוסן [ר' שאול]. און אַזוי ווי ער איז גערופן געוואָרן, האָט
טְרִטּוֹלוֹס אים אָנגעהויבן צו באַשולדיקן, אַזוי צו זאָגן :
פאַר דעם גרויסן שָׁלוֹם וואָס מיר טוען געניסן, האָבן מיר דיר צו
פאַרדאַנקען, און דורך דיין השָׁגָחָה זענען אַ סך
אויסבעסערונגען געמאַכט געוואָרן פאַר דעם דאָזיקן עס, און
מיר נעמען דאָס אָן אויף אַלע אופֿנים און אין אַלע מקומות,
חשובסטער פֿליקס, מיט דער גאַנצער דאַנקבאַרקייט. און כדי
איך זאָל דאָ נישט ווייטער באַלעסטיקן, בעת אין דאָך, אין דיין
גָּדוֹל באַגעדיקונג אונדז אויסצוהערן בקיצור. מחמת מיר
האָבן געפונען דעם דאָזיקן מענטשן פאַר אַ שעדלעכן יונג, און
אויפרייצער פון מרידות צווישן אַלע ייִדן איבער דער גאַנצער
וועלט, און אַן אָנפירער פון דער כיתה פון הַנֶּצֶר פון
המשיחיסטים ייִדן, מאַמְיָנִים אין דער ייִדישער סעקטע. ער
האָט אַפילו געפרוּאוּט מַחֲלָל זיין דאָס בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, נאָר מיר
האָבן אים געכאַפּט, און האָבן אים געוואָלט משפטן לויט
אונדזער תּוֹרָה. אָבער דער טריבון לִיזִיַּאָס איז געקומען, און
האָט אים מיט גָּדוֹל געוואָלט אַריסגענומען פון אונדזערע הענט,
און האָט באַפוילן זיינע באַשולדיקער צו קומען פאַר דיר. פון
אים וועסטו קענען געוואָר ווערן, דורך אויספאַרשטן אים אַליין,

פונוועגן די דאָזיקע אַלע זאַכן, וועגן וואָס מיר באַשולדיקן אים.
און די יידן זענען אויך צוגעשטאַנען, און האָבן פאַרזיכערט, אַז
אַזוי איז עס טאַקע. און אַזוי ווי דער פראַקאָנסול האָט צו אים
אַ וואוינק געטאָן צו רעדן, האָט פאָוליס [ר' שאַויל] געענטפערט :
ווייל איך ווייס, אַז דו ביסט שוין אַ סך יאָרן אַ שופט ביי דעם
דאָזיקן עס, טו איך מיד דעריבער גערן פאַרטיידיקן. מחמת דו
קענסט אויסגעפינען, אַז ס'איז נישט מער ווי צוועלף טעג, זינט
איך האָב עולה-רגל געווען, תפילה צו טאָן אין ירושלים. און זיי
האָבן מיד נישט געפונען זיך מתנוכח זיין מיט עמיצן, אָדער
אויפרייצן אַ המון, נישט אין דעם בית-המקדש, נישט אין די
שולן, אויך נישט אין דער שטאָט. זיי קענען דיר אויך נישט
ברענגען קיין ראיה וועגן די זאַכן פון וועלכע זיי באַשולדיקן
מיד איצט. נאָר דאָס דאָזיקע בין איך מיד מודה פאַר דיר, אַז
לויט דעם דָרֶךְ, וואָס זיי רופן אָן אַ כיתה, טו איך דינען דעם
אלוקים פון אבותינו, און טו גלויבן אין אַלצדינג, וואָס סע
שטייט געשריבן אין דער תורה און אין די נביאים; און איך האָב
בטחון צו ה', אַז סע וועט זיין תחית-המתים, סיי פון די צדיקים
און סיי פון די רשעים, וואָס זיי אליין טוען אויך אָננעמען.
דעריבער באַמי איך מיד תמיד צו האָבן אַ מצפון נָקִי פאַר ה' און
פאַר בְּנֵי אָדָם. און נאָך עטלעכע יאָר בין איך געקומען צו
ברענגען פאַר מיין עם נדבות און קרבנות; און ביי דעם האָבן
זיי מיד געפונען מְטֹהָרִים אין דעם בית-המקדש, נישט מיט קיין
המון, אויך נישט מיט קיין געטומל; אָבער דאָרט זענען געווען
עטלעכע יידן פון אַסָּיָה, וואָס וואָלטן באַדאַרפט צו זיין דאָ
פאַר דיר, און מאַכן די באַשולדיקונג, אויב זיי האָבן עפעס קעגן
מיר. אָדער זאָלן די דאָזיקע מענטשן אליין זאָגן, וואָסער
אָוולה זיי האָבן געפונען, ווען איך בין געשטאַנען פאַר דעם
סנהדרין, סיידן עס זאָל זיין פאַר דעם איינעם דָּבָר, וואָס איך

האָב אויסגערופן, בעת איך בין געשטאַנען צווישן זיי : עַל תַּחֲנִית
הַמֵּתִים אֲנִי נִשְׁפָּט הַיּוֹם לְפָנֶיכֶם. און פֿליקס, ווייל ער האָט
געהאַט מער פינקטלעכע ידיעות פונוועגן דעם דָּרד, האָט זיי
אַפגעלייגט, און געזאָגט : בעת ליסיאַס, דער טריבון, וועט
אַראָפקומען וועל איך אַנטשיידן אייער ענין. און ער האָט
באַפוילן דעם קנטוריון, אַז ער זאָל געהאַלטן ווערן אונטער
שמירה, נאָר האָבן פרייהייט, און נישט צו פאַרווערן קיינעם פון
זיינע פריינט אים צו

באַדינען. און אין עטלעכע טעג אַרום, איז פֿליקס געקומען מיט
דַרוסילָה, זיין אַשה, וואָס איז געווען אַ בת-ישראל, און ער האָט
געשיקט נאָך פאולוסן [ר' שאול], און האָט אים אויסגעהערט
וועגן דער אַמונה אין רבי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. און בעת ער
האָט גערעדט וועגן צָדק, און כּבוֹש הַיִּצָּר, און דעם יום-הַדִּין,
וואָס דאַרף קומען, האָט זיך פֿליקס דערשראָקן, און געזאָגט :
דו מעגסט דאָסמאָל גיין; און אַז איך וועל האָבן אַ
באַקוועמערע צייט, וועל איך דיך רופן צו מיר. צוגלייך האָט ער
אויך געהאַפט צו קריגן שוחד געלט פון פאולוסן [ר' שאול], און
צוליב דעם האָט ער אויך אָפט געשיקט נאָך אים, און האָט מיט
אים גערעדט. און אַזוי ווי צוויי יאָר זענען אַריבער, האָט
פּוֹרְקִיּוֹס פֿסטוֹס פאַרנומען דאָס אָרט פון פֿליקס; און ווייל
פֿליקס האָט געוואָלט נושא-חַן זיין ביי די יידן, האָט ער
איבערגעלאָזט פאולוסן [ר' שאול] אין
שְׁרָשׁוֹת.

כה און בעת פֿסטוֹס איז געקומען אין לאַנד אַריין, איז ער
אין שלושה ימים אַרום אַרויפגעגאַנגען פון קיסריה קיין
ירוּשָׁלַיִם. און די ראָשי-כֹּהֲנִים און די עלטסטע פון די יידן
האָבן אים מוֹדִיע געווען וועגן פאולוסן [ר' שאול]: און זיי האָבן
אים געבעטן, און פאַרלאַנגט, אַז ער זאָל מיט זיי טאָן אַ חֲסֵד,

און לאָזן דעם מאַן ברענגען קיין ירושלים, ווייל זיי האָבן
געמאַכט אַ קשׂר אים צו טייטן אויפן דָרד. און פֿסטױס האָט
געענטפערט, אַז פאָלױס [ר' שאול] ווערט געהאַלטן געפאַנגען
אין קיסריה, און אַז ער אַליין איז גרייט צו גיין אַהין בקרוב.
דעריבער זאָלן די, האָט ער געזאָגט, וואָס האָבן צווישן אייך די
מאַכט, אַראָפּנידערן מיט מיר, און אויב עס איז פאַראַן עפעס אַן
אומרעכט אין דעם מאַן, זאָלן זיי אים אַנקלאַגן. און אַזוי ווי ער
איז געבליבן צווישן זיי נישט מער ווי אַכט אָדער צען טעג, האָט
ער אַראָפּגענידערט קיין קיסריה; און אויף דעם אַנדערן יום
האָט ער זיך געזעצט אויף דעם פֿסא-המשפט, און האָט
באַפוילן, מע זאָל ברענגען פאָלױסן [ר' שאול]. און אַז ער איז
געקומען, האָבן די ייִדן, וואָס האָבן אַראָפּגענידערט פון
ירושלים, אים אַרומגערינגלט, און האָבן געבראַכט קעגן אים אַ
סך און שווערע קלאַגעס, וואָס זיי האָבן נישט געקענט באַווייזן,
ווארים פאָלױס [ר' שאול] האָט אין זיין דבר הצטדקותי געזאָגט:
לֹא חָטֵאתִי בְּמֹאמָה לַחֲקֵי הַיְּהוּדִים, אַף לֹא לַמִּקְדָּשׁ וְלֹא לַקִּיסָר.
און אַזוויי פֿסטױס האָט געוואָלט נושא-חן זיין ביי די ייִדן,
האָט ער געזאָגט צו פאָלױסן [ר' שאול]: ווילסטו אַרויפגיין קיין
ירושלים, און דאָרטן געמשפט ווערן פאַר מיר פונוועגן די
דאָזיקע זאַכן? און פאָלױס [ר' שאול] האָט געזאָגט: איך
שטיי פאַרן קיסרס פֿסא-המשפט, וואו איך באַדאָרף געמשפט
ווערן; די ייִדן האָבן איך נישט געטאָן קיין שום עוֹל, ווי אויך דו
ווייסט עס זייער גוט. אויב איך בין טאַקע אַ רָשע, און האָב
באַגאַנגען עפעס, וואָס פאַרדינט מיתה, זאָג איך מיך נישט אָפּ
פון דעם מוֹת; אויב אָבער ס'איז גאַרנישט אַמת פון יענע זאַכן,
אין וואָס די דאָזיקן באַשולדיקן מיך, קאָן קיינער מיך נישט
איבערענטפערן צו זיי. איך ווענד מיך צום קיסר! דעמאָלט
האָט זיך פֿסטױס באַראָטן מיט די יועצים, און האָט

געענטפערט : דו האָסט דײַך געווענדט צום קיסר; צום קיסר
זאָלסטו גיין.

און ווען ס'ע זענען אַריבער עטלעכע טעג, איז געקומען דער מלך
אַגריפּס און בּרַנִיקָה קיין קיסריה, און האָבן אָפּגעגעבן פּסטוסן
גריסע. און אַזוי ווי זיי זענען דאָרטן פאַרבליבן אַ סך טעג, האָט
פּסטוס פאַרגעלייגט פאַר דעם מלך פאָלויסעס [ר' שאַולס]
משפט, אַזוי צו זאָגן: עס איז פאַראַן דאָ איינער אַ מאַן, וועמען
פּליקס האָט איבערגעלאָזט אַ געפאַנגענעם; און בעת איך בין
געווען אין ירושָלַיִם, האָבן די ראָשי-כּהנים און די זקנים פון די
יידן מיר מוֹדִיע געווען פונוועגן אים, און געבעטן אַן אורטייל
קעגן אים. און איך האָב זיי געענטפערט, אַז עס איז נישט דער
מנהג פון די רוימער עמיצן איבערצוענטפערן, איידער דער
באַשולדיקטער שטייט פאַר די באַשולדיקער פּנים-אַל-פּנים, און
האָט אַ געלעגנהייט צו פאַרטיידיקן זיך בנוגַע דעם ענין, וואָס
ווערט געבראַכט קעגן אים. דעריבער, ווען זיי זענען זיך דאָ
צוזאַמענגעקומען, האָב איך מיך נישט געזאַמט, נייערט האָב
אויף דעם אַנדערן יום זיך געזעצט אויף דעם פּסא-המשפט, און
האָב באַפוילן, אַז דער מאַן זאָל געבראַכט ווערן. בעת די
באַשולדיקער זענען אויפגעשטאַנען, האָבן זיי פונוועגן אים
נישט געבראַכט אַזוינע זאַכן, ווי איך האָב געמיינט; נייערט זיי
האָבן געהאַט קעגן אים טענות פונוועגן זייער אייגענער אָמונה,
און וועגן איינעם יהושע/ישוע, וואָס איז געשטאַרבן, און אויף
וועמען פאָלויס [ר' שאַול] זאָגט, אַז ער לעבט. און ווייל איך בין
געווען אין ספּק וויאָזוי דאָס אויסצופאַרשטן, האָב איך
געפרעגט, צי וואָלט ער וועלן גיין קיין ירושָלַיִם, און דאָרטן
געמשפט ווערן בנוגַע די דאָזיקע זאַכן. נאָר אַזוי ווי פאָלויס [ר'
שאַול] האָט פאַרלאַנגט, געהאַלטן צו ווערן ביז דעם פּסק-דין
פון דעם מלך, האָב איך באַפוילן, אים צו האַלטן ביז איך וועל

אים שיקן צום קיסר. און אַגריפּאַ האָט געזאָגט צו פֿסטוס :
 איך אליין וואָלט אויך וועלן הערן דעם מאַן. מָחַר [מאָרגן], האָט
 ער געזאָגט, וועסטו אים הערן. און אויף מָחַר [מאָרגן], בעַת
 אַגריפּס און פֿרניקָה זענען געקומען מיט גָדוֹל פֿאַראַד, און זענען
 אַריינגעגאַנגען אין די אוידיטאָריע, מיט די טריבונען און מיט די
 חֲשׁוּבֵעַ מענטשן פון דער שטאָט. און אויף דעם באַפעל פון
 פֿסטוס, איז פֿאַולוס [ר' שְׂאוּל] אַריינגעבראַכט געוואָרן. און
 פֿסטוס האָט געזאָגט: אַגריפּס המֶלֶךְ, און אַלע מענטשן, וואָס
 זענען דאָ מיט אונדז, איר זעט דעם דאָזיקן מאַן, פּונוועגן וועמען
 דער גאַנצער הַמּוֹן יידן האָט מיך געבעטן, סיי אין ירושָׁלַיִם און
 סיי דאָ, און געטאָן שרייען, אַז ער טאָר לענגער נישט לעבן.
 איך האָב אָבער געפונען, אַז ער איז נישט באַגאַנגען גאַרנישט,
 וואָס פֿאַרדינט דעם מָוֶת; און אַזוי ווי ער אליין האָט זיך
 געווענדט צום קיסר, האָב איך באַשלאָסן, אים צו שיקן. און
 הָיִיתָ ווי איך האָב נישט קיין באַשטימטע זאַך צו שרייבן וועגן
 אים צו אַדוֹנִינוּ [נרון קיסר], האָב איך אים אַרויסגעבראַכט פֿאַר
 אייך, און באַזונדער פֿאַר דיר, מֶלֶךְ אַגריפּס, כּדִּי נאָך דער
 אויספֿאַרשונג, זאָל איך האָבן וואָס צו שרייבן. מחמת עס זעט
 מיר אויס נישט שְׂכַלדִיק צו שיקן אַ געפֿאַנגענעם, און צוגלייך
 נישט אַנווייזן די באַשולדיקונגען קעגן אים.

כו און אַגריפּס האָט געזאָגט צו פֿאַולוס [ר' שְׂאוּל] : סע
 ווערט דיר דערלויבט אליין פֿאַר דיר צו רעדן. דעמאָלט האָט
 פֿאַולוס [ר' שְׂאוּל] אויסגעשטרעקט זיין האַנט, און האָט
 אָנגעהויבן זיין דבר הצטדקותי : איך האָלט מיך פֿאַר גליקלעך,
 מֶלֶךְ אַגריפּס, וואָס איך קאָן מיך פֿאַר דיר היינט פֿאַרטיידיקן
 בנוֹגַע די אַלע זאַכן, אין וועלכע איך ווער באַשולדיקט פון די
 יידן; בִּפְרֵט, ווייל דו ביסט אַ קענער פון אַלע מְנַהֲאָגִים און
 שאלות ביי יידן : אַל-כֵּן, בעט איך דיר, מיך געדולדיק

אויסצוהערן. מיין דרך אין לעבן, פון מיין יוגנט אָן, וואָס איז
 געווען פון אָנהייב אָן צווישן מיין אייגענעם עם און אין ירושלים,
 קענען אַלע יידן, און זיי ווייסן וועגן מיר פון פריער, אויב זיי
 וואָלטן נאָר וועלן עדות זאָגן, אַז איך האָב, לויט דער שטרענגער
 כּיתּה פון אונדזער אָמונה געלעבט ווי אַ
 פּרוש. און איצט שטיי איך דאָ געמשיפט צו ווערן פּונוועגן דער
 האָפּנונג אין דער הַבְטָחָה, וואָס ה' האָט מַבְטִיחַ געווען אַבוֹתֵינוּ,
 צו וועלכער אונדזערע צוועלף שְבָטִים האָפּן צו דערגרייכן, אין
 דינען ה' מיט פּוֹנָה יוֹמָם וּלְיָלָה. און פּונוועגן דער דאָיקער
 האָפּנונג בין איך באַשולדיקט געוואָרן פון די יידן, אַ מַלְך !
 פאַרוואָס ווערט עס ביי אייך געהאַלטן פאַר אומגלויבליעך, אַז ה'
 טוט מַחֲיָה-מֵתִים זיין ? איך אַליין האָב געטראַכט ביי מיר, אַז
 איך דאַרף אַ סך זאַכן טאָן קעגן דעם נאָמען פון יהושע/ישוע
 פון נַצְרֶת. און דאָס דאָזיקע האָב איך אויך געטאָן אין ירושלים;
 און איך האָב אויך פאַרשפּאַרט אַ סך קדוּשִׁים אין בְּתֵי כְּלָא,
 אַזוי ווי איך האָב באַקומען רשות פון די ראָשי-כְּהֻנִּים; און בעת
 מע האָט זיי געהרגעט, האָב איך מַסְכִּים געווען צו דעם. און אין
 אַלע שולן האָב איך זיי אָפּט באַשטראַפּט, און האָב זיי
 געצוואונגען צו לעסטערן און גַּדְך שמו; און ווייל איך בין געווען
 אויף זיי שטאַרק אין כּעס, האָב איך זיי אַפּילו נאָכגעיאָגט אין די
 שטעט פון חוץ-לאָרֶץ. און בעת מיין נסיעה קיין דְּמָשֶׁק מיט
 דעם רשות און באַפעל פון די ראָשי-כְּהֻנִּים, האָב איך אין מיטן
 יום, אַ מַלְך, געזען אויף מיין דְּרֶךְ אַ אור פון שָׁמַיִם, ליכטיקער ווי
 די שָׁמֶשׁ, שיינען אַרום מיר און די, וואָס האָבן געמאַכט די
 נסיעה מיט מיר. און בעת מיר זענען אַלע געפאַלן צו דער
 ערד, האָב איך געהערט אַ קול זאָגן צו מיר אויף לשון-קוֹדֶשׁ:
 שְׂאוּל, שְׂאוּל, פאַרוואָס רוֹדְפִסטוּ מִיך ? עס איז שווער פאַר דיר
 זיך צו שטויסן קעגן די שטעכערס. און איך האָב געזאָגט: ווער

ביסטון, אָדוּנִי? און הָאָדוֹן האָט געזאָגט: איך בין יהושע/ישוע, וועמען דו רודפסט. אָבער שטיי אויף און שטעל דאך אויף דייןע פיס; מחמת צוליב דעם האָב איך מיך אַנטפלעקט צו דיר, כדי דאך אויסצואוויילן פאַר אַ דינער און אַן אַדוּת, סיי פון דעם וואָס דו האָסט געזען, און סיי פון דעם, וואָס איך וועל דאך מאַכן זען פונוועגן מיר, בעת איך וועל דאך מַציל זיין פון דעם עס און פון די גוים - צו וועמען איך דאך שיק, צו עפענען זייערע אויגן, אַז זיי זאָלן זיך אומקערן פון דער חֲשֵׁך צום אור, און פון דער מאַכט פון דעם שָׁטן צו ה', כדי זיי זאָלן קריגן סליחת-עוֹנוֹת, און אַ ירושה צווישן די וואָס זענען הַמִּקְדָּשִׁים דורך אַמוּנה אין מיר. עַל-כֵּן, אַ מֶלֶךְ אֲגָרִיפָס, האָב איך נישט ווידערשפעניקט קעגן דער מִרְאָה מִן הַשָּׁמַיִם, נייערט האָב אָנגעזאָגט קודם אין דִּמְשֶׁק, דערנאָך אין ירושָׁלַיִם, און איבער דעם גאַנצן אָרֶץ יְהוּדָה, און אויך צו די אומות-העולם, אַז זיי זאָלן תשובה טאָן און זיך אומקערן צו ה', און טאָן מַעשִׂים טוֹבִים, וואָס זענען ראוי פאַר תשובה. צוליב דער דאָזיקער סיבה האָבן מיך די ייִדן געכאַפט אין דעם בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, און האָבן מיך געזוכט צו טייטן. בְּכֵן, ווייל איך האָב באַקומען די הילף, וואָס איז פון ה', ביז היינט, שטיי איך דאָ און זאָג עדות פאַר קליין און פאַר גָדוֹל, און זאָג גאַרנישט, נייערט נאָר וואָס די נביאים און מֹשֶׁה [רבינו] האָבן געזאָגט, אַז סע וועט געשען: אַז דער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ דאַרף ליידן, און אַזוויי ער וועט זיין דער ערשטער אויפצושטיין תַּחֲנוּת-הַמֵּתִים, וועט ער אָנזאָגן אור, סיי פאַר דעם עס, און סיי פאַר די גוים. און בעת ער האָט אַזוי געהאַלטן זיין דבר הצטדקותי, האָט פֶּסְטוֹס געזאָגט אויף אַ הויך קוֹל: דו ביסט משוגע, פּאָלוֹס [ר' שְׂאוּל]; דיין גָדוֹל געלערנטקייט טרייבט דאך צו משוגע. אָבער פּאָלוֹס [ר' שְׂאוּל] האָט געזאָגט:

איד בין נישט משוגע, זייער חשובער פֿסטוס, נייערט איד רער דעם נישטערן אָמת. מחמת דער מלך ווייסט פוננעגן די דאָזיקע זאָכן, און צו אים רער איד פריי; מחמת איד בין איבערצייגט, אַז קיינע פון די דאָזיקע זאָכן זענען פאַרהוילן פון אים; מחמת דאָס איז נישט געטאָן געוואָרן אין אַ ווינקל. מלך אַגריפֿס, גלויבסטו די נביאים? איד ווייס, אַז דו גלויבסט. און אַגריפֿס האָט געזאָגט צו פאולוסן [ר' שאול]: סע פעלט נישט קיין סך, און דו איבעררעדסט מיד צו ווערן אַ משיחיסט ייד! און פאָלויס [ר' שאול] האָט געזאָגט: הלואי, ה' זאָל העלפן, צי מיט אַ ביסל, אָדער מיט אַ סך, נישט נאָר דו אַליין, נייערט אויך אַלע, וואָס הערן מיד היינט, זאָלן ווערן אַזוינע ווי איד בין - חוץ די דאָזיקע שרשרות. און דער מלך איז אויפגעשטאַנען, און דער פראָקאָנסול, און בערניקע, און די, וואָס זענען מיט זיי געזעסן; און אַזוי ווי זיי האָבן זיך צוריקגעצויגן, האָבן זיי געזאָגט איינער צום אַנדערן: דער דאָזיקער מאַן האָט גאָרנישט געטאָן, וואָס פאַרדינט מיתה, אָדער שרשרות. און אַגריפֿס האָט געזאָגט צו פֿסטוסן: דער דאָזיקער מאַן וואָלט געקענט באַפרייט ווערן, ווען ער וואָלט זיך נישט געווען געווענדט צום קיסר.

כז און אַזוי ווי עס איז באַשלאָסן געוואָרן, אַז מיר זאָלן אַפּפאָרן קיין איטאַליה, האָבן זיי איבערגעענטפערט פאולוסן [ר' שאול] און עטלעכע אַנדערע געפאַנגענע צו אַ הויפטמאַן מיטן נאָמען יוליוס, פון דער אָגוסטישן קאַהורטע. און בעת מיר האָבן זיך אַריינגעזעצט אין אַ אָנזיך פון אַדראַמיטיע, וואָס איז געווען גרייט צו פאָרן צו די מקומות אויף דעם ברעג פון אַסִיָה, זענען מיר אַרויסגעפאָרן אין ים אַריין, און מיט אונדז איז געווען אַריסטרכוס, אַ מקדוֹניער פון תִּסְלוֹניקִי. און דעם אַנדערן יום זענען מיר אַנגעקומען קיין צידון; און יוליוס האָט באַהאַנדלט

פאולוסן [ר' שאול] פריינטלעך, און האָט אים דערלויבט צו גיין צו זיינע פריינט און זיך דערקוויקן. און אַז מיר זענען אַרויסגעפאָרן פון דאָרטן אין ים אַריין, זענען מיר געפאָרן אין די סביבות פון קפּריסין, ווארים די ווינטן זענען געווען אַנטקעגן. און אַזוי ווי מיר זענען אַריבערגעפאָרן דעם ים ביי קיליקיָה און פאַמפיליע זענען מיר געקומען קיין מירע אין ליקיע. און דאָרטן האָט דער קנטוריון געפונען אַן אָנִיָה פון אַלעקסאַנדריע, וואָס איז געפאָרן קיין איטאַליָה; און ער האָט אונדז אַריינגעזעצט אין איר. און אַזוי ווי מיר זענען אַ סך טעג פאַמעלעך געפאָרן, זענען מיר אָנגעקומען מיט שוועריקייט קעגנאיבער קנידוס, און ווייל דער ווינט האָט אונדז ווייטער נישט געלאָזט, זענען מיר געפאָרן אין דער סביבה פון קרעטאַ, קעגנאיבער סאַלמאַנע. און אַז מיר זענען עס מיט שוועריקייט פאַרבליגעפאָרן, זענען מיר געקומען צו אַ פּלאַץ, וואָס האָט געהייסן: שיינער האַפּן, און נאָענט דערביי איז געווען די שטאָט לָסִיָה. און אַזוי ווי אַ היפשע צייט איז אַריבער, און די נסיעה איז איצט געווען געפערלעך, ווארים יום כּיפור איז אויך שוין געווען פאַרבליי, האָט פאָולוס [ר' שאול] זיי געוואָרנט, און געזאָגט: אַנְשִׁים, איך זע, אַז די נסיעה וועט זיין מיט ניוזק און אַ סך שאַדן, נישט נאָר פאַר דער מִשָּׂא און דער אָנִיָה, נייערט אויך פאַר חַיִּינוּ. אָבער דער קנטוריון האָט זיך מער געגלויבט דעם רב החוֹבֵל און בַּעַל הָאָנִיָה, איידער צו דעם, וואָס פאָולוס [ר' שאול] האָט געזאָגט. און ווייל דער האַפּן איז נישט געווען צוגעפאַסט דאָרטן איבערצואווינטערן, האָבן די מערסטע געראַטן, פון דאָרטן אַפּצופאָרן אין ים אַריין, אָפּשר וועט זיי געלינגען צו קומען קיין פעניקס, אַ האַפּן אין קרעטאַ, וואָס איז קעגן צפון-מזרח און דרום-מזרח, און דארטן איבערצואווינטערן. און בעת דער דרום-ווינט האָט מילד געבלאָזן, און זיי האָבן געמיינט, אַז זיי האָבן דערגרייכט

זייער צוועק, האָבן זיי אויפגעהויבן דעם אַנקער און זענען
 געפאָרן לעבן קרעטאַ, נאָענט ביים ברעג. נישט לאַנג אַזוי אָפּער
 האָט אויסגעבראָכן דאָרטן אַ שטורעמווינט, וואָס ווערט גערופן
 עוואָקילון; און אַז די אָנאָה איז געכאַפט געוואָרן, און האָט
 נישט געקענט פֿישטיין דעם ווינט, האָבן מיר זיך אים
 אונטערגעגעבן און זענען געטריבן געוואָרן. און בעת מיר
 זענען געפאָרן אין דער סביבה פון אַ קליינעם אינזל מיטן נאָמען
 קלאָודאַ, האָבן מיר קוים מיט שוועריקייט געקענט איינהאַלטן
 די אָנאָה. און אַזוי ווי זיי האָבן זי אַרויפגעצויגן, האָבן זיי גענוצט
 מיטלען פֿדי אונטערגעצוגאַרטלעך די אָנאָה; און ווייל זיי האָבן
 מוֹרָא געהאַט, טאַמער וועלן זיי אַרויף אויף דעם זאַמד, האָבן
 זיי אַראָפּגעלאָזט די זעגלען, און זענען אַזוי געטריבן געוואָרן.
 און בעת מיר האָבן שווער געקעמפט מיט דעם שטורעם, האָבן
 זיי אויף דעם אַנדערן יום אָנגעהויבן אַרויסצואוואַרפן די מַשָּׂא
 פֿון דער אָנאָה; און דעם יום השלישי האָבן זיי מיט זייערע
 אייגענע הענט אַרויסגעוואַרפן די כִּלִּים פֿון דער אָנאָה. און נאָך
 אַ סך טעג, ווען נישט די שְׁמֶשׁ, און נישט די שטערן האָבן זיך
 באַוויזן, און אַ שטאַרקער שטורעמווינט האָט זיך פאַרלייגט
 אויף אונדז, האָט זיך ביי אונדז אָפּגעלאָזט יעדע האָפֿנונג ניצול
 צו ווערן. און אַזוי ווי מע האָט שוין לאַנג נישט געהאַט געגעסן,
 האָט זיך פֿאָלויס [ר' שְׂאוּל] געשטעלט צווישן זיי, און האָט
 געזאָגט: חֲבֵרִים, הֲלוֹאִי וואָלט איר זיך געווען צוגעהאַרכט צו
 מיר, און נישט געווען אַרויספאָרן פֿון קרעטאַ, וואָלט אונדז
 נישט געטראָפֿן דער דאָזיקער נִיזוּק און הִיזָק. און איצט ראָט
 איך אייך צו זיין פעסט און געשטאַרקט; מחמת סע וועט נישט
 פאַרלוירן ווערן קיין נֶפֶש פֿון צווישן אייך, נייערט נאָר די אָנאָה
 אַליין. מחמת היינטיקע לִילָה איז ביי מיר געשטאַנען אַ מַלְאָך
 ה', וועמעס איך בין, און וועמען איך דין; און ער האָט געזאָגט:

האָב נישט קיין מורא, פאָולוס [ר' שאול], דו מוזסט שטיין פאַר
דעם קיסר; און זע, ה' האָט דיר באַוויליקט די אַלע, וואָס פאַרן
מיט דיר. דעריבער, חֲבֵרִים, זייט פעסט און געשטאַרקט;
מחמת איד בין בטוח אין ה', אַז סע וועט זיין טאַקע אַזוי, ווי עס
איז צו מיר גערעדט געוואָרן. מיר מוזן אָבער פאַרוואָרפן ווערן
אויף ערגעץ אָן אינזל. און בעת ס'האָט גענענענט די פערצנטע
לילה, און מיר זענען געטריבן געוואָרן אַהער און אַהין אין דעם
ים פון אַדריאַ, האָבן די שיפסלייט דערפילט אין מיטן פון דער
לילה, אַז זיי דערנענטערן זיך צו עפעס אַ לאַנד. און זיי האָבן
אַראָפגעלאָזט דאָס זינקבליי, און האָבן געפונען צוואַנציק
קלאַפטער טיף; און אַ שטיקל דָרָך ווייטער האָבן זיי ווידער
אַמאָל אַראָפגעלאָזט דאָס זינקבליי, און האָבן געפונען פופצן
קלאַפטער טיף. און ווייל זיי האָבן מורא געהאַט, טאַמער וועלן
מיר זיך אָנשלאָגן אָן פעלזן, האָבן זיי אַראָפגעלאָזט פיר
אַנקערס פון הינטער דער אָנִיָה, און האָבן געהאַפט אויף יום.
און בעת די שיפסלייט האָבן געוואָלט אַנטלויפן פון דער אָנִיָה,
און האָבן שוין געהאַט אַראָפגעלאָזט דאָס שיפל אין ים אַריין,
גלייך ווי זיי וואָלטן וועלן אַראָפלאָזן אַנקערס פון דעם
פאָדערטייל פון דער אָנִיָה, האָט פאָולוס [ר' שאול] געזאָגט צום
קנטוריון און צו די חֲפָלִים: איר וועט זיך נישט ראַטעווען ווערן,
סיידן די דאָזיקע וועלן פאַרבלייבן אויף דער אָנִיָה. דעמאָלט
האָבן די זעלנער אָפגעשניטן די שטריק פון דעם שיפל, און
האָבן עס געלאָזט אַראָפפאלן. און בשעת סע האָט אָנגעהויבן
צו טאָגן, האָט פאָולוס [ר' שאול] זיי אַלע געבעטן צו נעמען
עפעס עסן, און געזאָגט: עס איז היינט דער פערצנטער יום, אַז
איר וואָרט און פאַסט, און האָט גאָרנישט פאַרזוכט. על-כֵּן,
בעט איד אייך, איר זאָלט עפעס נעמען צו עסן; ווייל דאָס איז
פאַר אייער רעטונג; מחמת קיינעם פון אייך וועט נישט

פארלוירן גיין קיין האָר פון זיין קאַפּ. און אַזוי ווי ער האָט דאָס
געזאָגט, האָט ער גענומען לָחֶם, און האָט געזאגט הוֹדָה לה' און
ברוך ה' פאַר זיי אַלע, און ער האָט עס צעבראָכן און אָנגעהויבן
צו עסן. דעמאָלט האָבן זיי זיך אַלע געשטאַרקט, און האָבן
אַליין אויך גענומען עסן. -- און מיר זענען געווען בַּסֵּד-הַכֹּל אין
דער אָנִיָּה צוויי הונדערט זעקס און זיבעציק נפֿשות -- און אַז
זיי האָבן זיך אָנגעגעסן צו דער זעט, האָבן זיי לייכטער געמאַכט
די אָנִיָּה, און האָבן אַרויסגעוואָרפֿן דעם חֶטָה אין ים אַריין. און
אַז ס'איז געוואָרן יום, האָבן זיי נישט דערקענט דאָס לאַנד, זיי
האָבן אָבער באַמערקט אַ בוכטע מיט אַ ברעג, און זיי האָבן
באַשלאָסן, אויב מעגלעך, דאָרטן צוצופירן די אָנִיָּה. און אַז זיי
האָבן אָפּגעשניטן די אַנקערס, האָבן זיי געלאָזט זיי אין ים, און
אין דער חילים צייט האָבן זיי אָפּגעבונדן די שטריק פון די
רודערס, און אַז זיי האָבן אַרויפגעצויגן דעם פּאָדערזעגל פאַרן
ווינט, האָבן זיי זיך פאַרנומען צום ברעג צו. און אַז זיי האָבן זיך
אָנגעשלאָגן אויף אַן אָרט, וואו צוויי ימען באַגעגענען זיך, זענען
זיי פאַרפאַרן מיט דער אָנִיָּה אויף דעם באַדן; און דער
פּאָדערטייל פון דער אָנִיָּה האָט זיך אָנגעשטויסן און איז
געבליבן אויפֿגעוועגלעך, דער הינטערשטער טייל אָבער האָט
זיך אָנגעהויבן ברעכן דורך דעם שלאָגן פון די כּוואַליעס. און
די זעלנער האָבן בִּדְעָה געהאַט צו טייטן די געפֿאַנגענע, טאָמער
וועט עמיצער פון זיי אַוועקשווימען און אַנטלויפֿן. אָבער דער
קִנטוריוֹן ווייל ער האָט געוואָלט מַצִּיל זיין פּאָלוֹסן [ר' שְׂאוּל],
האָט זיי אָפּגעהאַלטן פון זייער דְּעָה, און האָט באַפוילן, אַז די,
וואָס קענען שווימען, זאָלן אַראָפּשפּרינגען פון דער אָנִיָּה, און
קוֹדֶם צוקומען צו דער יָבֶשֶׁה, און די איבעריקע, טייל אויף
ברעטער, און טייל אויף אַנדערע זאַכן פון דער אָנִיָּה. און אַזוי
האָבן זיך אַלע געראַטעוועט אויף דער יָבֶשֶׁה.

כח

און אַזוי ווי מיר זענען געראַטעוועט געוואָרן, זענען מיר געוואָר געוואָרן, אַז דער איזנל הייסט מַלְטָה. און די נָכרים האָבן אונדז אַרויסגעוויזן נישט קיין פֿשוטן חֶסֶד; מחמת זיי האָבן אָנגעצונדן אַ הַדְלָקָה, און האָבן אונדז אַלע אויפגענומען צוליב דעם גָשֶׁם, וואָס האָט געהאַלטן אין אַראָפּקומען, און צוליב דער קעלט. און בעת פּאַוּלוֹס [ר' שְׂאוּל] האָט צונויפגעזאַמלט אַ בינטל ריטלעך און האָט זיי אַרויפגעלייגט אויף דעם אֵש, איז אַרויס אַ צֶפֶר נחש דער היץ, און האָט זיך אָנגעכאַפט אָן זיין האַנט. און אַז די נָכרים האָבן דערזען דעם שַׁרץ הענגען אויף זיין האַנט, האָבן זיי איינער צום אַנדערן געזאָגט: דער דאָזיקער מאַן איז אַוּדאי אַ רוֹצֵחַ, און הָגֶם ער האָט זיך מַצִּיל געווען פון דעם ים, טויט אים אָבער די גערעכטיקייט נישט לאָזן לעבן. נאָר ער האָט אָפּערעסלט דעם שַׁרץ אין אֵש אַריין, און ס'האָט אים גאַרנישט געשאַדט. און זיי האָבן דערוואָרט, אַז ער זאָל געשוואָלן ווערן, אָדער פּלוּצִים אַנידערפאַלן מֵת; נאָר ווען זיי האָבן לאַנג געוואָרט און געזען, אַז אים איז קיין שום רַע נישט געשען, האָבן זיי געענדערט זייער מיינונג, און געזאָגט, אַז ער איז אַ ג-ט. און אין דער שַׁכּוּת פון יענעם אָרט זענען געווען לענדערייען, וואָס האָבן געהערט צו דעם עלטסטן פון דעם אינזל, וואָס האָט געהייסן פּוּבְּלִיוֹס; ער האָט אונדז אויפגענומען, און האָט אונדז פּרִינטלעך אונטערהאַלטן דריי טעג. און פּוּבְּלִיוֹסנס אָב איז גראָד געלעגן קראַנק אויף פיבער און לאַקסיר; און פּאַוּלוֹס [ר' שְׂאוּל] איז צו אים אַריינגעגאַנגען, און איז מֵת־פֶּלֶל געווען, און בעת ער האָט אַרויפגעלייגט אויף אים זיינע הענט, האָט ער אים אויסגעהיילט. און אַזוי ווי דאָס איז געשען, זענען געקומען אויך די איבעריקע, וואָס האָבן אויף דעם אינזל געהאַט חוּלָאתוֹ, און

זענען געהיילט געוואָרן. זיי האָבן אונדז אויך אָנגעטאָן אַ סך
 כּבּוד, און ווען מיר זענען אָפּגעפּאָרן, האָבן זיי אונדז פּאַרזאָרגט
 מיט וואָס מיר האָבן זיך גענייטיקט. און אין דריי חֲדָשִׁים אַרום
 זענען מיר אָפּגעפּאָרן אין אַ אָנִיָּה פון אַלעקסאַנדריע, וואָס האָט
 איבערגעווינטערט ביי דע אינזל; איר סֶמֶל איז געווען די
 תְּאוֹמִים-אַחִים. און אַז מיר האָבן געגרייכט סִירָקוּז, זענען מיר
 דאָרטן פאַרבלייבן שלוש ימים. און פון דאָרטן האָבן מיר
 געמאַכט אַ קרייז און זענען אָנגעקומען קיין רעגיום; און אין אַ
 יום אַרום האָט זיך אויפּגעהויבן אַ דרום-ווינט, און אויף דעם
 אַנדערן יום זענען מיר אָנגעקומען קיין פּוטעאָל. דאָרטן האָבן
 מיר געפונען אַחִים במשיח, און זענען געבעטן געוואָרן, צו בלייבן
 מיט זיי זיבן טעג; און אַזוי זענען מיר געקומען קיין
 רוים. און פון דאָרטן זענען די אַחִים במשיח, בעת זיי האָבן
 געהערט פוננעגן אונדז, אונדז געקומען באַגעגענען ביי דעם
 מאַרק אַפּוּס און די דריי אַכסניות. ווען פּאָולוס [ר' שאול] האָט
 זיי דערזען, האָט ער האט געזאגט ברוך ה', און האָט זיך
 געשטאַרקט. און ווען מיר זענען אַריינגעקומען קיין רוים, האָט
 פּאָולוס [ר' שאול] באַקומען דערלויבעניש צו וואוינען פאַר זיך,
 מיט דעם חיל, וואָס האָט אים באַוואַכט. און עס איז געווען, אַז
 אין שלוש ימים אַרום האָט ער צונויפגערופן די עלטסטע פון
 די ייִדן; און אַז זיי זענען זיך צוזאַמענגעקומען, האָט ער צו זיי
 געזאָגט: מענטשן אַחִים, הִגֵּם איך האָב גאָרנישט געטאָן קעגן
 דעם עס, אָדער די מְנִהגִים פון אבותינו, בין איך דאָך
 איבערגעענטפערט געוואָרן פון ירוּשָׁלַיִם אַ געפּאַנגענער אין די
 הענט פון די רוימער. און אַזוי ווי זיי האָבן מיך חוֹקֶר-וּדוֹרֵשׁ
 געווען, האָבן זיי מיך געוואָלט פריי לאָזן, ווארים עס איז נישט
 געווען קעגן מיר קיין שום גרוינט פאַר מִיתָה. און ווען די ייִדן
 האָבן אַיינגעווענדט קעגן דעם, בין איך געצוואונגען געווען צו

ווענדן זיך צום קיסר; נישט, ווייל איך האָב געוואָלט אין עפעס
 באַשולדיקן מיין עס. פונוועגן דער דאָזיקער סיבה האָב איך
 אייך דעריבער געבעטן צו זען, און מיט אייך צו רעדן; מחמת
 פונוועגן דער תקוה פון ישׂראל אָני אָסור בַּכָּבֶל הִזָּה. און זיי
 האָבן צו אים געזאָגט: מיר האָבן נישט באַקומען פון יהודה קיין
 בריוו פונוועגן דיר, אויך איז קיינער נישט פון די אחים געקומען
 אַהער און האָט דערציילט, אָדער געזאָגט עפעס רע פונוועגן
 דיר. מיר ווילן אָבער הערן פון דיר, וואָס דו דענקסט; מחמת
 בנוגע דער דאָזיקער כיתה [פון משיחיסטים יידן], איז עס אונדז
 באַקאַנט, אַז אומעטום ווערט גערעדט קעגן איר. און אַזוי ווי זיי
 האָבן אים באַשטימט אַ יום, זענען זיי געקומען צו אים אין זיין
 אַכסניא אין אַ גרויסער צאָל; און ער האָט פאַר זיי דערקלערט
 דעם ענין פון אין דער פרי ביז לילה, און האָט יעדן געזאָגט
 וועגן דעם מלכות ה', און זיי איבערציגט בנוגע יהושע/ישוע, סיי
 פון תּוֹרַת-מֹשֶׁה [רבינו] און סיי פון די נביאים. און טייל האָבן
 געגלויבט די רייד, וואָס זענען גערעדט געוואָרן, און די אַנדערע
 האָבן נישט געגלויבט. און אַזוויי זיי זענען צווישן זיך נישט
 אייניק געווען, זענען זיי אוויקגעגאַנגען, אַזוי ווי פאַולוס [ר'
 שאול] האָט נאָך געזאָגט איין וואָרט: גוט האָט דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ
 גערעדט דורך ישׂעיה הנביא צו אייערע אַבות: וְאַמְרַתְּ לָעָם הַזֶּה:
 שְׁמָעוּ שְׁמוֹעַ וְאַל-תִּבְּיֵנוּ וְרָאוּ רָאוּ וְאַל-תִּדְּעוּ; הַשֶּׁמֶן לִבְהֶעָם הַזֶּה
 וְאַזְנוֹ הַכֶּבֶד וְעֵינָיו הַשֶּׁע; כִּן-יִרְאֶה בְּעֵינָיו וּבְאַזְנוֹ שְׁמָע וּלְבָבוֹ יָבִין
 וְשָׁב וְרָפָא לוֹ [ישעיה ו, ט-י] בִּכְן, זייט וויסן, אַז די דאָזיקע ישועת
 אלוקינו פון ה' ווערט געשיקט צו די אומות-הָעוֹלָם; און זיי
 וועלן הערן. און אַזוי ווי ער האָט דאָס געזאָגט, זענען זיך די
 יידן פונאַנדערגעגאַנגען, און האָבן זיך אַ סך מִתּוֹכָם געווען
 צווישן זיך. און ער איז פאַרבלייבן צוויי גאַנצע יאָר אין זיין
 אייגענער געדונגענער דירה, און האָט אויפגענומען אַלע, וואָס
 זענען אַרײַנגעגאַנגען צו אים, און האָט אָנגעזאָגט דאָס מלכות

ה', און געלערנט בנוגע האַדון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע מיט
בלי כל פחד, און קיינער האָט אים נישט פאַרווערט.

רומ'

א פאָלויס [ר' שאול], אן עבד פון רבי מלך המשיח
יהושע/ישוע, באַרופן צו זיין אַ שליח, אויסגעשיידט פאַר דער
בשורת הגאולה פון ה'. וואָס ער האָט מבטיח געווען פון
פריער דורך זיינע נביאים אין די כתבי-הקודש, פוננעגן זיין זון
[דער זון פון דער אויבערשטער], וואָס איז געבוירן געוואָרן פון
דעם זרע דודן, לויט דעם פלייש, און וואָס איז באַוויזן צו זיין
דער זון פון דער אויבערשטער מיט שטאַרקייט, לויט דעם רוח
הקדוש, דורך זיין אויפשטיין תחיית-המתים; פון רבי מלך המשיח
יהושע/ישוע, אַדוֹנֵנוּ, דורך וועמען מיר האָבן מקבל געווען
חֶסֶד און שליחות, אויפצושטעלן געהאַרכזאַמקייט פון אַמונה
צווישן אַלע אומות, פון זיין נאָמענוועגן, צווישן וועלכע אויך
איר זענט באַרופן פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע; צו אַלע,
וואָס זענען אין רוים, געליבטע פון ה', באַרופן צו זיין קדושים;
חֶסֶד צו אייך און שְׁלוֹם פון ה', אלוקים אַבִּינוּ, און האַדון
[אַדוֹנֵנוּ] רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. קודם כל דאַנק איך מיין
אלוקים דורך רבי מלך המשיח יהושע/ישוע פאַר אייך אַלע,
ווארים מע רעדט פוננעגן אייער אַמונה אין דער גאַנצער וועלט.
מחמת ה' איז מיין אַדות, וועמען איך דין אין מיין רוח דורך דער
בשורת הגאולה פון זיין זון [דער זון פון דער אויבערשטער], אַז
איך דערמאָן אייך כִּסְדֵּר, און תָּמִיד אין מיינע תפילות טו איך
בעטן, אָפּשר וועט מיר סוף-כָּל-סוף באַשערט זיין צו קומען צו
אייך דורך דעם רצון ה'. מחמת איך באַגער אייך צו זען, כדי
איך זאָל אייך קענען צוטיילן עפעס אַ מתנה רוחנית, כדי אייך צו

שטאַרקן, דאָס הייסט, אַז איד זאָל מיט אייך אינאיינעם
געטרייסט ווערן, יעדער איינער פון אונדז דורך דעם אַנדערנס
אַמונה, אייערע און מיינע. און איד וויל אַז איר זאָלט וויסן,
אַחים במשיח, אַז אַ סך מאָל האָב איד בַדעה געהאַט צו קומען
צו אייך -- און בין לעת-עתה געשטערט געוואָרן -- בְּכִי איד
זאָל אויך צווישן אייך האָבן וואָסערע פרוכט, אַזוי ווי צווישן די
איבעריקע אומות. איד בין אַ בעל-חוב צו די גריכן און צו די
איבעריקע נָכרים, צו די חכמים און צו די נאַראָנים; אַזוי, אַז
אויף וויפל ס'איז געווענדט אין מיר, בין איד גרייט צו
פּראָקלאַמירן די בשורת הגאולה אויך צו אייך, וואָס געפינט זיך
אין רוים. מחמת איד שעם מיך נישט מיט דער בשורת הגאולה;
ווארים זי איז די גבורה ה' פאַר אַ דערלייזונג פון יערן איינעם,
וואָס גלריבט: קודם-כל פאַר דעם ייד, און אויך פאַר דעם
נישט-ייד. מחמת אין איר ווערט אַנטפלעקט צָדִק [דנ' ט, כד;
ברא' טו, ו] ה' פון אַמונה צו אַמונה, ווי סע שטייט געשריבן:
"וְצָדִיק בְּאַמוֹנָתוֹ יִחְיֶה" [חבקוק ב, ד]. מחמת דער זַעם פון ה'
ווערט אַנטפלעקט פון שְׁמִים אַנטקעגן דער גאַנצער רשעות און
אומגערעכטיקייט פון מענטשן, וואָס שטערן דעם אַמת מיט
זייער אומגערעכטיקייט. ווארים דאס, וואָס מע קען וויסן וועגן
ה', איז אַנטפלעקט אין זיי, מחמת ה' האָט עס אַנטפלעקט צו
זיי. מחמת די פאַרהוילענע זאַכן פון אים, ווערן קלאַר געזען,
זינט דער באַשאַפונג פון דער וועלט ווייל זיי ווערן באַנומען
דורך די זאַכן, וואָס זענען געמאַכט געוואָרן, דהיינא, זיין
אייביקע שטאַרקייט און געטלעכקייט, כדי זיי זאָלן זיין אַן אַ
פאַרענטפערונג; ווארים דעם, הָגם זיי האָבן געקענט ג-ט,
האָבן זיי אים נישט פאַרהערלעכט ווי ג-ט אָדער אים
געדאַנקט, נייערט זענען געוואָרן נאַריש אין זייערע מַחשבות,
און זייער אומפאַרשטענדיק לֵב איז פאַרפינצטערט געוואָרן.

בעת זיי האָבן זיך אַרויסגעגעבן פאַר חַכמים, זענען זיי געוואָרן
 נאַראַנים, און האָבן פאַרביטן דעם כָּבוד פון דעם
 אומשטאַרבלעכן אלוקים אויף דער געשטאַלט פון אַן אָפּבילד
 פון אַ שטאַרבלעכן מענטשן, און פון פייגל, און פירפּיסיקע
 חיות, און רעפּטיליעס. דעריבער האָט זיי אלוקים
 איבערגעענטפּערט אין די תּאוות פון זייערע לְבָבוֹת צו טומאה,
 צו פאַראומווערדיקן זייערע ליַיבער צווישן זיך אַליין, וואַרם
 זיי האָבן פאַרביטן דעם אָמת אלוקים אויף אַ ליגן, און האָבן
 פאַרהערלעכט און געדינט ליבערשט הַנוֹצָר, איידער הַיוֹצָר,
 הקדוש בְּרוּךְ הוּא לעולמים. אָמֵן. דעריבער האָט זיי אלוקים
 איבערגעענטפּערט צו אומווערדיקע תּאוות; מחמת זייערע נָשִׁים
 האָבן פאַרביטן דעם נאַטירלעכן באַדאַרף אויף דעם, וואָס איז
 קעגן דער טבע. און אַזוי אויך האָבן הַגְּבָרִים פאַרלאָזט דעם
 נאַטירלעכן באַדאַרף פון דעם אָשָׁה, און האָבן געברענט אין
 זייערע תּאוות איינער צום אַנדערן; זכָּרִים מיט זכָּרִים האָבן
 געטאַן אומווערדיקייט, און האָבן אין זיך אַליין באַקומען דעם
 פולן שֹׁכֵר פון זייער טעות. און אַזוי ווי זיי האָבן פאַראַכט ג-ט
 אין זייער דערקענטעניש, האָט זיי ג-ט איבערגעענטפּערט דעם
 פאַרדאַרבענעם פאַרשטאַנד, צו טאָן דאָס, וואָס מע טאָר נישט.
 מחמת זיי זענען פול מיט יעדער אומגערעכטיקייט, רָשָׁע,
 חמֻדָּנוֹת, בייזוויליקייט, פול מיט קנאה, רציחה, קריג, שָׁקֵר,
 רמאות, פליאַטקעס, רכילות-טרייבער, שוֹנאים פון ה',
 הוצפּהדיק, גאָוהדיק, באַרימערש, פאַרטראַכטער פון
 רשעותדיקייטן, ווידערשפעניק קעגן הוֹרִים, אָן
 פאַרשטענדעניש, בְּרִית-ברעכער, ליבלאָזע, אומרחמנותדיקע;
 וואָס הָגִם זיי ווייסן דעם מִשְׁפָּט פון ה', אַז דִּי, וואָס טוען
 אַזעלכע זאַכן, זענען חייב-מיתה, טוען נישט נאָר דאָס זעלבע,
 נייערט זענען אויך מַסְכִּים מיט דִּי, וואָס טוען דאָס.

ב דעריבער ביסטו אָן אַ פאַרענטפערונג, אַ בן אדם, ווער דו זאָלסט נישט זיין, וואָס טויסט מִשְׁפֹּט; מחמת מיט דעם, וואָס דו מִשְׁפֹּטסט אָן אַנדערן, פאַרמִשְׁפֹּטסטו דרך אֱלִיין, מחמת דו, וואָס מִשְׁפֹּטסט, טויסט די זעלבע זאָכן. און מיר ווייסן, אַז דער מִשְׁפֹּט פון ה' טויט באַמֶּת קומען איבער די, וואָס טוען אַזעלכע זאָכן. און מיינסטו טאַקע, אַ בן אדם, וואָס טויסט מִשְׁפֹּט די, וואָס טוען אַזעלכע זאָכן, און טויסט דאָס זעלבע, אַז דו וועסט אַנטרינען דעם מִשְׁפֹּט ה' ? אַדער טויסטו מִבְּזָה זיין די אַשירות פון זיין גוטסקייט, און סבִּלְנוֹת, און צוריקגעהאַלטנקייט, און ווייסט נישט, אַז די גוטסקייט פון ה' פירט דרך צו תשובה ? אַבער מיט דיין האַרטנעקיק און פאַרעקשנט לֵב זאַמלסטו אָן פאַר דיר זַעם אויף דעם יום הַזֶּעם, און די הַתְּגָלוֹת פון דעם גערעכטן מִשְׁפֹּט פון ה', וואָס וועט פאַרגעלטן יעדן איינעם לויט זיינע מַעשִׁים: פאַר די, וואָס זוכן מיט סבִּלְנוֹת דורך מַעשִׁים-טובִּים -- הערלעכקייט, כבוד, אומשטאַרבלעכקייט, חַיֵּי עוֹלָם; פאַר די אַבער, וואָס זענען ווידערשפעניק און געהאַרכן נישט דעם אַמֶּת, נייערט געהאַרכן אומגערעכטיקייט, וועט זיין צאָרן און גרימצאָרן, יסורים און באַדרענגעניש אויף יעדער מענטשליכער נשְׁמָה, וואָס טויט רַע, קוֹדֶם-כָּל אויף דעם יִיד, און אויך אויף דעם לֹא-יִיד; אַבער הערלעכקייט און כָּבוֹד און שְׁלוֹם פאַר יעדן בן אדם, וואָס טויט גוטס, קוֹדֶם-כָּל פאַר דעם יִיד, און אויך פאַר דעם לֹא-יִיד; מחמת ה' איז נישט קיין נושָׂא-פָּנִים. מחמת אַלע, וואָס האָבן געזינדיקט אָן דער תּוֹרָה, וועלן אויך פאַרלוירן ווערן אָן דער תּוֹרָה, און אַלע, וואָס האָבן געזינדיקט מיט דער תּוֹרָה, וועלן געמִשְׁפֹּט ווערן דורך דער תּוֹרָה. מחמת נישט די, וואָס הערן די תּוֹרָה, זענען גערעכט פאַר ה', נאָר די, וואָס טוען די תּוֹרָה, וועלן זיין גערעכטפאַרטיקט. בעת די אומות-הָעוֹלָם, וואָס האָבן

נישט קיין תורה, טוען בטבע וואָס די תורה הייסט, זענען זיי,
 הגם זיי האָבן נישט קיין תורה, אַ תורה פאַר זיך אליין, מיט
 דעם, וואָס זיי ווייזן די טואונג פון דער תורה פאַרשריבן אין
 זייערע לְבָבוֹת, און זייער געוויסן איז אויסערדעם מעיד, און
 זייערע מחשבות זענען איינס מיטן אַנדערן זיי מַחִיב, אָדער
 אויך מַזְכָּה, אין דעם יום, ווען ה' וועט משפטן די
 פאַרהוילענישן פון די מעטשן, לויט מיין בשורת הגאולה, דורך
 רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/ישוע. אויב אָבער דו טראָגסט דעם
 נאָמען פון אַ יִיד, און ביסט דִּיך סומך אויף דער תורה, און
 רימסט דִּיך אין ה', און פאַרשטייט זיין רָצוֹן, און ווייסט דעם
 חִילוק צווישן גוטס און רָע, ווארים דו ביסט געלערנט אין דער
 תורה, און ביסט בטוח, אַז דו אליין ביסט אַ פירער פון די
 בלינדע, אַ אור פון די וואָס זענען אין דער חֲשֵׁךְ, אַן
 אויסבעסערער פון די נאַראָנים, אַ מלמד פון קליינע ילָדִים,
 וואָס האָסט די פאַרם פון וויסן און פון דעם אָמת אין דער
 תורה; בְּכֵן, דו, וואָס לערנסט אַן אַנדערן, לערנסט נישט דִּיך
 אַליין? דו, וואָס דרשנסט, לֹא תִגְנֹב, און אַליין גנבעסטו? דו,
 וואָס זאָגסט, לֹא תִנָּאֵף, און אַליין ביסטו מַזְנֶה? דו, וואָס דִּיך
 עקלען אַלִּילִים, און באַרױבסט טעמפלען? דו, וואָס רימסט דִּיך
 מיט דער תורה, ביסטו מַחֲלֵל-שָׁם, דורך דעם עובר זיין די תורה
 ? מחמת דער נאָמען פון ה' ווערט איבער אייך געלעסטערט
 צווישן די אומות [ישעיה נב, ה], אַזױװי סע שטייט געשריבן.
 מחמת מילה ברענגט נוצן, אויב דו טוסט די תורה; אויב אָבער
 דו ביסט עובר אויף דער תורה, איז דיין מילה געוואָרן עָרְלָה.
 בְּכֵן, אויב דער נישט-געמלטער טוט היטן די מצוות פון דער
 תורה, צי וועט נישט זיין עָרְלָה פאַררעכנט ווערן פאַר מילה ?
 כֵּן, דער וואָס איז בטבע נישט-געמלט, נאָר וואָס איז מקיים די
 תורה, וועט משפטן דִּיך, וואָס מיט דעם אות און מילה ביסטו

עובר אויף דער תורה. מחמת נישט דער איז א ייד, וואָס איז עס
לפנים, און נישט דאָס איז מילה, וואָס איז דרויסן פון דעם
פלייש, נייערט דער איז א ייד, וואָס איז עס אינעווייניק, און
מילה איז דאָס פון דעם לב, אין דעם רוח הקודש, און נישט אין
דעם אות, זיין לויב איז נישט פון מענטשן, נייערט פון ה'.

ג אויב אזוי, וואָסער מעלה האָט דער ייד, אָדער וואָס איז דער
נוצן פון מילה? אַ סך, אויף יעדן אופן. קודם-כָּל, וואָס זיי
זענען אָנפאַרטרויט געוואָרן מיט די נבוארת פון ה'. מחמת
וואָס איז, אויב אַ טייל פון זיי זענען נישט געווען געטריי? צי
זאָל זייער אומגעטריישאַפט מבטל זיין די געטריישאַפט פון
ה'? חס ושלום! גיכער זאָל ה' זיין וואָרהאַפטיק, און כל אדם
אַ ליגנער, ווי סע שטייט געשריבן: לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבָּרְךָ, תִּזְכָּה
בְּשִׁפְטְךָ [תהלים נא, ו]. אויב אָבער אונדזער אומגערעכטיקייט
ברענגט אַרויס ה'ס צַדִּיק, וואָס זאָלן מיר זאָגן? איז ה'
אומגערעכט, וואָס ער מִשְׁפֵּט מיט זַעם? -- איך רעד לויט דעם
שטייגער פון מענטשן -- חס ושלום! מחמת אויב אזוי, ווי זאָל
ה' מִשְׁפֵּטן די עולם הַזֶּה? אויב אָבער די וואָרהאַפטיקייט פון
ה' האָט זיך דורך מיין מַרְמָה פאַרמערט פאַר זיין כָּבוֹד,
פאַרוואָס ווער איך נאָך אַלץ געמִשְׁפֵּט ווי אַ זינדיקער? און
פאַרוואָס נישט טאָן רע, בְּכִדֵּי עֵס זאָל קומען גוטס? - ווי מיר
ווערן פאַרלוימדעריש פאַרעדט, און ווי אַ טייל פאַהויפטן, אַז
מיר זאָגן. זייער פֶּסֶק איז גערעכט. וואָס איז דער סיוס? צי
זענען מיר בעסער ווי זיי? לא, בשום אופן נישט; מחמת מיר
האָבן שוין פריער באַשולדיקט סיי יידן און סיי נישט-יידן, אַז זיי
זענען אַלע אונטער דער זינד, ווי סע שטייט געשריבן: אֵין
צִדִּיק, אֵין גַּם אֶחָד. אֵין מִשְׁכִּיל, אֵין דֶּרֶשׁ אֶת-אֱלֹקִים. הַכֹּל סָר,
יַחַדוֹ נִאָלְחוּ; אֵין עֲשֵׂה-טוֹב, אֵין גַּם-אֶחָד. קִבְּר־פְּתוּחַ גְּרָנָם, לְשׁוֹנָם
יַחְלִיקוּן, חֲמַת עֲכָשׁוּב תַּחַת שְׁפָתֵימוֹ; אֲשֶׁר אָלָה פִּיהֶם מָלֵא

ומררות. מרגליהם ימהרו לשפך דם. שד וְשָׁבַר בְּמַסְלוֹתֵם, וְדָרַךְ שְׁלוֹם לֹא יָדְעוּ. אִין-פֶּחַד אֱלֹקִים לִנְגֹד עֵינֵיהֶם [תהל' יד; נג; קמ; קהלת ז; ישע' נט; תהל' י; לו] און מיר ווייסן, אַז וואָס נאָר די תּוֹרָה זאָגט, טוט זי רעדן צו די, וואָס זענען מקבל געווען די תּוֹרָה, כּדי איטלעכס מויל זאָל ווערן פארשטומט, און די גאַנצע וועלט זאָל זיין חייב פאַר ה'. ווארים דורך די מעשים פון דער תּוֹרָה וועט קיין שום בשר-וָדָם נישט גערעכטפאַרטיקט ווערן פאַר אים; מחמת דורך דער תּוֹרָה קומט דאָס וויסן פון דער זינד.

איצט אָבער איז אַנטפלעקט געוואָרן צָדֵק ה' [דנ' ט, כד; ברא' טו,] אָן דער תּוֹרָה, וואָס אויף איר ווערט עדות געזאָגט דורך דער תּוֹרָה און די נביאים, דהיינו : די צָדֵק פון ה' [דנ' ט, כד; ברא' טו,] דורך אַמונה אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע פאַר אַלע, וואָס גלויבן. מחמת עס איז נישטאָ קיין חילוק; ווארים אַלע האָבן געזינדיקט, און זענען געמאנגלעט דעם כּבוֹד ה', אָבער זיי ווערן אומזיסט גערעכטפאַרטיקט פון זיין חֶסֶד דורך דער אויסלייזונג פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, וועמען ה' האָט אַרויסגעשטעלט צו זיין אַ פאַרגעבונג דורך אַמונה אין זיין דָם, צו ווייזן זיין צָדֵק, דורך סליחת-עוֹנוֹת פאַר די פריער באַגאַנגענע עבירה [זינד], צוליב דער לייטזעליקייט פון ה', צו ווייזן זיין צָדֵק אין דער איצטיקער צייט; כּדי ער אַליין זאָל זיין גערעכט [צָדִיק] און מצדיק [דער רעכטפאַרטיקער] פון דעם, וואָס האָט אַמונה אין יהושע/ישוע. בְּכֵן, וואו איז דאָס רימען? עס איז אויסגעשלאָסן. דורך וואָסער מין חוק ? פון מעשי התּוֹרָה ? לא, נייערט דורך דעם חוק פון אַמונה. מיר רעכענען דעריגבער, אַז אַ מענטש ווערט גערעכטפאַרטיקט דורך אַמונה, לֹא תָלוּת בְּמַעֲשֵׂי הַתּוֹרָה. אָדער איז ה' דער אלוקים נאָר פון די ייִדן? איז ער נישט דער אלוקים אויך פון די אומות ? כּן, אויך פון די אומות, זינט ה' איז איינער, און ער וועט

רעכטפארטיקן די געמלטע פון אָמונה, און די נישט-געמלטע דורך אָמונה. צי טוען מיר דען מבטל זיין דורך אָמונה די תורה? חס ושלום; נייערט מיר אונטערהאלטן די תורה.

ד וואָס זשע זאָלן מיר זאָגן, אַז אַבְרָהָם אָבִינוּ האָט דערגרייכט לויט דעם פלייש? מחמת אויב אַבְרָהָם איז גערעכטפארטיקט געוואָרן דורך מעשים טובים [פרומקייט], האָט ער געהאַט מיט וואָס זיך צו רימען, אָבער נישט פאַר ה'. מחמת וואָס זאָגט דער פֿסוק? וְהָאֱמֹן אַבְרָהָם בֵּיה' וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ צִדְקָה, און אַבְרָהָם האָט געגלויבט ה', און עס איז אים אַ דין-וחשברן געוואָרן [פאררעכנט געוואָרן, "וַיַּחְשְׁבֶהָ", בראשית טו, ו] פאַר צִדְקָה [בראשית טו, ו, דניאל ט, כד]. אָבער פאַר דעם, וואָס טוט זיך מיען, ווערט דער שֹׁכֵר נישט פאררעכנט ווי אַ חֶסֶד, נייערט ווי אַ חוב. און דער, וואָס טוט זיך נישט מיען, נייערט גלויבט אין אים, וואָס רעכטפארטיקט דעם רשע, ווערט זיין אָמונה פאררעכנט פאַר צִדְקָה. אַזוי לויבט אויך דָּוִד דעם מענטשן, וועמען ה' פאררעכנט גערעכטיקייט לְלֹא תְלוּת בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים: אֲשֶׁר־יִנְשׂוּי־פֶּשַׁע, כְּסוּי חַטָּאָה. אֲשֶׁר־י־אָדָם לֹא יַחְשֹׁב ה' לוֹ עוֹן [תהל' לב, א-ב]. צי באַצינד זיך די דאָזיקע בְּרָכָה אויף דעם געמלטן, אָדער אויך אויף דעם נישט-געמלטן? מחמת מיר זאָגן : אַבְרָהָם איז זיין אָמונה פאררעכנט געוואָרן צו אים צִדְקָה. וויאָזוי זשע איז עס אים גערעכנט געוואָרן? איז עס געווען איידער, אָדער אַזוי ווי ער איז געמלט געוואָרן? עס איז נישט געווען אַזוי, נייערט איידער ער איז געמלט געוואָרן. און ער האָט מקבל געווען דעם צייכן [אות] פון מילה, אַ חותם פון דער צִדְקָה, וואָס ער האָט געהאַט פון דער אָמונה, בעת ער איז געווען אין עַרְלָה, בְּכַדִּי ער זאָל זיין דער אָב לְכָל, וואָס גלויבן, הָגֵם זיי בלייבן אין עַרְלָה, כּדִּי כָל מאמינים זאָל זיי פאררעכנט ווערן מיט צִדְקָה דורך אמונה; און דער אָב פון געמלטע פאַר די, וואָס זענען

נישט נאָר געמלט, נייערט וואָס גייען אויך אין די טריט פון דער
 אַמונה פון אַברהם אַבינו, וואָס ער האָט געהאַט בעת ער איז
 נאָך נישט געווען געמלט. מחמת נישט דורך דער תורה איז
 געקומען די הבטחה צו אברהם, אָדער לָזָרְעוּ, צו זיין זָרע, אַז ער
 זאָל זיין יוֹרֵש פון דער וועלט, נייערט דורך צָדֵק פון אַמונה.
 מחמת אויב די, וואָס זענען פון דער תורה, זענען יורשים, ווערט
 די אַמונה נישטיק, און די הבטחה בָּטֵל. מחמת די תורה ברענגט
 זַעם [רומ' א, יח; ב, ה, ח; ג:ה; ה:ט; ט:כב; יב:יט; יג: ד-ה]; אָבער
 וואו עס איז נישטאָ קיין תורה, דאָרט איז אויך נישטאָ קיין
 עֲבִירָה. דעריבער איז עס אויך פון אַמונה, כּדִּי עס זאָל זיין דורך
 חֶסֶד, אַזוי, אַז די הבטחה זאָל באַשטיין פאַר דעם גאַנצן זָרע;
 נישט נאָר פאַר יענעם, וואָס איז פון דער תורה, נייערט אויך
 פאַר יענעם, וואָס איז פון דער אַמונה פון אברהם. ער איז דער
 אָב פון אונדז אַלע, ווי ס'ע שטייט געשריבן: כִּי אֲבֹהֶמוֹן גוֹיִם
 נִתְּתִיךָ [בראשית יז, ה] - פאַר ה', וועמען ער האָט געגלויבט,
 און וואָס איז מַחֲיֵה-מֵתִים, און רופֿט דאָס, וואָס איז נאָך נישטאָ,
 גלייך ווי עס וואָלט שוין געווען. וואָס הָגֵם ער האָט נישט
 געהאַט קיין תִּקְוָה, האָט ער געגלויבט אין תִּקְוָה, אַז ער וועט
 ווערן אָב פון המון גוֹיִם, לויט ווי עס איז צו אים געזאָגט
 געוואָרן: אַזוי זאָל זיין דיין זָרע [בראשית טו, ה]. און הָגֵם ער
 איז נישט געווען אָפּגעשוואַכט אין אַמונה, האָט ער באַטראַכט
 זיין אייגן בֶּשֶׁר שוין אַזוי גוט ווי טויט, ווייל ער איז אַלט געווען
 אַרום הונדערט יאָר, און די טויטקייט פון שָׂרָהס מוטערטראַכט;
 און איז נישט מסופק געווען אין דער הבטחה פון ה' דורך
 אומגלויבן, נייערט האָט זיך געשטאַרקט אין אַמונה, און האָט
 אָפּגעגעבן כָּבוֹד צו ה', און איז געווען בטוֹחַ, אַז וואָס ה' האָט
 מַבְטִיחַ געווען, איז ה' אויך בִּיכּוֹלֵת צו טאָן. בִּכּוֹן, איז דאָס אים
 אויך פאַררעכנט געוואָרן פאַר צָדֵק. און נישט פון זייענעטוועגן

אַליין איז עס געשריבן געוואָרן, אַז עס איז אים פאַררעכנט געוואָרן, נייערט אויך פון אונדזערטוועגן, פאַר וועמען סע וועט פאַררעכנט ווערן, ווייל מיר גלויבן אין ה', וואָס האָט מחיה-מתים געווען יהושע/ישוע, אַדוֹנֵנוּ, וואָס איז נְמָסָר לַמָּוֹת מִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ וְהוּקָם לַתַּחֲיָה כְּדִי לַהֲצַדִּיקֵנוּ [ישעיה נג, ח-יב].

ה בֵּכָן, ווייל מיר זענען גערעכטפאַרטיקט דורך אַמונה, האָבן מיר שלום מיט ה' דורך אַדוֹנֵנוּ רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע [ישעיה נג, ה], דורך וועמען מיר האָבן אויך באַקומען אונדזער צוגאַנג פון אַמונה אין דעם דאָזיקן חֶסֶד, אין וועלכן מיר שטייען, און מיר פרייען זיך אין דער תְּקוּהָה פון דער כבוד פון ה'. און נישט נאָר דאָס, נייערט מיר פרייען זיך אויך אין אונדזערע צרות, ווייל מיר ווייסן, אַז די צרה ברענגט סבלנות, און סבלנות, דערפאַרונג, און דערפאַרונג, תְּקוּהָה, און תְּקוּהָה ברענגט נישט צו שאַנד, ווארים די אַהֲבָה פון ה' איז אויסגעגאָסן געוואָרן אין אונדזערע לְבָבוֹת דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, וואָס איז אונדז געגעבן געוואָרן. מחמת בעת מיר זענען נאָך געווען שוואַך, איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אין דער געהעריקער צייט געשטאַרבן זיין הִסְתַּלְקוּס פאַר די רָשָׁעִים. מחמת עמיצער וועט קוים שטאַרבן פאַר אַ צַדִּיק; פאַר דעם גוטן וואָלט זיך דאָך אָפּשר עמיצער אונטערגענומען צו שטאַרבן. ה' האָט אָפּער באַוויזן זיין אַהֲבָה צו אונדז מיט דעם, וואָס בעת מיר זענען נאָך געווען חוטאים, איז רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ פאַר אונדז געשטאַרבן [מה"ש ט, ד]. אַ פּשִׁיטאַ שוין וועלן מיר איצט, בעת מיר זענען גערעכטפאַרטיקט געוואָרן דורך זיין דָם, נִיצוֹל ווערן דורך אים פון דעם זַעם פון ה' [רומ' א, יח; ב, ה, ח; ג, ה; ט; ט; כב; יב; יט; יג: ד-ה]. שְׂכָן אִם בְּזִמָּן שְׁהֵינּוּ אוֹיְבִים [מה"ש ט, ד] נִרְצִינוּ לְאַלְקִים [אונדז ה' האט געשענקט "שלום מאכן", ישעיה נג, ה] בְּמוֹת בָּנוּ [דער זון פון דער אויבערשטער און זיין הִסְתַּלְקוּת], עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה נִשָּׁע [פון

דעם זעם פון ה' [בְּחַיֵּי בְנוֹ] [תַּחֲנִית הַמְּשִׁיחַ] לְאַחֵר שְׂכָבָר נִרְצִינוּ.
און נישט נאָר דאָס, נייַערט מיר פרייען זיך אויך אין ה' דורך
אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, דורך וועמען מיר האָבן
איצט מקבל געווען די "שלום מאכן" [ישעיה נג, ה] פון זעם ה'.
בִּכְּן, אַזוֹיוּ דורך אָדָם אָחָד איז די זינד געקומען אין דער עולם
הָזֶה אַרְיִין, און מָוֶת דורך זינד, אַזוֹי איז דער מָוֶת אַרְיֵבֶר צו כָּל
בְּנֵי אָדָם, ווייל אַלע האָבן געזינדיקט. מחמת פֶּאָר מִתֵּן-תּוֹרָה
איז זינד שוין געווען אין דער עולם הָזֶה, אָבֶער זינד ווערט נישט
פאררעכנט [פאר עוֹנֶשׁ מָוֶת], בעת עס איז נישטאָ קיין תּוֹרָה.
דאָך האָט דער מָוֶת געקעניגט פון אָדָם בִּיז מֹשֶׁה [רבינו] אָפִּילו
איבער די, וואָס האָבן נישט געזינדיקט ענלעך צו דער עבירה פון
אָדָם, וועלכער איז אַ פארבילד פון אים, וואָס האָט געזאָלט
קומען [משיח]. אָבֶער נישט אַזוֹי איז עס מיט דער מִתְּנָה, ווי מיט
דער עֲבִירָה, מחמת אויב דורך דער עֲבִירָה פון דעם אדם אחד
זענען אַ סך געשטאַרבן, אַ סך מער האָט דער חֶסֶד פון ה', און
די מִתְּנָה דורך דעם חֶסֶד פון דעם אָדָם אָחָד רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ זיך פֶּאָרמערט איבער דעם רַבִּים [ישעיה נג, יב]! און
נישט ווי דורך איינעם, וואָס האָט געזינדיקט, איז די מִתְּנָה ;
מחמת דער מִשְׁפָּט איז געקומען צו דער פֶּאָראורטיילונג פון
איינעם, אָבֶער די מִתְּנָה איז געקומען פון אַ סך עֲבִירֹת צו
רעכטפֶּאָרטיקונג. מחמת אויב דורך דער עֲבִירָה פון דעם
איינעם האָט דער טויט געהערשט דורך דעם איינעם, אַ סך מער
וועלן די, וואָס זענען מקבל די שְׁפַע פון חֶסֶד, און פון דער מִתְּנָה
פון צָדִק, הערשן אין לעבן דורך דעם אָדָם אָחָד, רַבִּי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ. בִּכְּן, כָּשֶׁם שְׁעֵבֶרָה אַחַת הִיא הִרְשָׁעָה לְכָל
בְּנֵי אָדָם, כֵּן גַם מִצּוּה [מַעֲשֵׂה צְדָקָה פון משיח] אָחָד הוּא זְכוּי שְׁל
חַיִּים לְכָל בְּנֵי אָדָם; מחמת אַזוֹי ווי דורך דער ווידערשפּעניקייט
פון דעם אדם אחד איז דער רַבִּים געמאַכט געוואָרן זינדיק,

פונקט אזוי וועט דער רבנים דורך געהאָרזאָמקייט פון דעם
איינעם [משיח] יעשו לְצַדִּיקִים. און די תורה איז דערביי
אַריינגעקומען כדי דאָס פאַרברעכן זאָל זיך פאַרמערן; אָבער
וואו די עבירה האָט זיך געמערט, האָט זיך דער חֶסֶד נאָך מער
פאַרמערט, כדי אזוי ווי די עבירה האָט געהערשט אין מָוֶת,
פונקט אזוי זאָל דער חֶסֶד הערשן דורך צָדִק צום חיי עולם דורך
רבי מלך המשיח אָדוֹנֵנוּ.

ו בֶּן, וואָס זאָלן מיר זאָגן? זאָלן מיר פאַרבלייבן אין דער זינד,
כדי דער חֶסֶד זאָל זיך פאַרמערן? חס ושלום! וויאָזוי וועלן מיר,
וואָס זענען געשטאַרבן צו דער [בַּעַל-קִנְעֵכֶט] זינד, נאָך לעבן אין
איר? אָדער ווייסט איר נישט, אַז מיר אַלע, וואָס זענען מקוה
געטוֹבלט געוואָרן אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע זענען מקוה
געטוֹבלט געוואָרן אין זיין מָוֶת [רומ' ח, יג; קול' ג, ג; יוח' ג, ג]?
מיר זענען דעריבער באַגראָבן געוואָרן מיט אים דורך דער מקוה
טבילה אין דעם מָוֶת, בְּכִדִּי, פונקט ווי רבי מלך המשיח איז
אויפגעוועקט געוואָרן פון די טויטע דורך דעם כְּבוֹד פון הָאֵב,
אזוי זאָלן מיר אויך גיין אין דעם נִייען לעבן.
מחמת אויב מיר זענען באַהעפט געוואָרן מיט אים אין דער
ענלעכקייט פון זיין מָוֶת [רומ' ח, יג], וועלן מיר אויך זיין
באַהעפט אין דער ענלעכקייט פון זיין תְּחִיַּת-הַמֵּתִים. מחמת
מיר ווייסן, אַז אונדזער אָדָם יָשָׁן איז מיט אים אויפהענגען
על-דער בּוֹיִם [לוקס כג, מ-מג] געוואָרן, כדי ס'ע זאָל אָפּגעטאָן
ווערן דער גופה פון זינד, און מיר זאָלן מער נישט זיין אין
קנעכטשאַפט צו דער [בַּעַל-קִנְעֵכֶט] זינד [רומ' ו, ב]. מחמת דער,
וואָס איז געשטאַרבן, איז נפטר פון דער [בַּעַל-קִנְעֵכֶט] זינד.
אויב אָבער מיר זענען נִפְטָר מיט רבי מלך המשיח, גלויבן מיר,
אַז מיר וועלן אויך לעבן מיט
אים. מחמת מיר ווייסן, אַז אזוי ווי רבי מלך המשיח איז

אויפגעשטאַנען תַּחִית-הַמֵּתִים, טויט ער מער נישט שטאַרבן;
 מָוֶת הָאֵט מער נישט קיין שלִיטָה איבער אים. מחמת דעם מָוֶת,
 וואָס ער איז געשטאַרבן, איז ער צו דער [שְׁלִיט] זינד געשטאַרבן
 איין מאל; אָבער דאָס חיים, וואָס ער לעבט, לעבט ער צו ה'.
 פונקט אַזוי זאָלט איר זיך אויך רעכענען צו זיין מָוֶת צו דער
 זינד, אָבער לעבעדיק צו ה' אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ
 אדונינו. זאָל דעריבער די זינד נישט קעניגן אין אייער
 שטאַרבֿלעכן בְּשָׁר [תהל' טז, ט-י], כּדי צו געהאָרכן אירע תַּאוּוֹת;
 גיט אויך נישט אָפּ אייערע אַברִים צו דער [בעל-קנעכט] זינד ווי
 כּלִי-זֶן פון אומגערעכטיקייט, נייערט גיט זיך איבער צו ה', ווי
 לעבעריק געוואָרענע פון די מתים, און אייערע אַברִים ווי כּלִי-זֶן
 פון צָדֵק פֶּאַר ה'. מחמת די [בעל-קנעכט] זינד וועט נישט
 האָבן קיין שלִיטָה איבער אייך, ווארים איר זענט נישט אונטער
 דער תּוֹרָה, נייערט אונטער דעם חֶסֶד. וואָס זשע דען? זאָלן מיר
 זינדיקן, ווייל מיר זענען נישט אונטער דער תּוֹרָה, נייערט
 אונטער דעם חֶסֶד? חס ושלום! צי ווייסט איר נישט, אַז צו
 וועמען איר גיט זיך איבער ווי עָבֵד צו געהאָרכזאַמקייט, זענט
 איר די עָבֵד פון אים, וועמען איר טויט געהאָרכן, סיי דער
 [בעל-קנעכט] זינד צום מָוֶת, אָדער געהאָרכזאַמקייט צו צָדֵק?
 אָבער בְּרוּך ה', אַז אַזוי ווי איר זענט געווען עָבֵד פון דער
 [בעל-קנעכט] זינד, זענט איר אָבער געוואָרן געהאָרכזאַם פונם
 לֵב צו יענער פֶּאַרם פון תּוֹרָה צו וועלכער איר זענט
 איבערגעענטפערט געוואָרן. און ווייל איר זענט באַפֿרייט
 געוואָרן פון דער [בעל-קנעכט] זינד, זענט איר געוואָרן עבדים
 פון צָדֵק. איך רעד לויט דעם שטייגער פון מענטשן, צוליב דער
 שוואכקייט פון אייער פלייש, מחמת אַזוי ווי איר האָט
 איבערגעגעבן אייערע אַברִים פֶּאַר עבדים צו דער טומאה און
 פון רשעות ביז רשעות, פונקט אַזוי זאָלט איר איצט איבערגעבן

אייערע אַברים ווי עבדים צו צָדֵק ביז קדושה. מחמת בעת איר זענט געווען עבדים פון דער [בעל-קנעכט] זינד, זענט איר געווען פריי פון צָדֵק. בִּכְן, וואָסער פרוכט האָט איר דעמאָלט געהאַט פון יענע זאַכן, מיט וועלכע איר שעמט זיך איצט? מחמת דער סוף פון יענע זאַכן איז מָוֶת. אָבער איצט, בעת איר זענט באַפֿרייט געוואָרן פון דער [בעל-קנעכט] זינד און זענט געוואָרן עבדים פון ה', האָט איר אייער פֿירות פון קדושה, און צום סוף -חַיִּי עולם. מחמת דער שִׁכָּר פון [בעל-קנעכט] זינד איז דער מָוֶת; אָבער די מִתְּנָה פון ה' איז חַיִּי עולם אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, אָדוֹנֵנוּ.

אָדער וויסט איר נישט, אחים במשיח - מחמת איך דער צו מענטשן, וואָס קענען די תּוֹרָה - אַז די תּוֹרָה האָט שלִיטָה איבער אַ מענטשן, כָּל-זִמָּן ער לעבט? מחמת די פֿאַרהייראַטע אָשָׁה איז געבונדן מן-הַתּוֹרָה צו דעם מאַן, כָּל-זִמָּן ער לעבט; אויב אָבער דער מאַן איז נפטר, איז זי פֿטור פון דעם תּוֹרָה הַבֶּעַל. דעריבער, אויב זי באַהעפט זיך מיט אַן אַנדערן מאַן, כָּל-זִמָּן איר מאַן לעבט, וועט זי אָנגערופן ווערן אַ נואִפֿת; אָבער אויב דער מאַן שטאַרבט, איז זי פריי פון דעם תּוֹרָה, אַזוי, אַז זי איז נישט קיין נואִפֿת; הַגִּם זי באַהעפט זיך מיט אַן אַנדערן מאַן. דעריבער, מיינע אַחים, אויך איר זענט געוואָרן נפטר פֿאַר דער תּוֹרָה דורך דעם גופה פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, כּדִּי באַהעפט צו ווערן מיט אַן אַנדערן, צו אים, וואָס איז אויפגעשטאַנען תּחִיַת-הַמֵּתִים, כִּדִּי מִיר זאָלן ברענגען פֿירות פֿאַר ה'. מחמת בעת מיר זענען געווען אין דעם פֿלייש, האָבן די תּאוֹת הַחֲטָא, וואָס טוט ווירקן דורך דער תּוֹרָה אין אונדזערע אַברים און אַרויסצוברענגען פֿירות פֿאַר דעם מָוֶת. אָבער איצט זענען מיר פריי פון דער תּוֹרָה, ווייל מיר זענען נִפְטָר פון דעם, צו וואָס מיר זענען געווען געבונדען, אַזוי, אַז מיר דינען ה' אין דער נַיִיקייט

פון דעם רויח הקודש, און נישט אין דער אלטקייט פון דעם אות. דעריבער, וואָס זשע זאָלן מיר זאָגן? אַז די תורה איז זינד? חס ושלום! דאָך איך וואָלט נישט געקענט קיין עבירה, סיידן דורך דער תורה; מחמת איך וואָלט נישט געוואוסט פון קיין גלוסטיקייט, ווען די תורה וואָלט נישט געזאָגט: לא תחמד [שמות כ, יז; דברים ה, יח]. אָבער די זינד [רומ' ז, יז-יח], ווייל זי האָט געפונען אַ סטימולאַנט פון האָסור האָט געווירקט אין מיר דורך דעם מצוה [ברא' ב, יז] יעדע גלוסטיקייט; מחמת אָן דער תורה איז די עבירה מָוּת. און אַנִי הִיִּיתִי חַי אָן דער תורה, אָבער בעת דאָס מצוה [ברא' ב, יז] איז געקומען, האָט די עבירה אויפגעלעבט, און איך בין געשטאַרבן; און דאָס מצוה, וואָס האָט געזאָלט זיין צום חיים, האָב איך געפונען, איז פאַר מיר דער מָוּת. מחמת די זינד, בעת זי האָט געפונען אַ סטימולאַנט פון האָסור, האָט מיר דורך דעם מצוה [ברא' ב, יז] אָפגענאַרט, און מיר געטייט דורך אים. די תורה איז קדושה, און דאָס מצוה איז קדושה, און יָשָׁר, און טוֹב.

צי איז דען דאָס, וואָס איז טוֹב, געוואָרן פאַר מיר מָוּת? חס ושלום! נייערט די זינד [רומ' ז, יז-יח], כדי זי זאָל קענען אַנטפלעקט ווערן פאַר אַ זינד, האָט אין מיר געווירקט דעם מָוּת דורך דעם גוטס, כִּי דורך דעם מצוה זאָל די זינד זייער זינדיק ווערן. מחמת מיר ווייסן, אַז די תורה איז רוחניות, אָבער איך בין גשמיותדיק, פאַרקויפט [אַלס עֶבֶד] אונטער זינד [ברא' ג, יג; יונה א, י]. מחמת דאָס, וואָס איך טו, פאַרשטיי איך נישט; מחמת נישט וואָס איך וויל, דאָס טו איך, נייערט וואָס איך האָב פיינט, דאָס טו איך. אויב אָבער וואָס איך וויל נישט, דאָס טו איך, בין איך מודה, אַז די תורה איז טוֹב. און איצט, נישט איך בין דאָס מער, וואָס טו דאָס, נייערט די זינד [ברא' ג, יג; תהל' נא, ז], וואָס וואוינט אין מיר. מחמת איך ווייס, אַז אין

מיר, דאָס הייסט, אין מיין פלייש [דעם עלטן מענטשן, אפס' ד, כב], וואוינט נישט קיין גוסט, מחמת דער פאָגער איז אין מיר פאַראַן, אָבער צו טאָן, וואָס איז גוט, איז נישטאָ. מחמת דאָס גוטע, וואָס איך וויל, טו איך נישט; נייערט דאָס בייזע, וואָס איך וויל נישט, דאָס טו איך. בָּכּוּ, אויב איך טו דאָס, וואָס איך וויל נישט, איז דאָס מער נישט איך, וואָס טו עס, נייערט די זינד [ברא' ג, יג; חטא קדמון], וואָס וואוינט אין מיר. איך געפין דעריבער דעם חוק, אַז אין מיר, וואָס וויל טאָן דאָס גוטע, איז פאַראַן דאָס בייזע. מחמת איך פריי מיך אין דער תּוֹרָה פון ה' לויט דעם אינעווייניקסטן מענטשן [אפס' ג, טז]; איך זע אָבער אין מיינע אַברים אַן אַנדער חוק מלחמה האַלטן קעגן דעם חוק פון מיין שַׁכּל, און וואָס טויט מיך ברענגען אין געפאַנגענשאַפט אונטער דעם חוק פון דער זינד, וואָס איז אין מיינע אַברים. אָ אומגליקלעכער מענטש וואָס איך בין! ווער וועט מיך מַציל זיין פון דעם גוף פון דעם דאָזיקן מוֹת? איך זאָג ברוך ה' דורך רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, אַדוֹנֵנוּ! און דעריבער, טו איך פון מיר אַליין דינען די תּוֹרָה פון ה' מיט מיין פאַרשטאַנד, אָבער מיט דעם פלייש [דעם עלטן מענטשן, אפס' ד, כב], דאָס געזעץ פון [בעל-קנעכט] זינד.

ח עס איז דעריבער נישטאָ איצט קיין פאַרמשפּטונג פאַר די, וואָס זענען אין רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. מחמת די תּוֹרָה פון דעם רוּחַ-הַחַיִּים אין רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע האָט מיך באַפּרייט פון דעם געזעץ פון [בעל קנעכט] זינד-און-מוֹת. מחמת וואָס די תּוֹרָה האָט נישט געקענט טאָן, ווייל זי איז געווען שוואַך דורך דעם [דעם עלטן מענטשן, אפס' ד, כב] פלייש, האָט ה' געטאָן, מיט דעם שיקן זיין אייגענעם זון [דער זון פון דער אויבערשטער] אין דער געשטאַלט פון זינדיקן פלייש און פּונוועגן דער זינד, האָט ער פאַרמשפּט די זינד אין

דעם פלייש, כדי די צדק פון דער תורה זאל מקוים ווערן אין
 אונדז, וואָס לעבן נישט לויט דעם פלייש [רומ' ח, יג], נייערט
 לויט דעם רוח הקודש. מחמת די, וואָס לעבן לויט דעם פלייש,
 טראַכטן וועגן די זאכן פון דעם פלייש; אָבער די, וואָס לעבן
 לויט דעם רוח הקודש, טראַכטן וועגן די זאכן פון דעם רוח
 הקודש. מחמת דאָס טראַכטן פון דעם פלייש איז מָוֹת, אָבער
 דאָס טראַכטן פון דעם רוח הקודש איז חיים און שְׁלוֹם,
 ווארים דאָס טראַכטן פון דעם [דעם עלטן מענטשן, אפס' ד,
 כב] פלייש איז שְׁנָאָה קעגן ה', ווייל עס איז נישט אונטערטעניק
 דער תורה פון ה', און קען עס אויך נישט זיין. און די, וואָס
 לעבן לויט דעם [דעם עלטן מענטשן, אפס' ד, כב] פלייש, ה'
 קענען נישט וואוילגעפעלן ווערן. אָבער איר לעבט נישט לויט
 דעם [דעם עלטן מענטשן, אפס' ד, כב] פלייש, נייערט לויט דעם
 רוח הקודש, אויב דער רוח הקודש פון ה' וואונט באַמֶת אין
 אייך. אָבער אויב עמיצער האָט נישט דעם גייסט פון מְשִׁיחַ
 [מה"ש טז, ז], דער געהערט נישט צו אים. און אויב מְשִׁיחַ איז
 אין אייך, איז דער גוף מָוֹת צוליב דער זינד, אָבער דער רוח
 הקודש איז חיים וועגן דער צדק. אויב אָבער דער רוח הקודש
 פון אים, וואָס האָט יהושע/ישוע מַחִיָּה-מֵתִים געווען, וואוינט
 אין אייך, וועט דער, וואָס האָט מַחִיָּה-מֵתִים געווען רַבִּי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, אויך לעבעדיק מאַכן אייערע שטאַרבֿלעכע
 בָּשָׂר [תהל' טז, ט-י] דורך זיין רוח הקודש, וואָס וואוינט אין
 אייך. דעריבער, אחים במשיח, מיר זענען נישט בעלי חוב צום
 דעם פלייש, צו לעבן לויט דעם פלייש - מחמת אויב איר לעבט
 לויט דעם [דעם עלטן מענטשן, אפס' ד, כב] פלייש, מוזט איר
 שטאַרבֿן. אויב אָבער איר וועט דורך דעם רוח הקודש אָפֿטייטן
 די מַעֲשִׂים פון דעם בָּשָׂר [רומ' ז, יח; גלט' ה, יט-כא], וועט איר
 לעבן. מחמת אַלע, וואָס ווערן געפירט דורך דעם רוח אלקים,

זענען יְלָדִים פון ה'. מחמת איר האָט נישט מקבל געווען דעם
 גייסט פון קנעכטשאַפט ווידער מורא צו האָבן, נייער איר האָט
 מקבל געווען דעם גייסט פון אָנגענומענע קינדער, וואָס דורך
 אים רופן מיר: אַבָּא, אלוקים האָב ! דער רוח הקודש אליין
 זאָגט יְדוּת מיט אונדזער גייסט, אַז מיר זענען יְלָדִים פון ה'.
 און אויב יְלָדִים, זענען מיר אויך יורשים, יורשים פון ה', און
 יורשים הַשְׁתַּפִּים פון רבי מלך הַמְּשִׁיחַ, אויב מיר ליידן יסורים
 מיט אים, כּדי מיר זאָלן אויך מיט אים פאַרהערלעכט ווערן.
 מחמת איך רעכן, אַז די ליידן פון דער היינטיקער צייט זענען
 נישט ווערט פאַרגלייכט צו ווערן מיט דעם כּבוד, וואָס וועט
 אונדז אַנטפלעקט ווערן. מחמת די ערנסטע דערוואַרטונג פון
 דעם באַשאַף וואַרטעט אויף דער הַתְּגָלוּת פון די יְלָדִים פון ה'.
 מחמת דער באַשאַף איז אונטערטעניק געוואָרן דער הֶבֶל, נישט
 פון זיין אייגענעם ווילן, נייערט דורך אים, וואָס האָט אים
 אונטערטעניק געמאַכט אין דער תְּקוּהָה, אַז דער באַשאַף אליין
 וועט אויך אויסגעלייזט ווערן פון דער קנעכטשאַפט פון
 פאַרדאַרבונג צו דער פּרִייהייט פון דעם כּבוד פון דער יְלָדִים
 פון ה'. מחמת מיר ווייסן, אַז דער גאַנצער באַשאַף אינאיינעם
 זיפצט און ווייטיקן אין פיין ביז איצט. און נישט נאָר דאָס,
 נייערט אויך מיר אליין, וואָס האָבן די בִּיכּוּרִים פון דעם רוח
 הקודש, אויך מיר זיפצן אין זיך אליין, בעת מיר וואַרטן אויף
 אונדזער אָנגענומענע קינדער, אויף דער גאָלד פון אונדזער גוף.
 מחמת אין דער דאָזיקער תְּקוּהָה זענען מיר געראַטעוועט געוואָרן.
 אָבער אַ תְּקוּהָה, וואָס מען זעט, איז נישט קיין תְּקוּהָה; מחמת ווער
 האָפט אויף דעם, וואָס ער זעט? אויב אָבער מיר האָפּן אויף
 דעם, וואָס מיר זעען נישט, דעמאָלט וואַרטן מיר דערויף מיט
 סבלנות. און אויף דעם זעלבן אופן העלפט אונדז אויך דער רוח
 הקודש אין אונדזער שוואַכקייט; מחמת מיר ווייסן נישט ווי

אַזוי מיר דאַרפן מתפלל זיין, אָבער דער רוח הקודש אליין
 [מה"ש ב, ד] טוט פאַר אונדז פירשפרעכן מיט זיפצן, וואָס אין
 פֿאַרשטענדלעך ווערטער קענען נישט אַרויסגערעדט ווערן
 [קור"א יד, יד]. און ה', וואָס פֿאַרשט די לב, ווייסט וואָס עס איז
 די מחשבה פון דעם רוח הקודש, ווארים רוח הקודש טוט
 פירשפרעכן פאַר די קדושים, לויט דעם רצון ה'. און מיר ווייסן,
 אַז אַלצדינג טוט ווירקן צום גוטן פאַר די, וואָס האָבן ליב ה',
 טאַקע פאַר די, וואָס זענען באַרופן לויט זיין פֿוננה. מחמת
 וועמען ער האָט פון פריער געקענט, האָט ער אויך
 פֿאַרויסבאַשטימט צו זיין ענלעך צו דעם בילד פון זיין זון [דער
 זון פון דער אויבערשטער], כדי ער זאָל זיין דער בכור צווישן אַ
 סך אַחים. און וועמען ער האָט פֿאַרויסבאַשטימט, די האָט ער
 אויך באַרופן; און וועמען ער האָט באַרופן, די האָט ער
 גערעכטפֿאַרטיקט; און וועמען ער האָט גערעכטפֿאַרטיקט, די
 האָט ער אויך פֿאַרהערלעכט. וואָס זשע זאָלן מיר זאָגן צו דעם?
 אויב ה' איז פאַר אונדז, ווער קאָן זיין קעגן אונדז? ער, וואָס
 האָט נישט געשווינט זיין אייגענעם זון [דער זון פון דער
 אויבערשטער], נייערט האָט אים איבערגעענטפערט פאַר אונדז
 אַלע, וויאָזוי זאָל ער אונדז מיט אים נישט אַלצדינג שענקען?
 ווער וועט מיט עפעס פֿאַרקלאָגן ה'ס אויסדערווילטע? עס איז
 ה', וואָס רעכטפֿאַרטיקט; ווער איז דער, וואָס פֿאַרמֿשפט? עס
 איז רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, וואָס איז געשטאַרבן, פֿון
 ליבערשט, וואָס איז אויפגעשטאַנען תחיית-המתים, וואָס איז ביי
 דער רעכטער האַנט פון ה', און וואָס אויך פירשפרעכט פאַר
 אונדז. ווער וועט אונדז אָפשיידן פון דער אַהבה פון רבי מלך
 המשיח? זאָלן צרות, אָדער מצוקה, אָדער רָעה, אָדער הונגער,
 אָדער יירים, אָדער ספֿנה, אָדער חָרב? אַזוויי סע שטייט
 געשריבן: מחמת פון דינעטוועגן ווערן מיר געהרגעט דעם

גאַנצן יום, מיר זענען פאַררעכנט געוואָרן ווי שאָף צו דער
 שחיטה [תהלים מד, כג]. אָבער אין דעם אַלעמען זענען מיר
 מער ווי בעלי-נצחון דורך אים, וואָס האָט אונדז ליב
 געהאַט. מחמת אים בין בטוח, אַז נישט דער מָוֹת, און נישט
 דאָס לעבן, נישט מלאַכים, און נישט מַמשָלוֹת, נישט פאַראַנענע
 זאַכן, נישט זאַכן, וואָס וועלן זיין, נישט כחות, נישט הייך, נישט
 טיף, אויך נישט קיין אַנדער באַשאַף, וועט אונדז קענען
 אָפשיידן פון דער אַהבת ה', וואָס איז אין רבי מלך המשיח
 יהושע/ישוע, אַדוֹנֵנוּ.

ט איך זאָג דעם אָמת אין רבי מלך המשיח, איך זאָג קיין ליגן
 נישט; מיין מַצפּון איז מיר אויך מַעיד דורך דעם רוּחַ
 הקוֹדֶשׁ, אַז איך האָב גְדוֹל צער און אַ באַשטענדיקן ווייטיק אין
 מיין לֵב. מחמת אים וואָלט ליבערשט וועלן, אַז איך אַליין זאָל
 זיין אין חַרֵם פון מְשִׁיחַ פּונוועגן מיינע אחים, מיינע קרובים, לויט
 דעם פלייש, וואָס זענען בני-יִשְׂרָאֵל, וואָס זיי געהערט דאָס
 רעכט פון יְלָדִים, און דער כָּבוֹד, און הַפְּרִיטוֹת, און מִתֵּן-תּוֹרָה,
 און די אַבּוּדָה, און די הַבְּטָחוֹת; וואָס צו זיי געהערן די אַבּוֹת,
 און פון וועמען סע שטאַמט רבי מלך המשיח, לויט דעם פלייש,
 וואָס איז איבער אַלצדינג, א-ל מְבָרָךְ לְעוֹלָמִים. אָמֵן. אָבער
 דאָס מיינט נישט, אַז דאָס דָּבָר ה' איז בְּטֵל געוואָרן. מחמת זיי
 זענען נישט אַלע יִשְׂרָאֵל, וואָס זענען פון יִשְׂרָאֵל [רומ' ב: כח-כט],
 זיי זענען אויך נישט אַלע יְלָדִים, ווארים זיי זענען אַבְרָהָם זָרַע;
 נייערט: אין יצחקון זאָל גערופן ווערן דיין זָרַע [בראשית כא, יב].
 דאָס הייסט: נישט די יְלָדִים פון דעם פלייש זענען קינדער פון
 ה', נייערט די קינדער פון דער הַבְּטָחָה ווערן פאַררעכנט פאַר
 דעם זָרַע. מחמת דאָס איז דאָס דָּבָר פון דער הַבְּטָחָה: צו דער
 דאָזיקער צייט וועל איך קומען, און שָׁרָה וועט האָבן אַ זון
 [בראשית יח, י]. און נישט נאָר דאָס אַליין, נייערט אויך רבקה,

בעת זי איז פארגאנגען אין טראגן פון איינעם, פון יצחק אבינו, און איידער די ילדים זענען נאך געבוירן געווארן, און האבן נישט געטאן קיין גוטס אדער ביז - כדי די תכנית ה' לויט דער בחירה זאל באשטיין, נישט פון [תלות] במעשים, נייערט דורך אים, וואס טוט באריפן, און עס איז צו איר געזאגט געווארן: דער עלטערער וועט דינען דאס יינגערן [בראשית כה, כג].

אזויווי סע שטייט געשריבן: יעקבן האב איך ליב געהאט, און עשון האב איך פיינט געהאט [מלאכי א, ב]. וואס זשע זאלן מיר זאגן? איז פאראן אומרעכט ביי ח' חס ושלום! מחמת ער זאגט צו משה [רבינו]: איך וועל מיד דערבארעמען אויף וועמען איך רערבארעם מיד, און איך וועל רחמנות האבן אויף וועמען איך האב רחמנות [שמות לג, יט]. דעריבער איז עס נישט געווענדט אין דעם, וואס וויל, אויך נישט אין דעם, וואס לויפט, נייערט אין ה', וואס האט רחמנות. מחמת דער פסוק זאגט צו פרעהן: פונוועגן אט דער דאזיקער סיבה האב איך דין אויפשטעלט, כדי איך זאל אין דיר באווייזן מיין כח, און כדי מיין נאמען זאל באקאנט ווערן אויף דער גאנצער ערד [שמות ט, טז]. דעריבער האט ער רחמנות אויף וועמען ער וויל, און וועמען ער וויל - פארהארטעוועט ער. דו וועסט דעריבער זאגן צו מיר: פארוואס טוט ער נאך געפינען

פעלער? מחמת ווער קאן אנטקעגנשטעלן קעגן רצון ה'? דערפאר, ווער ביסטו, א בן אדם, וואס רעדסט גאר קעגן ה'? זאל די געשאפענע זאך זאגן צו דעם, וואס האט זי געשאפן: פארוואס האסטו מיד אזוי געמאכט? אדער, צי האט נישט דער טעפער קיין רעכט איבער דעם ליים, צו מאכן פון דעם זעלבן שטיק איין פלי צו פבד, און אן אנדערע צו אומפבד? און וואס, אויב ה', בעת ער האט געוואלט ווייזן זיין זעם, און באקאנט מאכן זיין מאכט, האט מיט א סך

סבלנות פארטראָגן פֿלים פון זַעם, וואָס זענען געווען אָנגעברייט
 אויף פֿאַרדאַרבונג; און פֿדי ער זאָל באַקאַנט מאַכן די
 עשירות פון זיין פֿבוד איבער פֿלים פון רחמנות, וואָס ער האָט
 פון פֿריער אָנגעברייט צו פֿבוד, טאַקע אונדז, וועמען ער האָט
 באַרופן, נישט נאָר פון די ייִדן אַליין, נייערט אויך פון די אומות?
 ווי ער טוט אויך זאָגן אין הושע : איך וועל רופן דאָס מיין עם,
 וואָס איז נישט געווען מיין עם, און געליבטע, וואָס איז נישט
 געווען געליבט [הושע ב, כה]. און סע וועט זיין, אַז אין דעם
 אָרט, וואו עס איז צו זיי געזאָגט געוואָרן : איר זענט נישט מיין
 עם, וועלן זיי גערופן ווערן יִלָּדִים פון דעם אלוקים חיים [הושע
 ב,א]. און ישעיה רופֿט פֿונוועגן ישָׂרָאֵל : אויב די צאָל פון די
 בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל זאָל זיין ווי דאָס זאַמל פון ים, וועט נאָר אַן
 איבערבלייבונג געראַטעוועט ווערן. מחמת אַ פֿאַרלענדעניש און
 אַ גִּזְרֹ וועט ה' מאַכן איבער דער ערד [ישעיה י, כב-כג].
 און ווי ישעיה האָט פֿריער געזאָגט: וואָלט ה' צבאות אונדז נישט
 איבערגעלאָזט קיין יִרְעָ, וואָלטן מיר געוואָרן ווי סדום,
 און צו אַמֹּרָה וואָלטן מיר געווען געגליכן [ישעיה א, ט].
 וואָס זשע זאָלן מיר זאָגן? אַז די אומות-הָעוֹלָם, וואָס זענען
 נישט נאָכגעאַנגען נאָך קיין צִדְקָה, האָבן דערגרייכט צִדְקָה, דאָס
 הייסט, די צִדְקָה, וואָס קומט פון אַמוֹנָה; און ישָׂרָאֵל, וואָס
 איז נאָכגעאַנגען נאָך דער צִדְקָה פון דער תּוֹרָה, האָט נישט
 דערגרייכט יענע תּוֹרָה. פֿאַרוואָס? ווארים זיי האָבן זי נישט
 געפֿאַרשט דורך אַמוֹנָה, נייערט דורך תּלֹת בְּמַעֲשֵׂי הַתּוֹרָה. זיי
 האָבן זיך געשטרויכלט אין דעם אָבן-נֶגֶף, אַזוי ווי סע שטייט
 געשריבן : הִנֵּה, איך לייג אין צִיּוֹן אַ שְׁטִיין פון שטרויכל, און אַ
 פעלז פון ערגערונג; און דער, וואָס גלויבט אין אים, וועט נישט
 פארשעמט ווערן [ישעיה ח, יד; כח, טז].

׀ מענטשן אַחִים, דער באַגער פון מיין לֵב, און מיין תּפִּילָה צו

ה' פֿאַר יִשְׂרָאֵל איז שְׂיִישָׁעוּ. מחמת איך זאָג זיי אַדוּת, אַז זיי זענען קנאים פֿאַר ה', אָבער אָן יַדֶּעַת. מחמת ווייל זיי קענען נישט ה'ס צֶדֶק [בראשית טו, ו], און זוכן אויפצורייכטן זייער אייגענע, האָבן זיי זיך נישט אונטערטעניק געמאַכט דער צֶדֶק פון ה'. מחמת רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז דער תַּכְלִית פון דער תּוֹרָה צו צֶדֶק פֿאַר יעדן בן אדם, וואָס גלויבט. מחמת מֹשֶׁה [רבינו] שרייבט, אַז דער בן אדם, וואָס טוט די צֶדֶק פון דער תּוֹרָה, וועט לעבן דורך

איר [ויקרא יח, ה]. אָבער די צֶדֶק פון אַמוֹנָה, זאָגט אַזוי: זאָג נישט אין דיין לֵב: ווער וועט אַרויף אין שָׁמַיִם אַרײַן? דאָס הייסט, אַראָפּצוברענגען רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, אָדער: ווער וועט אַראָפּנידערן אין תְּהוֹם אַרײַן? דאָס הייסט, אַרויפצוברענגען מְשִׁיחַ פון די טויטע. נייערט וואָס זאָגט זי? דאָס דָּבָר איז דיר נאָענט, אין דיין מויל, און אין דיין לֵב [דברים ל, יב-יד]; דאָס הייסט, דאָס דָּבָר פון אַמוֹנָה [רומ' ג, כח; י, ג-יג; גלט' ג: יא-יד], וואָס מיר זענען מִבֶּשֶׁר; מחמת אויב דו וועסט מוֹדָה זיין מיט דיין מויל, אַז יהושע/ישוע איז הָאָדוֹן [אַדוֹנִינוּ], און גלויבן אין דיין לֵב, אַז ה' האָט אים מַחִיָּה-מֵתִים געווען, וועסטו נִיצוֹל ווערן [פון זַעם ה']. מחמת מיט דעם לֵב גלויבט מען, כּדי גערעכטפֿאַרטיקט צו ווערן, און מיט דעם מויל איז מען מוֹדָה, צו ישועת אלוקינו. מחמת דער פֿסוק זאָגט: ווער סע גלויבט אין אים, וועט נישט פארשעמט ווערן [ישעיה כח, טז]. מחמת ס'איז נישטאָ קיין חִילוק צווישן יִיד און לֹא-יְהוּדִי; מחמת דער זעלבער אָדוֹן הוּא מְרִי לְכֻלָּם, און איז רייד פֿאַר אַלע, וואָס רופן צו אים. מחמת איטלעכער, וואָס וועט רופן דעם האָרס נאָמען [יואל ג, ה] וועט נִיצוֹל ווערן [פון זַעם ה']. אָבער וויאָזוי זאָלן זיי רופן צו אים, אין וועמען זיי האָבן נישט געגלויבט? און וויאָזוי זאָלן זיי גלויבן אין אים, פון וועמען זיי האָבן נישט געהערט?

און וויאזוי זאלן זיי הערן אָן אַ מבשר [בעל-דרשן אָדער מגידה]?
און וויאזוי זאלן זיי טוען דעם דרשענען פון ישועת אלוקינו,
סיידן דרשנים ווערן געשיקט? אַזוי ווי סע שטייט געשריבן: ווי
שיין זענען די פיס פון די, וואָס זענען מבשר שלום, וואָס זאָגן אָן
גוטס [ישעיה נב, ז]. אָבער נישט אַלע האָבן זיך צוגעהערט צו
דער בשורת הגאולה; מחמת ישעיה זאָגט: האָר, ווער האָט
געגלויבט אונדזע שִׁמְע [ישעיה נג, א]? בִּכְן, אָמונה טויט קומען
פון הערן, און הערן דורך דעם דָּבָר פון מִשִּׁיחַ. אָבער איך זאָג :
האָבן זיי דען נישט געהערט? כֵּן, אַוֹדֵא: זייער קלאַנג איז
אַרויסגעגאַנגען איבער דער גאַנצער ערד, און ביז עק וועלט
זייערע רייד [תהלים יט, ה].

און ווידער פרעג איך : האָט ישׂראל נישט פאַרשטאַנען? שוין
מֹשֶׁה [רבינו] זאָגט: איך וועל אייך רערצערענען מיט קנאה אויף
אַן אומפאָלק, און מיט אַן אומה אָן פאַרשטענדעניש וועל איך
אייך דערבייזערן [דברים לב, כא]. און ישעיה שטאַרקט זיך, און
זאָגט: איך בין געפונען געוואָרן פון די, וואָס האָבן מיך נישט
געזוכט; און איך האָב מיך אַנטפלעקט צו די, וואָס האָבן נישט
געפרעגט אויף מיר [ישעיה סה, א]. אָבער אויף ישׂראל זאָגט
ער: דעם גאַנצן יום האָב איך אויסגעשפּרייט מיינע הענט צו אַן
אומגעהאַרכזאַם און ווידערשפעניק עם [ישעיה סה, ב].

יא איך זאָג דעריבער: האָט ה' פאַרוואָרפן זיין עם? חס ושלום!

מחמת איך בין אויך אַ ישׂראָלי, פון אַבראַהאַם זָרע, פון דעם
שִׁבְט בְּנֵימִין. ה' האָט נישט פאַרוואָרפן זיין עם, וואָס ער האָט
געקענט פון פריער. צי ווייסט איר נישט, וואָס דער פֿסוק זאָגט
וועגן אַלְהֵינוּ? וויאזוי ער טענהט מיט ה' קעגן ישׂראלן :
ה', זיי האָבן געהרגעט דינע נביאים, זיי האָבן צעשטערט דינע
מִזְבְּחוֹת, און איך בין געבליבן אַליין, און זיי באַגערן מײַן נֶפֶשׁ
[מלכים א' יט, י-יד]. אָבער וואָס זאָגט צו אים דער ענטפער פון

ה': איך האָב מיר איבערגעלאָזט זיבן טויזנט מענטשן, וואָס האָבן נישט געקניט צו בַּעַלן [מלכים א' יט, יח]. פונקט אַזוי איז אויך איצט פאַראַן אַן איבערבלייבונג לויט דער בחירה פון חָסֵד. און אויב עס איז דורך חָסֵד, איז עס נישט מער דורך [תּלּוּת] בַּמַּעֲשֵׂי מִיצוּת; אַנדערש איז חָסֵד נישט מער קיין חָסֵד. וואָס זשע דען? דאָס, וואָס ישׂראל זוכט, דאָס האָט ער נישט דערגרייכט; נייערט די אויסדערוויילטע האָבן עס יאָ דערגרייכט, און די איבעריקע זענען פאַרהאַרטעוועט געוואָרן, ווי סע שטייט געשריבן: ה' האָט זיי געגעבן אַ גייסט פון באַטויבונג, אויגן, וואָס זאָלן נישט זען, און אויערן, וואָס זאָלן נישט הערן, ביז אויף דעם היינטיקן יום [ישעיה כט, ג]; דברים כט, ג]. און דָּוִד זאָגט: זאָל זייער טיש ווערן פאַר זיי אַ פאַסטקע און אַ נעץ, און אַ שטרויכלשטיין, און אַ פאַרגעלטונג פאַר זיי, זאָלן זייערע אויגן זיין פינצטער, אַז זיי זאָלן נישט זען, און בייג שטענדיק אַראָפּ זייער רוקן. איך פרעג דעריבער: האָבן זיי געטאָן שטרויכלען כדי זיי זאָלן פאַלן? חס ושלום! נייערט דורך זייער פאַלן איז די ישועה געקומען פאַר די אומות-הָעוֹלָם, כדי זיי אייפערק צו מאַכן. און אויב זייער פאַלן איז די עֲשִׁירוֹת פון דער וועלט, און זייער הִיזק די עֲשִׁירוֹת פון די אומות-הָעוֹלָם, אַ פּשִׁיטָא שוין זייער פולקייט! איך רעד טאַקע צו אייך, וואָס זענט פון די אומות-הָעוֹלָם. בִּכֵּן, אויף אַזוי ווייט ווי איך בין אַ שלִיח פון די אומות-הָעוֹלָם, פאַרהערלעך איך מיין עובדא קוֹדֶשׁ, כדי איך זאָל בכל-אופן אויפוועקן צו אייפערקייט די, וואָס זענען מיין פלייש, און ראַטעווען אַ טייל פון זיי. מחמת אויב דאָס פאַרוואַרפן פון זיי האָט געפירט צו דער איבערבטונג פון דער וועלט, וואָס וועט שוין זייער ווידער-אויפנעמונג זיין, אויב נישט חיים פון די מתים? און אויב די תּרומַת הָעֶסָה איז קוֹדֶשׁ, אַזוי איז אויך

דאָס טייג; און אויב דער שָׁרש איז קָדָש, אַזוי זענען אויך די
 ענפים. און אויב טייל פון די ענפים זענען אָפּגעבראָכן געוואָרן,
 און דו, וואָס ביסט אַ ווילדער איילבערטבוים, ביסט
 אַריינגעזעצט געוואָרן צווישן זיי, און ביסט געוואָרן אַ
 טיילנעמער מיט זיי פון דעם שָׁרש און פון דער פעטקייט פון
 דעם איילבערטבוים, טאָ רים דרך נישט קעגן די ענפים; אויב
 אָבער דו רימסט דרך, זיי וויסן, אַז נישט דו טראָגסט דעם שָׁרש,
 נייערט דער שָׁרש טראָגט דרך. דו וועסט דעריבער זאָגן: ענפים
 זענען אָפּגעבראָכן געוואָרן, כּדי איך זאָל אַריינגעזעצט ווערן.
 טוב; דורך זייער אומגלויבן זענען זיי אָפּגעבראָכן געוואָרן, און
 דו שטייסט דורך דער אָמונה. זיי נישט אַ גִּדְלוֹן, נייערט האָב
 מורא [זעם ה']. מחמת אויב ה' האָט נישט חָס די נאַטירלעכע
 ענפים, וועט ער אויך דרך נישט יָחוּס. זע דעריבער די גוטסקייט
 און שטרענגקייט פון ה': קעגן דך, וואָס זענען געפאַלן,
 שטרענגקייט, אָבער קעגן דיר, ה'ס גוטסקייט, אויב דו וועסט
 בלייבן אין זיין גוטסקייט; אויב נישט, וועסטו אויך אָפּגעשניטן
 ווערן. און אויך זיי, אויב זיי וועלן נישט בלייבן אין זייער
 אומגלויבן, וועלן אַריינגעזעצט ווערן; מחמת ה' איז בִּיכוֹלֶת זיי
 ווידער אַמאַל אַריינצוזעצן. מחמת אויב דו ביסט אָפּגעשניטן
 געוואָרן פון אַן איילבערטבוים, וואָס איז בְּטָבֵע ווילד, און ביסט
 אַריינגעזעצט געוואָרן קעגן דער נאַטור אין אַ גוטן
 איילבערטבוים, אַ פּשיטא שוין ווי וועלן די דאָזיקע, וואָס זענען
 די נאַטירלעכע ענפים, אַריינגעזעצט ווערן אין זייער אייגענעם
 איילבערטבוים? מחמת איך וויל נישט, אַחִים, פאַרהוילן פון
 אייך דעם דאָזיקן סוד, כּדי איר זאָלט זיך נישט האַלטן פאַר
 קיין חֲכָמִים אין אייערע אייגענע אויגן, אַז אַ פאַרהאַרטונג איז
 געקומען אויף אַ טייל פון ישָׂרָאֵל, ביז די פולקייט פון די אומות
 וועט זיין איינגעזאַמלט; און אַזוי וועט כָּל ישָׂרָאֵל ניצול ווערן,

ווי סע שטייט געשריבן: סע וועט אַרויסקומען פון ציון דער
גואל, וואָס וועט אָפּטאָן די פּשעים פון יַעקען; און דאָס וועט
זיין מיין בָּרית מיט זיי, ווען איך וועל אַוועקנעמען זייערע עבירות
[תהלים יד, ז; ישעיה נט, כ-כא; ירמיה לא, לב-לג].

וואָס שייך דער בשורת הגאולה, זענען זיי שוֹנאים פון
אייערטוועגן, אָבער וואָס שייך דער בחירה, זענען זיי באַליבט
פונוועגן די אַבות. מחמת אויף די מַתָּנות און דער באַרופונג פון
ה' איז נישטאָ קיין תַּרְטָה. מחמת אַזוי ווי איר זענט אַמאָל געווען
אומגעהאַרכזאַם צו ה', אָבער איצט האָט איר באַקומען
דערבאַרעמדיקייט דורך זייער אומגעהאַרכזאַמקייט, פונקט
אַזוי זענען אויך די דאָזיקע איצט אומגעהאַרכזאַם, כּדי דורך
דער דערבאַרעמדיקייט, וואָס איז אייך געוויזן געוואָרן, זאָלן זיי
איצט אויך באַקומען דערבאַרעמונג. מחמת ה' האָט אַלעמען
איינגעשלאָסן אין אומגעהאַרכזאַמקייט, כּדי ער זאָל זיך
דערבאַרעמען איבער אַלע. אָ, די טיפקייט פון דער עֲשירות, און
חֲסָמָה, און וויסן פון ה'! ווי אומדערפאַרשטבאַר זענען זיינע
מִשְׁפָּטִים, און זיינע וועגן, נישט אויסצוגעפינען! מחמת ווער
האָט פאַרשטאַנען דעם רוּחַ-ה' ? אָדער ווער איז געווען זיין
בֶּעל-יוֹעץ? אָדער ווער האָט אים עפּעס פריער געגעבן, און עס
זאָל אים צוריק פאַרגאַלטן ווערן? מחמת פון אים, און דורך
אים, און פאַר אים איז אַלצדינג. פאַר אים איז דער כָּבוֹד
לְעוֹלָמִים! אָמֵן.

יב איך בעט אייך דעריבער, אַחִים במשית, דורך דעם רַחֲמָנוּת
פון ה', צו אָנפאַטן גופְכֶם אַ קָרָבן ה', קדוֹשׁ, באַוויליקט צו ה',
וואָס איז אייער גייסטיקע עבֹדָה. און זייט נישט געגליכן צו
דער עוֹלָם הַזֶּה, נייערט ווערט איבערגעאַנדערשט דורך דער
באַנייאונג פון אייער געמיט, כּדי איר זאָלט פּרואוון וואָס עס איז
דער גוטער, און באַוויליקטער, און שלימותדיקער רָצוֹן ה'.

מחמת דורך דעם חֶסֶד, וואָס איז מיר געגעבן געוואָרן, זאָג איך
צו יעדן איינעם צווישן אייך, נישט צו טראַכטן פון זיך אַ סך
מער, ווי ער באַדאַרף צו טראַכטן, נייערט צו טראַכטן
איינגעהאַלטן, לויט ווי ה' האָט צוגעטיילט יעדן איינעם אַ מאָס
פון אָמונה. מחמת פונקט ווי מיר האָבן אַ סך אַברים אין איין
גוף, און אַלע אַברים האָבן נישט די זעלבע
עובדא, אַזוי זענען מיר וואָס זענען אַ סך, איין גוף אין רבי מלך
המשיח, און באַזונדערע אַברים איינער פון דעם
אַנדערן. און ווייל מיר האָבן מִתְּנוּת, פאַרשידן לויט דעם חֶסֶד,
וואָס איז אונדז געגעבן געוואָרן: אויב נבואה, לאָמיר נביאות
זאָגן לויט דעם חֶלֶק פון אונדזער אָמונה; אויב עבודת קדֹשׁ,
לאָמיר זיך איבערגעבן צו אונדזער עבודת קדֹשׁ; דער, וואָס איז
מוֹרָה, צו זיין לערנונג; דער, וואָס איז אַ מוכיח, צו זיין מוסר;
דער, וואָס איז מַנְדֵּב, לאַז ער עס טאָן בְּתוֹם לֵב; דער מנהיג, מיט
פלייסיקייט; דער גומל-חסד מיט שְׂמִיחָה. לאַז זיין אֶהְיֶה אָן
צביעות, האָט פיינט דאָס, וואָס איז שלעכט, און באַהעפט זיך
אָן דעם, וואָס איז טוב. האָט ליב איינער דעם אַנדערן מיט
ברידערלעכער אֶהְיֶה, אין כבוד האַלט פאַר בילכער איינער דעם
אַנדערן; אין פלייסיקייט, נישט פויל, גלִיאִיק אין דעם רוּחַ
הַקּוֹדֶשׁ, דינענדיק ה'; זייט פריילעך אין תְּקוּנָה; געדולדיק אין אַ
צָרָה; האַלט כִּסְדֵּר אין מִתְפַּלֵּל זיין. זייט מַנְדֵּב פאַר די
באַדערפענישן פון די קדוֹשִׁים, און איבערגעגעבן צו
הַכְּנִסֶּת-אוֹרָחִים. בענטשט די, וואָס רוֹדֵפִן אייך; בענטשט, און
שעלט נישט. פרייט אייך מיט די, וואָס פרייען זיך, וויינט מיט
די, וואָס וויינען. לעבט אין אַחדות איינער מיט דעם אַנדערן;
טראַכט נישט פון הויכע זאַכן, נייערט לאָזט אייך אַראָפּ צו
דעם, וואָס איז שְׁפֵּל. האַלט אייך נישט פאַר חֲכָמִים אין אייערע
אייגענע אויגן. פאַרגעלט קיינעם נישט רַע פאַר רַע, נייערט

שימו לב אויף דעם, וואָס איז בַּכּוּדִיק אין די אויגן פון כל בני אדם. אויב עס איז מעגלעך, און אויף וויפל איר זענט בִּיכוּלֶת, לעבט בשָׁלוֹם מיט כל בני אדם. זייט אייך נישט נוקם, געליבטע, נייערט מאַכט פּלאַץ פאַר דעם זַעם ה'; מחמת סע שטייט געשריבן: נקמה געהערט מיר, איך וועל פאַרגעלטן, זאָגט ה' [דברים לב, גה]. אויב אָפּער דיין שוֹנאַ איז הונגערִיק, הַאֲכִילֶהוּ לָחֶם; אויב ער איז דאָרשטיק, גיב אים צו טרינקען; מחמת מיט דעם טאָן אַזוי, וועסטו אָנהויפן פייעריקע קרילן אויף זיין קאָפּ [משלי כה, כא-כג]. לאַז דיך נישט גובר זיין פון דעם רַע, נייערט זיי גובר דאָס רַע מיט גוטן.

יג זאָל יעדע נשְׁמָה זיין אונטערטעניק צו דער העכער אויטאָריטעט. מחמת עס איז נישטאָ קיין אויטאָריטעט, אַחוץ פון ה'; און וואו זי איז פאַראַן, איז זי באַשטימט פון ה'. בַּכּוּ, דער, וואָס שטעלט זיך קעגן דער אויטאָריטעט, ווידערשפעניקט דעם באַפעל פון ה'; און די, וואָס ווידערשפעניקן, וועלן ברענגען אויף זיך שטראַף. מחמת הערשערס זענען נישט קיין פֿחד פאַר די מַעשִׁים טובים, נייערט פאַר די רַע. און ווילסטו נישט מוֹרָא האָבן פאַר דער איטאָריטעט? טו דאָס, וואָס איז טוב, און דו וועסט קריגן אַ שִׁבַח פון איר; מחמת זי איז דיר אַ באַדינערין פון ה' צום גוטן. נאָר אויב דו טויסט דאָס, וואָס איז שלעכט, זאָלסטו מוֹרָא האָבן, מחמת זי טראָגט נישט אומזיסט די חֶרֶב. מחמת זי איז אַ באַדינערין פון ה', וואָס טוט זיך נוקם זיין מיט צאָרן אָן דעם, וואָס טוט רַע. איבערדעם מוז מען אונטערטעניק זיין, נישט נאָר פונוועגן דעם צאָרן אַליין, נייערט אויך פונוועגן דעם געוויסן. מחמת צוליב דעם צאָלט איר אויך מַס; מחמת זיי זענען באַדינערס פון ה', און גיבן זיך פֿסֶדֶר אָפּ מיט דעם דאָזיקן

ענין. דעריבער גיט יעדעמען, וואָס איר זענט שולדיק : מַס, צו וועמען מַס; צאָל, צו וועמען צאָל מורא, צו וועמען מורא; כָּבוד, צו וועמען כָּבוד. זייט קיינעם גאָרנישט שולדיק, אַחוץ ליב צו האָבן איינער דעם אַנדערן; מחמת דער, וואָס האָט ליב זיין חֵבֵר, האָט מקיים געווען די תּוֹרָה. מחמת דו זאָלסט נישט מַזְנֵה זיין, דו זאָלסט נישט טייטן, דו זאָלסט נישט גַנְבֵּענען, דו זאָלסט נישט גלוסטן [שמות כ, יג-יד; דברים ה, יז-יח], און אַלע אַנדערער מַצוות, זענען צוזאַמענגענומען אין דעם דאָזיקן דָּבָר, דהיינו : דו זאָלסט ליב האָבן דיין חֵבֵר ווי דורך אַליין [ויקרא יט, יח]. אַהֲבָה טוט נישט קיין שום רַע דעם חֵבֵר; אַהֲבָה איז דעריבער דער קיום פון דער תּוֹרָה. און דאָס טוט, ווייל איר ווייסט די שָׁעָה, אַז עס איז שוין צייט אויפצואוואַכן פון שלאָף; מחמת איצט איז די ישועה נעענטער צו אונדז, ווי ווען מיר האָבן לכתחילה געגלויבט. די לִילָה איז ווייט פאַרגאַנגען, און דער יום האָט גענעענט. לאָמיר דעריבער אָפּטאָן די מַעשִׁים פון חֲשָׁד, און לאָמיר אָנטאָן די כּלִי-זֵין פון אֹר. לאָמיר גיין אָנשטענדיק ווי בייטאָג, נישט אין פרעסן און שיפרות, נישט אין צעלאָזנקייט און זנות, נישט אין מַחלוקת און קנאה. נייערט טוט אייך אָן דעם רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע אַדְוִינֵנו, און דאָהט נישט פאַר דעם פלייש, מַמְלָא צו זיין זיינע תּאַוֹת.

יד נעמט אויף דעם, וואָס איז שוואַך אין דער אָמונה, אָבער נישט כּדי צו פירן וויכוחים איבער חילוקי-דעות. איינער גלויבט, אַז ער מעג עסן אַלצדינג; אָבער דער, וואָס איז שוואַך, טוט בלויז עסן גרינוואַרג. זאָל דער, וואָס עסט, נישט מַבְטֵל זיין דעם, וואָס עסט נישט; און זאָל דער, וואָס עסט נישט, נישט מַשְׁפֵּטן דעם, וואָס עסט; מחמת ה' האָט אים אויפגענומען. ווער ביסטו, וואָס מַשְׁפֵּטסט דעם עָבֵד פון אָן אַנדערן? פאַר ער שטייט אָדער פאַלט פאַר זיין אייגענעם האַר!

און ער וועט בלייבן שטיין; מחמת ה' איז ביכולת אים אויפצושטעלן. איינער שאַצט איין יום העכער פון דעם אַנדערן; אַן אַנדערער שאַצט יעדן יום גלייך. זאָל יעדער איינער זיין זיכער אין זיין אייגענער דעה. דער, וואָס האַלט [אַ געוויסן] יום, האַלט ער אים פאַר ה'; און דער, וואָס עסט, עסט פאַר ה', וואָרום ער געזאָגט ברוך ה' דערפאַר, און דער, וואָס עסט נישט, עסט נישט פאַר האַדון; און גיט ה' אַ לויב. מחמת קיינער פון אונדז לעבט נישט פאַר זיך אליין, און קיינער שטאַרבט נישט פאַר זיך אליין. מחמת סיי מיר לעבן, לעבן מיר צום האַדון, און ווען מיר שטאַרבן, שטאַרבן מיר צום ה'; בַּכּן, צי מיר לעבן צי מיר שטאַרבן, זענען מיר דעם האַרס. מחמת צוליב דעם איז רבי מלך המשיח געשטאַרבן און לעבעדיק געוואָרן, כדי ער זאָל זיין האַר, סיי איבער טויטע און סיי איבער לעבעדיקע. אָבער דו, פאַרוואָס משפּטסטו דיין אָח במשיח? אָדער דו, פאַרוואָס ביסטו מבטל דיין אָח במשיח? מחמת מיר וועלן אַלע שטיין פאַר דעם כּסא-המשפט פון ה'; מחמת סע שטייט געשריבן: אזוי וואר ווי איך לעב, זאָגט ה' אלוקים, צו מיר וועט זיך בייגן יעדע קני, און יעדע צונג וועט לויבן ה' [ישעיה מה, כג]. אָט אַזוי וועט יעדער איינער פון אונדז אָפּגעבן פון זיך חשבון פאַר ה'. לאַמיר דעריבער מער נישט משפטן איינער דעם אַנדערן, נייערשט משפט ליבערשט דאָס, אַז קיינער זאָל נישט לייגן קיין מיכשול אין זיין ברודערס דָרָך, אָדער אים מאַכן פאלן. איך ווייס, און בין זיכער אין האַדון [אַדוֹינּו] יהושע/ישוע, אַז קיין זאָך איז נישט טמא פון זיך אליין; אַחוץ פאַר דעם, וואָס האַלט עס פאַר טמא, פאַר דעם איז עס טמא. מחמת אויב פונדעם אַכּל איז זיך דיין אָח מצער מיט עֲגֻמַּת נֶפֶשׁ, גייסטו נישט מער אין אַהֲבָה. ברענג נישט אום מיט דיין אַכּל דעם, פאַר וועמען רבי מלך המשיח איז נפֿטר. זאָל נישט דעריבער פונדעם אייער

גוטס רע גערעדט ווערן מחמת דאָס מלכות פון ה' מיינט נישט
 עסן און טרינקען, נייערט צדק, און שלום, און שמחה אין דעם
 רוח הקודש. מחמת דער, וואָס דינט מיט דעם רבי מלך המשיח,
 ווערט וואוילגעפעלן פאר ה', און באַוויליקט ביי מענטשן.
 איבערדעם לאַמיר נאָכגיין נאָך זאָכן, וואָס דינען פאר שלום, און
 זאָכן מיט וועלכע מיר קענען אויפבויען איינער דעם אַנדערן.
 מאַך נישט חרוב דאָס ווערק פון ה' פונוועגן אַלל, אַלצדינג איז
 טהור, דאָך איז עס שלעכט פאר יענעם מענטשן, וואָס עסט מיט
 ערגערניש. עס איז טוב, נישט צו עסן קיין פלייש, נישט צו
 טרינקען קיין וויין, אויך נישט צו טאָן עפעס, דורך וואָס דיין
 אַח שטרויכלט. די אַמונה, וואָס דו האָסט, זאָלסטו האָבן
 צווישן דיר און ה'. אַשרי איז דעם, וואָס משפט זיך נישט אַליין
 אין דעם, וואָס ער טוט באַוויליקן. אַבער דער, וואָס איז
 מסופק, איז פאַרמשפט, אויב ער עסט, ווארים ער טוט עס נישט
 פון אַמונה; און וואָס עס איז נישט פון אַמונה, איז אַ זינד.

טו מיר, וואָס זענען שטאַרק, דאַרפן טראָגן די שלאַפקייטן

פון די שוואַכע, און נישט צו וואוילגעפעלן ווערן זיך
 אַליין. זאָל יעדער איינער פון אונדז פאַרשאַפן הנאה זיין חבר
 פאר זיין אַשרי, און פאר זיין פאַרבעסערונג. מחמת רבי מלך
 המשיח איז זיך אַליין אויך נישט וואוילגעפעלן געווען, נייערט,
 ווי סע שטייט געשריבן : די חרפות פון די, וואָס האָבן זיך
 געלעסטערט, זענען געפאַלן אויף מיר [תהלים סט, י].
 מחמת אַלצדינג, וואָס איז פריער געשריבן געוואָרן, איז געשריבן
 געוואָרן פאר אונדזער באַלערנונג, כדי דורך געדולד, און נחמה
 פון די כתבי-הקודש זאָלן מיר האָבן האַפנונג. און דער אלוקים
 פון געדולד און פון נחמה זאָל אייך באַוויליקן צו זיין פון דער
 זעלבער דעה איינער צום אַנדערן, לויט רבי מלך המשיח

יהושע/ישוע; כדי איר זאָלט מיט איין לֵב און מיט איין מויל אָפּגעבן כָּבוד דעם אלוקים און אָב פון אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מלך הַמָּשִׁיחַ יהושע/ישוע. איבערדעם, זייט מקבל איינער דעם אַנדערן, אַזוי ווי רַבִּי מלך הַמָּשִׁיחַ האָט אייך מקבל געווען, פאַר דעם כָּבוד פון ה'. מחמת אַיך זאָג, אַז רַבִּי מלך הַמָּשִׁיחַ איז געמאַכט געוואָרן אַ מְשִׁירָת פון די געמלטע פּונדעקען דעם אָמת פון ה', כדי ער זאָל מקיים זיין די הבטחות צו די אַבות, און כדי די אומות-העולם זאָלן אויך אָפּגעבן כָּבוד צו ה' פאַר זיין דערבאַרעמדיקייט, ווי סע שטייט געשריבן :

דעריבער וועל איך דִּיך לויבן צווישן די אומות, און זינגען צו דיין נאָמען [תהלים יח, נ]. און ווידער ווערט געזאָגט:

פרייט אייך, איר אומות, מיט זיין עם [דברים לב, מג]. און ווידער : לויבט ה', אַלע אומות, גיט אַ שִׁבַּח צו אים, אַלע אומות [תהלים קיז, א]. און ווידער זאָגט ישעיה :

און עס וועט זיין דער שוֹרֵשׁ פון יִשְׂרָאֵל, און דער, וואָס שטייט אויף צו הערשן איבער די פעלקער; צו אים וועלן די אומות האָפּן [ישעיה יא, י]. און דער אלוקים פון תְּקוּנָה זאָל אייך אָנפֿילן מיט יעדער שְׂמִיחָה און שְׁלוֹם דורך אייער אָמוּנָה, כדי איר זאָלט געדייען אין תְּקוּנָה, דורך דער גבורה פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. אַיך אַליין בין זיכער אין אייך, מיינע ברידער, אַז איר זענט פֿול מיט גוטסקייט, אָנגעפֿילט מיט יעדן וויסן, און פעאַיק איינער דעם אַנדערן מִזהיר צו זיין. אַיך האָב אייך אָבער טיילווייז געשריבן אַ סך פרייער, כדי אייך ווידער צו דערמאָנען, דורך דעם חֶסֶד, וואָס איז מיר געגעבן געוואָרן פון ה', אַז איך זאָל זיין אַ מְשִׁירָת פון רַבִּי מלך הַמָּשִׁיחַ יהושע/ישוע פאַר די אומות-העולם, און צו דינען אין דער הייליקער עבודת קֹדֶשׁ פון דער בשורת הגאולה פון ה', כדי דער קרבן פון די אומות-העולם זאָל ווערן באַוויליקט און געהייליקט דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ.

איד האָב דעריבער מיין רוים אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע
אין זאכן וואָס זענען שייד ה'. מחמת איד וועל מיד נישט
דערוועגן צו רעדן פון עפעס, סיידן פון דעם, וואָס רבי מלך
המשיח האָט געטאָן דורך מיר, דורך דָּבָר און טואונג, פֿונוועגן
דער געהאָרזאָמקייט פון די אומות-הָעוֹלָם, אין דער גבורה
פון נסים וְנִפְלְאוֹת, אין דער גבורה פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, אַזוי,
אַז פון ירוּשָׁלַיִם, און רונד אַרום ביז צו איליריע, האָב איד
אינגאַנצן אָנגעזאָגט די בשורת הגאולה פון רבי מלך
המשיח; פֿון איד האָב מיר געמאַכט פאַר מיין ציל אָנצוזאָגן די
בשורת הגאולה נישט דאָרטן, וואו רבי מלך המשיח איז שוין
אָנגערופן געוואָרן, כדי איד זאָל נישט בויען אויף אַן אַנדערן
מענטשנס יסוד, נייערט, ווי סע שטייט געשריבן:
וואָס זיי איז נישט דערציילט געוואָרן, וועלן זיי זען, און וואָס זיי
האָבן נישט געהערט, וועלן זיי פאַרשטיין [ישעיה נב, טו].
איבערדעם בין איד אויך געהינדערט געוואָרן אַזויפיל מאל פון
קומען צו אייד. אָבער איצט, ווייל איד האָב נישט מער קיין
אַרט אין די דאָזיקע מקומות, און ווייל איד האָב שוין פֿמה יאָרן
געבענקט צו קומען צו אייד, האָף איד אייד צו זען בעת מיין
נסיעה קיין שפּאַניע, און געבראַכט צו ווערן דורך אייד אויף
מיין דָּרֶךְ אֶהְיָנָנוּ, אַזוי ווי איד וועל מיד קודם האָבן אָביסל
געזעטיקט מיט אייער חברותא. איצט אָבער גיי איד קיין
ירוּשָׁלַיִם, צו דינען די קדושים. מחמת עס איז געווען דער
גוטער רצון פון מְקַדְוֵנֶיהָ און אָכְיָה צו מאַכן אַ נִדְבָה פאַר די
עַנְיִים צווישן די קדושים אין ירוּשָׁלַיִם. פֿון דאָס איז געווען
זייער גוטער רצון, און זייערע בִּעֲלֵי-חַוּבוֹת זענען זיי. מחמת
אויב די אומות-הָעוֹלָם זענען געוואָרן שותפים פון זייערע
גייסטיקע זאכן, אַזוי זענען זיי מחויב זיי צו באַדינען אין
גשמיותדיקע זאכן. דעריבער, בעת איד וועל דאָס האבן

פֿאַרענדיקט, און פֿאַרחתמעט פֿאַר זיי די דאָזיקע פֿרויכט, אַזוי וועל איך דורך אייך גיין קיין שפּאַניע. און איך ווייס, אַז ווען איך וועל קומען צו אייך, וועל איך קומען אין דער פולקייט פון דער ברכת הַמָּשִׁיחַ. און איצט בעט איך אייך, אחים, דורך אַדוֹנֵינוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, און דורך דער אֶהְיֶה פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, אַז איר זאָלט זיך שטאַרקן אינאיינעם מיט מיר אין אייערע תּפִּילוֹת צו ה' פֿאַר מיינעטוועגן, אַז איך זאָל נִיצוֹל ווערן פון די, וואָס זענען ווידערשפעניק אין יהודה, און אַז מײַן באַדינונג פֿאַר ירוּשָׁלַיִם זאָל זיין אָנגענומען ביי די קדוּשִׁים, כּדי איך זאָל קענען קומען צו אייך אין פריידן דורך דעם רָצוֹן ה', און מִיך מיט אייך דערקוויקן. און דער אלוקים פון שלום זאָל זיין מיט אייך אַלע. אָמֵן.

טז איך שטעל אייך פֿאַר אַחוּתנוּ פֿבי, וואָס איז אַ שְׁמִשִּׁית הַקְהִילָה אין קֶנְפֶּרָאָה, אַז איר זאָלט זי מקבל זיין אין הָאָדוֹן [אַדוֹנֵינוּ], ווי ס'ע פֿאַסט זיך פֿאַר קדוּשִׁים, און אַז איר זאָלט איר העלפן אין וואָס נאָר זי וועט זיך באַנייטיקן אין אייך; מחמת זי אַליין איז געווען אַ העלפערין פון אַ סך, און אויך פון מיר אַליין. דרשו בשלום צו פריסקילה און עקילס, חברי לעבודה אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, זיי, וואָס האָבן פֿאַר מײַן לעבן אַנידערגעלייגט זייערע אייגענע העלדזער, וועמען נישט נאָר איך אַליין בין דאַנקבאַר, נייערט אויך אַלע בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות פון די אומות-הָעוֹלָם; און דרשו בשלום די הברית החדשה קהילה, וואָס איז אין זייער בֵּית. דרשו בשלום מײַן באַליבטן אָפּיָנְטוּס, וואָס איז די ערשטע פֿרויכט אין אַסְיָה פֿאַר רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ. דרשו בשלום מְרִימֶען, וואָס האָט געשאַנקען אַ סך מִי אויף אייך. דרשו בשלום אַנְדְּרוֹנִיקוֹס און יוֹנָה, מײַנע קרובים, און מײַנע מיט-געפֿאַנגענע, וואָס זענען פון חשיבות צווישן די שליחים, און וואָס זענען אויך געווען פֿאַר מיר אין רַבִּי מֶלֶךְ

הַמְשִׁיחַ. דרשו בשלום אַמפּליאַטּוּס, מיין באַליבטן אין
הָאָדוֹן. דרשו בשלום אורבָּנוס, אונדזער מיטאַרבטעטער אין
מְשִׁיחַ, און אִיסטָכּיס, מיין באַליבטן. דרשו בשלום אַפֿליס,
דעם באַוויליקטן אין רַבִּי מלך הַמְשִׁיחַ. דרשו בשלום דִּי, וואָס
זענען פון דעם הויזגעזינד פון אַריסטובולוס. דרשו בשלום
הורודיוֹן, מיין קרוב. דרשו בשלום דִּי, פון דעם הויזגעזינד פון
נַרְקִיסוס, וואָס זענען אין הָאָדוֹן. דרשו בשלום טריפינה און
טריפוסה, וואָס מיען זיך אין הָאָדוֹן. דרשו בשלום פרסיס, דִּי
טייער, וואָס האָט זיך אַ סך געמִיט אין הָאָדוֹן. דרשו בשלום
רופוס, דעם אויסדערוויילטן אין דעם הָאָדוֹן, און זיין אַם און
מיינע. דרשו בשלום אַסינקריטוס, פליגון הרמס, פטרובס,
הרמס, און דִּי אחים במשיח, וואָס זענען מיט זיי. דרשו בשלום
פילולוגוס און יוליה, נראס און זיין אַחות, און אולימפס, און
אַלע קדושים, וואָס זענען מיט זיי. דרשו בשלום איינער דעם
אַנדערן מיט אַ נשיקה קדושה. אַלע בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות פון
רַבִּי מלך הַמְשִׁיחַ גריסן אייך. און איך בעת אייך, אַחים במשיח,
אַז איר זאָלט שימו לב געבן אויף דִּי, וואָס מאַכן מַחְלֻקוֹת און
סקאַנדאַלן, להיפוך צו דער לערנונג, וואָס איר האָט געלערנט,
און קערט אייך אָפּ פון זיי. מחמת אַזעלכע מענטשן דינען נישט
רַבִּי מלך הַמְשִׁיחַ, אַדוֹנֵנוּ, נייערט זייער אייגענעם בויך, און דורך
גלאַטע און שיינע רייד, פאַרפירן זיי דאָס לֵב פון דִּי
אומשולדיקע. מחמת אייער געהאַרכזאַמקייט איז באַקאַנט צו
אַלעמען, און איך פריי מיד דעריבער איבער אייך; איך וואָלט
אַבער וועלן, אַז איר זאָלט זיין קלוג וואָס שייך דעם גוטן, און
תּמִימוֹתֵיךָ וואָס שייך דעם שלעכטן. און דער אלוקים פון
שְׁלוֹם וועט אין גיכן צעטרעטן הַשָּׁטן אונטער אייערע פיס. דער
חֶסֶד פון אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מלך הַמְשִׁיחַ יהושע/ישוע זאָל זיין מיט אייך.
טִימוֹתֵיאוֹס, מיין מיטאַרבטעטער: דרשו בשלום. און לוקיוס און

אויך יסון און סוסיפטרױס, מייען קרױבס. איך, טרטיױס, וואָס שרייב דעם בריוו, גריס אייך אין האָדון. גױס, וואָס איז מיין בעל-אַכסניא, און אויך פון דער גאַנצער הברית החדשה קהילה: דרשו בשלום. ארסטױס, דער שאַצמייסטער פון דער שטאַט, און אונדזער אַח במשיח, קורטױס, גריסן אייך. דער חֶסֶד פון אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ זָאָל זײַן מײַט אײַך אַלע. אָמֵן.

און צו אים, וואָס איז בִּיכֹּלֶת אײַך צו שטאַרקן לױט מײַן בשׁוּרַת הַגְּאוּלָּה און דאָס דרשענען פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, לױט דער הַתְּגָלוֹת פון דעם סוּד, וואָס איז געווען פאַרבאַרגן פון אײַביקע צײַטן, נאָר איז אײַצט אַנטפֿלעקט געוואָרן, און דורך די שריפטן פון די נביאים איז ער געוואָרן באַקאַנט צו אַלע אומת, לױט דעם באַפֿעל פון דעם אײַביקן אלוקים פאַר געהאַרכזאַמקײט פון אָמונה - צו דעם אלוקים אחד והחכם זָאָל זײַן כְּבוֹד לעולמי עולמים, דורך רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ. אָמֵן.

קור"א

א פאַולוס [ר' שאול], באַרופן צו זײַן אַ שליח פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, דורך דעם רַצוֹן פון ה', און סוֹסְתָנִיס, אָחִינוּ, צו דער הברית החדשה קהילה פון ה', וואָס איז אין קורִינְתוֹס, צו די, וואָס זענען קִדְּשׁוּ אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, באַרופן צו זײַן קדוּשִׁים, אינאײַנעם מײַט אַלע, וואָס רופן אָן דעם נאָמען פון אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ אין יעדן אָרט, סײַ אַדוֹנֵנוּ און פֿאַדוֹנֵם. חֶסֶד צו אײַך און שְׁלוֹם פון ה' אָבִינוּ און אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ. איך דאָנק מײַן אלוקים תמיד פאַר אײַך, פאַר דעם חֶסֶד פון ה', וואָס איז אײַך געגעבן געוואָרן אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, ווײַל

איר זענט אין אלצדינג נתעשר געוואָרן אין אים, אין יעדן דָבָר
און אין יעדן וויסן, אַזוויי דאָס עדות פונעוועגן דעם רבי מלך
המשיח איז אין אייך באַפעסטיקט געוואָרן; אַזוי, אַז אייך
פעלט נישט אין קיין שום מַתָּנָה, בעת איר דָבָר אויף דער
התגלות פון אַדוֹנֵנוּ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, וואָס וועט
אייך אויך שטאַרקן ביז צום סוף, כדי איר זאָלט זיין אומשולדיק
אין דעם יום פון אַדוֹנֵנוּ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. ה' איז
געטריי, וואָס דורך אים זענד איר באַרופֿן געוואָרן צו דער
התקשרות פון זיין זון [דער זון פון דער אויבערשטער] אַדוֹנֵנוּ
רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. איך בעט אייך, אחים במשיח,
דורך דעם נאָמען פון אַדוֹנֵנוּ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, אַז
איר אַלע זאלט רעדן דאָס זעלבע, און אַז עס זאָלן נישט זיין
צווישן אייך קיין מחלוקות, ניערט אַז איר זאָלט זיין אינגאַנצן
פון איין מחשבה און פון איין מיינונג. מחמת מע האָט מיר
מוֹדִיע געווען דורך ד במשיח עם הויזגעזינד פון פֿלואָה וועגן
אייך, אַז סע גייען אָן צווישן אייך מחלוקות, מיינע אחים במשיח.
און איך מיין דאָס, וואָס יעדער איינער פון אייך זאָגט: איך
געהער צו פאולוסן [ר' שְׂאוּל], און איך צו אַפּוֹלוֹסן, און איך צו
כִּיפּאָן, און איך צו משיח. איז רבי מלך המשיח צעטיילט? איז
פאָלוּס [ר' שְׂאוּל] אויפהענגע על-דער בױם געוואָרן פון
אײַערטוועגזן? אַדער זנעט איר מקוה געטױבלט געוואָרן אין
דעם נאָמען פון פאולוסן [ר' שְׂאוּל]? איך זאָגן בָּרוּך ה', וואָס
איך האָב קיינעם פון אייך נישט מקוה געטױבלט, אַחוץ קריספּוס
און גִּיוֹס; כדי קיינער זאָל נישט זאָגן, אַז איר זענט מקוה
געטױבלט געוואָרן אין מיין נאָמען. -- און איך האָב אויך מקוה
געטױבלט דאָס הויזגעזינד פון סְטֶפֿאַנּוּס; אויסערדעם, ווייס איך
נישט, צי איך האָב נאָך עמיצן אַנדערש מקוה געטױבלט --
מחמת רבי מלך המשיח האָט מיך נישט געשיקט צו מקוה

טובלען, נייערט דרשענען די בשורת הגאולה, נישט אין חכמה פון רייד, כדי דער בויס פון רבי מלך המשיח זאל נישט געמאכט ווערן צונישט. מחמת דאָס דָּבָר פון משיח בויס איז פאַר די, וואָס ווערן פאַרלוירן, נאַרישקייט; פאַר אונדז אָבער, וואָס ווערן ניצול, איז עס די גבורה פון ה'. מחמת סע שטייט געשריבן: איך וועל צעשטערן די חכמה פון די חכמים, און דעם פאַרשטאַנד פון די פאַרשטענדיקע וועל איך בַּטֵּל מאַכן [ישעיה כט, יד]. וואו איז דער חכם? וואו איז דער סופר? וואו איז דער בַּעַל-וויכוח פון דער עולם הַזֶּה? האָט אלוקים נישט נאַריש געמאכט די חכמה פון דער עולם הַזֶּה? מחמת אַזוויי די עולם הַזֶּה, דורך איר חכמה, האָט נישט דערקענט אלוקים און זיין חכמה, איז עס ה' וואוילגעפעלן געוואָרן, דורך דער נאַרישקייט פון דרשענען צו ראטעווען די, וואָס גלויבן. בעת יידן פאַרלאַנגען צייכנס, און גריכן זוכן חכמה, טוען מיר דרשענען רבי מלך המשיח דעם אויפהענגען על-דער בויס [דברים כא, כג, שמואל ב יח, יד, זכריה יב, י, דברים כז, כו, ישעיה נג, ד, הסתלקות של משיח], פאַר יידן אַ שטרויכלשטיין, און פאַר אומות נאַרישקייט; אָבער פאַר די, וואָס זענען באַרופֿן, סיי יידן און סיי אומות, איז רבי מלך המשיח די גבורה פון ה', און די חכמה פון ה'. ווארים די נאַרישקייט פון ה' איז קליגער פון מענטשן, און די שוואַכקייט פון ה' איז שטאַרקער פון מענטשן.

מחמת באַטראַכט אייער באַרופֿונג, אחים במשיח, אַז נישט אַ סך חכמים לויט דעם פלייש, נישט אַ סך שטאַרקע, נישט אַ סך איידעלע זענען באַרופֿן געוואָרן; נייערט ה' האָט אויסדערוויילט די נאַרישע זאַכן פון דער עולם הזה, כדי מבֿיִיש צו זיין די חכמים; און ה' האָט אויסדערוויילט די שוואַכע זאַכן פון דער עולם הזה, כדי מבֿיִיש צו זיין די שטאַרקע; און די שפּלע זאַכן פון דער עולם הזה, און דאָס, וואָס איז

פאַראַכטיקט האָט ה' אויסדערוויילט, און דאָס, וואָס ס'איז נישטאָ, כדי ער זאָל בַּטל מאַכן די זאַכן, וואָס זענען פאַראַן, אַזוי, אַז קיין שום בֶּשֶׁר-וּדָם זאָל זיך נישט רימען פאַר ה'. איר אָבער זענט דורך אים אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, וואָס איז פאַר אונדז פון ה' געמאַכט געוואָרן פאַר חֲכָמָה, און צִדִּיק, און קדושה, און גאולה, כדי, ווי סע שטייט געשריבן : דער, וואָס טוט זיך רימען, זאָל זיך רימען אין ה' [ירמיה ט, כג].

ב און בעת איך בין געקומען צו אייך, אחים במשיח, בין איך נישט געקומען מיט מליצ'הדיקע רייד, אָדער חֲכָמָה, אייך אויסצורופן דאָס אַדוֹת פון ה'. מחמת איך האָב מיר פירגענומען נישט צו וויסן קיין שום זאָך צווישן אייך, אַחוּץ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע און אַלס אויפהענגע על-דער בּוֹים [דברים כא, כג, שמואל ב יח,יד, זכריה יב, י, דברים כז,כו, ישעיה נג,ד, הַסִּתְּלָקוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ]. און איך בין געווען ביי אייך אין שוואַכקייט, און אין מורא, און אין גָּדוֹל ציטערניש; און מיין רעדן און מיין דרשענען זענען נישט געווען אין איבעררעדנדיקע דברים פון חֲכָמָה, נייערט אין באַווייזונג פון דעם רוח הקדש און גבורה, כדי אייער אָמוּנָה זאָל נישט באַשטיין אין דער חֲכָמָה פון בני אדם, נייערט אין דער גבורה פון ה'. מיר אָבער רעדן חֲכָמָה צווישן די, וואָס זענען דערוואַקסן, דאָך נישט אַ חֲכָמָה פון דער עולם הזה, אויך נישט פון די הערשער פון דער עולם הזה, וואָס גיין פאַרלוירן. נייערט מיר רעדן ה'ס חֲכָמָה בסוד, די פאַרבאָרגענע חֲכָמָה, וואָס ה' האָט פאַרויסבאַשטימט נאָך פון פאַרצייטן פאַר אונדזער כָּבוֹד-וועגן, וואָס קיינער פון די הערשער פון דער עולם הזה האָט נישט פאַרשטאַנען; מחמת וואָלטן זיי זי פאַרשטאַנען, וואָלטן זיי נישט געווען אויפהענגען על-דער בּוֹים [דברים כא, כג, שמואל ב יח,יד, זכריה יב, י, דברים כז,כו, ישעיה נג,ד, הַסִּתְּלָקוֹת שֶׁל מְשִׁיחַ] האָדון פון כבוד.

נייערט, ווי סע שטייט געשריבן : וואָס קיין אויג האָט נישט
געזען, און קיין אויער נישט געהערט, און וואָס איז נישט
אויפגעגאָנגען אין לֵב פון דעם מעטשן, אָט דאָס האָט ה'
אַנגעברייט פאַר די, וואָס האָבן אים ליב [ישעיה סד, ג]. אָבער
צו אונדז האָט זיי ה' אַנטפלעקט דורך דעם רוּחַ-חַקודש. מחמת
דער גייסט טוט פאַרשטן אַלצדינג, אַפילו די טיפקייטן פון ה'.
מחמת וועלכער מענטש ווייסט וואָס סע טוט זיך אין דעם
מענטשן, אַחוץ דער גייסט פון דעם מענטשן, וואָס איז אין אים?
אַזוי אויך ווייסט קיינער נישט וואָס סע איז אין ה', אַחוץ דער
רוח הקוש פון ה'. מיר אָבער האָבן מקבל געווען, נישט דעם
גייסט פון דער עולם הזה, נייערט דעם רוּחַ הקודש פון ה', כדי
מיר זאָלן פאַרשטיין די מַתָּנוֹת, וואָס זענען אונדז געשאַנקען
געוואָרן פון ה'. און מיר רעדן דערפון אין דבָּרִים, וואָס נישט
מענטשלעכע חכמה לערנט, נייערט אַזוויי דער רוּחַ הקודש
לערנט זיי, בעת מיר באַשיידן גייסטיקע זאַכן מיט גייסטיקע
רייד. דער נאַטירלעכער מענטש איז נישט מקבל די מַתָּנוֹת פון
דעם רוּחַ הקודש פון ה', מחמת זיי זענען פאַר אים נאַרישקייט,
און ער קען זיי נישט פאַרשטיין, ווארים זיי ווערן געמֶשפּט
גייסטיק. אָבער דער, וואָס איז גייסטיק, מֶשפּט אַלצדינג, און
ער אַליין ווערט פון קיינעם נישט געמֶשפּט. מחמת ווער האָט
פאַרשטאַנען די מַחֲשָׁבָה פון ה', אַז ער זאָל אים לערנען [ישעיה
מ, יג]? מיר אָבער האָבן די מַחֲשָׁבָה פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.

ג און איך, אחים במשיח, האָב נישט געקענט רעדן צו אייך ווי
צו גייסטיקע, נייערט ווי צו ערדישע, ווי צו עופעלעך אין רַבִּי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ. איך האָב אייך גענערט מיט חֶלֶב, נישט מיט קיין
פעסטע אָכֶל; מחמת איר זענט נאָך נישט מסוגל געווען צו
פאַרטראָגן עס, און קענט עס אַפילו איצט אויך נישט, מחמת
איר זענט נאָך ערדיש. מחמת כָּל-זֶמַן ס'איז פאַראַן צווישן אייך

קנאה און מחלוקת, צי זענט איר נישט בלתי-רוחניים, און לעבט
איר נישט לויט דעם שטייגער פון בני אדם? מחמת בעת
איינער זאגט : איך געהער פאולוסן [ר' שאול]; און אן אנדערער :
איך געהער אפולוסן; צי זענט איר נישט פשוטע בני אדם?
וואס איז דען אפולוס? און וואס איז פאולוס [ר' שאול]?
משירת, דורך וועמען איר זענט געקומען צו דער אמונה, און
יעדער ווי האדון [אדונינו] האט אים געגעבן. איך האב
געפלאנצט, אפולוס האט באוואסערט, אבער ה' האט געלאזט
וואקסן. אזוי, אז נישט דער, וואס טוט פלאנצן, איז עפעס, אויך
נישט דער, וואס באוואסערט, נייערט ה', וואס לאזט עס
וואקסן. און דער, וואס פלאנצט, און דער, וואס באוואסערט,
זענען אייעס, און יעדער וועט באקומען זיין באזונדערן שכר
לויט זיין אייגענער ארבעט. מחמת מיר זענען ה'ס
מיטארבעטער, ה'ס ווירטשאפט, ה'ס בנין זענט איר.
לויט דעם חסד פון ה', וואס איז מיר געגעבן געווארן, האב איך
געלייגט א יסוד ווי א קלוגער בוימיינסטער, און אן אנדערער
בויט אויף אים. זאל אבער יעדער שימו לב געבן וויאזוי ער בויט
אויף אים. מחמת קיין אנדערן יסוד קאן קיינער נישט לייגן ווי
דער, וואס איז געלייגט געווארן, און וואס איז רבי מלך המשיח
יהושע/ישוע. אבער אויב עמיצער בויט אויף דעם דאזיקן יסוד
זקב, זילבער, טייערע שטיינער, יעץ, היי, שטרוי, אזוי וועט יעדן
מענטשנס ארבעט אנטפלעקט ווערן; מחמת דער יום וועט עס
קלאר מאכן, ווארים סע ווערט אנטפלעקט דורך אש, און דאס
אש אליין וועט באווייזן די ארבעט פון יעדן מענטשנס ווערק,
פון וואסער מין עס איז. אויב עמיצנס ווערק, וואס ער האט
אויף דעם געבויט, וועט פארבלייבן, וועט ער באקומען א שכר.
אויב עמיצנס ווערק וועט פארברענט ווערן, וועט ער ליידן
שאדן, אבער ער אליין וועט ניצול ווערן, דאך אזוי ווי דורך אש.

צי ווייסט איר נישט, אַז איר זענט דער היכל פון ה', און אַז דער רוח-ה' וווינט אין אייך? אויב עמיצער צעשטערט דעם היכל פון ה', דעם וועט ה' צעשטערן, מחמת דער היכל פון ה' איז קדש, און אַט דער היכל זענט איר. לאַז זיך קיינער נישט נאַרן. אויב עמיצער צווישן אייך מיינט, אַז ער איז קלוג אין דער עולם הַזֶּה, זאָל ער ווערן אַ נאַר, כדי ער זאָל ווערן קלוג. מחמת די חכמה פון דער עולם הַזֶּה איז נאַרישקייט ביי ה'. מחמת סע שטייט געשריבן: ער כאַפט די חכמים אין זייער ליסטיקייט [אויב ה', יג]. און ווידער: ג-ט ווייסט די מחשבות פון די חכמים, אַז זיי זענען נישטיק [תהלים צד, יא]. דעריבער זאָל קיינער זיך נישט רימען בַּבְּנֵי אָדָם. מחמת אַלצדינג איז אייערס, צי דאָס איז פאָלויס [ר' שאול], אָדער אַפּוּלוּס, אָדער פִּיפּאַ, אָדער די וועלט, אָדער חיים, אָדער מוֹת, אָדער דאָס, וואָס איז פאַראַן, אָדער דאָס, וואָס דאַרף קומען; אַלץ איז אייערס, און איר זענט מְשִׁיחַס, און מְשִׁיחַ איז ה'ס.

ד זאָל אַ בן אדם אַזוי טראַכטן פּונװעגן אונדז, ווי פון מְשִׁרְתִּי רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ, און מְנַהֵל-מֶשֶׁק-בֵּית פון די סודות פון ה'. איברינקנס, פון מְנַהֵל-מֶשֶׁק-בֵּית ווערט געפאָדערט, אַז זיי זאָלן געפונען ווערן געטריי. פאַר מיר אָבער איז דאָס אַ קלייניקייט, אַז איך זאָל געמֶשפּט ווערן פון אייך, אָדער פון אַ מענטשנס מֶשפּט. איך טו מיך אַפּילו אַליין אויך נישט מֶשפּטן. מחמת איך ווייס גאַרנישט קעגן מיר אַליין, דאָך בין איך מיט דעם נישט גערעכטפאַרטיקט; דער אָבער, וואָס מֶשפּט מיד, איז הָאָדוֹן [אַדוֹנִינוּ]. דעריבער מֶשפּט גאַרנישט פאַר דער צייט, ביז הָאָדוֹן [אַדוֹנִינוּ] וועט קומען, וואָס וועט אויך ברענגען צום אור די פאַרבאַרגענע זאַכן פון דער חֲשֵׁך, און אַנטפלעקן די טראַכטענישן פון די לְבָבוֹת; און דעמאָלט וועט יעדער איינער באַקומען זיין לויב פון ה'. און דאָס, אחים במשיח, האָב איך

איבערגעטראָגן אויף מיר און אַפּוֹלוֹסן פון אייערטוועגן, אַז איר זאָלט אַפּלערנען פון אונדז, נישט איבערצוטערעטן, וואָס סע שטייט געשריבן : כדי קיינער פון אייך זאָל זיך נישט אַנבלאָזן איינער אַנטקעגן דעם אַנדערן. מחמת ווער ונטערשיידט זיך? און וואָס האָסטו, וואָס דו האָסט נישט באַקומען? און אויב דו האָסט עס באַקומען, פאַרוואָס רימסטו דיך, גלייך ווי דו וואָלטסט עס נישט געווען באַקומען? שוין זענט איר זאָט געוואָרן? שוין זענט איר רייך געוואָרן? איר האָט דערגרייכט צו הערשאַפט אָן אונדז? הלוואַי וואָלט איר געהערשט, כדי מיר זאָלן אויך קענען הערשן מיט אייך! מחמת איך מײן, אַז ה' האָט אונדז, די שליחים, אַוועקגעשטעלט פאַר די מינדסטע פון אַלע, ווי פאַרמשפטע צום מָוֶת; מחמת מיר זענען געמאַכט געוואָרן ווי אַ שפּיל פאַר דער עולם הַזֶּה, פאַר מַלְאָכִים און בְּנֵי אָדָם. נאַראַנִים זענען מיר פון מְשִׁיחִס-וועגן, אָבער איר זענט קלוג אין מְשִׁיחֶן; מיר זענען שוואַך, אָבער איר זענט שטאַרק; איר האָט כָּבוֹד, אָבער מיר האָבן אַ שם-רע. אַט ביז צו דער איצטיקער שעה הונגערן מיר, און דאַרשטן, און זענען נאַקעט, און ווערן געשלאָגן, און זענען נַע-וַנְד; און מיר מײַען זיך, און אַרבעטן מיט אונדזערע אייגענע הענט. בעת מיר ווערן באַליידיקט, בענטשן מיר; בעת גערודפֿט, דולדן מיר; בעת באַשולדיקט, בעטן מיר; מיר זענען געמאַכט געוואָרן, און זענען איצט, ווי דער אַפּפּאַל פון דער עולם הזה, דער אַפּשויס פון אַלצדינג. נישט כדי אייך צו פאַרשעמען, שרייב איך דאָס, נייערט אייך מַזְהִיר צו זיין ווי מיינע באלִיבטע יְלָדִים. מחמת הָגָם איר האָט צען טויזנט דערציערס אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, האָט איר אָבער נישט קיין סֵך אבות; מחמת אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע האָב איך אייך געוואונען דורך דער בשורת הגאולָה. איך בעט אייך דעריבער, זייט מיינע

נאָכמאַכערס. טאַקע צוליב דער סיבה האָב איך געשיקט צו
 אייך טימאָטיאַס, וואָס איז מיין באַליבט און געטריי ילד אין
 האָדון [אַדוֹנָן], אַז ער זאָל אייך דערמאָנען אין מיינע דרכים אין
 רבי מלך המשיח, אַזוויי איך לערן זיי אומעטום אין יעדער
 הברית החדשה קהילה. אָבער טייל זענען אָנגעבלאָזן, גלייך
 איך וואָלט נישט וועלן קומען צו אייך. איך וועל אָבער צו אייך
 בקרוב קומען, אַם ירצה ה', און איך וועל וויסן, נישט די רייד פון
 די, וואָס זענען אָנגעבלאָזן, נייערט זייער גבורה. מחמת דאָס
 מלכות פון ה' באַשטייט נישט אין רייד, נייערט אין
 גבורה. וואָס ווילט איר? זאָל איך קומען צו אייך מיט אַ שטעקן,
 אָדער מיט אַהבה און אַן עניוּתדיקן גייסט?

ה מע הערט אומעטום, אַז ס'איז פאַראַן זנות צווישן אייך, און
 אַזאַ זנות, ווי עס איז אַפילו נישטאַ צווישן די געצנדינער, אַז
 איינער זאָל האָבן אַשֶׁת אָביו [ויקרא יח, ח]. און איר זענט
 אָנגעבלאָזן! האָט איר נישט געדאַרפט ליבער טרויערן, אַז דער,
 וואָס איז באַגאַנגען די דאָזיקע מעשה, זאָל אָפגעטאָן ווערן פון
 צווישן אייך? מחמת הַגם איך בין נישט בײַ אייך אין גוף, בין איך
 אָבער אָנוועזנד אין גייסט, און האָב שוין געמֶשפט דעם, גלייך
 ווי איך וואָלט געווען אָנוועזנד, וואָס האָט אַזוינס
 געטאָן. בעת איר זענט פאַרזאַמלט אין דעם נאָמען פון אַדוֹנָנו
 יהושע/ישוע, און מיין גייסט איז צווישן אייך, מיט דער גבורה
 פון אַדוֹנָנו יהושע/ישוע, זאָלט איר אַזאַ איינעם איבערענטפערן
 צו הַשָּׁטן פאַר דער פאַרדאַרבונג פון דעם פלייש, כדי דער גייסט
 זאָל ניצול ווערן אין דעם יום פון הָאָדון [אַדוֹנָנו] יהושע/ישוע.
 אייער רימען זיך איז נישט טוב, וויסט איר נישט, אַז אַביסל
 שְׂאֹר מאַכט זויער דאָס גאַנצע טייג? ראָמט זשע אויס הַשְׂאֹר
 הַיֶּשֶׁן, כדי איר זאָלט זיין אַ ניי טייג, אַזוויי איר זענט נישט
 געזייערט. מחמת רבי מלך המשיח, אונדזער קרבן-פֶּסַח, איז

געשאַכטן געוואָרן. לאָמיר דעריבער האַלטן יום-טוב, נישט מיט הַשָּׂאזֹר הַיָּשָׁן, אויך נישט מיט דעם שָׂאזֹר פֿון שלעכטסקייט און רע, נייערט מיט די מַצּוֹת פֿון תָּם און אֶמֶת. איך האָב אייך געשריבן אין מיין בריוו, נישט צו חֲבֵרֵךְ זיך מיט קיין נואפים; בְּכֻלָּל נישט מיט די נואפים פֿון דער עולם הזה, אָדער מיט די גייציקע און גִּזְלָנִים, אָדער מיט געצנדינער; מחמת דעמאָלט וואָלט איר געמוזט אַרויסגיין פֿון דער וועלט. אָבער איך האָב אייך גיכער געשריבן, נישט צו חֲבֵרֵךְ זיך מיט עמיצן, וואָס ווערט אָנגערופן אַן אַח בַּמִּשִּׁיחַ, און וואָס איז אַ נואף, אָדער גייציק, אָדער אַ געצנדינער, אָדער אַ לעסטערער, אָדער אַ שִׁכּוֹר, אָדער אַ גִּזְלָן-- מיט אַזאַ איינעם זאָלט איר אַפִּילוּ נישט עסן. מחמת וואָס האָב איך צו טאָן מיט מִשְׁפָּטֵךְ דִּי, וואָס זענען אין דריסן? זאָלט איר נישט מִשְׁפָּטֵךְ דִּי, וואָס זענען דרינען? די דרויסנדיקע וועט ה' מִשְׁפָּטֵךְ. ראַמט אויס דעם רָשָׁע פֿון צווישן אייך.

ו ווי דערוועגט זיך עמיצער פֿון אייך, בעת ער האָט אַן עֵסֶק קעגן זיין חֲבֵר, צו גיין מִשְׁפָּטֵךְ זיך פֿאַר רָשָׁעִים, און נישט פֿאַר די קדוֹשִׁים? צי ווייסט איר נישט, אַז די קדוֹשִׁים וועלן מִשְׁפָּטֵךְ דִּי עולם הזה? און אויב די עולם הזה וועט געמִשְׁפָּט ווערן דורך אייך, זענט איר נישט רָאוּי צו מִשְׁפָּטֵךְ דִּי מִינְדִּסְטֵע זאָכן? צי ווייסט איר נישט, אַז מיר וועלן מִשְׁפָּטֵךְ מִלְּאָכִים? אַ פִּשִּׁיטאַ שוין זאָכן, וואָס זענען שייך דעם דאָזיקן לעבן! בִּכֵּן, אויב איר דאָרפט מִשְׁפָּטֵךְ זאָכן אין שׁוֹכֵת צו דעם לעבן, זעצט איר אַוועק בְּנֵי אָדָם צו מִשְׁפָּטֵךְ וואָס זענען פֿאַראַכטעט אין דער הִבְרִית הַחֲדָשָׁה קהילה? איך זאָג דאָס צו אייער שאַנד. שוין-זשע, צי געפינט זיך נישט צווישן אייך איינער אַ חֲכָם, וואָס זאָל קאָנען אַנטשיידן צווישן זיינע אחים בַּמִּשִּׁיחַ, נייערט אַח בַּמִּשִּׁיחַ גייט זיך לאָדן מיט אַח בַּמִּשִּׁיחַ, און דערצו נאָך פֿאַר אוּמְגִלּוּבִיקֵע? עס איז שוין בְּכֻלָּל אַן עוֹלָה פֿון

אייך, וואָס איר פירט משפּטים איינער מיטן אַנדערן. פאַרוואָס
 נישט ליבער זיין באַעוואַלטע? פאַרוואָס נישט ליבערשט זיין
 באַרויבטע? כּן, איר אַליין טוט אומרעכט, און באַרויבט, און
 דערצו נאָך אייערע אייגענע אחים במשית. צי ווייסט איר נישט,
 אַז די רשעים וועלן נישט ירשענען דאָס מלכות ה'! זיט נישט
 גענאָרט: נישט קיין נואפים, נישט קיין געצנדינער, נישט קיין
 אויסגעלאָסענע, נישט קיין בעלי-תאווה, אויך נישט די, וואָס
 ליגן מיט זכרים, נישט קיין גנבים, נישט קיין גייציקע, נישט
 קיין שיפורים, נישט קיין לעסטערערס, נישט קיין גזלנים, וועלן
 ירשענען דאָס מלכות ה'. און אַזוינע זענען געווען טייל פון
 אייך; איר אָבער זענט געוואָשן געוואָרן, איר זענט געהייליקט
 געוואָרן, איר זענט גערעכטפאַרטיקט געוואָרן דורך דעם נאָמען
 פון האָדון [אַדוֹינָה] רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, און דורך דעם
 רוח הקודש פון אלוקינו. אַלצדינג איז מיר דערלויבט, דאָך
 נישט אַלצדינג איז נוצלעך. אַלצדינג איז מיר דערלויבט, דאָך
 וועל איך מיך נישט אונטערוואַרפן אונטער דער מאַכט פון
 עפעס. מאַכלים פאַרן בויך, און דער בויך פאַר מאַכלים--און
 ה' וועט פאַרלענדן סיי דאָס, און סיי די אַנדערע. דער גוף איז
 נישט פאַר זנות, נייערט פאַר האָדון [אַדוֹינָה], און האָדון [אַדוֹינָה]
 פאַר דעם גוף. און ה' האָט אויפגעוועקט האָדון [אַדוֹינָה]
 תחית-המתים, און אויך אונדז וועט ער אויפֿוועקן דורך זיין
 גבורה. צי ווייסט איר נישט, אַז אייערע גופים זענען אַברים פון
 משיח? צי זאָל איך איצט נעמען די אַברים פון משיח, און זיי
 מאַכן פאַר אַברים פון אַ זונה? חס ושלום! אָדער צי ווייסט
 איר נישט, אַז דער, וואָס באַהעפט זיך מיט אַ זונה, איז בָּשָׂר אָחַד
 מיט איר? מחמת סע שטייט געשריבן: וְהָיו שְׁנֵיהֶם לְבָשָׂר אָחַד,
 ביידע וועלן ווערן איין בָּשָׂר [בראשית ב, כד]. אָבער דער, וואָס
 איז באַהעפט מיט האָדון [אַדוֹינָה], איז איין גייסט מיט אים.

אַנטרינט זשע פון זנות. יעדע זינד, וואָס אַ מענטש באַגייט, איז אויסער דעם גוף; דער אַבער, וואָס איז מַזְנָה, זינדיקט קעגן זיין אייגענעם גוף. אָדער צי ווייסט איר נישט, אַז אייער גוף איז אַ היכל פון דעם רוח הקודש, וואָס איז אין אייך, וואָס איר האָט פון ה'! און איר זענט נישט אייערע אייגענע; מחמת איר זענט געקויפט געוואָרן מיט אַ פרייז. על-כֵּן, זאָלט איר אָפּגעבן כָּבוֹד צו ה' אין אייער בֶּשֶׁר.

און בנוגע די זאכן, וועגן וואָס איר האָט געשריבן : "עס איז טוב פאַר אַ מאַן נישט צו באַרירן קיין אַשה". דאָך ווארים פון זנות-וועגן, זאָל יעדער מאַן האָבן זיין אייגן אַשה, און זאָל יעדע אַשה האָבן איר אייגענעם מאַן. זאָל דער מאַן אָפּגעבן דעם אַשה איר חוב; און אַזוי אויך דאָס אַשה דעם מאַן. דאָס אַשה האָט נישט קיין רשות איבער איר אייגענעם בֶּשֶׁר, נייערט דער מאַן; און אַזוי האָט אויך דער מאַן נישט קיין רשות איבער זיין אייגענעם בֶּשֶׁר, נייערט דאָס אַשה. שיידט זיך נישט אָפּ איינער פון דעם אַנדערן, סיידן עס ווערט אָפּגערעדט אויף אַ צייט, כדי איר זאָלט זיך קענען אָפּגעבן מיט תְּפִילָה טאָן און לְתַעֲנִית, און זייט צוריק צוזאַמען, כדי הָשֵׁט זאָל אייך נישט ברענגען צו קיין נסיון צוליב פעלנדיק כּבוֹשׁ הַיָּצָר. און דאָס זאָג איך בְּדֶרֶךְ רשות, און נישט בְּדֶרֶךְ מצוה. דאָך הלואי זאָלן אַלע מענטשן זיין אַזוי אויך אַליין. אַבער יעדער איינער האָט זיין אייגענע מִתְנָה פון ה', איינער אויף דעם אוֹפֶן, און אַן אַנדערער אויף יענעם. צו די אומפאַרהייראַטע, און צו די אַלמָנוֹת זאָג איך: עס איז טוב פאַר זיי, אויב זיי פאַרבלייבן אַזוי אויך. אַבער אויב זיי קענען זיך נישט צוריקהאַלטן, זאָלן זיי חתונה האָבן; מחמת עס איז בעסער חתונה צו האָבן, איידער צו ברענגען. צו די פאַרהייראַטע אַבער געביט איך, כֵּן נישט איך, נייערט הָאָדוֹן [אַדוֹנִינוּ], אַז דאָס אַשה זאָל זיך נישט אָפּשיידן פון איר מאַן --

טוט זי זיך אָבער אָפּשיידן, זאָל זי פאַרבלייבן אומפאַרהייראַט, אָדער זיך איבערבעטן מיט דעם מאַן -- און אַז דער מאַן זאָל נישט פאַרלאָזן זיין אָשה. צו די איבעריקע אָבער זאָג איך, נישט האָדון [אַדווינן]: אויב אַן אַח במשיח האָט אַן אומגלויביק אָשה, און זי איז מַסכים צו וואוינען מיט אים, זאָל ער זי נישט פאַרלאָזן. און דאָס אָשה, וואָס האָט אַן אומגלויביקן מאַן, און דער איז מַסכים צו וואוינען מיט איר, זאָל זי איר מאַן נישט פאַרלאָזן. מחמת דער אומגלויביקער מאַן ווערט געהייליקט דורך דעם אָשה, און דאָס אומגלויביקע אָשה ווערט געהייליקט דורך דעם אַח במשיח; אַז נישט, וואָלטן אייערע ילָדים געווען טמא, נאָר איצט זענען זיי קדושים. אויב אָבער דער אומגלויביקער וויל זיך אָפּשיידן, לאָז ער זיך אָפּשיידן; דער אַח, אָדער די אַחות, איז נישט געבונדן אין אַזוינע פאַלן; און ה' האָט אונדז באַרופן צו שָלוֹם. מחמת וויאַזוי ווייסטו, אָ אָשה, צי דו וועסט מַציל זיין דיין מאַן? אָדער וויאַזוי וויסטו, אָ מאַן, צי דו וועסט ראַטעווען זיין דיין אָשה? נייערט ווי האָדון [אַדווינן] האָט צוגעטיילט יעדן מענטשן, ווי ה' האָט יעדן באַרופן, אַזוי זאָל ער לעבן. און אַזוי בין איך מתקן אין אַלע בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות. איז עמיצער באַרופן בעת אַ געמלטער, זאָל ער נישט ווערן אומגעמלט. איז עמיצער באַרופן געוואָרן אין ערלה, זאָל ער נישט געמלט ווערן. מילה איז גאַרנישט, און ערלה איז גאַרנישט, נייערט דאָס היטן פון די מַצוות פון ה'. לאָז יעדער פאַרבלייבן אין יענער באַרפונג, אין וועלכער ער איז באַרופן געוואָרן. ביסטו באַרופן געוואָרן אַלס עֶבֶד, זאָל עס דיר נישט אַרן. אויב אָבער דו קענסט ווערן פריי, באַנוץ די געלעגנהייט. מחמת דער, וואָס איז באַרופן אין האָדון [אַדווינן] אַלס אַן עֶבֶד, איז האָדונס באַפרייטער; אַזוי אויך דער, וואָס איז געווען פריי, בעת ער איז באַרופן געוואָרן, איז רבי מלך המשיח עֶבֶד. איר

זענט געקויפט געוואָרן מיט אַ פּרייז; ווערט נישט קיין עָבד פון קיין מענטשן. אחים במשיח, לאַז יעדער איינער, אין וואָס פאַר אַ מצב ער איז באַרופן געוואָרן, פאַרבלייבן אין דעם מיט ה'.

און בנוגע בתולות, האָב איך נישט קיין מצוה פון האָדון [אַדוֹננוּ]; איך גיב אָבער מיין מיינונג ווי איינער, וואָס האָט געפונען רחמנות ביי האָדון [אַדוֹננוּ], צו זיין פאַגלויבט. איך מיין דעריבער, אַז פוננעגן דער איצטיקער צרה, איז עס טוב פאַר אַ מענטשן צו זיין ווי ער איז. ביסטו צוגעבונדן צו אַן אָשה? זיך נישט צו ווערן פריי. ביסטו פריי פון אַן אָשה? זיך נישט קיין אָשה. האָסטו אָבער חתונה געהאַט, האָסטו נישט געזינדיקט; און אויב אַ בתולה האָט חתונה, האָט זי נישט געזינדיקט. אָבער אַזוינע וועלן האָבן צרות אין דעם פלייש; און איך וואָלט אייך וועלן פאַרשויןען. דאָס אָבער זאָג איך, אחים במשיח, די צייט איז קורץ. און פון איצט-אָן זאָלן יענע, וואָס האָבן נָשים, זיין גלייך ווי זיי וואָלטן זיי נישט געהאַט; און יענע, וואָס וויינען, גלייך ווי זיי וואָלטן נישט געוויינט; און יענע, וואָס פרייען זיך, גלייך ווי זיי וואָלטן זיך נישט געפרייט; און יענע, וואָס קויפן, גלייך ווי זיי וואָלטן עס נישט פאַרמאָגט; און יענע, וואָס האָבן הנאה פון דער עולם הַזֶּה, גלייך ווי זיי וואָלטן זי נישט באַנוצט; מחמת די געשטאַלט פון דער עולם הַזֶּה פאַרגייט. איך וואָלט וועלן איר זאָלט זיין פריי פון דאגות. דער, וואָס איז נישט פאַרהייראַט, זאָרגט פוננעגן די זאכן פון האָדון [אַדוֹננוּ], וויאַזוי ער זאָל וואוילגעפעלן ווערן האָדון [אַדוֹננוּ]; דער אָבער, וואָס איז פאַרהייראַט, זאָרגט פוננעגן די זאכן פון דער עולם הַזֶּה, וויאַזוי ער זאָל וואוילגעפעלן ווערן זיין אָשה, און איז צעטיילט, אַזוי אויך די אָשה, וואָס איז נישט פאַרהייראַט, און די בתולה, זאָרגט פוננעגן די זאכן פון האָדון [אַדוֹננוּ], כדי זי זאָל זיין קדוּשה, סיי אין דעם גוף און סיי אין דעם גייסט; אָבער די,

וואָס איז פאַרהייראַט, זאָרגט פונוועגן די זאַכן פון דער עולם
הָזָה, וויאַזוי זי זאָל וואוילגעפּעלן ווערן איר מאַן. און דאָס זאָג
איך פאַר אייער אייגענער טובה וועגן, און נישט צו וואַרפן אַ
נעץ איבער אייך, נייערט איר זאָלט זיך פירן ווי געהעריק, און
פדי איר זאָלט קענען דינען הָאָדוֹן [אַדוֹנִינוּ] אומגעשטערט. אויב
עמיצער מיינט, אַז ער באַנעמט זיך נישט פאַסיק קעגן זיין
יונגפרוי, בעת זי איז אַריבער איר בליאַונג-צייט, און אויב סע
באַדאַרף אַזוי צו זיין, זאָל ער טאָן וואָס ער וויל; ער זינדיקט
נישט; לאָזן זיי חתונה האָבן. דער אָבער, וואָס איז פעסט אין
זיין לֵב, און האָט עס נישט נייטיק, נייערט האָט שליטה איבער
זיין אייגענעם ווילן, און האָט באַשלאָסן אין זיין לֵב צו
פאַרשוינען זיין אייגענע יונגפרוי, אַזוי טוט ער רעכט. בִּכּוֹן, דער,
וואָס מאַכט חתונה זיין יונגפרוי, טוט טוב; און דער, וואָס
מאַכט זי נישט חתונה, וועט טאָן נאָך בעסער. אַן אָשָה איז
געבונדן צו איר מאַן כָּל-זֶמֶן ער לעבט; אויב אָבער דער מאַן
שטאַרבט, איז זי פריי חתונה צו האָבן מיט וועמען זי וויל,
נייערט נאָר אין הָאָדוֹן [אַדוֹנִינוּ]. לויט מיין מיינונג, איז זי אָבער
גליקלעכער, אויב זי פאַרבלייבט אַזווייז זי איז; און איך מיינ, אַז
איך פאַרמאָג אויך רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ פון ה'.

ח און בנוגע די זאַכן, וואָס מען איז מקריב צו אַלילים : מיר
ווייסן, אַז "מיר אַלע האָבן דַעַת." וויסן בלאָזט אויף, אָבער
אַהֲבָה בויט אויף. אויב עמיצער מיינט, אַז ער פאַרשטייט
עפעס, פאַרשטייט ער נאָך נישט, ווי ער וואָלט באַדאַרפט
פאַרשטיין. נאָר אויב עמיצער האָט אהבת ה', דער דאָזיקער
ווערט דערקענט פון אים. און וואָס שייך דעם עסן פון זאַכן,
וואָס מען איז מקריב צו אַלילים, ווייסן מיר, אַז אַן אַליל איז
גאָרנישט אין דער עולם הָזָה, און אַז ס'איז נישטאָ קיין אלוקים,
אַחוץ אַחַד. מחמת הַגֵּם סע זענען פאַראַן אַזעלכע, וואָס ווערן

אָנגערופן "ג-טער", סיי אין שְׁמַיִם, סיי אויף דער, - ווי עס זענען
פאַראַן "ג-טער" אַ סך, און "ה-רן" אַ סך -- דאָך
פאַר אונדז נאָר אַדנִי אַחַד, אלוקים האָב, אָב אַחַד לְכֻלָּנוּ, פון
וועמען עס איז אַלצדינג, און מיר פאַר אים און אַדון אַחַד,
מְשִׁיחַ יהושע/ישוע, דורך וועמען סע זענען אַלע זאַכן, און מיר
דורך אים. דאָך נישט אין כל בני אדם איז דאָ די
פאַרשטענדעניש; נייערט טייל, וואָס זענען געוואוינט ביז איצט
צו דעם אָליל, עסן ווי פון אַ זאָך, וואָס מען האָט מִקְרִיב געווען
צו אַן אָליל; און זייער געוויסן, וואָס איז שוואַך, ווערט
באַפֿלעקט. אָבער אַלל וועט אונדז נישט באַוויליקן
צו ה'; אויך זענען מיר נישט ערגער, אויב מיר עסן נישט, אויך
נישט בעסער, אויב מיר עסן נָן. אָבער שימו לב, אַז די דאָזיקע
פּרִייהייט אייערע זאָל נישט דורך עפעס ווערן אַ מִכְשׁוֹל פאַר די
שוואַכע. מחמת אויב עמיצער זעט דיך, וואָס האָסט
פאַרשטענדעניש, זיצן ביי אַ מאָלצייט אין דעם טעמפל פון אַן
אָליל, וועט נישט זיין געוויסן, אויב ער איז שוואַך, דערמוטיקט
ווערן צו עסן זאַכן, וואָס מען האָט מִקְרִיב געווען צו
אָלילים? און דורך דיין יָדַעַת גייט דער שוואַכער אַח
פאַרלוירן, פאַר וועמען רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז געשטאַרבן. און
אַזוי, בעת איר זינדיקט קעגן די אחים במשיח, און פאַרלעצט
זייער שוואַך געוויסן, זינדיקט איר קעגן רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.
איבערדעם, אויב אַן אַלל איז גוֹרֵם מִיין אַח במשיח צו
שטרויכלען, וועל איך קיינמאָל נישט עסן קיין פלייש, כּדִּי אִיך
זאָל נישט גוֹרֵם זיין מִיין אַח במשיח צו שטרויכלען.

ט בין איך נישט פריי? בין איך נישט קיין שליח? האָב איך
נישט געזען יהושע/ישוע אַדוֹנֵנוּ? זענט איר נישט מִיין ווערק אין
האָדוֹן? אויב פאַר אַנדערע בין איך נישט קיין שליח, צום
ווינציקסטן בין איך עס דאָך פאַר אייך; מחמת דער חוֹתֶם פון

מיין שליחות זענט איר אין האַדון. דאָס איז מיין
 רעכטפאַרטיקונג פאַר די, וואָס פאַרשן מיך אויס. צי האָבן מיר
 נישט קיין רשות צו עסן און צו טרינקען? צי האָבן מיר נישט
 קיין רשות אַרומצופירן אַן אַחות פאַר אַן אַשה, אַזוי ווי די
 איבעריקע שליחים, און די אַחוהי דמָרן, און פֿיפּאַ? אָדער איך
 נאָר און בַר-נבָא, האָבן מיר נישט קיין רשות נישט צו אַרבעטן?
 וואָסער זעלנער טוט גאָר דינען אויף זיינע אייגענע הוצאות?
 ווער פלאַנצט אַ פֿרם, און עסט נישט פון אים קיין פֿירות?
 אָדער ווער פיטערט אַ סטאַדע, און געניסט נישט פון דער מילך
 פון דער סטאַדע? צי טו איך רעדן די דאָזיקע זאַכן לויט דעם
 שטייגער פון מענטשן? אָדער צי זאָגט נישט די תּוֹרָה אויך דאָס
 זעלבע? מחמת סע שטייט געשריבן אין תּוֹרָת-מֹשֶׁה [רבינו]:
 זאָלסט נישט פאַרבינדן אַן אָקס דאָס מויל, בעת ער דרעשט
 [דברים כה, ד]. צי זאָרגט דען ה' פאַר אָקסן? אָדער זאָגט
 ער דאָס פון אונדזערטוועגן בַּכָּלֵל? כֵּן, פון אונדזערטוועגן איז
 עס געשריבן געוואָרן, מחמת דער, וואָס אַקערט, דאָרף אַקערן
 מיט האָפּנונג, און דער, וואָס דרעשט, אין דער האָפּנונג צו
 באַקומען אַ חֶלֶק. אויב מיר האָבן געזייט אין אייך גייסטיקע
 זאַכן, איז עס אַזאַ גרויסער ענין, אויב מיר וועלן שניידן אייערע
 ערדישע זאַכן? אויב אַנדערע האָבן אַ חֶלֶק אין דעם רעכט
 איבער אייך, האָבן מיר נישט אַ סך מער? דאָך האָבן מיר נישט
 אויסגענוצט דאָס דאָזיקע רעכט, נייערט מיר טראָגן איבער
 אַלצדינג, כדי מיר זאָלן נישט מאַכן קיין שטערונג פאַר דער
 בשׁוּרַת הגאּוּלָה פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. ווייסט איר נישט, אַז די,
 וואָס טוען די אַבֹּדֶת קוֹדֶשׁ, עסן פון די זאַכן פון דעם בֵּית
 מִקְדָּשׁ, און די, וואָס דינען פאַר דעם מִזְבֵּחַ, נעמען זייער חֶלֶק
 אין דעם מִזְבֵּחַ? פונקט אַזוי האָט אויך האַדון [אַדוֹיִנָּה] מִתְּקַן
 געווען, אַז די, וואָס זאָגן אָן די בשׁוּרַת הגאּוּלָה, זאָלן לעבן פון

דער בשורת הגאולה. איך האָב אָבער נישט אויסגענוצט קיין
 איינציקע פון די דאָזיקע זאַכן; און איך האָב דאָס נישט
 געשריבן, כדי ס'זאל אַזוי געטאָן ווערן אין מיין פאַל; מחמת
 איך וואָלט ליבער שטאַרבן, איידער עמיצער זאל צונישט מאַכן
 מיין רימען זיך. מחמת אויב איך זאָג אָן די בשורת הגאולה,
 דאַרף איך מיך נישט רימען מיט דעם, מחמת איך בין מחויב
 דאָס צו טאָן; און וויי איז מיר, אויב איך טו נישט אָנזאָגן די
 בשורת הגאולה! מחמת אויב איך טו דאָס פון מיין אייגענעם
 ווילן, קריג איך אַ שְׂכָר; נאָר אויב נישט פון מיין אייגענעם ווילן,
 האָב איך אַ שליחות, וואָס איז מיר אָנפאַרטרויט געוואָרן. וואָס
 זשע איז מיין שְׂכָר? דאָס: וואָס בעת איך טו אָנזאָגן די בשורת
 הגאולה, זאל איך קענען ברענגען די בשורת הגאולה אָן
 געצאָלטס, כדי נישט אויסצונוצן מיין רעכט אין דער בשורת
 הגאולה. מחמת הַגֵּם איך בין פריי פון כל בני אדם, האָב איך
 מיך געמאַכט פאַר אַ מְשִׁירָת צו אַלע, כדי איך זאל געווינען וואָס
 מערער. פאַר די ייִדן בין איך געוואָרן ווי אַ ייִד, כדי איך זאל
 געווינען די ייִדן; פאַר די, וואָס זענען אונטער דער תּוֹרָה, ווי
 אונטער דער תּוֹרָה, בעת אַליין בין איך נישט אונטער דער תּוֹרָה,
 כדי איך זאל געווינען די, וואָס זענען אונטער דער תּוֹרָה; פאַר
 די, וואָס זענען אָן אַ תּוֹרָה, ווי אָן אַ תּוֹרָה, בעת איך בין נישט אָן
 ה'ס תּוֹרָה, נייערט אונטער מְשִׁיחַס תּוֹרָה, כדי איך זאל געווינען
 די, וואָס זענען אָן אַ תּוֹרָה. פאַר די שוואַכע בין איך געוואָרן
 שוואַך, כדי איך זאל געווינען די שוואַכע. איך בין געוואָרן
 אַלצדינג פאַר כל בני אדם, כדי בכל-אופן ראָטעווען צו זיי טייל
 פון זיי. און איך טו אַלצדינג פאַר דער בשורת הגאולה-וועגן,
 כדי איך זאל האָבן אַ חֵלֶק אין איר. צי ווייסט איר נישט, אַז די,
 וואָס לויפן אין אַ וועט-לויף, לויפן אַלע, אָבער נאָר איינער
 באַקומט דעם פרייז? פונקט אַזוי לויפט, כדי איר זאלט אים

באַקומען. און יעדער אַטלעט, וואָס קעמפט אין די שפּילן, באַהערשט זיך אין אַלצדינג. און זיי טוען עס כדי צו באַקומען אַ פאַרדאַרבלעכען קראַנץ, מיר אָבער - אַן אומפאַרדאַרבלעכען. איך לויף דעריבער אַזוי, נישט ווי אומזיכער; איך באַקס נישט אַזוי ווי איינער, וואָס שלאָגט די לופט; נייערט איך דיסציפליניר מיין בָּשָׁר, און צווינג אים אַז ער זאָל זיין געהאַרכיק, טאַמער וועל איך דורך עפעס, אַזוי ווי איך האָב געדרשנט פאַר אַנדערע, אַליין פאַרוואָרפן ווערן.

” איך וויל אַז איר זאָלט וויסן, אחים במשיח, אַז אבותינו זענען אַלע געווען אונטער דעם וואַלקן, און אַלע זענען אַריבערגעגאַנגען איבער דעם ים; און אַלע זענען מקוה געטוּבלט געוואָרן אויף מִשְׁהֵן אין דעם וואַלקן און אין דעם ים, און האָבן אַלע געגעסן די זעלבע גייסטיקע אָכֶל, און האָבן אַלע געטרונקען דעם זעלבן גייסטיקן טרונק; מחמת זיי האָבן געטרונקען פון אַ גייסטיקן צור, וואָס האָט זיי באַגלייט און דער צור איז געווען מְשִׁיחַ. דאָך זענען די מיינסטע פון זיי נישט וואוילגעפעלן געוואָרן ה'; מחמת זיי זענען אומגעקומען אין דער מַדְבַּר. און די דאָזיקע זאָכן זענען געווען ביישפּילן פאַר אונדז, כדי מיר זאָלן נישט גלוסטן נאָך קיין שלעכטיקייטן, אַזוויי זיי האָבן געגלוסט. זייט אויך נישט קיין געצנדינער, ווי טייל פון זיי זענען געווען; ווי סע שטייט געשריבן: דאָס עם האָט זיך אַנידערגעזעצט צו עסן און טרינקען, און זיי זענען אויפגעשטאַנען צו שפּילן זיך [שמות לב, ו]. לאָמיר אויך נישט באַגיין קיין נִיאוּף, ווי טייל פון זיי זענען באַגאַנגען, און זענען געפאַלן אין יום אָחָד דריי און צוואַנציק טויזנט [במדבר כה, א-ט]. לאָמיר אויך נישט אויספרוואוון מְשִׁיחַ, ווי טייל פון זיי האָבן אים אויסגעפרוואוט, און זענען אומגעקומען דורך די שלאַנגען [במדבר כא, ה-ו]. איר זאָלט אויך נישט מורמלען,

ווי טייל פון זיי האָבן געמורמלט, און זענען אומגעקומען דורך דעם מַשְׁחִית [במדבר יד, לו]. און די דאָזיקע זאָכן זענען געשען צו זיי פאַר אַ ביישפּיל; און זיי זענען פאַרשריבן געוואָרן צו זיין אַ מוֹפֶּת פאַר אונדז, אויף וועמען דער סוף פון די צייטן האָט גענעענט. בֵּכָן, לאָז דער, וואָס מיינט, אַז ער שטייט, שִׁימוּ לֵב! געבן, אַז ער זאָל נישט פאַלן. סע האָט אייך קיין שום נסיוֹן נישט געטראָפן, סיידן אַזאַ ווי אַ מענטש קאָן פאַרטראָגן. אָבער ה' איז געטריי, וואָס וועט נישט לאָזן, אַז איר זאָלט געפרוּאוּט ווערן איבער אייערע כּוֹחוֹת; נייערט ער וועט מיט דעם נסיוֹן אויך מאַכן אַן אויסוועג, כּדי איר זאָלט אים קאָנען דערטראָגן. איבערדעם, מיינע באַליבטע, אַנטלויפט פון געצנדינעריי. איך רעד ווי צו פאַרשטענדיקע; מַשְׁפּט איר אַליין, וואָס איך זאָג. דער כּוֹס פון בִּרְכָּה, איבער וועלכן מיר מאַכן אַ בִּרְכָּה, איז דאָס נישט קיין התקשרות מיט דעם דָם פון דעם מָשִׁיחַ? די מִצָּה, וואָס מיר ברעכן אָפּ, איז דאָס נישט קיין התקשרות מיט דעם בָּשָׂר פון מָשִׁיחַ? און ווארים עס איז איין מִצָּה, זענען מיר, וואָס זענען אַ סך, איין בָּשָׂר, מחמת מיר אַלע האָבן אַ חֶלֶק אין דער איינער מִצָּה. זעט די נאַטירלעכע בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל: צי זענען זיי, וואָס עסן די קִרְבָּנוֹת, נישט באַהעפט מיט דעם מִזְבֵּחַ? דעריבער, וואָס זשע איז עס דען וואָס איך זאָג? אַז אַ קרבן צו אַלילים איז עפעס? אָדער אַז דער אַליל [אַליין] איז עפעס? איך זאָג גיכער, אַז דאָס, וואָס די געצנדינער זענען מִקְרִיב, זענען זיי מִקְרִיב צו טיּוּלָאָנִים, און נישט צו ה'. און איך וויל נישט, אַז איר זאָלט פירן התקשרות מיט טיּוּלָאָנִים. איר קענט נישט טרינקען דעם כּוֹס פון הָאָדוֹן [אָדוֹנִי], און דעם כּוֹס פון טיּוּלָאָנִים; איר קענט נישט האָבן אַ חֶלֶק אין דעם טיש פון הָאָדוֹן [אָדוֹנִי], און אין דעם טיש פון טיּוּלָאָנִים. אָדער זאָלן מיר דערצערענען ה' צו קנאה? זענען

מיר שטאַרקער פון אים? אַלצדינג איז דערלויבט, אָבער נישט
אַלצדינג איז נוצלעך. אַלצדינג איז דערלויבט, אָבער נישט
אַלצדינג בויט אויף. זאָל קיינער נישט זוכן זיין אייגענע טובה,
נייערט יעדער זיין חברס. אַלץ, וואָס סע ווערט פאַרקויפט אין
די יאַטקעס, עסט, און פרעגט נישט קיין שאַלה פון
געוויסנוועגן; מחמת די ערד געהערט ה', און די פולקייט פון
איר [תהלים כד, א]. און אויב איינער פון די, וואָס גלויבן נישט,
בעט אייך אויף אַ סעודה, און איר האָט בידעה צו גיין, זאָלט
איר עסן אַלץ, וואָס סע ווערט געשטעלט פאַר אייך, און פרעגט
נישט קיין שאַלה פון געוויסנוועגן. נאָר אויב עמיצער זאָגט צו
אייך: דאָס האָט מען מקריב געווען פאַר אַ קרבן, טאָ עסט עס
נישט, פון זיינעטוועגן, וואָס האָט עס אָנגעוויזן, און פון
געוויסנוועגן. איך מיינ נישט דאָס אייגענע געוויסן, נייערט
דעם אַנדערנס. מחמת פאַרוואָס זאָל מיינ פרייהייט געמֶשפט
ווערן פון אַן אַנדערנס געוויסן? און אויב איך געניס מיט אַ
בָּרַכָה, פאַרוואָס זאָל איך באַרעדט ווערן פונוועגן דעם, פאַר
וועלכן איך מאַך אַ בָּרַכָה? בָּכּוּ, צי איר עסט, אָדער טרינקט,
אָדער וואָס נאָר איר טוט, טוט אַלץ פאַר דעם כָּבוֹד ה'. גיט
נישט קיין געלעגנהייט פון מכשול די יידן, אָדער די אומות,
אָדער דער הברית החדשה קהילה פון ה'; פונקט ווי אויך איך
באַוויליק אַלע מענטשן אין אַלצדינג, און זיך נישט מיינ
אייגענעם נוצן, נייערט דעם נוצן פון דעם רבים, כדי זיי זאָלן
געראַטעוועט ווערן.

יא אימיטירט מיד, אַזווייז איך רבי מלך המשיח. און איך
לויב אייך, וואָס איר געדענקט מיד אין אַלצדינג, און היט אָפּ די
טראַזיציעס, אַזווייז איך האָב זיי אייך איבערגעענטפערט. איך
וויל אָבער, אַז איר זאָלט וויסן, אַז דער קאַפּ פון יעדן מאַן איז
מְשִׁיחַ, און דער קאַפּ פון יעדן אָשָה איז דער מאַן, און דער קאַפּ

פון משיח איז ה'. יעדער מאן, וואָס איז מתפלל, אָדער זאָגט נביאות, און ער האַלט פאַרדעקט זיין קאָפּ, פאַרשעמט ער זיין קאָפּ. און יעדע אַשה, וואָס איז מתפלל, אָדער זאָגט נביאות, און איר קאָפּ איז אָפּגעדעקט, פאַרשעמט זי איר קאָפּ; מחמת עס איז איינס און דאָס זעלבע ווי זי וואַלט געווען געגאָלט. מחמת אויב אַן אַשה איז נישט פאַרהילט, זאָל זי זיך אויך לאָזן אָפּשערן; נאָר אויב עס איז אַ ביזין פאַר אַן אַשה צו זיין אָפּגעשוירן, אָדער געגאָלט, זאָל זי זיין פאַרהילט. מחמת אַ מאַן איז נישט מחויב צו האַלטן זיין קאָפּ פאַרדעקט, ווארים ער איז דאָס אָפּבילד און כבוד ה'; דאָס אַשה אָבער איז דער כבוד פון דעם מאַן -- מחמת דער מאַן שטאַמט נישט פון דער אַשה, נייערט די אַשה פון דעם מאַן; אויך איז דער מאַן נישט באַשאַפן געווארן פון דעם ווייבסוועגן, נייערט דאָס אַשה פון דעם מאַנסוועגן -- על-כּן, דאַרף אַן אַשה האָבן אַ שלייער אויף איר קאָפּ, צוליב די מלאכים. אָבער אין האַדון [אַדוֹנִינוּ] איז דאָס אַשה נישט אַן דעם מאַן, אויך נישט דער מאַן אַן דעם אַשה. מחמת אַזוויי דאָס אַשה שטאַמט פון דעם מאַן, אַזוי שטאַמט אויך דער מאַן דורך דעם אַשה; אַלצדינג אָבער שטאַמט פון ה'. משפט איר ביי זיך אליין; צי איז עס שיין, אַז אַן אַשה זאָל מתפלל זיין צו ה' נישט פאַרהילט? צי טוט אַפילו די טבע אליין אייך נישט לערנען, אַז אויב אַ מאַן טראָגט לאַנגע האָר, איז עס אַ חרפה פאַר אים, נאָר אויב אַ אַשה טראָגט לאַנגע האָר, איז עס אַ כבוד פאַר איר? מחמת די האָר זענען איר געגעבן געוואָרן פאַר אַ צוידעק. נאָר אויב עמיצער מיינט צו זיין קריגעריש, האָבן מיר נישט אַזאַ מנהג, און אויך נישט די בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות פון ה'. בעת אָבער איך גיב אייך דעם דאָזיקן באַפעל, לויב איך אייך נישט, וואָס איר קומט זיך צוזאַמען נישט פונוועגן דעם בעסערן, נייערט פונוועגן דעם

ערגערן. מחמת קודם-כָּל, בעת איר קומט זיך צוזאַמען אין
 דער הברית החדשה קהילה, הער איך, אַז מחלוקת זענען פאַראַן
 צווישן אייך; און טיילווייז גלויב איך עס. מחמת סע מוזן אויך
 זיין פֿיתות צווישן אייך, כּדי די, וואָס זענען באַגלייבט צווישן
 אייך, זאָלן קענען אַנטפלעקט ווערן. בִּכּוֹן, בעת איר קומט זיך
 צוזאַמען, איז עס נישט מעגלעך צו עסן דעם אדונס סעודה;
 מחמת בעת אייער עסן נעמט יעדער איינער פריער פאַר אַנדערע
 זיין אייגענע מאָלצייט; און איינער איז הונגעריק, און אַן
 אַנדערער איז שִׁיכּוּר. וואָס? צי האָט איר נישט קיין פֿתִּים, צו
 עסן און צו טרינקען אין זיי? אָדער צי זענט איר מִבְּזֵה די עֲדָה
 פֿון ה', און זענט מִבִּישׁ די, וואָס האָבן גאַרנישט? וואָס זאָל
 איך אייך זאָגן? זאָל איך אייך לויבן? פאַר דעם לויב איך אייך
 נישט. מחמת איך האָב מקבל געווען פֿון הָאָדוֹן דאָס, וואָס איך
 האָב אויך צו אייך איבערגעענטפֿערט, אַז הָאָדוֹן יהושע/ישוע
 האָט אין דער לַיְלָה הַזֶּה, אין וועלכער ער איז פאַרראָטן געוואָרן,
 גענומען אַ מִצָּה, און אַזוי ווי ער האָט אַ בִּרְכָּה געמאַכט, האָט
 ער זי צעבראַכן, און געזאָגט: דאָס איז מיין בִּשְׁרִי, וואָס ווערט
 צעבראַכן פֿון אייערטוועגן; טוט דאָס אין מיין אַנדענק. און
 אויף אַזאַ אופן אויך דעם כּוֹס, נאָך דער סעודה, אַזוי צו זאָגן:
 דער דאָזיקער כּוֹס איז הִבְרִית הַחֲדָשָׁה [ירמיה לא, לא; לב, מ]
 אין מיין יָד; טוט דאָס, כָּל-זֶמֶן איר טרינקט אים, אין מיין
 אַנדענק. מחמת כָּל-זֶמֶן איר עסט די מִצָּה, און טרינקט דעם
 כּוֹס, טוט איר אַנזאָגן דעם אדונס מוֹת [הַסִּתְּלָקוֹת שֶׁל מֹשִׁיחַ],
 ביז ער קומט. בִּכּוֹן, ווער סע וועט עסן די מִצָּה, און טרינקען
 דעם כּוֹס פֿון הָאָדוֹן אויף אַן אומווערדיקן אופן, וועט זיך
 פאַרשולדיקן קעגן דעם בִּשְׁרִי און דעם יָד פֿון הָאָדוֹן. נאָר לאַז
 אַ מענטש זיך אַליין אויספֿראוון, און דערנאָך זאָל ער עסן פֿון
 דער מִצָּה און טרינקען פֿון דעם כּוֹס. מחמת דער, וואָס טוט

עסן און טרינקען, עסט און טרינקט אַ דין אויף זיך אַליין, אויב
 ער מאַכט נישט קיין חילוק צווישן דעם בַּשָּׁר פון הָאָדָוּן.
 איבערדעם זענען אַ סך פון אייד שוואַך און חולים, און נישט
 ווינציק זענען איינגעשלאָפֿן. אויב אָבער מיר טוען זיך אַליין
 פֿרוּאַוּן, וועלן מיר נישט געמֶשפּט ווערן; און ווערן מיר שוין
 געמֶשפּט, ווערן מיר געשטראָפֿט פון הָאָדָוּן, כּדי מיר זאָלן נישט
 פֿאַרמֶשפּט ווערן מיט דער עולם הַזֶּה. בֵּכֶן, מיינע אחים במשיח,
 בעת איר קומט זיך צוזאַמען צו עסן, וואָרט איינער אויף דעם
 אַנדערן. און אויב עמיצער איז הונגעריק, זאָל ער עסן אין דער
 היים, כּדי אייער צונויפקומען זאָל נישט ווערן קיין
 פֿאַרשולדיקונג. און דאָס איבעריקע וועל איך מתקן זיין, ווען
 איך וועל קומען.

יב און בנוגע גייסטיקע מִתְּנוּת, אחים במשיח, וואָלט איך נישט
 וועלן פֿאַרהוילן פון אייד קיין שום זאָך. איר ווייסט, אַז בעת
 איר זענט געווען שייגעץ [זינדיקער], האָט איר זיך געלאָזט פֿירן
 צו יענע שטומע אַלילִים, וויאַזוי נאָר מע האָט אייד געפֿירט.
 בֵּכֶן, בין איך אייד מוֹדִיעַ, אַז קיינער, וואָס רעדט דורך דעם רוּחַ
 הַקּוֹדֶשׁ פון ה', זאָגט: יהושע/ישוע זאָל זיין חָרָם! און קיינער
 קאָן נישט זאָגן: יהושע/ישוע הוא אַדְנִי, סיידן דורך דעם רוּחַ
 הַקּוֹדֶשׁ. און סע זענען פֿאַראַן פֿאַרשידענע מִתְּנוּת, אָבער דער
 זעלבער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ; און סע זענען פֿאַראַן פֿאַרשידענע
 אַבּוֹדוֹת, אָבער דער זעלבער אָדוֹן; און סע זענען פֿאַראַן
 פֿאַרשידענע אַרבעטן, אָבער דער זעלבער אלוקים, וואָס ווירקט
 אין אַלצדינג אין אַלעמען. נאָר יעדן איינעם איז געגעבן
 געוואָרן די הִתְגַּלּוּת פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ צום נוצן. מחמת
 איינעם איז געגעבן געוואָרן דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ דאָס דָּבָר פון
 חֲכָמָה, און אַן אַנדערן דאָס דָּבָר פון דַּעַת, לויט דעם זעלבן
 רוּחַ-הַקּוֹדֶשׁ; אַן אַנדערן אָמוּנָה, דורך דעם זעלבן רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ,

און אן אַנדערן מַתָּנוֹת פון היילן דורך דעם איינעם רוח הקודש,
אן אַנדערן צו טאָן וואונדער, און צו אן אַנדערן נבואה, און אן
אַנדערן צו אונטערשיידן גייסטער, אן אַנדערן פאַרשידענע מינים
לשונות, און אן אַנדערן דאָס פאַרטייטשן פון לשונות. אָבער
דאָס אַלץ טוט ווירקן דער איינער און דער זעלבער רוח הקודש,
וואָס פאַרטיילט יעדן איינעם באַזונדער אַזוי ווייל. מחמת
אַזוי דער גוף איז איינער, און האָט אַ סך אַברים, און די אַלע
אַברים פון דעם גוף, הָגם זיי זענען אַ סך, זענען איין גוף, אַזוי איז
אויך מְשִׁיחַ. מחמת דורך איין רוח הקודש זענען מיר אַלע
מקוה געטוּבלט געוואָרן אין איין גוף, סיי ייִד אָדער לאַ-ייִד, סיי
עָבֶד אָדער פֶּרִי; און זענען אַלע אָנגעטרונקען געוואָרן מיט
איין רוח הקודש. מחמת דער גוף איז נישט איין אַבר, נייערט אַ
סך. אויב דער פֹּס זאָל זאָגן: ווייל איך בין נישט די האַנט,
געהער איך נישט צום גוף, געהערט ער דעריבער נישט צום גוף?
און אויב דאָס אויער זאָל זאָגן: ווייל איך בין נישט דאָס אויג,
געהער איך נישט צום גוף, געהערט עס דעריבער נישט צום גוף?
אויב דער גאַנצער גוף וואָלט געווען אן אויג, וואו וואָלט געווען
דאָס געהער? און אויב ער וואָלט אינגאַנצן געווען געהער, וואו
וואָלט געווען דער חוש-הָרִיחַ? איצט אָבער האָט ה'
געשטעלט די אַברים, יעדן איינעם פון זיי אין דעם גוף, אַזוי ווי
אים איז וואוילגעפֿעלן געוואָרן. און אויב זיי וואָלטן אַלע געווען
איין אַבר, וואו וואָלט געווען דער גוף? אַזוי אָבער זענען זיי אַ
סך אַברים, נאָר איין גוף. און דאָס אויג קען נישט זאָגן צו דער
האַנט: איך נייטיק מיך נישט אין דיר; אָדער דער קאָפּ צו די
פִּס: איך נייטיק מיך נישט אין אייך. נייערט להיפך, יענע
אַברים פון דעם גוף, וואָס זעען אויס צו זיין שוואַכער, זענען
נייטיק. און יענע טיילן פון דעם גוף, וואָס מיר מיינען, זיי זענען
ווייניקער חשוב, די דאָזיקע באַשענקען מיר מיט אַ סך מער

כְּבִיד; און אונדזערע מיאויסע טיילן האָבן אַ סך מער
ליבלעכקייט, בעת אונדזערע ליבלעכע טיילן נייטיקן זיך נישט
דערין. אָבער ה' האָט דעם גוף אַזוי צונויפגעשטעלט, און געגעבן
מער כָּבוֹד יענעם טייל, וואָס איז געווען געמינערט, כּדי ס'זאל
נישט זיין קיין מַחלוקה אין דעם גוף, נייערט, אַז די אַברים זאָלן
טראָגן די זעלבע זאָרג איינער פאַר דעם אַנדערן. און אויב איין
אַבר טוט ליידן, ליידן מיט אים אַלע אַברים; אָדער ווערט איין
אַבר באַקומט כבוד, אַזוי פרייען זיך מיט אים אַלע אַברים.
אָבער איר זענט דער גוף פון מְשִׁיחַ, און באַזונדערע אַברים פון
אים. און ה' האָט טייל אויפגעשטעלט אין דער הברית החדשה
קהילה, ערשטנס שלִיחים, צווייטנס נְבִיאִים, דריטנס מוֹרִים,
דערנאָך עוֹשֵׂי נְסִים, דערנאָך מִתְּנוֹת הָרְפוּי, העלפערס,
פאַרוואַלטונגען, מִינִים פון לשונות. [בעת איר קומט זיך
צוזאַמען] צי זענען אַלע שלִיחים? זענען אַלע נְבִיאִים? זענען
אַלע מוֹרִים? אַלע עוֹשֵׂי נְסִים? האָבן אַלע מִתְּנוֹת פון
רפואות? צי רעדן אַלע מיט לשונות? טוען אַלע פאַרטייטשן?
באַגערט אָבער פלייסיק די גרעסערע מִתְּנוֹת, און אויסערדעם
ווייז איך אייך אָן אַ זייער אויסגעצייכנטן דָּרָךְ.

יג אויב איך זאָל רעדן מיט לשונות פון מענטשן און פון
מלאַכים, און האָב נישט קיין אַהֲבָה, בין איך געוואָרן ווי
קלינגענדיק מעש, אָדער אַ שאַלנדיקער צימבל. און אויב איך
האָב די מִתְּנָה פון נבואה, און ווייס אַלע סודות און אַלע חֲכָמוֹת,
און אויב איך זאָל האָבן די גאַנצע אָמוֹנה, אַזוי, אַז איך זאָל
קענען איבערשטעלן בערג, און האָב נישט קיין אַהֲבָה, בין איך
גאָרנישט. און אויב איך שענק אַוועק מיין גאַנץ פאַרמעגן, און
גיב מיין לייב פאַרברענט צו ווערן, און האָב נישט קיין אַהֲבָה
נוצט עס מיר גאָרנישט. אַהֲבָה איז סבלנותדיק וְנִדְיָבָה; אַהֲבָה
איז נישט מקנא; אַהֲבָה רימט זיך נישט אַליין, און איז נישט

אויפגעבלאָזן. זי באַנעמט זיך נישט געמיין, זי זוכט נישט דאָס איריקע, זי דערצערנט זיך נישט, טראַכט נישט קיין ביז, זי פרייט זיך נישט אין קיין עוולה, נייערט פרייט זיך מיט דעם אַמת. אַלצדינג פאַרטראַגט זי, אַלצדינג גלויבט זי, אַלצדינג האַפט זי, אַלצדינג פאַרטראַגט זי. אַהבה וועט קיינמאָל נישט אויפהערן. אויב אָבער סע זענען פאַראַן נבואות, וועלן זיי אָפגעטאָן ווערן; אויב לשונות, וועלן זיי בָטל ווערן; אויב חכמה, וועט זי אָפגעטאָן ווערן. מחמת מיר ווייסן טיילווייז, און מיר זאָגן נביאות טיילווייז; אָבער ווען דאָס שלימותדיקע וועט קומען, וועט דאָס, וואָס איז טיילווייז, אָפגעטאָן ווערן. ווען איך בין געווען אַ ילד, האָב איך גערעדט ווי אַ ילד, האָב געפילט ווי אַ ילד, האָב געטראַכט ווי אַ ילד; איצט, אַז איך בין געוואָרן אַ מאַן, האָב איך אַוועקגעלייגט די קינדישע זאַכן. מחמת איצט זעען מיר אין אַ שפיגל, אַ רעטעניש; דעמאָלט אָבער פֿנים-אַל-פֿנים, איצט פאַרשטיי איך טיילווייז, דעמאָלט וועל איך פאַרשטיין אינגאַנצן, אַזוויי איך בין אויך אינגאַנצן פאַרשטאַנען געוואָרן. און איצט פאַרבלייבט אַמונה, תְּקוּהָה, אַהבה; די דאָזיקע דריי; און דאָס גרעסטע פון זיי איז אַהבה.

יד יאָגט זשע נאָך אַהבה, און באַגערט פלייסיק גייסטיקע

מַתָּנוֹת; בעסער אָבער, אַז איר זאָלט קענען נביאות זאָגן. מחמת דער, וואָס רעדט אין אַ לשון, טוט נישט רעדן צו בני אדם, נייערט צו ה'; מחמת קיינער פאַרשטייט אים נישט, און ער טוט רעדן שוודות אין דעם רוח הַקּוֹדֶשׁ, אָבער דער, וואָס זאָגט נביאות, טוט רעדן צו מענטשן פאַר זייער אויפבוואונג, און מוסר, און טרייסט. דער, וואָס רעדט אין אַ לשון, בויט זיך אַליין אויף; אָבער דער, וואָס זאָגט נביאות, בויט אויף די הברית החדשה קהילה. און איך וואָלט וועלן, אַז איר

זאָלט אַלע רעדן אין לשונות; בעסער אָבער, אַז איר זאָלט
 נביאות זאָגן. און גרעסער איז דער, וואָס זאָגט נביאות, איידער
 דער, וואָס טוט רעדן אין לשונות [מרק' טז, יז], סיידן ער
 פאַרטײטשט, כּדי אויפצובויען די הברית החדשה קהילה. און
 איצט, אחים במשית, אויב איך זאָל צו אייך קומען און רעדן אין
 לשונות, וואָס וועל איך אייך נוצן, אויב איך וועל נישט רעדן צו
 אייך דורך דעם אופן פון התגלות, אָדער פון חכמה, אָדער פון
 נבואה, אָדער פון לערנונג? אַפילו נישט-לעבעדיקע זאָכן, וואָס
 גיבן אַרויס אַ קלאַנג, צי אַ פלייט, אָדער אַ האַרץ, אויב זיי גיבן
 נישט אַרויס קיין חילוק אין די קלאַנגען, וויאַזוי וועט מען וויסן
 וואָס סע ווערט געשפילט אויף דער פלייט, אָדער אויף דער
 האַרץ? מחמת אויב דער טרומײט גיט אַרויס אַן
 אומבאַשטימטן קלאַנג, ווער וועט זיך גרייטן צו
 מלחמה? אַזוי אויך מיט אייך, אויב איר וועט נישט מיט דער
 צונג אַרויסרעדן פאַרשטענדיקע רייד, וויאַזוי וועט מען וויסן,
 וואָס סע ווערט גערעדט? מחמת איר וועט רעדן אין דער לופט
 אַריין. עס זענען אַונדאי פאַראַן אַ סך מינים לשונות אין דער
 עולם הזה, און קיין איינע פון זיי איז נישט אָן אַ זין. בַּכּן, אויב
 איך פאַרשטיי נישט די באַדייטונג פון דעם לשון, וועל איך זיין
 פאַר דעם, וואָס רעדט, אַ פרעמדער; און דער, וואָס רעדט,
 וועט זיין פאַר מיר אַ פרעמדער. אַזוי אויך מיט אייך; הָיִית
 איר זענט אייפערק אין גייסטיקע מתנות, זוכט אַז איר זאָלט
 מצליח זיין אין דעם אויפצובויען פון דער קהלה. דעריבער, זאָל
 דער, וואָס רעדט אין אַ לשון, מתפלל זיין, אַז ער זאָל קענען
 פאַרטײטשן. מחמת אויב איך בין מתפלל אין אַ לשון, איז מיין
 גייסט מתפלל; מיין פאַרשטאַנד אָבער איז אומפרוכטיק. בַּכּן,
 וואָס מיינט עס? איך וועל מתפלל זיין מיט דעם גייסט [מיט נייע
 לשונות], און איך וועל אויך מתפלל זיין מיט דעם פאַרשטאַנד;

איך וועל זינגען מיט דעם גייסט [מיט נייע לשונות], און איך וועל
 אויך זינגען מיט דעם פארשטאנד. מחמת אויב דו מאכסט א
 ברכה מיט דעם רוח הקודש [מיט נייע לשונות], וויאזוי וועט
 דער, וואס פארנעמט דעם פלאץ פון דעם נישט-געלערנטן,
 נאכזאגן אמן ביי דיין מאכן די ברכה, ווען ער פארשטייט נישט
 וואס דו זאגסט? מחמת דו מאכסט טאקע די ברכה ריכטיק,
 אבער דער אנדערער איז נישט באלערנט. איך זאג ברוך ה',
 וואס איך רעד אין לשונות מער ווי איר אלע. דאך אין דער
 הברית החדשה וואלט איך ליבער וועלן רעדן פינף
 דברים מיט מיין פארשטאנד, כדי איך זאל אויך אנדערע
 לערנען, איידער צען טויזנט דברים אין א לשון. אחים במשיח,
 זייט נישט קיין ילדים אין פארשטאנד; דאך אין רע זייט
 עופעלעך, אבער אין פארשטאנד זייט מענטשן. אין דער תורה
 שטייט געשריבן: דורך מענטשן מיט פרעמדע לשונות און דורך
 פרעמדע לעפצן וועל איך רעדן צו דעם דאזיקן עם; און אפילו
 אזוי וועלן זיי מיך נישט הערן, זאגט ה' [דברים כח, מט; ישעיה
 כח, יא-יב]. בכן, זענען לשונות פאר א צייכן [אות], נישט פאר די,
 וואס גלויבן, נייערט פאר די אומגלויביקע; בעת נביאות-זאגן איז
 נישט פאר די אומגלויביקע, נייערט פאר די, וואס גלויבן. בכן,
 אויב די גאנצע הברית החדשה קהילה זאל זיך צונויפקומען
 אינאיינעם, און אלע זאלן רעדן אין לשונות, און סע קומען אריין
 מענטשן עמי-הארצים, אדער אומגלויביקע, צי וועלן זיי נישט
 זאגן, אז איר זענט משוגע? אויב אבער אלע זאלן
 נביאות-זאגן, און סע קומט אריין אן אומגלויביקער, אדער א
 הדיוט, וועט ער געמוסרט ווערן פון אלע, און געמשפט ווערן
 פון אלע; און די פארבארגענישן פון זיין לב וועלן אנטפלעקט
 ווערן; און ער וועט פאלן אויף זיין פנים און דינען ה', און מודה
 זיין, אז ה' איז באמת צווישן אייך. וואס זשע מיינט עס, אחים

במשיח? בעת איר קומט צוזאַמען, האָט יעדער איינער אַ מזמור, אַ לערנונג, אַן התגלות, אַ לשון, אַ פאַרטייטשונג, זאָל אַלצדינג געטאָן ווערן פאַר אַ באַלערנונג. אויב עמיצער רעדט אין אַ לשון, זאָל עס זיין דורך צוויי, אָדער העכסטנס דריי, און איינער נאָך דעם אַנדערן, און איינער זאָל פאַרטייטשן. אויב אָבער עס איז נישטאָ קיין פאַרטייטשער, זאָל מען שווייגן אין דער הברית החדשה קהילה, און רעדן פאַר זיך אליין און צו ה'. זאָלן צוויי אָדער דריי נביאים רעדן, און לאָזן די אַנדערע משפטן. אויב אָבער אַן התגלות וועט קומען אויף אַן אַנדערן, וואָס זיצט דערביי, זאָל דער ערשטער שווייגן. מחמת איר אַלע קענט נביאות-זאָגן איינער נאָך דעם אַנדערן, כדי אַלע זאָלן לערנען, און אַלע זאָלן זיין געטרייסט. און די גייסטער פון די נביאים זענען אונטערטעניק צו די נביאים. מחמת ה' איז נישט קיין אלוקים פון אומאָרדענונג, נייערט פון שָלוֹם. ווי אין אַלע בְּרִית הַדָּשָׁה קהילות פון די קדושים זאָלן די נשים אויך שווייגן אין די בְּרִית הַדָּשָׁה קהילות; וואָרים זיי האָבן נישט קיין רשות צו רעדן, נייערט צו זיין אונגעברטעניק, ווי ס'ע זאָגט אויך די תורה [בראשית ג, טז]. און אויב זיי ווילן עפעס לערנען, זאָלן זיי פרעגן אין דער היים זייערע אייגענע מענער. מחמת עס איז אַ חרפה פאַר אַן אָשה צו רעדן צווישן קהל. וואָס? צי איז דאָס דָּבָר פון ה' פון אייך אַרויסגעגאַנגען, אָדער איז עס פאַר אייך אליין געקומען? אויב עמיצער מיינט, ער איז אַ נביא, אָדער אַ באַגייסטערטער, זאָל ער פאַרשטיין, אַז דאָס, וואָס איך שרייב צו אייך, איז אַ מצוה פון הָאֱדוֹן. אויב עמיצער וויל עס נישט וויסן, זאָל ער עס נישט וויסן. בִּכְן, מיינע אחים במשיח, באַגערט נביאות צו זאָגן, און פאַרווערט נישט צו רעדן אין לשונות. נאָר זאָל אַלצדינג געטאָן ווערן אַנשטענדיק און מיט אַ סדר.

טו

און איד דערמאן אייד, אחים במשיח, די בשורת הגאולה, וואָס איד האָב אייד געדרשענט, און וואָס איר האָט אויך מקבל געווען, און אין וועלכער איר שטייט, דורך וועלכער איר ווערט אויך געראַטעוועט, אויב איר וועט האַלטן דאָס דָבָר, וואָס איד האָב אייד געדרשענט - סיידן איר האָט געגלויבט אומזיסט. מחמת איד האָב אייד קודם-כָּל איבערגעענטפערט דאָס, וואָס אויך איד האָב מקבל געווען: אַז רבי מלך המשיח איז געשטאַרבן פאַר אונדזערע עבירות, לויט ווי סע שטייט געשריבן [בראשית ג, טו; ישעיה נג, ה-יב; תהלים כב, יז DSS], און אַז ער איז באַגראָבן געוואָרן, און אַז ער איז אויפגעשטאַנען תחיית-הַמֵּתִים דעם דריטן יום, לויט ווי סע שטייט געשריבן [הושע ו, ב], און אַז ער האָט זיך אַנטפלעקט צו כִּיפּאָן, דערנאָך צו די צוועלף. דערנאָך האָט ער זיך אַנטפלעקט צו איבער פינף הונדערט אחים במשיח מיטאַמאַל, און די מיינסטע פון זיי לעבן נאָך, נאָר טייל זענען אַנטשלאָפן געוואָרן. דערנאָך האָט ער זיך אַנטפלעקט צו יַעקבֿן, דערנאָך צו אַלע שליחים. און צום סוף פון אַלע, ווי צו דעם מִפִּיל, האָט ער זיך אויך אַנטפלעקט צו מיר. מחמת איד בין דער מינדסטער פון די שליחים, וואָס בין נישט ראוי גערופן צו ווערן אַ שלִיחַ, ווארים איד האָב גערוֹדֶפֶט די הברית החדשה קהילה פון ה'. אָבער דורך דעם חֶסֶד פון ה' בין איד, וואָס איד בין; און זיין חֶסֶד לִגְבִי מיר איז נישט געווען אומזיסט, נייערט איד האָב מיך געמִיט אַ סך מער ווי זיי אַלע; דאָך נישט איד, נייערט דער חֶסֶד פון ה', וואָס איז געווען מיט מיר. בִּכֵּן, צי דאָס איז איד, אָדער זיי, אַזוי דרשענען מיר, און אַזוי האָט איר געגלויבט. דעריבער, אויב פונוועגן דעם רבי מלך המשיח ווערט געדרשנט, אַז ער איז אויפגעשטאַנען תחיית-הַמֵּתִים, וויאַזוי זאָגן טייל פון אייד, אַז ס'איז גאָר נישטאָ קיין תחיית-הַמֵּתִים? און אויב עס איז נישטאָ קיין

תהינת-המתים, איז אויך רבי מלך המשיח נישט
 אויפגעשטאנען. און אויב רבי מלך המשיח איז נישט
 אויפגעשטאנען, דעמאלט איז אונדזער דרשענען אומזיסט, און
 אייער אמונה איז אויך אומזיסט. און אויך מיר זענען עדי שקר
 פון ה', ווארים מיר האבן עדות געזאגט פונוועגן ה', אז ער האט
 אויפגעוועקט רבי מלך המשיח, וועמען ער האט נישט
 אויפגעוועקט, אויב ס'איז אמת, אז די מתים וועלן נישט
 אויפשטיין. מחמת אויב די מתים ווערן נישט אויפגעוועקט, איז
 רבי מלך המשיח נישט אויפגעשטאנען; און אויב רבי מלך
 המשיח איז נישט אויפגעשטאנען, איז אייער אמונה אומזיסט,
 און איר זענט נאך אין אייערע עבירות. אויב אזוי זענען אויך די,
 וואס זענען אנטשלאפן געווארן אין רבי מלך המשיח,
 פארלוירענע. אויב מיר האבן נאך אין דעם דאזיקן לעבן
 געהאפט אויף רבי מלך המשיח, זענען מיר מער צום באדויערן
 פון כל בני אדם. איצט אבער איז רבי מלך המשיח
 אויפגעשטאנען פון די מתים, דער ערשטער פון די
 אנטשלאפענע. מחמת אזוי ווי דורך אן אדם איז געקומען דער
 מות, אזוי איז אויך דורך אן אדם געקומען תחיית-המתים.
 מחמת ווי אין אדם מען שטארבן אלע, אזוי אויך אין רבי מלך
 המשיח וועלן אלע לעבעריק ווערן. נאך יעדער אין זיין
 אייגענעם סדר: קודם-כל משיח, דער ערשטער, דערנאך
 השי"ת לְמִשִּׁיחַ בִּי בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ. דערנאך קומט דער קץ, בעת
 ער וועט איבערענטפערן דאס מלכות צו ה', אלוקים האב, אזוי
 ווי ער וועט האבן אפגעשאפט יעדע ממשלה און יעדע
 געוועלטיקונג און מאכט. מחמת ער מוז הערשן, ביז ער וועט
 האבן געלייגט אלע זיינע פיינט אונטער זיינע פיס [תהלים קי, א].
 דעם לעצטן שווא, וואס ער וועט אומברענגען, איז דער מות.
 מחמת אלצדינג האט ער אונטערטעניק געמאכט אונטער זיינע

פיס. און ווען ער זאגט : אַלצדינג איז אונטערטעניק אונטער
 אים, איז קלאַר, אַז אַחוץ דעם, וואָס האָט אַלצדינג
 אונטערטעניק געמאַכט אונטער אים. און ווען אַלצדינג וועט
 זיין אים אונטערטעניק, דעמאָלט וועט אויך דער זון [דער זון פון
 דער אויבערשטער] אַליין ווערן אונטערטעניק אונטער אים,
 וואָס האָט אונטערטעניק געמאַכט אַלצדינג אונטער אים, כדי ה'
 זאָל זיין אַלץ אין אַלעמען. אויב נישט, וואָס זאָלן טאָן די, וואָס
 ווערן מקוה געטוּבלט פּונוועגן די טויטע? אויב די טויטע וועלן
 בַּכּלָל נישט אויפשטיין, צו וואָס זאָל מען זיך נאָך מקוה טובלען
 צוליב זיי? פאַרוואָס שטעלן מיר זיך אויך אין סַכָּנָה יעדע
 שעה? טעגלעך שטאַרב איך, איך פאַרזיכער אייך דורך מיין
 רימען זיך אין אייך, אחים במשיח, וואָס איך האָב אין רַבִּי מלך
 הַמָּשִׁיחַ יהושע/ישוע אַדוֹנֵנוּ. אויב איך האָב געקעמפט מיט
 ווילדע חיות אין אַפֿסוֹס לויט דעם שטייגער פון מענטשן,
 וואָסער נוצן האָב איך דערפון? אויב די מֵתִים שטיין נישט אויף,
 לאָמיר עסן און טרינקען, מחמת מָחָר [מאַרגן] שטאַרבן מיר
 [ישעיה כב, יג]. זייט נישט גענאָרט; שלעכטע חברותא
 פאַרדאַרבן גוטע מִידוּת. ווערט ווידער ניכטערן, ווי ס'ע באַדאַרף
 צו זיין, און זינדיקט נישט; מחמת טייל האָבן נישט קיין
 קענטעניש פון ה'. צו אייער שאַנד מוז איך דאָס זאָגן. אָבער
 עמיצער וועט זאָגן : וויאַזוי וועלן די טויטע אויפשטיין? און מיט
 וואָסער מִין לייב קומען זיי? דו נאָר איינער! דאָס, וואָס דו
 אַליין זייסט, ווערט נישט לעבעדיק, סיידן ס'ע שטאַרבט. און
 דאָס, וואָס דו זייסט, זייסטו נישט דעם לייב, וואָס דאַרף זיין,
 נייערט אַ פֿשוט קערנדל, ס'ע קאָן זיין פון חָטָה, אָדער פון עפעס
 אַן אַנדער מִין. ה' אָבער גיט אים אַ גוף אַזוויי אים ווערט
 וואוילגעפעלן, און פאַר יעדן קערן אַ לייב פון זיין מִין. נישט
 יעדעס פלייש איז דאָס זעלבע פלייש; ניערט אַנדערש איז דאָס

פלייש פון מענטשן, און אַנדערש דאָס פלייש פון בהמות, און
 אַנדערש דאָס פלייש פון פייגל, און אַנדערש פון פיש. עס זענען
 אויך פאַראַן הימלישע קערפערס, און קערפערס ערדישע;
 אָבער די כבוד פון די הימלישע איז איינס, און די כבוד פון די
 ערדישע איז אַן אַנדערע. עס איז פאַראַן אַ כבוד פון דער
 שמש, און אַן אַנדער כבוד פון דער לבנה, און אַן אַנדער כבוד
 פון די שטערן; מחמת איין שטערן אונטערשיידט זיך פון אַן
 אַנדער שטערן אין כבוד. אַזוי איז אויך מיט תּחִית-הַמֵּתִים. עס
 ווערט געזיט אין פאַרדאַרבלעכקייט, עס שטייט אויף אין
 אומפאַרדאַרבלעכקייט; עס ווערט געזיט אין אומפּבּוד, עס
 שטייט אויף אין פּבּוד; עס ווערט געזיט אין שוואַכקייט, עס
 שטייט אויף אין שטאַרקייט; עס ווערט געזיט אַ נאַטירלעכער
 לייב, עס שטייט אויף אַ גייסטיקער לייב. אויב עס איז פאַראַן אַ
 נאַטירלעכער לייב, איז אויך פאַראַן אַ גייסטיקער לייב. און
 אַזוי שטייט אויך געשריבן: דער ערשטער מענטש,
 אָדָם-הָרִאשׁוֹן, איז געוואָרן אַ לעבעדיקע נשמה, ויהי האדם
 לנפש חייה [בראשית ב, ז], דער אָדָם הָאַחֲרֹן איז געוואָרן אַ
 גייסט, וואָס גיט חיים. דאָך דאָס איז נישט ערשט, וואָס איז
 גייסטיק, נייערט דאָס, וואָס איז נאַטירלעך, דערנאָך דאָס, וואָס
 איז גייסטיק. אָדָם-הָרִאשׁוֹן איז פון דער ערד, ערדיש; האדם
 הַשֵּׁנִי [בַּר אֶנֶשׁ, דניאל ז, יג] איז פון הימל. ווי עס איז דער
 ערדישער, אַזוינע זענען אויך די, וואָס זענען ערדיש; און ווי עס
 איז דער הימלישער, אַזוינע זענען אויך די, וואָס זענען הימליש.
 און אַזוויי מיר האָבן געטראָגן דאָס בילד פון דעם ערדישן,
 וועלן מיר אויך טראָגן דאָס בילד פון דעם הימלישן. און דאָס
 זאָג איך, אחים במשיח, אַז בְּשֵׁר-וּדָם קאָן נישט ירשענען דאָס
 מַלְכוּת ה'; אויך ירשענט פאַרדאַרבלעכקייט נישט
 אומפאַרדאַרבלעכקייט. זעט, איך בין אייך מַגְלָה אַ סוּד: מיר

אַלע וועלן נישט אַנטשלאָפן ווערן, נייערט מיר וועלן אַלע
פאַרענדערט ווערן, אין אַ רגע, אין אַ הֶרף-עין, ביי דעם לעצטן
שוּפּר-בלאַז; מחמת דער שוּפּר וועט שאַלן, און די מתים וועלן
אויפשטיין אומפאַרדאַרבלעך, און מיר וועלן פאַרענדערט ווערן.
מחמת דאָס דאָזיקע פאַרדאַרבלעכע מוז זיין אַנטאָן
אומפאַרדאַרבלעכקייט, און דאָס דאָזיקע שטאַרבלעכע מוז זיך
אַנטאָן אין אומשטאַרבלעכקייט. בעת אָבער דאָס דאָזיקע
פאַרדאַרבלעכע וועט זיך האָבן אָנגעטאָן אין
אומפאַרדאַרבלעכקייט, און דאָס דאָזיקע שטאַרבלעכע וועט זיך
האָבן אָנגעטאָן אין אומשטאַרבלעכקייט, דעמאָלט וועט מקוים
ווערן דאָס דָבָר, וואָס סע שטייט געשריבן: בלע הַמּוֹת לְנֶצַח!
אַ מוֹת, וואו איז דיין נַצְחוֹן? אַ מוֹת, וואו איז דיין שטאַך? דער
שטאַך פון מוֹת איז זינד, און דער כּוֹח פון זינד איז די חֲקֵת
הַתּוֹרָה [ישעיה כה, ח; הושע יג, יד; דברים כז, כו]. אָבער פֿרוך ה',
וואָס גיט אונדז דעם נַצְחוֹן דורך אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
יהושע/ישוע. בֵּינָן, מיינע באליבטע אחים במשיח, זייט
געשטאַרקט, אומבאַוועגלעך, און זייט זיך תָּמִיד עוֹסֵק אין דעם
ווערק פון הָאָדוֹן, מחמת איר ווייסט, אַז אייער מִן איז נישט
אומזיסט אין הָאָדוֹן.

טז און בנוגע דער זאַמלונג פאַר די קדוּשִׁים, אַזוי ווי איך האָב
מִתְקֵן געווען פאַר די בְּרִית הַחֲדָשָׁה קהילות פון גִּלְטָה, אַזוי זאָלט
איר אויך טאָן. מִדֵּי ראשון בִּשְׁבוּעַ זאָל יעדער איינער פון אייך
אַוועקלייגן, לויט זיין מעגלעכקייט, כּדי קיין שום זאַמלונגען
זאָלן נישט געמאַכט ווערן בעת איך קום. און אַז איך וועל
אַנקומען, וועמען איר וועט געבן הַסְפָּמָה, די וועל איך שיקן מיט
בריוו, אַוועקצופירן אייער נְדָבָה קיין ירוּשָׁלַיִם. און אויב סע
וועט זיין ווערט אויך צו גיין, וועלן זיי גיין מיט מיר.
און איך וועל קומען צו אייך, אַזוי ווי איך וועל האָבן

דורכגעגאנגען דורך מַקְדוֹנְיָה. מחמת איד גיי דורך מַקְדוֹנְיָה;
סע קאָן אָבער זיין, אַז איד וועל ביי אייד פאַרבלייבן, אָדער
אָפילו ווינטערן, כּדי איר זאָלט מיך אַרויסבאַגלייטן אויף מיין
נסיעה, וואוהין נאָר איד וועל גיין. מחמת איד וואָלט נישט וועלן
אייד זען איצט אין פאַרבלייגן; מחמת איד פאַרהאַף צו
פאַרבלייבן אָביסל מיט אייד, אַם ירצה ה'. איד וועל אָבער
פאַרבלייבן אין אָפּסוס ביז שבעות; מחמת אַ גרויסע פֿתח און
אַ סך אַרבעט איז געעפנט געוואָרן פאַר מיר, און סע זענען
פאַראַן אַ סך קעגנער. און אויב טימוֹתִיאָוס וועט קומען, זעט,
אַז ער זאָל זיין מיט אייד אָן מורא; מחמת ער טוט די עבודת
קודש פון ה', אַזוי ווי איד. זאָל אים דעריבער קיינער נישט מבזה
זיין, נייערט באַגלייט אים אַרויס אויף זיין נסיעה בשלום, כּדי ער
זאָל צו מיר קומען, מחמת איד וואָרט אויף אים מיט די אַחים
במשיח. און בנוגע אונדזער אַח במשיח אַפּולוס, האָב איד אים
זייער געבעטן צו קומען צו אייד מיט די אַחים במשיח; נאָר ער
האַט בכלל נישט געוואָלט קומען איצט; אָבער ער וועט קומען
ווען ער וועט האָבן אַ געלעגנהייט. וואַכט, שטייט פעסט אין
דער אָמונה, זייט מענער, זייט שטאַרק! זאָל אַלץ, וואָס איר
טוט, געטאָן ווערן אין אַהבה. און איד בעט אייד, אַחים במשיח,
איר קענט דאָס בֵּית פון סֶטְפָּנֹס, אַז ס'איז געווען די ערשטע
פרוכט פון אַכִּיָה, און אַז זיי האָבן זיך געשטעלט צו באַדינען די
קדושים, אַז אויך איר זאָלט אונטערטעניק זיין צו אַזעלכע, און
צו יעדן איינעם, וואָס העלפט אין דער אַרבעט און באַמיט זיך.
און איד פריי מיך אויף דעם קומען פון סֶטְפָּנֹס און פּוֹרְטוֹנִטוֹס
און אַכִּקוֹסוס, מחמת דאָס, וואָס האָט געפּעלט פון אייער צד,
האָבן זיי ממלא געווען. מחמת זיי האָבן דערקוויקט מיין גייסט
און אייערן. גיט אָפּ אָנערקענונג צו אַזעלכע מענטשן. די בְּרִית
חַדָּשָׁה קהילות פון אַסִּיָה גריסן אייד. עקילס און פריסקא

גריסן אייד זייער אין האָדון, און אויך די הברית החדשה קהילה, וואָס איז אין זייער בית. אַלע אַחים במשיח גריסן אייד. דרשו בשלום איינער דעם אַנדערן מיט אַ נשיקה קדושה. פון מיר, פאָולוס [ר' שאול], אַ גרויס מיט מיין אייגענער האַנט. אויב עמיצער ליבט נישט האָדון, זאָל ער זיין אין חרם. מָרן אַתָּא ! דער חסד פון האָדון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע זאָל זיין מיט אייד. מיין אַהבה זאָל זיין מיט אייד אַלעמען אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. אָמֵן.

קור"ב

א פאָולוס [ר' שאול], אַ שליח פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע דורך דעם רצון ה', און טימותיאָוס, אונדזער אַח במשיח, צו ה'ס הברית החדשה קהילה, וואָס איז אין קאָרינט, און מיט אַלע קדושים, וואָס זענען אין גאַנץ אַכִיָּה: חסד צו אייד און שלום פון ה', אלוקים אַבינו, און האָדון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. געלויבט זאָל זיין דער אלוקים און אָב פון אַדוֹיננו רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, דער אָב פון רחמים און אלוקים פון יעדער נחמה, וואָס טרייסט אונדז אין אַלע אונדזערע צרות, כדי מיר זאָלן קענען טרייסטן די, וואָס זענען אין עפעס אַ צרה, דורך דער טרייסט, מיט וועלכער מיר אַליין ווערן געטרייסט פון ה'. מחמת אַזוי ווי די יסורים פון מְשִׁיחֵן פאַרמערן זיך אויף אונדז, אַזוי אויך טוט זיך פאַרמערן אונדזער טרייסט דורך מְשִׁיחֵן. און ליידן מיר צרות, איז עס פאַר אייער טרייסט און ישועה; און ווערן מיר געטרייסט, איז עס פאַר אייער טרייסט, וואָס ווירקט אין אייד, בעת איר דערטראָגט געדולדיק דיזעלבע יסורים, וואָס מיר אויך ליידן. און אונדזער תְּקוּנָה פוננעגן אייד איז שטאַרק; ווייל מיר ווייסן,

אַז אַזויאוי איר זענט טיילנעמער אין די ליידן, אַזוי וועט איר אויך זיין אין דער טרייסט. מחמת מיר ווילן נישט, אַז איר זאָלט נישט וויסן, אחים במשית, פונוועגן דער צָרה, וואָס איז אונדז באַפאַלן אין אַסִיָה, אַז מיר האָבן שווער געליטן איבער אונדזערע כוחות, אַזוי, אַז מיר האָבן זיך אַפילו מיַאש געווען אין לעבן. פֿון, מיר אַליין האָבן גענומען אויף זיך דעם פֿסק דין מָוֶת, כדי מיר זאָלן זיך נישט פאַרלאָזן אויף זיך אַליין, נייערט אויף ה', וואָס איז מחִיה-מֵתִים; וואָס האָט אונדז מַציל געווען פֿון אַזאַ גרויסן מָוֶת, און וועט אונדז מַציל זיין; אין וועמען מיר האָבן, אַז ער וועט אונדז אויך ווייטער מַציל זיין. און אויך איר קענט מיטהעלפֿן דורך אייער תּפִּילָה טאָן, כדי פֿאַר דער מַתָּנָה, וואָס איז אונדז צוגעטיילט געוואָרן דורך אַ סך, זאָל דורך אַ סך אָפּגעגעבן ווערן אַ לויב פֿון אונדזערטוועגן.

מחמת דאָס איז אונדזער רימען זיך : די באַצייגעניש פֿון אונדזער געוויסן, אַז מיר האָבן זיך געפֿירט אין דער עולם הזה אין קדושה און ערנסטקייט פֿאַר ה', נישט אין פֿליישלעכער חכמה, נייערט אין דעם חֶסֶד פֿון ה', און בִּפְרֵט קעגן אייך. מחמת מיר שרייבן אייך נישט עפעס אַנדערש, ווי נאָר וואָס איר לייענט, אָדער פֿאַרשטייט; און איך פֿאַרהאַף, אַז איר וועט עס פֿאַרשטיין ביז צום סוף, אַזויאוי איר האָט אונדז אויך טיילווייז פֿאַרשטאַנען, אַז מיר זענען אייער רום, אַזויאוי איר זענט אויך אונדזערער, אין דעם יום פֿון אַדוֹנֵנוּ רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. און אין דער תּקוּנָה האָב איך בִּדְעָה געהאַט צו קומען קודם צו אייך, כדי איר זאָלט האָבן אַ טאָפּלטע שְׂמֻחָה, און דורכצוגיין דורך אייך קיין מְקֻדָּשָׁה, און פֿון מְקֻדָּשָׁה ווידער אַמאָל צו קומען צו אייך, און פֿון אייך צו ווערן אַרויסבאַגלייט אויף מיין דָּרְךְ קיין יהודה. דעריבער, בעת איך האָב דאָס בִּדְעָה געהאַט, צי האָב איך אַרויסגעוויזן

לײכטזיניקייט? אָדער די זאַכן, וואָס איך פּלאַן, טו איך פּלאַנען
 לויט דעם פּלייטש, כּדי ביי מיר זאָל זיין דער פּון, פּון און דער לאַ,
 לאַ? נאָר ווי ה' איז געטריי, אונדזער דאָר צו אייך איז נישט פּון
 און לאַ. מחמת דער זון פון דער אויבערשטער רבי מלך המשיח
 יהושע/ישוע, וואָס איז צווישן אייך אָנגעזאָגט געוואָרן דורך
 אונדז, דורך מיר און סילבאָנוסן און טימוֹתִיאָוס, איז נישט געווען
 פּון און לאַ, נייערט אין אים איז תּמיד פּון. מחמת אַלע הבטחות
 פון ה' זענען אין אים פּון; דעריבער איז אויך דורך אים דער
 אָמין צו דעם פּבּוד פון ה' דורך אונדז. און דער, וואָס
 גרונטפּעסטיקט אונדז מיט אייך אין רבי מלך המשיח, און האָט
 אונדז געזאַלפּט, איז ה'. וואָס האָט אונדז פאַרחתמעט, און
 אונדז געגעבן די ערבות פון דעם רוח הקודש אין אונדזערע
 לִבּוֹת. און איך רוף ה' צום עדות פאַר מיין נשמה, אַז איך האָב
 פאַרמיטן צו קומען קיין קאָרינט, כּדי אייך צו שוינען. נישט,
 ווייל מיר האָבן ממשלה איבער אייער אָמונה, נייערט מיר זענען
 מיטהעלפּערס פון אייער שְׂמִיחָה, מחמת אין אָמונה שטייט איר
 פעסט.

ב און איך האָב ביי מיר אַליין געטראַכט, אַז איך וועל ווידער
 נישט קומען צו אייך מיט עצבות. מחמת אויב איך בין
 אייך מצער מיט עֲגִמַּת נֶפֶשׁ, ווער איז דאָס דער, וואָס דערפרייט
 מיר, אויב נישט דער, וואָס איז דורך מיר געקומען צו
 צער? און איך האָב טאַקע געשריבן דאָס דאָזיקע, כּדי ווען
 איך וועל קומען, זאָל איך נישט האָבן צער פון די, מיט וועמען
 איך דאַרף מיר פרייער, ווייל איך בין זיכער אין אייך אַלע, אַז
 מיין שְׂמִיחָה איז די שְׂמִיחָה פון אייך אַלע. מחמת פון אַ סך צרות
 און האַרץ-קלעמעניש האָב איך אייך געשריבן מיט אַ סך
 טרערן, נישט אייך מצער מיט עֲגִמַּת נֶפֶשׁ צו זיין, נייערט כּדי איר
 זאָלט פאַרשטיין די אַהֲבָה, וואָס איך האָב אַ סך מער פאַר

אייך. נאר אויב עמיצער האָט פארשאַפט צער, האָט ער נישט
 מיר פארשאַפט צער, נייערט טיילווייז אייך אַלע - כדי איך זאָל
 אייך נישט צו שווער דריקן. פאַר אַזאַ איינעם איז גענוג די
 שטראָף פון דעם רביס; אַזוי, אַז איר זאָלט אים, אַדריב,
 ליבער מוחל זיין און טרייסטן, כדי ער זאָל נישט פאַרשלונגען
 ווערן אין זיין גרויסן צער. בַּכּוּ, בעט איך אייך, אַז איר זאָלט
 באַווייזן אייער אַהבה צו אים. מחמת צוליב דעם האָב איך
 טאַקע געשריבן, כדי אייך צו פּרואוון, צי איר זענט געהאַרזאַם
 אין אַלצדינג. און וועמען איר זענט מוחל, בין איך אויך מוחל.
 מחמת וואָס איך האָב מוחל געווען, אויב איך האָב עפעס מוחל
 געווען, האָב איך עס מוחל געווען פון אייערטוועגן אין דעם
 אַנגעזיכט פון רבי מלך המשיח, כדי הָשָׁטן זאָל נישט קריגן די
 אויבערהאַנט איבער אונדז; מחמת זיינע אינטריגעס זענען נישט
 פאַרהוילן פון אונדז. און בעת איך בין געקומען קיין טרואַס
 פונעוועגן דער בשורת הגאולה פון רבי מלך המשיח, און אַ פֿתח
 איז פאַר מיר געעפנט געוואָרן אין האַדון, האָב איך נישט
 געהאַט קיין מנוחה אין מיין געמיט, ווארים איך האָב נישט
 געפונען טיטוסן, מיין אַח במשיח; און ווען איך האָב מיך
 געזעגנט מיט זיי, בין איך ארויסגעפאַרן קיין מֶקְדוֹנִיָה. אָבער
 ברוך ה', וואָס גיט אונדז תּמיד דעם נצחון אין רבי מלך המשיח,
 און וואָס טוט דורך אונדז אַנטפלעקן דעם ירח פון זיין חכמה
 אין יעדן אָרט. מחמת מיר זענען אַ ירח נחור פון רבי מלך
 המשיח פאַר ה' ביי די, וואָס ווערן ניצול, און ביי די, וואָס ווערן
 פאַרלוירן: פאַר טייל א ירח פון מָוֶת צום מָוֶת, פאַר די
 אַנדערע א ירח פון חיים צום חיים, און ווער איז ראוי פאַר די
 דאָזיקע זאַכן? מחמת מיר זענען נישט ווי דער רביס, וואָס
 מאַכן אַ שאַכער-מאַכער פון ה'ס דָּבָר; נייערט מיט ריינע פֿונות
 פאַר ה' רעדן מיר פון ה' אין רבי מלך המשיח.

ג צי הייבן מיר שוין ווידער אַמאַל-אַן צו גלויבן זיך אַליין?
 אָדער צי באַדאַרפן מיר, ווי סע טוען אַנדערע, לויב-בריוו צו
 אייך, אָדער פון אייך? איר זענט אונדזער בריוו, פאַרשריבן אין
 אונדזערע לְבָבוֹת, באַקענט און געלייענט פון כל בני אדם;
 מחמת עס איז קלאָר צו זען, אַז איר זענט אַ בריוו פון מְשִׁיחַ,
 צוגעגרייט דורך אונדז, געשריבן נישט מיט קיין טינט, נייערט
 מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ פון דעם אלוקים חיים, נישט אין לוחות
 פון שטיין, נייערט אין לוחות, וואָס זענען לְבָבוֹת פון
 פלייש. און אַזאַ בְּטָחוֹן האָבן מיר דורך מְשִׁיחַ צו
 ה'; נישט ווארים מיר זענען פֿעיק פון זיך אַליין צו באַטראַכטן
 עפעס פון אונדז אַליין, נייערט אונדזער פֿעיקייט איז פון ה',
 וואָס האָט אונדז אויך געמאַכט פאַר פֿעיקע פְּלִי קֹדֶשׁ מְשִׁרְתִּים
 פון אַ ברית-חדשה [ירמיה לא,ל], נישט פון דעם אות, נייערט
 פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ; מחמת דער אות טייט, אָבער דער רוּחַ
 הַקּוֹדֶשׁ מאַכט לעבעדיק. נאָר אויב די באַדינונג פון מָוֶת,
 געשריבן און אויסגעקריצט אויף שטיינער, איז געקומען מיט
 כבוד, אַזוי, אַז די בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל האָבן נישט געקענט קוקן אויף
 מִשְׁהַס פָּנִים פונעוועגן דער כבוד פון זיין פָּנִים, וואָס זיין כבוד איז
 געווען אַ צײַטווייליקע, וויפל מער דאַרף שוין זיין די כבוד פון
 דער באַדינונג פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ? מחמת אויב די שְׁרוּת
 פון פאַרמֶשֶׁפֶטונג האָט געהאַט כבוד, אַ סך מער שטייגט איבער
 אין כבוד די שְׁרוּת פון צִדִּיק. מחמת דאָס, וואָס איז געמאַכט
 געוואָרן הערלעך, איז געמינערט געוואָרן אין כבוד, צוליב דער
 כבוד, וואָס שטייגט זי אַריבער. מחמת אויב דאָס, וואָס
 פאַרגייט, איז געווען מיט כבוד, וויפל מער איז אין כבוד דאָס,
 וואָס פארבלייבט. דעריבער, ווייל מיר האָבן אַזאַ תְּקוּנָה, רעדן
 מיר מיט אַזאַ מוֹטִיקײַט, און נישט אַזוויי מִשֶּׁה [רבינו], וואָס
 האָט אַרויפגעטאָן אַ מִסּוּהָ אויף זיין פָּנִים, אַז די בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל

זאָלן נישט קענען קוקן גלייך אויף דעם סוף פון דעם, וואָס איז פארגאנגען. זייערע מחשבות זענען פארהאטעוועט געוואָרן; מחמת ביז אויף דעם היינטיקן טאָג איז דיזעלבע מסוּה פארבלייבן ביים לייענען די תורה, און ער ווערט נישט אַוועקגענומען, ביז ער ווערט אָפגעטאָן אין משיח. פֿון, ביז אויף היינטיקן טאָג, בשעת סע ווערט געלייענט תורת-משה, ליגט אַ מסוּה אויף זייער לב. אָבער ווען זיי וועלן זיך אומקערן צו האָדון, וועט דער צודעק אַוועקגענומען ווערן. און האָדון איז דער גייסט; און וואו סע איז דער גייסט פון האָדון, דאָרט איז חרות. און מיר אַלע, וואָס זעען מיט נישט קיין צוגעדעקט פֿנים ווי אין אַ שפיגל די כבוד האָדון, ווערן פארענדערט אין דער זעלבער ענלעכקייט פון כבוד צו כבוד, פֿמו מִיד האָדון -- הרוח [ישעיה סא, א-ב].

ד דעריבער, ווייל מיר האָבן מקבל געווען די דאָזיקע אַבִּודָה פון רחמנות, ווערן מיר נישט אָפגעשוואַכט. מיר האָבן זיך אָפגעזאָגט פון די פארבאָרגענע זאַכן פון בושה, ווייל מיר לעבן נישט אין עֶרְמָה, אויך פעלשן מיר נישט דאָס דָבָר ה', נייערט דורך דער התגלות פון דעם אָמת פארלויבן מיר זיך פאר דעם געוויסן פון יעדן מענטשן פאר ה'. און אויב אפילו אונדזער בשורת הגאולה איז פארהוילן, איז זי פארהוילן ביי יענע, וואָס ווערן פארלוירן, ביי וועמען דער אַ-ל העולם הָזֶה האָט פארבלענדט די מוחות פון די אומגלויביקע, כדי דאָס אור פון דער בשורת הגאולה פון המשיח כבוד, וואָס איז דאָס דמות פון ה', זאָל נישט אויפגיין איבער זיי. מחמת מיר דרשענען נישט זיך אַליין, נייערט רבי מלך המשיח יהושע/ישוע פאר האָדון [השמים והארץ], און אונדז אַליין פאר אייערע עבדים פון יהושע/ישוע-וועגן. מחמת עס איז ה', וואָס האָט געזאָגט: זאָל אַרויסשיינען אור [בראשית א, ג] פון חשך, וואָס האָט

אַרײַנגעלויכטן אין אונדזערע לִבֹּבוֹת, כדי צו געבן אור פון דער
 דערקענטעניש פון ה'ס כבוד אין דעם פֿנים פון מָשִׁיחַ. מיר
 אָבער האָבן דעם דאָזיקן אוצר אין ערדענע פֿלים, כדי די
 אויסערגעוויינלעכע גרויסקייט פון דער מאַכט זאָל זיין פון ה'
 און נישט פון אונדז אַליין. מיר ווערן געדריקט אויף יעדער זייט,
 דאָך נישט דערדריקט; צעמישט, דאָך נישט ביז יאָאָש;
 גערודפֿט, דאָך נישט פאַרלאָזט; אַנידערגעוואָרפֿן, דאָך נישט
 אומגעבראַכט; מיר טראָגן באַשטענדיק אַרום אין דעם לייב
 דאָס שטאַרבן פון יהושע/ישוע, כדי אויך דאָס חיים פון
 יהושע/ישוע זאָל אַנטפלעקט ווערן אין אונדזער
 לייב. מחמת מיר, וואָס לעבן, זענען תָּמִיד איבערגעענטפֿערט
 צום מָוֶת פון יהושע/ישועס-וועגן, כדי אויך דאָס חיים פון
 יהושע/ישוע זאָל אַנטפלעקט ווערן אין אונדזער שטאַרבלעכן
 לייב. און דעריבער ווירקט דער מָוֶת אין אונדז, אָבער דאָס
 חיים אין אייך. און ווייל מיר האָבן דעם זעלבן רוּחַ הקודש פון
 אָמוֹנָה, לויט ווי ס'ע שטייט געשריבן : איך האָב געגלויבט,
 דערפֿאַר האָב איך גערעדט, און דעריבער גלויבן מיר אויך, און
 רעדן אַזוי, ווייל מיר ווייסן, אַז דער, וואָס האָט אויפֿגעוועקט
 הָאָדוֹן יהושע/ישוע, וועט אויך אונדז אויפֿוועקן מיט
 יהושע/ישוע, און וועט אונדז אינאיינעם מיט אייך פֿירשטעלן
 פֿאַר אים. מחמת אַלצדינג איז פון אייערטוועגן, כדי דער חֶסֶד,
 וואָס ווערט פֿארגרעסערט דורך דעם רַבִּים, זאָל פֿאַרמערן דעם
 הוֹדָיָה צום כָּבוֹד ה'. דעריבער ווערן מיר נישט אַנטמוטיקט; און
 הָגֵם אונדזער אָדָם חִיצוֹנִי ווערט פֿאַרלענדט, ווערט אָבער
 אונדזער אָדָם פִֿנְיָמִי באַנִיט פון יום צו יום. מחמת אונדזער
 גרינגע פֿיין, וואָס איז נאָר אויף אַ רָגע, ווירקט פֿאַר אונדז אַ מער
 אויסערגעוויינלעכע געוויכטיקייט פון אייביקן כָּבוֹד, ווייל מיר
 קוקן נישט אויף די זאַכן, וואָס ווערן געזען, נייערט אויף די

זאָכן, וואָס ווערן נישט געזען; מחמת די זאָכן, וואָס ווערן געזען, זענען צייטווייליק; אָבער די זאָכן, וואָס ווערן נישט געזען, זענען לעולמים.

ה מחמת מיר ווייסן, אז אויב דאָס ערדישע בית פון אונדזער געצעלט ווערט צעשטערט, האָבן מיר אַ בנין פון ה', אַ בית, נישט געמאַכט מיט הענט, אַן אייביקס אין הימל. מחמת דעריבער זיפצן מיר, און בענקען באַקליידט צו ווערן מיט אונדזער וואוינאַרט, וואָס איז פון שמים; און אויב מיר וועלן אַזוי זיין באַקליידט, וועלן מיר נישט געפונען ווערן נאָקעט. מחמת מיר, וואָס זענען אין דעם דאָזיקן געצעלט, זיפצן צוליב דער מַשא, ווייל מיר וואָלטן נישט וועלן זיין אויסגעטאָן, נייערט צו זיין באַקליידט, כדי וואָס עס איז שטאַרבֿלעך זאָל פאַרשלונגען ווערן פון דעם חיים. און דער, וואָס האָט אונדז צוגעגרייט דערצו, איז ה', וואָס האָט אונדז געגעבן די ערבות פון דעם רוח הקודש. מיר זענען דעריבער תמיד גוט אויפגעלייגט און ווייסן, אז כָּל-זמן מיר זענען אין דער היים אין דעם לייב, זענען מיר דערווייטערט פון האָדון; מחמת מיר לעבן דורך אַמונה, נישט דורך ראית. מיר זענען גוט אויפגעלייגט, און ווילן ליבער זיין דערווייטערט פון דעם לייב, און אין דער היים מיט האָדון. דעריבער מאַכן מיר דאָס אויך פאַר אונדזער ציל, צי מיר זענען אין דער היים, אָדער דערווייטערט, אים וואוילגעפעלן צו זיין. מחמת מיר מוזן אַלע אַנטפלעקט ווערן פאַר דעם כּסא-המשפט פון משיח, כדי יעדער איינער זאָל מקבל זיין דאָס, וואָס ער האָט געטאָן אין דעם בֶּשֶׁר, סיי גוטס, אָדער רע. דעריבער, ווייל מיר קענען די ירת-ה', איבערצייגן מיר מענטשן; פאַר ה' אָבער זענען מיר אַנטפלעקט; און איך האָף, אז מיר ווערן אויך אַנטפלעקט אין אייער געוויסן. מיר לויבן זיך נישט

ווידער אַמאָל פאַר אייך, נייערט געבן אייך אַ געלעגנהייט פון
רימען זיך אין אונדז, כדי איר זאָלט האָבן מיט וואָס
אַפצוענטפערן די, וואָס רימען זיך לפנים-וועגן, און נישט אין
לב. מחמת אויב מיר זענען משוגע, איז דאָס פאַר ה'; זענען
מיר אָבער ביים קלאָרן שכל, איז דאָס פאַר
אייך. מחמת די אַהבה פון רבי מלך המשיח האָלט אונדז צוריק,
ווארים מיר משפטן אַזוי, אַז אויב איינער איז געשטאָרבן פאַר
אַלע, זענען דעריבער אַלע געשטאָרבן. און ער איז געשטאָרבן
פאַר אַלע, כדי די, וואָס לעבן, זאָלן מער נישט לעבן פאַר זיך
אַליין, נייערט פאַר אים, וואָס איז געשטאָרבן פון זייערטוועגן
און איז אויפגעשטאַנען. דעריבער קענען מיר פון איצטמאָל-אָן
קיינעם נישט לויט דעם פלייש. און הַגם מיר האָבן אויך געקענט
רבי מלך המשיח לויט דעם פלייש, טוען מיר עס פון
איצטמאָל-אָן נישט מער. דעריבער, אויב עמיצער איז אין
מְשִׁיחַ, איז ער אַ בְּרִיאָה חֲדָשָׁה; דאָס אלטע איז פאַרגאַנגען;
הֵנָּה, אַלץ איז געוואָרן נײַ! און דאָס אַלץ איז פון ה', וועלכער
האָט אונדז שלום מאכט מיט זיך אַליין דורך מְשִׁיחַ און האָט
אונדז געגעבן די עבודת קֹדֶשׁ שְׁרוּת פון שלום מאכנדיק; ווייל
ה' איז געווען אין רבי מלך המשיח, שלום מאכנדיק מיט די
וועלט מיט זיך אַליין, נישט צורעכנענדיק זיי זייערע זינד, און
האָט אונדז איבערגעענטפערט די שליחות בשורה פון
איבערבעטונג. מיר זענען דעריבער די שליחים פון רבי מלך
המשיח, ווי ה' וואָלט דורך אונדז מזהיר געווען; מיר בעטן אייך
אין מְשִׁיחַס נאָמען, שלום מאַך זיך מיט ה'! מחמת דעם,
וועלכער האָט נישט פאַרזוכט פון קיין חטא, האָט ה' געמאַכט
חֲטָאת [ויקרא ד, כד; ישעיה נג, י] פאַר אונדזערטוועגן; כדי מיר
זאָלן ווערן הַצִּדִּק הַבָּאָה מֵאֵת ה' אין אים.

ו און ווייל מיר מיען זיך אינאיינעם מיט אים, בעטן מיר אייך,

אז איר זאָלט נישט מקבל זיין דעם חֶסֶד פון ה' אומזיסט. מחמת ער זאָגט : אין אַ באַוויליקטער צייט האָב איך דיך דערהערט, און אין אַ יום פון ישועה האָב איך דיר געהאַלפן [ישעיה מט, ח]. אָט איצט איז די באַוויליקטע צייט; אָט איצט איז דער יום פון ישועת [אלוקינו]. ווייל מיר גיבן נישט קיין מיכשול אין עפעס, כּדי אונדזער עבֹדֶת קִדְשׁ זאָל נישט ווערן צו שאַנד; נייערט אין אַלצדינג ווייזן מיר זיך אַרויס ווי כָּלִי קִדְשׁ פון ה' : אין אַ סך געדולד, אין צרות, אין נויטן, אין דַּחְקוֹת, אין מַלְקוֹת, אין זיצן אין תּפִּיתוֹת, אין מהומות, אין מִיאֻנְגֶען, אין וואַכן, אין תּעֲנִיתִים; אין ריינקייט, אין קענטעניש, אין פיל ליידן, אין גוטסקייט, אין דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, אין נישט קיין צביעותדיקער אַהֲבָה, אין דעם דָּבָר פון אָמת, אין דער גבורה פון ה'; דורך די כָּלִי-זֵין פון צָדֵק אין דער רעכטער האַנט און אין דער לינקער; דורך כָּבוֹד און בושֶה, דורך אַ שלעכטן שָׁם און אַ שָׁם טוב; ווי אַפּנאַרער, און דאָך וואָרהאַפטיק; ווי אומבאַקענטע, און דאָך אַנערקענט, ווי שטאַרבנדיקע, און הֵינֶה, מיר לעבן; ווי געשטראָפּטע, און נישט געטייטע; ווי פאַרטרויערטע, דאָך תָּמִיד זיך פרייענדיק; ווי עֲנִיִּים, דאָך מאַכן מיר רייך אַ סך; ווי מיר וואָלטן גאַרנישט פאַרמאָגט, און דאָך ווי מיר וואָלטן פאַרמאָגט אַלצדינג. אונדזער מויל איז געעפּענט פאַר אייך, אַ קאָרינטער; אונדזער לֵב איז אויסגעברייטערט. איר זענט נישט באַגרענצט פון אונדז, נייערט איר זענט באַגרענצט פון אייערע אייגענע עמאָציעס. און פאַר אַ פאַרגעלטונג אויף אַן ענלעכן אופן-איך רעד ווי צו יְלָדִים - ווערט אַליין אויך אויסגעברייטערט. זייט נישט אומגלייך פאַריאַכט מיט אומגלויביקע; מחמת וואָסער חֲבֵרשאַפֿט האָט צָדֵק מיט אומרעכט? אָדער וואָסער התקשרות האָט אור מיט חֲשָׁד? און וואָסער הַסְכָּמָה האָט

מְשִׁיחַ מִיר בִּלְיַעֲלֵן? אָדער וואָסער חֶלֶק האָט אַ מאַמִּין מיט אַן
אומגלויבִיקן? און וואָסער אָפּמאַך האָט דער הֵיכַל ה' מיט
אַלִּילִים? מחמת מִיר זענען דער הֵיכַל פֿון דעם אלוקים חיים,
אַזוי ווי ה' האָט געזאָגט : איך וועל וואוינען צווישן זיי, און
אומגלייך צווישן זיי, און איך וועל זיין זייער אלוקים, און זיי וועלן
זיין מיין עם [יחזקאל לז, כז]. דעריבער קומט אַרויס פֿון צווישן
זיי, און שייַדט אייך אָפּ, זאָגט ה', און באַרירט נישט קיין טָמא
זאָך; און איך וועל אייך אויפֿנעמען, און וועל זיין פֿאַר אייך אַן
אָב, און איר וועט מִיר זיין בָּנִים און בָּנוֹת, זאָגט ה' צבָאוֹת
[ישעיה נב, יא; ירמיה לב, לח; נא, מה; הושע ב, א].

דעריבער, ווייל מִיר האָבן די דאָזיקע הַבְטָחוֹת, באַליבטע,
לאָמיר זיך רייניקן פֿון יעדער באַפֿלעקונג פֿון פֿלייש און גייסט,
מְשִׁלִּים צו זיין הייליגקייט מיט יְרֵאת-הַכְבוֹד. עפֿנט אייערע
לְבָבוֹת פֿאַר אונדז; מִיר האָבן קיינעם נישט געטאָן קיין עוולה,
מִיר האָבן קיינעם נישט פֿאַרדאָרבן, מִיר האָבן קיינעם נישט
אויסגענוצט. איך זאָג עס, נישט צו פֿאַרמֶשפֿטן אייך, מחמת
איך האָב פֿריער געזאָגט, אַז איר זענט אין אונדזערע לְבָבוֹת, צו
שטאַרבן צוזאַמען און צו לעבן צוזאַמען. גָדוֹל איז מִיין בְּטָחוֹן
אין אייך, גָדוֹל איז מִיין רימען זיך פֿון אייערטוועגן; איך בין
פֿול מיט טרייסט, איך גיי איבער מיט שְׂמִיחָה אין אַלע
אונדזערע צָרוֹת. מחמת אַפִּילוֹ ווען מִיר זענען געקומען קיין
מִקְדוֹנָיָה, האָט אונדזער לייב נישט געהאַט קיין מנוחה, נייערט
מִיר האָבן געליטן פֿון אַלע זייטן - פֿון דרויסן מִלְחָמוֹת, און
אינעווייניק מוֹרָא. אָבער ה', וואָס טויט טרייסטן די שְׂפִלְדִיקע,
האָט אונדז געטרייסט דורך דעם קומען פֿון טיטוסן. און נישט
בלויז דורך זיין קומען, נייערט אויך דורך דער טרייסט, מיט
וועלכער ער איז געטרייסט געוואָרן אין אייך, בִּשְׁעַת עַר האָט
אונדז דערציילט פֿון אייער גאָרן, אייער צַער, אייער אייפֿעריקייט

נאָך מיר, אַזוי אַז אײַך האָב מיך נאָך מער געפרייט. מחמת אויב
 אַפילו אײַך האָב מיט עגמַת נפֿש מצער געווען מיט מיין
 בריוו, האָב אײַך דערויף קיין חרטה נישט געהאַט -- הַגם אײַך
 האָב יאָ חרטה געהאַט -- מחמת אײַך זע, אַז יענער בריוו האָט
 אײַך מצער געווען, הַגם נאָר אויף אַ צייט. אָבער איצט פריי
 אײַך מיך, נישט ווייל איר האָט זיך מצער געווען, נייערט ווייל איר
 האָט זיך מצער געווען צו תשובה. מחמת איר האָט זיך מצער
 געווען אויף אַ געטלעכן אופן, כּדי איר זאָלט דורך אונדז נישט
 ליידן קיין הִיזק אין קיין שום זאָך. מחמת געטלעכער צער איז
 גורם תשובה צו ישועת אלוקינו, וואָס ברענגט נישט קיין חרטה;
 אָבער דער צער פון דער עולם הַזֶּה איז גורם מיתה. מחמת
 זעט, גראַד דאָס, וואָס איר האָט זיך מצער געווען אויף אַ
 געטלעכן אופן, וואָסער אייפּעריקייט זי האָט געווירקט אין
 אײַך, וואָסער רעכטפאַרטיקונג פון זיך אַליין, וואָסער צאָרן,
 וואָסער מורא, וואָסער בענקשאַפט, וואָסער קנאה, וואָסער
 באַשטראָפונג! אין אַלצדינג האָט איר זיך אַרויסגעוויזן צו זיין
 ריין אין דעם ענין. דעריבער, הַגם אײַך האָב אײַך געשריבן,
 האָב אײַך נישט געשריבן פּונוועגן דעם, וואָס האָט געטאָן דאָס
 אומרעכט, אויך נישט פּונוועגן דעם, וואָס האָט געליטן דאָס
 אומרעכט, נייערט כּדי אייער אייפּעריקייט פאַר אונדז זאָל
 אַנטפלעקט ווערן פאַר אײַך אין דעם אָנגעזיכט פון ה'.
 דעריבער זענען מיר געטרייסט געוואָרן. און אין אונדזער
 טרייסט האָבן מיר זיך נאָך מער געפרייט פּונוועגן דער שְׂמִיחָה
 פון טיטוסן, ווארים זיין גייסט איז דערקוויקט געוואָרן דורך
 אײַך אַלע. מחמת אויב אײַך האָב מיך אין עפעס גערימט פאַר
 אים פּונוועגן אײַך, בין אײַך נישט פאַרשעמט געוואָרן; נייערט
 אַזוויי מיר האָבן אַלץ צו אײַך גערעדט אין וואָרהאַפטיקייט,
 אַזוי האָט זיך אויך אונדזער רימען זיך פאַר טיטוסן אַרויסגעוויזן

צו זיין אַמת. און זיין לֵב גייט שטאַרק אויס צו אייך, בשעת ער דערמאָנט זיך אין אייער אַלעמענס געהאַרכזאַמקייט, וויאַזוי איר האָט אים אויפגענומען מיט פאַרכטיקייט און ציטערניש. איך פריי מיך, וואָס איך קאָן מיך אין אַלצדינג אויף אייך פאַרלאָזן.

ח און מיר לאָזן אייך וויסן, אחים במשיח, דעם חֲסֵד ה', וואָס איז געגעבן געוואָרן צו די בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות פון מִקְדוֹנִיָּה, וויאַזוי אין נסיונות פון צרות האָט זיך די שפּע פון זייער שְׂמִיחָה און זייער טיפּער אַרעמקייט פאַרמערט אין דער עֲשִׁירֹת פון זייער גוטסקייט. מחמת זיי האָבן געגעבן לויט זייער כּוֹחַ, ווי איך קאָן יְדוּת-זאָגן, און אַפִּילוּ איבער זייערע כּוֹחוֹת, פּרִיִּוּוּלִיק, און האָבן אונדז שטאַרק געבעטן פּוֹנוּעֵגן דעם חֲסֵד און די שותפותדיקייט אין דער הילף פאַר די קדוּשִׁים, און דאָס, נישט ווי מיר האָבן געהאַפּט, נייערט קודם-כָּל האָבן זיי זיך אַליין געגעבן צו הָאָדוֹן, און צו אונדז דורך דעם רצון ה'. אויף אַזויפֿיל, אַז מיר האָבן געראָטן טיטוסן, אַז אַזוי ווי ער האָט פריער געמאַכט אַן אָנהייב, אַזוי זאָל ער אויך פאַרענדיקן ביי אייך דעם דאָזיקן חֲסֵד. אָבער אַזוי ווי איר האָט געמערט אין אַלצדינג, אין אָמונה, און תּוֹרָה, און קענטעניש, און אין יעדער אייפּעריקייט, און אין אייער אַהֲבָה צו אונדז, אַזוי זאָלט איר אויך מערן אין דעם דאָזיקן חֲסֵד. איך רעד נישט בְּדֶרֶךְ געפאַט, נייערט כּדי צו פּרואוון דורך דער אייפּעריקייט פון אַנדערע אויך די ערלעכקייט פון אייער אַהֲבָה. מחמת איר קענט דעם חֲסֵד פון אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, וואָס הָגַם ער איז געווען רייך, דאָך פון אייערטוועגן איז ער געוואָרן אַרעם, כּדי איר זאָלט דורך זיין אַרעמקייט ווערן רייך. און דערין גיב איך מיין מיינונג; מחמת דאָס איז נוצלעך פאַר אייך, וואָס זענט געווען פון די ערשטע צו

מאכן אן אנהייב מיט א יאָר צוריק, נישט נאָר צו טאָן, נייערט
אויך צו וועלן. איצט אָבער פאַרענדיקט אויך די טואונג, כדי ווי
עס איז געווען די וויליקייט צו וועלן, אַזוי זאָל אויך זיין די
פאַרענדיקונג לויט אייער מעגלעכקייט. מחמת אויב די
וויליקייט איז פאַראַן, ווערט זי אָנגענומען לויט דעם, וואָס מע
פאַרמאָגט, און נישט לויט דעם, וואָס מע פאַרמאָגט נישט.
מחמת איך זאָג דאָס נישט, כדי אַנדערע זאָל פאַרלייכטערט
ווערן און איר זאָלט באַדרענגט ווערן; נייערט דורך גלייכקייט
זאָל אייער שפּע אין דער איצטיקער צייט זיין אַ הילף פאַר
זייער מאַנגל, כדי זייער שפּע זאָל אויך ווערן אַ הילף פאַר אייער
מאַנגל, כדי עס זאָל זיין אַ גלייכקייט; ווי סע שטייט געשריבן:
דער, וואָס האָט געקליבן פיל, האָט נישט געהאַט איבעריק; און
דער, וואָס האָט געקליבן ווינציק, האָט נישט געהאַט קיין
מאַנגל [שמות טז, יח]. אָבער בַּרוך ה', וואָס האָט אַריינגעגעבן
די זעלבע ערנסטע זאָרג פונעוועגן אייך אין דעם לֵב פון
טיטוסן. מחמת ער האָט נישט נאָר אָנגענומען אונדזער בַּקשה,
נייערט ווייל ער איז געווען זייער אייפערק, איז ער אַוועק צו
אייך לויט זיין אייגענעם ווילן. און מיר האָבן צוזאַמען מיט
אים געשיקט דעם אַח במשית, וואָס זיין לויב אין דער בשורת
הגאולה גייט איבער אַלע בְּרית חֲדָשָׁה קהילות; און נישט נאָר
דאָס, נייערט ער איז אויך אויסדערוויילט פון די בְּרית חֲדָשָׁה
קהילות צו ציען מיט אונדז אין דעם ענין פון דעם דאָזיקן חֶסֶד,
וואָס ווערט געטאָן דורך אונדז פאַר דעם כָּבוֹד הָאֱדוֹן, און צו
אונדזער דערמוטיקונג. און מיר היטן זיך, אַז קיינער זאָל אונדז
נישט באַשולדיקן אין דעם ענין פון דער דאָזיקער רייכער מִתְּנָה,
וואָס ווערט אויסגעפירט דורך אונדז. מחמת מיר זוכן נישט נאָר
וואָס איז רעכט אין די אויגן פון הָאֱדוֹן, נייערט אויך אין די
אויגן פון מענטשן. און מיר האָבן מיט זיי געשיקט אונדזער אַח

במשיח, וועמען מיר האָבן אַ סך מאָל אויסגעפרוואוּט און געפונען אייפערק אין אַ סך זאַכן, און וואָס איז איצט נאָך אַ סך אייפערקער, דורך זיין גרויסן בטחון אין אייד. און וואָס שייך טיטוסן, איז ער מיין שותף און מיטאַרבעטער פאַר אייערטוועגן; און וואָס שייך אונדזערע אחים במשיח, זענען זיי שליחים פון די בְּרִית הַדְּשָׁה קהילות, און אַ כְּבוֹד פאַר רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. בֵּכֶן, ווייזט זיי פאַר די בְּרִית הַדְּשָׁה קהילות דעם באַווייז פון אייער אַהֲבָה, און פון אונדזער רימען זיך פון אייערטוועגן.

ט און בנוגע דער הילף פאַר די קדושים, איז פאַר מיר איבעריק אייד צו שרייבן; מחמת איד קען אייער וויליקייט, מיט וועלכער איד רים מיד פון אייערטוועגן פאַר די מענטשן פון מְקַדְוֶנָה, אַז אַכְזָה איז שוין געווען אָנגעברייט מיט אַ יאָר צוריק; און אייער אייפערקייט האָט אויפגעמאונטערט גאָר אַ סך פון זיי. אָבער איד האָב געשיקט די אחים במשיח, כדי אונדזער רימען זיך פוננוועגן אייד זאָל בנוגע דעם נישט זיין אומזיסט, כדי, אַזוויי איד האָב געזאָגט, איר זאָלט זיין אָנגעברייט. ווייל טאַמער וועט ווער פון די אָנְשִׁים מְמַקְדְּוֶנָה מיט מיר קומען, און אייד געפינען נישט אָנגעברייט, זאָלן מיר - איד וויל נישט זאָגן איר - פאַרשעמט ווערן אין דעם דאָזיקן בטחון. איד האָב דעריבער געהאַלטן פאַר נייטיק צו בעטן די אחים במשיח, אַז זיי זאָלן קוֹדֶם גיין צו אייד, און זאָלן צוגרייטן אייער פריער-צוגעזאָגטע נדבה, כדי זי זאָל זיין אנגעברייט ווי אַ בְּרָכָה, און נישט ווי אַ גענייטע זאָך. דאָס זאָלט איר וויסן: דער, וואָס זייט קאַרגלעך, וועט אויך שנייטן קאַרגלעך, און דער, וואָס זייעט בשפּע, וועט אויך שניידן בשפּע. זאָל יעדער טאָן ווי ער האָט בִּדְעָה אין זיין לֵב; נישט פאַרדראָסיק, אָדער געצוואונגען; מחמת ה' האָט ליב אַ פרייליעכן נדבן. און ה' איז בִּיכּוּלֶת צו

פאַרמערן אייד יעדן חָסֶד. אַזוי, אַז איר זאָלט תָּמִיד האָבן אין
אַלץ גענוג, און זאָלט זיך מערן אין אלערליי מעשים טובים, ווי
סע שטייט געשריבן : ער האָט צעשפּרייט אומעטום, ער האָט
געגעבן די עֲנִיִּים, זיין צָדֶק באַשטייט אויף איביק [תהלים קיב, ט].
און דער, וואָס גיט זריעה דעם זייער, און לָחֶם פאַר אַכֵּל, וועט
פאַרמערן אייער זריעה, און לאָזן וואַקסן די פּרוּכט פון אייער
צָדֶק. איר וועט נְתַעֲשֶׁר ווערן אין אַלצדינג פאַר יעדער
ברייטהאַרציקייט, וואָס ווירקט דורך אונדז צום לויב פון ה';
מחמת די אַרבעט פון דער דאָזיקער עבֹדֶת קֹדֶש איז נישט נאָר
ממלא די באַדערפענישן פון די קדוּשִׁים, נייערט פאַרמערט זיך
אויך דורך פיל לויב צו ה'. און דורך אייער פאַסיקייט אין דער
דאָזיקער אַרבעט, לויבן זיי ה' פאַר דער געהאַרכזאַמקייט פון
אייער מוֹדָה זיין זיך אין דער בשׁוּרַת הגאֻלָּה פון רַבִּי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ, און פאַר דער ברייטהאַרציקער ביישטייערונג פאַר זיי
און פאַר אַלעמען; און מיט תּפִּילָה פאַר אייד בענקען זיי נאָך
אייד, צוליב דעם גרויסן חָסֶד פון ה' אין אייד. אַ לויב צו ה' פאַר
זיין מִתְּנָה, וואָס איז נישט צום איבערדערציילן.

און איך אַליין, פאַולוס [ר' שאול], בין אייד מִזְהִיר דורך דער
עֲנִיוּת און איידלקייט פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, איך, וואָס אין אייער
קעגנוואָרט בין איך קליין צווישן אייד, אָבער פון דערווייטנס
בין איך טויטיק לַגְבִּי אייד. איך בעט אייד, אַז ווען איך וועל זיין
ביי אייד, זאָל איך נישט דאַרפן אַרויסווייזן קיין תּקִיפּוֹת מיט
דער זיכערקייט, מיט וועלכער איך רעכן צו זיין שטרענג קעגן
טייל, וואָס טראַכטן וועגן אונדז ווי מיר וואָלטן געלעבט לויט
דעם פלייש. מחמת הַגָּם מיר לעבן אין דעם פלייש, פירן מיר
נישט קיין מִלְחָמָה לויט דעם פלייש, מחמת די כּלִי-זֵין פון
אונדזער מִלְחָמָה-פִּירוֹנֵג זענען נישט לויט דעם פלייש, נייערט
זענען מעכטיק פאַר ה' אַראָפּצואַוואַרפן פעסטונגען. מיר

צעוואַרפן געדאַנקען, און יעדע הויכע זאַך, וואָס איז דערהויבן
 קעגן דער דערקענטעניש פון ה', און נעמען יעדע מַחשבה אין
 געפאַנגענשאַפט צו דער געהאַרצאָמקייט פון רבי מלך המשיח,
 און זענען אָנגעברייט צו שטראָפן פאַר יעדער
 אומגעהאַרצאָמקייט, בעת אייער געהאַרצאָמקייט וועט זיין
 דערפילט. קוקט אויף דעם, וואָס איז פאַר אייערע
 אויגן. אויב עמיצער איז ביי זיך זיכער, אַז ער געהערט רבי מלך
 המשיח, זאָל ער דאָס נאָכאַמאָל איבערטראַכטן אין זיך אַליין,
 אַז אַזוויי ער געהערט רבי מלך המשיח, אַזוי געהערן אויך
 מיר. מחמת אויב אַפילו איך זאָל מיך רימען אַביסל צופיל
 פונוועגן אונדזער רשות, וואָס האַדון האָט אונדז געגעבן פאַר
 אייער אויפבויע, און נישט פאַר אייער צעשטערונג, וועל איך
 נישט פאַרשעמט ווערן, כדי איך זאָל נישט אויסזען ווי איך
 וואָלט אייך וועלן דערשרעקן מיט מיינע בריוו. מחמת זיינע
 בריוו, זאָגן זיי, זענען חָשוב און שטאַרק, אָבער ווען ער גופא
 איז ביי אונדז, איז ער שוואַך, און זיין רעדן איז אַן מַמשות. זאָל
 אַזאַ איינער דאָס באַרעכענען, אַז וואָס מיר זענען אין דָבָר דורך
 בריוו, ווען מיר זענען אָפּוועזנד, זענען מיר אויך אין מַעשִׁים, ווען
 מיר זענען אָנוועזנד. מחמת מיר נעמען זיך נישט אונטער צו
 רעכענען, אָבער צו פאַרגלייכן זיך מיט די, וואָס לויבן זיך אַליין.
 שוין מיט דעם, וואָס זיי מעסטן זיך מיט זיך אַליין, און
 פאַרגלייכן זיך מיט זיך אַליין, זענען זיי אַן פאַרשטענדעניש.
 מיר אָבער וועלן זיך נישט רימען איבער אונדזער מאָס, נייערט
 לויט דער מאָס פון דעם גבול, וואָס ה' האָט אונדז צוגעטיילט
 ווי אַ מאָס, אייך אַפילו צו דערגרייכן. מחמת מיר שטרעקן זיך
 נישט אויס צופיל, גלייך ווי מיר וואָלטן נישט דערגרייכט ביז צו
 אייך, מחמת מיר זענען אַפילו דערגאַנגען ביז צו אייך אין דער
 בשורת הגאולה פון רבי מלך המשיח. מיר ריטען זיך נישט

איבער אונדזער מאָס אין אַנדערע מענטשנס מיאונגען; מיר האָפּן אָבער, אַז וואָס מער אייער אַמונה וועט וואַקסן, וועלן מיר גרעסער ווערן ביי אייך לויט אונדזער גרעניץ צו ווייטערער שפּע, כדי צו פּראָקלאַמירן די בשורת הגאולה אפילו אין די געגנטן ווייטער פון אייך, און נישט צו רימען זיך מיט דעם, וואָס איז אָנגעברייט אין דעם גבול פון אַנדערע. דער אָבער, וואָס רימעט זיך, לאָז ער זיך ריטען אין ה' [ירמיה ט, כג]. מחמת נישט דער, וואָס לויבט זיך אליין איז באַוויליקט, אָלאַ מי שֶׁה' מְהַלְלוּ !

יא הלוואי וואָלט איר מיך געקענט פאַרטראָגן אין אַביסל נאַרישקייט. יאָ איר פאַרטראָגט מיך אויך! איך בין אייך מקנא מיט אַ געטלעכער קנאה; מחמת איך האָב אייך פאַרקנַסט צו אַ מאַן, כדי איך זאָל אייך פירשטעלן ווי אַ ריינע בתולה פאַר מְשִׁיחַ. איך האָב אָבער מורא, טאַמער, ווי די נָחֵשׁ האָט מיט איר ליסטיקייט אָפּגעגאַרט חֲוָה, אַזוי וועלן אויך אייערע מַחשְׁבוֹת פאַרפירט ווערן פון דער תּמִימוֹת און הַטְהָר, אין מסירת-נפש שׁיִיכוֹת צום מְשִׁיחַ. מחמת אויב סע זאָל ווער קומען, און אייך אַנזאָגן אַן אַנדערן יהושע/ישוע, וועמען מיר האָבן נישט פּראָקלאַמירט, אָדער אויב איר וועט מקבל זיין אַן אַנדערן גייסט, וואָס איר האָט נישט מקבל געווען, אָדער אַן אַנדערע בשורת הגאולה, וואָס איר האָט נישט אָנגענומען, פאַרטראָגט איר אים גוט. מחמת איך מיין, אַז איך בין נישט הינטערשטעליק די סאַמע גרעסטע שליחים. און הַגִּם איך בין פּראָסט אין רעדן, בין איך עס אָבער נישט אין קענטעניש; לאַ, אויף יעדן אופן האָבן מיר דאָס אַנטפלעקט צו אייך אין אַלצדינג. אָדער האָב איך באַגאַנגען אַ זינד אין דערנידעריקן זיך אליין, כדי איר זאָלט דערהויבן ווערן, ווארים איך האָב פאַר אייך אָנגעזאָגט אומזיסט די בשורת הגאולה פון ה'? איך

האָב גערויבט אַנדערע בִּרְיָהּ קהילות, בעת אַיך האָב
גענומען ביי זיי שְׂכִירוֹת, כּדי אַיך זאָל אַיך דינען. און בעת אַיך
בין געווען ביי אַיך, און בין געווען נויטבאַדערפטיק, בין אַיך
קיינעם נישט געווען קיין לאַסט; מחמת די אחים במשיח, בעת
זיי זענען געקומען פון מִקְדוֹנְיָה, האָבן געגעבן וויפל אַיך האָב
באַדאַרפט. און אַיך האָב מיך אין אַלצדינג צוריקגעהאַלטן צו
ווערן אַ לאַסט פאַר אַיך, און אַזוי וועל אַיך מיך האַלטן. ווי
דער אָמת פון רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ איז אין מיר, וועט מיר קיינער
נישט פאַרווערן דאָס דאָזיקע רימען זיך אין די געגנטן פון
אַכְיָה. פאַרוואָס? ווארים אַיך האָב אַיך נישט ליב? ג-ט
ווייסט! אָבער וואָס אַיך טו, דאָס וועל אַיך אויך טאָן, כּדי אַיך
זאָל אַפּשניידן אַ געלעגנהייט פאַר די, וואָס זוכן אַ געלעגנהייט;
כּדי אין דעם, אין וואָס זיי רימען זיך, זאָלן זיי געפונען ווערן
אַזוי מיר. מחמת אַזעלכע מענטשן זענען שְׁלִיחֵי שְׁקָר,
פאַרפירערישע פּוֹעֲלִים, וואָס פאַרשטעלן זיך פאַר שלִיחִים פון
רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ. און נישט קיין וואונדער, מחמת אַפילו
הָשֵׁטן אַליין טוט זיך פאַרשטעלן פאַר אַ מלאך פון אור. עס איז
דעריבער נישט קיין גרויסע זאך, אויב זיינע משרתים
פאַרשטעלן זיך אויך פאַר משרתים פון צַדִּיק. אָבער זייער סוף
וועט זיין לויט זייערע מַעשִׁים. אַיך זאָג נאָכאַמאָל : זל מיך
קיינער נישט האַלטן פאַר אַ נאַר; נאַר אויב כּוֹן, טאָ נעמט מיך
אויף ווי אַ נאַר, כּדי אַיך זאָל מיך אויך רימען אַביסל. דאָס,
וואָס אַיך רעד, רעד אַיך נישט לויט הָאָדוֹן, נייערט ווי אין
נאַרישקייט, אין דער דאָזיקער זיכערקייט פון רימען זיך; ווייל
אַזוי ווי אַ סך רימען זיך לויט דעם פלייש, וועל אַיך מיך אויך
רימען. מחמת איר פאַרטראָגט גערן די נאַראָנים, ווארים איר
זענט אַליין קלוג. מחמת איר פאַרטראָגט דאָך אַ מענטשן, אויב
ער נעמט אַיך אין קנעכטשאַפט, אויב ער פאַרצערט אַיך, אויב

ער נעמט אייך געפאָנגען, אויב ער דערהייבט זיך אַליין, אויב ער
 שלאָגט אייך אין פֿנים. איך רעד דאָס פון בושה, גלייך ווי מיר
 וואָלטן געווען שוואַך. דאָך אין וואָס נאָר עמיצער איז מוטיק-
 איך רעד אין נאַרישקייט - בין איך אויך מוטיק. זענען זיי
 עברים? איך בין אויך. זענען זיי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל? איך בין אויך.
 זענען זיי דער זַרע פון אַבְרָהָם? איך בין אויך. זענען זיי
 משרתים פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ? איך נאָך מער - איך רעד ווי אַ
 משוגענער - אין מִיאֹנְגֶען אַ סך מער, אין תּפִּיסוֹת אַ סך מער,
 אין מַלְקוֹת אִיבֶּער דער מאָס, אין מִיתוֹת אַ סך. פון די יִידן הָאָב
 איך פִּינף מאָל באַקומען פערציק מַלְקוֹת אָן אַיינעם. דריי מאָל
 בין איך געשלאָגן געוואָרן מיט ריטער, אַיינמאָל בין איך
 פאַרשטיינט געוואָרן, דריי מאָל הָאָב איך געליטן שיפּבראָך, אַ
 לִיָּלָה און אַ יוֹם בין איך געווען אין דער טיפּעניש; אין נסִיעוֹת
 אַ סך, אין סְפָנוֹת פון וואָסער, אין סְפָנוֹת פון רויבער, אין סְפָנוֹת
 פון מיינע לאַנדסלייט, אין סְפָנוֹת פון די אומות, אין סְפָנוֹת אין
 דער שטאָט, אין סְפָנוֹת אין דער מַדְבָּר, אין סְפָנוֹת אויף דעם ים,
 אין סְפָנוֹת צווישן אַחֵי שְׁקָר; אין מִי און נויט, אין שלאָפּלאָזע
 נעכט, אין הונגער און דאָרשט, אין תּעֲנִיתִים אַ סך, אין קעלט
 און נאַקעטקייט. און אַחוץ יענע זאַכן, וואָס זענען אויסערלעך,
 איז פאַראַן דאָס, וואָס דריקט אויף מיר טעגלעך, די זאָרג פאַר
 אַלע בְּרִית בְּחֻשָּׁה קהילות. ווער איז שלאָף, און איך בין נישט
 שלאָף? ווער ווערט געשטרויכלט, און איך ברען נישט? אויב
 איך מוז מִיך דווקא רימען, וועל איך מִיך רימען פונוועגן דעם,
 וואָס האָט אַ שײכות צו מיין שוואַכקייט. דער ג-ט און אלוקים
 הָאָב פון הָאָדוֹן יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ, וואָס איז געלויבט אויף אַייביק,
 ווייסט, אַז איך זאָג נישט קיין ליגן. אין דְּמָשֶׁק האָט דער
 פּראָקאַנסול אונטער דעם מֶלֶךְ אַרעטאַס באַוואַכט די שטאָט
 פון דְּמָשֶׁק, כּדי מִיך צו כאַפֵּן; און דורך אַ פענצטער בין איך

אַרָאָפּגעלאָזט געוואָרן אין אַ קאַרב פון דער וואַנט, און איד בין
אַנטרונגען פון זיינע הענט.

יב איד מוז מיד רימען, הַגם עס איז נישט פאַסיק; איד וועל
אַבער קומען אויף זעאונגען און אַנטפלעקונגען פון
האַדון. איד קען אַ מענטש אין מְשיח: מיט פערצן יאָר צוריק
איז אַזאַ איינער - צי אין דעם גוף, ווייס איד נישט, צי אויסער
דעם גוף, ווייס איד נישט, ג-ט ווייסט - איז אַזאַ איינער
אַרויפגענומען געוואָרן ביז צום דריטן הימל.
און איד קען אַזאַ מענטש - צי אין דעם גוף, צי אויסער דעם גוף,
ווייס איד נישט; ג-ט ווייסט - וואָס איז אַרויפגענומען
געוואָרן אין גן-עֶדן אַריין, און ער האָט געהערט רייד, וואָס
קענען נישט אַרויסגערעדט ווערן, וואָס אַ מענטש טאָר זיי נישט
איבערחזרן. פוננעגן אַזאַ איינעם וויל איד מיד רימען, אַבער
פוננעגן מיר אַליין וויל איד מיד נישט רימען, אַחוץ אין מיין
שוואַכקייט. מחמת אויב איד וואָלט מיד וועלן רימען, וואָלט
איד נישט זיין קיין נאָר; מחמת איד וועל רעדן דעם אָמת, איד
האַלט מיד אַבער אָפּ, טאַמער וועט מיד עמיצער פאַררעכענען
פאַר מער איידער דאָס, וואָס ער זעט אין מיר, אָדער הערט פון
מיר. און כדי איד זאָל נישט צופיל דערהויבן ווערן דורך דער
אויסערגעוויינלעכער גרויסקייט פון די אַנטפלעקונגען, איז מיר
געגעבן געוואָרן אַ דאָרן אין דעם פלייש, אַ שליח פון הַשטן מיד
צו שלאָגן, כדי איד זאָל נישט צופיל דערהויבן ווערן. פוננעגן
דעם האָב איד דריי מאָל געבעטן הַאָדון, אַז דאָס זאָל אָפקערן
פון מיר. און ער האָט צו מיר געזאָגט: מיין חֶסֶד איז גענוג פאַר
דיר, מחמת מיין מאַכט ווערט שלימות אין שוואַכקייט. דעריבער
וועל איד מיד צום ליבסטן ליבער רימען אין מינע שוואַכקייטן,
כדי די מאַכט פון רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ זאָל רוען אויף מיר.
איבערדעם בין איד מיד מְשִׁיחַ אין שוואַכקייטן, אין

באַליידיקונגען, אין נויטבאַדערפטיקייטן, אין רדיפות, אין
 ספנות פון משיחס-וועגן; מחמת ווען איך בין שוואך, אָט
 דעמאָלט בין איך שטאַרק. איך בין געוואָרן נאַריש; איר האָט
 מיך דערצו גענייטיקט, מחמת איך וואָלט באַדאַרפט געלויבט צו
 ווערן פון אייך; מחמת אין קיין שום זאָך בין איך נישט
 הינטערשטעליק די סאַמע גרעסטע שליחים, הַגם איך בין
 גאַרנישט. כֵּן, די צייכנס פון אַ שלִיח זענען געטאָן געוואָרן
 צווישן אייך מיט דער גאַנצער סבלנות, מיט צייכנס און וואונדער
 און גבורות. מחמת מיט וואָס זענט איר הינטערשטעליק אין
 פאַרגלייך מיט די איבעריקע בְּרִית הַדָּשָׁה קהילות, אַחוץ וואָס
 איך בין נישט געוואָרן קיין לאַסט פאַר אייך? זייט מיר מוחל די
 דאָזיקע עוולה! הִנֵּה, דאָס איז דאָס דריטע מאָל, וואָס איך בין
 גרייט צו קומען צו אייך; און איך וועל נישט זיין קיין לאַסט
 פאַר אייך, מחמת איך זוך נישט דאָס אייעריקע, נייערט אייך.
 מחמת נישט די יְלָדִים דאַרפן זאַמלען אוצרות פאַר די הוֹרִים,
 נייערט די הוֹרִים פאַר די יְלָדִים. און איך וויל זייער גערן
 אויסברענגען און אויסגעבראַכט ווערן פאַר אייערע נשמות.
 אויב איך האָב אייך ליב אַ סך מער, דאַרף איך דערפאַר געליבט
 ווערן ווינציקער? נאָר זאָל עס זיין אַזוי, איך בין פאַר אייך
 נישט געווען קיין לאַסט; נייערט, ווייל איך בין כיטרע, האָב איך
 אייך געפאַנגען מיט עֲרֻמָּה. האָב איך געטאָן אויסנוצן
 דורך עמיצן פון די, וועמען איך האָב געשיקט צו אייך? איך
 האָב געבעטן טיטוסן, און האָב מיטגעשיקט מיט אים דעם אַח
 במשית. צי האָט טיטוס אייך אויסגענוצט? צי זענען מיר נישט
 געהאנדלט אין דם זעלבן גייסט? צי זענען מיר נישט געגאַנגען
 אין די זעלבע טריט? איר מיינט די גאַנצע צייט, אַז מיר
 פאַרענטפערן זיך פאַר אייך? מיר רעדן פאַר ה' אין משיח.
 אַלצדינג אָבער, באלויבטע, איז פונוועגן אייער אויפבויהונג.

מחמת איד האָב מורא, טאַמער וועל איד חס ושלום, ווען איד וועל קומען, אייד געפינען נישט אַזעלכע ווי איד וואָלט וועלן, און איר וועט מיד געפינען נישט אַזוינעם ווי איר וואָלט וועלן; טאַמער חס ושלום וועט דאָרט זיין קריג, קנאה, רוגז, מַחלוקות, לָשון-הָרע, מורמלערייען, גאווה, מהומות. טאַמער, בעת איד וועל קומען, וועט מיד ה' ווידער אַמאָל דערנידעריקן פאַר אייד און איד וועל דאָרפן טרויערן אויף אַ סך פון די, וואָס האָבן געזינדיקט שוין פון פריער, און האָבן נישט תשובה געטאָן אויף דער אומרייניקייט און זנות און תאווה, וואָס זיי זענען באַגאַנגען.

יג דאָס איז דאָס דריטע מאָל, וואָס איד קום צו אייד. דורך דעם מויל פון צוויי, אָדער דריי עדות, זאָל יעדע זאָך באַשטעטיקט ווערן [דברים יט, טו]. איד האָב שוין פריער געזאָגט, און זאָג עס פאַרויס, ווי בעת איד בין געווען ביי אייד דאָס צווייטע מאָל, אַזוי איצט, בעת איד בין אַפּוועזנד, אַז די, וואָס האָבן פריער געזינדיקט, און אַלע איבעריקע, אַז אויב איד וועל ווידער קומען, וועל איד קיינעם נישט שוינען, ווייל איר זוכט אַ באַווייז, אַז רבי מלך המשיח רעדט אין מיר, וואָס איז לגבי אייד נישט שוואַך, נייערט איז מעכטיק צווישן אייד. מחמת הַגם ער איז אויפהענגע על דער בויס [דברים כא, כג, שמואל ב יח, יד, זכריה יב, י, דברים כז, כו, ישעיה נג, ד, הסתלקות שֶׁל מְשִׁיחַ] געוואָרן אין שוואַכקייט, לעבט ער אָבער דורך דער גבורה פון ה'. מחמת אויך מיר זענען שוואַך אין אים, נאָר מיר וועלן לעבן מיט אים דורך דער גבורה פון ה' פאַר אייד. פראוויט אייד אויס אַליין, צי איר זענט אין דער אַמונה; זייט אייד אַליין חוקר-ודורש. אָדער צי ווייסט איר נישט וועגן זיך אַליין, אַז רבי מלך המשיח יהושע/ישוע איז אין אייד? - סיידן איר זענט פאַרוואָרפן. איד האָף אָבער, אַז איר וועט פאַרשטיין,

אַז מיר זענען נישט קיין פאַרוואָרפענע. און מיר זענען מתפלל צו ה', אַז איר זאָלט נישט טאָן קיין רע; נישט כדי מיר זאָלן אויסזען באַוויליקטע, נייערט כדי איר זאָלט טאָן דאָס, וואָס איז גוט, אויב אַפילו מיר זאָלן זיין ווי פאַרוואָרפענע. מחמת מיר קענען גאָרנישט טאָן קעגן דעם אַמת, נייערט פאַר דעם אַמת. מחמת מיר פרייען זיך בעת מיר זענען שוואַך, און איר זענט שטאַרק. און מיר זענען אויך מתפלל, אַז איר זאָלט אויפגעריכט ווערן. דעריבער שרייב איך אייך דאָס, בעת איך בין אַפּוועזנד, כדי ווען איך וועל זיין ביי אייך, זאָל איך נישט דאַרפן האַנדלען שטרענג לויט דעם רשות, וואָס האַדון האָט מיר געגעבן אויף אויפצובויען, און נישט אַרונטערצורייסן. צום סוף, אחים במשיח, זייט געזונט, פאַרבעסערט אייך, זייט געטרייסט, זייט פון איין מחשבה, לעבט בשלום; און דער אלוקים פון אַהבה און שלום וועט זיין מיט אייך. דרשו בשלום איינער דעם אַנדערן מיט אַ נשיקה קדושה. אַלע קדושים דורשים בשלום. דער חסד פון האַדון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע און די אַהבת ה', און די התקשרות פון דעם רוח הקודש, זאָל זיין מיט אייך אלעמען.

גלט'

א פאָלויס [ר' שאול], אַ שליח, נישט פון מענטשן, אויך נישט דורך אַ מענטשן, נייערט דורך רבי מלך המשיח יהושע/ישוע און ה' אלוקים האָב, וואָס האָט אים מחיה-מתים געווען, און אַלע אַחים במשיח, וואָס זענען מיט מיר, צו די פּרית חַדְשָה קהילות פון גלְטִיָה. חסד צו אייך און שלום ה' אלוקים האָב און אַדוֹנֵנוּ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, וואָס האָט זיך מקריב געווען פאַר אונדזערע עבירות, כדי ער זאָל אונדז מציל זיין פון דער

איצטיקער שלעכטער תְּקוּפָה, לויט נאָך דעם רצון פון אלוקינ
און אלוקים הָאָב; וועמען סע געהערט דער כְּבוֹד לְעוֹלָם
וְעַד. אָמֵן. איך וואונדער מיך, וואָס איר ווערט אַזוי גיך
אַפגעקערט פון אים, וואָס האָט אייך באַרופן אין דעם חֶסֶד פון
רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, צו אַן אַנדערער בשׁוּרַת הגאֹלָה, וואָס איז
נישט קיין אַנדערע, נייערט עס זענען פאַראַן טייל, וואָס
באַאומרואיקן אייך, און וואָס וואָלטן וועלן פאַרדרייען די
בשׁוּרַת הגאֹלָה פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. נאָר הַגִּם מיר, אָדער אַ
מלאך פון שָׁמַיִם, זאָלן אייך דרשענט אַ בשׁוּרַת הגאֹלָה,
אַנדערש ווי יענע, וואָס מיר האָבן אייך אָנגעזאָגט, זאָל ער זיין
אין חֶרֶם. ווי מיר האָבן פריער געזאָגט, אַזוי זאָג איך איצט
ווידער אַמאָל : אויב עמיצער דרשענט אייך אַ בשׁוּרַת הגאֹלָה,
אַנדערש ווי יענע, וואָס איר האָט מקבל געווען, זאָל ער זיין אין
חֶרֶם. מחמת צי זיך איך איצט די אישור פון בני אדם, אָדער פון
ה' ? אָדער זיך איך וואוילצוגעפעלן ווערן מענטשן? אויב איך
וואָלט נאָך וועלן געפעלן ווערן מענטשן, וואָלט איך נישט געווען
קיין עָבֶד פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. מחמת איך בין אייך מוֹדִיעַ,
אַחִים במשיח, אַז די בשׁוּרַת הגאֹלָה, וואָס איז דורך מיר
אָנגעזאָגט געוואָרן, איז נישט מִמֶּקוֹר אָדָם יִצְאָה. מחמת נישט
איך האָב זי מקבל געווען פון אַ מענטשן, אויך האָט מען מיך זי
נישט געלערנט, נייערט געקומען איז זי צו מיר דורך אַ הַתְּגָלוֹת
פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. מחמת איר האָט געהערט פון
מיין פריערדיקן לעבנסטייגער אין דעם ייִדישן דַּת, וויאַזוי איך
האָב שטאַרק גערודפֿט די הברית החדשה קהילה פון ה', און זי
חֶרֶב
געמאַכט; און איך בין געשטיגן אין דעם ייִדישן דַּת העכער פון
אַ סך פון מיין דור צווישן מיינע לאַנדסלייט, ווייל איך בין
געווען אַ סך מער קנאי פאַר די מְסוּרָה פון מיינע

אָבות [תורה שבעל פה]. בעת אָבער עס איז וואוילגעפעלן
 געוואָרן ה', וואָס האָט מיך אויסגעשיידט פון מיין
 מוטערטראַכט, און האָט מיך דורך זיין חֶסֶד באַרופֿן צו
 אַנטפלעקן אין מיר זיין זון [דער זון פון דער אויבערשטער], כדי
 איך זאָל דרשענען די בשורת הגאולה פון אים צווישן די
 אומות-הָעוֹלָם, האָב איך באַלד מיך נישט באַראָטן מיט קיין
 בָּשָׁר-וְדָם; אויך בין איך נישט אַרויפגעגאַנגען קיין ירושלים צו
 די, וואָס זענען געווען שליחים פאַר מיר, נייערט איך בין
 אַוועקגעגאַנגען קיין אַראַביע, און ווידער אַמאָל האָב איך מיך
 אומגעקערט קיין דְּמָשֶׁק. דעראַזוי, אין דריי יאָר אַרום, בין איך
 אַרויפגעגאַנגען קיין ירושלים, כדי זיך צו זען מיט פִּיפֶּאן, און בין
 פאַרבלייבן מיט אים פופצן טעג. און קיין אַנדערן פון די
 שליחים האָב איך נישט געזען, אַחוץ יעקבן, דעם אַחוהי דְּמָרָן.
 און בנוגע דעם, וואָס איך שרייב אייך - פאַר ה' זאָג איך נישט
 קיין ליגן. דערנאָך בין איך געקומען אין די מקומות פון סוּרְיָה
 און קִילִיקָיָה. און איך בין נאָך געווען אומבאַקאַנט
 פֶּנים-אֶל-פֶּנים צו די בְּרִית הַדָּשָׁה קהילות פון יהודה, וואָס זענען
 געווען אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. זיי האָבן נאָר געהערט זאָגן : דער,
 וואָס האָט אונדז פריער גערודפֿט, דרשענט איצט די אַמוּנָה,
 וואָס ער האָט פריער צעשטערט; און זיי האָבן געזאָגט ברויך ה'
 פון מיינעטוועגן.

ב דעראַזוי, נאָך פערצן יאָר בין איך ווידער אַמאָל

אַרויפגעגאַנגען קיין ירושלים מיט בר-נבא, און האָב אויך
 מיטגענומען טיטוסן מיט מיר. און איך בין אַרויפגעגאַנגען
 דורך אַ הַתְּגָלוֹת, און האָב זיי פירגעלייגט די בשורת הגאולה,
 וואָס איך דרשען צווישן די אומות-הָעוֹלָם, באַזונדער אָבער פאַר
 די, וואָס זענען געווען פון חשיבות, כדי איך זאָל חס ושלום נישט
 לויפן, אָדער האָבן געלאָפֿן, אומזיסט. און אפילו טיטוס, וואָס

איז געווען מיט מיר, הָגם אַ נישט-ייד, איז נישט געצוואונגען
געוואָרן געמלט צו ווערן. אָבער צוליב די אַריינגעבראַכטע אַחי
שָקָר, וואָס זענען בסוד אַריינגעקומען אויסצושפירן אונדזער
חרות, וואָס מיר האָבן אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, כדי זיי
זאָלן אונדז ברענגען צו קנעכטשאַפט -- צו וועמען מיר האָבן
זיך אויך נישט אונטערטעניק געמאַכט, אַפילו נישט אויף אַ שָעה,
כדי דער אַמת פון דער בשורת הגאולה זאָל פאַרבלייבן מיט
אייך. פון יענע אָבער וואָס זענען געווען אָנגעזען -- וואָס זיי
זענען געווען, איז נישט מיין עֵסק; ה' איז קיינעם נישט
נושא-פֿנים -- די, זאָג איך, וואָס זענען געווען פון חשיבות,
האָבן מיר גאַרנישט צוגעטיילט; נייערט פאַרקערט, בעת זיי
האָבן געזען, אז איך בין אָנפאַרטרויט געוואָרן מיט דער בשורת
הגאולה פאַר די ערלים, אַזוויי פֿיפּא פאַר די געמאַלטע--
מחמת דער, וואָס האָט געווינקט אין פֿיפּאן פאַר דער שלחות
פון די געמלטע, האָט אויך געווינקט אין מיר פאַר די אומות
העולם -- און בעת זיי האָבן באַמערקט דעם חֶסֶד, וואָס איז
מיר געגעבן געוואָרן, האָבן יעקב און פֿיפּא און יוחנן, וואָס זענען
געווען פאַררעכנט פאַר זיילן, מיר און פֿר-נבא געגעבן די רעכטע
האַנט פון ברודערשאַפט התקשרות, כדי מיר זאָלן גיין צו די
אומות העולם, און זיי צו די געמלטע; נאָר זיי האָבן געוואָלט,
אַז מיר זאָלן געדענקען די עֵננים, וואָס איך האָב מיך אויך
באַמיט צו טאָן. בעת אָבער פֿיפּא איז געקומען קיין אַנטיוכָיה,
האָב איך מיך אים אין פֿנים אַנטקעגנגעשטעלט, ווארים ער איז
געשטאַנען פאַרמשפט. מחמת איידער עטלעכע זענען געקומען
פון יעקבן, האָט ער געגעסן מיט די נישט-יידן; אָבער ווי נאָר
זיי זענען געקומען, האָט ער זיך צוריקגעצויגן און האָט זיך
אָפגעשיידט, ווייל ער האָט מורא געהאַט פאַר די געמלטע. און
די איבעריקע פון די יידן האָבן זיך אויך פאַרשטעלט מיט אים,

אַזוי, אַז אַפילו בַּר-נְבִיא איז פאַרפירט געוואָרן פון זייער צביעות.
 בעת אָבער איך האָב געזען, אַז זיי האַנדלען נישט ריכטיק לויט
 דעם אָמת פון דער בשורת הגאולה, האָב איך געזאָגט צו כִּיפָּא
 פֿאַר זיי אַלעמען: אויב דו, וואָס ביסט אַ ייד, לעבסט ווי ס'ע
 זענען זיך נוהג די נישט-יידן, און נישט ווי די יידן, וויאָזוי
 צווינגסטו די נישט-יידן לַחֲיוֹת כִּיהוּדִים? מיר, וואָס זענען יידן
 פון דער נאַטור, און נישט קיין שייגעץ חוטאים, ווייסן, אַז אָנוש
 ווערט נישט יִצְדָק עם א-ל [אויב כה, ד] דורך די מעשי המצוות
 פון דער תורה, נייערט דורך דער אָמונה אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 יהושע/ישוע, אַזוי האָבן אויך מיר געגלויבט אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
 יהושע/ישוע, כדי מיר זאָלן גערעכטפאַרטיקט ווערן דורך אָמונה
 אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, און נישט דורך די מעשי המצוות פון דער
 תורה, ווארים דורך די מעשי המצוות פון דער תורה וועט קיינער
 נישט גערעכטפאַרטיקט ווערן. אויב אָבער מיר, בעת מיר האָבן
 געזוכט גערעכטפאַרטיקט צו ווערן אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, זענען
 אַליין אויך געפונען געוואָרן חוטאים [רומ' ז, יד-כה], איז דען רבי
 מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אַ דינער הַעֲלָאָת עבירה? חס ושלום! מחמת אויב
 איך בוי ווידער אויפ דאָס, וואָס איך האָב צעשטערט [תָּלוּת
 בְּמַעֲשֵׂי הַמִּצְוֹת הַתּוֹרָה פון יְשׁוּעָה וועגן], שטעל איך מיך אַרויס
 פֿאַר אַ בַּעַל-עֲבִירָה. מחמת איך בין דורך דער תורה נִפְטָר צו
 דער תורה [רומ' ז, א-ב], כדי איך זאָל לעבן פֿאַר ה'. איך בין
 תָּלוּי עַל-דֵּער בּוֹיִם געוואָרן מיט רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ [לוקס כג,
 מ-מג]; און דאָס איז נישט מער איך, וואָס לעב, נייערט מְשִׁיחַ
 לעבט אין מיר [ירמיה לא, לב], און דאָס חיים, וואָס איך לעב
 איצט אין דעם בְּשָׂר, לעב איך באָמונה פון דעם זון פון דער
 אויבערשטער, וואָס האָט מיך ליב געהאַט, און האָט זיך מִקְרִיב
 געווען פֿאַר מיר. איך בין נישט מִבְּטָל דעם חֶסֶד פון ה';
 מחמת אויב צִדִּיק איז דורך דער תורה [גלט' ב, טז], דאָן איז רבי

מלך המשיח געשטאָרבן אומזיסט.

ג אַ נאַרישע גאַלאַטער! ווער האָט אייך פארפֿישופט, פאַר וועמעס אויגן רבי מלך המשיח יהושע/ישוע איז פריער געמאַל געוואָרן אַלס תּלוי על-דער בּוים [דברים כא, כג, שמואל ב יח,יד, זכריה יב, י, דברים כז,כו, ישעיה נג,ד, הסתלקות שׁל משיח]? נייערט דאָס וואָלט איך וועלן לערנען פון אייך : האָט איר מקבל געווען דעם רוח הקודש דורך תּלות בּמעשי המצוות פון דער תּורה, אָדער דורך דער שמועה פון אָמונה? צי זענט איר אַזוי נאַריש? אָנגעהויבן האָט איר אין דעם רוח הקודש, פאַרענדיקט איר איצט אין דעם פלייש? צי האָט איר אומזיסט אַזויפיל געליטן? אויב באַמת אומזיסט! און ה' וועלכער גיט אייך דעם רוח הקודש, און טוט גבורות צווישן אייך, צי טוט ער דאָס דורך די מעשי המצוות פון דער תּורה, אָדער דורך דער שמועה פון אָמונה? אַזוויי אַבְרָהָם האָט געגלויבט אין ה', און עס איז אים פאַררעכנט געוואָרן פאַר צָדק [בראשית טו, ו]. אַזוי זעט איר, אַז די, וואָס זענען פון דער אָמונה, די דאָזיקע זענען בני אַבְרָהָם. און די תּורה, ווייל זי האָט פאַרויסגעזען, אַז ה' וועט רעכטפאַרטיקן די אומות-הָעוֹלָם דורך אָמונה, האָט פאַרויסגעזאָגט די בשׁוּרַת הגאולה צו אַבְרָהָם : אין דיר וועלן אַלע אומות זיין געבענטשט [בראשית יב, ג]. הייסט עס דעריבער, אַז די, וואָס זענען פון דער אָמונה, זענען געבענטשט מיט דעם מאַמין אַבְרָהָם. מחמת אַלע, וואָס זענען פון די מעשי המצוות פון דער תּורה [תּלות בּמעשי המצוות התּורה פון ישׁועה וועגן], זענען אונטער אַ קלָלה; מחמת סע שטייט געשריבן : פאַרשאַלטן איז יעדער איינער, וואָס באַשטייט נישט אין אַלצדינג, וואָס סע שטייט געשריבן אין דעם ספר תּורה, צו טאָן עס [דברים כז, כו]. היינט, אַז קיינער ווערט נישט גערעכטפאַרטיקט פאַר ה' דורך דער תּורה,

איז קלאָר; מחמת : דער צדיק וועט לעבן דורך אַמונה [חבקות ב, ד]. די תורה אָבער איז נישט פון אַמונה, נאָר : ווער, אָלאַ שׁיַעֲשֶׂה הָאֱדָם אֶת דְּבָרֶיהָ וְחִי בָהֶם [ויקרא יח, ה]. רבי מלך המשיח האָט אונדז אויסגעלייזט פון דער קללה פון דער תורה, בעת ער איז געוואָרן אַ קללה פאַר אונדז. מחמת סע שטייט געשריבן : פאַרשאַלטן איז יעדער איינער, וואָס הענגט אויף אַ בויס [דברים כא, כג] - כדי אויף די אומות-הָעוֹלָם זאָל קומען די ברכה פון אַברהם אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, און כדי מיר זאָלן מקבל זיין די הבטחה פון דעם רוח הקודש דורך אַמונה. אחים במשיח, איך רער לויט דעם שטייגער פון מענטשן : הַגִּם עַס אִיז נאָר אַ מענטשנס צוואה, אויב זי איז באַשטעטיקט געוואָרן, קאָן קיינער זי נישט מבטל זיין, אָדער עפעס צוזעצן צו איר. און צו אַברהם זענען די הבטחות געגעבן געוואָרן, און צו זיין זַרע [בראשית כב, יח]. ער זאָגט נישט : און "לְזָרְעֶךָ", ווי פון אַ סך, נייערט ווי פון איינעם: און צו דיין זַרע, וואָס איז רבי מלך המשיח. און דאָס זאָג איך : אַ בְּרִית, וואָס איז פריער כָּרַת [באַשטעטיקט געוואָרן] דורך ה', קאָן די תורה, וואָס איז געקומען פיר הונדערט און דרייסיק יאָר שפעטער, נישט בָּטל מאַכן, אַזוי, אַז די הבטחה זאָל קיין קיום נישט האָבן. מחמת אויב די ירושה איז פון דער תורה, איז זי נישט מער פון דער הבטחה; אָבער ה' האָט זי געשענקט אַברהם דורך דער הבטחה. בָּכוֹ, וואָס איז די תורה? זי איז צוגעגעבן געוואָרן פונוועגן די עבירות, ביז דער זַרע וועט קומען, פאַר וועמען די הבטחה איז געגעבן געוואָרן: און זי איז אָנגעברייט געוואָרן דורך מלאכים פון דער האָנט פון אַ פאַרמיטלער. און אַ פאַרמיטלער איז נישט פון איינעם; ה' אָבער איז איינער. צי איז דען די תורה קעגן די הבטחות פון ה'? חס ושלום! מחמת אויב סע וואָלט געגעבן געוואָרן אַ תורה, וואָס וואָלט געקענט מאַכן לעבעדיק,

דעמאלט וואלט צדק באַמט געווען פון דער תורה. דער פֿסוק האָט אָבער אַלצדינג פאַרשלאָסן אונטער עבירה, כדי די הבטחה דורך אַמונה אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע זאָל געגעבן ווערן צו די, וואָס גלויבן. אָבער איידער אַמונה איז געקומען, זענען מיר געהאַלטן געוואָרן אין שוץ אונטער דער תורה, איינגעשלאָסן פאַר דער אַמונה, וואָס האָט געדאַרפט אַנטפלעקט ווערן. אַזוי, אַז די תורה איז געוואָרן אונדזער דערציער צום משיח, כדי מיר זאָלן גערעכטפאַרטיקט ווערן דורך אַמונה. איצט אָבער, אַז אַמונה איז געקומען, זענען מיר נישט מער אונטער אַ דערציער. מחמת איר אַלע זענט ילדים פון ה' דורך אַמונה אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. מחמת וויפל פון אייך סע זענען מקוה געטובלט געוואָרן אין משיח, האָבן זיך אָנגעטאָן משיח. נישטאָ קיין ייד אָדער לא-ייד, נישטאָ קיין עבד אָדער פרייער, נישטאָ קיין זכר אָדער נקבה; מחמת איר אַלע זענט אַחד אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. און אויב איר געהערט משיח, זענט איר דערפאַר זרע אַברהם, יורשים לויט דער הבטחה.

ד איך זאָג אָבער, אַז כָּל-זמן דער יוֹרש איז אַ ילד, אונטערשיידט ער זיך מיט גאַרנישט פון אַן עבד, הַגם ער איז מָרָא דְכִלְהוֹן; נייערט ער איז אונטער אַפּוֹטרופּסים און אויפזעערס ביז צו דער צייט, וואָס איז באַשטימט פון דעם אָב. אַזוי אויך מיר, בעת מיר זענען געווען ילדים, זענען מיר געהאַלטן געוואָרן אין קנעכטשאַפט אונטער די ערשטע יסודות פון דער עולם הזה. בעת אָבער די צייט איז געוואָרן דערפילט, האָט ה' אַרויסגעשיקט זיין זון [דער זון פון דער אויבערשטער], געבוירן פון אַן אִשָּׁה [זעט זרע האשה זה מלך המשיח מדרש רבה כג ה], געבוירן אונטער דער תורה, אַז ער זאָל אויסלייזן די, וואָס זענען געווען אונטער דער תורה, כדי מיר זאָלן מקבל זיין

דאָס רעכט פון יְלָדִים. און ווייל איר זענט יְלָדִים, האָט ה' אַרױסגעשיקט דעם רוּחַ פון זיין זון [דער זון פון דער אויבערשטער] אין אונדזערע לִבֹּבוֹת אַרײַן, וואָס רופֿט : אָבא, אלוקים הָאָב! אַזוי, אַז דו ביסט נישט מער קיין עֶבֶד, נײַערט אַ זון; און אויב אַ זון, טאָ אַ יוֹרֶש דורך ה'. אָבער דעמאָלט, בעת איר האָט ה' נישט פֿעקענט, זענט איר געווען אין קנעכטשאַפֿט ביי די, וואָס זענען אין זייער עַצֶם נישט קיין ג-טער. איצט אָבער, בעת איר קענט ה', אָדער ליבער, איר זענט דערקענט פון ה', וויאַזוי קערט איר אייך אום צוריק צו די שוואַכע און ארעמע יסודות, צו וועלכע איר באַגערט צו זיין אין קנעכטשאַפֿט אויפֿסניי ? איר היט אָפֿ טעג, און חֲדָשִׁים, און זַמִּנִּים, און יאָרן. איך האָב מורא פֿונװעגן אייך, טאָמער חס ושלום האָב איך אומזיסט אַוועקגעשאַנקען מי אױף אייך. איך בעט אייך, אחים במשיח, ווערט ווי איך בין, מחמת אויך איך בין געוואָרן ווי איר זענט. איר האָט מיר נישט געטאָן קיין שום שלעכטס; איר ווייסט, אַז ווארים אַ חֲלָשֶׁת הגוף האָב איך געִדרשענט פֿאַר אייך די בשׁוֹרֶת הגאולה דאָס ערשטע מאָל; און דאָס, וואָס איז ביי אייך געווען אַ שוועריקייט אין מיין לײַב, האָט איר נישט פֿאַראַכט און נישט פֿאַרוואַרפֿן, נײַערט איר האָט מיך מקבל געווען ווי אַ מלאך ה', ווי רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. דעריבער, וואו איז יענע געבענטשטקייט אייערע? מחמת איך זאָג אייך גִּדּוּת, אַז אויב מעגלעך, וואָלט איר אַרױסגעריסן אייערע אויגן און זיי מיר געגעבן. צי בין איך דעריבער געוואָרן אייער שׂוֹנָא מיט דעם זאָגן אייך דעם אָמֶת? זיי באַגערן אייך אייפֿעריק אױף נישט קיין גוטן אױפֿן; כֵּן, זיי ווילן אייך אויסשליסן, כּדי איר זאָלט זיי באַגערן. עס איז תָּמִיד טוֹב אייפֿעריק געזוכט צו ווערן אין אַ גוטער זאָך, און נישט נאָר בעת איך בין מיט אייך.

יְלָדִים מִיֵּנֶע, צוֹלִיב וועמען איד בין ווידער אַמאַל אין ווײַען, ביז
 מְשִׁיחַ וועט געפֿורעמט ווערן אין אייד! איד וואָלט אָבער וועלן
 זיין אָנוועזנד מיט אייד איצט, און צו בייטן מיין קול; מחמת
 איד בין באַזאַרגט [לֵב רָגִז] פֿונוועגן אייד. זאָגט מיר, איר, וואָס
 באַגערט צו זיין אונטער דער תּוֹרָה, צי טוט איר נישט הערן די
 תּוֹרָה? מחמת סע שטייט געשריבן, אַז אַבְרָהָם האָט געהאַט
 צוויי בָּנִים, איינעם פֿון דער דינסט, און איינעם פֿון דעם פֿרייען
 אָשָׁה. אָבער דער זון פֿון דער דינסט איז געבוירן געוואָרן לויט
 דעם פֿלייש, און דער זון פֿון דעם פֿרייען אָשָׁה דורך דער
 הַבְּטָחָה [בראשית כא, ב]. די דאָזיקע זאַכן האָבן אין זיך אַ
 מָשָׁל: מחמת די דאָזיקע נָשִׁים זענען גלייך צוויי בריתות; איינעם
 פֿון דעם הָרָר סִינִי, וואָס געפֿערט יְלָדִים פֿאַר קנעכטשאַפֿט, דאָס
 איז הָרָר. און די דאָזיקע הָרָר איז דער הָרָר סִינִי אין אַראַביע, און
 איז געגליכן דער איצטיקער ירוּשָׁלַיִם, מחמת זי איז אין
 קנעכטשאַפֿט מיט אירע יְלָדִים. אָבער די ירוּשָׁלַיִם שָׁל-מַעֲלָה,
 איז פֿריי, און זי איז אַם לָנוּ. מחמת סע שטייט געשריבן: פֿריי
 דִּך, דו עָקָרָה, וואָס האָסט נישט געבוירן, שריי אויס און זינג,
 דו, וואָס האָסט נישט קיין ווײַען; מחמת מערער זענען די יְלָדִים
 פֿון דער פֿאַרלאָזטער, ווי פֿון איר, וואָס איז באַמאַנט [ישעיה
 נד, א]. און מיר, אחים במשיח, ווי יצחק, זענען יְלָדִים פֿון דער
 הַבְּטָחָה. אָבער אַזוויי דעמאָלט, האָט דער, וואָס איז געבוירן
 געוואָרן לויט דעם פֿלייש, גערודֿפֿט דעם, וואָס איז געבוירן
 געוואָרן לויט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ; אַזוי איז עס אויך איצט.
 אָבער וואָס זאָגט דער פֿסוק? טרייב אַרויס די רינסט און איר
 זון; מחמת דער זון פֿון דער רינסט וועט נישט יִרְשַׁענען מיט
 דעם זון פֿון דעם פֿרייען אָשָׁה [בראשית כא, י]. דעריבער, אחים
 במשיח, מיר זענען נישט קיין יְלָדִים פֿון אַ דינסט, נייערט פֿון
 דעם פֿרייען אָשָׁה.

ה צו דער פרייהייט האָט אונדז מָשיח פריי געמאכט; שטייט
דעריבער פעסט, און טויט אייך נישט נאָכאַמאָל אונטערוואַרפן
אונטער אַן עול פון קנעכטשאַפט. אָט איך, פאָולוס [ר' שאול],
זאָג אייך, אַז אויב איר [נישט-יידן] וועט זיך מל זיין, וועט אייך
רבי מלך המשיח גאָרנישט נוצן. פֿון איך זאָג ווידער אַמאָל
עדות יעדן מענטשן, וואָס לאָזט זיך מל זיין, אַז ער איז מחויב
מקיים צו זיין די גאַנצע תּוֹרָה. איר זענט אָפּגעשניטן פון רבי
מלך המשיח, איר, וואָס ווילט גערעכטפאַרטיקט ווערן דורך
דער תּוֹרָה [רומ' ג, כה]; איר זענט אָפּגעפאַלן פון דעם חֶסֶד.
מחמת דורך דעם רוח הקודש, און דורך אַמוֹנָה, וואָרטן מיר אויף
דער תּקוּה פון צֶדֶק. מחמת אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע
מיינט מילה גאָרנישט, אויך נישט ערלה, נייערט אַמוֹנָה, וואָס
טויט ווירקן דורך אַהֲבָה. איר זענט טוב געלאָפן. ווער האָט אייך
געשטערט, אַז איר זאָלט פאַלגן דעם אָמת? די דאָזיקע
איבעררעדונג איז נישט פון אים, וואָס האָט אייך באַרופֿן.
אַביסל שְׂאוֹר מאַכט זויער דאָס גאַנצע טייג. איך בין בטוח
פונוועגן אייך אין האָדון, אַז איר וועט נישט האָבן קיין אַנדערע
דעה; דער אָבער, וואָס פאַרשאַפט אייך צרות, וועט קריגן זיין
פֿסק, ווער דאָס זאָל נישט זיין. איך אָבער, אַחים במשיח, אויב
איך דרשן נאָך די מילה [מה"ש טו, א], פאַרוואָס ווער איך נאָך
אַלץ גערודפֿט? דעמאָלט איז דער אָבן-נֶגֶף פון דעם בוים פון
רבי מלך המשיח בָּטל געוואָרן. הלוואַי זאָלן די, וואָס
צערודערן אייך, זיך אליין צעשניידן! מחמת איר, אַחים במשיח,
זענט באַרופֿן געוואָרן צו פרייהייט; נוצט אָבער נישט אייער
פרייהייט פאַר אַ געלעגנהייט פון דעם פלייש; נייערט דורך
אַהֲבָה דינט איינער דעם אַנדערן. מחמת די גאַנצע תּוֹרָה ווערט
מקוים אין איין דָבָר, דהיינו: דו זאָלסט ליב האָבן דיין חבר ווי
זיך אליין [ויקרא יט, יח]. אויב אָבער איר בייסט און פרעסט

אויף איינער דעם אַנדערן, שימו לב, אַז איר זאָלט נישט פאַרשלינגען ווערן איינער פון דעם אַנדערן. איך זאָג אָבער : לעבט אין דעם רוח הקודש, און איר וועט נישט ממלא זיין די תאוה פון דעם פלייש. מחמת דאָס פלייש גלוסט להיפוך דעם רוח הקודש, און דער רוח הקודש להיפוך דעם פלייש; מחמת די דאָזיקע זענען להיפוך איינער דעם אַנדערן, כדי איר זאָלט נישט קענען טאָן די זאכן, וואָס איר וואָלט וועלן. אויב אָבער איר ווערט געפירט פון דעם רוח הקודש, זענט איר נישט אונטער דער תורה. און די מעשים פון דעם פלייש זענען אַנטפלעקט, און זיי זענען : זנות, טומאה, תאוה, עבודה-זרה, פישוף, שנאה, קריג, אייפערזוכט, פֿעס, אייגן-אַהבה, מחלוקות, פֿיתות, קנאה, שיכרות, פרעסערייען, און כדומה, פונוועגן דעם וואָרען איך אייך פאַרויס, אַזוויי איך האָב אייך שוין פריער געוואָרנט, אַז די, וואָס טוען אַזיינע זאכן, וועלן נישט ירשענען דאָס מלכות ה'.

אָבער די פרוכט פון דעם רוח הקודש איז אַהבה, שְׁמִיחָה, שְׁלוֹם, סבלנות, פריינטלעכקייט, גוטסקייט, געטריישאָפט, עניוּת, צוריקגעהאַלטנקייט, קעגן אַזעלכע איז נישטאָ קיין תורה. און די, וואָס געהערן צו רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, האָבן אויפהענגע על-דער בּוֹיִם דאָס פלייש מיט זייערע גלוסטיקייטן און תאוות [לוקס כג, מ-מג].

אויב מיר לעבן דורך דעם רוח הקודש, לאָמיר אויך זיך אויפפירן לויט דעם רוח הקודש. לאָמיר נישט לויפן נאָך פוסטן פֿבוד, צו דערצערענען איינער דעם אַנדערן, און מקנא זיין איינער דעם אַנדערן.

ו אחים במשיח, אויב אַפילו אַ מענטש וועט געכאַפט ווערן אין עפעס אַן עבירה, זאָלט איר, וואָס זענט גייסטיקע, אַזאַ איינעם צוריקשטעלן אין אַ גייסט פון איידלקייט. שימו לב אויף דער אַליין, טאָמער וועסטו אויך געבראַכט ווערן צו אַ

נָסִיוֹן. טראָגט איינער דעם אַנדערנס לאַסטן, און אַזוי אַרום
 זייט מקיים די תּוֹרָה פֿון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. מחמת אויב
 עמיצער רעכנט זיך צו זיין עפעס, בעת ער איז גאָרנישט, נאָרט
 ער זיך אַליין אָפּ. זאָל אָבער יעדער מענטש אויספֿרוואָוון זיין
 אייגען ווערק, און דערנאָך זאָל ער קריגן זיין לויב אין שׂיכוֹת
 מיט זיך אַליין, און נישט פֿון אַן אַנדערן. מחמת יעדער איינער
 וועט טראָגן זיין אייגענע מַשָּׂא. זאָל דער, וואָס ווערט געלערנט
 אין דעם דָּבָר, זיך טיילן פֿון אַלעמגוטן מיט דעם, וואָס לערנט
 אים. זייט נישט גענאָרט; ה' לאָזט זיך נישט אויסשפּעטן. מחמת
 וואָס נאָר אַ מענטש זייט, דאָס וועט ער אייך שניידן. מחמת
 דער, וואָס זייט פֿאַר זיין אייגענעם פֿלייש, וועט שניידן פֿון דעם
 פֿלייש פֿאַרדאַרבונג; דער אָבער, וואָס זייט פֿאַר דעם רוּחַ
 הַקּוֹדֶשׁ, וועט שניידן פֿון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ חַי עוֹלָם. און לאָמיר
 נישט ווערן מיר אין טאָן גוסט; מחמת אין דער געהעריקער
 צייט וועלן מיר שניידן, אויב מיר וועלן נישט אָפּגעשוואַכט
 ווערן. און דעריבער, פֿל-זמן מיר האָבן אַ געלעגנהייט, לאָמיר
 טאָן גוסט צו אַלע מענטשן, און בִּפְרֵט צו די, וואָס זענען פֿון
 דעם הויזגעזינד פֿון דער אָמונה. זעט מיט וואָסערע גרויסע
 אוֹתוֹת איד שרייב : אייך מיט מיין אייגענער האַנט. אַלע, וואָס
 באַגערן צו באַשׂינען זיך אין דעם פֿלייש, צווינגען אייך געמלֶט
 צו ווערן, כּדי נאָר זיי זאָלן נישט גערודֶפֿט ווערן צוליב דעם בוים
 פֿון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. מחמת אַפִּילוּ די געמלֶטע אַליין היטן
 נישט אָפּ די תּוֹרָה; זיי ווילן נאָר, אַז איר זאָלט זיך מַל זיין, כּדי
 זיי זאָלן זיך רימען אין אייער פֿלייש. אָבער איד חס ושלום וויל
 מיך נישט רימען, אַחוץ אין דעם בוים פֿון אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, דורך וועמען די עולם הזה איז אויפהענגע
 על-דער בוים געוואָרן בנוגע מיר, און איד בנוגע דער עולם הזה
 [לוקס כג, מ-מב]. מחמת נישט מילה מיינט עפעס, אויך נישט

ערלה, נייערט אַ בריאה חֲדָשָׁה [יוח' ג, ג]. און וויפל סע וועלן לעבן מיט דעם כלל, זאָל אויף זיי זיין שְׁלוֹם, און חֶסֶד, און אויף דעם יִשְׂרָאֵל פון ה'. פון איצטמאָל - אָן זאָל מיד קיינער נישט מַטְרִיחַ זיין; מחמת איד טראָג אין מיין לייב די צלָקוֹת פון יהושע/ישוע. דער חֶסֶד פון אַדוֹנֵנוּ רבי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע זאָל זיין מיט אייער גייסט, אַחִים במשיח. אָמֵן.

אפס'

א פאָולוס [ר' שאול], אַ שלִיחַ פון רבי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע דורך דעם רצון פון ה', צו די קדושים, וואָס זענען אין אָפּסוֹס, און די גלויביקע אין רבי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. חֶסֶד צו אייד און שְׁלוֹם ה', אלוקים אָבִינוּ, און האָדון רבי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. געלויבט זאָל זיין דער אלוקים און אָב פון אַדוֹנֵנוּ רבי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, וואָס האָט אונדז געבענטשט מיט יעדער גייסטיקער בָּרָכָה אין די הימלישע מקומות אין מְשִׁיחַ. אַזוֹיווי ער האָט אונדז אויסדערוויילט אין אים, איידער די וועלט איז געגרינטפּעסטיקט געוואָרן, אַז מיר זאָלן זיין קִדְשׁ און אָן אַ מום פֶּאַר אים אין אֶהְבָּה; בעת ער האָט אונדז פֶּאַרויסבאַשטימט צו זיין יְלָדִים פֶּאַר אים דורך רבי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, לויט דעם וואוילגעפעלן פון זיין רצון, צום לויב פון דעם כָּבוֹד פון זיין חֶסֶד, מיט וואָס ער האָט אונדז פֶּרִי בַּאֲשָׁאָנְקֶען אין דעם באַליבטן. אין אים האָבן מיר די ישועה דורך זיין דָם, די פֶּאַרגעבונג פון אונדזערע עבירה, לויט דער עֲשִׁירוֹת פון זיין חֶסֶד, וואָס ער האָט פֶּאַרמערט פֶּאַר אונדז אין יעדער חֲכָמָה און בִּינָה, און האָט אַנטפלעקט פֶּאַר אונדז דעם סוֹר פון זיין רצון, לויט זיין וואוילגעפעלן, וואָס ער האָט אין אים באַשלאסן

פֿאַר אַ דורכפֿירונג אין דער פֿולקייט פֿון די צייטן, איינצוזאַמלען אין מָשִׁיחַ אַלצדינג, וואָס איז אין די הימלען, און וואָס איז אויף דער ערד. אין אים, אין וועמען אויך מיר זענען געוואָרן יורשים, ווייל מיר זענען פֿאַרויס באַשטימט געוואָרן לויט דער תְּכֵנִית פֿון אים, וואָס טוט אַלצדינג לויט דער יַצֵּה פֿון זיין רָצוֹן; כּדי מיר זאָלן זיין צום לויב פֿון זיין כְּבוֹד, מיר, וואָס האָבן פֿריער געהאַפּט אין מָשִׁיחַ. אין וועמען אויך איר, בעת איר האָט געהערט דאָס דָּבָר פֿון דעם אָמֶת, די בְּשׁוּרֵת הַגְּאוּלָּה פֿון אייער ישועת אלוקינן, און ווארים איר האָט געגלויבט אין אים, זענט איר פֿאַררֵחַת־מַעַט געוואָרן מיט דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ פֿון דער הַבְּטָחָה, וואָס איז אַן עֲרֻבוֹת פֿון אונדזער ירושה, פֿאַר דער גְּאוּלָּה פֿון זיין אייגענעם האַב, צום לויב פֿון זיין כְּבוֹד. צוליב דער דאָזיקער סִיבָה, בעת איך האב געהערט פֿון אייער אָמוּנָה אין הָאָדוֹן יְהוֹשֻׁעַ/ישׁוּעַ, און פֿון דער אֶהְבָּה צו אַלע קדוּשִׁים, הער איך נישט אויף אַפּצוגעבן אַ בְּרוּךְ ה' פֿאַר אייך, בעת איך דערמאָן אייך אין מיינע תְּפִילוֹת, אַז דער אלוקים פֿון אָדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/ישׁוּעַ, אלוקים הָאָב פֿון כְּבוֹד, זאָל אייך געבן אַ גייסט פֿון חֲכָמָה און הַתְּגַלּוּת אין דער דערקענטעניש פֿון אים, און אַז ער זאָל ליכטיק מאַכן די אויגן פֿון אייער לֵב, כּדי איר זאָלט פֿאַרשטיין וואָס איז די תְּקוּנָה פֿון זיין רוּפֿן, וואָס איז די עֲשִׁירוֹת פֿון דער כְּבוֹד פֿון זיין נַחֲלָה אין די קדוּשִׁים, און וואָס איז די אומפֿאַרגלייכלעכע גרויסקייט פֿון זיין מאַכט לִגְבִּי אונדז, וואָס גלויבן, לויט יענער ווירקונג פֿון דער קראַפֿט פֿון זיין שטאַרקייט, וואָס ער האָט געווירקט אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ, בעת ער האָט אים מַחִיָּה-מִתִּים געווען, און האָט אים געזעצט צו זיין רעכטער האַנט אין די הימלישע מקוֹמוֹת [תהלים קי, א], העכער איבער יעדער מִמְשָׁלָה, און שליטה, און מאַכט, און מלוכה, און יעדן נאָמען, וואָס ווערט אָנגערופֿן, נישט נאָר אין

דער עולם הָזֶה, נייערט אויך אויף דער עולם-הַבָּא. און אַלצדינג
האָט ער אונטערטעניק געמאַכט אונטער זיינע פיס, און האָט
אים געמאַכט פאַר דעם ראָש איבער אַלצדינג אין דער הברית
החדשה קהילה, וואָס איז משיח גוף [דבר' כא, כג; רומ' ו, ג-יג;
ברא' מז, יח; תהל' טז, ט-י; איוב יט, כה-כז; ישעיה נג, יא], די
פולקייט פון אים, וואָס פילט אָן אַלץ אין אַלעמען.

ב און אייך האָט ער לעבעדיק געמאַכט, בעת איר זענט געווען
מָוֶת דורך אייערע עֲבִירוֹת און זינד, אין וועלכע איר זענט
אַמאָל געווען לויט דעם סֵדֶר פון דער עולם הָזֶה, לויט דעם שר
פון די כּוֹחוֹת פון דער לופט, פון דעם גייסט, וואָס ווירקט
איצט אין די יְלָדִים פון ווידערשפעניקייט. צווישן וועמען אויך
מיר אַלע האָבן אַמאָל געלעבט אין די תּאוֹת פון אונדזער
פלייש, בעת מיר האָבן געטאָן די באַגערן פון דעם לייב און פון
דעם פאַרשטאַנד, און זענען געווען בְּטֵבַע בְּנֵי זַעַם, אַזוֹיוּי די
איבעריקע. נאָר ה', וואָס איז רייך אין דערבאַרעמדיקייט, האָט
צוליב זיין גרויסער אַהֲבָה, מיט וועלכער ער האָט אונדז ליב
געהאַט, אַפילו בעת מיר זענען געווען מָוֶת דורך אונדזערע
עֲבִירוֹת, האָט אונדז לעבעדיק געמאַכט אינאיינעם מיט רַבִּי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ -- דורך חֶסֶד זענט איר נִיצוֹל געוואָרן [פון זַעַם] -- און
האָט אונדז אויפגעוועקט מיט אים, און אונדז געטאָן זעצן אין
די הימלישע מקומות, אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, כּדי
אין די דורות, וואָס קומען, זאָל ער באַווייזן די
אומפאַרגלייכלעכע עֲשִׁירוֹת פון זיין חֶסֶד אין גוטסקייט לִגְבִּי
אונדז אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. מחמת מיט חֶסֶד זענט
איר געראטעוועט [פון זַעַם] געוואָרן דורך דער אָמוּנָה; און
דאָס נישט [אָן איינפאל, מה"ש ט, ד] פון אייך אַליין, עס איז די
מִתְּנָה פון ה' - נישט תְּלוּת בְּמַעֲשֵׂי הַמַּצּוֹת הַתּוֹרָה, כּדי קיינער
זאָל זיך נישט רימען. מחמת מיר זענען זיין ווערק, געשאַפן אין

רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵּשׁוּעַ פֿון מַעֲשִׂים-טוֹבִים וועגן, וואָס ה' האָט פֿון פֿריער אָנגעברייט, כּדי מיר זאָלן לעבן אין זיי.
 געדענקט דעריבער, אַז איר, נישט-יידן אין דעם פֿלייש, זענט אַמאָל גערופן געוואָרן עַרְלִים פֿון יענע, וואָס ווערן גערופן געמלטע אין דעם פֿלייש, דורכגעפֿירט מיט הענט, אַז איר זענט אין יענער צייט געווען אָפּגעשיידט פֿון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, פֿאַרפֿרעמדט פֿון דעם בירגער-רעכט פֿון יִשְׂרָאֵל, און פֿרעמדע פֿון די בְּרִיתוֹת פֿון דער הַבְּטָחָה, אָן אַ תִּקְוָה און אָן ה' אין דער עולם הַזֶּה. איצט אָבער, אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵּשׁוּעַ, זענט איר, וואָס זענט אַמאָל געווען ווייט, געבראַכט געוואָרן נאָענט דורך דעם דָם פֿון מְשִׁיחַ. מחמת ער איז אונדזער שְׁלוֹם [ישעיה נג, ה], וואָס האָט פֿון ביידע געמאַכט אַחָד, און האָט איינגעוואָרפֿן די צווישנוואַנט פֿון דער מחיצה, און האָט בֶּטֶל געמאַכט אין זיין פֿלייש די שְׁנֵאוֹת, די תּוֹרָה פֿון מִצְוֹת און חוקים, כּדי ער זאָל באַשאַפֿן אין זיך פֿון די צוויי איין נייעם מענטשן, און אויף אַזאַ אָפֿן מאַכן שְׁלוֹם; און זאָל באַוויליקן ביידע צו ה' אין בֶּשֶׁר אַחָד דורך דעם בּוֹים [פֿון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ], מיט וואָס ער האָט געטייט די שְׁנֵאוֹת. און ער איז געקומען און האָט מִבֶּשֶׁר געווען שְׁלוֹם צו אייך, וואָס זענט געווען ווייט, און שְׁלוֹם צו די, וואָס זענען געווען נאָענט. מחמת דורך אים האָבן מיר ביידע אונדזער צוטריט אין איין גייסט צו אַלּוּקִים הָאֵב. דעריבער זענט איר נישט מער קיין גֵרִים און נְכָרִים, נייערט איר זענט תּוֹשְׁבִים מיט די קדוּשִׁים, און פֿון דעם הויזגעזינד פֿון ה', געבויט אויף דעם יסוד פֿון די שליחים און נְבִיאִים, פֿון וואָס רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵּשׁוּעַ אַליין איז דער ווינקלשטיין; אין וועמען דער גאַנצער בָּנִין איז צוזאַמענגעבויט, און וואַקסט אויס אין אַ הֵיכֵל קוֹדֶשׁ אין הָאָדוֹן; אין וועמען אויך איר זענט אויפֿגעבויט פֿאַר אַ מִשְׁכָּן

פון ה' אין דעם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ.

ג צוליב דעם בין איך, פאָלויס [ר' שאול], דער געפאַנגענער פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע פאַר אייך, וואָס זענט פון די אומות-הָעוֹלָם - אויב איר האָט געהערט פון דער אויסטיילונג פון דעם חֶסֶד פון ה', וואָס איז מיר געגעבן געוואָרן פון אייערטוועגן, וויאָזוי דורך התגלות איז מיר באַקענט געוואָרן דער סוד, ווי איך האָב אייך שוין פריער געשריבן בקיצור. בעת איר וועט דאָס לייענען, וועט איר קענען דערשאַצן מיין פאַרשטענדעניש אין דעם סוד פון משיח, וואָס איז אין אַנדערע דורות נישט באַקענט געוואָרן פאַר די מענטשנקינדער, ווי דאָס איז איצט אַנטפלעקט געוואָרן פאַר זיינע הייליקע שליחים און נביאים אין דעם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ; דאָס הייסט אַז די אומות העולם זענען מיט-יורשים, גלידער פון דעם אייגענעם בְּשָׁר [אַחַד], און טיילנעמער פון דער הבטחה אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע דורך דער בשורת הגאולה, פון וועלכער איך בין געמאַכט געוואָרן אַ מְשִׁיחַ, לויט דער מִתְּנָה פון דעם חֶסֶד, וואָס איז מיר געגעבן געוואָרן פון ה', לויט דער ווירקונג פון זיין גבורה. צו מיר, וואָס כ'בין דער מינדסטער פון אַלע קדושים, איז דער דאָזיקער חֶסֶד געגעבן געוואָרן, אַנצוזאָגן פאַר די אומות-הָעוֹלָם די אומדערפאַרשטבאַרע עשירות פון משיח, און צו מאַכן אַלעמען זען וואָס איז דער רעיון פון דעם סוד, וואָס איז פון אייביקייט געווען פאַרהוילן אין ה', וואָס האָט באַשאַפן אַלצדינג; כדי דורך דער הברית החדשה קהילה זאָל איצט באַקענט געמאַכט ווערן צו די הערשער און מְמַשְׁלוֹת אין די הימלישע מקומות די פילפאַכע חכמה פון ה', לויט דער אייביקער תְּכֵנִית, וואָס ער האָט באַשלאָסן אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, אַדוֹנֵנוּ, אין וועמען מיר האָבן מוטיקייט און צוטריט מיט זיכערקייט דורך

אונדזער אָמונה אין אים. דעריבער בעט איך אייך, אַז איר זאָלט נישט אָפּגעשוואַכט ווערן איבער מיינע צרות פּונװעגן אייך, וואָס זענען אייער לויב. צוליב דעם בייג איך מיינע קני פאַר אלוקים הָאָב, פון וועמען אַלע מִשְׁפָּחוֹת אין שָׁמַיִם און אויף דער ערד ווערן אָנגערופֿן, אַז ער זאָל אייך באַוויליקן, לויט דער עֲשִׁירוֹת פון זיין כָּבוֹד, אַז איר זאָלט געשטאַרקט ווערן מיט גבורה דורך זיין רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ אין דעם אָדָם פְּנִימִי, און אַז מְשִׁיחַ זאָל וואוינען אין אייערע לִבָּבוֹת דורך אָמונה, כּדי אַז איר, וואָס זענט איינגעוואָרצלט און געגרוינט פּעסטיקט אין אֶהְבָּה, זאָלט קענען פאַרשטיין מיט אַלע קדוּשִׁים וואָס איז די ברייט, און לענג, און הייך, און טיפקייט, און צו פאַרשטיין די אֶהְבָּה פון מְשִׁיחַ, וואָס שטייגט איבער קענטעניש, כּדי איר זאָלט ווערן פול מיט דער גאַנצער פולקייט פון ה'. און פאַר אים, וואָס איז בִּיכוּלֶת צו טאָן אַ סך מער ווי אַלץ, וואָס מיר בעטן, אָדער טראַכטן, לויט דעם כּוֹחַ, וואָס ווירקט אין אונדז, פאַר אים זאָל זיין דער כָּבוֹד אין דער הברית החדשה קהילה, און אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/ישוע, ביז צו אַלע דורות לעולמי-עולמים אָמֵן.

דעריבער בעט איך אייך, דער געפאַנגענער אין הָאָדוֹן, צו לעבן ווערדיק אין דעם באַרוף, מיט וועלכן איר זענט באַרויפֿן געוואָרן, מיט יעדער הַכְנָעָה און עֲנִיּוּת, מיט סבלנות צו פאַרטראַגן איינער דעם אַנדערן אין אֶהְבָּה, און פלייסט אייך אַפּצוהיטן די אַחדות פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ אין דעם בְּרִית פון שְׁלוֹם. עס איז פאַראַן גוף אָחָד, און רוּחַ אַחַת, אַזוויי איר זענט אויך באַרויפֿן געוואָרן אין תּקוּהָה אַחַת פון אייער באַרוף, אָדוֹן אָחָד, אָמונה אַחַת, מקוה טבֿילה אַחַת, איין אלוקים אָחָד און אלוקים הָאָב פון אַלצדינג, וואָס איז איבער אַלץ, און דורך אַלץ, און אין אַלץ. נאָר יעדן מענטש פון

אונדז איז דער חֶסֶד געגעבן געוואָרן לייט דער מאָס פון דער
 מַתָּנָה פון מְשִׁיחַ. דעריבער זאָגט ער: בעת ער איז
 אַרויפגעגאַנגען אין דער הייך, האָט ער געפאַנגען געפענקעניש,
 און געגעבן מַתָּנוֹת צו מענטשן [תהלים סח, יט].
 בֵּכֶן, דאָס דאָזיקע : ער איז אַרויפגעגאַנגען, וואָס מיינט עס דען
 אַנדערש, ווי אַז ער האָט אויך אַראָפּגענידערט אין די
 אונטערשטע טיילן פון דער ערד? דער, וואָס האָט
 אַראָפּגענידערט, איז אויך דער דאָזיקער, וואָס איז
 אַרויפגעשטיגן הויך איבער אַלע הימלען, כדי ער זאָל מַמְלָא זיין
 אַלצדינג. און ער האָט טייל געמאַכט פאַר שליחים, און טייל
 נביאים, און טייל "קרוב" מבשרים, און טייל משגיחים וואָס
 זענען פאַר רועים און מורים, פוננעגן דער שלימות פון די
 קדושים, פאַר דעם ווערק פון דער אַבֻּדָּה, פאַר דער
 אויפבויהאונג פון דעם בְּשָׁר פון מְשִׁיחַ, ביז מיר אַלע וועלן
 דערגרייכן די אַחדות פון דער אָמוּנָה, און די דערקענטעניש פון
 דעם זון פון דער אויבערשטער, צו אַ פולקאָמענעם מענטשן, צו
 דער מאָס פון דעם וואַקס פון מְשִׁיחַס פולקייט; כדי מיר
 זאָלן מער נישט זיין קיין יְלָדִים, געשליידערט אַהין און אַהער
 און אַרומגעטראָגן מיט יעדן ווינט פון לערנונג, דורך דער
 אָפּנאַרעריי פון מענטשן, אין עֲרָמָה, לויט דער גענאַרעריי פון
 טעות, נייערט צו רעדן דעם אָמת אין אַהֲבָה, און וואַקסן אין
 אַלצדינג צו אים, וואָס איז דער ראָש, מְשִׁיחַ, פון וועמען דער
 גאַנצער גוף, צונויפגעשטעלט און צוזאַמענגעפלאַכטן, דורך
 דעם, וואָס יעדער אַבר טראָגט בײַ, לויט דער ווירקונג אין דער
 געגעבענער מאָס פון יעדן באַזונדערן טייל, וואָס מאַכט דאָס
 וואַקסן פון דעם גוף צו דער אויפבויהאונג פון זיך אַליין אין
 אַהֲבָה. דאָס דאָזיקע זאָג איך דעריבער, און זאָג יֵדוֹת אין
 הָאֲדוֹן, אַז איר זאָלט מער נישט לעבן ווי סע לעבן די גוים;

בְּהַבְלֵי שְׁכָלָם, וואָס איז פֿאַרפֿינצטערט אין זייער
פֿאַרשטענדעניש, פֿאַרפרעמדט פֿון דעם חַיִּי ה', צוליב דער
אומוויסן, וואָס איז אין זיי, צוליב דער פֿאַרהאַרטונג פֿון זייער
לֵב, וואָס אָן געפֿילן האָבן זיי זיך איבערגעגעבן דער תּאוּוה, צו
טאָן יעדע אומרייניקייט מיט גיריקייט. איר אָבער האָט רַבִּי
מלך הַמְּשִׁיחַ נישט אַזוי געלערנט! אויב איר האָט באַמט פֿון
אים געהערט, און זענט אין אים געלערנט געוואָרן, אַזוויי דער
אַמת אין יהושע/ישוע, זאָלט איר אָפטאָן דאָס, וואָס איז נוגע
אייער פֿריערדיקן לעבנסשטייגער, דעם אַלטן מענטש, וואָס
ווערט פֿאַרדאָרבן דורך די תּאוות פֿון
אַפֿנאַרעריי, און אַז איר זאָלט באַנייט ווערן אין דעם רוּחַ
הַקּוֹדֶשׁ פֿון אייער פֿאַרשטאַנד, און אָנטאָן דעם נייעם מענטש,
וואָס איז באַשאַפֿן געוואָרן כְּדֻמוֹת אֱלֹקִים [בראשית א, כו] אין
צִדִּיק און קדושה פֿון אַמת. דעריבער זאָלט איר אָפטאָן
פֿאַלשקייט, און רעדט דעם אַמת יעדער איינער מיט זיין חֵבֵר,
מחמת מיר זענען אַברים איינער פֿון אַנדערן. זייט ברוּגז, און
זינדיקט נישט; זאָל די שְׁמֵשׁ נישט אונטערגיין אויף אייער רוּגז;
און גיט אויך נישט קיין פֿלאַץ פֿאַר הַשָּׁטן. זאָל דער, וואָס
האָט געגנבעט, מער נישט גנבענען, נייערט זאָל ער ליבער
אַרבעטן, און טאָן גוטס מיט זיינע הענט, כדי ער זאָל האָבן פֿון
וואָס צו געבן דעם, וואָס איז נויטבאַדערפֿטיק. זאָל קיין
נְבוֹל-פֶּה נישט אַרויסקומען פֿון אייער מויל, נייערט נאָר דאָס,
וואָס עס איז נייטיק פֿאַר דער אויפֿבויאונג, כדי עס זאָל צוגעבן
חֵן צו די, וואָס הערן. און זייט נישט מַצַּעֵר מיט עֲגֻמַּת נֶפֶשׁ דעם
רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ פֿון ה', אין וועמען איר זענט פֿאַרחתמעט געוואָרן
ביז דעם יום פֿון גאולה. זאָל יעדע ביטערקייט, און כֶּעס, און
רוגזה, און געשריי, און חילול-ה' אָפּגעטאָן ווערן פֿון אייך, מיט
יעדער רַע. און זייט טוב איינער צום אַנדערן, דערבאַרעמדיק,

זייט מוחל איינער דעם אַנדערן, אַזוי ווי ה' האָט אויך אייך מוחל געווען אין רבי מלך המשיח.

ה גייט דעריבער אין די דרכים פון ה', ווי באלויבטע ילדים, און לעבט אין אַהבה, אַזוויי משיח האָט אויך אייך ליב געהאַט, און האָט זיך מקריב געווען פון אונדזערטוועגן, אַ קרבן און אַ זבח פאַר אַ ריח-ניחוח צו ה'. אַבער זנות, און יעדע טומאה, אָדער גייציקייט, זאָל דאָס אַפילו נישט דערמאָנט ווערן צווישן אייך, ווי סע פאַסט פאַר קדושים; נישט קיין פאַרדאָרבנקייט, נישט קיין נאַרישע רייד, אָדער ליצנות, וואָס זענען נישט פאַסיק, נייערט טויט ליבער דאַנקלויבן. מחמת דאָס זאָלט איר וויסן, אַז קיין נואף, אָדער אומריינער, אָדער גייציקער מענטש, וואָס איז אַ געצנדינער, האָט נישט קיין שום נחלה אין דעם מלכות פון רבי מלך המשיח און ה'. זאָל אייך קיינער נישט אָפּנאַרן מיט פוסטע מעשיות; מחמת צוליב די דאָזיקע זאַכן קומט דער זעם פון ה' אויף די בְּנֵי הַמֶּרִי. האָט דעריבער נישט קיין מַגע-וּמִשָּׂא מיט זיי. מחמת אַמאָל זענט איר געווען חֲשָׁךְ, איצט אָבער זענט איר ליכטיקייט אין האָדון; לעבט ווי ילדים פון ליכטיקייט -- מחמת די פרוכט פון דעם אור איז אין יעדער גוטסקייט און צֶדֶק און אַמת -- און פּרוּאוּט וואָס סע איז וואוילגעפעלן פאַר האָדון. און פירט נישט קיין מַגע-וּמִשָּׂא מיט די אומפרוכפערדיקע מעשים פון חֲשָׁךְ, נייערט שטראָפּט זיי ליבער. מחמת דאָס, וואָס זיי טוען בַּסֵּתֶר, וועגן דעם איז אַ חרפה אַפילו צו רעדן. אָבער אַלצדינג, וואָס ווערט געשטראָפּט, ווערט אַנטפלעקט פון דעם אור; מחמת אַלצדינג, וואָס ווערט נְתַגְלָה, איז ליכטיקייט. דעריבער זאָגט ער: וואָדן אויף, דו, וואָס טויסט שלאָפן, און שטיי אויף פון די טויטע, און משיח וועט לייכטן אויף דער. שימו לב דעריבער וויאַזוי איר לעבט, נישט ווי נאַרָאָנים, נייערט ווי חֲכָמִים, לייזט אויס די

צייט, ווארים די טעג זענען שלעכט. זייט דעריבער נישט קיין
נאַראַנים, נייערט פאַרשטייט, וואָס עס איז דער רצון פון האָדון.
און שיפורט אייך נישט אָן מיט ווין, וואָס פירט צו
פאַרשייטקייט, נייערט ווערט פול מיט דעם רוח הקודש;
רעדט איינער צום אנדערן מיט שירות און תשפחות און
גייסטיקע נגונים, און זינגט און שפילט אין אייערע לִבֹּבוֹת צו
ה'; גיט תמיד פאַר אַלצדינג אַ דאַנק אין דעם נאָמען פון
אָדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ צו ה', אָבִינוּ. זייט
אונטערטעניק איינער דעם אנדערן אין דער יראת הַמְּשִׁיחַ.
נָשִׁים, זייט אונטערטעניק צו אייערע אייגענע מענער, אַזוויי צו
הָאָדוֹן. מחמת דער מאַן איז דער קאַפּ פון דעם אָשָׁה, אַזוויי
מְשִׁיחַ איז דער קאַפּ פון דער ברית החדשה קהילה, און אויך
דער גוֹאֵל פון דעם גוֹף. נאָר אַזוויי די הברית החדשה קהילה
איז אונטערטעניק צו מְשִׁיחַ, אַזוי זאָלן אויך די נָשִׁים זיין אין
אַלצדינג צו זייערע מענער. מענער, האָט ליב אייערע נָשִׁים,
אַזוויי רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ האָט אויך ליב געהאַט די ברית החדשה
קהילה, און האָט זיך פאַר איר מְקַרֵּיב געווען, כדי ער זאָל זי
מקדש זיין, אַזוי ווי ער האָט זי מְטַהֵר געווען דורך דער
וואַסער-וואַשוֹנג מיט דעם דָּבָר [ה'], כדי ער זאָל פאַר זיך
פירשטעלן די ברית החדשה קהילה אַ הערלעכע, וואָס האָט
נישט קיין פלעק, אָדער אַ קנייטש, אָדער כדומה, נייערט אַז זי
זאָל זיין קְדוּשָׁה און אָן אַ מום. פונקט אַזוי דאַרפן אויך מענער
ליב האָבן זייערע נָשִׁים ווי זייער אייגן בֶּשֶׁר [אַחַד], דער, וואָס
האָט ליב זיין אייגן אָשָׁה, האָט ליב זיך אַליין; מחמת קיינער
האָט קיינמאָל נישט פיינט זיין אייגן בֶּשֶׁר, נייערט ער נערט עס
און האַלט עס טייער, אַזוויי רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ די ברית החדשה
קהילה, ווארים מיר זענען אַברים פון זיין בֶּשֶׁר. צוליב דעם
זאָל אַ מענטש פאַרלאָזן זיין אָב און אָם, און זיך באַהעפֿטן אָן

זיין אָשֶׁה, און די צוויי זאָלן ווערן איין בָּשָׂר [בראשית ב, כד]. דער דאָזיקער סוד איז גָּדוֹל; איך רעד אָבער אין שייכות מיט רבי מלך הַמְּשִׁיחַ און דער ברית החדשה קהילה. בִּכֵּן, זאָל יעדער איינער פון אייך ליב האָבן זיין אייגן אָשֶׁה אַזווייז זיך אַליין; און זאָל דאָס אָשֶׁה מורא האָבן פאַר איר בַּעַל.

ו יְלָדִים, פּאָלגט אייערע עלטערן בַּמֶּרֶן; מחמת דאָס איז רעכט. גיב אָפּ כְּבוֹד דיין אָב און אַם -- דאָס איז די ערשטע מצוה מיט אַ הַבְּטָחָה -- כּדִּי סֵע זאָל דיר טוב זיין, און דו זאָלסט לאַנג לעבן אויף דער ערד [שמות כ, יב; דברים ה, טז]. און איר, אבות, דערצערנט נישט אייערע יְלָדִים, נייערט דערציט זיי אין מוסר און תּוֹכַחָה פון הָאָדוֹן. עבדים, זייט געהאַרכזאַם צו די, וואָס זענען לויט דעם פלייש אייערע האָרן, מיט מורא און ציטערניש, מיט דער אויפריכטיקייט פון אייער לֵב, ווי צו רבי מלך הַמְּשִׁיחַ; נישט אויף דעם אופן פון דינען לַפָּנִים, ווי די, וואָס ווילן געפעלן ווערן מענטשן, נייערט ווי עבדים פון רבי מלך הַמְּשִׁיחַ, וואָס טוען פון לַבְּבוֹת דעם רָצוֹן ה', צו טאָן די אַרבעט מיט גוטן רָצוֹן, ווי פאַר הָאָדוֹן, און נישט פאַר מענטשן, ווייל איר וויסט, אַז וואָסער גוטס יעדער איינער טוט, דאָס זעלבע וועט ער קריגן צוריק פון הָאָדוֹן, סיי ער איז אַ עֶבֶד, אָדער פריי. און איר, האָרן, טוט דאָס זעלבע פאַר זיי, און פאַרמיידט דאָס דראָען ווייל איר וויסט, אַז דער, וואָס איז סיי זייער אָדוֹן און אייערער, איז אין שְׁמִים, און ביי אים איז נישטאָ קיין נושא-פָּנִים זיין מענטשן. צום סוף, זייט געשטאַרקט אין הָאָדוֹן, און אין דעם כֹּחַ פון זיין גבורה. טוט אָן דעם גאַנצן פאַנצער פון ה', כּדִּי איר זאָלט זיין בִּיכוּלֶת בייצושטיין די פאַלשקייטן פון הַשָּׁטָן. מחמת מַלְחָמָתֵנו איז נישט קעגן בשר ודם, נייערט קעגן די שָׂרִים, קעגן די מושלים, קעגן די עולם

הָזֶה-הָעֶרְשֶׁעֶר פֿון דער דאָזיקער חֲשָׁד, קעגן די רוחות
הָעֶרְשֶׁאָפֶטן פֿון רשעות אין די הימלישע מקומות. דעריבער,
נעמט אויף אייך דעם מְלֹא נֶשֶׁק פֿון ה', כּדי איר זאָלט זיין
בִּיכּוֹלֶת אויסצוהאַלטן אין דעם בייזן יום, און, נאָכן טאָן
אַלצדינג, צו באַשטיין. שטייט דעריבער, אַז איר וועט האָבן
אַנגעגורט אייערע לענדן מיט אָמת, און האָבן אָנגעטאָן די
חֵיק-שְׂרִיז פֿון צָדֵק, און האָבן באַשוּכט אייערע פיס מיט דער
אַנגעברייטקייט פֿון דער בשורת הגאולה פֿון שָׁלוֹם. צו דעם
הייבט אויף די שילד פֿון אָמוּנָה, מיט וואָס איר וועט זיין
בִּיכּוֹלֶת צו פאַרלעשן אַלע פייעריקע פיילן פֿון דעם רָשָׁע. און
נעמט דעם קיווער פֿון דער ישועת אלוקינו, און די חֶרֶב פֿון דעם
רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, וואָס איז דאָס דָּבָר ה'. זייט תָּמִיד דאָוונען אין
דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, מיט יעדער תּפִּילָה און בִּקְשָׁה. און וואַכט
דערצו מיט יעדער סבלנות און בִּקְשָׁה פאַר אַלע קדוּשִׁים, און
פֿון מיינעטוועגן, אַז מיר זאָל געגעבן ווערן דאָס דָּבָר בייס
עפענען מיין מויל, צו אַנטפלעקן מיט מוטיקייט דעם סוּד פֿון
דער בשורת הגאולה, פאַר וועלכער איך בין אַ שְׁלִיחַ אין
שְׂרָשְׁרוֹת; און כּדי איך זאָל רעדן מוטיק, ווי איך באַדאַרף צו
רעדן. און כּדי איר זאָלט אויך וויסן ווי סע גייט מיר, און וואָס
איך טו, וועט טיכיקוֹס, דער באַליבטער אָח במשיח און
געטרייער דינער פֿון הָאָדוֹן, אייך מוֹדִיע זיין אַלצדינג. אים האָב
איך געשיקט צו אייך פֿונעוועגן דעם טאַקע, כּדי איר זאָלט וויסן
ווי סע גייט אונדז, און כּדי ער זאָל טרייסטן אייערע לִבָּבוֹת.
שָׁלוֹם צו די אחים במשיח, און אֶהְבֶּה מיט אָמוּנָה פֿון ה', אלוקים
הָאֵב, און הָאָדוֹן רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ. חֲסֵד זאָל זיין
מיט אַלע די, וואָס האָבן לִיב אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
יְהוֹשֻׁעַ/יְשׁוּעַ מיט אַן אומפאַרדאַרבלעכער אֶהְבָּה.

א פאָלויס [ר' שאול] און טימוטיאָוס, עבדים פון רבי מלך
המשיח יהושע/ישוע, צו אלע קדושים אין משיח יהושע/ישוע
וואָס זענען אין פיליפיי, מיט די משגיחים און
כלי-קודש. חסד צו אייך און שלום פון ה', אלוקים אָבנא, און
האָדאָן רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. איך זאָג ברוך ה' צו
אלוקים שלי בעת איך דערמאָן מיר אין אייך, און תמיד אין
יעטווידער תפילה מיינער אין שייכות מיט אייך, מאַכ איך מיין
געבעט מיט שמחה, פאַר אייער התקשרות אין דער בשורת
הגאולה, פון דעם ערשטן יום אָן ביז איצט. און איך בין בטוח
אין אָט-דעם, אַז דער, וואָס [ה'] האָט אָנגעהויבן אין אייך אַ
הפֿעלֶה הטובה, וועט עס פאַרענדיקן ביז דעם יום המשיח
יהושע/ישוע. ווי עס איז רעכט פאַר מיר צו טראַכטן אַזוי
פוננעוועגן אייך אלע, ווארים איך טראַג אייך אין מיין לב, ווייל סיי
אין מיינע שְׁרָרוֹת, און סיי אין דער דבר הצטדקותי און
באַפעסטיקונג פון דער בשורת הגאולה, זענט איר אַלט חֲבֵרִים
מיט מיר פון חסד. מחמת ה' איז מיין אֲדוֹת, ווי איך בענק נאָך
אייך אלע אין דער באַרעמהאַרציקייט פון רבי מלך המשיח
יהושע/ישוע. און דאָס בין איך מתפלל, אַז אייער אֶהְבֶּה זאָל
זיך פֿסָדֶר פאַרמערן אין וויסן און אין יעדן פאַרשטאַנד, כדי
איר זאָלט פאַרשטיין די זאַכן, וואָס זענען אויסגעצייכנט, און
כדי איר זאָלט זיין ערלעך און אָן אַ מכשול ביז צו דעם יום
המשיח, פול מיט די פִּירוֹת פון צֶדֶק, וואָס זענען דורך רבי מלך
המשיח יהושע/ישוע, צו דעם כְּבוֹד און לויב פון ה'. און איך וויל
אַז איר זאָלט וויסן, אַחִים במשיח, אַז דאָס, וואָס האָט זיך
געטראָפֿן מיט מיר, איז גראַד אויסגעפאַלן פאַר דעם פארטשיט
פון דער בשורת הגאולה, אַזוי, אַז מיינע שְׁרָרוֹת זענען

אָנטפלעקט געוואָרן אין רבי מלך המשיח ביי דער גאַנצער
קייסערלעכער וואָך, און ביי אַלע איבעריקע, און אַז דאָס רוב
די אחים במשיח, ווייל זיי זענען פאַרזיכערט אין האַדון דורך
מיינע שְׁרָשְׁרוֹת, זענען אַ סך מער מוטיק צו רעדן דאָס דָּבָר ה' אָן
מורא. פֿון, עטלעכע דרשענען אַפילו רבי מלך המשיח צוליב
קינאה און פאַלעמיק, און עטלעכע אויך פון גוטן ווילן. די
לעצטע טוען עס פון אַהֲבָה, ווייל זיי ווייסן, אַז איך בין געזעצט
פאַר דער דבר הצטדקותי פון דער בשורת הגאולה; די
אַנדערע אָבער דרשענען רבי מלך המשיח פון קינה-שינה, נישט
אויפריכטיק, בעת זיי טראַכטן צו פאַרמערן פאַר מיר ערגערניש
אין מיינע שְׁרָשְׁרוֹת. דעריבער וואָס? נייערט אַז בכל-אופן, צי
לפֿנים, אָדער באַמת, רבי מלך המשיח ווערט געדִרשֶׁנט. און אין
דעם פריי איך מיד, און וועל מיד פרייען. מחמת איך ווייס, אַז
דאָס וועט אויספאלן צו מיין ישועה, דורך אייער געבעט און
הילף פון דעם רוּחַ פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, לויט מיין
ערנסטער דערוואַרטונג און תְּקוּנָה, אַז אין קיין זאָך זאָל איך
פאַרשעמט ווערן, נייערט מיט יעדער מוטיקייט, ווי אַלעמאַל,
אַזוי אויך איצט, וועט רבי מלך המשיח פאַרהערלעכט ווערן אין
מיין גוף, סיי דורך חיים סיי דורך מָוֶת. מחמת פאַר מיר - איז
מְשִׁיחַ דאָס לעבן, און דאָס שטארבן -- אַ געווינס. נאָר אויב צו
לעבן אין דעם גוף - אויב דאָס זאָל ברענגען פרוכט פון מיין
אַרבעט, דעמאָלט ווייס איך נישט וואָס איך זאָל וויילן. מחמת
איך בין אין אַ קלעם צווישן די צוויי, ווייל איך האָב אַ פאַרלאַנג
אַוועקצוגיין און זיין מיט מְשִׁיחַן, מחמת דאָס איז אַ סך בעסער;
דאָך צו בלייבן אין דעם גוף, איז אַ סך נייטיקער פאַר
אייערטוועגן. און ווייל איך בין דערין זיכער, ווייס איך, אַז איך
וועל פאַרבלייבן מיט אייך אַלע, פאַר אייער וואַקסן און שְׁמִיחָה
אין דער אָמונה, פֿדי אייער רימען זאָל זיך דורך מיר מערן אין

רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵּשׁוּעַ, דּוֹרֵךְ מִיֵּין קוֹמֵעַן צוֹ אֵיִךְ
נֶאָכְמָאָל.

נֶאָר זָאָל אֵיִיעֶר לֵעֲבַנְסִשְׁטִיגֶער זֵיִין ווערדיק דער בשורת
הגאולה פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, כְּדִי, צִי אִיךְ קוֹם און זע אֵיִךְ,
אָדער אִיךְ וועל זיין אָפּוועזנד, זָאָל אִיךְ הערן פון אֵיִיעֶר שטאַנד,
אַז איר שטײט פֿעסט אין אֵיִין רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, און קעמפט מיט אֵיִין
נֶפֶשׁ פֿאַר דער אָמונה פון דער בשורת הגאולה, און אַז איר
האַט אין קיין זאָך קיין מורא פֿאַר די שוֹנאים, וואָס איז אַ
קלאָרער מופת פון זייער פֿאַרדאַרבוֹנג, און אויך פון אֵיִיעֶר
ישועת אלוקינו, און דאָס איז פון ה'. ווארים פֿאַר אֵיִךְ איז דאָס
געשענקט געוואָרן, נישט נאָר צו גלויבן אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ,
נייערט אויך צו לייַדן פון זיַנעטוועגן, בעת איר האָט דעם
זעלבן מַאָבֶק, וואָס איר האָט געזען אין מיר, און הערט איצט צו
זיין אין מיר.

ב דעריבער, אויב סע איז פֿאַראַן אַ וואָסער טרייסט אין רַבִּי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, אויב וואָסער נחמה פון אֶהְבָּה, אויב וואָסער
התקשרות פון דעם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, אויב וואָסער
באַרעמהאַרציקייט און רחמנות, מאַכט פול מיין שְׂמִיחָה, אַז איר
זאָלט זיין פון דעם זעלבן דַּעַת, און האָבן די זעלבע אֶהְבָּה, און
זיין פון אֵיִין געמיט, און פון אֵיִין מַחֲשָׁבָה. טויט גאַרנישט דורך
מַחְלֻקָת, אָדער גאווה, נייערט מיט אַ נידעריק געמיט זאָל
יעדער האַלטן דעם אַנדערן פֿאַר בעסער פון זיך אַליין; און
קוקט נישט איטלעכער נאָר אויף זיין אייגנס, נייערט אויך אויף
דעם אַנדערנס. האָט די זעלבע מַחֲשָׁבָה, וואָס איז אויך געווען
אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵּשׁוּעַ, וואָס, הַגִּם ער איז געווען אין
דער געשטאַלט פון ה', האָט ער דאָס גלייך זיין מיט ה' נישט
געהאַלטן פֿאַר קיין באַרויבונג, נייערט האָט זיך
אויסגעליידיקט, בעת ער האָט אָנגענומען די געשטאַלט פון אַן

עבד, און איז געוואָרן אין דער גלייַכקייט פון
 בן אדם; און בעת ער איז געפונען געוואָרן אין דער פאַרם פון
 אַ בן אדם, האָט ער זיך דערנידעריקט, און איז געוואָרן
 אונטערטעניק ביז צום מָוֹת, כֵּן, דעם הסתלקות אויף דעם בוים
 [דברים כא, כג, שמואל ב יח,יד, זכריה יב, י, דברים כז,כו, ישעיה
 נג,ד, הסתלקות שֶׁל מָשִׁיחַ]. דעריבער האָט אים אויך ה' שטאַרק
 דערהויבן, און אים געגעבן דעם נאָמען, וואָס איז העכער איבער
 יעדן נאָמען, כדי אין דעם נאָמען פון יהושע/ישוע זאָל זיך בייגן
 יעדע קני אין שָׁמַיִם און אויף דער ערד און אונטער דער ערד,
 און יעדע צונג זאָל מוֹדָה זיין, אַז רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יהושע/ישוע
 איז מָרִי עֲלֵמָא (אָדוֹן עוֹלָם), פאַר דעם כְּבוֹד פון ה', אלוקים
 הָאֵל. בֵּכֵן, מיינע באַליבטע, אַזווייז איר האָט זיך תָּמִיד
 צוגעהאַרעכט, נישט נאָר אין מיין אָנוועזנהייט, נייערט אַ סך מער
 איצט, אין מיין אָפּוועזנהייט, זאָלט איר אייך מיען פאַר אייער
 אייגענער ישועת אלוקינו מיט מוֹרָא און ציטערניש; מחמת
 דאָס איז ה', וואָס ווירקט אין אייך, סיי צו וועלן און סיי צו טאָן,
 לויט זיין וואוילגעפעלן. טוט אַלצדינג אָן תּרעומות און סִפּוּקוֹת,
 כדי איר זאָלט זיין טהוֹרִים און אומשולדיק, יְלָדִים פון ה', אָן אַ
 מום אין דער מיט פון אַ פאַרקרימטן און פאַרדאַרבענעם דור,
 צווישן וועמען איר טוט שיינען ווי ליכטער אין דער עוֹלָם הַזֶּה,
 און האַלט פעסט דאָס דָּבָר הַחַיִּים, כדי איך זאָל מיך האָבן מיט
 וואָס צו רימען אין דעם יום הַמָּשִׁיחַ, אַז איך בין נישט געלאָפֵן
 אומזיסט, און האָב מיך אויך נישט געמיט אומזיסט. און אויב
 אַפִּילוּ איך ווער אויסגעגאָסן אויף דעם קרבן פון אַבֹּדָה פאַר
 אייער אָמוּנָה, פֶּרִיִּי איך מיך, און בין מיך אויך מִשְׁמַח מיט אייך
 אַלע. און אויף דעם זעלבן אופן זאָלט איר אייך אויך פֶּרִייען,
 און זיך מִשְׁמַח זיין מיט מיר. און איך האָף אין הָאָדוֹן
 יהושע/ישוע, צו שיקן צו אייך אין גיכן טימוֹתִיאֹס, כדי איך זאָל

מיך טרייסטן, בעת איך וועל וויסן ווי סע גייט אייך. מחמת איך
האָב נישט קיינעם ווי אים, וואָס זאָל אויפריכטיק זאָרגן פאַר
איינער מַצב. מחמת זיי אַלע זוכן דאָס זייעריקע, און נישט די
זאַכן פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. איר אָבער ווייסט זיין
אויסגעפרוואוטקייט, אַז ווי אַ ילד מיט אַן אָב, אַזוי האָט ער
געדינט מיט מיר אין דער בשורת הגאולה. איך האָף דעריבער
אים אַרויסצושיקן, אַזוי גיך ווי איך וועל זען ווי סע האַלט מיט
מיר; און איך בין בטוח פֿאַדון, אַז איך אַליין זאָל אויך אין
גיכן קומען. איך האָב אָבער געהאַלטן פאַר נייטיק אייך צו
שיקן עפֿאַפּראָדיטוסן, מיין אַח [במשיח] און מיטאַרבעטער און
מיטקעמפער, און אייער שליח און מְשִׁירת אין מיין
באַדערפעניש, ווייל ער האָט געבענקט נאָך אייך אַלע, און האָט
זיך זייער מצער מיט עֲגִמַּת נֶפֶש געווען, ווארים איר האָט
געהערט, אַז ער איז געווען חָלָה. מחמת ער איז טאַקע געווען
חָלָה, קרוב-למיתה. אָבער ה' האָט זיך דערבאַרעמט אויף אים,
און נישט נאָר אויף אים אַליין, נייערט אויך אויף מיר, כדי איך
זאָל נישט האָבן צער אויף צער. איך האָב אים דעריבער וואָס
גיכער געשיקט, כדי, אַז איר וועט אים ווידער אַמאָל זען, זאָלט
איר אייך פרייען, און איך זאָל אויך האָבן ווייניקער צער. זייט
אים דעריבער מקבל-פנים אין האָדון מיט דער גאַנצער שְׂמִיחָה;
און האַלט אַזעלכע מענטשן בפֿבוד, מחמת פונוועגן דעם
עבודת קדש ווערק פון מְשִׁיחָה איז ער געווען נאָענט צום מְוֹת על
קידוש ה', בעת ער האָט איינגעשטעלט זיין לעבן צו דערגאַנצן
דאָס, וואָס האָט געפעלט אין אייער באַדינונג פאַר מיר.

ג צום סוף, מיינע אַחים במשיח, פרייט אייך אין האָדון, צו

שרייבן אייך די זעלבע זאַכן איז מיר נישט קיין טרחה, פאַר
אייך אָבער איז עס אַ פארזיכערונג. היט אייך פאַר די כְּלָבִים,
היט אייך פאַר די טוערס פון רע, היט אייך פאַר

הַחֲתוּן: מה"ש טו, א.]. מחמת מיר זענען די משיחיסט יִלְדִים פון מילה, וואָס דינען ה' דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, און רימען זיך אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, און הָאָבִן נישט קיין בְּטָחוֹן אין דעם פלייש [רומ' ז, יח; יוח"ג, ג, ג]; הַגַּם אֵיךְ אֱלִיין וואָלט אויך געקענט הָאָבִן בְּטָחוֹן אין דעם פלייש. אויב עמיצער מיינט, ער האָט זיך מיט וואָס איבערצונעמען אין דעם פלייש, הָאָבִן אֵיךְ נאָך מער: צו אַכט יוֹם הָאָט מען מִיך מֶל געווען, אֵיךְ בִּין פון די בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, פון דעם שְׁבֵט בְּנֵימִן, אַ יֵיד פון יִידוֹ; וואָס שׂייד דער תּוֹרָה, אַ פֶּרוֹשׁ [חֲסִיד]; וואָס שׂייד קנאה, גערודפֿט די הברית החדשה קהילה; וואָס שׂייד צִדִּק, וואָס איז פון דער תּוֹרָה, בִּין אֵיךְ געפונען געוואָרן אָן אַ מוֹם. דאָךְ דאָס, וואָס איז פֶּאַר מיר געווען אַ געווינס, הָאָבִן אֵיךְ פֶּאַררעכנט פֶּאַר הֵיזק פֶּאַר רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ. כֵּן, און אֵיךְ רעכן אַלצדינג פֶּאַר הֵיזק פונווען דער דערהויבנקייט פון דעם קענען פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, אָדוֹנִי, פֶּאַר וועמען אֵיךְ הָאָבִן געליטן דעם שאַדן פון אַלצדינג, און טו עס רעכענען פֶּאַר פֶּסוּלָת, כּדִּי אֵיךְ זאָל געווינען רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ, און זאָל אין אים געפונען ווערן, ווארים אֵיךְ הָאָבִן נישט מיין אייגענע צִדִּק, וואָס קומט פון דער תּוֹרָה [ויקרא יח, ה; רומ' יג], נייערט די, וואָס קומט דורך אָמוֹנָה אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ, די צִדִּק וואָס קומט פון ה' דורך אָמוֹנָה [בראשית טו, חבק' ב, ד; רום' א, יז], כּדִּי אֵיךְ זאָל אים קענען, און די מאַכט פון זיין תַּחֲיַת-הַמֵּתִים, און הָאָבִן חֲבֵרֶשׁאֲפֹת הַתְּקַשְׁרוֹת אין זיינע יסורים, בעת אֵיךְ וועל ווערן ענלעך אין געשטאַלט צו זיין הַסְתַּלְקוֹת, אויב אֵיךְ וועל אָפֶּשֶׁר קענען דערגרייכן צו תַּחֲיַת-הַמֵּתִים. נישט וואָס אֵיךְ הָאָבִן שוין דערגרייכט, אָדער בִּין שוין געמאַכט געוואָרן שְׁלֵמוֹת־דִּיק; אֵיךְ יאָג אָבער נאָך, אָפֶּשֶׁר וועל אֵיךְ דערגרייכן דאָס, צוליב וואָס אֵיךְ בִּין אויך דערגרייכט געוואָרן פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ.

אַחִים במשיח, אַיך רעכן מיך נאָך נישט, אַז אַיך האָב שוין דערגרייכט; איין זאָך אָבער טו אַיך : אַיך פאַרגעס דאָס, וואָס איז הינטן, און טו אויסשטרעקן נאָך דעם, וואָס איז פאַרויס, און יאָג זיך ווייטער צום ציל נאָך דעם שִׁכָּר פון דער הויכער באַרופונג פון ה' אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. לאַמיר דעריבער, וויפל פון אונדז סע זענען שלמותדיק, זיין אַזוי גענייגט. און אויב איר זענט אין עפעס אַנדערש גענייגט, וועט אייך אויך דער אויבערשטער דאָס דאָזיקע אַנטפלעקן. נייערט, צו דעם, וואָס מיר האָבן דערגרייכט, לויט דעם זעלבן כָּלֵל לאַמיר לעבן. אַחִים במשיח, טוט מיר נאָך אין איינעם, און באַמערקט די, וואָס לעבן אַזוי, ווי איר האָט אונדז פאַר אַ ביישפּיל. מחמת אַ סך, פון וועמען אַיך האָב אייך אָפט געזאָגט, און זאָג אייך איצט אויך מיט טרערן, לעבן ווי די שוֹנאים פון דעם בוים פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ [מתי ז, כא-כג]. זייער סוף איז פאַרדאַרבונג, זייער ג-ט איז דער בויך, זייער כָּבוֹד איז אין זייער שאַנד [כיפא ב ב,יד], און זיי דענקען נאָר וועגן ערדישע זאַכן. מחמת אונדזער פירגערשאַפט איז אין שְׁמַיִם, פון וואָנען מיר וואַרטן אויך אויף דעם גוֹאֵל, הָאָדוֹן רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, וואָס וועט איבעראַנדערשן דעם גוף פון אונדזער שיפלות, כדי ער זאָל זיין גלייך צו דעם גוף פון זיין כָּבוֹד, לויט דער ווירקונג, מיט וועלכער ער איז בִּיכוּלֶת אַלצדינג אונטערטעניק צו מאַכן צו זיך.

ד בֶּכֶן, מיינע באלויבטע און געגאַרטע אַחִים במשיח, מײַן שְׁמִיחָה און עֶטְרָת, אַט אַזוי זאָלט איר שטיין פעסט אין הָאָדוֹן, מיינע באַליבטע. אַיך בין מִזְהִיר אַבְהוּדָיָה, און אַיך בין מִזְהִיר סִינְטִיכִי, צו זיין פון דער זעלבער מַחֲשָׁבָה אין הָאָדוֹן. כֵּן, אַיך בעט אויך דיך, אַמֶּתער מיטאַרבעטער, צו העלפן די דאָזיקע נָשִׁים,

תקלה

מחמת זיי האָבן זיך געמיט מיט מיר אין דער בשורת הגאולה, אויך מיט קלמנטוס, און די איבעריקע פון מיינע מיטאַרבעטער, וועמעס נעמען זענען אין דעם ספר-החיים.

פרייט אייך אלעמאל אין האָדון; און נאָכאַמאל זאָג איך : פרייט אייך. זאָל אייער באַשיידנקייט באַקענט זיין פֿל בְּנֵי אָדָם. האָדון איז נאָענט. זייט נישט באַזאָרגט [לֵב רָגִז] אין קיין שום זאָך, נייערט אין אַלצדינג זאָלט איר דורך תפילה, און תחנונים, אינאיינעם מיט דאַנקלויב, באַקענט מאַכן אייערע בַּקְשׁוֹת פֿאַר ה'. און דער שָׁלוֹם ה', וואָס שטייגט איבער יעדן שָׁכֵל, זאָל באַוואַכן אייערע לִבְבוֹת און אייערע מַחשְׁבוֹת אין רִבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. צום סוף, אַחִים במשיח, אַלצדינג, וואָס איז אַמֶּת, אַלצדינג, וואָס איז נִכְבָּד, אַלצדינג, וואָס איז יָשָׁר, אַלצדינג, וואָס איז טהוֹר, אַלצדינג, וואָס איז נֶעֱם [משלי ג, יז], אַלצדינג, וואָס האָט אַ שֵׁם טוֹב, אויב ס'איז פאַראַן עפעס אַ גוטע מידה, און אויב ס'איז פאַראַן עפעס לויבווערדיק, טראַכט פונוועגן די דאָזיקע זאַכן. דאָס, וואָס איר האָט געלערנט, און אָנגענומען, און געהערט און געזען אין מיר, זאָלט איר טאָן; און דער אלוקים פון שָׁלוֹם וועט זיין מיט אייך. איך האָב מיך אויך זייער געפרייט אין האָדון, וואָס סוף-פֿל-סוף האָט איר איצט אויפגעלעבט אייער זאָרג פונוועגן מיר; איר האָט טאַקע געזאָרגט פאַר מיר, נאָר אייך האָט געפעלט אַ געלעגנהייט. נישט ווארים איך רעד בנוגע נויט-באַדערפטיקייט; מחמת איך האָב געלערנט צו זיין צופרידן אין דעם שטאַנד אין וועלכן איך בין. איך פאַרשטיי ווי צו זיין דערנידעריקט, און פאַרשטיי אויך וויאַזוי צו האָבן שָׁפֶּע; אין יעדער זאָך און אין אַלצדינג האָב איך געלערנט דעם סוד סיי צו זיין זאָט און סיי צו זיין הונגעריק, סיי צו האָבן שָׁפֶּע און סיי צו זיין נויט-באַדערפטיק. איך קען טאָן אַלצדינג אין אים, וואָס טוט

מיד שטאַרקן. דאָך האָט איר וואויל געטאָן, וואָס איר האָט טיילגענומען אין מיינע צרה יסורים. און איר אליין ווייסט אויך, איר פיליפער, אז אין אָנהייב פון דער בשורת הגאולה, בעת איך בין אַרויסגעגאַנגען פון מַקדוֹנִיָה, האָט קיין שום הברית החדשה קהילה נישט געהאַט קיין חלק מיט מיר אין דעם ענין פון מַשָּׂא וּמַתָּן, נייערט נאָר איר אליין; מחמת אַפילו אין תַּסְלוֹנִיקִי האָט איר געשיקט איינמאַל און ווידער אַמאַל פאַר מיינע באַדערפענישן. נישט, ווייל איך בין אויסן די מַתָּנָה, נייערט איך זיך די פרוכט, וואָס זאָל זיך מערן אויף אייער חשבון. איך האָב אָבער אַלצדינג, און איבערגענוג; איך בין זאָט, ווייל איך האָב באַקומען פון עפאָפראַדיטוסן די זאַכן פון אייך, אַ יֵרֶחַ נִיחָח - אַ באַוויליקטער קרבן, וואָס איז וואוילגעפעלן פאַר ה'. און מיין אלוקים שלי וועט ממלא זיין יעדע באַדערפעניש אייערע לויט זיין עשירות אין חערלעכקייט אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. און צו ה' אלוקינו אבינו זאָל זיין דער כבוד לעולם וָעַד. אָמֵן. דרשו בשלום כָּל קדוּשִׁים אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. די אַחים במשיח, וואָס זענען מיט מיר, גריסן אייך. כָּל קדוּשִׁים גריסן אייך, בַּפֶּרֶט די, וואָס זענען פון דעם בית הקיסר [נרון]. דער חֶסֶד פון הָאָדוֹן רבי מלך המשיח יהושע/ישוע זאָל זיין מיט אייער רוח.

קול'

א פאָולוס [ר' שאול], אַ שליח פון רבי מלך המשיח

יהושע/ישוע דורך דעם רצון ה', און טימותיאָוס, אונדזער אַח במשיח, צו די קדוּשִׁים און געטרייע אַחים במשיח אין רבי מלך המשיח, וואָס זענען אין קולוֹסָה. חֶסֶד צו אייך און שְׁלוֹם פון ה', אלוקים אבינו. זאָגן מיר ברוך ה' צו אַבִּי אַדוֹנֵנוּ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, און זענען תָּמִיד מִתְפַּלֵּל פאַר אייך, ווייל מיר האָבן געהערט פון אייער אַמוּנָה אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, און

פון דער אַהבה, וואָס איר האָט צו כל קדושים, צוליב דער
תקנה וואָס ליגט באַהאַלטן פאַר אייך אין שמים, און פון וואָס
איר האָט פריער געהערט אין דעם אַמתן דָבָר פון דער בשורת
הגאולה, וואָס איז געקומען צו אייך, אַזווייז זי פרוכפערט זיך
און מערט זיך אין דער גאַנצער עולם הַזֶּה, ווי אויך ביי אייך, זינט
דעם יום, וואָס איר האָט געהערט און דערקענט דעם חֶסֶד ה'
אין אַמת. אַזווייז איר האָט געלערנט פון אַפּפּרסן הָאָהוב חֲבֵרָנוּ
מיטאַרבעטער, וואָס איז אַ געטרייער כָּלִי קֹדֶשׁ פון רבי מלך
הַמְּשִׁיחַ פון אייערטוועגן, און וואָס האָט אונדז אויך מוֹדִיעַ
געווען אייער אַהבה אין דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ. צוליב דער דאַזיקער
סיבה הערן אויך מיר, זינט דעם יום, וואָס מיר האָבן דאָס
געהערט, נישט אויף מתפַּלֵּל צו זיין, בעטנדיק פאַר אייך, אַז איר
זאָלט ווערן פול מיט דעם וויסן פון זיין רצון אין יעדער
גייסטיקער חכמה און בִּינָה, צו לעבן ווי עס איז ראוי פאַר
הָאָדוֹן, לויט זיין יעדן באַגער, און צו זיין פרוכטבאַר אין יעדן
מַעֲשֶׂה טוֹב, און וואַקסן בְּדַעַת ה'; געשטאַרקט מיט יעדער
קראַפט, לויט דער מאַכט פון זיין כְּבוֹד, מיט שְׂמִיחָה צו כל
סבָּלִנוֹת און אֲרֵךְ רוּחַ, און זאג ברוך ה' צו אלוקים הָאֵב,
וואָס האָט אונדז מִצָּכָה געווען צו זיין טיילנעמער אין דעם
אַרבטייל פון די קדושים אין אור; וואָס האָט אונדז מציל
געווען פון דער מאַכט פון חֲשָׁךְ, און האָט אונדז אַריבערגעפירט
אין דעם מַלְכוּת פון דעם זון פון זיין אַהבה [דער זון פון דער
אויבערשטער], אין וועמען מיר האָבן די ישועת אלוקינו, די
סְלִיחַת הַחַטָּאִים. ער איז דאָס דמוּת ה', וועמעס פנים מע קען
נישט זען, דער בכֹּר פון דער גאַנצער באַשאַפונג. מחמת אין
אים איז אַלצדינג באַשאַפן געוואָרן, אין שְׁמַיִם און אויף דער
ערד, זאָכן וואָס מע זעט, און זאָכן וואָס מע זעט נישט, סיי
טראַנען, אָדער מַמְשָׁלוֹת, סיי שְׁרָרוֹת, אָדער מלוכות; אַלצדינג

איז באַשאַפֿן געוואָרן דורך אים און פֿאַר אים. און ער איז פריער פון אַלצדינג, און אין אים באַשטייט אַלצדינג [משלי ח כב-לא]. און ער איז דער ראש פון דעם לייב, די הברית החדשה קהילה; ער איז דער אָנהייב, דער בכור פון די טויטע, כדי ער זאָל אין אַלצדינג זיין דער ערשטער. מחמת עס איז געווען דער רצון ה', אַז אין אים זאָל וואוינען די גאַנצע פולקייט, און דורך אים איבערצובעטן אַלצדינג מיט זיך, בעת ער האָט געמאַכט שְׁלוֹם דורך דעם דָם פון זיין בויס [דברים כא, כג, שמואל ב יח, יד, זכריה יב, י, דברים כז, כו, ישעיה נג, ד, הסתלקות של משיח]; דורך אים, זאָג איך, סיי דאָס, וואָס איז אויף דער ערד, סיי דאָס, וואָס איז אין שָׁמַיִם. און אייך, וואָס איר זענט אַמאָל געווען פאַרפרעמדט, און אין אייער מַחשְׁבָה שׁוֹנאים אין אייערע ביזע מעשים, האָט ער איצט איבערגעבעטן אין דעם גוף פון זיין בשר דורך דעם מָוֶת, כדי אייך פירצושטעלן פֿאַר אים קֹדֶשׁ און אַן אַ מוֹם און אַן אַ פלעק; אויב איר וועט נאָר פאַרבלייבן אין דער אָמונה, געגרונטפעסטיקט און שטאַנדאָפטיק, און וועט נישט אַפּגערוקט ווערן פון דער תְּקוּהָה פון דער בשורת הגאולה, וואָס איר האָט געהערט, און וואָס איז געדרשענט געוואָרן אין כל הַבְּרִיאָה אונטערן שָׁמַיִם, פון וואָס איך, פֿאַולוס [ר' שְׂאוּל], בין געוואָרן אַ כלי קֹדֶשׁ. איצט פריי איך מיר אין מיינע ליידן פון אייערטוועגן, און בין מִמְּלָא, וואָס ס'איז געמינערט אין די יסורים, די חבלי המשיח, אין מיין גוף פון זיין לייבס-וועגן, וואָס איז די הברית החדשה קהילה, פון וועלכער איך בין געמאַכט געוואָרן פֿאַר אַ כלי קֹדֶשׁ, לויט דער פֿקֻדָּת פון ה', וואָס איז מיר געגעבן געוואָרן פון אייערטוועגן, כדי מִמְּלָא צו זיין דאָס דָּבָר ה', דעם סוּד, וואָס איז געווען פאַרהוילן פון צייטן און דורות; איצט אָבער איז ער אַנטפלעקט געוואָרן פֿאַר זיינע קדושים,

פֿאַר וועמען ה' איז וואוילגעפעלן באַקענט צו מאַכן וואָס ס'איז די עֶשירות פון דער כבוד פון דעם דאָזיקן סוד צווישן די אומות-הָעולם, וואָס איז מְשיחַ אין אייך, די תְּקוּה פון כבוד. משיח מיר דרשענען, און וואָרענען יעדן מענטשן און לערנען יעדן מענטשן אין יעדער חכמה, כדי מיר זאָלן פירשטעלן יעדן מענטשן גאַנץ אין רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ. צו דעם מ'איך מ'אויך, לויט זיין התלהבות, וואָס ווירקט דינאַמיש אין מיר.

ב מחמת איך וואָלט וועלן, אַז איר זאָלט וויסן, וואס א גרוסער מלְחָמָה איך האב פאר אייך, און פֿאַר די אין לאַודיקאַה, און פֿאַר אַלע, וואָס האָבן מיין פֿנים נישט געזען, כדי זייערע לְבָבוֹת זאָלן זיין געטרייסט, צונויפגעהעפט אין אַהֲבָה, און צו דער גאַנצער עֶשירות פון דער פולער פאַרזיכערונג פון בִּינָה, כדי זיי זאָלן פֿאַרשטיין דעם סוד פון ה', און פון מְשִׁיחַ, אין וועמען סע זענען פאַרבאָרגן אַלע אוצרות פון חכמה און וויסן. דאָס זאָג איך, כדי קיינער זאָל אייך נישט נאָרן מיט גלאַטע רייד. מחמת, הַגִּם איך בין אָפּוועזנד אין דעם לֵיב, דאָך בין איך מיט אייך אין דעם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, און פריי מיך צו זען דעם סֵדֶר פון אייער לעבן, און די שטאַנדאָרטִיקייט פון אייער אָמוּנָה אין מְשִׁיחַן. דעריבער, אַזויאוי איר האָט מקבל געווען רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/ישוע, הָאֲדֹנָי, אַזוי לעבט אין אים, אַינגעוואָרצלט און אויפגעבויט אין אים, און באַפעסטיקט אין דער אָמוּנָה, אַזויאוי איר זענט געלערנט געוואָרן, פול מיט הוֹדָּה. שימו לב, אַז קיינער זאָל פון אייך נישט מאַכן קיין זאַקרויב דורך פילאַזאָפִיע און פּוֹסְטֵן באטרוג, לויט דער מסורה פון מענטשן, לויט די יסודות פון דער עולם הַזֶּה, און נישט לויט רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַן. מחמת אין אים בָּגוּפוֹ שוֹכֵן כָּל מְלֹא הָאֱלֻקוֹת, און אין אים זענט איר דערפילט. ער איז דער הויפט פון יעדער מְמַשְׁלָה און מאַכט; אין וועמען אויך איר זייט געמלט געוואָרן מיט אַ

משיחיסט מילה, וואָס איז געטאָן געוואָרן נישט מיט הענט,
דורך דעם [רוח הקודש] מוהל חתונה פון דער חטא קדמון תּאָות
בשרים פון דער אָדס ישן [יוח"ג, ג] אין דער מילה פון משיחן,
בעת איר זענט מיט אים באַגראָפן געוואָרן אין דער מקוה
טבילה, אין וועלכער איר זענט אויך מיט אים אויפגעשטאַנען
דורך אַמונה אין דער כּוח פון ה', וואָס האָט אים מחיה-מתים
געווען. און אייך, וואָס זענט געווען מת דורך אייערע אַבירות
און דער אַרלה פון אייער פלייש, אייך האָט ער לעבעדיק
געמאַכט אינאיינעם מיט רבי מלך המשיח בעת ער האָט אונדז
מוחל געווען אַלע אונדזערע אַבירות בעת בַּטל וְהַסִּירוּ הַאֲשָׁמָה
בְּכָל חֹמֶר הַדִּין [דברים כז, כו] קעגן אונדז בתּקעוֹ בבּוֹים. ער
האָט אויסגעטאָן די שָׁרִים און די געוועלטיקער, און האָט זיי
אַרויסגעשטעלט אָפן צו שאַנד, בעת ער האָט זיי מנִצֵּחַ געווען
אין אים. דעריבער זאָל אייך [נישט-יידן, מתי כג, ג] קיינער נישט
משפטן וועגן עסן אָדער טרינקען, אָדער אין שייכות פון אַ
יום-טוב, אָדער אַ ראָש-חודש, אָדער אַ שבת; וואָס זענען אַ
שאַטן פון די זאַכן, וואָס וועלן קומען [אין דער עולם הַבָּא];
דער עַצֵם אָבער איז רַבִּי מלך המשיח. לאַז קיינער אייך נישט
באַרויבן פון אייער שֹׁכַר דורך אַ פרייוויליקער הכּנָעה און דער
דינונג פון מלאַכים, און באַשטייט אויף די זאַכן, וואָס ער האָט
געזען, און איז גאָוהדיק אָנגעבלאָזן דורך זיין גשמיותדיקן
שֹׁכַל, און האַלט זיך נישט אָן אין דעם קאַפּ, פון וועמען דער
גאַנצער גוף, וואָס ווערט גענערט און צוזאַמען-געהעפט דורך די
קנעכלען און בענדער, וואַקסט מיט דעם וואַקס פון ה'. אויב
איר זענט מיט רַבִּי מלך המשיחן אָפגעשטאַרבן פון די יסודות
פון דער עולם הַזֶּה, פאַרוואָס טוט איר אייך אונטערטעניק
מאַכן, גלייך ווי איר וואַלט געלעבט אין דער עולם הַזֶּה, צו
הוּקִים: מע טאָר נישט אָנרירן, נישט פאַרזוכן, נישט אָנטאָפן --

אַלץ אַזוינע זאַכן, וואָס ווערן פאַרלענדט מיט דעם באַנוצן --
לויט די געפאַטן און לערנונגען פון בני אדם [ישעיה כט, יג]!
פֿון, די דאָזיקע זאַכן האָבן אַן אויסזען פון חכמה אין וויליקער
עבודת, אין הכנעה, און שטרענגקייט צו דעם לייב אָבער זיי
ברענגען נישט קיין שום נוצן, אַחוץ נאָר די באַפרידיקונג פון
דעם פלייש [רומ' ז, יח].

ג דעריבער, אויב איר זענט אויפגעשטאַנען אינאיינעם מיט רבי
מלך המשיח, זיכט דאָס, וואָס איז אויפן, וואו משיח זיצט ביי
דער רעכטער האַנט פון ה'. טראַכט וועגן דעם, וואָס איז אויפן,
און נישט וועגן דעם, וואָס איז אויף דער ערד. מחמת איר זענט
געשטאַרבן, און אייער חיים איז פאַרבאָרגן מיט משיח אין ה'.
בעת משיח, וואָס איז אייער חיים, וועט אַנטפלעקט ווערן,
דעמאָלט וועט איר מיט אים אויך אַנטפלעקט ווערן אין כבוד.
טייט דעריבער אייערע אַיבֿרים פון תַּאֲוֹת בְּשָׂרִים, וואָס זענען
אויף דער ערד : זנות, טומאה, תאוה, ביזע גלוסטונג, און
גייציקייט, וואָס איז אַבֿודה-זָרָה; איבער דעם קומט דער זַעם
פון ה' אויף די ילָדִים פון ווידערשפעניקייט. אין יענע זאַכן זענט
איר אויך אַמאָל געוואַנדלט, בעת איר האָט געלעבט אין
זיי. איצט אָבער זאָלט איר פון זיך אָפּטאָן אָט-דאָס אַלץ : פֿעס,
גרימצאָרן, רשעות, לעסטערונג, נִיבֿול-פֿה פון אייער
מויל. זאָגט נישט קיין ליגן איינער דעם אַנדערן, אַזוי ווי איר
האָט אויסגעטאָן הָאָדֶם הַיָּשָׁן [יוח' ג, ג] מיט זיינע
מַעשִׂים, און האָט אָנגעטאָן האדם החדש [גלט' ב, כ], וואָס
ווערט באַנייט מיט דערקענטעניש לויט דעם אָפּבילד פון דעם,
וואָס האָט אים באַשאַפן, וואו סע איז מער נישט פאַראַן קיין
ייד און נישט-ייד, מילה און אַרלה, פרעמדער, סקיטיער, עָבֶד,
פרייער, נייערט משיח איז אַלץ, און אין אַלץ.
טוט דעריבער אָן, ווי ה'ס אויסדערוויילטע, קדושים און

באליבטע, אַ לֵב פון רַחֲמָנוּת, גויטהאַרציקייט, עניוּת, פרידלעכקייט, סבלנות; פאַרטראַגט איינער דעם אַנדערן, און זייט מוחל איינער דעם אַנדערן, אויב איינער האָט זיך אויף וואָס צו באַקלאַגן קעגן עמיצן; אַזוויי האַדון האָט אייך מוחל געווען, אַזוי זאָלט איר אויך טון. און איבער אַלץ טוט אַן אַהבה, וואָס איז די פאַרבינדונג פון שלִימוּת. און זאָל דער שָׁלוֹם פון מְשיחַן געוועלטיקן אין אייערע לִבָּבוֹת, צוליב וואָס איר זענט אויך באַרופן אין בשר אחד, און זייט דאַנקבאַר. זאָל דאָס דָּבָר פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אין אייך וואוינען בְּשֵׁפַע : אין יעדער חֲכָמָה לערנט און וואָרענט איינער דעם אַנדערן מיט תְּהִילוֹת, און תְּשׁוּבוֹת, און גייסטיקע נגונים, און זינגט ניגונים צו ה' מיט דאַנקבאַרקייט אין אייערע לִבָּבוֹת. און וואָס נאָר איר טוט, אין דָּבָר, אָדער אין מַעֲשֶׂה, טוט אַלץ אין דעם נאָמען פון האַדון יהושע/ישוע, און גאָט ברוך ה' דורך אים צו אלוקים אבינו. נָשִׁים, זייט אונטערטעניק אייערע מענטשן, ווי עס איז ראוי אין האַדון. מענער, האָט ליב אייערע נָשִׁים, און זייט נישט פאַרביטערט קעגן זיי. יְלָדִים, פאָלגט אייערע הוֹרִים אין אַלצדינג, מחמת דאָס איז וואוילגעפעלן אין האַדון. אבות, דערצערנט נישט אייערע יְלָדִים, כדי זיי זאָלן נישט פאַרלירן דעם מוֹט. עבדים, פאָלגט אין אַלצדינג די, וואָס זענען אייערע האַרן לויט דעם פלייש, נישט מיט אויגן-דינסט, מענטשן געפעלן צו ווערן, נייערט מיט דער אויפריכטיקייט פון לִבָּבוֹת, מיט יראת כבוד. און וואָס נאָר איר טוט, זאָלט איר טאָן מיט לֵב, ווי פאַר ה', און נישט פאַר בני אדם; ווייל איר וויסט, אַז פון ה' וועט איר באַקומען אייער פאַרגעלטונג פון דער ירושה; איר דינט האַדון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. מחמת דער, וואָס טוט אומרעכט, וועט צוריק פאַרגאָלטן ווערן פאַר דעם אומרעכט, וואָס ער האָט געטאָן; און דאָרטן איז נישטאָ קיין

נושא-פנים זיין.

ד האַרן, גיט אייערע עבדים דאָס, וואָס סע איז רעכט און גלייך, ווייל איר ווייסט, אַז אױך איר האָט אַ מָרָא אין שָׁמַיִם. האַלט תָּמִיד אי אײַן מִתְפַּלֵּל זיין, און וואַכט דערין מיט דאַנקלויב; זײַט מִתְפַּלֵּל צוגלייך אױך פאַר אונדז, אַז ה' זאָל עפענען פאַר אונדז אַ שַׁעַר פאַר דעם דָּבָר, צו דרשענען דעם סוּד פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, צוליב וואָס איך בין אין שְׁרָשָׁרוּת, כּדִּי אײַך זאָל עס אַנטפלעקן, ווי אײַך באַדאַרף צו רעדן. פִּירט זיך אין חֲכָמָה קעגן די, וואָס זענען אין דרויסן, און לײַזט אױס די צײַט. זאָלן אייערע רײַד זיין תָּמִיד מיט חֵן, געווירצט מיט זאָלץ, כּדִּי איר זאָלט פאַרשטיין וויאַזוי איר דאַרפט ענטפערן יעדן אײַנעם. ווי סע האַלט מיט מיר, וועט אײַך מוֹדִיע זיין טיכיקוס, דער באַליבטער אַח און געטרייער דינער און מיטקנעכט אין הָאָדוֹן. אים האָב איך צו אײַך געשיקט צוליב דעם דאָזיקן צוועק טאַקע, כּדִּי איר זאָלט וויסן אונדזער צושטאַנד, און כּדִּי ער זאָל טרײַסטן אייערע לִבָּבוֹת, אײַנאײַנעם מיט אָנעסימוסן, דעם געטרייען און באַליבטן אַח, וואָס איז אײַנער פון אײַך. זיי וועלן אײַך מוֹדִיע זיין פוננעגן אַלצדינג, וואָס דאָ איז געשען. אַרִיסְטֶרְכֹּס, מײַן מיט-געפאַנגענער, דרשו בשלום צו אײַך, און מֶרְקֹס, דאָס געשוועסטער-קינד פון בֶּר-נִבְאָן -- וועגן וועמען איר האָט באַקומען באַפעלן; אױב ער וועט קומען צו אײַך, זאָלט איר אים אױפֿנעמען -- און יהושע, וואָס ווערט אָנגערופֿן יוֹסְטוֹס, די דאָזיקע זענען די אײַנציקע פון די געמלטע, וואָס זענען מײַנע מיטאַרבעטער פאַר דעם מַלְכוּת ה', און וואָס זענען געווען אַ טרײַסט פאַר מיר. עפאַפּראָס, וואָס איז אײַנער פון אײַך, אַ עֶבֶד פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, דרשו בשלום צו אײַך; ער איז אין מַלְחָמָה פאַר אײַך תָּמִיד אין זײַנע תּפִּילוֹת, אַז איר זאָלט שטיין גאַנץ און פאַרזיכערט אין דעם פולן רָצוֹן

ה'. מחמת איך זאג עדות אויף אים, אז ער גיט זיך אַ סך מי פאַר אייך, און פאַר די אין לאַאָדיקיע, און פאַר די אין היעראַפּאָליס. לוקס, דער באַליבטער רופּא, און דִימס, זאָגן דרשו בשלום צו אייך. דרשו בשלום די אַחים במשיח וואָס זענען אין לאַאָדיקיע, און נימפּאַס, און דער הברית החדשה קהילה, וואָס איז אין איר בֵּית. און אַזוי ווי דער דאָזיקער בריוו וועט געלייענט ווערן צווישן אייך, זעט, אז ער זאָל אויך געלייענט ווערן אין דער הברית החדשה קהילה פון די לאַאָדיקיער; און אז איר זאָלט אויך לייענען דעם בריוו פון לאַאָדיקיע. און זאָגט אַרכיפּוסן: שימו לב! אויף דעם עבודת קדש, וואָס דו האָסט מקבל געווען אין האַדון, און אז דו זאָלסט אים דערפילן. דער גרוס פון מיר, פּאָולוס [ר' שאול], מיט מיין אייגענער האַנט, געדענקט מיינע שרשרות. חסד זאָל זיין מיט אייך

תסל"א

א פּאָולוס [ר' שאול], און סילוואַנוס, און טימותיאָוס, צו דער הברית החדשה קהילה פון די תִּסְלוֹנִיקֵער אין ה' אלוקים האָב און האַדון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע; חסד צו אייך און שלום. מיר זאָגן ברוך ה' תָּמִיד פאַר אייך אַלע, בעת מיר זייען דאָוונען און דערמאָנען אייך אין אונדזערע תּפִּילות; און אָן אויפהער זאָגן מיר ברוך ה' פאר אבינו; דערמאָנען מיר אייער ווערק פון אַמוֹנה, און מי פון אַהֲבָה, און סבלנות פון האַפּנוֹג אין אַדוֹנֵנוּ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. מחמת מיר ווייסן, אַחים במשיח באַליבט פון ה', אייער אויסדערוויילטקייט, וויאָזוי אונדזערע בשורת הגאולה איז צו אייך געקומען נישט נאָר אין דָּבָר אַליין, נייערט אויך אין גבורה

און אין דעם רוח הקודש, און אין אַ סך זיכערקייט; אַזוי ווי איר ווייסט וואָסערע מין מענטשן מיר האָבן זיך אַרויסגעוויזן קעגן אייך פון אייערטוועגן. און איר זענט געוואָרן נאָכמאַכער פון אונדז און פון האָדון, בעת איר האָט מקבל געווען דאָס דָבָר אין אַ סך עינויים מיט שְׁמִיחָה פון דעם רוח הקודש, אַזוי, אַז איר זענט געוואָרן אַ ביישפּיל פאַר אַלע, וואָס גלויבן אין מִקְדוֹנִיָּה און אין אַכְיָה. מחמת פון אייך איז געהערט געוואָרן דאָס דָבָר ה', נישט נאָר אין מאַקעראַניע און אַכְיָה, נייערט אין איטלעכן אָרט איז אַרויסגעגאַנגען אייער אַמונה אין ה', אַזוי, אַז מיר האָבן נישט נייטיק עפעס דערפון צו

רעדן. מחמת זיי אליין דערציילן וועגן אונדז, וואָסער מין אַריינגאַנג מיר האָבן געהאַט ביי אייך, און וויאָזוי איר האָט אייך אַוועקגעקערט בתְּשׁוּבָה פון אַלילים צו ה', צו דינען דעם לעבעדיקן און אמתן אלוקים, און צו וואַרטן אויף זיין זון פון שְׁמַיִם, דער זון פון דער אויבערשטער, וועמען ער האָט מַחִיָּה-מֵתִים געווען, אויף יהושע/ישוע, וואָס איז אונדז ראַטעווען פון דעם זַעם, וואָס וועט קומען.

ב מחמת איר אליין ווייסט, אַחים במשיח, אַז אונדזער באַזונדער ביי אייך איז נישט געווען אומזיסט; הָיִית אָבער מיר האָבן פריער געליטן און זענען פאַרשעמט געוואָרן אין פיליפּי, ווי איר ווייסט, האָבן מיר זיך געשטאַרקט אין אלוקינו אייך צו דרשנען די בשׁוּרַת הגאולָה פון ה' אין אַ סך צִרְרִים. מחמת אונדזער קוֹל-קורא קומט נישט פון טָעוֹת, נישט פון טומאה, אויך נישט אין רַמָּאוֹת, נייערט אַזוי ווי מיר זענען געפונען געוואָרן באַגלויבט פון ה' צו זיין אַנפֿאַרטרויט מיט דער בשׁוּרַת הגאולָה, אַזוי רעדן מיר; נישט ווי געפעלן צו ווערן מענטשן, נייערט ה', וואָס פּרִואוּוּט אונדזערע לְבָבוֹת. מחמת מיר האָבן קיינמאַל נישט גענוצט צביעות-רייד, ווי איר ווייסט, אויך נישט קיין

אויסרעד פון קאַרגשאַפט [ה' איז אַן עדות]; אויך האָבן מיר
נישט געזוכט קיין כבוד פון מענטשן, נישט פון אייך און נישט
פון אנדערע, הגם מיר האָבן געקענט פאָדערן אָנגעזעענקייט ווי
שליחים פון רבי מלך המשיח. נייערט מיר זענען געווען צאָרט
צווישן אייך, פונקט ווי אַ זיגערין נערט אירע אייגענע
ילדים; אַזוי האָט עס אונדז געצויגן צו אייך, און מיר זענען
גרייט געווען צו טיילן זיך מיט אייך, נישט נאָר די בשורת
הגאולה פון ה', נייערט אויך אונדזער אייגן לעבן, ווארים איר
זענט אונדז געוואָרן זייער פאליפטע. מחמת איר געדענקט,
אַחים במשיח, אונדזער מי און אָנשטרענגונג; יוֹמָם וְלַיְלָה האָבן
מיר געאַרבעט, כדי מיר זאָלן קיינעם פון אייך נישט פאַלן צו
לאַסט, און האָבן פאַר אייך געדרשנט די בשורת הגאולה פון ה'.
איר זענט אַדות, און אויך ה', ווי בְּקִדְשׁ און בְּצִדָּק און בְּתָמִים
מיר האָבן זיך פאַרהאַלטן לגבי אייך, וואָס גלויבן; ווייל איר
ווייסט וויאַזוי מיר האָבן אייך מִזֵּהִיר געווען, און אייך
דערמאנטיקט, ווי אַן אָב זיינע אייגענע ילדים, און האָבן עדות
געזאָגט, אַז איר זאָלט גיין ווערדיק פאַר ה', וואָס פאַרופט אייך
צו זיין מלכות און כבוד. און צוליב דעם זאגן מיר תָּמִיד ברוך
ה', וואָס בעת איר האָט דערהאַלטן דאָס דָּבָר ה', וואָס איר האָט
געהערט פון אונדז, האָט איר עס מקבל געווען, נישט ווי דאָס
דָּבָר פון מענטשן, נייערט ווי עס איז אין דעראַמַתן, דאָס דָּבָר
ה', וועלכער ווירקט אויך אין אייך, וואָס געלויבן. מחמת איר,
אַחים במשיח, זענט געוואָרן נאָכמאַכערס פון די בְּרִית הַדָּשָׁה
קהילות פון ה' אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יהושע/ישוע, וואָס זענען אין
יהודה, מחמת איר האָט דאָס זעלבע געליטן פון אייערע אייגענע
לאַנדסלייט, ווי זיי פון די יידן, וואָס האָבן געהרגעט סיי הָאָדוֹן
יהושע/ישוע און די נביאים, און האָבן אונדז אַרויסגעטריבן, און
טוען נישט וואוילגעפעלן ה', און זענען דערווידער אַלע מענטשן,

ווייל זיי פארווערן אונדז צו רעדן צו די אומות, אז זיי זאלן
 געראטעוועט ווערן, כדי תמיד ממלא צו זיין זייערע עבירות;
 אבער דער זעם האט זיי שוין דערגרייכט ה' אין גאנצן. מיר
 אבער, אחים במשיח, אזוי ווי מיר זענען אויף א שעה בארױבט
 געוואָרן פון אייער פנים, אבער נישט אין לבבות, האָבן שטאַרק
 חֶשֶׁק געהאַט צו זען אייער פנים; דעריבער האָבן מיר געוואָלט
 קומען צו אייך, טאַקע איך פאָלויס [ר' שאול], איינמאל און
 נאָכאַמאל, און דער שטן האָט אונדז געשערט. מחמת וואָס איז
 אונדזער תְּקוּהָה, אָדער שְׂמִיחָה, אָדער עֲטָרָת פון באַרימטקייט
 פאַר אַדוֹנֵנוּ יהושע/ישוע ביי זיין קומען? צי זענט איר עס דען
 נישט? מחמת איר זענט אונדזער כְּבוֹד און שְׂמִיחָה.

ג דעריבער, בעת מיר האָבן עס מער נישט געקענט דערטראָגן,

האָבן מיר באַשלאָסן צו פאַרבלייבן אליין אין
 אַתּוּנָה, און האָבן געשיקט טימותיאָוס, אונדזער אַח במשיח
 און ה'ס מְשִׁירָת אין דער בשורת הגאולה פון רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ,
 אייך צו שטאַרקן און טרייסטן פוננעגן אייער
 אַמוּנָה, אז קיינער זאל זיך נישט וואַקלען איבער די דאָזיקע
 צרות, מחמת איר אליין ווייסט, אז צו דעם זענען מיר באַשטימט
 געוואָרן. מחמת בעת מיר זענען געווען מיט אייך, האָבן מיר
 אייך פאַרויסגעזאָגט, אז מיר וועלן לייַדן צרות, אַזוויי עס איז
 געשען, און ווי איר וויסט עס. צוליב דעם, בעת איך האָב עס
 שוין מער נישט געקענט דערטראָגן, האָב איך געשיקט זיך צו
 דערוויסן פוננעגן אייער אַמוּנָה, טאַמער האָט אייך דער מְנַסֶּה
 דורך עפעס געבראַכט צו אַ נִסְיוֹן, און אונדזער מִן איז געווען
 אומזיסט. אבער איצט, בעת טימותיאָוס איז געקומען פון אייך
 צו אונדז, און האָט אונדז געבראַכט די גוטע בשורת פון אייער
 אַמוּנָה און אֶהְבֵּהּ, און אז איר געדענקט אונדז
 תמיד צום גוטן, און בענקט אונדז צו זען, אַזוויי מיר אויך

אייד, זענען מיר דערפאר, אַחים במשית, איבער אייד געטרייסט געוואָרן אין אַלע אונדזערע צרות און נויט, דורך אייער אָמונה; מחמת איצט לעבן מיר, טאָמער איר שטייט פעסט אין האָדון. מחמת וואָסער זאָג ברוך ה' קענען מיר אָפגעבן ה' פאַר אייד, פאַר דער גאַנצער שְׁמִיחָה, מיט וועלכער מיר פרייען זיך פון אייערטוועגן פאַר אלוקינו? יומם וּלְיָלָה בעטן מיר זייער, אַז מיר זאָלן זען אייער פֿנים, און זאָלן דערגאַנצן דאָס, וואָס איז געמינערט אין אייער אָמונה. און זאָל אלוקינו און אָב אֱלִיין, און אַדוֹנֵינוּ יהושע/ישוע, פירן אונדזער דֶּרֶךְ צו אייד. און זאָל האָדון אייד מאַכן וואַקסן און מערן זיך אין אַהֲבָה איינער צום אַנדערן, און צו אַלע מענטשן, אַזוויי אויך מיר טוען צו אייד, כדי ער זאָל שטאַרקן אייערע לְבָבוֹת, אַז זיי זאָלן זיין אָן אַ מום אין קדושה פאַר אלוקינו און אָב, בעת דעם קומען פון אַדוֹנֵינוּ יהושע/ישוע מיט אַלע זיינע קדושים.

ד צום סוף, אַחים במשית, בעטן מיר אייד און זענען אייד מזהיר אין האָדון יהושע/ישוע, אַז אַזוויי איר האָט מקבל געווען פון אונדז וויאָזוי איר דאַרפט זיך פירן און וואוילגעפעלן ווערן ה', און טאַקע אַזוי ווי איר טוט דאָס, זאָלט איר עס טאָן אַלץ מער און מער. מחמת איר ווייסט וואָסער מַצוֹת מיר האָבן אייד געגעבן דורך דעם האָדון יהושע/ישוע. מחמת דאָס איז דער רַצוֹן ה', אייער קדושה : אַז איר זאָלט זיך צוריקהאַלטן פון זנות; אַז יעדער מענטש פון אייד זאָל וויסן וויאָזוי אֱלִיין צו באַהערשן זיין אייגענע כְּלִי אין קדושה און כָּבוֹד; נישט אין דער גלוסטונג פון תַּאוּוה, אַזוויי די שייגאַצים, וואָס קענען נישט ה'. אַז קיינער זאָל נישט עובר זיין און באַטריגן זיין אָח אין דעם עֲנִיין; מחמת ה' איז זיך נוקם אויף דעם אַלעם, אַזוויי מיר האָבן אייד אויך פאַרויס אַזהיר געווען און אויפגעוויזן. מחמת ה' האָט אונדז באַרוּפֿן נישט צו טומאה,

נייערט צו קדושה, דעריבער, דער וואָס טוט עס פאַראַכטן,
 פאַראַכט נישט קיין אדם, נייערט ה', וואָס גיט אייך זיין רוח
 הקוֹדֶשׁ. און וואָס שייך די אַהֲבָה פון די אַחים במשיח, האָט איר
 נישט נייטיק, מע זאָל אייך שרייבן, מחמת איר אַליין זענט
 געלערנט געוואָרן פון ה', ליב צו האָבן איינער דעם אַנדערן.
 מחמת איר טוט עס אויך פּנוּגָע אַלע אַחים במשיח, וואָס
 זענען אין מְקוֹדְשָׁהּ. מיר זענען אייך אָבער מִזהיר, אַחים במשיח,
 אַז איר זאָלט טאָן מער און מער, און אַז איר זאָלט זיך לערנען
 צו זיין רואיק, און טאָן דאָס אייעריקע, און צו אַרבעטן מיט
 אייערע הענט, אַזוי ווי מיר האָבן אייך
 געבאָטן, כּדי איר זאָלט אייך פירן אָנשטענדיק קעגן די, וואָס
 זענען אין דרויסן, און איר זאָלט נישט דאַרפן אָנקומען צו
 קיינעם נישט. און מיר ווילן פון אייך נישט פאַרהוילן, אַחים
 במשיח, פּונוועגן די, וואָס זענען איינגעשלאָפן, כּדי איר זאָלט
 זיך נישט מַצַּעַר מיט עֲגִמַּת נֶפֶשׁ זיין, אַזוי ווי די איבעריקע, וואָס
 האָבן נישט קיין תְּקוּנָה. מחמת אויב מיר גלויבן, אַז יהושע/ישוע
 איז געשטאַרבן און איז ווידער אויפגעשטאַנען, אַזוי וועט אויך
 ה' ברענגען די, וואָס זענען איינגעהעשלאָפן אין יהושע/ישוע,
 אינאיינעם מיט אים. מחמת דאָס זאָגן מיר אייך דורך דעם דָּבָר
 ה', אַז מיר, וואָס לעבן, און זענען איבערגעבליבן ביז אויף דעם
 קומען פון הָאָדוֹן, וועלן בשום-אופן זיך נישט קומען פריער פון
 די, וואָס זענען איינגעשלאָפן. מחמת הָאָדוֹן אַליין וועט
 אַראָפּנידערן פון שָׁמַיִם מיט אַ שאָלן, מיט דעם קוֹל פון דעם
 שר-הַמַּלְאָכִים, און מיט דעם שופר פון ה'; און די טויטע אין
 מְשִׁיחָן וועלן קוֹדֶם אויפשטיין; דערנאָך וועלן מיר, וואָס לעבן,
 וואָס זענען איבערגעבליבן אַרויפגעכאַפּט ווערן צוזאַמען מיט זיי
 אין די וואַלקנס, צו באַגעגענען הָאָדוֹן אין דער לופט; און אַזוי
 וועלן מיר תָּמִיד זיין מיט הָאָדוֹן. דעריבער, טרייסט איינער

דעם אַנדערן מיט די דאָיקע דברים.

ה און וואָס שײַד די צייטן און זמנים, אַחים במשית, האָט איר נישט נייטיק, אַז מע זאָל אייך דאַרפן שרייבן. מחמת איר אַליין ווייסט גאַנץ טוב, אַז דער יום פון האָדון קומט אַזוי ווי אַ גנב אין דער לילה. בעת זיי זאָגן : שְׁלוֹם וְשְׁלוּהָ, דעמאָלט וועט קומען אויף זיי פלוצים אַ חורבן ווי די ווייען פון אַ געווינערין; און זיי וועלן בשום-אופן נישט אַנטרינען. איר אָבער, אַחים במשית, זענט נישט אין דער חשך, אַז יענער יום זאָל אייך באַפֿאלן ווי אַ גנב; מחמת איר אַלע זענט ילדים פון ליכטיקייט, און ילדים פון דעם יום; מיר זענען נישט פון דער לילה, אויך נישט פון דער חשך. לאָמיר דעריבער נישט שלאָפן, ווי סע טוען די איבעריקע, נייערט לאָמיר וואַכן און ניכטער זיין. מחמת די, וואָס שלאָפן, שלאָפן אין דער לילה : און די, וואָס זענען שיכור, זענען שיכור אין דער לילה. מיר אָבער, היות מיר זענען פון דעם יום, לאָמיר ניכטער זיין, און אַנטאָן דעם נשק פון אַמונה און אַהבה, און פאַר אַ קיווער די תקנה פון ישועה. מחמת ה' האָט אונדז נישט באַשטימט פאַר זעם, נייערט פאַר דער אַרבעט פון ישועה דורך אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, וואָס איז פאַר אונדז געשטאַרבן, כדי, צי מיר וואַכן אָדער שלאָפן, זאָלן מיר לעבן אינאיינעם מיט אים. בָּכוּ, טרייסט איינער דעם אַנדערן, און בויט אויף אייענער דעם אַנדערן, אַזוי ווי איר טוט אויך. מיר בעטן אייך אָבער, אַחים במשית, איר זאָלט האָבן דרך-ארץ פאַר די, וואָס מיען זיך צווישן אייך, און שטייען איבער אייך אין האָדון, און וואָס זענען אייך מזהיר, און אַז איר זאָלט פאַר זיי האָבן דרך-ארץ אין אַהבה פּונוועגן זייער ווערק, לעבט בשְׁלוֹם צווישן זיך. און מיר זענען אייך מזהיר, אַחים במשית, וואָרנט די אומאַרנטלעכע, דערמוטיקט די ווייכ-האַרציקע, שטיצט די שוואַכע, זייט

געדולדיק קעגן אלע. זעט אַז קיינער זאָל קיינעם נישט פאַרגעלטן שלעכסט פאַר רע, נייערט זוכט תמיד צו טאָן גוטס איינער דעם אַנדערן, און צו כל בני אדם. זייט תמיד פריילעך, זייט מתפלל אָן אויפהער; זאג ברוך ה' פאַר אַלצדינג; מחמת דאָס איז דער רצון פון ה' פאַר אייך אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. לעשט נישט דעם רוח-הקודש; זייט נישט מבזה דאָס נביאות זאָגן; פרואוט אויס אַלצדינג, האַלט פעסט דאָס, וואָס איז טוב; דערווייטערט אייך פון יעדער פאַרם פון רע. און דער אלוקים פון שְׁלוֹם אַליין זאָל אייך הייליקן בשלימות; און זאָל אייער רוח און נשמה און גוף זיין אין גאַנצן אָפּגעהיט אָן אַ מום ביי דעם קומען פון אַדוֹנֵנוּ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. געטריי איז דער, וואָס האָט אייך באַרופן, און וואָס וועט עס אויך טאָן. אַחים במשיח, זייט מתפלל פאַר אונדז. דרשו בשלום אַלע אַחים במשיח מים אַ הייליקן קוש. איך באַשווער אייך ביי הָאָדוֹן, אַז דער דאָזיקער בריוו זאָל געלייענט ווערן פאַר אַלע אַחים במשיח. דער חֶסֶד פון אַדוֹנֵנוּ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע זאָל זיין מיט אייך.

תסל"ב

א פאָלויס [ר' שאול], און סילוואַנוס, און טימותיאָוס, צו דער ברית החדשה קהילה פון די טעסאַלאַניקער אין ה', אלוקים אַבינו, און הָאָדוֹן רבי מלך המשיח יהושע/ישוע: חֶסֶד צו אייך און שְׁלוֹם ה', אלוקים האָב, און הָאָדוֹן רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. מיר זענען מחויב תמיד צו זאגן ברוך ה' פאַר אייך, אַחים במשיח, ווי סע דאָרף צו זיין, מחמת אייער אַמונה וואַקסט זייער שטאַרק, און די אַהבה פון יעטווידן פון אייך מערט זיך

פון איינעם צום אנדערן אַזוי, אַז מיר אַליין רימען זיך מיט אייך
 אין די בַּרִית הַדָּשָׁה קהילות פון ה' פוננעגן אייער סבָּלָנוֹת און
 אָמוֹנָה אין אַלע אייערע רדיפות און אין די צָרוֹת, וואָס איר
 טראָגט איבער. דאָס איז אַן אָפּענער צייכן [אזות] פון דעם
 מִשְׁפַּט הַצֹּדֵק פון ה', כּדי איר זאָלט גערעכנט ווערן צו זיין ראַוי
 פאַר דעם מַלְכוּת ה', פאַר וועלכן איר טוט אויך ליידן; בִּכְּן,
 אויב עס איז רעכט ביי ה' צו פאַרגעלטן פיין צו די, וואָס
 פייניקן אייך, און אייך, וואָס זענט געפייניקט, מנוחה מיט
 אונדז, ביי דער הַתְּגָלוֹת פון הָאֱדוֹן יהושע/ישוע פון שָׁמַיִם מיט
 די מַלְאָכִים פון זיין שטאַרקייט אין פלאַמיקן אַש, בעת ער
 וועט פאַרגעלטן נקמה צו די, וואָס קענען נישט ה', און צו די,
 וואָס געהאַרן נישט די בשורת הגאולה פון אַדוֹנֵינוּ
 יהושע/ישוע. זיי וועלן ליידן די שטראָף פון אייביקער
 פאַרדאַרפונג פון פאַר דעם פָּנִים פון הָאֱדוֹן און פון דער כבוד
 פון זיין מאַכט, בעת ער וועט קומען פאַרהערלעכט צו ווערן
 ביי זיינע קדושים, און ווערן באַוואונדערט פון אַלע גלויביקע,
 מחמת אונדזער יְדוֹת ביי אייך איז געווען
 באַגלויבט. איבערדעם זענען מיר אייך תָּמִיד מִתְפַּלֵּל פאַר אייך,
 אַז אַלוקינו זאָל אייך האַלטן צו זיין ראַוי אין אייער באַרופונג,
 און זאָל דערפילן מיט שטאַרקייט יעדן באַגער פון גוטסקייט
 און טואונג פון אָמוֹנָה, כּדי דער נאָמען פון אַדוֹנֵינוּ יהושע/ישוע
 זאָל זיין אין אייך פאַרהערלעכט, און איר אין אים, לויט דעם
 חֶסֶד פון אַלוקינו און הָאֱדוֹן רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יהושע/ישוע.

ב און מיר בעטן אייך, אַחִים בַּמָּשִׁיחַ, אין שׁׁיכוֹת מיט דעם
 קומען פון אַדוֹנֵינוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יהושע/ישוע, און אונדזער
 אײַנזאַמלונג צו אים, אַז אייער פאַרשטאַנד זאָל נישט פלוצים
 צערירט ווערן, און אויך נישט דערשראָקן ווערן, סיי דורך אַ
 גייסט, אָדער דורך אַ דָּבָר, אָדער דורך אַ בריוו, ווי ער וואָלט

געווען פון אונדז, גלייך ווי דער יום פון האָדון איז שוין געקומען.
לאָז קיינער אייך בשום-אופן נישט פאַרפירן : מחמת סע וועט
נישט געשען, סיידן סע וועט קודם קומען די אָפּפאַלונג, און סע
וועט אַנטפלעקט ווערן דער אַיש הַחַטָּאָה, דער בֶּן-הַאֲבִדּוֹן,
דער, וואָס ווידערשפעניקט און דערהייבט זיך קעגן אַלץ, וואָס
ווערט אָנגערופן אלוקים, אָדער וואָס ווערט געדינט, אַזוי, אַז ער
זיצט אין דעם הַיכל פון ה', און גיט זיך אַרויס ווי ג-ט. צי
געדענקט איר נישט, אַז בעת איך בין נאָך געווען מיט אייך, האָב
איך אייך דאָס געזאָגט? און איר ווייסט איצט, וואָס עס טוט
אים אויפהאַלטן, כּדי ער זאָל אַנטפלעקט ווערן אין זיין
געהעריקער צייט. מחמת דער סוּד פון רשעות טוט שוין ווירקן;
אָבער דער, וואָס טוט עס איצט אויפהאַלטן, מוז צוערשט
אָפּגעטאָן ווערן פון דעם מיט. און דעמאָלט וועט אַנטפלעקט
ווערן דער רָשע [אַנטי-משיח], וועמען האָדון יהושע/ישוע וועט
טייטן מיט דעם אָטעם פון זיין מויל, און אים פאַרניכטן דורך
דער דערשיינונג פון זיין קומען [ביאת המשיח]. וואָס זיין
קומען איז לויט דער ווירקונג פון הַשָּׁטן מיט דער גאַנצער
קראַפט און צייכנס און פאַלשע וואונדער, און מיט דער
גאַנצער אָפּמאַרעריי פון אומגערעכטיקייט פאַר די, וואָס ווערן
פאַרלוירן; ווארים זיי האָבן נישט מקבל געווען די אַהֲבָה פון
דעם אָמת, כּדי זיי זאָלן געראַטעוועט ווערן. און צוליב דעם
שיקט זיי ה' אַ ווירקונג פון טָעות, אַז זיי זאָלן גלויבן אַ ליגן;
כּדי זיי זאָלן אַלע געמַשפּט ווערן, וואָס האָבן נישט געגלויבט
דעם אָמת, נייערט האָבן געהאַט פאַרגעניגן אין
אומגערעכטיקייט. מיר אָבער זענען מחויב תָּמיד צו זאגן ברוך
ה' פאַר אייך, אַחִים במשיח באַליבטע פון האָדון; מחמת
דערפאַר האָט אייך ה' אויסדערוויילט פון תּחִילת אָן צו דער
ישועה, דורך קדושה פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ און אָמונה פון דעם

אַמַת; צוֹלִיב וואָס ער האָט אייך באַרופֿן דורך אונדזער בשׁוֹרַת
הגאָולֶה,

צו קריגן די כבוד פון אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ
יהושע/ישוע. בִּכֵּן, אַחִים במשיח, שטייט פעסט, און האַלט זיך
אין די טראַדיציעס, וואָס מע האָט אייך געלערנט, סיי דורך
דָּבָר, אָדער דורך בריוו פון אונדז. און אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ
יהושע/ישוע אַליין, און ה', אלוקים אבינו, וואָס האָט אונדז ליב
געהאַט און אונדז געגעבן אייביקע טרייסט און גוטן בטחון
דורך חֶסֶד, זאָל טרייסטן אייערע לִבָּבוֹת און זיי גרונטפעסטיקן
אין יעדער מעשה טובה און יעדעם גוטן דָּבָר.

ג צום סוף, אַחִים במשיח, זייט מִתְפַּלֵּל פֿאַר אונדז, אַז דאָס דָּבָר
פון הָאָדוֹן זאָל יאָגן און פֿאַרהערלעכט ווערן, אַזוויי עס איז
אויך ביי אייך, און אַז מיר זאלן ניצול ווערן פון פֿאַרדאָרבענע
און בייזע מענטשן; מחמת נישט אַלע האָבן אָמונה. אָבער
הָאָדוֹן איז געטריי, וואָס וועט אייך שטאַרקן און באַהיטן פון
דעם בייזן. און מיר זענען בטוח אין הָאָדוֹן בנוגע אייך, אַז איר
טוט אין וועט אויך טאָן דאָס, וואָס מיר באַפעלן. און הָאָדוֹן
זאָל פירן אייערע לִבָּבוֹת צו דער אַהֲבָה פון ה', און צו דער
סבֿלָנוֹת פון רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ. און מיר באַפעלן אייך, אַחִים
במשיח, אין דעם נאָמען פון אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ
יהושע/ישוע, אַז איר זאָלט זיך אָפּשיידן פון יעדן אַח, וואָס
פירט זיך אומאַרנטלעך, און נישט לויט דער טראַדיציע, וואָס
איר האָט מקבל געווען פון אונדז. מחמת איר אַליין ווייסט,
וויאַזוי איר דאַרפט אונדז נאָכטאָן; מחמת מיר האָבן זיך נישט
באַנומען אומאַרנטלעך צווישן אייך, מיר האָבן אויך נישט
געגעסן אומזיסט לֶחֶם ביי עמיצן, נייערט אין מי און מאַטערניש
האָבן מיר געאַרבעט יוֹמָם וּלְיָלָה, כדי מיר זאָלן קיינעם פון
אייך נישט זיין קיין לאַסט. נישט ווארים מיר האָבן נישט

געהאט קיין רשות, נייערט צו מאַכן זיך אַ ביישפיל פאַר אייך, כדי איר זאָלט אונדז נאָכטאָן. מחמת אַפילו בעת מיר זענען געווען מיט אייך, האָבן מיר אייך אָט-דאָס באַפּוילן: אויב עמיצער וויל נישט אַרבעטן, זאָל ער אויך נישט עסן. מחמת מיר הערן, אַז עטלעכע צווישן אייך פירן זיך אויף אומאַרנטלעך, און טוען פּכלל נישט אַרבעטן, נייערט זענען קאָכלעפל. און אַזעלכע באַפעלן מיר און וואָרענען אין האַדון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, אַז זיי זאָלן אַרבעטן פּמנוחה, און עסן זייער אייגן לֶחֶם. איר אָבער, אַחים במשיח, ווערט נישט מיד צו טאָן גוטס. אויב עמיצער טוט נישט געהאָרכן אונדזער דָבָר דורך דעם דאָזיקן בריוו, מאַרקירט יענעם מענטשן, און חֲבֵרֵי זיך נישט מיט אים, כדי ער זאָל פאַרשעמט ווערן. פאַררעכנט אים אָבער נישט פאַר קיין שוֹנָא, נייערט שטראָפּט אים ווי אַ אַח. און האַדון פון שְׁלוֹם אַליין זאָל איך תּמיד געבן שְׁלוֹם אויף אַלע דָּרָךְ. האַדון זאָל זיין מיט אייך. דער גרויס פון מיר, פּאָולוס [ר' שְׁאוּל], מיט מיין אייגענער האַנט, וואָס איז דער צייכן [אות] אין יעדן בריוו; אַזוי שרייב איך. דער חֶסֶד פון אַדוֹנֵינוּ רבי מלך המשיח יהושע/ישוע זאָל זיין מיט אייך אַלע.

טימ"א

א פּאָולוס [ר' שְׁאוּל], אַ שליח פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע לויט דעם מצות ה' מושיענו, און פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע תּקוּתֵנו, צו טימוֹתִיאֹס, בְּנֵי הָאֱמָתִי אין דער אָמוֹנָה : חֶסֶד, רַחֲמִים, און שְׁלוֹם ה' אלוקים אָבִינוּ, און פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, אַדוֹנֵנוּ. אַזוֹיווי איך האָב דיך געבעטן צו בלייבן אין אַפּסוֹס, בעת איך בין געפאָרן קיין מֶקְדוֹנִיָּה, כדי דו זאָלסט באַפעלן געוויסע

מענטשן, נישט צו לערנען קיין אַנדערע תורה, און זיך נישט צו פאַרנעמען מיט בַּבא-מַעשׂוֹת און יְחוּס-בריוו, וואָס האָבן קיין סוף נישט, און וואָס דינען מער פאַר קשיות, איידער פאַר דער אויפבויע און אין ה' דורך אַמונה. מחמת דער תכלית פון דער מצוה איז אַהבה פון אַ לֵב טהור און אַ טוב געוויסן און אַן אַמונה אַן צביעות; פון וואָס אייניקע האָבן זיך דערווייטערט און אַפגעקערט צו נישטיקע דיבורים, בעת זיי באַגערן צו זיין מורי תורה, הַגם זיי פאַרשטייען נישט וואָס זיי זאָגן, אָדער וואָס זיי באַהויפטן. און מיר ווייסן, אַז די תורה איז טוב, אויב איינער באַנוצט זי ריכטיק, ווייל ער ווייסט, אַז דאָס געזעץ איז נישט געמאַכט געוואָרן פאַר דעם צדיק, נייערט פאַר די אומגערעכטע און ווידער-שפעניקע, פאַר די גאַטלאָזע און חוטאים, פאַר די רשעים און אומווערדיקע, פאַר אַב-מערדערס און אַם-מערדערס, פאַר רוצחים, נואפים, פאַר האַמאַסעקסואַליסטן, פאַר שקלאַפן-הענדלער, פאַר ליגנערס, פאַר פאַלש-שווערערס, און אויב נאָך עפסע אַנדערש, וואָס איז דער היפוך פון דער געזונטער לערנונג, לויט דער בשורת הגאולה פון הערלעכקייט פון ה' הקדוש ברוך הוא וואָס איז מיר אַנפאַרטרויט געוואָרן. איך זאג ברוך ה' און איך דאַנק אים, וואָס האָט מיר געהאַלפן, רַבִּי מלך המשיח יהושע/ישוע, אַדוֹנֵנוּ, דערפאַר וואָס ער האָט מיך געהאַלטן פאַר געטריי, און האָט מיך באַשטימט פאַר זיין דינונג, הַגם איך בין פריער געווען אַ לעסטערער, און אַ פאַרפאַלגער, און אַן עזות-פָּנים. דאָך האָט ער זיך דערבאַרעמט אויף מיר, ווארים איך האָב עס געטאָן נישט וויסנדיקערהייט אין אומגלויבן; און דער חֶסֶד פון אַדוֹנֵנוּ האָט זיך שטאַרק געמערט מיט אַמונה און אַהבה, וואָס איז אין רַבִּי מלך המשיח יהושע/ישוע. אַמת איז דאָס דָּבָר, און ראוי מע זאָל עס אַננעמען, אַז רַבִּי מלך המשיח יהושע/ישוע איז

געקומען אין דער עולם הָזֶה אַרײַן ראַטעווען צו זיין חוטאים,
פון וועלכע איך בין דער גָדוֹל. דאָך צוליב דעם איז מיר
אַרויסגעוויזן געוואָרן רַחמים, כּדי אין מיר זאָל רַבִּי מלך הַמָּשִׁיחַ
יהושע/ישוע קודם אַרויסווייזן זיין גאַנצע סבלנות, פאַר אַ
בײַשפּיל פאַר די, וואָס וועלן שפּעטער גלויבן אין אים צום חַיִּי
עלום. און דעם אייביקן מַלְך, דעם אומשטאַרבלעכן,
אומזיכטבאַרן, דעם איינציקן אלוקים אחד, זאָל זיין כּבוד און
כבוד לעולמי עולמים. אָמֵן.

דאָס דאָזיקע מצוה גיב איך איבער דיר, מיין זון טימוֹתִיאָוס,
לויט די נבואות, וואָס גייען אויף דיר, כּדי דורך זיי זאָלסטו נאָכק
דעם גוטן מַאָכְק, צו האַלטן די אָמונה אין אַ טוב געוויסן,
וואָס אייניקע האָבן פאַרשטויסן פון זיך און געליטן שיפּראָך
בנוגע דער אָמונה; צו זיי געהערט הימענעאוס און אַלקסנַדֶּר,
וועמען איך האָב איבערגענטפערט דעם שָׁטן, כּדי זיי זאָלן
לערנען נישט צו לעסטערן.

ב איך ראָט דעריבער קודם-כָּל, אַז תּפִּילות, תּחנונים, בַּקָּשׁוֹת,
און דאַנקלויב, זאָלן געטאָן ווערן פאַר אַלע מענטשן, פאַר
מלכים און אַלע, וואָס זענען דערהויבן, כּדי מיר זאָלן קענען
פירן אַ רואיק און שטיל לעבן אין יעדער חֲסִידוֹת און
ערלעכקייט. דאָס איז טוב און אָנגענומען פאַר ה'
מוֹשִׁיעֵנו, וואָס וויל, אַז אַלע מענטשן זאָלן געראַטעוועט ווערן
און קומען צו דער דערקענטעניש פונעם אָמת. מחמת פאַראַן
איז איין אלוקים, און איין מַלְיָח [הַמִּתְנַדֵּךְ] צווישן ה' און בְּנֵי אָדָם,
הָאָדָם רַבִּי מלך הַמָּשִׁיחַ יהושע/ישוע, וואָס האָט געגעבן זיין
נֶפֶשׁ [ישעיה נג, י] פאַר אַ גאולה כּפֹּר פאַר אַלע; אַן יַעֲדוֹת אין זיין
רעכטער צייט. צוליב דעם בין איך באַשטימט געוואָרן פאַר אַן
מבֹּשֶׁר כּרוֹז און אַ שְׁלִיחַ [איך זאָג דעם אָמת, און נישט זאָג אַ
ליגן], אַ רַבִּנִי מוֹרֶה פון די אומות אין אָמונה און אָמת.

דעריבער וויל איך, אַז די מענטשן זאָלן מתפּלל זיין אין יעדן אָרט, און זאָלן אויפהייבן הייליקע הענט, אָן צאָרן און מחלוקות. אויף דעם זעלבן אופן זאָלן נָשים זיך פּונצן אין באַשיידענער קליידונג, מיט שעמעוודיקייט און צניעות, נישט מיט קיין געפלאַכטענע האָר, אָדער זָהב, אָדער פערל, אָדער טייערע מלבושים, נייערט מיט מעשים-טובים, ווי סע פאַסט פאַר נָשים, וואָס פירן זיך אויף פרום. זאָל אַן אַשה לערנען שטילערהייט מיט דער גאַנצער הכנעה. איך גיב אָבער נישט קיין רשות אַן אַשה, זי זאָל לערנען, אויך נישט צו הערשן איבער דעם מאַן, נייערט צו זיין שטיל. מחמת אָדס איז קודם באַשאַפן געוואָרן, דערנאָך חוה. און אָדס האָט זיך נישט געלאָזט פאַרפירן, נייערט דאָס אַשה איז פאַרפירט געוואָרן, און האָט עובר געווען. זי וועט אָבער ניצול ווערן דורך געבערן ילדים, אויב זיי וועלן בלייבן אין אַמונה און אַהבה און קדושה מיט צניעות.

ג אַמת איז דאָס דָבָר : אויב איינער באַגערט דאָס אַמט פון אַ משגיח עדת ה', באַגערט ער אַ גוטע דאָך. דער משגיח עדת ה' מוז דעריבער זיין אָן אַ פעלער, דער מאַן פון איין אַשה, ניכטער, געלאָסן, אָן עָנו, אַ מְכַנִּיס-אוֹרַח, פעאיק צו לערנען. נישט קיין שיפור, נישט קיין שלעגער, נייערט איידל, נישט קריגעריש, נישט קיין ליבהאָבער פון געלט; איינער, וואָס פירט טוב זיין אייגן בֵּית, וואָס האַלט זיינע ילדים געהאַרכזאַם מיר דער גאַנצער ערלעכקייט; מחמת אויב איינער פאַרשטייט נישט ווי צו פירן זיין אייגן בֵּית, וויאָזוי קאָן ער זאָרגן פאַר דער עדת ה'; נישט קיין נייער תלמיד, טאַמער וועט ער זיך אויפבלאָזן, און וועט אַרײַנפאַלן אין דעם מִשְׁפָּט פון הַשָּׁטן. נאָך מער, ער מוז האָבן אַ שָׁם טוב ביי די, וואָס זענען אין דרויסן, כדי ער זאָל נישט אַרײַנפאַלן אין קיין חרפה און אין דער בעץ פון הַשָּׁטן.

אויך אזוי מוזן די בית הכנסת שמשים זיין ערוורדיקע לייט,
 נישט קיין טאָפּלצונגיקע, נישט איבערגעגעבן צו קיין סך וויין,
 נישט זשענדע נאָך מיאוסן געווינס; וואָס האַלטן דעם סוד פון
 דער אַמונה אין אַ ריינעם געוויסן. און אויך די דאָזיקע זאָלן
 קודם אויסגעפרואוּט ווערן; דערנאָך זאָלן זיי דינען ווי
 געהילפן, אויב זיי זענען אָן אַ פעלער. אויף דעם זעלבן אופן
 דאַרפן די נָשים זיין ערנצט, נישט קיין רכילות-טרייבערינס,
 ניכטער, געטריי אין אַלצדינג. געהילפן זאָלן זיין מענטשן פון
 איין אַשה, און פירן טוב זייערע ילדים און זייערע אייגענע
 בָּתִּים. מחמת די, וואָס האָבן טוב געדינט ווי געהילפן, געווינען
 פאַר זיך אַ גוטע שטעלונג, און גָדוֹל מוֹטִיקִיט אין דער אַמונה,
 וואָס איז אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/ישוע.
 די דאָזיקע זאָכן שרייב איך דיר, ווייל איך האָף צו קומען צו דיר
 בקרוב, און אויב איך וועל מיר פאַרזאַמען, זאָלסטו וויסן,
 וויאָזוי מע זאָל זיך באַנעמען אין דעם בֵּית ה', וואָס איז די עֲדַת
 האלוקים חיים, דער זייל און יסוד פון
 האַמת. בלי-ספק, גָדוֹל איז דער סוד פון דער חֲסִידוּת :
 אלוקים איז אַנטפלעקט געוואָרן אין דעם פלייש, הַצִּדִּק בִּי
 דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, באַוויזן צו מַלְאָכִים, געדורשענט געוואָרן צווישן
 די אומות, געגלויבט אין דער וועלט, אַרויפגענומען געוואָרן אין
 כבוד.

ד דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ אָבער זאָגט בפֿירוש, אַז אין די לעצטע
 צייטן וועלן עטלעכע אַוועקפאַלן פון דער אַמונה, און וועלן
 שענקען אויפמערקזאַמקייט צו פאַרפירערישע גייסטער און
 לערנונגען פון שָׂדִים, דורך דער צביעות פון מענטשן, וואָס
 רעדן ליגנס, אויסגעברענט אין זייער אייגן געוויסן ווי מיט אַ
 הייס אייזן; זיי אַסרן חתונה צו האָבן און באַפעלן זיך
 צוריקצוהאַלטן פון שפּייזן, וואָס ה' האָט באַשאַפן, זיי זאָלן

אָנגענומען ווערן מיט דאָנק פון די, וואָס גלויבן און פאַרשטייען דעם אָמת. מחמת יעדע באַשעפעניש פון ה' איז טוב, און קיין זאָך דאָרף נישט פאַרוואָרפן ווערן, אויב סע ווערן אָנגענומען מיט א ברוך ה'; מחמת סע ווערט געהייליקט דורך דעם דָבָר ה' און תפילה. אויב דו וועסט דאָס פירלייגן פאַר די אַחים במשית, וועסטו זיין אַ גוטער דינער פון רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, גענערט אין די דבָּרים פון דער אָמונה און פון דער גוטער לערנונג וואָס דו ביסט נאכגעפאָלגט. אָבער פארמייד אומווערדיקע מיטאָסן און פֿאַבאַ-מעשׂוֹת. און איב דײַך אין חֲסִידוֹת; מחמת קערפערלעכע אויספילדונג איז פון קליינעם נוצן; חֲסִידוֹת אָבער איז נוצלעך פאַר אַלצדינג, ווייל זי האָט די חבטחה פון דעם חַיִּים אין עולם הַזֶּה, און וְהָעוֹלָם הַבָּא. אָמת איז דאָס דָבָר, און ווערט איז עס מע זאָל עס מקבל זיין. מחמת צוליב דעם מיען מיר זיך און נאַבֶּק, ווארים מיר האָבן געזעצט אונדזער תְּקוּנָה אויף דעם אלוקים חיים, וואָס איז דער גוֹאֵל פון אַלע בני אדם, בפרט פון די, וואָס גלויבן. די דאָזיקע זאָכן באַפעל און לערן. זאָל קיינער נישט פאַראַכטן דיין יוגנטלעכקייט, נייערט זיי אַ ביישפּיל פאַר די, וואָס גלויבן, אין דָבָר, אין לעבנסשטייגער, אין אַהֲבָה, אין אָמונה, אין הַטְהָרָה. ביז איך קום, שימו לב אויף לייענען, אויף מוסר, אויף לערנען. האַלט נישט גרינג די מַתָּנָה, וואָס איז אין דיר, און וואָס איז דיר געגעבן געוואָרן דורך נבואה און מיט דער סְמִיכָה דורך די זַקֵּנים. זאָרג דײַך פאַר די דאָזיקע זאָכן, און גיב דײַך אין גאַנצן איבער צו זיי, פדי דיין אַנטוויקלונג זאָל פון אַלעמען געזען ווערן. שימו לב אויף דיר און אויף דער לערנונג; פאַרבלייב אין די דאָזיקע זאָכן, מחמת אין טאָן דאָס, וועסטו ראַטעווען סיי דײַך, און סיי די, וואָס הערן דײַך.

ה זאָלסט דײַך נישט בייזערן אויף אַ זַקֵּן, נייערט זיי אים

תקסא

מזהיר ווי אַ אָב; די יינגערע מענטשן ווי אַחים במשיח, די עלטערע וויבער ווי מוטערס, די יינגערע ווי אַחות, מיט דער גאַנצער הַטָהָר. גיב אַפּ פֿאַר צו אַלמנות, וואָס זענען באַמט אַלמנות. אויב אַבער אַן אַלמנה האָט ילדים, אָדער אייניקלעך, זאָלן זיי ראַשית לערנען אַרויסצואווייזן חסידות לגבי זייער אייגענער מַשפָּחה, און צו פאַרגעלטן זייערע הורים; מחמת דאָס איז אַנגענומען פֿאַר ה'. און די, וואָס איז אַן אַמֶתע אַלמנה, און איז איינזאַם, האָט געזעצט איר תְּקוּה אויף ה', און האַלט אין איין בעטן און תְּפִילָה טאָן יוֹמָם וְלַיְלָה. די אַבער, וואָס גיט זיך איבער צו תַּענוּגים, איז לעבעדיק מוֹת. און דאָס זאָלסטו באַפעלן, כּדי זיי זאָלן זיין אַן אַ פעלער. אויב אַבער עמיצער זאָרגע נישט פֿאַר זיינע קרובים, און בַּפֶּרֶט פֿאַר זיין אייגן הויזגעזינד, האָט ער פאַרלייקנט די אַמונה, און איז ערגער ווי אַן אומגלויביקער. אַן אַלמנה זאָל מען פאַרצייכענען יענע, וואָס איז נישט ווינציקער פון זעכציק יאָר אַלט, און וואָס איז געווען דאָס אַשָּׁה פון איין מאַן, וואָס האָט אַ שָׁם פֿאַר מַעשִׁים-טובים, וואָס האָט מגדל געווען ילדים, האָט אויפגענומען אורחים, האָט געוואָשן די פִּיס פון די קדושים, האָט געהאַלפֿן די געליטענע, און האָט זיך עוּסַק געווען אין מַעשִׁים-טובים. יינגערע אַלמנות אַבער זאָלסטו אַפּזאָגן; מחמת בעת זיי ווערן פאַרשייט קעגן רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ, באַגערן זיי חתונה צו האָבן, און ווערן פאַרמַשפֶּט, ווארים זיי האָבן פאַרוואָרפֿן זייער ערשטע התחייבות [טימ"א: ה, טו]. דערביי לערנען זיי זיך אויך צו זיין פויל, בעת זיי גייען אַרום פון בֵּית צו בֵּית; און נישט נאָר פויל, נייערט אויך פלאַפלערינס און קאַכלעפל, און רעדן וואָס מע טאָר נישט. איך וויל דעריבער, אַז די יינגערע אַלמנות זאָלן חתונה האָבן, האָבן ילדים, פֿירן די באַלעבאַטישקייט, און נישט

געבן קיין געלעגנהייט דעם שוֹנא אויף צו
לעסטערן; מחמת עטלעכע האָבן שוין לאַנג אָפגעקערט נאָך
הַשָּׁטן. אויב אַן אַשה, וואָס גלויבט, האָט אַלמנות, זאָל זי זיי
שטיצן, און זאָל די הברית החדשה קהילה נישט ווערן
באַשווערט, כדי זי זאָל קאָנען שטיצן די וואָס זענען באַמט
אַלמנות. די זקנים, וואָס פירן טוב, זאָלן געהאַלטן ווערן פאַר
ראוי פון טאַפלטן כבוד, בפרט יענע, וואָס מיען זיך אין דעם
דָּבָר ה' און אין לערנונג. מחמת דער פֿסוק זאָגט:
זאָלסט נישט פאַרבינדן אַן אַקס דאָס מויל, בעת ער דרעשט
[דברים כה, ד]. און: דער פּוֹעֲלִים איז ווערט זיין לוי. נעם נישט
אַן קיין באַשולדיקונג קעגן אַ זקן, סיידן לויט צוויי, אָדער דריי
עדות. די, וואָס זינדיקן, שטראָף עפנטלעך, כדי די איבעריקע
זאָלן אויך מורא האָבן. איך באַפעל דיר פאַר ה' און רַבִּי מלך
הַמָּשִׁיחַ יהושע/ישוע און די אויסדערוויילטע מַלְאָכִים, אַז דו
זאָלסט אָפהיטן די דאָזיקע זאַכן אָן מִשְׁפָּט מִרָאשׁ, און
גאַרנישט טאָן דורך מִשׁוֹא פְּנִים. גיב קיינעם נישט אייליק די
סמכת-ידיים, און האָב אויך נישט קיין חֶלֶק אין אַנדערע
מענטשנס עבירות; האַלט דיר טָהוֹר. טרינק נישט מער קיין
וואַסער, נייערט נוי אַביסל וויין פון דיין מאָגן-וועגן און דייע
אָפטע שלאַפקייטן. די עבירות פון עטלעכע מענטשן זענען
קלאָר אַנטפלעקט, און גייען פאַרויס צום מִשְׁפָּט, אָבער
עטלעכע מענטשן פאַלגן זיי נאָך. אַזוי אויך זענען די
מַעשִׂים-טובֿים קלאָר אַנטפלעקט, און אַזוינע, וואָס זענען
אַנדערש, קענען נישט פאַרבאָרגן ווערן.

ו אַלע, וואָס זענען עָבֶד אונטער דעם יאָך, זאָלן האַלטן זייערע
אייגענע האָרן פאַר ראוי פון יעדן כבוד, כדי דער נאָמען פון ה'
און די לערנונג זאָלן נישט געלעסטערט ווערן. און די, וואָס
האָבן האָרן מאַמינים, זאָלן זיי נישט פאַראַכטן, ווארים זיי זענען

אָחים במשיח, נייערט לאָזן זיי דינען זיי נאָך בעסער, ווארים די,
וואָס נעמען טייל פון דעם געווינס, זענען גלויביק און באַליבט.
דאָס דאָזיקע זאָלסטו לערנען און ראָטן. אויב עמיצער טוט
לערנען אָן אַנדערע לערנונג, און איז נישט מסכים צו די געזונטע
רייד פון אַדווייזן רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, און צו דער
לערנונג, וואָס איז לויט דער חסידות, איז ער אויפגעבלאָזן און
ווייסט גאָרנישט, נייערט, מאַכט זיך נאָריש מיט שאלות און
סיכסוכים פון רייד, פון וועלכע סע קומען אַרויס קנאה,
מחלוקות, לעסטערונגען, ביזע חשדים, וויכוחים פון מענטשן,
וואָס זענען פאַרדאָרבן אין פאַרשטאַנד און באַרויבט פון דעם
אַמת, וואָס מיינען, אַז חסידות איז אַ מיטל פאַר געווינס. יראת
שמים מיט צופרידנקייט איז טאַקע אַ גדול
געווינס; מחמת מיר האָבן גאָרנישט אַריינגעבראַכט אין דער
וועלט, און מיר קענען אויך גאָרנישט אַרויסטראָגן; האָבן מיר
אַבער אַל און אַ צודעק, דאַרפן מיר זיין מיט דעם
צופרידן. די אַבער, וואָס זענען גענייגט צו זיין רייד, פאַלן אַריין
אין אַ נסיון און אין אַ נעץ און אין אַ סך נאָרישע און שעדלעכע
פאַוות, אַזעלכע, וואָס דערטרינקען מענטשן אין צעשטערונג און
פאַרדאַרבעניש. מחמת די אַהבה צו געלט איז דער שוֹרש פון
אַלע מינים רע, און יאָגנדיק זיך דערנאָך, זענען עטלעכע
אַראָפגעפירט געוואָרן פון דער אַמונה, און האָבן זיך
דורכגעשטאַכן מיט אַ סך ווייטיקן. דו אַבער, אָן אַיש האַלוקים,
אַנטרין פון די דאָזיקע זאַכן; און גיי נאָך צוֹדק, יראת שמים,
אַמונה, אַהבה, סבָלנות, עניוּת. הָלֵהֶם הַמְלָהֶמָה הַטְּבָה פון דער
אַמונה [פון דעם יידישן יֵת], כאָפּ דרך אָן אין דעם חַי עוֹלָם, צו
וועלכן דו ביסט באַרופן געוואָרן, און האָסט אָפגעלייגט אַ טוב
עדות פאַר עֲדִים רַבִּים. איך באַפעל דיר פאַר ה', האַלוקים
הַמְחִיָּה אֶת הַכֹּל, און פאַר רַבִּי מלך המשיח יהושע/ישוע, וואָס

האַט פאַר פּוֹנְטִיוּס פֿילטוּס געזאַגט די עֲדוֹת פון הַהוֹדָאָה הַזֵּה, אַז דו זאלסט אָפּהיטן די מַצָּה, אָן אַ פּלעק, און אָן אַ פּעלער, ביז דער נתגלה-ווערן פון אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, וואָס וועט באַווייזן אין זיין אייגענער צייט ווער ס'איז דער געבענטשטער און איינציקער הַמְּבָרָךְ דער מֶלֶךְ הַמְּלָכִים, און אַדוֹן הָאֲדוֹנִים, וואָס נאָר ער אַליין האָט אומשטאַרבֿלעכקייט, און וואוינט אין אור, וואָס קיינער קאָן דערצו נישט צוקומען, וועמען קיין מענטש האָט נישט געזען און קאָן נישט זען; אים געהערט דער כְּבוֹד און די גבורה לעולם וְאָד. אָמֵן. די רייכע פון דער היינטיקער עולם הֵזֶה זאָלסטו באַפעלן, אַז זיי זאָלן נישט זיין גדלָנים, און אויך נישט שטעלן זייער תְּקוּהָה אויף דער אומזיכערקייט פון עֲשִׁירוֹת, נייערט אויף ה', וואָס גיט אונדז אַלץ יְדִי-והוֹתֵר צום געניסן; אַז זיי זאָלן טאָן גוטס, און זיין רייך אין מַעֲשִׂים-טוֹבִים, גרייט מַנְדֵּב צו זיין און מיטצוהעלפן, און זיך אָנזאַמלען אַ גוטן יסוד לעתיד לָבוֹא, כּדִּי זיי זאָלן זיך דערלאנגען דאָס אָמֶת־דיקן חיים. אַ טימוֹתִיאוֹס, היט אָפּ דאָס, וואָס איז דיר איבערגעענטפערט געוואָרן, און ווײַך אויס אומווערדיקע פּלאַפּלערייען און סִיכסוכִּים פון דעם, וואָס ווערט בְּדֶרֶךְ טָעוֹת אָנגערופן חֲכָמָה, וואָס עטלעכע, וואָס גיבן זיך אָפּ מיט דעם, האָבן געמאַכט אַ טָעוֹת בְּנוֹגַע דער אָמוּנָה. דער חֶסֶד זאָל זיין מיט אייך.

טימ"ב

א פאָולוס [ר' שאול] אַ שלִיחַ פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, דורך דעם רָצוֹן ה', לויט דער הַבְּטָחָה פון דעם חיים, וואָס איז אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, צו טימוֹתִיאוֹס, מיין געליבטן זון: חֶסֶד, רַחֲמִים, שְׁלוֹם ה', דעם

אלוקים האב, און רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, אָדוֹנֵנוּ.
 איך זאָג ברוך ה', וועמען איך דין פון מיינע אַבּוּת אָן אין אַ ריין
 געוויסן, ווי אָן אויפהער געדענק איך דין אין מיינע תּפִּילות.
 יוֹמָם וּלְיָלָה בענק איך דין צו זען, בעת איך דערמאָן מיך אין
 דינע טרערן, פּדי איך זאָל ווערן פּול מיט שְׂמֵחָה. בעת איך
 דערמאָן מיך אין דיין אויפריכטיקער אָמוּנה, וואָס האָט פּריער
 געוואוינט אין דיין באַבע לואִיס און אין דיין מוטער עוּניקע, און
 איך בין זיכער, אויך אין דיר. צוליב דעם דערמאָן איך דין, אַז
 דו זאָלסט דערוועקן די מִתְנָה ה', וואָס איז אין דיר דורך דער
 סמיכה פון מיינע הענט. מחמת ה' האָט אונדז נישט געגעבן
 קיין גייסט פון פֶּחַד, נייערט פון גבורה און אַהֲבָה און כּבוֹשׁ
 הַיָּצָר. דעריבער שעם דין נישט פּונוועגן דעם יְדוּת פון אָדוֹנֵנוּ,
 אויך נישט מיט מיר, זיין געפֿאַנגענעם; נייערט לייד שוועריקייט
 פֿאַר דער בשׁוּרַת הגאֻלָּה לויט דער גבורה פון ה', וואָס האָט
 אונדז געראַטעוועט, און האָט אונדז באַרוּפֿן מיט אַ הייליקער
 באַרוּפֿונג, נישט לויט אונדזערע מַעשִׁים נאָך, נייערט לויט זיין
 אייגענער יְדֵה און חֶסֶד, וואָס איז אונדז געגעבן געוואָרן אין רבי
 מלך המשיח יהושע/ישוע מִקֶּדֶם מִיָּמֵי עוֹלָם [מיכה ה,ב], און איז
 איצט אַנטפֿלעקט געוואָרן דורך דער דערשיינונג פון מוֹשִׁיעֵנוּ
 גוֹאֵל רַבִּי מלך המשיח יהושע/ישוע, וואָס האָט אָפּגעשאַפֿט דעם
 מוֹת, און האָט געבראַכט חיים און אומשטאַרבֿלעכקייט צום
 אור דורך דער בשׁוּרַת הגאֻלָּה, וואָס צו איר בין איך באַשטימט
 געוואָרן פֿאַר אַ מַבְשֵׁר פֶּרוֹז און אַ שְׁלִיחַ און אַ רַבֵּנִי מוֹרֶה פון די
 אוֹמּוֹת. צוליב דעם לייד איך אויך די דאָזיקע זאַכן; דאָך איך
 שעם מיך נישט. מחמת איך קען אים, וועמען איך האָב
 געגלויבט, און איך בין זיכער, אַז ער איז בִּיכּוֹלַת אָפּצוהיטן דעם
 פֶּקֶדוֹן, וואָס איך האָב אים איבערגעענטפֿערט פֿאַר יענעם
 יוֹם. האָלט דעם בִּישְׁפִּיל פון געזונטע רייד, וואָס דו האָסט פון

מיר געהערט, אין אַמונה און אַהבה, וואָס איז אין רבי מלך
המשיח יהושע/ישוע. זאָלסט אָפהיטן דעם פֿקדון, וואָס איז
דיר איבערגענטפערט געוואָרן, דורך דעם רוח הקודש, וואָס
וואוינט אין אונדז. דאָס ווייסטו, אַז אַלע, וואָס זענען אין
אַסיה, האָבן זיך אָפגעקערט פון מיר; צו זיי געהערן פיגעל'ס
און הערמאָגענעס. הָאָדון זאָל זיך דערבאַרעמען אויף דעם בֵּית
פון אָנעסיפאָרוס, מחמת ער האָט מיך אָפט דערקוויקט, און
האָט זיך נישט געשעמט מיט מיינע
שְׁרָרוֹת, נייערט בעת ער איז געקומען קיין רוים, האָט ער מיך
פלייסיק געזוכט, און האָט מיך געפונען - הָאָדון זאָל אים געבן
צו געפינען רחמים ביי ה' אין יענעם יום - און אין וויפל זאָכן ער
האָט מיר געדינט אין אָפּסוֹס, ווייסטו זייער טוב.

ב בֶּן, דו מיין זון, ווער געשטאַרקט דורך דעם חֶסֶד, וואָס איז
אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. און די זאָכן, וואָס דו האָסט
געהערט פון מיר צווישן יְעֻדוֹת אַ סָך, ענטפער איבער צו געטרייע
מענטשן, וואָס וועלן זיין בִּיכּוֹלֶת אויך אַנדערע צו לערנען.
דערטראָג שוועריקייט מיט מיר, ווי אַ גוטער זעלנער פון רבי
מלך המשיח יהושע/ישוע. קיין שום זעלנער אויף רינסט
פאַרפלאַנטערט זיך נישט אין די עֶסְקִים פון דעם לעבן, כּדי ער
זאָל וואוילגעפעלן ווערן דעם, וואָס האָט אים פאַרשריבן פאַר אַ
זעלנער. און אויב עמיצער ראַנגלט אויך ווי אן אטלעט, ווערט
ער נישט געקריינט, סיידן ער האָט געראַנגלט לויט דעם כָּלָלִים.
דער אַקערער, וואָס טוט זיך מִיעֵן, דאַרף זיין דער ערשטער צו
געניסן פון די פִּירוֹת. פאַרשטיי וואָס איך זאָג; מחמת הָאָדון
וועט דיר געבן פאַרשטענדעניש אין אַלצדינג. געדענק רבי מלך
המשיח יהושע/ישוע, וואָס איז אויפגעשטאַנען תּחִית-הַמָּתִים,
פון דעם זָרַע דָּוִד, לויט מיין בשורת הגאולה, וואָס צוליב איר
לייד איך צרות ביו שְׁרָרוֹת, ווי אַ פאַרברעכער; אָבער דאָס דָּבָר

ה' איז נישט

געבונדן. דעריבער דערטראָג איך אַלצדינג פונוועגן די אויסדערוויילטע, כדי אויך זיי זאָלן דערגרייכן די ישועה, וואָס איז אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, מיט אייביקער כבוד. אָמת איז דאָס דָבָר: אויב מיר זענען געשטאָרבן מיט אים, וועלן מיר אויך לעבן מיט אים. אויב מיר דערטראָגן, וועלן מיר אויך הערשן מיט אים; אויב מיר וועלן אים פאַרלייגענען, וועט ער אויך אונדז פאַרלייגענען; אויב מיר זענען נישט געטריי, פאַרבלייבט ער דאָך געטריי; מחמת ער קען זיך אַליין נישט פאַרלייגענען. דערמאָן זיי וועגן די דאָזיקע זאכן, און באַפעל זיי פאַר ה', אַז זיי זאָלן זיך נישט צאָנקען איבער רייד, וואָס נוצן אויף גאָרנישט, נאָר פאַרדאָרבן די, וואָס הערן. באַמ' דין צו שטעלן זיך פאַר ה', ווי אַן אויסגעפרוואוטער פּוֹעֲלִים, וואָס דאָרף זיך נישט שעמען, און וואָס באַגייט זיך רעכט מיט דעם דָבָר פון אָמת. ווייך אָבער אויס אומווערדיקע פלאַפלערייען; מחמת זיי פאַרמערן ווייטער דאָס רשעות, און זייער דָבָר וועט עסן, ווי ס'ע טויט אַ קאַלטער-בראַנד. צו זיי געהערט הימענעאויס און פילעטויס, וואָס האָבן אָפּגעקערט פון דעם אָמת, ווייל זיי זאָגן, אַז תּחִית-הַמֵּתִים איז שוין געווען, און צעשטערן די אָמונה פון עטלעכע. דאָך דער שטאַרקער יסוד פון ה' באַשטייט, און האָט דעם דאָזיקן חוֹתֶם : ה' קען די, וואָס געהערן אים; און: זאָל יעדער איינער, וואָס רופט אָן דעם שֵׁם-הַמְּפֹרָשׁ, אָפקערן פון אומרעכט. אין אַ גָדוֹל בֵּית זענען פאַראַן נישט נאָר פִּלִּים פון זָהָב און פון זילבער, נייערט אויך פון בוים און פון ערד; און טייל צום כָּבוֹד, און טייל צום אומכָּבוֹד. דעריבער, אויב עמיצער לייטערט זיך פון די דאָזיקע, וועט ער זיין אַ פִּלִּי צום כָּבוֹד, געהייליקט, פאַסיק פאַר הָאֱדוֹנָס

נוצן, אָנגעברייט צו אלערליי מעשים
טובים. אַנטרין אָבער פון יוגנט-תּאווות, און יאָג נאָך צַדִּיק,
אָמונה, אַהֲבָה, שְׁלוֹם מִיט דִּי, וואָס רופן אָן הָאָדוֹן פון אַ לֵב
טָהוֹר. ווײַך אָבער אויס נאַרישע און אומוויסנדיקע קשיות,
ווייל דו וויסט, אַז זיי ברענגען מחלוקת. און הָאָדוֹנס עֶבֶד דאַרף
זיך נישט קריגן, נייערט זיין פּרײַנטלעך צו אַלעמען, פּעאַיק צו
לערנען, געדולדיק, און אין עניוּות אויסבעסערן די
ווידערשפּעניקע. אָפּשר וועט ה' באַוויליקן, אַז זיי זאָלן
תשובָה קריגן, און דערקענען דעם אָמת, און זיי וועלן אַנטרינען
פון דער נעץ פון הָשָׁטן, אַזוי ווי זיי זענען דורך אים גענומען
געוואָרן געפּאַנגען פאַר זיין רָצוֹן.

ג און דאָס זאָלסטו וויסן, אַז אין די לעצטע טעג וועלן קומען
שווערע צייטן. מחמת בני אדם וועלן זיין ליבהאַבערס פון זיך
אַליין, ליבהאַבערס פון געלט, באַרימערס, בַּעלי-גאָווה,
לעסטערערס, ווידערשפּעניק קעגן הוֹרִים, אומדאַנקבאַר,
אומהייליק, אוממענטשלעך, אומפאַרגעבלעך, רכילות-טרייבער,
זוללים, אַכזריותדיק, שוֹנאים פון
גוטס, מוֹסרים, עקשנים, אויפגעבלאַזן, ליבהאַבערס פון תּענוּג
מער ווי ליבהאַבערס פון ה', וואָס האָבן אַן אויסזען פון
חֲסִידוֹת, בעת זיי פאַרלייקענען די קראַפֿט פון איר. אויך פון די
דאָזיקע קער דִּיך אָפּ. מחמת צו די דאָזיקע געהערן דִּי, וואָס
פּוּיזען אַריין אין בְּתִים, און נעמען געפּאַנגען נאַרישע נָשִׁים
באַלאָדן מיט עבירות, פאַרפירט פון אַלערליי תּאווות, וואָס
תּמיד לערנען זיי, און קענען קיינמאָל נישט קומען צום וויסן פון
דעם אָמת. און פּונקט ווי יֵיס און יַמבֵּרִיס האָבן זיך
קעגנגעשטעלט מִשְׁהֵן, אַזוי טוען זיי זיך אויך קעגנשטעלן דעם
אָמת; מענטשן, וואָס זענען פאַרדאַרבן אין פאַרשטאַנד, און
פאַרוואָרפן בנִיגֶע דער אָמונה. זיי וועלן אָבער ווייטער נישט

קומען; מחמת זייער נאָרישקייט וועט זיין אָפן פאַר אַלעמען, אַזוויי עס איז אויך געווען מיט יענע. דו אָבער האָסט נאָכגעפּאָלגט מיין לערנונג, פירונג, דעה, אַמונה, סבלנות, אַהבה, סבלנות, רדיפות, ליידן, וואָס זענען מיד באַפאַלן אין אַנטיווּכָה, אין איקאָניע, אין ליסטראָ; וואָסערע רדיפות איך האָב איבערגעטראָגן; און פון זיי אַלע האָט מיד הָאָדון מַציל געווען. כּוֹ, און אַלע, וואָס ווילן לעבן פרום אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, וועלן גערוֹדפּט ווערן. אָבער רשעים און שַקָּרנים וועלן ווערן ערגער און ערגער, וועלן נאָרן און גענאָרט ווערן. דו אָבער פאַרבלייב אין דעם, וואָס דו האָסט געלערנט און ביסט איבערצייגט געוואָרן, ווייל דו ווייסט פון וועמען דו האָסט עס געלערנט, און ווייל פון קינדווייז אָן האָסטו געקענט די כְּתִיב־הַקּוּדֶשׁ, וואָס קענען דיר מאַכן קלוג פאַר דער ישועת אלוקינ דורך אַמונה, וואָס איז אין רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. אַלע כְּתִיב־הַקּוּדֶשׁ זענען אינספּירירט פון ה'ס רוּחַ [הקודש], און זענען אויך נוצלעך צום לערנען, צום שטראָפּן, צום אויסבעסערן, צום מַדְרִיך זיין אין צֶדֶק, כּדי דער איש האלוקים זאָל זיין שלימותדיק, און גרייט פאַר אלערליי מַעשִׁים טובים.

ד איך באַפעל דיר פאַר ה' און פאַר רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, וואָס וועט מַשְׁפֹּטן די לעבעדיקע און די טויטע, און דורך זיין הַתְּגָלוֹת און זיין מלוכה: פּראָקלאַמיר דאָס דָּבָר, זיי געאיילט אין צייט, און אויסער דער צייט, רעד איבער, שטראָף, זיי מַזְהִיר, מיט סבלנות און לערנונג. מחמת סע וועט קומען די צייט, ווען זיי וועלן נישט פאַרטראָגן די געזונטע לערנונג, און ווייל זיי האָבן קיצלדיקע אויערן, וועלן זיי זיך אָנקלייבן לערערס לויט זייערע אייגענע תאוות, און זיי וועלן אָפּנייגן זייערע אויערן פון דעם אַמת, און זיך קערן צו בָּבֶא-מַעשׂוֹת. דו

אַבער זיי נישטער אין אַלצדינג, לייד צרות, טו די אַרבעט פון אַ
מבשר, זיי ממלא דיין עבודת קדש.

מחמת איד בין שוין געבראכט פאַר אַ קרבן, און די צייט פון
מיין אַוועקגיין גענעענט. איד האָב געקעמפט דעם גוטן מאַכק, איד
האָב פאַרענדיקט מיין וועטלויף, איד האָב געהיט די
אַמונה. פון איצט אָן איז אָנגעברייט פאַר מיר די עטרת פון
צדק, וואָס האָדון, דער רעכטפאַרטיקער שופט, וועט מיר געבן
אין יענעם יום; און נישט נאָר מיר אַליין, נייערט אויך די אַלע,
וואָס האָבן ליב געהאַט זיין התגלות. אייל דין צו קומען אין
גיכן צו מיר; מחמת דימס האָט מיד פאַרלאָזן, ווייל ער האָט
ליב געהאַט דעם עולם-הזה [לוקס יז, לב], און איז
אָוועקגעגאַנגען קיין תַּסְלוֹנִיקָי, קרעסצענס קיין גַלְטִיָה, טיטוס
קיין דאַלמאַציע. נאָר לוקס אַליין איז מיט מיר. נעם מאַרקוסן
און ברענג אים מיט דיר; מחמת ער איז מיר נוצלעך פאַר דער
עבודת קדש. טיכיקוסן אַבער האָב איד געשיקט קיין אַפּסוס.
בעת דו וועסט קומען, זאָלסטו ברענגען דעם מאַנטל, וואָס איד
האָב געלאָזן אין טרואַס ביי קאַרפּוסן, אויך די ספּרים, און
בפּרט די פאַרמעטן. אַלקסנדר, דער קופּערשמיד, האָט מיר אַ
סך רע געטאָן; ה' וועט אים פאַרגעלטן לויט זיינע מעשים.
פאַר אים טו אויך דו דין היטן, מחמת ער האָט זיך שטאַרק
אַקעגנגעשטעלט אונדזערע רייד. ביי מיין ערשטער דבר
הצטדקותי האָט קיינער נישט גענומען מיין צד, נייערט אַלע
האָבן מיד פאַרלאָזן, זאָל דאָס נישט פאַררעכנט ווערן אויף זייער
רעכענונג! אַבער האָדון האָט מיר געהאַלפן, און האָט מיד
געשטאַרקט, כדי דורך מיר זאָל די בשורת הגאולה אינגאַנצן
אָנגעזאָגט ווערן, און אַלע פעלקער זאָלן זי הערן; און איד בין
ניצול געוואָרן פון דעם לייבס מויל. האָדון וועט מיד מציל זיין
פון יערן בייזן ווערק, און וועט מיר פאַרהעלפן צו זיין

הימלישער מלוכה; פאר אים זאל זיין פֿבוד לעולם וְעַד. אָמֵן.
גריס פריסקא און עקילס, און דעם הויזגעזינד פון אָנעסיפֿאַרוס.
אַרְסְטוֹס איז פֿאַרבלייבן אין קאַרינט, און טראָפֿימוסן האָב איך
איבערגעלאָזן חוֹלָה אין מִילְטוֹס. אייל דיך צו קומען פֿאַר
ווינטער. עובילוס דורש בשלום דיך, און פודענס און לינוס און
קלאָודיע, און אַלע אַחים במשית. האָדון זאל זיין מיט דיין רוח.
חֶסֶד זאל זיין מיט אייך.

טיט'

א פֿאַולוס [ר' שאול], אַ עבֿד פון ה', און אַ שליח פון רבי מלך
המשיח יהושע/ישוע, לויט דער אָמונה פון ה'ס אויסדערוויילטע,
און דער דערקענטעניש פון דעם אָמת, וואָס איז לויט דער יראת
שמים, אין תְּקִנָּה אויף חַיֵּי עוֹלָם, וואָס ה', וואָס קאָן נישט זאָגן
קיין ליגן, האָט מִבְּטִיחַ געווען מִקֶּדֶם מִימֵי עוֹלָם [מיכה ה, א],
און האָט אַנטפלעקט אין זיין אייגענער צייט זיין דָּבָר אין דער
שליחות, מיט וואָס איך בין אָנפֿאַרטרויט געוואָרן לויט דעם
מצות ה', מוֹשִׁיעֵנוּ; צו טיטוסן, מיין אָמתדיק יֵלֶד לויט דער
בשותפותדיקער אָמונה; חֶסֶד און שְׁלוֹם פון ה', דעם אלוקים
אָבִינוּ, און רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, מוֹשִׁיעֵנוּ.
צוליב דעם האָב איך דיך געלאָזן אין קרעטאָ, פֿדי דו זאָלסט
איינשטעלן אין אַ סדר די זאַכן, וואָס האָבן געפֿעלט, און
באַשטימען זַקִּנים אין יעדער שטאָט, ווי איך האָב דיר
געבאָטן: אויב איינער איז אָן אַ פעלער, דער מאַן פון איין
אַשָׁה, און האָט יֵלָדִים מאַמִּנים, וואָס ווערן נישט באַשולדיקט
אין צעלאָזנקייט, אָדער ווידערשפעניקייט. מחמת דער מִשְׁגִּיחַ
עדת ה' מוז זיין אָן פעלער, ווי ה'ס מְנַהֵל-מֶשֶׁק-בֵּית; נישט קיין
עקשן, נישט קיין רגזן, נישט קיין שיכור, נישט קיין שלעגער,
נישט זשעדנע נאָך מיאוסן פֿאַרדינסט, נייערט אַ מַכְנִיס-אוֹרֶחַ,

א ליבהאָבער פון גוטס, ניכטער, א צדיק, קדש, איינגעהאַלטן, וואָס האַלט זיך אין דעם באַגלויבטן דָבָר, וואָס איז לויט דער לערנונג, כדי ער זאָל קענען מַזהיר זיין אין דער געזונטער לערנונג, און אויך צו שטראָפן די ווידערשפעניקע. מחמת סע זענען פאַראַן אַ סך ווידערשפעניקע, פוסטע פלאַפלערס און שַקָרנים, בַּפֿרט די פון די געמלטע, וועמעס מויל מוז פאַרשטאַפט ווערן, ווייל זיי קערן איבער גאַנצע בָתים, און לערנען נישט נייטיקע זאַכן, פונוועגן מיאוסן פאַרדינסט. איינער פון זיי, אַ נביא פון זייערע אייגענע, האָט געזאָגט: כִּרְתִּים זענען תָּמִיד ליגנערס, בייזע חיות, פוילע פרעסערס. דאָס דאָזיקע באַצייגעניש איז אַמת. צוליב דער סיבה שטראָף זיי שאַרף, כדי זיי זאָלן זיין געזונט אין דער אַמונה, און זאָלן נישט שענקען קיין אויפמערקזאַמקייט צו ייִדישע לעגענדעס, און מַצוות פון מענטשן, וואָס קערן אָפּ פון דעם אַמת. פאַר די ריינע איז אַלצדינג טהוֹר. פאַר די אָבער, וואָס זענען טמא און אומגלויביק, איז גאַרנישט ריין; נייערט זייער פאַרשטאַנד און געוויסן זענען טמא. זיי זאָגן, אַז זיי קענען ה', דורך זייערע מַעשים אָבער פאַרלייקענען זיי אים, ווייל זיי זענען אומווערדיק, און ווידערשפעניק, און פאַר יעדן מַעֲשֶׂה טוב אומטויגלעך.

ב דו אָבער רעד דאָס, וואָס עס פאַסט זיך פאַר דער געזונטער לערנונג: אַז זקנים זאָלן זיין ניכטער, ערנצט, שַכְלָדִיק, געזונט אין אַמונה, אין אַהֲבָה, אין סבֿלָנוּת; אַז זקנות זאָלן אויך זיין בַּכְּבוֹדִיק אין אויפֿפֿירונג, נישט קיין רכילות-טרייבערינס, נישט פאַרשקלאַפט צו קיין סך וויין, לערערינס פון דעם, וואָס איז טוב, כדי זיי זאָלן דערציען די יונגע נָשים ליב צו האָבן זייערע מאַנען און זייערע יְלָדִים, צו זיין צניעותדיק, טהוֹר פירן די באַלעבאַטישקייט, זיין פריינטלעך, אונטערטעניק זייערע

אייגענע מאַנען, פּדי דאָס דָּבָר ה' זאָל נישט געלעסטערט ווערן. די יינגערע מענער זיי אויך אַזוי מַזְהִיר צו זיין איינגעהאַלטן. אין אַלצדינג ווייז דורך אַליין פאַר אַ ביישפּיל פון מעשים-טובים; ווייז אין דיין לערנונג אומפאַרדאָרבנקייט, ערנצטקייט, געזונטע רייד, וואָס קענען נישט ווערן פאַרמֶשפט, פּדי דער, וואָס איז פון קעגן צד, זאָל פאַרשעמט ווערן, ווייל ער האָט נישט קיין שום רע צו זאָגן פּונוועגן אונדז. זיי מַזְהִיר עָבֵד צו זיין אונטערטעניק זייערע אייגענע האַרן, און צו זיין פאַר זיי וואוילגעפעלן אין אַלצדינג; נישט ווידערשפעניק, נישט גנבענען, נייערט צו ווייזן יעדע גוטע געטריישאַפט, פּדי זיי זאָלן באַשיינען די לערנונג פון ה', מושיענע, אין אַלצדינג. מחמת דער חֶסֶד ה' האָט זיך באַוווּן פאַר אַ ישועה פון אַלע מענטשן, און לערנט אונדז, אַז מיר זאָלן פאַרלייקענען דאָס רע און די וועלטלעכע תּאוות, און לעבן איינגעהאַלטן און צדיק און פרום אין דער עולם הַזֶּה, און וואָרטן אויף דער געבענטשטער תּקוּה און התּגָלוּת פון דער כבוד פון אונדזער גרויסן אלוקים און גואַל רבי מלך המְשִׁיחַ יהושע/ישוע, וואָס האָט זיך גופא געגעבן פאַר אונדז, פּדי ער זאָל אונדז אויסלייזן פון יעדן רע, און רייניקן פאַר זיך אַ עם פאַר זיין אייגנטום, וואָס איז אייפּעריק אין מעשים-טובים. די דאָזיקע זאָכן רעד און זיי מַזְהִיר און שטראָף מיט דער גאַנצער רשות. זאָל קיינער דורך נישט פאַראַכטן.

ג דערמאָן זיי צו זיין אונטערטעניק צו הערשער און שָׁרִים, צו

זיין געהאַרכזאַם, צו זיין אָנגעברייט פאַר יעדן מַעֲשֶׂה טוב, נישט צו רעדן קיין רע אויף קיינעם, נישט צו זיין קריגעריש, צו זיין מילד, און אַרויסווייזן די גאַנצע עֲנִיוּת צו אַלע בני אדם. מחמת אויך מיר זענען אַמאָל געווען נאָריש, אומגעהאַרכזאַם, פאַרפירט, געדינט אַלערליי תּאוות און

פארגעניגנס, האָבן געלעבט אין רע און קנאה, פיינטלעך און פיינט געהאַט איינער דעם אַנדערן. בעת אָבער די גוטסקייט פון ה', מוֹשִׁיעֵנוּ, און זיין אַהֲבָה צו מענטשן, האָט זיך באַווִיזן, נישט דורך מעשים פון צֶדֶק, וואָס מיר האָבן געטאָן, נייערט לויט זיין דערבאַרעמדיקייט האָט ער אונדז דערלייזט, דורך דער מקוה טבֿילה פון ווידערגעבורט און באַנייאונג פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, וואָס ער האָט אויף אונדז אויסגעגאָסן בִּשְׁפָע דורך רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, מוֹשִׁיעֵנוּ; כּדִּי מִיר זאָלן גערעכטפאַרטיקט ווערן דורך זיין חֶסֶד, און ווערן יורשים לויט דער תּקוּנָה פון חַיִּי עוֹלָם. אָמֵת אִיז דאָס דָּבָר, און דעריבער וויל איך, אַז דו זאָלסט די דאָזיקע זאַכן באַפעסטיקן, כּדִּי אַז דִּי, וואָס האָבן געגלויבט אין ה', זאָלן זען זיך עוסק צו זיין אין מעשים-טובים דאָס אִיז טוב און נוצלעך פאַר מענטשן. ווייך אָבער אויס נאַרישע קשיות, און יחוס-בריוו, און מחלוקת, און קריגערייען וועגן דער תּוֹרָה, מחמת זיי זענען אומנוצלעך און פּוֹסֵט. אַ מענטש, וואָס מאַכט אָן מחלוקות, זאָלסטו נאָך דער ערשטער און צווייטער תּוֹכַחָה, אויסווייכן בְּכָלֵל, ווייל דו ווייסט, אַז אַזאַ איינער אִיז פאַרדאָרבן, און טוט זינדיקן, און אִיז פון זיך אַליין פאַרמשפט. אַז איך וועל שיקן צו זיר אַרטעמאַסן, אָדער טיכיקוסן, זאָלסטו דִּיך איילן קומען צו מיר קיין ניקאָפּאָליס; מחמת איך האָב באַשלאָסן דאָרטן צו ווינטערן. שיק גלייך אַרויס זענאַסן, דעם בעל-תּוֹרָה, און אַפּוֹלוֹסן אויף זייער נסיעה; זע סע זאָל זיי גאָרנישט פעלן. און זאָלן אויך אונדזערע מענטשן זיך לערנען עוסק צו זיין אין מעשים-טובים פאַר די נייטיקע באַדערפענישן, כּדִּי זיי זאָלן נישט זיין אומפרוכטבאַר. אַלע, וואָס זענען מיט מיר, גריסן דִּיך, גריס דִּי, וואָס האָבן אונדז ליב אין דער אָמונה. חֶסֶד זאָל זיין מיט אייך אַלע.

א פאָלויס [ר' שאול], אַן אַרעסטאַנט פונװעגן רבי מלך
המשיח יהושע/ישוע, און טימוטיאוס אַחינו, צו פילימון האָהוב
חברנו לעבודת קדש, און צו אַפֿיה אַחותנו, און צו אַרכיפּוסן,
אונדזער מיטקעמפער, און צו דער הברית החדשה קהילה אין
דיין בית: חסד צו אייך און שלום ה', אלוקים אַבינו, און האָדון
רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. איך זאָג ברוך ה' תמיד צו מיין
אלוקים, בעת איך דערמאָן דיך אין מיינע תפילות, ווייל איך
הער פון דיין אַהבה, און פון דער אַמונה וואָס דו האָסט צו
האָדון יהושע/ישוע און צו אַלע קדושים, כדי די התקשרות פון
דיין אַמונה זאָל ווערן ווירקזאַם אין דער דערקענטעניש פון
אַלעם גוטן, וואָס איז אין אונדז, פאַר רבי מלך המשיח. מחמת
איך האָב געהאַט שְׁמִיחָה גְדוּלָּה און טרייסט פון דיין ליבע, אַחי,
ווארים די לְבָבוֹת פון די קדושים זענען דורך דיר דערקוויקט
געוואָרן. דעריבער, הַגִּם איך פיל מיד פריי אין רבי מלך המשיח
דיר צו באַפעלן דאָס, וואָס איז רעכט, דאָך פונװעגן דער אַהבה,
בעט איך דיך ליבער. אָט איך, פאָלויס [ר' שאול], דער זקן, און
איצט אויך אַן אַרעסטאַנט פונװעגן רבי מלך המשיח
יהושע/ישוע, בעט דיך פאַר מיין ילד, וועמען איך האָב
געוואונען אין מיינע שְׁרָשָׁרוֹת, פאַר אַנעסימוסן, [וואָס איז
אַמאָל געווען פאַר דיר אומנוצלעך, אָבער איצט איז ער נוצלעך
פאַר דיר און פאַר מיר]. איך שיק אים צוריק צו דיר, אים אַליין,
דאָס הייסט, מיין אייגן לב. איך וואָלט אים גערן געהאַלטן
מיט מיר, כדי ער זאָל, אַנשטאַט דיר, מיר דינען אין די שְׁרָשָׁרוֹת
פון דער בשורת הגאולה; אָבער אַן דיין דעה האָב איך
גאַרנישט געוואָלט טאָן, כדי דיין טובה זאָל נישט זיין

געצוואונגען, נייערט פרייוויליק. מחמת אָפּשר איז ער דעריבער
אָפּגעשיידט געוואָרן פון דיר אויף אַ צייט, כדי דו זאָלסט אים
האַבן לַעוֹלָם, נישט מער ווי אַ עָבֶד, נייערט מער ווי אַן עָבֶד, אַ
באַליבטער אָח, בַּפֶּרֶט פֶּאַר מיר, און מִכָּל-שָׁכֵן פֶּאַר דיר, סיי
און דעם פלייש, און סיי אין הָאָדוֹן. בִּכֵּן, אויב דו רעכנסט מיך
פֶּאַר אַ חֵבֶר, זיי אים מִקְבֵּל ווי מִיך אַליין. און אויב ער האָט דיר
בְּכָל־אומרעכט געטאָן, אָדער איז דער עפעס שולדיק, שטעל
דאָס צו אויף מיין חֶשְׁבוֹן. איך, פֶּאָוּלוֹס [ר' שְׂאוּל], שרייב דאָס
מיט מיין אייגענער האַנט, איך וועל עס באַצאָלן - איך רעד
שוין גאַרנישט דערפון, וואָס דו ביסט מיר שולדיק חוצדעם אויך
דיך אַליין. כֵּן, אָח, לאָמִיד פון דיר האָבן שְׁמֹחָה אין הָאָדוֹן;
דערקוויק מיין לֵב אין רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. ווייל איך האָב בְּטָחוֹן
אין דיין געהאַרזאַמקייט, שרייב איך דיר, מחמת איך ווייס, אַז
דו וועסט טאָן אַפִּילוּ מער ווי איך זאָג. אין דער זעלבער צייט
גרייט אויך אַן פֶּאַר מיר אַן מָקוֹם לִינָה, מחמת איך האָף, אַז
דורך אייערע תּפִּילוֹת, וועל איך אייך געשענקט ווערן.
עפֿאַפּראָס, מיין מיטאַרעסטאַנט אין רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
יהושע/ישוע, טוט דרך גריסן, אויך מֶרְקוֹס, אַרִיסְטֶרְכוֹס, דִּימָס,
לוקָס, מיינע מיטאַרבעטער. דער חֶסֶד פון אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע זאָל זיין מיט אייער גייסט.

הדרך המשיחיסטים

א אַזוי ווי ה' האָט פֶּאַרצייטן אַ סך מאָל און אויף

פֶּאַרשידענע אָפִּנים גערעדט צו די אַבות דורך די
נְבִיאִים, האָט ער אויפן סוף פון די דאָזיקע טעג גערעדט צו
אונדז דורך דעם זון [דער זון פון דער אויבערשטער], וועמען ער
האָט באַשטימט פֶּאַר אַ יוֹרֶש פון אַלצדינג, דורך וועמען ער
האָט אויך באַשאַפן די דורות. ער, וואָס איז דאָס שפיגלביילד

פון זיין כבוד, און דאָס סאַמע אָפּפילד פון זיין מהות, האָלט
אויף אַלצדינג דורך דעם דָבָר פון זיין מאַכט. בעת ער האָט
געמאַכט אַ רייניקונג פאַר עבירות, האָט ער זיך אַנידערגעזעצט
ביי דער רעכטער האַנט פון דער גדולה אין דער הייך, און איז
געוואָרן אויף אַזויפיל בעסער איידער די מלאַכים, אַז ער האָט
געירשנט אַ חֲשׁוֹבֶערן שָׁם פון זיי. מחמת צו וועמען פון די
מלאַכים האָט ער ווען אַמאָל געזאָגט : דו ביסט מיין זון [דער זון
פון דער אויבערשטער], היינט האָב איך דיך געבוירן [תהלים ב,
ז]. און ווידער: איך וועל פאַר אים זיין אַן אָב, און ער וועט פאַר
מיר זיין אַ זון [דער זון פון דער אויבערשטער] [שמואל ב' ז, יד].
און בעת ער ברענגט דעם בכור אין דער וועלט אַריין, זאָגט ער :
און זאָלן אַלע מלאַכים ה' פאָלן פֿורעם פאַר אים [תהלים צז, ז].
און פֿונוועגן די מלאַכים זאָגט ער : ער מאַכט זיינע מלאַכים פאַר
ווינטן, און זיינע באַדינערס פאַר אַ פלאַם אַש [תהלים קד, ד]
אַבער פֿונוועגן דעם זון [דער זון פון דער אויבערשטער] זאָגט ער
: דיין פֿסא, אַ אַלוקים, איז לעולם וָעַד, און די רוט פון יושר איז
די רוט פון דיין מלוכה. האָסט ליב געהאַט צָדִק, און פֿיינט
געהאַט רָע, דעריבער האָט אַלוקים, דיין אַלוקים, דורך
געזאַלפט מיט דעם אייל פון שְׁמִיחָה איבער דינע חֲבֵרִים [תהלים
מה: ז, ח]. און : דו, ה', האָסט אין אָנהייב געלייגט דעם יסוד פון
דער ערד, און די הימלען זענען די ווערק פון דינע הענט; זיי
וועלן אונטערגיין, און דו וועסט באַשטיין; כֹּן, זיי אַלע וועלן
ווערן אַלט ווי אַ בָּגֶד, און ווי אַ מאַנטל וועסטו זיי
צונויפֿוויקלען, און זיי וועלן פאַרביטן ווערן.
דו אַבער ביסט דער זעלביקער, און דינע יאָרן וועלן נישט
אויפהערן [תהלים קב, כו-כח]. פֿונוועגן וועמען פון די מלאַכים
האָט ער אַמאָל געזאָגט: זיך ביי מיין רעכטער האַנט, ביז איך
מאָך דינע פֿיינט פאַר אַ פֿוסבענקל צו דינע פֿיס [תהלים קי, א].

צי זענען זיי אַלע נישט קיין רוחות-שָׁרֵת, אַרויסגעשיקט געוואָרן
צו טאָן דינסט פאַר דעם ווילן פון די, וואָס וועלן ירשענען די
ישועה?

ב דעריבער מוזן מיר זיין אַ סך שטאַרקער האַלטן אין דעם,
וואָס מיר האָבן געהערט, פּדי מיר זאָלן נישט אָפּפאַלן
דערפון. מחמת אויב דאָס דאָר, וואָס איז גערעדט געוואָרן דורך
מלאַכים, איז מקוים געוואָרן, און יעדע פּשע און עבירה האָט
באַקומען אַ גערעכטע פאַרגעלטונג, וויאַזוי וועלן מיר אַנטרינען,
אויב מיר פאַרוואַרלאָזן אַזאַ גרויסע ישועה? זי, וואָס איז
לכתחילה גערעדט געוואָרן דורך האַדון, און באַשטעטיקט
געוואָרן פאַר אונדז דורך די, וואָס האָבן אים געהערט, בעת ה'
האָט אויך יְדוּת געזאָגט דורך נסים וּנְפִלְאוֹת, און דורך
פאַרשידענע גבורות, און דורך מַתָּנוֹת פון דעם רוח הקודש, לויט
זיין אייגענעם רצון. מחמת נישט צו מלאַכים האָט ער
אונטערטעניק געמאַכט די קומענדיקע וועלט, וואָס פון איר
רעדן מיר. איינער אָבער האָט ערגעץ יְדוּת געזאָגט, אַזוי צו
זאָגן: וואָס איז אַ מענטש, וואָס דו טויסט אים געדענקען?
און דער אַנש, וואָס דו טויסט זיך אומקוקן אויף אים? האָסט
אים געמאַכט אַביסל נידעריקער פון די מלאַכים,
און אים געקרוינט מיט הערלעכקייט און כְּבוֹד,
און האָסט אים געזעצט איבער די ווערק פון דינע הענט;
אַלצדינג האָסטו אונטערטעניק געמאַכט אונטער זיינע פיס
[תהלים ח: ה-ז]. מחמת מיט דעם, וואָס ער האָט אונטערטעניק
געמאַכט אַלצדינג אונטער אים, האָט ער גאַרנישט געלאָזן, וואָס
איז אים נישט אונטערטעניק. דערווייל אָבער זעען מיר נאָך
נישט, אַז אַלצדינג זאָל זיין אונטערטעניק אונטער
אים. מיר זעען אָבער, יהושע/ישוע, וואָס איז געמאַכט געוואָרן
אַביסל נידעריקער פון די מלאַכים, פּונוועגן די לייזן פון דעם

מָוֶת, וואָס איז געקרוינט מיט הערלעכקייט און כָּבוֹד, כּדי ער זאָל דורך דעם חֶסֶד ה' טועם זיין דעם מָוֶת פֿאַר אַלע בני אדם. מחמת אים, פֿאַר וועמען עס איז אַלצדינג, און דורך וועמען עס איז אַלצדינג, האָט עס געפֿאַסט מיט דעם ברענגען אַ סך זין צו כבוד, מַשְׁלִים צו זיין דורך עֵינוּיִם דעם שֶׁר פון זייער ישועה. מחמת סיי דער, וואָס טוט הייליקן, און סיי די וואָס זענען געהייליקט, זענען אַלע פון איינעם; צוליב דעם שעמט ער זיך נישט זיי צו רופן אַחִים במשיח, אַזוי צו זאָגן : איך וועל דערציילן דיין נאָמען צו מיינע אַחִים במשיח, אין דער מיט פון קָהֶל וועל איך זיך לויבן [תהלים כב, כג]. און ווידער : איך וועל האָפֿן צו אים [ישעיה ח, יז]. און ווידער : זע, איך און די יְלָדִים, וועמען ה' האָט מיר געגעבן [ישעיה ח, יח]. דעריבער, אַזוי די יְלָדִים האָבן אַ חֶלֶק אין בֶּשֶׁר וָדָם, האָט ער אויך אויף אַן ענלעכן אופן אַ חֶלֶק פון דעם זעלבן, כּדי דורך דעם מָוֶת זאָל ער קענען מַבְטֵל זיין דעם, וואָס האָט די מאַכט פון דעם מָוֶת, דאָס הייסט, הַשָּׁטָן, און זאָל אויסלייזן אַלע די, וואָס זענען דורך מוֹרָא פֿאַר דעם מָוֶת זייער גאַנץ לעבן פֿאַרשקלאַפט געווען. מחמת באַמֶּת, נישט די מַלְאָכִים העלפט ער, נייערט דעם זָרע פון אַבְרָהָם. דעריבער איז אים אָנגעשטאַנען אין אַלצדינג געגליכן צו זיין צו זיינע אַחִים במשיח, כּדי ער זאָל ווערן אַ דערבאַרעמדיקער און אַ געטרייער כּהן-גָּדוֹל אין זאַכן, וואָס זענען נוֹגֵע ה', מַכְפֵּר צו זיין פֿאַר די עבירות פון דעם עס. מחמת הַיּוֹת ער אַליין האָט געליטן, בעת ער איז געפרוּאוּט געוואָרן, איז ער בִּיכּוּלֶת צו העלפֿן די, וואָס ווערן געפרוּאוּט.

ג דעריבער, קדוּשִׁים אַחִים במשיח, חֲבִירִים פון אַ הימלישער באַרופונג, באַטראַכט דעם שלִיח און כּהן-גָּדוֹל פון אונדזער אָמוּנָה, יהושע/ישוע, וואָס איז געווען געטריי דעם, וואָס האָט

אִים בַּאָשטימט, פֿונקט ווי אויך מֶשֶׁה [רבינו] איז געווען אין זיין
גאַנצן בֵּית. מחמת ער איז פֿאַררעכנט געוואָרן פֿאַר ראוי אויף
מער כָּבוֹד ווי מֶשֶׁה [רבינו], אויף אַזויפיל ווי דער, וואָס בויט
דאָס בֵּית, האָט מער כָּבוֹד ווי דאָס בֵּית. [מחמת יעדעס בֵּית
ווערט געבויט דורך עמיצן; דער אָבער, וואָס האָט אַלצדינג
געבויט, איז ה'.] און מֶשֶׁה [רבינו] איז געווען געטריי אין זיין
גאַנצן בֵּית ווי אַ עֶבֶד, אַן עֲדוֹת פֿון יענע זאַכן, וואָס האָבן
געדאַרפט שפּעטער גערעדט ווערן, רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אָבער, ווי
אַ זון איבער זיין בֵּית; און מיר זענען זיין בֵּית, אויב מיר האַלטן
פּעסט דעם בְּטָחוֹן און דאָס רימען זיך פֿון אונדזער תְּקִנָּה ביז
דעם סוף. דעריבער, אַזוויי דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ זאָגט:
היינט, אויב איר וועט הערן זיין קול, פֿאַרעקשנט נישט אייערע
לְבָבוֹת, ווי אין מְרִיבָה, אַזוויי אין דעם יום פֿון מָסָה אין דער
מִדְבָּר, וואו אייערע אָבוֹת האָבן מיך געפרוּאוּט דורך נסיוֹנוֹת,
און האָבן געזען מיינע מַעשִׁים פּערציק יאָר.
דעריבער האָב איך געזעצט אויף דעם דאָזיקן דור, און האָב
געזאָגט: זיי זענען זיך תָּמִיד טועה אינם לֵב, און מיינע וועגן
קענען זיי נישט, ווי איך האב געשוואוירן אין מיין צאָרן:
זיי וועלן נישט אַרײַנקומען אין מיין מנוחה [תהלים צח: ז-יא].
שימו לב, אַחִים בְּמִשִּׁיחַ, טאַמער וועט זיך מאַכן ביי עמיצן פֿון
אייך אַ בייז לֵב פֿון אומגלויבן, אין אַפּפּאַלן פֿון דעם אלוקים
חיים; נייערט וואָרנט איינער דעם אַנדערן יעדן יום, כָּל-זֶמֶן עס
הייסט נאָך היינט, כּדי קיינער פֿון אייך זאָל נישט
פֿאַרהאַרטעוועט ווערן דורך דער אָפּנאַרעריי פֿון
עבירה. מחמת מיר זענען געוואָרן טיילנעמער פֿון רבי מֶלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ, אויב מיר האַלטן שטאַרק דעם אָנהייב פֿון אונדזער
בְּטָחוֹן ביז דעם סוף. בעת סע ווערט געזאָגט:
היינט, אויב איר וועט הערן זיין קול, פֿאַרעקשנט נישט אייערע

לְבָבוֹת, ווי אין מְרִיבָה. מחמת ווער זענען עס די, וואָס האָבן געהערט, און האָבן געקריגט? צי האָבן נישט די אַלע, וואָס זענען אַרויסגעגאַנגען פון מַצְרִים דורך מֹשֶׁה [רבינו]? און קעגן וועמען האָט ער געצערנט פערציק יאָר? איז עס נישט געווען מיט די, וואָס האָבן געזינדיקט, וועמעס לייַבער זענען געפאַלן אין דער מַדְבָּר? און צו וועמען האָט ער געשוואוירן, אַז זיי זאָלן נישט אַרייַנקומען אין זיין מנוחה, אויב נישט צו די, וואָס זענען געווען ווידערשפעניק? און מיר זעען, אַז זיי זענען נישט געווען פֿיכֹולֶת אַרייַנצוקומען, ווארים זיי האָבן נישט געגלויבט.

דעריבער, כָּל-זֶמַן סע בלייבט די הַבְּטָחָה אַרייַנצוקומען אין זיין מנוחה, לאַמיר מוֹרָא האָבן, טאַמער וועט עמיצער פון אייך זיך פאַרזאַמען. מחמת די בשׁוֹרֶת הגאֻלָּה איז אויך אונדז אַנגעזאַגט געוואָרן, פונקט ווי צו זיי; אָבער דאָס וואָרט פון דער הערונג האָט זיי נישט גענוצט, ווארים עס איז נישט געווען באַהעפֿט דורך אַמוֹנָה מיט די, וואָס האָבן געהערט. מחמת מיר, די מאמינים, קומען אַריין אין דער מנוחה, אַזוי ווי ער האָט געזאָגט: ווי איך האָב געשוואוירן אין מיין צאָרן: זיי וועלן נישט אַרייַנקומען אין מיין מנוחה, הַגֵּם די מעשים זענען געווען פאַרענדיקט פֿונם אָנהויב פון דער וועלט, ששֶׁת-יָמֵי-בְּרֵאשִׁית. מחמת ער האָט געזאָגט ערגעץ ווי פֿוננעגן דעם זיבעטן יום אויף אַזאַ אָפֿן: און ה' האָט גערוט אין דעם זיבעטן יום פון אַלע זיינע ווירק; און אָט דאָ זאָגט ער ווידער: זיי וועלן נישט אַרייַנקומען אין מיין מנוחה. בִּכֵּן, אַזוי ווי סע בלייבט פאַר עטלעכע אַרייַנצוקומען, און די, וואָס האָבן פֿריער אַנגענומען די בשׁוֹרֶת הגאֻלָּה, האָבן פאַרפעלט אַרייַנצוקומען, ווארים ווידערשפעניקייט, טוט ער ווידער אַמאָל באַשטימען אַ געוויסן יום, אַ היינט, ווי ער זאָגט

דורך דודן, נאך א לאנגער צייט, לויט ווי עס איז פריער געזאגט געווארן : היינט , אויב איר וועט הערן זיין קול, פארעקשנט נישט אייערע לבבות. מחמת אויב יהושע/ישוע [בן נון, נחמיה ח, יז] וואלט זיי געגעבן מנוחה, וואלט ער שפעטער נישט געווען גערעדט פון אן אנדערן יום. עס פארבלייבט דעריבער א מנוחת-שבת פאר ה'ס עם; מחמת דער, וואס איז אריינגעקומען אין זיין מנוחה, האט אליין אויך גערוט פון זיינע ווערק, ווי ה' האט געטאן פון זיינע. לאמיר זיך דעריבער מיען אריינצוקומען אין יענער מנוחה, כדי קיינער זאל נאך דעם זעלבן ביישפיל נישט פאלן פונוועגן

ווי דערשפעניקייט. מחמת דאט דבר ה' איז לעבעדיק, און ווירקעוודיק, און איז שארפער איידער יעדע צוויי-שארפיקע חרב, און דורכשטעכט אפילו ביז דער אפשיידונג פון נפש און רוח, סיי פון קנעכלעך און מארד, און איז פלינק צו דערזען די מחשבות און יעות פון דעם לב. און עס איז נישטא קיין באשעפעניש, וואס ווערט נישט אנטפלעקט פאר אים; נייערט אלע זאכן זענען נאקעט און ליגן אפן פאר די אויגן פון אים, מיט וועמען מיר האבן צו טאן. בכך, ווייל מיר האבן א דערהויבענעם כהן-גדול, וואס איז דורכגעגאנגען דורך די הימלען, יהושע/ישוע, דעם זון פון דער אויבערשטער, לאמיר דעריבער האלטן פעסט אונדזער אמונה. מחמת מיר האבן נישט קיין כהן-גדול, וואס קאן נישט מיטפילן מיט אונדזערע שוואכקייטן, נייערט איינעם, וואס איז אין אלצדינג געפרוואווט געווארן גלייך ווי מיר זענען, דאך אן עבירה. לאמיר זשע גענענען מיט בטחון צו דעם פסא-החסד, כדי מיר זאלן מקבל זיין רחמנות, און זאלן געפינען חסד צו העלפן אונדז אין אן עת-צרה.

ה מחמת יעדער כהן-גדול, וואס ווערט גענומען פון צווישן בני

אדם, ווערט באַשטימט פאַר בני אדם אין זאַכן, וואָס זענען שייך
ה', כדי ער זאָל קענען מקריב זיין מנחות און זבחים פאַר
זינד. און דער כהן-גדול קאָן מיטפילן מיט די אומוויסנדיקע
און פאַרפירטע, ווארים דעם, וואָס ער אליין איז אויך
אַרומגערינגלט מיט שלאַפקייט, און צוליב דער דאָזיקער סיבה
איז ער מחויב, סיי פאַר דעם עס, אַזוי אויך פאַר זיך אליין,
מקריב צו זיין פאַר זינד. און קיינער נעמט זיך נישט דעם פֿכוד
אַליין, נייערט ווען ער ווערט באַרופֿן פון ה', אַזוויי אַהרן איז
געווען. אַזוי האָט זיך אויך רבי מלך המשיח אליין נישט
פאַרהערלעכט, כדי צו ווערן אַ כהן-גדול, נייערט דער, וואָס
האָט צו אים געזאָגט : דו ביסט מיין זון [דער זון פון דער
אויבערשטער], היינט האָב איך זיך געבוירן [תהלים ב,ז];
ווי ער זאָגט אויך אויף אַן אַנדערן פלאַץ :
דו ביסט אַ כהן לעולם לויט דעם סדר פון מלכי-צדק [תהלים
קי,ד], וואָס אין די טעג פון זיין פלייש, האָט ער גענענט
תפילות און תחנונים מיט גדול געשריי און טרערן צו דעם, וואָס
איז געווען ביכולת אים מציל צו זיין פון מות, און ער איז
דערהערט געוואָרן פאַר זיין חסידות. און הגם ער איז געווען אַ
זון, דאָך האָט ער געלערנט משמעת דורך די זאַכן, וואָס ער
האָט געליטן; און אַזוי ווי ער איז געוואָרן שלימותדיק, איז ער
געוואָרן די סיבה פון אַן אייביקער ישונה פאַר אַלע, וואָס
געהאָרכן אים, און איז באַרופֿן געוואָרן פון ה' פאַר אַ
כהן-גדול, לויט דעם סדר פון מלכי-צדק. פונוועגן דעם האָבן
מיר אַ סך צו רעדן, און עס איז שווער צו דערקלערן, ווייל איך
זע, איר זענט געוואָרן טעמפ צו הערן. מחמת אין מַשך פון דער
צייט וואָלט איר באַדאַרפט זיין לערער, נייטיקט איר אייך
ווידער אַמאָל, אַז עמיצער זאָל אייך לערנען די יסודות פון די
ערשטע עיקרים פון די נבואות פון ה', און זענט געוואָרן

אַזעלכע, וואָס נייטיקן זיך אין מילך, און נישט אין פעסטער
אָכל. מחמת יעדער איינער, וואָס נעמט מילך, האָט נישט קיין
מבינות אין דעם דָבָר פון צָדֶק, מחמת ער איז אַן
עופעלע. פעסטע אָכל אָבער איז פֿאַר דערוואַקסענע, פֿאַר יענע,
וואָס צוליב דעם שטענדיקן געבריד, האָבן צוגעוואוינט זייערע
חושים צו אונטערשיידן צווישן גוטס און רע.

ו בֵּכָן, לאָמיר איבערלאָזן די לערנונג פון די ערשטע עיקרים
פונוועגן רבי מלך המשיח, און גיין וויטער צו דער שלימות;
לאָמיר נישט לייגן נאָכאַמאָל אַ יסוד פונוועגן תשובה פון טויטע
מעשים [מתרגם: דאָס מיינט שְׁהָאָדָם מִצְדָק עַל-יְדֵי אַמוּנָה לְחַיֵּי
עוֹלָם לֹא תִלּוּת בַּמַּעֲשֵׂי הַתּוֹרָה], און פונוועגן אַמוּנָה צו ה',
פונוועגן דער לערנונג פון מקוה טבילות, און פונוועגן
סמיכת-ידיים און פונוועגן תחית-המתים, און פונוועגן משפט
עולם. און דאָס דאָזיקע וועלן מיר טאָן, אַם-יִרְצָה-ה'. מחמת
בנוגע יענע, וואָס זענען איינמאָל אויפגעקלערט געוואָרן און
האָבן טועם געווען פון דער הימלישער מִתְנָה, און זענען געוואָרן
טיילנעמער פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, און האָבן טועם געווען די
גוטסקייט פון דעם דָבָר ה', און די כוחות פון עולם-הבא, און
זענען אָפּגעפאַלן, אַזעלכע איז אוממעגלעך ווידער מחדש צו זיין
צו תשובה, בעת מיר זעען, זיי אויפהענגע על-דער בוים פֿאַר זיך
דעם זון פון דער אויבערשטער איבעראַנייס, און שטעלן אים
אָפּן אַרויס צו בָּזִיוֹן. מחמת די ערד, וואָס טרינקט דעם גָּשֶׁם
וואָס קומט אָפּט דערויף, און ברענגט אַרויס קרייטעכצער, וואָס
טויגן פֿאַר די, פֿאַר וועמעס-וועגן זי איז אויך באַאַקערט
געוואָרן, באַקומט אַ בִּרְכָה פון ה'. נאָר אויב זי טראָגט דערנער
און שטעכערס, ווערט זי פֿאַרוואָרפֿן און איז נאָענט צו אַ קלָלָה;
און איר סוף איז פֿאַרברענט צו ווערן. מיר אָבער, באלויבטע,
זענען פֿאַרזיכערט אויף בעסערע זאַכן פונוועגן אייך, און זאַכן

וואָס באַגלייטן אַ ישועה, הָגם מיר רעדן אַזוי. מחמת ה' איז נישט אומגערעכט, צו פאַרגעסן אייערע מעשים און די אַהבה, וואָס איר האָט אַרויסגעוויזן צו זיין נאָמען, מיט דעם, וואָס איר האָט געדינט די קדושים, און דינט זיי נאָך אַלץ. און מיר באַגערן, אַז יעדער איינער פון אייך זאָל אַרויסווייזן די זעלבע פלייסיקייט צו דער פולקייט פון בַּטְחוֹן ביז צו דעם סוף, כדי איר זאָלט נישט זיין פויל, נייערט נאָכטוערס פון די, וואָס דורך אַמונה און סבלנות ירשענען זיי די הבטחות. מחמת בעת ה' האָט אַברהם געגעבן די הבטחה, האָט ער, ווארים ער האָט נישט געקאָנט שווערן ביי קיין גרעסערן, געשוואוירן ביי זיך אַליין, אַזוי צו זאָגן: בענטשן וועל איך דיר בענטשן, און מערן וועל איך דיר מערן [בראשית כב, טז-יז]. און אַזוי, ווייל ער האָט געדולדיק דערטראָגן, האָט ער געירשנט די הבטחה. מחמת מענטשן שווערן ביי דעם גרעסערן, און אין יעדן סיכסוך זייערן איז די שבועה דער סוף פון אַ באַשטעטיקונג. צוליב דעם האָט ה', בעת ער האָט בידעה געהאַט צו ווייזן די יורשים פון דער הבטחה נאָך אַ סך מערער די אומפאַרענדערלעכקייט פון זיין יצה, האָט ער זי גאַראַנטירט מיט אַ שבועה, כדי דורך צוויי אומפאַרענדערלעכע זאכן, אין וועלכע עס איז אוממעגלעך פאַר ה' צו זאָגן ליגן, זאָלן מיר, וואָס זענען אַנטרונען פאַר רעטונג, האָבן אַ שטאַרקערע דערמויטיקונג אַנצוהאַלטן זיך אין דער תּקוּה, וואָס איז אַנגעברייט געוואָרן פאַר אונדז. און דאָס האָבן מיר ווי אַן אַנקער פאַר דער נשמה, אַ תּקוּה, וואָס איז זיכער און שטאַנדאָפטיק, און וואָס גייט אַריין אין דעם, וואָס איז דרינען אין דעם פֿרוֹכֶת, וואוהין יהושע/ישוע איז אַריינגעגאַנגען ווי אַ פֿאַרויסגייער פון אונדזערטוועגן, און איז געוואָרן אַ כּהן-גָדוֹל לעולם לויט דעם סדר פון מלכי-צֶדֶק.

מחמת דער דאָיקער מלכי-צֶדֶק, מלך פון שָלֵם, אַ כּהן פון

דעם א-ל-עליון, וואָס איז מקבל-פֿנים געווען אַבְרָהָם, בעת ער
האַט זיך אומגעקערט פון שלאָגן די מלָכים, און האָט אים
געבענטשט, וועמען אויך אַבְרָהָם האָט אָפגעשיידט פון אַלץ
מַעשֶׁר, ווייל ער איז קודם-כָּל, דורך אַ דערקלערונג, מלך פון
צָדֵק, און דערנאָך אויך מלך פון שָׁלֵם, וואָס מיינט, מלך פון
פֿרידן, אָן אַב, אָן אַם, אָן יחוס, וואָס האָט אויך נישט קיין
אַנהייב פון טעג, אויך נישט קיין סוף פון חיים, נייערט איז
געמאַכט געוואָרן ענלעך צו דעם זון פון דער אויבערשטער; ער
פאַרבלייבט אַ כָּהֵן לעולם. היינט באַטראַכט ווי גָדוֹל דער
דאָיקער מענטש איז געווען, וואָס אים האָט אַבְרָהָם-אַבינו
געגעבן מַעשֶׁר פון דעם מלְחָמָה-געווינסט. און די, פאַרוואָר, פון
די בְּנֵי-לֵוִי, וואָס אַרבעטן די כַּהֲנָה, האָבן אַ חוק לויט דער תּוֹרָה צו
נעמען מַעשֶׁר פון דעם עם, דאָס מיינט, פון זייערע אַחים, הַגִּם
זיי זענען אַרויסגעקומען פון די לענדען פון
אַבְרָהָם. דער אָבער, וואָס זיין יחוס ווערט נישט גערעכנט פון
זיי, האָט גענומען מַעשֶׁר פון אַבְרָהָם, און האָט געבענטשט דעם,
וואָס האָט געהאַט די הבטחות. אָבער אָן חילוקי-דעות, דער
מינדערער ווערט געבענטשט פון דעם גרעסערן. און דאָ
מענטשן, וואָס שטאַרבן, זענען מקבל מַעשֶׁר, דאָרטן אָבער
איינער, אויף וועמען סע ווערט יְדוּת געזאָגט, אַז ער
לעבט. און, אַזוי צו זאָגן, דורך אַבְרָהָם האָט אַפילו לֵוִי, וואָס
איז מקבל מַעשֶׁר, געגעבן מַעשֶׁר, מחמת ער איז נאָך געווען אין
די לענדן פון זיין אָב, בעת מלְכֵי-צָדֵק איז אים מקבל-פֿנים
געווען [בראשית יד, יז-כ]. היינט, אויב סע וואָלט געווען
שלימות דורך דער כַּהֲנָה פון די בְּנֵי-לֵוִי -- מחמת אונטער איר
האַט דאָס עם מקבל געווען די תּוֹרָה -- צוליב וואָס איז נאָך
נייטיק געווען, אַז ס'זאָל אויפשטיין אַן אַנדערער כָּהֵן לויט דעם
סדר פון מלְכֵי-צָדֵק, און נישט גערעכנט צו ווערן לויט דעם סדר

פון אַהרן? מחמת אויב די כהונה ווערט פאַרענדערט, דעמאָלט איז אויך נייטיק, אַז אַן ענדערונג זאָל געמאַכט ווערן אין דער תּוֹרָה. מחמת דער, אויף וועמען די דאָזיקע זאָכן ווערן געזאָגט, געהערט צו אַן אַנדערן שַׁבָּט, פון וועלכן קיינער האָט נישט געטאָן קיין אַבּוּדָה ביים מִזְבֵּחַ. מחמת עס איז קלאָר, אַז אַדְנֵינוּ האָט אַרויסגעשפּראָצט פון יהודה, וואָס צו דעם שַׁבָּט האָט מֹשֶׁה [רבינו] גאַרנישט גערעדט בנוֹגַע כְּהֻנִּים.

און דאָס ווערט נאָך קלאָרער, אויב סע שטייט אויף אַן אַנדערער כּוֹהֵן, ענלעך צו מַלְכִי-צֶדֶק, וואָס איז גמאַכט געוואָרן, נישט נאָך דעם חוֹק פון אַ בֶּשֶׁר-וָדָם, נייערט נאָך דער גבורה לְחַיֵּי אֵין סוּף; מחמת סע ווערט עדות געזאָגט פּוֹנוּעֵגן אים : דו ביסט אַ כּוֹהֵן לַעֲוֹלָם לויט דעם סֵדֶר פון מַלְכִי-צֶדֶק. צוליב דעם, וואָס אַ פּרִיעֶרְדִּיק מצוה ווערט אָפּגעטאָן, ווארים פּוֹנוּעֵגן זיין שלאַפּקייט און אומנוצלעכקייט -- מחמת די תּוֹרָה האָט גאַרנישט שלמותדיק געמאַכט -- און דעריבער ווערט אַרײַנגעבראַכט אַ בעסערע תּקִינָה, וואָס דורך איר גענענען מיר צו ה'. און הָיִוֹת ער איז עס נישט געוואָרן אַן אַ שבועה-מחמת זיי זענען געמאַכט געוואָרן כְּהֻנִּים אַן אַ שבועה, ער אָבער מיט אַ שבועה דורך דעם, וואָס זאָגט פּוֹנוּעֵגן אים : ה' האָט געשוואוירן, און ער וועט נישט תּרְטֵה האָבן, דו ביסט אַ כּוֹהֵן לַעֲוֹלָם. אַזוי איז אויך יהושע/ישוע געוואָרן די עֲרֵבוֹת פון אַ בעסערן בְּרִית. און זיי זענען געמאַכט געוואָרן פאַר אַ סֵךְ כְּהֻנִּים, ווארים וואָס דורך דעם מָוֶת זענען זיי געשטערט צו פאַרבלייבן; ער אָבער, ווארים ער באַשטייט לַעֲוֹלָם, האָט זיין כּוֹהֵנָה אומפאַרענדערלעך. דעריבער איז ער אויך אין אַלץ בִּיכּוֹלֶת מְצִיל צו זיין די, וואָס גענענען דורך אים צו ה', ווארים ער לעבט לַעֲוֹלָם, כדי זיך מִשְׁתַּדֵּל צו זיין פאַר זיי.

מחמת פאַר אונדז האָט זיך געפּאַסט אַזאַ כּוֹהֵן-גָּדוֹל, וואָס איז

קִדְשׁ, אומשולדיק, תַּמִּים, אָפִגֶעשיידט פון חוטאים, און דערהויבן איבער די הימלען; וואָס דאַרף נישט, ווי יענע כְּהֻנִּים-גִּדּוּלִים, מִקְרִיב זיין יעדן יום קִרְבָּנוֹת, רִאשִׁית פֶּאָר זיינע אייגענע זינד, און דערנאָך פֶּאָר די זינד פון דעם עס; מחמת דאָס האָט ער געטאָן איין מאָל פֶּאָר אַלעמאָל, בעת ער האָט זיך אַליין מִקְרִיב געווען. מחמת די תּוֹרָה שטעלט אויף מענטשן פֶּאָר כְּהֻנִּים-גִּדּוּלִים, וואָס האָבן שוואַכקייטן, אָבער דאָס דָּבָר פון דער שבועה, וואָס איז געקומען נאָך דער תּוֹרָה, שטעלט אויף אַ זון, וואָס איז שלִימוּת־דיק לעולם.

ח און דער עיקר פון דעם, וואָס מיר זאָגן, איז אָט-דאָס: מיר האָבן אַזאַ כֹּהֵן-גָּדוֹל, וואָס האָט זיך אַנידערגעזעצט ביי דער רעכטער זייט פון דעם כִּסֵּא-הַכְּבוֹד אין די הימלען, אַ רינער פון דעם מִקְדָּשׁ, און פון דעם אָמֶתן מִשְׁכָּן, וואָס דער שם-המפורש האָט אויפגעשטעלט, און נישט קיין מענטש. מחמת יעדער כֹּהֵן-גָּדוֹל ווערט באַשטימט מִקְרִיב צו זיין מִנְחוֹת און זִבְחִים; דעריבער איז ס׳ע נייטיק, אַז אויך דער דאָזיקער כֹּהֵן-גָּדוֹל זאָל האָבן עפעס מִקְרִיב צו זיין. דעריבער, אויב ער וואָלט געווען אויף דער ערד, וואָלט ער בְּכָלֵל נישט געווען קיין כֹּהֵן, ווארים עס זענען פאַראַנען יענע, וואָס זענען מִקְרִיב קִרְבָּנוֹת אַל-פִּי הַתּוֹרָה. זיי דינען דאָס, וואָס איז אַן אָפּבִּילד און אַ שאַטן פון די הימלישע זאַכן, אַזוויי מֹשֶׁה [רבינו] איז באַפוילן געוואָרן פון ה', בעת ער האָט געהאַלטן אין מאַכן דאָס מִשְׁכָּן. מחמת זע, זאָגט ער, אַז דו זאָלסט אַלצדינג מאַכן לויט דער געשטאַלט, וואָס איז דיר געוויזן געוואָרן אויף דעם הָר [שמות כה, מ]. איצט אָבער האָט ער דערגרייכט אַ מער דערהויבענערע עבֹדָה מיט דעם, וואָס ער איז אויך דער מְלִיץ פון אַ בעסערן בְּרִית, וואָס איז אויפגעשטעלט געוואָרן אויף בעסערע הַבְּטָחוֹת. מחמת אויב יענער ערשטער בְּרִית וואָלט

געווען אן אַ חסרון, דעמאלט וואָלט מען נישט געזוכט קיין
סיבה פאַר אַ צווייטן. מחמת בעת ער מוסרט זיי, זאָגט ער :
זע, די טעג קומען, זאָגט ה', און איך וועל שליסן אַ בְּרִית חֲדָשָׁה
מיט דעם בֵּית-יִשְׂרָאֵל און מיט דעם בֵּית-יְהוּדָה,
נישט לויט דעם בְּרִית, וואָס איך האָב געמאַכט מיט זייערע
אַבות אין דעם יום, ווען איך האב זיי אָנגענומען ביי דער האַנט,
זיי אַרויסצופירן פון דעם אָרֶץ מִצְרַיִם; מחמת זיי זענען נישט
געבליבן אין מיין בְּרִית, און איך האָב זיי נישט געאַכטעט, זאָגט
ה'. מחמת דאָס איז דער בְּרִית, וואָס איך וועל מאַכן מיט דעם
בֵּית-יִשְׂרָאֵל נאָך יענע טעג, זאָגט ה' : איך וועל אַרײַנגעבן מיין
תּוֹרָה אין זייער פאַרשטאַנד, און אויף זייער לֵב וועל איך זי
אויפֿשרייבן; און איך וועל זיין זייער אלוקים, און זיי וועלן זיין
מיין עם. און זיי וועלן נישט לערנען איטלעכער זיין חֵבֵר,
און איטלעכער זיין אָח, אַזוי צו זאָגן : קענט ה'! מחמת אַלע
וועלן מיד קענען, פון דעם קלענסטן ביז דעם גרעסטן פון
זיי. מחמת איך וועל מוֹחֵל זײַן זייער זינד. און זייער חָטָא וועל
איך מער נישט געדענקען [ירמיה לא, ל-לג]. מיט דעם, וואָס ער
זאָגט: אַ בְּרִית חֲדָשָׁה, האָט ער דעם ערשטן אַלט געמאַכט; און
דאָס, וואָס ווערט אַלט און באַיאָרנט, איז נאָענט צום
פאַרשווינדן.

ט און אַפילו דער ערשטער בְּרִית האָט אויך געהאַט דִינים פון
עבֹדָה, און זיין מִקְדָּש איז געווען פון דער עולם הַזֶּה. מחמת
עס איז געווען אָנגעברייט אַ מִשְׁכָּן, דאָס ערשטע, וואָס אין אים
איז געווען די מנורה, און דער שולחן, און דאָס לֶחֶם-הַפָּנִים; און
גערופן האָט מען עס מָקוֹם-קָדוֹשׁ. און הינטער דעם צווייטן
פְּרוֹכֶת דאָס מִשְׁכָּן, וואָס ווערט אָנגערופן קָדְשִׁי-קֳדָשִׁים; וואָס
האָט געהאַט אַ גאָלדענעם מִזְבֵּחַ פון קטוֹרֶת און דעם
אָרוֹן-הַבְּרִית, וואָס איז אינגאנצן געווען באַדעקט מיט זָהָב, אין

וועלכן [עס איז געווען] אַ גאַלדענער קרוג מיט דעם מן דערינען, און אַהרנס שטעקן, וואָס האָט געבליט, און די לוחות-הברית; און איבער אים די כְּרוּבִי-הַכְּבוֹד, וואָס האָבן באַשאַטנט דאָס כְּפוֹרֶת; פון די דאָזיקע זאַכן קענען מיר איצט נישט רעדן באַזונדער.

און אַזוי, ווי די דאָזיקע זאַכן זענען געווען אַזוי אָנגעברייט, גייען די כְּהֻנִּים כְּסֹדֶר אַרְיִין אין דעם ערשטן מִשְׁכָּן צו טאָן די אַבֹּדוֹת; אין דעם צווייטן אָבער, דער כֹּהֵן-גָּדוֹל אַלֵּיין, איינמאַל אין דעם יאָר, נישט אָן דָם, וואָס ער איז מִקְרִיב פֶּאָר זיך, און פֶּאָר די שְׁגָגוֹת פון דעם עס. מיט דעם צייכענט דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ אָן, אַז דער דָּרֶךְ צום קָדְשִׁי-קָדָשִׁים איז נאָך נישט געווען אַנטפלעקט, כָּל-זֶמֶן דער ערשטער מִשְׁכָּן איז נאָך געשטאַנען. דאָס איז אַ מָשֶׁל פֶּאָר דער הַיִּנְטִיקער צייט; לויט אים איז מען מִקְרִיב מִנְחוֹת און זִבְחִים, וואָס קענען נישט מִשְׁלִים זײַן, וואָס איז שײַך דאָס געוויסן פון דעם, וואָס טוט די עבֹדָה, ווייל זיי זענען בלויז חוקים פונעוועגן שפּייזן און געטראַנקען און פאַרשידענע מקוה טבִּילוֹת פון דעם פלייש, אַרױפֿגעלייגט ביז צו אַ צייט פון תְּקוּן העוֹלָם. אָבער רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, אַזוי ווי ער האָט זיך באַוויזן אַ כֹּהֵן-גָּדוֹל פון די גוטע קומענדיקע זאַכן, איז דורך דעם גרעסערן און מער שלִימוֹתִידִיקן מִשְׁכָּן, וואָס איז נישט געמאַכט געוואָרן מיט קיין הענט, דאָס הייסט, נישט פון דעם דאָזיקן באַשאַף, אויך נישט אַפִּילוּ דורך דעם דָם פון בעק און קעלבער, נייערט דורך זײַן אייגענעם דָם, איז אַרײַנגעגאַנגען איין מאָל פֶּאָר אַלעמאַל אין דעם מְקוֹם-קָדוֹשׁ אַרְיִין, און האָט דערגרייכט אייביקע גאולה. מחמת אויב דאָס דָם פון בעק און אַקסן, און דאָס אַש פון אַ קאַלב, וואָס איז געשפרענגט געוואָרן אויף די, וואָס זענען געווען טָמא, האָט געהייליקט צו דער רײַניקייט פון דעם פלייש, אויף

וויפל מער וועט דאָס דָם פון מְשִׁיחַ, וואָס האָט דורך דעם
אייביקן רוּחַ זיך מקריב געווען אָן אַ מום צו ה', רייניקן אייער
געוויסן פון טויטע מעשים, צו רינען אלוקים חיים?
צוליב דער דאָזיקער סיבה איז ער דער מליץ מִתּוֹךְ פון אַ בְּרִית
חֲדָשָׁה, כּדי אַ מָוֶת, וואָס איז געשען פּונוועגן דער גאולה פְּדוּת
פון די עֲבִירוֹת, וואָס זענען געווען אונטער דעם בְּרִית הָרִאשׁוֹנָה,
זאָלן די, וואָס זענען באַרופֿן געוואָרן, מקבל זיין די הבטחה פון
דער נְחִלַת עוֹלָם. מחמת וואו עס איז פאַראַן אַ צוואה, דאָרט
מוז זיין נייטיק דער מָוֶת פון דעם, וואָס האָט זי געמאַכט.
מחמת אַ צוואה איז אין קראַפט, וואו עס איז געווען אַ מָוֶת;
מחמת זי האָט נישט קיין האַפט פֿל-זמן דער, וואָס האָט זי
געמאַכט, לעבט. דעריבער איז אויך דער בְּרִית הָרִאשׁוֹנָה נישט
געהייליקט געוואָרן אָן דָם. מחמת אַזוי ווי יעדע מצוה איז דורך
מֹשֶׁה [רבינו] גערעדט געוואָרן עַל-פִּי התורה צום גאַנצן עס,
האָט ער גענומען דאָס דָם פון קעלבער און בעק, מיט וואַסער
און פּוּרפּוּרוואָל און אַזוב, און האָט באַשפרענגט סיי דאָס סֵפֶר
און סיי דאָס גאַנצע עס, אַזוי צו זאָגן : דאָס איז דאָס דָם פון
דעם בְּרִית, וואָס ה' האָט אייך געבאַטן [שמות כד, ח].
הוצדעם האָט ער דאָס מִשְׁכַּן און די אַלע פֿלים פון דער אַבֹּדָה
געשפרענגט מיט דעם בליט אויף אַן ענלעכן אופן. און לויט
דער תּוֹרָה, ווערט כּמַעַט אַלצדינג מְטַהָרִים מיט דָם, און אָן
פאַרגיסונג פון דָם איז נישטאָ קיין מְחִילָה [ויקרא יז, יא]. עס
איז דעריבער נייטיק געווען, אַז די אַפּבילדער פון די הימלישע
זאָכן זאָלן אַזוי מְטַהָרִים ווערן, אָבער די הימלישע זאָכן גופא
מיט בעסערע קרָבָנוֹת, איידער די דאָזיקע. מחמת רבי מלך
המְשִׁיחַ איז נישט אַרײַנגעגאַנגען אין אַ מִקְדָּשׁ, וואָס איז
געמאַכט געוואָרן מיט הענט, געגליכן אין געשטאַלט צו דעם
אַמֶּתָן, נייערט אין שְׁמִים אַרײַן גופא, צו ווייזן זיך איצט פון

אונדזערטוועגן פאר ה'; און דאָס נישט פדי ער זאָל זיך אַליין
אָפט מַקריב זיין, ווי דער כּהן-גדול גייט אַריין פון יאָר צו יאָר
אין דעם קדשי-קדשים מיט דָם, נישט זיין אייגנס; אַניט וואָלט
ער אָפט געמוזט ליידן זינט ששת-ימי-בראשית, איצט אָבער איז
ער אויפן סוף פון די צייטן איין מאָל אַנטפלעקט געוואָרן, צו
בטל מאַכן די עבירה דורך דעם קרבן פון זיך אַליין. און אַזוי
עס איז באַשטימט פאַר די בני-אדם איין מאָל צו שטאַרבן, און
אַזוי קומט מִשפט, אַזוי וועט אויך רבי מלך המשיח, אַזוי ווי ער
איז איין מאָל מַקריב געוואָרן צו טראָגן די עבירות פון דעם
רבים, באַווייזן זיך אַ צווייט מאָל אָן עבירה, פאַר דער ישועת
אלוקינו פון די, וואָס וואַרטן אויף אים.

מחמת די תורה, ווייל זי האָט נאָר אַ שאַטן פון די קומענדיקע
גוטע זאַכן, און נישט דאָס אָפּפילד פון די זאַכן גופא, איז
קיינמאָל נישט ביכולת מיט די זעלבע קרבנות, וואָס זיי זענען
כּסדר מַקריב יאָר נאָך יאָר, שלמותדיק צו מאַכן די, וואָס
גענענענען. אַניט, וואָלט מען דען זיי נישט אויפגעהערט מַקריב
צו זיין? ווארים די, וואָס דינען, אַזוי ווי זיי זענען איין מאָל
מִטהָרים געוואָרן, וואָלטן מער נישט געהאַט דאָס באַוואוסטזיין
פון עבירות. אין יענע קרבנות אָבער איז אַלע יאָר פאַראַן אַ
זכר פון עבירות. מחמת עס איז נישט מעגלעך, אַז דאָס דָם פון
אַקסן און בעק זאָל אַוועקנעמען עבירות. בַּכּן, בעת ער קומט
אין דער עולם הַזֶּה אַריין, זאָגט ער : זָבַח און מְנַחָה האָסטו
נישט באַגערט, נייערט אַ גוף האָסטו צוגעגרייט פאַר מיר.
עוֹלָה און חֲטָאֹת האָסטו נישט פאַרלאַנגט.
דעריבער האָב איך געזאָגט: זע, איך בין געקומען,
אין דער מגילה פון דעם ספר שטייט געשריבן וועגן מיר, צו טאָן
דיין רצון, מיין אלוקים. בעת ער זאָגט אויבן : זבח און מְנַחָה,
עוֹלָה און חֲטָאֹה האָסטו נישט געוואָלט, אויך האָסטו דערין

נישט געהאט קיין וואוילגעפעלן, [וואָס מען איז זיי מקריב
 על-פי התורה], דעמאלט האָט ער געזאָגט: זע, איך בין
 געקומען, צו טאָן דיין רצון. ער שאַפט אָפּ דאָס ערשטע, כדי ער
 זאָל באַפעסטיקן דאָס צווייטע. דורך דעם דאָזיקן רצון זענען
 מיר געהייליקט געוואָרן דורך דעם מקריב זיין פון דעם גוף פון
 רבי מלך המשיח יהושע/ישוע איין מאָל פאַר אַלעמאָל.
 און יעדער כּהן שטייט יום-טעגלעך צו טאָן די עבודה און
 מקריב צו זיין די זעלביקע קרבנות, וואָס קאָנען קיינמאָל
 נישט אַוועקנעמען די עבירות; ער אָבער, אַזוי ווי ער האָט
 מקריב געווען איין קרבן פאַר עבירות לעולם, האָט זיך
 אַנידערגעזעצט ביי דער רעכטער האַנט פון ה', און דָבַר פון
 דעמאלט אָן, ביז זיינע שוֹנאים וועלן געאמכט ווערן דאָס
 פוסבענקל פון זיינע פיס. מחמת דורך איין קרבן האָט ער
 לעולם שלמותדיק געמאַכט די, וואָס זענען געהייליקט
 געוואָרן. און דער רוח הקודש זאָגט אונדז אויך עדות; מחמת
 אַזוי ווי ער האָט געזאָגט: דאָס איז דער בְּרִית, וואָס איך וועל
 מאַכן מיט זיי נאָך יענע טעג, זאָגט ה' : איך וועל אַריינגעבן מיין
 תּוֹרָה אין זייער פאַרשטאַנד, און אויף זייער לֵב וועל איך זי
 אויפשרייבן. און זייערע עֲוֹנוֹת און עבירות וועל איך מער נישט
 געדענקען [ירמיה לא, לב-לג] און וואו עס איז פאַראַן
 פאַרגעבונג פון די דאָזיקע, דאָרט איז מער נישטאָ קיין קרבן
 פאַר עבירות. דעריבער, אַחִים במשיח, ווייל מיר האָבן בְּטָחוֹן
 אַריינצוקומען אין מָקוֹם-קָדוֹשׁ דורך דעם דָם פון יהושע/ישוע,
 דורך דעם נייעם און לעבעדיקן דָרֶךְ, וואָס ער האָט געהייליקט
 פאַר אונדז דורך דעם פְּרוֹכֶת, דאָס הייסט, דורך זיין בְּשָׁר;
 און ווייל מיר האָבן אַ כּהֵן-גָּדוֹל איבער דעם בֵּית ה', לְאֹמִיר
 גענענען מיט אָן אויפריכטיק לֵב אין דער גאַנצקייט פון
 אָמוֹנָה, כדי אונדזערע לְבָבוֹת זאלן זיין באַשפרענגט און פריי

פון אַ בייז געוויסן, און אונדזערע לייבער זאלן געוואָשן ווערן
מיט טהור וואָסער; לאָמיר זיך האַלטן פעסט אין דער
אַפענער באַקענונג פון אונדזער תּקוּה, כדי זי זאל זיך נישט
טרייסלען, מחמת געטריי איז דער, וואָס האָט מבטיח געווען;
און לאָמיר טראַכטן צו דערוועקן איינער דעם אַנדערן צו אַהבה
און מעשים-טובים, און נישט פאַרלאָזן אונדזער אייגן
משיחיסט מנין איינזאַמלען זיך אינאיינעם, ווי עס איז ביי
עטלעכע דער מנהג, נייערט לאָמיר מזהיר זיין איינער דעם
אַנדערן, און אַ סך מער צוליב דעם, ווייל איר זעט, אַז דער יום
זיך דערנענטערט. מחמת אויב מיר זינדיקן בפיוון, אַזוי ווי מיר
האַבן מקבל געווען דאָס וויסן פון דעם אָמת, דעמאָלט
פאַרבלייבט נישט מער קיין קרבן פאַר עבירות, נייערט אַ
מוֹרָאָדיק דערוואָרטן פון משפט, און אַ געפערלעך אַש, וואָס
וועט פאַרצערן די ווידערשפעניקע. דער, וואָס איז עובר
תּוֹרַת-מֹשֶׁה [רבינו], ווערט אַן דערבאַרעמונג געטייט אויף דעם
דָּבָר פון צוויי אָדער דריי גידות; היינט, וואָסער האַרבערע
שטראָף, מיינט איר, איז ווערט דער, וואָס האָט געטרעטן מיט
די פיס דעם זון פון דער אויבערשטער, און האָט מחליל געווען
דאָס דָם פון דעם בְּרִית, מיט וואָס ער איז געהייליקט געוואָרן,
און געלעסטערט דעם גייסט פון חֶסֶד? מחמת מיר קענען
אים, וואָס האָט געזאָגט: צו מיר געהערט די נקמה, איך וועל
פאַרגעלטן. און ווידער אַמאָל: ה' וועט משפטן זיין עם [דברים
לב: לה-לו]. עס איז אַ מוֹרָאָדיקע זאַך אַריינצופאַלן אין די
הענט פון דעם אלוקים חיים. דערמאָנט אייך אָבער די
פריערדיקע טעג, אין וועלכע איר זענט באַלויכטן געוואָרן, און
איר האָט דערטראָגן אַ שווערן מאַבָּק פון ענווים, טיילווייז,
ווייל איר זענט געוואָרן אַ שוישפיל דורך חרפות און צרות, און
טיילווייז, ווייל איר זענט געוואָרן טיילנעמער מיט די, וואָס

זענען אזוי באהאנדלט געוואָרן. מחמת איר האָט געהאַט
 רחמנות אויף די, וואָס זענען געווען אין שְׁרָשְׁרוֹת, און האָט
 אָנגענומען מיט שְׁמִיחָה די באַרויבונג פון אייער האָב און גוטס,
 ווייל איר ווייסט, אַז איר האָט אַ גרעסער פאַרמעגן, און אַ
 באַשטענדיקס. פאַרוואָרפט דעריבער נישט אייער בטחון, וואָס
 האָט אַ גרויסע פאַרגעלטונג. מחמת איר נייטיקט זיך אין
 געדולד, כּדי אזוי ווי איר וועט האָבן געטאָן דעם רצון ה', זאָלט
 איר מקבל זיין די הבטחה. מחמת נאָך אַ גאַנץ קליינע רגע וועט
 קומען דער, וואָס קומט, און וועט נישט פאַרזאַמען. און מיין
 צדיק וועט לעבן דורך אַמונה; און אויב ער ציט זיך צוריק, האָט
 מיין נשמה נישט קיין וואוילגעפעלן אין אים [חבקות ב, ג-ד].
 מיר זענען אָבער נישט פון די, וואָס ציען זיך צוריק צו
 פאַרדאַרבונג, נייערט פון די, וואָס האָבן אַמונה מציל צו זיין
 זייער נשמה.

יא און אַמונה איז אַ פאַרזיכערונג פון זאַכן, אויף וועלכע מע
 האָפט, אַן איבערצייגונג פון זאַכן, וואָס ווערן נישט
 געזען. מחמת דערין האָבן די זקנים באַקומען אַן עדות, וואָס
 איז זיי געגעבן געוואָרן. דורך אַמונה פאַרשטייען מיר, אַז די
 וועלטן זענען באַשאַפן געוואָרן דורך דעם דָבָר ה', אזוי, אַז וואָס
 סע ווערט געזען, איז נישט געמאַכט געוואָרן פון זאַכן, וואָס
 שיינען צו זיין. דורך אַמונה האָט הָבֶל מְקַרֵּב געווען צו ה' אַ סֵד
 אַ בעסערן קרבן ווי קֵין, דורך וועלכן ער האָט באַקומען אַן
 עדות, אַז ער איז אַ צדיק, ווארים ה' האָט עדות געזאָגט אין
 שייכות מיט זיינע מנחות; און דורך אים, הָגַם ער איז מָוֶת, טוט
 ער נאָך אַלץ רעדן. דורך אַמונה איז חנוך אַוועקגענומען
 געוואָרן, כּדי ער זאָל נישט זען דעם מָוֶת; און ער איז נישט
 געפונען געוואָרן, ווארים ה' האָט אים אַוועקגענומען מחמת
 איידער ער איז אַוועקגענומען געוואָרן, האָט ער באַקומען דאָס

עדות, אז ער איז וואוילגעפעלן געוואָרן פאַר ה'. און אָן
אָמונה איז נישט מעגלעך וואוילגעפעלן צו ווערן פאַר אים;
מחמת דער, וואָס גענעענט פאַר ה', מוז גלויבן, אז ער
עקסיסטירט, און אז ער איז אַ פאַרגעלטער פון די, וואָס זוכן
אים. דורך אָמונה האָט נח, אזוי ווי ער איז געוואָרנט געוואָרן
פון ה' בנוגע זאַכן, וואָס מע האָט נאָך נישט געזען, מיט
יראַת-הכבוד געבויט אַ תְּבִיחַ, מַצִּיל צו זיין זיין בֵּית; דורך דעם
האָט ער פאַרמֶשֶׁפֶט די עולם הַזֶּה, און איז געוואָרן אַ יוֹרֵשׁ פון
דער צִדִּיק, וואָס איז פון אָמונה. דורך אָמונה האָט אַבְרָהָם
געפּאָלגט, בעת ער איז גערופן געוואָרן אַרויסצוגיין צו אַן אָרט,
וואָס ער האָט באַדאַרפט באַקומען פאַר אַ ירושה; און ער איז
אַרויסגעגאַנגען, הָגֵם ער האָט נישט געוואוסט וואוהין ער איז
געגאַנגען. דורך אָמונה איז ער געוואָרן אַ גֵר אין דעם לאַנד פון
דער הבְּטָחָה, ווי אין אַ לאַנד, וואָס איז נישט זיינס, און האָט
געוואוינט אין געצעלטן מיט צַחָקֹן און יַעֲקֹבֹן, די יורשים מיט
אים פון דער זעלבער הבְּטָחָה; מחמת ער האָט געוואָרט אויף
דער שטעטל, וואָס האָט יסוּדוֹת, וואָס איר ארכיטעקט און
בוימיינסטער איז ה'. דורך אָמונה האָט אַפִּילוּ שָׁרָה אַליין
געקריגן כּוֹחַ טראָגעדיק צו ווערן, הָגֵם זי איז שוין געווען
אַריבער דער צייט, ווייל זי האָט געהאַלטן פאַר געטריי דעם,
וואָס האָט מִבְּטִיחַ געווען. דעריבער איז אויך אַרויסגעקומען
פון איינעם, און דער, אזוי טוב ווי נִפְטָר, אַזויפיל ווי די שטערן
פון שָׁמַיִם, און ווי דאָס זאַמד ביים ברעג ים, נישט צום ציילן.
די אַלע זענען נִפְטָר אין אָמונה, הָגֵם זיי האָבן נישט מקבל
געווען די הבְּטָחוֹת, נאָר האָבן זיי געזען און זיי פאַגריסט פון
דערווייטנס, און האָבן מוֹדָה געווען, אז זיי זענען גרים און
פאַרשיקטע אויף דער ערד. מחמת די, וואָס רעדן אויף אַזאַ
אופן, מאַכן קלאָר, אז זיי זוכן אַן אייגן לאַנד. און וואָלטן זיי

געווען געטראכט פון יענעם לאַנד, פון וועלכן זיי זענען
ארויסגעגאנגען, וואָלטן זיי געהאַט אַ געלעגנהייט זיך
אומצוקערן. איצט אָבער באַגערן זיי אַ בעסער לאַנד, דאָס
הייסט, אַ הימליש. דעריבער שעמט זיך נישט ה' מיט זיי, גערופן
צו ווערן זייער ה'; מחמת ער האָט פאַר זיי אָנגעברייט אַן עיר.
דורך אַמונה האָט אַבְרָחם, בעת ער איז געפרוּאוּט געוואָרן,
געבראכט יצחקן צו דער עקדָה; און ער, וואָס האָט מקבל געווען
די הבטחות, איז געווען גרייט מקריב צו זיין זיין
בן-יחיד; צו וועמען ס'ע איז געזאָגט געוואָרן: אין יצחקן זאָל
דיין זרע גערופן ווערן, ווייל ער האָט געקלערט, אַז ה' איז
ביכולת אים אויפצואוועקן אפילו פון די טויטע, פונוואַנען ער
האָט אים אויך בדרך משל צוריק באַקומען. דורך אַמונה האָט
יצחק געבענטשט יעקבן און עשָׂון, אפילו בנוגע זאכן, וואָס
האָבן געדאַרפט געשען. דורך אַמונה האָט יעקב, ביים
שטאַרבן געבענטשט יעדן פון בְּנֵי יוֹסֵף, און האָט זיך געבויקט
אויף דעם קאַפּ פון זיין שטעקן. דורך אַמונה האָט יוֹסֵף, בעת
זיין סוף איז געווען נאָענט, דערמאָנט פונוועגן דעם
יציאת-מצרים פון די בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, און האָט באַפוילן בנוגע זיינע
ביינער. דורך אַמונה איז מֹשֶׁה [רבינו], אַזוי ווי ער איז געבוירן
געוואָרן, געווען פאַרבאָרגן פון זיינע אבות דריי חֲדָשִׁים, מחמת
זיי האָבן געזען, אַז ער איז אַ שיין ילד; און זיי האָבן נישט מורא
געהאַט פאַר דעם מַלְכָּס באַפעל. דורך אַמונה האָט מֹשֶׁה
[רבינו], בעת ער איז אויסגעוואַקסן, זיך אָפּגעזאָגט גערופן צו
ווערן דער זון פון פֶּרַעֲהָס בֵּת, און האָט ליבער אויסדערוויילט
צו ליידן מיט דעם עם ה', איידער הָנָאָה צו האָבן אויף אַ צייט
פון תַּעֲנוּגִים פון עבירות, ווארים ער האָט פאַררעכנט די חרפה
פון רבי מלך הַמָּשִׁיחַ פאַר אַ גרעסער עשירות איידער די אוצרות
פון אָרֶץ מִצְרַיִם; מחמת ער האָט פאַראויסגעזען דעם שִׁכָּר.

דורך אָמונה האָט ער פאַרלאָזן אַרץ מצרים, און נישט מורא
 געהאַט פאַר דעם זַעם פון דעם מַלך; מחמת ער האָט
 דערטראַגן, ווי ער וואַלט געזען אים, וועמעס פֿנים מע קען
 נישט זען. דורך אָמונה האָט ער געהאַלטן פֿסח, און דאָס
 שפרענגען פון דעם דָם, כדי דער מַשחית פון די בכורים זאָל זיי
 נישט אָנרירן. דורך אָמונה זענען זיי דורכגעגאַנגען דעם ים-סוף
 ווי דורך יַבֿשה; וואָס די מצרים, בעת זיי האָבן דאָס געפרואווט
 צו טאָן, זענען זיי דערטרונקען געוואָרן. דורך אָמונה זענען די
 מויערן פון יריחו איינגעפאַלן, אַזוי ווי זיי זענען אַרומגערינגלט
 געוואָרן זיבן טעג. דורך אָמונה איז רָחב - הַזונה נישט
 אומגעקומען מיט די, וואָס זענען געווען ווידערשפעניק, ווייל זי
 האָט אויפגענומען די מַרגלים בשָלום. און וואָס נאָך זאָל איך
 זאָגן? מחמת סע וועט מיר אויספעלן צייט, אויב איך וועל
 דערציילן פון גִדעֹנען, בָּרַקן, שמשֹׁנען, יַפְתָּח, פון דָּודן און
 שמואֵלן און די נביאים - וואָס האָבן דורך אָמונה
 אינטערטעניק געמאַכט מלִיכות, האָבן געטאָן צִדִּק, האָבן
 מקבל געווען הַבְטָחות, האָבן פאַרשטאַפֿט די מיילער פון אֶרֶץ, הַ
 האָבן פאַרלאָשן די קראַפֿט פון אֵש, זענען אַנטרונגען די שאַרף
 פון דער חָרֵב, פון שוואַכקייט זענען זיי געמאַכט געוואָרן
 שטאַרק, זענען געוואָרן גיבורים אין מלחמה, האָבן פאַריאַגט
 פרעמדע כּחות. נָשִׁים האָבן באַקומען זייערע טויטע דורך
 תּחִית-הַמֵּתִים; און אַנדערע זענען געפֿיניקט געוואָרן, און האָבן
 נישט אָנגענומען זייער אויסלייזונג, כדי זיי זאָלן זוכה זיין אַ
 בעסער

תּחִית-מֵתִים. אַנדערע האָבן איבערגעטראָגן שפּאַט און
 מַלְקוֹת, און אַפִּילוּ שְׁרָשְׁרוֹת און בֵּית הַסֵּהר. זיי זענען
 פאַרשטיינט געוואָרן, זיי האָבן אויסגעשטאַנען נסיוֹנות, זיי זענען
 פּונאַנדער-געזעגט געוואָרן, זיי זענען געטייט געוואָרן מיט

דער חָרֵב; זיי זענען אַרומגעגאַנגען אין שאַפֿנפעלן און ציגנפעלן, זיי זענען געווען פאַרלאָזן, געפֿיניקט, שלעכט באַהאַנדלט - וואָס די עולם הֵיזָה איז זיי נישט ווערט געווען - זיי האָבן געוואָגלט אין מִדְּבָרִיּוֹת און בערג, און אין היילן און לעכער פון דער ערד. און די אַלע, הָגִם זיי האָבן געהאַט דאָס יְדוּת, וואָס איז זיי געגעבן געוואָרן דורך אָמוֹנָה, האָבן נישט מקבל געווען די הַבְּטָחָה, ווייל ה' האָט אָנגעברייט עפעס אַ בעסערע זאַך פון אונדזערטוועגן, כדי אָן אונדז זאָלן זיי נישט ווערן שלימותדיק.

יב דעריבער, ווייל מיר זענען אַרומגערינגלט מיט אַזאַ גרויסן וואַלקן יְדוּת, לאָמיר אַוועקלייגן יעדע מִשָּׂא, און די עבירה, וואָס באַהעפט זיך צו אונדז, און לאָמיר לויפן מיט סבלנות דעם וועטלויף, וואָס ליגט פאַר אונדז, און קוקן אויף יהושע/ישוע, דעם ראש און מְשִׁלִּים פון אונדזער אָמוֹנָה, וואָס צוליב דער שְׂמִיחָה, וואָס איז געווען אָנגעברייט פאַר אים, האָט ער דערטראָגן דעם בּוֹיָם, האָט פאַראַפּשייט די חֲרָפָה, און האָט זיך אָנידערגעזעצט ביי דער רעכטער האַנט פון דעם כְּסִי-ה'. מחמת באַטראַכט אים, וואָס האָט דערטראָגן אַזאַ סתירה פון חוטאים קעגן זיך, כדי איר זאָלט נישט ווערן מיד און אָפּגעשוואַכט אין אייערע נשמות. איר האָט זיך נאָך נישט אנטקיינגעשטעלט ביז דָם אין דעם מַאֲבָק קעגן עבירה, און איר האָט פאַרגעסן די תּוֹכַחָה, וואָס טויט איינטענהן מיט אייך ווי מיט יְלָדִים: מיין זון, האַלט נישט גרינג דעם מוסר פון ה', פֶּאֶל ביי זיך נישט אַראָפּ, בעת דו ווערסט פון אים געמוסערט; מחמת וועמען ה' האָט ליב, דעם מוסרט ער, און שמייסט יעדן זון, וועמען ער איז מקבל [משלי ג: יא-יב]. עס איז צוליב דעם מוסר, וואָס איר דערטראָגט; ה' פרייט זיך אויף מיט אייך ווי מיט בָּנִים; מחמת וואָסער זון איז עס, וועמען

זיין אָב טויט נישט מוסרן? אויב אָבער איר ווערט נישט
 געמוסערט, וואָס אין דעם זענען אַלע טיילנעמער, דעמאָלט זענט
 איר מַמזרים, און נישט קיין בָּנִים. נאָך מער, מיר האָבן געהאַט
 לייבלעכע אבות אונדז צו מוסרן, און מיר האָבן זיי אָפּגעגעבן
 כָּבוֹד; צי זאָלן מיר נישט אַ סך ליבער אונטערטעניק זיין צו דעם
 אָב פון די גייסטער, און לעבן? מחמת זיי האָבן אונדז
 געמוסערט אויף אַ קורצער צייט, לויט ווי זיי האָבן עס געהאַלטן
 פאַר נייטיק, ער אָבער טויט עס פאַר אונדזער נוצן-וועגן, כדי מיר
 זאָלן זיין טיילנעמער פון זיין קדושה. יעדער מוסר זעט אויס,
 בעת ער קומט אויף אונדז, צו זיין נישט דערפרייענדיק, נייערט
 טרויעריק; דאָך שפעטער טראָגט זי פרידלעכע פֿירות פון צָדִק
 פאַר די, וואָס לערנען זיך עפעס דערפון אָפּ. בִּכּוֹן, הייבט אויף די
 הענט, די שלאָפע, און שטאַרקט די מידע
 קני, און מאַכט גלייכע שטעגן פאַר אייערע פיס, כדי דער
 לאַמער זאָל נישט אָפּקערן פון וועג, נייערט זאָל ליבער געהיילט
 ווערן. יאָגט זיך נאָך שְׁלוֹם מיט אַלע מענטשן, און דער קדושה,
 אָן וועלכער קיינער וועט נישט זען הָאָדוֹן. און שימו לב, אַז
 קיינער זאָל נישט געמינערט ווערן אין דעם חֶסֶד ה', און אַז סע
 זאָל נישט אויפּשפּראַצן אַ שרש פון ביטערקייט און אייד
 באַשווערן, און דורכדעם מטמא מאַכן דעם
 רבים; אַז קיינער זאָל נישט זיין קיין נואף, אָדער אָן
 אומווערדיקער מענטש ווי עֶשָׂו, וואָס האָט פאַר אַ געקעכץ
 פאַרקויפט זיין בכורה. ווען ער האָט געוואלט ירשענען מחמת
 איר ווייסט, אַז בער ער האָט שפעטער, די בָּרְכָה, איז ער
 פאַרוואָרפן געוואָרן; מחמת ער האָט שוין נישט געפונען קיין
 תשובה, הָגֵם ער האָט זי געזוכט מיט טרערן. מחמת איר זענט
 נישט געקומען צו קיין הָר, וואָס מע קאָן אָנרירן, און וואָס
 ברענט מיט אַש, און צו שוואַרצקייט, און חשכות און

שטורעמווינט, און דעם שאַלן פון אַ שוֹפֶר, און דעם קול פון
 רייד, וואָס די, וואָס האָבן געהערט, האָבן געבעטן, אַז מע זאָל
 צו זיי מער נישט רעדן. מחמת זיי האָבן נישט געקאָנט
 דערטראָגן דאָס, וואָס איז געבאָטן געוואָרן : אויב אַפילו אַ
 בַּהֲמָה רירט אָן דעם הָר, זאָל מען זי פאַרשטיינען. און די חֲזוֹן
 איז געווען אַזוי מוֹרְאָדִיק, אַז מֹשֶׁה [רבינו] האָט געזאָגט: אַיך
 האָב זייער מוֹרָא און ציטער. נאָר איר זענט געקומען צום הָר
 צוֹן, און צו דער שטאָט פון דעם אלוקים חיים, דעם ירוּשָׁלַיִם
 שְׁבַשְׁמַיִם, און צו אומצייליקע מַלְאָכִים בעצרת, צו דער
 כְּנֶסֶת-הַגְּדוֹלָה און הברית החדשה קהילה פון די בכּוֹרִים, וואָס
 זענען פאַרשריבן אין שְׁמַיִם, און צו ה', דעם שוֹפֶט פון אַלע, און
 צו די גיִיסטער פון צדיקים גמורים, און צו יהושע/ישוע, דעם
 מַלְיָץ מִתְּנוּךְ פון אַ בְּרִית חדשה, און צו דעם דָם פון שפרענגען,
 וואָס רעדט פון עפעס בעסערס, ווי דאָס דָם פון הַבִּלְעָן. זעט,
 אַז איר זאָלט זיך נישט אָפּזאָגן פון דעם, וואָס רעדט. מחמת
 אויב זיי זענען נישט אַנטרונען, בעת זיי האָבן זיך אָפּגעזאָגט פון
 דעם, וואָס האָט זיי מִזְהִיר געווען אויף דער ערד, אַ סֶךְ מער
 וועלן מיר נישט אַנטרונען, אויב מיר קערן אָפּ פון דעם, וואָס
 טוט מִזְהִיר זיין פון שְׁמַיִם, וועמעס קול האָט אַמאָל געמאַכט
 ציטערן די ערד. איצט אָבער האָט ער מִבְּטִיחַ געווען, אַזוי צו
 זאָגן : אַיך וועל נאָכאַמאָל מאַכן ציטערן נישט נאָר די ערד,
 נייערט אויך דעם שְׁמַיִם [חגי ב, ו]. און דאָס דאָזיקע דָבָר :
 נאָכאַמאָל, באַצייכנט דאָס איבערשטעלן
 פון יענע זאַכן, וואָס טרייסלען זיך, ווי זאַכן, וואָס זענען
 געמאַכט געוואָרן, כּדי דאָס, וואָס טרייסלט זיך נישט, זאָל
 פאַרבלייבן. בִּכֵּן, ווייל מיר זענען מקבל אַ מַלְכוּת, וואָס קאָן זיך
 נישט טרייסלען, לאָמיר זיין דאַנקבאַר, און דינען מיט
 וואוילגעפעלן פאַר ה', מיט פאַרכטיקייט און פֶּחַד; מחמת

אלוקינו איז אן אַש אַכְלָה [פאַרצערנדיק פייער].

יג זאָל די פרידערלעכע אַהֲבָה באַשטיין. פאַרגעסט נישט די

הַכְּנֶסֶת-אוֹרְחִים; מחמת דורך דעם האָבן עטלעכע, נישט
וויסנדיק, מְכַנִּיס-אוֹרֵחַ געווען מַלְאָכִים. געדענקט די, וואָס
זענען אין שְׁרָשְׁרוֹת, ווי געפונדן מיט זיי; און די, וואָס ווערן
שלעכט באַהאַנדלט, ווייל איר אַליין זענט אויך אין דעם
גוף. זאָל דאָס חתונה האָבן געהאַלטן ווערן בַּכּוּד צווישן אַלע,
און זאָל דאָס בעט נישט מַטְמָא ווערן; מחמת די צעלאַזענע און
נואפֿים וועט ה' מַשְׁפֵּט. זייט פריי פון דער אַהֲבָה צו געלט, און
זייט צופרידן מיט דעם, וואָס איר האָט; מחמת ער אַליין האָט
געזאָגט: איך וועל דיר באַין-אופֿן נישט פאַרוואַרפֿן, איך וועל
דיר אויך באַין-אופֿן נישט

פאַרלאָזן [דברים לא: ו, ח]. אַזוי, אַז מיט פריילעכן בַּטָּחוֹן
זאָגן מיר: ה' - יתברך איז מיין העלפער, איך וועל נישט מוֹרָא
האָבן; וואָס קאָן אַ מענטש מיר טאָן? געדענקט אייערע
מְנַהִיגִים, וואָס האָבן צו אייך גערעדט דאָס דָּבָר ה';
באַטראַכט דעם תְּכִלִּית פון זייער לעבן, און מאַכט נאָך זייער
אַמוּנָה. רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הוֹשֵׁעַ/יֵשׁוּעַ איז דער זעלבער נעכטן,
און היינט, ולעולמי עולמים. לאַזט זיך נישט פאַרפירן דורך
פאַרשידענע און פרעמדע לערנונגען; מחמת עס איז טוֹב, אַז
דאָס לֵב זאָל באַפעסטיקט ווערן דורך חֶסֶד, נישט דורך
מַאֲכָלִים, פון וואָס די, וואָס האָבן זיך פאַרנומען מיט דעם,
האָבן נישט געהאַט קיין געווינס. מיר האָבן אַ מִזְבֵּחַ, פון וואָס
די, וואָס באַדינען דעם מַשְׁכֵּן, האָבן נישט קיין רעכט צו עסן.
מחמת די לייבער פון יענע בְּהֵמוֹת, וועמעס דָם סע ווערט
געבראַכט אין מָקוֹם-קָדוֹשׁ אַריין דורך דעם כֹּהֵן-גָּדוֹל ווי אַ
קרבן פאַר עבירה, ווערן פאַרברענט
מחוץ-למִחֲנֶה. איבערדעם האָט אויך יהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ געליטן

אויסער דעם שער, כדי ער זאל הייליקן דאָס עם דורך זיין אייגן
 דָם. לאָמיר דעריבער אַרויסגיין צו אים מחוץ-למחנה צו טראָגן
 זיין חרפה. מחמת דאָ האָבן מיר נישט קיין פאַרבלייבנדיקע
 שטעטל, נייערט מיר זוכן די שטעטל, וואָס דאָרף ערשט קומען.
 בָּן, לאָמיר דורך אים תמיד מקריב זיין אַ קרבן פון לויב צו ה',
 דאָס הייסט, די פרוכט פון לעפצן, וואָס זענען מודה צו זיין
 נאָמען [ויקרא ז, יב; ישעיה נז, יט; הושע יד
 ב]. פאַרגעסט אָבער נישט צו טאָן גוטס, און זיך צו טיילן
 מיט אַנדערע, מחמת אַזעלכע קרבנות ווערן וואוילגעפעלן פאַר
 ה'. געהאַרט אייערע מנהיגים, און זייט זיי אונטערטעניק,
 מחמת זיי וואָכן איבער אייערע נשמות, ווי די, וואָס וועלן דאָרפן
 אָפגעבן חשבון, כדי זיי זאלן דאָס טאָן מיט שְׂמִיחָה, און נישט
 מיט צער; מחמת דאָס וואָלט געווען פאַר אייך אַן נוצן.
 זייט מתפלל פאַר אונדז; מחמת מיר זענען איבערצייגט, אַז מיר
 האָבן אַ גוט געוויסן, ווייל מיר באַגערן צו לעבן ערלעך אין
 אַלצדינג. און איך בעט אייך נאָך אַ סך מערער דאָס צו טאָן,
 כדי איך זאל צו אייך וואָס גיכער צוריקגעגעבן ווערן.
 און דער אלוקים פון שְׁלוֹם, וואָס האָט צוריקגעבראַכט פון די
 טויטע אַדְוִינֵנוּ יהושע/ישוע, דעם גרויסן רוּעָה פון די שאָף, דורך
 דעם דָם פון דעם בְּרִית עֶלּוּם [יחזקאל טז, ס], זאל אייך מאַכן
 תמים אין יעדער גוטער זאָך צו טאָן זיין רָצוֹן, בעת ער ווירקט
 אין אייך דאָס, וואָס איז וואוילגעפעליק פאַר אים דורך רַבִּי מֶלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, צו וועמען סע זאל זיין דער כָּבוֹד לעולמי
 עולמים. אָמֵן. און איך בעט אייך, אַחִים במשיח, אַז איר זאָלט
 אָננעמען דאָס דאָזיקע מוסר-וואָרט; מחמת איך האָב אייך
 געשריבן בקיצור. זייט וויסן, אַז אונדזער אַח במשיח
 טימותיאָס איז באַפרייט געוואָרן; מיט אים, אויב ער וועט
 בקרוב קומען, וועל איך אייך זען. דרשו בשלום צו אַלע אייערע

מנהיגים, און אַלע קדושים. די פון איטליה גריסן אייד.
דער חסד זאָל זיין מיט אייד אַלע. אָמֵן

יעקב

א יעקב, אַן עבֶד פון ה' און פון האַדון רבי מלך המשיח
יהושע/ישוע, צו די צוועלף שבטים, וואָס זענען אין גלות : שלום!
פאַררעכנט עס פאַר לויטער שְׁמִיחָה, מיינע אַחים במשיח, בעת
איר פאַלט אַריין אין פֿלערליי נסיונות, ווייל איר ווייסט, אַז
דאָס אויספֿרוואון פון אייער אָמונה פירט צו
סבלנות. נאָר זאָל סבלנות האָבן איר שלימותדיקע ווירקונג, כדי
איר זאָלט זיין שלימותדיק און תָּמִים, און סע זאָל אייד גאַרנישט
פעלן. אויב אָבער עמיצן פון אייד פעלט חכמה, זאָל ער בעטן
ביי ה', וואָס גיט אַלעמען מיט אַ פולער האַנט, און מאַכט נישט
צו שאַנד, און סע וועט אים געגעבן ווערן. זאָל ער אָבער בעטן
אין אָמונה, און נישט מסופק זיין; מחמת דער, וואָס איז
מסופק, איז ווי די כוואַליע פון ים, געטריבן פון דעם ווינט און
געשליידערט. מחמת יענער מענטש זאָל נישט מיינען, אַז ער
וועט עפעס באַקומען פון ה'; ער איז אַ וואַקלדיקער מענטש,
און נישט שטאַנדהאַפטיק אין אַלע זיינע וועגן. זאָל אָבער דער
אָח פון שפּלן שטאַנד זיך רימען אין זיין דערהויבענער מַדְרָגָה;
און דער עושר מיט דעם, וואָס ער ווערט שפּל; ווארים ווי די
בלום פון דעם גראַז וועט ער פאַרגיין. מחמת די זון גייט אויף
מיט איר היץ, און דאָס גראַז פאַרוועלקט, און די בלום דערפון
פאלט אַראָפּ, און דער חן פון איר געשטאַלט גייט פאַרלוירן;
אַזוי וועט אויך דער עושר פאַרוועלקן אין זיינע וועגן. אַשְׁרֵי איז
דעם מענטשן, וואָס האַלט אויס אַ נסיון; מחמת בעת ער ווערט
באַוויליקט, וועט ער באַקומען די עֶטְרַת פון חיים, וואָס ה' האָט

צוגעזאגט צו די, וואָס האָבן אים ליב. זאָל קיינער נישט זאָגן,
 בעת ער ווערט געפרואוּט, איך בין געפרואוּט געוואָרן פון ה';
 מחמת ה' קאָן נישט געפרואוּט ווערן מיט רע, און ער אַליין איז
 קיינעם נישט מַנְסָה. נייערט יעדער איינער ווערט געפרואוּט,
 בעת ער ווערט גערייצט און פאַרפירט דורך זיין אייגענער תַּאוּוה
 [רומ' זיח]. דעמאָלט טוט די תַּאוּוה, בעת זי ווערט מעוּפְּרֶת,
 געבערן חֲטָא; און די חֲטָא, בעת זי וואַקסט אויס, ברענגט דעם
 מָוֶת. זייט נישט גענאָרט, מיינע געליבטע אַחים במשיח. יעדע
 גוטע מַתָּנָה, און יעדע שלימותדיקע מַתָּנָה, איז פון אויבן, און
 קומט אַראָפּ פון דעם אלוקים אָבי הָאֲדָמָה, ביי וועמען עס איז
 נישטאָ קיין שום פאַרענדערונג, אָדער אַ שאַטן וואָס בײַט זיך.
 פון זיין אייגענעם רָצוֹן האָט ער אונדז געבוירן דורך דעם דָּבָר
 הָאֵמֶת, כדי מיר זאָלן זיין אַ מִין בִּיכּוּרִים פון זיינע פאַשעפענישן.
 איר ווייסט דאָס, מיינע געליבטע אַחים במשיח. זאָל אָבער
 יעדער מענטש זיין פלינק צו הערן, פאַמעלעך צום רעדן, און
 פאַמעלעך צום דערצערענען; מחמת דער צאָרן פון אַ מענטשן
 ווירקט נישט די צֶדֶק פון ה'. בִּכּוֹן, טוט אָפּ פון זיך יעדע
 שמוציקייט און איבערבלייב פון רע, און זייט מקבל מיט עֲנִיוּת
 דאָס איינגעפלאַנצטע דָּבָר, וואָס איז בכּוֹח צו ראַטעווען אייערע
 נַשְׁמוֹת. אָבער זייט טוערס פון דעם דָּבָר, און נישט בלויז
 הערערס, וואָס נאָרן זיך אַליין אָפּ. מחמת אויב עמיצער איז אַ
 הערער פון דעם דָּבָר, און נישט קיין טוער, איז ער געגליכן צו אַ
 מענטשן, וואָס זעט זיין לייבלעך פֿנים אין אַ
 שפיגל; מחמת ער זעט זיך אַליין, און גייט אַוועק, און
 פאַרגעסט באַלד וואָסער מִין מענטש ער איז געווען. אָבער
 דער, וואָס קוקט אַריין אין דער שלימותדיקער תּוֹרָה, די תּוֹרָה
 פון פּרִייהייט, און בלייבט דערין, און וואָס איז נישט קיין
 הערער, וואָס פאַרגעסט, נייערט אַ טוער, וואָס ווירקט, וועט

אים זיין אַשְׁרֵי אין זיין טואונג. אויב עמיצער מיינט, אַז ער איז פרום, און צאַמט נישט זיין צונג, נאַרט ער זיין לֵב, און זיין פרומקייט איז פוסט. אַ ריינע און אומבאַפלעקטע פרומקייט פאַר אלוקינו, אלוקים האָב איז דאָס: מִנְחָם-אָבֵל צו זיין יתומים און אַלמָנוֹת אין זייערע צרות, און צו האַלטן זיך אומבאַפלעקט פון דער עולם הַזֶּה.

ב מיינע אַחים במשיח, האַלט נישט די אַמונה פון אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, הָאָדוֹן פון כָּבוֹד, מיט נשִׁיאַת-פָּנִים. מחמת אויב סע קומט אַריין אין אייער שול אַ מענטש מיט זָהָב רינגען, און שיינע מַלְבוּשִׁים, און סע קומט אויך אַריין אַן אַרעמאַן אין אַפּגערִיסענע מַלְבוּשִׁים, און איר קוקט מיט חֵן אויף דעם, וואָס טראָגט די שיינע מַלְבוּשִׁים, און זאָגט: דו זיץ דאָ, אויף דעם בְּכֹבֹדִיקוֹן פֿלאַץ; און צו דעם אַרעמאַן זאָגט איר: דו שטיי דאָרט, אָדער זיץ אונטער מיין פוסבענקל. צי טוט איר נישט מאַכן קיין חילוק צווישן אייך אַליין, און ווערט שופטים מיט בייזע מַחֲשָׁבוֹת? האַרכט, מיינע געליבטע אַחים במשיח: צי האָט ה' נישט אויסדערוויילט די עֲנָיִים פון דער עולם הַזֶּה, צו זיין רייך אין אַמונה און יורשים פון דעם מַלְכוּת, וואָס ער האָט מַבְטִיחַ געווען פאַר די, וואָס האָבן אים ליב? איר אָבער האָט מַבְזָה געווען דעם אַרעמאַן, צי באַדריקן אייך נישט די עֲשִׁירִים, און שלעפּן זיי אייך נישט פאַר דעם בֵּית-דִין? צי טוען זיי נישט לעסטערן דעם חָשׁוֹב נאָמען, מיט וועלכן איר ווערט אָנגערופֿן? אויב איר זענט טאַקע מקיים דאָס קעניגלעכע געזעץ, לויט דער תּוֹרָה: דו זאָלסט ליב האָבן דיין חֵבֵר ווי זיך אַליין [ויקרא יט, יח], טוט איר טוב; אויב אָבער איר זענט נושא-פָּנִים, באַגייט איר אַ עבירות, און ווערט פאַרמֶשֶׁפֶט דורך דער תּוֹרָה ווי בַּעֲלִי-עֲבִירָה. מחמת ווער סע וועט מקיים זיין די גאַנצע תּוֹרָה, נאָר וועט אויף עפעס עובר

זיין, האָט ער עובר געווען אויף אַלע מצוות [דברים כו, כז].
מחמת דער, וואָס האָט געזאָגט: דו זאָלסט נישט מַזְנֶה זיין, האָט
אויך געזאָגט: דו זאָלסט נישט טייטן [שמות כ, יג]. היינט, אויב
דו ביסט נישט מַזְנֶה, נייערט טייטסט, האָסטו עובר געווען אויף
דער תּוֹרָה. אַזוי רעדט און אַזוי טוט, ווי מענטשן, וואָס דאַרפן
געמשפּט ווערן דורך דער תּוֹרָה פון פּרייהייט. מחמת דער
משפּט איז אָן רחמנות פאַר דעם, וואָס האָט נישט אַרויסגעוויזן
קיין רחמנות; רחמים טוט זיך רימען קעגן דין. וואָס נוצט עס,
מיינע אַחים במשיח, אויב אַ מענטש זאָגט, ער האָט אַמונה, נאָר
ער האָט נישט קיין מַעשִׁים? צי קאָן אים זיין אַמונה העלפן?
אויב אָן אַח במשיח, אָדער אַחות איז נאָקעט, און עס פעלט זיי
אין טעגלעכער אַכּל, און איינער פון אייך זאָגט צו זיי: גייט
בשָׁלוֹם; זייט אָנגעוואַרעמט און געזעטיקט; און איר גיט זיי
נישט די זאַכן, וואָס זענען נייטיק פאַר דעם בָּשָׂר, וואָס טוט עס
נוצן? אויך אַזוי איז אַמונה, אויב זי האָט נישט קיין מַעשִׁים,
איז זי מָוֶת פון זיך אַליין. עמיצער וועט אָבער זאָגן: דו האָסט
אַמונה, און איך האָב מַעשִׁים; ווייז מיר דיין אַמונה אָן דיינע
מַעשִׁים, און איך, דורך מיינען מַעשִׁים, וועל דיר ווייזן מיינ אַמונה.
דו גלויבסט, אַז ה' איז אַתָּד; דו טויסט טוב. די טיילאָגן
גלויבן אויך, און ציטערן. ווילסטו אָבער וויסן, דו נאַרישער
מענטש, פאַרוואָס אַמונה אָן מַעשִׁים איז מֵת? צי איז
אַבְרָהָם-אַבינו נישט גערעכטפאַרטיקט געוואָרן דורך מַעשִׁים
[רעדאַקטאָר: דאָס איז גלט'ה, ו; מעשים איז אַמונה וואס טוט
ווירקן דורך ליבע], בעת ער האָט מַקְרִיב געווען זיין זון יצחק
אין דער עקידה? דו זעסט, אַז אַמונה האָט געווירקט מיט
זיינע מַעשִׁים, און דורך מַעשִׁים איז פּוֹלְקָאָם געוואָרן די אַמונה.
און מקוים געוואָרן איז דער פֿסוק, וואָס זאָגט: און אַבְרָהָם
האָט געגלויבט ה', און עס איז אים פאַררעכנט געוואָרן פאַר

מה-יִצְדִּיק אָנוֹשׁ עִם ה' [איוב כה, ד], און ער איז גערויפן געוואָרן דער פריינט פון ה' [בראשית טו, ו; ישעיה מא, ח; דברי הימים ב' כ, ז]. איר זעט, אַז דורך מַעשִׁים ווערט אַ מענטש גערעכטפאַרטיקט [גלט' ה, ו], און נישט נאָר דורך אַמונה. איז דען נישט רַחֲב-הַזֶּזֶה אויף אַזאַ אופן גערעכטפאַרטיקט געוואָרן דורך מַעשִׁים, ווען זי האָט אויפגענומען די מַרְגְּלִים, און האָט זיי אַרויסגעשיקט מיט אַן אַנדערן דָּרֶךְ [יהושע ב, א-כא]? מחמת אַזוי ווי דער גוף אָן דער נשמה איז מָוֶת, אַזוי אויך איז אַמונה אָן מַעשִׁים טויט.

ג זאָלן קיין סך פון אייד נישט ווערן קיין לערערס, מיינע אַחִים במשית, ווייל איר ווייסט, אַז מיר וועלן קריגן אַ שווערערן משפט. מחמת אין אַ סך זאָכן ווערן מיר אַלע נִכְשָׁל. אויב עמיצער ווערט נישט נִכְשָׁל אין זיינע רייד, דער איז אַן אִישׁ תָּמִים, און איז בפֿוח צו צאַמען זיין גאַנצן גוף. און אויב מיר לייגן אַריין ציימלעך אין די מיילער פון פערד, כדי זיי זאָלן אונדז פאַלגן, פירן מיר אויך זייער גאַנצן גוף. זע, אויך די שיפן, הַגִּם זיי זענען אַזוי גָּדוֹל און ווערן געטריבן פון שטאַרקע ווינטן, דאָך ווערן זיי אַרומגעפֿירט פון זייער אַ קליינעם רודער, וואוהין דער שטייערמאַן וויל. אַזוי איז אויך די צונג אַ קליינער אָבר, און טוט זיך רימען מיט גרויסע זאַכן. זע, סאַראַ גרויסער וואַלד ווערט אונטערגעצונדן דורך אַ קליין אֵש! און די צונג איז אַן אֵש; אַ וועלט פון אומגערעכטיקייט צווישן אונדזערע אָברים איז די צונג, וואָס באַפֿלעקט דעם גאַנצן לייב, און צינדט אונטער דאָס גִּלְגֵּל הַטֶּבַע, און ווערט אונטערגעצונדן פון גיהנום. מחמת יעדער מין פון בהמות און עופות, פון שרצים און חיות פון דעם ים, ווערט געצאַמט און איז געצאַמט געוואָרן דורך דעם מענטשלעכן מין. אָבער די צונג קאָן קיין מענטש נישט

צאמען - זי איז אַן אומרוואיק רע, פול מיט סם-המוות. מיט
איר בענטשן מיר ה', אלוקים האָב, און מיט איר שעלטן מיר
מענטשן, וואָס זענען געמאַכט אין דעם צאָלם-ה'. פון דעם
זעלבן מויל קומט אַרויס ברכה און קללה. מיינע אַחים במשיח,
אַזוי דאַרף עס נישט זיין. צי טוט דער קוואַל אַרויסשפרודלען
פון דער זעלבער עפענונג זיס וואָסער און ביטערס? צי קאָן אַ
פייגנבוים, מיינע אַחים במשיח, טראָגן איילבערטן, אָדער אַ
וויינשטאַק פייגן? אויך קאָן אַ זאַלצקוואַל נישט אַרויסגעבן
קין זיס וואָסער. ווער צווישן אייך איז אַ חכם און אַ מבין?
זאָל ער ווייזן מיט זיין גוטער פירונג זיינע מעשים אין עניוות פון
חכמת. אויב אָבער איר טראָגט ביטערע קנאה און שנאה אין
אייער לב, טאָ רימט אייך נישט און זייט נישט פאַלש צום אָמת.
די דאָזיקע חכמה קומט נישט אַראָפּ פון אויבן, נייערט איז
ערדיש, פאָוהדיק, טיילוואָניש. מחמת וואו עס איז קנאה און
שנאה, דאָרט איז מהומה און אַלדאָס-בייז. די חכמה אָבער,
וואָס איז פון אויבן, איז קודם-כָּל לויטער, דערנאָך פרידלעך,
איידעל, גרינג צום איבערבעטן, פול מיט רחמים און גוטע
פירות, אָן ספֿיקות, אָן צביעות. און די פרוכט פון ציָדק ווערט
געזייט אין שְׁלוֹם פון די, וואָס מאַכן שְׁלוֹם.

ד פונוואָנען קומען מלחמות, און פונוואָנען קומען געשלעגן
צווישן אייך? צי קומען זיי נישט פון אייערע פאָוהות [רומ' ז, יח],
וואָס פירן מלחמה אין אייערע אַברים? איר גלוסט, און האָט
נישט; איר הרגעט, און זענט מקנא, און קאָנט עס נישט
דערגרייכן; איר שלאָגט זיך און פירט מלחמה; איר האָט
נישט, ווארים איר בעט נישט. איר בעט, און באַקומט נישט,
ווארים איר בעט שלעכט, כדי איר זאָלט עס אויסברענגען אין
אייערע פארגעניגנס. איר אויסגעלאָסענע! צי ווייסט איר נישט,
אַז די פריינטשאַפט מיט דער עולם הָיָה איז פיינטשאַפט קעגן

ה'! בִּכְן, ווער סע וועט זיין אַ פֿריינט פון דער עולם הַזֶּה, מאַכט זיך פֿאַר אַ שׁוֹנאַ פון ה'. אָדער מיינט איר, אַז דער פֿסוק זאָגט אומזיסט: מיט קנאה גלוסט דער גייסט, וואָס ער האָט געמאַכט רוען אין אונדז? ער אָבער גיט מער חֶסֶד. איבערדעם זאָגט דער פֿסוק: ה' שטעלט זיך קעגן די גִּדְלָנִים, און גיט חֵן צו די עָנוּוִים [משלי ג, לד]. זייט דעריבער אונטערטעניק צו ה'; און שטעלט אייך אַנטקעגן דעם שָׁטֶן, און ער וועט אַנטרינען פון אייך. גענעענט צו ה', און ער וועט גענעענען צו אייך. רייניקט אייערע הענט, איר חוטאים, און לייטערט אייערע לְבָבוֹת, איר צוויי-הערציקט. פֿילט אייער עלנט, און קלאָגט, און וויינט; זאָל אייער געלעכטער פאַרקערט ווערן אין קלאָג, און אייער שְׂמִיחָה אין טרויעריקייט. דערנידעריקט אייך פֿאַר ה', און ער וועט אייך דערהייבן. רעדט נישט איינער קעגן דעם אַנדערן, אַחִים במשיח. דער, וואָס רעדט קעגן אַן אַח במשיח, אָדער מִשְׁפָּט זיין אַח במשיח, רעדט קעגן דער תּוֹרָה, און מִשְׁפָּט די תּוֹרָה. היינט, אויב דו מִשְׁפָּטסט די תּוֹרָה, ביסטו נישט איינער, וואָס איז מקיים די תּוֹרָה, נייערט איר שופט. איינער נאָר איז דער מַחֲקֵק און שופט, דאָס איז דער, וואָס איז בִּיכּוּלַת מַצִּיל צו זיין און אומצוברענגען; ווער אָבער ביסטו, וואָס טויסט מִשְׁפָּט דין חֵבֶר? קוימט דאָך, איר, וואָס זאָגט: היינט, אָדער מָחָר [מאָרגן] וועלן מיר גיין אין דער און דער שטעטל אַרײַן, און פאַרברענגען דאָרט אַ יאָר, און האַנדלען, און פאַרדינען, הַגָּם איר ווייסט נישט וואָס מָחָר [מאָרגן] וועט זיין. וואָס איז אייער לעבן? מחמת איר זענט אַ נעפל, וואָס דויערט אַ ווײַלע, און פאַרשווינדט דערנאָך. אַנשטאַט דעם באַדאַרפֿט איר זאָגן: אַם-יִרְצָה-ה', אַז מיר וועלן לעבן, וועלן מיר דאָס, אָדער דאָס טאָן. איצט אָבער רימט איר אייך אין אייערע באַרימערײַען; אַזאַ מין רימען זיך איז

שלעכט. בִּכּוֹן, פֶּאַר דעם, וואָס פֶּאַרשטייט צו טאָן גוטס, און טוט עס נישט, פֶּאַר דעם איז עס אן עבירה.

ה קומט דאָך, איר רייכע, וויינט און קלאָגט אויף אייערע צרות, וואָס קומען איבער אייך. אייער עֲשִׁירוֹת איז פֶּאַרפוילט, און אייערע בָּגָדִים זענען צעפרעסן פון מאָיל. אייער זָהָב און זילבער איז פֶּאַרזשאַווערט, און זייער זשאַווער וועט זיין אַן עֲדוֹת קעגן אייך, און וועט פֶּאַרצערן אייער פלייש ווי אַש. איר האָט צונויפגעזאַמלט אייער אוצר אין די לעצטע טעג. זע, דער שֹׁכֵר פון די פּוֹעֲלִים, וואָס האָבן געשניטן אייערע שָׁדוֹת, און וואָס איז פון אייך פֶּאַרהאַלטן געוואָרן, שרייט אויס; און די געשרייען פון די, וואָס האָבן געשניטן, זענען אַריין אין די אויערן פון ה' צבָאוֹת. איר האָט אַשְׁרֵי געלעבט אויף דער ערד, און געהאַט אייערע תַּעֲנוּגִים; איר האָט פֶּעט געמאַכט אייערע לְבָבוֹת ווי אין אַ יום פון שחִיטָה. איר האָט פֶּאַרמֶשֶׁפֶּט, איר האָט געטייט דעם צָדִיק; ער טוט זיך נישט שטעלן קעגן אייך. זייט דעריבער געדולדיק, אַחִים במִשִּׁיחַ, ביז דעם קומען פון הָאָדוֹן. זע, דער אַקערער וואָרט אויף דער טייערער פרויכט פון דער ערד, און איז געדולדיק מיט איר, ביז זי באַקומט דעם פֶּרִיעֲגֵן און שפֶּעט־רעגן. זייט איר אויך געדולדיק, שטאַרקט אייערע לְבָבוֹת; מחמת דאָס קומען פון הָאָדוֹן [ביאת המשיח] האָט גענעענט. מורמלט נישט, אַחִים במִשִּׁיחַ, איינער קעגן דעם אַנדערן, כּדִּי איר זאָלט נישט געמֶשֶׁפֶּט ווערן; אָט שטייט דער שׁוֹפֵט פֶּאַר דער פֶּתַח. נעמט אייך, אַחִים במִשִּׁיחַ, פֶּאַר אַ בִּישְׁפִּיל פון ליידן און געדולד די נבִּיאִים, וואָס האָבן גערעדט אין דעם נאָמען פון ה'. אָט רופֵּן מִיר אָן געבענטשטע די, וואָס האָבן אויסגעהאַלטן. איר האָט געהערט פון דער סבלנות פון אִיזָבֶּה, און איר האָט געזען, וואָס ה' האָט צום סוף געטאָן, מחמת ה' איז פֶּוֹל מִיט רַחֲמָנוֹת און לֵיט־זעליקייט [איוב א, 21].

כא-כב; תהלים קיא, ד]. דער עיקר פון אלץ אָבער, מיינע אַחים
 במשית, שווערט נישט, נישט ביים שְׁמִים, נישט ביי דער ערד,
 אויך נישט ביי קיין שום אַנדער שבועה; נייערט זאָל אייער פֿון,
 זיין פֿון, און אייער לאַ, לאַ, כדי איר זאָלט נישט פאַלן אונטער
 דעם משפט. ליידיט עמיצער צווישן אייד? לאַז ער מתפֿלל זיין
 איז עמיצער פרייליך? לאַז ער זינגען שירות ותשבחות. איז
 עמיצער חוֹלָה צווישן אייד? לאַז ער רופן די זקנים פון דער
 הברית החדשה קהילה, און זאָלן זיי מתפֿלל זיין פאַר אים, און
 אים זאָלפן מיט אייל אין דעם נאָמען פון ה'; און די תפילה פון
 אָמונה וועט ראַטעווען דעם הוֹלָה, און ה' וועט אים אויפריכטן;
 און אויב ער האָט באַגאַנגען עבירות, יִסְלַח לוֹ. בִּכּוֹן, זייט
 מתוודה אייערע עבירות [די ווידוי] איינער צום אַנדערן, און זייט
 מתפֿלל איינער פאַר דעם אַנדערן, כדי איר זאָלט געהיילט ווערן
 די תפילה פון דעם צדיק האָט אַ גרויסע און שטאַרקע פעולה.
 אליהו הנביא איז געווען אַ מענטש פונקט אַזוי ווי מיר זענען,
 און ער האָט מתפֿלל געווען מיט פֿוֹנָה, אַז ס'זאָל נישט רעגענען;
 און סע האָט נישט גערעגנט אויף דער ערד דריי יאָר מיט זעקס
 חֳדָשִׁים. און ער האָט ווידער אַמאָל מתפֿלל געווען, און דער
 שְׁמִים האָט געגעבן גֶשֶׁם, און די ערד האָט אַרויסגעבראַכט איר
 פרויכט. מיינע אַחים במשית, אויב עמיצער פון אייד ווערט
 אַראָפּגעפירט פון דעם אָמת, און איינער קערט אים
 אום, זאָל ער וויסן, אַז דער, וואָס קערט אום אַ זינדיקן פון זיין
 פאַרקרומטן דֶרֶךְ, וועט ראַטעווען זיין אַ נֶפֶשׁ פון מָוֶת, און וועט
 פאַרדעקן אַ סך עבירות.

כיפא א

א כִּיפֶּא, אַ שלִיח פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, צו די

אויסדערוויילטע, וואָס זענען תושבים פון די תפוצות אין
 פּאַנטוס, גלטיה, קפדוקיה, אַסיה און ביתיניה, הנבחרים לויט
 נאָך דער השגחה פון ה', אלוקים אַבינו, אין קדושה פון דעם רוח
 הקודש, צו געהאַרכזאַמקייט און שפרענגונג פון דעם דם פון
 רבי מלך המשיח יהושע/ישוע: חסד צו אייך און שלום זאָלן זיין
 געמערט. געלויבט איז ה', אלוקים האָב פון אַדוֹננו רבי מלך
 המשיח יהושע/ישוע, וואָס האָט אונדז לויט זיין גדול רחמים
 ווידער אַמאָל געבוירן צו אַ תקוה חיה, דורך דעם תחית-המתים
 פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, פאַר אַ ירושה וואָס איז
 אומפאַרדאַרבליך, אומבאַפלעקט, וואָס ווערט נישט
 פאַרוועלקט, און וואָס איז באַהאַלטן פאַר אייך אין
 שמים, איר, וואָס ווערט פון דער מאַכט פון ה' באַשיצט דורך
 אַמונה פאַר אַ ישועה, וואָס איז אַנגעברייט אַנטפלעקט צו ווערן
 בַּעַת קֶץ. טוט אייך דערמיט שטאַרק פרייען, הַגם איר זענט
 אויף אַ קורצער צייט, אויב נייטיק, טרויעריק געוואָרן דורך
 פאַרשידענע נסיונות, כדי דער באַווייז פון אייער אַמונה, וואָס
 איז אַ סך טייערער פון זָהב, וואָס פאַרגייט, הַגם סע ווערט
 אויסגעפרוּאוּט דורך אַש, זאָל אייך זיין צום לויב און
 העליכקייט און כבוד ביי דער התגלות פון רבי מלך המשיח
 יהושע/ישוע. הַגם איר האָט אים נישט געזען, האָט איר אים
 ליב, און הַגם איר טוט אים איצט נישט זען, דאָך טוט איר אין
 אים גלויבן, און טוט אייך שטאַרק פרייען מיט אַן
 אומדערציילבאַרער און הערלעכער שְׂמִיחָה; און איר דערגרייכט
 דעם תכלית פון אייער אַמונה, די ישועת אלוקינו פון אייערע
 נשמות. פונוועגן דער דאָזיקער ישועה האָבן חוקר-ודוֹרֵש געווען
 די נביאים, וואָס האָבן נביאות געזאָגט וועגן דעם חסד, וואָס
 דאַרף קומען אויף אייך. זיי האָבן געפאַרשט וואָסערע אופן,
 אַדער וואָסער צייט דער גייסט פון משיח, וואָס איז געווען אין

זיי, האָט אָנגעדייט, בעת ער האָט פאַרויס געזאָגט אויף די
 עינווייס פון רבי מלך המשיח, און די גדולות, וואָס וועלן קומען
 נאָך זיי. פאַר זיי איז דאָס אַנטפלעקט געוואָרן, אַז נישט פאַר
 זיך אליין, נייערט פאַר אייך האָבן זיי געדינט מיט די דאָזיקע
 זאַכן, וואָס זענען איצט אָנגעזאָגט געוואָרן צו אייך דורך די,
 וואָס האָבן מבשר געווען פאַר אייך די בשורת הגאולה דורך
 דעם רוח הקודש, וואָס איז געשיקט געוואָרן פון שמים; וואָס
 אין זיי באַגערן אַריינצוקוקן מלאכים. בכּן, גורט אָן די לענדן
 פון אייער פאַרשטאַנד, זייט ניכטער, און לייגט אייער גאַנצע
 תקנה אויף דעם חסד, וואָס דאַרף פאַר אייך געבראַכט ווערן ביי
 דער התגלות פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. ווי
 געהאַרכזאַמע ילדים, זאָלט איר אייך נישט צופאַסן צו אייערע
 פריערדיקע תאוות אין די צייטן פון אייער אומוויסנקייט;
 נייערט גלייך ווי דער, וואָס האָט אייך באַרופן, איז קדש, זאָלט
 איר אליין אויך זיין קדש אין אַלע אייערע דרכים, ווארים סע
 שטייט געשריבן: איר זאָלט זיין קדש, מחמת איד בין קדש
 [ויקרא יא, מד]. און אויב איר רופט צו אים ווי צו אַ אָב, וואָס
 טוט משפטן אָן נשיאת-פנים, לויט יעדן מענטשנס מעשים,
 זאָלט איר פאַרברענגען מיט יראת-הכבוד די צייט פון אייער
 גלות. מחמת איר ווייסט, אַז נישט מיט פאַרדאַרבלעכע זאַכן,
 מיט זילבער אָדער זָהב, זענט איר אויסגעלייזט געוואָרן פון
 אייער נישטיקן שטייגער פון לעבן, וואָס איז איבערגעגאַנגען פון
 אייערע אַבות, נייערט מיט דעם טייערן דם פון רבי מלך
 המשיח, ווי פון אַ שֶׁה, אָן אַ מים און אָן אַ פלעק. ער, וואָס איז
 געווען פאַרויסבאַשטימט איידער דער גרונטפעסטיקונג פון דער
 עולם הַזֶּה, נאָר איז אַנטפלעקט געוואָרן אויף דעם סוף פון די
 צייטן פון אייערטוועגן, וואָס זענט דורך אים מאַמינים אין ה',
 וואָס האָט אים מחיה-מתים געווען, און האָט אים געגעבן כבוד,

אָזוי, אַז אייער אָמונה און תּקוּה זאָל זיין אין ה'. הָיוֹת איר האָט געלייטערט אייערע נשמות דורך אייער געהאַרצאָמקייט פון דעם אָמת אין נישט קיין היפּאָקריטישע אַהבָה פון די אַחים במשיח, זאָלט איר ערנסט ליב האָבן איינער דעם אַנדערן פון לבבות. מחמת איר זענט ווידער אַמאָל געבוירן געוואָרן, נישט פון קיין פאַרדאַרבלעכער זריעה, נייערט פון אומפאַרדאַרבלעכער, דורך דעם דָבָר ה', וואָס לעבט און געדייט. מחמת יעדעס פלייש איז ווי גראָז, און יעדע כבוד דערפון איז ווי דער צווייט פון גראָז. דאָס גראָז פאַרוועלקט, און דער צווייט פאַלט אַראָפּ; אָבער דאָס דָבָר פון ה' באַשטייט לעולם [ישעיה מ: ו-ח]. און דאָס דאָזיקע איז דאָס דָבָר פון דער בשורת הגאולה, וואָס איז אייך אָנגעזאָגט געוואָרן.

ב בָּכֶן, טוט אָפּ פון זיך יעדע רע, און יעדע צביעות, און צביעות, און קנאה, און יעדע רכילות. ווי ניי-געבוירענע עוֹפֶעלעך, באַגערט די נישט-געפעלשטע גייסטיקע מילך, כדי איר זאָלט דורך איר וואַקסן צו דער ישועה, אויב איר האָט טועם געווען, אַז הָאָדוֹן איז טוב. גענענט צו אים, ווי צו אַ אָבֶן חֵיה, וואָס איז פאַרוואָרפן פון בני אדם, ביי ה' אָבער אויסדערוויילט און טייער, און ווי לעבעדיקע שטיינער זאָלט איר אַליין אויפגעבויט ווערן צו אַ גייסטיק פֿיט, צו זיין אַ כְּהֵנָת קֹדֶשׁ, כדי מַקְרִיב צו זיין גייסטיקע קרבנות, וואָס זענען באַווייליקט צו ה' דורך רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע. ווארים סע שטייט אין פסוק: זע, איך לייג אין ציון אַן אויסדערוויילטן, טייערן ווינקלשטיין און דער, וואָס גלויבט אין אים, וועט נישט פאַרשעמט ווערן [ישעיה כח, טז]. בָּכֶן, פאַר אייך, וואָס גלויבן, איז ער טייער, פאַר אַזוינע אָבער, וואָס גלויבן נישט:

איז דער שטיין, וואָס די בוימייסטער האָבן פאַרוואָרפן, געוואָרן צום ווינקלשטיין [תהלים קיח כב], און אַ שטיין פון מכשול, און

אָ פעלז פון ערגערניש [ישעיה ח, יד]. מחמת זיי שטרויכלען
צוליב זייער ווידערשפעניקייט קעגן דעם דָבָר, וואָס צו דעם
זענען זיי אויך באַשטימט געוואָרן. איר אָבער זענט אַן
אויסדערוויילטער דור, אַ מלוכה פון כְּהִנִּים, אַן עַמָּא קְדִישָׁא, אַן
עם-סגולה, כּדי באַקאַנט צו מאַכן די מִידוֹת פון אים, וואָס האָט
אייך אַרויסגערופן פון חֲשֵׁךְ צו זיין וואונדערלעך
אור; איר, וואָס זענט אַמאָל נישט געווען קיין עם, אָבער איצט
זענט איר עם אלוקים; אַמאָל זענט איר געווען אַן חֶסֶד, אָבער
איצט האָט איר מקבל געווען חֶסֶד. בּאליבטע, איך בעט אייך ווי
גֵרִים און תּוֹשָׁבִים, זיך צוריקצוהאַלטן פון פליישלעכע תּאוֹת,
וואָס קריגן קעגן אייער נשמה. פירט אייך אויף רעכט צווישן די
גוים, כּדי, בעת זיי רעדן קעגן אייך ווי רשעים, זאָלן זיי דורך
אייערע מַעשִׁים-טוֹבִים וואָס זיי זעען, לויבן ה' אין דעם יום
פְּקֻדָּה. זייט אונטערטעניק אונטער יעדער מענטשלעכער
פאַראַרדענונג פון דעם לְמַעַן הָאֲדֹן סיי דעם מֶלֶךְ, ווי אַ
העכסטן, אָדער די פּראָקוראַטאָרן, וואָס זענען פון אים
געשיקט געוואָרן צו שטראַפֿן די, וואָס טוען אומרעכט, און צו
לויבן די, וואָס טוען גוטס. מחמת אַזוי איז דער רָצוֹן פון ה', אַז
דורך טאָן גוטס זאָלט איר פאַרשטומען די אומוויסנקייט פון
נאַרישע מענטשן; ווי פּרִיע, און נישט נוצנדיק אייער
פּרִייהייט פאַר אַ מאַנטל פון רַע, נייערט ווי עֶבֶד פון ה'. גיט אָפּ
כָּבוֹד אַלע מענטשן. האָט ליב די ברודערשאַפט. האָט מוֹרָא
פאַר ה'. גיט אָפּ כָּבוֹד דעם מֶלֶךְ. עֶבֶד, זייט אונטערטעניק
אייערע האַרן מיט דער גאַנצער פאַרכטיקייט, נישט נאָר די
גוטע און איידעלע, נייערט אויך די בייזע. מחמת דאָס דאָזיקע
איז באַוויליקט, אויב איינער שטייט אויס יסורים פּונוועגן
ערלעכקייט צו ה', בעת ער לייזט אומזיסט. מחמת וואָסער
כָּבוֹד איז עס, אַז איר זינדיקט, און ווערט געשלאָגן דערפאַר,

אויב איר וועט עס אָננעמען געדולדיק? אויב אָבער איר טוט
 גוטס, און ליידט דערפֿאַר געדולדיק, איז עס באַוויליקט ביי ה'.
 מחמת צו דעם זענט איר באַרופן געוואָרן, ווארים רבי מלך
 המשיח האָט אויך געליטן פֿאַר אייך, און געלאָזן אייך אַ
 ביישפּיל, פֿדי איר זאָלט גיין אין זיינע טריט. ער האָט נישט
 געטאָן קיין עבירה; עס איז אויך נישט געפונען געוואָרן קיין
 פֿאַלשקייט אין זיין מויל. בעת ער איז געלעסטערט געוואָרן,
 האָט ער נישט געלעסטערט צוריק; בעת ער האָט געליטן, האָט
 ער נישט געסטראַשעט; נייערט האָט זיך איבערגעענטפֿערט צו
 דעם, וואָס מִשפּט צִדִּיק. ער אַליין האָט אַוועקגעטראָגן
 אונזערע עבירות אין זיין בֶּשֶׁר אויף דעם בוים, פֿדי מיר זאָלן
 לעבן צו צִדִּיק, אַזוי ווי מיר זענען אָפּגעשטאַרבן צו עבירה; דורך
 וועמעס וואונדן איר האָט רפּוי [ישעיה נג, ה]. מחמת איר זענט
 פֿאַרבלאַנדזשעט געוואָרן ווי שאָף, אָבער איצט האָט איר אייך
 אומגעקערט צו דעם רוֹעָה און משגיח פון אייערע נשמות
 [ישעיה נג, ה-ט].

ג אויף דעם זעלבן שטייגער, איר נָשים, זייט אונטערטעניק
 אייערע אייגענע מענער, פֿדי, אויב אַפּילו עטלעכע געהאָרן
 נישט דאָס דָבָר, זאָלן זיי קענען געוואונען ווערן אָן דעם דָבָר,
 דורך דער אויפֿפֿירונג פון זייערע נָשים, בעת זיי וועלן זען אייער
 צניעותדיקע און פרומע אויפֿפֿירונג. זייער באַשיינונג זאָל נישט
 זיין די אויסערלעכע באַשיינונג פון פלעכטן די האָר, און פון
 טראָגן צירונג פון זָהב, אָדער פון אָנטאָן זיך קליידער, נייערט
 זאָל דאָס זיין דער פֿאַרבאָרגענער אדם פֿנימי פון דעם לֵב און
 דער אומפֿאַרדאָרבלעכער קליידונג פון אָן עניוּתדיקן און
 שטילן גייסט, וואָס האָט אַ גרויסן ווערט פֿאַר ה'. מחמת אַזוי
 פלעגן זיך אַמאָל באַשיינען די נָשים הקדושות, וואָס האָבן
 געהאַפּט אין ה', און זיי זענען געווען אונטערטעניק זייערע

מענער, ווי שָׁרָה האָט געהאַרכט אַבְרָהָם, און האָט אים
אַנגערופן האָר. און איר זענט געוואָרן אירע ילָדִים, אויב איר
טוט רעכט, און ווערט נישט דערשראָקן פון קיין שום פֿחד. אויף
אַזאַ שטייגער, איר מענטשן, וואוינט מיט אייערע נָשִׁים מיט
פאַרשטענדעניש, און גיט אָפּ כָּבוֹד דער אָשָׁה, ווי די שוואַכע פֿלי,
ווארים זיי זענען אויך מיט-יורשים אין דעם חֶסֶד הַחַיִּים, כדי אַז
אייערע תּפִּילֹת זאָלן נישט געשטערט ווערן. צום סוף, זייט אַלע
פון איין מַחֲשָׁבָה, רהמנותדיק, ברודערלעך, באַרעמהאַרציק,
עניוֹת־דיק. פאַרגעלט נישט קיין רַע פאַר רַע, אָדער לעסטערונג
פאַר לעסטערונג, נייערט פאַרקערט, בענטשט; מחמת צו דעם
זענט איר באַרופן געוואָרן, כדי איר זאָלט ירשענען אַ בָּרָכָה.
מחמת הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים אֲהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב, יִנָּצַר לְשׁוֹנוֹ מֵרַע,
וּשְׁפָתָיו מִדִּבֵּר מֵרָמָה. יָסוּר מֵרַע וַיַּעֲשֶׂה-טוֹב, יִבְקֹשׁ שָׁלוֹם
וַיִּרְדֹּפֶהוּ, כִּי עֵינֵי ה' אֶל-צַדִּיקִים, וְאֶזְנוֹ אֶל-שׁוֹעֲתָם;
וּפִנֵּי ה' בְּעֹשֵׂי רַע [תהלים לד, יג-יז]. און ווער איז דער, וואָס וועט
אייד טאָן שאָדן, אויב איר זענט אייפערק אין דעם, וואָס איז
טוב? און אויב אפילו איר זאָלט ליידן פונוועגן צִדִּיק, טאָ אַשְׁרֵי
איז אייד. און האָט נישט קיין מורא פאַר זייער שרעק, און
ערגערט אייד נישט, נייערט הייליקט אין אייערע לְבָבוֹת רבי
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ ווי אייערן אָדוֹן; זייט גרייט תָּמִיד צו געבן אַ
תשובה יעדן איינעם, וואָס פרעגט אייד אַ טַעם בּוֹנֵה דער
תְּקוּנָה, וואָס איז אין אייד, דאָך מיט עניוֹת און פאַרכטיקייט;
האָט אַ טוֹב געוויסן, כדי אין דעם, וואָס איר ווערט
באַשולדיקט, זאָלן פאַרשעמט ווערן די, וואָס לעסטערן אייער
גוטע פֿירונג פון לעבן אין רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. מחמת עס איז
בעסער צו ליידן יסורים פאַר טאָן גוטס, אויב דאָס איז רָצוֹן ה',
איידער פאַר טאָן רַע. ווארים אויך רבי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ איז איין
מאָל נִפְטָר פונוועגן עבירה, דער צַדִּיק פאַר די רשעים, כדי ער

זאָל אונדז גענענענען צו ה', בעת ער איז געטייט געוואָרן אין דעם פלייש, אָבער געמאַכט געוואָרן לעבעדיק אין דעם גייסט. און אין אים איז ער אויך געגאַנגען און האָט מבֿשר געווען אין געפֿאַנגענשאַפט פֿאַר די גייסטער, וואָס זענען אַמאָל געווען ווידערשפעניק, בעת די סבלנות פון ה' האָט געוואָרט אין די טעג פון נח, בשעת די תֿבה איז געבויט געוואָרן, וואָס אין איר זענען עטלעכע, דהיינו אַכט נפֿשות ניצול געוואָרן פון דעם וואָסער. פון וואָס אין אַן אָמתן קעגנפֿילד, די מקוה טבֿילה טוט אייך איצט אויך מציל זיין, נישט ווי דאָס אָפטאָן דעם שמוץ פון דעם בֿשר, נייערט דאָס פֿאַרלאַנגען פון אַ טוב געוויסן לגבי ה', דורך דעם תּחית-הַמֵּתים פון רַבי מלך הַמָּשִׁיחַ יהושע/ישוע, וואָס איז ביי דער רעכטער האַנט פון ה', אַזוי ווי ער איז אַרויפגעגאַנגען אין שָׁמַיִם אַריין; און מלאַכים און הערשאַפטן און מאַכטן זענען געמאַכט געוואָרן אים אונטערטעניק.

ד דעריבער, אַזוי ווי רבי מלך הַמָּשִׁיחַ האָט געליטן אין דעם פלייש, זאָלט איר אייך אויך באַוואָפענען מיט דעם זעלבן געדאַנק, מחמת דער, וואָס האָט געליטן אין דעם פלייש, הערט אויף זינדיקן, כּדי ער זאָל מער נישט לעבן אין דעם פלייש די איבעריקע פון זיינע טעג לויט די תּאוות פון מענטשן, נייערט לויט דעם רָצון פון ה'. מחמת עס איז שוין גענוג די פֿאַרגאַנגענע צייט, בעת איר האָט געטאָן דעם באַגער פון די אומות, און האָט געלעבט אין תּאוות, גלוסטונגען, אויסגעלאַסנקייטן, שיכרות און פֿאַרברעכערישע עבֿודת-זָרות. איבערדעם וואונדערן זיי זיך, וואָס איר לויפט נישט מיט זיי אין דעם זעלבן שליים פון פֿאַרדאַרבנקייט, בעת זיי רעדן לָשון-הָרע פּונוועגן אייך; זיי וועלן אָבער אָפּגעבן דין-וְחֶשְׁבוֹן דעם, וואָס איז אָנגעברייט צו משפטן די לעבעדיקע און די טויטע. מחמת

צוליב דעם איז די בשורת הגאולה אנגעזאגט געווארן אפילו צו די מתים, כדי זיי זאלן געמשפט ווערן אין דעם פלייש ווי מענטשן, אבער לעבן לויט ווי ה' אין דעם גייסט.

דער סוף אבער פון אלצדינג האט גענעענט; זייט דעריבער געזונט אין פארשטאנד, און זייט ניכטערן צו תפילה. מער פון אלצדינג זייט הייס אין אייער אהבה צווישן זיך; מחמת אהבה טוט פארדעקן אן א שיעור עבירות. זייט מכניס-אורח איינער דעם אנדערן און מורמלעריי; דינט איינער דעם אנדערן, לויט דער מתנה, וואס יעדער האט באקומען, ווי גוטע מנהל-משק-בית פון דעם פילפאכן חסד פון ה'. אויב עמיצער טוט רעדן, זאל ער רעדן ווי סע וואלט געווען א נבואה פון ה'; אויב עמיצער טוט דינען, זאל ער דינען ווי פון דעם כוח, וואס ה' גיט, כדי אין אלצדינג זאל ה' פארהערלעכט ווערן דורך רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, וואס אים געהערט דער כבוד און די הערשאפט לעולם ועד. אמן. באליבטע, וואונדערט אייך נישט בנוגע דעם פייעריקן נסיון וואס קומט איבער אייך, כדי אייך צו פראוון, גלייך ווי סע וואלט אייך געטראפן עפעס א פרעמדע זאך. נייערט פרייט אייך, אויף וויפל איר האט א חלק אין רבי מלך המשיח יסורים, כדי איר זאלט אייך אויך פרייען ביי דער התגלות פון זיין כבוד מיט א גרויסער שמחה. אויב איר ווערט געלעסטערט פונוועגן דעם נאמען פון רבי מלך המשיח, טא אשרי איז אייך, ווארים דער גייסט פון כבוד און דער גייסט פון ה' רוט אויף אייך. נאר זאל קיינער פון אייך נישט ליידן ווי א רוצח, אדער א גנב, אדער א רשע, אדער ווי איינער, וואס מישט זיך אין פרעמדע עסקים. נאר אויב איינער ליידט ווי א משיחיסט, זאל ער זיך נישט שעמען, נייערט זאל ער אין דעם דאזיקן נאמען פארהערלעכן ה'. מחמת סע האט גענעענט די צייט פאר דעם אנהייב פון

משפט אין דעם בית ה' ; און אויב סע הייבט זיך אן קודם ביי אונדז, וואָס וועט זיין דער סוף פון די, וואָס געהאָרן נישט די בשורת הגאולה פון ה' ? און אויב דער צדיק ווערט קוים געראַטעוועט, וואו וועט אַהינקומען דער רשע און זינדיקער ? בָּכֵן, זאָלן אויך די, וואָס ליידן יסורים לויט דעם רצון ה', איבערענטפערן זייערע נשמות צו אַ געטרייען יוצר, בעת זיי טוען גוטס.

ה בָּכֵן, די זקנים צווישן אייך בין איך מזהיר, איך, וואָס בין אויך אַ זקן און אַן אַדות פון די ליידן יסורים פון רבי מלך המשיח, ווי אויך אַ טיילנעמער אין דער כבוד, וואָס וועט אַנטפלעקט ווערן: פיטערט ה'ס סטאַדע, וואָס איז אייך אַנפאַרטרויט, און האָט השגחה איבער איר, נישט דורך צוואַנג, נייערט וויליק, לויט דעם רצון ה', אויך נישט אין שענדלעכן פאַרדינסט, נייערט מיט חֲשֶׁק; אויך נישט ווי פאַהערשער פון ה'ס נחלה, נייערט מאַכט אייך פאַר ביישפילן פון דער סטאַדע. און בעת דער הויפט-רוּחָה וועט אַנטפלעקט ווערן, וועט איר מקבל זיין די עֲטָרָת פון כבוד, וואָס פאַרוועלקט נישט. אַזוי אויך, איר יינגערע, זייט אונטערטעניק די זקנים, גורט אייך אַלע אָן מיט הכנעה צו דינען איינער דעם אַנדערן; מחמת ה' לְלִצִים הוּא־זֵלִיץ וְלַעֲנֻיִם יִתֵּן-חֵן [משלי ג, לד]. בָּכֵן, דערנידעריקט אייך אונטער דער מעכטיקער האַנט פון ה', כדי ער זאָל אייך דערהייבן מיט דער צייט. וואָרפט אַרויף אויף אים אַלע אייערע דאגות, ווארים ער זאָרגט פאַר אייך [תהלים נה, כב]. זייט נישטער, זייט וואָך, אייער שונא, הָשָׁטֹן, גייט אַרום ווי אַ ברילנדיקער לייב, זוכנדיק וועמען איינצושלינגען. אים זאָלט איר זיך שטארק אנטקעגנשטעלן אין אייער אָמונה, ווייל איר ווייסט, אַז די זעלבע יסורים ווערן דערפילט אין אייערע אַחים במשיח אין דער עולם הַזֶּה. און דער אלוקים פון יעדן

חֲסֵד, וואָס האָט אייך באַרופֿן צו זיין אייביקער כבוד אין רבי מלך המשיח, וועט אייך אליין, אַזוי ווי איר האָט געליטן אַביסל, מאַכן שלימותדיק, אייך באַפעסטיקן און שטאַרקן. אים געהערט די הערשאַפט לעולם וָעַד. אָמֵן. דורך סילוואַנוס, אונדזער געטרייען אָח במשיח, ווי איך רעכנ אים, האָב איך אייך בקיצור געשריבן, און מִזהיר געווען און עֲדוֹת געזאָגט, אַז דאָס דאָזיקע איז דער אָמתער חֲסֵד ה'; שטייט אין אים פעסט. די הברית החדשה קהילה אין בָּבֶל, וואָס איז אויסדערוויילט אינאיינעם מיט אייך, דרשו בשלום אייך, און אַזוי טוט מִרְקוֹס, מיין זון. דרשו בשלום איינער דעם אַנדערן מיט אַ קוש פון אַהֲבָה. שְׁלוֹם צו אייך אַלע, וואָס זענט אין רבי מלך המשיח.

כיפא ב

א שמעון כיפא, אַן עָבֶד און שליח פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, צו די, וואָס האָבן מקבל געווען די אייגענע טייערע אָמונה ווי מיר, אין דער צָדֶק פון אלוקינו און מושיענו רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. חֲסֵד צו אייך און שְׁלוֹם זאָל געמערט ווערן אין דער דערקענטעניש פון ה' און פון יהושע/ישוע, אַדוֹנָי. הָיוֹת זיין געטלעכע מאַכט האָט אונדז באַוויליקט אַלצדינג, וואָס האָט אַ שׁיכוֹת צום לעבן און חֲסִידוֹת, דורך דער דערקענטעניש פון אים, וואָס האָט אונדז באַרופֿן דורך זיין אייגענער כבוד און גוטע מִידוֹת, וואָס דורך זיי האָט ער אונדז באַוויליקט זיינע טייערע און זייער גרויסע הַבְּטָחוֹת, פֿדי דורך די דאָזיקע זאָלט איר ווערן טיילנעמער אין דער געטלעכע טָבַע [יוח' ג, ו], בעת איר זענט אַנטרונען די פאַרדאַרבונג, וואָס איז פאַראַן אין דער עולם הַזֶּה דורך תַּאוּהָה. און פונוועגן דער דאָזיקער סיבה גיט צו פון אייער צד די גאַנצע פלייסיקייט, און

צו אייער אָמונה מידות-טובות, און צו אייערע מידות-טובות וויסן, און אין אייער וויסן, זעלבסט-באַהערשונג, און אין אייער זעלבסט-באַהערשונג, סבלנות, און אין אייער סבלנות, חסידות, און אין אייער חסידות, פריינטשאפט, און אין אייער פריינטשאפט, אָהבה. מחמת אויב די דאָזיקע זאכן זענען אייערע און פאַרמערן זיך, מאַכן זיי אייך איר זאָלט נישט ווערן בָטל, אויך נישט אומפרוכטפערדיק אין דער דערקענטעניש פון אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ. מחמת דעם, וואָס סע פעלן די דאָזיקע זאכן, דער איז בלינד, און זעט נאָר וואָס עס איז נאָענט, ווייל ער האָט פאַרגעסן די רייניקונג פון זיינע אַלטע עבירות. איבערדעם, אחים במשיח, פלייסט אייך נאָך מער, צו מאַכן זיכער אייער באַרופונג און אויסדערוויילטקייט; מחמת אויב איר וועט דאָס טאָן, וועט איר קיינמאָל נישט געשטרויכלט ווערן. מחמת אַזוי וועט אייך ברייט געעפנט ווערן דער אַריינגאַנג אין דער אייביקער מלוכה פון אַדוֹנֵנוּ און מוֹשִׁיעֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ. איבערדעם וועל איך תָּמִיד זיין גרייט אייך צו דערמאָנען פונוועגן די דאָזיקע זאכן, הַגֵּם איר קענט זיי, און זענט באַפעסטיקט אין דעם אָמת, וואָס איז מיט אייך. און איך האָלט עס פאַר רעכט, כָּל-זָמַן איך בין אין דעם דאָזיקן געצעלט, אייך צו דערוועקן דורך דעם דערמאָנען אייך, ווייל איך ווייס, אַז דאָס אויסטאָן זיך פון מיין געצעלט גענעענט גיך, אַזוויי אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ האָט מיר אָנגעצייכנט. און איך וועל מיך שטאַרק מיען, אַז איר זאָלט נאָך מיין הסטלקות אַלעמאָל זיין בפּוֹחַ זיך צו דערמאָנען אין די דאָזיקע זאכן. מחמת מיר האָבן נישט נאָכגעפּאָלגט קינצלעך אויסגעטראַכטע מעשׂוֹת, בעת מיר האָבן אייך אָנגעזאָגט די מאַכט פון אַדוֹנֵנוּ רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ און זיין קומען, נייערט מיר זענען געווען אויגן-עדות פון זיין כבוד. מחמת ער

האָט מקבל געווען פון ה', דעם אלוקים האָב, כְּבוֹד און
הערלעכקייט, בעת אַזאָ קול האָט זיך צו אים דערטראָגן דורך
דער דערהויבענער הערלעכקייט : דאָס איז מיין געליבטער זון
[דער זון פון דער אויבערשטער], אין אים איז מיין וואוילגעפעלן.
און דאָס דאָזיקע קול האָבן מיר געהערט קומען פון שְׁמַיִם, בעת
מיר זענען מיט אים געווען אויף דעם הייליקן הָר. און מיר
האָבן דאָס דָּבָר פון נבואה נאָך זיכערער, און איר טויט רעכט,
וואָס איר שימו לב דערויף ווי אויף אַן אור, וואָס לייכט אין אַ
חֶשֶׁד אָרט, ביז דער יום ברעכט אַריין, און דער מאָרגנשטערן
גייט אויף אין אייערע לִבְבוֹת. פאַרשטייט ראשית דאָס, אַז קיין
שום נבואה פון די כְּתָבִי-הַקּוֹדֶשׁ האָט אַן אייגענעם
באַשייד, מחמת קיין שום נבואה איז ווען אַמאָל געקומען דורך
דעם רָצוֹן פון אַ מענטש, נייערט מענטשן האָבן גערעדט פון ה'
דורך דער השפָּעָה פון דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ.

ב עס זענען אָבער אויך אויפגעשטאַנען נביאי שְׁקָר צווישן דעם
עם, ווי סע וועלן אויך זיין צווישן אייך מוֹרֵי שְׁקָר, וואָס וועלן
בסוד אַרײַנברענגען צעשטערנדיקע אַפִּיקורסות, און וועלן
אַפִּילו פאַרלייקענען הָאֱדוֹן, וואָס האָט זיי אויסגעקויפט, און
וועלן ברענגען אויף זיך אַ גיכע פאַרלענדונג. און אַ סך וועלן
נאָכגיין נאָך זייערע אומווערדיקע מַעשִׁים, און צוליב זיי וועט
דער דָּרֶךְ פון דעם אָמת געלעסטערט ווערן. און אין גִּירִיקייט
וועלן זיי מיט אויסגעטראַכטע רייד מאַכן מְסַחֵר מיט אייך;
זייער פֶּסֶק ווערט פון לאַנג אָן נישט אָפּגעלייגט, און זייער
פאַרדאַרבונג דרימלט נישט. מחמת אויב ה' האָט נישט געשוינט
די מַלְאָכִים, בעת זיי האָבן געזינדיקט, נייערט האָט זיי
אַרײַנגעוואָרפן אין גִּיהֶנוֹם, און האָט זיי איבערגענטפערט אין
גריבער פון חֲשָׁכוֹת, אויפגעהיט צו ווערן פאַר דעם
מִשְׁפָּט; און האָט נישט געשוינט די אַלטע עוֹלָם הָזֶה, נייערט

האָט מַציל געווען נחן מיט זיבן אַנדערע, אַ דָרשן פון צָדק, בעת
 ער האָט געבראַכט אַ מַבול אויף דער עולם הַזֶּה פון די רשעים;
 און בעת ער האָט איבערגעקערט די שטעט פון סדום און
 עמֹרָה אין אַש, האָט ער זיי פאַרמֶשפט חָרוב צו ווערן, און האָט
 זיי געמאַכט פאַר אַ מָשֶׁל פאַר יענע, וואָס וועלן לעבן רשעותדיק
 און האָט מַציל געווען דעם צָדִיק לֹט, וואָס איז געווען שווער
 געפלאָגט דורך דעם פאַרשײטן לעבן פון די
 רשעים -- מחמת יענער צָדִיק, בעת ער האָט געוואוינט צווישן
 זיי, האָט זיך יום יום געקוועלט זיין רעכטפאַרטיקע נשמה, בעת
 ער האָט געזען און געהערט זייערע ביזע מעשים -- ה'
 פאַרשטייט וויאַזוי מַציל צו זיין די פֿרומע פון אַ נִסְיוֹן, און צו
 האַלטן די רשעים אויף באַשטראָפונג ביז דעם יום-הַדִּין, און
 בִּפְרֵט די, וואָס גייען נאָך דעם פלייש אין דער תּוֹאוּה פון
 אומרייניקייט, און פאַראַכטן הערשאַפט.
 הַעֲזָהדִיק זענען זיי, אַיִנגעקשנט, און ציטערן נישט צו
 לעסטערן שָׁרֵרוֹת, בשַׁעַת מַלְאָכִים, הַגִּם גרעסער אין
 שטאַרקייט און מאַכט, ברענגען נישט קעגן זיי קיין
 לעסטערנדיקן מִשְׁפָּט פאַר ה'. די דאָזיקע אָבער, ווי
 באַשעפּענישן אָן שָׂכֶל, וואָס זענען געבוירן געוואָרן ווי פֿשוּטע
 חיות, געכאַפט און אומגעבראַכט צו ווערן, בעת זיי לעסטערן
 אין עֲנִינִים, וואָס זיי פאַרשטייען נישט, וועלן אין זייער
 צעשטערונג זיכער אומגעבראַכט ווערן, און ליידן אומרעכט ווי
 דער שָׂכֶר פון טאָן אומרעכט. זיי האַלטן עס פאַר אַ תּעֲנוּג צו
 פרעסן דורכן יום, זענען פלעקן און מומים, און הוליען אין
 זייערע שְׁקָרִים, בשַׁעַת זיי מאַכן סעודות מיט אייך. זיי האָבן
 אויגן, וואָס זענען פול מיט זנות, און וואָס קענען זיך נישט
 צוריקהאַלטן פון עבירה; זיי פאַרפֿישופן אומבאַפעסטיקטע
 נשמות; זיי האָבן אַ לֵב געוואוינט צו גיריקייט; פאַרשאַלטענע

לייט. ווייל זיי האָבן פאַרלאָזן דעם דָרד-הַיָּשָׁר, זענען זיי פאַרבלאַנדזשעט געוואָרן, און זענען געגאַנגען דעם דָרד פון בלעם בן-בעור, וואָס האָט ליב געהאַט דעם שִׁכָּר פון אומרעכט; ער איז אָבער געשטראָפּט געוואָרן פאַר זיין אייגענער פשע: אַ שטום אייזל האָט גערעדט מיט אַ מענטשנס קול, און האָט פאַרמיטן דעם שָׁגֵעוֹן פון דעם נָבִיא [במדבר כב, כח]. דאָס זענען קוואַלן אָן וואַסער, און נעפלען געטריבן פון אַ שטורעם; פאַר זיי איז אָנגעברייט געוואָרן די שטאַק-חֶשֶׁד. מחמת בעת זיי רעדן אַרויס גרויסע אויפגעשוואַלענע רייד פון נישטיקייט, פאַרפֿישופן זיי דורך גלוסטיקייטן און די תּאווֹת פון פלייש יענע, וואָס זענען גראָד אַנטרוינען פון די, וואָס לעבן אין טעות. זיי זאָגן זיי צו פרייהייט, בעת זיי אַליין זענען עָבֶד פון פאַרדאַרבנקייט; מחמת פון וועמען אַ מענטש ווערט בייגעקומען, פון דעם ווערט ער אויך געבראַכט אין קנעכטשאַפֿט. מחמת אויב אַזוי, ווי זיי זענען אַנטרוינען פון די טוימאות פון דער עולם הָזֶה דורך דער דערקענטעניש פון הָאָדוֹן און גוֹאֵל רַבִּי מלך הַמָּשִׁיחַ יהושע/ישוע, ווערן זיי ווידער אַמאָל פאַרוויקלט אין זיי און בייגעקומען, איז זייער לעצטע מִדְרָגָה ערגער ווי די ערשטע. מחמת סע וואָלט געווען בעסער פאַר זיי נישט צו האָבן געקענט דעם דָרד צָדֵק, איידער אַזוי ווי זיי האָבן אים געקענט, זיך אָפצוקערן פון דעם הייליקן מצוה, וואָס איז זיי איבערגעענטפערט געוואָרן. סע האָט געטראָפּן מיט זיי לויט דעם אָמֶתן מֶשֶׁל: דער הוינט קערט זיך אום צוריק צו זיין אייגענער אויסברעכונג, און דער חֲזִיר, וואָס האָט זיך געוואָשן, ווידער צו וואַלגערן זיך אין דער בלאָטע [משלי כו, יא].

ג דאָס איז שוין דער צווייטער בריוו, באליבטע, וואָס איך שרייב צו אייך; און אין ביידע פון זיי דערוועק איך און דערמאָן

אייער לויטערן פארשטאַנד; כדי איר זאָלט געדענקען די רייד, וואָס זענען פריער גערעדט געוואָרן דורך די נביאים הקדושים, און דאָס מצוה פון האָדון און גואָל דורך אייערע שלחים. ראשית זאָלט איר פאַרשטיין דאָס דאָזיקע, אַז אויף דעם סוף פון די טעג וועלן קומען ליצים מיט זייער ליצנות, וואָס גייען נאָך זייערע אייגענע תאוות, און זאָגן: וואו איז די הבטחה פון זיין קומען? מחמת זינט די אבות זענען אַנטשלאָפן געוואָרן, איז אַלצדינג געבליבן ווי עס איז געווען פון אָנהייב אָן פון ששת-ימי-בראשית. מחמת דאָס פאַרגעסן זיי בפיוון, אַז די הימלען זענען געווען פון פאַרצייטן, און אַן ערד, וואָס האָט זיך דורך דעם דָבָר ה' געפורעמט פון דעם וואָסער און דורך דעם וואָסער, וואָס דורך זיי איז די עולם הַזֶּה, וואָס איז דעמאָלט געווען, אומגעקומען, בעת זי איז פאַרפלייצט געוואָרן מיט וואָסער. די הימלען אָבער, וואָס זענען איצט, און די ערד, זענען דורך דעם זעלבן דָבָר אויפגעהיט געוואָרן פאַר דעם אַש, וואָס איז באַהאַלטן געוואָרן אויף דעם יום-הדין און דער פאַרדאַרפונג פון די רשעים. פאַרגעסט אָבער נישט דאָס איינע, באַליבסע, אַז אייך יום איז ביי ה' ווי טויזנט יאָר, און טויזנט יאָר ווי איין יום [תהלים צ, ד]. ה' פאַרזאַמט נישט בנוגע זיין הבטחה, ווי עטלעכע רעכענען פאַרזאַמונג; נייערט איז געדולדיק קעגן אייך, ווייל ער וויל נישט, אַז עמיצער זאָל אומקומען, נייערט, אַז אַלע זאָלן קומען צו תשובה. אָבער דער יום ה' וועט קומען ווי אַ גנב; און אין אים וועלן די הימלען פאַרשווינדן מיט אַ גדול רעש, און די יסודות וועלן אויפגעלייזט ווערן אין ברענענדיקער היץ, און די ערד און די ווערק, וואָס זענען אויף איר, וועלן פאַרברענט ווערן.

היות ווי אַלע די דאָזיקע זאָכן וועלן אַזוי אויפגעלייזט ווערן, וואָסערע מינים מענטשן דאַרפט איר זיין אין אַ לעבן פון קדושה

און חסידות, בעת איר דערוואָרט און באַגערט שטאַרק דאָס קומען פון דער יום ה', וואָס דורך אים וועלן אויפגעלייזט ווערן די הימלען אין אַש, און די יסודות צעשמאַלצן ווערן אין ברענענדיקער היץ? מיר אָבער וואָרטן, לויט זיין הבטחה, אויף נייע הימלען און אויף אַ נייער ערד, וואו סע וואוינט ציָדק. בִּכְן, באַליבטע, הָיוֹת איר דְּבַר אויף די דאָזיקע זאַכן, שִׁמוּ לֵב, אַז איר זאָלט געפונען ווערן אָן אַ פלעק און אָן אַ מום פאַר אים בשלום. און רעכנט די סבלנות פון אַדוֹנֵנוּ פאַר אַ ישועה, אַזוויי אויך אונדזער באַליבטער אָח במשיח פאַולוס [ר' שְׂאוּל] האָט אייך געשריבן, לויט דער חכמה, וואָס איז אים געגעבן געוואָרן, ווי ער טוט עס אויך אין אַלע זיינע בריוו, בעת ער רעדט אין זיי פוננעגן די דאָזיקע זאַכן. פאַראַן אין זיי עטלעכע זאַכן וואָס זענען שווער צו פאַרשטיין, וואָס די אומפאַרשטענדיקע און נישט שטאַנדע האַפטיקע פאַרדרייען, ווי זיי טוען אויך די אַנדערע ספֿרים, צו זייער אייגענער פאַרדאַרבונג. איר אָבער, באַליבטע, ווייל איר וויסט דאָס פון פריער, שִׁמוּ לֵב, טאַמער וועט איר, בעת איר ווערט אַוועקגעטראָגן מיט דעם טעות פון די רשעים, פאַלן פון אייער אייגענער שטאַנדע האַפטיקייט. נייערט וואַקסט אין דעם חֶסֶד און דערקענטעניש פון אַדוֹנֵנוּ און גוֹאֵל רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ. אים געהערט דער כָּבוֹד, סיי איצט און ליום עולם. אָמֵן.

יוח"א

א דאָס, וואָס איז געווען פון אַנהייב אָן, וואָס מיר האָבן געהערט, וואָס מיר האָבן געזען מיט אונדזערע אויגן, וואָס מיר האָבן באַטראַכט און אונדזערע הענט האָבן באַרירט, פוננעגן דעם מימרא [מימרא דיה', דְּבַר אלוקים] פון חיים - און דאָס חיים איז אַנטפלעקט געוואָרן, און מיר האָבן געזען, און זאָגן

עדות, און זאָגן אייך אָן דאָס חיי עלום, וואָס איז געווען ביי דעם אלוקים אבינו, און איז צו אונדז אַנטפלעקט געוואָרן - וואָס מיר האָבן געזען און געהערט, דאָס זאָגן מיר אייך אָן, כדי איר זאָלט האָבן התקשרות מיט אונדז, און אונדזער התקשרות איז מיט אלוקים אבינו און מיט זיין זון פון דער אויבערשטער רבי מלך המשיח יהושע/ישוע. און די דאָזיקע זאכן שרייבן מיר אייך, כדי אונדזער שְׁמִיחָה זאָל זיין פול. און דאָס איז די שליחות, וואָס מיר האָבן געהערט פון אים און זאָגן אייך אָן, אַז ה' איז אור, און קיין חֶשֶׁךְ איז אין אים בכלל נישטאָ. אויב מיר זאָגן, אַז מיר האָבן התקשרות מיט אים און גייען אין דער חֶשֶׁךְ, זאָגן מיר ליגן, און גייען נישט אין דער דֶרֶךְ אֱמֶת. אויב אָבער מיר גייען אין דעם אור, ווי ער איז אין דעם אור, האָבן מיר התקשרות איינער מיט דעם אַנדערן, און דאָס קרבן כִּפָּרָה בלוט פון יהושע/ישוע, זיין זון [דער זון פון דער אויבערשטער] יִטְהַרְנוּ פון אַלע עבירה. אויב מיר זאָגן, אַז מיר האָבן נישט קיין עבירה, נאָרן מיר זיך אַליין אָפּ, און דער אֱמֶת איז נישט אין אונדז. אויב מיר זענען זיך מִתְוַדֶּה אויף אונדזערע עבירה [די ווידוי], איז ער נֶאֱמָן און צָדִיק לְסִלַח לָנוּ עַל חַטָּאֵינוּ וּלְטַהַר אונדז פון יעדער עוֹן. אויב מיר זאָגן, אַז מיר האָבן נישט געזינדיקט, מאַכן מיר אים פאַר אַ ליגנער, און זיין דָּבָר איז נישט אין אונדז.

ב קינדערלעך מיינע, די דאָזיקע זאכן שרייב איך אייך, כדי איר זאָלט נישט זינדיקן. און אויב עמיצער זינדיקט, האָבן מיר אַ מליץ ביי אלוקים הָאֵב, רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, דעם צָדִיק; און ער איז די כִּפָּרָה פאַר אונדזערע עבירות, און נישט נאָר פאַר אונדזערע אַליין, נייערט אויך פאַר דער גאַנצער עולם הָזֶה. און דורך דעם ווייסן מיר, אַז מיר קענען אים, אויב מיר היטן אָפּ זיינע [משיח] מצוות. דער, וואָס זאָגט : איך קען אים,

און טוט נישט אָפהיטן זיינע מצוות, איז אַ שקרן, און דער אָמת
איז נישט אין אים. ווער אָבער סע היט אָפּ זיין דָבָר, אין אים
איז באָמֶת די אַהֲבַת ה' דערפֿילט געוואָרן. דורך דעם ווייסן מיר,
אַז מיר זענען אין אים. דער, וואָס זאָגט, אַז ער בלייבט אין אים,
דאַרף אויך אַליין לעבן אַזוי ווי ער האָט געלעבט.
באליבטע, נישט קיין ניי מצוה שרייב איך אייך, נייערט אָן אַלט
מצוה, וואָס איר האָט געהאַט פֿון אָנהייב אָן; דאָס אַלטע מצוה
איז דאָס דָבָר, וואָס איר האָט געהערט. ווידער שרייב איך אייך
אַ ניי מצוה, וואָס דאָס איז אָמת אין אים און אין אייך, ווארים
די חֲשֵׁך פֿאַרגייט, און דאָס אָמתע אור טוט שוין
שיינען. דער, וואָס זאָגט, ער איז אין דעם אור, און האָט פֿיינע
זיין אַח במשית, איז נאָך אַלץ אין דער חֲשֵׁך. דער, וואָס האָט
ליב זיין אַח במשית, בלייבט אין דעם אור, און עס איז נישט אַ
אין אים קיין סיבה פֿון מכשול. דער אָבער, וואָס האָט פֿיינט
זיין אַח במשית, איז אין דער חֲשֵׁך און גייט אין דער חֲשֵׁך, און
ווייסט נישט וואוהין ער גייט, ווארים די חֲשֵׁך האָט
פֿאַרבלענדט זיינע אויגן. איך שטייב אייך, קינדערלעך מיינע,
ווארים אייערע עבירות זענען אייך פֿאַרגעבן געוואָרן פֿון זיין
נאָמענוועגן. איך שטייב אייך, אבות, ווארים איר קענט אים,
וואָס איז פֿון אָנהייב אָן. איך שרייב אייך, יונגעלייט, ווארים איר
האָט מִנְצַח געווען דעם בייזן. איך האָב געשריבן צו אייך, יְלָדִים,
ווארים איר קענט דעם אלוקים הָאֵב. איך האָב געשריבן צו
אייך, אבות, ווארים איר קענט אים, וואָס איז פֿון אָנהייב אָן. איך
האָב געשריבן צו אייך, יונגעלייט, ווארים איר זענט שטאַרק, און
דאָס דָבָר ה' בלייבט אין אייך, און איר האָט מנצח געווען דעם
בייזן. האָט נישט ליב די עולם הָזֶה, אויך נישט די זאַכן, וואָס
זענען אין דער עולם הָזֶה. אויב עמיצער האָט ליב די עולם הָזֶה,
איז די אַהֲבַת אלוקים הָאֵב נישט אין אים. מחמת אַלץ, וואָס

איז אין דער עולם הָזֶה, די תַּאוּוה פון דעם פלייש, און די תַּאוּוה פון די אויגן, און די גַּאוּוה פון לעבן, איז נישט פון דעם אלוקים הָאֵב, נייערט פון דער עולם הָזֶה. און די עולם הָזֶה פֶּאַרגייט, און איר תַּאוּוה; דער אָבער, וואָס טוט דעם רָצון ה', פֶּאַרבלייבט אויף עולם. יְלָדִים, עס איז די לעצטע שָׁעָה; און אַזוי איר האָט געהערט, אַז דער אנטי-משיח קומט, אַזוי זענען איצט אויפגעשטאַנען אַ סך אנטי-משיח. פון דעם פֶּאַרשטייען מיר, אַז ס'איז די לעצטע שָׁעָה. זיי זענען אַרויסגעגאַנגען פון אונדז, זיי זענען אָבער נישט געווען פון אונדז. מחמת אויב זיי וואָלטן געווען פון אונדז, וואָלטן זיי פֶּאַרבלייבן מיט אונדז; זיי זענען אָבער אַרויסגעגאַנגען, כדי זיי זאלן ווערן אַנטפלעקט, אַז זיי אַלע זענען נישט פון אונדז. און איר האָט אַ זאַלבונג פון הקדוש-בָּרוּך-הוא, און איר אַלע ווייסט עס. און האָב אייך געשריבן, נישט ווארים איר קענט נישט דעם אָמת, נייערט ווארים איר קענט אים, און ווארים קיין שקר איז נישט פון דעם אָמת. ווער איז דער ליגנער, אויב נישט דער, וואָס פֶּאַרלייקנט, אַז יהושע/ישוע איז דער רַבִּי מלך הַמְּשִׁיחַ? דער דאָזיקער איז דער אנטי-משיח, וואָס פֶּאַרלייקנט אלוקים הָאֵב און דעם דעם זון פון דער אויבערשטער. ווער סע פֶּאַרלייקנט דעם אלוקים דעם זון, האָט אויך נישט דעם אלוקים הָאֵב; דער, וואָס איז מודה אין דעם אלוקים זון, האָט אויך דעם אלוקים הָאֵב. זאָל דאָס, וואָס איר האָט געהערט פון אָנהייב אָן, פֶּאַרבלייבן אין אייך. אויב דאָס, וואָס איר האָט געהערט פון אָנהייב אָן, פֶּאַרבלייבט אין אייך, וועט איר אויך פֶּאַרבלייבן אין דעם אלוקים דעם זון און אין דעם אלוקים הָאֵב. און דאָס דאָזיקע איז די הבטחה, וואָס ער האָט אונדז מבטיח געווען, דאָס חיי לעולם. די דאָזיקע זאכן האָב איך אייך געשריבן פוננעגן די וואָס ווילן אייך

פאַרפירן; אָפּער די זאַלפונג, וואָס איר האָט מקבל געווען פון
אים, פאַרבלייבט אין אייך, און איר נייטיקט זיך נישט, אַז
עמיצער זאָל אייך לערנען; ניערט אַזוויי זיין זאַלפונג לערנט
אייך פונוועגן אַלצדינג, און איז וואָרהאַפטיק און נישט קיין
ליגן, און אַזוויי זי האָט אייך געלערנט, אַזוי פאַרבלייבט אין
אים. און איצט, קינדערלעך, פאַרבלייבט אין אים, כּדי, ווען ער
וועט אַנטפלעקט ווערן, זאָלן מיר האָבן בְּטָחוֹן, און נישט
פאַרשעמט ווערן פאַר אים ביי זיין קומען. אויב איר ווייסט, אַז
ער איז צָדִיק, פאַרשטייט איר, אַז אויך יעדער איינער, וואָס טוט
צָדִיק, איז פון אים געבוירן.

ג זעט מיט וואָס פאַר אַ מין אַהֲבָה דער אלוקים האָב האָט
אונדז מִזְכָּה געווען, אַז מיר זאָלן גערופן ווערן יְלָדִים פון ה'; און
אַזוינע זענען מיר טאַקע. פונוועגן דער דאָזיקער סִיבָה קענט
אונדז די עולם הַזֶּה נישט, ווארים זי האָט אים נישט
געקענט. באלויבטע, איצט זענען מיר יְלָדִים פון ה'; און עס איז
נאָך נישט אַנטפלעקט געוואָרן וואָס מיר וועלן זיין. מיר ווייסן,
אַז ווען ער וועט אַנטפלעקט ווערן, וועלן מיר זיין גלייך ווי ער;
מחמת מיר וועלן אים זען אַזוויי ער איז. און יעדער איינער,
וואָס האָט די דאָזיקע תְּקוּנָה געשטעלט אויף אים, רייניקט זיך
אַליין, זויווי ער איז טָהוֹר. יעדער איינער, וואָס טוט זינדיקן, איז
עוֹבֵר די תּוֹרָה, און הַחֲטָאִים איז דאָס עוֹבֵר זיין אויף דער תּוֹרָה.
און איר ווייסט, אַז יהושע/ישוע איז אַנטפלעקט געוואָרן, כּדי
אַוועקצונעמען חַטָּאִינוּ, און אין אים איז נישטאַ קיין חַטָּא.
ווער סע פאַרבלייבט אין אים, זינדיקט נישט, ווער סע זינדיקט,
האָט אים נישט געזען, און אויך נישט געקענט. קינדערלעך,
לאַז אייך קיינער נישט פאַרפירן. דער, וואָס טוט צָדִיק, איז
צָדִיק, אַזוויי ער איז

צָדִיק. דער, וואָס באַגייט חַטָּא, איז פון הַשָּׁטָן; מחמת הַשָּׁטָן

זינדיקט פון אָנהייב אָן. צוליב דעם איז דער זון פון דער
 אויבערשטער אַנטפלעקט געוואָרן, כּדי ער זאָל צעשטערן די
 מַעשִׂים פון הַשָּׁטן. ווער סע איז געבוירן געוואָרן פון ה', באַגייט
 נישט קיין חַטָּא, ווארים זיין זַרע פאַרבלייבט אין אים; און ער
 קאָן נישט זינדיקן, ווארים ער איז געבוירן געוואָרן פון ה'. אין
 דעם ווערן אַנטפלעקט די ילָדִים פון ה' און די ילָדִים פון שָׁטן.
 ווער סע טוט נישט קיין צַדִּיק, איז נישט פון ה', און אויך נישט
 דער, וואָס ליבט נישט זיין אָח. מחמת דאָס איז די שלִיחות,
 וואָס איר האָט געהערט פון אָנהייב אָן, אַז מיר זאָלן ליב האָבן
 איינער דעם אַנדערן. נישט ווי קִין, וואָס איז געווען פון דעם
 בייזן, און האָט געהרגעט זיין אָח [בראשית ז, ח]. און פאַרוואָס
 האָט ער אים געהאַרגעט? ווארים זיינע מַעשִׂים זענען געווען
 שלעכט, און זיין ברודערס
 מַעֲשֵׂי צַדִּיק. וואונדערט אייך נישט, אַחים במשיח, אויב די עולם
 הַזֶּה האָט אייך פיינט. מיר ווייסן, אַז מיר זענען
 אַריבערגעגאַנגען פון מָוֶת צום חַיִּים, ווארים מיר האָבן ליב די
 אַחים במשיח. דער, וואָס ליבט נישט, פאַרבלייבט אין
 מָוֶת. ווער סע האָט פיינט זיין אָח במשיח, איז אַ רוֹצֵחַ; און איר
 ווייסט, אַז אַ רוֹצֵחַ האָט נישט קיין חֵלֶק אין עולם הַבָּא.
 אין דעם דערקענען מיר אֶהְבֵּה, ווארים ער האָט אַוועקגעגעבן
 זיין לעבן פאַר אונדז; און אויך מיר דאַרפן אַוועקגעבן אונדזער
 לעבן פאַר די אַחים במשיח. ווער אָבער סע האָט די גיטער פון
 דער עולם הַזֶּה, און זעט זיין אָח במשיח אין נויט, און
 פאַרשליסט זיין לֵב קעגן אים, וויאַזוי טוט די אֶהְבֵּת ה'
 פאַרבלייבן אין אים? קינדערלעך, לאָמיר נישט ליב האָבן אין
 דָּבָר, אויך נישט מיט דער צונג, נייערט אין מַעשִׂים און אַמֶת.
 דורך דעם דאָזיקן וועלן מיר דערקענען, אַז מיר זענען פון דעם
 אַמֶת, און וועלן פאַר אים פאַרזיכערן אונדזער לֵב, ווארים

אויב אונדזער לֵב פאַרמשפט אונדז, איז ה' גרעסער ווי אונדזער
לֵב און ווייסט

אַלצדינג. באליבטע, אויב אונדזער לֵב פאַרמשפט אונדז נישט,
האַבן מיר בַּטָּחון פאַר ה'; און וואָס מיר בעטן, באַקומען מיר
פון אים, ווארים מיר היטן אָפּ זיינע מצוות און טוען דאָס, וואָס
איז וואוילגעפעליק אין זיינע אויגן. און דאָס איז זיינע מצוה, אַז
מיר זאָלן גלויבן אין דעם נאָמען פון זיין זון [דער זון פון דער
אויבערשטער] רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע, און ליב האַבן
איינער דעם אַנדערן, אַזוויי ער האָט אונדז געבאַטן. און דער
וואָס האַלט זיינע מצוות, טוט פאַרבלייבן אין אים, און ער אין
זיי. און אין דעם דערקענען מיר, אַז ער פאַרבלייבט אין אונדז,
דורך דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, וואָס ער האָט אונדז געגעבן.

ד טייער חברים, גלויבט נישט יעדן גייסט, נייערט פּרואווט די
גייסטער, צי זיי זענען פון ה'; ווארים אַ סך נבִּיאִי שִׁקָּר זענען
אַרויסגעגאַנגען אין דער עולם הַזֶּה אַריין. אין דעם דערקענט
איר דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ פון ה': יעדער גייסט, וואָס איז מודה, אַז
רַבִּי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יהושע/ישוע איז געקומען אין דעם פלייש, איז
פון ה'; און יעדער גייסט, וואָס איז נישט מודה אין
יהושע/ישוע, איז נישט פון ה'. און דאָס איז דער גייסט פון דעם
אנטי-משיח, פון דעם, וואָס איר האָט געהערט, אַז ער קומט;
און איצט איז ער שוין אין דער עולם הַזֶּה. איר זענט פון ה',
קינדערלעך מיינע, און איר האָט זיי בייגעקומען; ווארים דער,
וואָס איז אין אייך, איז גרעסער ווי דער, וואָס איז אין דער עולם
הַזֶּה. זיי זענען פון דער עולם הַזֶּה, דעריבער רעדן זיי פון דער
עולם הַזֶּה, און די עולם הַזֶּה הערט זיי. מיר זענען פון ה';
דער, וואָס קען ה', הערט אונדז; דער, וואָס איז נישט פון ה',
הערט אונדז נישט. אין דעם דערקענען מיר דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ פון
אַמת און דעם גייסט פון טעות. טייער חברים, לאַמיר ליב האַבן

איינער דעם אַנדערן; מחמת אַהבה איז פון ה', און יעדער
איינער, וואָס האָט ליב, איז געבוירן געוואָרן פון ה', און קען
ה'. דער, וואָס האָט נישט ליב, קען נישט ה'; מחמת ה' איז
אַהבה. אין דעם איז די אַהבה פון ה' אַנטפלעקט געוואָרן אין
אונדז, וואָס ה' האָט געשיקט זיין בן-יחיד אין דער עולם הַזֶּה
אַריין, כדי מיר זאָלן דורך אים האָבן חיים. אין דעם איז אַהבה
: נישט דאָס, וואָס מיר האָבן ליב געהאַט ה', נייערט וואָס ער
האָט אונדז ליב געהאַט, און האָט געשיקט זיין זון פון דער
אויבערשטער צו זיין די קרבן כַּפָּרָה פאַר אונדזערע
עבירות. טייער חברים, אויב ה' האָט אונדז אַזוי ליב געהאַט,
באַדאַרפן מיר אויך ליב האָבן איינער דעם אַנדערן. קיינער
האָט קיינמאָל נישט געזען ה'; אויב מיר האָבן ליב איינער דעם
אַנדערן, פאַרבלייבט ה' אין אונדז, און זיין אַהבה ווערט
שלימותדיק אין אונדז. אין דעם ווייסן מיר, אַז מיר בלייבן אין
אים, און ער אין אונדז, ווארים ער האָט אונדז געגעבן פון זיין
רוח הקוֹדֶשׁ. און מיר האָבן געזען און זאָגן עידות, אַז דער
אלוקים אבינו האָט געשיקט דעם זון פון דער אויבערשטער
צו זיין דער גוֹאֵל פון דער עולם הַזֶּה. דער, וואָס וועט מוֹדֵה זיין,
אַז יהושע/ישוע איז דער זון פון דער אויבערשטער, ה'
פאַרבלייבט אין אים, און ער אין ה'. און מיר האָבן דערקענט
און געגלויבט אין דער אַהבה, וואָס ה' האָט פאַר אונדז. ה' איז
אַהבה. און דער, וואָס בלייבט אין אַהבה, פאַרבלייבט אין ה';
און ה' פאַרבלייבט אין אים. מיט דעם איז די אַהבה אין אונדז
געמאַכט געוואָרן גאַנץ, כדי מיר זאָלן האָבן בטחון אין דעם
יום-הדין; ווארים אַזוי ער איז, פונקט אַזוי זענען מיר אין
דער דאָזיקער עולם הַזֶּה. עס איז נישטאָ קיין פֿחד אין אַהבה,
נייערט שלימותדיקע אַהבה טרייבט אַרויס דעם פֿחד, ווארים
פֿחד איז פאַרקניפט מיט שטראָף; און דער, וואָס האָט מוֹרָא,

איז נישט געוואָרן שלימותדיק אין אַהבה. מיר האָבן ליב, ווארים ער האָט אונדז קודם ליב געהאַט. אויב עמיצער זאָגט : איך האָב ליב ה', און האָט פיינט זיין אַח במשית, איז ער אַ ליגנען; מחמת דער, וואָס האָט נישט ליב זיין אַח במשית, וועמען ער האָט געזען, קען נישט ליב האָבן ה', וועמען ער האָט נישט געזען. און די דאָזיקע מַצוה האָבן מיר פון אים, אַז דער, וואָס האָט ליב ה', זאָל אויך ליב האָבן זיין אַח במשית.

ה ווער סע גלייבט, אַז יהושע/ישוע איז דער רַבּי מלך המְשִׁיחַ, איז געבוירן געוואָרן פון ה'; און ווער סע האָט ליב אלוקים האָב האָט אויך ליב דעם, וואָס איז פון אים געבוירן געוואָרן. אין דעם דערקענען מיר, אַז מיר האָבן ליב די ילָדִים פון ה' : בעת מיר האָבן ליב ה' און זענען מקיים זיינע מצוות. מחמת דאָס איז די אַהבה צו ה', וואָס מיר האַלטן זיינע מצוות; און זיינע מצוות זענען נישט שווער. מחמת אַלץ, וואָס איז געבוירן געוואָרן פון ה', איז מַנִּיחַ די עולם הַזֶּה; און דאָס איז דער נַצְחוֹן, וואָס האָט מַנִּיחַ געווען די עולם הַזֶּה :

אונדזער אָמוּנָה. און ווער איז דער, וואָס איז מַנִּיחַ די עולם הַזֶּה, אויב נישט דער, וואָס גלויבט, אַז יהושע/ישוע איז דער זון פון דער אויבערשטער? דאָס איז דער, וואָס איז געקומען דורך מִים און דָם, רַבּי מלך המְשִׁיחַ יהושע/ישוע; נישט מיט דעם מִים אַליין, נייערט מיט דעם מִים און מיט דעם דָם. און סע איז דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, וואָס זאָגט יְדוּת, ווארים דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ איז דער אָמֶת. מחמת עס זענען דריי, וואָס זאָגן יְדוּת: דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, און דאָס מִים, און דאָס דָם [יוח' יט, לד]; און די דריי זענען איינשטימיק. [בשמים האב הדבר ורוח הקודש ושלשתם אחד המה: ושלושה המה המעידים בארץ.] אויב מיר זענען מקבל דאָס יְדוּת פון בני אדם, איז דאָס יְדוּת פון ה' גרעסער;

מחמת דאָס איז דאָס יְדוּת פון ה', אַז ער האָט יְדוּת געזאָגט
פונװעגן זיין זון פון דער אויבערשטער. דער, וואָס גלויבט אין
דעם זון פון דער אויבערשטער, האָט דאָס יְדוּת אין זיך; דער,
וואָס גלריבט נישט ה', האָט אים געמאַכט פאַר אַ ליגנען,
ווארים ער האָט נישט געגלויבט אין דעם יְדוּת, וואָס ה' האָט
געזאָגט פונװעגן זיין זון [דער זון פון דער אויבערשטער]. און
דאָס איז דאָס יְדוּת, אַן ה' האָט אונדז געגעבן חיי עולם, און
דאָס דאָזיקע חיים איז אין זיין זון. דער, וואָס האָט דעם זון
[דעם זון פון דער אויבערשטער], האָט דאָס חיים; דער, וואָס
האָט נישט דעם זון פון דער אויבערשטער, האָט נישט דאָס
חיים.

די דאָזיקע זאַכן האָב איך אייך געשריבן, כדי איר זאָלט וויסן,
אַז איר האָט חיי עולם, איר, וואָס גלויבט אין דעם נאָמען פון
דעם זון פון דער אויבערשטער. און דאָס איז דער בַּטְחוֹן, וואָס
מיר האָבן צו אים, אַז אויב מיר בעטן עפעס לויט זיין רָצוֹן,
דערהערט ער אונדז. און אויב מיר ווייסן, אַז ער דערהערט
אונדז פונװעגן דעם, וואָס מיר בעטן, ווייסן מיר, אַז מיר האָבן
די בַּקְשׁוֹת, וואָס מיר האָבן אים געבעטן.
אויב עמיצער זעט זיין אָח זינדיקן אַ זינד, וואָס איז נישט צום
מָוֶת, זאָל ער בעטן, און ה' וועט אים געבן חיים פאַר די, וואָס
זינדיקן נישט צום מָוֶת. עס איז פאַראַן אַ זינד, וואָס איז צום
מָוֶת; נישט פונװעגן דעם זאָג איך, אַז ער זאָל בעטן. יעדע
אומגערעכטיקייט איז זינד; און עס איז פאַראַן אַ זינד, וואָס איז
נישט צום מָוֶת. מיר ווייסן, אַז ווער סע איז געבוירן געוואָרן פון
ה', זינדיקט נישט; נייערט דער, וואָס איז געבוירן געוואָרן פון
ה', היט זיך אָפּ, און דער בייזער רירט אים נישט אָן.
מיר ווייסן, אַז מיר זענען פון ה', און די גאַנצע עולם הָיָה ליגט
אין דער מאַכט פון דעם בייזן. און מיר ווייסן, אַז דער זון פון

דער אויבערשטער איז געקומען, און האָט אונדז געגעבן בִּינָה, אַז מיר זאָלן קענען אים, וואָס איז הָאָמֶתִי; און מיר זענען אין אים, וואָס איז הָאָמֶתִי, אין זיין זון רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ. דער דאָזיקער איז דער אלוקים הָאָמֶתִי, און דאָס חַי עולם. קינדערלעך, היט אייך פון אָלִילִים .

יוח"ב

א דער זָקן צו דער אויסדערוויילטער בעל-הבִּיתטע און אירע ילָדִים, וועמען איך האָב באַמֶת לִיב ; און נישט נאָר איך, נייערט אויך אַלע, וואָס קענען דעם אָמֶת; פֿאַר דעם אָמֶת וועגן, וואָס פֿאַרבלייבט אין אונדז, און וועט זיין מיט אונדז לעולם: חֶסֶד, רַחֲמִים, און שָׁלוֹם זאָלן זיין מיט אונדז פון ה', אלוקים אבינו, און פון רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ, דעם זון פון אלוקים הָאָב, אין וואָרהאַפטיקייט און אַהֲבָה. איך פריי מיך זייער שטאַרק, וואָס איך האָב געפונען עטלעכע פון דינע ילָדִים גיין אין דעם אָמֶת, אַזוי ווי מיר האָבן מקבל געווען אַ מצוה פון אלוקים הָאָב. און איצט בעת איך דִּיך, בעל-הבִּיתטע, נישט ווי איך וואָלט דיר געשריבן אַ ניי מצוה, נייערט דאָס, וואָס מיר האָבן געהאַט פון אָנהייב אָן, אַז מיר זאָלן לִיב האָבן איינער דעם אַנדערן. און דאָס דאָזיקע איז אַהֲבָה, אַז מיר זאָלן לעבן לויט זיינע מצוות. דאָס איז די מצוה. אַזוי ווי איר האָט געהערט פון אָנהייב אָן, אַז איר זאָלט לעבן דערין. מחמת אַ סך פֿאַרפירערס זענען אַרויסגעגאַנגען אין דער עולם הַזֶּה אַריין, וואָס זענען נישט מוֹדֶה, אַז רַבִּי מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ יְהוֹשֻׁעַ/יֵשׁוּעַ איז געקומען אין דעם פלייש. דאָס איז דער פֿאַרפירער און דער אנטי-משיח. שִׁמּוֹ לֵב אויף זיך אַליין, כּדי איר זאָלט נישט פֿאַרלירן דאָס, אויף וואָס מיר האָבן זיך געמיט, נייערט אַז איר

זאָלט מקבל זיין אַ פּוֹלן שִׁכָּר. ווער סע גייט ווייטער און
פאַרבלייבט נישט אין דער תּוֹרַת-הַמְּשִׁיחַ, האָט נישט ה'; ווער
סע פאַרבלייבט אין דער תּוֹרָה, דער דאָזיקער האָט סיי אלוקים
האָב און סיי דעם זון [דעם זון פון דער אויבערשטער]. אויב
עמיצער קומט צו אייך און ברענגט נישט די דאָזיקע תּוֹרָה,
זאָלט איר אים נישט אויפנעמען אין אייער בֵּית, און אים נישט
אַפּגעבן קיין שָׁלוֹם; מחמת דער, וואָס גיט אים אַפּ שָׁלוֹם,
האָט אַ חֶלֶק אין זיינע בייזע מעשים.
הָיוֹת ווי איד האָב אייך נאָך אַ סֶךְ צו שרייבן, וויל איד עס אָבער
נישט טאָן מיט פאַפיר און טינט; נייערט איד האָף צו קומען צו
אייך, און צו רעדן פֿנים-אַל-פֿנים, כדי אונדזער שְׂמֻחָה זאָל זיין
פול. די יְלָדִים פון דיין אויסדערוויילטער אַחות זאָגן דיר
שלום-עליכם.

יוח"ג

א דער זָקן צו גֵּיוֹס, דעם באַליבטן, וועמען איד האָב באַמֶּת
ליב. באַליבעטער, איד בין מִתְפַּלֵּל, אַז דו זאָלסט אין אַלצדינג
מַצְלִיחַ זיין און זיין געזונט, אַזוויי דיין נשמה טוט מַצְלִיחַ זיין.
מחמת איד האָב מיך זייער געפרייט, בעת סע זענען געקומען
אַחִים במשיח און האָבן יְעֻדוֹת געזאָגט אויף דיין
וואַרהאַפטיקייט, אַזוויי דו לעבסט אין דעם אָמֶת. קיין
גרעסערע שְׂמֻחָה ווי די דאָזיקע האָב איד נישט, צו הערן פון
מיינע קינדערלעך, אַז זיי לעבן אין דעם אָמֶת.
באַליבטער, דו טויסט אַ געטרייע ארבעט מיט דעם, וואָס דו
טויסט פאַר די אַחִים במשיח, און בְּכָלֵל פאַר פרעמדע, וואָס
זאָגן יְעֻדוֹת אויף דיין אַהֲבָה פאַר דער הברית החדשה קהילה. דו
וועסט טאָן רעכט, זיי וויטער צו שיקן אויף זייער נסיעה, ווי עס

איז ראוי פאר ה'. ווארים פון זיין נאָמען וועגן זענען זיי
 אַרויסגעגאַנגען, און האָבן גאַרנישט גענומען פון די
 עממא. מיר דאַרפן דעריבער מקבל זיין אַזוינע, כדי מיר זאָלן
 זיין מיטאַרבעטער פאר דעם אָמת. איך האָב עפעס געשריבן צו
 דער הברית החדשה קהילה; דאָטרעפּעס אָבער, וואָס האָט
 ליב צו זיין אַ ראש צווישן זיי, נעמט אונדז נישט
 אויף. בָּכּן, אויב איך וועל קומען, וועל איך דערמאָנען זיינע
 מעשים, וואָס ער טוט, בעת ער רייסט אונדז אַראָפּ מיט בייזע
 רייד. און ווי דאָס וואָלט נישט געווען גענוג, נעמט ער אויך נישט
 אויף די אַחים במשיח, און יענע, וואָס ווילן עס טאָן, טוט ער
 פאַרווערן און זיי אַרויסוואַרפן פון דער הברית החדשה
 קהילה. באַליבטער, טו נישט נאָך דאָס שלעכטע, נייערט דאָס
 גוטע. דער, וואָס טוט גוטס, איז פון ה' ; דער, וואָס טוט רע,
 האָט נישט געזען ה'. דאָס האָט דאָס געזען פון אַלעמען,
 און פון דעם אָמת אַליין; און אויך מיר זאָגן אַדוּת, און דו
 ווייסט, אַז אונדזער געזען איז אָמת. איך האָב געהאַט אַ סך
 זאָכן דיר צו שרייבן, נאָר איך וויל זיי נישט שרייבן מיט טינט און
 פעדער; איך האָף אָבער באַלד דיר צו זען, און מיר וועלן רעדן
 פֿנים-אַל-פֿנים. שָׁלוֹם-עליכם. די פריינט גריסן דיר. גריס די
 פריינט ביים נאָמען.

יהודה

א יהודה, אַן עבֿד פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, און אַן
 אַח פון יעקבֿן, צו די וואָס זענען פאַרופן, באַליבטע אין ה' דעם
 אלוקים האָב, און אַפּגעהיט פאַר רבי מלך המשיח
 יהושע/ישוע. רחמים צו אייך און שָׁלוֹם און אַהֲבָה זאָלן זיין
 געמערט. טייער חברים, בשעת איך האָב מיר פירגענומען מיט
 גאַנצער פלייסיקייט אייך צו שרייבן פון אונדזער געמיינזאַמער

ישועת [אלוקינו], האָב איך עס געהאַלטן פאַר נייטיק אייך צו
 שרייבן און אייך דערמאָנען, אַז איר זאָלט נאָכק פאַר דער
 אָמונה, וואָס איז איין מאָל פאַר אַלעמאָל איבערגענטפערט
 געוואָרן צו די קדושים. מחמת סע האָבן זיך צו אייך
 אַריינגעשאַרט עטלעכע מענשטן, וואָס זענען פון לאַנג פאַרויס
 פאַרשריבן געוואָרן צו דעם דאָזיקן פּסק: רשעים, וואָס
 פאַרבייטן דעם חסד פון אלוקינו אין פאַרשייטקייט, און
 פאַרלייקענען אונדזער איינציקן מושל און אָדון, רבי מלך
 המשיח יהושע/ישוע. איצט וויל איך אייך אָבער דערמאָנען, הָגם
 איר ווייסט אַלצדינג שוין פון פריער, אַז ה', בעת ער האָט מַציל
 געווען דאָס עם פון דעם אָרץ מִצְרַיִם, האָט ער דערנאָך
 פאַרטיליקט די, וואָס האָבן נישט געגלויבט. און מַלְאָכִים, וואָס
 האָבן נישט געהיט זייער אייגענע מַמְשָׁלָה, נייערט האָבן
 פאַרלאָזט זייער אייגן וואוינאָרט, האָט ער געהאַלטן אונטער
 חֶשֶׁד אין אייביקע שְׁרָרוֹת פאַר דעם מִשְׁפָּט פון דעם גרויסן
 יום. פונקט ווי סדום און עמורה און די שטעט אַרום זיי, וואָס
 האָבן אויף אַן ענלעכן אָפּן ווי די דאָזיקע זיך איבערגעגעבן צו
 זנות און זענען געגאַנגען נאָך פרעמדן פלייש, זענען
 אַרויסגעשטעלט געוואָרן ווי אַ מָשֶׁל, בעת זיי ליידן שטראָף פון
 אייביקן אַש. אויף אַן ענלעכן אָפּן זענען אויך די דאָזיקע
 בַּעֲלֵי-חַלּוּמוֹת מִטָּמֵא דאָס פלייש, און זענען מִבְּטָל הערשאַפטן
 און לעסטערן שְׁרָרוֹת. דער שר-הַמֶּלֶךְ מִיכָאֵל אָבער, בעת ער
 האָט זיך געקריגט מיט הָשָׁטֵן, און זיך מִתּוֹכָם געווען פוננעגן
 דעם גּוֹפָה פון מֹשֶׁה [רבינו], האָט ער זיך נישט דערוועגט
 אַרויסצוברענגען קעגן אים אַ לעסטערנדיקן מִשְׁפָּט, נייערט
 האָט געזאָגט: ה' זאָל דיר שטראָפן. די דאָזיקע אָבער
 לעסטערן דאָס, וואָס זיי קענען נישט, און וואָס זיי פאַרשטייען
 בְּטָבַע ווי נאַרישע בַּהֲמוֹת, מיט דעם פאַרדאַרבן זיי

זיך. ווייז איז צו זיי! מחמת זיי זענען געגאנגען אין דעם דורך פון
 קינען, און זענען געלאפן פארשייט צוליב געצאלטס אין דעם
 טעות פון בלעמען, און זענען אומגעקומען אין דער
 ווידערשפעניקייט פון קורחן. דאס זענען די, וואס זענען
 פארבארגענע פעלזן אויף אייערע סעודות האהבה, בעת זיי עסן
 מיט אייך, וואס פיטערן זיך אליין און מורא; וואלקנס און
 וואסער, ארומגעטריבן פון ווינטן; הארבסט-ביימער און פירות,
 צוויי מאל געשטארבענע, אויסגעריסענע מיט די
 ווארצלען; ווילדע ים-כוואליעס, וואס שוימען אויס זייער
 אייגענע חרפה; וואנדערנדיקע שטערן, פאר וועמען די
 שטארק-חשך איז אויפבאווארט געווארן לעולם.
 און אויף די דאזיקע האט אויך חנוך, דער זיבעטער פון אדמען,
 נביאות געזאגט, אזוי צו זאגן: זע, ה' איז געקומען מיט
 צענטוויזנטער פון זיינע קדושים, אויסצופירן א משפט איבער
 אלע, און צו באשטראפן אלע רשעים פונוועגן אלע זייערע
 מעשים פון רשעות, וואס זיי האבן רשעותדיק געטאן, און
 פונוועגן אלע הארטע רייד, וואס ג-טלאזע רשעים האבן
 גערעדט קעגן אים. דאס זענען מורמלערס, וואס באקלאגן זיך,
 וואס גייען נאך זייערע תאוות, און זייער מויל רעדט
 אויפגעבלאזענע רייד, און זענען נושא-פנים פון געווינס
 וועגן. איך אבער, טייער חברים, געדענקט די רייד, וואס זענען
 פריער גערעדט געווארן דורך די שליחים פון אדונונו רבי מלך
 המשיח יהושע/ישוע. מחמת זיי האבן אייך געזאגט: אין דער
 לעצטער צייט וועלן אויפשטיין אפשפעטער, וואס וועלן גיין נאך
 זייערע אייגענע רשעותדיקע תאוות. דאס זענען די, וואס מאכן
 אפשיידונגען, גשמיותדיקע, וואס האבן נישט דעם רוח הקודש.
 איר אבער, טייער חברים, בויט אייך אויף אין אייער
 הייליקסטער אמונה, זייט מתפלל אין דעם

רוח הקודש; האלט אייד אין דער אהבת ה', און האפן אויף דער בארעמהארציקייט פון אדונינו רבי מלך המשיח יהושע/ישוע פאר חיי עולם. און אויף עטלעכע, וואס זענען אין ספק, האט רחמנות; און עטלעכע זייט מציל, רייסט זיי ארויס פון דעם אש; און אויף עטלעכע האט רחמנות מיט מורא, און מיאוסט אייד אויך פאר דעם געוואנט, וואס איז באפלעקט פון דעם פלייש. און צו דעם, וואס איז ביכולת אייד אפצוהיטן פון מכשול, און אייד צו שטעלן אן א מום פאר דעם פנים פון זיין כבוד מיט ששון רב, צו דעם איינציקן אלוקים אחד, אונדזער גואל, דורך רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, אדונינו, זאל זיין פבוד, גדולה, ממשלה און גבורה פאר אלע צייטן, איצט און לעולם ועד. אמן.

התג'

א די התגלות פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, וואס ה' האט אים געגעבן צו ווייזן זיינע עבד, זאכן וואס דארפן בקרוב געשען; און ער האט געשיקט און זיי מודיע געווען דורך זיין מלאך צו זיין עבד יוחנן, וואס האט עדות געזאגט פונוועגן דעם דבר ה', און פונוועגן דעם עדות פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, און פונוועגן אלצדינג, וואס ער האט געזען. אשרי איז דעם, וואס לייענט, און די, וואס הערן די רייד פון דער נבואה, און היטן אפ, וואס איז דערין געשריבן; מחמת די צייט האט גענעענט. יוחנן צו די זיבן ברית חדשה קהילות, וואס זענען אין אסיה : חסד צו אייד און שלום פון אים, וואס איז, און וואס איז געווען, און וואס דארף קומען, און פון די זיבן גייסטער, וואס זענען פאר זיין פיסא-הכבוד, און פון רבי מלך המשיח יהושע/ישוע, דעם עדות הנאמן, דעם בכור פון די מתים, און דעם עליון פון די

מלכים פון דער ערד. צו אים, וואָס האָט אונדז ליב און האָט
אונדז אויסגעלייזט פון אונדזערע עבירות דורך זיין גאָט, און
האָט אונדז געמאַכט פאַר אַ מלוכה, פאַר כְּהִנִּים צו זיין אלוקים
און אלוקים האָב. צו אים זאל זיין דער כבוד און די מאַכט
לעולמי עולמים. אמן. זע, ער קומט מיט די וואָלקנס [דניאל ז,
יג]. און יעטוועדעס אויג וועט אים זען, און די, וואָס האָבן אים
דורכגעשאַכן [זכריה יב, י]; און אַלע משפּחות פון דער ערד
וועלן קלאַנגן איבער אים. אָמֵן וְאָמֵן.
איך בין די אַלף און די תּו, זאָגט ה' אלקים אחד, וואָס איז און
וואָס איז געווען און וואָס דאַרף קומען, א-ל שְׂדֵי.
איך, יוֹחָנָן, אייער אָח במשיח און חבר מיט אייך אין דעם
קומער און מלכות און געדולד אין יהושע/ישוע, בין געווען אויף
דעם אינזל, וואָס ווערט אָנגערופן פֶּטְמוֹס, פּונוועגן
דעם דָּבָר ה' און פּונוועגן דעם יְדוּת פון יהושע/ישוע. איך בין
געווען אין דעם רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ אין דעם יוֹם הָאָדוֹן, און איך האָב
געהערט הינטער מיר אַ הויך קול ווי פון אַ שופר, אַזוי צו זאָגן :
וואָס דו זעסט, פאַרשרייב אין אַ ספר, און שיק עס צו די זיבן
בְּרִית הַדָּשָׁה קהילות : קיין אַפִּסוֹס, און קיין זְמִירָנָה, און קיין
פֶּרְגָמוֹס, און קיין תִּיאָטִירָה, און קיין סַרְדִּיס, און קיין
פִּילֶדֶלְפִּיָּה, און קיין לָאוּדִיקָאָה. און איך האָב מיך אויסגעדרייט
צו זען דאָס קול, וואָס האָט מיט מיר גערעדט. און ווי איך האָב
מיך אויסגעדרייט, האָב איך געזען זיבן מנורות זָהָב, און אין
דער מיט פון די מנורות - איינעם גלייך ווי אַ בֶּר-אַנֶשׁ [דניאל ז,
יג], באַקליידט מיט אַ מלבוש אַראָפּצו ביז די פיס, און
אַרומגעגאַרטלט ביי דער חֵזָה מיט אַ גאַרטל
זָהָב. און זיין קאַפּ און זיינע האָר זענען געווען ווייס ווי ווייסע
וואָל, ווי שניי, און זיינע אויגן זענען געווען ווי אַ פלאַם פון אַש,
און זיינע פיס גלייך ווי פּאַלירט מעש, בעת סע גליט אין אויוון,

און זיין קול ווי דאָס קול פון אַ סך
וואָסערן. און ער האָט געהאַט אין זיין רעכטער האַנט זיבן
שטערן; און פון זיין מויל איז אַרויסגעגאַנגען אַ שאַרפע
צוויי-שניידיקע חָרֵב; און זיין פֿנים איז געווען ווי די זון, בעת זי
שיינט אין איר קראַפט. און בעת איך האָב אים געזען, בין איך
געפֿאַלן צו זיינע פיס ווי אַ טויטער. און ער האָט אַרויפגעלייגט
אויף מיר זיין רעכטע האַנט, און געזאָגט: האָב נישט קיין מורא;
איך בין דער ערשטער און דער לעצטער און דער לעבעריקער;
איך בין געווען טויט, און זע, איך בין לעבעדיק לעולם-עולם;
און האָב די מִפְתָּחוֹת פון מָוֶת און פון שאול-תַּחְתִּיתָהּ. שרייב
דעריבער וואָס דו האָסט געזען, און וואָס איז פאַראַן, און וואָס
סע וועט שפעטער געשען. דעם סוף פון די זיבן שטערן, וואָס
דו האָסט געזען אין מיין רעכטער האַנט, און די זיבן מנורות
זָהָב: די זיבן שטערן זענען די מַלְאָכִים פון די זיבן בְּרִית הַדָּשָׁה
קהילות, און די זיבן מנורות זענען די זיבן בְּרִית הַדָּשָׁה קהילות.

ב צו דעם מלאך פון דער הברית החדשה קהילה אין אַפֿסוס
שרייב: דאָס דאָזיקע זאָגט דער, וואָס האַלט די זיבן שטערן
אין זיין רעכטער האַנט, וואָס גייט אין דער מיט פון די זיבן
מנורות זָהָב: איך קען דיינע מעשים און דיין מי? און דיין
סבלנות, און אַז דו קענסט נישט פאַרטראָגן קיין רשעים, און
האָסט אויסגעפרוּאוּט די, וואָס רופן זיך שליחים, און זענען
עס נישט, און האָסט זיי אויסגעפונען פאַר כֹּזְבִים; און דו
האָסט געדולד, און האָסט פאַרטראָגן פון מיין נאָמענוועגן, און
ביסט נישט געוואָרן מיד. איך האָב אָבער קעגן דיר דאָס,
וואָס דו האָסט פאַרלאָזן דיין ערשטע אַהֲבָה. געדענק דעריבער
פונוואָנען דו ביסט געפֿאַלן, און טו תשובה, און טו די ערשטע
מעשים. אויב נישט, וועל איך קומען צו דיר, און וועל

אָוועקרוקן דיין מנורה פון איר אָרט, סיידן דו וועסט תשובה טאָן. דאָס אָבער האָסטו, וואָס דו האָסט פיינט די מעשים פון די ניקולסים, וועמען אויך איך האָב פיינט. דער, וואָס האָט אַן אויער, זאָל הערן, וואָס דער רוח הקודש זאָגט צו די בְּרִית הַחֲדָשָׁה קהילות: דער, וואָס איז מְנַצֵּחַ, דעם וועל איך געבן צו עסן פון דעם עץ-החיים, וואָס איז אין גן-עדן פון ה'.

און צו דעם מלאך פון דער הברית החדשה קהילה אין זְמִירָנָה שרייב: דאָס דאָזיקע זאָגט דער ערשטער און דער לעצטער, וואָס איז געווען טויט און איז ווידער לעבעדיק געוואָרן: איך ווייס פון דיין טרויער און דיין אָרעמקייט [דו ביסט אָבער רייך] און די לעסטערונג פון די, וואָס זאָגן, אַז זיי זענען יידן, און זענען עס נישט, נייערט זענען אַ פאַרזאַמלונג פון שטן. האָב נישט קיין מורא פאַר דעם, וואָס דו וועסט דאַרפן ליידן. זע, הָשָׁטן איז גרייט עטלעכע פון אייך אַרײַנצואוואַרפן אין דער בֵּית הַסֵּהר, כדי איר זאָלט געפרוּאוּט ווערן, און איר וועט האָבן צרות צען טעג. זיי געטריי ביז צום מָוֶת, און איך וועל דיר געבן די עֲטָרַת הַחַיִּים. דער, וואָס האָט אַן אויער, זאָל הערן, וואָס דער רוח הקודש זאָגט צו די בְּרִית הַחֲדָשָׁה קהילות: דער, וואָס איז מְנַצֵּחַ, וועט נישט ליידן פון דעם צווייטן מָוֶת. און צו דעם מלאך פון דער הברית החדשה קהילה אין פְּרָגְמוֹס שרייב: דאָס דאָזיקע זאָגט דער, וואָס האָט די שאַרפּע צוויי-שניידיקע שווערד: איך ווייס, וואו דו וואוינסט, דאָרט, וואו ס'איז דעם שטנס פֶּסֶא; און דו האַלטסט פעסט מיין נאָמען, און האָסט נישט פאַרלייקענט מיין אָמונה, אַפִּילוּ נישט אין די טעג פון אַנְטִיפֶסן, מיין עֲדוֹת הַנְּאֻמָּן, וואָס איז געהרגעט געוואָרן צווישן אייך, וואו הָשָׁטן וואוינט. איך האָב אָבער עטלעכע זאָכן קעגן דיר, ווארים דו האָסט דאָרטן עטלעכע, וואָס האַלטן די לערנונג פון בִּלְעָמֶען, וואָס האָט

געלערנט בַּלְקָן צו וואַרפֿן אַ מכשול פֿאַר די בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, צו עסן
 דאָס, וואָס מען האָט מִקְרִיב געווען צו אֱלִילִים און צו באַגִּיין
 זנות. אַזוי אויך האָסטו עטלעכע, וואָס האַלטן פֿון דער לערנונג
 פֿון די נִיקוּלָסִים. טו דעריבער תשובה. אויב נישט, קום איך צו
 דיר אינגיכן, און וועל מִלְחָמָה האַלטן קעגן זיי מיט דער חֶרֶב
 פֿון מִיין מויל. דער, וואָס האָט אַן אויער, זאָל הערן, וואָס דער
 רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ זאָגט צו די בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות :
 דער, וואָס איז מְנַחֵם, דעם וועל איך געבן פֿון דעם
 פֿאַרבאָרגענעם מָן, און איך וועל אים געבן אַ ווייסן שטיין, און
 אויף דעם שטיין אָנגעשריבן אַ נייעם נאָמען, וואָס קיינער ווייסט
 נישט, אַחוץ דער, וואָס איז אים מקבל. און צו דעם מִלאַך פֿון
 דער הברית החדשה קהילה אין טיאָטיקָה שרייב : דאָס דאָזיקע
 זאָגט דער זון פֿון דער אויבערשטער, וואָס האָט אויגן ווי אַ
 פֿלאַם פֿון אַש, און זיינע פֿיס זענען געגליכן צו פֿאַלירט מעש:
 איך קען דיינע מַעשִׁים און דיין אֶהְבָּה און אַמונה און עבודת
 קֹדֶשׁ שרות און סְבֻלָּנוֹת, און אַז דיינע לעצטע מַעשִׁים זענען
 מער, ווי די ערשטע. איך האָב אָבער עפעס קעגן דיר, ווארים דו
 דולדסט דאָס אֶשָׁה אִיזָבֵל, וואָס רופֿט זיך אָן אַ נְבִיאָה, און זי
 לערנט און פֿאַרפֿירט מיינע עבדים צו באַגִּיין זנות, און צו עסן
 דאָס, וואָס מען האָט מִקְרִיב געווען צו
 אֱלִילִים. און איך האָב איר געגעבן צייט, אַז זי זאָל תשובה טאָן;
 און זי וויל נישט תשובה טאָן אויף איר
 זנות. זע, איך וואַרף זי אַריין אין אַ בעט, און די, וואָס זענען
 מַזְנֵה מיט איר, אין אַ גרויסער צָרָה, אויב זיי וועלן נישט תשובה
 טאָן אויף זייערע מַעשִׁים. און איך וועל שלאָגן אירע יְלָדִים מיט
 דעם מָוֶת. און אַלע בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות וועלן וויסן, אַז איך בין
 דער, וואָס פֿאַרשט די נִירן און די לְבָבוֹת; און איך וועל געבן
 יעדן איינעם פֿון אייך לויט אייערע מַעשִׁים. איך אָבער זאָג אייך,

די איבעריקע אין טיאָטיקָה, צו יענע, וואָס האָבן נישט די
 דאָזיקע לערנונג, וואָס קענען נישט די טיפקייטן פון קָשטן [ווי
 זיי זאָגן], איך לייג אויף אייך נישט אַרויף קיין שום אַנדערע
 מַשָּׂא. דאָך דאָס, וואָס איר האָט, האַלט פעסט ביז איך קום.
 און דער, וואָס איז מַנצח און דער, וואָס היט אָפּ מיינע ווערק ביז
 צום סוף, אים וועל איך געבן שלִיטה איבער די
 גוים. און ער וועט הערשן איבער זיי מיט אַ רוט פון אייזן, ווי
 די פֿלים פון דעם טעפער ווערן צעבראָכן אויף פיצלעך, אַזוויי
 איך האָב אויך מקבל געווען פון מיין אלוקים
 הָאָב; און איך וועל אים געבן דעם מאָרגנשטערן. דער, וואָס
 האָט אַן אויער, זאָל הערן, וואָס דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ טוט זאָגן צו
 די בְּרִית הַדָּשָׁה קהילות.

ג און צו דעם מלאך פון דער הברית החדשה קהילה אין סרדיס
 שרייב: דאָס דאָזיקע זאָגט דער, וואָס האָט די זיבן גייסטער פון
 ה' און די זיבן שטערן: איך קען דינע מעשים; דו האָסט אַ
 נאָמען, אַז דו לעבסט, און ביסט טויט. וואך און באַפעסטיק
 דאָס איבעריקע, וואָס איז געווען גרייט צו שטאַרבן; מחמת איך
 האָב נישט געפונען דינע מעשים גאַנץ פאַר מיין
 אלוקים. געדענק דעריבער וויאַזוי דו האָסט מקבל געווען און
 געהערט, און היט עס און טו תשובה. אויב אָבער דו וועסט
 נישט זיין שוּמֵר, וועל איך קומען ווי אַ גַנב, און דו וועסט נישט
 וויסן אין וואָסער שָׁעָה איך וועל קומען איבער דיר. דו האָסט
 אָבער אין סרדיס עטלעכע נעמען, וואָס האָבן נישט באַפלעקט
 זייערע מַלבושים; און זיי וועלן גיין מיט מיר אין ווייסן, מחמת
 זיי זענען זוכה. דער, וואָס איז מַנצח, וועט אַזוי אָנגעטאָן ווערן
 אין ווייסע מַלבושים, און איך וועל באַין-אָפּן נישט אויסמעקן
 זיין נאָמען פון דעם סֵפֶר-הַחַיִּים, און איך וועל מודה זיין זיין
 נאָמען פאַר מיין אלוקים הָאָב און פאַר זייען מַלְאָכִים. דער,

וואָס האָט אַן אויער, זאָל הערן, וואָס דער רוח הקודש זאָגט צו די בָּרִית הַדְּשָׁה קהילות. און צו דעם מלאך פון דער הברית החדשה קהילה פון פִּילְדִּלְפִּיָּה שרייב : דאָס דאָזיקע זאָגט דער, וואָס איז קדוש, דער, וואָס איז וואָרהאַפטיק, דער, וואָס האָט דעם מִפְתָּח פון דָּוֶד, דער, וואָס עפענט, און קיינער וועט נישט פאַרשליסן, און וואָס פאַרשליסט, און קיינער עפענט נישט: איך קען דיינע מַעשִׂים - זע, איך האָב געשטעלט פאַר דיר אַ געעפנטע דִּלְת, וואָס קיינער קאָן נישט פאַרשליסן- מחמת דו האָסט אַ קליינעם כּוֹחַ, און האָסט געהאַלטען מיין דָּבָר, און נישט פאַרלייקענט מיין נאָמען. זע, איך וועל געבן פון דעם פאַרזאַמלונג פון שָׁטוֹן, פון יענע, וואָס זאָגן, יהוּדִים אָנְחָנוּ, און זענען עס נישט, נייערט זאָגן שקרים - זע, איך וועל מאַכן, אַז זיי זאָלן קומען און זיך בויקן פאַר דיינע פִּיס, און זאָלן וויסן, אַז איך האב דיר ליב. ווארים דו האָסט געהאַלטן דאָס דָּבָר פון מיין סבלנות, וועל איך אויך דיר היטן פון דער שָׁעָה פון נסיוֹן, וואָס וועט קומען איבער דער גאַנצער עוֹלָם הַזֶּה צו פּרוּאוּן די, וואָס וואוינען אויף דער ערד. איך קום באַלד; האַלט שטאַרק דאָס, וואָס דו האָסט, כּדי קיינער זאָל נישט צונעמען דיין עֲטָרָת. דער, וואָס איז מְנַצֵּחַ, דעם וועל איך מאַכן פאַר אַ זייל אין דעם היכל פון מיין אלוקים, און ער וועט מער נישט אַרויסגיין פון דאָרטן; און איך וועל אויף אים אויפשרייבן דעם נאָמען פון מיין אלוקים, און דעם נאָמען פון דער שטעטל פון מיין אלוקים, דאָס נייע ירושָׁלַיִם, וואָס נידערט אַראָפּ פון שָׁמַיִם, פון מיין אלוקים, און מיין אייגענעם נייעם נאָמען. דער, וואָס האָט אַן אויער, זאָל הערן, וואָס דער רוח הקודש זאָגט צו די בָּרִית הַדְּשָׁה קהילות. און צו דעם מלאך פון דער הברית החדשה קהילה אין לאַוִּדִיקָאָה שרייב : דאָס דאָזיקע זאָגט דער אָמֵן, דער געטרייער און וואָרהאַפטיקער עֲדוּת, דער אָנהייב פון דער באַשאַפונג פון

ה'. איד קען דיינע מעשים, אַז דו ביסט נישט קאַלט, אויך נישט הייס; הלוואַי וואָלטסטו געווען קאַלטן, אָדער הייס! בִּכְן, ווייל דו ביסט לעבלעך, נישט הייס, אויך נישט קאַלט, וועל איד דיד אויסשפּייען פון מיין מויל. וואָרום דו זאָגסט: איד בין רייך, און האָב דערוואָרבן עשירות, און נייטיק מיך אין גאַרנישט, און ווייסט נישט, אַז דו ביסט גראַד עלנט, און אומגליקלעך און אָרעם, און בלינד, און נאַקעט. בִּכְן, ראָט איד דיר, צו קויפן ביי מיר זָהב, געלייטערט דורך אַש, כדי דו זאָלסט ווערן רייך; און ווייסע מלבושים, כדי דו זאָלסט דיד באַקליידן, און כדי די בושה פון דיין נאַקעטקייט זאָל נישט אָנטפלעקט ווערן; און אויגנזאַלב צו זאַלבן דיינע אויגן, כדי דו זאָלסט קענען זען. אַלע, וואָס איד האָב ליב, מוּסר איד און שטראָף; זיי דעריבער אייפערק און טו תשובה. זע, איד שטיי ביי דער דִּלְת און קלאַפּ אָן; אויב עמיצער הערט מיין קול און טוט עפענען די דִּלְת, וועל איד אַריינקומען צו אים, און וועל עסן מיט אים, און ער מיט מיר. דער, וואָס איז מַנְצֶה, דעם וועל איד געבן, אַז ער זאָל זיך אַנידערזעצן מיט מיר אויף מיין פיסא-הכבוד, אַזוויי אויך איד האָב מַנְצֶה געווען און האָב מיך אַנידערגעזעצט מיט מיין אלוקים אָבִי אויף זיין פיסא-הכבוד. דער, וואָס האָט אָן אויער, זאָל הערן, וואָס דער רוח הקודש זאָגט צו די בְּרִית חֲדָשָׁה קהילות.

ד אַזוי האָב איד געזען, ערשט אַ דִּלְת איז געשטאַנען אָפן אין שְׁמִים, און דאָס ערשטע קול, וואָס איד האָב געהערט, ווי פון אַ שופר, האָט גערעדט מיט מיר, און געזאָגט: קום אַרויף אַהער, און איד וועל דיר ווייזן דאָס, וואָס מוז שפעטער געשען. און גלייך בין איד געווען אין דעם רוח הקודש, און הִנֵּה, עס איז געווען אַוועקגעשטעלט אַ פיסא-הכבוד אין שְׁמִים,

און איינער איז געזעסן אויף דעם פיסא-הכבוד; און דער, וואָס איז געזעסן, האָט געהאַט אויף זיך דאָס אויסזען ווי פון אַ יאָספּיס און אַ סאַרדישטיין; און אַ רעגבויגן איז געווען אַרום דעם פיסא-הכבוד, ווי דאָס אויסזען פון אַ סמאַראַגד. און אַרום און אַרום דעם פיסא-הכבוד זענען געווען פיר און צוואַנציק טראָנען; און אויף די טראָנען האָב איך געזען זיצן פיר און צוואַנציק זקנים, אָנגעטאָן אין ווייסע מלבושים, און אויף זייערע קעפּ עטרוֹת פון זָהב. און פון דעם פיסא-הכבוד אַרויס גייען בליצן און קולות און דונערן. און זיבן אַש-פּאַקלען האָבן געבראַכט פאַר דעם פיסא-הכבוד, וואָס זענען די זיבן גייסטער פון ה'; און פאַר דעם פיסא-הכבוד ווי סע וואַלט געווען אַ ים פון גלאַז, גלייך ווי קריסטאַל. און אין דער מיט פון דעם פיסא-הכבוד, און אַרום און אַרום דעם פיסא-הכבוד, פיר חיות פול מיט אויגן פון פאַרנט און פון הינטן. און די ערשטע חיה איז געווען ווי אַן אַרְיָה, און די צווייטע חיה ווי אַן אָקס, און די דריטע חיה האָט געהאַט אַ פנים פון אַ בן-אדם, און די פערטע חיה איז געווען ווי אַ פליענדיקער אָדלער. און די פיר חיות, וואָס יעדע איינע פון זיי האָט געהאַט זעקס פליגל, זענען פול מיט אויגן און אַרום און אינעווייניק. און זיי האָבן יומם וליָלָה נישט קיין רו, און זאָגן :

קדוש, קדוש, קדוש איז ה' צבאות, דער א-ל שְׁדִי, וואָס איז געווען און וואָס איז און וואָס וועט קומען. און בעת די חיות האָבן אָפּגעגעבן הערלעכקייט, און כְּבוֹד, און דאַנקלוב, צו אים וואָס זיצט אויף דעם פיסא-הכבוד, וואָס לעבט לעולם עולמים, פאַלן אַנידער די פיר און צוואַנציק זקנים פאַר אים, וואָס זיצט אויף דעם פיסא-הכבוד, און בוקן זיך צו אים, וואָס לעבט עולם און עולם, און וואַרפן אַנידער זייערע עטרוֹת פאַר דעם פיסא-הכבוד, און זאָגן : רָאוּי בִּיסְטוּ, אָדוֹנֵינוּ און אלוקינו,

מקבל צו זיין די הערלעכקייט און דעם כבוד און די שטארקייט;
מחמת דו האָסט באַשאַפן אַלצדינג, און דורך דיין רצון זענען זיי
געווען און זענען באַשאַפן געוואָרן.

ה און איך האָב געזען אין דער רעכטער האַנט פון דעם, וואָס
איז געזעסן אויף דעם פיסא-הכבוד, אַ ספר, באַשריבן
אינעווייניק און פון הינטן, און פאַרחתמעט מיט זיבן
חתימות. און איך האָב געזען אַ שטאַרקן מלאך, וואָס האָט
אויסגערופן מיט אַ הויך קול: ווער איז זוכה צו עפענען דאָס
ספר און אָפּצוטאָן פון אים די חתימות? און קיינער נישט אין
שמים, אָדער אויף דער ערד, אָדער אונטער דער ערד, איז בפֿוח
געווען צו עפענען דאָס ספר, אָדער צו קוקן אויף
אים. און איך האָב זייער געוויינט, ווארים סע האָט זיך נישט
געפונען קיינער, וואָס זאָל זוכה זיין צו עפענען דאָס ספר, אָדער
צו קוקן אויף אים. און איינער פון די זקנים האָט געזאָגט צו
מיר: וויין נישט, זע, דער לייב, וואָס איז פון דעם שִׁבְט יהודה,
דער שוֹרש פון דָּוִד, האָט מנִיחַ געווען צו עפענען דאָס ספר און
זיינע זיבן חתימות. און איך האָב געזען אין דער מיט פון דעם
פיסא-הכבוד און די פיר חיות, און אין דער מיט פון די זקנים, אַ
שָׁה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז] שטיין גלייך ווי סע וואָלט געווען
געשאַכטן, און סע האָט זיבן הערנער און זיבן אויגן, וואָס זענען
די זיבן גייסטער פון ה', אַרויסגעשיקט אויף דער גאַנצער ערד.
און סע איז געקומען און האָט אַרויסגענומען דאָס ספר פון
דער רעכטער האַנט ביי דעם, וואָס איז געזעסן אויף דעם
פיסא-הכבוד. און בעת סע האָט גענומען דאָס ספר, זענען די
פיר חיות און די פיר און צוואַנציק זקנים אַנידערגעפאַלן פאַר
דעם שָׁה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז], און יעדער איינער האָט
געהאַט אַ האַרץ און זָהב בעקנס פול מיט קטוֹרֶת, וואָס זענען די
תפילות פון די קדושים. און זיי האָבן געזונגען אַ נייעם שיר,

אַזוי צו זאָגן : דאָס איז ביסטו צו נעמען דאָס ספר און צו עפענען
 זיינע חתימות, מחמת דו ביסט געשאַכטן געוואָרן, און מיט דיין
 [גאולה פדות] דאָס האָסטו אוסגעקויפט פאַר ה' פון יעדן שַבָּט,
 און לָשון, און אומה, און עס, און האָסט זיי געמאַכט פאַר
 אלוקינו אַ מלוכה און כְּהִנִּים, און זיי וועלן קעניגן אויף דער ערד.
 און איך האָב געזען, און איך האָב געהערט אַ קול פון אַ סך
 מַלְאָכִים אַרום און אַרום דעם פיסא-הכבוד און די חיות און די
 זקנים; און זייער צאָל איז געווען צען טויזנט מאָל צען טויזנט,
 און טויזנטער פון טויזנטער, און זיי האָבן געזאָגט מיט אַ הויך
 קול : דאָס איז דאָס שֶׁה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז], וואָס איז
 געשאַכטן געוואָרן, מקבל צו זיין די מאַכט, און עֲשִׁירֹת, און
 חֲכָמָה, און גבורה, און כָּבוֹד, און הערלעכקייט, און בענטשונג.
 און יעדע בְּרִיאָה, וואָס איז אין שְׁמַיִם, און אויף דער ערד, און
 אונטער דער ערד, און אויף דעם יָם, און אַלְצִדִּיג, וואָס איז אין
 זיי, האָב איך געהערט זאָגן : צו אים, וואָס זיצט אויף דעם
 פיסא-הכבוד, און צו דעם שֶׁה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז],
 איז די בענטשונג, און דער כָּבוֹד, און די הערלעכקייט, און די
 מאַכט לעוֹלָמִי עוֹלָמִים. און די פיר חיות האָבן נאָכגעזאָגט :
 אָמֵן. און די זקנים זענען אַנדערגעפאַלן און האָבן זיך געבוקט.

ו און איך האָב געזען, בעת דאָס שֶׁה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז]
 האָט געעפנט איינע פון די זיבן חתימות; און איך האָב געהערט
 איינע פון די פיר חיות זאָגן, ווי מיט אַ קול פון אַ דונער :
 קוים! און איך האָב געזען, ערשט אַ ווייס פערד, און דער, וואָס
 איז אויף אים געזעסן, האָט געהאַט אַ בויגן. און עס איז אים
 געגעבן געוואָרן אַ עֲטָרָת; און ער איז אַרויסגעגאַנגען ווי אַ
 גיבור, און כְּדִי מִנְצָה צו זיין. און אַז ער האָט געעפנט די
 צווייטע חתימה האָב איך געהערט די צווייטע חיה זאָגן :
 קוים! און אַן אַנדער פערד איז אַרויסגעקומען, אַ רויט פערד;

און דעם, וואָס איז אויף אים געזעסן, איז געגעבן געוואָרן צו
 נעמען דעם שְׁלוֹם פון דער ערד, און כדי זיי זאָלן הָרגענען
 איינער דעם אַנדערן; און עס איז אים געגעבן געוואָרן אַ
 גרויסע חֶרֶב. און אַז ער האָט געעפנט די דריטע חֲתִימָה, האָב
 איך געהערט די דריטע חִיה זאָגן : קום! און איך האָב געזען,
 ערשט אַ שוואַרץ פערד; און דער, וואָס איז אויף אים געזעסן,
 האָט געהאַט אַ וואַגשאַל אין זיין האַנט. און איך האָב געהערט,
 ווי ס'ע וואָלט געווען אַ קול אין דער מיט פון די פיר חִיות זאָגן:
 אַ מאָס חֶטֶה פאַר אַ דינר, און דריי מאָס גערשטן פאַר אַ דינר,
 און דעם אייל און דעם וויין פאַרדאַרב נישט.
 און אַז ער האָט געעפנט די פערטע חֲתִימָה, האָב איך געהערט
 דאָס קול פון דער פערטער חִיה זאָגן : קום! און איך האָב
 געזען, ערשט אַ געלבלעך פערד, און דער, וואָס איז אויף אים
 געזעסן, זיין נאָמען איז געווען מָוֶת; און דער שאול-תַּחֲתִיָּה איז
 אים נאָכגעגאַנגען. און עס איז זיי געגעבן געוואָרן שליטה איבער
 דעם פערטן טייל פון דער ערד, צו טייטן מיט חֶרֶב, און מיט
 הונגער, און מיט מָוֶת, און דורך די ווילדע חִיות פון דער ערד.
 און אַז ער האָט געעפנט די פיפטע חֲתִימָה, האָב איך געזען
 אונטער דעם מִזְבֵּחַ די נשָׁמוֹת פון די, וואָס זענען געהרגעט
 געוואָרן פונעוועגן דעם דָּבָר פון ה', און פונעוועגן דעם יְעֻדוֹת, וואָס
 זיי האָבן אָפגעלייגט. און זיי האָבן געשריגן מיט אַ הויך קול,
 אַזוי צו זאָגן: עַד מָוֶת, אֲדֹנָי, אַ אַדוֹנָי, דו הייליקער און
 וואַרהאַפטיקער, וועסטו נישט משפטן און זיך נוקם זיין פאַר
 אונדזער דָם אָן די, וואָס וואוינען אויף דער ערד? און עס איז
 געגעבן געוואָרן יעדן מענטש פון זיי אַ ווייס קלייד, און עס איז
 זיי געזאָגט געוואָרן, אַז זיי זאָלן נאָך רוען אַ קורצע צייט, ביז
 אויך זייערע מיטקנעכט און זייערע אַחים במשיח, וואָס דאַרפן
 געטייט ווערן אַזוי ווי זיי, וועלן זערפילן זייער גאַנג.

און איך האָב געזען, בעת ער האָט געעפנט די זעקסטע חתימה,
און עס איז געווען אַ גריסע ערדציטערניש; און די זון איז
געוואָרן שוואַרץ ווי אַ זאַק פון אַדוֹנִי, און די גאַנצע לבנה איז
געוואָרן ווי דֶם; און די שטערן פון דעם שָׁמַיִם זענען געפאלן
אויף דער ערד, ווי אַ פֿייגנבויס וואַרפט אַראָפּ זיינע
נישט-צייטיקע פייגן, בעת ער ווערט געטרייסלט פון אַ
שטאַרקן ווינט. און דער שָׁמַיִם איז פאַרשוואונדן געוואָרן ווי אַ
מגילה, בעת זי ווערט צונויפגעוויקלט; און אַלע בערג און אינזל
זענען אַרויסגערוקט געוואָרן פון זייערע ערטער. און די מלכים
פון דער ערד, און די שָׂרִים, און די הויפטלייט, און די נגידים
און די תְּקִיפִים, און יעדער עָבֵד און פרייער, האָבן זיך
פאַרבאָרגן אין די היילן און אין די פעלזן פון די
בערג; און זיי האָבן געזאָגט צו די בערג און צו די פעלזן:
פאַלט אויף אונדז און פאַרבאָרגט אונדז פון דעם פֿנים פון
דעם, וואָס זיצט אויף דעם כִּסֵּא-הכבוד, און פון דעם זַעם פון
דעם שָׁה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז]! מחמת דער גרויסטער יום
פון זייער זַעם האָט גענעענט, און ווער קען באַשטיין?

און אַזוי האָב איך געזען פיר מלאכים שטיין ביי די פיר עקן
פון דער ערד, און האַלטן די פיר ווינטן פון דער ערד, אַז קיין
ווינט זאָל נישט בלאָזן אויף דער ערד, אָדער אויף דעם ים, אָדער
אויף קיין שום בויס. און איך האָב געזען אַן אַנדערן מלאך
אויפגיין פון דעם זונאוויפגאַנג, וואָס האָט דעם חותם פון דעם
אלוקים חיים; און ער האָט געשריגן מיט אַ הויך קול צו די פיר
מלאכים, וועמען עס איז געגעבן געוואָרן צו באַשעדיקן די ערד
און דעם ים, אַזוי צו זאָגן: באַשעדיקט נישט די ערד, אויך נישט
דעם ים, אויך נישט די ביימער, ביז מיר וועלן האָבן געחַמתמעט
די עָבֵד פון אונדזער אלוקים אויף זייערע
שטערנס. און איך האָב געהערט די צאָל פון די, וואָס זענען

געווען פאַרחתמעט : הונדערט און פיר און פערציק טויזנט,
 פאַרחתמעט פון אַלע [אַלע, כל ישראל, רוימער יא, כו] שבטים
 פון די בני-ישראל : פון דעם שַׁבַּט יהודה זענען געווען
 פאַרחתמעט צוועלף טויזנט, פון דעם שַׁבַּט ראובן צוועלף
 טויזנט, פון דעם שַׁבַּט גַּד צוועלף טויזנט, פון דעם שַׁבַּט אָשֶׁר
 צוועלף טויזנט, פון דעם שַׁבַּט נפתלי צוועלף טויזנט, פון דעם
 שַׁבַּט מְנַשֶּׁה צוועלף טויזנט, פון דעם שַׁבַּט שְׁמַעוֹן צוועלף
 טויזנט, פון דעם שַׁבַּט לֵוִי צוועלף טויזנט, פון דעם שַׁבַּט יִשָּׁשְׁכָר
 צוועלף טויזנט, פון דעם שַׁבַּט זבולון צוועלף טויזנט, פון דעם
 שַׁבַּט יוסף צוועלף טויזנט, פון דעם שַׁבַּט בְּנִימִין זענען געווען
 פאַרחתמעט צוועלף טויזנט. אַזוי חָאָב איך געזען, ערשט אַ
 גרויסער הַמּוֹן, וואָס קיינער האָט אים נישט געקאַנט
 איבערציילן, פון יעדער אומה און פון אַלע שַׁבָּטִים, און פעלקער,
 און לשונות, שטיין פאַר דעם פיסא-הכבוד און פאַר דעם שָׁה
 [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז], אָנגעטאָן אין ווייסע קליידער און
 פאַלמען אין זייערע הענט; און זיי שרייען מיט אַ הויך קול,
 אַזוי צו זאָגן : די ישועה געהערט צו אלוקינו, וואָס זיצט אויף
 דעם פיסא-הכבוד און צו דעם שָׁה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז]!
 און אַלע מַלְאָכִים זענען געשטאַנען אַרום און אַרום דעם
 פיסא-הכבוד און אַרום די זקנים און די פיר חיות; און זיי זענען
 אַנידערגעפאַלן פאַר דעם פיסא-הכבוד אויף זייערע פֿנימער, און
 האָבן זיך געבוקט צו ה', און געזאָגט : אָמֵן! בענטשונג, און
 כבוד, און חֲכָמָה, און דאַנקלויב, און כָּבוֹד, און גבוּרָה, און
 מַאֲכָט, געהערן צו אלוקינו לעולם עולמים! אָמֵן.
 און איינער פון די זקנים האָט געענטפערט און צו מיר געזאָגט :
 די דאָזיקע, וואָס זענען אָנגעטאָן אין די ווייסע קליידער, ווער
 זענען זיי און פוננאַנען קומען זיי? און איך חָאָב געזאָגט צו
 אים : אָדוֹנִי, די ווייסט. און ער האָט צו מיר געזאָגט : דאָס

זענען די, וואָס קומען אַרויס פון דער גרויסער צָרה, און זיי האָבן געוואָשן זייערע קליידער, און האָבן זיי געמאַכט ווייס אין דעם דָם פון דעם שָה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז]. דעריבער זענען זיי פאַר דעם פיסא-הכבוד פון ה', און זיי דינען אים יוֹמָם וְלַיְלָה אין זיין הֵיכַל און דער, וואָס זיצט אויף דעם פיסא-הכבוד, וועט אויסשפרייטן זיין געצעלט איבער זיי. זיי וועלן מער נישט הונגערן, און אויך מער נישט דאָרשטן; אויך וועט די זון נישט פאַלן איבער זיי, אויך נישט קיין שום היץ; מחמת דאָס שָה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז], וואָס איז אין דער מיט פון דעם פיסא-הכבוד, וועט זיין זייער רוֹעָה און וועט זיי פירן צו קוואַלן פון מִים חַיִּים; און ה' וועט אָפּווישן יעדע טרער פון זייערע אויגן.

ח און בעת ער האָט געעפנט די זיבנעטע חֲתִימָה, איז געקומען אַ שטילקייט אין שְׁמַיִם אַרום דעם מִשְׁךְ פון אַ האַלבער שָׁעָה. און איך האָב געזען די זיבן מַלְאָכִים, וואָס שטייען פאַר ה'; און עס איז זיי געגעבן געוואָרן זיבן שופרות. און אַן אַנדערער מלאך איז געקומען און איז געשטאַנען ביי דעם מִזְבֵּחַ, און ער האָט געהאַט אַ זָהָב פִּייערפּאַן; און עס איז אים געגעבן געוואָרן אַ סך קטוֹרֶט, כדי ער זאָל עס צוגעבן צו די תּפִּילוֹת פון אַלע קדוּשִׁים אויף דעם גילדענעם מִזְבֵּחַ, וואָס איז געווען פאַר דעם פיסא-הכבוד; און דער רויך פון דעם קטוֹרֶת מיט די תּפִּילוֹת פון די קדוּשִׁים זענען אַרויפגעגאַנגען פאַר אלוקים פון דעם מַלְאָכִס האַנט. און דער מלאך האָט גענומען די פִּייערפּאַן, און ער האָט זי אָנגעפילט מיט דעם אֵש פון דעם מִזְבֵּחַ, און זי אַ וואָרף געטאָן אויף דער ערד; און סע זענען געקומען דונערן, און קולות, און בליצן, און אַן ערדציטערניש. און די זיבן מַלְאָכִים, וואָס האָבן געהאַט די זיבן שופרות, האָבן זיך מִכִּין געווען צו בלאָזן. און דער ערשטער

האָט געבלאָזן: און עס איז געקומען האָגל און אַש, אויסגעמישט מיט דָם, און זיי זענען געוואָרפן געוואָרן אויף דער ערד, און אַ דריטער טייל פון דער ערד איז פאַרברענט געוואָרן, און אַ דריטער טייל פון די ביימער איז פאַרברענט געוואָרן, און דאָס גאַנצע גרינע גראַז איז פאַרברענט געוואָרן. און דער צווייטער מלאך האָט געבלאָזן : און עס איז געווען ווי אַ גרויסער קר, וואָס ברענט מיט אַש, וואָלט אַריינגעוואָרפן געוואָרן אין ים אַריין און אַ דריטער טייל פון דעם ים איז געוואָרן דָם. און עס איז נפֿטר אַ דריטער טייל פון די לעבעדיקע באַשעפענישן אין ים, און אַ דריטער טייל פון די שיפן איז צעשטערט געוואָרן. און דער דריטער מלאך האָט געבלאָזן : און אַ גרויסער שטערן איז געפאלן פון שָמַיִם, וואָס האָט געברענט ווי אַ פּאַקל, און ער איז געפאלן אויף דעם דריטן טייל פון די טייכן און אויף די קוואַלן וואָסער. און דער נאָמען פון דעם שטערן ווערט אָנגערופן ווערמוט; און אַ דריטער טייל פון די וואָסערן איז געוואָרן ווערמוט; און אַ סך מענטשן זענען נפֿטר פון די וואָסערן, ווארים זיי זענען געמאַכט געוואָרן ביטער. און דער פערטער מלאך האָט געבלאָזן : און אַ דריטער טייל פון דער זון האָט געקריגט אַ זעץ, און אַ דריטער טייל פון דער לבנה, און אַ דריטער טייל פון די שטערן, פדי דער דריטער טייל פון זיי זאָל פאַרפינצטערט ווערן, און דער יום זאָל נישט שיינען אין זיין דריטן טייל, און די לַיְלָה אויף דעם זעלבן אָפן. און איך האָב געזען, און איך האָב געהערט אַן אַדלער פליגן אין מיטן שָמַיִם, און זאָגן מיט אַ הויך קול : וויי, וויי, וויי צו די, וואָס וואוינען אויף דער ערד, פונוועגן די אַנדערע קולות פון דעם שופר פון די דריי מלאַכים, וואָס דאַרפן נאָך בלאָזן.

ט און דער פינפטער מלאך האָט געבלאָזן : און איך האָב געזען פאלן אַ שטערן פון שָמַיִם צו דער ערד; און עס איז אים געגעבן

געוואָרן דער מִפְתָּח פון דער שאַכטע פון דעם
 תהום. און ער האָט געעפנט די שאַכטע פון דעם תהום: און
 עס איז אַרויפגעגאַנגען אַ רויך פון דער שאַכטע, ווי דער רויך
 פון אַ גרויסן אויוון; און די זון און די לופט זענען
 פאַרפינצטערט געוואָרן דורך דעם רויך פון דער שאַכטע. און
 פון דעם רויך זענען אַרויסגעקומען היישעריקן אויף דער ערד,
 און זיי איז געגעבן געוואָרן מאַכט, ווי סע האָבן מאַכט די
 עקדישן פון דער ערד. און עס איז זיי אָנגעזאַגט געוואָרן, אַז זיי
 זאָלן נישט שעדיקן דאָס גראַז פון דער ערד, אויך נישט קיין
 שום גרינס, אויך נישט קיין שום בוים, נייערט נאָר אַזוינע
 מענטשן, וואָס האָבן נישט דעם חוֹתם פון ה' אויף זייערע
 שטערנס. און עס איז זיי געגעבן געוואָרן, אַז זיי זאָלן זיי נישט
 טייטן, נייערט אַז זיי זאָלן געפייניקט ווערן פינף חֲדָשִׁים; און
 זייער פייניקונג איז געווען ווי די פייניקונג פון אַן עקדיש, בעת
 ער שטעכט אַ מענטשן. און אין יענע טעג וועלן די מענטשן
 זוכן דעם מָוֶת, און וועלן אים באַין-אויפן נישט געפינען; און זיי
 וועלן פאַגערן צו שטאַרבן, און דער מָוֶת וועט פון זיי אַנטרינען.
 און דאָס אויסזען פון די היישעריקן איז געווען ענלעך צו פערד
 אָנגעברייט צו מִלְחָמָה; און אויף זייערע קעפּ, ווי סע וואָלטן
 געווען עֲטֻרוֹת ענלעך צו זָהָב, און זייערע פִּנִּימער זענען געווען ווי
 פִּנִּימער פון מענטשן. און זיי האָבן געהאַט האָר ווי די האָר
 פון נָשִׁים, און זייערע ציין זענען געווען ווי די ציין פון אַרְיָה.
 און זיי האָבן געהאַט שְׂרִיז פֶּרָזֶל ווי דאָס וואָלטן געווען שְׂרִיז
 פֶּרָזֶל פון אייזן, און דער רויש פון זייערע פליגל איז געווען ווי
 דער רויש פון רייטוועגן מיט אַ סֵך פערד, וואָס יאָגן אין
 מִלְחָמָה. און זיי האָבן וויידלעך ענלעך צו עקדעשן, און
 שטעכערס; און אין זייערע וויידלעך איז זייער מאַכט צו
 שעדיקן מענטשן פינף חֲדָשִׁים. זיי האָבן געהאַט איבער זיך

פֿאַר אַ מַלְאָךְ דעם מַלְאָךְ פֿון דעם תְּהוֹם; זיין נאָמען אויף
לָשׁוֹן-קוֹדֶשׁ איז אַבְדּוֹן, און אין דעם גריכישן לָשׁוֹן האָט ער
געהאַט דעם נאָמען אַפּוֹלִיּוֹן. דער ערשטער ווייטיק איז
אַריבער; זע, סע קומען נאָך צוויי ווייטיקן אַזוי. און דער
זעקסטער מַלְאָךְ האָט געבּלאָזן, און איך האָב געהערט אַ קול
פֿון צווישן די פיר הערנער פֿון דעם גילדענעם מִזְבֵּחַ, וואָס איז
פֿאַר ה', זאָגן צו דעם זעקסטן מַלְאָךְ, וואָס האָט געהאַט דעם
שופּר: בינד אויף די פיר מַלְאָכִים, וואָס זענען געבונדן ביי דעם
גרויסן טייך פֿרֶת. און די פיר מַלְאָכִים זענען אויפגעבונדן
געוואָרן, וואָס זענען אָנגעברייט געוואָרן אויף דער שָׁעָה און יום
און חוֹדֶשׁ און יאָר, כּדי זיי זאָלן טייטן דעם דריטן טייל מענטשן.
און די צאָל פֿון די כּחות פֿון רייטערס איז געווען צוויימאַל צען
טויזנט מאָל צען טויזנט; איך האָב געהערט זייער צל. און אַזוי
האָב איך געזען די פּערד אין דער חֲזוֹן, און די, וואָס זענען אויף
זיי געזעסן: זיי האָבן געהאַט שְׁרִיּוֹן בִּרְזָל ווי פֿון אַש און פֿון
תַּכְלֵת און פֿון שוועבל: און די קעפּ פֿון די פּערד זענען ווי די
קעפּ פֿון אֲרִיָּה, און פֿון זייערע מיילער גייט אַרויס אַש און רויך
און שוועבל. דורך די דאָזיקע דריי מִכּוֹת איז אַ דריטער טייל
מענטשן געטייט געוואָרן, דורך דעם אַש און דעם רויך און דעם
שוועבל, וואָס זענען אַרויסגעקומען פֿון זייערע
מיילער. מחמת דער כּוֹח פֿון די פּערד איז אין זייער מויל און
אין זייערע ווידל; מחמת זייערע ווידל זענען ענלעך צו
שלאַנגען, און האָבן קעפּ, און מיט זיי באַשעדיקן זיי.
און די איבעריקע מענטשן, וואָס זענען נישט געטייט געוואָרן
דורך די דאָזיקע מִכּוֹת, האָבן נישט קיין תּשׁוּבָה געטאָן אויף די
מַעשִׁים פֿון זייערע הענט, אַז זיי זאָלן זיך נישט בוקן צו שָׁדִים
און צו אֱלִילִים פֿון זָהָב, און פֿון זילבער, און פֿון קופּער, און פֿון
שטיין, און פֿון האַלץ, וואָס קענען נישט זען, נישט הערן, נישט

גײן; און זיי האָבן נישט קיין תשובה געטאָן אויף זייערע רצחות, נישט אויף זייער פֿישופּמאַנן, נישט אויף זייער זנות, נישט אויף זייערע גיבנות.

און איך האָב געזען אַן אַנדערן שטאַרקן מלאַך אַראָפּנידערן פון שמים, אָנגעטאָן מיט אַ וואָלקן; און דער רעגנבויגן איז געווען אויף זיין קאָפּ, און זיין פֿנים איז געווען ווי די זון, און זיינע פיס ווי זיילן פון אַש; און ער האָט געהאַט אין זיין האַנט אַ קליין אָפּן ספר. און ער האָט געשטעלט זיין רעכטן פוס אויף דעם ים, און זיין לינקן אויף דער ערד, און ער האָט געשריגן מיט אַ הויך קול, ווי סע ברילט אַן לײַב. און בעת ער האָט געשריגן, האָבן די זיבן דונערן אַרויסגעלאָזן זייערע קולות. און בעת די זיבן דונערן האָבן אַרויסגעלאָזן זייערע קולות, בין איך געווען אָנגעברייט צו שרייבן; און איך האָב געהערט אַ קול פון שמים זאָגן : פאַרחתמע די זאַכן, וואָס די זיבן דונערן האָבן אַרויסגערעדט, און פאַרשרייב זיי נישט. און דער מלאַך, וואָס איך האָב געזען שטיין אויף דעם ים און אויף דער ערד, האָט אויפגעהויבן זיין רעכטע האַנט צום שמים, און האָט געשוואוירן ביי דעם, וואָס לעבט עולם און עולם, וואָס האָט באַשאַפן דעם שמים און די זאַכן, וואָס זענען דרינען, און די ערד און די זאַכן, וואָס זענען דרינען, און דעם ים און די זאַכן, וואָס זענען דרינען, אַז סע וועט מער נישט זיין קיין צייט, נייערט אין די טעג פון דעם קול פון דעם זיבעטן מלאַך, בעת ער וועט זיין אָנגעברייט צו בלאָזן, דעמאָלט וועט פאַרענדיקט ווערן דער סוד פון ה', לויט ווי ער האָט אָנגעזאָגט צו זיינע קעכט, די נביאים. און דאָס קול, וואָס איך האָב געהערט פון שמים, האָט ווידער גערעדט מיט מיר, און געזאָגט : גיי, נעם דאָס ספר, וואָס איז אָפּן אין דער האַנט פון דעם מלאַך,

וואָס שטייט אויף דעם ים און אויף דער ערד. און איך בין
געגאנגען צום מלאך, און האָב אים געזאָט, אַז ער זאָל מיר געבן
דאָס ספֿרל. האָט ער צו מיר געזאָגט : נעם עס און עס אויף,
און סע וועט מאַכן ביטער דיין בויך, נאָר אין דיין מויל וועט עס
זיין זיס ווי האָניק. און איך האָב גענומען דאָס ספֿרל פון דעם
מלאַכס האַנט און האָב עס אויפגעגעסן, און עס איז געווען אין
מיין מויל זיס ווי האָניק; און אַז איך האָב עס אויפגעגעסן, איז
מיין בויך געוואָרן ביטער. און מע האָט צו מיר געזאָגט : דו
מוזט ווידער אַמאָל נביאות זאָגן איבער אַ סך אומות, און
פעלקער, און לשונות, און מלכים.

יא און מע האָט מיר געגעבן אַ רויִרשטעקל, ענלעך צו אַ רויט,
און געזאָגט : שטיי אויף, און מעסט דעם היכל פון ה', און דעם
מזבֿח, און די, וואָס דינען דערין. און דעם פאָרהויף, וואָס איז
אין דרויסן פון דעם היכל, לאַז אויס און מעסט אים נישט,
מחמת ער איז געגעבן געוואָרן פאַר די אומות, און זיי וועלן
צעטרעטן די קדושים שטעטל צוויי און פערציק חֲדָשִׁים. און
איך וועל מאַכן מיינע צוויי יְעֻדוֹת, אַז זיי זאָלן נביאות זאָגן
טויזנט צוויי הונדערט און זעכציק טעג, אָנגעטאָן אין זעק. די
דאָזיקע זענען די צוויי איילבערטביימער און די צוויי מנורות,
וואָס שטייען פאַר דעם רבֿונו-של-עולם. און אויב עמיצער
פאָגערט זיי צו שעדיקן, גייט אַ אַש אַרויס פון זייער מויל און
פאָרצערט זייערע פיינט; און אויב עמיצער וועט פאָגערן זיי צו
שעדיקן, מוז ער אויף דעם דאָזיקן אוֹפֿן געטייט ווערן. די
דאָזיקע האַבן די מאַכט צו פאַרשליסן דעם שַׁמַּיִם, אַז סע זאָל
נישט רעגענען אין די טעג פון זייער נביארת זאָגן; און זיי האַבן
מאַכט איבער די וואַסערן, זיי צו פאַרקערן אין יָם, און צו
שלאָגן די ערד מיט יעדער מַכָּה, אַזוי אָפט ווי זיי ווילן נאָר. און
אַז זיי וועלן האַבן פאַרענדיקט זייער יְעֻדוֹת זאָגן, וועט די חִיה,

וואָס קומט אַרויף פון דעם תהום, פאַרפירן מיט זיי מלחמה, און
זיי מנצח זיין און זיי טייטן. און זייערע טויטע ליבער וועלן
ליגן אין די גאָסן פון דער גרויסער שטאָט, וואָס ווערט
גייסטיק אָנגערופן סדום און מצרים, וואו אויך זייער אָדון איז
אויפהענגע על-דער בױם [דברים כא, כג, שמואל ב יח,יד, זכריה
יב, י, דברים כז,כו, ישעיה נג,ד, הסתלקות של משיח] געוואָרן.
און פון צווישן די אומות, און שבטים, און לשונות, און פעלקער,
קוקט מענטשן אויף זייערע טויטע ליבער דריי און אַ האַלב
טעג, און זיי לאָזן נישט, אַז זייערע טויטע ליבער זאָלן
אַריינגעלייגט ווערן אין אַ קבר. און די, וואָס וואוינען אויף דער
ערד, זענען זיך משמח איבער זיי און מאַכן זיך לויסטיק, און זיי
וועלן שיקן איינער דעם אַנדערן מַתנות, ווארים די דאָזיקע צוויי
נביאים האָבן געפייניקט די, וואָס וואוינען אויף דער ערד. און
נאָך די דריי און אַ האַלב טעג איז דער לעבנס-אַטעם פון ה'
אַריינגעגאַנגען אין זיי, און זיי זענען געשטאַנען אויף זייערע פיס,
און גָדוֹל אימה איז געפאַלן אויף די, וואָס האָבן זיי אָנגעקוקט.
און זיי האָבן געהערט אַ הויך קול פון שָׁמַיִם זאָגן צו זיי : קומט
אַרויף אַהער! און זיי זענען אַרויף אויף דעם וואַלקן אין שָׁמַיִם
אַריין, און זייערע שׁוֹנאים האָבן זיי אָנגעקוקט. און אין יענער
שעה איז געווען אַ גרויסע ערד-ציטערניש, און אַ צענטער טייל
פון דער שטעטל איז איינגעפאַלן, און סע זענען געהרגעט
געוואָרן אין דער ערדציטערניש זיבן טויזנט פאַרשוניען : און די
איבעריקע זענען דערשראָקן געוואָרן און האָבן אָפּגעגעבן כָּבוֹד
צו דעם אלוקים פון שָׁמַיִם. דער צווייטער ווייטיק איז אַריבער;
זע, דער דריטער ווייטיק קומט באַלד אָן. און דער זיבעטער
מלאך האָט געבלאָזן, און עס זענען געקומען הויכע קולות אין
שָׁמַיִם, אַזוי צו זאָגן : דאָס מַלְכוּת פון דער עולם הַזֶּה איז
געוואָרן דאָס מַלְכוּת פון אַדוֹנֵינוּ און פון זיין רבי מלך הַמְּשִׁיחַ;
און ער וועט קעניגן אויף עולם און עולם. און די פיר און

צוואַנציק זקנים, וואָס זיצן פאַר ה' אויף זייערע טראָנען, זענען
געפאַלן אויף זייערע פֿנימער און האָבן אנידערגעפאַלן צו ה',
און געזאָגט: מֶר דאַנקען דיר, אָ, ה' אלוקים, דו א-ל שׁדִי, וואָס
ביסט און וואָס ביסט געווען, ווארים דו האָסט גענומען דיין
גרויסע מאַכט און האָסט געטאָן קעניגן. און די אומות האָבן
געצערנט, און געקומען איז דיין זַעם, און די צייט פון די מִתִּים,
געמשפט צו ווערן, און צו געבן דעם שֹׁכֵר צו דינען עָבֶד, די
נביאים, און צו די קדושים, און צו די, וואָס האָבן מורא פאַר
דיין נאָמען, די קליינע און די גרויסע, און צו פאַרדאַרבן די,
וואָס פאַרדאַרבן די ערד. און עס איז געעפנט געוואָרן דער
היכל פון ה' אין שָׁמַיִם, און עס איז געזען געוואָרן אין זיין היכל
דער אַרֹן-הַבְּרִית; און סע זענען געקומען בליצן, און קולות, און
דונערן, און אַן ערדציטערניש, און אַ גרויסער האָגל.

יב און אַ גרויסער צייכן [אות] איז געזען געוואָרן אין שָׁמַיִם:
אַן אֲשֶׁה, אָנגעטאָן מיט דער שְׁמֶשׁ, און די לבנה אונטער אירע
פיס, און אויף איר קאָפּ אַ עֲטֹרֶת פון צוועלף שטערן. און זי איז
געווען אין טראָגן, און זי האָט געשריגן אין ווייען, און אין פיין
פון געווינען. און עס איז געזען געוואָרן אַן אַנדער צייכן [אות]
אין שָׁמַיִם: זע, אַ גרויסער, רויטער לינדן-וואָרעם מיט זיבן קעפּ
און צען הערנער, און אויף איר קאָפּ זיבן דיאדעמס. און איר
וויידל ציט דעם דריטן טייל פון די שטערן פון שָׁמַיִם און
וואַרפט זיי צו דער ערד; און דער לינדן-וואָרעם שטייט פאַר
דעם אֲשֶׁה, וואָס דאַרף געווינען, כדי זי זאָל פאַרשלינגען איר
יֶלֶד, בעת זי וועט געווינען. און זי האָט געוואונען אַ בֶּן-זָכֹר,
וואָס וועט הערשן איבער אַלע אומות מיט אַ רויט פון אייזן; און
איר יֶלֶד איז אַרויפגענומען געוואָרן צו ה' און צו זיין
פיסא-הכבוד. און דאָס אֲשֶׁה איז אַנטרונען אין דער מִדְבָּר
אַרְיִין, וואו זי האָט געהאַט אַן אָרט, אָנגעברייט פון ה', כדי מע

זאָל זי דאָרט דערנערן טויזנט צוויי הונדערט און זעכציק טעג.
און אין שמים איז געווען מלחמה : מיכאל און זיינע מלאכים
האָבן מלחמה געהאַלטן מיט דעם לינדן-וואָרעם; און דער
לינדן-וואָרעם און זיינע מלאכים האָבן מלחמה געהאַלטן, און
זיי האָבן נישט גובר געווען, און זייער אָרט איז אויך מער נישט
געווען צו געפינען אין שמים. און דער גרוסער לינדן-וואָרעם
איז אַראָפּגעוואָרפן געוואָרן, דער נחש-הַקדמוני, וואָס ווערט
אַנגערופן שוֹטן און שָטן, וואָס פאַרפירט די גאַנצע עולם הַזֶּה;
ער איז אַראָפּגעוואָרפן געוואָרן צו דער ערד, און זיינע מלאכים
זענען אַראָפּגעוואָרפן געוואָרן מיט אים. און איך האָב געהערט
אַ הויך קול אין שמים זאָגן: איצט איז געקומען די ישועה, און די
מאַכט, און דאָס מלכות פון אלוקינו, און די ממשלה פון זיין רבי
מלך הַמשיח; מחמת דער באַשולדיקער פון אונדערע אַחים
במשיח, וואָס באַשולדיקט זיי פאַר אלוקינו יוֹמם וּלְיָלָה, איז
אַראָפּגעוואָרפן געוואָרן; און זיי האָבן אים מנצח געווען,
דורך דעם דָם פון דעם שֶׁה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז], און דורך
דעם דָּבָר פון זייער יָדוֹת זאָגן, און זיי האָבן נישט ליב געהאַט
זייער לעבן ביז צום מוֹת. דעריבער פרייט אייך, אַ הימלען, און
איר וואָס וואוינט אין זיי ! וויי צו דער ערד און צו דעם יָם,
מחמת דער טייול האָט אַראָפּגענידערט צו אייך מיט גָדוֹל זַעם,
ווייל ער ווייסט, אַז ער האָט נאָר אַ קורצע צייט! און בעת דער
לינדן-וואָרעם האָט געזען, אַז ער איז אַראָפּגעוואָרפן געוואָרן צו
דער ערד, האָט ער נאָכגעיאָגט דאָס אִשָּׁה, וואָס האָט געבוירן
דעם בֶּן-זָכָר. און עס איז געגעבן געוואָרן דעם אִשָּׁה די צוויי
פליגל פון דעם גרויסן אָדלער, כדי זי זאָל קענען פליען צו איר
אָרט אין דער מִדְבַּר אַרִיין, וואו זי ווערט גענערט אויף אַ צייט,
און צייטן, און אַ האַלבע צייט, ווייט פון דעם פָּנים פון דער
שלאַנג. און די שלאַנג האָט אַרויסגעלאָזט פון איר מויל וואָסער

נאָך דעם אָשֶׁה ווי אַ שטראָם, כּדי זי זאָל אַוועקגעטראָגן ווערן
פון דעם שטראָם. און די ערד האָט געהאַלפֿן דעם אָשֶׁה, און
די ערד האָט געעפֿנט איר מויל און האָט פאַרשלונגען דעם
שטראָם, וואָס דער לינדן-וואַרעם האָט אַרויסגעלאָזט פון איר
מויל. און דער לינדן-וואַרעם האָט געצערנט אויף דעם אָשֶׁה,
און איז אַוועקגעגאַנגען מִלְחָמָה צו האַלטן מיט די איבעריקע
פון איר זַרע, וואָס היטן אָפֿ די מַצוֹת פון ה' און האַלטן דאָס
עֲדוֹת פון יהושע/ישוע.

יג און איך בין געשטאַנען אויף דעם זאַמל פון דעם ים. און
איך האָב געזען אַ חֵיה אַרויפקומען פון דעם ים, וואָס האָט
געהאַט צען הערנער און זיבן קעפֿ, און אויף אירע הערנער צען
דיאַדעמס, און אויף אירע קעפֿ נעמען פון חילול-ה'. און די חֵיה,
וואָס איך האָב געזען, איז געווען ענלעך צו אַ לעמפּערט, און
אירע פֿיס זענען געווען ווי פֿון אַ בער, און איר מויל, ווי דאָס
מויל פון אַן לֵיב. און דער לינדן-וואַרעם האָט איר געגעבן אירע
גבורה און איר פֿסא און גִדּוֹל געוועלטיקונג. און איך האָב
געזען איינעם פון אירע קעפֿ, ווי ער וואָלט דערשלאָגן געוואָרן
צום טויט, און זיין טויטקלאָפֿ איז געהיילט געוואָרן. און די
גאַנצע ערד איז נִשְׁתּוֹמֵם געוואָרן איבער דער חֵיה, און זיי האָבן
אנידערגעפּאַלן צו דעם לינדן-וואַרעם, ווארים ער האָט געגעבן
זיין געוועלטיקונג צו דער חֵיה; און זיי האָבן אנידערגעפּאַלן צו
דער חֵיה, אַזוי צו זאָגן : ווער איז גלייך צו דער חֵיה? און ווער
איז בִּיכּוֹלֶת מיט איר מִלְחָמָה צו האַלטן? און עס איז איר
געגעבן געוואָרן אַ מויל צו רעדן גִדּוֹל זאַכן און חילול־ה'; און
עס איז איר געגעבן געוואָרן שְׁלִיטָה צו געווערן צוויי און פּערציק
חֲדָשִׁים. און זי האָט געעפֿנט איר מויל מיט חילול־ה', צו
לעסטערן זיין נאָמען און זיין מִשְׁכָּן, און די, וואָס וואוינען אין

שָׁמַיִם. און עס איז איר געגעבן געוואָרן צו פֿאַרפֿירן מלְחָמָה מיט די קדוֹשִׁים, און זיי מְנַצֵּחַ צו זיין; און עס איז איר געגעבן געוואָרן רשות איבער יעדן שָׁבֵט און עס און לָשׂוֹן און אומה. און אַלע, וואָס וואוינען אויף דער ערד, וועלן איר דינען, יעדער מענטש, וואָס זיין נאָמען איז נישט פֿאַרשריבן אין דעם סֵפֶר-הַחַיִּים פֿון דעם שָׁה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז], וואָס איז געשאַכטן געוואָרן זינט די ששת-ימי-בראשית. אויב עמיצער האָט אָן אויער, זאָל ער הערן; אויב עמיצער איז פֿאַר געפֿאַנגענשאַפט, אין געפֿאַנגענשאַפט גייט ער; אויב עמיצער וועט הָרגענען מיט דער חֶרֶב, מוז ער מיט דער חֶרֶב געהרגעט ווערן [ירמיה טו, ב]. אָט דאָ איז די סבלנות און די אַמוּנָה פֿון די קדוֹשִׁים. און איך האָב געזען אָן אַנדערע חַיה אַרויפקומען פֿון דער ערד און זי האָט געהאַט צוויי הערנער, ענלעך צו אַ שָׁה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז], און זי האָט גערעדט ווי אַ לינדן-וואָרעם. און זי האָט אויסגענוצט די גאַנצע געוועלטיקונג פֿון דער ערשטער חַיה אין איר אָנגעזיכט. און זי מאַכט די ערד און די, וואָס וואוינען דערין, צו דינען דער ערשטער חַיה, וואָס איר מְנוֹת-קִלְאָפּ איז געהיילט געוואָרן; און זי טוט גרויסע נִסִּים, און מאַכט אַפִּילוּ אַש אַראָפֿנידערן פֿון שָׁמַיִם אויף דער ערד פֿאַר די מענטשן. און זי פֿאַרפֿירט די, וואָס וואוינען אויף דער ערד, דורך די נִסִּים, וואָס זענען איר געגעבן געוואָרן צו טאָן פֿאַר דער חַיה, בעת זי זאָגט צו די, וואָס וואוינען אויף דער ערד, אַז זיי זאָלן מאַכן אָן אַיקאַנע דער חַיה, וואָס האָט די שלאָג פֿון דער חֶרֶב און האָט געלעבט. און עס איז איר געגעבן געוואָרן צו געבן אָטעם דער אַיקאַנע פֿון דער חַיה, כּדי די אַיקאַנע פֿון דער חַיה זאָל רעדן, און זאָל מאַכן, אַז וויפל סע וועלן נישט דינען דער אַיקאַנע פֿון דער חַיה, זאָלן געטייט ווערן. און זי מאַכט אַלע, סיי די קליינע און די גרויסע, סיי די רייכע און די

ענינים, סיי די פרייע און די פארשקלאפטע, אז סע זאל זיי
געגעבן ווערן א צייכן [אות] אויף זייער רעכטער האנט, אדער
אויף זייער שטערן, און אז קיינער זאל נישט קענען קויפן אדער
פארקויפן, הויך דער, וואס האט דעם צייכן [אות], דאס הייסט,
דעם נאמען פון דער חיה, אדער די צאל פון איר נאמען. דא
איז חכמה : דער, וואס האט פארשטענדעניש, זאל פארעכענען
די צאל פון דער חיה : מחמת עס איז די צאל פון א מענטשן :
און איר צאל איז זעקס הונדערט זעקס און זעכציק.

יד און איך האב געזען, ערשט דאס שעה [שמות יב, ג; ישעיה נג,

ז] שטייט אויף דעם הר ציון, און מיט אים הונדערט פיר און
פערציק טויזנט, וואס האבן זיין נאמען און דעם נאמען פון זיין
אב אָנגעשריבן אויף זייערע שטערנס. און איך האב געהערט א
קול פון שמים, ווי דאס קול פון א סך וואסערן, און ווי דאס
קול פון א שטארקן דונער; און דאס קול, וואס איך האב
געהערט, איז געווען ווי דאס קול פון הארפנשפילער, וואס
שפילן אויף זייערע הארפן. און זיי זינגען א נייע שיר פאר דעם
בסא-הכבוד און פאר די פיר חיות און די זקנים. און קיינער
האט זיך נישט געקענט אויסלערנען דעם שיר, אחוץ די
הונדערט פיר און פערציק טויזנט, וואס זענען אויסגעקויפט
געוואָרן פון דער ערד. די דאָזיקע זענען עס, וואס זענען נישט
פאראומרייניקט געוואָרן מיט נשים, מחמת זיי זענען אַזוי ווי
יונגפרויען. די דאָזיקע זענען עס, וואס גייען נאך דעם שעה
[שמות יב, ג; ישעיה נג, ז], וואוהין נאָר סע גייט. די דאָזיקע זענען
אויסגעקויפט געוואָרן פון צווישן מענטשן, ווי בַּכּוּרִים פאַר ה'
און פאַר דעם שעה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז]. און אין זייער מויל
איז נישט געפונען געוואָרן קיין מֶרְמֶר, מחמת זיי זענען אָן א
מום. און איך האב געזען אַן אַנדערן מלאך פליען אין מיטן

שָׁמַיִם, וואָס האָט געהאַט בשׁוֹרֶת עוֹלָם אָנצוזאָגן פֿאַר די, וואָס וואוינען אויף דער ערד, און פֿאַר יעדער אומה, און שְׁבֵט, און לָשׁוֹן, און עס. און ער האָט געזאָגט מיט אַ הויך קוֹל : האָט מוֹרָא פֿאַר ה', און גיט אים אָפּ כְּבוֹד, מחמת די שָׁעָה פֿון זיין מִשְׁפָּט האָט גענעענט; און דינט דעם בֹּרָא פֿון שָׁמַיִם און ערד, דעם יָם און די קוואַלן וואָסער. און אַן אַנדערער, אַ צווייטער מלאך איז נאָכגעקומען, וואָס האָט געזאָגט : געפֿאַלן, געפֿאַלן איז בְּבֶל די גרויסע, וואָס האָט געמאַכט אַלע אומות אַנטרינקען מיט דעם וויין פֿון דעם יָעַם פֿון איר זנות. און אַן אַנדערער מלאך, אַ דריטער, איז נאָכגעקומען נאָך זיי, וואָס האָט געזאָגט מיט אַ הויך קוֹל : אויב עמיצער דינט דער חיה און איר אַיקאַנע, און באַקומט אַ צייכן [אות] אויף זיין שטערן, אָדער אויף זיין האַנט, וועט ער אויך טרינקען פֿון דעם וויין פֿון ה'ס יָעַם, וואָס איז אויסגעגאַסן, נישט געמישט אין דעם כּוֹס פֿון זיין צאָרן; און ער וועט געפֿייניקט ווערן מיט אַש און שוועבל אין דעם אָנגעזיכט פֿון די קדוֹשִׁים מַלְאָכִים, און אין דעם אָנגעזיכט פֿון דעם שָׁה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז]. און דער רויך פֿון זייער פֿייניקונג גייט אַרויף לעולמי-עולמים; און די, וואָס דינען דער חיה און איר אַיקאַנע, האָבן נישט קיין רו יוֹמָם וּלְיָלָה, און ווער סע נעמט אָן דעם צייכן [אות] פֿון איר נאָמען. דאָ איז די סבלנות פֿון די קדוֹשִׁים, די, וואָס היטן די מַצוֹת פֿון ה' און די אָמונה פֿון יהושע/ישוע. און איך האָב געהערט אַ קוֹל פֿון שָׁמַיִם, אַזוי צו זאָגן: שרייב : אַשְׁרֵי איז די טויטע, וואָס שטאַרבן אין הָאָדוֹן פֿון איצטמאַל אָן. כֵּן, זאָגט דער רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, פֿדי זיי זאָלן רוען פֿון זייערע מיאונגען; מחמת זייערע מַעשִׁים גייען נאָך מיט זיי. און איך האָב געזען, ערשט אַ ווייסער וואַלקן, און אויף דעם וואַלקן האָב איך געזען זיצן איינעם, ענלעך צו אַ בַּר אֱנָשׁ [דניאל ז, יג], וואָס האָט געהאַט אויף זיין קאַפּ אַ עֶטְרֶת זָהָב, און

אין זיין האַנט אַ שאַרף שניידמעסער. און אַן אַנדערער מלאך
איז אַרויסגעקומען פון דעם היכל, און האָט געשריגן מיט אַ
הויך קול צו דעם, וואָס איז געזעסן אויף דעם וואַלקן : שיק
אַרויס דיין שניידמעסער און שנייד; מחמת די שעה פון קציר
האָט גענענענט, מחמת דער קציר פון דער ערד איז צייטיק [יואל
ד, יג]. און דער, וואָס איז געזעסן אויף דעם וואַלקן, האָט אַ
וואָרף געטאָן זיין שניידמעסער אויף דער ערד, און די ערד איז
געשניטן געוואָרן. און אַן אַנדערער מלאך איז אַרויסגעקומען
פון דעם היכל אין שמים, און אויך ער האָט געהאַט אַ שאַרף
שניידמעסער. און אַן אַנדערער מלאך איז אַרויסגעקומען פון
דעם מזבֿח דער, וואָס האָט געהאַט שליטה איבער אַש; און ער
האָט גערוּפֿן מיט אַ הויך קול צו דעם, וואָס האָט געהאַט דאָס
שאַרפע שניידמעסער, אַזוי צו זאָגן: שיק אַרויס דיין שאַרף
שניידמעסער און זאַמל צונויף די הענגלעך פון די וויינשטאָקן
אויף דער ערד, מחמת אירע וויינטרויבן זענען אינגאַנצן
צייטיק. און דער מלאך האָט אַ וואָרף געטאָן זיין שניידמעסער
צו דער ערד און האָט איינגעזאַמלט דעם וויינשטאָק פון דער
ערד, און האָט אים אַריינגעוואָרפֿן אין דעם גרויסן
וויינקעלטער פון ה'ס זַעם. און דער וויינקעלטער איז
געטרעטן געוואָרן אויסער דער שטעטל, און עס איז
אַרויסגעקומען דאָס פון דעם וויינקעלטער, ביז צו די צויען פון
די פערד, אַזוי ווייט ווי טויזנט זעקס הונדערט אַקער.

טו און איך האָב געזען אַן אַנדערן צייכן [אות] אין שמים גדול

און וואונדערלעך: זיבן מלאכים, וואָס האָבן געהאַט די זיבן
לעצטע מכות, מחמת מיט זיי ווערט פאַרענדיקט דער זַעם פון
ה'. און איך האָב געזען ווי סע וואַלט געווען אַ ים פון גלאַז,
אויסגעמישט מיט אַש; און די, וואָס האָבן גובר געווען די חיה,
און איר איקאָנע, און די צאָל פון איר נאָמען, שטייען ביי דעם ים

פון גלאַז און האָבן האַרפּן פון ה'. און זיי זינגען דאָס געזאַנג
פון משה [רבינו], דעם עבֿד פון ה', און דאָס געזאַנג פון דעם שֶׁה
[שמות יב, ג; ישעיה נג, ז], אַזוי צו זאָגן: גָדוֹל און וואונדערלעך
זענען דינע מעשים, אָ, ה' אלקים, דו א-ל שִׁדִּי; צִדִּיק און אֲמֵת
זענען דינע וועגן, דו מֶלֶךְ פון די אומות. ווער זאָל נישט מורא
האָבן, ה', און רימען דיין נאָמען? מחמת נאָר דו אַליין ביסט
קִדְשִׁי! מחמת אַלע אומות וועלן קומען און זיך בוקן פאַר דיר;
מחמת דינע גערעכטע משפּטים זענען אַנטפלעקט געוואָרן.
און אַזוי האָב איך געזען, און עס איז געעפנט געוואָרן דער הֵיכַל
פון דעם משכן-הַעֲדוּת אין הימל; און סע זענען
אַרויסגעקומען פון דעם הֵיכַל די זיבן מַלְאָכִים, וואָס האָבן
געהאַט די זיבן מַכּוֹת, אָנגעטאָן אין ריינער גלאַנצנדיקער
לִיוּוֹנֵט, און זייערע ברוסטן אַרומגעגורט מיט זָהָב
גאַרטלעך. און איינע פון די פיר חִיּוֹת האָט געגעבן די זיבן
מַלְאָכִים זיבן זָהָב בעקנס, פול מיט דעם זַעם פון ה', וואָס לעבט
לעולמי-עולמים. און דער הֵיכַל איז געוואָרן אָנגעפילט מיט
רויך פון דער כבוד פון ה' און פון זיין מאַכט; און קיינער איז
נישט געווען בִּיכוּלֶת אַרְיִיצוּגִיין אין דעם הֵיכַל, ביז סע וועלן
זיין אויסגעלאָזט די זיבן מַכּוֹת פון די זיבן מַלְאָכִים.

טז און איך האָב געהערט אַ הויך קול פון דעם הֵיכַל אַרויס

זאָגן צו די זיבן מַלְאָכִים : גייט און גיסט אויס די זיבן בעקנס
פון דעם זַעם פון ה' אויף דער ערד. און דער ערשטער איז
געגאַנגען און האָט אויסגעגאָסן זיין בעקן אויף דער ערד : און
עס איז געוואָרן אַ פאַרפעסטיקט און בייז געשוויר אויף די
מענטשן, וואָס האָבן געהאַט דעם צייכן [אות] פון דער חִיָּה און
וואָס האָבן אנידערגעפאַלן צו איר אַיקאַנע. און דער צווייטער
האָט אויסגעגאָסן זיין בעקן אין דעם ים אַריין: און עס איז
געוואָרן ווי דאָס דָם פון אַ מֵת, און יעדעס לעבעדיקע

באַשעפעניש, וואָס איז געווען אין ים, איז נפֿטר. און דער
 דריטער האָט אויסגעגאָסן זיין בעקן אין די טייכן און אין די
 קוואַלן וואָסער : און עס איז געוואָרן דָם. און איך האָב
 געהערט דעם מלאך פון די וואָסערן זאָגן : צַדִּיק ביסטו, וואָס
 ביסט און ביסט געווען, דו הייליקער, ווארים דו האָסט אַזוי
 געמשפּט; מחמת זיי האָבן פאַרגאָסן דאָס דָם פון קדוּשִׁים און
 נביאים, און דָם האָסטו זיי געגעבן צו טרינקען; זיי זענען עס
 ווערט. און איך האָב געהערט דעם מוֹזִבֵּחַ זאָגן: כֵּן, ה' אלקי
 צְבָאוֹת, אָמת און צַדִּיק זענען דינע משפּטים! און דער פּערטער
 האָט אויסגעגאָסן זיין בעקן אויף דער זון : און עס איז איר
 געגעבן געוואָרן צו ברענען מענטשן מיט אַש. און מענטשן
 זענען געברענט געוואָרן מיט גָדוֹל היץ; און זיי האָבן
 געלעסטערט דעם נאָמען פון ה', וואָס האָט די מאַכט איבער די
 מַכּוֹת, און זיי האָבן נישט קיין תשובה געטאָן, אים אָפּצוגעבן
 כָּבוֹד. און דער פיפטער האָט אויסגעגאָסן זיין בעקן אויף דעם
 כֶּסֶּא פון דער חיה : און איר מלוכה איז פאַרפינצטערט געוואָרן;
 און זיין האָבן צעביסן זייערע צונגען פון
 ווייטיק, און זיי האָבן געלעסטערט דעם אלוקים פון שָׁמַיִם,
 צוליב זייערע וויטיקן און זייערע געשווירן, און זיי האָבן נישט
 קיין תשובה געטאָן אויף זייערע מַעשִׁים. און דער זעקסטער
 האָט אויסגעגאָסן זיין בעקן אויף דעם גרויסן טייך פֶּרַת: און זיין
 וואָסער איז אויסגעטרוקנט געוואָרן, כּדי אָנצוברייטן דעם דֶּרֶךְ
 פֶּאָר די מלכים פון דעם זינאוּפגאַנג. און איך האָב געזען
 אַרויסקומען פון דעם מויל פון דעם לינדן-וואָרעם, און פון דעם
 מויל פון דער חיה, און פון דעם מויל פון דעם פאַלשן נביא, דריי
 שדים, ווי דאָס וואָלטן געווען פרעש. מחמת זיי זענען גייסטער
 פון שדים, וואָס טוען צייכנס, און וואָס גייען אַרויס צו די
 מלכים פון דער גאַנצער עולם הָזֶה, כּדי זיי אַינצוזאַמלען צו דער

מלחמה פון דעם גרויסן יום פון ה', אלוקי
 צבאות. -- זע, איך קום ווי א גנב; אַשְׁרִי איז דעם, וואָס
 וואַכט, און וואָס היט זיינע מלבושים, כדי ער זאָל נישט גיין
 נאָקעט און מען זאָל נישט זען זיין שאַנר! -- און זיי האָבן זיי
 פאַרזאַמלט אינאיינעם אין דעם אָרט, וואָס ווערט אָנגערופן
 אויף לשון-קודש הר-מגדו. און דער זיבעטער האָט אויסגעגאָסן
 זיין בעקן אין דער לופט: און עס איז אַרויסגעקומען אַ הויך קיל
 פון היכל פון דעם פֿסא-הכבוד, אַזוי צו זאָגן; עס איז געשען!
 און סע זענען געווען בליצן און קילות און דונערן, און עס איז
 געווען אַ גרויסע ערדציטערניש, אַזאַ ווי ס'איז נאָך נישט געווען,
 זינט סע זענען מענטשן אויף דער ערד, אַזאַ גרויסע
 ערדציטערניש, אַזאַ געוואַלטיקע. און די גרויסע שטאָט איז
 צעטיילט געוואָרן אין דריי חלקים, און די שטעט פון די אומות
 זענען געפאלן; און בָּבֶל, די גרויסע, איז געדענקט געוואָרן פאַר
 ה', איר צו געבן דעם פֿוס וויין פון דעם גרים פון זיין צאָרן. און
 יעדע אינזל איז אַנטרונען געוואָרן, און די בערג זענען נישט
 געפונען געוואָרן. און אַ גרויסער האַגל, יעדער שטיין אַרום
 דער וואָג פון אַ צענטנער, אין געפאלן פון שָׁמַיִם אויף די
 טענטשן. און מענטשן האָבן געלעסטערט אלוקים, צוליב דער
 פלאַג פון דעם האַגל; מחמת זיין פלאַג איז געווען זייער גָדוֹל.

יז און עס איז געקומען איינער פון די זיבן מלאכים, וואָס האָבן

געהאַט די זיבן בעקנס, און האָט גערעדט מיט מיר, אַזוי צו
 זאָגן; קום אַהער, איך וויל דיר וויזן דעם מִשְׁפָּט פון דער
 גרויסער זונה, וואָס זיצט אויף אַ סֵך וואַסערן, מיט וועטען די
 מלכים פון דער ערד האָבן מִזְנָה געווען, און די, וואָס
 באַוואוינען די ערד, זענען געוואָרן שיכור מיר דעם וויין פון איר
 זנות. און ער האָט מיך אין דעם גייסט אַוועקגעפירט אין אַ
 מדבר אַריין, און איך האָב געזען זיצן אַ אִשָּׁה אויף אַ

שאַרלעך-רויטער חיה, פול טייט נעמען פון לעסטערונג, און זי
 האָט געהאַט זיבן קעפּ און צען הערנער. און דאָס אַפּשע איז
 געווען אָנגעטאָן אין פּורפּור און שאַרלעך, און באַדעקט מיט
 זָהב און אייַדלשטיינער און פערל, און האָט געהאַט אין איר
 האַנט אַ גילדענעם פּוס, פול מיט אומווערדיקייטן און
 אומרייניקייט פון איר זנות; און אויף איר שטערן איז געווען
 אָנגעשריבן אַ נאָמען אַ סוף: בָּבֶל, די גרויסע, די טויער פון די
 זנות און פון די אומווערדיקייטן פון דער ערד. און איך האָב
 געזען דאָס אַפּשע שיפור מיט דעם דָם פון די קדושים און מיט
 דעם דָם פון די עֲדוֹת פון יהושע/ישוע. און בעת איך האָב זי
 געזען, האָב איך מיך געוואונדערט מיט אַ גָדוֹל וואונדער. און
 דער מלאך האָט צו מיר געזאָגט: פאַרוואָס האָסטו דין
 געוואונדערט? איך וועל דיר זאָגן דעם סוף פון דעם אַפּשע, און
 פון דער חיה, וואָס טראָגט זי, וואָס האָט די זיבן קעפּ און די
 צען הערנער. די חיה, וואָס דו האָסט געזען, איז געווען, און איז
 נישט, און איז גרייט אַרויפצוקומען פון דעם תהום און גיין צו
 פאַרדאַרבונג; און די, וואָס וואוינען אויף דער ערד, וועמעס
 נעמען זענען נישט פאַרשריבן געוואָרן אין דעם סֵפֶר-הַחַיִּים זינט
 דער גרונטפעסטיקונג פון דער עולם הַזֶּה, וועלן זיך וואונדערן,
 בעת זיי וועלן זען די חיה, וויאָזוי זי איז געווען, און איז נישט, און
 וועט ווידער קומען. דאָ איז דער זין, וואָס האָט חֲכָמָה: די זיבן
 קעפּ זענען זיבן בערג, אויף וועלכע דאָס וויב טויט זיצן; און זיי
 זענען זיבן מלכים: פינף זענען געפאַלן, איינער איז, דער
 אַנדערער איז נאָך נישט געקומען; און בעת ער וועט קומען,
 וועט ער פאַרבלייבן אַ קורצע צייט. און די חיה, וואָס איז
 געווען, און איז נישט, איז אַליין אויך אַן אַכטע, און איז פון די
 זיבן, און זי גייט אין פאַרדאַרבונג. און די צען הערנער, וואָס דו
 האָסט געזען, זענען צען מלכים, וואָס האָבן נאָך נישט

באַקויטען קיין מלוכה, זיי קריגן אָפּער געוועלטיקונג ווי מלכים אויף איין שעה, אינאיינעם מיט דער חיה. די דאָזיקע האָבן איין מחשבה, און זיי גיבן זייער מאַכט און אויטאָריטעט דער חיה; זיי וועלן מלחמה האַלטן מיט דעם שָה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז], און דאָס שָה וועט זיי מנצח זיין, מחמת עס איז אָדון פון אדונים און מלך פון מלכים; און אויך זיי, וואָס זענען מיט אים, וואָס זענען באַרופן און אויסדערוויילט און געטריי, וועלן מנצח זיין. און ער האָט צו מיר געזאָגט: די וואָסערן, וואָס דו האָסט געזען, וואו די זונה זיצט, זענען פעלקער און המונים, און אומות, און לשונות. און די צען הערנער, וואָס דו האָסט געזען, און די חיה, די דאָזיקע וועלן פיינט האָבן די זונה און וועלן זי מאַכן וויסט און נאָקעט, און זיי וועלן פאַרצערן איר פלייש און זי פאַרברענען מיט אַש. מחמת ה' האָט אריינגעגעבן אין זייער לֵב צו טאָן זיין עצה, און צו קומען צו איין באַראָט, און צו געבן זייער מלוכה דער חיה, ביז די רייד פון ה' וועלן דערפילט ווערן. און דאָס אָשה, וואָס דו האָסט געזען, איז די גרויסע שטאַט, וואָס רעגירט איבער די מלכים פון דער ערד.

יח און אזוי האָב איך געזען אַן אַנדערן מלאך אַראָפּנידערן פון שָמַים, וואָס האָט געהאַט גָדוֹל מאַכט; און די ערד איז באַלויכטן געוואָרן מיט זיין כבוד. און ער האָט געשריגן מיט אַ שטאַרק קול, אזוי צו זאָגן: געפאַלן, געפאַלן איז בָּבֶל, די גרויסע, און איז געוואָרן אַ וואוינאָרט פון טייוולאָנים און אַן אויפהאַלט פון יעדן טָמא גייסט, און אַן אויפהאַלט פון יעדן אומריינעם און מיאוסן פויגל. מחמת דורך דעם וויין פון דעם זַעם פון איר זנות זענען אַלע אומות געפאַלן; און די מלכים פון דער ערד האָבן מיט איר מִזְנָה געווען, און די סוחרים פון דער ערד זענען געוואָרן רייד דורך דער מאַכט פון אירע תַּענוּגִים. און איך האָב געהערט אַן אַנדער קול פון שָמַים זאָגן: קומט

אַרויס פון איר, מיין עס, כדי איר זאָלט נישט האָבן קיין שום
חֶלֶק אין אירע עבירה, און כדי איר זאָלט נישט קריגן פון אירע
מַכּוֹת; מחמת אירע עבירה האָבן אויך דערגרייכט ביז צום
שָׁמַיִם, און ה' האָט געדענקט אירע אומגערעכטיקייטן.
פאַרגעלט איר אַזוי ווי זי האָט פאַרגעלט, און כָּפֹל-כָּפֹל לויט
נאָך אירע מַעשִׁים. אין דעם כּוֹס, וואָס זי האָט געמישט, מישט
פאַר איר טאָפּלט. אויף אַזויפיל וויפיל די האָט זיך אַליין
פאַרהערלעכט און געהאַט תַּעֲנוּג, אויף אַזויפיל גיט איר יסורים
און טרויער. מחמת זי זאָגט אין איר לֵב: איך זיץ אַ מַלְכָּה, און
איך בין נישט קיין אַלְמָנָה, און וועל באַין-אופֿן נישט זען קיין
טרויער. דעריבער וועלן אירע מַכּוֹת קומען אין איין יום: מָוֶת
און טרויער און הונגער, און זי וועט אין גאַנצן פאַרברענט ווערן
אין אַש; מחמת שטאַרק איז ה', הָאָדוֹן, וואָס האָט זי געמשפּט.
און די מַלְכִּים פון דער ערד, וואָס האָבן מיט איר מִזְנָה געווען
און געלעבט צעלאָזן, וועלן וויינען און קלאָגן איבער איר, בעת
זיי וועלן קוקן אויף דעם רויך פון איר ברענען, און שטיין פון
דער ווייט פאַר מורא פון איר פיין, און זאָגן: וויי, וויי, די גרויסע
שטאַט בָּבֶל, די שטאַרקע שטאַט! מחמת אין איין שָׁעָה האָט
גענעענט דיין מִשְׁפָּט. און די סוֹחֲרִים פון דער ערד וויינען און
קלאָגן איבער איר, מחמת קיינער קויפט נישט מער זייער
סחורה, סחורה פון זָהָב, און זילבער, איידלשטיינער און פערל,
פיינע לייַוונט, און פּוֹרפּוֹר זייד און שאַרלעך, און אַלערליי
דופטיקע געהילצן, און אַלערליי כֶּלִים פון עלפאַנטביין, און
אַלערליי כֶּלִים, געמאַכט פון טייערן געהילץ, און פון קופּער,
און אייזן, און מאַרמאָר; און צימערניג, און געווירץ, און ווייַרעד,
און זאַל באַייַל, און קטוֹרֶת, און וויין, און אייל, און זעמל-מעל,
און חֲטָה, און רינדער און שאָף, און פערד, און רייטוועגן, און
עֶבֶד און מענטשלעכע נפֿשות. און די פִּירוֹת, וואָס דיין נשָׁמָה

האָט נאָך זיי געגלויסט, זענען פאַרשוואונדן פון דיר, און
אַלצדינג, וואָס איז געווען זיס און פרעכטיק, איז פאַרלוירן
געוואָרן פון דיר און מע וועט זיי בַּכְלָל מער נישט געפינען. די
סוחרים פון די דאָזיקע זאַכן, וואָס זענען דורך איר רייך געוואָרן,
וועלן שטיין פון דער ווייט פאַר מורא פון איר פיין און וויינען
און קלאָגן, און זאָגן : וויי, וויי דער גרויסער שטאָט, וואָס איז
געווען אָנגעטאָן אין פיינער לייוונט, אין פורפור און שאַרלעך,
און באַדעקט מיט זָהב און אייַדלשטיינער און פערל! מחמת
אין איין שעה איז אַזאַ גָדוֹל עֲשִׁירוֹת חָרוב געוואָרן. און יעדער
שיפּקאַפּיטאַן, און יעדער מענטש, וואָס פאַרט ערגעצוואוהין,
און רודערער, און אַלע, וואָס פאַרדינען זייער חיונה פון ים,
זענען געשטאַנען פון דער ווייט, און זיי האָבן געשריגן, בעת זיי
האָבן געקוקט אויף דעם רויך פון איר ברענען, אַזוי צו זאָגן :
וואָסער שטאָט איז ווי די גרויסע שטאָט? און זיי האָבן
געוואָרפן שטויב אויף זייערע קעפּ, און געשריגן, בעת זיי האָבן
געוויינט און געקלאָגט, אַזוי צו זאָגן: וויי, וויי, דער גרויסער
שטאָט, וואָס אין איר זענען אַלע, וואָס האָבן געהאַט שיפּן אויף
דעם ים, געוואָרן רייך דורך איר עֲשִׁירוֹת, מחמת אין איין שעה
איז זי חָרוב געוואָרן. פריי דין איבער איר, דו שָׁמַיִם, און איר
קדוּשִׁים, און שליחים און נביאים מחמת ה' האָט געמָשפּט
אייער מִשְׁפָּט אין איר. און אַ שטאַרקער מַלְאָךְ האָט
אויפֿגעהויבן אַ שטיין, ווי דאָס וואָלט געווען אַ גרויסער
מילשטיין, און האָט אים אַרייַנגעוואָרפן אין ים אַריין, און
געזאָגט : אַזוי וועט מיט אַ שטאַרקן כּוֹח אַנידערגעוואָרפן ווערן
בְּבָל, די גרויסע שטאָט, און זי וועט מער נישט געפונען ווערן.
און דאָס קוֹל פון האַרפּנשפּילער, און זינגער, און
פלייטנשפּילער, און טרומייטערער, וועט אין דין מער נישט
געהערט ווערן; און קיין מיינסטער פון קיין שום האַנטווערק

וועט מען אין דין מער נישט געפינען; און דאָס קול פון אַ מיל
וועט אין דיר מער נישט געהערט ווערן; און דאָס אור פון אַ
לייכטער וועט אין דיר מער נישט שיינען; און דאָס קול פון
חתן און פֿלה וועט אין דיר מער נישט געהערט ווערן; מחמת
דיינע סוחרים זענען געווען די פירשטן פון דער ערד, און מיט
דיין פֿישוף זענען אַלע אומות פאַרפירט געוואָרן. און אין איר
איז געפונען געוואָרן דאָס דָם פון נביאים און פון קדושים, און
פון אַלע די, וואָס זענען געהרגעט געוואָרן אויף דער ערד.

יט אַזוי האָב איך געהערט ווי סע וואָלט געווען אַ הויך קול
פון אַ גרויסן המון אין שָמַיִם, אַזוי צו זאָגן: הִלְלוּהָ! די ישועה
און כבוד און מאַכט געהערן צו אלוקינן. מחמת אַמת און צַדִיק
זענען זיינע מִשְׁפָּטִים; מחמת ער האָט געמִשְׁפַּט די גרויסע זונה,
וואָס האָט פאַרדאַרבן די ערד מיט איר זנות, און ער האָט זיך
נוקם געווען אין איר פאַר דעם דָם פון זיינע עֶבֶד.
און אַ צווייט מאָל האָבן זיי געזאָגט: הִלְלוּהָ! און איך רויך גייט
אַרויף לעולם-עולמים און די פיר און צוואַנציק זקנים און די
פיר חיות זענען אַנידערגעפאַלן און האָבן אַנידערגעפאַלן צו ה',
וואָס זיצט אויף דעם כֶּסֶא-הכבוד, און האָבן געזאָגט: אָמֵן.
הִלְלוּהָ! און אַ קול איז אַרויסגעקומען פון דעם כֶּסֶא-הכבוד,
אַזוי צו זאָגן: לויבט אלוקינן, אַלע זיינע עבדים, איר וואָס האָט
מורא פאַר אים, די קליינע און די גרויסע. און איך האָב געהערט
ווי סע וואָלט געווען דאָס קול פון אַ גרויסן המון און ווי דאָס
קול פון אַ סך וואַסערן, און ווי דאָס קול פון שטאַרקע דונערן,
אַזוי צו זאָגן: הִלְלוּהָ! מחמת ה' אלקינן, דער א-ל שַׁדַי, קיניגט.
לאַמיר זיך פרייען און פריילעך זיין, און אים אָפּגעבן כָּבוֹד,
מחמת גענעענט האָט די חתונה פון דעם שָׁה [שמות יב, ג; ישעיה
נג, ז], און זיין פֿלה האָט זיך אָנגעברייט. און עס איז איר געגעבן
געוואָרן, אַז זי זאָל זיך אַנטאָן אין פיינער לייוונט, ליכטיק און

לויטער; מחמת די פיינע לייזונט זענען די צדק פון די קדושים.
און ער האָט צו מיר געזאָגט : שרייב : אַשְׁרֵי אִיז דִּי, וואָס זענען
געבעטן געוואָרן צו דעם חתונה-מאַלצייט פון דעם שָׁה [שמות
יב, ג; ישעיה נג, ז]. און איך בין אַנידערגעפאַלן פאַר זיינע פיס, זיך
צו בוקן פאַר אים. און ער האָט צו מיר געזאָגט: דאָס זענען
אַמַּתע רייד פון ה'. און ער האָט צו מיר געזאָגט: זע, דו טאַרסט
עס נישט טאָן! איך בין אַ מיטקנעכט מיט דיר און דיינע אַחים
במשית, וואָס האָבן דאָס יָדוּת פון יהושע/ישוע. בוק דיר פאַר
ה', מחמת דאָס יָדוּת פון יהושע/ישוע איז דער גייסט פון
נבואה. און איך האָב געזען דעם שְׁמִים אויפגעפנט, ערשט אַ
ווייס פערד. און דער, וואָס איז אויף אים געזעסן, איז גערופן
געוואָרן געטריי און וואָרהאַפטיק, און אין צדק טויט ער משפטן
און מלחמה האַלטן. און זיינע אויגן זענען ווי אַ פלאַם פון אַש,
און אויף זיין קאָפּ זענען אַ סך עטרוֹת; און ער האָט
אויפגעשריבן אַ נאָמען, וואָס קיינער קען נישט, אַחוץ ער אַליין.
און ער איז אָנגעטאָן אין אַ מלבוש, באַשפּריצט מיט דָם, און
זיין נאָמען ווערט אָנגערופן : דאָס מימרא פון ה'. און די כחות
אין שְׁמִים זענען אים נאָכגעגאַנגען אויף ווייסע פערד,
באַקליידט אין פיינער לייזונט, ווייס און לויטער. און פון זיין
מויל גייט אַרויס אַ שאַרפע חֶרֶב, כדי מיט איר צו שלאָגן די
גוֹיִים; און ער וועט הערשן איבער זיי מיט אַ רוט פון אייזן
[תהלים ב, ח]: און ער טרעט דעם וויינקעלטער פון דעם יָעם פון
ה', דעם אלוקי צבאות. און אויף זיין מלבוש און אויף זיין דִּיך
איז געווען ביי אים אָנגעשריבן אַ נאָמען: מֶלֶךְ פון מלכים און
אָדוֹן האדונים. און איך האָב געזען אַ מלאך שטיין אין דער זון,
און ער האָט געשריגן מיט אַ הויך קול און געזאָגט צו אַלע
פייגל, וואָס פליען אין מיטן שְׁמִים: קומט, און זאַמלט אייך
צונױף צו דעם גרויסן מאַלצייט פון ה', כדי איר זאָלט עסן דאָס

פלייש פון מלכים, און דאָס פלייש פון הויפטלייט, און דאָס פלייש פון גיבורים, און דאָס פלייש פון פערד און פון די, וואָס זיצן אויף זיי, און דאָס פלייש פון אַלע בני אדם, סיי פרייע און סיי עבֶד, סיי קליין און גָדול. און איך האָב געזען די חיה און די מלכים פון דער ערד און זייערע כחות פאַרזאַמלט אינאיינעם, מלחמה צו האַלטן קעגן אים, וואָס איז געזעסן אויף דעם פערד, און קעגן זיין חיל. און די חיה איז גענומען געוואָרן, און מיט איר דער פאַלשער נביא, וואָס האָט געמאַכט די צייכנס פאַר איר, מיט וועלכער ער האָט אָפגענאַרט די, וואָס האָבן אָנגענומען דעם צייכן [אות] פון דער חיה און די, וואָס האָבן אנדערגעפאַלן צו איר איקאָנע; זיי ביידע זענען אַריינגעוואָרפן געוואָרן לעבעדיקערהייט אין דעם אָגס פון אַש [דניאל יב,ב; ישעיה סו, כד], וואָס ברענט מיט שוועבל. און די איבעריקע זענען געטייט געוואָרן מיט דער חֶרֶב פון דעם, וואָס איז געזעסן אויף דעם פערד, די חֶרֶב וואָס איז אַרויסגעקומען פון זיין מויל; און אַלע פייגל זענען געוואָרן זאַט מיט זייער פלייש.

כ און איך האָב געזען אַ מלאך אַראָפּנידערן פון שָמַיִם, וואָס האָט געהאַט דעם מַפְתֵּחַ פון דעם תהום און אַ גרויסע קייט אין זיין האַנט. און ער האָט אָנגעכאַפט דעם לינדן-וואָרעם, דעם נָחֶשׁ-הַקְדְּמוֹנִי, וואָס איז דער טייול און שָטָן, און האָט אים געבונדן אויף טויזנט יאָר, און אים אַריינגעוואָרפן אין תחום אַרְיִין און אים פאַרשלאָסן און פאַרחתמעט איבער אים, אַז ער זאָל די אומות מער נישט פאַרפירן, ביז די טויזנט יאָר וועלן געענדיקט ווערן; דעראַזוי מוז ער באַפרייט ווערן אויף אַ קורצער צייט. און איך האָב געזען טראָנען, און זיי זענען געזעסן אויף זיי, און משפט איז זיי געגעבן געוואָרן; און איך האָב געזען די נשמות פון די, וואָס זענען געקעפט געוואָרן פונעוועגן דעם עֲדוֹת פון יהושע/ישוע און פונעוועגן דעם דָבָר ה', און אַזוינע,

וואָס האָבן נישט אנדערגעפאלן צו דער חיה, אויך נישט צו איר
אָיקאַנע, און האָבן נישט געקראָגן דעם צייכן [אות] אויף זייער
שטערן און אויף זייער האַנט; און זיי זענען לעבעדיק געוואָרן,
און האָבן געקיניגט מיט רבי מלך המשיח טויזנט יאָר. די
איבעריקע פון די טויטע זענען נישט לעבעדיק געוואָרן, ביז די
טויזנט יאָר וועלן נישט זיין געענדיקט. דאָס איז דער ערשטער
תחיית-המתים. געבענטשט און קיָדש איז דער, וואָס האָט אַ
חלק אין דעם ערשטן תחיית-המתים. איבער די דאָזיקע האָט
דער צווייטער מָוֹת נישט קיין שליטה; נייערט זיי וועלן זיין
כִּהְנִים פון ה' און פון רבי מלך המשיח, און וועלן קיניגן מיט אים
טויזנט יאָר. און אַז די טויזנט יאָר ווערן געענדיקט, וועט דער
שטן באַפרייט ווערן פון זיין בית הסֵהר, און וועט אַרויסקומען
אַפצונאָרן די גוים, וואָס זענען אין די פיר עקן פון דער ערד, גוֹג
און מָגוֹג, כדי זיי צונויפצוזאַמלען אינאיינעם צו דער מלחמה;
זייער צאָל איז ווי דאָס זאַמד פון דעם ים. און זיי זענען
אַרויפגעגאַנגען איבער דער ברייט פון דער ערד און האָבן
אַרומגערינגלט דעם לאַגער פון די קדושים און די טייער שטאָט;
און אַ אש האָט אַראָפגענידערט פון שָמַיִם און האָט זיי
פאַרצערט. און דער שטן, וואָס האָט זיי פאַרפירט, איז
אַריינגעוואָרפן געוואָרן אין דעם אָגם פון אש [דניאל יב,ב];
ישעיה סו, כד] און שוועבל, וואו אויך די חיה און דער פאַלשער
נָבִיא זענען געווען; און זיי וועלן געפייניקט ווערן יוֹמם וּלְיָלָה
לעולמי-עולמים. און איד האָב געזען אַ גרויסן ווייסן
כֶּסֶד-הכבוד, און דעם, וואָס איז אויף אים געזעסן, פון וועמעס
פִּנִּים די ערד און דער שָמַיִם זענען אַנטרונען געוואָרן; און עס
איז פאַר זיי נישט געפונען געוואָרן קיין פלאַץ. און איד האָב
געזען די טויטע, די גרויסע און די קליינע, שטיין פאַר דעם
כֶּסֶד-הכבוד; און ספֵּרִים זענען געעפנט געוואָרן. און אַן אַנדער

ספר איז געעפנט געוואָרן, וואָס איז דאָס ספֿר-הַחַיִּים. און די טויטע זענען געמֶשפּט געוואָרן אויף דעם סמך פון דעם, וואָס איז געווען געשריבן אין די ספֿרים, לויט זייערע מַעשִׁים. און דער ים האָט אַרויסגעגעבן די טויטע, וואָס זענען געווען אין אים; און דער מָוֹת און דער שאול-תַּחַתִּיה האָבן אַרויסגעגעבן די טויטע, וואָס זענען געווען אין זיי. און יעדער איז געמֶשפּט געוואָרן לויט זיינע מַעשִׁים. און דער מָוֹת און דער שאול-תַּחַתִּיה זענען אַריינגעוואָרפן געוואָרן אין דעם אָגם פון אֵש [דניאל יב,ב; ישעיה סו, כד].

דאָס איז המָוֹת השני, דער אָגם פון אֵש [דניאל יב,ב; ישעיה סו, כד]. און אויב עמיצער איז נישט געפונען געוואָרן פאַרשריבן אין דעם ספֿר-הַחַיִּים, איז ער אַריינגעוואָרפן געוואָרן אין דעם אָגם פון אֵש [דניאל יב,ב; ישעיה סו, כד].

כא און איך האָב געזען אַ שְׁמַיִם חַדָּשִׁים און אַן אָרֶץ חַדָּשָׁה; מחמת דער ערשטער שְׁמַיִם און די ערשטע ערד זענען פאַרגאַנגען, און דער ים איז מער נישטאָ. און איך האָב געזען די הייליקע שטעטל, אַ נְיִ יְרוּשָׁלַיִם, אַראָפּנידערן פון דעם שְׁמַיִם פון ה', אָנגעברייט ווי אַ כֹּלֵה, וואָס איז אויסגעפּוצט פאַר איר מאָן. און איך האָב געהערט אַ הויך קול פון דעם כֹּסֶא-הַכְּבוֹד אַרויס, אַזוי צו זאָגן: הִנֵּה, דאָס מֶשְׁכַּן פון ה' איז מיט די מענטשן, און ער וועט וואוינען מיט זיי, און זיי וועלן זיין זיין עם, און ה' אַליין וועט זיין מיט זיי. און ער וועט אָפּווישן יעדע טרער פון זייערע אויגן; און קיין מָוֹת וועט מער נישט זיין, סע וועט אויך נישט זיין קיין טרויער, קיין געוויין, קיין פיין, ווארים די ערשטע זאַכן זענען פאַרגאַנגען. און דער, וואָס איז געזעסן אויף דעם כֹּסֶא-הַכְּבוֹד, האָט געזאָגט: הִנֵּה, איך מאַך אַלצדינג נְיִ. און ער האָט געזאָגט: שרייב, מחמת די דאָזיקע רייד זענען באַגלויבט און אָמת. און ער האָט צו מיר געזאָגט: עס איז

געשען איך בין די אַלף און די תּו, דער אָנהייב און דער סוף, איך
 וועל געבן דעם, וואָס איז דאָרשטיק, פריי פון דעם קוואַל פון
 מִים חַיִּים. דער, וואָס איז מַנְצֵחַ, וועט יִרְשַׁענען די דאָזיקע
 זאַכן; און איך וועל זיין זיין אלוקים, און ער וועט זיין מיין זון.
 אָבער פאַר די פּחָדָנִים, און אומגלויביקע, און אומווערדיקע, און
 רוצחים, און נואפים, און מכשפים, און געצנדינערס, און אַלע
 ליגנער - זייער חֶלֶק וועט זיין אין דעם אָגם, וואָס ברענט מיט
 אַש און שוועבל. דאָס איז דער צווייטער מָוֹת. און עס איז
 געקומען איינער פון די זיבן מַלְאָכִים, וואָס האָבן געהאַט די זיבן
 בעקנס, וואָס זענען געווען באַלאָדן מיט די זיבן לעצטע מִכּוֹת,
 און ער האָט גערעדט מיט מיר, אַזוי צו זאָגן : קום אַהער, איך
 וויל דיר ווייזן די כֹּלֵה, דאָס אֲשֶׁה פון דעם שָׁה [שמות יב, ג;]
 ישעיה נג, ז]. און ער האָט אין דעם גייסט מיך אַוועקגעפירט צו
 אַ גרויסן און הויכן הָר, און האָט מיר געוויזן די קדוּשִׁים
 שטעטל ירוּשָׁלַיִם אַראָפּנידערן פון דעם שָׁמַיִם פון ה' מיט
 דער כבוד פון ה'; איר ליכטיקייט איז געווען ענלעך צו זייער אַ
 טייערן שטיין, ווי דאָס וואָלט געווען אַ יאַספּיס, קלאָר ווי
 קריסטאַל. און זי האָט געהאַט אַ גרויסע און הויכע מויער מיט
 צוועלף טויערן, און ביי די טויערן צוועלף מַלְאָכִים, און דערויף
 זענען געווען אָנגעשריבן נעמען, וואָס זענען די נעמען פון די
 צוועלף שְׁבָטִים פון די בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל. אין מִזְרַח זענען געווען דריי
 טויערן, און אין צפון דריי טויערן, און אין דרום דריי טויערן,
 און אין מַעֲרָב דריי טויערן. און די מויער פון דער שטעטל
 האָט געהאַט צוועלף יסודות, און אויף זיי צוועלף נעמען פון די
 צוועלף שלִיחִים פון דעם שָׁה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז]. און דער,
 וואָס האָט גערעדט מיט מיר, האָט געהאַט פאַר אַ מאָס אַ
 זָהָב רוט, צו מעסטן די שטעטל און די טויערן פון איר און איר
 מויער. און די שטעטל ליגט פיר-עקיג, און די לענג פון איר איז

אַזוי גָדוֹל ווי די ברייט. און ער האָט געמאַסטן די שטעטל מיט
 דער רויט, צוועלף טויזנט אַקער; די לענג און די ברייט און די
 הייך פון איר זענען גלייך. און ער האָט געמאַסטן איר מויער,
 הונדערט פיר און פערציק איילן, לויט דער מאָס פון אַ בן אדם,
 דאָס איז, פון אַ מלאך. און דאָס געבוי פון איר מויער איז
 געווען יאַספּיס, און די שטעטל איז געווען טָהוֹר זָהב, ענלעך צו
 לויטערן גלאַז. די יסודות פון דער שטעטל-מויער זענען געווען
 באַצירט מיט אַלערליי מינים טייערע שטיינער: דער ערשטער
 יסוד איז יאַספּיס, דער צווייטער סאַפּיר, דער דריטער אַגאַט,
 דער פערטער סמאַראַגד, דער פיפטער סאַרדאַניקס, דער
 זעקסטער רובין, דער זיבעטער כריסאָליט, דער אכטער בעריל,
 דער ניינטער טאַפּאַז, דער צענטער כריזאָפּראַס, דער עלפטער
 היאַצינט, דער צוועלפטער אַמעטיסט. און די צוועלף טויערן
 זענען געווען צוועלף פערל; יעדער מענטש פון די פאַרשידענע
 טויערן איז געווען פון איין פערל; און די גאָס פון דער שטעטל
 איז געווען לויטער זָהב, ווי דורכזיכטיק גלאַז. און איך האָב אין
 איר נישט געזען קיין היכל; מחמת ה' אלקים, דער א-ל שדי, און
 דאָס שָה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז], זענען איר היכל. און די
 שטעטל האָט נישט נייטיק געהאַט, נישט די זון, נישט די לבנה,
 צו שיינען אויף איר מחמת די כבוד פון ה' האָט זי באַלויכטן, און
 איר אור איז דאָס שָה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז]. און די אומות
 וועלן גיין אין איר אור, און די מלכים פון דער ערד וועלן אין
 איר אַרייַנברענגען זייער כבוד. און אירע טויערן וועלן מער
 קיינמאָל נישט פאַרשלאָסן ווערן בייטאָג - מחמת דאָרט וועט
 מער נישט זיין קיין לילה; און זיי וועלן אַרייַנברענגען אין איר
 די הערלעכקייט און דעם כָּבֹד פון די אומות; און סע וועט
 אין איר מער קיינמאָל נישט אַרייַנגיין קיין טמא זאך, אָדער
 דער, וואָס טוט אומווערדיקייט און שָקָר, נייערט נאָר די, וואָס

זענען פאַרשריבן אין דעם ספֿר-הַחַיִּים פון דעם שָׁה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז].

כב און ער האָט מיר געוויזן אַ שטראָם פון מים חַיִּים, לויטער ווי קריסטאָל, וואָס איז אַרויס פון דעם כָּסֶא-הַכְּבוֹד פון ה' און פון דעם שָׁה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז], אין דער מיט פון איר גאַס. און אויף דער זייט און אויף יענער זייט פון דעם שטראָם איז געווען דער עץ-הַחַיִּים, וואָס האָט געטראָגן צוועלף מִינִים פִּירוֹת, און ברענגט זיין פֿרוכט יעדן חודש; און די בלעטער פון דעם בוים זענען געווען פאַר דער היילונג פון די אומות. און סע וועט מער נישט זיין קיין קללה. און דער כָּסֶא-הַכְּבוֹד פון ה' און פון דעם שָׁה [שמות יב, ג; ישעיה נג, ז] וועט זיין דרינען, און זיינע עבֶד וועלן אים דינען; און זיי וועלן זען זיין פֿנים, און זיין נאָמען וועט זיין אויף זייערע שטערנס. און סע וועט מער נישט זיין קיין לִילָה, און זיי באַדאַרפן נישט קיין אָר פון קיין לייכטער אָדער פון דער זון; מחמת ה' אלקים, וועט זיין זייער אָר; און זיי וועלן קיניגן לעולם עולמים. און ער האָט צו מיר געזאָגט: די דאָזיקע רייד זענען באַגלויבט און אָמת. און ה' אלקים פון די גייסטער פון די נביאים, האָט געשיקט זיין מלאַך צו ווייזן זיינע עבֶד דאָס, וואָס מוז בקרוב געשען. און הִנֵּה, איך קום באַלד. אַשְׁרֵי אִיז דעם, וואָס היט אָפּ די רייד פון דער נבואה פון דעם דאָזיקן ספֿר. און איך, יוֹחָנָן, בין דער, וואָס האָט געהערט און געזען די דאָזיקע זאַכן. און בעת איך האָב געהערט און געזען, בין איך אַנידערגעפאַלן צו בוקן זיך פאַר די פיס פון דעם מלאַך, וואָס האָט מיר דאָס געוויזן. און ער האָט צו מיר געזאָגט: דו זאָלסט עס נישט טאָן! איך בין אַ מיטקנעכט מיט דיר און מיט דייןע אַחים במשיח, די נביאים, און מיט די, וואָס היטן די רייד פון דעם דאָזיקן ספֿר. בוק דִּיך צו ה'! און ער האָט צו מיר געזאָגט: פאַרחתמע נישט די רייד פון דער

נבואה פון דעם דאָזיקן ספר מחמת די צייט איז
 נאָענט. דער, וואָס איז אומגערעכט, זאָל ער ווייטער טאָן
 אומגערעכטיקייט; און דער, וואָס איז טמא, לאָז ער ווייטער זיך
 מטמא זיין; און דער, וואָס איז אַ צדיק, לאָז ער טאָן צדקנות;
 און דער, וואָס איז קדוש, זאָל ער זיך ווייטער הייליקן. הנה, איך
 קום באַלד, און מיין שֹׁכֵר איז מיט מיר, צו פאַרגעלטן יעדן
 מענטש לויט זיינע מעשים. איך בין די אַלף און די תּו, דער
 ערשטער און דער לעצטער, דער אָנהייב און דער סוף. אֲשֶׁרִי
 איז די, וואָס וואָשן זייערע קליידער, כדי זיי זאָלן האָבן רשות צו
 דעם עץ-הַחַיִּים, און זאָלן אַרײַנגיין דורך די טויערן אין דער
 שטעטל אַרײַן. דרויסן זענען די כִּלְבִּים, און די מַכְשֵׁפִים, און די
 נואפים, און די רוצחים, און די געצנדינער, און יעדער מענטש,
 וואָס דאָט ליב און גיט זיך אָפּ מיט שֶׁקֶר.
 איך, יהושע/ישוע, האָב געשיקט מיין מלאך צו אייך מיט דעם
 דאָזיקן עדות פאַר די בְּרִית הַדָּשָׁה קהילות. איך בין דער שוֹרֵשׁ
 און דער שטאַם פון דודן [ישעיה יא, א], דער גלאַנצנדיקער
 מאָרגנשטערן. און דער גייסט און די כֹּלֵה זאָגן: קום. און דער,
 וואָס הערט, לאָז ער זאָגן: קום. און דער, וואָס איז דאָרשטיק,
 לאָז ער קומען; דער, וואָס וויל, לאָז ער נעמען פריי דאָס מים
 חיים. איך זאָג עדות יעדן מענטש, וואָס הערט די רייד פון דער
 נבואה פון דעם דאָזיקן ספר: אויב עמיצער וועט מערן צו זיי,
 דעם וועט ה' מערן די מכות, וואָס זענען פאַרשוין אין דעם
 דאָזיקן ספר; און אויב עמיצער וועט מינערן פון די רייד פון
 דעם ספר פון דער דאָזיקער נבואה, דעם וועט ה' מינערן זיין
 חֵלֶק פון דעם עץ-הַחַיִּים און פון דער הייליקער שטעטל, וואָס
 זענען פאַרשריבן אין דעם דאָזיקן ספר.
 דער, וואָס זאָגט עדות אויף די דאָזיקע זאַכן זאָגט: כֵּן, איך קום
 באַלד. אַמֵּן, קום האַדון יהושע/ישוע! דער חֶסֶד הָאֲדוֹן

תרפז

יהושע/ישוע זאָל זיין מיט אייך אַלע. אָמין.

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵּי פָשַׁע בְּיַעֲקֹב נֹאֵם ה' [ישעיה נט, כ]-- ב"ה
די און דניאל המפרי